Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Περιέχουσα τὴν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος
ψαλλομένην μέχρι τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου
ἀκολουθίαν μετὰ τῆς τυπικῆς διατάξεως,
συγκειμένην ἐκ μαθημάτων ἀργῶν τε καὶ συντόμων.

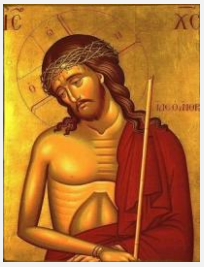

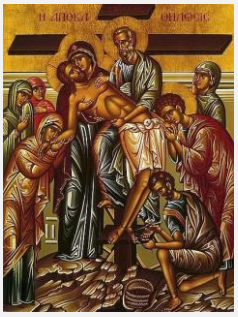
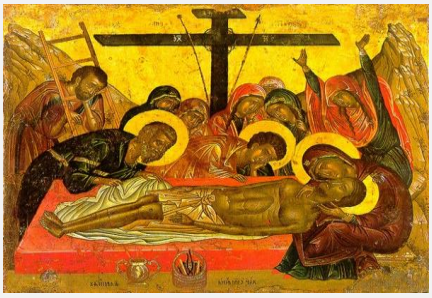
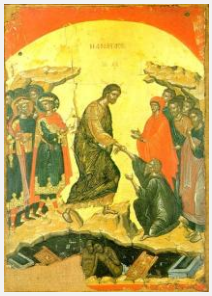

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου καὶ ἐκτὸς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ»

ΑΘΗΝΑ 2025

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου
καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

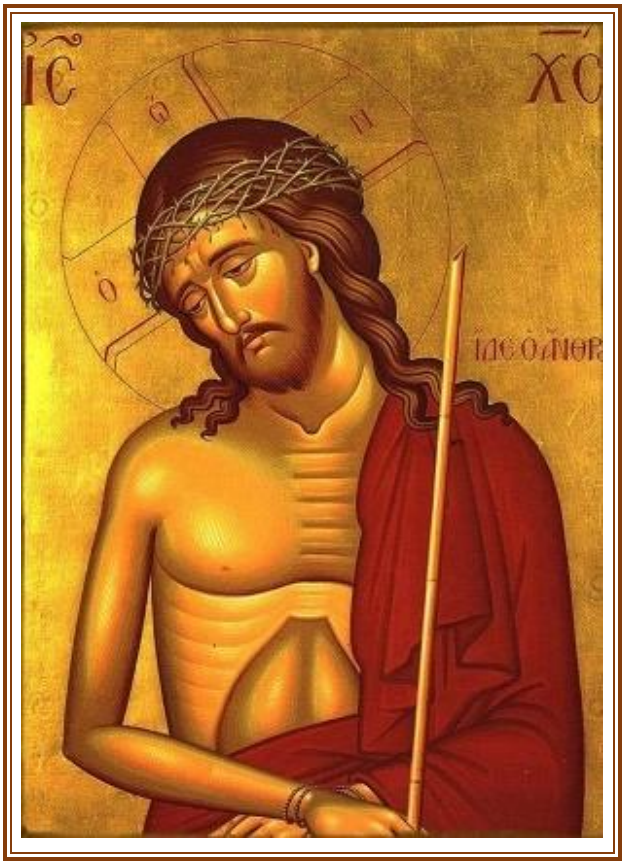

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ′ (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ′ (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψαλμός

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με

ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος

ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Τον τάφον σου Σωτήρ ἦχος α΄

Τὰ πάθη τὰ σεπτά, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀόρατε κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ᾽ ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἅσμασιν· ὁ γὰρ κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἐτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

ἀργὰ εἱρμολογικὰ	☜ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	
ἀργὰ εἱρμολογικὰ	☜ Κωνσταντίνου Πρίγγου	
κατὰ σύντμησιν	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	σύντομα εἱρμολογικὰ

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:18-43
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε· 19καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. 20Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; 21ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται· 22καὶ πάντα ὅσα ἐὰν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες, λήψεσθε. 23Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; 24ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 25τὸ βάπτισμα τὸ Ἰωάννου πόθεν ἦν, ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ᾽ ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, διατὶ οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· 26ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. 27Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. 28Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. 29Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ

μεταμεληθεὶς ἀπῆλθε. 30καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. 31τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρός; λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 32Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. 33Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. 34Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. 35Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. 36πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. 37ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. 38Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. 39Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. 40ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; 41λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. 42Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; 43διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ᾽ ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τριῴδιον

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

ὨΙδὴ α΄

Ἦχος β΄

«Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι᾽ αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.» (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἀπόῤῥητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμόν, εἶναι ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς μαθηταῖς, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαστουργός, ἑκὼν περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς θεότητι.

Καταβασία

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ΄

Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Οἶκος

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακὼβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσὴφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα. Ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον

Τῇ ιδ΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τῶν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἁγίων ἀποστόλων, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

Τιμῶ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστέα,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.
Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδη;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἄφθαρτον κλέος;
Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφὴ προσῆκται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.
Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καί γε τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

Νῦν Μῖμος ὄντως Ἀρδαλίων ἢ πάλαι.
Μιμούμενος γὰρ μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θωμαΐδος.

Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,
Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐκ Λιγουδίστης Τριφυλίας Πελοποννήσου, ξίφει τελειοῦται ἐν Τριπόλει, κατὰ τὸ ἔτος 1803.

Ἔσπευσε λαβεῖν τοῦ μαρτυρίου γέρας,
Ὁ Δημήτριος ὡς Δορκὰς ἐν Τριπόλει.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσὴφ
Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης, ὢ καλῶν θημωνία!
ἕτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν
Τὴν Συναγωγήν, συκῆν Χριστός, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἀρᾷ ξηραίνει, ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσὴφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ η'

Ἦχος β'

«Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» (β')

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μου τότε μαθητάς, πάντες γνώσονται, εἰ τὰς ἐμᾶς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μολών. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι, καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν, οὐ κλῆρος γὰρ ἐμός, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ΄

Ἦχος β΄

«Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων/ἁμπλακημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.» (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς ἀποστόλοις προέφης, ἡ πάντων σοφία, ἐν ᾗ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς, ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Πρίγγου-Θεοδοσοπούλου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ΄

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη′

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,

καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου

αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόῤῥητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ᾐτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμήν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ᾽ ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γάρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, δόξα σοι.

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν, εὑρὼν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὡς ἀπαρχὰς ἦχος πλ.δ΄

Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ΄)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ϊ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

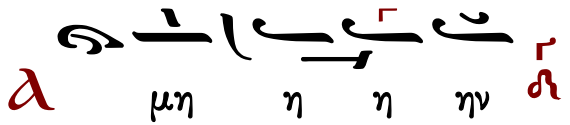

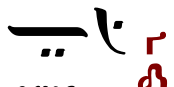

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

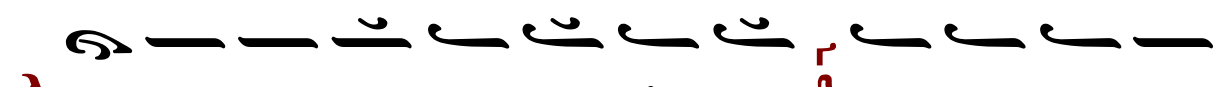

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν

πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

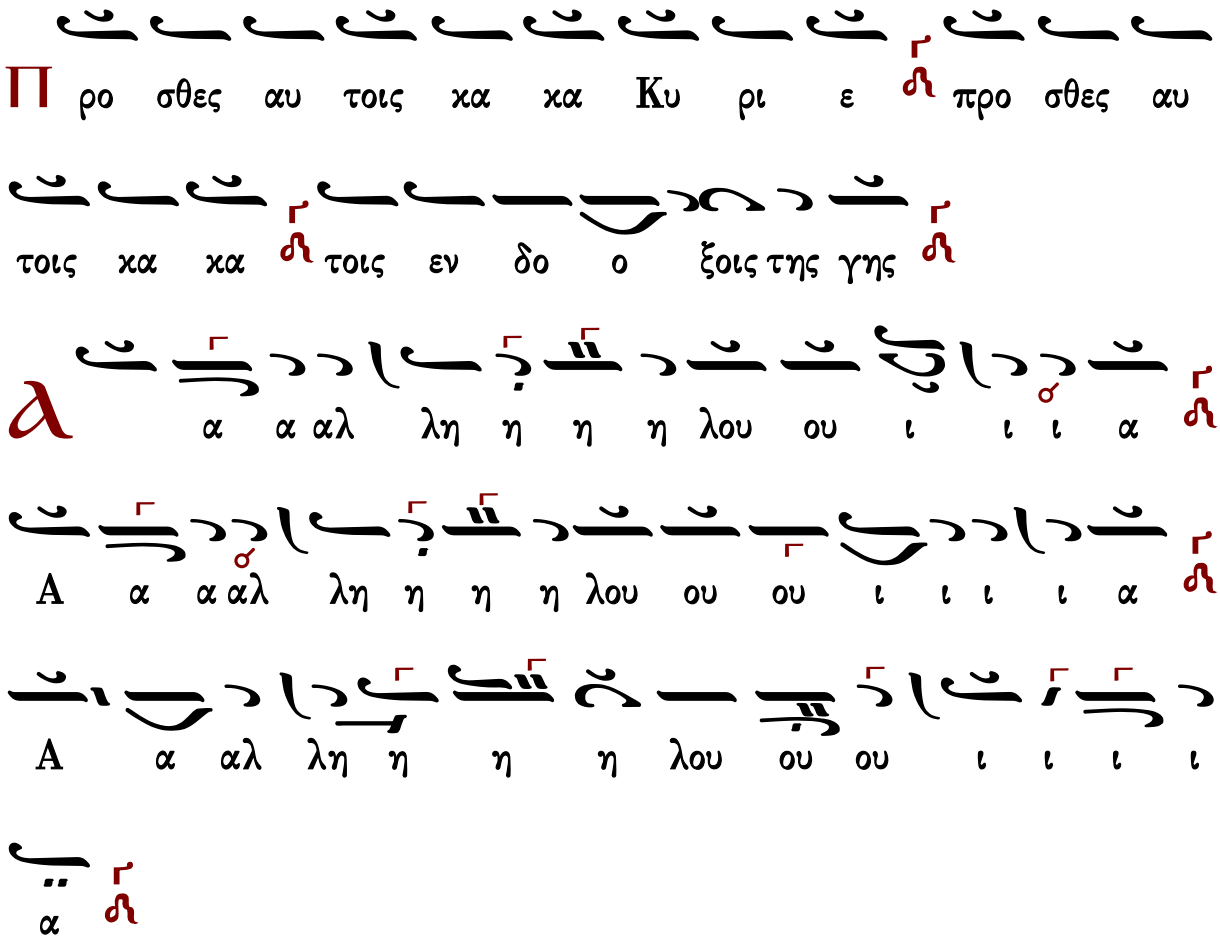

Ἰδού ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ πα νη ου

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.196#

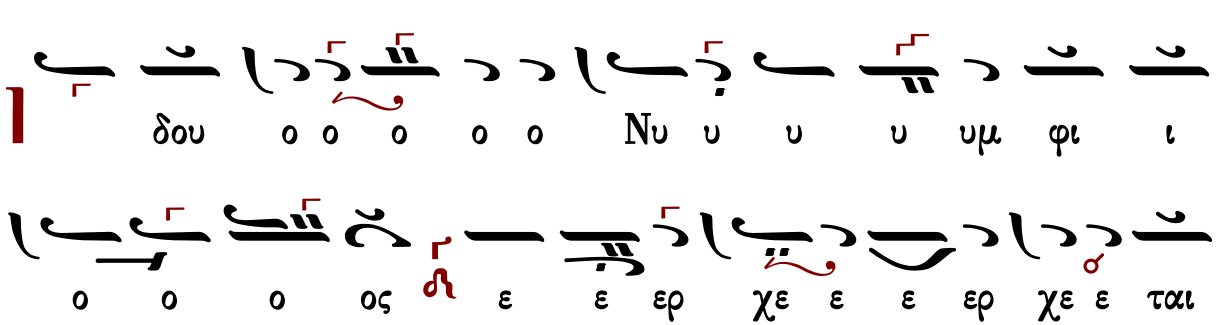

υ μου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ον ευ ρη η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

δε ε πα α α α α α α λι ι ι ιν

γρη γο ρου ου ου ουν τα α να α ξι ο ο ο ος

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου ιου

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

χα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ χτος και μα

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω τη η η

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

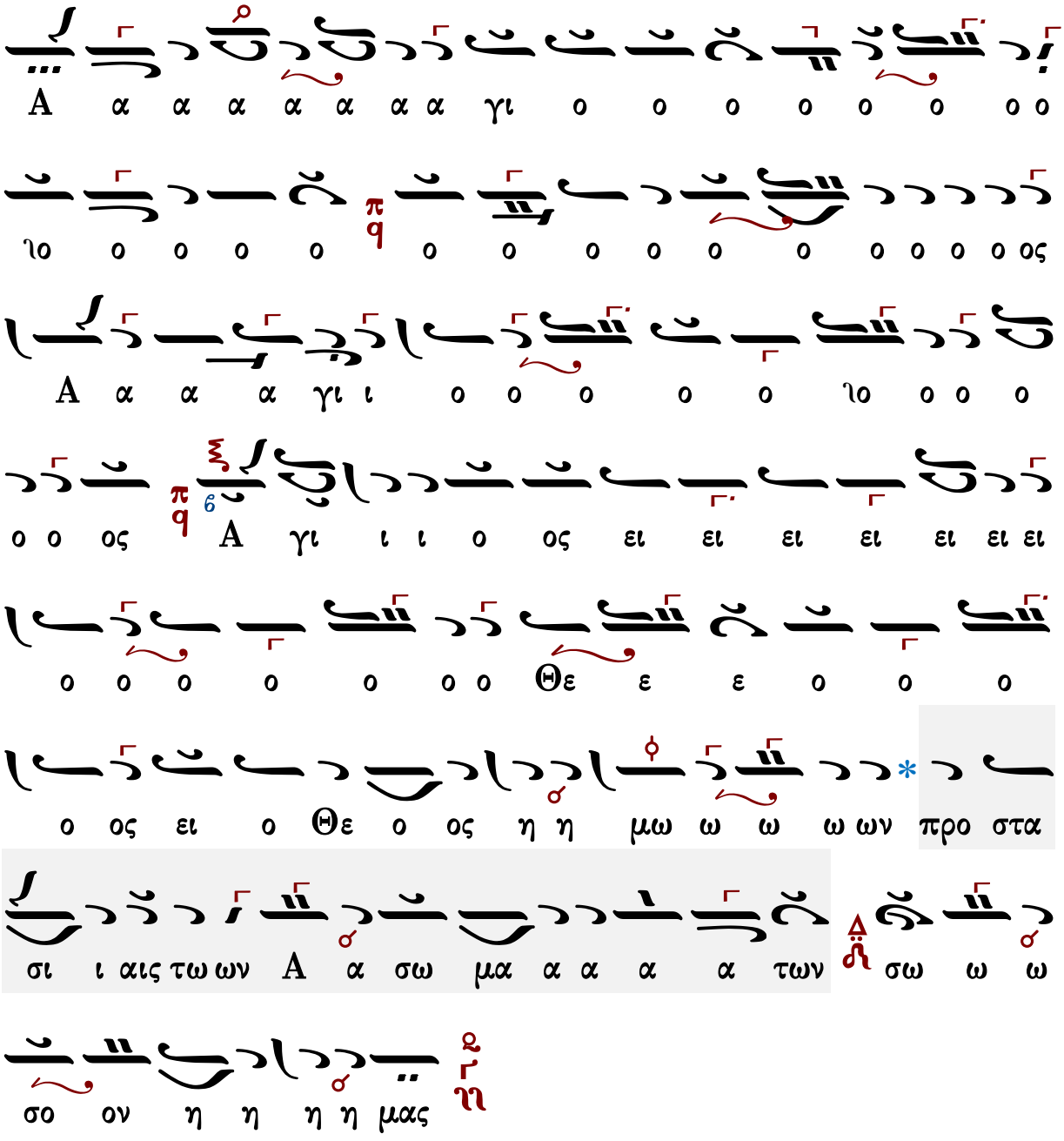

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας …πρεσβείαις τοῦ (ἱεράρχου/ὁσίου/ἀθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ α΄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ …δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος λ π ρ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.200#

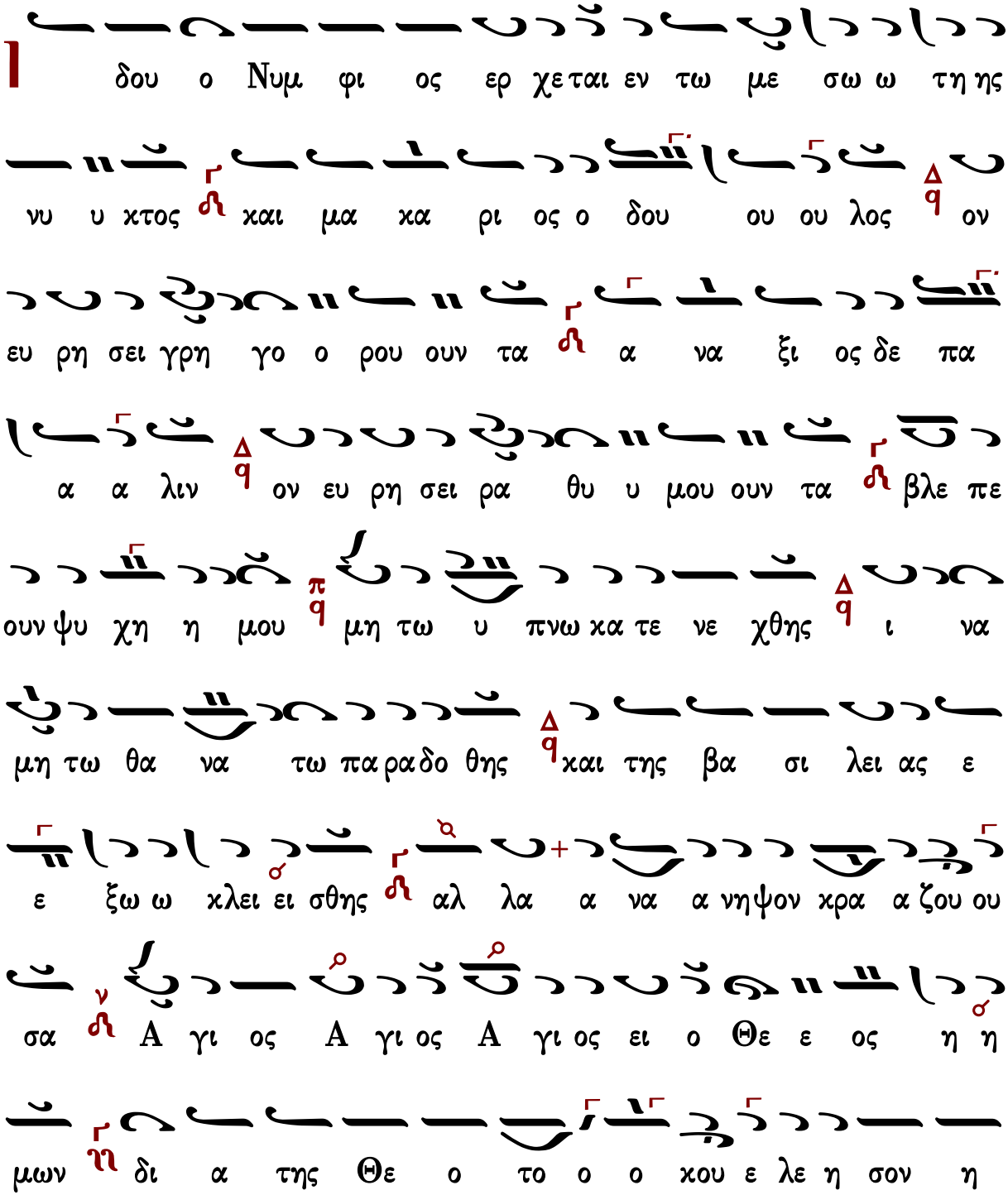

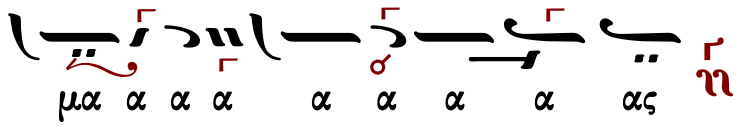

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ πλ δ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

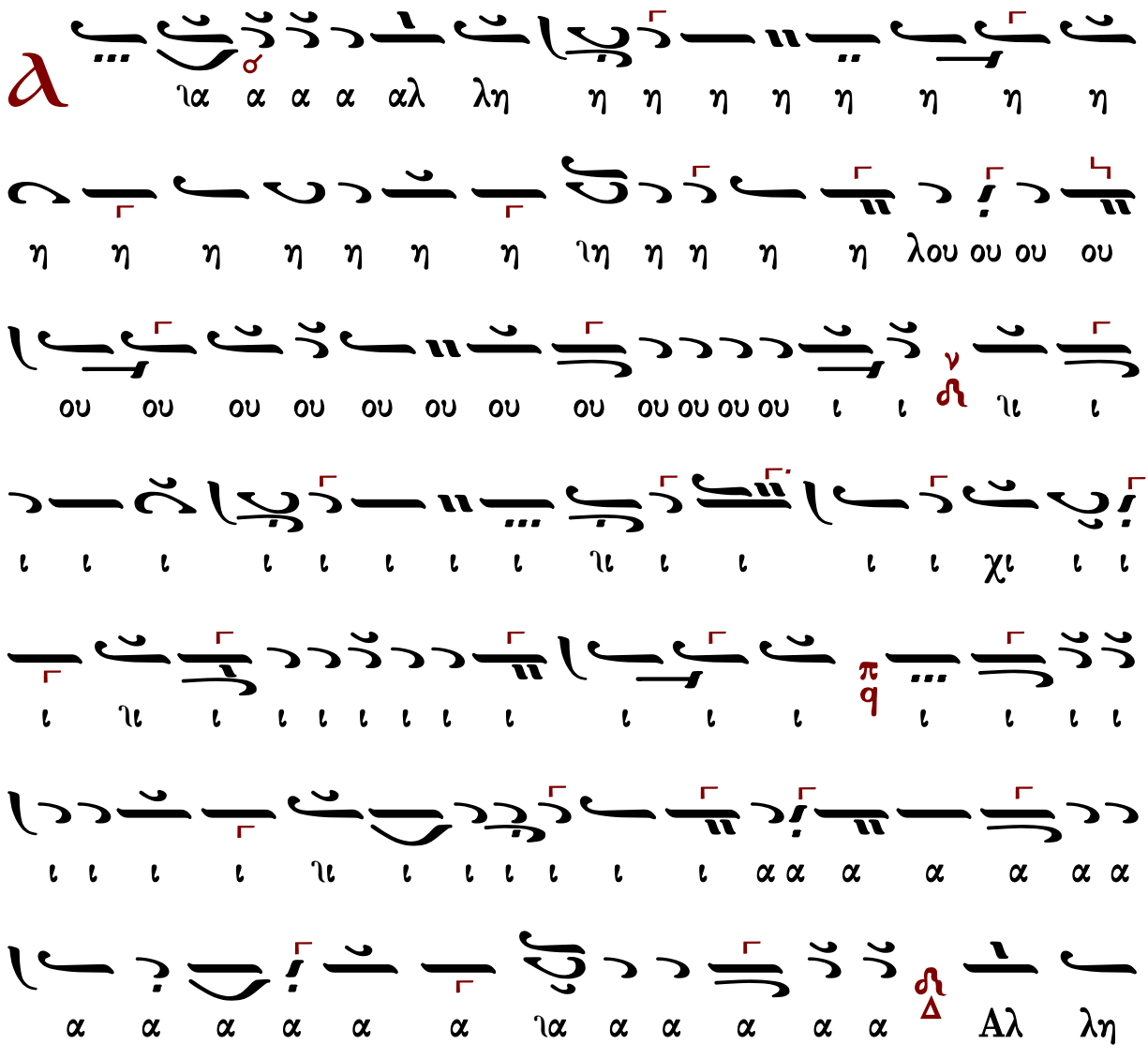

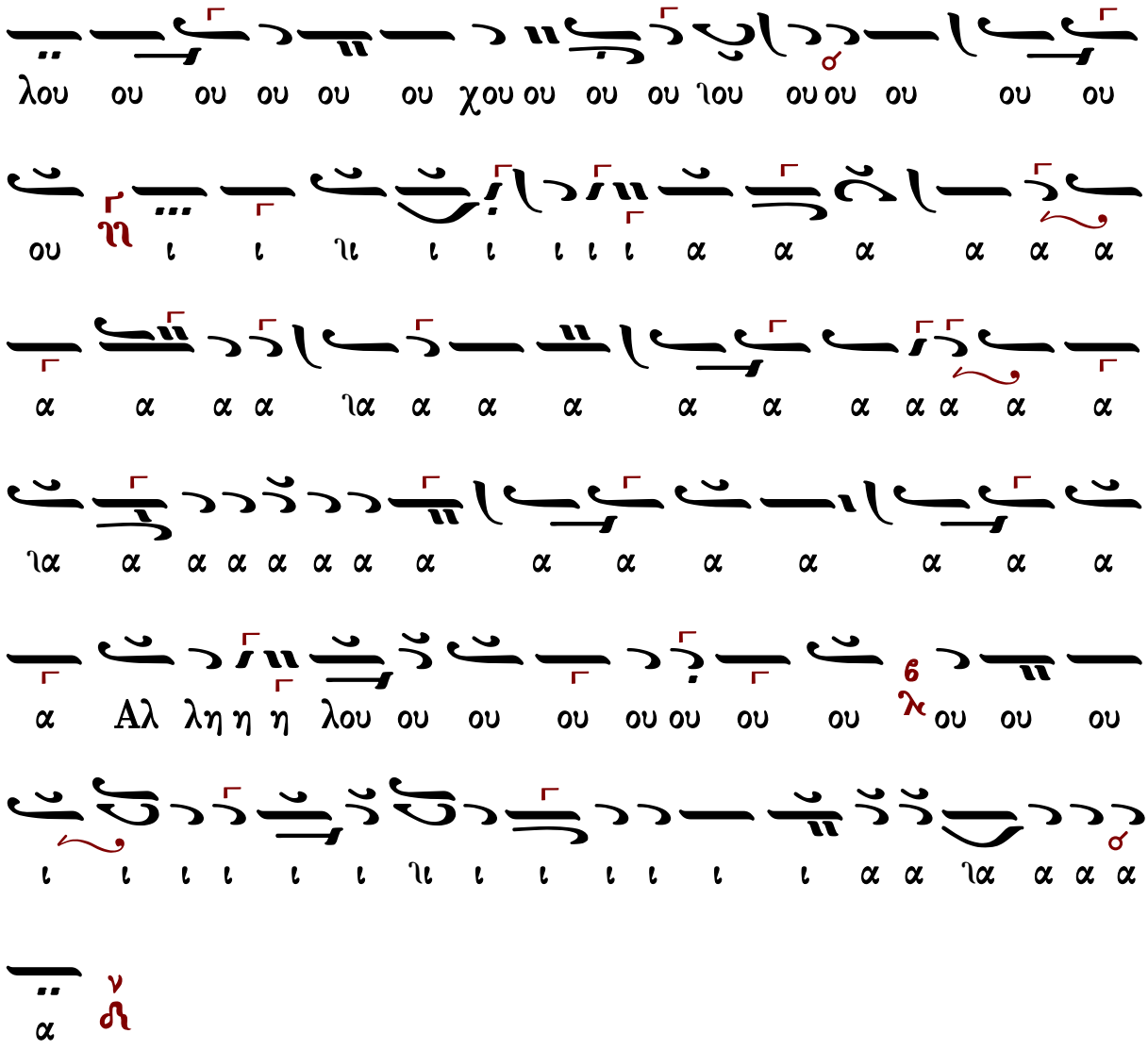

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

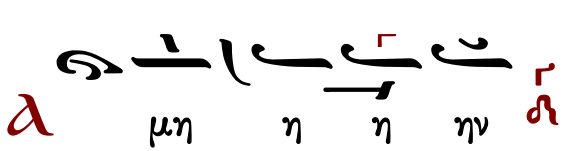

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

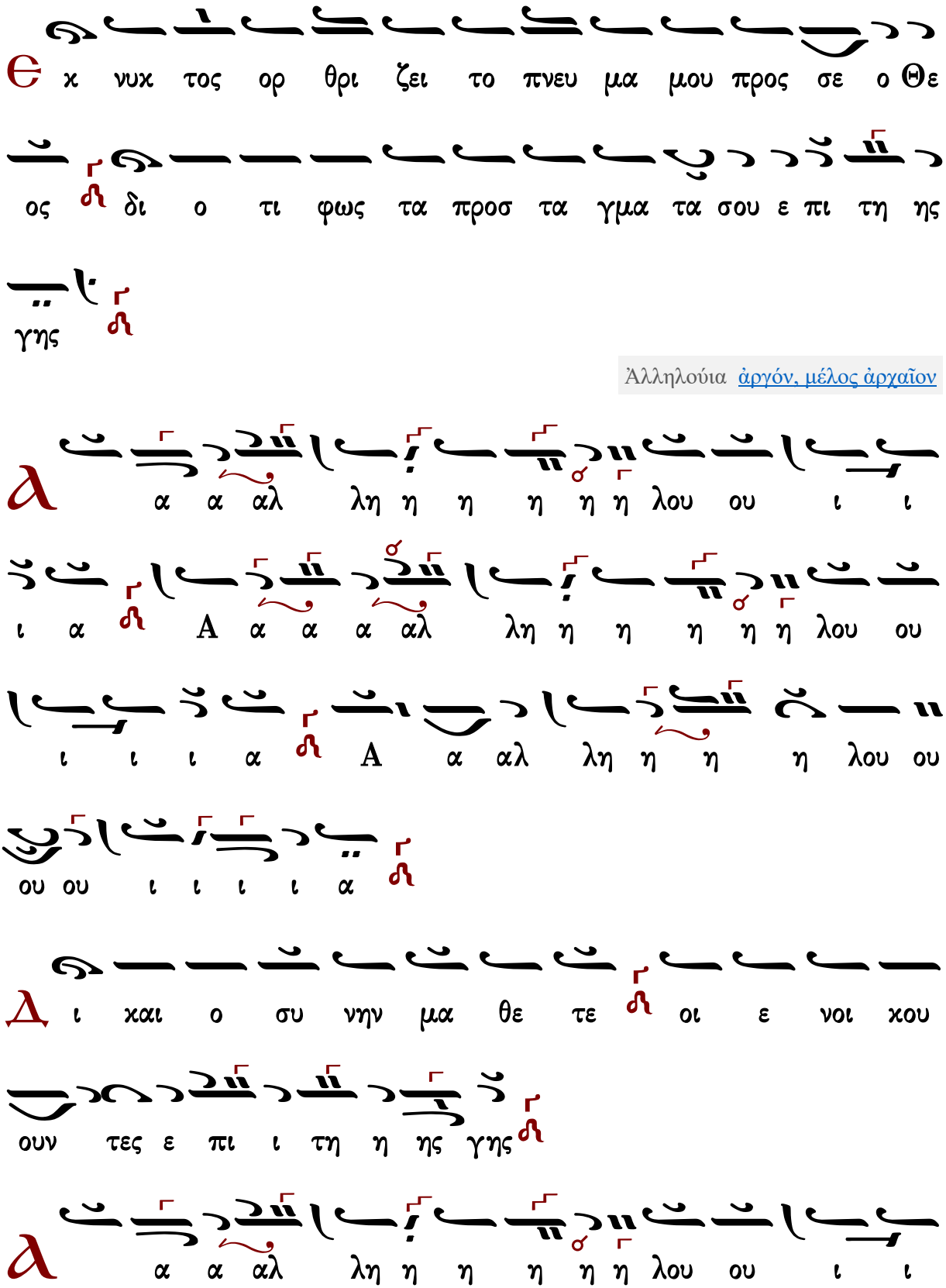
Є χ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε
ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης
γης
Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε οι ε νοι χου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

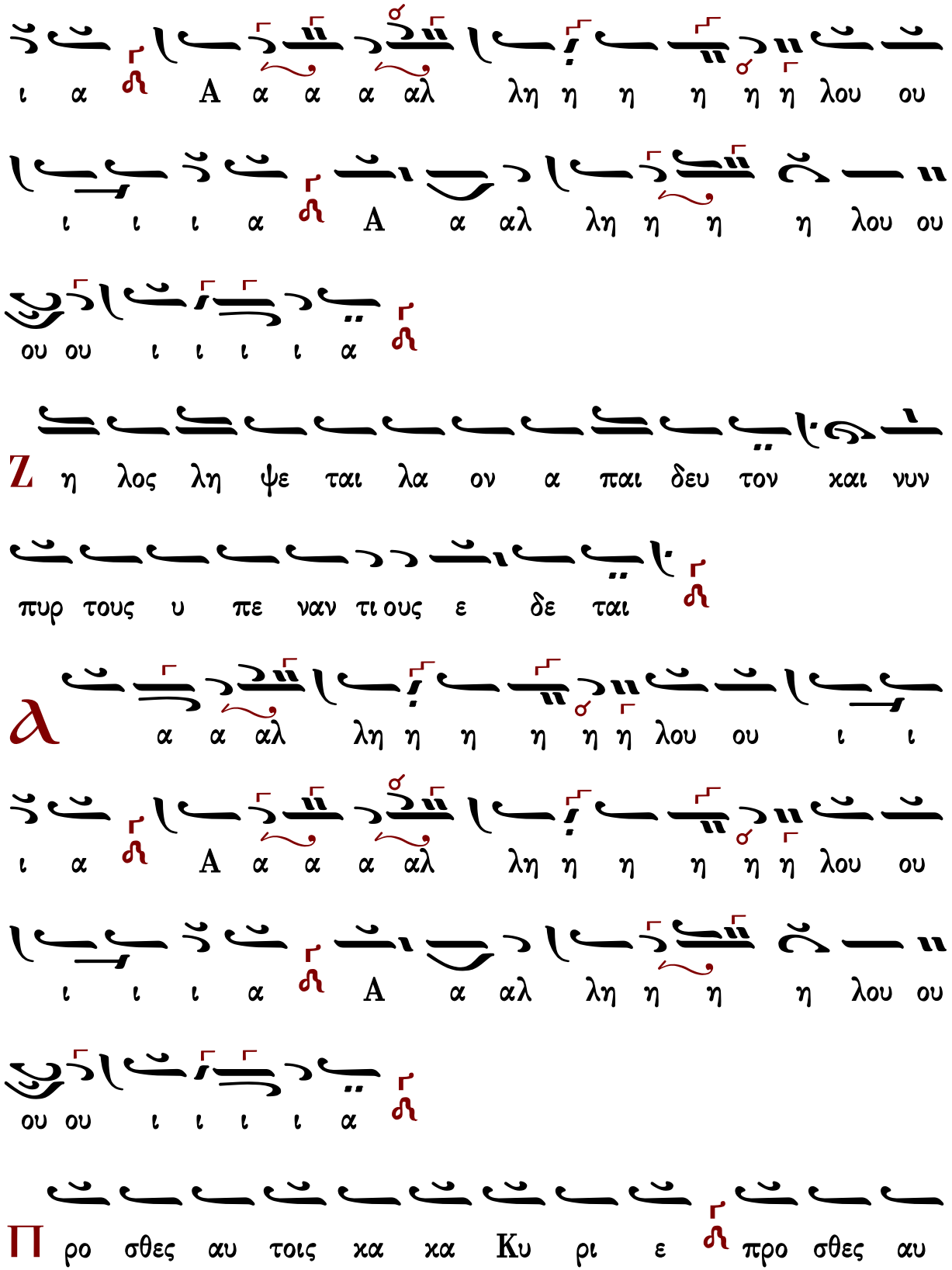
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

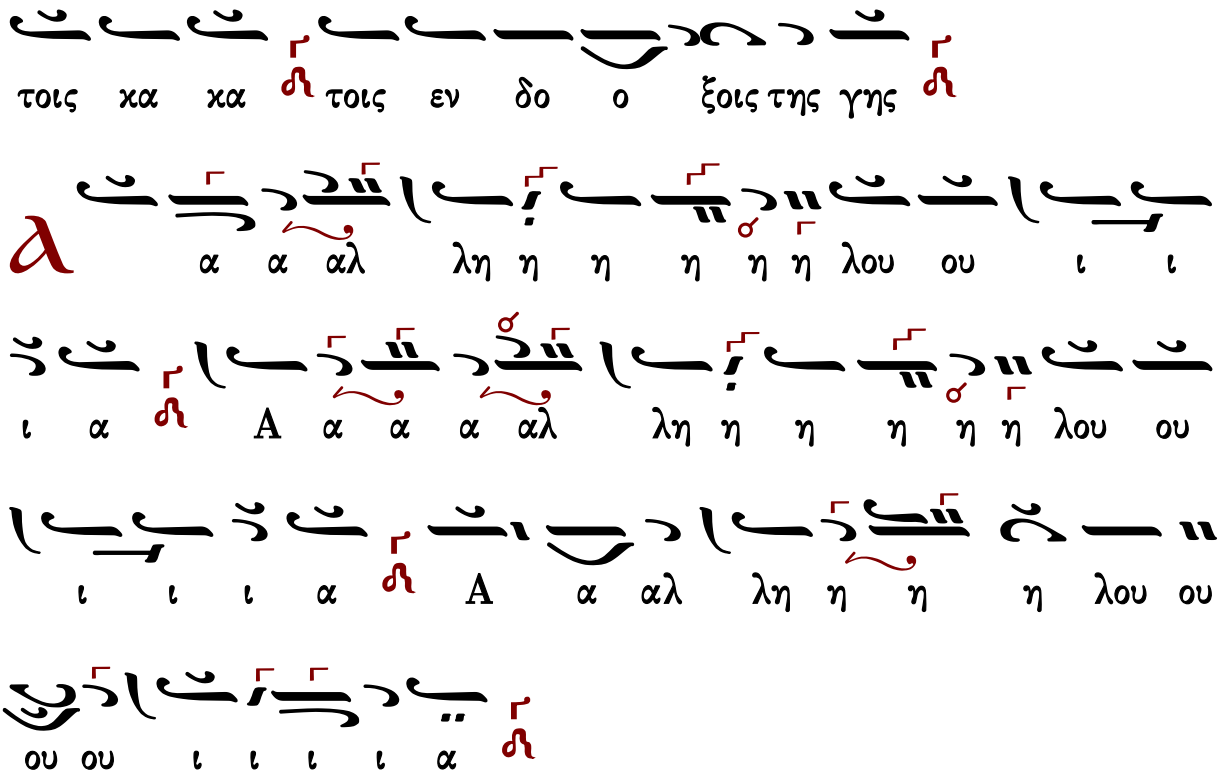

Ἰδού ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ΄ ἤ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

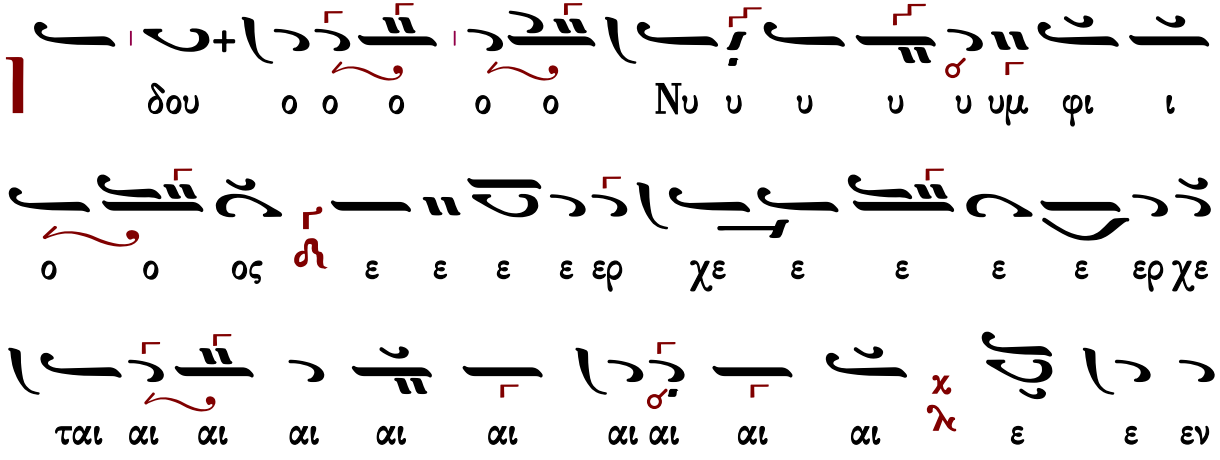

ου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε
η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου
α α α α α λι ι ι ι ιν ον ευ ρη η η
α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε πα α α α
γο ρου ου ιου γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να
η η η η η η σει ει ει γρη η η η η η
ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η
ο ο ο ο ρι ι ο ο ο χτος και μα χα α α α α χτος
ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ
τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

α να α α α α α α α α α νη η η η

χλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω χλει ει ει ε ε ε ξω ω

ο ο θης χαι της βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

χα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

υ υ πνω ω χα α α α τε ε ε ε νε ε

η η μου ου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

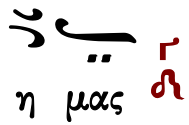

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι ἁγίου/ἁγίας …πρεσβείαις τοῦ (ἱεράρχου/ὁσίου/ἀθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ α΄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ …δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ πα Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

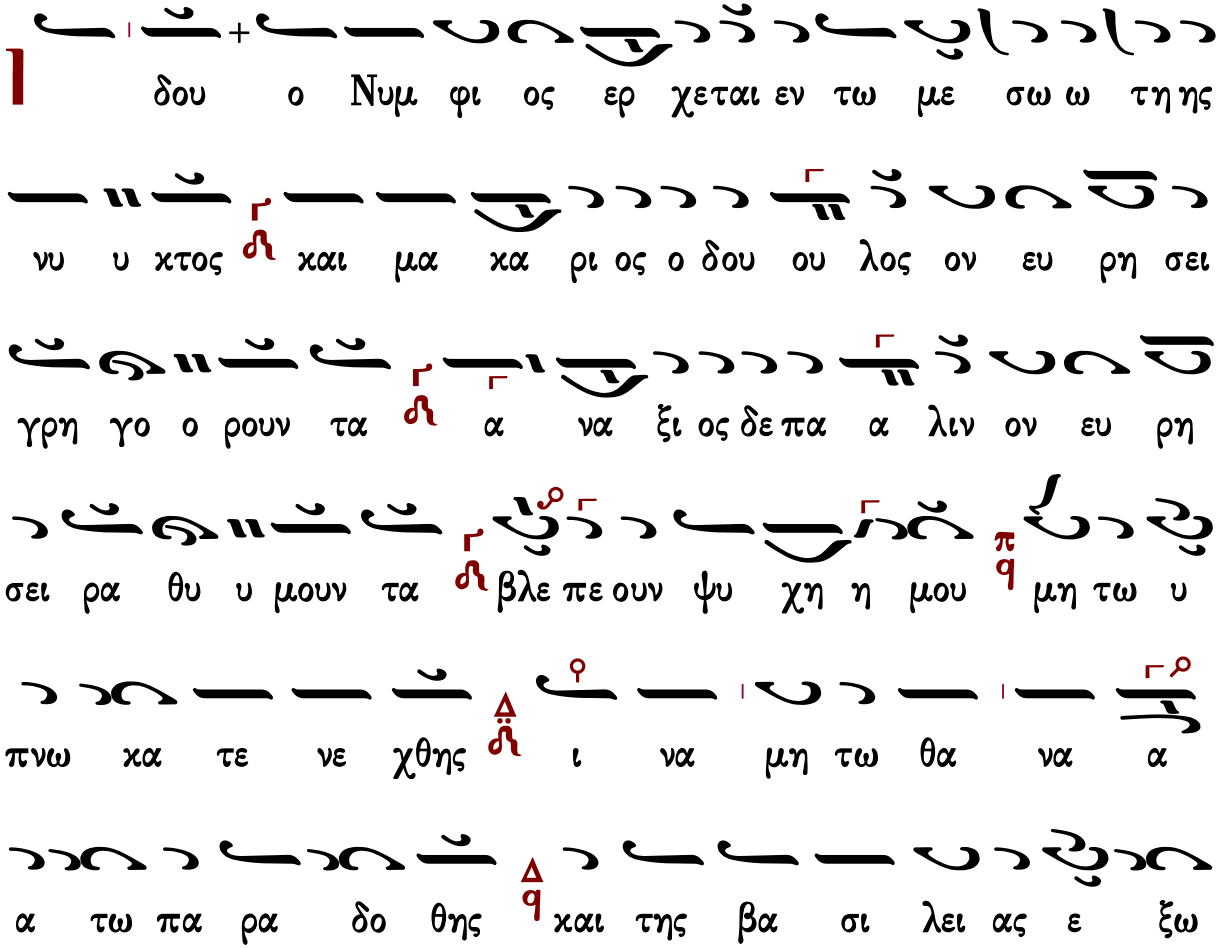

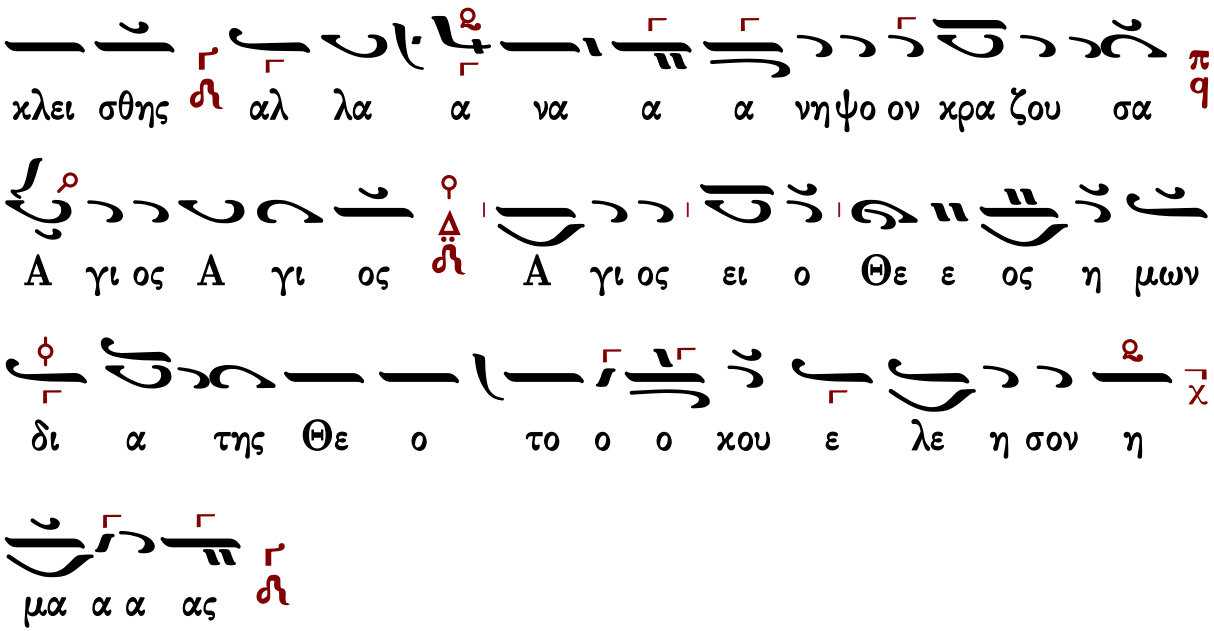

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ν Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

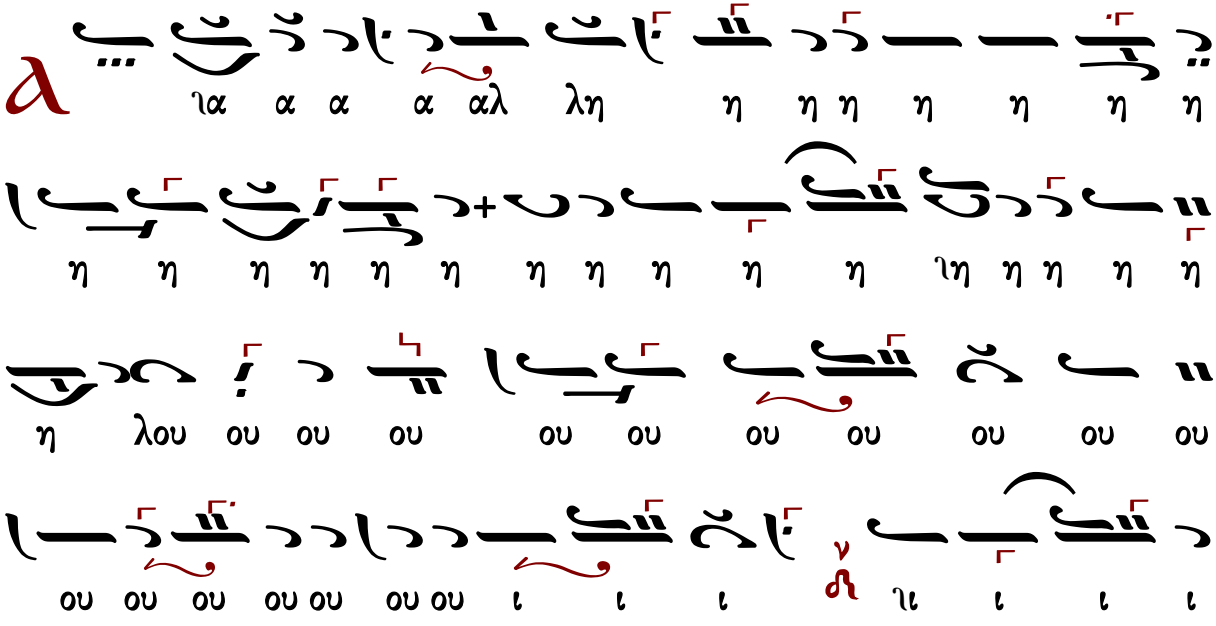

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

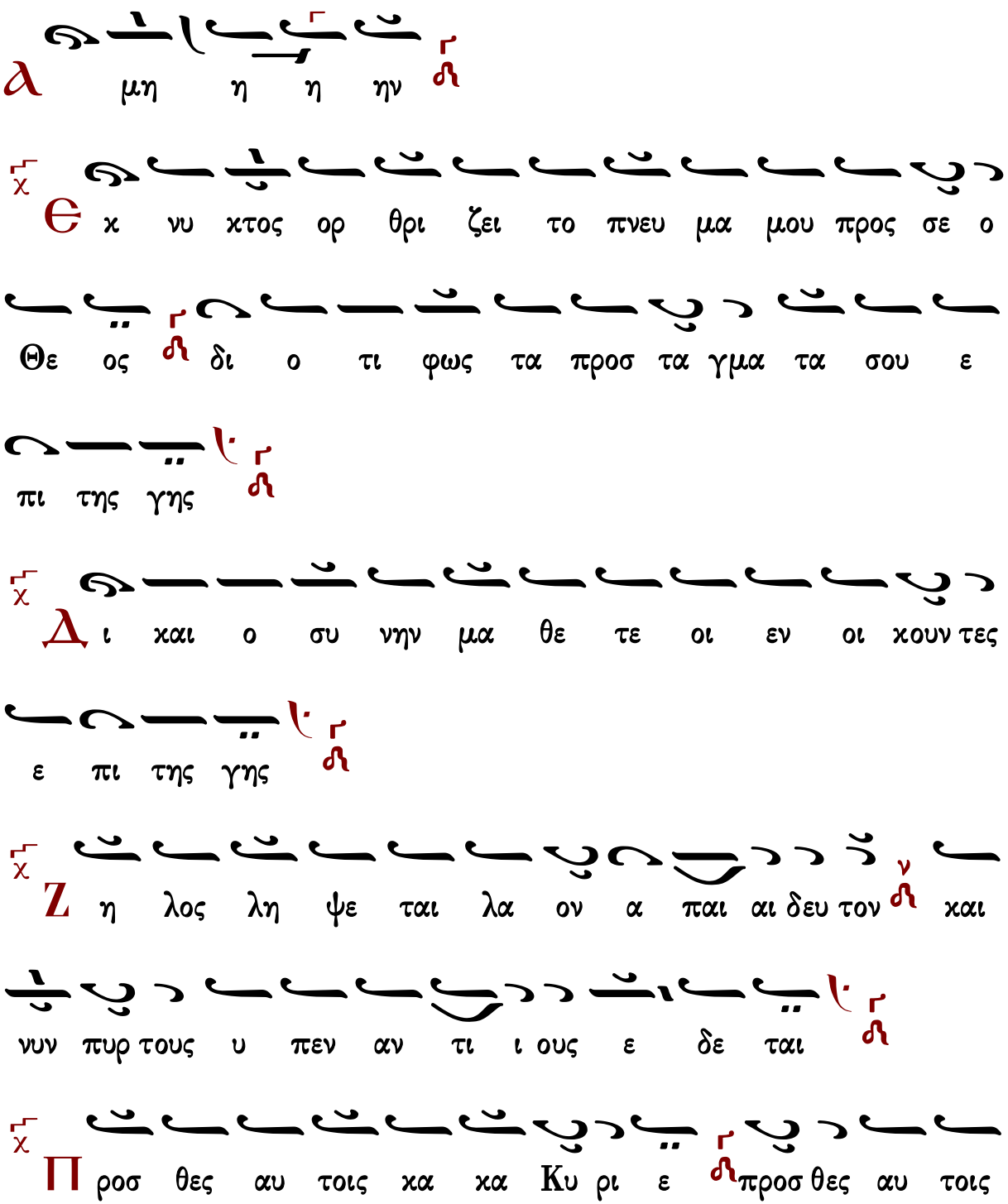

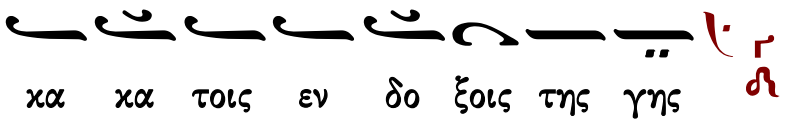

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δὶς τὸ ἀργὸν Ἀλληλούια καὶ δὶς τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἀλληλούια. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἰδού ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

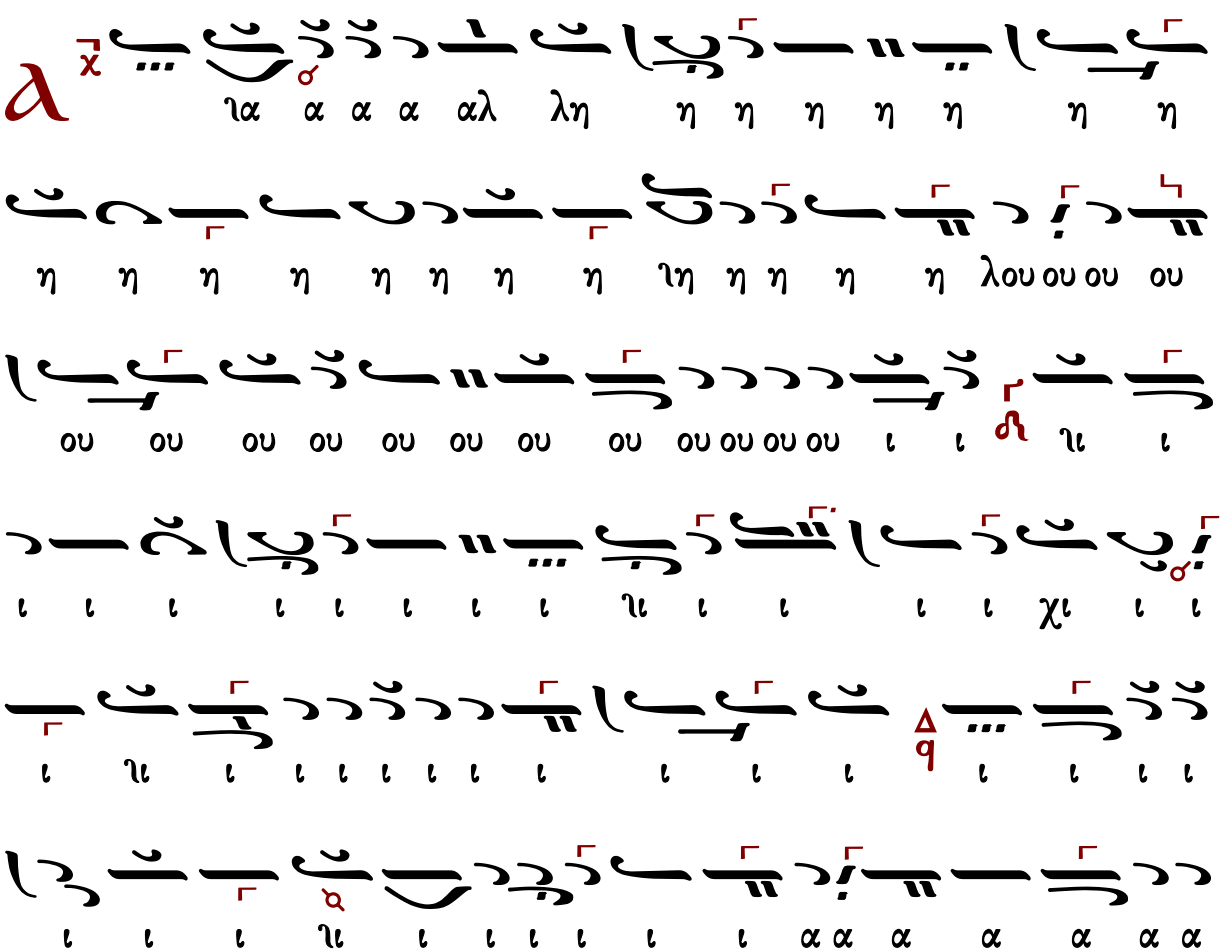

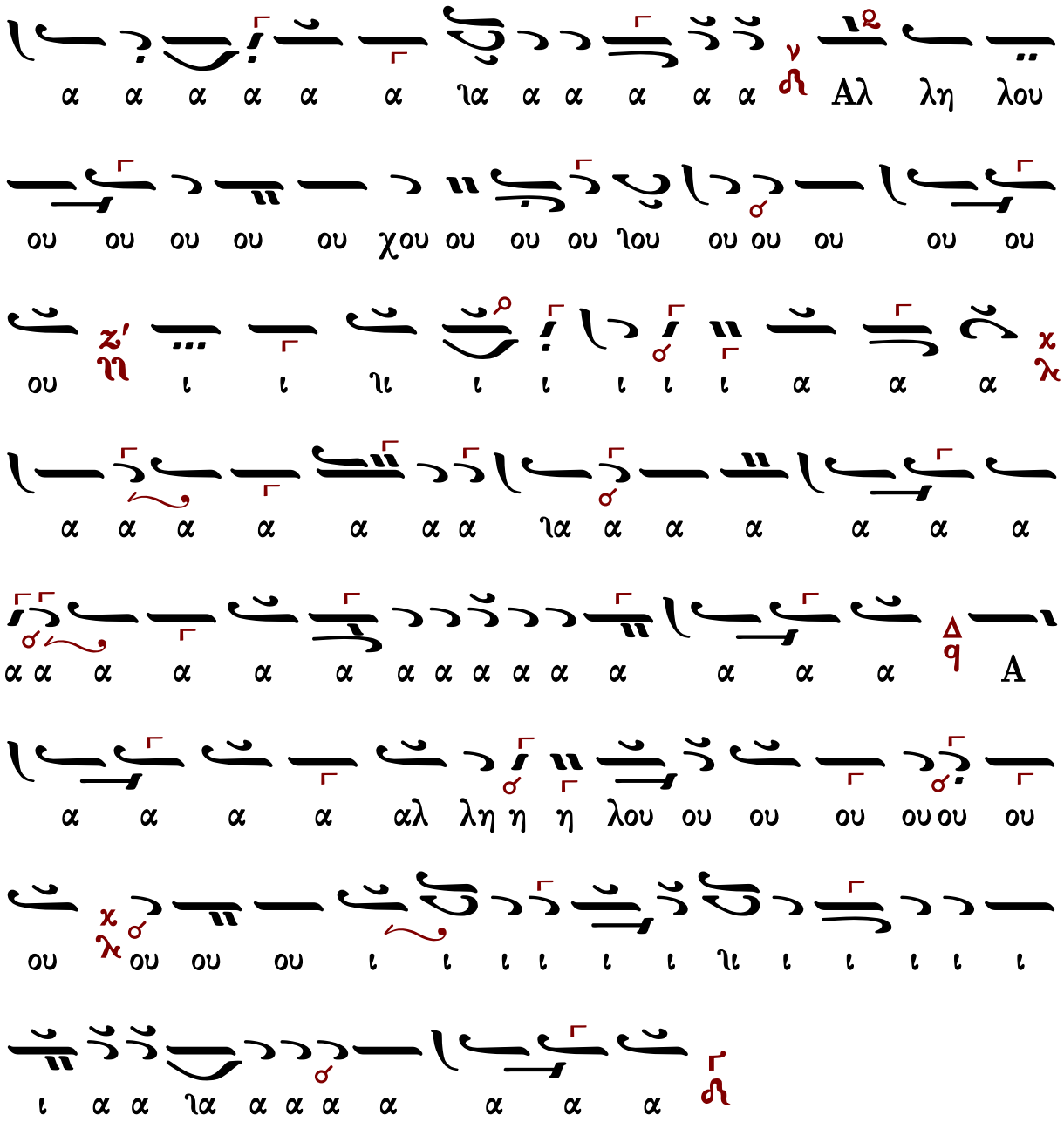

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στίχος Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντμησιν

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

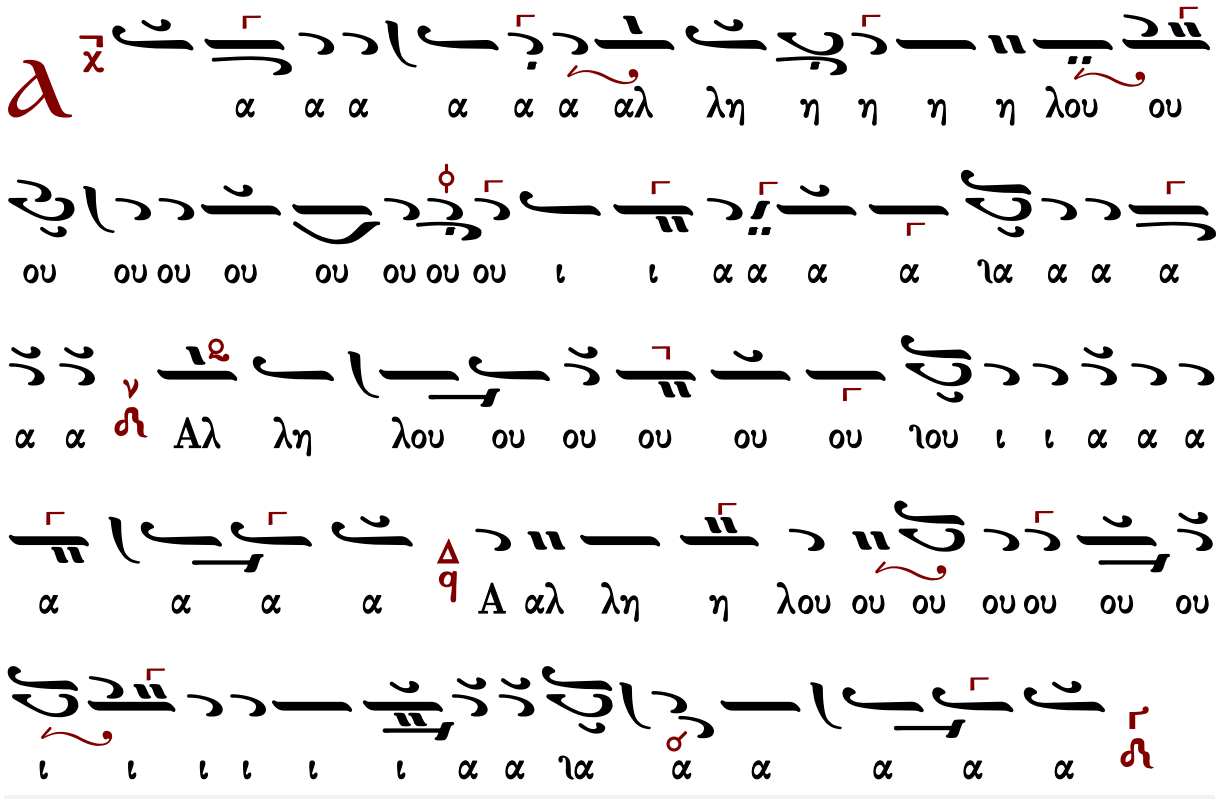

Ἀλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

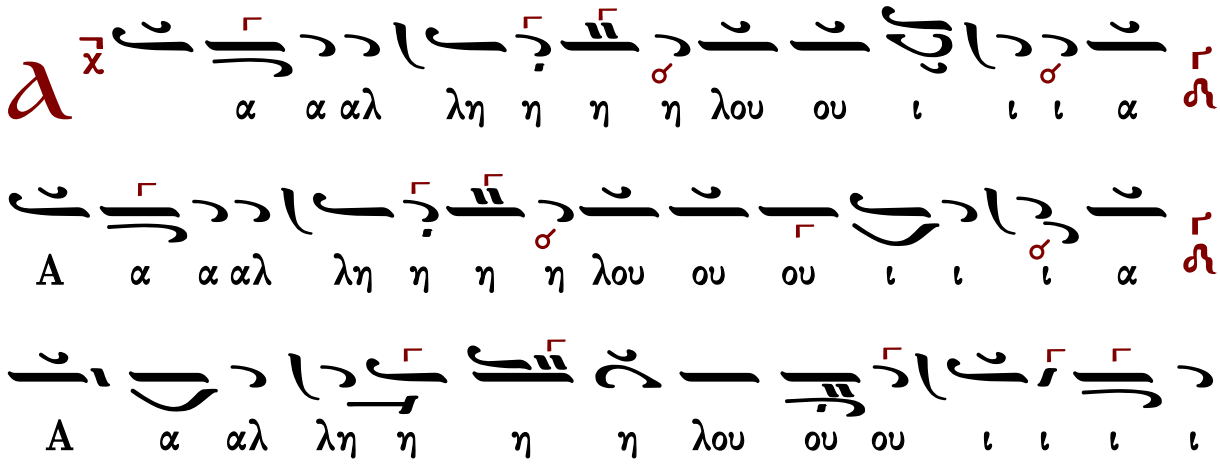

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*
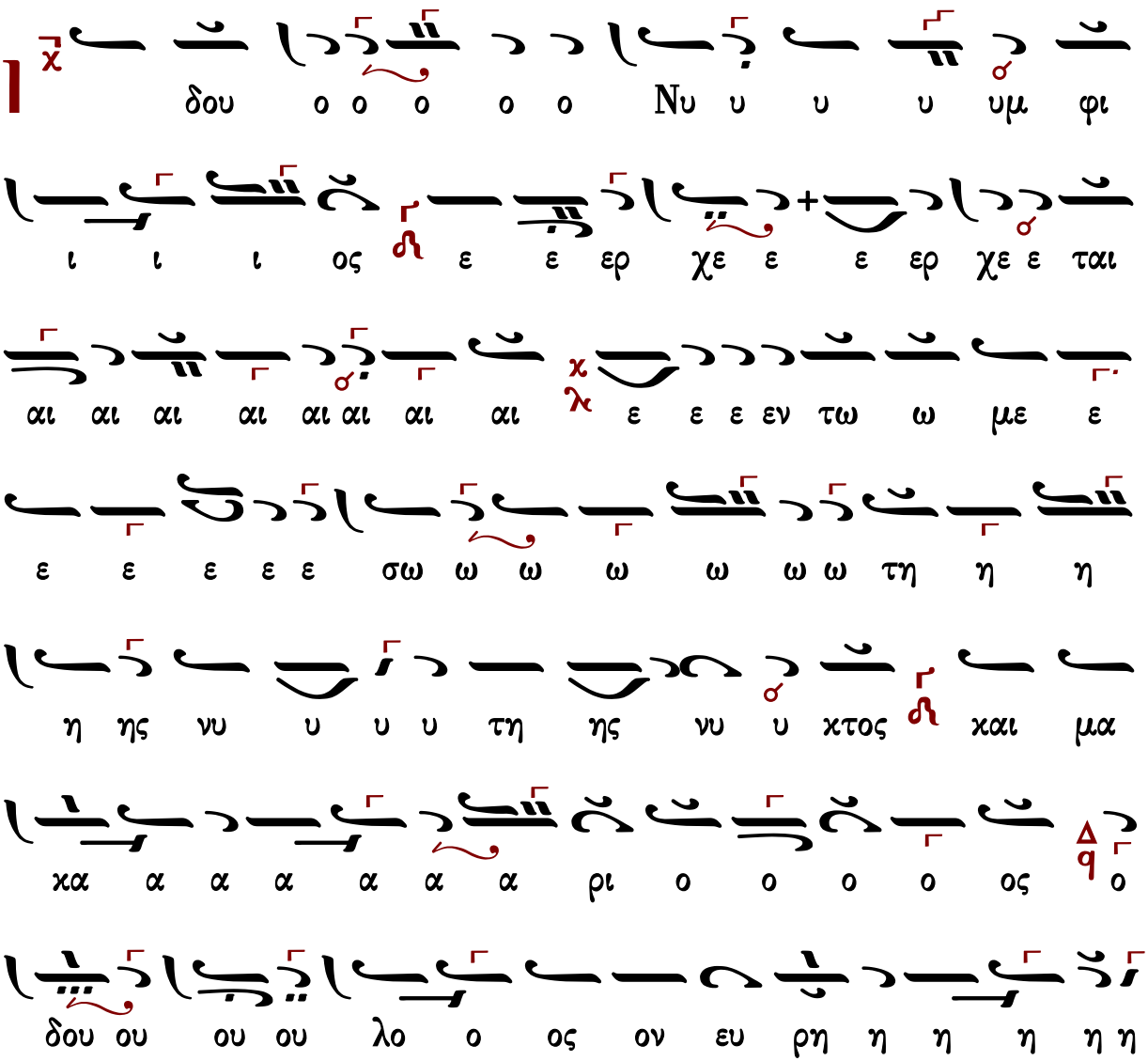
τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

να ι χθης ε ε χα τε νε ε ε ιε ε ε τε ε ε α α

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω χα

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

υ υ μου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ον ευ ρη η η η η η η η σει ει ρα α θυ

ιν ι ι λι α α α α α α α πα ε ε δε

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου ιου

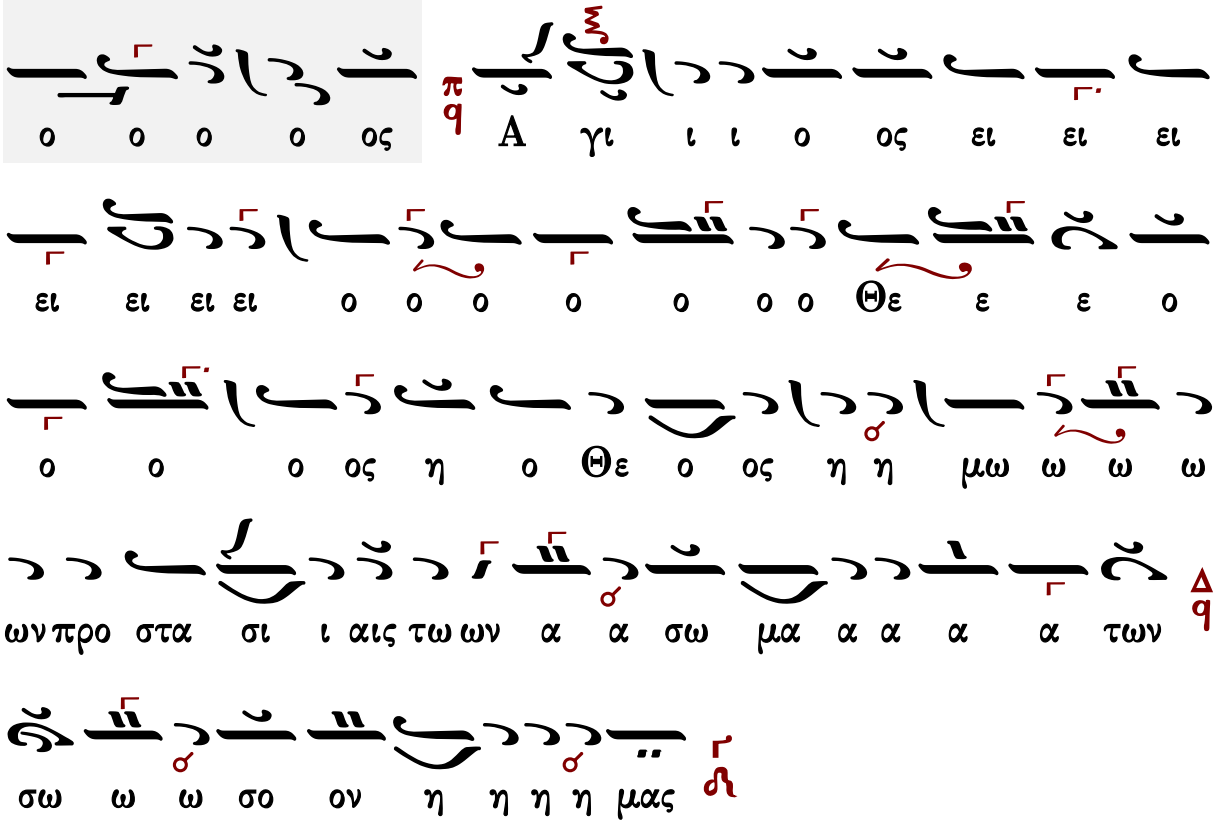

Ἡ σκιασμένη γραμμὴ ψάλλεται συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

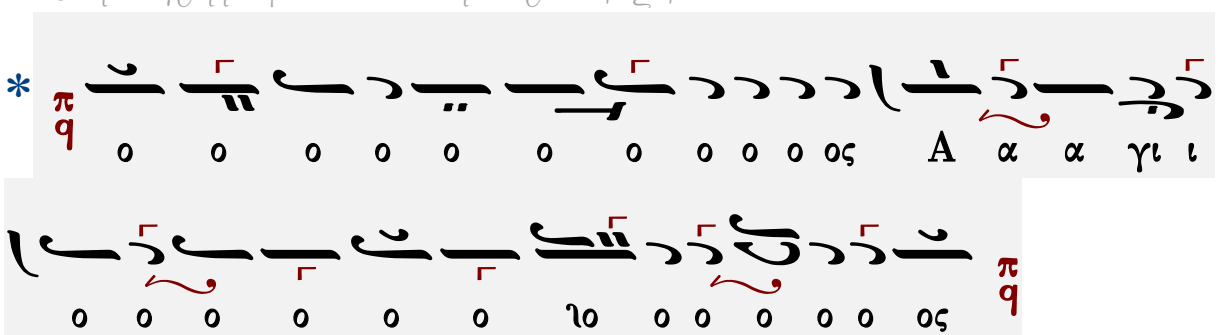

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

[Μέλος ἀρχαῖον](#) [Ἀργοσύντομον](#) [Σύντομον](#)

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

ἀργοσύντομον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

δου ο ο Νυ υμ φι ι ο ος ε ερ χε ε ται
αι αι αι εν τω με ε ε σω ω ω τη ης νυ υ
χτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη
η η η σει γρη γο ο ρου ου ουουν τα α να α α
ξι ο ο ος δε ε πα α α α αα α α λι ιν ον ευ
ρη η η η σει ρα θυ μου ου ουουν τα βλε ε ε πε
ου ουουν ψυ υ χη η η η μου ου ου ου μη τω
υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη
τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι
λει ει ει ει ει ας ε ε ξω κλει ει σθης αλ λα α

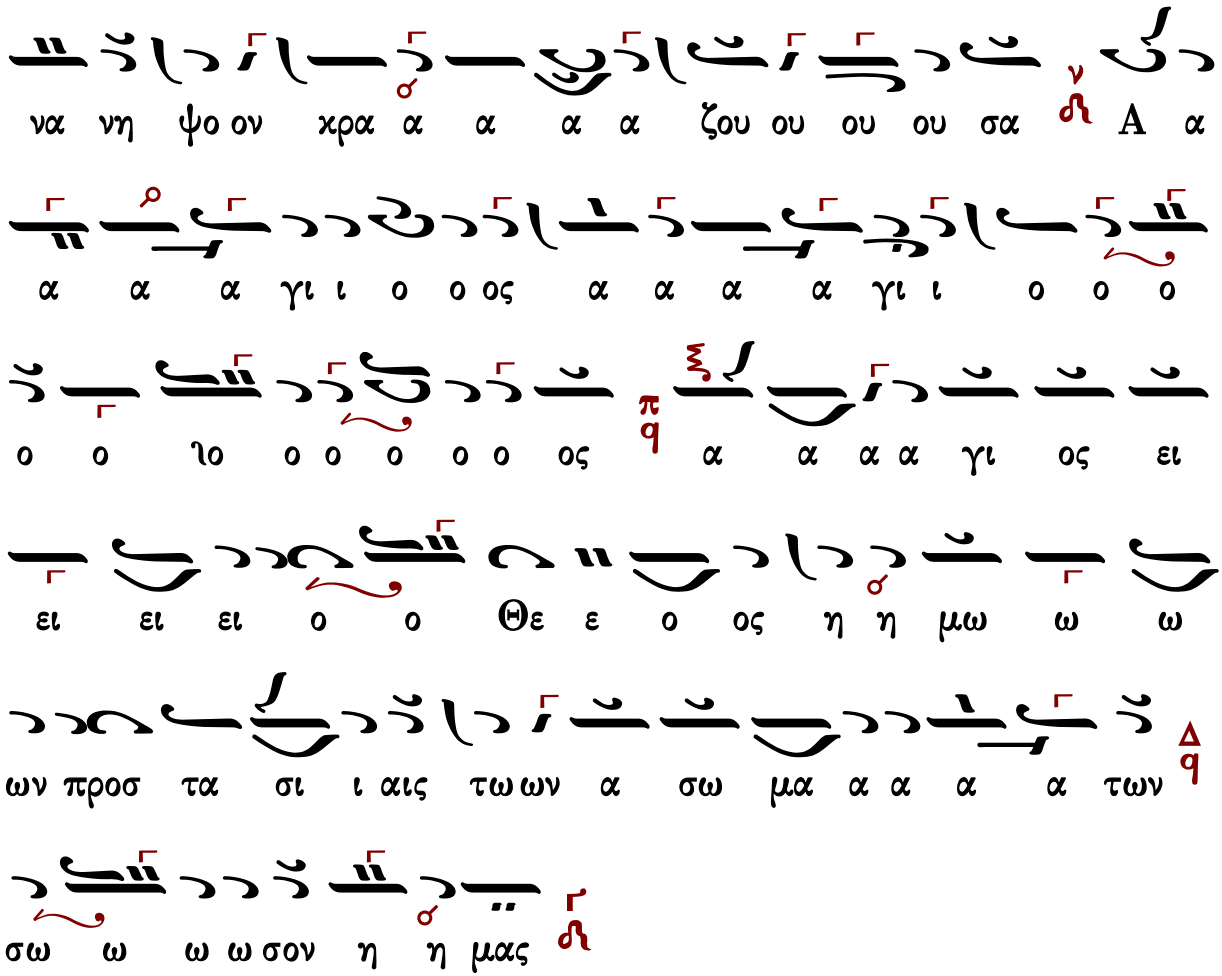

ἀργοσύντομον Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

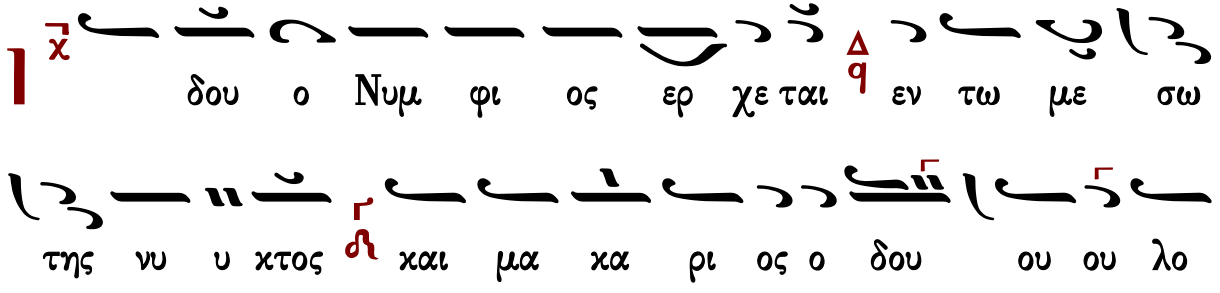

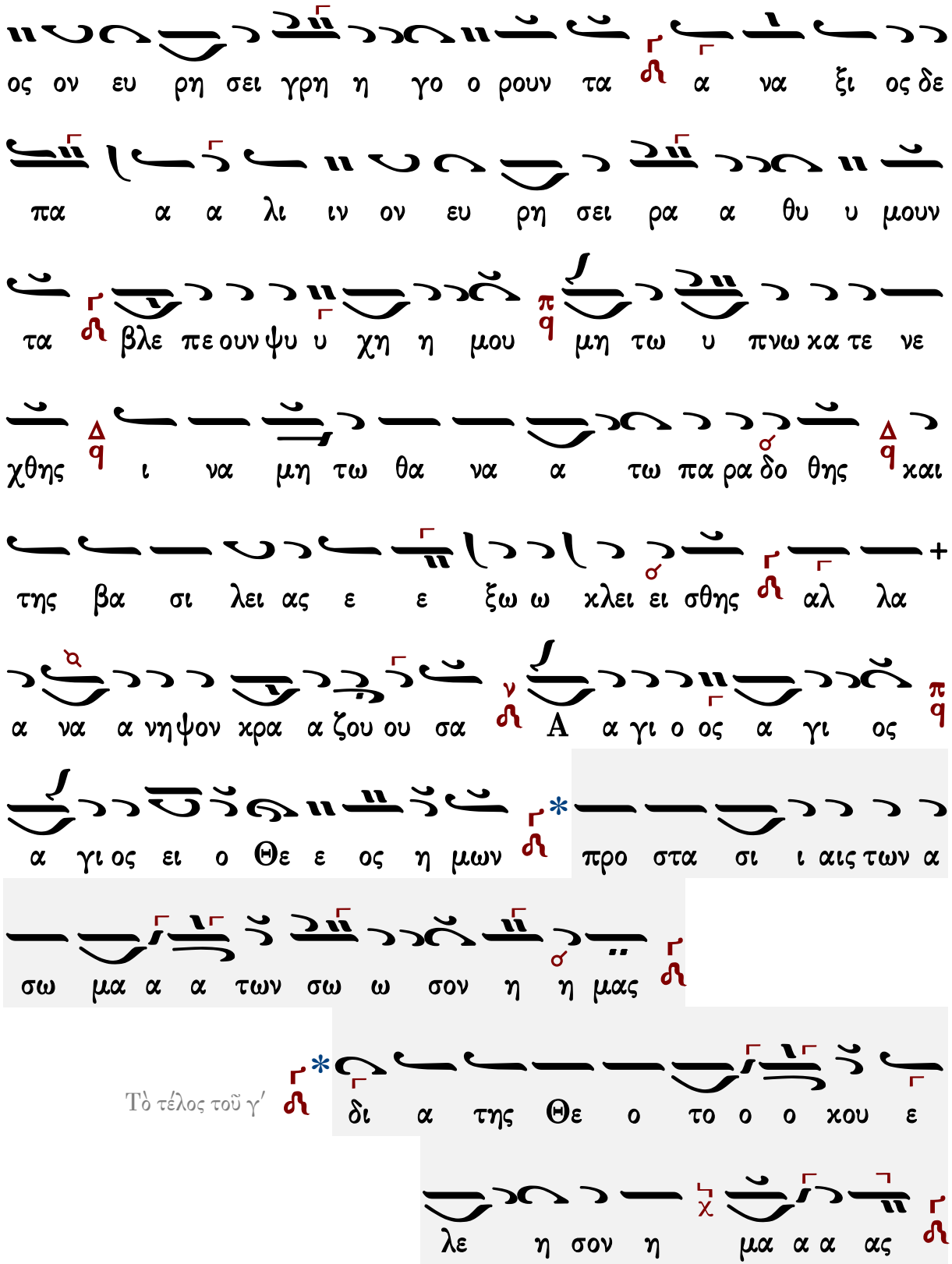
ος ον ευ ρη σει γρη η γο ο ρουν τα α να ξι ος δε
πα α α λι ιν ον ευ ρη σει ρα α θυ υ μουν
τα βλε πε ουν ψυ υ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε
χθης ι να μη τω θα να α τω πα ρα δο θης και
της βα σι λει ας ε ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα
α να α νη ψον κρα α ζου ου σα A α γι ο ος α γι ος
α γι ος ει ο Θε ε ος η μων προ στα σι ι αις των α
σω μα α α των σω ω σον η η μας
Τὸ τέλος τοῦ γ′
δι α της Θε ο το ο ο κου ε
λε η σον η μα α α ας

Καθίσματα

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος $\frac{4}{\ddot{q}}$ **Κε**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.102#

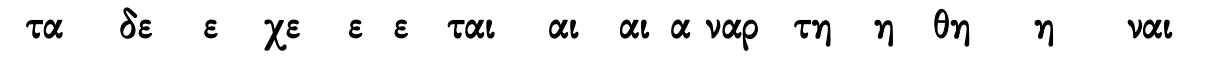

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος πλ. δ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.103#

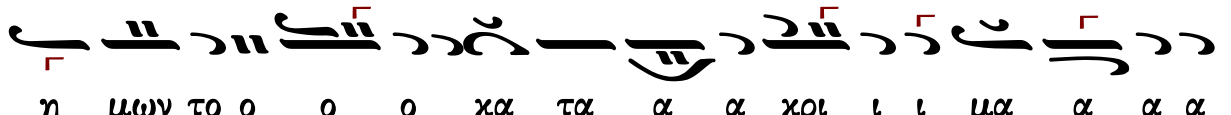

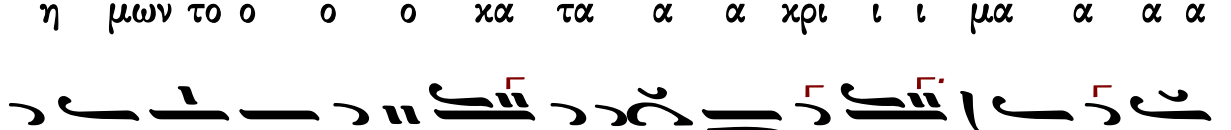

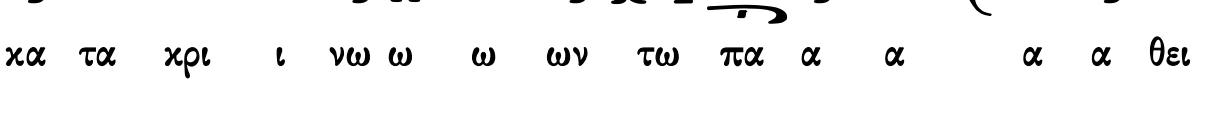

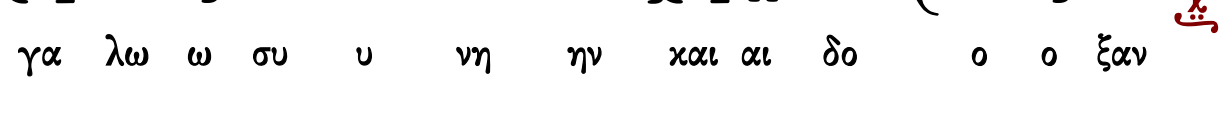

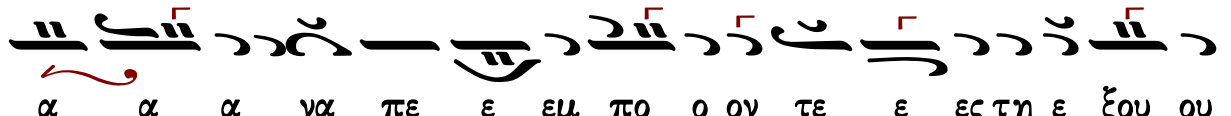

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ἀ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.102#

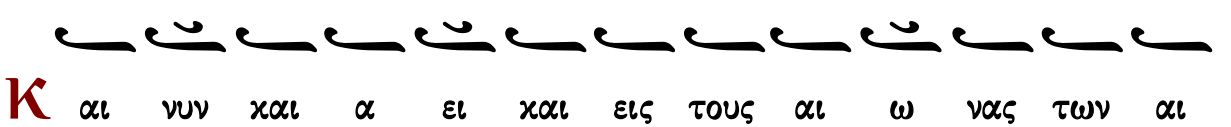

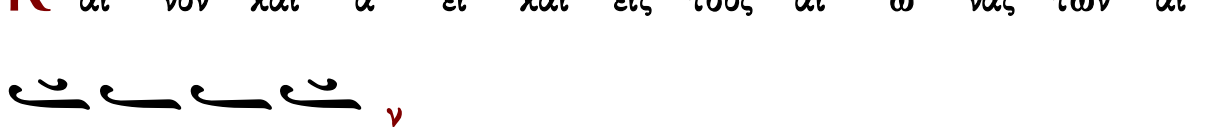

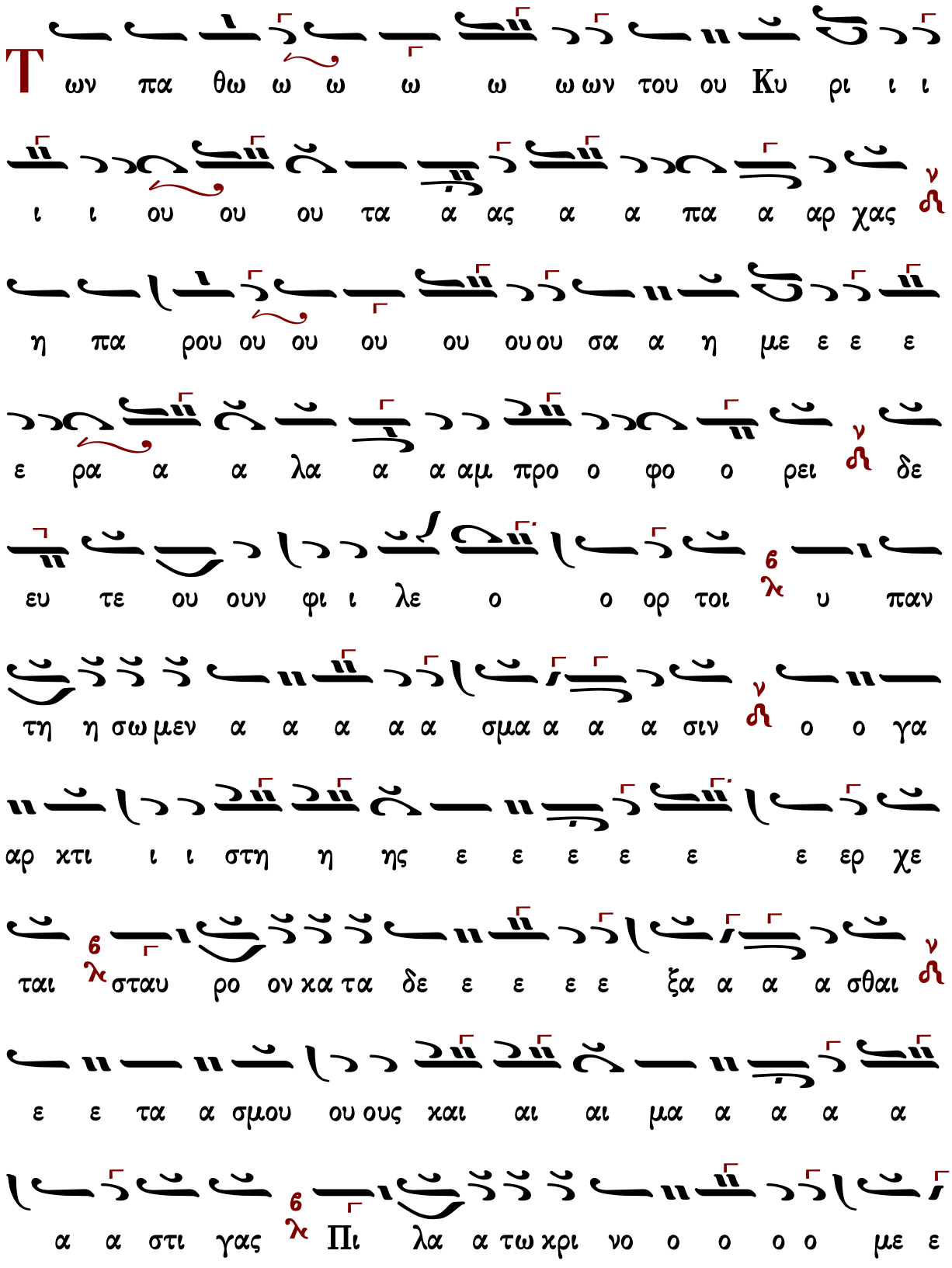
Των πα θω ω ω ω ω ων του ου Κυ ρι ι ι
ι ι ου ου ου τα α ας α α πα α αρ χας
η πα ρου ου ου ου ου ου σα α η με ε ε ε
ε ρα α α λα α α αμ προ ο φο ο ρει δε
ευ τε ου ουν φι ι λε ο ο ορ τοι υ παν
τη η σω μεν α α α α α σμα α α α σιν ο ο γα
αρ χτι ι ι στη η ης ε ε ε ε ε ε ερ χε
ται σταυ ρο ον κα τα δε ε ε ε ε ξα α α α σθαι
ε ε τα α σμου ου ους και αι αι μα α α α α
α α στι γας Πι λα α τω κρι νο ο ο ο ο με ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος δ΄ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

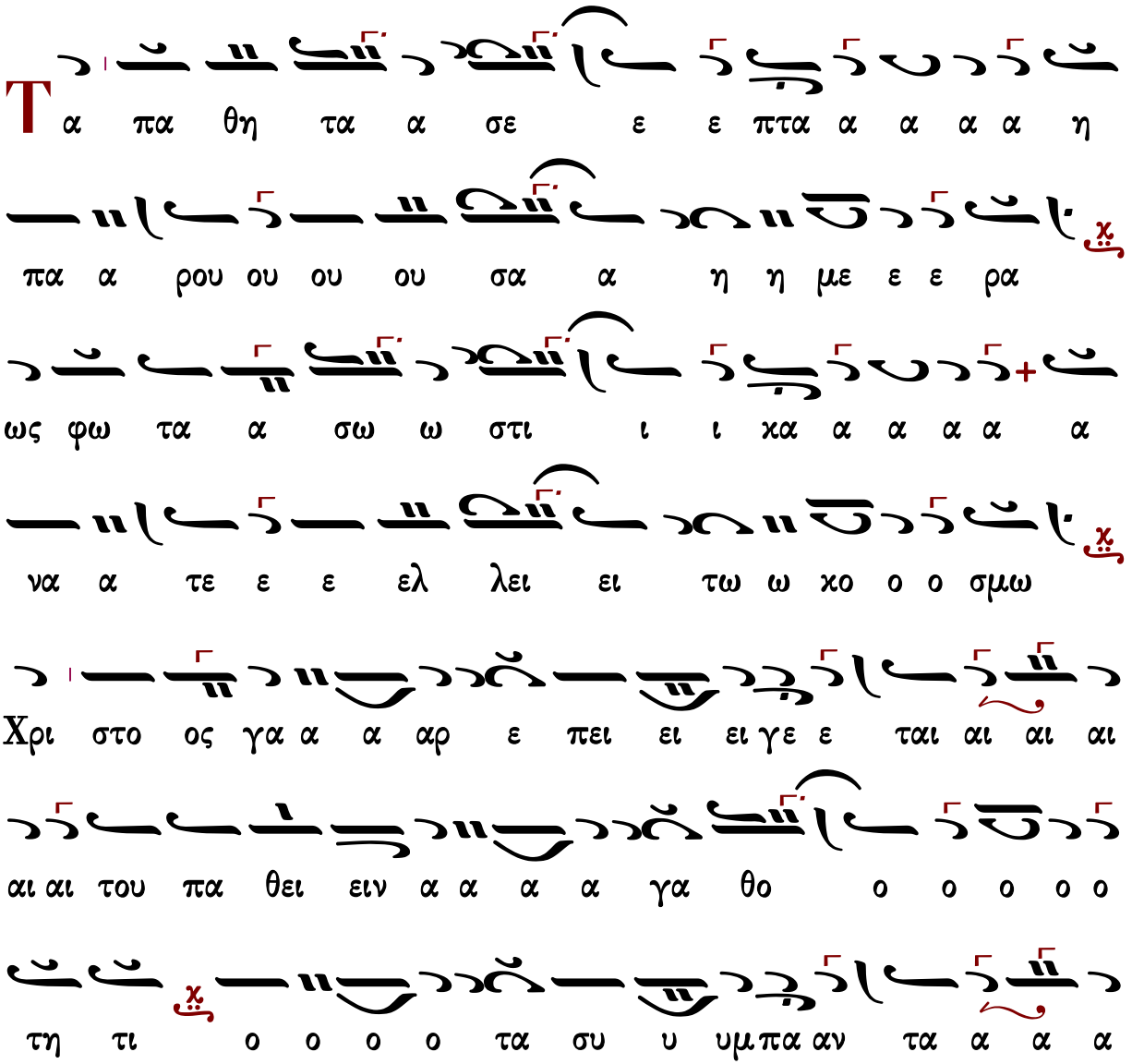

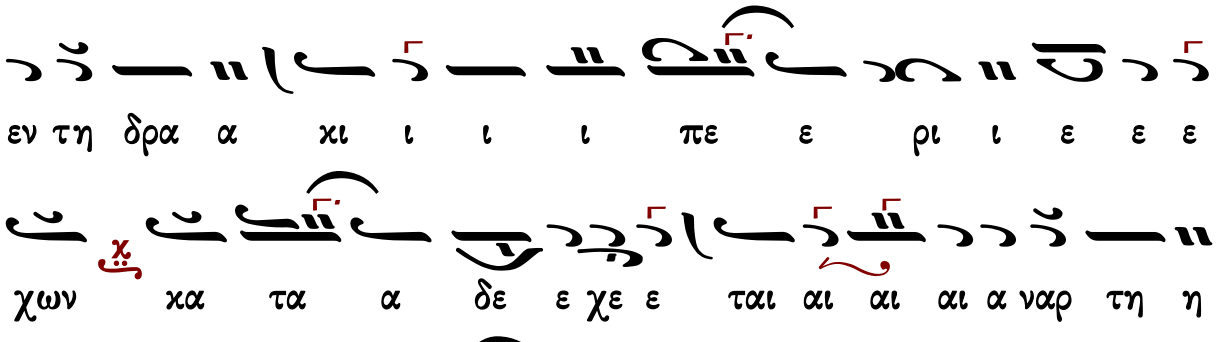

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

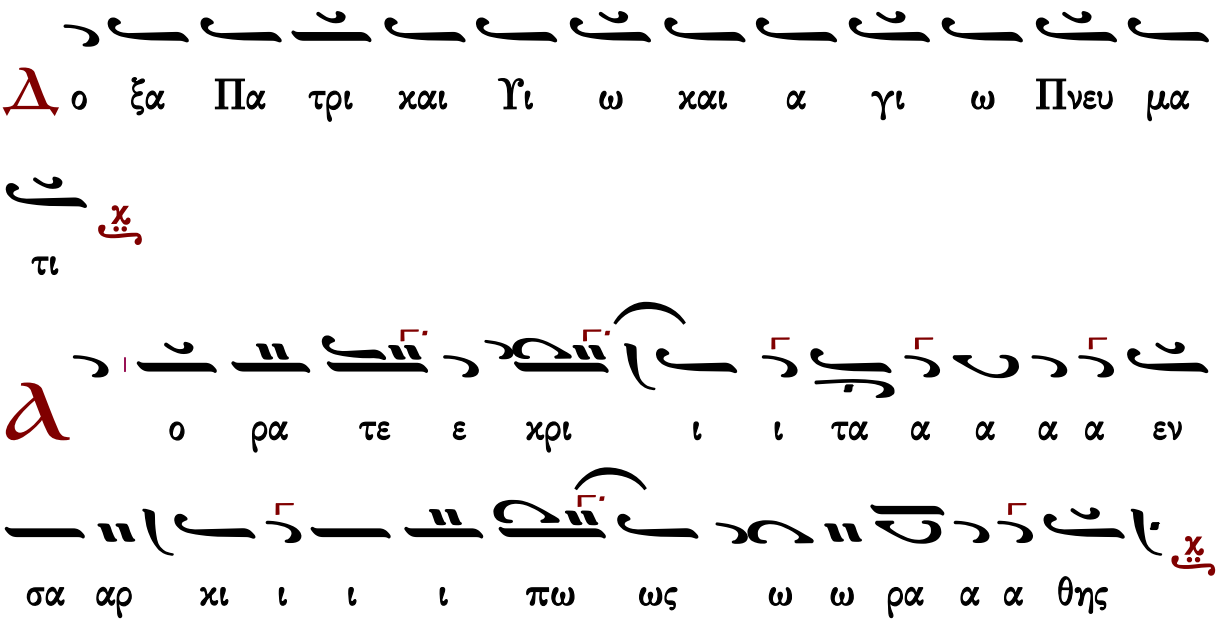

και ερ χη η υ υπ α α αν δρω ω ω ων πα
ρα α νο ο ο ο μω ων χτα αν θη η ναι
η μω ων το ο ο ο χα τα α α χρι ι μα α α α
α α χα τα χρι ι νω ω ω ων τω πα α α α
α θη Σου ο ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι
ιν με γα λω ω συ υ υ υ νη ην και αι δο ο ο
ξαν α να α πε εμ πο ον τε ε ε ες τη ε ξου ου
σι ι ι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ
φω ω νω ω ως προ σφε ε ε ε ε ρο ο ο ο
με ε εν

Ἦχος λ̇ π̇ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.8*

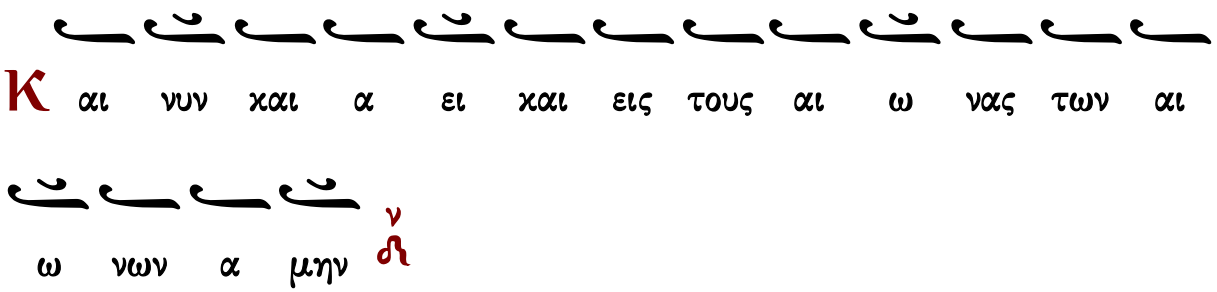

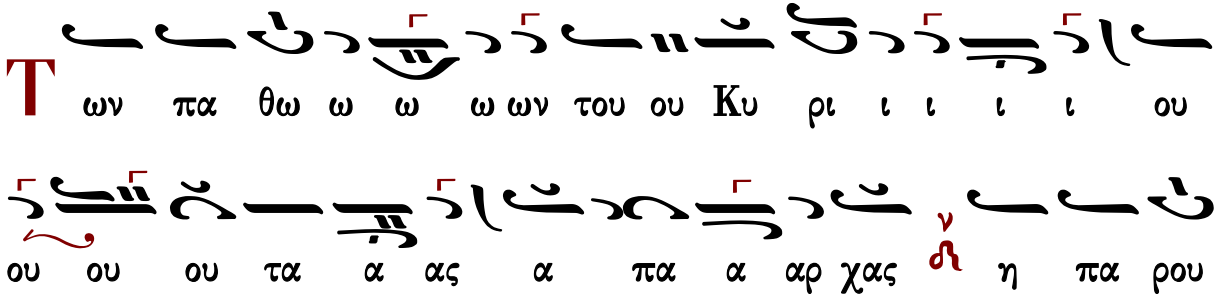

α α τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ν ε ε τα α

σμου ου ου ου ου ους και μα α α α α α στι γας Πι

λα α α τω ω ω χρι νο ο ο με ε ε ε νος ν

ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ουου λου λ ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει

εις ε ε ε πι χο ο ο ο ρης η τα πα αν

τα α προ ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να

α σω ω ω ω σ η η τον αν θρω ω πο ον λ δι α του ου

το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω μεν φι

λα α αν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ε ε ο

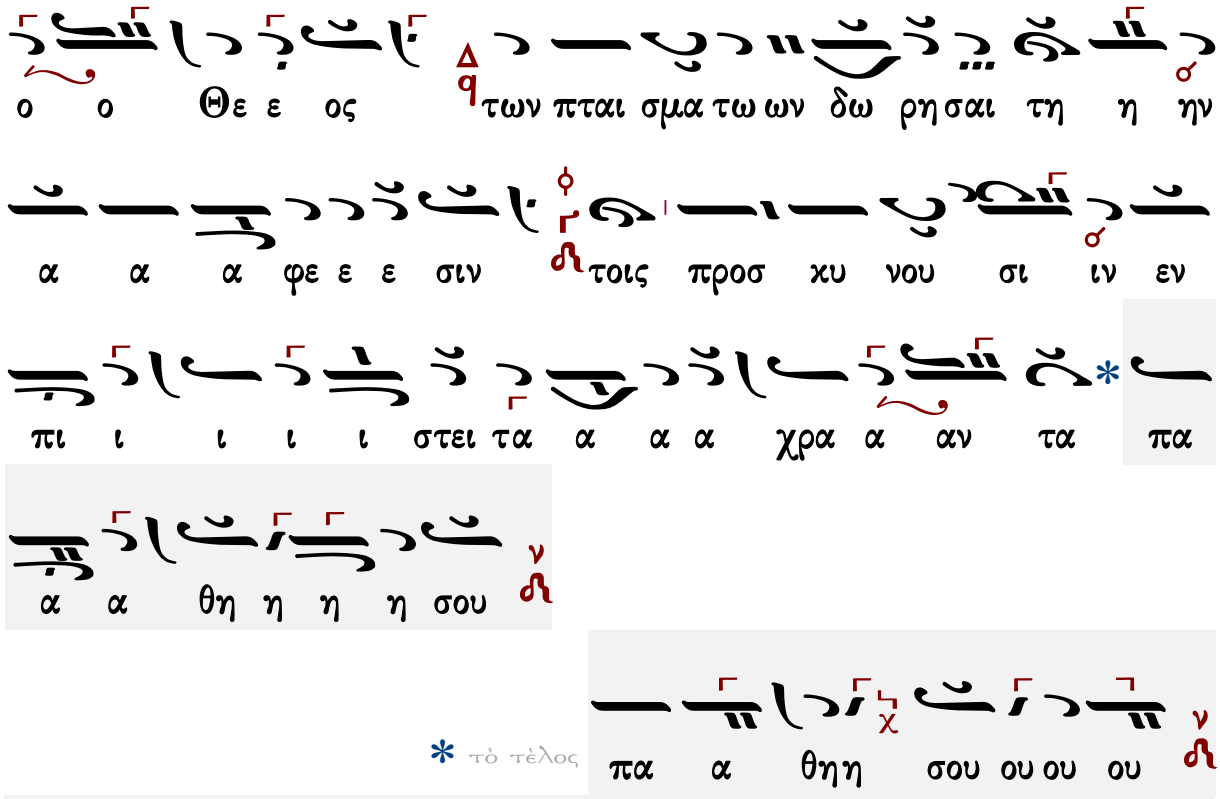

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμησιν

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.10/22*

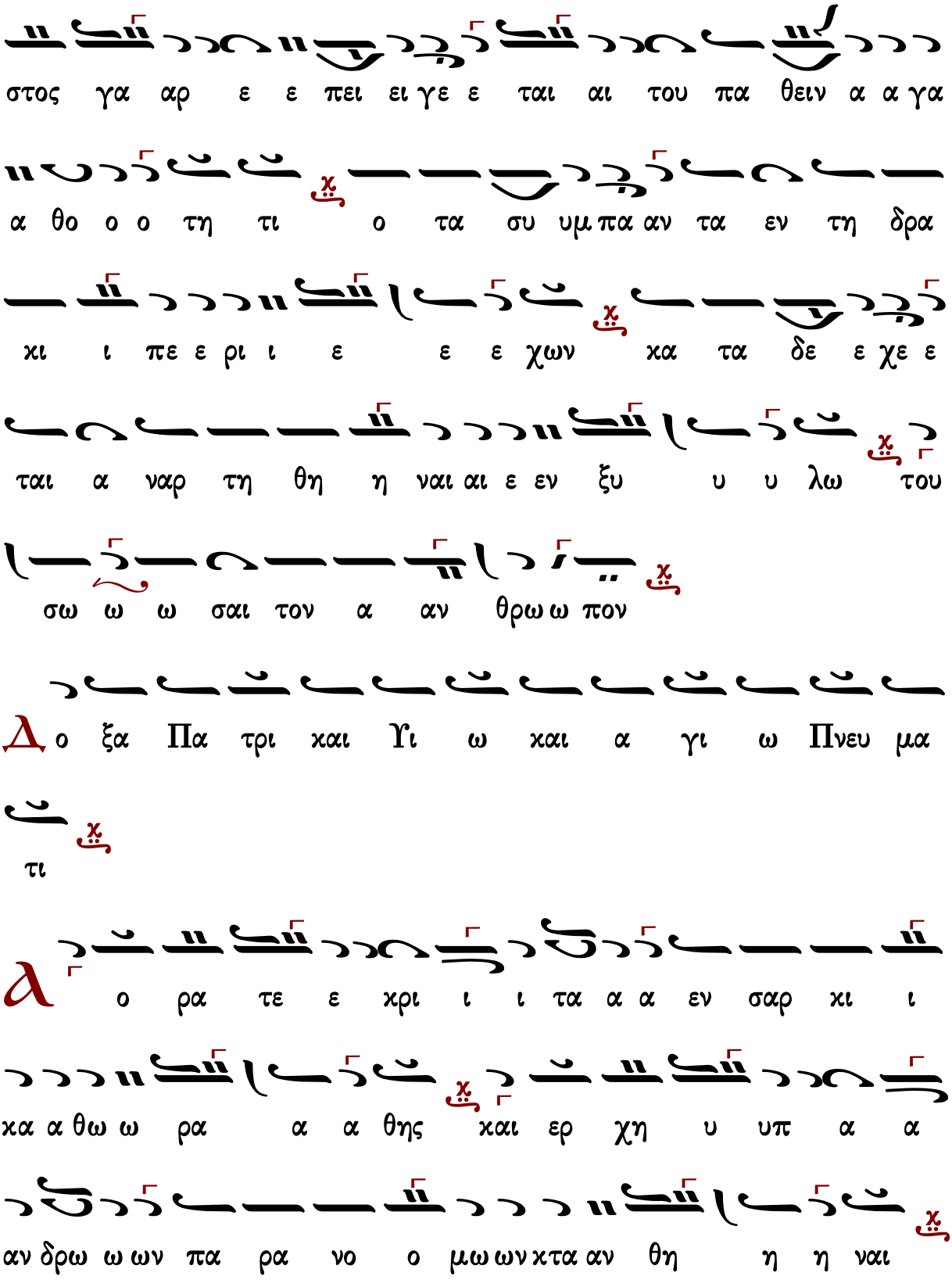
στος γα αρ ε ε πει ει γε ε ται αι του πα θειν α α γα
α θο ο ο τη τι ο τα συ υμ πα αν τα εν τη δρα
χι ι πε ε ρι ι ε ε ε χων κα τα δε ε χε ε
ται α ναρ τη θη η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του
σω ω ω σαι τον α αν θρω ω πον
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ ο ρα τε ε χρι ι ι τα α α εν σαρ κι ι
κα α θω ω ρα α α θης και ερ χη υ υπ α α
αν δρω ω ων πα ρα νο ο μω ων κτα αν θη η η ναι

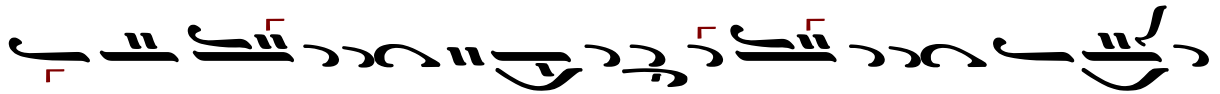

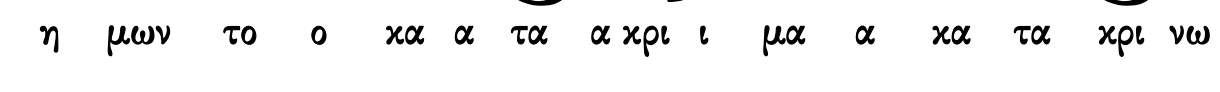

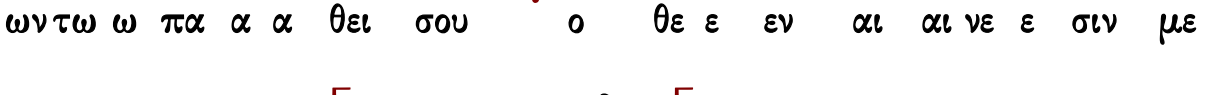

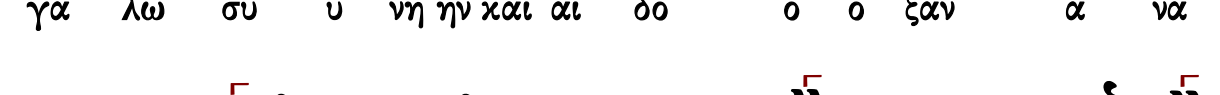

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.11/23*

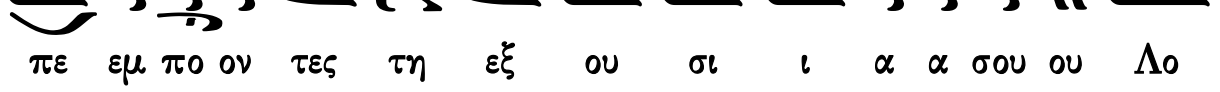

α πα α αρ χας η πα ρου ου σα η με ε ρα λα
αμ προ φο ο ρει δε ε ευ τε ου ουν φι ι λε ο
ο ορ τοι υ παν τη η η σω ω μεν α α α
α α σμα α α α σιν ο γαρ χτι στη ης ε ε ερ χε
ται σταυ ρο ο ον κα α τα δε ε ε ε ε ξα α
α α σθαι ε τα σμους και αι μα α στι ι γας Πι
λα α α τω ω χρι νο ο ο ο ο με ε ε ε νος
ο θεν και ε εκ δου ου ου ου ου λου ρα πι σθει
εις ε πι κο ορ ρης τα πα αν τα προσ ι ε ε ται αι
ι να σω ω ση τον αν θρω ω πο ον δι α του το ο βο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.12/24*

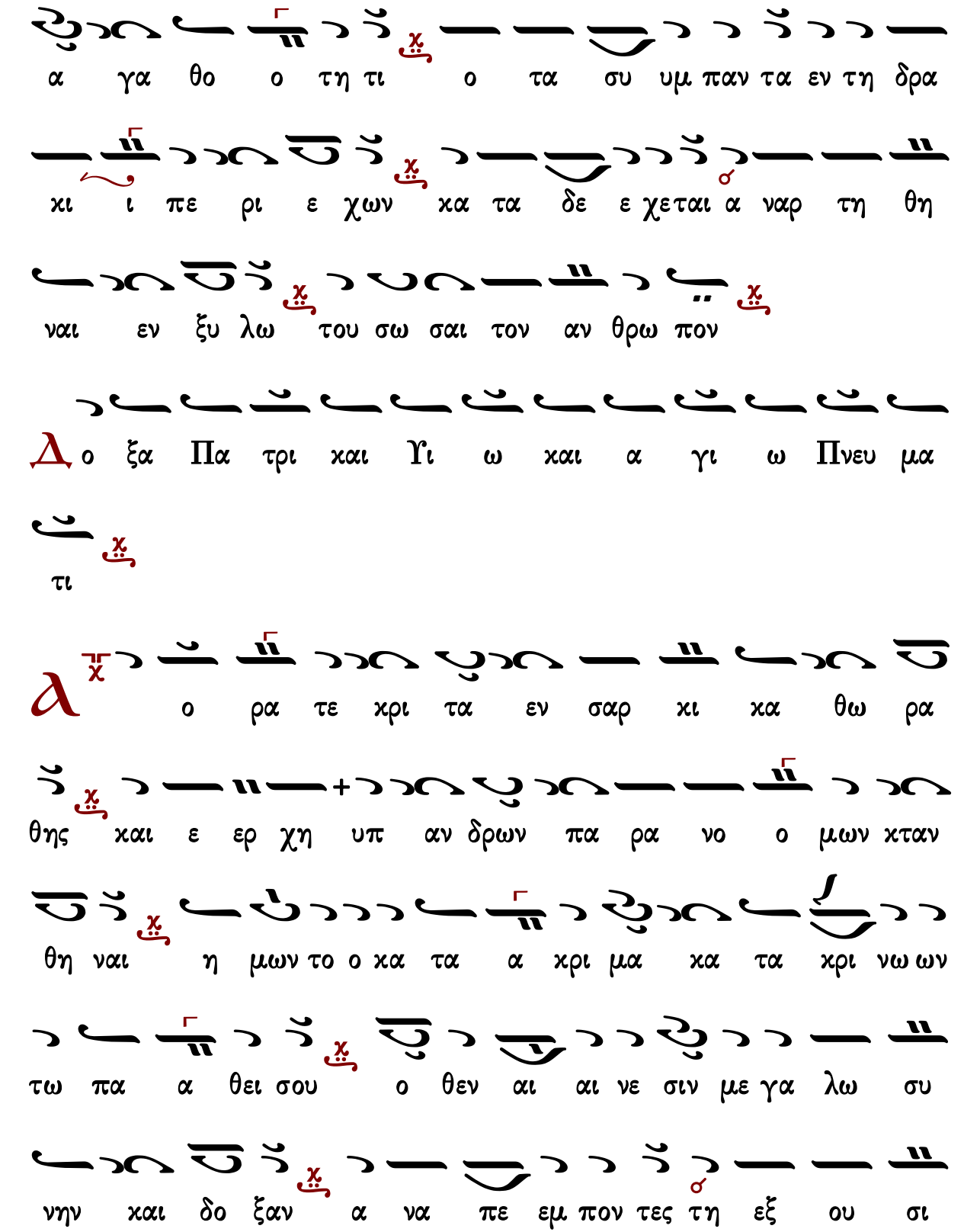
α γα θο ο τη τι ο τα συ υμ παν τα εν τη δρα
χι ι πε ρι ε χων χα τα δε ε χεται α ναρ τη θη
ναι εν ξυ λω του σω σαι τον αν θρω πον
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ ο ρα τε χρι τα εν σαρ κι κα θω ρα
θης και ε ερ χη υπ αν δρων πα ρα νο ο μων χταν
θη ναι η μων το ο κα τα α χρι μα κα τα χρι νω ων
τω πα α θει σου ο θεν αι αι νε σιν με γα λω συ
νην και δο ξαν α να πε εμ πον τες τη εξ ου σι

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.13/25*

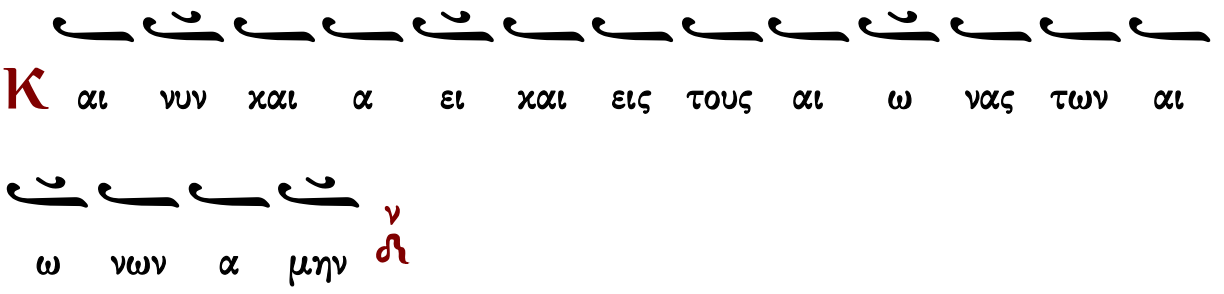

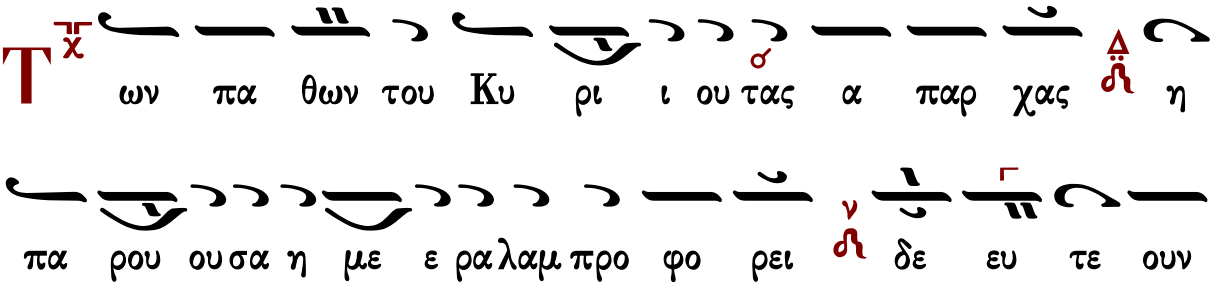

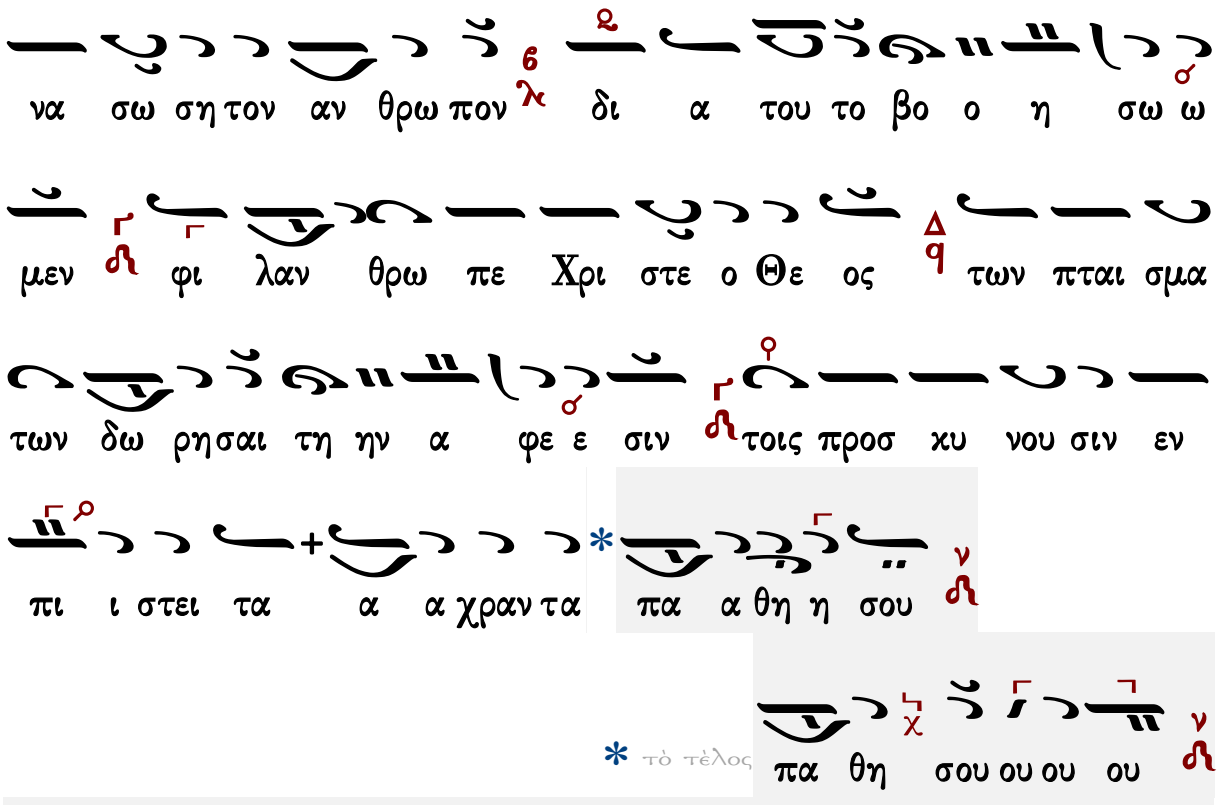

Κανὼν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ὨΙδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.343#

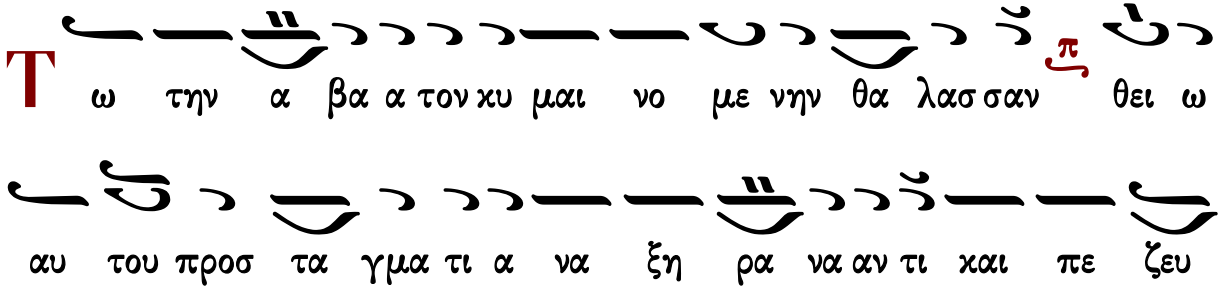

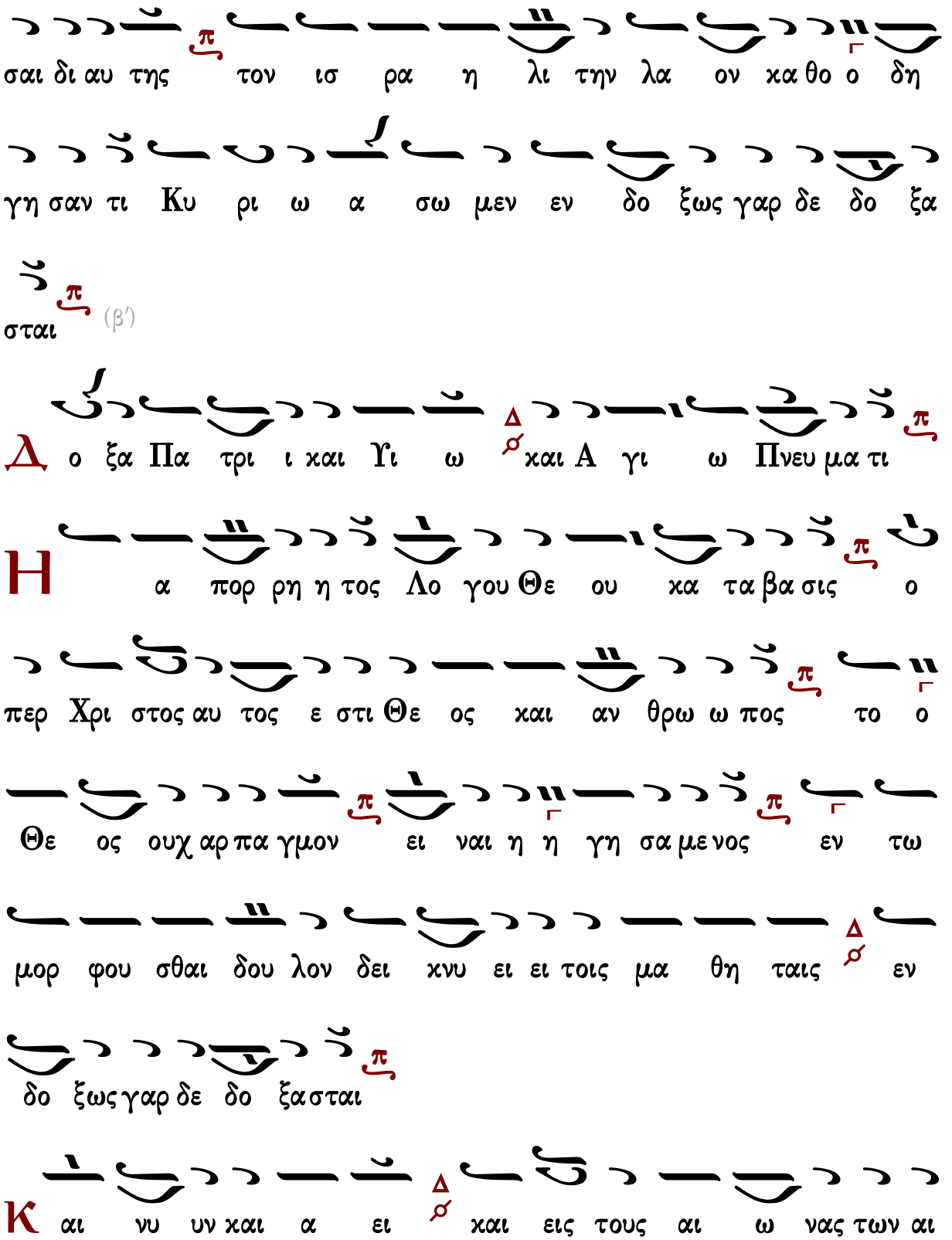
σαι δι αυ της τον ισ ρα η λι την λα ον κα θο ο δη
γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα
σται (β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο
περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και αν θρω ω πος το ο
Θε ος ουχ αρ πα γμον ει ναι η η γη σα με νος εν τω
μορ φου σθαι δου λον δει κνυ ει ει τοις μα θη ταις εν
δο ξως γαρ δε δο ξα σται
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

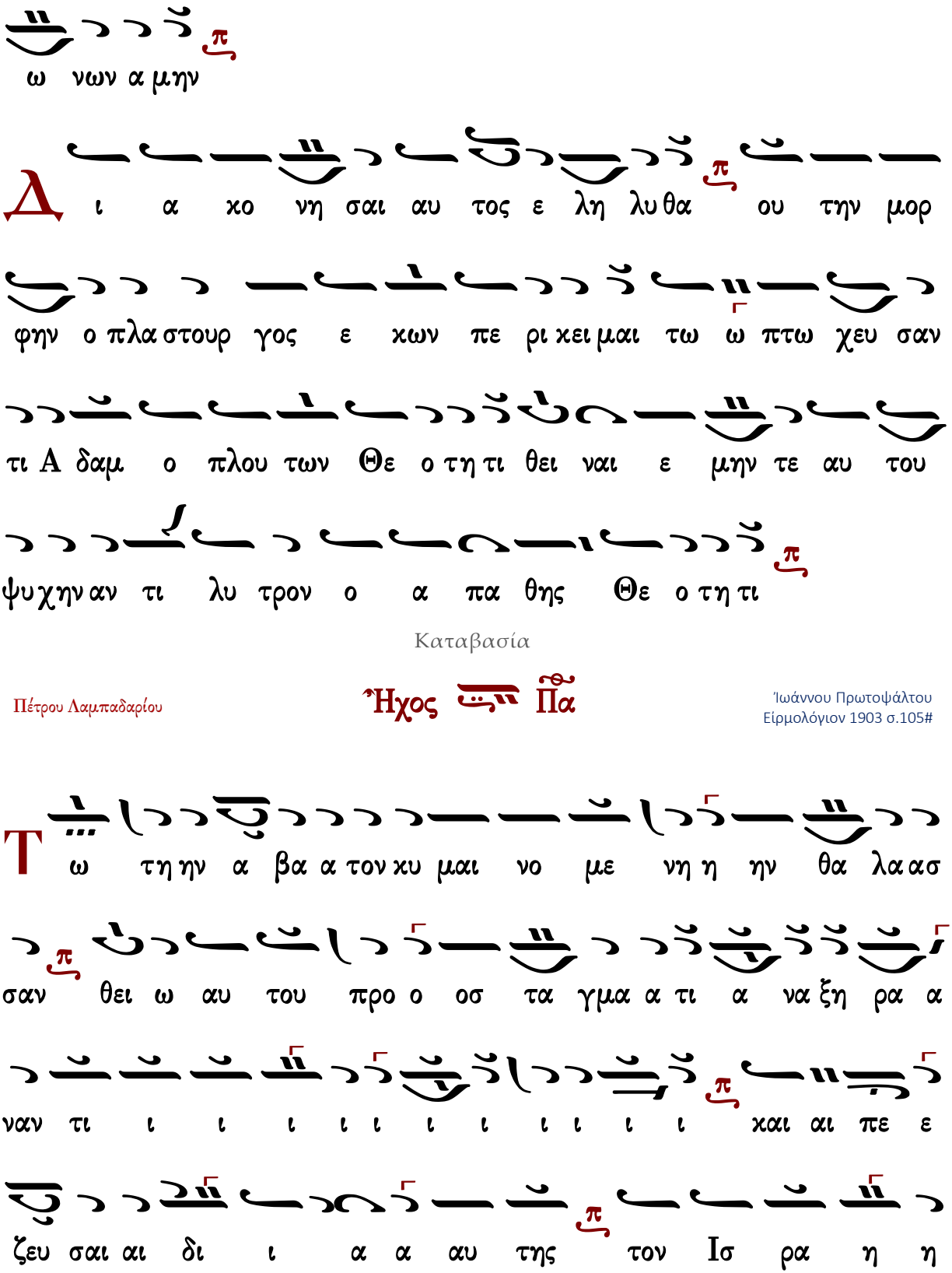

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.105#

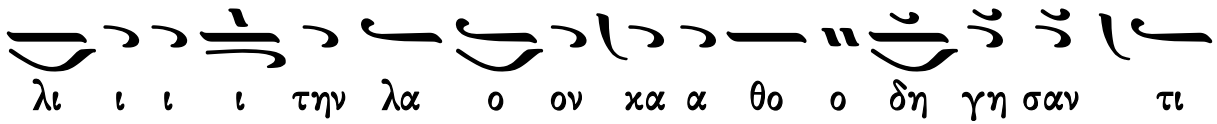

Ὠδὴ η΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.343#

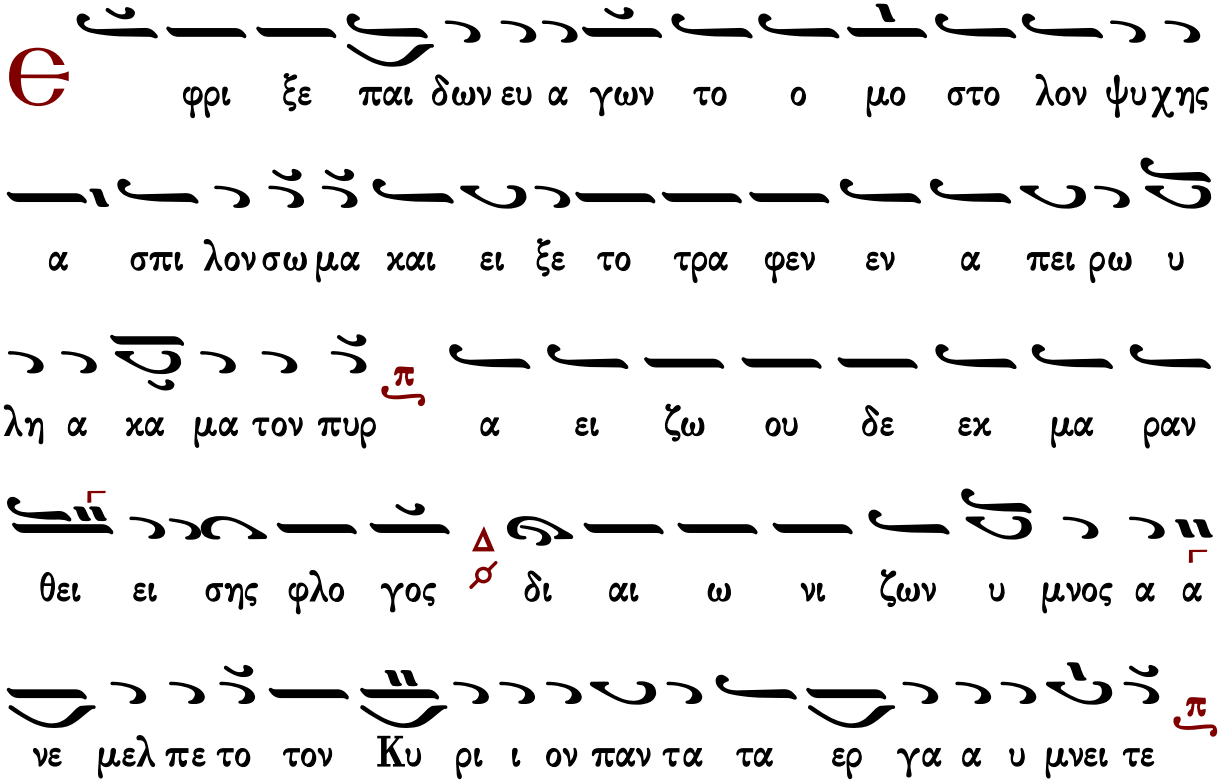

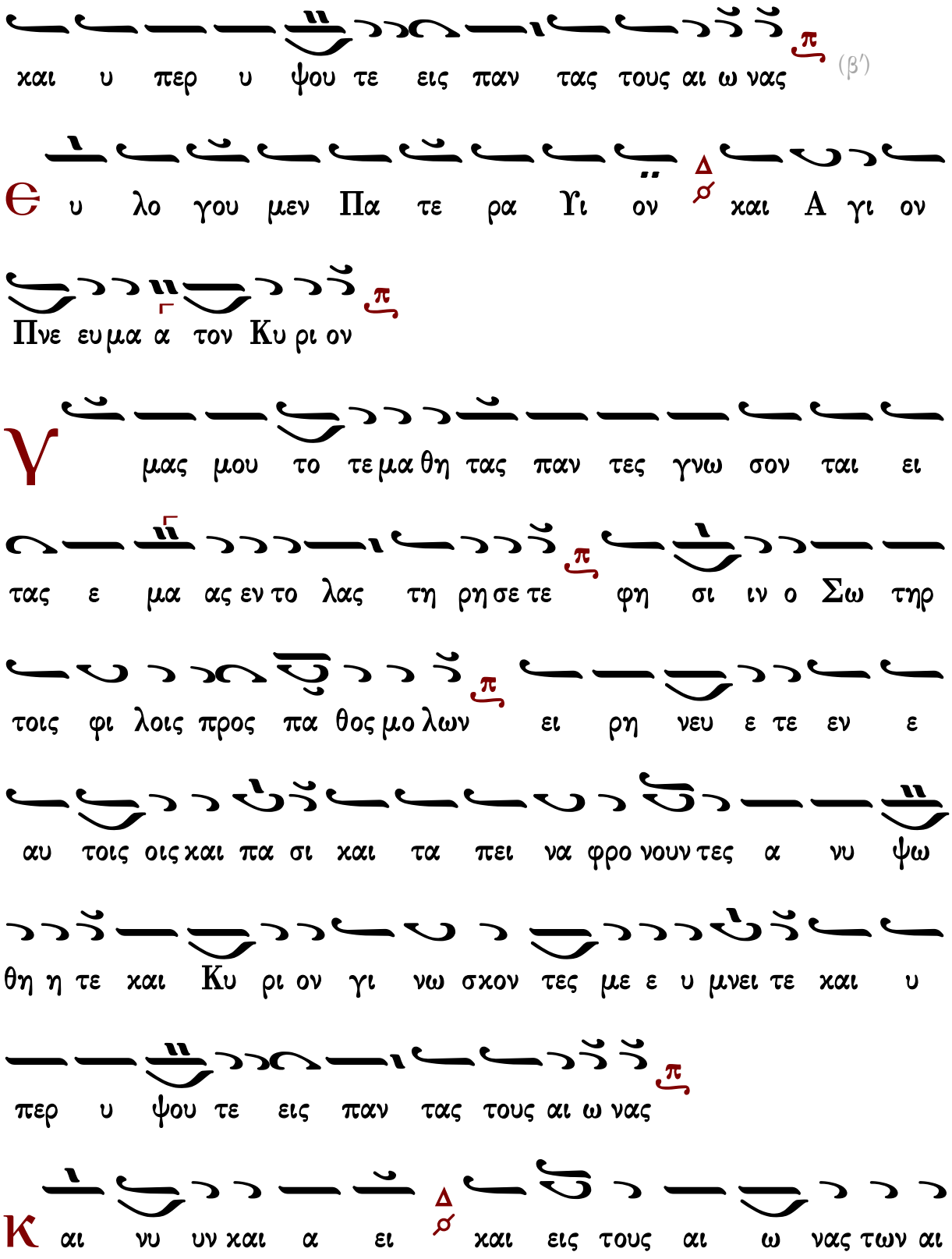
και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας (β′)
Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνε ευ μα α τον Κυ ρι ον
Υ μας μου το τε μα θη τας παν τες γνω σον ται ει
τας ε μα ας εν το λας τη ρη σε τε φη σι ιν ο Σω τηρ
τοις φι λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε
αυ τοις οις και πα σι και τα πει να φρο νουν τες α νυ ψω
θη η τε και Κυ ρι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και υ
περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

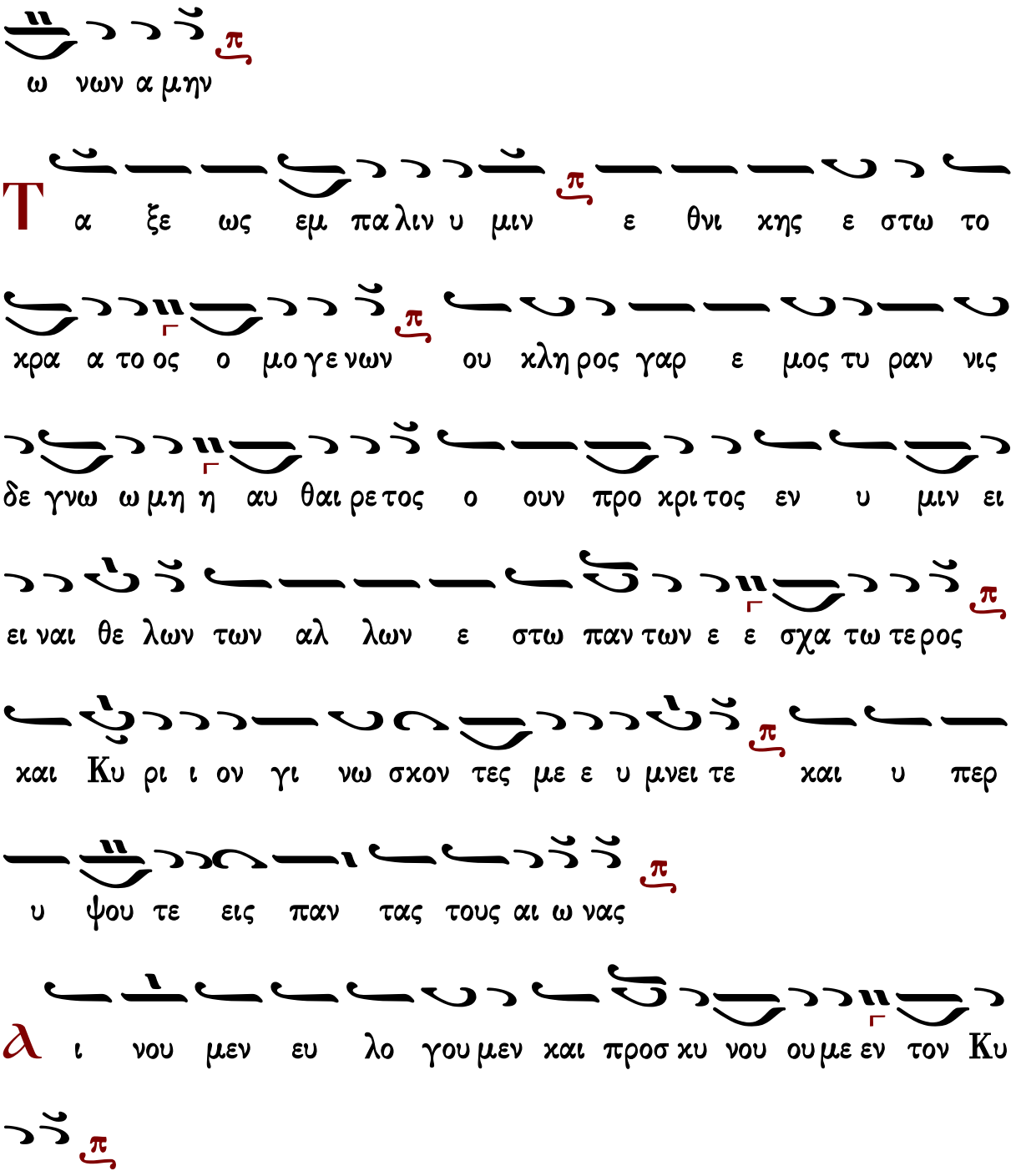

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.107#

ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α α
γων το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α α
σπι ι λον σω ω ω ω μα χαι ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α
α α α φε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε
εν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α χα
α α α μα α το ο ον πυρ α ει ζω ω ου
ου δε εχ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο
γος δι αι ω νι ι ζω ων υ υ υ μνος αν ε ε μελ πε ε
το τον Κυ υ ρι ι ι ι ι ον υ υ μνει ει τε ε ε

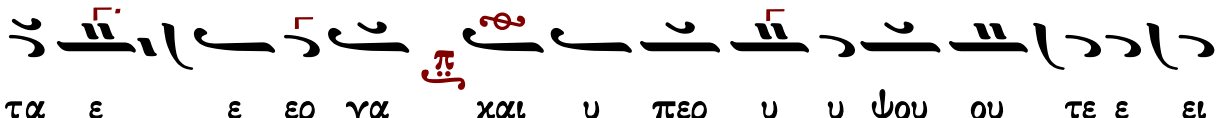

᾽Ωδὴ θ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.345#

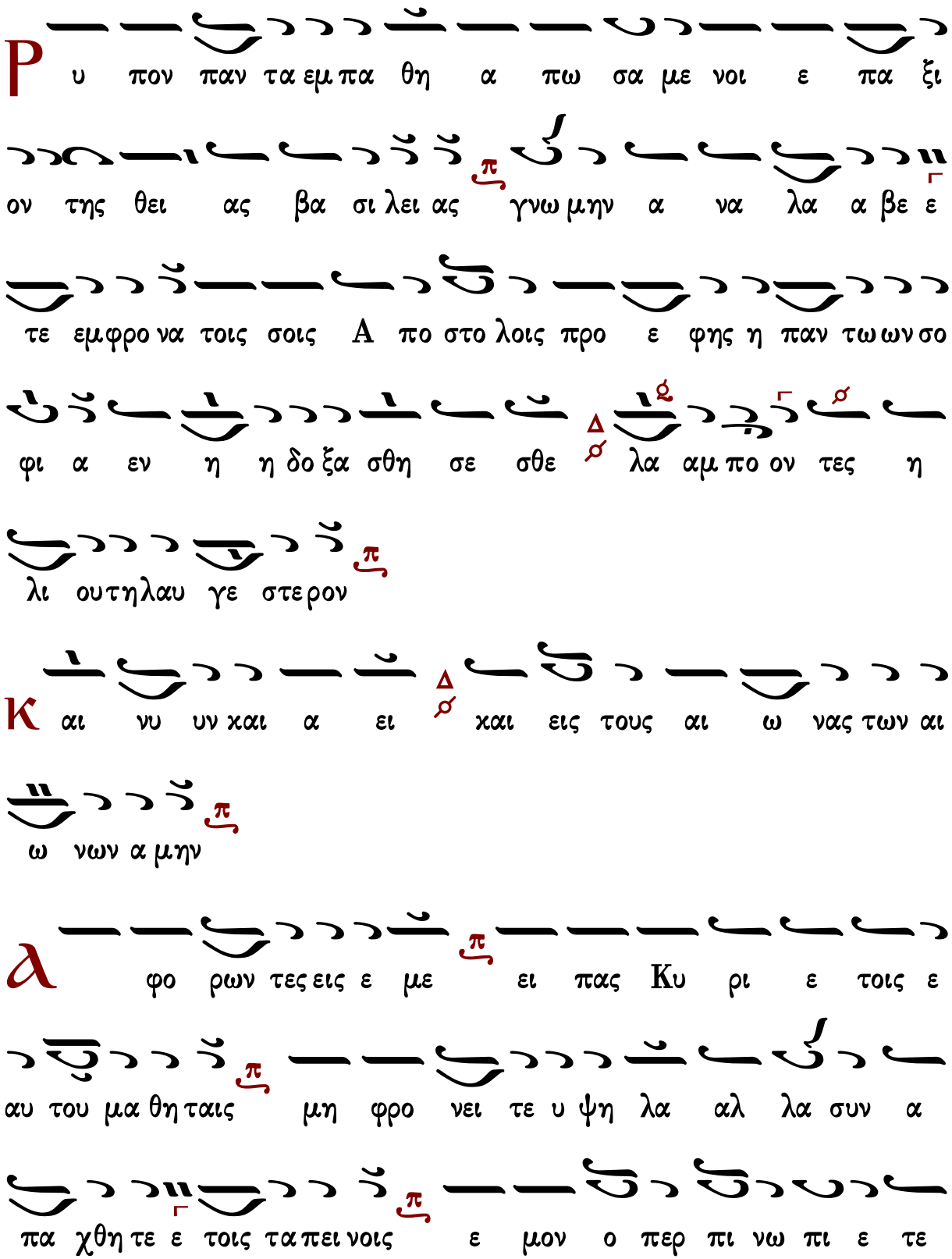
Ρ υ πον παν τα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι
ον της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε ε
τε εμ φρο να τοις σοις Α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο
φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τες η
λι ου τη λαυ γε στε ρον
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ἀ φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε
αυ του μα θη ταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α
πα χθη τε ε τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι νω πι ε τε

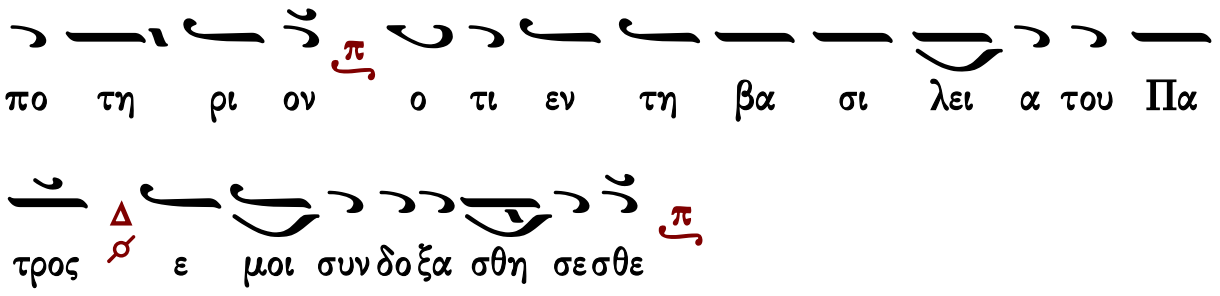

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.110#

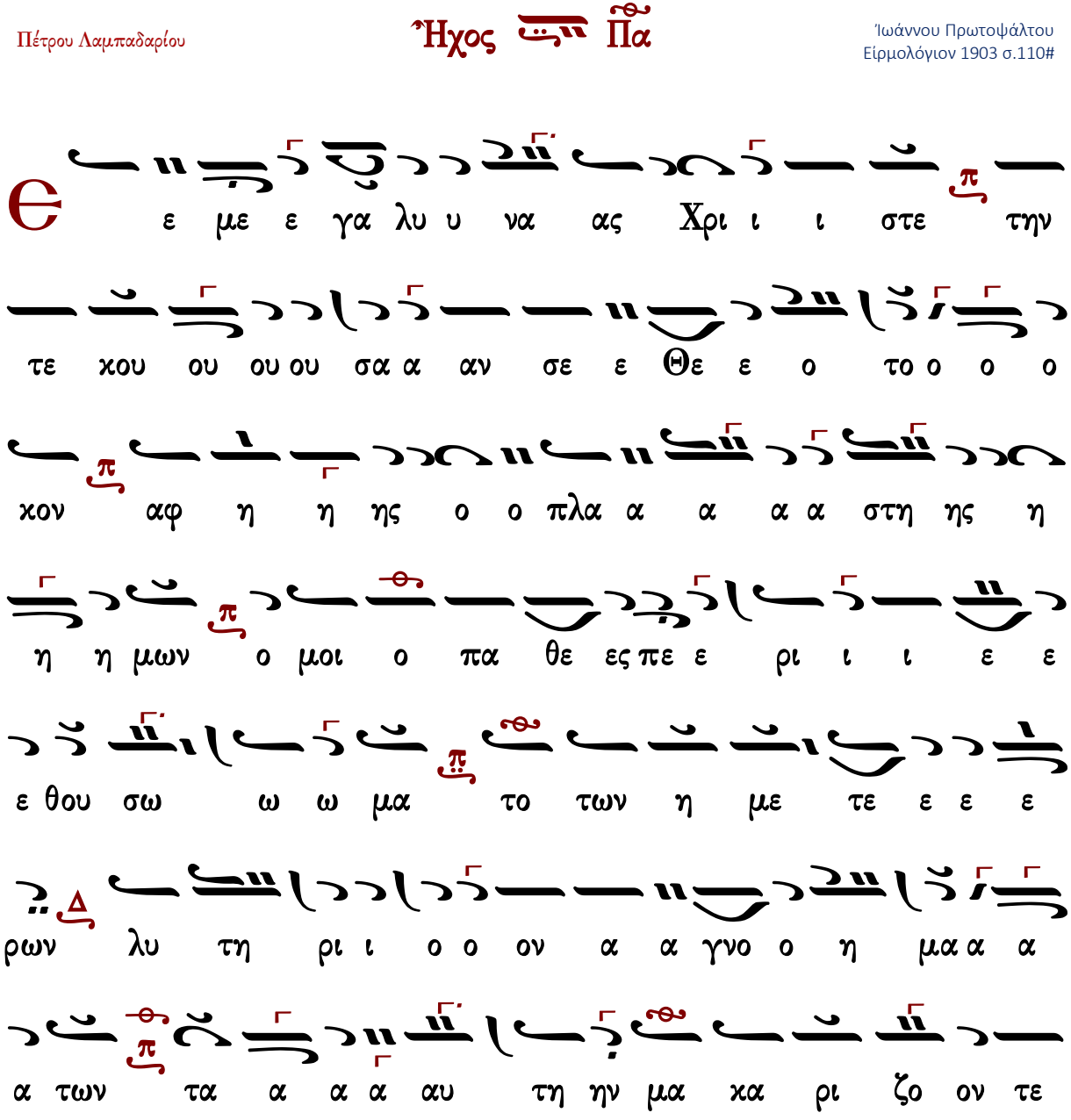

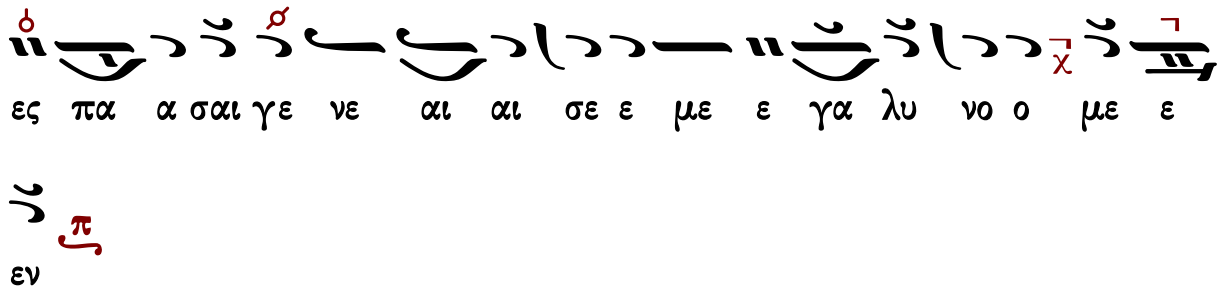

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ὠδὴ α΄

Ἦχος Πᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.10*

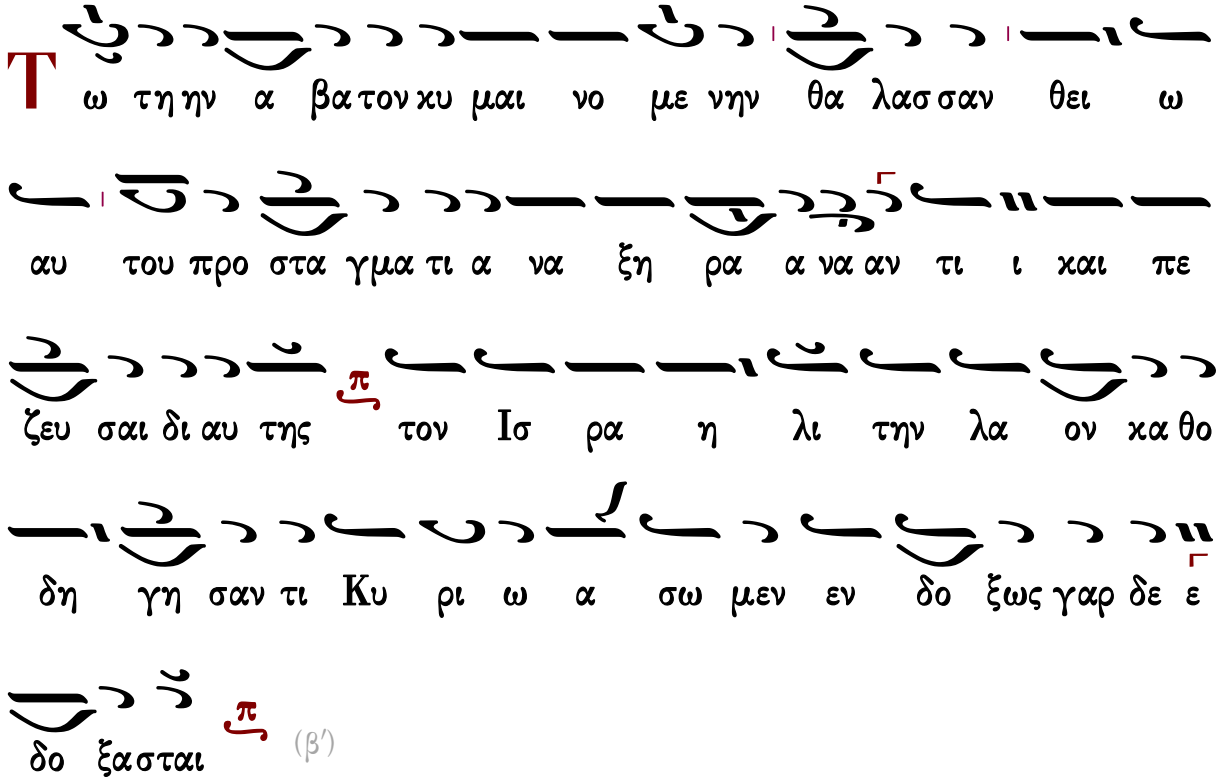

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

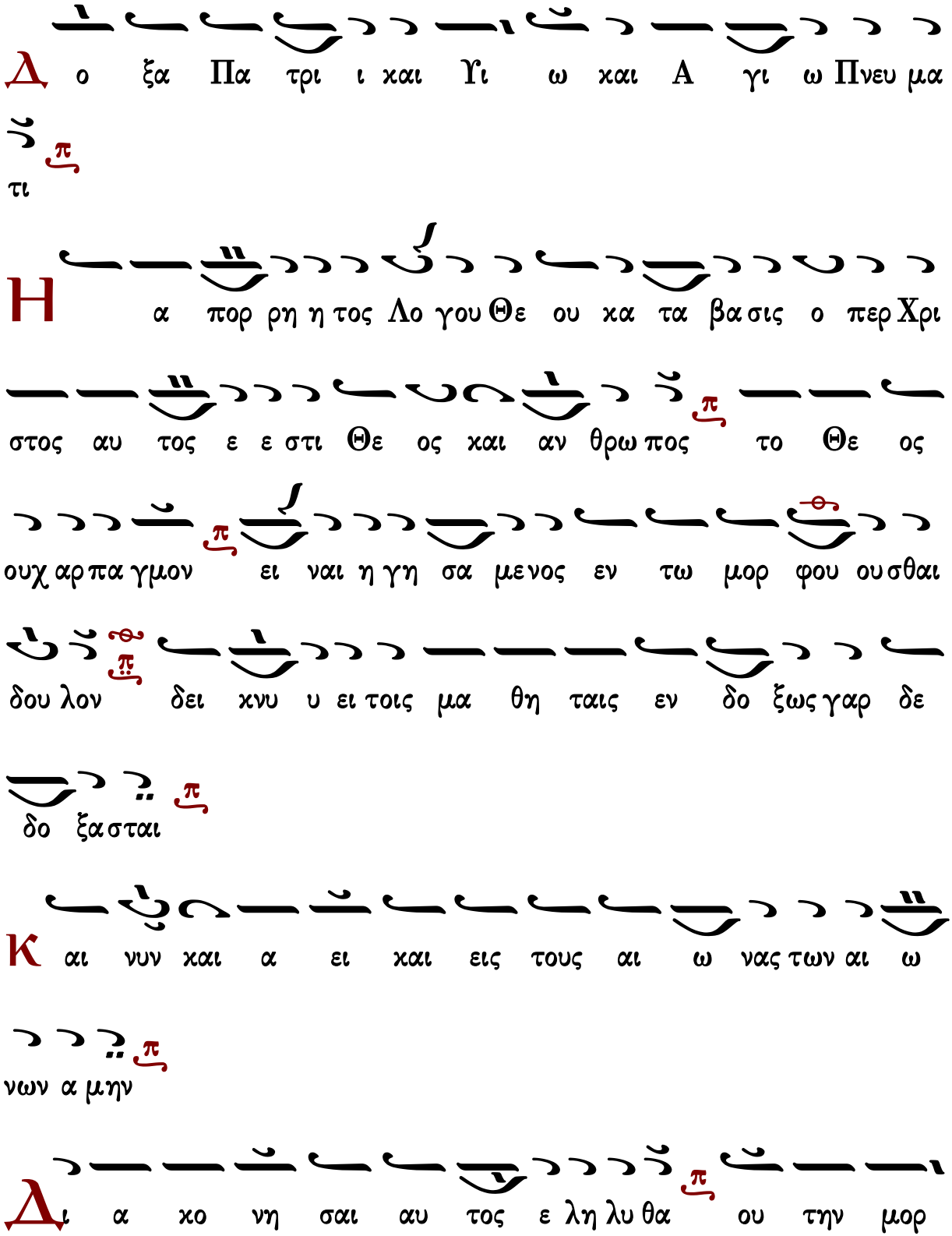
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Η α πορ ρη η τος Λο γου Θε ου κα τα βα σις ο περ Χρι
στος αυ τος ε ε στι Θε ος και αν θρω πος το Θε ος
ουχ αρ πα γμον ει ναι η γη σα μενος εν τω μορ φου ουσθαι
δου λον δει κνυ υ ει τοις μα θη ταις εν δο ξως γαρ δε
δο ξα σται
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Δι α κο νη σαι αυ τος ε λη λυ θα ου την μορ

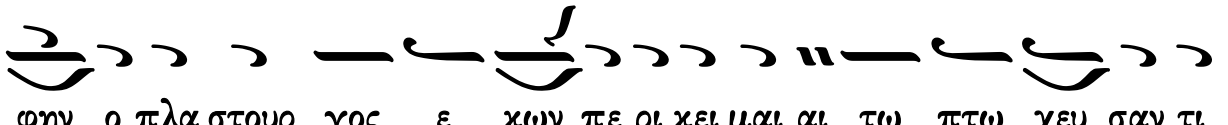

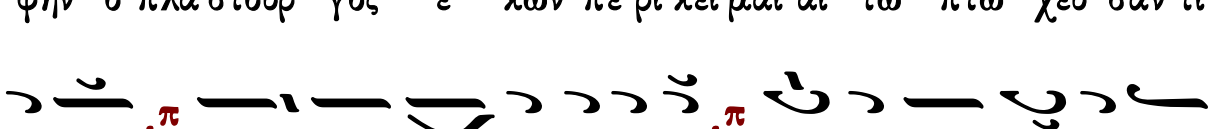

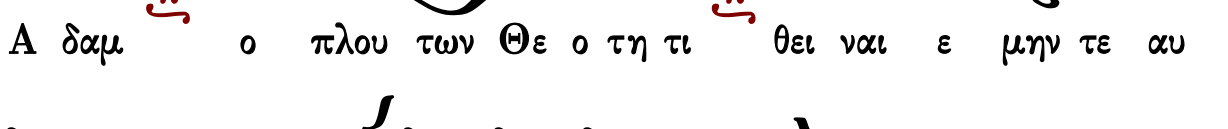

Καταβασία

Ἦχος πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

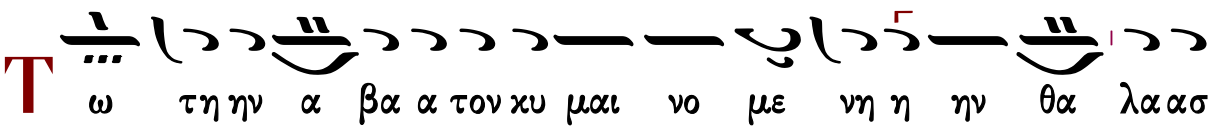

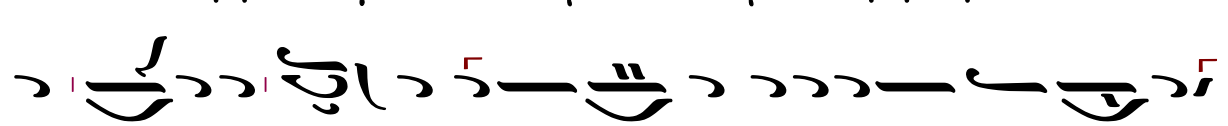

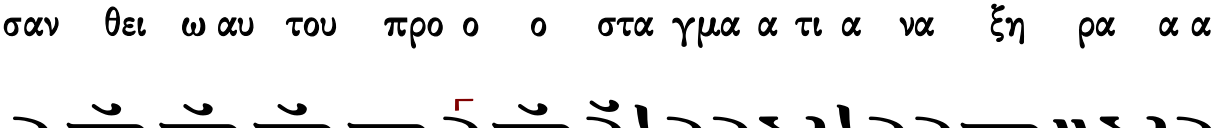

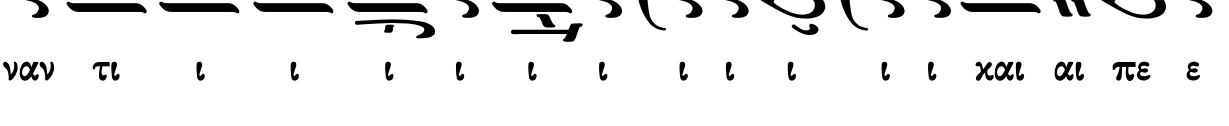

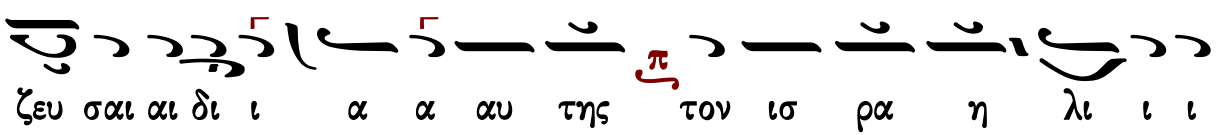

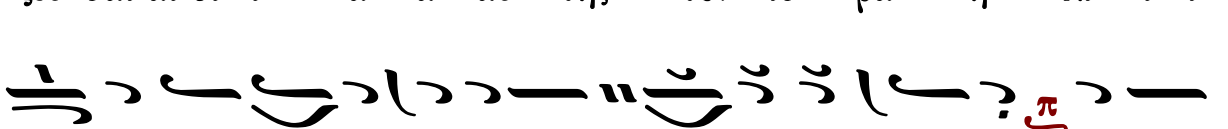

Ὠδὴ η΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

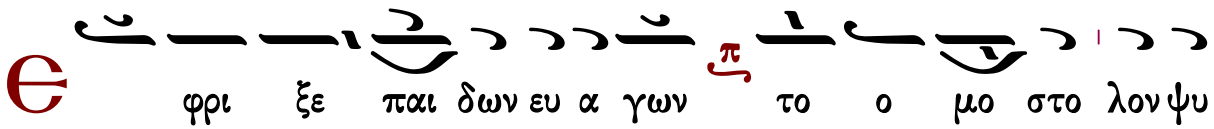

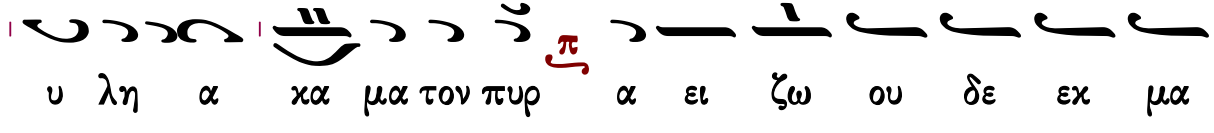

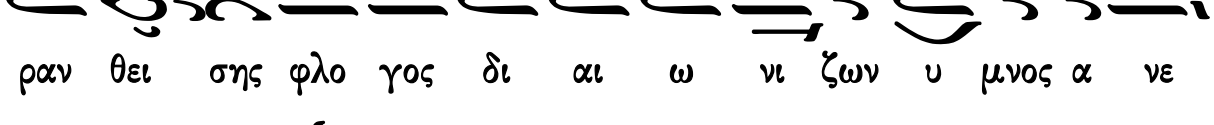

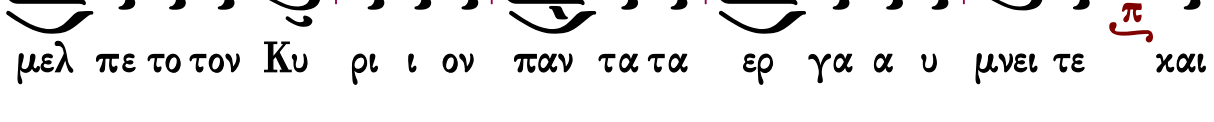

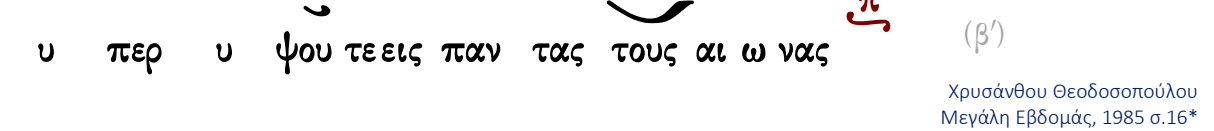

(β΄)

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

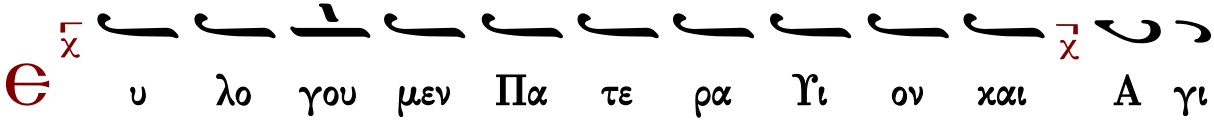

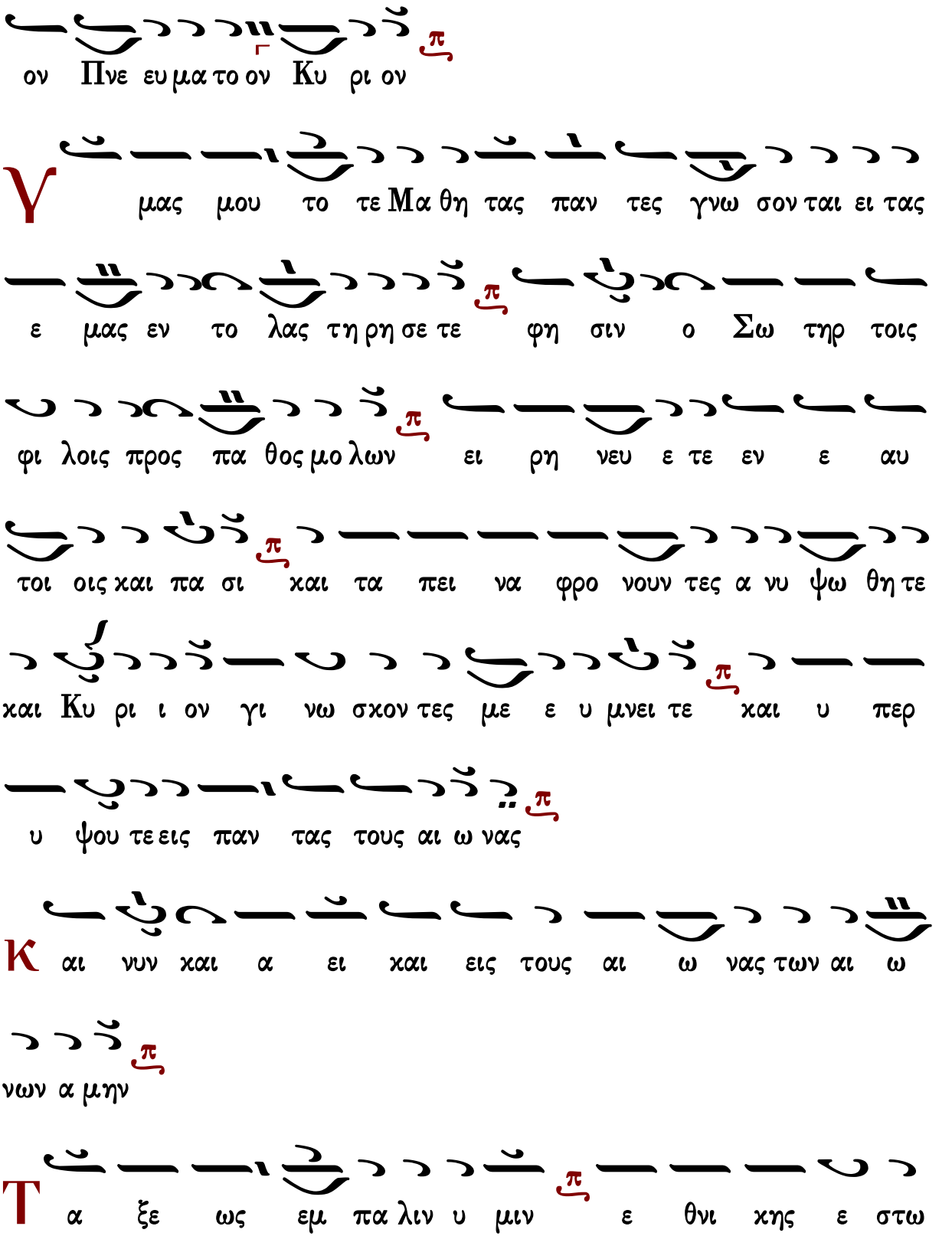
ον Πνε ευ μα το ον Κυ ρι ον
Υ μας μου το τε Μα θη τας παν τες γνω σον ται ει τας
ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις
φι λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ
τοι οις και πα σι και τα πει να φρο νουν τες α νυ ψω θη τε
και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και υ περ
υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ α ξε ως εμ πα λιν υ μιν ε θνι κης ε στω

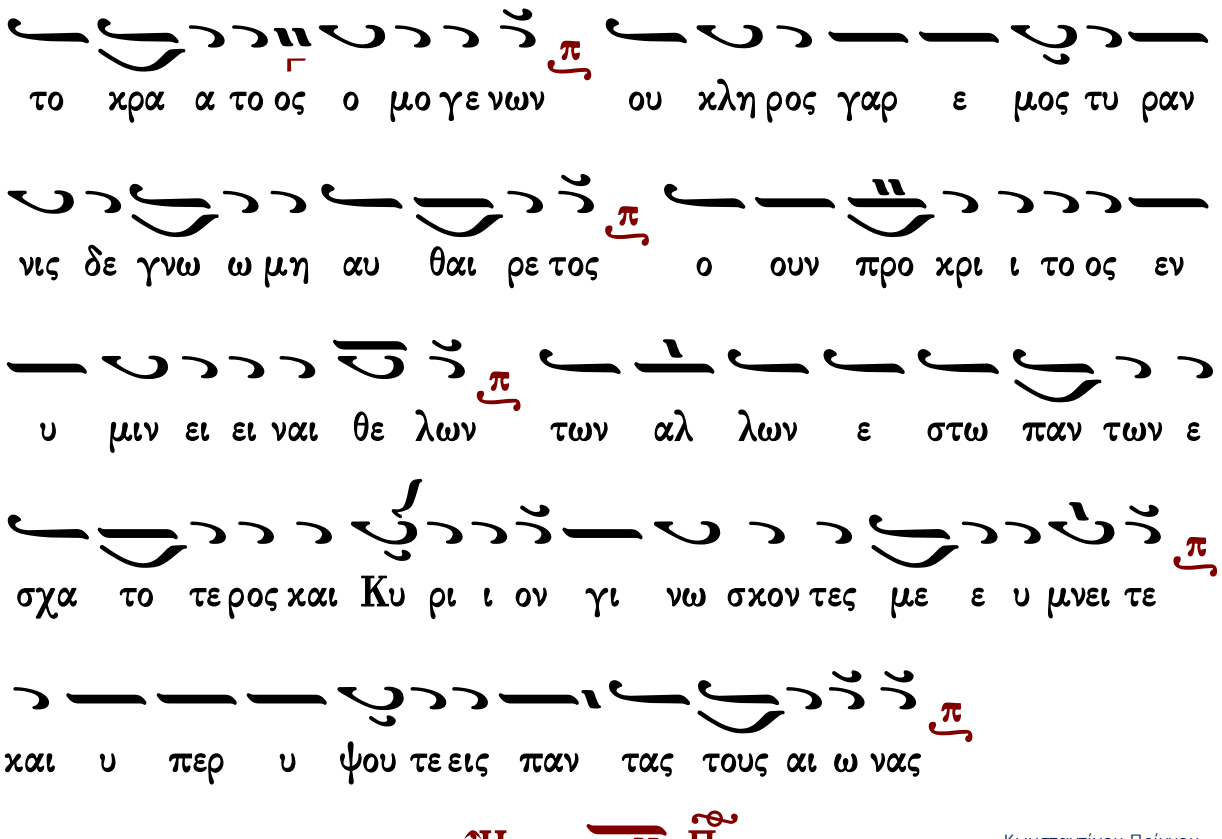

Καταβασία

Ἦχος πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

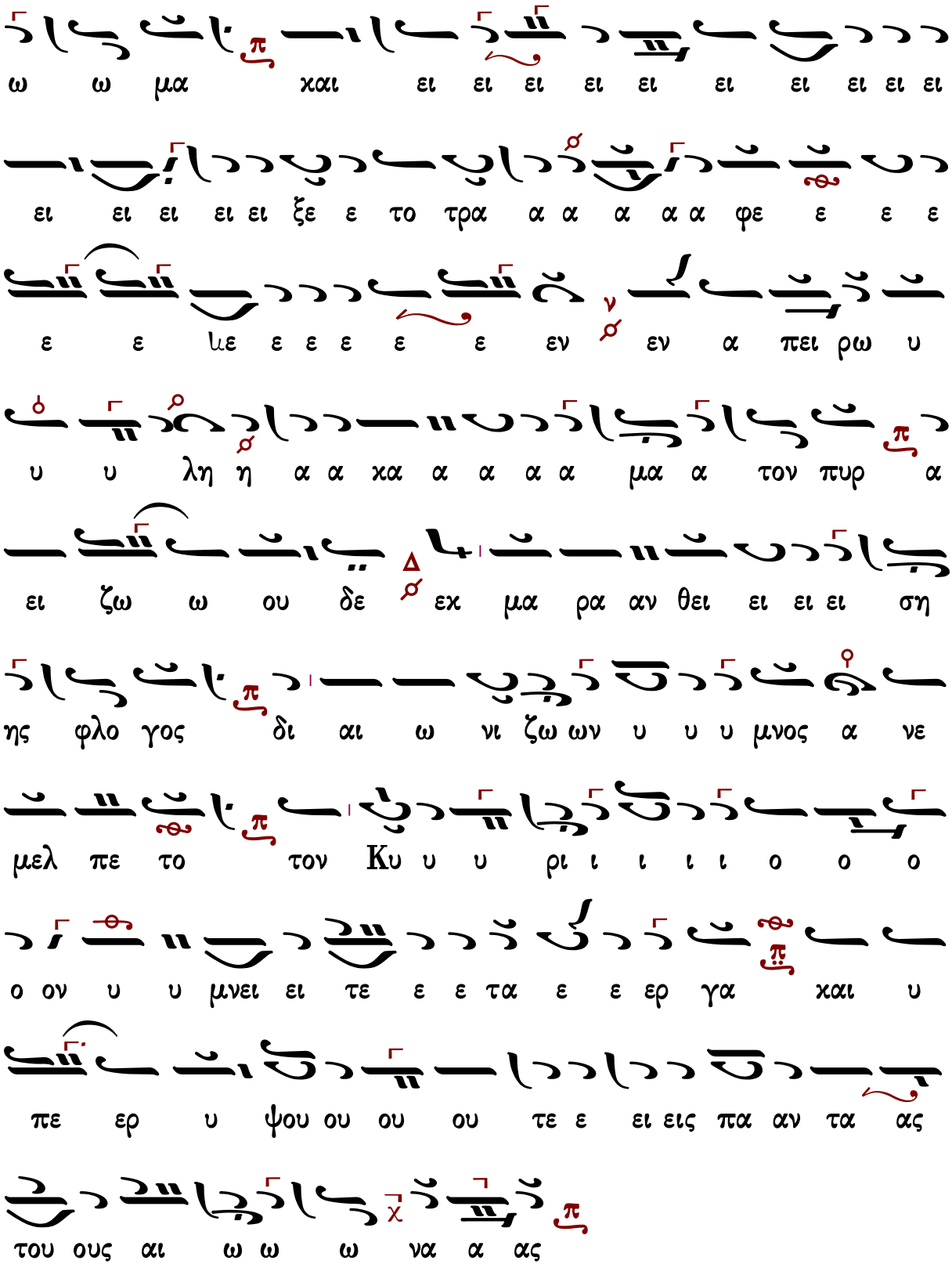
ω ω μα χαι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α α α α φε ε ε ε
ε ε με ε ε ε ε ε εν εν α πει ρω υ
υ υ λη η α α χα α α α α μα α τον πυρ α
ει ζω ω ου δε εχ μα ρα αν θει ει ει ση
ης φλο γος δι αι ω νι ζω ων υ υ υ μνος α νε
μελ πε το τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ο
ο ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα χαι υ
πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας
του ους αι ω ω ω να α ας

Ἦχος πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.13*

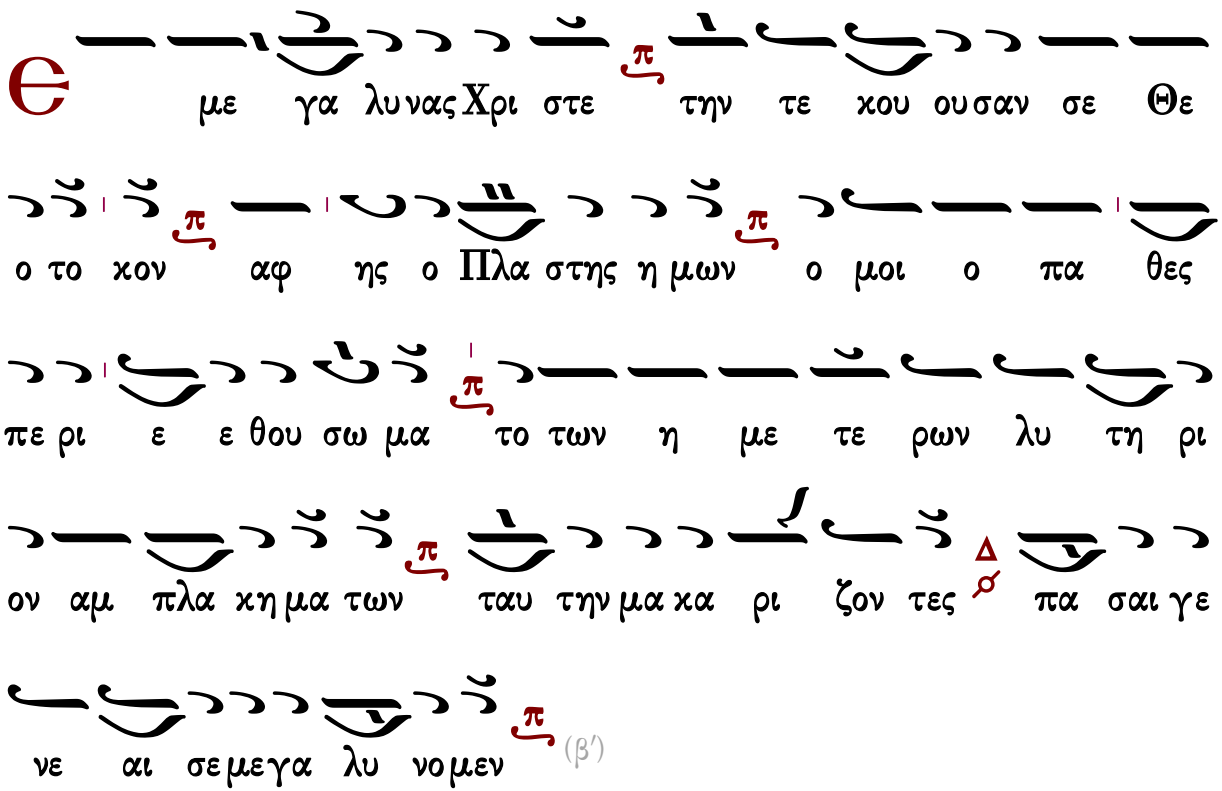

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Εβδομάς, 1985 σ.16*

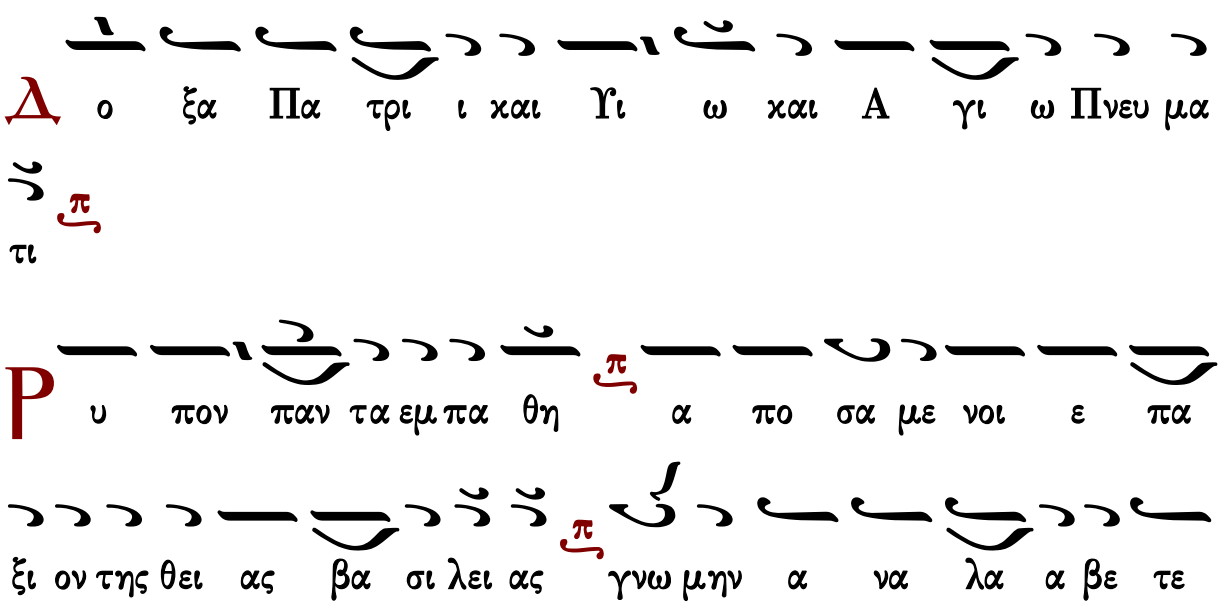

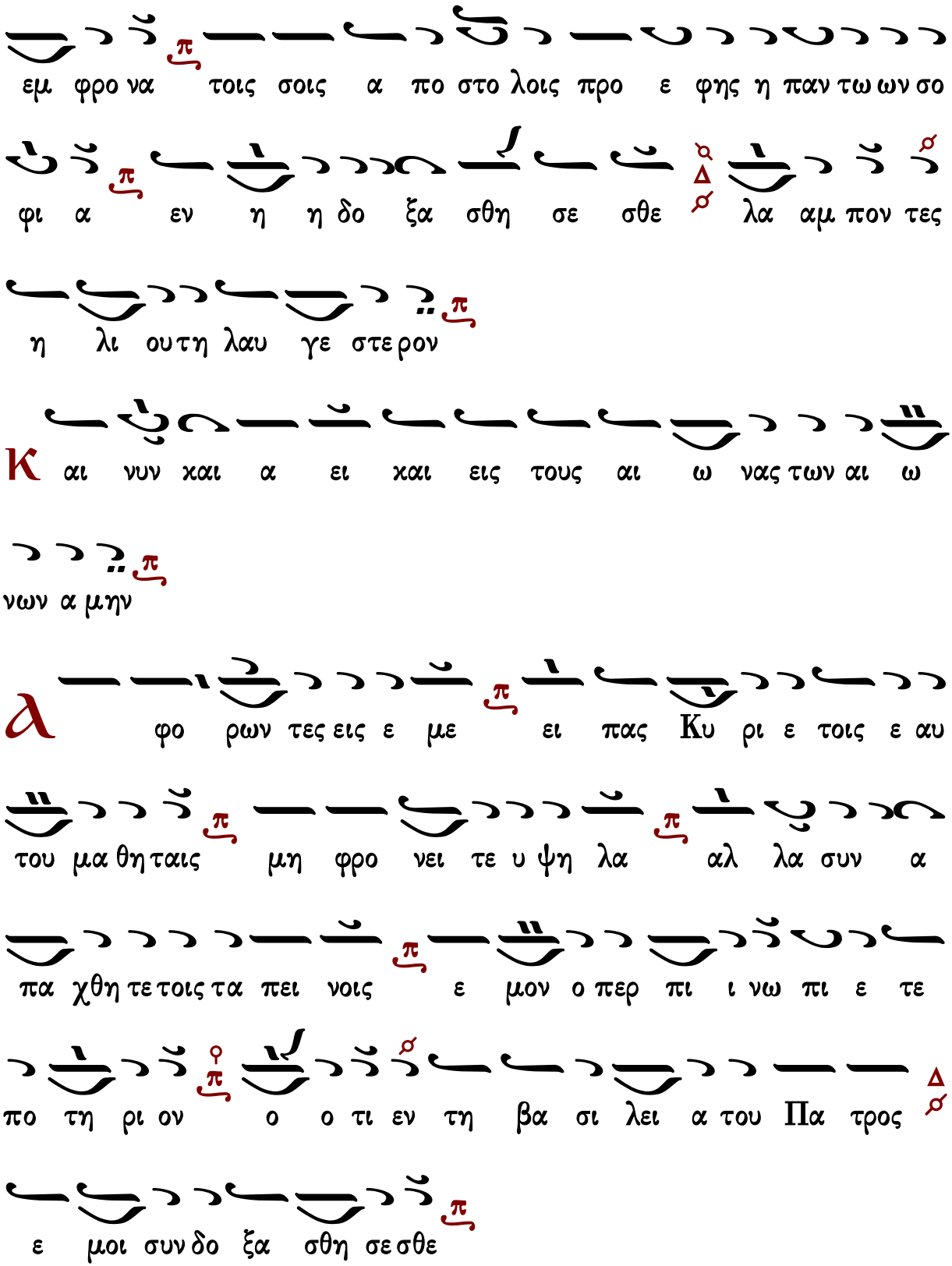
εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο
φι α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πον τες
η λι ου τη λαυ γε στε ρον
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λ φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις ε αυ
του μα θη ταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α
πα χθη τε τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι ι νω πι ε τε
πο τη ρι ον ο ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος
ε μοι συν δο ξα σθη σε σθε

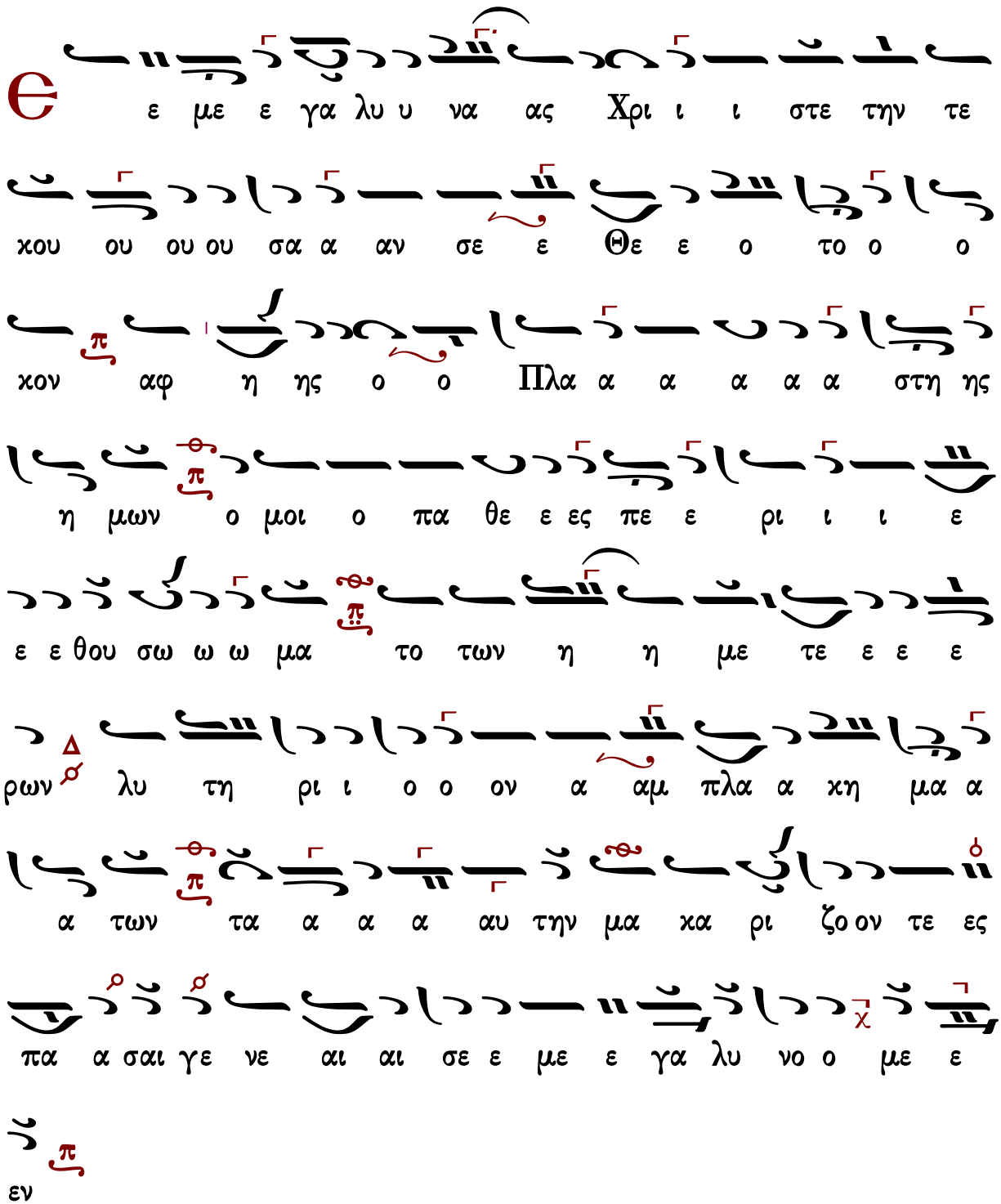
ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε
χου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο
χον αφ η ης ο ο Πλα α α α α α στη ης
η μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε
ε ε θου σω ω ω μα το των η η με τε ε ε ε
ρων λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α χη μα α
α των τα α α α αυ την μα κα ρι ζο ον τε ες
πα α σαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε
εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.14*

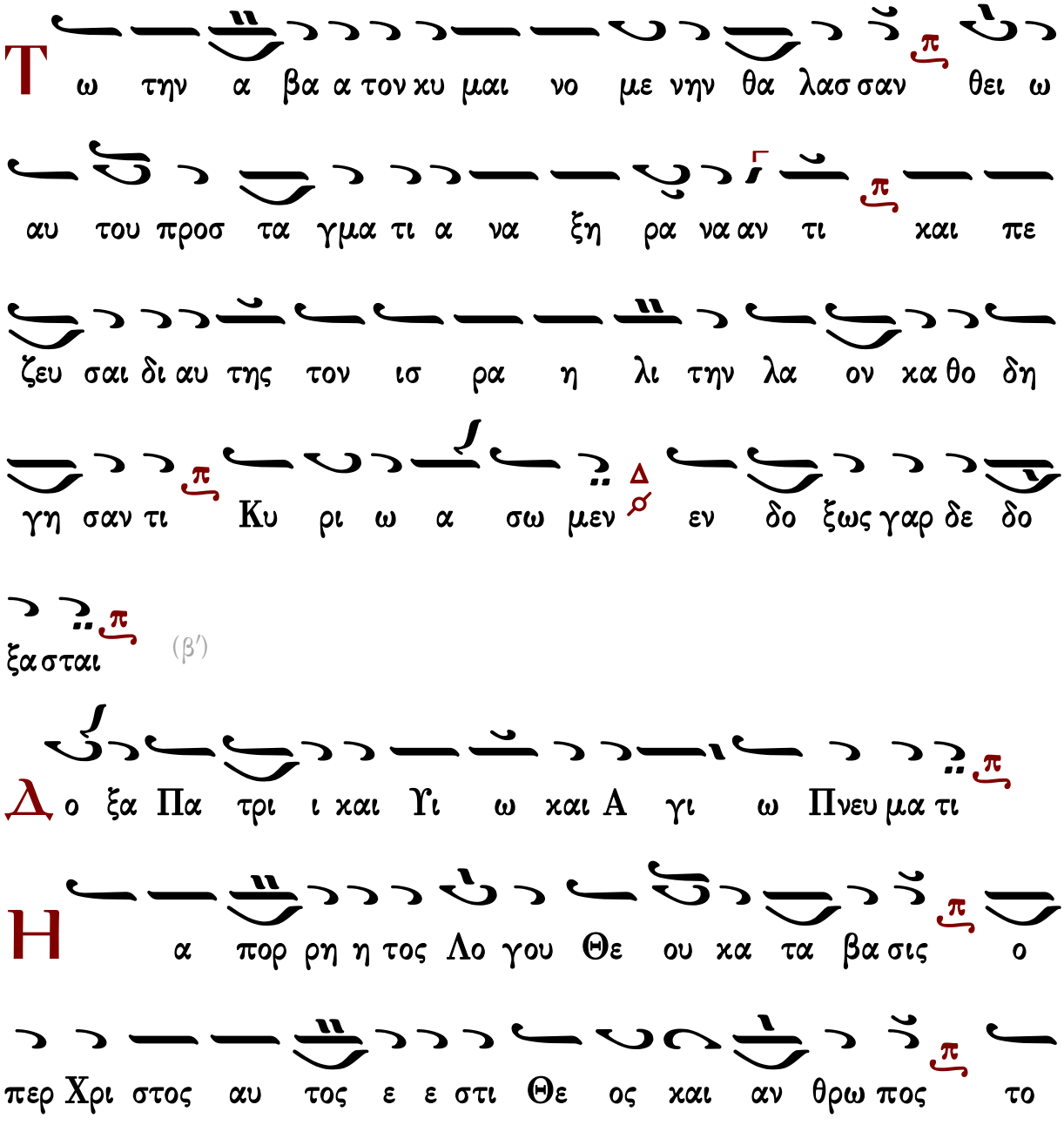

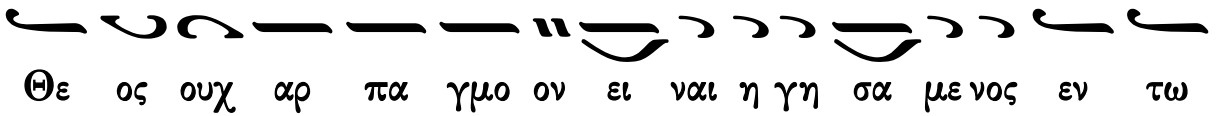

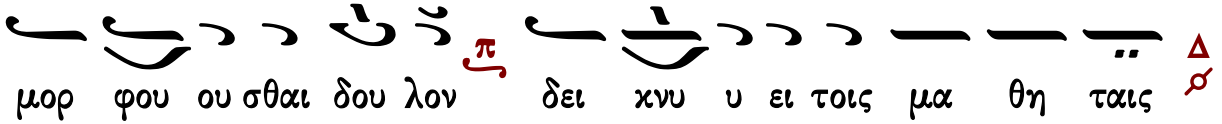

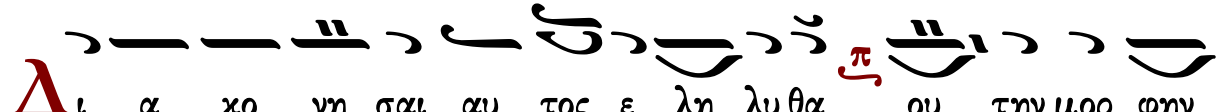

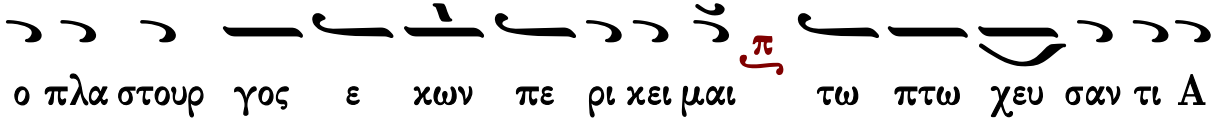

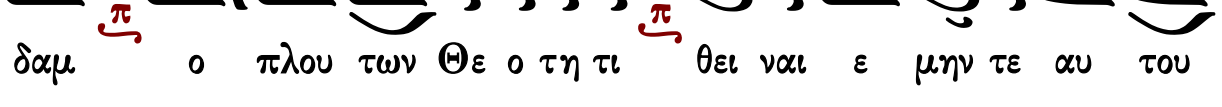

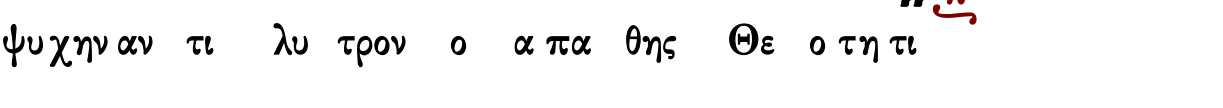

Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος*

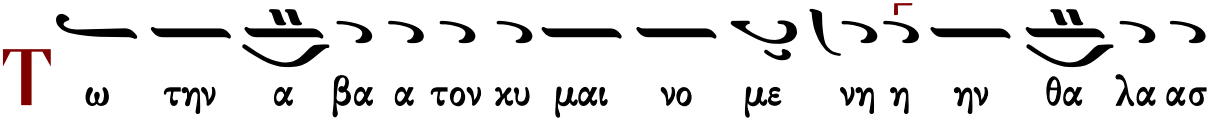

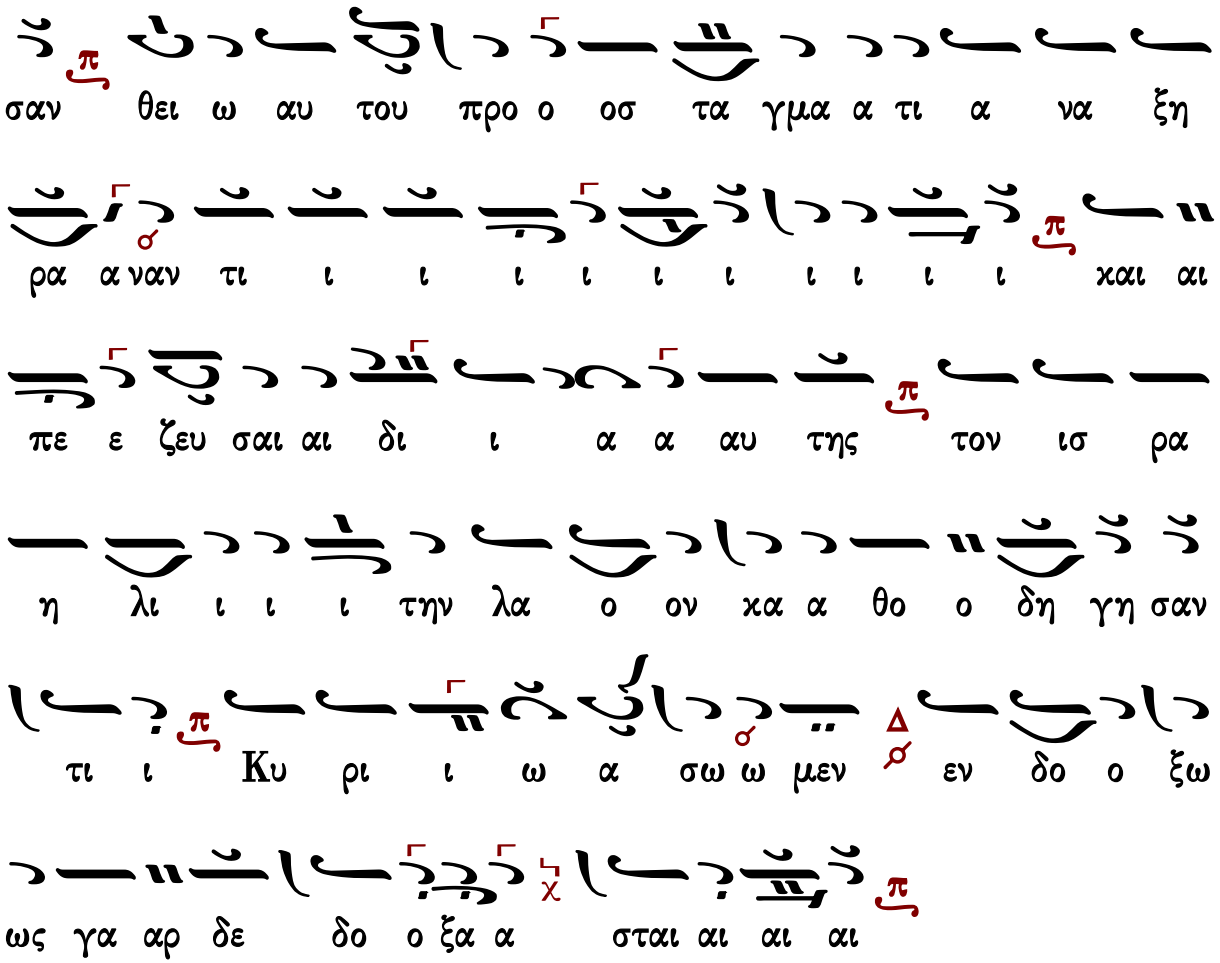

ὨΙδὴ η΄

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.15*

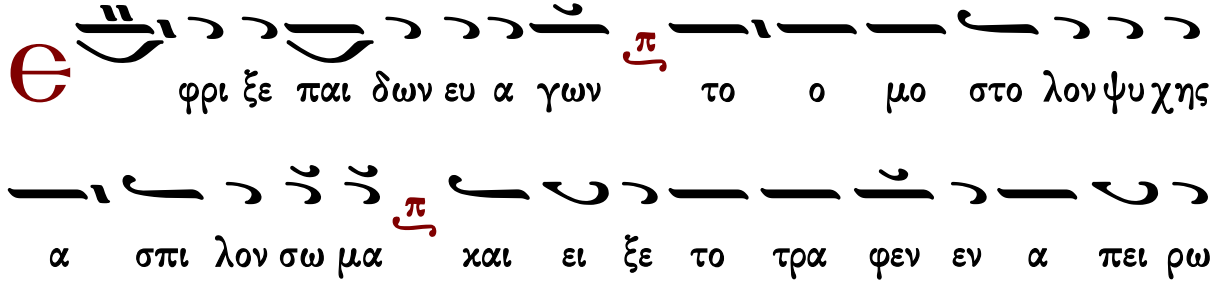

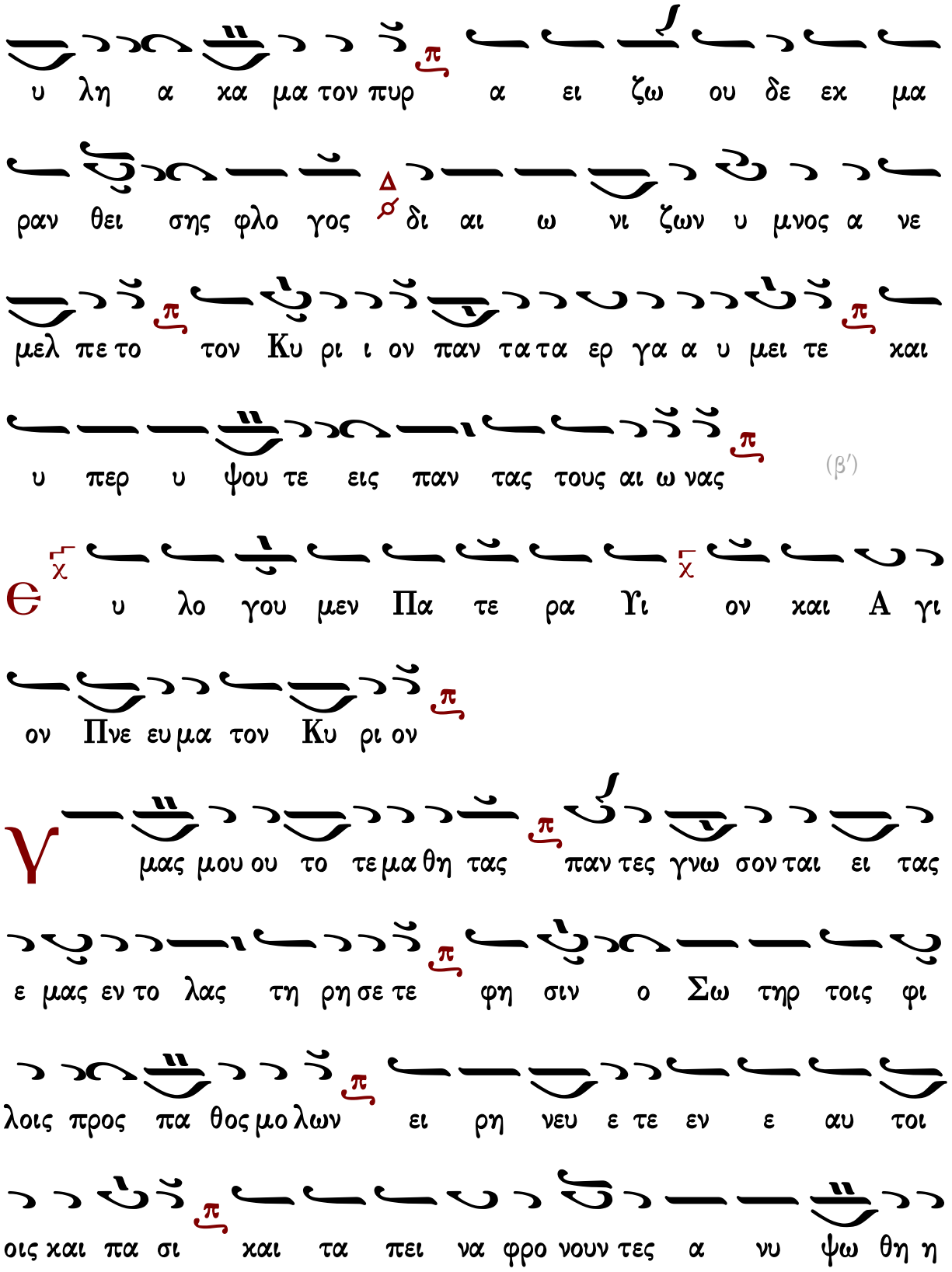
υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα
ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε
μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μει τε και
υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
(β′)
υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι
ον Πνε ευ μα τον Κυ ρι ον
μας μου ου το τε μα θη τας παν τες γνω σον ται ει τας
ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σιν ο Σω τηρ τοις φι
λοις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ τοι
οις και πα σι και τα πει να φρο νουν τες α νυ ψω θη η

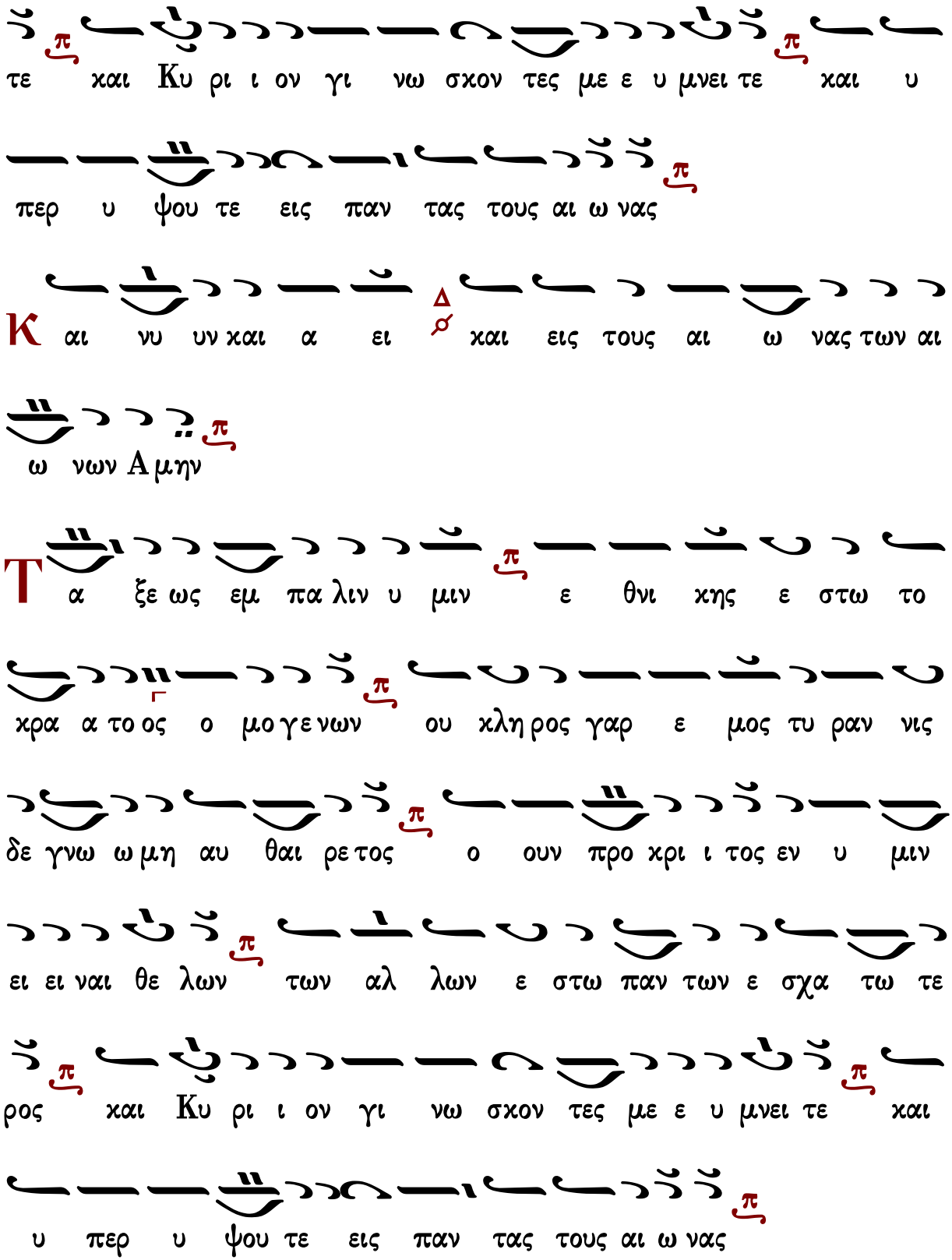
τε και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και υ
περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Τ α ξε ως εμ πα λιν υ μιν ε θνι κης ε στω το
χρα α τος ο μο γε νων ου κλη ρος γαρ ε μος τυ ραν νις
δε γνω ω μη αυ θαι ρε τος ο ουν προ χρι ι τος εν υ μιν
ει ει ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε σχα τω τε
ρος και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τες με ε υ μνει τε και
υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
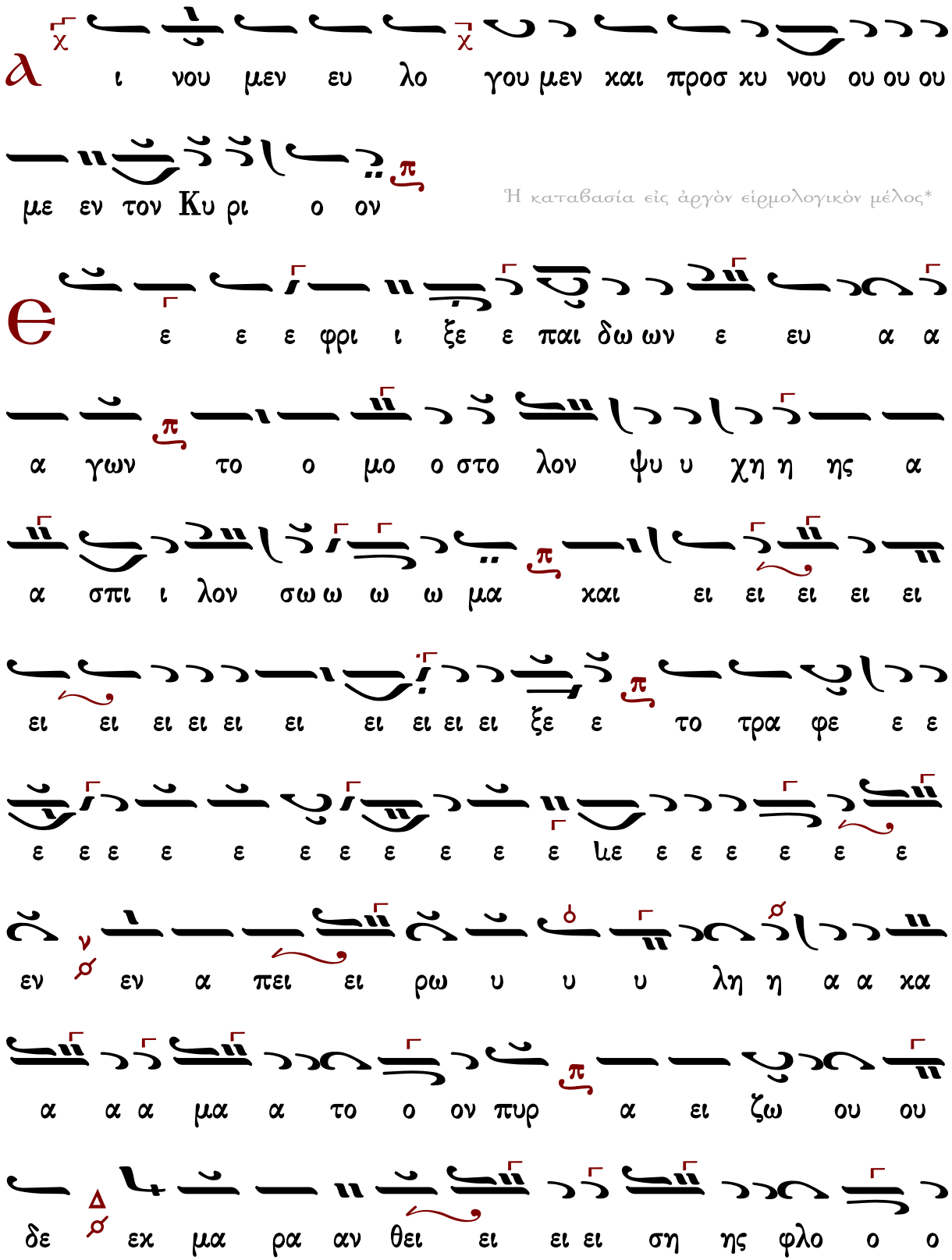
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου
με εν τον Κυ ρι ο ον
Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος*
ε ε ε φρι ι ξε ε παι δω ων ε ευ α α
α γων το ο μο ο στο λον ψυ υ χη η ης α
α σπι ι λον σω ω ω ω μα και ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ξε ε το τρα φε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
εν εν α πει ει ρω υ υ υ λη η α α κα
α α α μα α το ο ον πυρ α ει ζω ου ου
δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση ης φλο ο ο

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

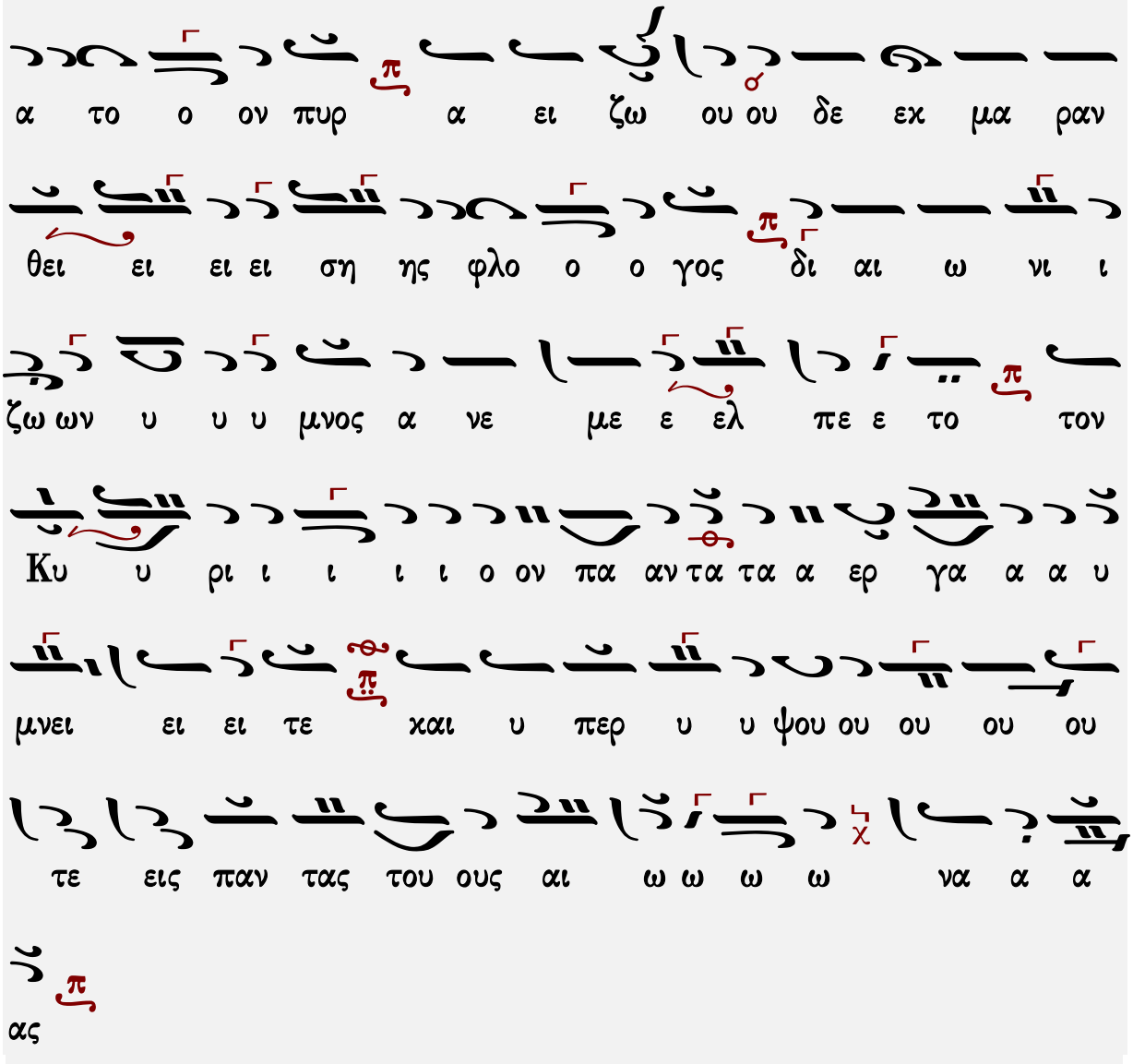

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ψδὴ θ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.18*

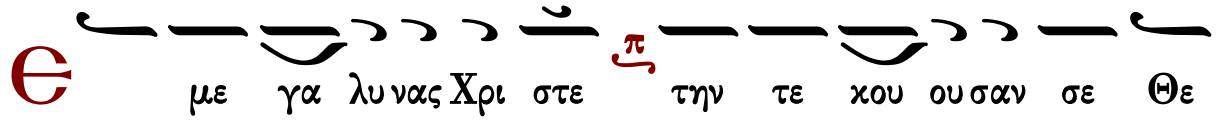

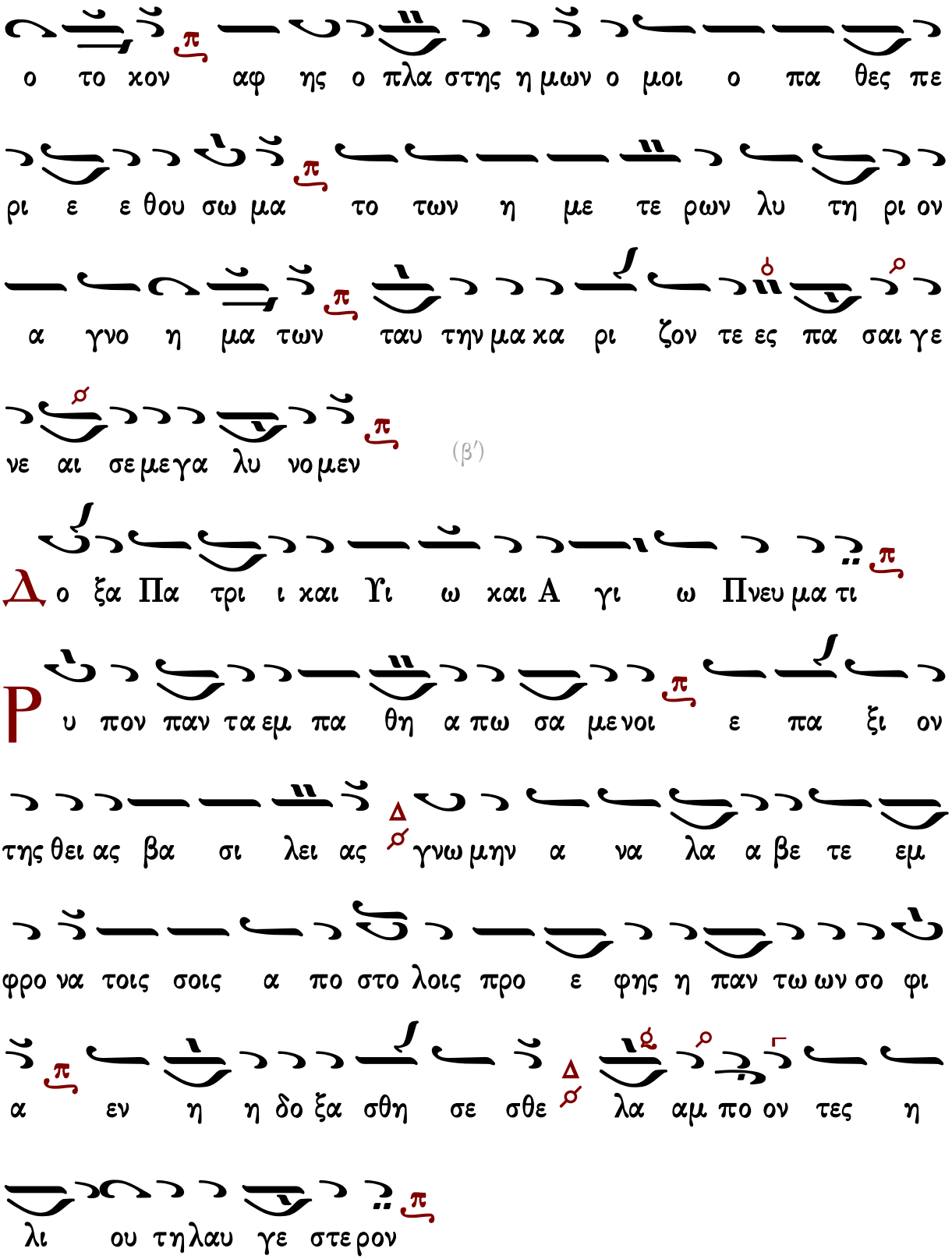
ο το χον αφ ης ο πλα στης η μων ο μοι ο πα θες πε
ρι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι ον
α γνο η μα των ταυ την μα κα ρι ζον τε ες πα σαι γε
νε αι σε με γα λυ νο μεν
(β′)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ρυ πον παν τα εμ πα θη α πω σα με νοι ε πα ξι ον
της θει ας βα σι λει ας γνω μην α να λα α βε τε εμ
φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η παν τω ων σο φι
α εν η η δο ξα σθη σε σθε λα αμ πο ον τες η
λι ου τη λαυ γε στε ρον

κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις σε αυ του
μα θη ταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα χθη τε
τοις τα πει νοις ε μον ο περ πι νω πι ε σθε πο τη ρι
ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν δο
ξα σθη σε σθε
Ἡ καταβασία εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος*
ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την
τε χου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο ο
χον αφ ης ο ο πλα α α α α στη ης η η η

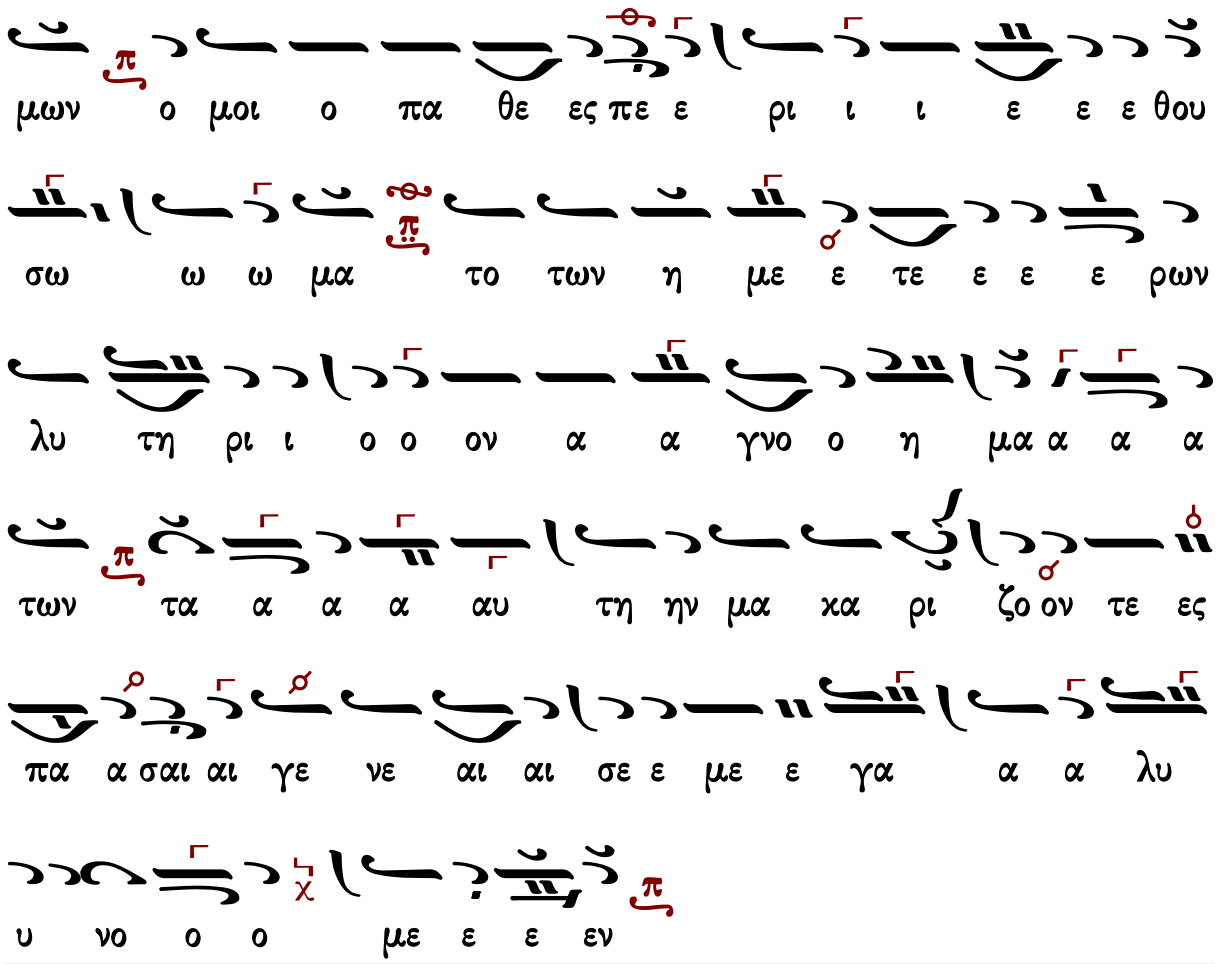

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.201#

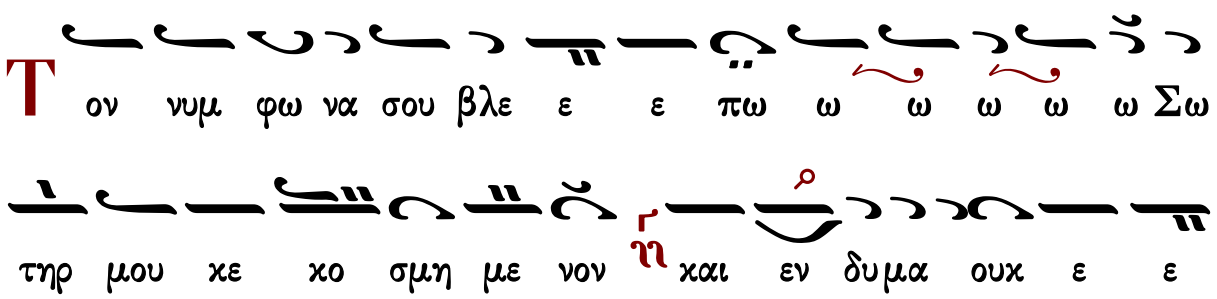

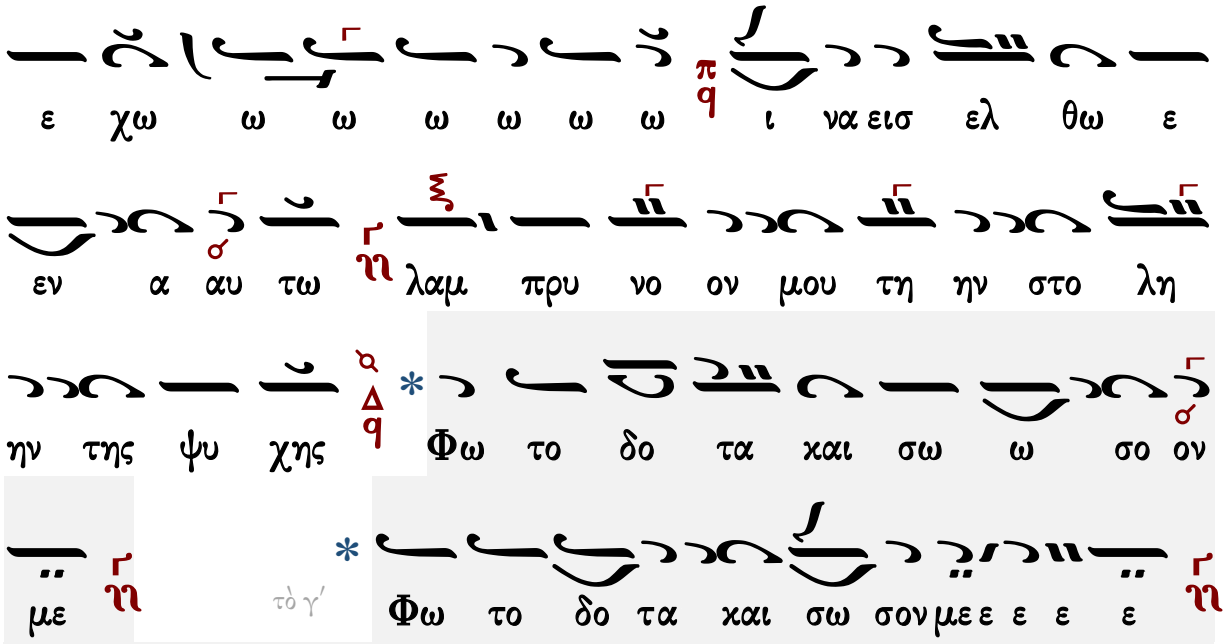

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

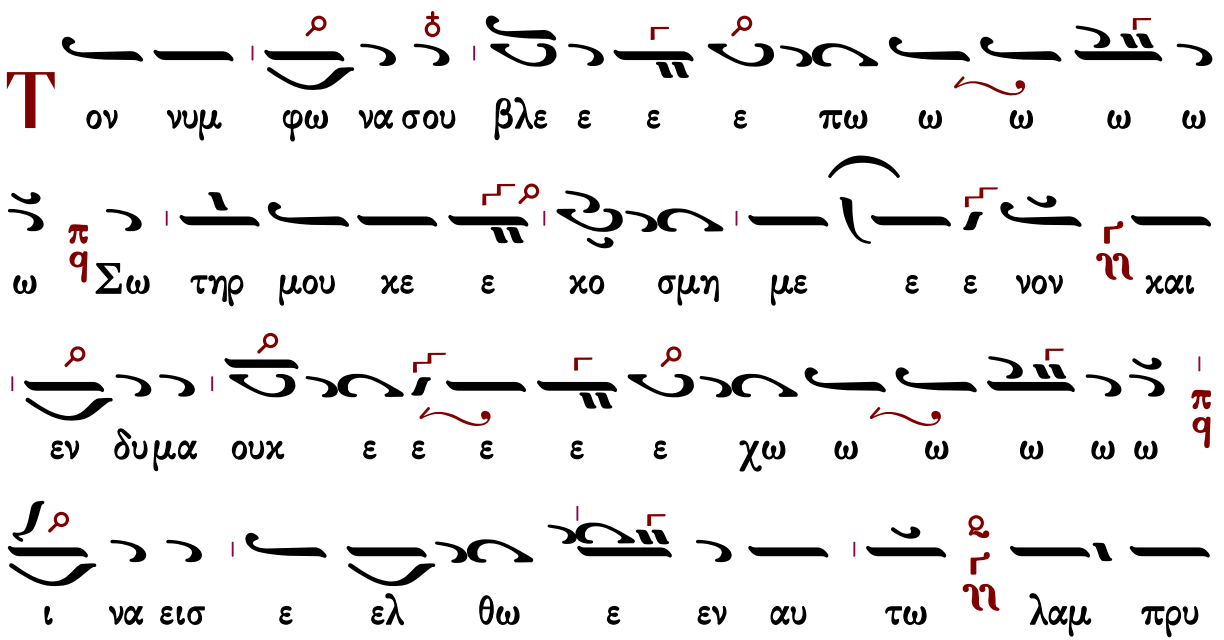

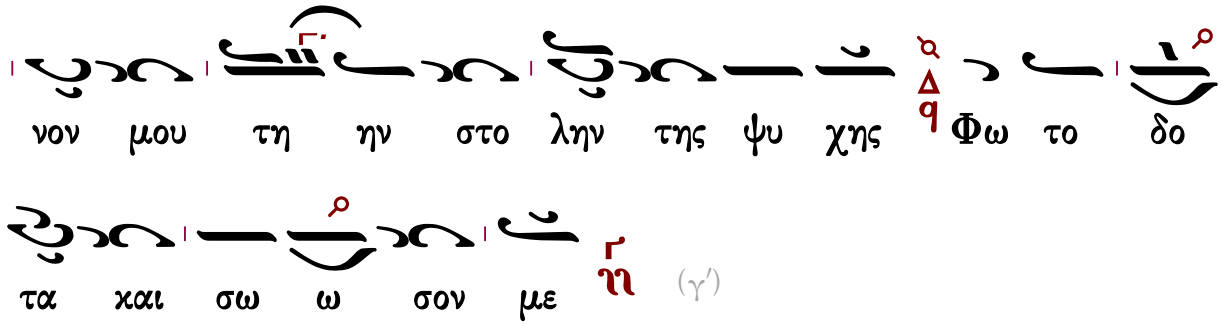

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

I

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

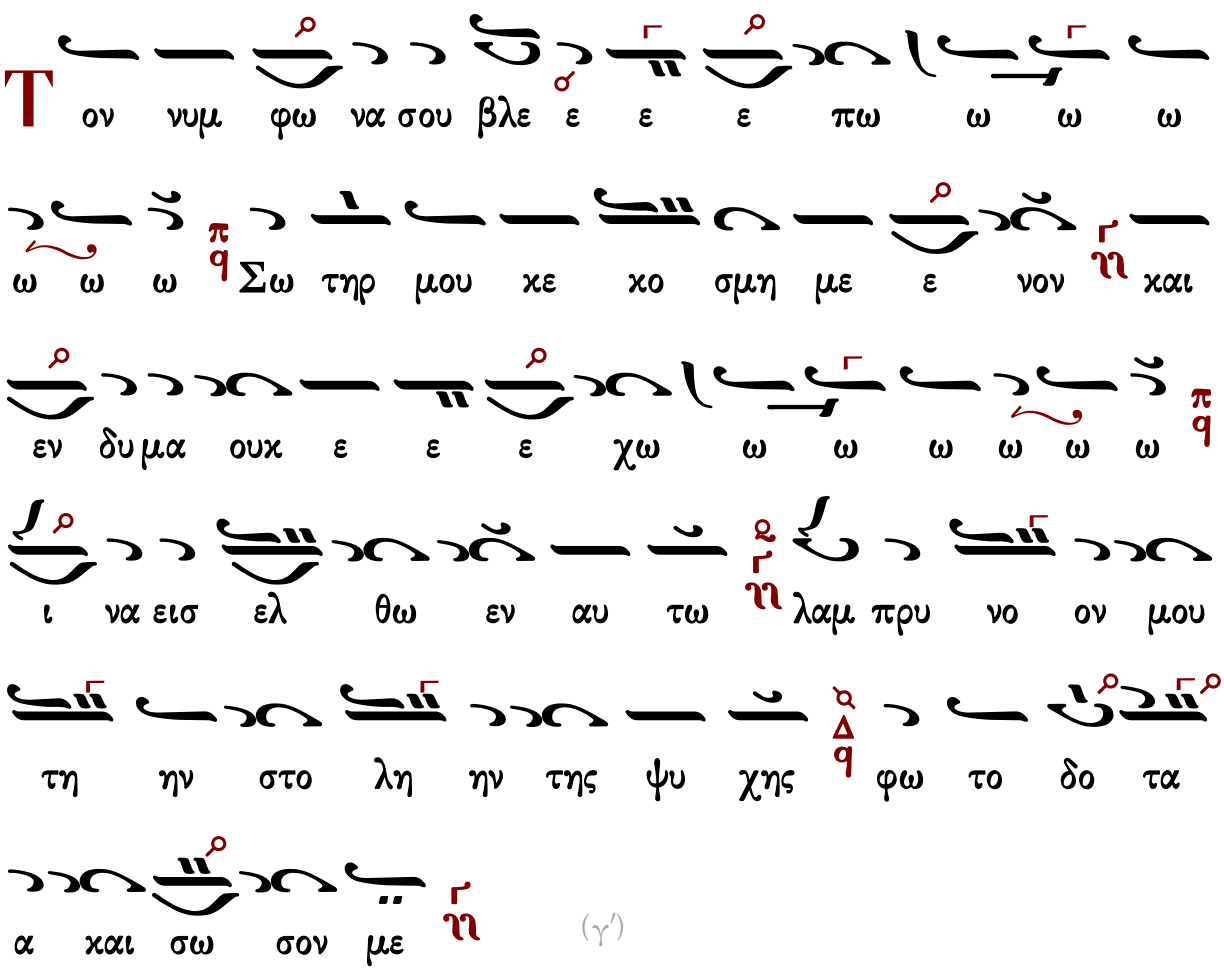

Η συντομώτερον

Ἦχος ὑ̈ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

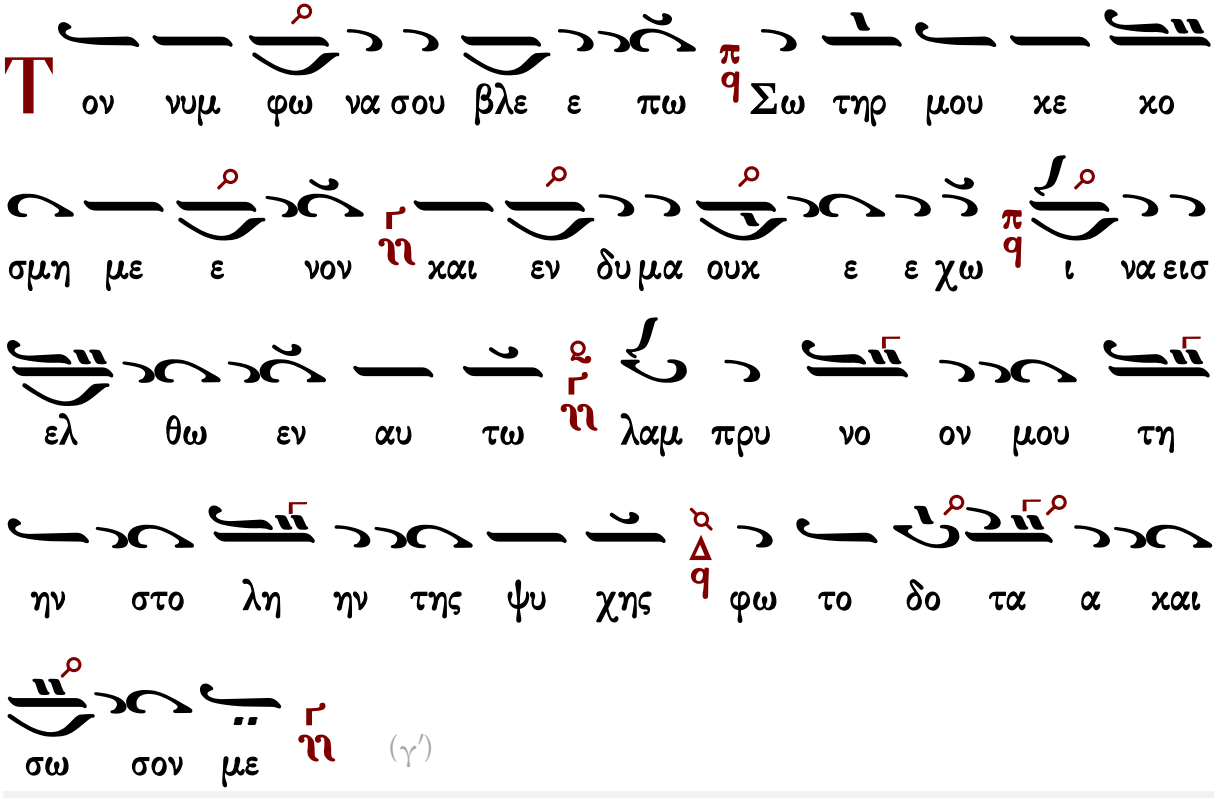

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ὑ̈ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 q Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

Π
α α α α α α α α σα α α πνο η η η
η η η η η αι νε σα α α α α α α
τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ον αι νει ει ιει ει ει ει τε
το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ι ι ον
εχ τω ω ω ω ων ου ου ου εχ των ου ρα
νω ω ω ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει τε
ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον εν τοι οι
οι οι οι οις υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι ι
στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οις σοι οι πρε ε ε

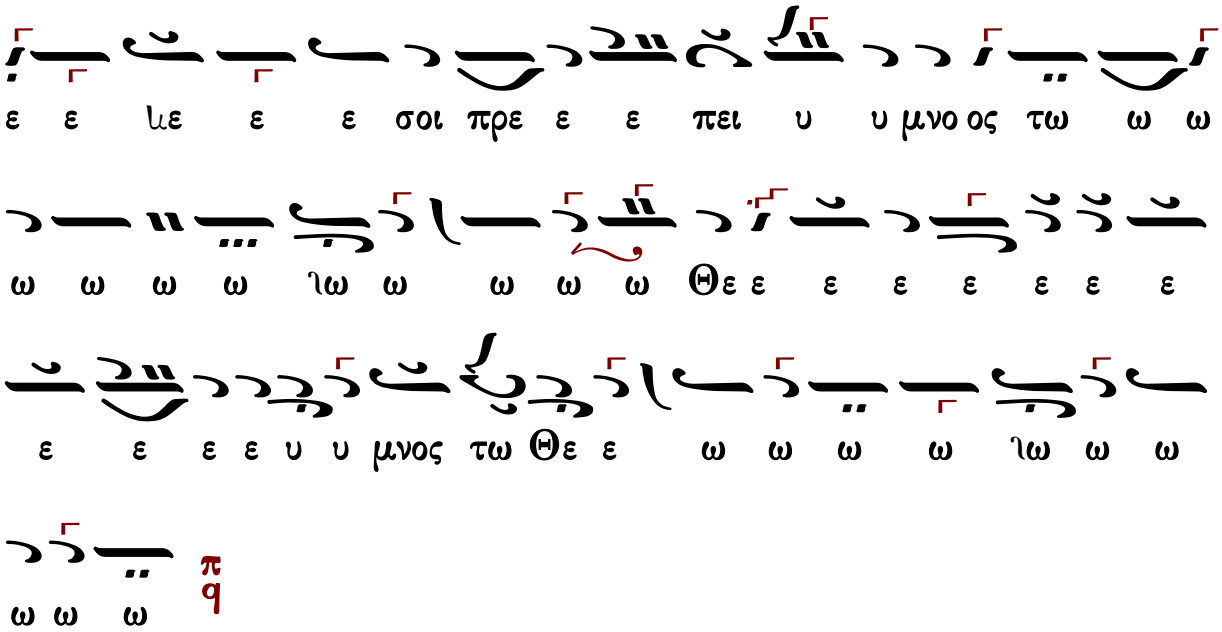

Αἰνεῖτε…

Ἦχος πλ. δ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος

1851 σ.523*

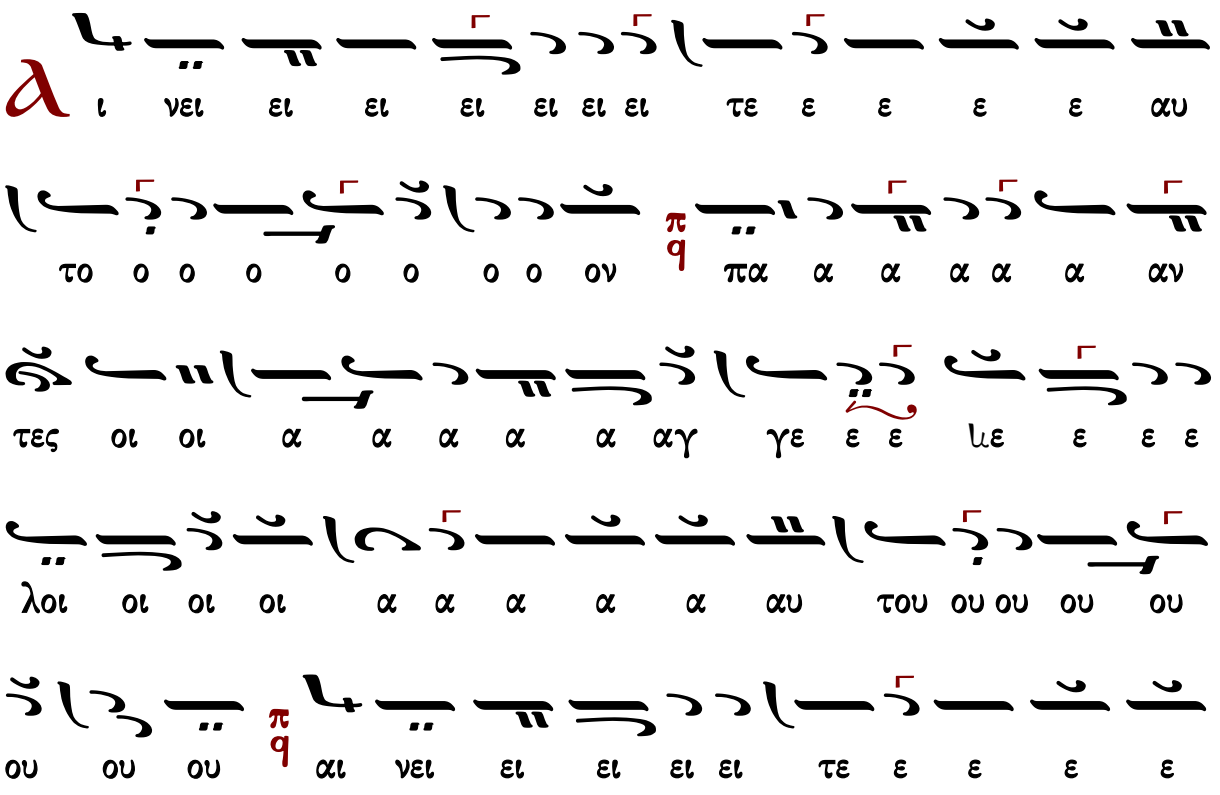

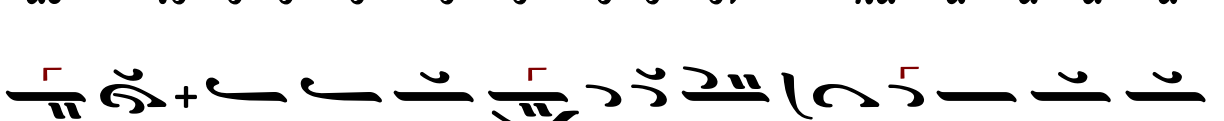

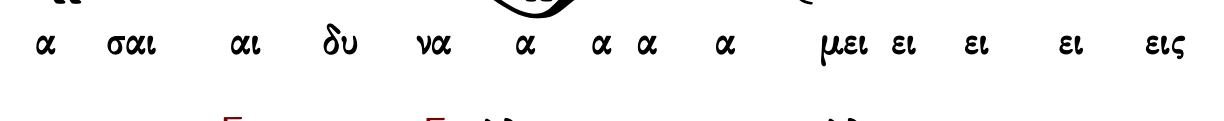

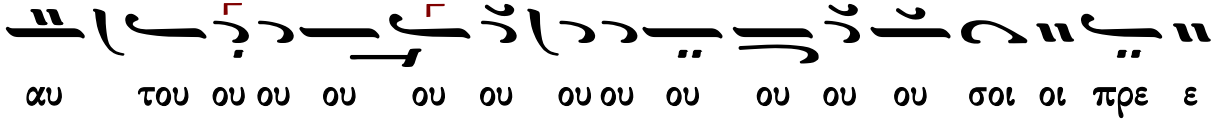

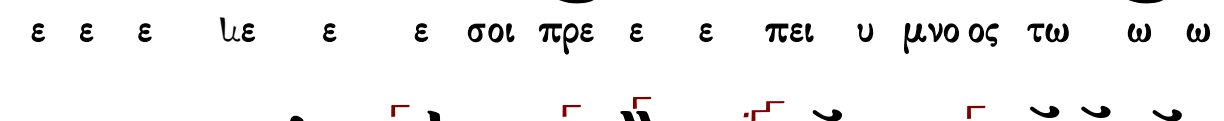

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

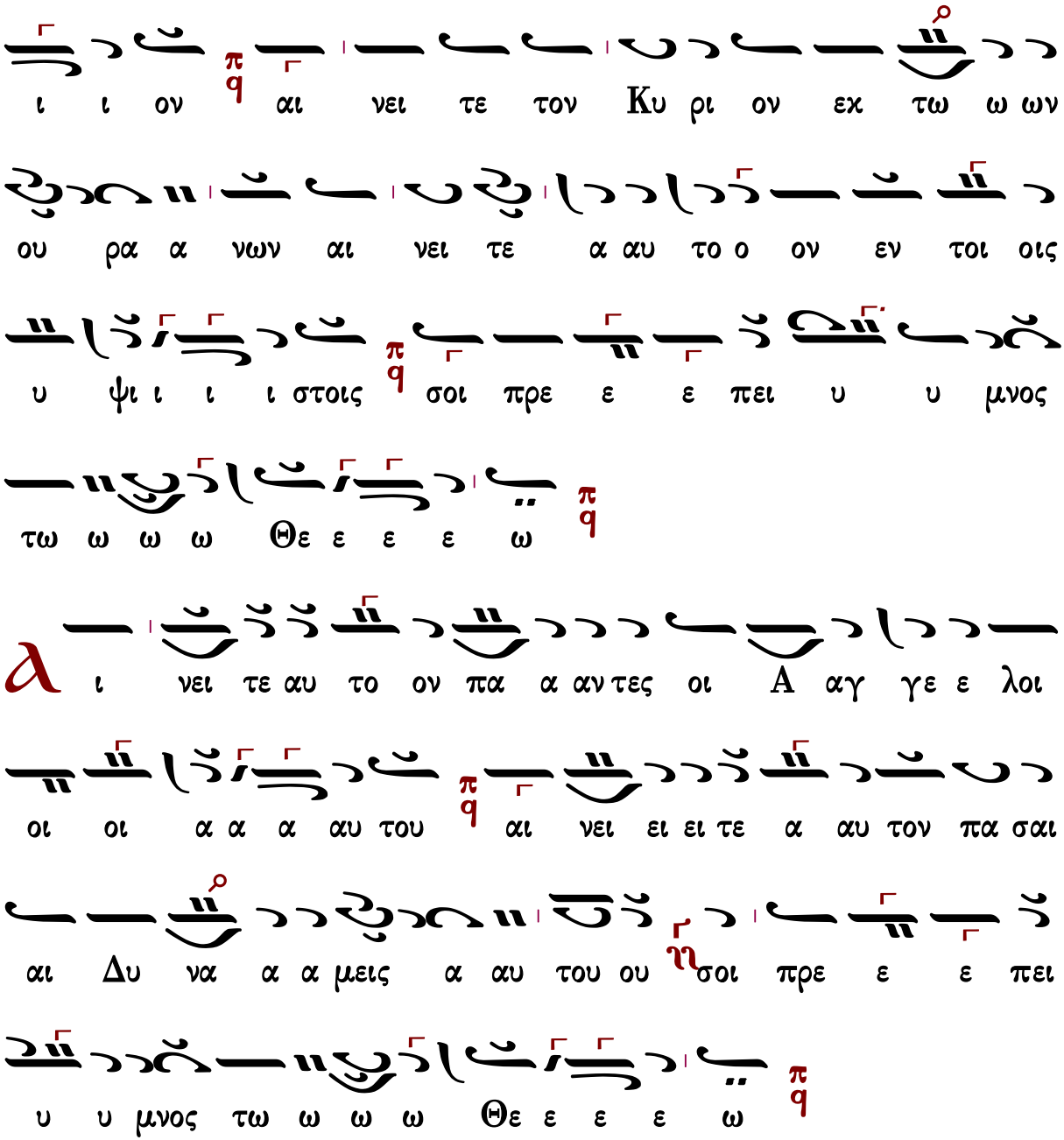

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

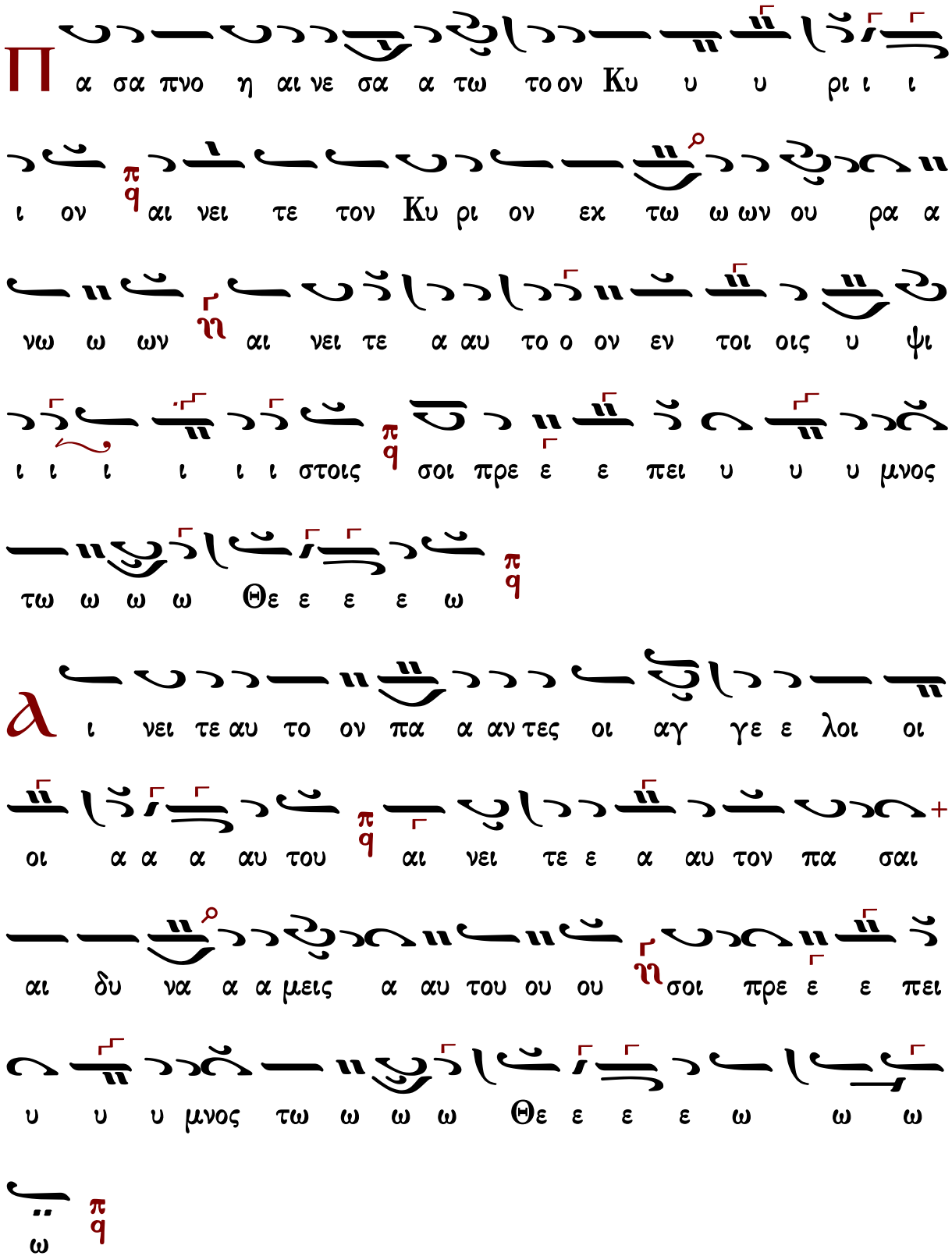
Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι
ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α
νω ω ων η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι
ι ι ι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π/q
Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι οι
οι α α α αυ του π/q αι νει τε ε α αυ τον πα σαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου η σοι πρε ε ε πει
υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω
ω π/q

Ἦχος δ΄ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

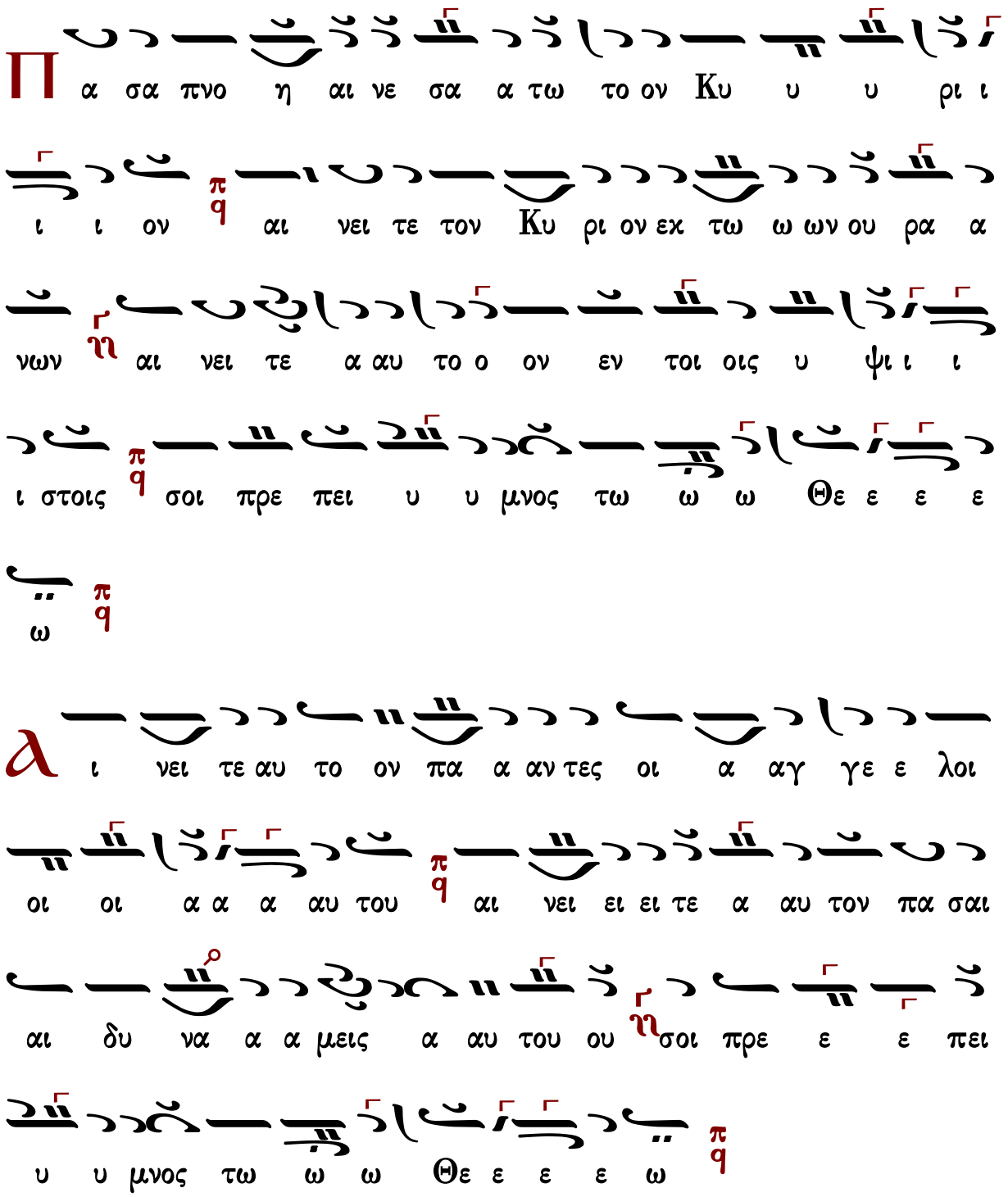

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

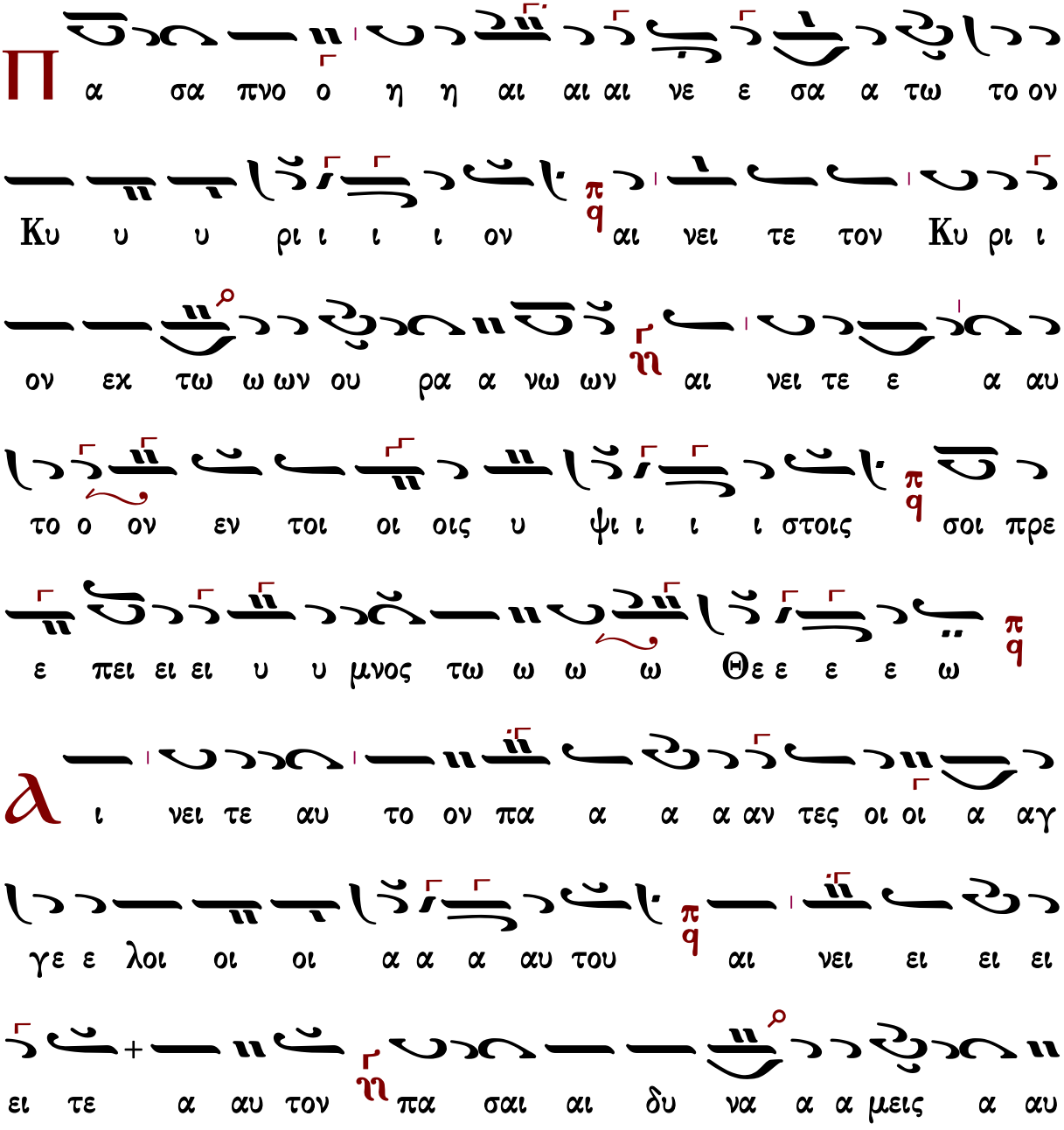

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

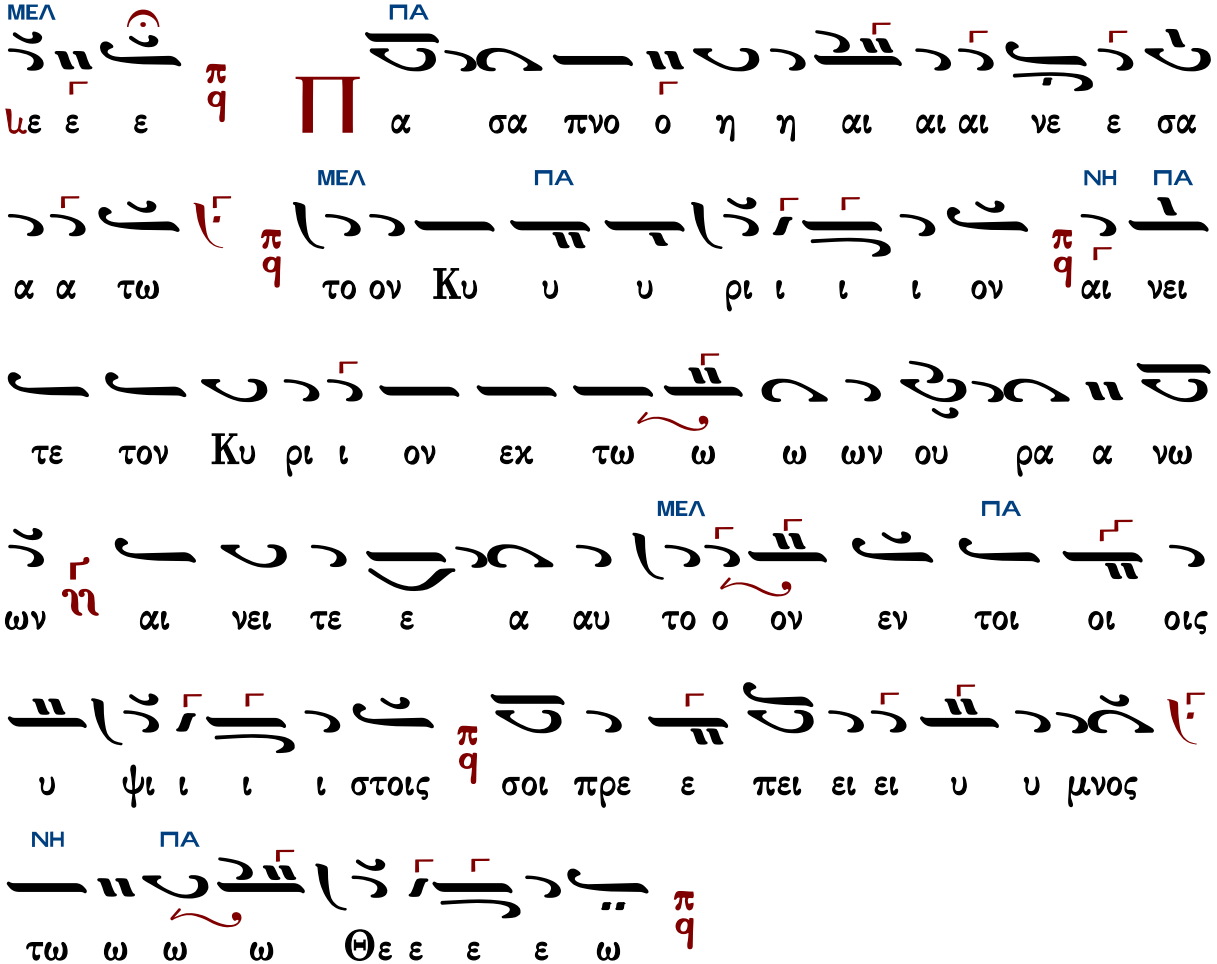

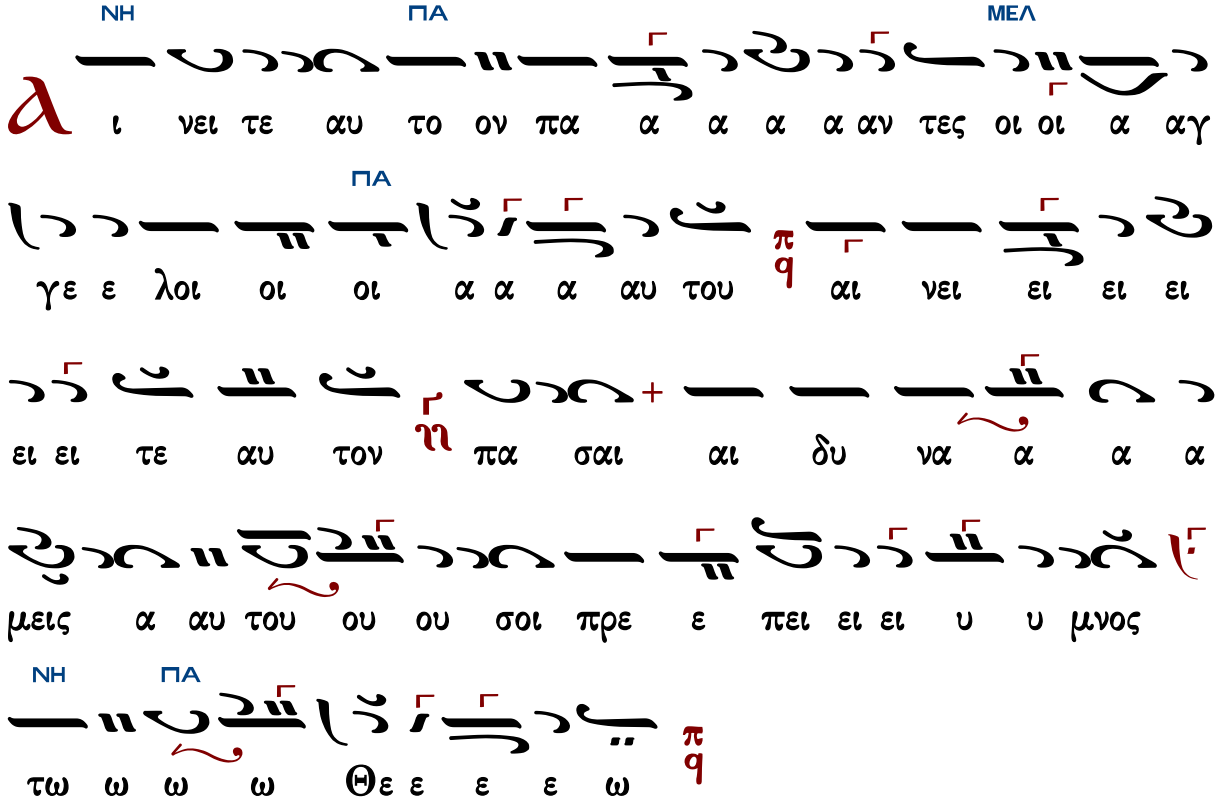

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

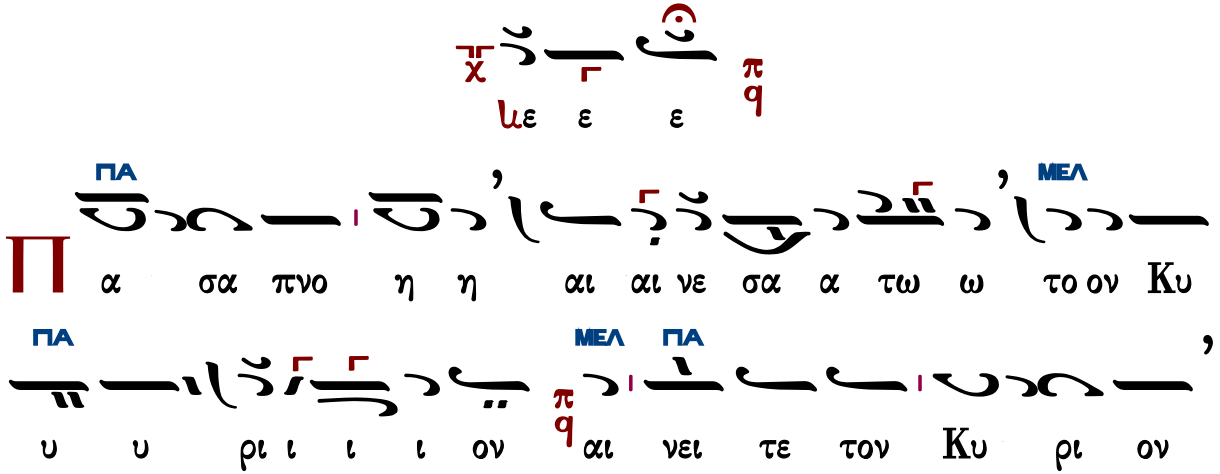

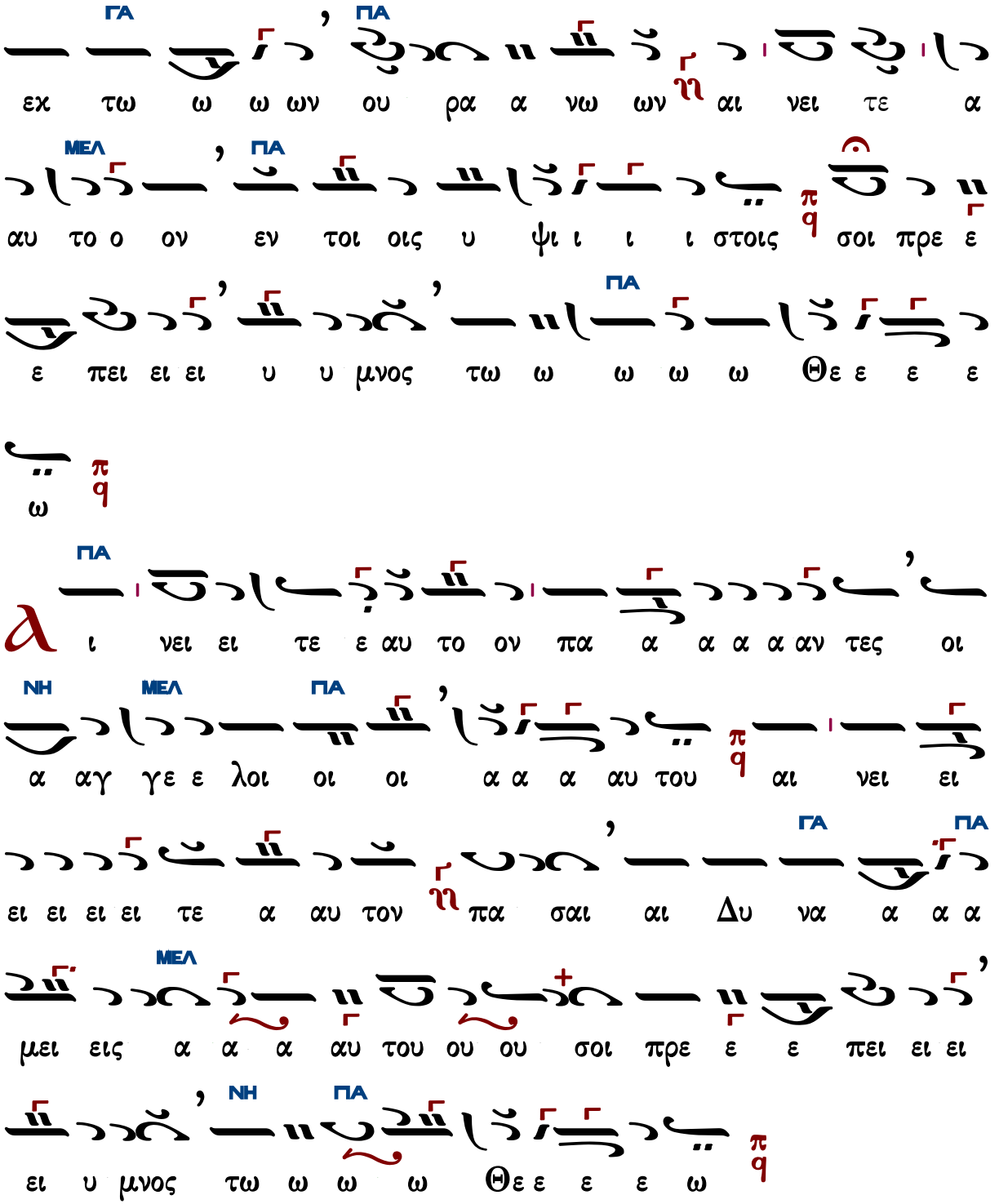
ΓΑ ΠΑ
εκ τω ω ω ων ου ρα α νω ων αι νει τε α
ΜΕΛ ΠΑ
αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε
ΠΑ
ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε
ω
ΠΑ
α ι νει ει τε ε αυ το ον πα α α α αν τες οι
ΝΗ ΜΕΛ ΠΑ
α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει
ΓΑ ΠΑ
ει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι Δυ να α α α
ΜΕΛ
μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει
ΝΗ ΠΑ
ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

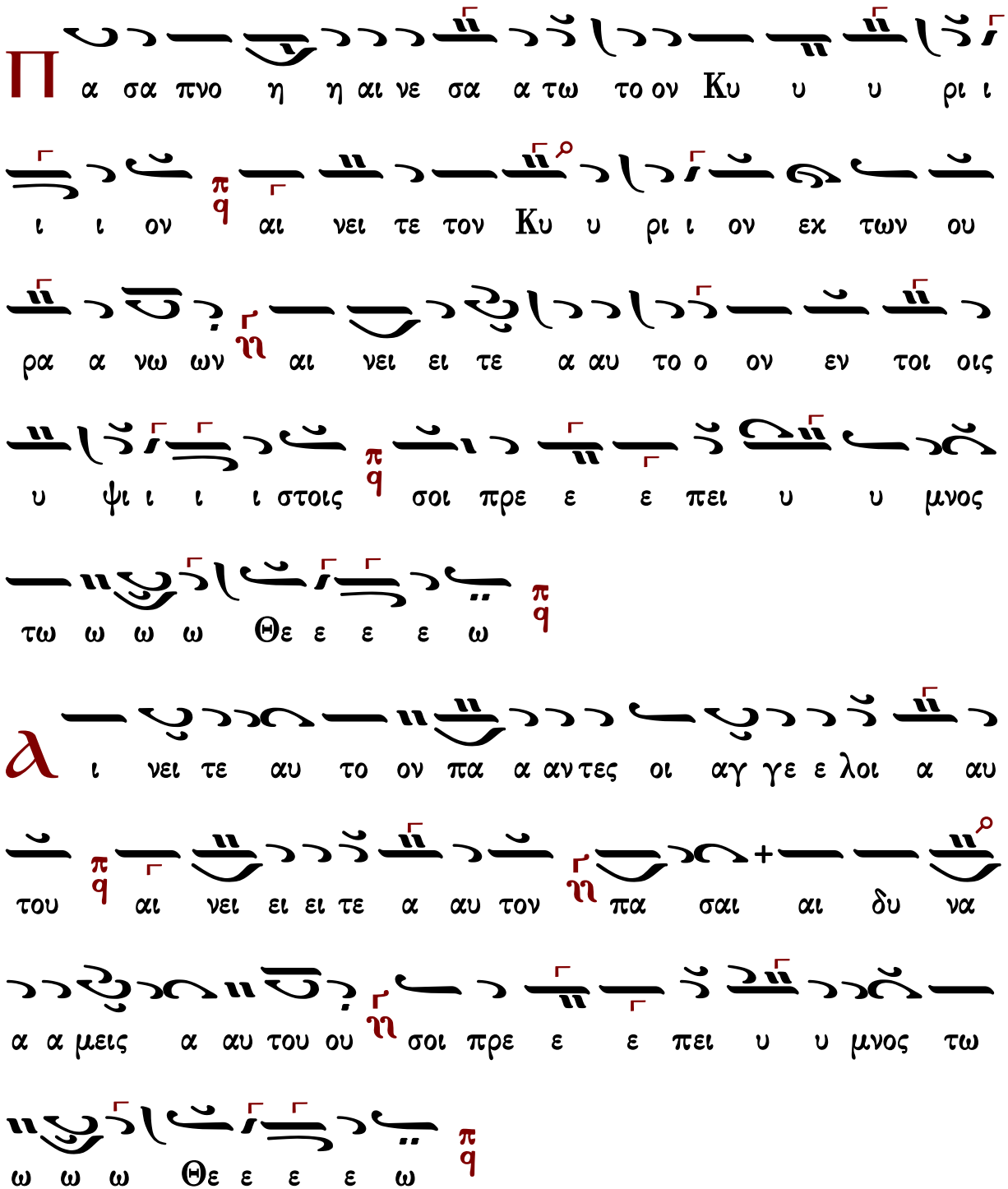

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος δ πλ. Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.25*

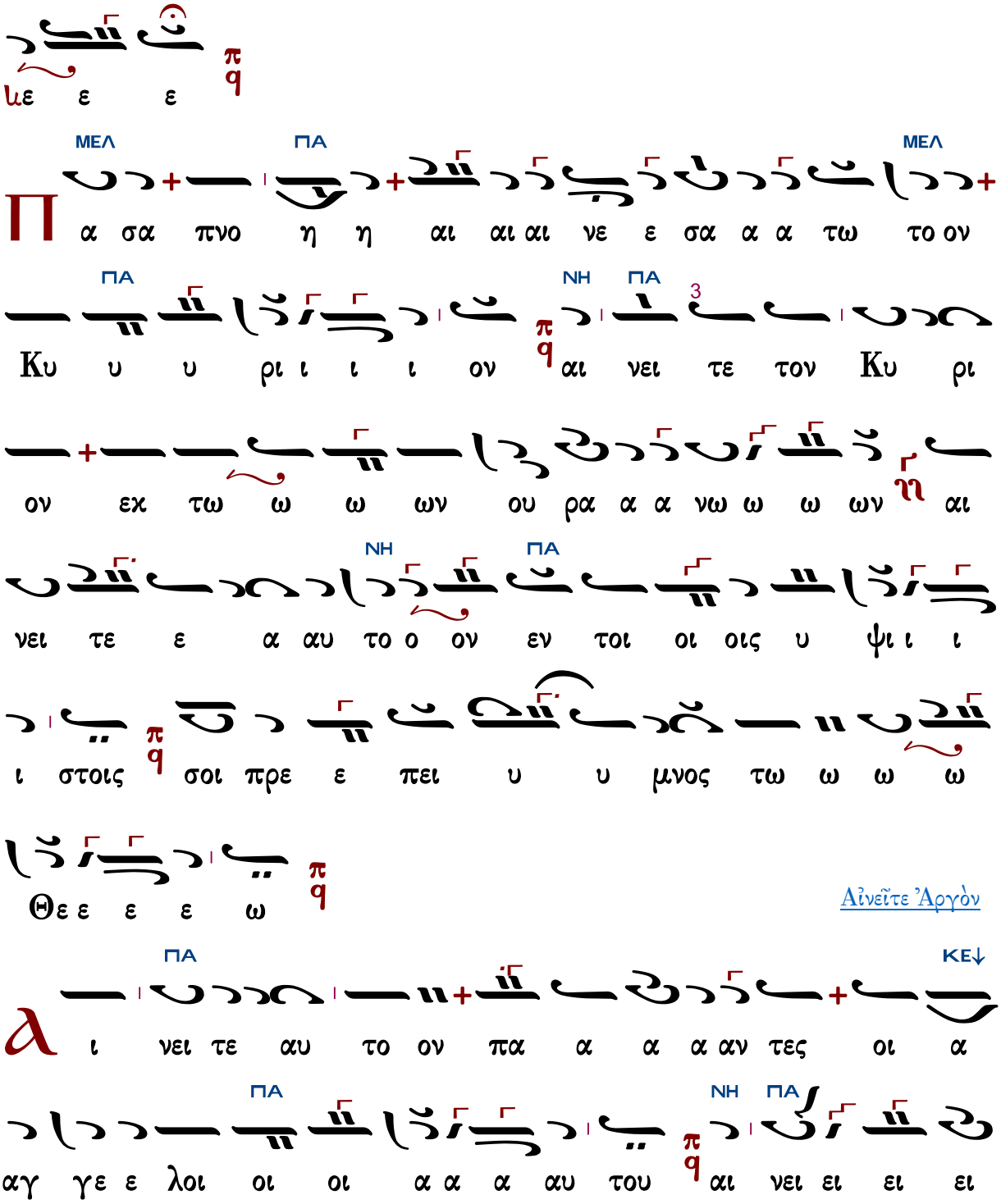

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.27*

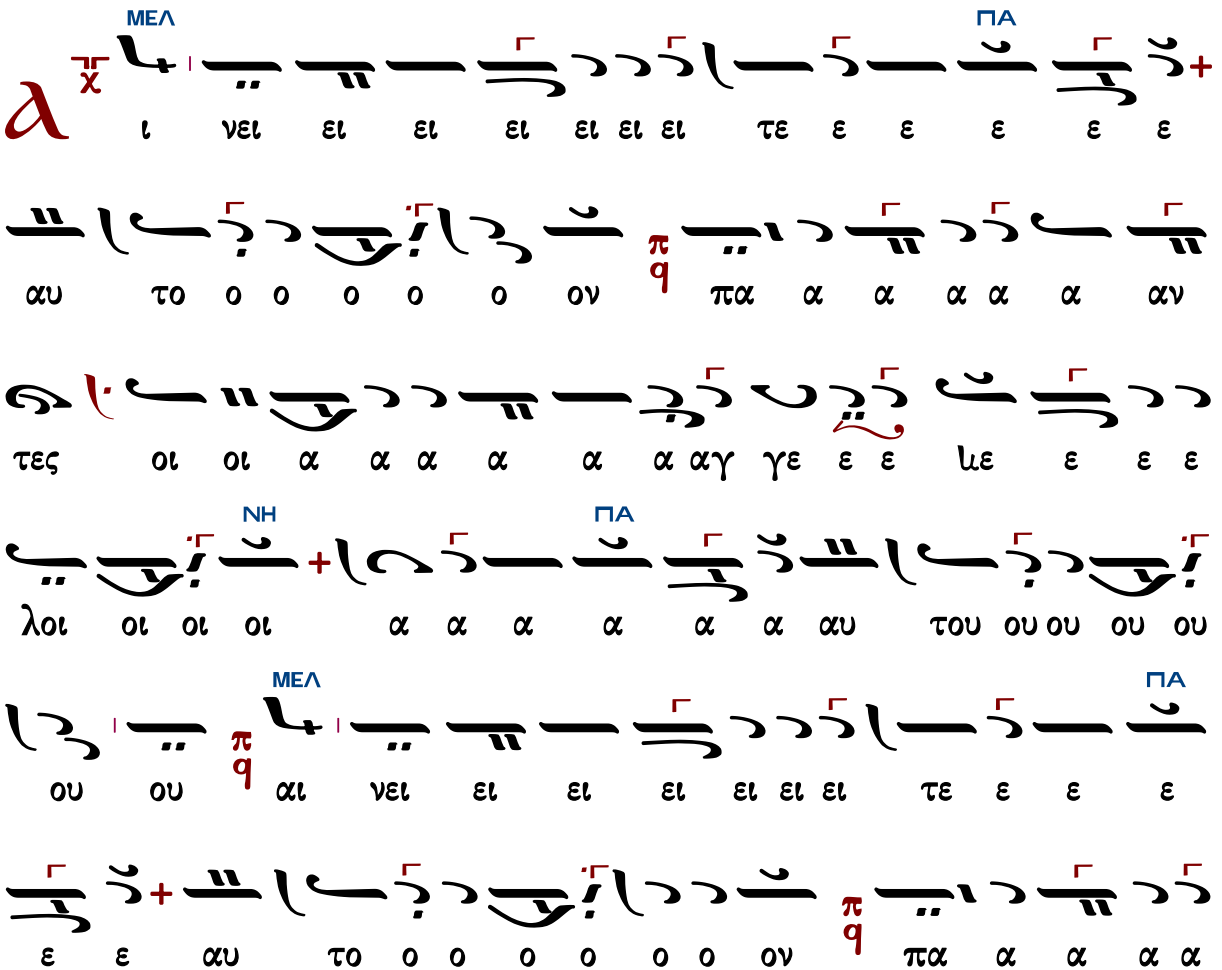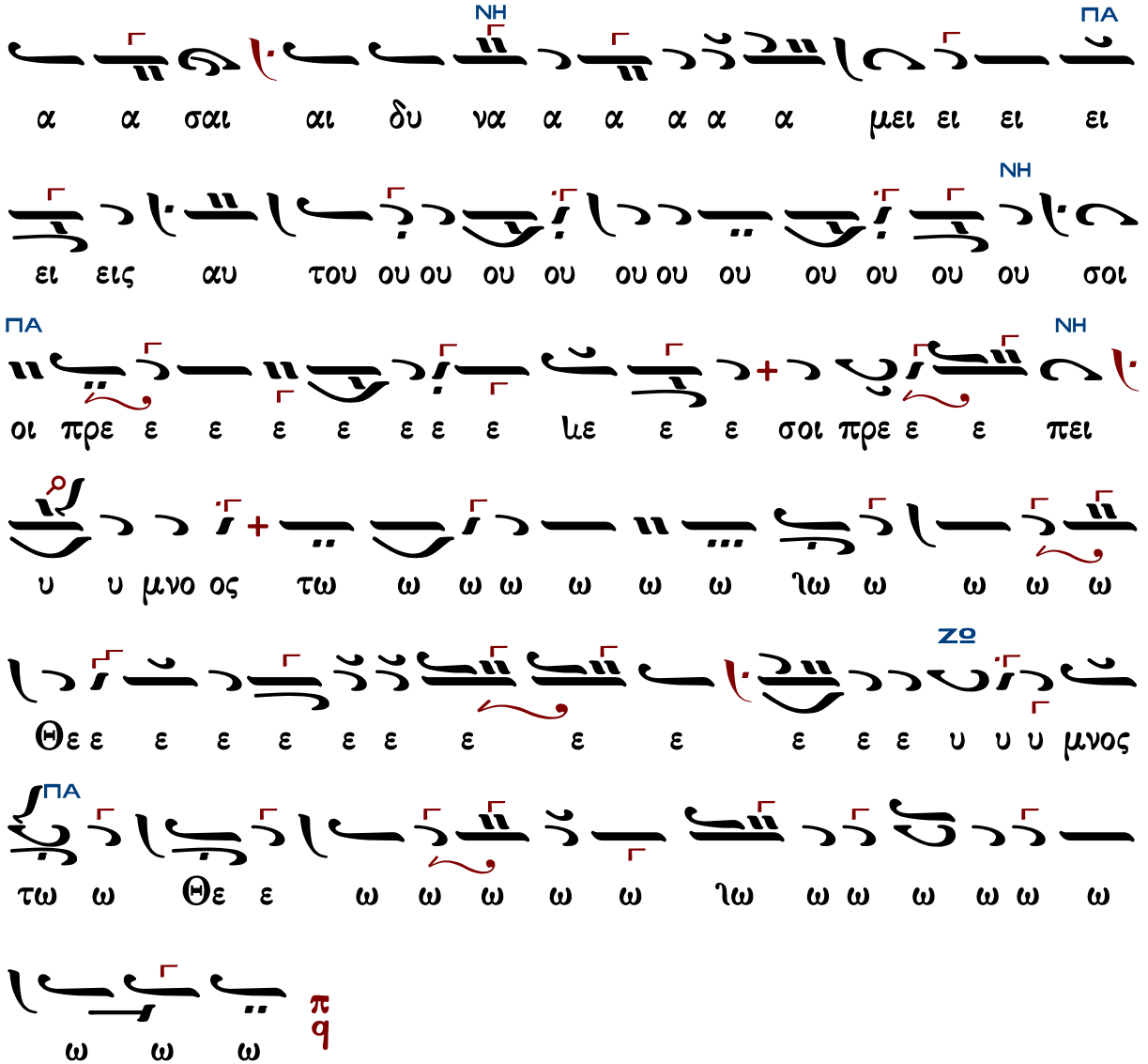

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

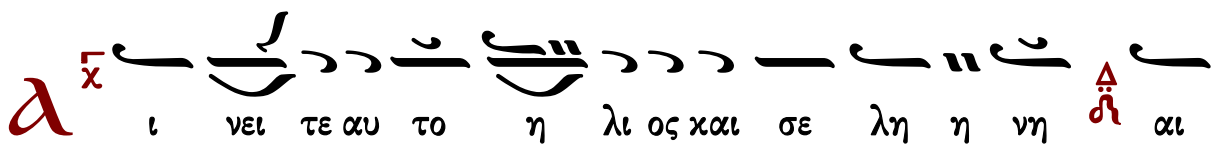

νει ει τε αυτον πα ανταται α στρα και το φως
ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσταγμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

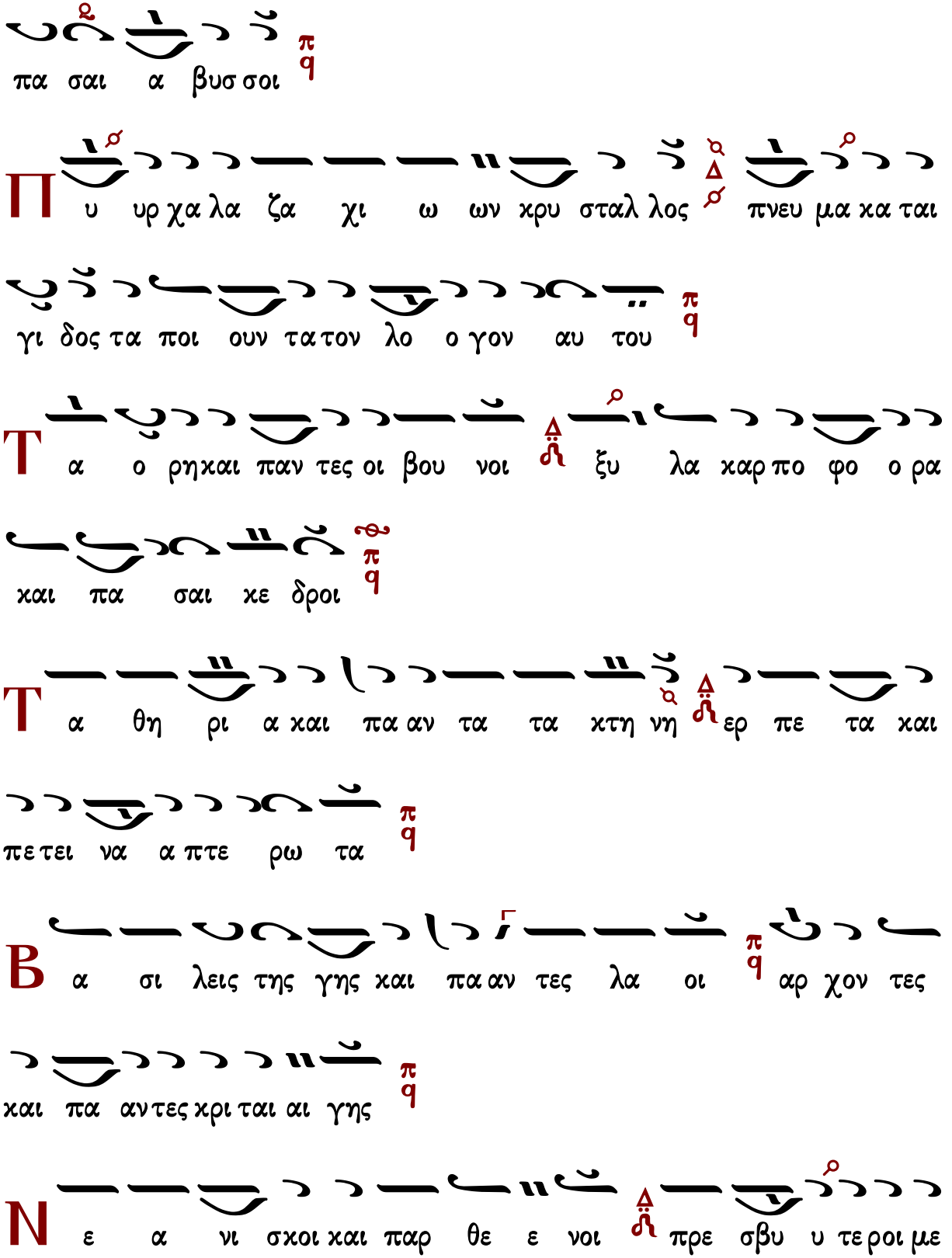
πα σαι α βυσ σοι
Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τ α ο ρηκαι παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

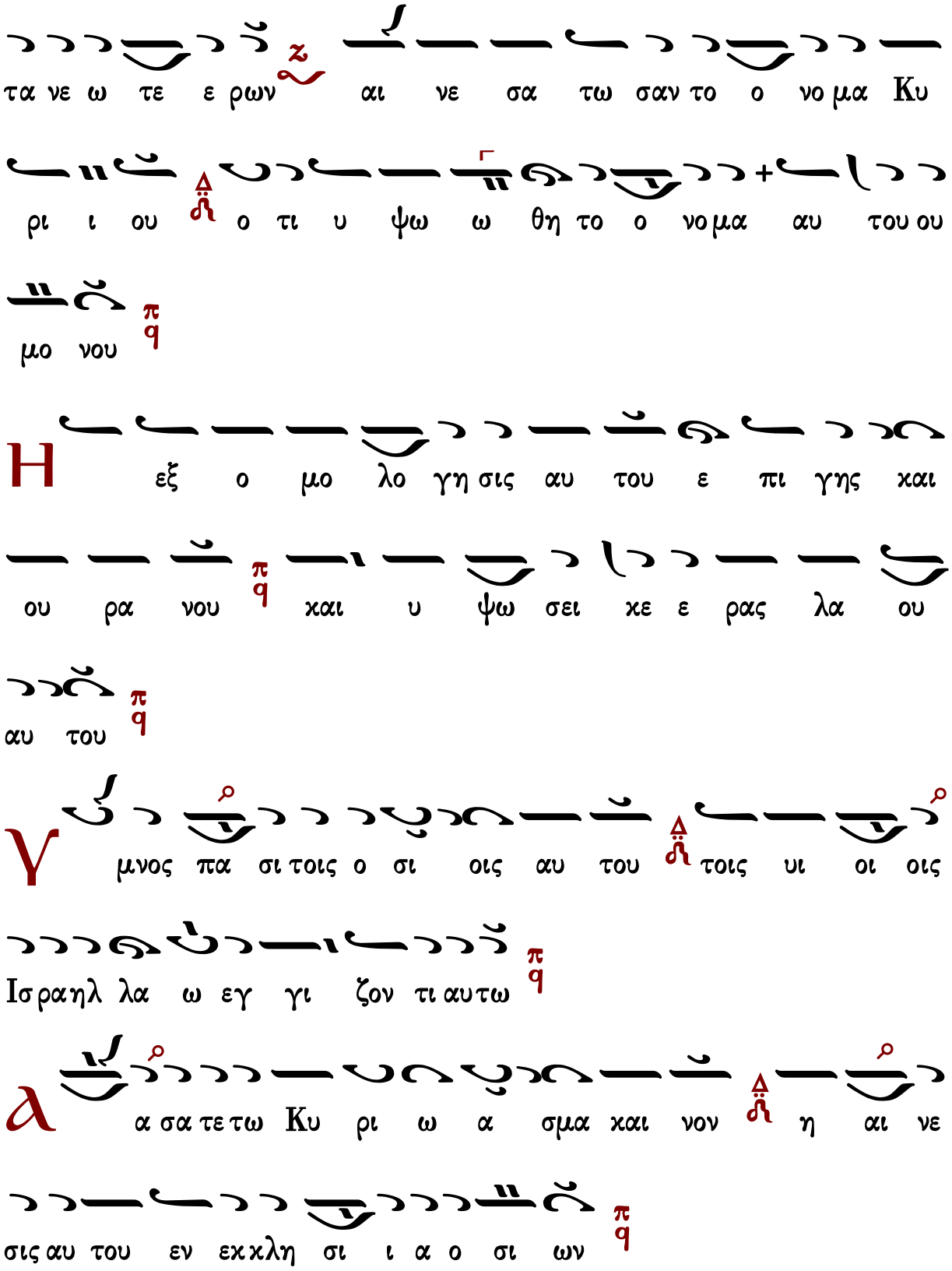
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

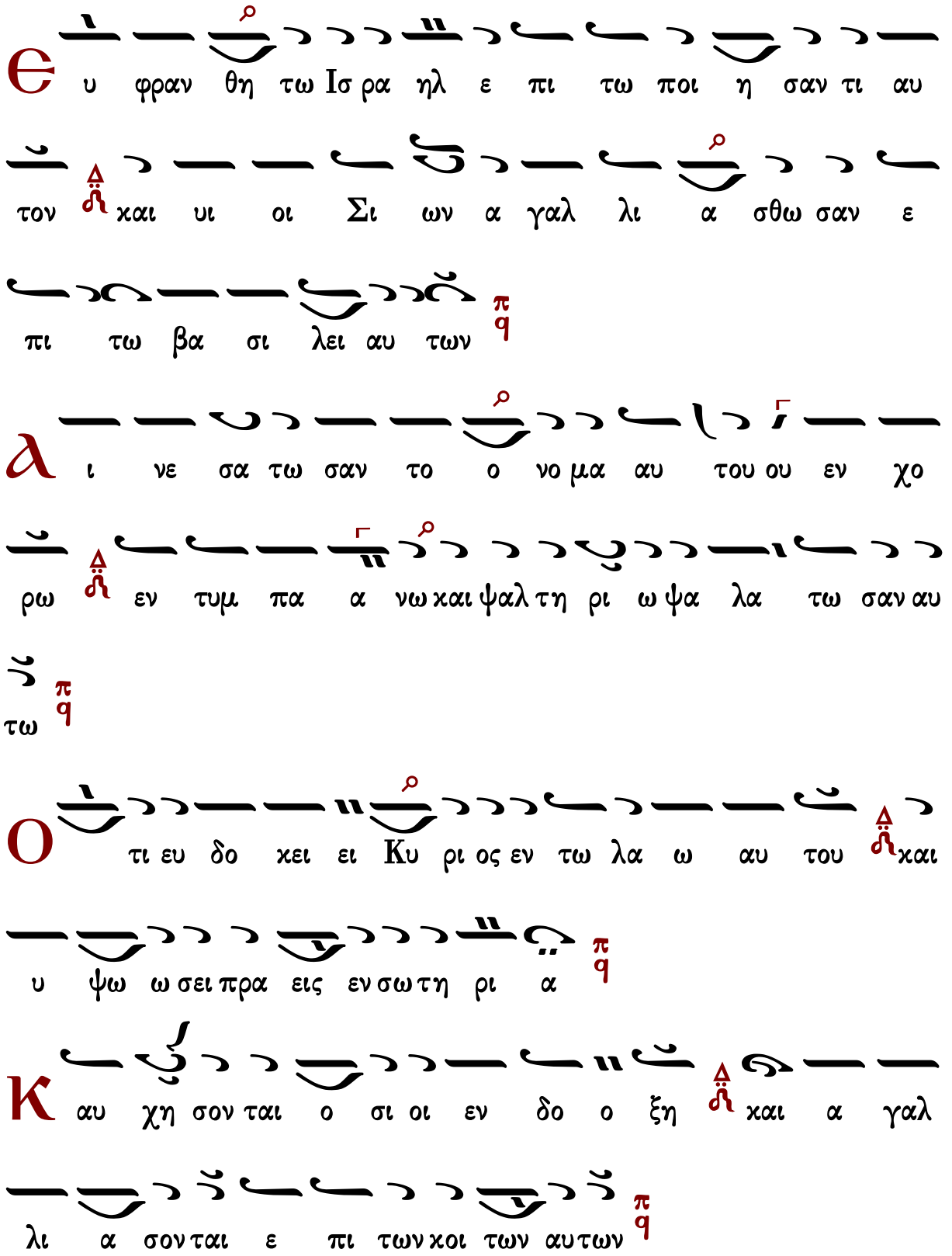
Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον χαι υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω χαι ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του χαι
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη χαι α γαλ
λι α σον ται ε πι των χοι των αυτων

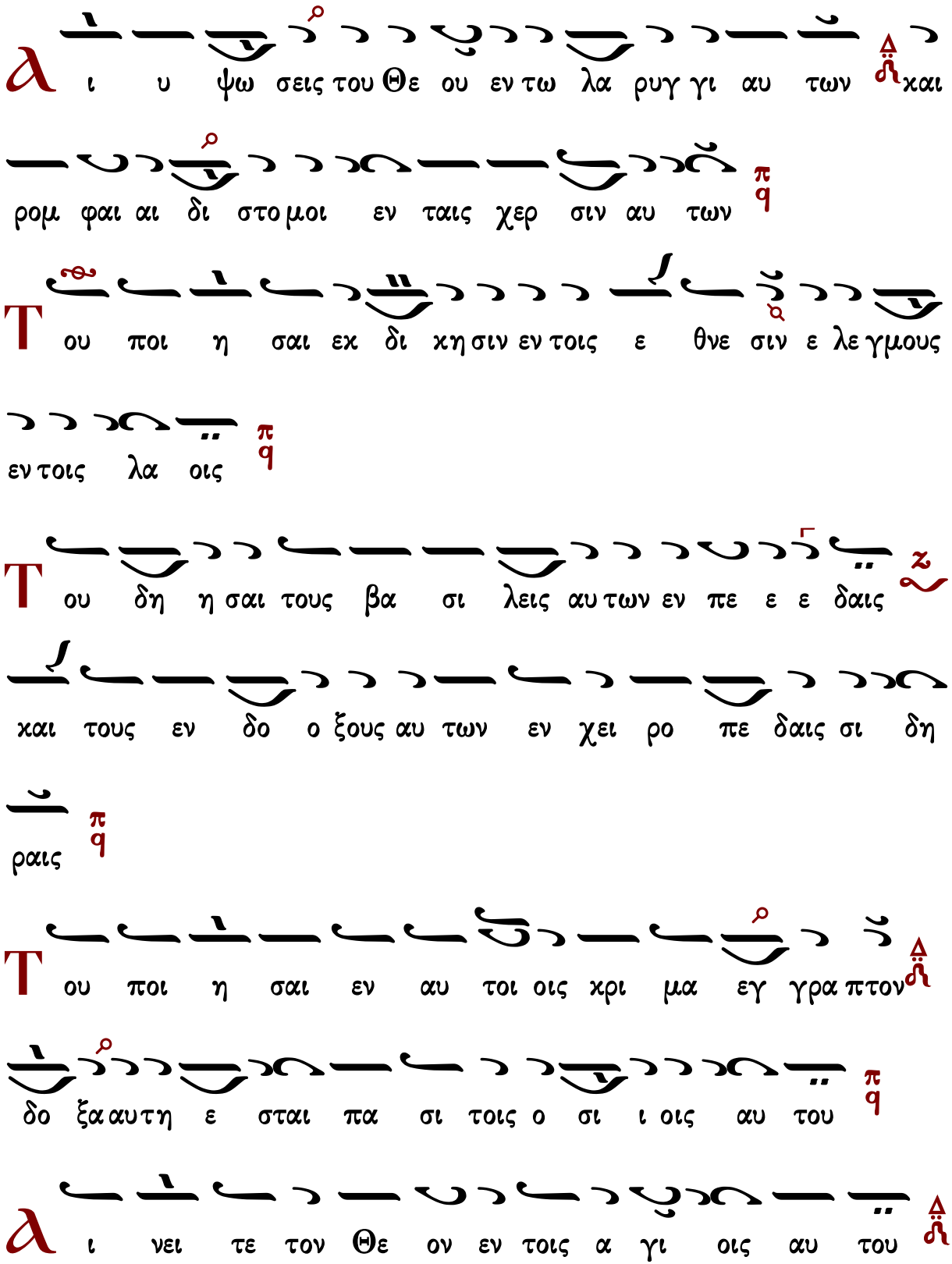
Αλ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Του ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Αλ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

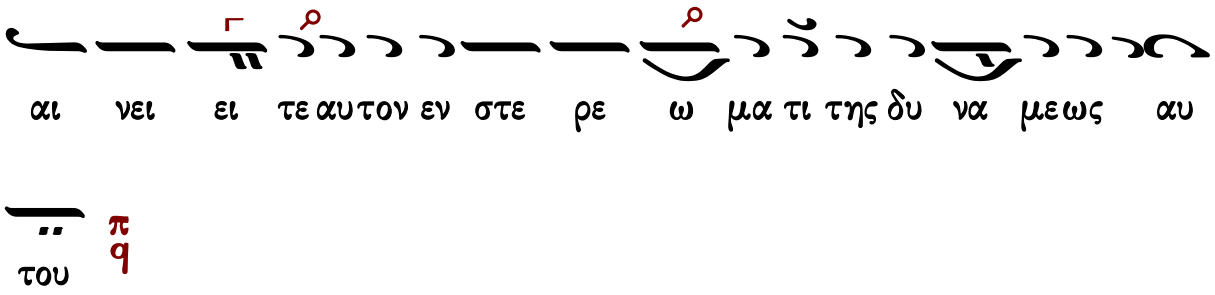

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.301*

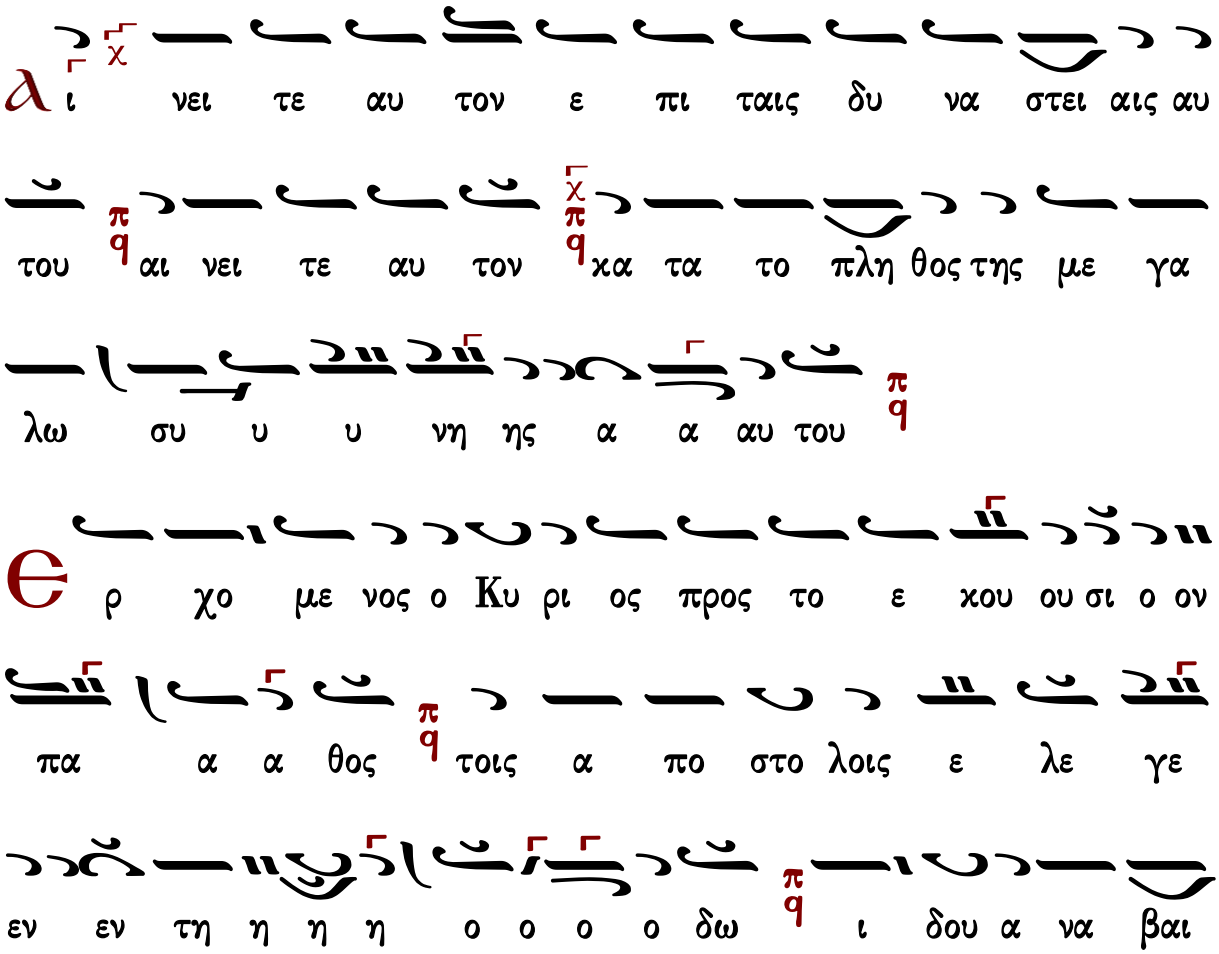

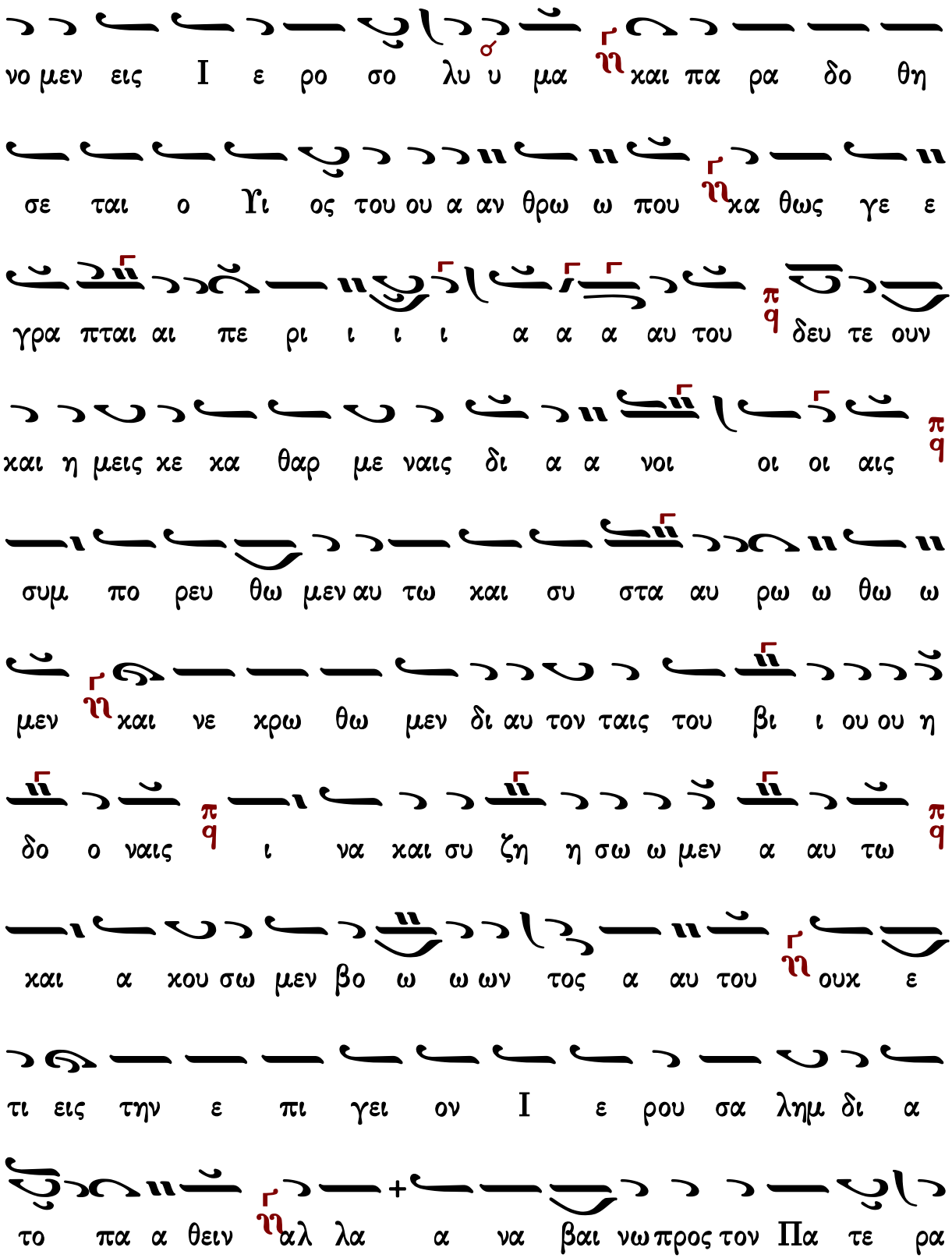
νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ηκαι πα ρα δο θη
σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω που ηκα θως γε ε
γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του πηδευ τε ουν
και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις π
συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω
μεν ηκαι νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η
δο ο ναις π ι να και συ ζη η σω ω μεν α αυ τω π
και α κου σω μεν βο ω ω ων τος α αυ του ηουκ ε
τι εις την ε πι γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α
το πα α θειν ηαλ λα α να βαι νω προς τον Πα τε ρα

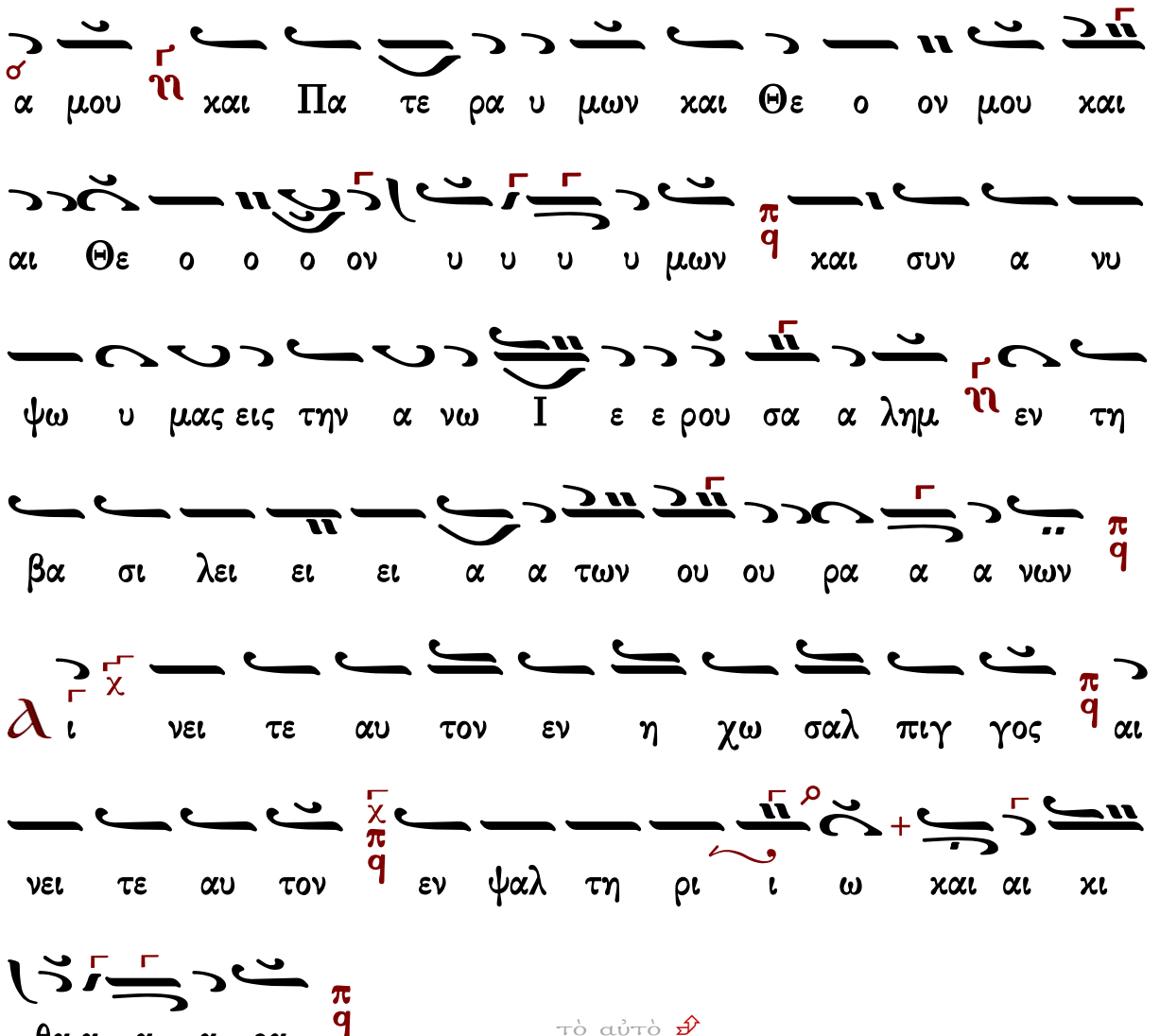

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.302*

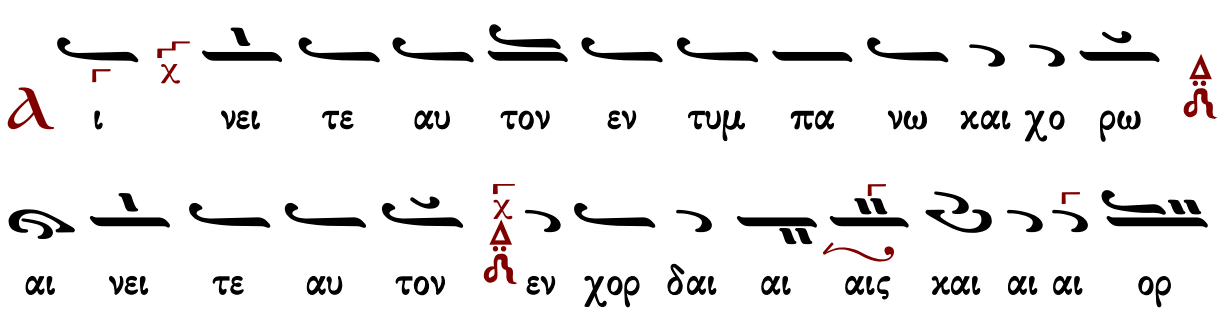

γα α α α νω
θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι
ον πα θος Χρι στου ου ου του ου Θε ε ου την α φα
τον αυ του μα χρο θυ μι α αν δο ξα α α α
α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ
χνι ι ι α συν ε γει ρη χαι η η μας
νε χρω θε εν τα ας τη α μαρ τι ι ι ι α
ως α γα θος χαι αι φι λα ανθρω πος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου

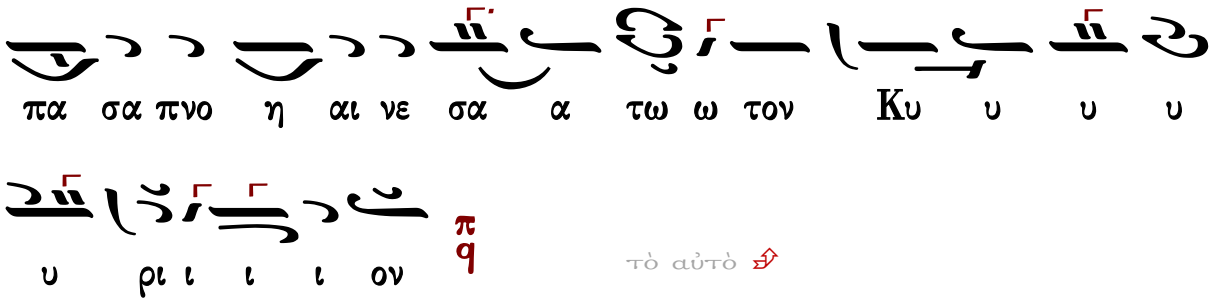

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.303*

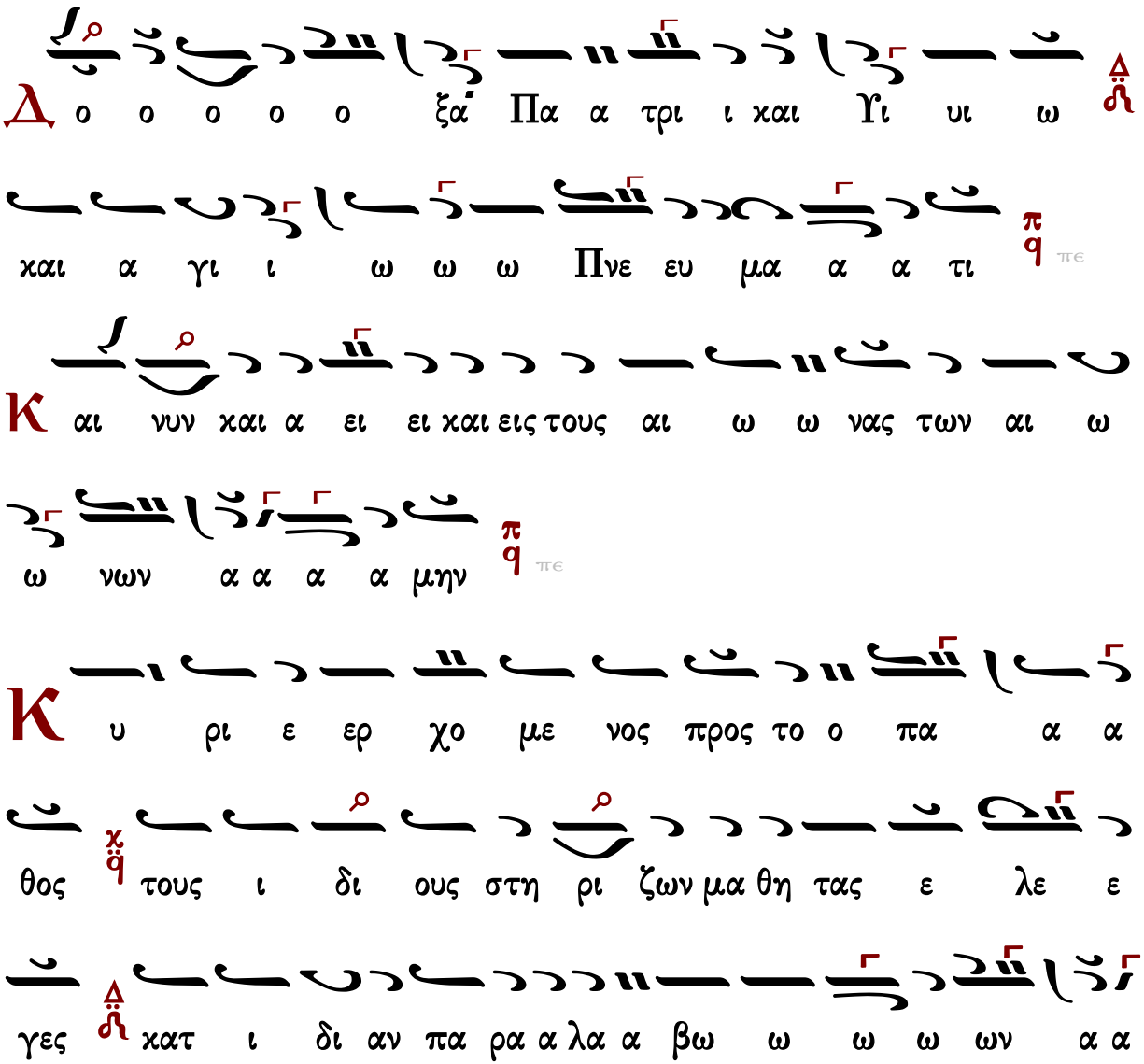

α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε

ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν I ε ρου

σα α λη ημ α πο ο χταν θη η η η ναι νυν ουν και ρος

ε φε στη χεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου

γαρ πα ρα δι δο ο μαι α μαρ τω λων χε ερ σι ι

ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι χαι σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη η πα ρα α δο ο ον τες ε βδε

λυ γμε ε ε νον λο γι ου ουν ται ω ως νε ε ε

χρον ο μως θα α αρ σει ει ει ει τε τρι η μερος

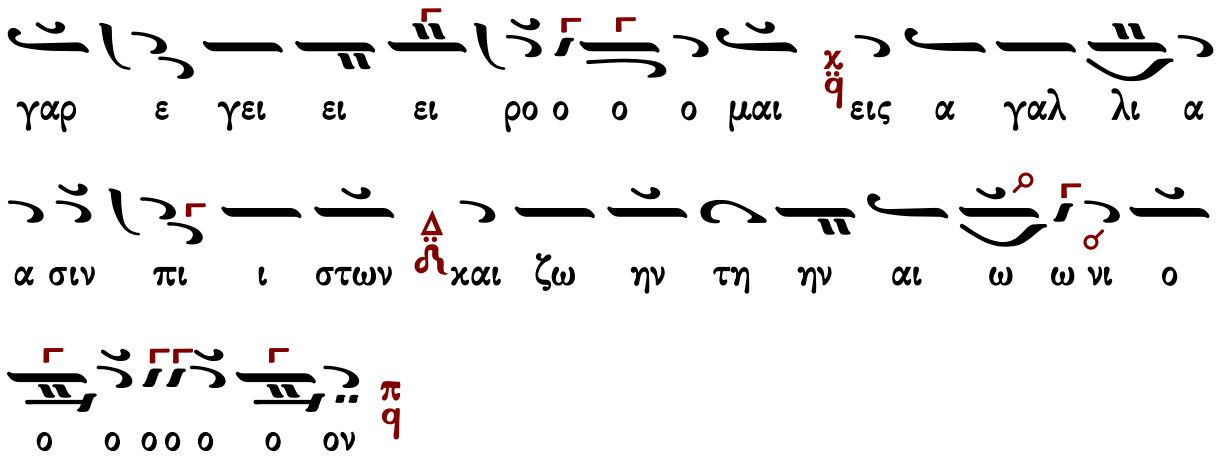

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.152#

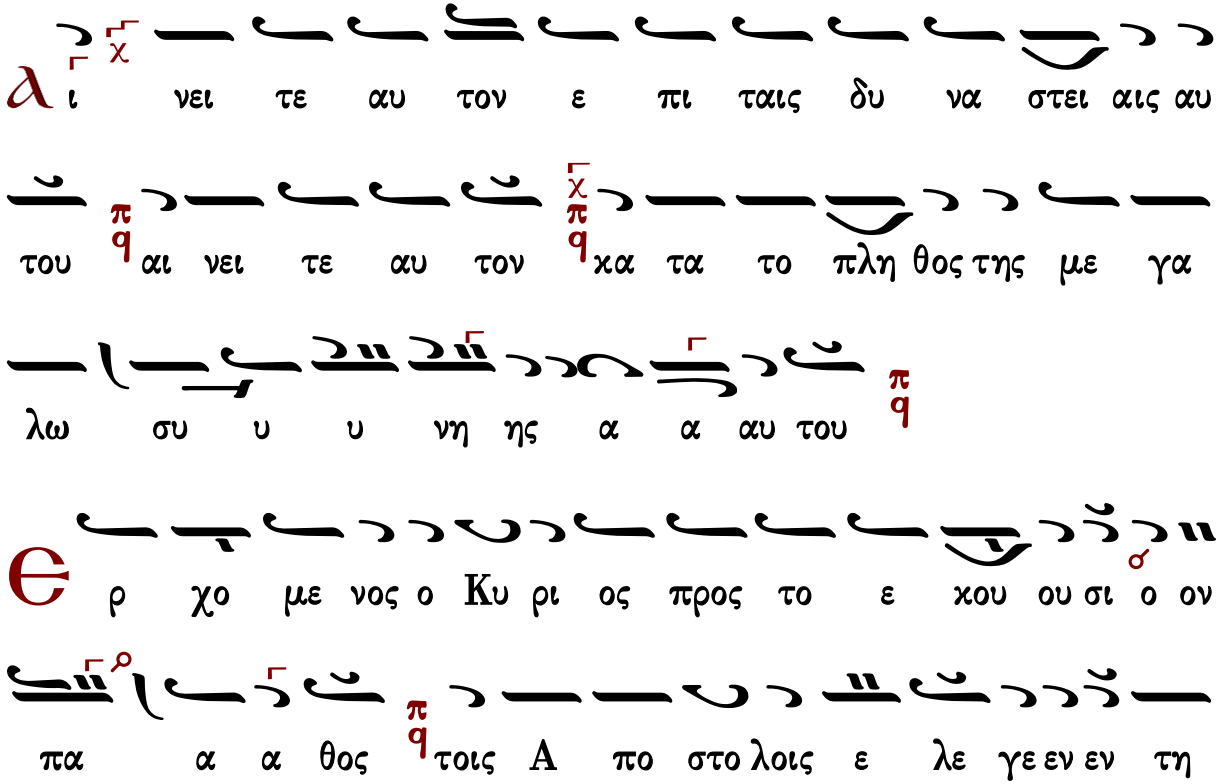

η η η ο ο ο ο δω ι δου α να βαι νο μεν εις
Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο
Υι ος του ου α αν θρω ω που καθως γε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε ουν και η μεις κε
κα θαρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις συμ
πο ρευ θω μεναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν
και νε χρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ουου η η δο ο
ναις ι να καισυ ζη σω μεν αυ τω και α κου σωμεν βο
ω ω ωντοος α αυ του ου ου ου κε τι εις την ε πι γει
ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν αλ λα α

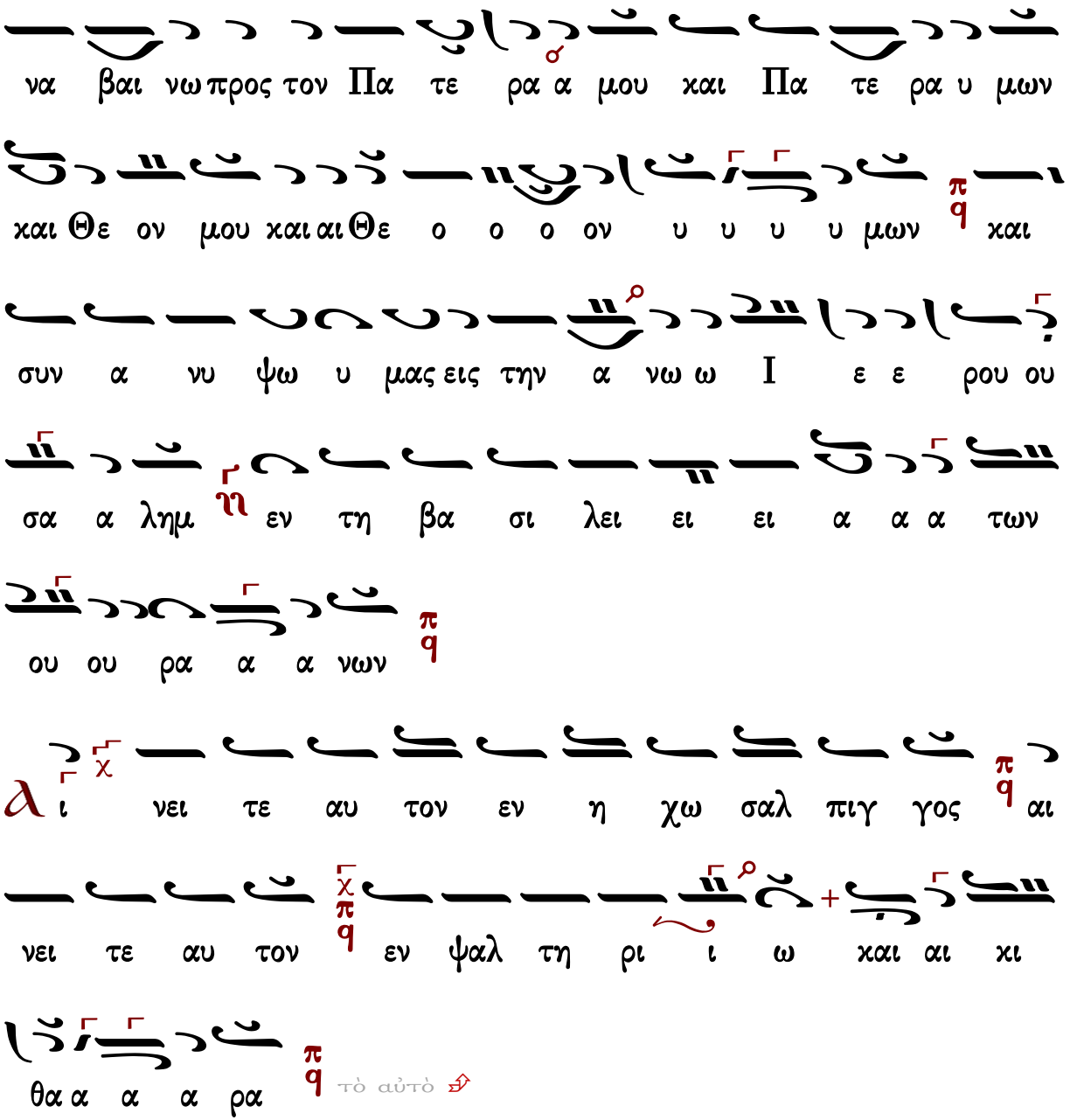

Ἦχος λ ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.153#

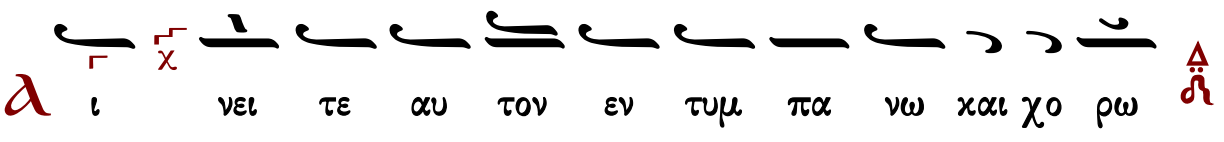

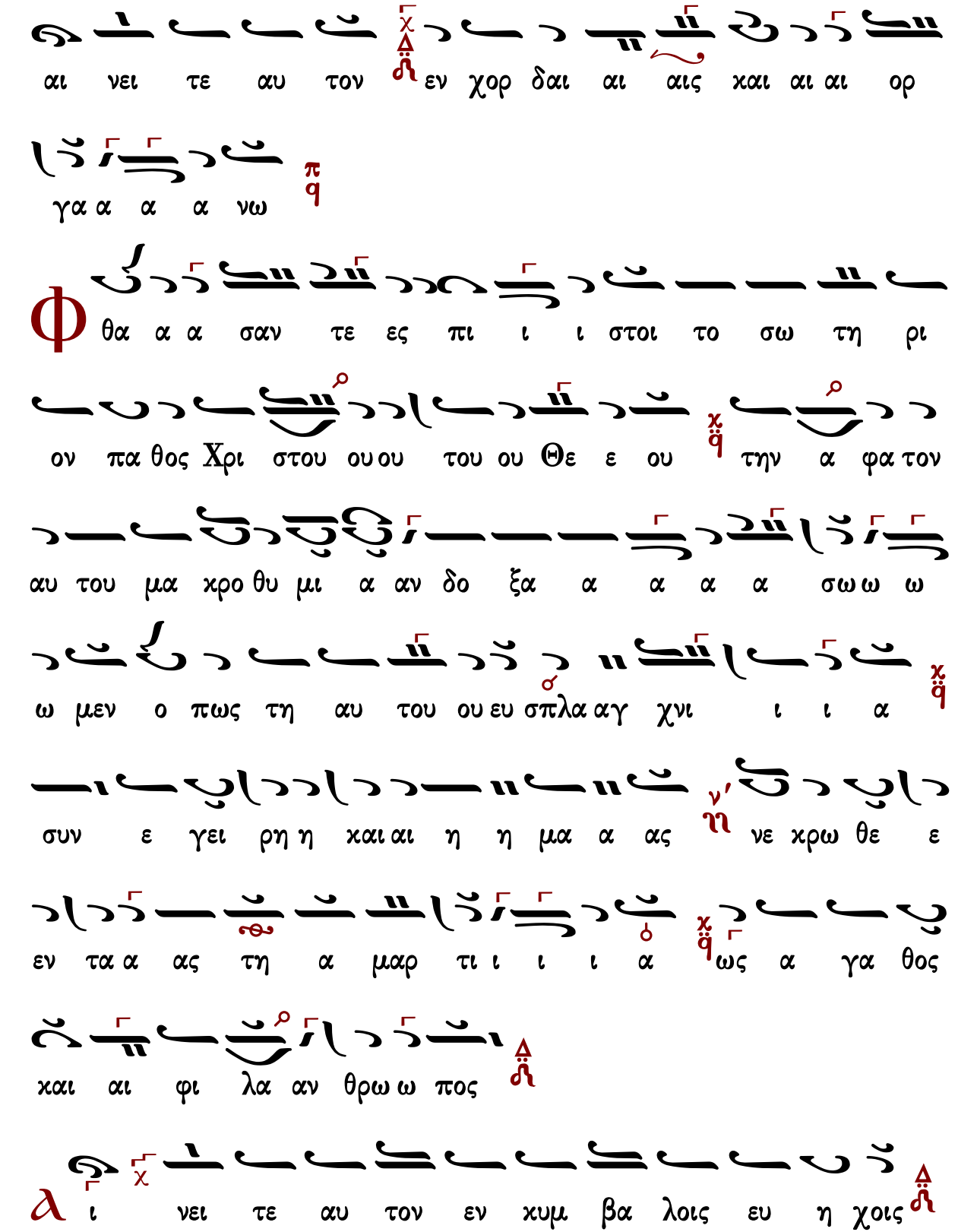
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις χαι αι αι ορ
γα α α α νω
θα α α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι
ον πα θος Χρι στου ου ου του ου Θε ε ου την α φα τον
αυ του μα χρο θυ μι α αν δο ξα α α α α σω ω ω
ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι α
συν ε γει ρη η χαι αι η η μα α ας νε χρω θε ε
εν τα α ας τη α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος
χαι αι φι λα αν θρω ω πος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

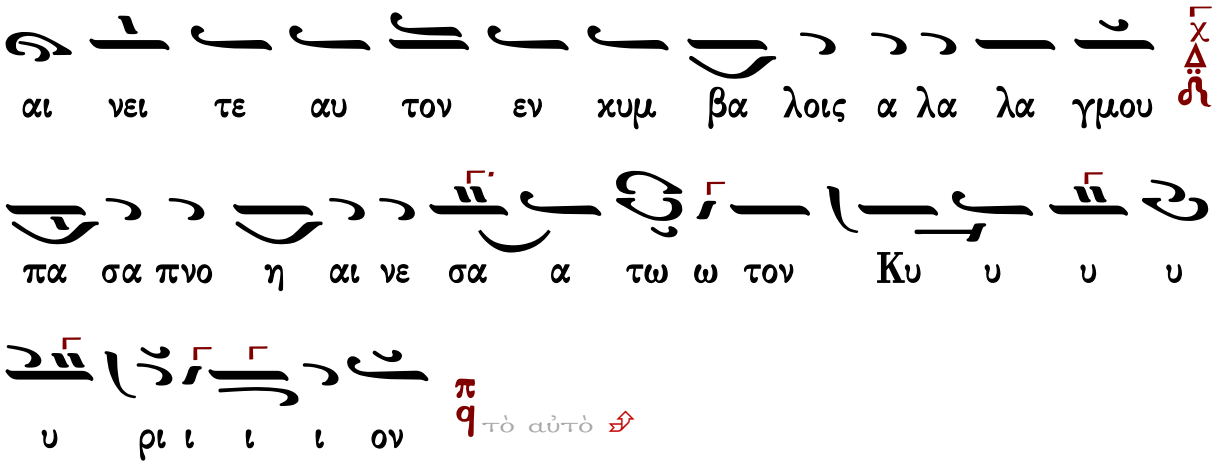

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϙ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.154#

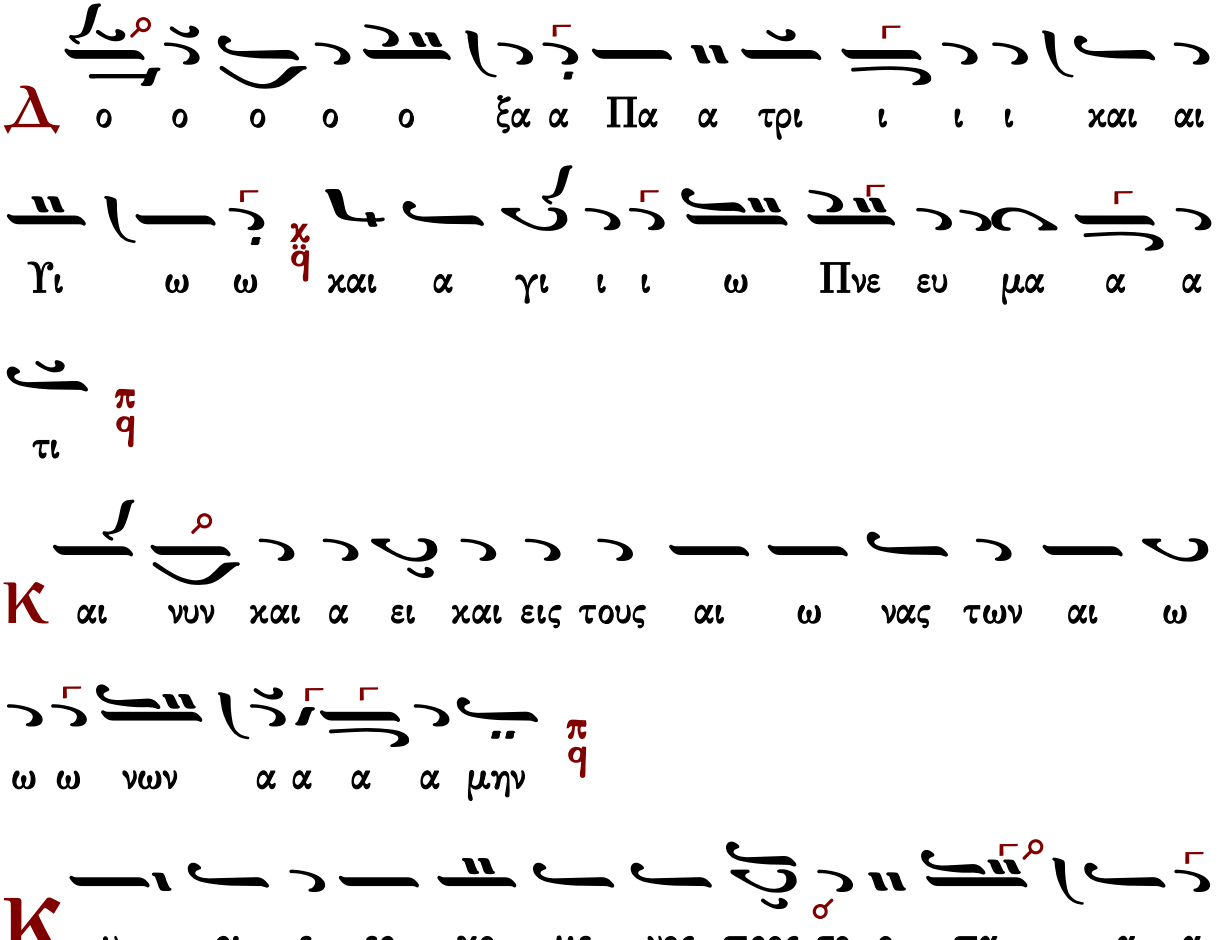

θος τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας ε λε ε γες

κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ων α α

α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου σα α λη

ημ α πο ο ο κταν θη η η η ναι νυν ουν και ρος εφ ε

στη η κεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χε ερ σι ι ιν ε ε εμ παι

χθη η η η ναι οι και Σταυ ρω με προσ πη ξα αντες τα φη

πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου

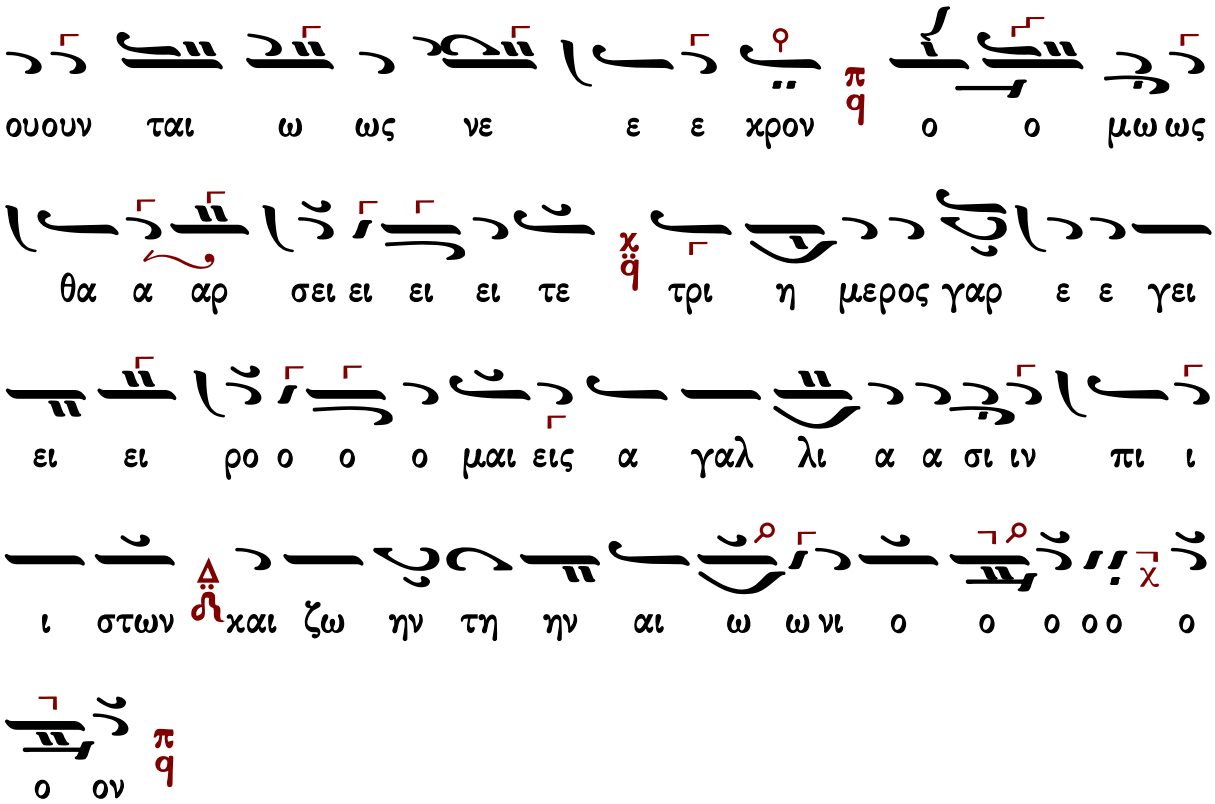

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.429*

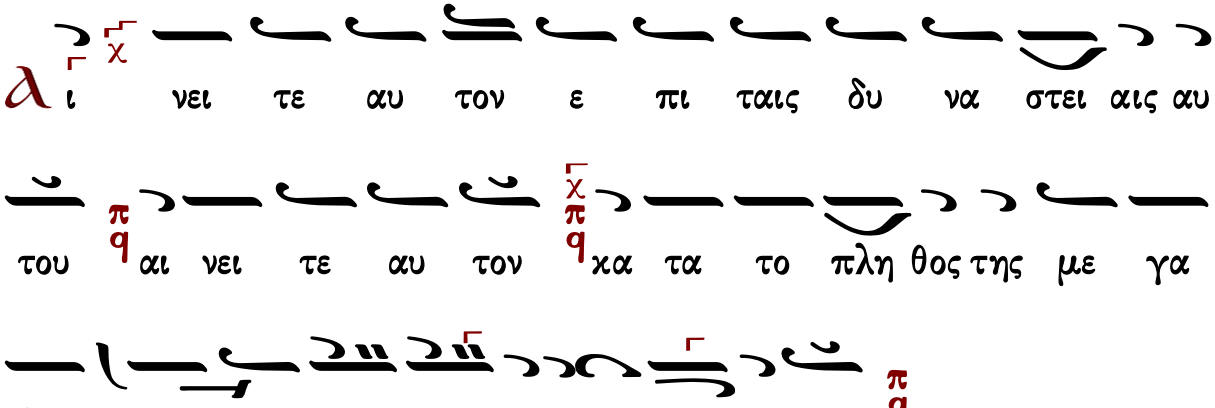

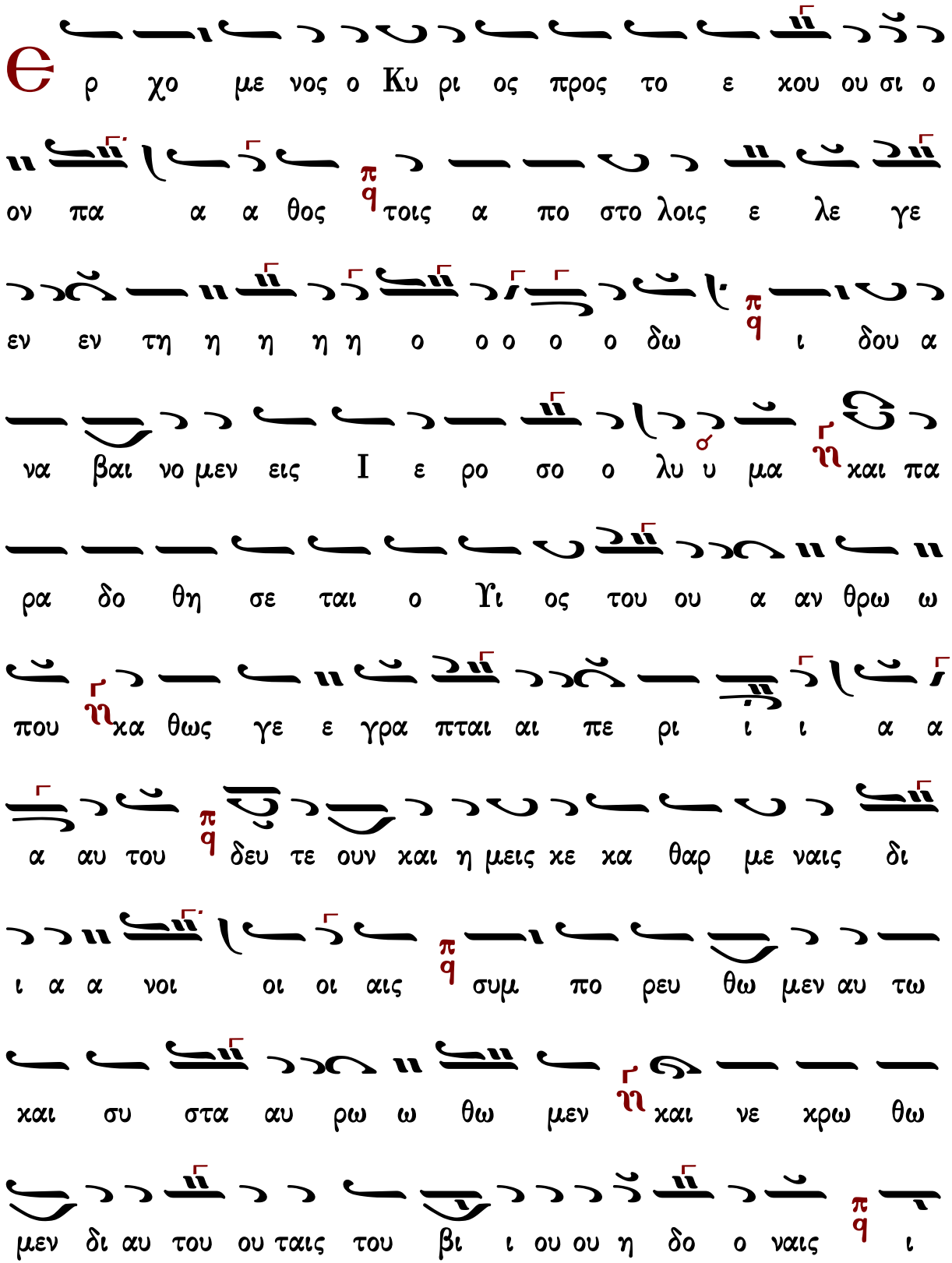
Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ου σι ο
ον πα α α θος τοις α πο στο λοις ε λε γε
εν εν τη η η η η ο ο ο ο ο δω ι δου α
να βαι νο μεν εις Ι ε ρο σο ο λυ υ μα και πα
ρα δο θη σε ται ο Υι ος του ου α αν θρω ω
που κα θως γε ε γρα πται αι πε ρι ι ι α α
α αυ του δευ τε ουν και η μεις χε κα θαρ με ναις δι
ι α α νοι οι οι αις συμ πο ρευ θω μεν αυ τω
και συ στα αυ ρω ω θω μεν και νε χρω θω
μεν δι αυ του ου ταις του βι ι ου ου η δο ο ναις ι

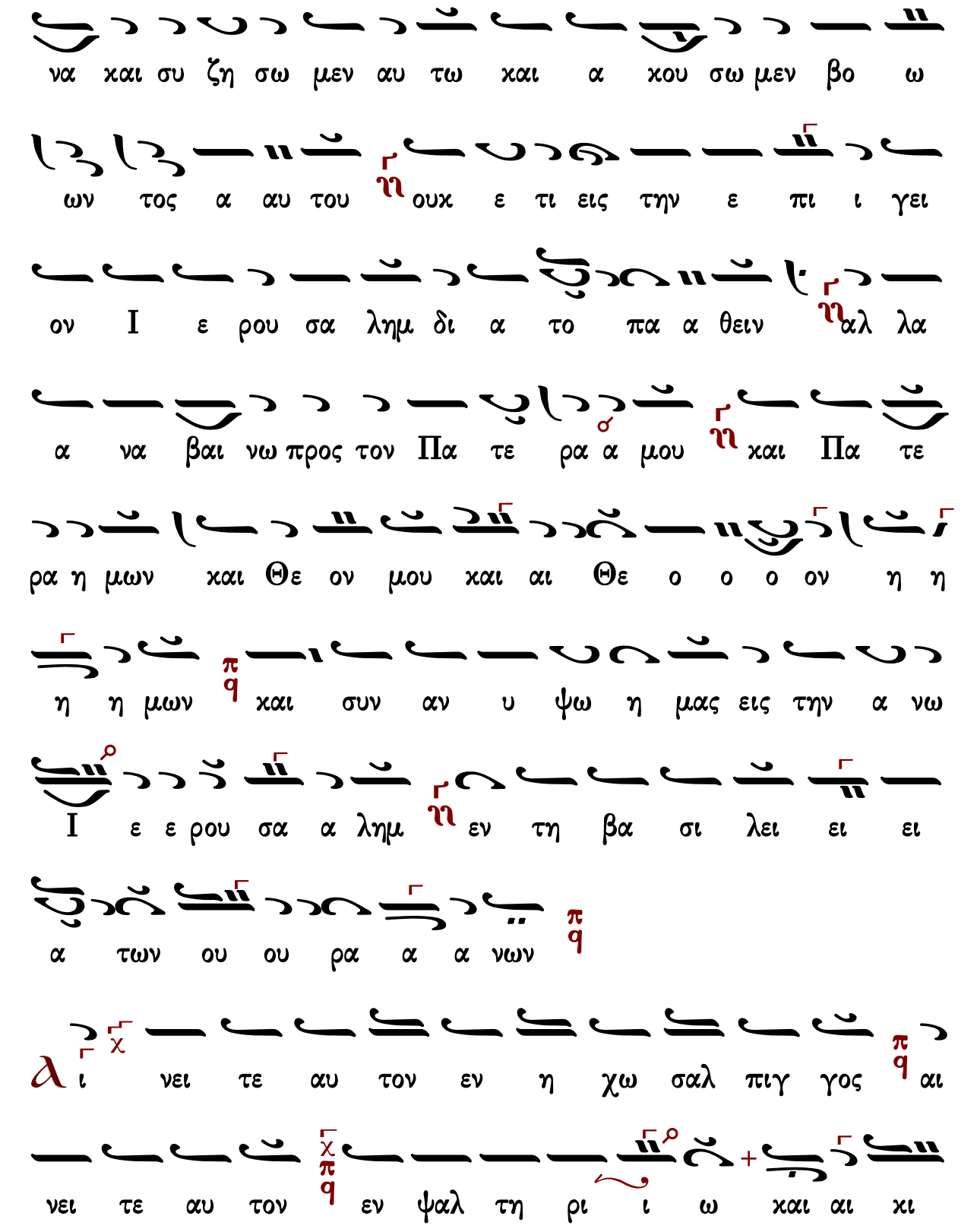
να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω
ων τος α αυ του ηˌ ουκ ε τι εις την ε πι ι γει
ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν ηˌ αλ λα
α να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου ηˌ και Πα τε
ρα η μων και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον η η
η η μων πq και συν αν υ ψω η μας εις την α νω
Ι ε ε ρου σα α λημ ηˌ εν τη βα σι λει ει ει
α των ου ου ρα α α νων πq
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος πq αι
νει τε αυ τον πq εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι

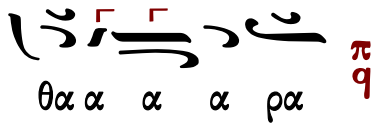

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*

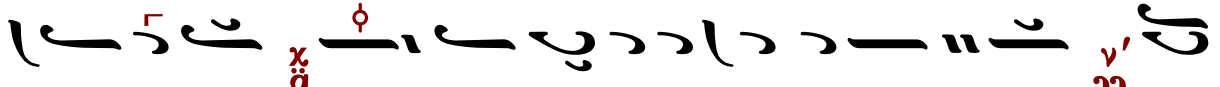

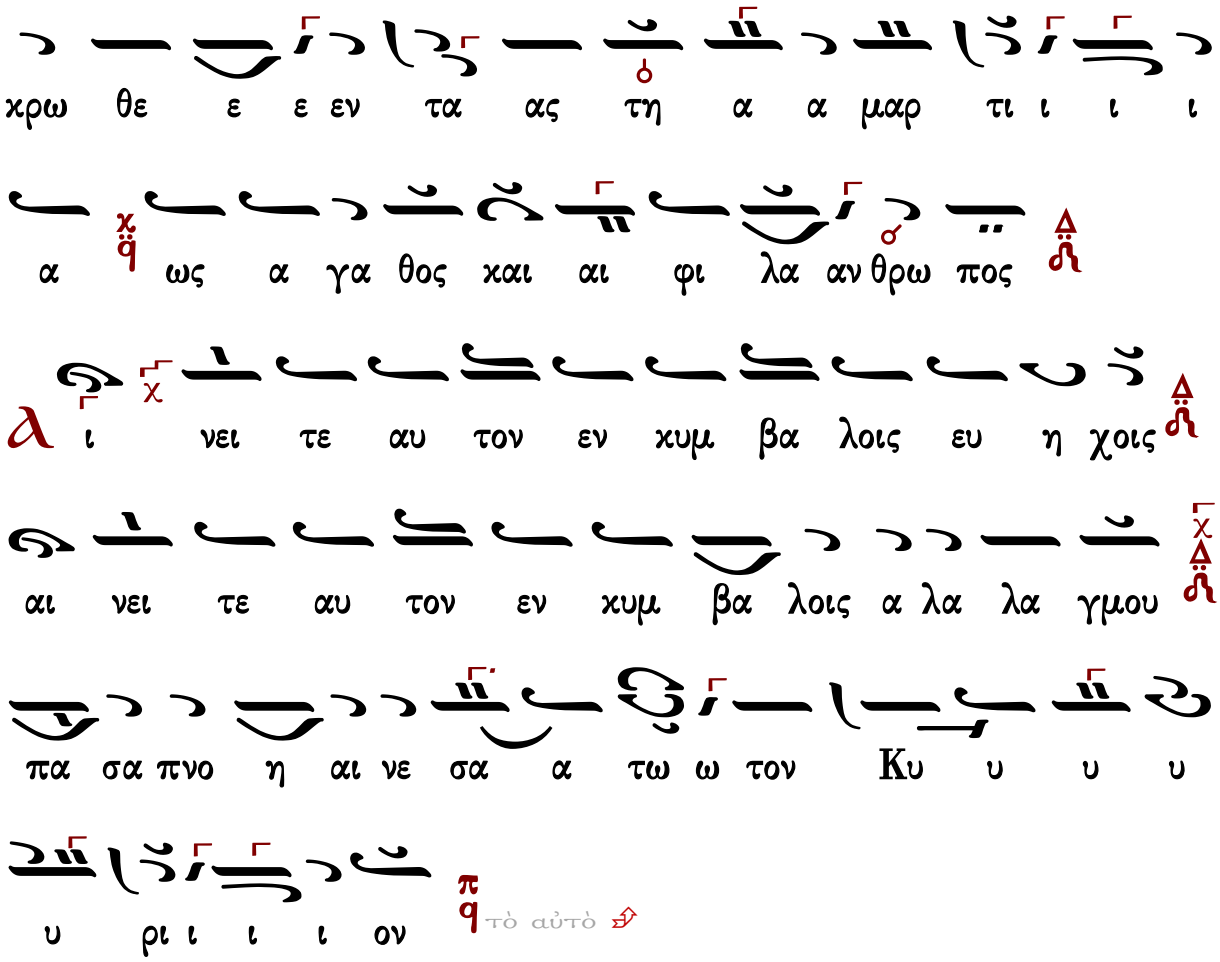

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.431*

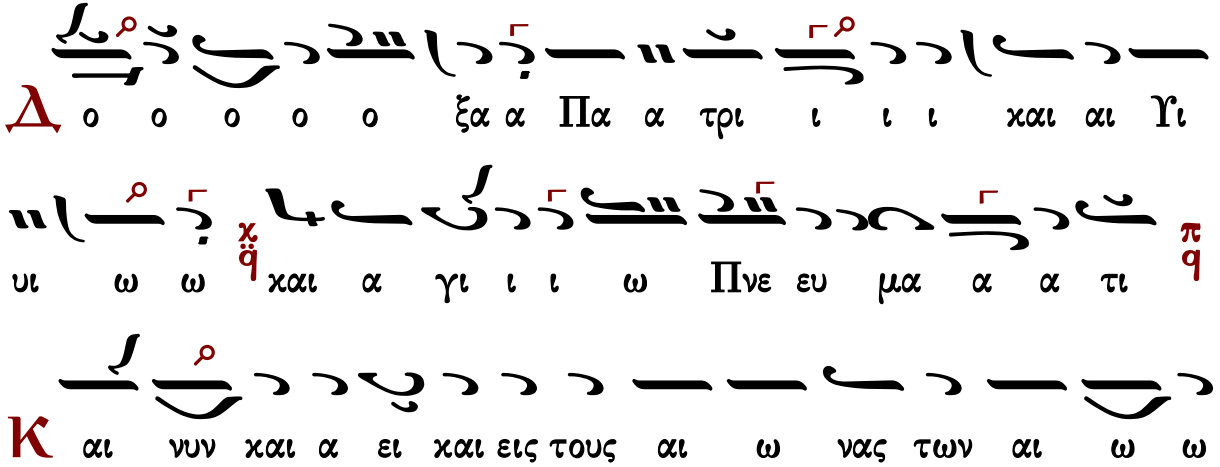

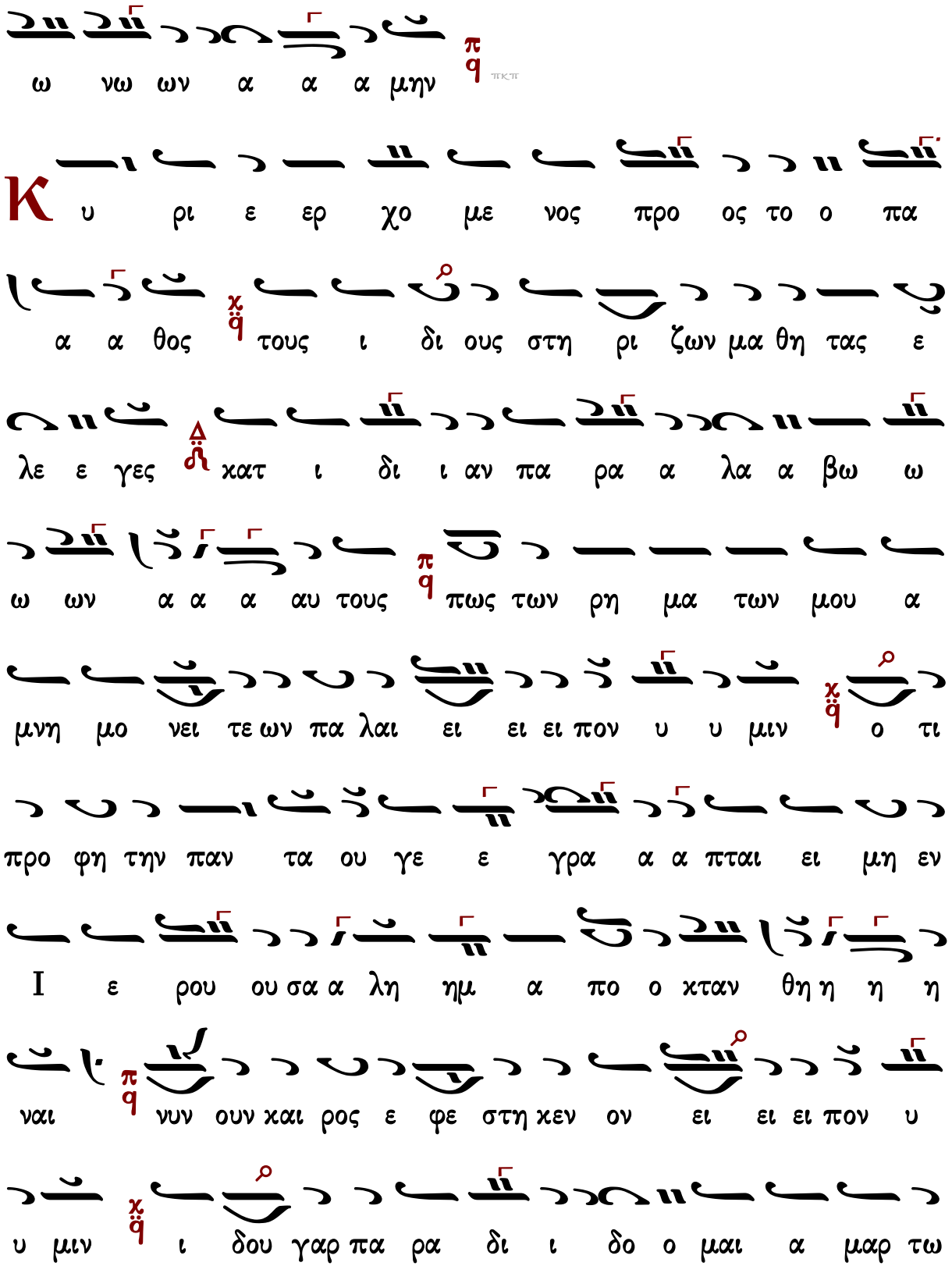
ω νω ων α α α μην
Κ υ ρι ε ερ χο με νος προ ος το ο πα
α α θος τους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε
λε ε γες κατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω
ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α
μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν ο τι
προ φη την παν τα ου γε ε γρα α α πται ει μη εν
Ι ε ρου ου σα α λη ημ α πο ο χταν θη η η η
ναι νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πον υ
υ μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.160/607*

α
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του
ε
ρ χο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το
ε χου ου σι ο ον πα α α θος τοις α πο στο
λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο
δω ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ
μα και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του
ου ου α α αν θρω ω που κα θως γε ε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε

ουν χαι η μεις χε χα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α
νοι οι αις συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω
ω ω ω χαι αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν
χαι νε χρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον
ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αι αις ι να α χαι
συ ζη σω μεν αυ τω χαι α χου σω μεν βο ω ω
ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι
γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α
α θει ει ειν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε
ε ρα α μου χαι Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων χαι Θε ο

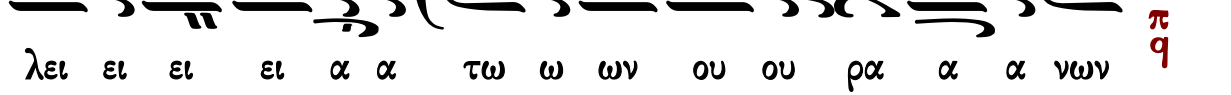

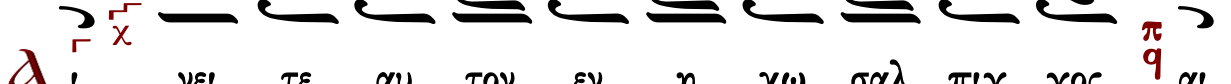

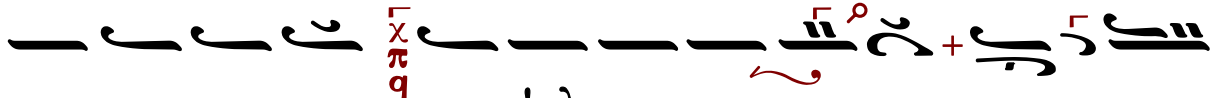

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ϑ̈ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

γα α α α νω
θα α σα α αν τε ες πι ι ι στοι το σω
τη ρι ον πα α θος Χρι στου ου ου ου ου του ου Θε ε
ου ου τη ην α φα τον αυ του μα χρο θυ υ μι α α
αν δο ξα α α α α σω ω ω ω μεν ο
πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι ι α
συν ε γει ρη η και αι η η μας νε χρω θε ε εν τας
τη α α μαρ τι ι ι ι α ως α γα θος
και αι αι φι λα α α ανθρω ω πος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

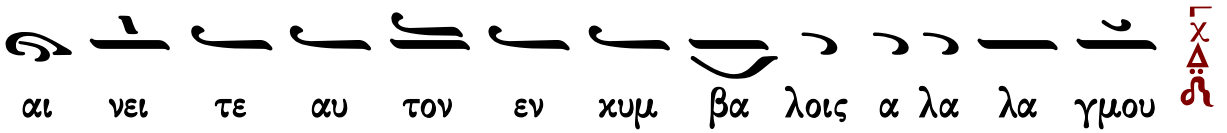

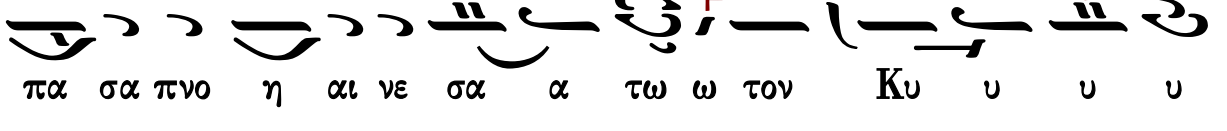

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

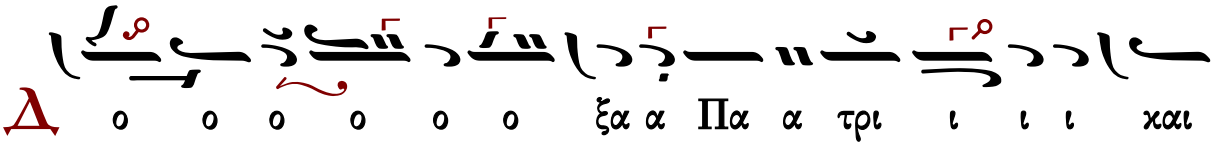

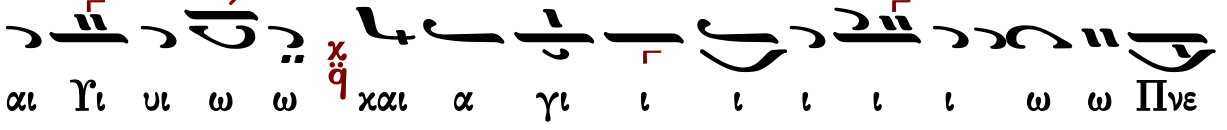

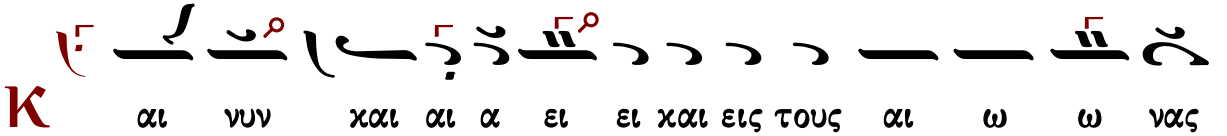

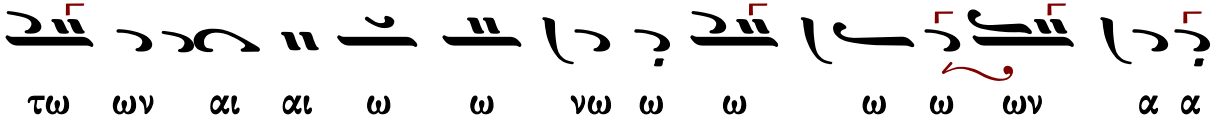

μην

Κ υ υ ρι ι ι ε ερ χο ο με νο ος προς το ο πα α

α θο ος τους ι δι ι ους στη ρι ζων μα θη τα ας ε

λε ε γες χατ ι δι ι ι αν πα ρα α λα α βω

ω ω ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα

των μου α μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ

μι ιν ο ο τι προ ο φη την παν τα ου γε ε γρα α α

πται ει μη εν I ε ρου σα λη ημ α πο ο χτα α αν

θη η η η η ναι νυ υν ουν χαι αι ρος ε φε στη

η η χεν ον ει ει ει ει ει πο ον υ υ μι ιν ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ων χε ερ
σι ι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι χαι
Σταυ ρω ω ω ω με προσ πη η ξα αν τες τα φη η
η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ε βδε
λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται
ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει
ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει ει
ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι ι α α
σιν πι ι ι στων χαι ζω ην τη η ην αι ω ω
ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ἅ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

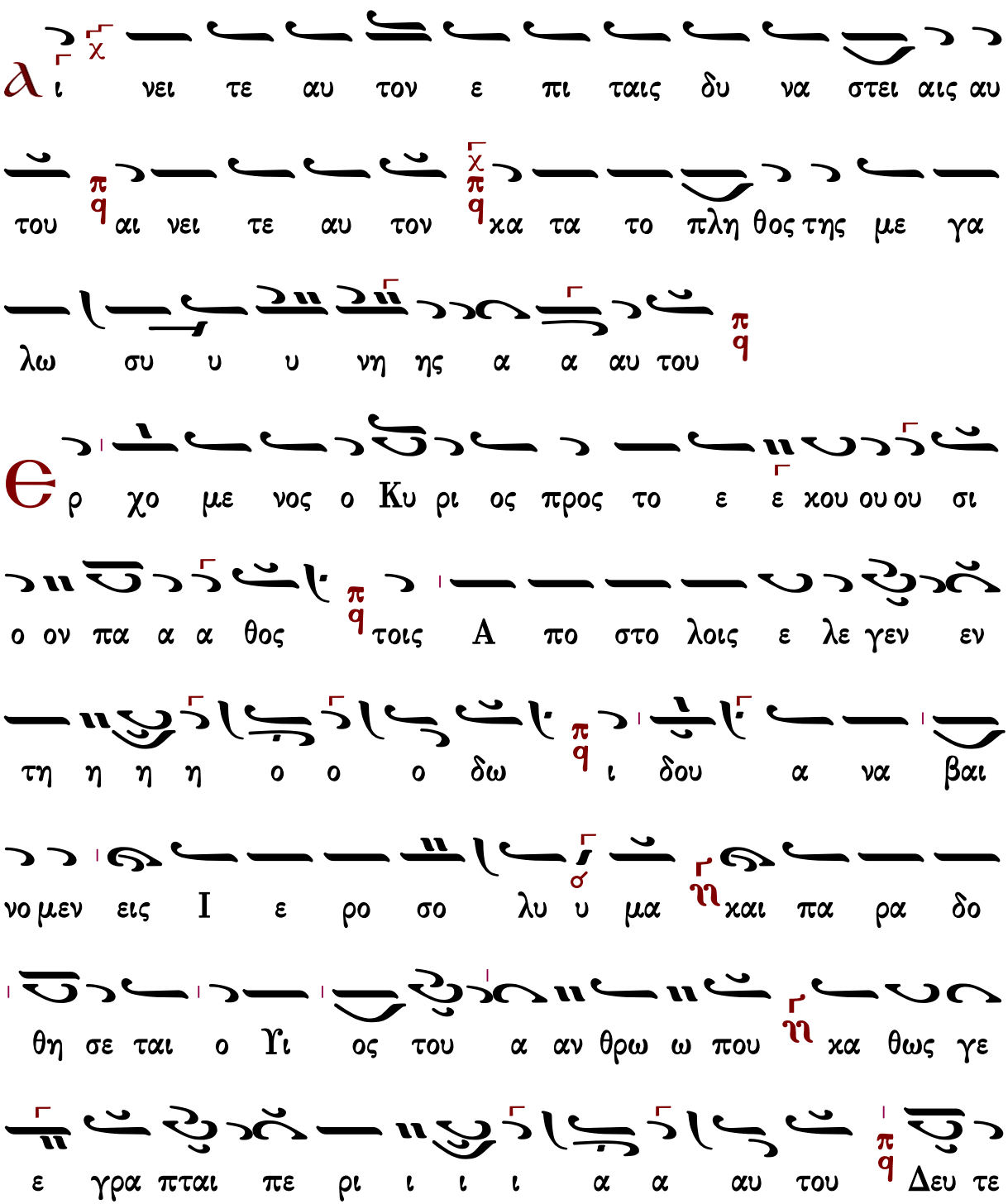

ουν χαι η μεις χε χα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι
αις συμ πο ρευ θω μεν αυ τω χαι συ σταυ ρω ω
θω ω μεν χαι νε χρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του
βι ι ου η δο ναις ι να χαι συ ζη η σω ω
ω μεν αυ τω χαι α χου σω μεν βο ω ω ω ων
τος α αυ του ου ου ουχ ε ε ε ε ε τι εις την ε
πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν αλ
λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α
μου χαι Πα τε ρα υ μων χαι Θε ο ον μου
χαι Θε ο ο ο ον υ υ υ μων χαι συν α νυ

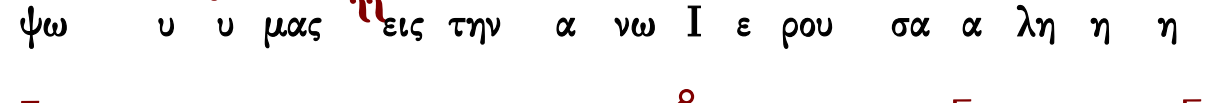

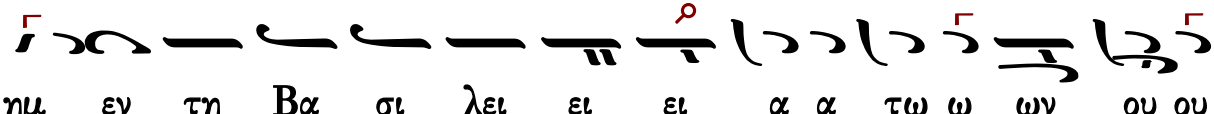

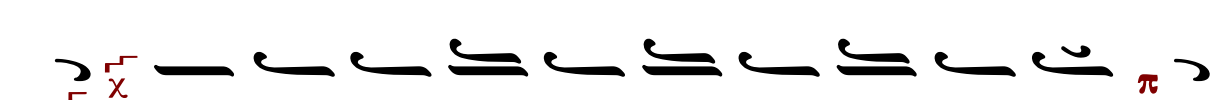

τὸ αὐτὸ

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

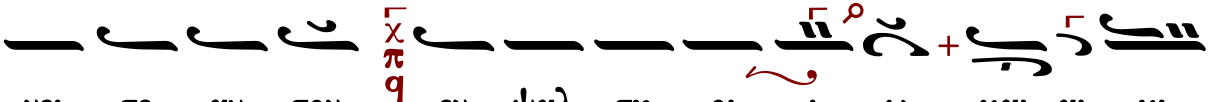

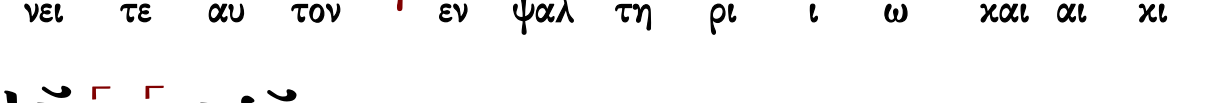

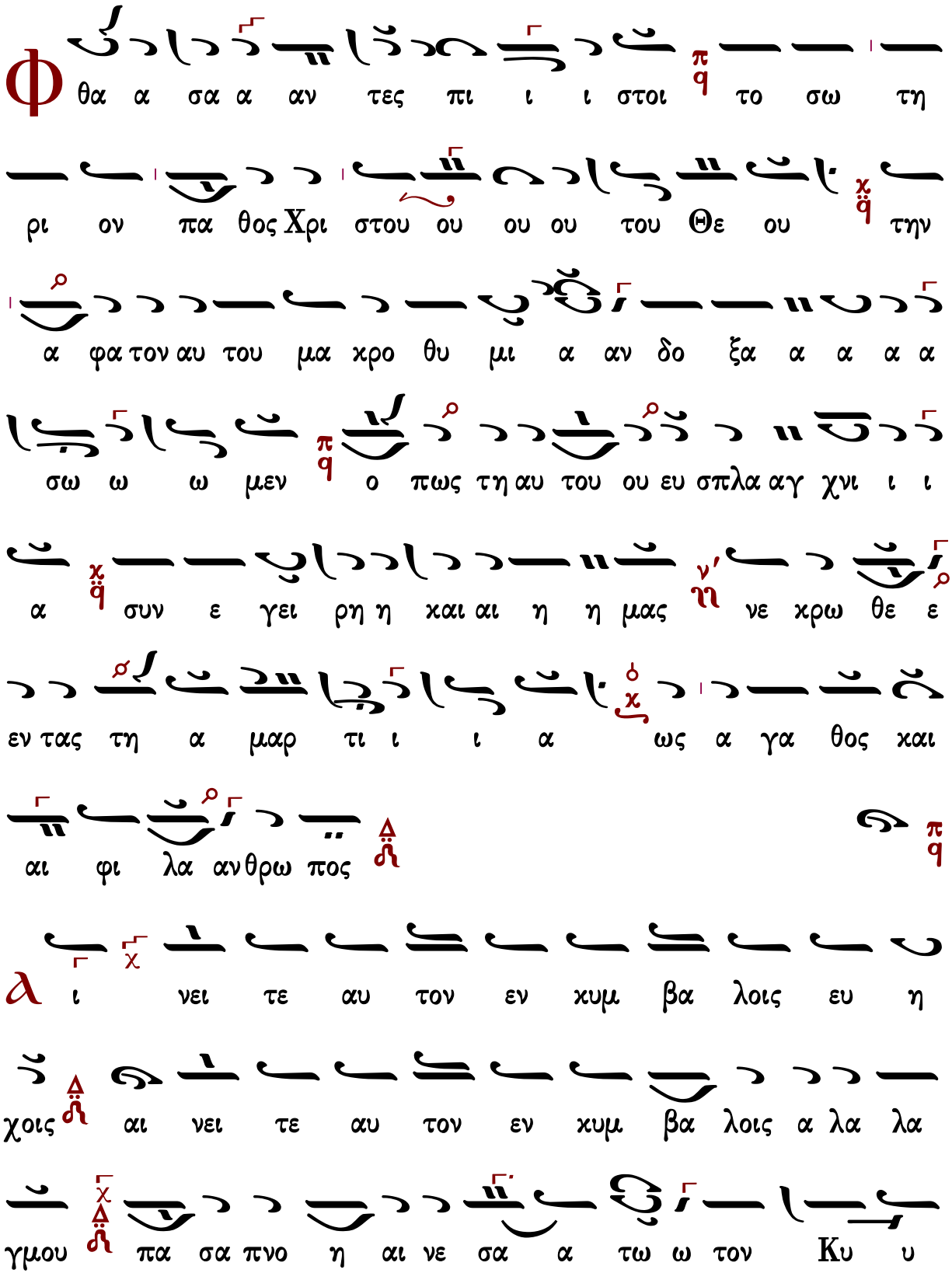
θα α σα α αν τες πι ι ι στοι το σω τη
ρι ον πα θος Χρι στου ου ου ου του Θε ου την
α φα τον αυ του μα χρο θυ μι α αν δο ξα α α α α
σω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι
α συν ε γει ρη η και αι η η μας νε χρω θε ε
εν τας τη α μαρ τι ι ι α ως α γα θος και
αι φι λα ανθρω πος
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

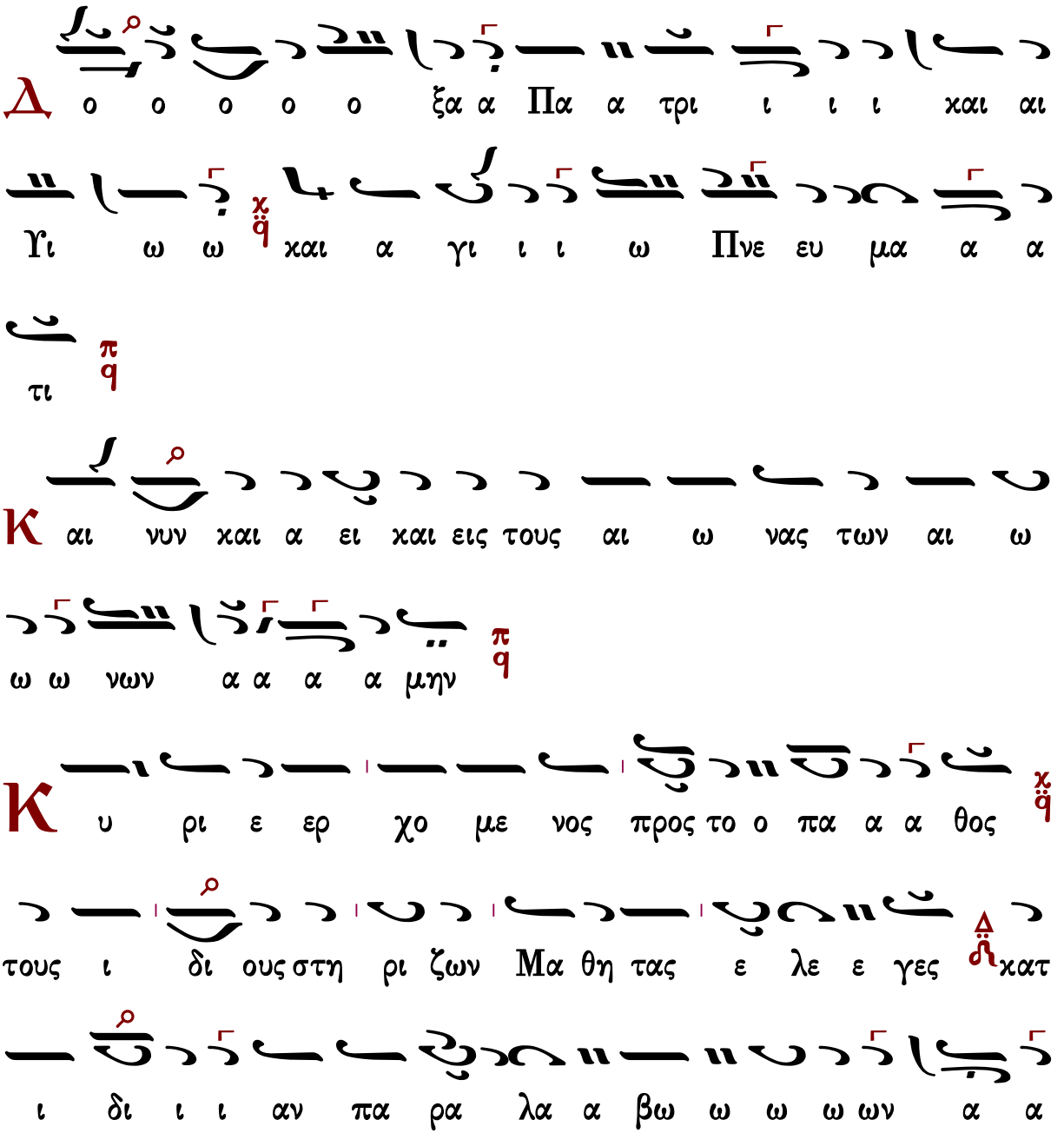

αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ο τι προ φη την

παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν I ε ρου σα α λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ιν

ε εμ παι χθη η η ναι οι και σταυ ρω με προσ

πη ξα αν τες τα φη πα α ρα δο ο ον τες ε

βδε λυ γμε ε ε ε νον λο γι ου ουουν ται ω ως νε

χρον ο μως θαρ σει ει ει τε τρι η με ρος

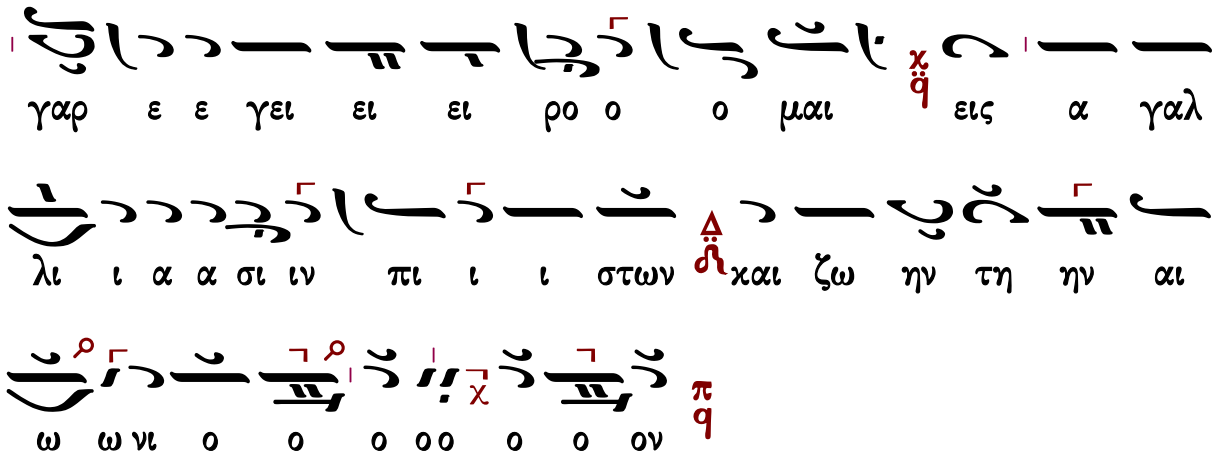

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

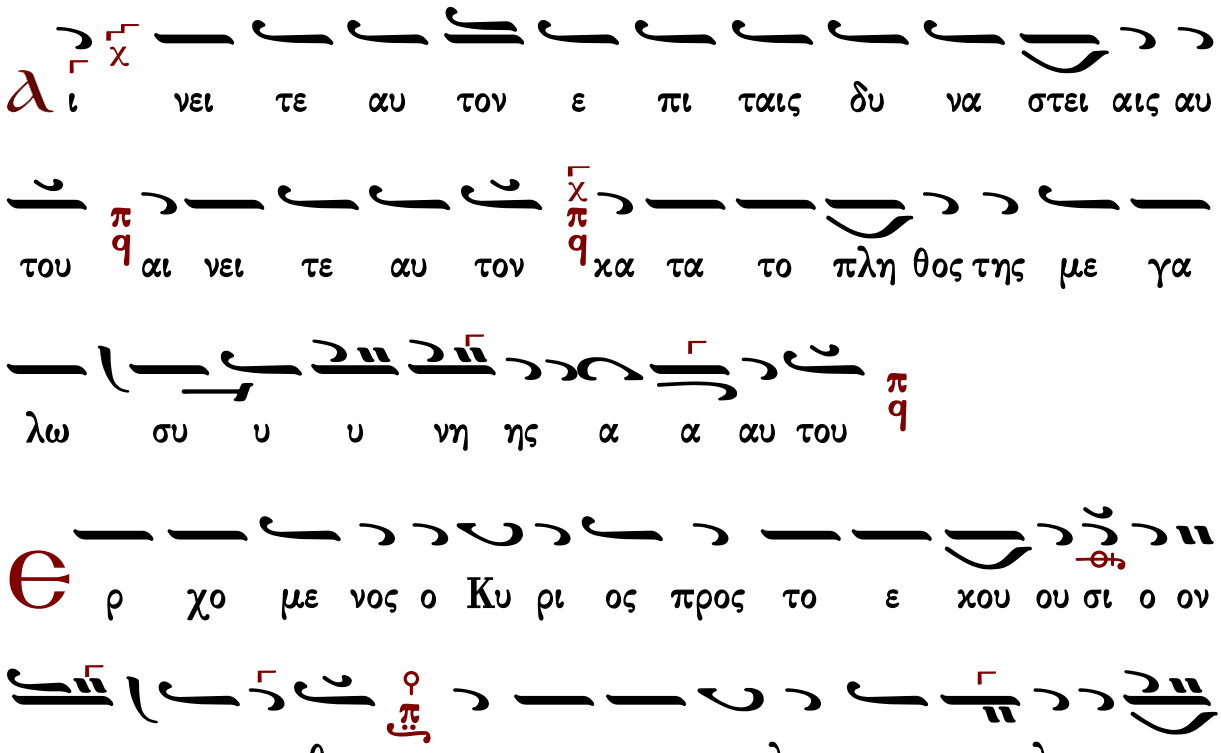

ε εν τη ο ο δω ω ι δου α να βαι νο μεν εις I ε
ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο Υι
ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι α α α αυ του δευ τε ου ουν
και η μεις χε χα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις
συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω
ω ω μεν και νε χρω θω μεν δι α αυ τον ταις
του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ι να και συ ζη σω μεν
αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ων τος α αυ
του ουκ ε τι εις την ε πι γει ον I ε ρου σα

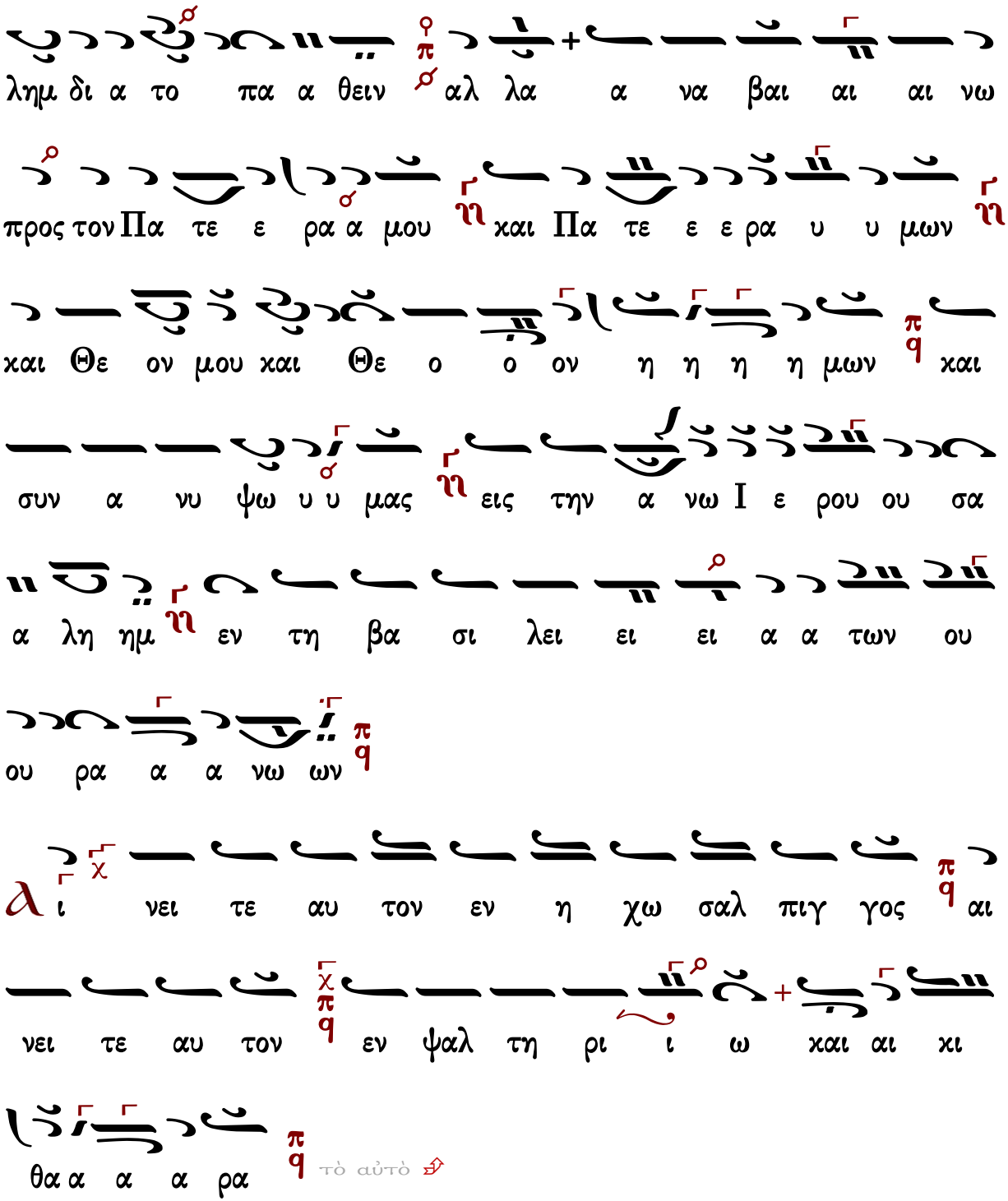

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.21*

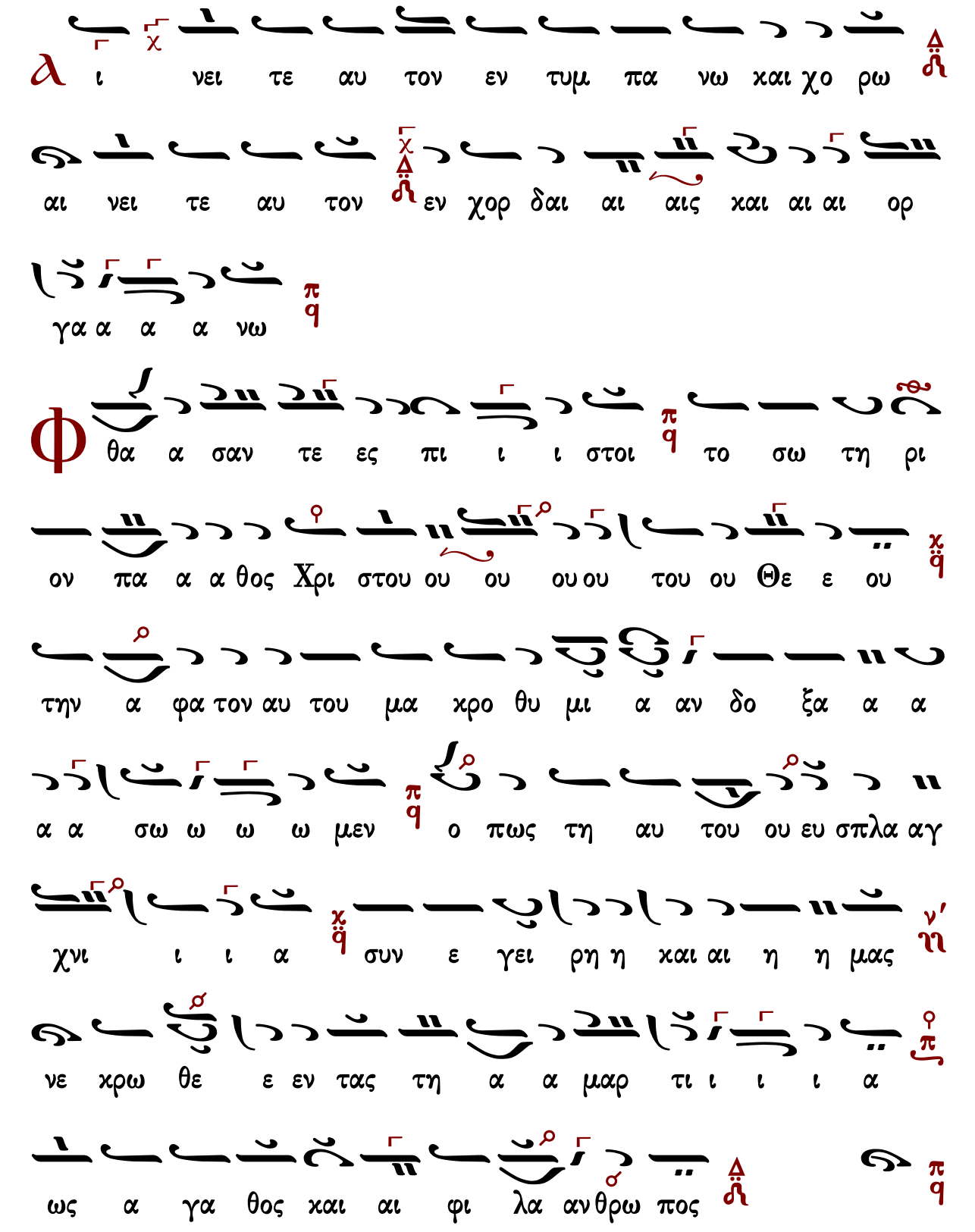
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις χαι αι αι ορ
γα α α α νω
θα α σαν τε ες πι ι ι στοι το σω τη ρι
ον πα α α θος Χρι στου ου ου ου ου του ου Θε ε ου
την α φα τον αυ του μα χρο θυ μι α αν δο ξα α α
α α σω ω ω ω μεν ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ
χνι ι ι α συν ε γει ρη η χαι αι η η μας
νε χρω θε ε εν τας τη α α μαρ τι ι ι ι α
ως α γα θος χαι αι φι λα ανθρω πος

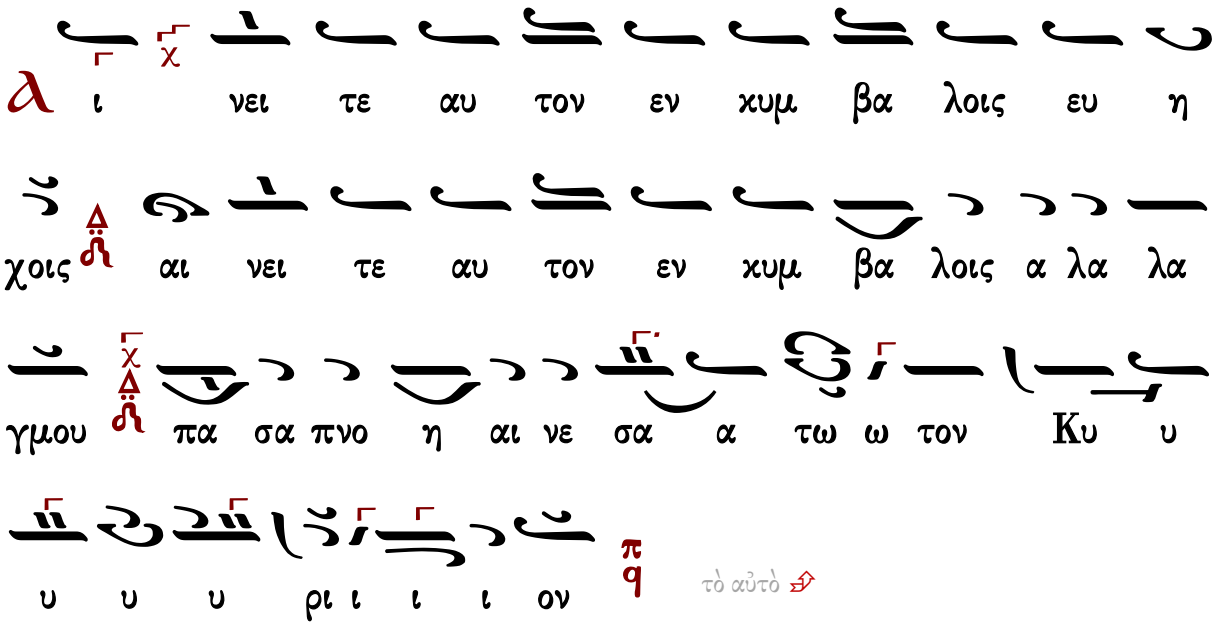

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.22*

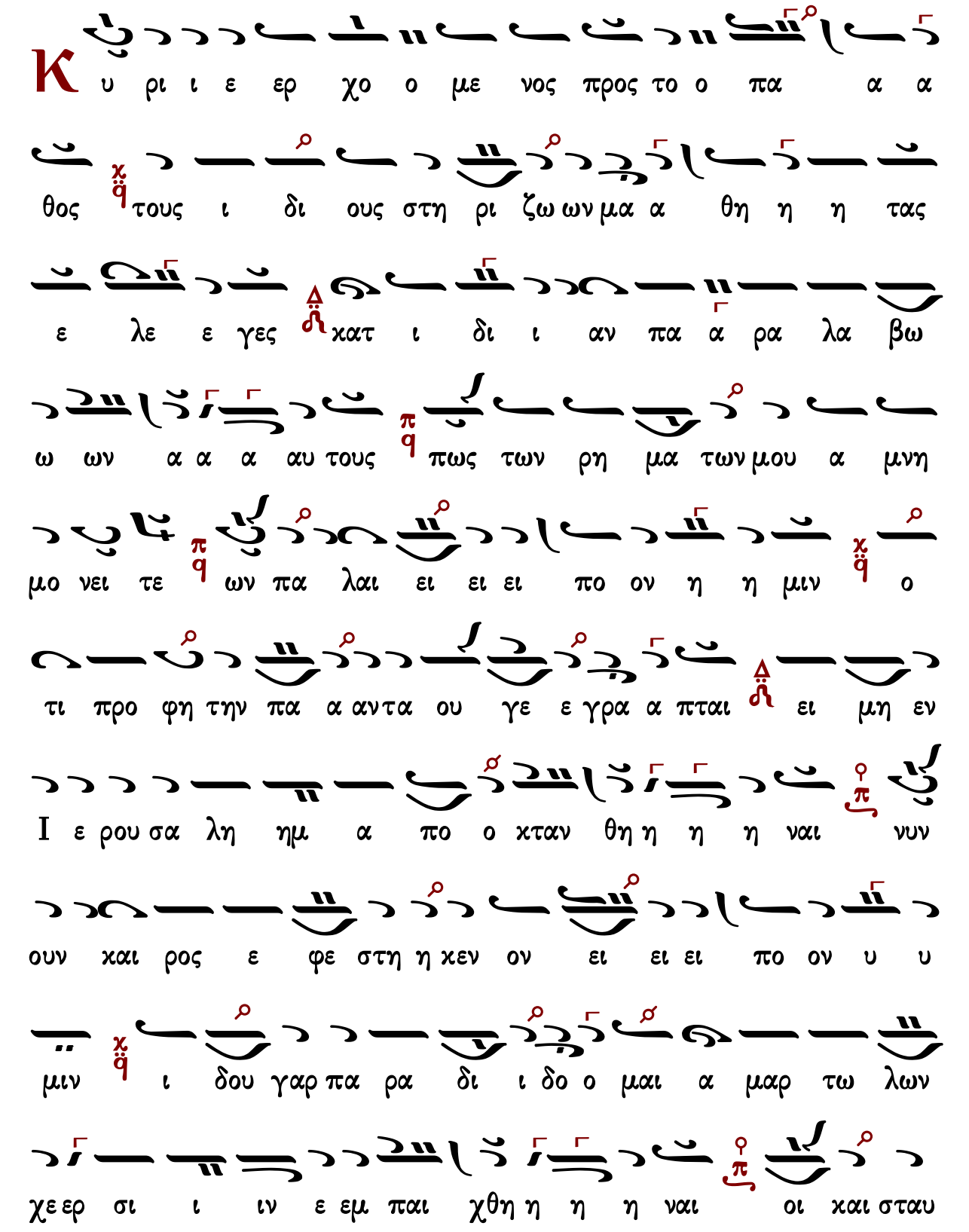
Κ υ ρι ι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα α α
θος τους ι δι ους στη ρι ζω ων μα α θη η η τας
ε λε ε γες κατ ι δι ι αν πα α ρα λα βω
ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη
μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον η η μιν ο
τι προ φη την πα α αντα ου γε ε γρα α πται ει μη εν
Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο χταν θη η η η ναι νυν
ουν χαι ρος ε φε στη η χεν ον ει ει ει πο ον υ υ
μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λων
χε ερ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι χαι σταυ

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.304*

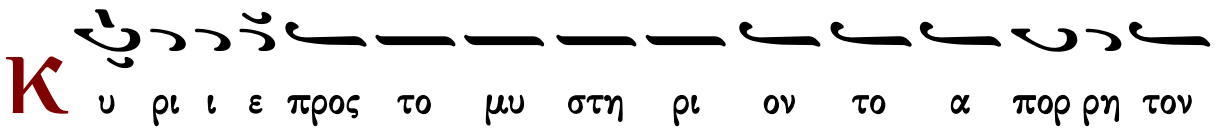

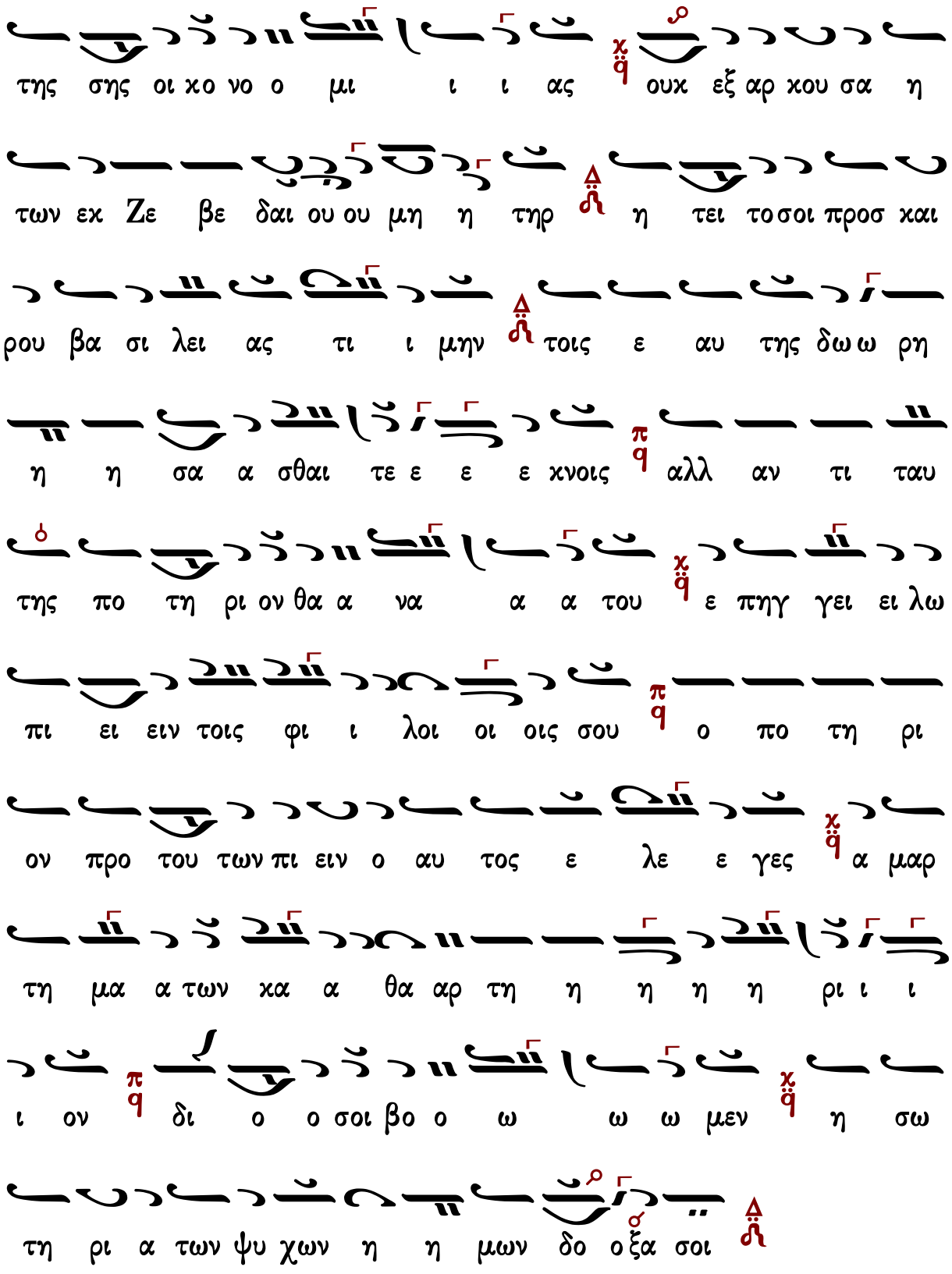
της σης οι χο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ χου σα η
των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ η τει το σοι προσ και
ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη
η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ
της πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω
πι ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι
ον προ του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ
τη μα α των χα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι
ι ον δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν η σω
τη ρι α των ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι

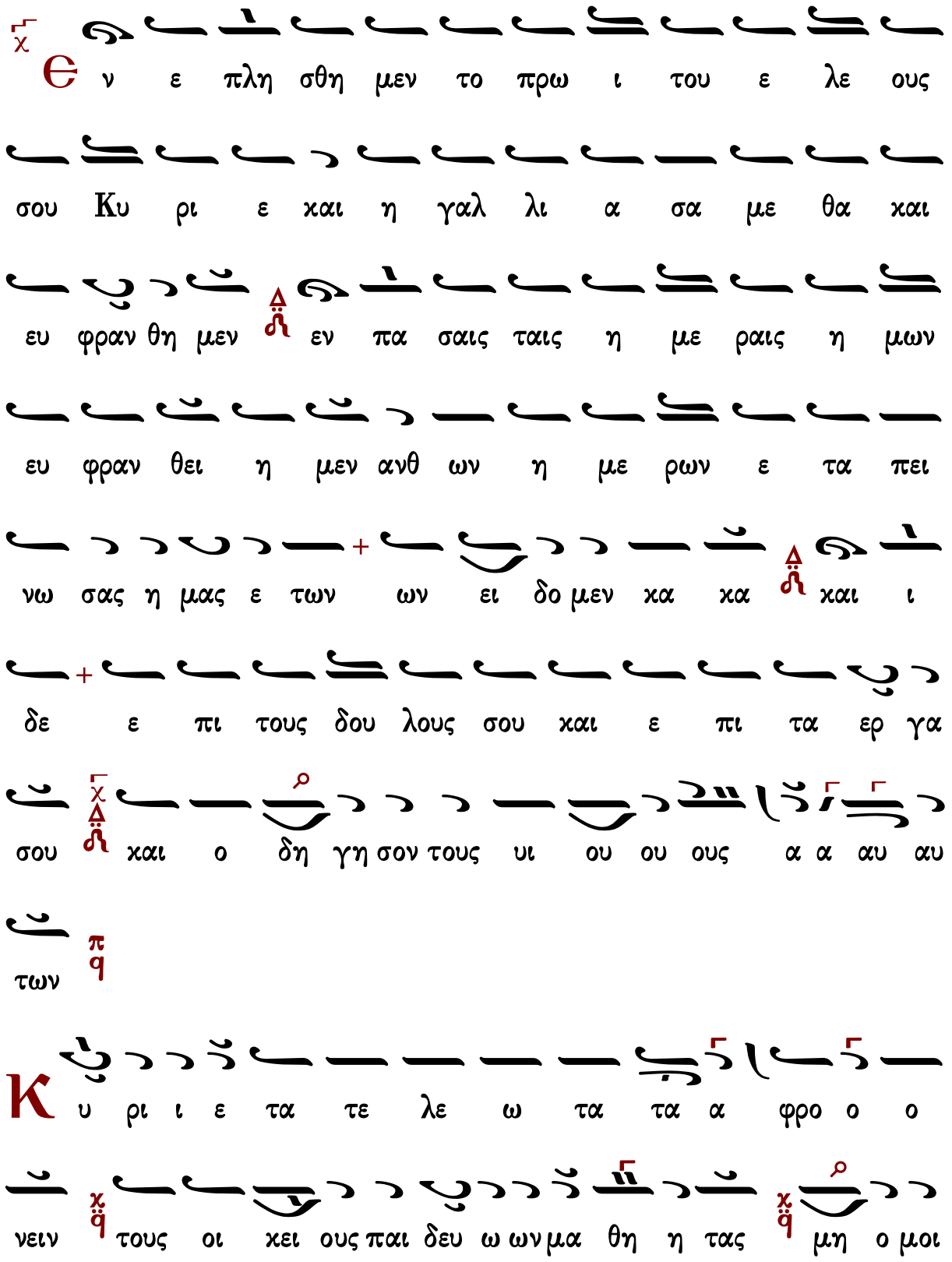
ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο
νειν τους οι κει ους παι δευ ω ων μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το
κα τα αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε
ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις
μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων υ πα α
α αρ χω ο πρω τος ουν υ υ μων ε στω παν τω ων
δι α α α α χο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο
αρ χο με ε νος ο προ χρι θει εις δε ω ως ο ο
ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη
λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι A δαμ δι α α χο ο
νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

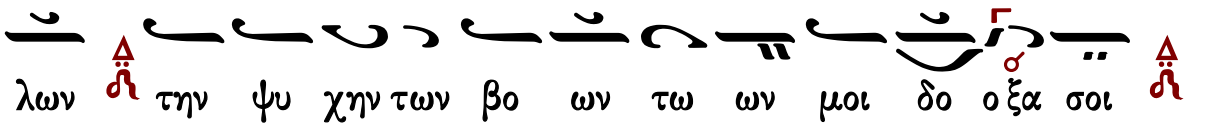

Ἦχος Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

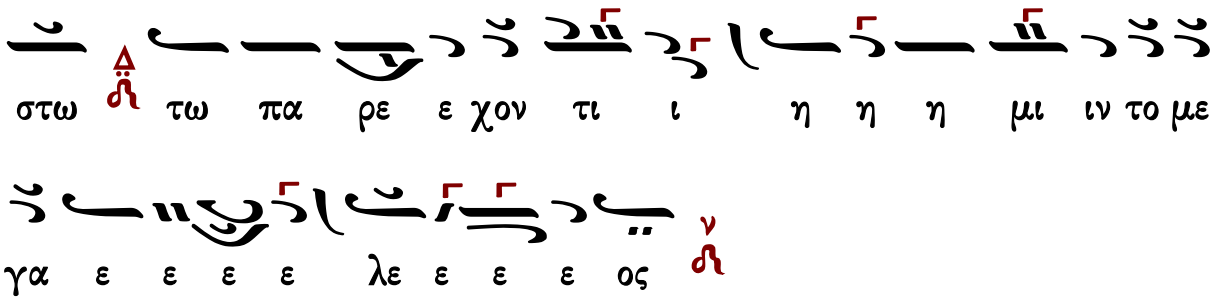

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ή Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

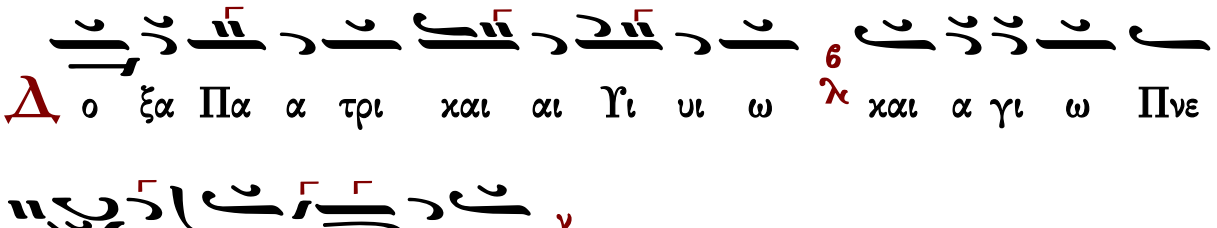

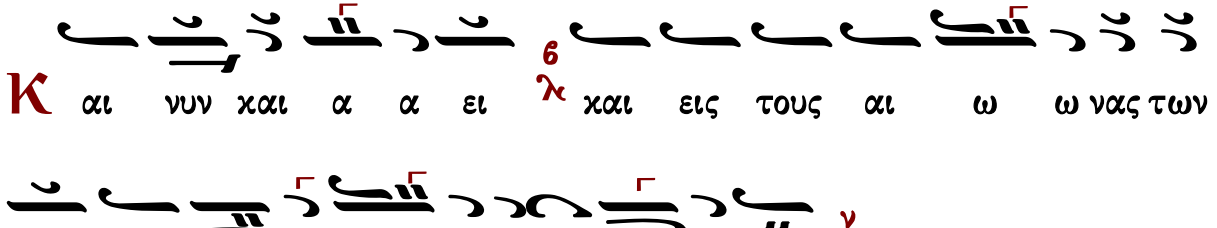

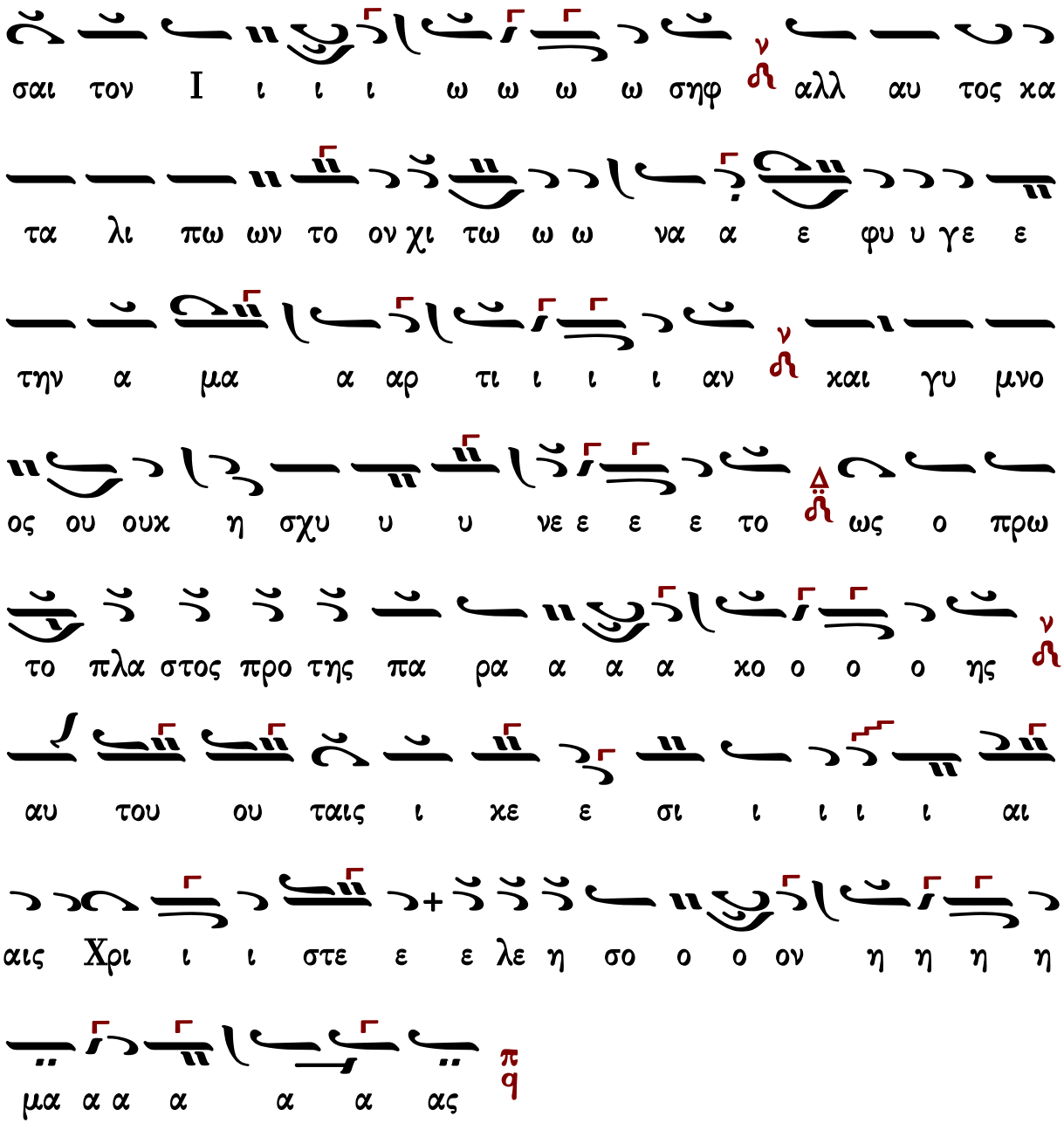

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

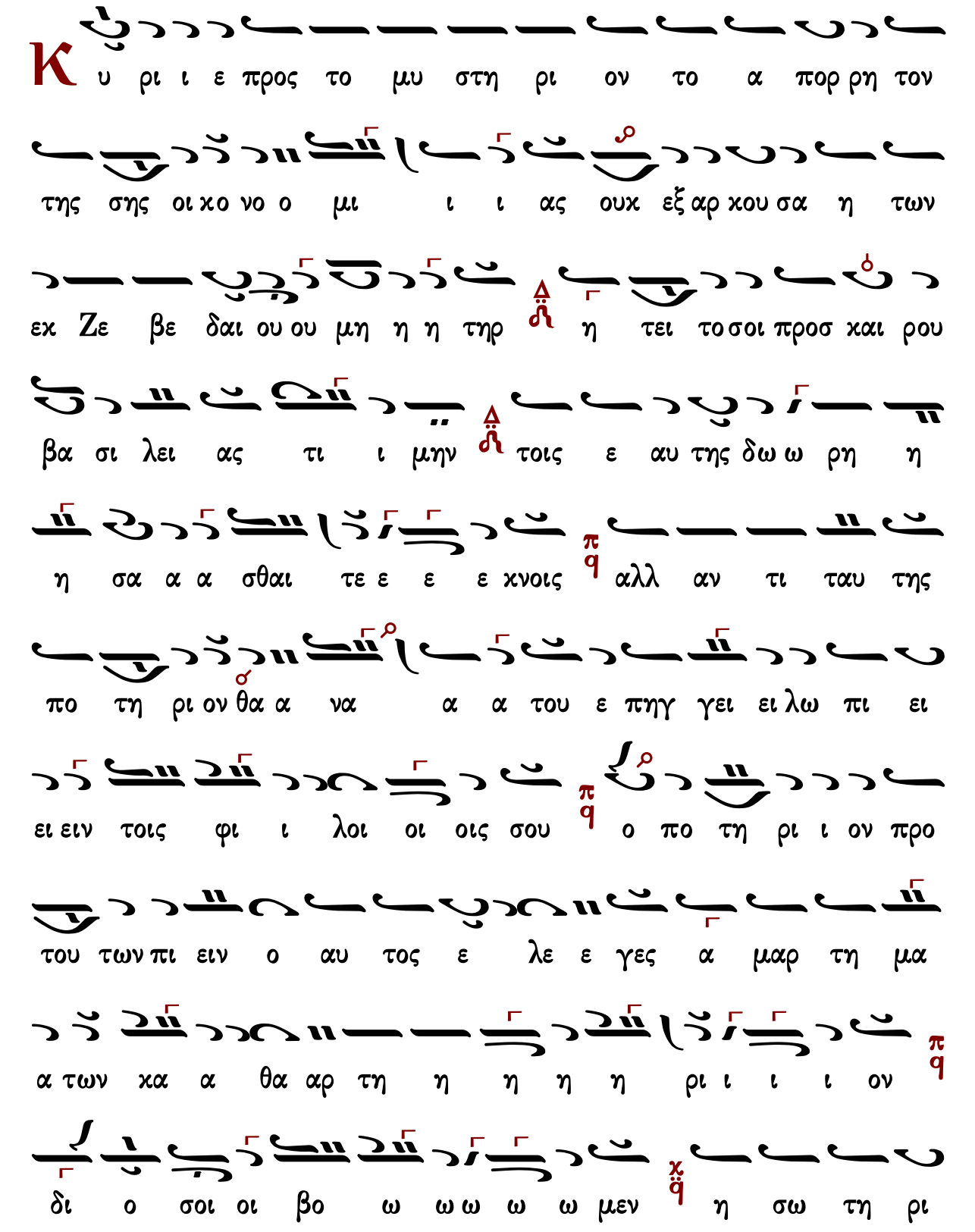
Κυ ρι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον
της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η των
εκ Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει το σοι προσ και ρου
βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη η
η σα α α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ της
πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω πι ει
ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ι ον προ
του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα
α των κα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον
δι ο σοι οι βο ω ω ω ω ω μεν η σω τη ρι

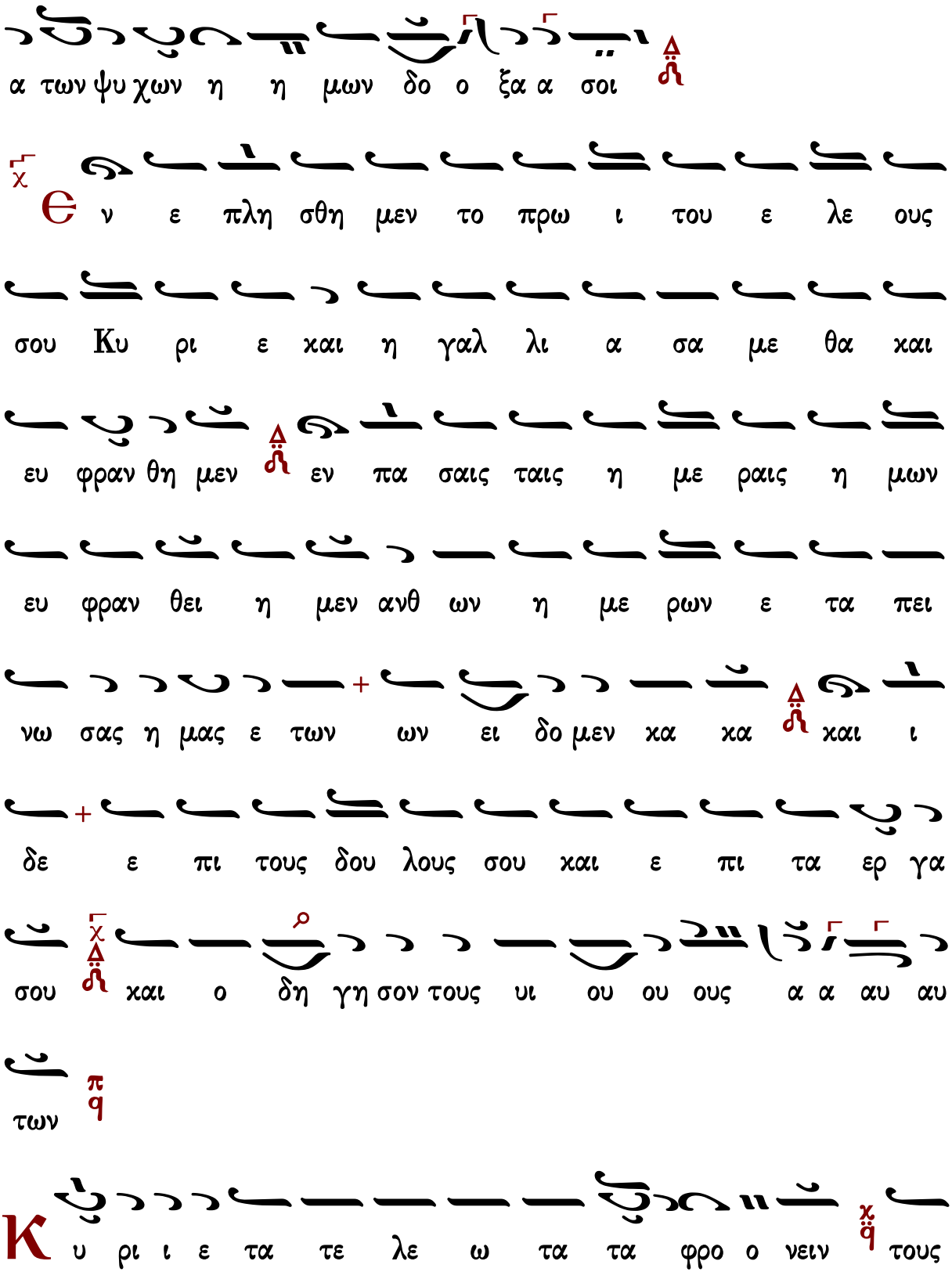
α των ψυ χων η η μων δο ο ξα α σοι
Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν τους

οι χει ους παι δευ ω ων Μα α θη η τας μη ο μοι ου
σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το κατ
α αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ρων
ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α
θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ω ων υ πα α α αρ
χω ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν τω ων δι α
α α α χο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο
με ε νος ο προ χρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε
ε σχα α α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος
τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α χο ο νη η η σαι

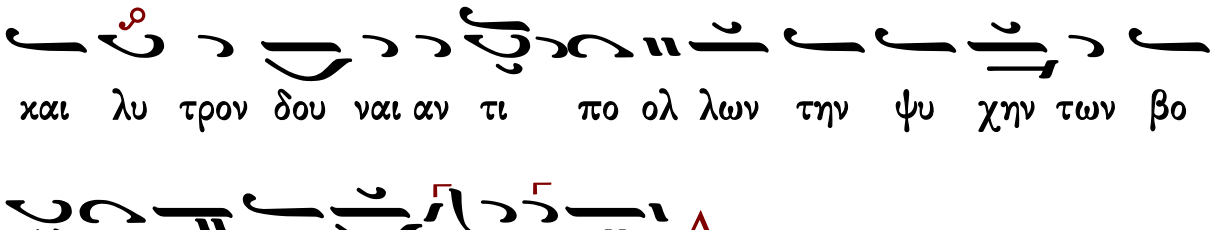

Ἦχος λ π δ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157#

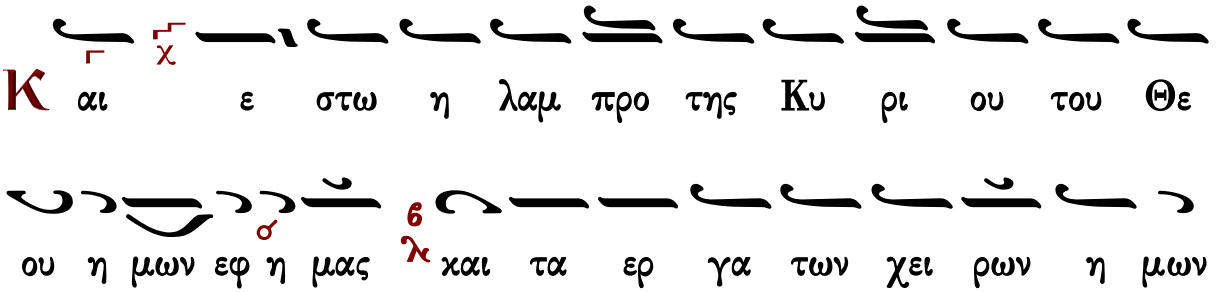

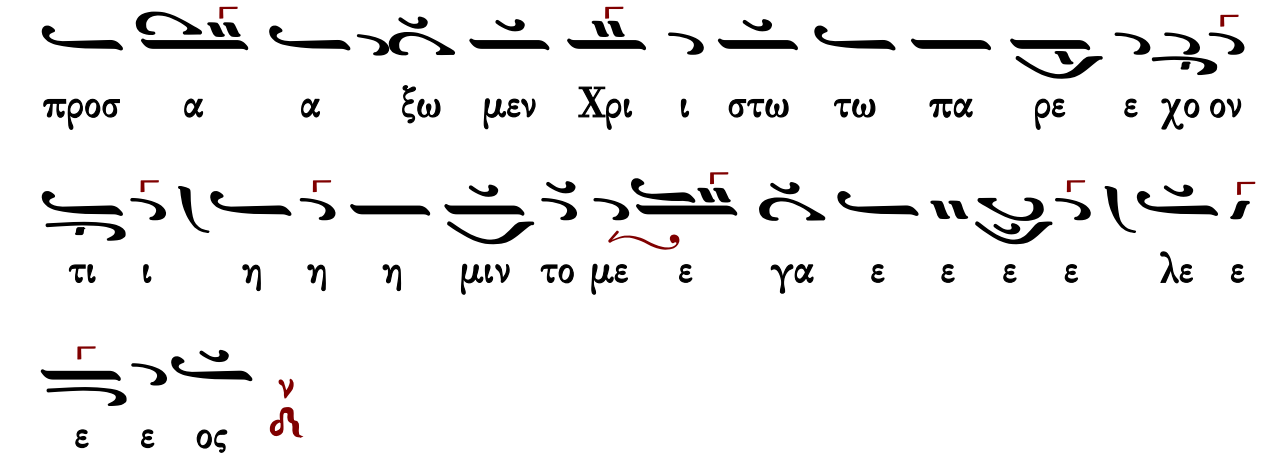

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̱ π̱ δ̱ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.158*

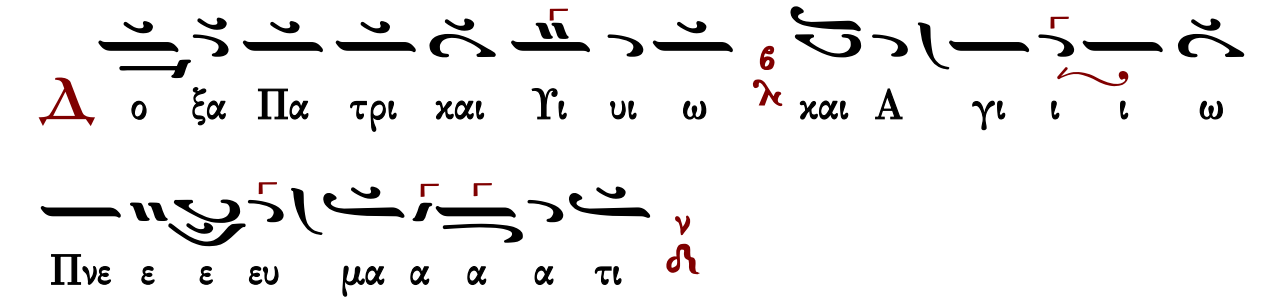

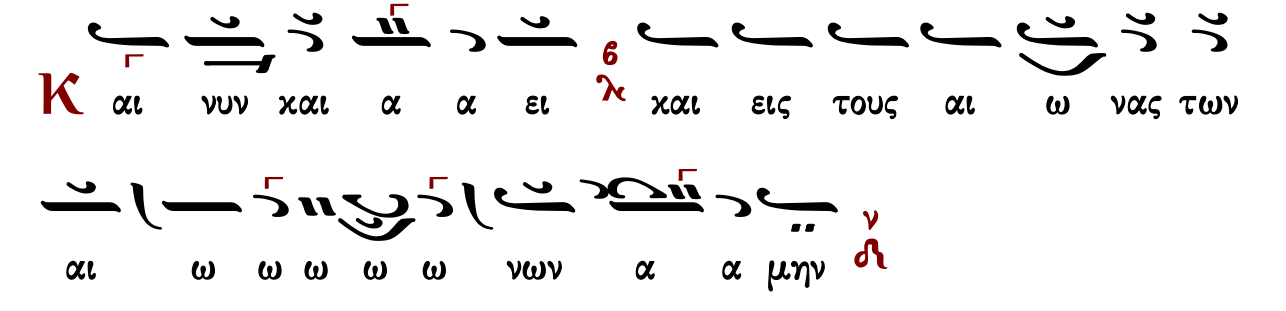

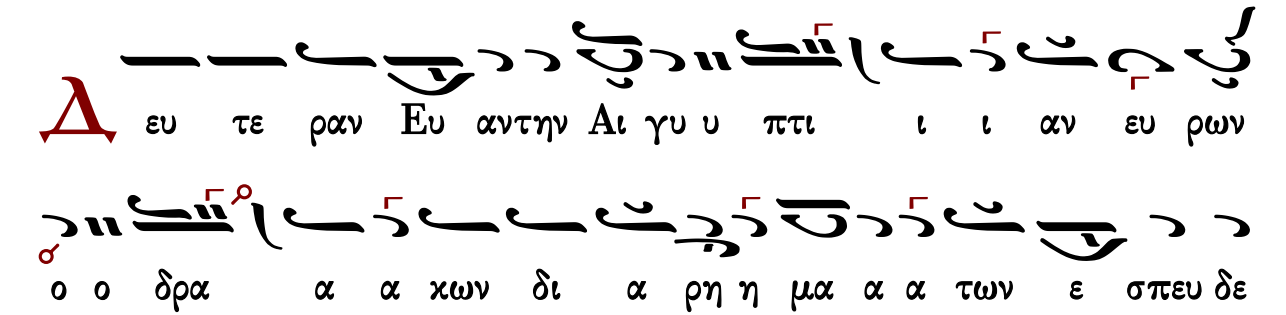

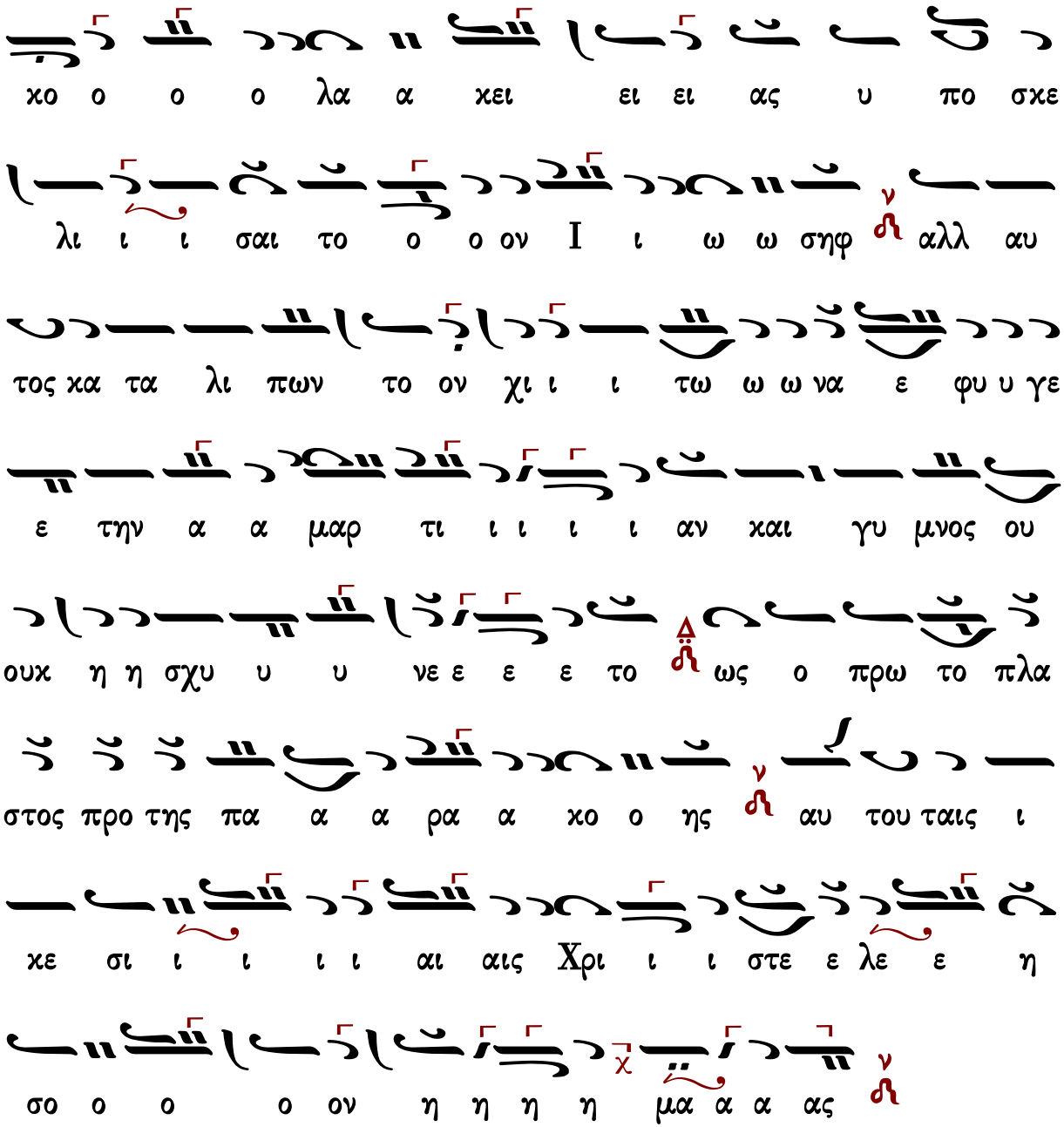

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ϕ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.432*

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη
τον της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα
η των εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη η η τηρ η τει το
σοι προσ και ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ
τη ης δω ω ρη η η σα α α σθαι τε ε ε ε
χνοις αλλ αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα α να
α α του επ ηγ γει ει λω πι ει ει ειν τοι οι οις
φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ον προ του
των πι ειν ο αυ τος ε με ελ λες α μαρ τη μα α των
κα α θα αρ τη η η η ρι ι ι ον δι ο

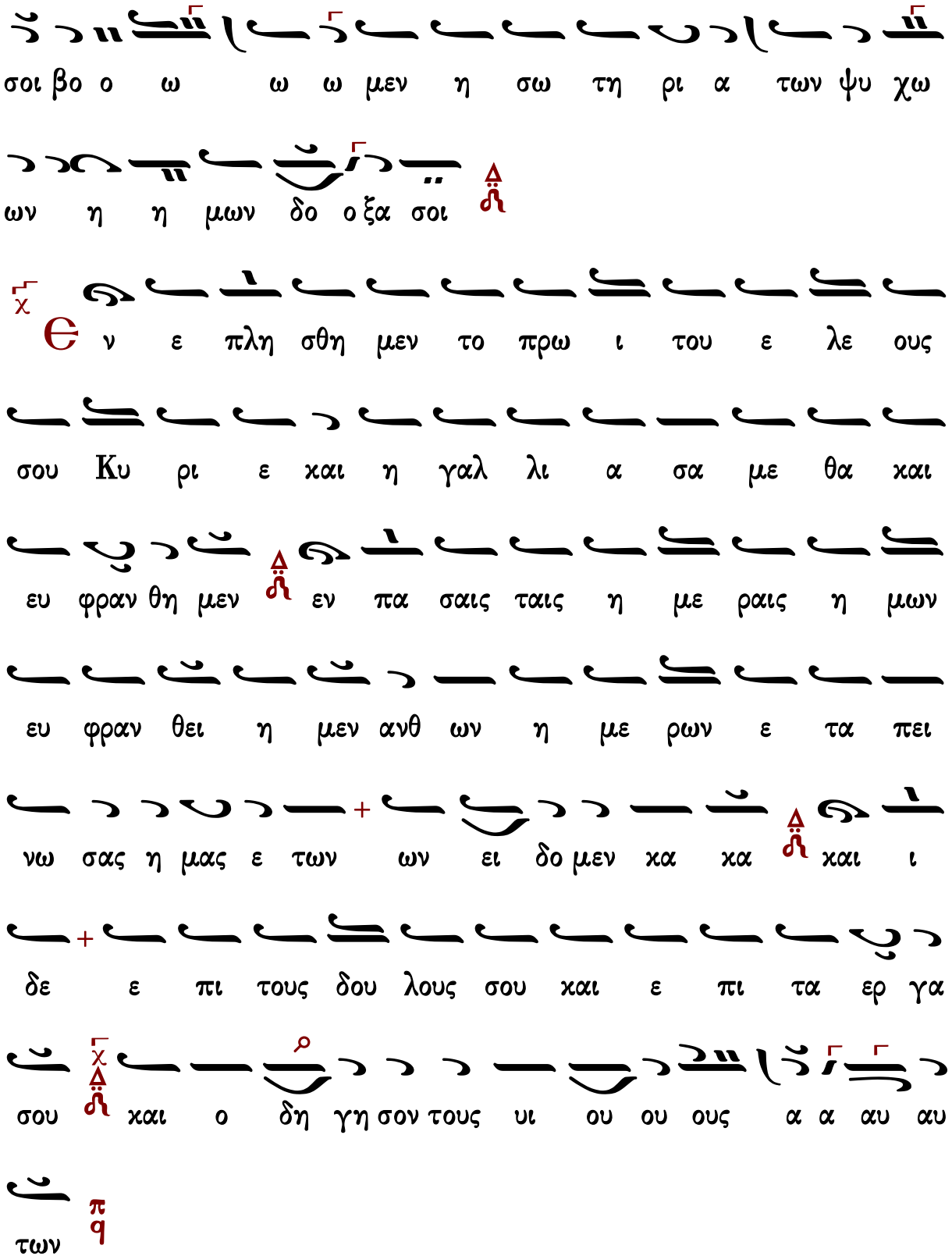
σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω
ων η η μων δο ο ξα σοι
ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των

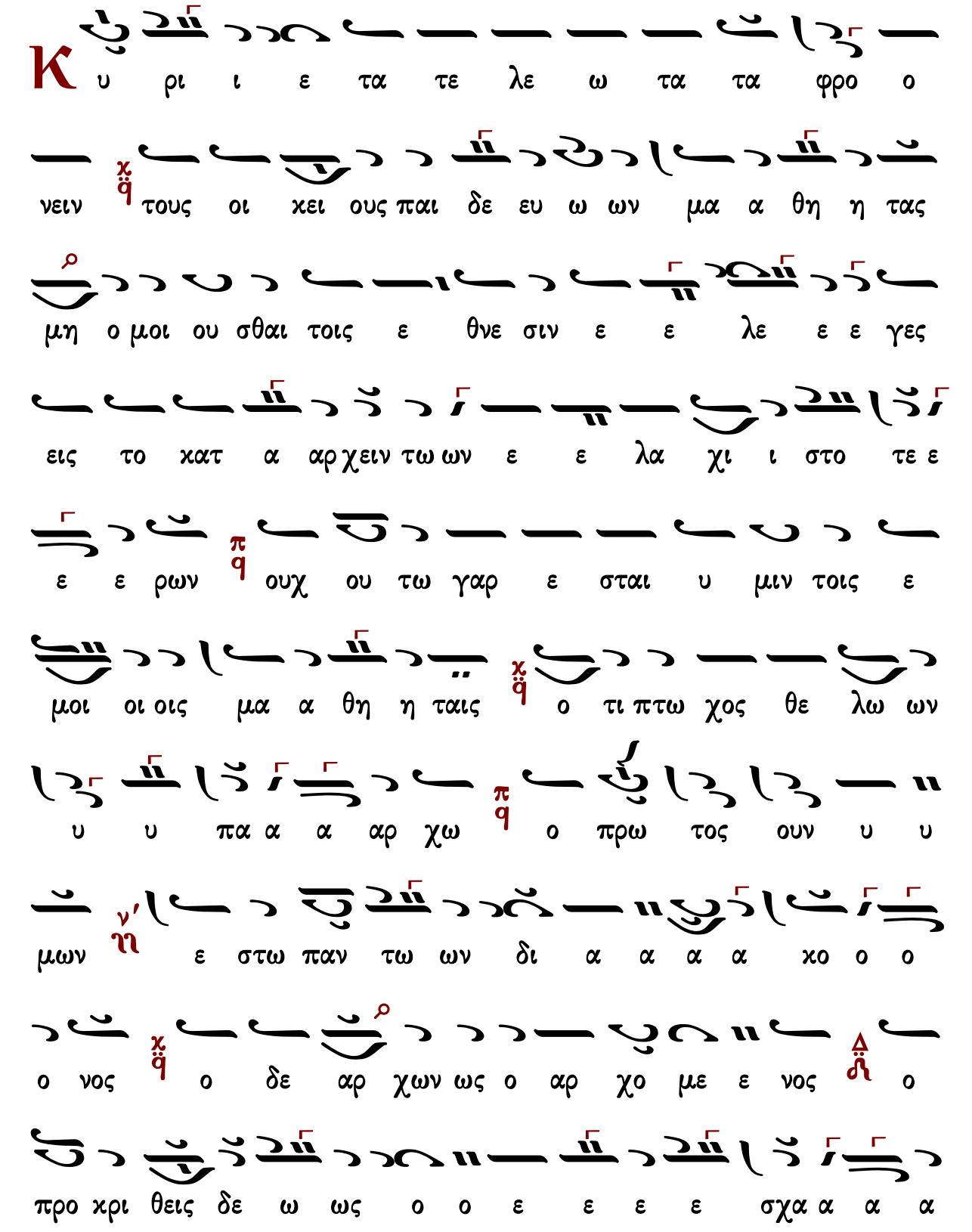
κ
υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο
νειν τους οι χει ους παι δε ευ ω ων μα α θη η τας
μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε ε γες
εις το χατ α αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε
ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε
μοι οι οις μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων
υ υ πα α α αρ χω ο πρω τος ουν υ υ
μων ε στω παν τω ων δι α α α α χο ο ο
ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο με ε νος ο
προ χρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε σχα α α α

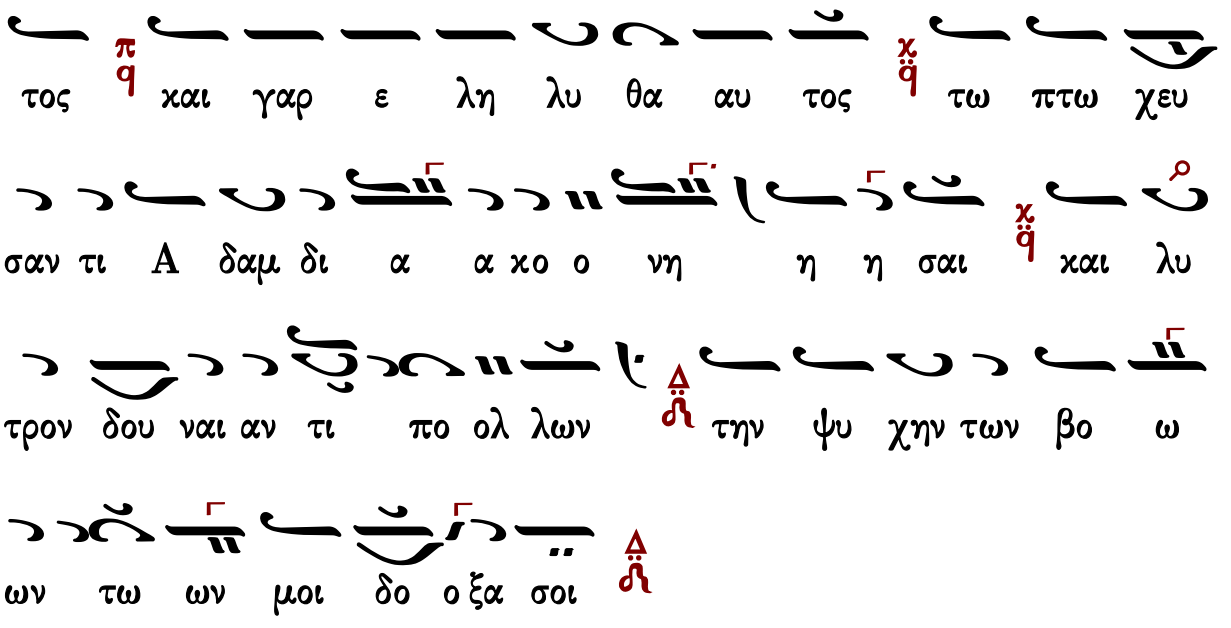

Ἦχος λ ϊ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.434*

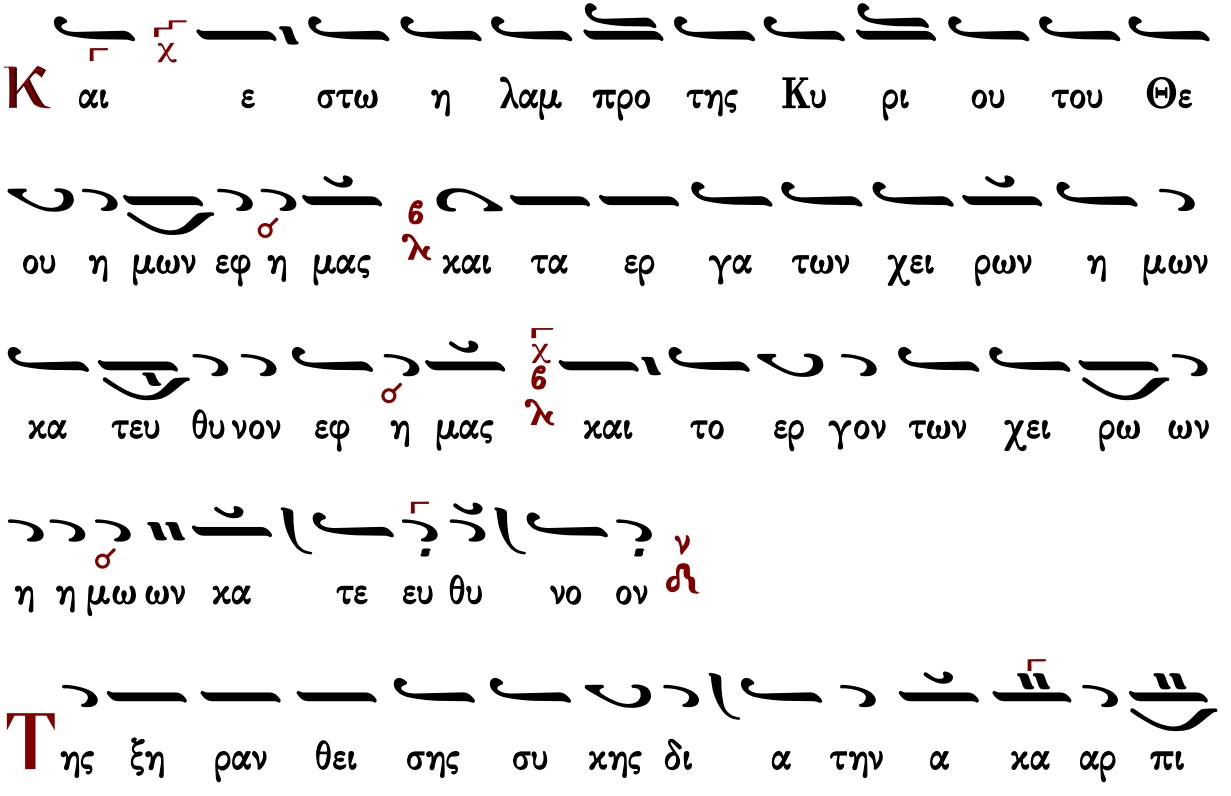

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϊ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.435*

Δ ευ τε ραν Ευ αν την αι αι γυ υ πτι ι ι

αν λ ευ ρων ο ο δρα α χων δι α ρη η μα α α των

ε σπευ δε χο ο ο ο λα α χει ει ει αις υ πο

σχε λι ι σαι τον Ι ι ι ι ι ω ω ω ω σηφ ν

αλλ αυ τος κα τα λι πω ων το ον χι ι τω ω ω

να α ε φυ υ γε ε την α α μα α αρ

τι ι ι ι ι αν ν και γυ μνος ου ουκ η σχυ υ

υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ ο

της πα ρα α α α χο ο ο ο ης ν αυ του ταις

ι χε ε ε σι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε

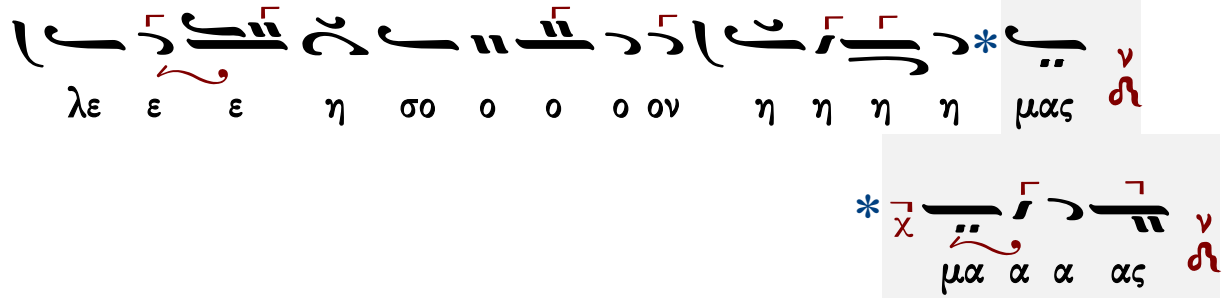

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.164/611*

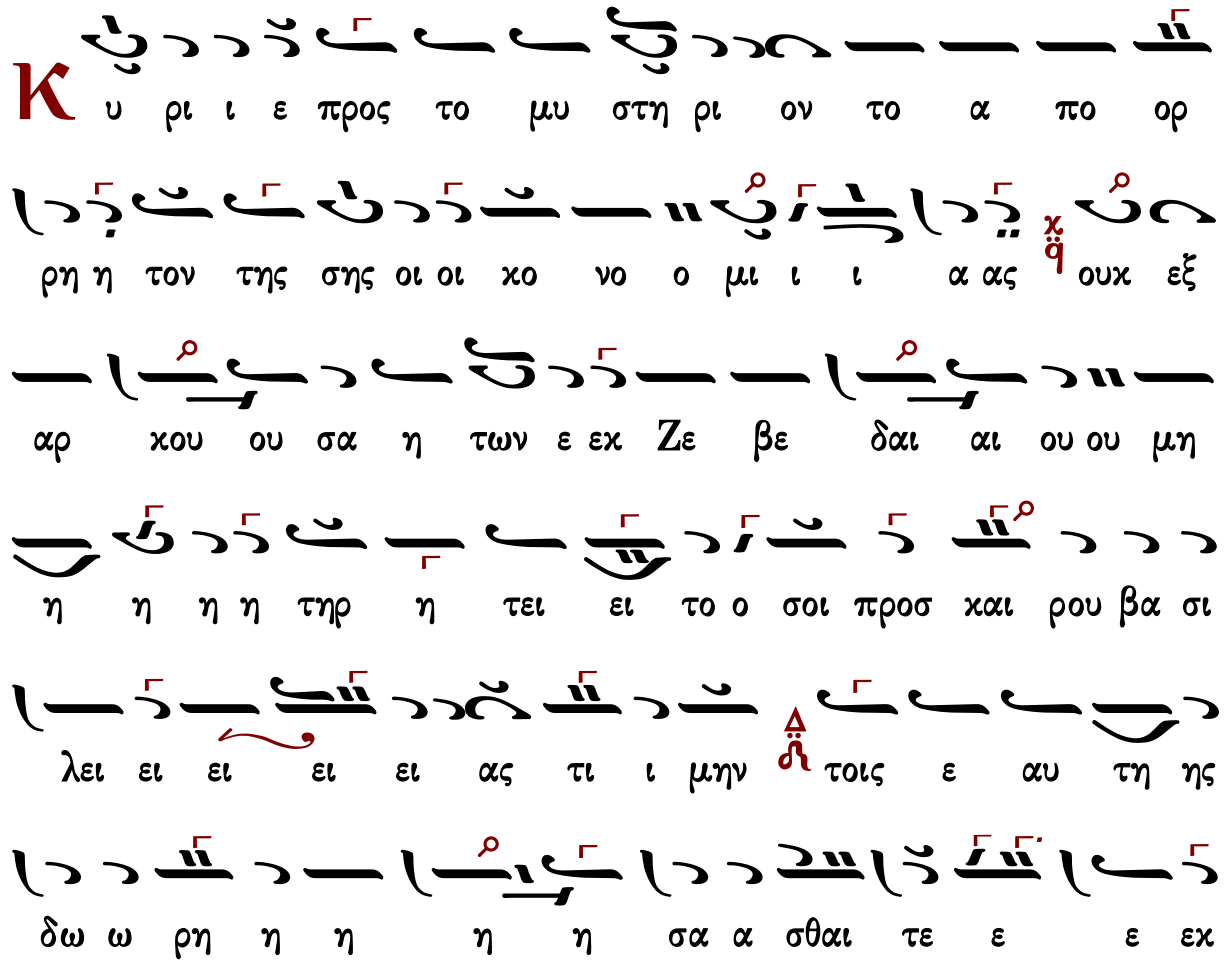

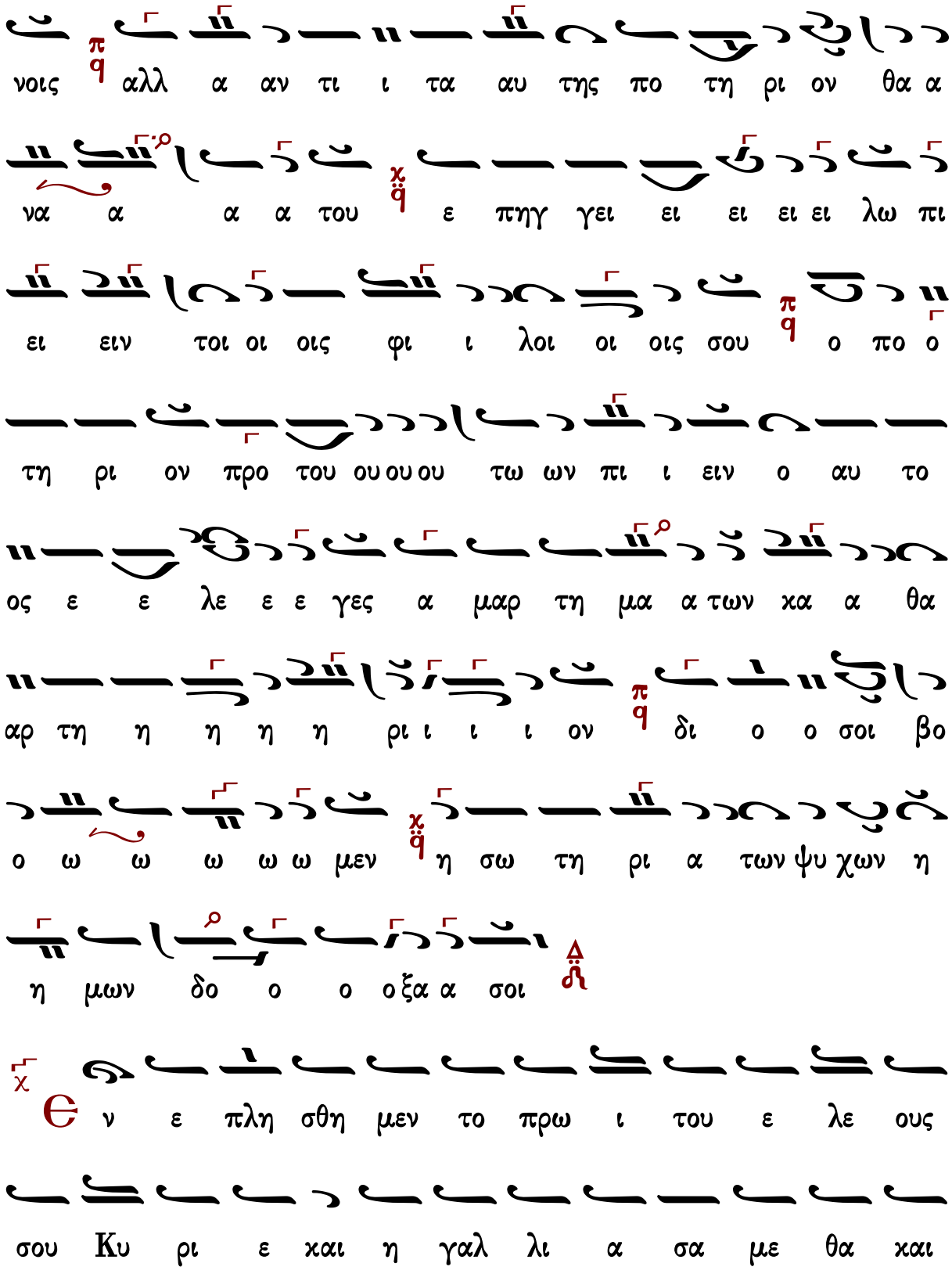
νοις αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α
να α α α του ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι
ει ειν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ο πο ο
τη ρι ον προ του ου ου ου τω ων πι ι ειν ο αυ το
ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα
αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο σοι βο
ο ω ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η
η μων δο ο ο οξα α σοι
Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των
Κ υ υ ρι ι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο
ο νειν τους οι κει ει ει ους παι δευ ω ων μα α θη
η τας μη ο μοι ου ουσθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε
ε ε γες εν τω κα τα α α α αρ χειν των ε λα

χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε

σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι οις μα α θη η ταις ο

ο ο ο τι πτω ω ω χο ο ος θε ε ε ε ε λω

ων υ πα α α αρ χω ο πρω ω το ο ος

ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ω ων δι α

α α χο ο ο ο νος ο δε α αρ χων ω ως ο

αρ χο ο με ε νος ο προ χρι ι θει εις δε ω

ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ

ε λη λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι A δα αμ δι α

χο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου

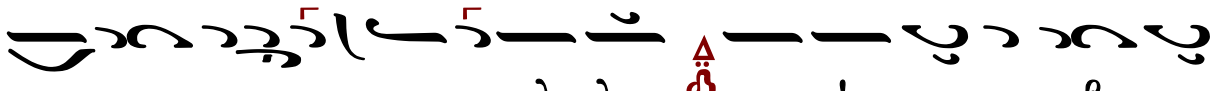

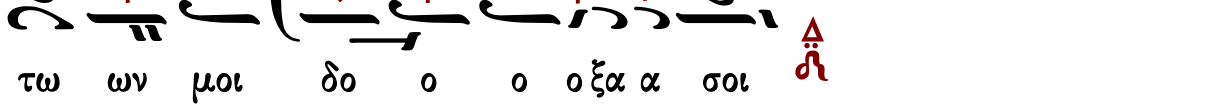

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*

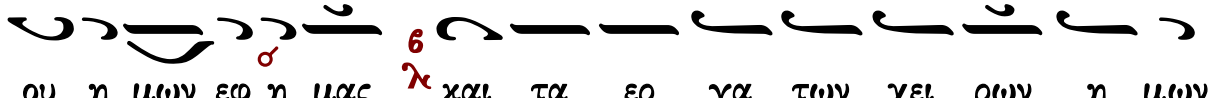

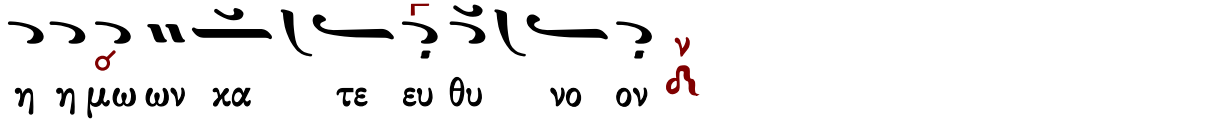

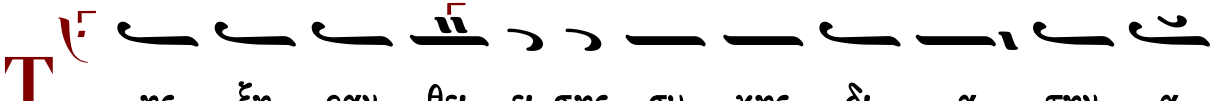

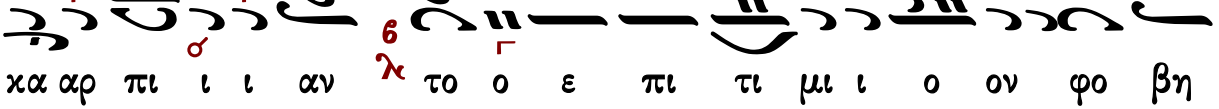

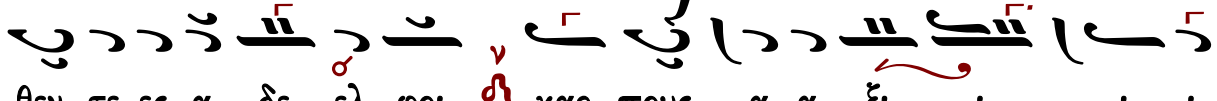

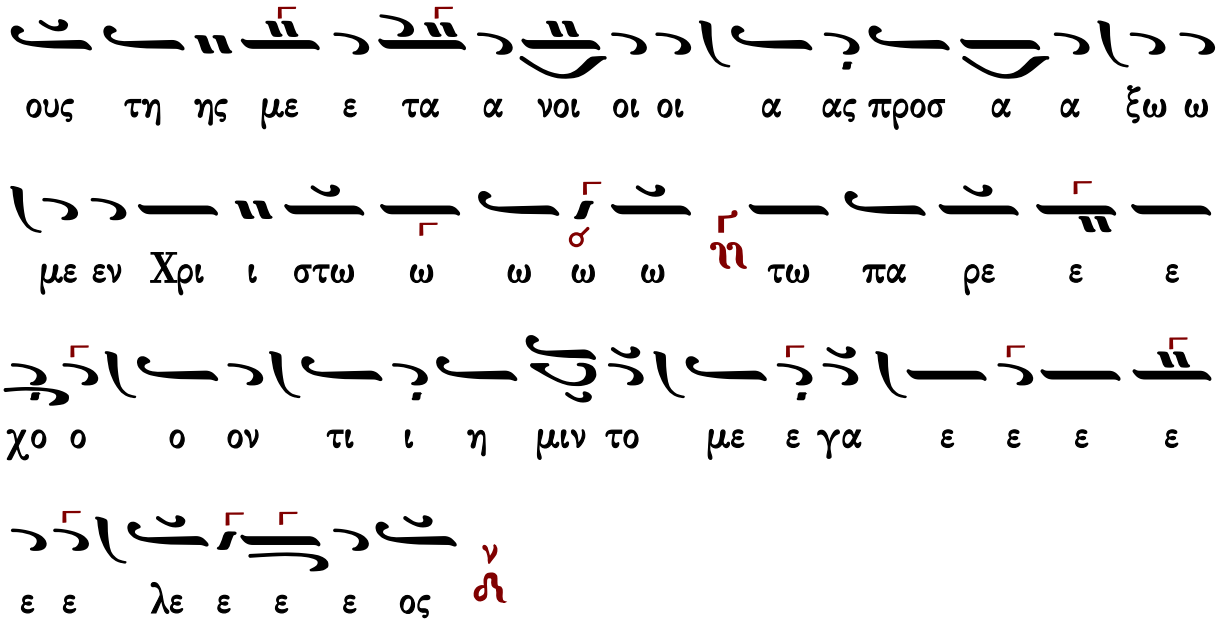

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ ϊ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.167/614*

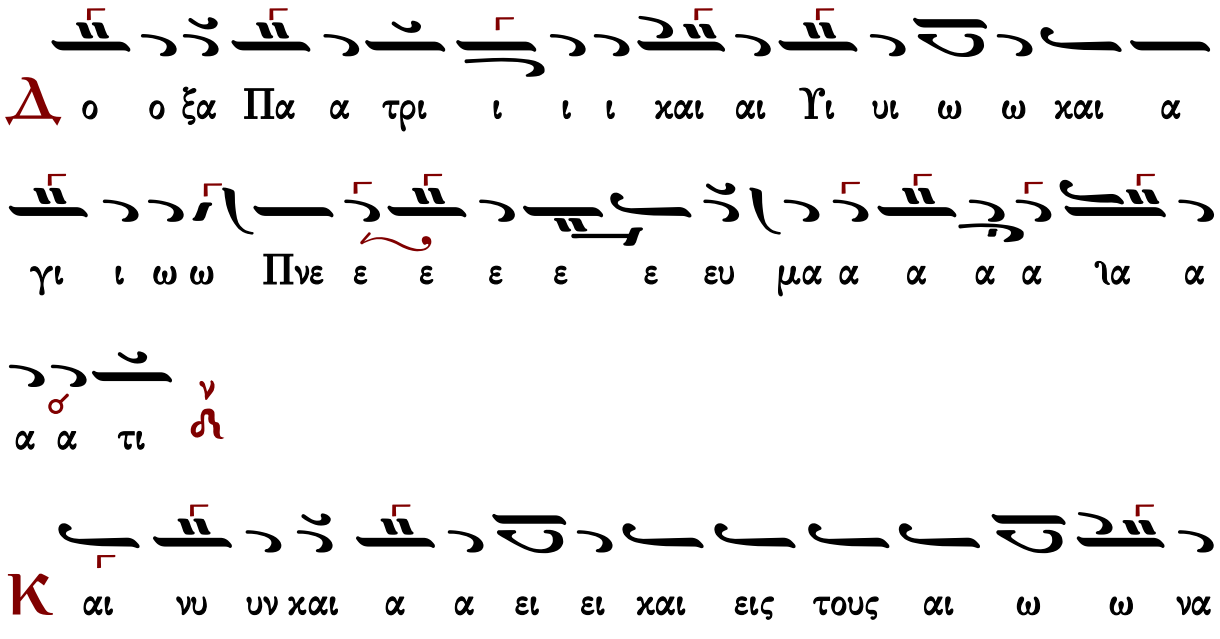

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω
ω ω ων α α μην
Δ ε ευ τε ραν E ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι
αν ευ ρω ων ο ο δρα α α α α α α χων δι α
ρη μα α α α α τω ω ων ε σπευ δε χο λα α χει ει
ει ει αι αι αι αις υ πο σκε ε λι σαι το ο ο ον I
ι ω ω ω ω σηφ αλλ αυ τος κα α τα λι πω
ω ω ων τον χι ι τω ω ω να α ε ε φυ υ υ γε
τη η ην α μα α αρ τι ι ι ι αν και αι αι
γυ υ μνος ου ουκ η σχυ υ νε ε ε το ως ο

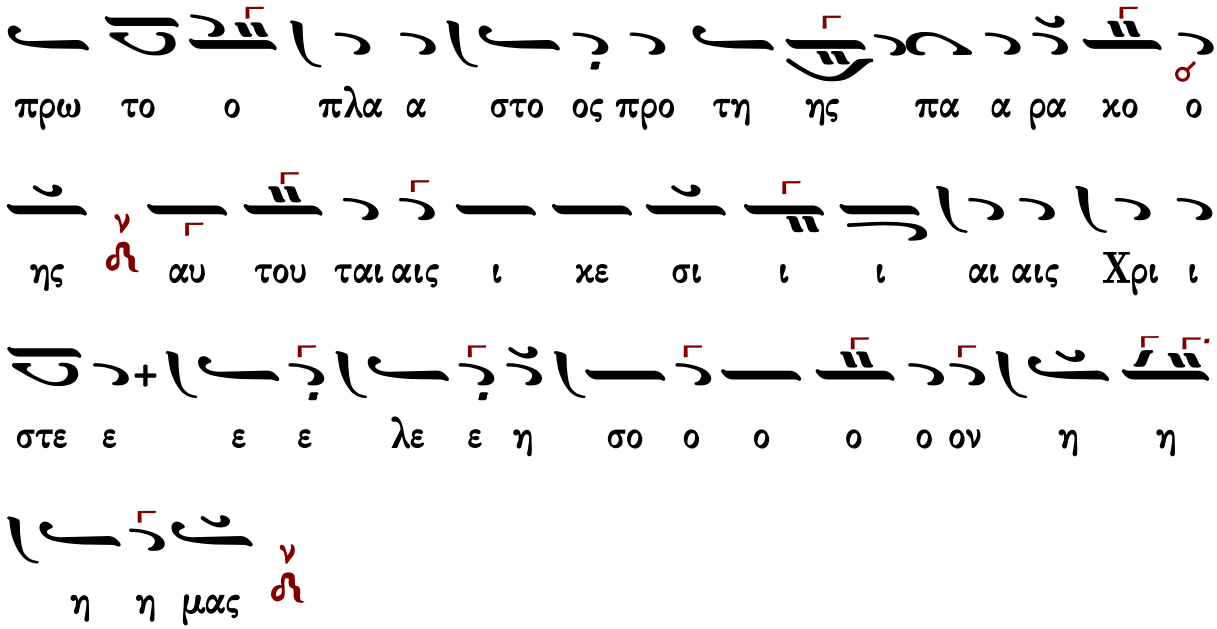

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

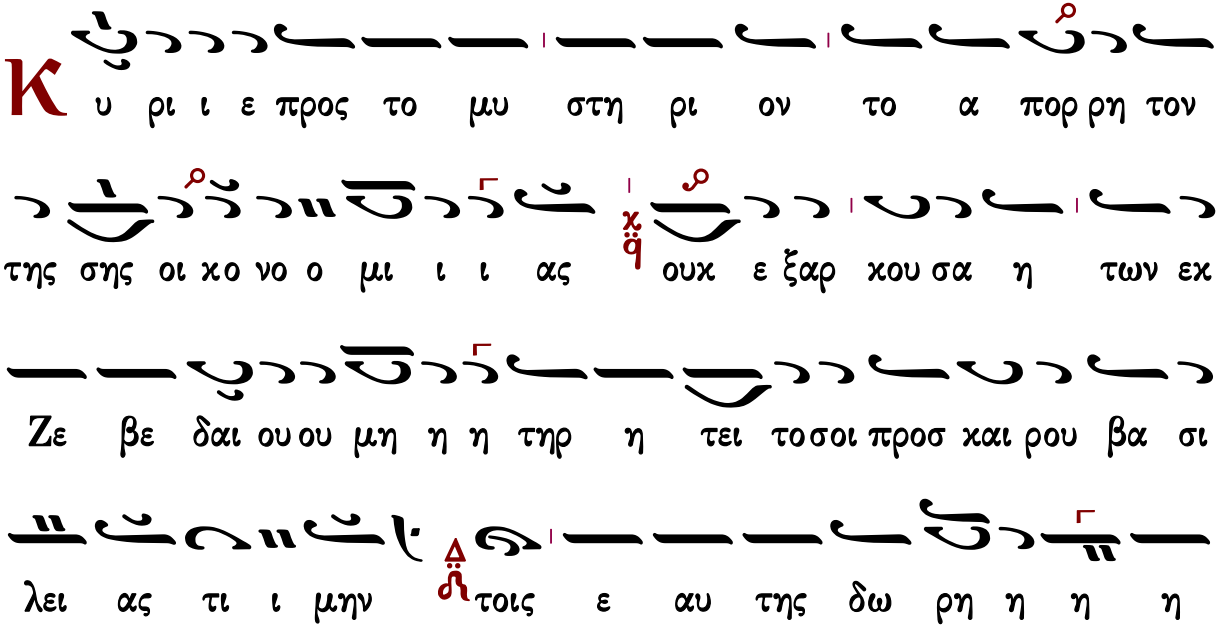

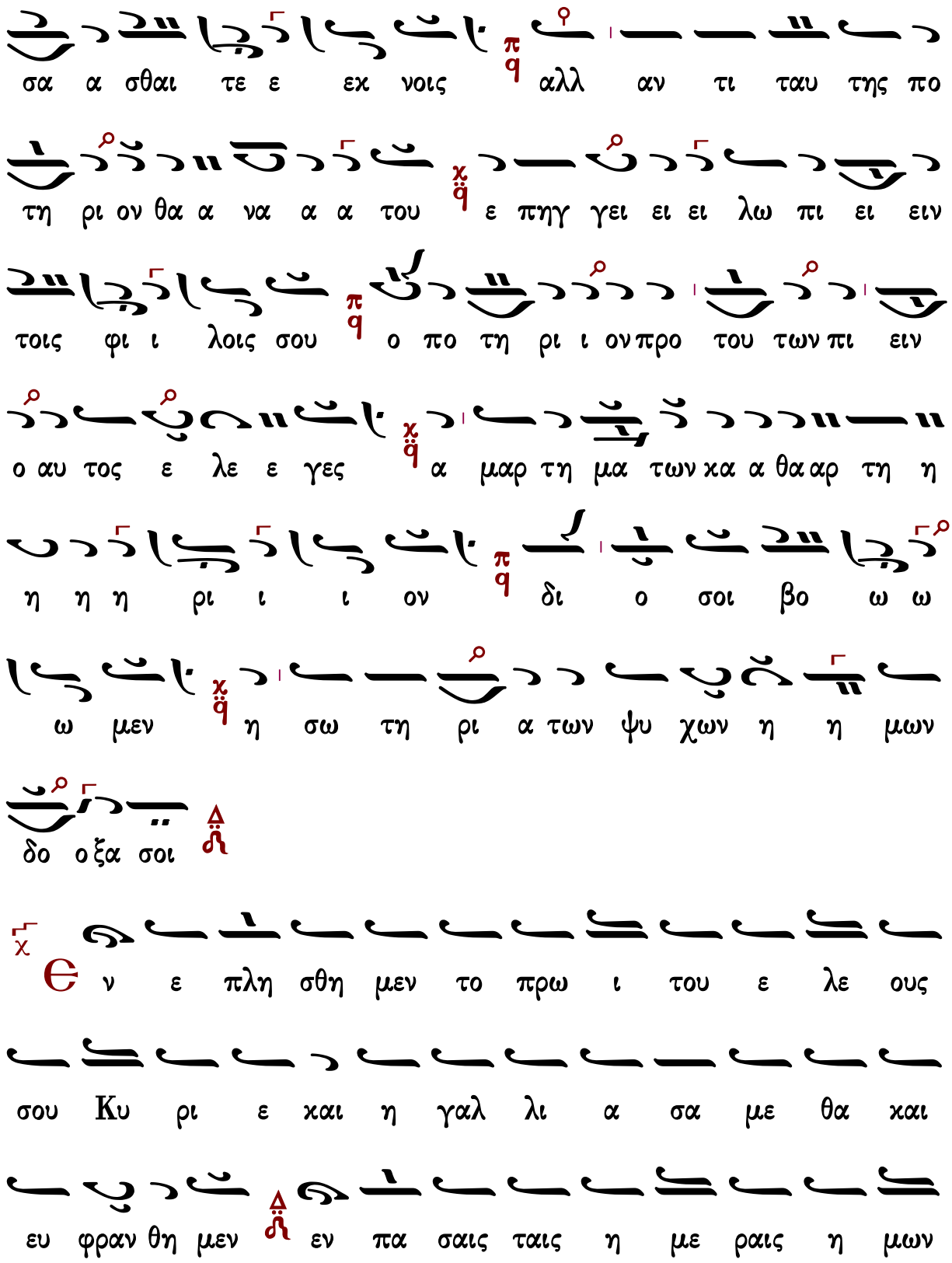
σα α σθαι τε ε εχ νοις αλλ αν τι ταυ της πο
τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει ει λω πι ει ειν
τοις φι ι λοις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ειν
ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η
η η η ρι ι ι ον δι ο σοι βο ω ω
ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων
δο ο ξα σοι
ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

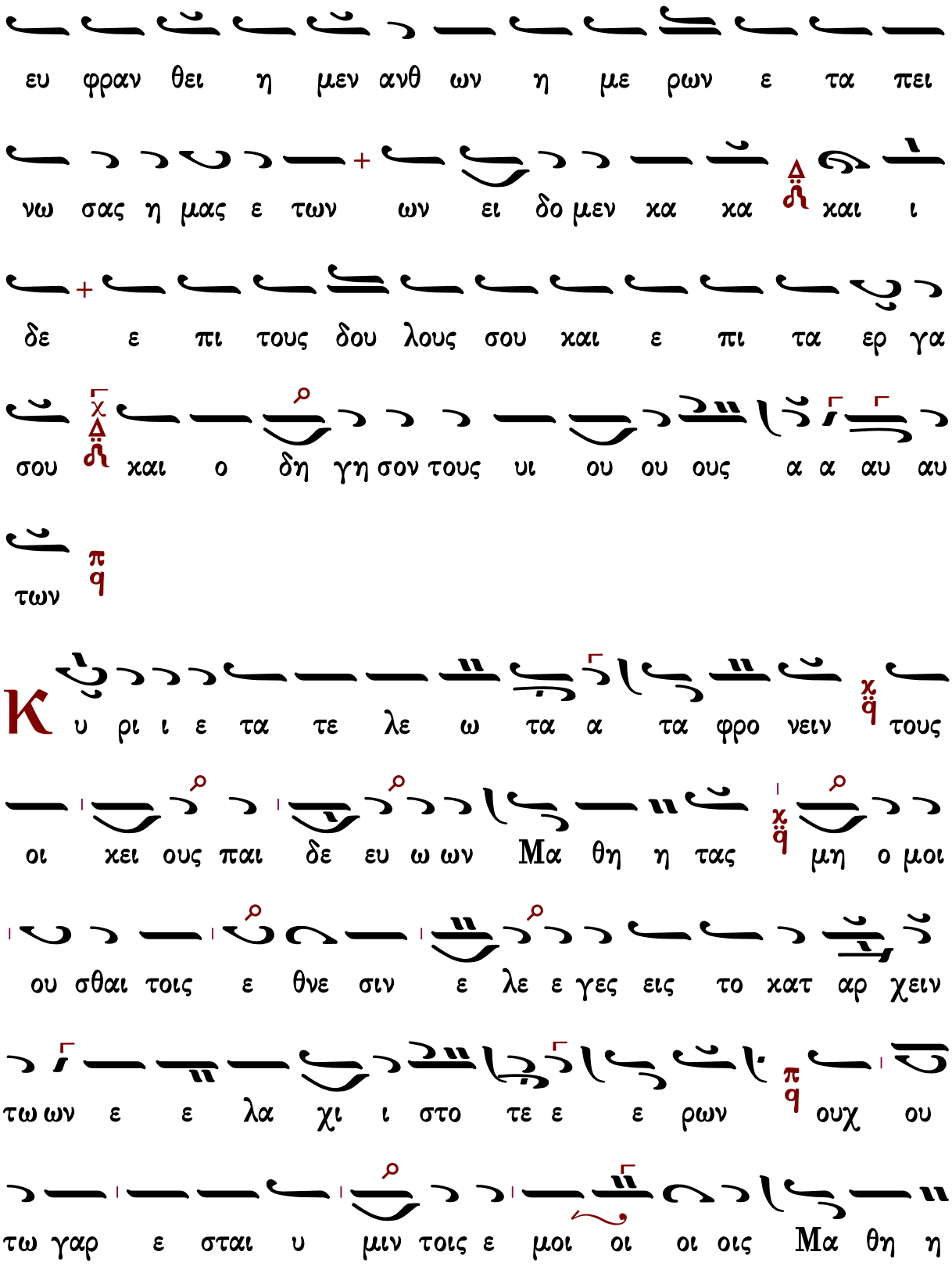
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους
οι κει ους παι δε ευ ω ων Μα θη η τας μη ο μοι
ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν
τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου
τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μα θη η

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

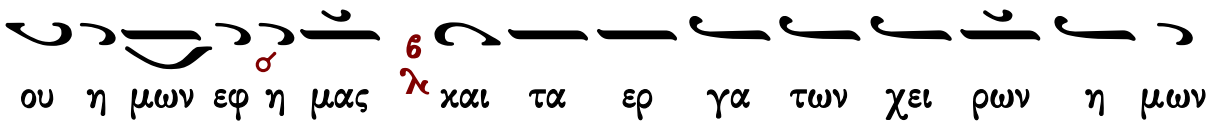

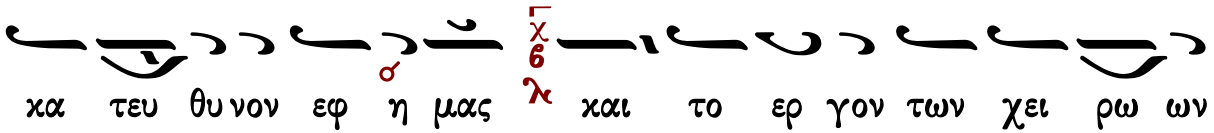

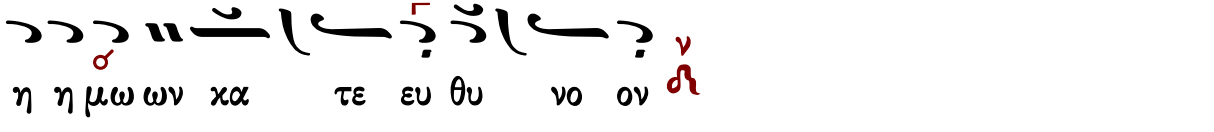

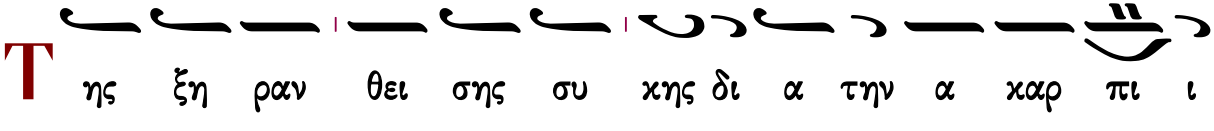

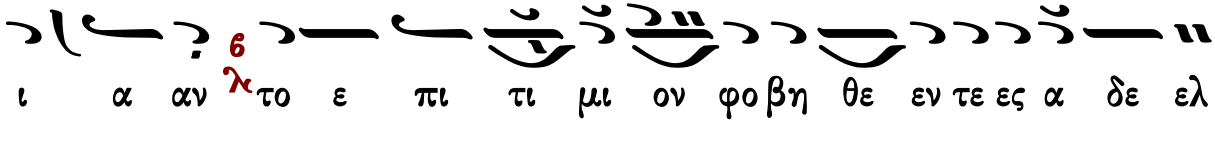

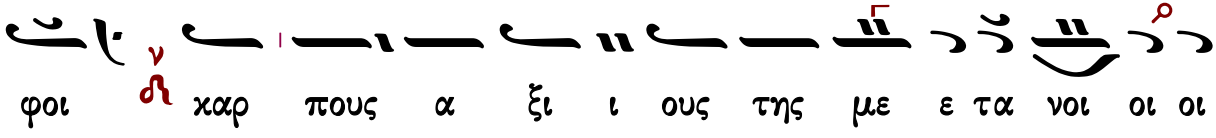

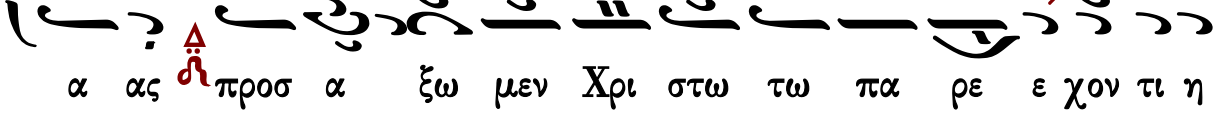

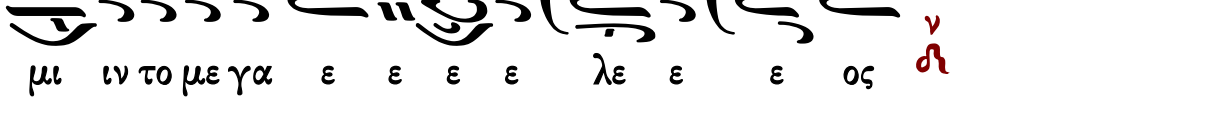

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ πα Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

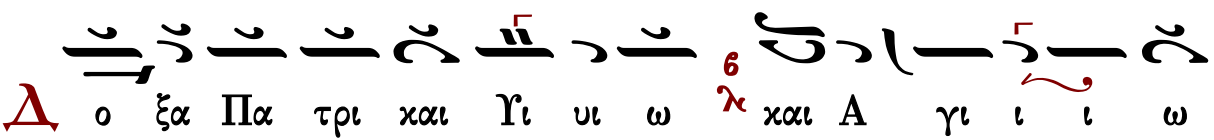

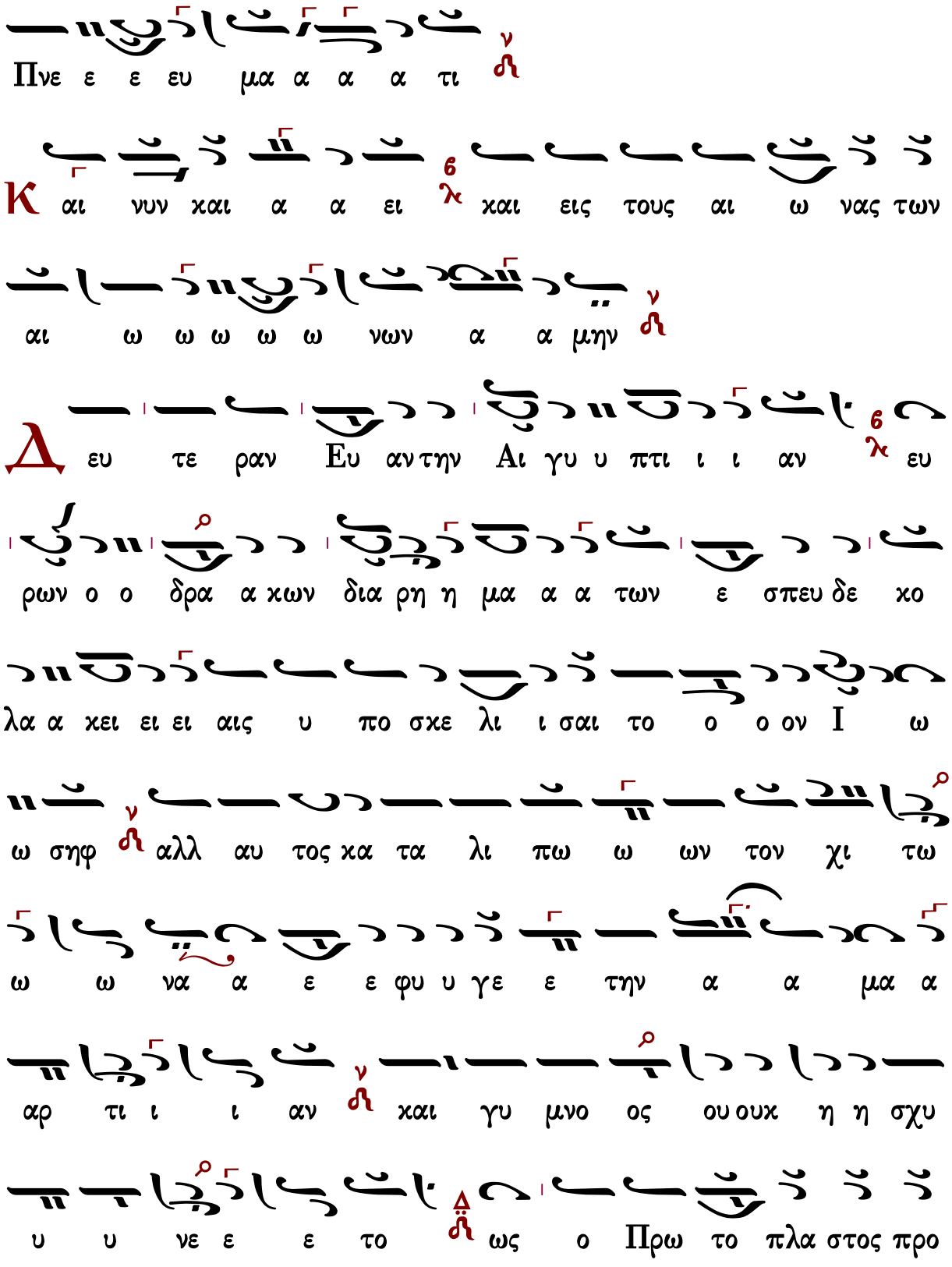
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω ω νων α α μην
Δ ευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ
ρων ο ο δρα α χων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε χο
λα α χει ει ει αις υ πο σχε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω
ω σηφ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω
ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α
αρ τι ι ι αν και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ
υ υ νε ε ε το ως ο Πρω το πλα στος προ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

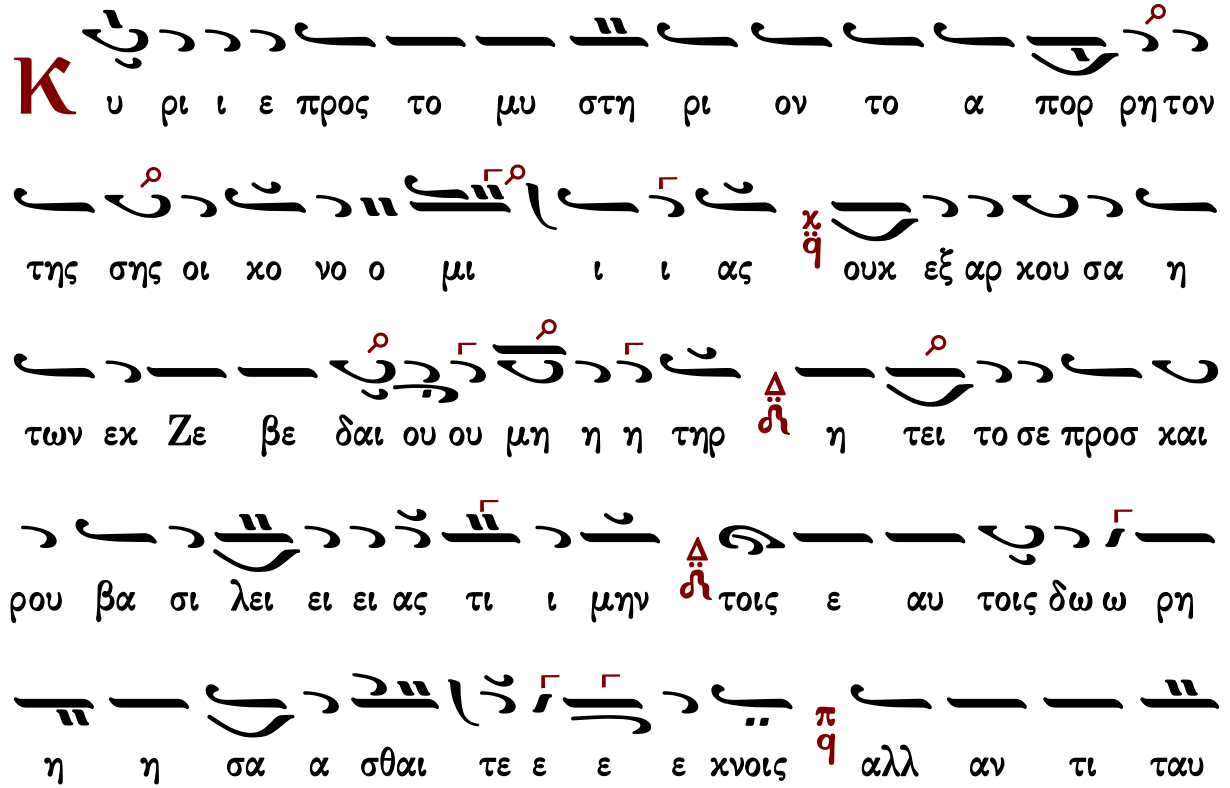

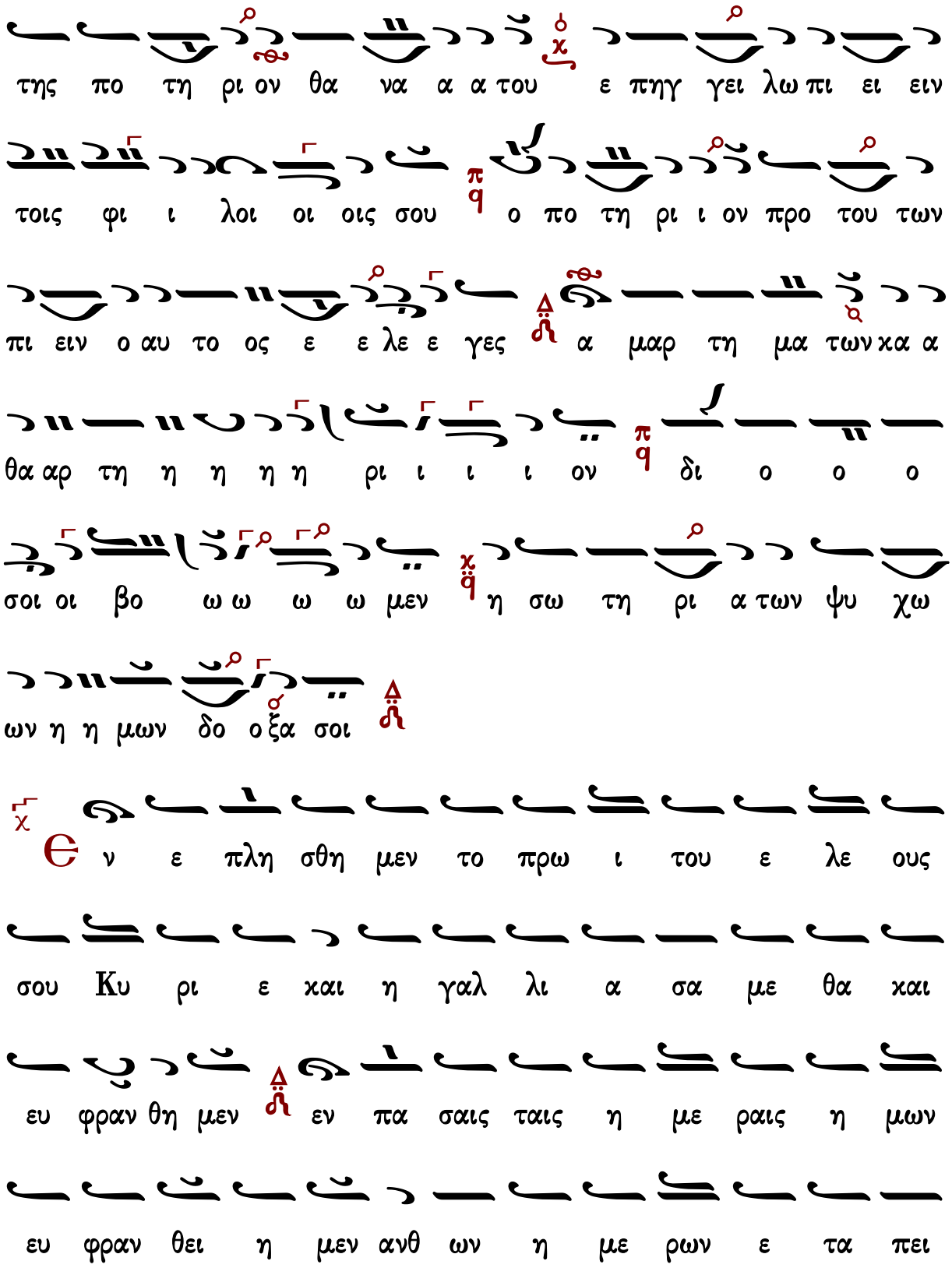
της πο τη ρι ον θα να α α του ε πηγ γει λω πι ει ειν
τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των
πι ειν ο αυ το ος ε ε λε ε γες α μαρ τη μα των χα α
θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο ο
σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω
ων η η μων δο ο ξα σοι
Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα
σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ
των
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο
νειν τους οι κει ους παι δευ ω ων μα θη η τας μη ο μοι
ου σθε τοις ε ε θνε ε σιν ε λε ε γες εις το κα
ταρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ
ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις μα α θη η
ταις ο τι πτω χο ος θε ε λω ων υ πα α α αρ

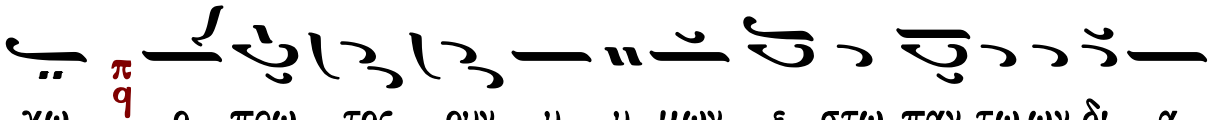

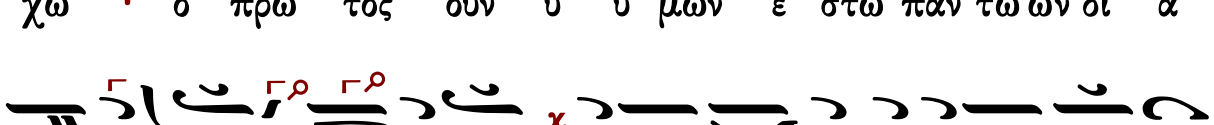

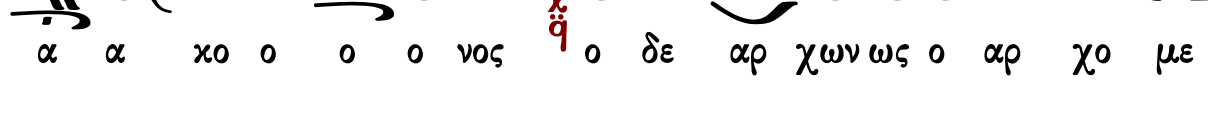

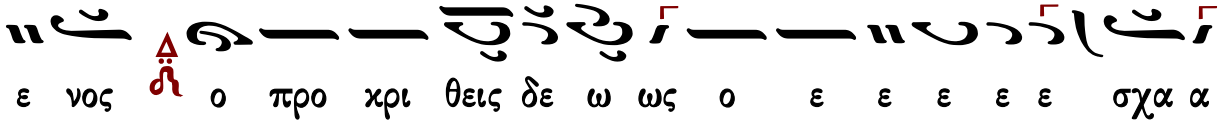

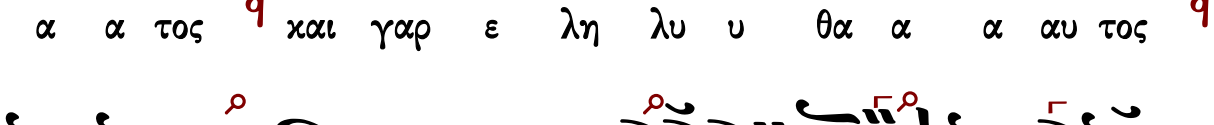

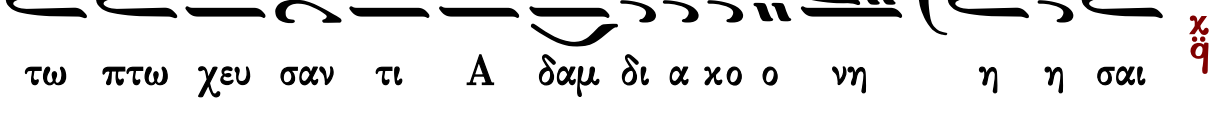

Ἦχος λ π δ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

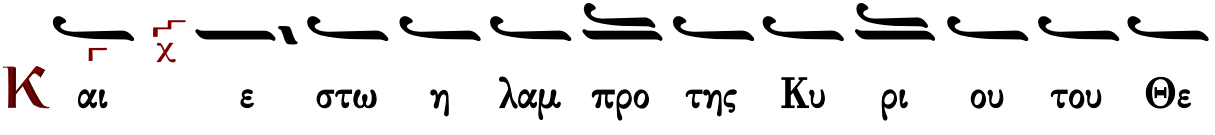

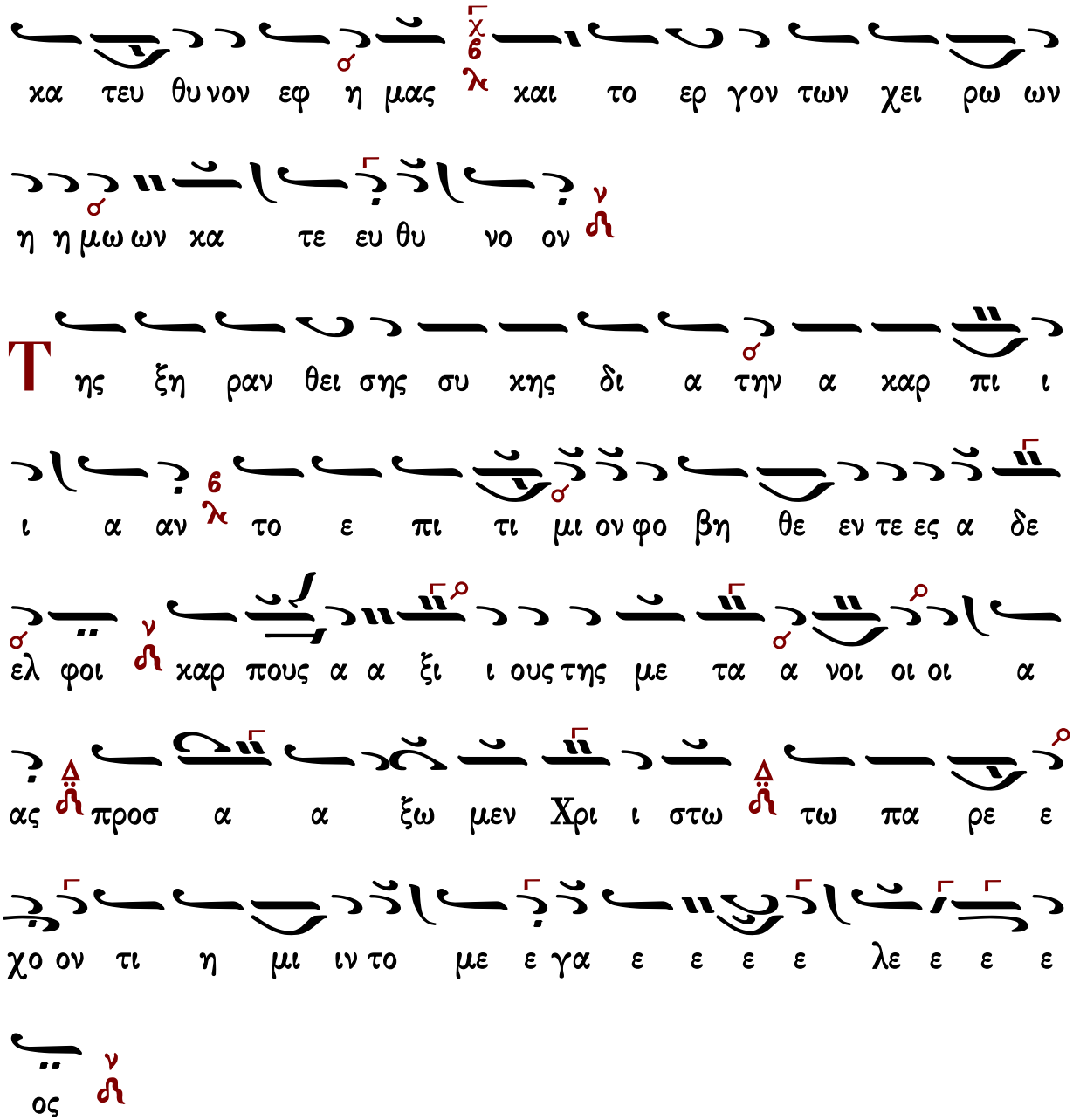

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.25*

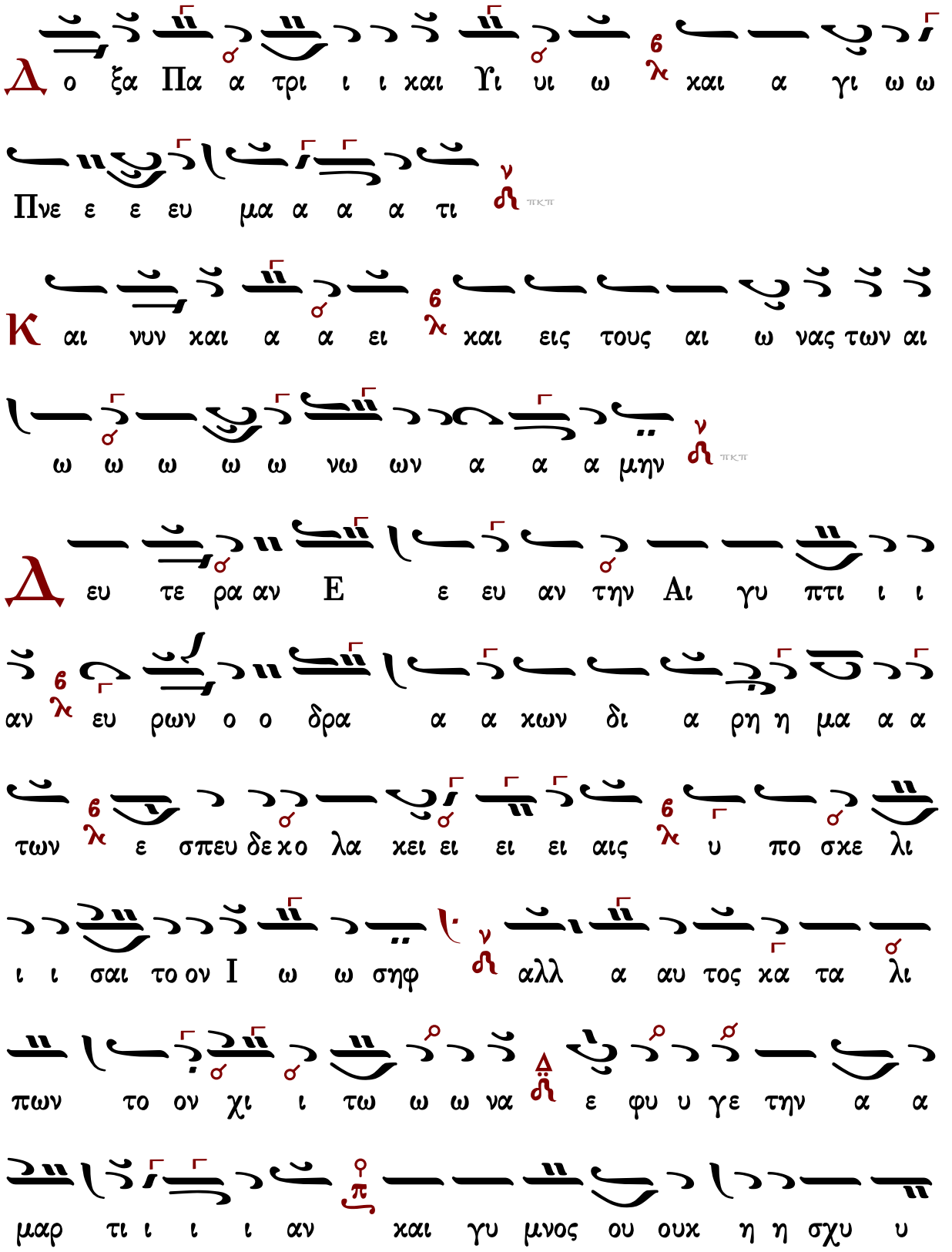
Δο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω ω ω νω ων α α α μην
Δευ τε ρα αν Ε ε ευ αν την Αι γυ πτι ι ι
αν ευ ρων ο ο δρα α α κων δι α ρη η μα α α
των ε σπευ δε κο λα κει ει ει ει αις υ πο σκε λι
ι ι σαι το ον Ι ω ω σηφ αλλ α αυ τος κα τα λι
πων το ον χι ι τω ω ω να ε φυ υ γε την α α
μαρ τι ι ι ι αν και γυ μνος ου ουκ η η σχυ υ

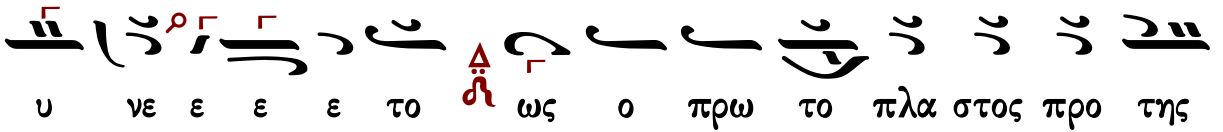
υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα στος προ της

πα α ρα α χο ο ης αυ του ταις ι χε σι ι ι ι αις

Χρι ι στε ε ε ε ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

«Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς

σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἡ ὡραία πύλη, ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ «Πρὸς Κύριον» ἤτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Στάσις πρώτη τοῦ Καθίσματος

ψαλμὸς ριθ' 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. [2] Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. [3] τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; [4] τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. [5] οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. [6] πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. [7] μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ψαλμὸς ρκ' 120

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. 2 ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 3 μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. 4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. 5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. 7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. 8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα′ 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. 2 ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἰερουσαλήμ. 3 Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· 5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ. 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· 7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. 8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ψαλμὸς ρκβ′ 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. 3 ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ′ 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς, 3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς· 4 ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. 6 εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις δευτέρα τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκδ′ 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. 2 ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. 4 ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· 5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε′ 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν. 3 ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. 4 ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. 5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκϛ′ 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. 3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. 4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. 5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ′ 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 2 τοὺς

πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. 3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. 4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. 5 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· 6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη′ 128

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. 3 ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. 6 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· 7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, 8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις τρίτη τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ′ 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· 2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. 5 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. 6 ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. 7 ὅτι παρὰ
τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ..

ψαλμὸς ρλ′ 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν
μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. 2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν
μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν
μου. 3 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα′ 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, 2 ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ,
ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· 3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆς μου, 4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, 5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· 7
εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ. 8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· 9
οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 10 ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ
δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. 11 ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ
ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·
12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω
αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 13 ὅτι ἐξελέξατο
Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· 14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν· 15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς
πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, 16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ
χριστῷ μου· 18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά
μου.

ψαλμὸς ρλβ′ 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; 2 ὡς μύρον ἐπὶ
κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν
τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· 3 ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ
ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλγ′ 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. 2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε

τὸν Κύριον. [3] εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α′

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἑκούσιον Πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ἦχος πλ.α΄

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόῤῥητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ᾐτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμήν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γάρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, Δόξα σοι.

ἦχος πλ.δ΄

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν, εὑρὼν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μικρὰ Εἴσοδος

Σοφία Ὀρθοί!

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον ἦχος πλ.β΄ ψαλμὸς ρκζ΄ (127)

Ἦχος λ𝄽 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.194*

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. (ρκξ΄ 5)

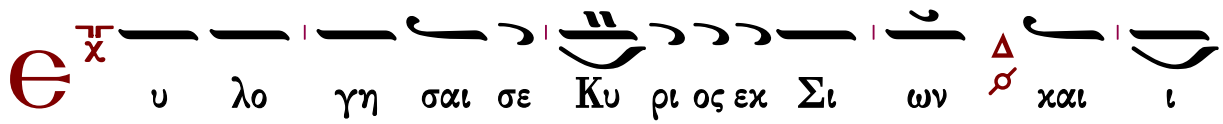

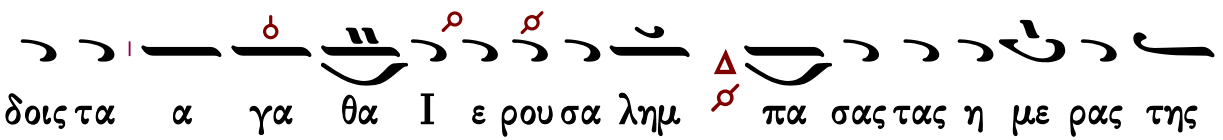

(β′)

∴ Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ϱκξ′ 1

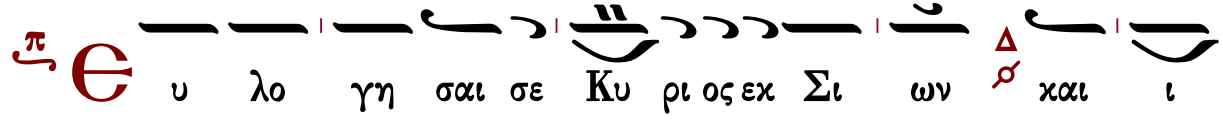

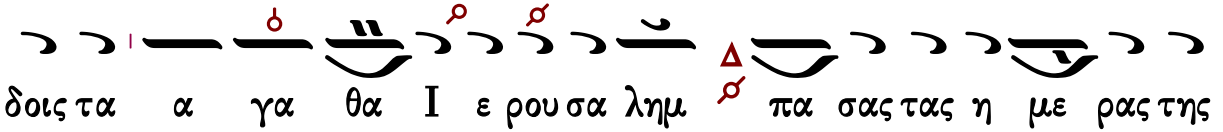

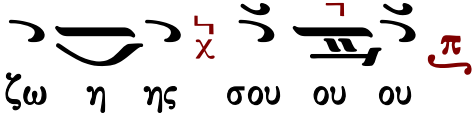

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

1:1-20

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλθοσαν. [2] Ρουβήν, Συμεών, Λευΐ, Ἰούδας, [3] Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν, [4] Δὰν καὶ Νεφθαλείμ, Γὰδ καὶ Ἀσήρ. [5] Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακὼβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. [6] Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. [7] Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο. Καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. [8] Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ᾽ Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. [9] Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· [10] Δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς, μή ποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. [11] Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν

αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραώ, τήν τε Πειθὼμ καὶ Ραμεσσῆ καὶ Ὼν, ἥ ἐστιν Ἡλιούπολις. 12 Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. 13 Καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ 14 καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. 15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, 16 καὶ εἶπεν· ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. 17 Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα. 18 Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; 19 Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραώ· οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας· καὶ ἔτικτον. 20 Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς τὰς μαίας, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄ ψαλμὸς ρκη΄ (128)

Ἦχος λ π ϟ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.194*

Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου. (ρκη΄ η)

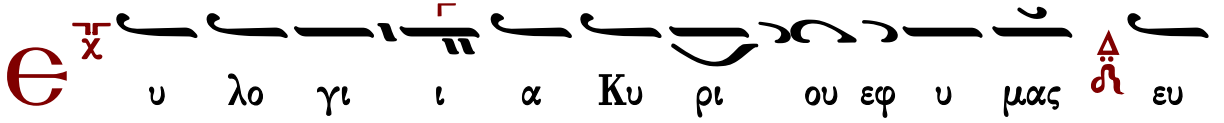

(β΄)

∴ Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. 128:2

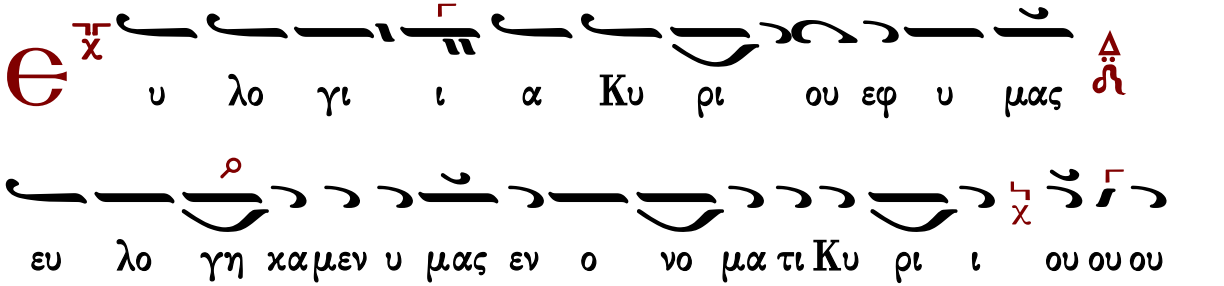

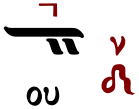

Κέλευσον!

Σοφία, Ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν

1:1:12

Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. 2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. 3 καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν. 4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ᾽ αὐτῶν. 5 καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰὼβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωΐ καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· μή ποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ᾽ αὐτῶν. 7 καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ᾽ οὐρανὸν πάρειμι. 8 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ᾽ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; 9 ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Κύριον; 10 οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἅψαι πάντων, ὧν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. 12 τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ᾽ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ὁ ἱερεύς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

στίχος α΄ Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.		
δ΄	Νηλέως Καμαράδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
πλ.α΄	Πανδέκτη Θεοδώρου Φωκαέως Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β΄	μέλος ἀρχαῖον Θεοδώρου Φωκαέως Γεωργίου Πρωγάκη	Θρασυβούλου Στανίτσα Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
βαρὺς	Γεωργίου Πρωγάκη Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι Δημητρίου Σουρλαντζῆ ΙΙ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.δ΄	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

στίχος β΄ Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

χορὸς β΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

στίχος γ΄ Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

χορὸς α΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

χορὸς β΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

χορὸς α΄ Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:3-35
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ᾽ ἰδίαν λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; 4καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. 5πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. 6μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ᾽ οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. 7ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· 8πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. 9τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. 10καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. 11καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς, 12καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. 13ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. 14καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. 15Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ -ὁ ἀναγινώσκων νοείτω- 16τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη, 17ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 18καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 19οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 20προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ. 21ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ᾽ ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται. 22καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. 23τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· 24ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. 25ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. 26ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί, μὴ ἐξέλθητε, ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· 27ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 28ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. 29Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. 30καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. 31καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς

αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ᾽ ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. 32Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· 33οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. 34ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. 35ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς ἱκεσία

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἑκάστην δέησιν)
Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

β′	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ′	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β′	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	358	Θρασυβούλου Στανίτσα
	392	Γεωργίου Καρακάση

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χορὸς β΄: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

χορὸς β΄: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

χορὸς α΄: Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

α΄	308	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
	405	Θρασυβούλου Στανίτσα
β΄	237	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ΄	229	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.α΄	429	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους
	271	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	224	Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

πλ.β΄	316	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
βαρὺς	273	Γεωργίου τοῦ Κρητός

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β΄

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς

καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Ψαλμὸς λγ΄ 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. [3] ἐν

τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. 4 μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. 5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. 6 προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. 8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν. 10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα). 12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. 13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; 14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. 15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. 16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. 17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. 18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. 19 ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. 20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· 21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. 22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. 23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ᾽ 144

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 2 καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 3 μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. 9 χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. 13 πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ

ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ
ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως
τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. 16 ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον
εὐδοκίας. 17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
ἀληθείᾳ. 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ
σώσει αὐτούΗς. 20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. 21 αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα
σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 𝅘𝅥 πλ. Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ε ει σα α α α ια α α ει σα α κου ου σο
ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε
ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι αι με
ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε
η η η η η τη ς δε η η η η η δε η η σε
η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω τη φω ω ω νη η η η η η η η η η

ε πα αρ σι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ις των

ου ου ου ιου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε no no no no no no

ω ω πι ν ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε νω ω ω ω ω ω

α α α ια α α α μα ε νω ω ω ω ω

ου ι ι ι ι ι μι ι η υ υ υ θυ ς ω ω ω ω

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

η ω ω ω ω ω ω τω η η η θη υν υ θυ τευ α

ε ε ε

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

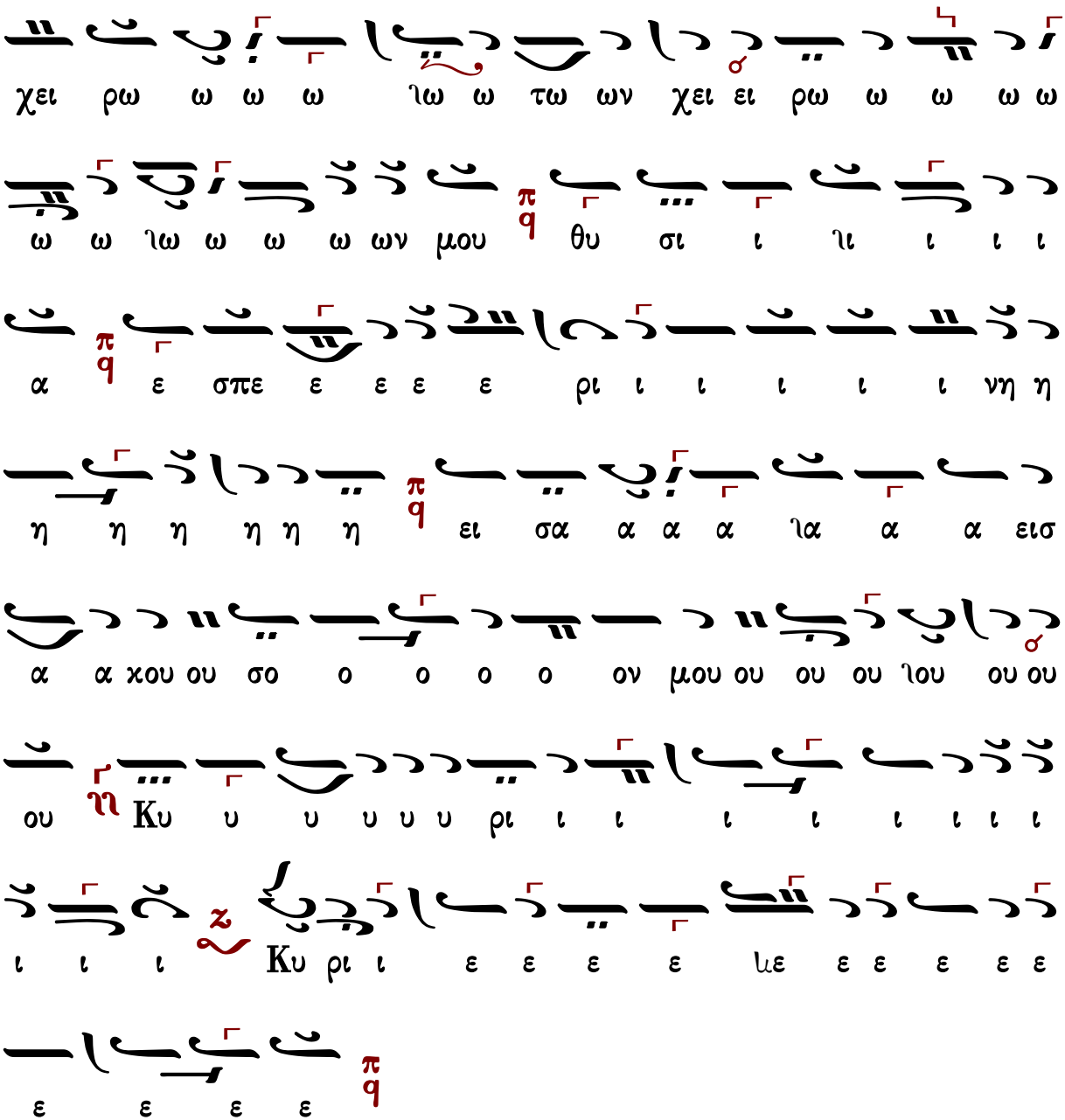

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Πα

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε πq ει σα
κου σο ο ο ον μου πq ει σα α κου ου σο ον μου ου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πq Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ηq ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου z
προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω
ω ως μου πq εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε
ε ηq ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε πq
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου πq ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

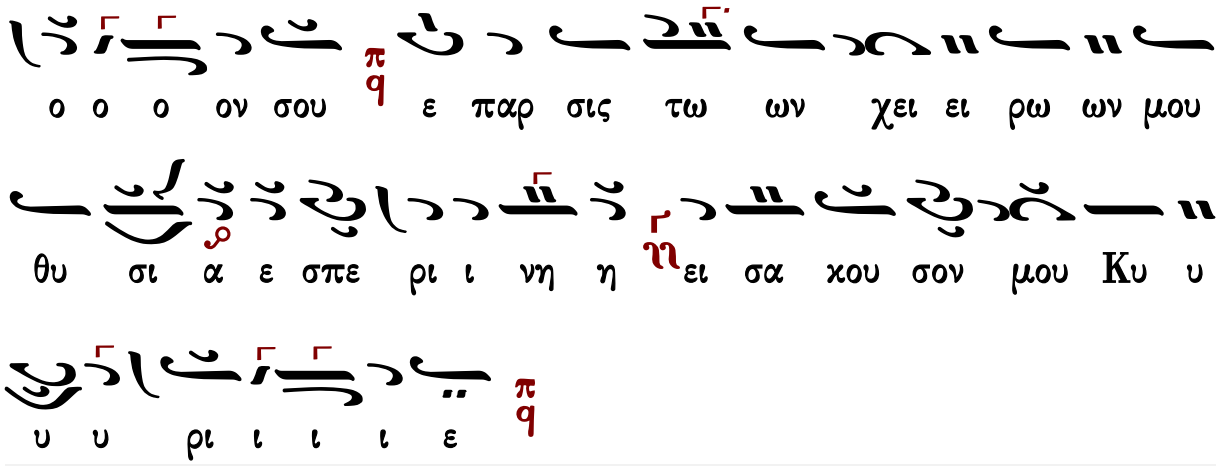

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

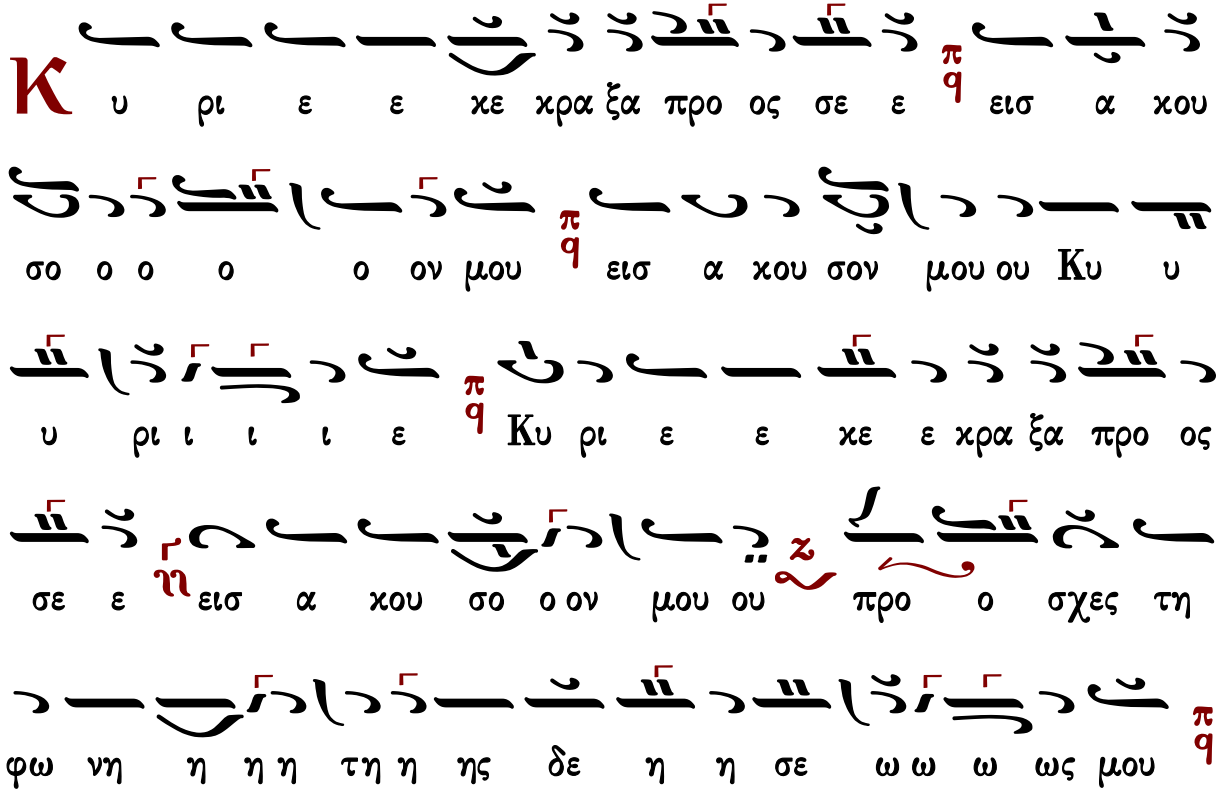

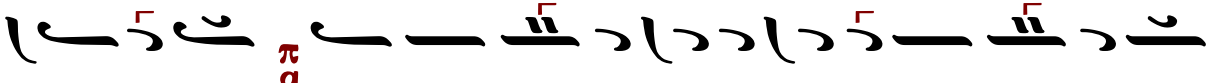

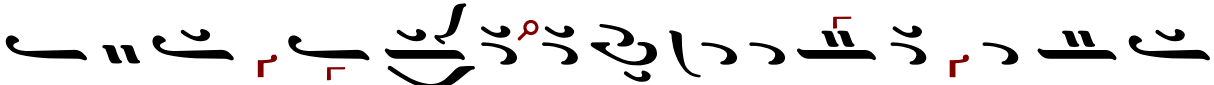

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

α α χου σο ο ο ον μου π q εισ α α χου ου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε χε χρα α α
ξα προ ος σε ε η εισ α α α χου ου σο ο ον
μου π q προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα γε ε ναι αι με
ε προ ο ο ος σε ε ε η εισ α α χου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π q
Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο οσ ε ευ χη
η η μου π q ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω
πι ο ο ο ον σου π q ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων

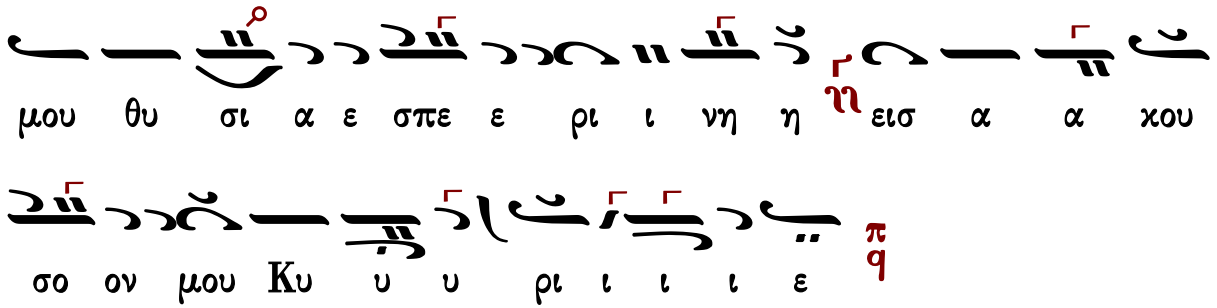

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

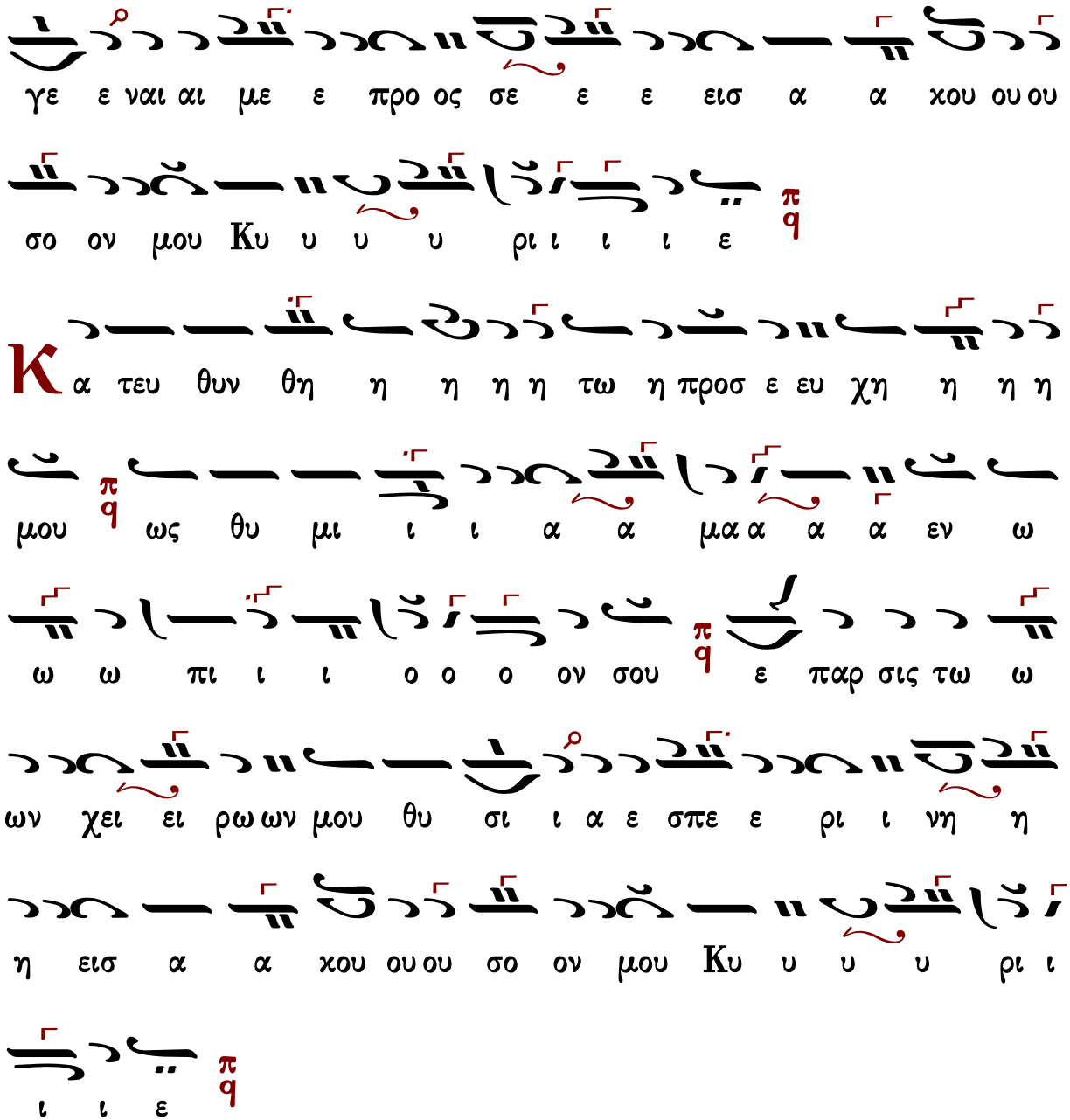

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ΄ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

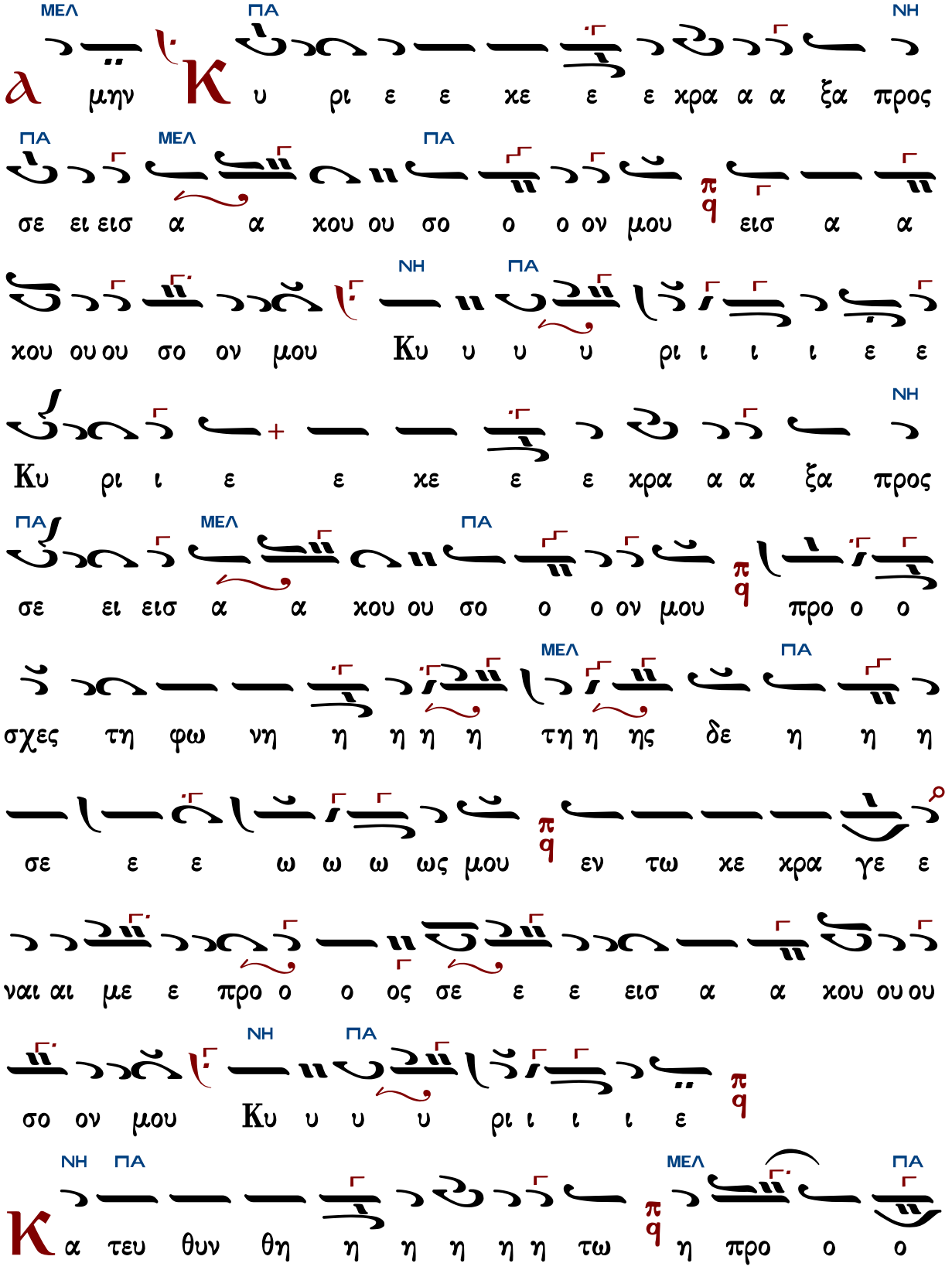
ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ
a μην Κυ ρι ε ε χε ε ε χρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α
χου ου ου σο ον μου
ΝΗ ΠΑ
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε
ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε χε ε ε χρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q προ ο ο
ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η η τω π q η προ ο ο

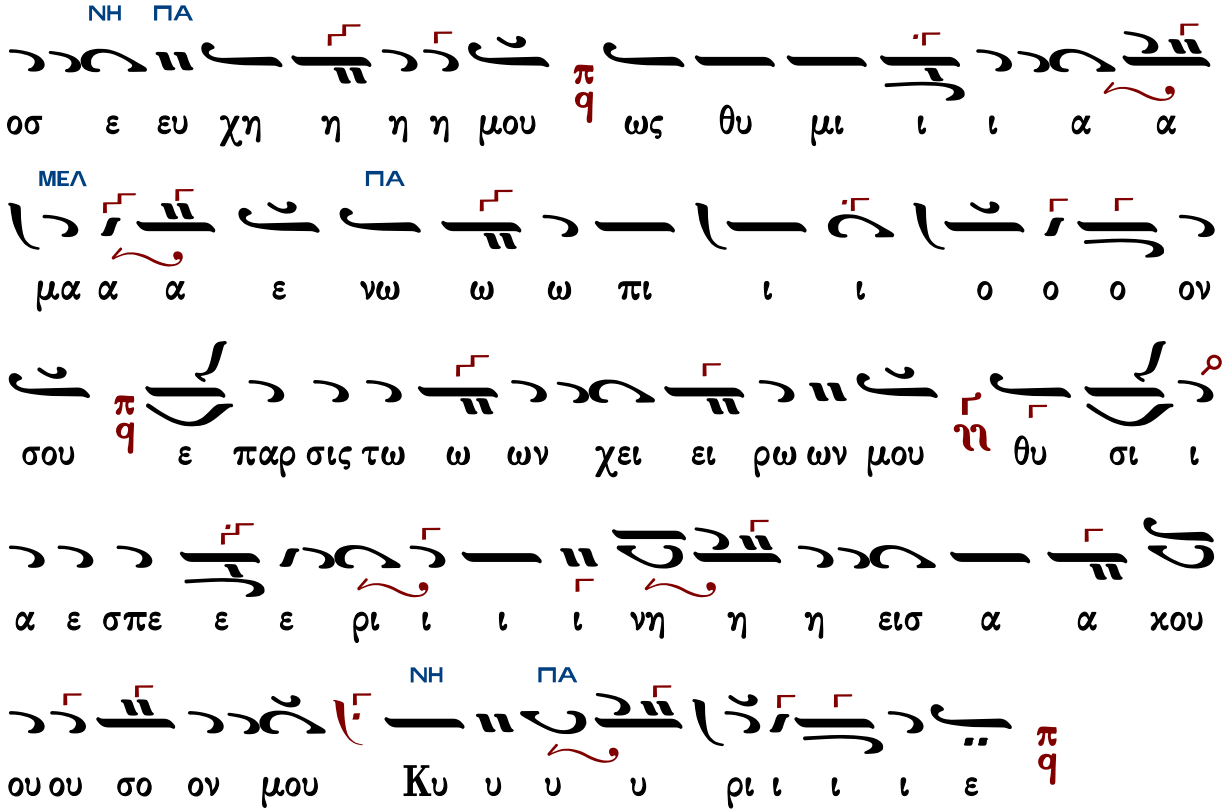

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*
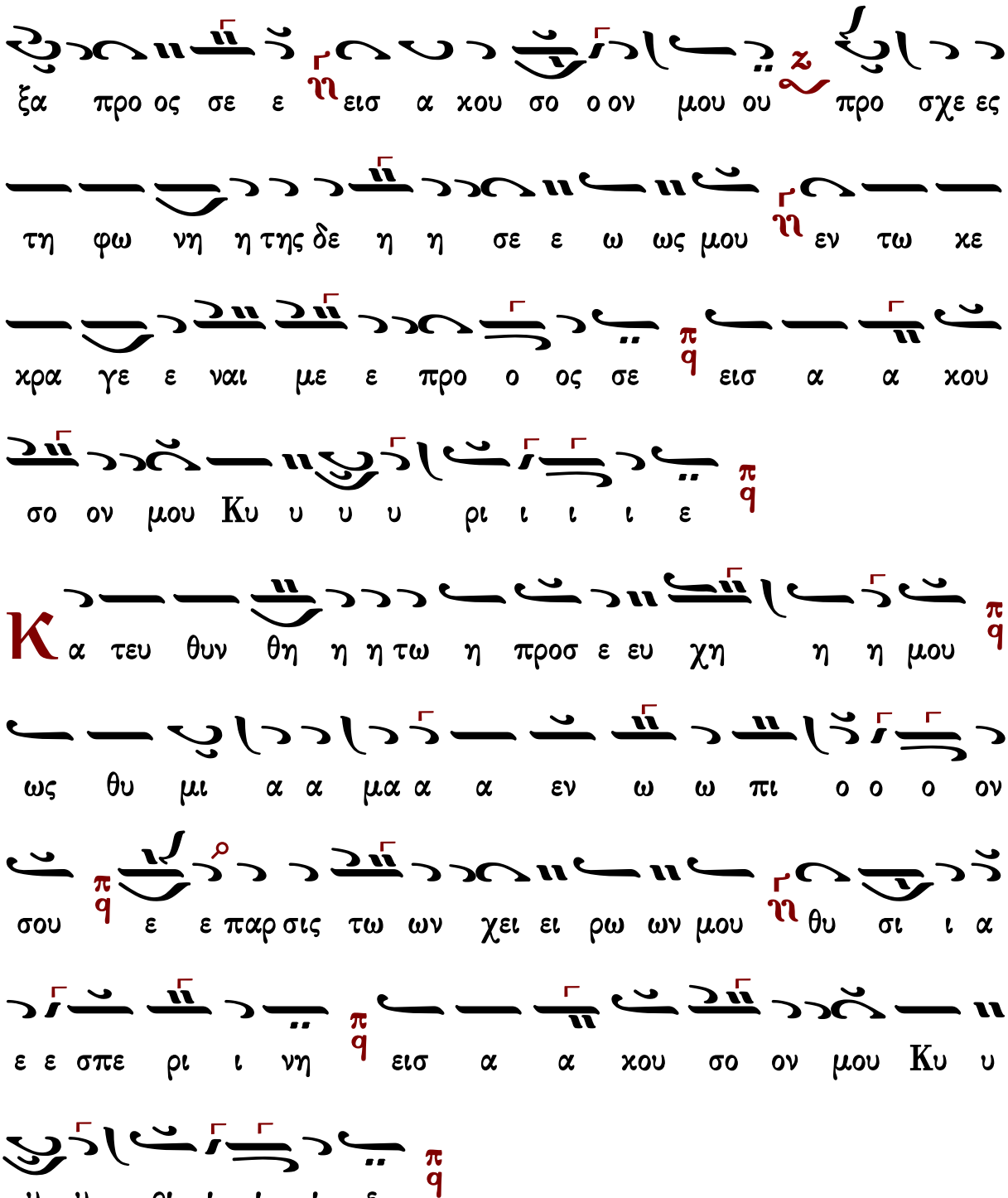
ξα προ ος σε ε ηεισ α χου σο ο ον μου ου προ σχε ες
τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου ηεν τω χε
χρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε πq εισ α α χου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε πq
Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου πq
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου πq ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου ηθυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη πq εισ α α χου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε πq

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

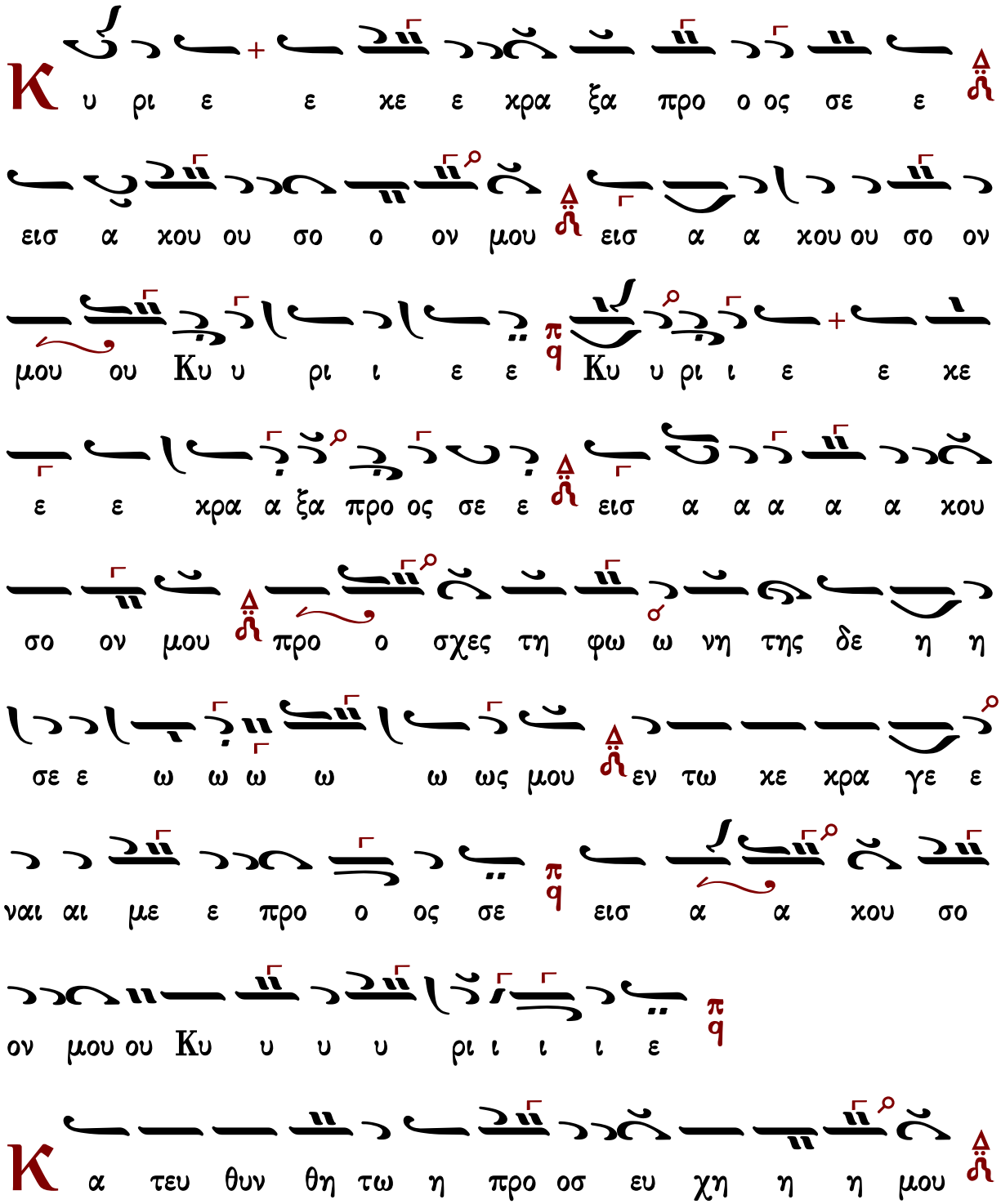

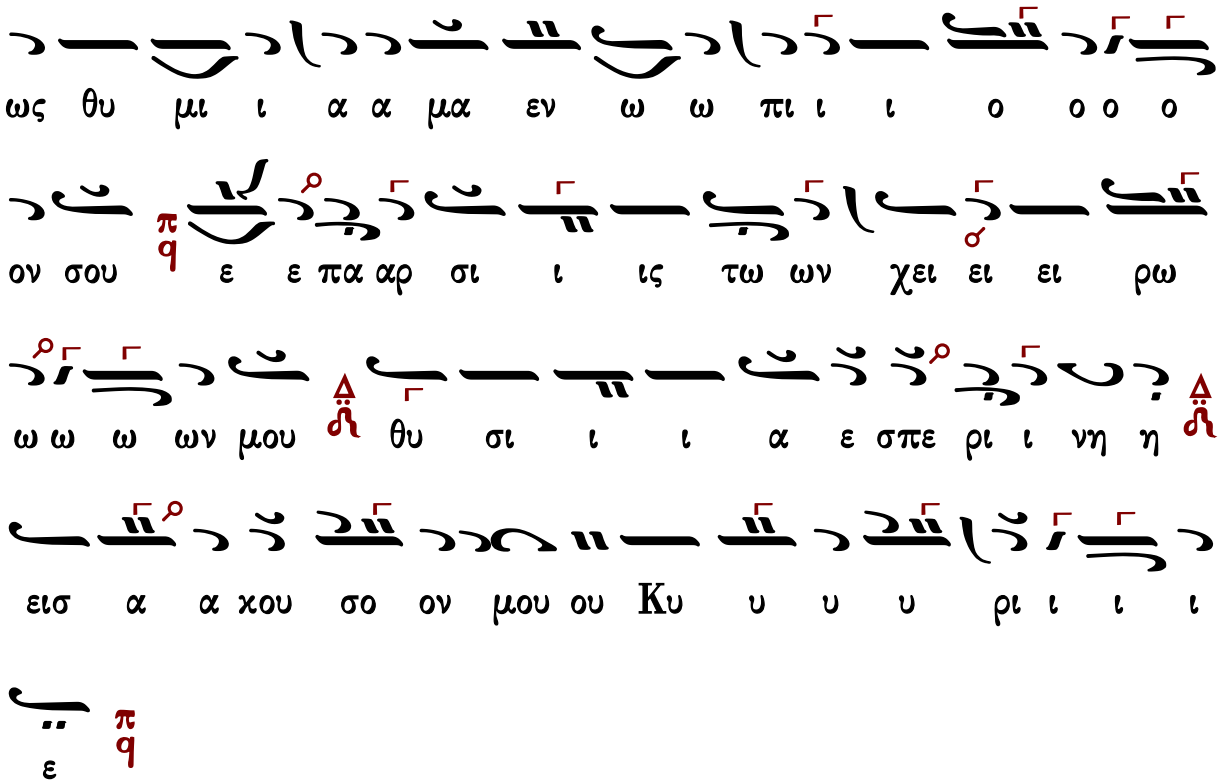

Στιχολογία

Πέτρου Βυξαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

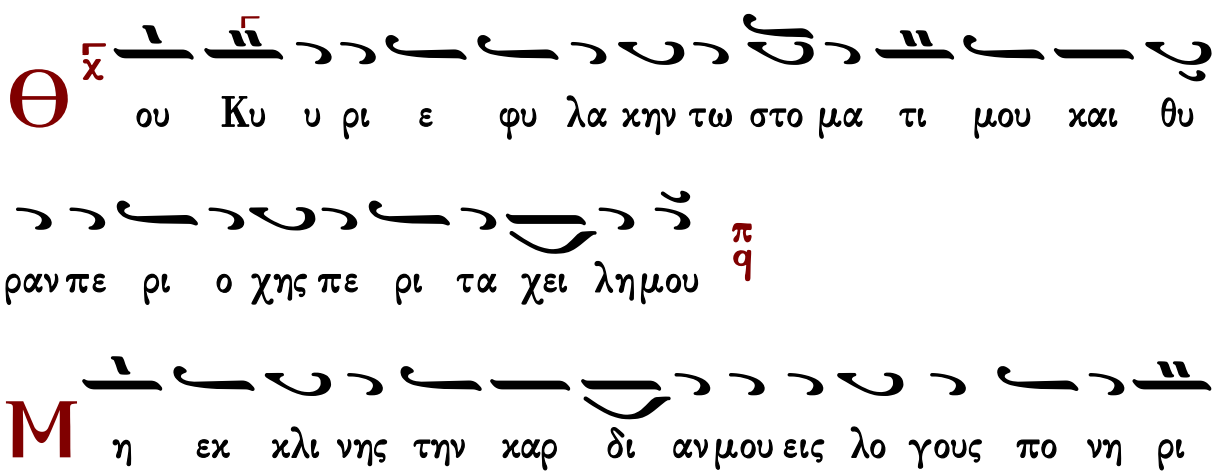

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις

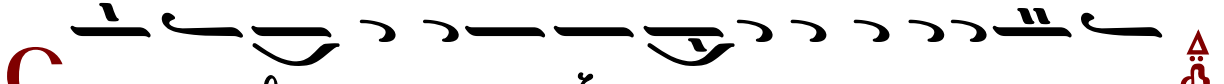
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν

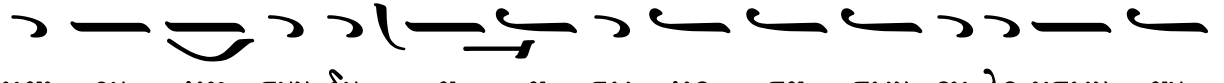
και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

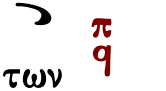
των

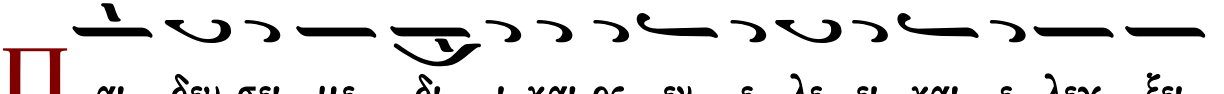
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

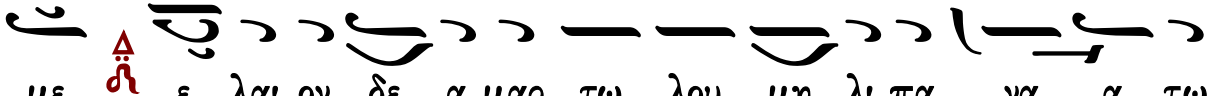
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ην μου

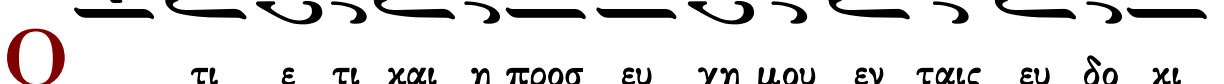
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

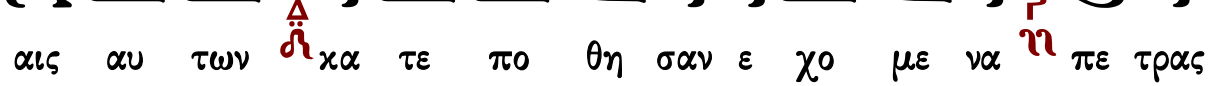
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

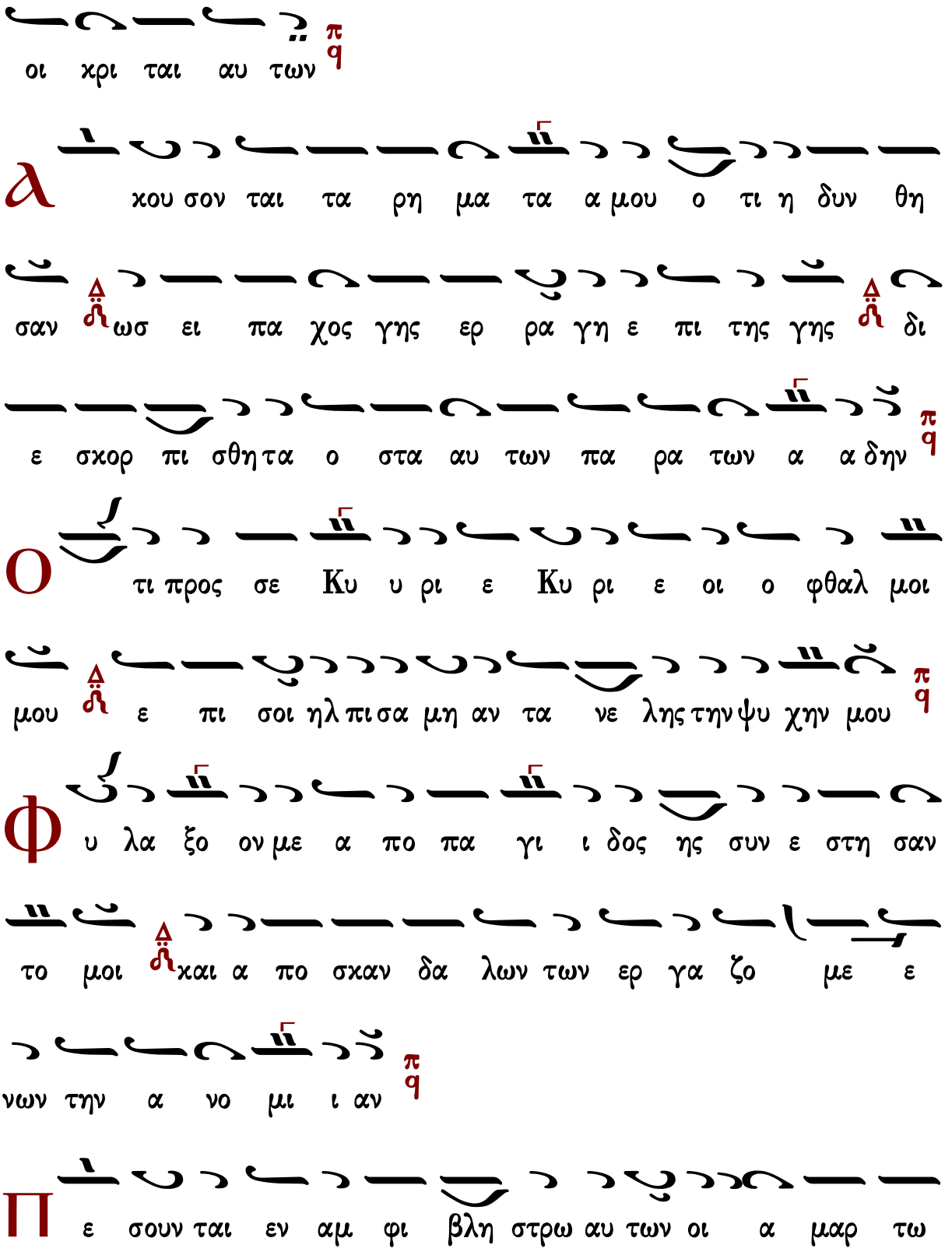
οι χρι ται αυ των
λ
χου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

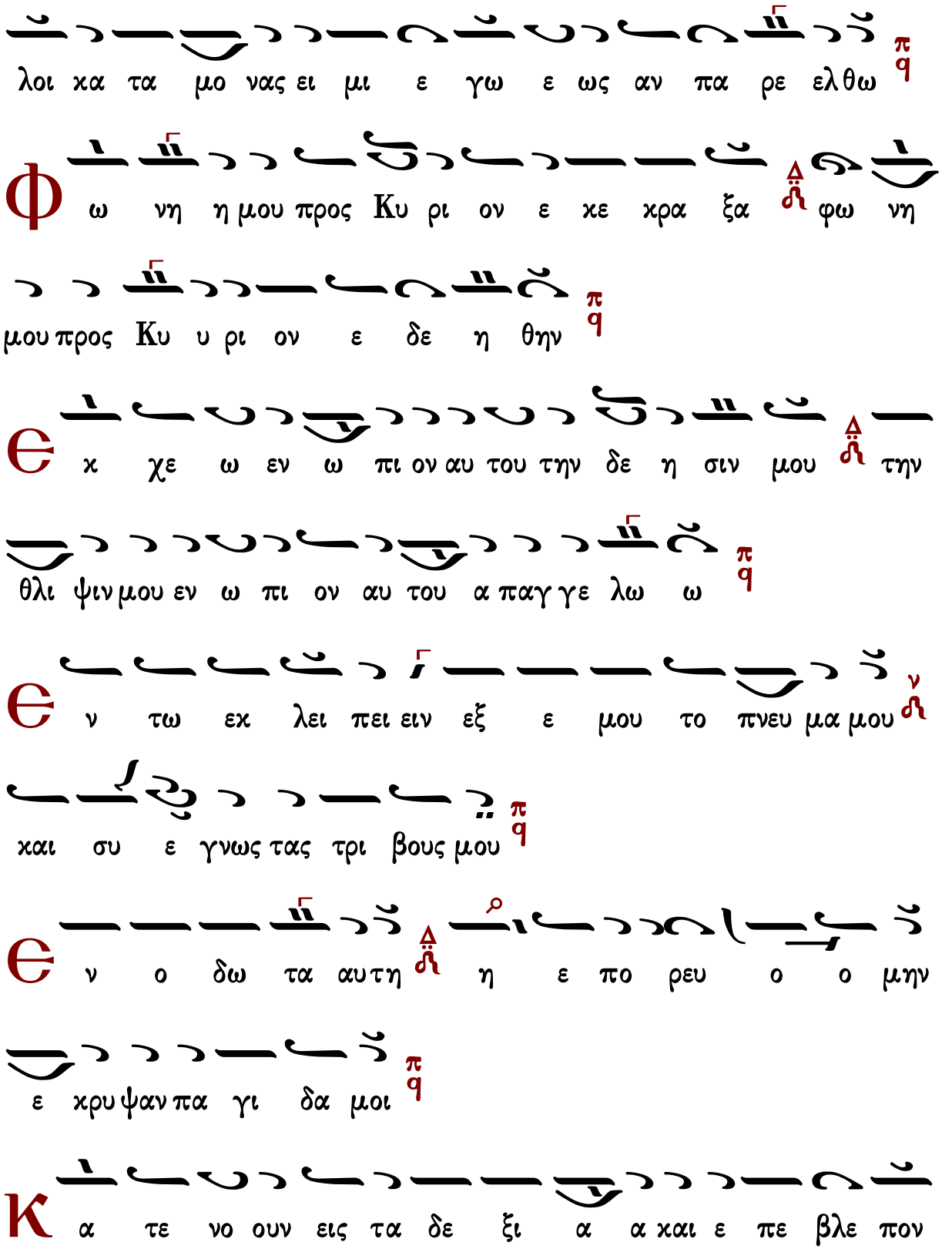
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ τε χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

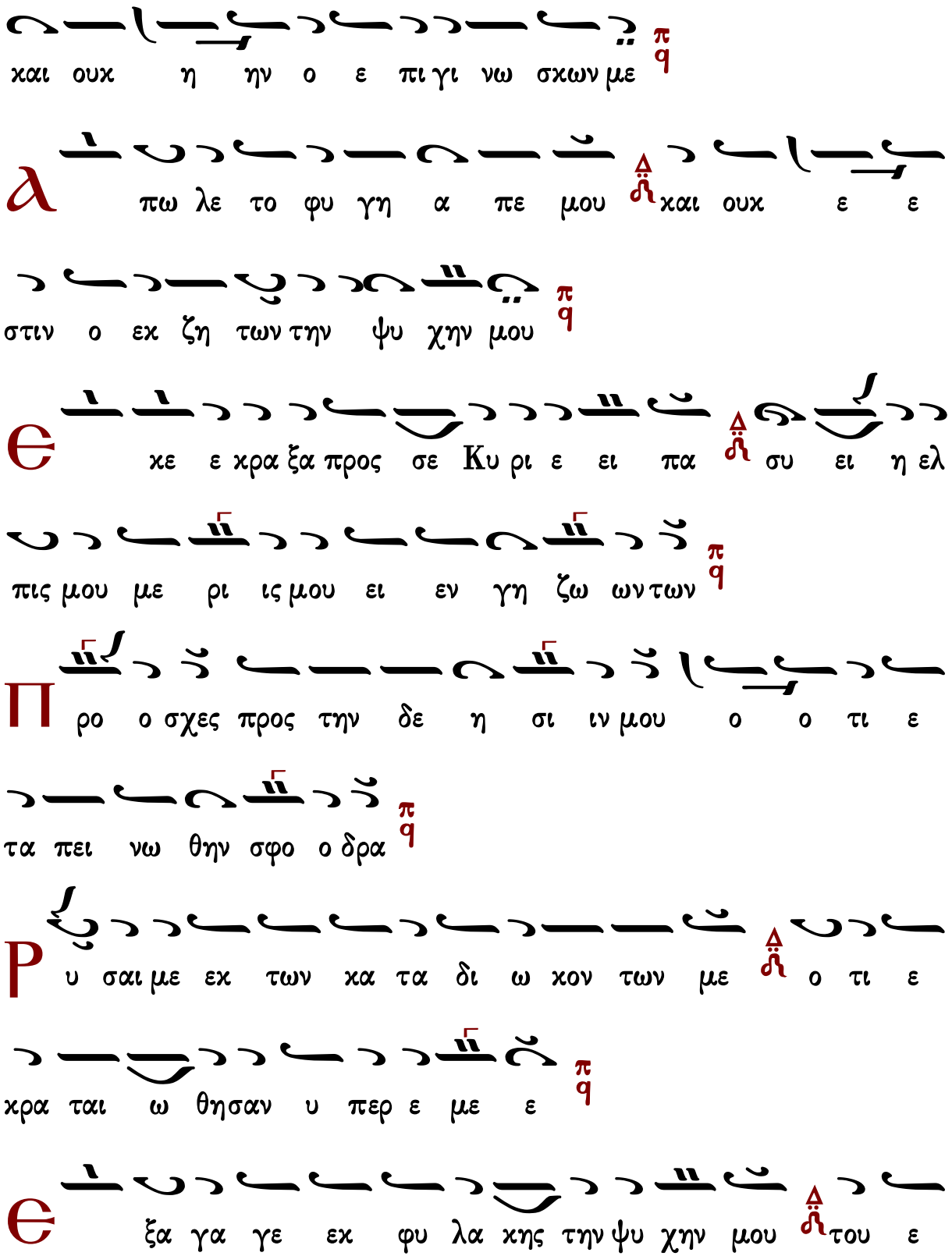
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

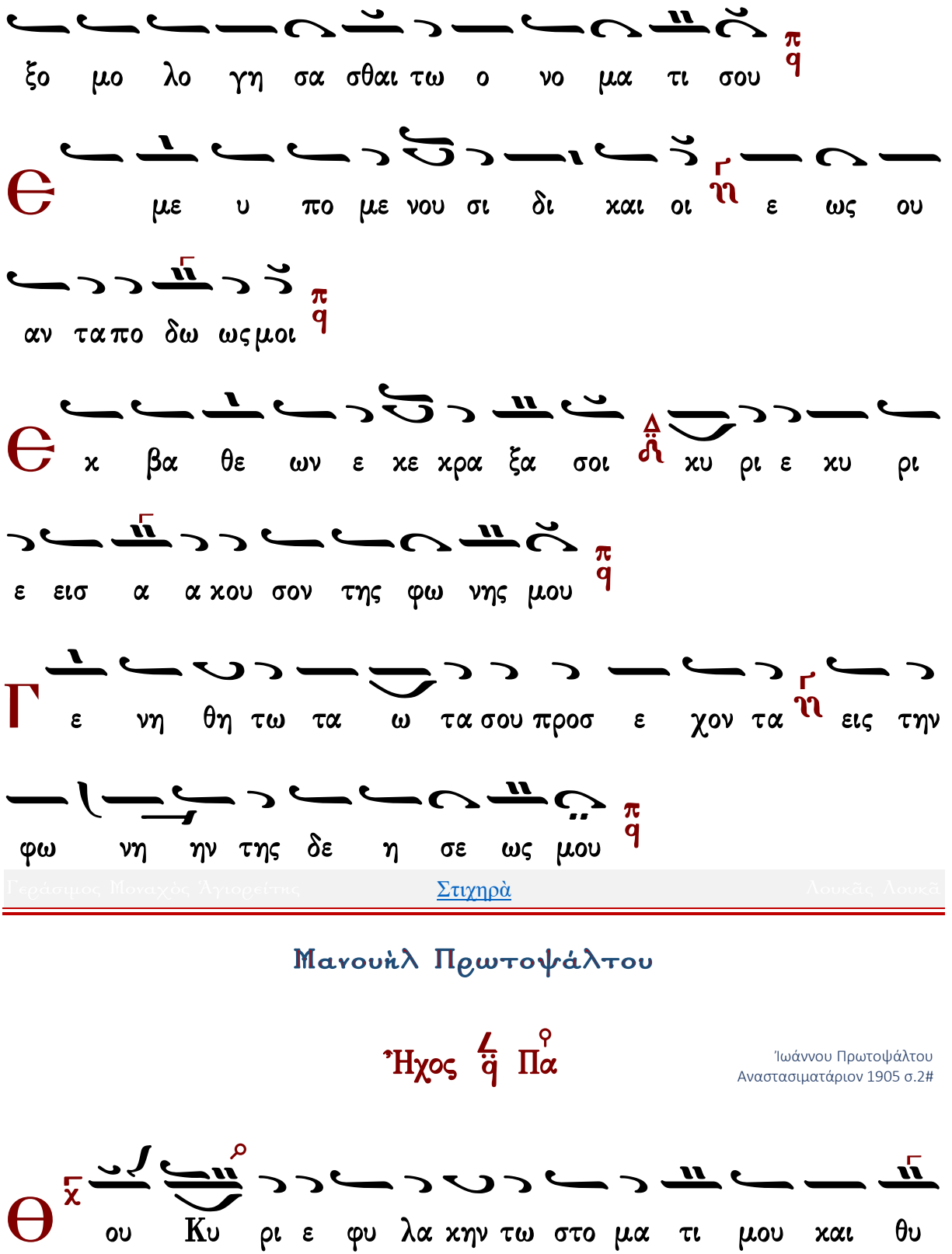

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.2#

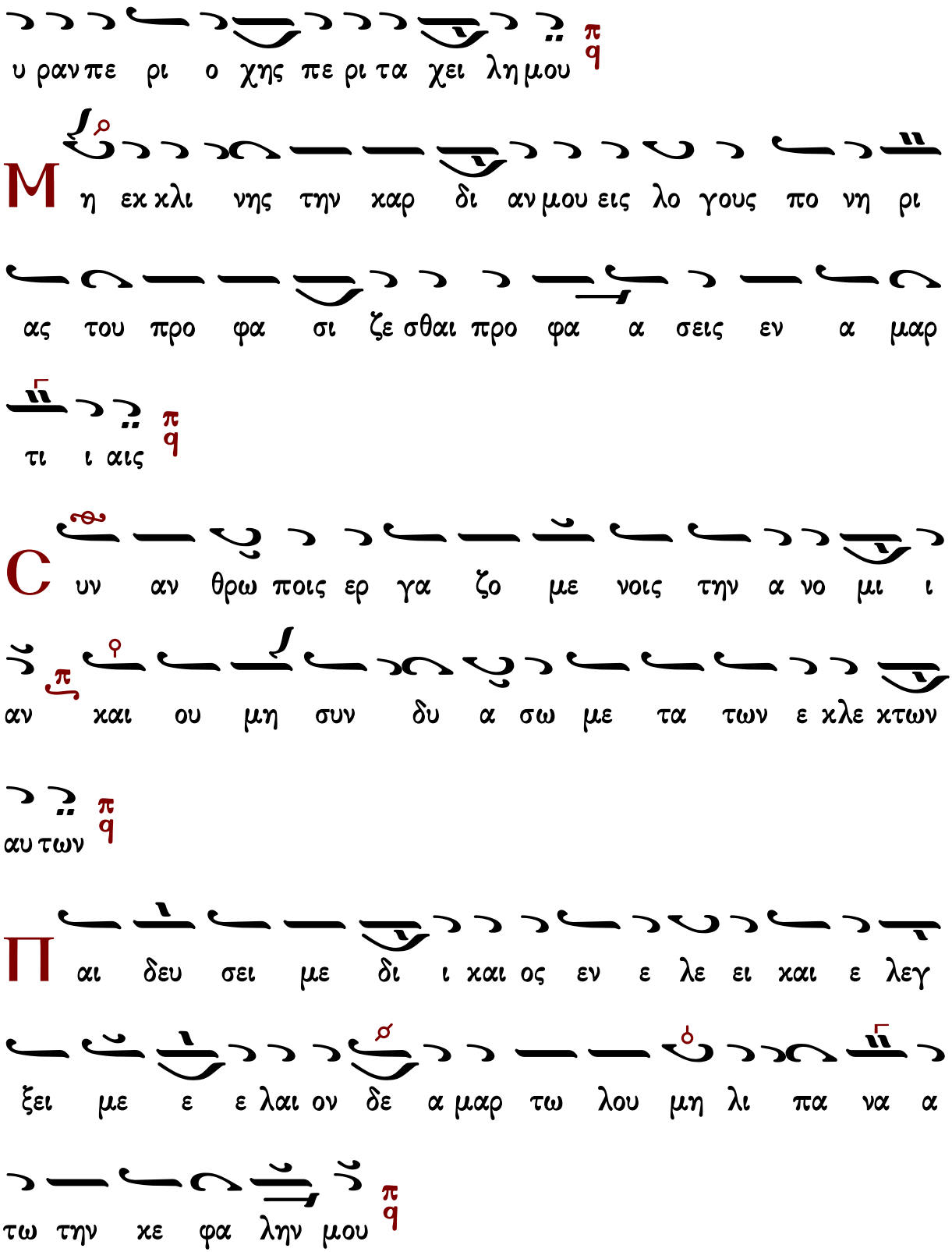
υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου

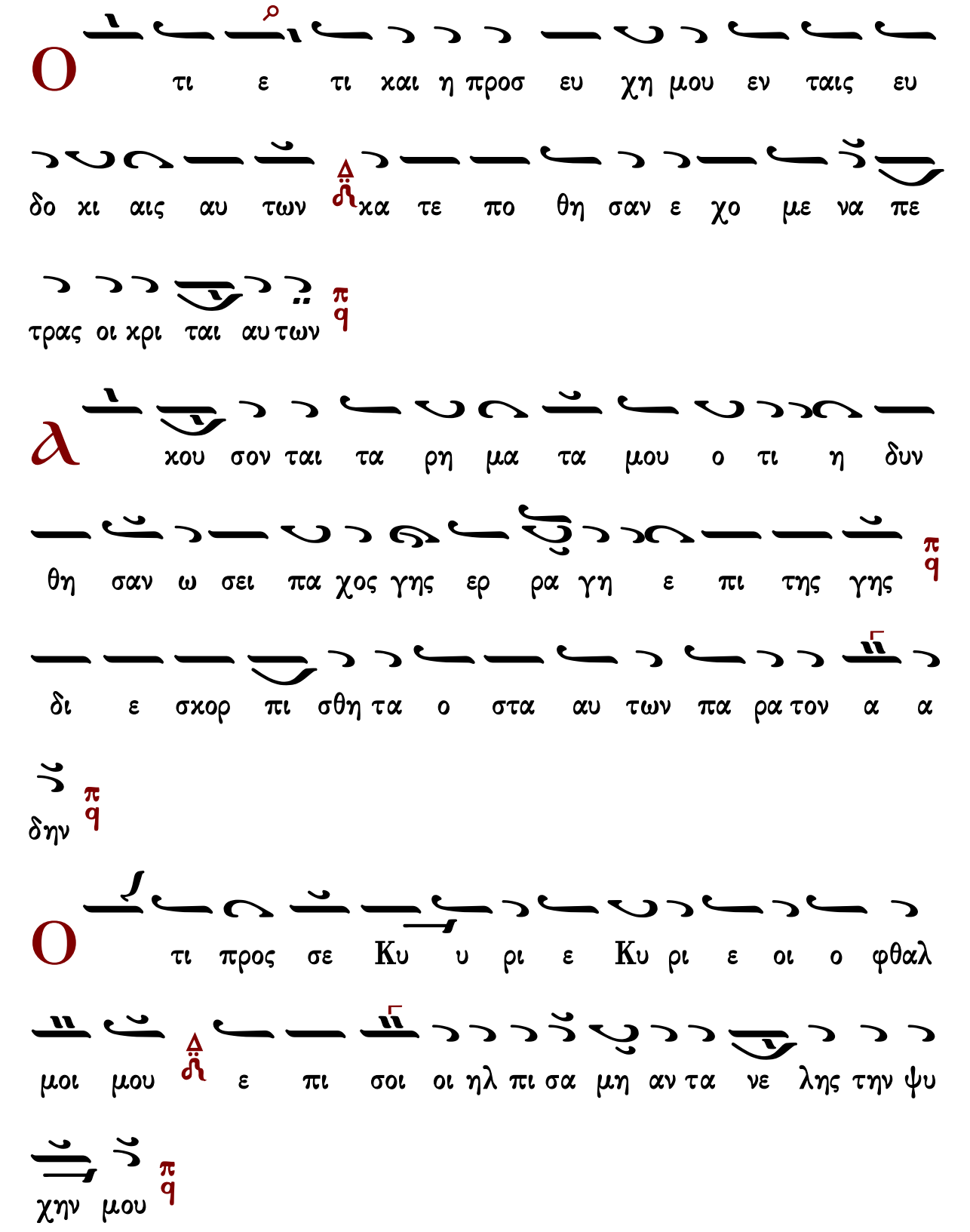
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
π q
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
π q
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
π q
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
π q

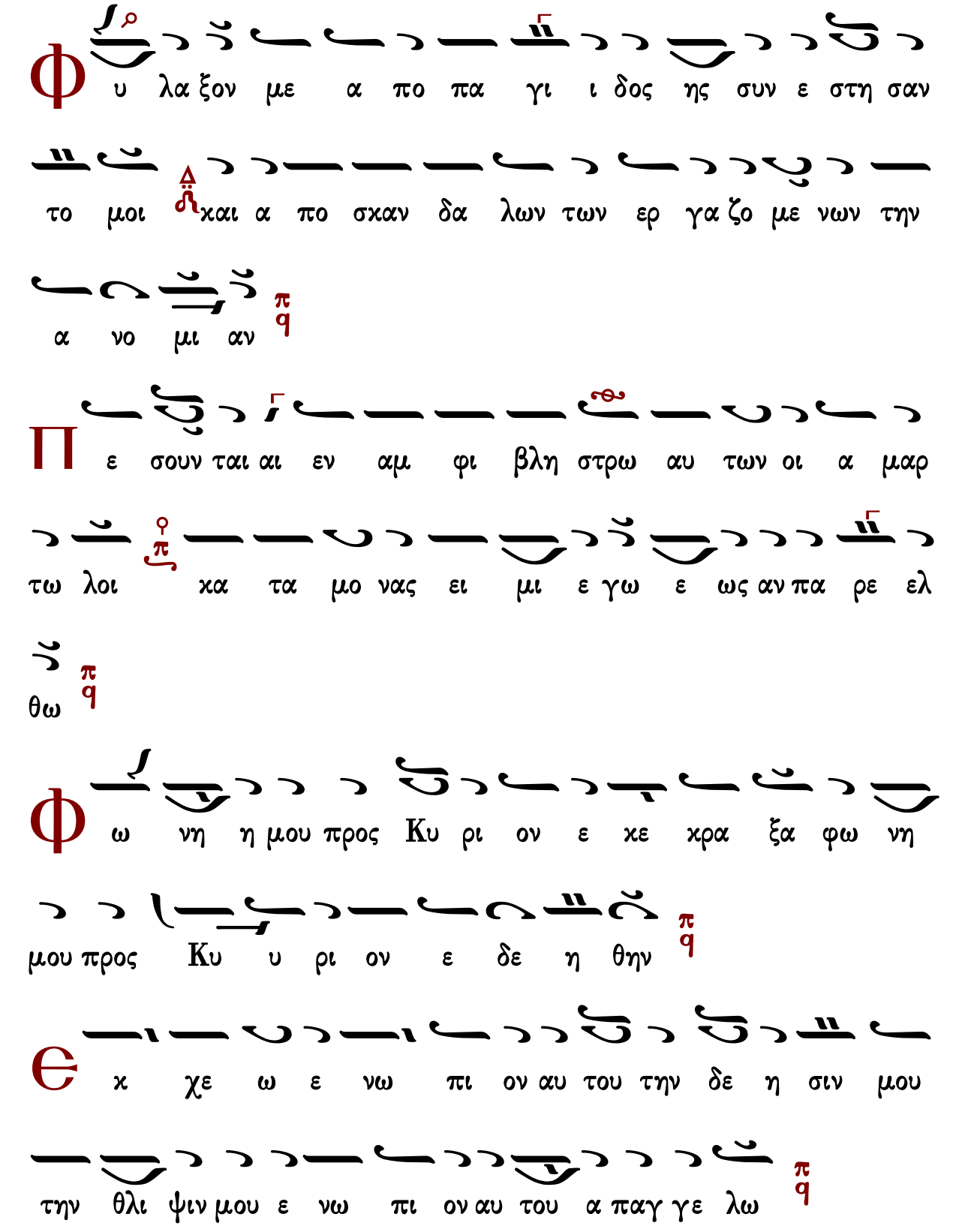
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν π q
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω π q
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π q
Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω π q

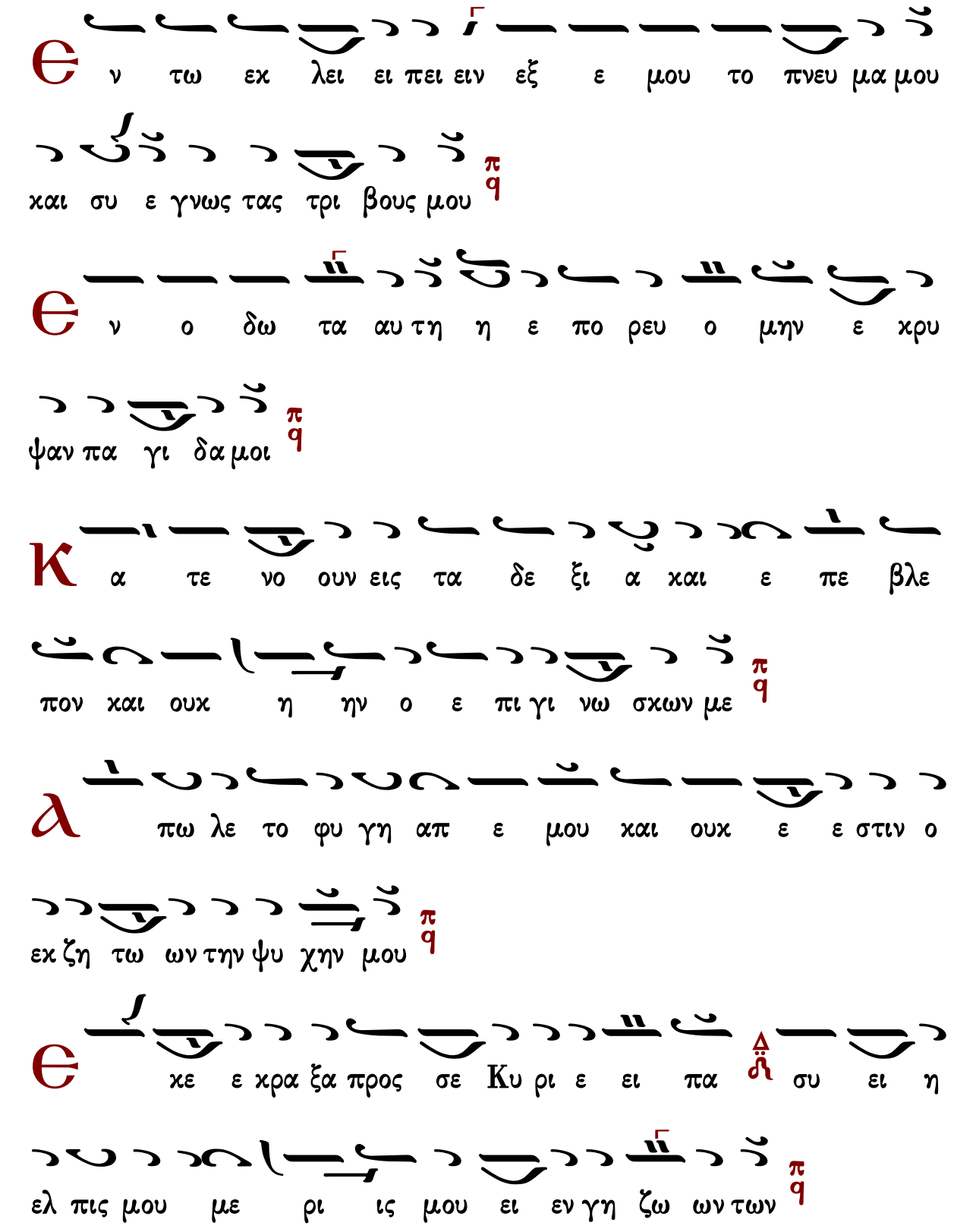
ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

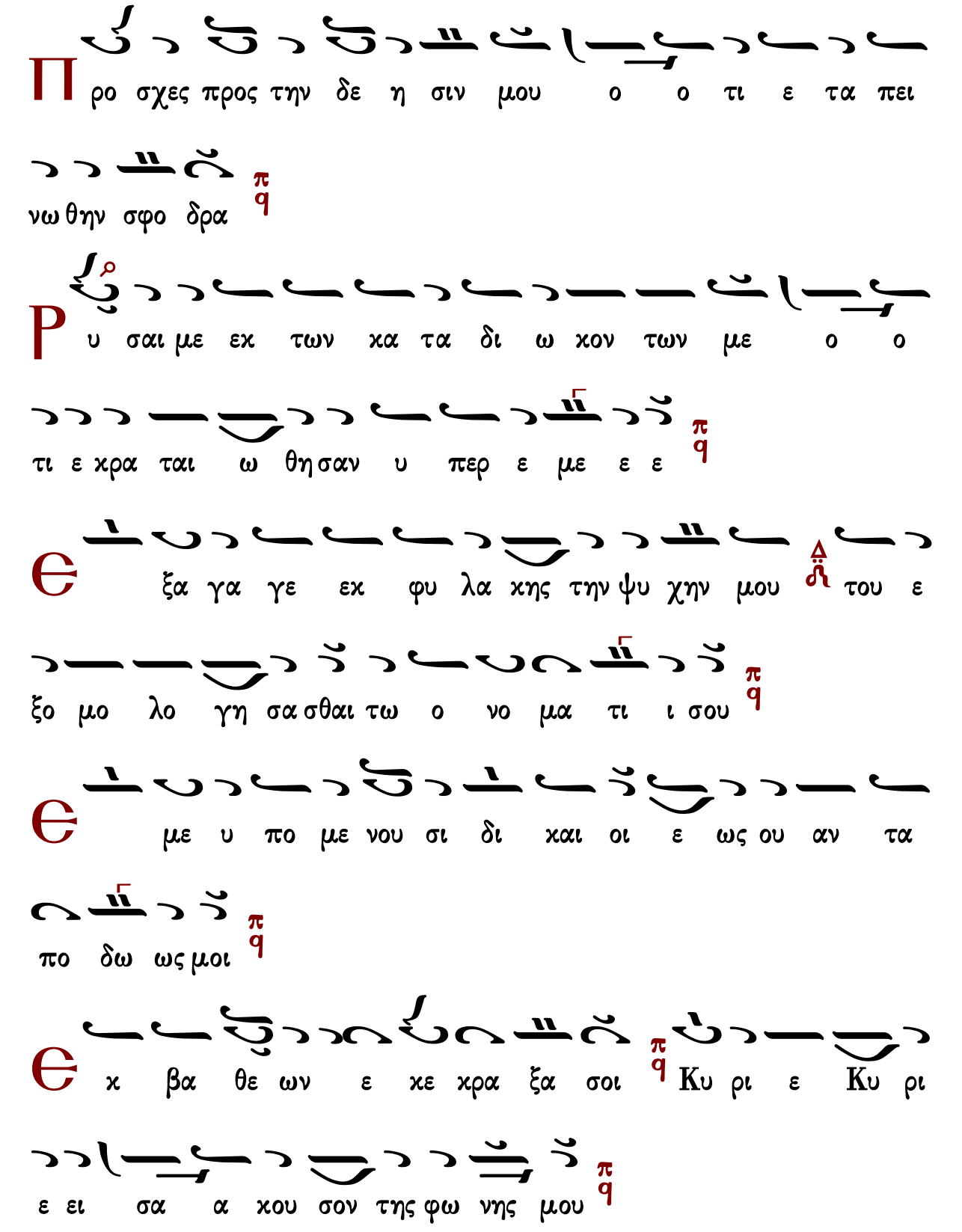
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
Θξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θμε υ πο με νου σι δι καιοι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Θχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα α κου σον της φω νης μου

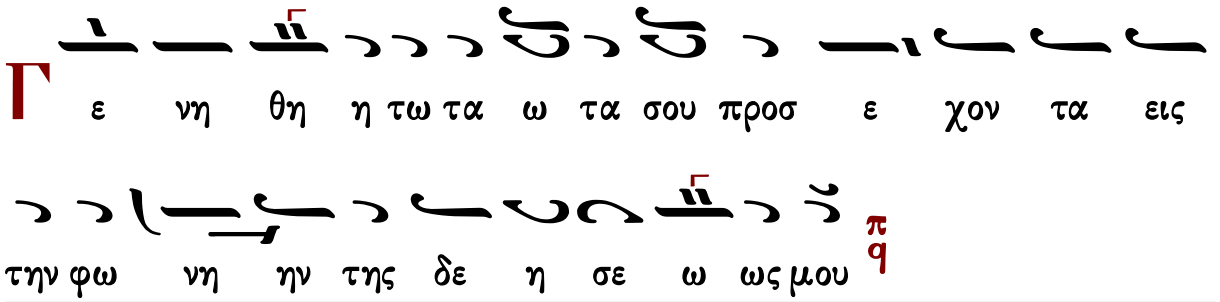

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

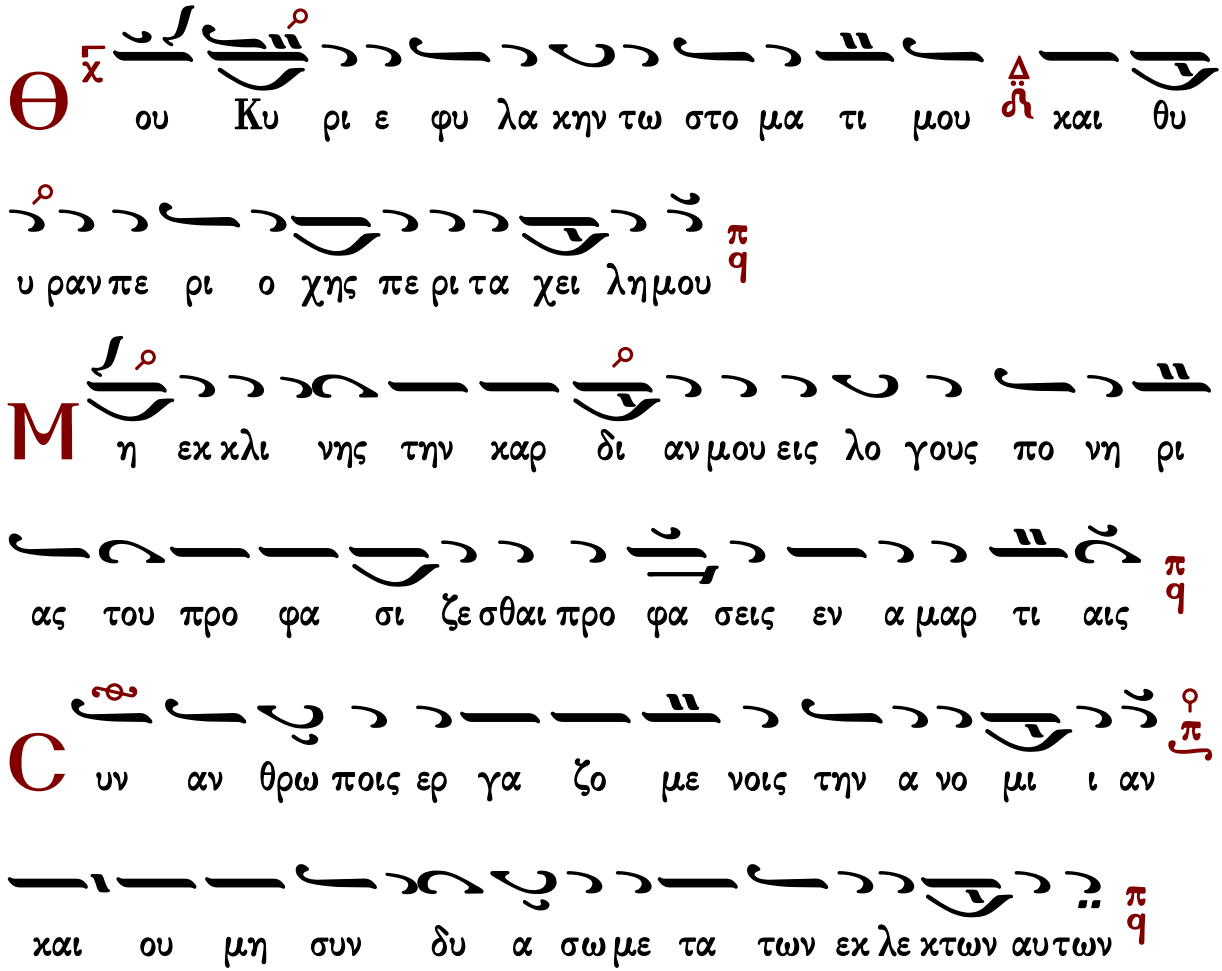

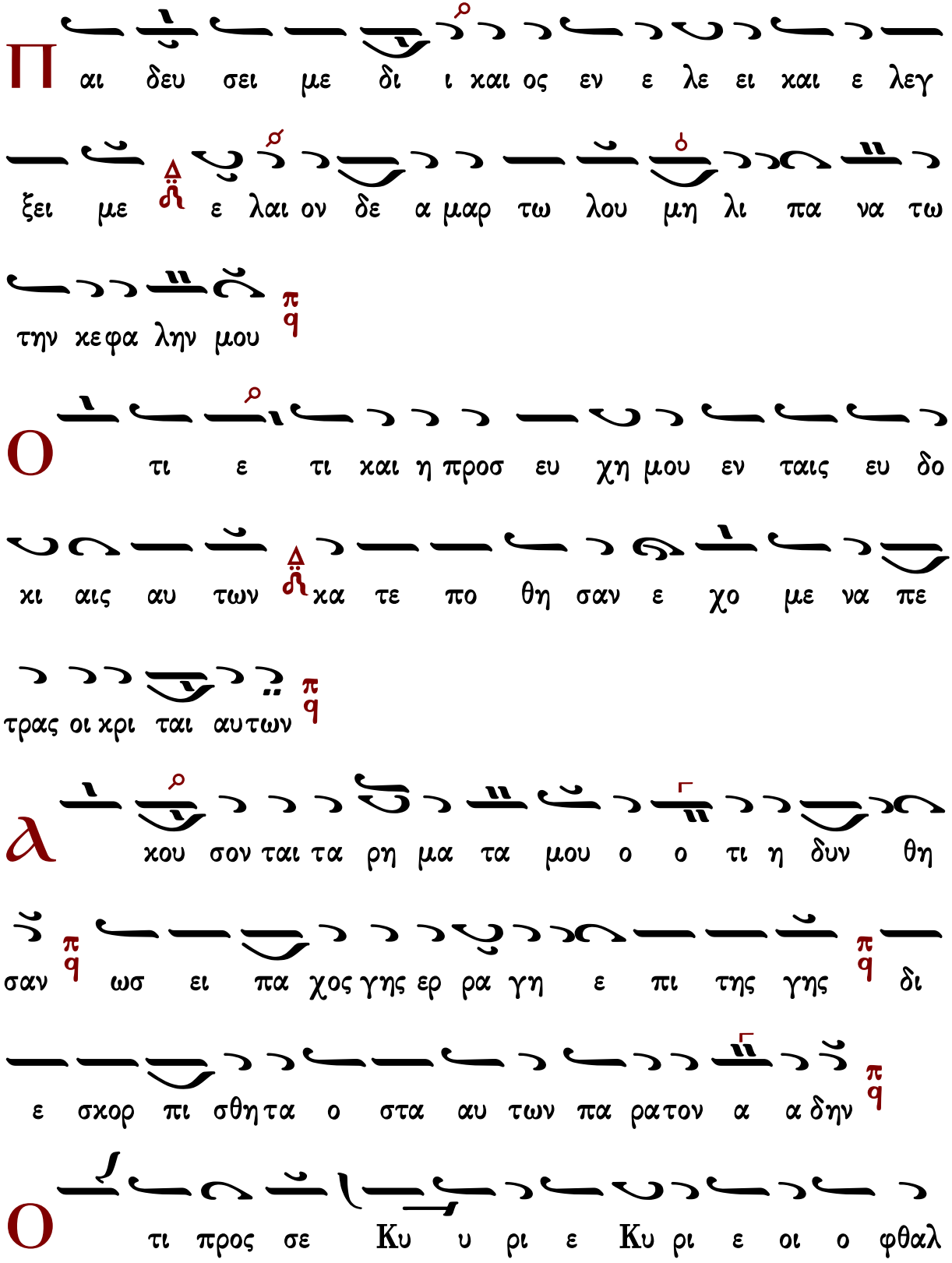
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ελ αι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυτων
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

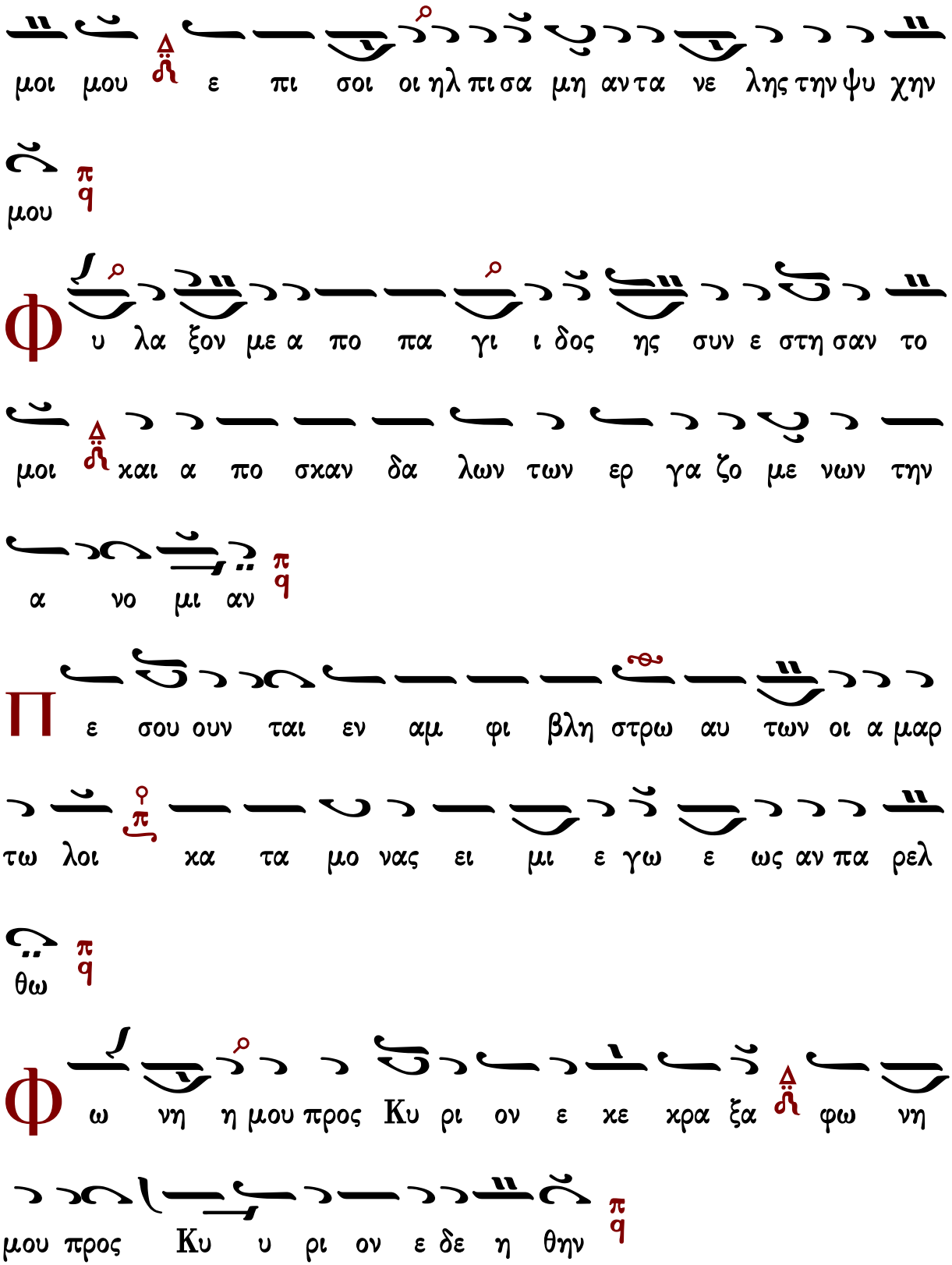
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

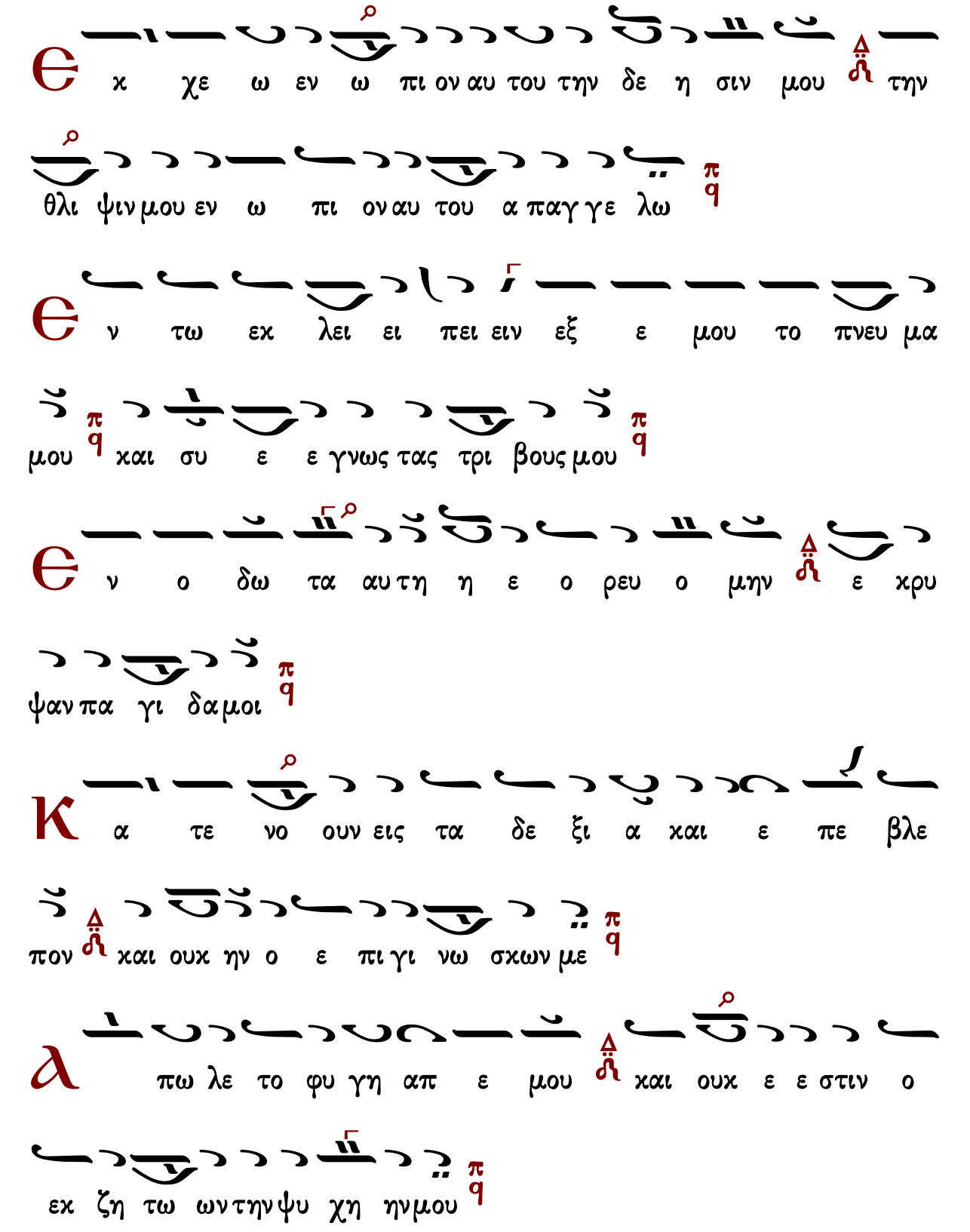
Ϲ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Ϲ ν τω εχ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Ϲ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

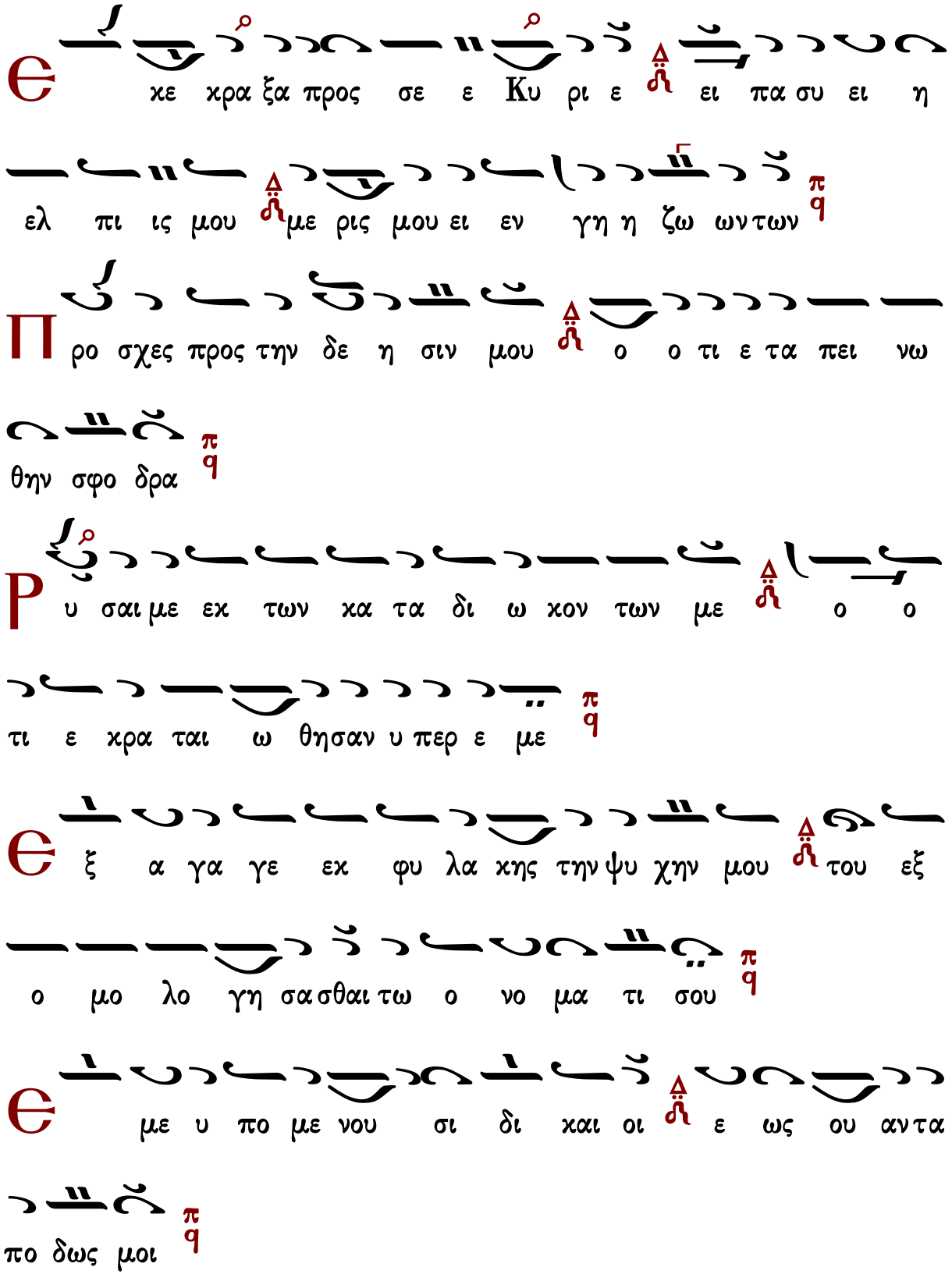
Θε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ωντων
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι

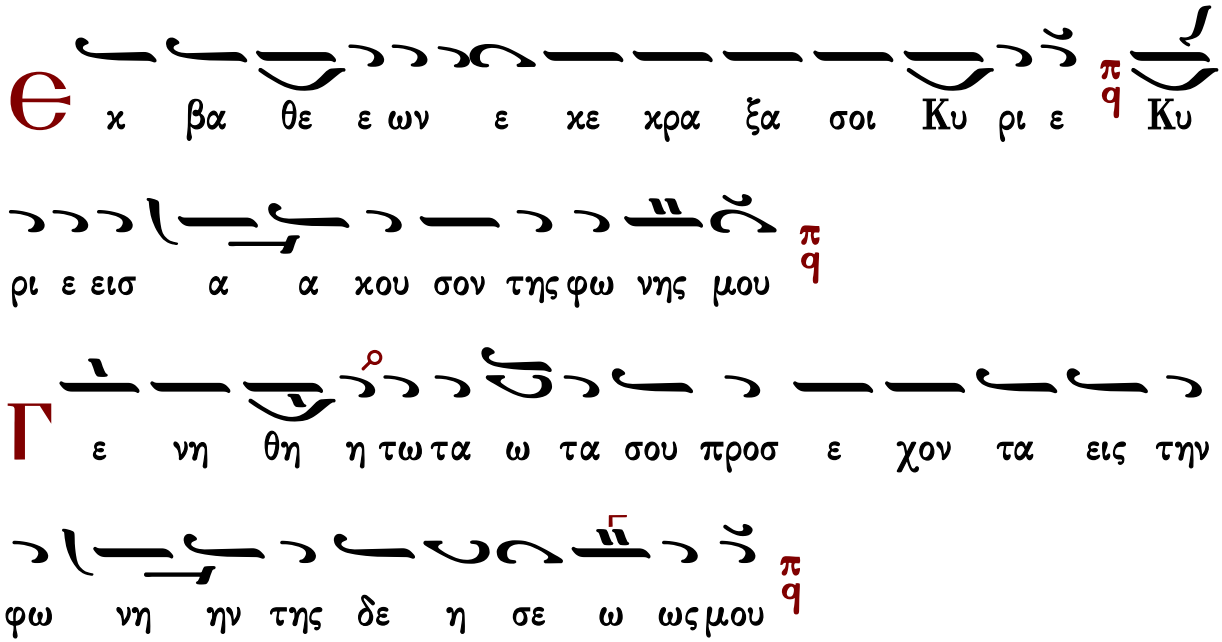

Στιχηρὰ

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.301*

πα α α θος τοις α πο στο λοις ε λε γε
εν εν τη η η η ο ο ο ο δω ι δου α να βαι
νο μεν εις I ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη
σε ται ο Yι ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε
γρα πται αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε ουν
και η μεις κε κα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις
συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω
μεν και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ι ου ου η
δο ο ναις ι να και συ ζη η σω ω μεν α αυ τω
και α κου σω μεν βο ω ω ων τος α αυ του ουκ ε

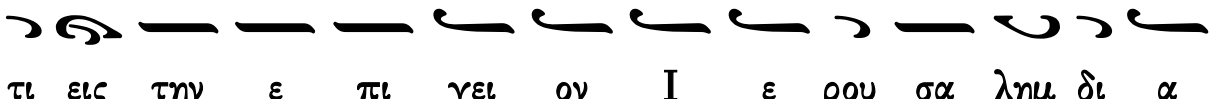

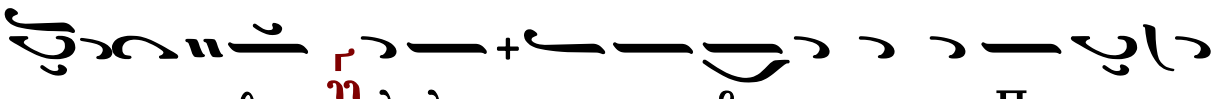

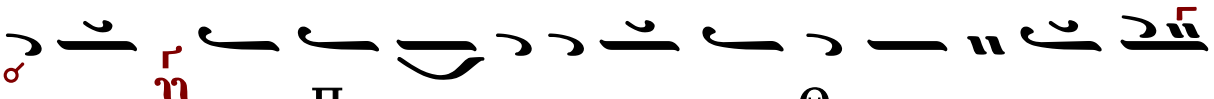

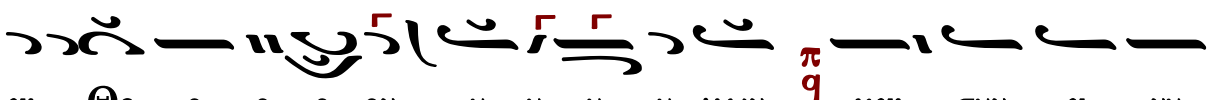

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϑ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.302*

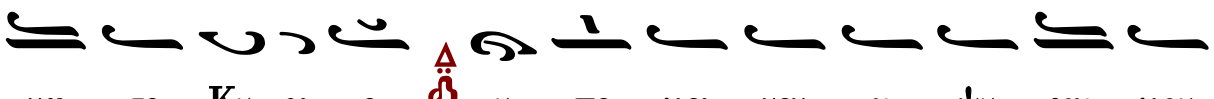

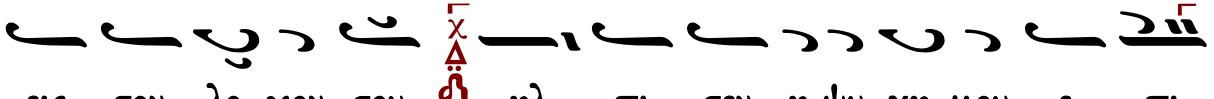

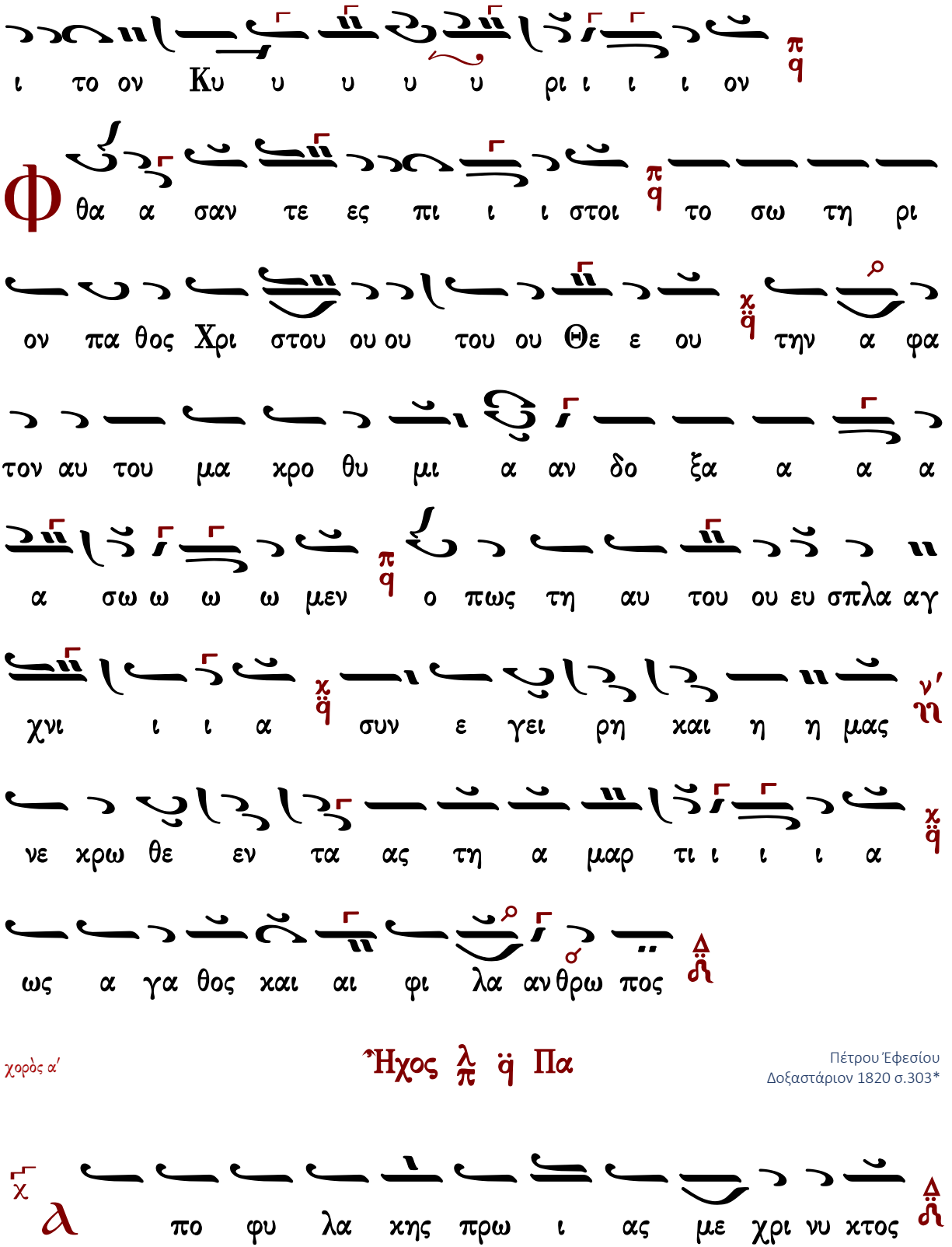

χορὸς α′

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.303*

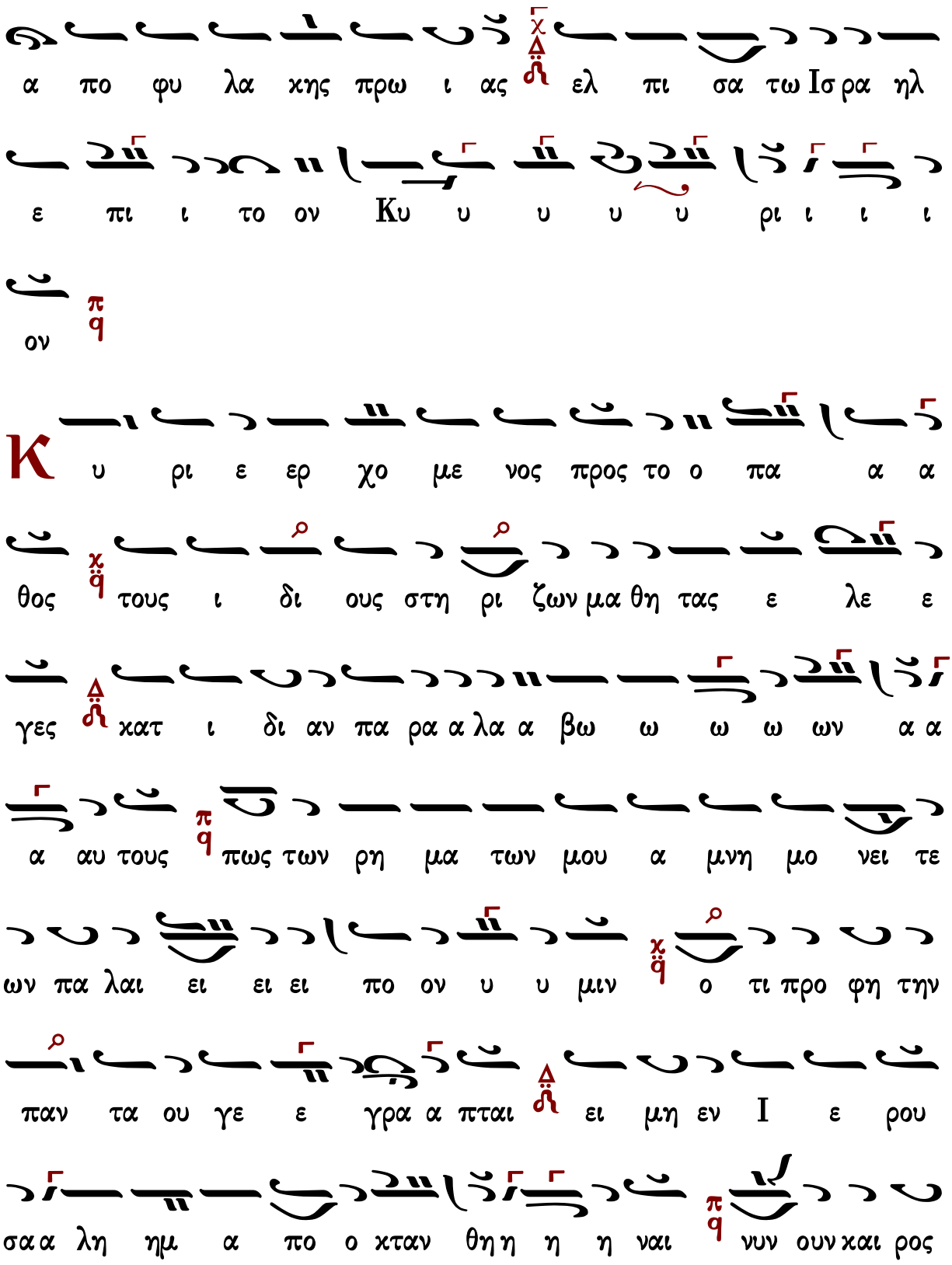
απο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ
επι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ον
Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α
θος τους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε λε ε
γες κατ ι δι αν πα ρα α λα α βω ω ω ω ων α α
α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε
ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την
παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν Ι ε ρου
σα α λη ημ α πο ο χταν θη η η η ναι νυν ουν χαι ρος

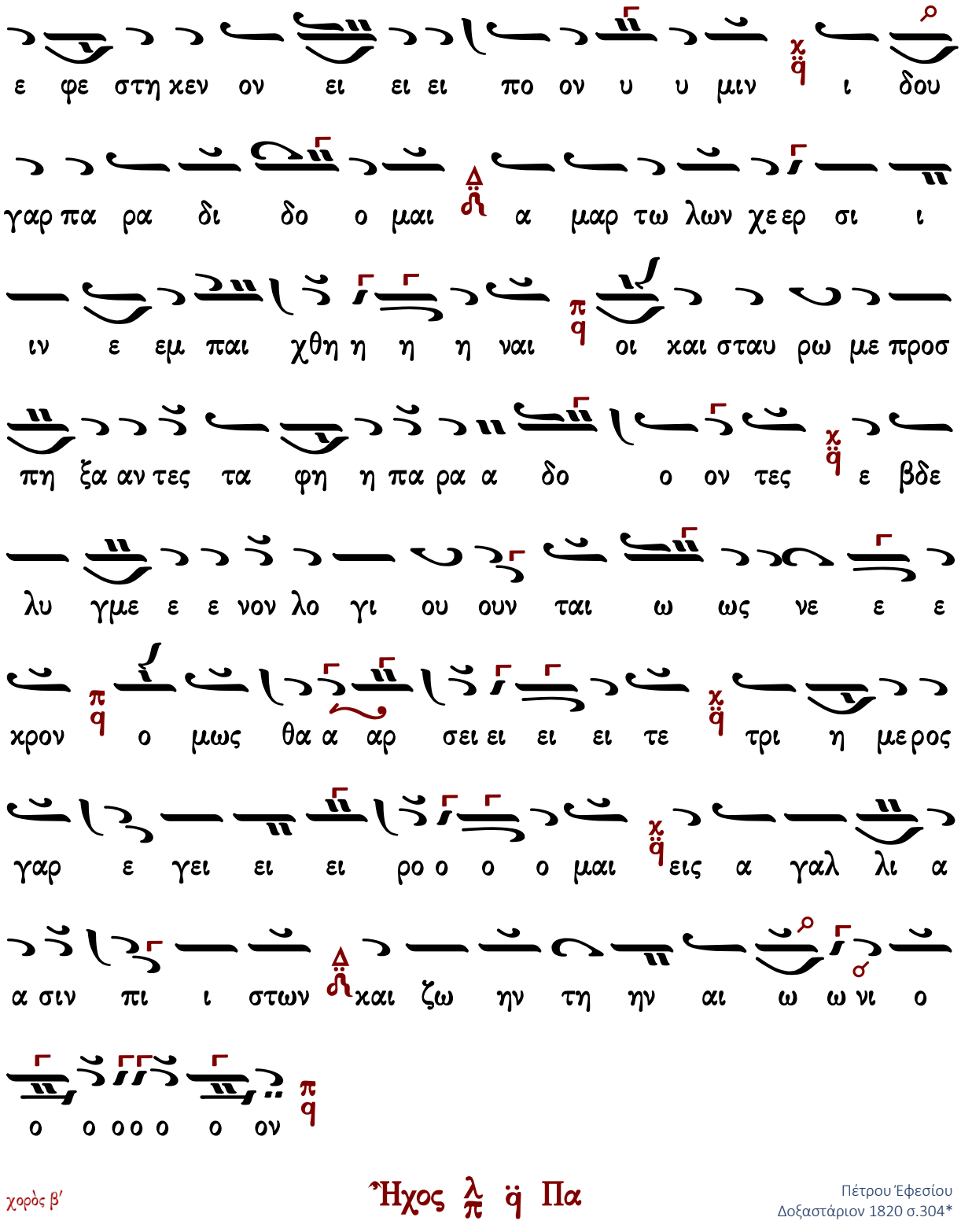

χορὸς β′

Ἦχος λ ϊ̈ ϥ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.304*

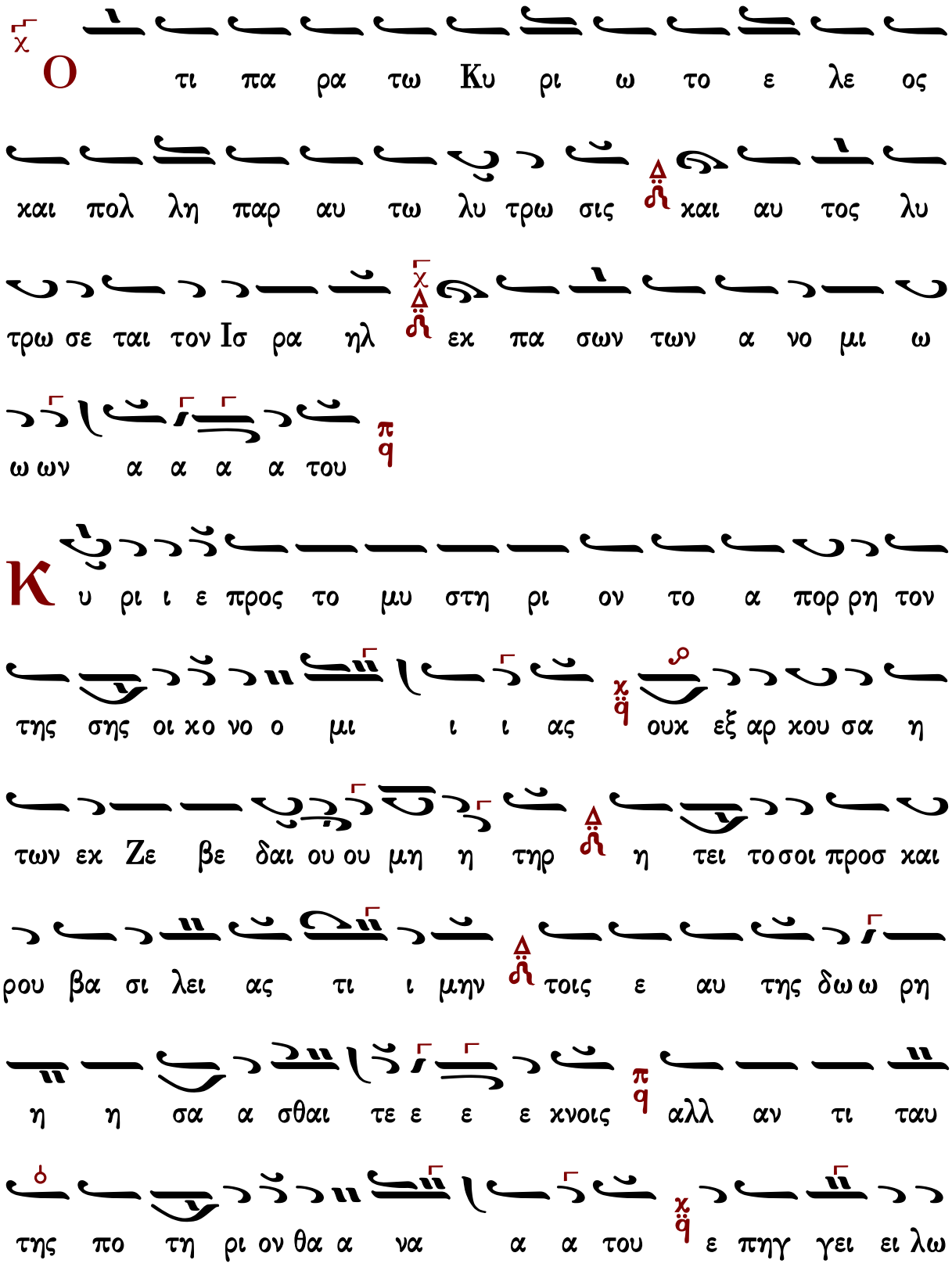
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω
ων ων α α α α του
Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον
της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα η
των εκ Ζε βε δαι ου ου μη η τηρ η τει τοσοι προσ και
ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη
η η σα α σθαι τε ε ε ε κνοις αλλ αν τι ταυ
της πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω

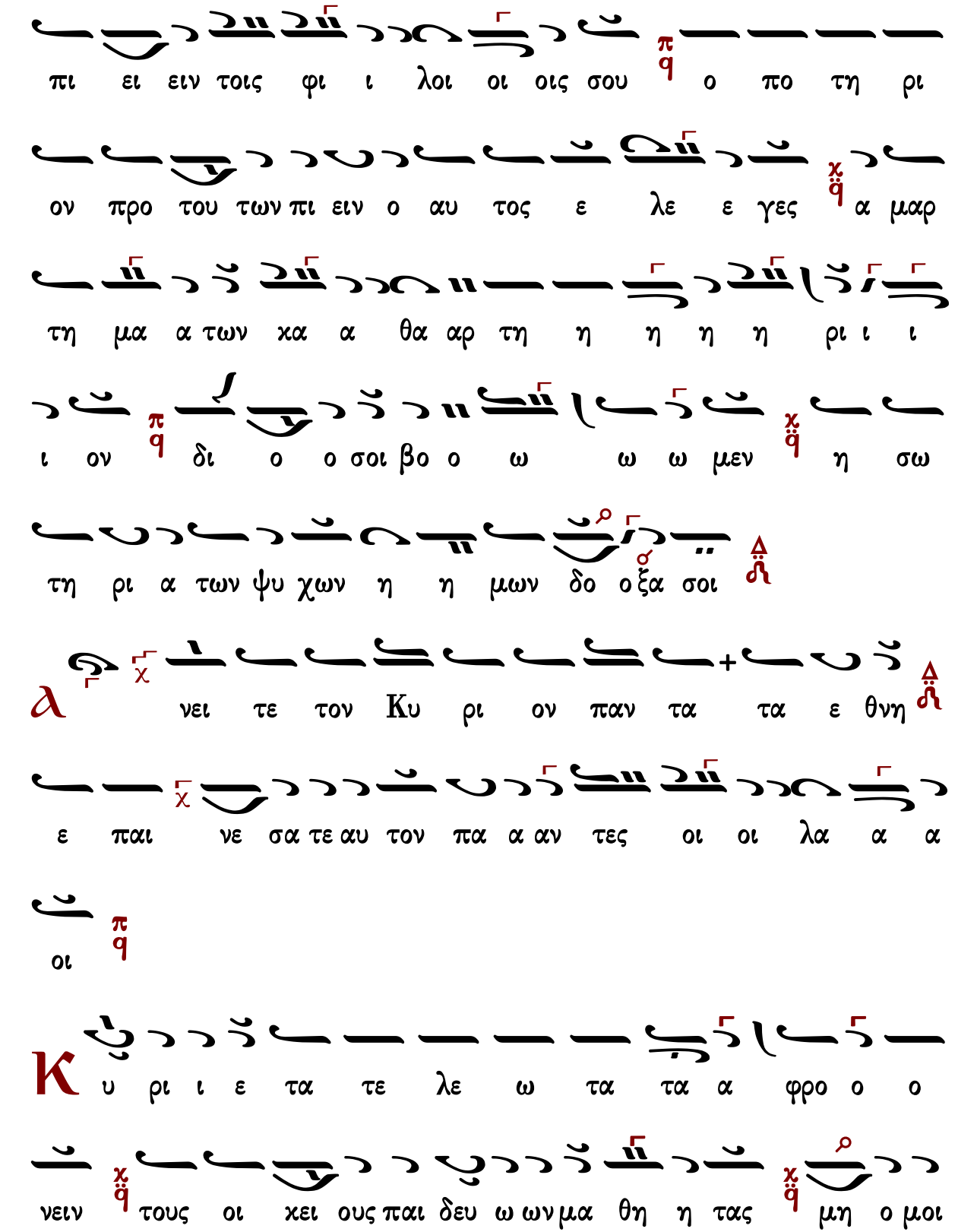
πι ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι
ον προ του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ
τη μα α των χα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι
ι ον δι ο ο σοι βο ο ω ω ω μεν η σω
τη ρι α των ψυ χων η η μων δο ο ξα σοι
νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα α φρο ο ο
νειν τους οι κει ους παι δευ ω ων μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το
κα τα αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ε
ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις
μα α θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ων υ πα α
α αρ χω ο πρω τος ουν υ υ μων ε στω παν τω ων
δι α α α α χο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο
αρ χο με ε νος ο προ χρι θει εις δε ω ως ο ο
ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ ε λη
λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι A δαμ δι α α χο ο
νη η η σαι και λυ τρον δου ναι αν τι ι πο ολ

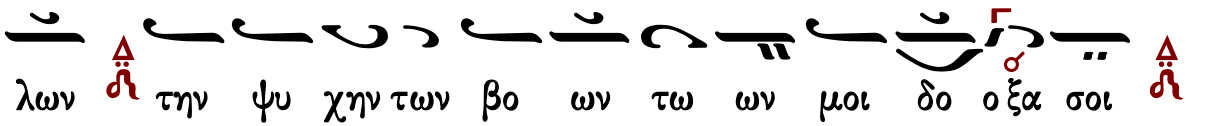

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

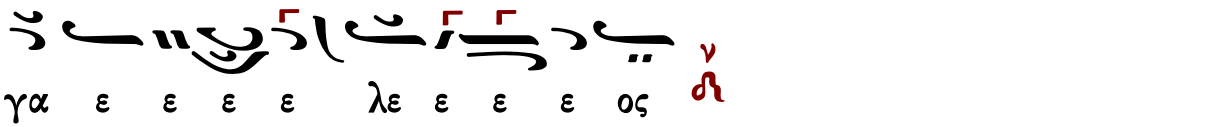

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος λ̇ π̈ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.306*

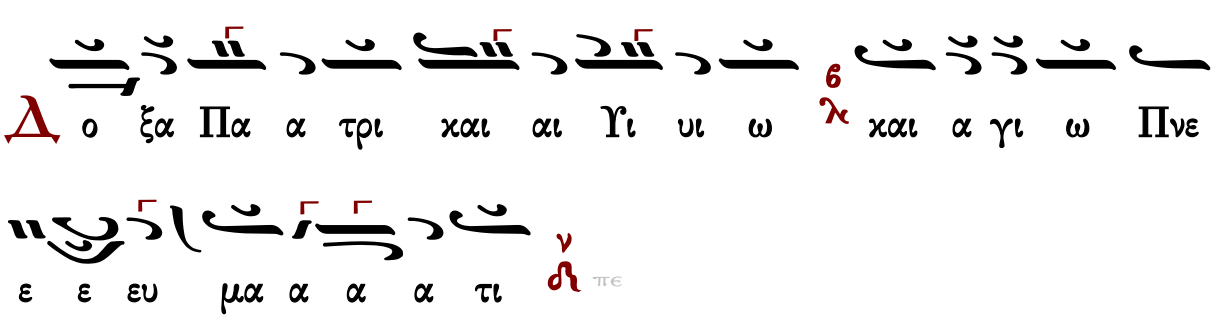

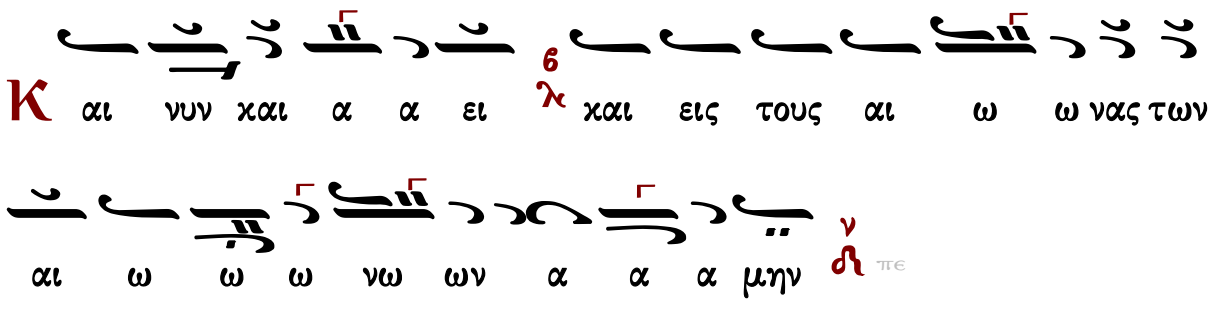

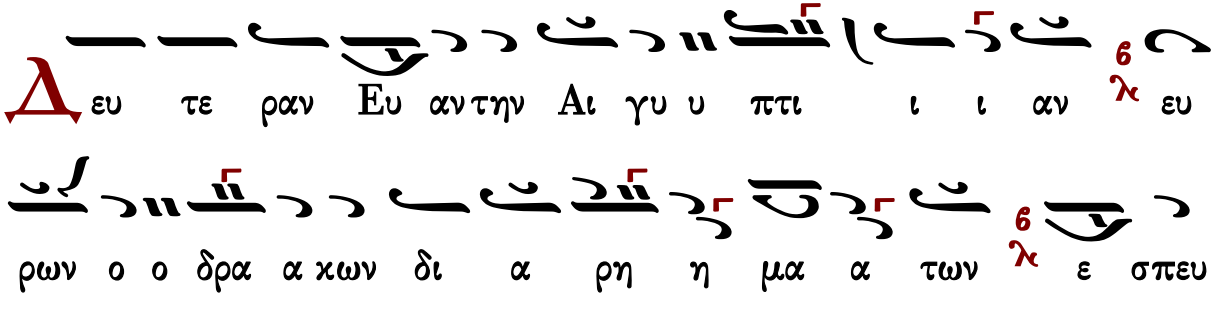

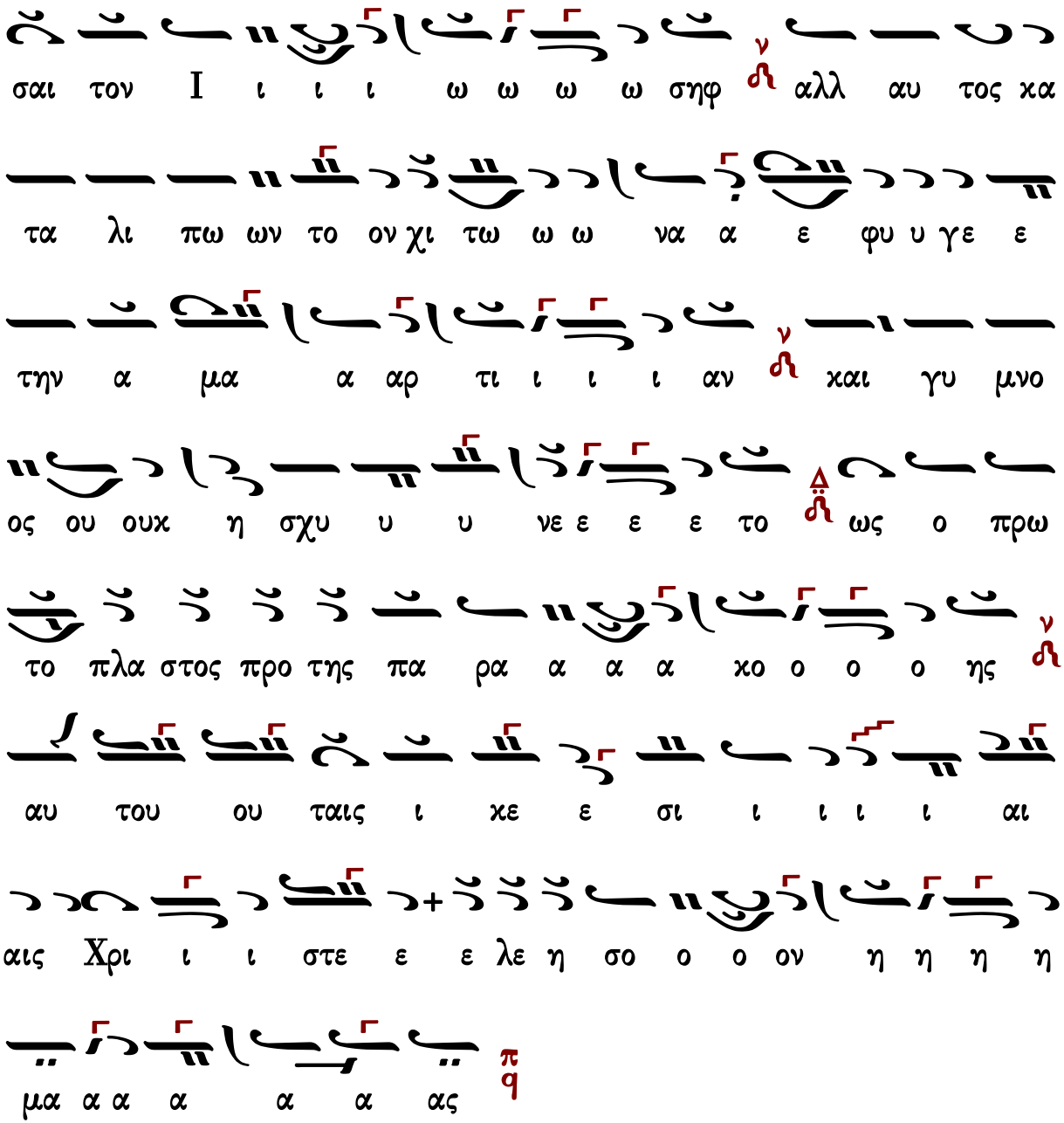

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῴδιον 1886 σ.152#

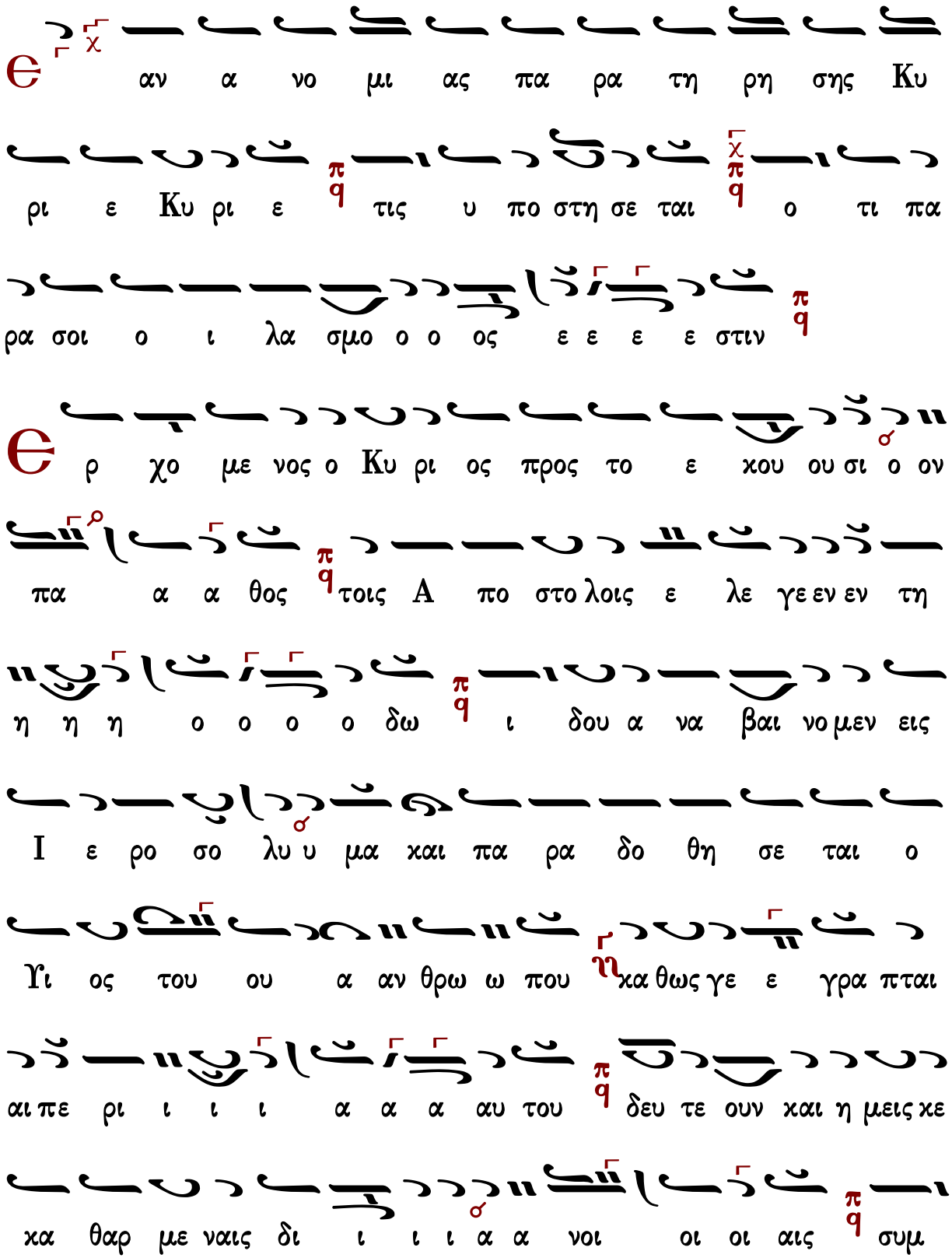
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε χου ου σι ο ον
πα α α θος τοις Α πο στο λοις ε λε γε εν εν τη
η η η ο ο ο ο δω ι δου α να βαι νο μεν εις
Ι ε ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο
Υι ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε ουν και η μεις κε
κα θαρ με ναις δι ι ι ι α α νοι οι οι αις συμ

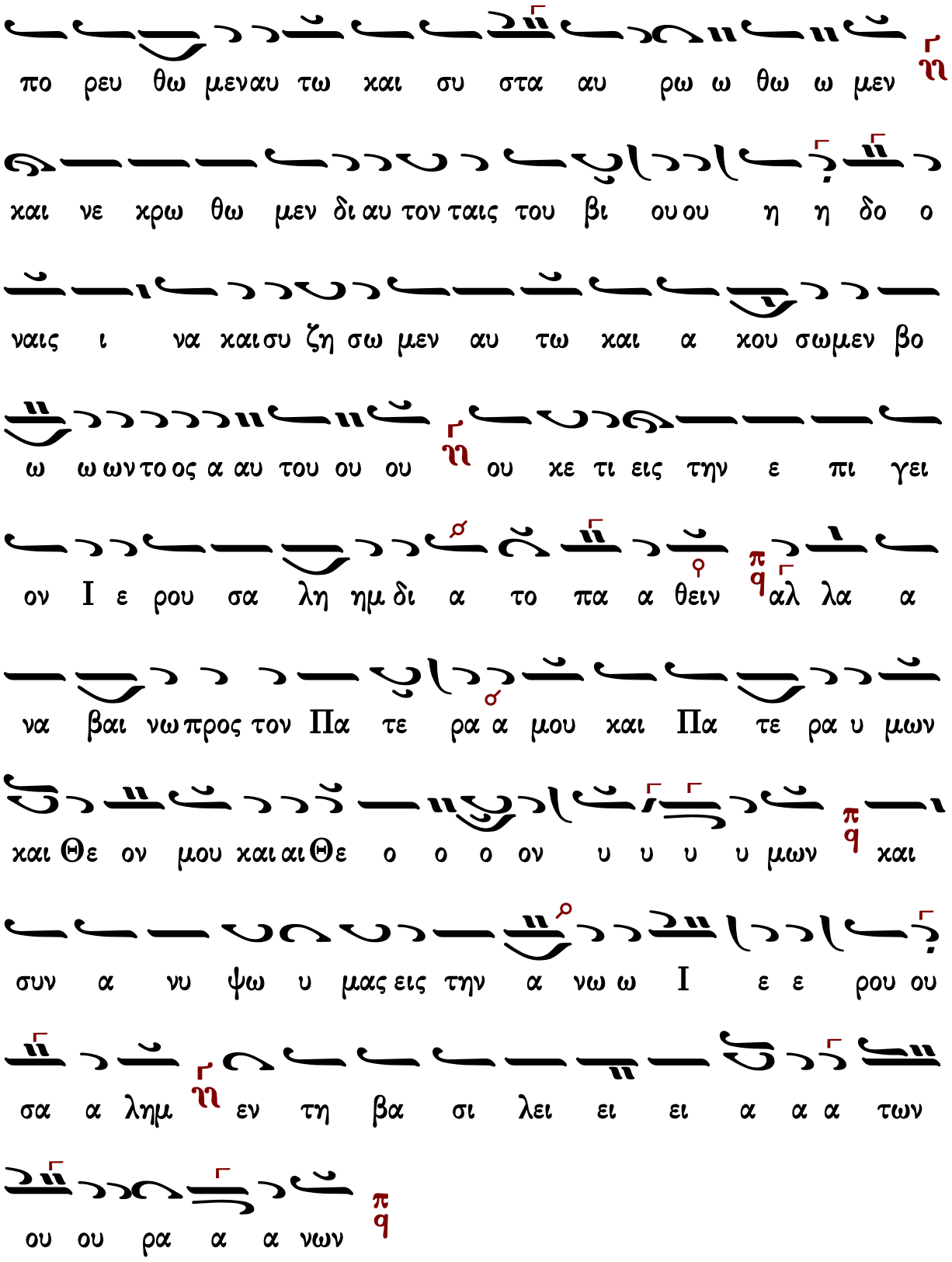
πο ρευ θω μεναυ τω και συ στα αυ ρω ω θω ω μεν
και νε χρω θω μεν δι αυ τον ταις του βι ου ου η η δο ο
ναις ι να καισυ ζη σω μεν αυ τω και α κου σωμεν βο
ω ω ωντοος α αυ του ου ου ου κε τι εις την ε πι γει
ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα α θειν αλ λα α
να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε ρα υ μων
και Θε ον μου καιαιΘε ο ο ο ον υ υ υ υ μων και
συν α νυ ψω υ μας εις την α νω ω Ι ε ε ρου ου
σα α λημ εν τη βα σι λει ει ει α α α των
ου ου ρα α α νων

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.153#
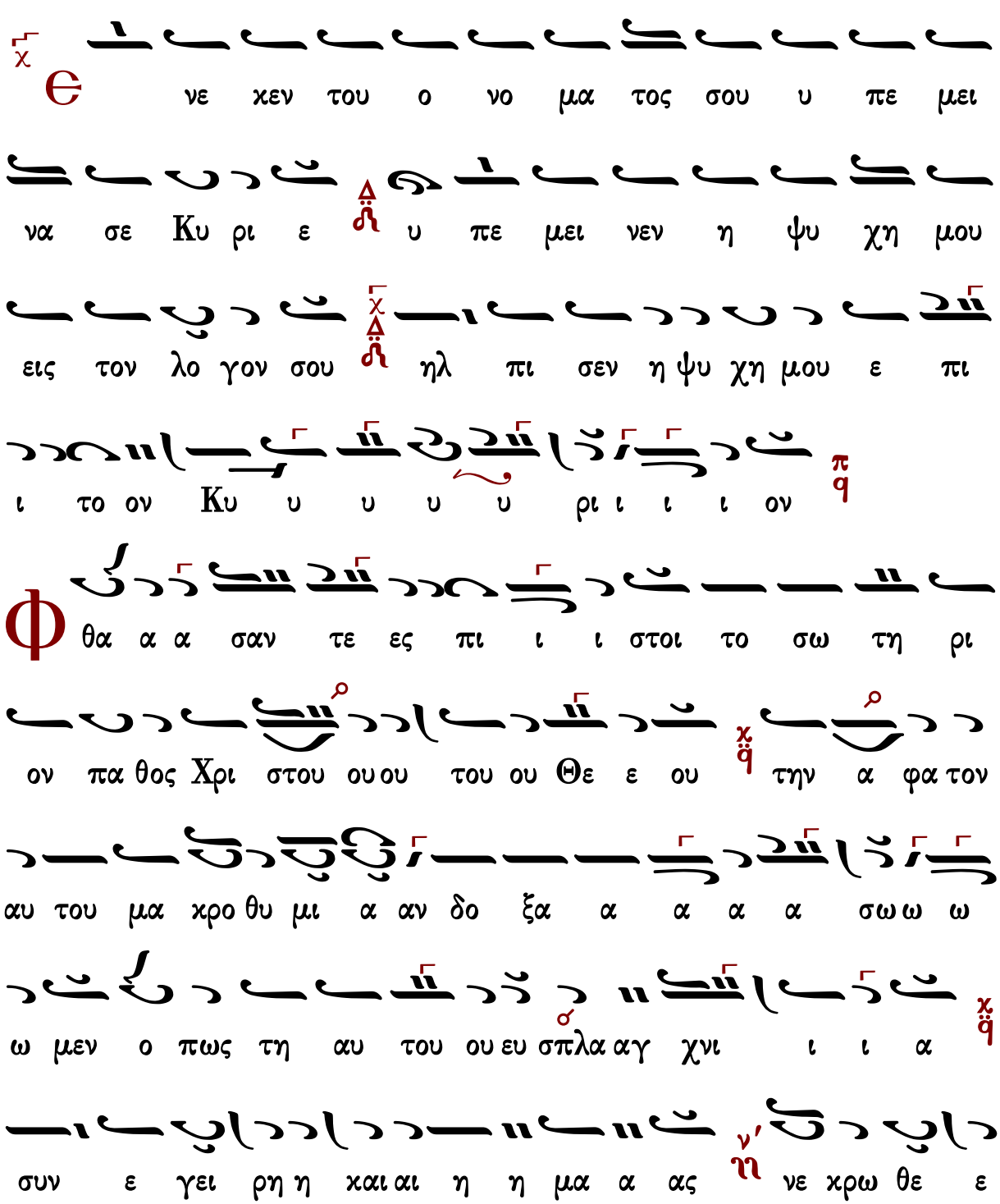
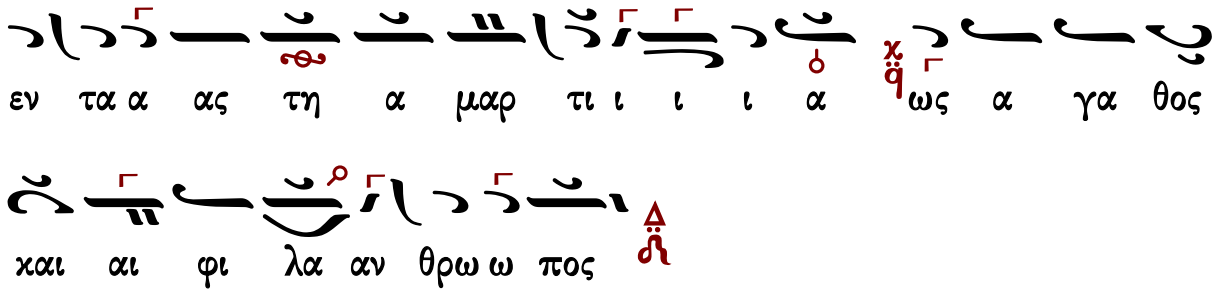

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.154#

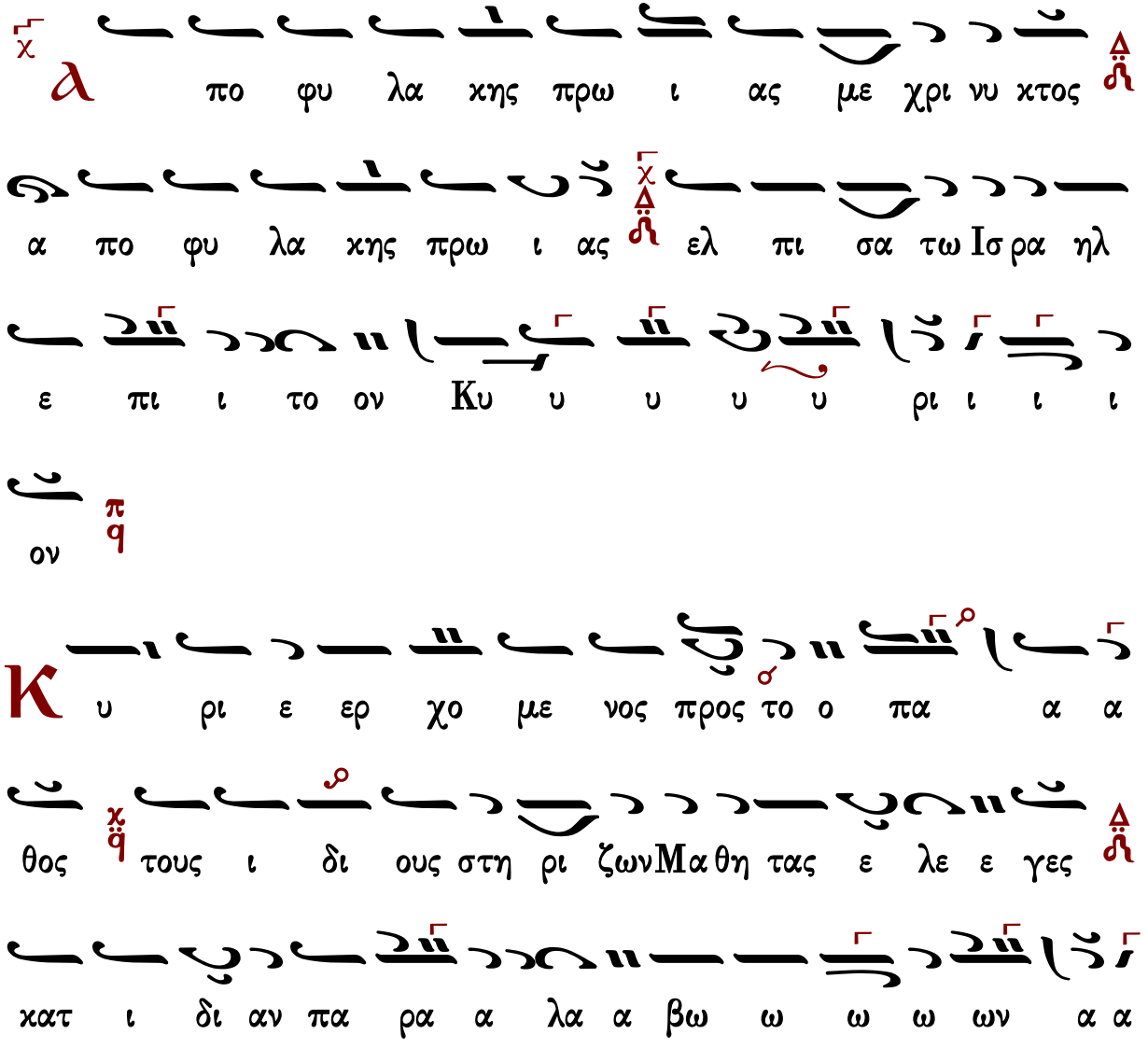

α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει πο ον υ υ μιν ο τι προ φη την παν

τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν I ε ρου σα α λη

ημ α πο ο ο χταν θη η η η ναι νυν ουν καιρος εφ ε

στη η χεν ον ει ει ει πο ον υ υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χε ερ σι ι ιν ε ε εμ παι

χθη η η η ναι οι και Σταυ ρω με προσ πη ξα αν τες τα φη

πα ρα α δο ο ον τες ε βδε λυ γμε ε ε νον λο γι ου

ουουν ται ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως

θα α αρ σει ει ει ει τε τρι η μερος γαρ ε ε γει

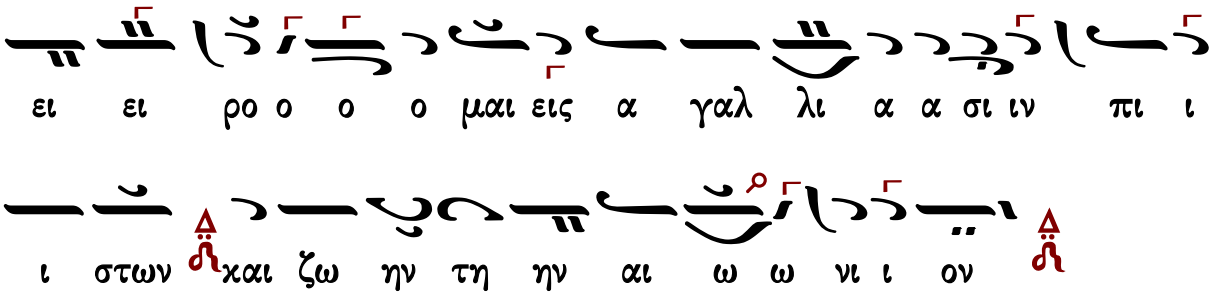

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϙ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.155#
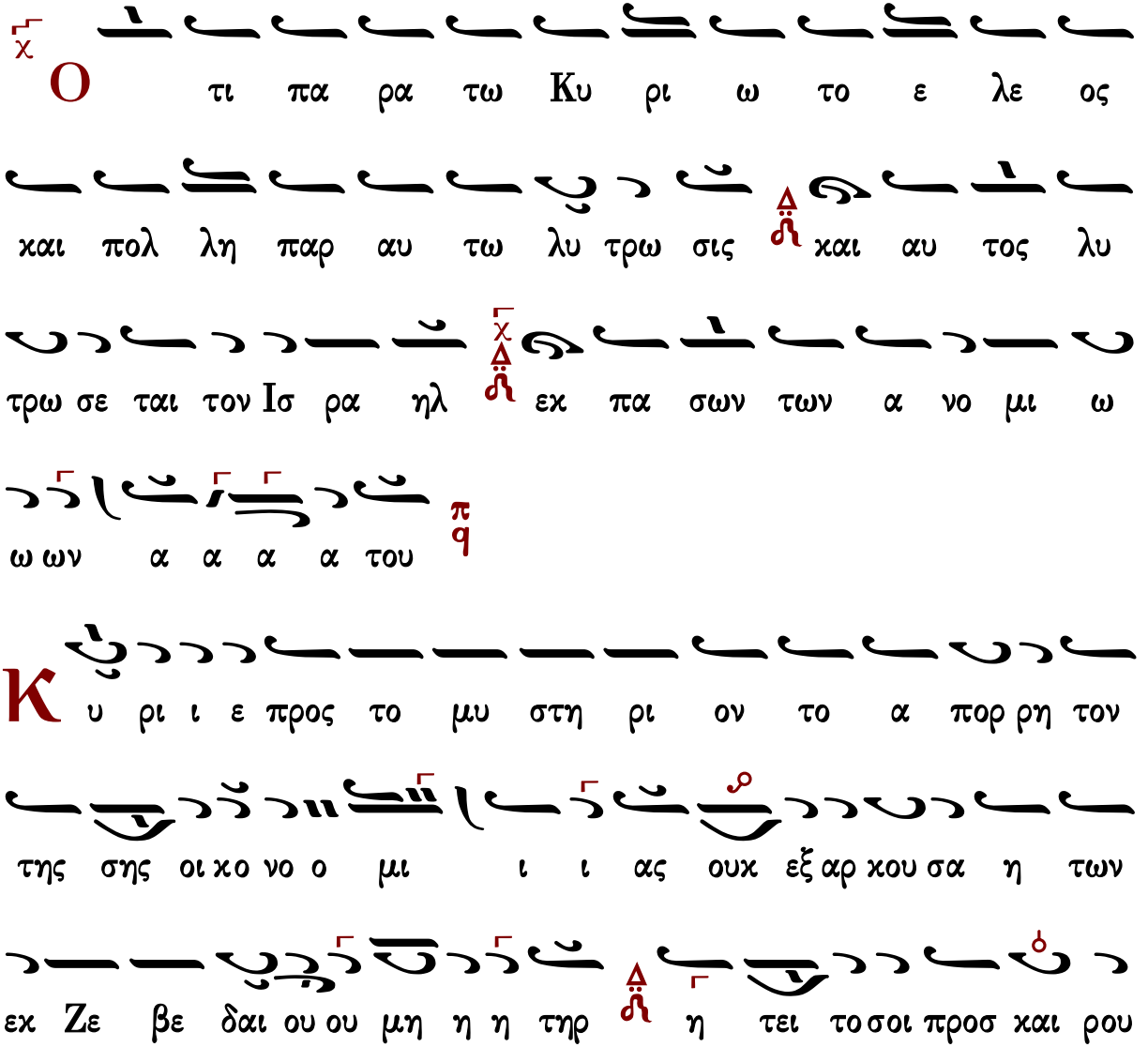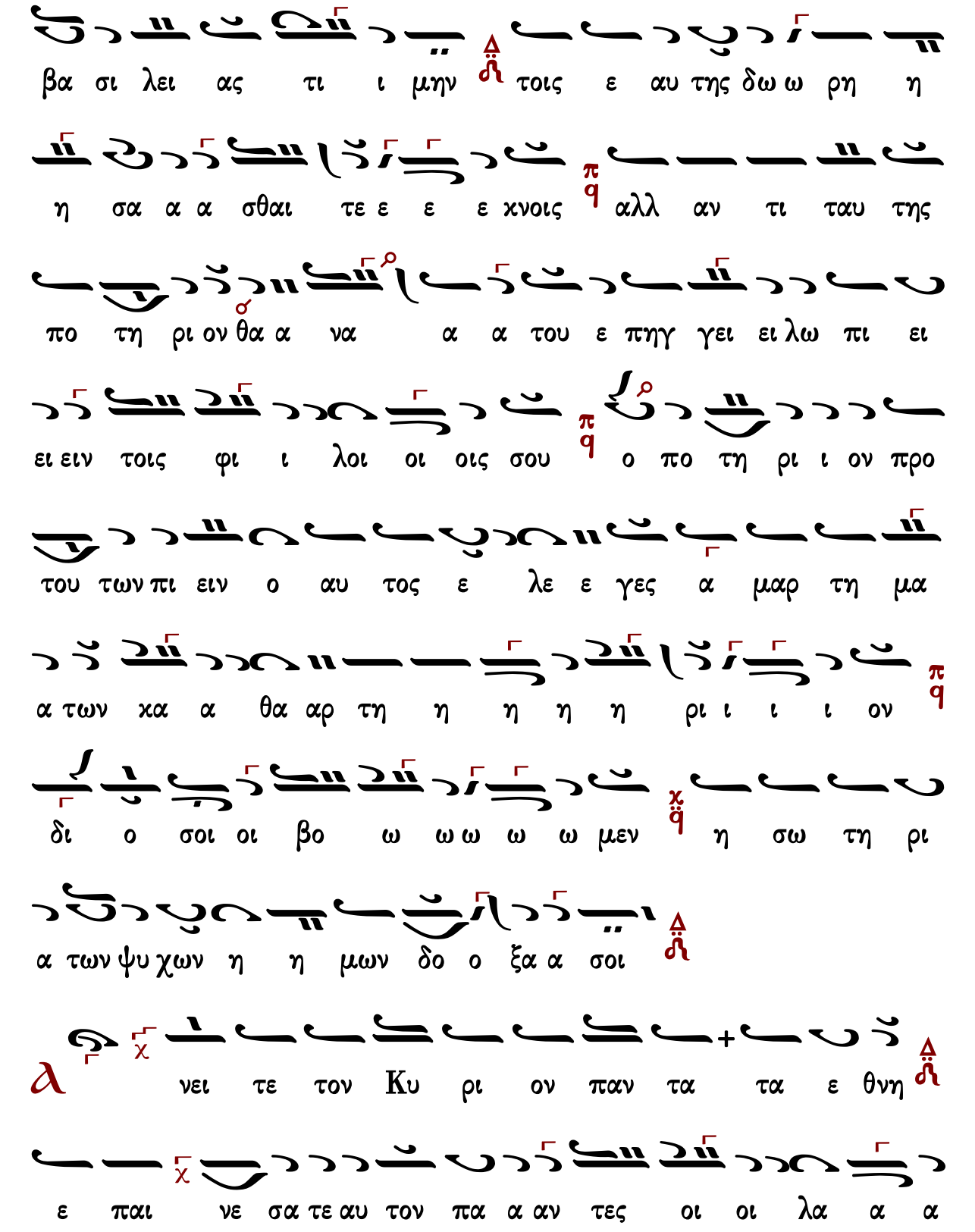
βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ω ρη η
η σα α α σθαι τε ε ε ε χνοις αλλ αν τι ταυ της
πο τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει λω πι ει
ει ειν τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ι ον προ
του των πι ειν ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα
α των χα α θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον
δι ο σοι οι βο ω ω ω ω ω μεν η σω τη ρι
α των ψυ χων η η μων δο ο ξα α σοι
λ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α

οι
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο νειν τους
οι χει ους παι δευ ω ων Μα α θη η τας μη ο μοι ου
σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε γες εις το χατ
α αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι ι στο τε ε ε ρων
ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις Μα α
θη η ταις ο τι πτω χος θε λω ω ων υ πα α α αρ
χω ο πρω τος ουουν υ υ μων ε στω παν τω ων δι α
α α α χο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο
με ε νος ο προ χρι θεις δε ω ως ο ο ε ε ε ε

χορὸς β′

Ἦχος Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.157*

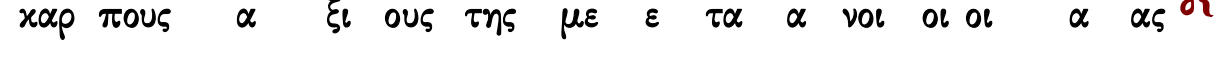

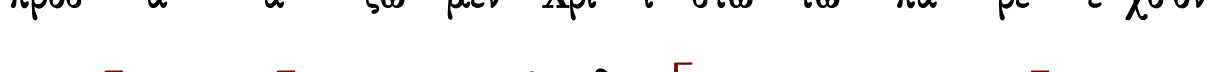

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος λ πα Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.158*
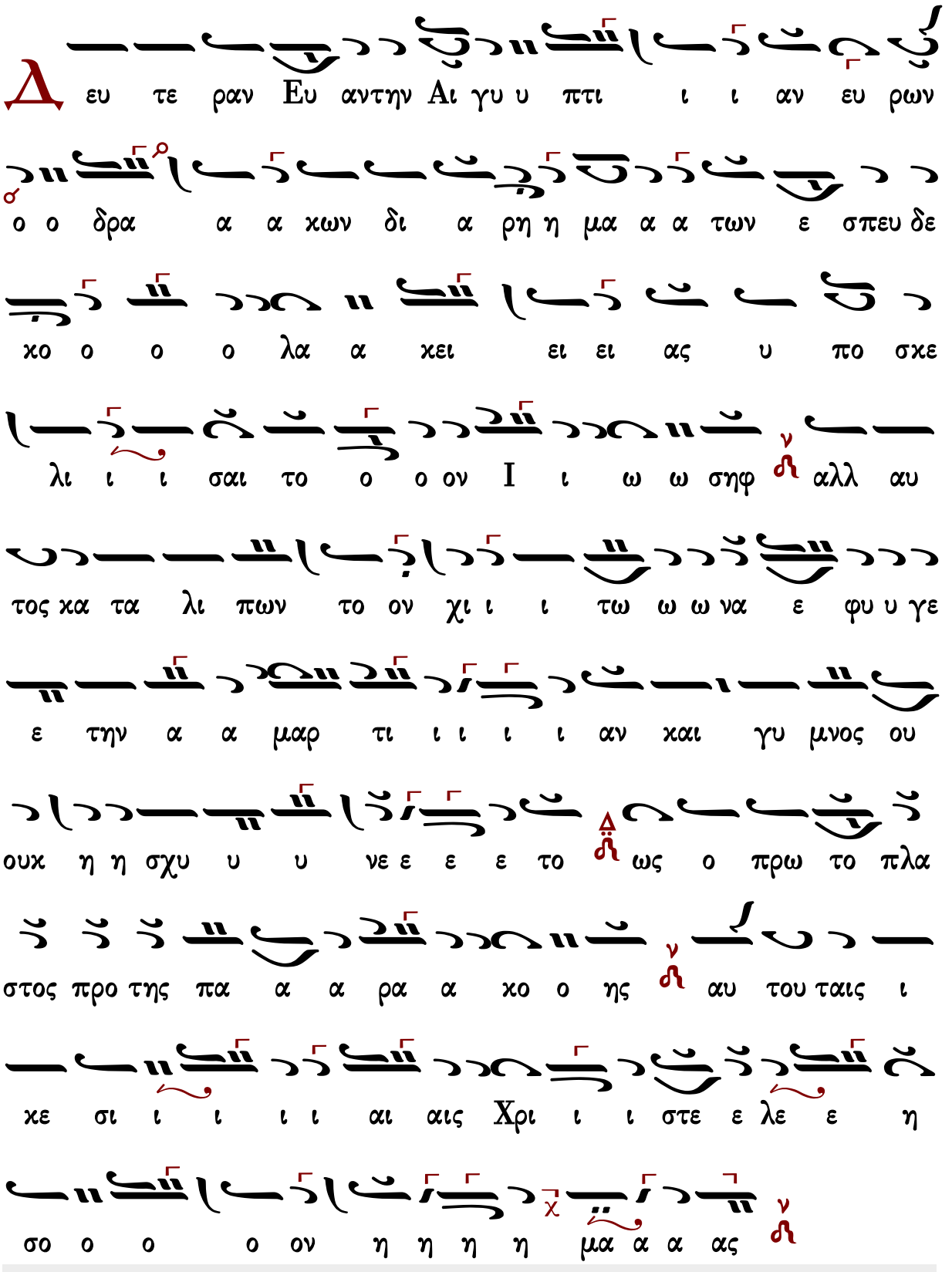
Δ εν τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ ρων
ο ο δρα α α χων δι α ρη η μα α α των ε σπευ δε
χο ο ο ο λα α χει ει ει ας υ πο σχε
λι ι ι σαι το ο ο ον Ι ι ω ω σηφ αλλ αυ
τος χα τα λι πων το ον χι ι ι τω ω ω να ε φυ υ γε
ε την α α μαρ τι ι ι ι ι αν χαι γυ μνος ου
ουκ η η σχυ υ υ νε ε ε ε το ως ο πρω το πλα
στος προ της πα α α ρα α χο ο ης αυ του ταις ι
χε σι ι ι ι ι αι αις Χρι ι ι στε ε λε ε η
σο ο ο ο ον η η η η μα α α ας

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.429*
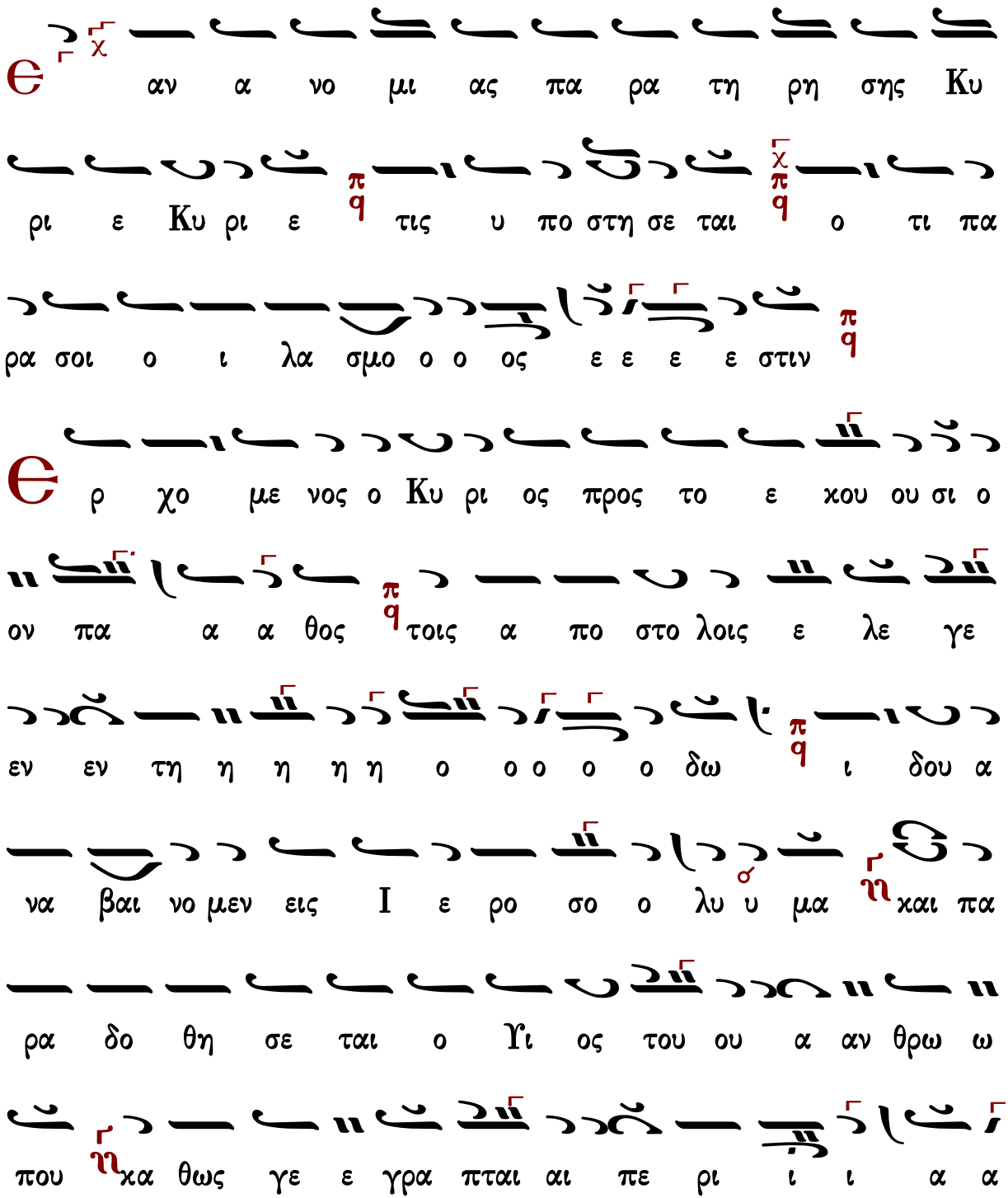
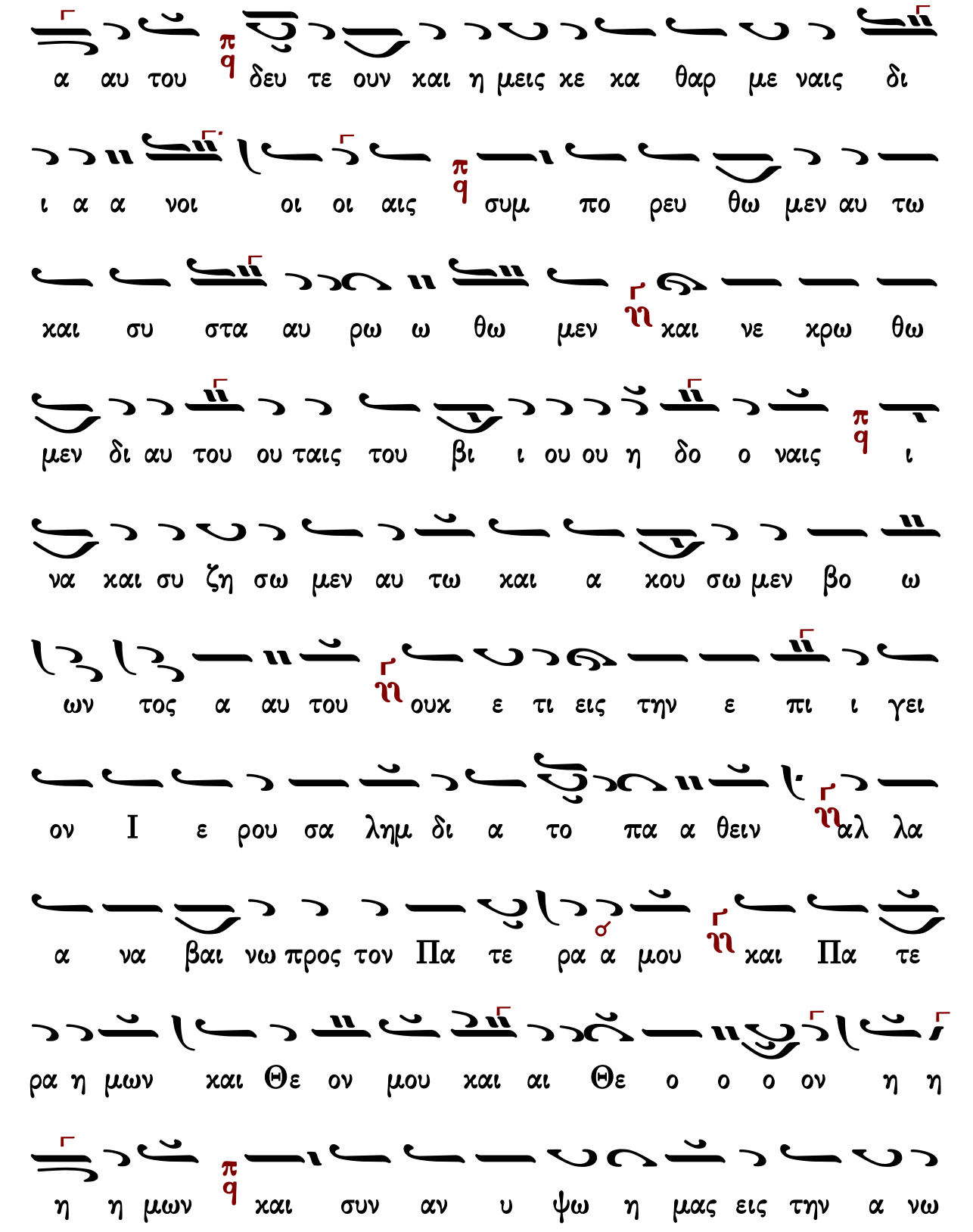
α αυ του δευ τε ουν και η μεις χε κα θαρ με ναις δι
ι α α νοι οι οι αις συμ πο ρευ θω μεν αυ τω
και συ στα αυ ρω ω θω μεν και νε χρω θω
μεν δι αυ του ου ταις του βι ι ου ου η δο ο ναις ι
να και συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω
ων τος α αυ του ουκ ε τι εις την ε πι ι γει
ον Ι ε ρου σα λημ δι α το πα α θειν αλ λα
α να βαι νω προς τον Πα τε ρα α μου και Πα τε
ρα η μων και Θε ον μου και αι Θε ο ο ο ον η η
η η μων και συν αν υ ψω η μας εις την α νω

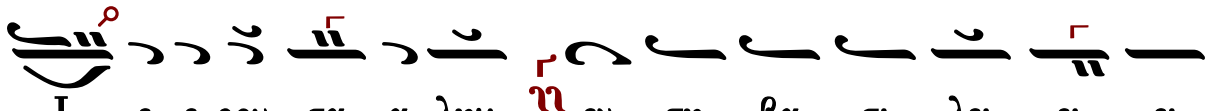

χορὸς β′

Ἦχος λ π q Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.430*
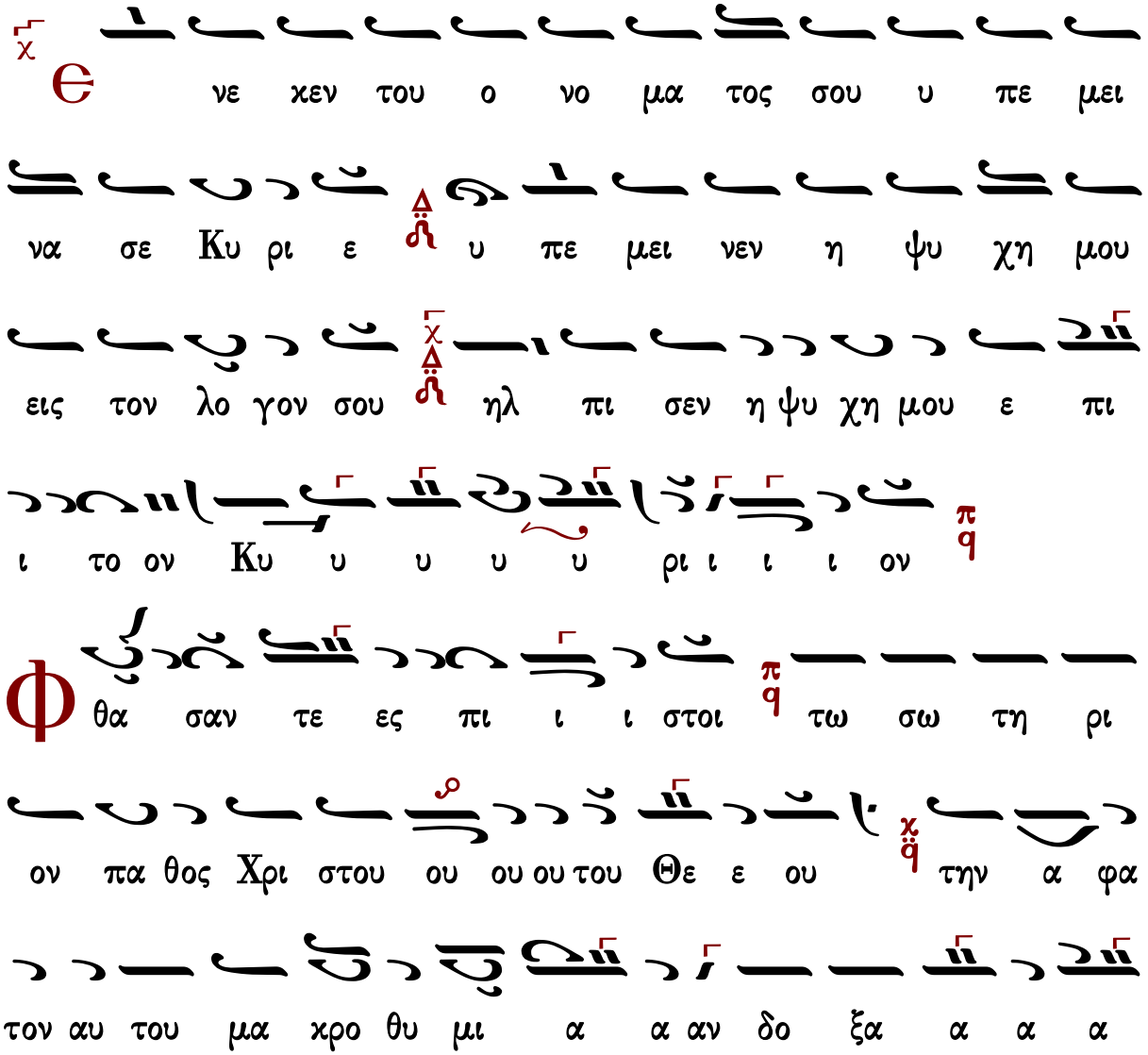
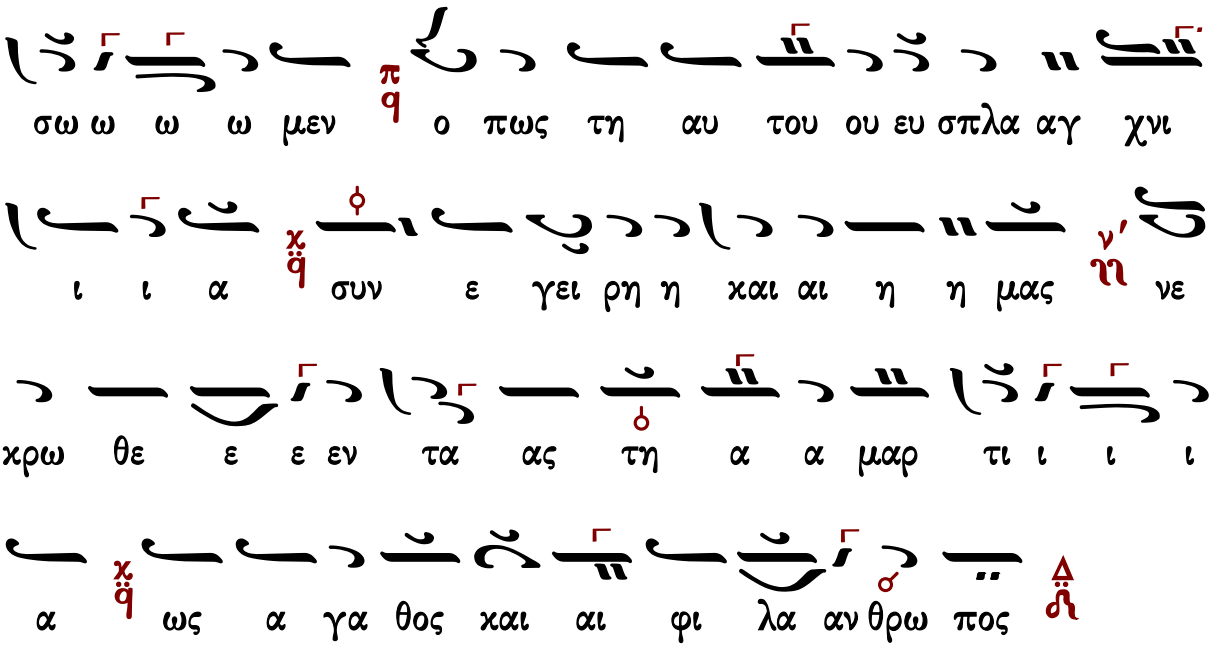

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.431*

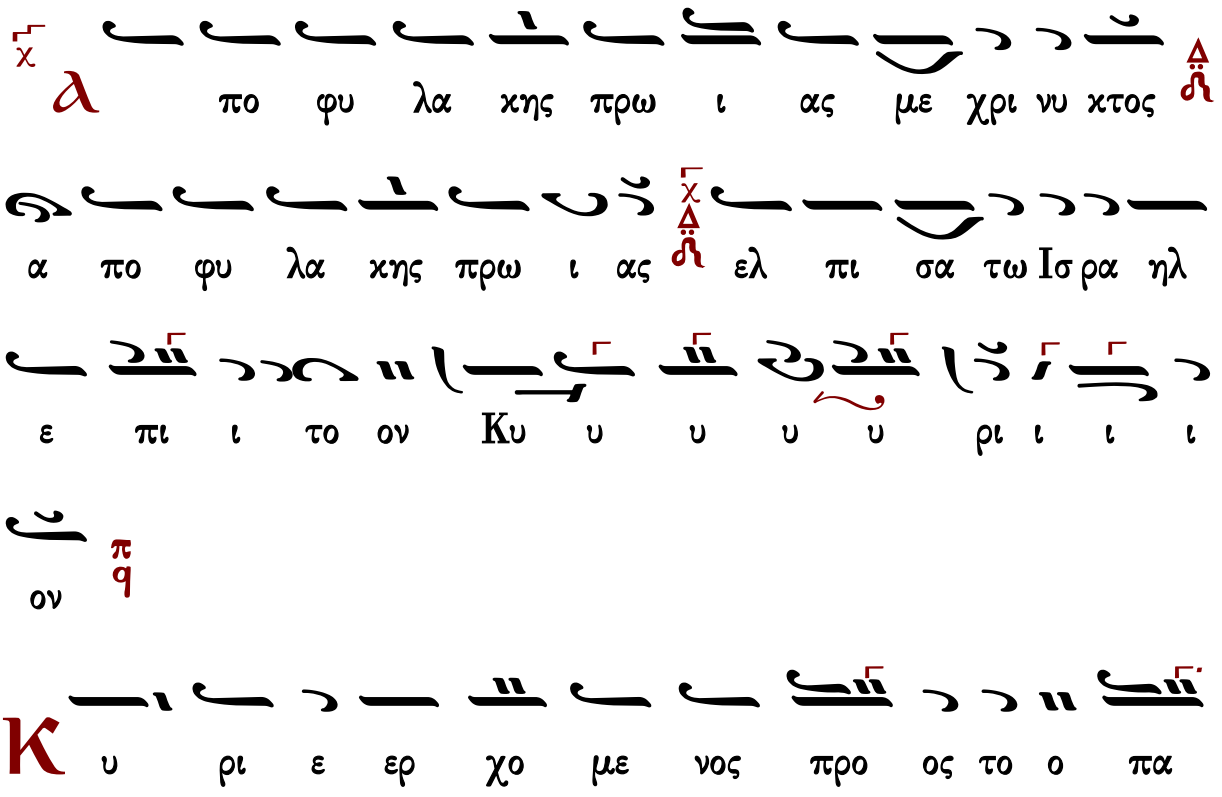

α α θος τους ι δι ους στη ρι ζων μα θη τας ε
λε ε γες κατ ι δι ι αν πα ρα α λα α βω ω
ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α
μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πον υ υ μιν ο τι
προ φη την παν τα ου γε ε γρα α α πται ει μη εν
I ε ρου ου σα α λη ημ α πο ο κταν θη η η η
ναι νυν ουν και ρος ε φε στη κεν ον ει ει ει πον υ
υ μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω
λω ων χε ερ σι ι ιν ε ε εμ παι αι αι χθη η η
η η ναι οι και σταυ ρω με προσ πη ξα αν τες τα φη πα

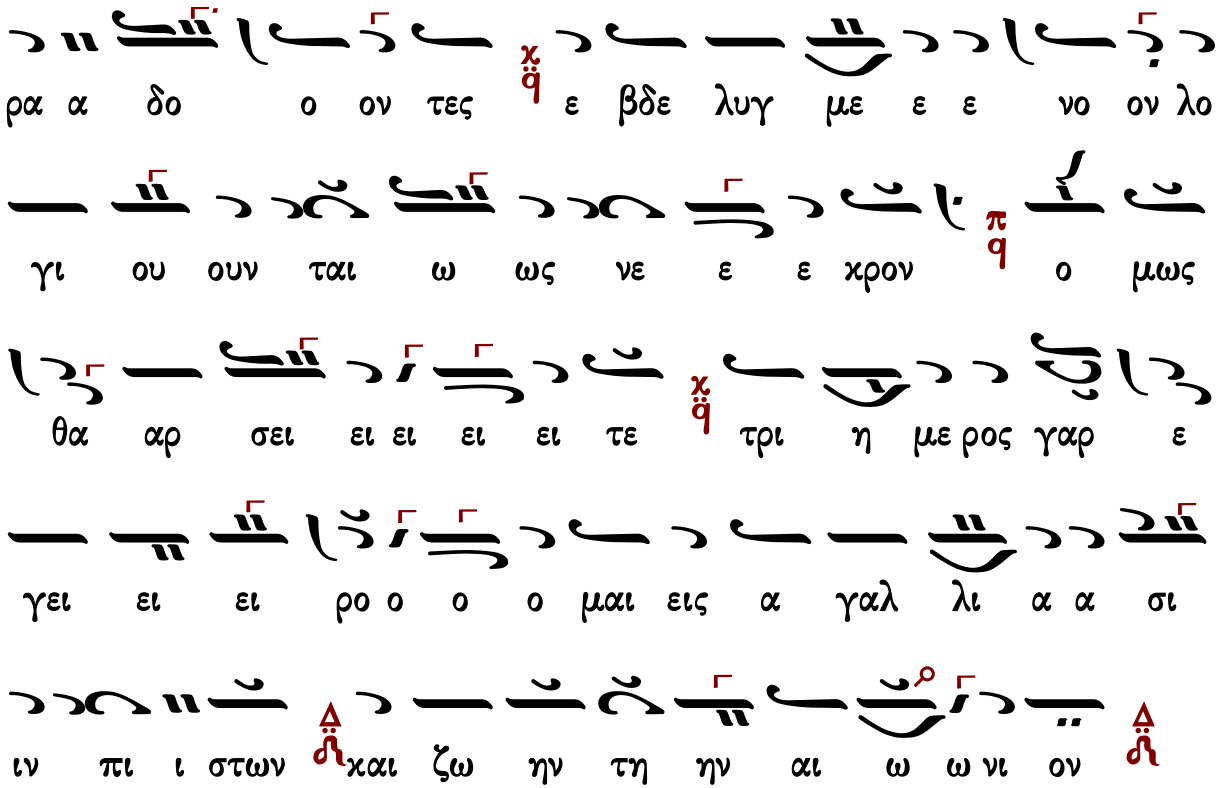

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.432*

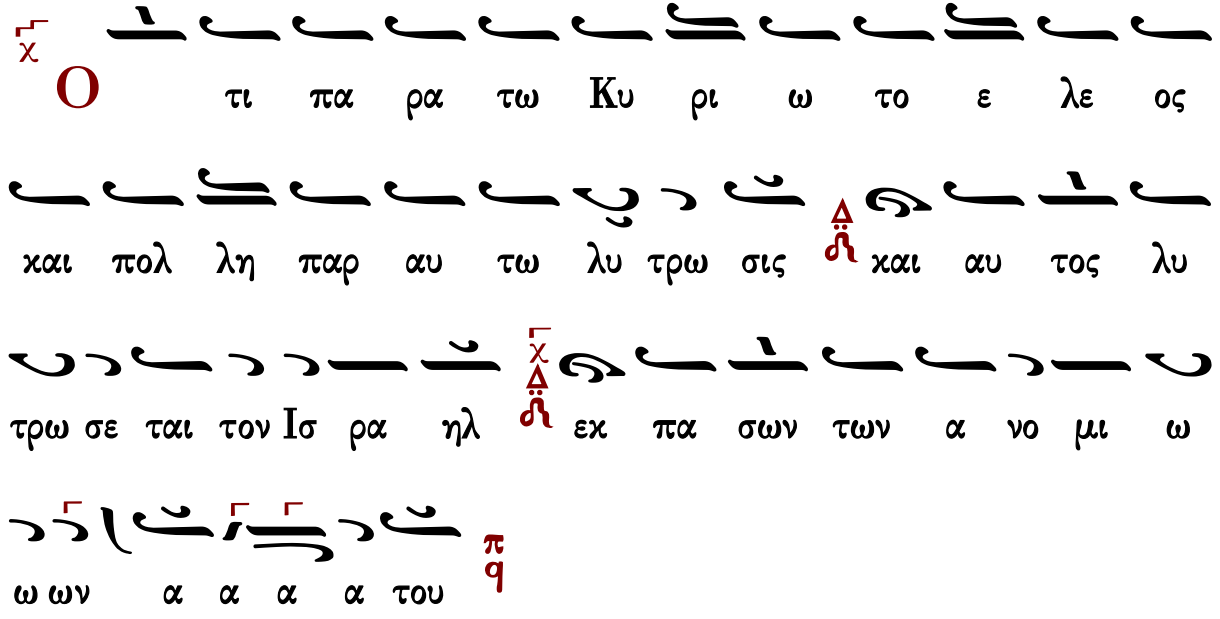

Κυ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη
τον της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ εξ αρ κου σα
η των εκ Ζε βε δαι αι ου ου μη η η τηρ η τει το
σοι προσ και ρου βα σι λει ας τι ι μην τοις ε αυ
τη ης δω ω ρη η η σα α α σθαι τε ε ε ε
χνοις αλλ αν τι ταυ της πο τη ρι ον θα α να
α α του επ ηγ γει ει λω πι ει ει ειν τοι οι οις
φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ον προ του
των πι ειν ο αυ τος ε με ελ λες α μαρ τη μα α των
κα α θα αρ τη η η η ρι ι ι ον δι ο

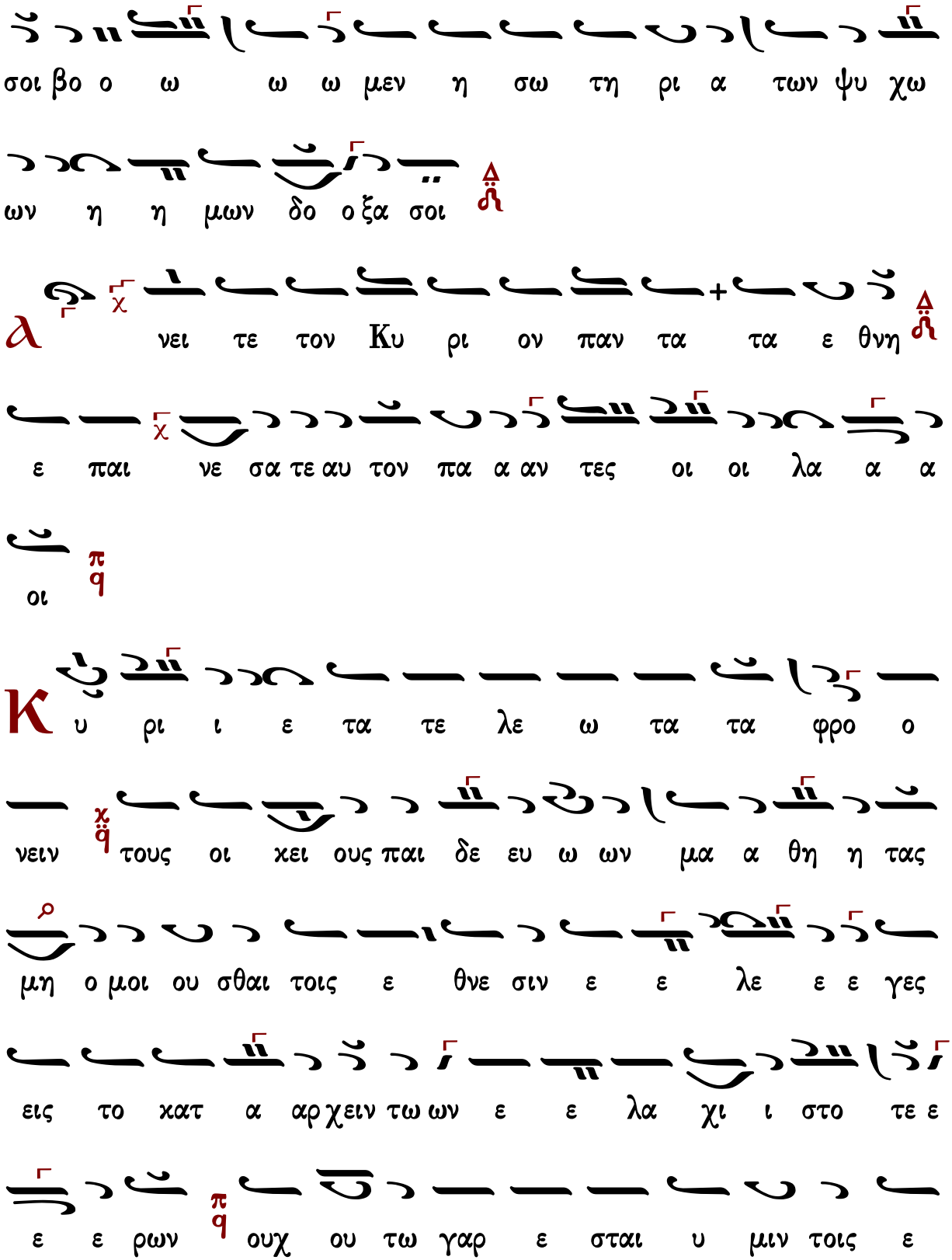
σοι βο ο ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω
ων η η μων δο ο ξα σοι
λ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα τα φρο ο
νειν τους οι χει ους παι δε ευ ω ων μα α θη η τας
μη ο μοι ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε ε ε γες
εις το χατ α αρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε
ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε

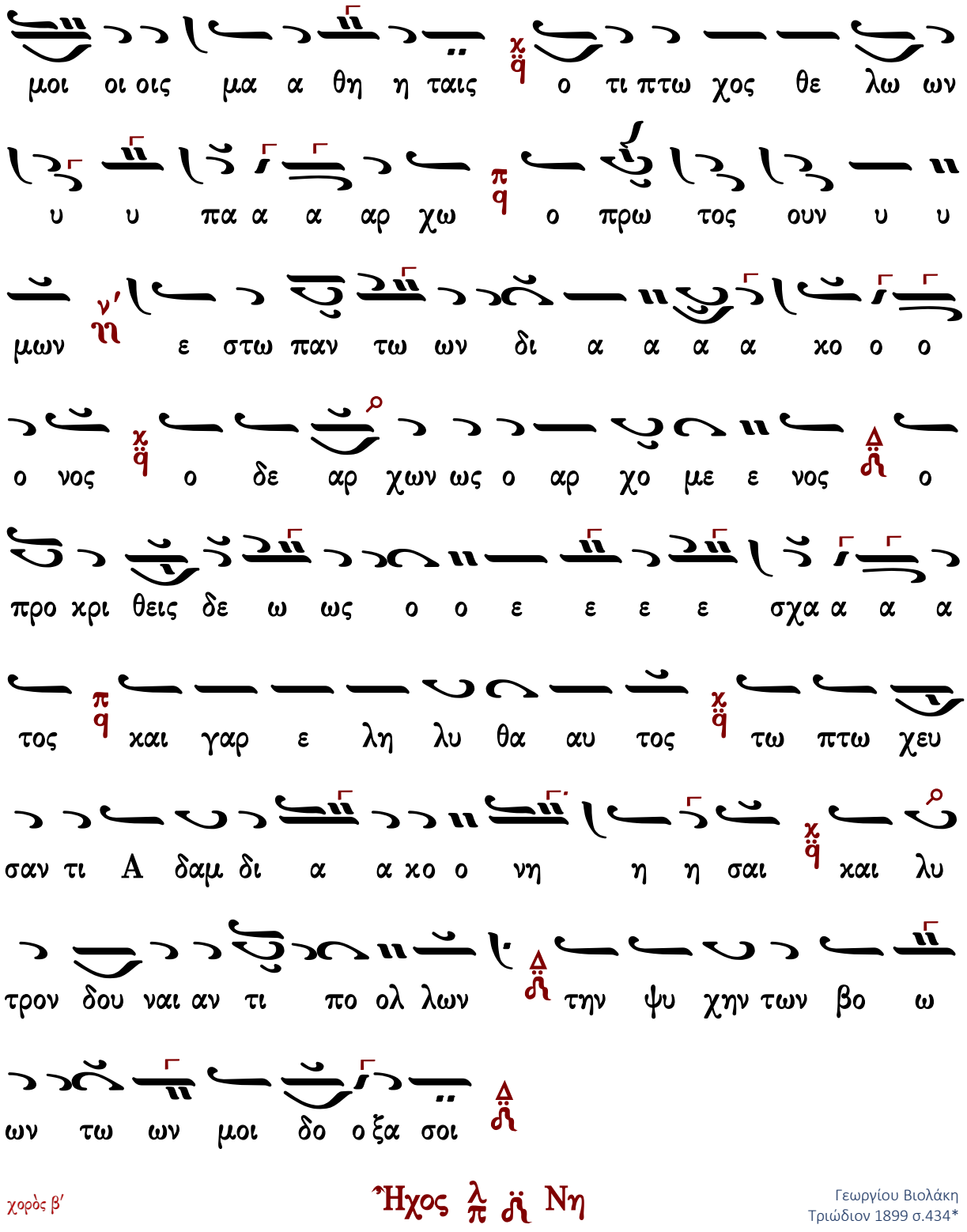

χορὸς β′

Ἦχος λ π ⳨ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.434*

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ἀ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.435*

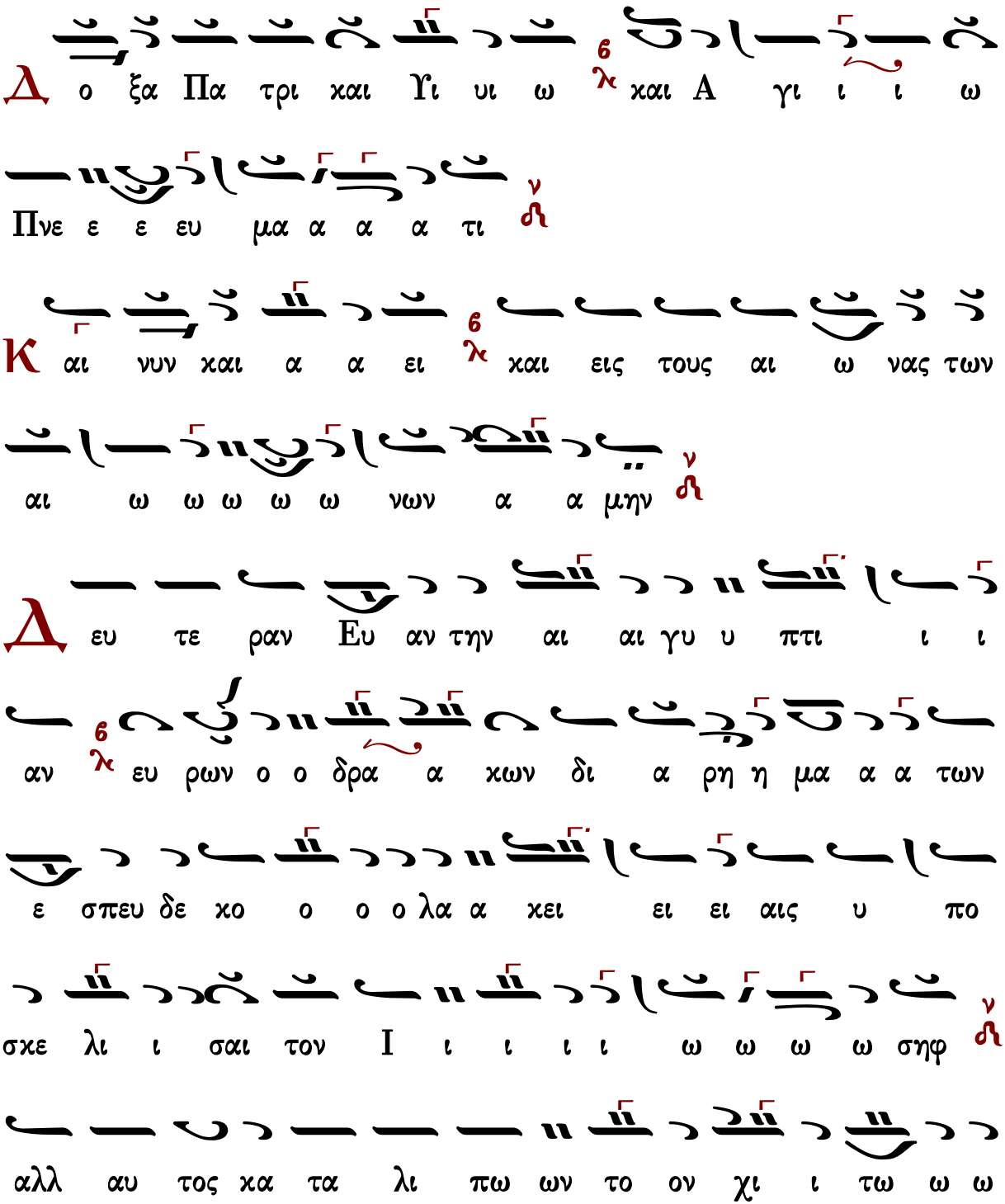

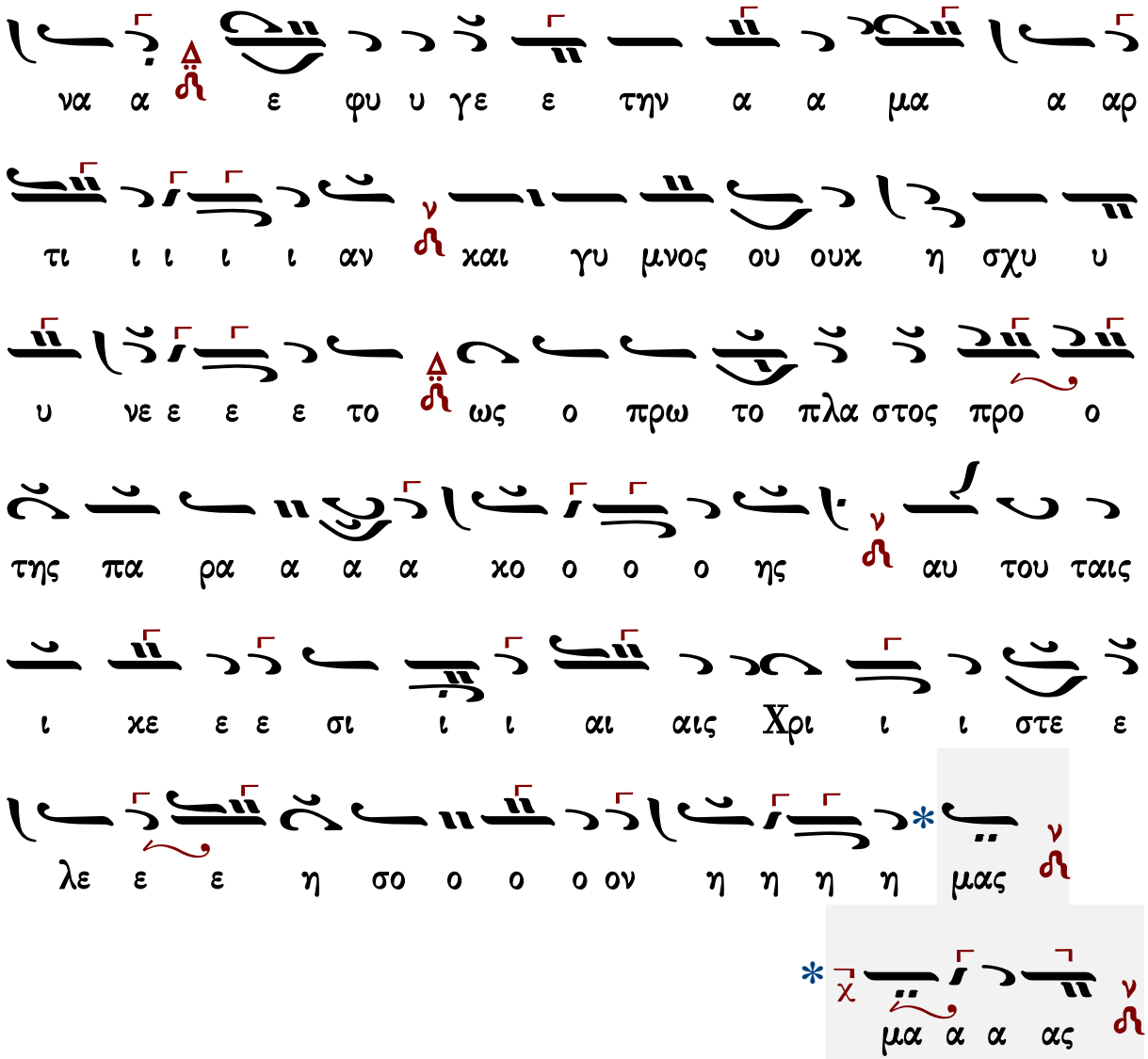

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.160/607*

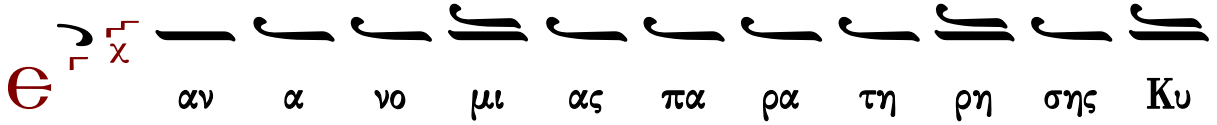

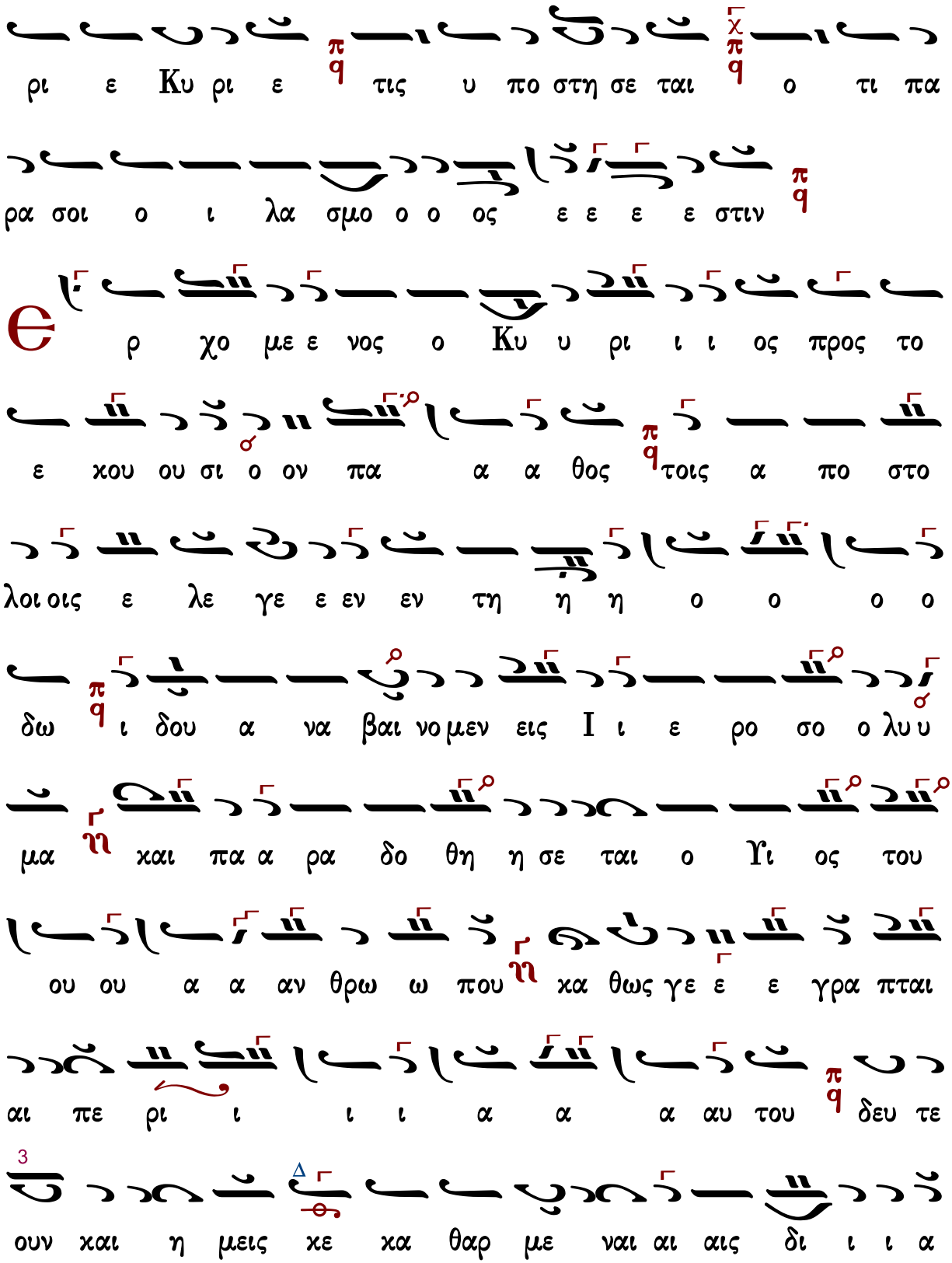
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
ρ χο με ε νος ο Κυ υ ρι ι ι ος προς το
ε χου ου σι ο ον πα α α θος τοις α πο στο
λοι οις ε λε γε ε εν εν τη η η ο ο ο ο
δω ι δου α να βαι νο μεν εις Ι ι ε ρο σο ο λυ υ
μα και πα α ρα δο θη η σε ται ο Υι ος του
ου ου α α αν θρω ω που κα θως γε ε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι ι α α α αυ του δευ τε
ουν και η μεις χε χα θαρ με ναι αι αις δι ι ι α

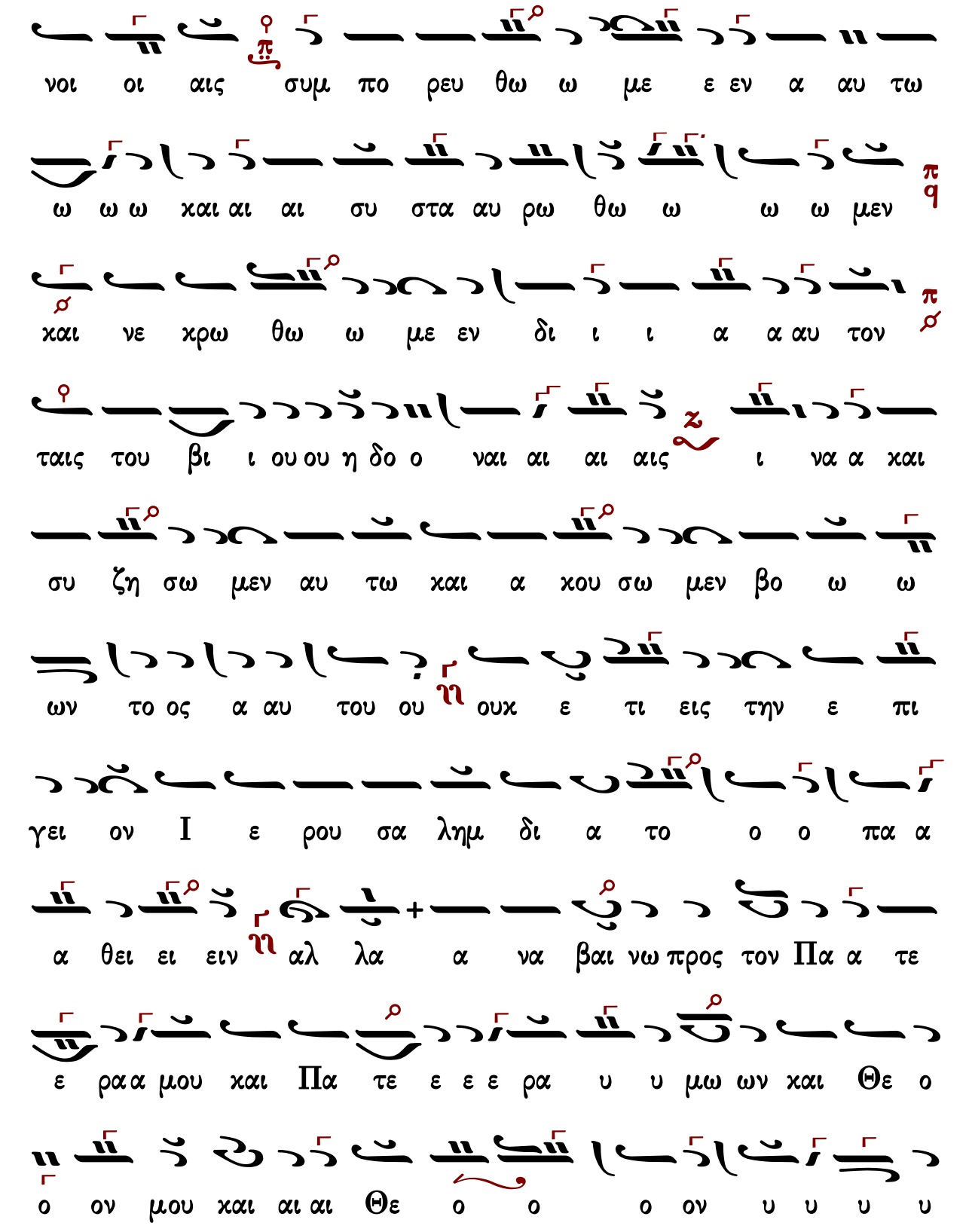
νοι οι αις συμ πο ρευ θω ω με ε εν α αυ τω
ω ω ω και αι αι συ στα αυ ρω θω ω ω ω μεν
και νε χρω θω ω με εν δι ι ι α α αυ τον
ταις του βι ι ου ου η δο ο ναι αι αι αις ι να α και
συ ζη σω μεν αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω
ων το ος α αυ του ου ουκ ε τι εις την ε πι
γει ον Ι ε ρου σα λημ δι α το ο ο πα α
α θει ει ειν αλ λα α να βαι νω προς τον Πα α τε
ε ρα α μου και Πα τε ε ε ε ρα υ υ μω ων και Θε ο
ο ον μου και αι αι Θε ο ο ο ον υ υ υ υ

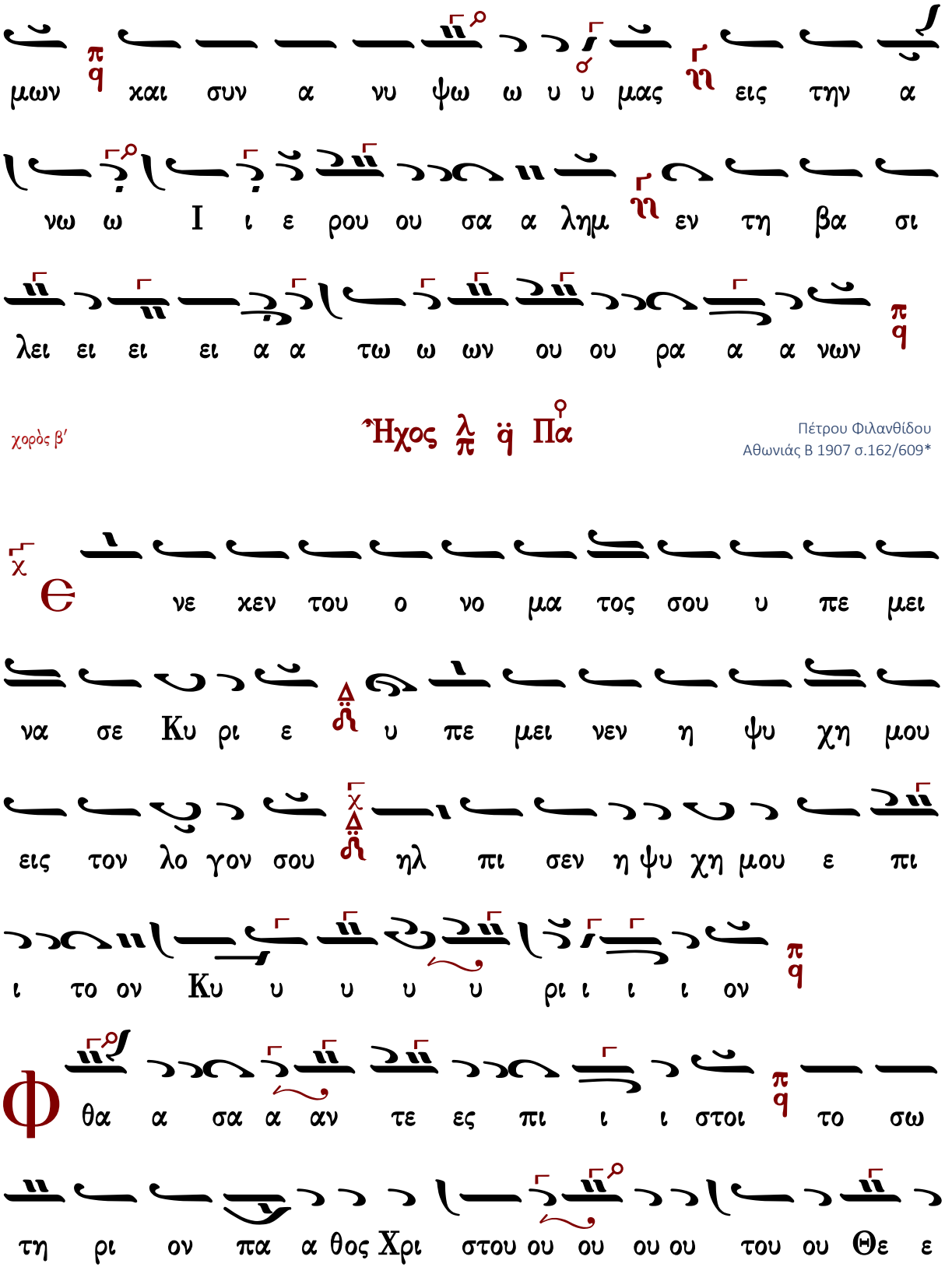
μων και συν α νυ ψω ω υ υ μας εις την α
νω ω Ι ι ε ρου ου σα α λημ εν τη βα σι
λει ει ει ει α α τω ω ων ου ου ρα α α νων
χορὸς β΄
Ἦχος λ π ϊ Πα
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
θα α σα α αν τε ες πι ι ι στοι το σω
τη ρι ον πα α θος Χρι στου ου ου ου ου του ου Θε ε

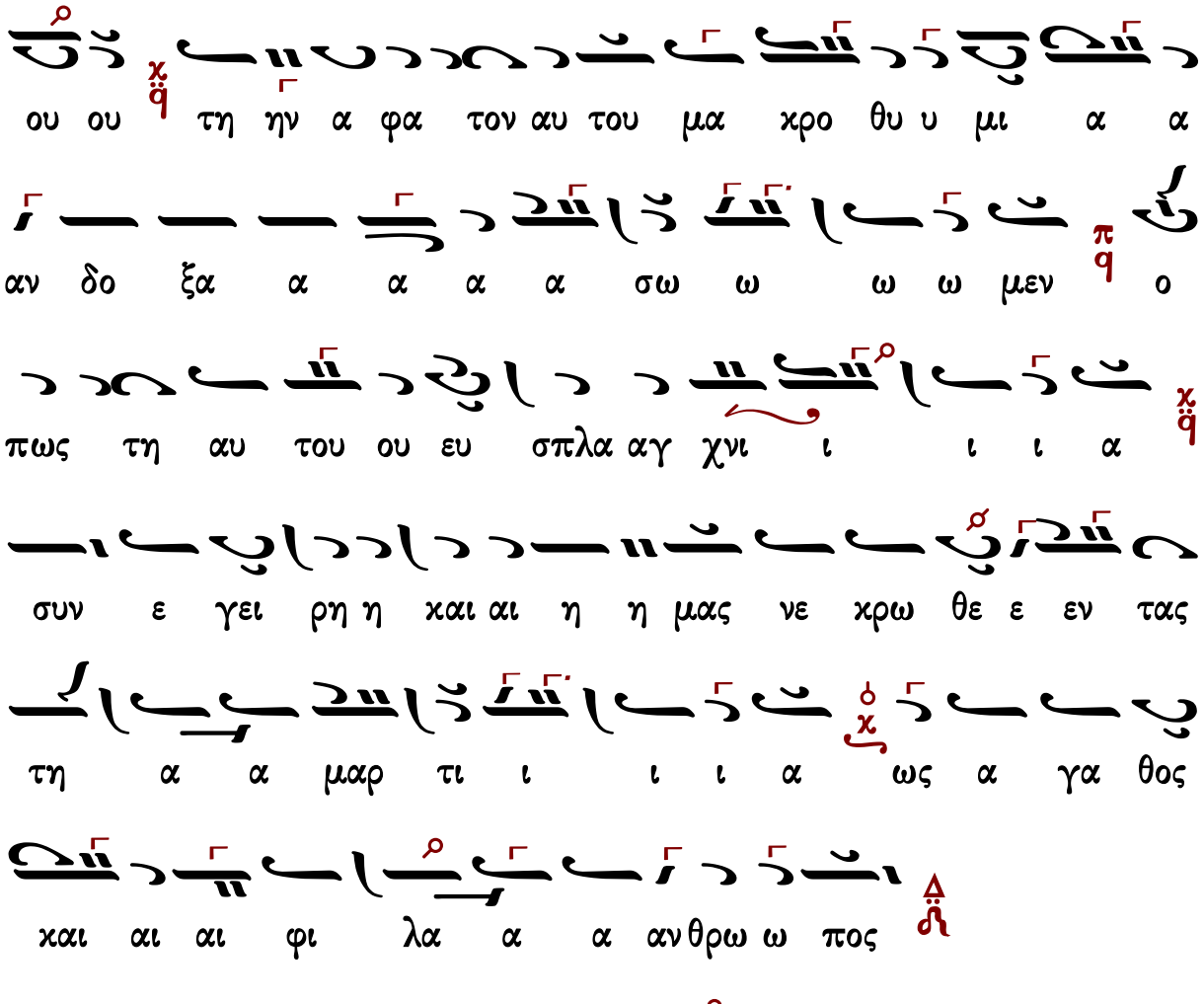

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.162/609*

ον
Κυ υ ρι ι ι ε ερ χο ο με νο ος προς το ο πα α
α θο ος τους ι δι ι ους στη ρι ζων μα θη τα ας ε
λε ε γες χατ ι δι ι ι αν πα ρα α λα α βω
ω ω ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα
των μου α μνη μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον υ υ
μι ιν ο ο τι προ ο φη την παν τα ου γε ε γρα α α
πται ει μη εν Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο χτα α αν
θη η η η η ναι νυ υν ουν και αι ρος ε φε στη
η η χεν ον ει ει ει ει ει πο ον υ υ μι ιν ι δου

γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λω ω ων χε ερ
σι ι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι χαι
Σταυ ρω ω ω ω με προσ πη η ξα αν τες τα φη η
η η πα α ρα δο ο ο ο ον τε ε ες ε βδε
λυ γμε ε ε ε ε νο ο ον λο γι ου ουν ται
ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ σει
ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει ει
ει ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι ι α α
σιν πι ι ι στων χαι ζω ην τη η ην αι ω ω
ω ω νι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.164/611*

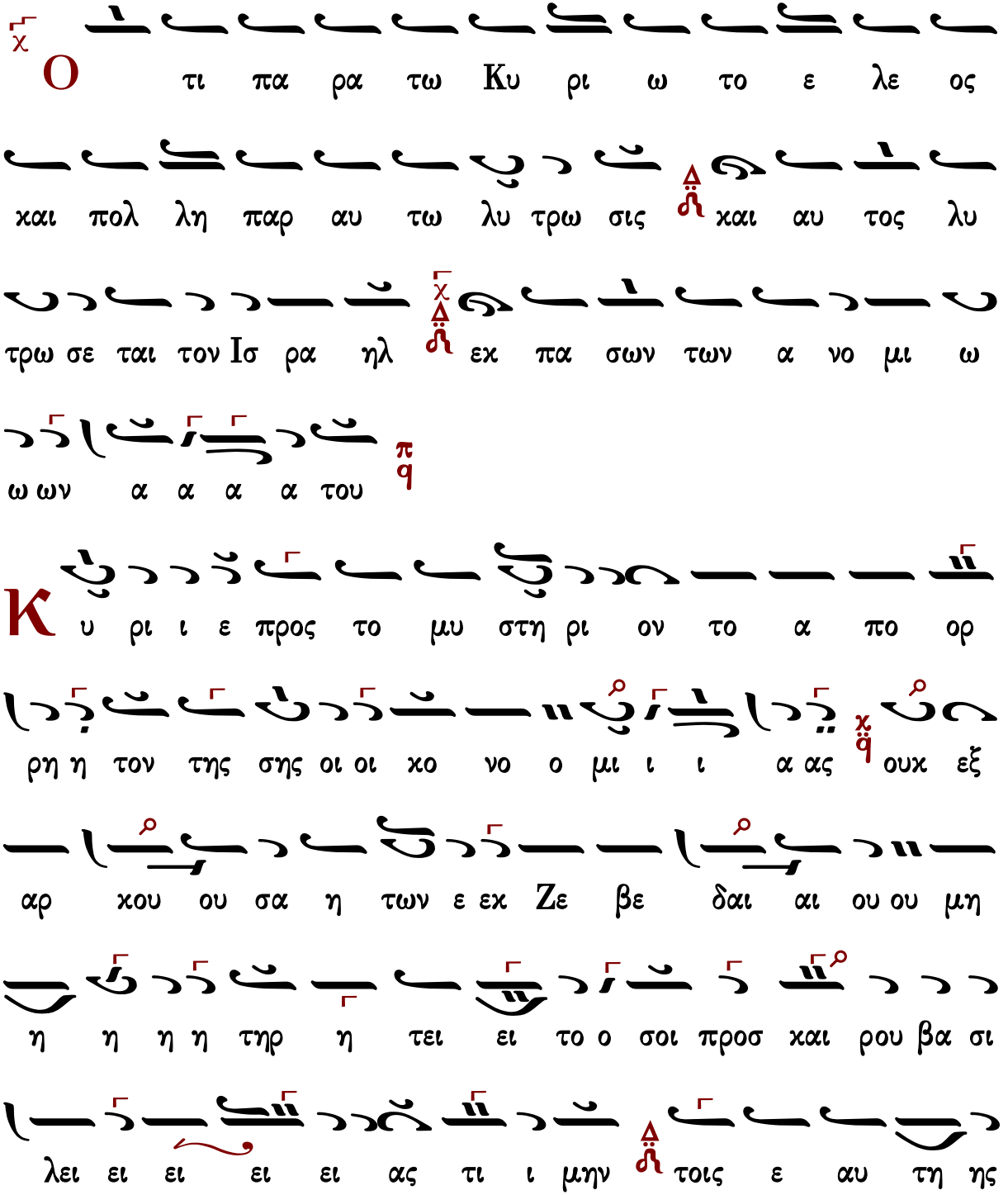

δω ω ρη η η η η σα α σθαι τε ε ε εχ

νοις αλλ α αν τι ι τα αυ της πο τη ρι ον θα α

να α α α του ε πηγ γει ει ει ει ει λω πι

ει ειν τοι οι οις φι ι λοι οι οις σου ο πο ο

τη ρι ον προ του ου ου ου τω ων πι ι ειν ο αυ το

ος ε ε λε ε ε γες α μαρ τη μα α των κα α θα

αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο σοι βο

ο ω ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η

η μων δο ο ο ο ξα α σοι

λ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
Κ υ υ ρι ι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο
ο νειν τους οι χει ει ει ους παι δευ ω ων μα α θη
η τας μη ο μοι ου ου σθαι τοις ε θνε σιν ε ε λε
ε ε γες εν τω χα τα α α α αρ χειν των ε λα
χι ι στο τε ε ε ε ρων ουχ ου τω γαρ ε
σται η μιν τοις ε ε μοι οι οι οις μα α θη η ταις ο
ο ο ο τι πτω ω ω χο ο ος θε ε ε ε ε λω
ων υ πα α α αρ χω ο πρω ω το ο ος

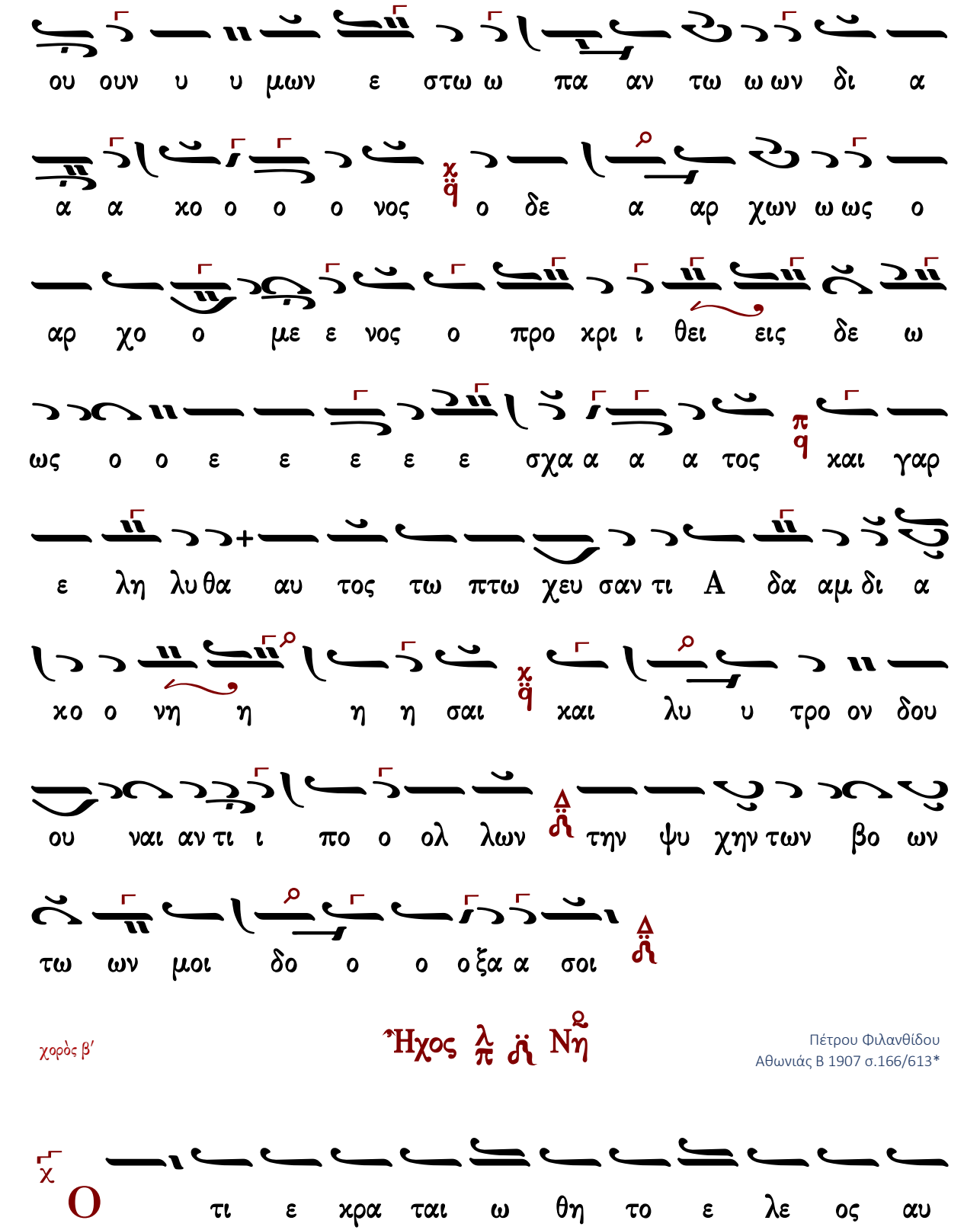
ου ουν υ υ μων ε στω ω πα αν τω ω ων δι α
α α χο ο ο ο νος ο δε α αρ χων ω ως ο
αρ χο ο με ε νος ο προ χρι ι θει εις δε ω
ως ο ο ε ε ε ε ε σχα α α α τος και γαρ
ε λη λυ θα αυ τος τω πτω χευ σαν τι A δα αμ δι α
χο ο νη η η η σαι και λυ υ τρο ον δου
ου ναι αν τι ι πο ο ολ λων την ψυ χην των βο ων
τω ων μοι δο ο ο ο ξα α σοι
Ἦχος Νη
χορὸς β΄
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.166/613*
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

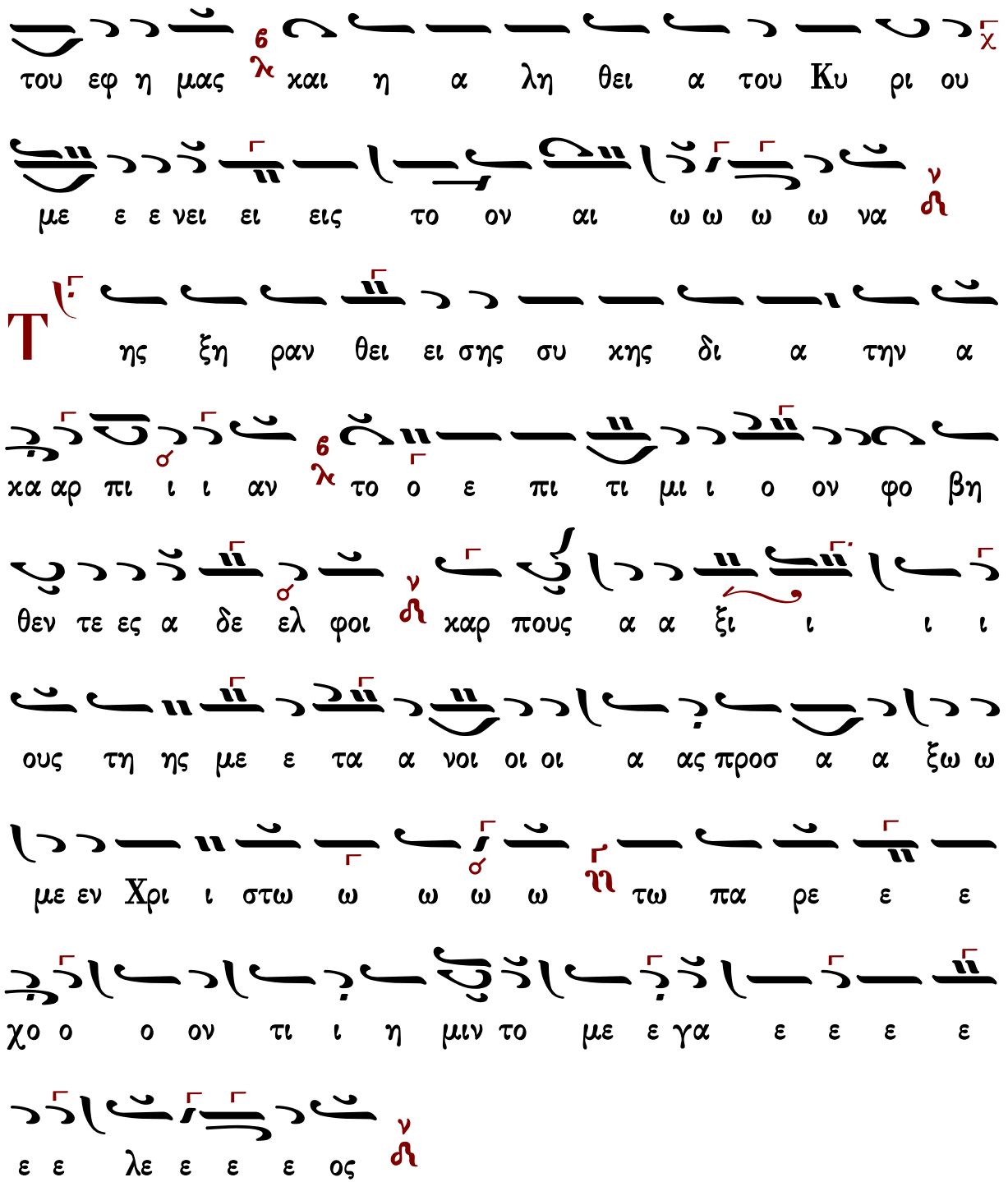

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.167/614*

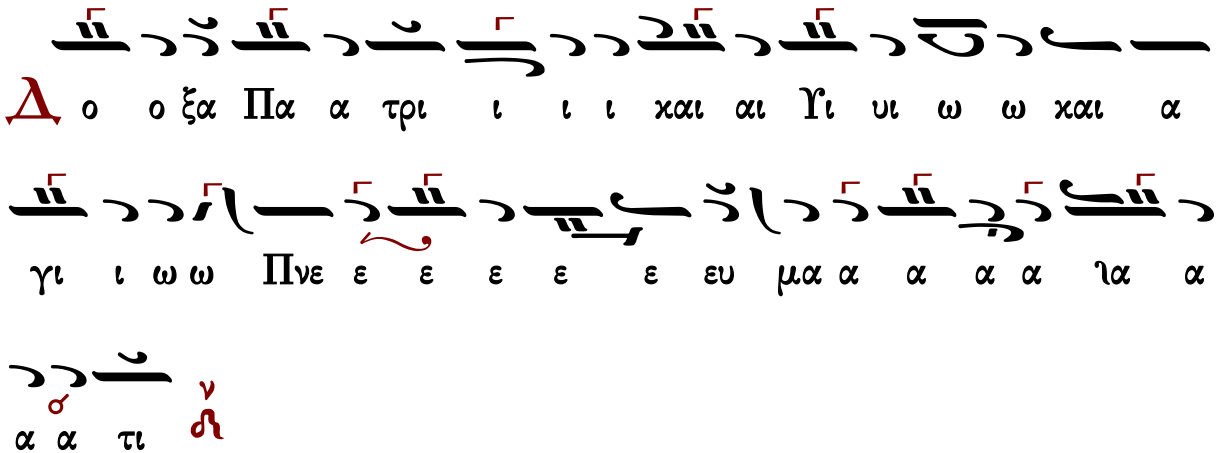

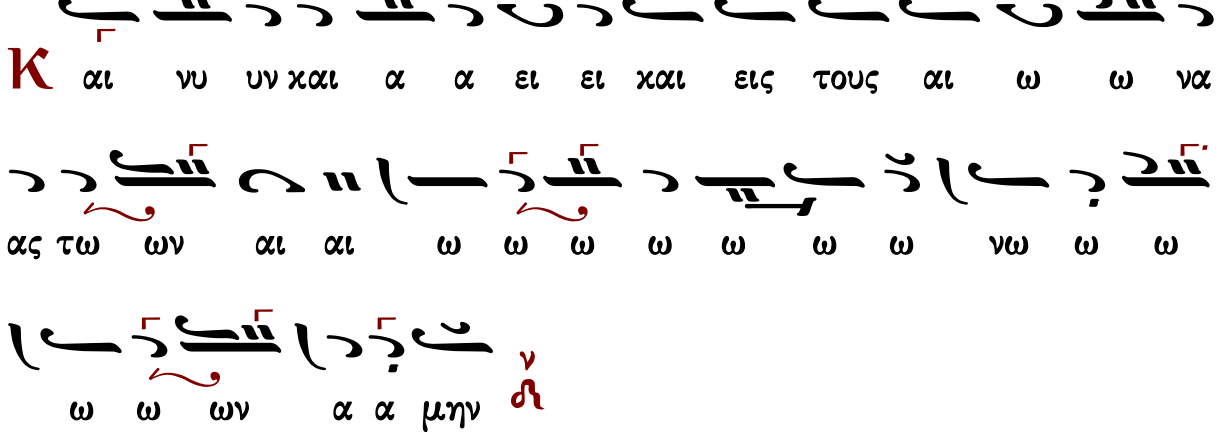

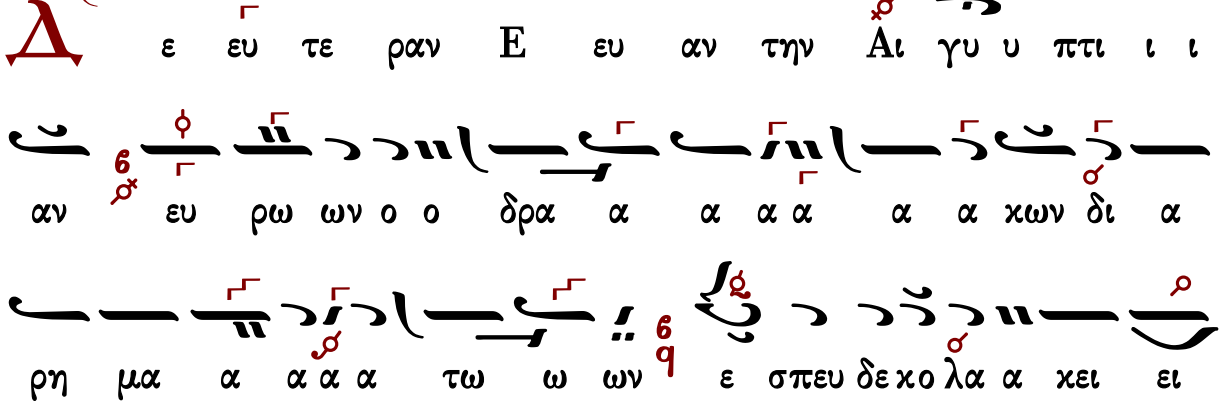

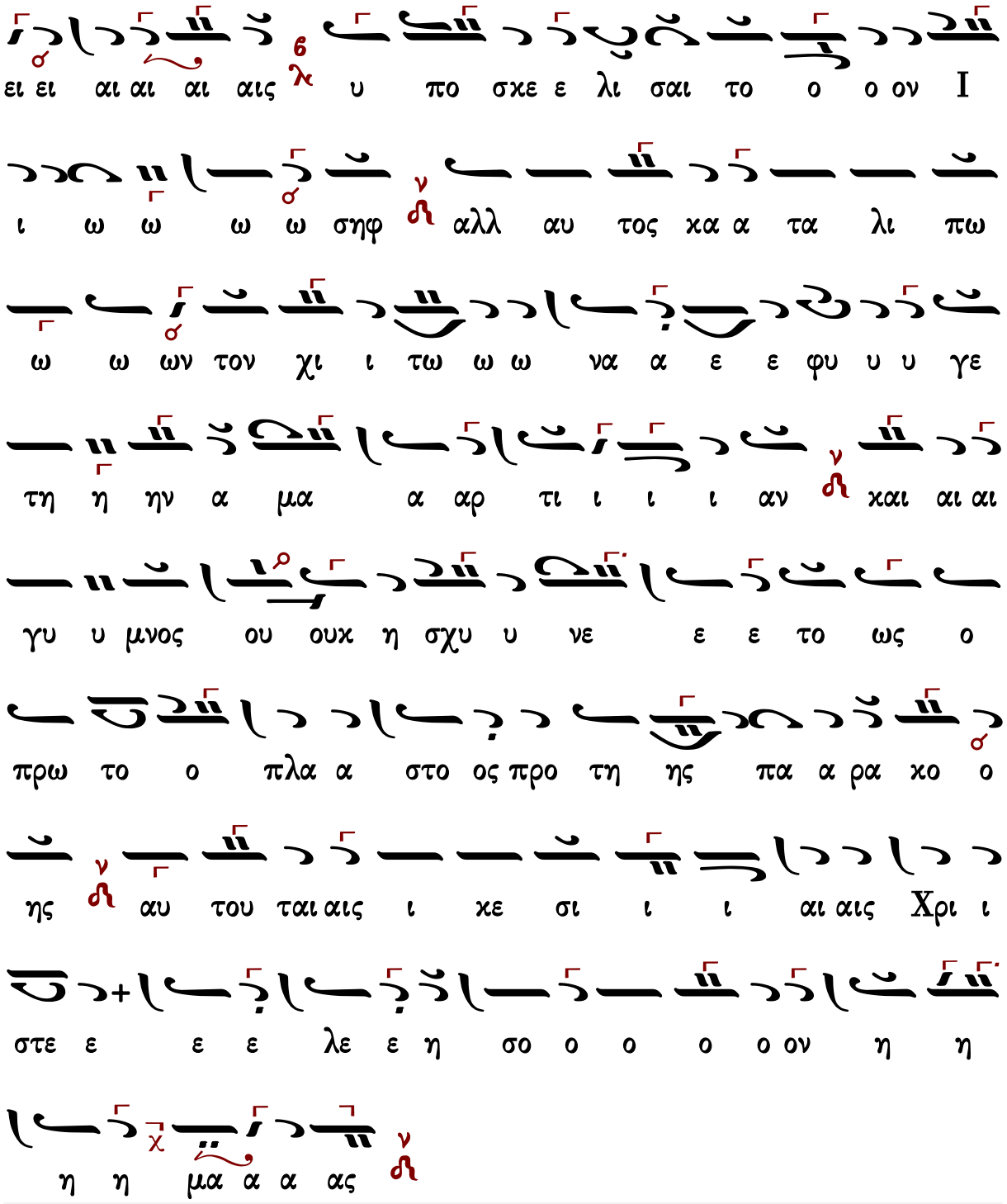

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*
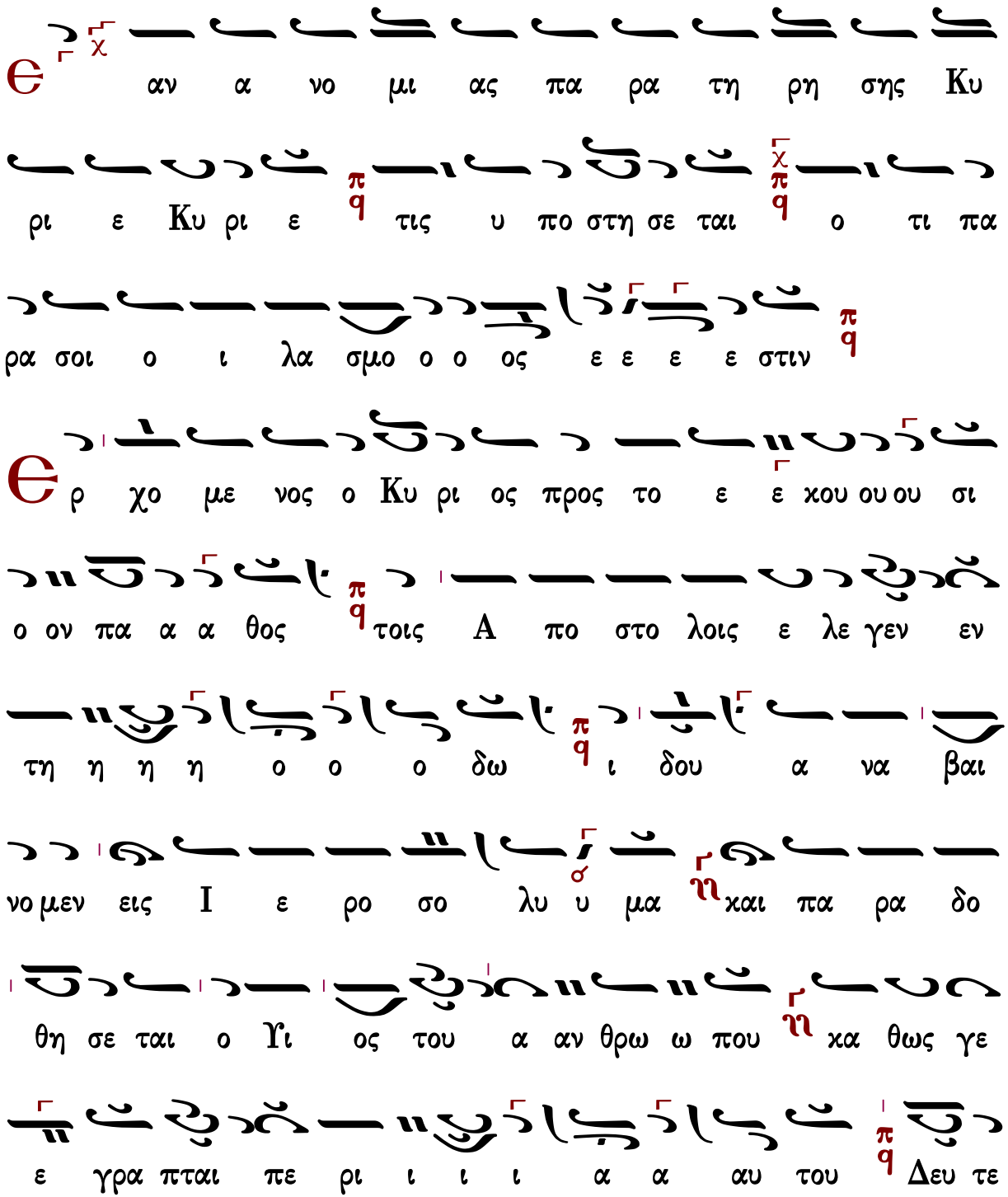
ουν χαι η μεις χε χα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι
αις συμ πο ρευ θω μεν αυ τω χαι συ σταυ ρω ω
θω ω μεν χαι νε χρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του
βι ι ου η δο ναις ι να χαι συ ζη η σω ω
ω μεν αυ τω χαι α χου σω μεν βο ω ω ω ων
τος α αυ του ου ου ουχ ε ε ε ε ε τι εις την ε
πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν αλ
λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α
μου χαι Πα τε ρα υ μων χαι Θε ο ον μου
χαι Θε ο ο ο ον υ υ υ μων χαι συν α νυ

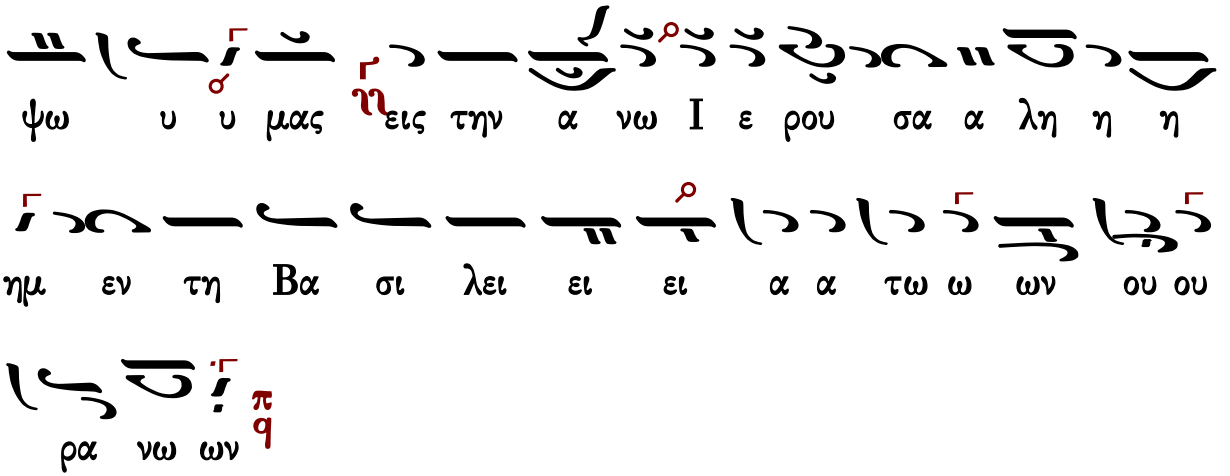

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

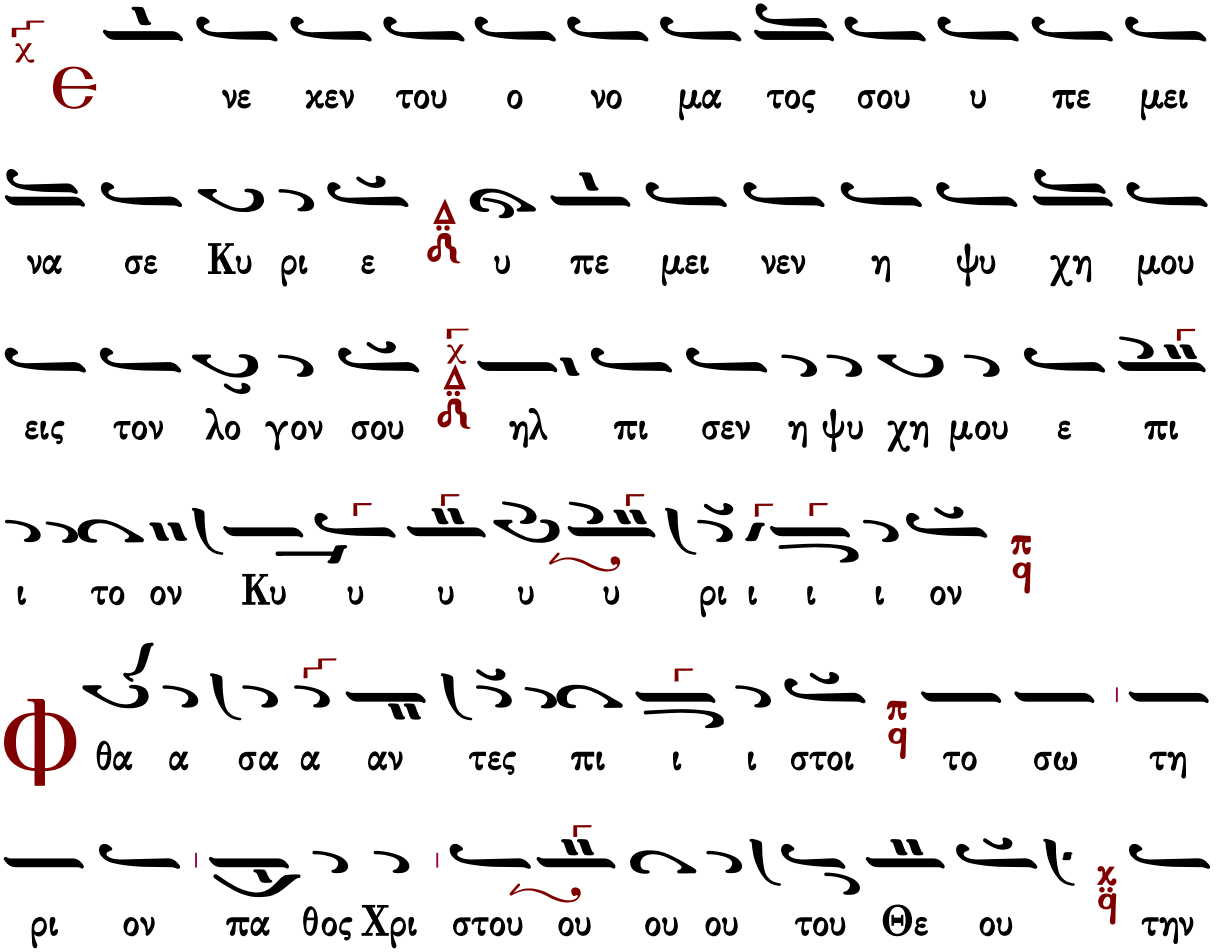

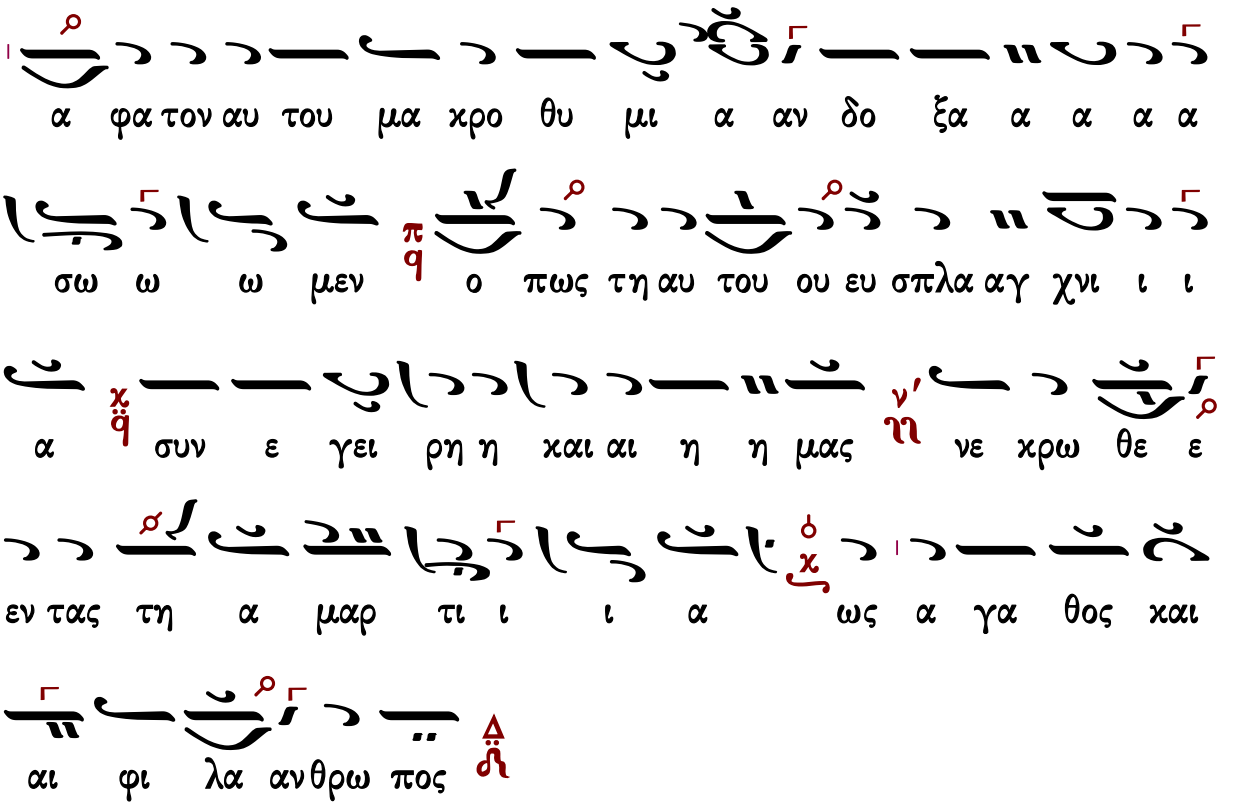

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

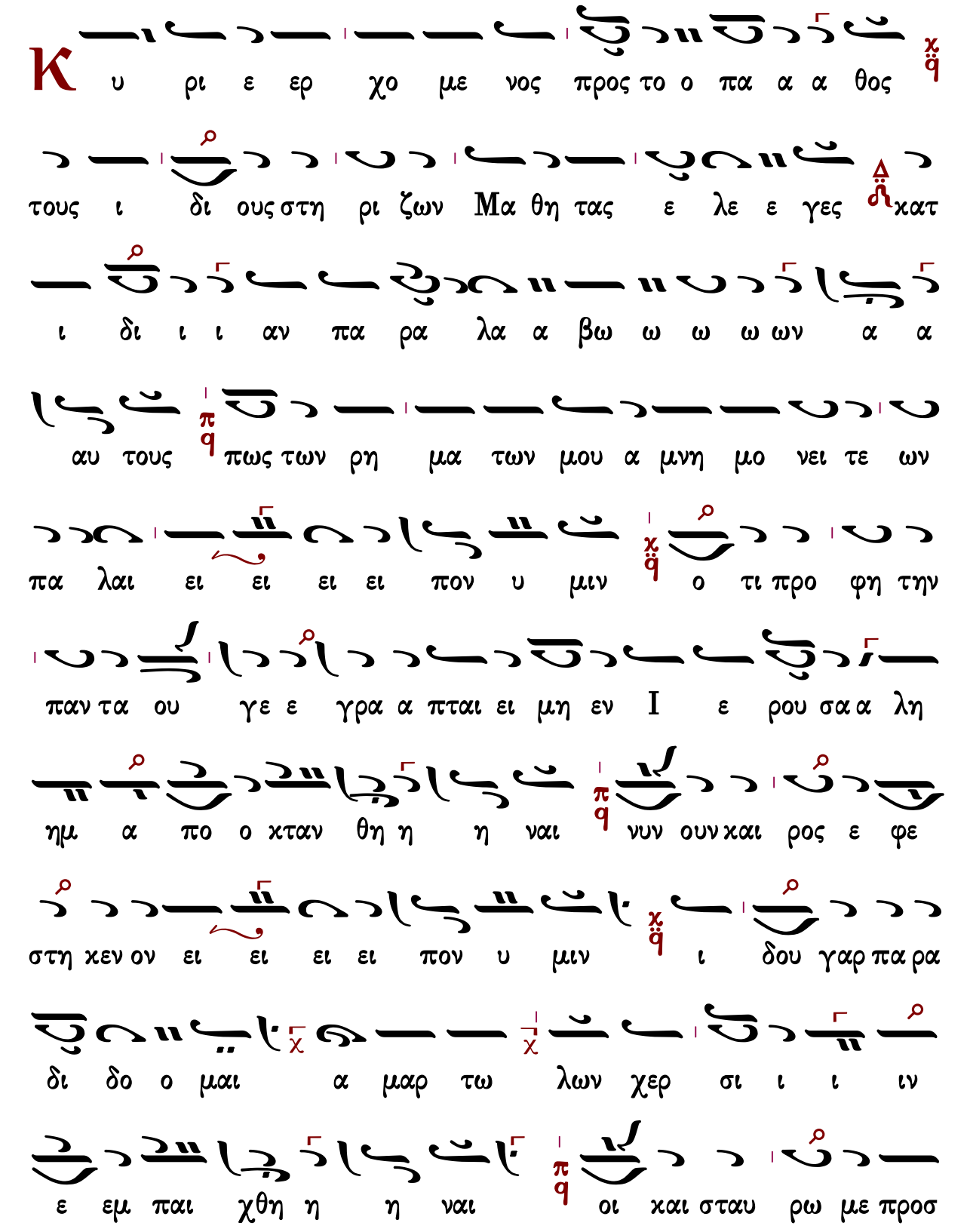
Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος
τους ι δι ους στη ρι ζων Μα θη τας ε λε ε γες κατ
ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ων α α
αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων
πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ο τι προ φη την
παν τα ου γε ε γρα α πται ει μη εν I ε ρου σα α λη
ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε
στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα
δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ιν
ε εμ παι χθη η η ναι οι και σταυ ρω με προσ

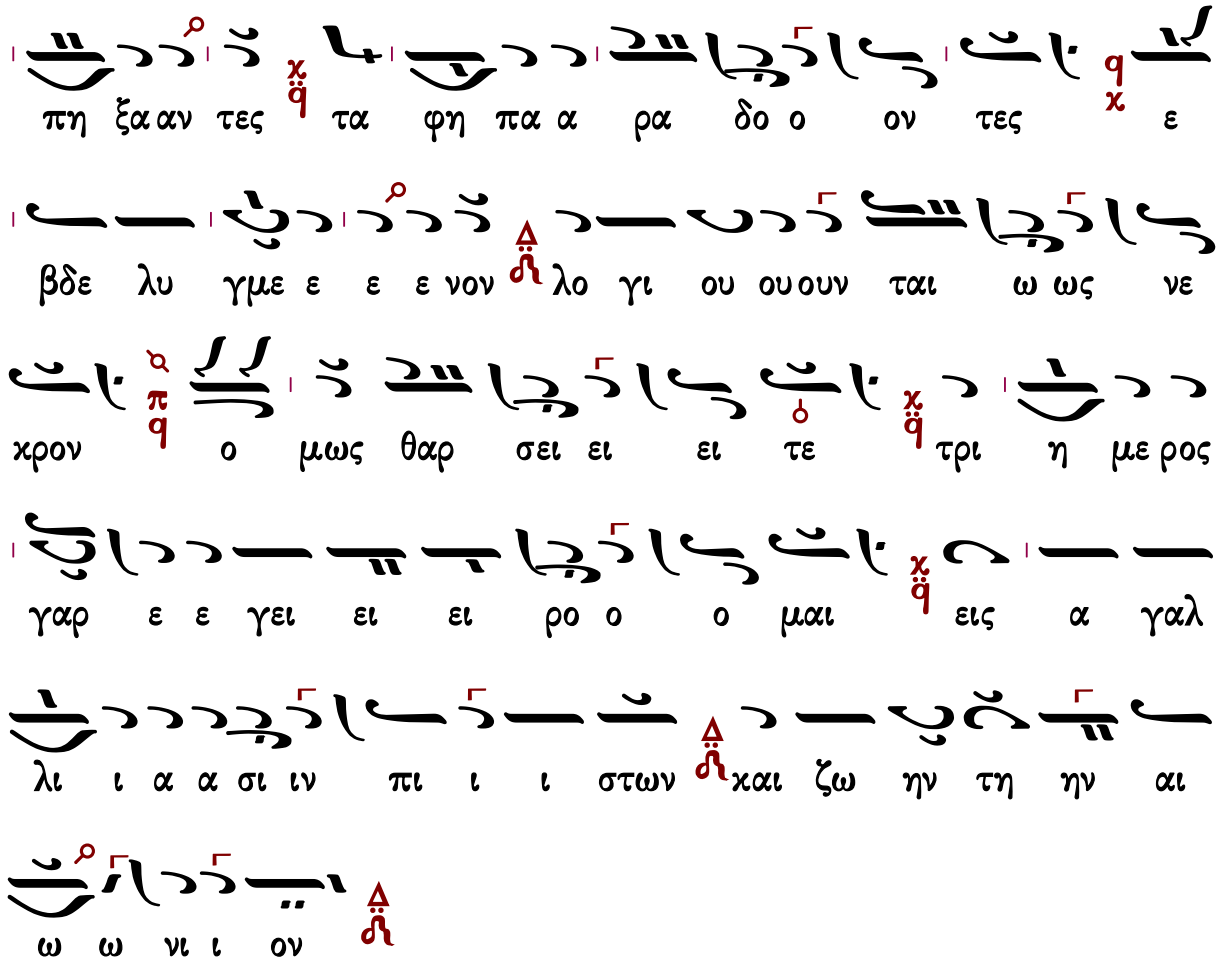

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϕ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

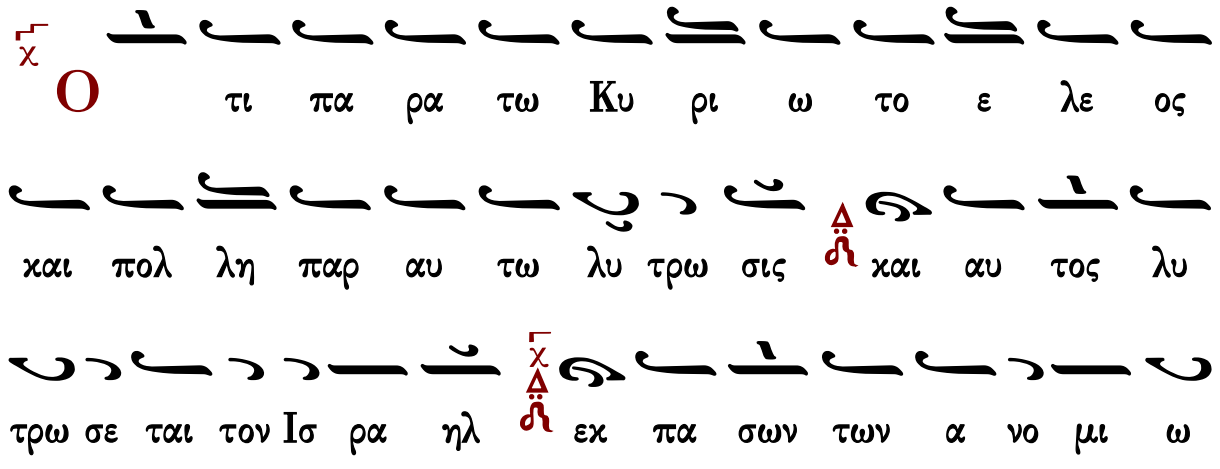

ω ων α α α α του
Κ υ ρι ι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορ ρη τον
της σης οι κο νο ο μι ι ι ας ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ
Ζε βε δαι ου ου μη η η τηρ η τει τοσοι προσ και ρου βα σι
λει ας τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η
σα α σθαι τε ε εκ νοις αλλ αν τι ταυ της πο
τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει ει λω πι ει ειν
τοις φι ι λοις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ειν
ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η
η η η ρι ι ι ον δι ο σοι βο ω ω

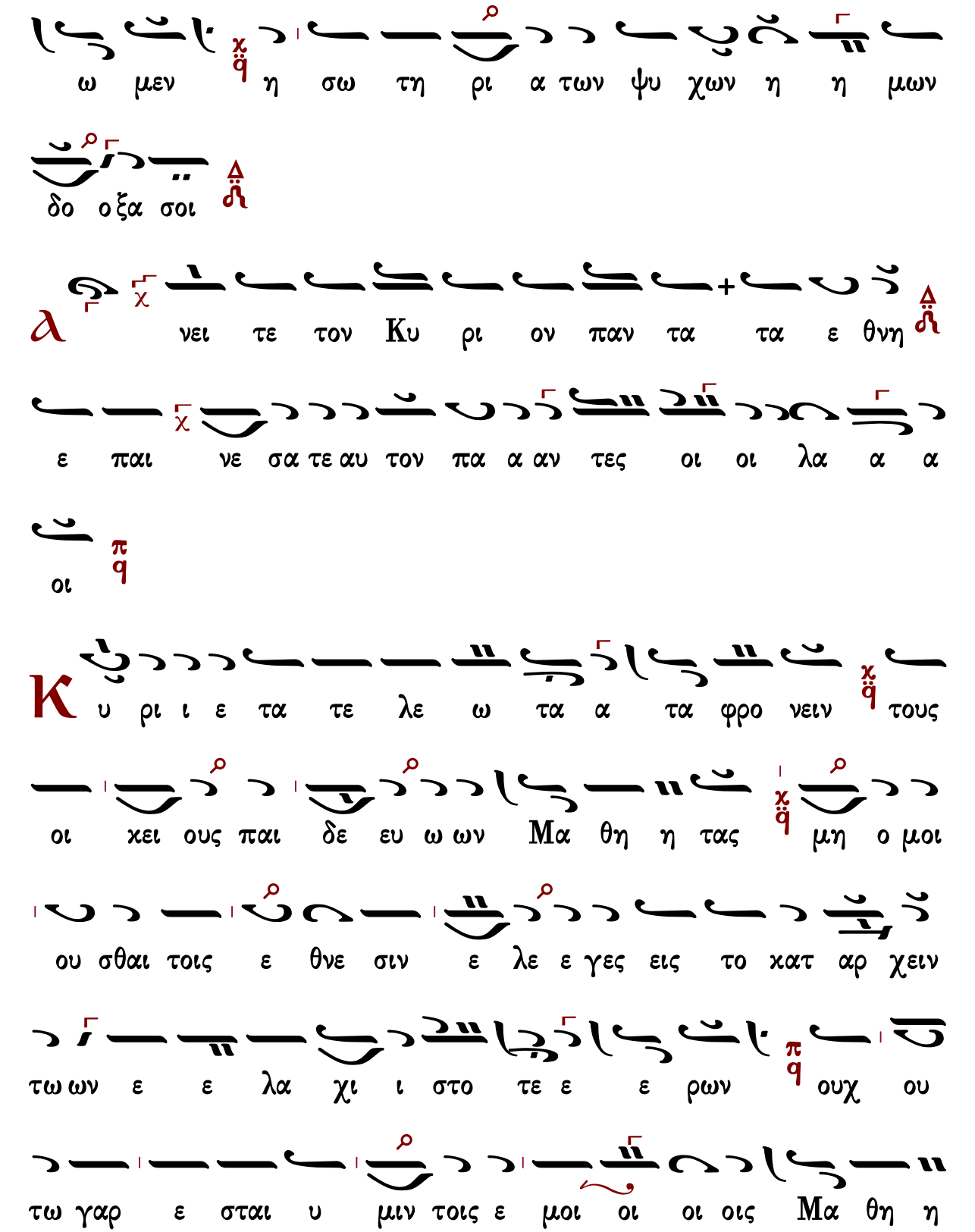
ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων
δο ο ξα σοι
νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους
οι χει ους παι δε ευ ω ων Μα θη η τας μη ο μοι
ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν
τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου
τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μα θη η

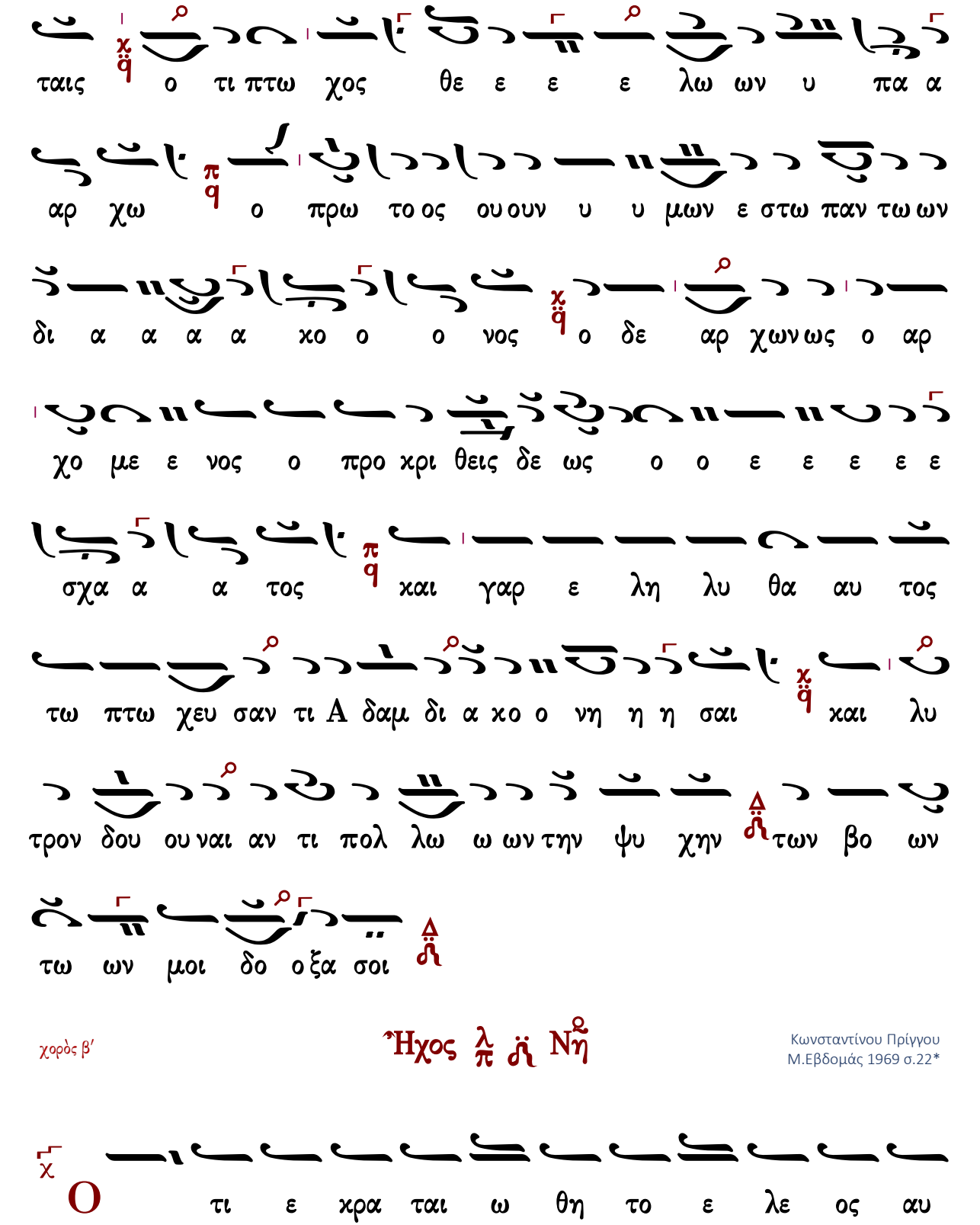

χορὸς β′

Ἦχος λ π ν Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

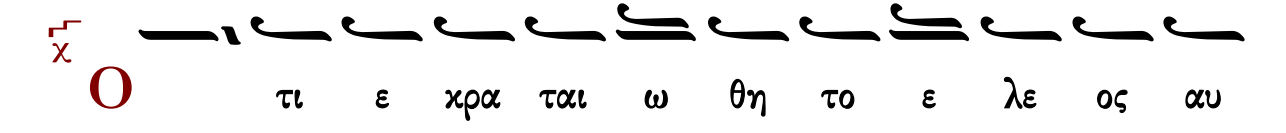

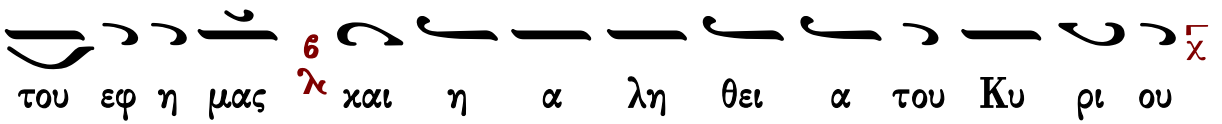

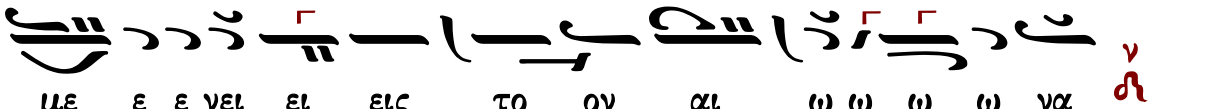

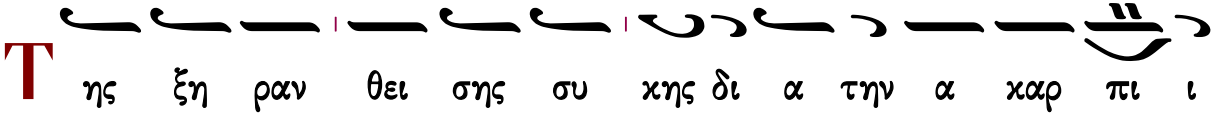

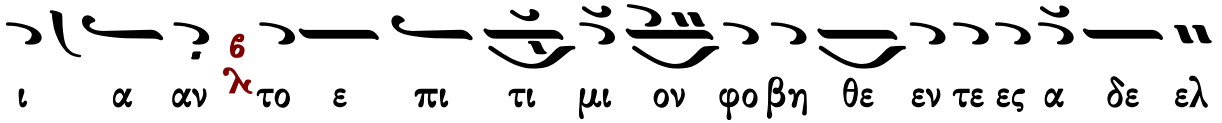

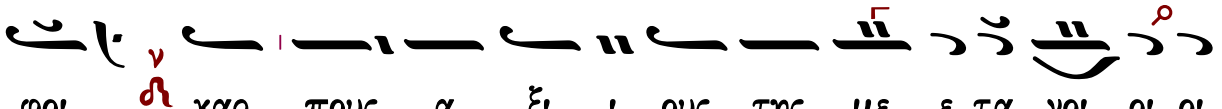

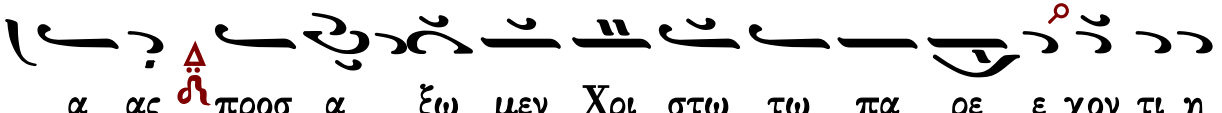

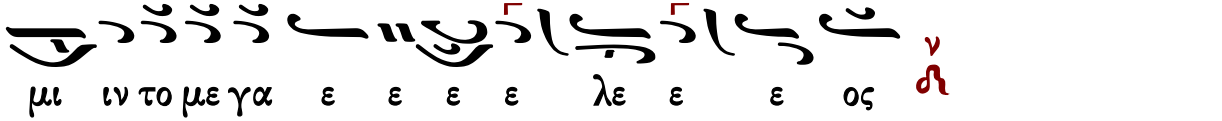

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος λ π ν Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

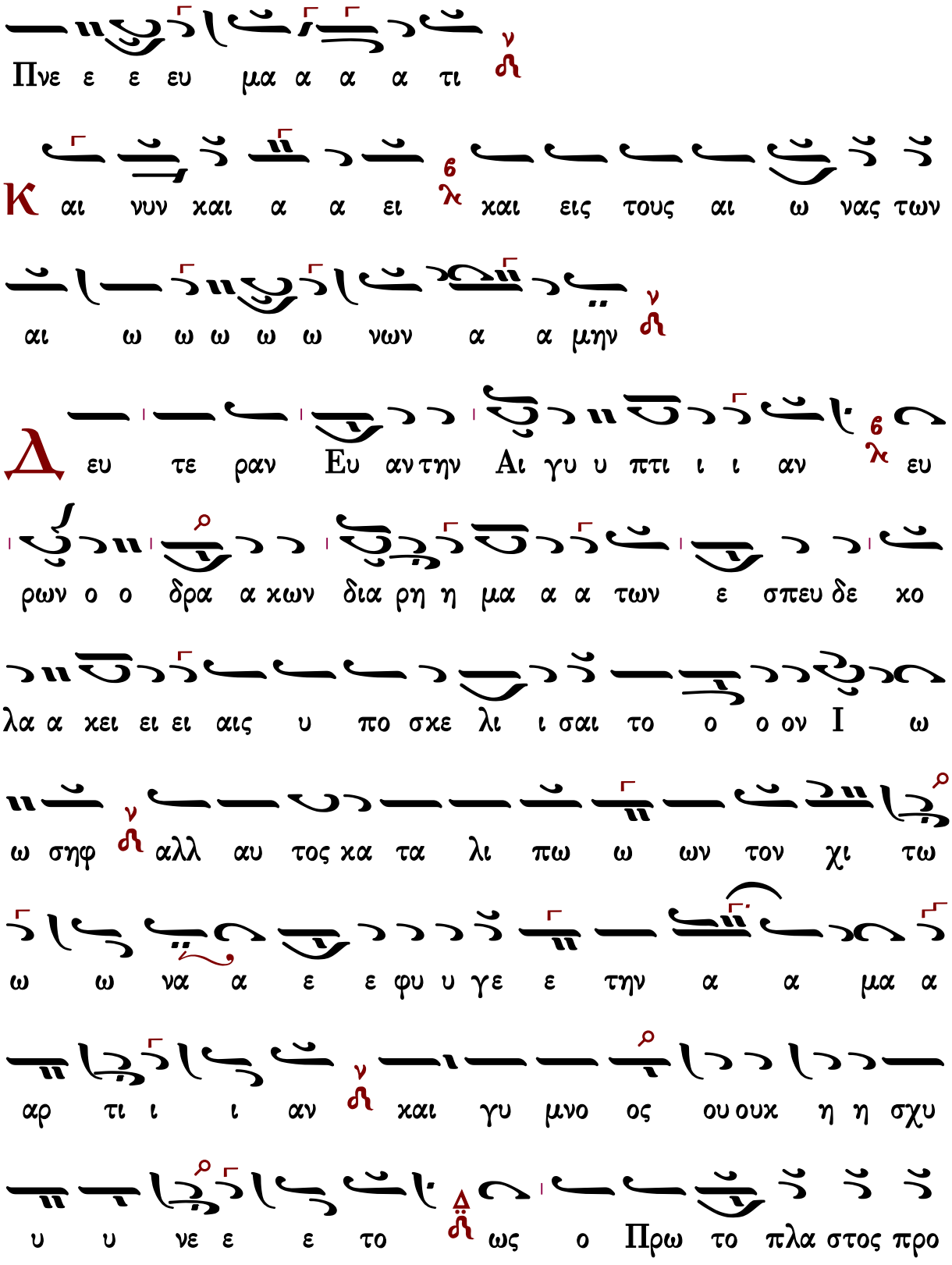
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω ω νων α α μην
Δ ευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι ι ι αν ευ
ρων ο ο δρα α χων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε χο
λα α χει ει ει αις υ πο σχε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω
ω σηφ αλλ αυ τος κα τα λι πω ω ων τον χι τω
ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α
αρ τι ι ι αν και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ
υ υ νε ε ε το ως ο Πρω το πλα στος προ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

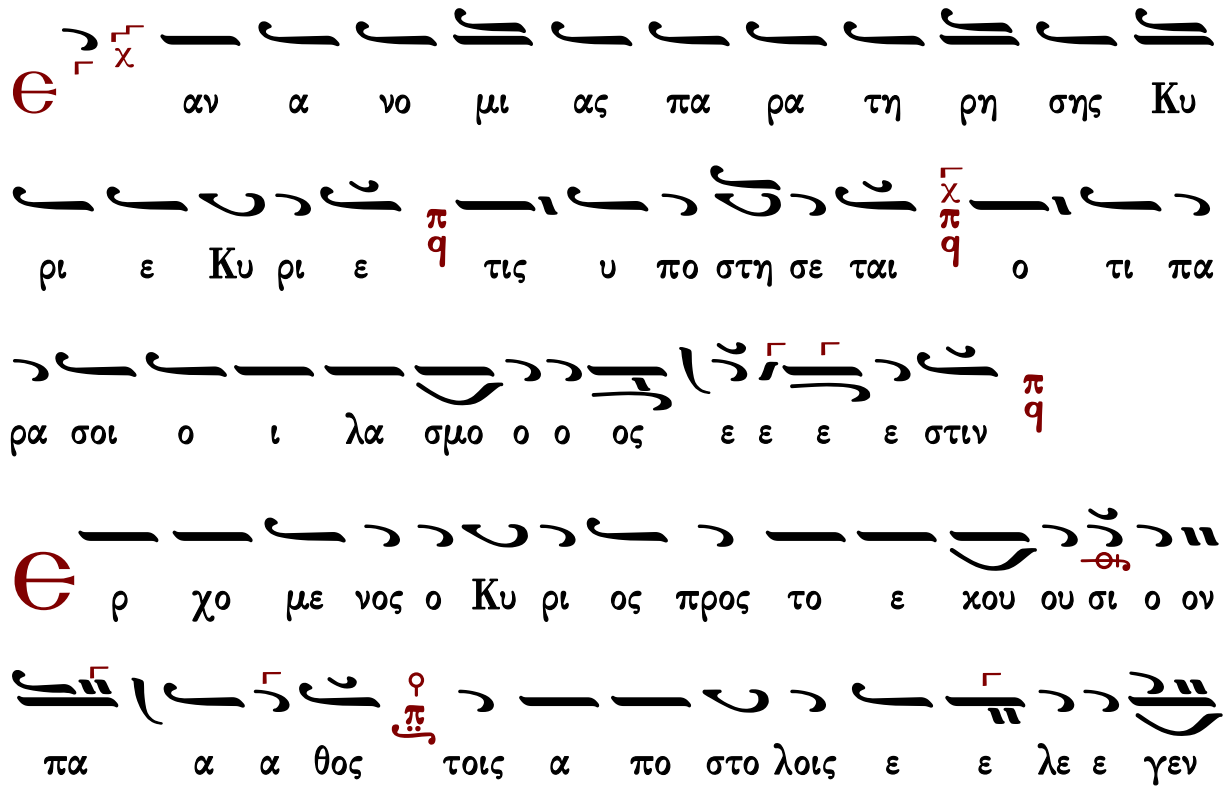

ε εν τη ο ο δω ω ι δου α να βαι νο μεν εις I ε
ρο σο λυ υ μα και πα ρα δο θη σε ται ο Υι
ος του ου α αν θρω ω που κα θως γε ε γρα πται
αι πε ρι ι ι α α α αυ του δευ τε ου ουν
και η μεις χε χα θαρ με ναις δι α α νοι οι οι αις
συμ πο ρευ θω μεν αυ τω ω ω και αι αι συ σταυ ρω θω ω
ω ω μεν και νε χρω θω μεν δι α αυ τον ταις
του βι ι ου ου η δο ο ναι αις ι να και συ ζη σω μεν
αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ων τος α αυ
του ουκ ε τι εις την ε πι γει ον I ε ρου σα
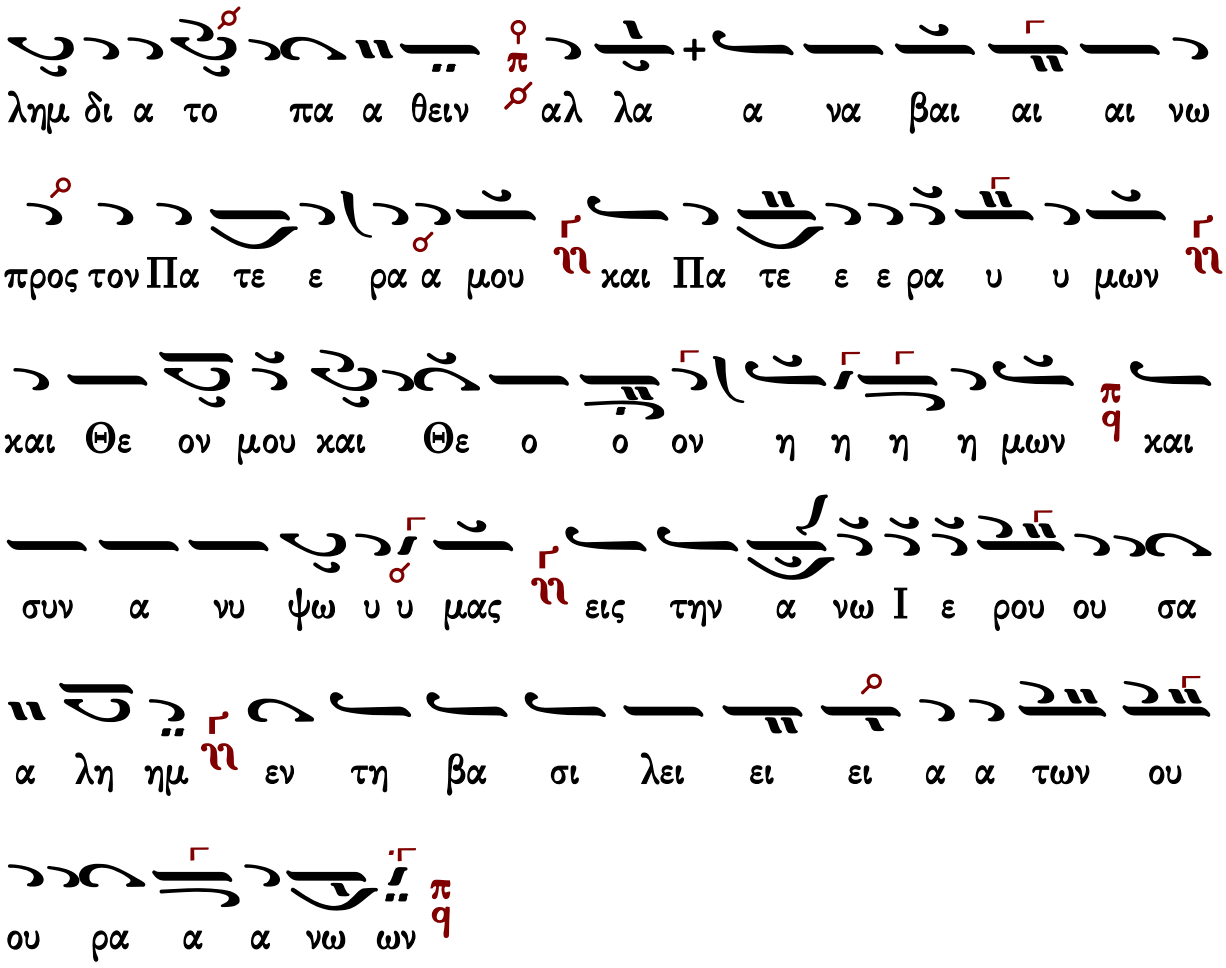
χορὸς β′

Ἦχος λ π ϔ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.21*

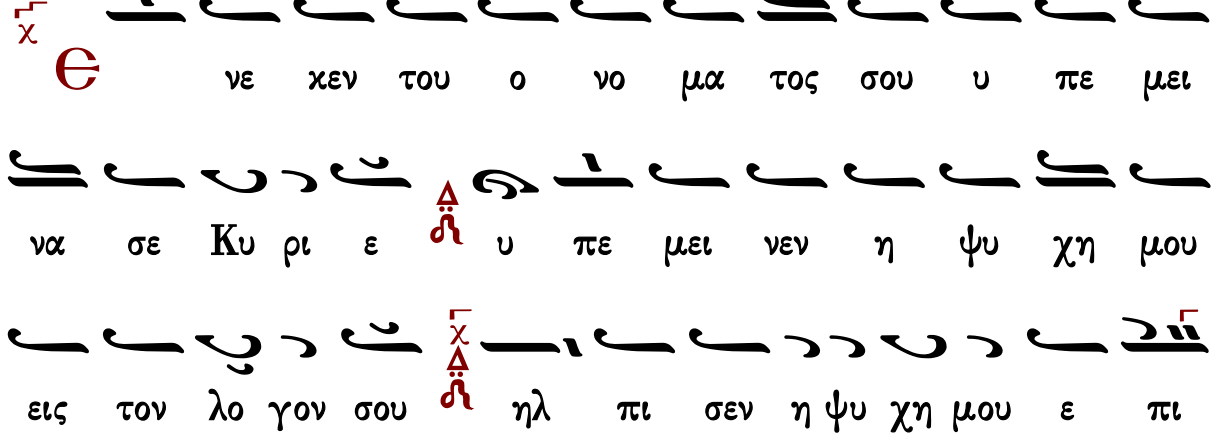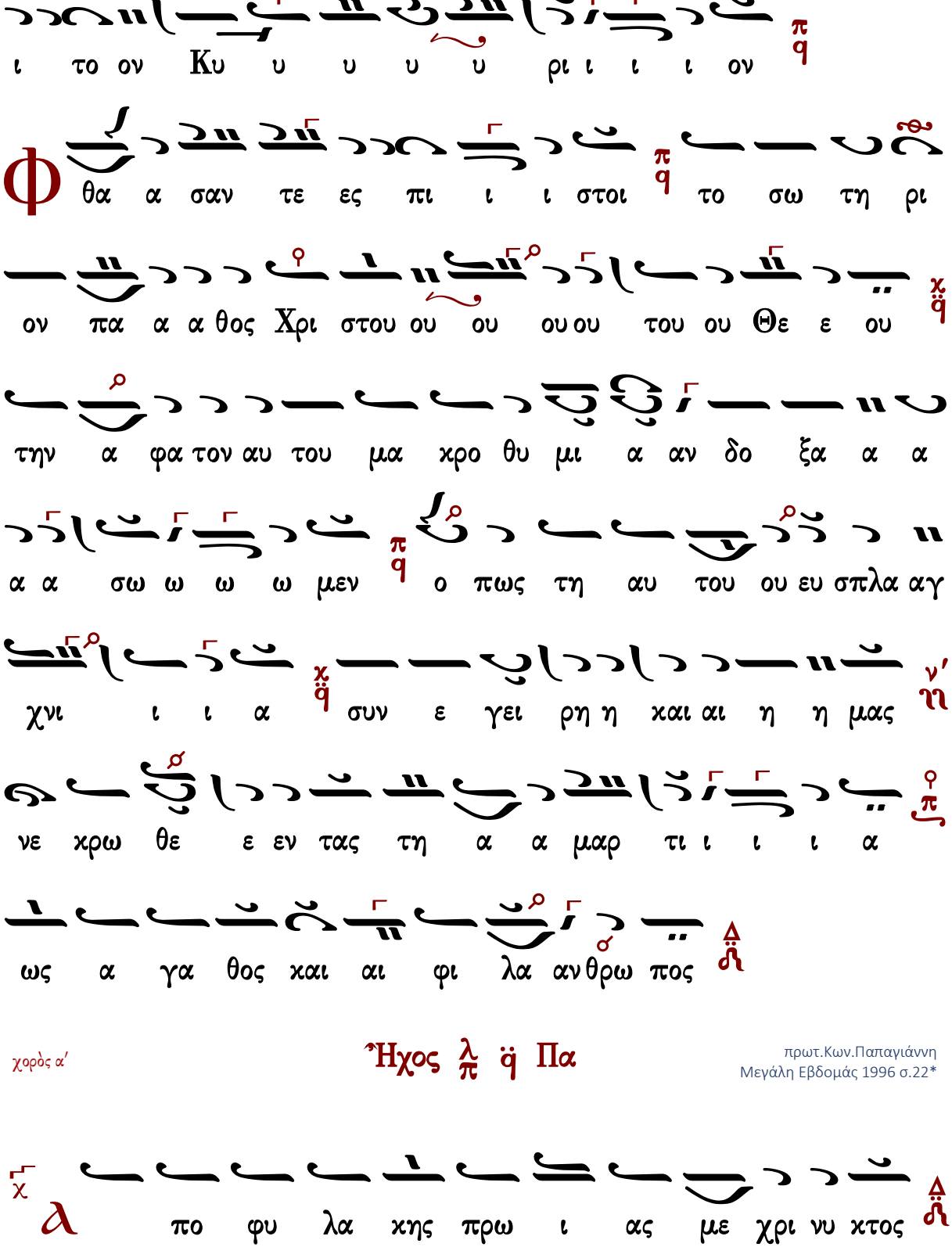

χορὸς α΄

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.22*

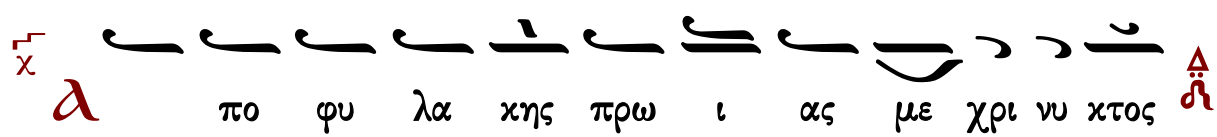

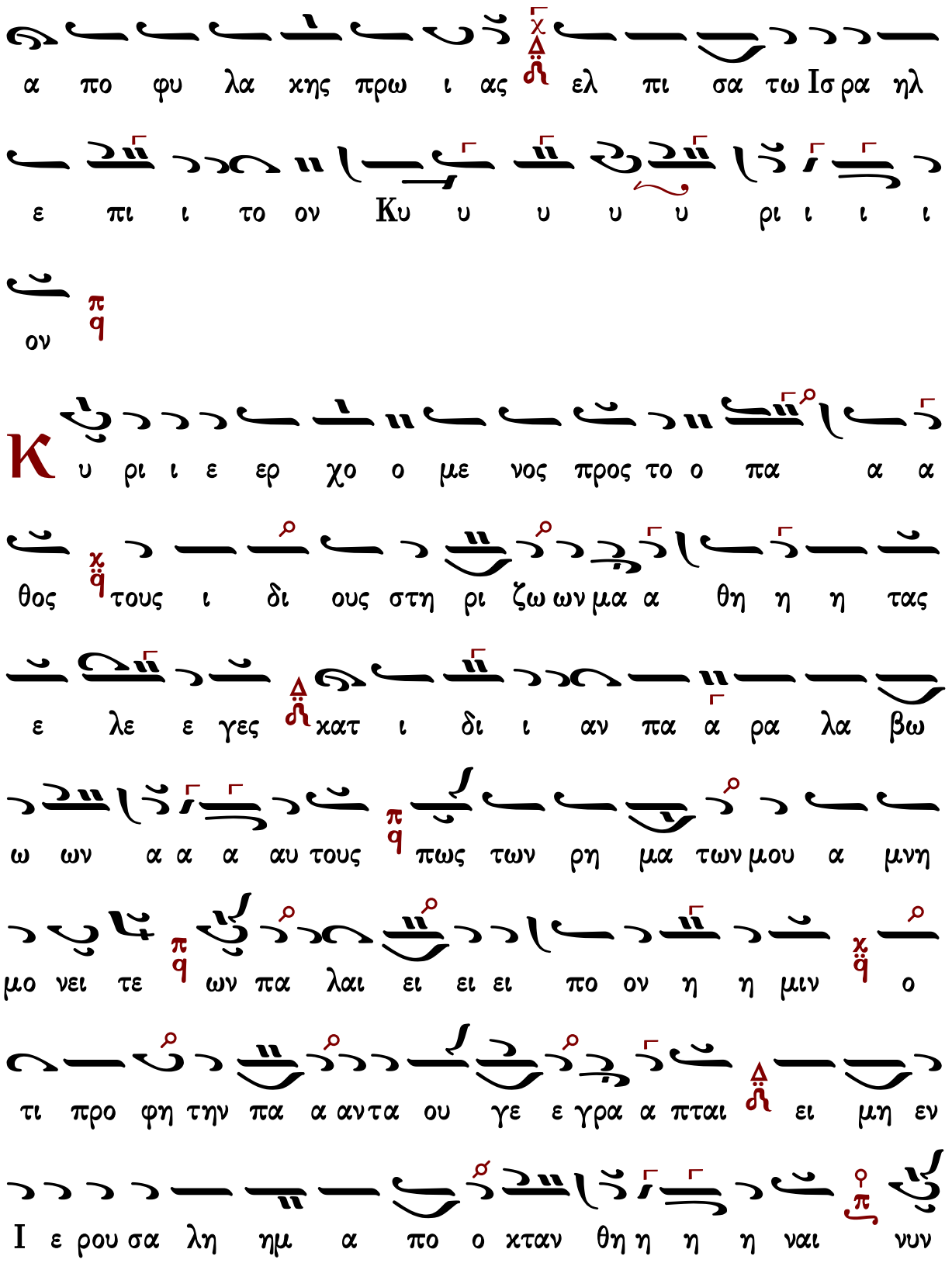
απο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ
επι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ον
Κ υ ρι ι ε ερ χο ο με νος προς το ο πα α α
θος τους ι δι ους στη ρι ζω ων μα α θη η η τας
ε λε ε γες κατ ι δι ι αν πα α ρα λα βω
ω ων α α α αυ τους πως των ρη μα των μου α μνη
μο νει τε ων πα λαι ει ει ει πο ον η η μιν ο
τι προ φη την πα α αντα ου γε ε γρα α πται ει μη εν
Ι ε ρου σα λη ημ α πο ο χταν θη η η ναι νυν

ουν χαι ρος ε φε στη η χεν ον ει ει ει πο ον υ υ
μιν ι δου γαρ πα ρα δι ι δο ο μαι α μαρ τω λων
χε ερ σι ι ιν ε εμ παι χθη η η η ναι οι χαι σταυ
ρω με προσ πη ξα α αν τες τα φη πα α ρα δο ο ο ον
τες ε βδε λυ γμε ε ε νο ον λο γι ου ουουν
ται ω ως νε ε ε χρον ο ο μω ως θα α αρ
σει ει ει ει ει τε τρι η με ρος γαρ ε ε γει ει
ει ρο ο ο ο μαι εις α γαλ λι α α σι ιν πι ι
ι στων και ζω ην τη ην αι ω ω νι ο ο ο ο ο
ο ο ον

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.23*

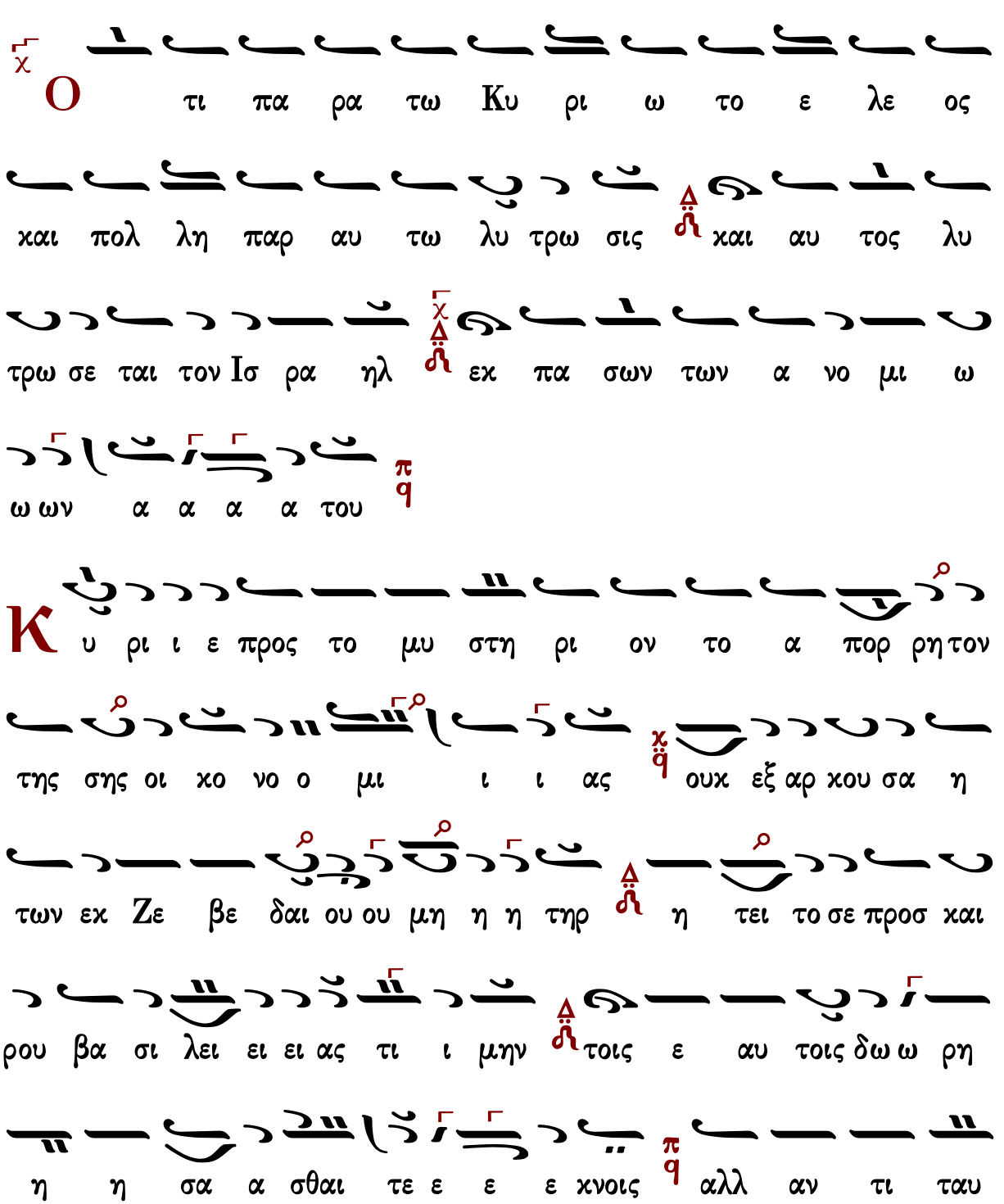

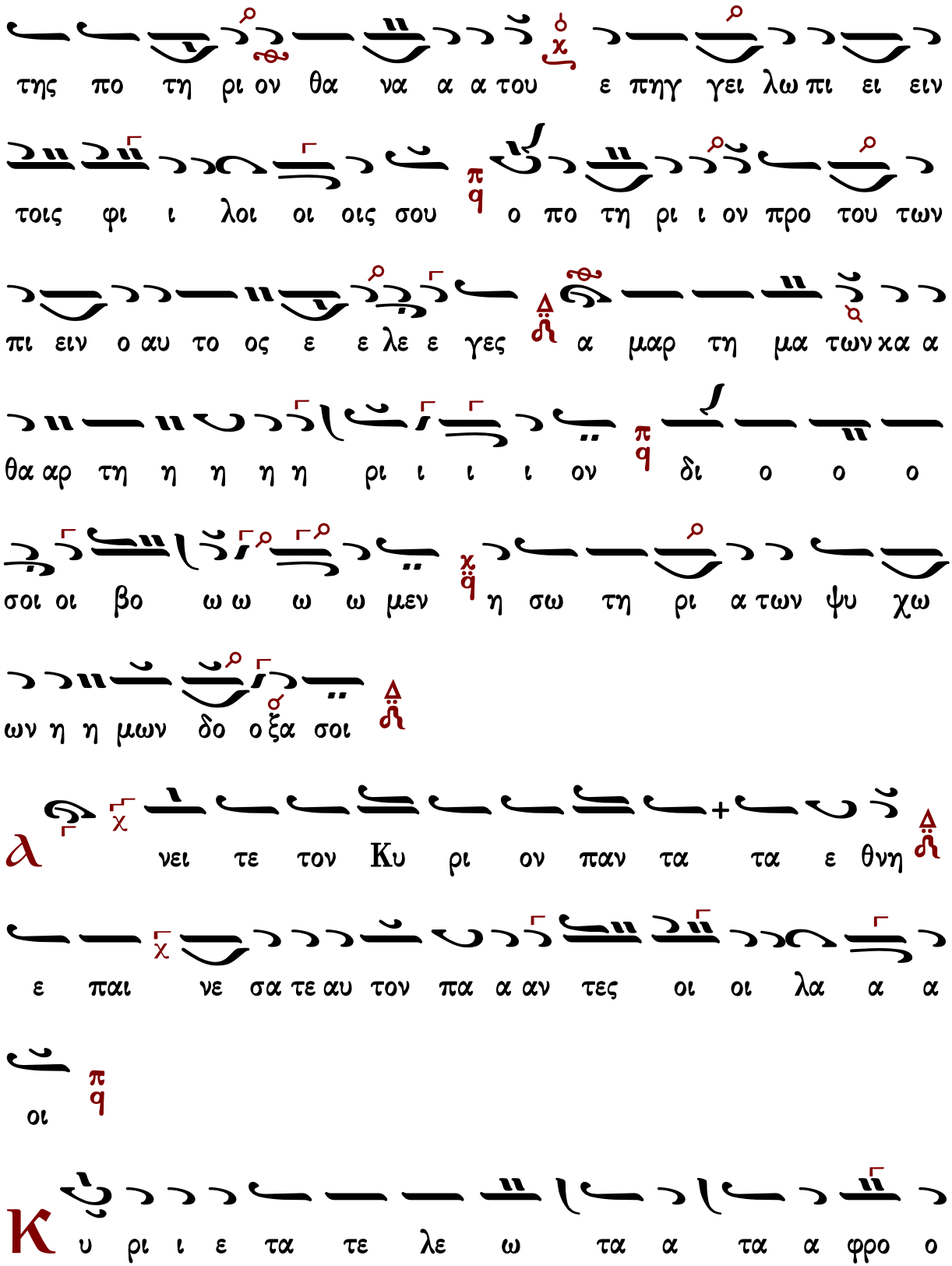
της πο τη ρι ον θα να α α του ε πηγ γει λω πι ει ειν
τοις φι ι λοι οι οις σου ο πο τη ρι ι ον προ του των
πι ειν ο αυ το ος ε ε λε ε γες α μαρ τη μα των χα α
θα αρ τη η η η η ρι ι ι ι ον δι ο ο ο
σοι οι βο ω ω ω ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χω
ων η η μων δο ο ξα σοι
α νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α
οι
Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα α φρο ο

νειν τους οι χει ους παι δευ ω ων μα θη η τας μη ο μοι
ου σθε τοις ε ε θνε ε σιν ε λε ε γες εις το κα
ταρ χειν τω ων ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ
ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οις μα α θη η
ταις ο τι πτω χο ος θε ε λω ων υ πα α α αρ
χω ο πρω τος ουν υ υ μων ε στω παν τω ων δι α
α α χο ο ο ο νος ο δε αρ χων ως ο αρ χο με
ε νος ο προ χρι θεις δε ω ως ο ε ε ε ε ε σχα α
α α τος και γαρ ε λη λυ υ θα α α αυ τος
τω πτω χευ σαν τι A δαμ δι α χο ο νη η η σαι

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.24*

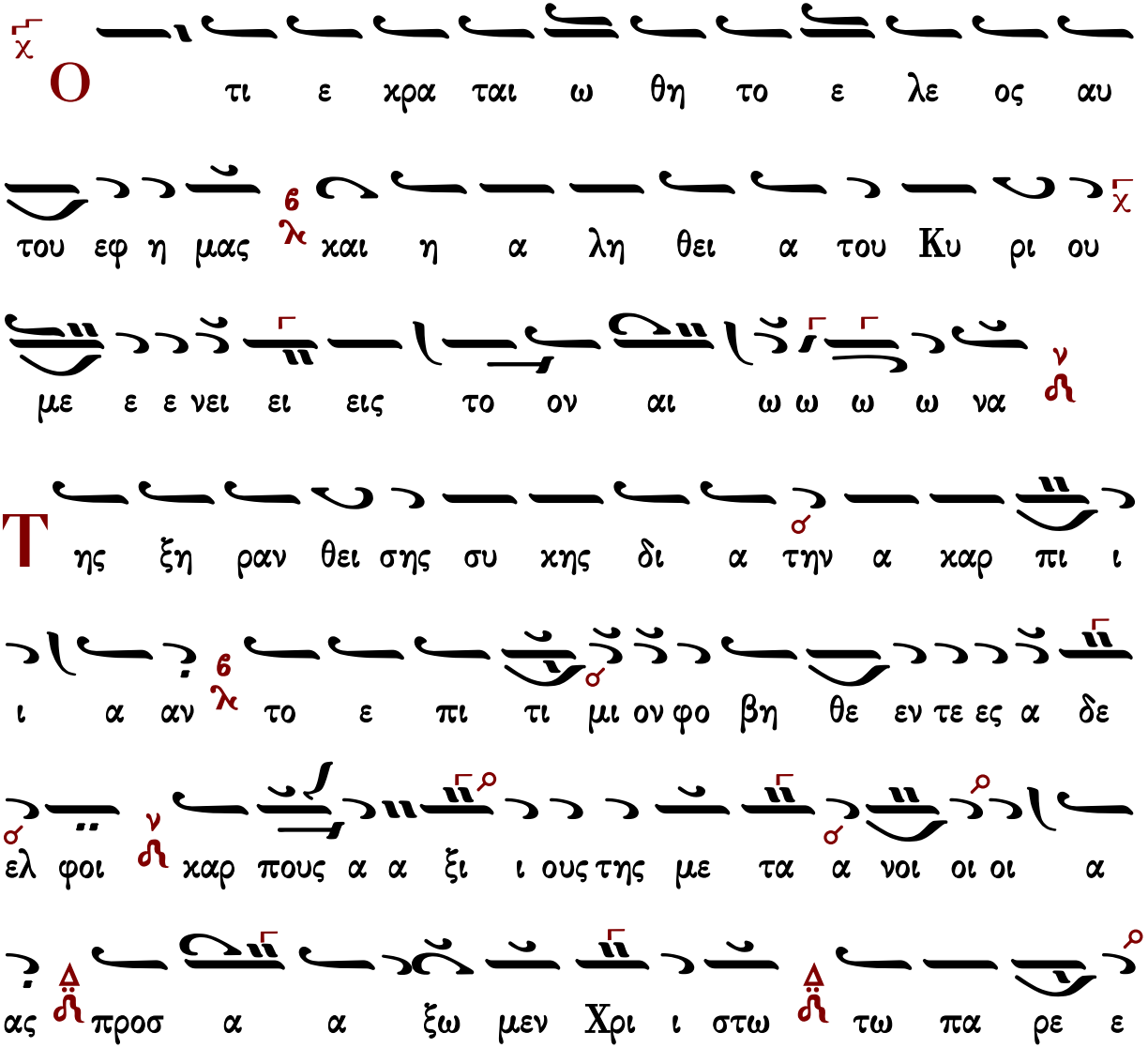

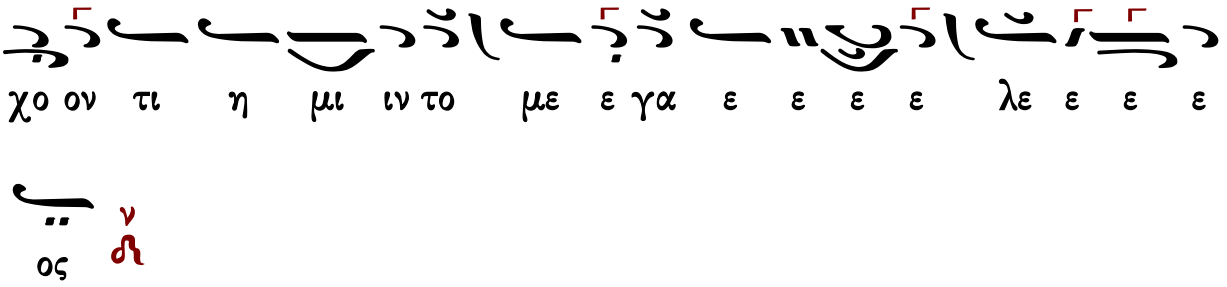

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος λ̲ π̲ ν̲η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.25*
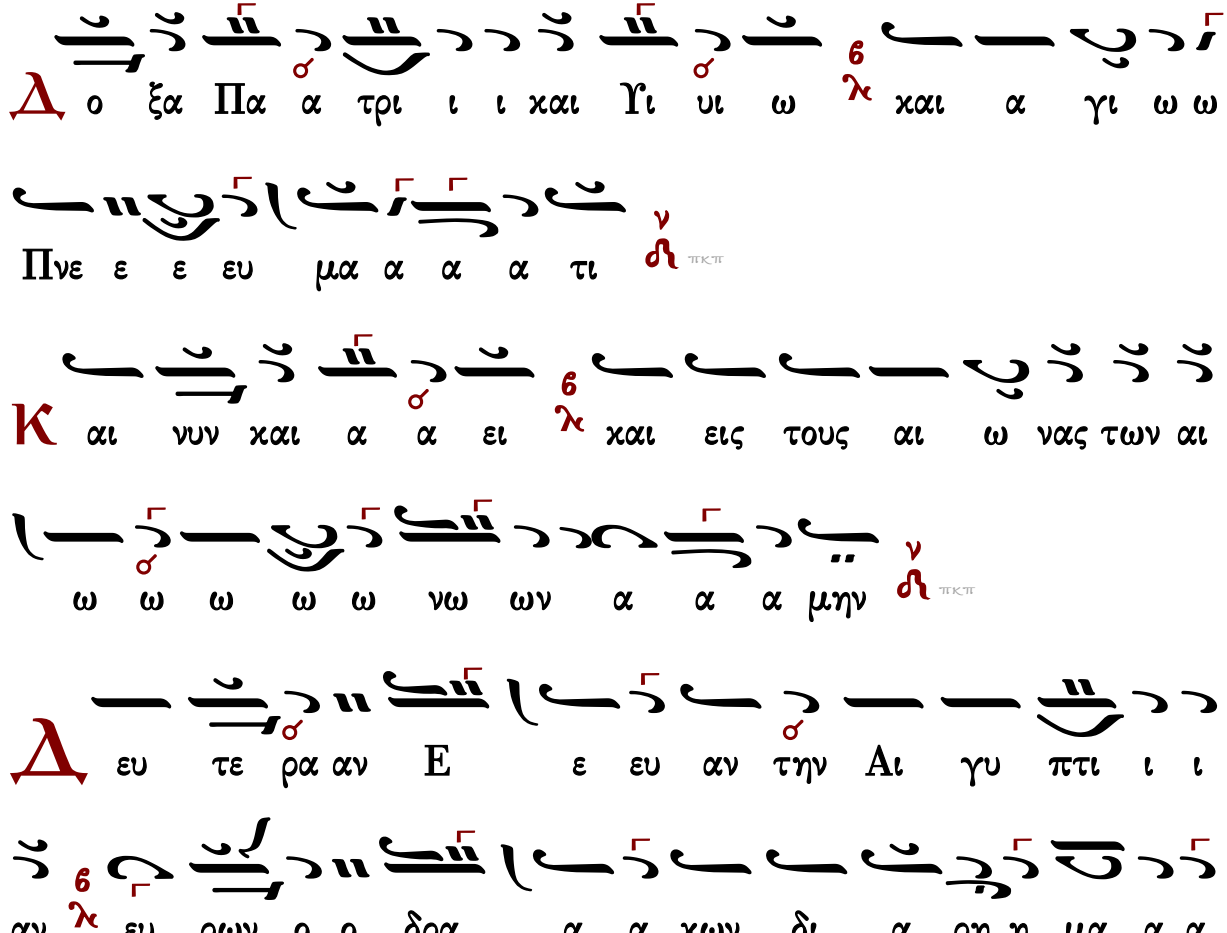
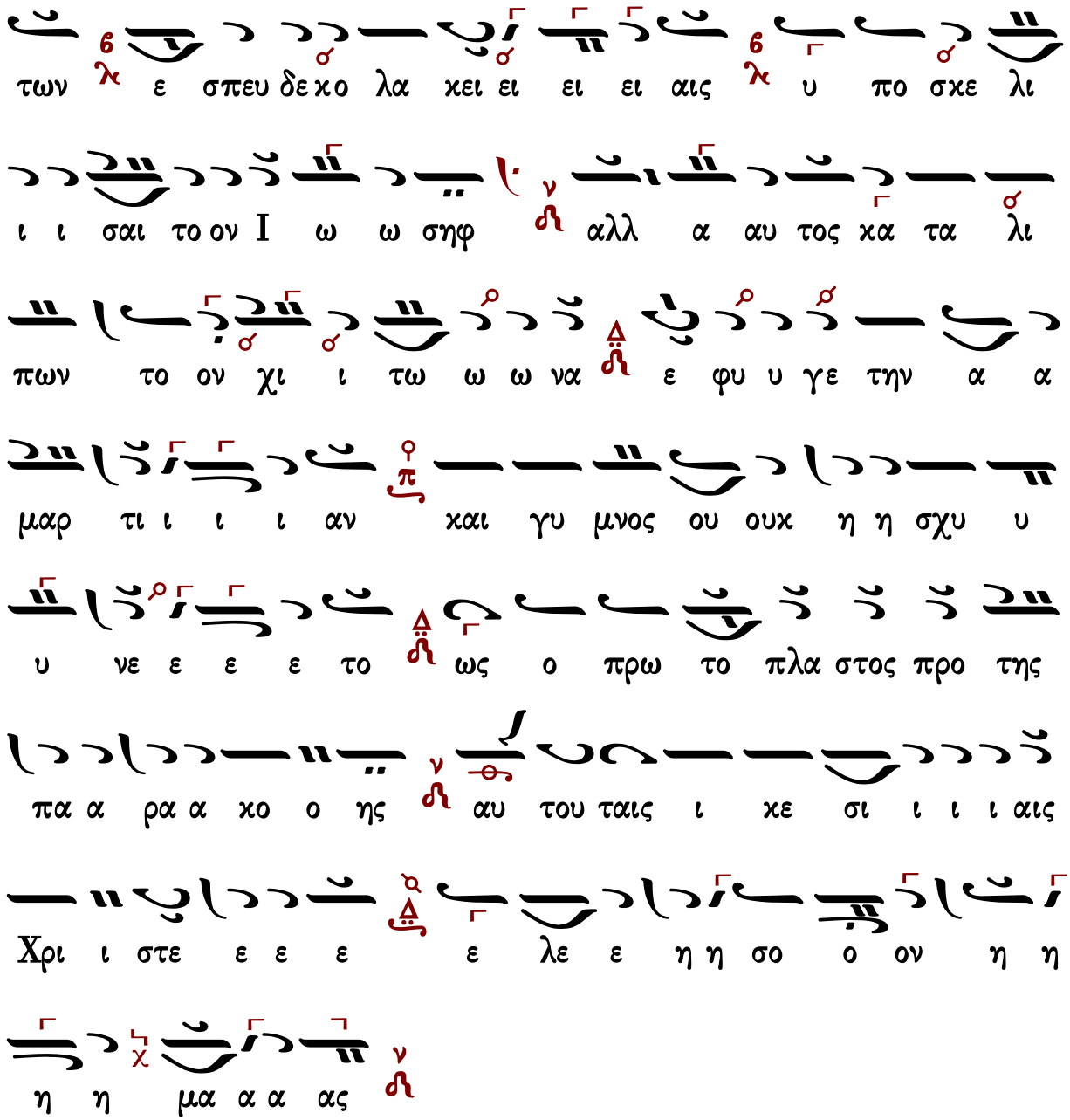

Κατευθυνθήτω

δ΄

Νηλέως Καμαράδου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Ἦχος δι

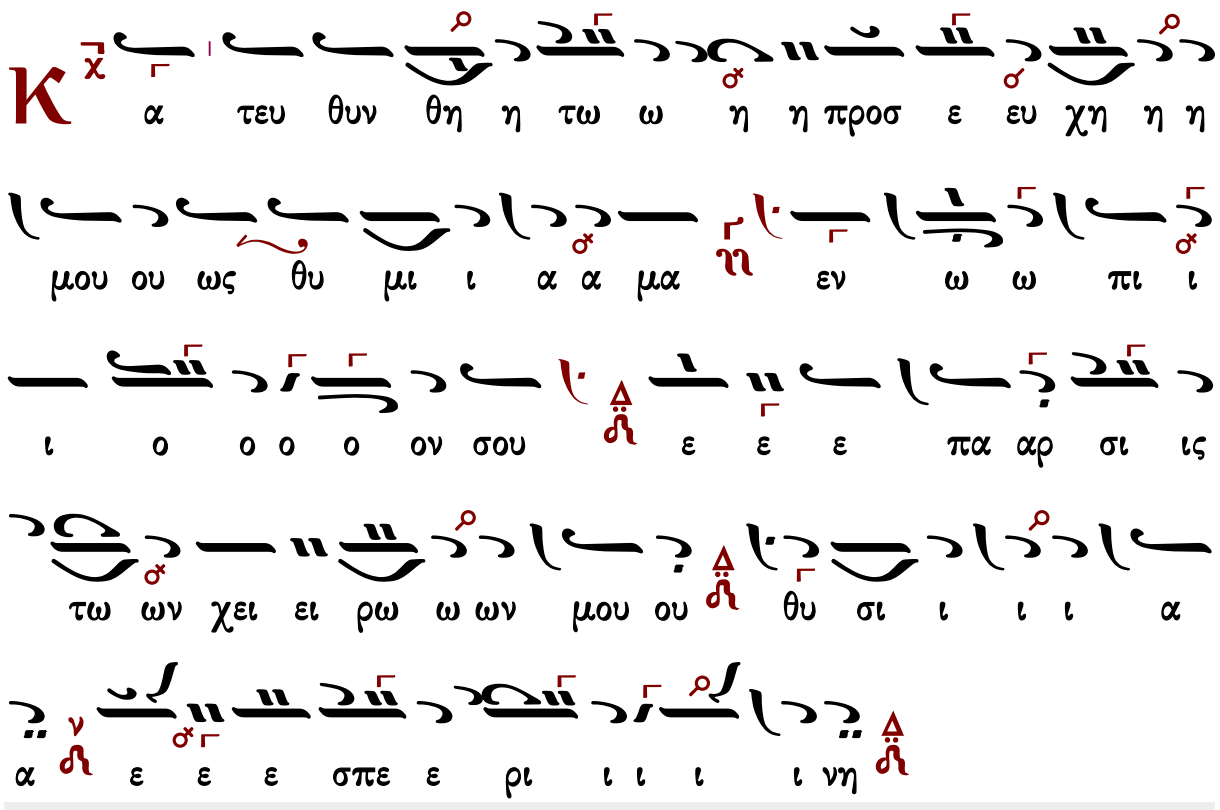

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντξῆ

Ἦχος δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

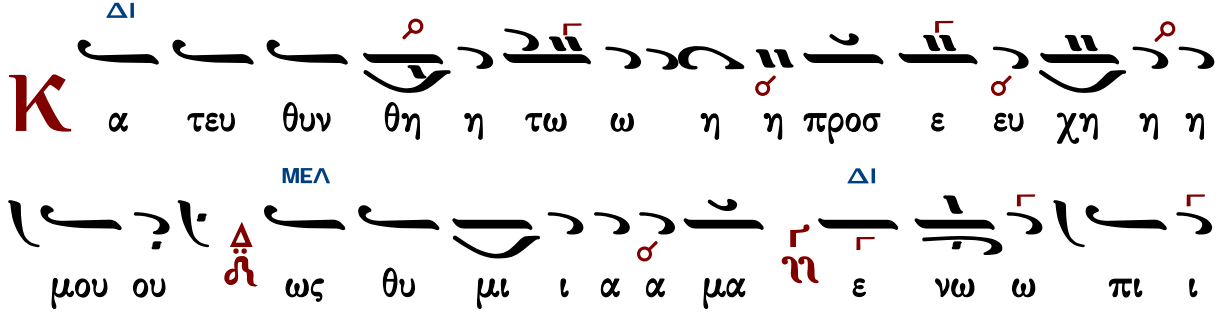

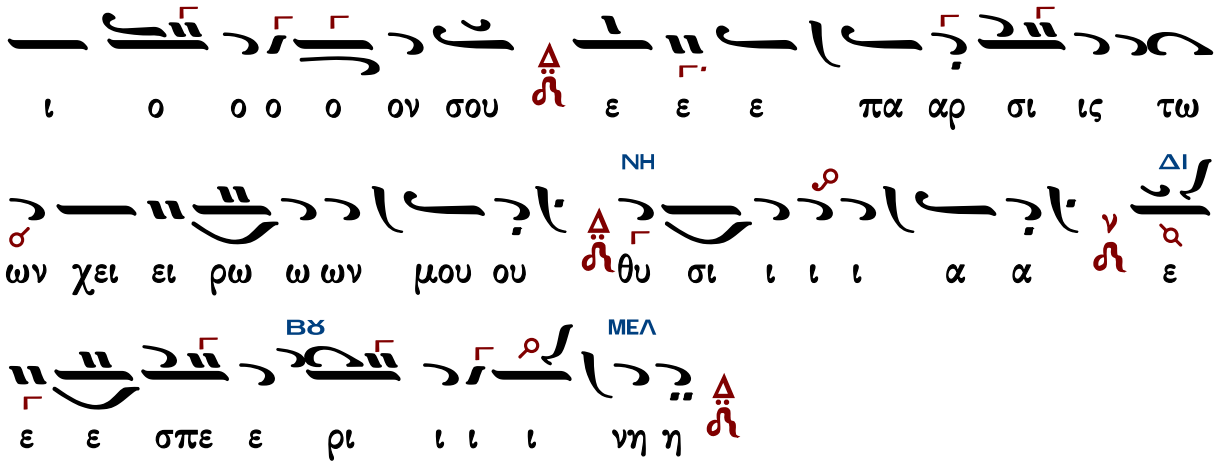

πλ.α΄

Πανδέκτη

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

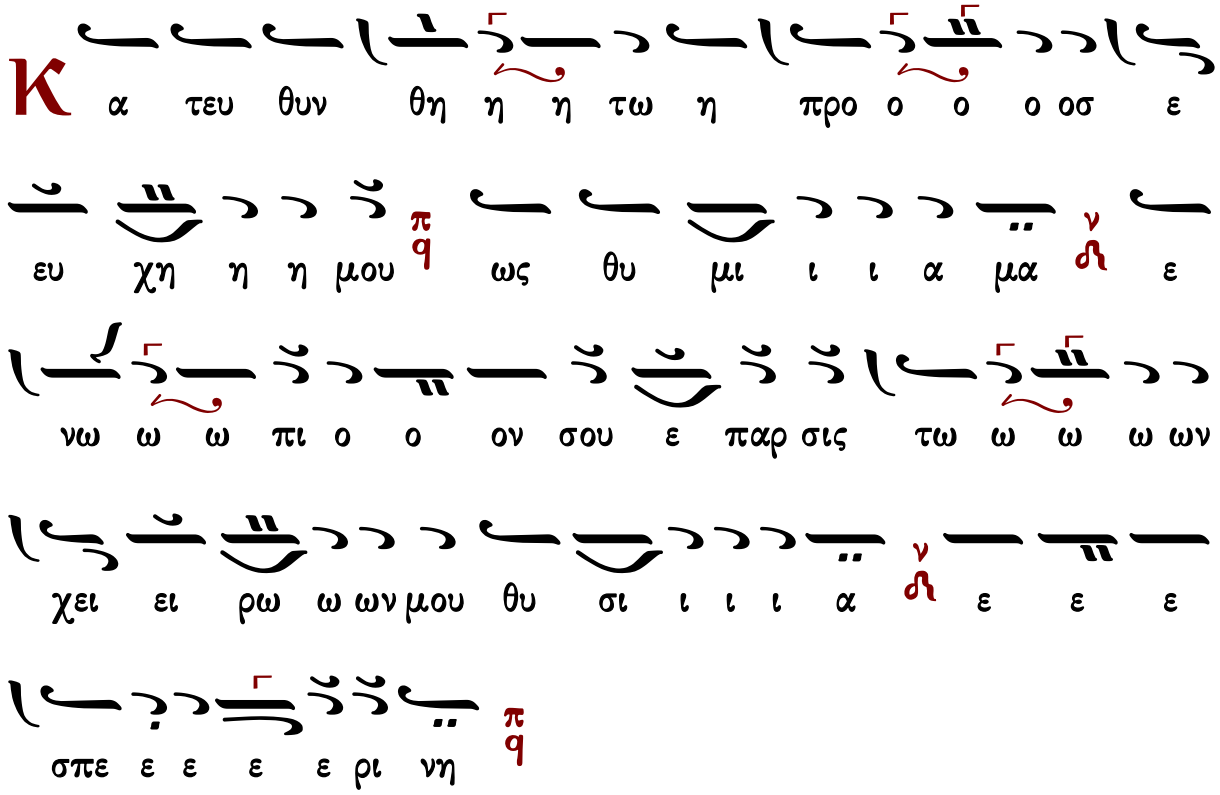

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

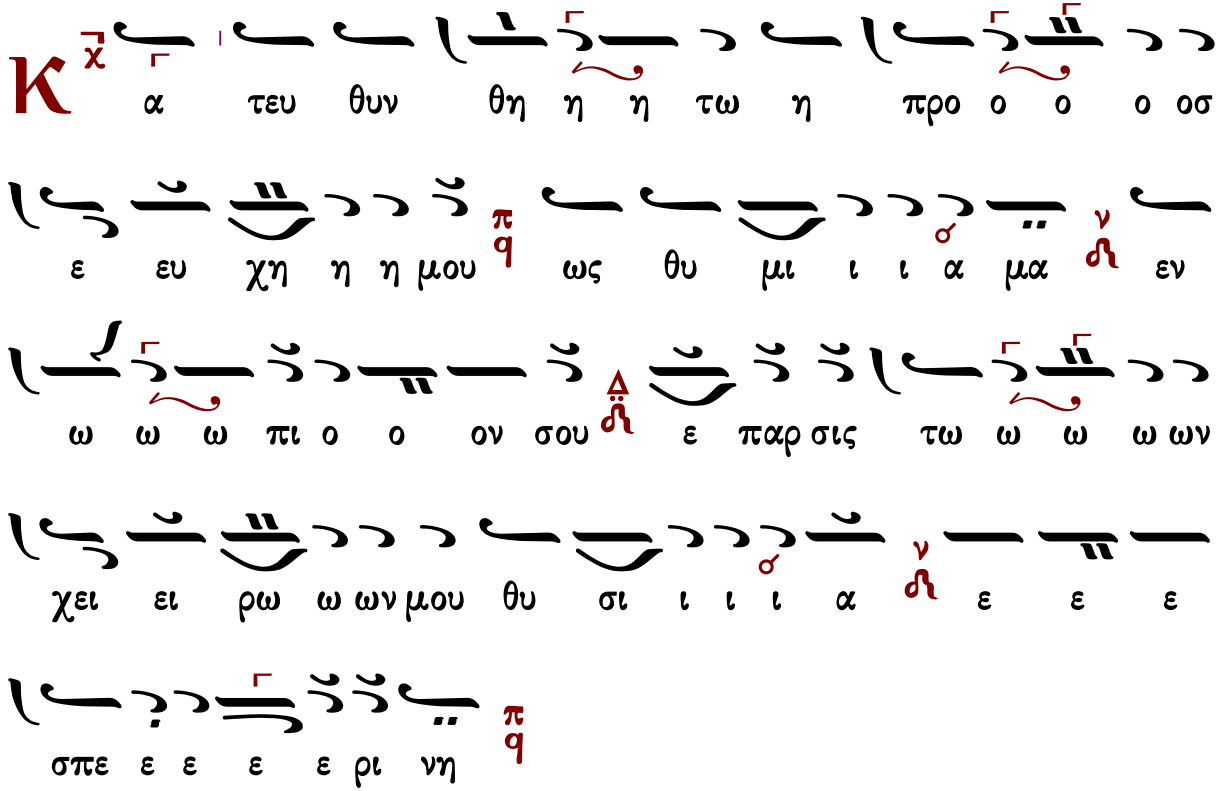

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ϙ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

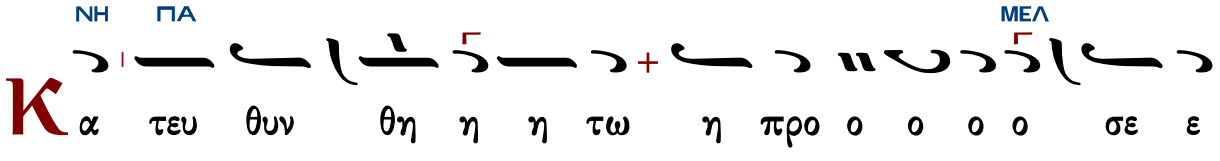

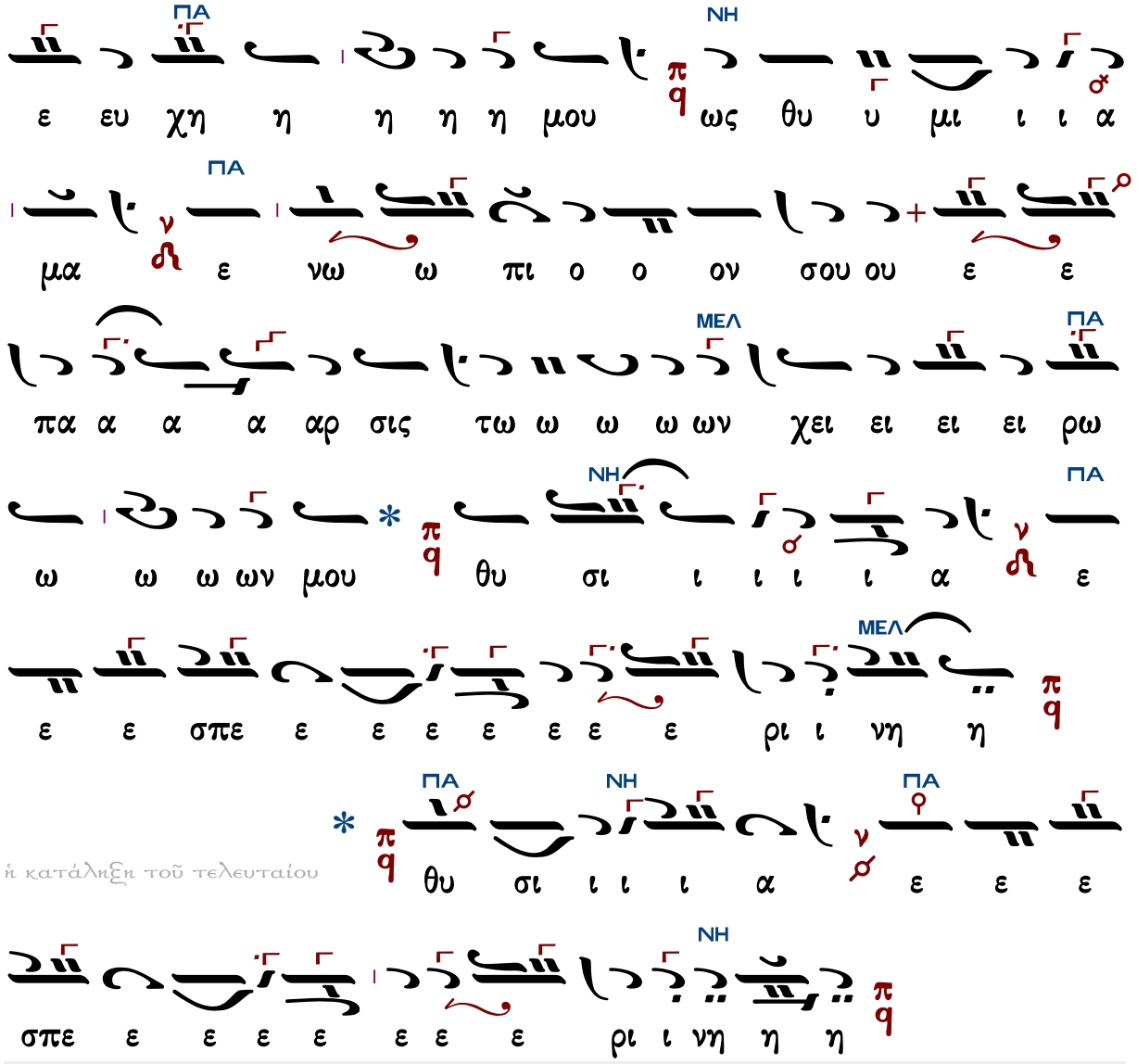

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.565*

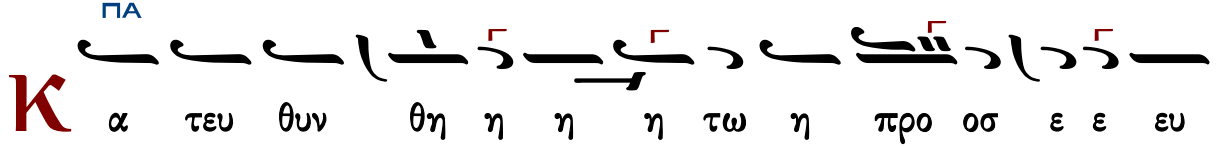

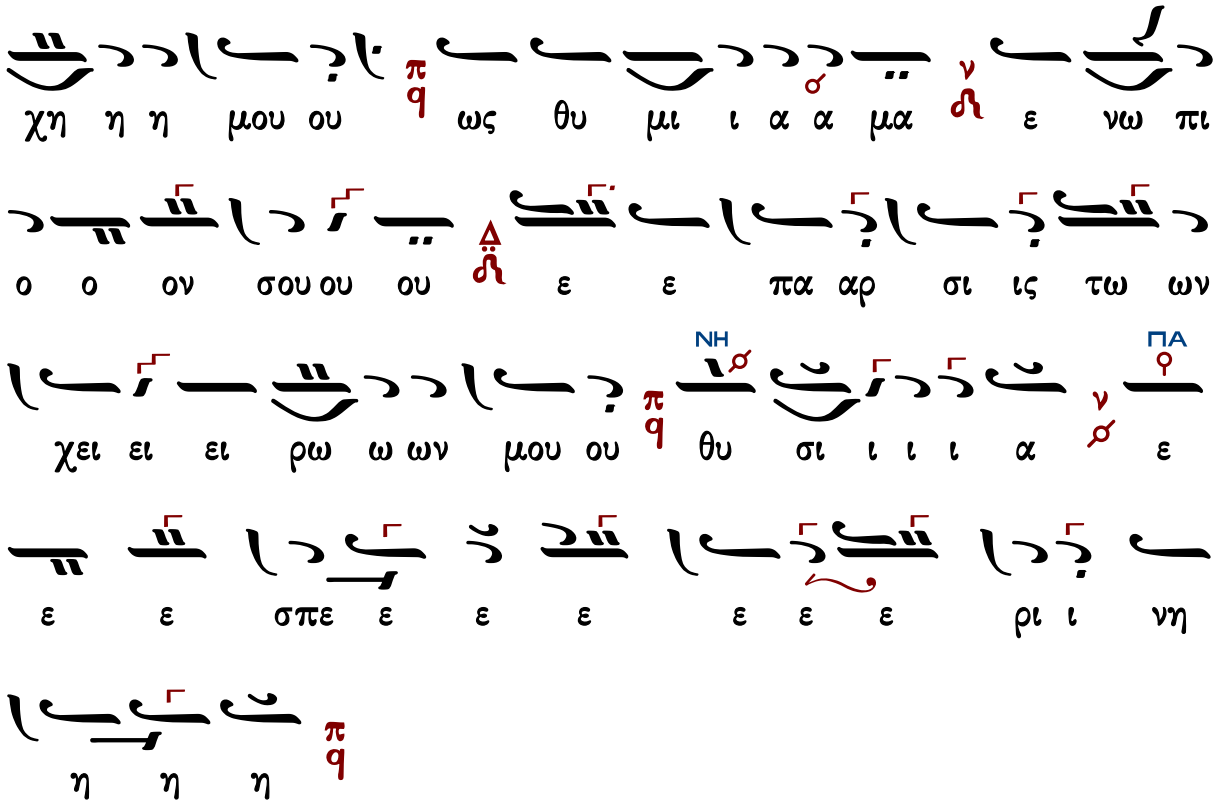

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

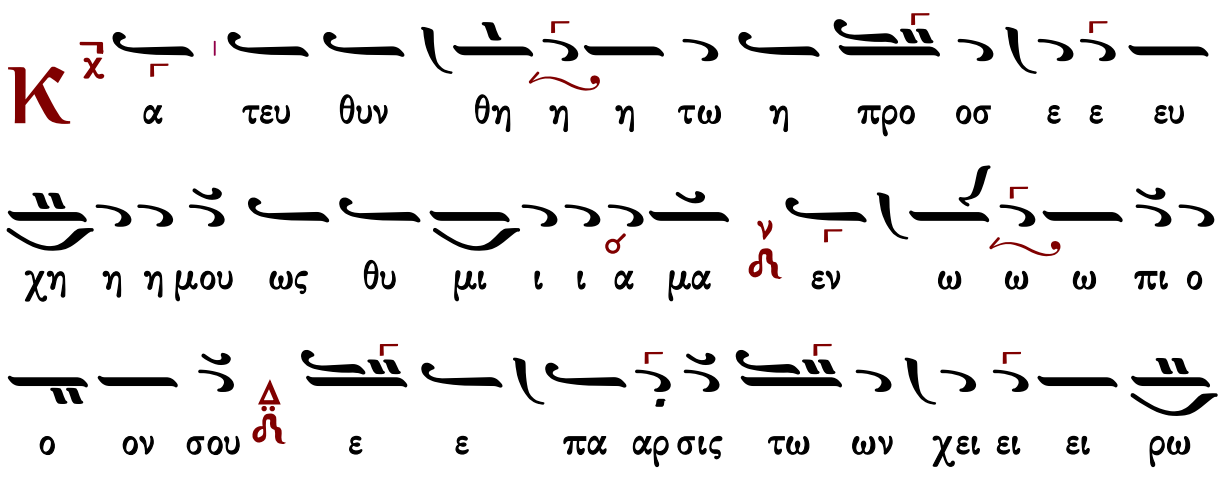

πλ.β΄

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

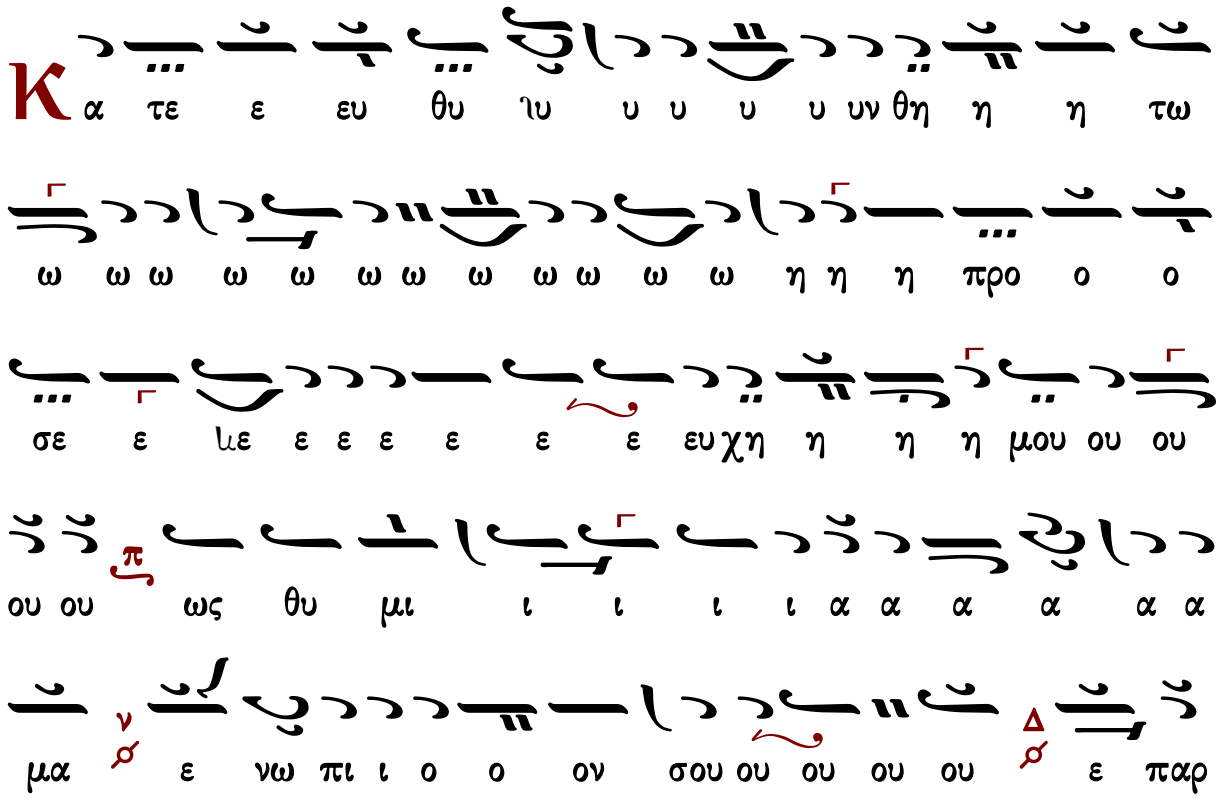

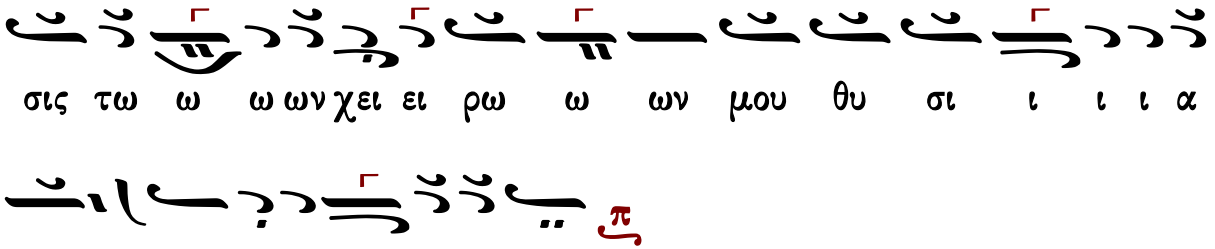

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

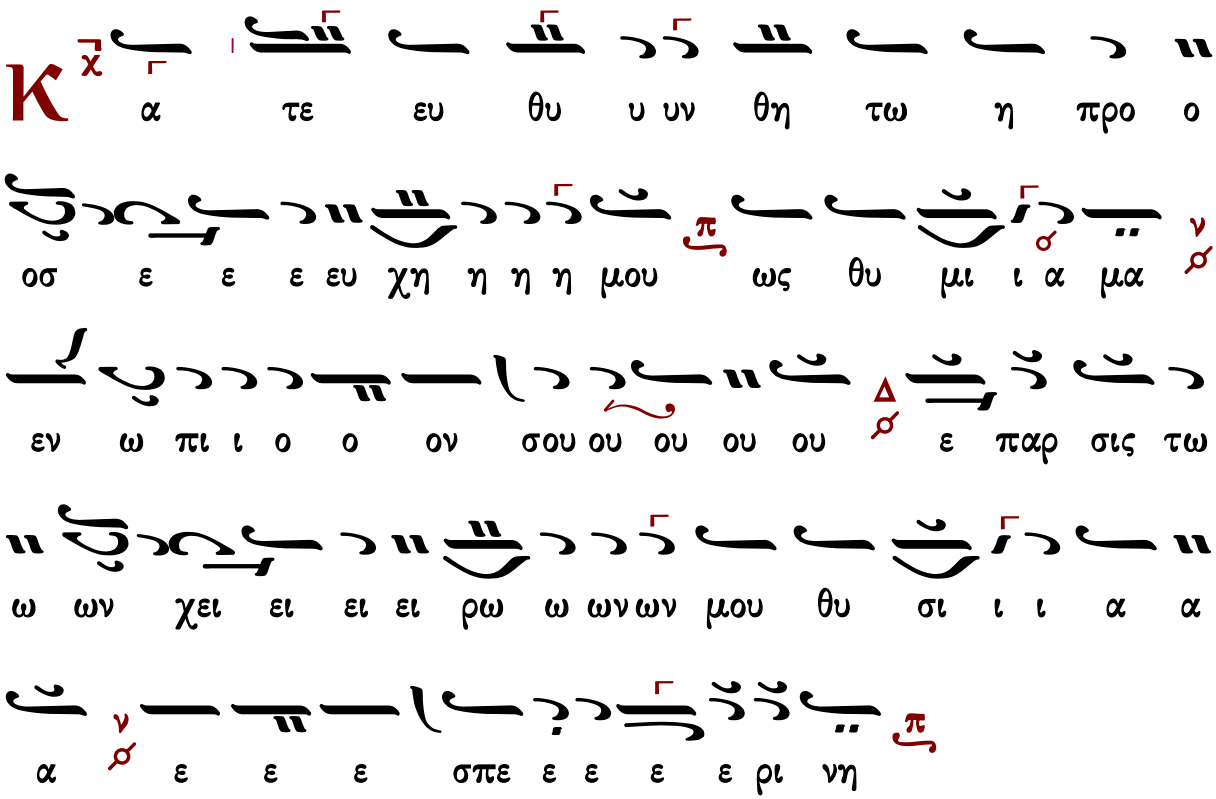

Γεωργίου Πρωγάκη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.251*

Ἦχος λ π ↄ Πα

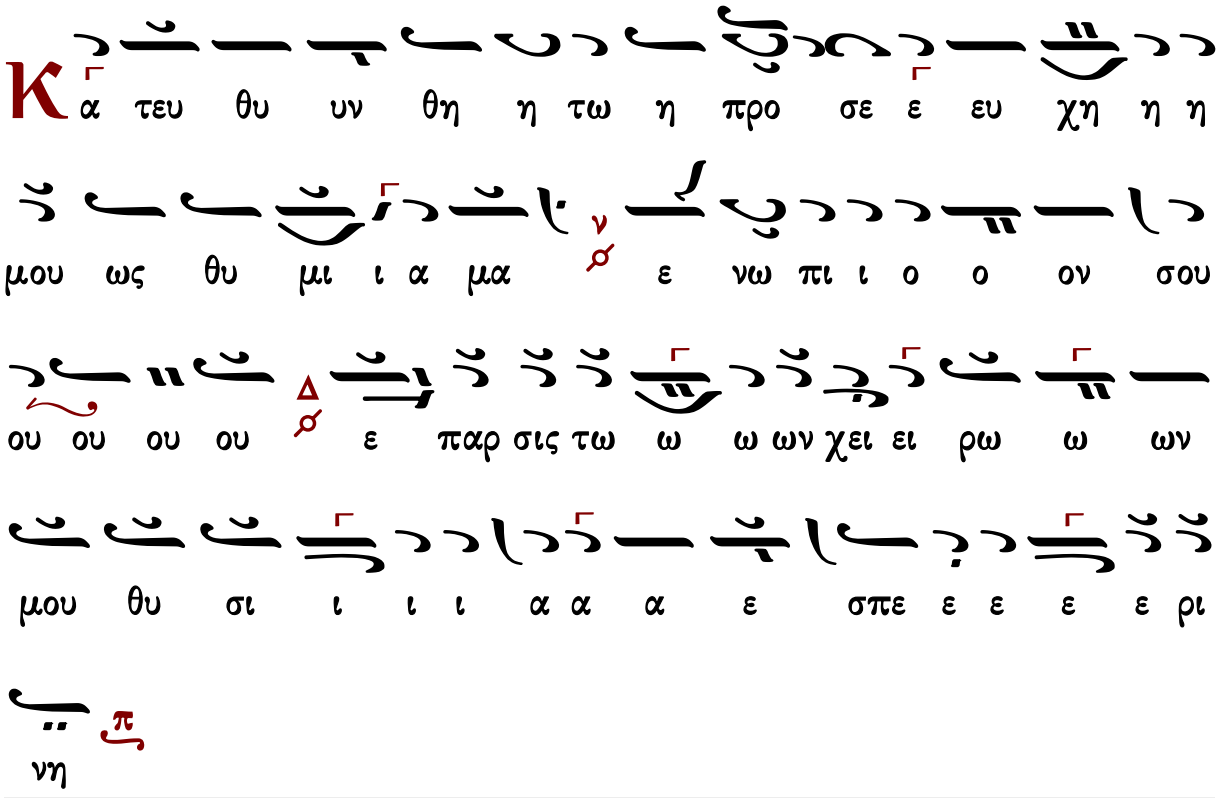

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ↄ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.235*

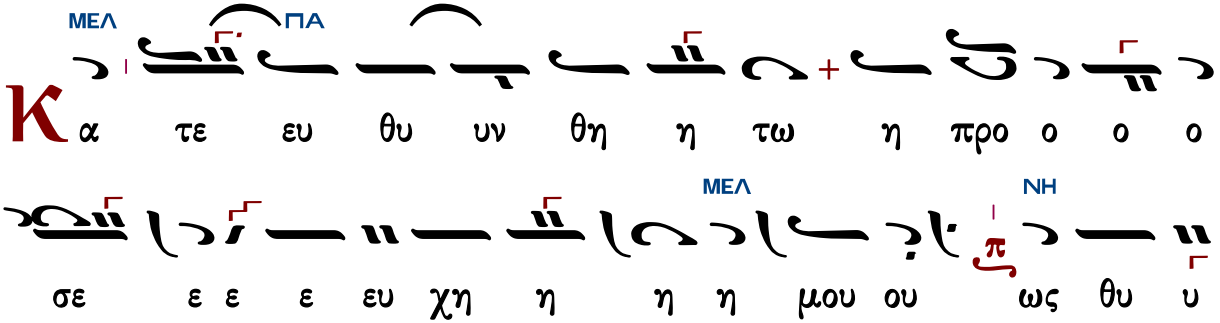

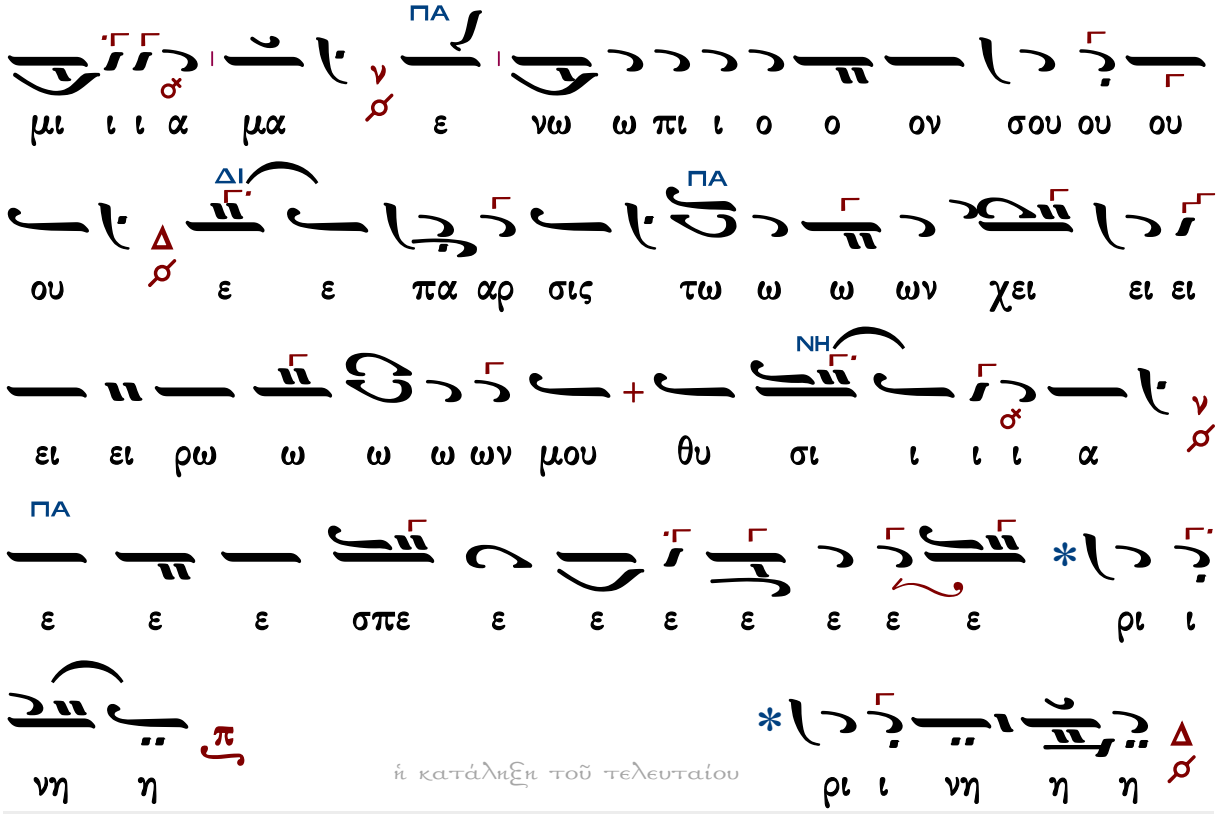

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

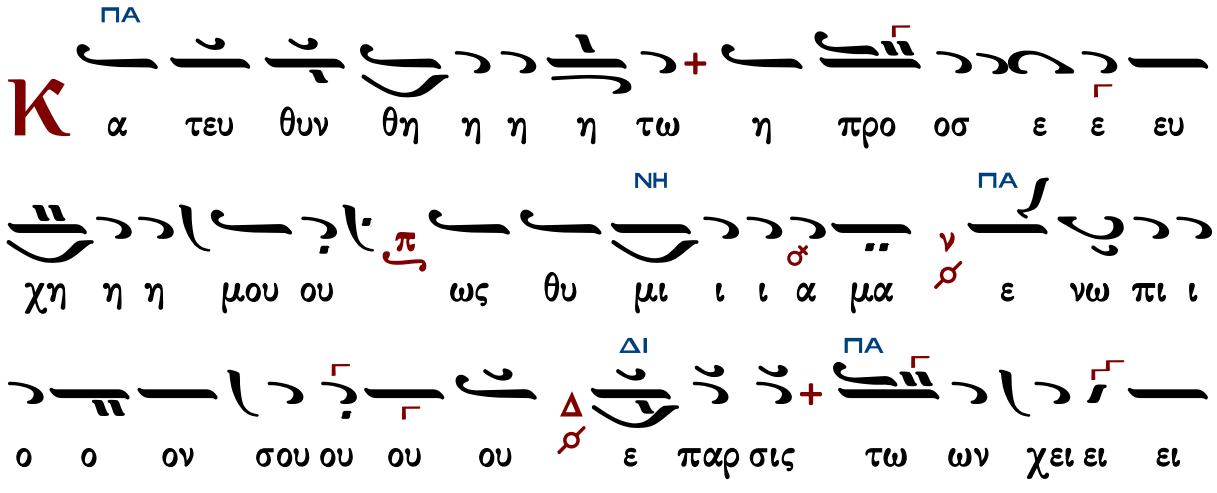

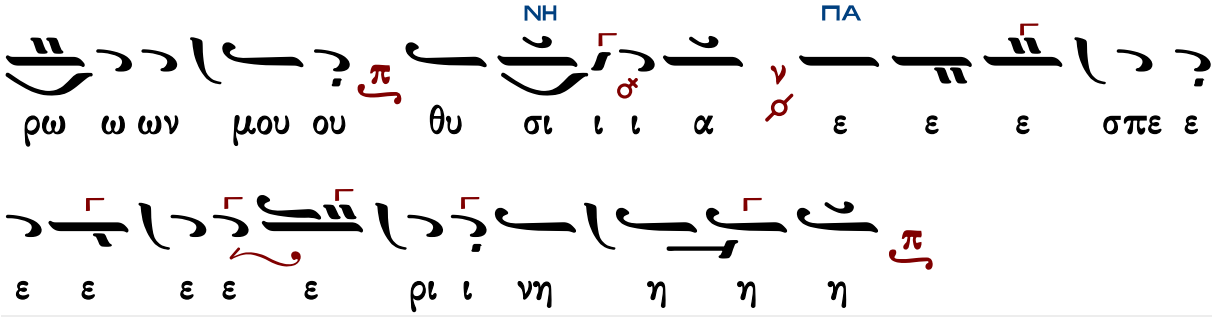

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

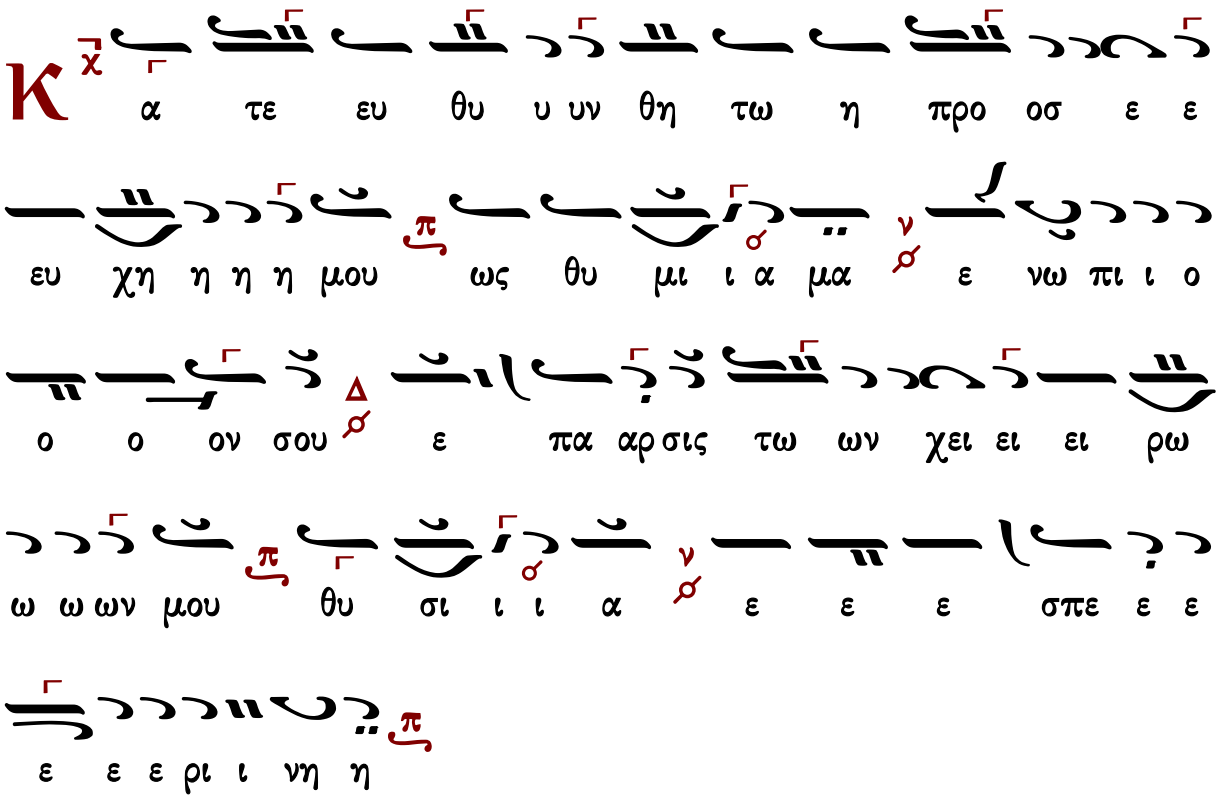

βαρὺς

Γεωργίου Πρωγάκη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.252*

Ἦχος Ζω

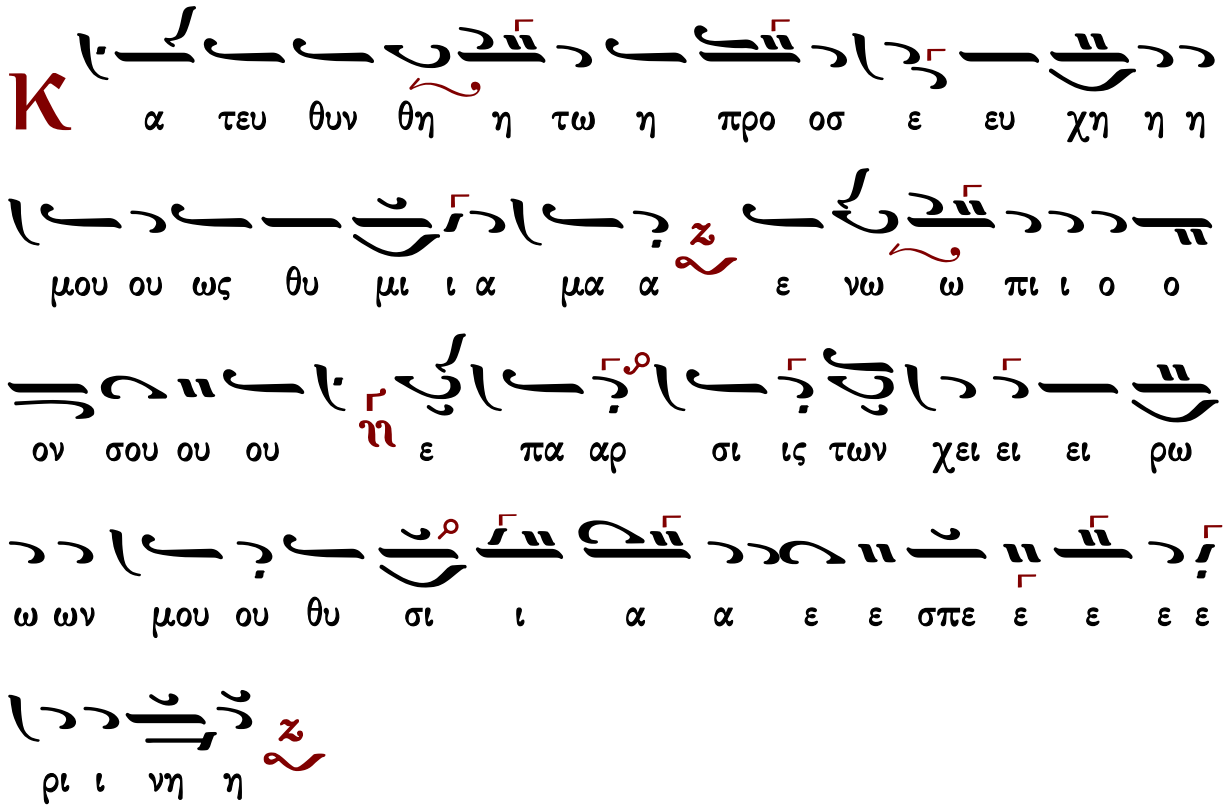

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Ζω

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.237*

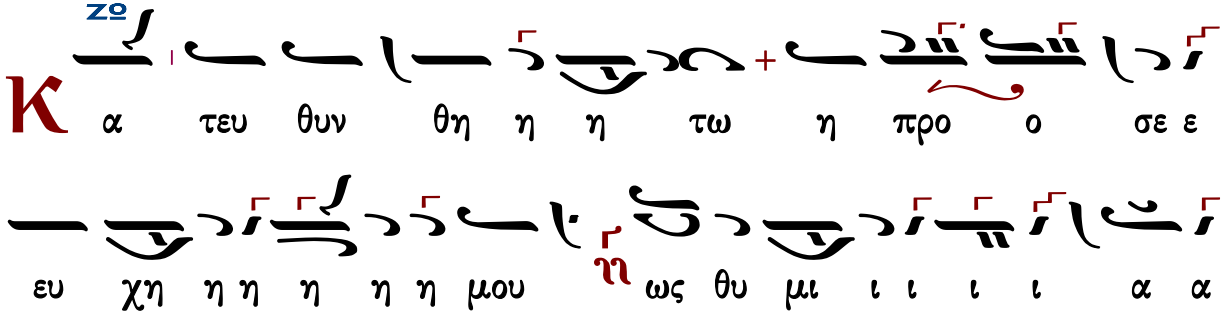

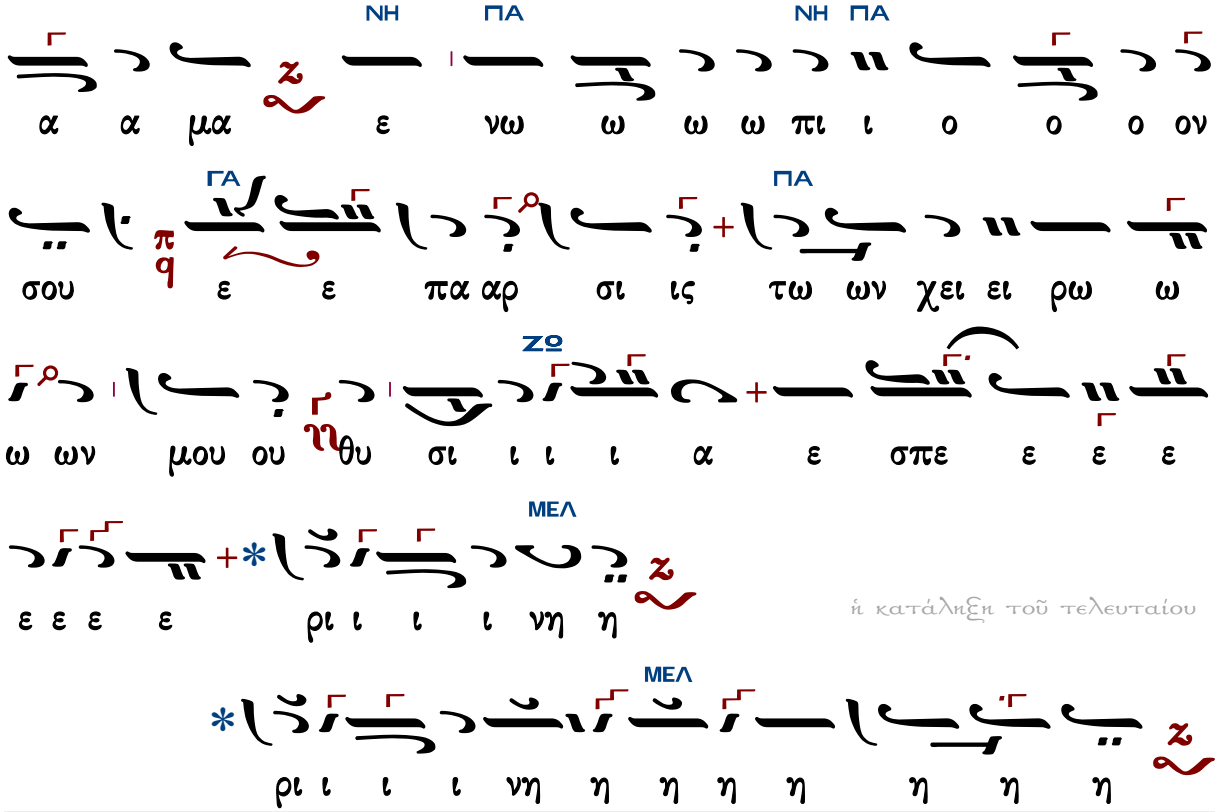

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

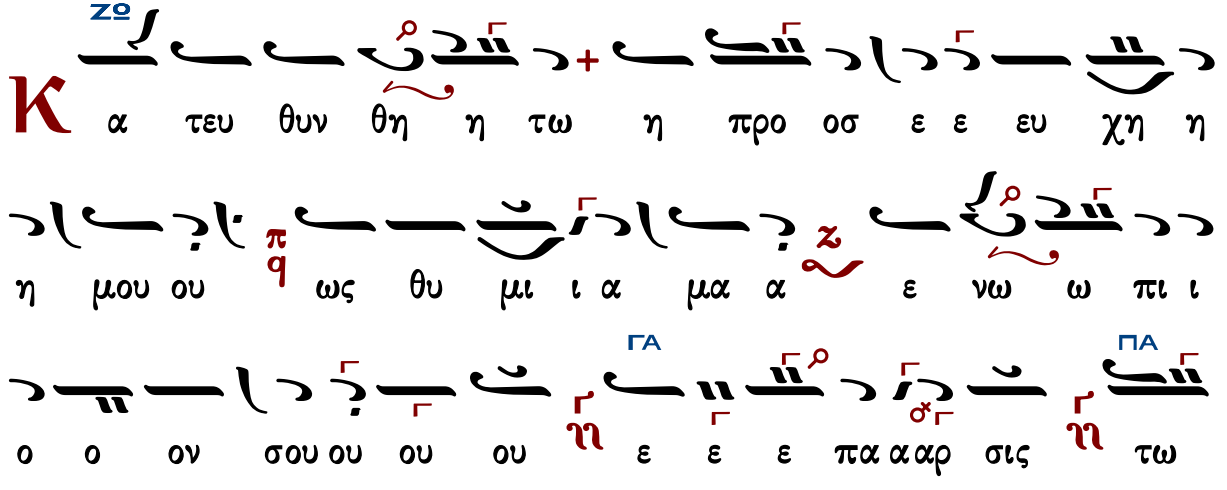

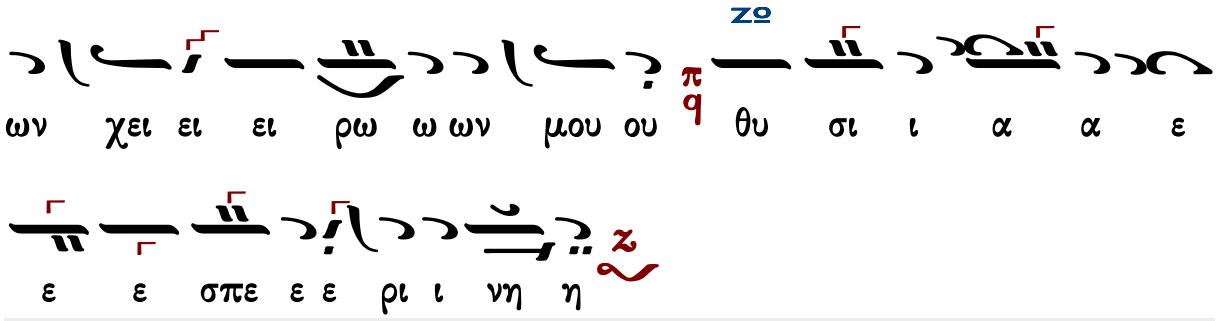

Δημητρίου Σουρλαντζῆ II

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.567*

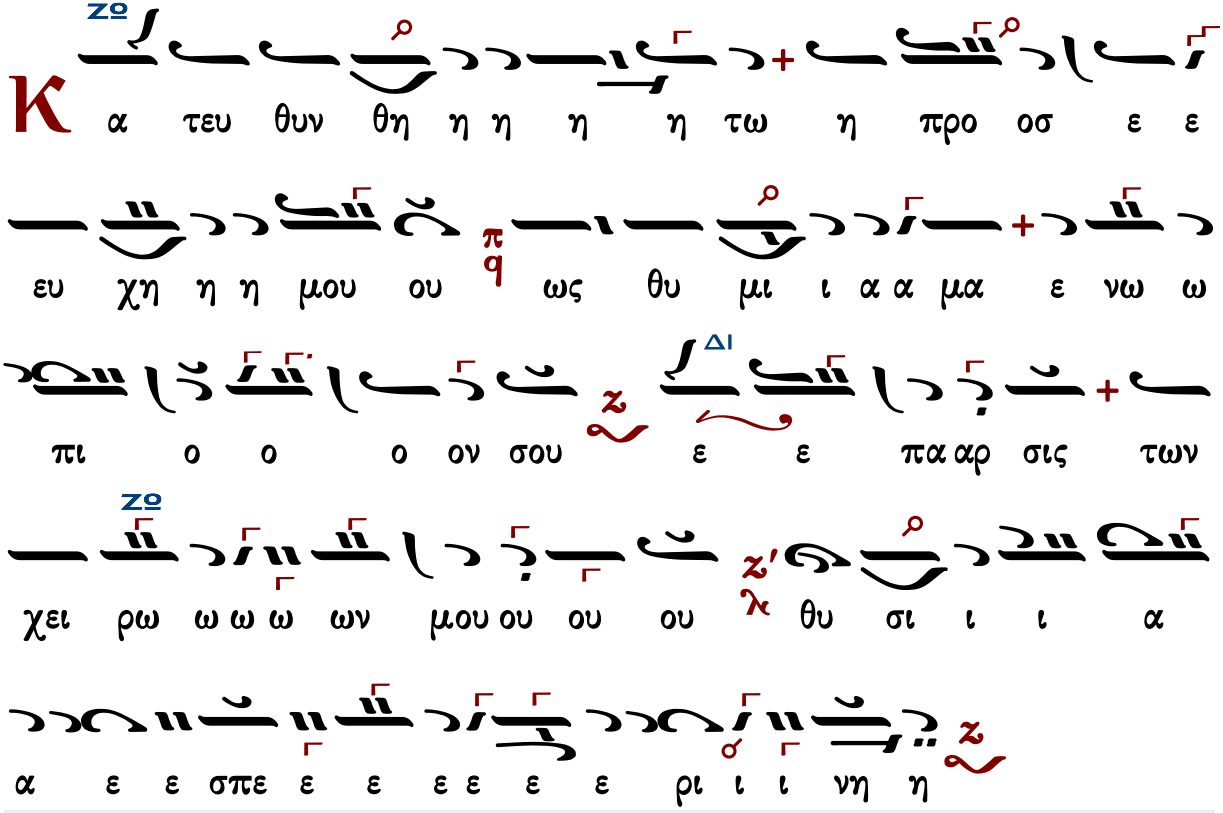

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Ἦχος Ζω

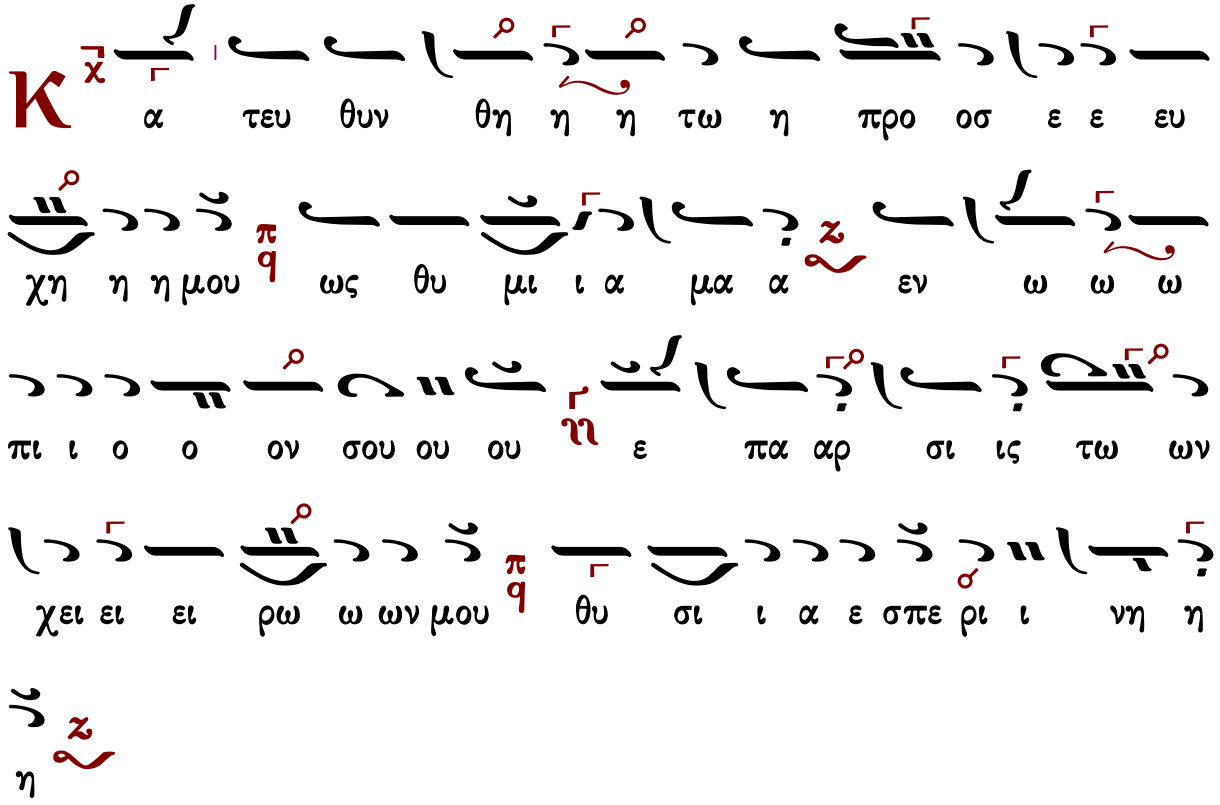

πλ.δ΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65/76*

Ἦχος λ ν Νη

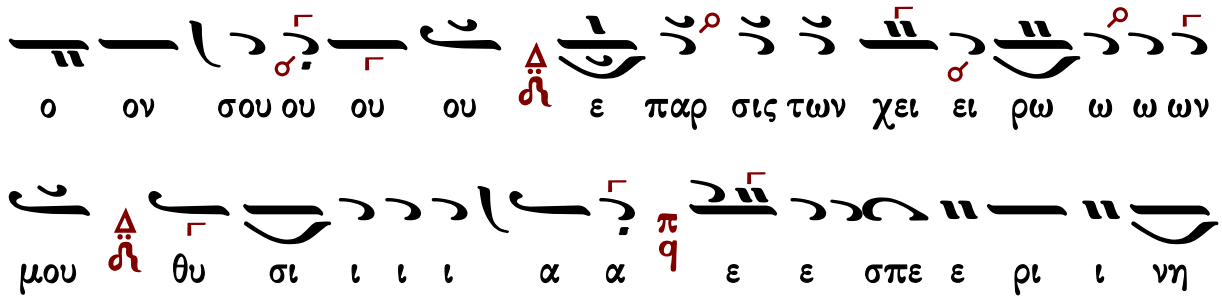

Νῦν αἱ δυνάμεις

Ἦχος α΄
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος Κε

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.50#

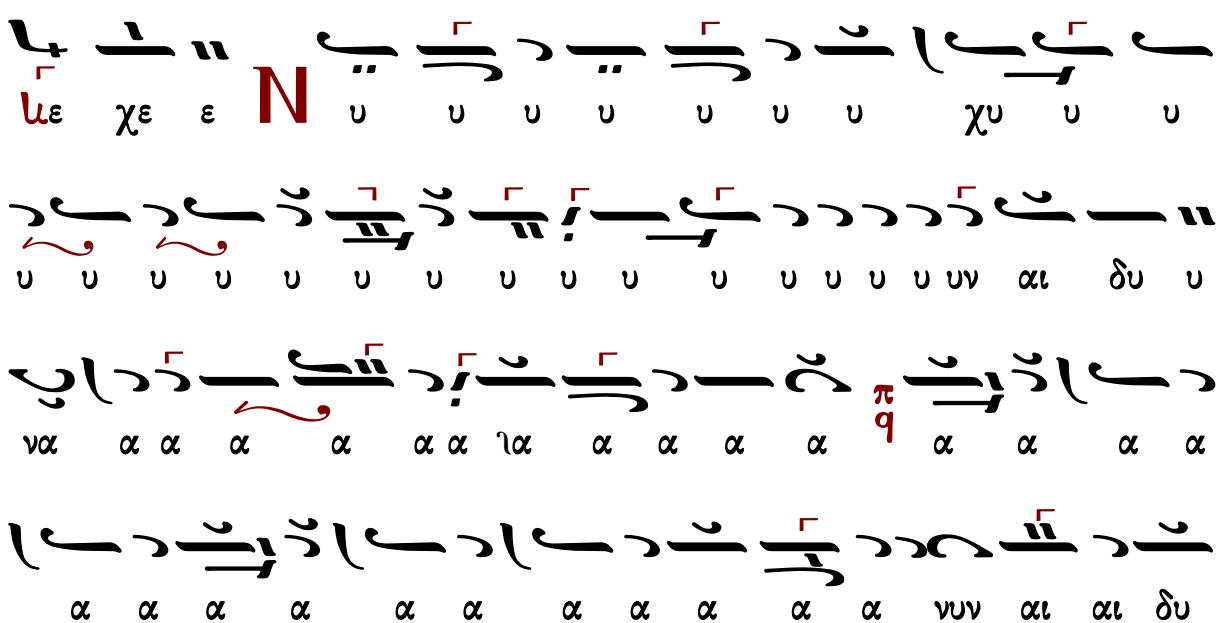

να α α α α α μει ει ει εις τ̈ τ̈ των ου ου ρα α α
των ου ρα α α νω ω ω ων τ̈ σ̈ σ̈ σ̈ σ̈ σ̈ υ υ υ υ υν η
η η η σ̈ υν η η μι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιν ẍ ẗ α α ο ρα α α α τως
λα α α τρε ε ε ευ ου ου σι ι ι ιν τ̈ ι δου ου ου
ου γα α α α α α αρ εισ πο ο ρε ευ ε ε ται αι αι
αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι ẍ ẗ ο Βα σι ι ι λε
ε ε ε ευς π′ σ̈ τ̈ της δο ο ο ο ο ξη η η
ης ẍ ẗ [εἴσοδος] ι δου θυ σι ι α α μυ στι ι χη η η η
η τ̈ τε τε λει ω με ε ε ε νη η Δ̈ δο ρυ φο

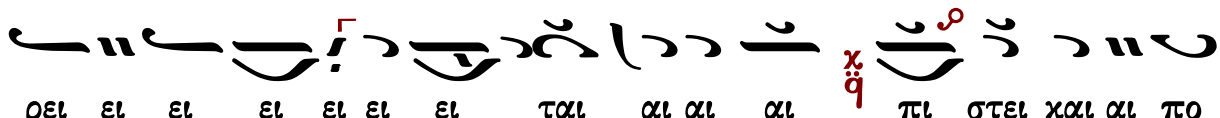

Ἦχος β΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.67*

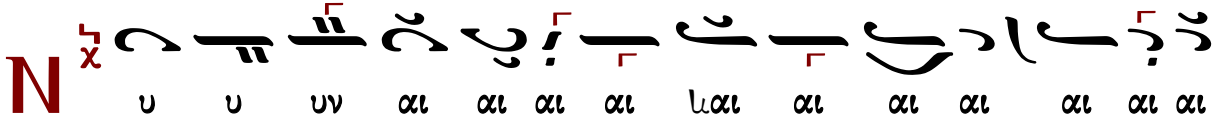

ης [εἴσοδος] Ι δου θυ υ σι ι α α μυ υ στι ι χη η
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη ης δο ο ο ο ξη
ε ε ταιαι ο βα σι ι ι λε ε ε ευς τη ης δο
ει σπο ρε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε ει σπο ρευ ε
ευ ου ου ου ου ου ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ
α α τρε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
μι ι ι ιν α ο ρα α α α α α τως λα α
α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων συν η
αι δυ να α α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α
δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α α α

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.68*

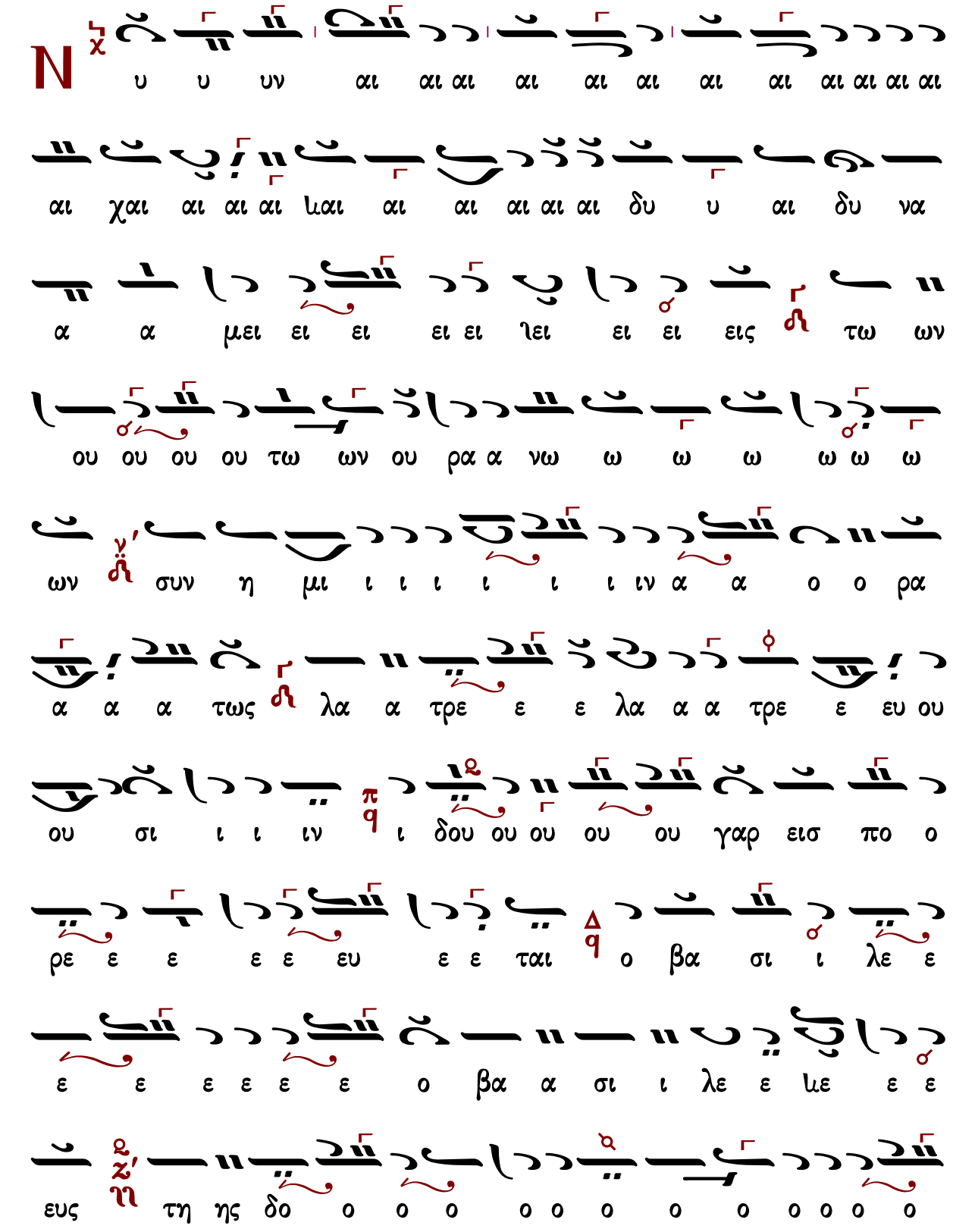
υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι χαι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι δυ υ αι δυ να
α α μει ει ει ει ει ιει ει ει εις τω ων
ου ου ου ου τω ων ου ρα α νω ω ω ω ω ω
ων συν η μι ι ι ι ι ιν α α ο ο ρα
α α α τως λα α τρε ε ε λα α α τρε ε ευ ου
ου σι ι ι ιν ι δου ου ου ου γαρ εισ πο ο
ρε ε ε ε ε ευ ε ε ται ο βα σι ι λε ε
ε ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε ιε ε ε
ευς τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

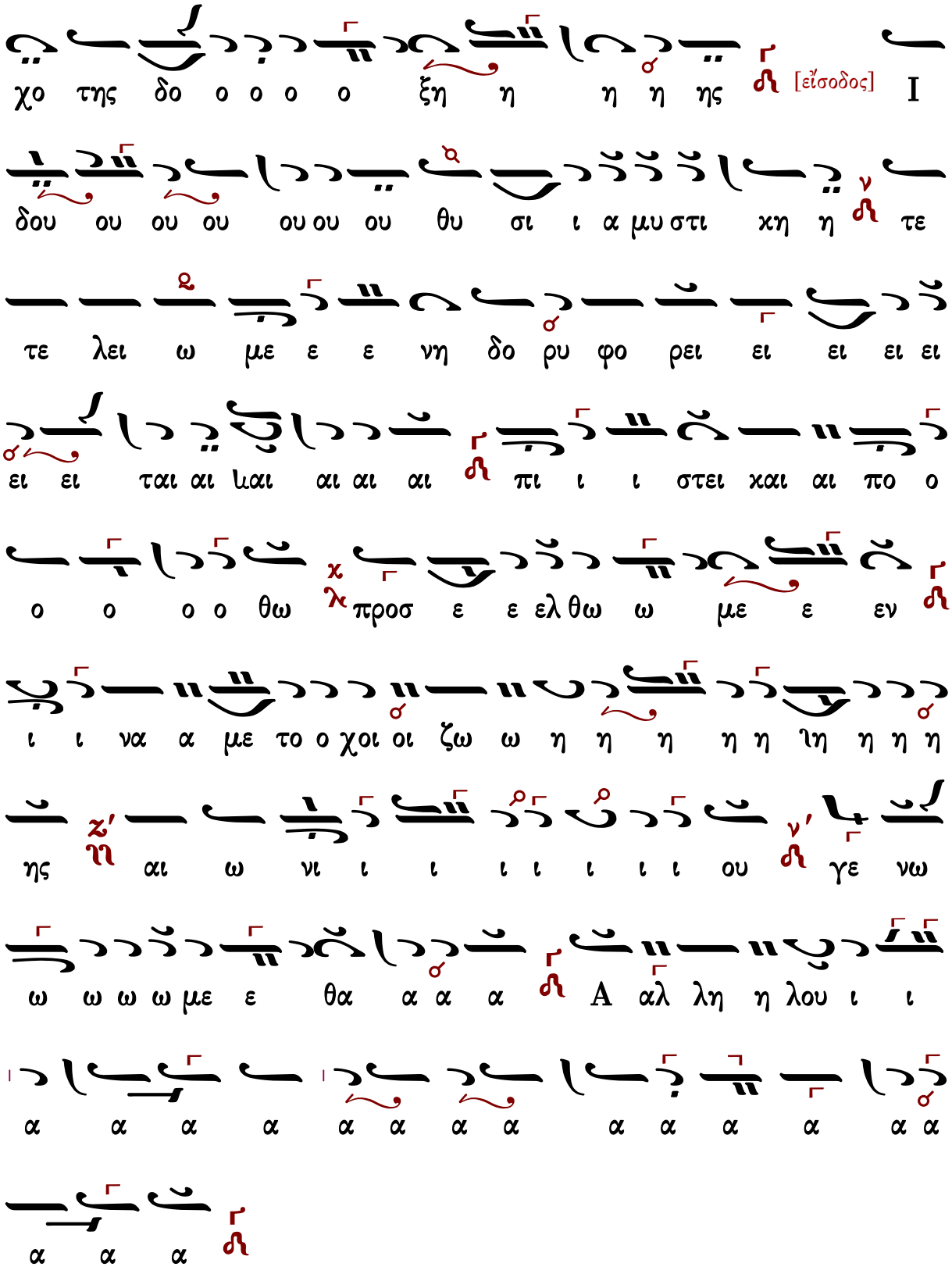
χο της δο ο ο ο ο ξη η η η ης [εἴσοδος] I
δου ου ου ου ου ου ου θυ σι ι α μυ στι χη η τε
τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει
ει ει ται αι ιαι αι αι αι πι ι ι στει χαι αι πο ο
ο ο ο ο θω προσ ε ε ελ θω ω με ε εν
ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω η η η η η ιη η η η
ης αι ω νι ι ι ι ι ι ι ου γε νω
ω ω ω ω με ε θα α α α Α αλ λη η λου ι ι
α α α α α α α α α α α α α α
α α α

Ἦχος πλ.β΄
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.252#

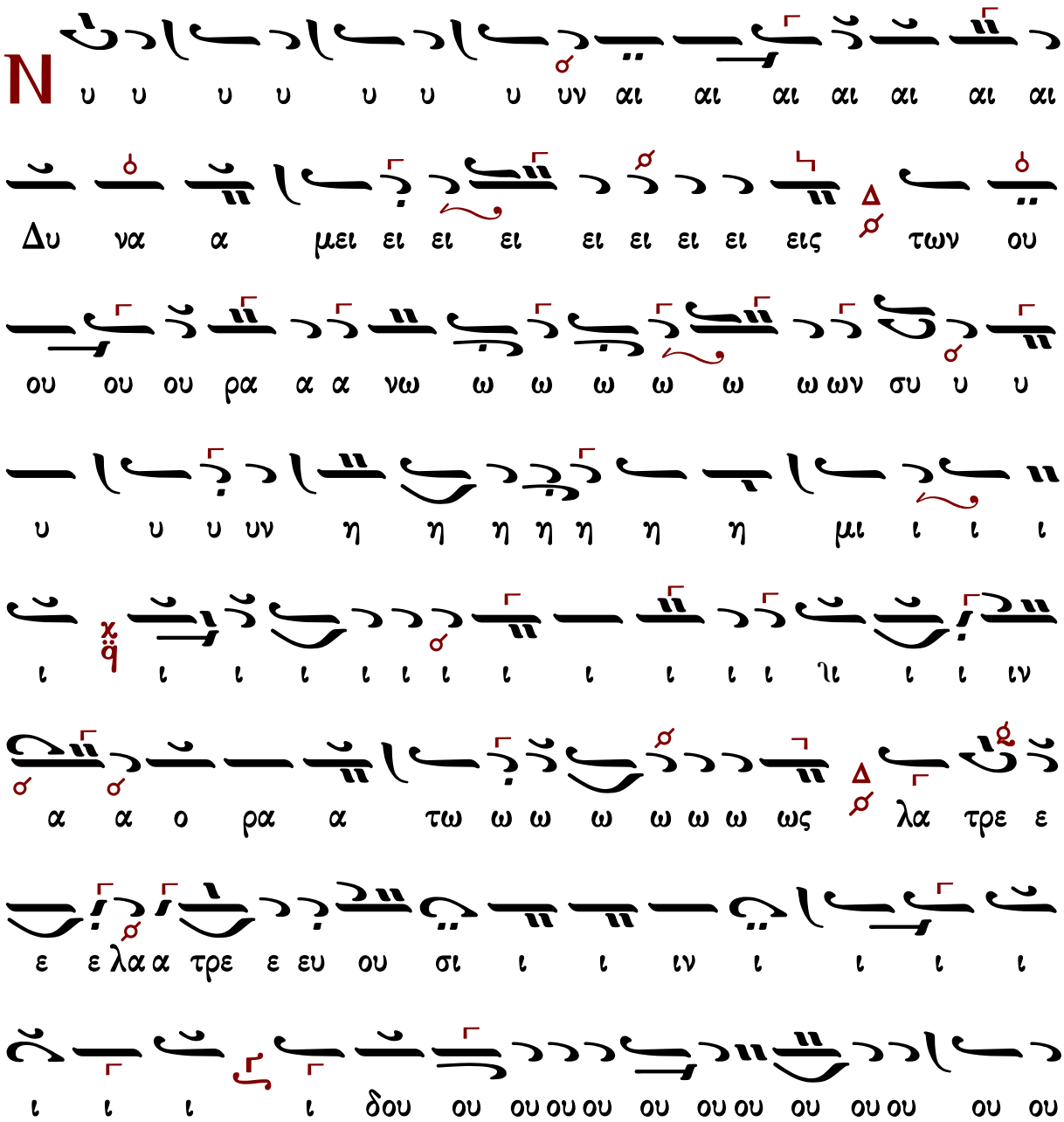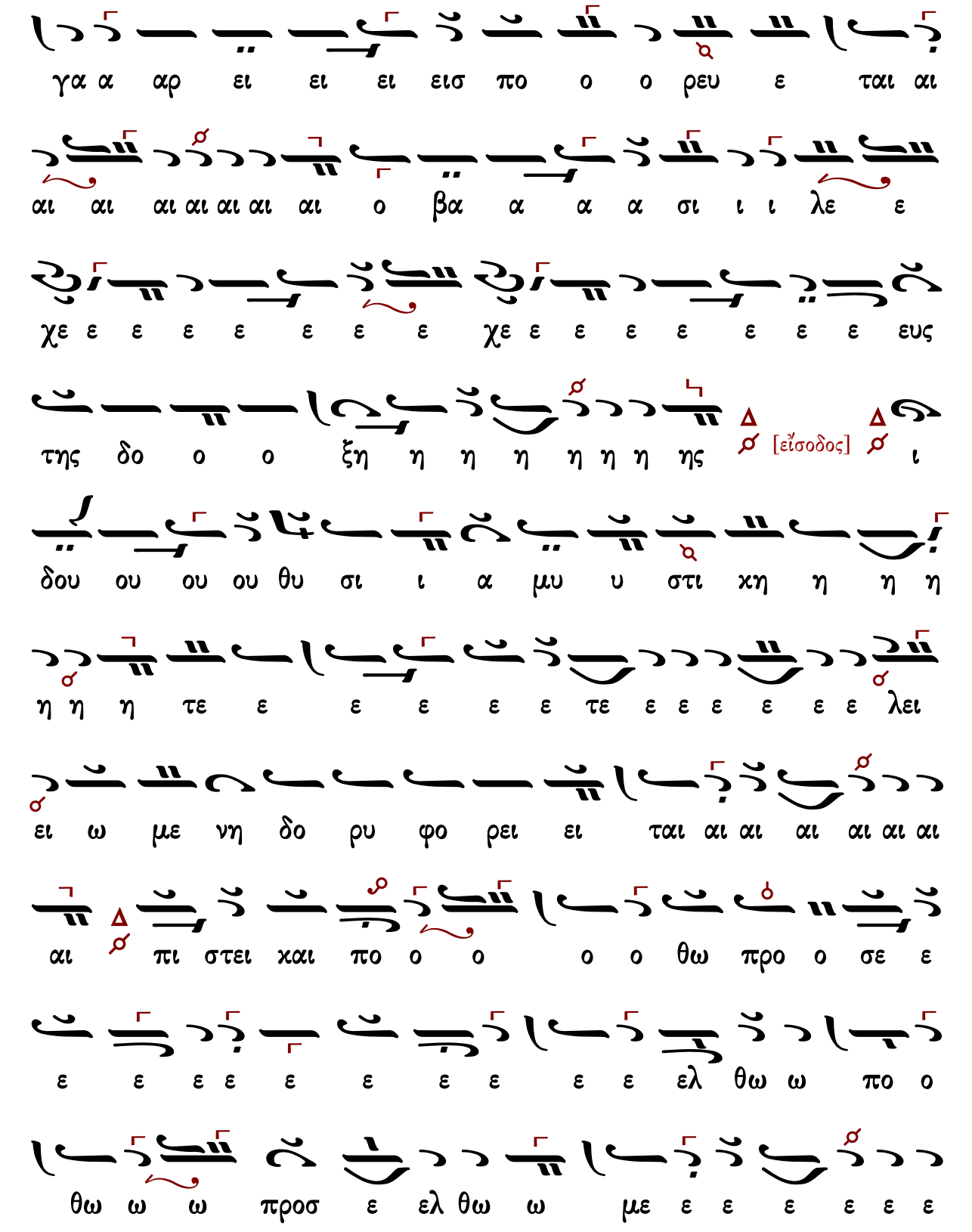

γα α αρ ει ει ει εισ πο ο ο ρευ ε ται αι
αι αι αι αι αι αι αι ο βα α α α σι ι ι λε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς
της δο ο ο ξη η η η η η η ης [εἴσοδος] ι
δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι κη η η η
η η η τε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ω με νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι
αι πι στει χαι πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο ο
θω ω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

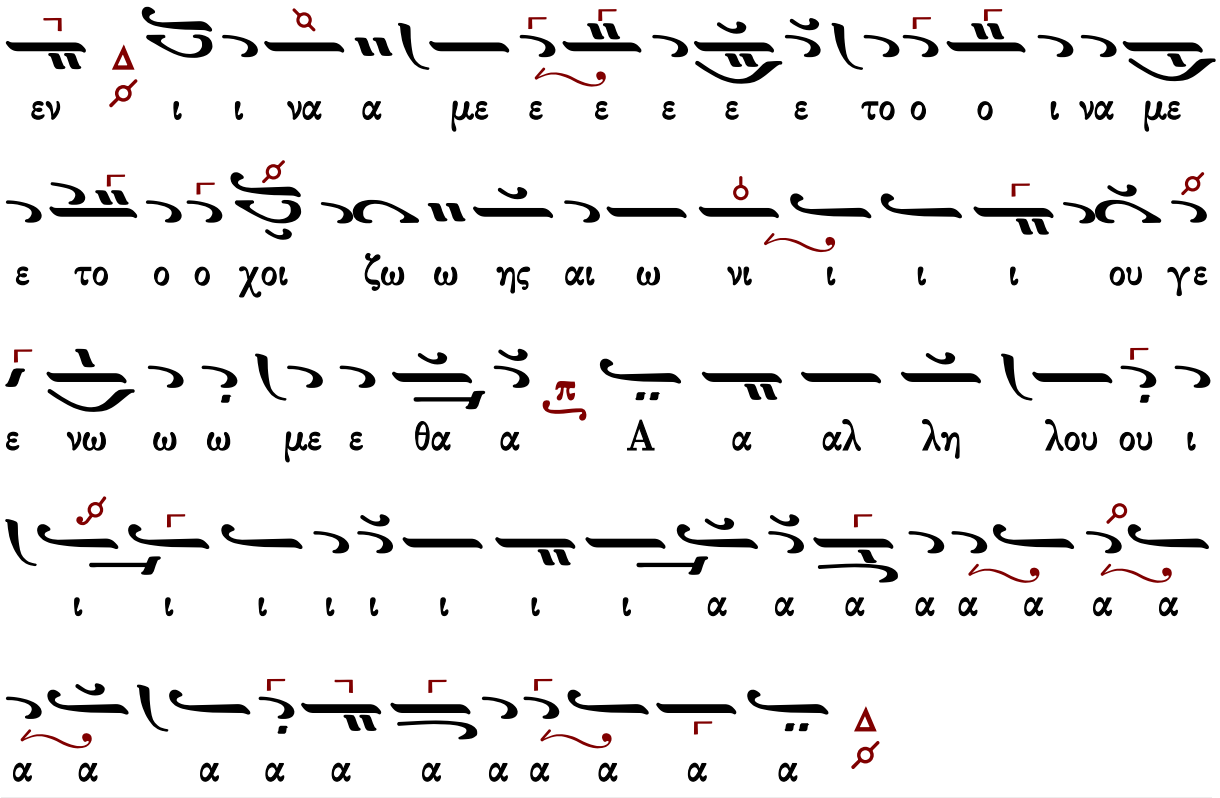

Ἦχος πλ.β΄
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.52#

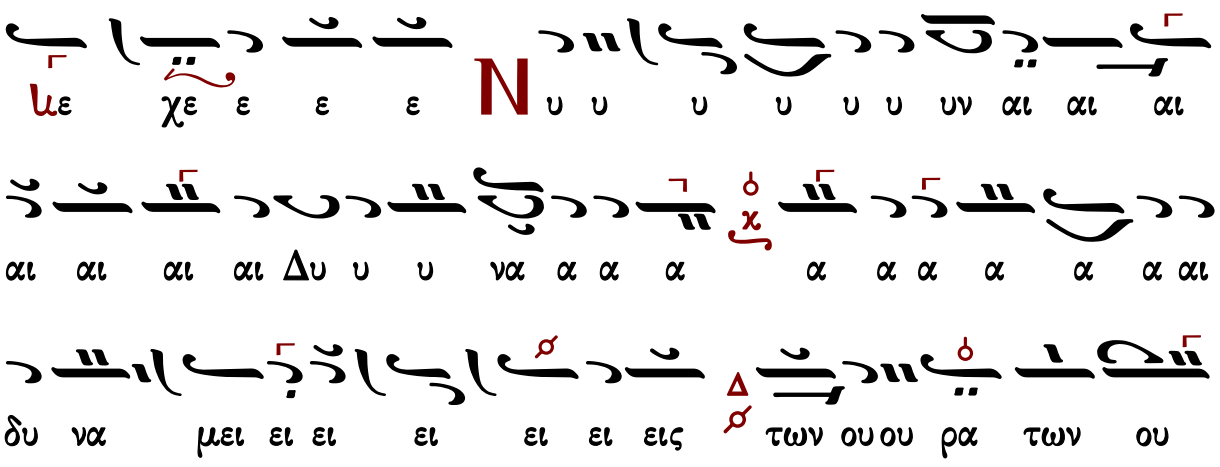

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς τη η ης
δο ο ο ο ξη η η η η η η ης [εἴσοδος]
ι δου ου ου ου θυ σι α μυ υ υ στι χη η η
η η η τε ε ε ε τε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο
ρυ φο ρει ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πι
στει χαι πο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελθω ω ω με
ε ε ε ε ε ε εν ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω
ης αι ω νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α
A α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι α α α α

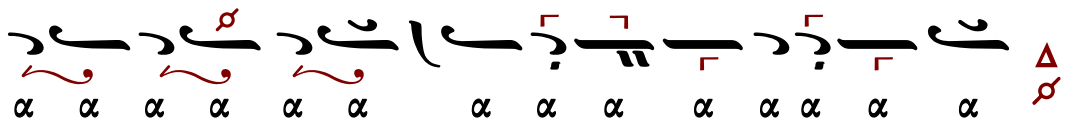

Ἦχος πλ.β΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

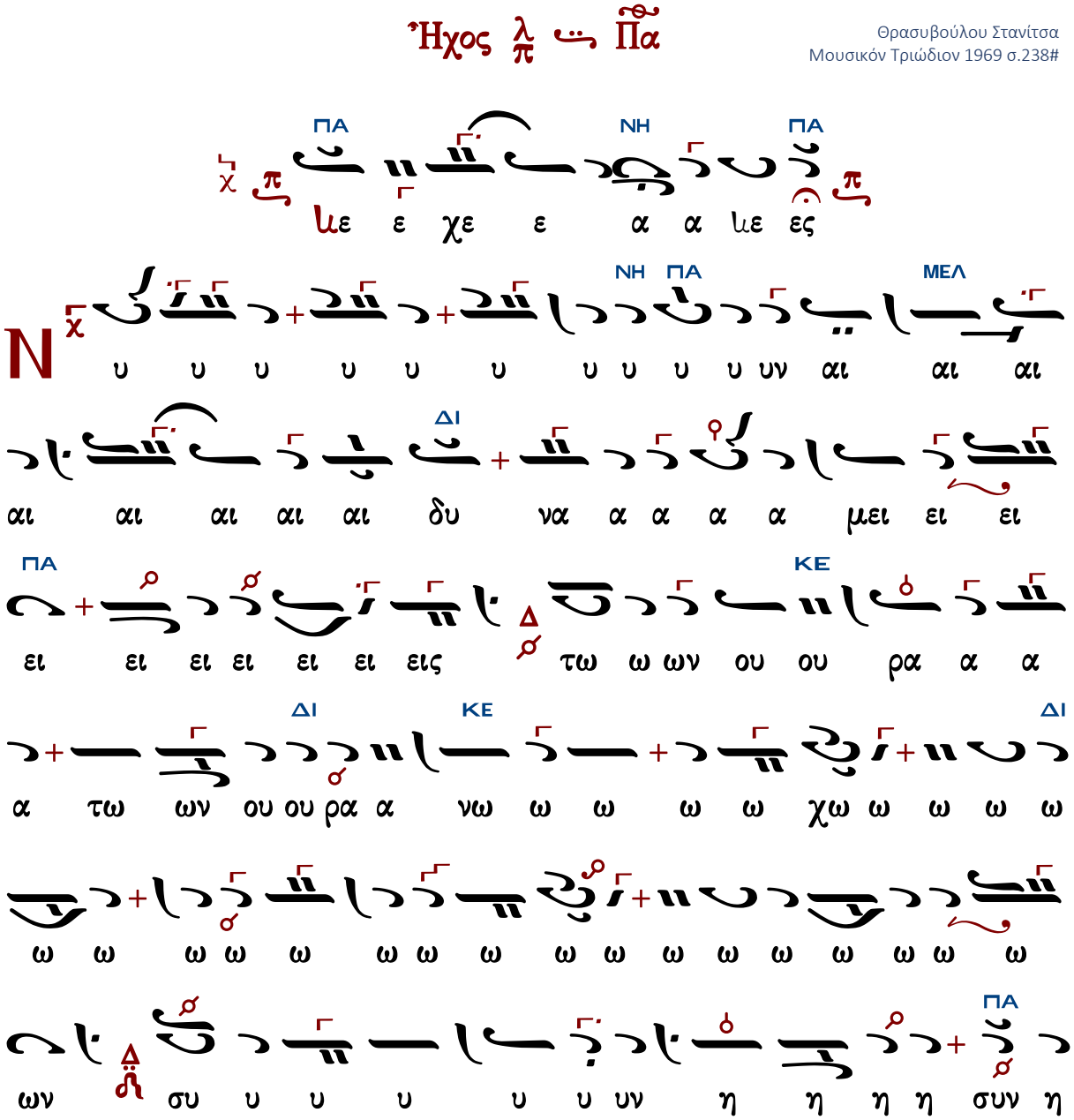

η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ιν α α α ο ρα α α α α τω ω ω ω
ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε ε ε λα α α
τρε ε ευ ου ου ου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ιν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει
ει ειο πο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι αι
αι ο ο ο Βα α σι ι ι ι ο ο Βα α σι ι
λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ευς της
ΚΕ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ

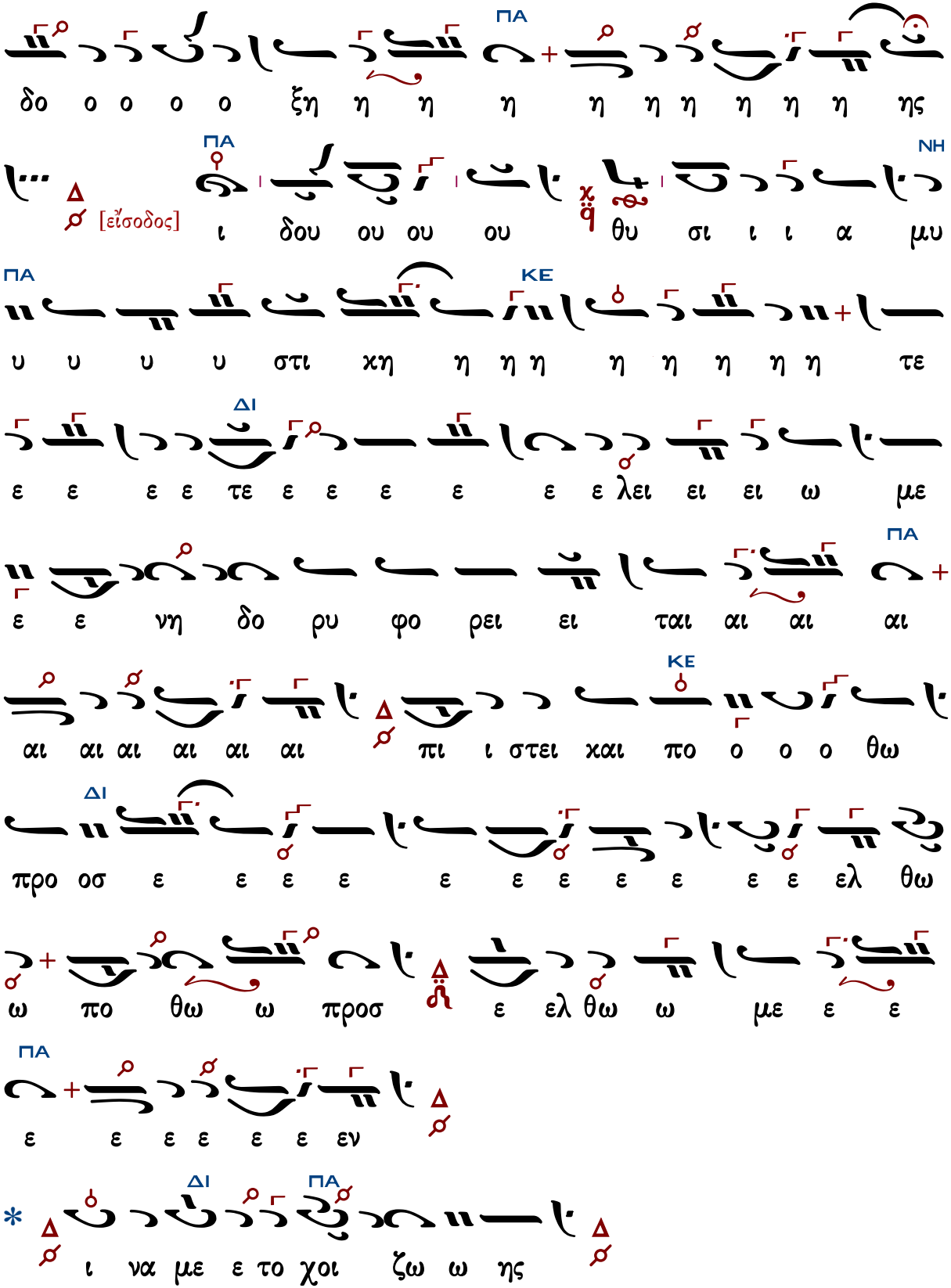
ΠΑ
δο ο ο ο ο ξη η η η η η η η η η ης
ΠΑ
ΝΗ
Δ
[εἴσοδος]
ι δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ
ΠΑ
ΚΕ
υ υ υ υ στι χη η η η η η η η η τε
ΔΙ
ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει ει ει ω με
ΠΑ
ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι
ΚΕ
Δ
αι αι αι αι αι αι πι ι στει χαι πο ο ο ο θω
ΔΙ
προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω
Δ
ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε
ΠΑ
Δ
ε ε ε ε ε ε εν
ΔΙ
ΠΑ
Δ
Δ
*
ι να με ε το χοι ζω ω ης

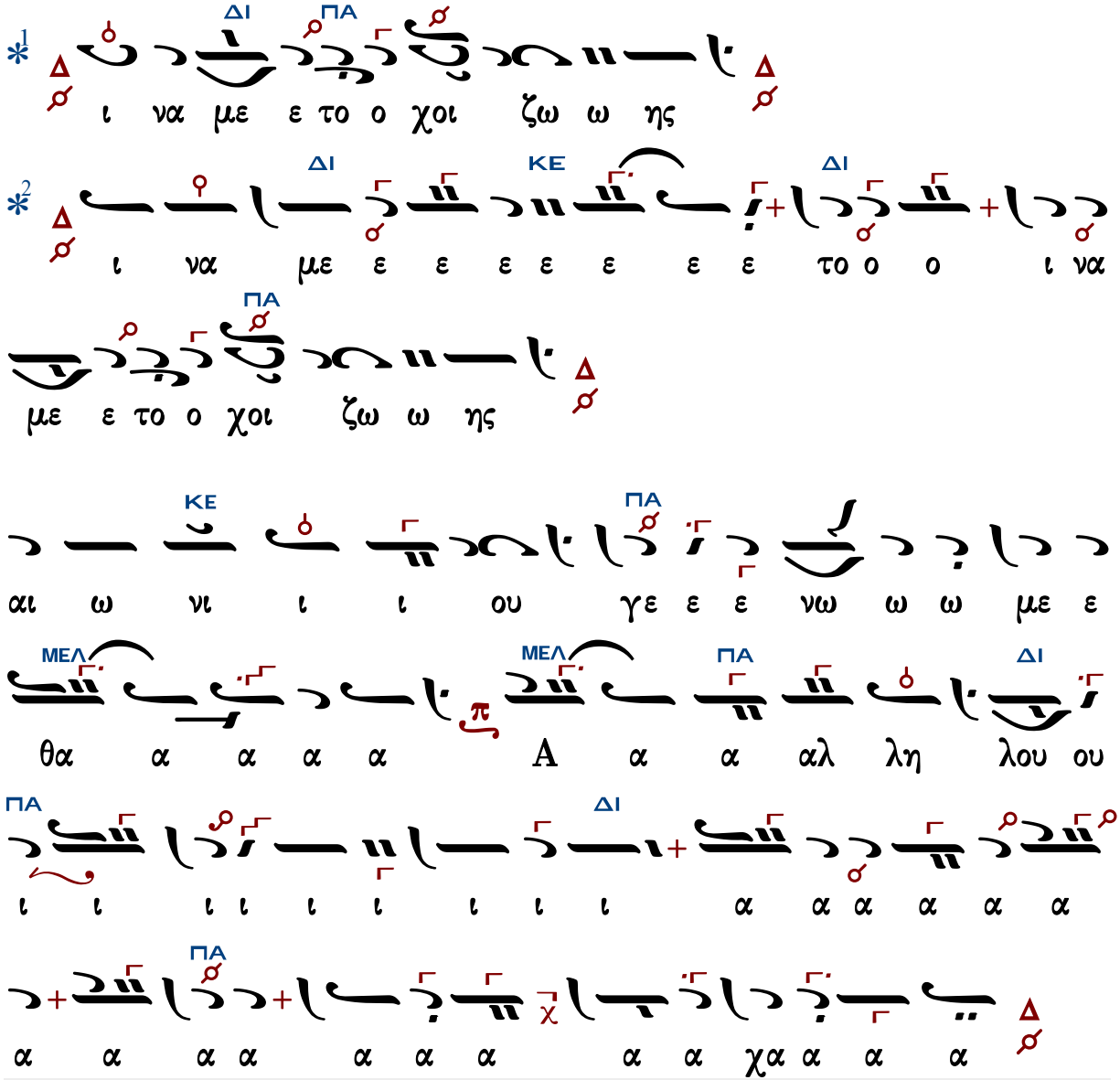

Ἦχος πλ.β΄
Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Πέτρου Πελοποννησίου

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.80*

ε ε τε ε ε ε λει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο
η η η η η η η η η τε ε ε ε
δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ υ υ υ στι χη
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ξη η η η η η η η η ης ι
[εἴσοδος]
ΠΑ
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς της δο ο ο ο ο
ΔΙ
Βα α σι ι ι ι ο ο Βα α σι ι λε ε ε ε
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι αι ο ο ο
ΠΑ
γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει εισ πο
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ιν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ευ ου ου ου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

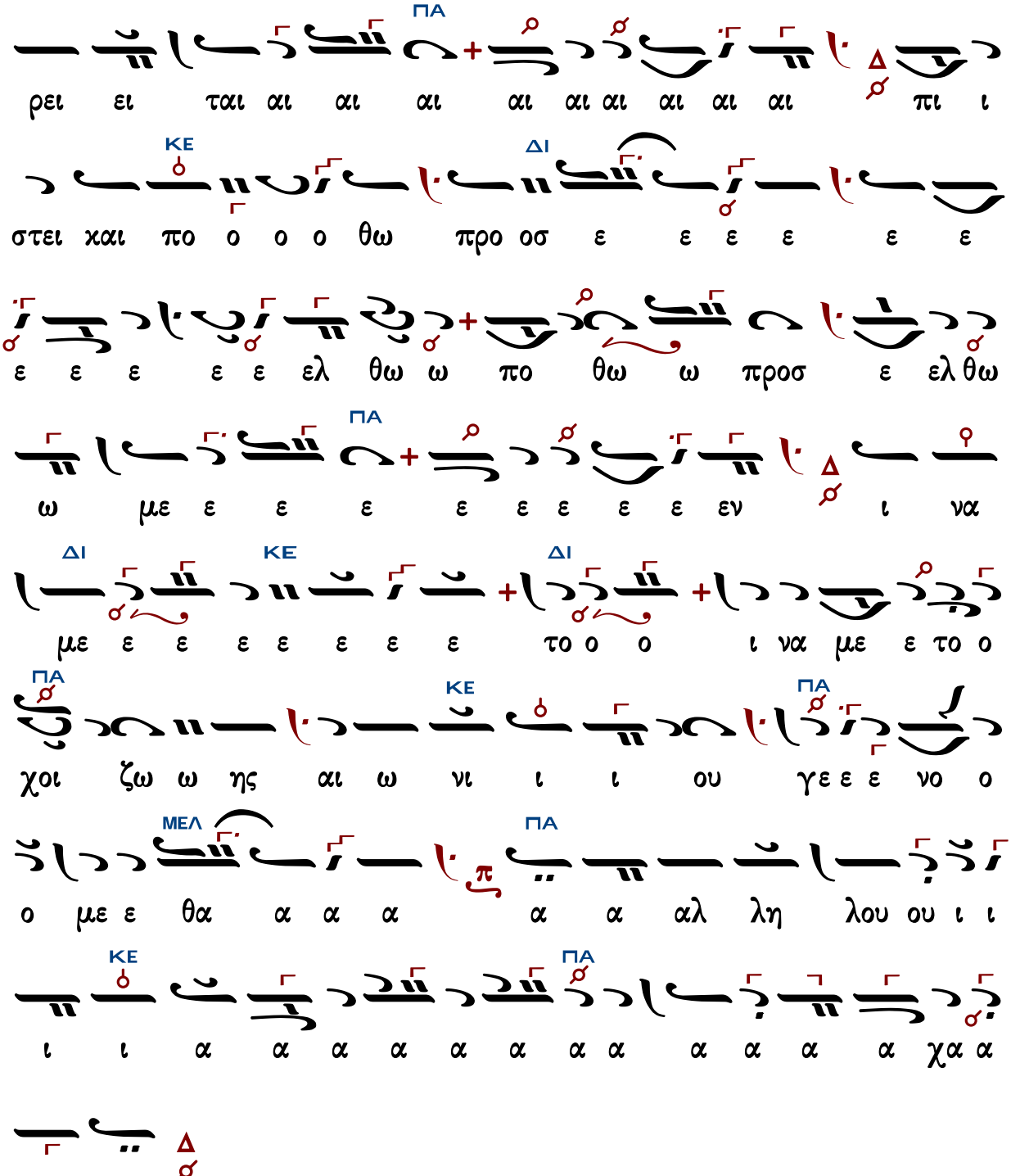

Γεύσασθε καὶ ἴδετε

Ἦχος α΄
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Συντμηθέν παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
τοῦ Τραπεζουντίου

Ἦχος **Κε**

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.263*

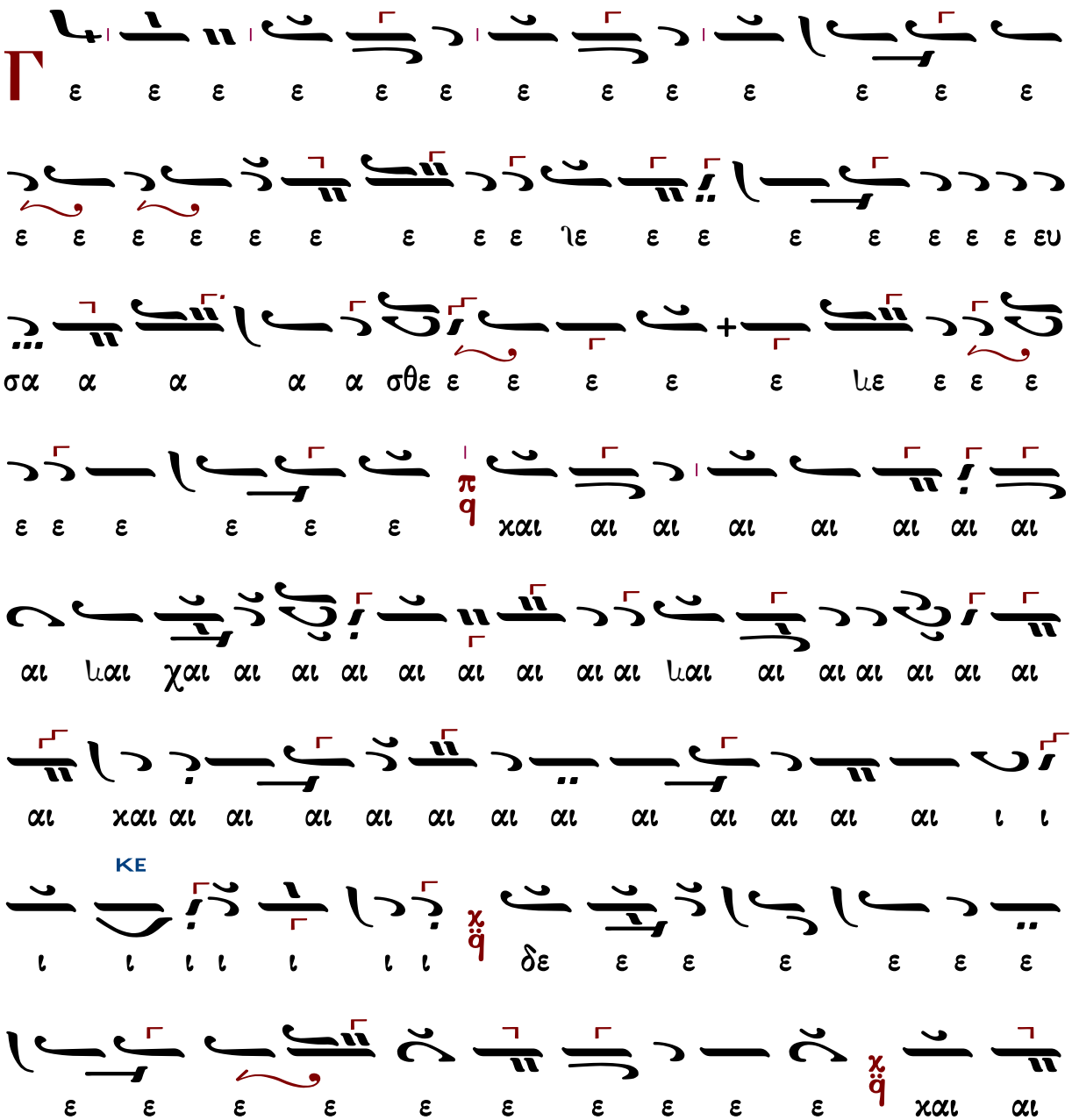

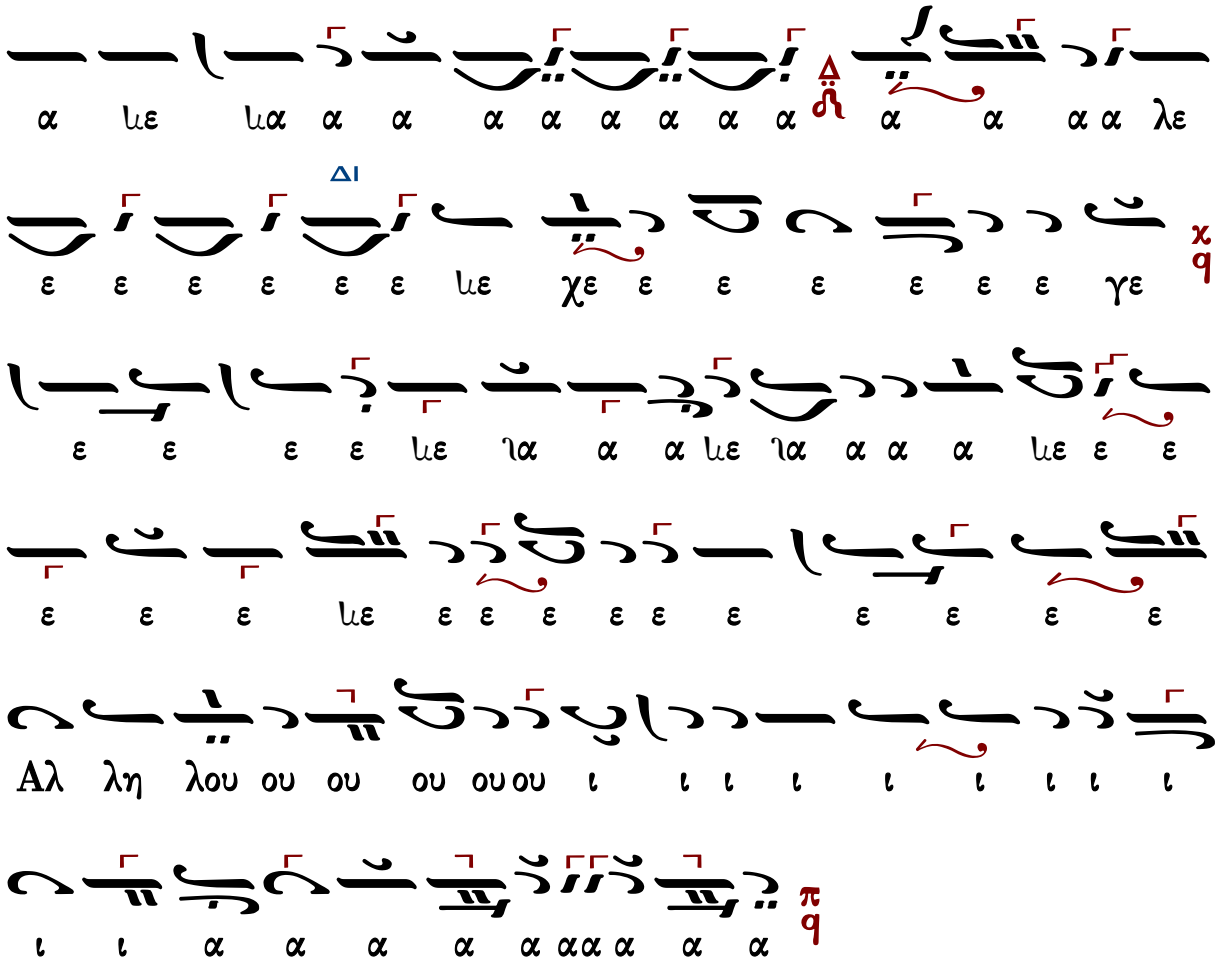

Ἦχος α΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου Πʹψάλτου
Διασκευὴ Θρασυβ. Στανίτσα

Ἦχος Κε

Θρασύβουλος Σταντίτσας
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.241*

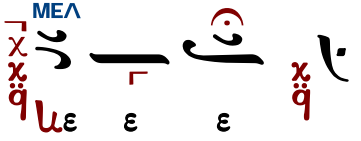

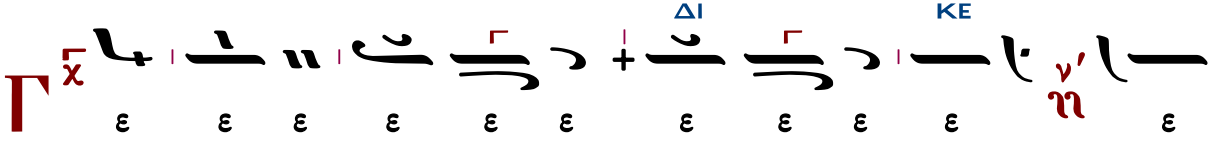

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ σα α
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α α σθε ε ε ε ε ιε ε
ΝΗ
ΜΕΛ
ΝΗ
ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
αι αι αι ιαι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΜΕΛ
ΠΑ
αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι
ΚΕ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι
ΔΙ
ΚΕ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι ι ι ι

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΚΕ

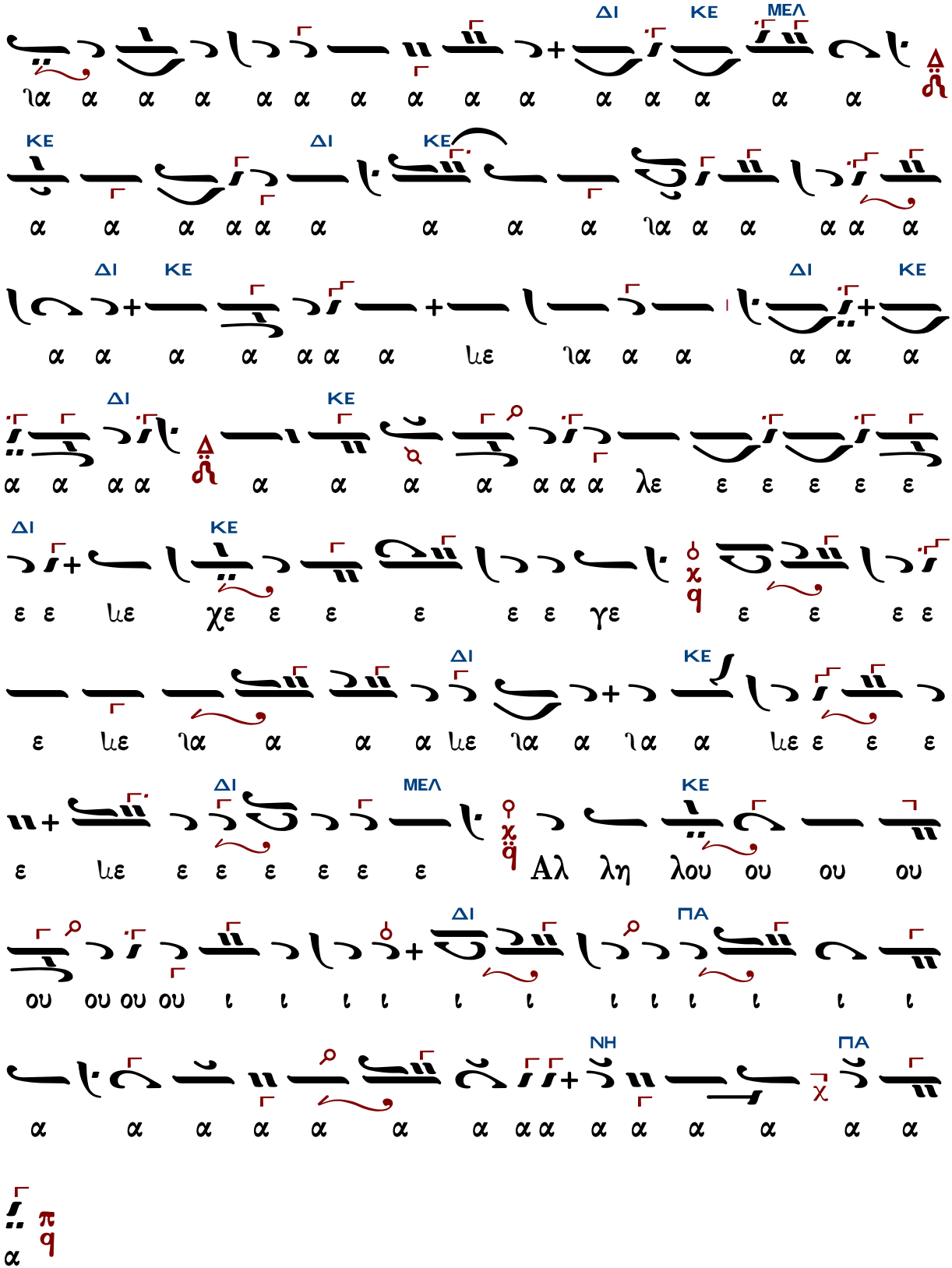
ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
Αλ λη λου ου ου ου
ΔΙ ΠΑ
ΝΗ ΠΑ

Ἦχος β΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.76/87*

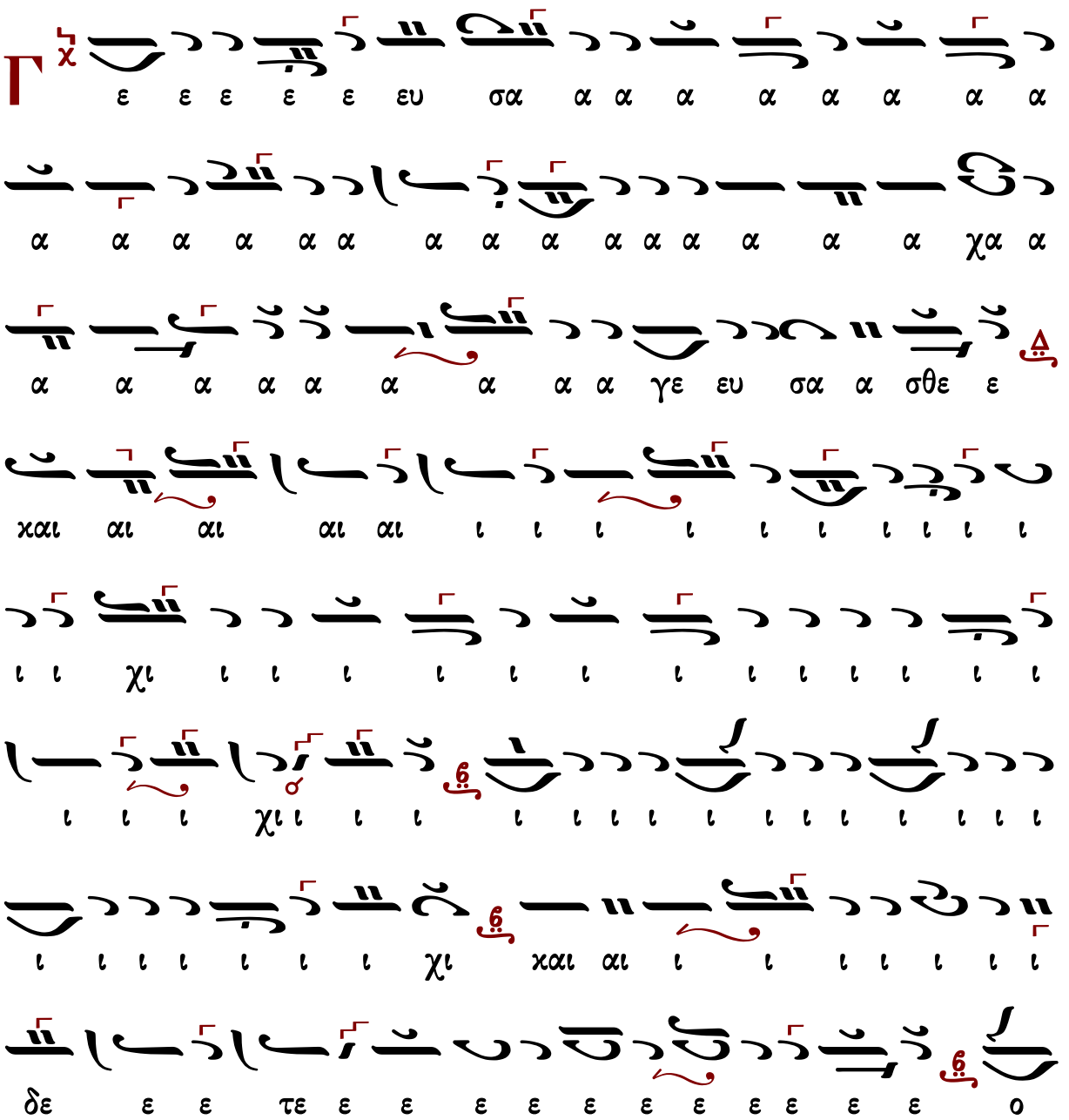

ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο χο ο ο τι
ι χρη στο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ο χρη η η στο ο ο ο ιο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο χρη στος ο ο ο Κυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ρι ι ο Κυ υ υ υ ρι ι
ο ος Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ι ι α α α
α α α α α α α α α α α α α α α χα
α α α

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γᾰ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

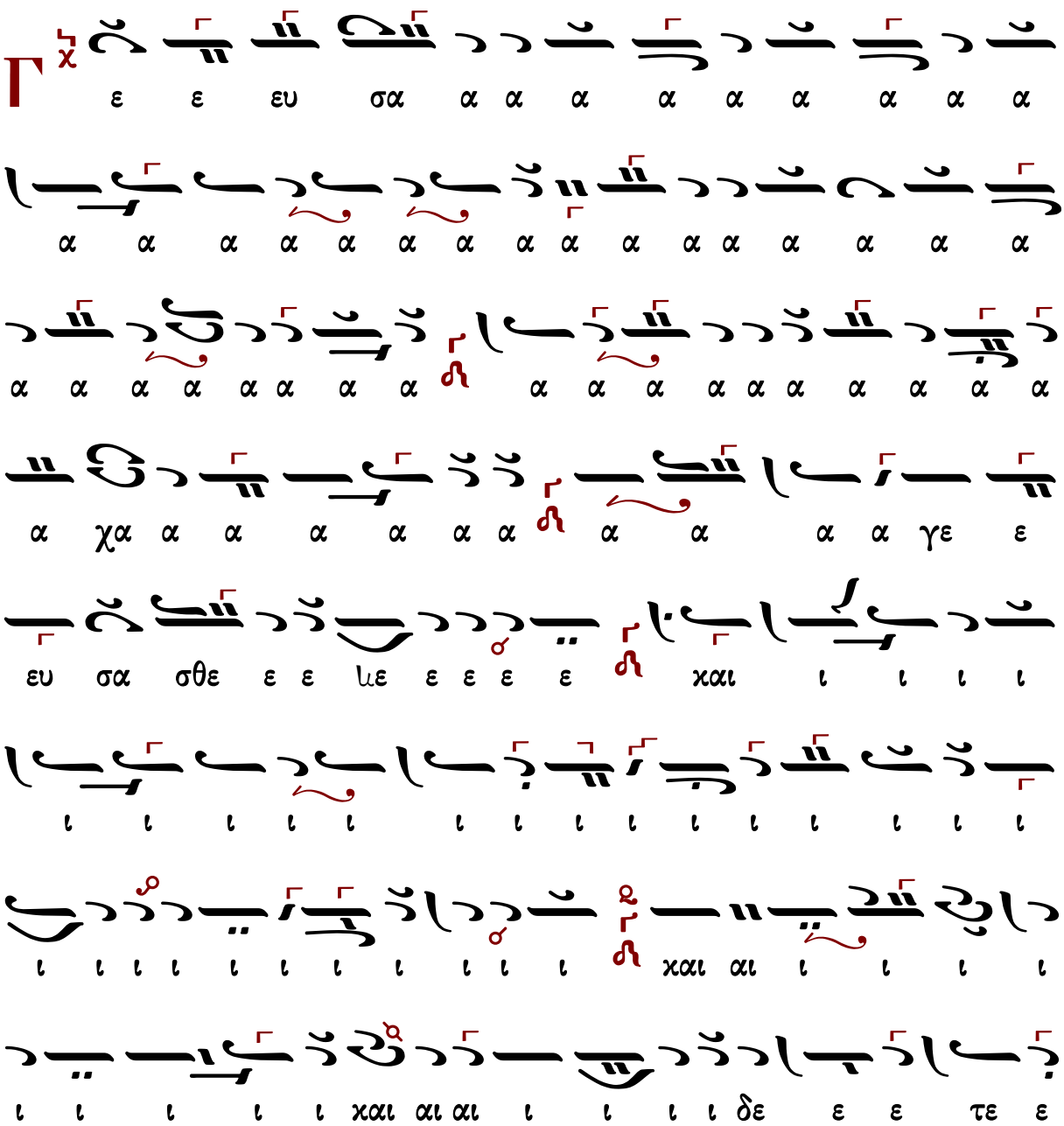

ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο τι ι ι χρη η η η στο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ος ο Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ υ ιυ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ο Κυ υ υ ρι ο ο ο ιο ο ο ο ος Αλ λη
λου ου ου ου ου ου ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α

Ἦχος πλ.α΄
Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιδ΄ αιών)

Ἀνθολογία Κοινωνικῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μελοποιῶν κατ' ἐξήγησιν
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ϊ Πα

Ηχάδιν, τόμος γ' σ.212*

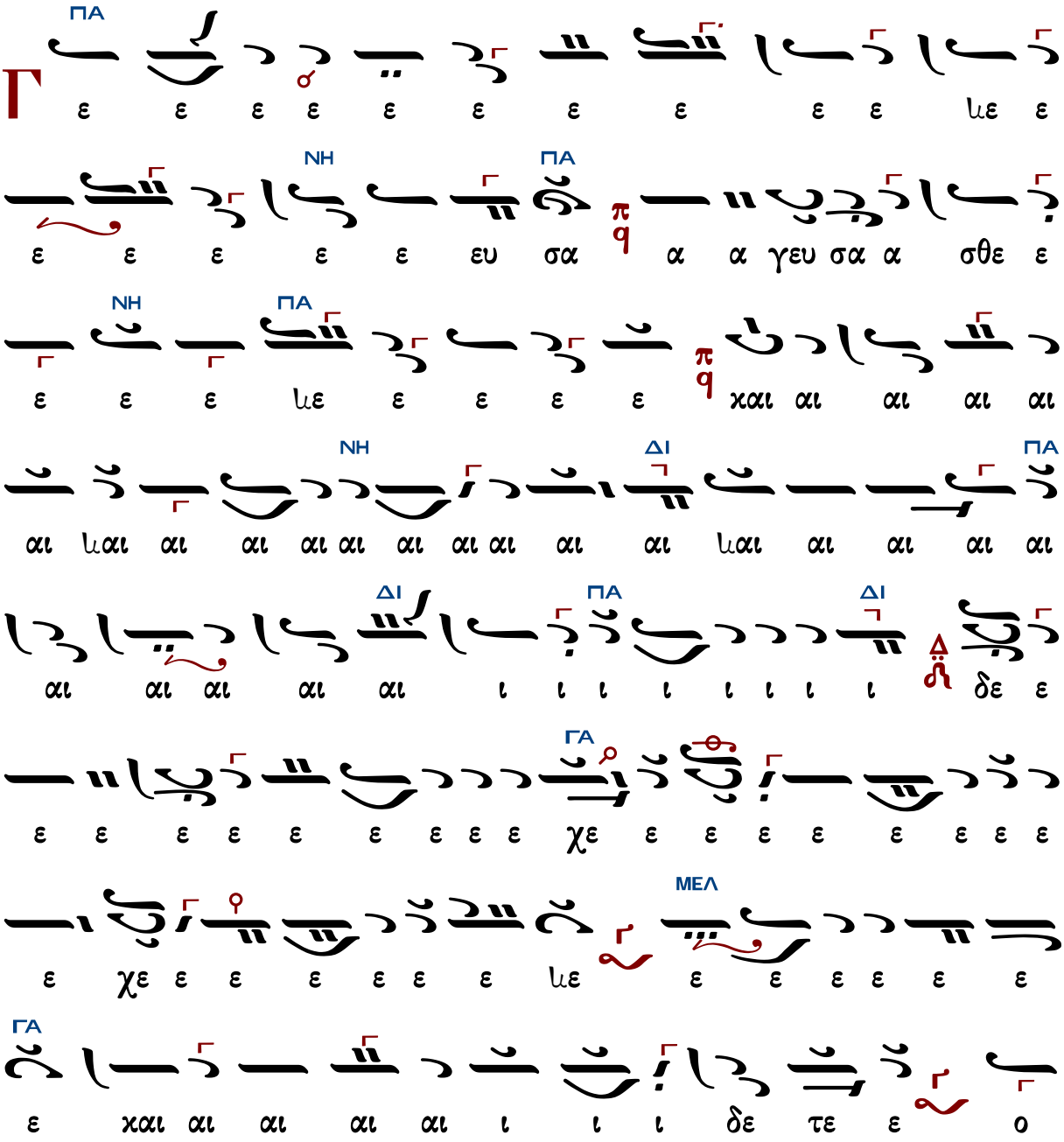

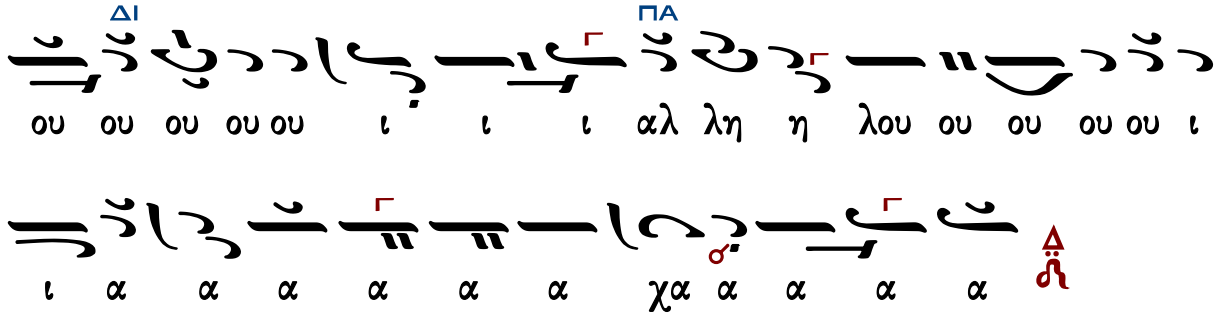

ἦχος πλ.α΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ϊ ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.79/90*

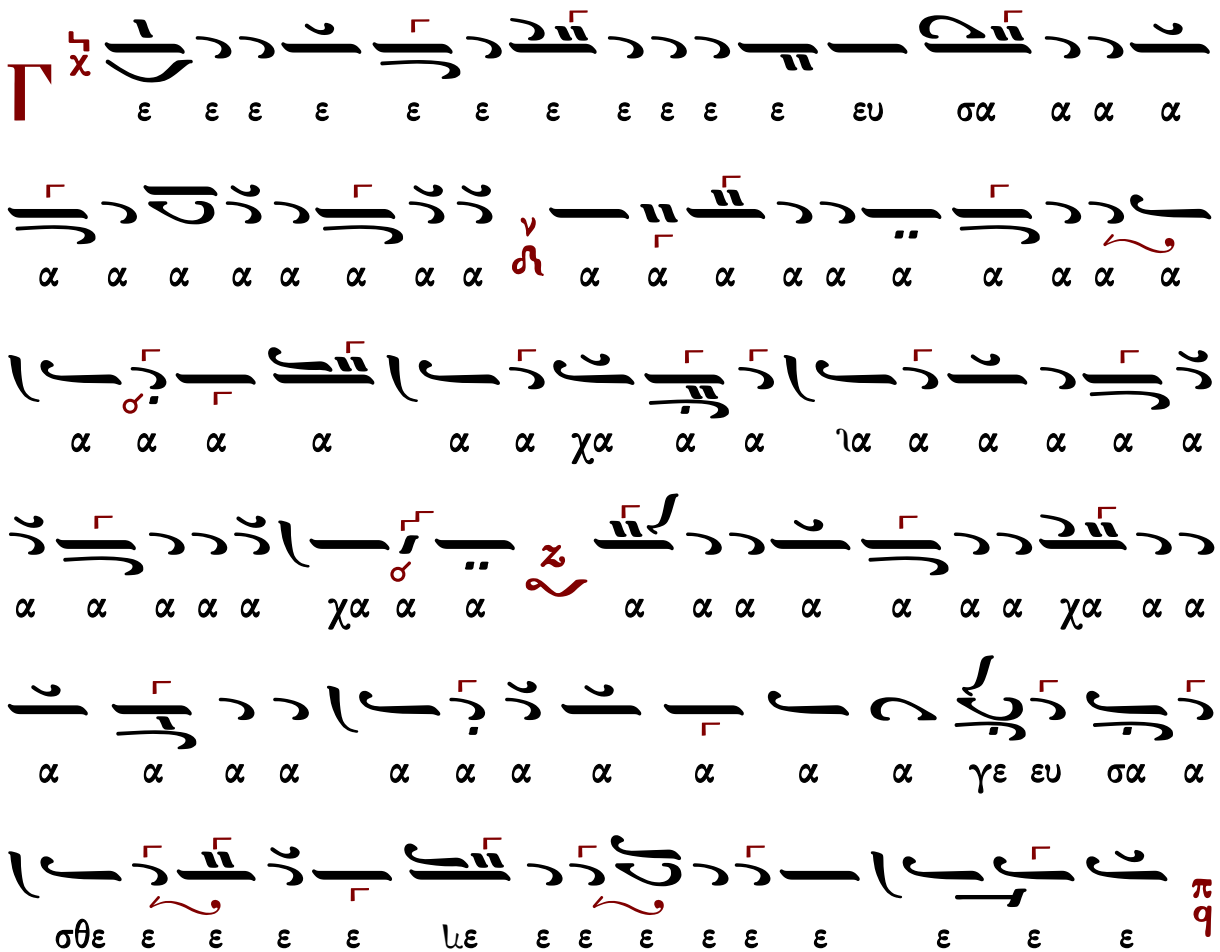

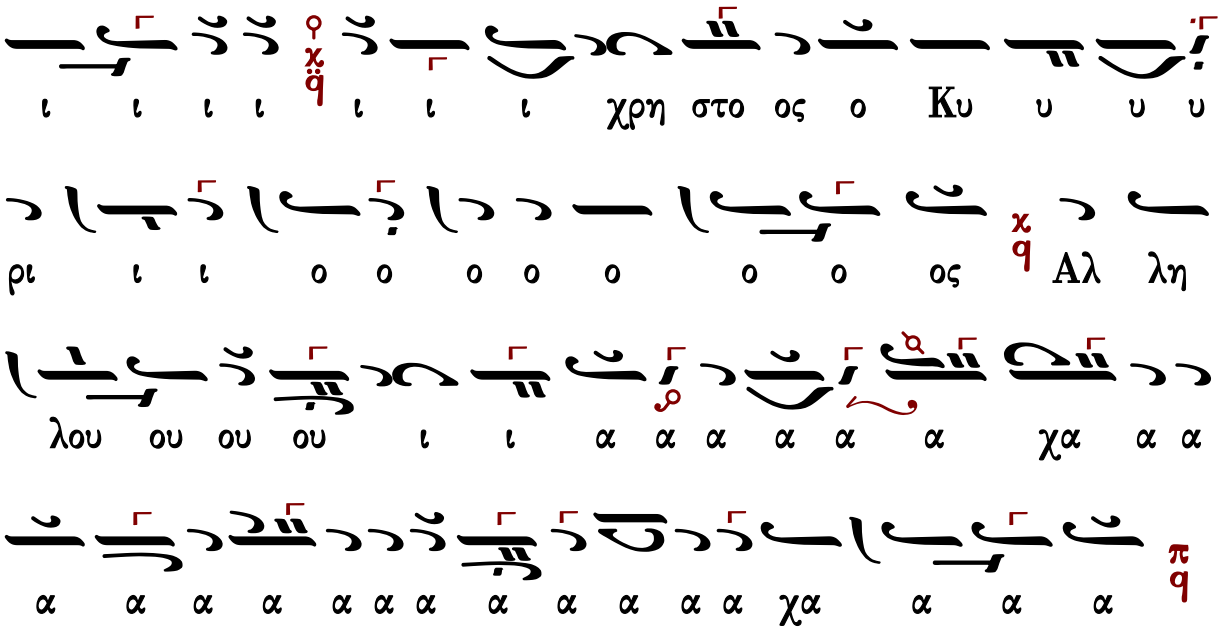

ἦχος πλ.β΄
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (π΄ αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ̲ π̲ Πα

Κοινωνικά Παλαιών Διδασκάλων
Ψαλτική Παράδοση 1
2014 σ.374*

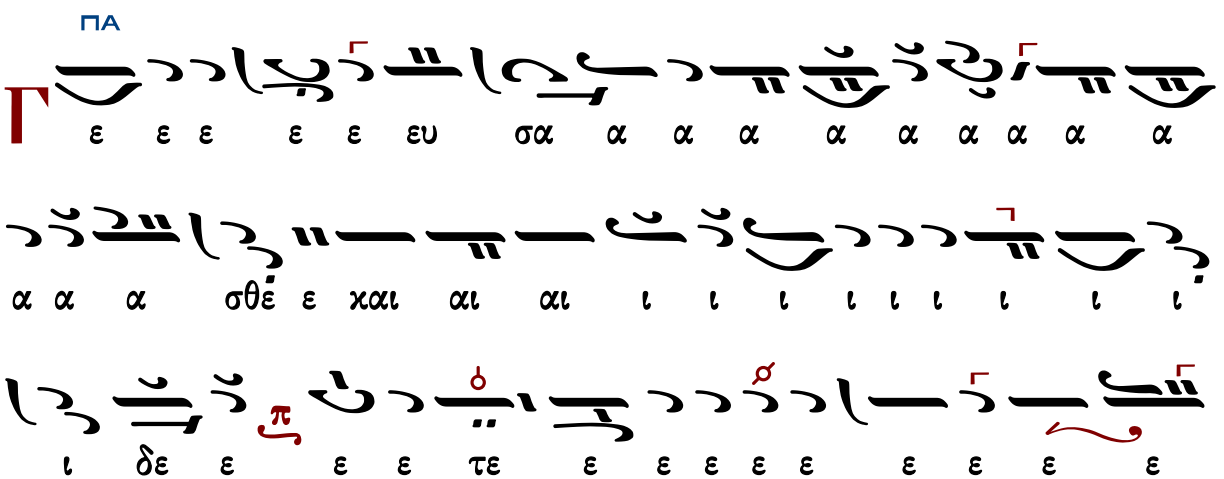

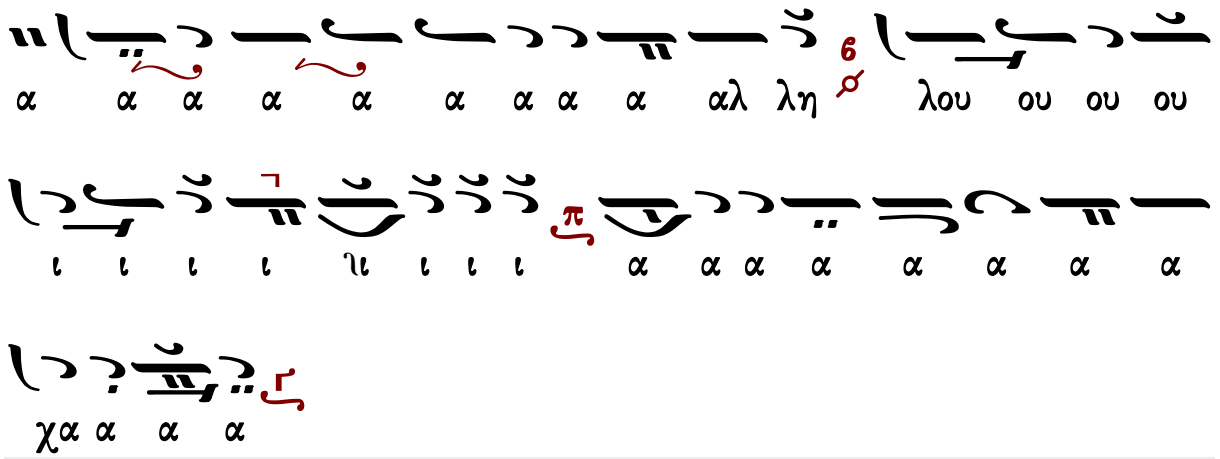

ἦχος πλ.δ΄
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.56*

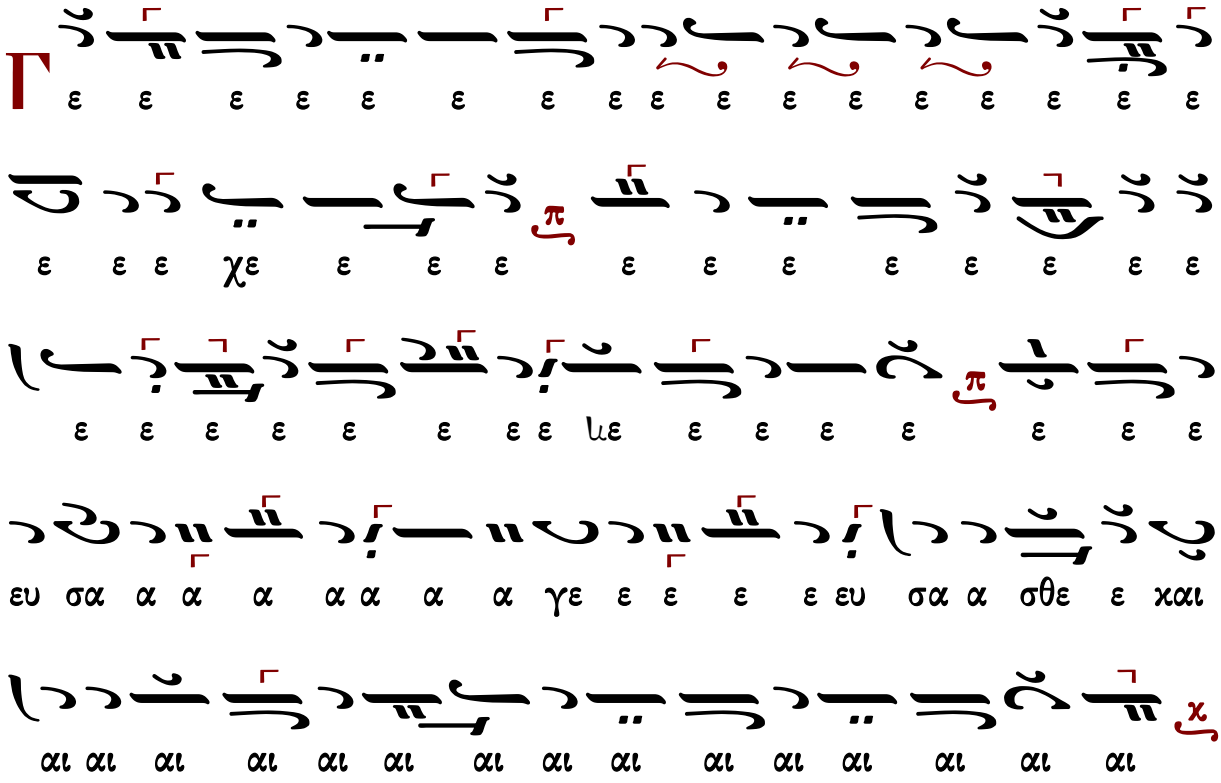

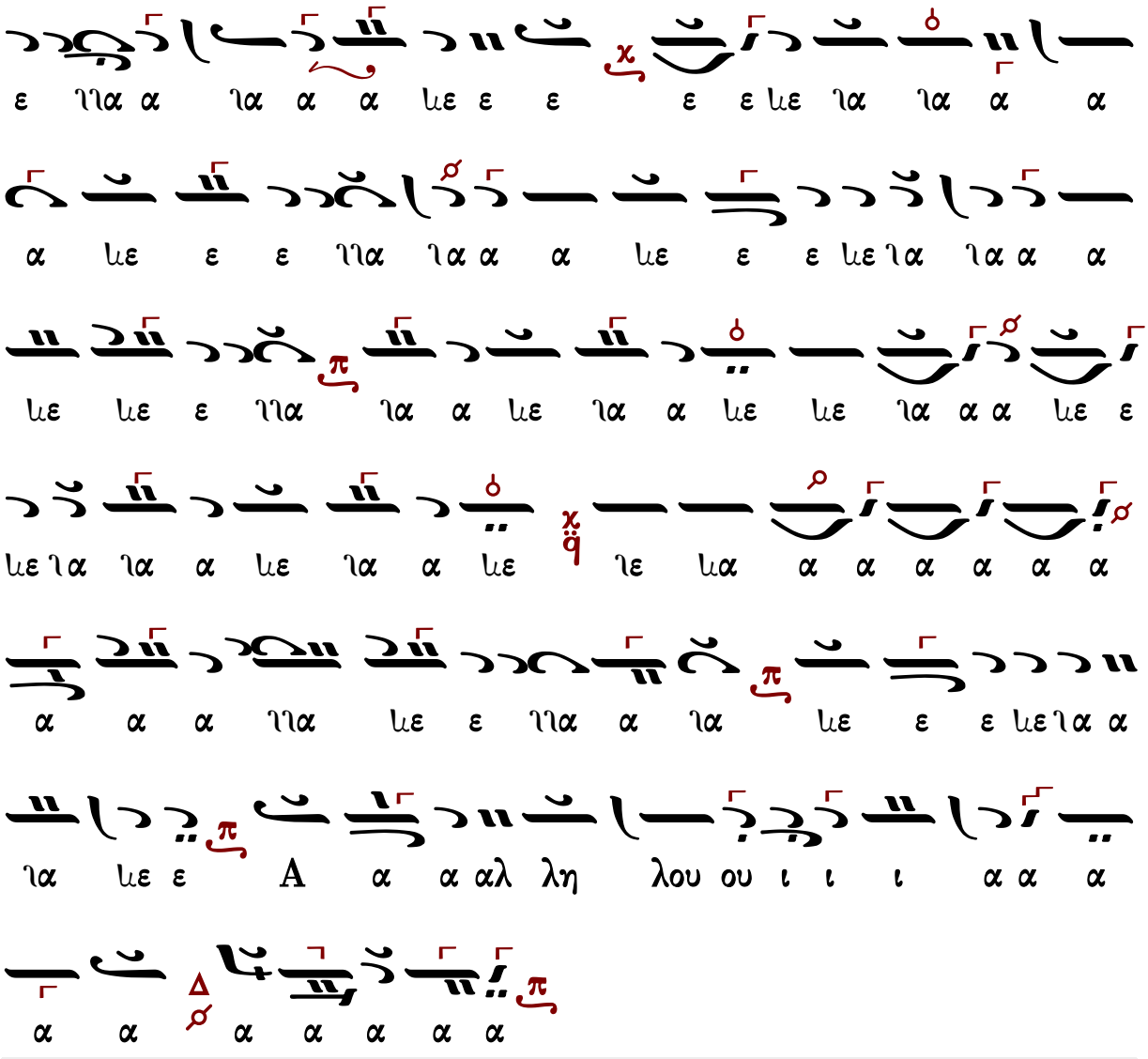

Ἦχος βαρὺς
Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.412*

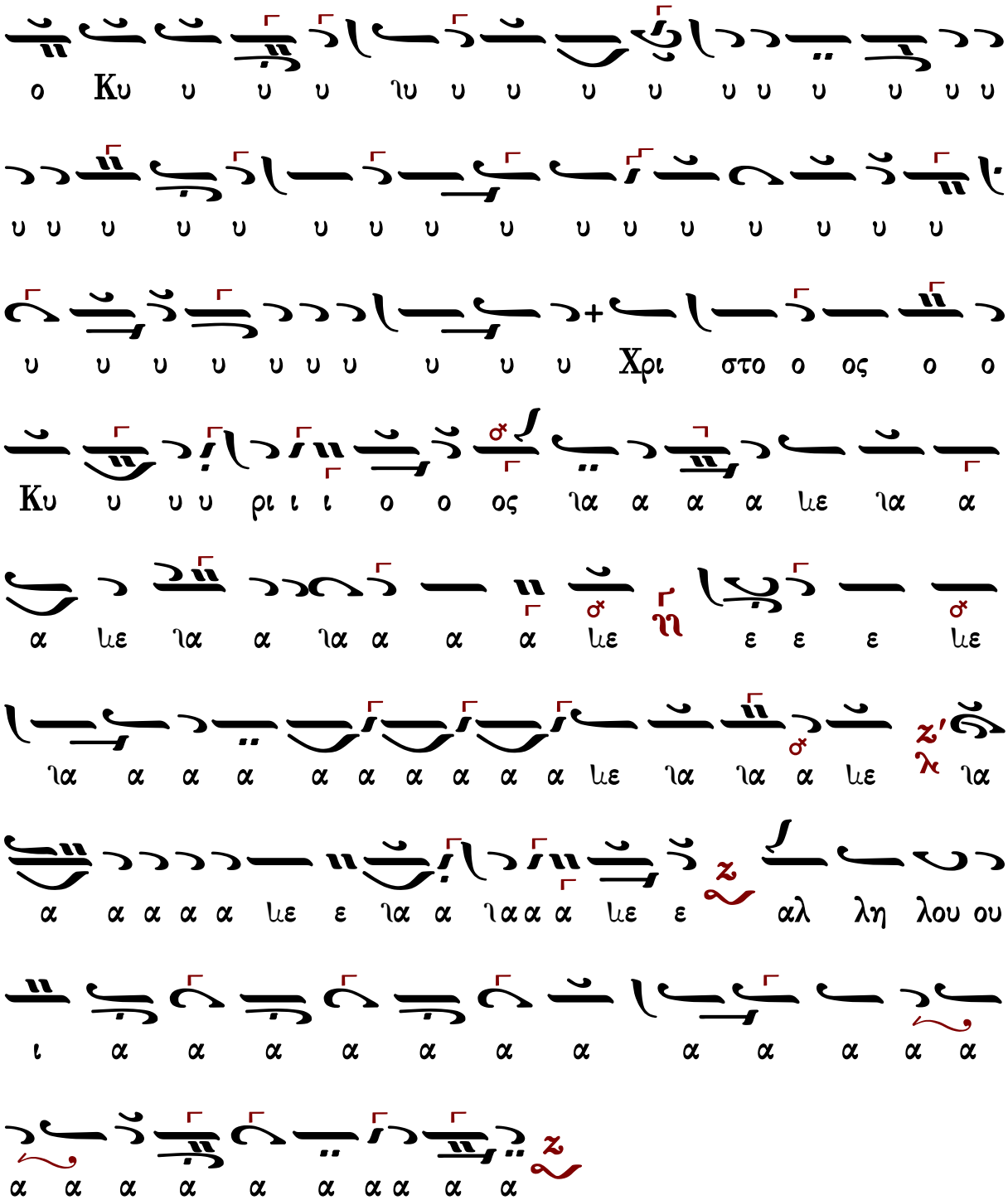

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Δημητρίου Κουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.575*

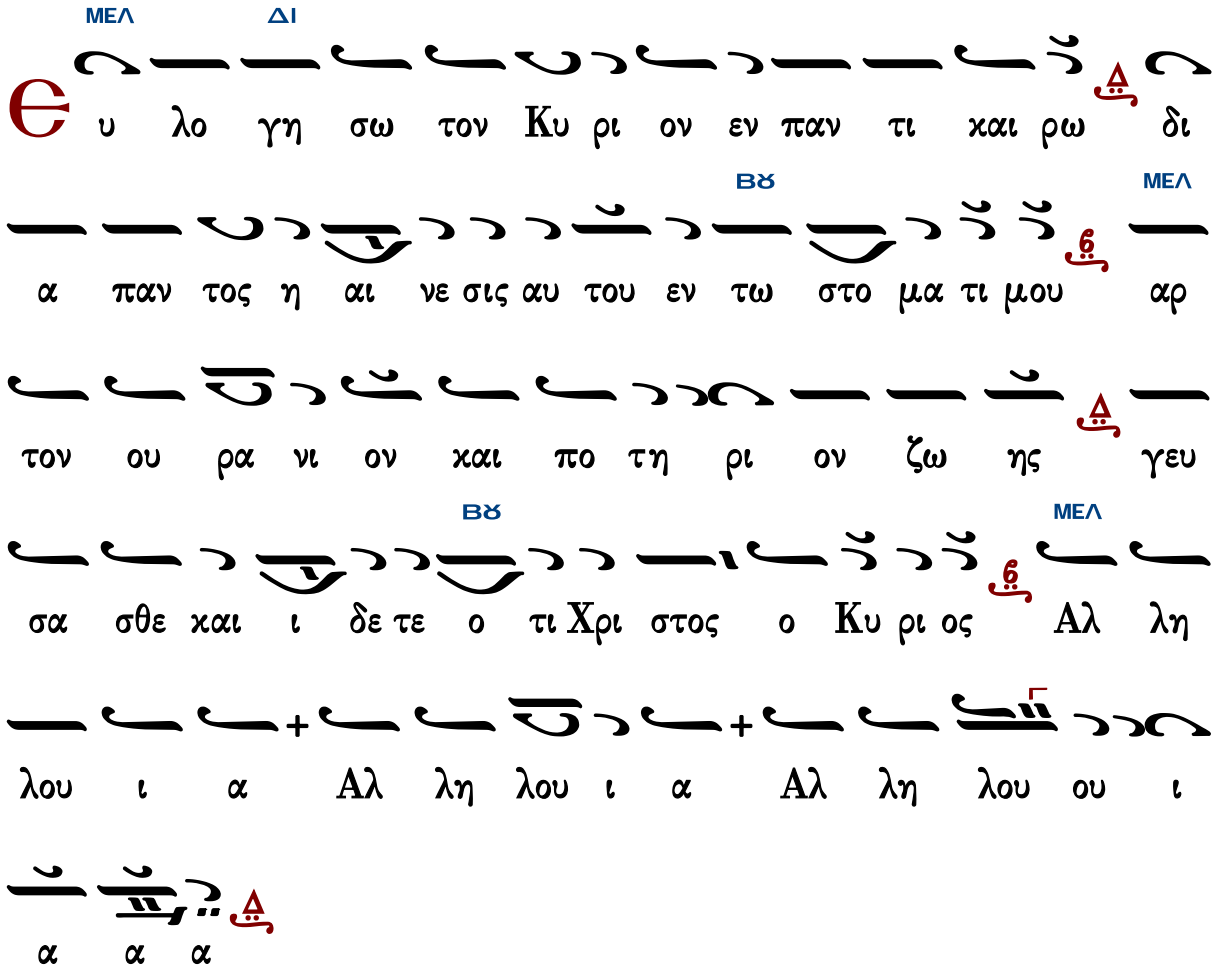

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.87*

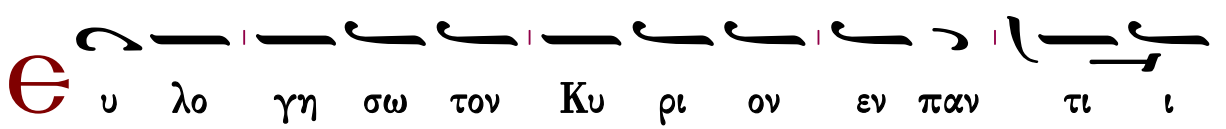

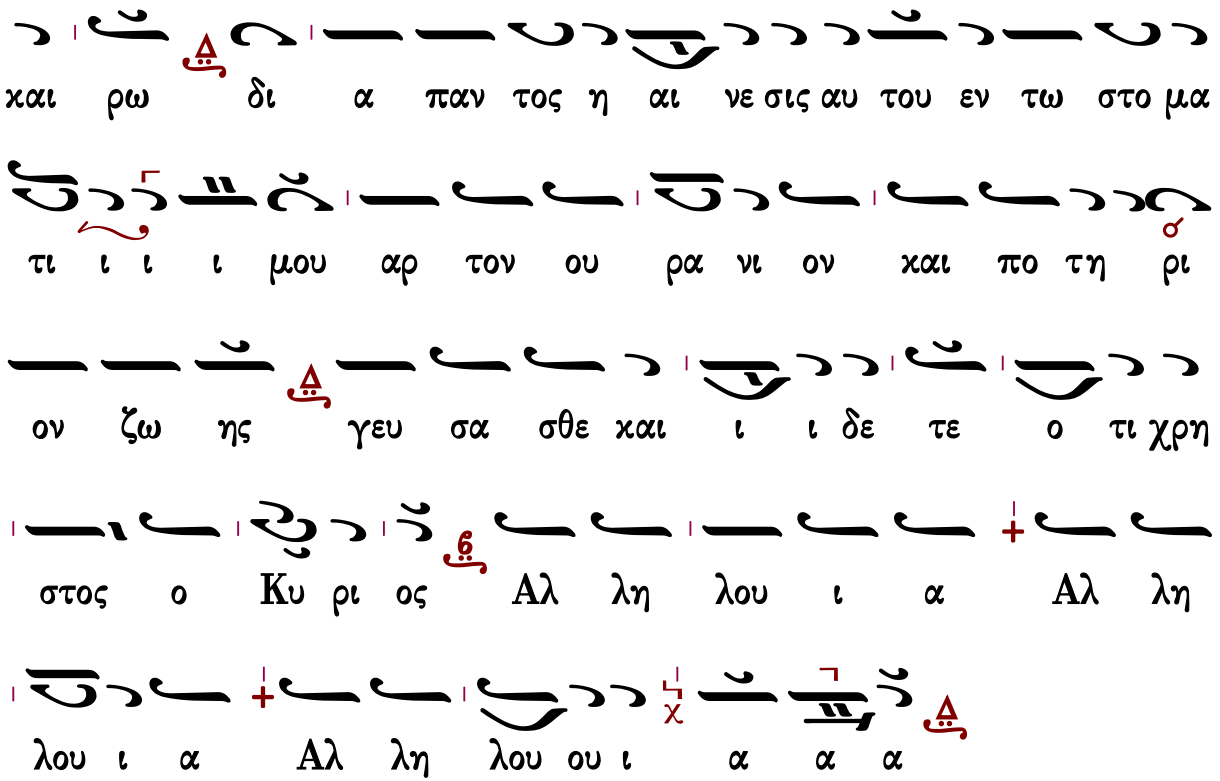

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

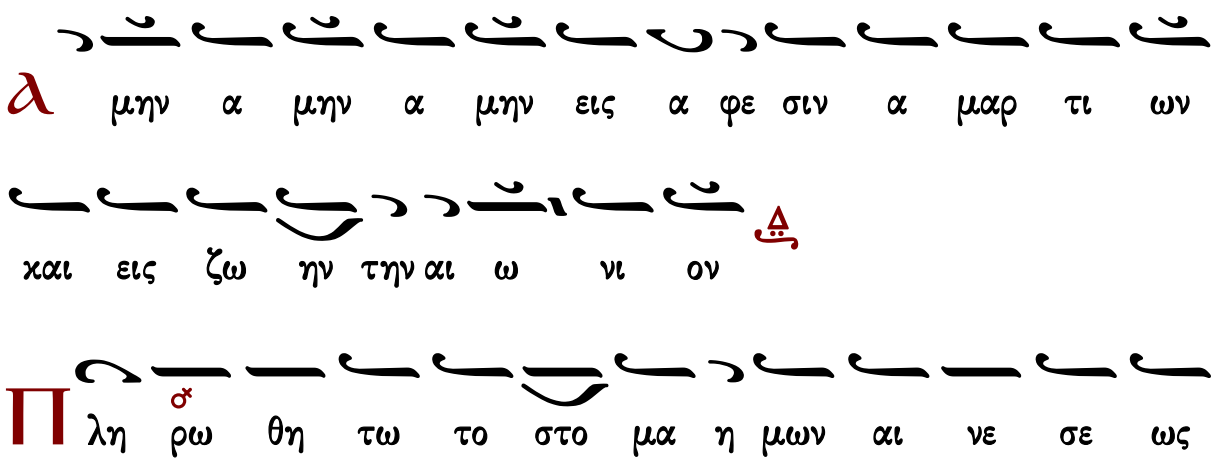

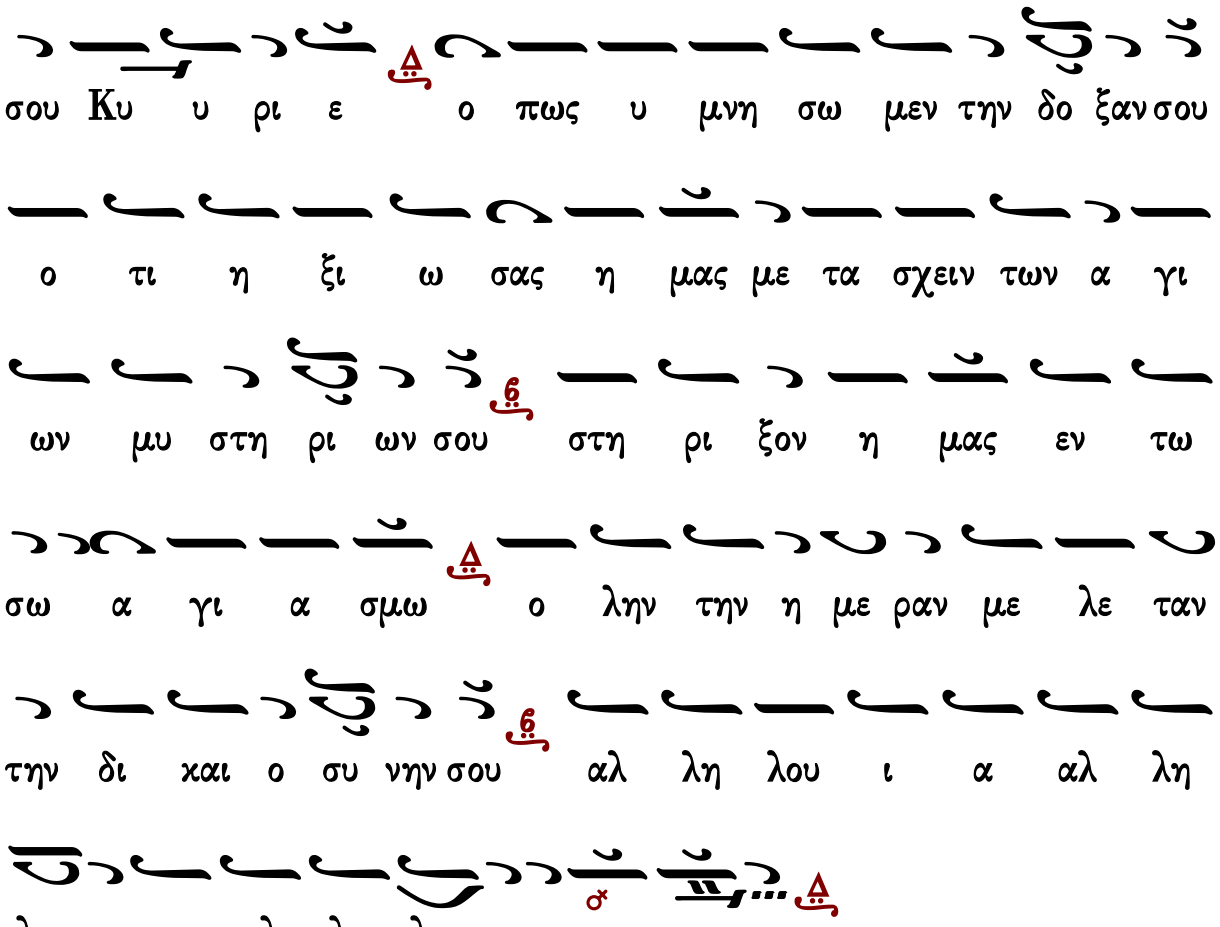

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 1

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

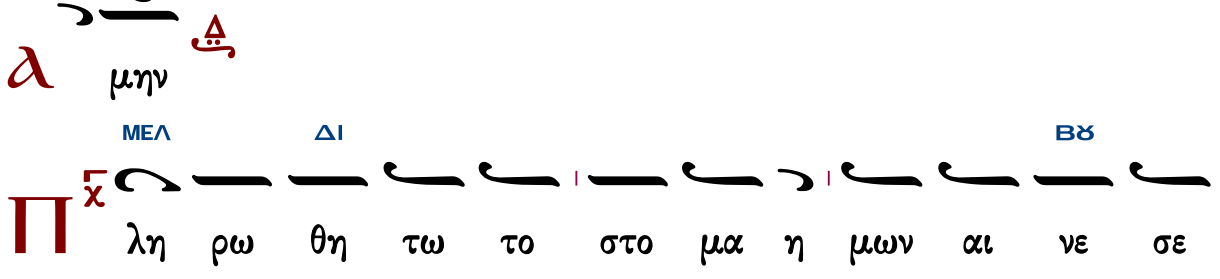

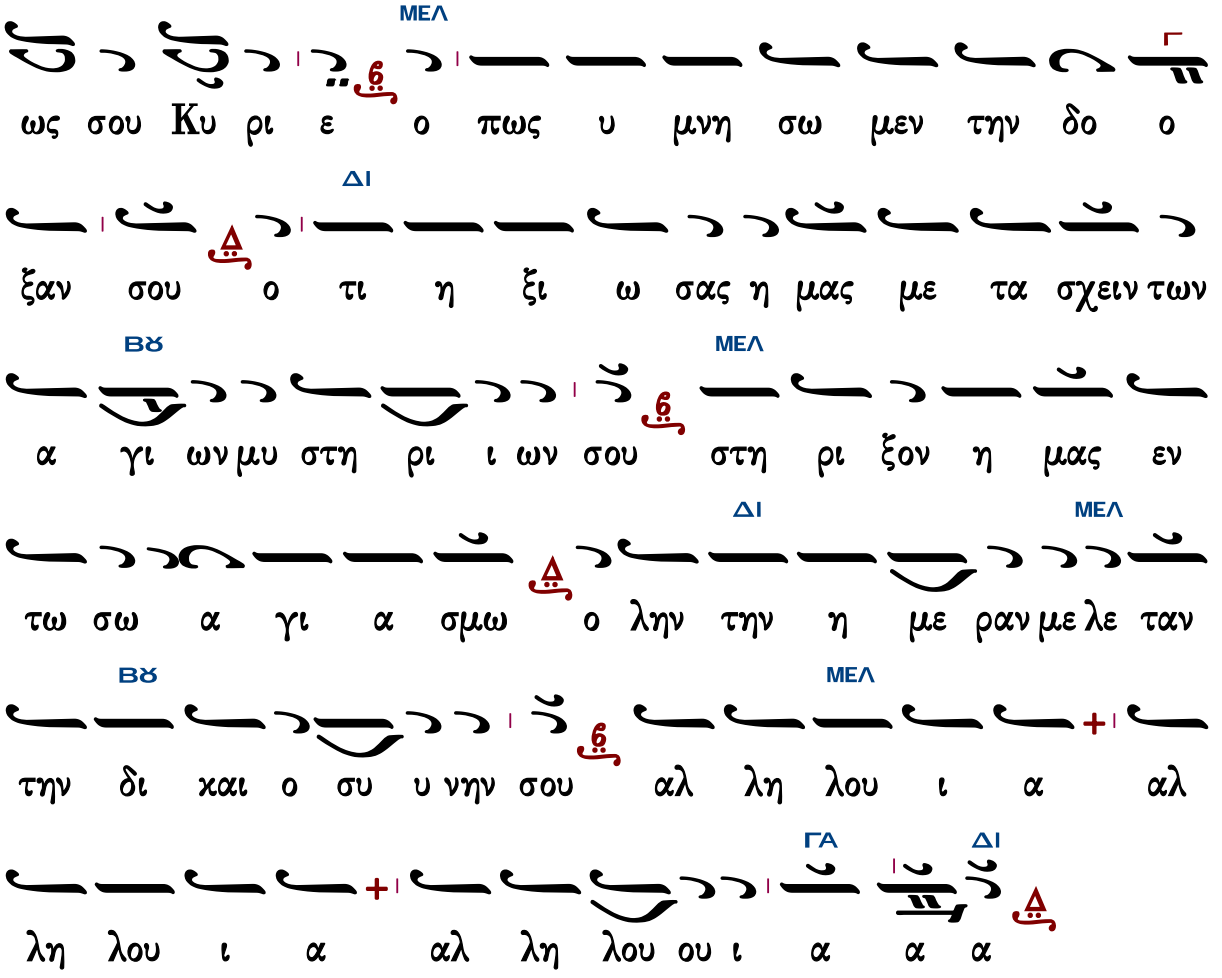

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 11

Ἦχος λ π ϙ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

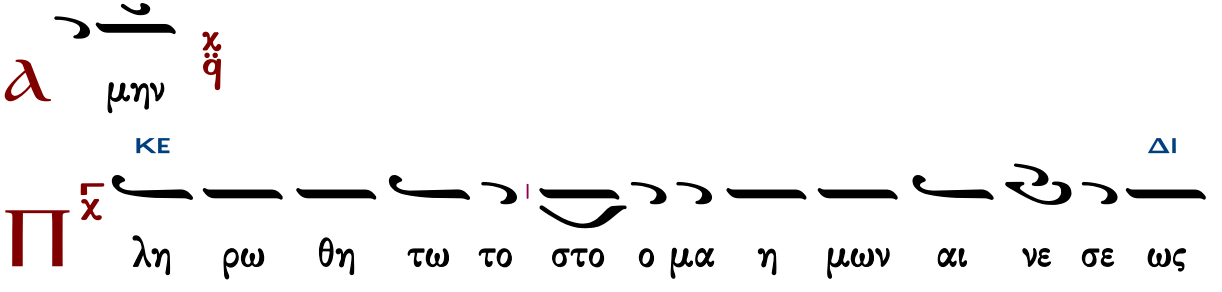

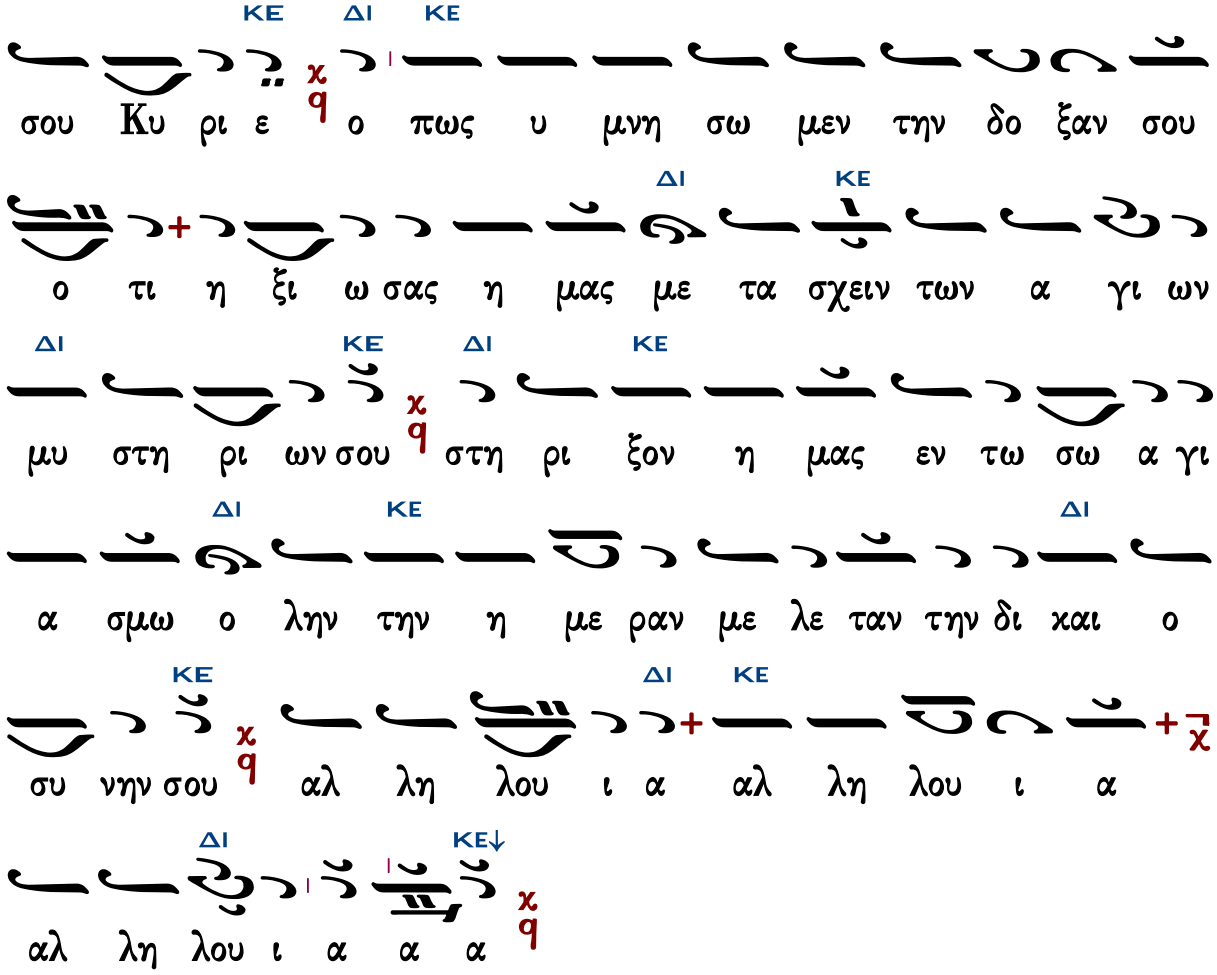

Θεῖκ τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

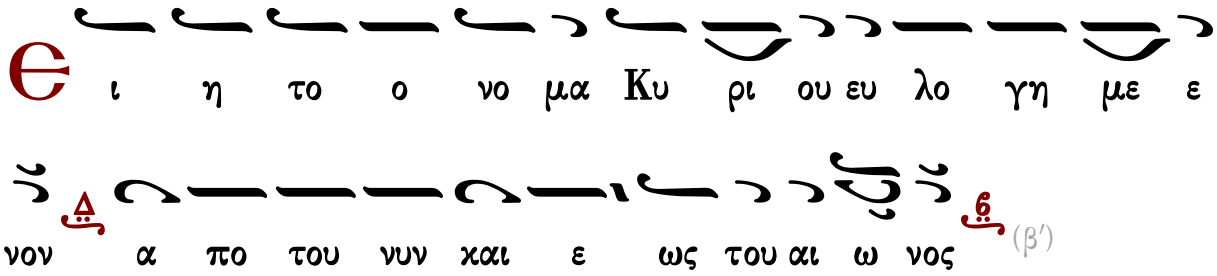

(β΄)

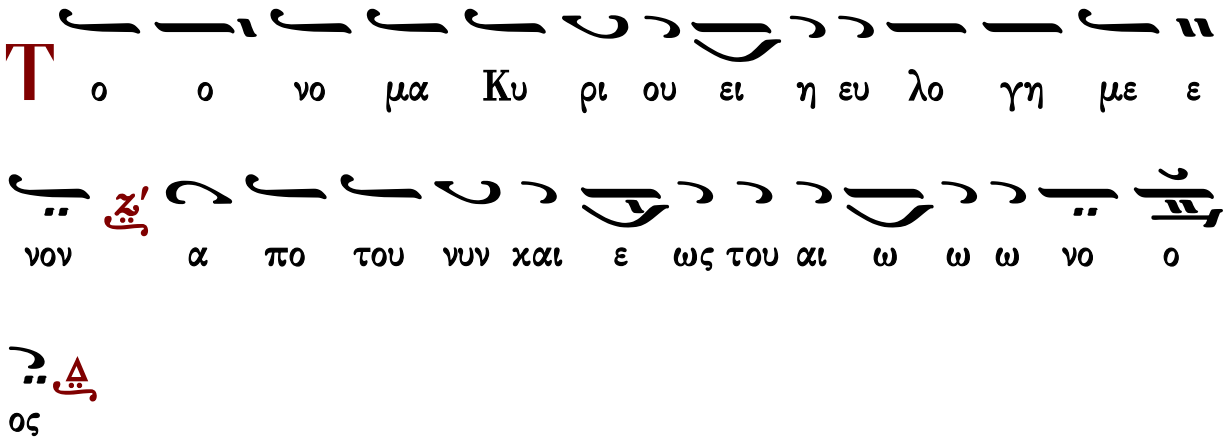

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

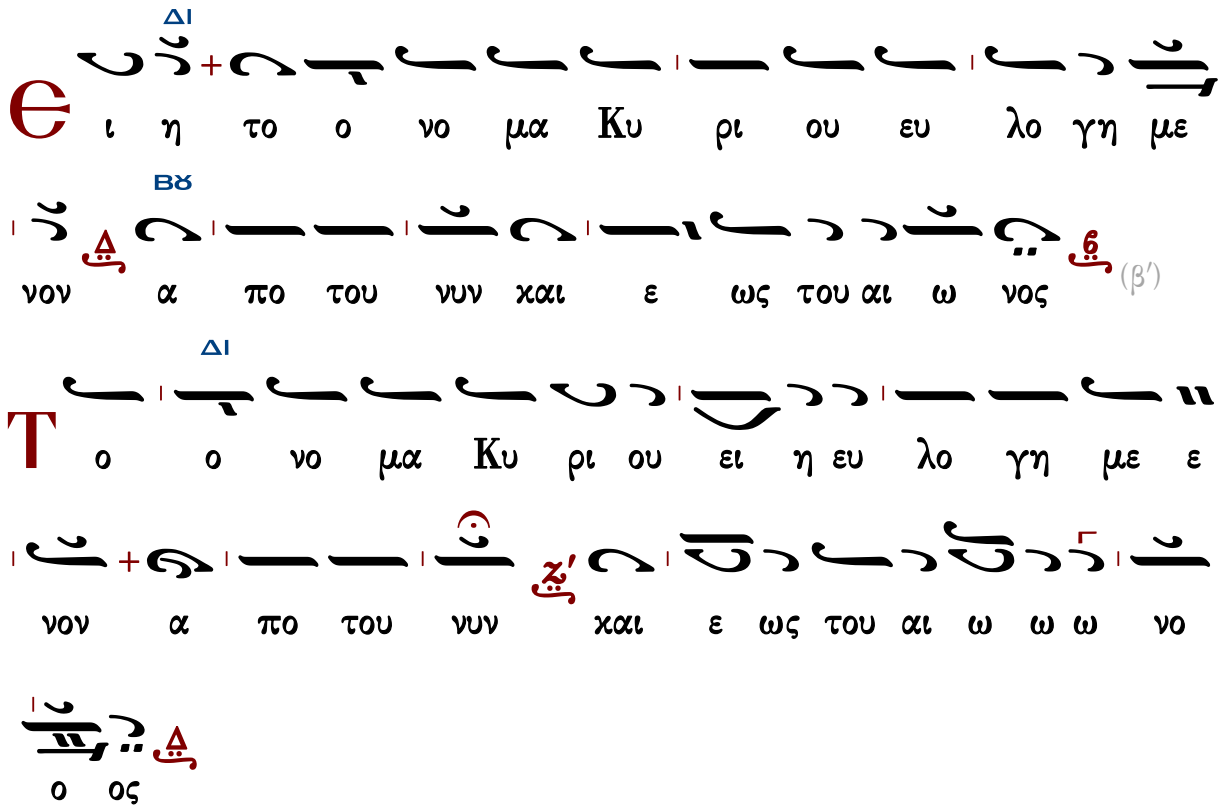

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

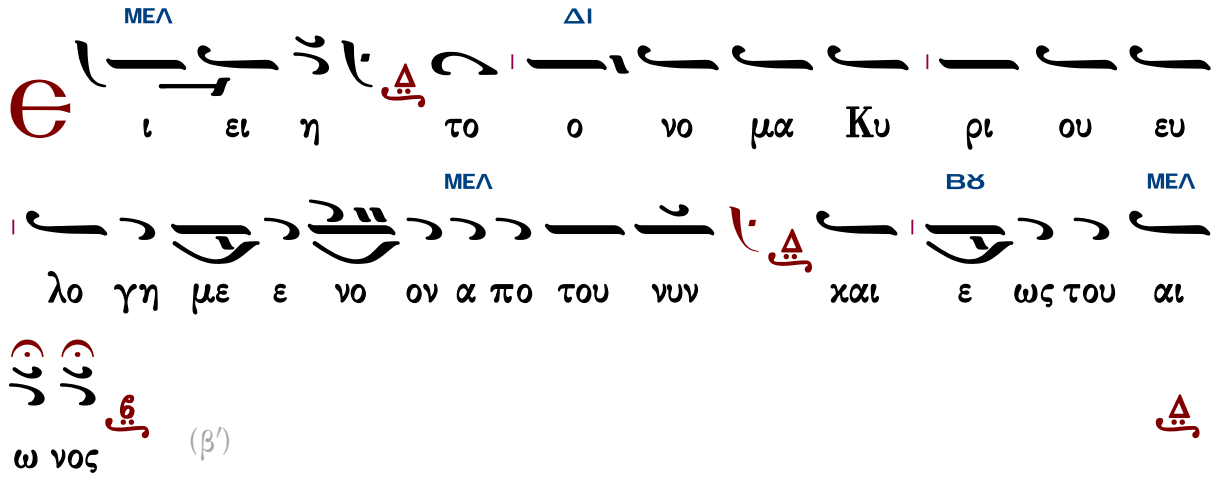

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῆς τῶν 10 Παρθένων παραβολῆς μνείαν ποιούμεθα.

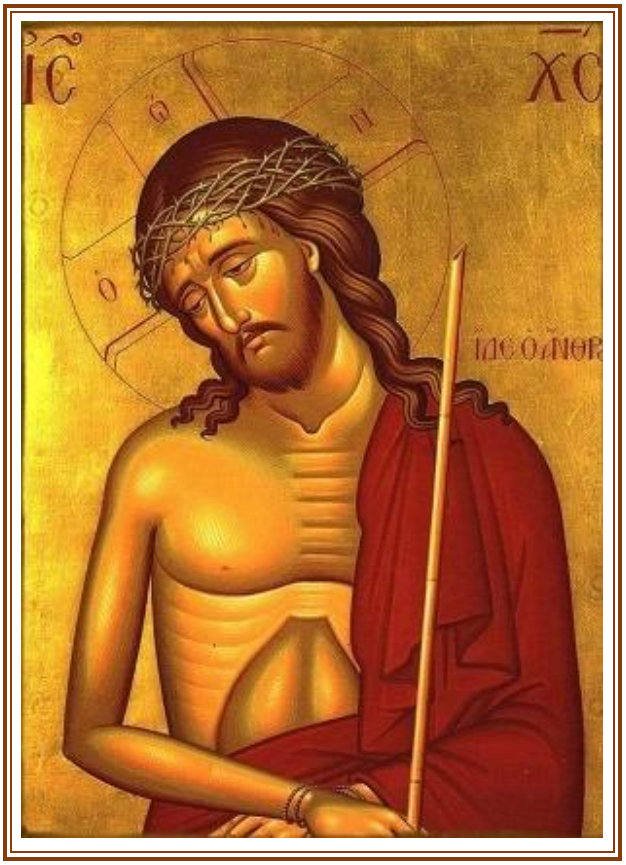

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ′ 19

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ′ 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψάλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἦχος δ΄

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὑρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

ἀργὸν εἱρμολογικὸν	☜ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	
ἀργὸν εἱρμολογικὸν	☜ Κωνσταντίνου Πρίγγου	
κατὰ σύντμησιν	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	σύντομον εἱρμολογικὸν

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὀρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

22:15-23:39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. 16καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· 17εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ· 18γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; 19ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. 20καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; 21λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. 22καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. 23Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν 24λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 25ἦσαν δὲ παρ᾽ ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· 26ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. 27ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 28ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται ἡ γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. 29ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· 30ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ᾽ ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. 31περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, 32ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. 33καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. 34Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, 35καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· 36Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· 38αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. 39δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 40ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. 41Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς 42λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. 43λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, 44εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; 45εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; 46καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. 1Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 2λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. 3πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. 4δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. 5πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, 6φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς 7καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ ῥαββί. 8ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. 9καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 10μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός. 11ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. 12ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. 13Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. 14Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. 15Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. 16Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν, ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. 17μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; 18καὶ· ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ

θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν, ὃς δ᾽ ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. 19μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; 20ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· 21καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· 22καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. 23Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. 24ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες! 25Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας. 26Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. 27Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. 28οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δέ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. 29Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, 30καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. 31ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. 32καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. 33ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; 34διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, 35ὅπως ἔλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. 36ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. 37Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτέννουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. 38ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. 39λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδητε ἀπ᾽ ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β′

Τὴν ὥραν, ψυχή, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπήν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχή μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ᾽ ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ᾽ ὡς εὔσπλαγχνος Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ ιε′ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,
Ἡγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.
Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτῃ δεκάτῃ πυρὶ λαύρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Ἀμνοῦ Θεοῦ σφάττουσιν ἀμνάδας δύο,
Ἀναστασίαν καὶ Βασίλισσαν ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου πρεσβυτέρου, καὶ Παυσολυπίου.

Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ θύτῃ,
Δῶρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, μνείαν ποιούμεθα.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἀλλ᾽ ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποίμνῃ καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Διῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτῃ τε

ὨΙδὴ η′

ἦχος β′

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ψδὴ θ΄

Ἦχος β΄

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.» (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἦ γὰρ ὥρα ἥξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδών μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ΄

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη′

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος α′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

ἦχος β′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ὁ τῇ ψυχῇ ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα, ἀλλ᾽ ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ἦχος δ′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.β΄

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιείτω, δι᾽ ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά.
Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσῃς· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.
Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὔσπλαγχνος.

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἰδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχή μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν ἦχος β΄

Τὴν ὥραν, ψυχή, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.
Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ΄)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θὶς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ϊ

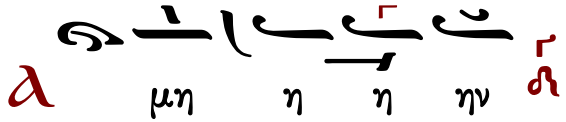

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

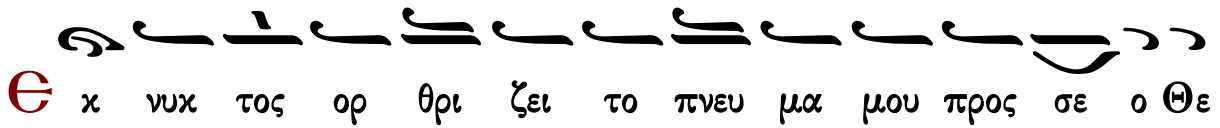

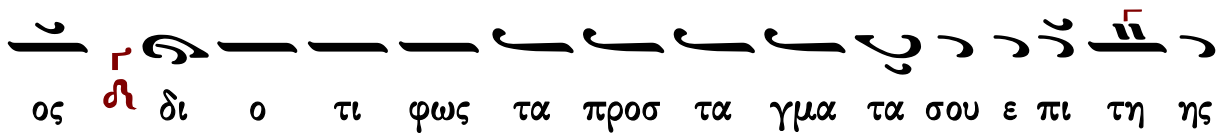

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

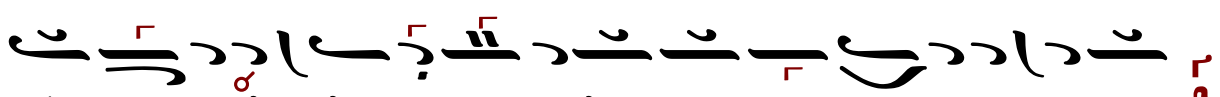

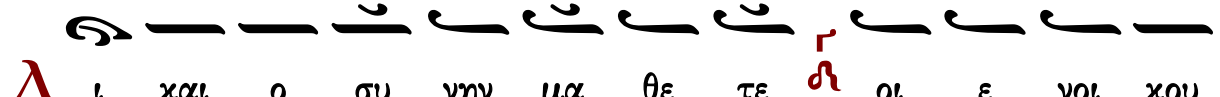

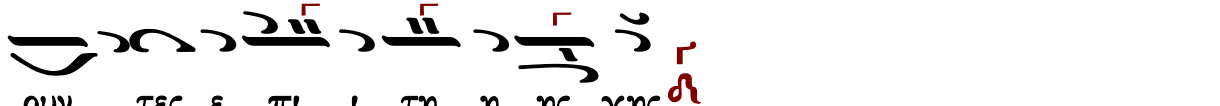

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

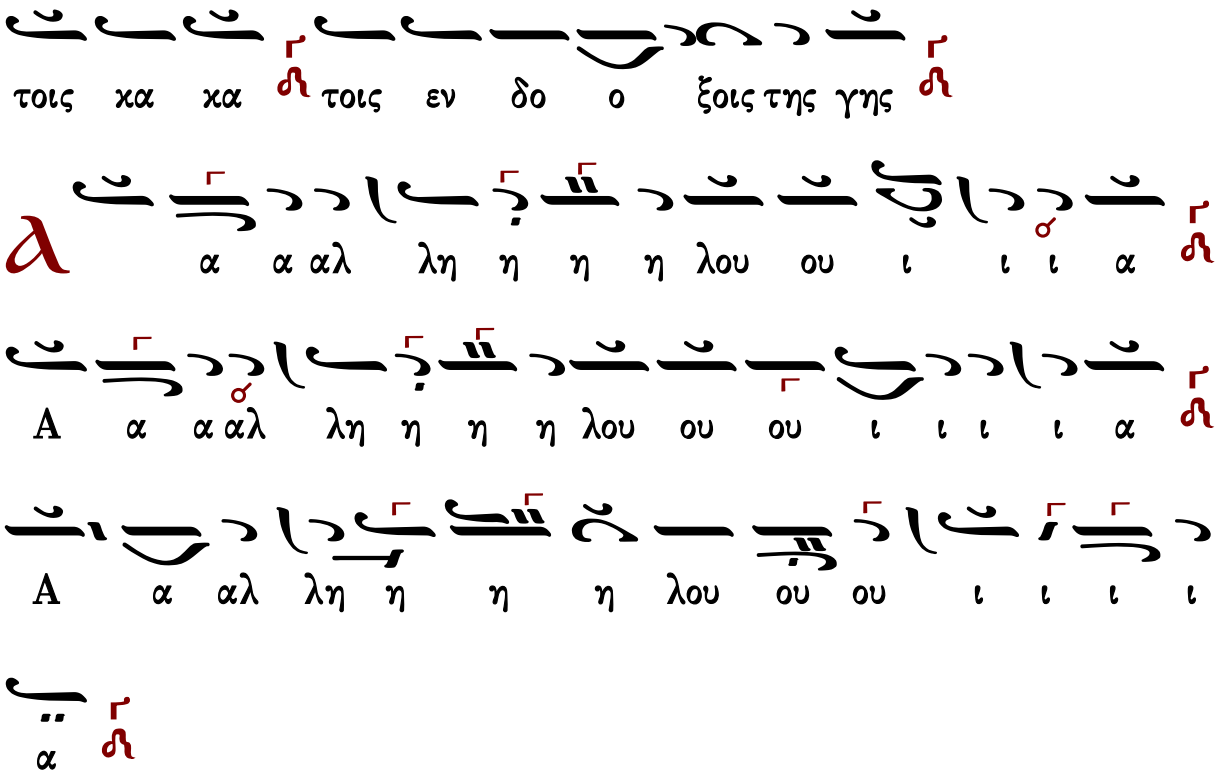

Ἰδού ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.196#

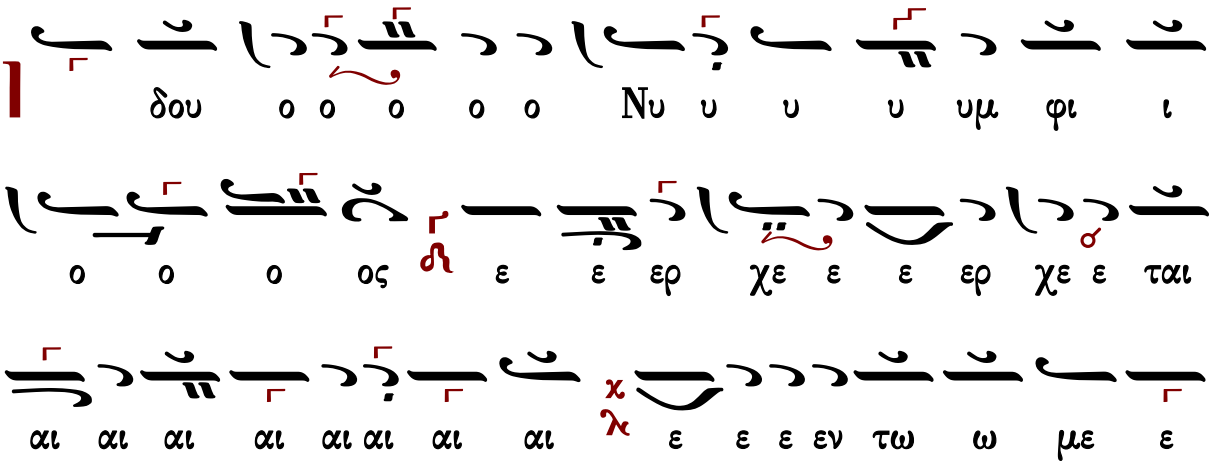

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω χα α α
τε ε ε ιε ε ε χα τε νε ε ε χθης ι να μη
τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω
ω ω ω ω πα α α ρα α α α α
δο ο ο πα ρα δο ο θης και της βα σι λει ει
ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω χλει ει ει
ε ξω ω χλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α
να α α α α α α α νη η η η η η
η η ψο ον χρα α α α ζου ου ου ου ιου ου ου σα
A α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

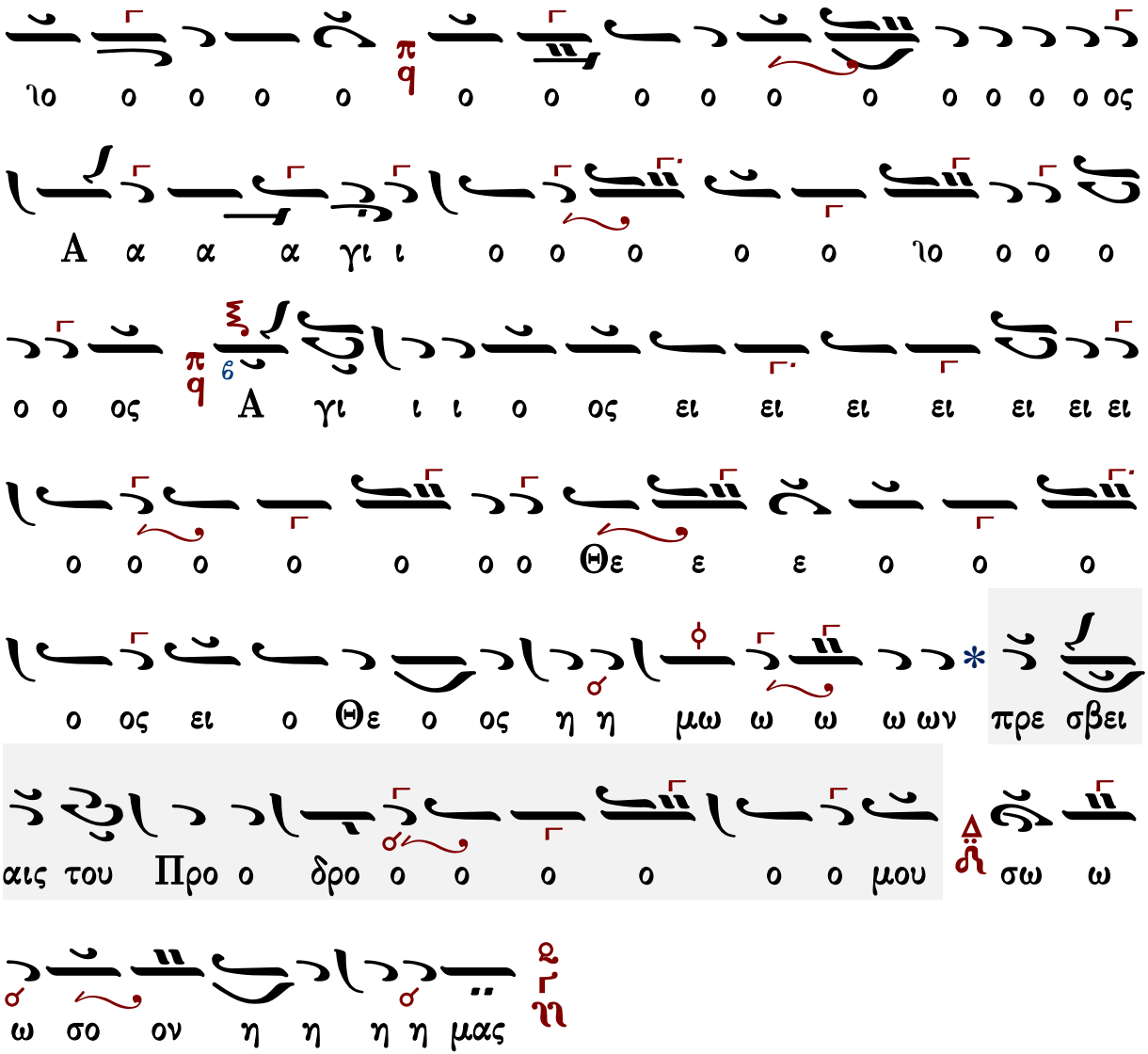

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας …πρεσβείαις τοῦ (ἱεράρχου/ὁσίου/ἀθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ α΄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ …δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.200#

δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω με σω ω τη ης
νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος ον
ευ ρη σει γρη γο ο ρου ουν τα α να ξι ος δε πα
α α λιν ον ευ ρη σει ρα θυ υ μου ουν τα βλε πε
ουν ψυ χη η μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης ι να
μη τω θα να τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε
ε ξω ω κλει ει σθης αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου ου
σα Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η η
μων δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η
μα α α α α α α α ας

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ πα Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

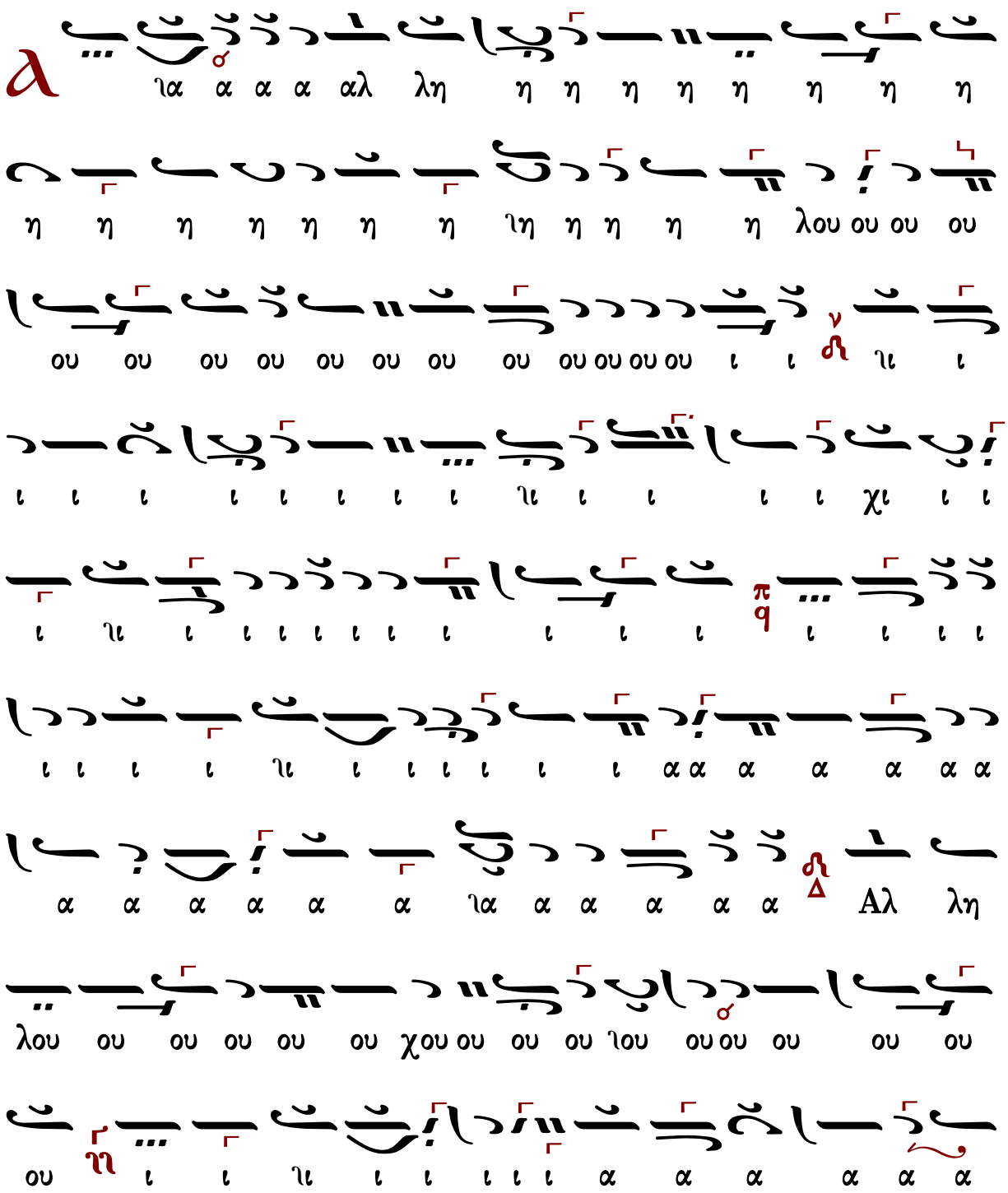

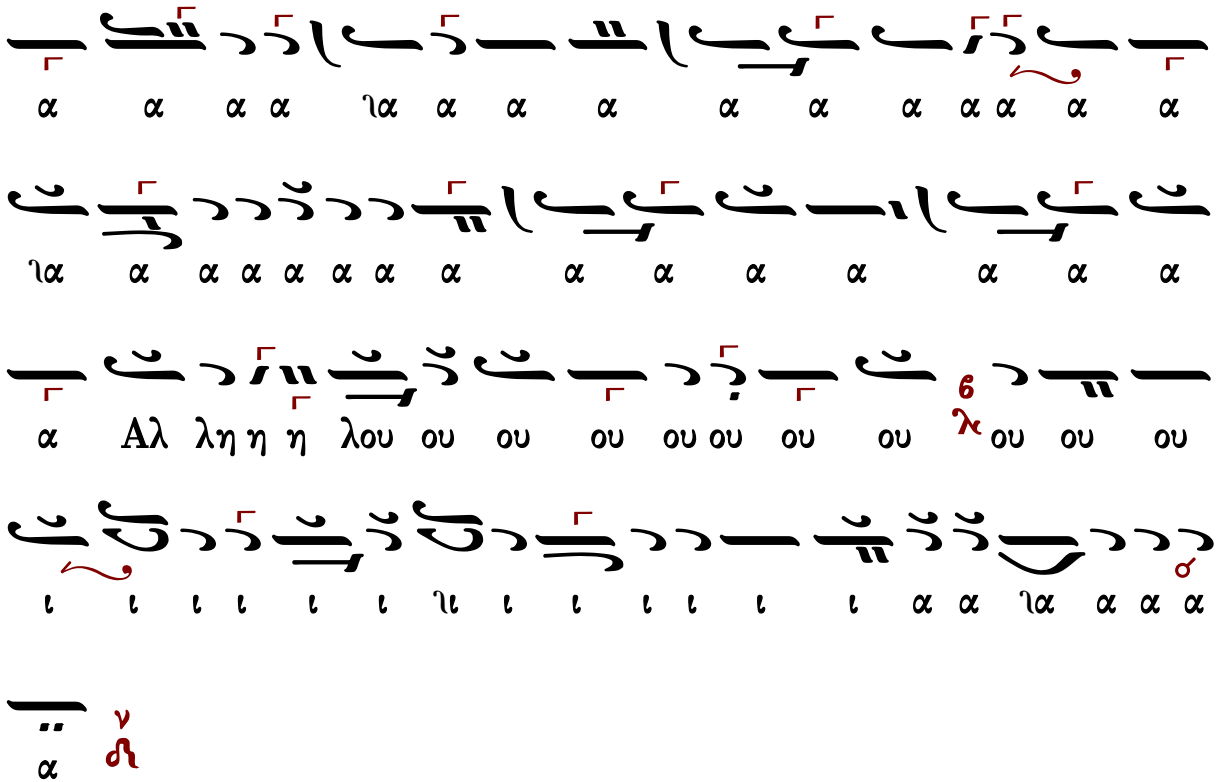

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

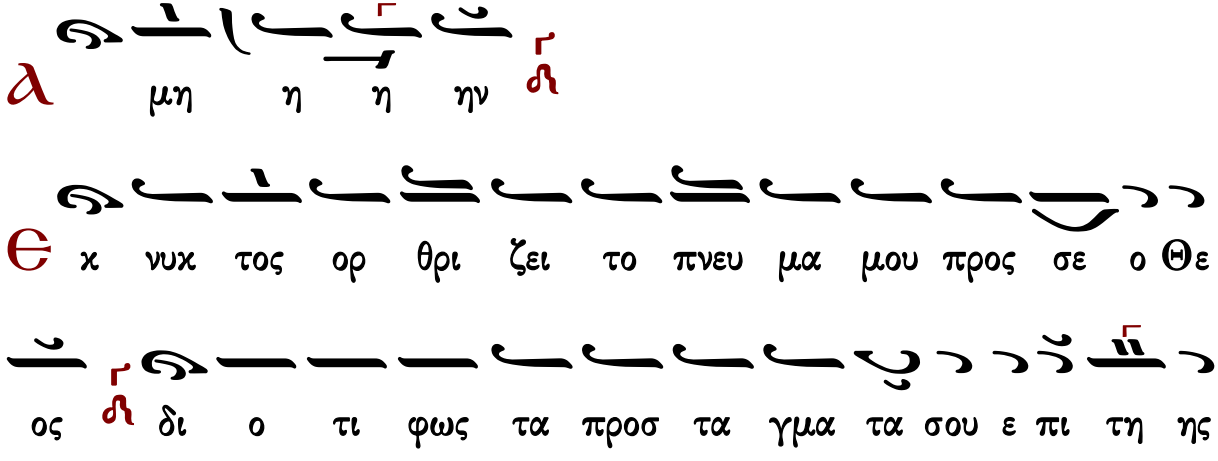

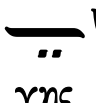

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

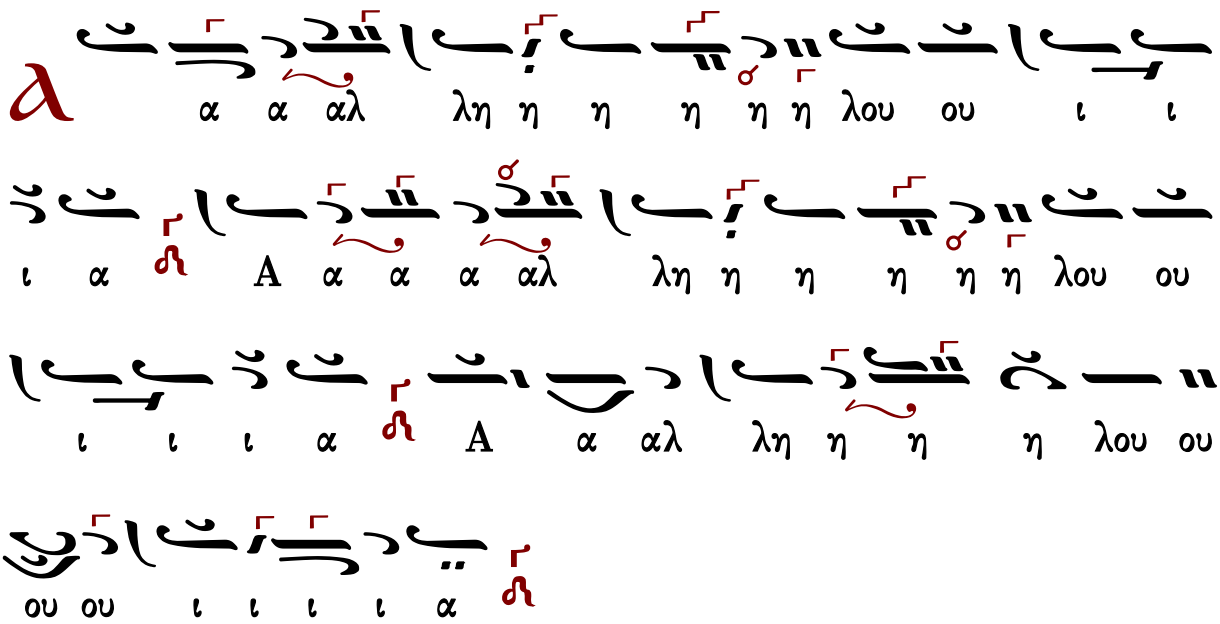

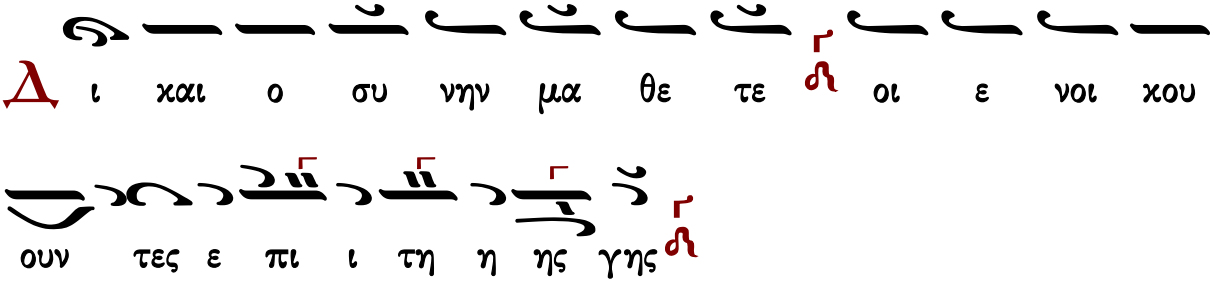

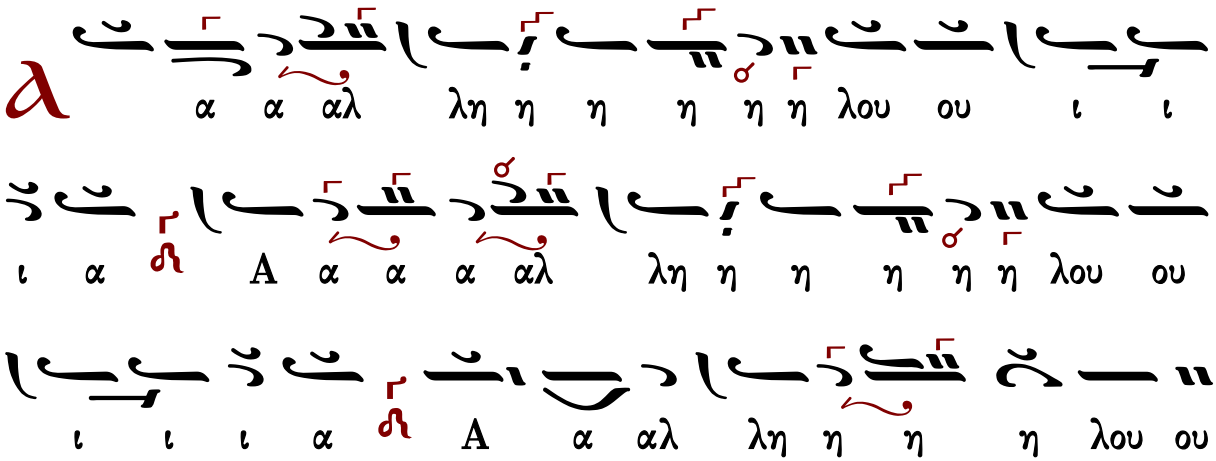

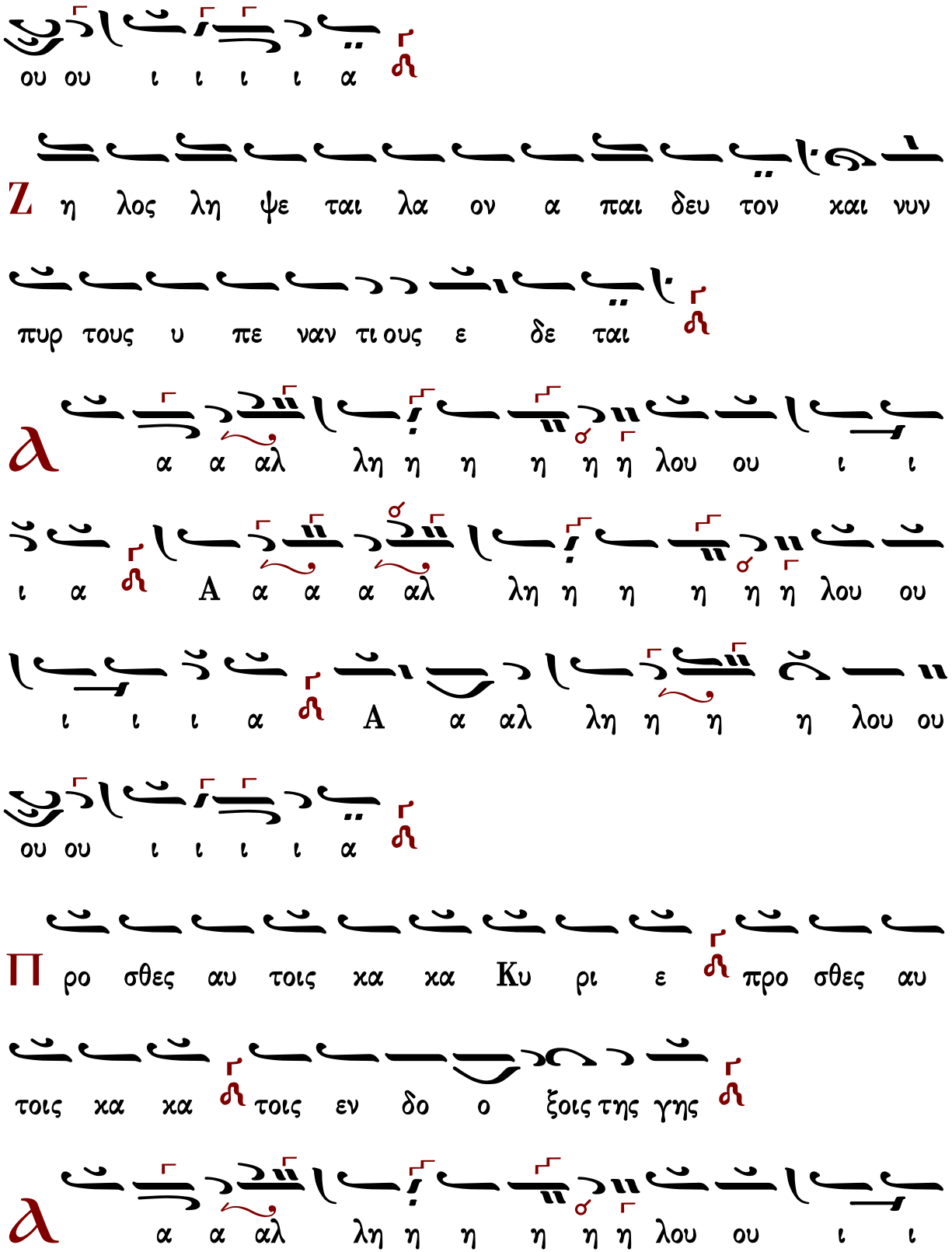
ου ου ι ι ι ι α
Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

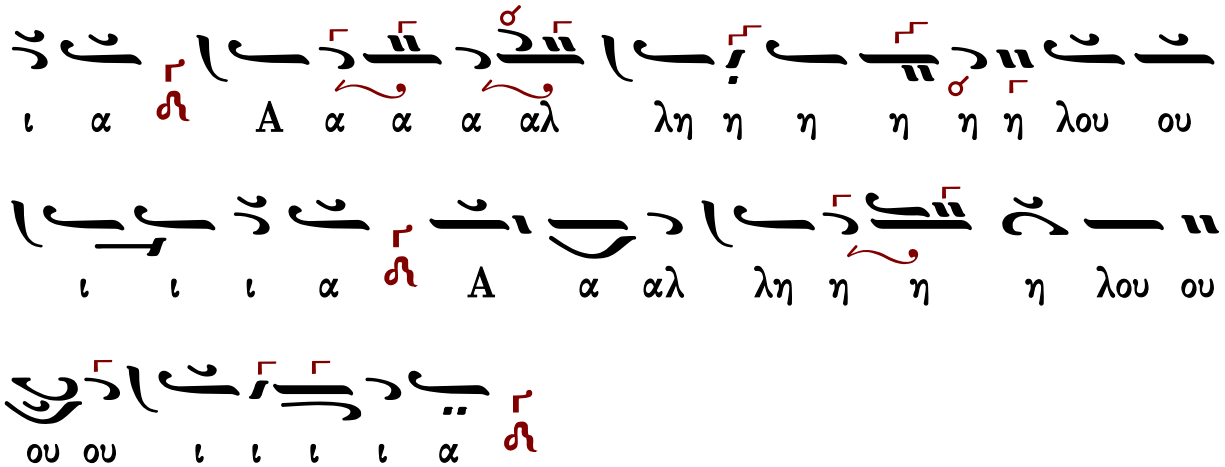

Ἰδού ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

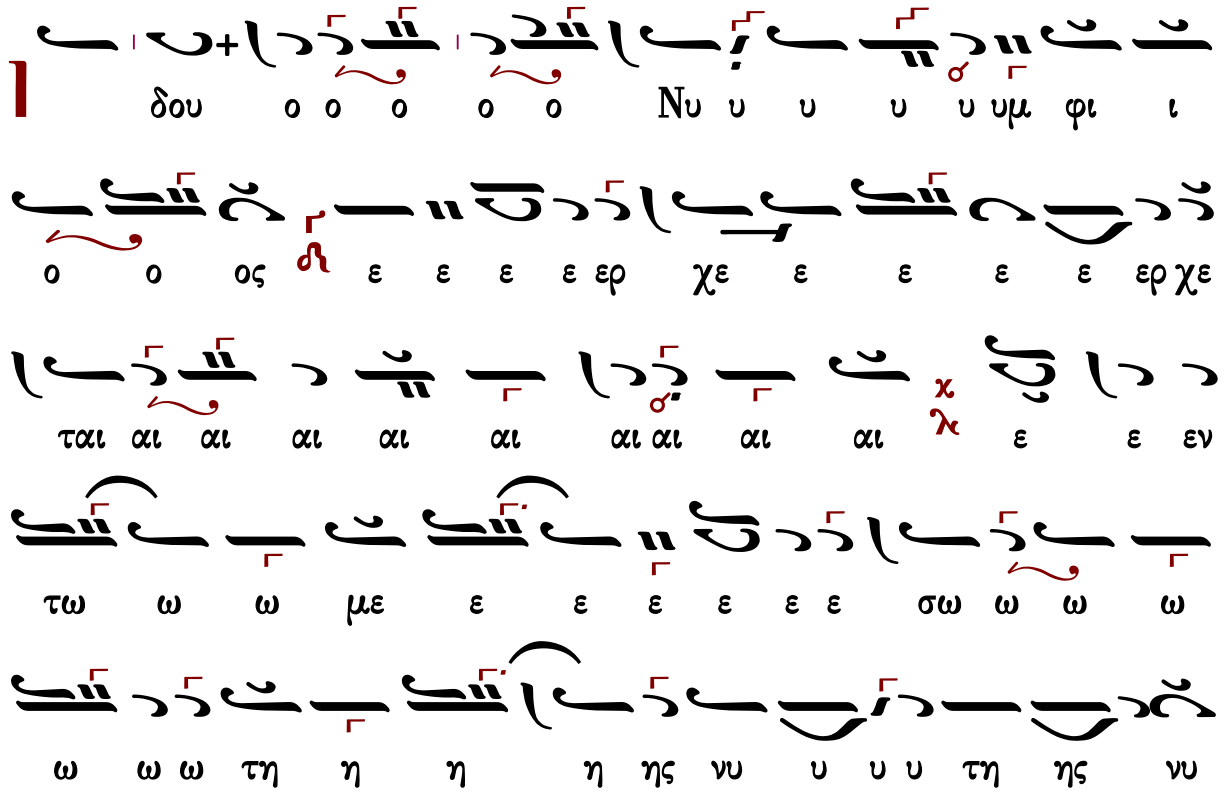

υ υ πνω ω χα α α α τε ε ε ε νε ε

χα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης χαι της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω χλει ει ει ε ε ε ξω ω

χλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον χρα α α α α ζου ου ου ου ου

χρα α ζου σα A α α α α α α α γι ο ο

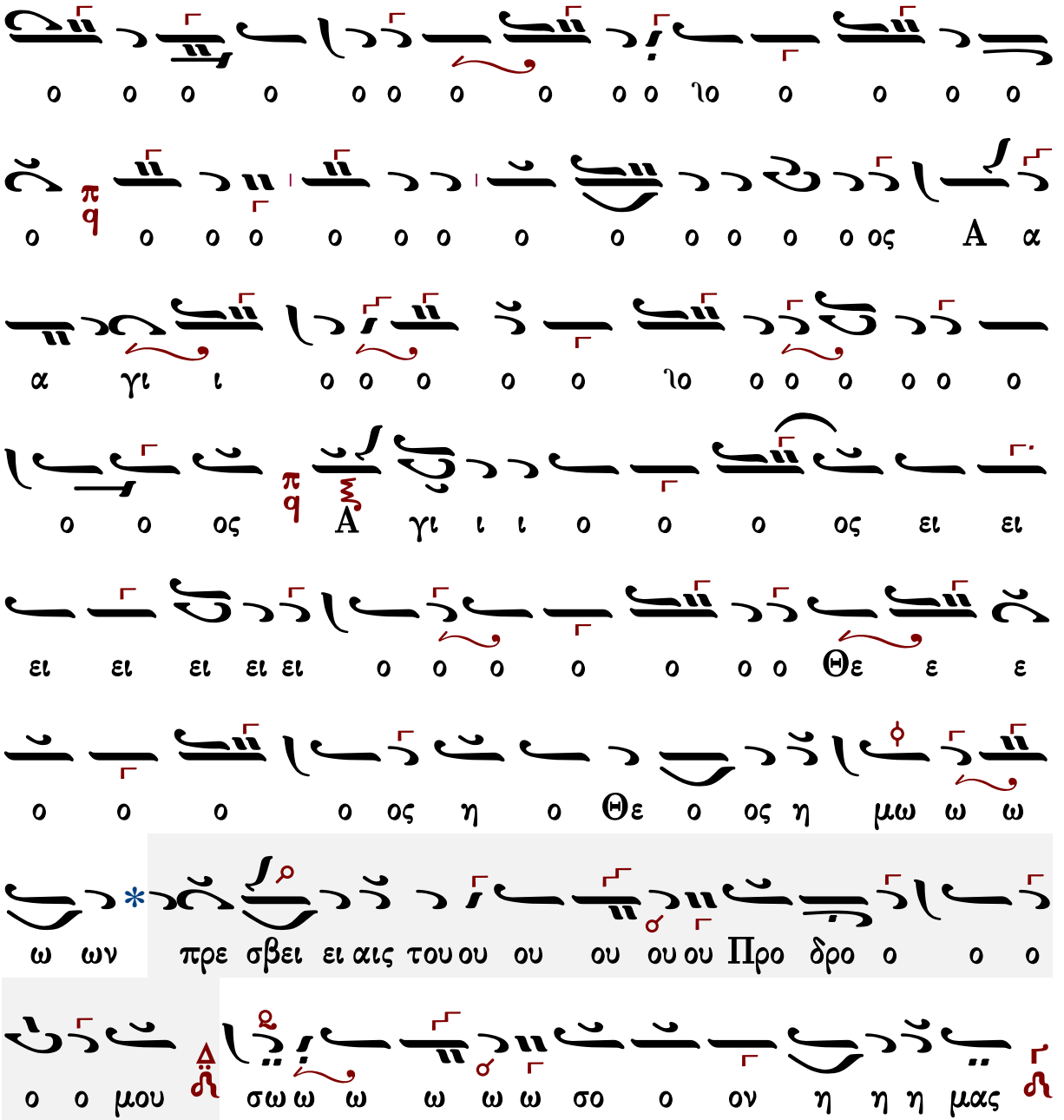
ω ων πρε σβει ει αις του ου ου ου ου ου Προ δρο ο ο ο
ο ο μου σω ω ω ω ω ω σο ο ον η η η μας
ο ο ο

Ἦχος λ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

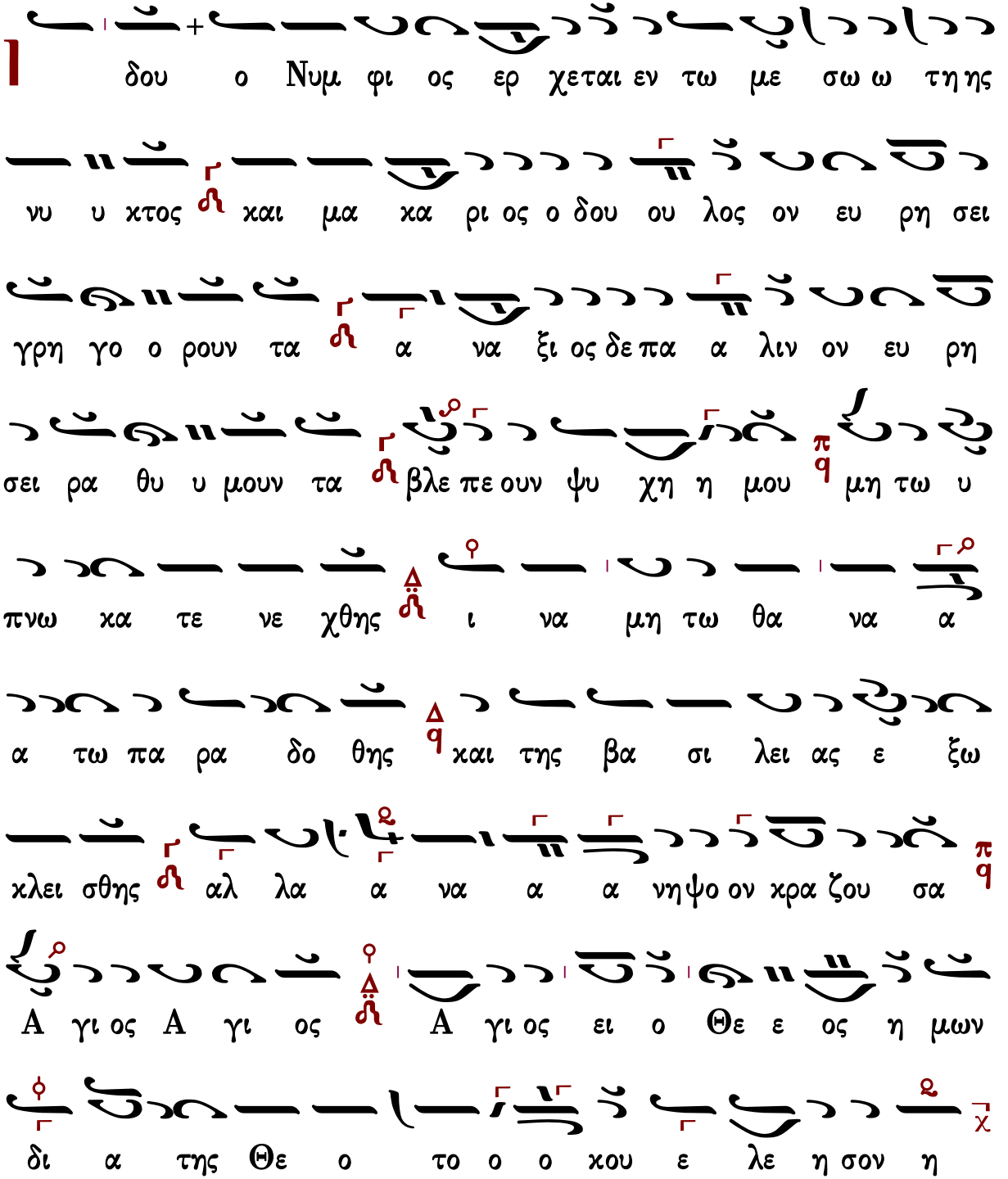

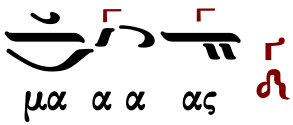

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

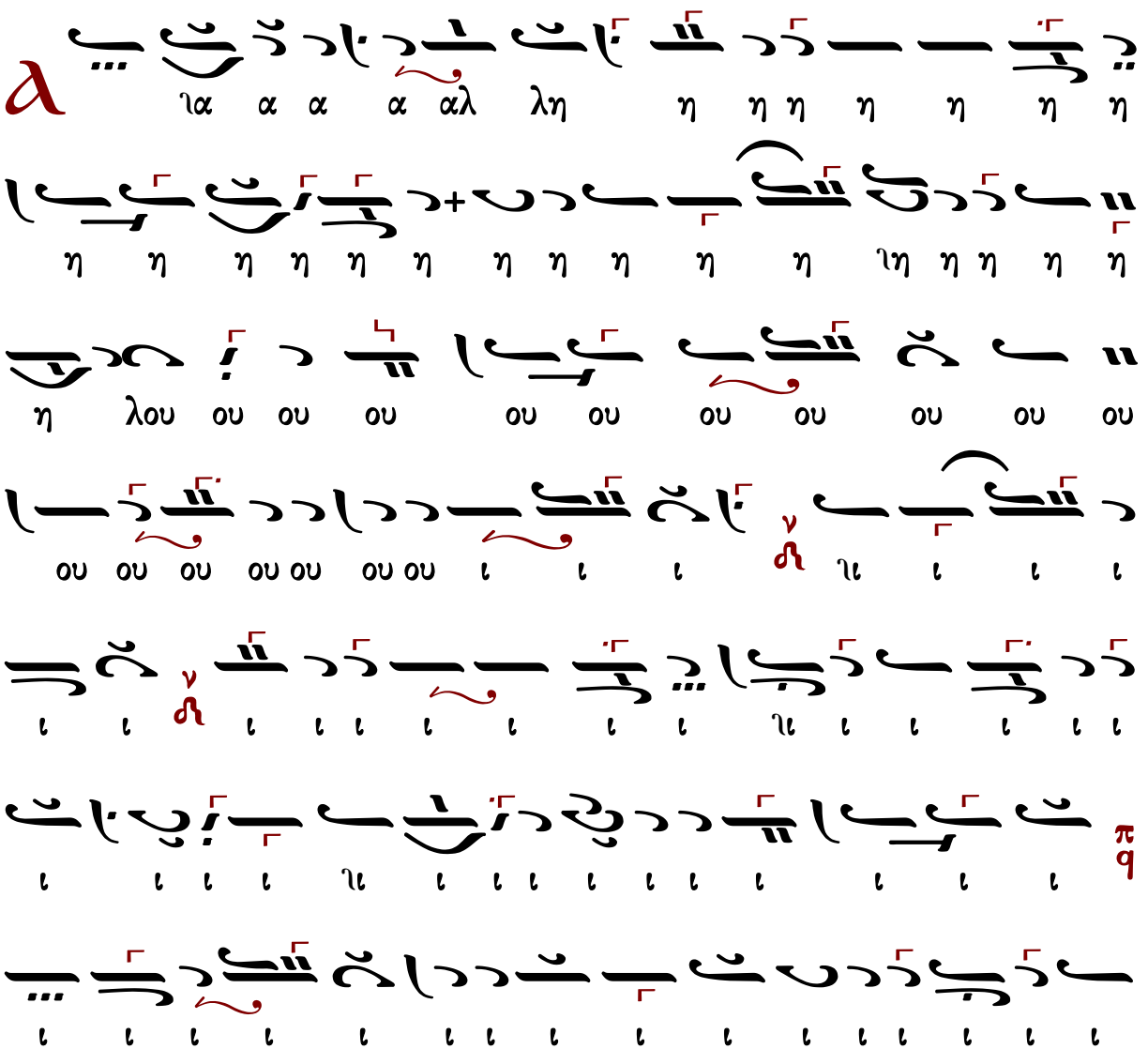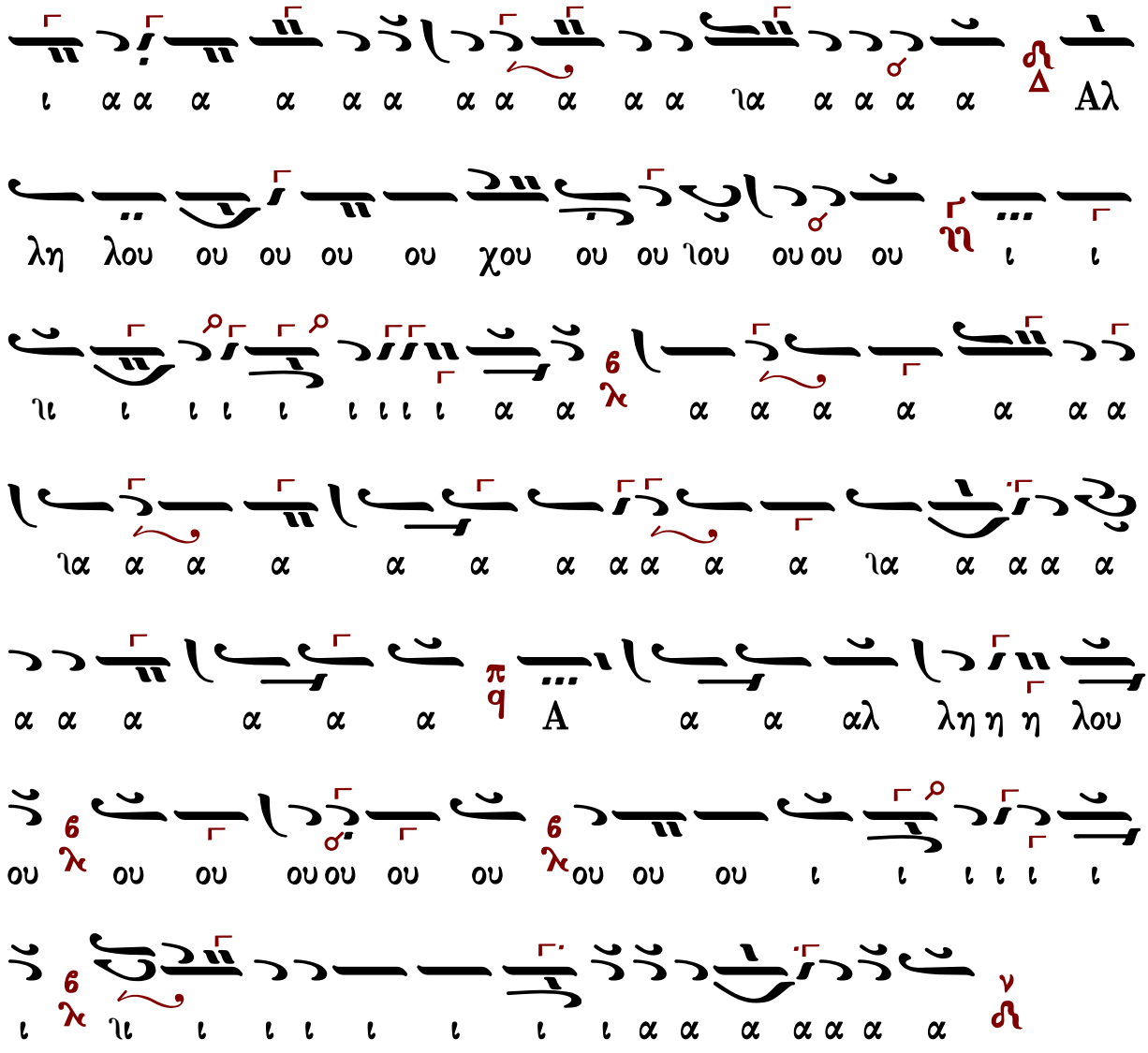

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στίχοι

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

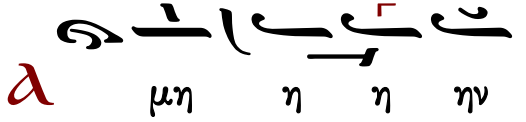

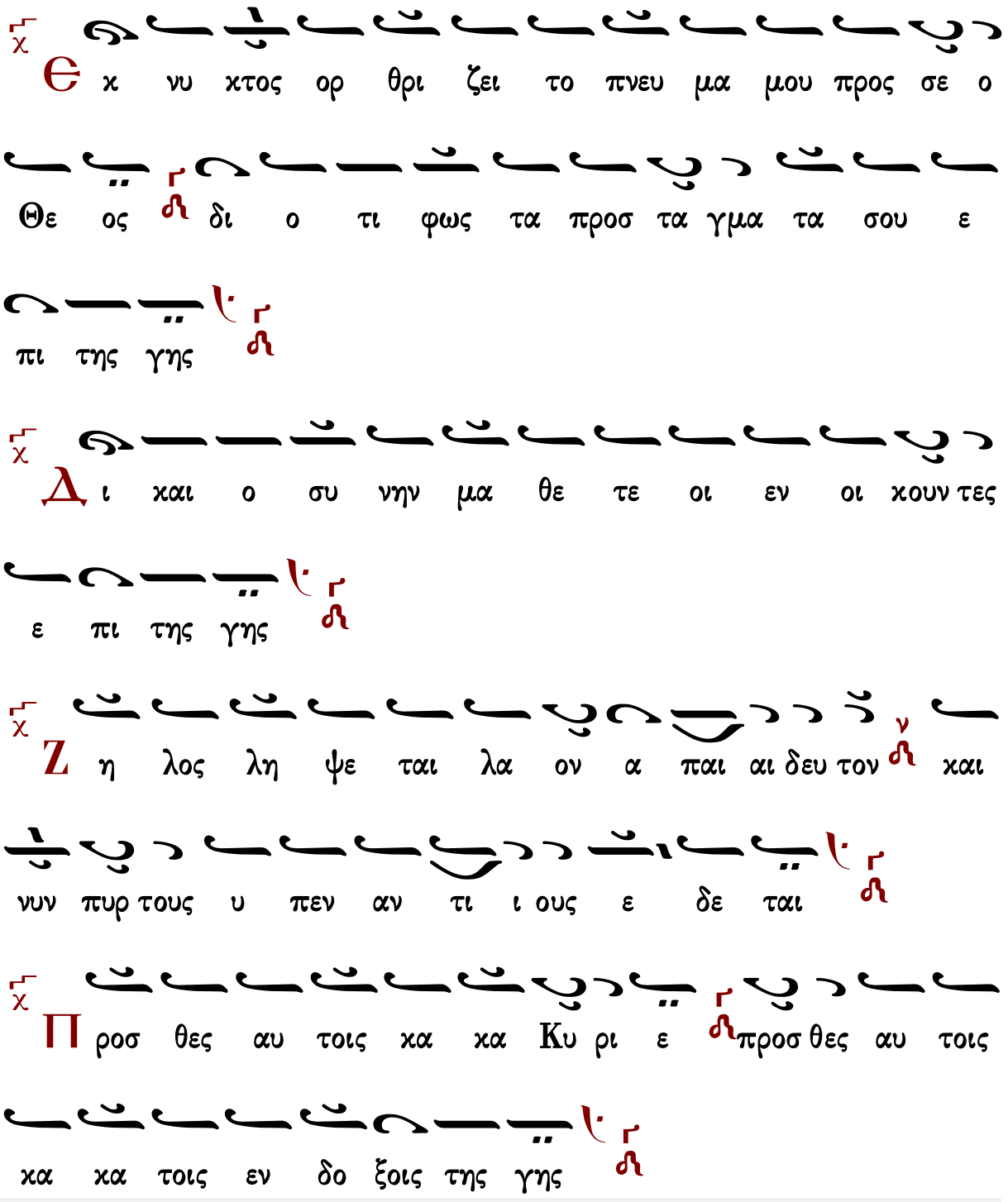

Ἀλληλούια

Μέλος ἀρχαῖον | Συντετμημένον | Σύντομον

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δὶς τὸ ἀργὸν Ἀλληλούια καὶ δὶς τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον Ἀλληλούια. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ Ἴδού ὁ Νυμφίος.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

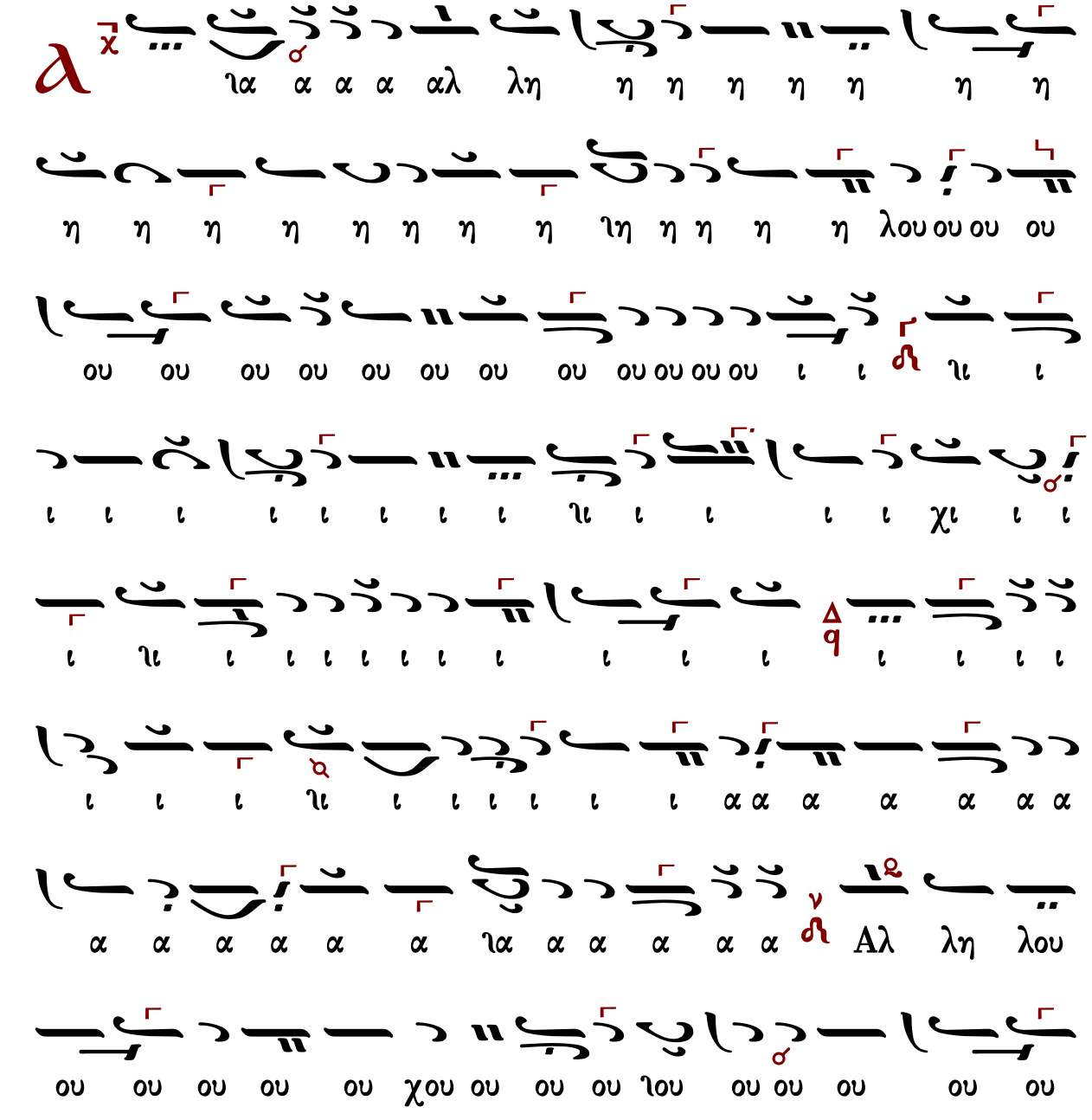

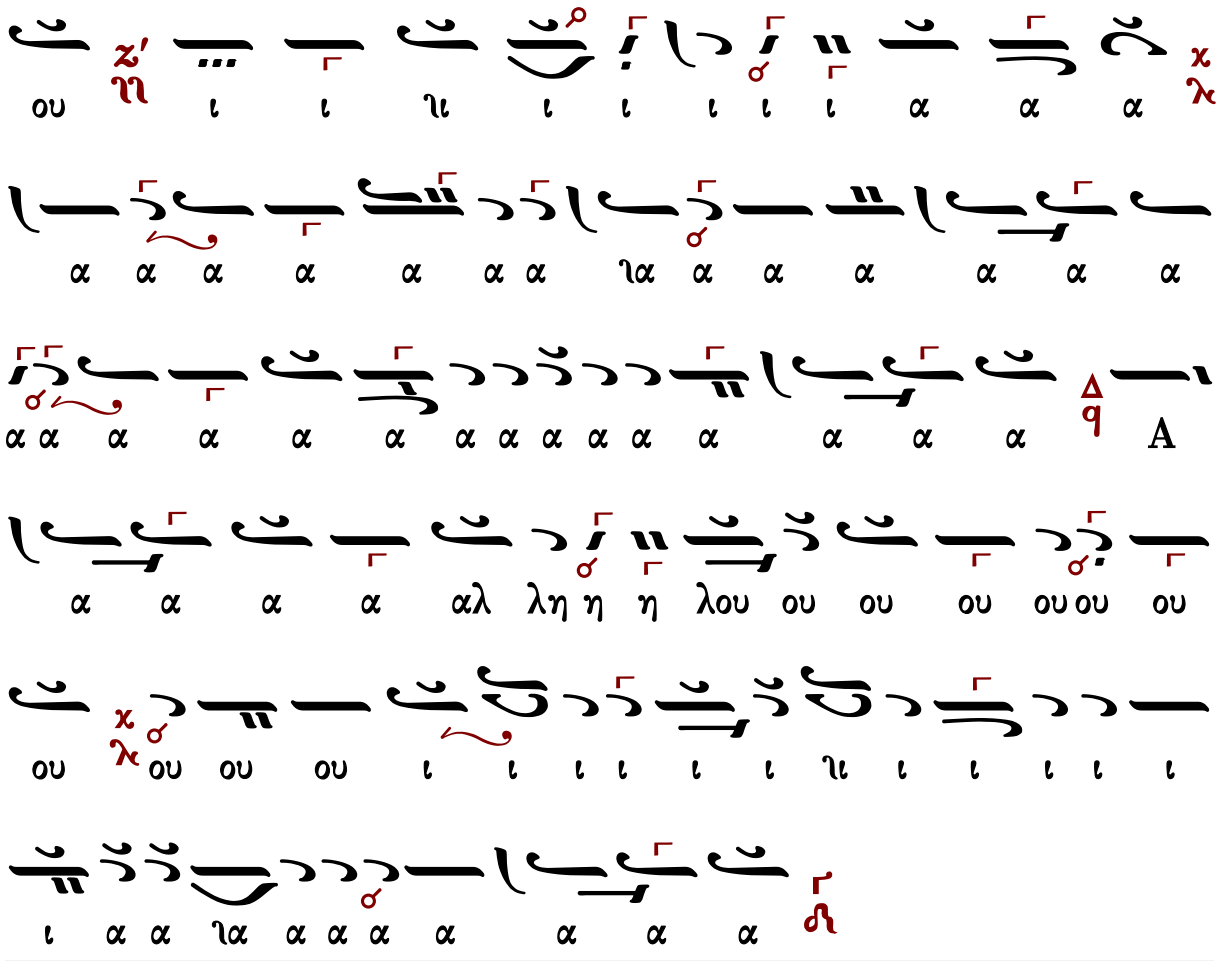

Ἀλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντμησιν

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

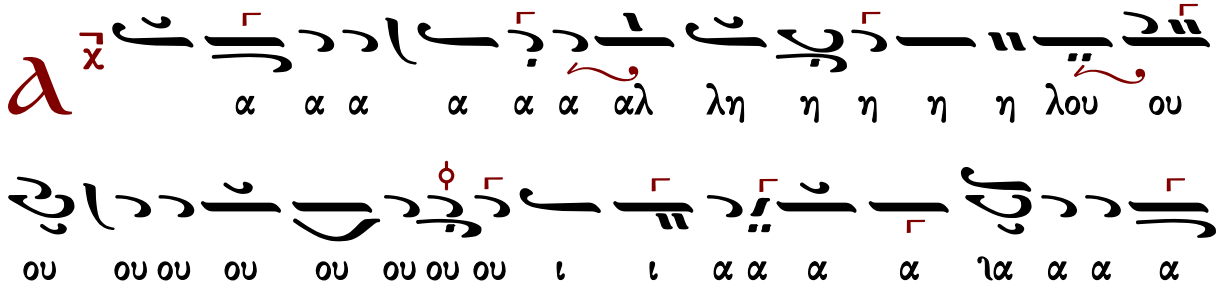

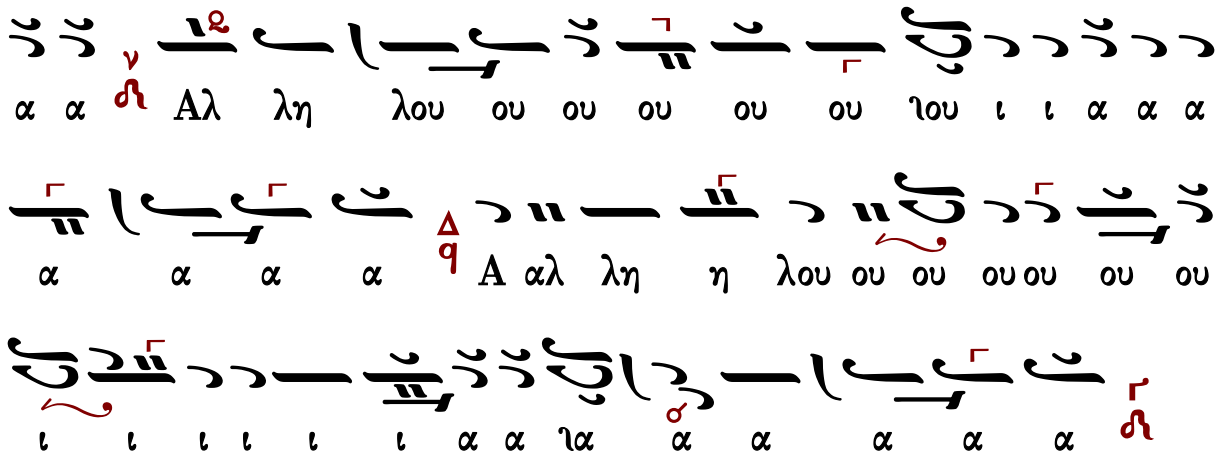

Ἀλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

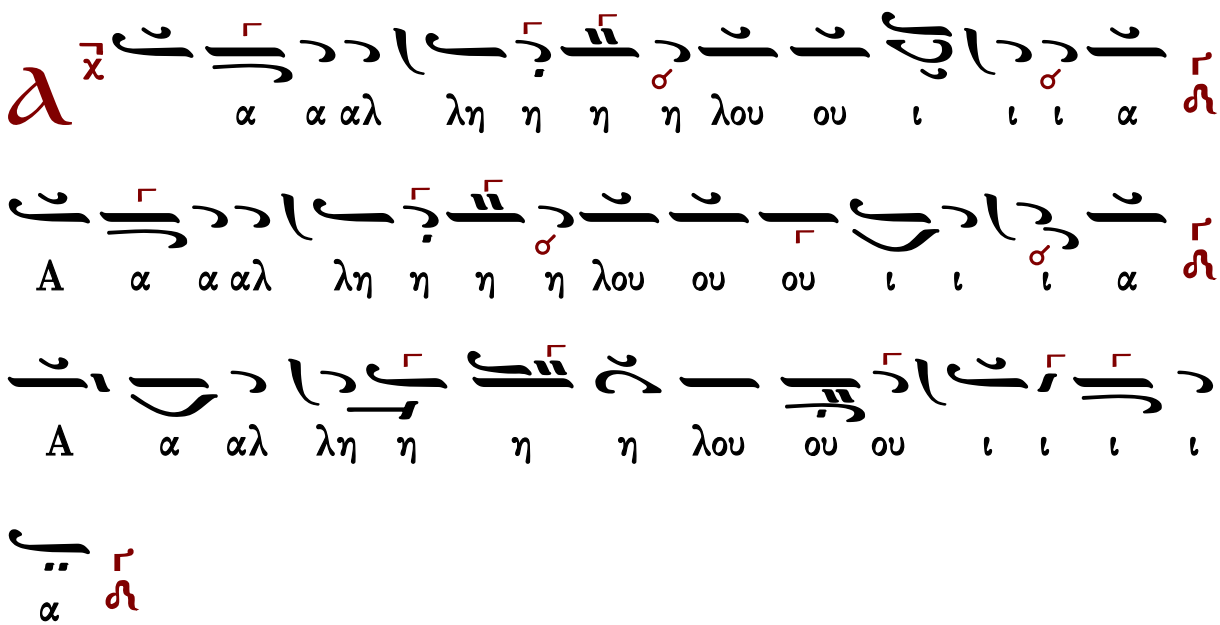

Στίχος | Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος
Μέλος ἀρχαῖον | Ἀργοσύντομον | Σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

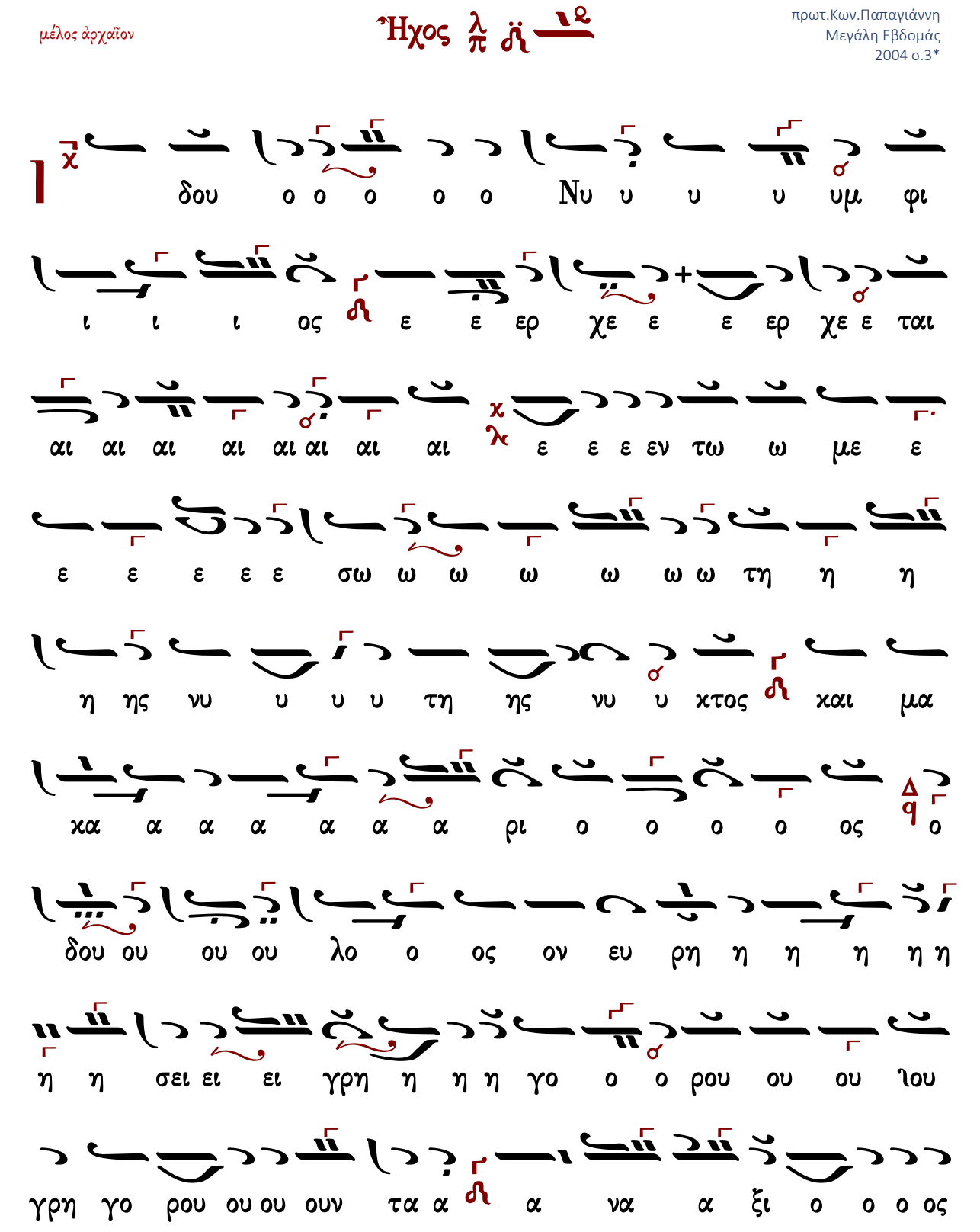
δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υμ φι
ι ι ι ος ε ε ερ χε ε ε ερ χε ε ται
αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε
ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η
η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ χτος και μα
χα α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο
δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η
η η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου ιου
γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η σει ει ρα α θυ

υ υ μου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω χα

α α τε ε ε ιε ε ε χα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω χλει ει

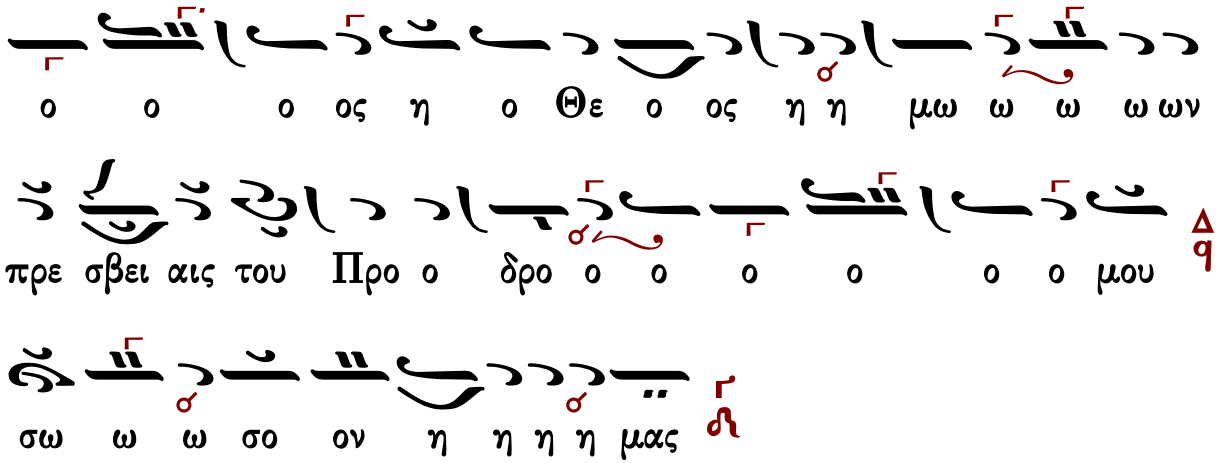

Ἡ σκιασμένη γραμμὴ ψάλλεται συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

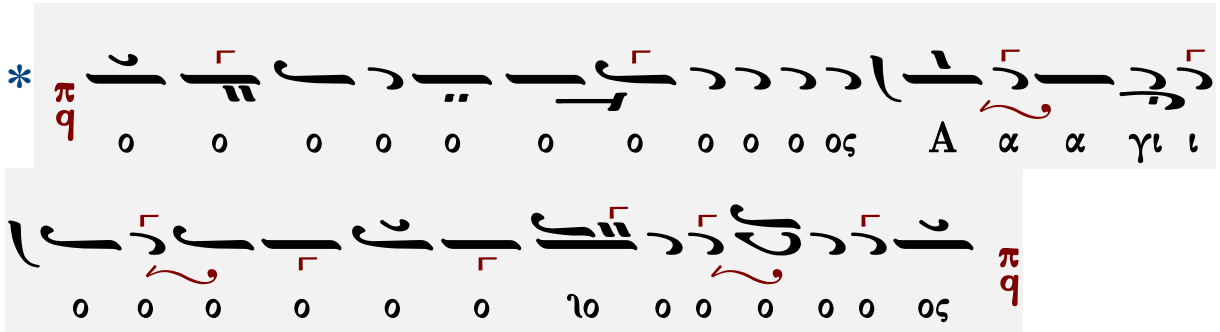

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

[μέλος ἀρχαῖον](#) | [ἀργοσύντομον](#) | [σύντομον](#)

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

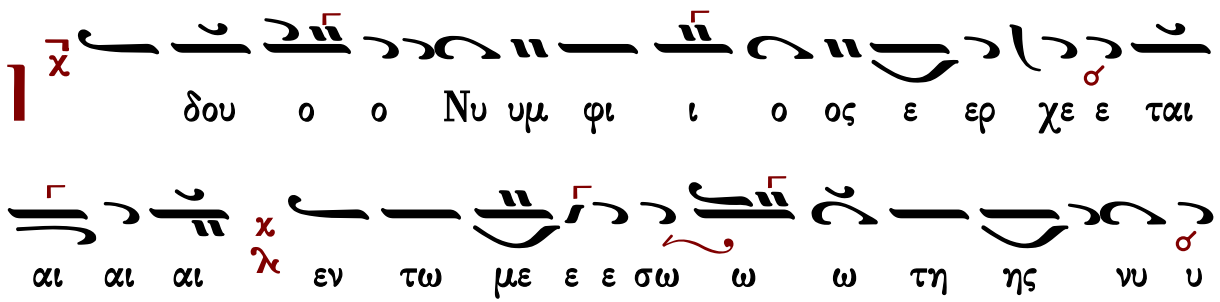

χτος και μα κα ρι ος ο ο δου ου ου λο ος ον ευ ρη
η η η σει γρη γο ο ρου ου ου ουν τα α να α α
ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α α λι ιν ον ευ
ρη η η η σει ρα θυ μου ου ου ουν τα βλε ε ε πε
ου ου ουν ψυ υ χη η η η η μου ου ου ου μη τω
υ υ υ υ πνω ω κα α α τε νε ε χθης ι να μη
τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης και της βα σι
λει ει ει ει ει ας ε ε ξω χλει ει σθης αλ λα α
να νη ψο ον χρα α α α α ζου ου ου ου σα Α α
α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο

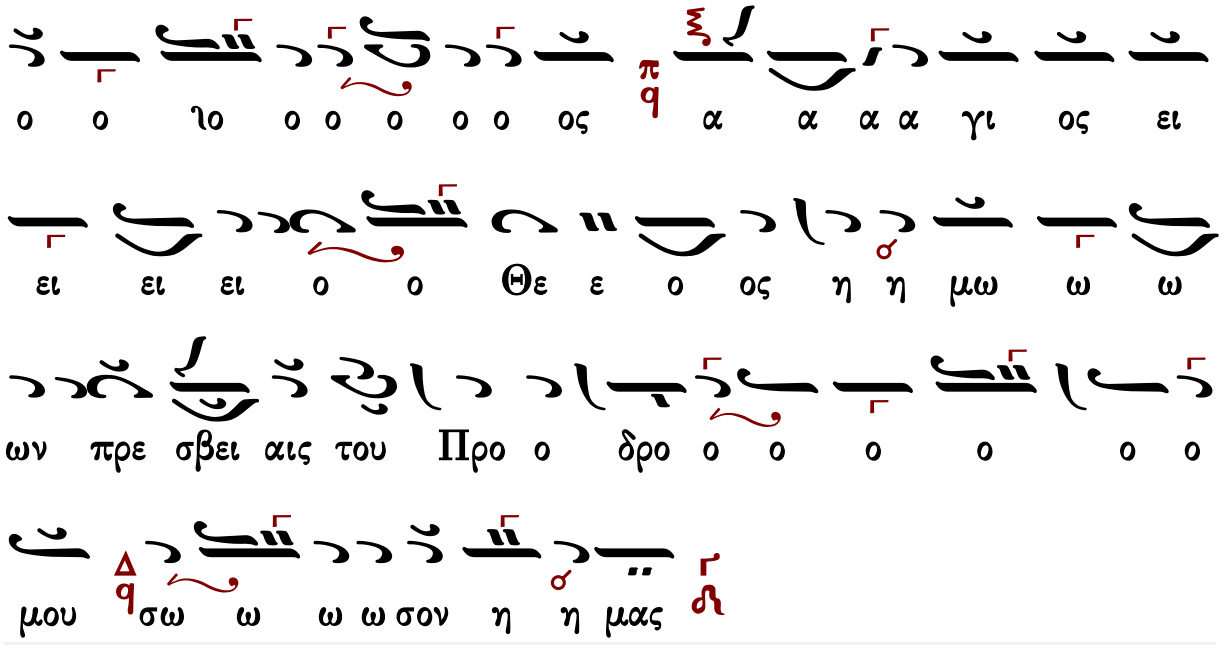

ἀργοσύντομον ☜ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ☞ σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

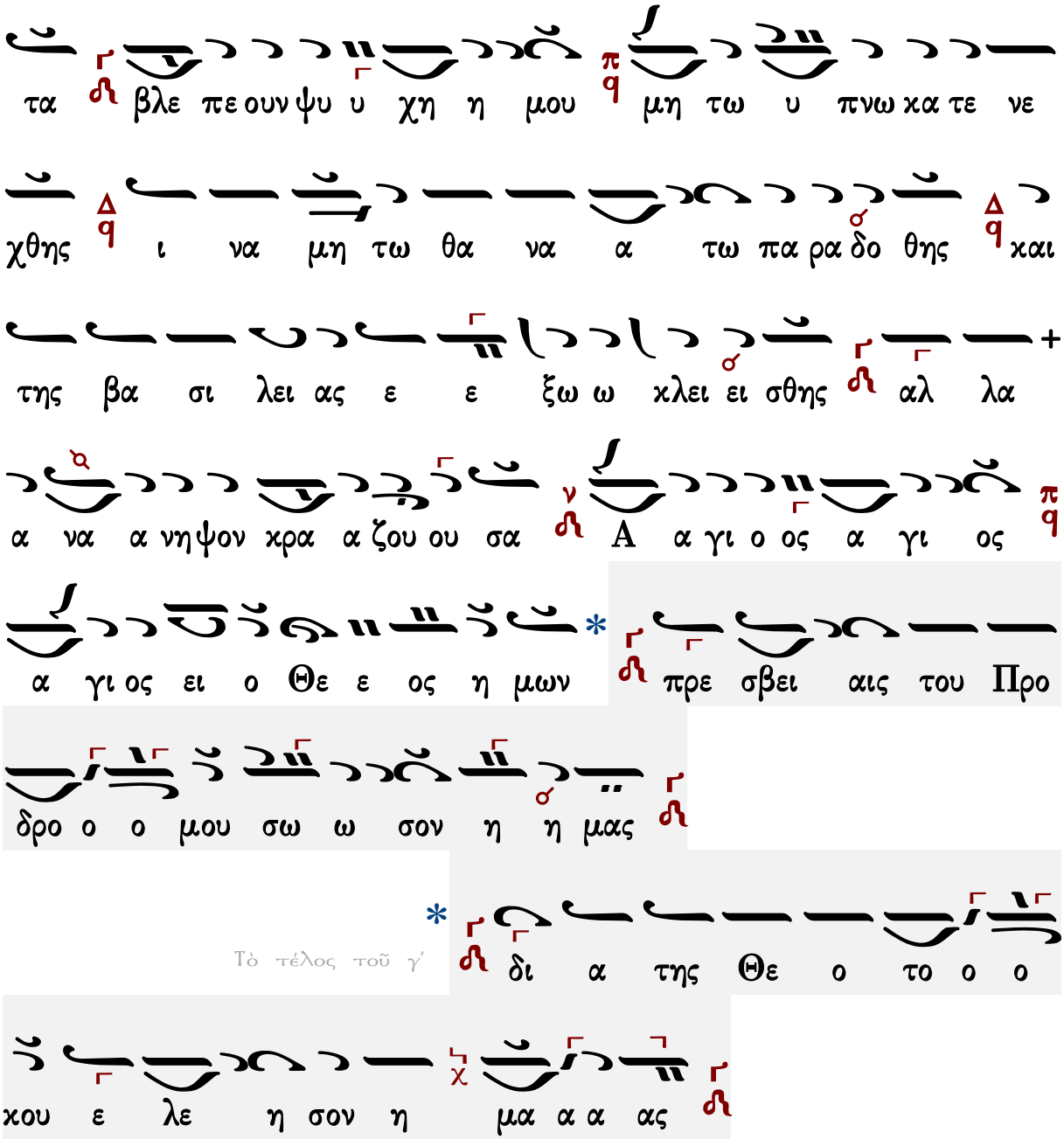

Τὸ τέλος τοῦ γ΄

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος: σύντομον

Συναπτὴ

Καθίσματα

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.111#

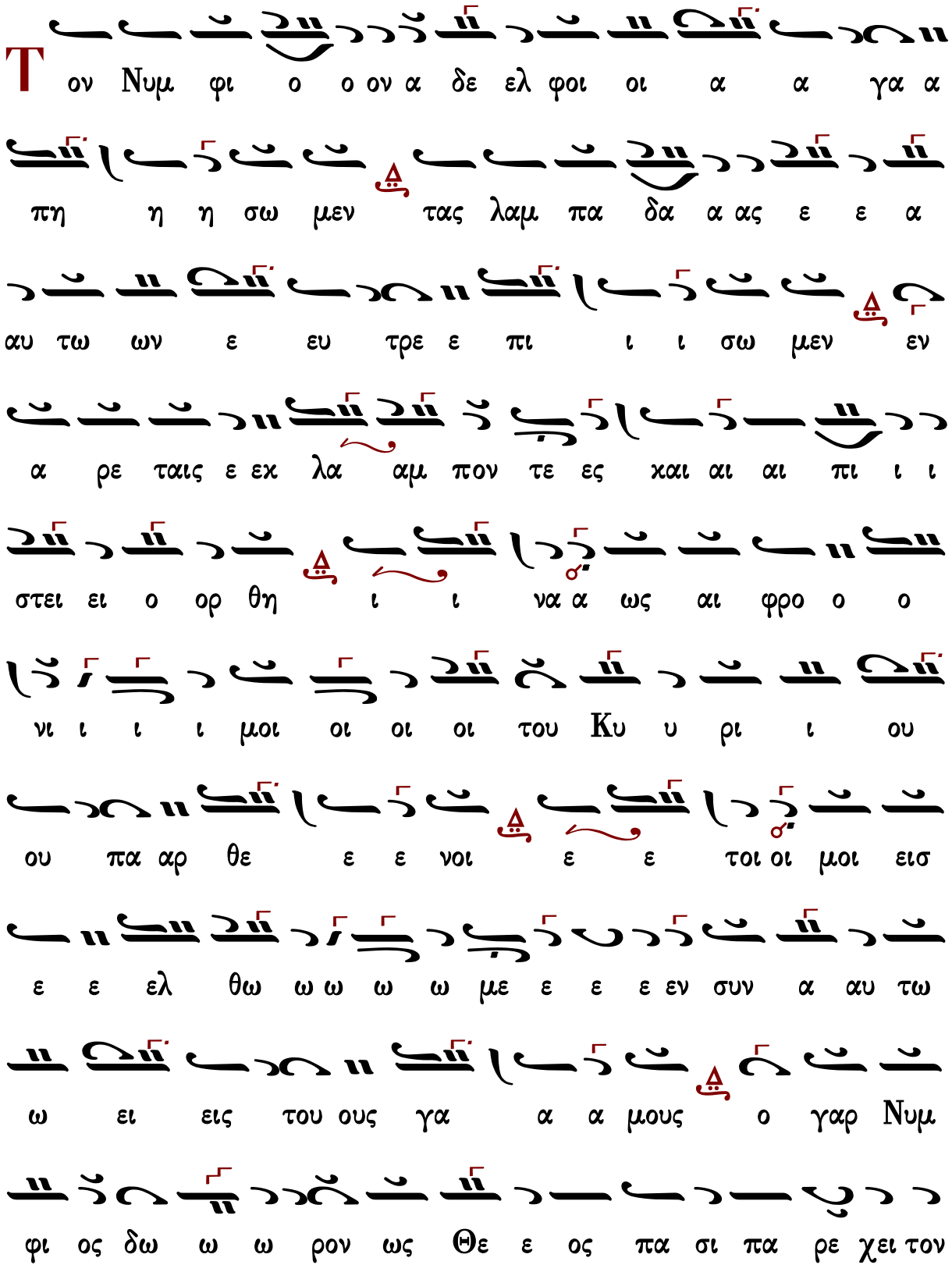
Τον Νυμ φι ο ο ον α δε ελ φοι οι α α γα α
πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α
αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν
α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες χαι αι αι πι ι ι
στει ει ο ορ θη ι ι να α ως αι φρο ο ο
νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου
ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ
ε ε ελ θω ω ω ω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω
ω ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ
φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος δ΄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.112#

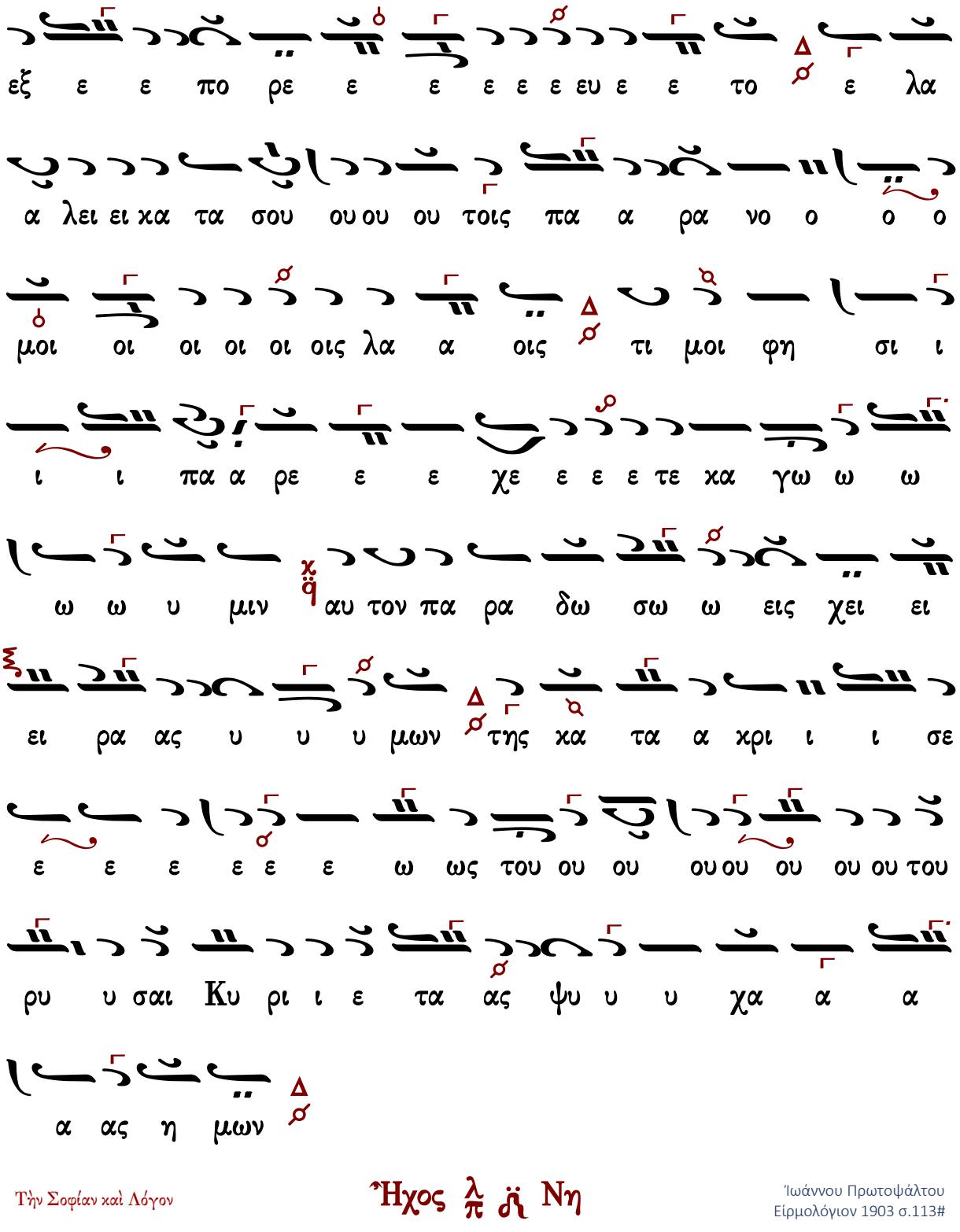

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ϊ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.113#

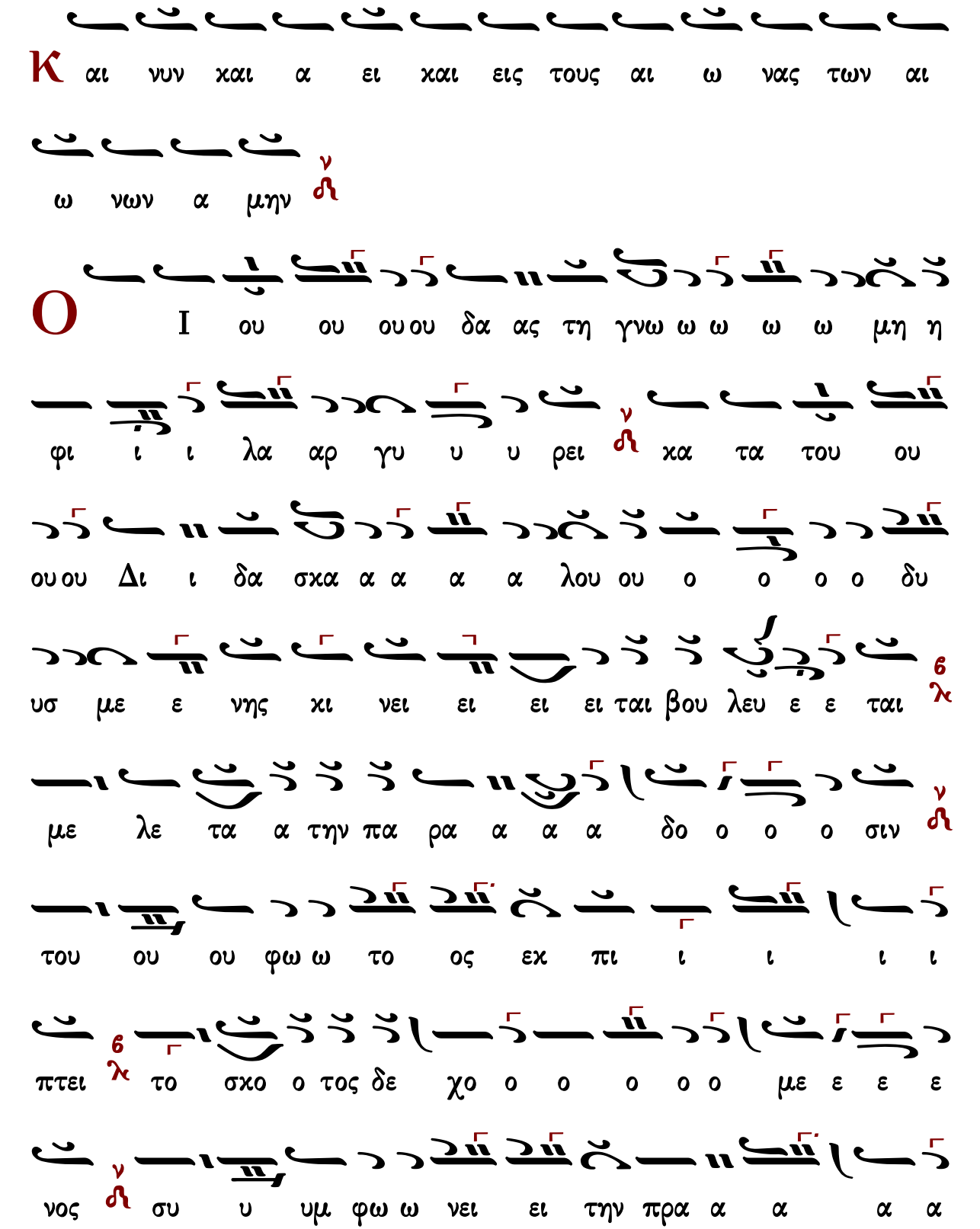
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο I ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω μη η
φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει χα τα του ου
ουου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δυ
υσ με ε νης κι νει ει ει ται βου λευ ε ε ται
με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο σιν
του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι
πτει το σκο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε ε
νος συ υ υμ φω ω νει ει την πρα α α α α

σιν λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ν ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ας λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος Χρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τω ων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος τοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο θω το α α χραν

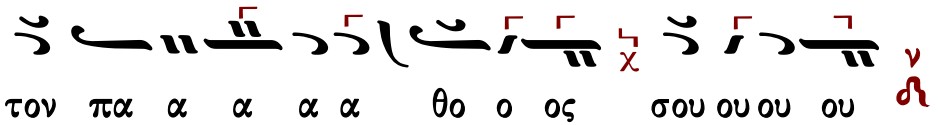

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

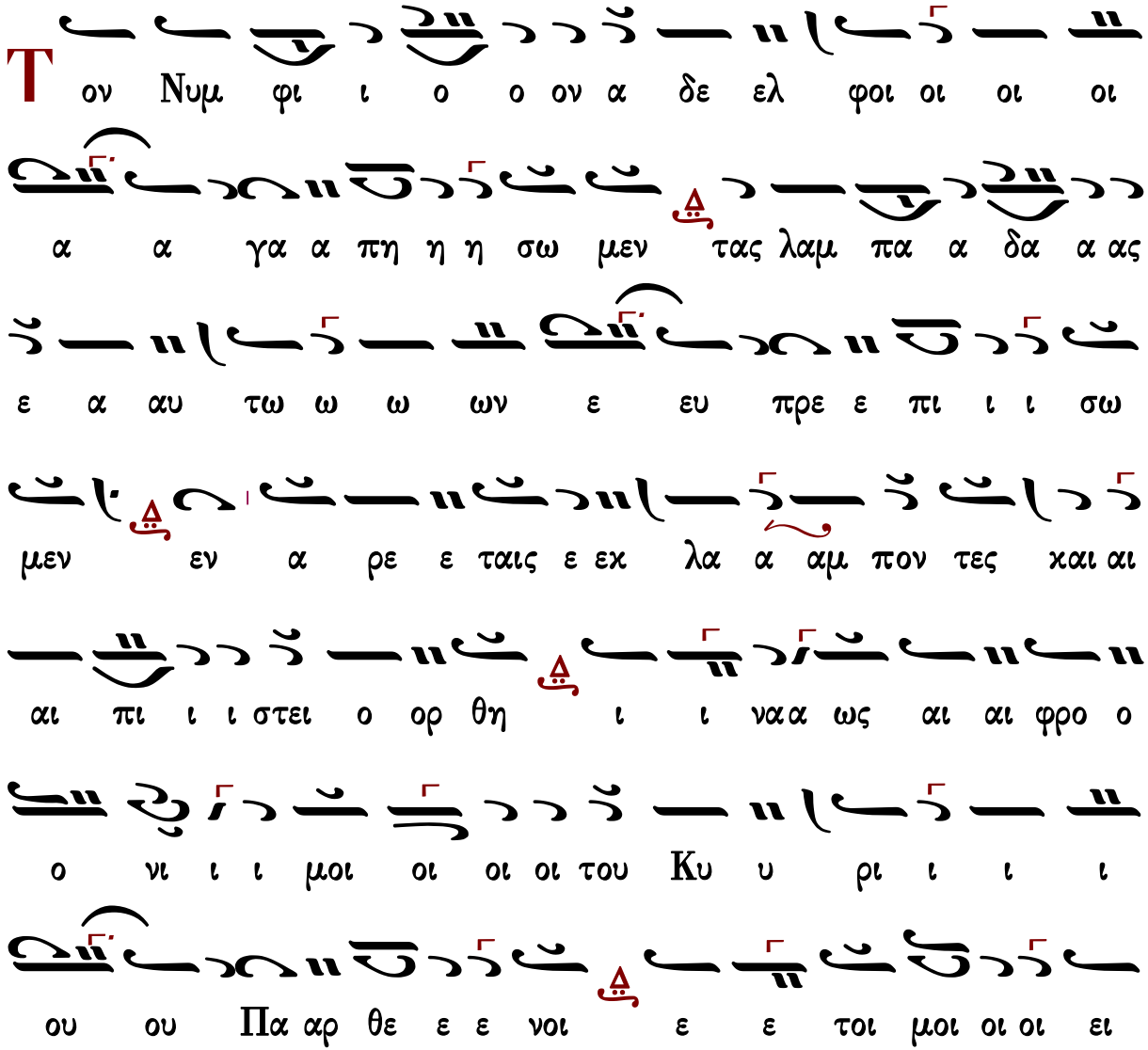

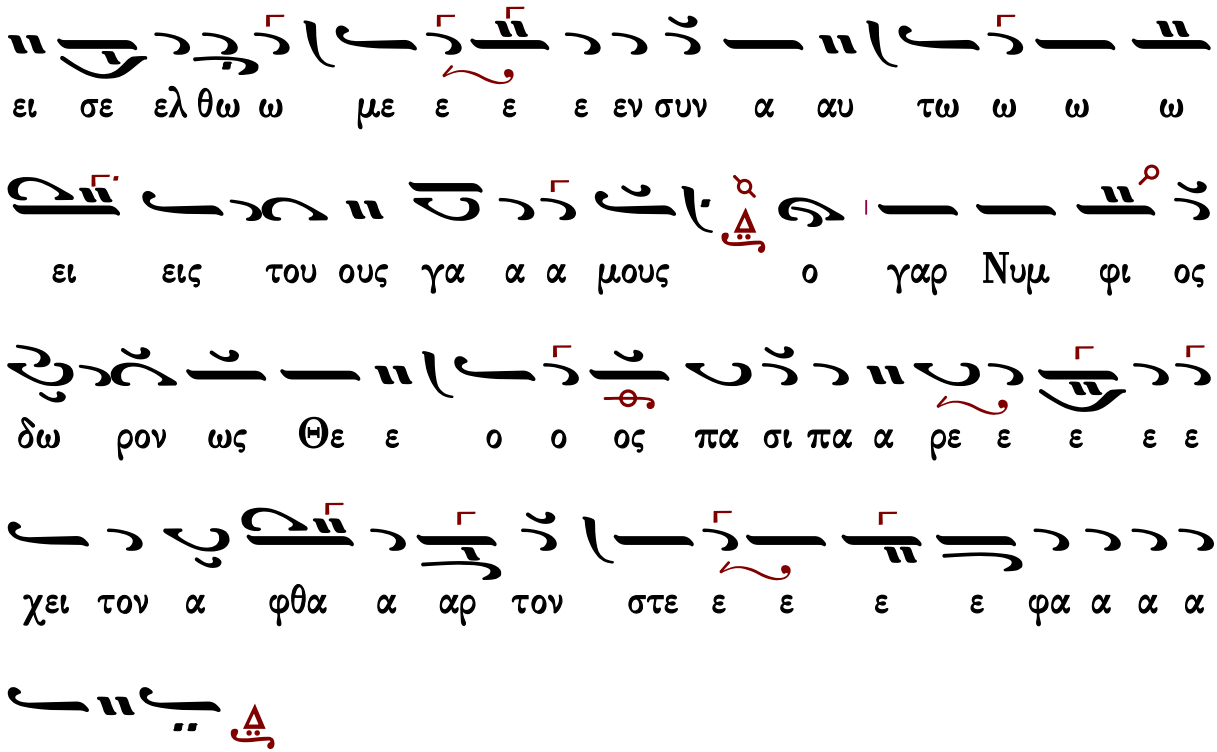

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος δ΄

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

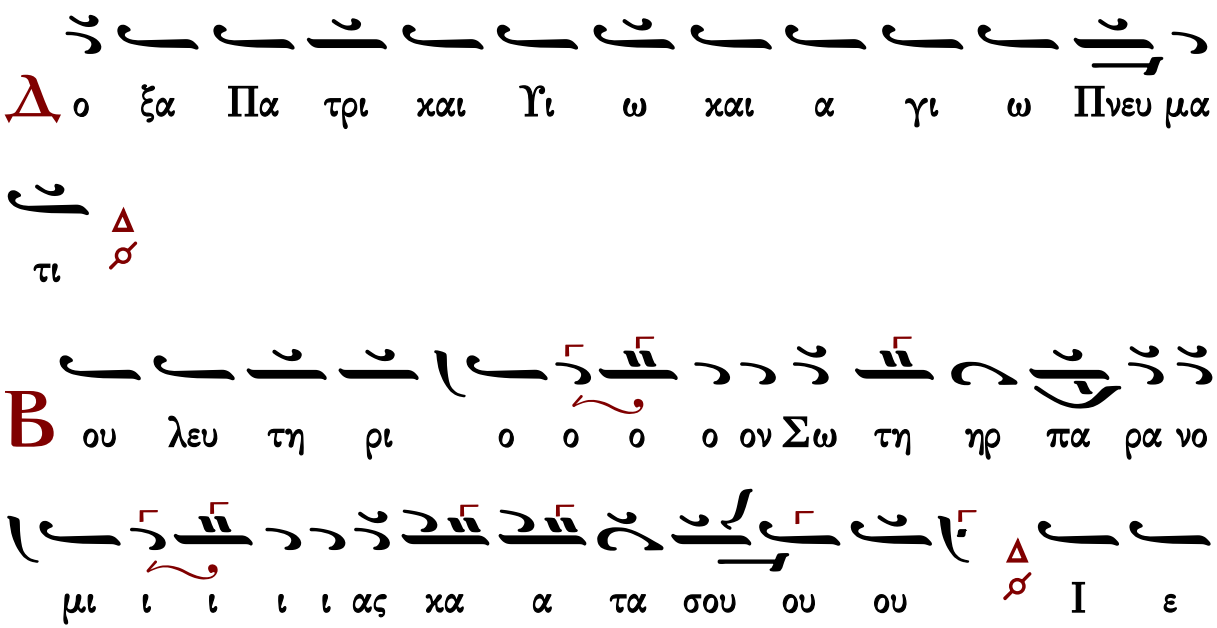

ρεις και Γρα α α α αμ μα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω
α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο
σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε χι ι νη η η σαν
το ο ον Ι ι ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α
ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ευ
ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου τοις
πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι
φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα
γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις
χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων τη ς κα τα

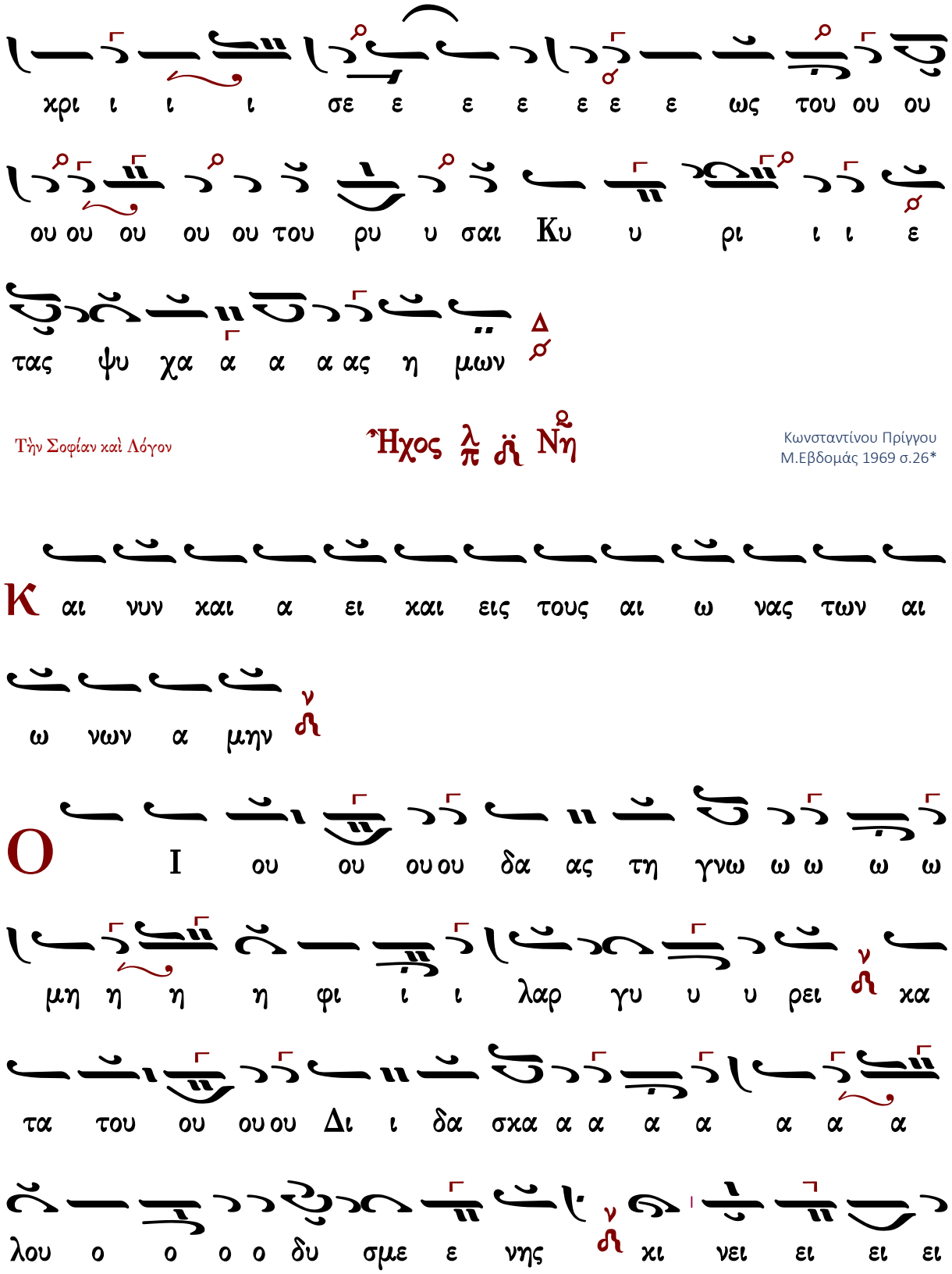
χρι ι ι ι σε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου
ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε
τας ψυ χα α α α ας η μων
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον
Ἦχος
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο I ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω
μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει χα
τα του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α
λου ο ο ο ο δυ σμε ε νης χι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α
α α δο ο ο ο σιν ν του ου ου φω ω το ος εκ
πι ι ι ι ι ι πτει λ ο σχο ο ο το ο ος
δε χο ο ο ο με ε ε ε νος ν συ υμ φω ω νει ει
την πρα α α α α α σιν λ πω λει ει ει το ο ον
α τι ι ι μη η η η τον ν ο ο ο ο ο ο ο
ο ο θε εν χαι αι αγ χο ο ο ο ο ο νην λ α
μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε
δρα η ευ ρι ι σχει ει ο ο ο α α θλι ι ι
ο ο ος χαι αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

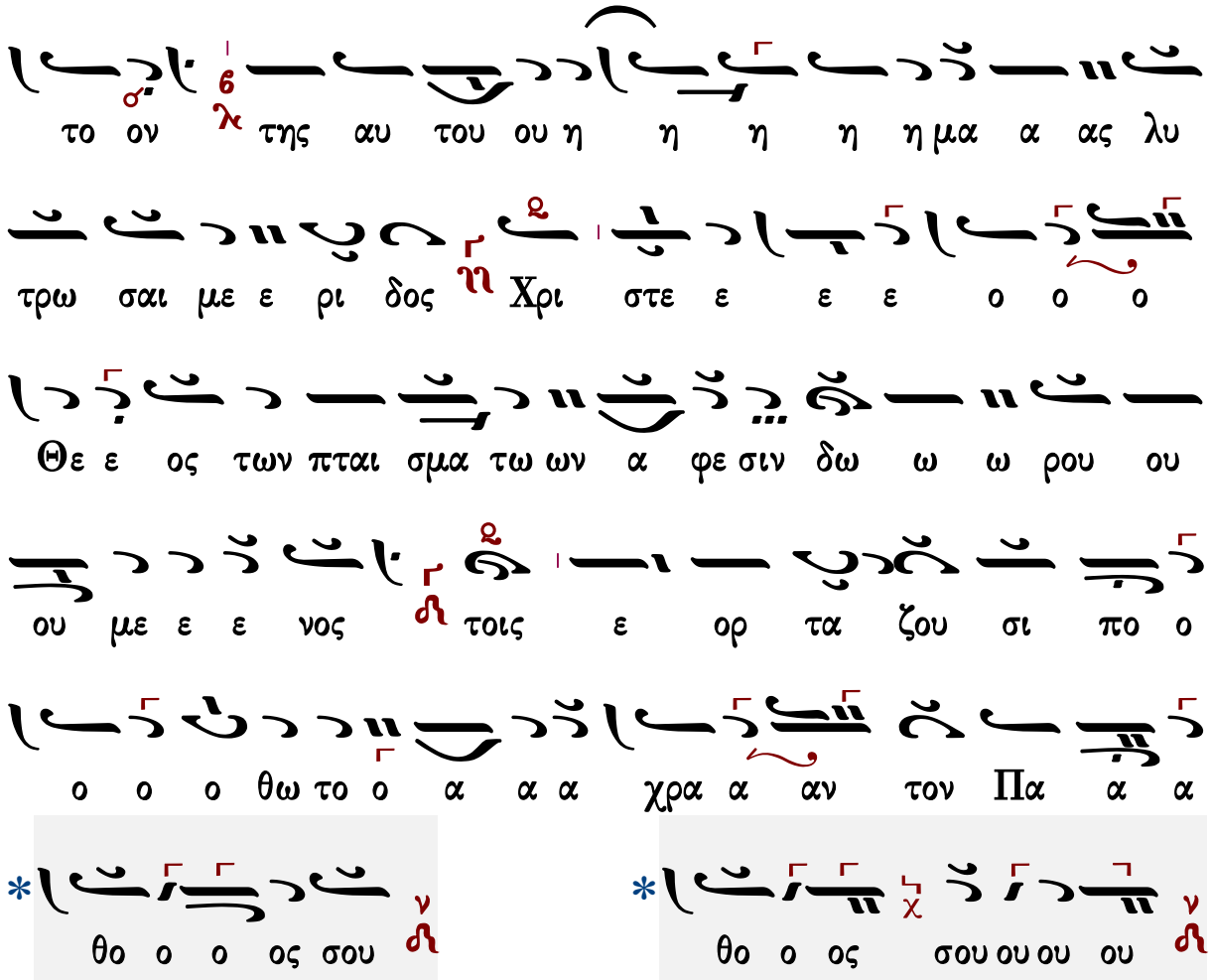

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμησιν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

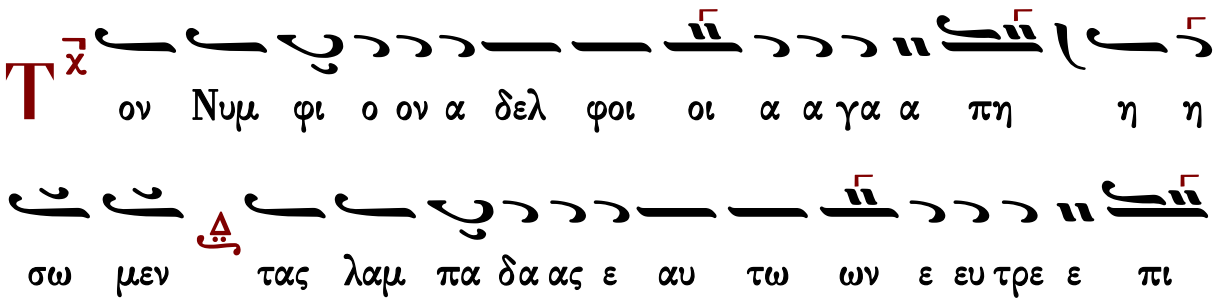

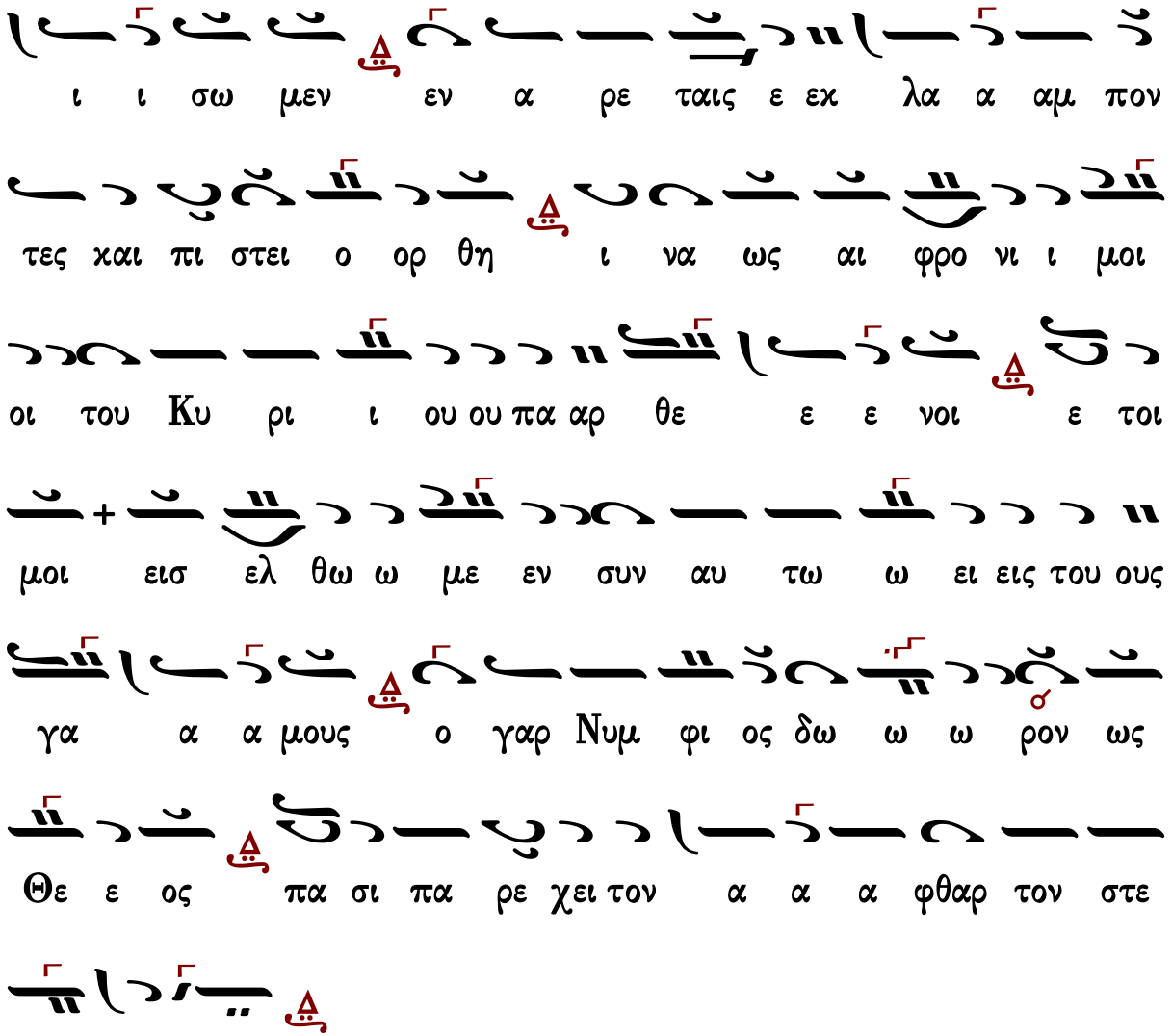

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

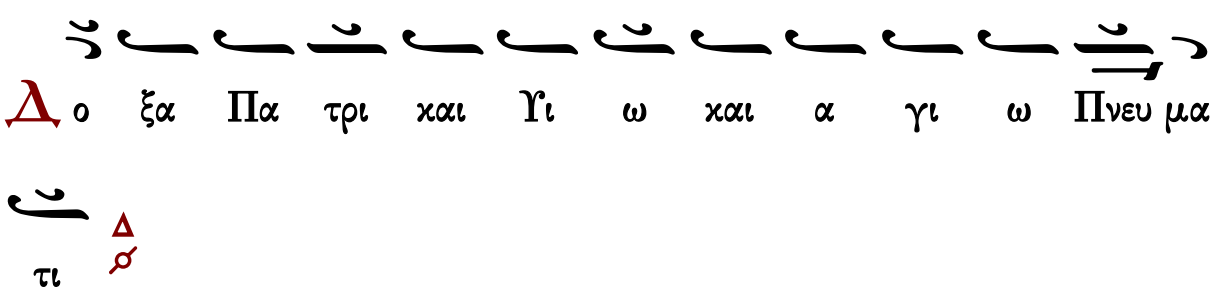

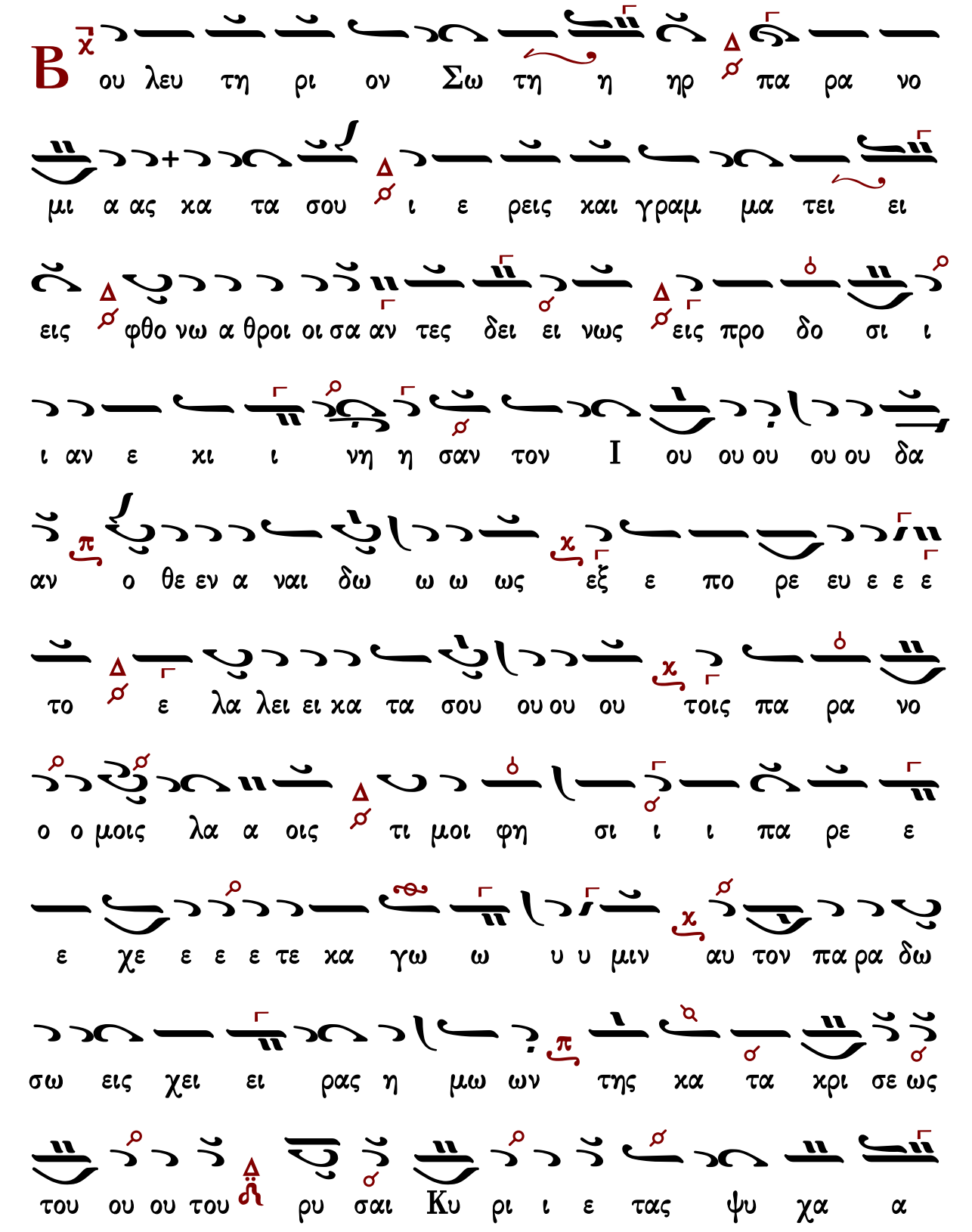
Β
ου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο
μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει
εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι
ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα
αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε
το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο
ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε
ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω
σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα κρι σε ως
του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

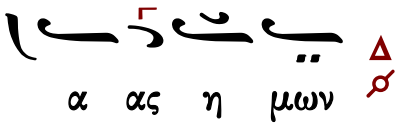

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.34/46*

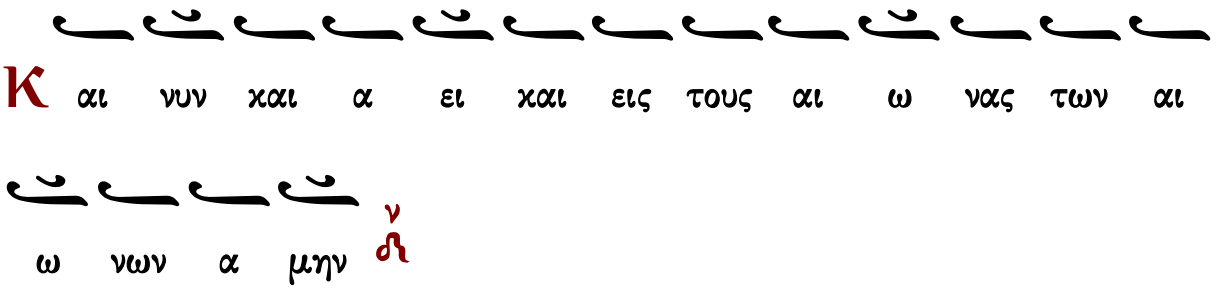

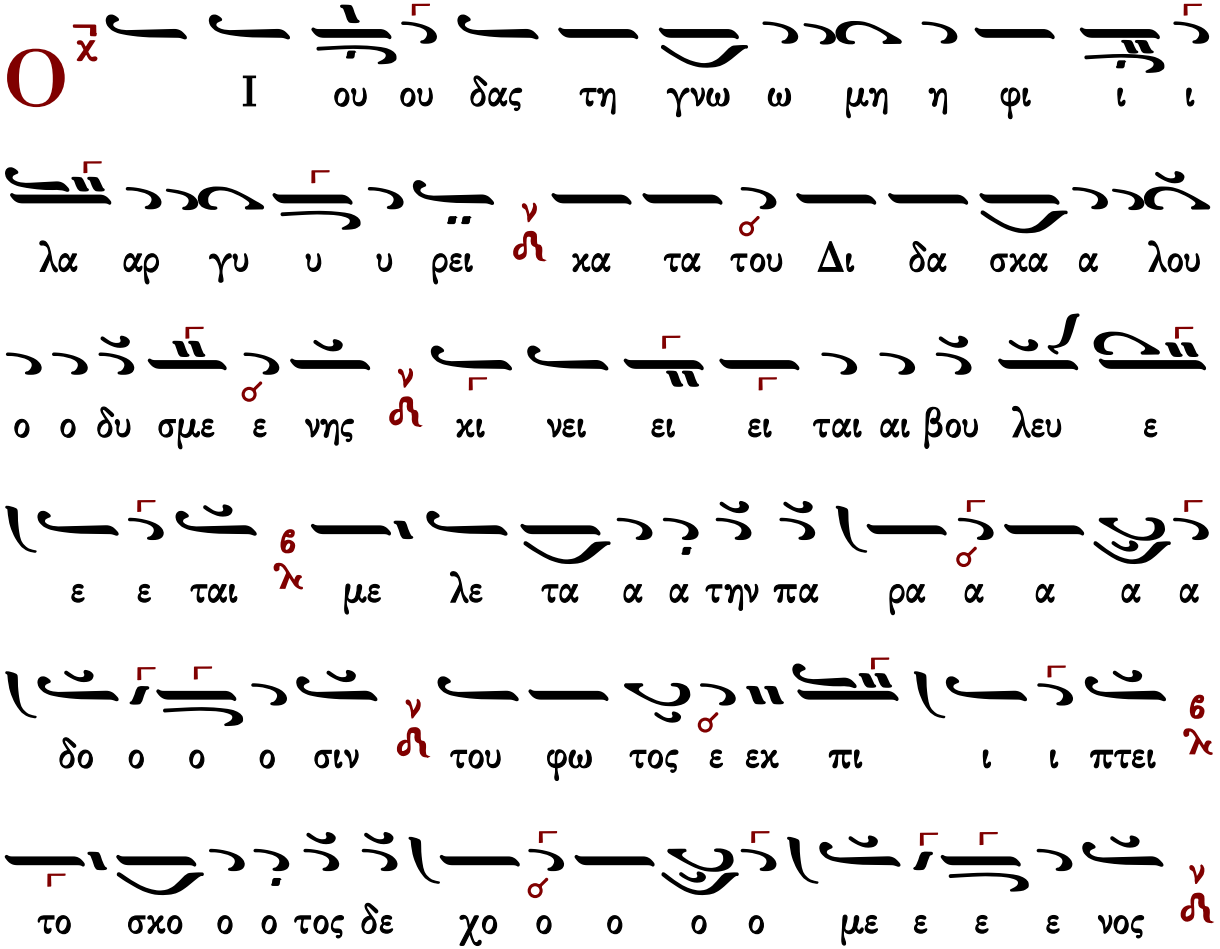

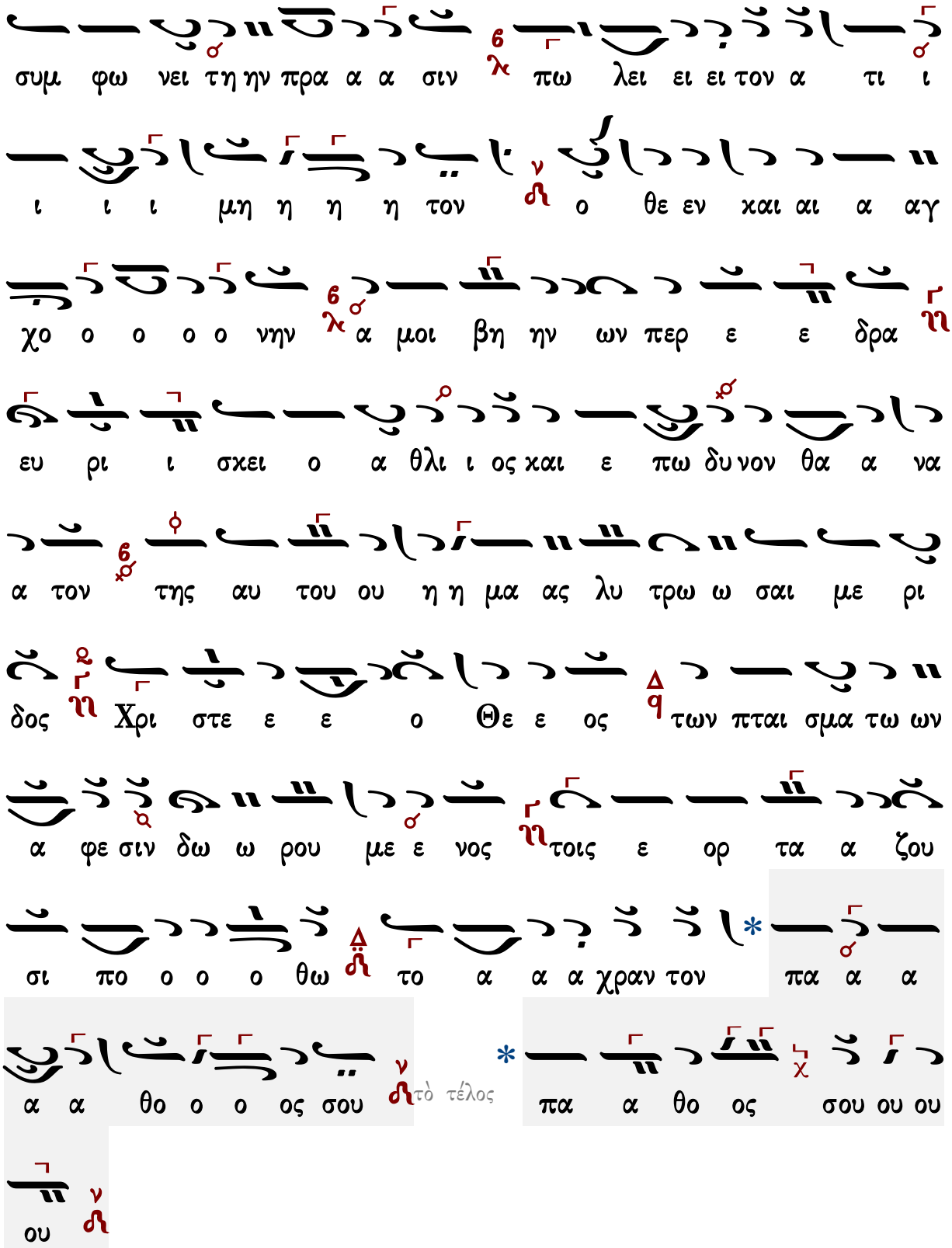
συμ φω νει τη ην πρα α α σιν πω λει ει ει τον α τι ι
ι ι ι μη η η η τον ο θε εν χαι αι α αγ
χο ο ο ο ο νην α μοι βη ην ων περ ε ε δρα
ευ ρι ι σχει ο α θλι ι ος χαι ε πω δυ νον θα α να
α τον της αυ του ου η η μα ας λυ τρω ω σαι με ρι
δος Χρι στε ε ε ο Θε ε ος των πταισ μα τω ων
α φε σιν δω ω ρου με ε νος τοις ε ορ τα α ζου
σι πο ο ο ο θω το α α α χραν τον πα α α
α α θο ο ο ος σου τὸ τέλος πα α θο ος σου ου ου
ου

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

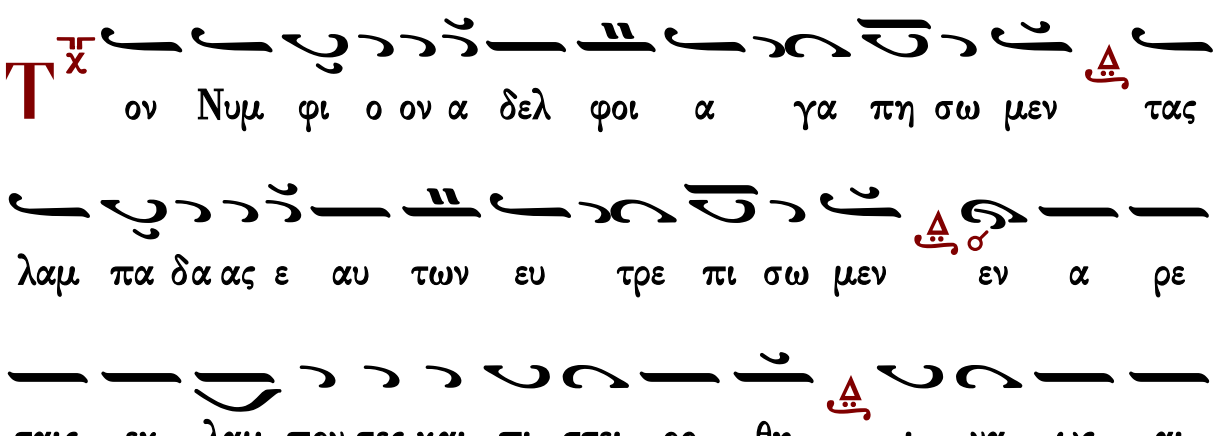

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

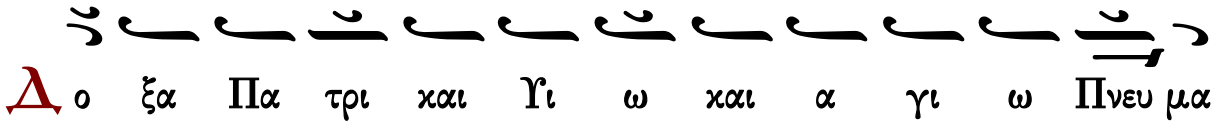

τι
Β ου λευ τη ρι ο ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κα τα
σου ι ε ρεις και γρα αμ μα τεις φθο νω α θροι σαν τες
δει νως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν το ον Ι ου ου ου
δαν ο θεν α ναι δως εξ ε πο ρε ευ ε ε το ε
λα α λει ει κα τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις τι μοι
φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω
σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σε ως του ου ου του
ρυ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ χα α α α ας η
μων

Ἦχος λ π ηι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.36/48*

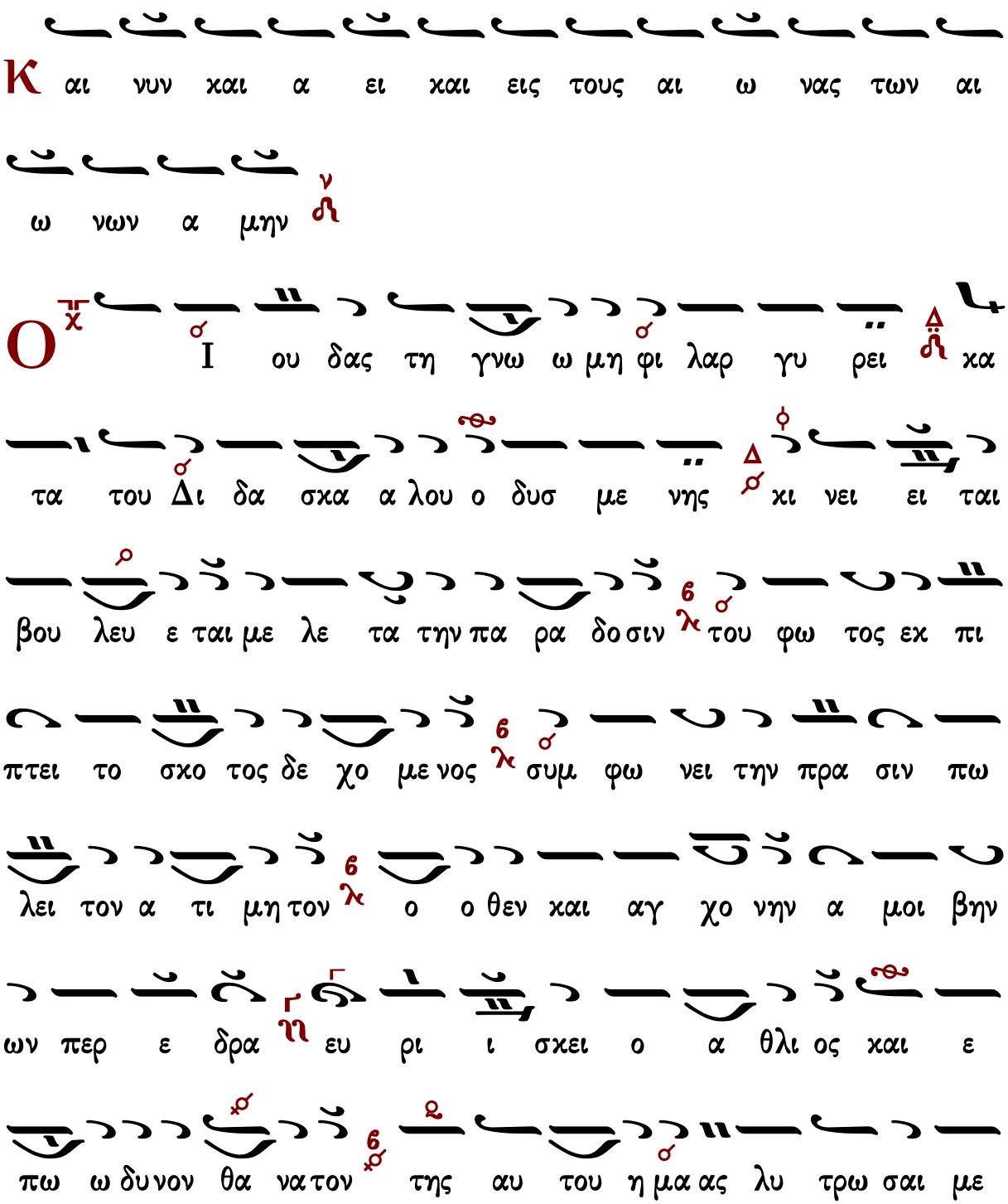

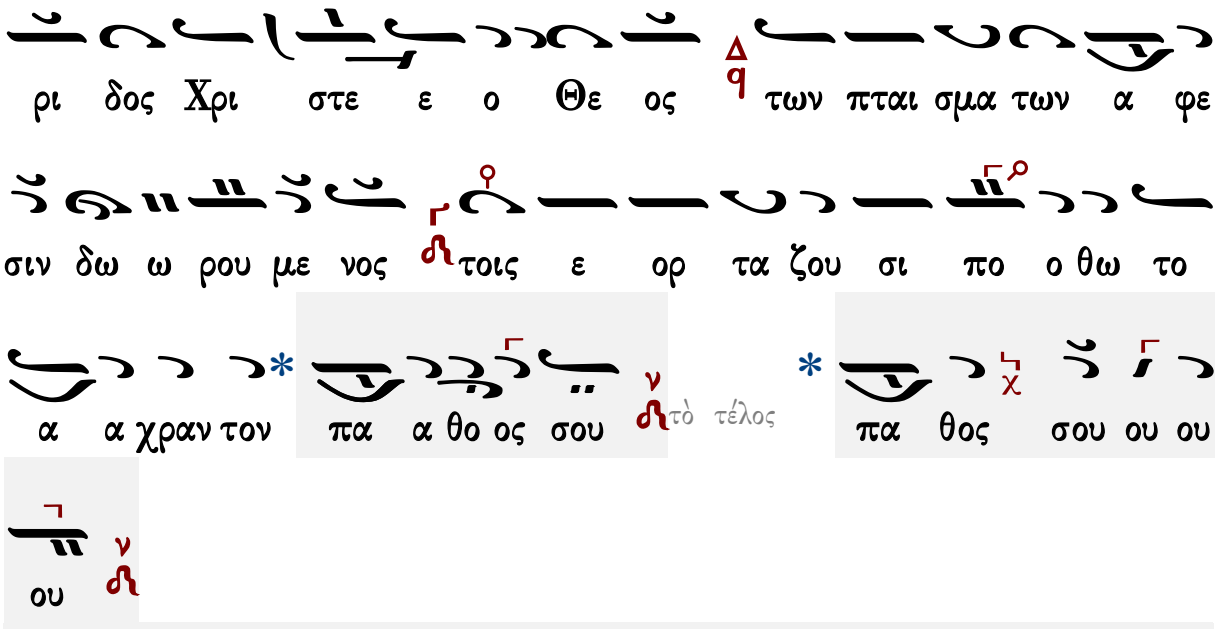

Διῴδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ η΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.346#

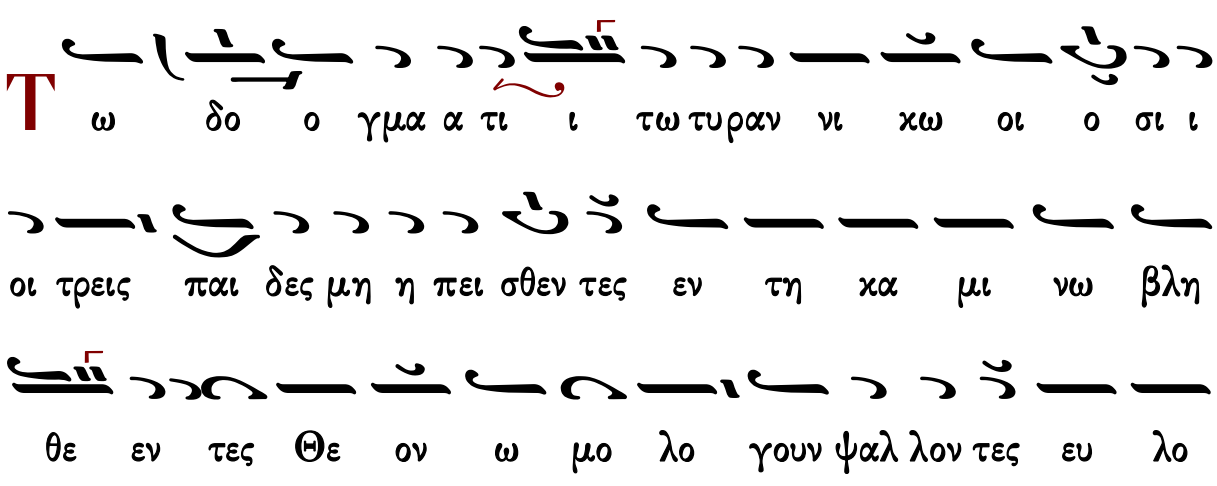

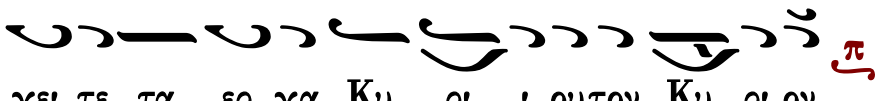

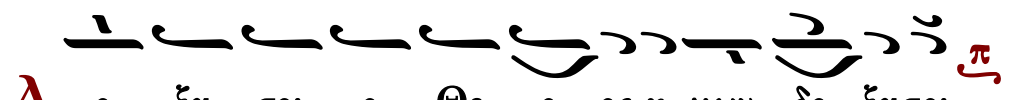

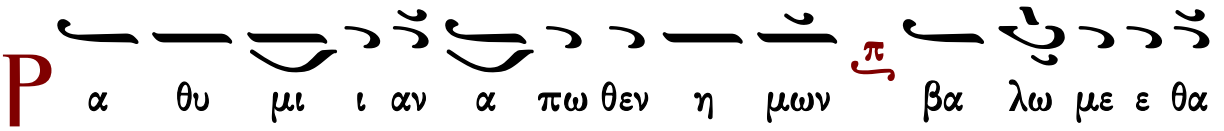

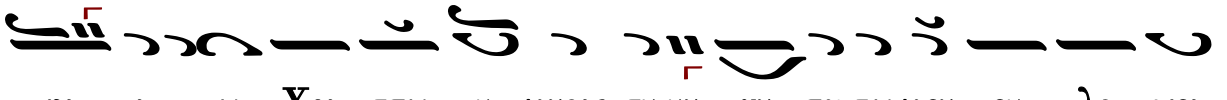

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.114#

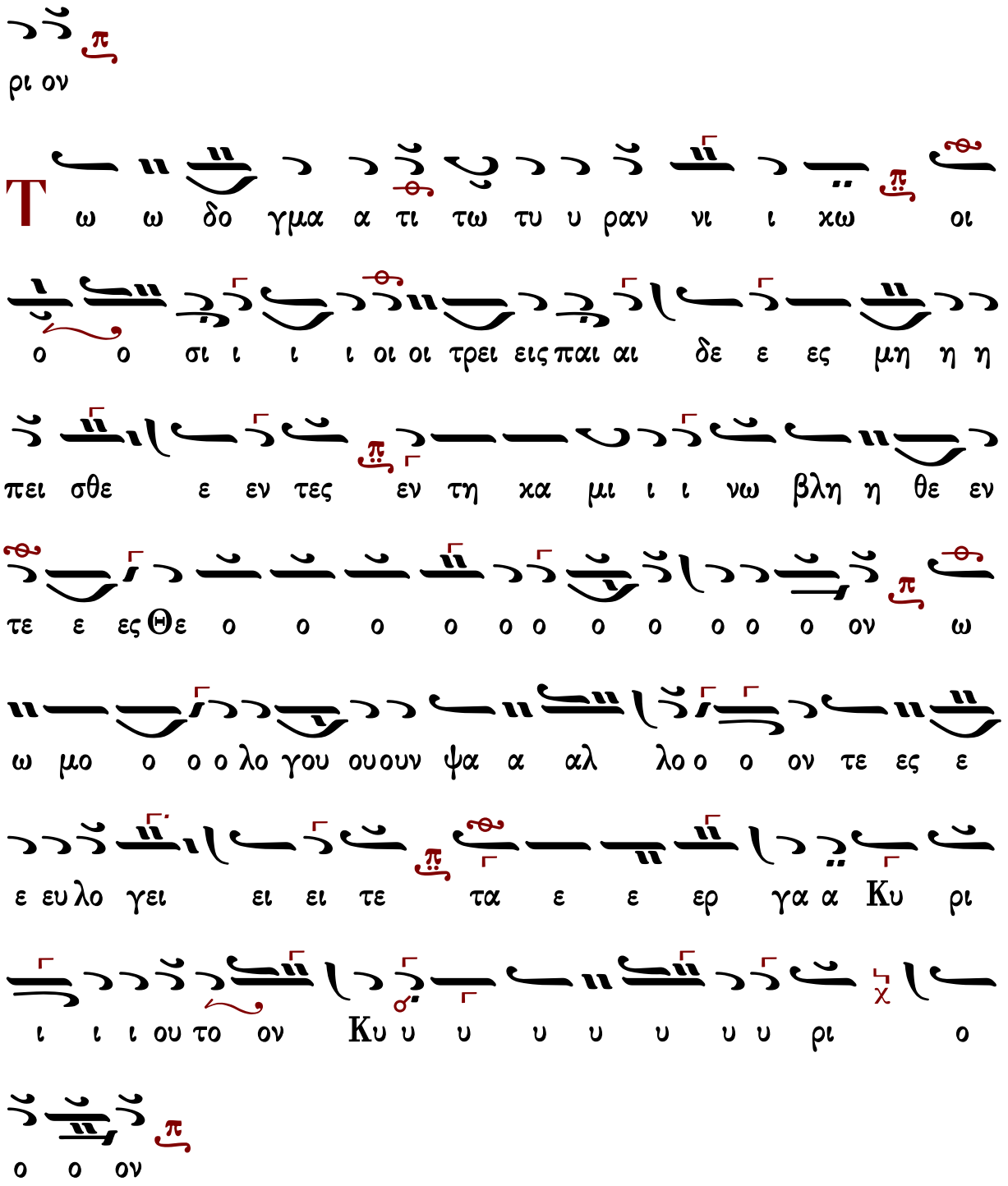

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.346*

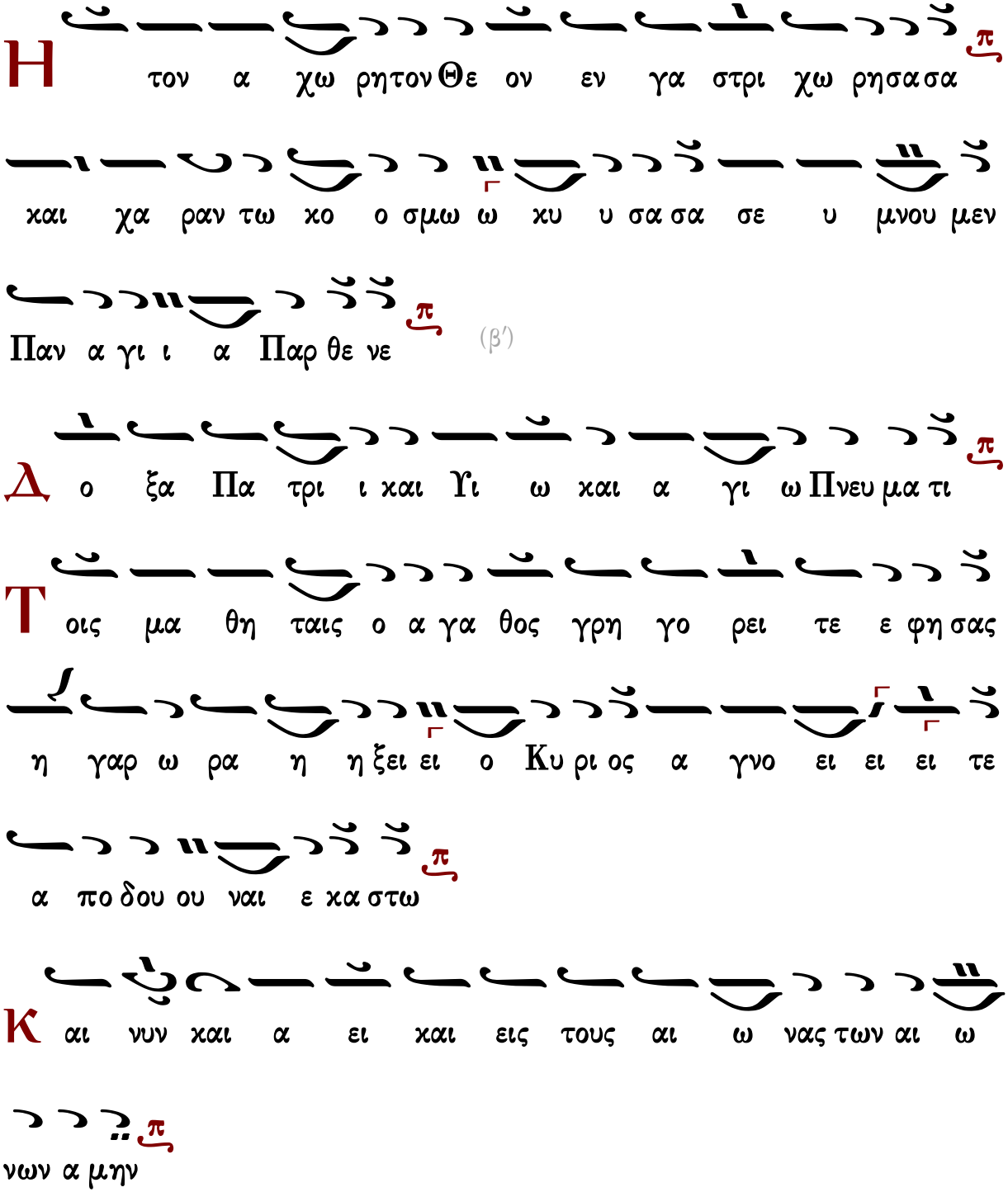

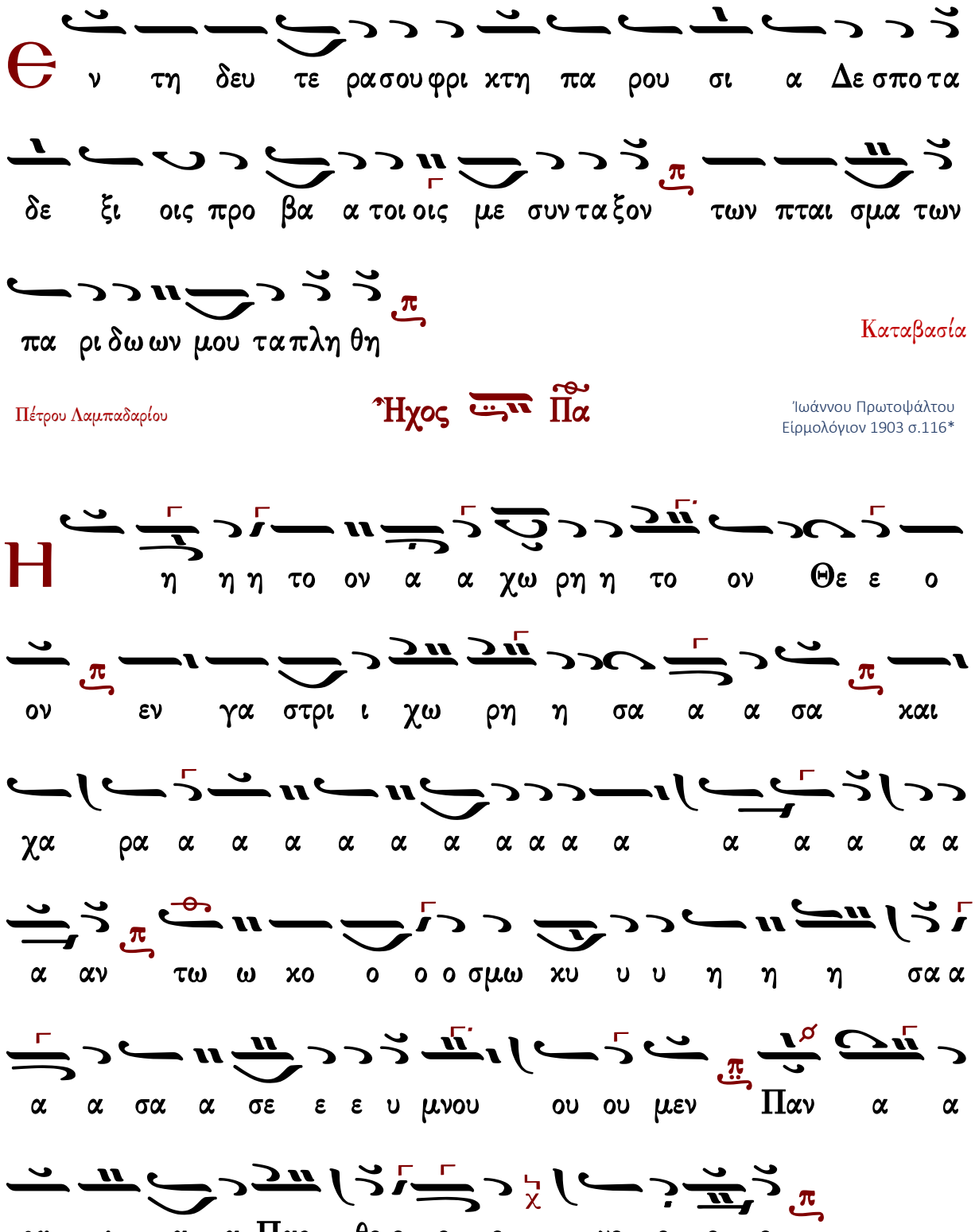
Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ παρουσίᾳ Δέσποτα
δεξιοῖς προβάτοις μετὰ συνταξον τῶν πταισμάτων
παριδὼν μου τὰ πληθη
Καταβασία
Πέτρου Λαμπαδαρίου
Ἦχος πλ. Πα
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.116*
Ἡ ἠ ἠ τοῦ ὀνό μα τοῦ Θεοῦ
ὀνό μενε γα στρὶ χω ρῆ σα α σα καὶ
χα ρα α α α α α α α α α α α α α α α
α ἀν τω ω χο ο ο ο σμω χυ υ υ η η η σα α
α α σα α σε ε ε υ μνου ου ου μεν Πανα α
γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδὴ η΄

Ἦχος λ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.27*

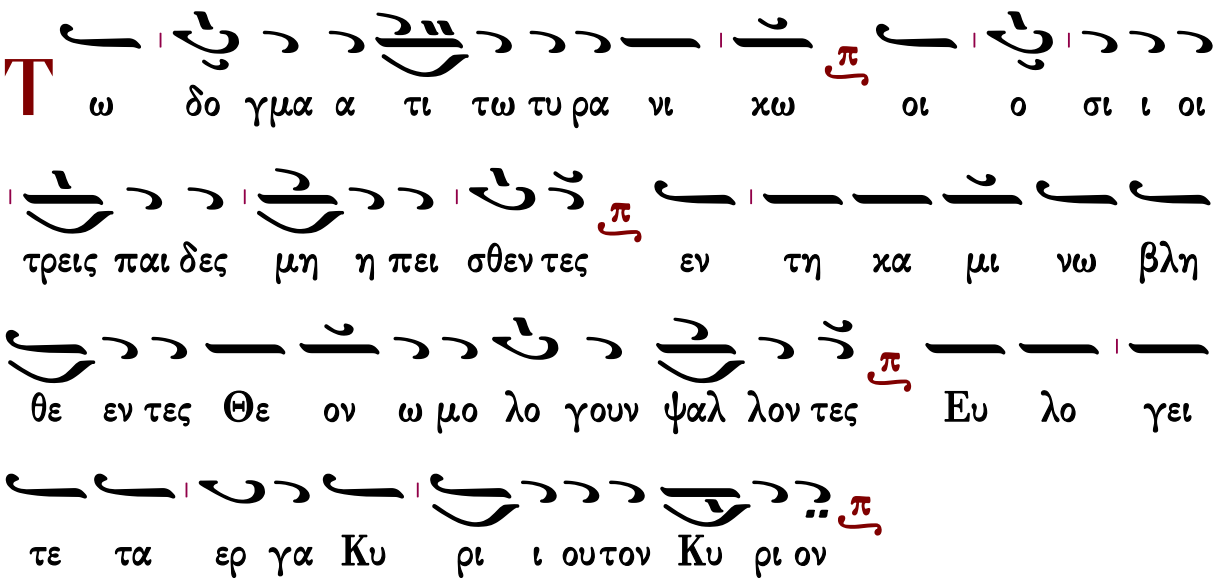

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Ἦχος λ ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

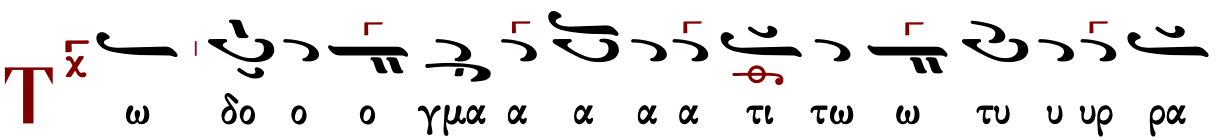

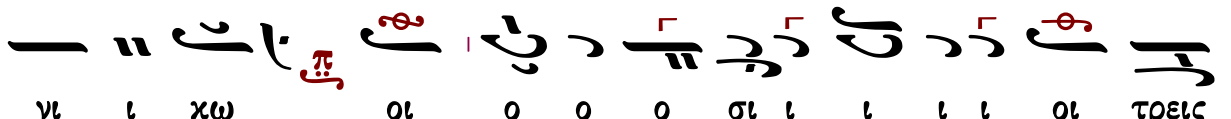

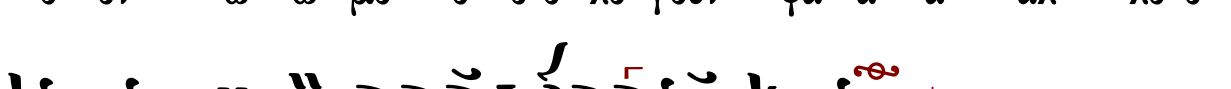

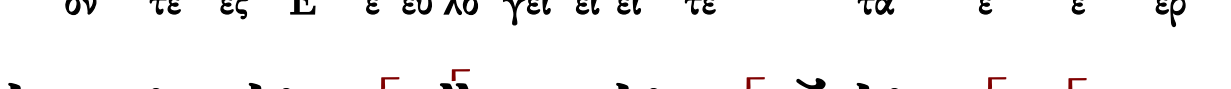

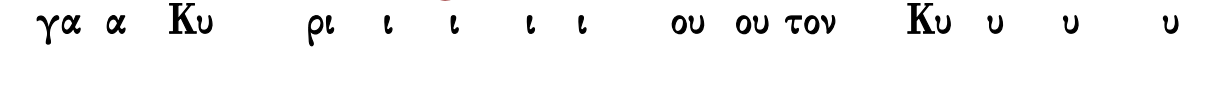

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ'

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

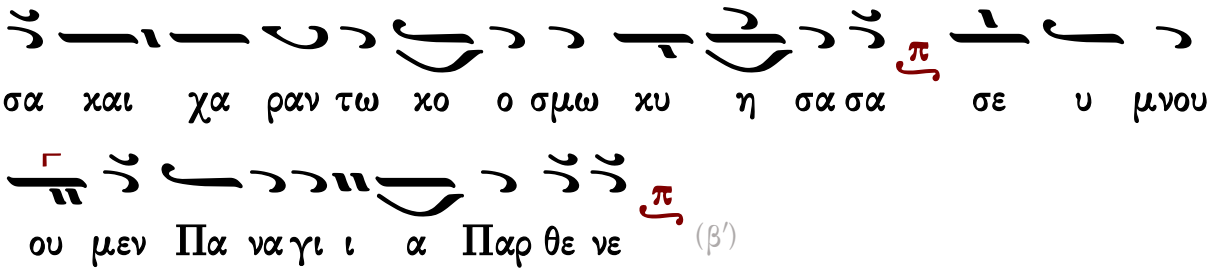

(β′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ᾗ γὰρ ὥρα ἥξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδών μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

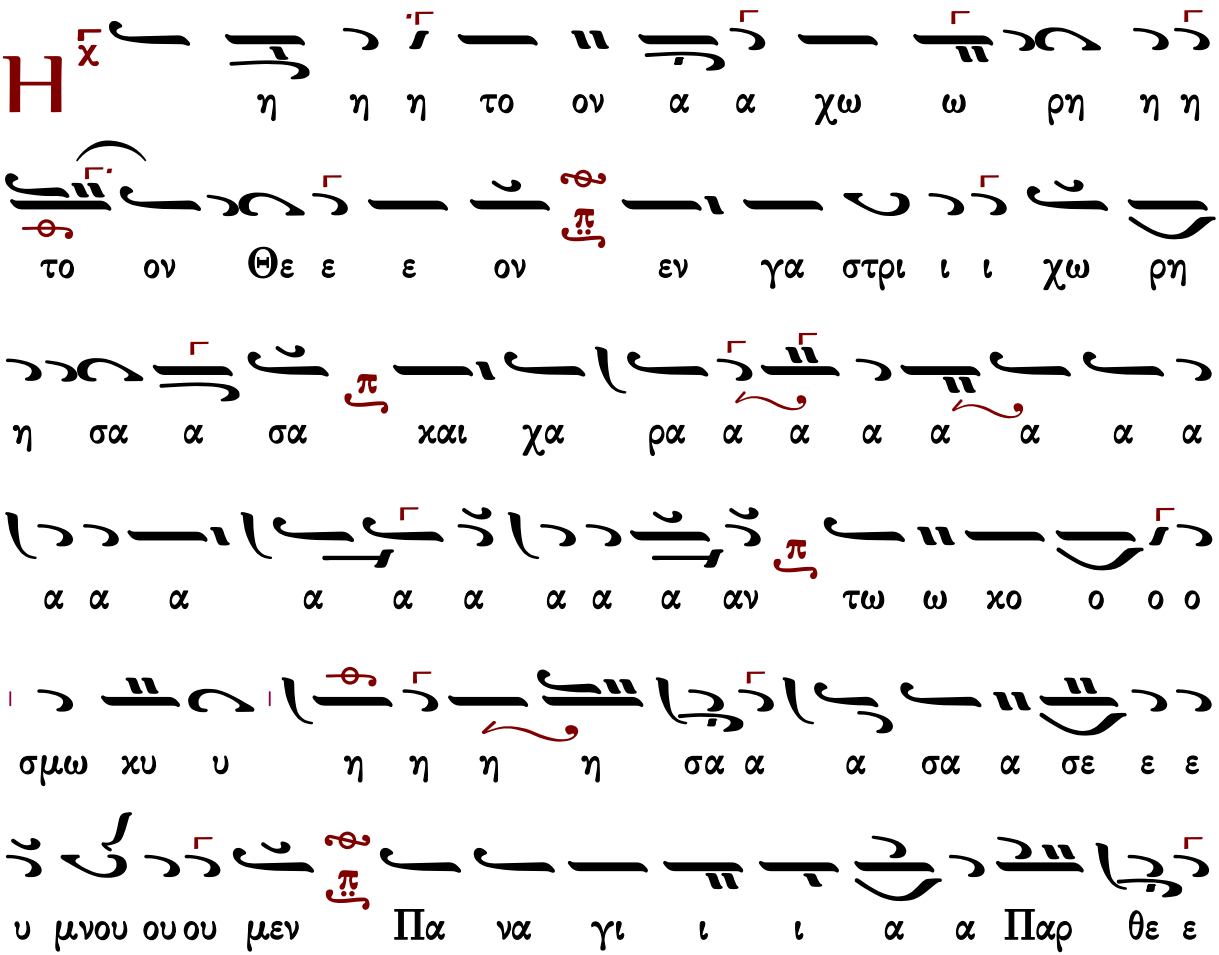

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ᾠδὴ η΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς 1985 σ.52*

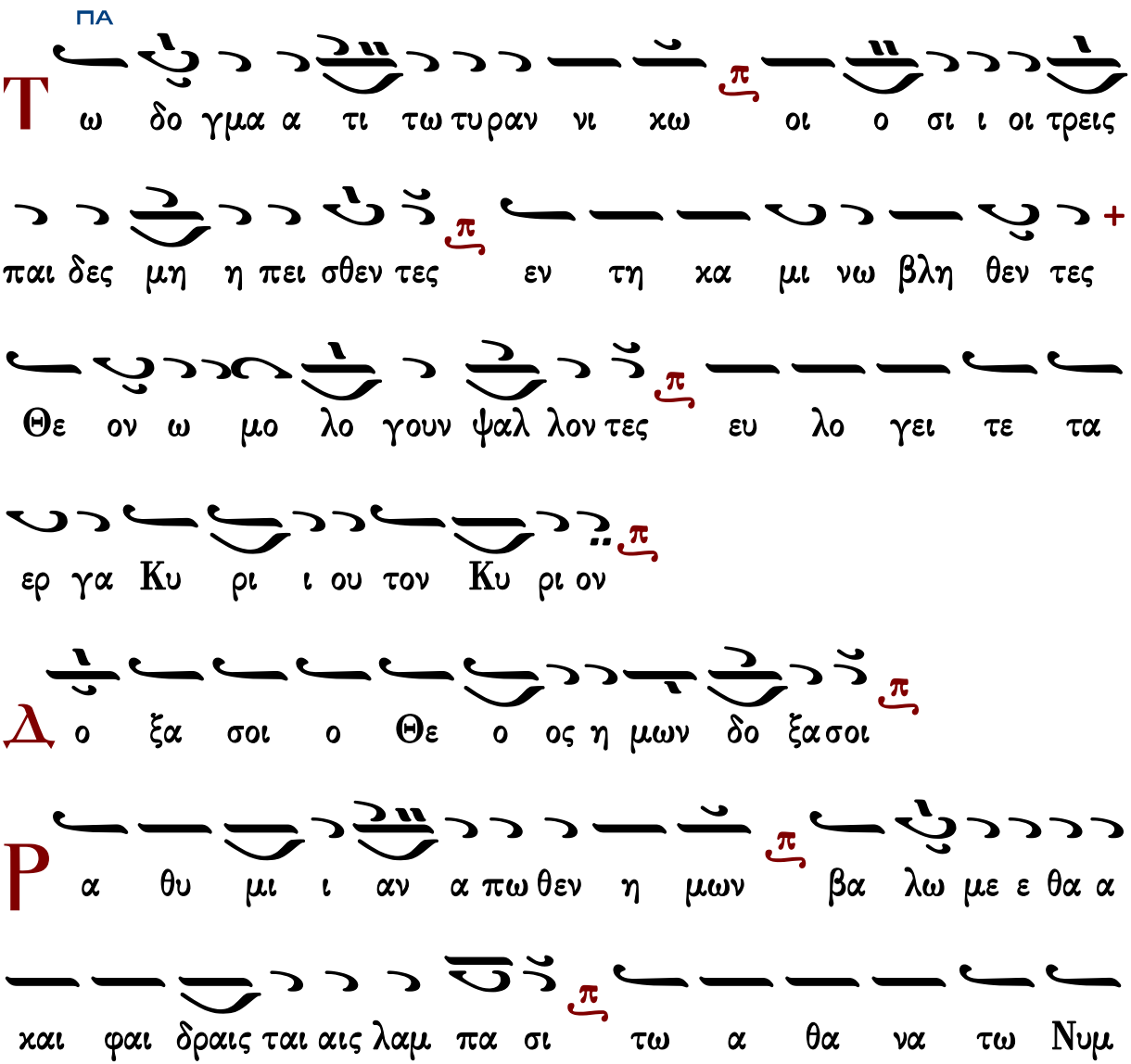

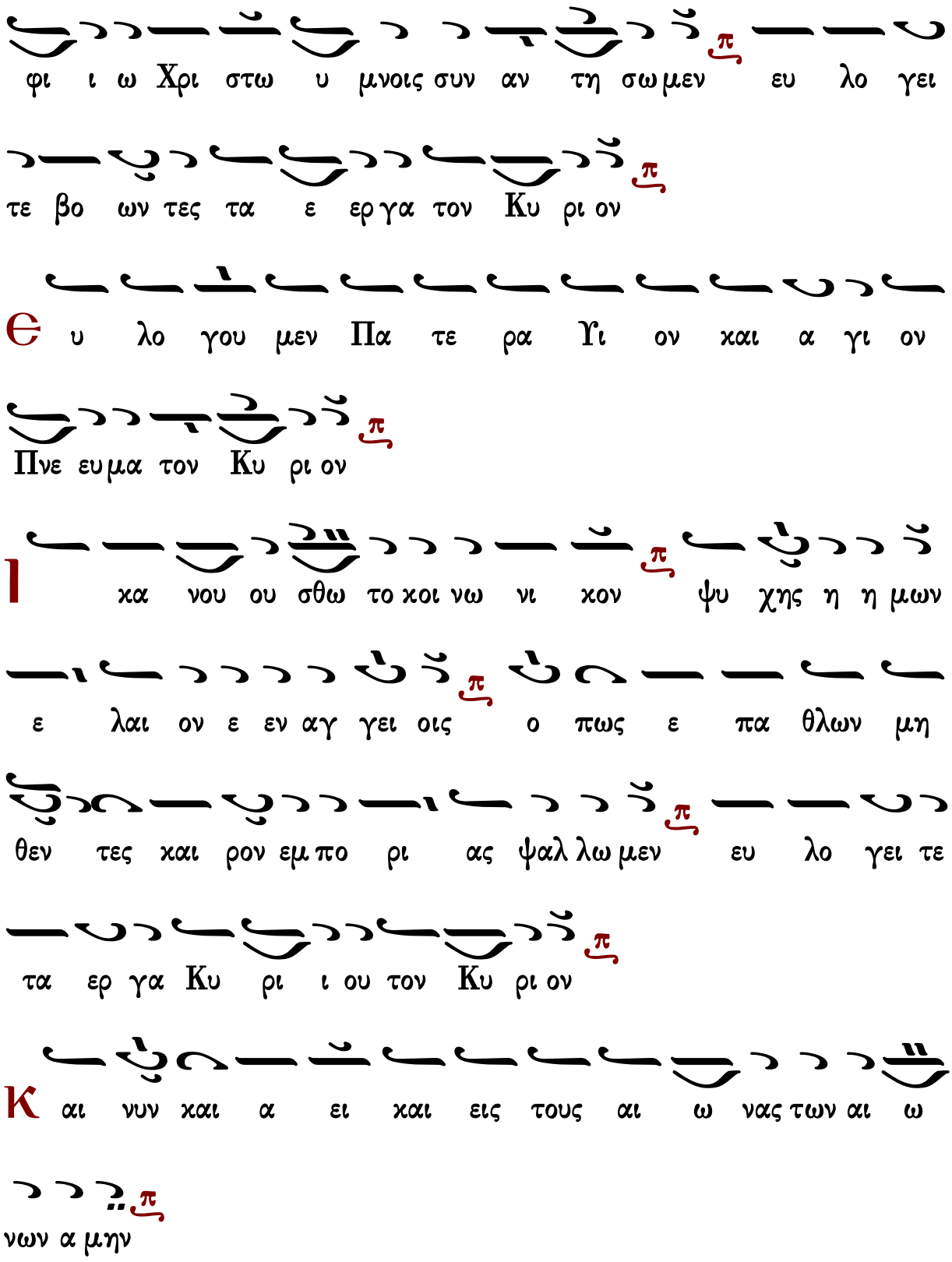
φι ι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σω μεν ευ λο γει
τε βο ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον
Θ υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον
Πνε ευ μα τον Κυ ρι ον
Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ψυ χης η η μων
ε λαι ον ε εν αγ γει οις ο πως ε πα θλων μη
θεν τες και ρον εμ πο ρι ας ψαλ λω μεν ευ λο γει τε
τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

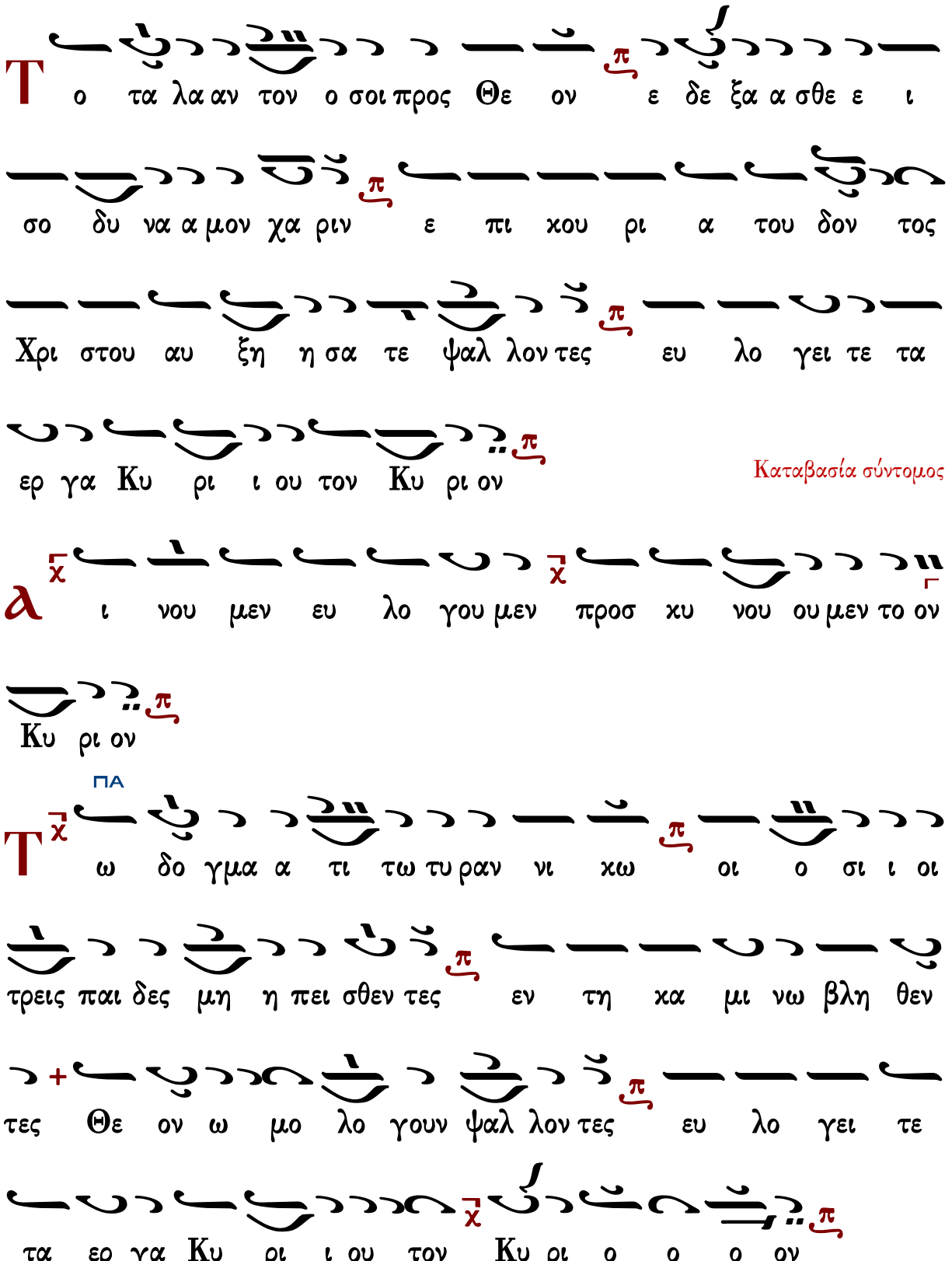
Το τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον ε δε ξα α σθε ε ι
σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του δον τος
Χρι στου αυ ξη η σα τε ψαλ λον τες ευ λο γει τε τα
ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
Καταβασία σύντομος
α ι νου μεν ευ λο γου μεν προσ κυ νου ου μεν το ον
Κυ ρι ον
ΠΑ
Τω δο γμα α τι τω τυ ραν νι κω οι ο σι ι οι
τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη θεν
τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο γει τε
τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ο ο ον
Καταβασία ἀργὴ

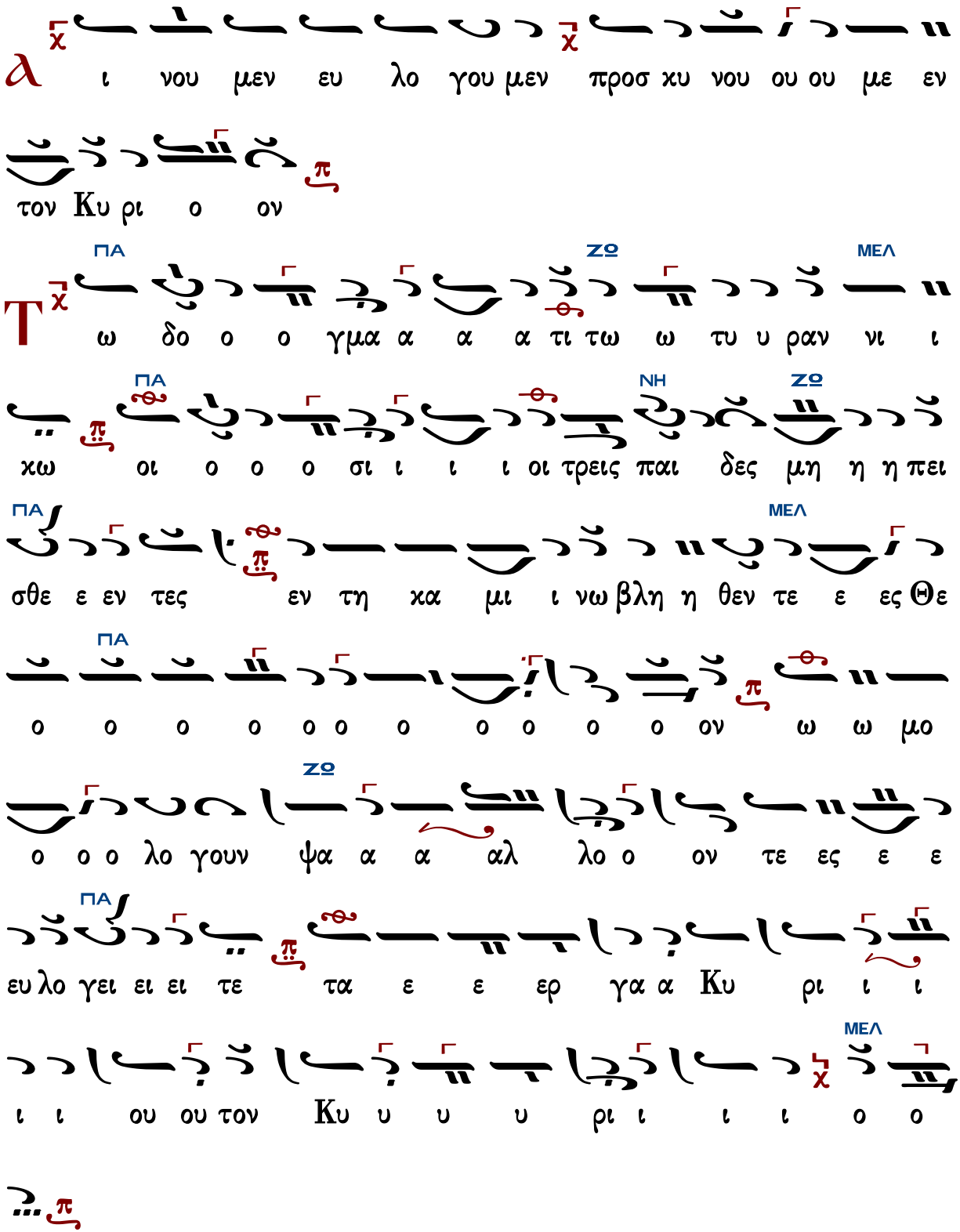

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος πλ. Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς 1985 σ.53*

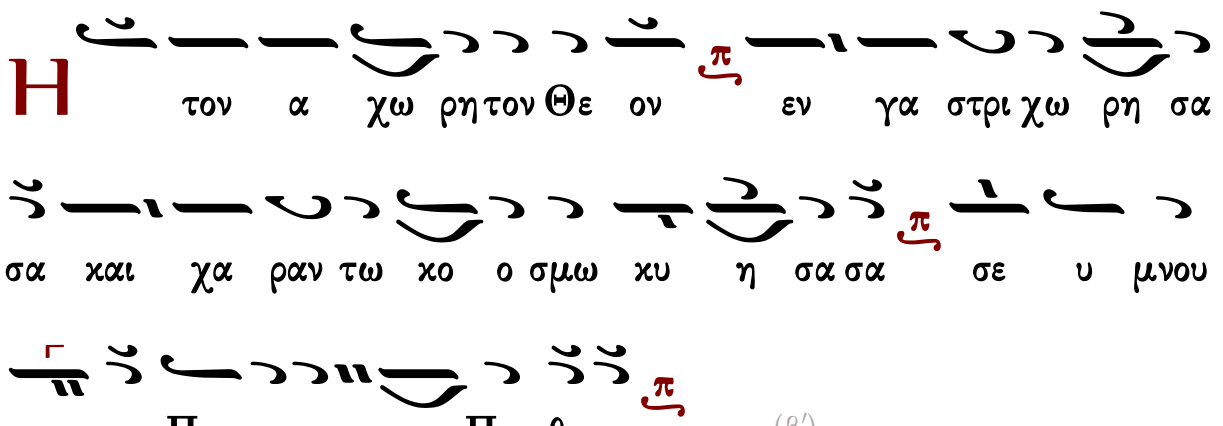

(β΄)

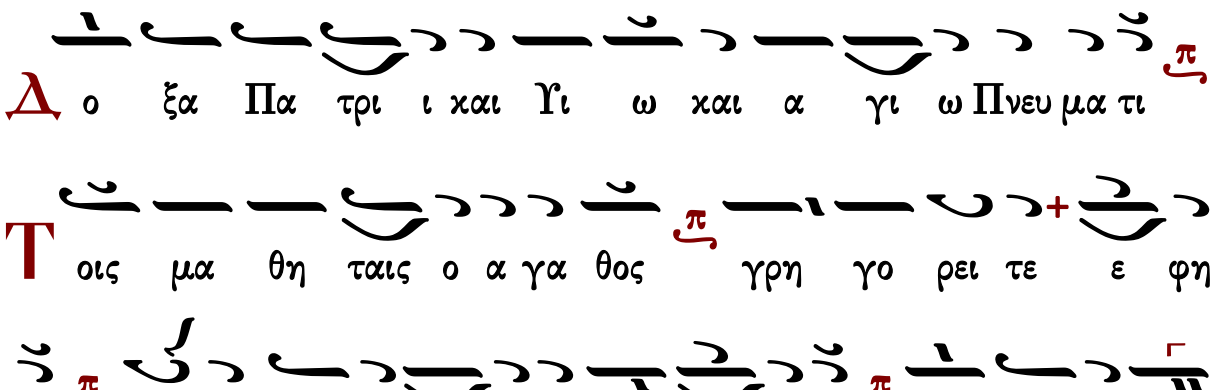

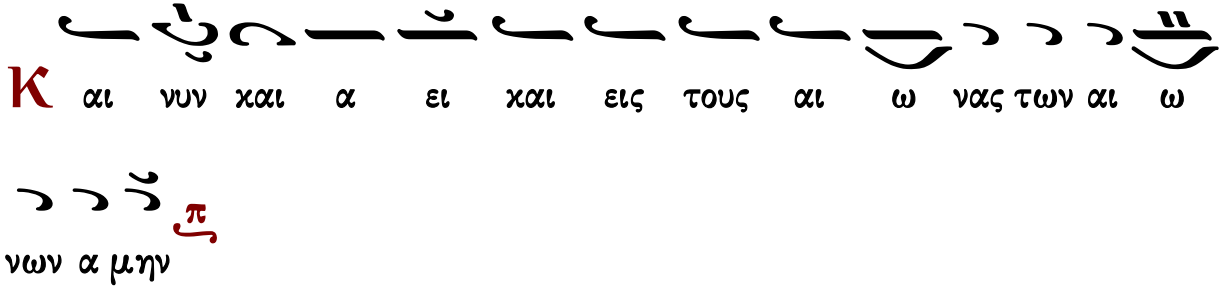

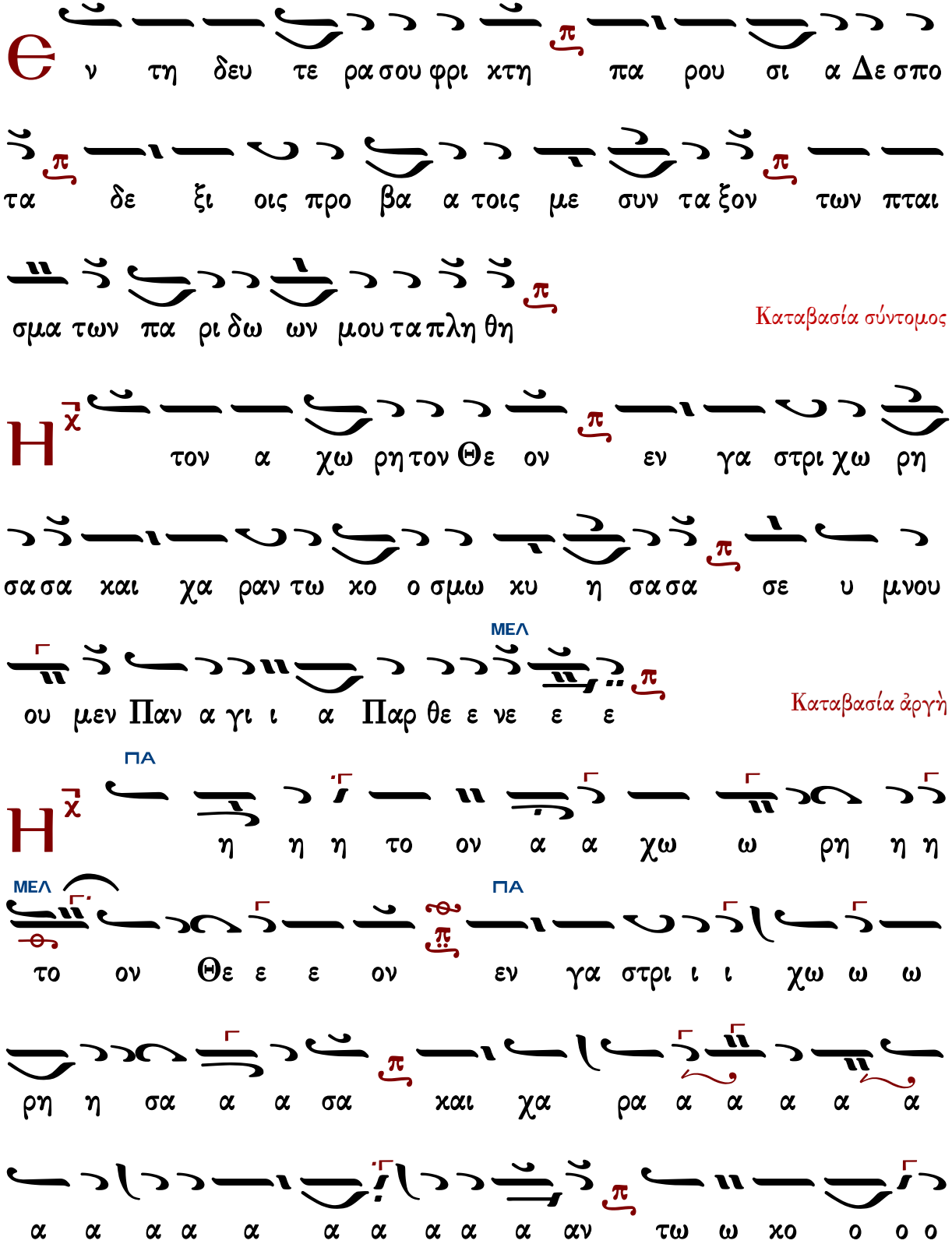
Є ν τη δευ τε ρα σου φρι χτη πα ρου σι α Δε σπο
τα δε ξι οις προ βα α τοις με συν τα ξον των πται
σμα των πα ρι δω ων μου τα πλη θη
Καταβασία σύντομος
Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη
σα σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου
ΜΕΛ
ου μεν Παν α γι ι α Παρ θε ε νε ε ε
Καταβασία ἀργὴ
ΠΑ
Η η η η το ον α α χω ω ρη η η
ΜΕΛ
το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ω ω
ΠΑ
ρη η σα α α σα και χα ρα α α α α α
α α α α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

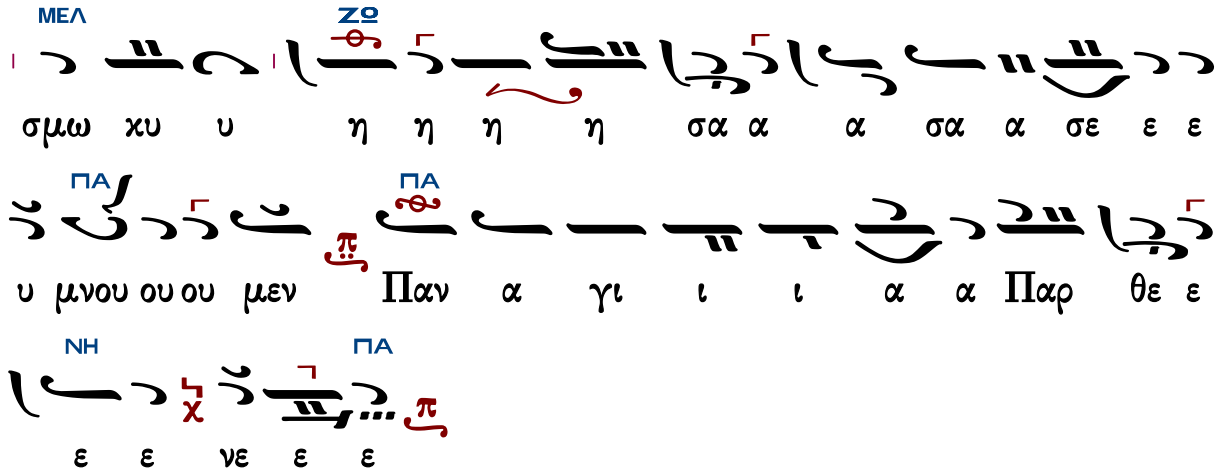

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ η΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.37*

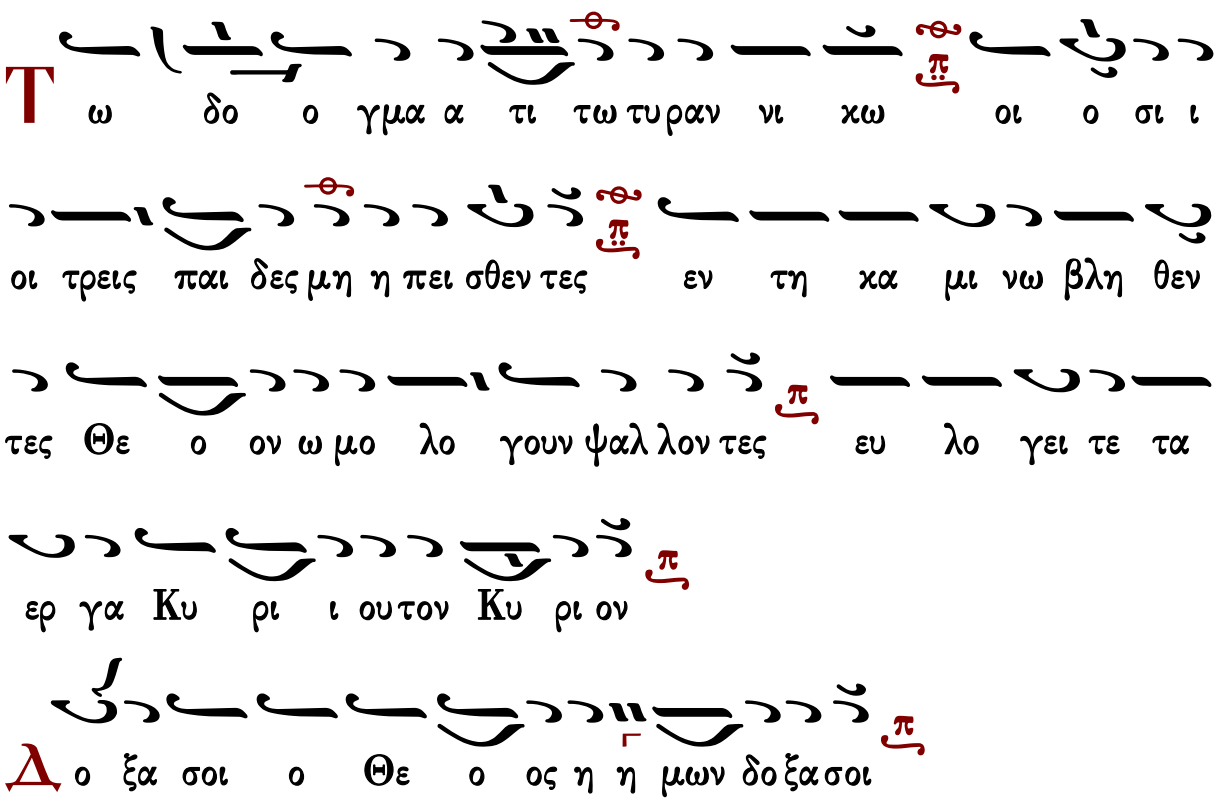

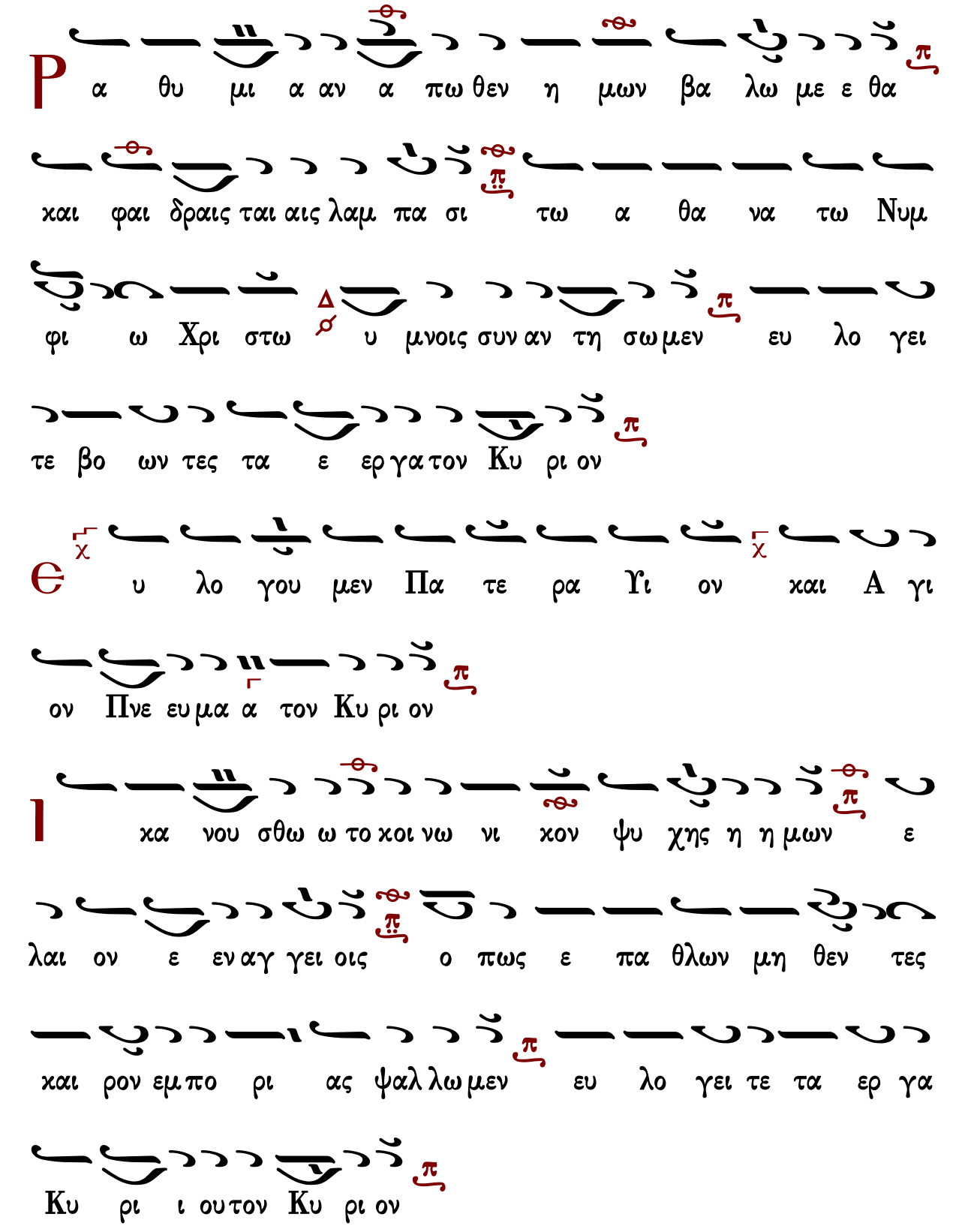
Ρ α θυ μι α αν α πω θεν η μων βα λω με ε θα
και φαι δραις ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω Νυμ
φι ω Χρι στω υ μνοις συν αν τη σω μεν ευ λο γει
τε βο ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον
Θε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι
ον Πνε ευ μα α τον Κυ ρι ον
Ι κα νου σθω ω το χοι νω νι κον ψυ χης η η μων ε
λαι ον ε εν αγ γει οις ο πως ε πα θλων μη θεν τες
και ρον εμ πο ρι ας ψαλ λω μεν ευ λο γει τε τα ερ γα
Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

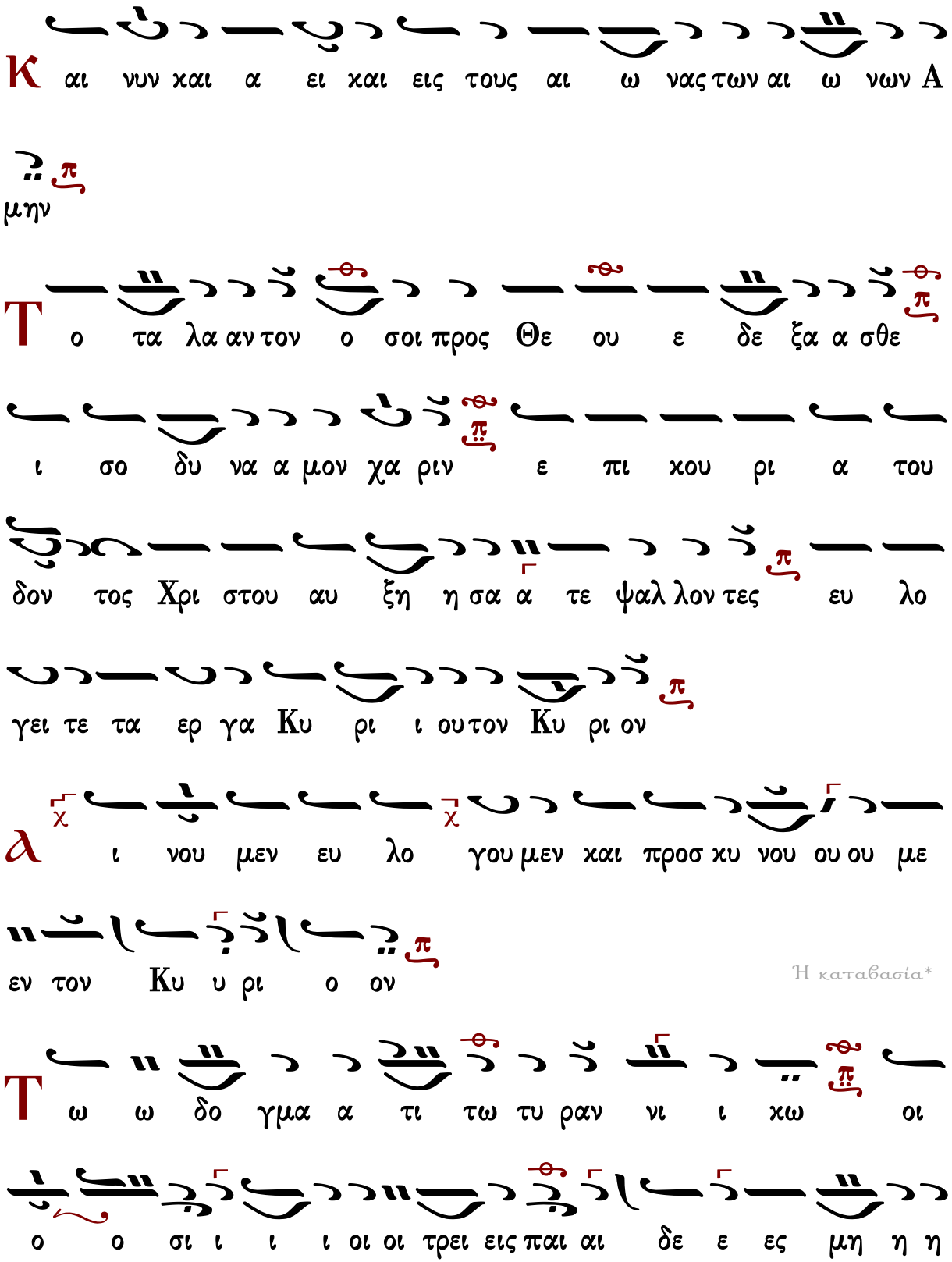
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων Α
μην
Το τα λα αν τον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα α σθε
ι σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι α του
δον τος Χρι στου αυ ξη η σα α τε ψαλ λον τες ευ λο
γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου με
εν τον Κυ υ ρι ο ον
Τ ω ω δο γμα α τι τω τυ ραν νι ι χω οι
ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

Ἡ καταβασία*

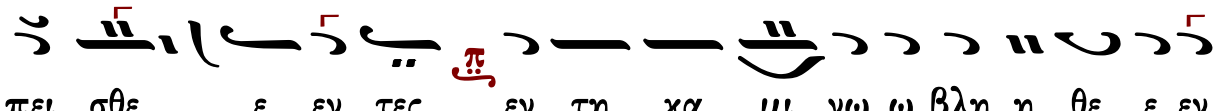

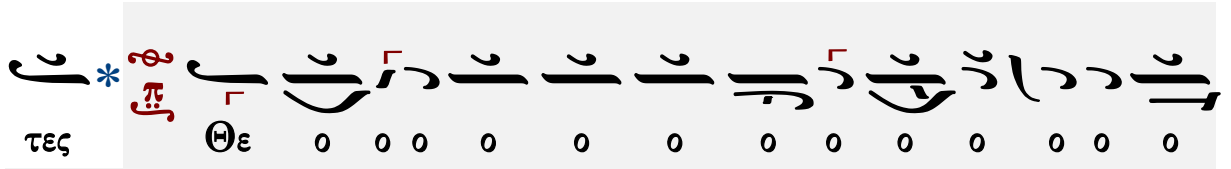

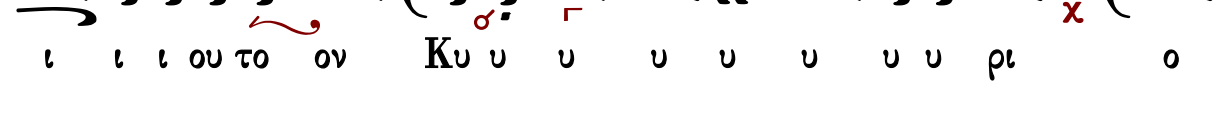

Ἄλλη γραμμὴ συντομωτέρα

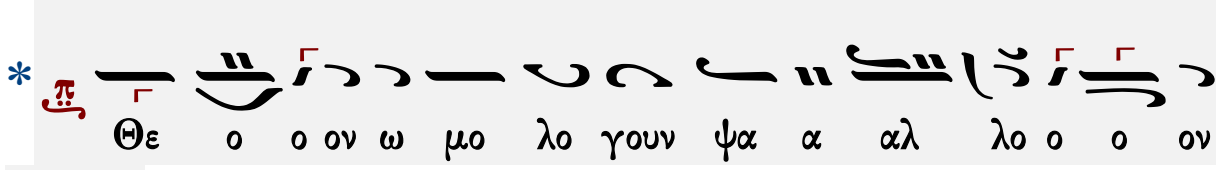

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.39*

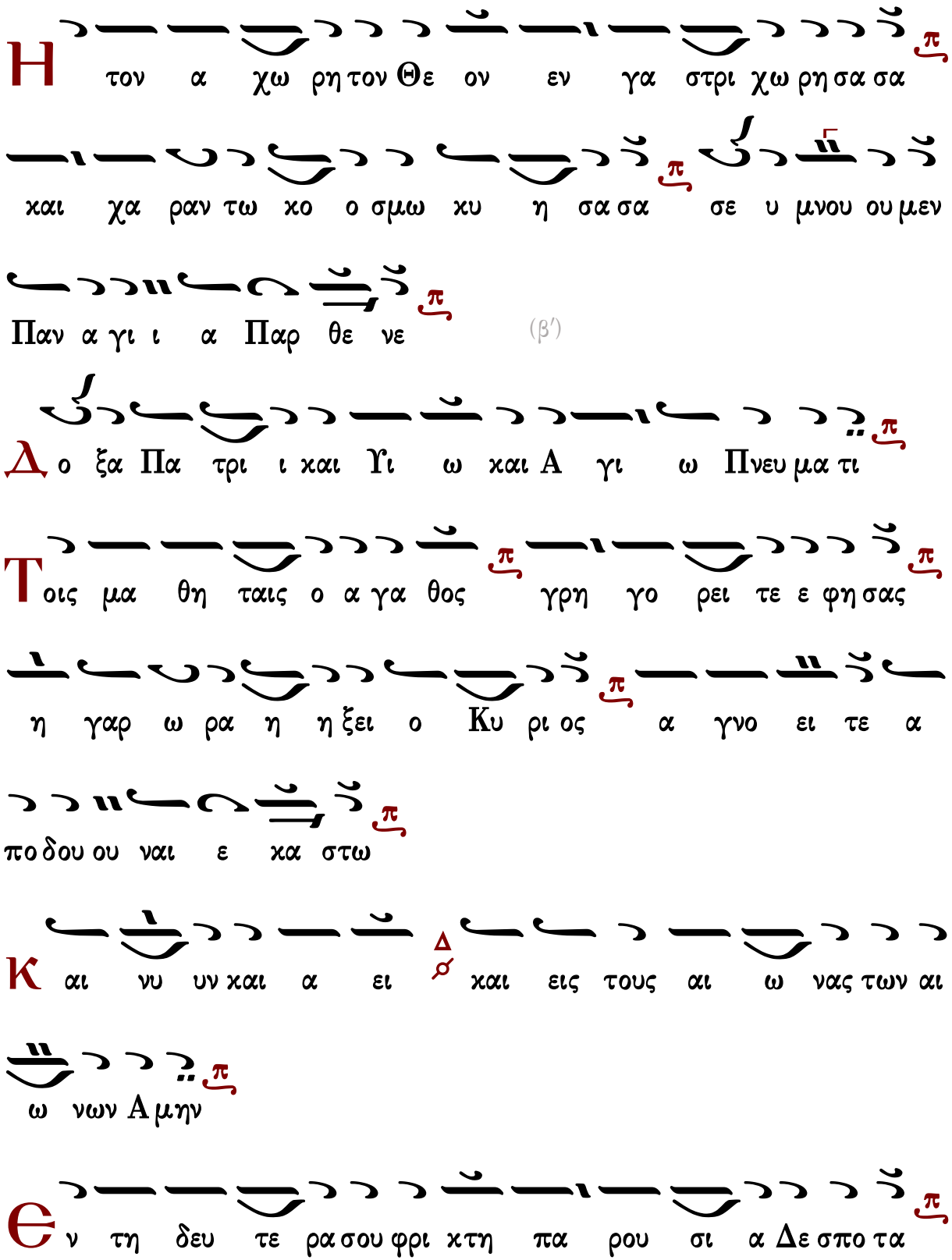
Η τον α χω ρη τον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα σα
και χα ραν τω χο ο σμω χυ η σα σα σε υ μνου ου μεν
Παν α γι ι α Παρ θε νε
(β′)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Τοις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φη σας
η γαρ ω ρα η η ξει ο Κυ ρι ος α γνο ει τε α
πο δου ου ναι ε κα στω
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Θ ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα

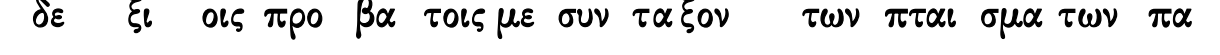

Ἡ καταβασία*

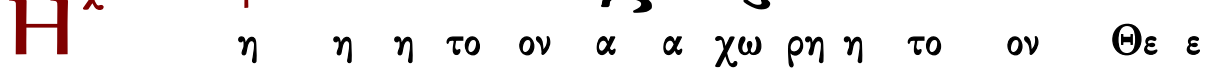

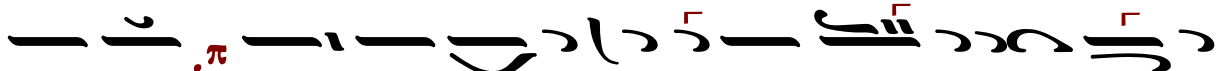

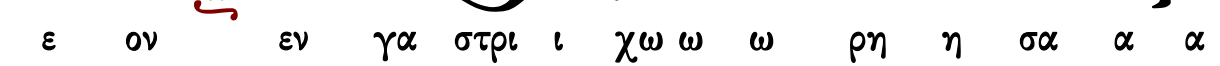

Ἡ αὐτὴ καταβασία συντομωτέρα*

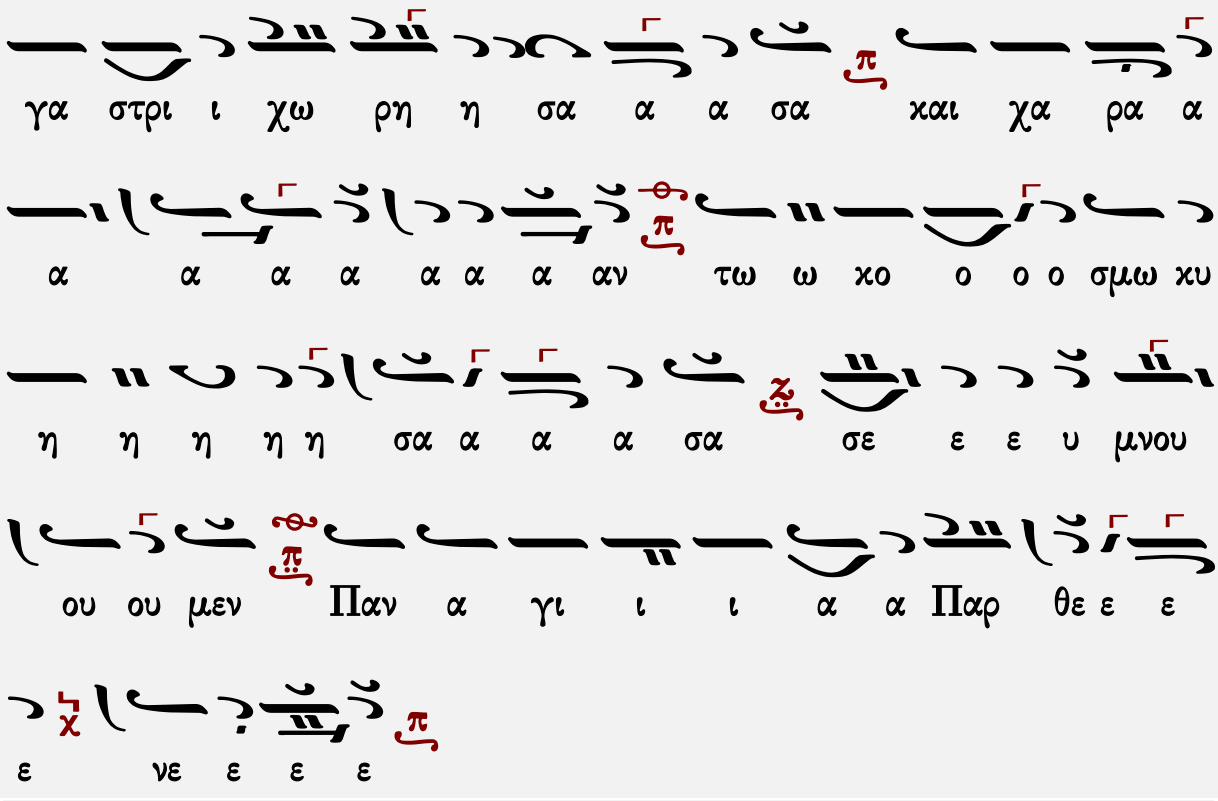

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.201#

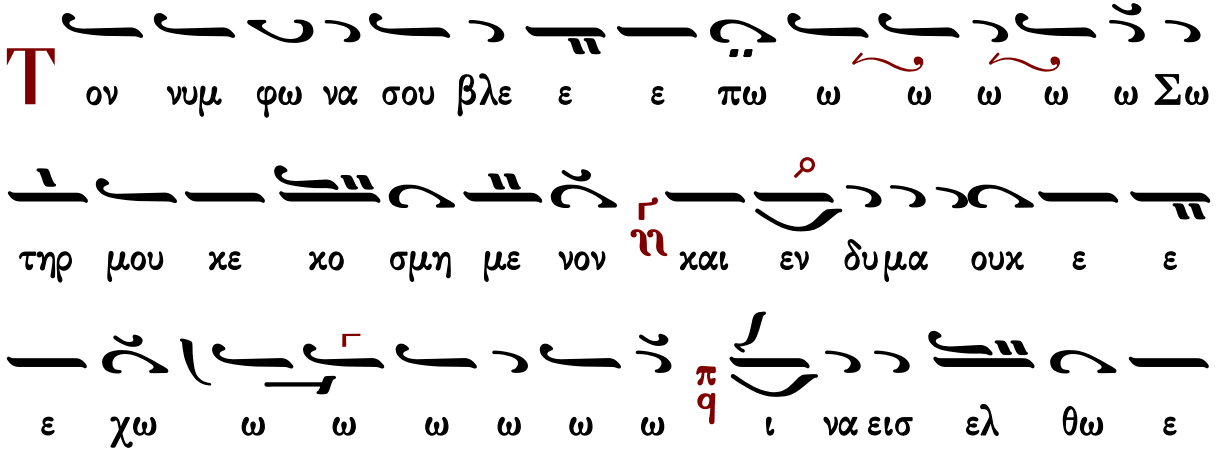

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Αἶνοι Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

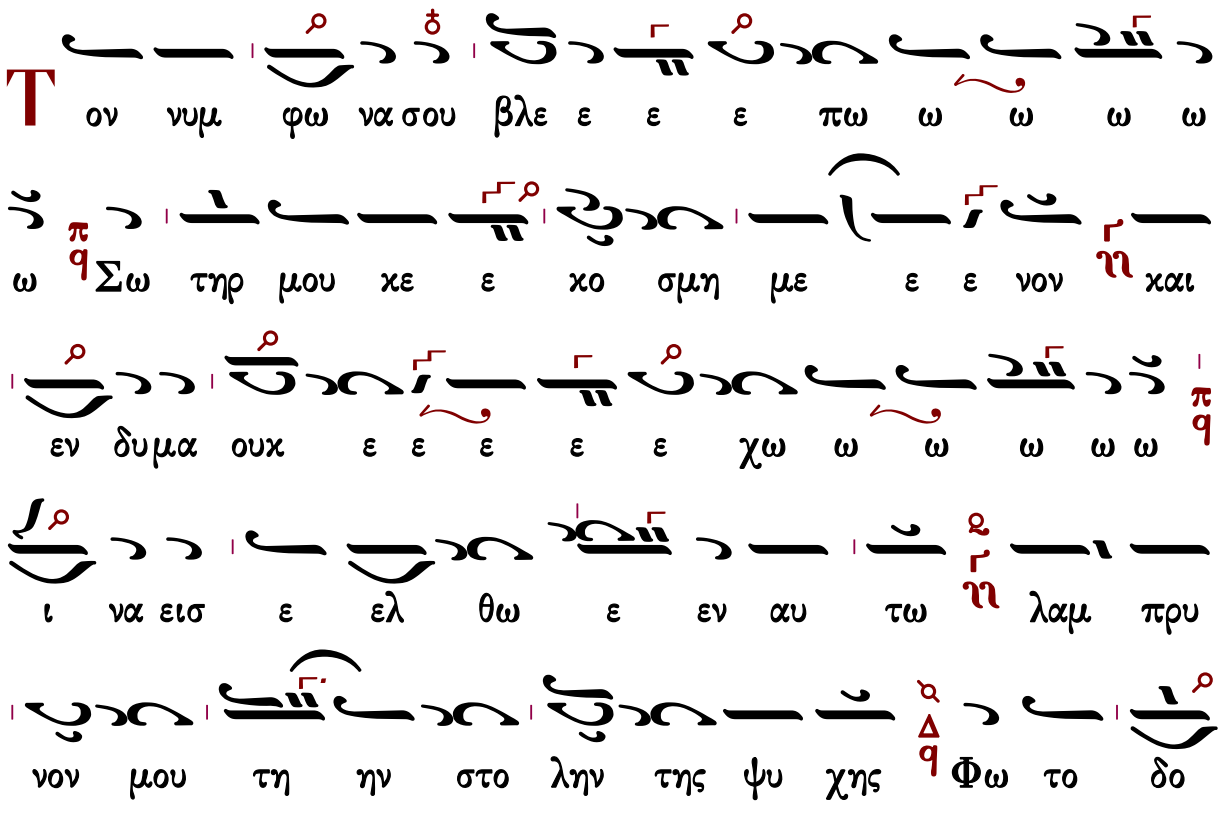

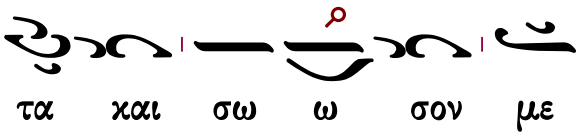

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ι

Ἦχος νη΄ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

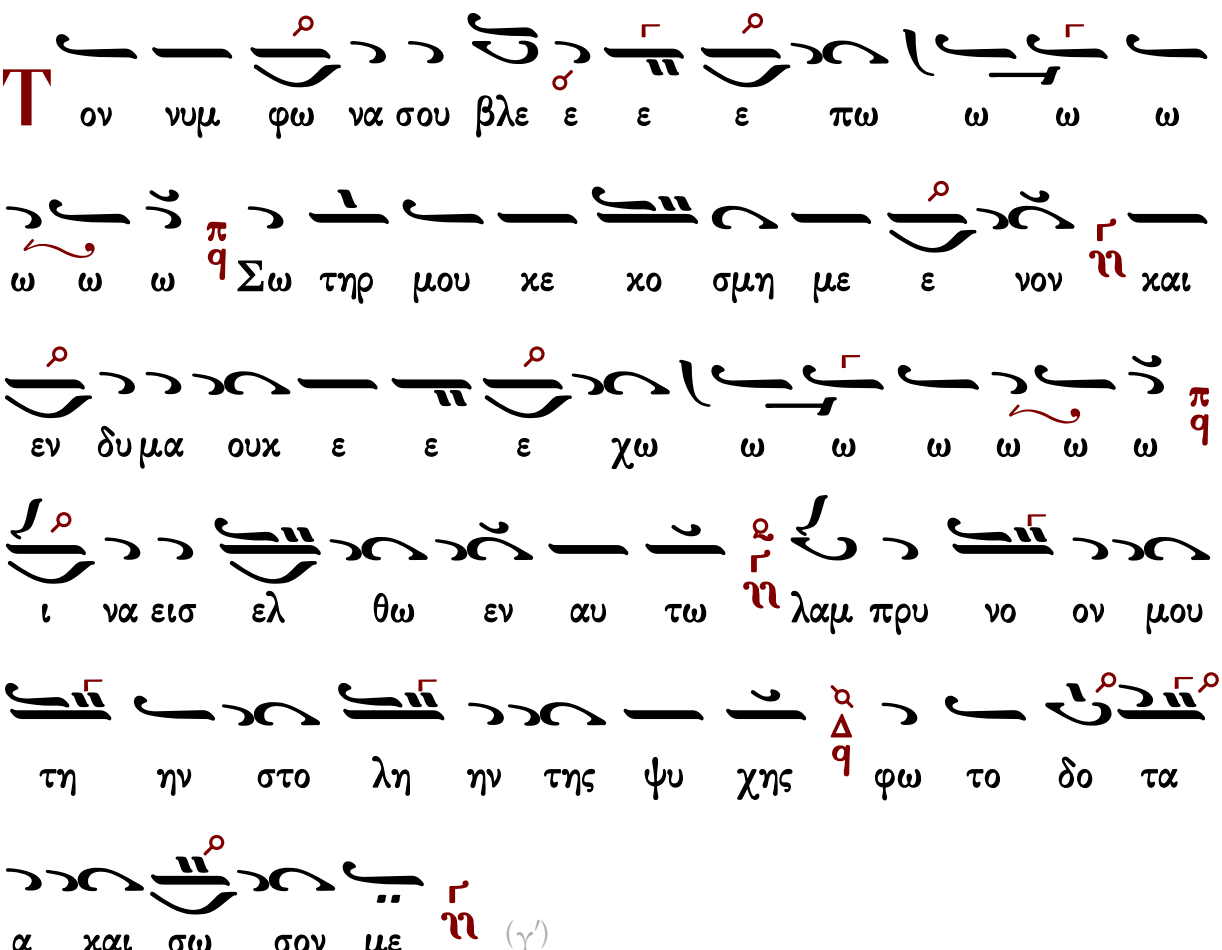

ΙΙ συντομώτερον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

Ἦχος νη Γα

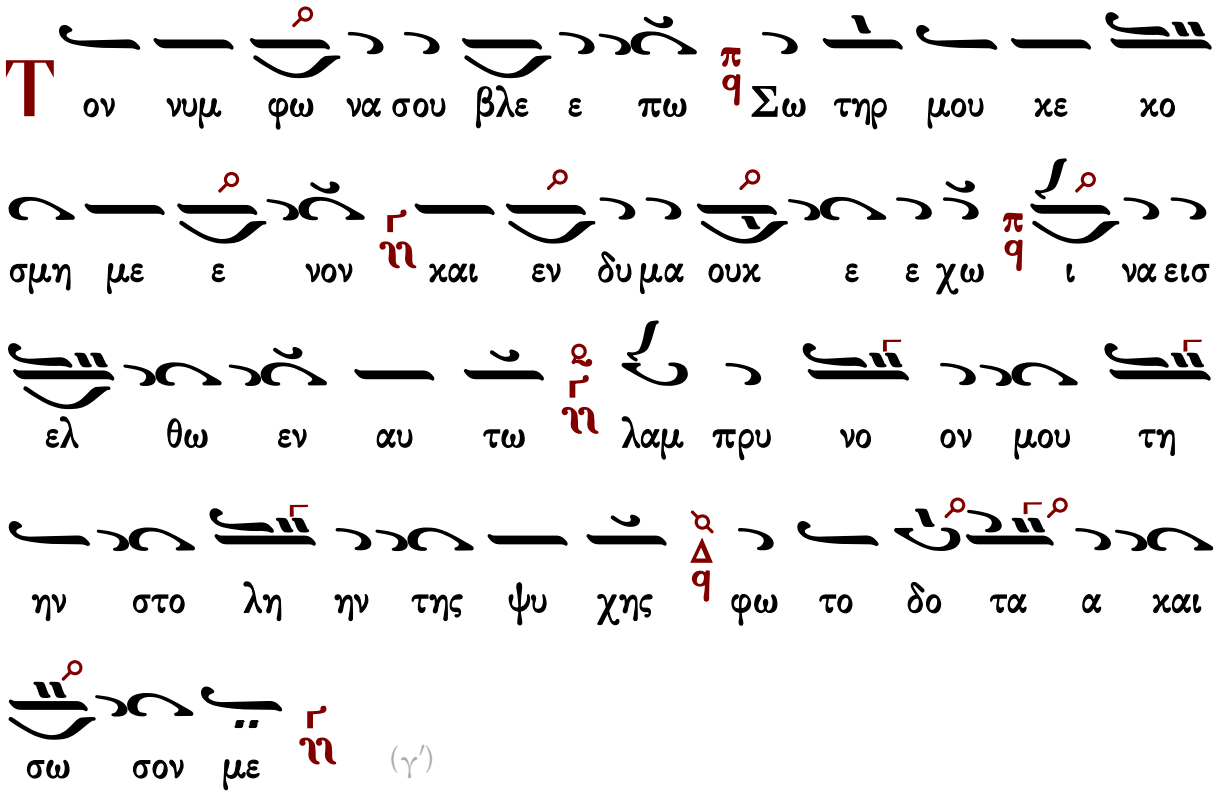

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

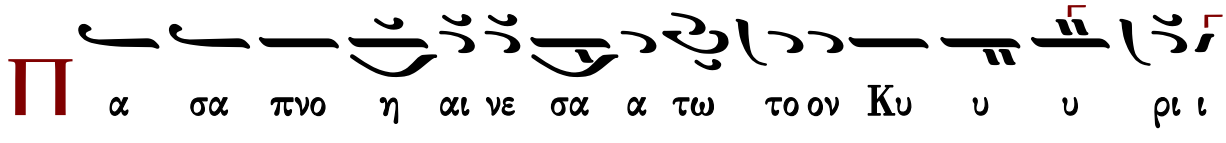

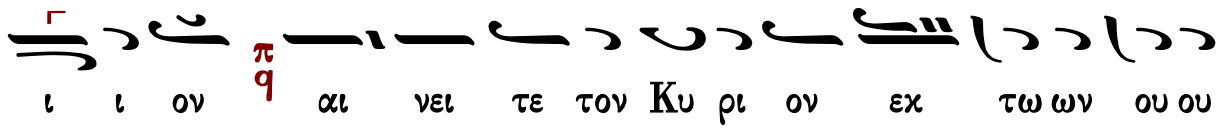

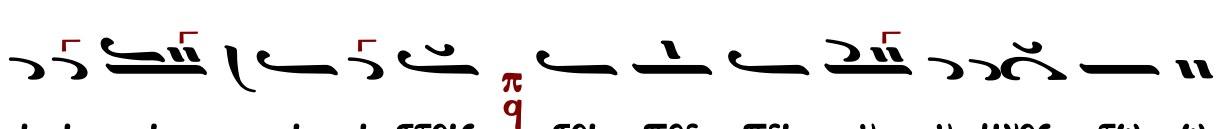

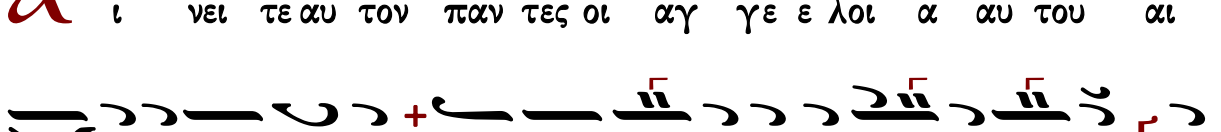

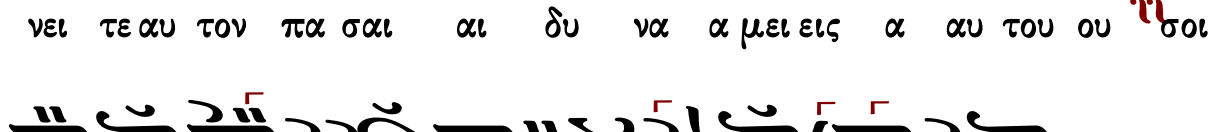

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

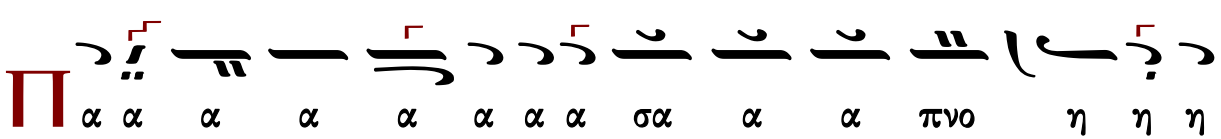

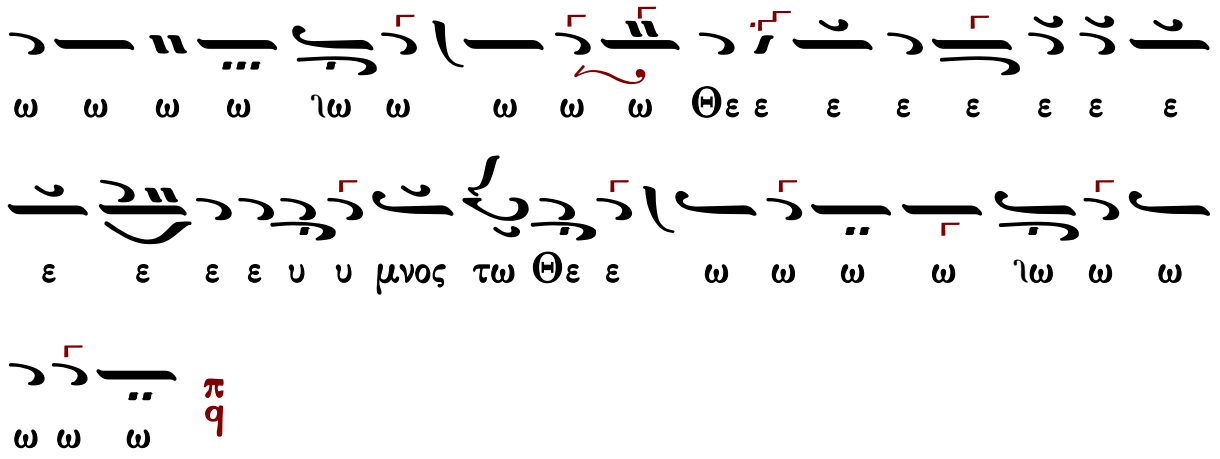

Αἰνεῖτε…

Ἦχος ϱ̈ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

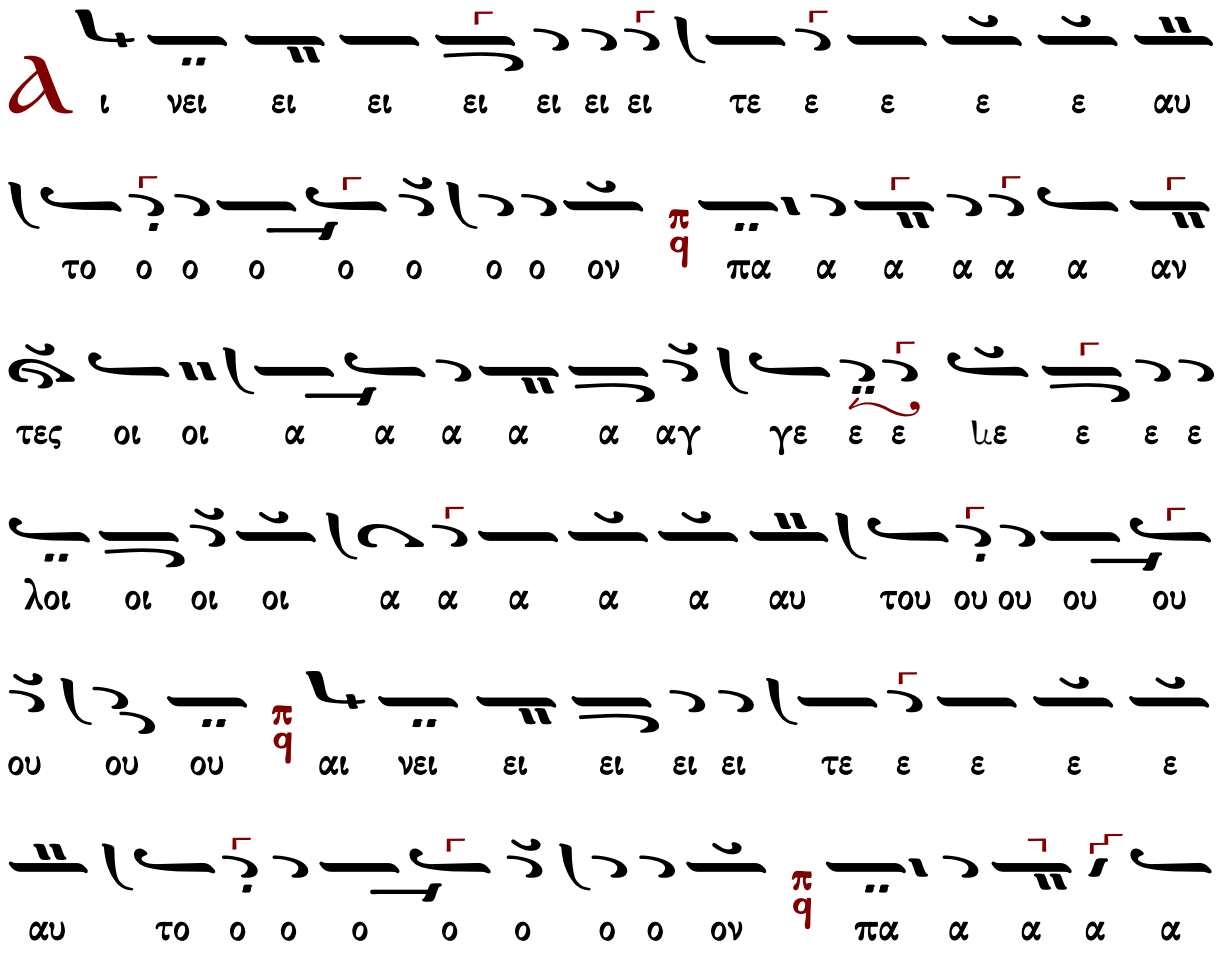

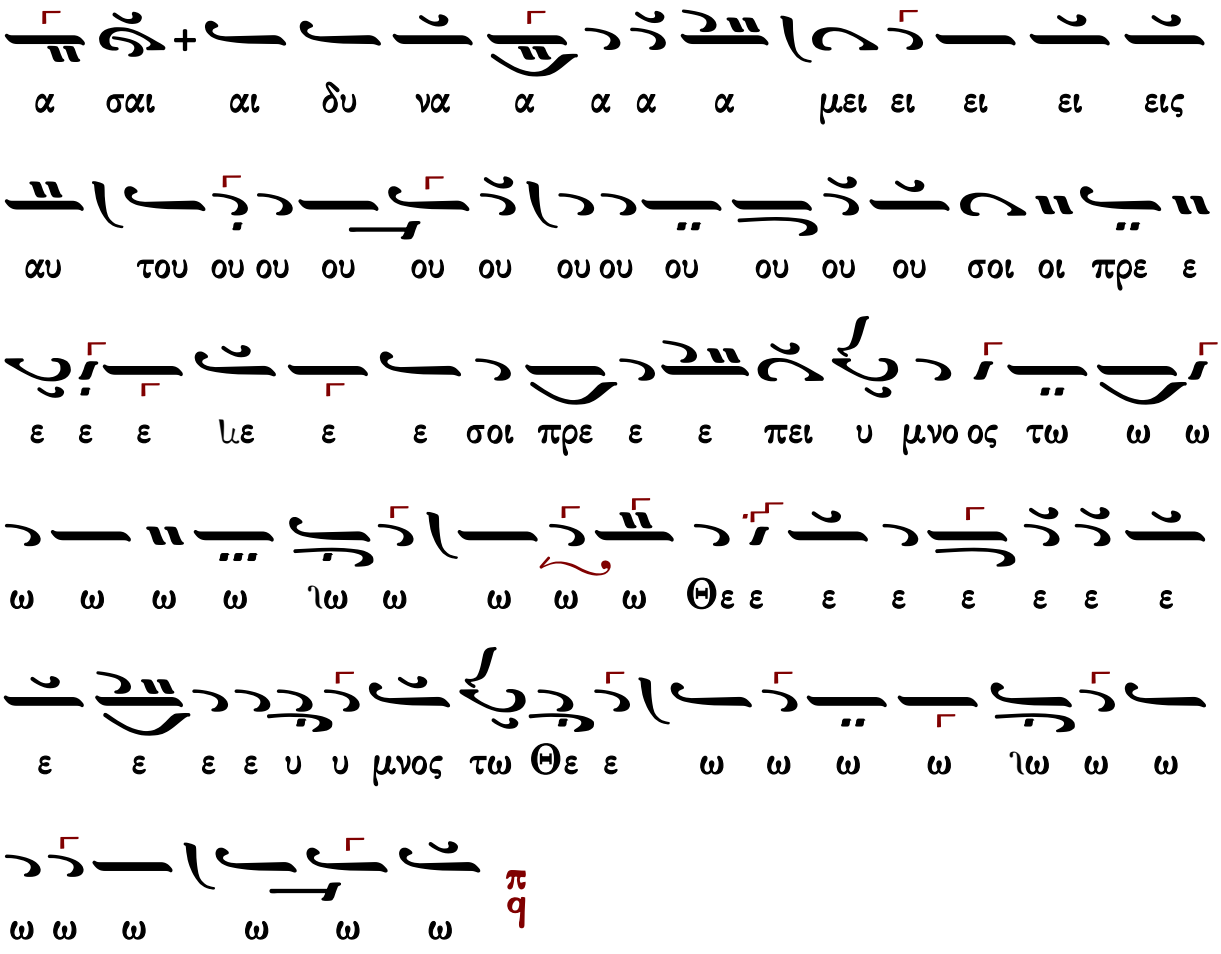

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

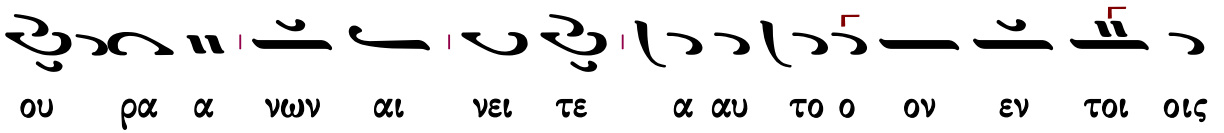

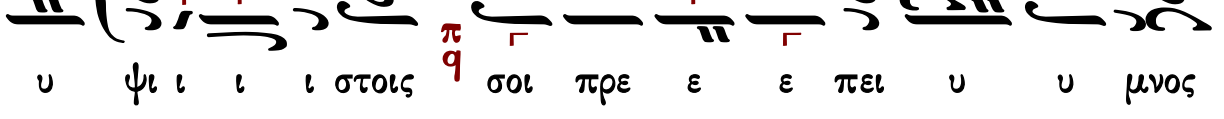

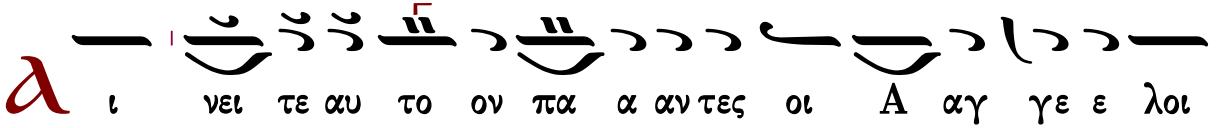

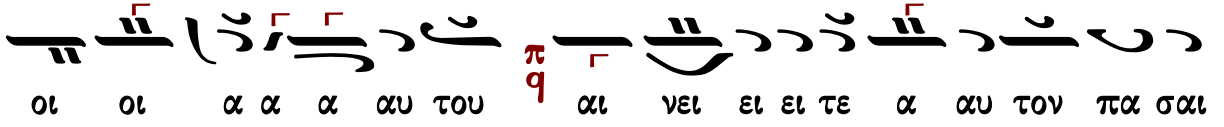

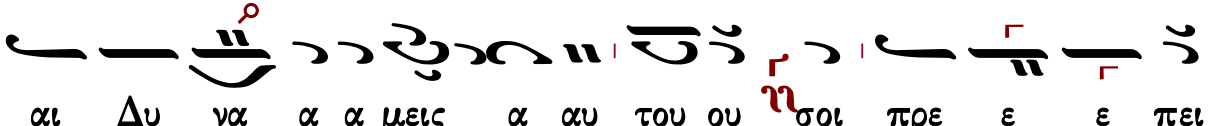

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος 𝄽 Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

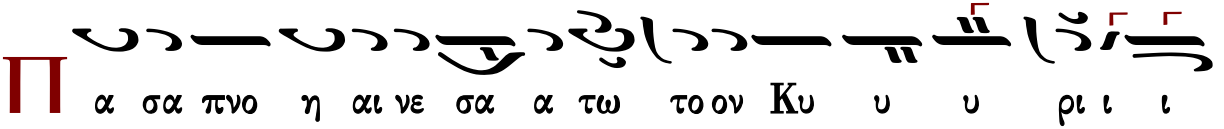

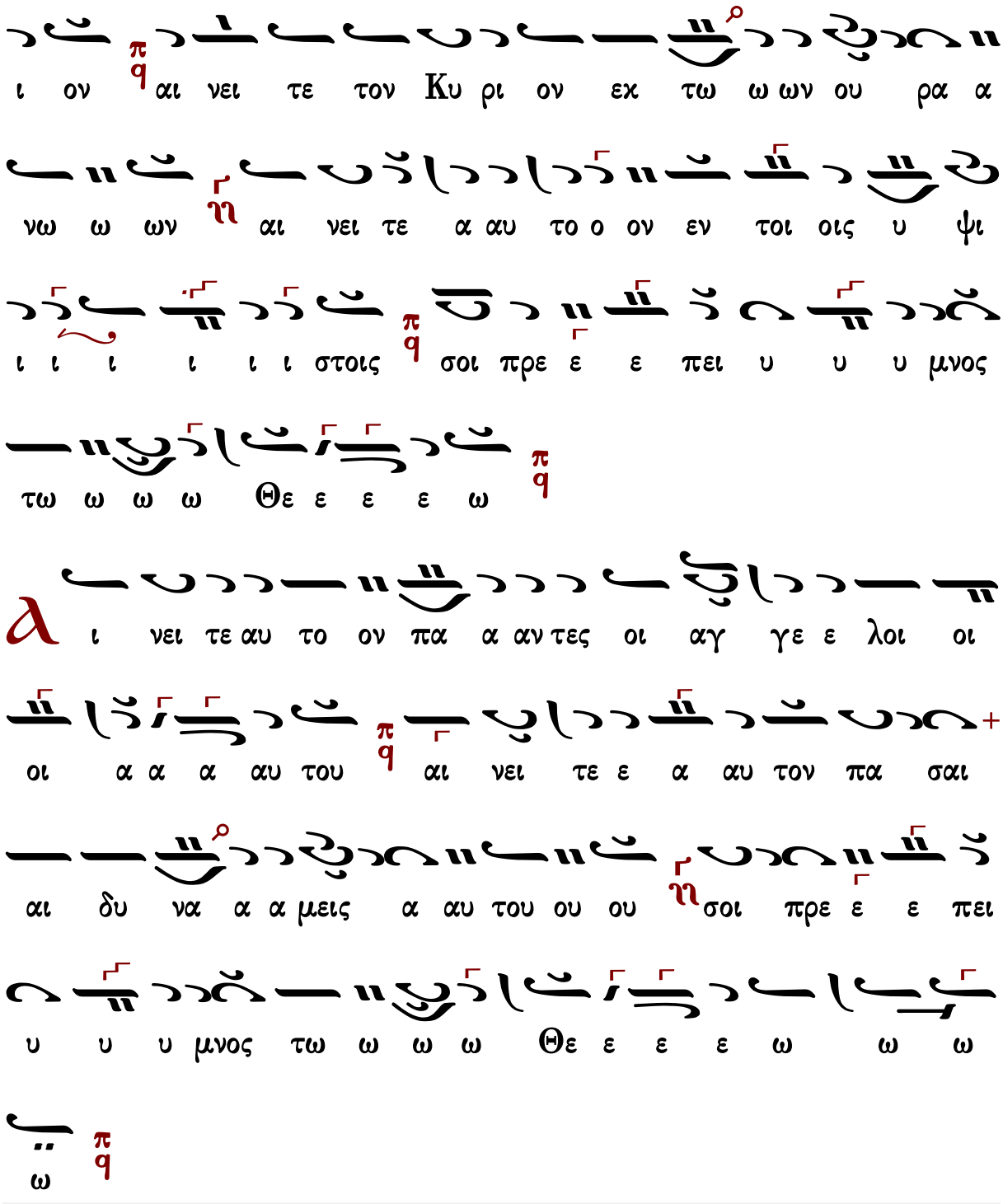
ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α
νω ω ων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι
ι ι ι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι οι
οι α α α αυ του αι νει τε ε α αυ τον πα σαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει
υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω
ω

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

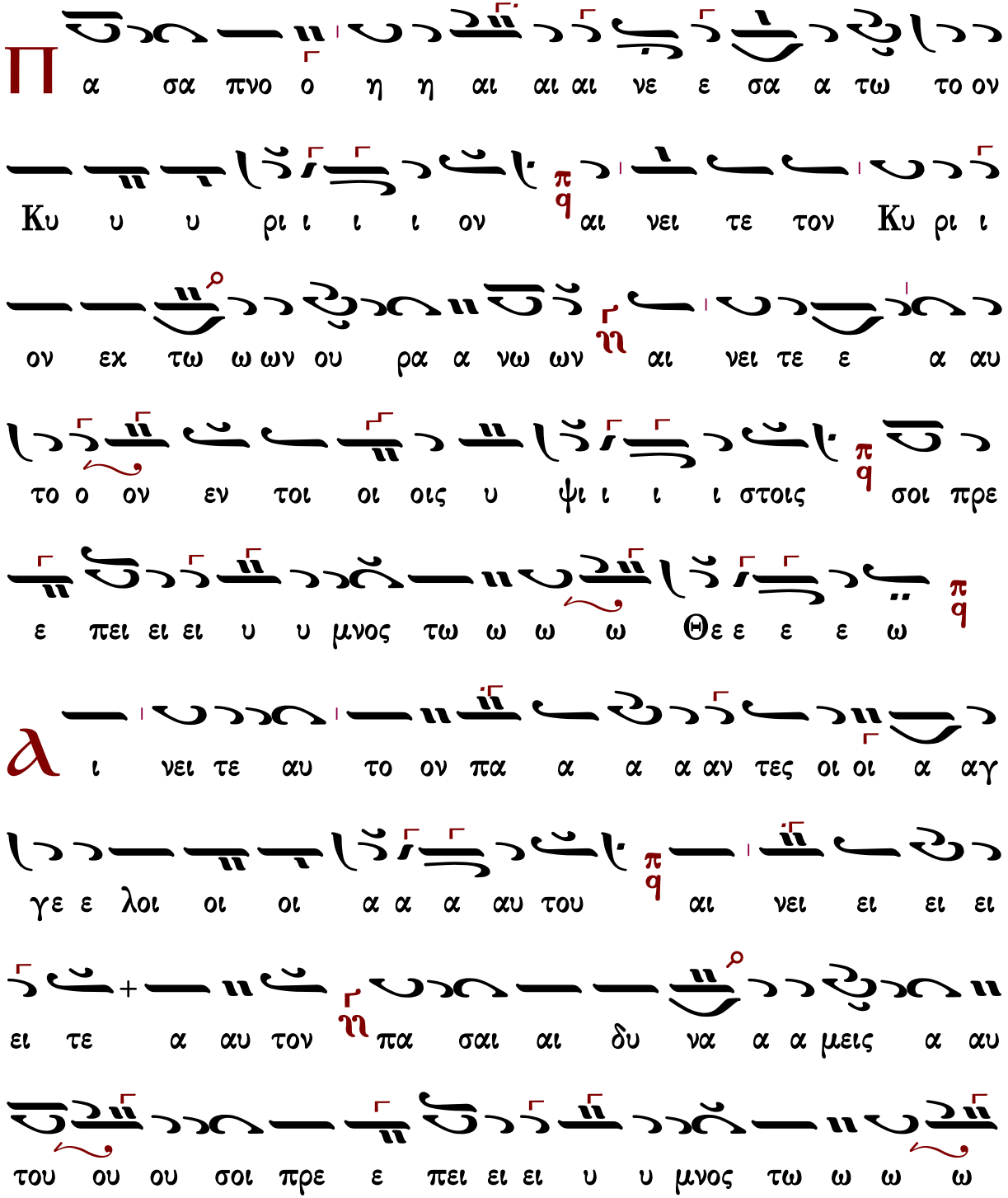

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

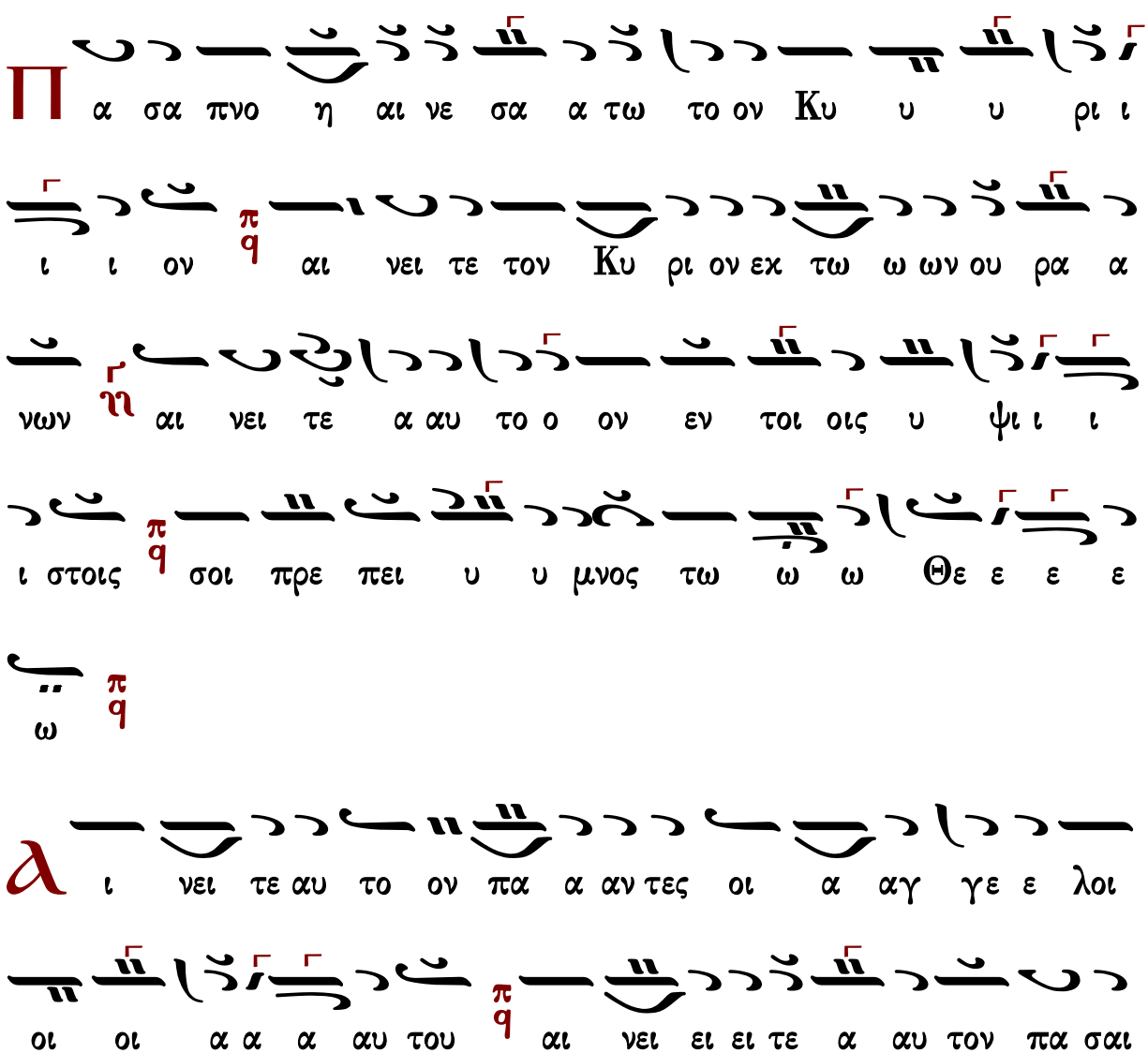

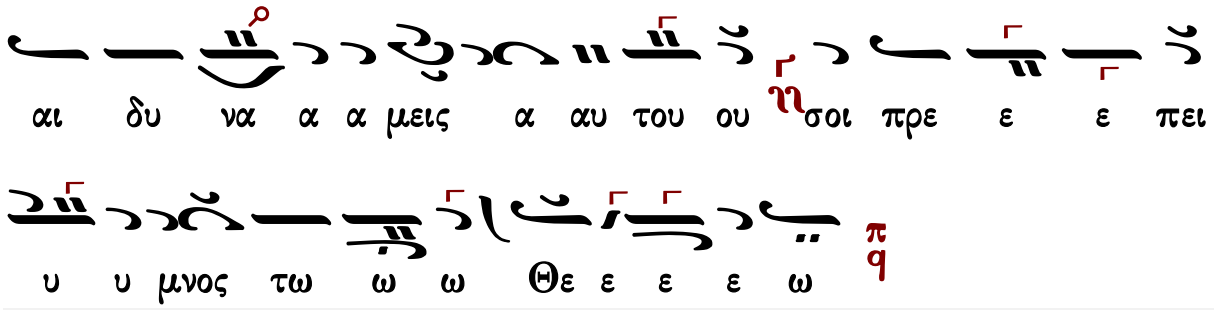

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

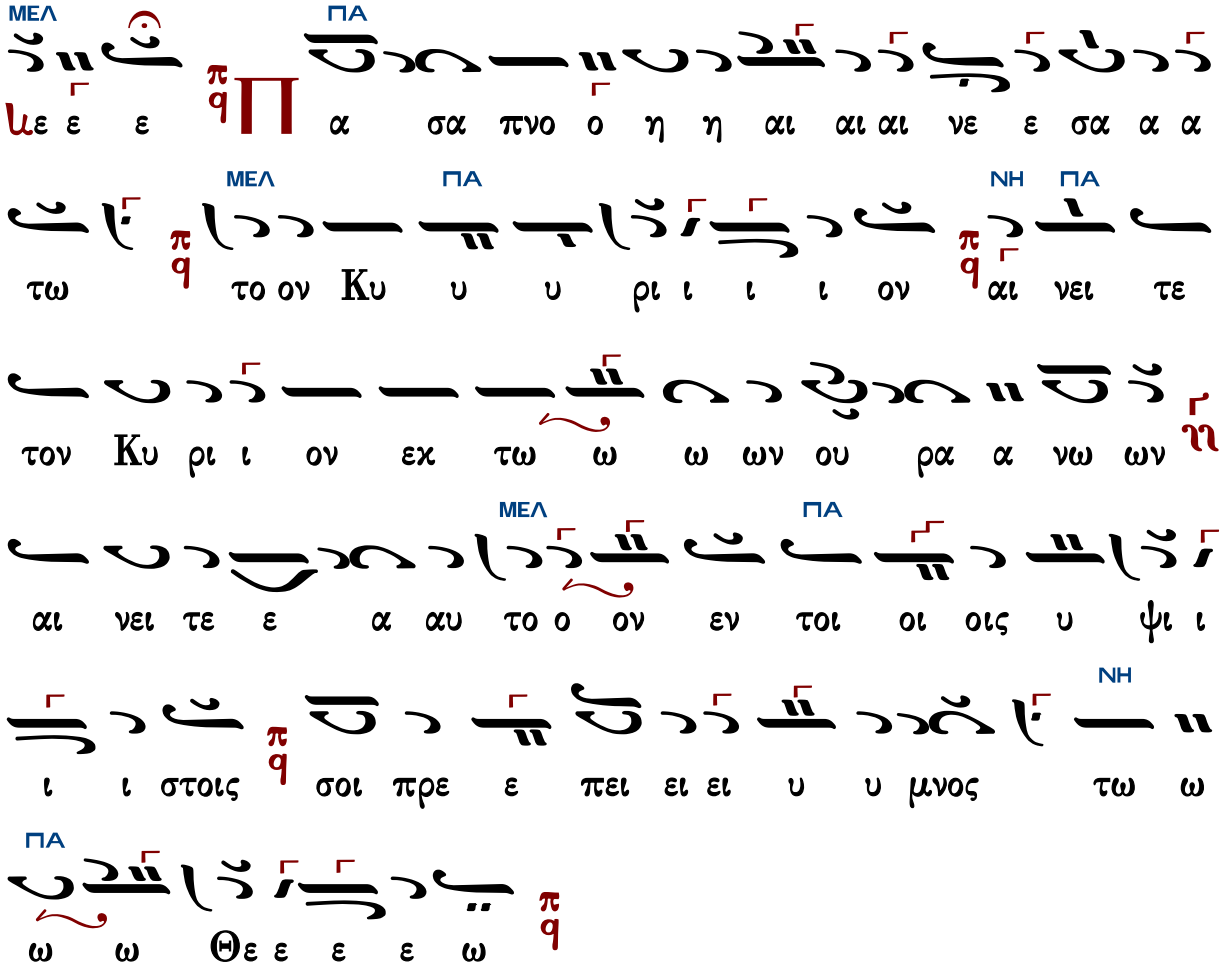

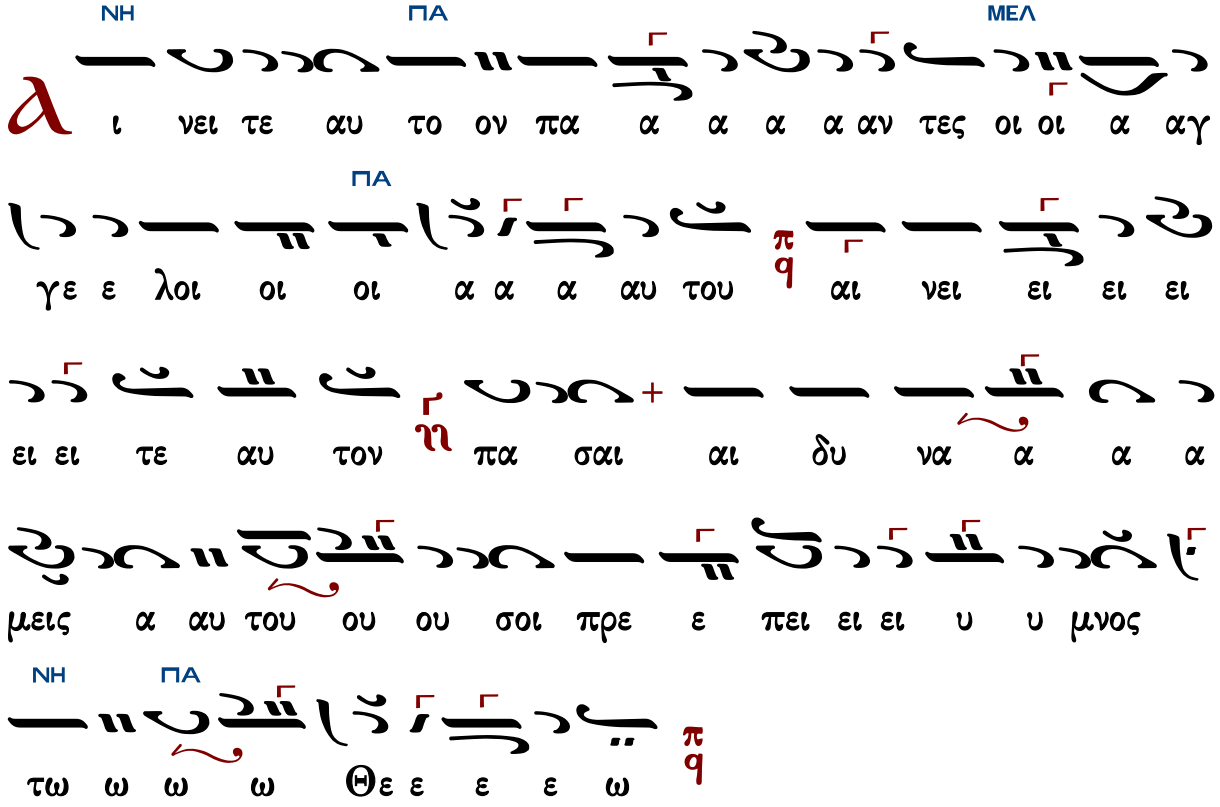

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος δ΄ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

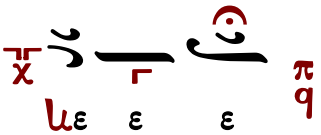

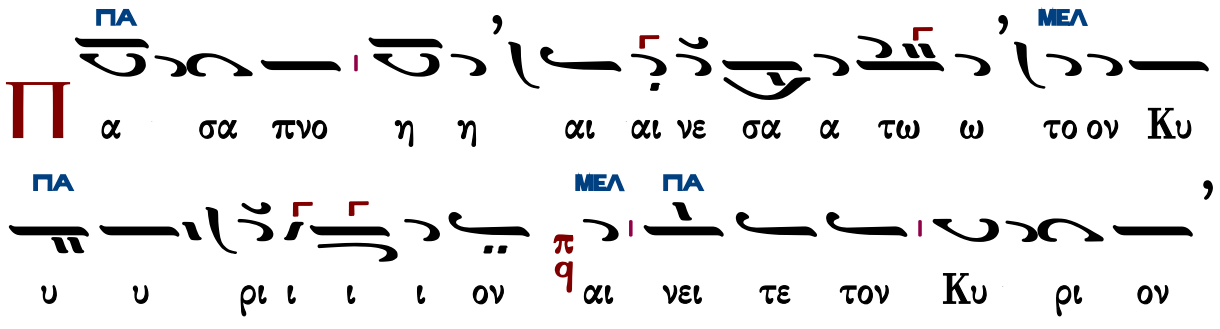

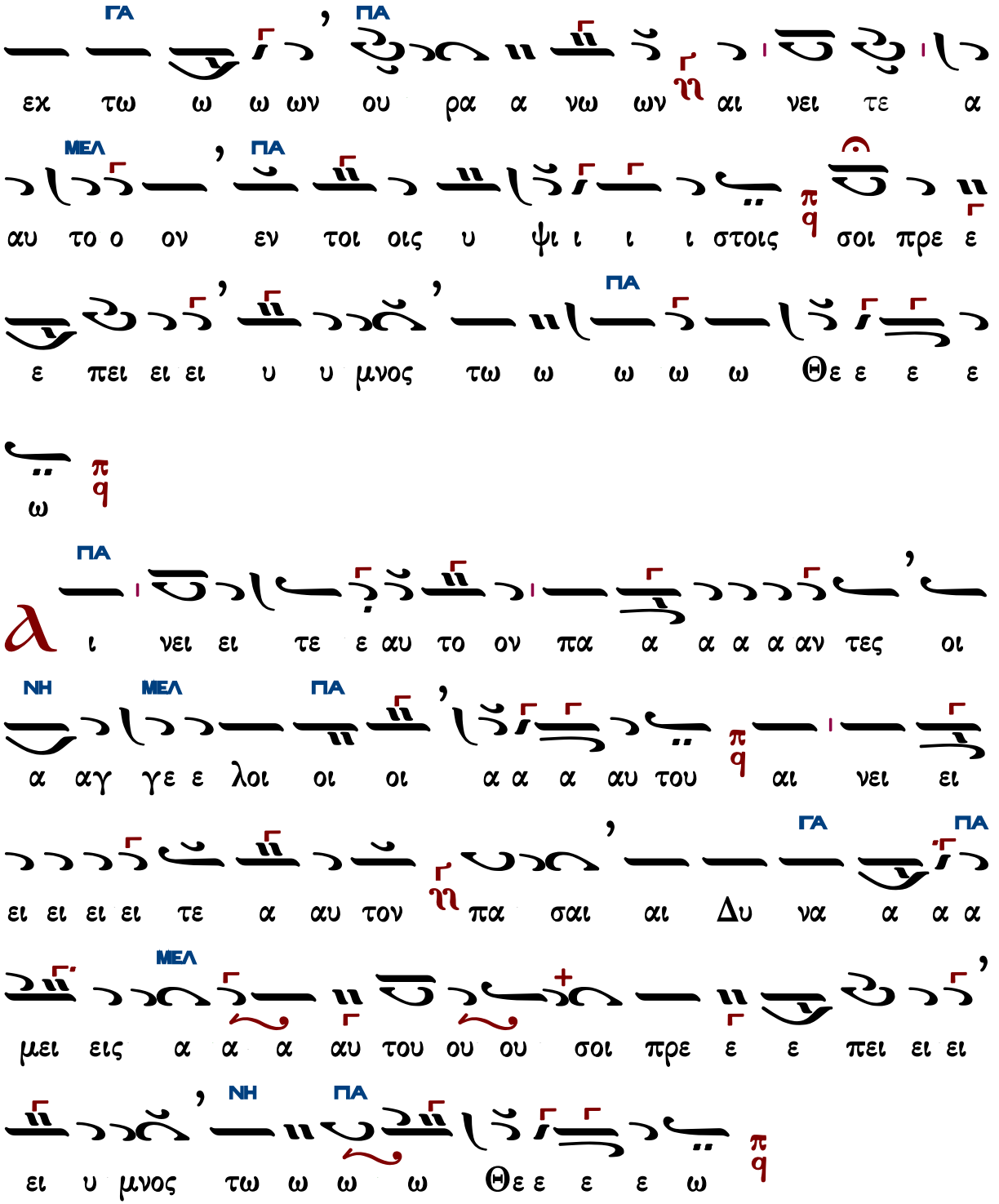
ΓΑ ΠΑ
εκ τω ω ω ων ου ρα α νω ων αι νει τε α
ΜΕΛ ΠΑ
αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε
ΠΑ
ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε
ω
ΠΑ
α ι νει ει τε ε αυ το ον πα α α α αν τες οι
ΝΗ ΜΕΛ ΠΑ
α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει
ΓΑ ΠΑ
ει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι Δυ να α α α
ΜΕΛ
μει εις α α α αυ του ου ου σοι πρε ε ε πει ει ει
ΝΗ ΠΑ
ει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

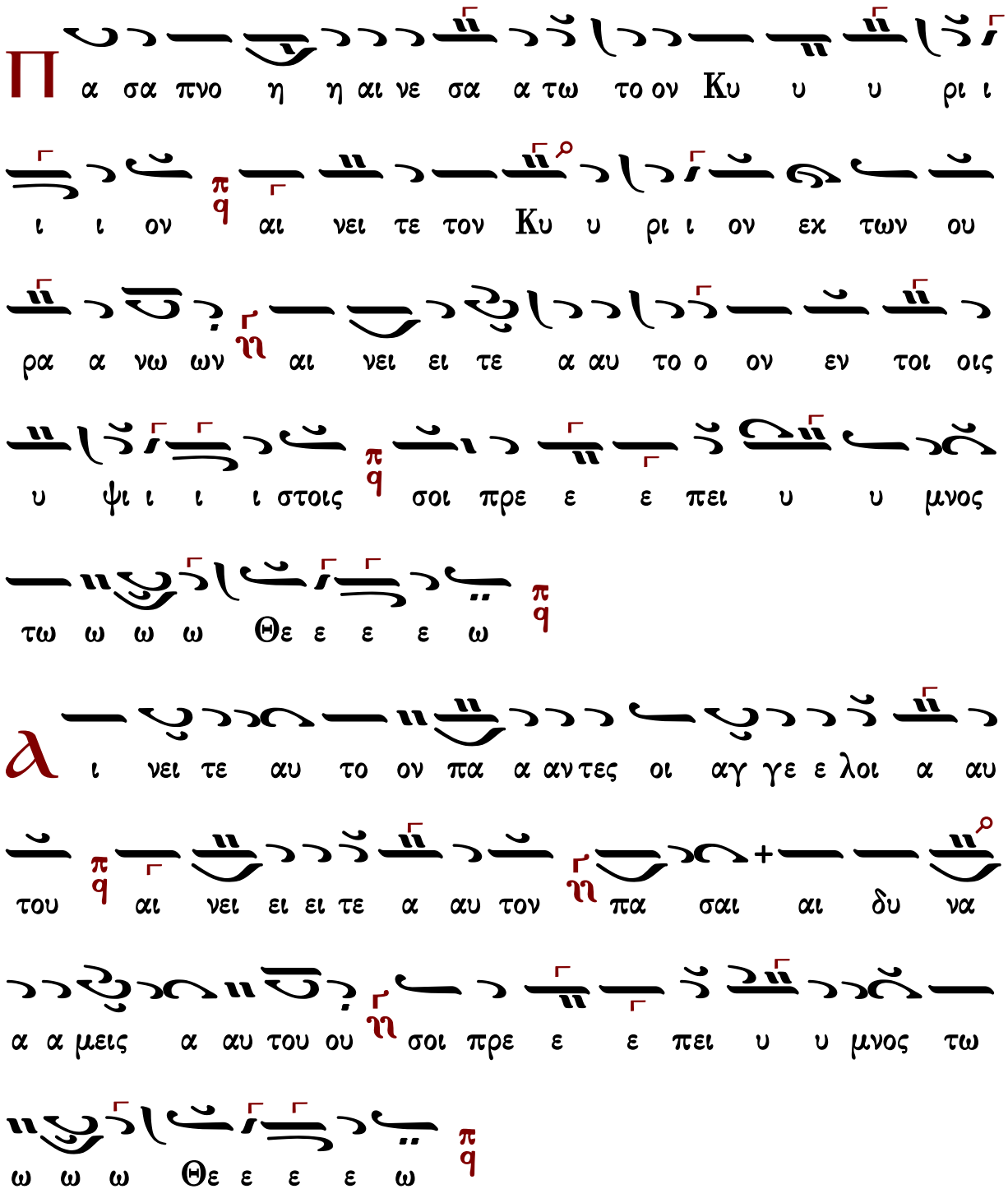

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος 4 Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.25*

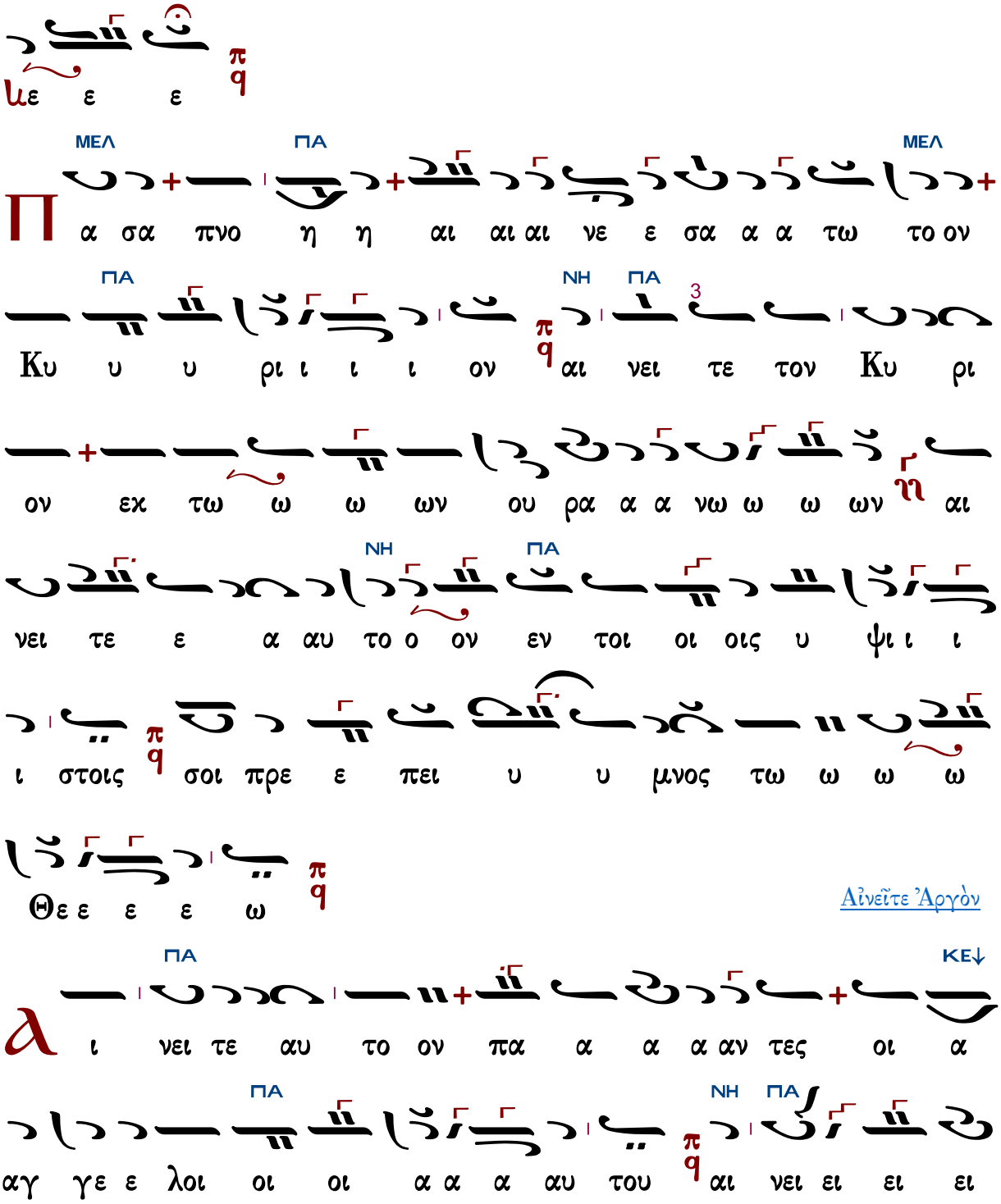

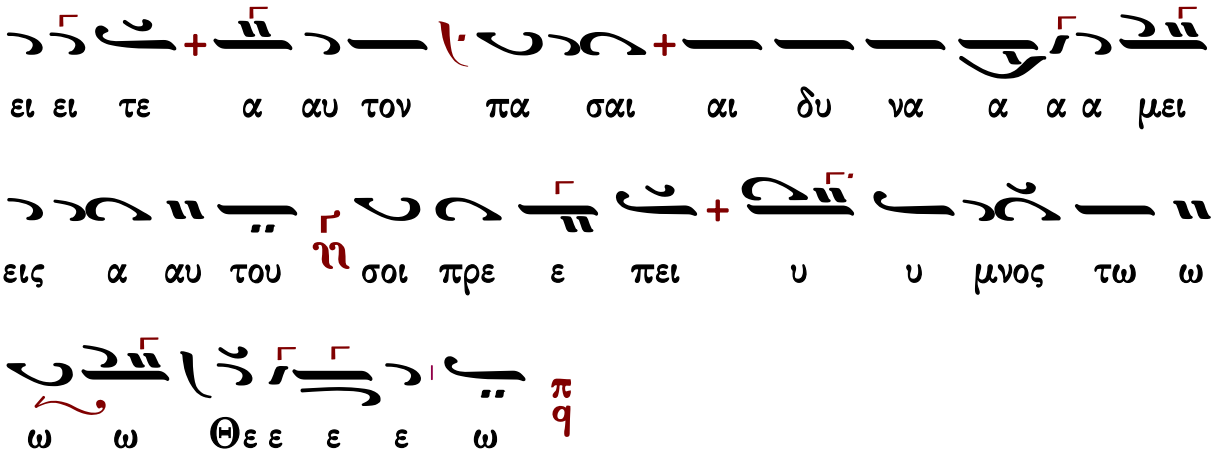

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.27*

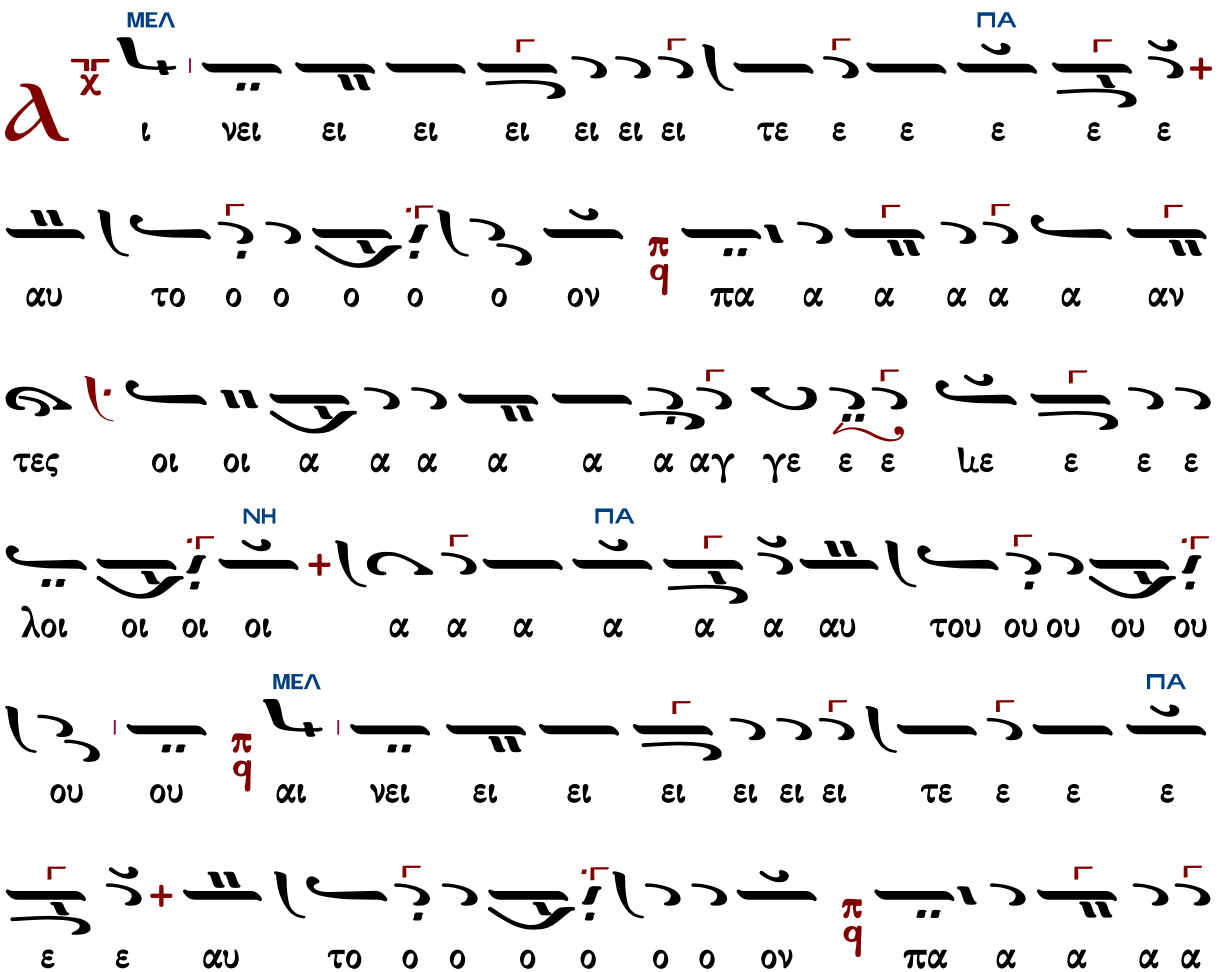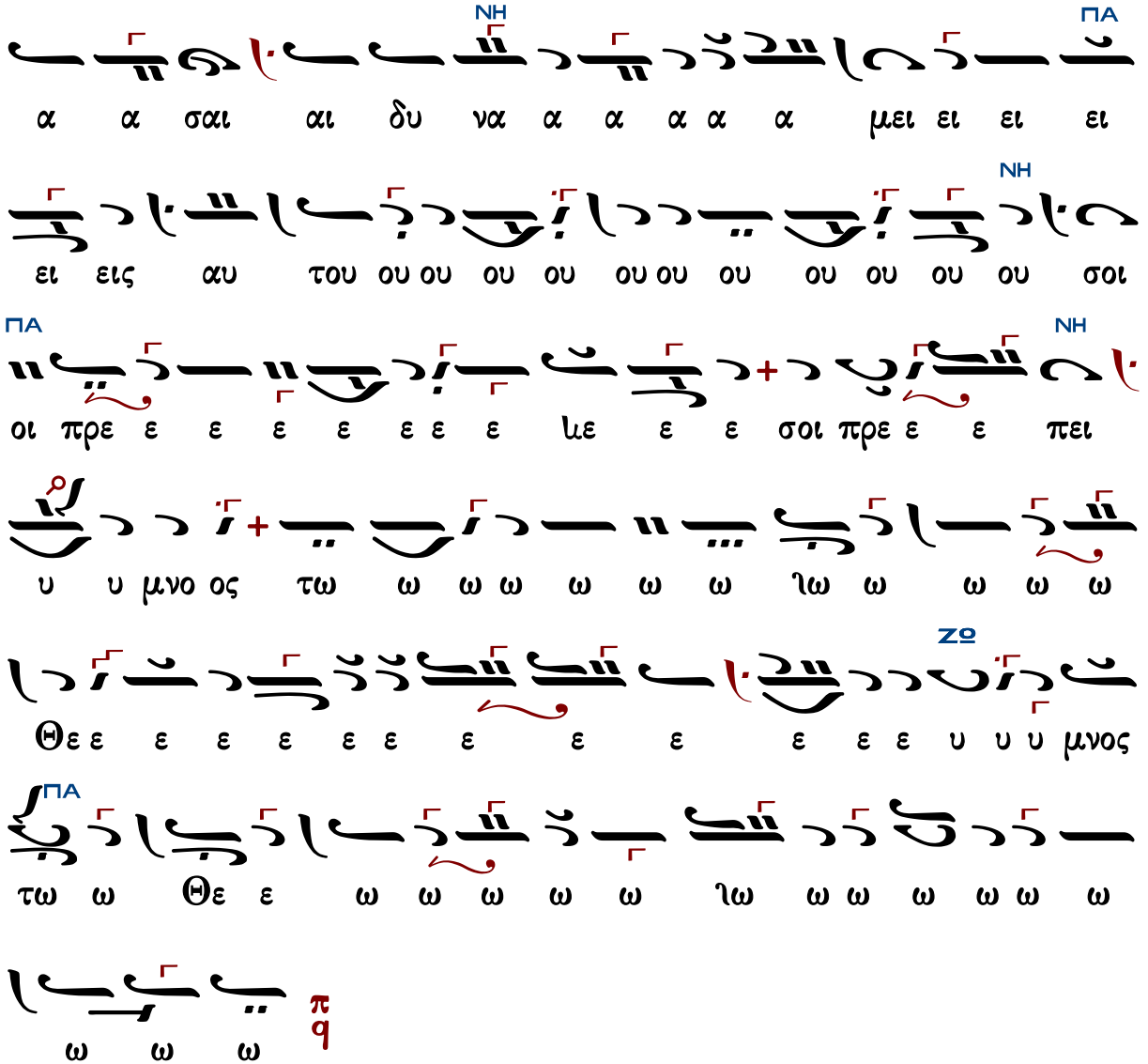

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

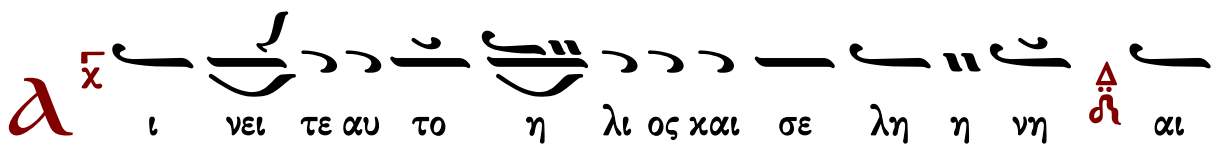

νει ει τε αυτον πα ανταται α στρα και το φως
ι νει ει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων
και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσταγμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

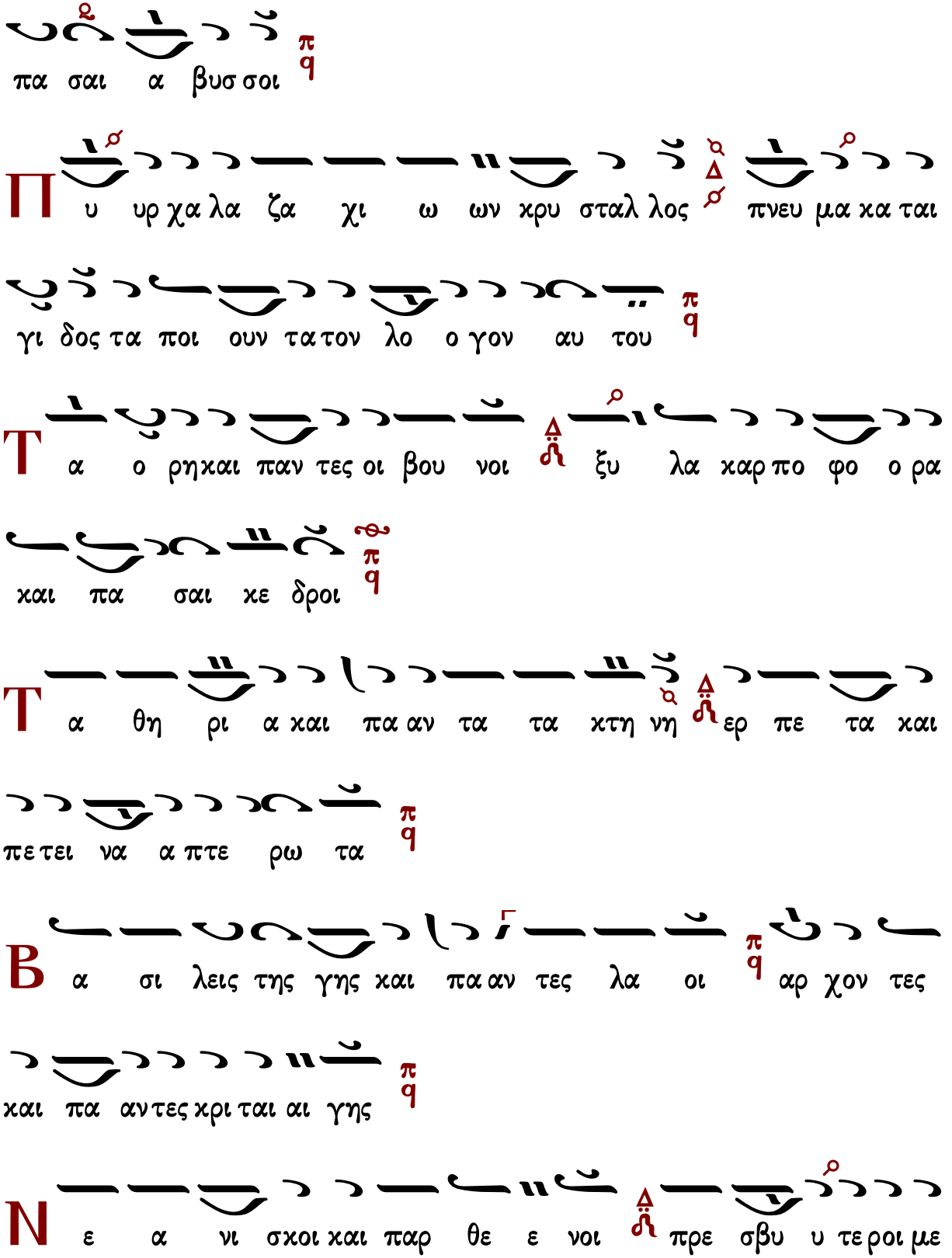
πα σαι α βυσ σοι
Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τ α ο ρηκαι παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

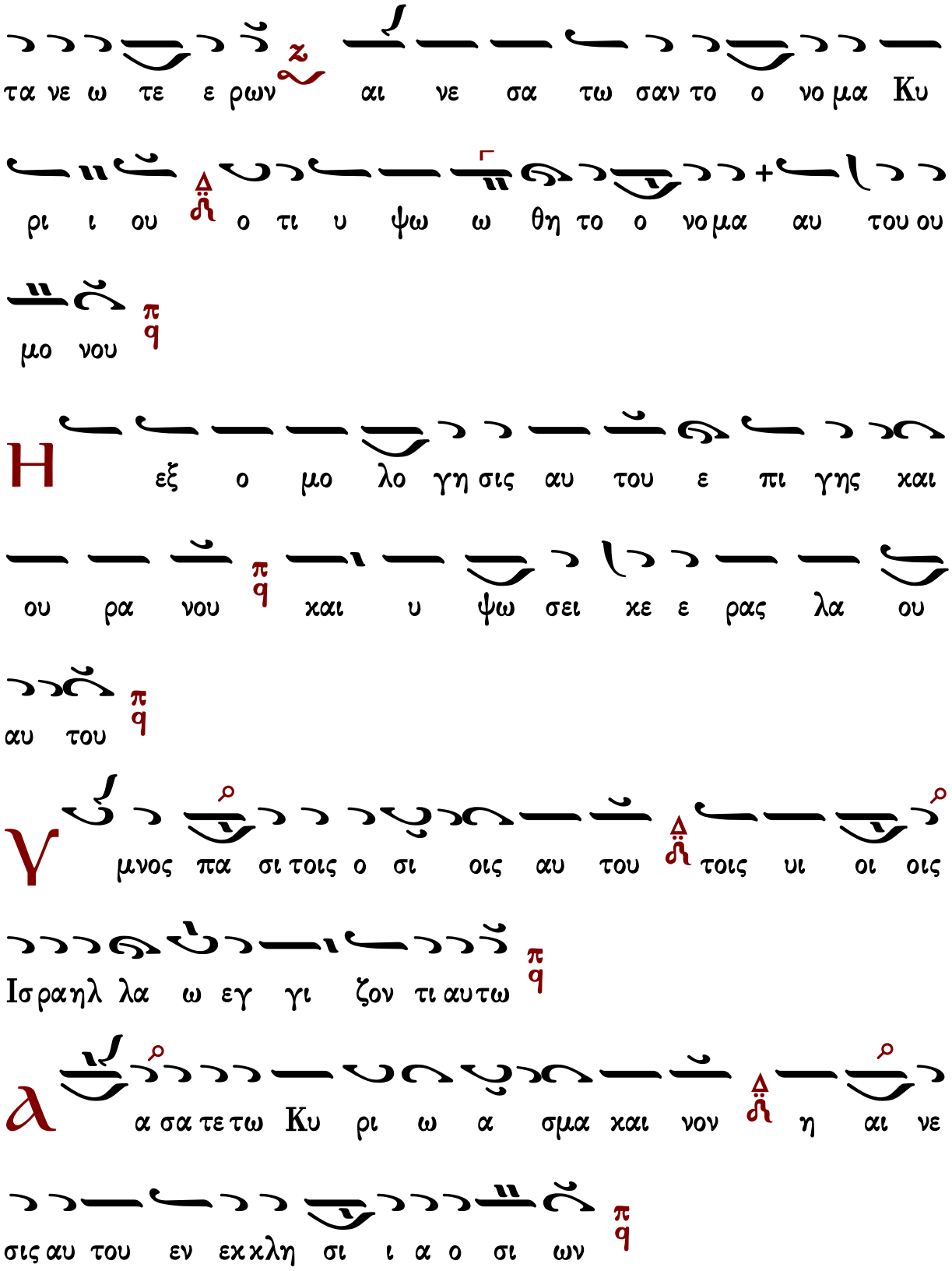
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

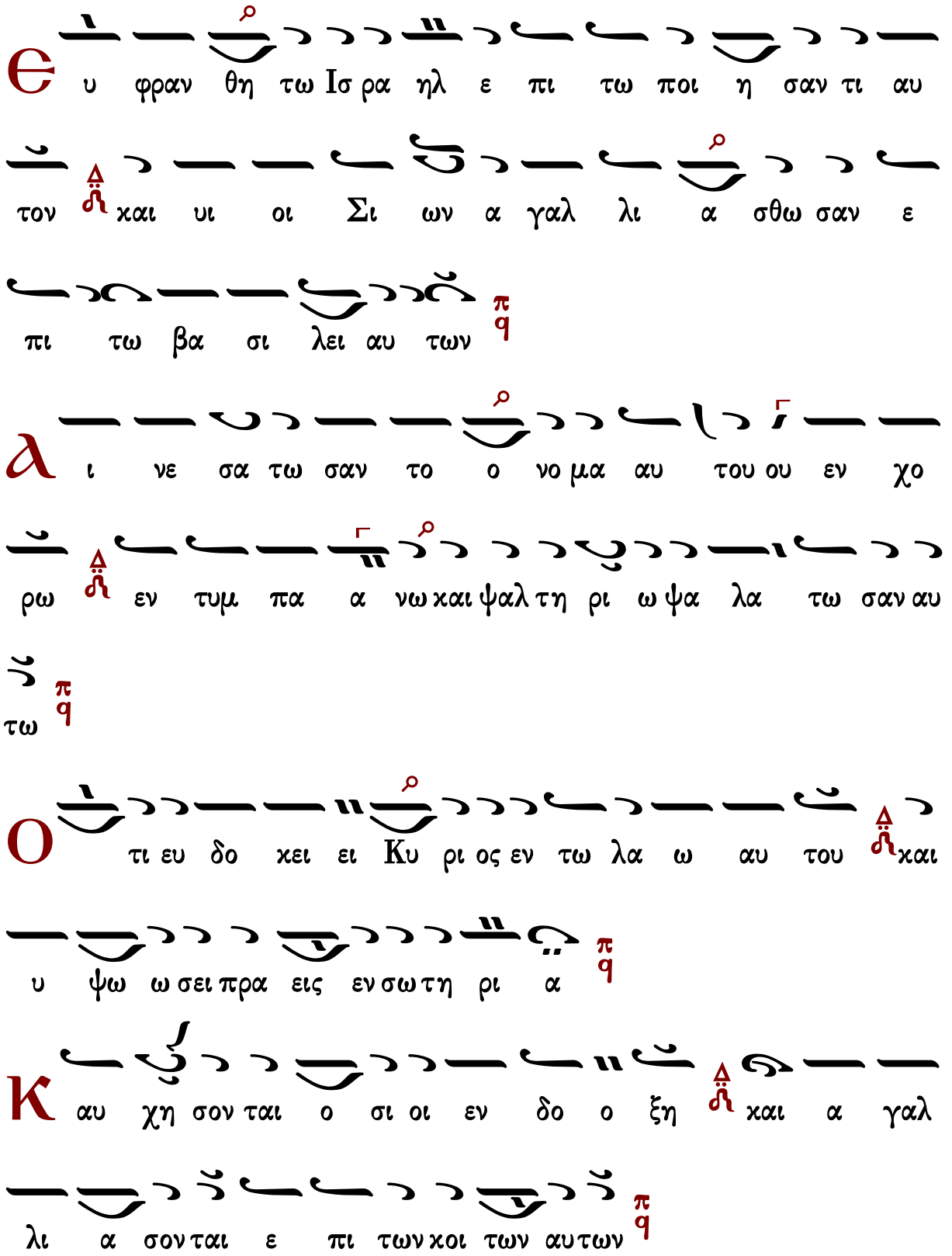
Ϲ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον χαι υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω χαι ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του χαι
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη χαι α γαλ
λι α σον ται ε πι των χοι των αυτων

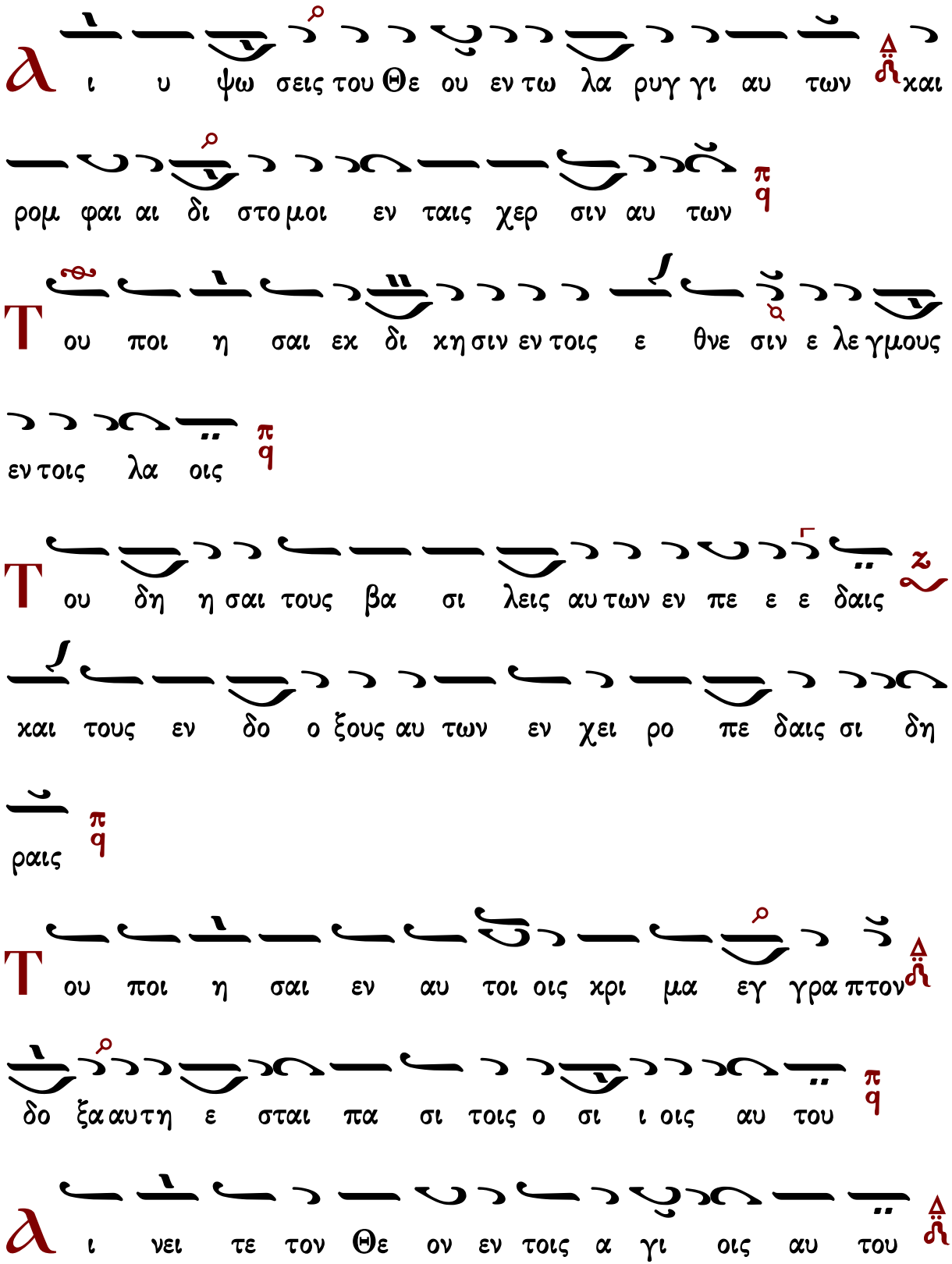
Αλ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Του ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Αλ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

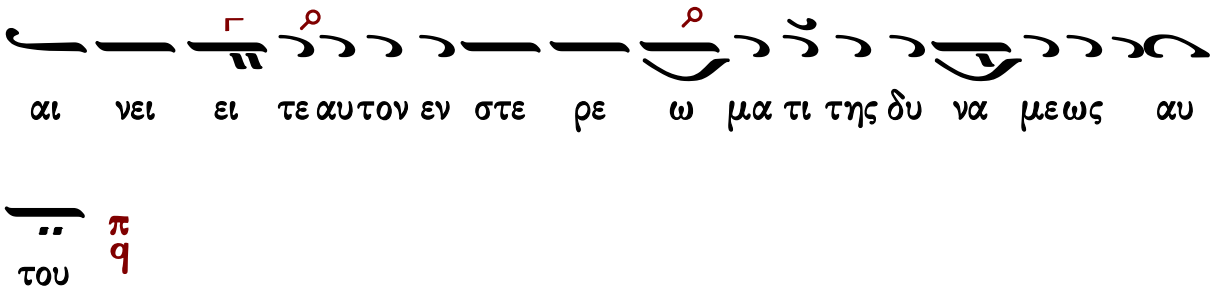

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.307*

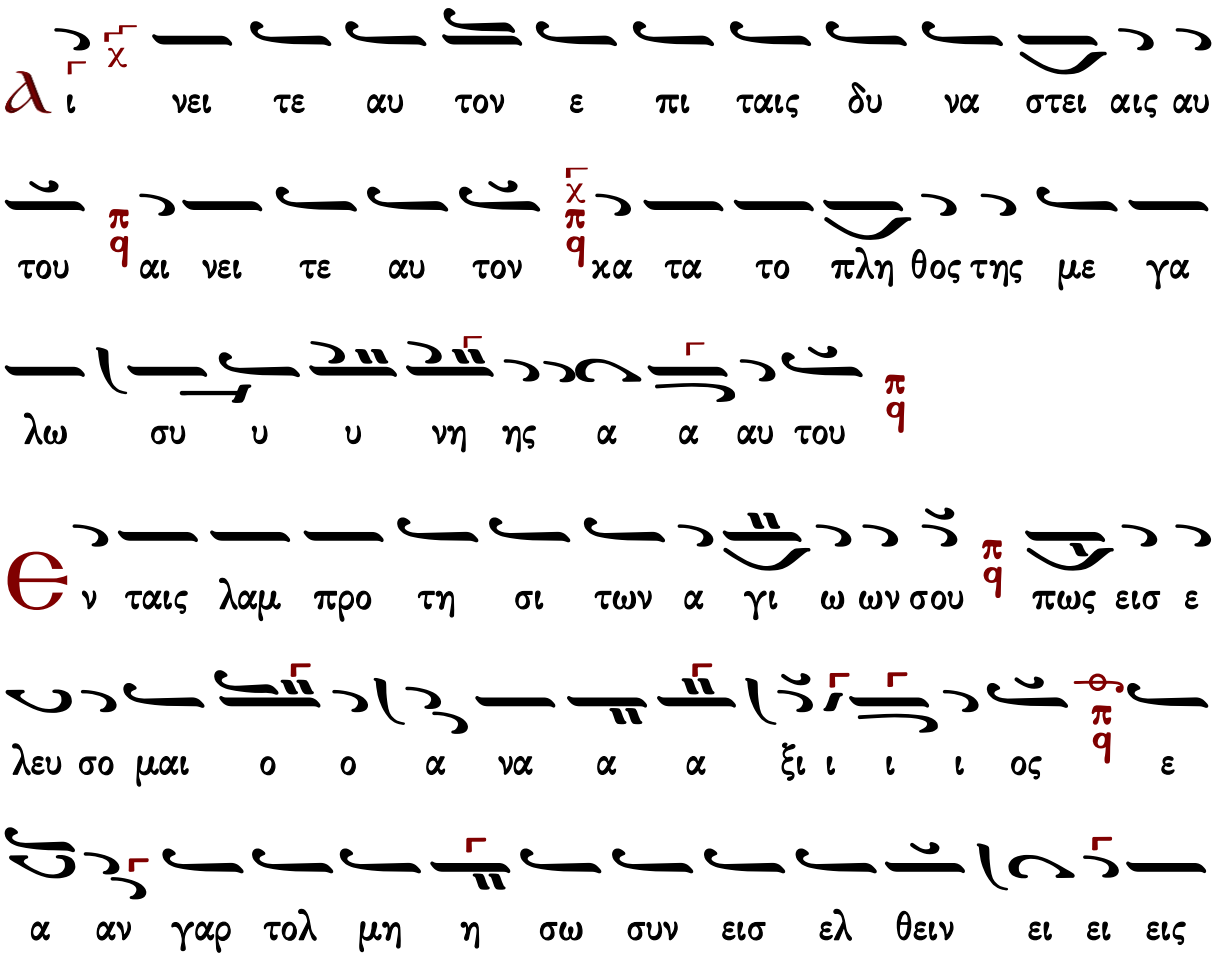

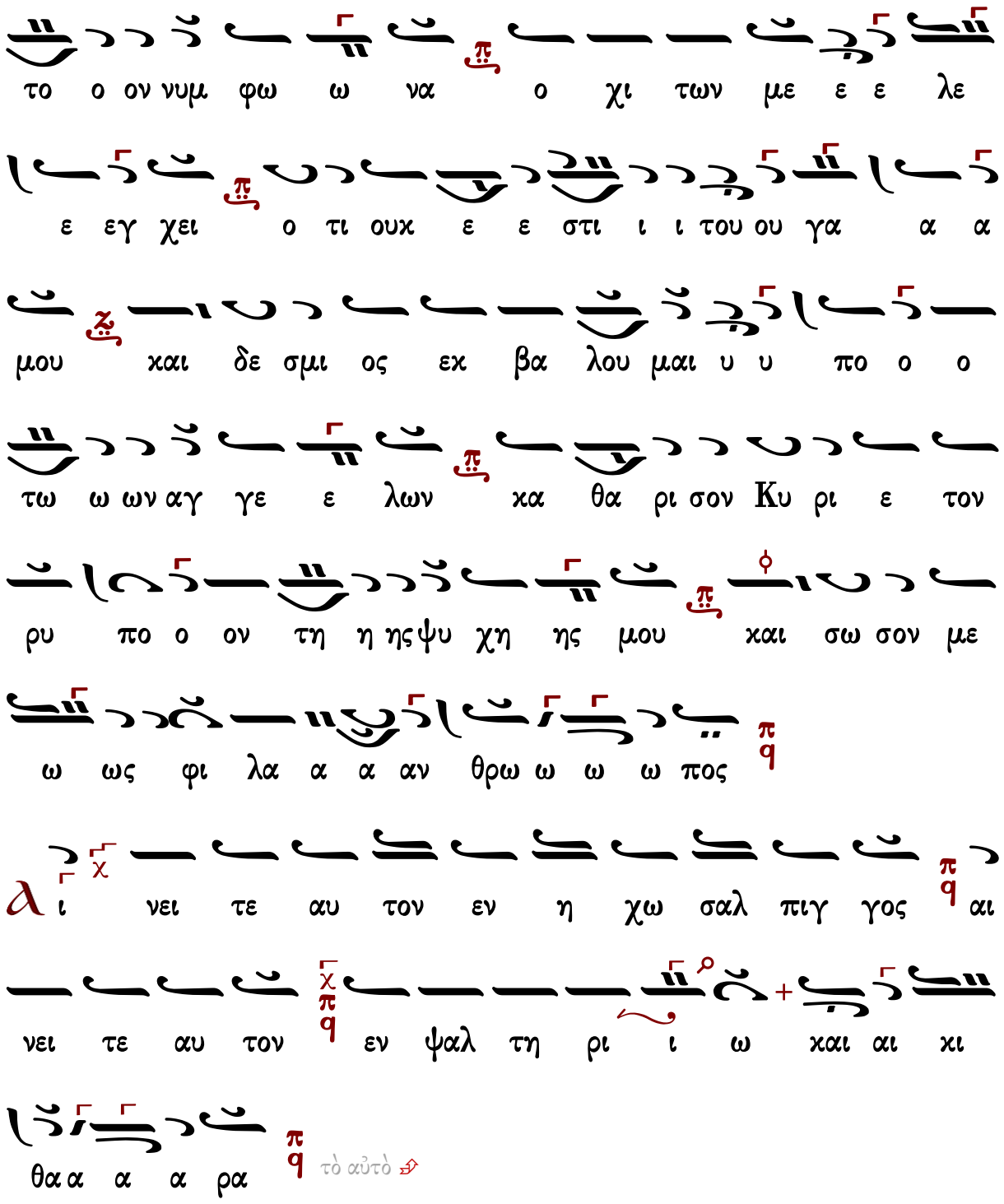

τὸ αὐτὸ

χορὸς α′

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

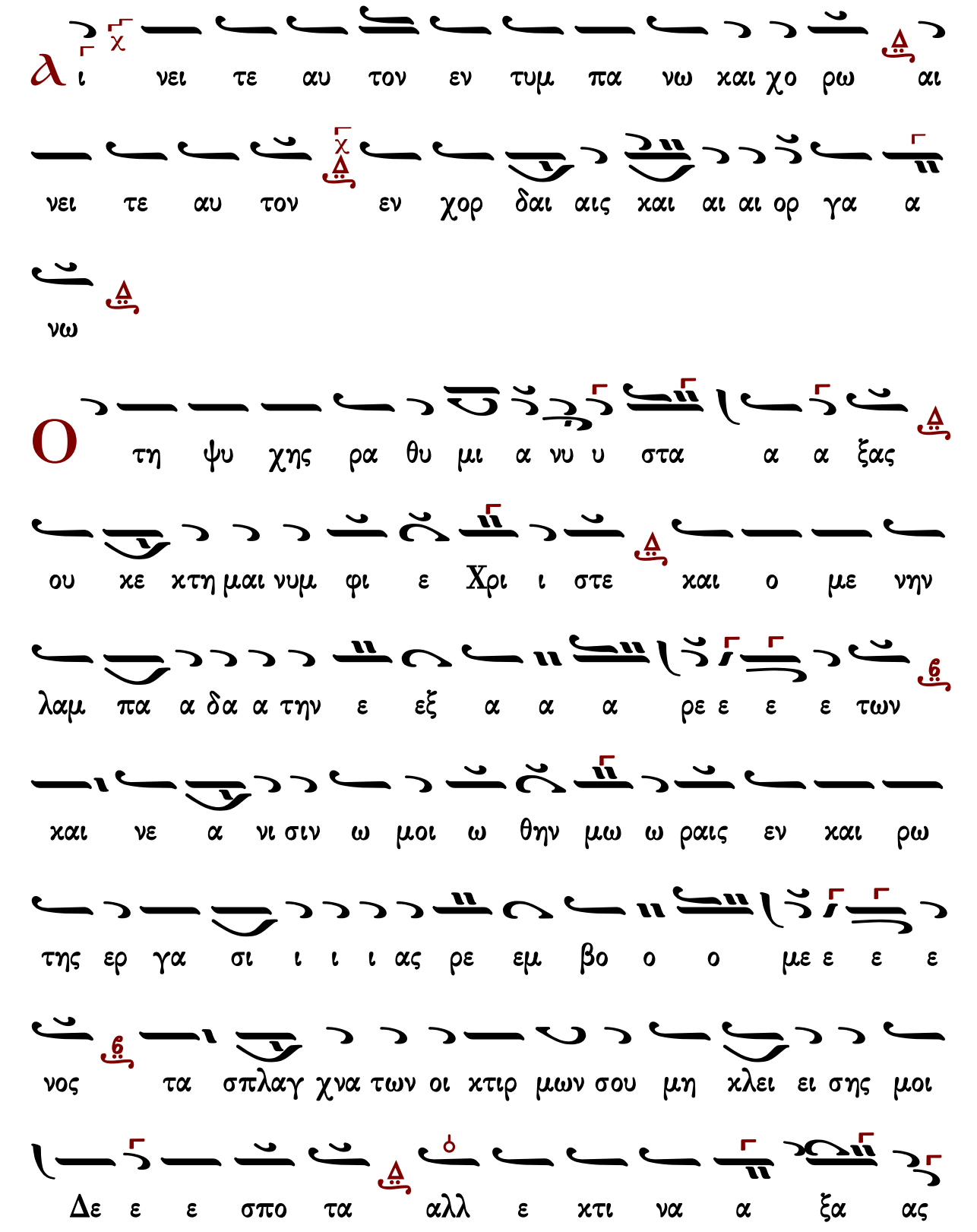
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α
νω
Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας
ου κε κτη μαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην
λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των
και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω
της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε
νος τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι
Δε ε ε σπο τα αλλ ε κτι να α ξα ας

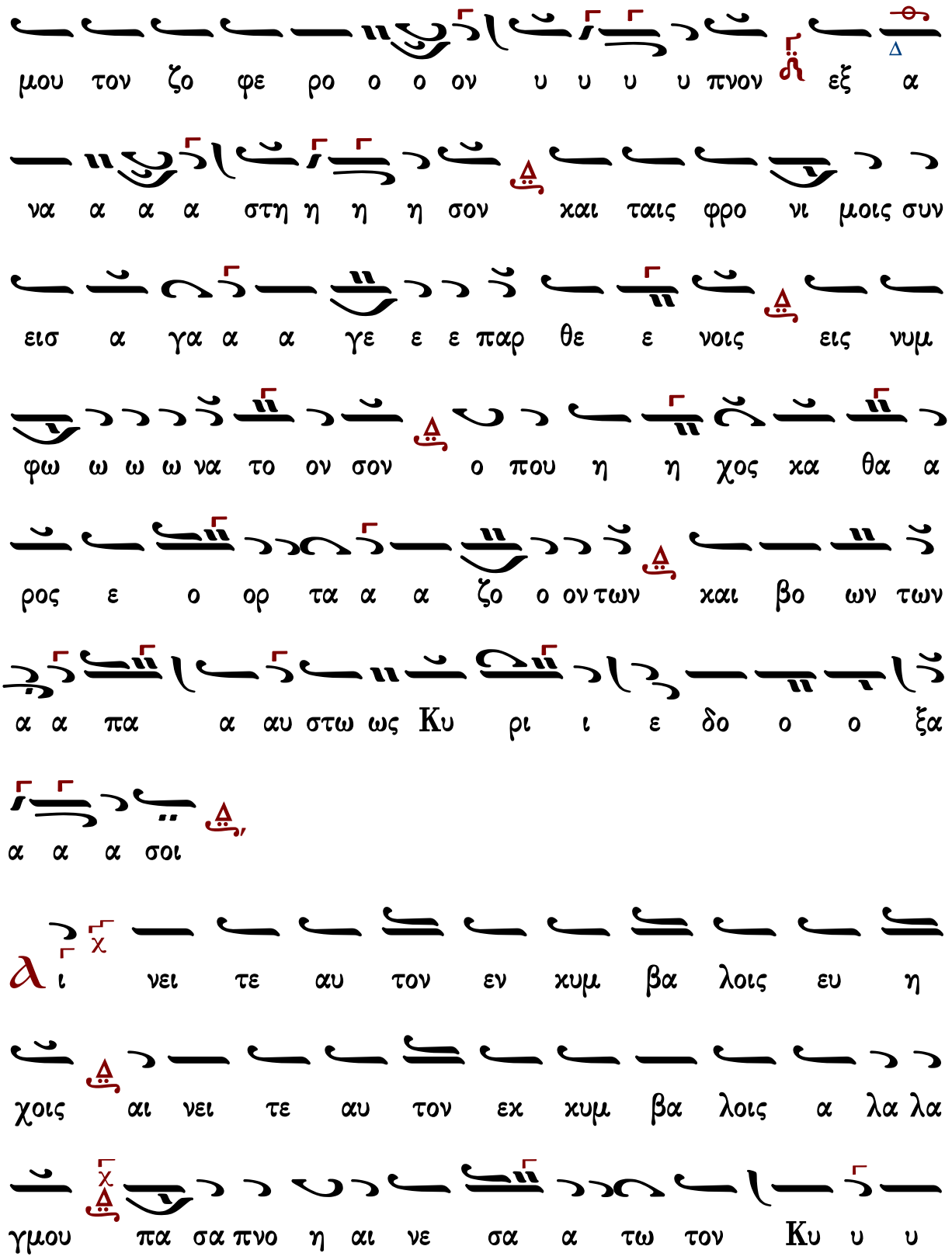
μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α
να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν
εισ α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ
φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα α
ρος ε ο ορ τα α α ζο ο ον των και βο ων των
α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα
α α α σοι
λι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

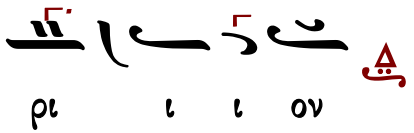

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.309*

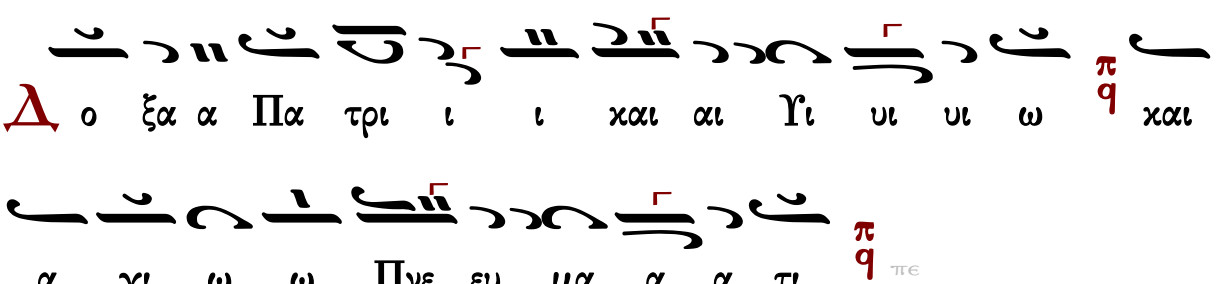

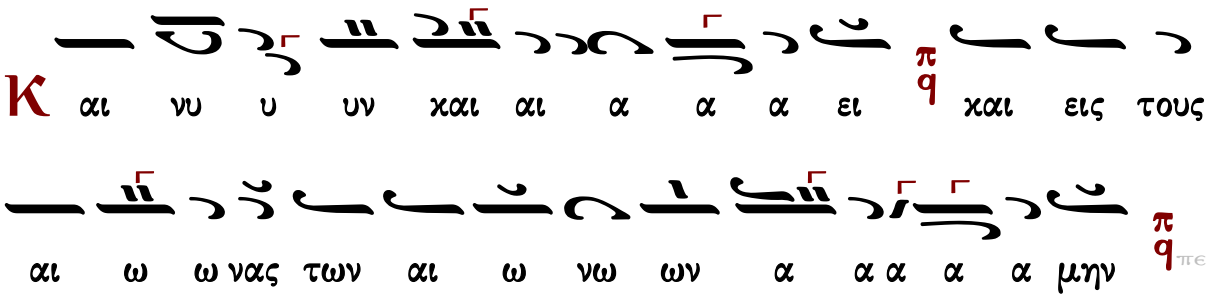

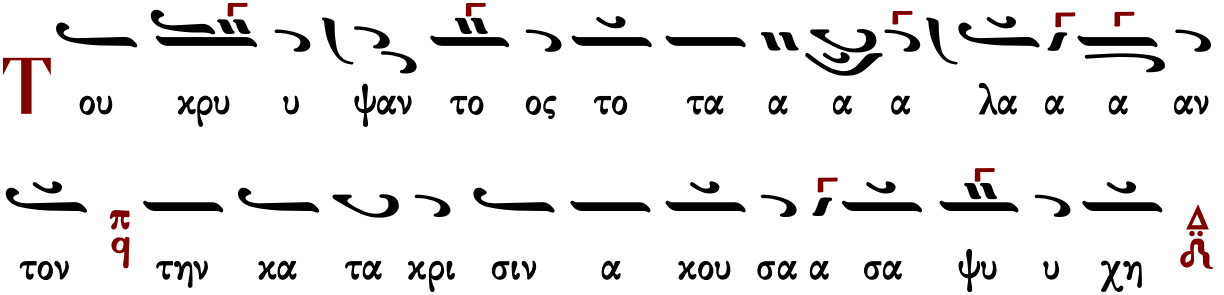

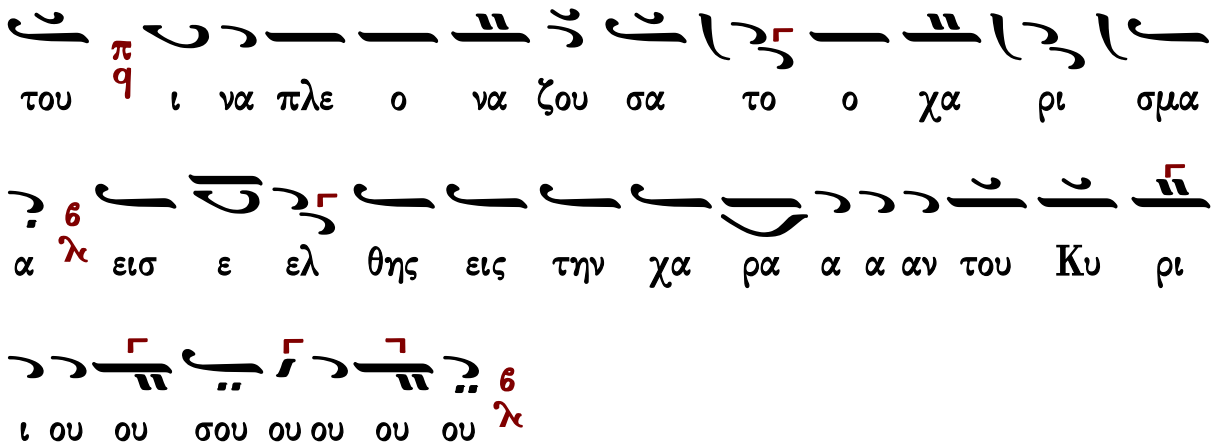

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. δ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

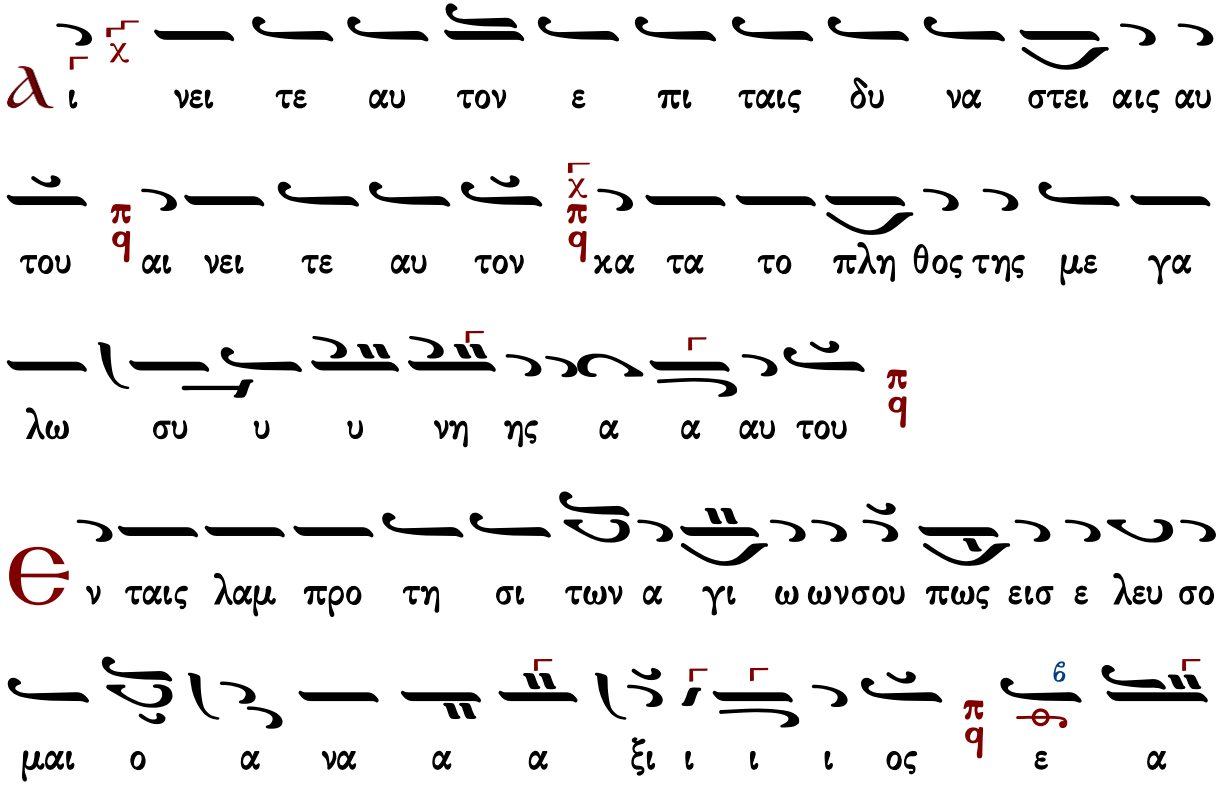

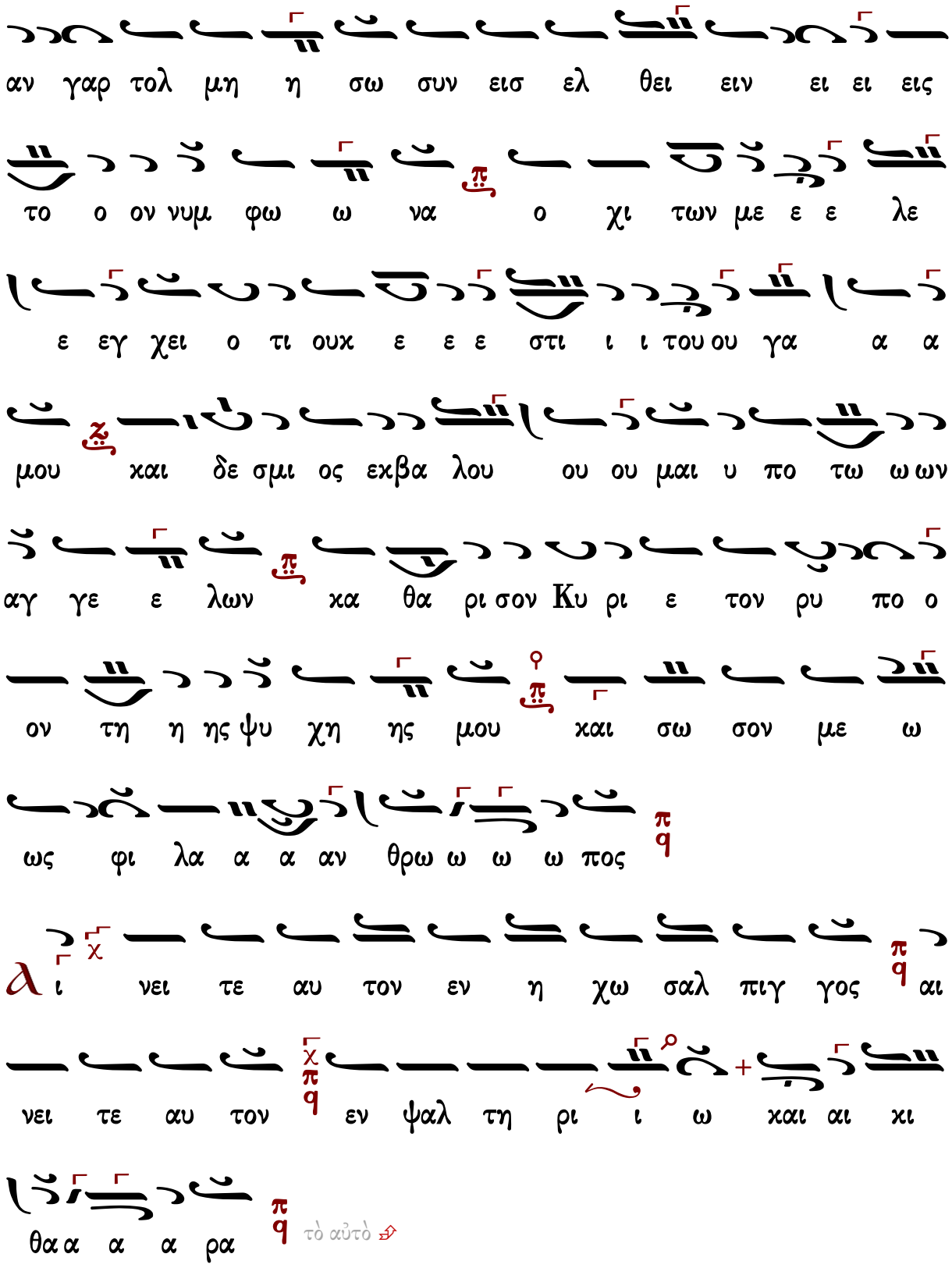
αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις
το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε
ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α
μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ω ων
αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο
ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω
ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι
θα α α α ρα

τὸ αὐτὸ

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#
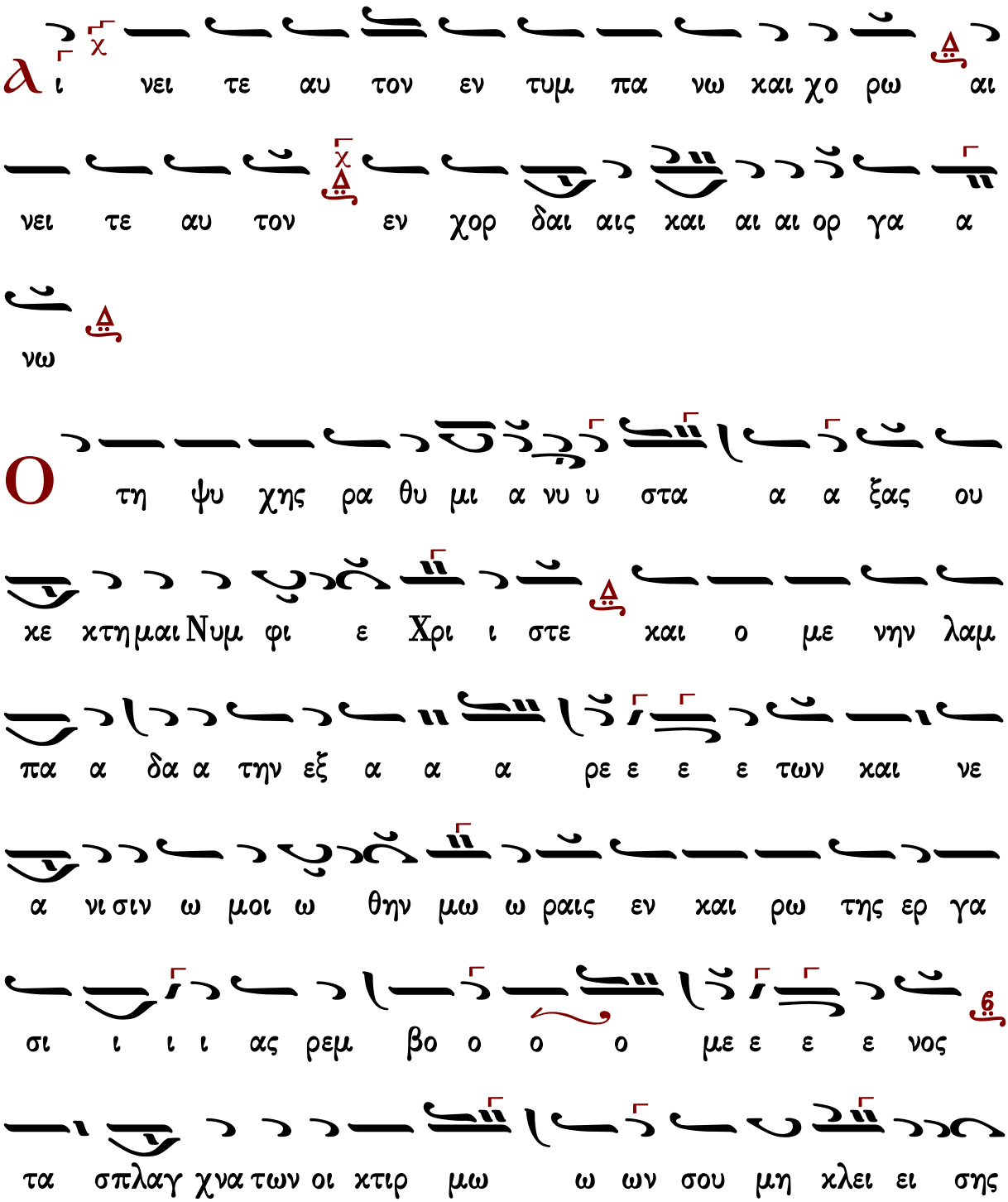
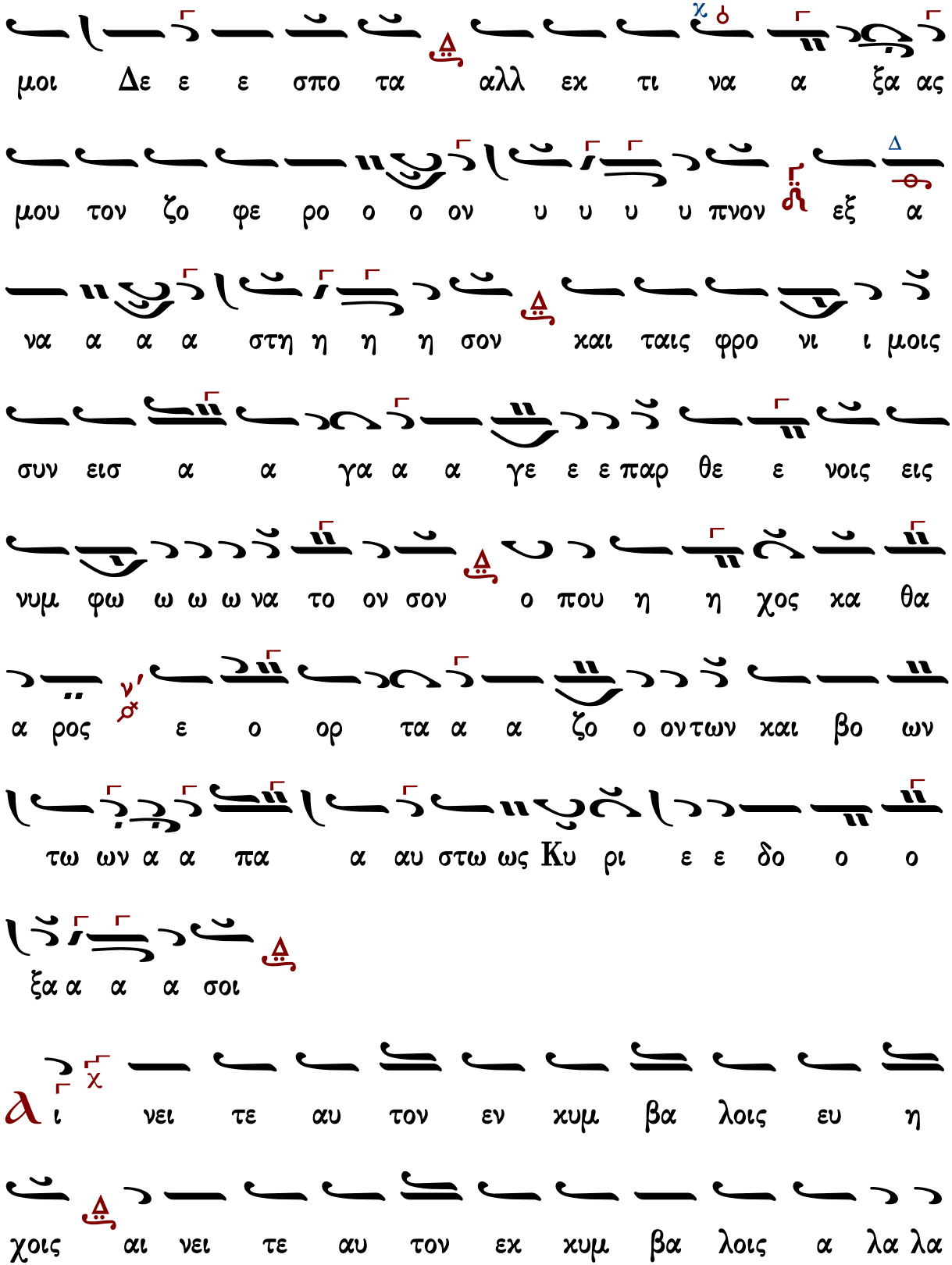
μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας
μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α
να α α α στη η η η σον χαι ταις φρο νι ι μοις
συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις
νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα
α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων χαι βο ων
τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο
ξα α α α σοι
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

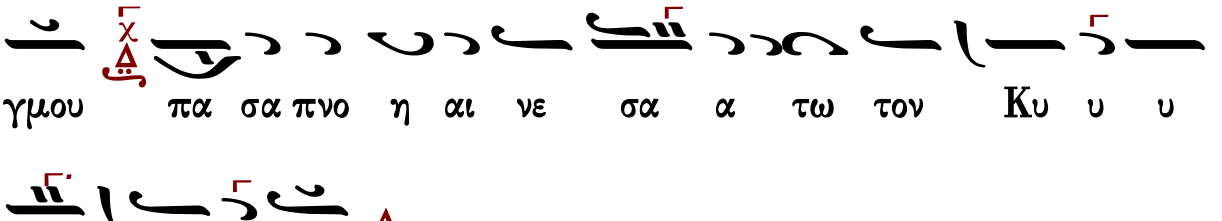

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

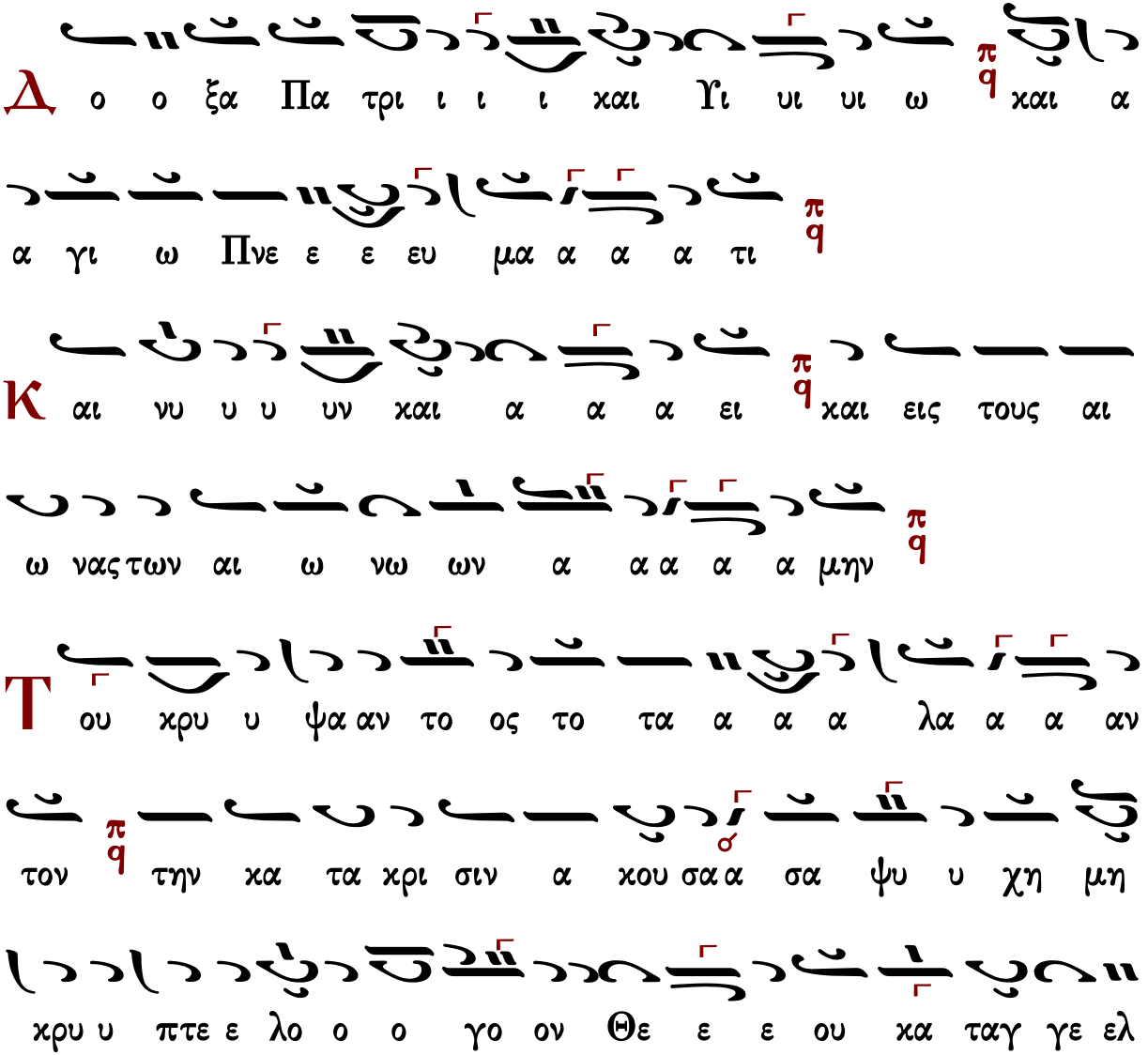

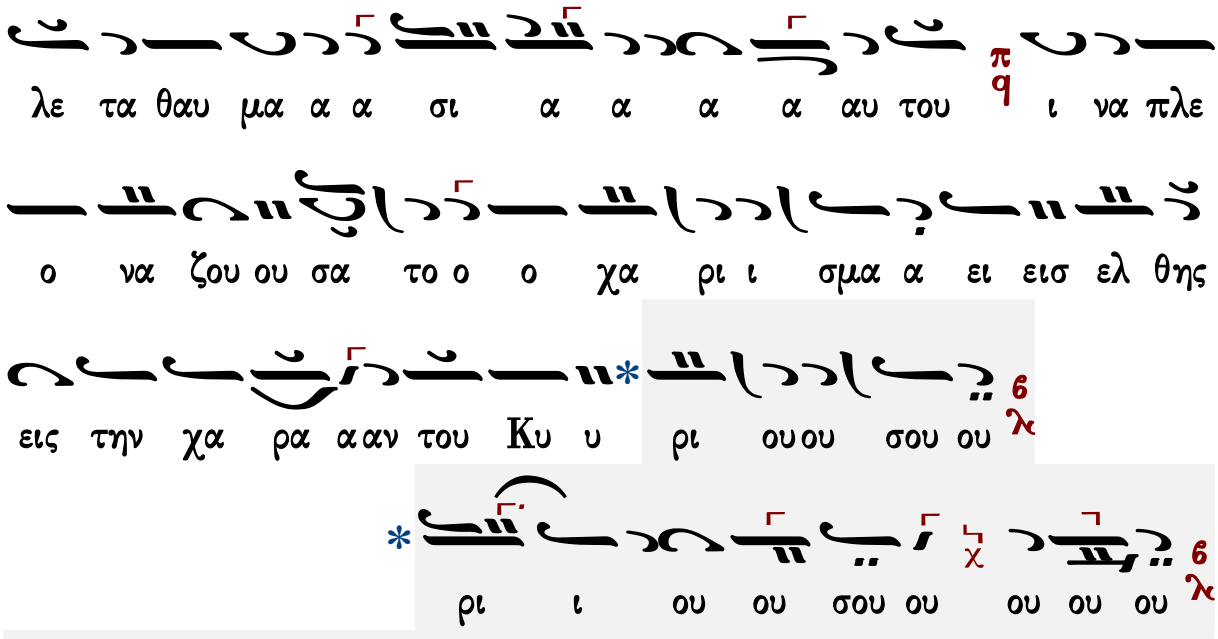

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σοὶ δόξα πρέπει — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα

Ἦχος **Πα**

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

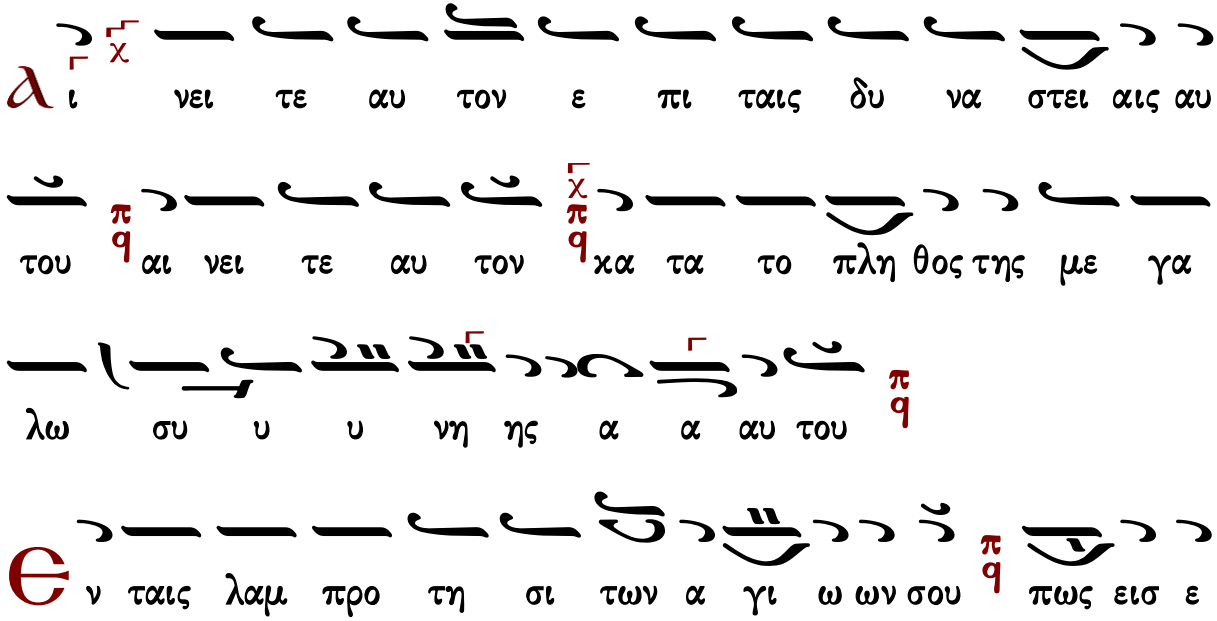

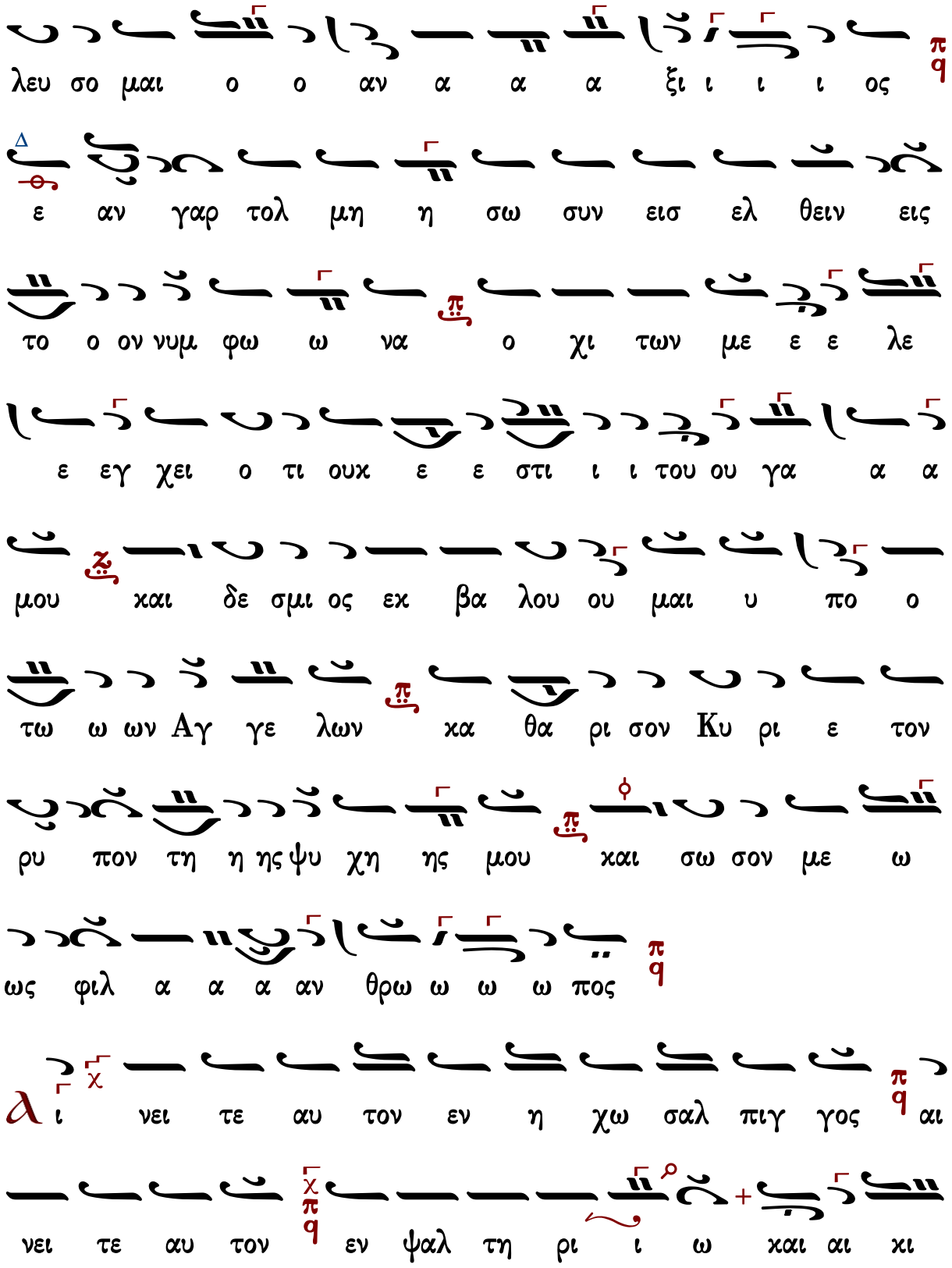
λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος
ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις
το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε
ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α
μου και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο
τω ω ων Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον
ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω
ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω πος
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι

πq τὸ αὐτὸ

χορὸς α′

Ἦχος δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

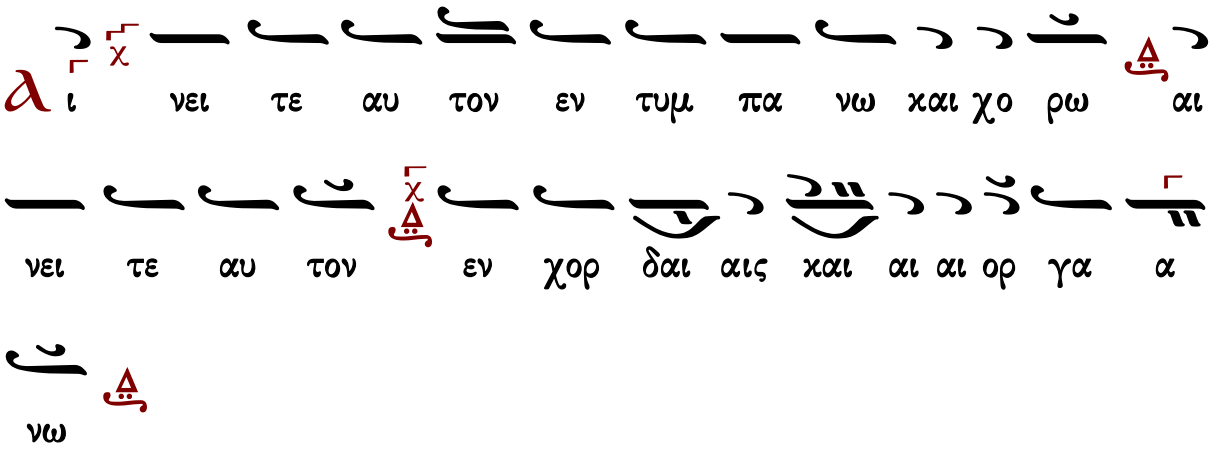

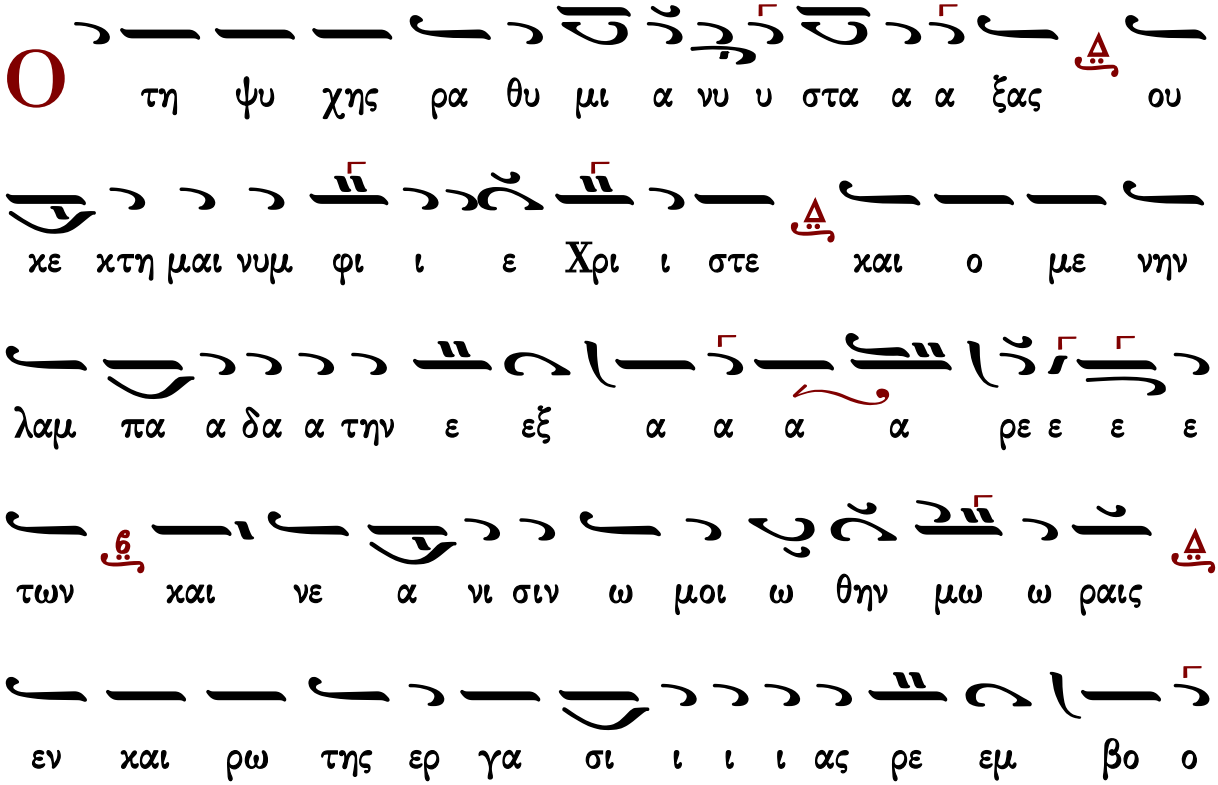

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι
χτιρ μω ων σου μη χλει ει σης μοι Δε ε ε σπο
τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε
ρο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α
στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ
α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να
το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο
ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α
πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α
σοι

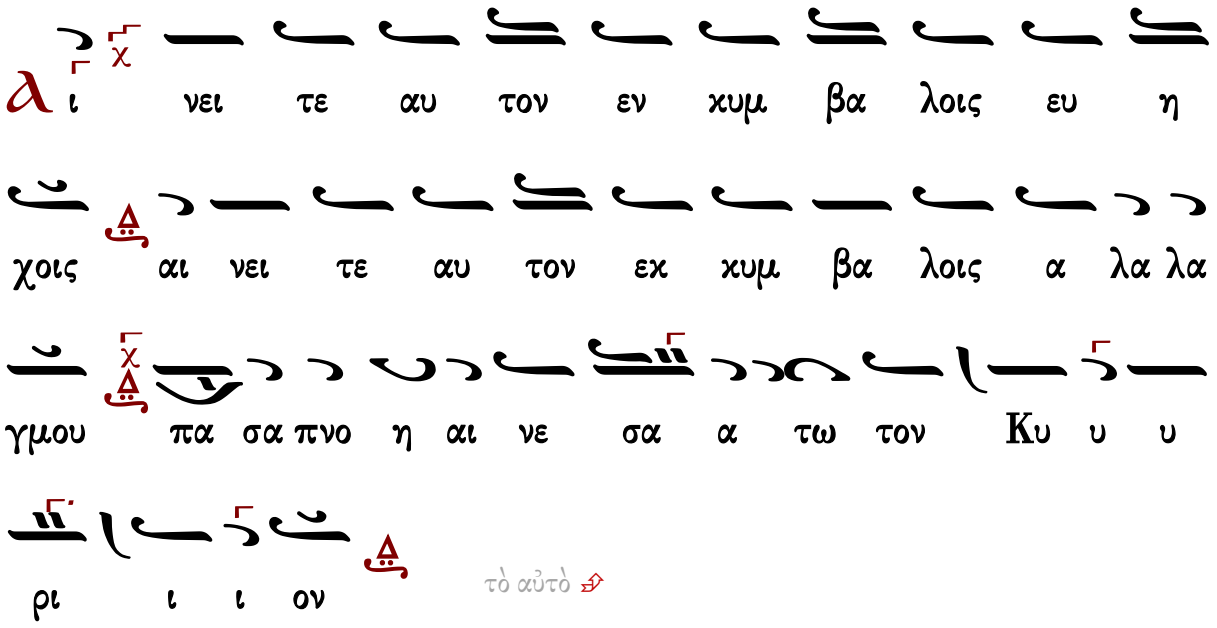

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

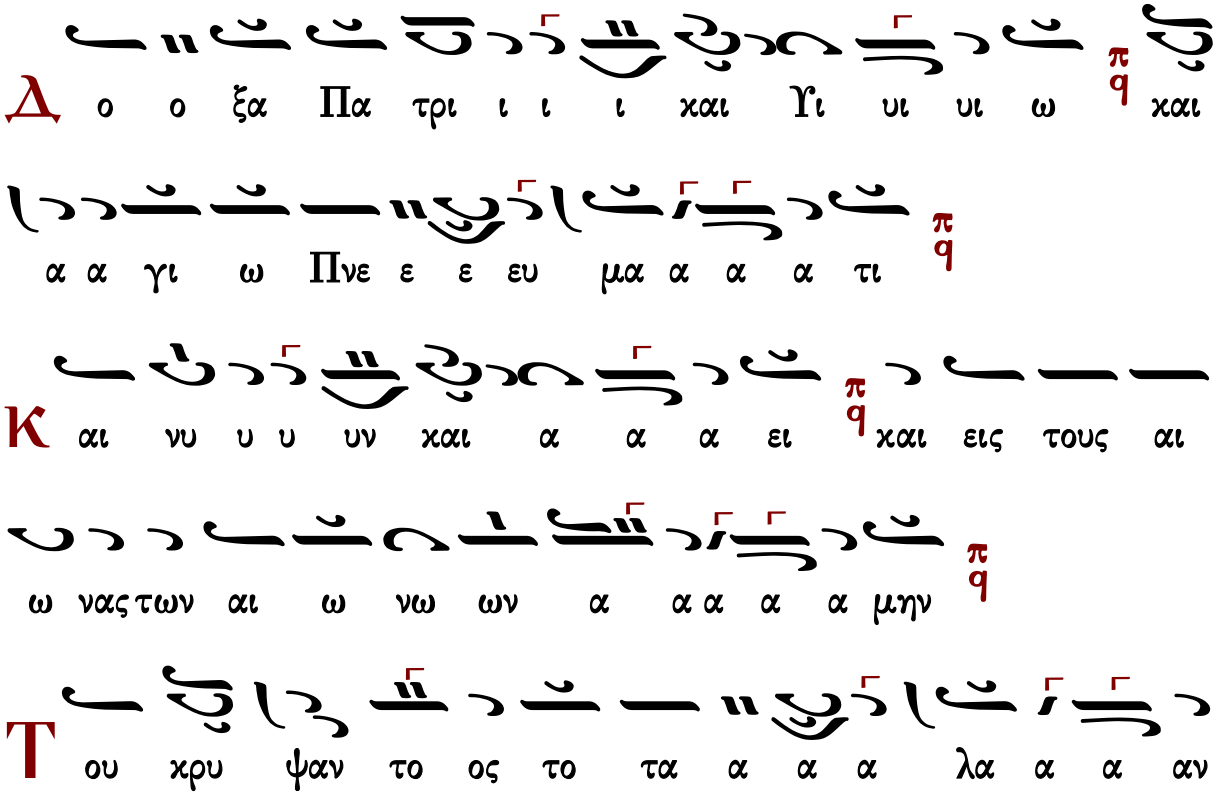

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σοὶ δόξα πρέπει — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

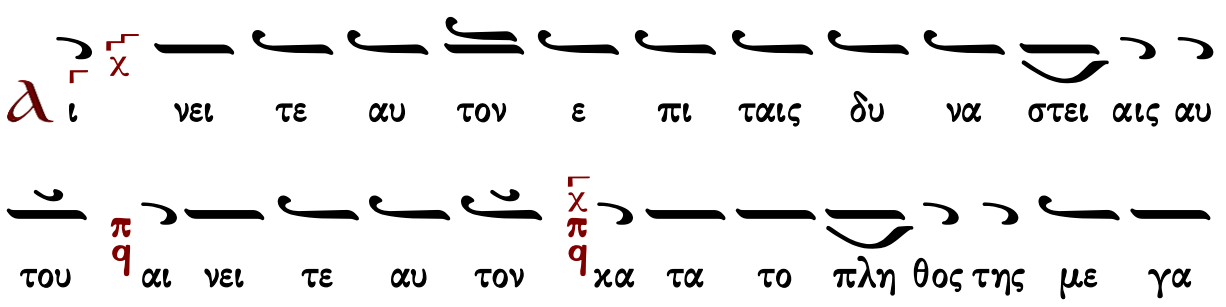

λω συ υ υ νη ης α α αυ του
ν ταις λαμ προ ο τη σι των α γι ι ω ων σου πως
εισ ε λε ευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι ι
ος ε α α αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ
θειν ει ει εις το ο ο ον νυμ φω ω να ο χι
των με ε ε λε ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα
α α μου και δε ε σμι ι ι ος εκ βα
λου ου ου μαι αι υ υ πο ο τω ων αγ γε ε
ε ε λων κα θα ρι σον Κυ υ ρι ι ε τον
ρυ πο ο ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω ω ω

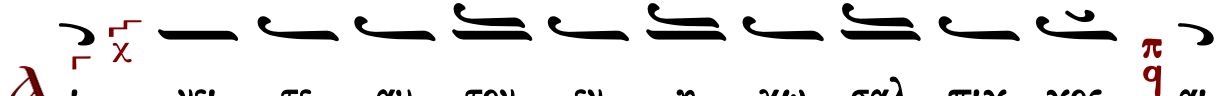

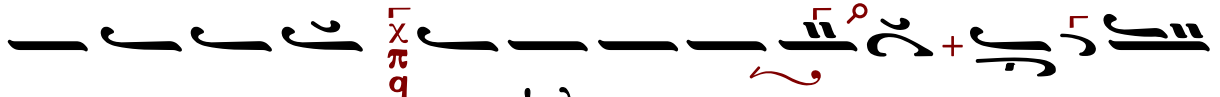

τὸ αὐτὸ

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

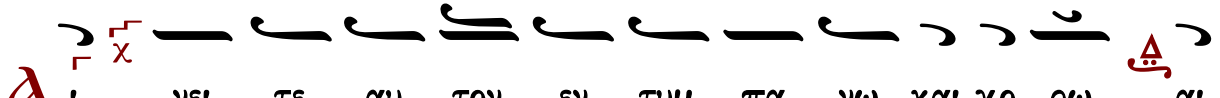

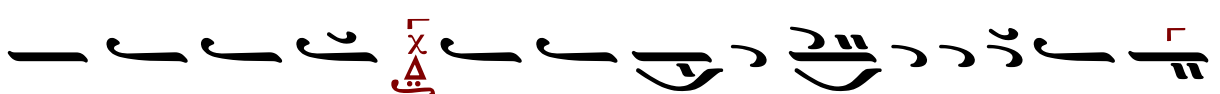

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ων και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ω ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξ α να α

α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι ι μοις

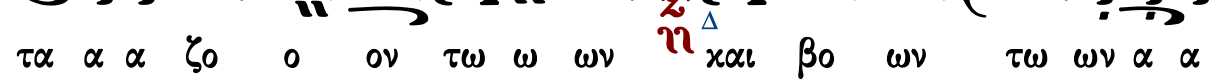

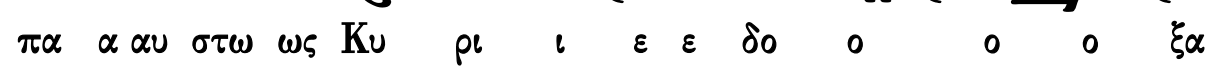

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

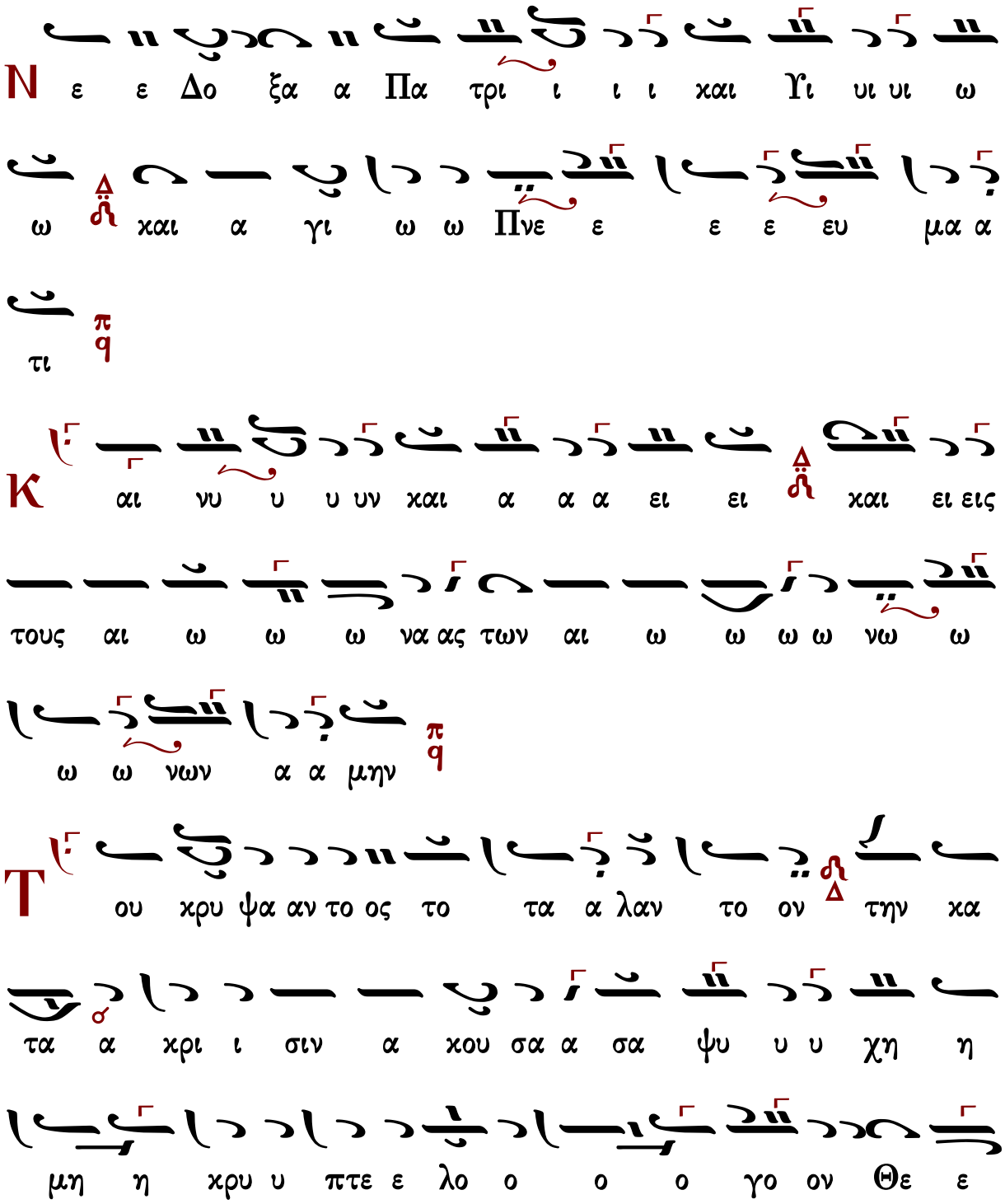

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

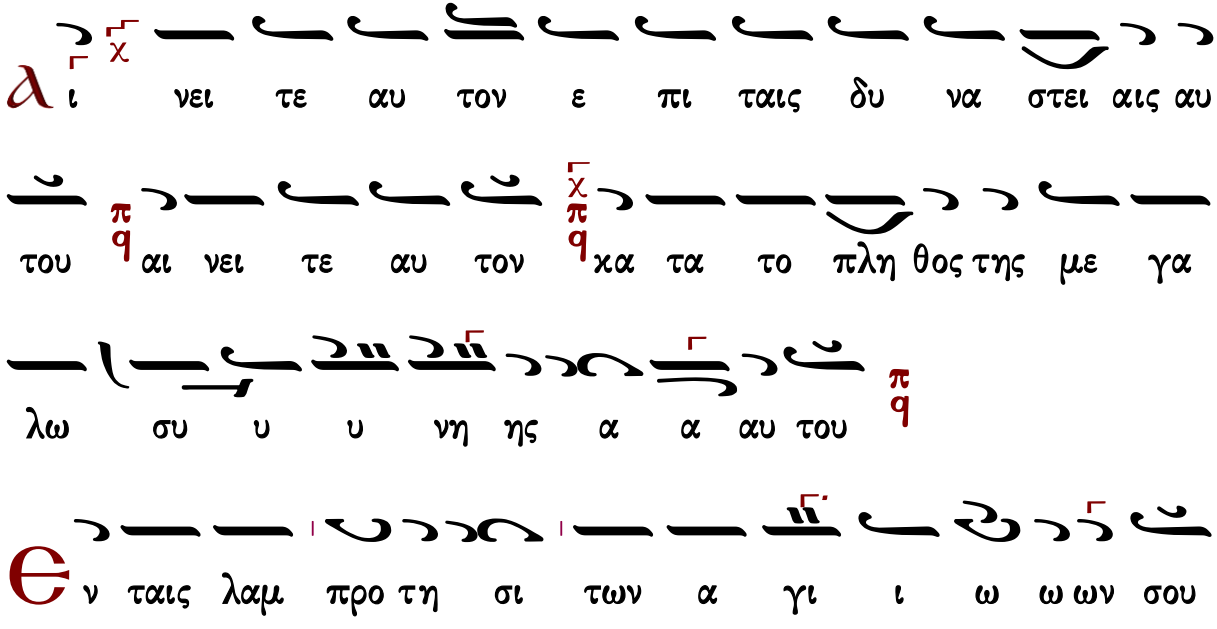

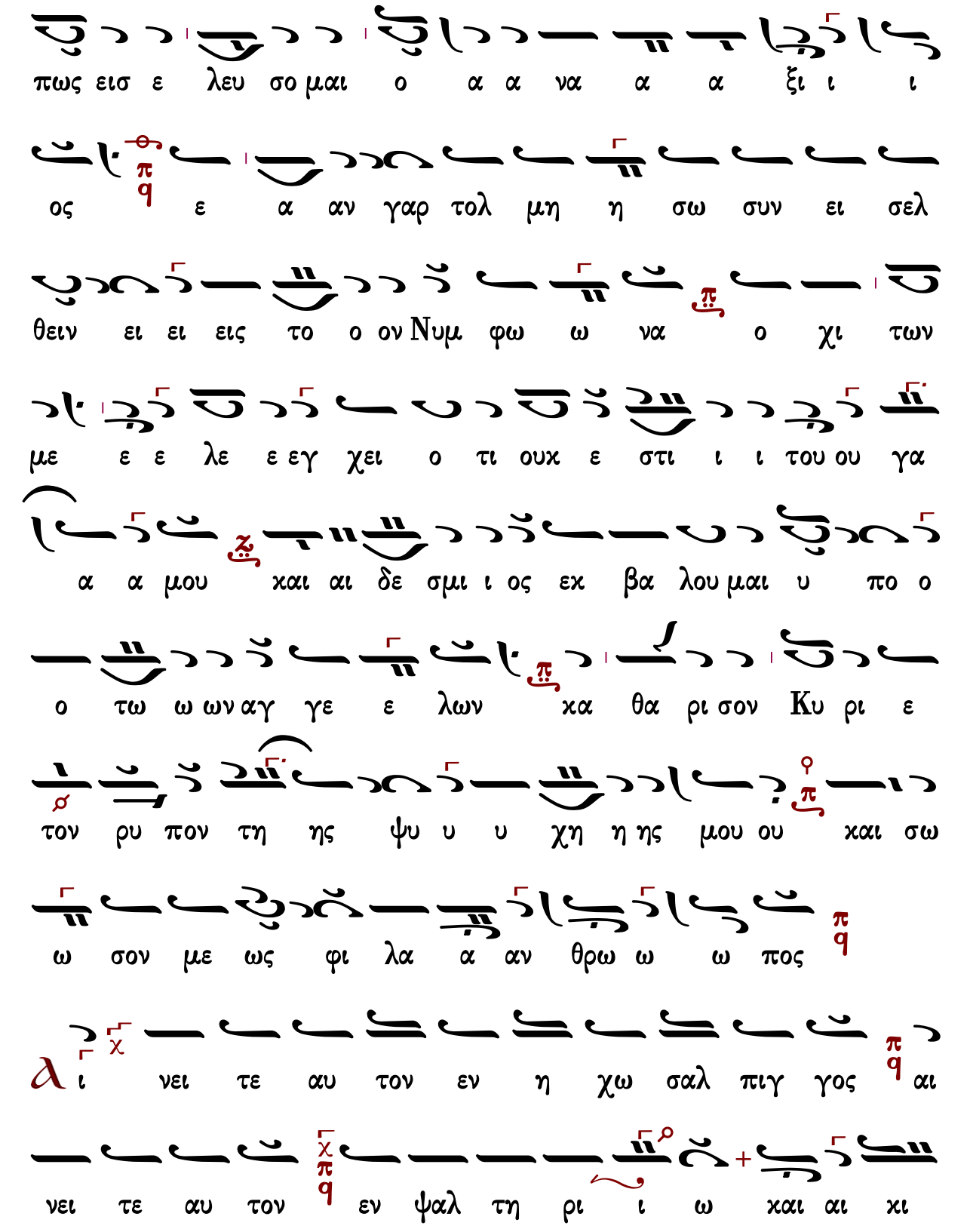
πως εισ ε λευ σο μαι ο α α να α α ξι ι ι
ος ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ
θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των
με ε ε λε ε εγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα
α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λου μαι υ πο ο
ο τω ω ων αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε
τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω
ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω πος
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι

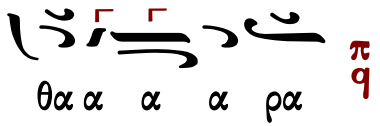

τὸ αὐτὸ

χορὸς α′

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

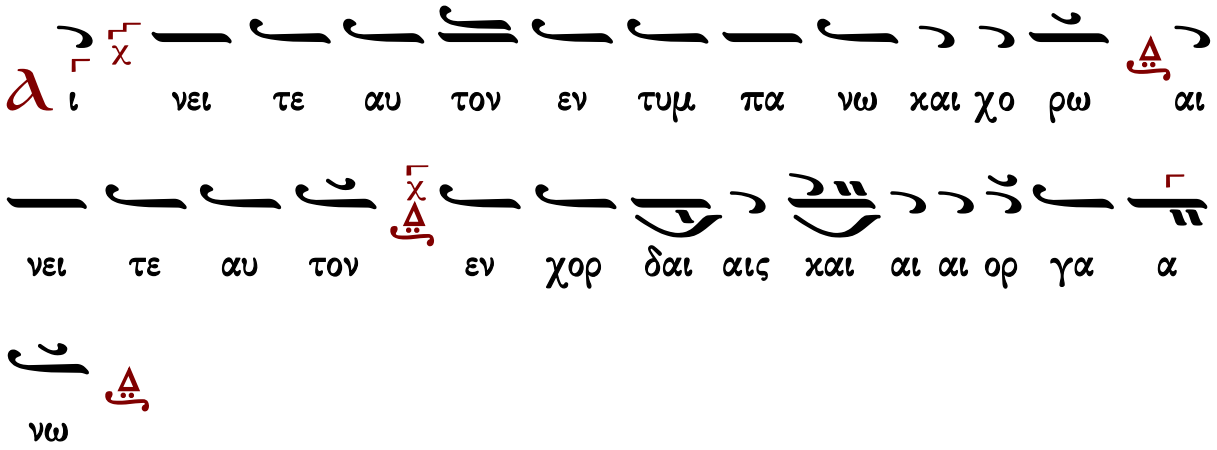

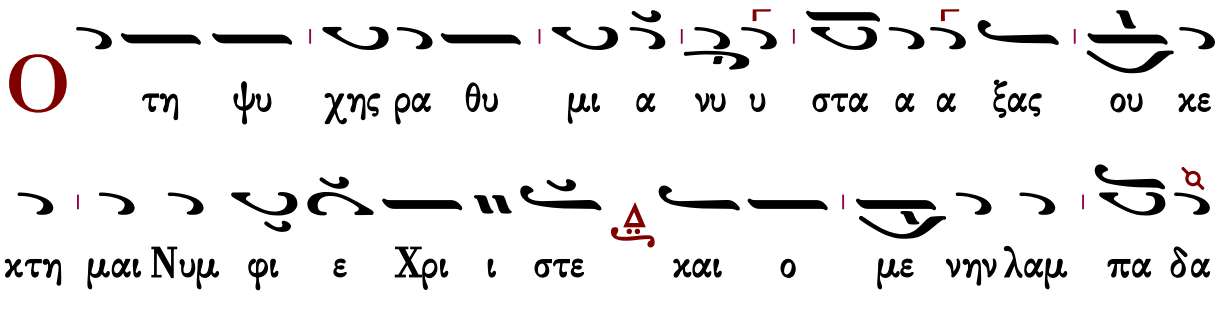

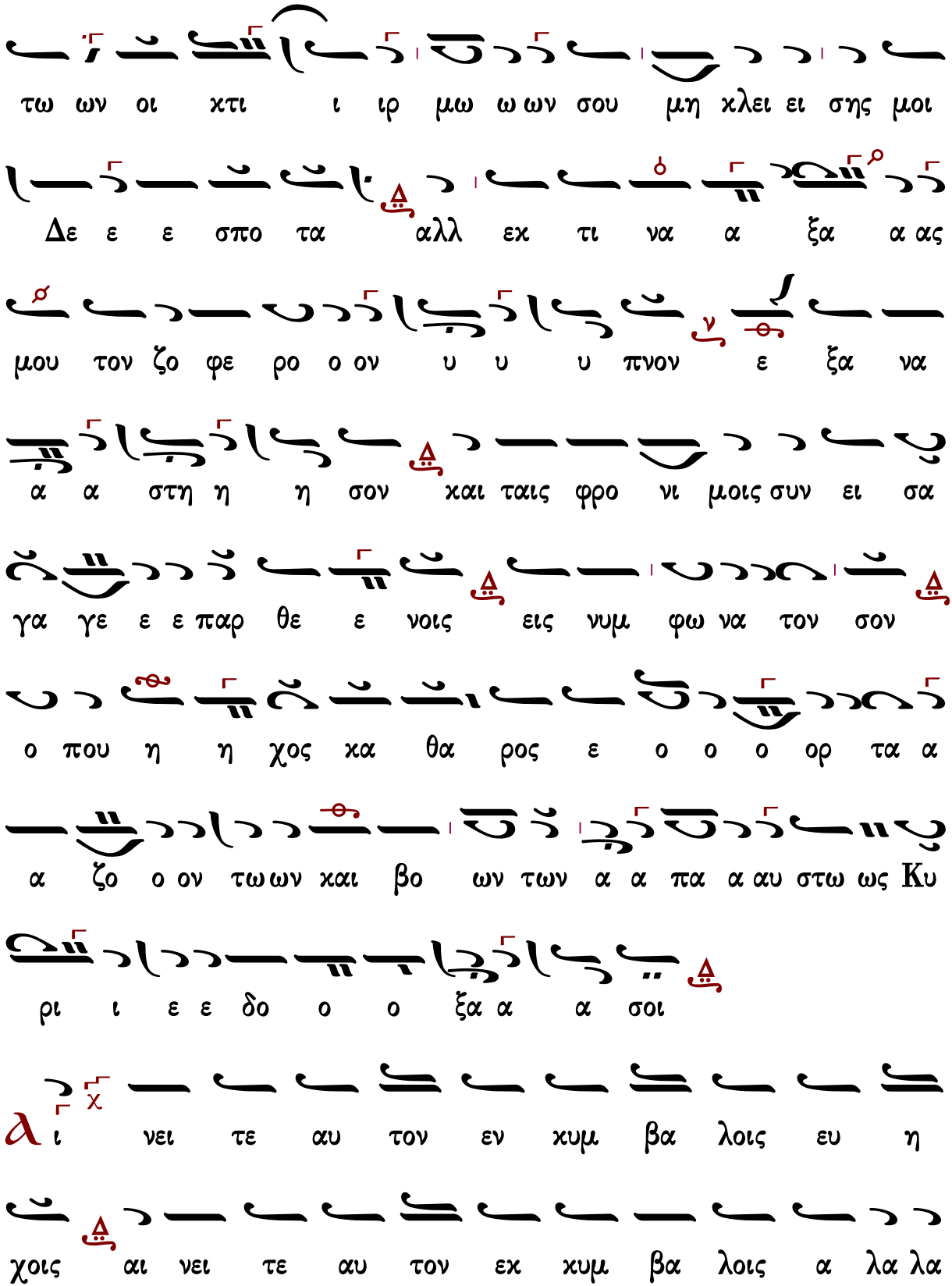
τω ων οι χτι ι ιρ μω ω ων σου μη χλει ει σης μοι
Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας
μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να
α α στη η η σον χαι ταις φρο νι μοις συν ει σα
γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον
ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α
α ζο ο ον τω ων χαι βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ
ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι
λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα

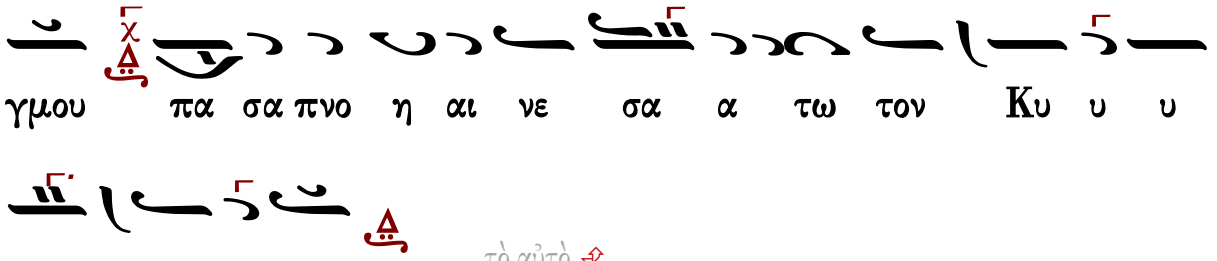

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

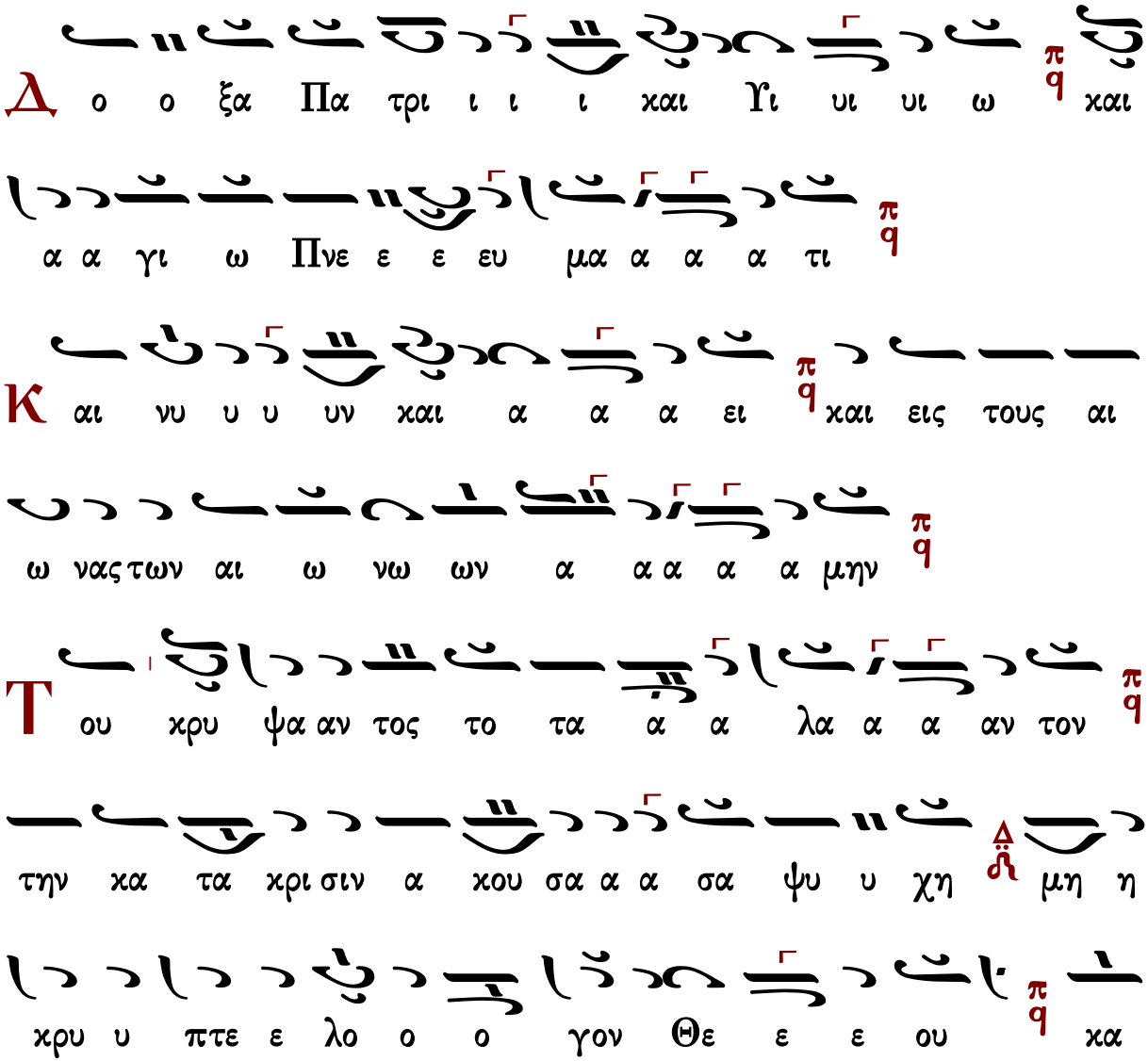

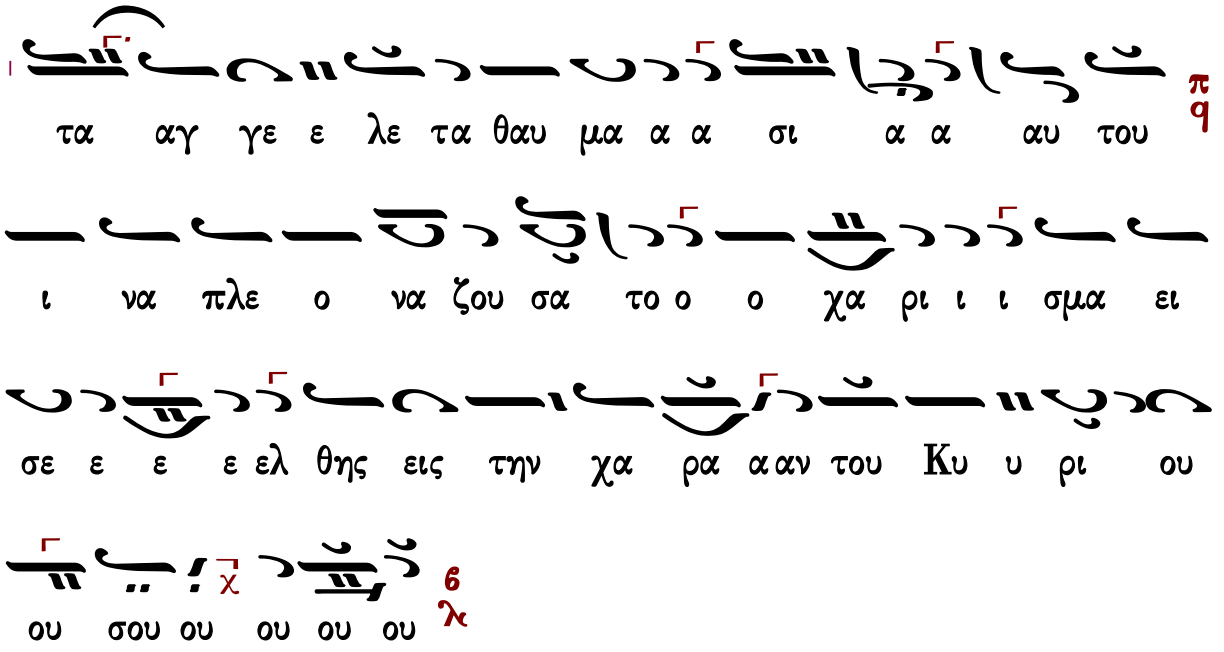

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.40*

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς α΄ ἦχον, κατὰ παράδοσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμήσωμεν» καὶ ἑξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν α΄ ἦχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς α΄ ἦχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσον κατὰ τὸ σύνηθες μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν α΄ ἦχον κατὰ τὸ μέλος τοῦ Κωνσταντίνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

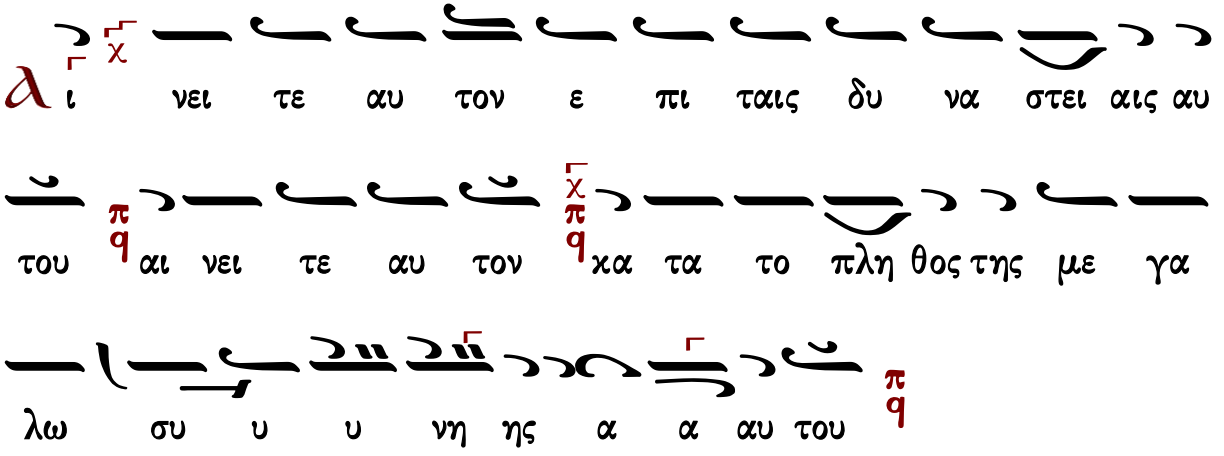

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, διασκευασμένον

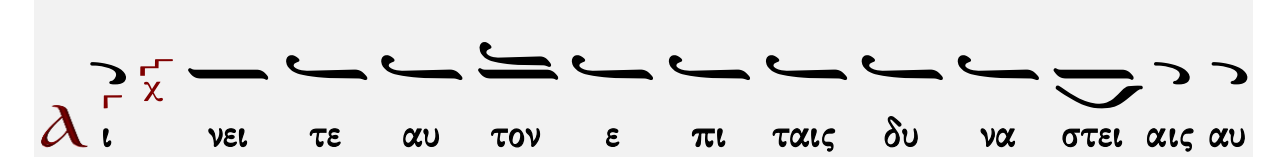

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του
Θ ν ταις λαμ προ τη η σι ι των α γι ω ων σου
πως εισ ε λευ σο ο μαι αι αι αι ο ο α να
α α ξι ι ι ι ος ε αν γαρ τολ μη η η σω συν
εισ ελ θειν εις τον νυ υμ φω ω ω να ο χι τω
ω ων με ε ε λε ε ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε
στι του ου γα α α μου και δε σμι ι ος εκ βα λου ου
μαι αι υ υ υ πο τω ων αγ γε ε ε ε λων κα θα
ρι σο ον Κυ ρι ι ε τον ρυ υ υ πο ον της ψυ χη η η

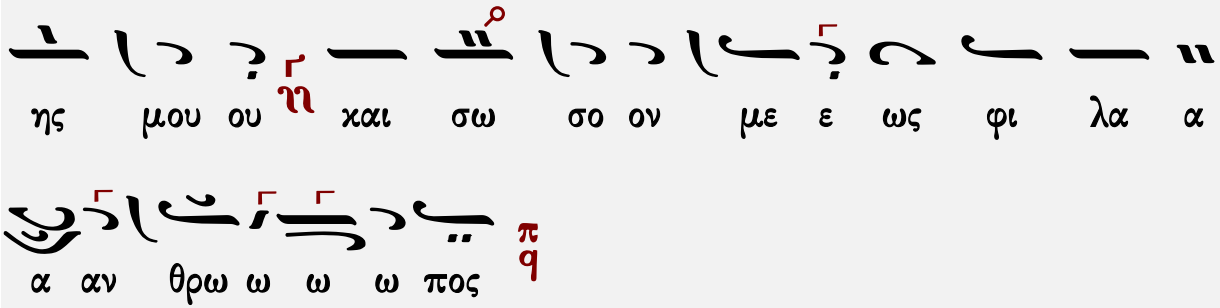

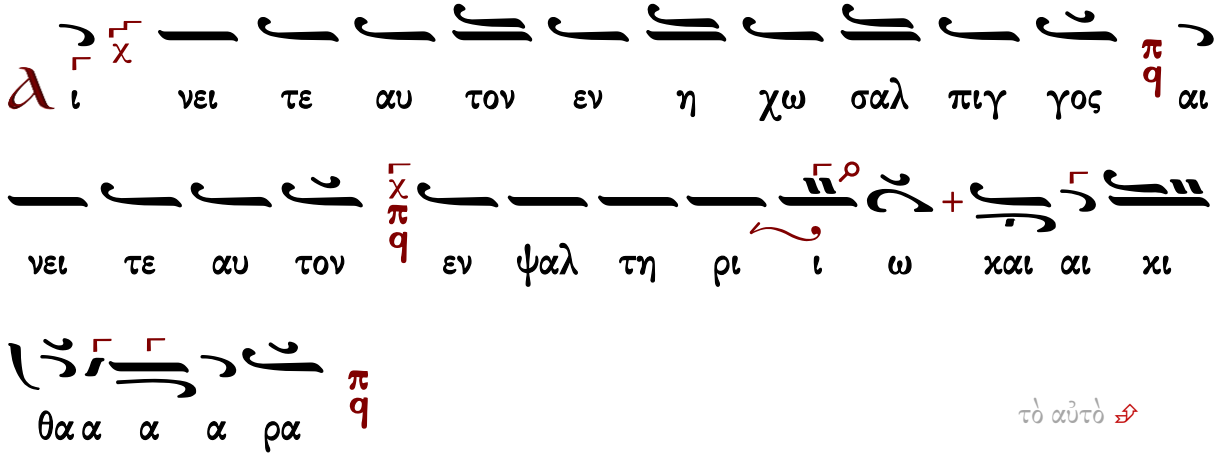

τὸ αὐτὸ

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*

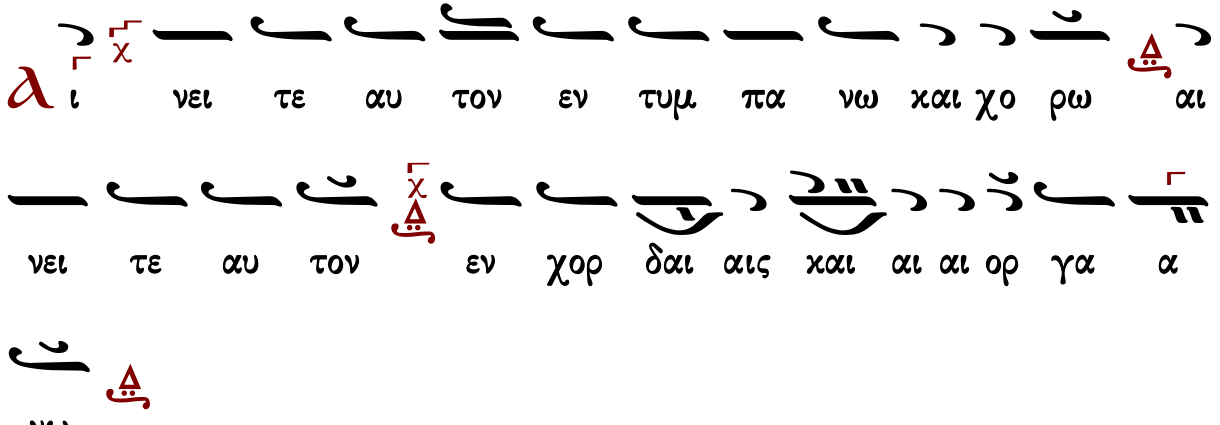

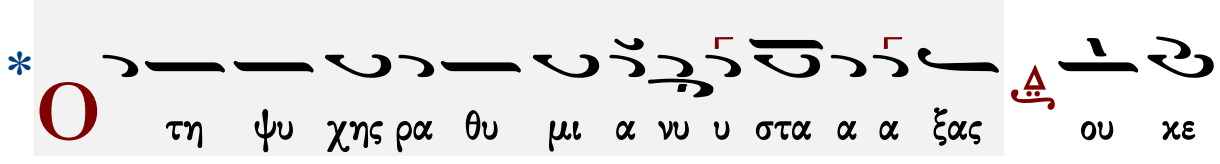

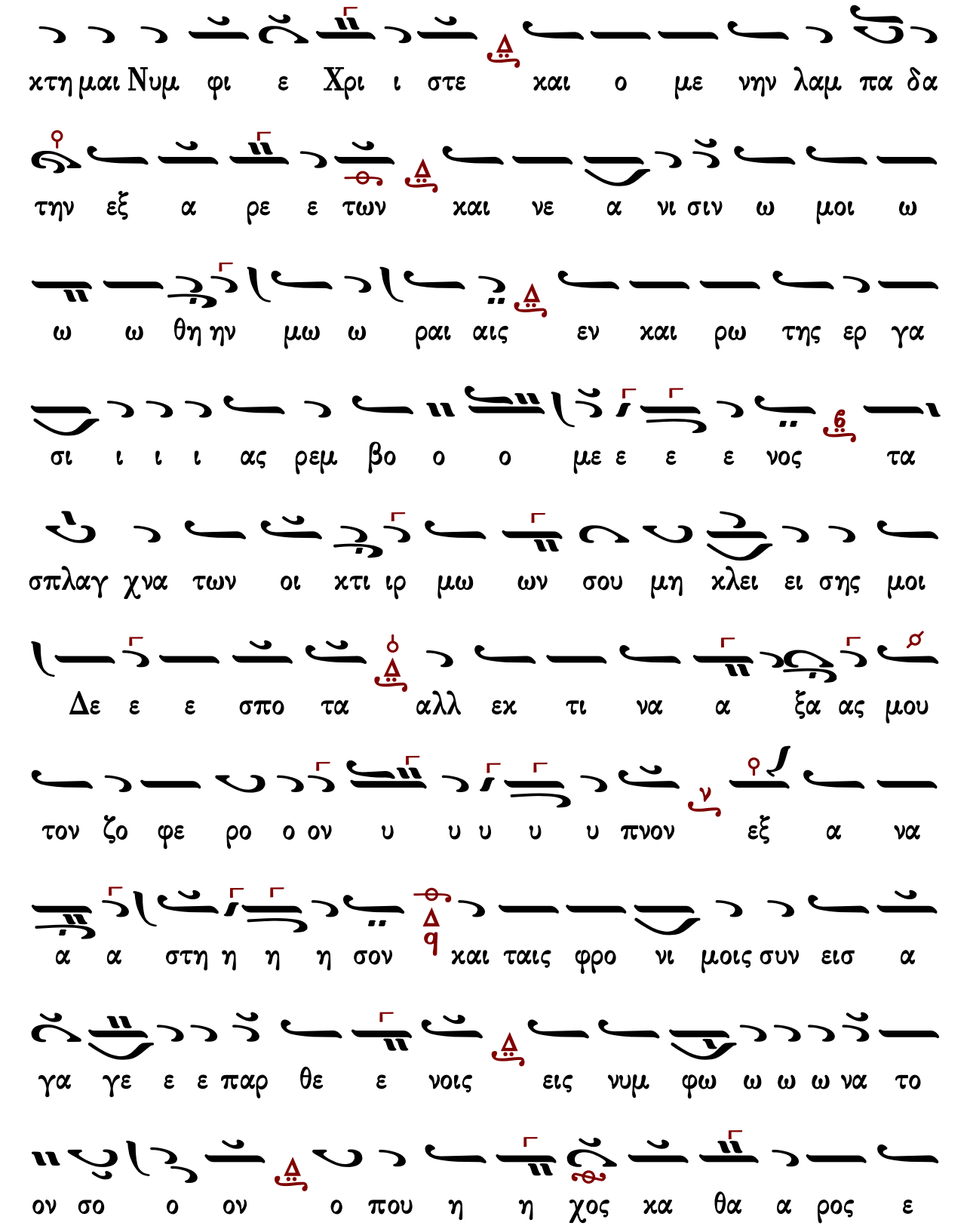
χτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα
την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω
ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα
σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα
σπλαγ χνα των οι χτι ιρ μω ων σου μη χλει ει σης μοι
Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου
τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να
α α στη η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ α
γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να το
ον σο ο ον ο που η η χος κα θα α ρος ε

Ἄλλη γραμμή

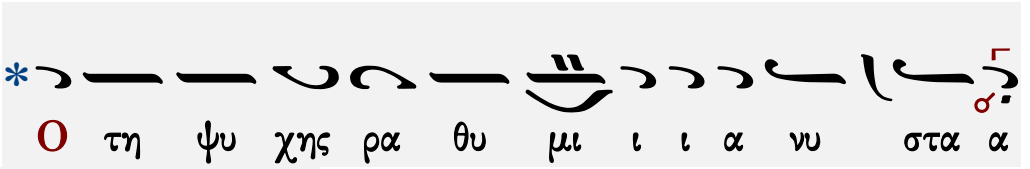

τὸ αὐτὸ

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος δ′ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*
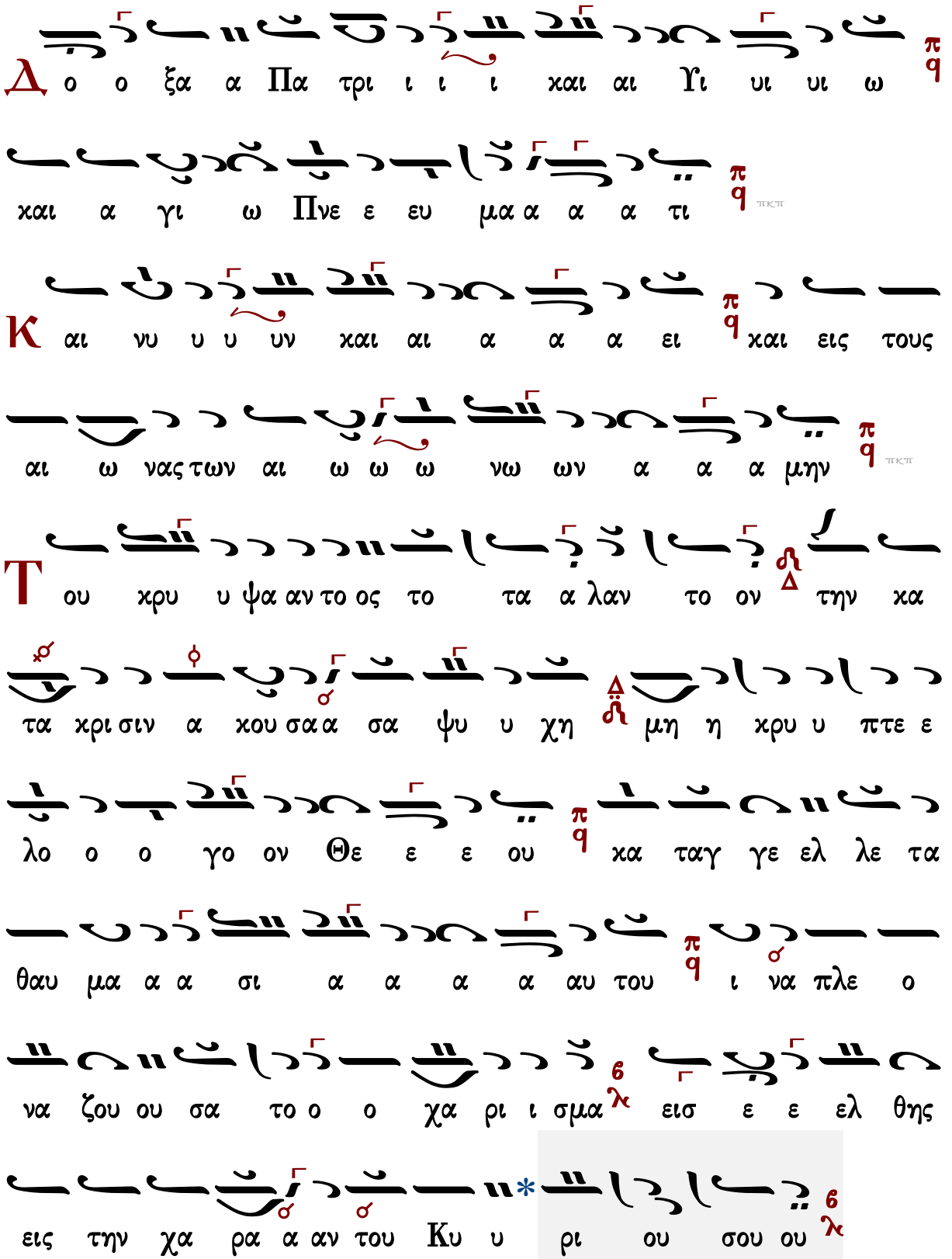
Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Τ ου κρυ υ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα
τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη η κρυ υ πτε ε
λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ γε ελ λε τα
θαυ μα α α σι α α α α αυ του ι να πλε ο
να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα εισ ε ε ελ θης
εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου σου ου

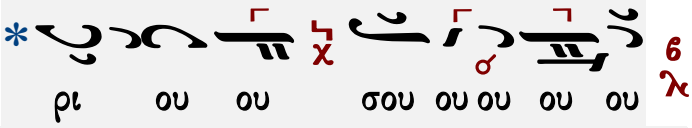

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.310*

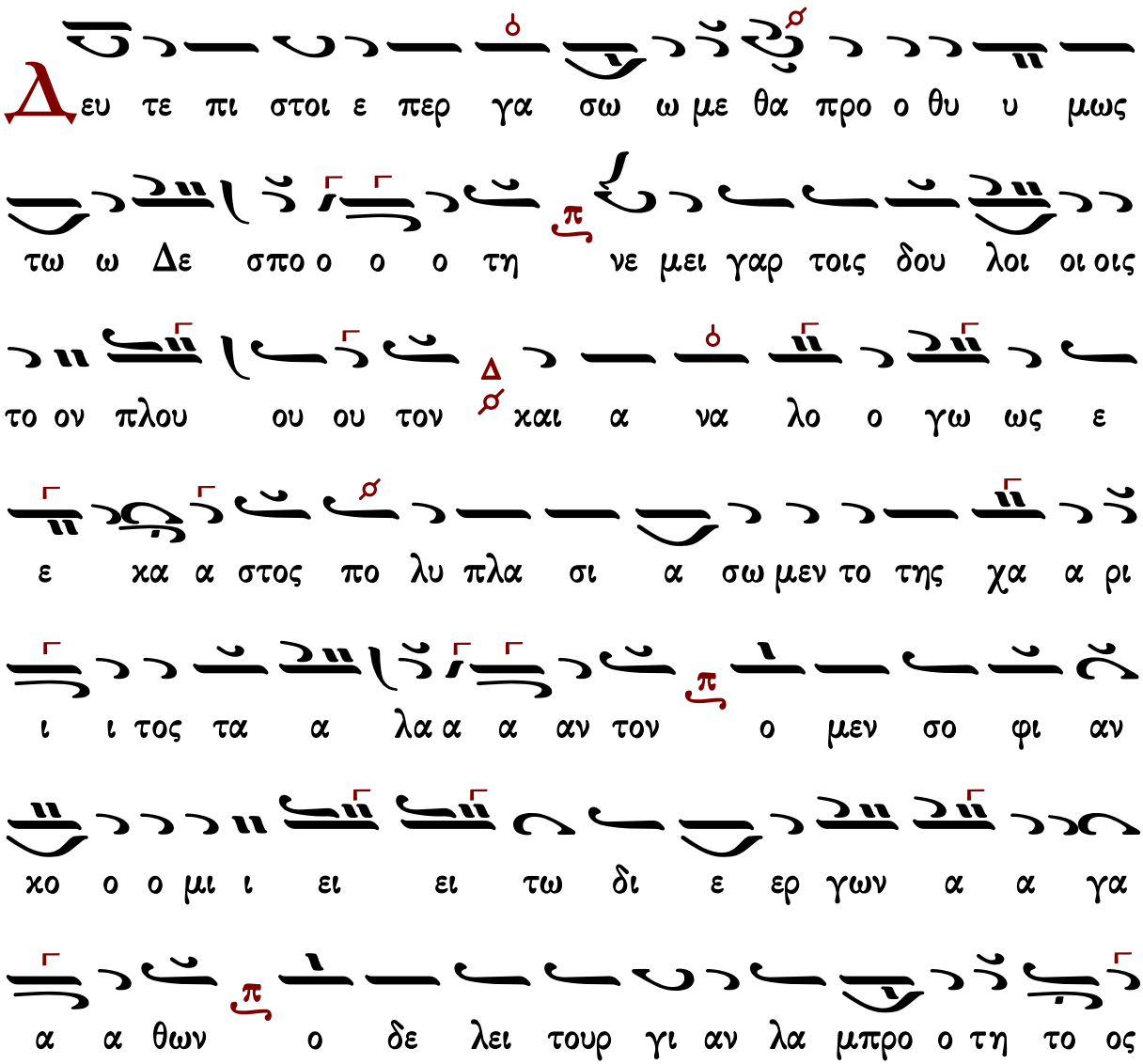

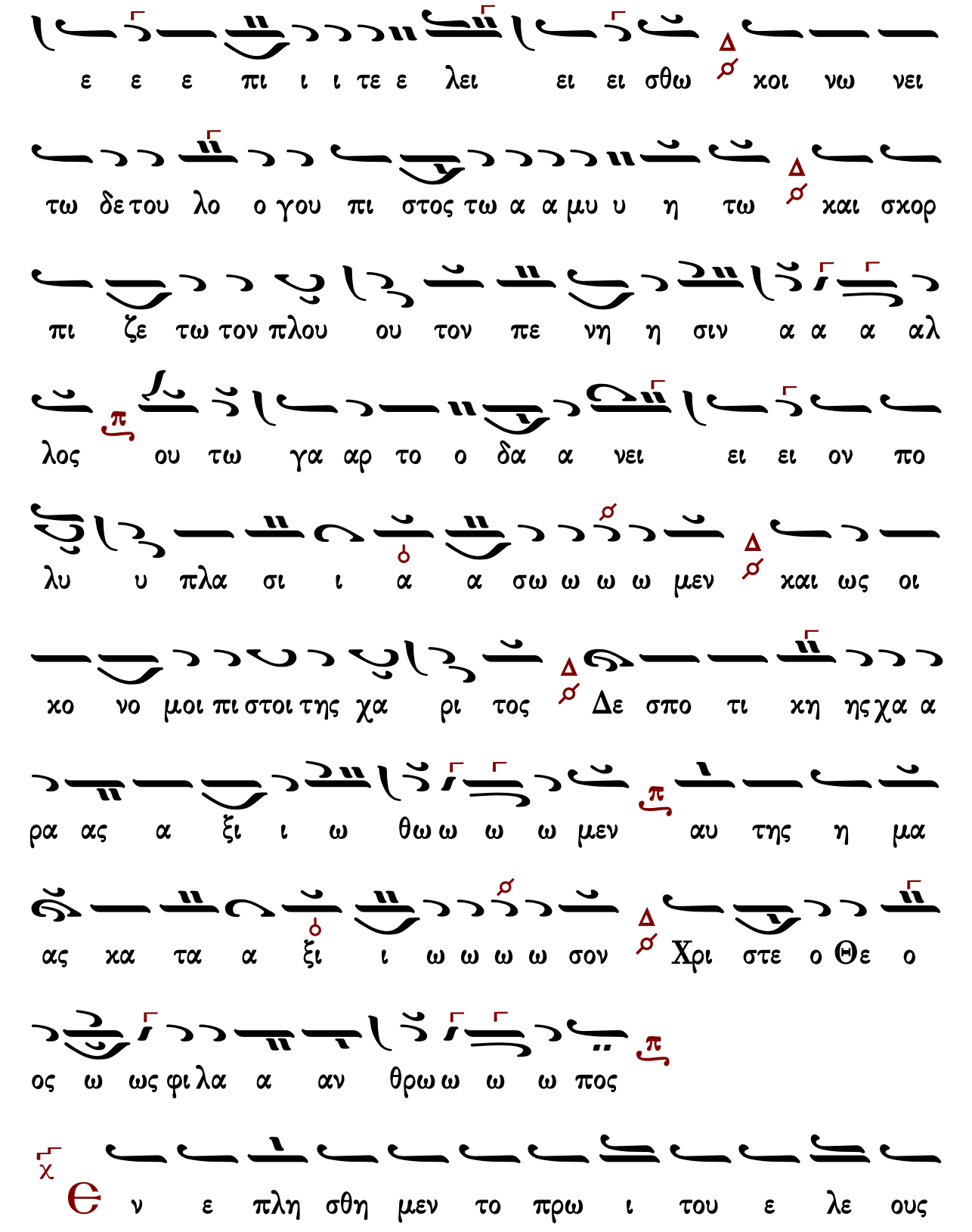
ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω χοι νω νει
τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σκορ
πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ
λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο
λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι
χο νο μοι πι στοι της χα ρι τος Δε σπο τι κη ης χα α
ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η μα
ας χα τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο
ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Θε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
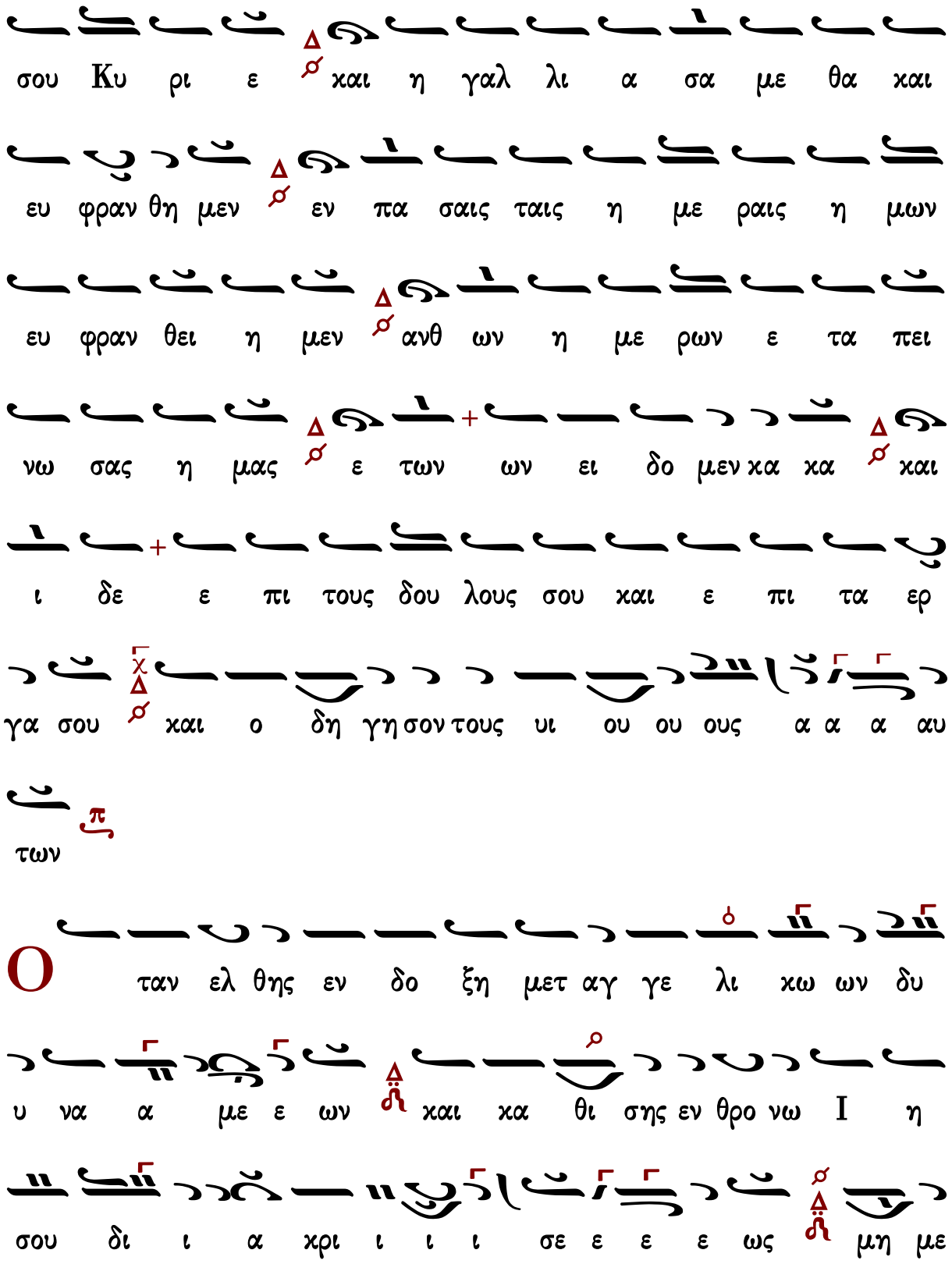
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ
υ να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η
σου δι ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με

ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι ι σης
ο δου ους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι
δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω
ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με
τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α πο λε ε
ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη
σα α ας προ ο βα α τοις σω σον με ω ως φι λα α
αν θρω ω ω ω πος
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

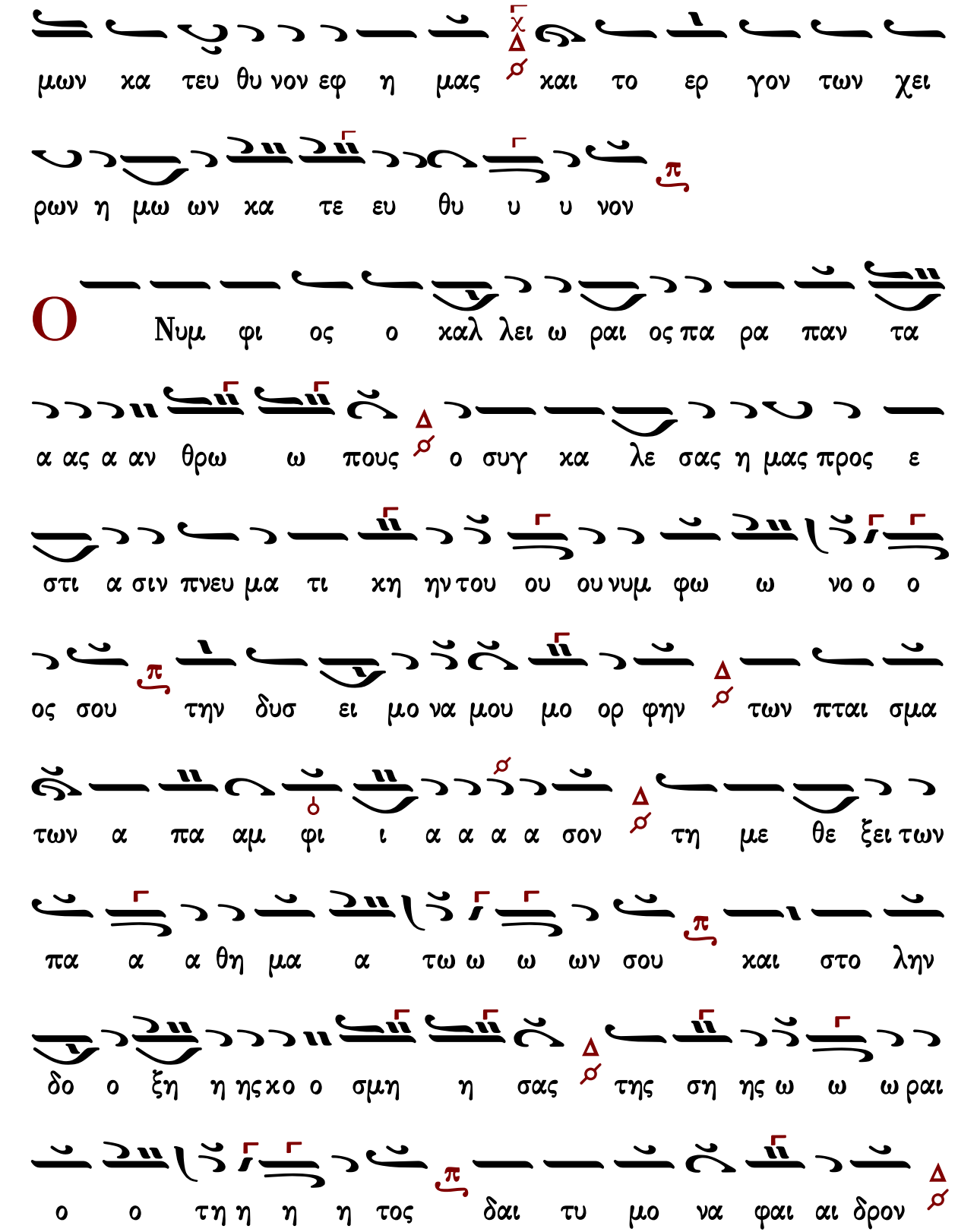
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον
Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα
α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε
στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ουνυμ φω ω νο ο ο
ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην των πται σμα
των α πα αμ φι ι α α α α σον τη με θε ξει των
πα α α θη μα α τω ω ω ων σου και στο λην
δο ο ξη η ης κο ο σμη η σας της ση ης ω ω ω ραι
ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να φαι αι δρον

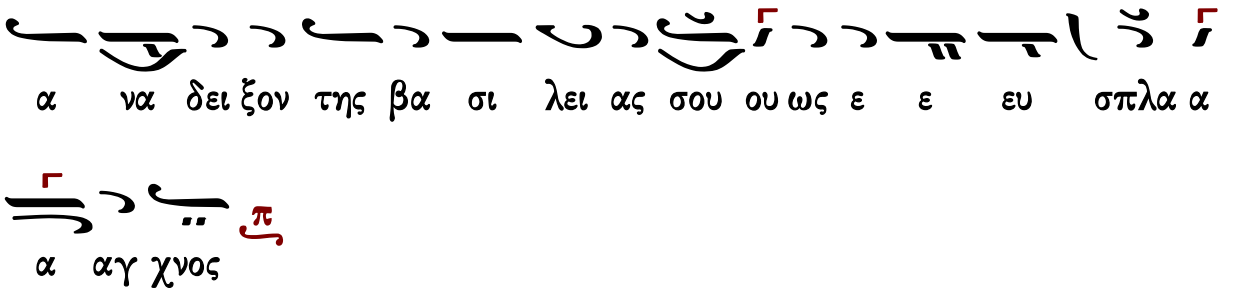

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

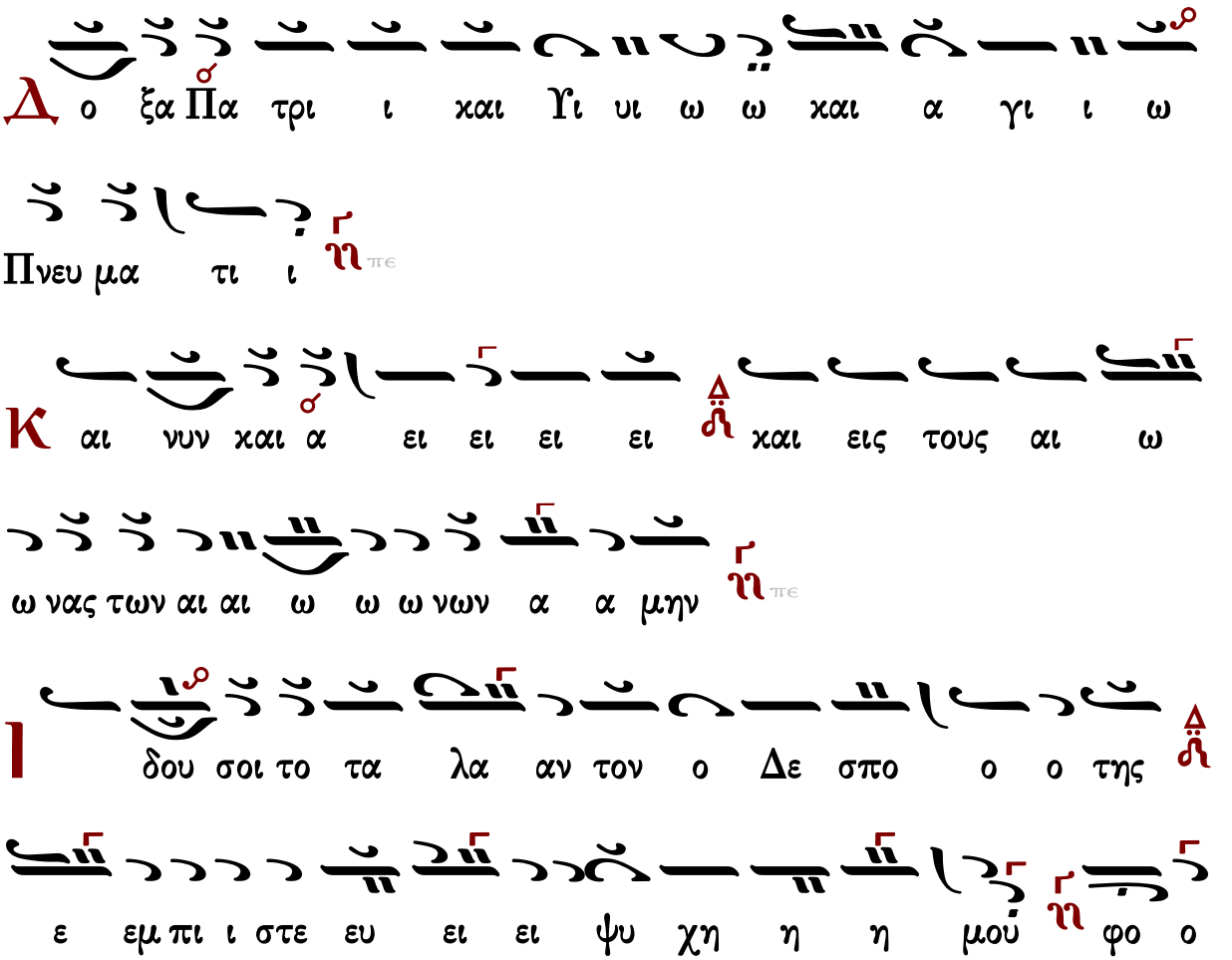

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι
σμα α η δα νει σαι τω δε ε δω χο ο ο τι ι π q
δι α α α δος πτω ω χοις και χτη η σαι φι ι ι ι
λο ον τον Κυ ρι ο ον η ι να στης εκ δε ξι ων α αυτου
ο ο ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α
χου ου σης η μα α χα ρι ι ι α ας φω ω ω
νης η εισ ελ θε δου ου ου λε εις την χα ρα α αν
του Κυ υ ρι ι ι ι ου ου ου σου η αυ της α ξι ω
σο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α η δι
α το με ε ε γα σου ε ε ε ε ε λε ε ο ο ο

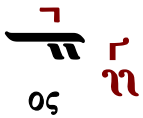

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ ὓ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῴδιον 1886 σ.161#

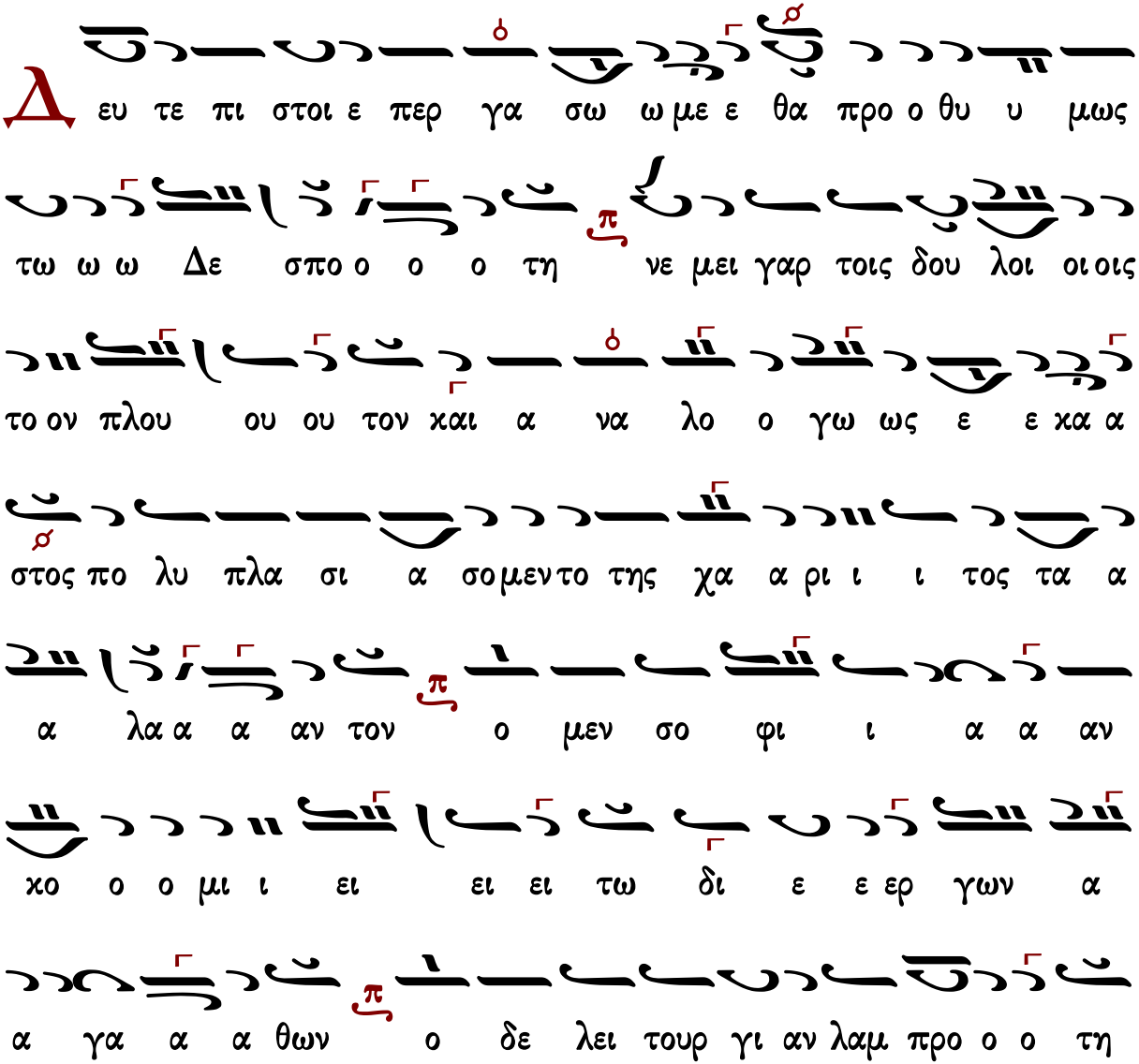

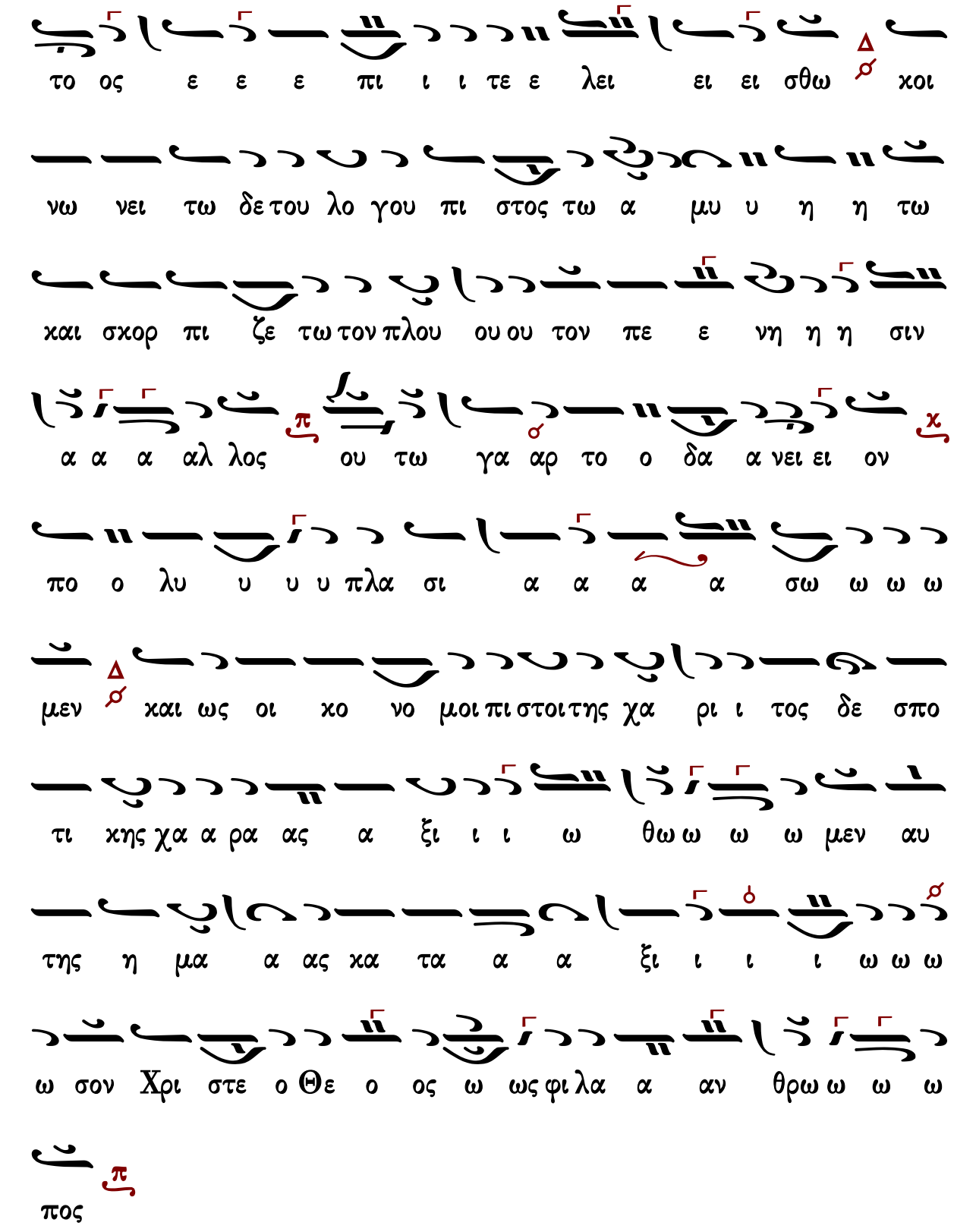
το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω χοι
νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω
και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν
α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον
πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω
μεν και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο
τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ
της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω
ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω
πος

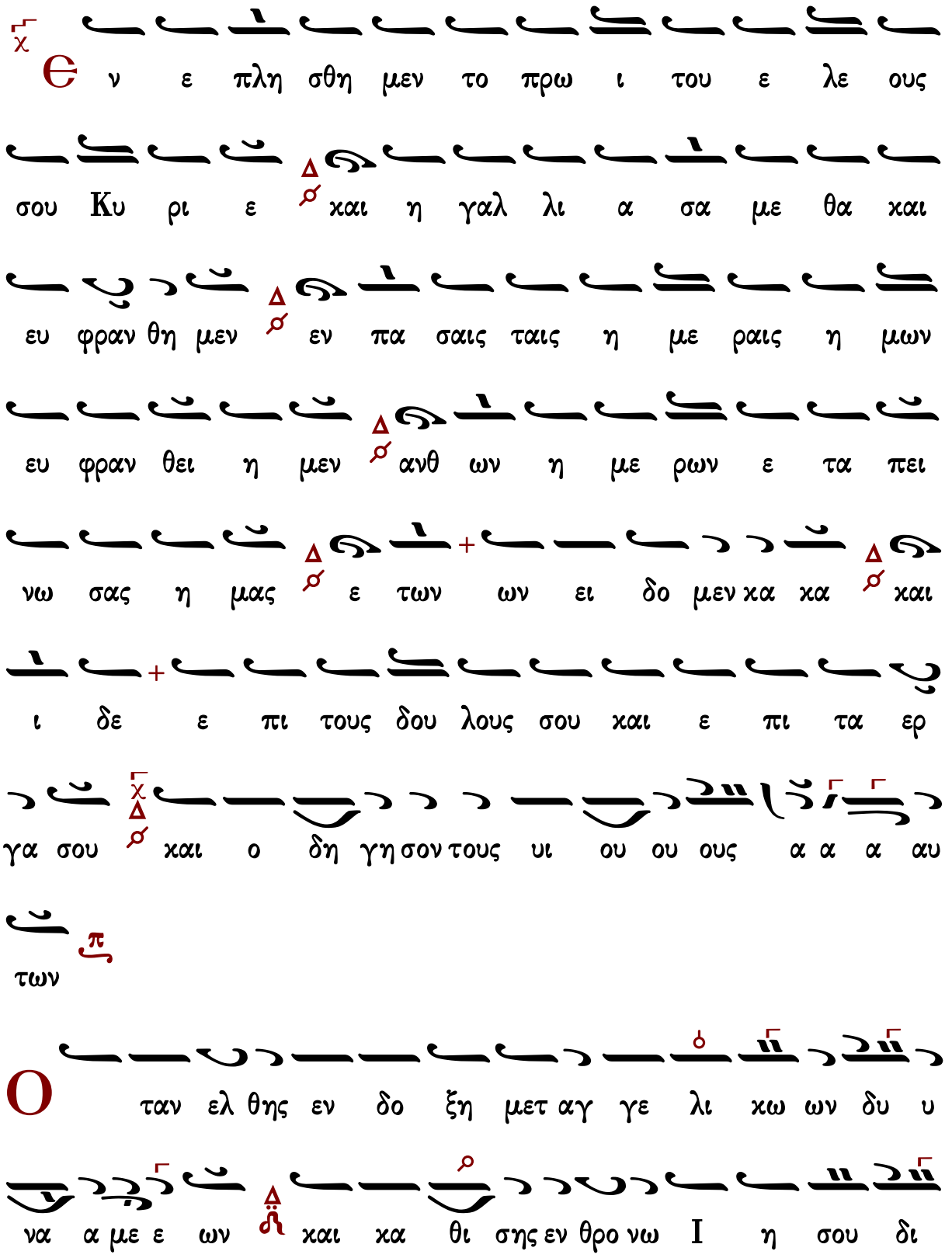
Εν επλησθημεν το προι του ελεους
σου Κυριε και ηγαλλιασαμεθα και
ευφραν θημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων
ευφραν θειημεν ανθων ημερων ε τα πει
νωσας ημας ε των ων ει δομεν κα κα και
ι δε επι τους δουλους σου και επι τα ερ
γα σου και ο δηγησον τους υιους α α α αυ
των
Ο
ταν ελθης εν δοξη μετ αγγελι κων δυ υ
ναμεως και καθισης εν θρονω Ι ηου δι

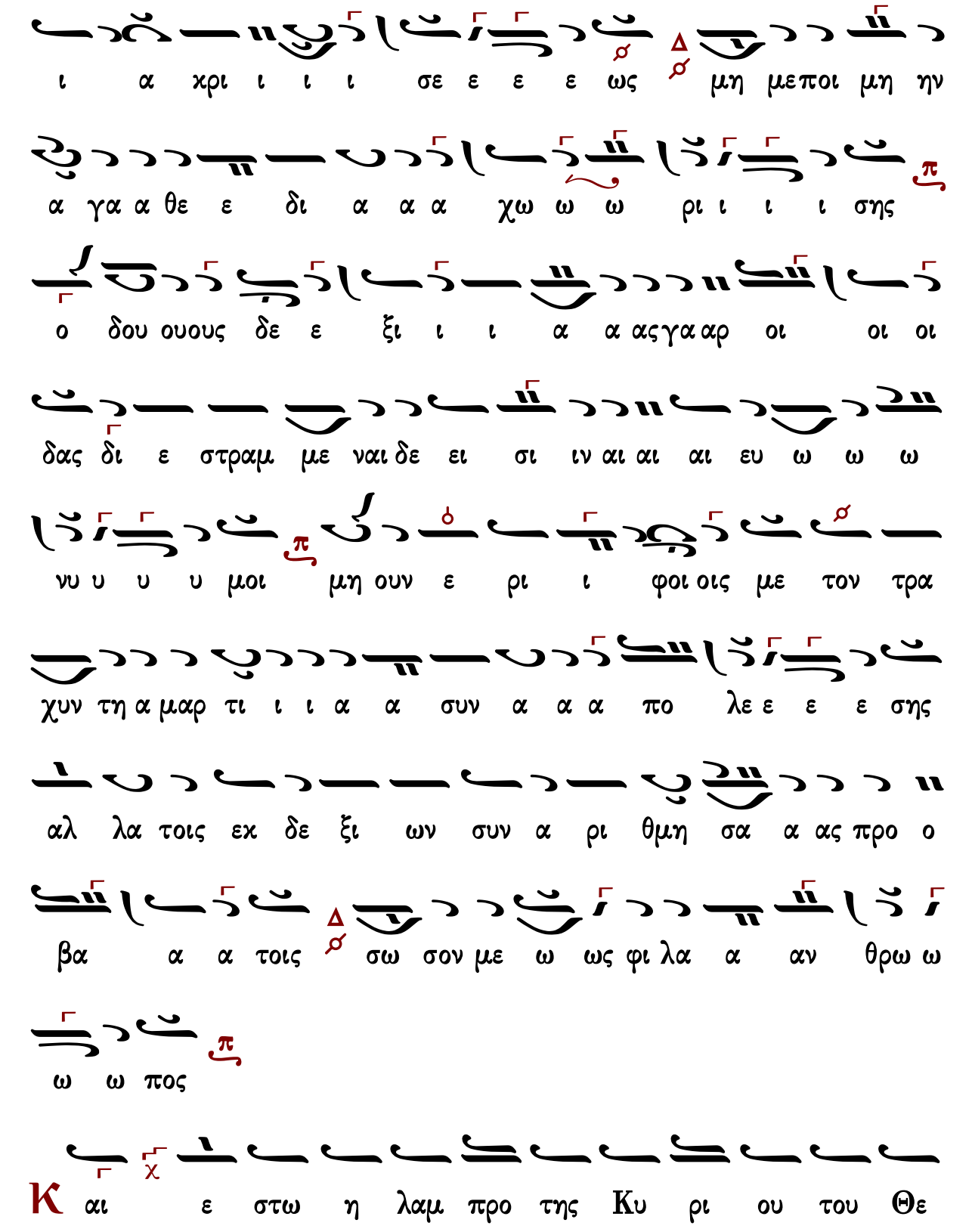
ι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην
α γα α θε ε δι α α α χω ω ω ρι ι ι ι σης
ο δου ουους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι
δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω
νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα
χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης
αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο
βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω
ω ω πος
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

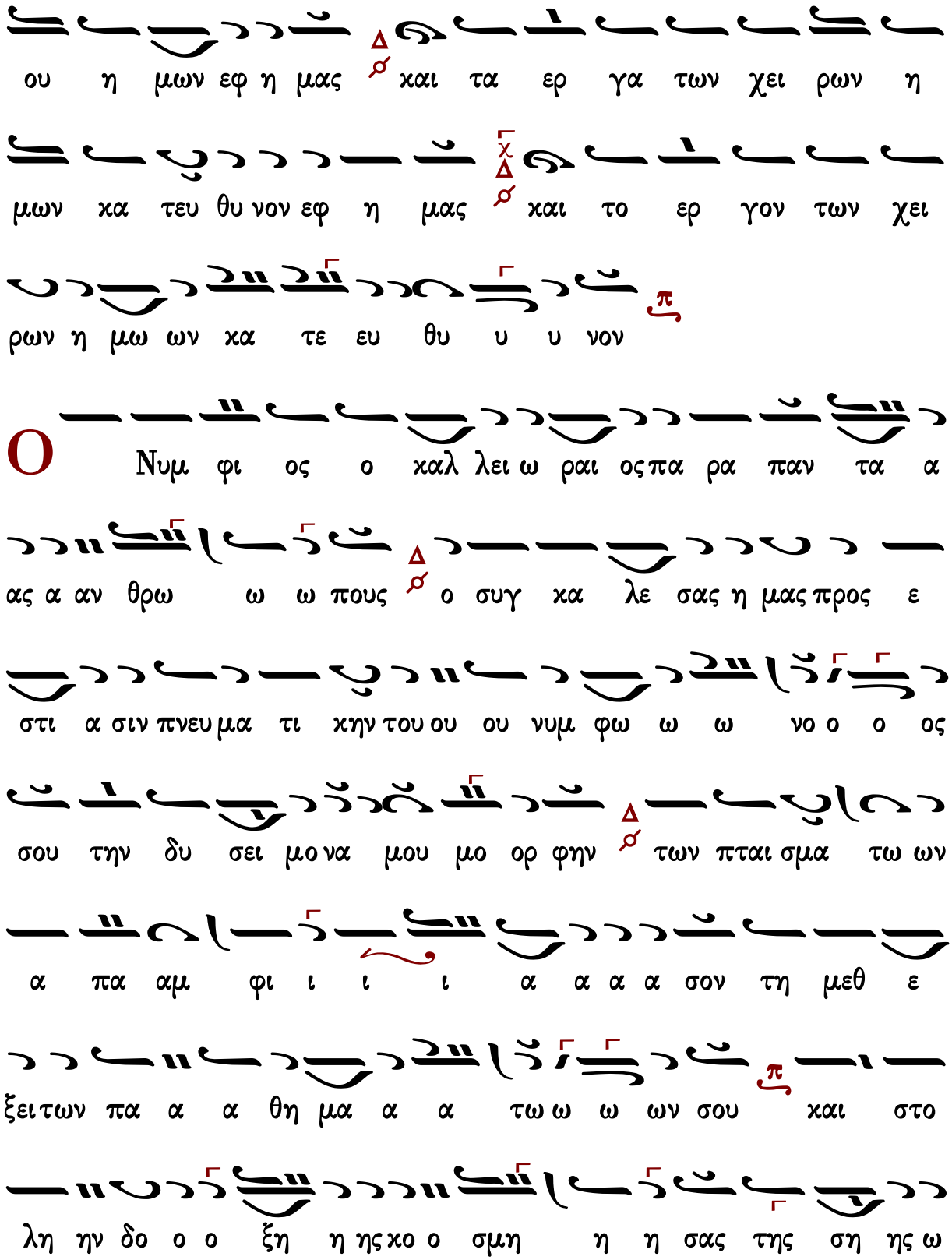
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον
O Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α
ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε
στι α σιν πνευ μα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος
σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται σμα τω ων
α πα αμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε
ξει των πα α α θη μα α α τω ω ω ων σου και στο
λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164#

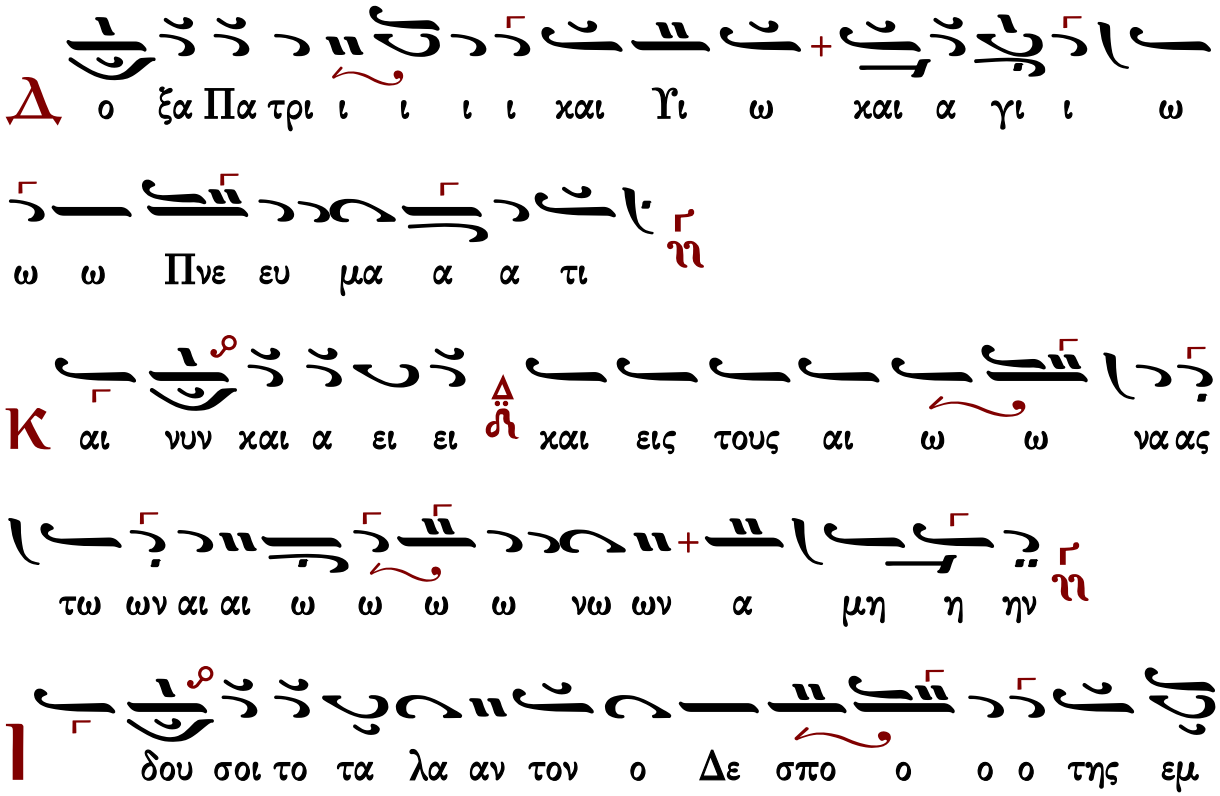

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο
ο ο ο ο βω δε ε ε ξαι αι το χα ρι
σμα α η δα νει σαι τω δε δω ω χο ο ο τι ι δι
α α α α δος πτω ω χοις χαι χτη η σαι φι ι ι ι
λο ον τον Κυ ρι ο ον η ι να στης εκ δε ξι ι ων α αυ
του ο ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και η
α χου σης μα χα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης
εισ ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν
του ου Κυ ρι ου σου ου αυ η της α α ξι ι ω σο ο ονμε
Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

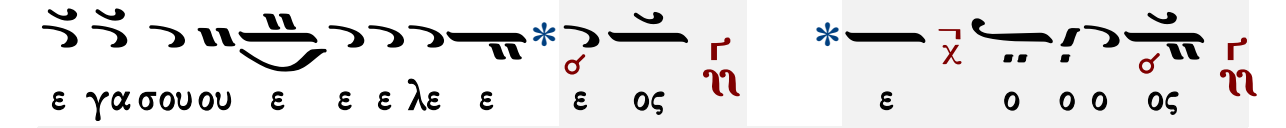

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω
χοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ
ει τω και σχορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη
η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον
πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν
και ως οι χο νο μοι πι στοι της χα α ρι ι τος δε
σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω
μεν αυ της η μα ας χατ α α ξι ι ι ι
ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω
ω ω ω πος

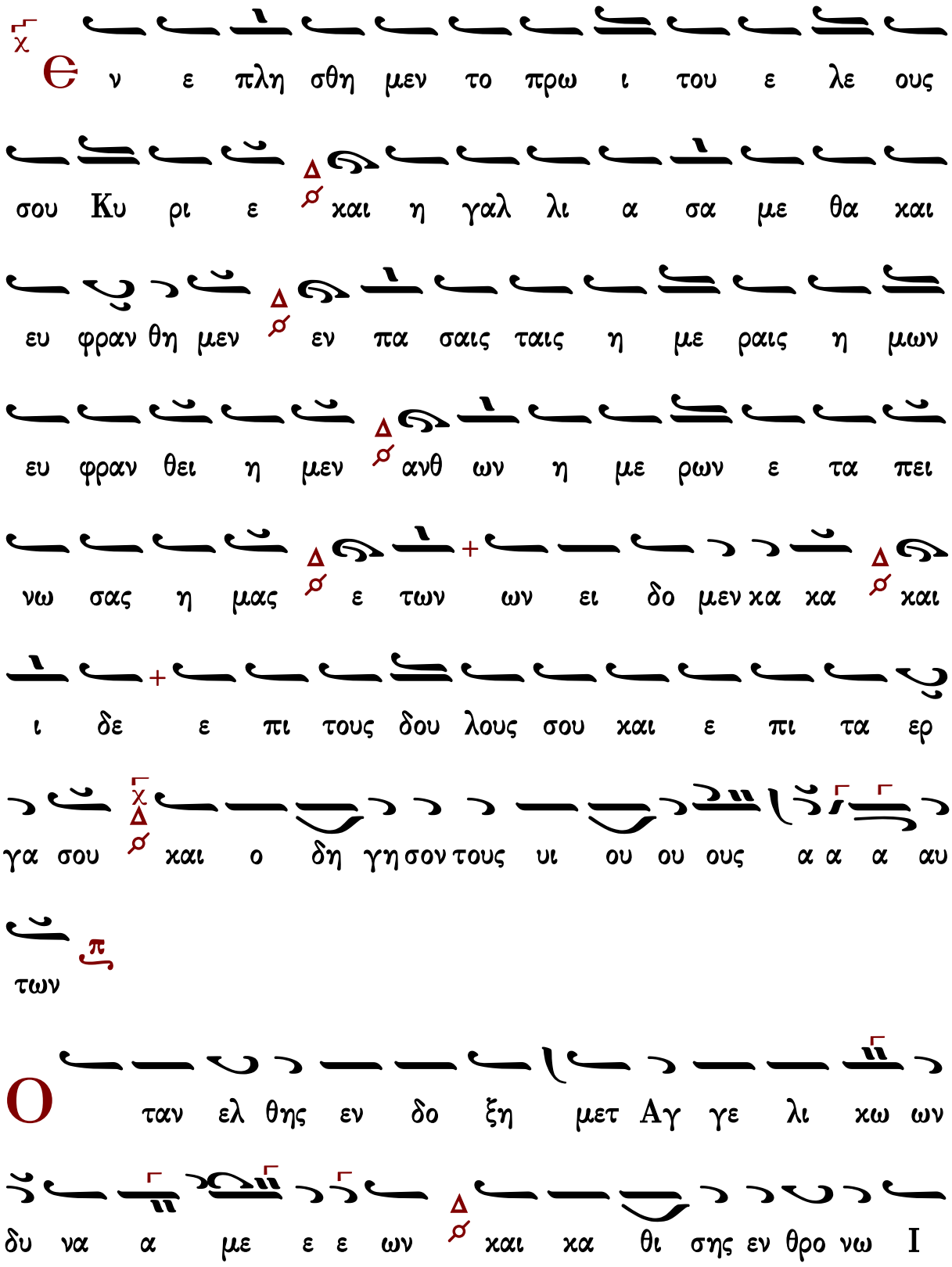
Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ Αγ γε λι κω ων
δυ να α με ε ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι

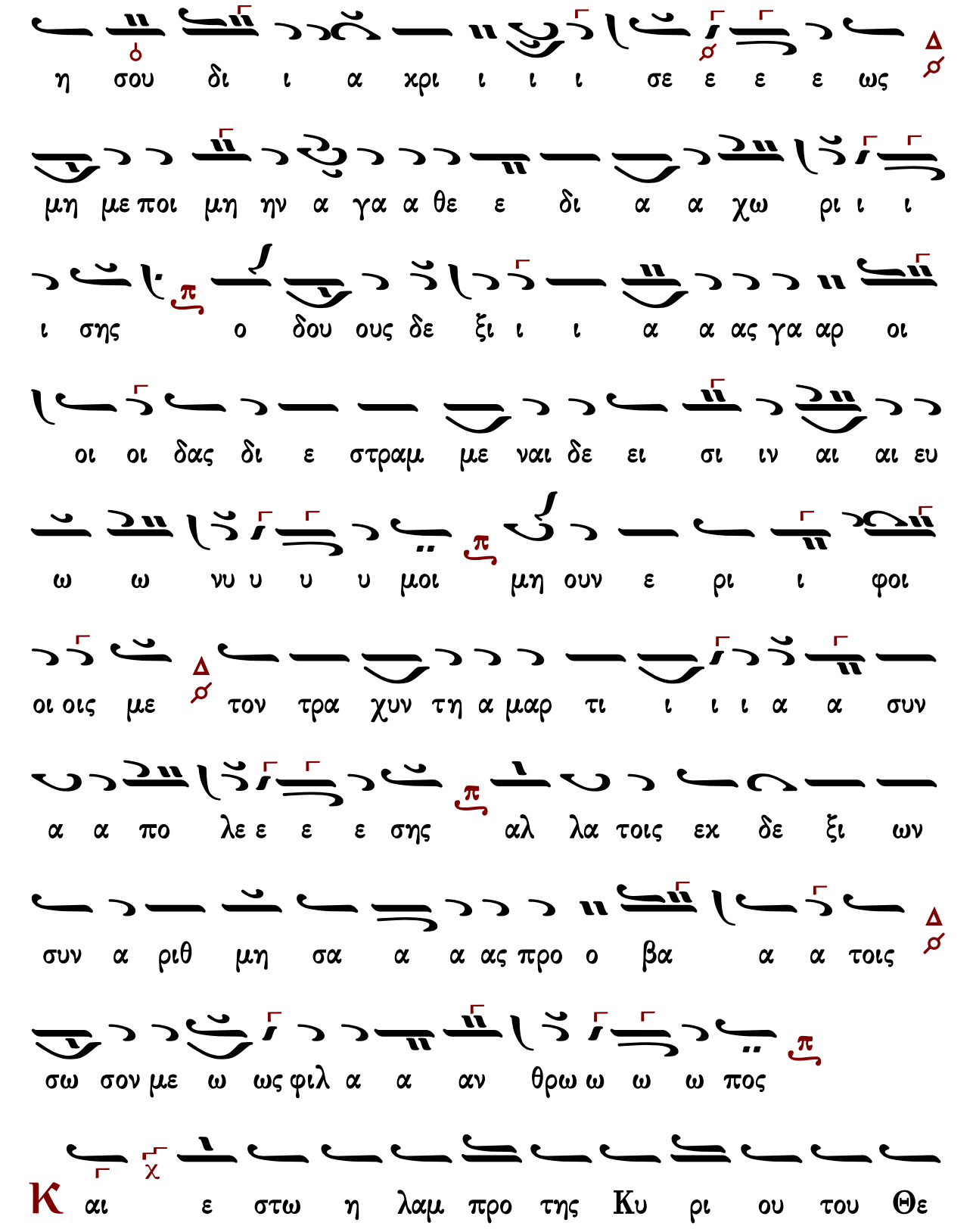
η σου δι ι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως
μη με ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι
ι σης ο δου ους δε ξι ι ι α α ας γα αρ οι
οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι ευ
ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι
οι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι α α συν
α α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων
συν α ριθ μη σα α α ας προ ο βα α α τοις
σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω ω πος
Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον
Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα
α α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς
ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο
ο ος σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται
σμα των απ α αμ φι ι ι ι α α α α σον τη
μεθ ε ξει των πα α α θη μα α τω ω ω ων σου
και στο λην δο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της

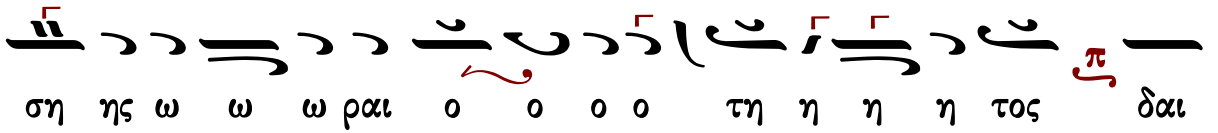

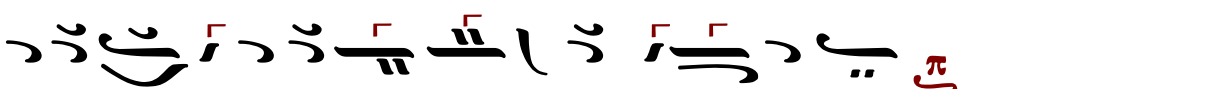

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

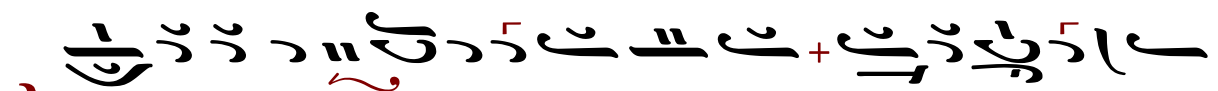

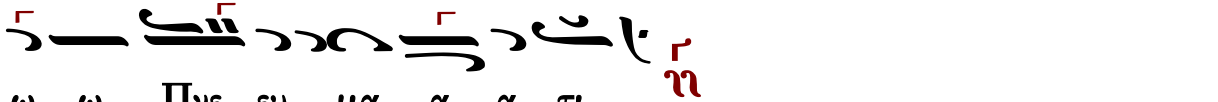

της ε εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου
φο ο ο ο ο βω δε ε ε ξαι αι το χα ρι
σμα α δα νει σαι τω δε ε δο χο ο ο τι ι
δι α α α α δος πτω ω χοις χαι χτη η σαι φι ι ι
ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να στης εκ δε ξι ι ων α
αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη
η και α χου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω
ω ω νης εισ ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την
χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου
αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

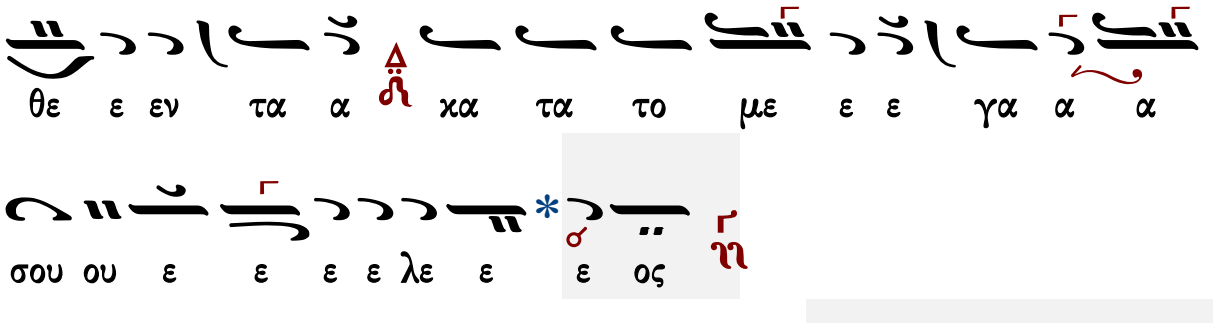

Πέτρου Φιλανθίδου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*

τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας κα

α α τα α ξι ι ω κα τα α ξι ι ω ω σον Χρι

στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι

λα α α α α αν θρω πος

Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου χαι ε πι τα ερ

γα σου χαι ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Ο ταν ε ελ θης ε εν δο ο ο ο ξη μετ αγ

γε λι χω ων δυ να α α α με ε ε ε ω ων και

χα θι ι ση η ης ε εν θρο ο ο νω Ι η

σου ου ου ου δι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

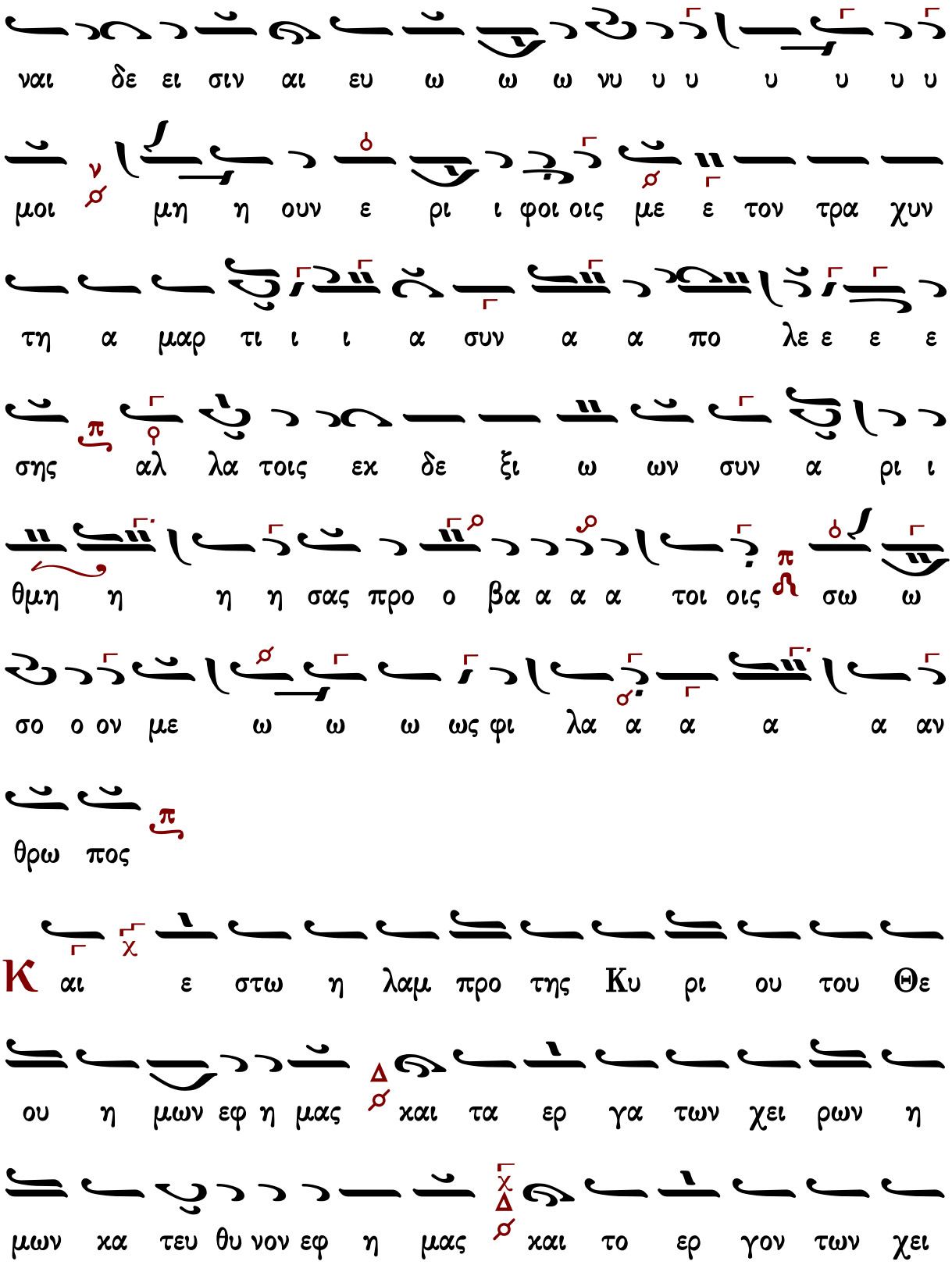
ναι δε ει σιν αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ υ υ υ
μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν
τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε
σης αλ λα τοις εκ δε ξι ω ων συν α ρι ι
θμη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω
σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α α αν
θρω πος
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων χα τε ευ θυ υ υ νον
νυμ φι ος ο χα α α αλ λει ω ραι αι αι ος
πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συγ χα
λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ
μα α α τι ι χην του νυμ φω ω ω ω ω
ω ω νο ο ο ος σου την δει ει σι ι δαι αι μο
ο να α α α μου μο ο ορ φη η ην των πται σμα των
α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε
ε ε ε ε ξει των πα θη μα α α α α α α
τω ω ω ων σου και στο λη ην δο ο ο ξης

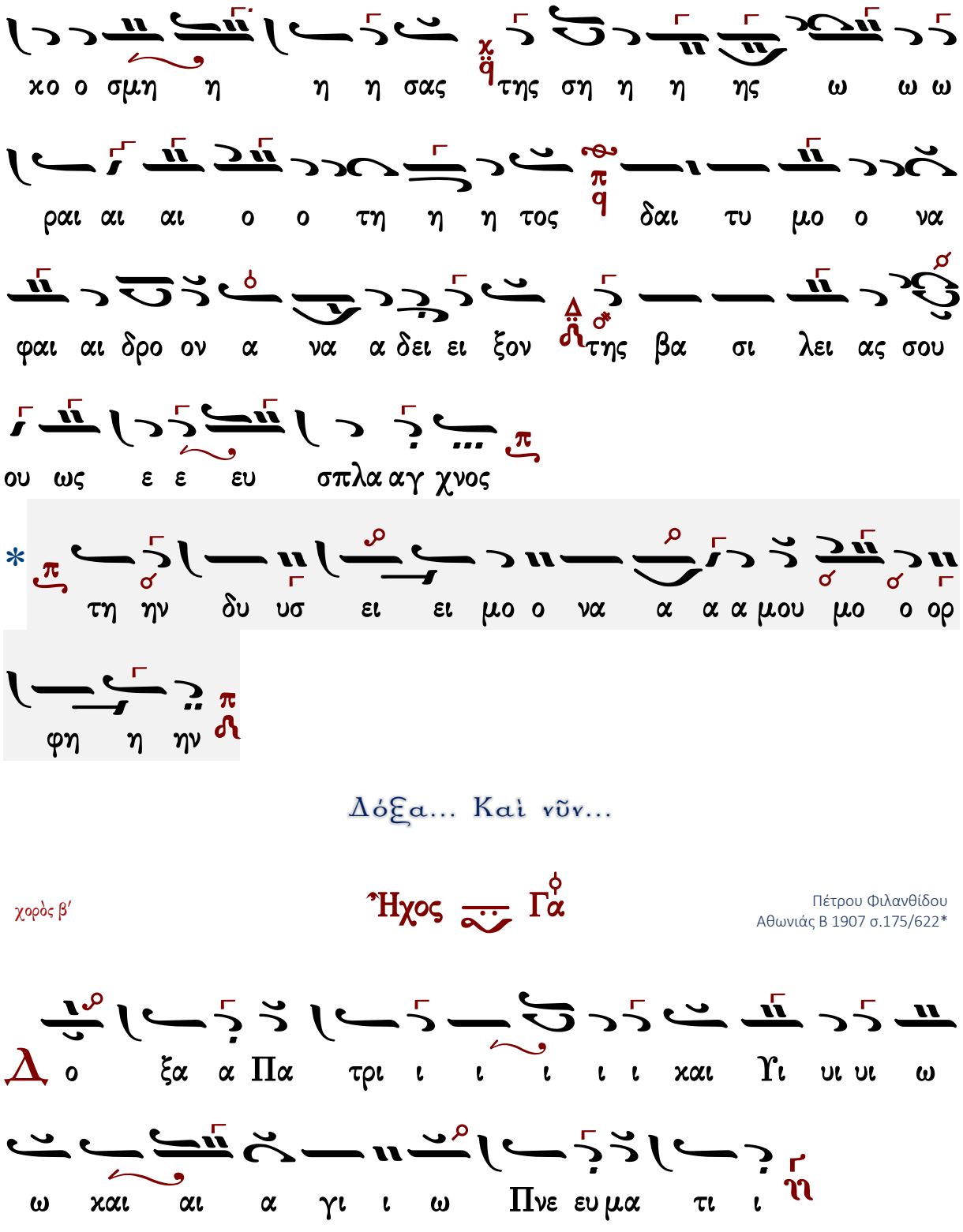

Δόξα... Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.175/622*

K αι νυ υ υ υ υ υν χαι α α α ει ει χαι εις

του ους αι αι ω ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ω νων α α μην

l δου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω χο ο ο ο ο ο τι ι δι α α α

α δος πτω ω χοις χαι αι χτη η η η η σαι αι φι ι ι ι

λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ι ι

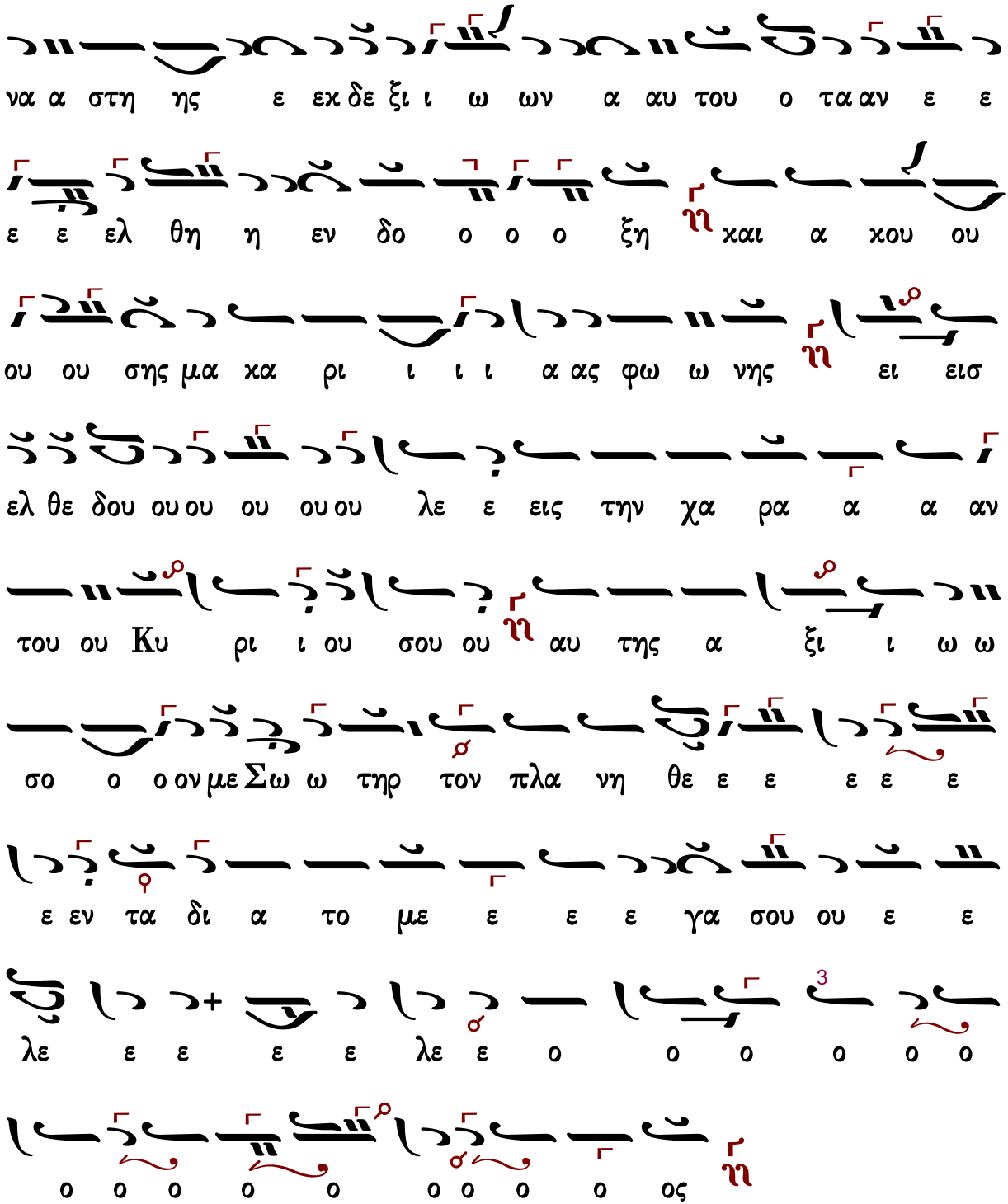

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*

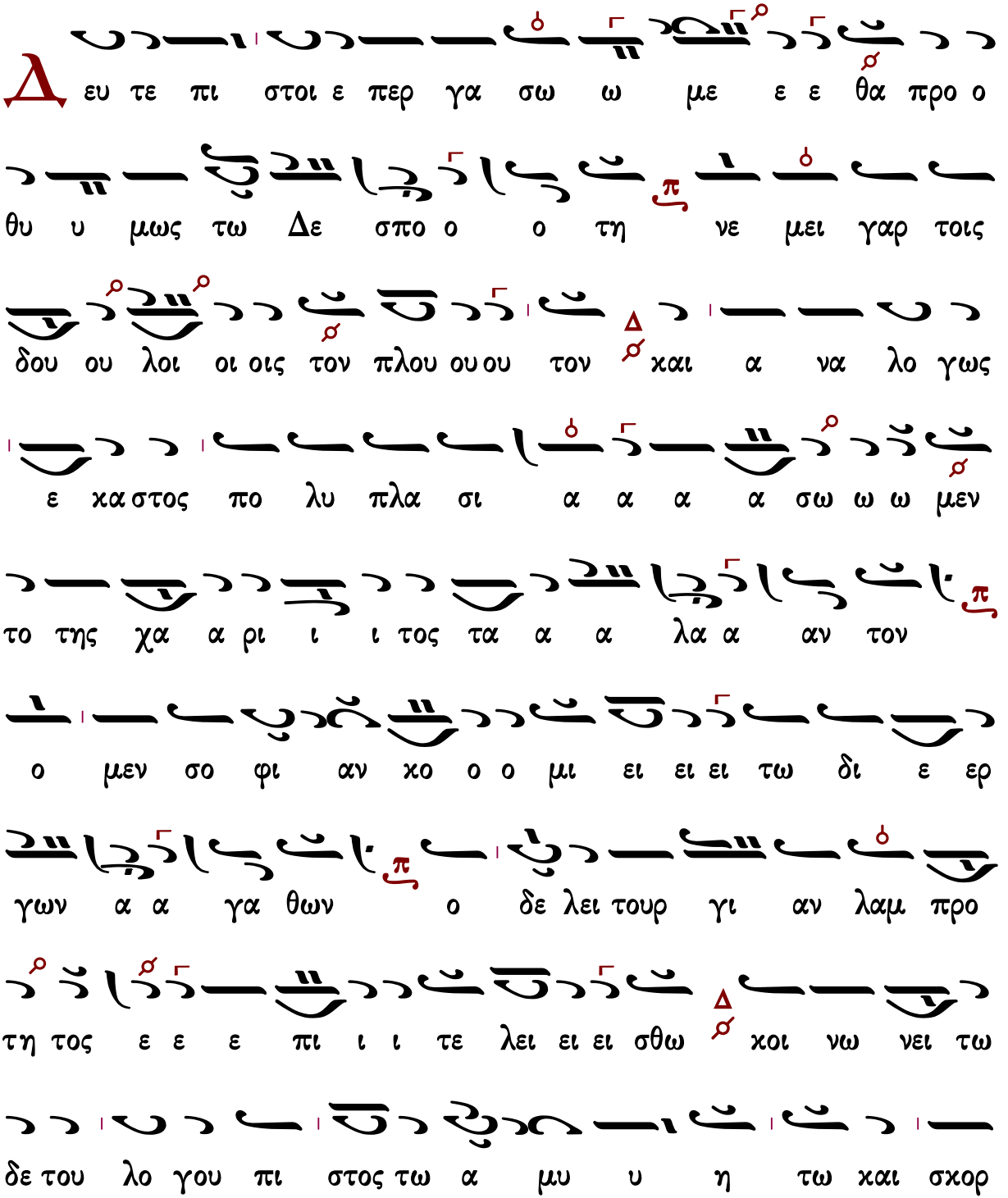

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α
αλ λος ου τω γαρ το ο δα α νει ει ον πο λυ πλα
σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι χο νο μοι
πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας
α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα
τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος
ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος
Θ ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

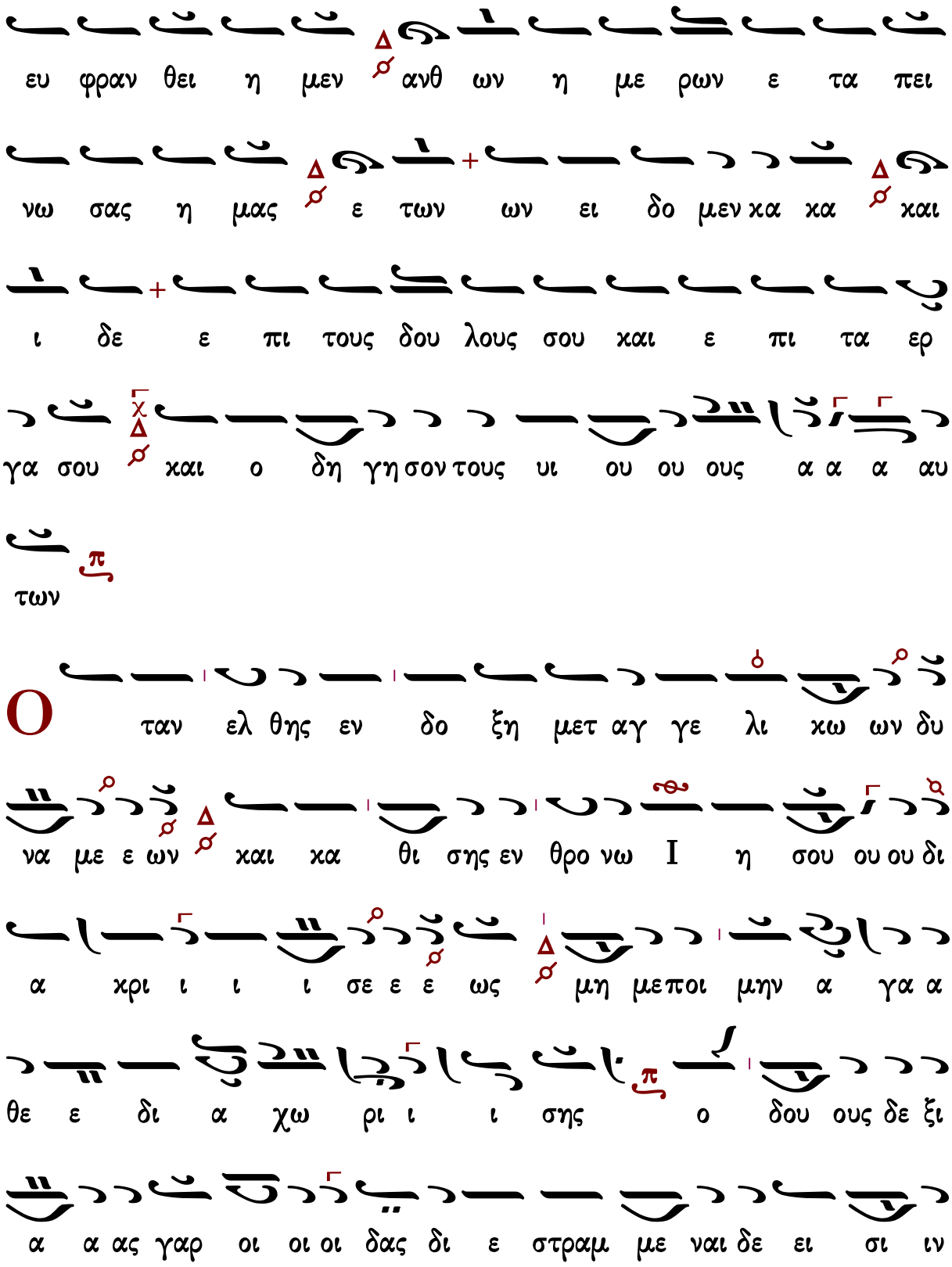
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ
να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω I η σου ου ου δι
α κρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α
θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι
α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

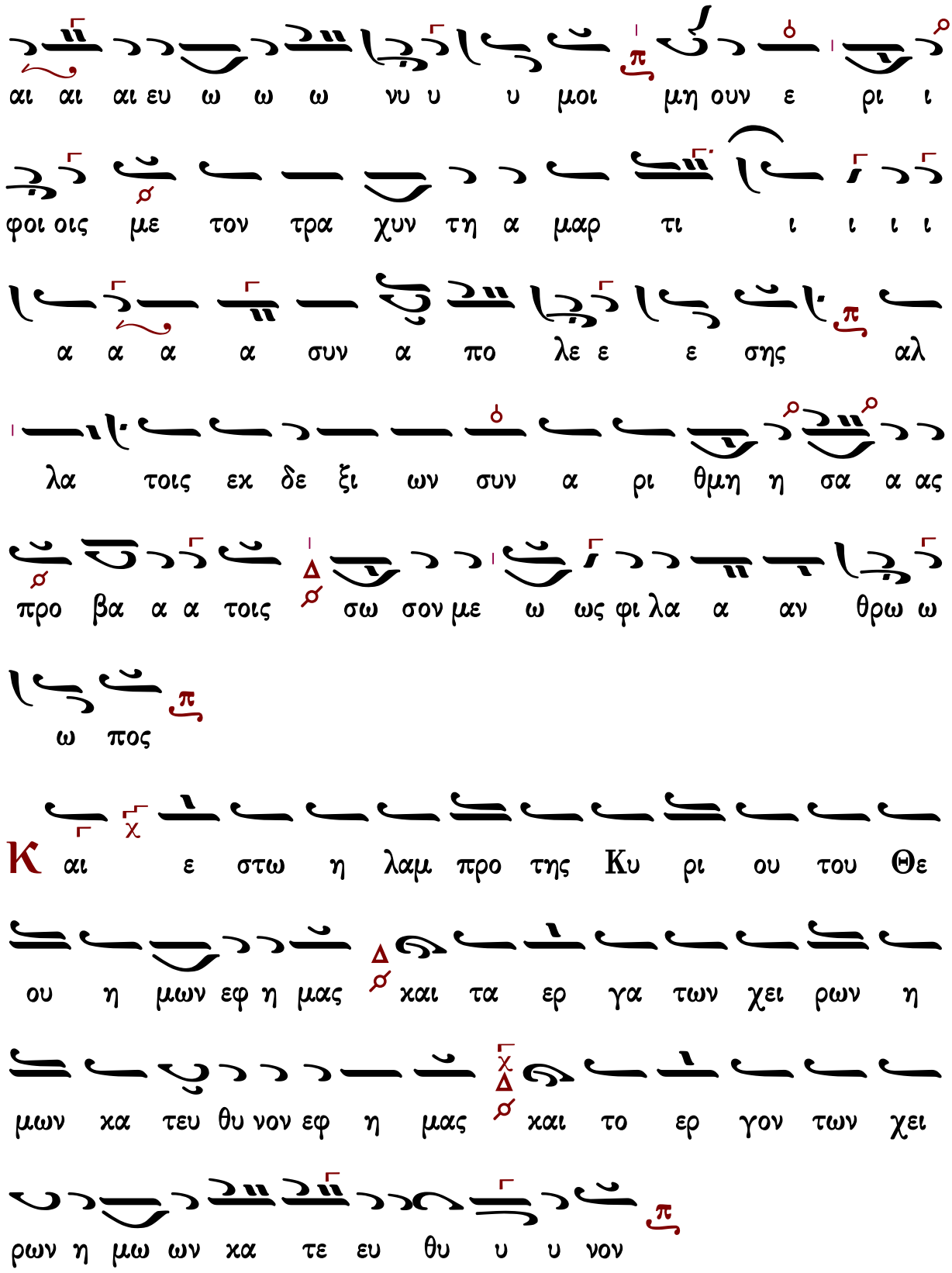
αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι
φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι
α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ
λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας
προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω
ω πος
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

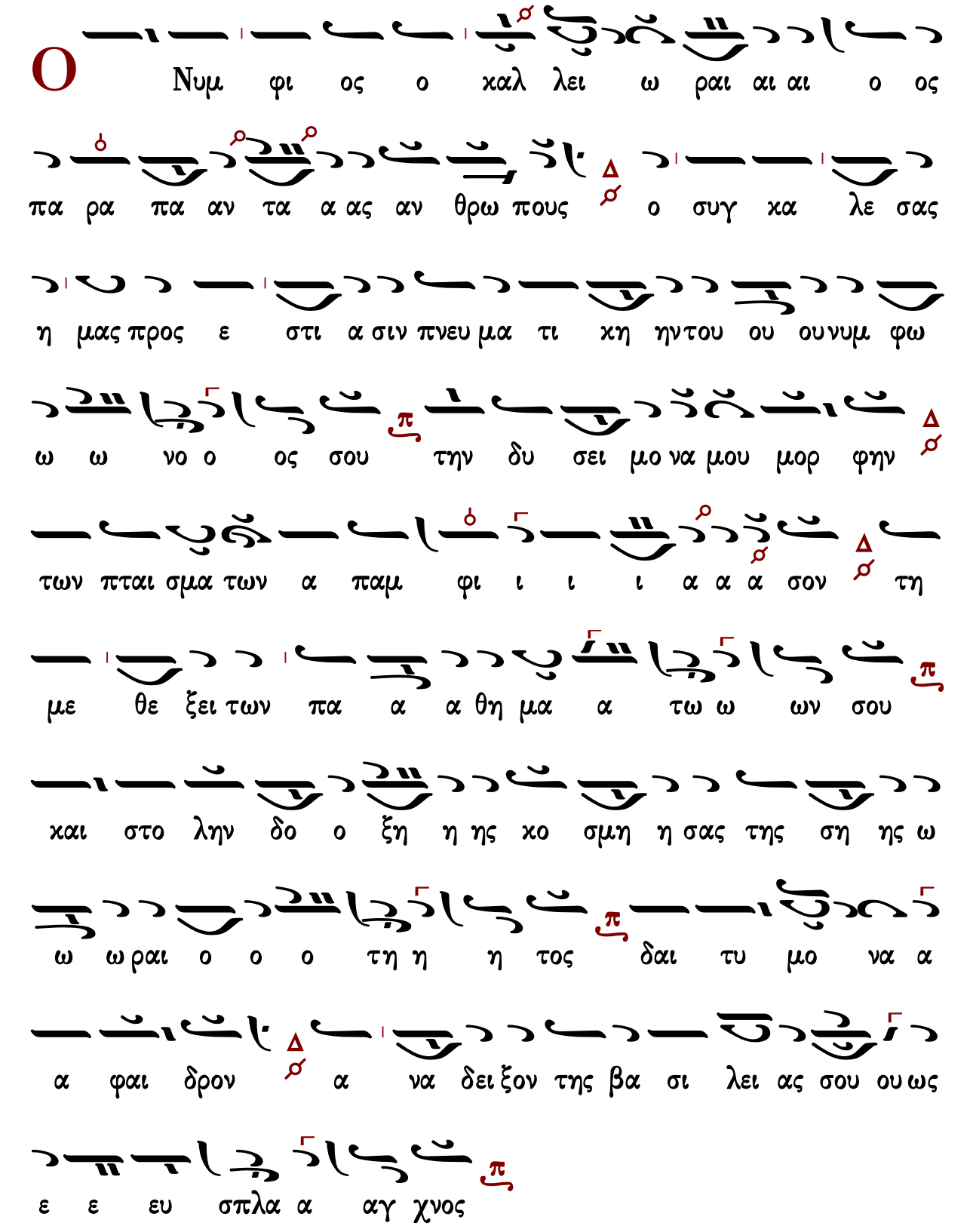
Ο
Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος
πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας
η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ηντου ου ουνυμ φω
ω ω νο ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην
των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη
με θε ξει των πα α α θη μα α τω ω ων σου
και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω
ω ω ραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μο να α
α φαι δρον α να δει ξον της βα σι λει ας σου ου ως
ε ε ευ σπλα α αγ χνος

χορὸς α΄

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

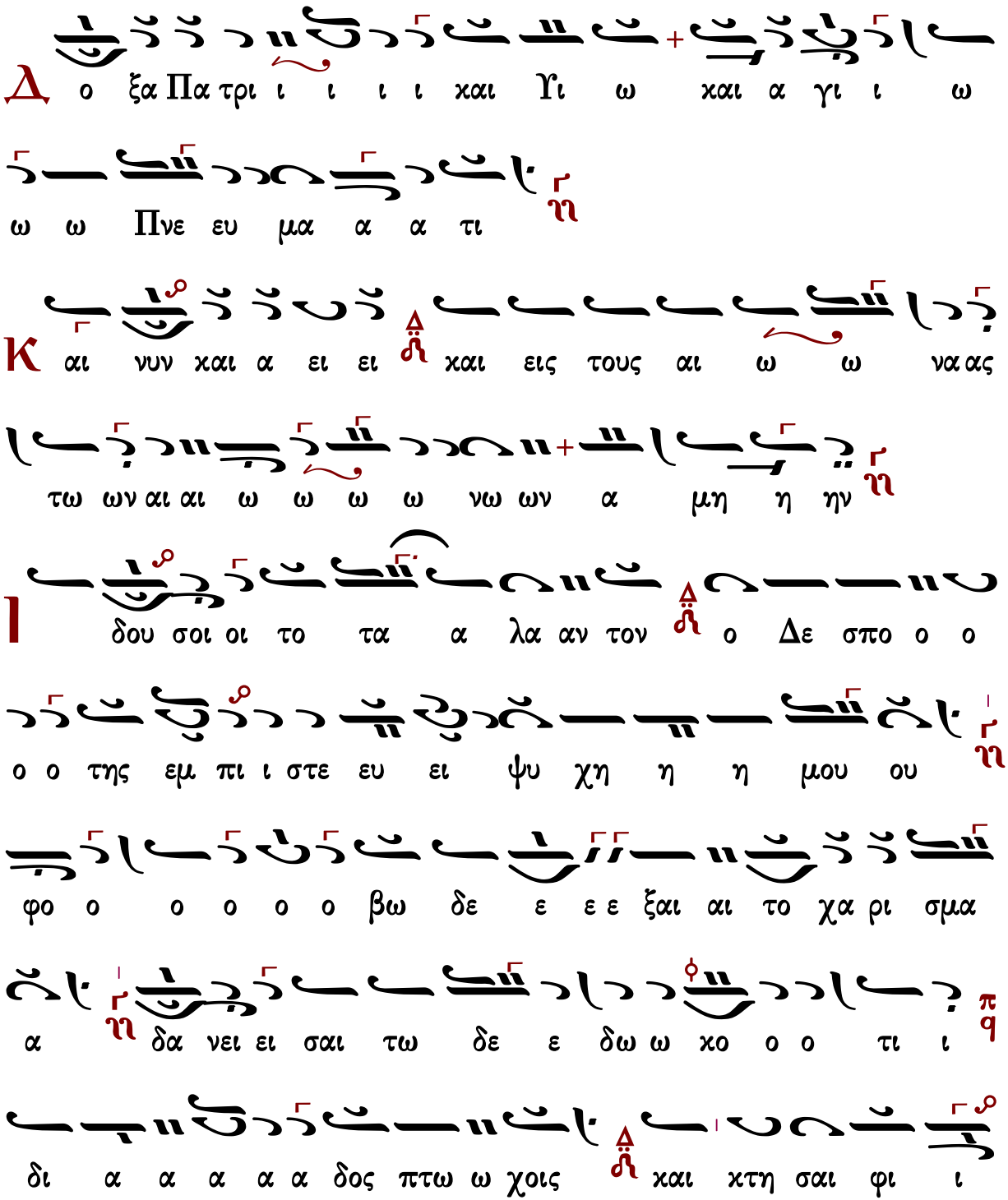

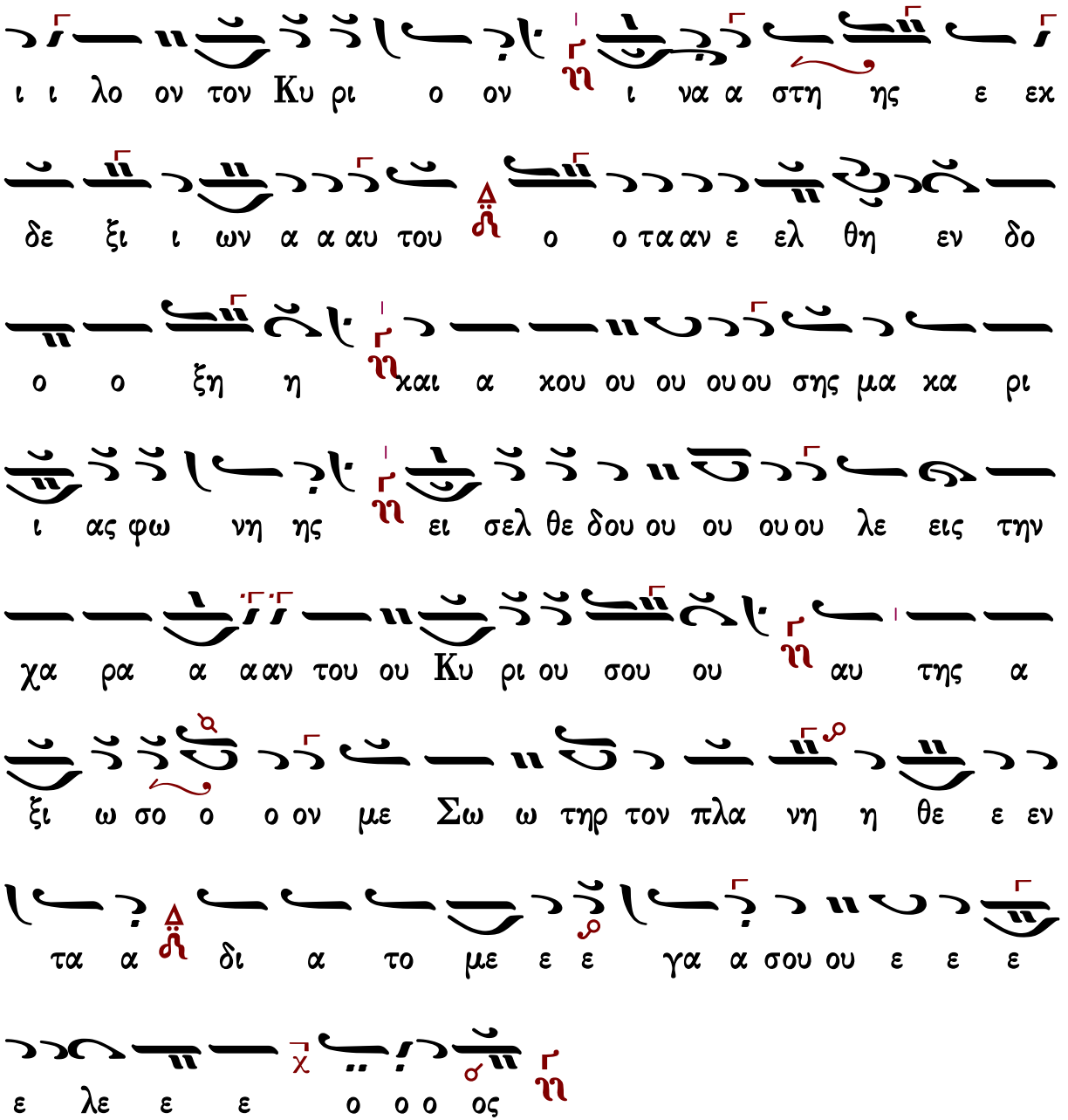

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Δευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ
μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου
λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο γως ε
κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος
τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω
δι ερ γω ων α α α γα α θων ο δε λει τουρ
γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει
τω χοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ
η τω και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε νη η
σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει

ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και
ως οι χο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο τι κης
χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η
μα ας χα τα ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος
ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Θε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν χα χα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ
υ να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α
χρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε
ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α
ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν
αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι
ι φοι οις με * τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν

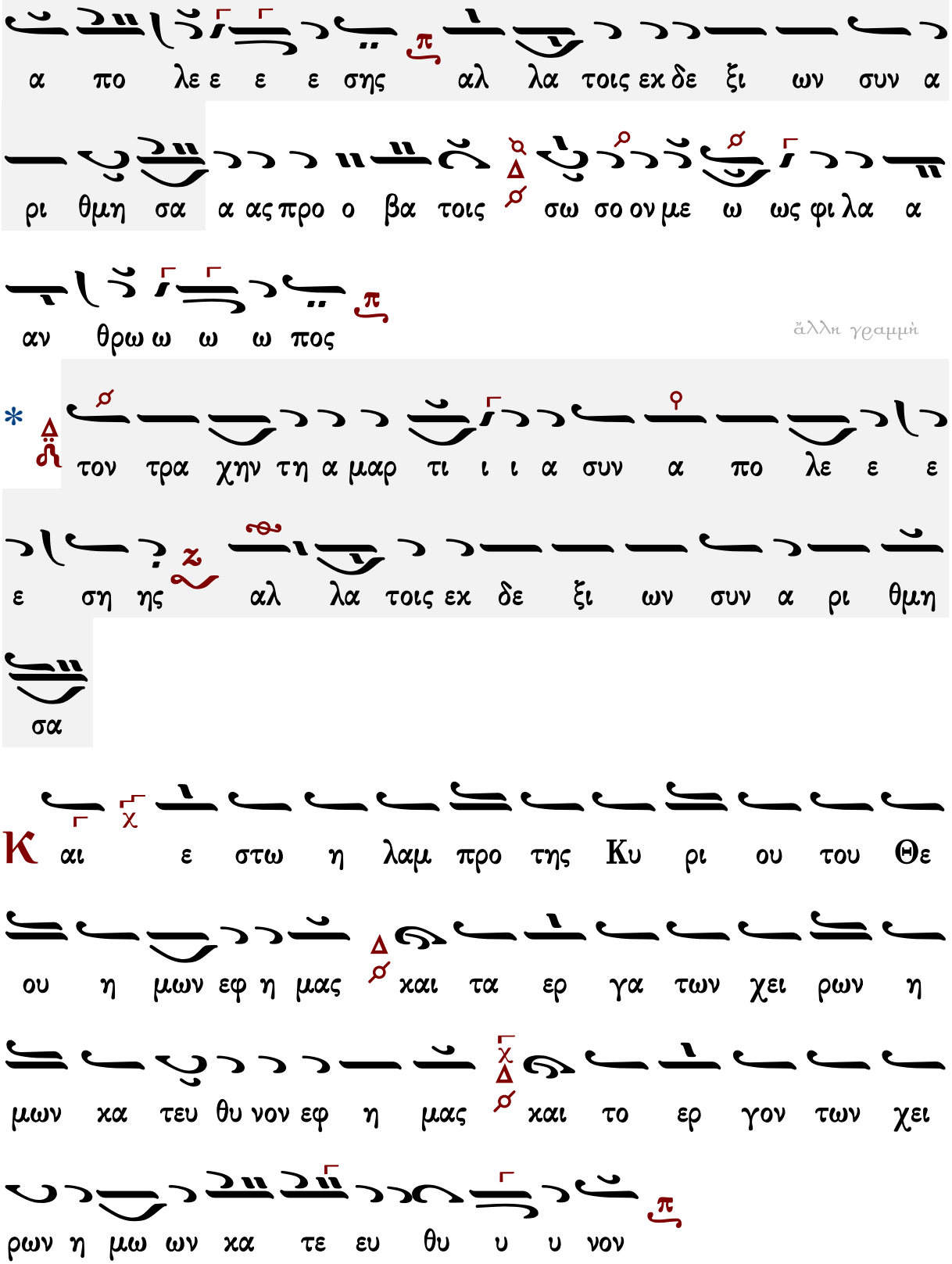
α πο λε ε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α
ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α
αν θρω ω ω ω πος
ἄλλη γραμμή
* τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε
ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη
σα
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο
Νυμ φι ος ο χαλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α ας α
αν θρω ω ω πους ο συγ χα λε σα α ας η η
μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι χην του ου νυμ φω
ω νο ο ο ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην
των πταισ μα των α παμ φι ι ι ι α α α α σον
τη με θε ξει των πα θη μα α α τω ω ω ων σου
και στο λην δο ξης χο ο ο σμη η η σα ας της
σης ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να
φαι δρον α α να δει ει ξον της βα σι λει ας σου ου ως ε ε
ευ σπλα α α αγ χνος

χορὸς β′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

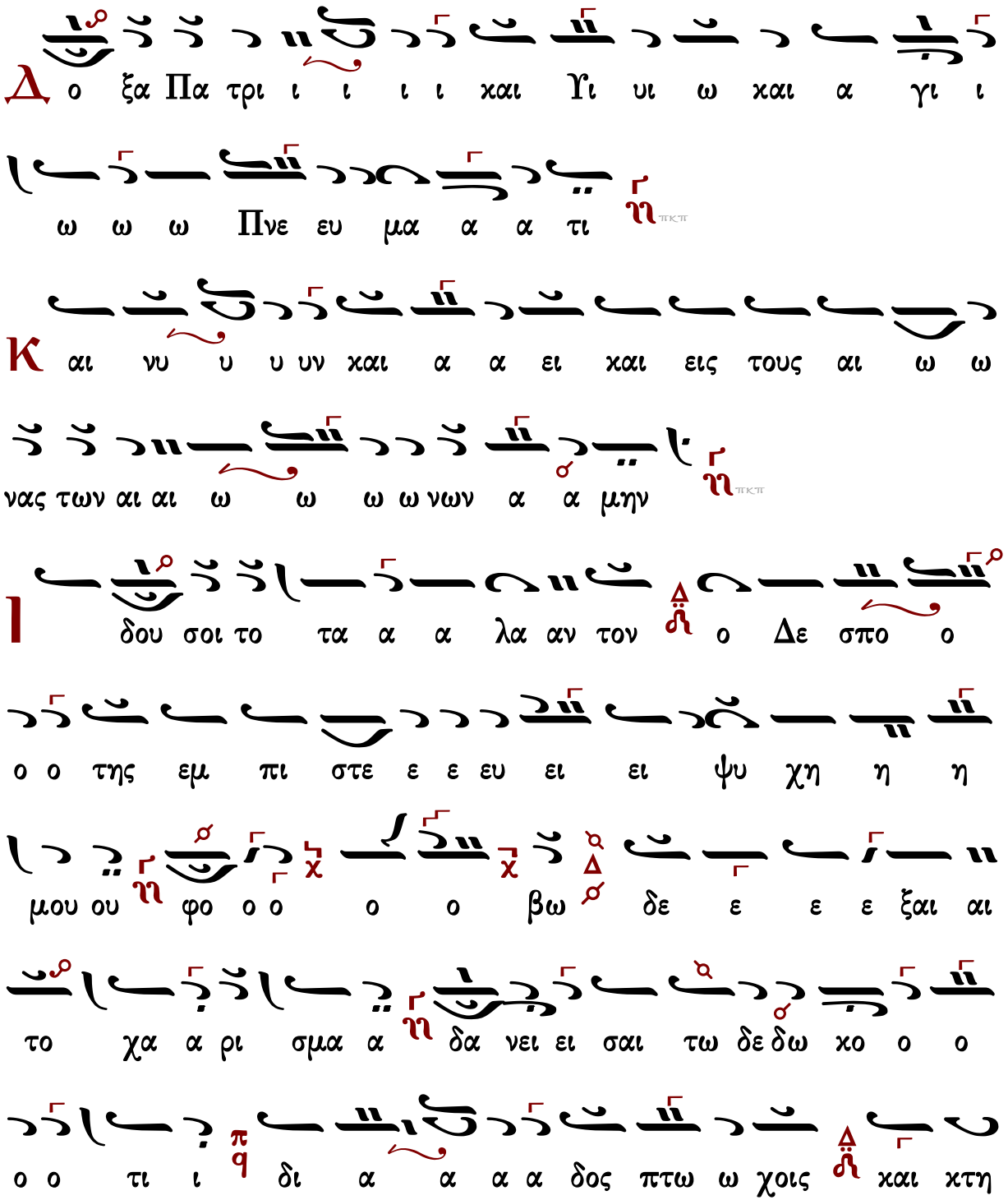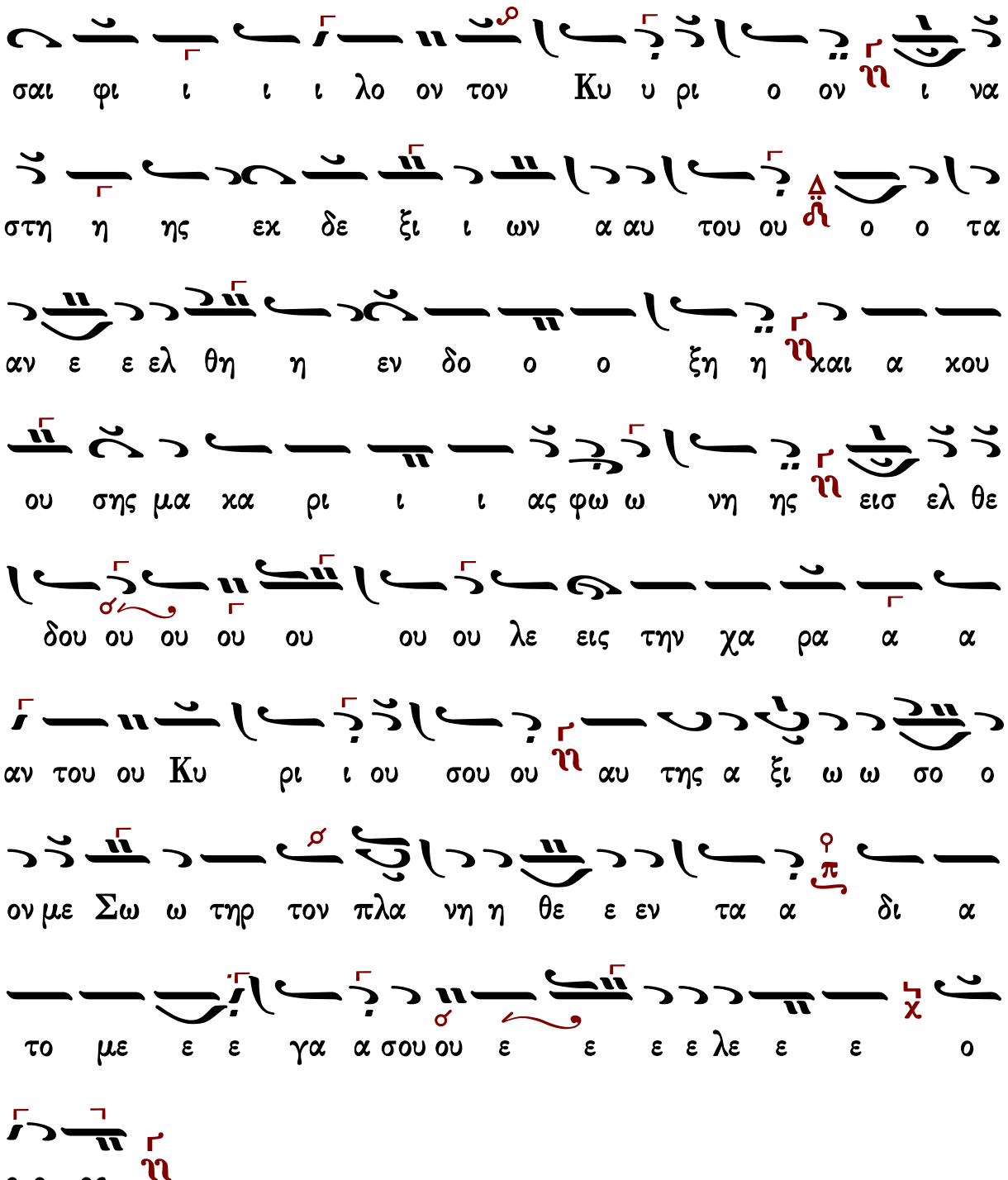

σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να
στη η ης εκ δε ξι ι ων α αυ του ου ο ο τα
αν ε ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α κου
ου σης μα κα ρι ι ι ας φω ω νη ης εισ ελ θε
δου ου ου ου ου ου ου λε εις την χα ρα α α
αν του ου Κυ ρι ι ου σου ου αυ της α ξι ω ω σο ο
ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α
το με ε ε γα α σου ου ε ε ε ε λε ε ε ο
ο ο ος

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

«Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς

σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις πρώτη τοῦ Καθίσματος

ψαλμὸς ριθ′ 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. 2 Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. 3 τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; 4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. 5 οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. 6 πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. 7 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ψαλμὸς ρκ′ 120

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. 2 ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου

τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 3 μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. 4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. 5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. 7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. 8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα′ 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. 2 ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἰερουσαλήμ. 3 Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· 5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ. 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· 7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. 8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ψαλμὸς ρκβ′ 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. 3 ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ′ 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς, 3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς· 4 ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. 6 εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις δευτέρα τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκδ′ 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. 2 ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. 4 ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· 5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε′ 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν. 3 ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. 4 ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. 5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκς′ 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. 3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. 4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. 5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ′ 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. 3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς

τραπέζης σου. 4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. 5 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· 6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη′ 128

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. 3 ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. 6 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· 7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, 8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις τρίτη τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ′ 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· 2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. 5 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. 6 ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. 7 ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ

πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ..

ψαλμὸς ρλ′ 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. 2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. 3 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα′ 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, 2 ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· 3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, 4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, 5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. 6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· 7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. 8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· 9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 10 ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. 11 ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· 12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 13 ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· 14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν· 15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, 16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου· 18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμὸς ρλβ′ 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; 2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· 3 ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλγ′ 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. 2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. 3 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα, ἀλλ᾽ ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Ἦχος πλ.β΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιείτω, δι᾽ ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείτω, κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάσομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ᾽ ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσῃς· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχή μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μικρὰ Εἴσοδος

Σοφία Ὀρθοί!

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ.β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131)

τὸ μέλος

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.196*

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. (ρλα΄ 8)

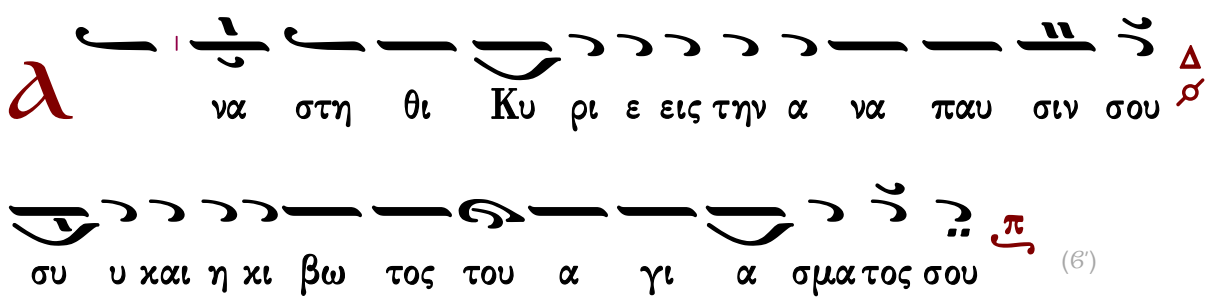

(β΄)

∴ Μνήσθητι Κύριε, τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ρλα΄1

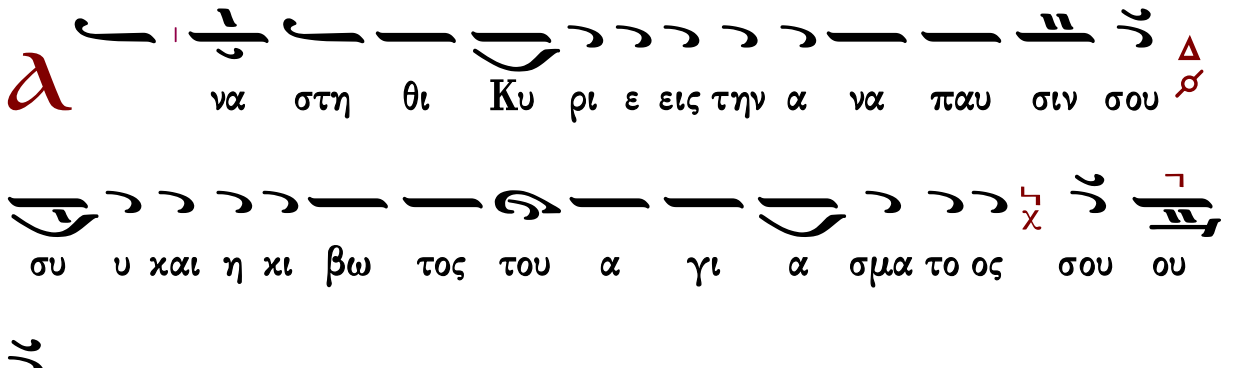

Σοφία.
Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

2:5-10

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν ἀνείλατο αὐτήν. 6 ἀνοίξασα δὲ ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἔφη· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. 7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; 8 ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. 9 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. 10 ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα· ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον ἦχος πλ.β′ (δ′) ψαλμὸς. ρλβ′ (132)

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.197*

Ἰδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; (ρλϐ′ 1)

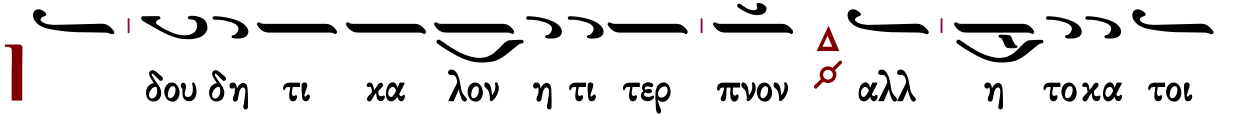

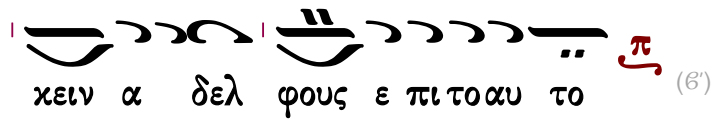

(ϐ′)

∴ Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. (ρλϐ′ 2)

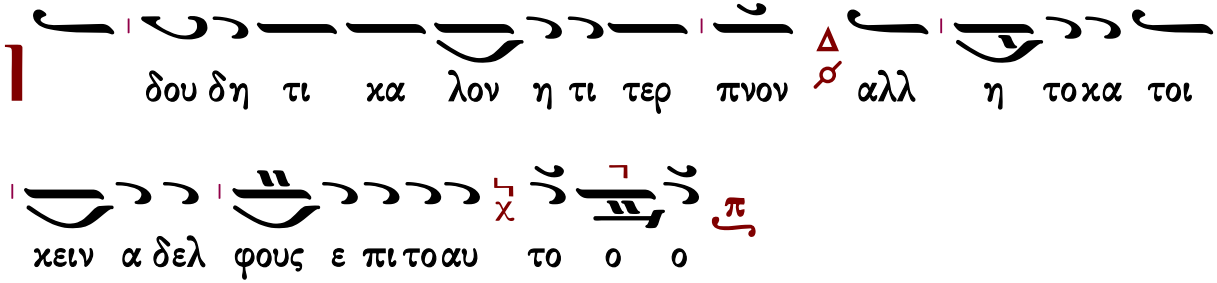

Κέλευσον!
Σοφία, Ὀρθοί.
Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.
Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

1:13-22

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπε. Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ λέγει αὐτῷ. Οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων. Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστὰς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου,

γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὁ Κύριος ἔδωκεν· ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Ὁ ἱερεύς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν, ψάλλει κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

στίχος α' Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.		
δ'	Νηλέως Καμαράδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
πλ.α'	Πανδέκτη Θεοδώρου Φωκαέως Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β'	μέλος ἀρχαῖον Θεοδώρου Φωκαέως Γεωργίου Πρωγάκη	Θρασυβούλου Στανίτσα Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
βαρὺς	Γεωργίου Πρωγάκη Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι Δημητρίου Σουρλαντζῆ ΙΙ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.δ'	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

στίχος β' Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

χορὸς β' Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

στίχος γ' Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

χορὸς α' Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

χορὸς β΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

χορὸς α΄ Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 24:36-26:2
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ μου μόνος. 37ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 38ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, 39καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 40τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς ἀφίεται· 41δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μυλῶνι, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. 42γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. 43Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 44διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 45Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; 46μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. 47ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. 48ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, 49καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶν μεθυόντων, 50ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, 51καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 1Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. 2πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. 3αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἔλαιον· 4αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. 6μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ

γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ᾽ αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. 14Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, 15καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. 16πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· 17ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. 18ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. 19μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ᾽ αὐτῶν λόγον. 20καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ᾽ αὐτοῖς. 21ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 22προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ᾽ αὐτοῖς. 23ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. 24προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· 25καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. 26ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! 27ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. 28ἄρατε οὖν ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· 29τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ. 30καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. 31Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ᾽ αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· 32καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ᾽ ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, 33καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. 34τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· 35ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με, 36γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με. 37τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ

δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; 38πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; 39πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρός σε; 40καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. 41Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· 42ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, 43ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. 44τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; 45τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ᾽ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. 46καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. 1Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 2Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς ἱκεσία

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἑκάστην δέησιν)
Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ

ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

α′	277	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
β′	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ′	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β′	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	358	Θρασυβούλου Στανίτσα
	392	Γεωργίου Καρακάση

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
χορὸς β΄: Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
χορὸς β΄: Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
χορὸς α΄: Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

α′	308	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
	405	Θρασυβούλου Στανίτσα
β′	237	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ′	229	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.α′	429	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους
	271	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β′	224	Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
	316	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
βαρὺς	273	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β′

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′ — Ι. Μ. Βατοπαιδίου — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

ἦχος πλ.α′ — Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου του ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Ψαλμὸς λγ' 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. 3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. 4 μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. 5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. 6 προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. 8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. 10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα). 12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. 13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; 14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. 15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. 16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. 17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. 18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. 19 ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. 20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· 21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. 22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. 23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ' 144

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 2 καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 3 μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι

καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. 9 χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. 13α πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. 16 ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας. 17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. 20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. 21 αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος $\frac{4}{\text{ᾱ}}$ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ω ω πι ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε νω ω ω ω

α α α ια α α α μα ε νω ω ω ω

ου ω ω ω ως θυ υ υ η μι ι ι ι ι

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

η ω ω ω ω ω τω η η θη υν υ θυ τευ α

ε ε ε

ι Κυ ρι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου

ου ουου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε
ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ις τω ν
χει ρω ω ω ω ι ω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω
ω ω ι ω ω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι ι ι ι
α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η
η η η η η η ει σα α α α ι α α α εισ
α α χου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου
ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

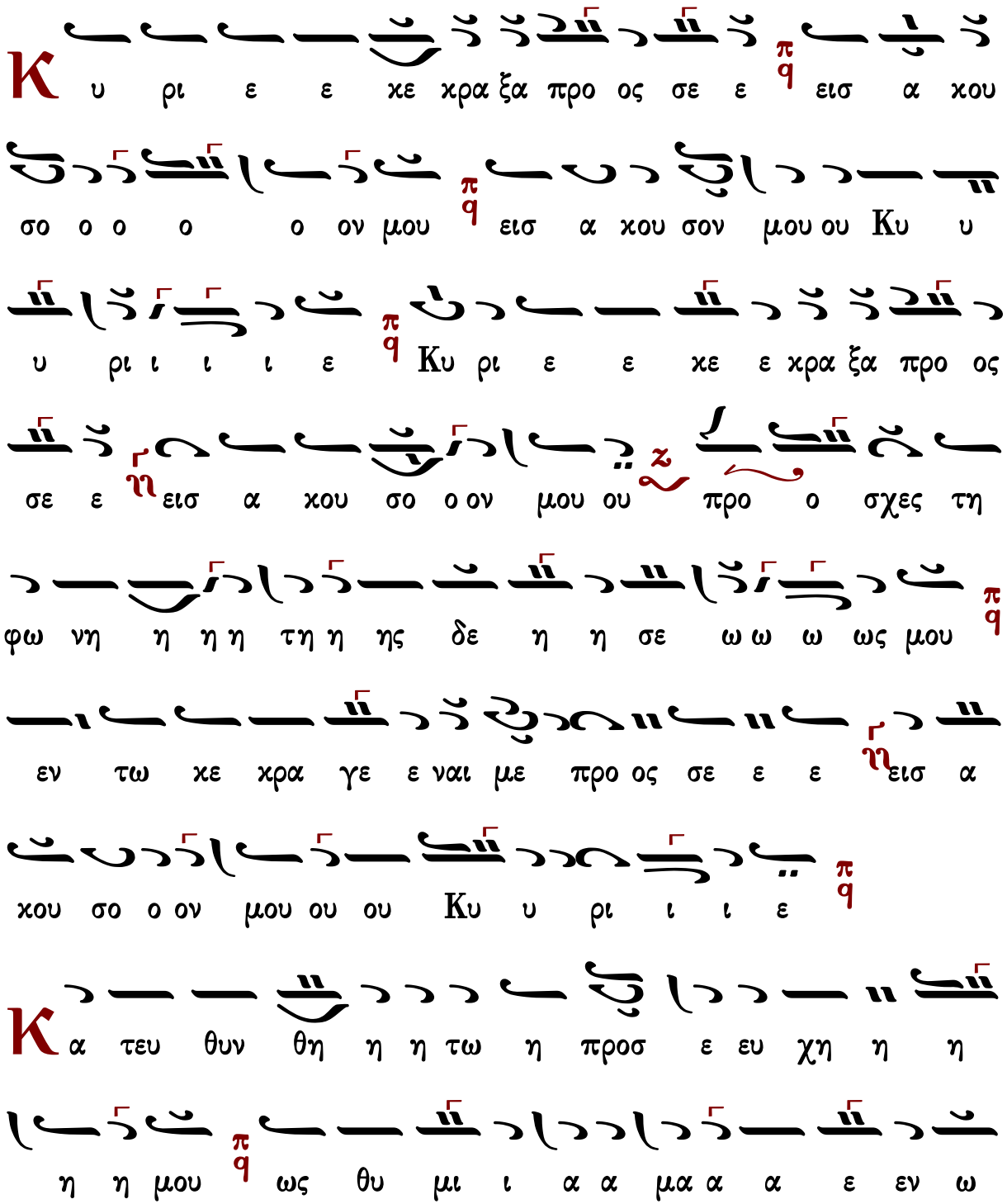

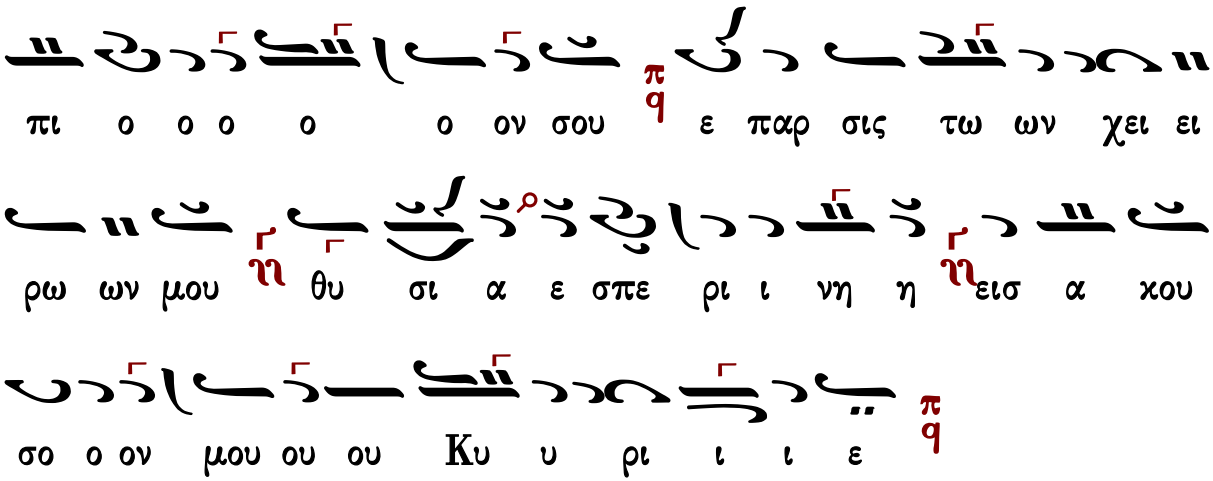

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος ἡ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

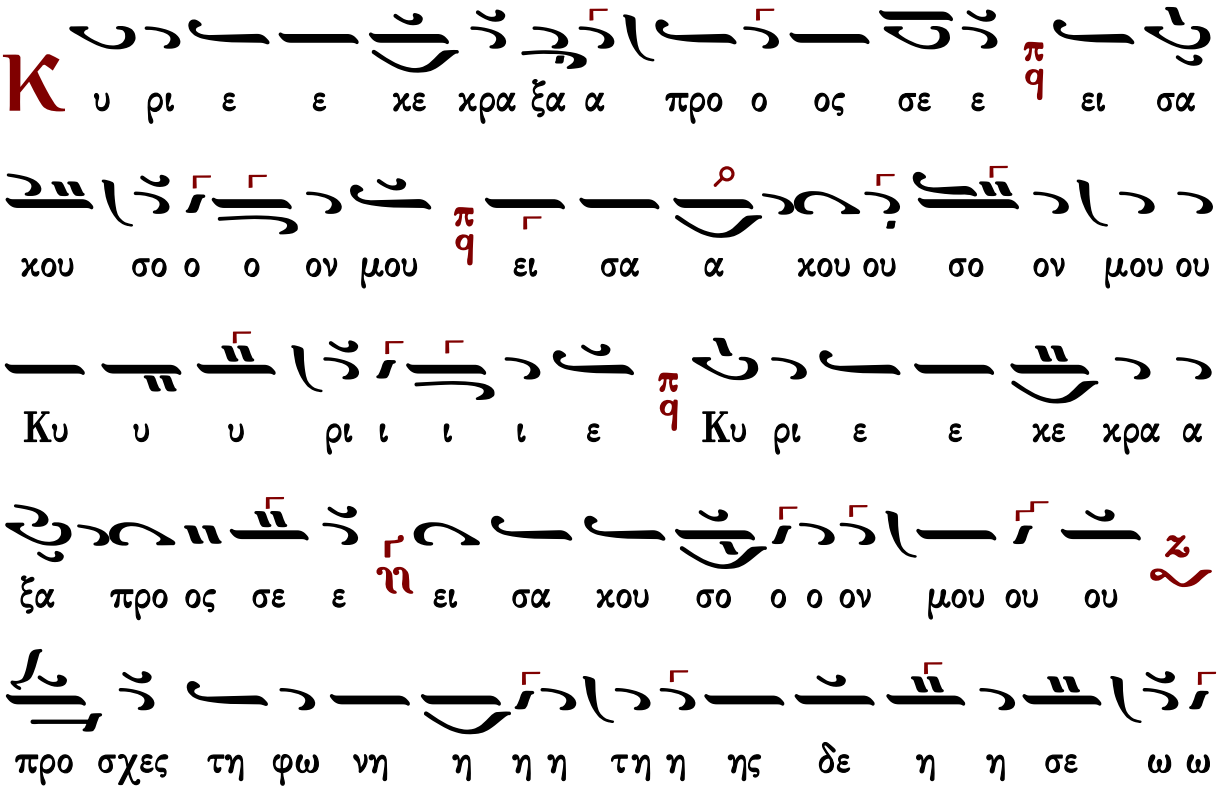

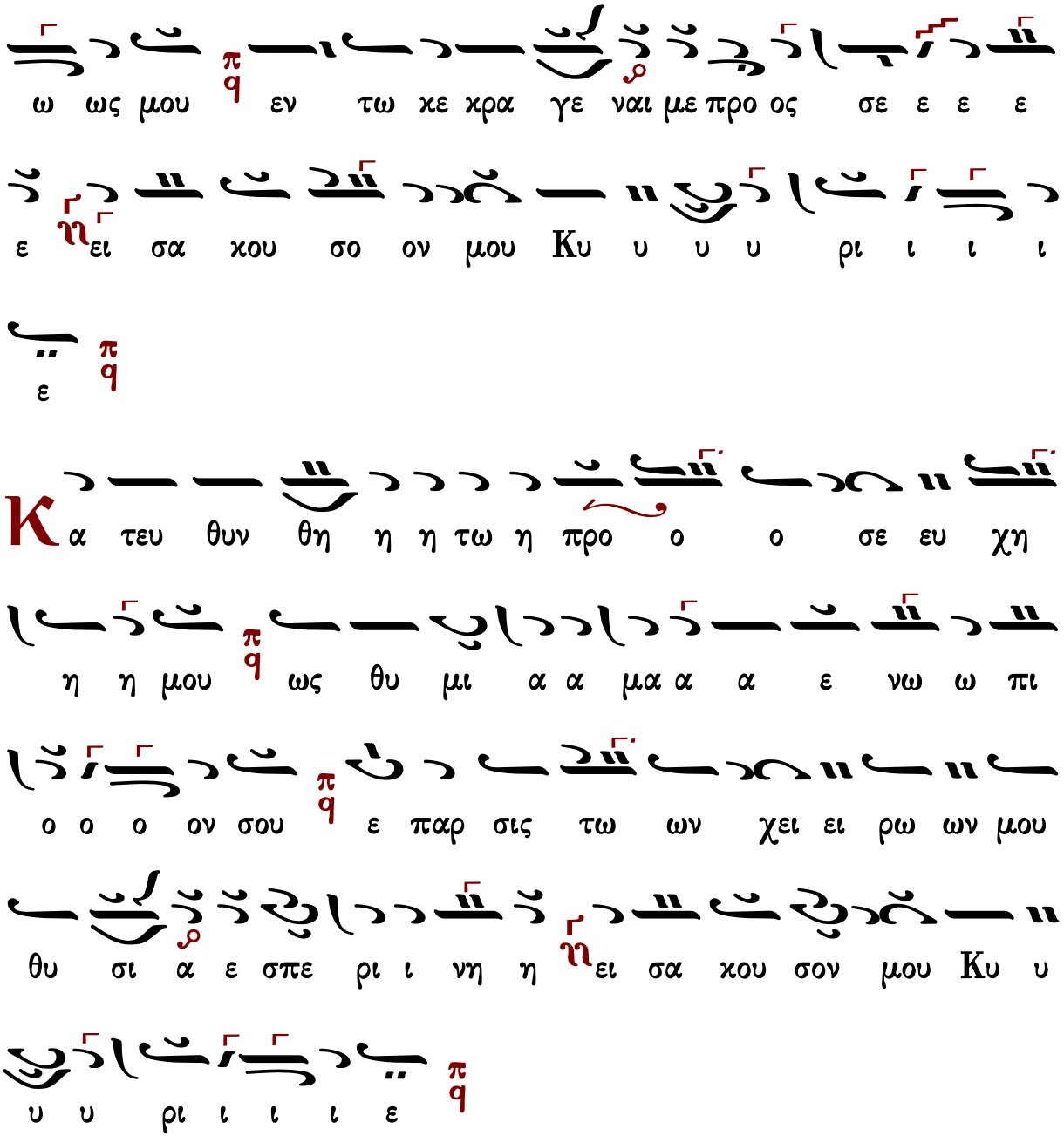

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε χε ε χρα α α ξα προς σε ει εισ α
χου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α χου ου ου σο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε χε ε
χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου π q
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου π q ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

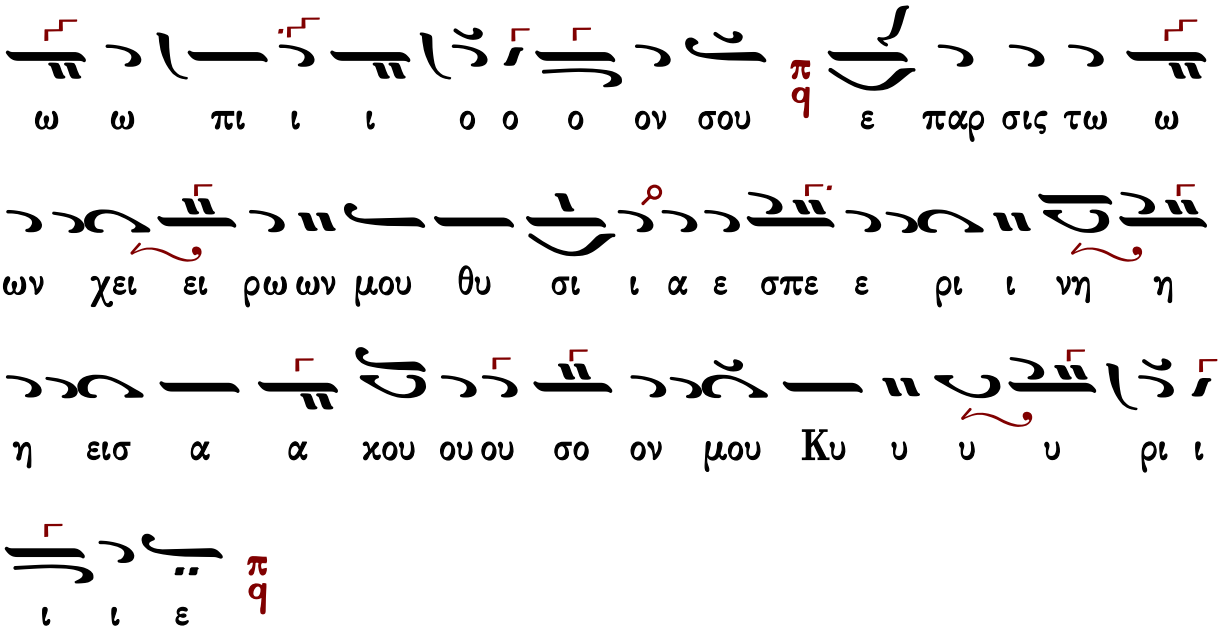

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

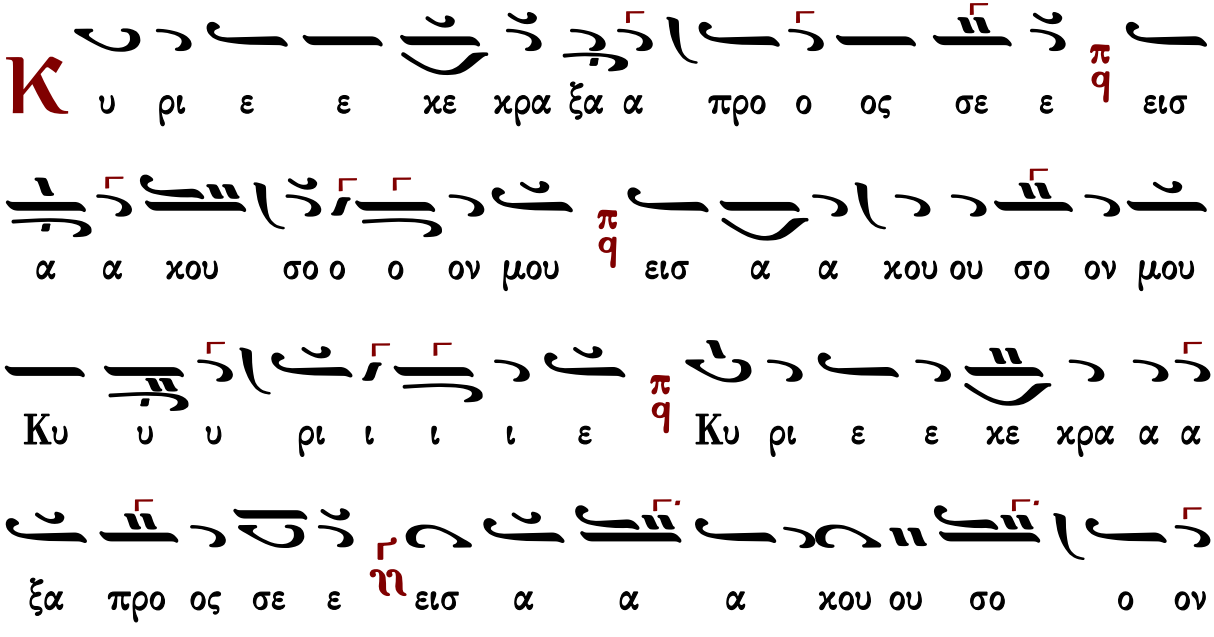

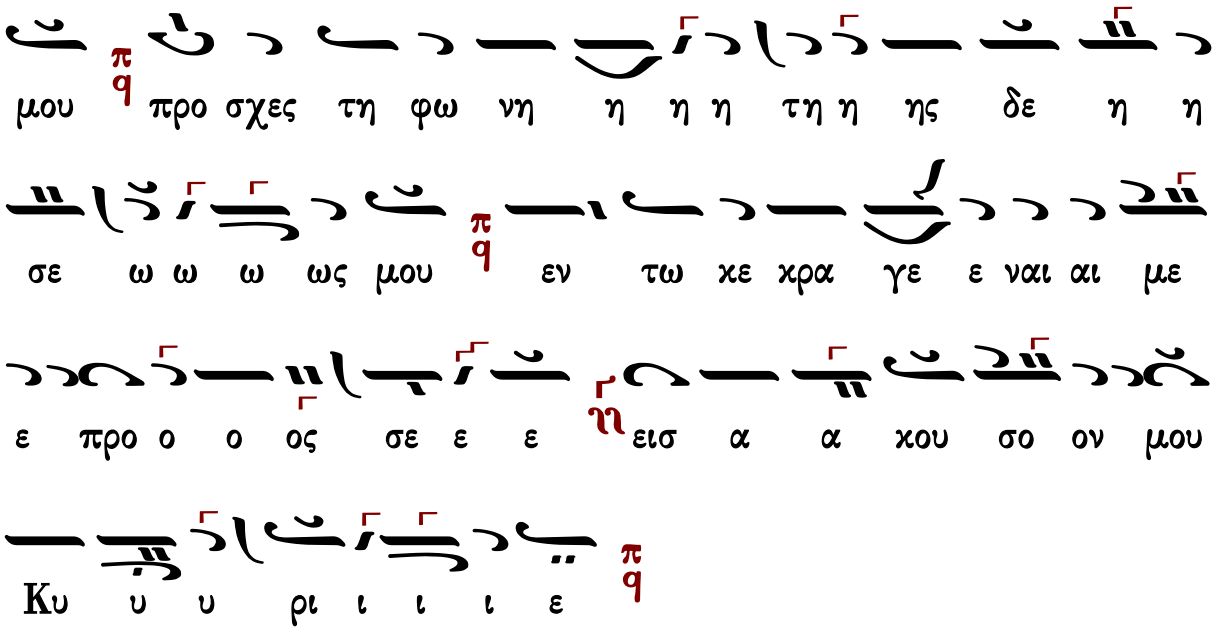
μου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι αι με
ε προ ο ο ος σε ε ε ειση α α χου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

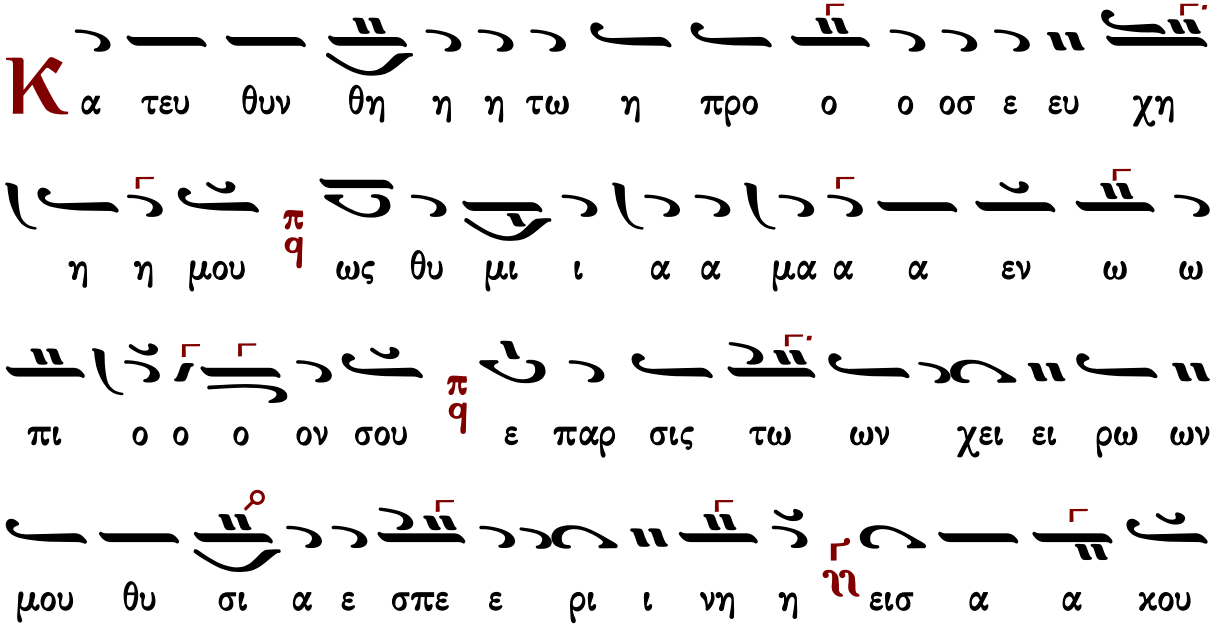
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο οσ ε ευ χη
η η μου ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω
πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων
μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ειση α α χου
σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἦχος δ΄ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

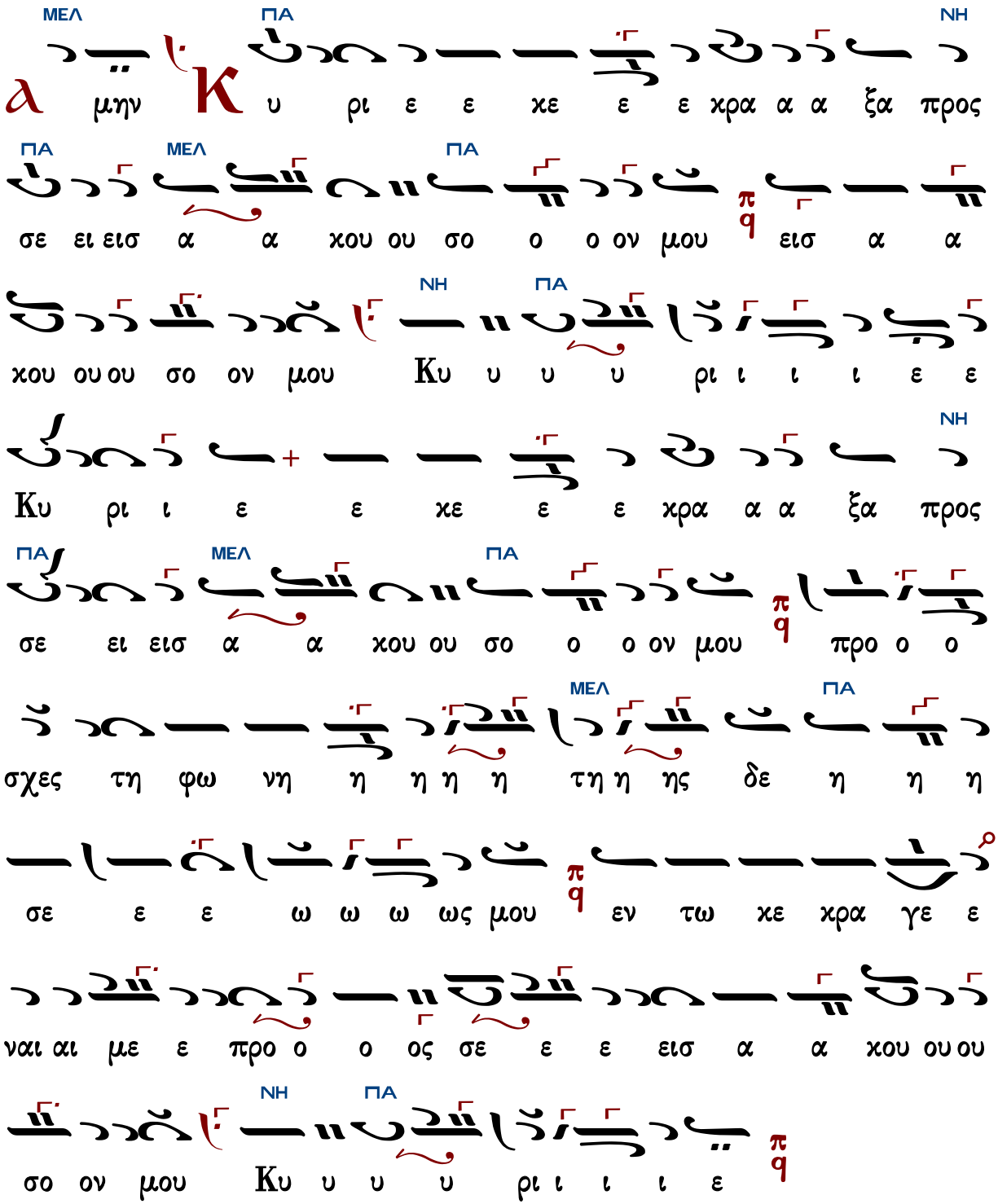

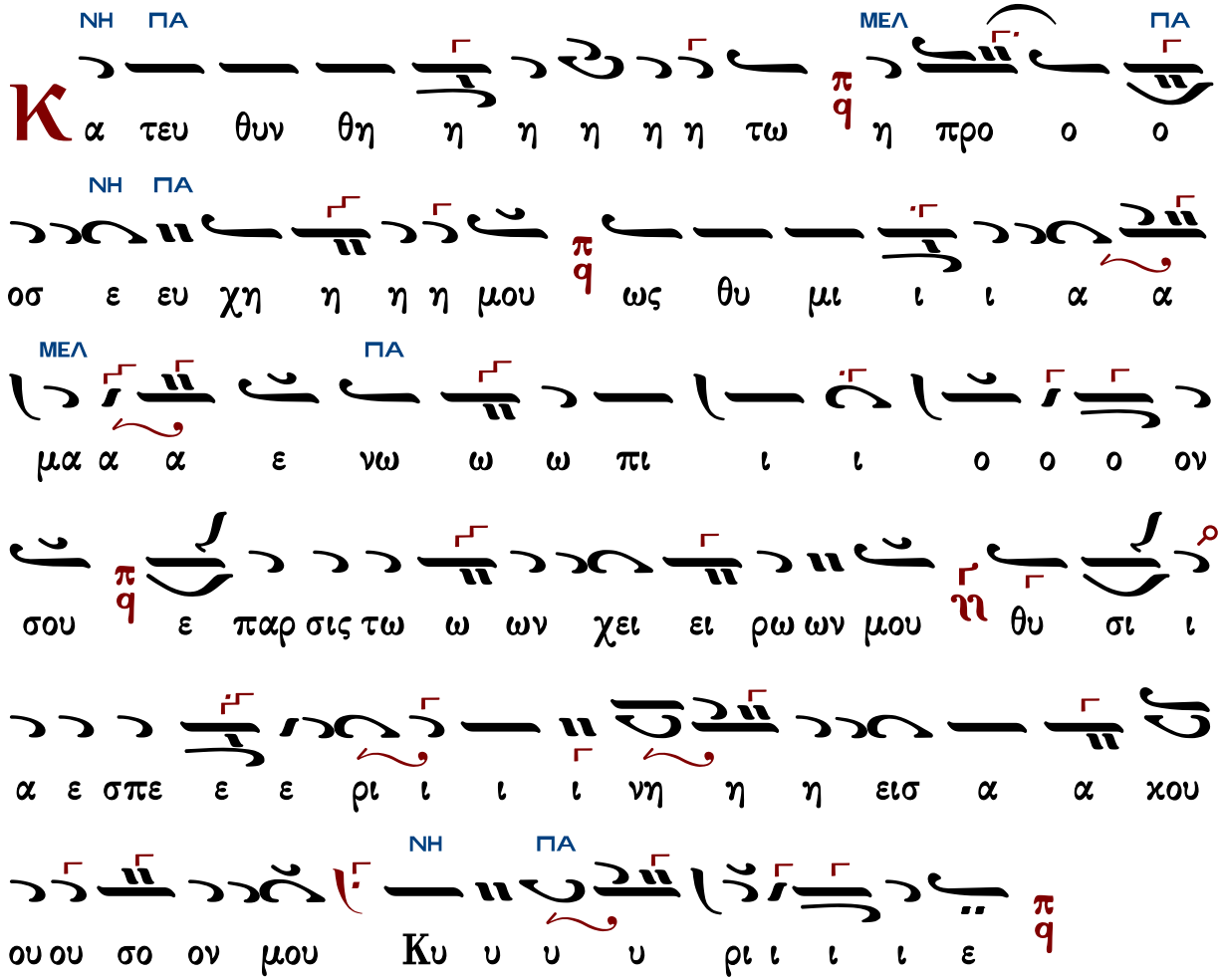

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

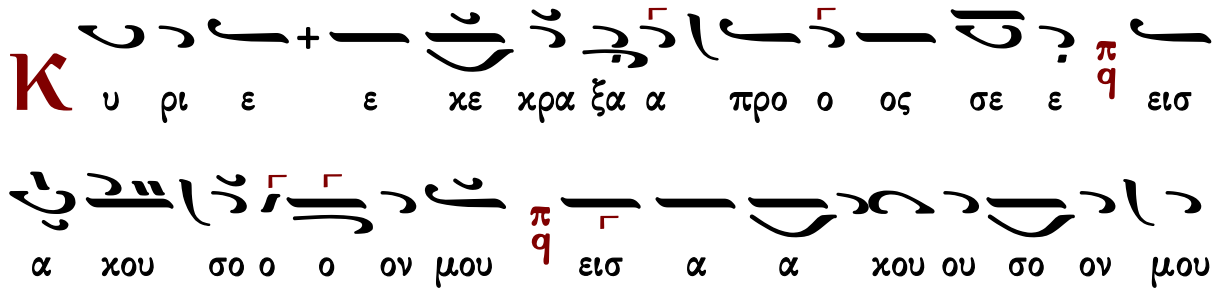

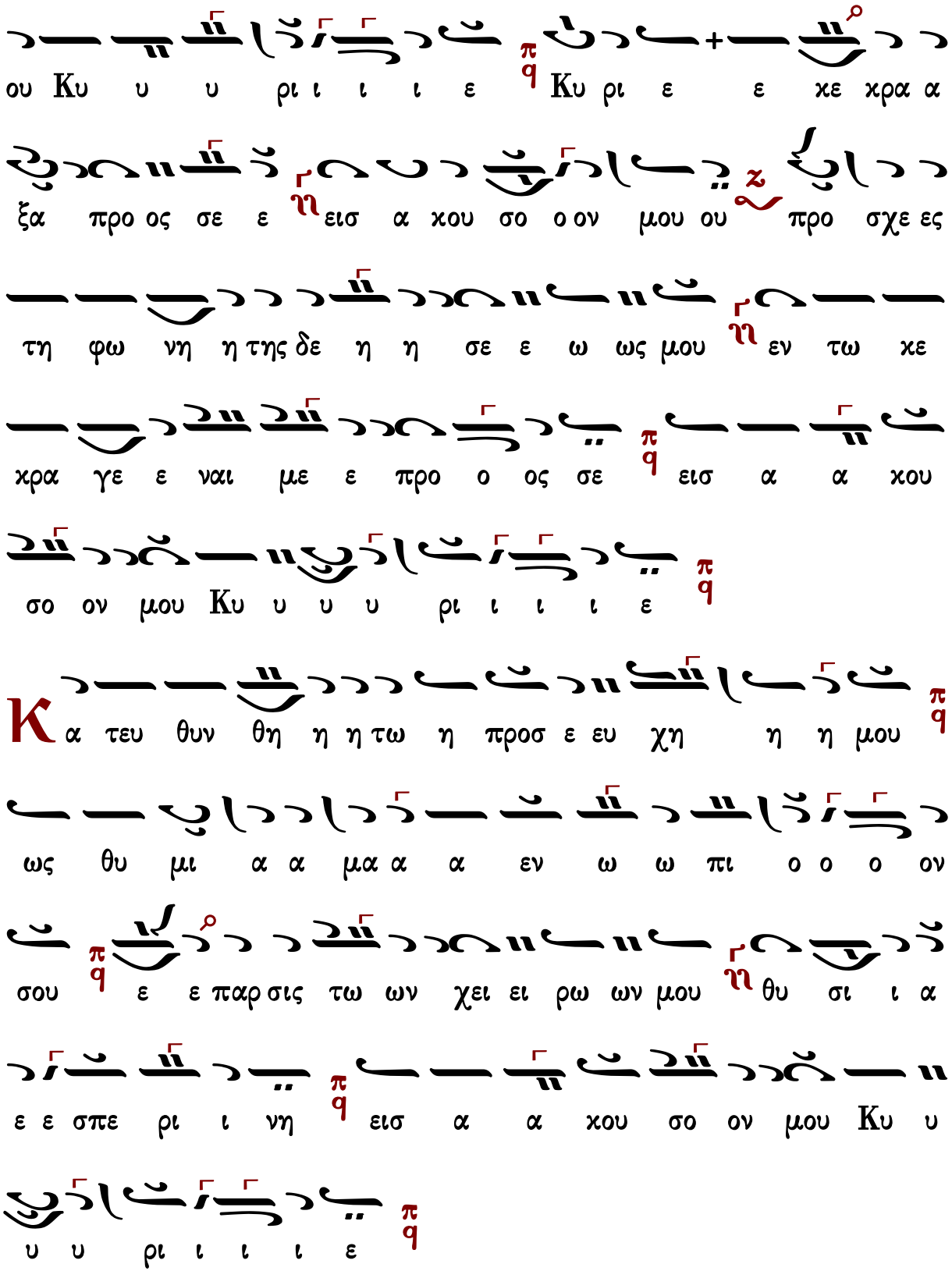
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε η εισ α κου σο ο ον μου ου z προ σχε ες
τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου η εν τω κε
κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε π q εισ α α κου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π q
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου π q ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη π q εισ α α κου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε π q

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

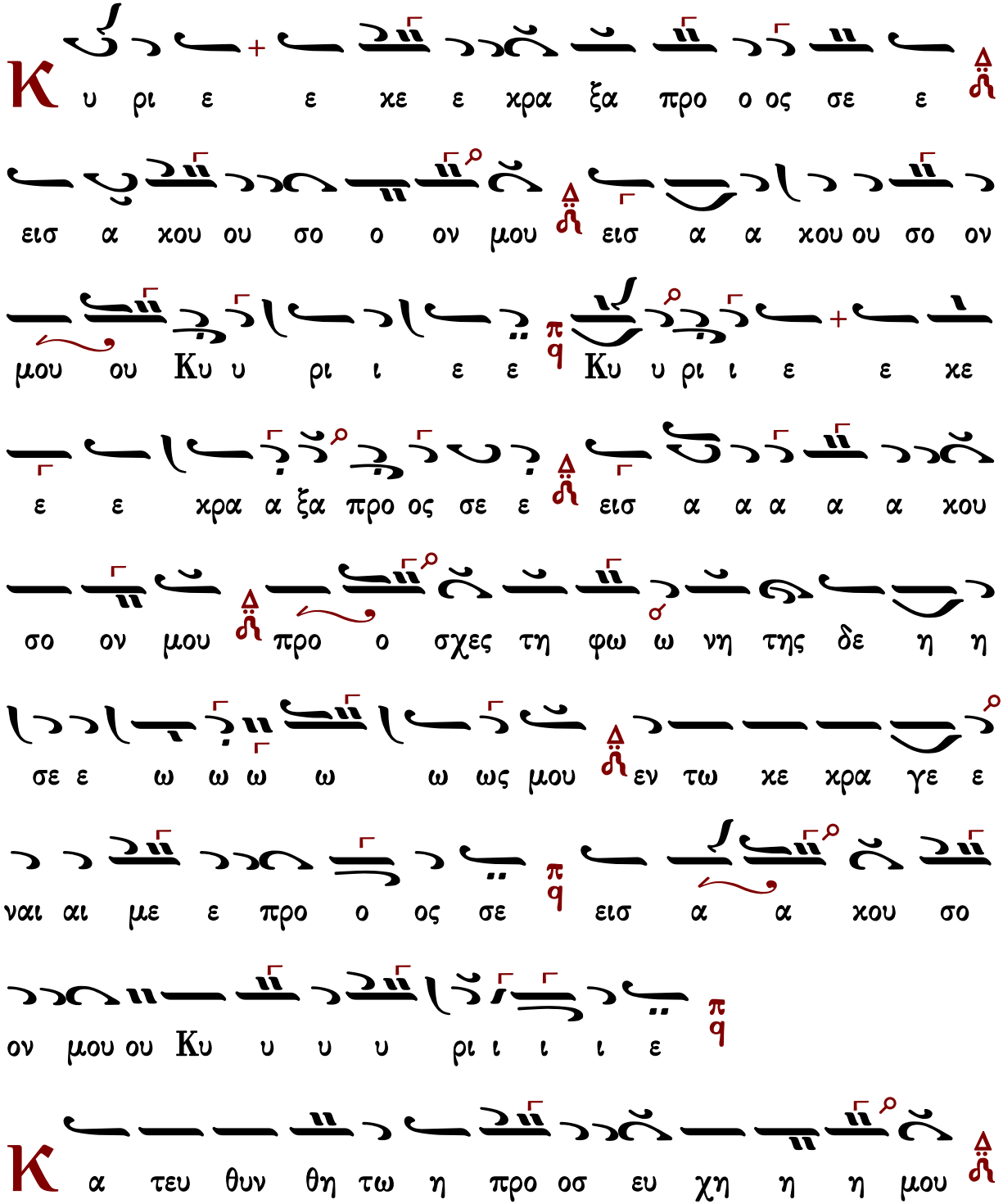

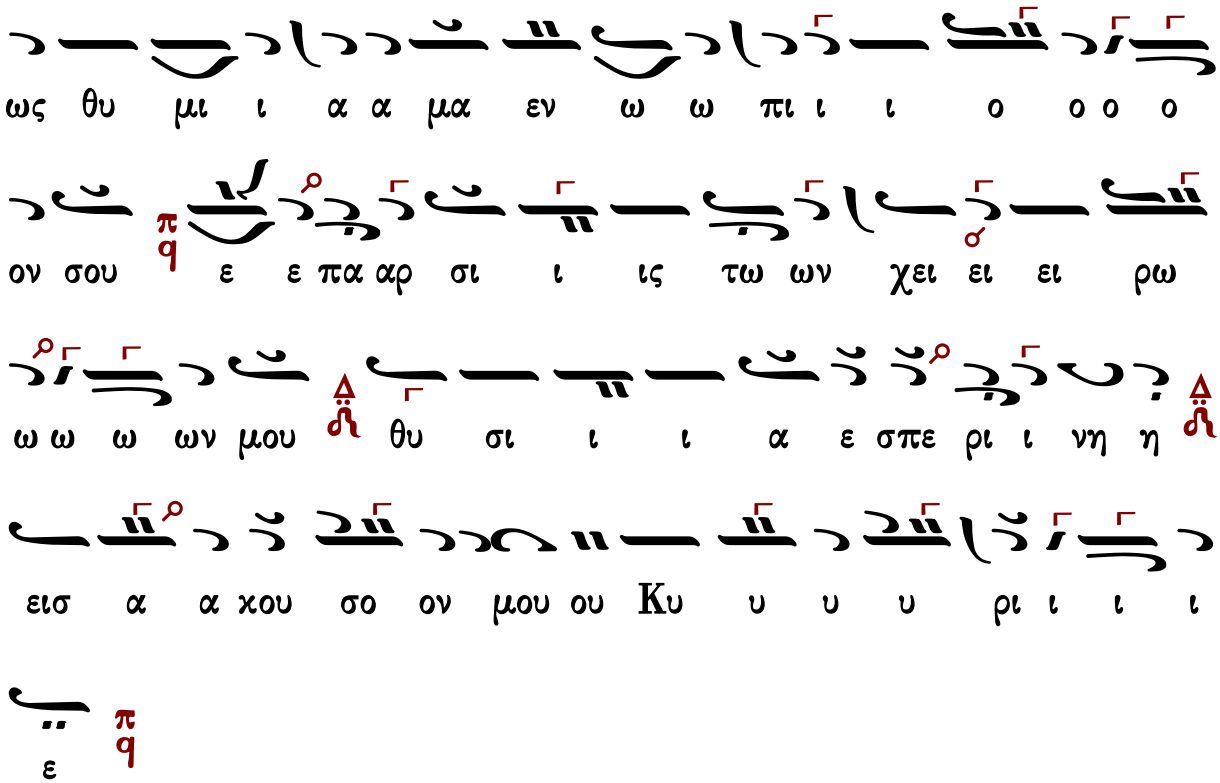

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ἡ ἅ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

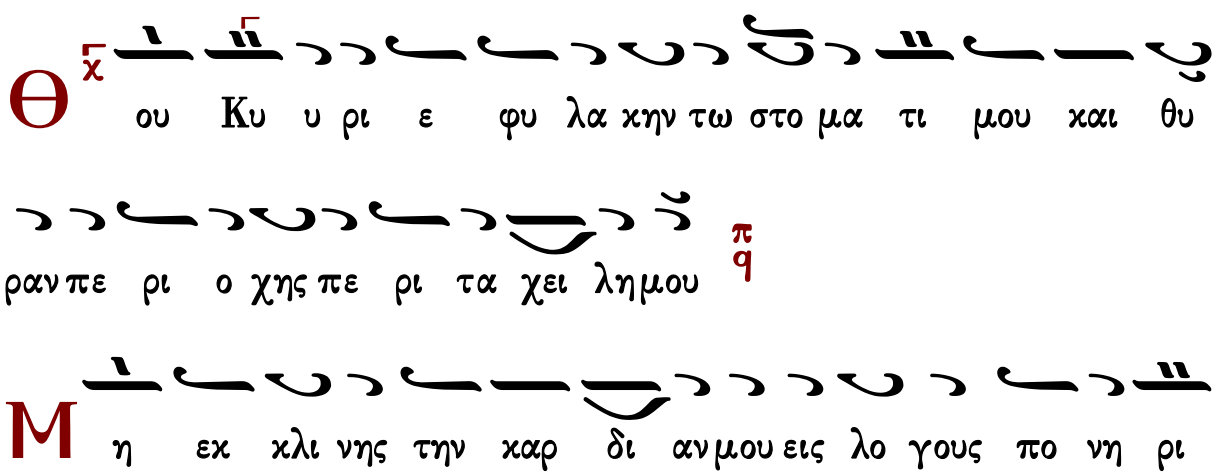

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις

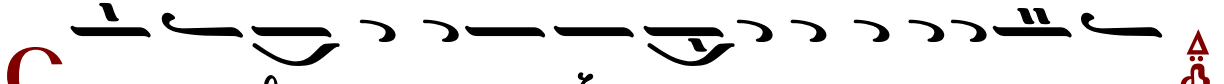
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν

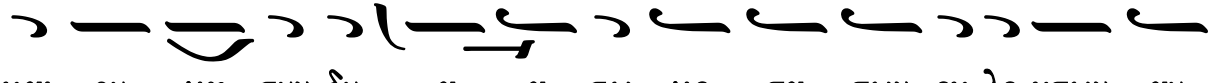
και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

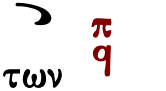
των

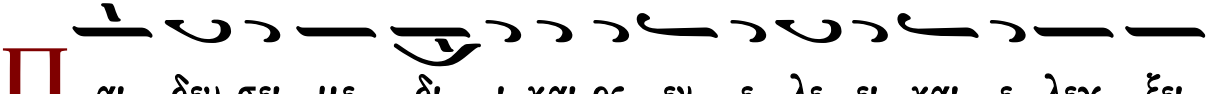
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

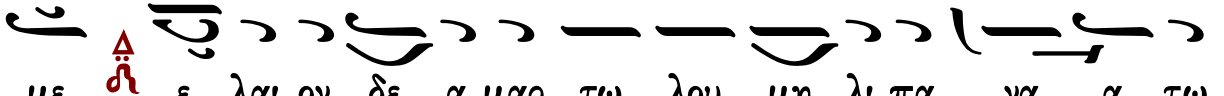
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ην μου

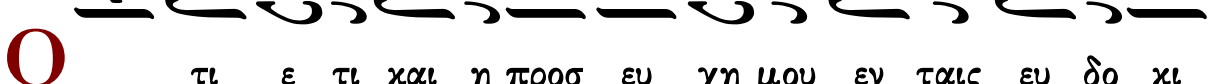
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

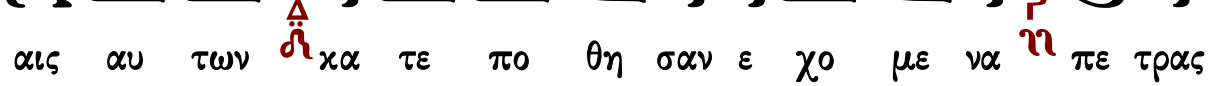
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

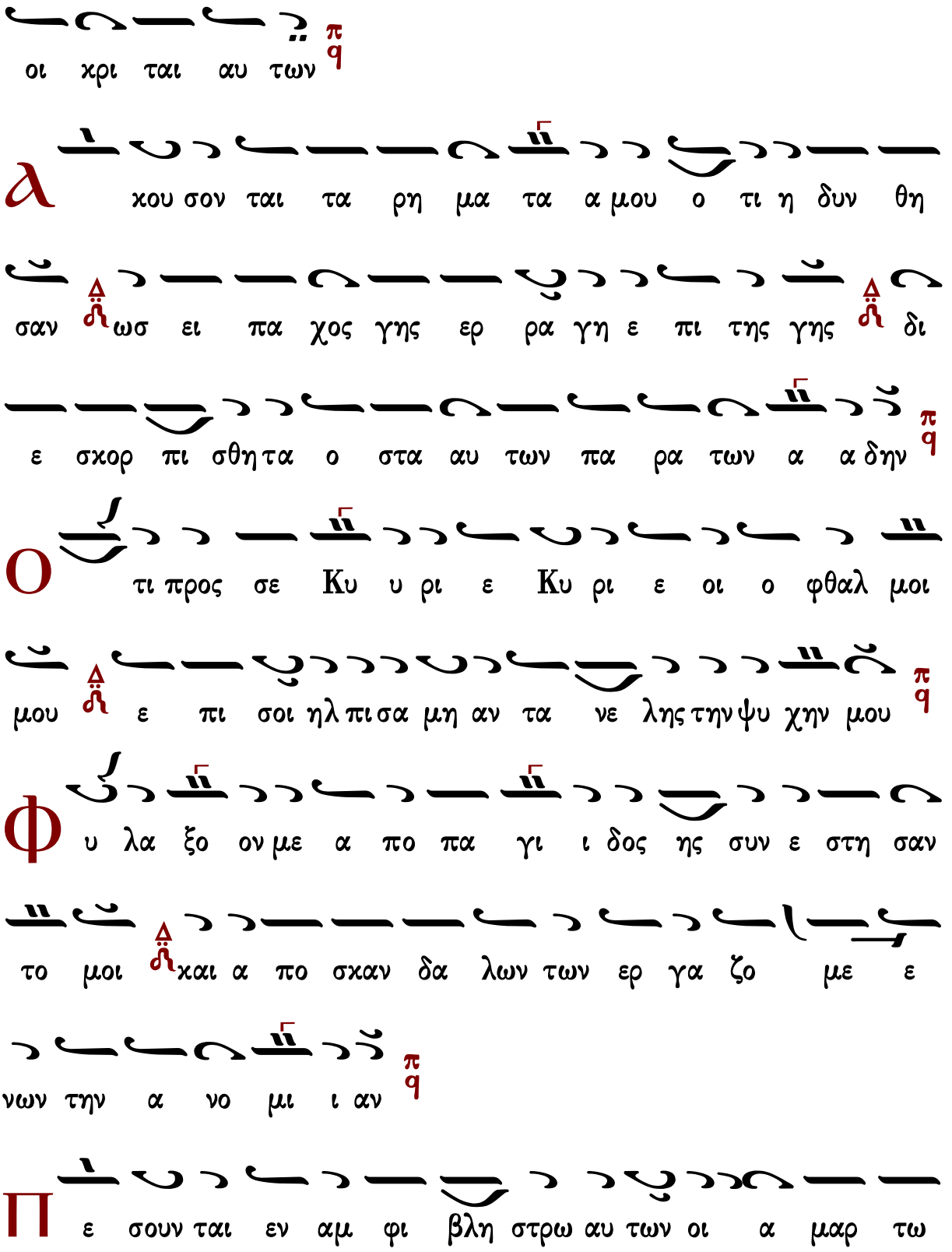
οι χρι ται αυ των
λ
χου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

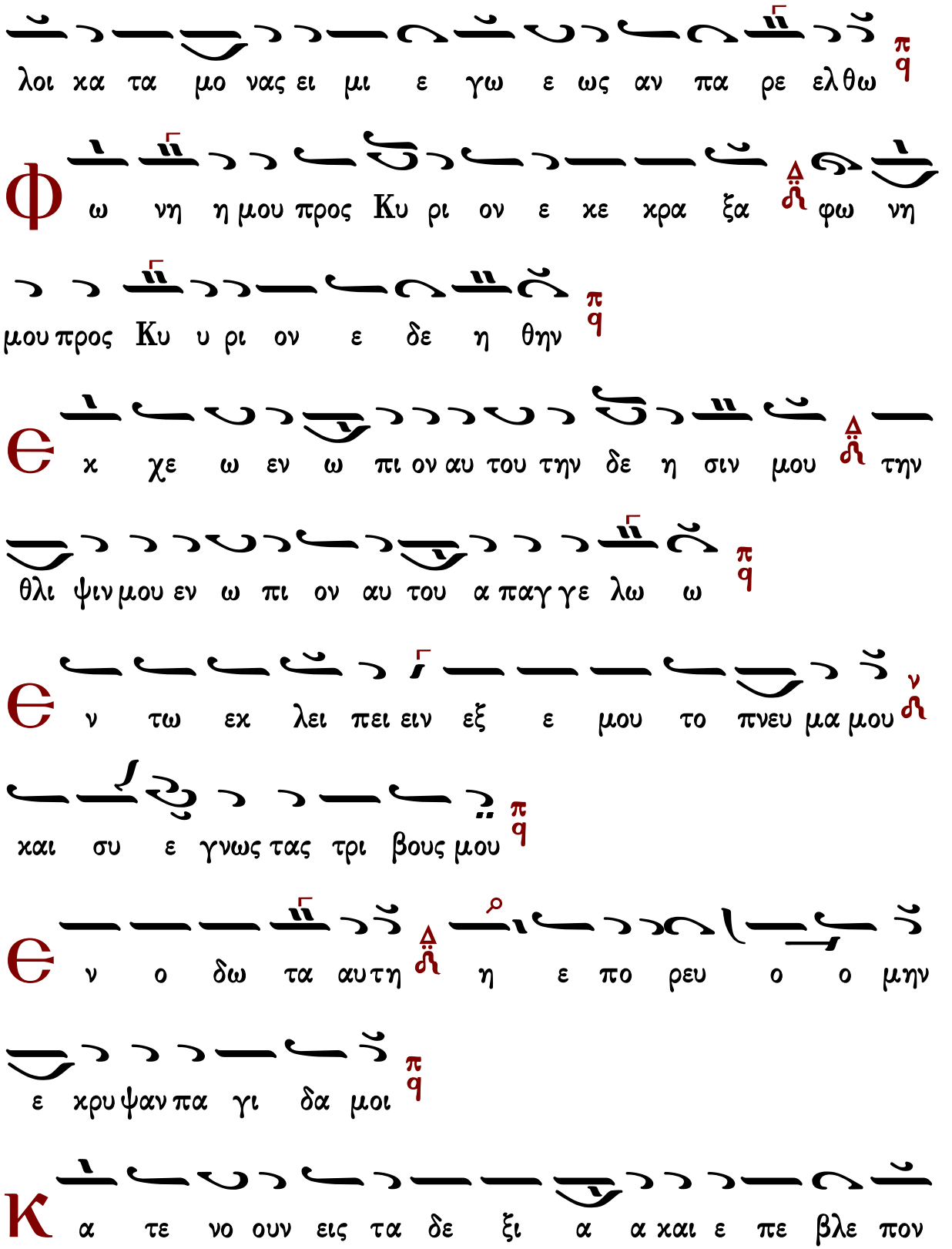
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ τε χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

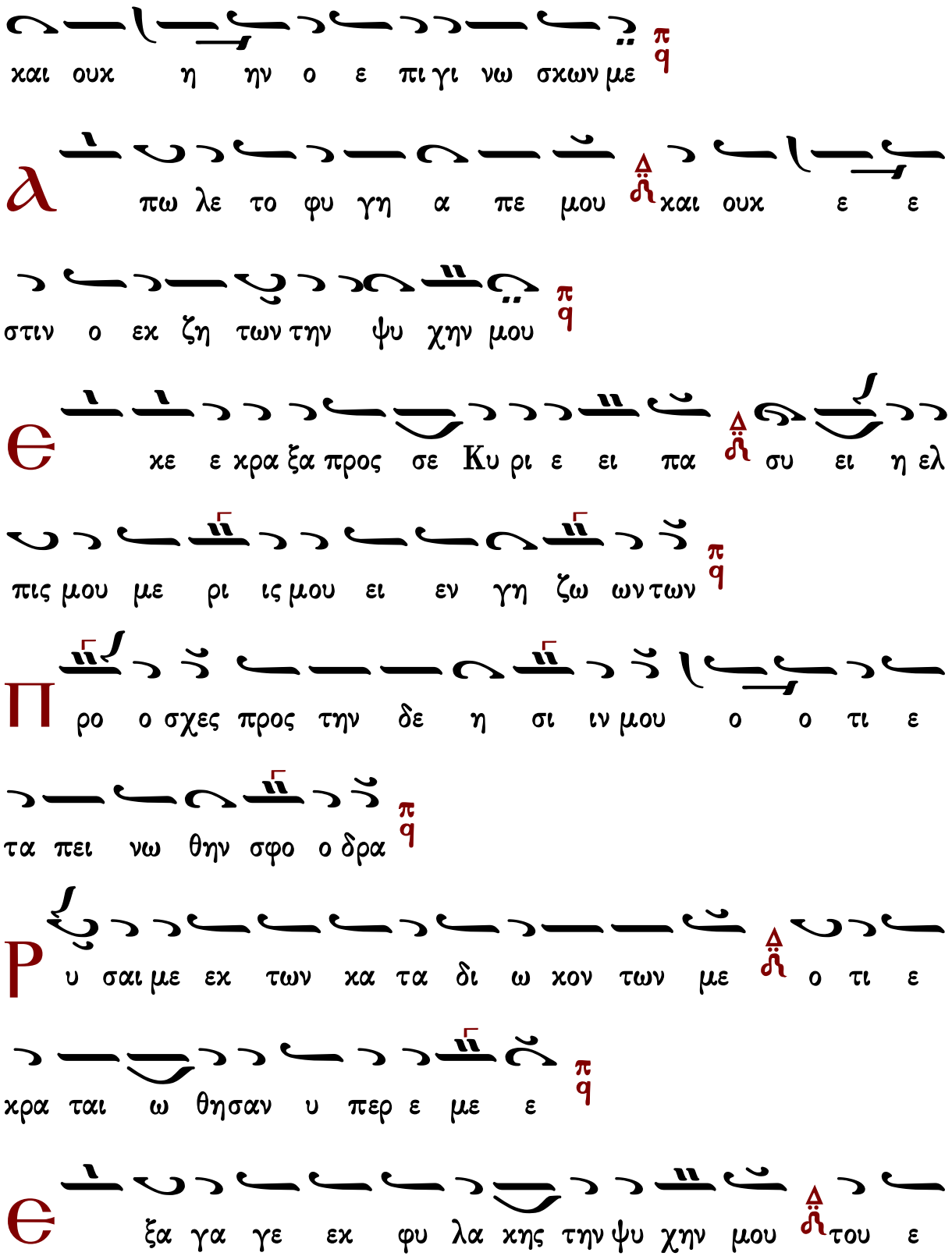
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

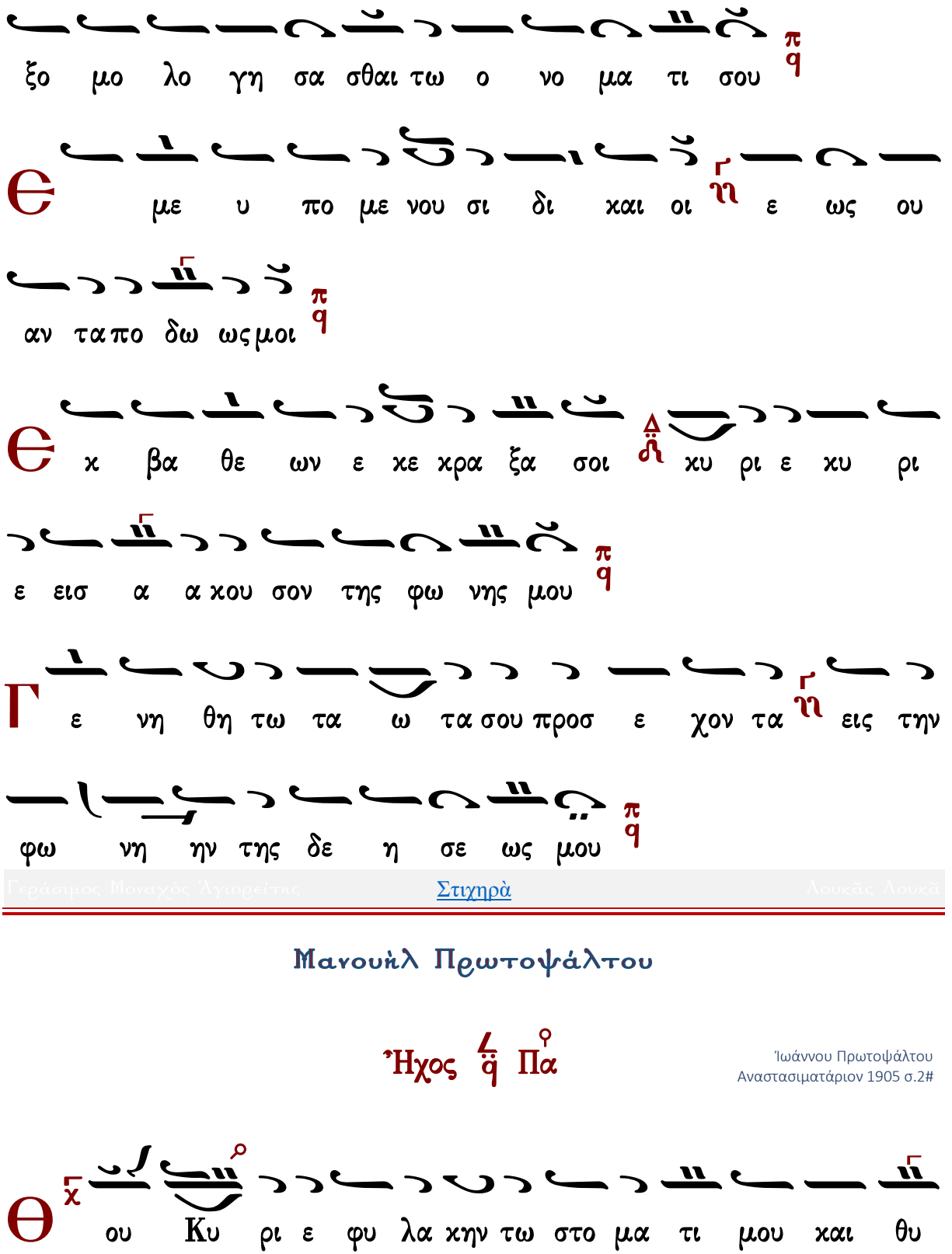

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

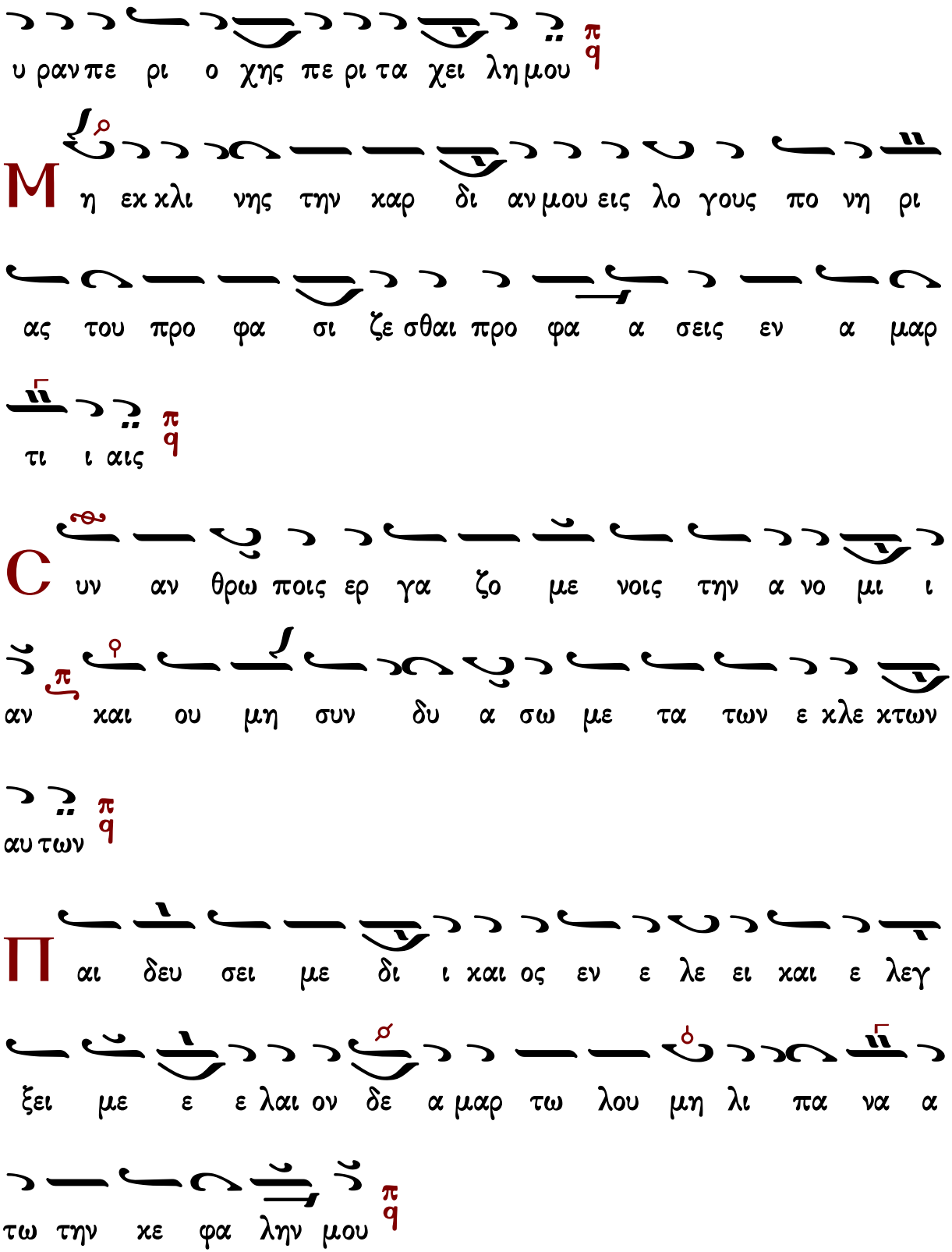
υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου

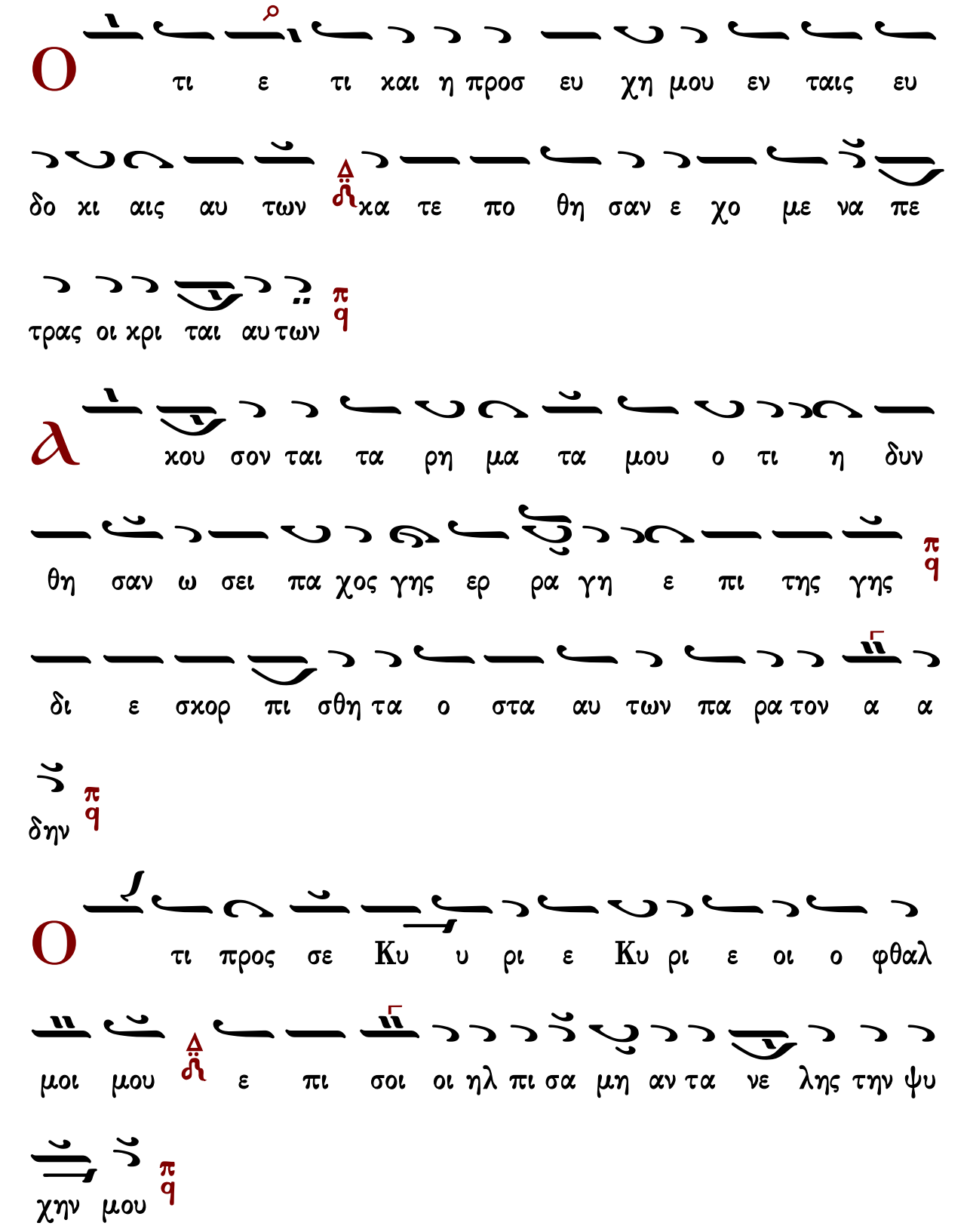
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
π q
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
π q
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
π q
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
π q

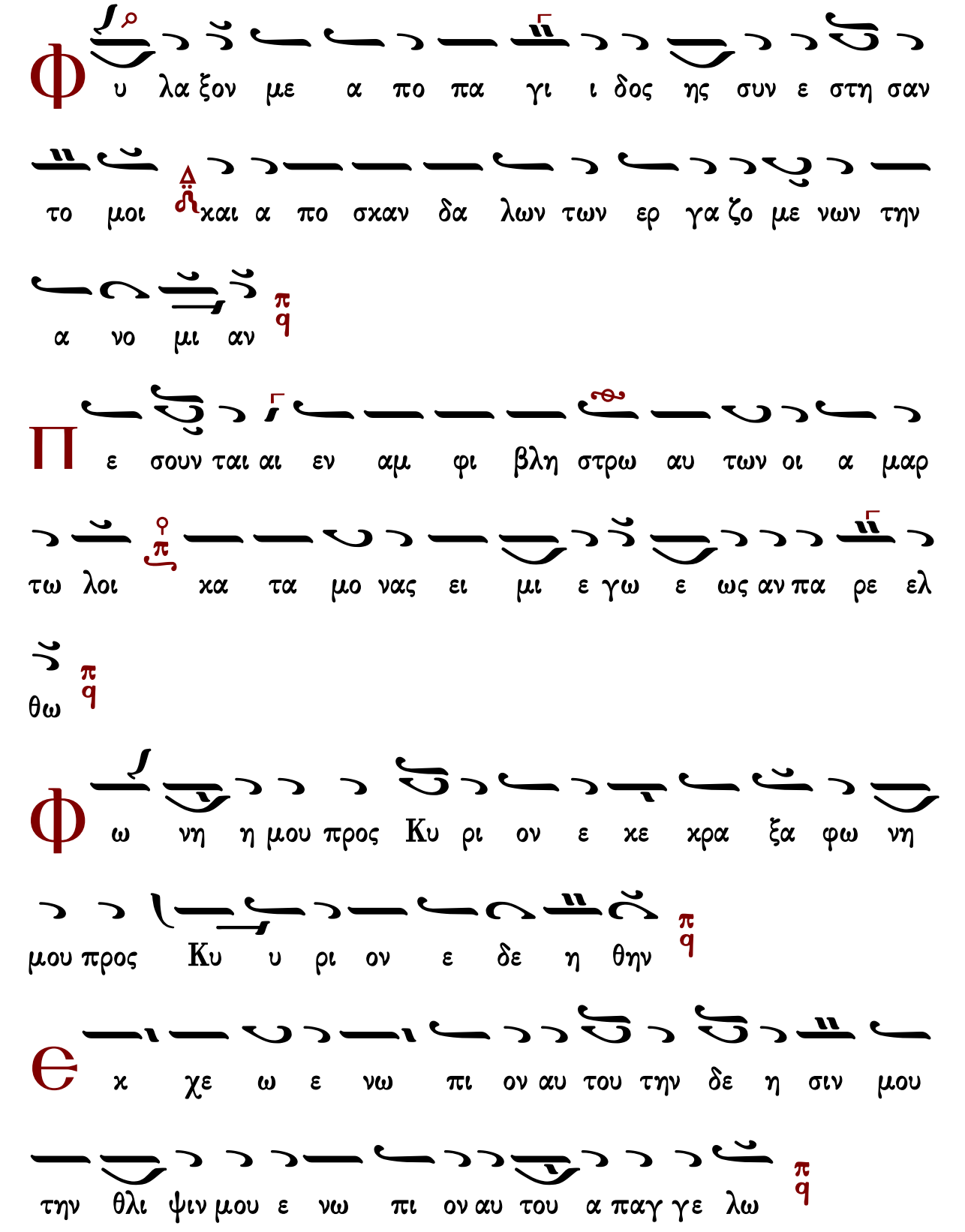
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν π q
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω π q
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π q
Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω π q

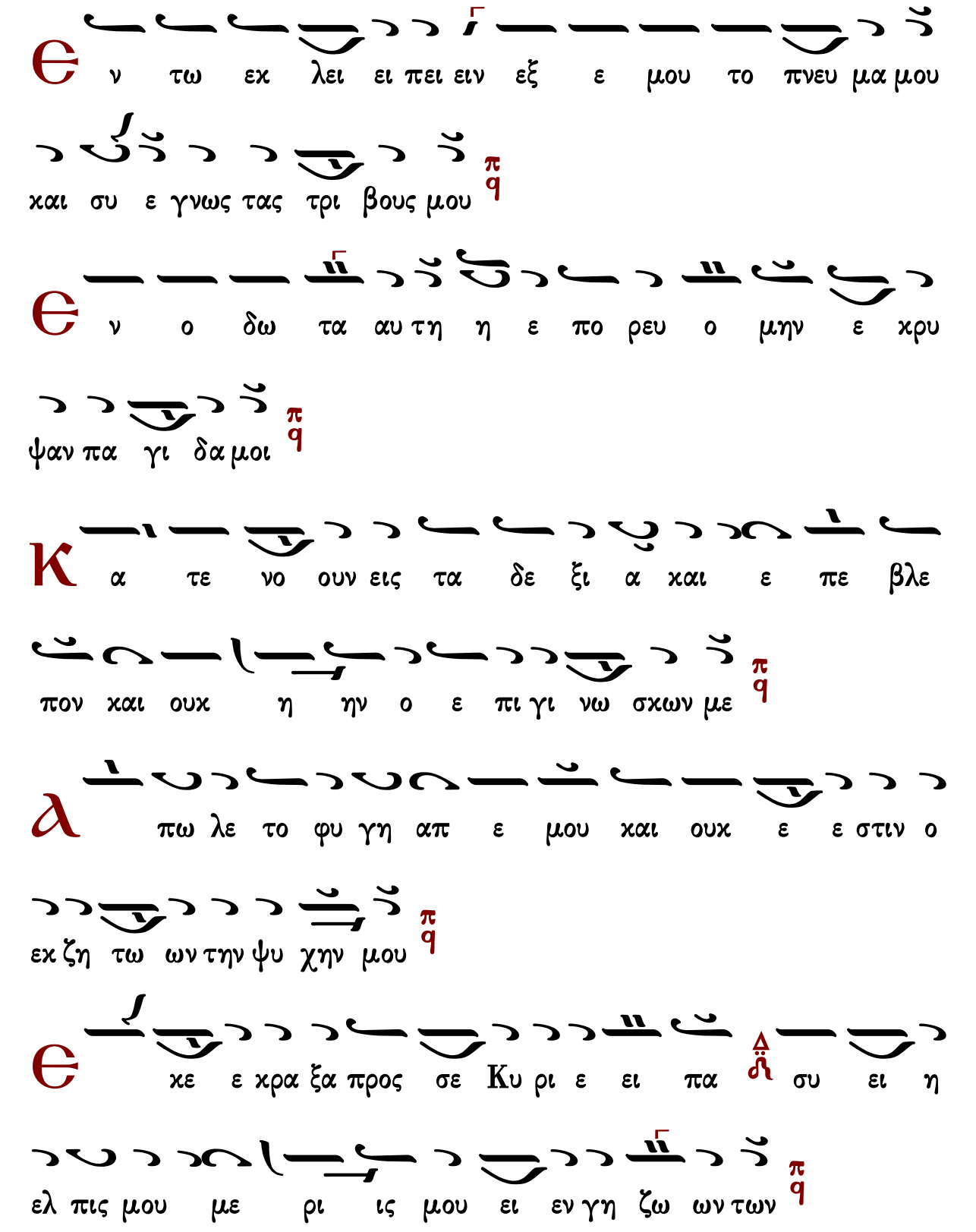
ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

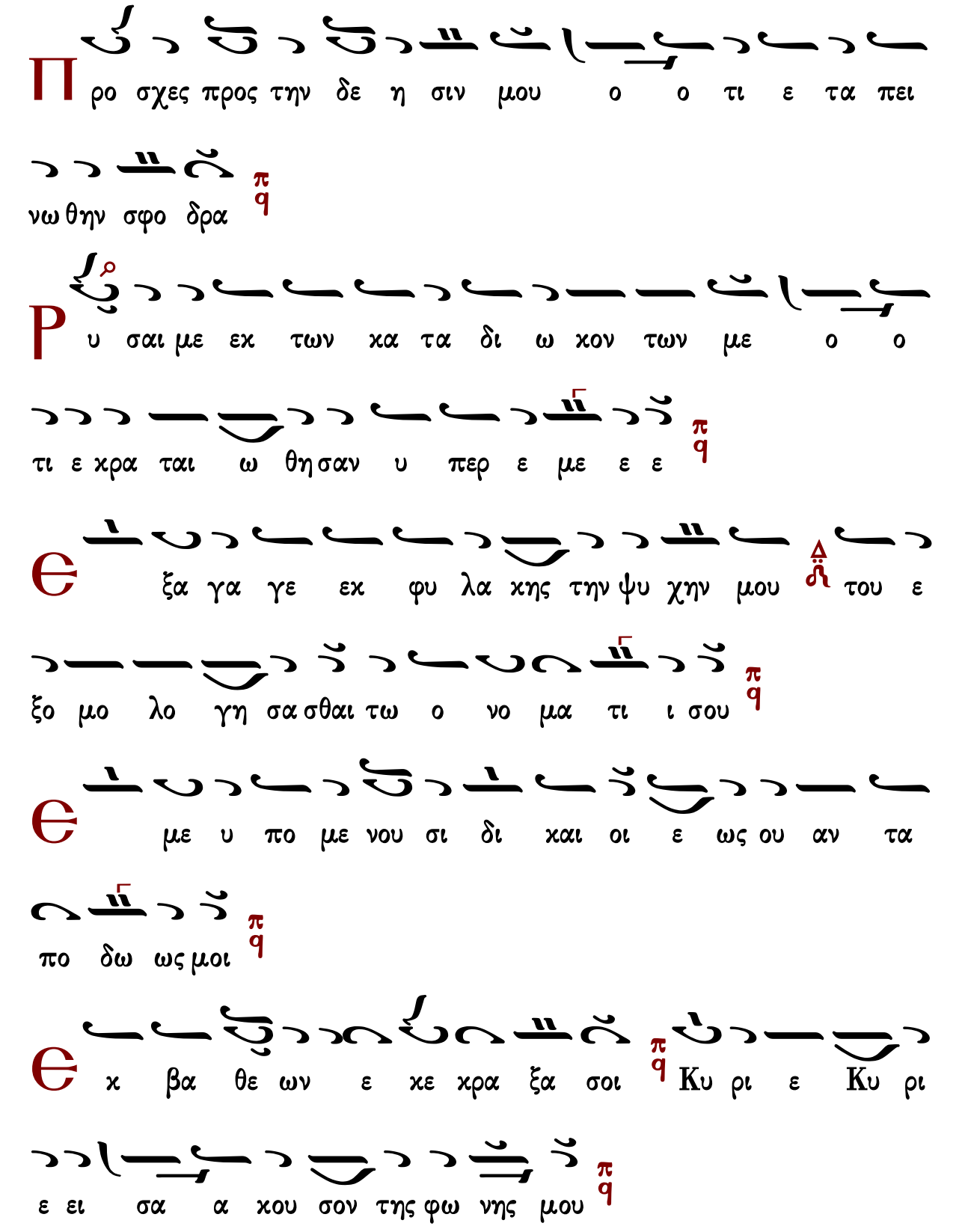
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
Θξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θμε υ πο με νου σι δι καιοι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Θχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα α κου σον της φω νης μου

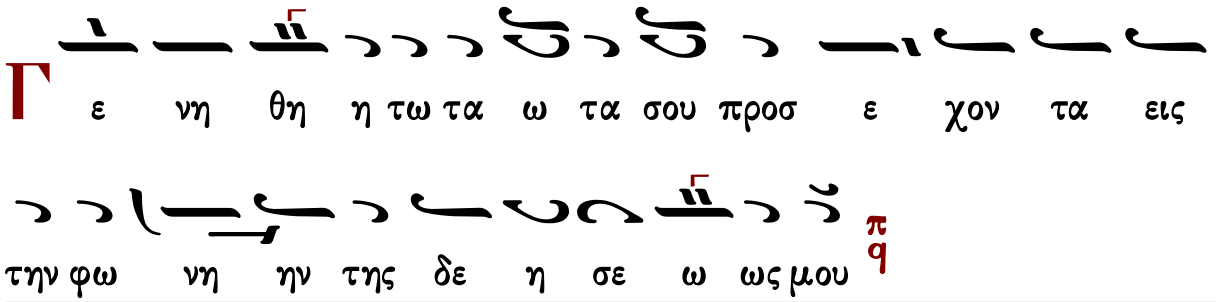

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

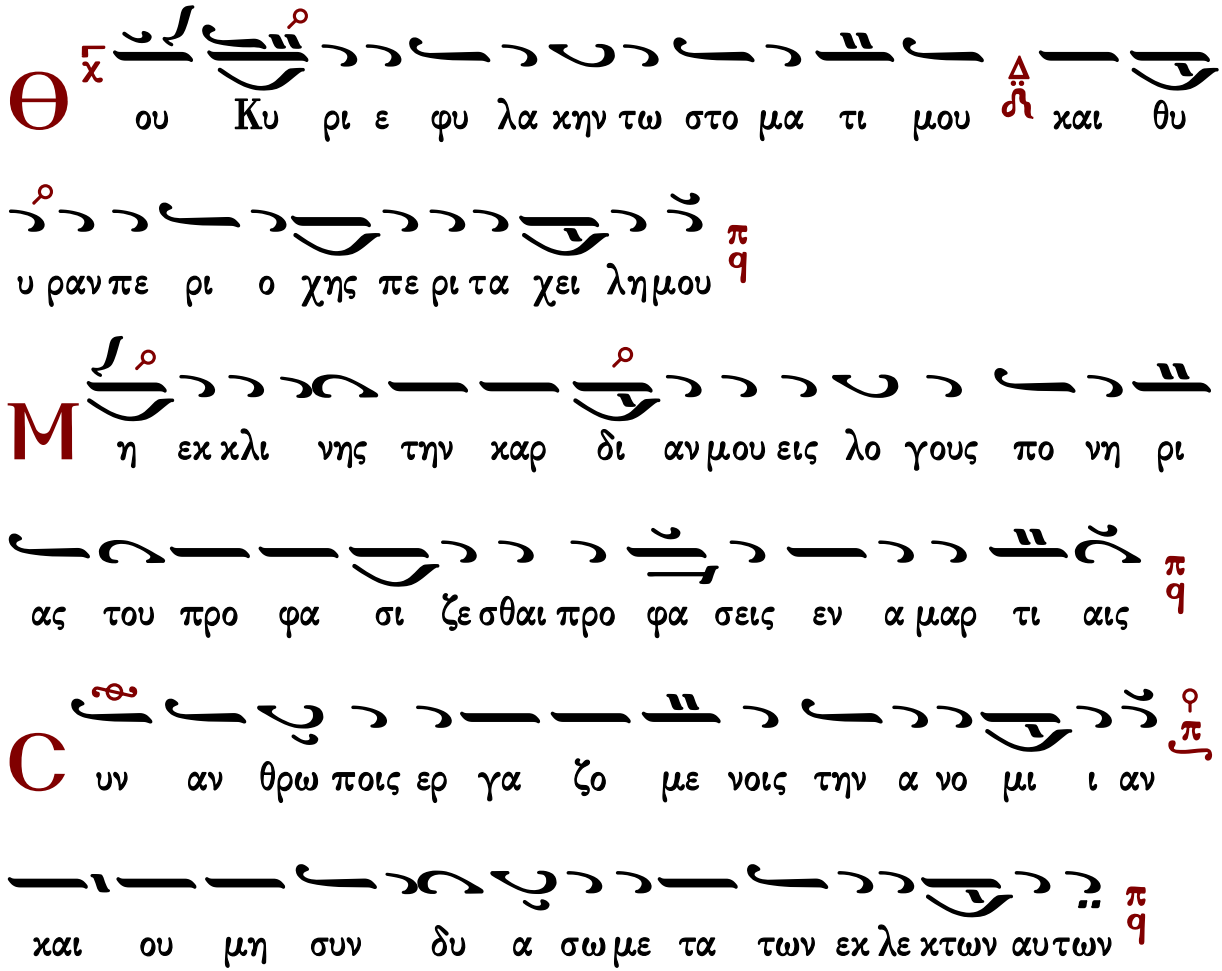

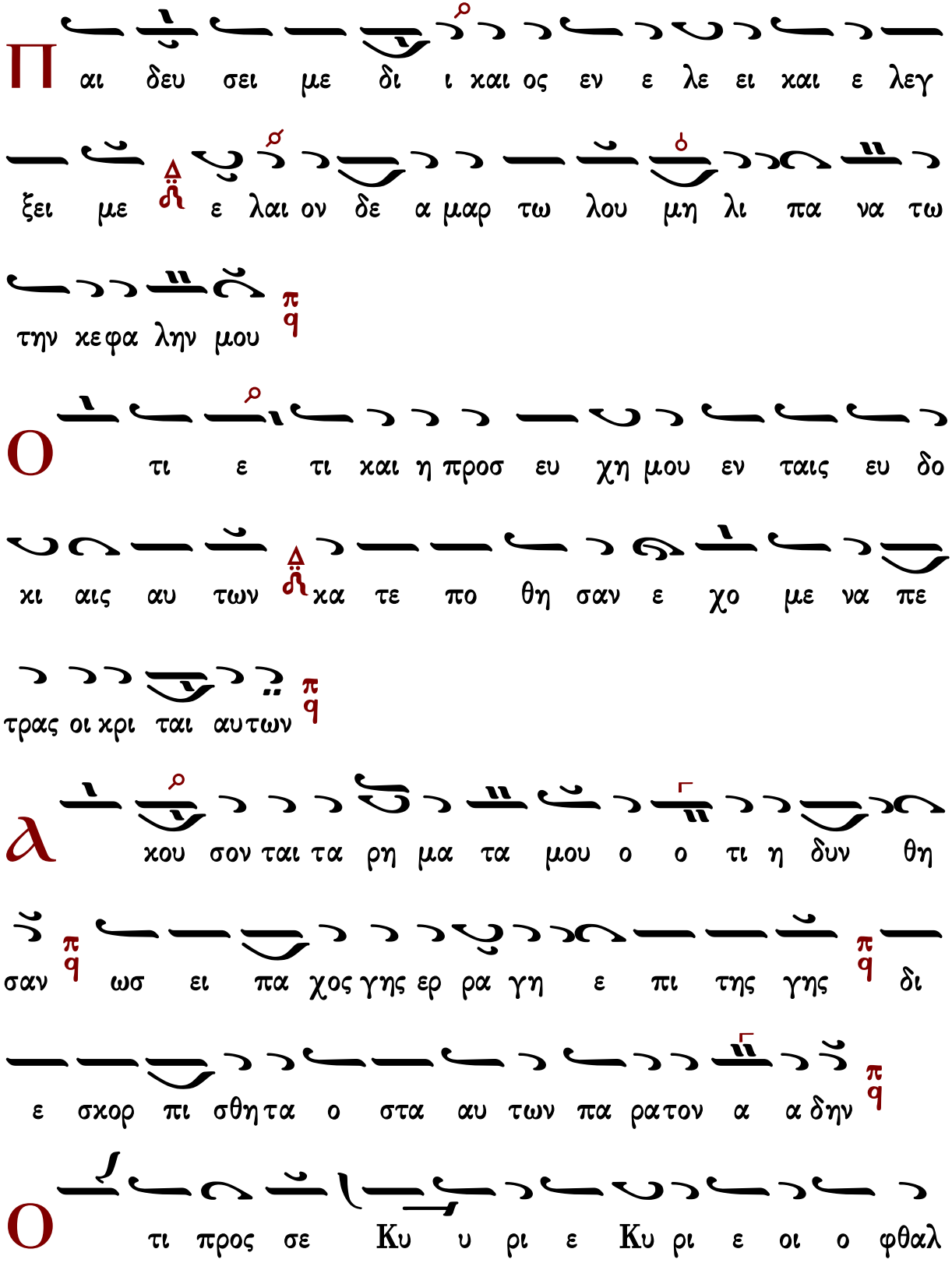
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ελ αι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυτων
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

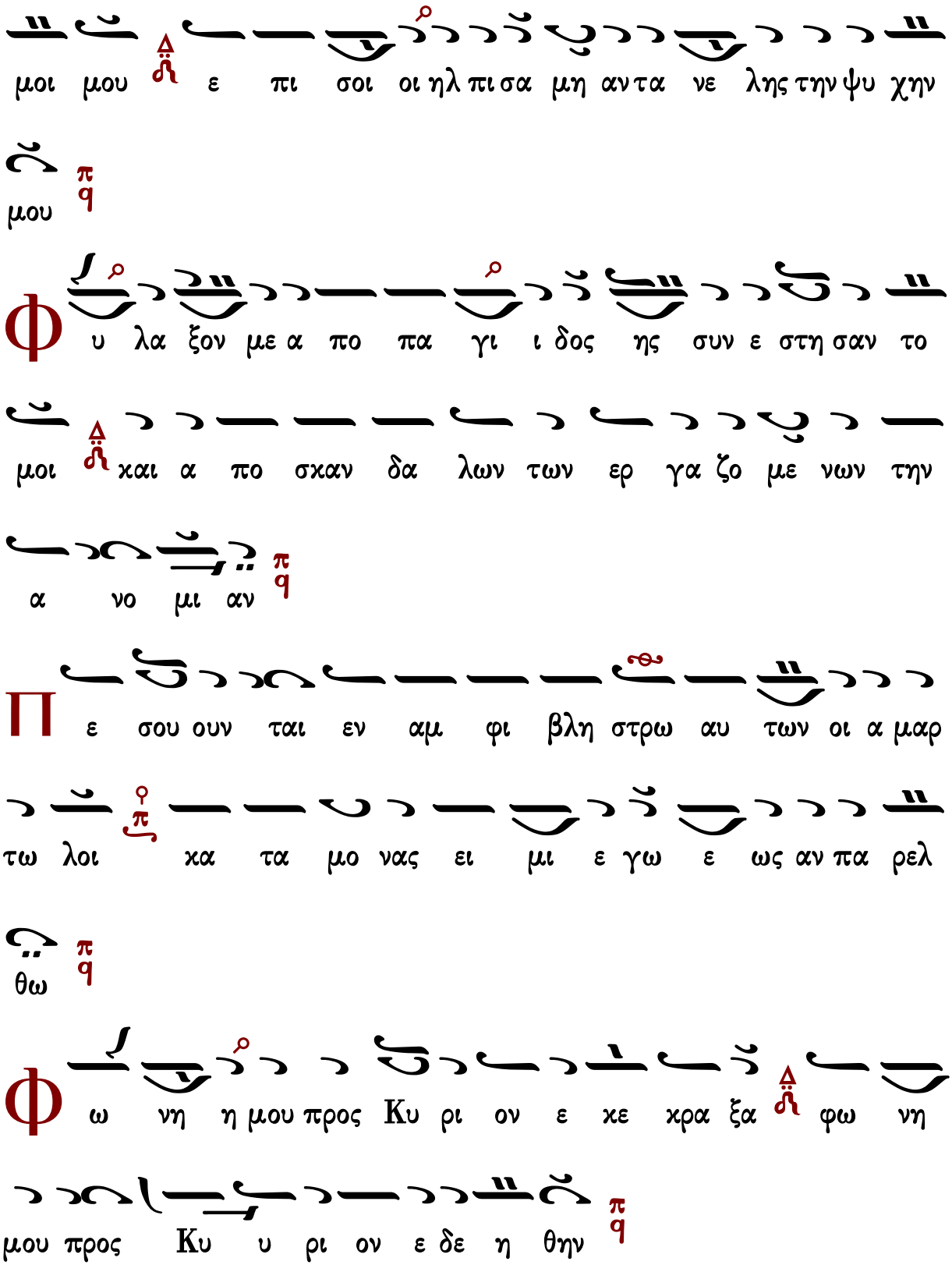
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

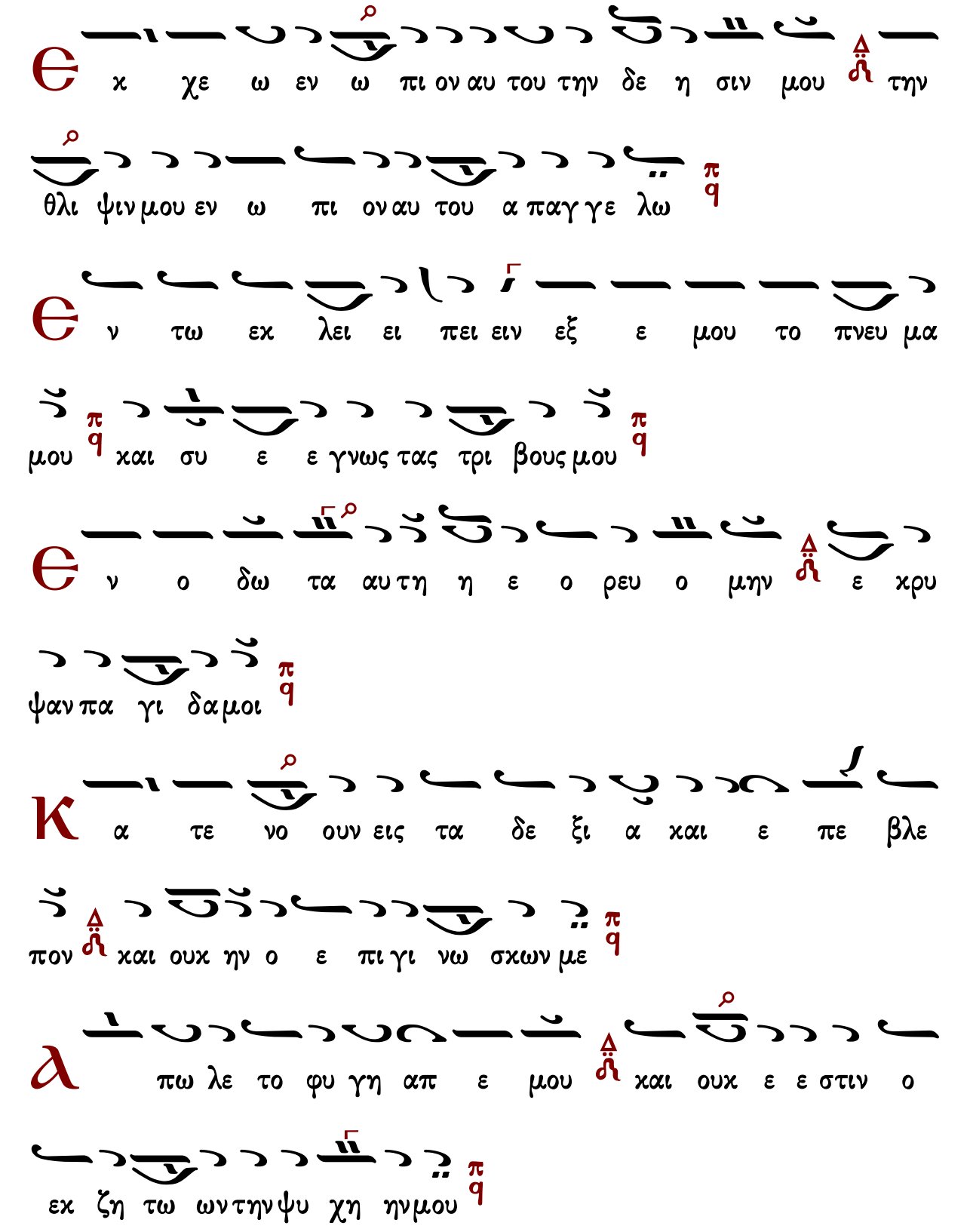
Ϲ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Ϲ ν τω εχ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Ϲ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

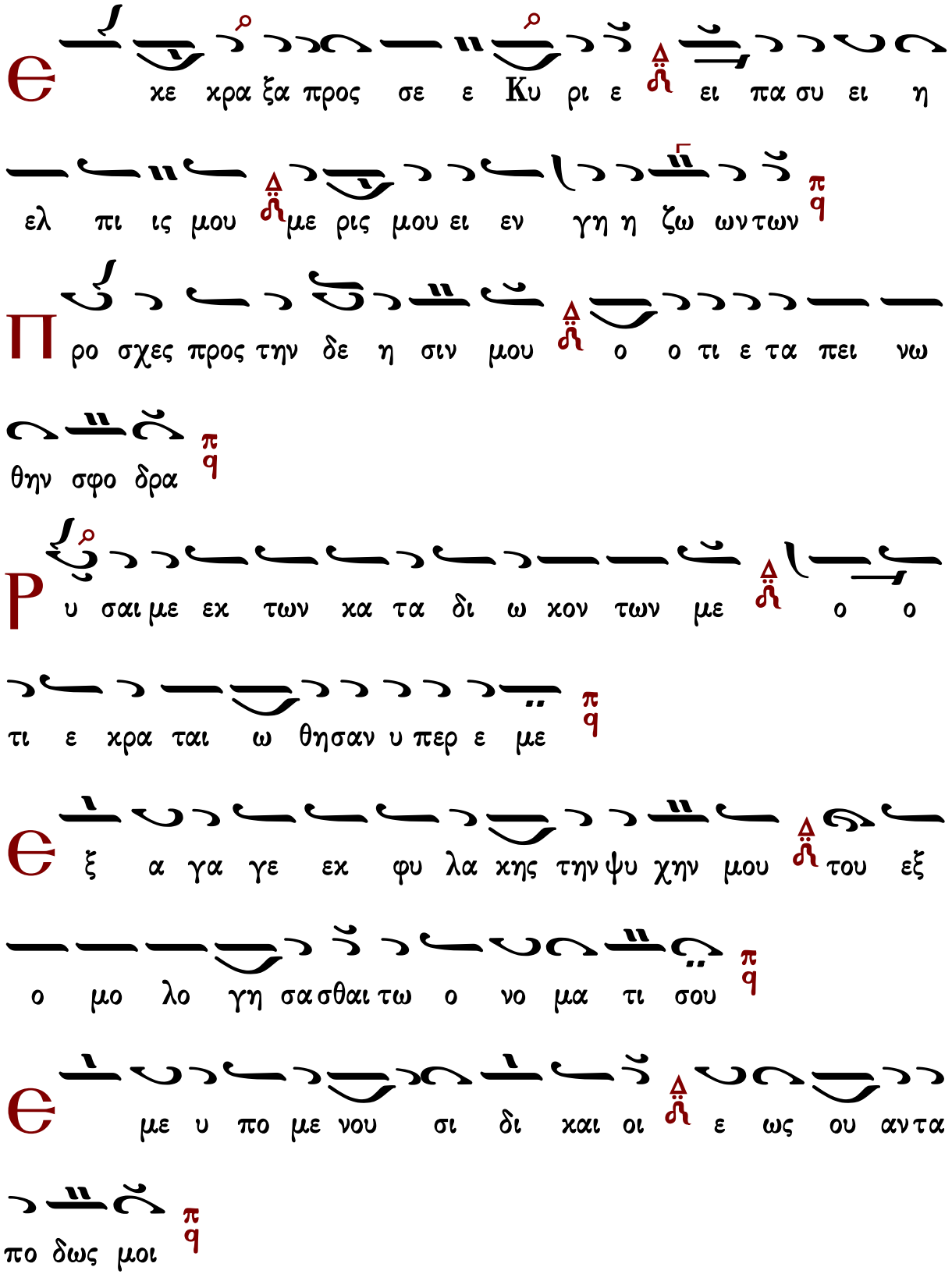
Θε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ωντων
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι

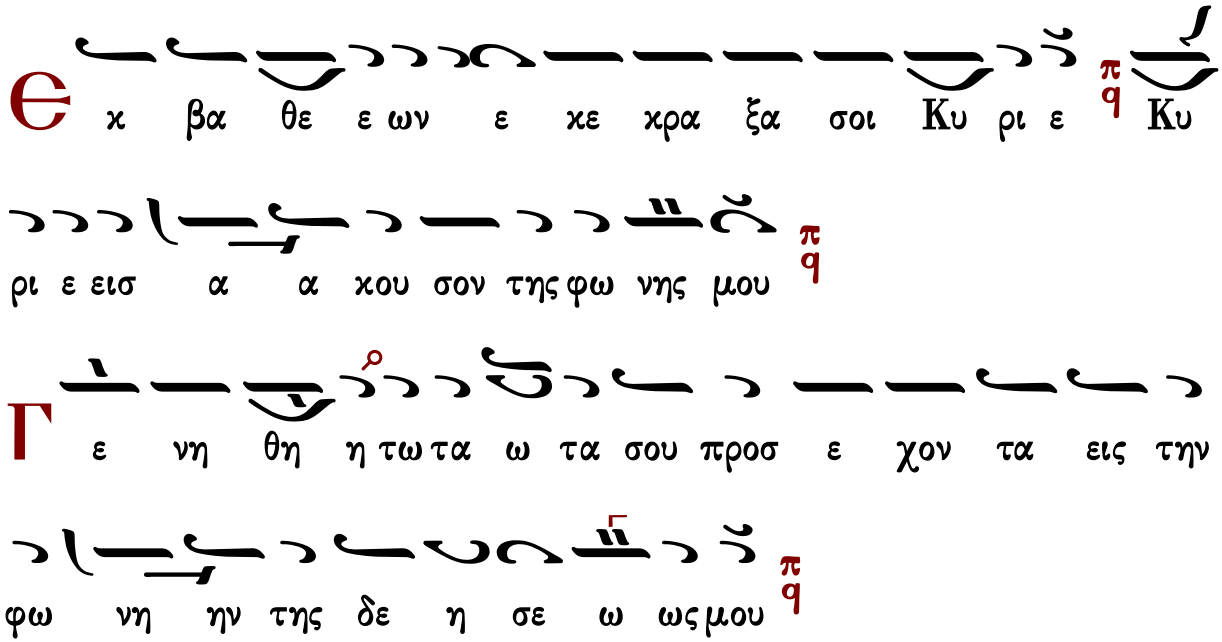

Στιχηρά

Πέτρου Ἐφεσίου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος **Πα**

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.307*

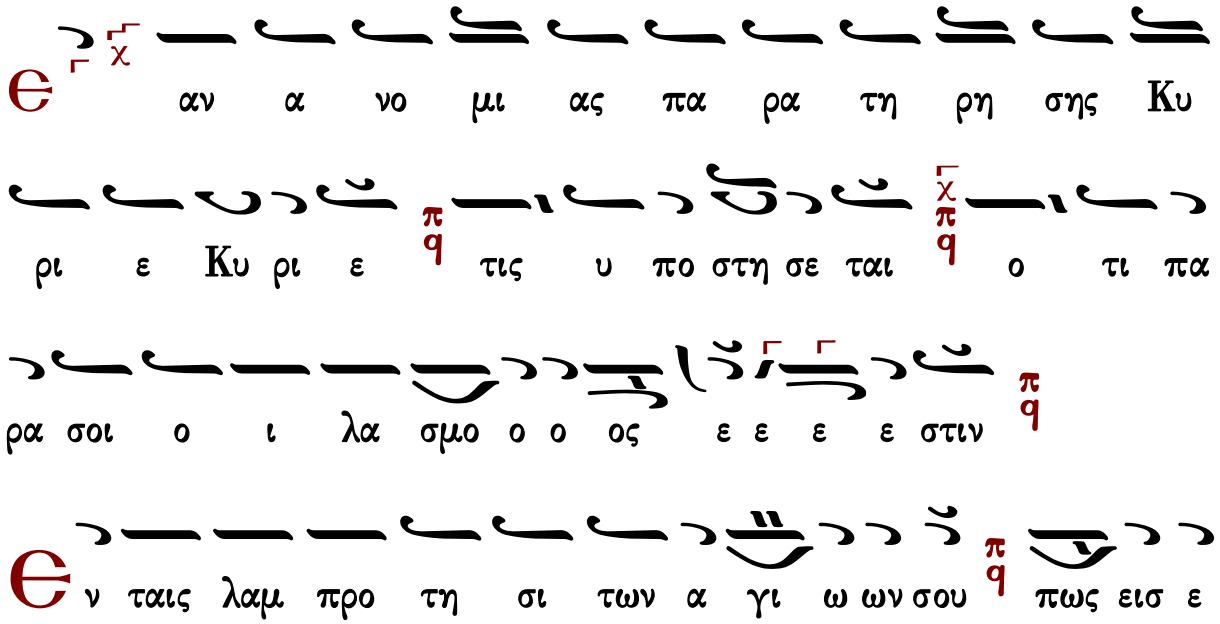

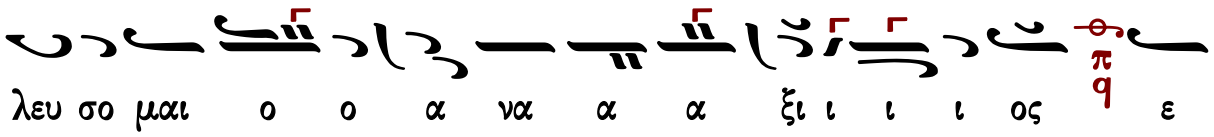

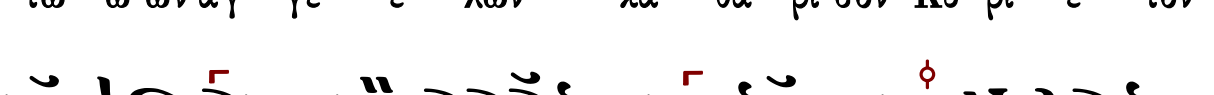

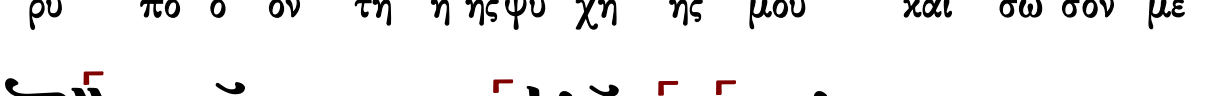

χορὸς β΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.308*

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ον
Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας
ου κε κτη μαι νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην
λαμ πα α δα α την ε εξ α α α ρε ε ε ε των
και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω
της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο ο με ε ε ε
νος τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μων σου μη κλει ει σης μοι
Δε ε ε σπο τα αλλ ε κτι να α ξα ας

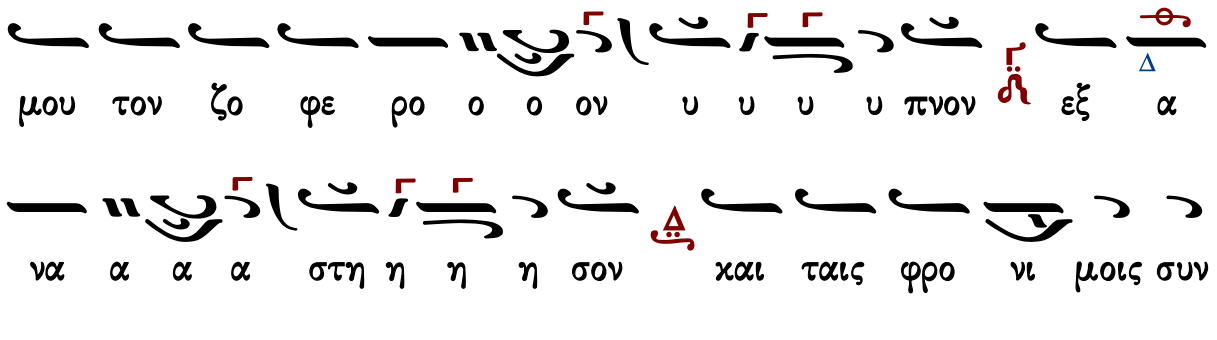

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.309*

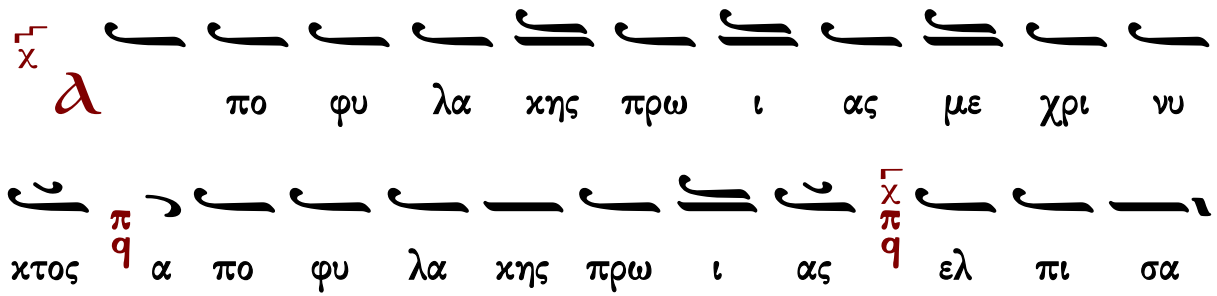

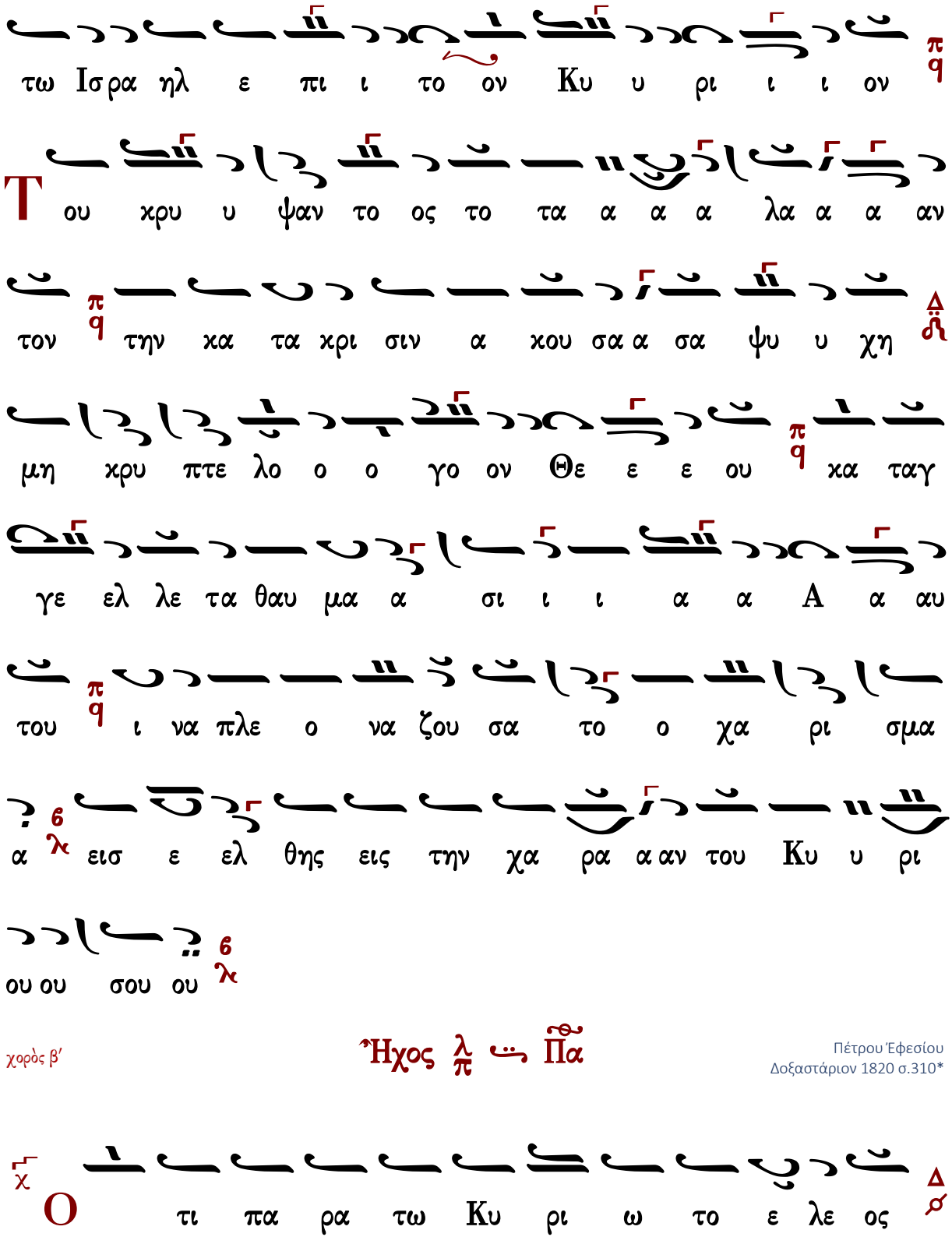
τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον
Του χρυ υ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν
τον την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη
μη χρυ πτε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα ταγ
γε ελ λε τα θαυ μα α σι ι ι α α Α α αυ
του ι να πλε ο να ζου σα το ο χα ρι σμα
α εισ ε ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι
ου ου σου ου
χορὸς β′
Ἦχος
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.310*
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

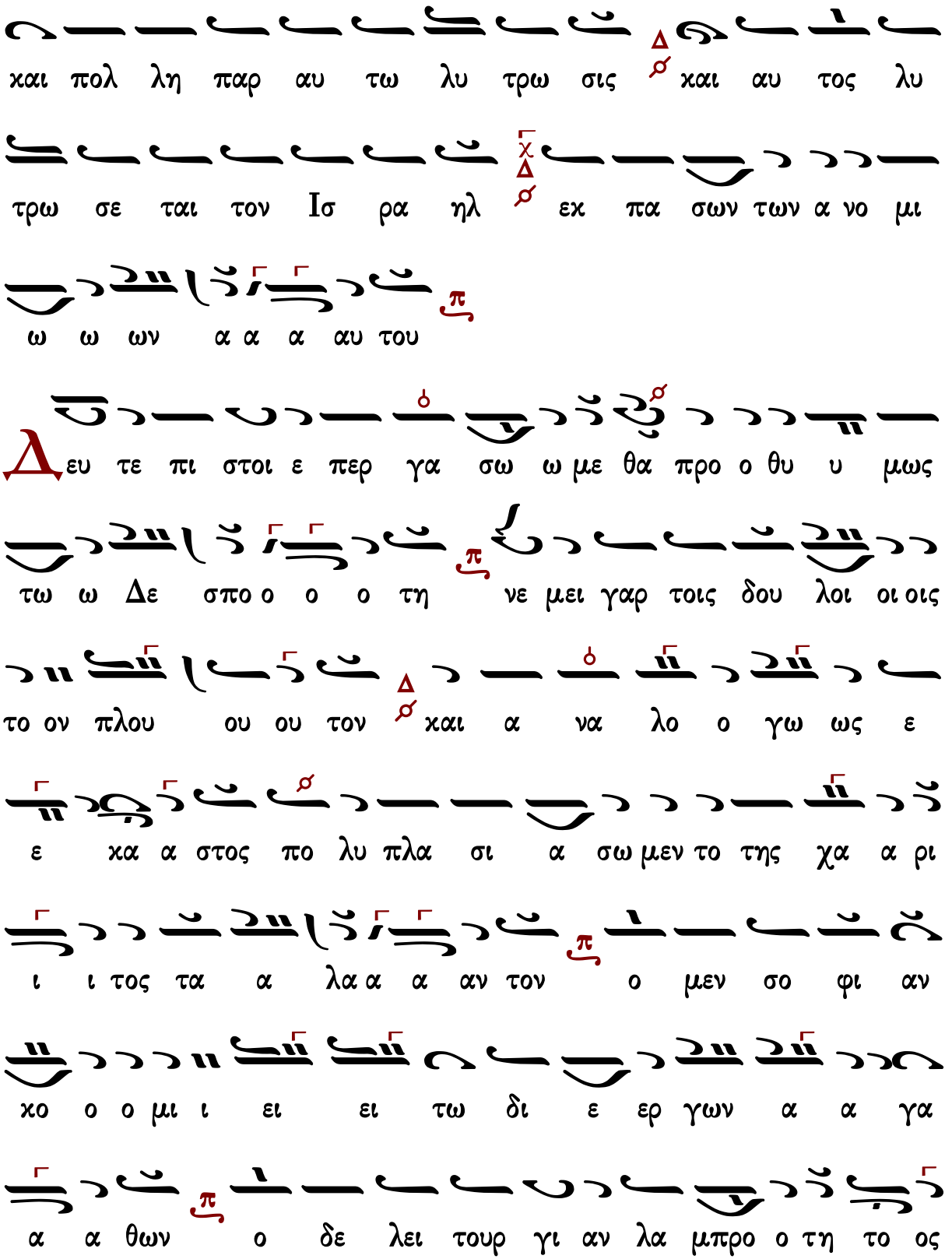
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με θα προ ο θυ υ μως
τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις
το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε
ε κα α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το της χα α ρι
ι ι τος τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν
κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων α α γα
α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα μπρο ο τη το ος

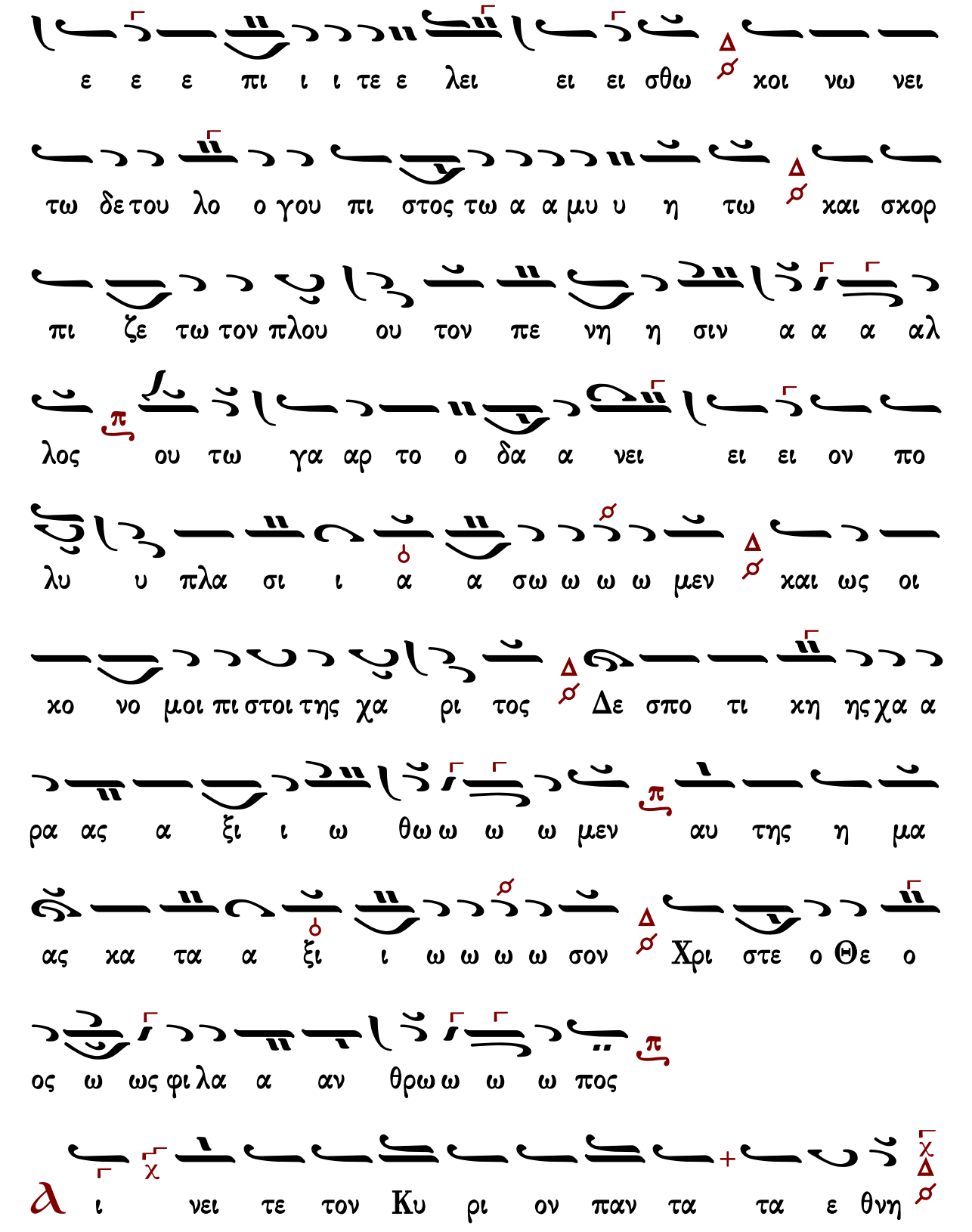
ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω χοι νω νει
τω δε του λο ο γου πι στος τω α α μυ υ η τω και σκορ
πι ζε τω τον πλου ου τον πε νη η σιν α α α αλ
λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ει ον πο
λυ υ πλα σι ι α α σω ω ω ω μεν και ως οι
κο νο μοι πι στοι της χα ρι τος Δε σπο τι κη ης χα α
ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η μα
ας κα τα α ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο
ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι χω ων δυ

υ να α με ε ων χαι χα θι σης εν θρο νω Ι η

σου δι ι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη με

ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι ι σης

ο δου ους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω

ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με

τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α πο λε ε

ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη
σα α ας προ ο βα α τοις σω σον με ω ως φι λα α
αν θρω ω ω ω πος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα
α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε
στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ου νυμ φω ω νο ο ο
ος σου την δυσ ει μο να μου μο ορ φην των πται σμα

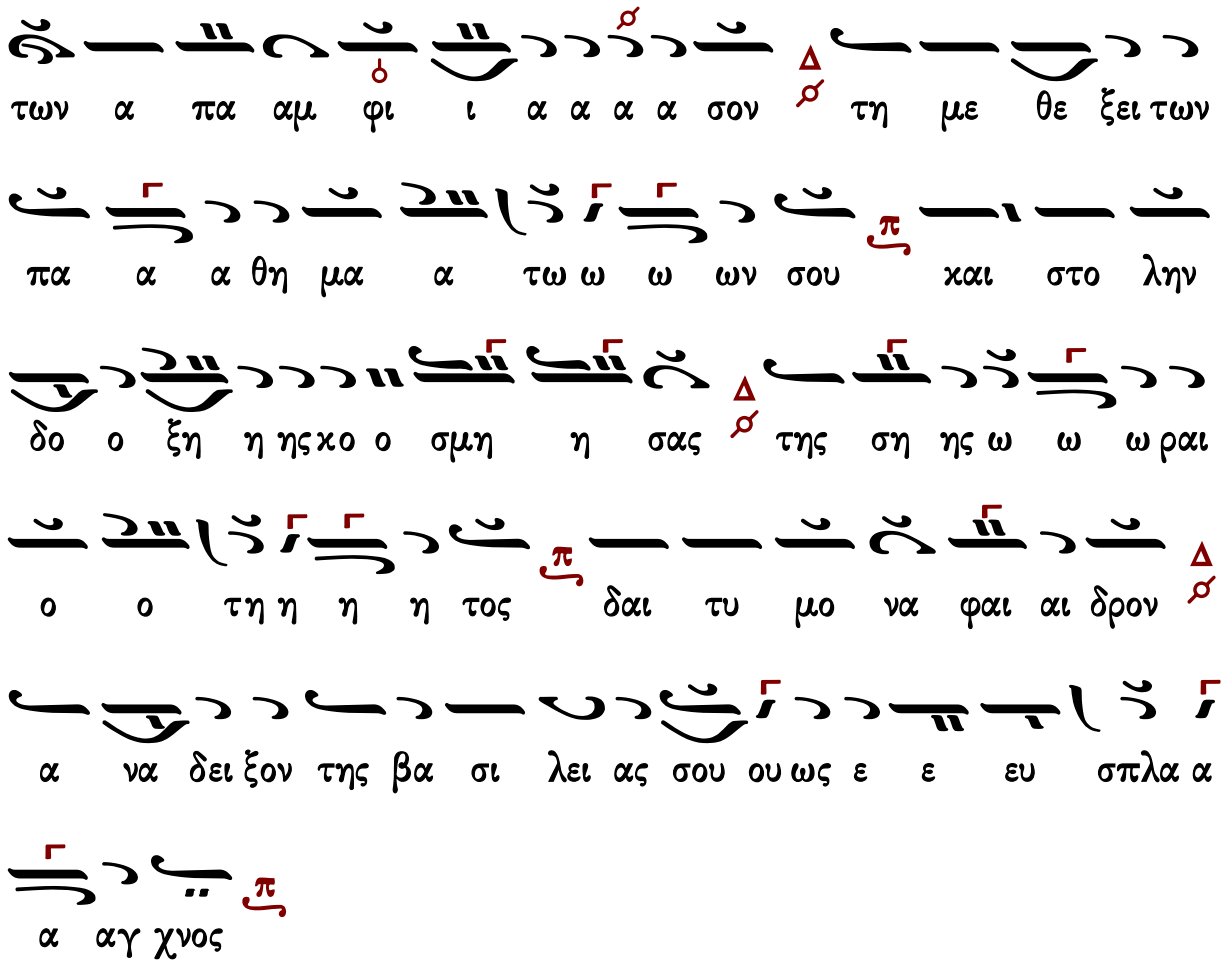

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.312*

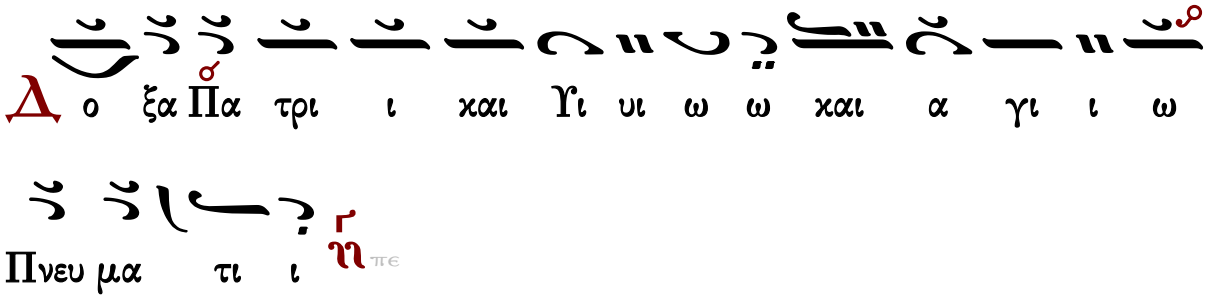

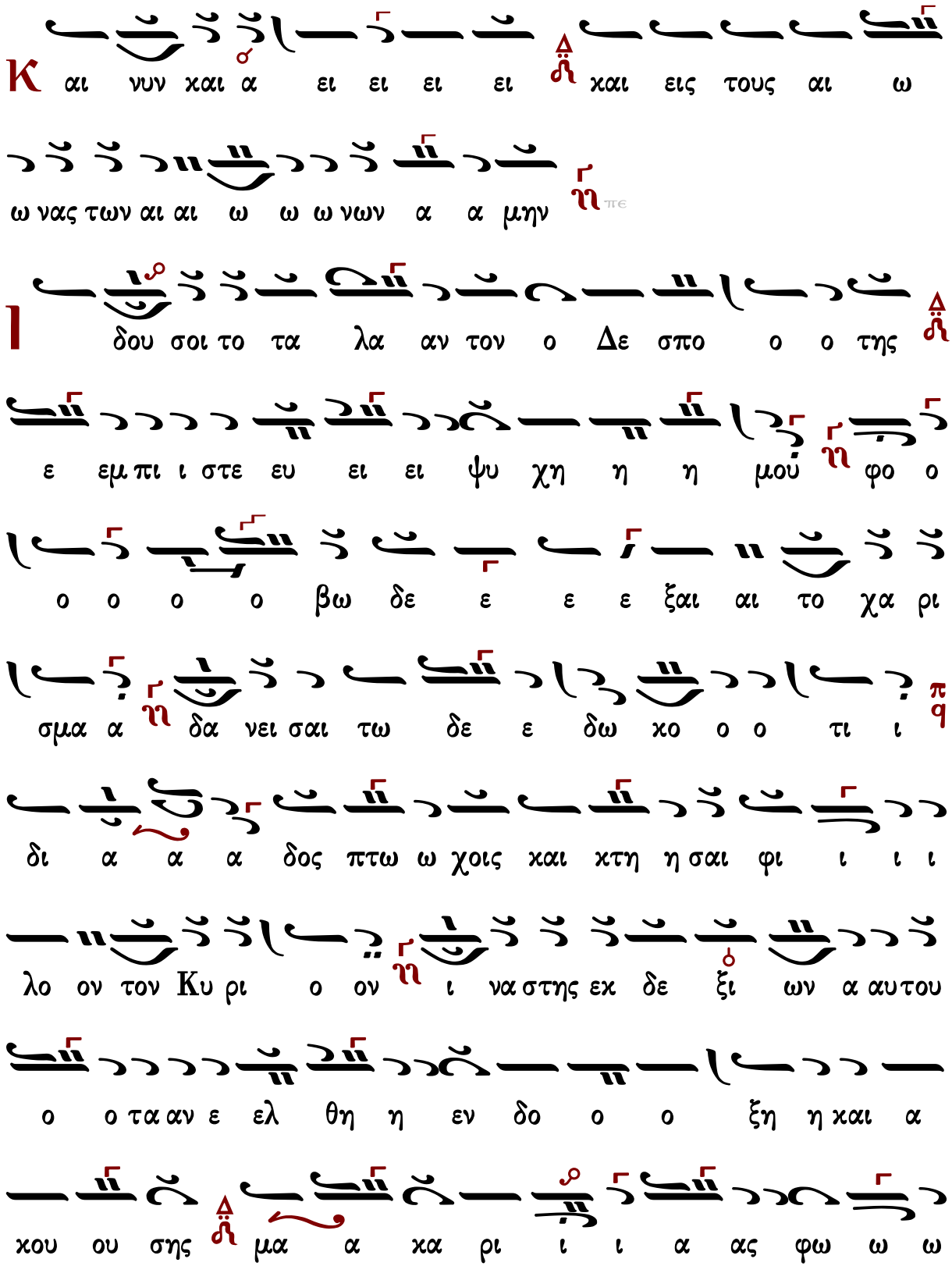
Κ
αι νυν χαι α ει ει ει ει και εις τους αι ω
ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μην
Δ
δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο της
ε εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου φο ο
ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι
σμα α δα νει σαι τω δε ε δω χο ο ο τι ι
δι α α α δος πτω ω χοις χαι χτη η σαι φι ι ι ι
λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να στης εκ δε ξι ων α αυτου
ο ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και α
χου ου σης μα α χα ρι ι ι α ας φω ω ω

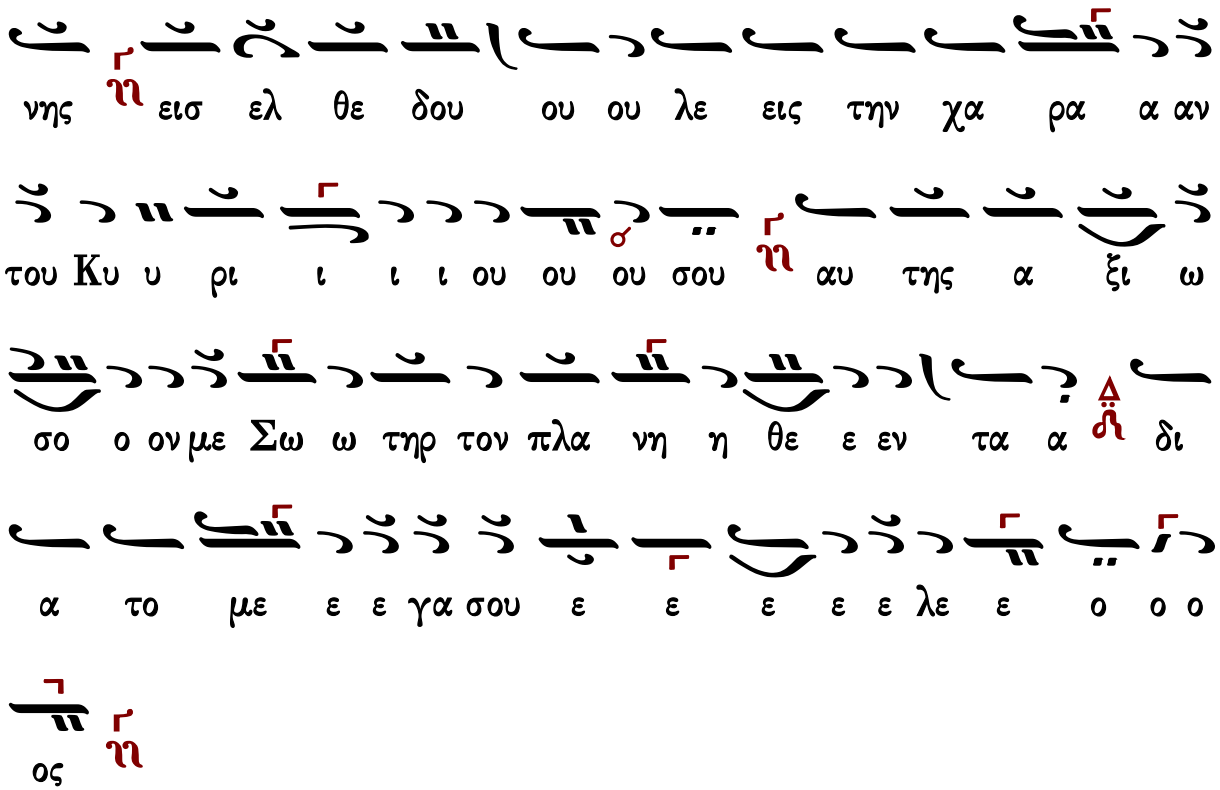

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῴδιον 1886 σ.159#

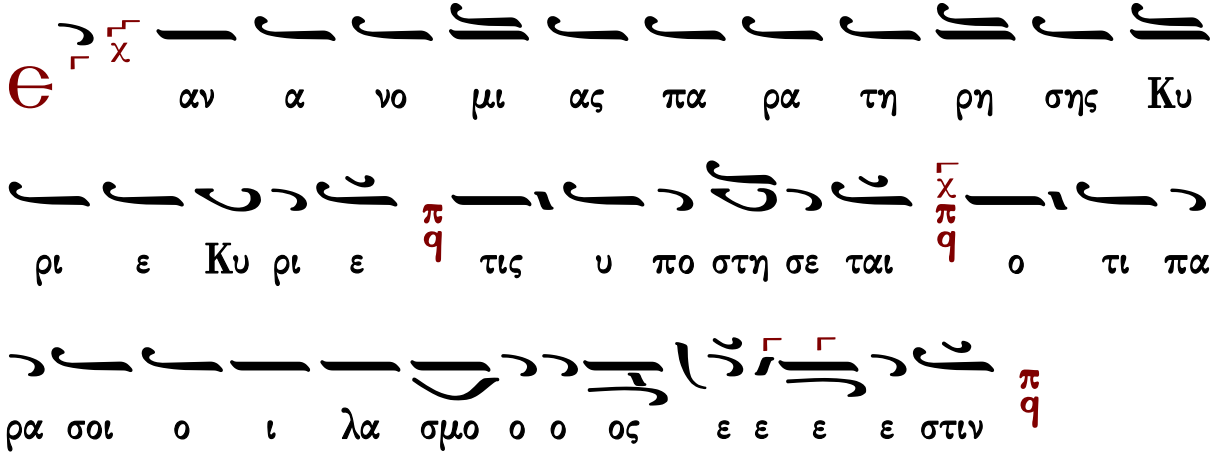

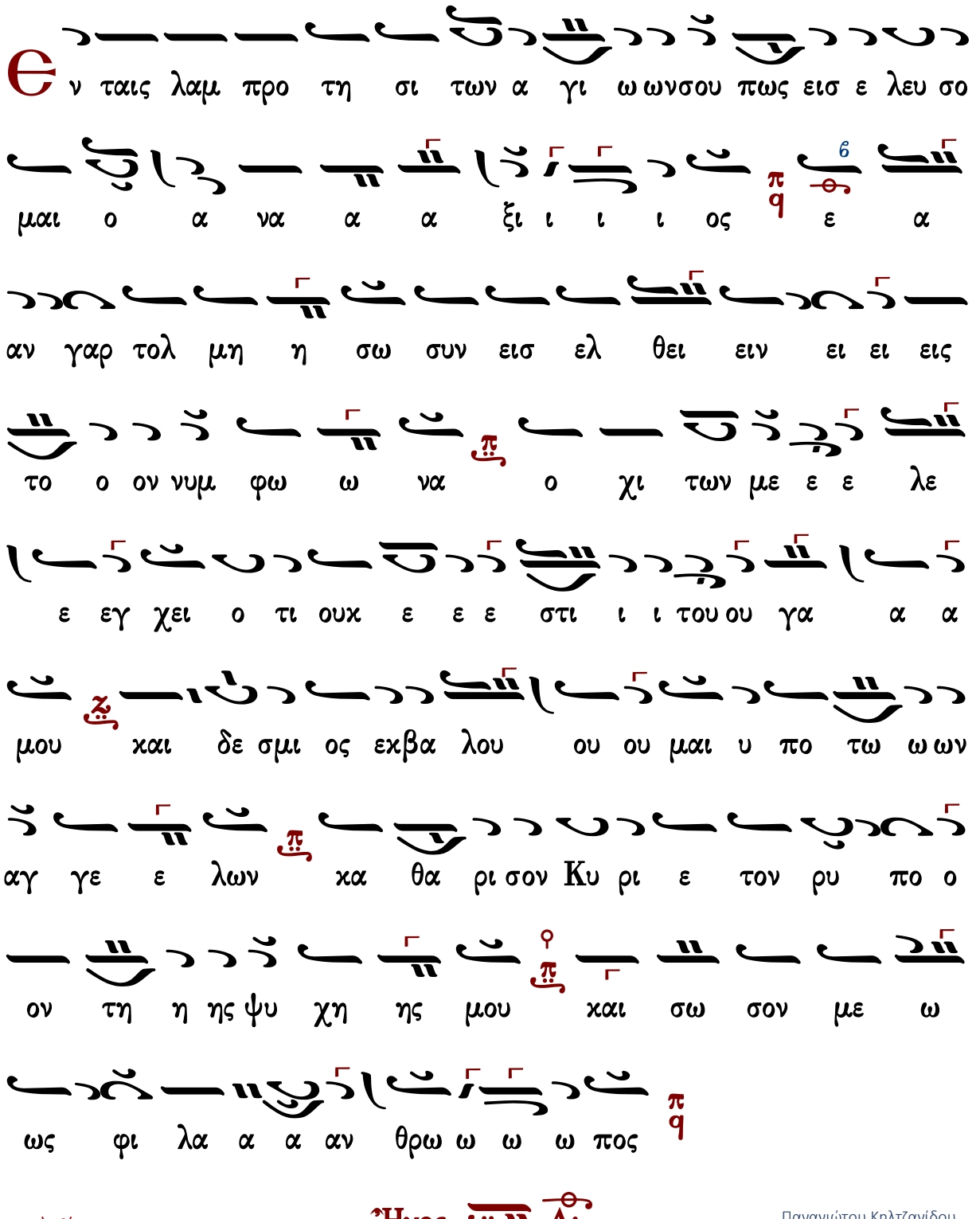
Εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ωνσου πως εισ ε λευ σο
μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α
αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις
το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε
ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α
μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ω ων
αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο
ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω
ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος
χορὸς β′
Ἦχος Δι
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#

Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ον
Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου
κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ
πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε
α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα
σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε νος
τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

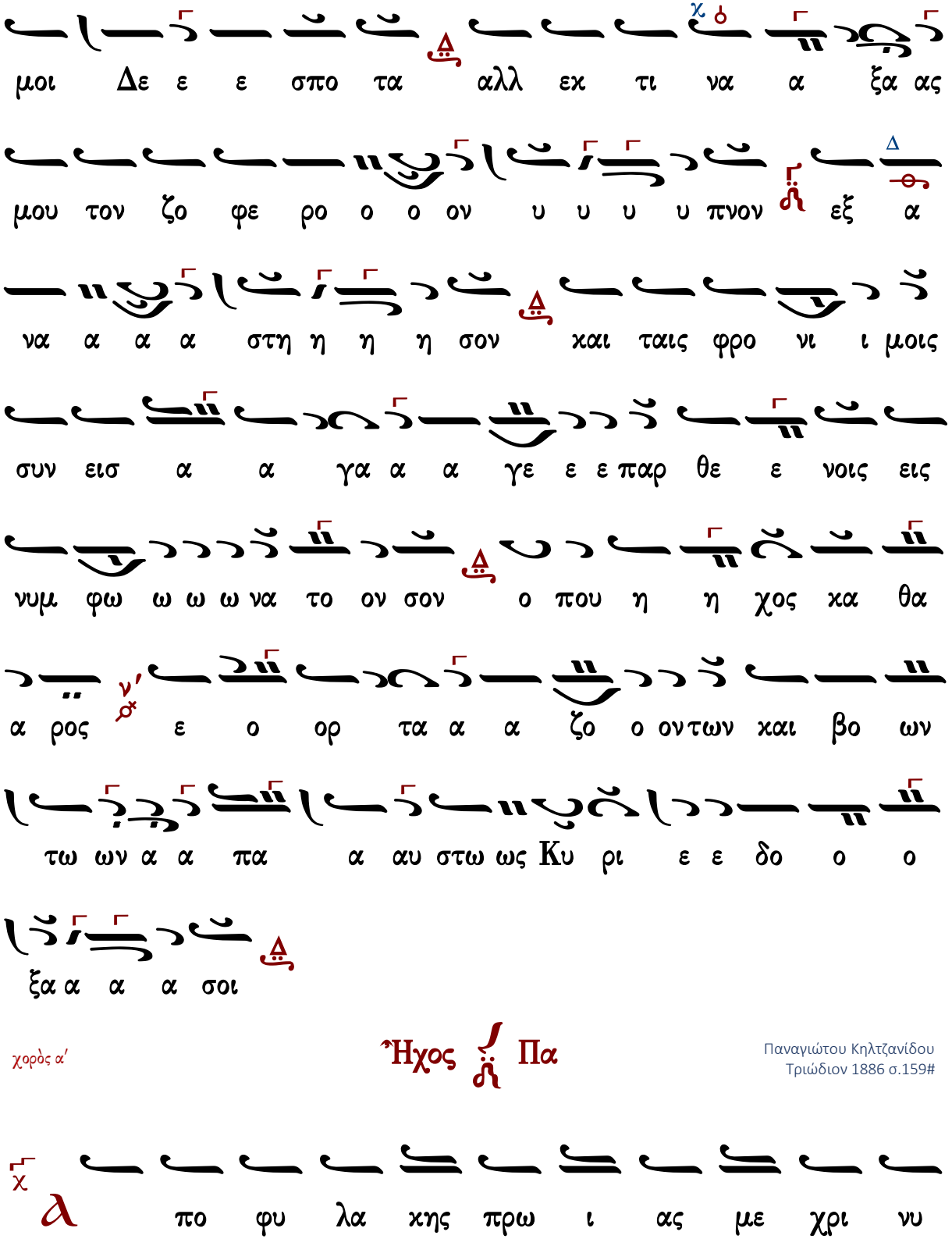
μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας
μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α
να α α α στη η η η σον χαι ταις φρο νι ι μοις
συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις
νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα
α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο ον των χαι βο ων
τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο
ξα α α α σοι
χορὸς α΄
Ἦχος Πα
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.159#
πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

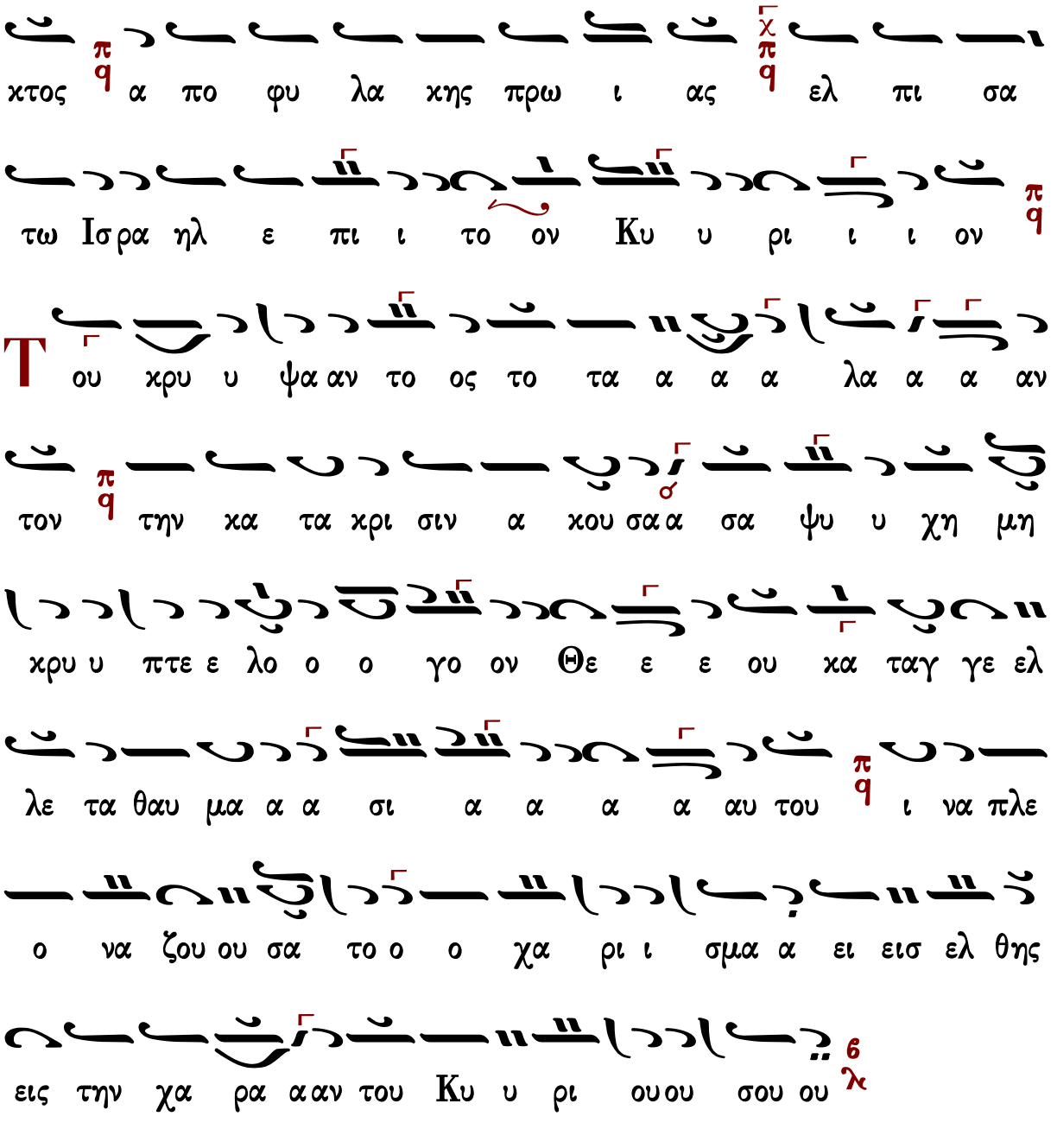

χορὸς β′

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.161#

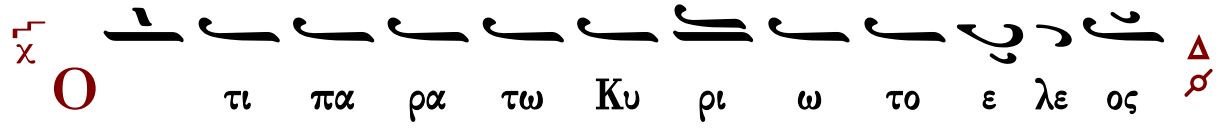

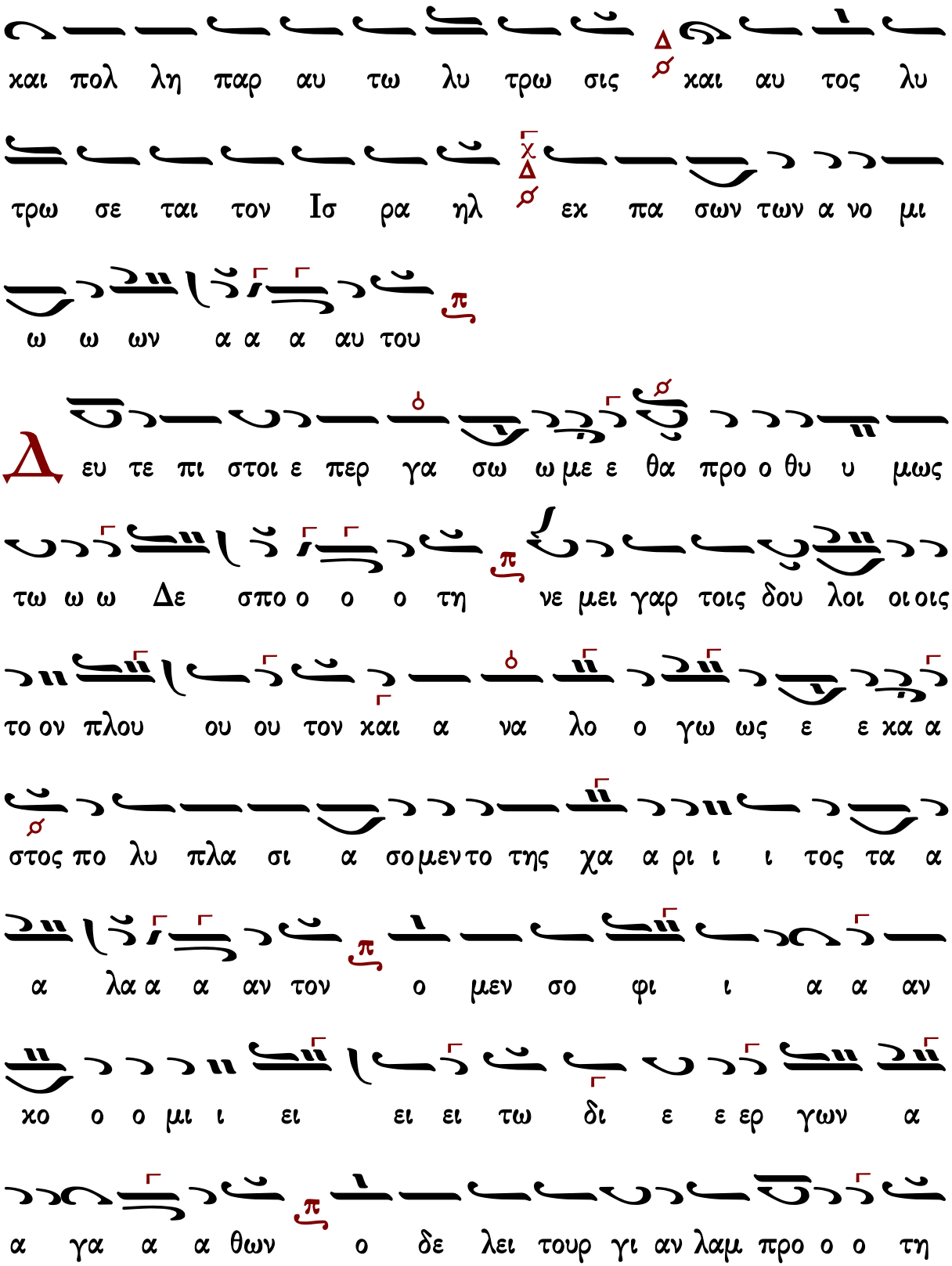
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε θα προ ο θυ υ μως
τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις
το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α
στος πο λυ πλα σι α σο μεν το της χα α ρι ι ι τος τα α
α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν
κο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α
α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

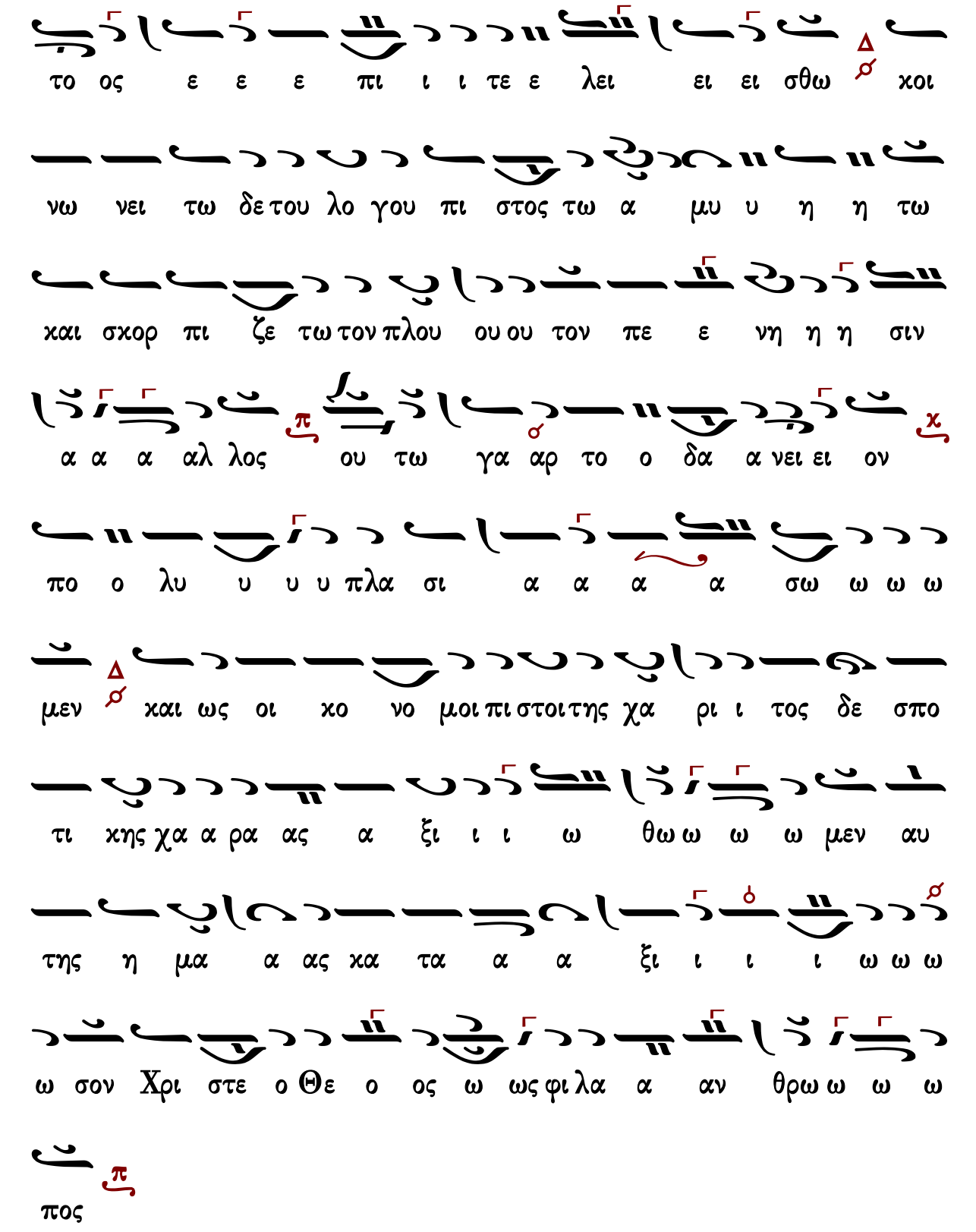
το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω χοι
νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω
και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν
α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον
πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω
μεν και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο
τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θω ω ω ω μεν αυ
της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ω ω ω
ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω
πος

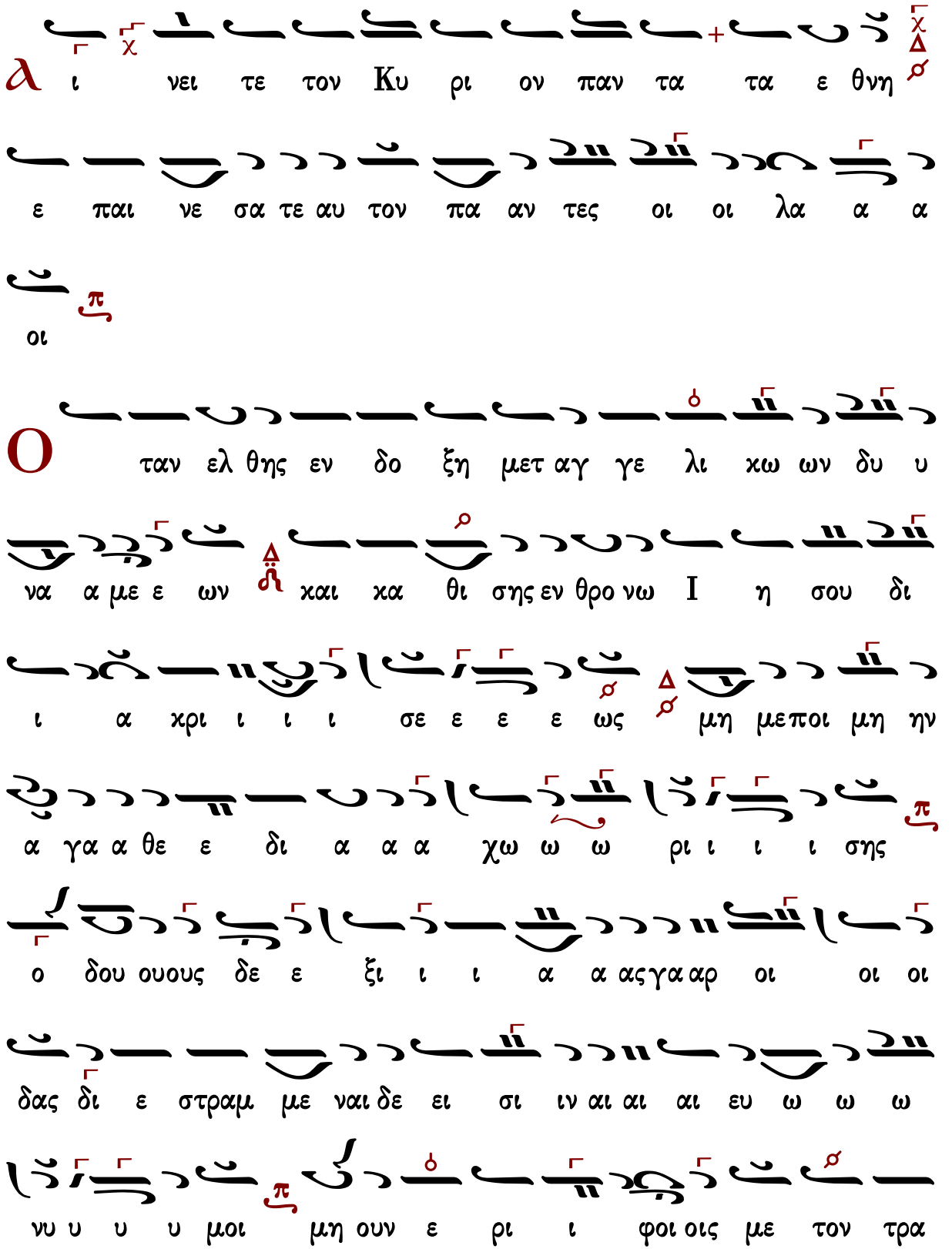
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι χω ων δυ υ
να α με ε ων και χα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι
ι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην
α γα α θε ε δι α α α χω ω ω ρι ι ι ι σης
ο δου ουους δε ε ξι ι ι α α ας γα αρ οι οι οι
δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω
νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οις με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε σης
αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο
βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω
ω ω πος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α
ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε
στι α σιν πνευ μα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

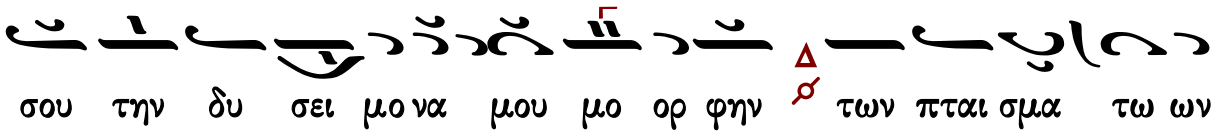

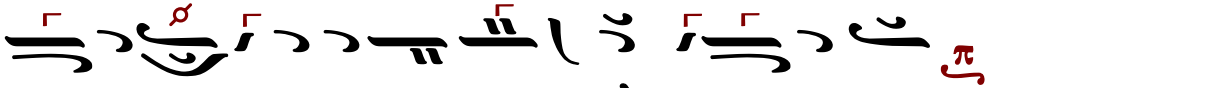

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.164*

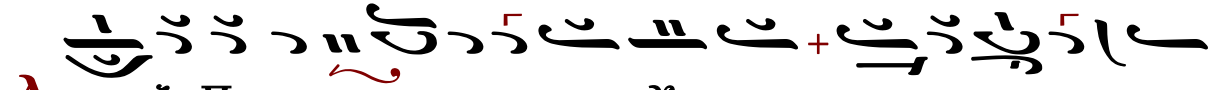

ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω ω να ας
τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην
Ι δου σοι το τα λα αν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ
πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο
ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι
σμα α δα νει σαι τω δε δω ω χο ο ο τι ι δι
α α α α δος πτω ω χοις χαι χτη η σαι φι ι ι ι
λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να στης εκ δε ξι ι ων α αυ
του ο ταν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η και

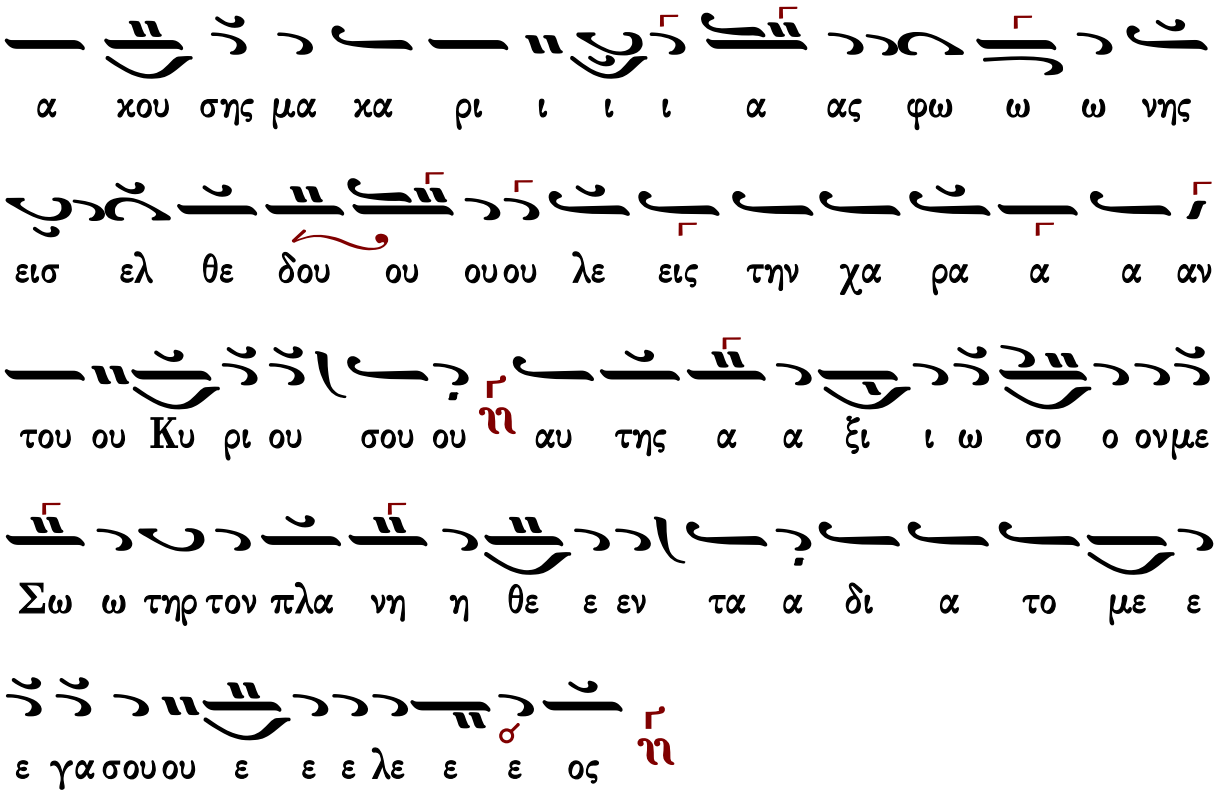

Γεωργίου Βιολάκη

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῴδιον 1899 σ.436*

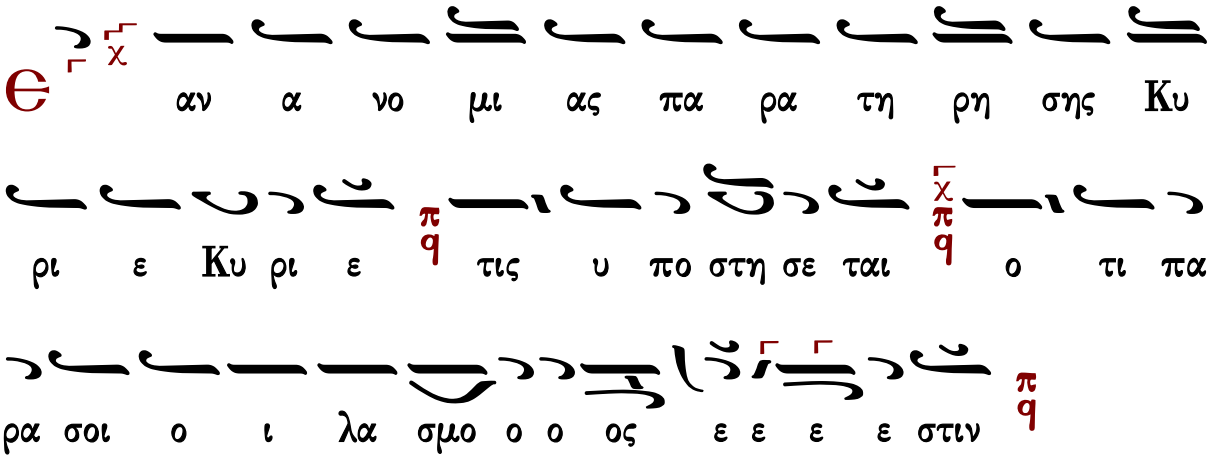

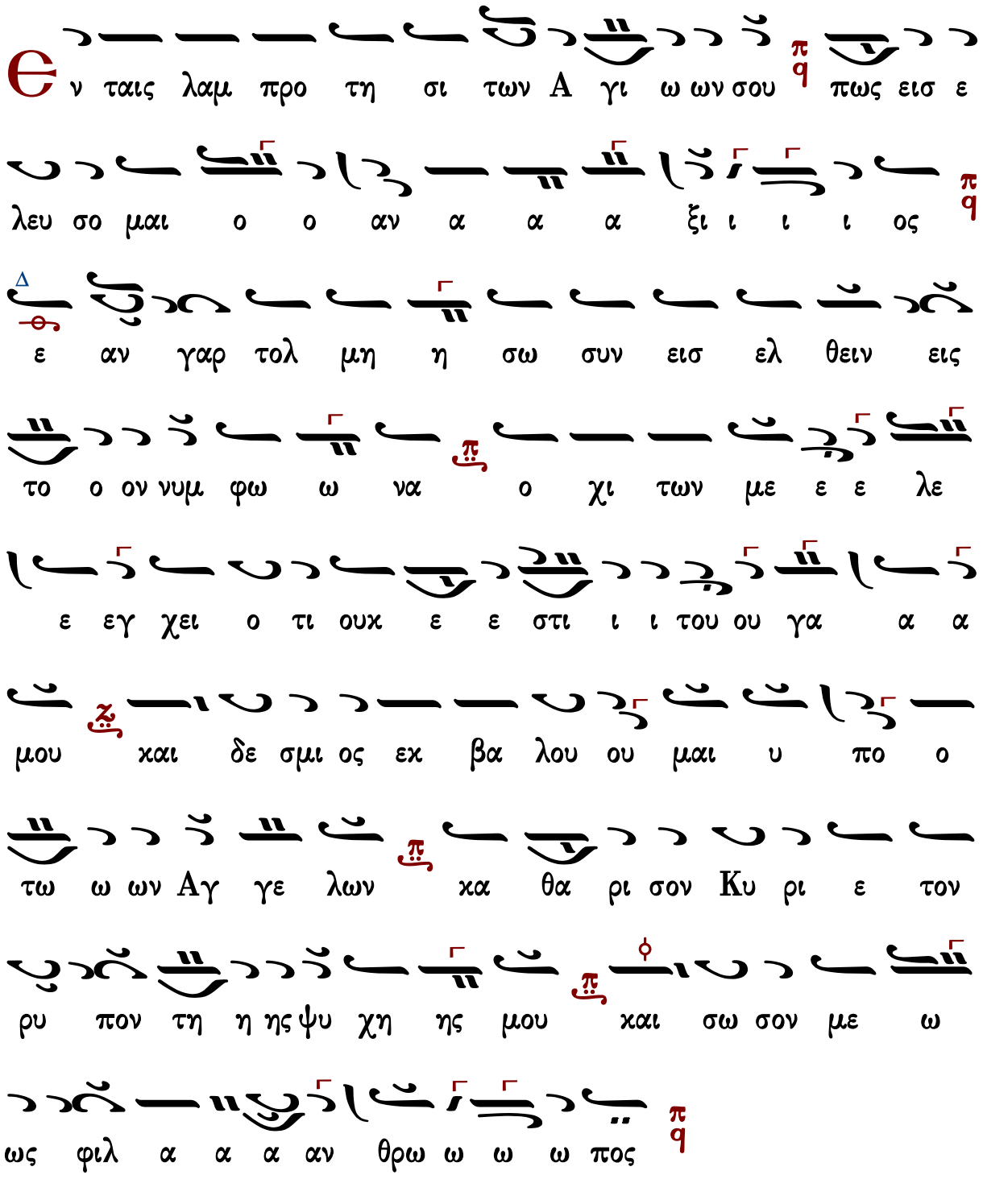
Ἦχος Δι
χορὸς β′
Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*
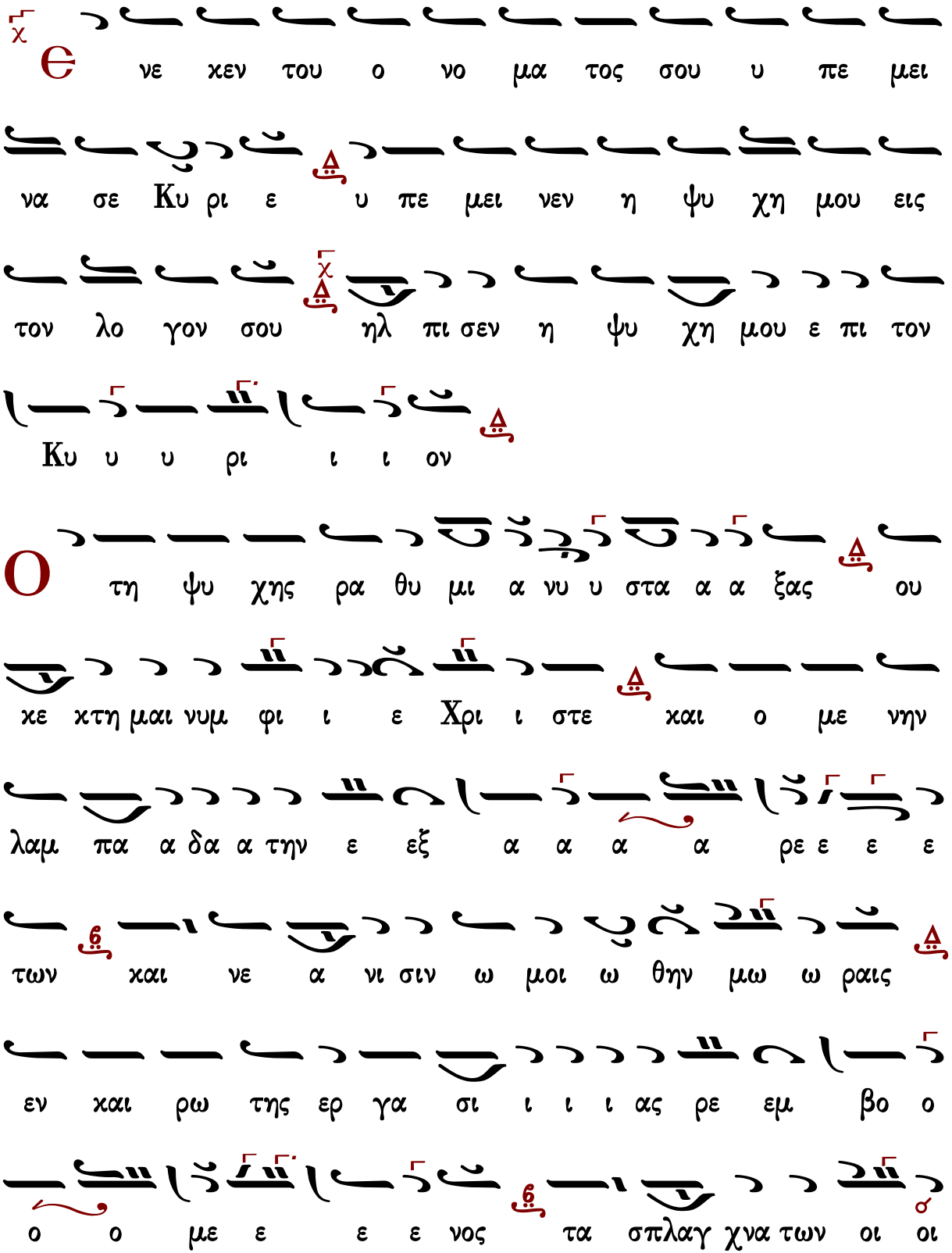
Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ον
Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου
χε χτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην
λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε
των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις
εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο
ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

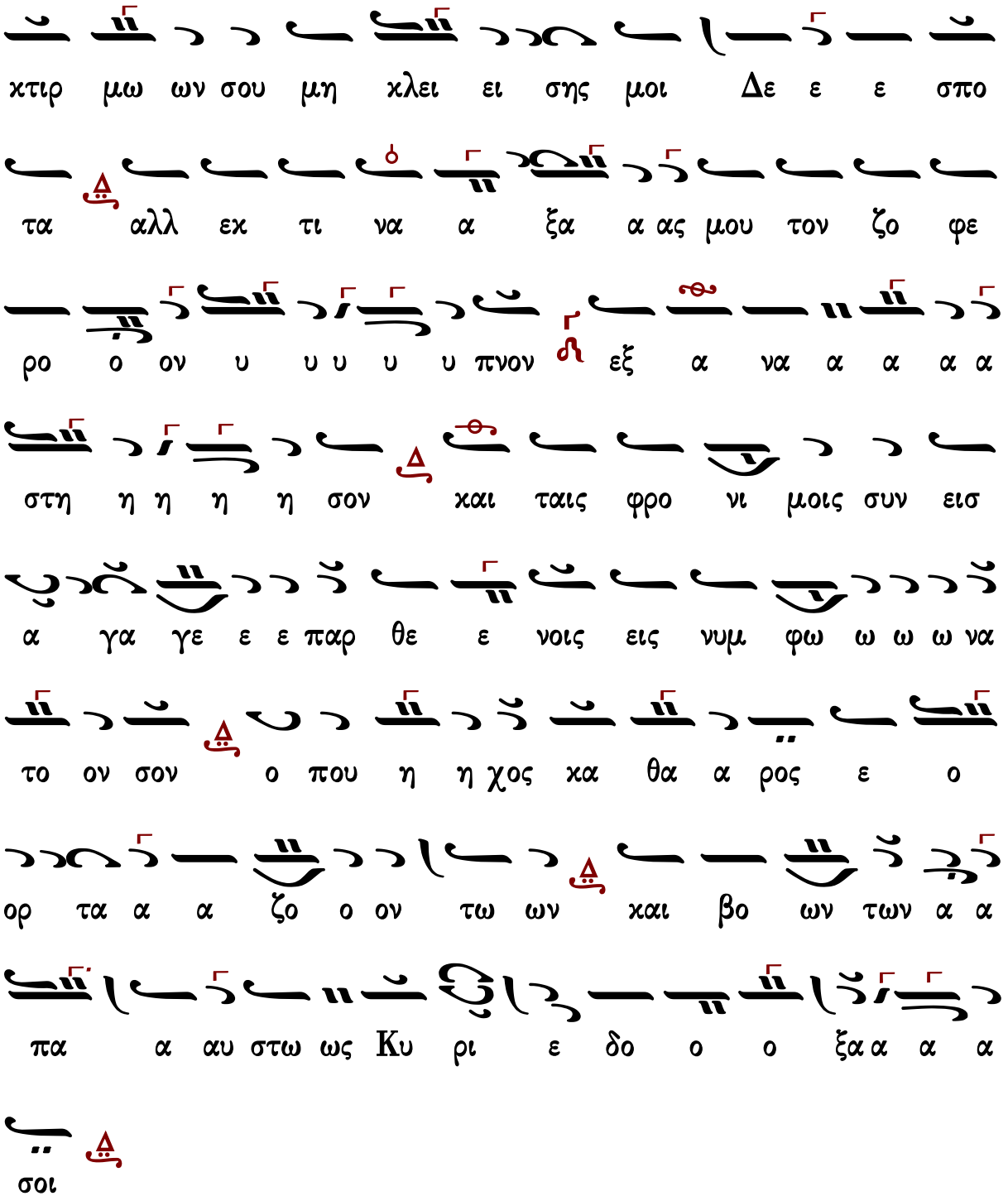

χορὸς α΄

Ἦχος δ΄ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

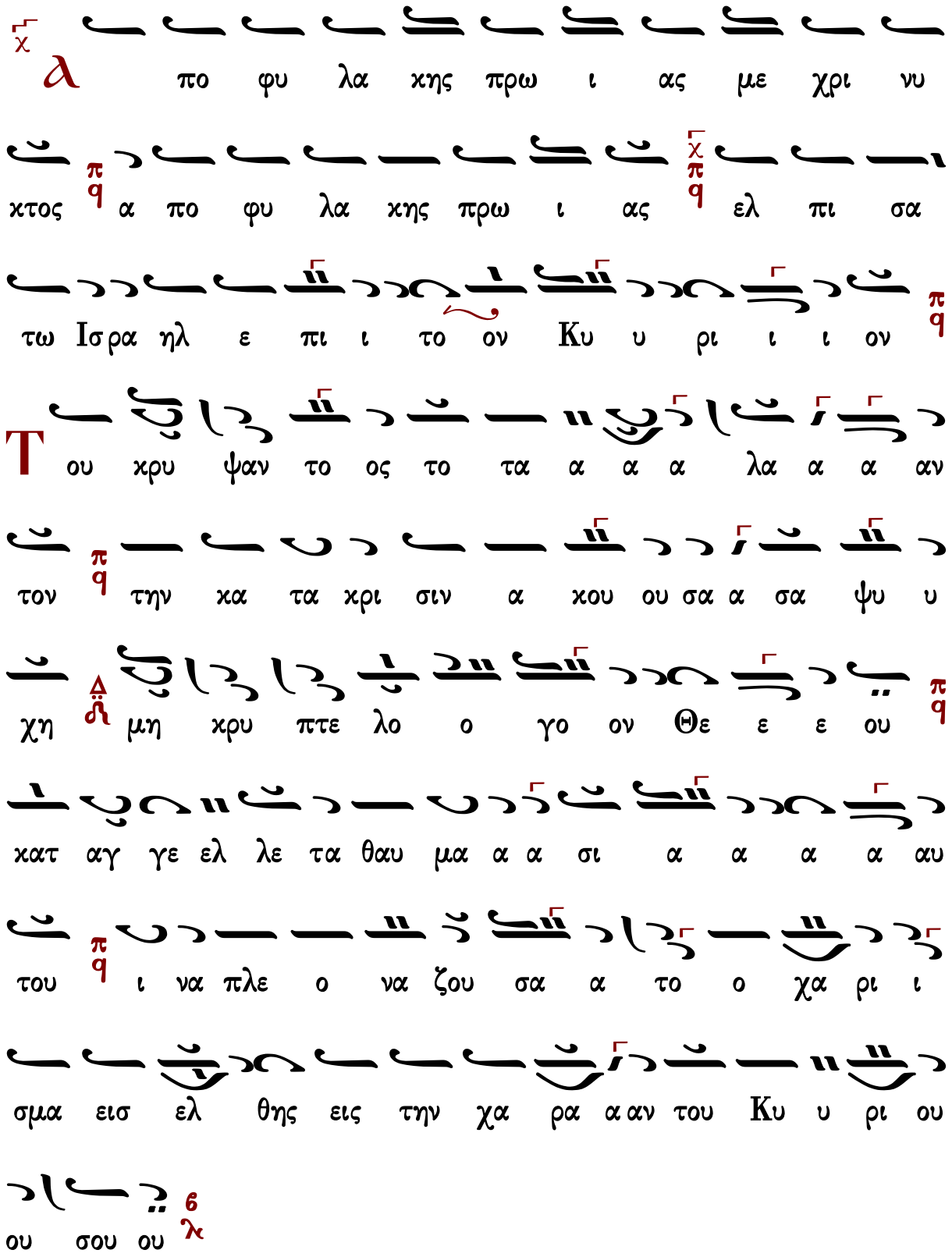
χ
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ
χτος
π q
α πο φυ λα χης πρω ι ας
χ
π q
ελ πι σα
τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον
π q
Του χρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν
τον
π q
την κα τα χρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ
χη
μη χρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου
π q
κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ
του
π q
ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι
σμα εισ ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου
ου σου ου
6
λ

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*
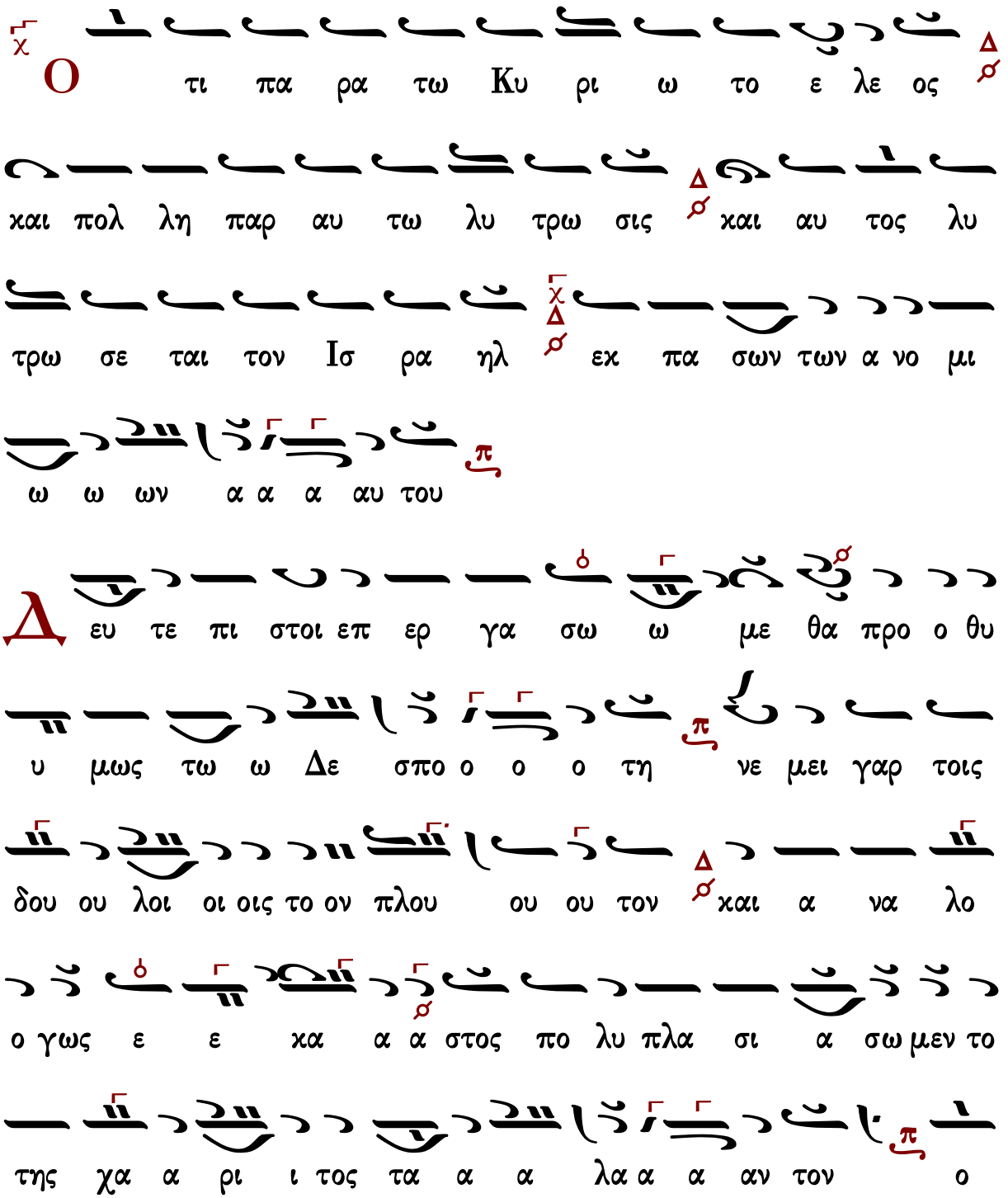
μεν σο φι αν χο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων
α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα
αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω
χοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ
ει τω και σχορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε νη
η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον
πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν
και ως οι χο νο μοι πι στοι της χα α ρι ι τος δε
σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω
μεν αυ της η μα ας χατ α α ξι ι ι ι

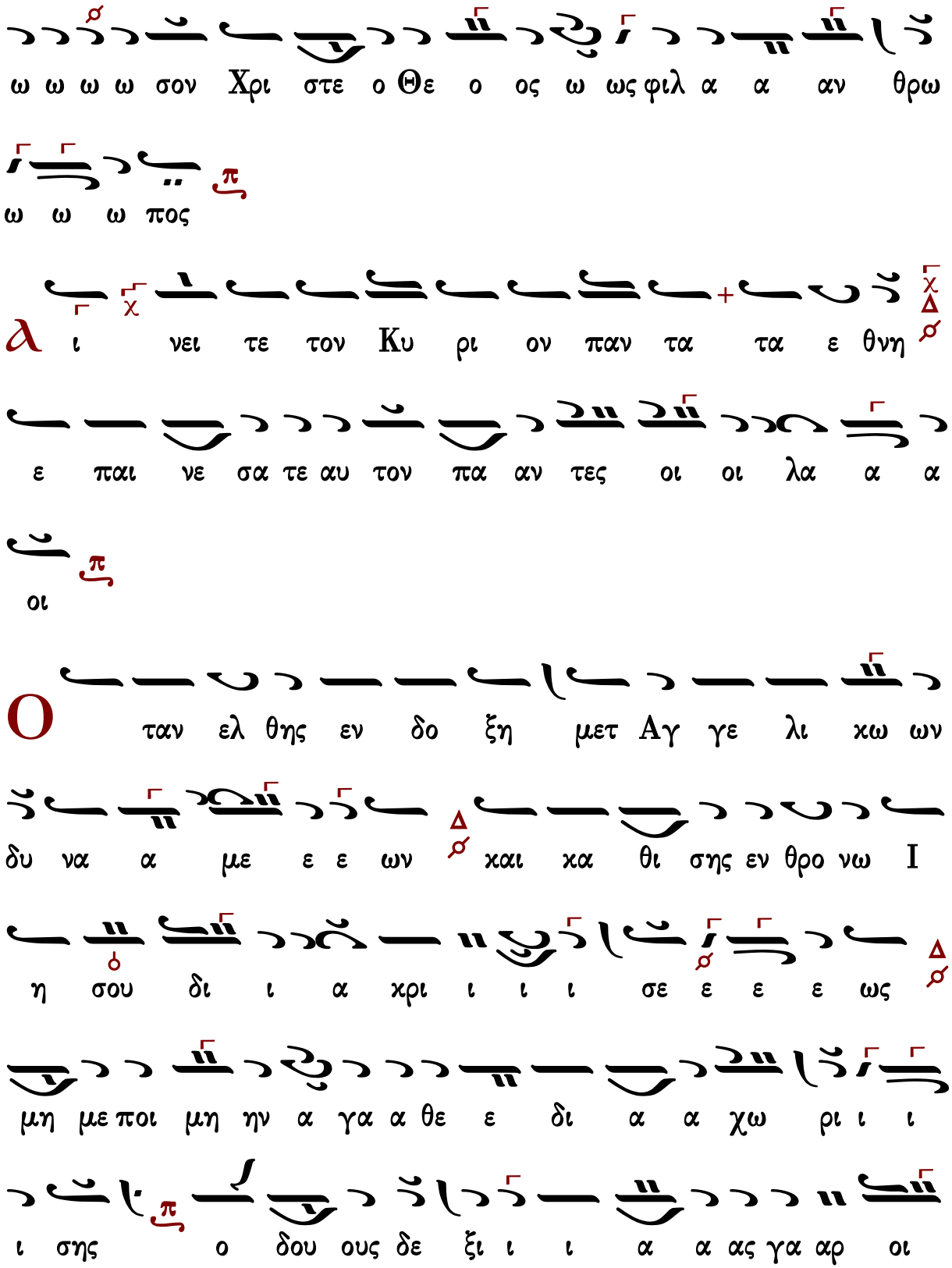
ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω
ω ω ω πος
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ Αγ γε λι χω ων
δυ να α με ε ε ων και χα θι σης εν θρο νω Ι
η σου δι ι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως
μη με ποι μη ην α γα α θε ε δι α α χω ρι ι ι
ι σης ο δου ους δε ξι ι ι α α ας γα αρ οι

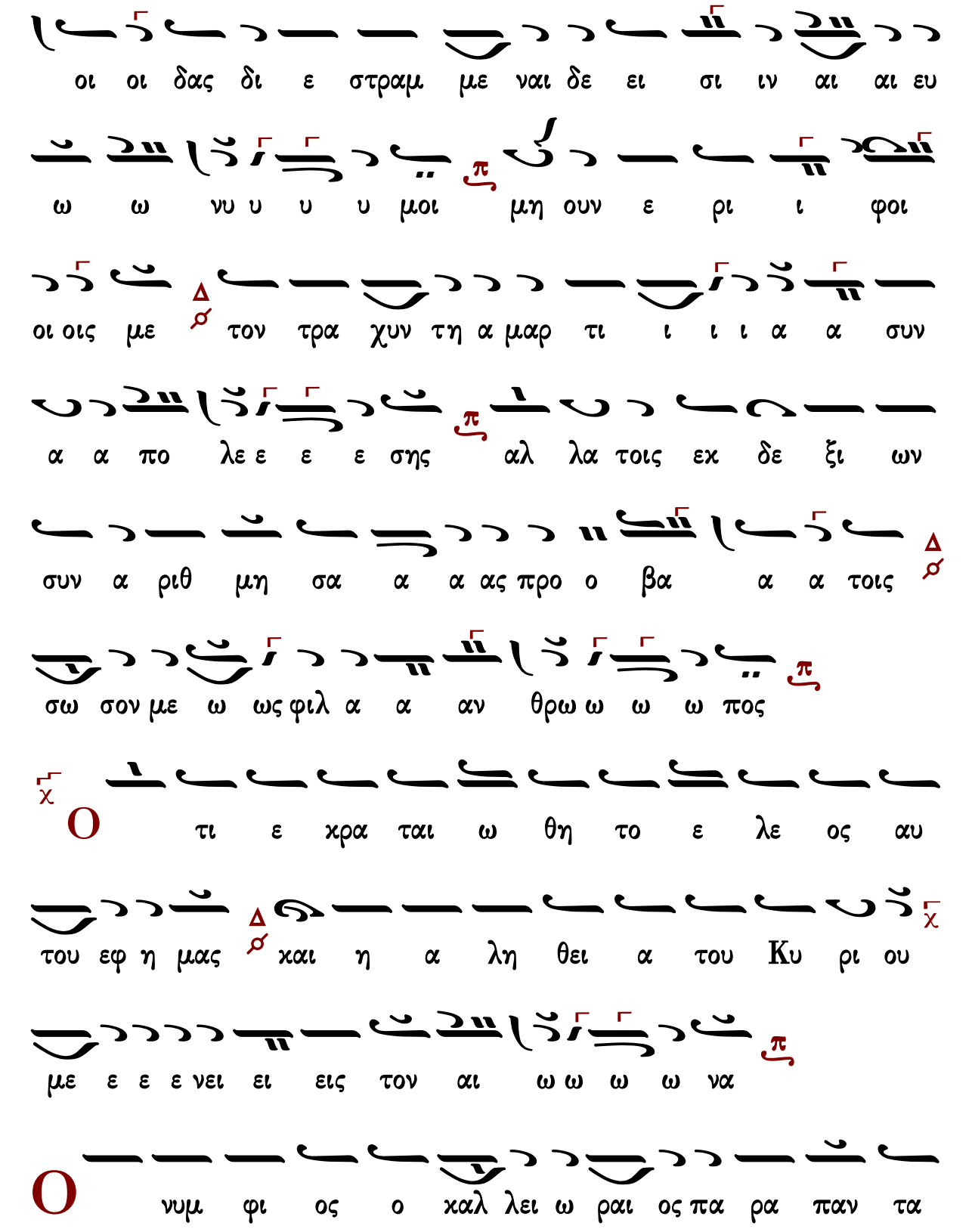
οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι ευ
ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι
οι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι α α συν
α α πο λε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων
συν α ριθ μη σα α α ας προ ο βα α α τοις
σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω ω πος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα
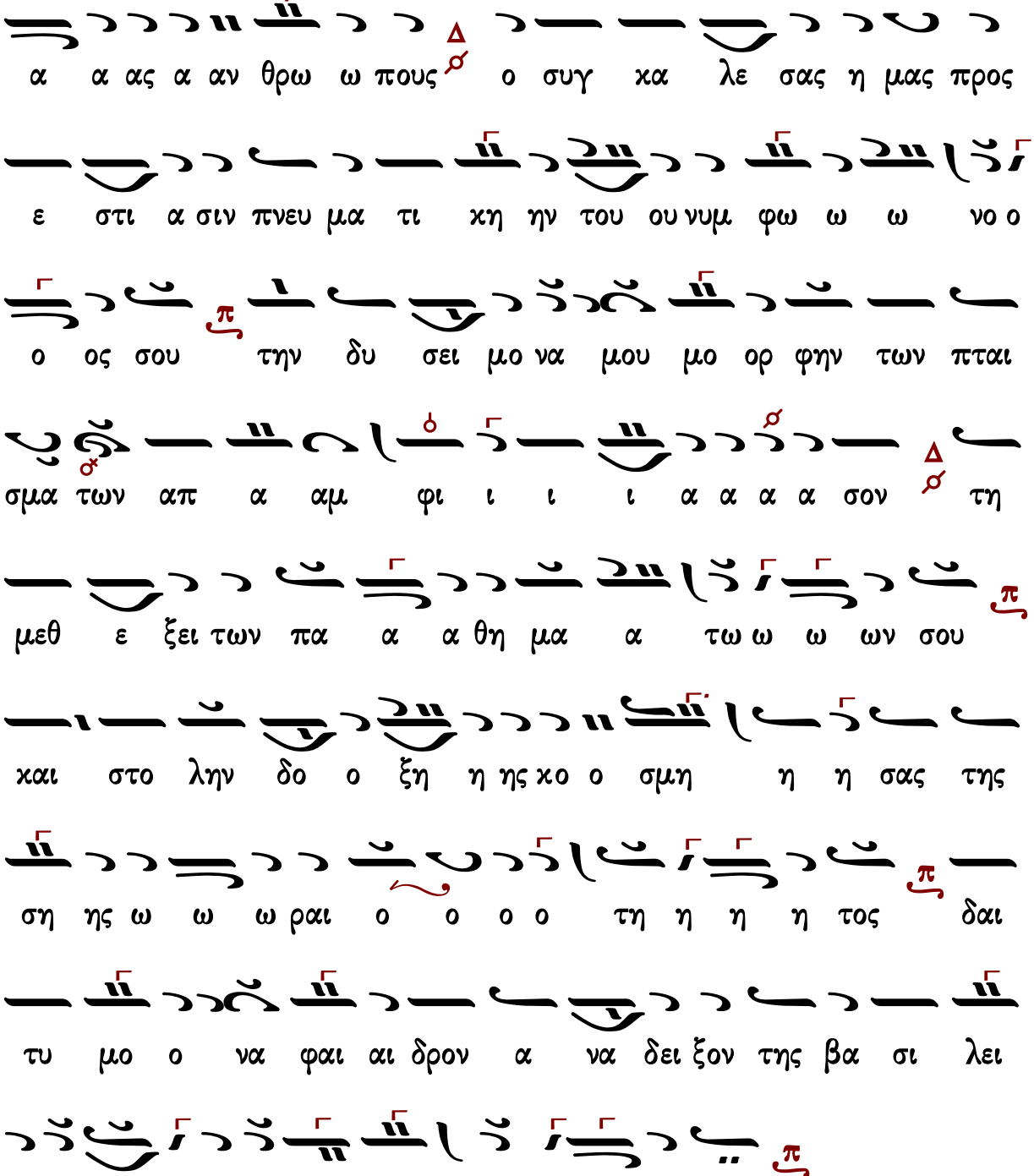
Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πλ. Δ Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

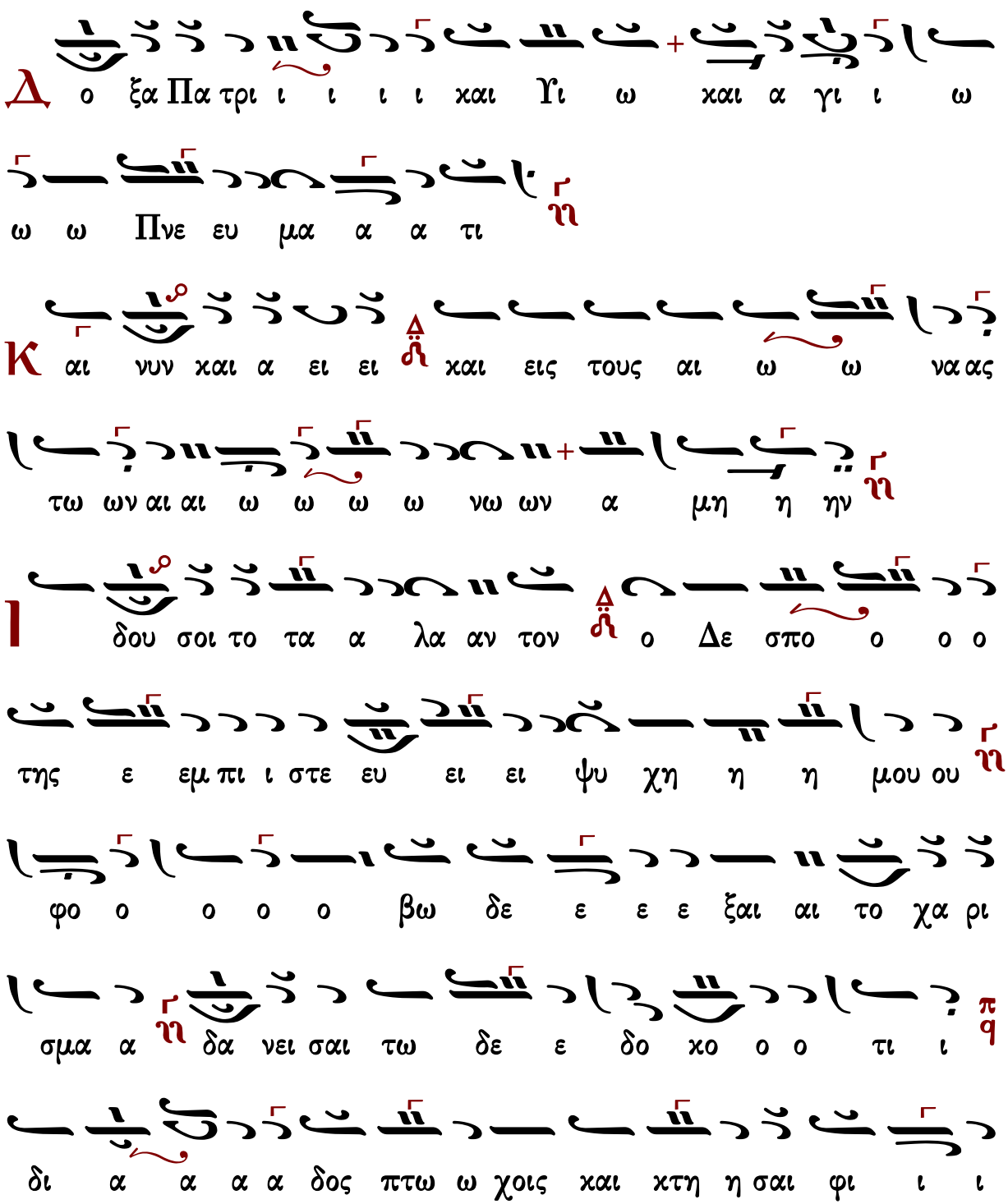

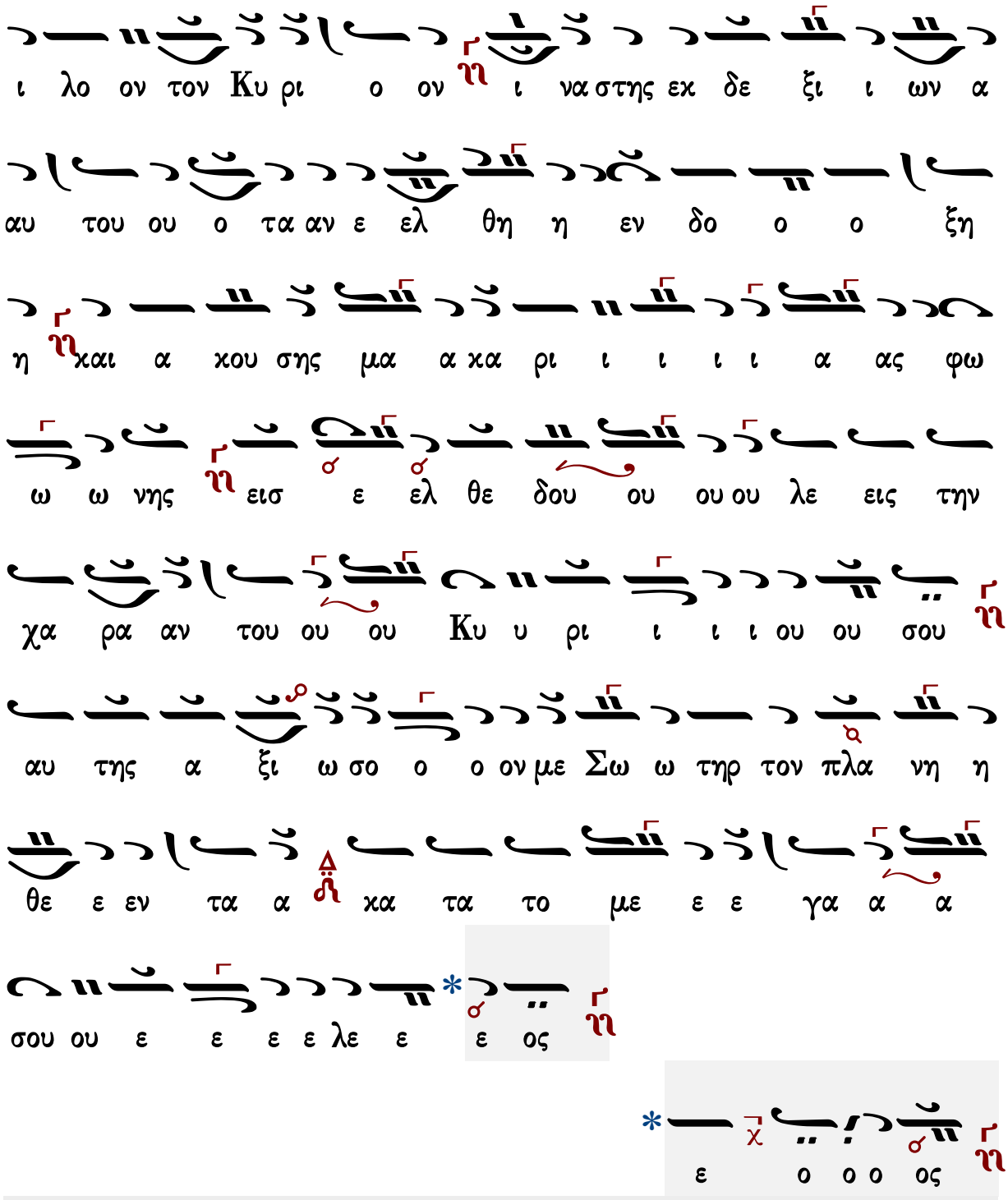

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.168/615*

ἦχος πρωτοδεύτερος

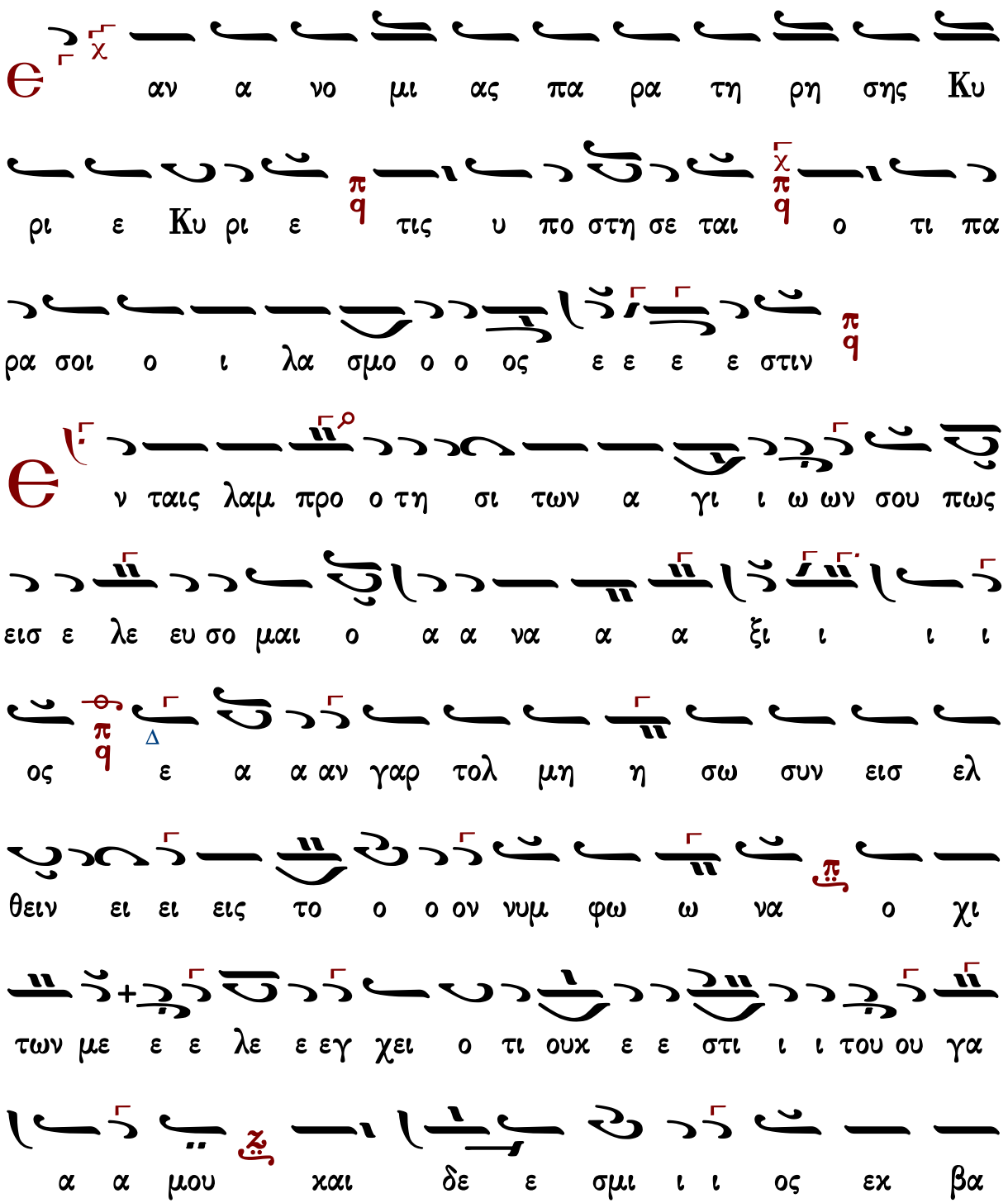

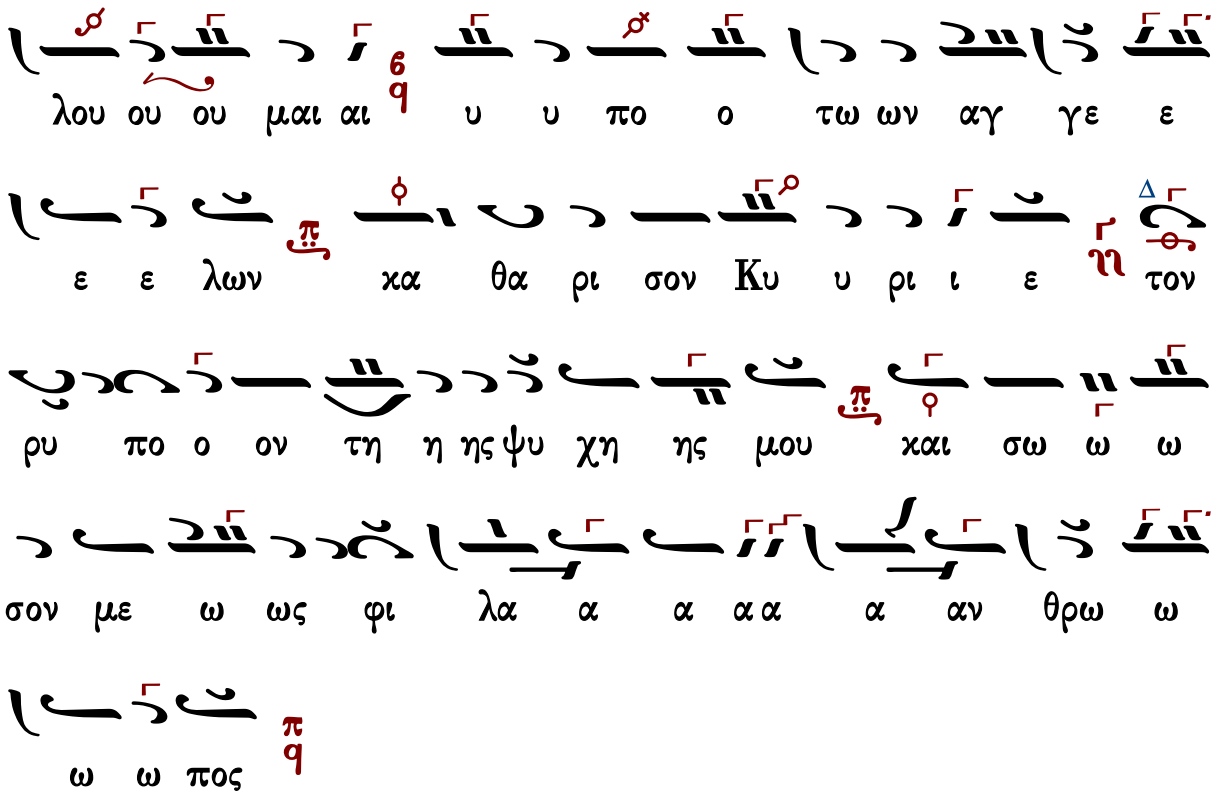

χορὸς β′

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.169/616*

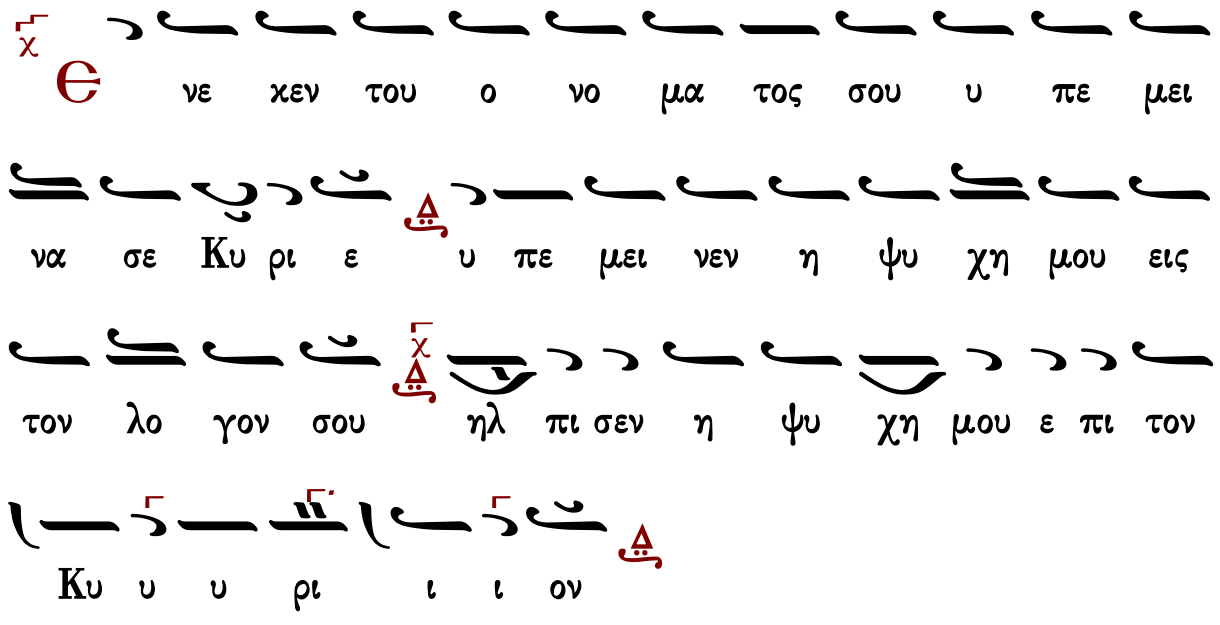

Ο

τη ψυ χη η η ης ρα θυ μι α α νυ υ στα

α α ξας ου κε κτη μαι νυμ φι ι ι ι ι ι ε Χρι ι

στε ε και ο με νη ην λα αμ πα α α δα την ε εξ

α ρε τω ω ω ω ω ω ων και νε α νι ι σιν ω

μοι ω ω ω θην μω ω ραι αις ε ε εν και αι ρω της

ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο με ε ε ε νο

ος τα α σπλα α αγ χνα α τω ων οι οι κτιρ μω ω ω

ω ων σου ου μη κλει ει ει ει σει εις μοι Δε ε

ε ε ε σπο ο τα αλλ εκ τι να α ξα ας μου τον

ζο φε ε ρον υ υ υ υ πνον εξ α να α

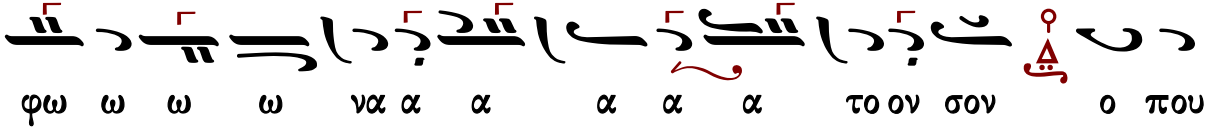

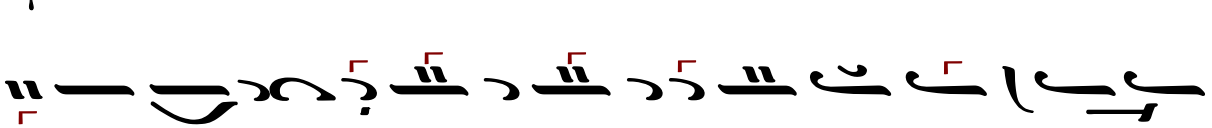

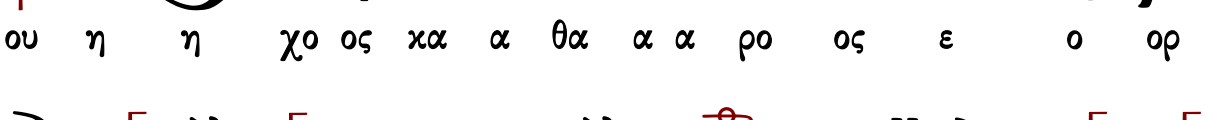

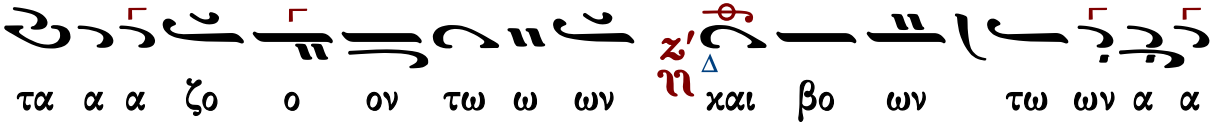

χορὸς α΄

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.170/617*

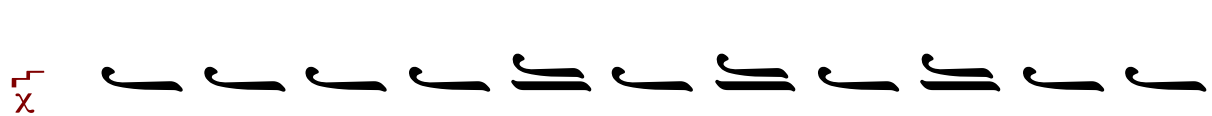

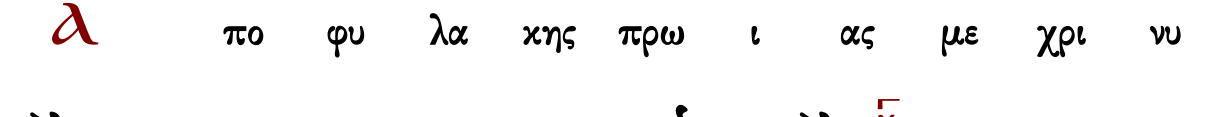

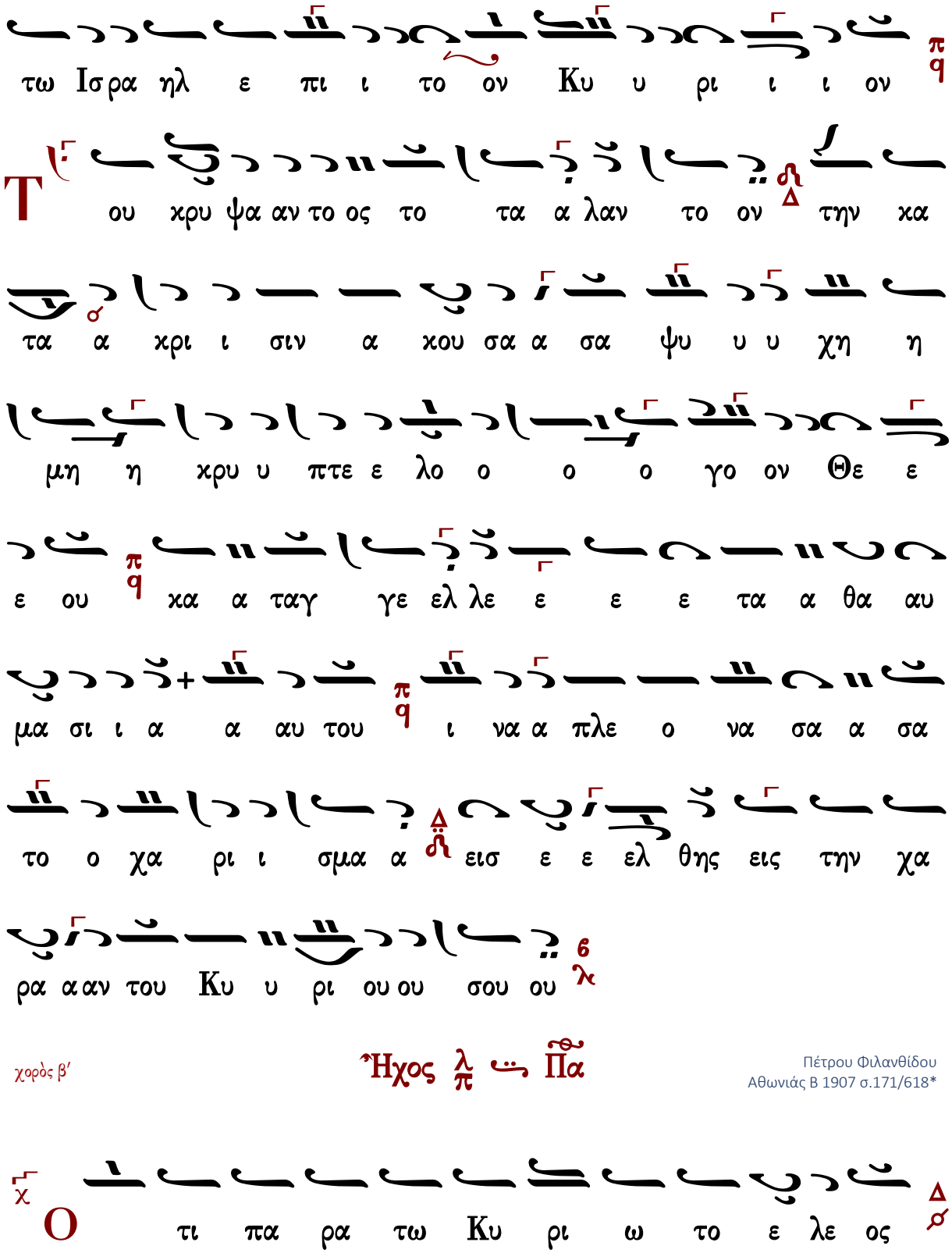
τω Ισρα ηλ ε πι ι το ον Κυ υ ρι ι ι ον
Του χρυ ψα αν το ος το τα α λαν το ον την κα
τα α χρι ι σιν α χου σα α σα ψυ υ υ χη η
μη η χρυ υ πτε ε λο ο ο ο γο ον Θε ε
ε ου κα α ταγ γε ελ λε ε ε ε τα α θα αυ
μα σι ι α α αυ του ι να α πλε ο να σα α σα
το ο χα ρι ι σμα α εισ ε ε ελ θης εις την χα
ρα α αν του Κυ υ ρι ου ου σου ου
χορὸς β′
Ἦχος λ π Πα
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.171/618*
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
ευ τε πι στοι α περ γα σω με θα προ θυ
μω ω ως τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη νε μει γαρ
τοις δου ου λοις το ον πλου ου ου ου τον και α
να λο γως ε ε χα α στος πο λυ πλα σι α α α α
α α α σω ω μεν το της χα α ρι ι ι τος τα
α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι ι
α α αν χο ο μι ει ει το δι ε ερ γων α

ω θω ω ω ω μεν αυ της η η μα α α ας χα
τος δε σπο τι κη ης χα α α ρα α ας α ξι ι ι
ως οι χο νο μοι οι πι ι στοι οι της χα α ρι ι
ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και
λος ου ου τω ω γα αρ το ο δα α νει ει ει
πλου ου τον πε ε ε ε νη η σιν α α α αλ
τω α μυ η η η τω ω και σκορ πι ζε τω τον
χοι νω νει τω δε του λο ο ο ο ο ο γου πι στο ος
τος ε πι ι τε ε ε λει ει ει ει ει ει σθω
γα α θων ο δε λει τουρ γι ι ι αν λαμ προ ο τη η

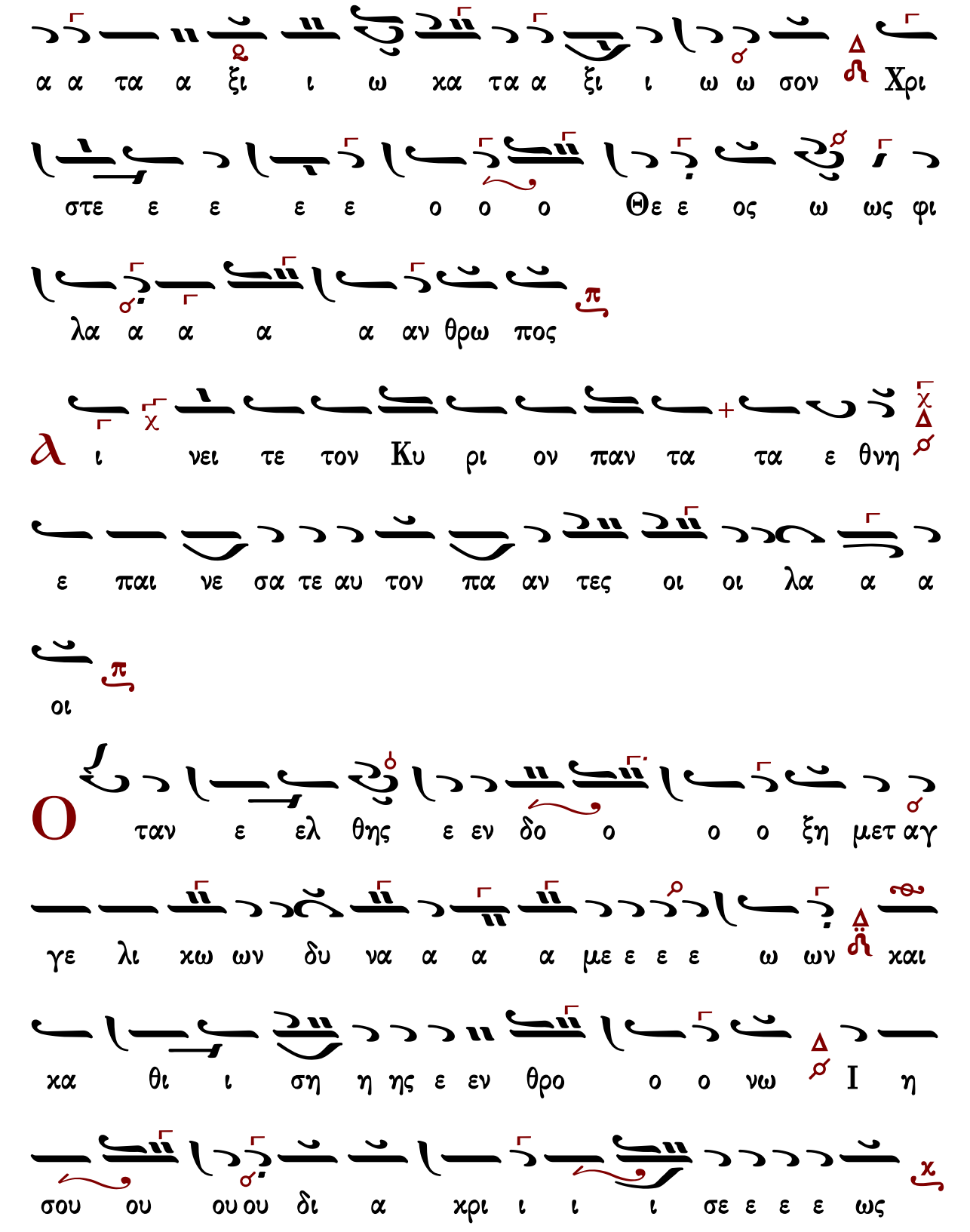
α α τα α ξι ι ω χα τα α ξι ι ω ω σον Χρι
στε ε ε ε ε ο ο ο Θε ε ος ω ως φι
λα α α α α αν θρω πος
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Ο ταν ε ελ θης ε εν δο ο ο ο ξη μετ αγ
γε λι χω ων δυ να α α α με ε ε ε ω ων χαι
χα θι ι ση η ης ε εν θρο ο ο νω Ι η
σου ου ου ου δι α χρι ι ι ι σε ε ε ε ως

μη με Ποι μη η η ην α α γα α θε ε ε ε δι

α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι

ας γα αρ οι οι οι οι δας δι ε στρα με

ναι δε ει σιν αι ευ ω ω ω νυ υ υ υ υ υ υ

μοι μη η ουν ε ρι ι φοι οις με ε τον τρα χυν

τη α μαρ τι ι ι α συν α α πο λε ε ε ε

σης αλ λα τοις εκ δε ξι ω ων συν α ρι ι

θμη η η η σας προ ο βα α α α τοι οις σω ω

σο ο ον με ω ω ω ως φι λα α α α α αν

θρω πος

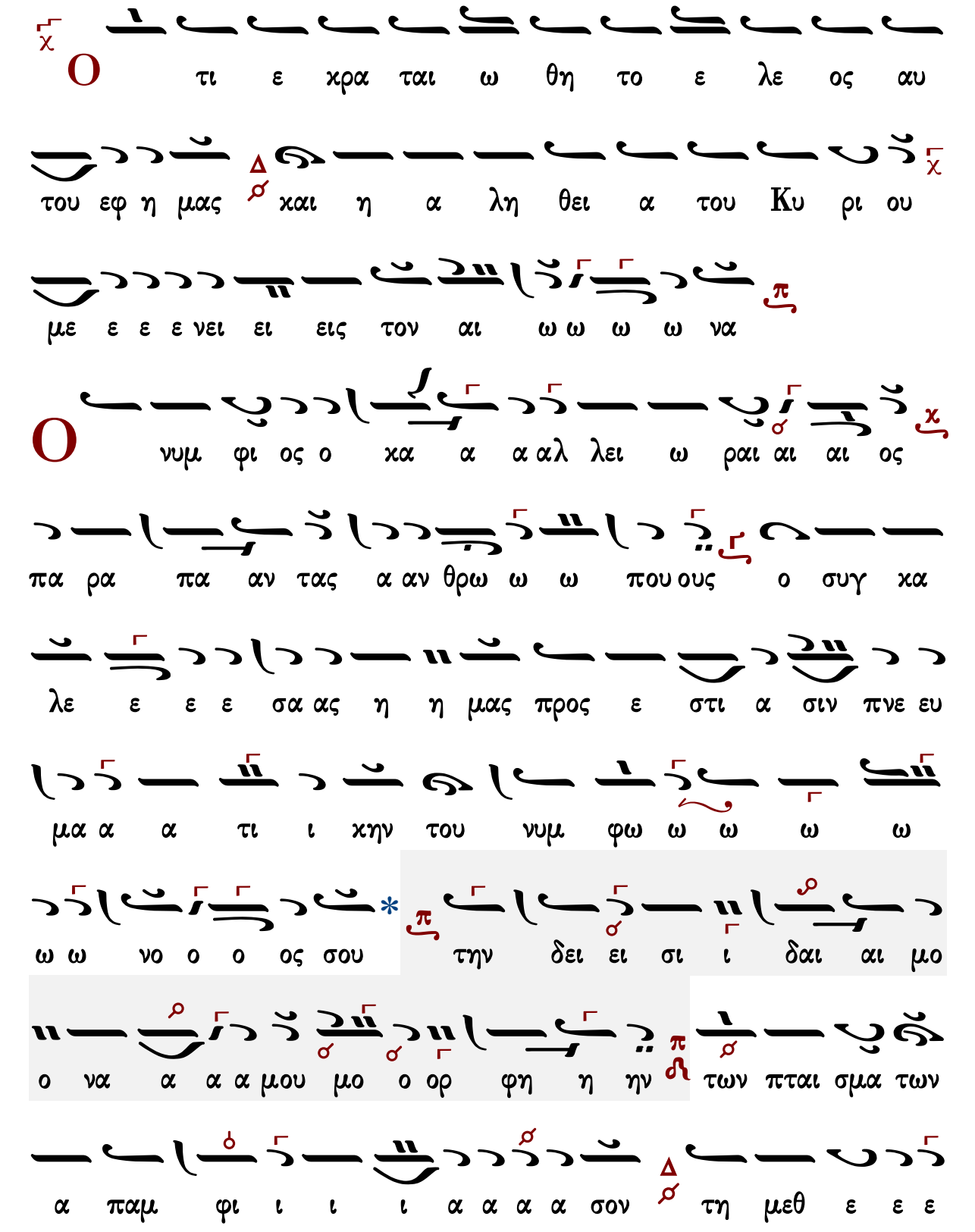
τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
νυμ φι ος ο κα α α αλ λει ω ραι αι αι ος
πα ρα πα αν τας α αν θρω ω ω που ους ο συγ κα
λε ε ε ε σα ας η η μας προς ε στι α σιν πνε ευ
μα α α τι ι χην του νυμ φω ω ω ω ω
ω ω νο ο ο ος σου την δει ει σι ι δαι αι μο
ο να α α α μου μο ο ορ φη η ην των πται σμα των
α παμ φι ι ι ι α α α α σον τη μεθ ε ε ε

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.175/622*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι ι ι και Υι υι υι ω

ω και αι α γι ι ω Πνε ευμα τι ι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

του ους αι αι ω ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ω νων α α μην

Ι δου ου σοι το ο τα α λα αν το ον ο Δε

σπο ο ο ο ο ο ο της εμ πι στε ε ε ε

ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο ο βω δε

ε ε ε ξαι αι το χα α ρι σμα α δα α νει ει

σαι τω δε δω χο ο ο ο ο τι ι δι α α α

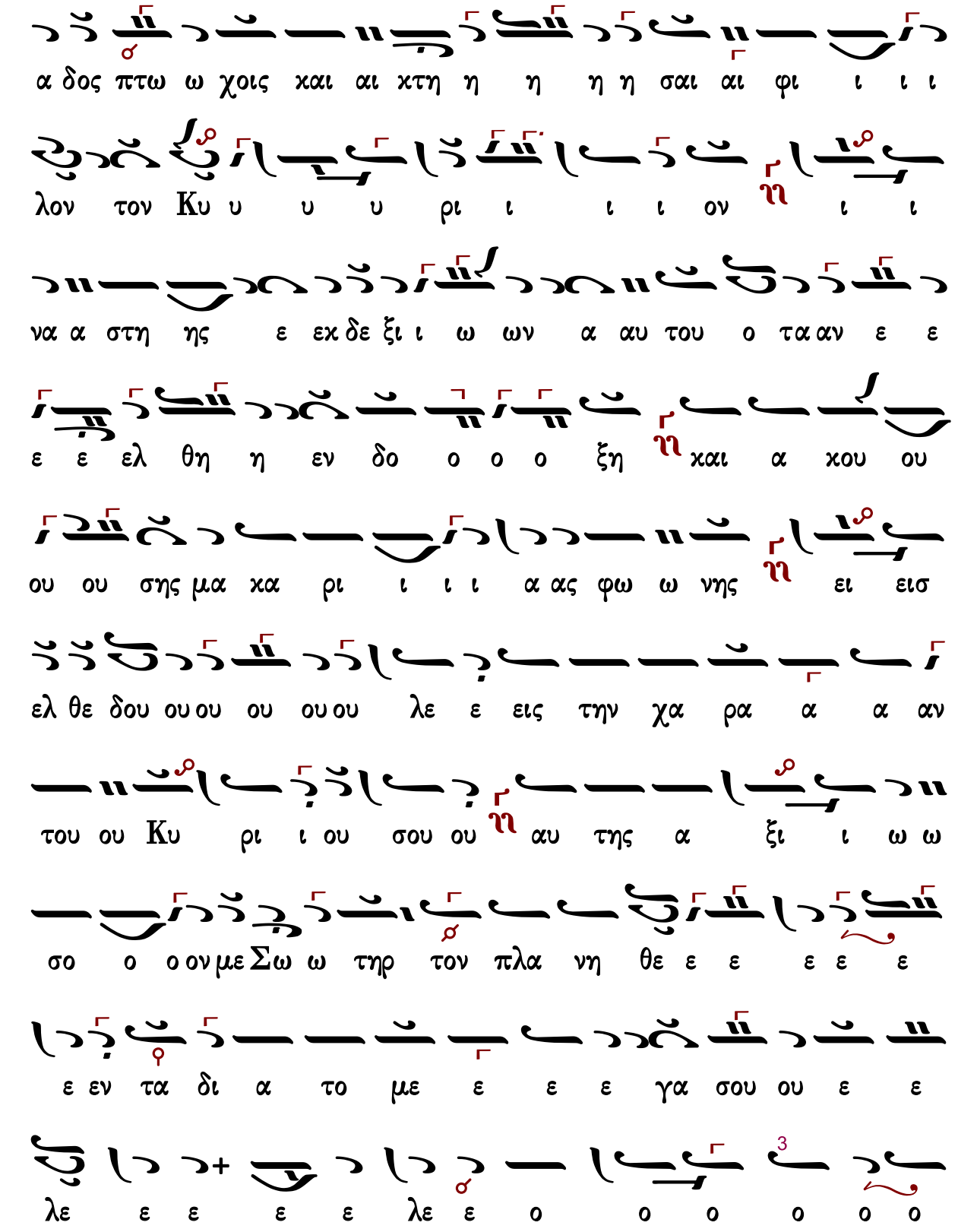
α δος πτω ω χοις χαι αι χτη η η η η σαι αι φι ι ι ι
λον τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ον η ι ι
να α στη ης ε εκ δε ξι ι ω ων α αυ του ο ται αν ε ε
ε ε ελ θη η εν δο ο ο ο ξη η χαι α χου ου
ου ου σης μα χα ρι ι ι ι α ας φω ω νης η ει εισ
ελ θε δου ου ου ου ου ου λε ε εις την χα ρα α α αν
του ου Κυ ρι ι ου σου ου η αυ της α ξι ι ω ω
σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη θε ε ε ε ε ε
ε εν τα δι α το με ε ε ε γα σου ου ε ε
λε ε ε ε ε λε ε ο ο ο ο ο ο 3

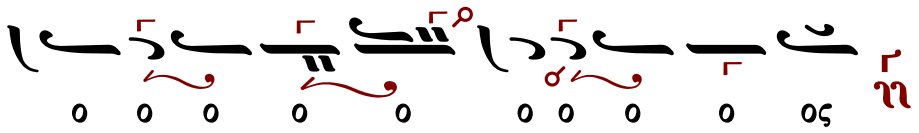

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος δ πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

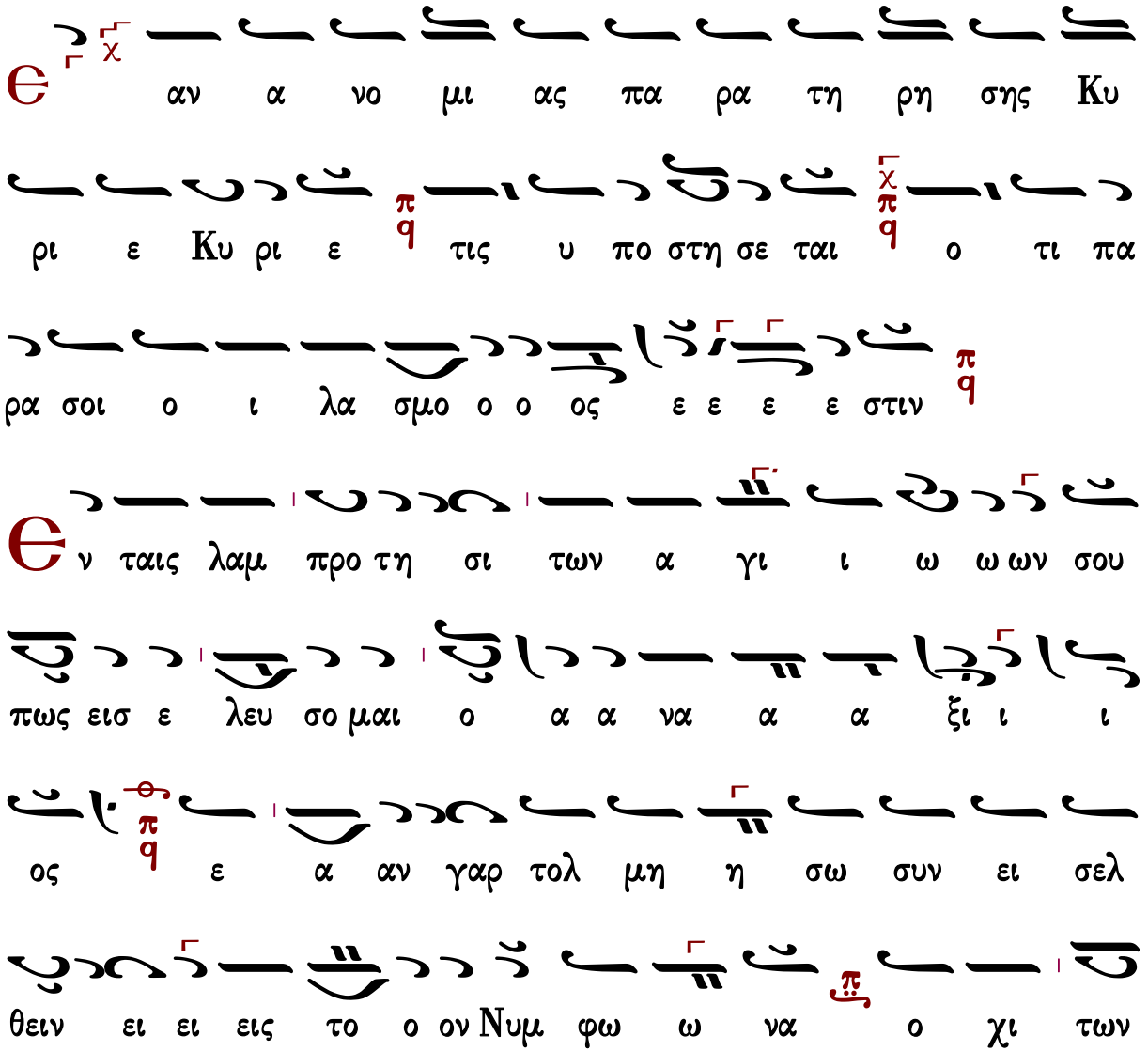

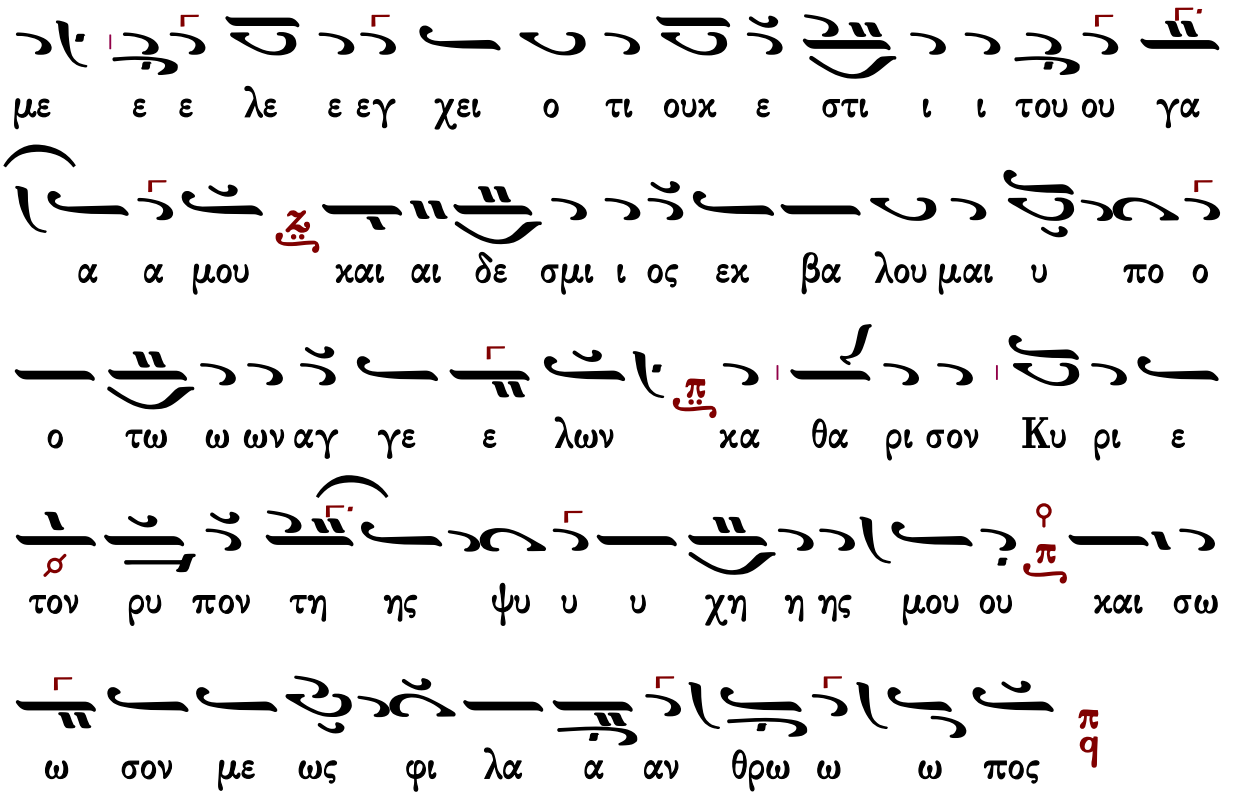

χορὸς β′

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

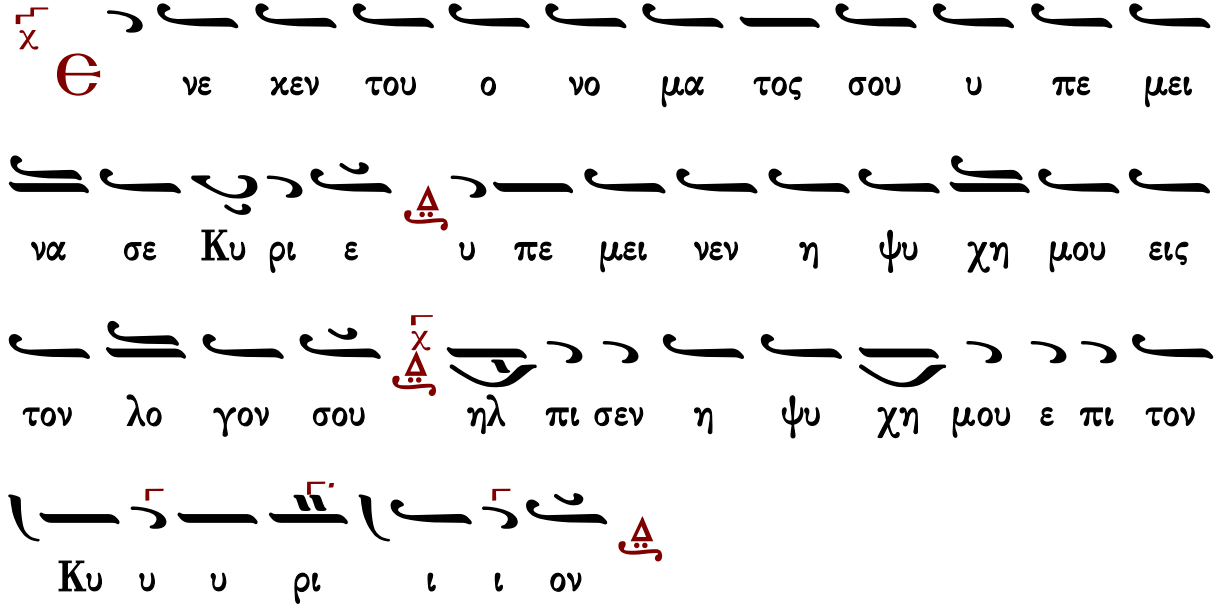

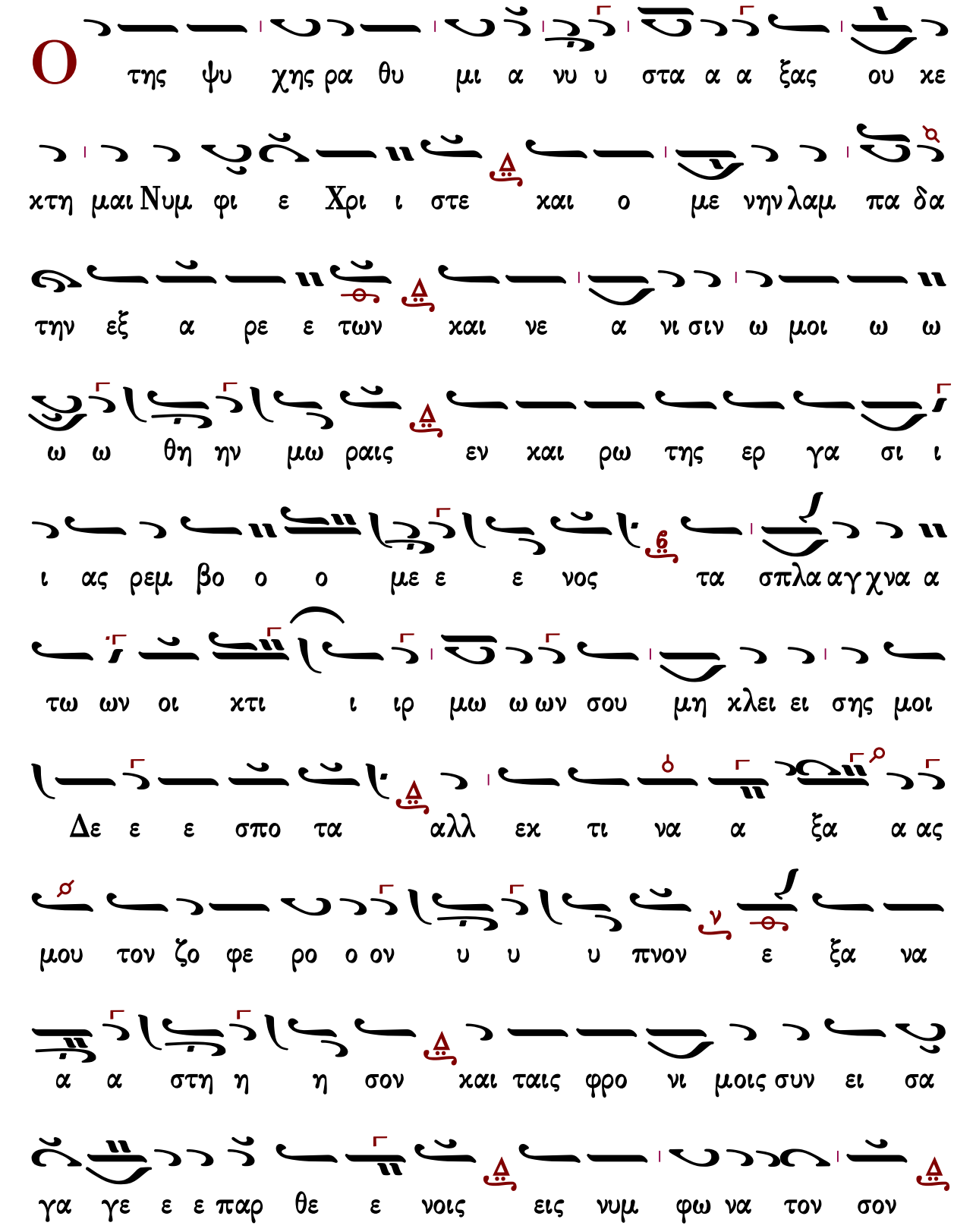
Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου χε
χτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα
την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω
ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι
ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλα αγ χνα α
τω ων οι χτι ι ιρ μω ω ων σου μη χλει ει σης μοι
Δε ε ε σπο τα αλλ εχ τι να α ξα α ας
μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να
α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα
γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

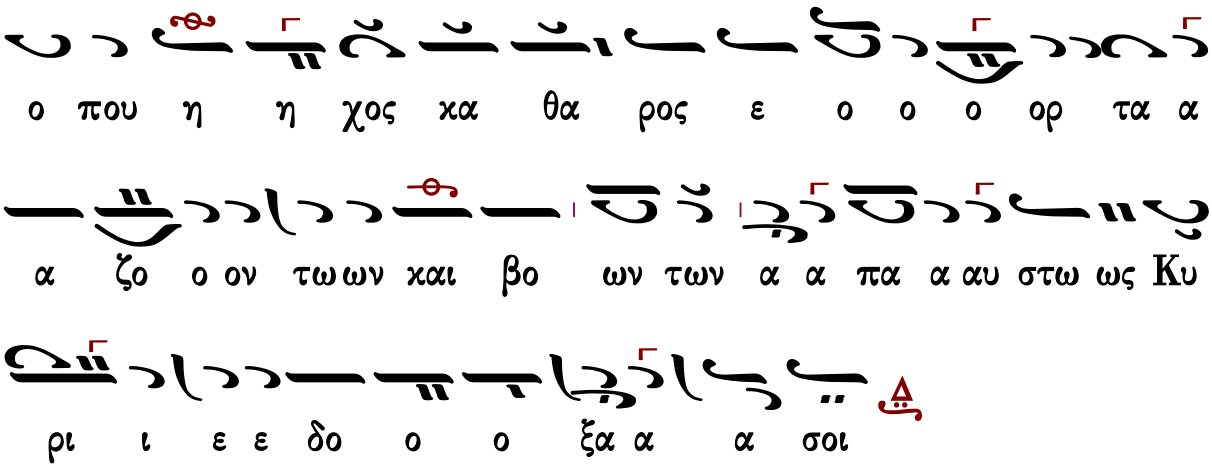

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

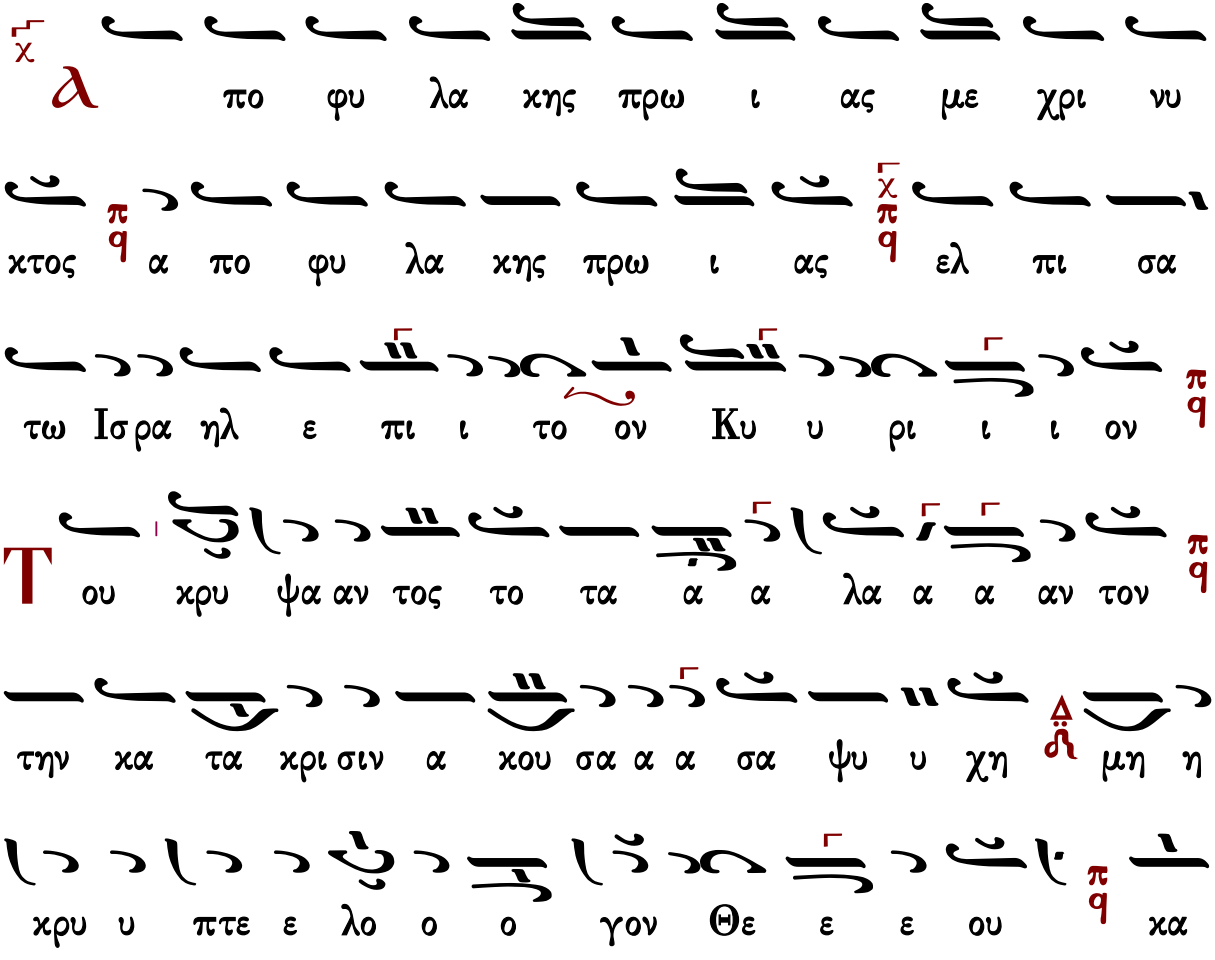

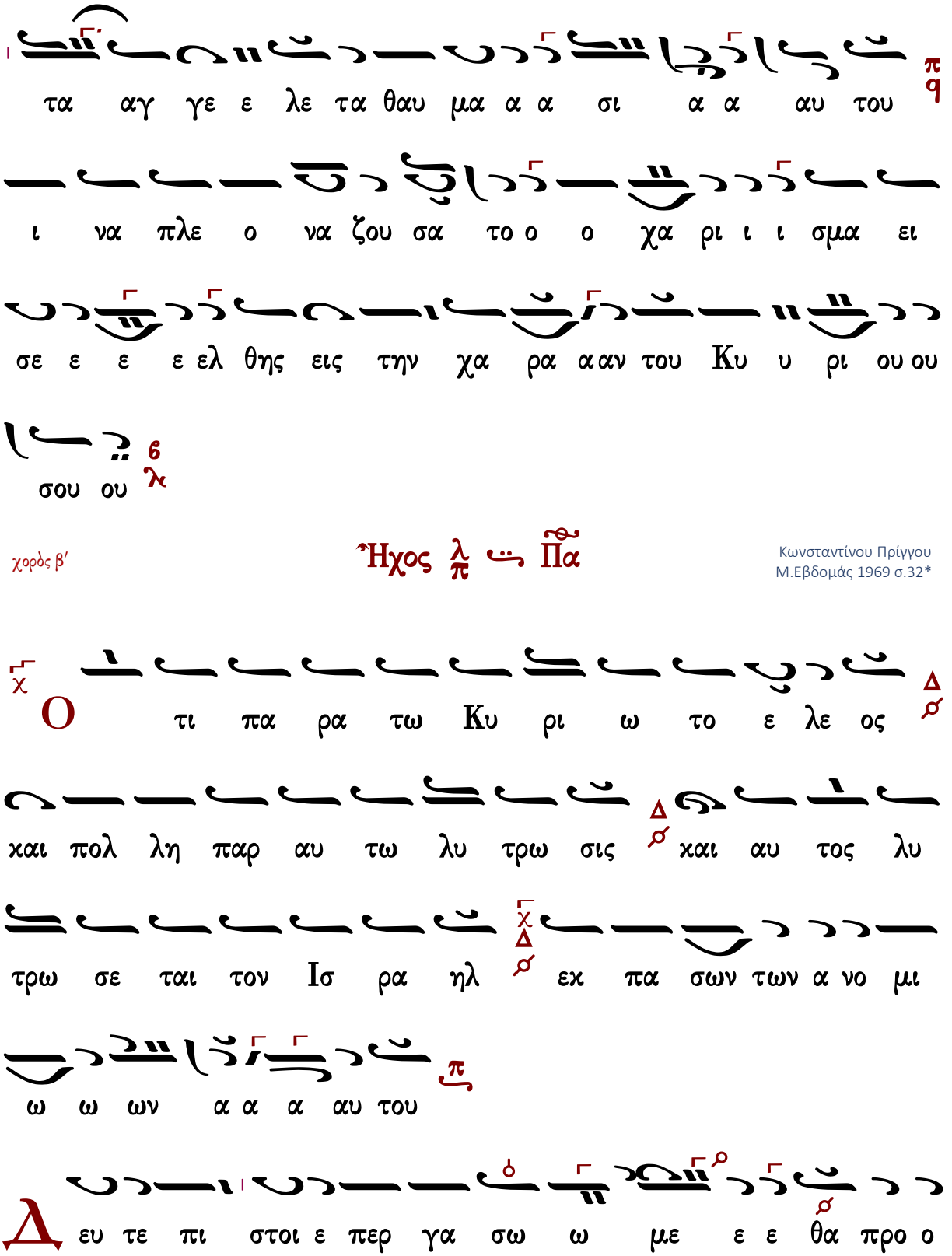
τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του
ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει
σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου ου
σου ου
Ἦχος
Πα
χορὸς β′
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.32*
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε ε θα προ ο

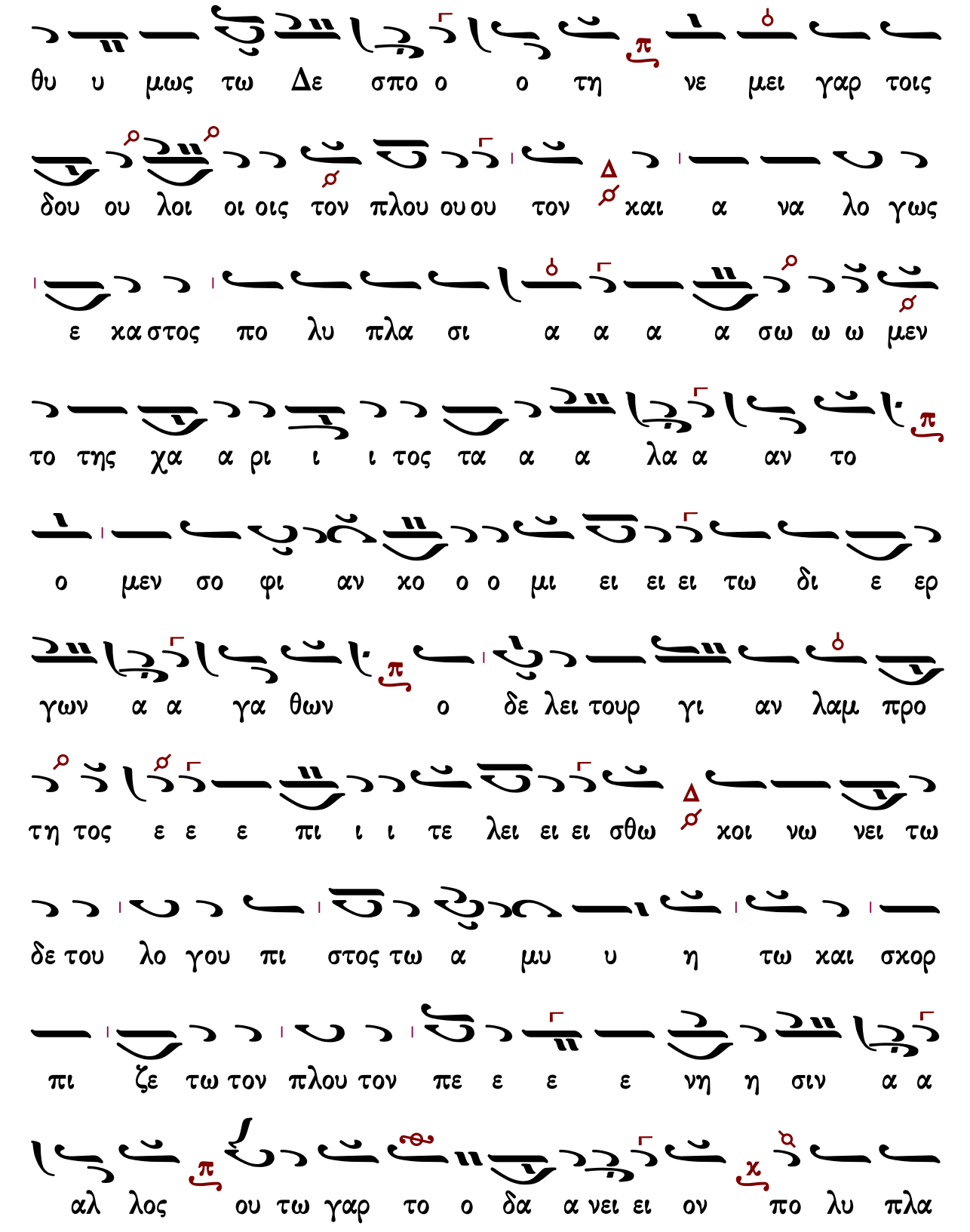
θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις
δου ου λοι οι οις τον πλου ου ου τον και α να λο γως
ε κα στος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν
το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το
ο μεν σο φι αν χο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ
γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ
τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω χοι νω νει τω
δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ
πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α
αλ λος ου τω γαρ το ο δα α νει ει ον πο λυ πλα

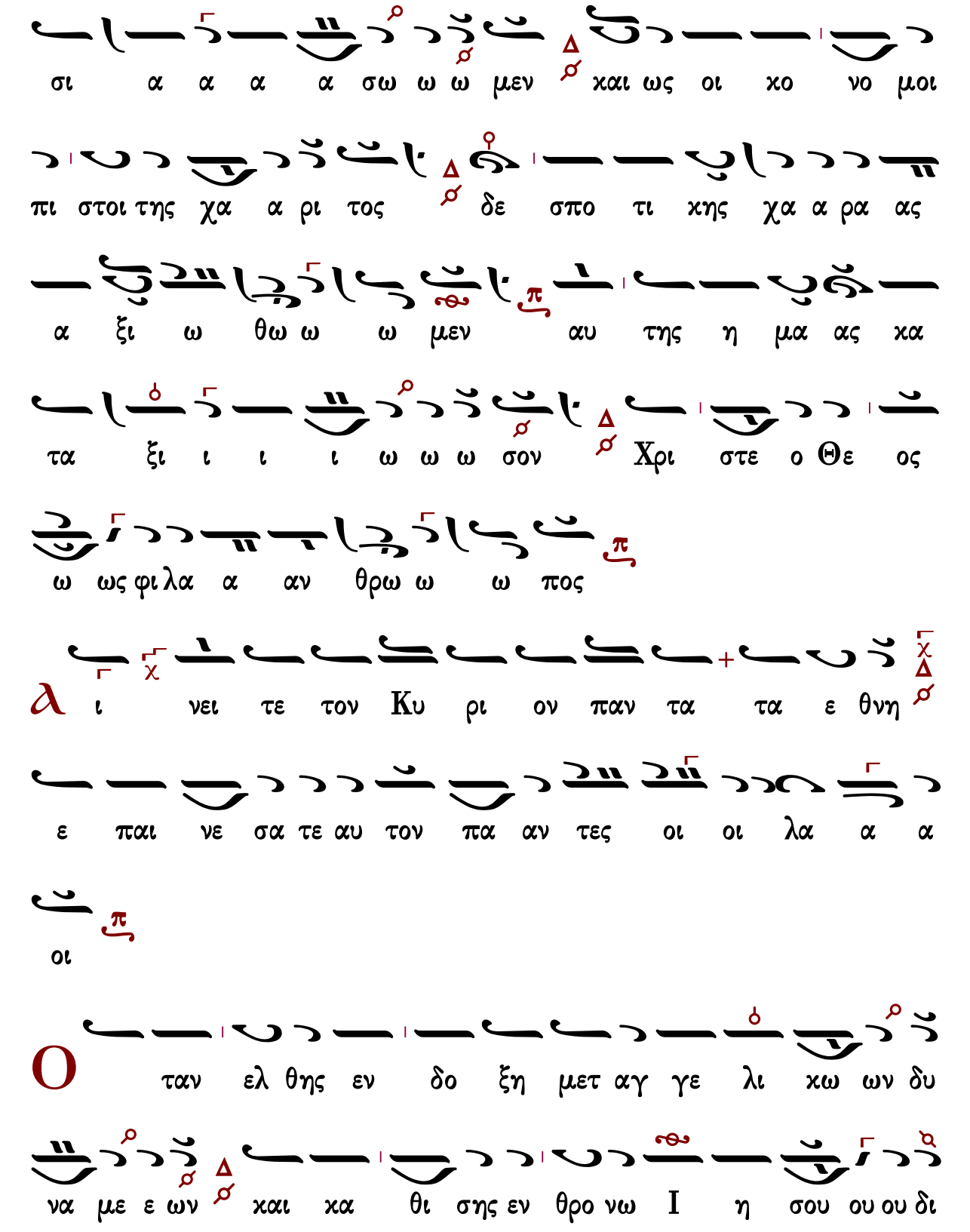
σι α α α α σω ω ω μεν χαι ως οι χο νο μοι
πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας
α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα
τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος
ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ
να με ε ων χαι κα θι σης εν θρο νω Ι η σου ου ου δι

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
ω πος
προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω
λα τοις εχ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας
α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ
φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι
αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι
α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν
θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι
α χρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

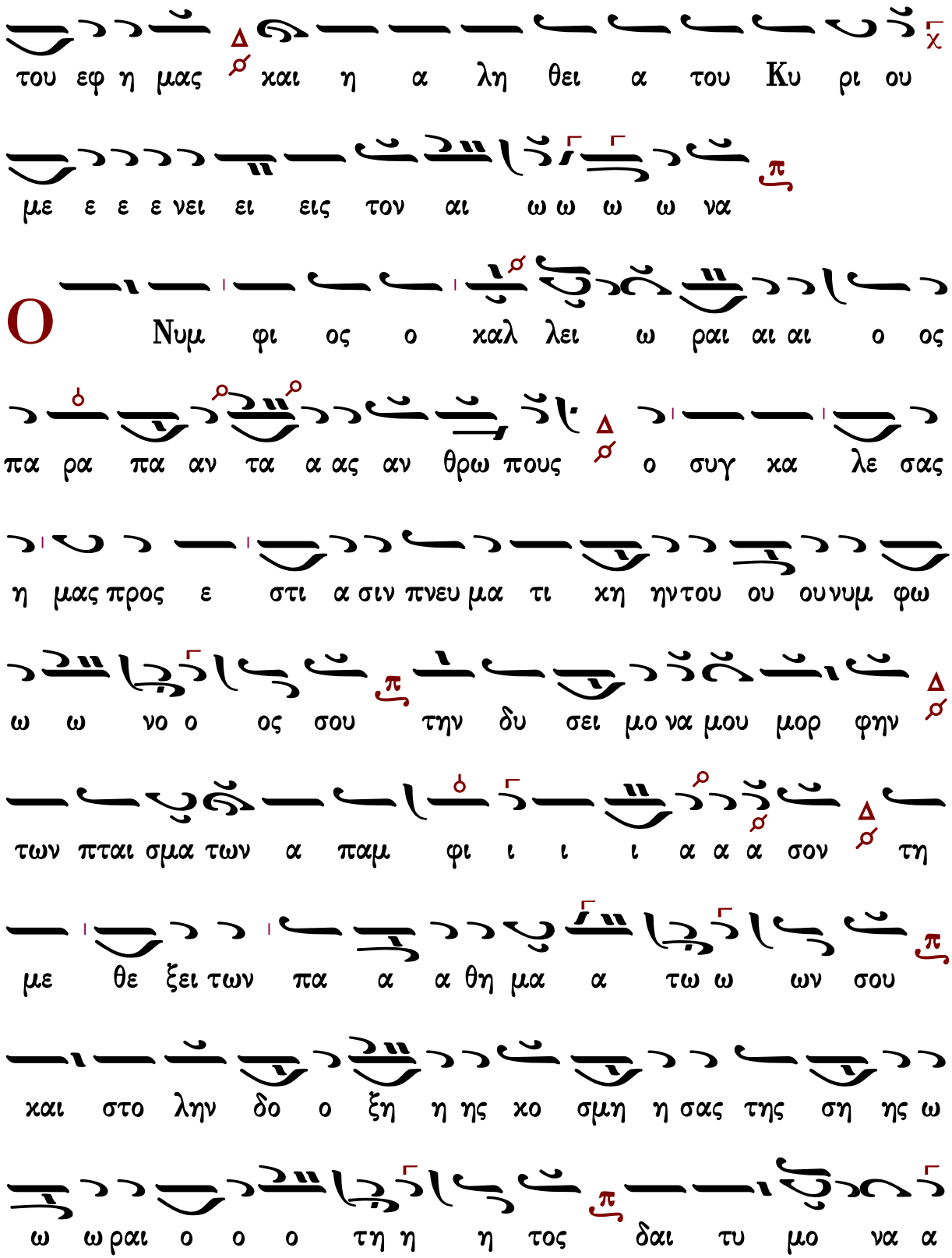
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος
πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας
η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ηντου ου ουνυμ φω
ω ω νο ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην
των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη
με θε ξει των πα α α θη μα α τω ω ων σου
και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω
ω ω ραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μο να α

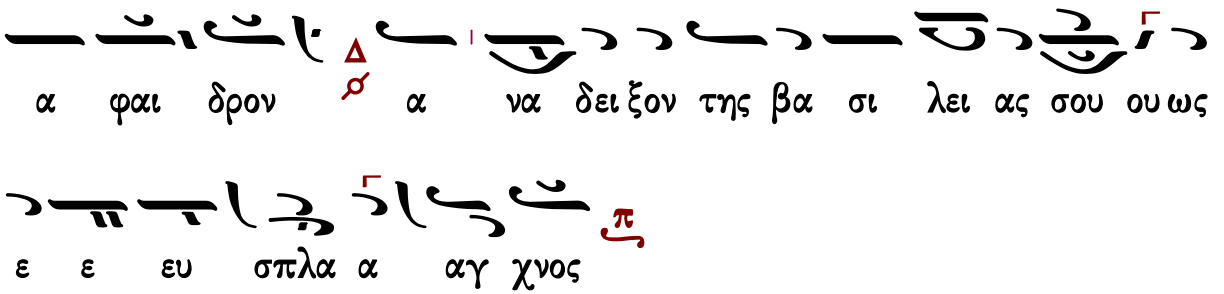

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

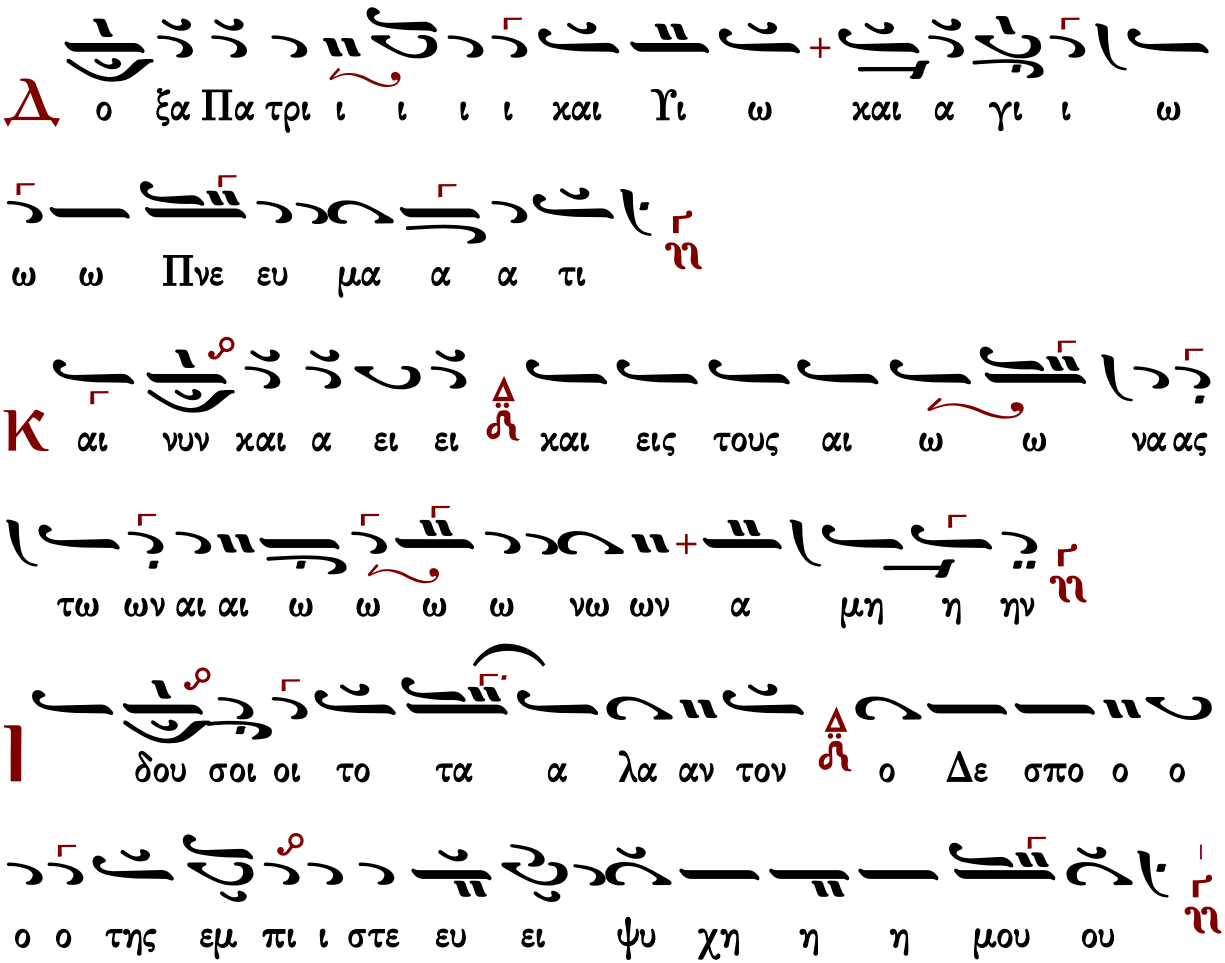

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα
α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω χο ο ο τι ι
δι α α α α α δος πτω ω χοις και χτη σαι φι ι
ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε εκ
δε ξι ι ων α α αυ του ο ο ταν ε ελ θη εν δο
ο ο ξη η και α κου ου ου ουου σης μα κα ρι
ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ουου λε εις την
χα ρα α ααν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α
ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν
τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

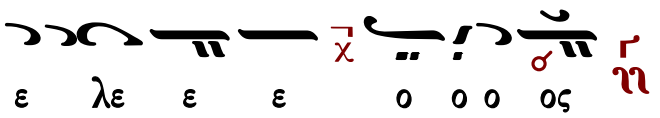

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.40*

Τὸ ἰδιόμελον τοῦτο ἐπιγράφεται μὲν εἰς α΄ ἦχον, κατὰ παράδοσιν ὅμως ψάλλεται εἰς β΄ ἀπὸ τῶν λέξεων «ἐὰν γὰρ τολμήσωμεν» καὶ ἑξῆς, καὶ μόνον περὶ τὸ τέλος ἐπανέρχεται τὸ μέλος εἰς τὸν α΄ ἦχον. Ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὅμως ἐν τῷ Δοξασταρίῳ αὐτοῦ περιέχει αὐτὸ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς α΄ ἦχον. Παραθέτομεν αὐτὸ τόσον κατὰ τὸ σύνηθες μέλος, ὅσον καὶ εἰς καθαρὸν α΄ ἦχον κατὰ το μέλος τοῦ Κωνσταντίνου ἐλαφρῶς διεσκευασμένον.

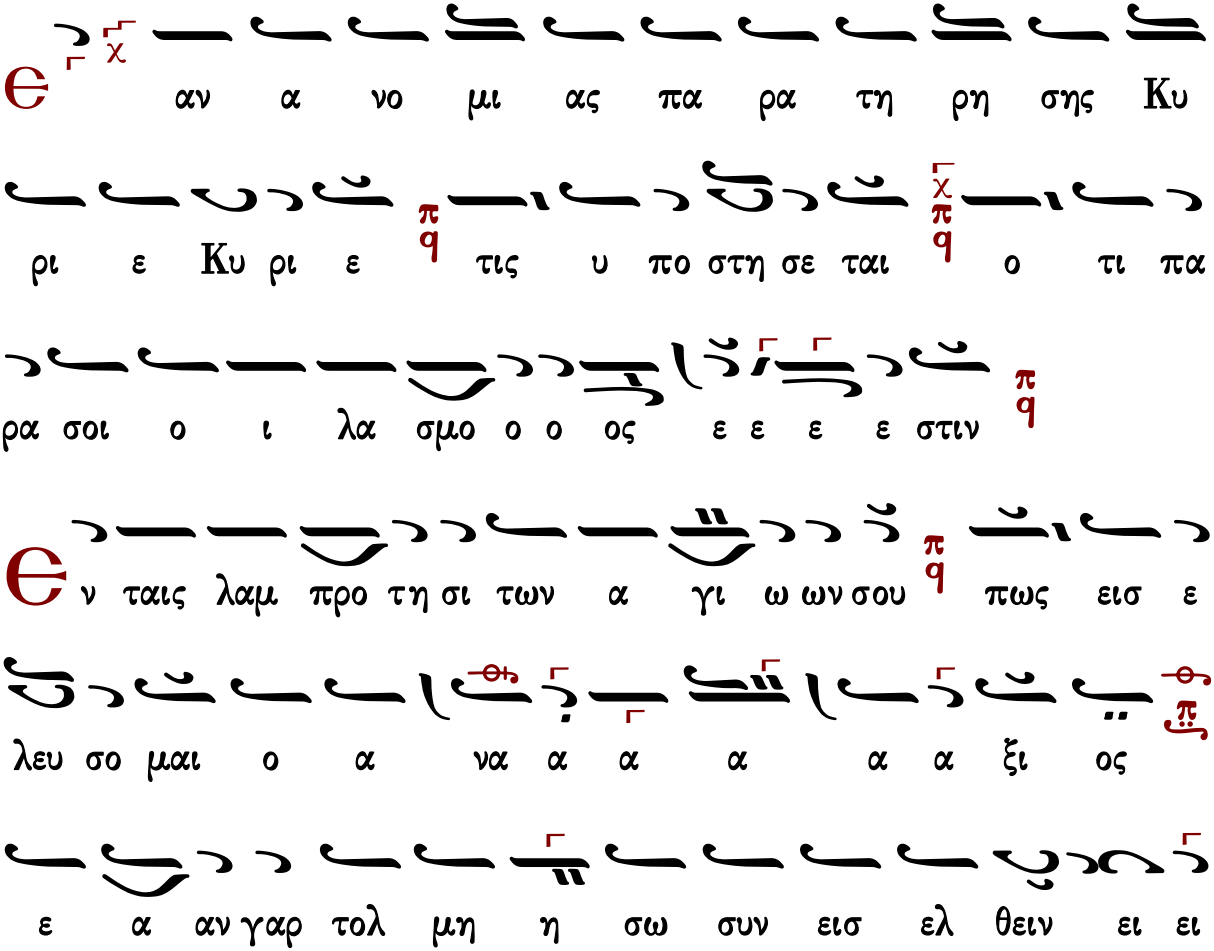

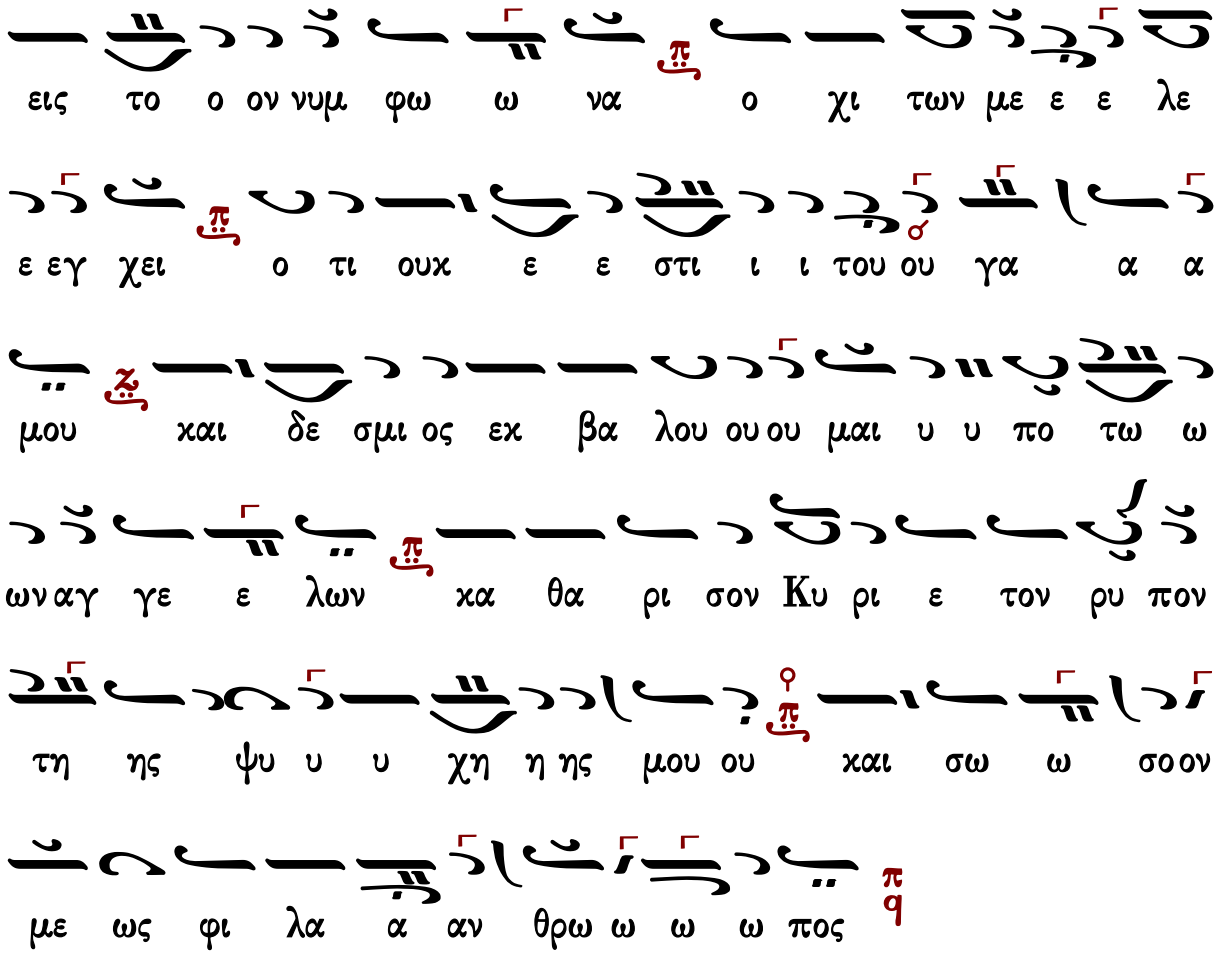

τὸ αὐτὸ ὑπὸ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου, διασκευασμένον

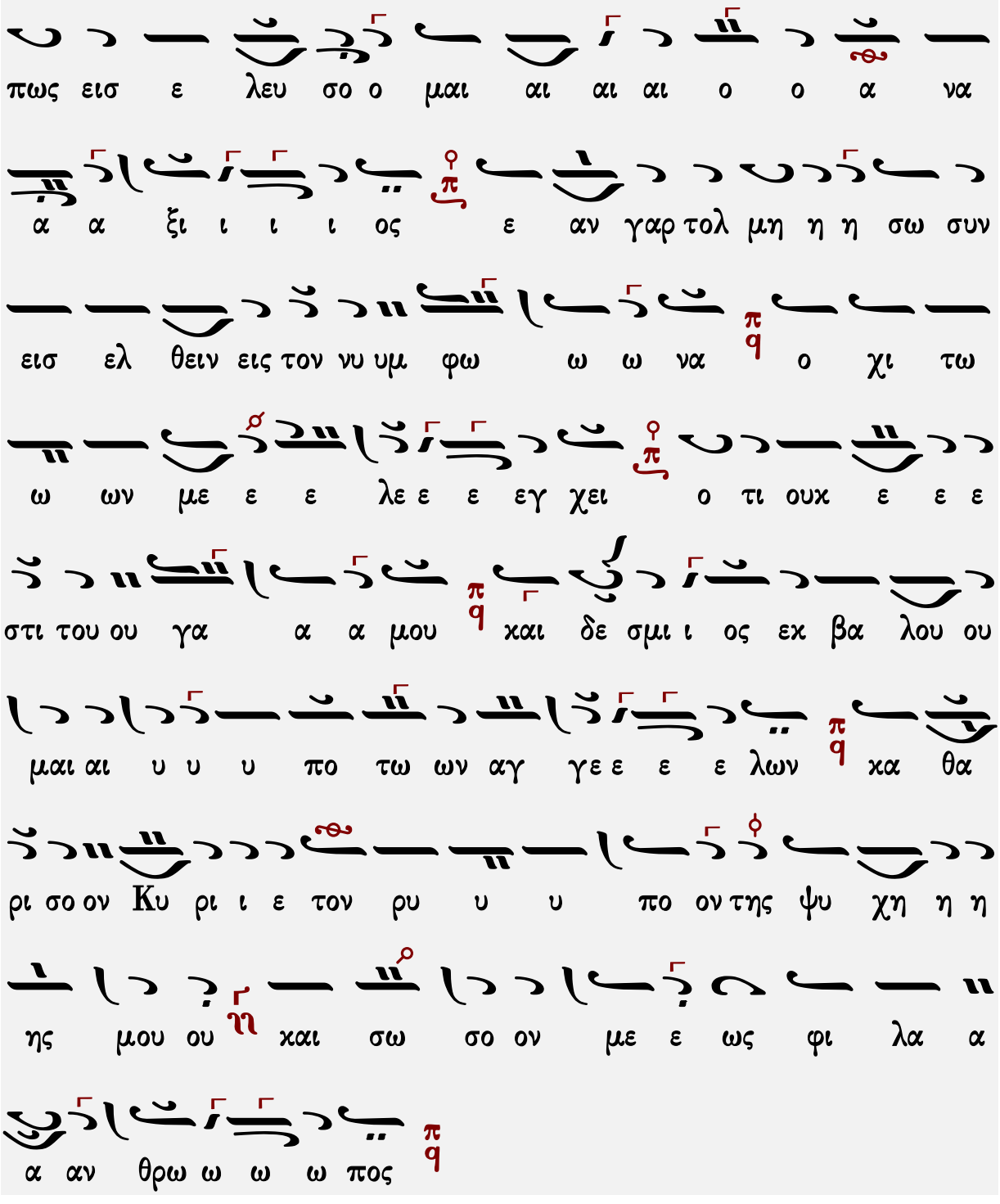

χορὸς β΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.41*
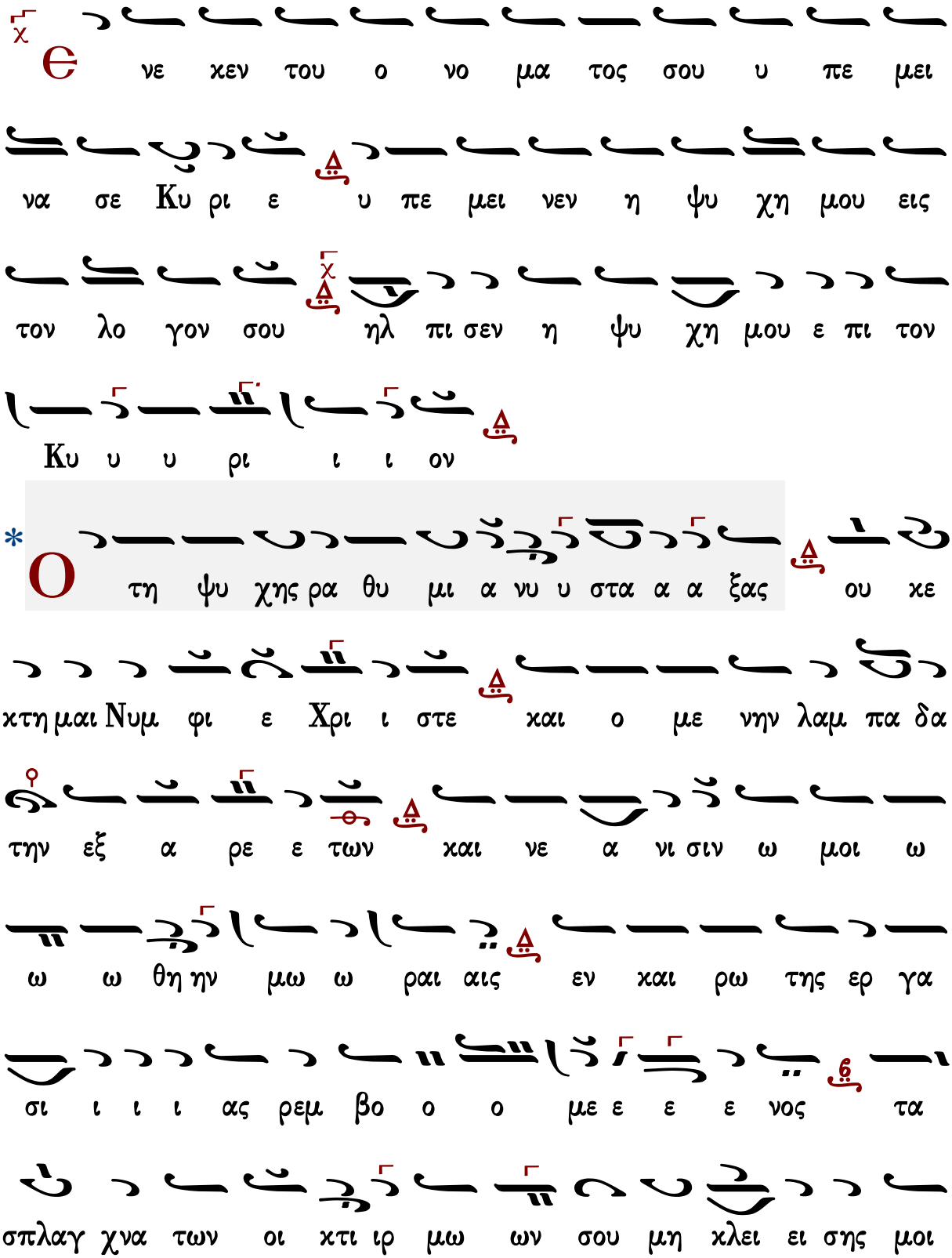
Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ον
* Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε
χτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα
την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω
ω ω θη ην μω ω ραι αις εν και ρω της ερ γα
σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε ε νος τα
σπλαγ χνα των οι κτι ιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι
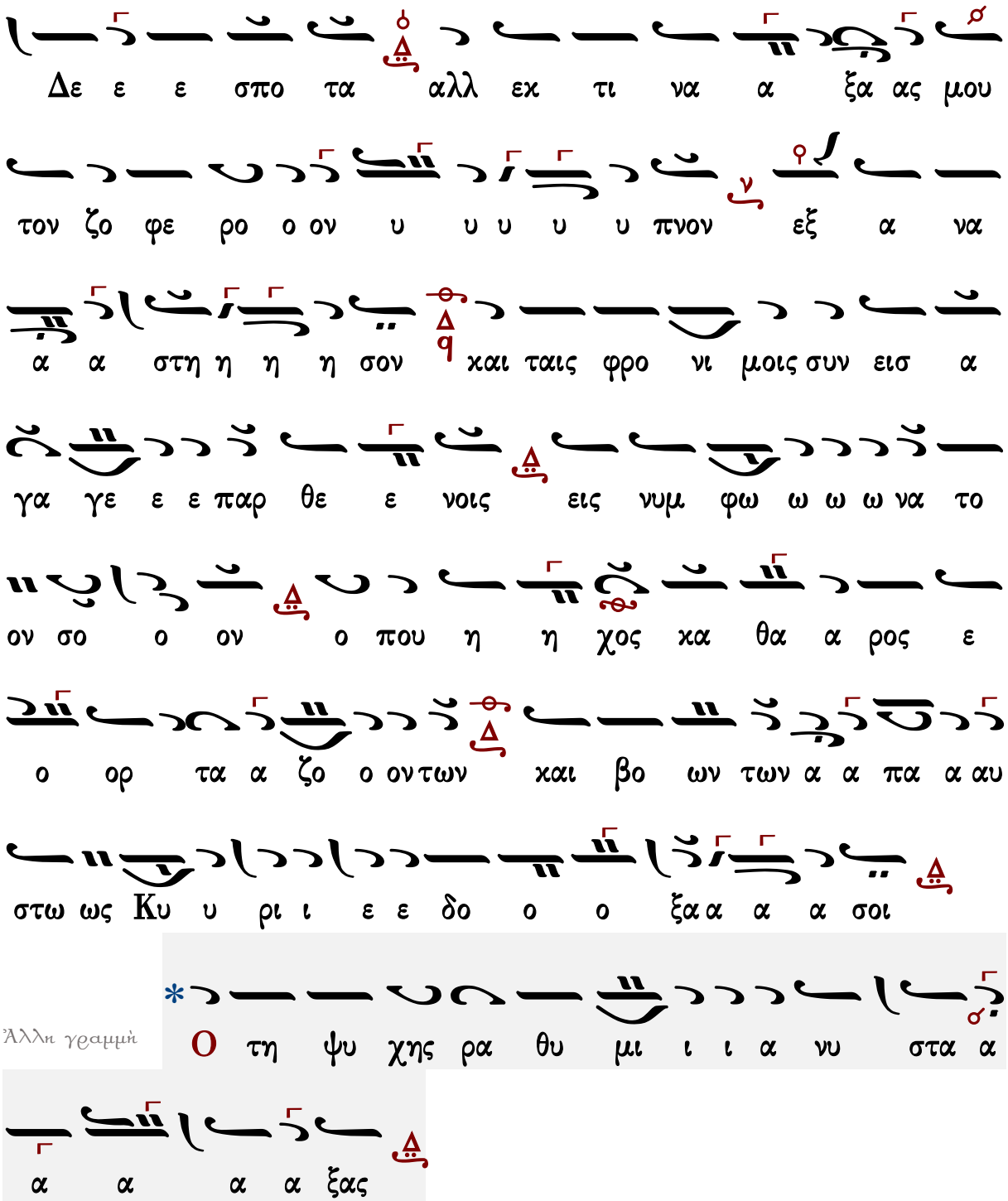
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

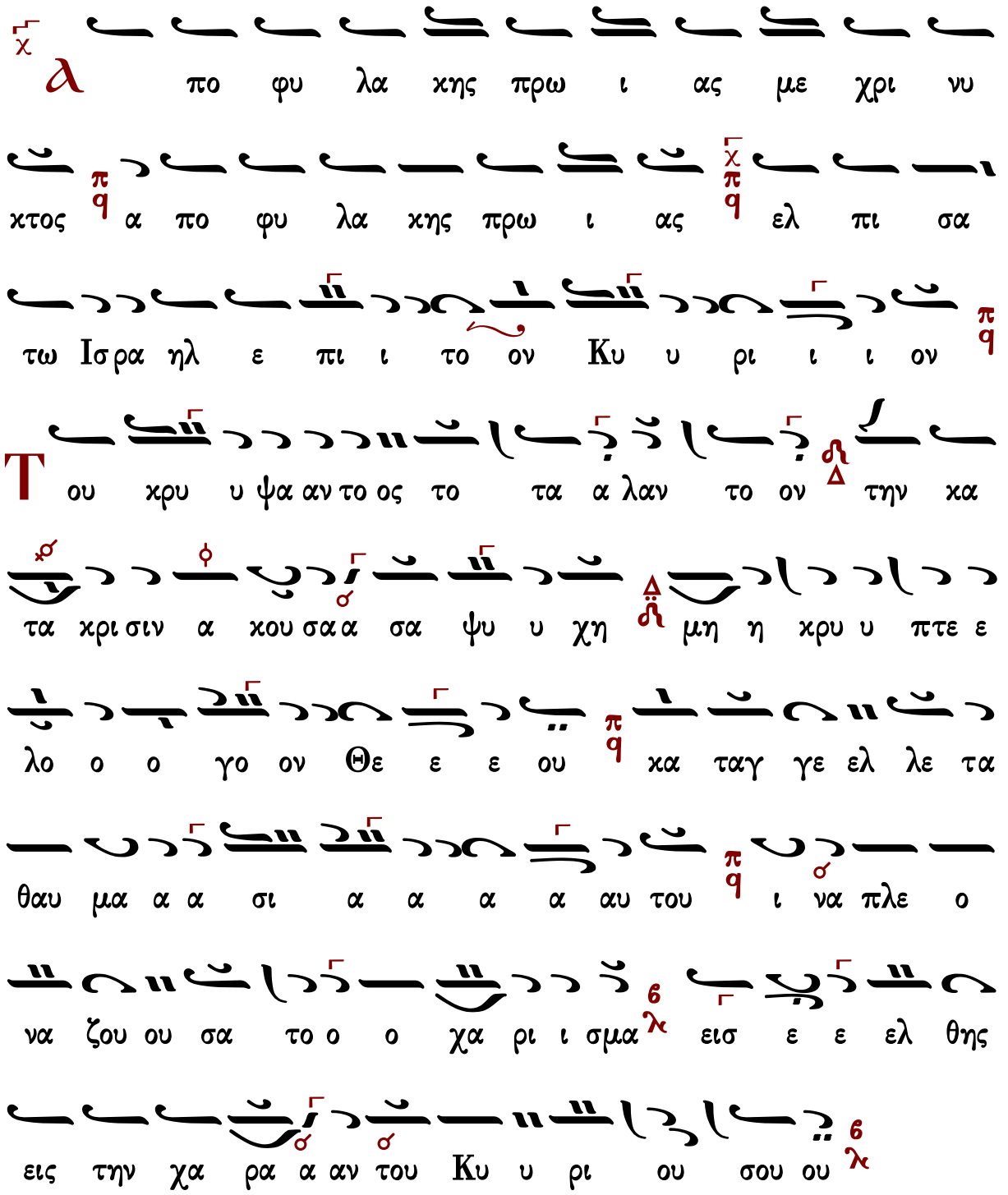

ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.42*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Δ ευ τε πι ι στοι ε περ γα σω με θα προ θυ υ υ
μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου ου
λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο γως ε
κα α στος πο λυ πλα σι α α σω ω μεν το της χα ρι ι τος
τα α λα α α αν τον ο μεν σο φι αν κο μι ει τω
δι ερ γω ων α α α γα α θων ο δε λει τουρ

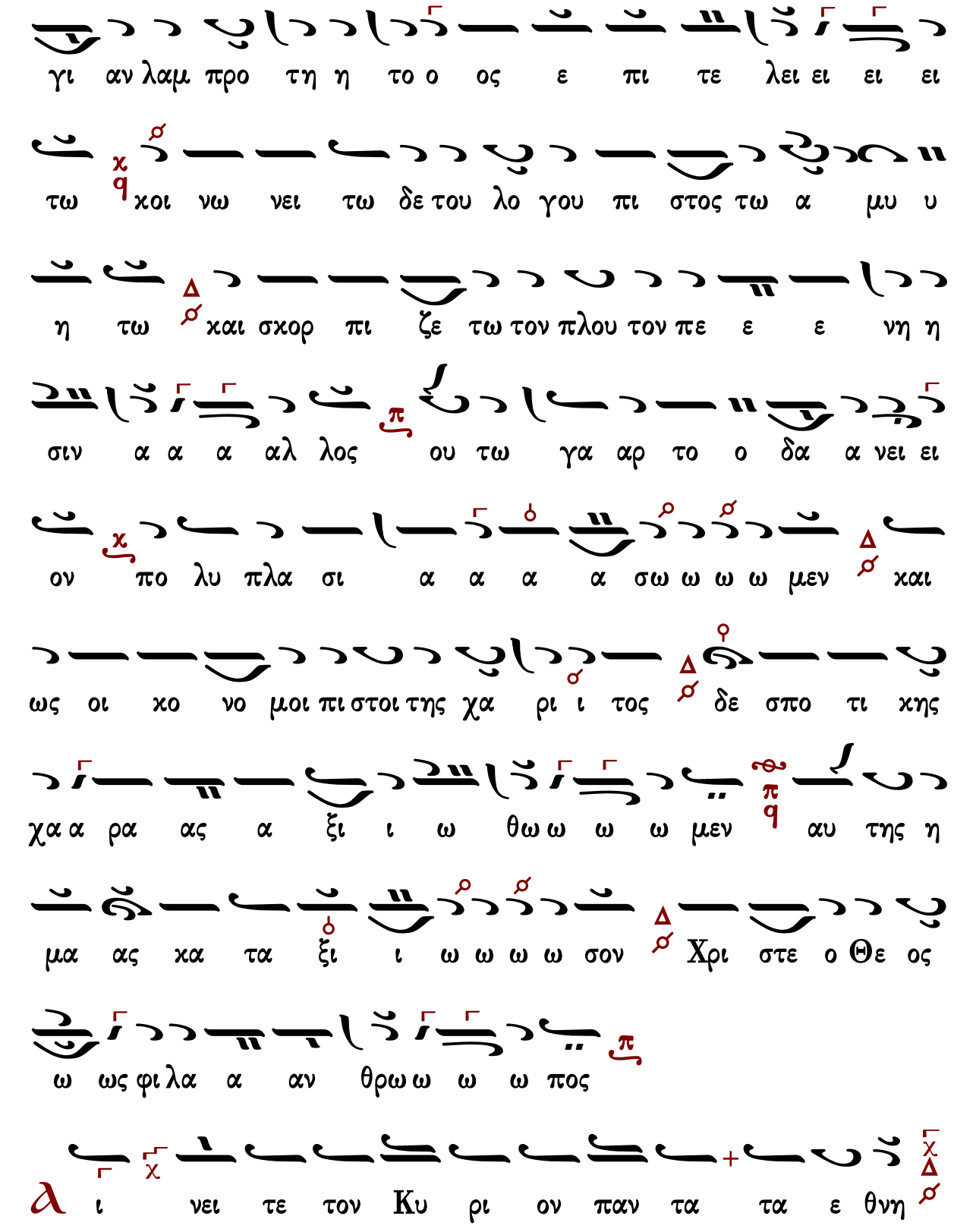
γι αν λαμ προ τη η το ο ος ε πι τε λει ει ει ει
τω χοι νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ
η τω και σκορ πι ζε τω τον πλου τον πε ε νη η
σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει
ον πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω ω μεν και
ως οι χο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο τι κης
χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω μεν αυ της η
μα ας κα τα ξι ι ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος
ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

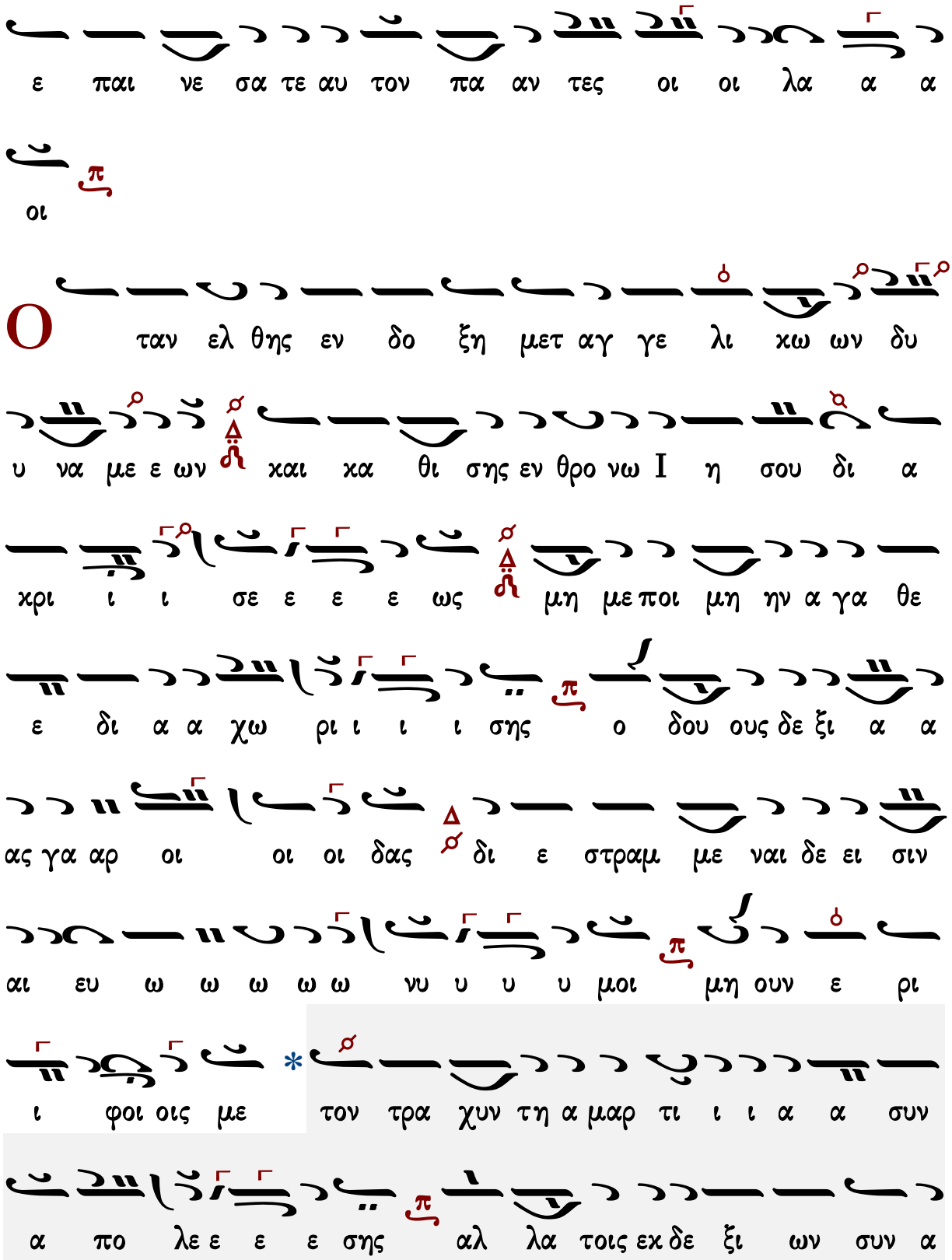
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι χω ων δυ
υ να με ε ων και χα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι α
χρι ι ι σε ε ε ε ως μη με ποι μη ην α γα θε
ε δι α α χω ρι ι ι ι σης ο δου ους δε ξι α α
ας γα αρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σιν
αι ευ ω ω ω ω ω νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι
ι φοι οις με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν
α πο λε ε ε σης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α

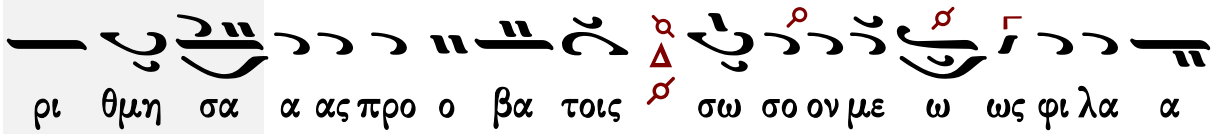
ρι θμη σα α ας προ ο βα τοις σω σο ον με ω ως φι λα α

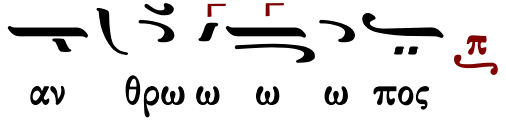
αν θρω ω ω ω πος

ἄλλη γραμμή

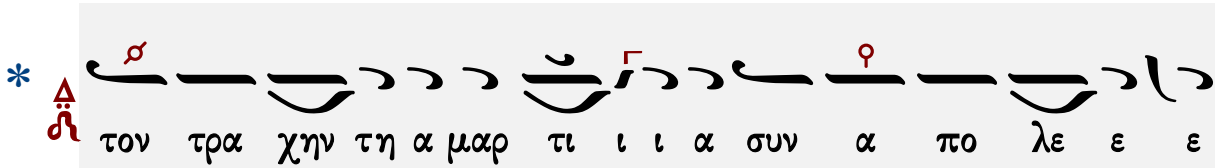
τον τρα χην τη α μαρ τι ι ι α συν α πο λε ε ε

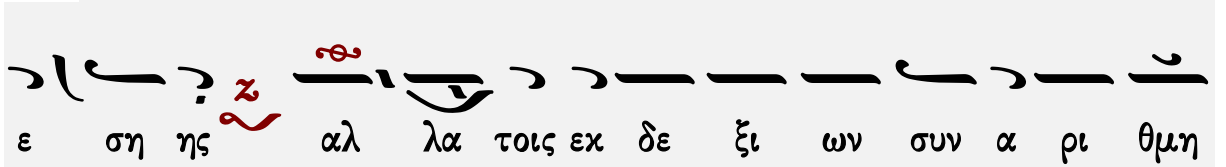
ε ση ης αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

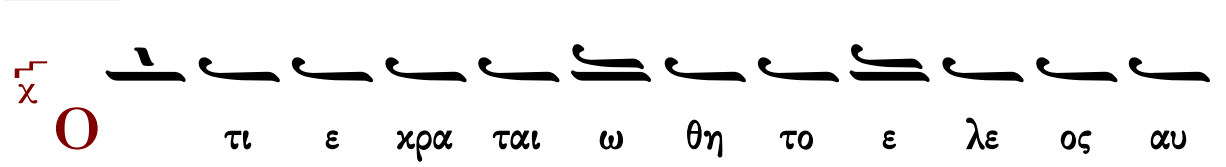
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

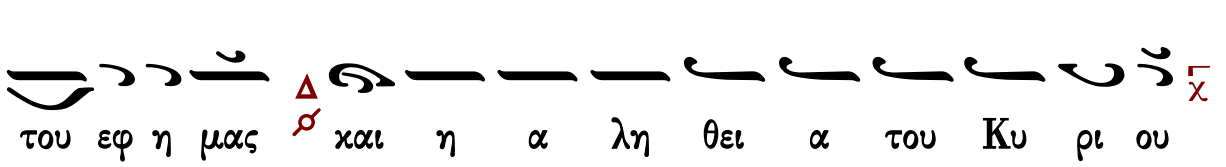
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

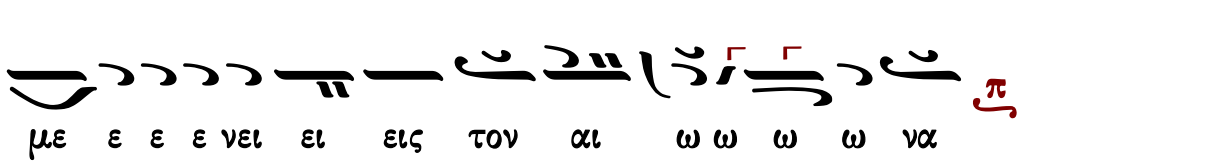
Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α ας α

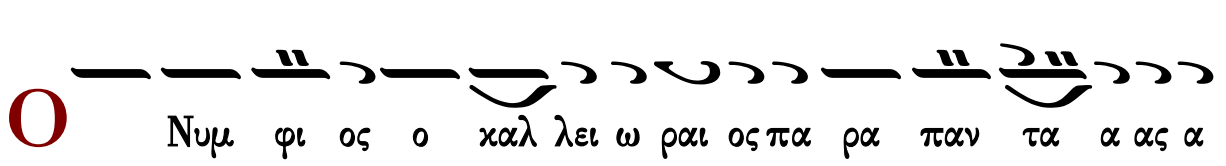
αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σα α ας η η

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.45*

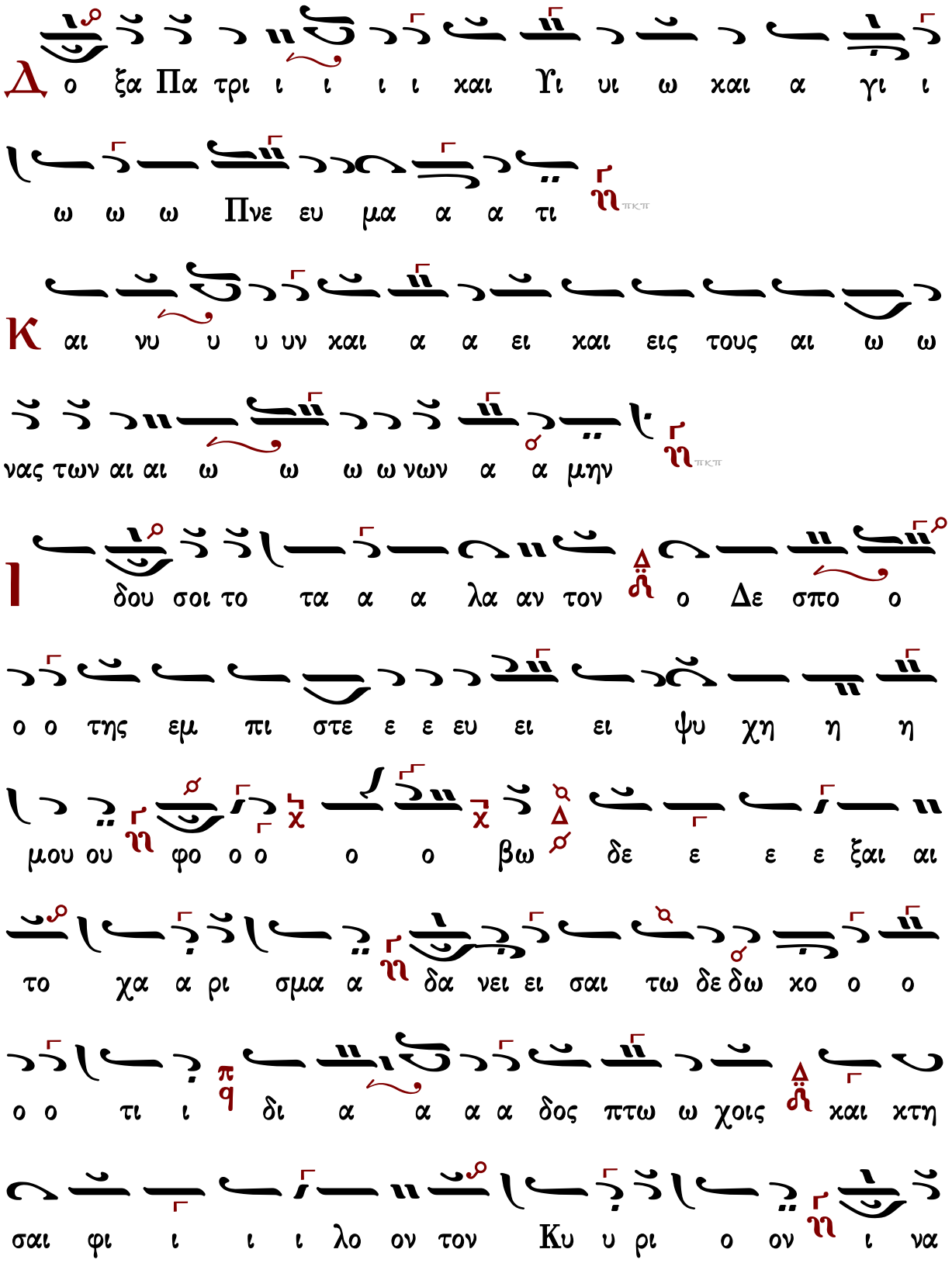
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω
νας των αι αι ω ω ω ω νων α α μην
ι δου σοι το τα α α λα αν τον ο Δε σπο ο
ο ο τηϛ εμ πι στε ε ε ευ ει ει ψυ χη η η
μου ου φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι
το χα α ρι σμα α δα νει ει σαι τω δε δω χο ο ο
ο ο τι ι δι α α α α δος πτω ω χοις και χτη
σαι φι ι ι ι λο ον τον Κυ υ ρι ο ον ι να

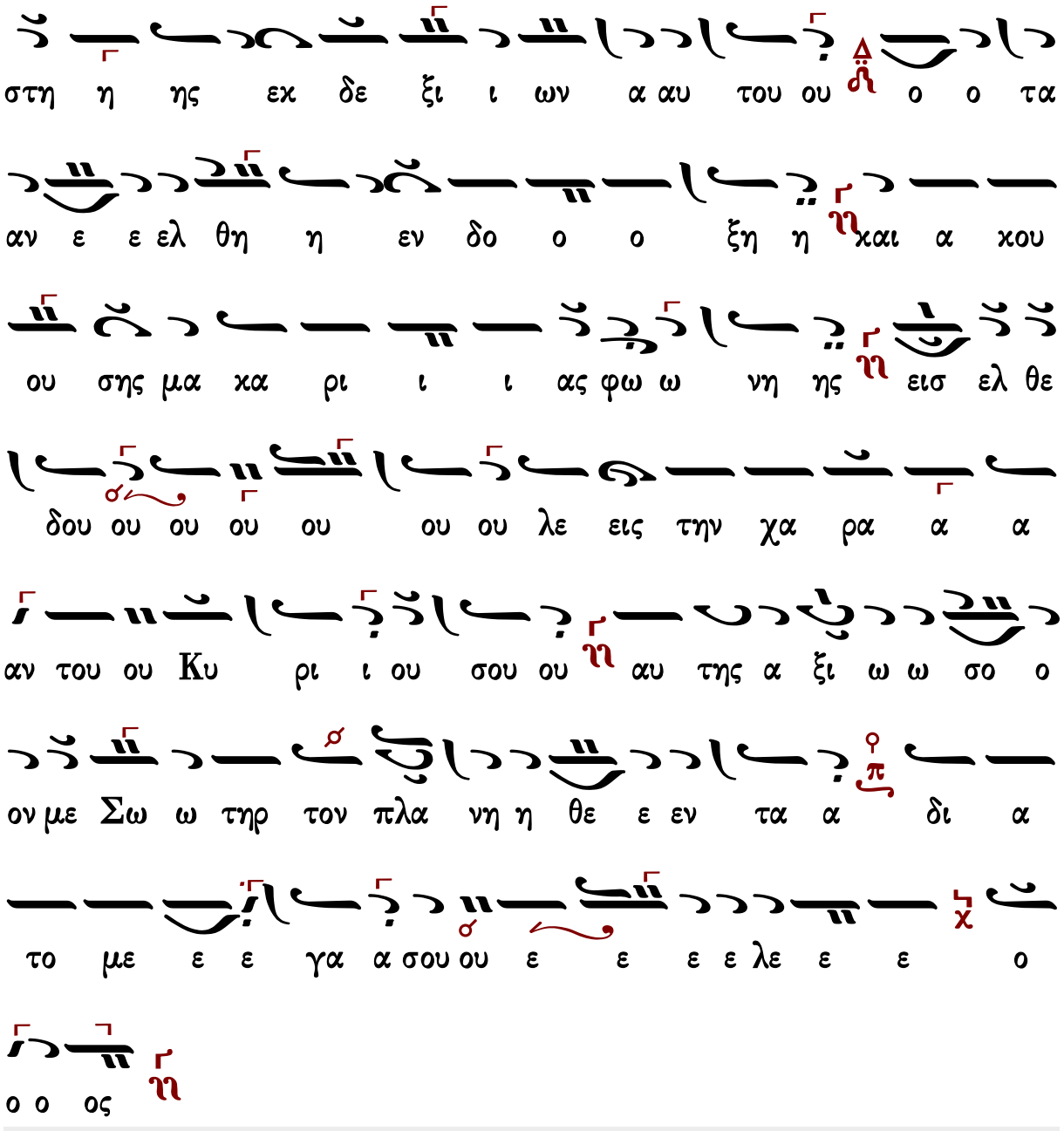

Κατευθυνθήτω

δ΄

Νηλέως Καμαράδου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

Ἦχος δ΄ Δι

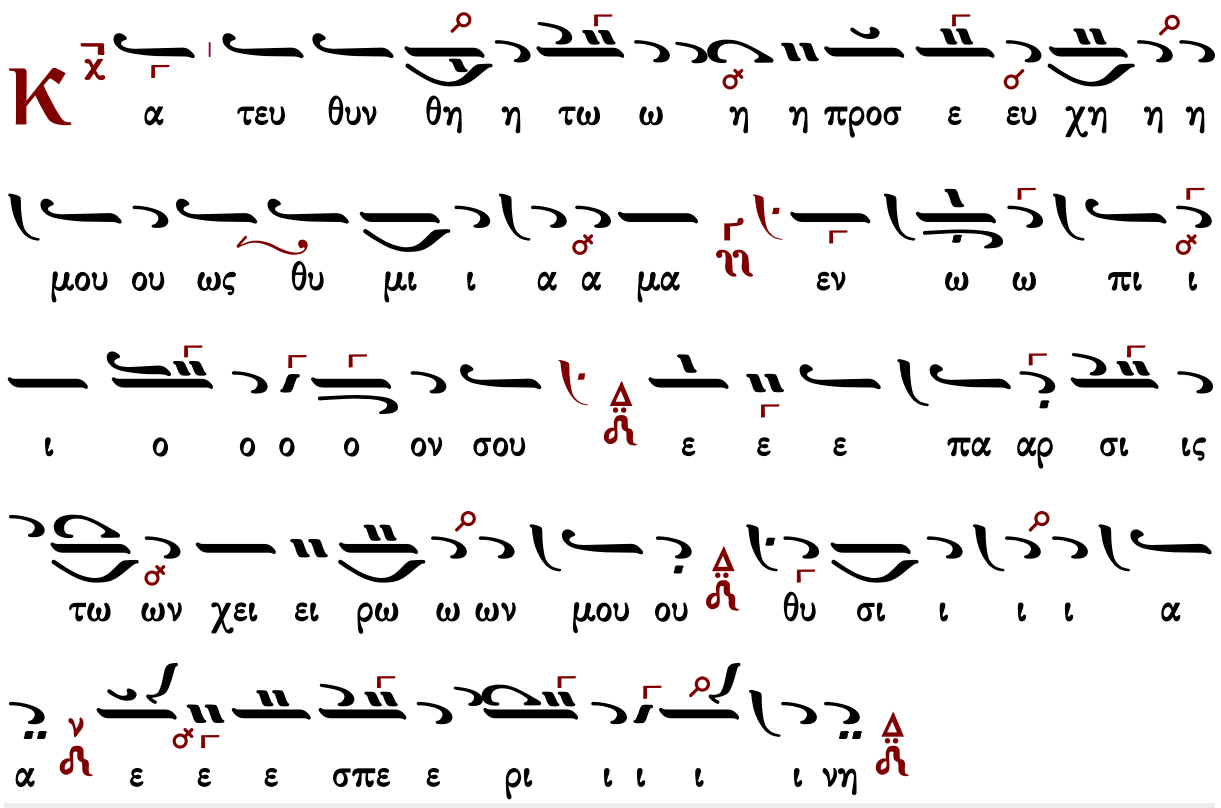

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντξῆ

Ἦχος δ΄ Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

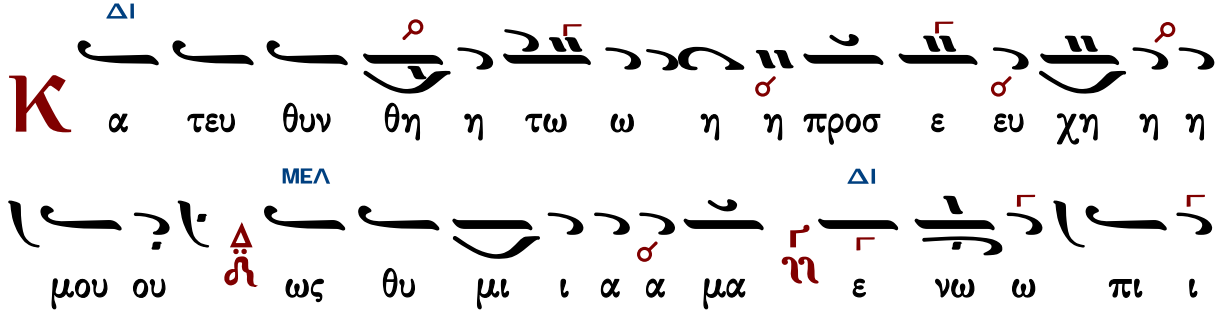

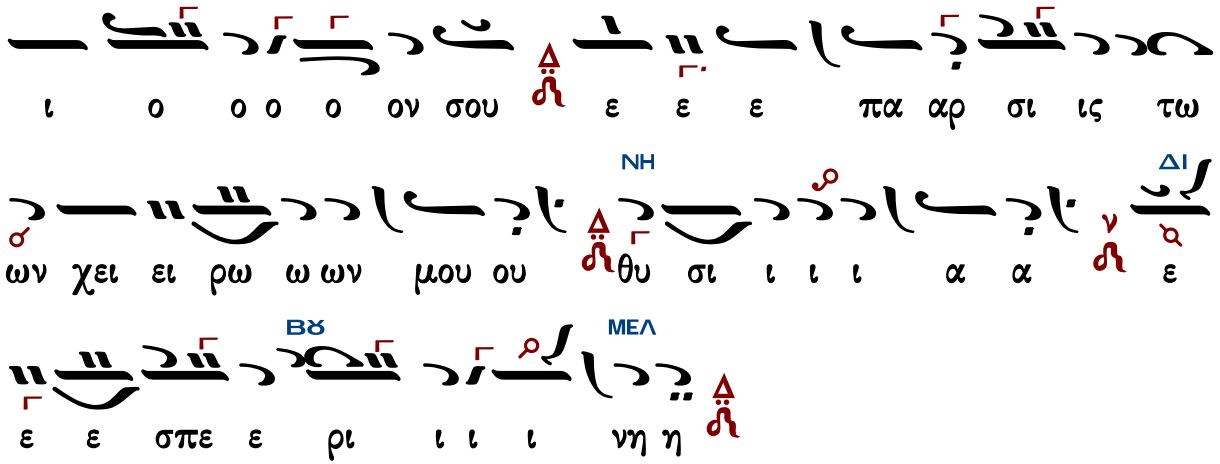

πλ.α΄

Πανδέκτη

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

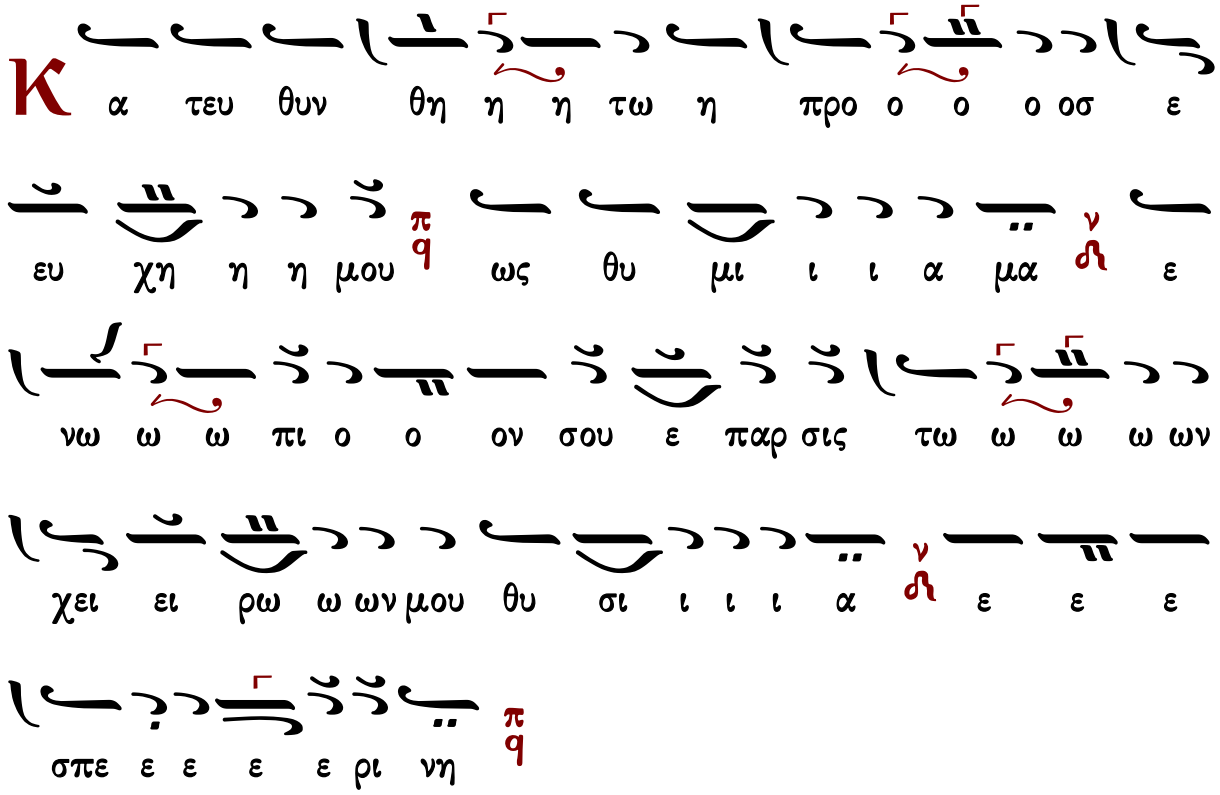

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

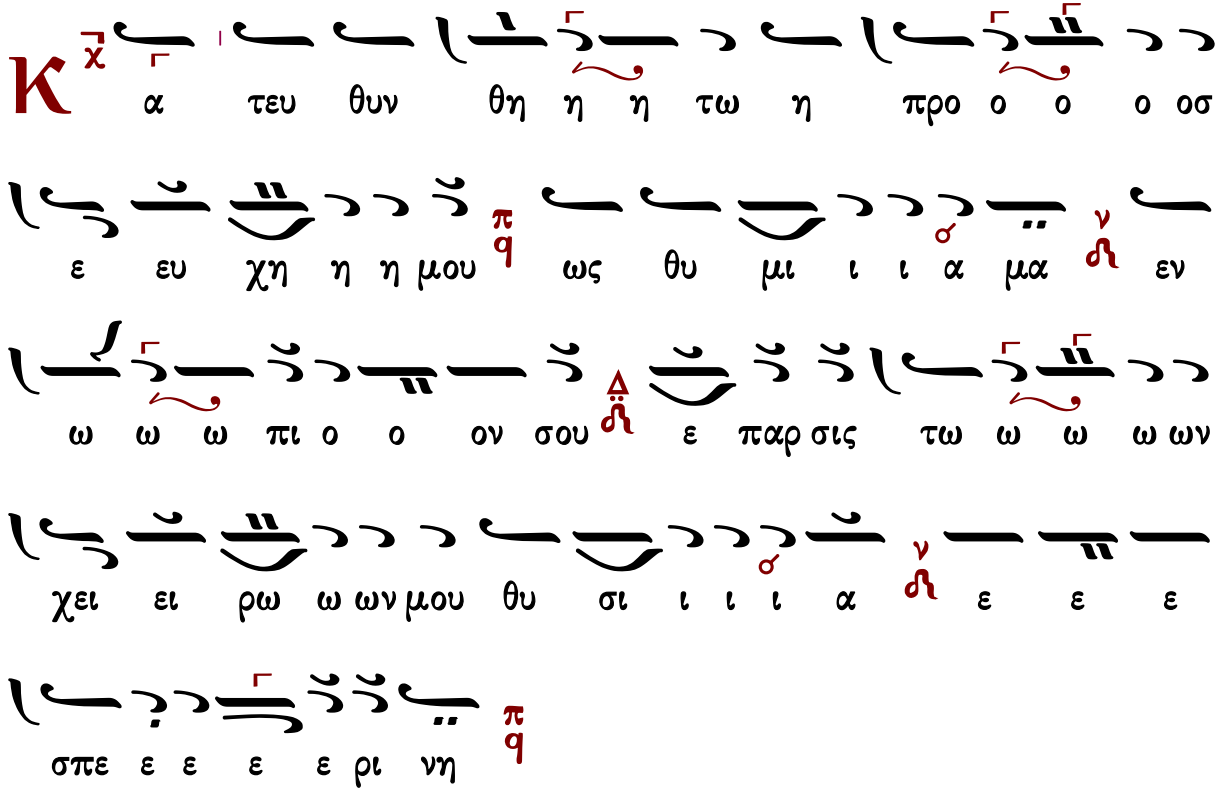

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ϙ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

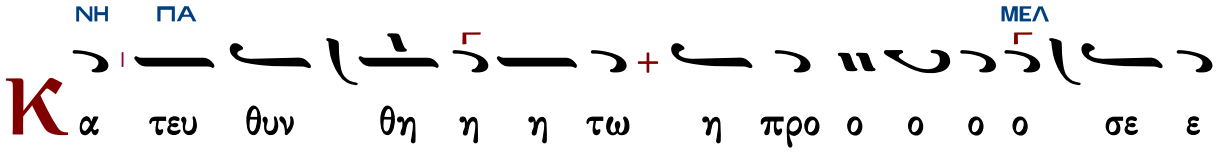

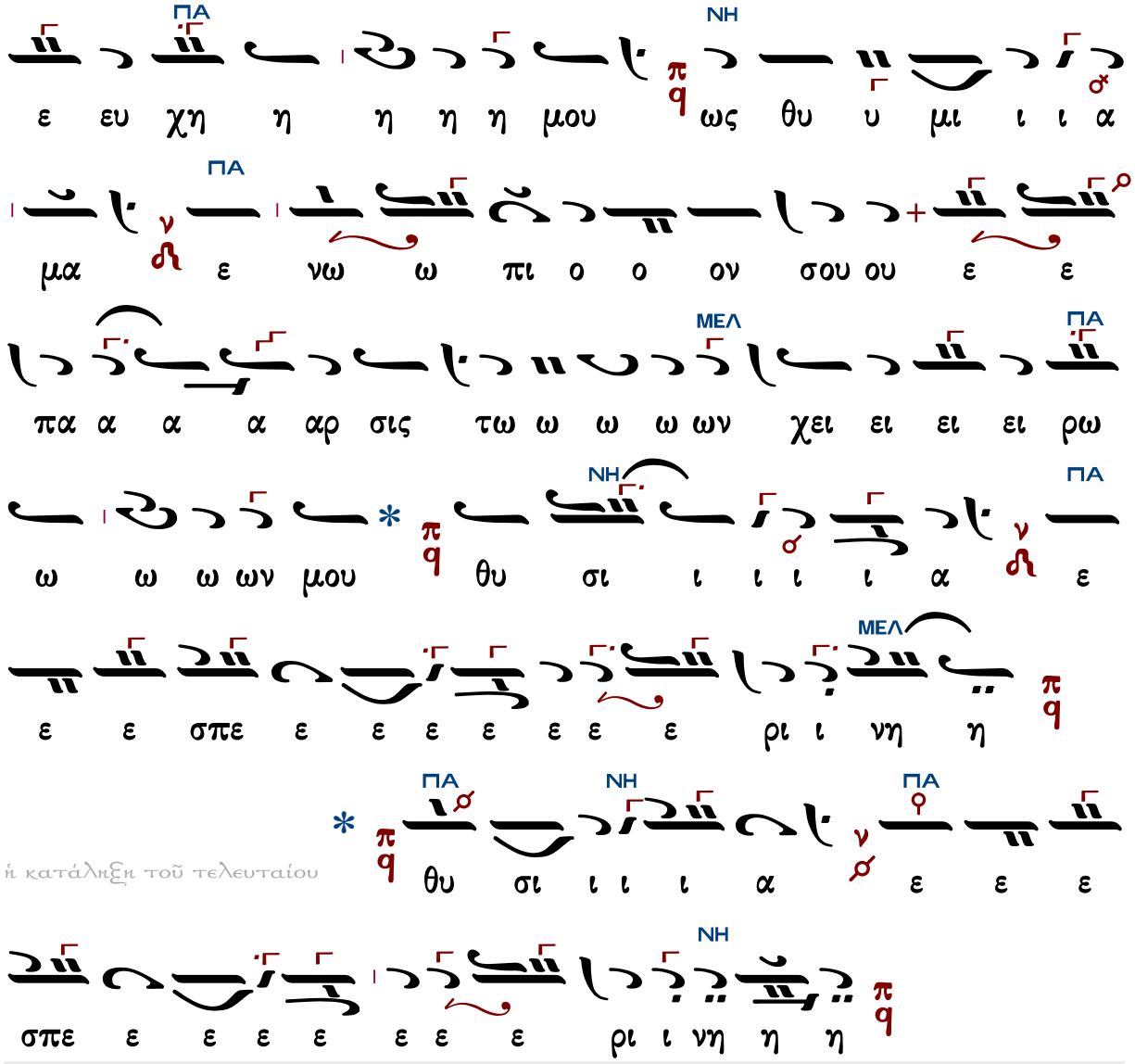

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.565*

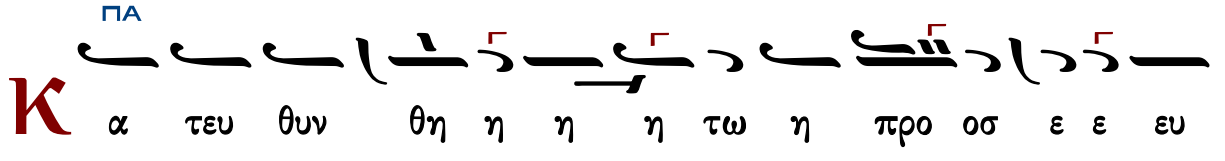

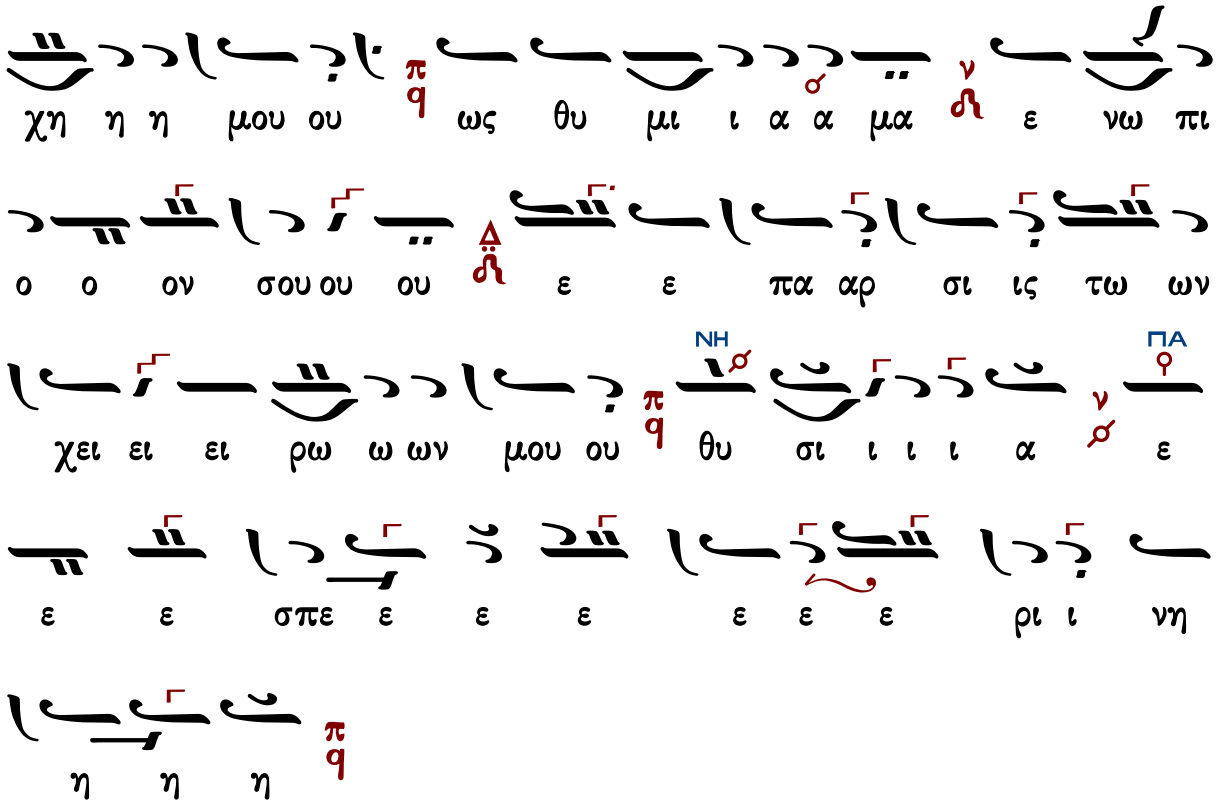

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

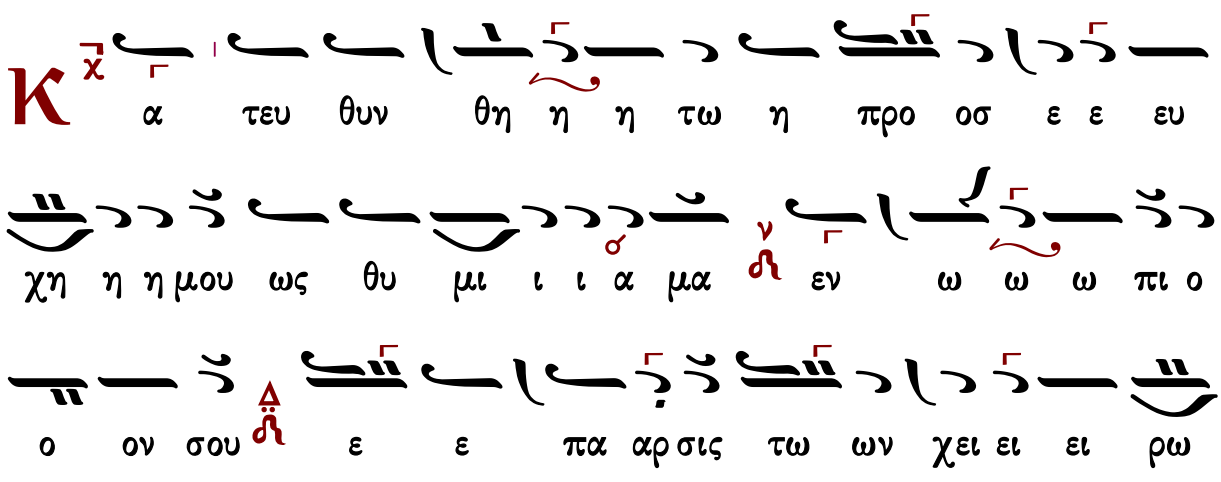

πλ.β΄

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

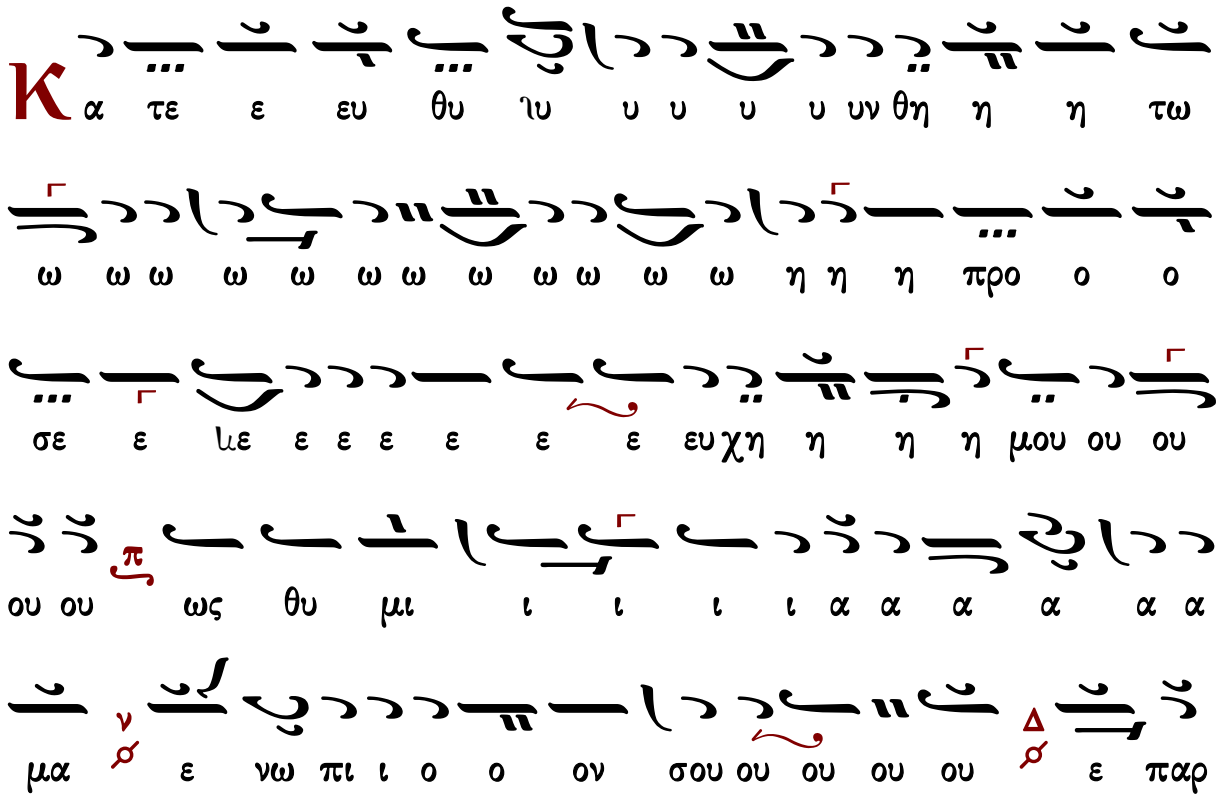

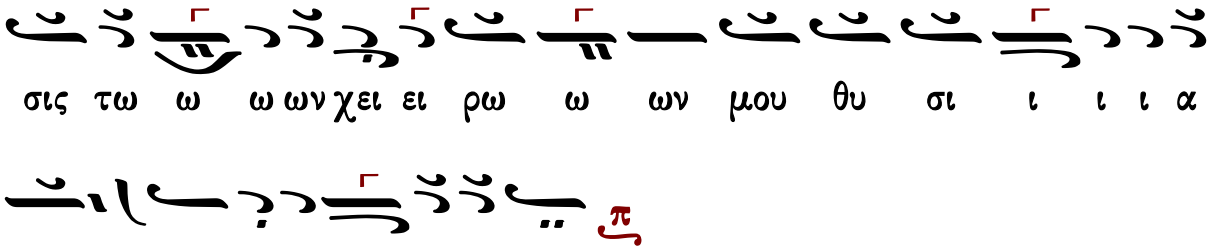

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

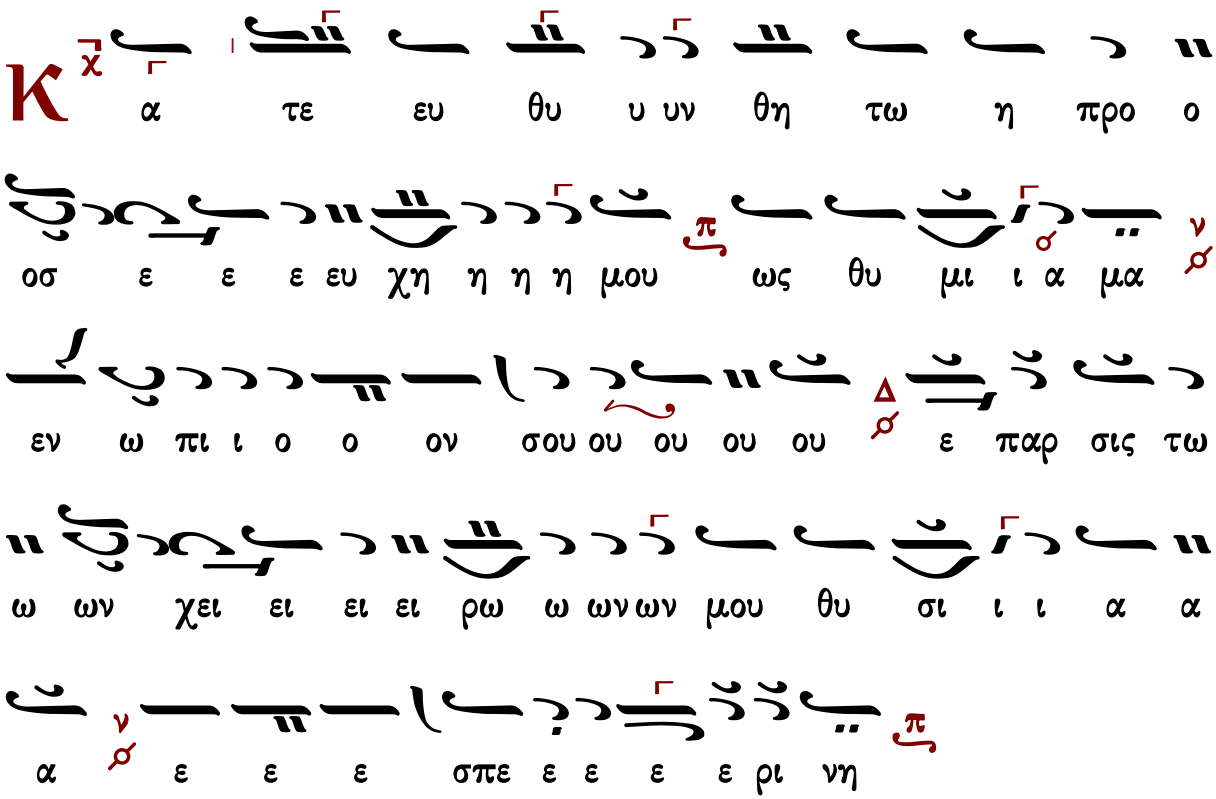

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π ϖ Πα

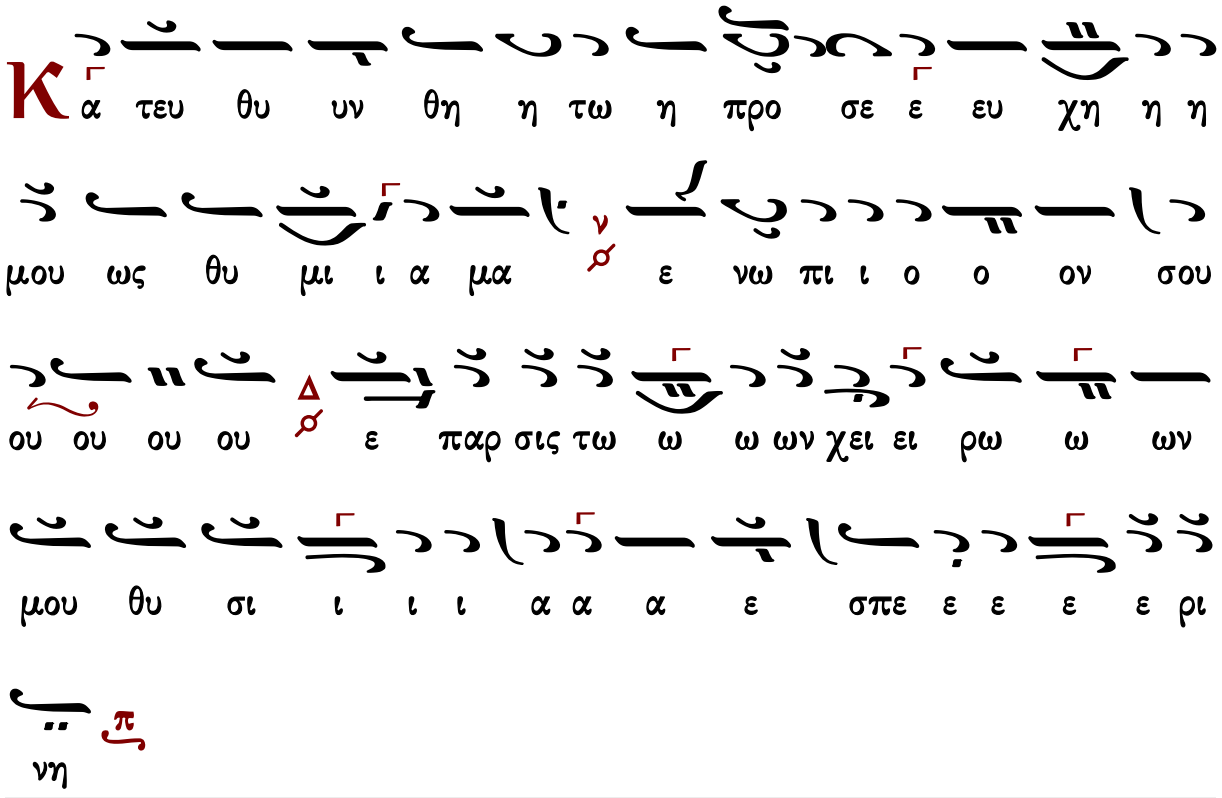

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ϖ Πα

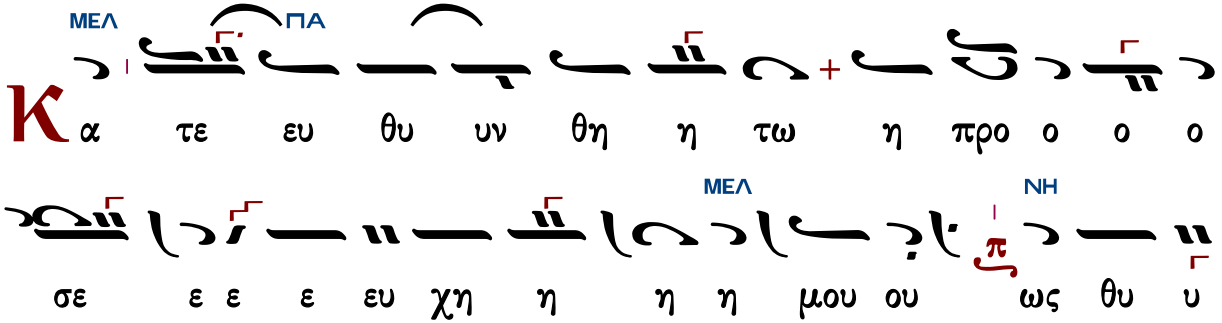

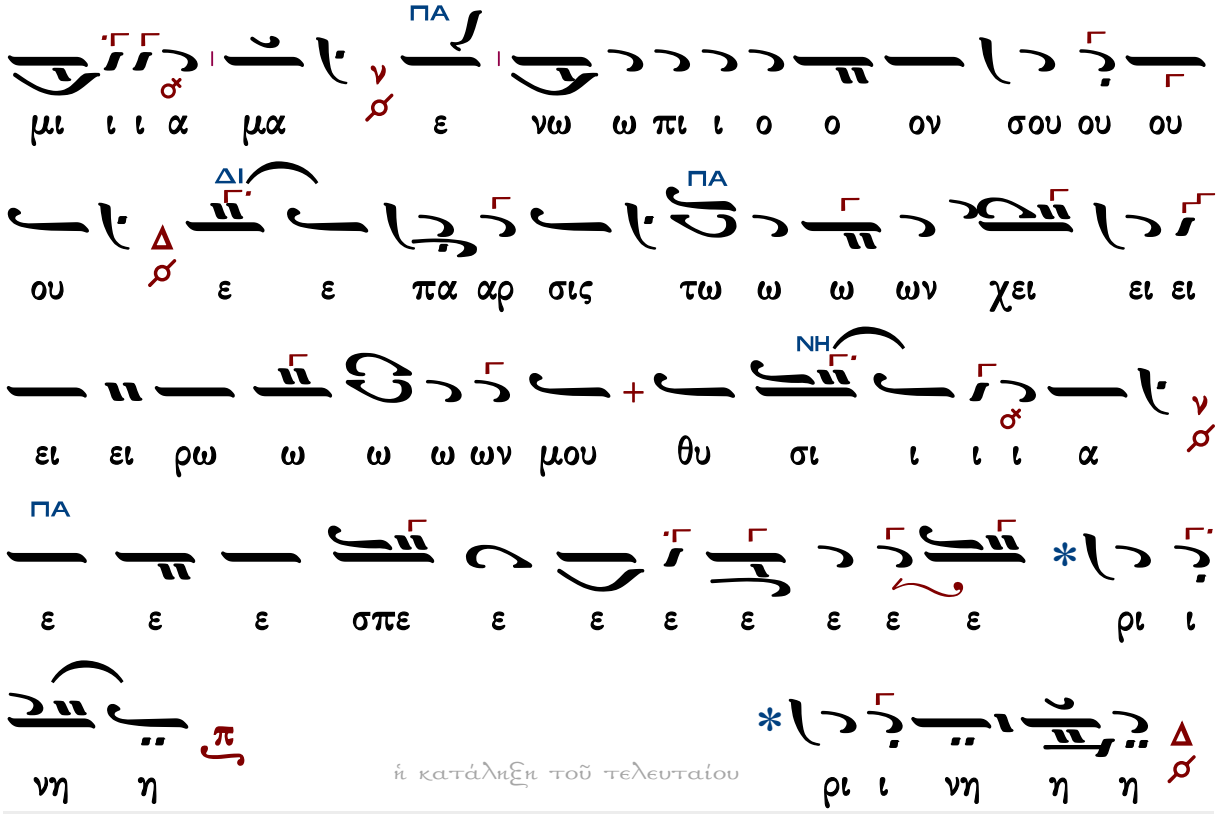

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

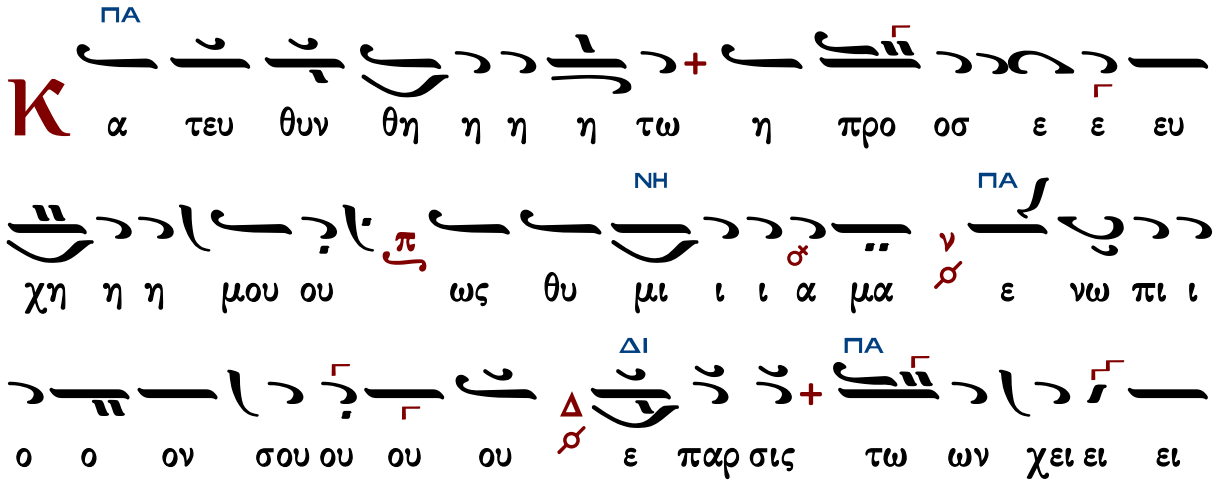

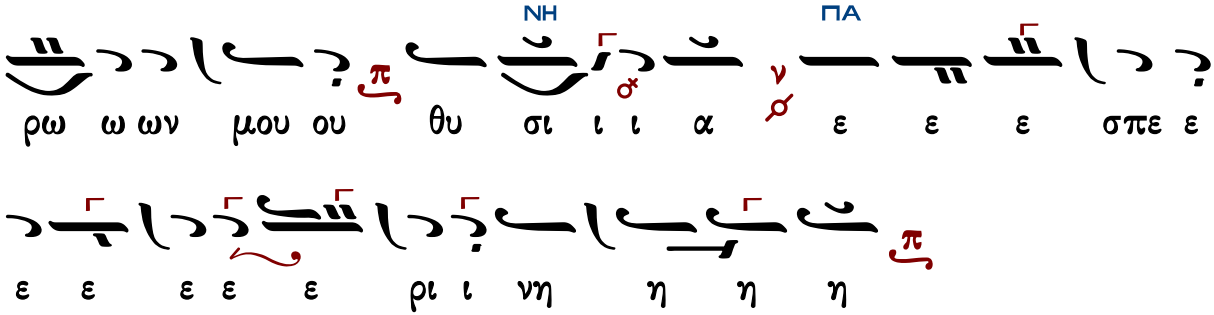

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

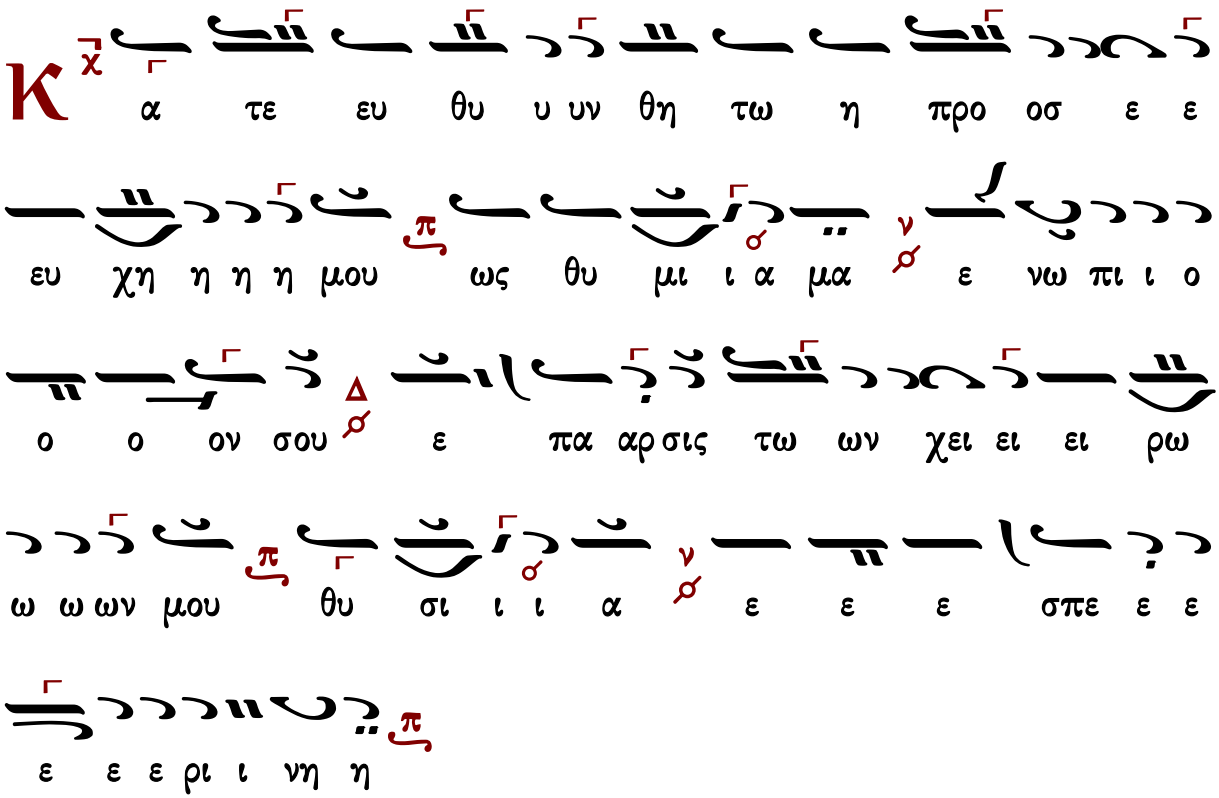

βαρὺς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.252*

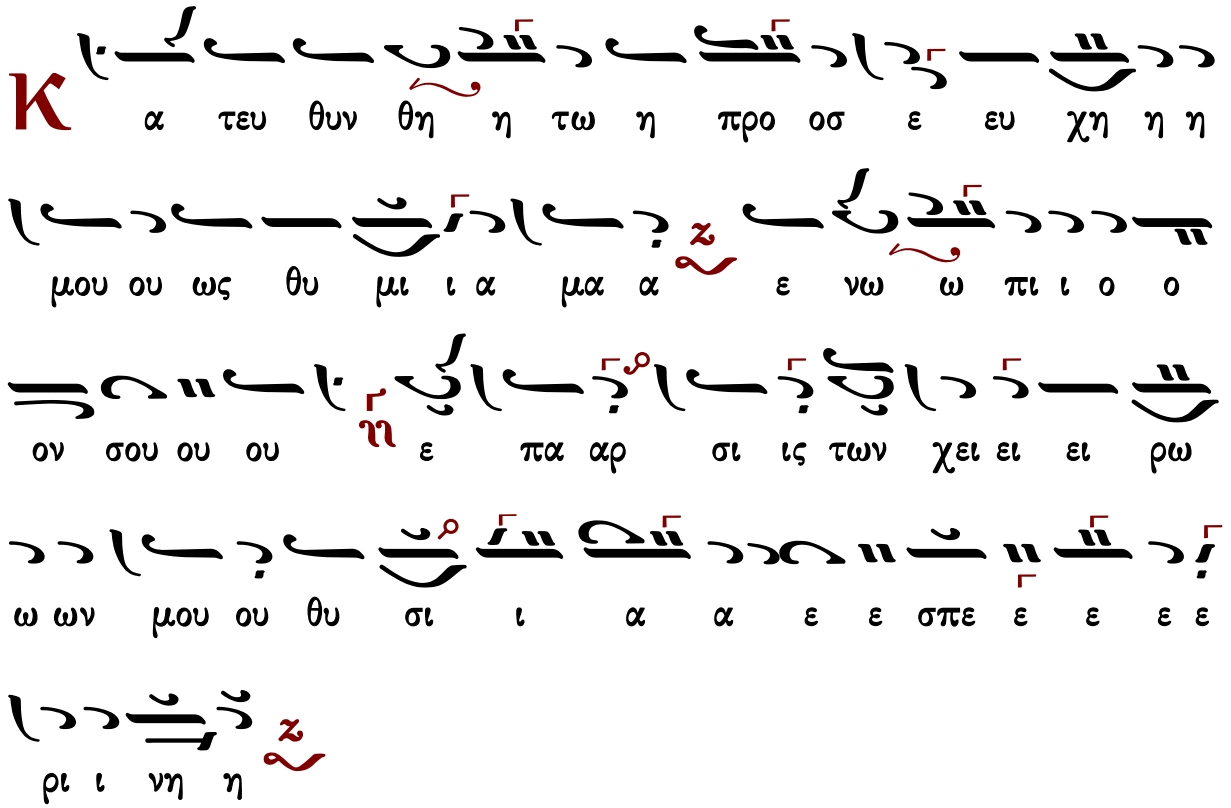

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Ζω

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.237*

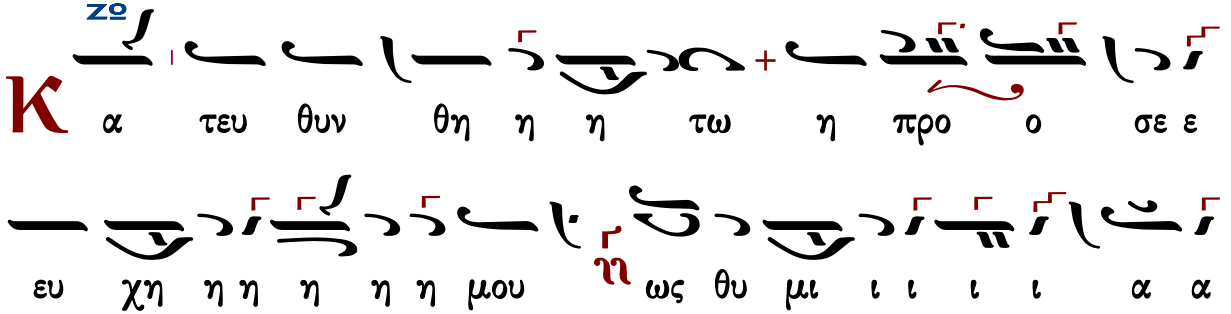

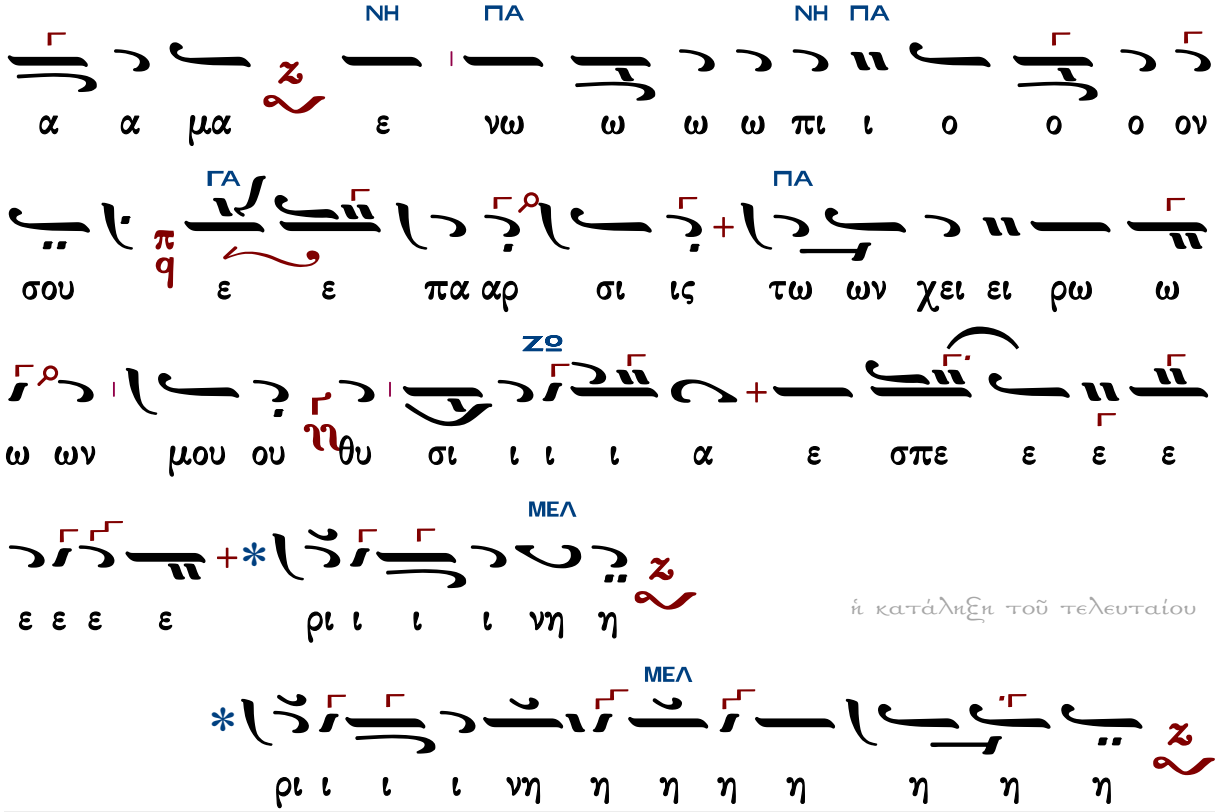

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

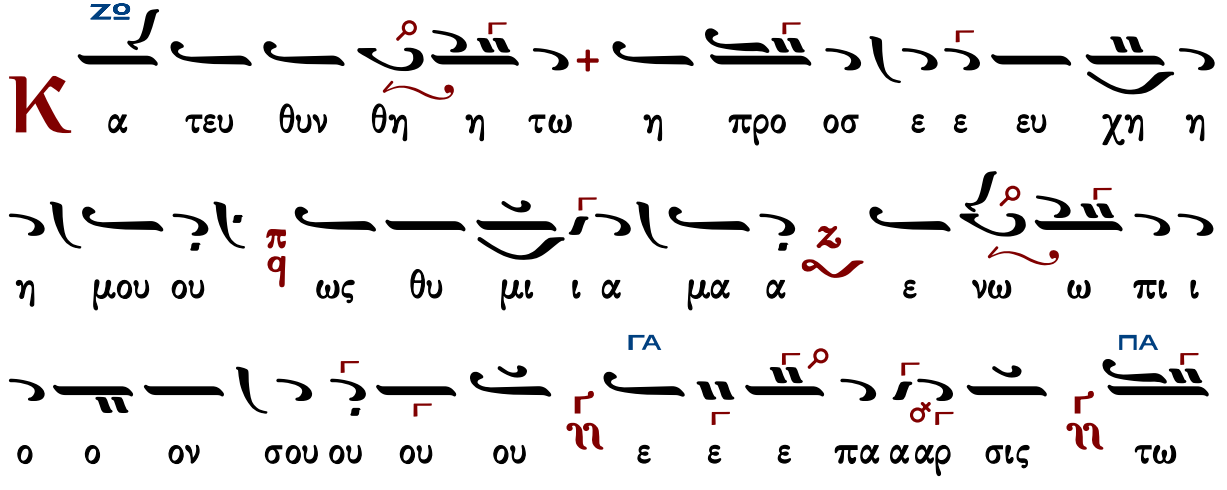

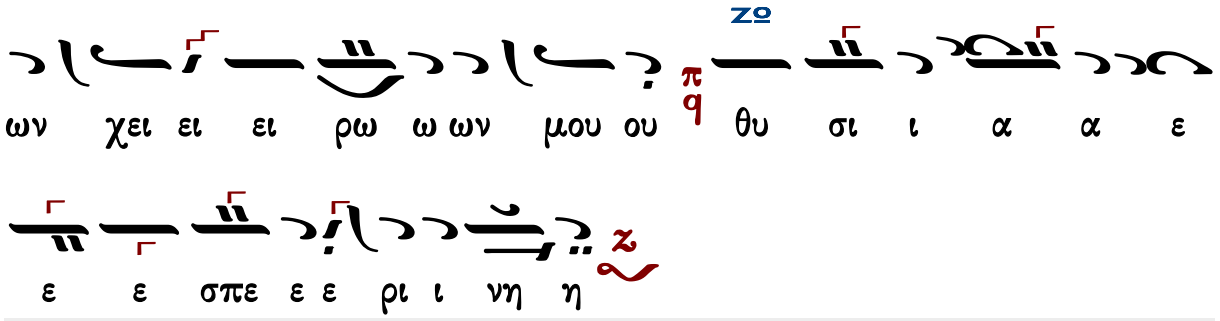

Δημητρίου Σουρλαντζῆ II

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.567*

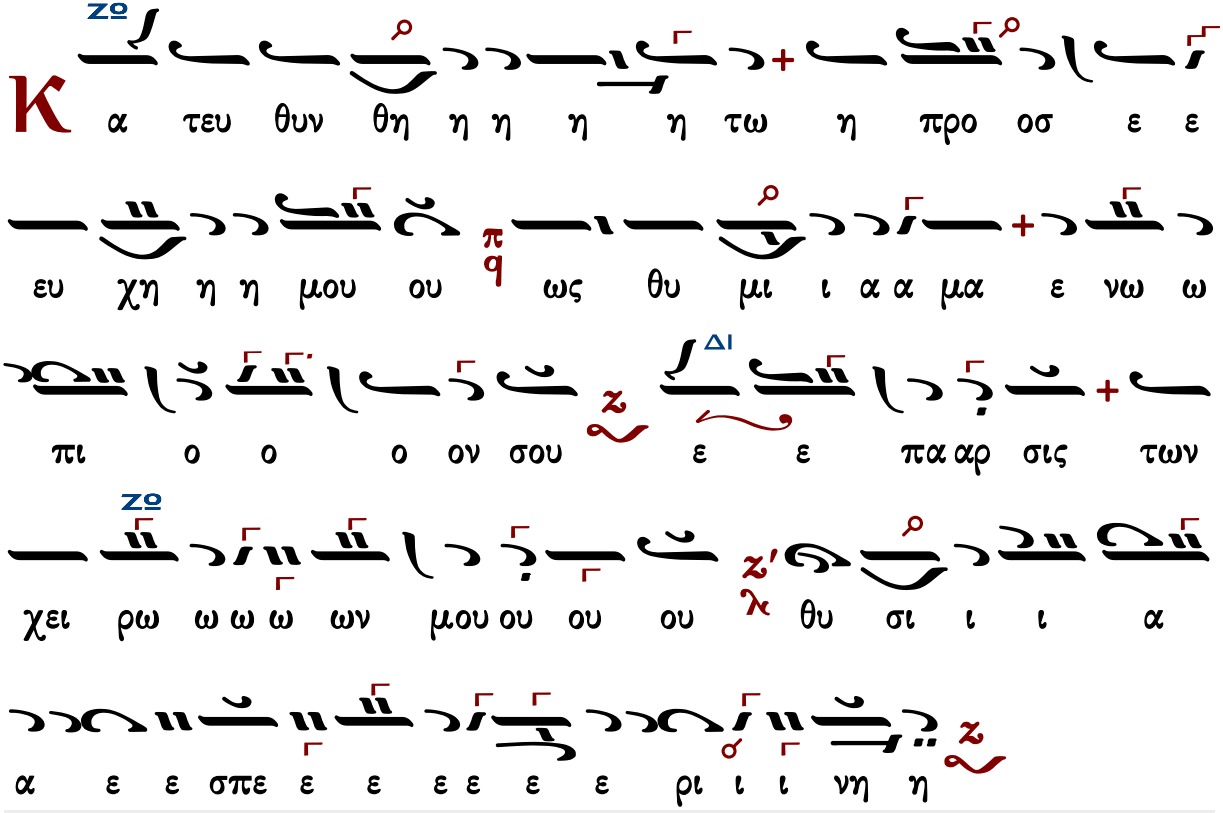

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

Ἦχος Ζω

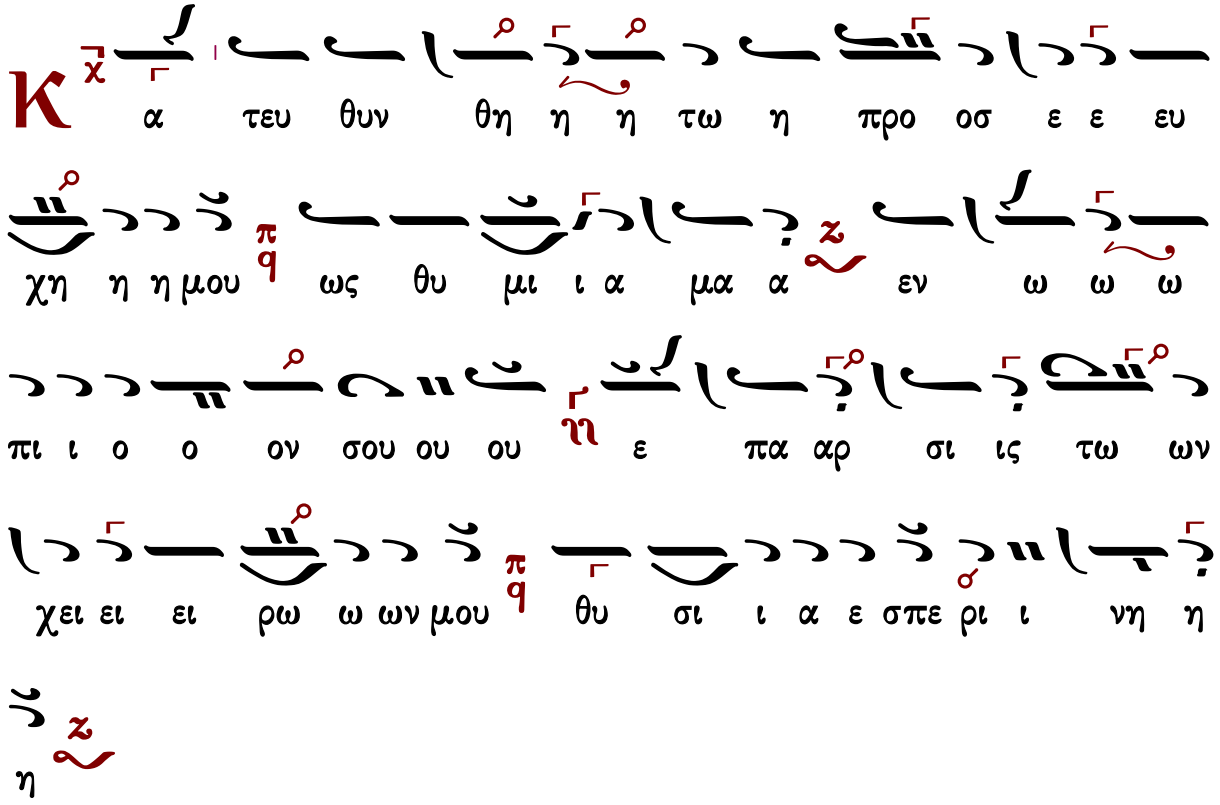

πλ.δ΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65/76*

Ἦχος λ ή Νη

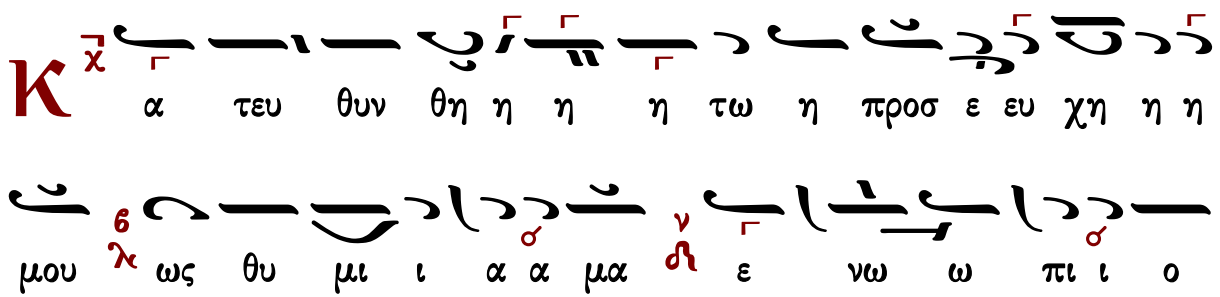

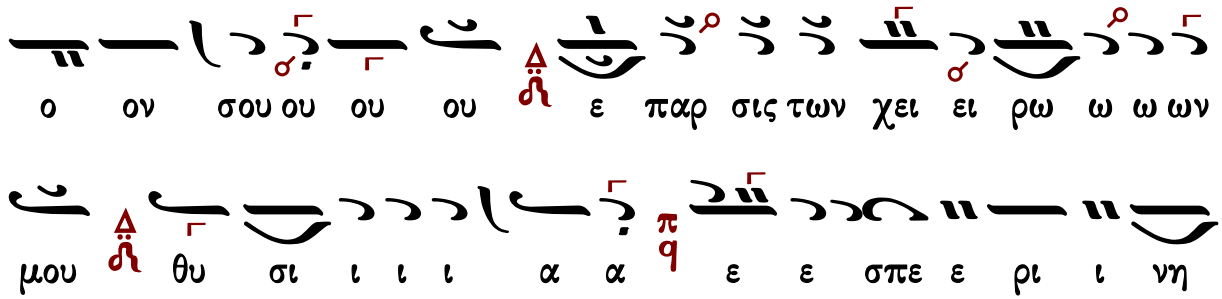

Νῦν αἱ δυνάμεις

Ἦχος α΄
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος Κε

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.50#

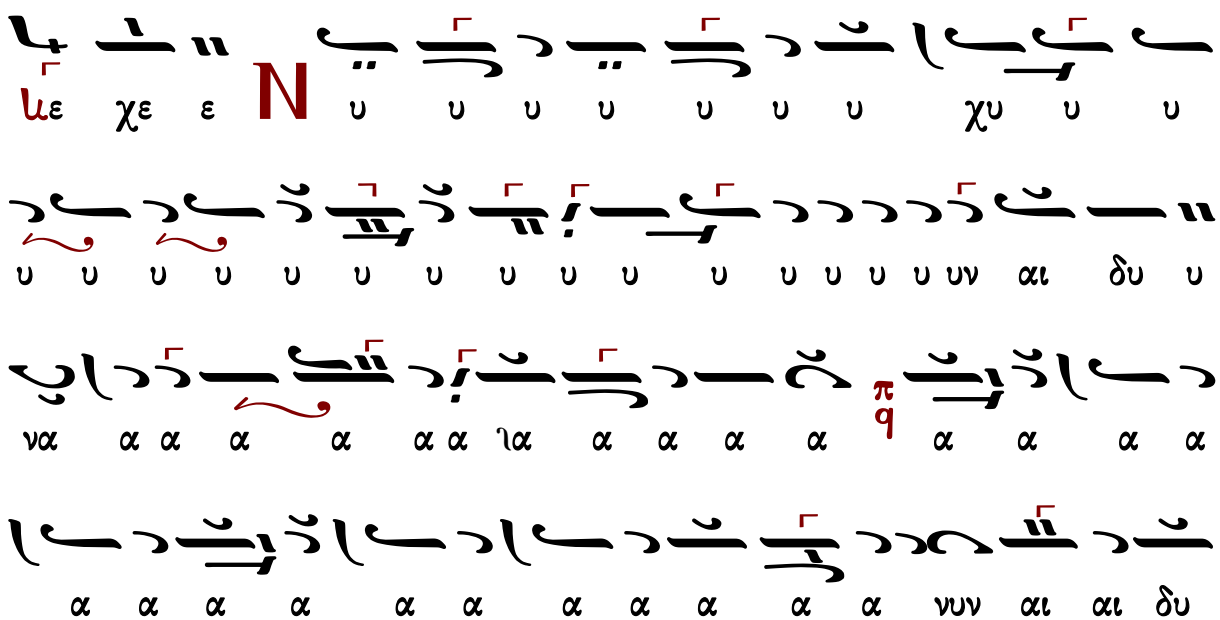

να α α α α α μει ει ει εις τ̈ τ̈ των ου ου ρα α α
των ου ρα α α νω ω ω ων τ̈ σ̈ σ̈ σ̈ σ̈ σ̈ υ υ υ υ υν η
η η η σ̈ υν η η μι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιν ẍ ẗ α α ο ρα α α α τως
λα α α τρε ε ε ευ ου ου σι ι ι ιν τ̈ ι δου ου ου
ου γα α α α α α αρ εισ πο ο ρε ευ ε ε ται αι αι
αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι ẍ ẗ ο Βα σι ι ι λε
ε ε ε ευς π′ σ̈ τ̈ της δο ο ο ο ο ξη η η
ης ẍ ẗ [εἴσοδος] ι δου θυ σι ι α α μυ στι ι χη η η η
η τ̈ τε τε λει ω με ε ε ε νη η Δ̈ δο ρυ φο

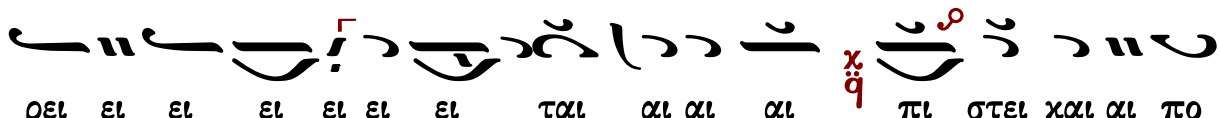

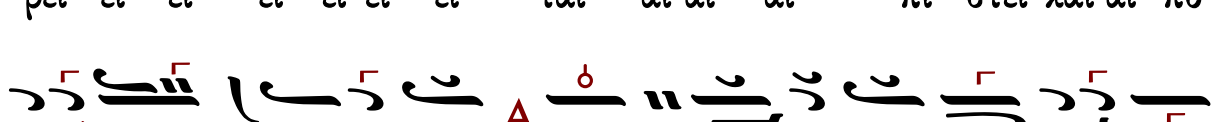

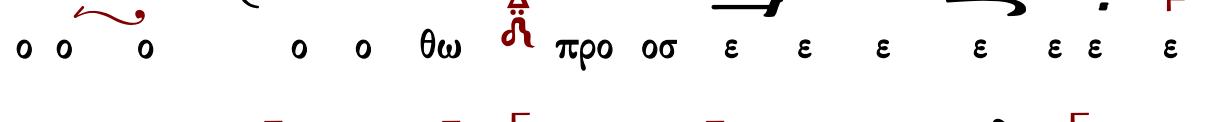

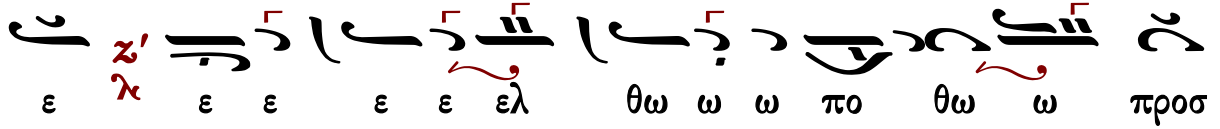

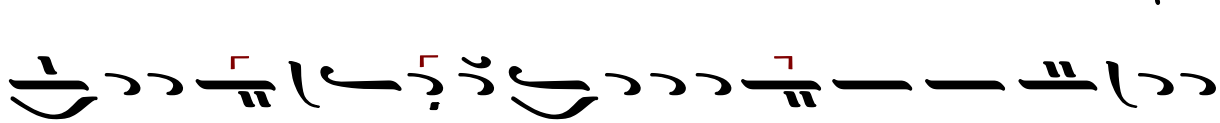

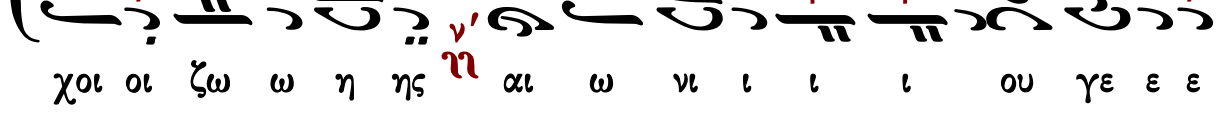

Ἦχος β΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.67*

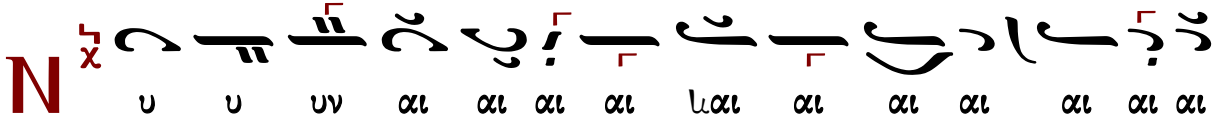

ης [εἴσοδος] Ι δου θυ υ σι ι α α μυ υ στι ι χη η
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη ης δο ο ο ο ξη
ε ε ταιαι ο βα σι ι ι λε ε ε ευς τη ης δο
ει σπο ρε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε ει σπο ρευ ε
ευ ου ου ου ου ου ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ
α α τρε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
μι ι ι ιν α ο ρα α α α α α τως λα α
α νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων συν η
αι δυ να α α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α
δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α α α

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος νη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.68*

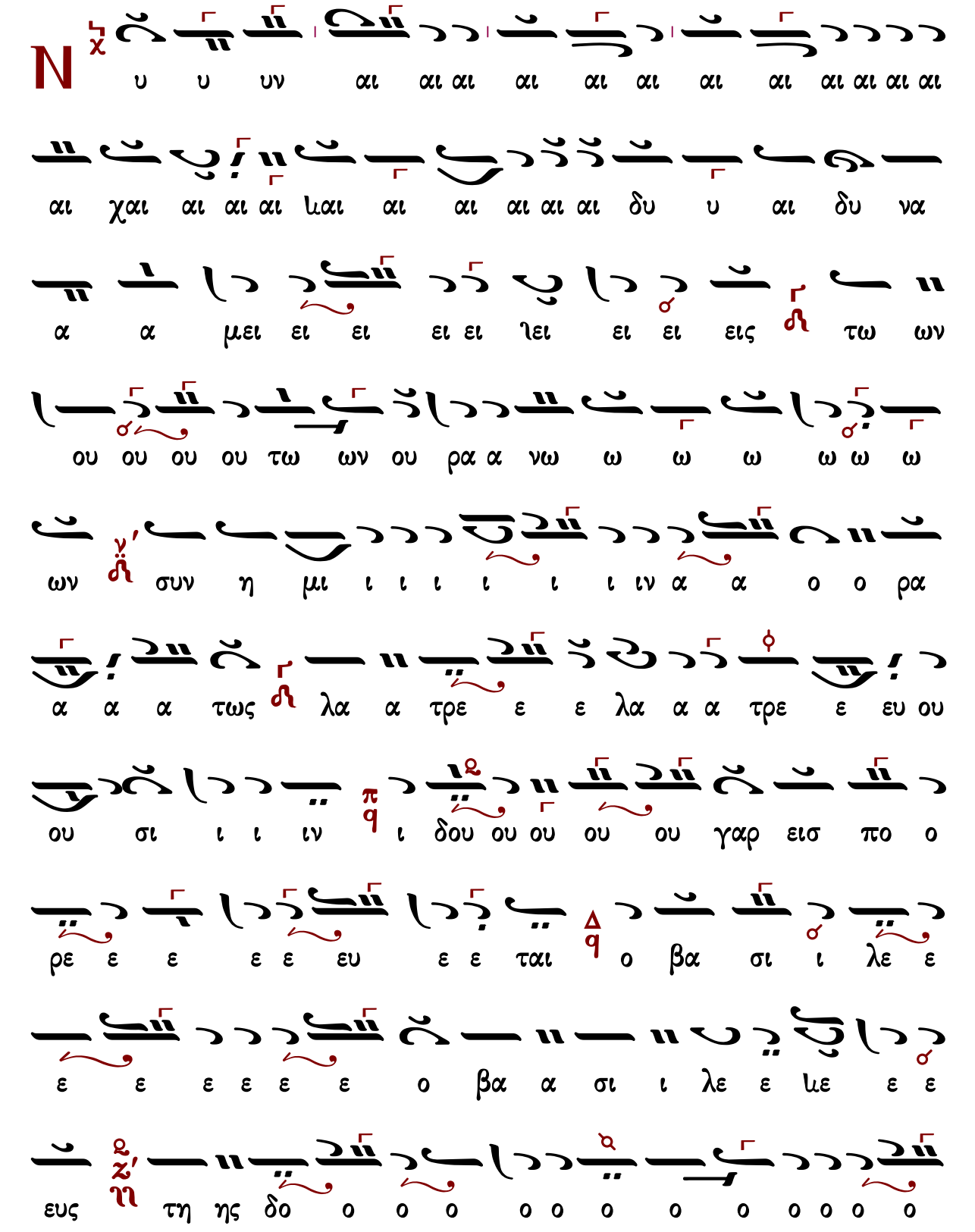
υ υ υν αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι χαι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι δυ υ αι δυ να
α α μει ει ει ει ει ιει ει ει εις τω ων
ου ου ου ου τω ων ου ρα α νω ω ω ω ω ω
ων συν η μι ι ι ι ι ιν α α ο ο ρα
α α α τως λα α τρε ε ε λα α α τρε ε ευ ου
ου σι ι ι ιν ι δου ου ου ου γαρ εισ πο ο
ρε ε ε ε ε ευ ε ε ται ο βα σι ι λε ε
ε ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε ιε ε ε
ευς τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

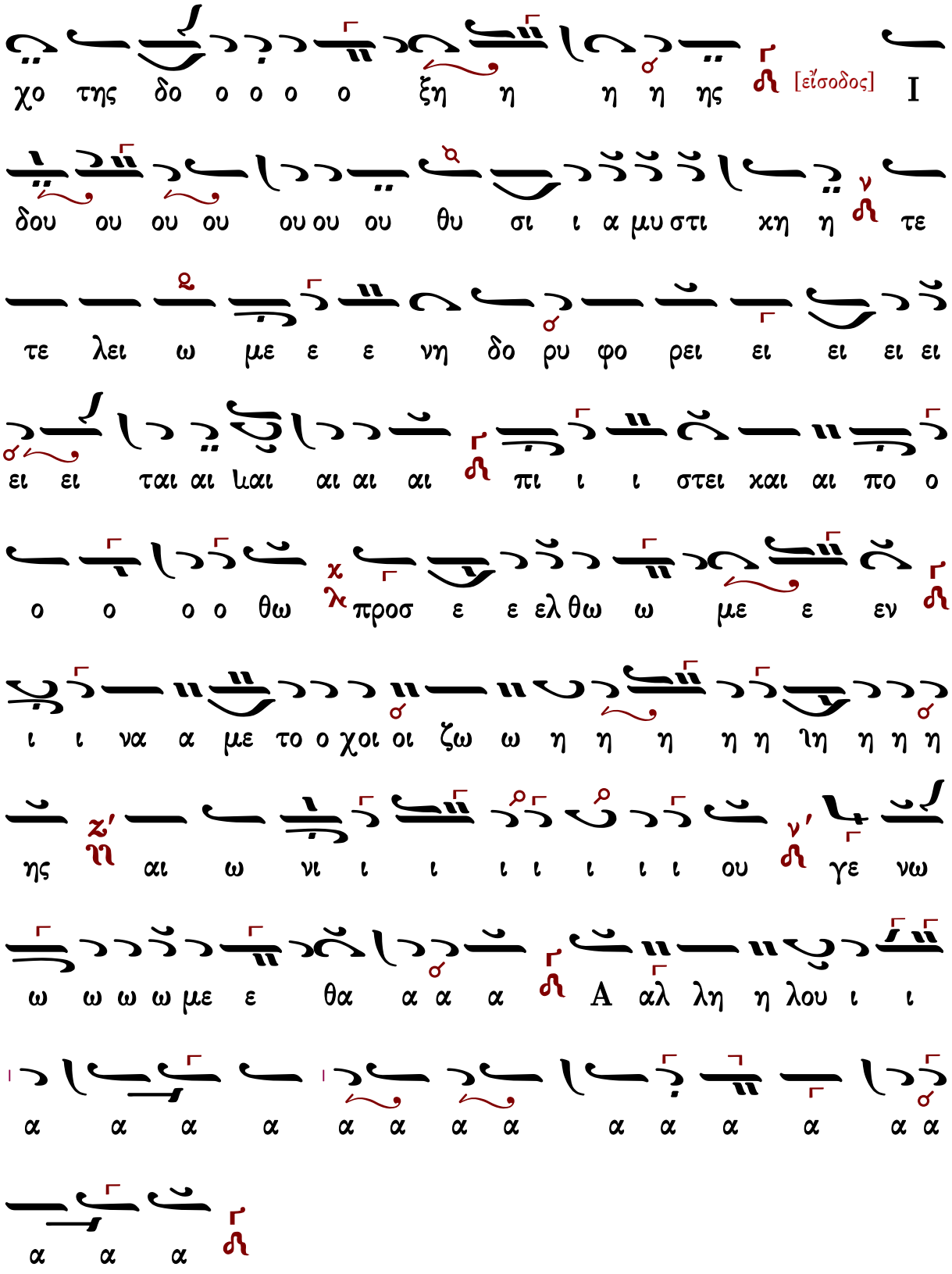
I [εἴσοδος]
χο τηϛ δο ο ο ο ο ξη η η η ηϛ
δου ου ου ου ου ου ου θυ σι ι α μυ στι χη η τε
τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει
ει ει ται αι ιαι αι αι αι πι ι ι στει χαι αι πο ο
ο ο ο ο θω προσ ε ε ελ θω ω με ε εν
ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω η η η η η ιη η η η
ηϛ αι ω νι ι ι ι ι ι ι ου γε νω
ω ω ω ω με ε θα α α α Α αλ λη η λου ι ι
α α α α α α α α α α α α α α
α α α

Ἦχος πλ.β΄
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.252#

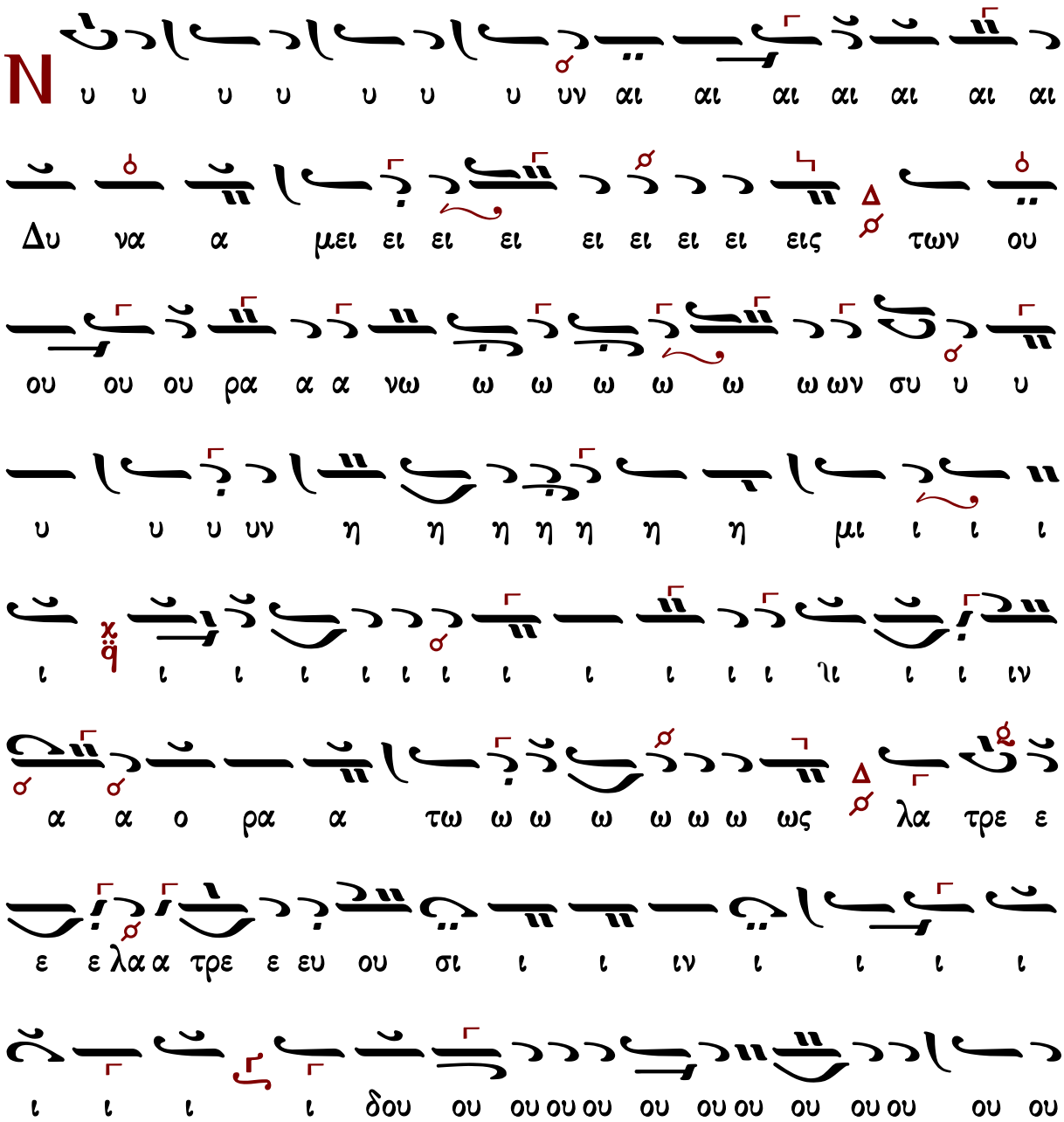

γα α αρ ει ει ει εισ πο ο ο ρευ ε ται αι
αι αι αι αι αι αι αι ο βα α α α σι ι ι λε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς
της δο ο ο ξη η η η η η η ης
[εἴσοδος]
ι
δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι κη η η η
η η η τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ω με νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι
αι πι στει χαι πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο ο
θω ω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

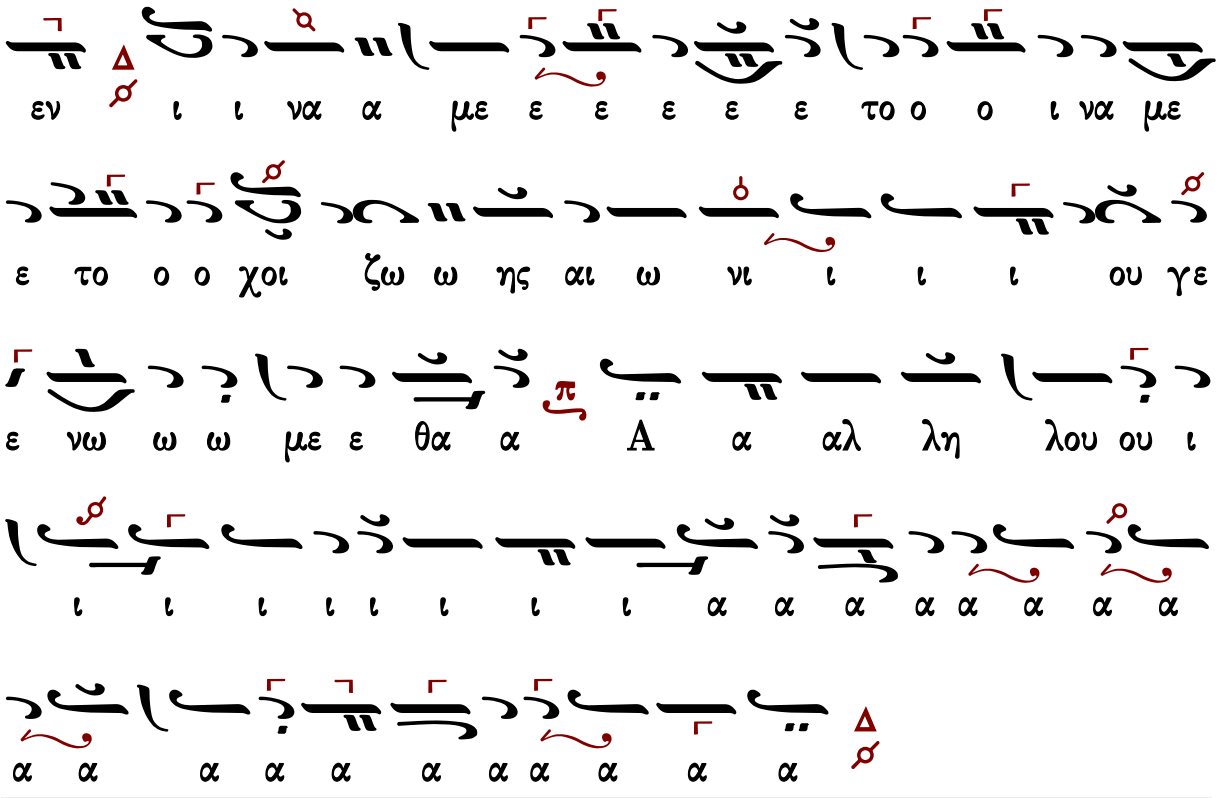

Ἦχος πλ.β΄
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.52#

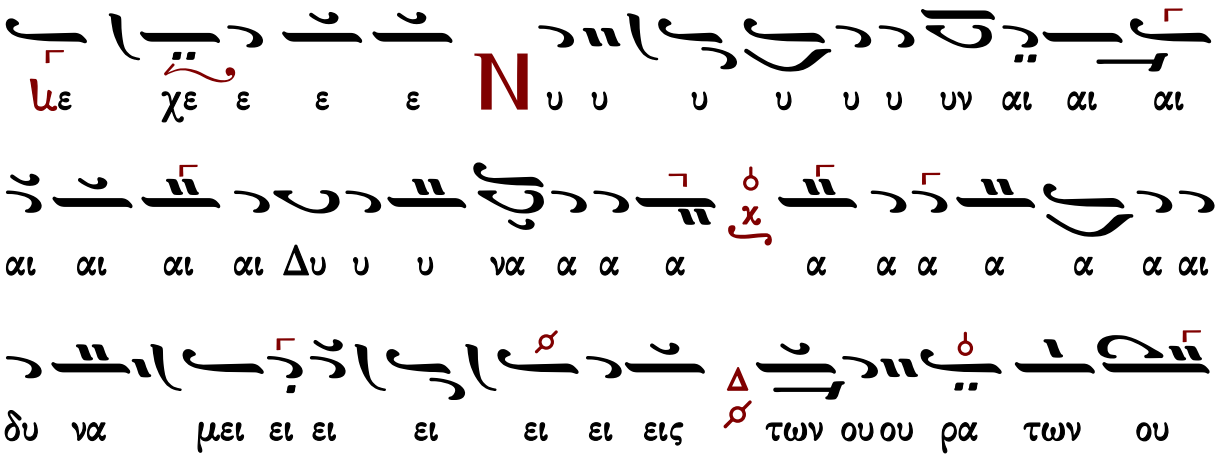

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς τη η ης
δο ο ο ο ξη η η η η η η ης [εἴσοδος]
ι δου ου ου ου θυ σι α μυ υ υ στι χη η η
η η η τε ε ε ε τε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο
ρυ φο ρει ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πι
στει χαι πο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελθω ω ω με
ε ε ε ε ε ε εν ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω
ης αι ω νι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α
A α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι α α α α

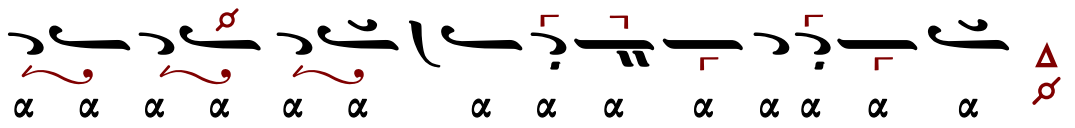

Ἦχος πλ.β΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

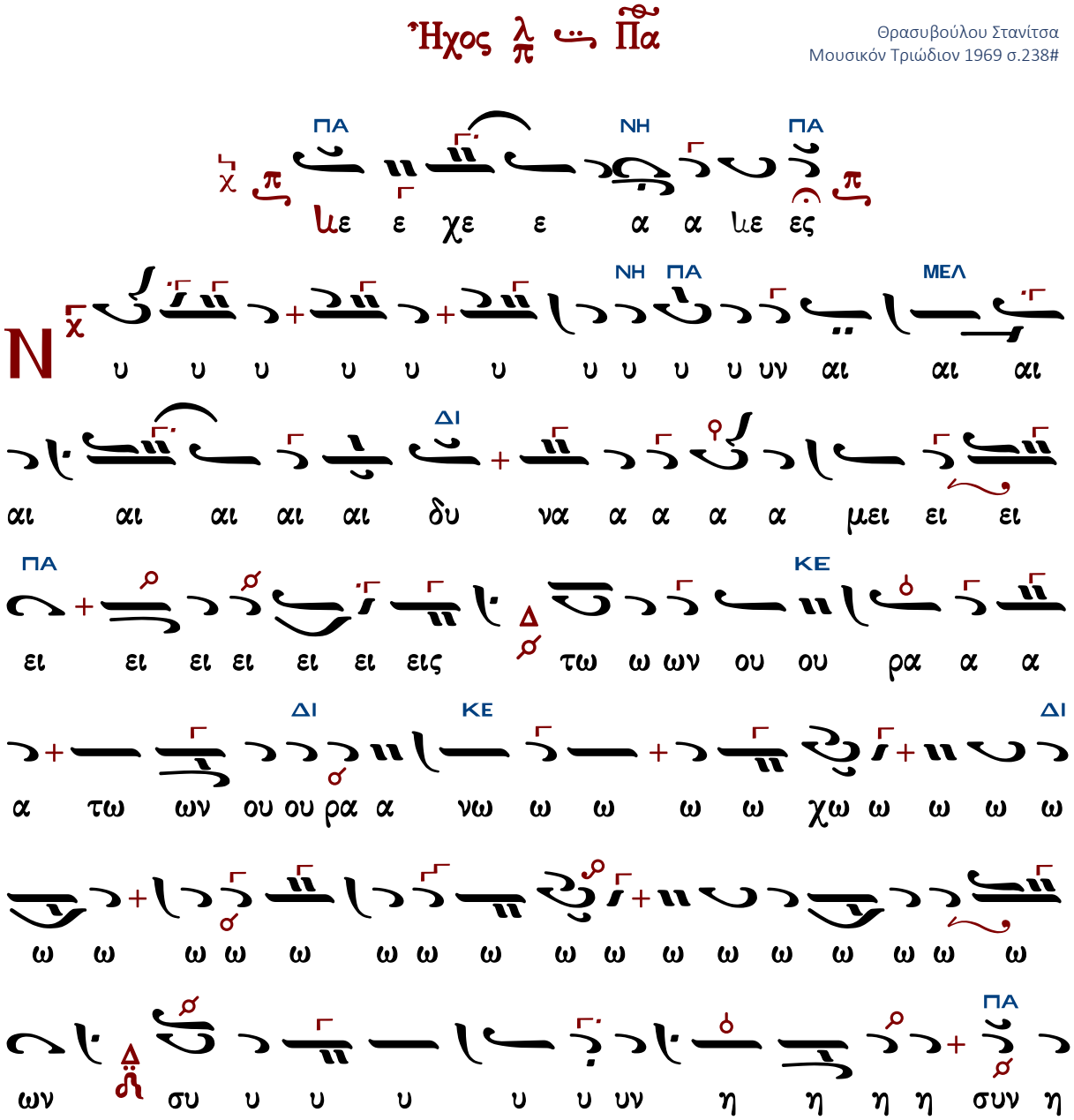

η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ιν α α α ο ρα α α α α τω ω ω ω
ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε ε ε λα α α
τρε ε ευ ου ου ου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ιν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει
ει ειο πο ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι αι
αι ο ο ο Βα α σι ι ι ι ο ο Βα α σι ι
λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ευς της
ΚΕ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ

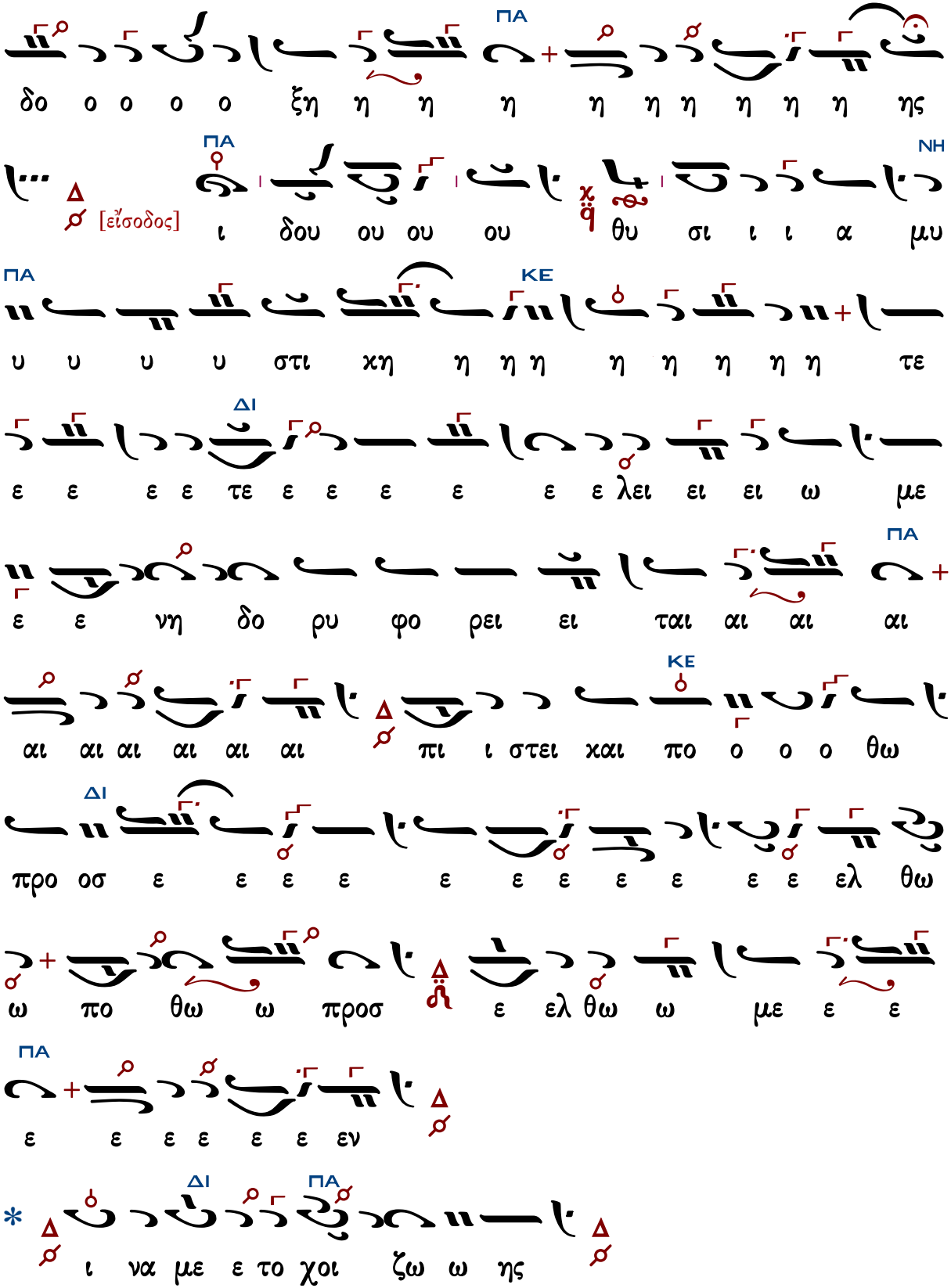
ΠΑ
δο ο ο ο ο ξη η η η η η η η η η ης
ΠΑ
ΝΗ
Δ
[εἴσοδος]
ι δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ
ΠΑ
ΚΕ
υ υ υ υ στι χη η η η η η η η η τε
ΔΙ
ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει ει ει ω με
ΠΑ
ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι
ΚΕ
Δ
αι αι αι αι αι αι πι ι στει χαι πο ο ο ο θω
ΔΙ
προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω
Δ
ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω με ε ε
ΠΑ
Δ
ε ε ε ε ε ε εν
ΔΙ
ΠΑ
Δ
Δ
*
ι να με ε το χοι ζω ω ης

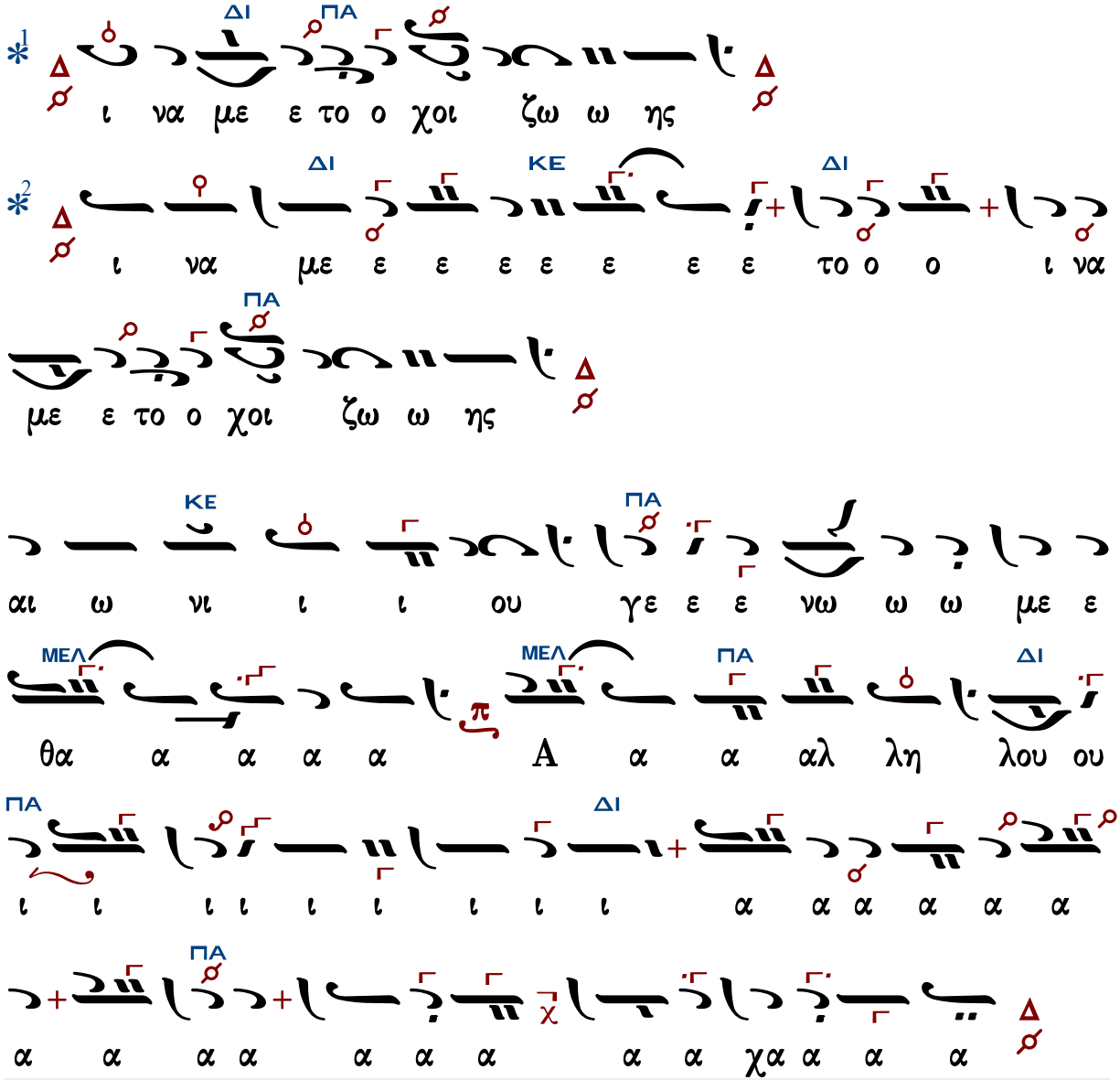

Ἦχος πλ.β΄
Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Πέτρου Πελοποννησίου

Ἦχος λ ⸒ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.80*

ε ε τε ε ε ε λει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο
η η η η η η η η η τε ε ε ε
δου ου ου ου θυ σι ι ι α μυ υ υ υ στι χη
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ξη η η η η η η η η ης ι
[εἴσοδος]
ΠΑ
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς της δο ο ο ο ο
ΔΙ
Βα α σι ι ι ι ο ο Βα α σι ι λε ε ε ε
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι αι ο ο ο
ΠΑ
γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει εισ πο
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ιν ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ευ ου ου ου σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

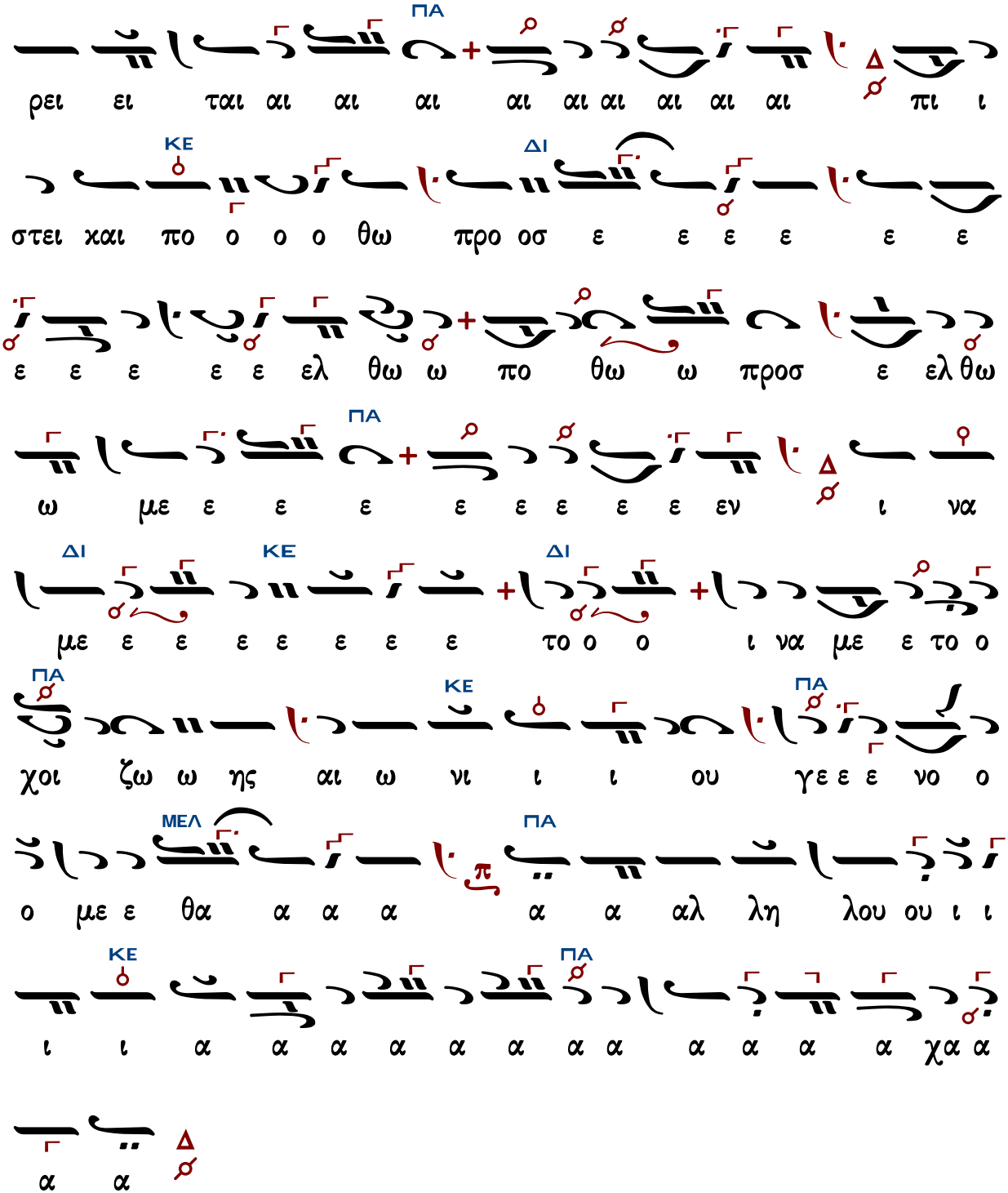

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούια.

Ἦχος α΄
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Συντμηθὲν παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τοῦ Τραπεζουντίου

Ἦχος Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.263*

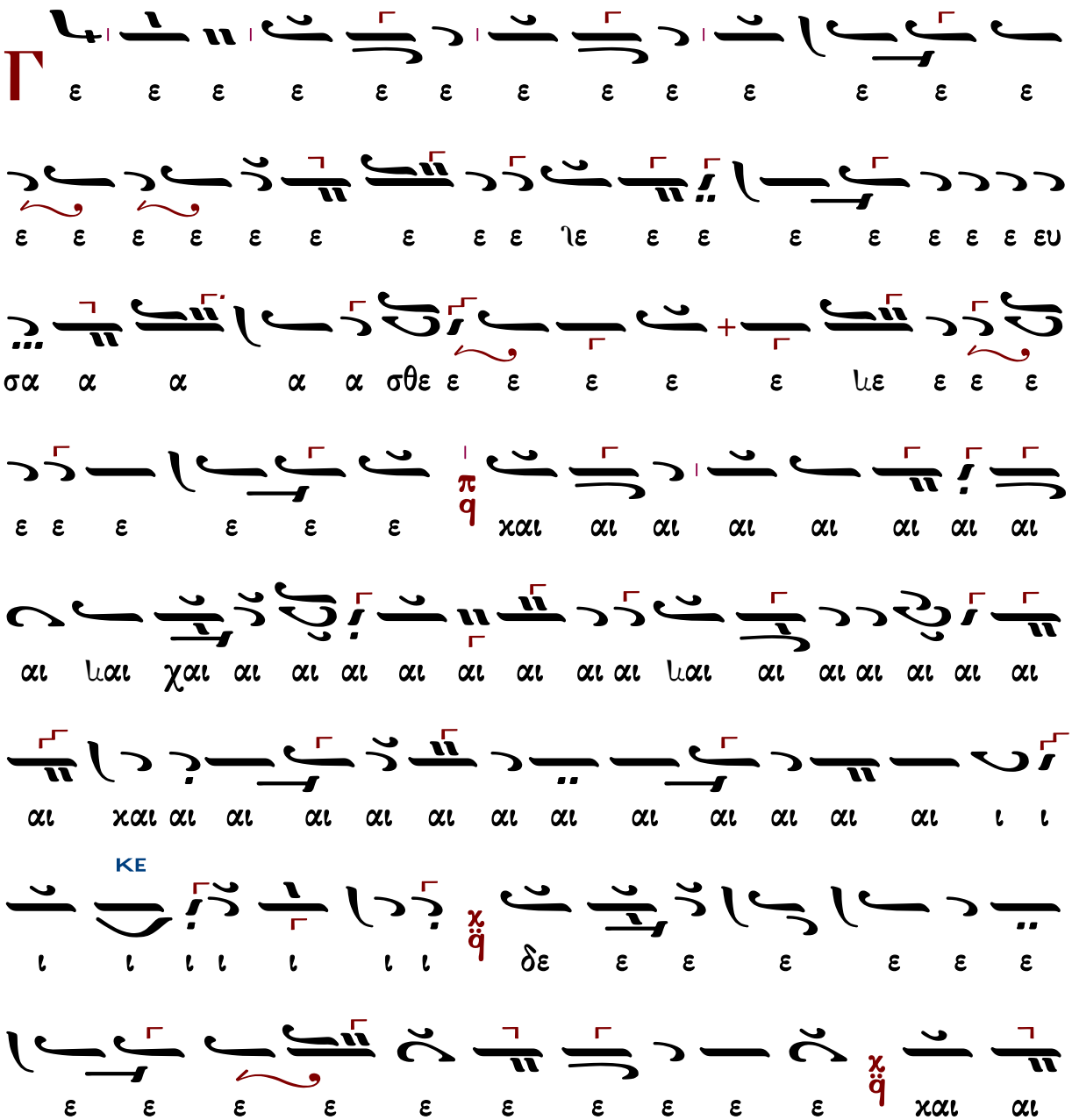

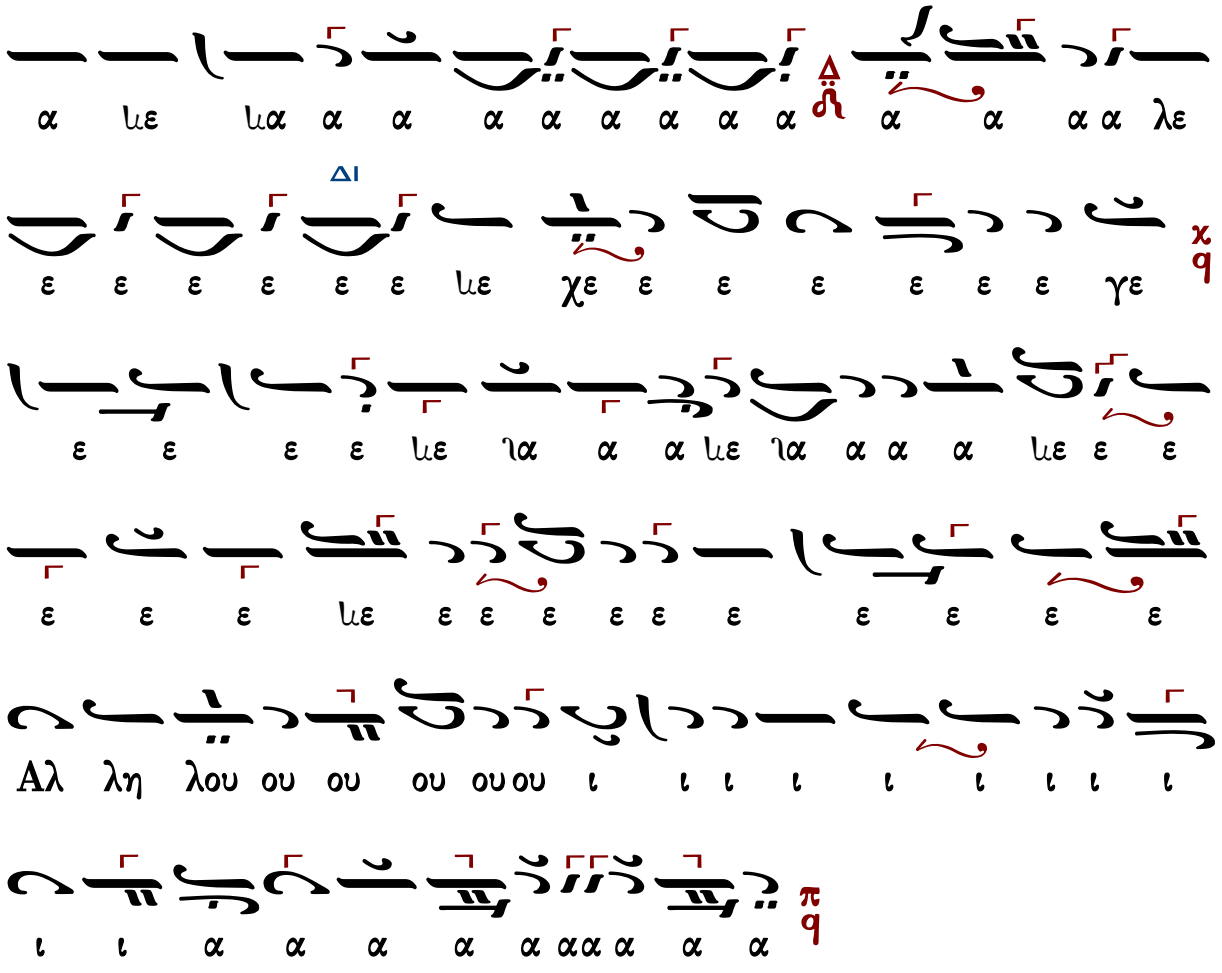

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἦχος α΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου Πʹψάλτου
Διασκευὴ Θρασυβ. Στανίτσα

Ἦχος Κε

Θρασύβουλος Σταντίτσας
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.241*

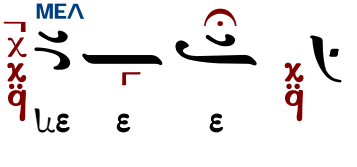

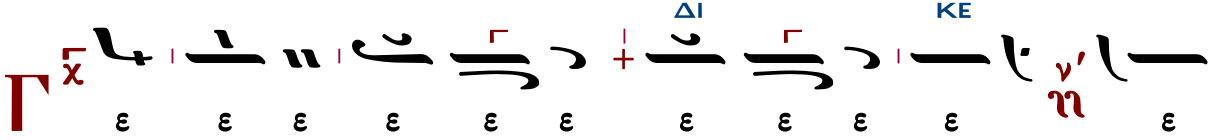

ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ σα α
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α α σθε ε ε ε ε ιε ε
ΝΗ
ΜΕΛ
ΝΗ
ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
αι αι αι ιαι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΜΕΛ
ΠΑ
αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι
ΚΕ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι
ΔΙ
ΚΕ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι αι ι
ι δε ε τε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ο
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ
ο ο τι ι ι ι ι ι ι Χρι ι ι ι ι ι
ΔΙ
ι ι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ NH ΚΕ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΝΗ ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΝΗ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο ο ος ο ο Κυ υ υ
ΠΑ
ιυ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ΚΕ
υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι ι ο ο ο ος

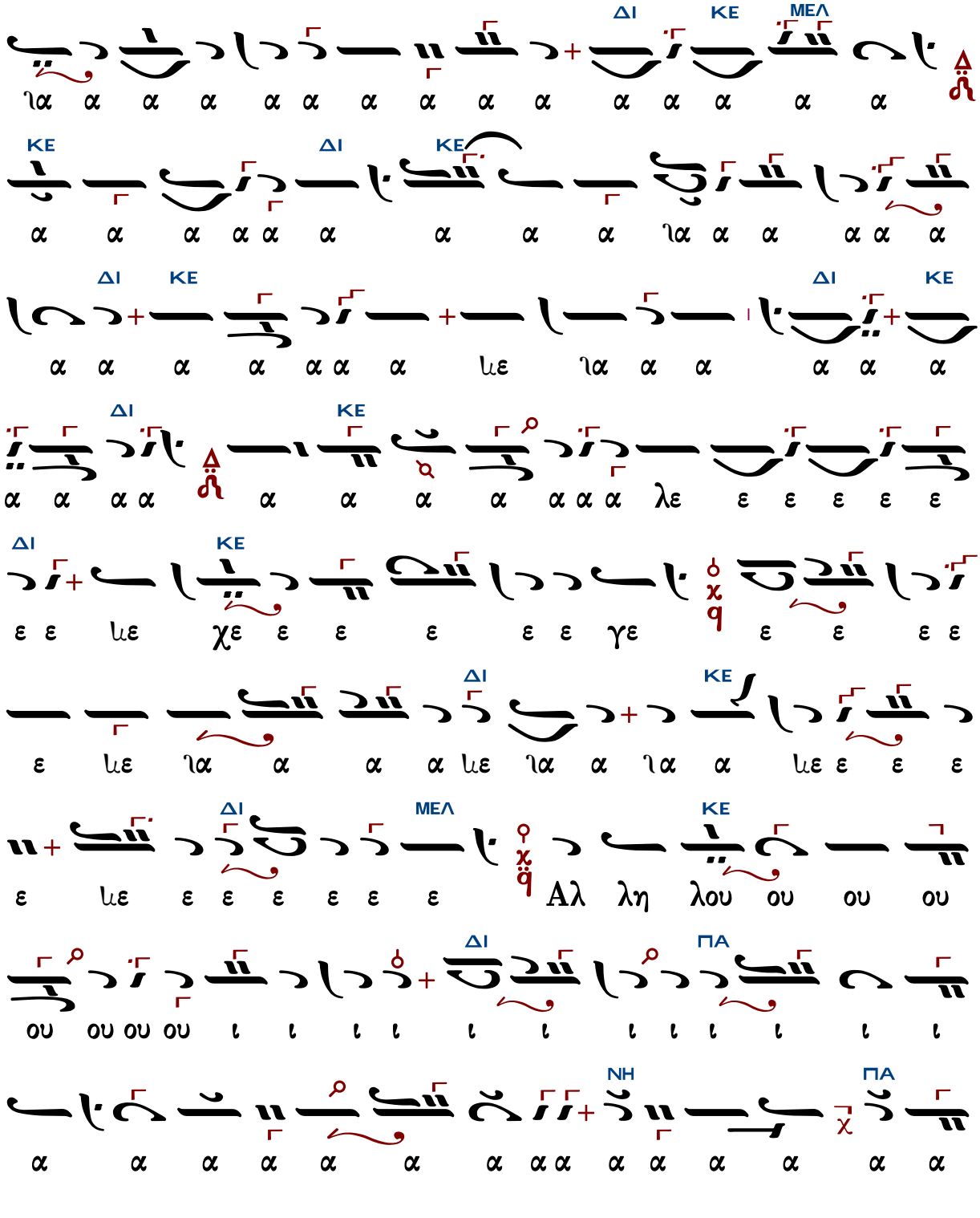
ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ ΜΕΛ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ ΚΕ

Ἦχος β΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.76/87*

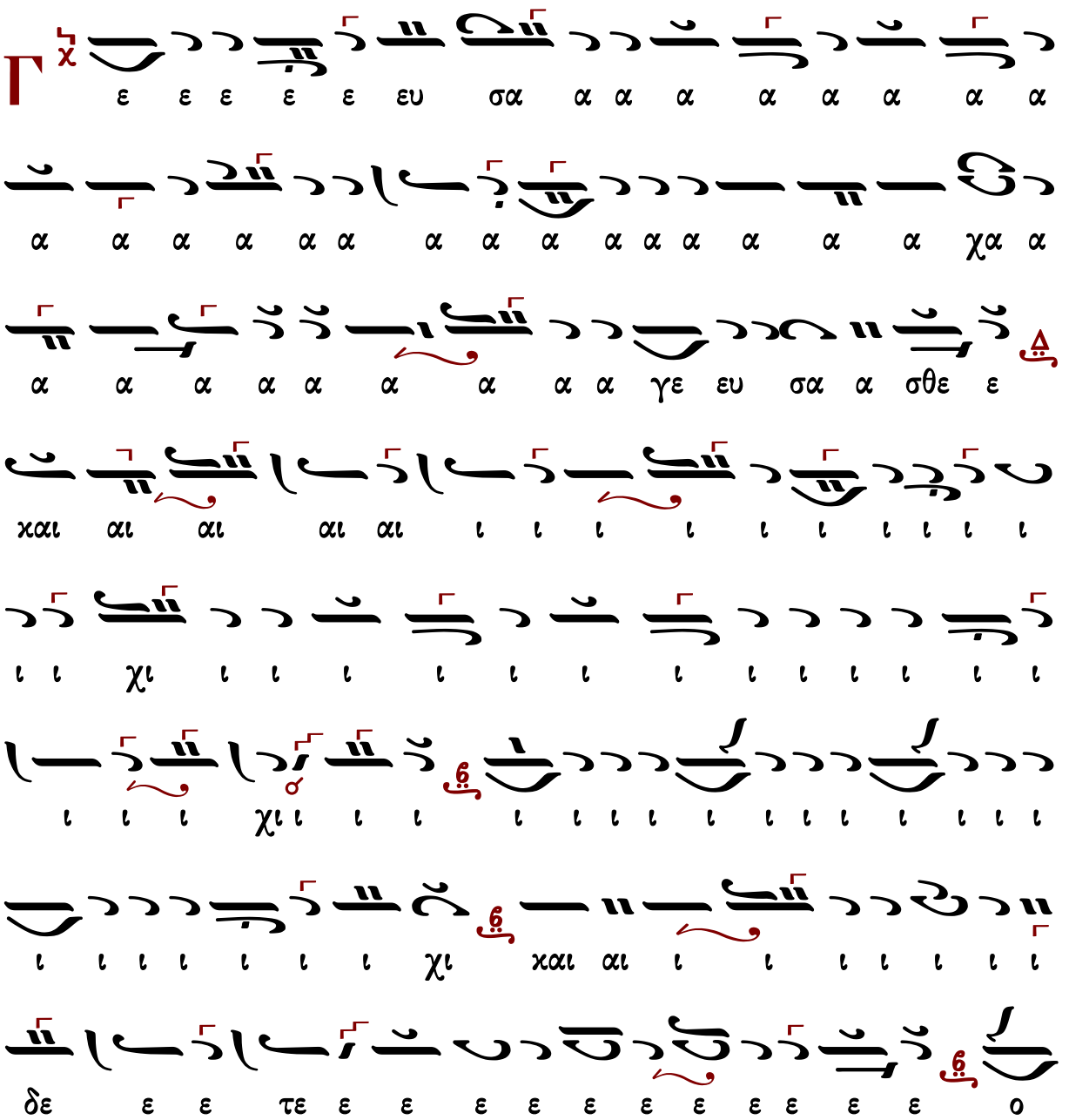

ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο χο ο ο τι
ι χρη στο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ο χρη η η στο ο ο ο ιο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο χρη στος ο ο ο Κυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ρι ι ο Κυ υ υ υ ρι ι
ο ος Α αλ λη η λου ου ου ου ου ου ι ι α α α
α α α α α α α α α α α α α α α χα
α α α

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Γᾰ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

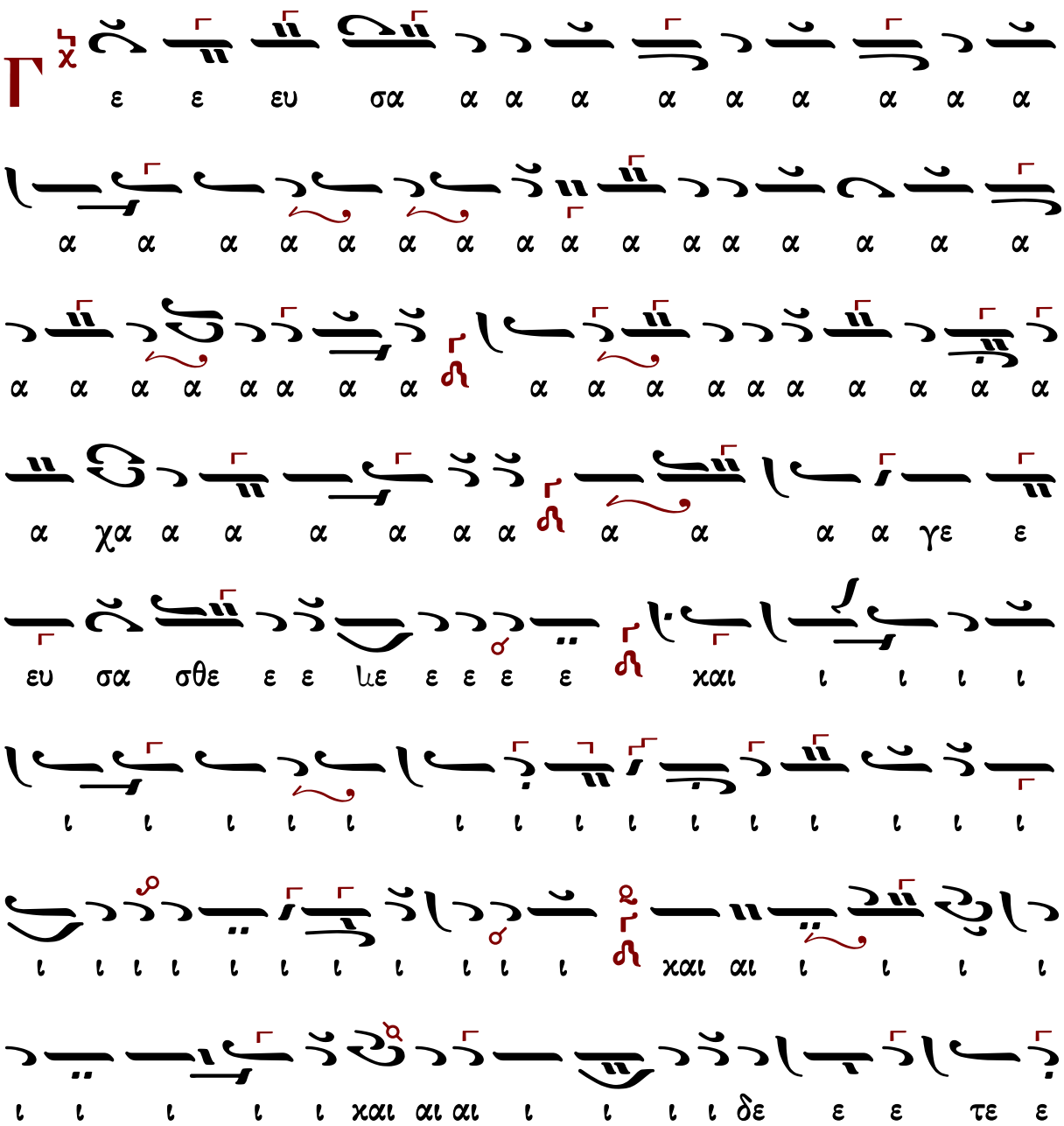

ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο τι ι ι χρη η η η στο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ος ο Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ο Κυ υ υ υ υ υ ιυ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ο Κυ υ υ ρι ο ο ο ιο ο ο ο ος Αλ λη
λου ου ου ου ου ου ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α

Ἦχος πλ.α΄
Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιδ΄ αιών)

Ἀνθολογία Κοινωνικῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μελοποιῶν κατ᾽ ἐξήγησιν
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϙ Πα

Ηχάδιν, τόμος γ' σ.212*

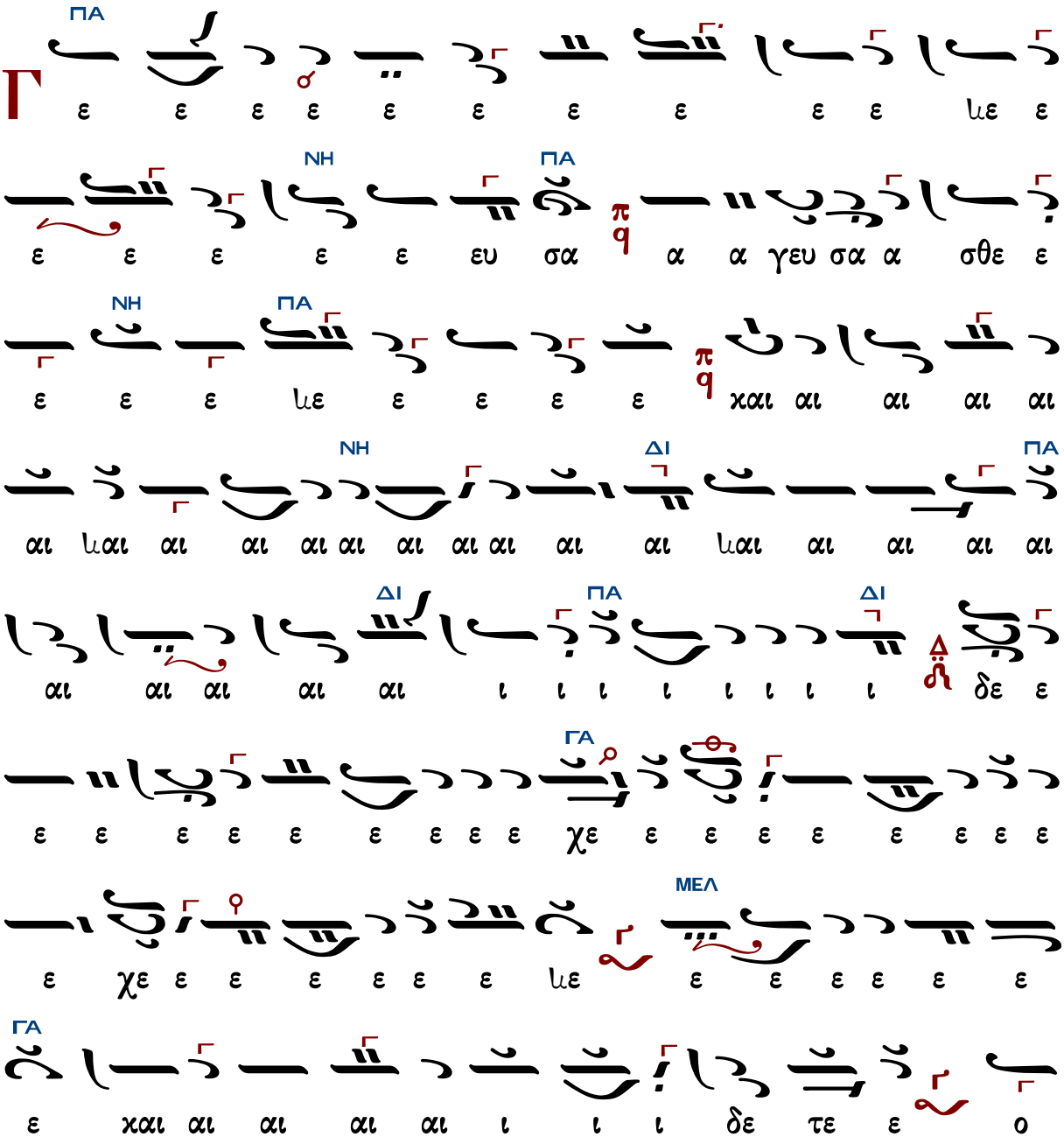

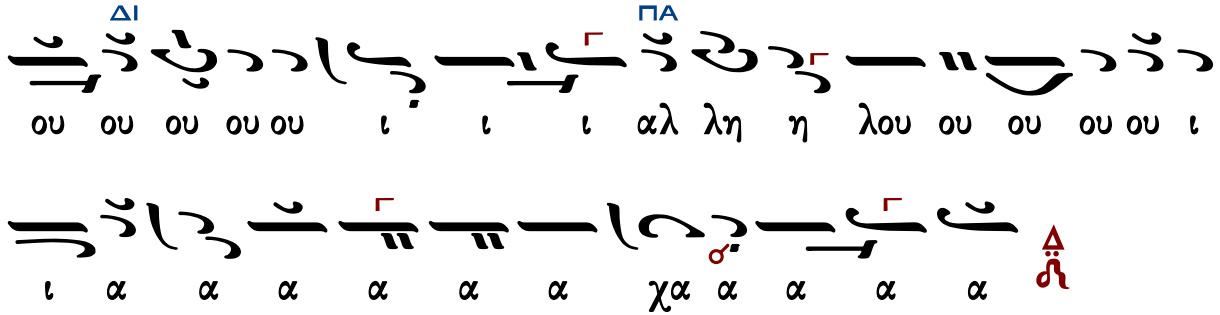

ἦχος πλ.α΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ϊ ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.79/90*

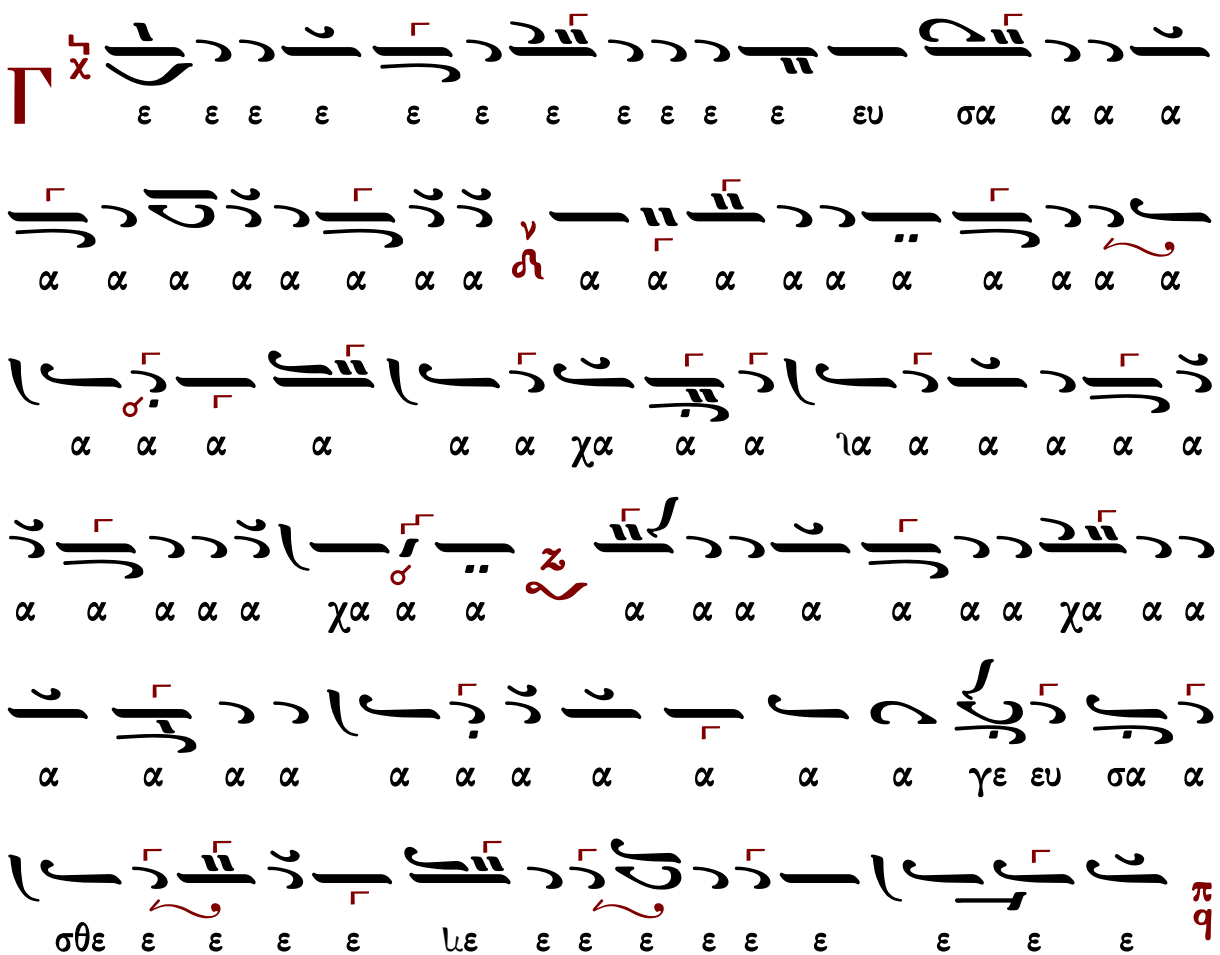

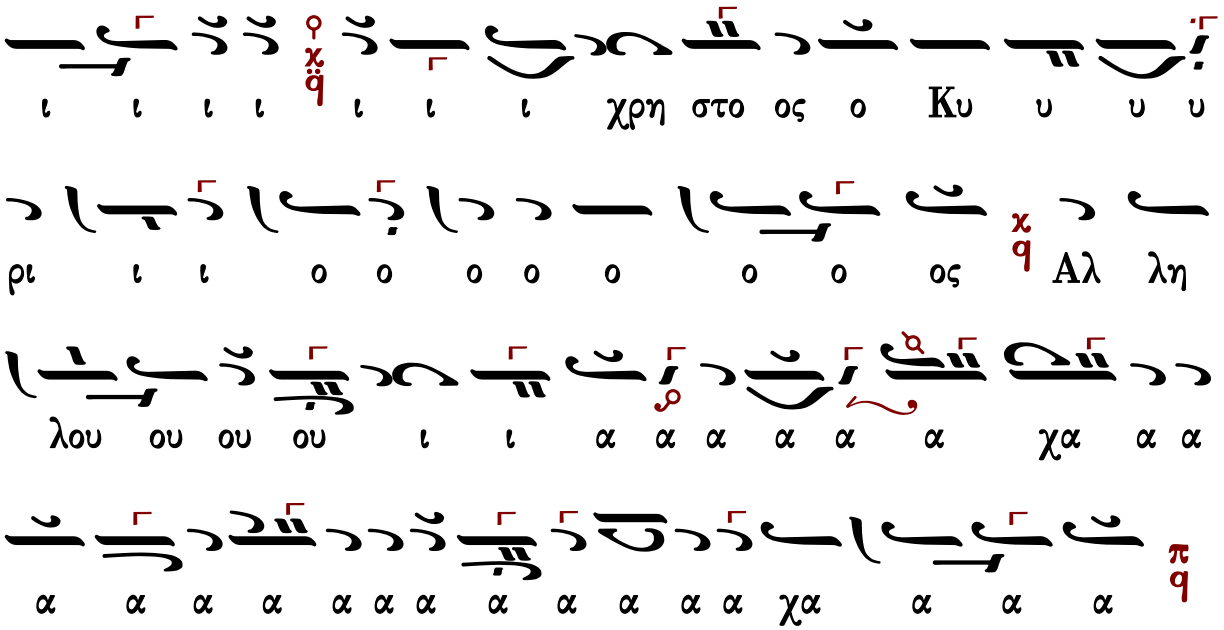

ἦχος πλ.β΄
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (π΄ αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ̲ π̲ Πα

Κοινωνικά Παλαιών Διδασκάλων
ΕΡΩ 2014 σ.374*

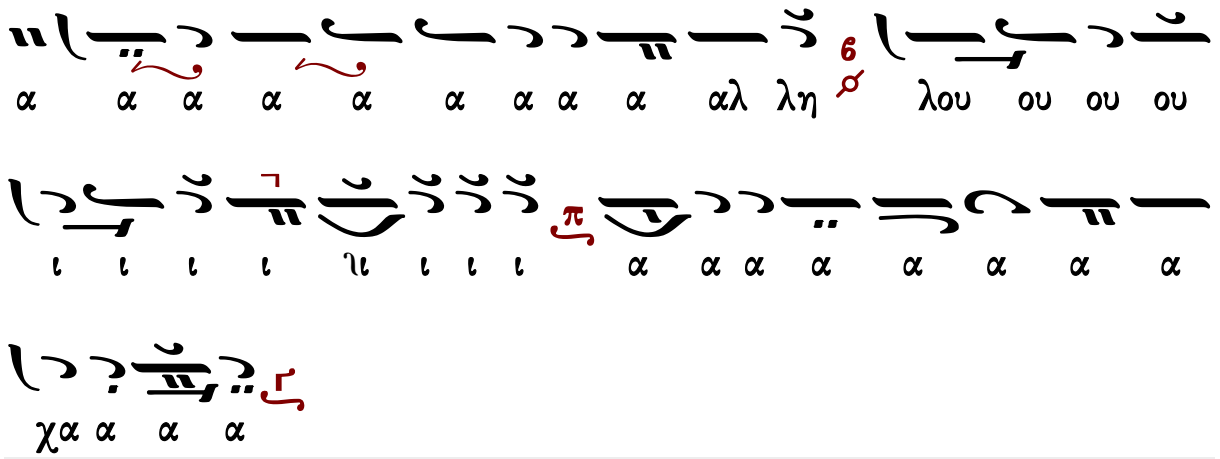

Ἦχος πλ.δ΄
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.56*

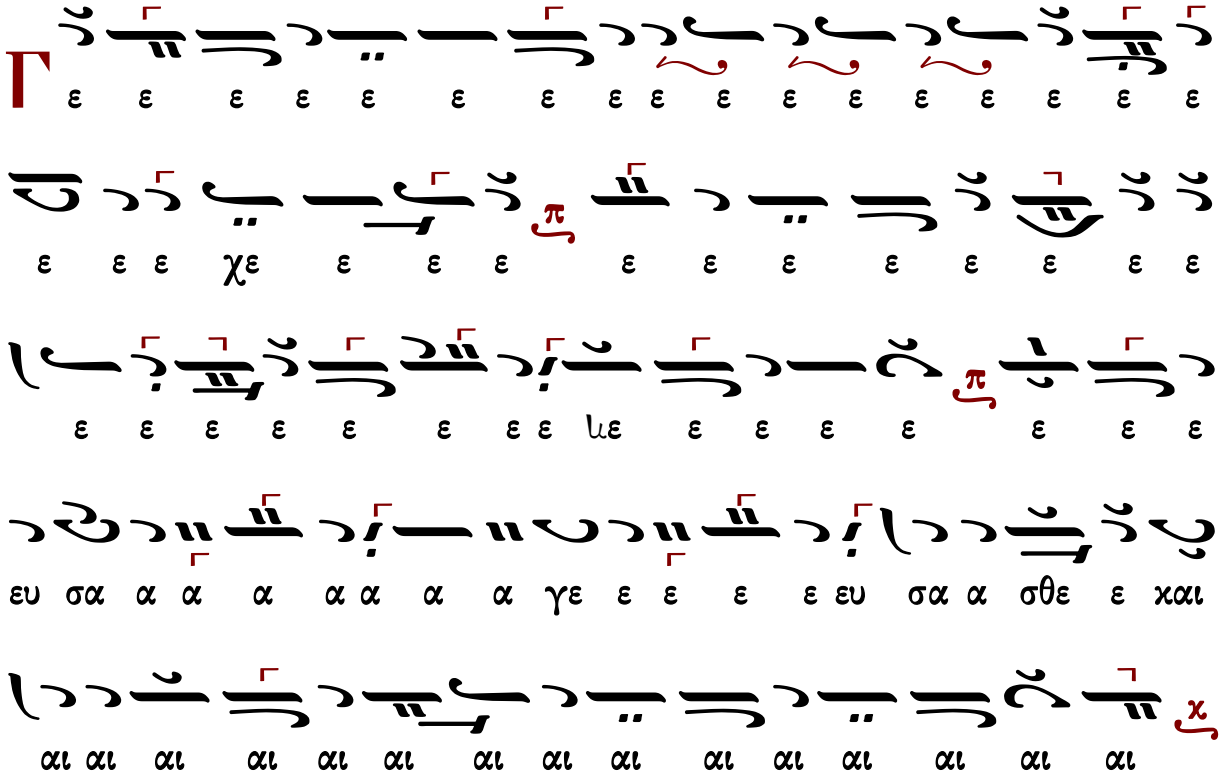

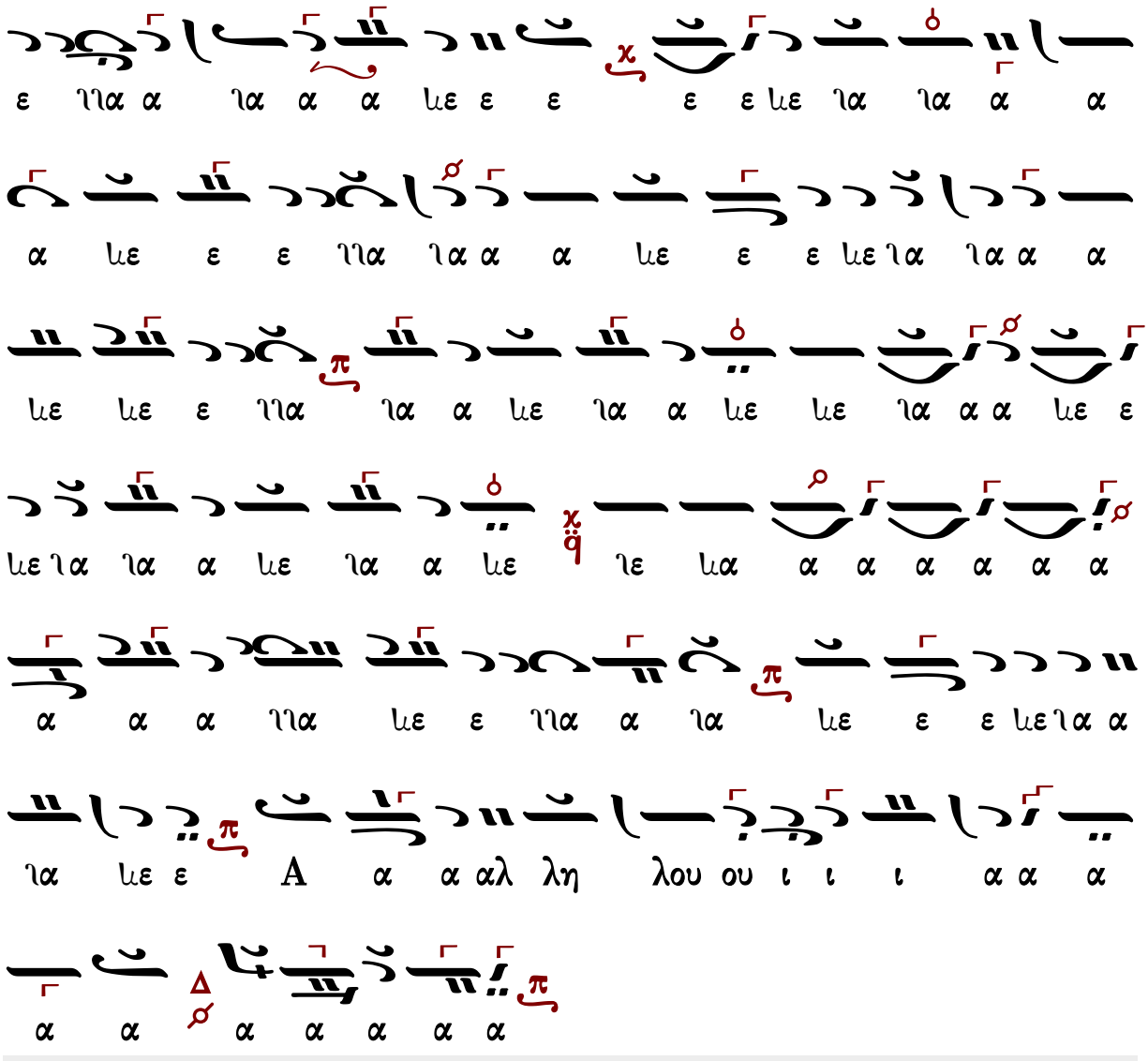

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος βαρὺς
Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.412*

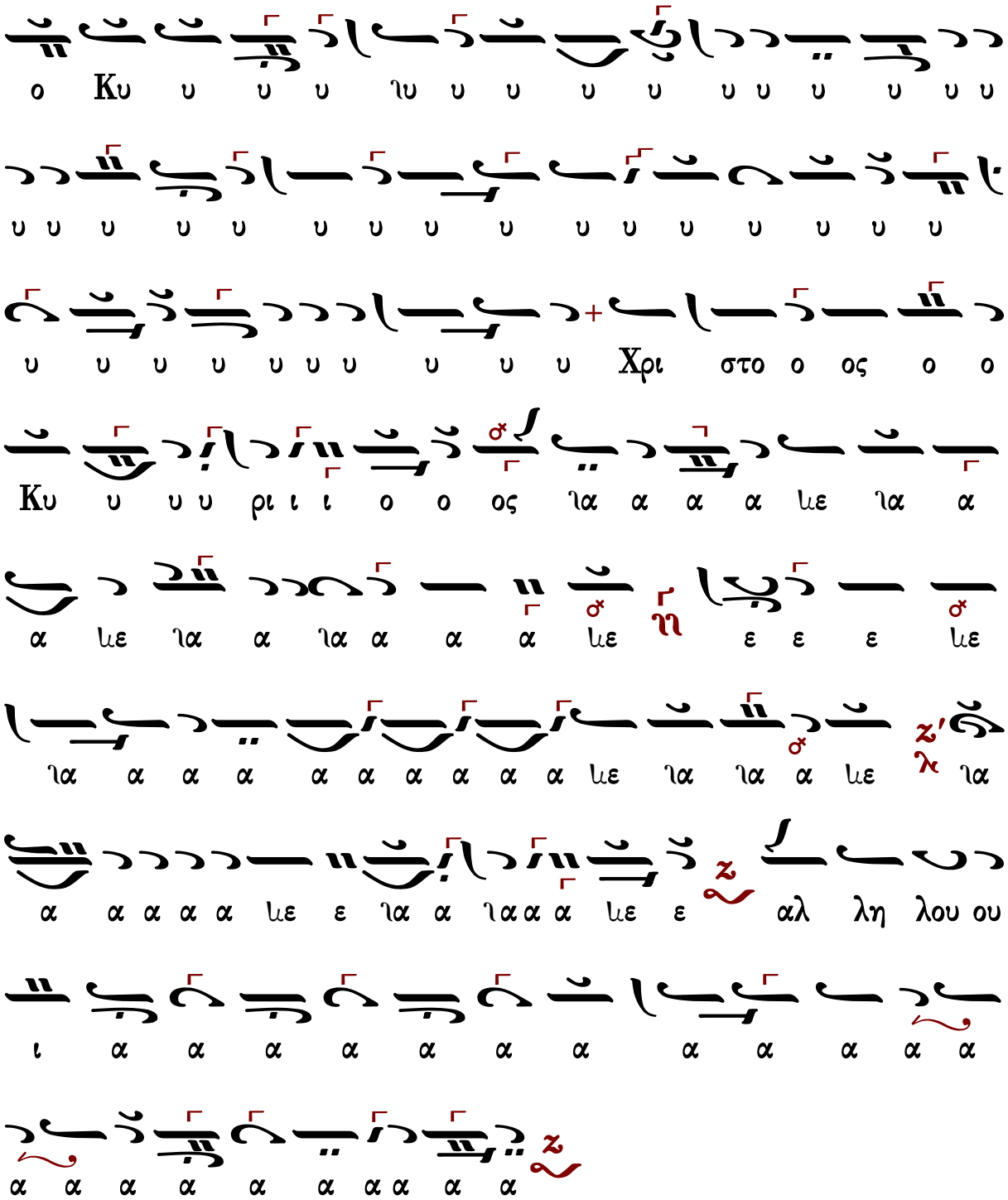

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Δημητρίου Κουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.575*

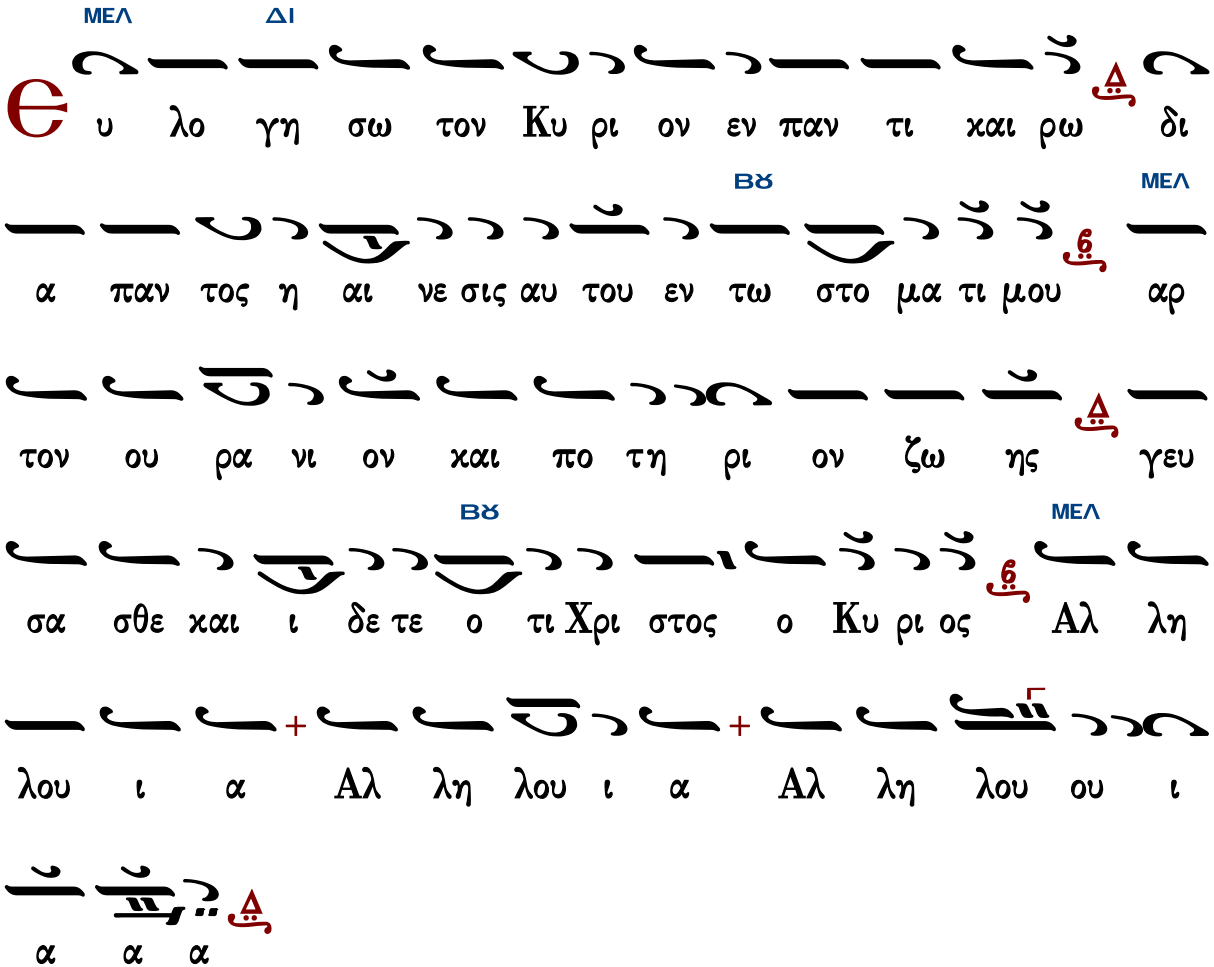

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.87*

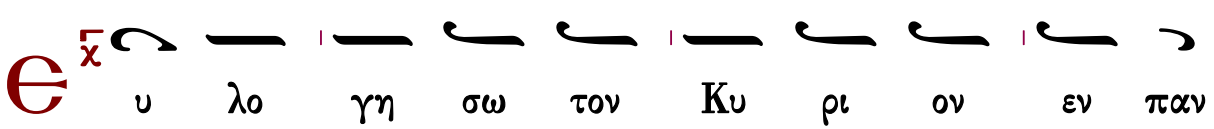

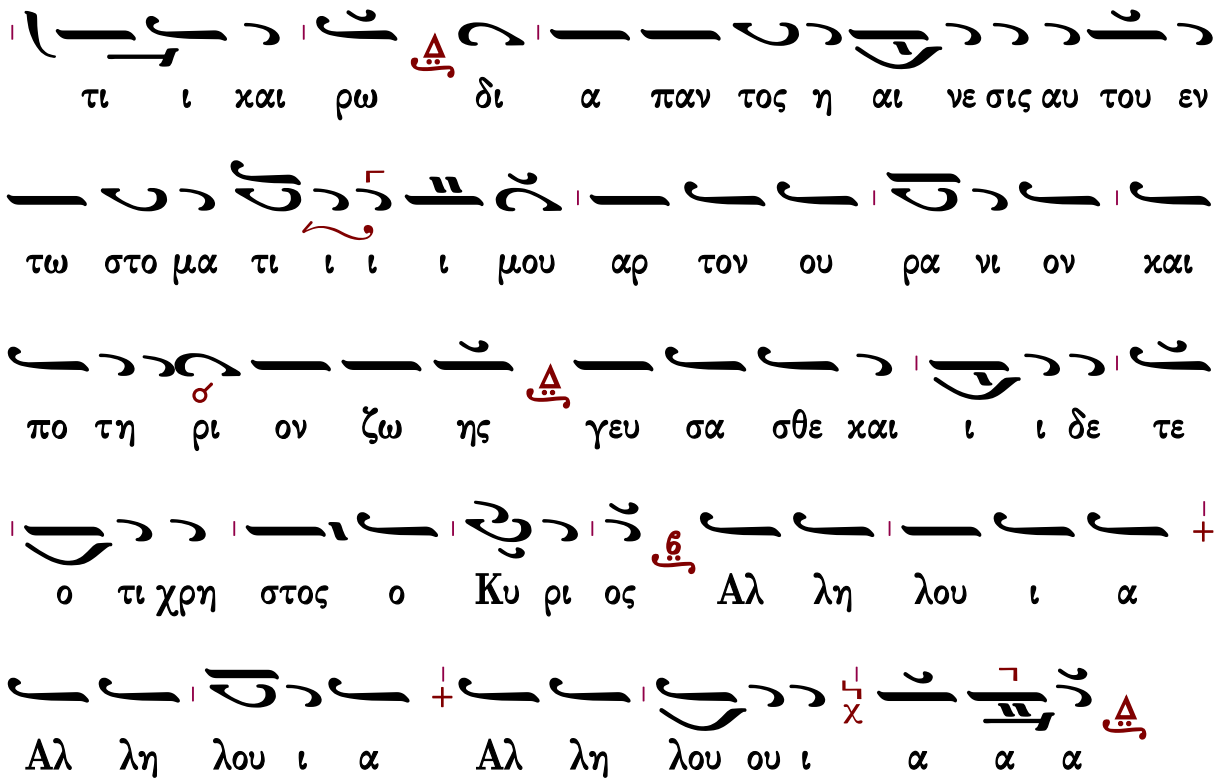

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

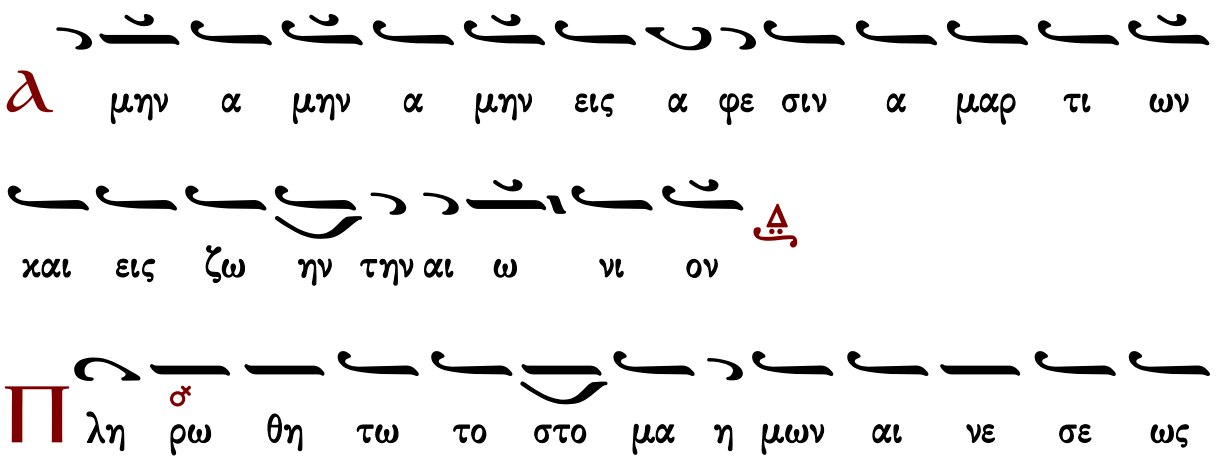

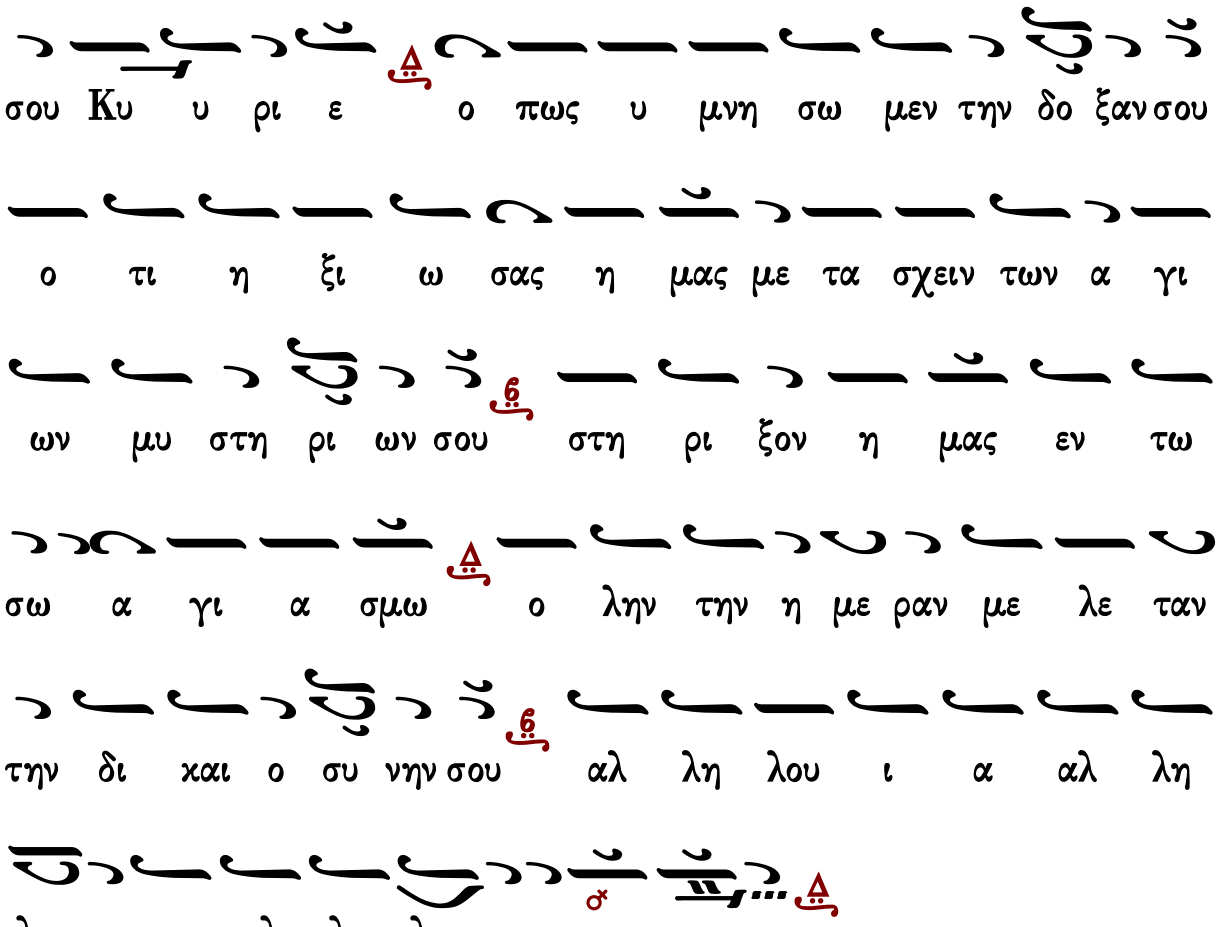

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 1

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

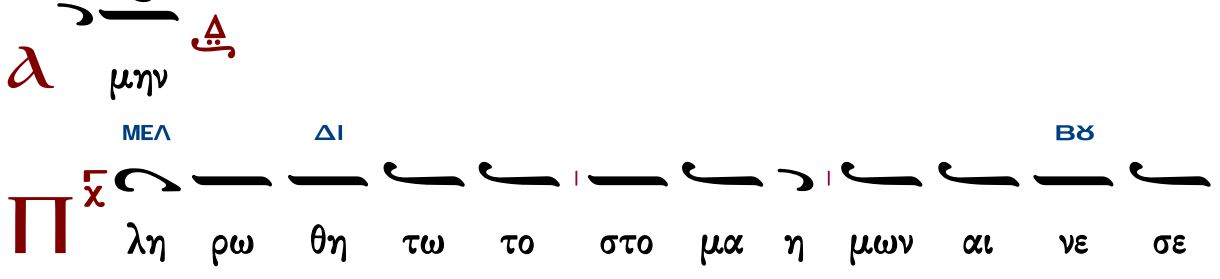

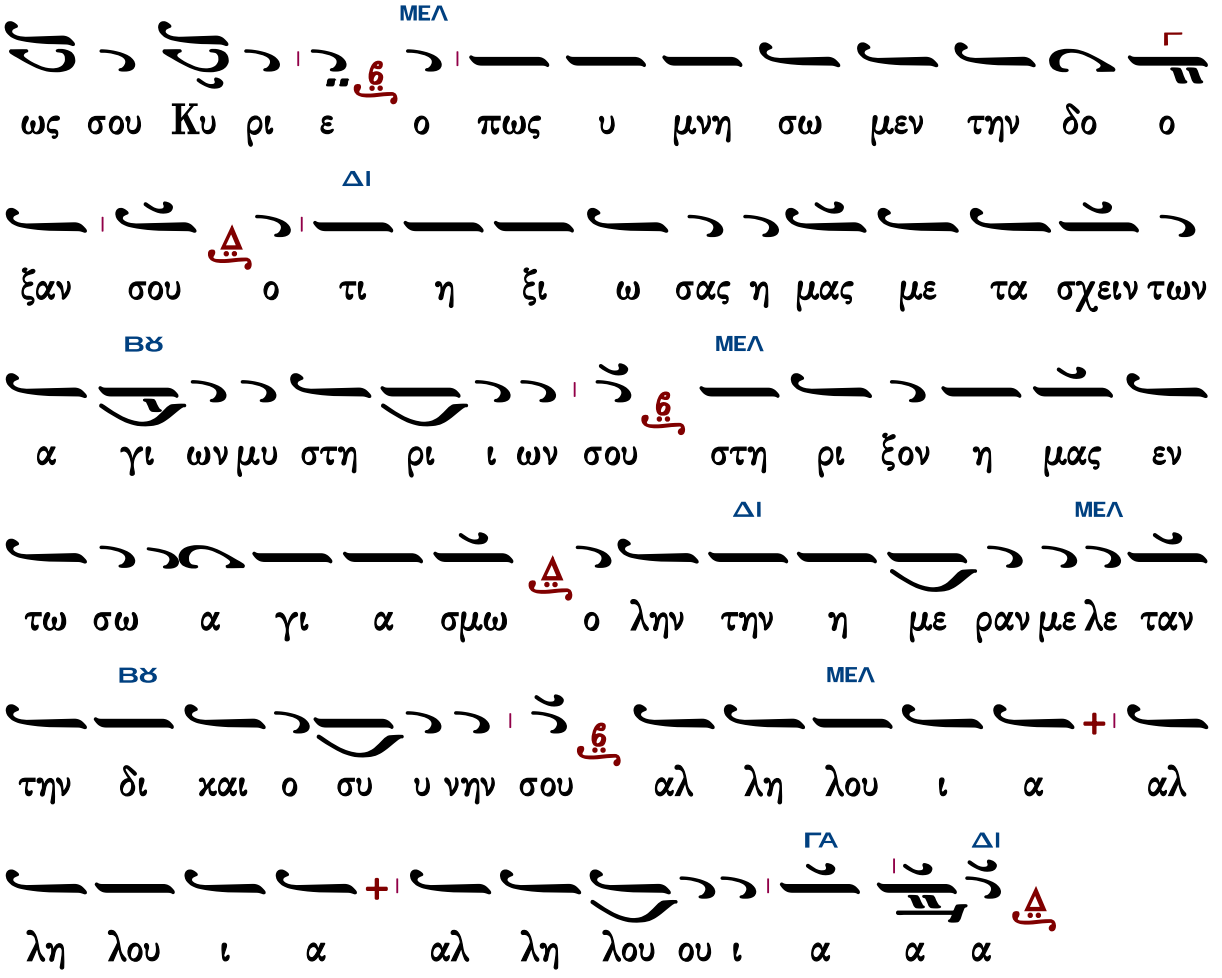

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 11

Ἦχος λ π ϙ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

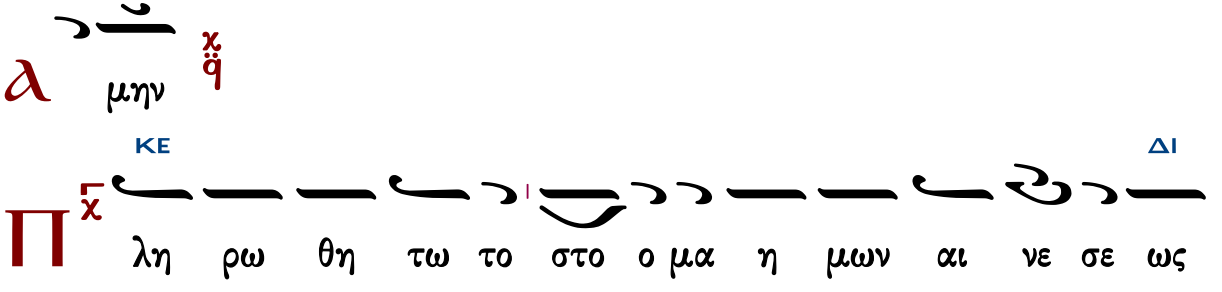

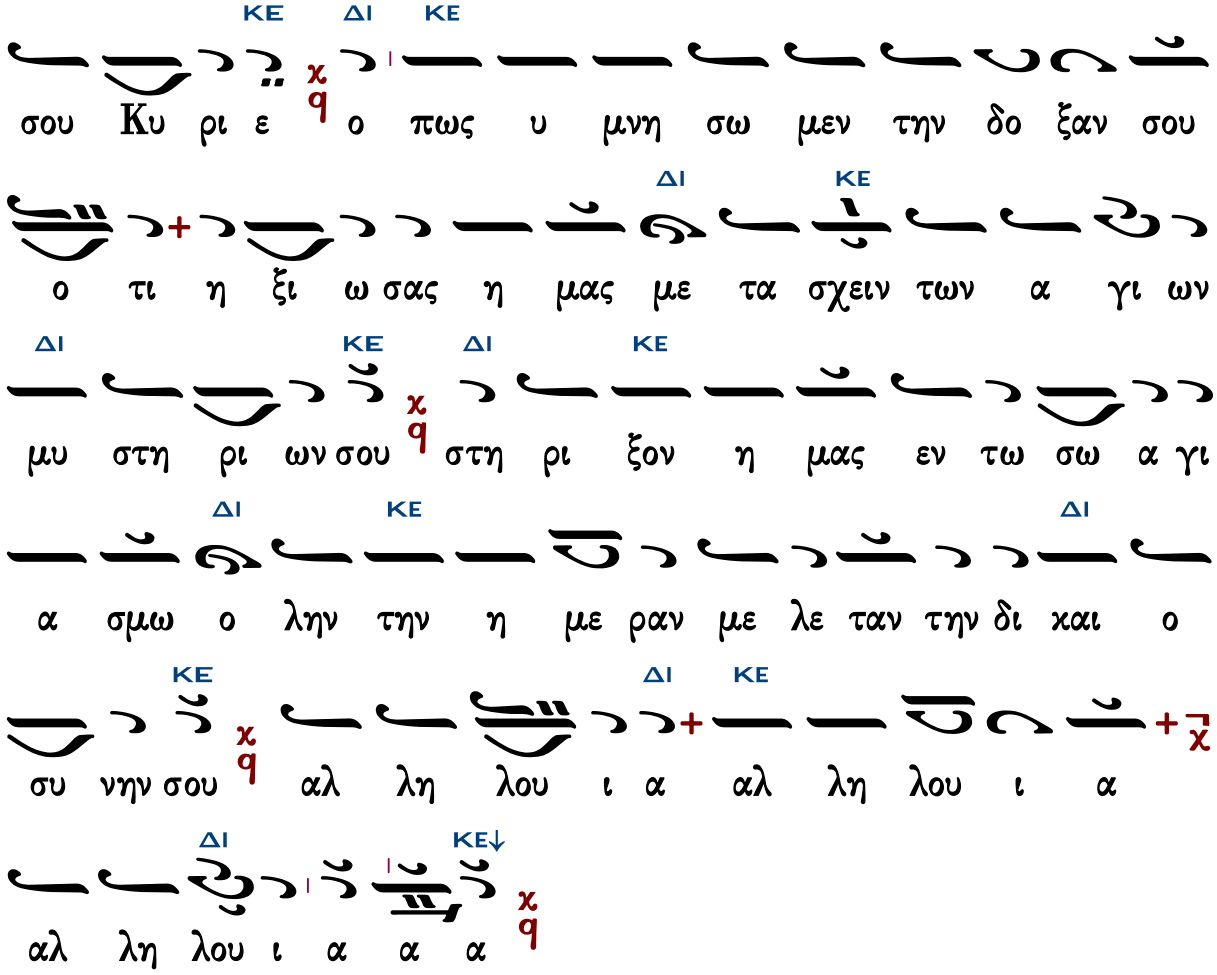

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

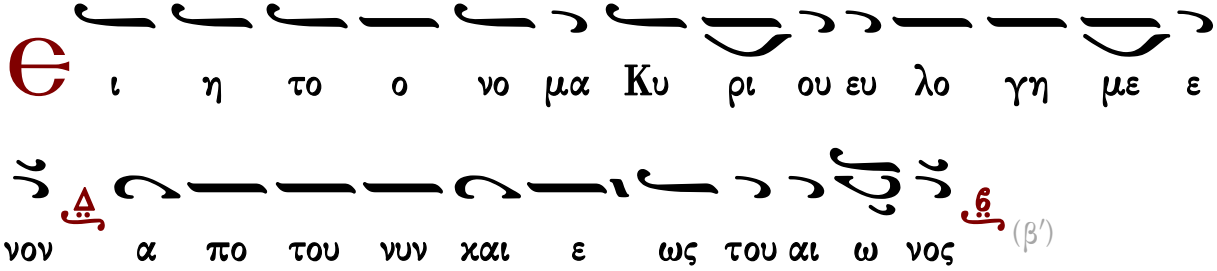

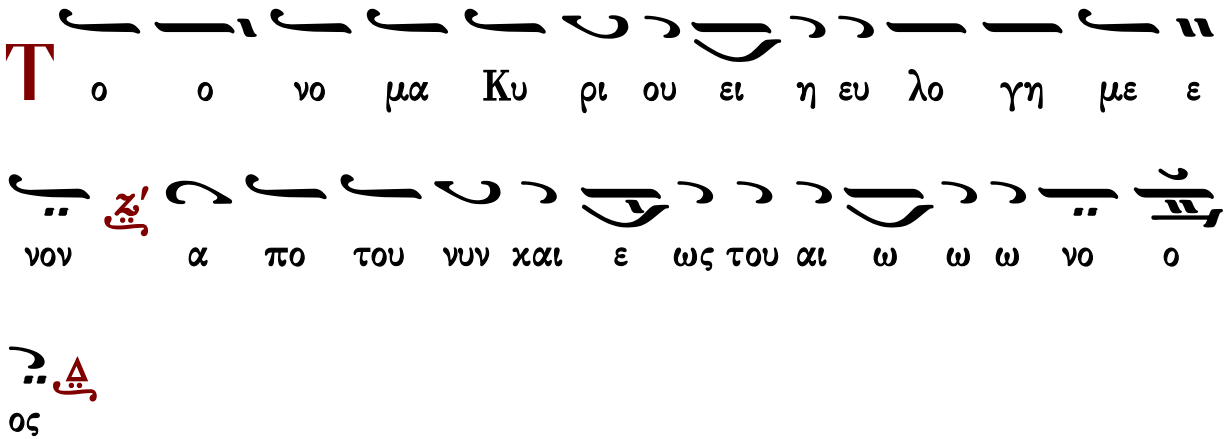

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

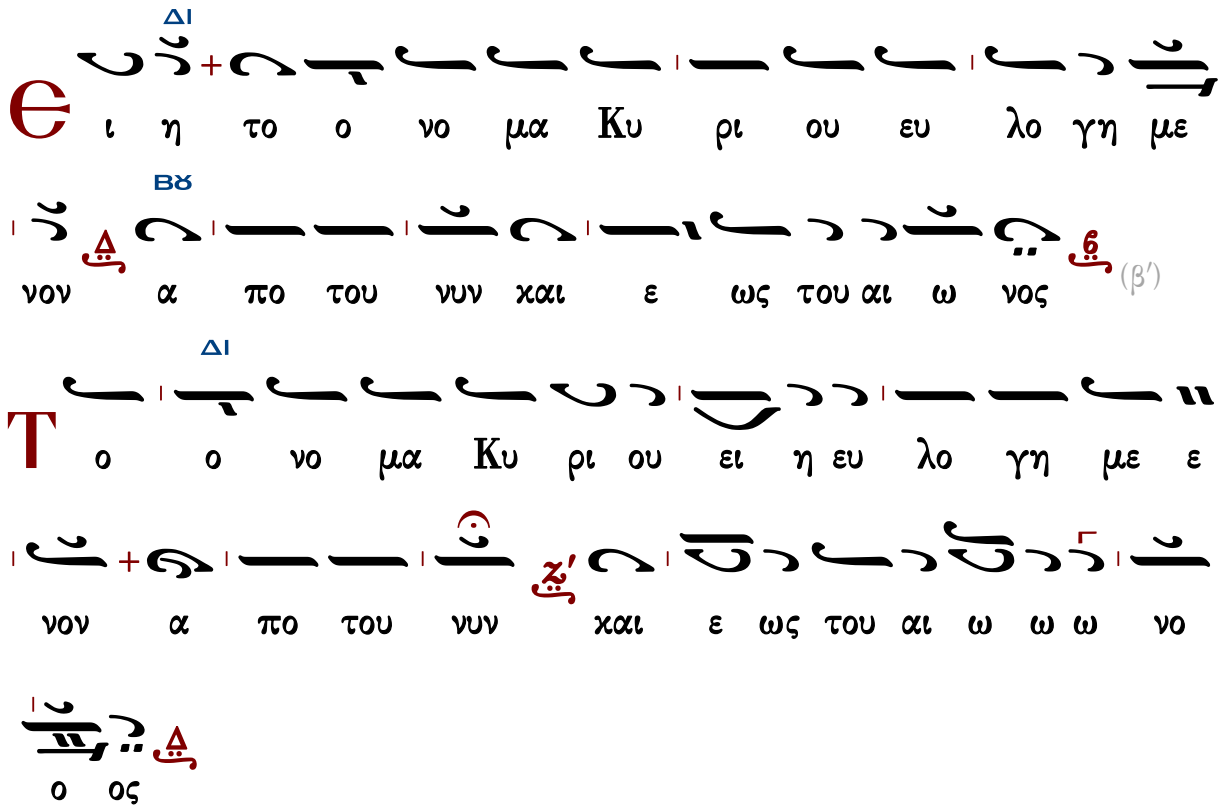

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

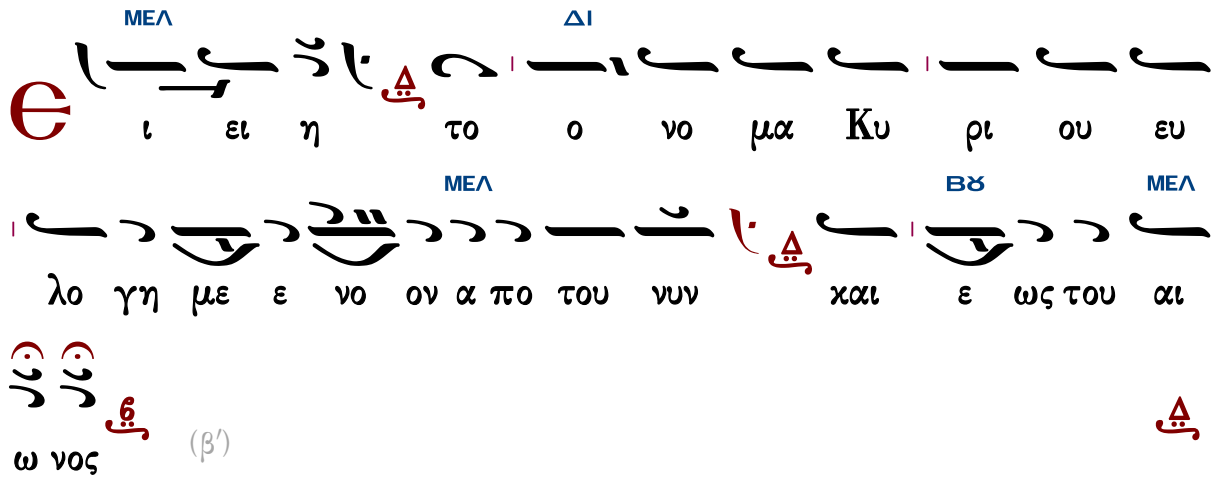

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μῦρο πόρνης γυναικός,
μνείαν ποιούμεθα.

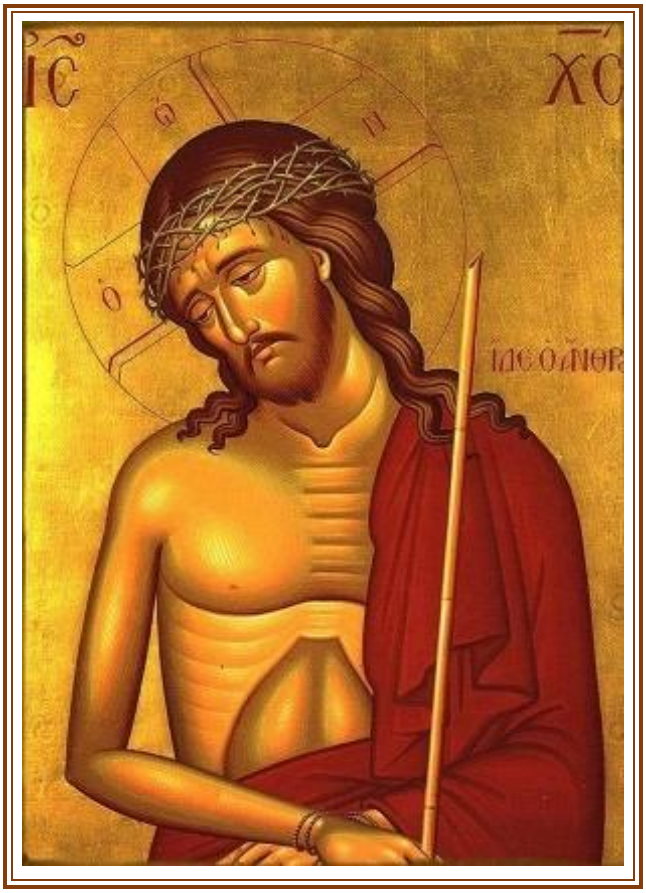

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ′ (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνορθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ′ (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψαλμός

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

τροπάριο

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥᾳθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν ὡραιότητα ἦχος γ΄

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου ποσὶ φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητής ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρίᾳ ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ταχύ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Τον τάφον σου Σωτήρ ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ἀργὸν εἱρμολογικὸν	☜ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	
ἀργὸν εἱρμολογικὸν	☜ Κωνσταντίνου Πρίγγου	
κατὰ σύντμησιν	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	σύντομον εἱρμολογικὸν

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 12:17-50

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ᾽ αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 18διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. 19οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. 20Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. 21οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. 22ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· 23ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. 24ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. 25ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. 26ἐὰν ἐμοί διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. 27Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. 28πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. 29ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. 30ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι᾽ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι᾽ ὑμᾶς. 31νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· 32κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. 33τοῦτο δὲ

ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. 34ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; 35εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ᾽ ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. 36ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ᾽ αὐτῶν. 37Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, 38ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; 39διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· 40Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. 41ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. 42ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· 43ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ᾽ εἰς τὸν πέμψαντά με, 45καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. 47καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ᾽ ἵνα σώσω τὸν κόσμον. 48ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· 49ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· 50καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου

ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τριῴδιον

ᾠδὴ γ΄

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ ἦχος β΄

«Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε». (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστέ, ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὁ ὑψωθεὶς ἦχος δ΄

Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι, Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Οἶκος

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν

Ἡ πρώην ἄσωτος γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα τῆς αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι, ὧνπερ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ᾽ ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἦλθε βοῶσα πρὸς τὸν λυτρωτήν. Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον

Τῇ ις΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας.

Χιὼν τὸ πῦρ ἦν τῇ Χιονίᾳ τάχα,
Οὗ συμμετασχεῖν ἠγάπησεν Ἀγάπη.
Βέλος σε πέμπει πρὸς τὸν εἰρήνης τόπον,
Ἀφ᾽ αἱμάτων σῶν ἐκμεθυσθὲν Εἰρήνη.
Χιονίην τ᾽ Ἀγάπην ἐκκαιδεκάτῃ κατέκαυσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φήλικος ἐπισκόπου, Ἰανουαρίου πρεσβυτέρου, Φουρτουνάτου καὶ Σεπτεμίνου.

Τετρὰς ἀθλητῶν συγκεκομμένων ξίφει
Νῦν συγχορεύει μυριάσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Λεωνίδου, Χαρίσσης, Νίκης, Γαληνῆς, Καλλίδος, Νουνεχίας, Βασιλίσσης καὶ Θεοδώρας.

Κόλποις θαλάσσης ἐκδοθεὶς Λεωνίδης
Φθάνει κολυμβῶν Ἀβραὰμ κόλπων ἄχρι.
Θάλασσαν ἡ Χάρισσα φρίττειν οὐκ ἔχω,
Ἥτις θάλασσαν προξενεῖ μοι χαρίτων.
Βυθῷ Γαληνὴ καὶ Νίκη βεβλημέναι,
Νίκην ἐφεῦρον καὶ γαλήνην ἐκ σάλου.
Βυθὸς θαλάσσης λαμβάνει τὴν Καλλίδα,
Κάλλους ἐρῶσαν ψυχεραστοῦ Κυρίου.
Εὑροῦσα κέρδος ἐκ βυθοῦ σωτηρίαν
Τὸ νουνεχές σου δεικνύεις, Νουνεχία.
Γαστὴρ θαλάσσης λαμβάνει κόρας δύο,
Λίχνην φυγούσας, δυσσεβείας γαστέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰρηνικῶς ζήσασα, μάρτυς Εἰρήνη,
Οὐκ εἰρηνικῶς, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ξίφους θνήσκεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μιχαήλ, ὁ Βουρλιώτης, ὁ ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1772, ξίφει τελειοῦται.

Βαφείς, Μιχαήλ, τῷ λύθρῳ σῶν αἱμάτων
Λευκὸς δέδειξαι ὡς χιών, ἀθληφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Χριστόφορος, ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1818, ξίφει τελειοῦται.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόην.

Ἀλλ᾽ ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθείς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιῤῥύτων παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ ἦχος β΄

«Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ᾽ ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικῇ καὶ θείᾳ, φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸ Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ᾽ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἱερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατῃσχύνετο, ἀλλ᾽ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ᾽ ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ΄

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ ἦχος β΄

«Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι᾽ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι᾽ οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πορευθείς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὢ πηρωτικής, φιλαργυρίας ἄσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, ουδ᾽ ὃς ἰσοστάσιος ὁ κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτόν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι᾽ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ΄

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα

ἦχος α′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ὅτε ἡ ἁμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἥν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ᾽ ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ μύρα σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· ~~Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας~~, Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ.β΄

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἥπλωσεν ἡ πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ, ἥπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μέν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά,
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοούσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

Τὰ μὲν γράμματα ποίημα τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς
τὸ δὲ μέλος τοῦ Λαμπαδαρίου κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

1023	Ἰακώβου πρωτοψάλτου	†1800
466	Πέτρου Ἐφεσίου	†1840
627	Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου	†1862
545	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	†1875
613	Νικολάου πρωτοψάλτου Σμύρνης	†1887
1237	Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι	†1896
475	Παναγιώτου Κηλτζανίδου ΙΙ	†1896
469	Γεωργίου Βιολάκη	†1905
1017	Πέτρου Φιλανθίδου	†1920

724	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	†1958
724	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα [Παπαγιάννης]	†1958
1287	Κωνταντίνου Πρίγγου Ι	†1964
602	Κωνταντίνου Πρίγγου ΙΙ	†1964
741	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	†2014
452	Κωνσταντίνου Λάμπρου	

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ὁ ὑψωθεὶς ἦχος δ′

Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι, Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Κύριε ἐλέησον. (μ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως

Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.
Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (ιβ΄)

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη πού ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Θὶς τὸν Νυμφῶνα

Γεωργίου Πρωγάκη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.195#

Ἦχος λ ηι Νη

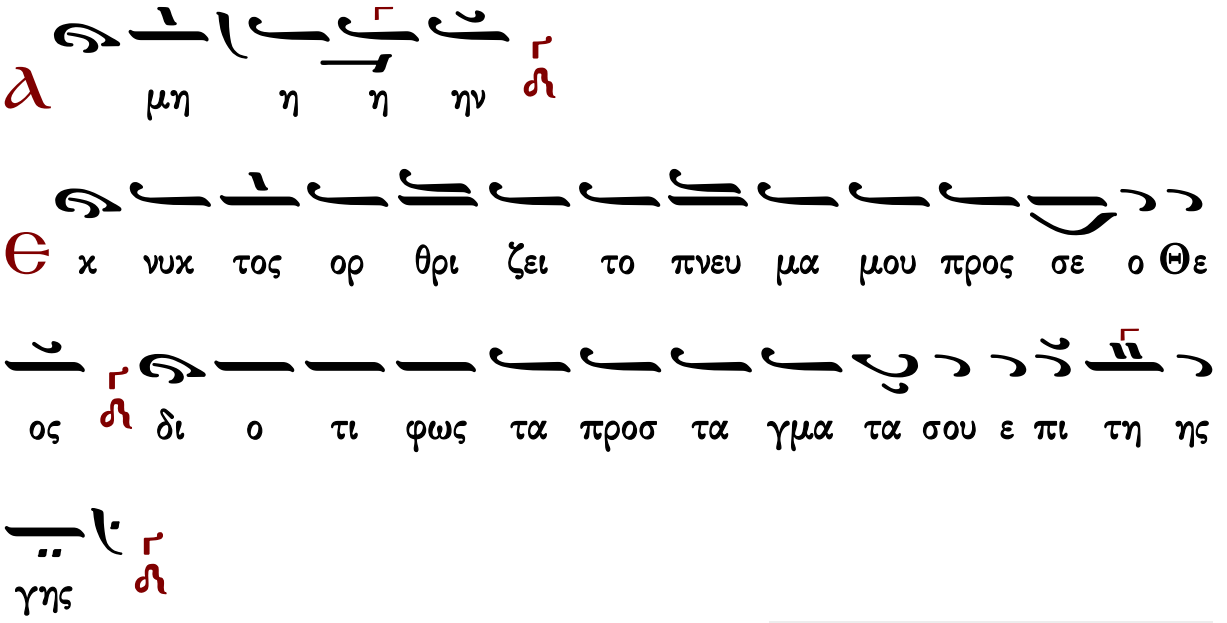

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι χου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

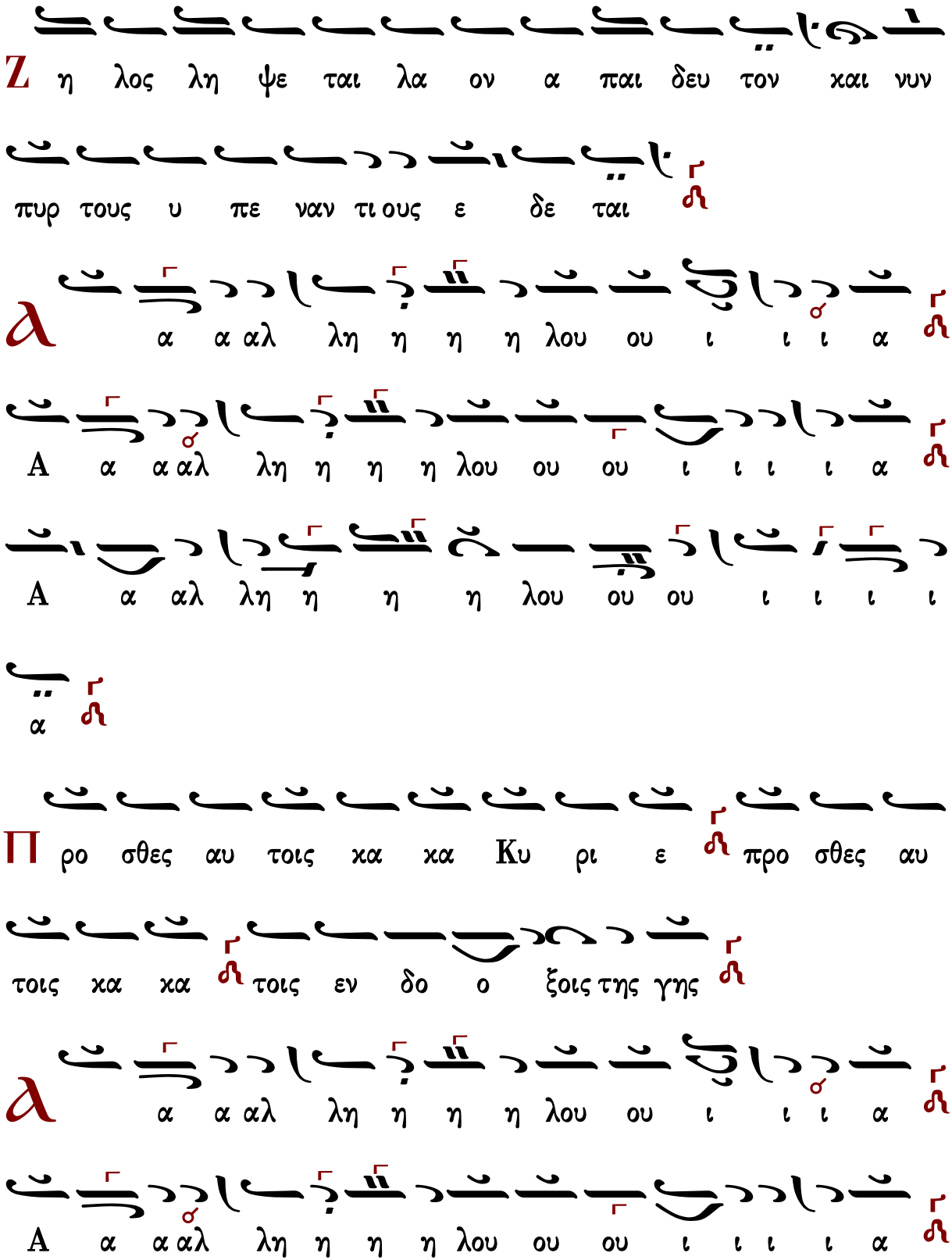
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Π ρο σθες αυ τοις χα χα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις χα χα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

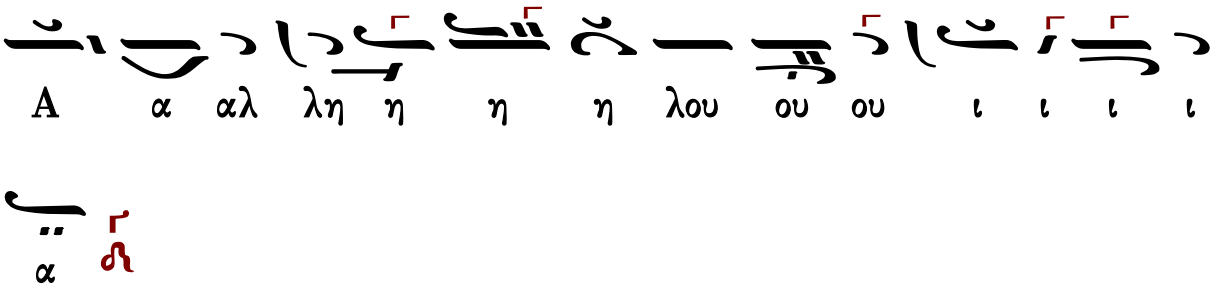

Ἰδού ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ΄ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.196#

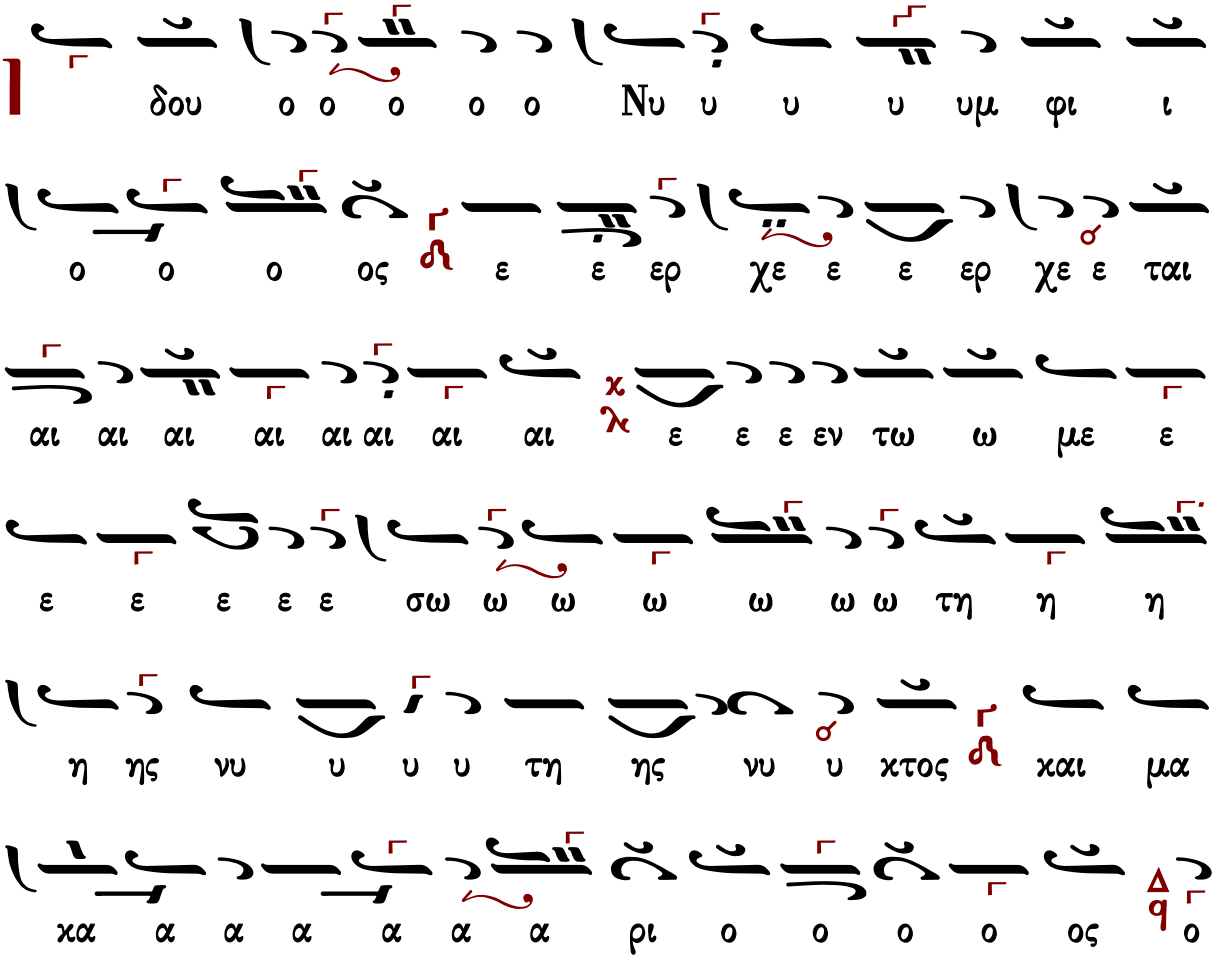

τω ω ω ω θα α να α α α α α α τω ω ω

τε ε ε ιε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να μη

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η μου ου ου

υ μου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ον ευ ρη η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου ιου

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

ω ω ω ω πα α α ρα α α α α
δο ο ο πα ρα δο ο θης χαι της βα σι λει ει
ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω χλει ει ει
ε ξω ω χλει ει ει σθη η η η ης αλ λα α
να α α α α α α νη η η η η η
η η ψο ον κρα α α α ζου ου ου ου ιου ου ου σα
Α α α α α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Α α α α γι ι ο ο ο ο ο ιο ο ο ο
ο ο ος Α γι ι ι ο ος ει ει ει ει ει ει ει

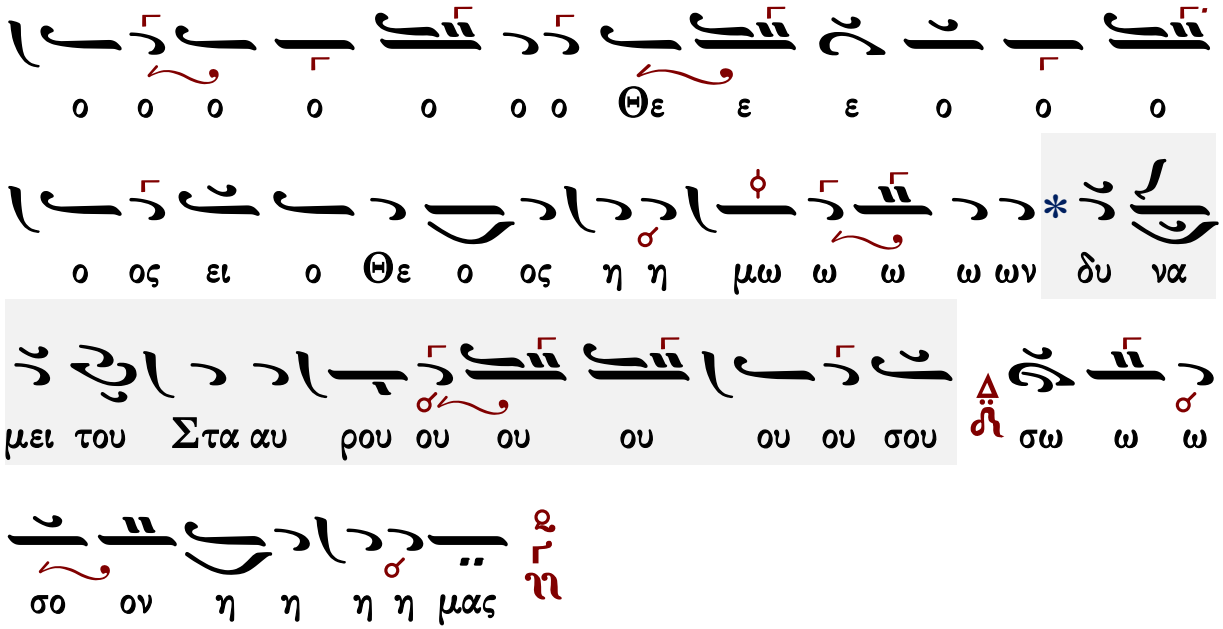

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας …πρεσβείαις τοῦ (ἱεράρχου/ὁσίου/ἀθλοφόρου/ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ α΄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ …δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

το τρίτον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.200#

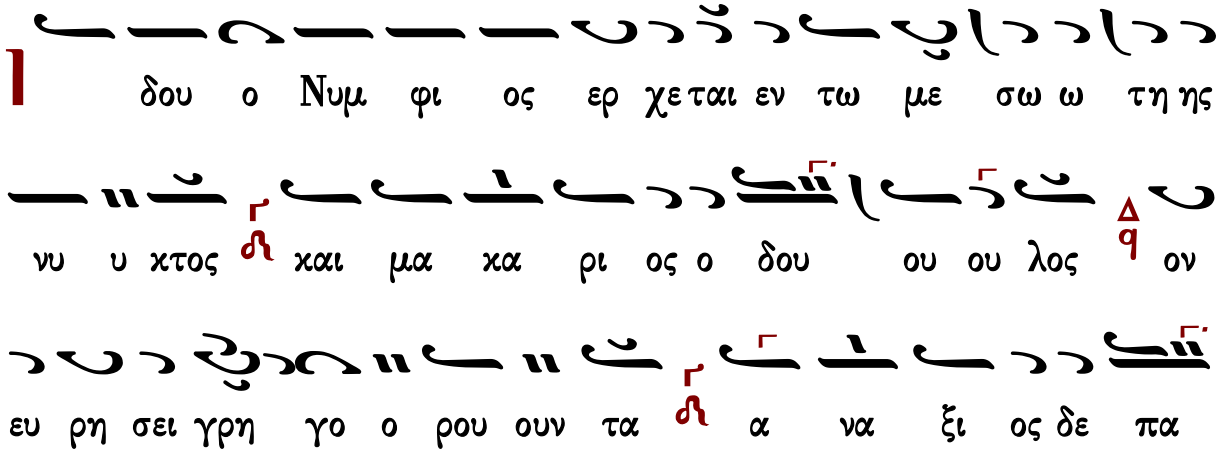

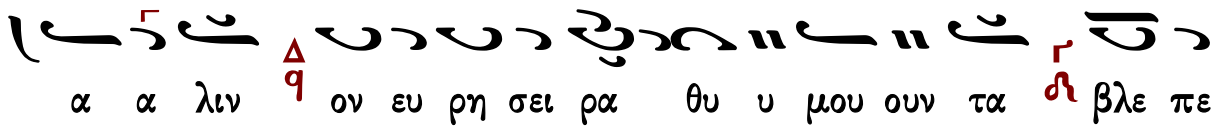

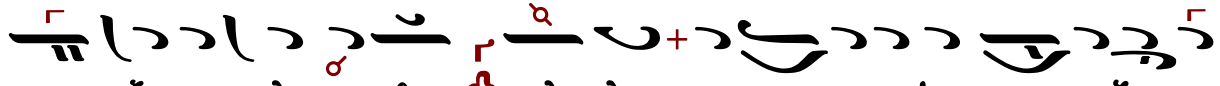

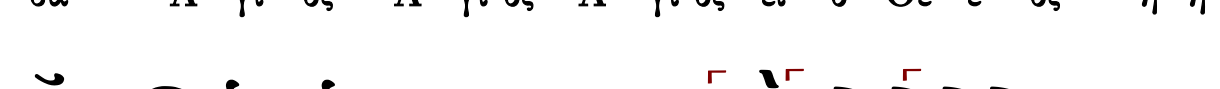

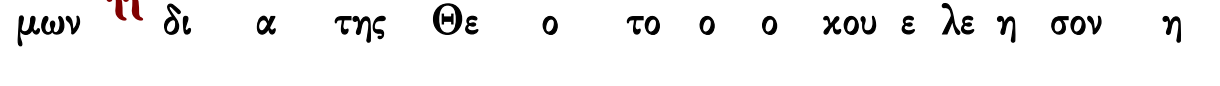

ἀλληλούια

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

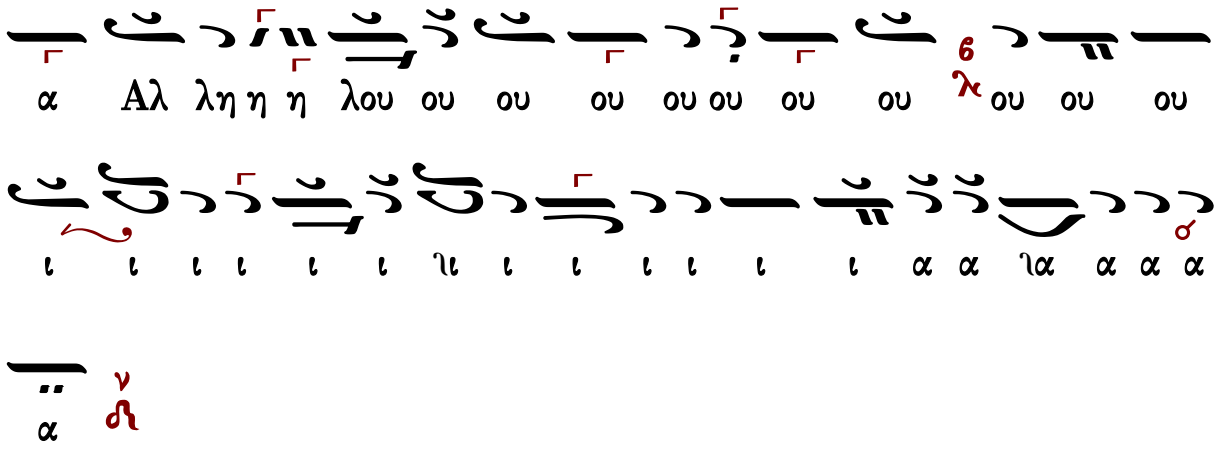

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

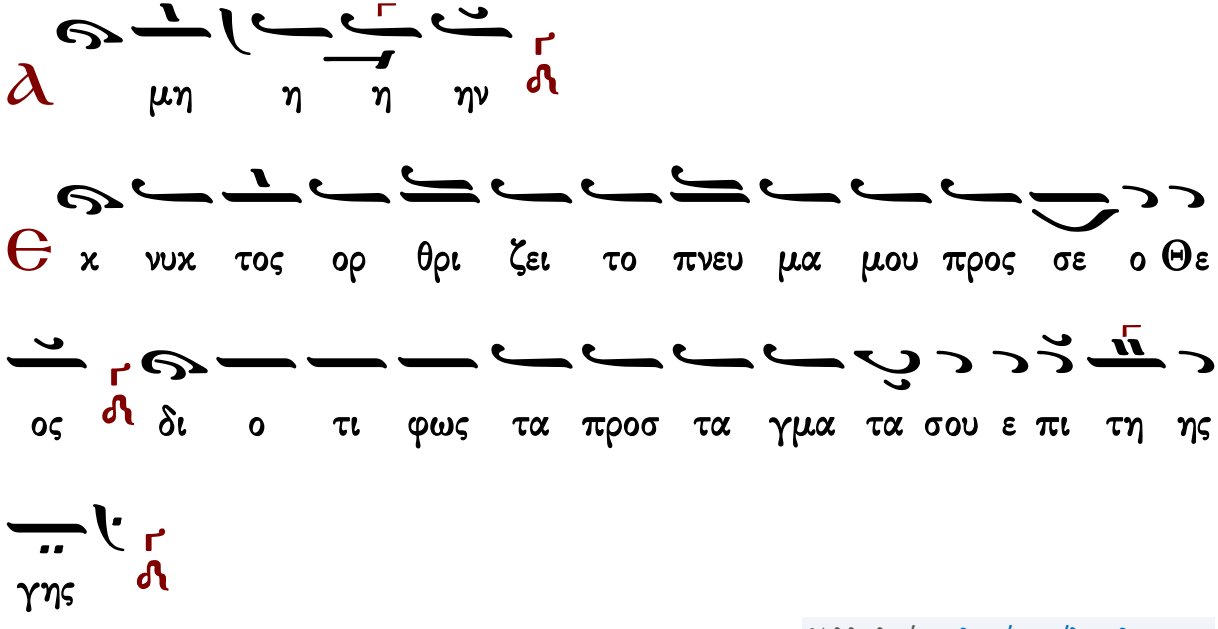

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

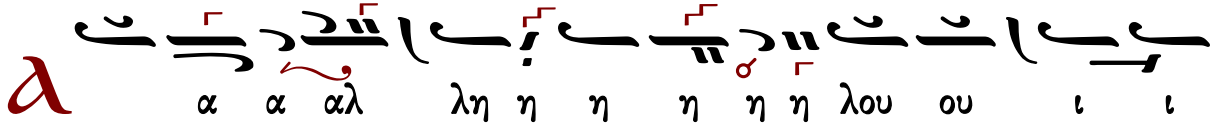

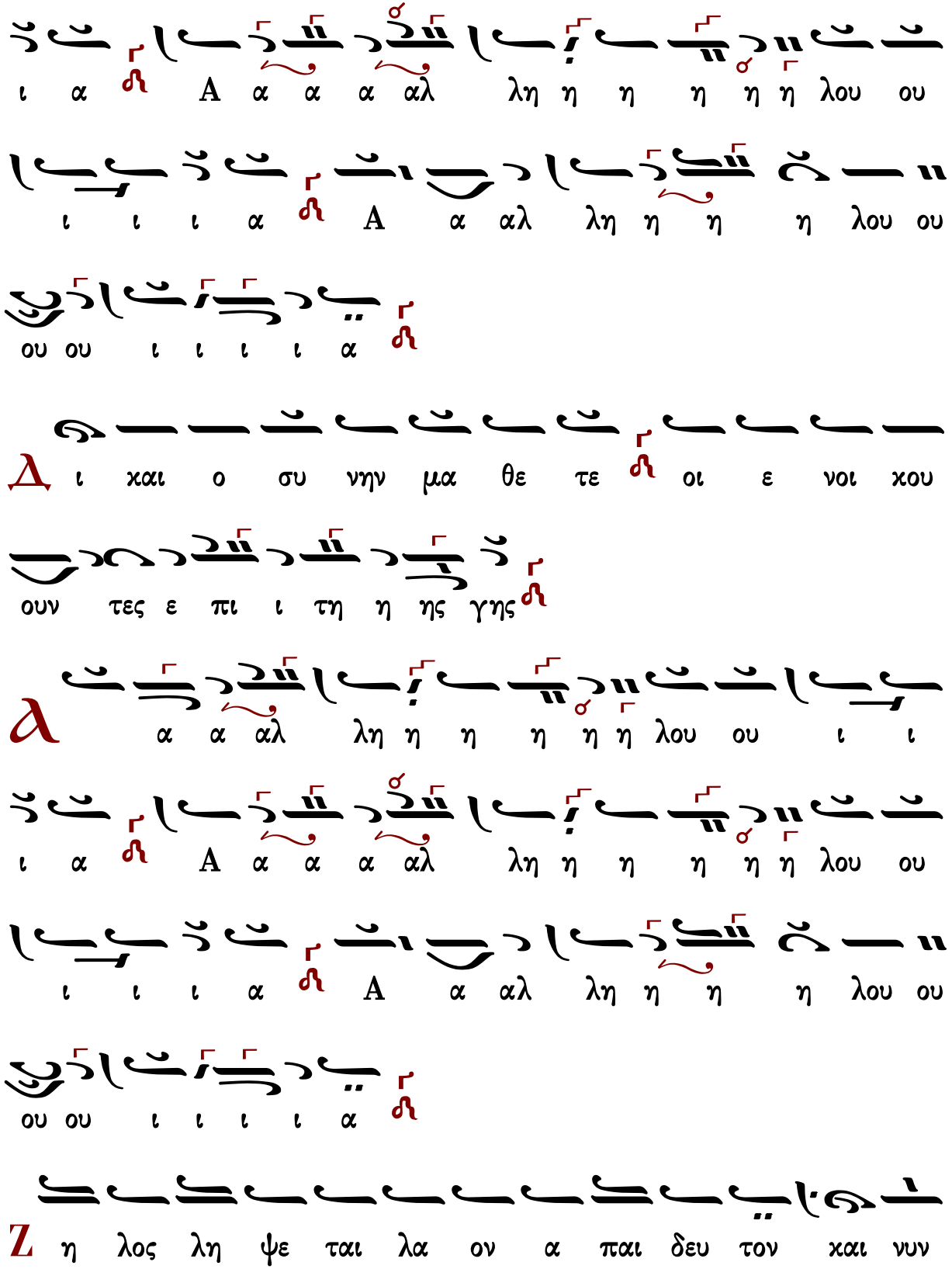
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε οι ε νοι χου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν
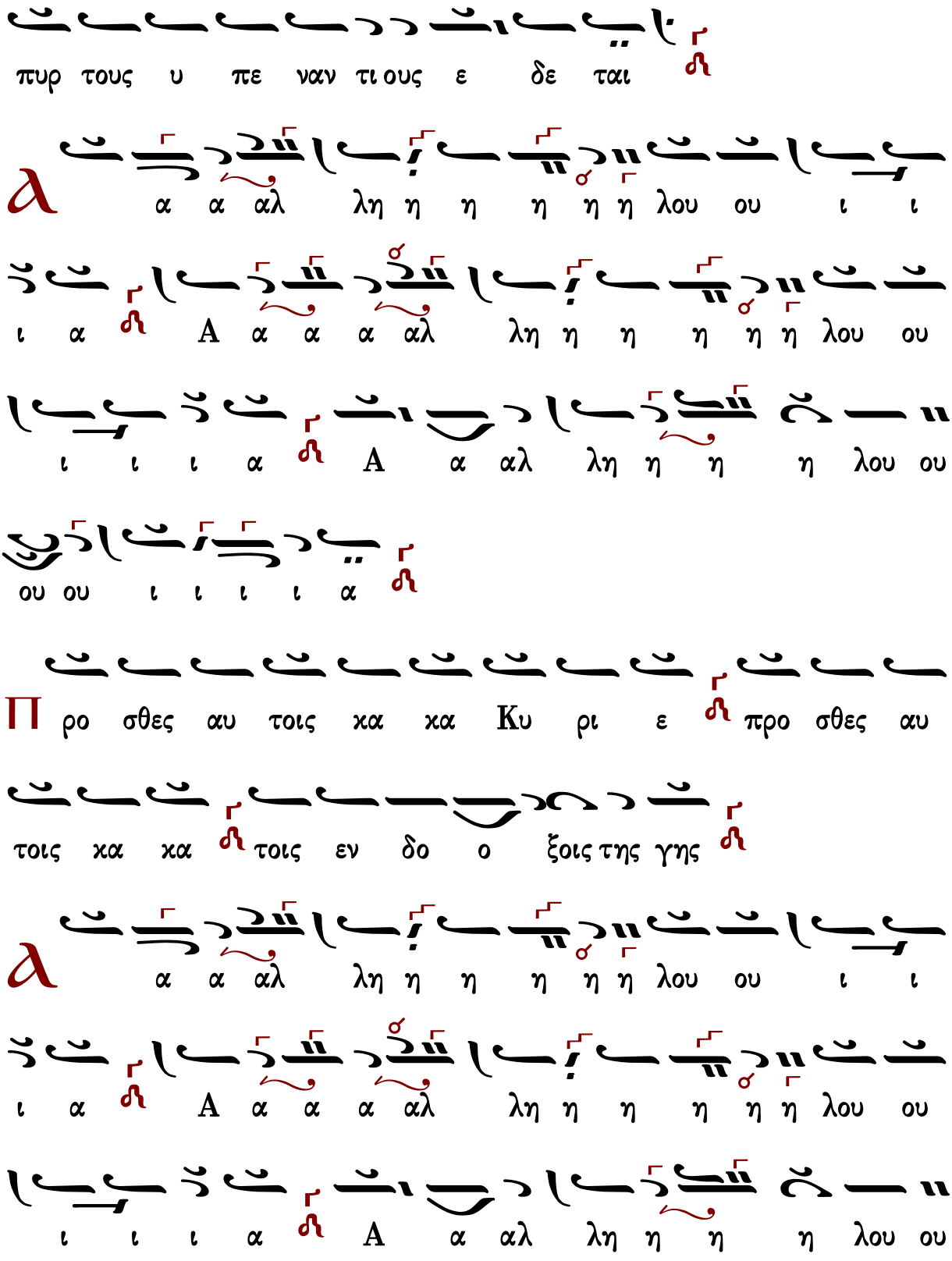
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ̈ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

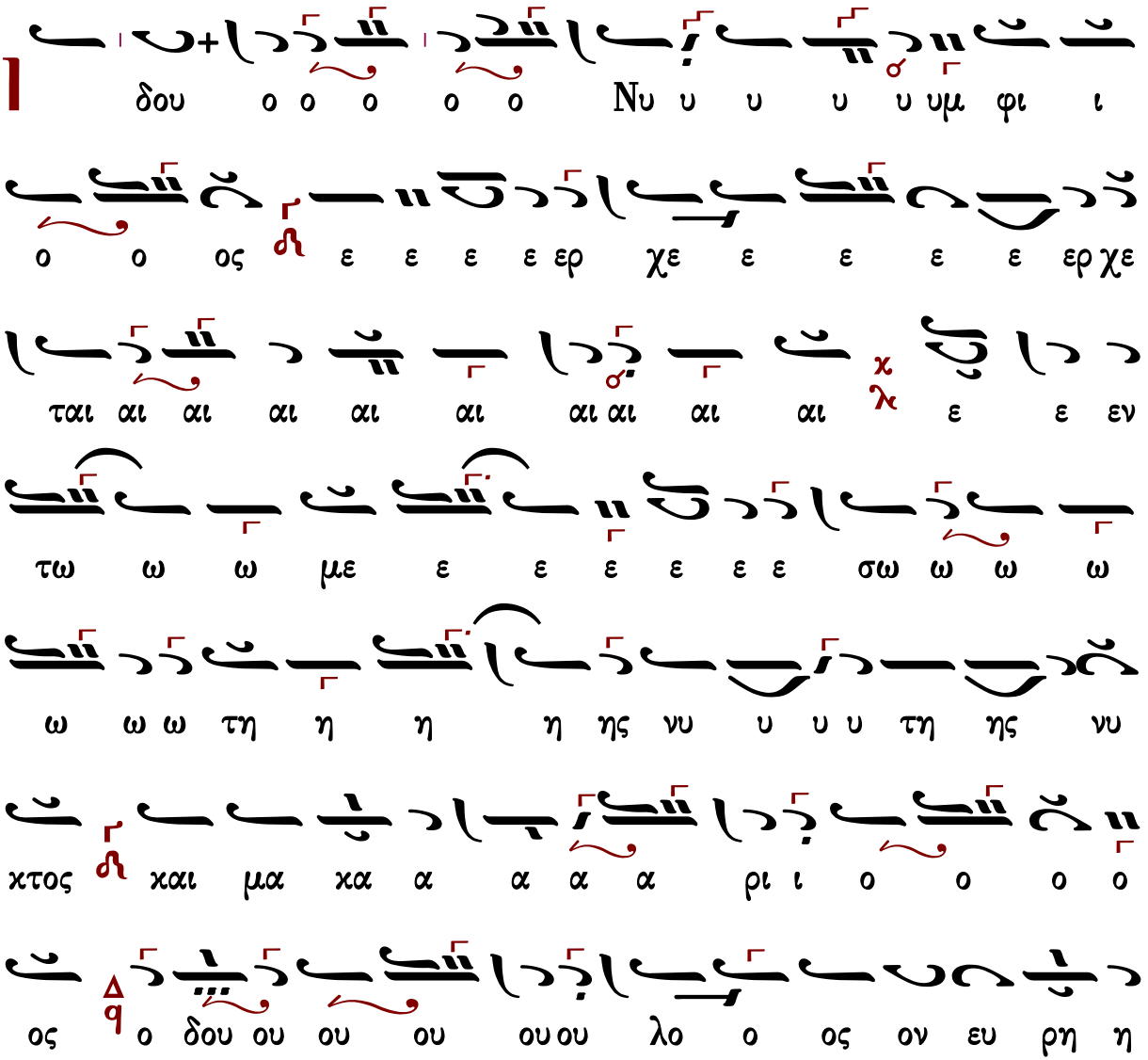

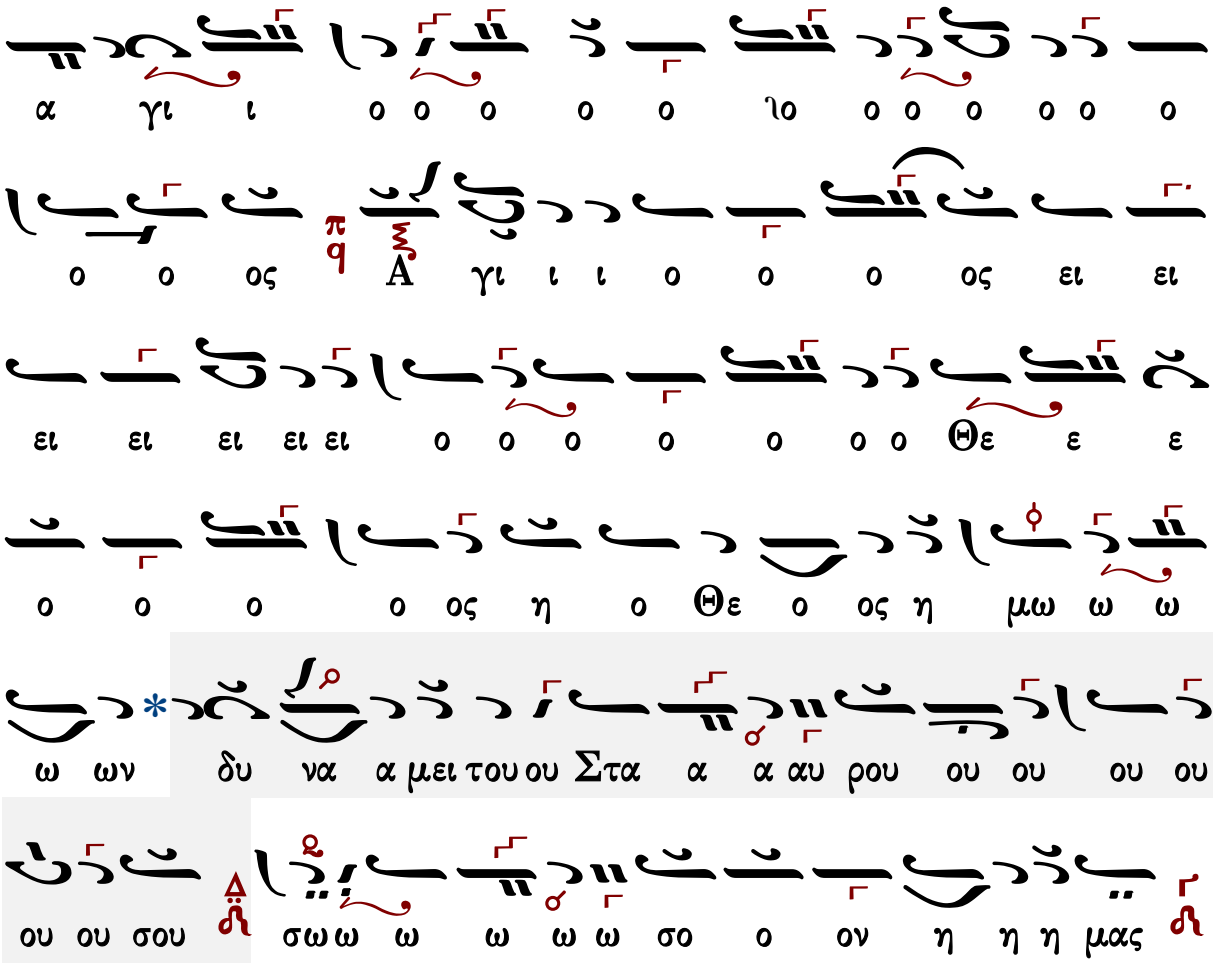

* τὸ δεύτερον:

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας …πρεσβείαις τοῦ (ἱεράρχου ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου ἢ ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ α΄ ὕμνος.

∴ Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ …δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ ή Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

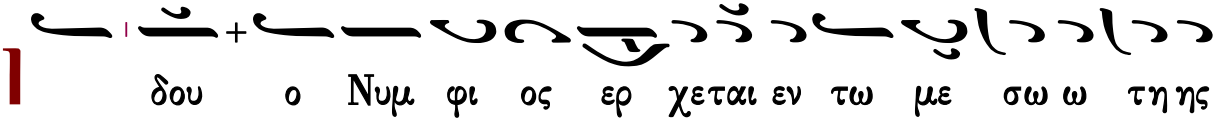

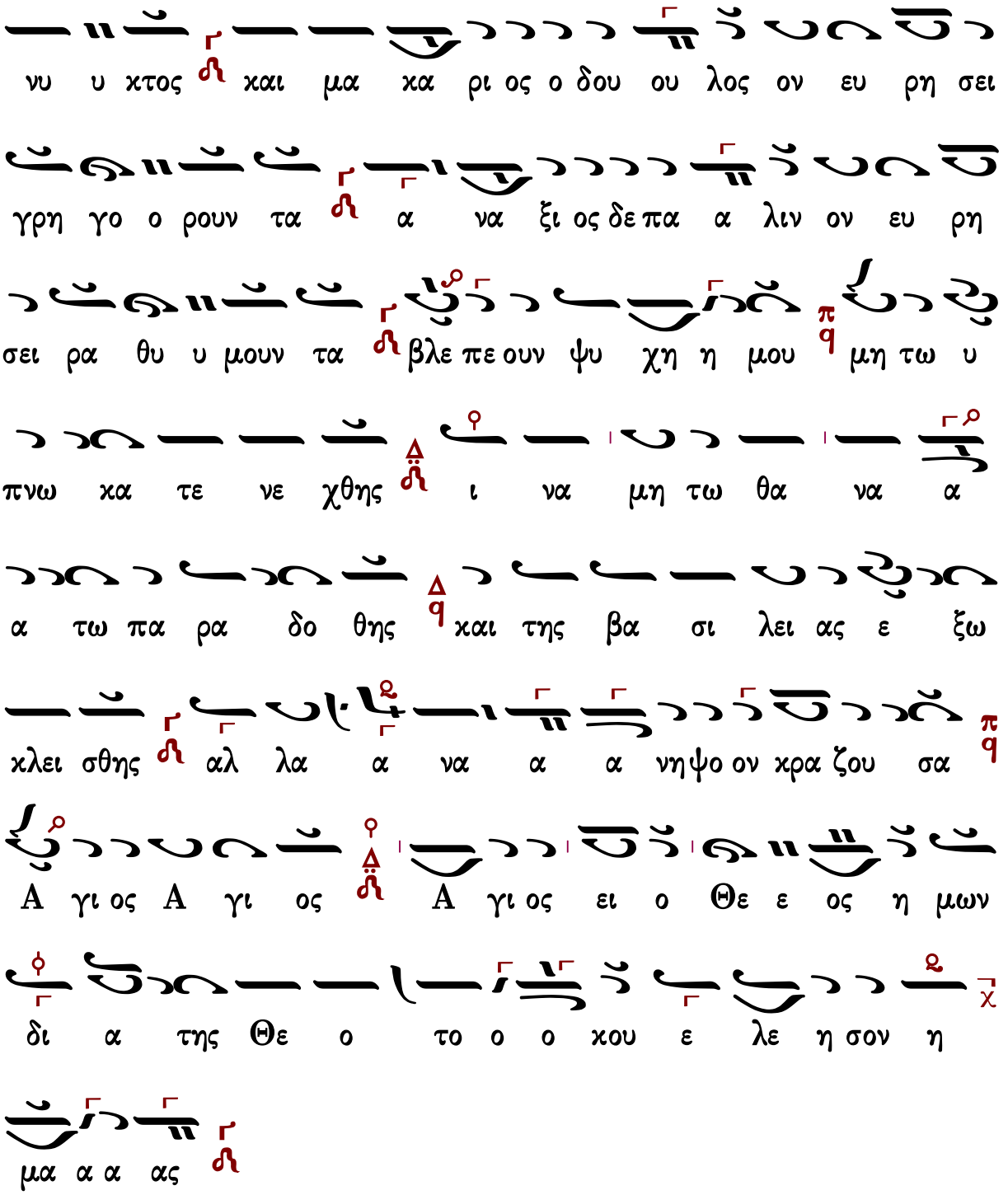

ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

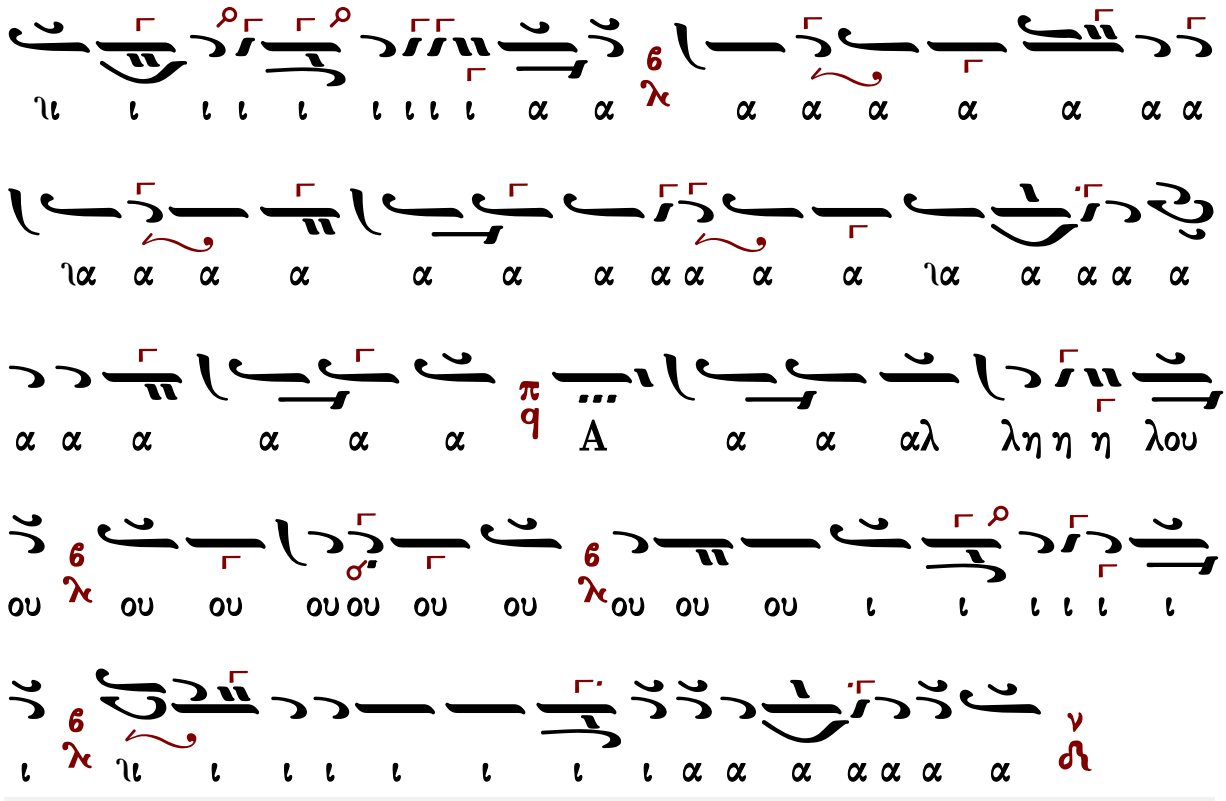

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στίχοι

Ἦχος λ πα νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

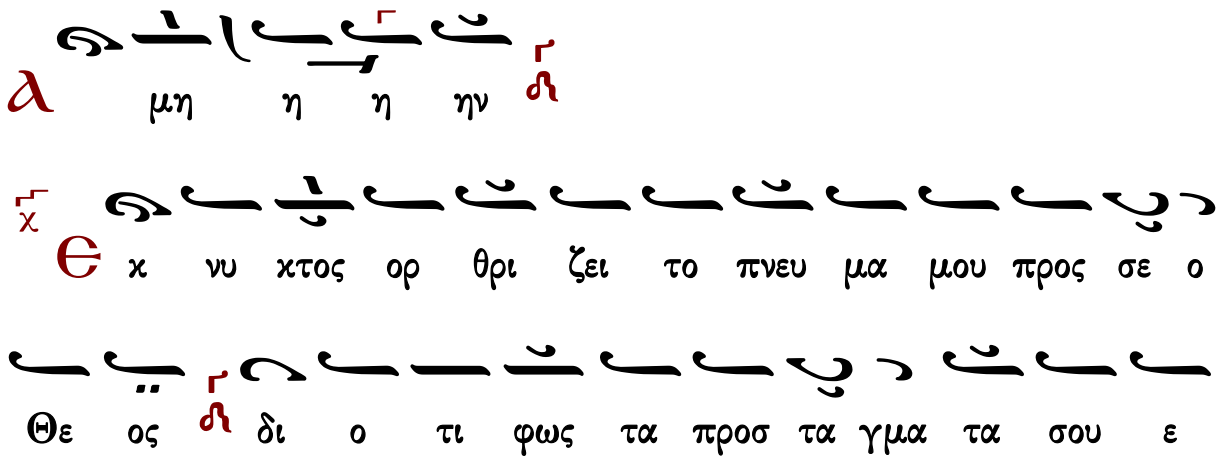

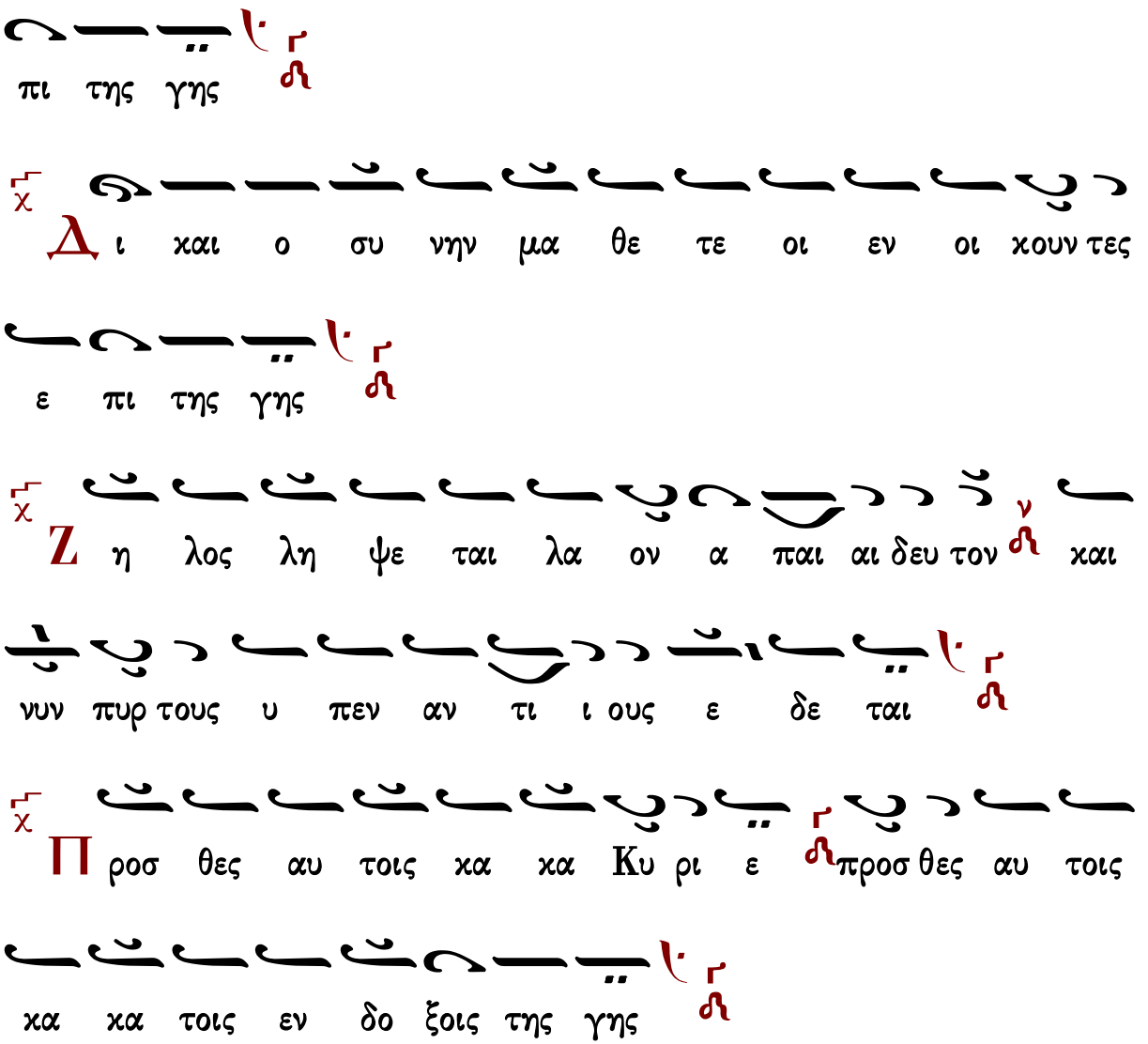

Ἀλληλούια

Μέλος ἀρχαῖον Συντετμημένον Σύντομον

Ἀλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ψάλλεται δὶς τὸ ἀργὸν Ἀλληλούια καὶ δὶς τὸ σύντομον. Σήμερον ὅμως χάριν συντομίας ψάλλεται τετράκις τὸ σύντομον *Ἀλληλούια*. Παρατίθεται ὅμως καὶ τὸ ἀργὸν ὡς κλασσικὸν μάθημα, μεταθέσαντες τὴν βάσιν ἀπὸ τοῦ Νη εἰς τὸν Γα, διὰ νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύντομον καὶ τὸ *Ἴδού ὁ Νυμφίος*.

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

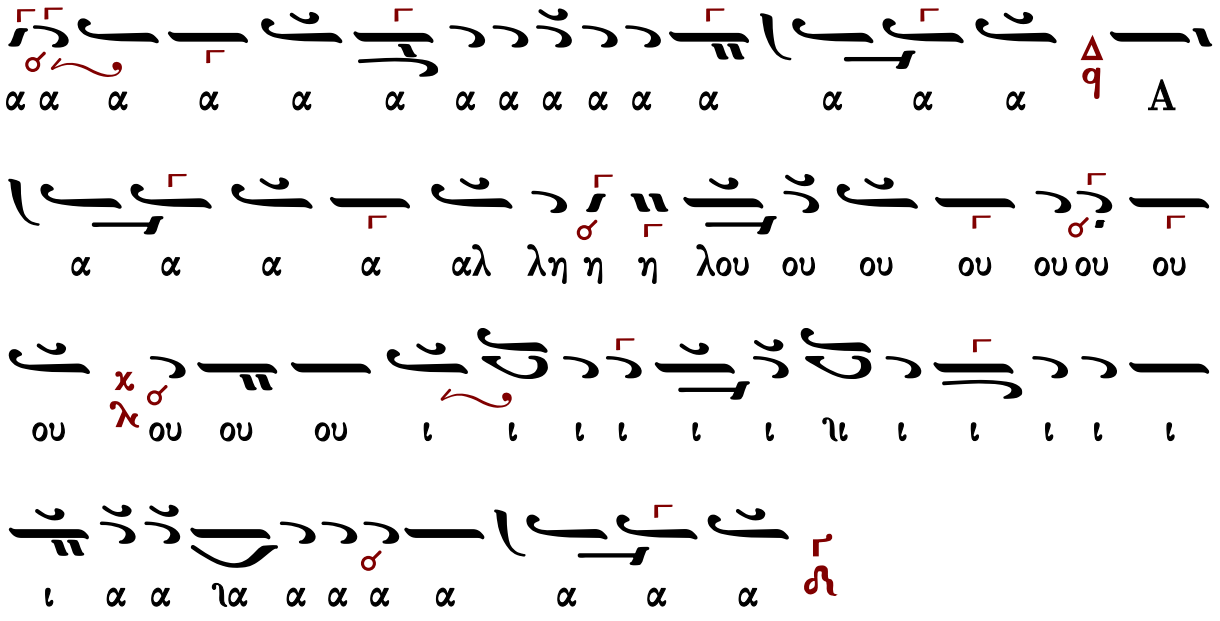

Ἀλληλούια, συντετμημένον

κατὰ σύντμησιν

Ἦχος λ π α

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

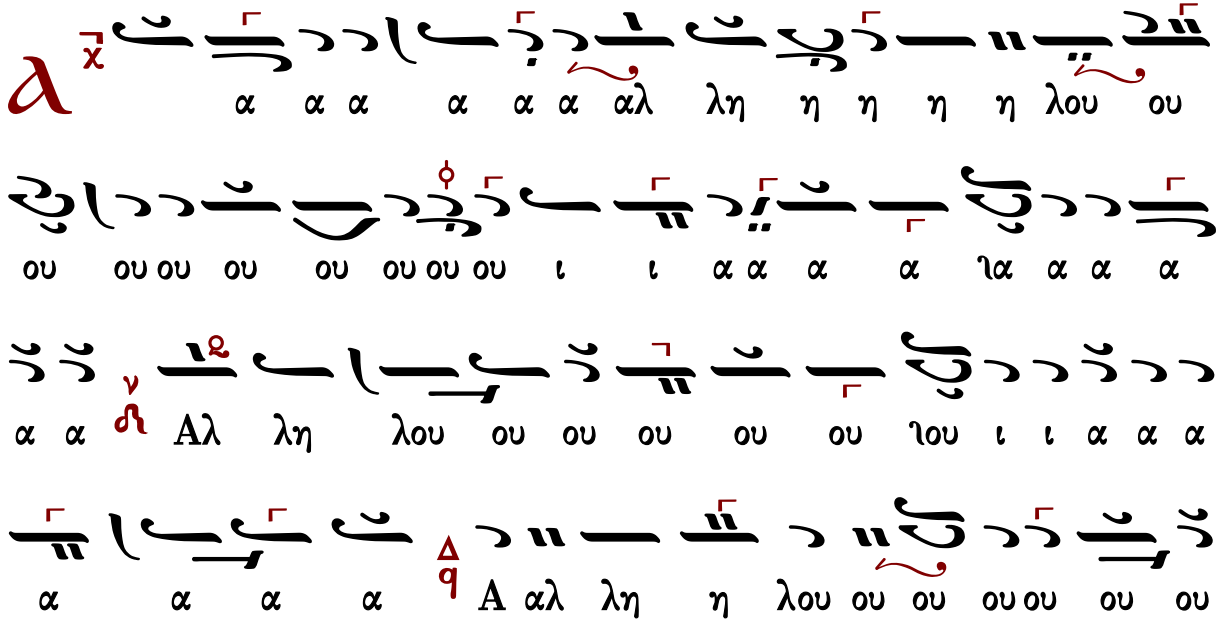

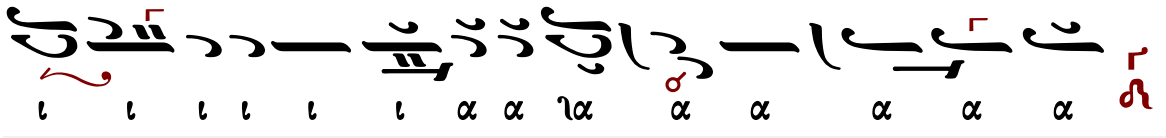

Ἀλληλούια, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.2*

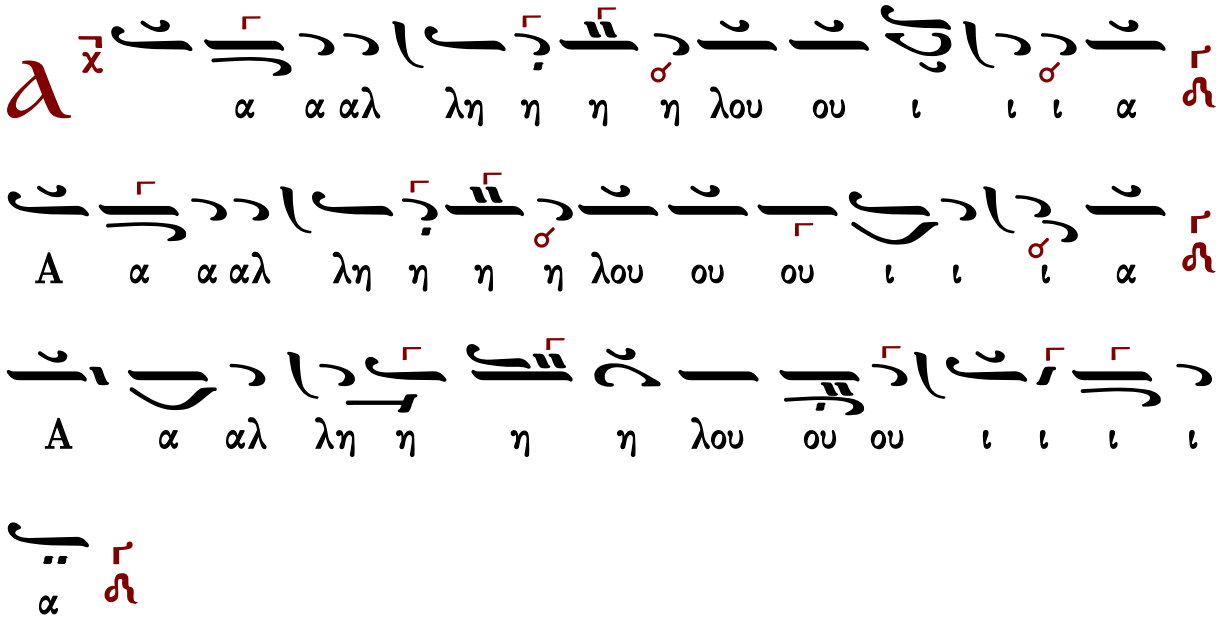

Στίχος | Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος
Μέλος ἀρχαῖον | Ἀργοσύντομον | Σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.3*

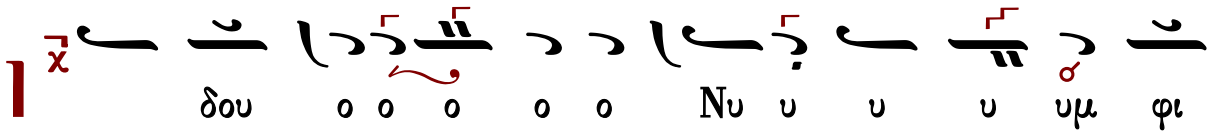

α να α α α α α α α α α νη η η η η

α α τε ε ε ιε ε ε κα τε νε ε ε χθης ι να

μη τω ω ω ω θα α να α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω πα α α ρα α α

α α δο ο ο πα ρα δο ο ο θης και της βα σι

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ας ε ε ξω ω κλει ει

ει ε ξω ω κλει ει ει σθη η η η ης αλ λα

ου ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η μου

ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα

υ υ μου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

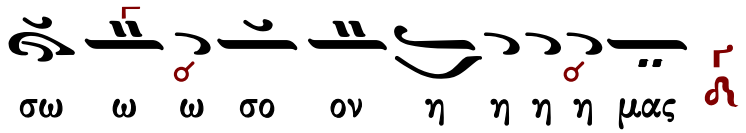

Ἡ σκιασμένη γραμμὴ ψάλλεται συντομώτερον ὡς ἑξῆς:

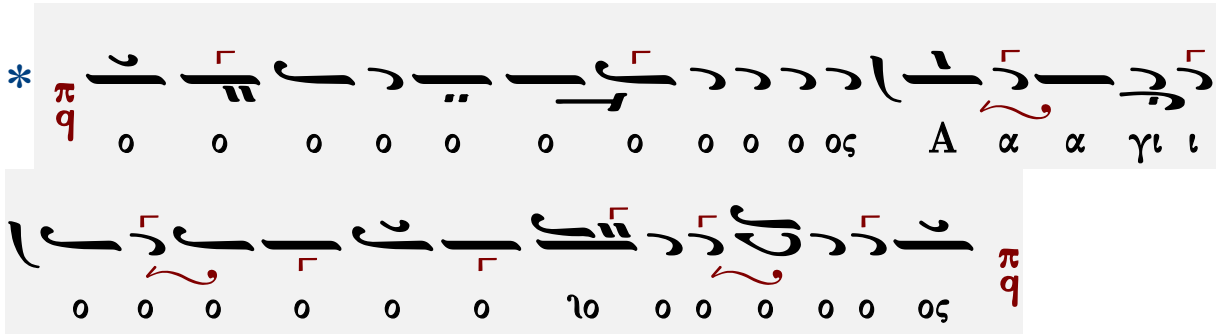

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

[μέλος ἀρχαῖον](#) [ἀργοσύντομον](#) [σύντομον](#)

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ἀργοσύντομον

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.5*

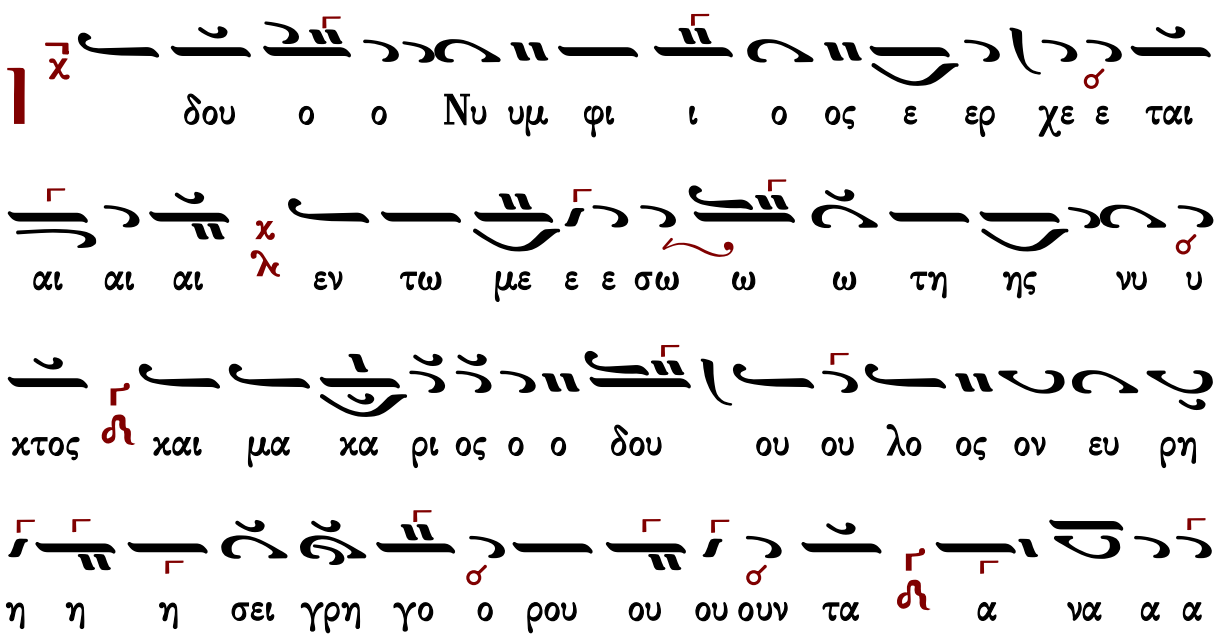

ξι ο ο ος δε ε πα α α α α α α α λι ιν ον ευ
ρη η η η σει ρα θυ μου ου ουουν τα βλε ε ε πε
ου ουουν ψυ υ χη η η η μου ου ου ου μη τω
υ υ υ υ πνω ω χα α α τε νε ε χθης ι να μη
τω θα να α α τω πα α ρα δο ο θης χαι της βα σι
λει ει ει ει ει ας ε ε ξω χλει ει σθης αλ λα α
να νη ψο ον χρα α α α ζου ου ου ου σα Α α
α α α γι ι ο ο ος α α α α γι ι ο ο ο
ο ο ιο ο ο ο ο ο ος α α α α γι ος ει
ει ει ει ο ο Θε ε ο ος η η μω ω ω

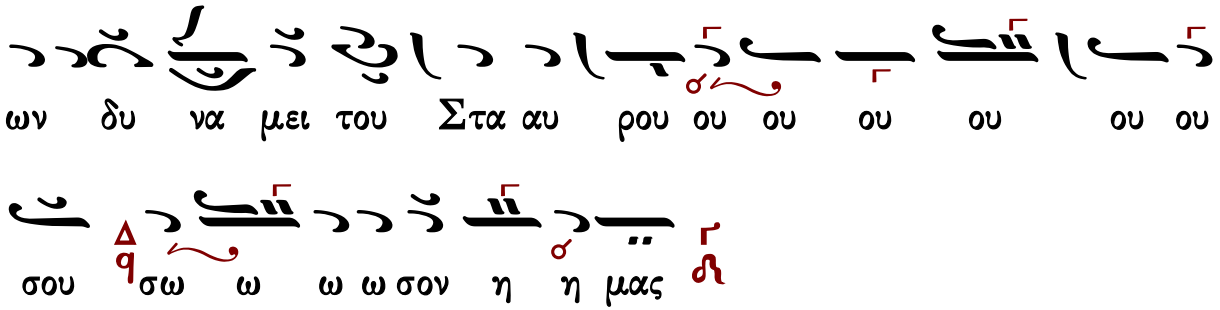

ἀργοσύντομον ☜ Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ☞ σύντομον

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, σύντομον

σύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.6*

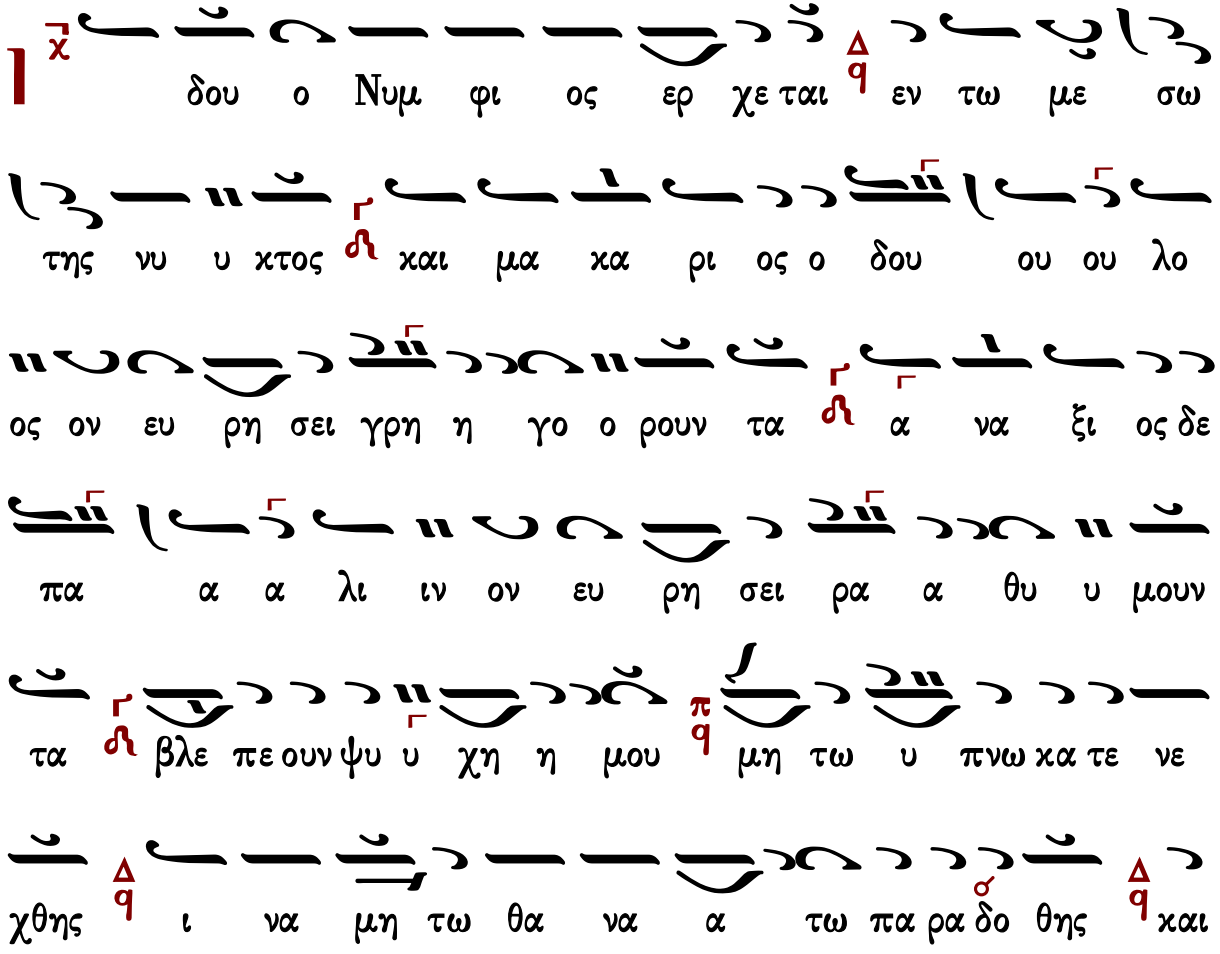

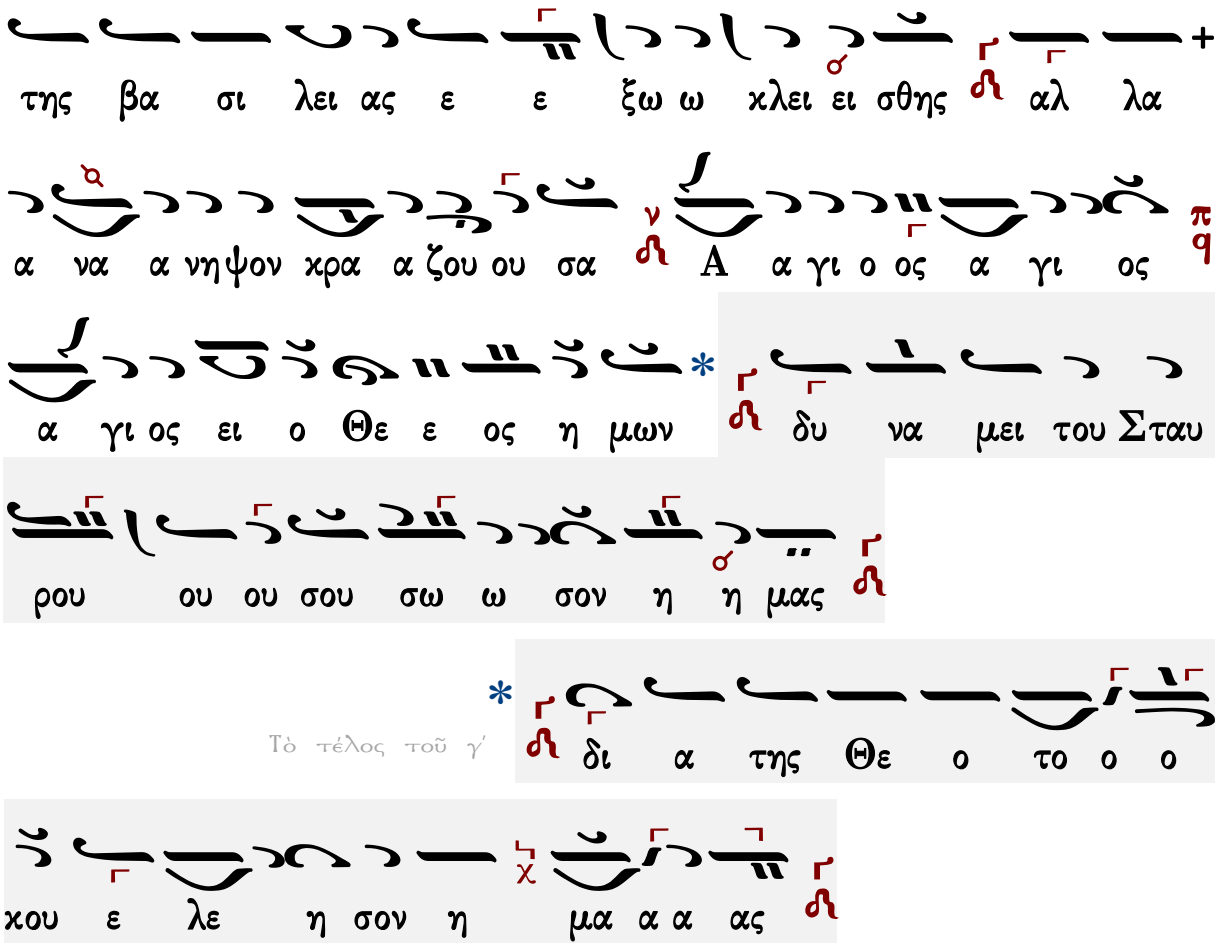

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος: σύντομον Συναπτὴ

Καθίσματα

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος ᾱ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.118*

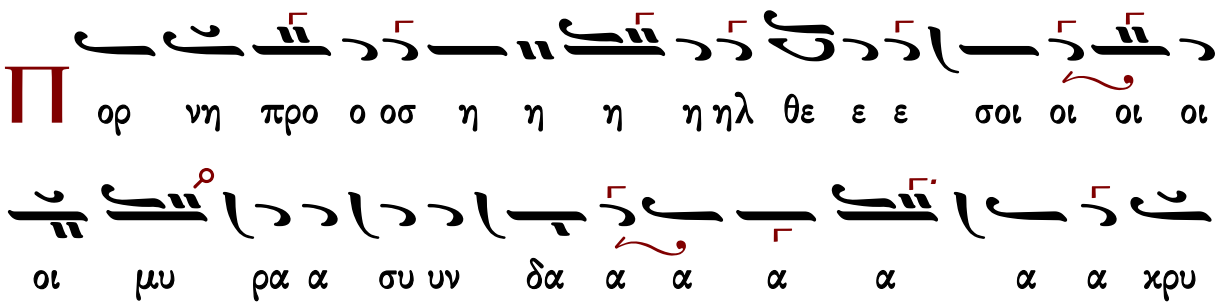

Χρι στε ε τη ευ σπλα αγ χνι ι ι ι ι ι α α

λαρ γυ ρι α α α πε εμ πο λω ω ω ων σε δο ο ξα

ε ται αι και βορ βο ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε ται αι φι

α α ρι στος τα αυ την α α πο ο βα αλ λε ε ε

ου ου ου ου μα α θη τη ης ο ο α α χα α α

πνε ε ω ων δε τη ην χα α α α α ρι ι ιν σου

λυ τρου ται αι τη η χε ε λε ευ σει ει ει ει σου ου

χαι δυ υ σω δι ι ι ας τω ων χα α α χων

ου ου πο σι ι φι ι ι λα α α α αν θρω πε

σι χα τα χε ε νου ου ου ου ου σα α α σου ου ου

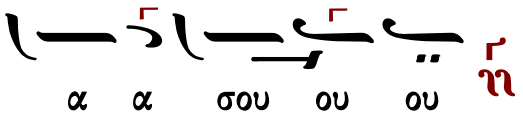

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.119*

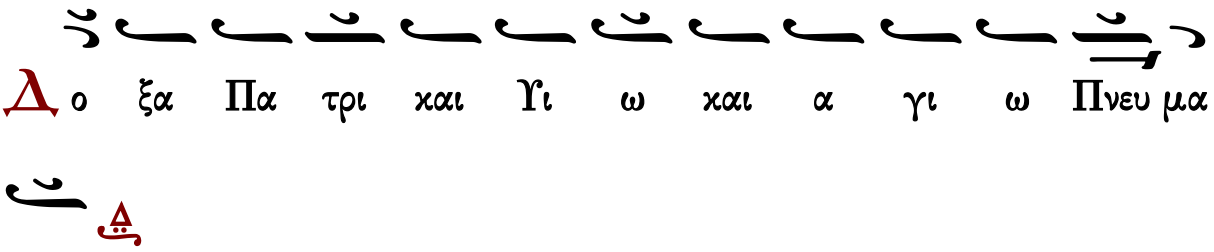

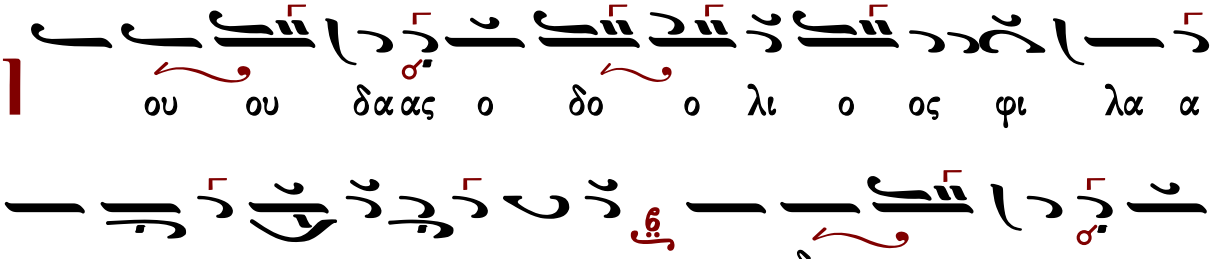

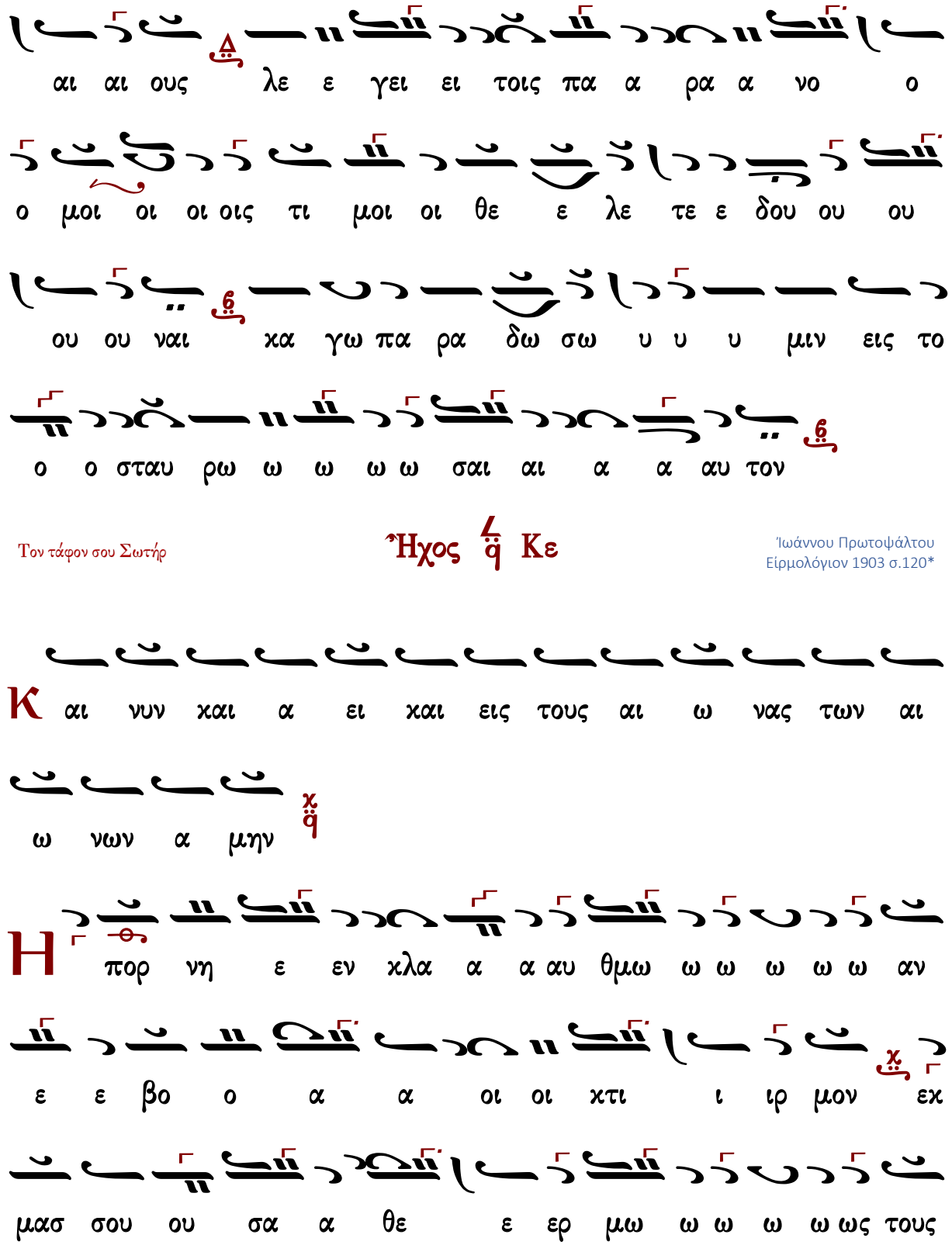

Τον τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος δ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.120*
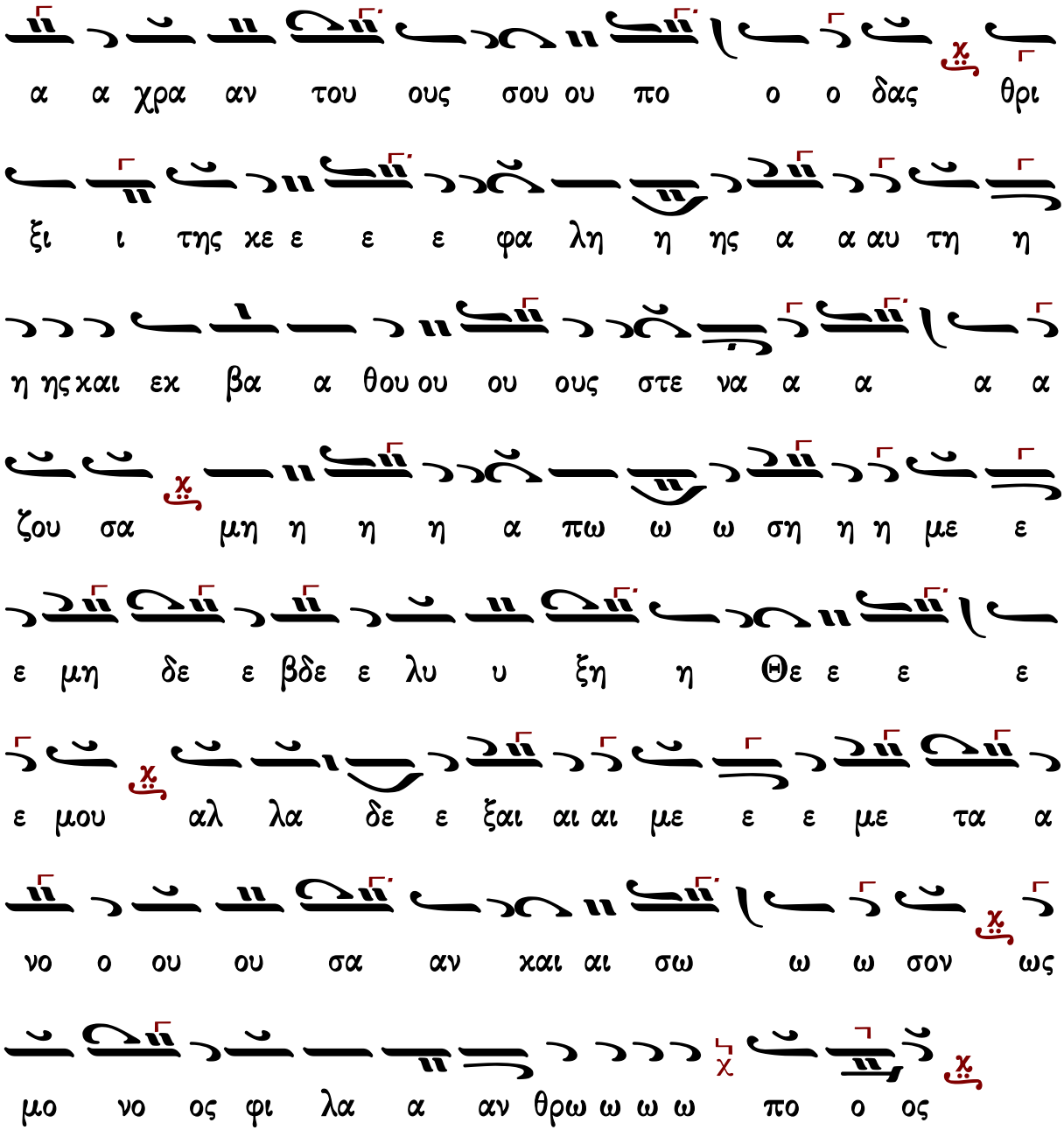
Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.37*

Πορ νη προ ο ο ση η η η ηλ θε ε ε σοι οι οι οι

οι μυ ρα α συ υν δα α α α α χρυ σι χα τα

χε ε ε νου ου ου ουου σα α α σου ου ου ου ου πο

σι ι φι ι ι λα α α αν θρω πε χαι δυ σω

δι ι ι ας τω ων χα α α χω ων λυ τρου ου

ται αι τη χε ε λε ε ευ σει ει ει ει σου ου

πνε ε ω ων δε τη η ην χα α α α α ρι ι ιν

σου ου ου ου ου μα α θη τη ης ο ο α α α χα α

α α α ρι στος τα αυ την α πο ο ο βα α α αλ

λε ε ε ε ται αι χαι βορ βο ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε

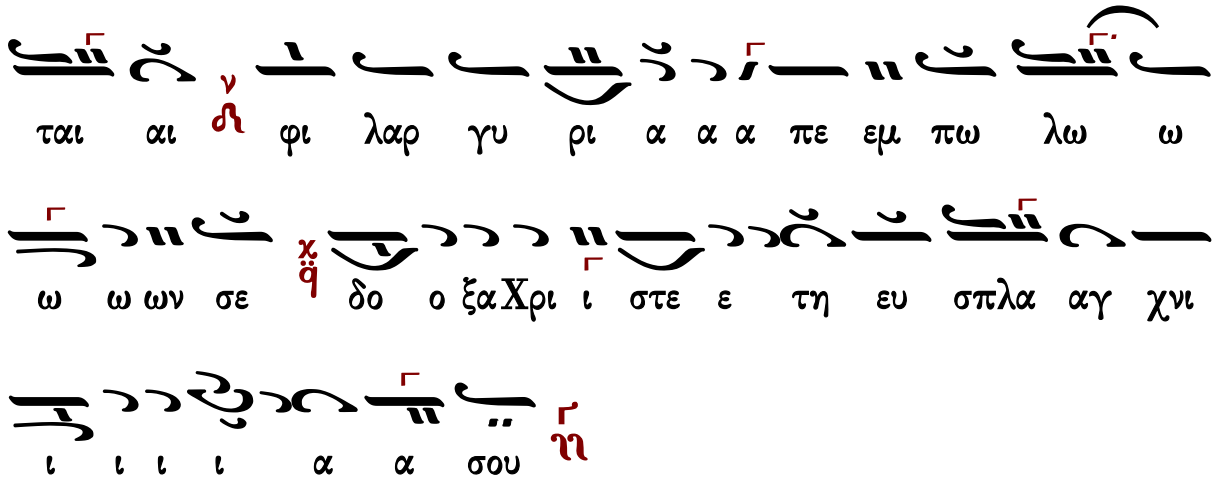

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.38*

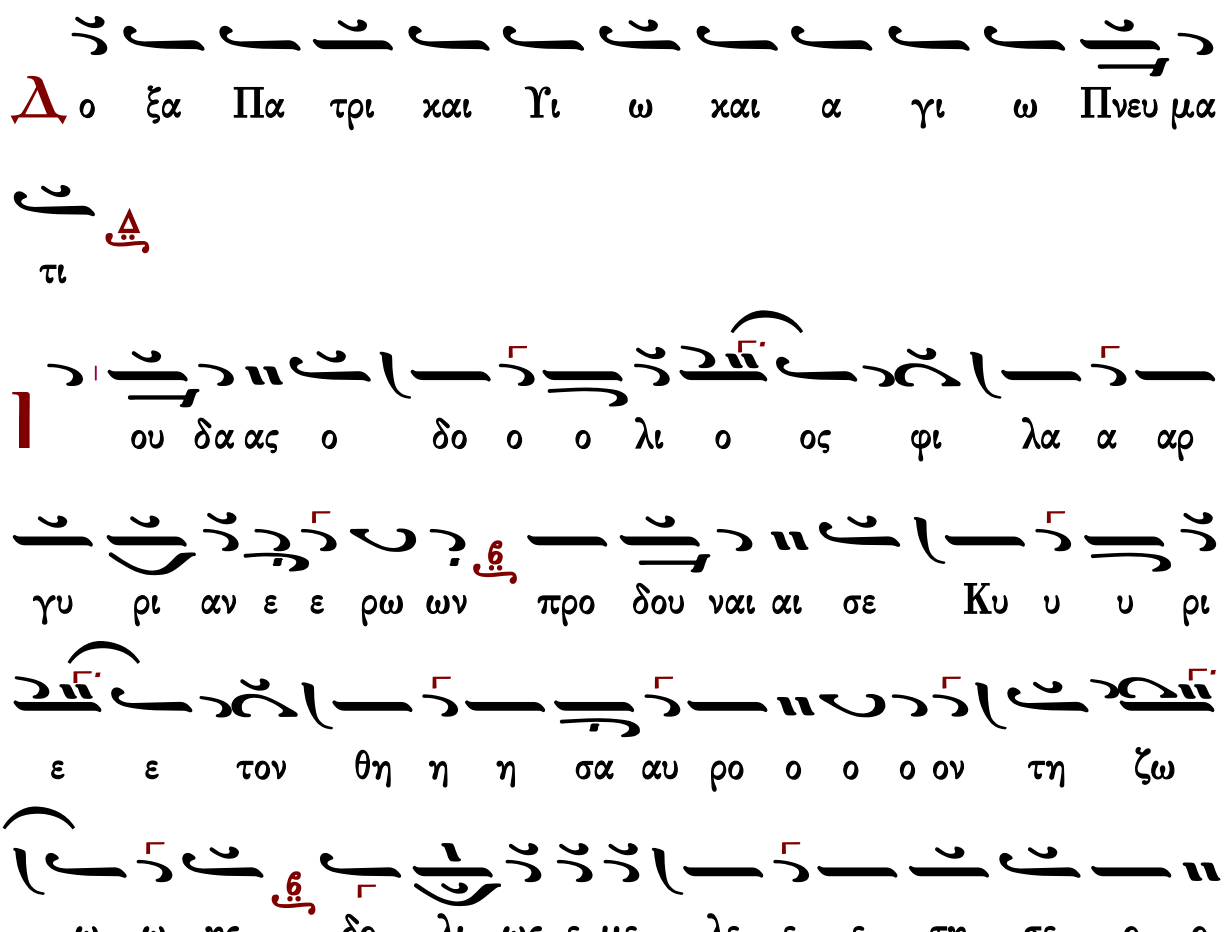

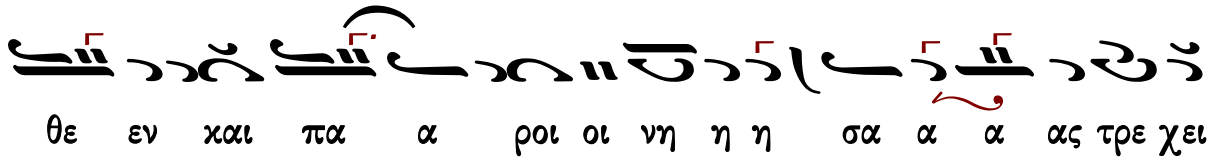

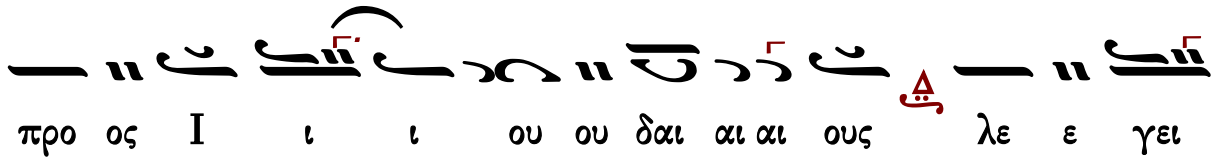

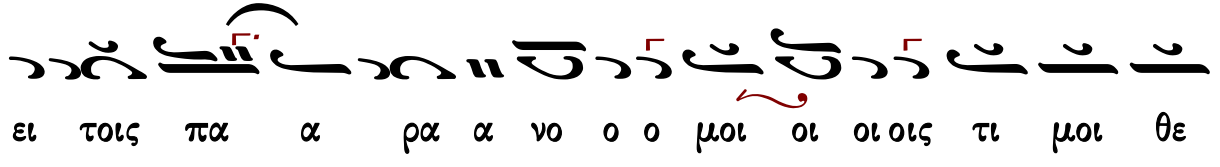

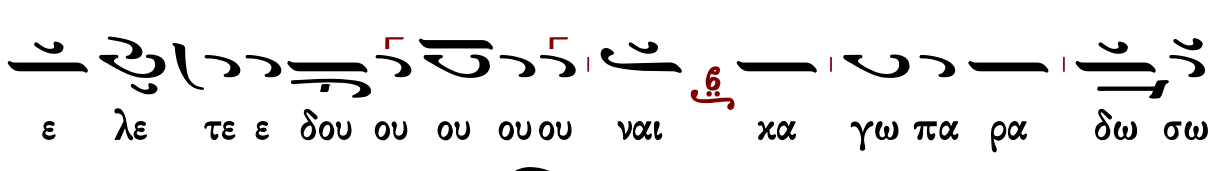

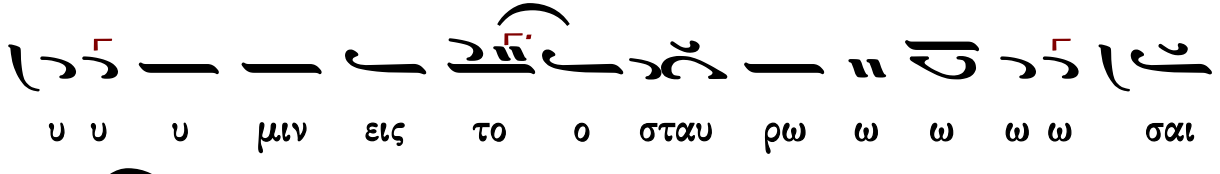

Τον τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.39*

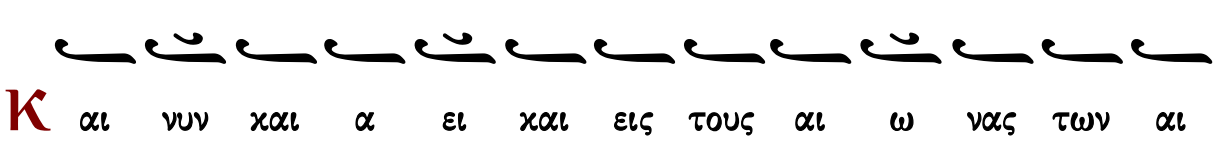

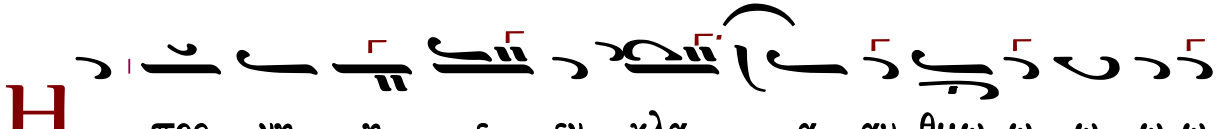

α νε ε βο ο ο ο α α Οι οι χτι ι ιρ
μον εχ μασ σου ου σα α θε ε ερ μω ω ω
ω ως τους α α χρα α α αν του ους σου ου πο ο ο
δας θρι ξι ι της χε ε ε ε φα λη η ης α αυ
τη η η η ης χαι εχ βα α θου ου ου ους στε να
α α α α α ζου σα μη η η η α πω ω ω
ση η με ε ε ε μη δε βδε ε λυ υ υ υ
ξη η Θε ε ε ε ε μου αλ λα α α δε ε
ξαι αι με ε ε ε με τα νο ο ου ου ου ου
σα αν χαι αι σω ω ω σον ως μο νο ο ος φι

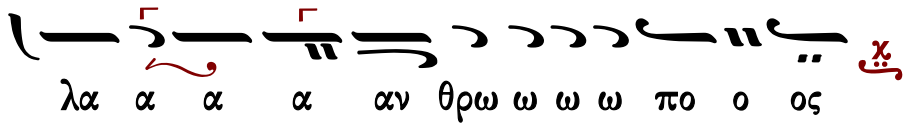

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμησιν

Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.52/64*
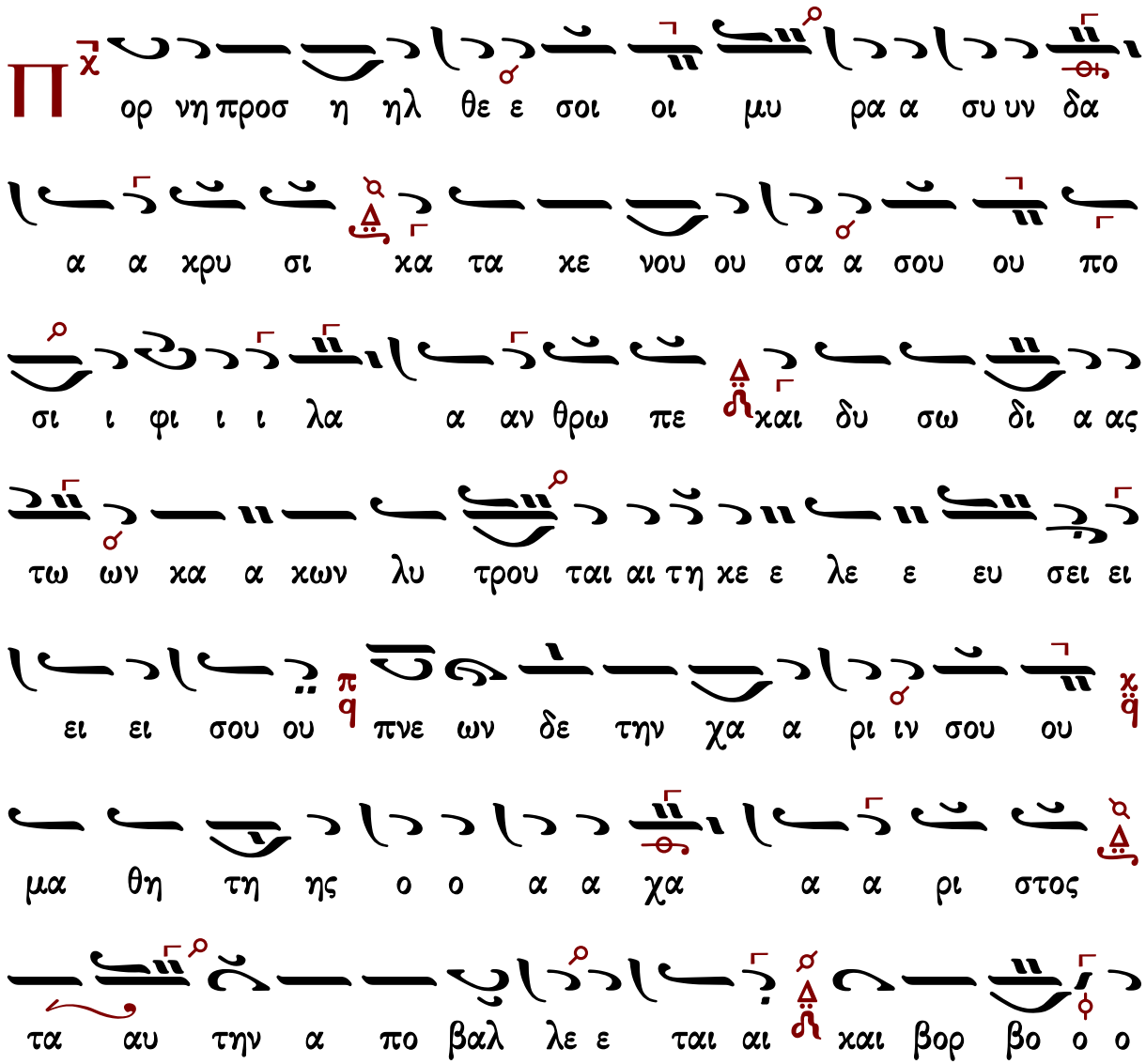
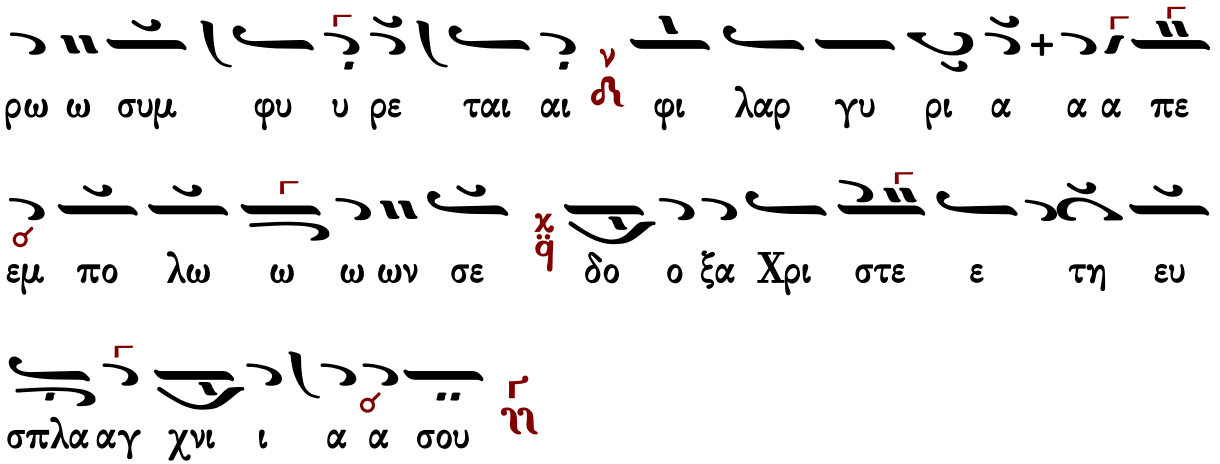

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.53/65*

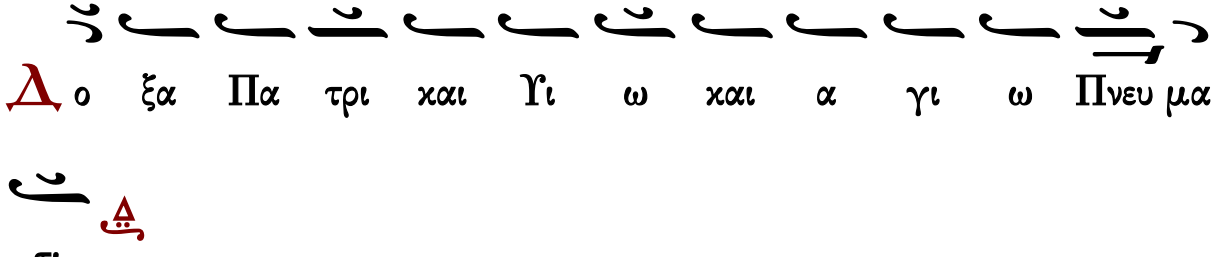

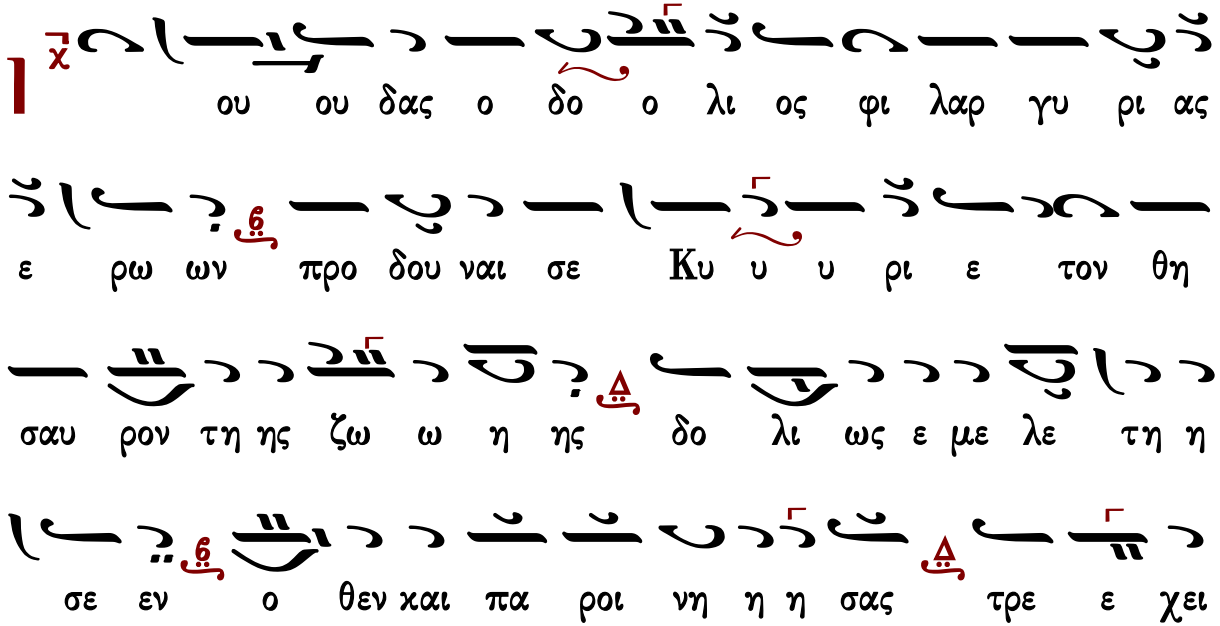

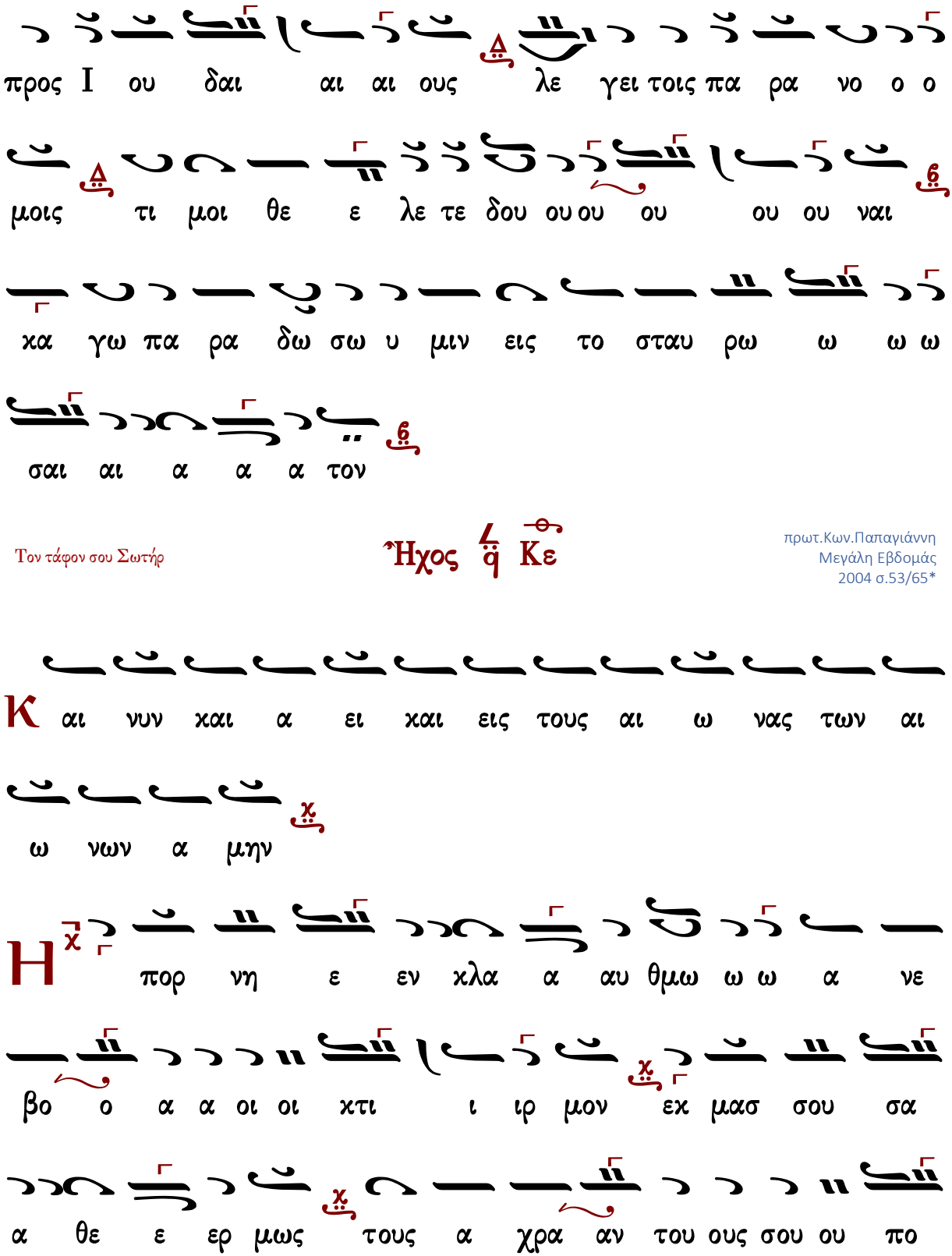

Τον τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος πλ. δ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.53/65*

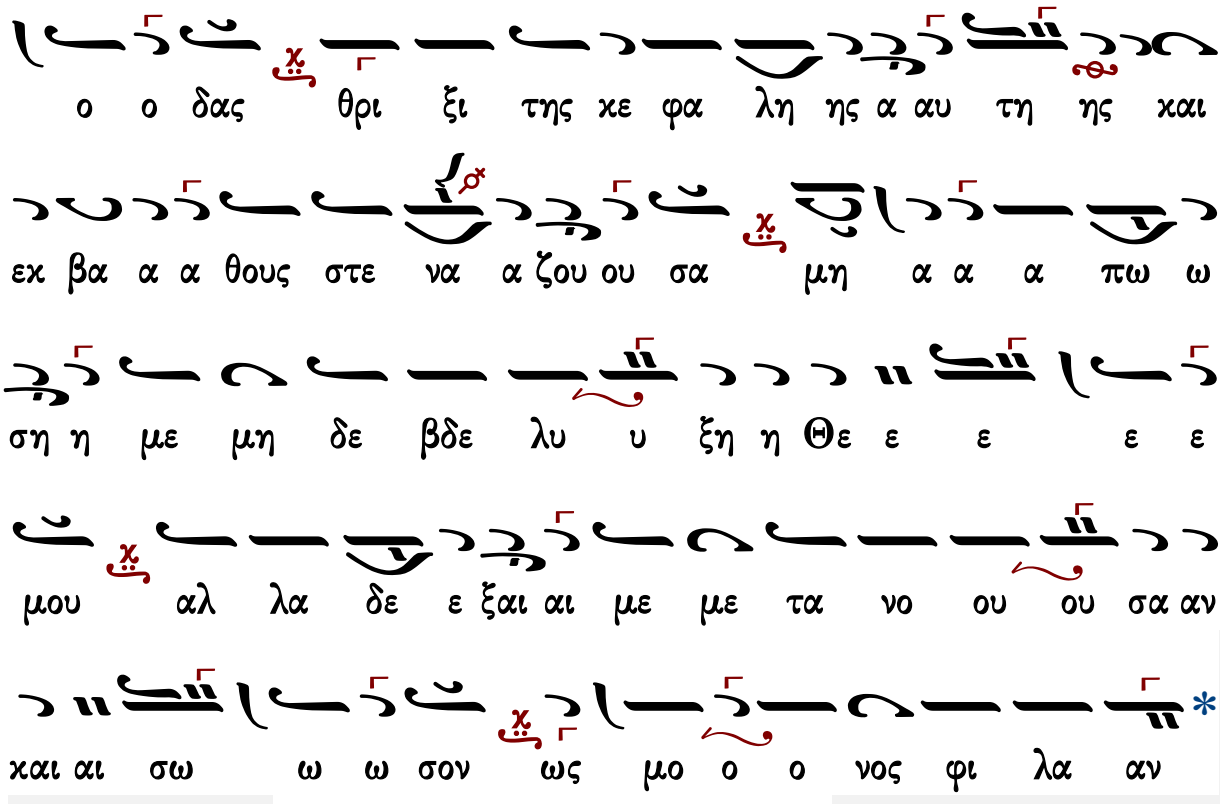

σύντομον εἱρμολογικόν

Τὴν ὡραιότητα

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.54/66*

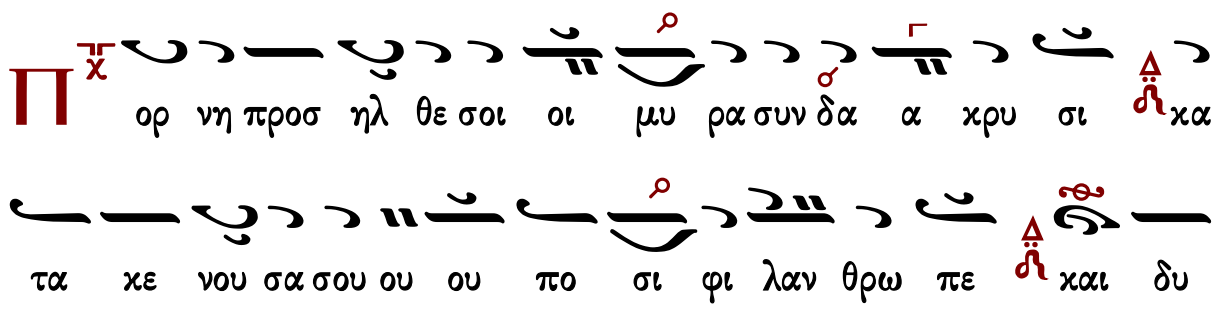

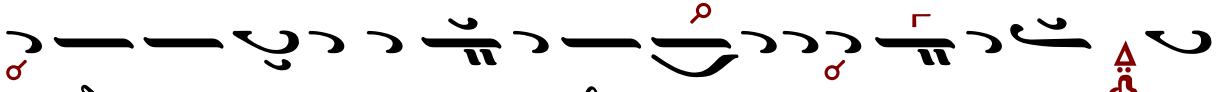

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.54/66*

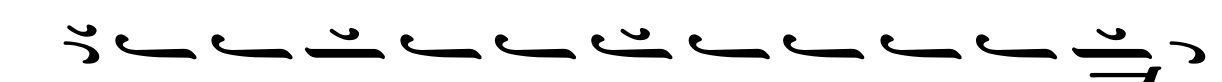

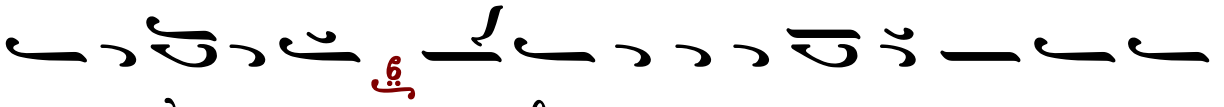

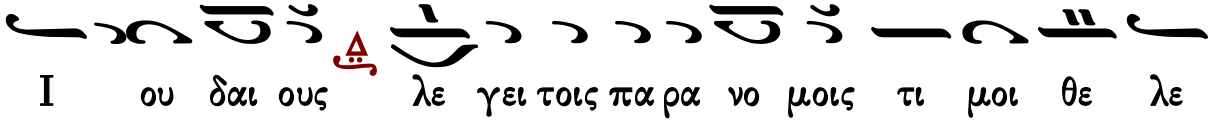

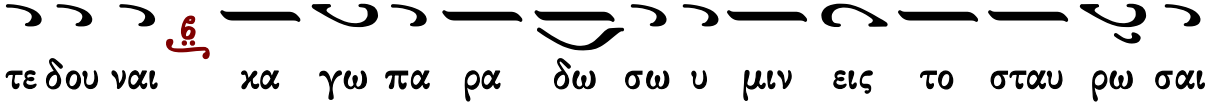

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος q Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.55/67*

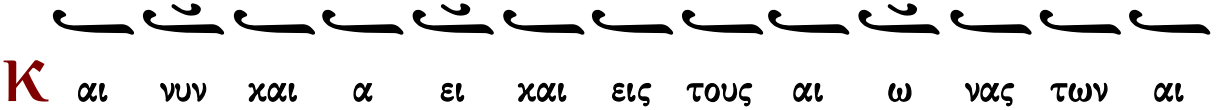

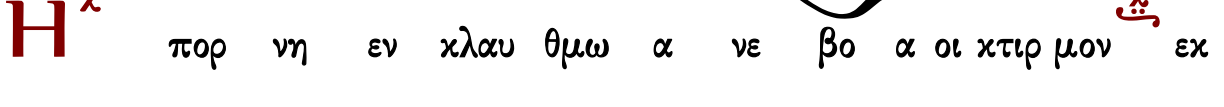

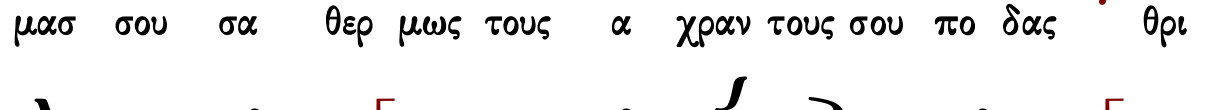

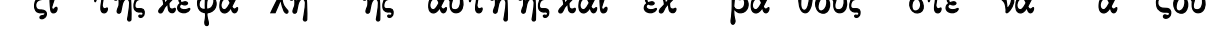

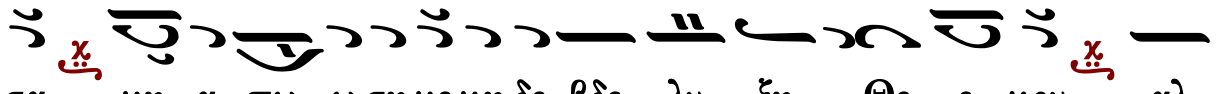

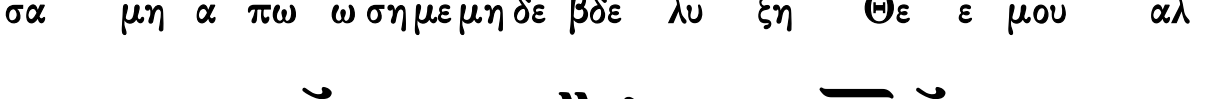

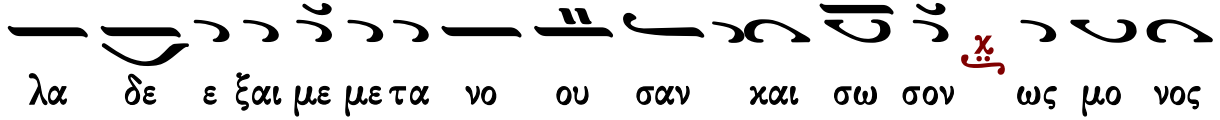

Τριῴδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.347*

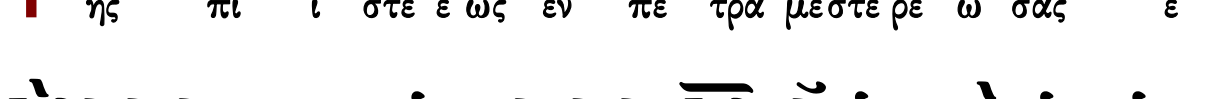

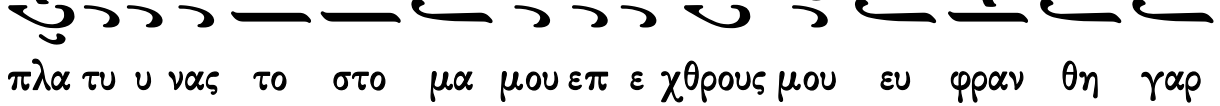

ε
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Θε ν κε νοις το συν ε δρι ον τω ων α νο μων και γνω
μη η συν α θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα τα κρι τον τον
ρυ υ στην σε α πο φη ναι Χρι στε ω ψαλ λο μεν συ
ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι
ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
Το δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νο μων σχε πτε

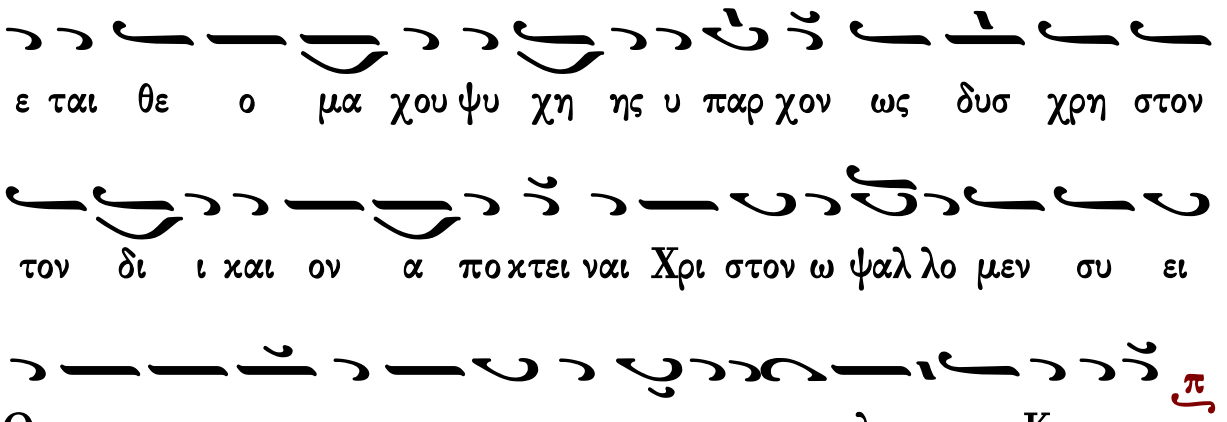

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.120*

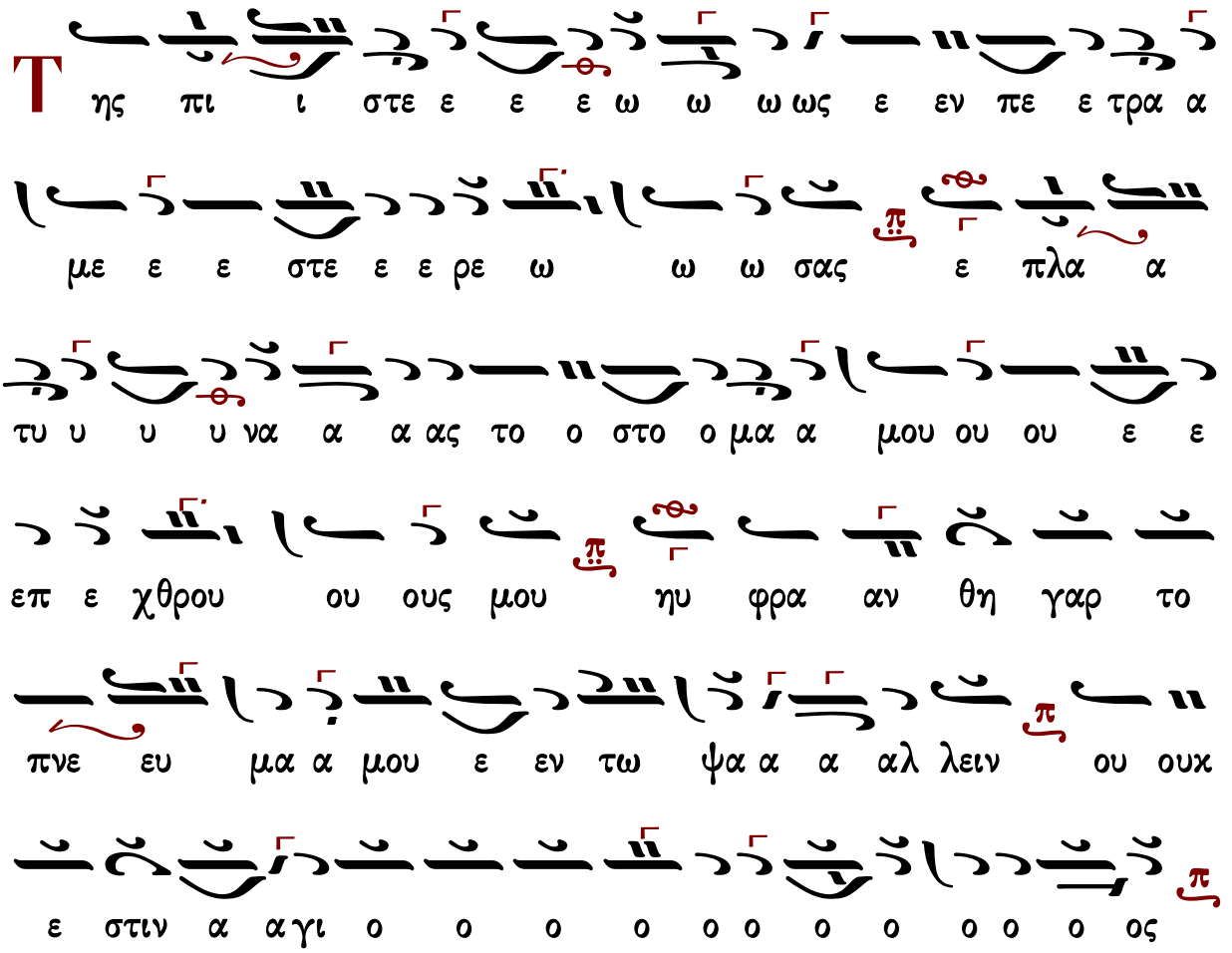

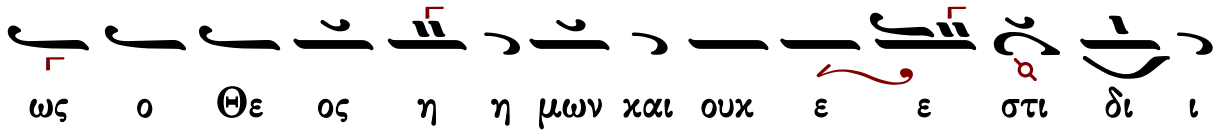

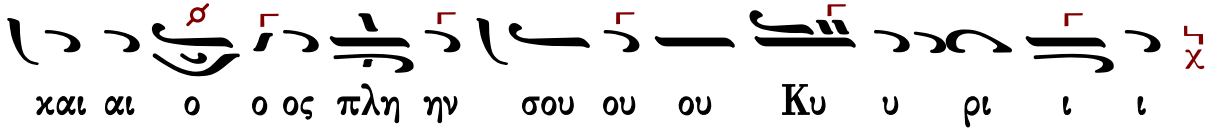

ᾠδὴ η΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος πλ. α΄

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.348*

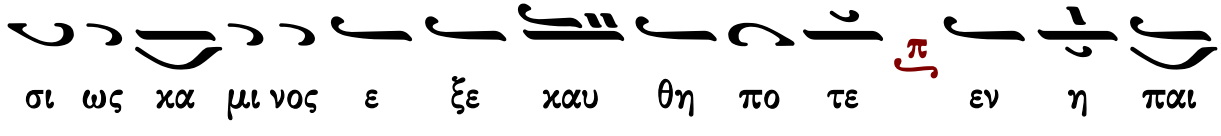

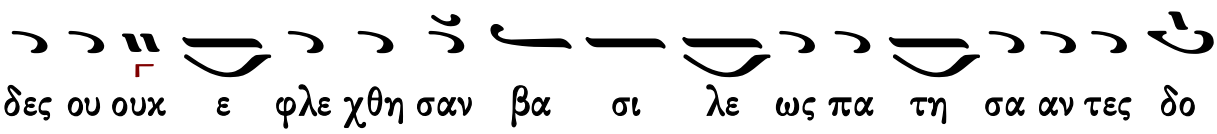

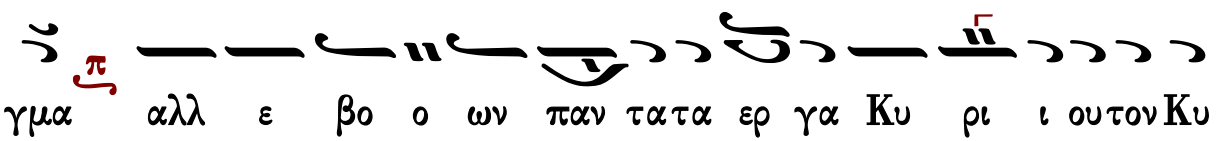

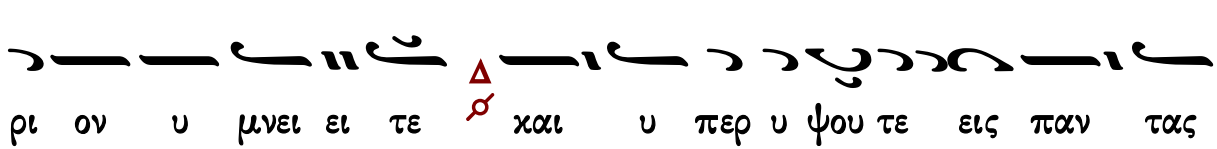

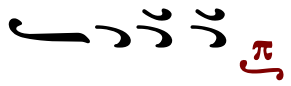
τους αι ω νας

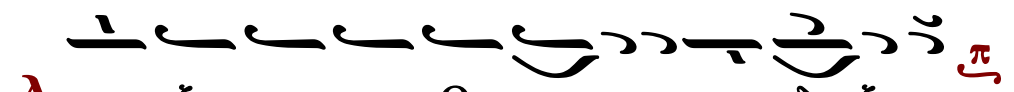
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

πο κε νου σα γυ νη η μυ υ ρον εν τι μον δε σπο

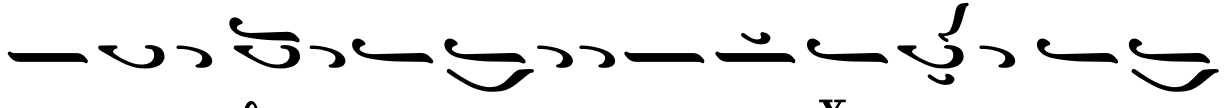
τι κη και θει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων

σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα με ναι αις πα λα

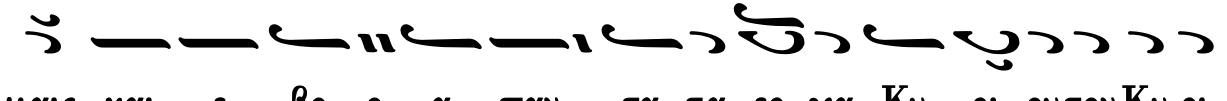
μαις και ε βο ο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι ουτον Κυ ρι

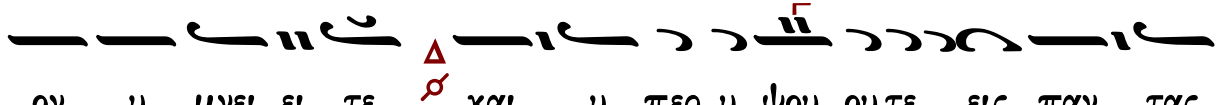
ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ουτε εις παν τας

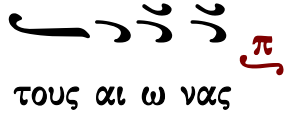
τους αι ω νας

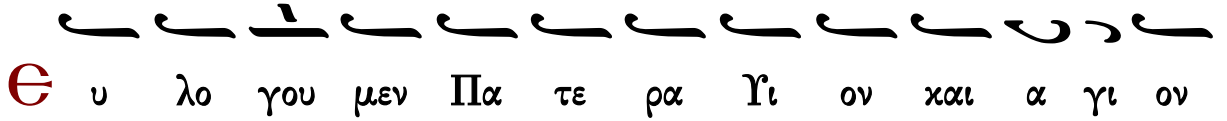
Θ υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευμα τον Κυ ρι ον

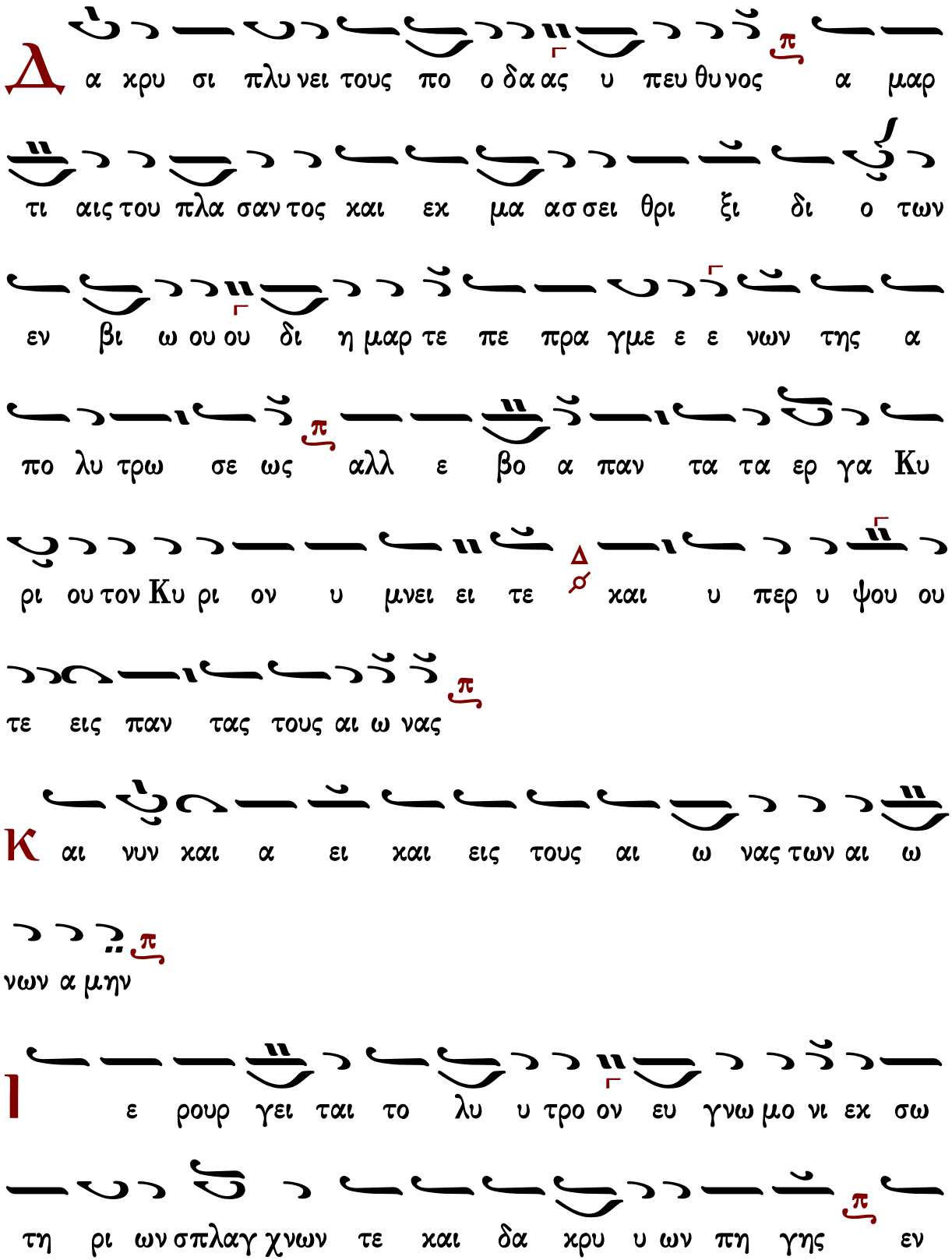
Δ α χρυ σι πλυ νει τους πο ο δα ας υ πευ θυ νος α μαρ
τι αις του πλα σαν τος και εκ μα ασ σει θρι ξι δι ο των
εν βι ω ου ου δι η μαρ τε πε πρα γμε ε ε νων της α
πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο α παν τα τα ερ γα Κυ
ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου
τε εις παν τας τους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ι ε ρουρ γει ται το λυ υ τρο ον ευ γνω μο νι εκ σω
τη ρι ων σπλαγ χνων τε και δα χρυ υ ων πη γης εν

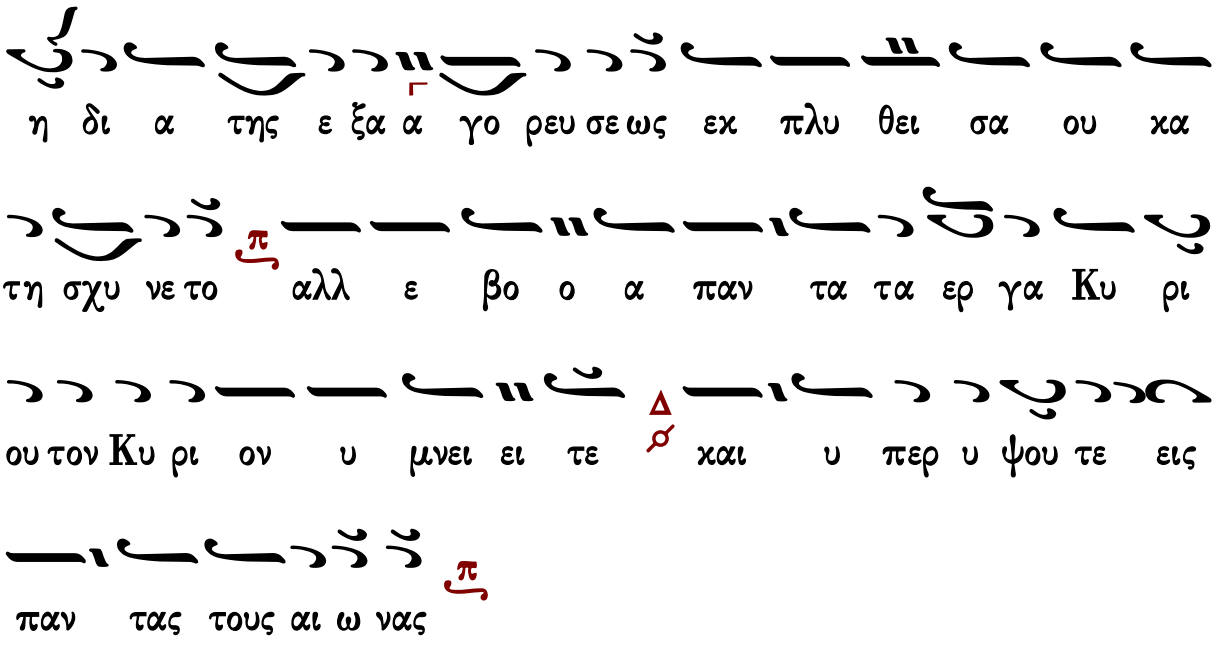

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.122*

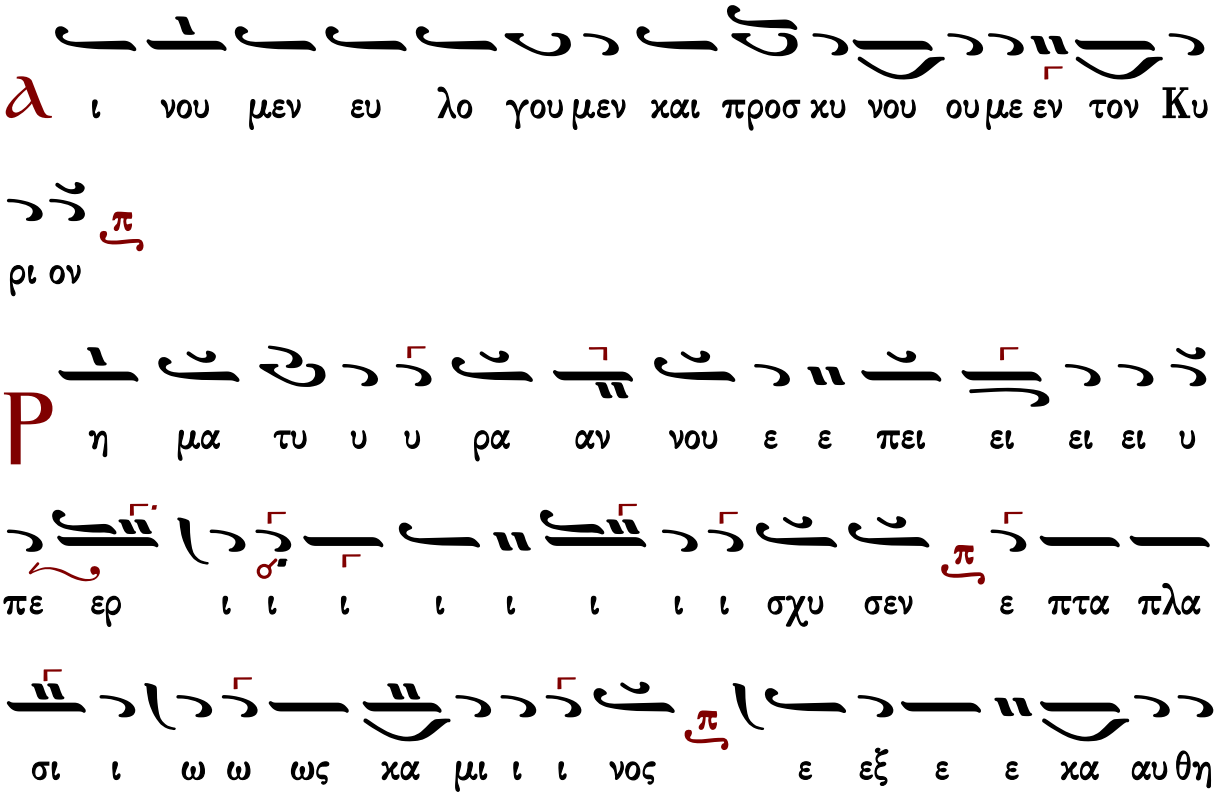

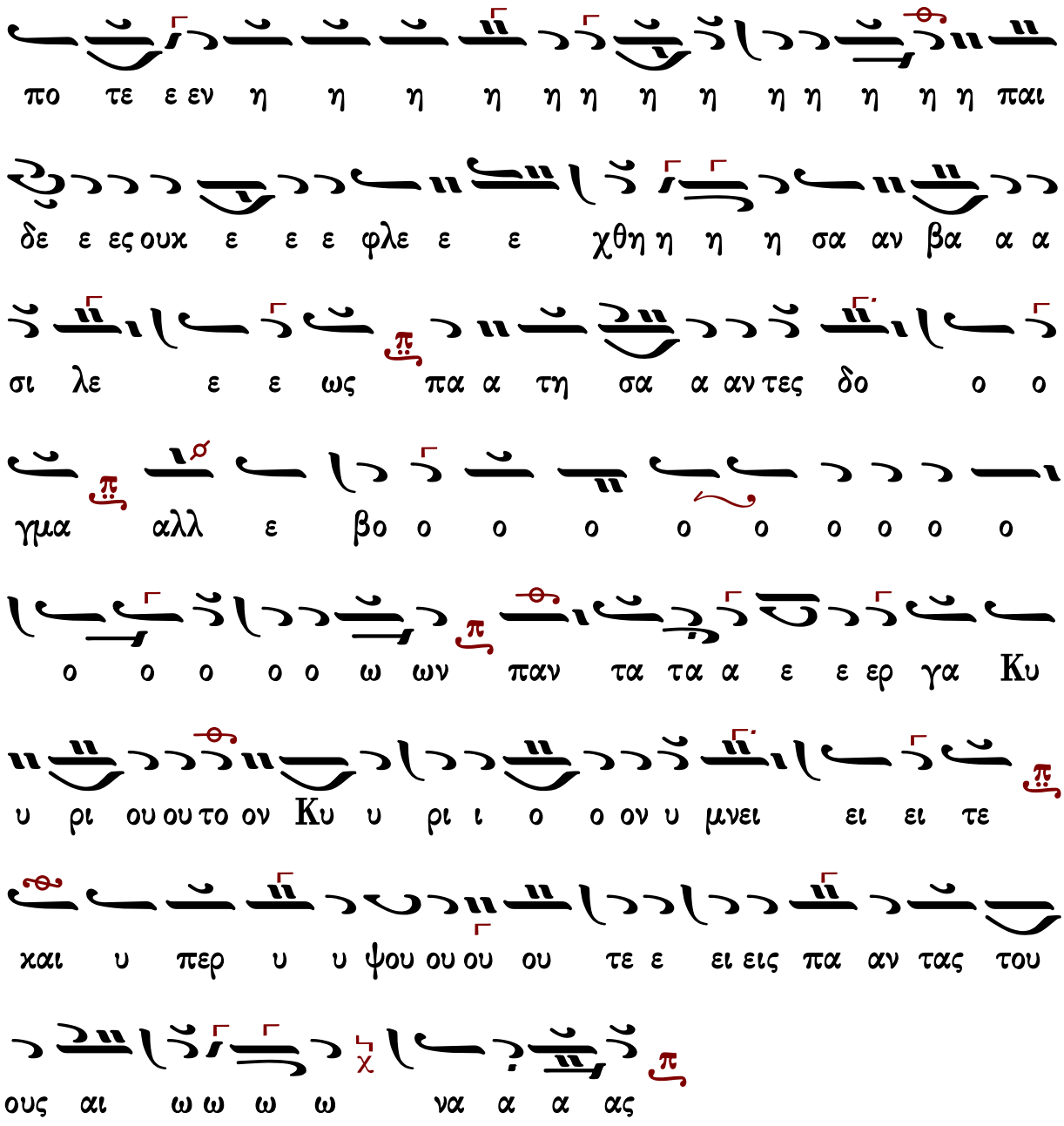

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.349*

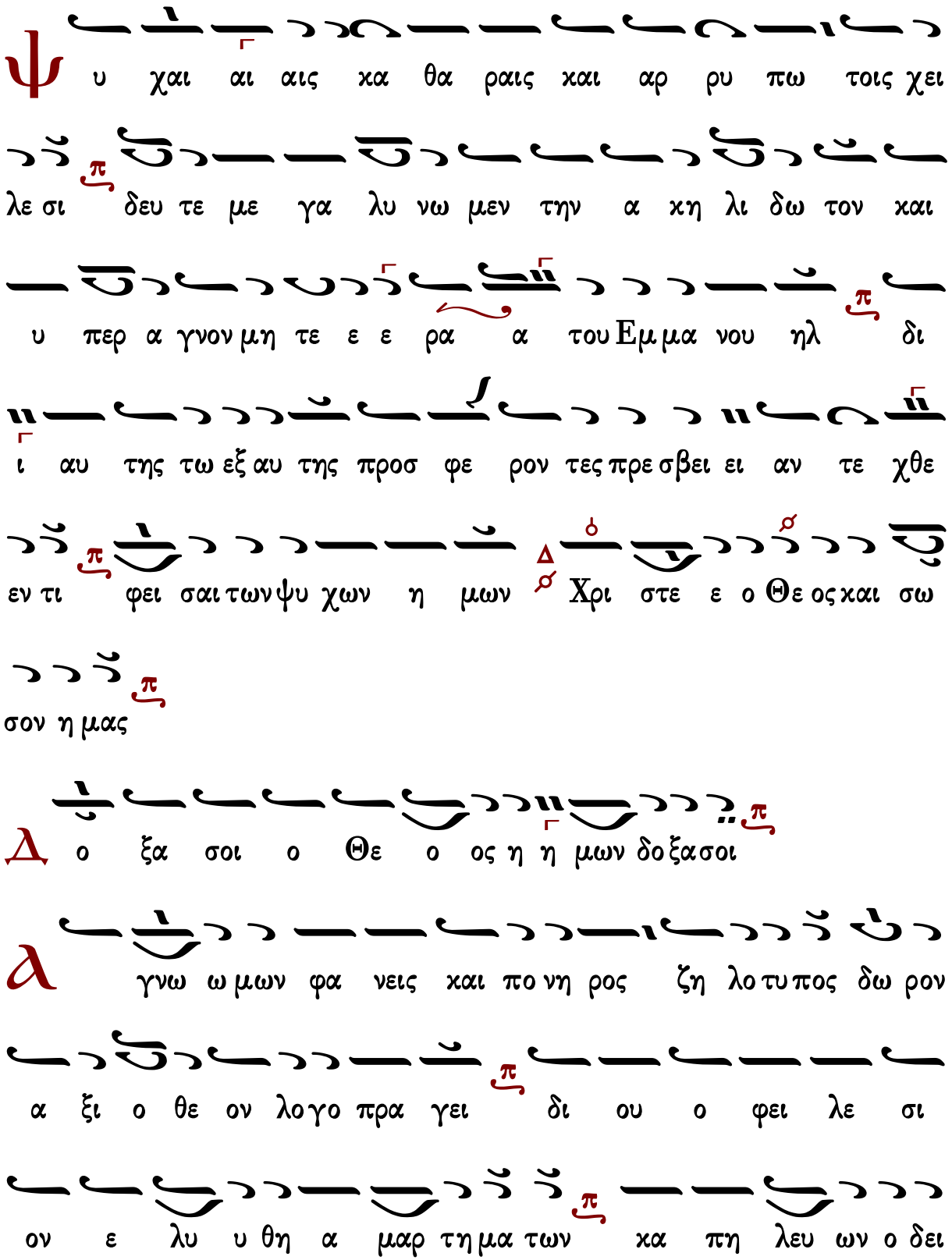
ψυ χαι αι αις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει
λε σι δευ τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω τον και
υ περ α γνον μη τε ε ε ρα α του Εμ μα νου ηλ δι
ι αυ της τω εξ αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθε
εν τι φει σαι των ψυ χων η μων Δ ό σ Χρι στε ε ο Θε ος και σω
σον η μας
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
α γνω ω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυ πος δω ρον
α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ο φει λε σι
ον ε λυ υ θη α μαρ τη μα των κα πη λευ ων ο δει

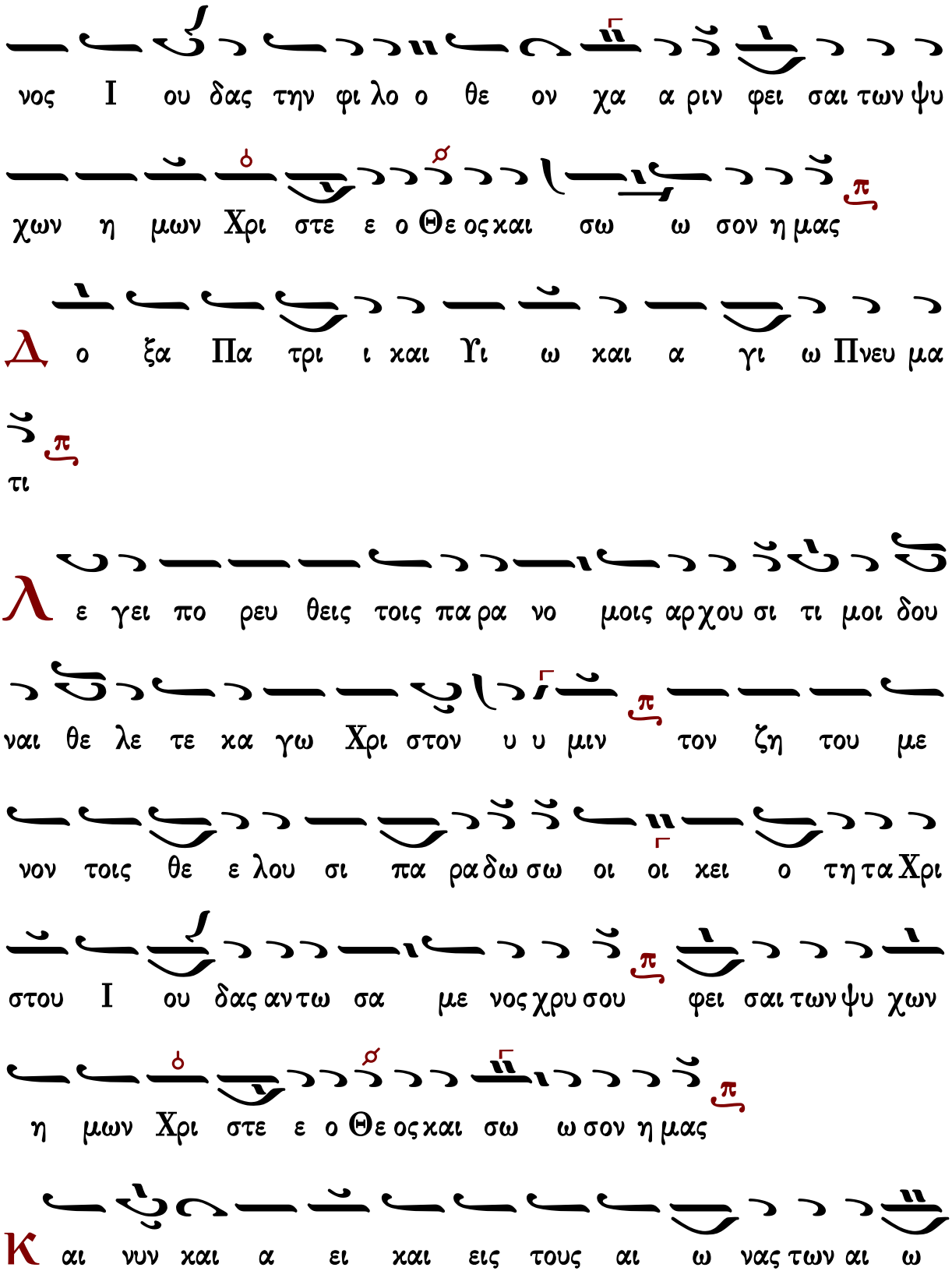
νος Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα α ριν φει σαι των ψυ
χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω ω σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ ε γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρ χου σι τι μοι δου
ναι θε λε τε κα γω Χρι στον υ υ μιν τον ζη του με
νον τοις θε ε λου σι πα ρα δω σω οι οι κει ο τη τα Χρι
στου Ι ου δας αν τω σα με νος χρυ σου φει σαι των ψυ χων
η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω ω σον η μας
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

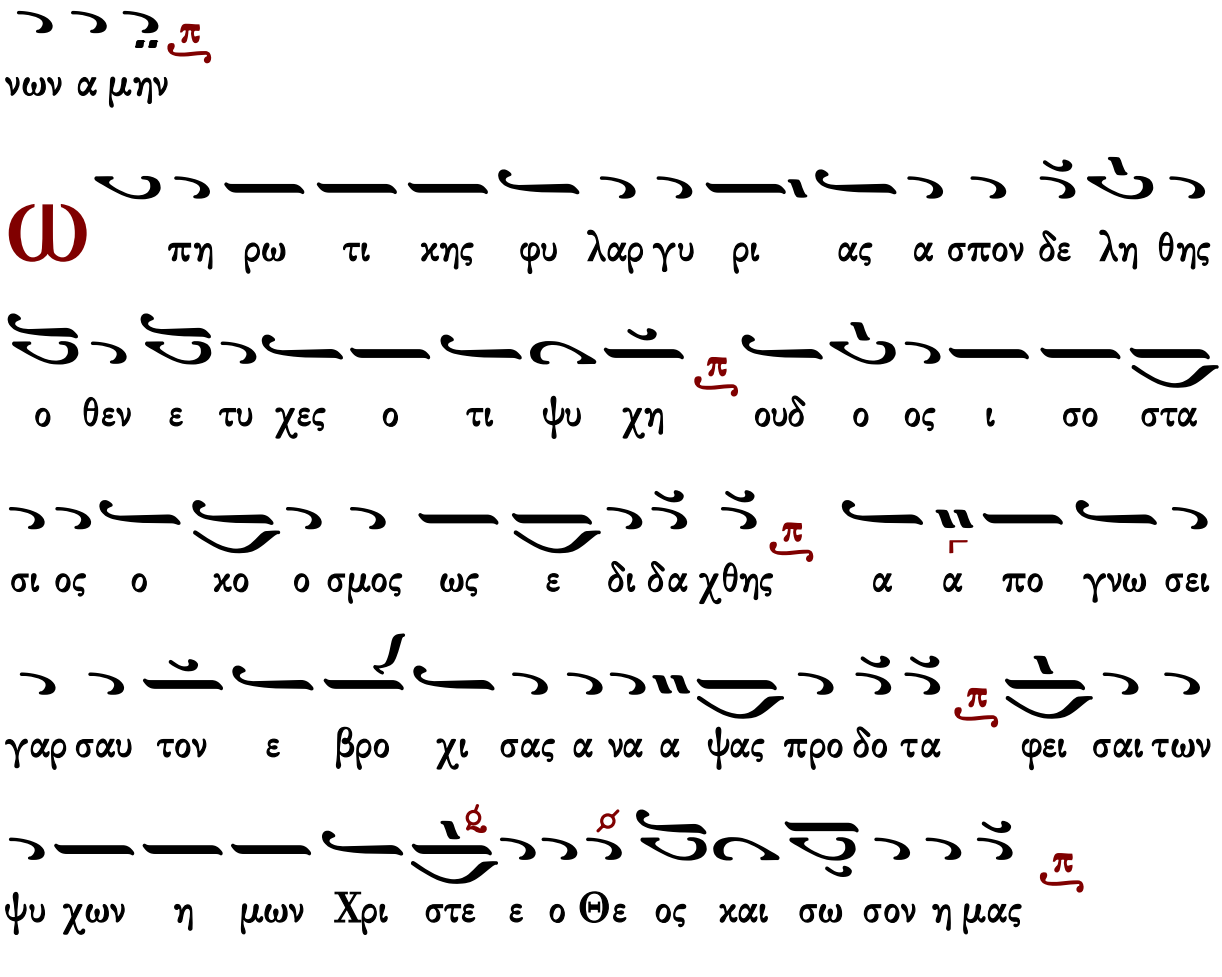

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.125*

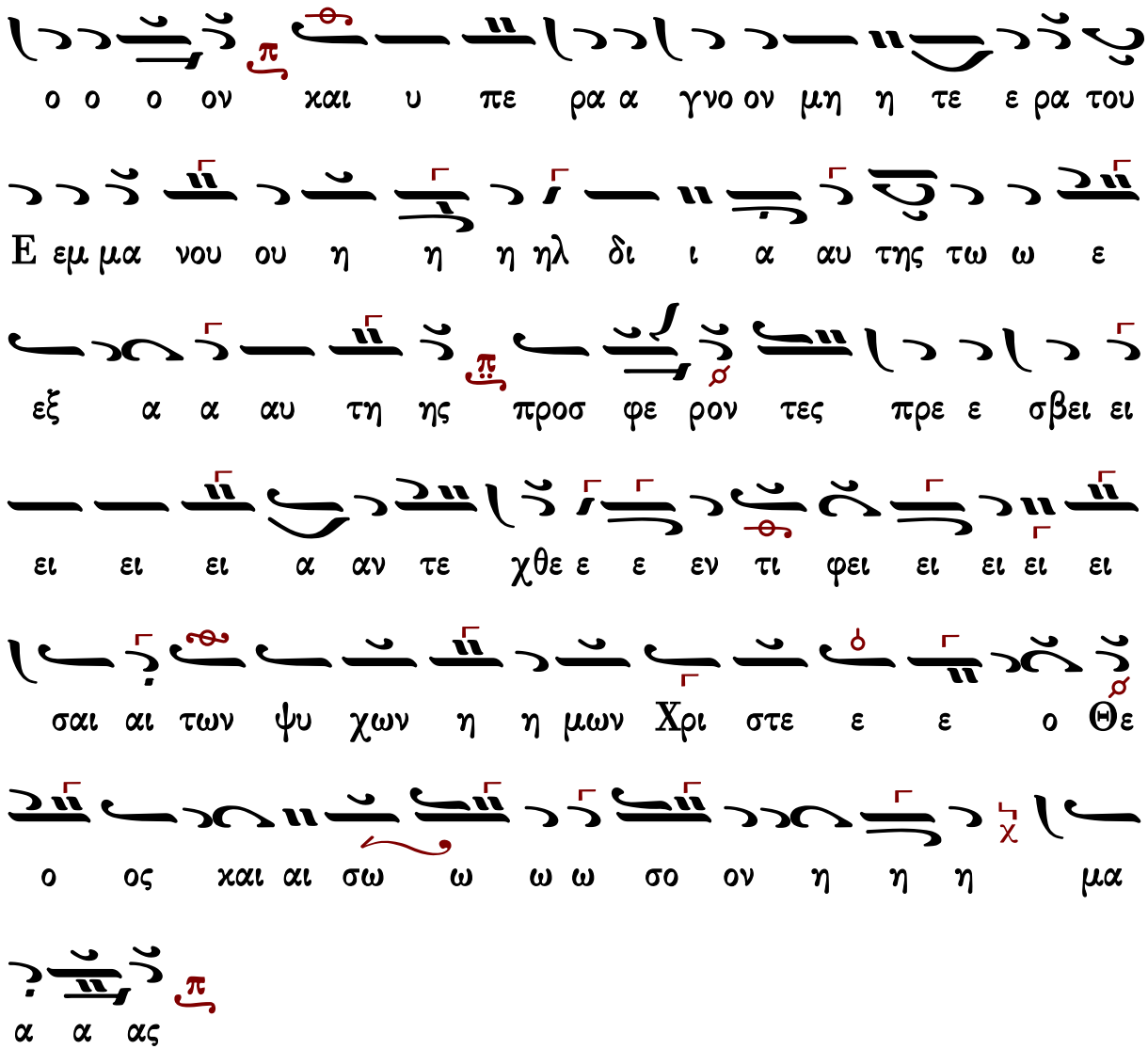

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

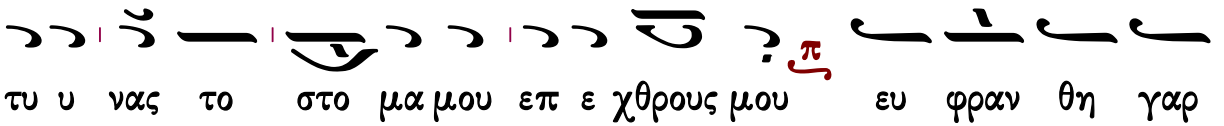

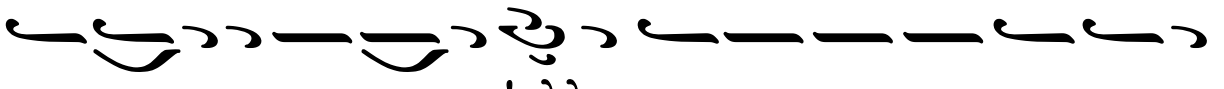

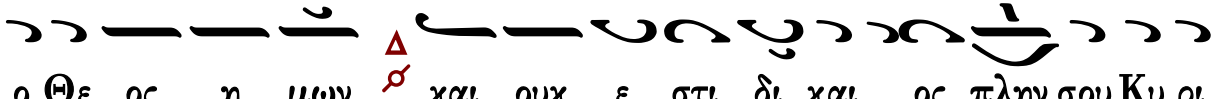

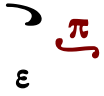

(β′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστέ, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

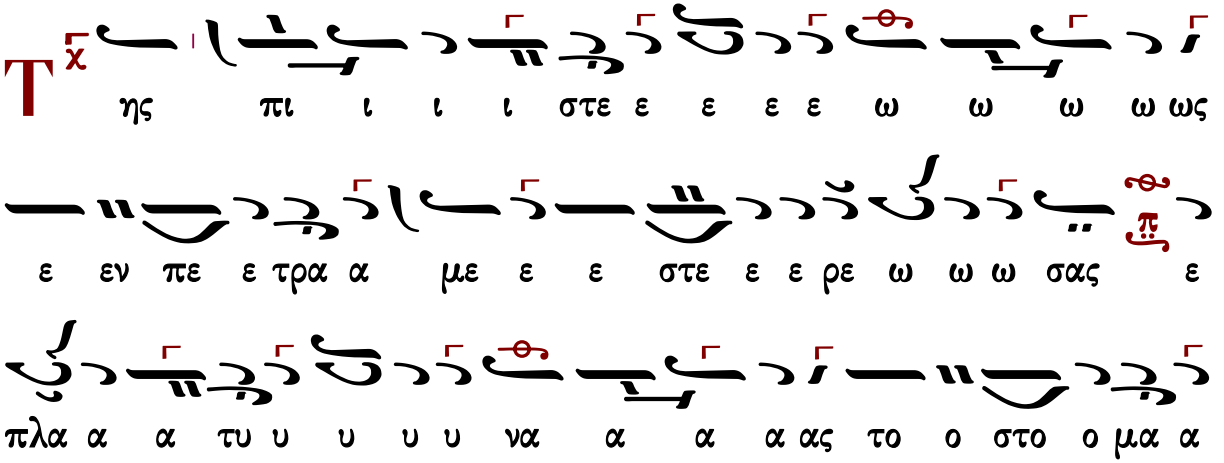

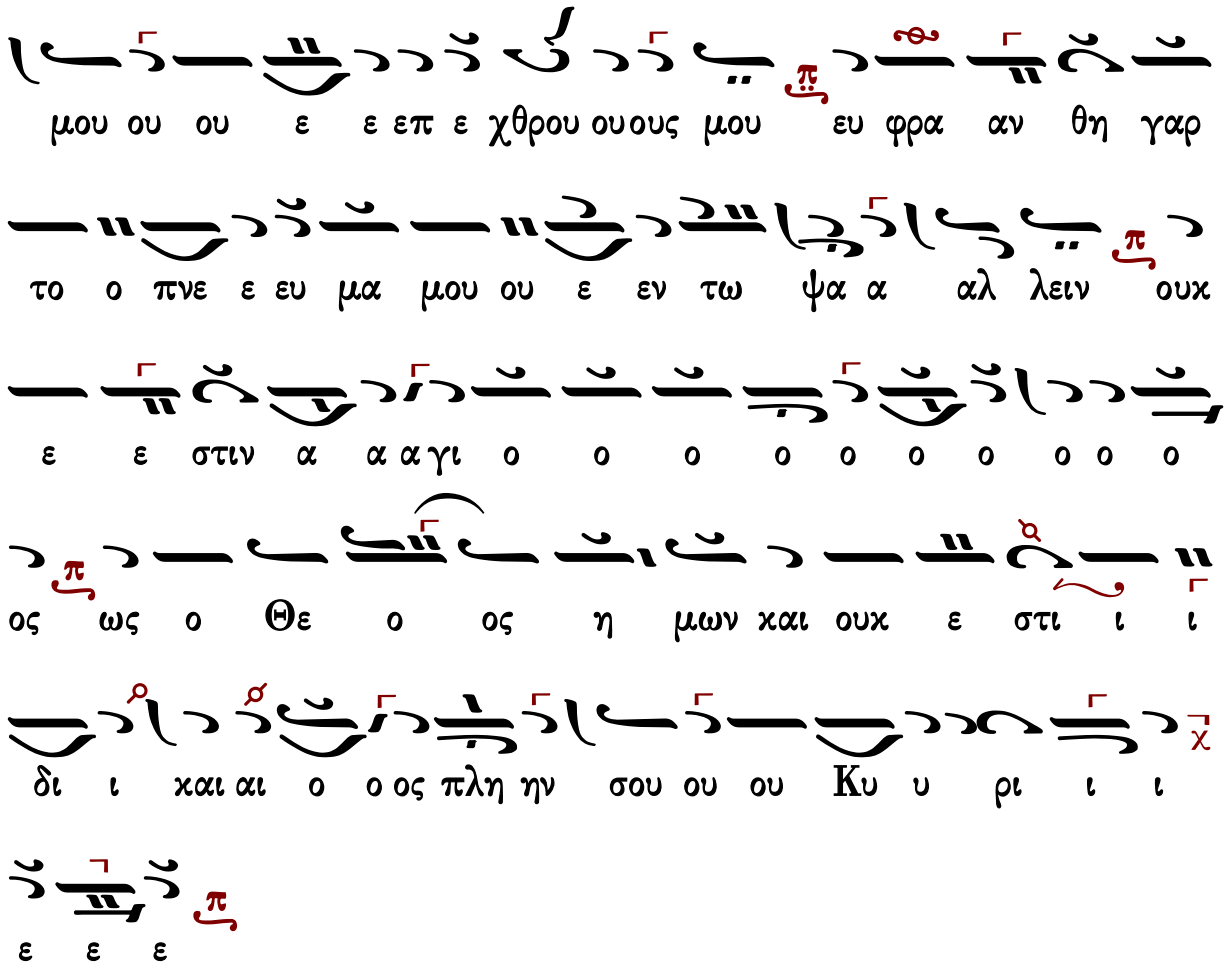

ᾠδὴ η΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

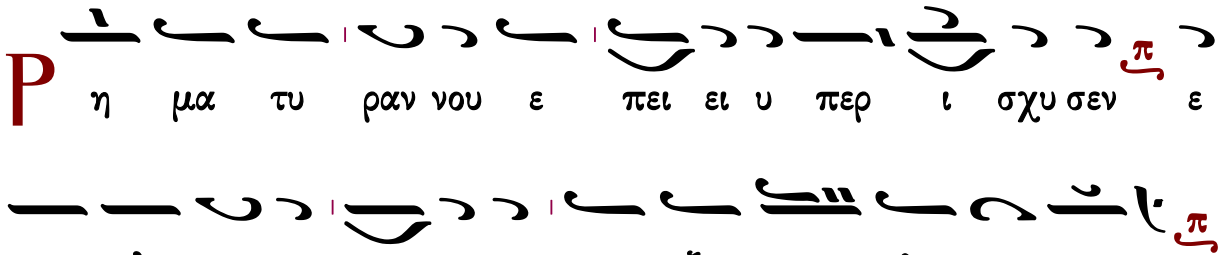

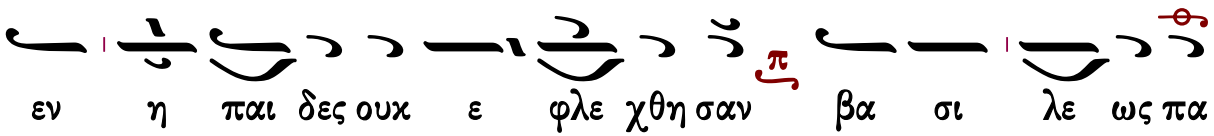

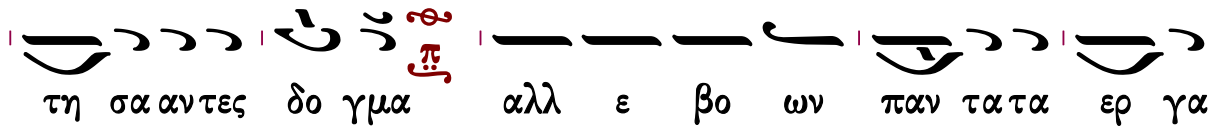

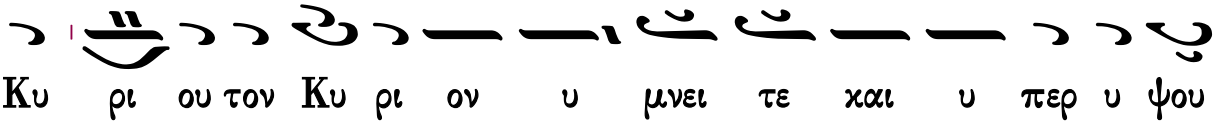

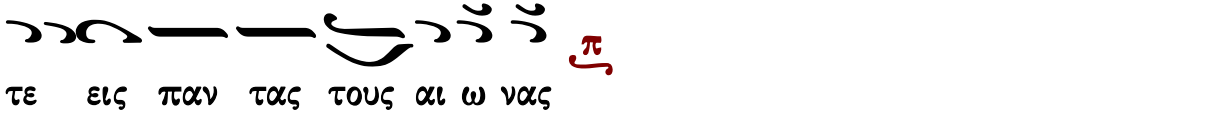

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικῇ καὶ θείᾳ, φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸ Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ᾽ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἱερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατῃσχύνετο, ἀλλ᾽ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

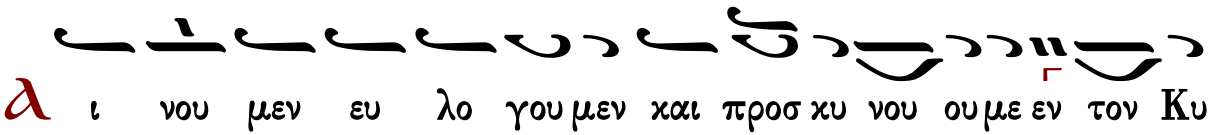

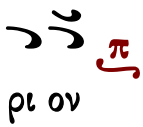

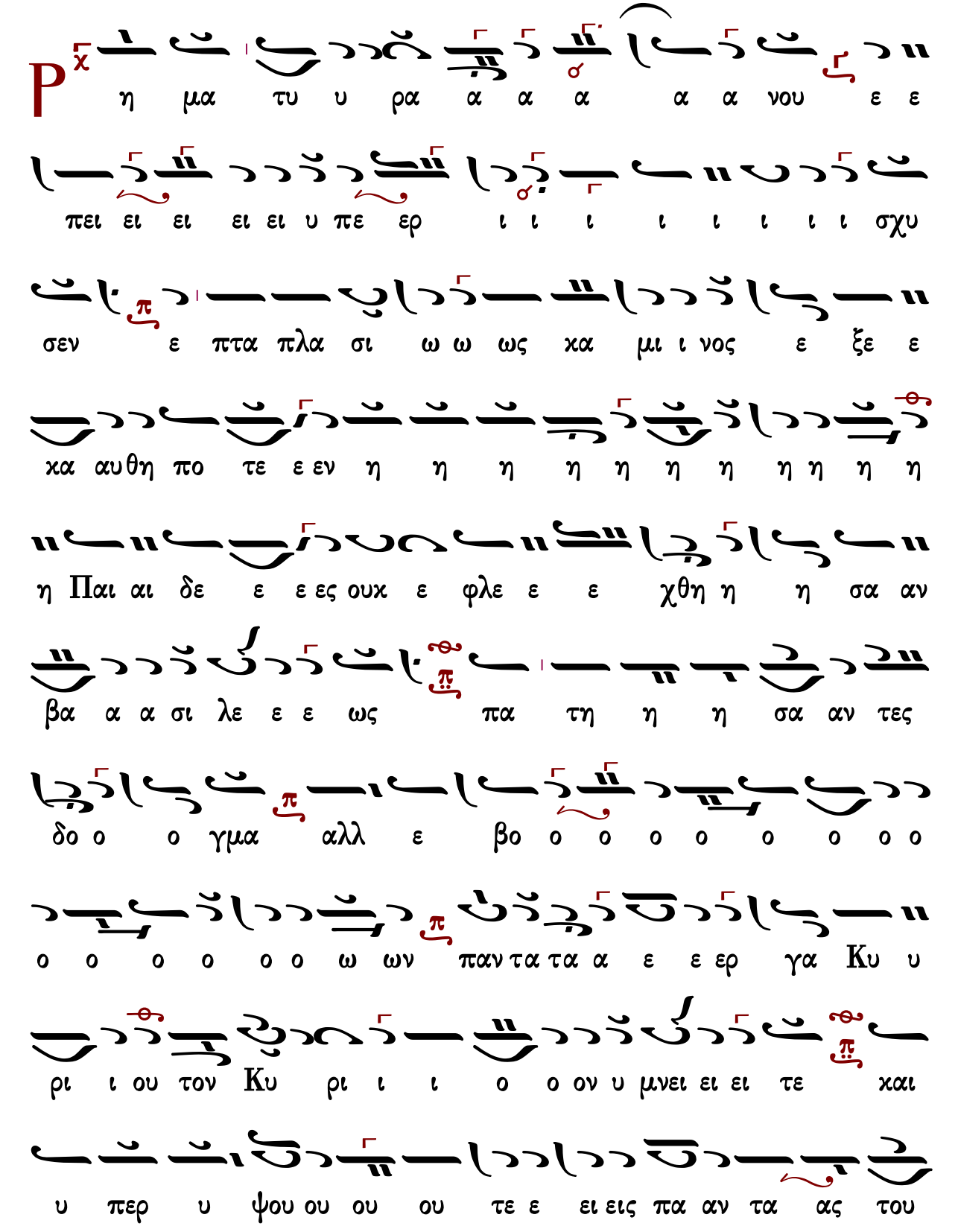
η μα τυ υ ρα α α α α α νου ε ε
πει ει ει ει ει υ πε ερ ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ
σεν ε πτα πλα σι ω ω ως κα μι ι νος ε ξε ε
κα αυθη πο τε ε εν η η η η η η η η η η η
η Παι αι δε ε ε ες ουκ ε φλε ε ε χθη η η σα αν
βα α α σι λε ε ε ως πα τη η η σα αν τες
δο ο ο γμα αλλ ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ω ων παν τα τα α ε ε ερ γα Κυ υ
ρι ι ου τον Κυ ρι ι ι ο ο ον υ μνει ει ει τε και
υ περ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας του

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.42*

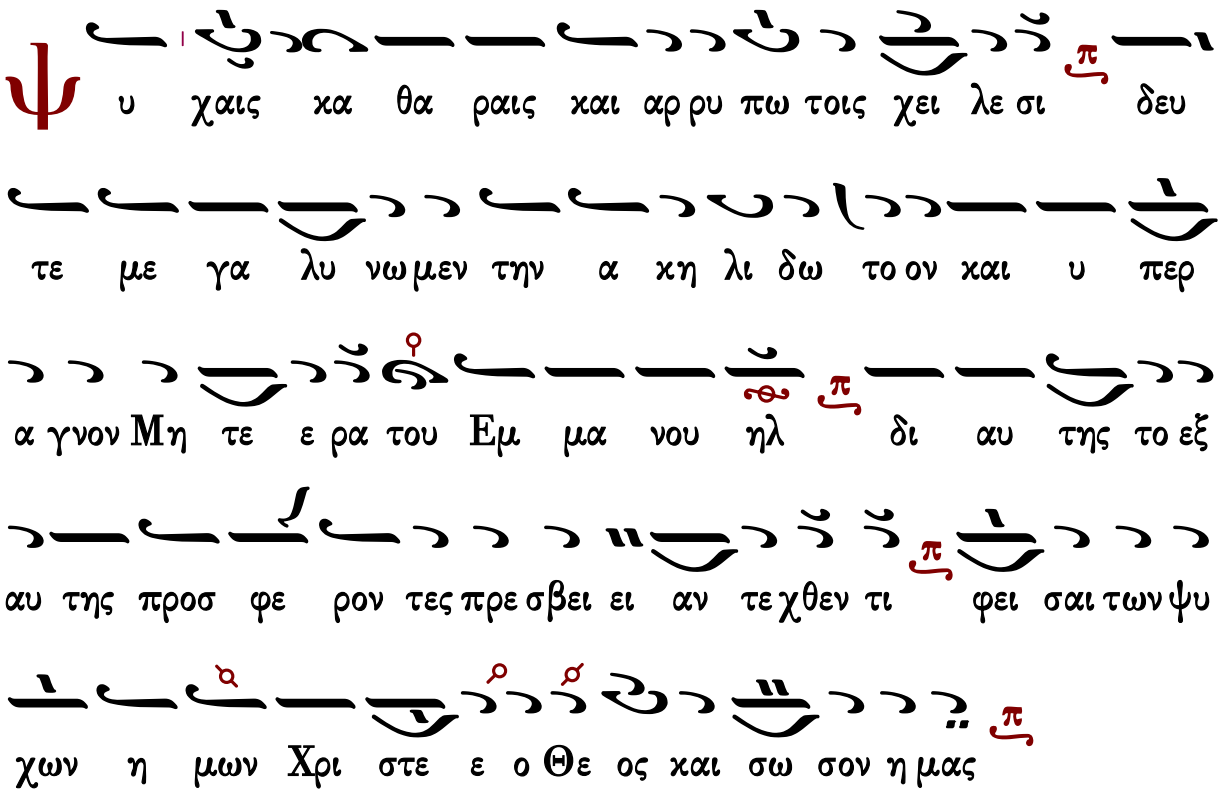

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι᾽ οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πορευθείς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὦ πηρωτικής, φιλαργυρίας ἄσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, ουδ᾽ ὃς ἰσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτόν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία

Ἦχος πλ. Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.43*

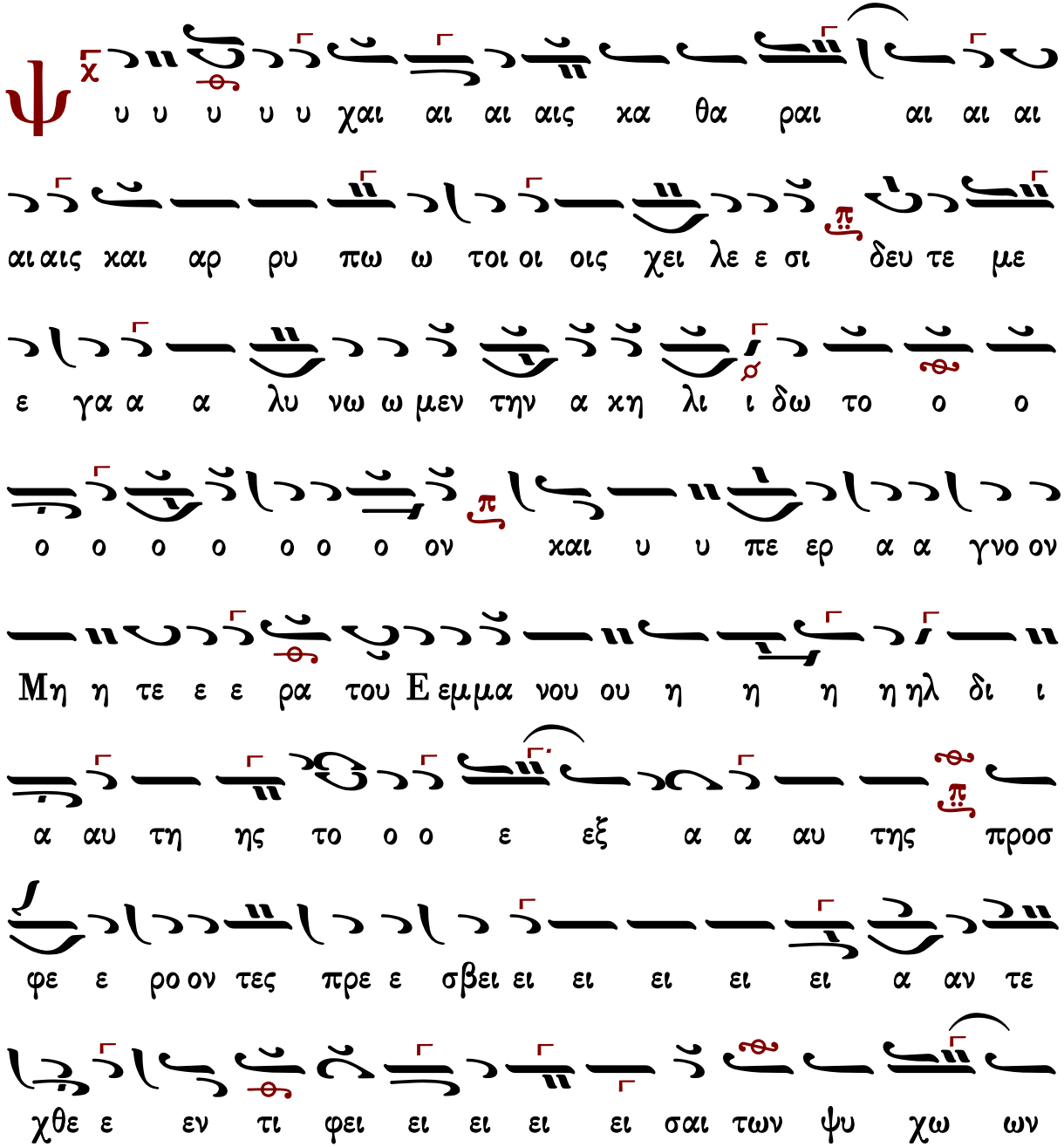

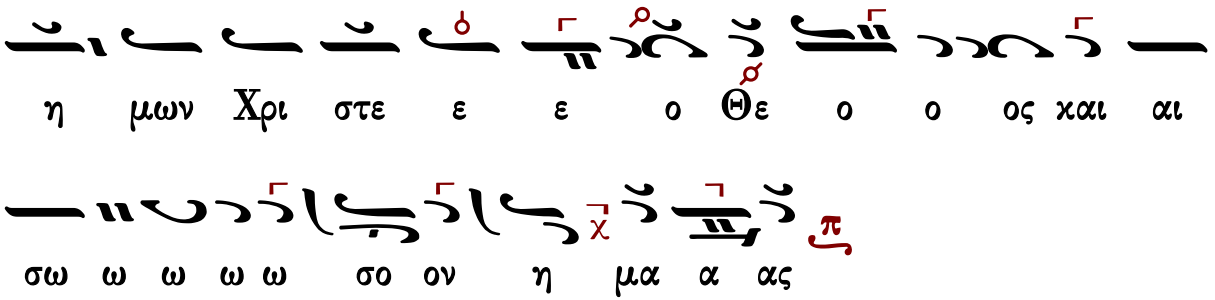

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.55*

Εν χε νοις το συν ε δρι ον τω ων α νο μων και γνω μη
η συν α θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα τα χρι τον τον
ρυ υ στην σε α πο φη ναι Χρι στε ω ψαλ λο μεν συ
ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ
ρι ε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Αμην
Το δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νο μων σχε πτε ε
ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρ χον ως δυσ χρη στον
τον δι ι και ον α πο κτει ναι Χρι στον ω ψαλ λο μεν

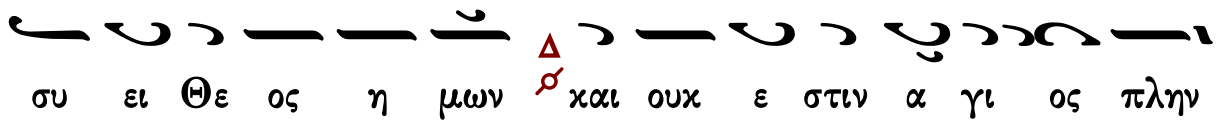
συ ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν α γι ος πλην
σου Κυ ρι ε

Καταβασία*

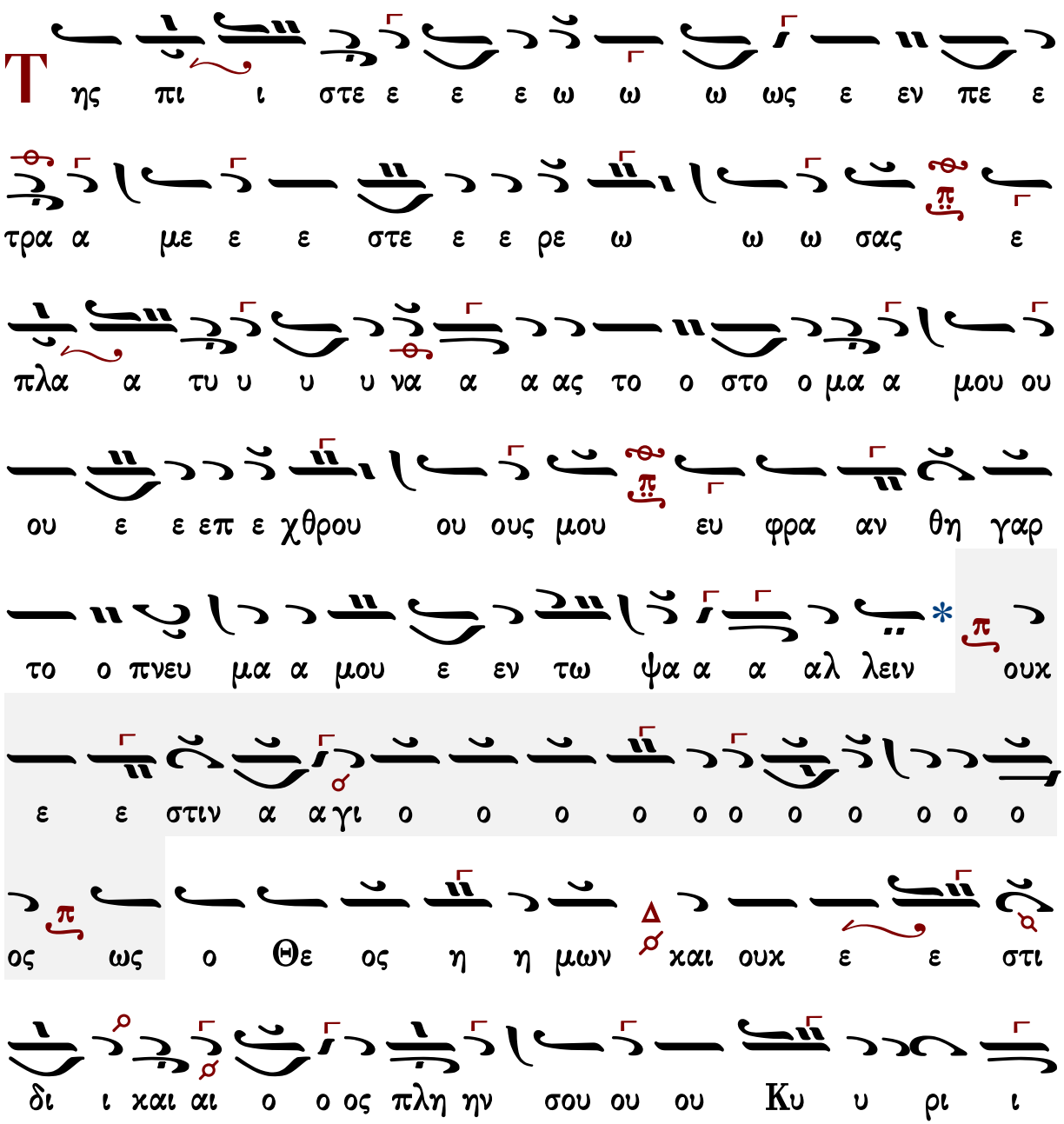
Της πι ι στε ε ε ε ω ω ω ως ε εν πε ε
τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ω σας ε
πλα α τυ υ υ υ να α α ας το ο στο ο μα α μου ου
ου ε ε επ ε χθρου ου ους μου ευ φρα αν θη γαρ
το ο πνευ μα α μου ε εν τω ψα α α αλ λειν ουκ
ε ε στιν α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ως ο Θε ος η η μων και ουκ ε ε στι
δι ι και αι ο ο ος πλη ην σου ου ου Κυ υ ρι ι

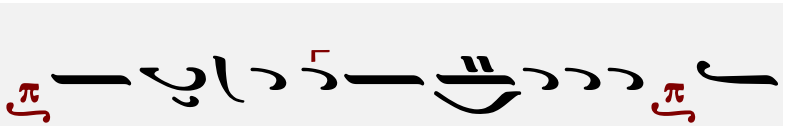

Συντομωτέρα γραμμή

ᾠδὴ η΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.57*

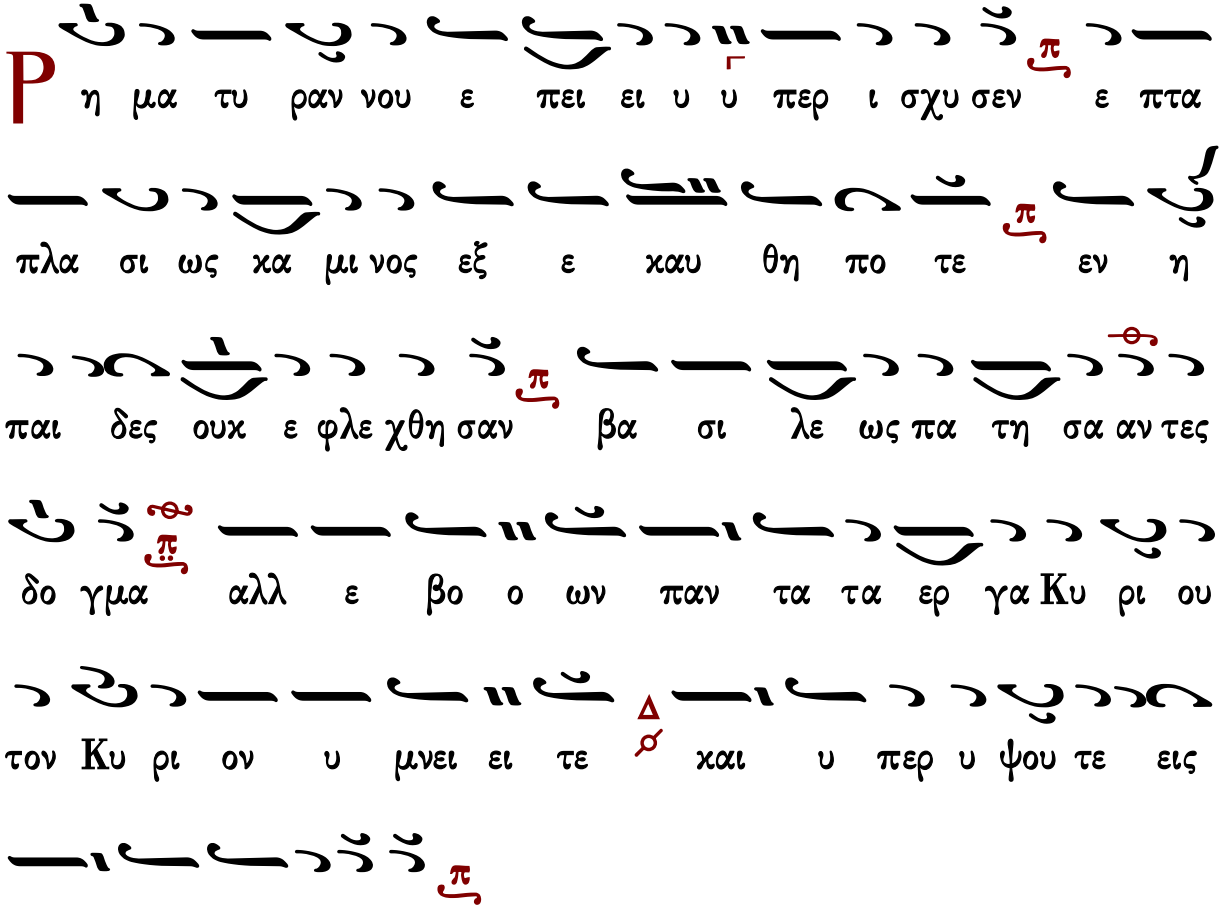

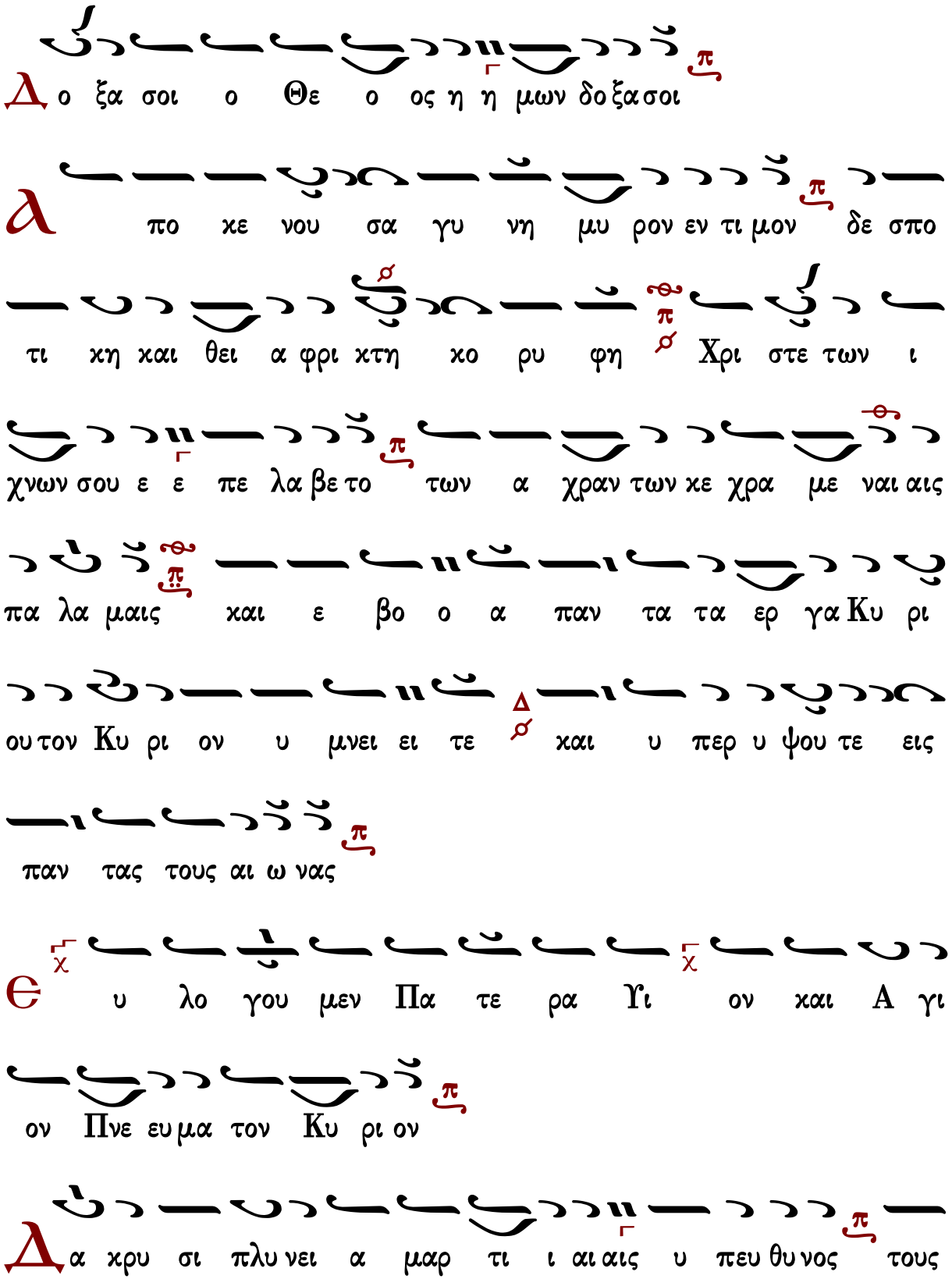
Δο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι
α πο κε νου σα γυ νη μυ ρον εν τι μον δε σπο
τι κη και θει α φρι κτη κο ρυ φη Χρι στε των ι
χνων σου ε ε πε λα βε το των α χραν των κε χρα με ναι αις
πα λα μαις και ε βο ο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι
ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις
παν τας τους αι ω νας
υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι
ον Πνε ευ μα τον Κυ ρι ον
Δα κρυ σι πλυ νει α μαρ τι ι αι αις υ πευ θυ νος τους

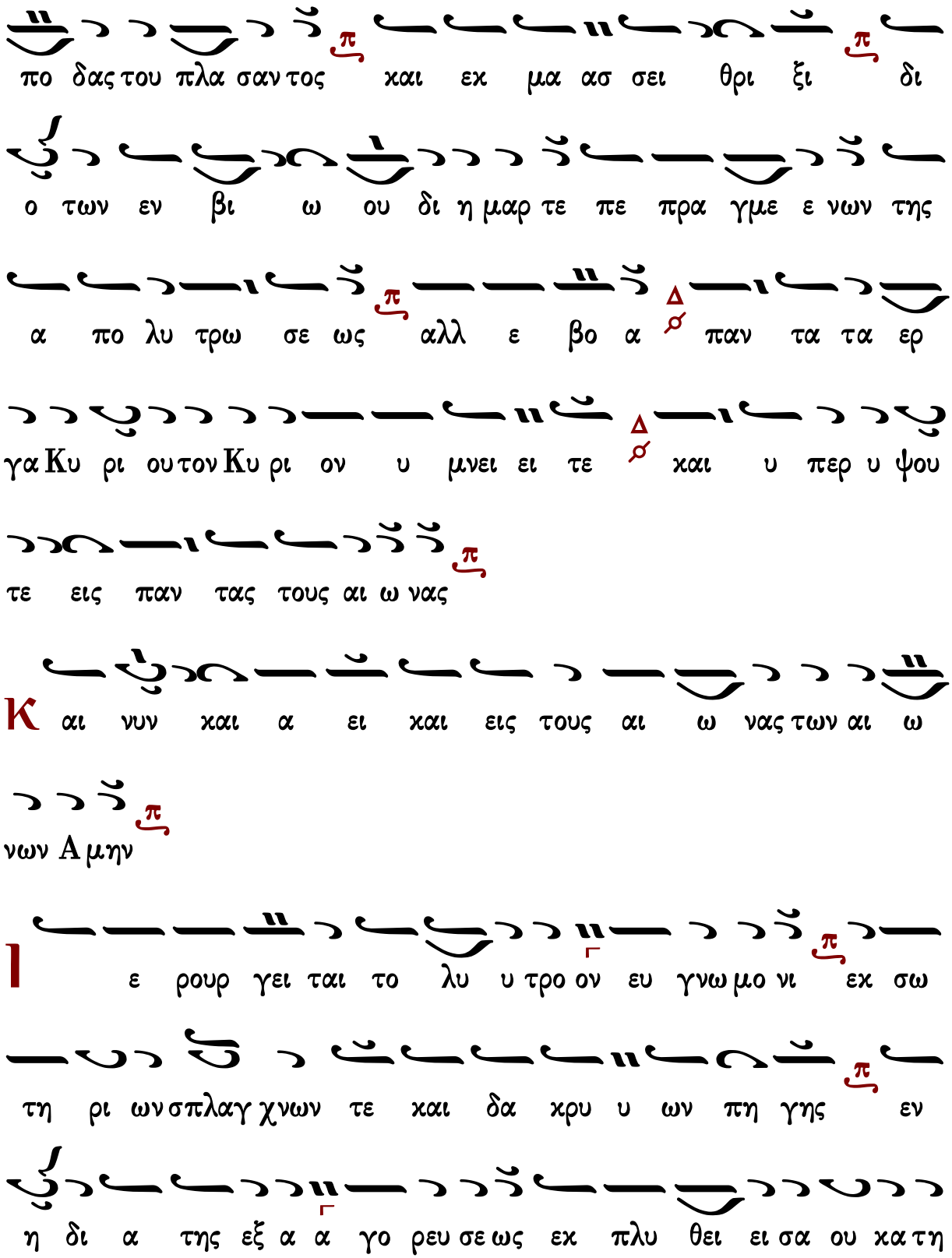
πο δας του πλα σαν τος και εκ μα ασ σει θρι ξι δι
ο των εν βι ω ου δι η μαρ τε πε πρα γμε ε νων της
α πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο α παν τα τα ερ
γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου
τε εις παν τας τους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Ι ε ρουρ γει ται το λυ υ τρο ον ευ γνω μο νι εκ σω
τη ρι ωνσπλαγ χνων τε και δα κρυ υ ων πη γης εν
η δι α της εξ α α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει ει σα ου κα τη

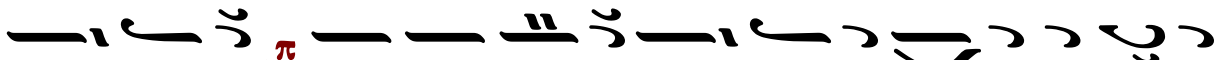
σχυ νε το αλλ ε βο α παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου

τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου τε εις

παν τας τους αι ω νας

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Καταβασία*

η μα τυ υ υ ρα αν νου ε ε πει ει ει ει υ πε ερ

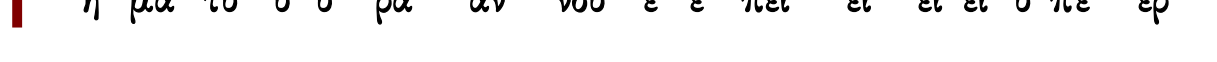
ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σεν ε πτα πλα σι ω ω

ως κα μι ι νος εξ ε κα α α α αυ θη η πο ο ο

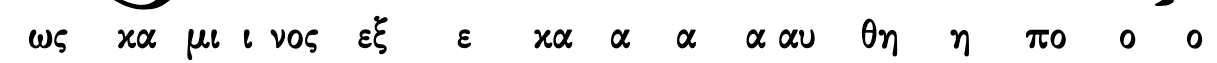
τε εν η η η η η παι δε ε ε ες ουκ ε φλε ε

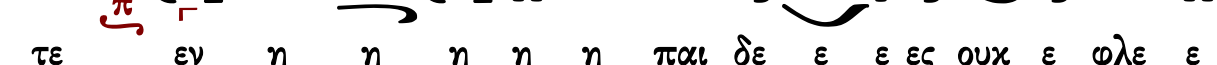
ε χθη η η η σαν βα σι λε ε ε ως πα α τη

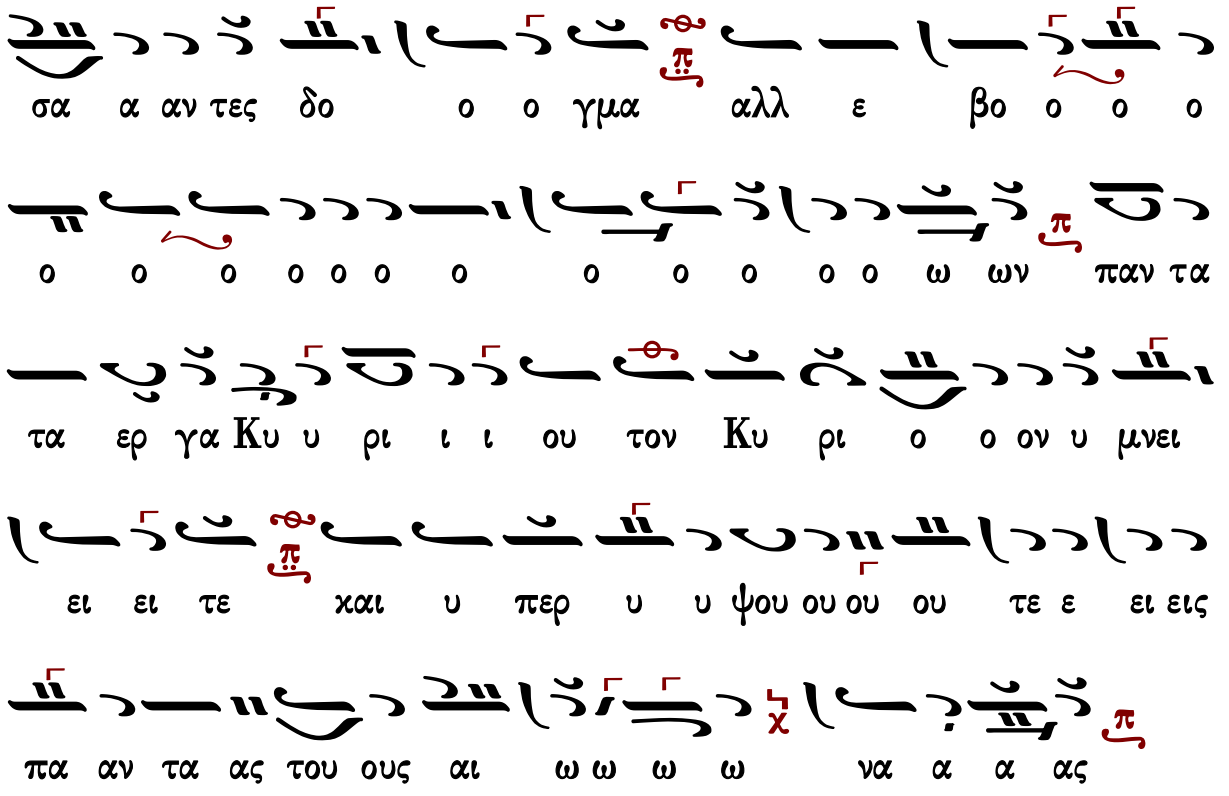

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ᾠδὴ θ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.59*

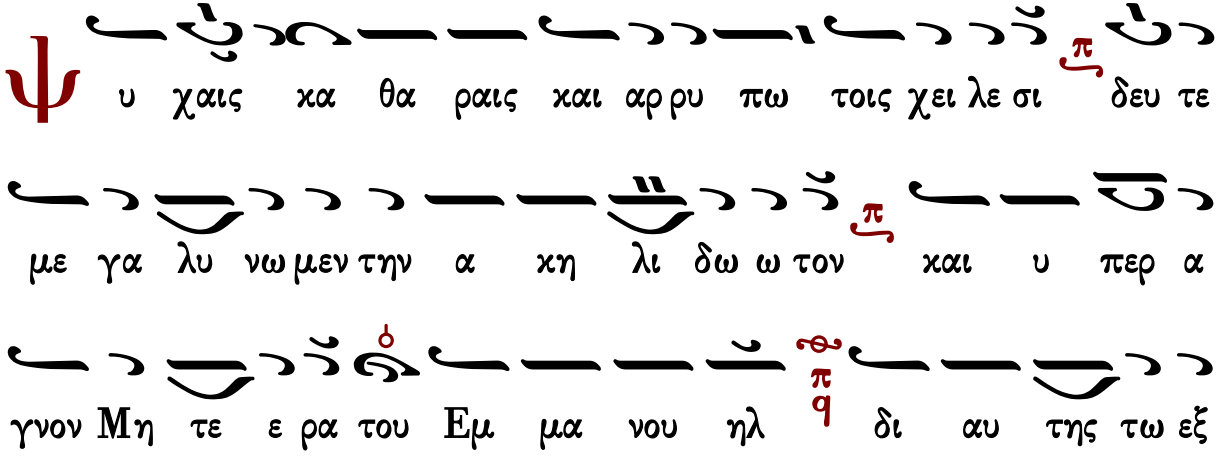

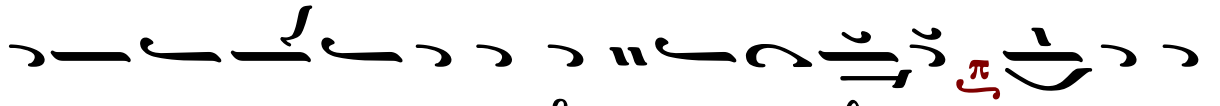
αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει αν τε χθεν τι φει σαι των

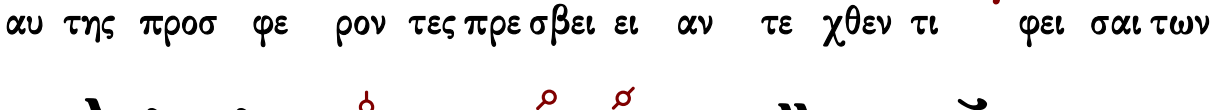
ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

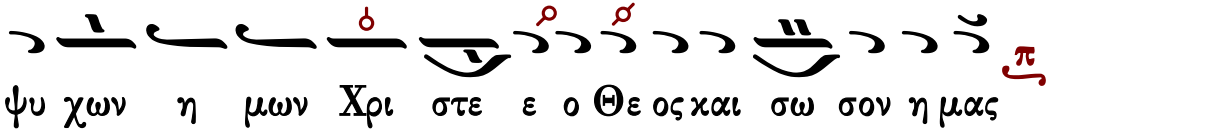
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυ πος δω

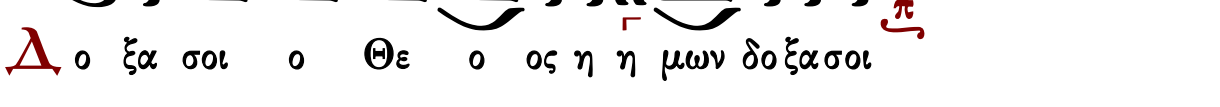
ρον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ου ο φει λε σι

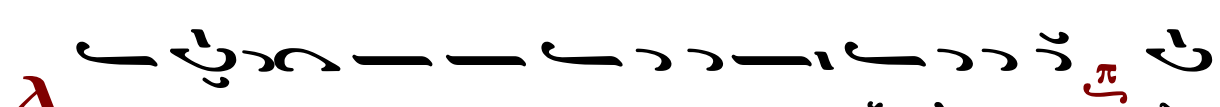
ον ε λυ υ θη α μαρ τη μα των κα πη λευ ων ο δει

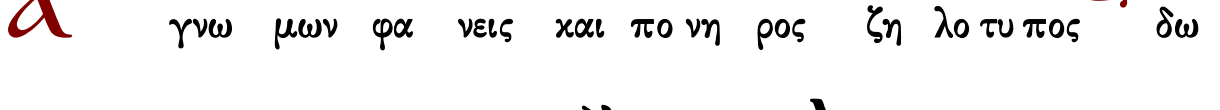
νος Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα α ριν φει σαι των ψυ

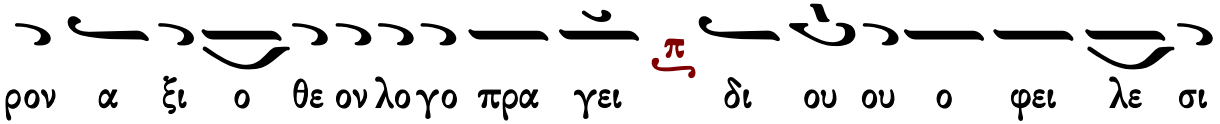
χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

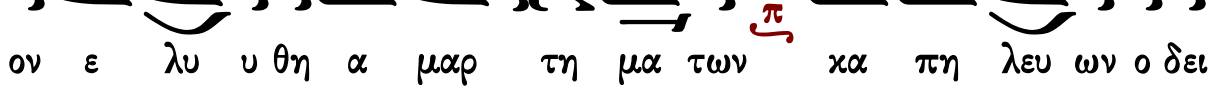
λ ε γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρ χου σι τι μοι

δου ναι θε λε τε κα γω Χρι στον υ υ μιν τον ζη του με
νον τοις θε ε λου σι πα ρα δω σω οι οι κει ο τη
τα Χρι στου Ι ου δας αν τω σα με νος χρυ σου φει σαι των
ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας α σπον δε λη θης
ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι σο στα σι ος
ο κο ο σμος ως ε δι δα χθης α πο γνω σει
γαρ σαυ τον ε βρο χι σας α να α ψας προ δο ο τα φει

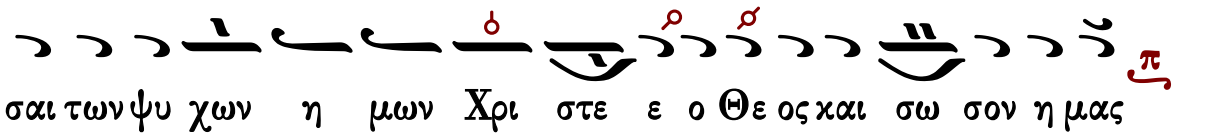
σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

Καταβασία*

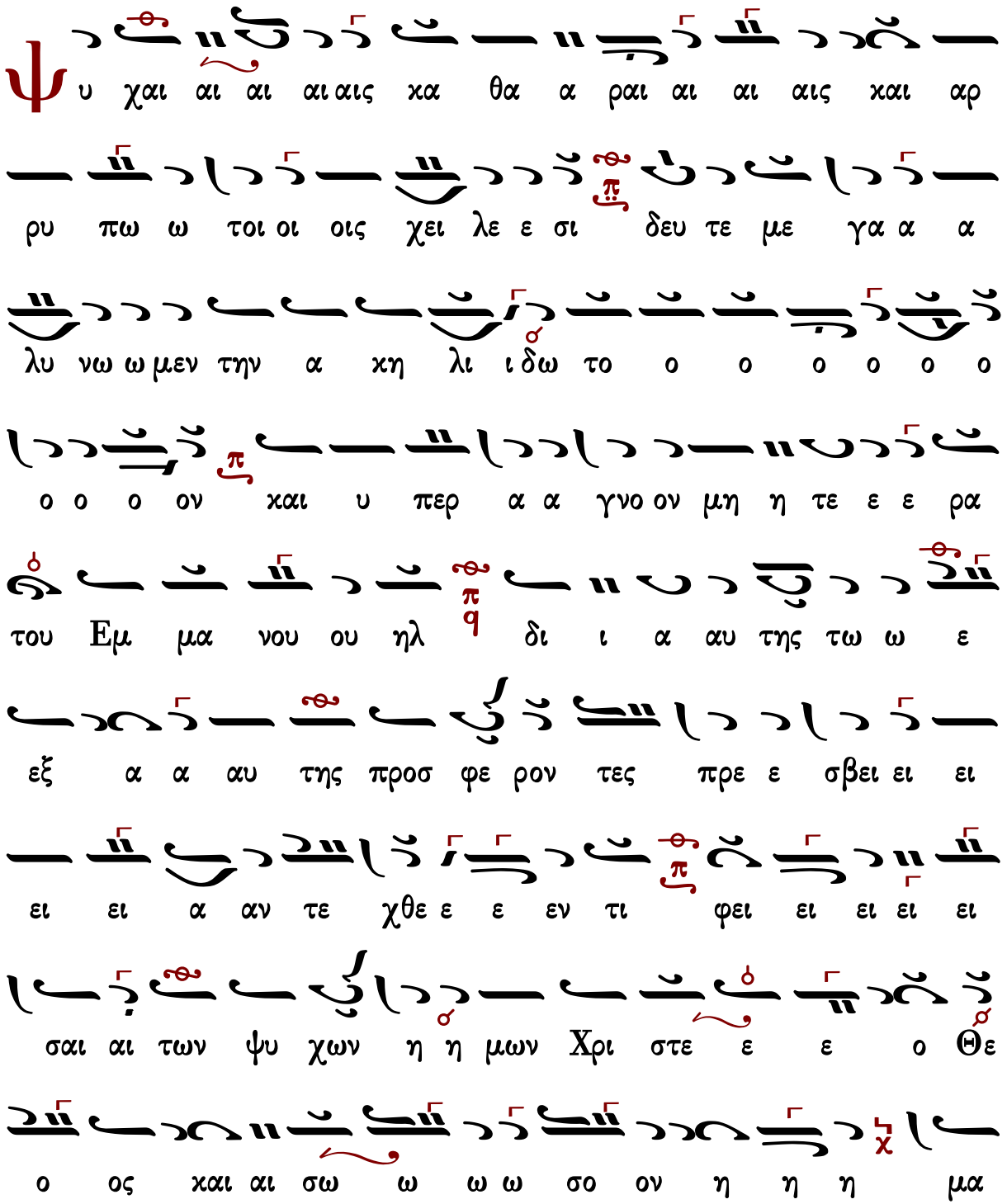
υ χαι αι αι αι αις κα θα α ραι αι αι αις και αρ
ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι δευ τε με γα α α
λυ νω ω μεν την α κη λι ι δω το ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ον και υ περ α α γνο ον μη η τε ε ε ρα
του Εμ μα νου ου ηλ δι ι α αυ της τω ω ε
εξ α α αυ της προσ φε ρον τες πρε ε σβει ει ει
ει ει α αν τε χθε ε ε εν τι φει ει ει ει ει
σαι αι των ψυ χων η η μων Χρι στε ε ε ο Θε
ο ος και αι σω ω ω ω σο ον η η η μα

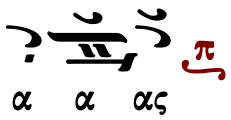

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.201#

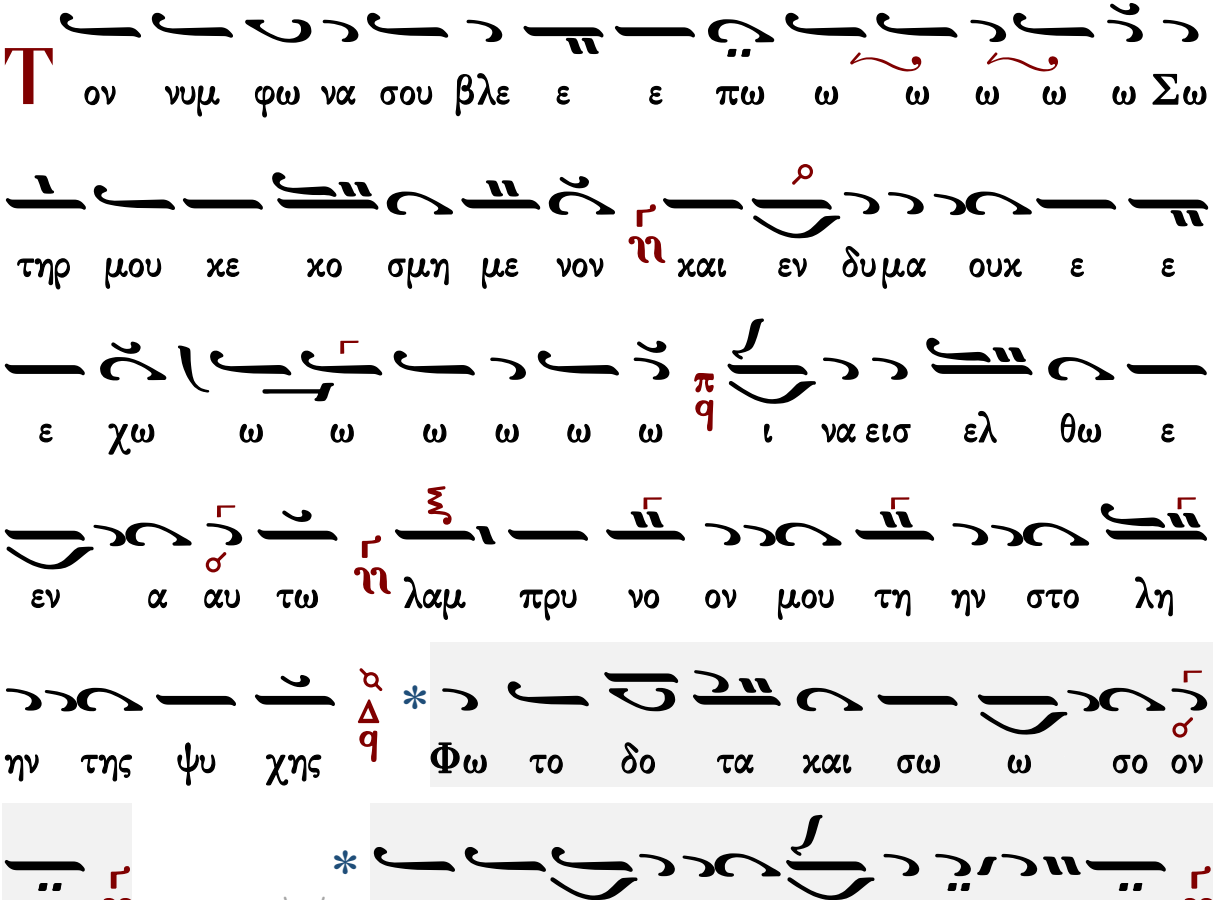

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

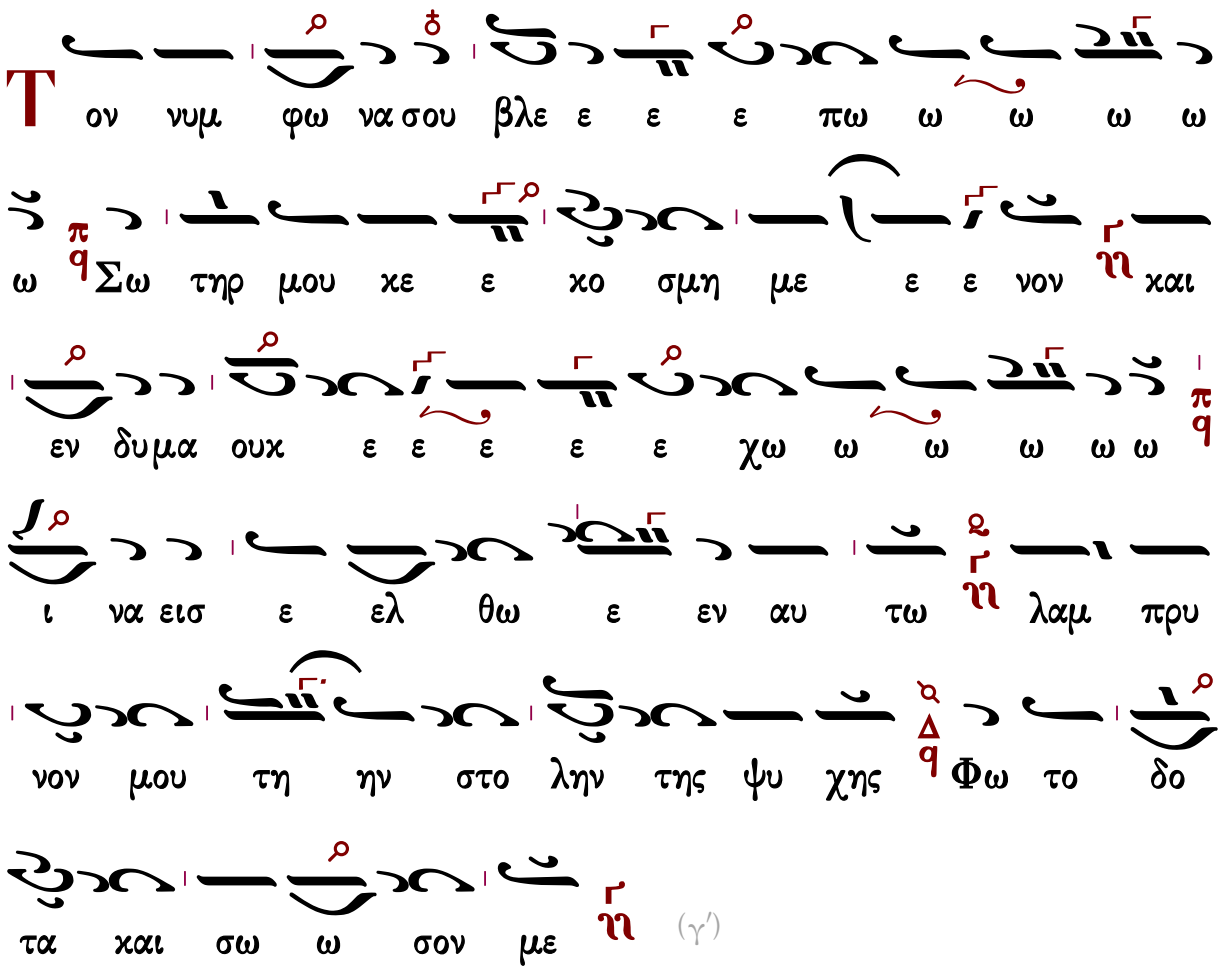

(γ′)

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

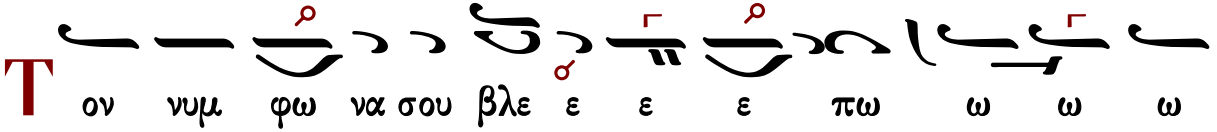

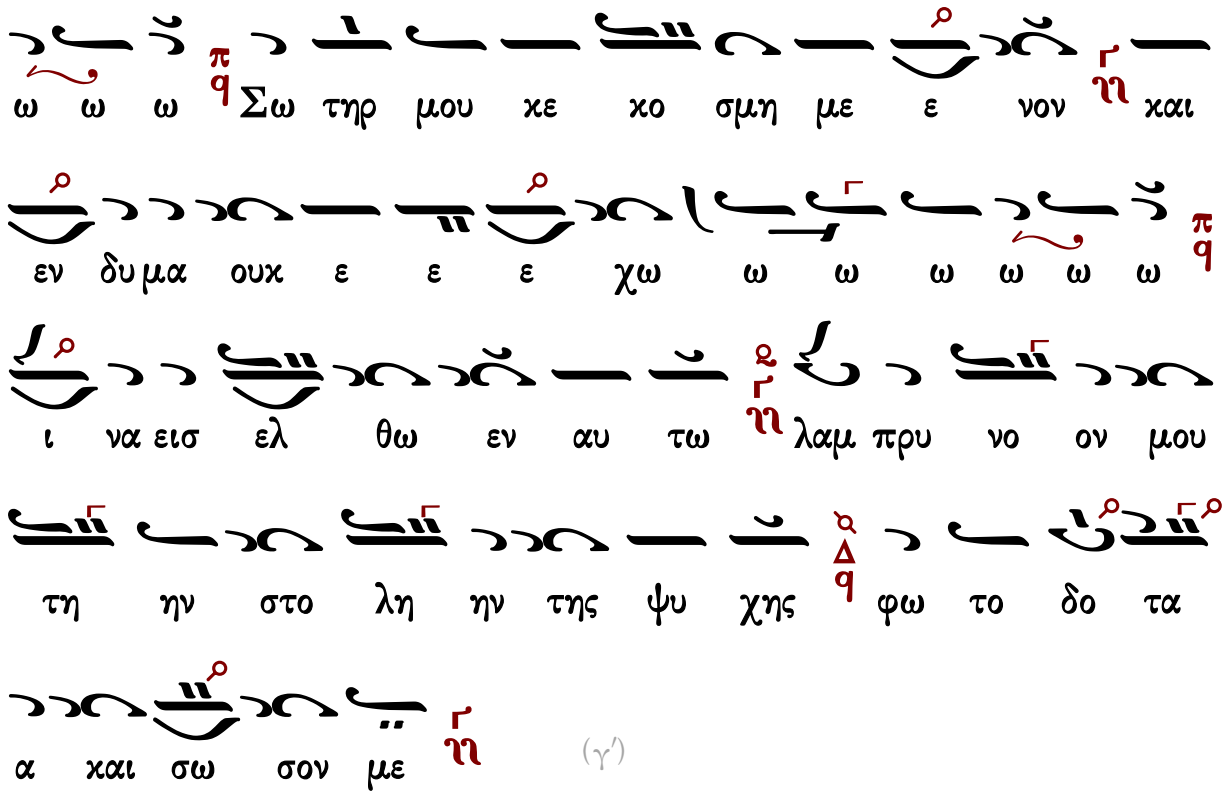

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Συντομώτερον

Ἦχος ὑ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

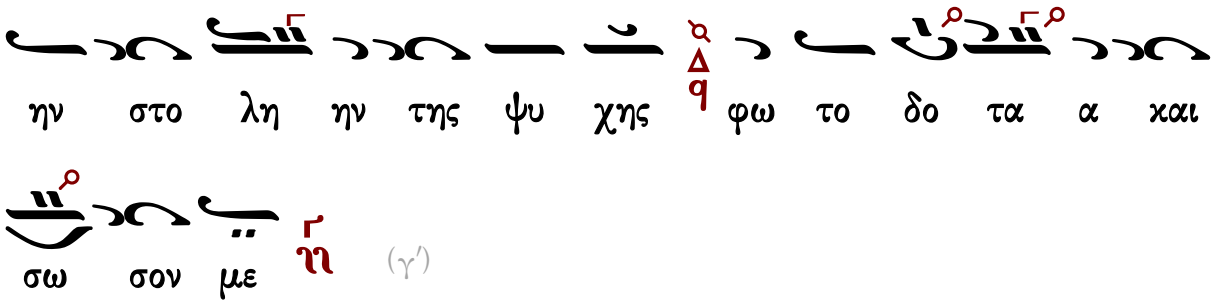

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

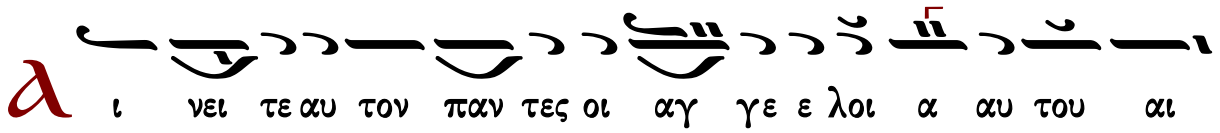

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

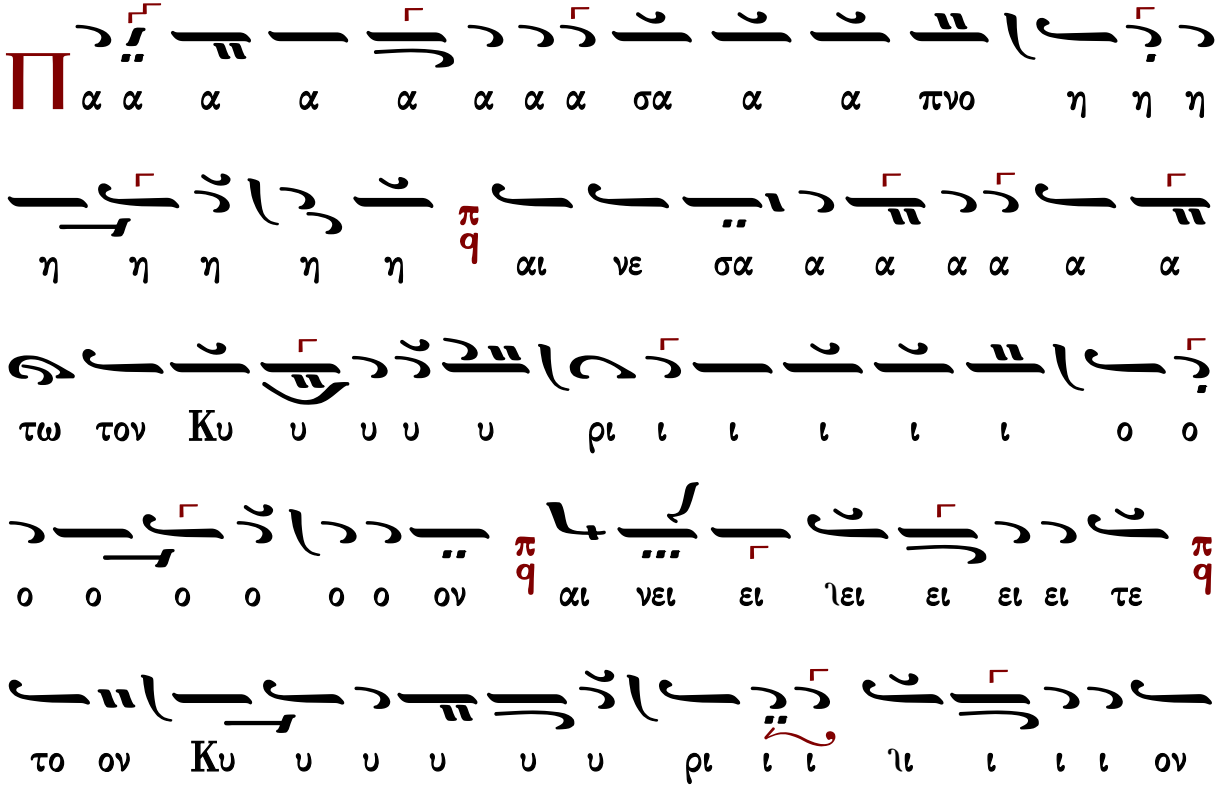

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

a
ι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α α αν
τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε ιε ε ε ε
λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου
ου ου ου αι νει ει ει ει τε ε ε ε ε
αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α α α
α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις
αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε
ε ε ε ιε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω
ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

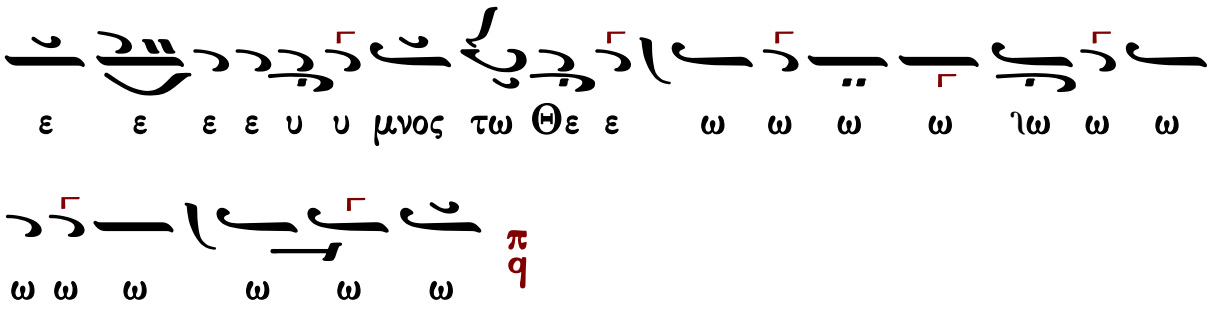

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

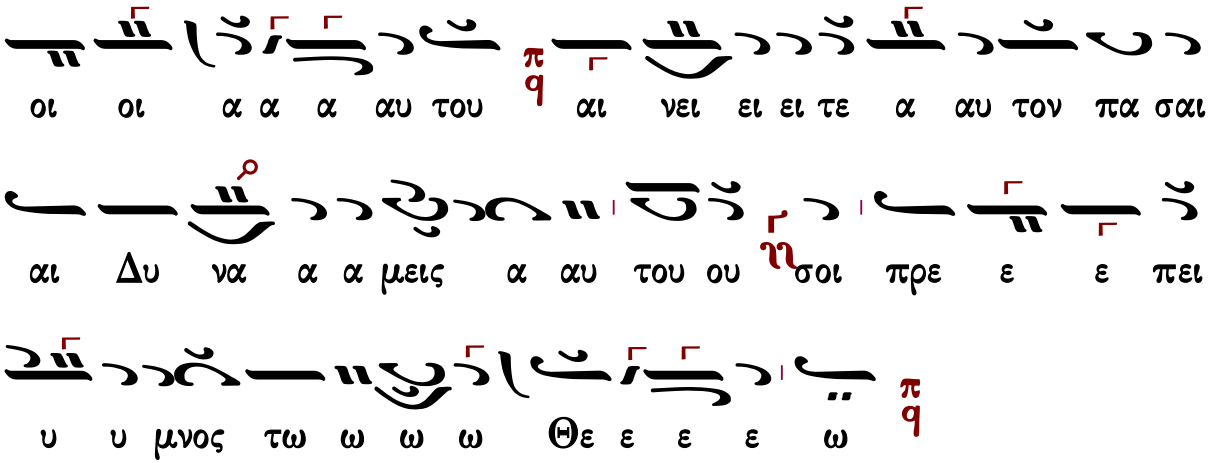

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.22#

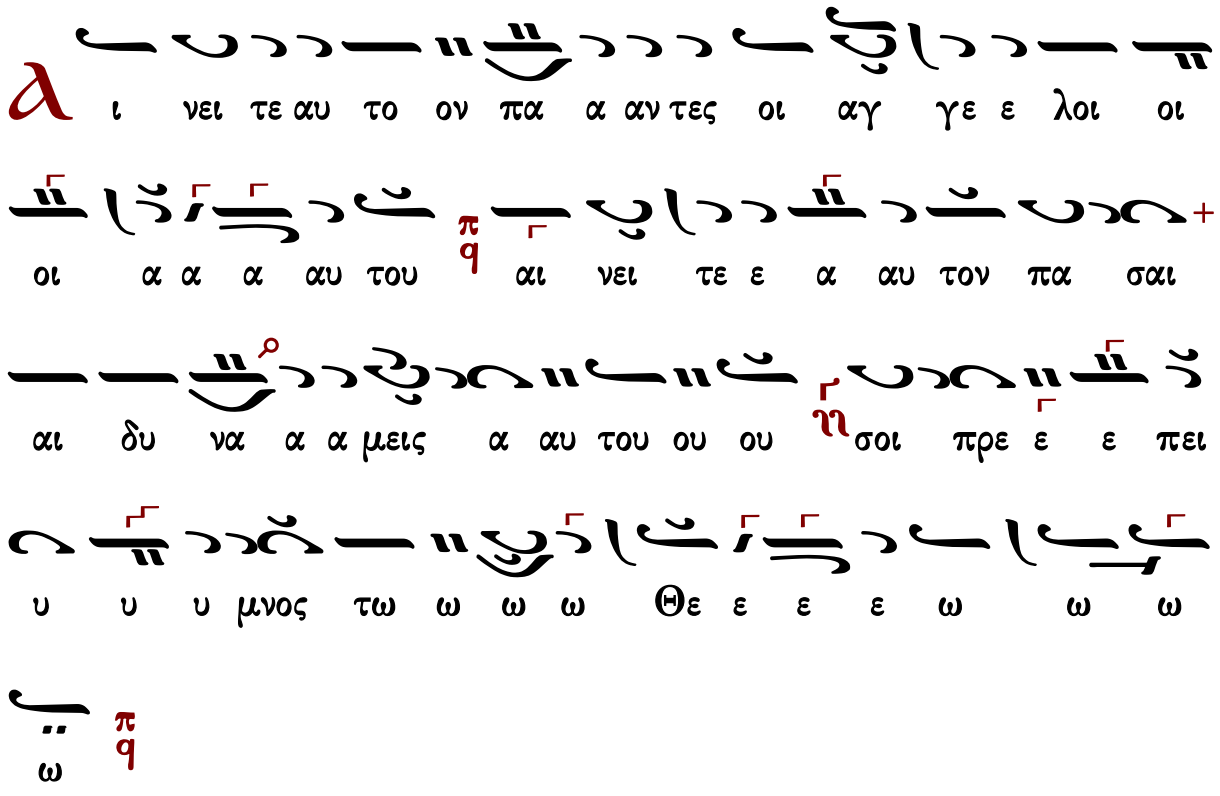

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

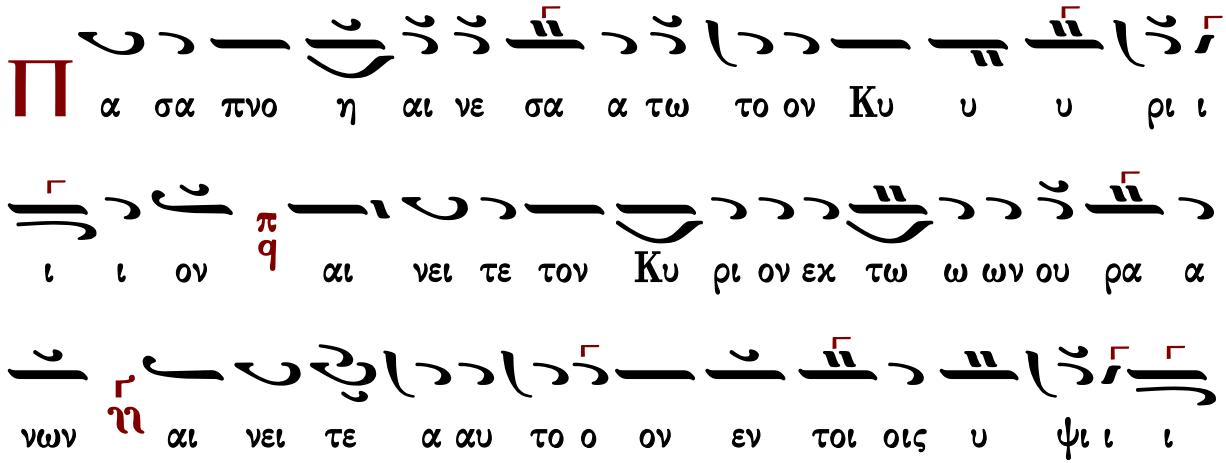

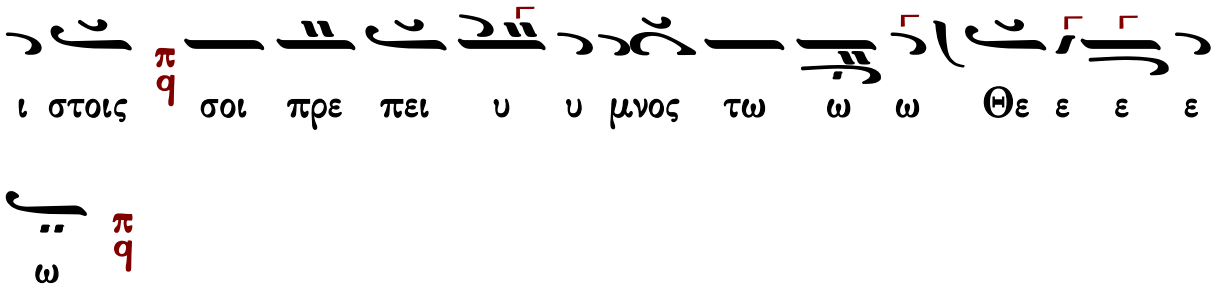

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

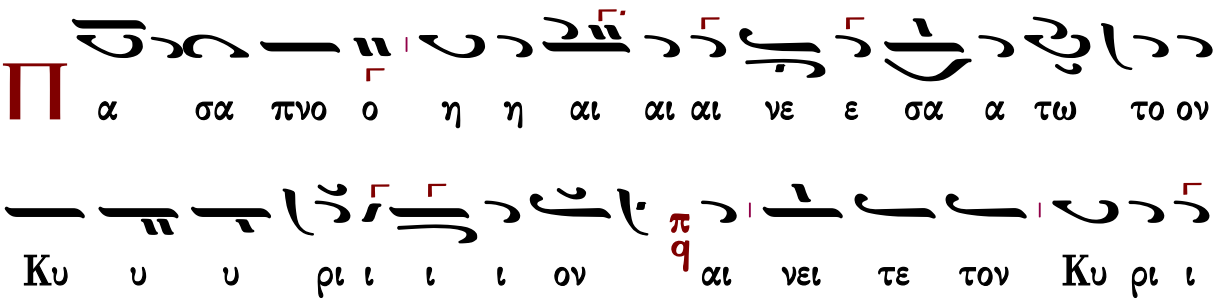

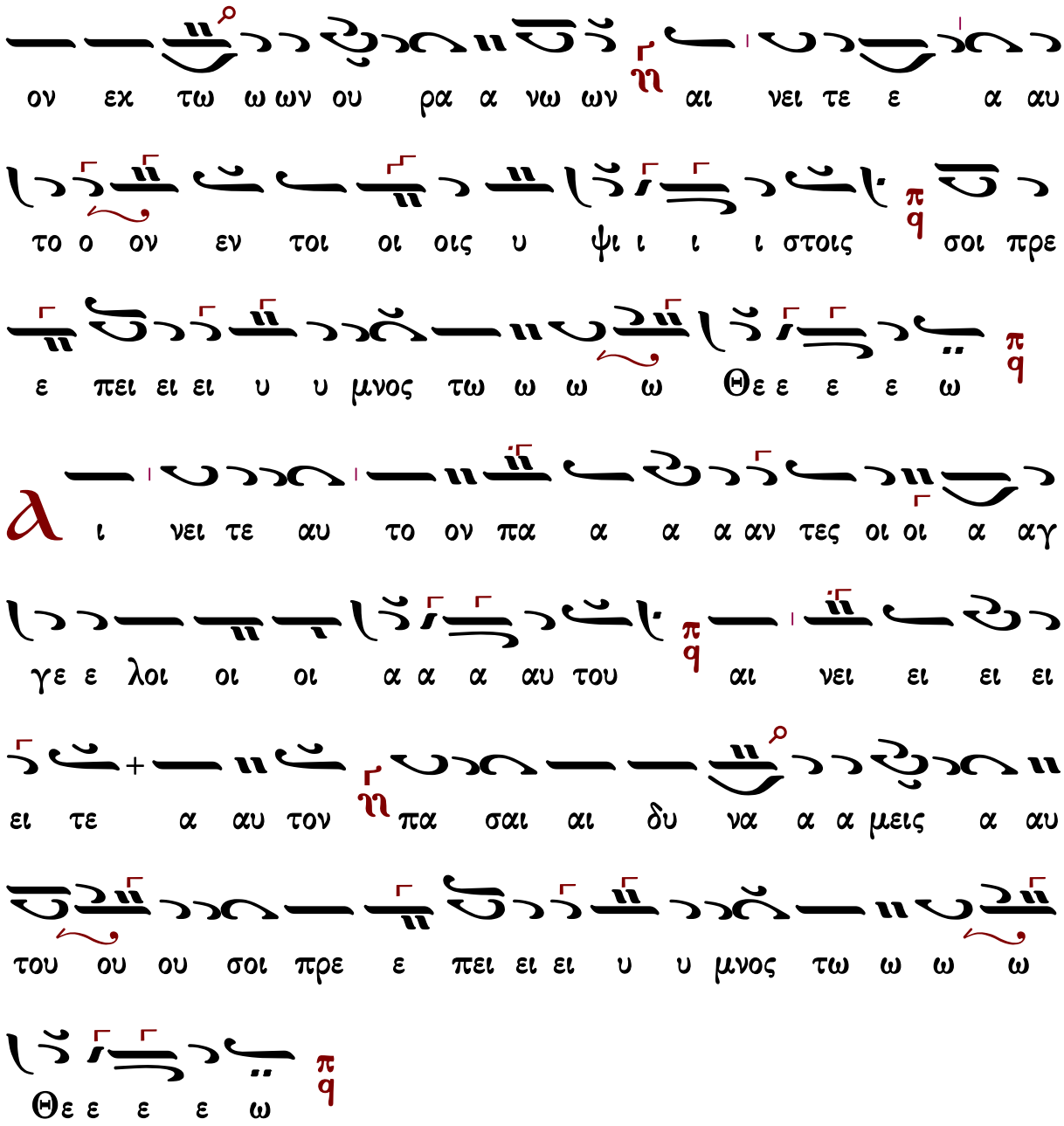

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

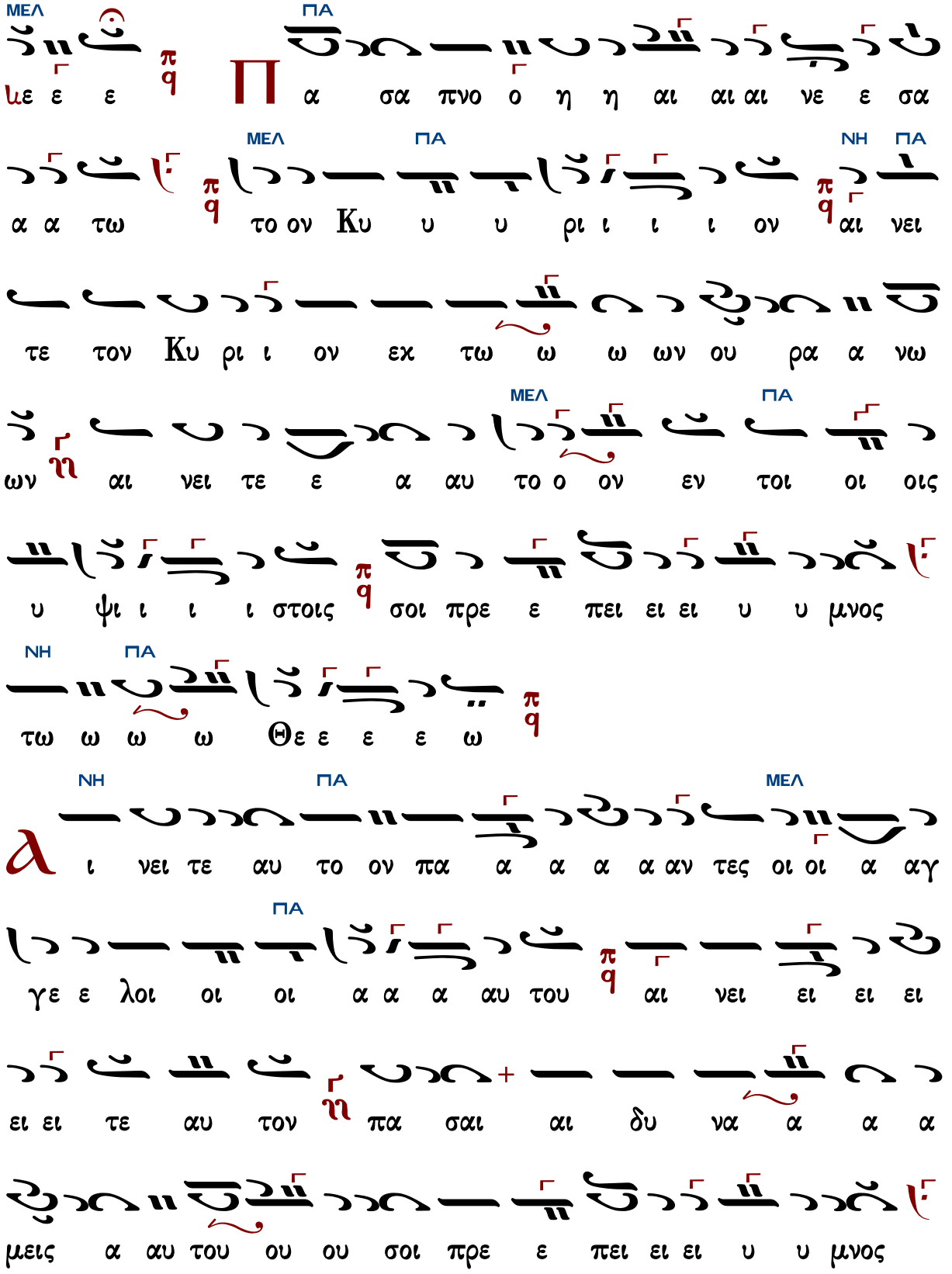
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος δ΄ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*
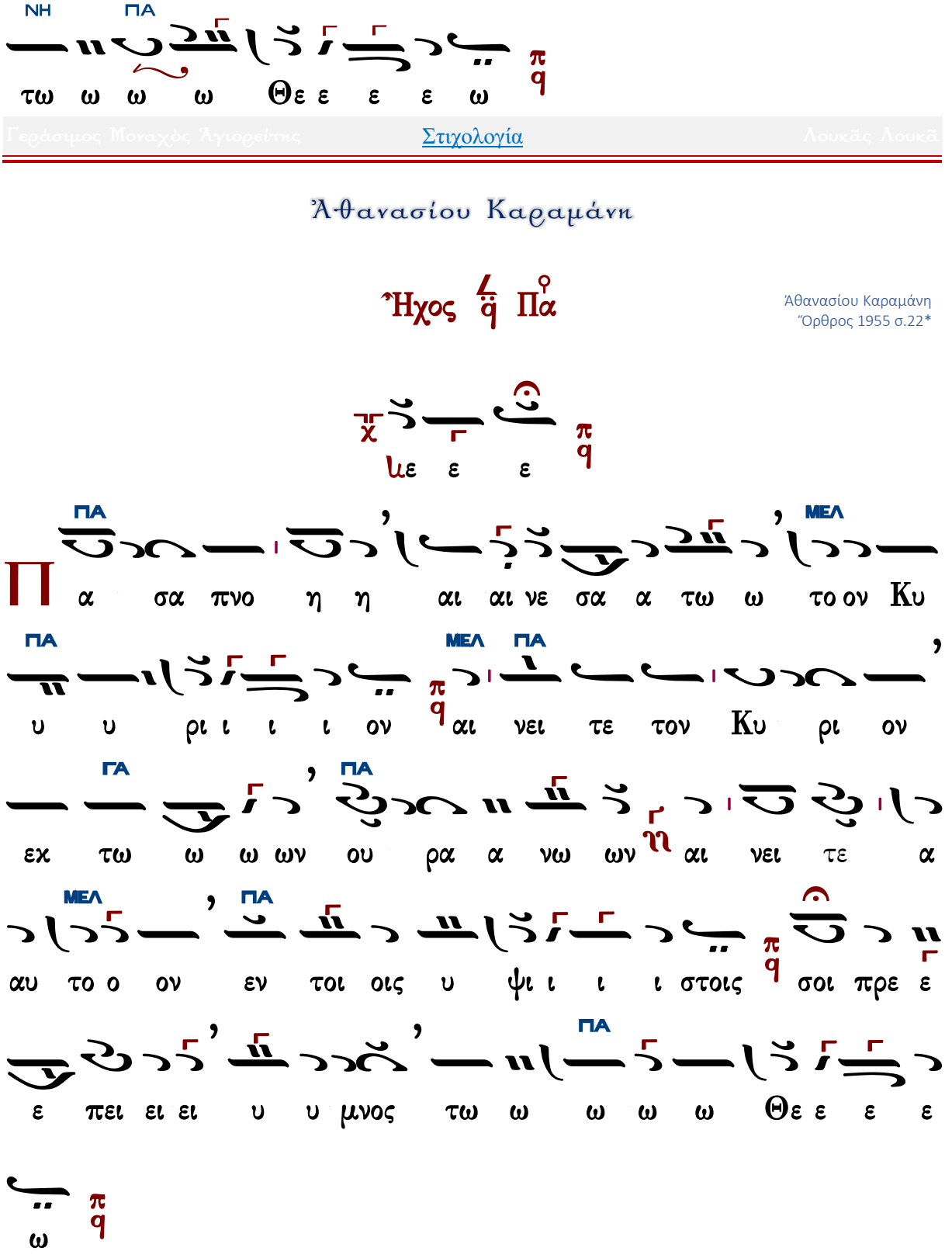
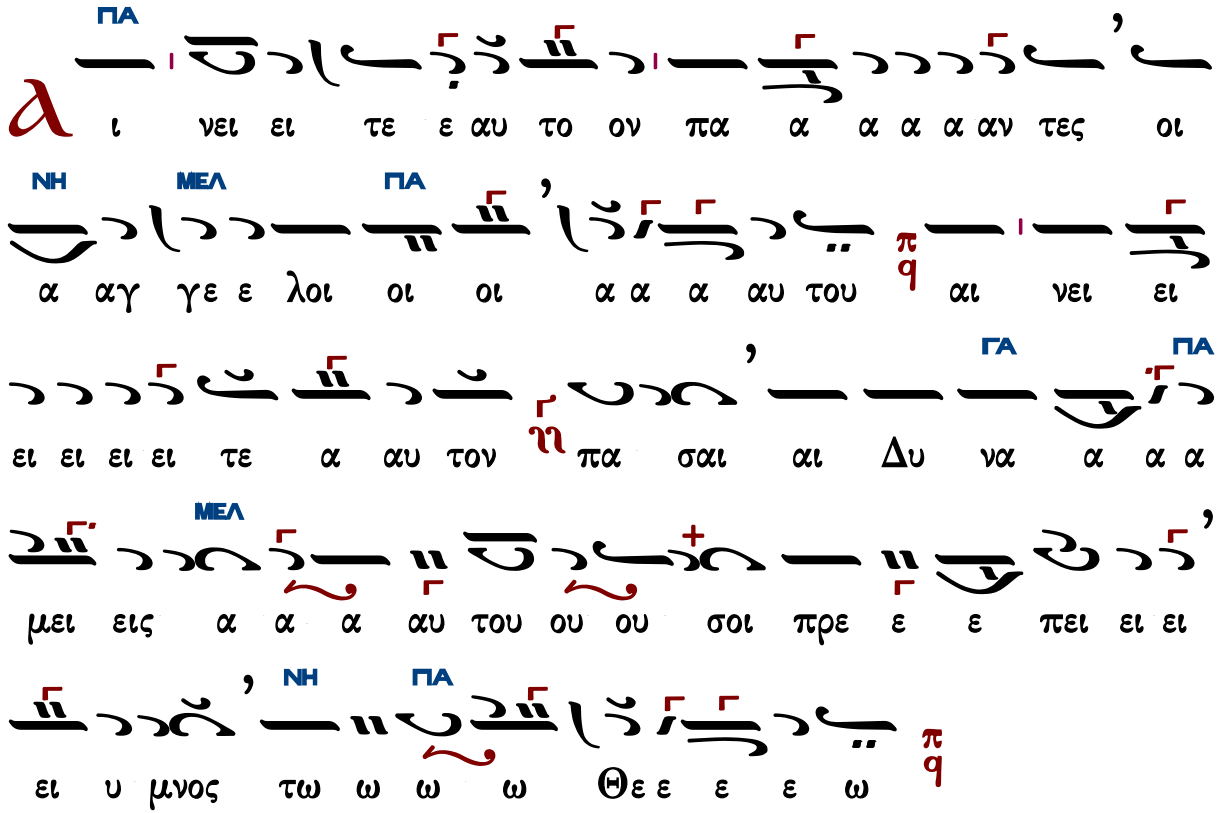

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

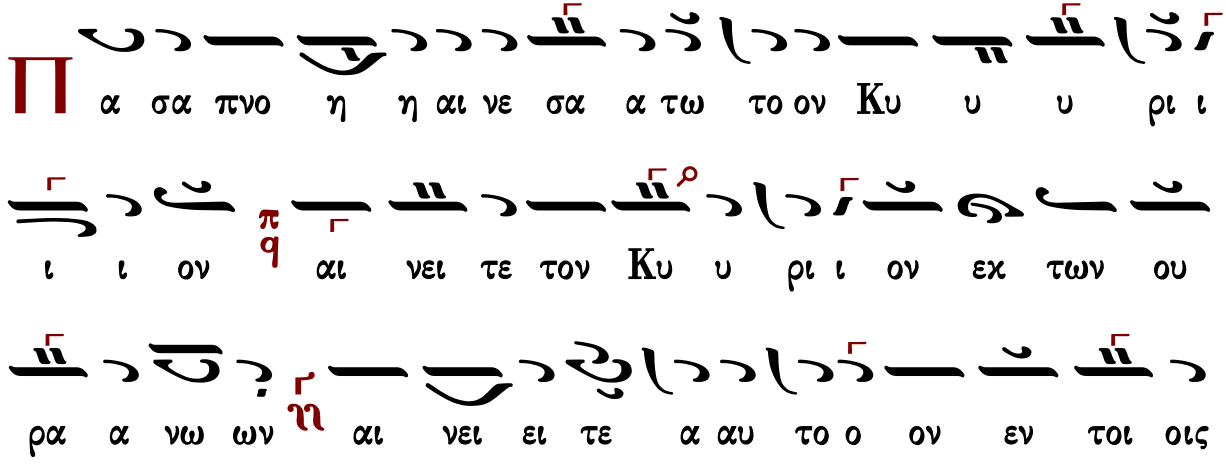

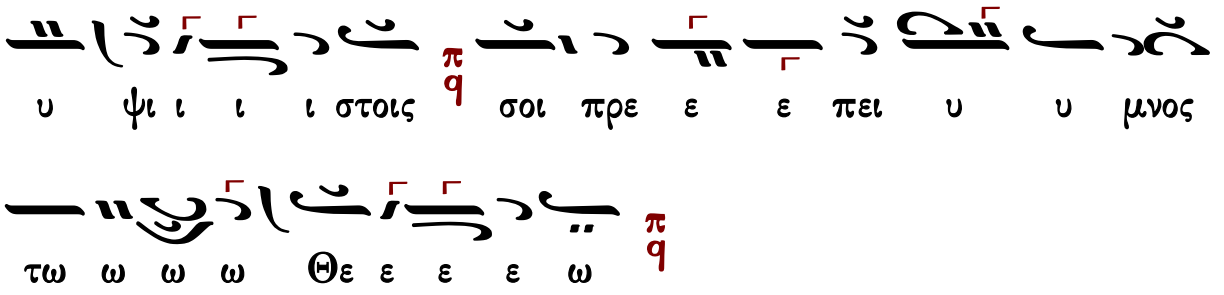

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

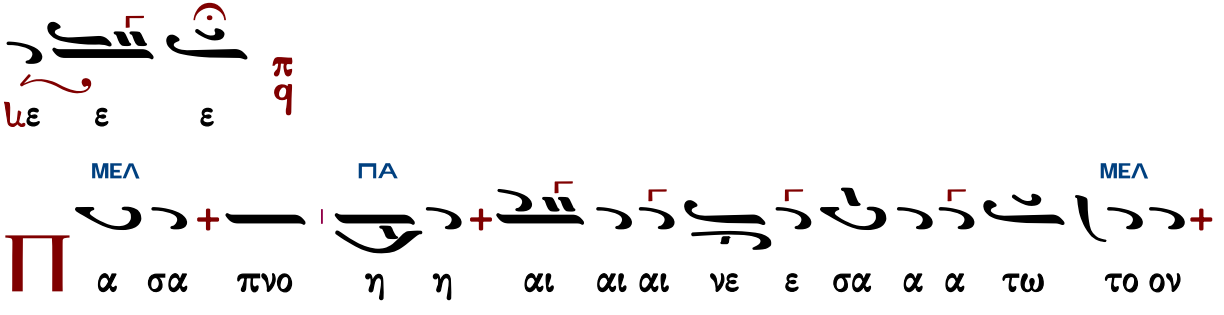

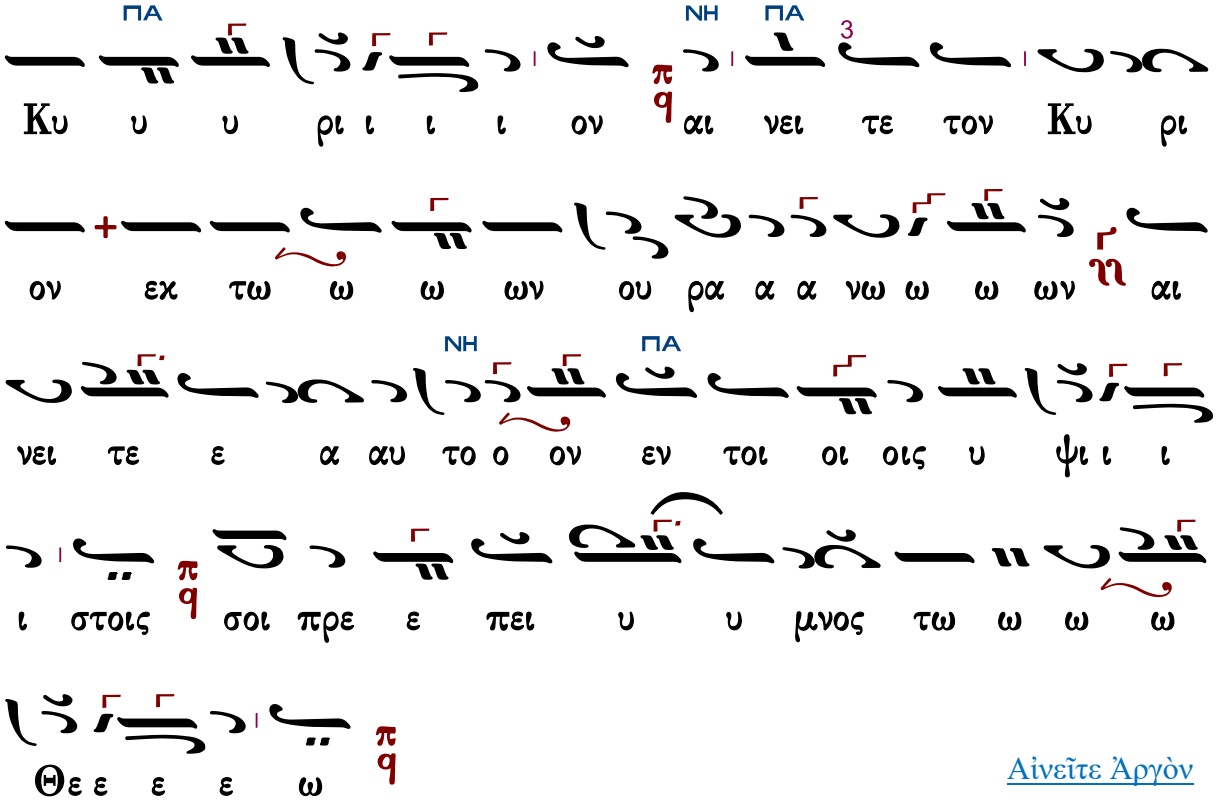

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

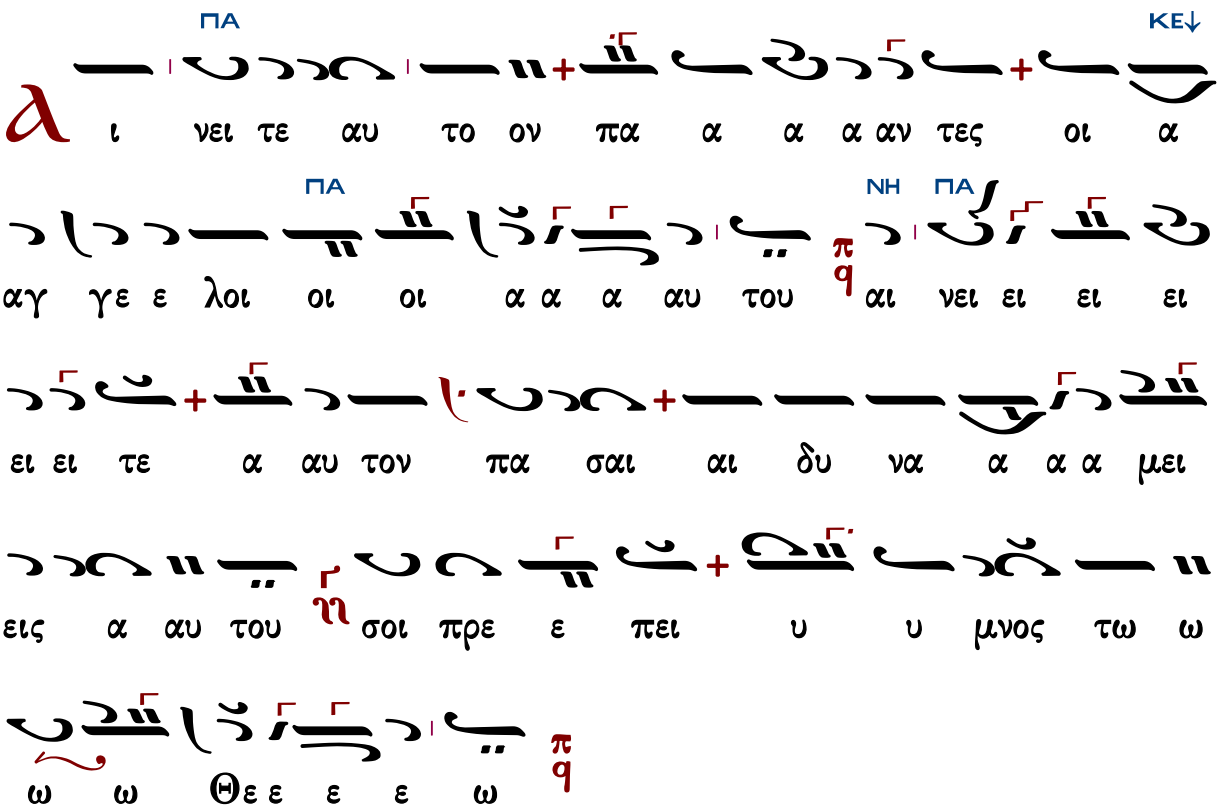

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος 4 πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.27*

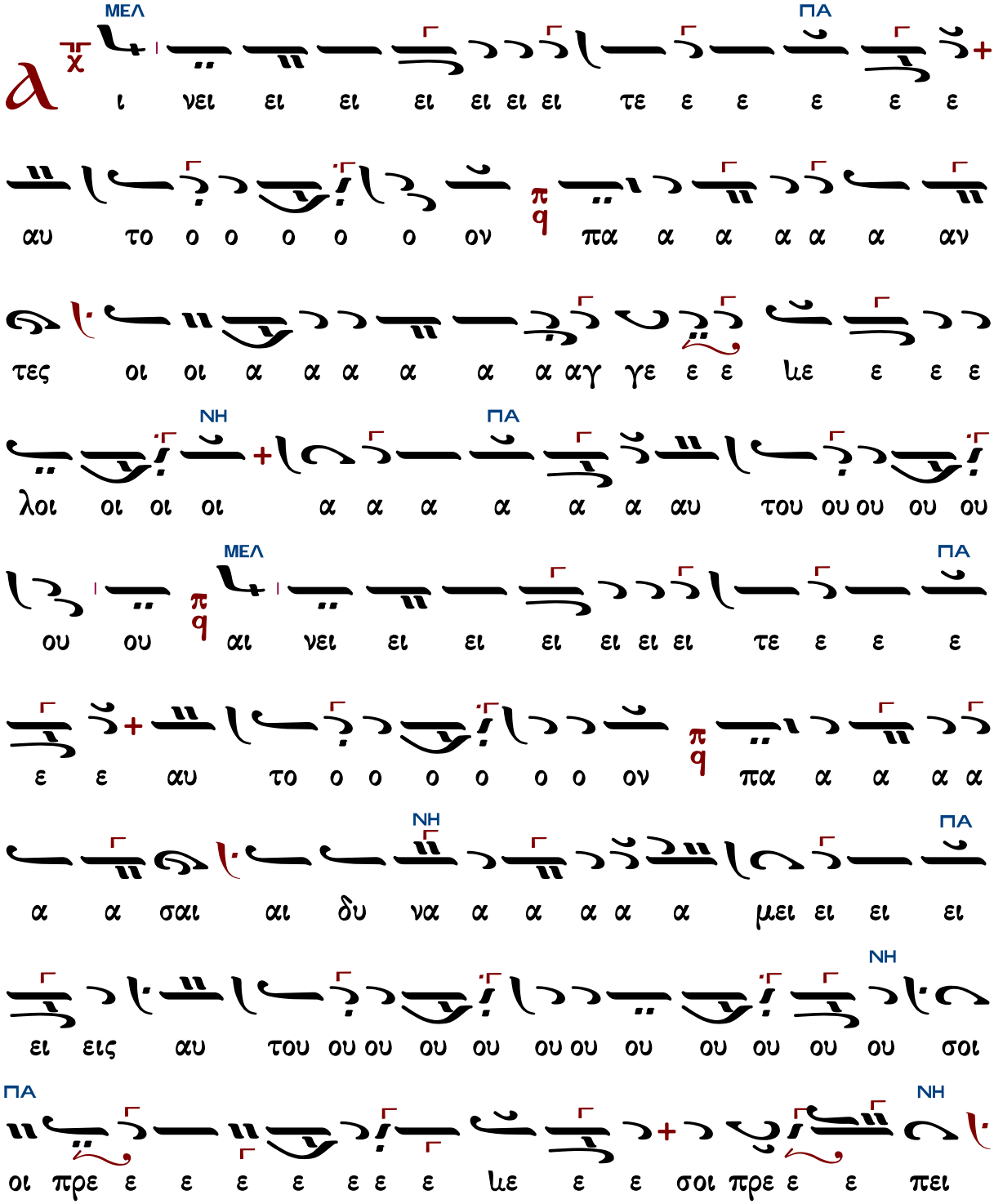

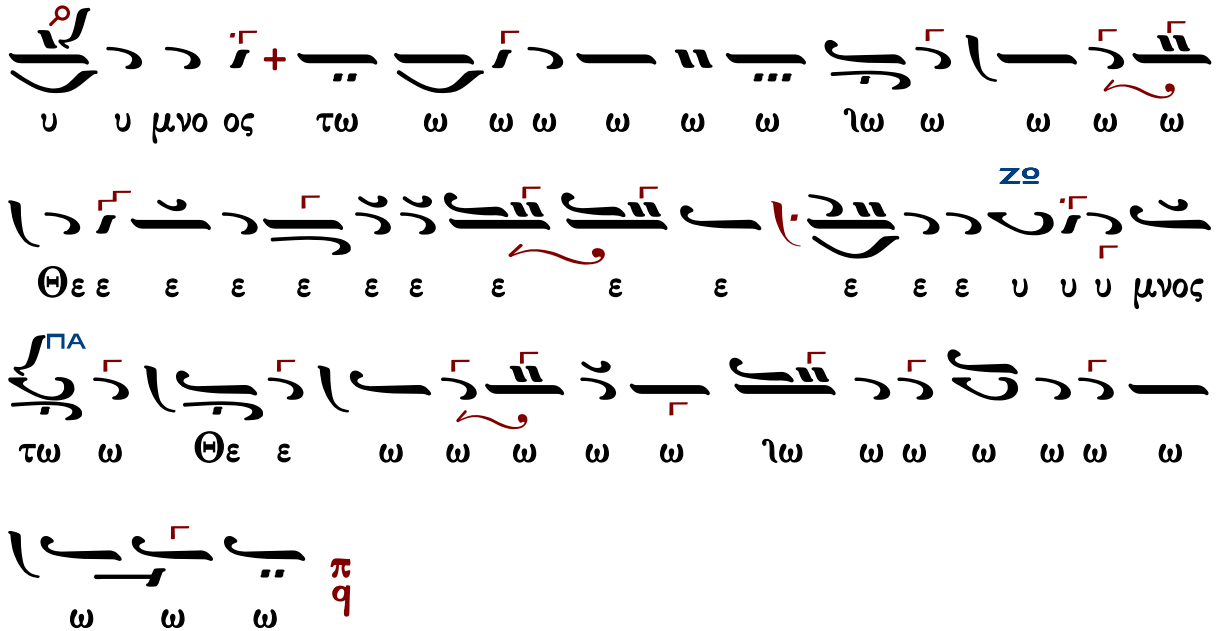

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

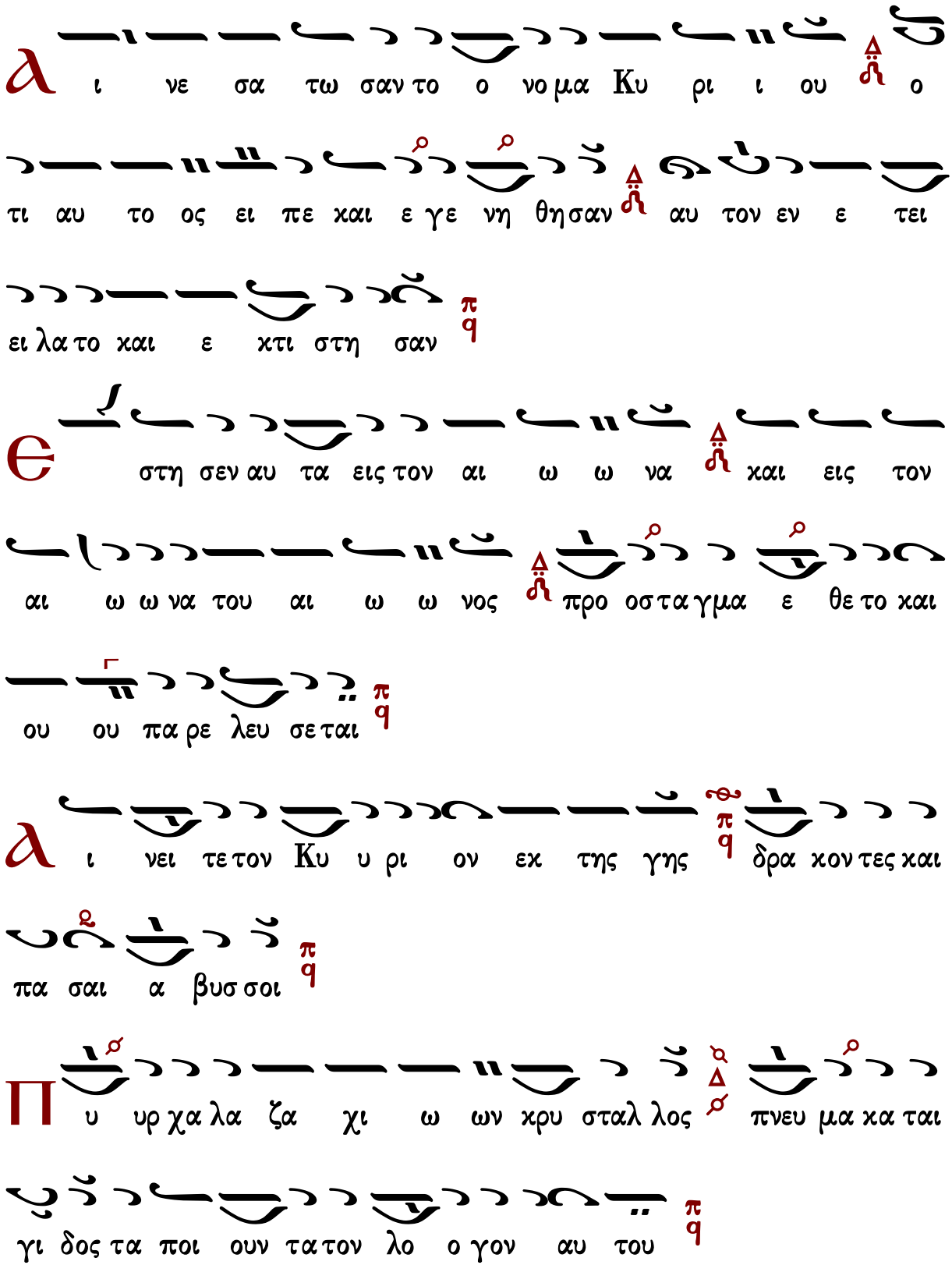
α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν π q
θ στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται π q
α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι π q
Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του π q

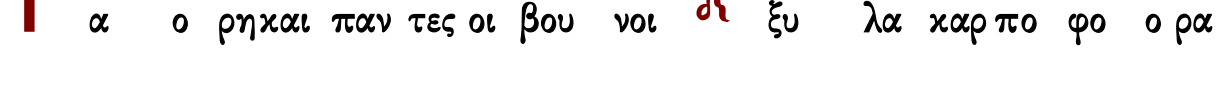
Τα ο ρηχαι παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

χαι πα σαι χε δροι

Τα θη ρι α χαι πα αν τα τα χτη νη ερ πε τα χαι

πε τει να α πτε ρω τα

Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

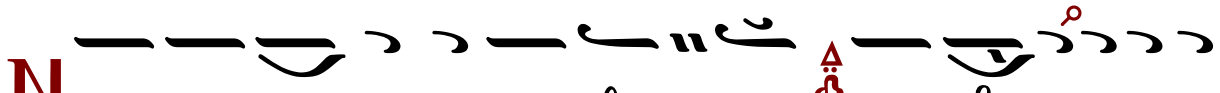
Νε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

μο νου

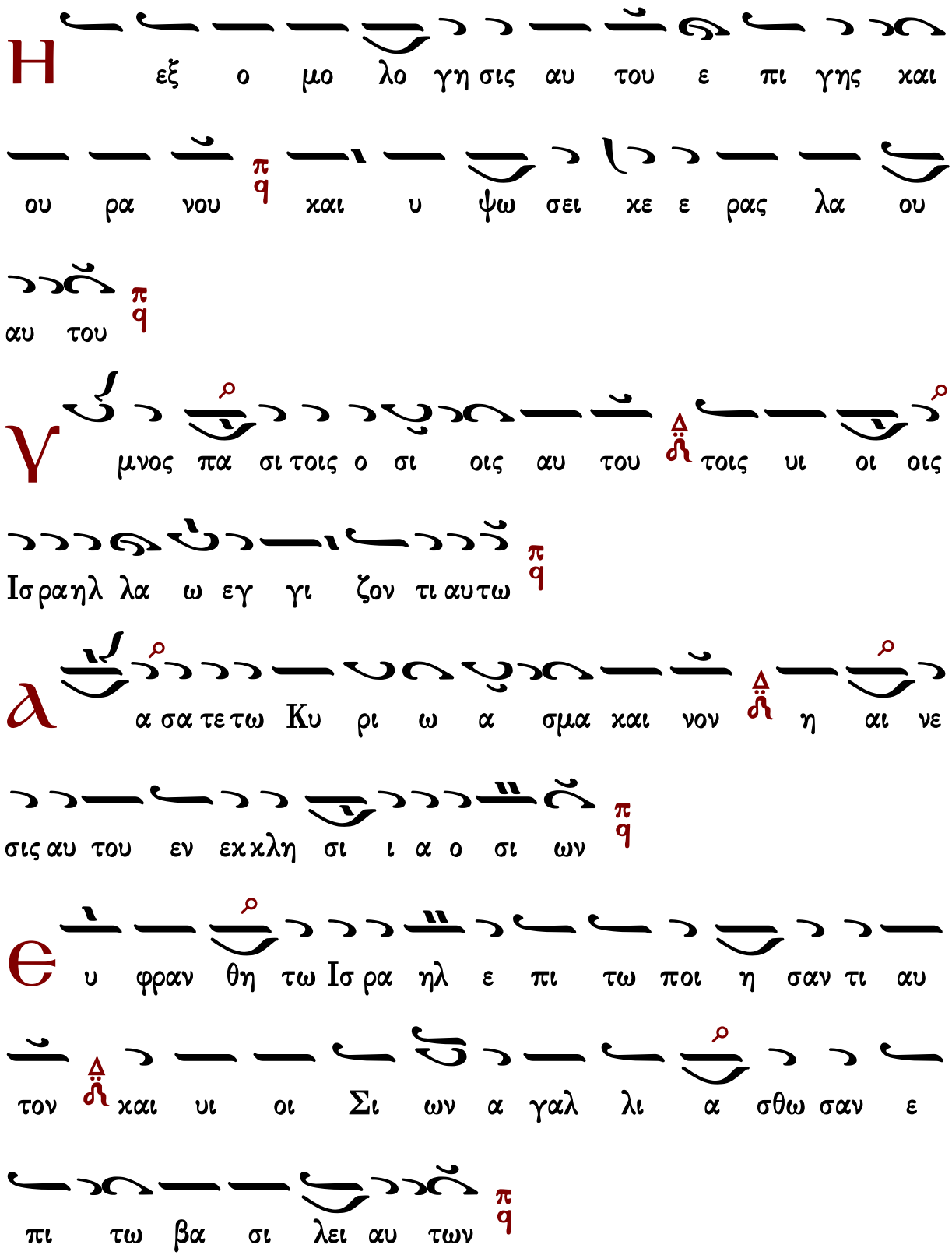
Η
εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου
και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
γ
μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του
τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον
η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων
θ
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον
και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των

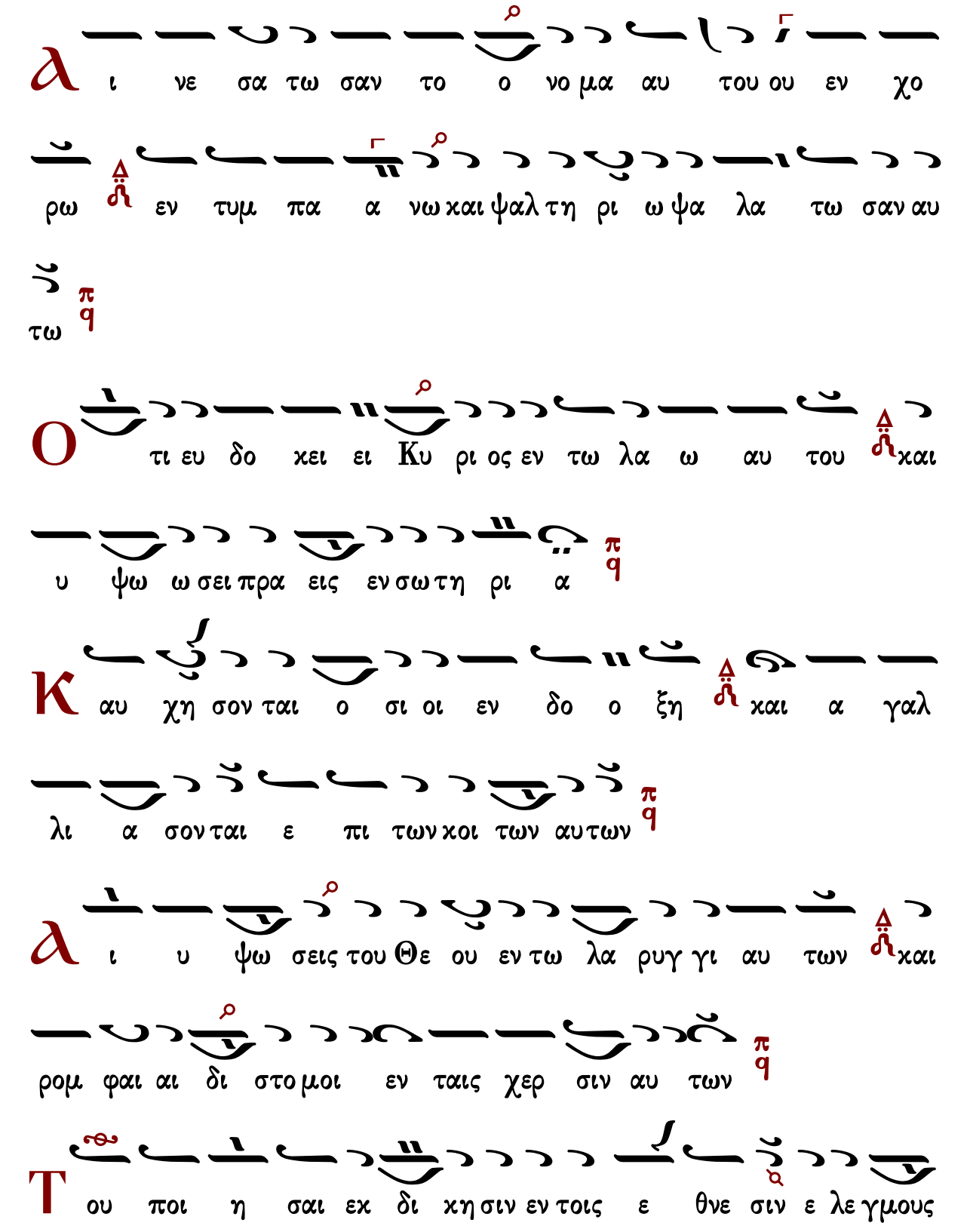
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω π q
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α π q
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των οι κων αυ των π q
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των π q
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λεγ μους

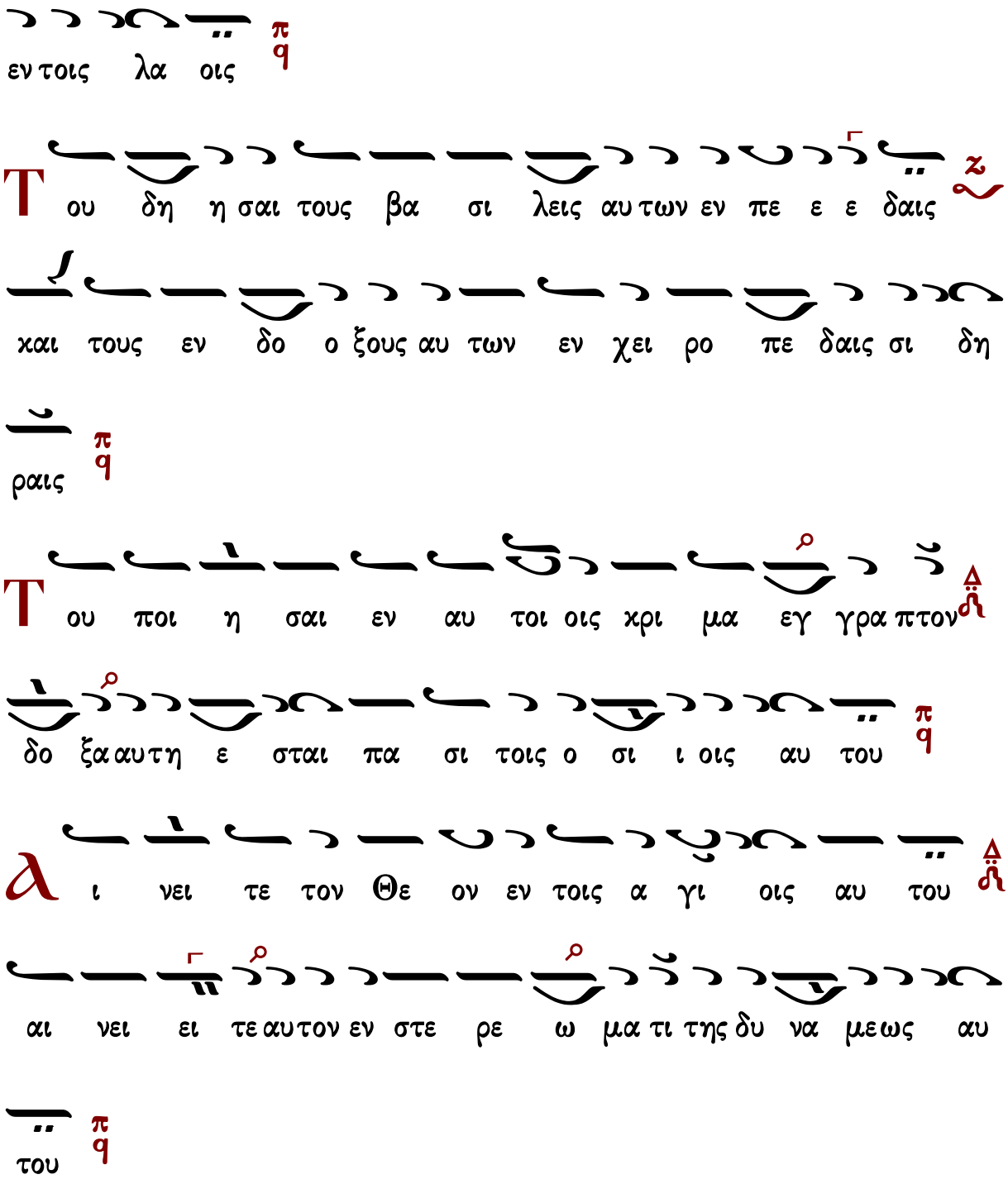

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.314*
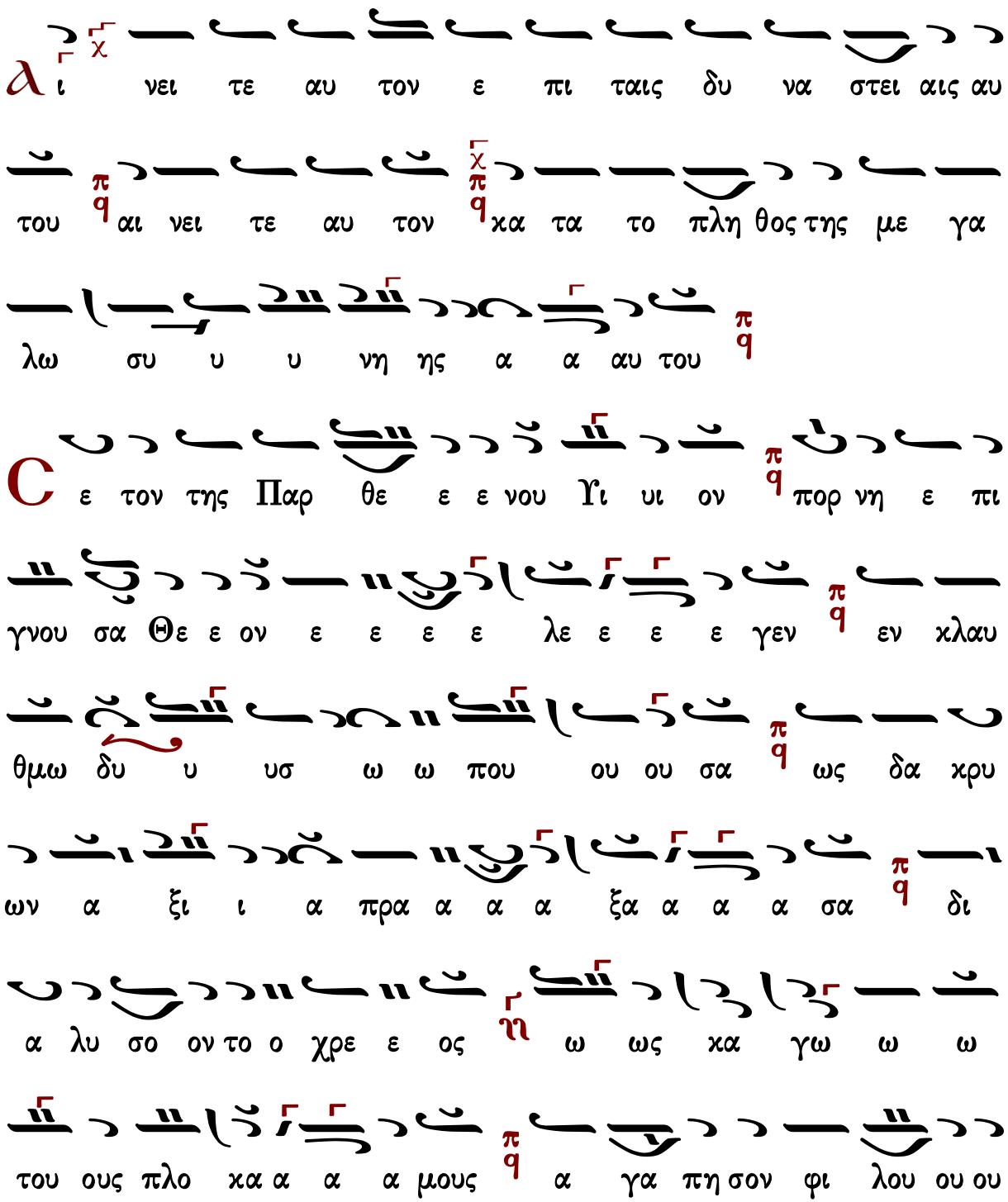
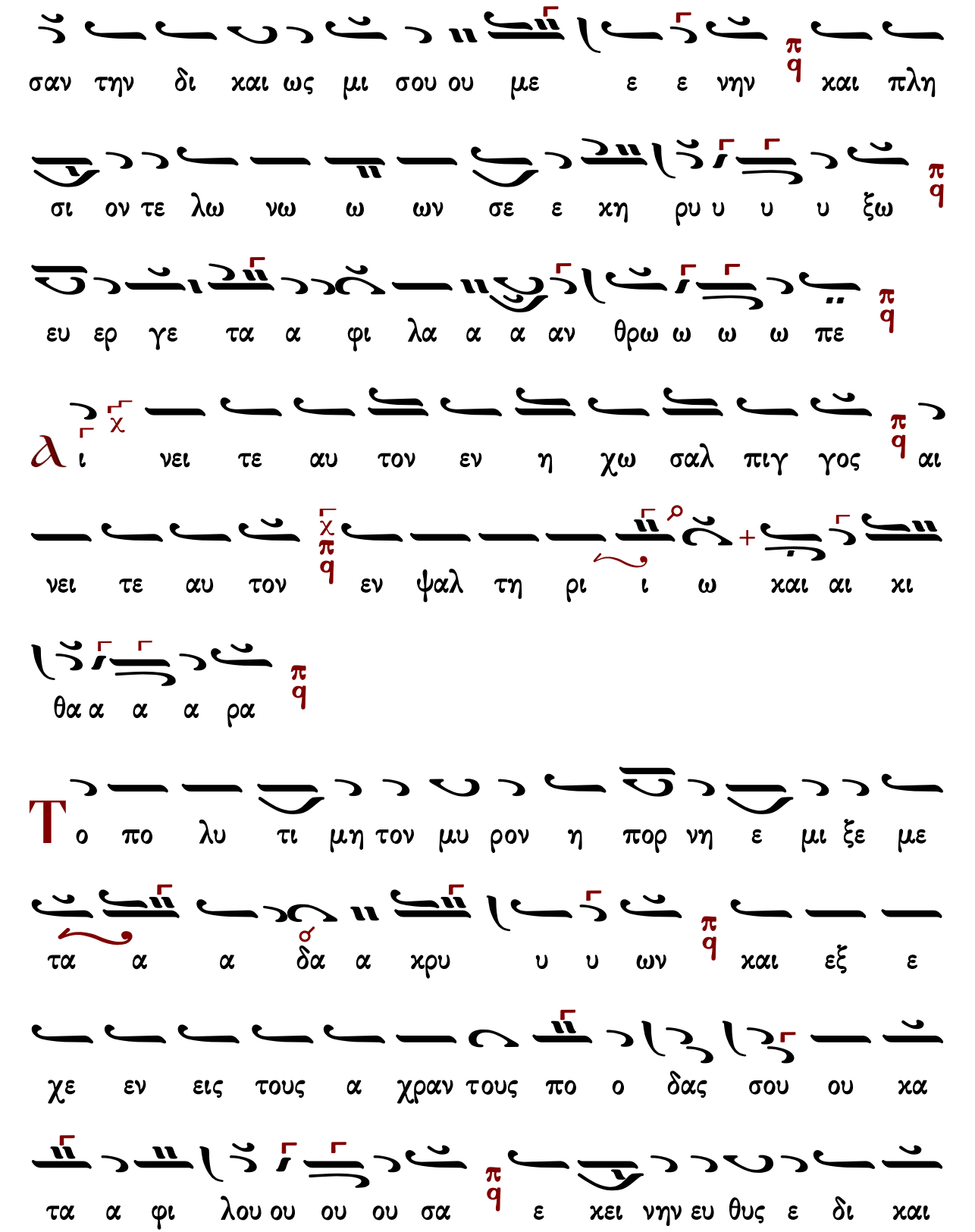
σαν την δι και ως μι σου ου με ε ε νην και πλη
σι ον τε λω νω ω ων σε ε χη ρυ υ υ υ ξω
ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι
θα α α α ρα
το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα α α δα α χρυ υ υ ων και εξ ε
χε εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα
τα α φι λου ου ου ου σα ε χει νην ευ θυς ε δι και

ω ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω
ω ω ρη η η η σαι ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ
γα α α α α νω
τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ
υ υ ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω νει
ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε
χε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι μον

ο δε ε ε σπε ευ δε ε πω λη σαι το ον α τι ι
ι ι μη η η η τον αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι
νω ω σχεν ου τος του Δε σπο του ε ε χω ρι ι
ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου
το και ο I ου δας δου λος ε γε γο νει του ου
ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α θυ
μι ι α με γα α λη η η η με τα α νοι
οι οι α ην μοι δω ω ρη σαι αι Σω ω τη η ηρ
ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω σο ον η η η
μας

α
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον
ω
της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω
ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε
σκε πτε το δο λω της προ δο σι α ας το φι ι
ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα μους
δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ μω ω ω
ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν τι μυ ρου την

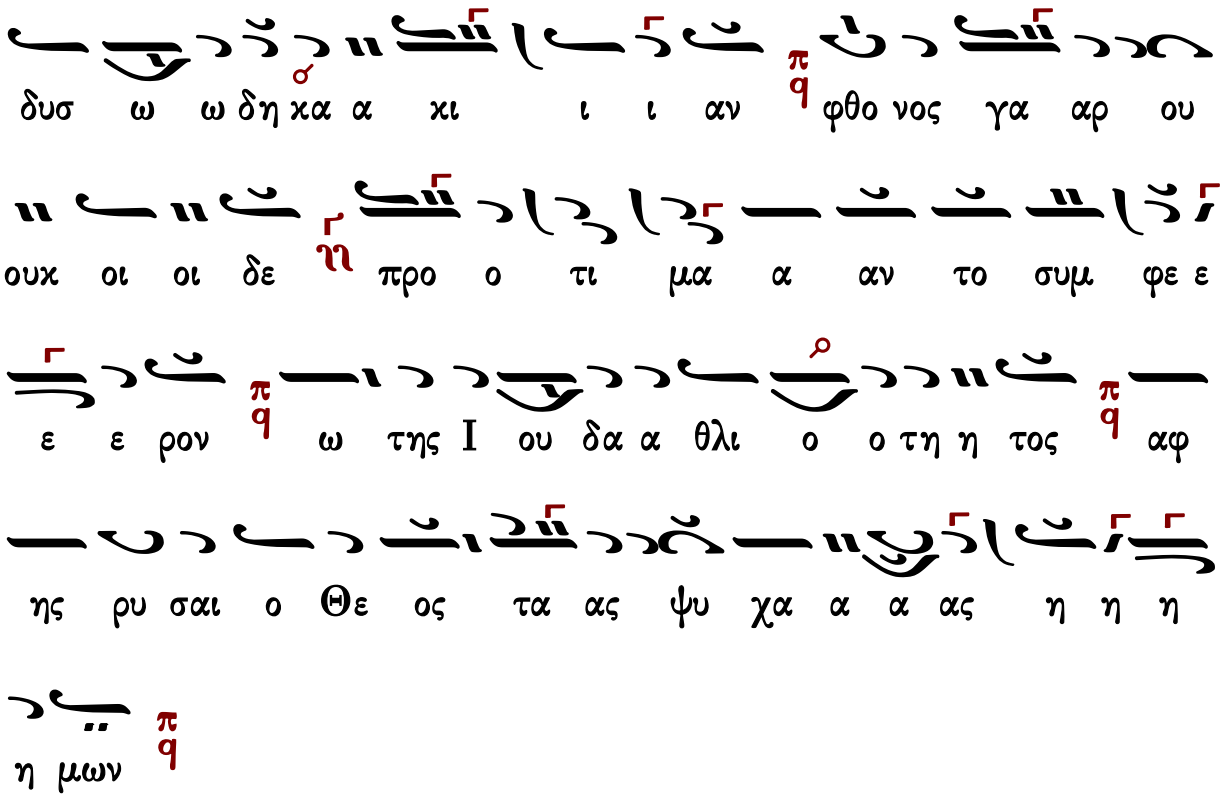

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α′

Ἦχος δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.317*

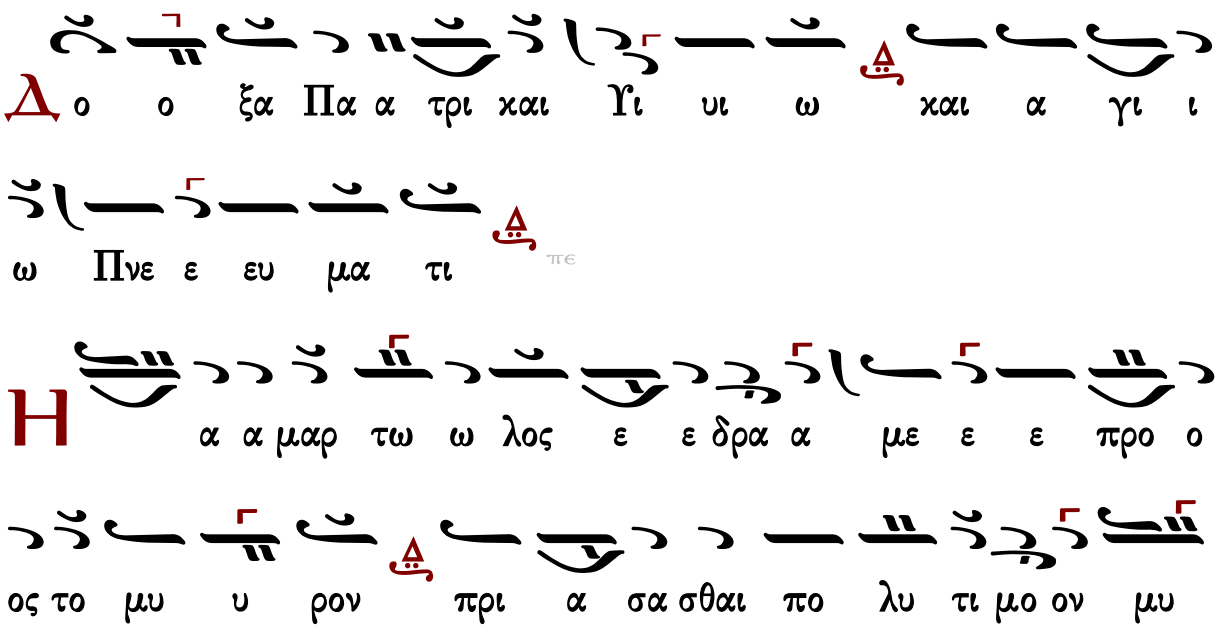

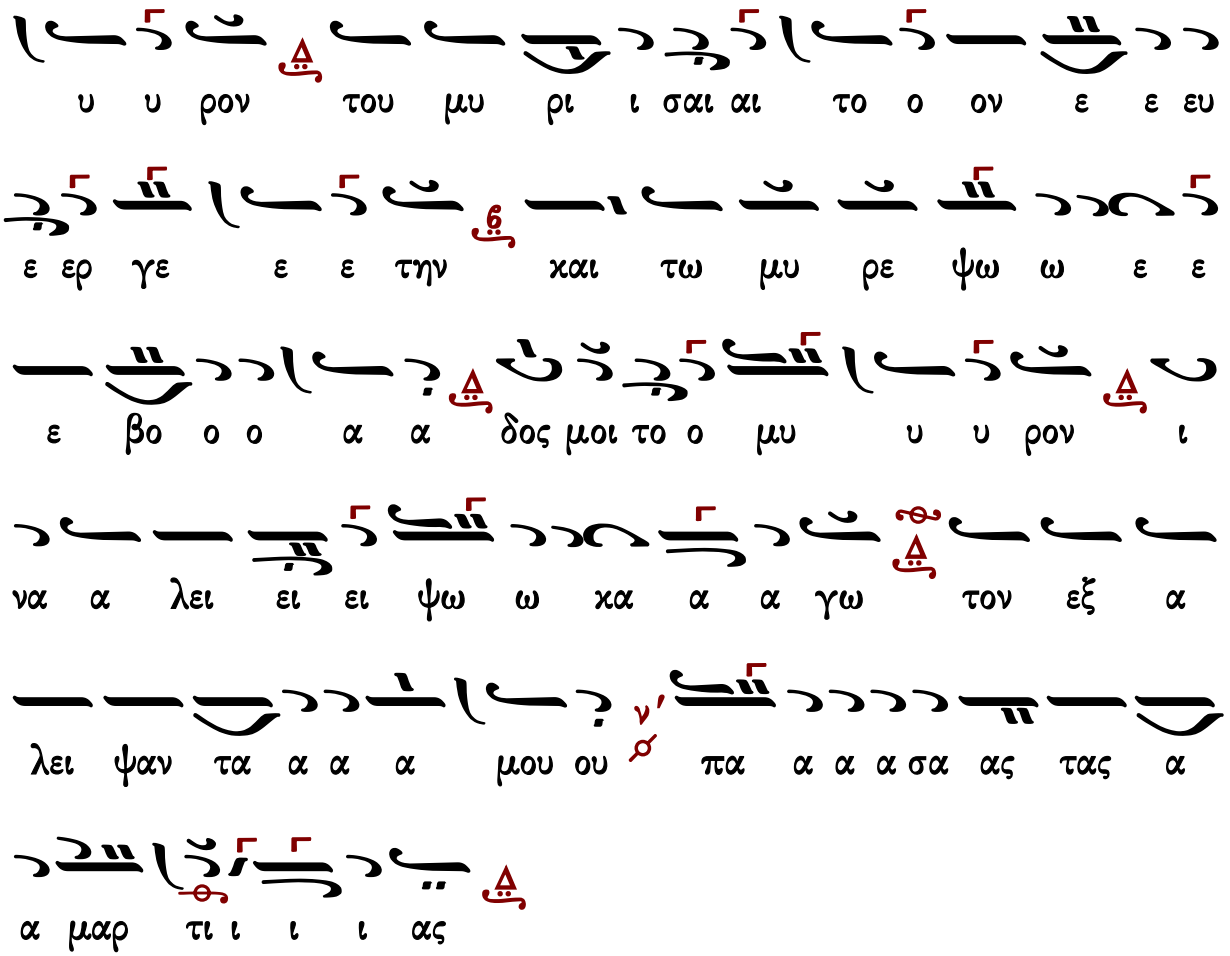

Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.317*

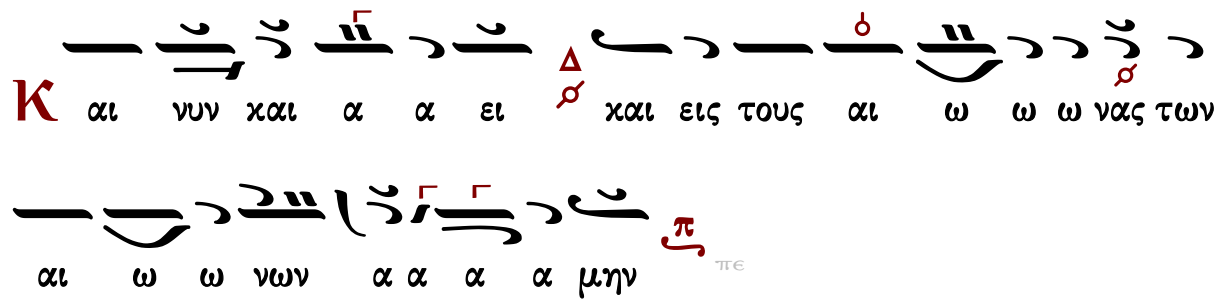

πε

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, ἴδε καὶ μύρα σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· [Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων·/Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγχωρεῖν ἁμαρτίας·] ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Η
βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μα αρ τι
ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω τη ρι
ι ι ι ας ι δε ε ε χαι αι μυ υ υ ρα συν
δα α χρυ υ σι χε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο
α ι ι δε ο των α α μα α αρ τα α νο
ο ον των τη ην με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε
ρων αλ λα Δε ε σπο τα α δι α σω ω σο ο ον
με ε εκ του χλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ
τι ι ι ας δι α το με ε γα α σου ε ε
ε λε ε ε ο ο ο ο ος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος **Πα**

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.165*

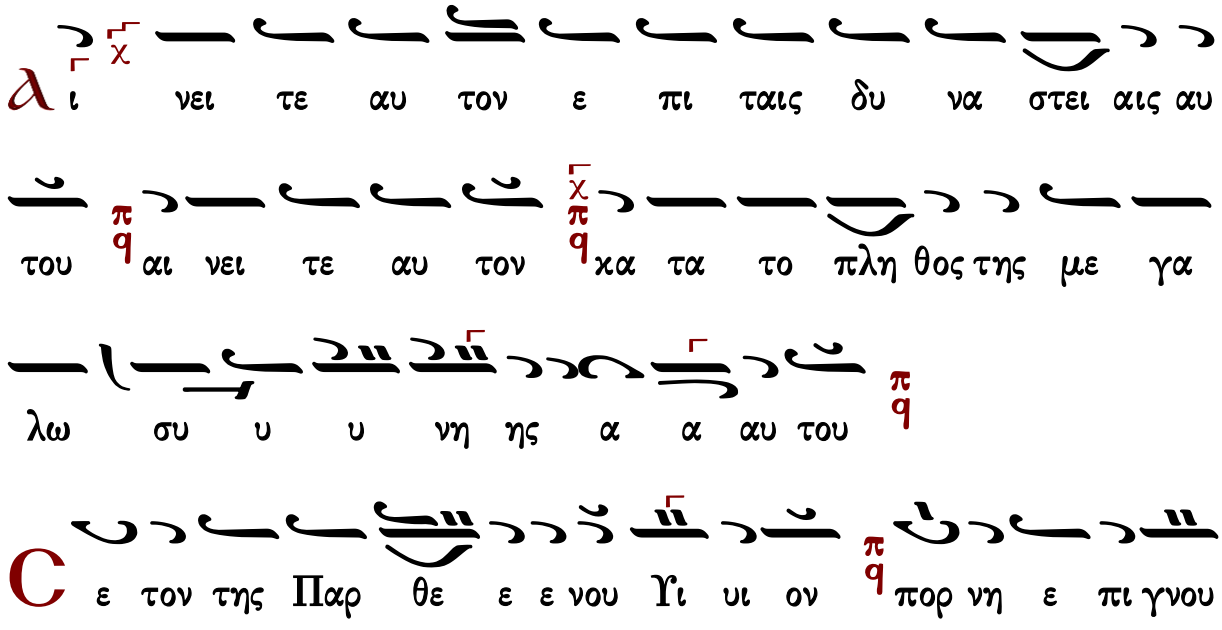

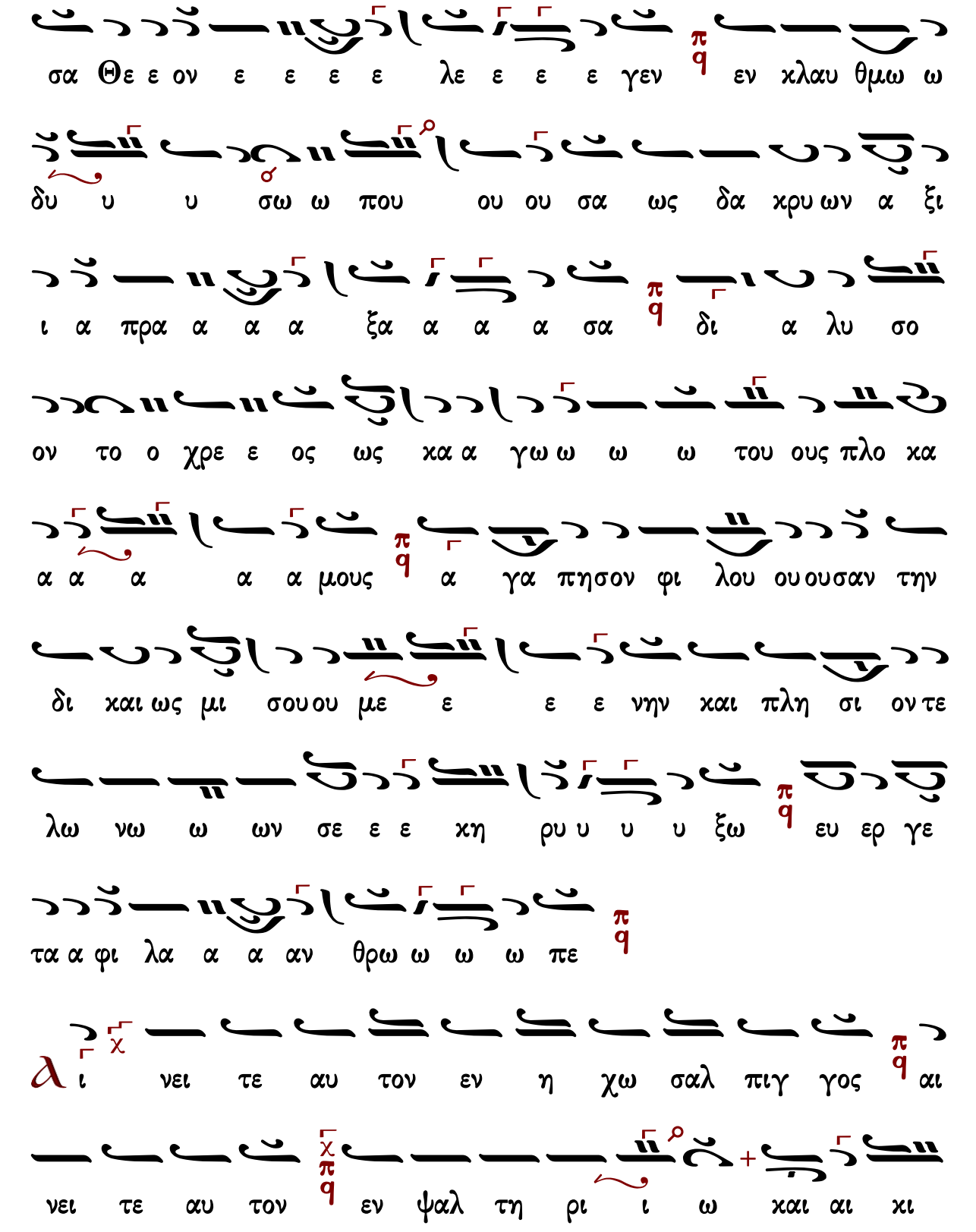
σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π q εν χλαυ θμω ω
δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα χρυ ων α ξι
ι α πρα α α α ξα α α α σα π q δι α λυ σο
ον το ο χρε ε ος ως χα α γω ω ω του ους πλο κα
α α α α α μους π q α γα πησον φι λου ουουσαν την
δι χαι ως μι σουου με ε ε ε νην χαι πλη σι ον τε
λω νω ω ων σε ε ε χη ρυ υ υ υ ξω π q ευ ερ γε
τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε π q
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος π q αι
νει τε αυ τον π q εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι

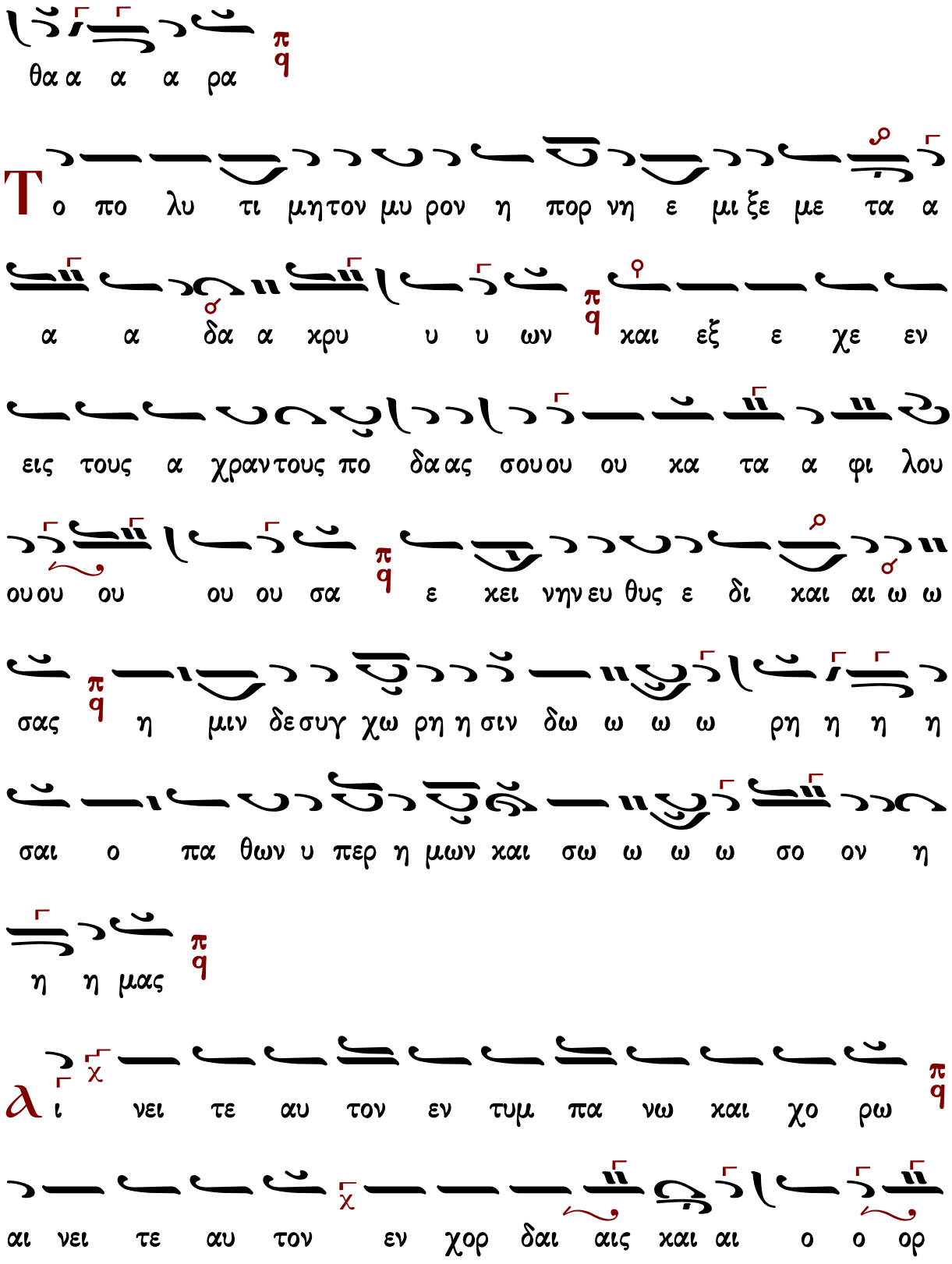
θα α α α ρα
Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα α
α α δα α χρυ υ υ ων και εξ ε χε εν
εις τους α χραν τους πο δα ας σου ου κα τα α φι λου
ου ου ου ου ου σα ε χει νην ευ θυς ε δι χαι αι ω ω
σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω ω ω ρη η η η
σαι ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω ω σο ον η
η η μας
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα θη η της συν ε φω ω ω νει ει ει τοις
πα ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε χε νου ουσα
το πο ο λυ υ υ τι ι ι ι μον ο δε ε σπεευ
δε πω λη σαι το ον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη
τον Δε σπο την επ ε γι ι νω ω σκεν ου τος του Δε σπο
του ε ε χω ρι ι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε
ευ θε ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε
γο ο νει του ου ου ου ε ε ε ε χθρου δει ει

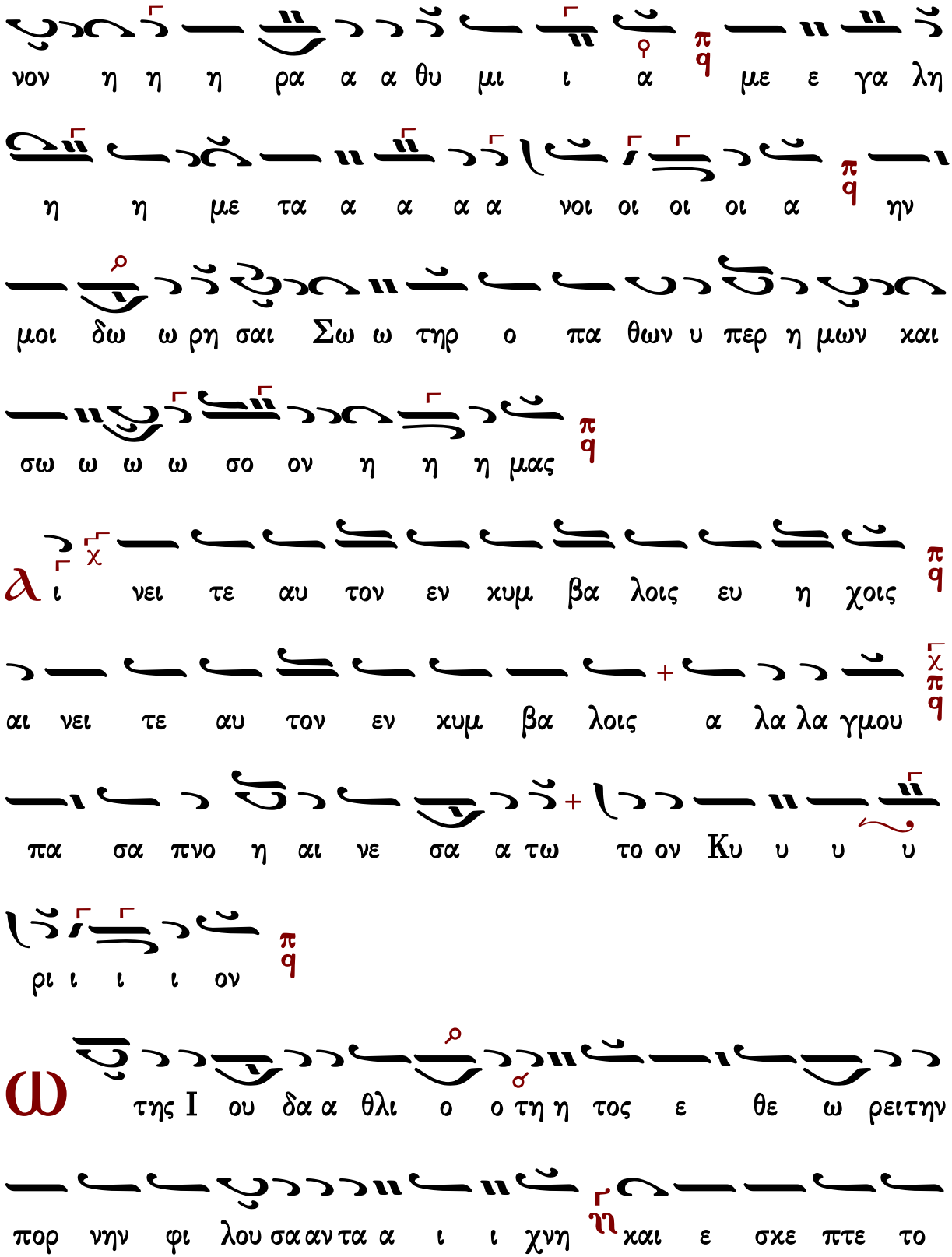
νον η η η ρα α α θυ μι ι α με ε γα λη
η η με τα α α α α νοι οι οι οι α ην
μοι δω ω ρη σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω ω σο ον η η η μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον
της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω ρειτην
πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε σχε πτε το

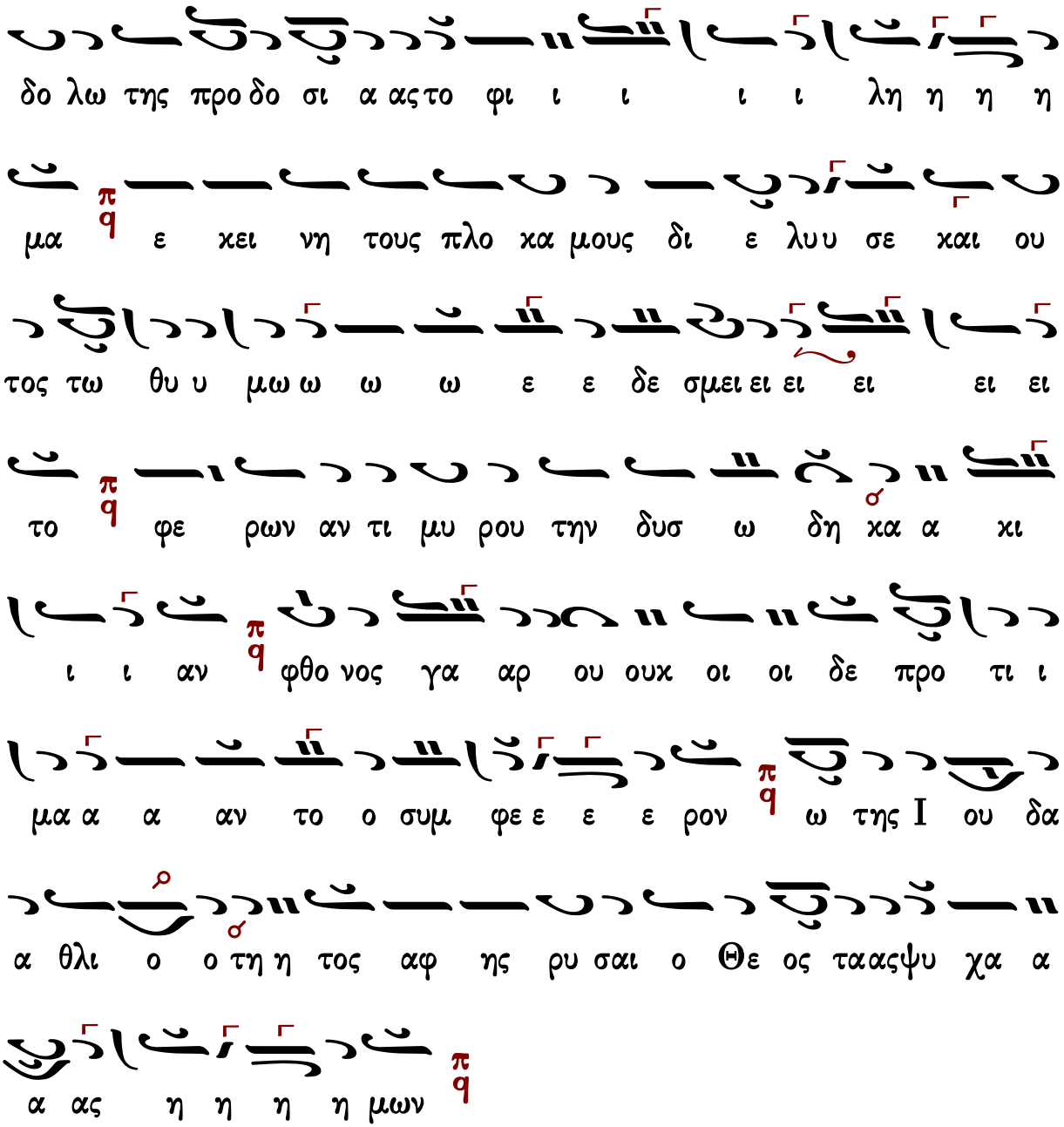

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α΄

Ἦχος δ΄

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.168*

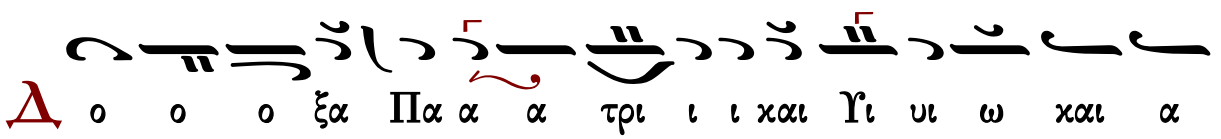

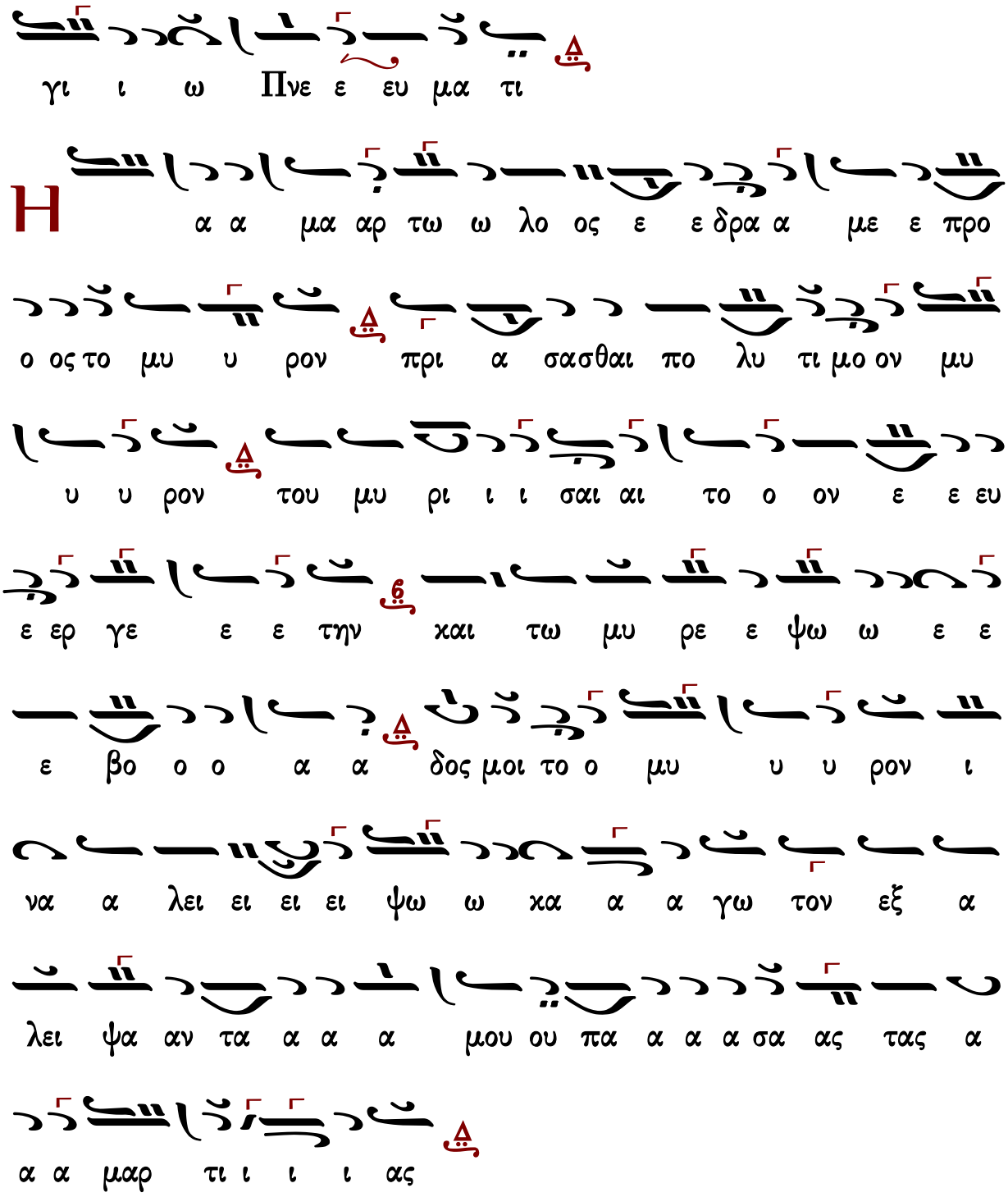

Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος λ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.169*

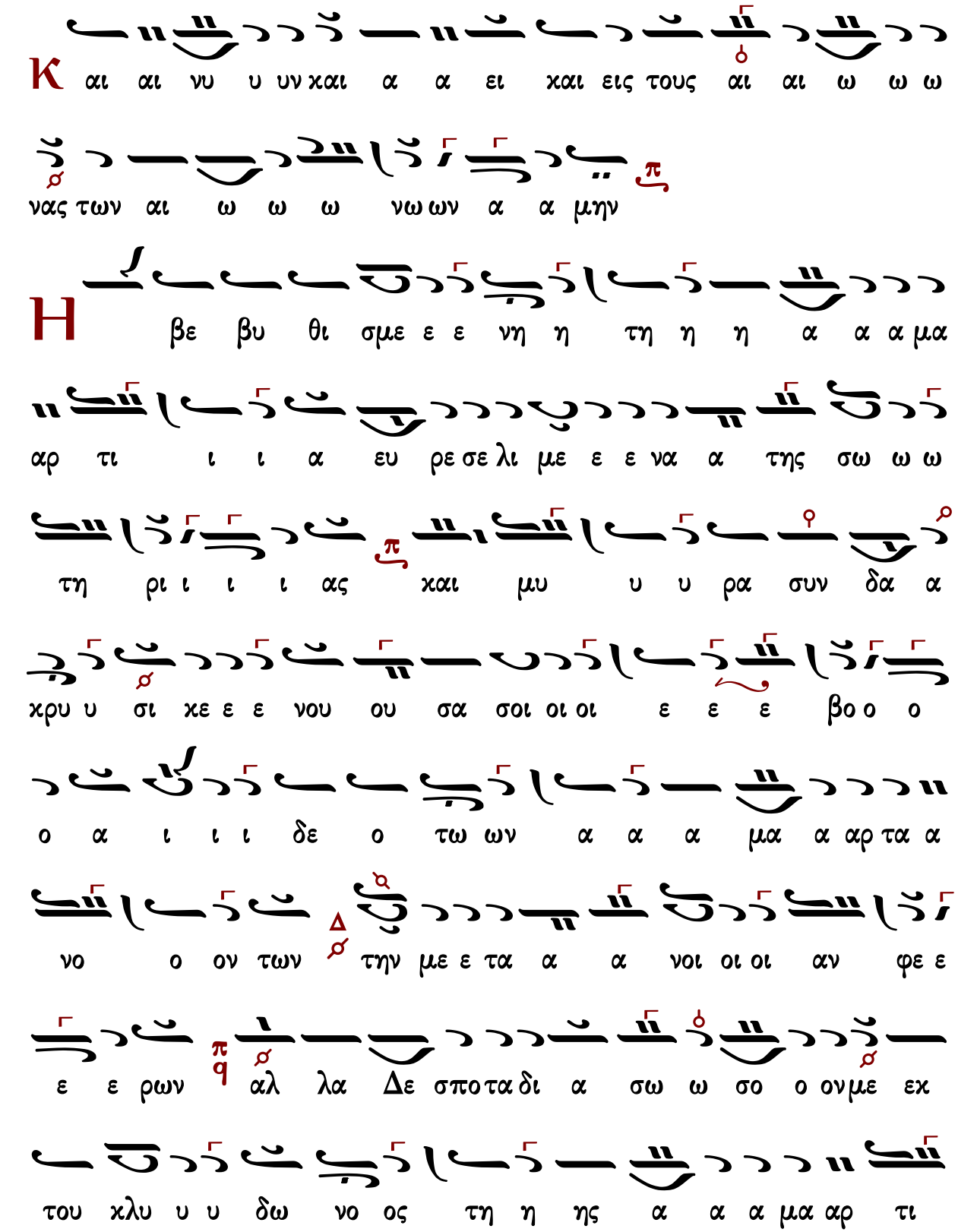
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω νω ων α α μην
Η βε βυ θι σμε ε ε νη η τη η η α α α μα
αρ τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω ω
τη ρι ι ι ι ας χαι μυ υ υ ρα συν δα α
χρυ υ σι χε ε ε νου ου σα σοι οι οι ε ε ε βο ο ο
ο α ι ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α
νο ο ον των Δ την με ε τα α α νοι οι οι αν φε ε
ε ε ρων π q αλ λα Δε σποτα δι α σω ω σο ο ον με εχ
του χλυ υ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι

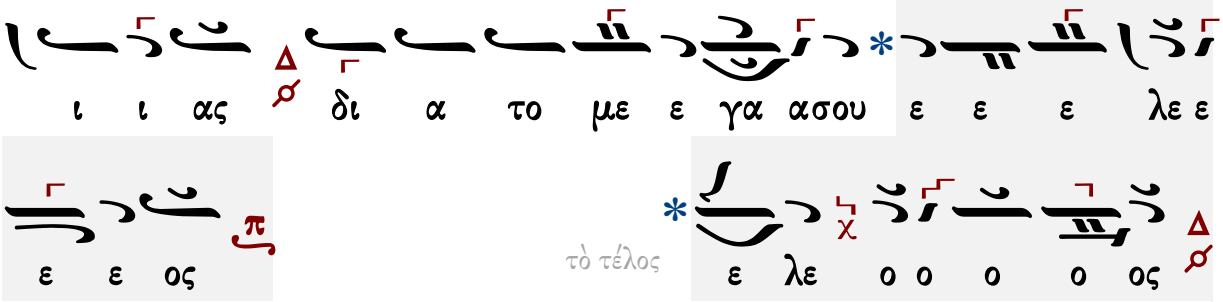

Γεωργίου Βιολάκη

Ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.443*

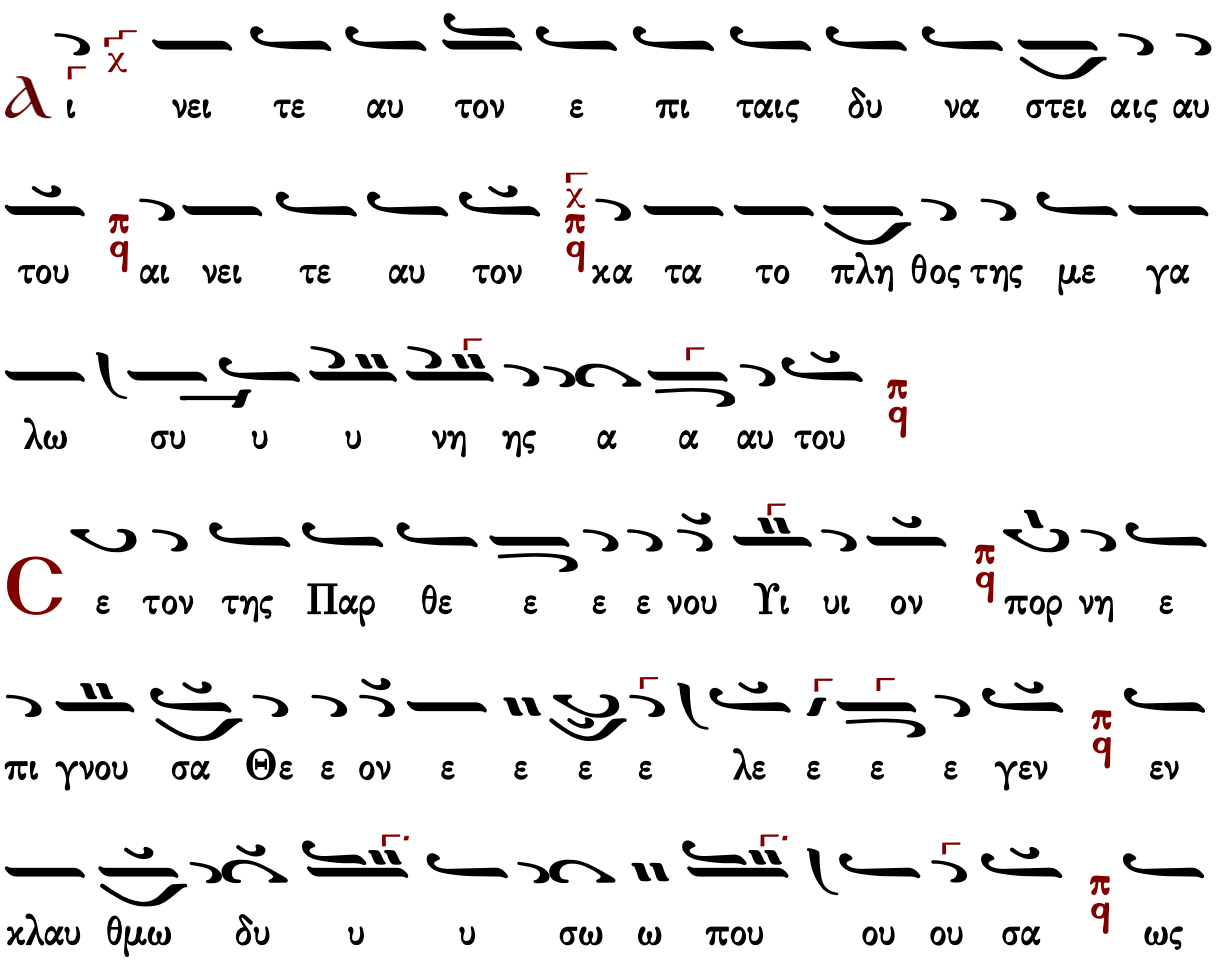

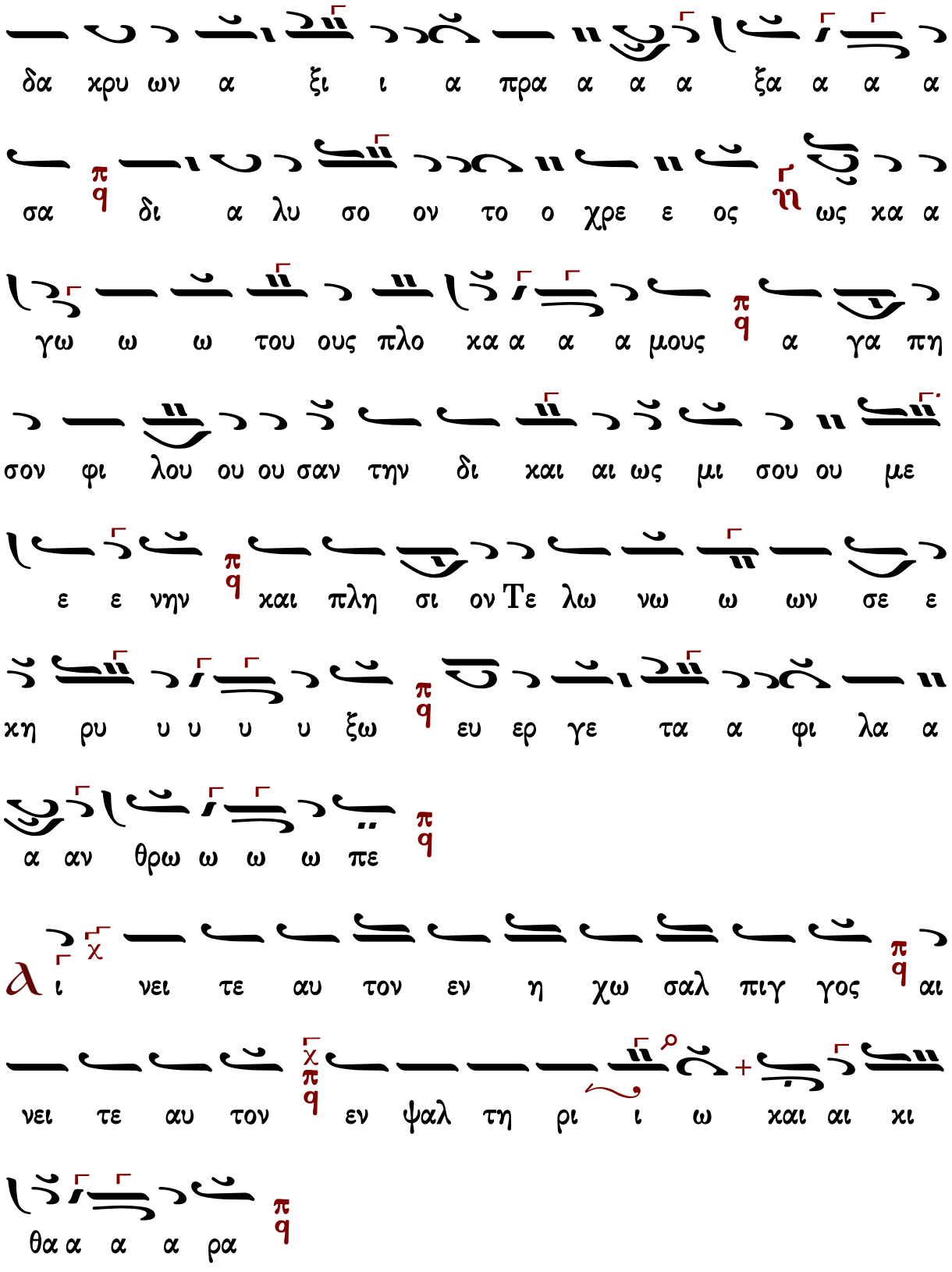
δα χρυ ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α
σα δι α λυ σο ον το ο χρε ε ος ως χα α
γω ω ω του ους πλο χα α α α μους α γα πη
σον φι λου ου ου σαν την δι χαι αι ως μι σου ου με
ε ε νην και πλη σι ον Τε λω νω ω ων σε ε
κη ρυ υ υ υ υ ξω ευ ερ γε τα α φι λα α
α αν θρω ω ω ω πε
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι
θα α α α ρα

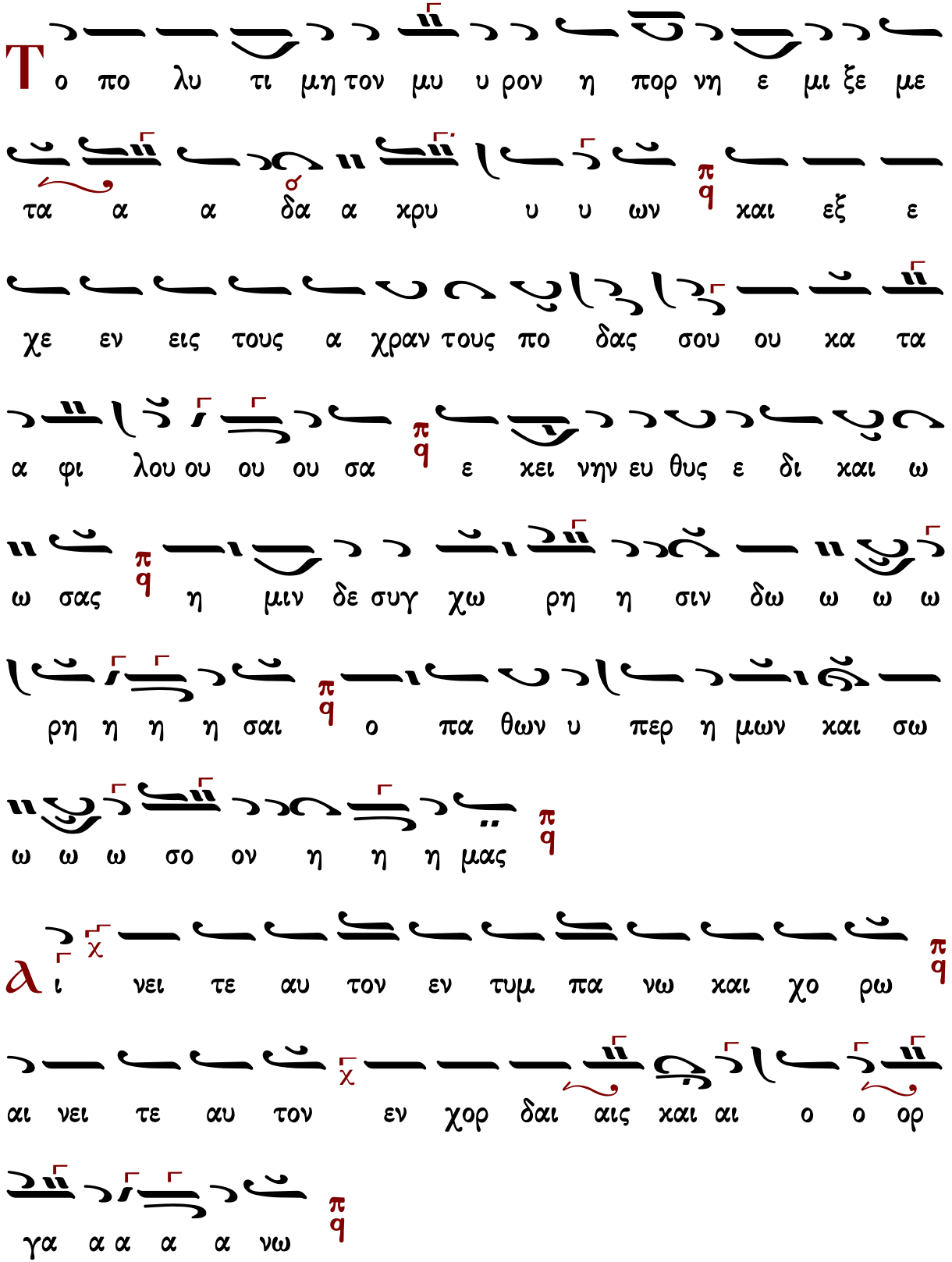
Το πο λυ τι μη τον μυ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα α α δα α χρυ υ υ ων π q και εξ ε
χε εν εις τους α χραν τους πο δας σου ου κα τα
α φι λου ου ου ου σα π q ε κει νην ευ θυς ε δι και ω
ω σας π q η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω ω ω
ρη η η η σαι π q ο πα θων υ περ η μων και σω
ω ω ω σο ον η η η μας π q
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π q
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ
γα α α α νω π q

Ο
τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ
υ υ ρον π q το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω
νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις π q η μεν ε
χαι ρε χε νου ου σα το πο λυ υ υ τι ι ι ι
μον π q ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι το ον α τι
ι ι ι ι μη η η η τον π q αυ τη τον Δε σπο την επ
ε γι νω ω σκεν π q ου τος του Δε σπο του ε ε χω
ρι ι ι ι ζε ε ε ε το π q αυ τη η λε ευ θε
ε ρου ου το χαι ο I ου δας δου λος ε γε γο νει
του ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η ρα α α θυ μι

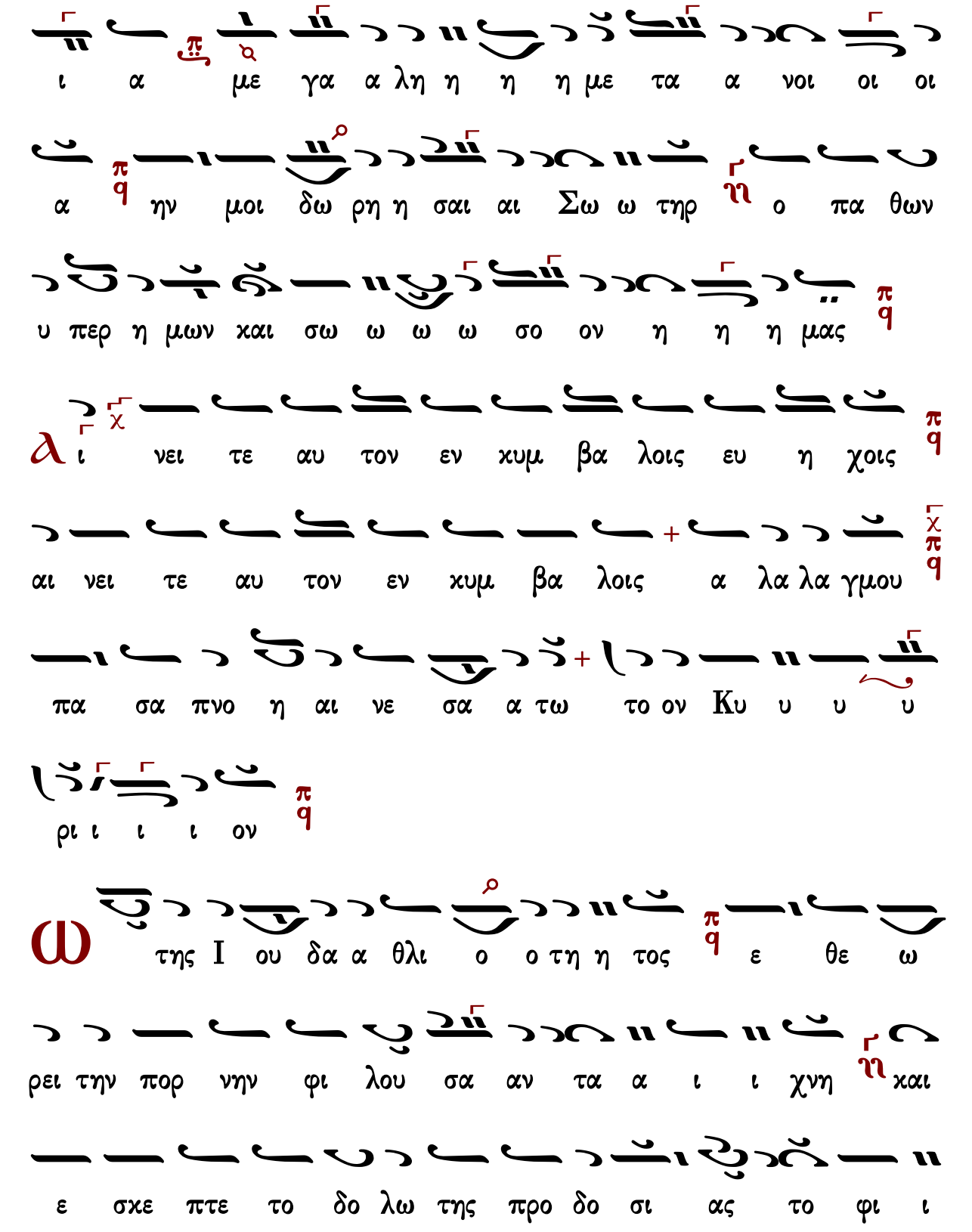
ι α με γα α λη η η η με τα α νοι οι οι
α ην μοι δω ρη η σαι αι Σω ω τηρ ο πα θων
υ περ η μων χαι σω ω ω ω σο ον η η η μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον
τη ς Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω
ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και
ε σχε πτε το δο λω της προ δο σι ας το φι ι

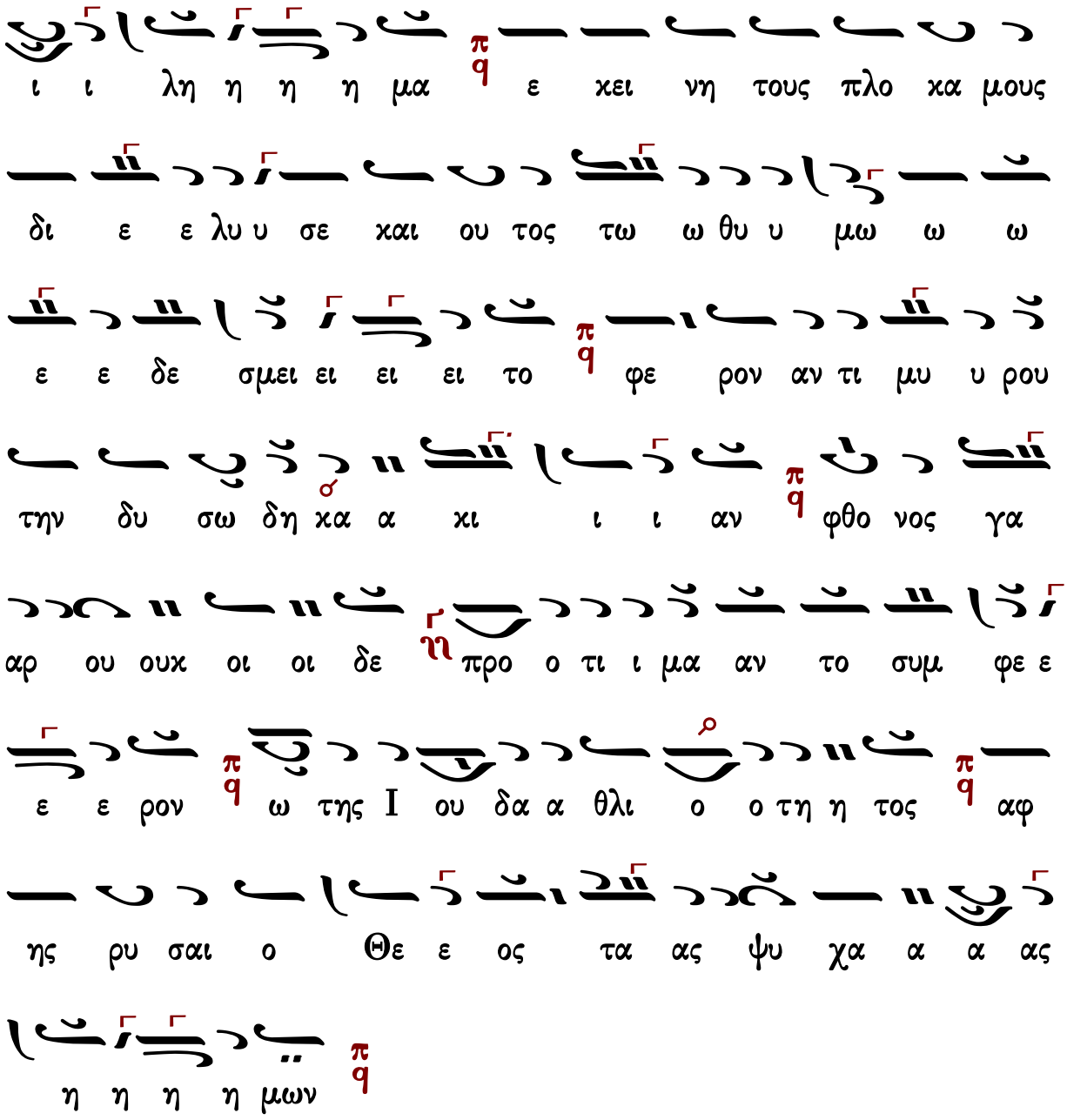

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.446*

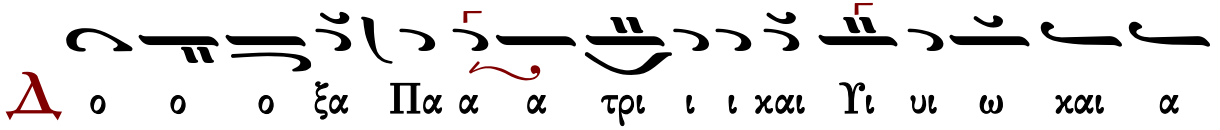

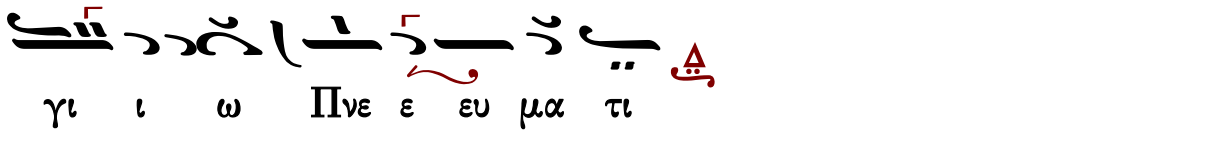

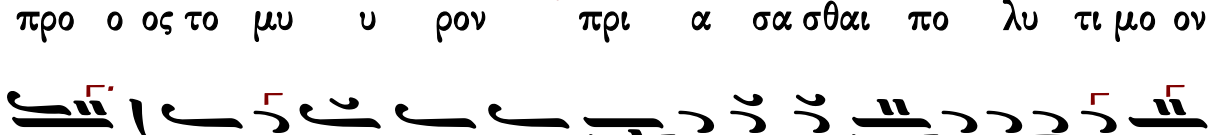

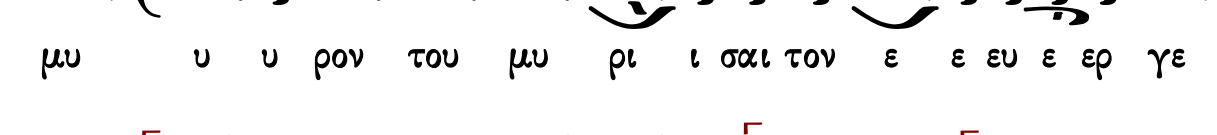

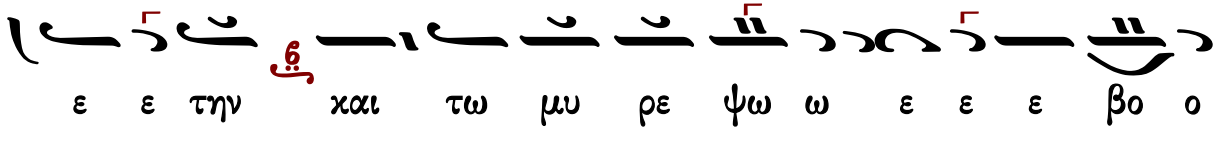

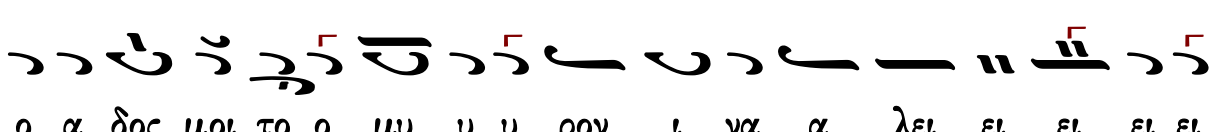

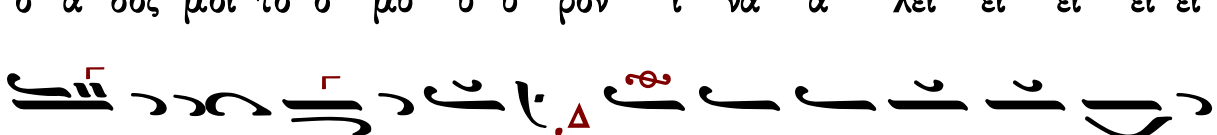

Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.447*

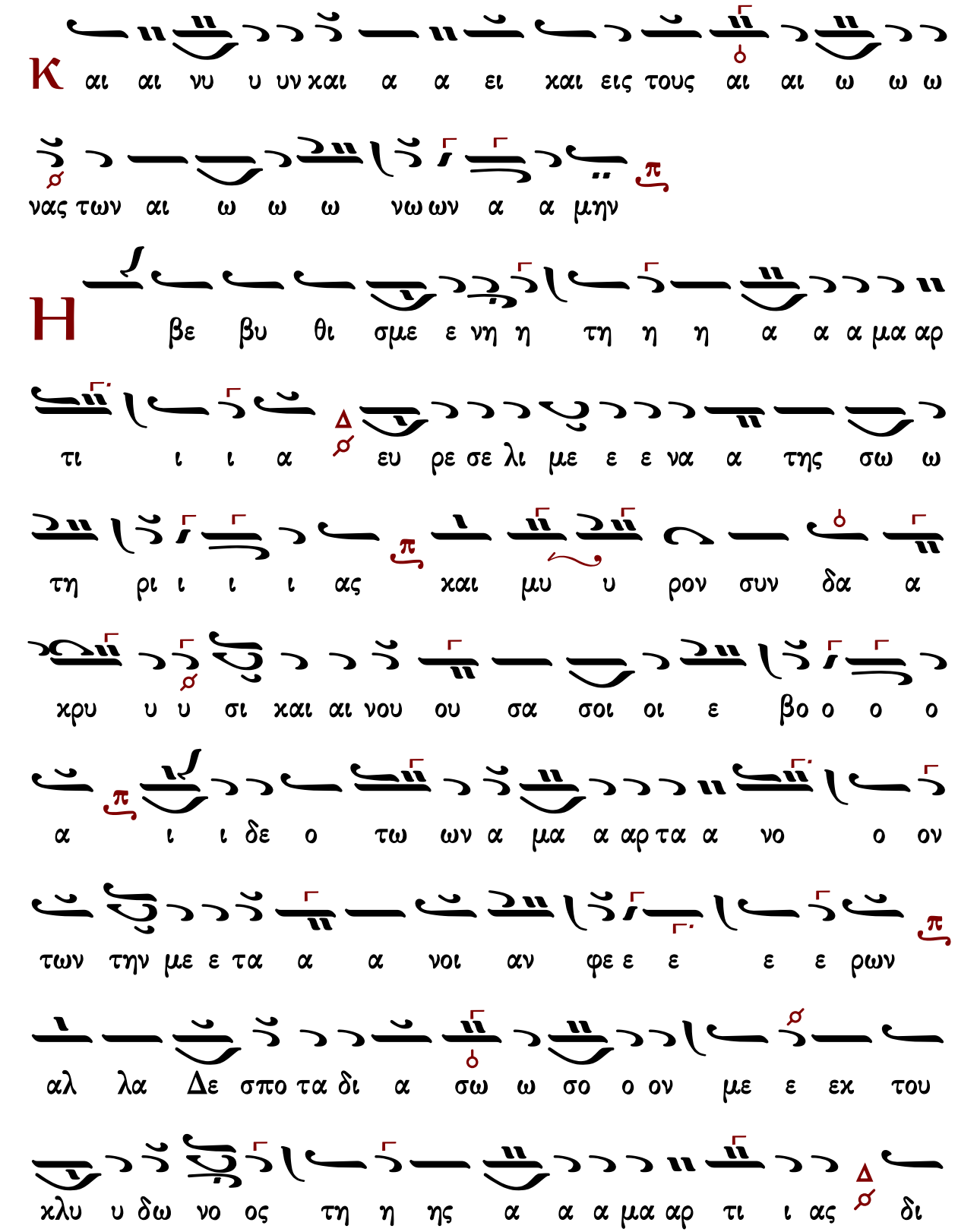
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω νω ων α α μην
Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μα αρ
τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω
τη ρι ι ι ι ας χαι μυ υ ρον συν δα α
χρυ υ υ σι χαι αι νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο
α ι ι δε ο τω ων α μα α αρ τα α νο ο ον
των την με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε ε ρων
αλ λα Δε σπο τα δι α σω ω σο ο ον με ε εχ του
χλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι ι ας δι

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος **Πα**

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.176/623*

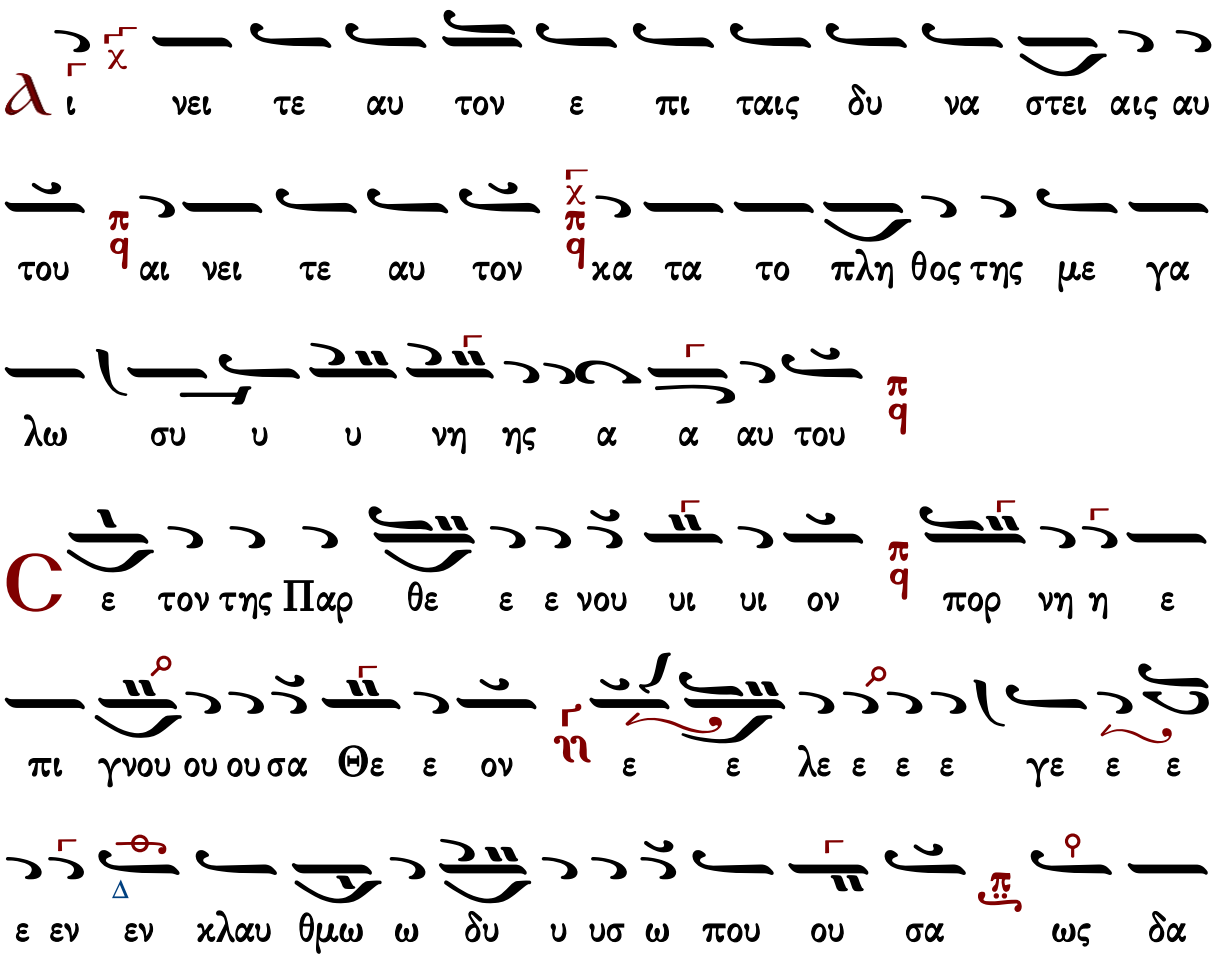

χρυ ω ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α

σα δι α λυ υ σον το χρε ε ε ε ο ο ος ως

κα γω ω ω ω τους πλο κα α α α α μους α

γα πη σον φι λου ου ου ου ου ου σαν την δι και ως μι σου

ου με ε ε ε νη ην και πλη σι ο ον τε λω νω ω ων

σε κη ρυ υ υ υ ξω ω ευ ε ερ γε ε τα

α α φι λα α α α α αν θρω ω ω ω πε

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι χι

θα α α α ρα

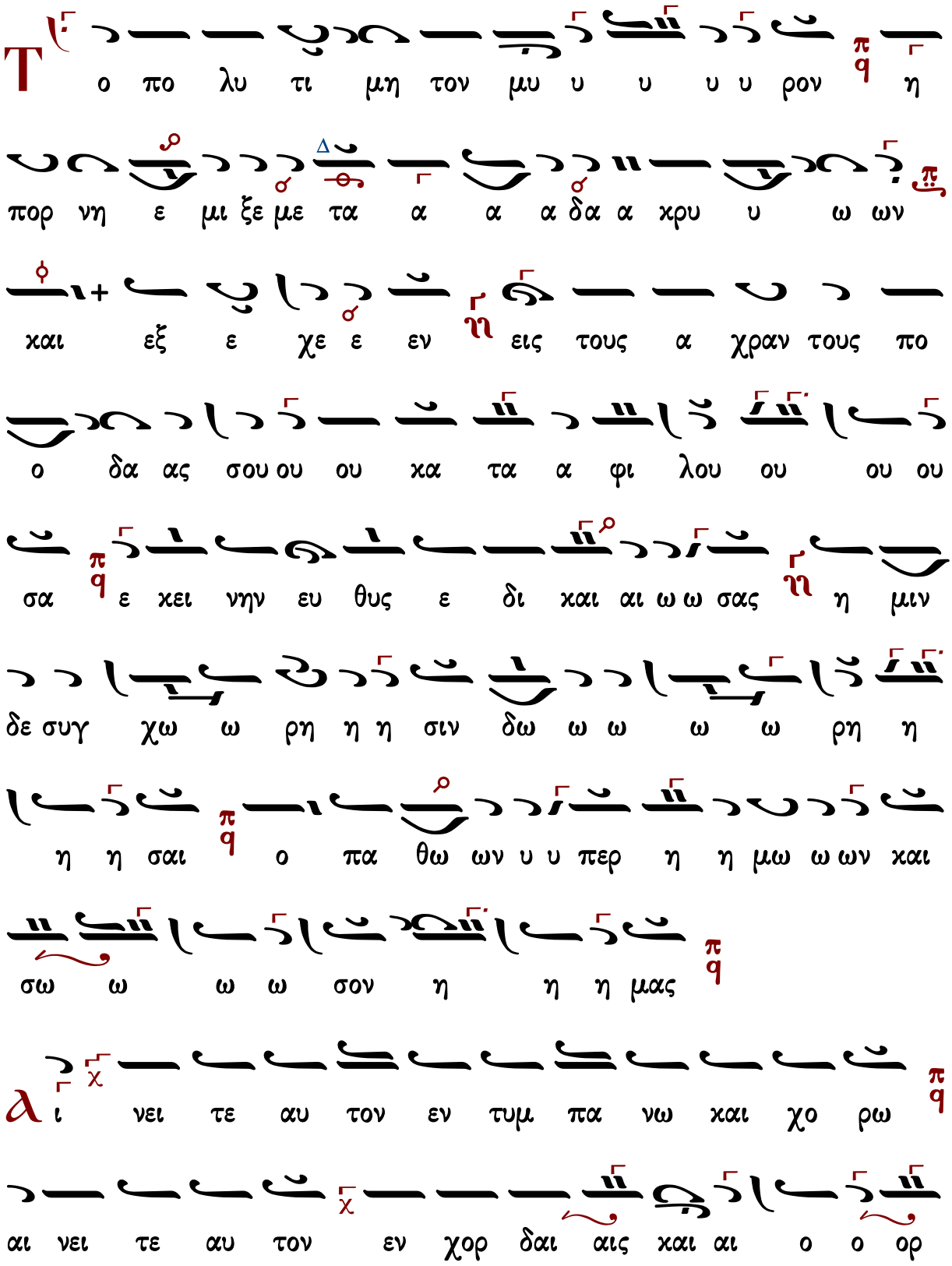
T ο πο λυ τι μη τον μυ υ υ υ υ ρον η
πορ νη ε μι ξε με τα α α α δα α χρυ υ ω ων
και εξ ε χε ε εν εις τους α χραν τους πο
ο δα ας σου ου ου χα τα α φι λου ου ου ου
σα ε χει νην ευ θυς ε δι και αι ω ω σας η μιν
δε συγ χω ω ρη η η σιν δω ω ω ω ρη η
η η σαι ο πα θω ων υ υ περ η η μω ω ων και
σω ω ω ω σον η η η μας
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω
τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα α α θη η της συν ε ε φω ω ω ω
νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η
μεν ε χαι ρε χε νου σα α το πο λυ υ τι ι μον
ο δε ε σπευ δε πω λη σαι το ο ον α τι ι ι
ι ι μη η η η τον αυ τη η τον Δε σπο
τη ην ε πε γι ι ι νω ω ω ω ω ω ω ω σκε ε εν
ου τος του Δε ε σπο του ε ε χω ρι ι ι
ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λευ θε

ρου ου ου ου ουου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε
γο ο νει ει του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α
θυ μι ι α με γα α α λη η η με ε
τα α νοι οι οι οι α ην μοι δω ρη η
σαι αι Σω ω ω τη ηρ ο πα θω ων υ υ περ η η μω
ω ων χαι σω ω ω ω σον η η η μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον

ω ω ω ω ω ω ω της Ι ου δα α θλι

ο ο τη η τος ε θε ω ρει την πορ νην φι λου

ου σαν τα α ι ι χνη και ε σκε πτε το δο ο ο

λω της προ δο σι ι ι ας το φι ι ι ι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα α α

μους δι ε ε λυ υ σε και ου ου ου τος τω θυ μω ω

ω ω ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν

τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω δη κα α κι ι ι ι

α αν φθο ο νος γαρ ουκ οι οι οι δε ε ε προ τι

μα α α αν το ο συμ φε ε ε ε ρον ω ω

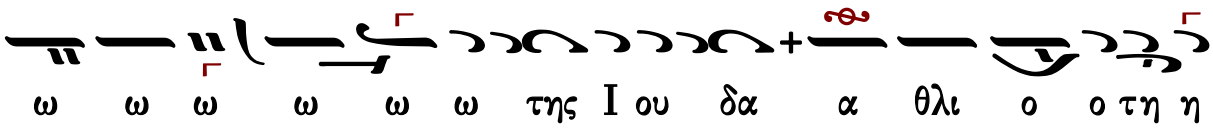

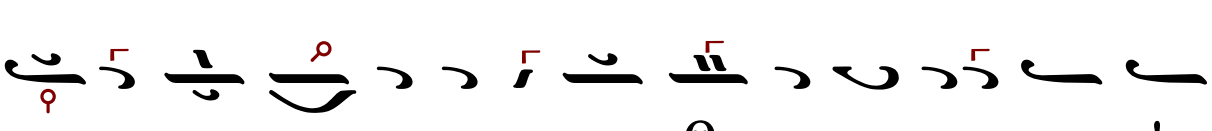

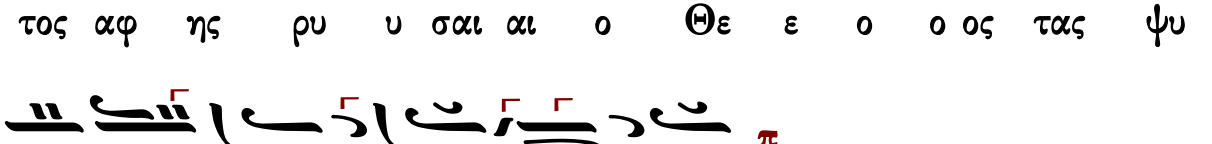

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.180/627*

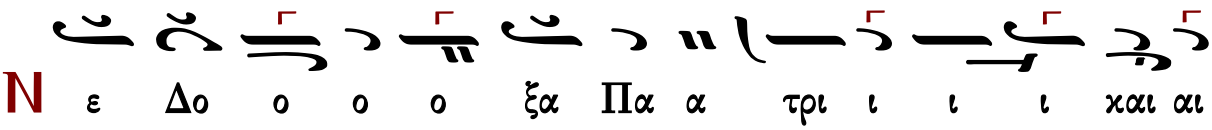

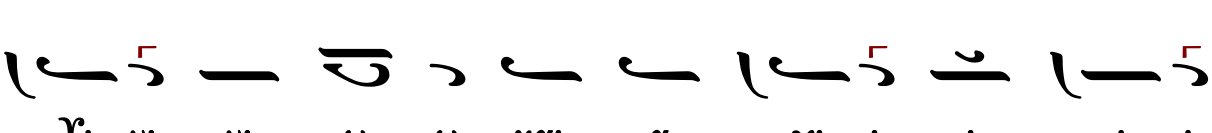

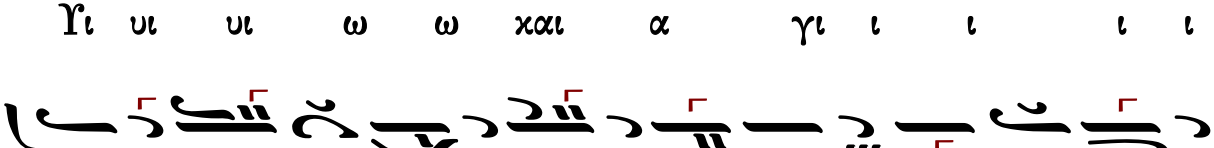

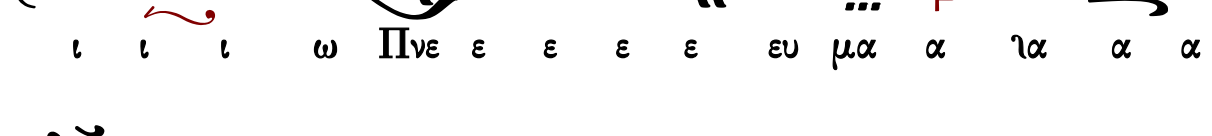

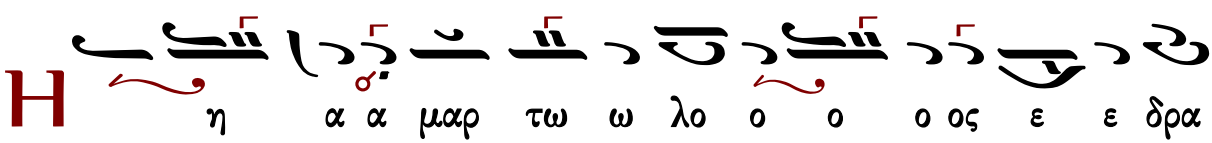

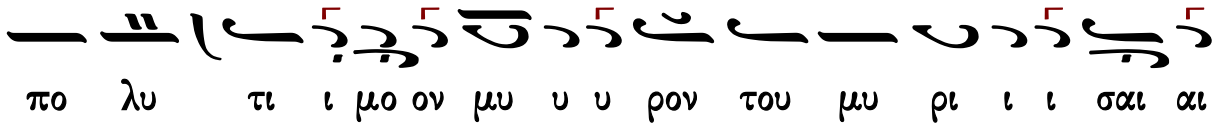

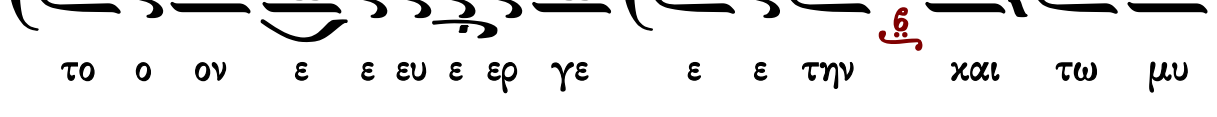

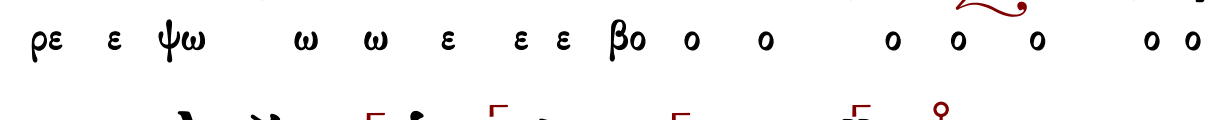

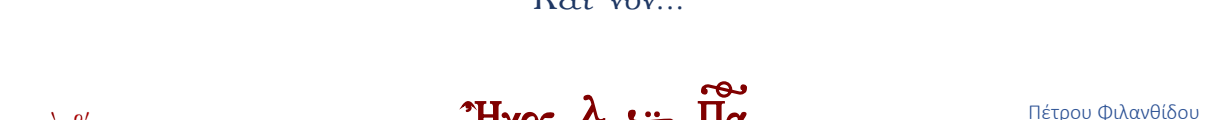

Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

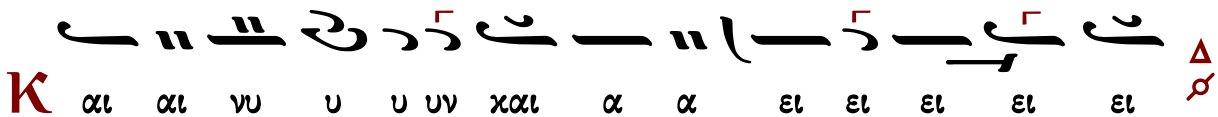

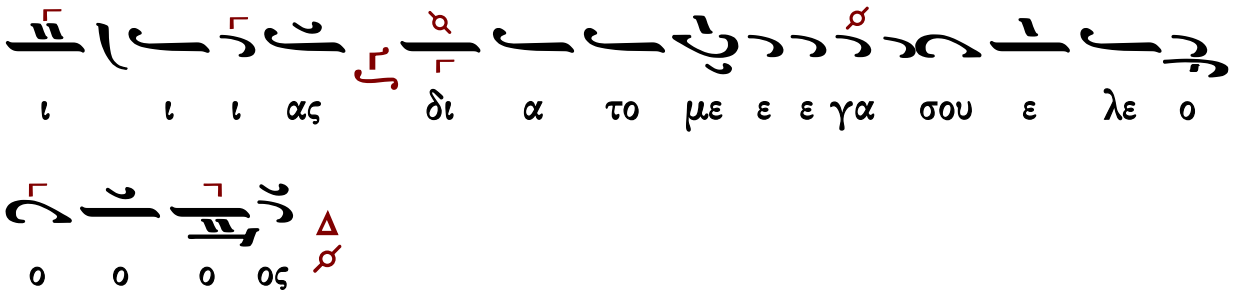

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος $\frac{4}{q}$ **Πα**

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*

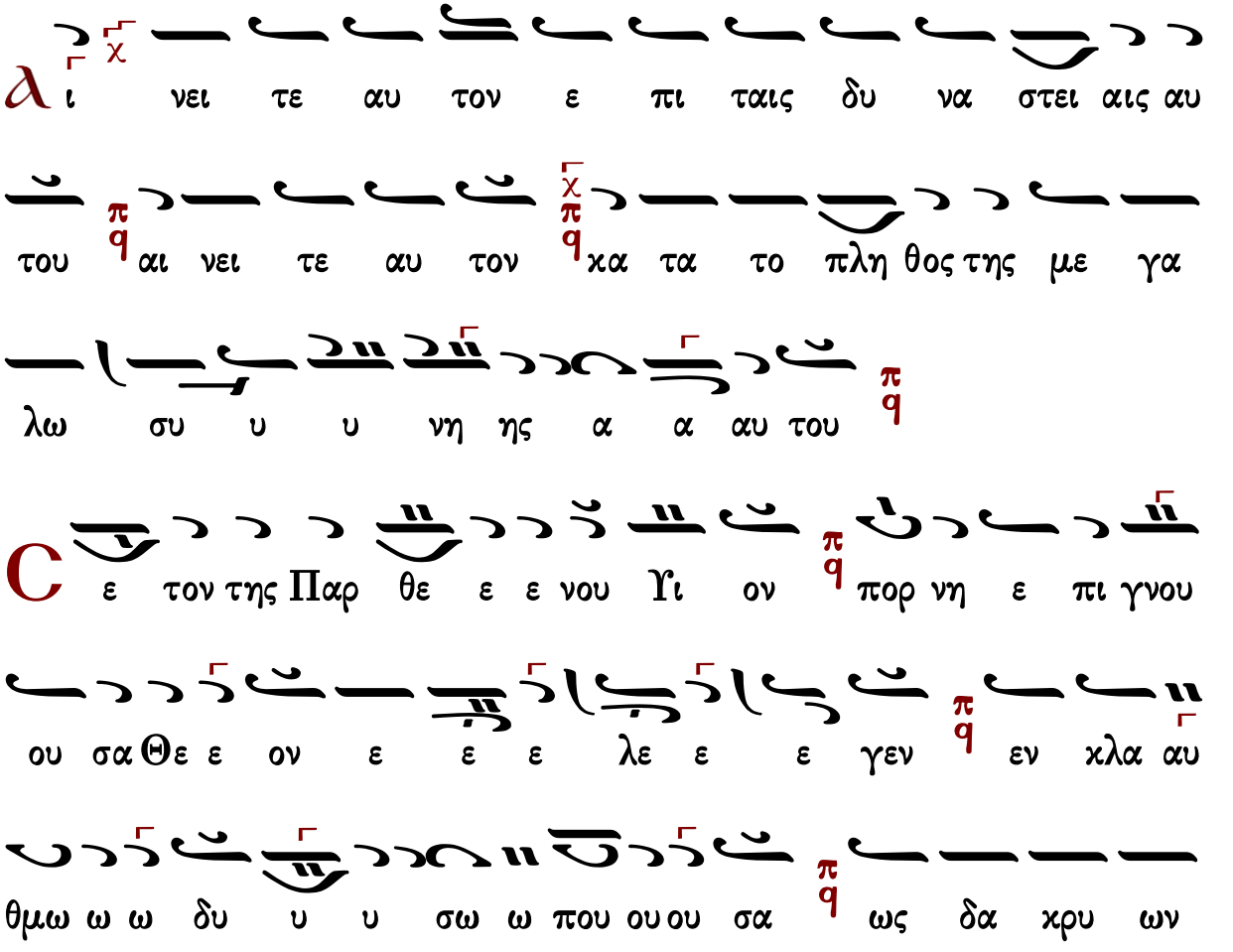

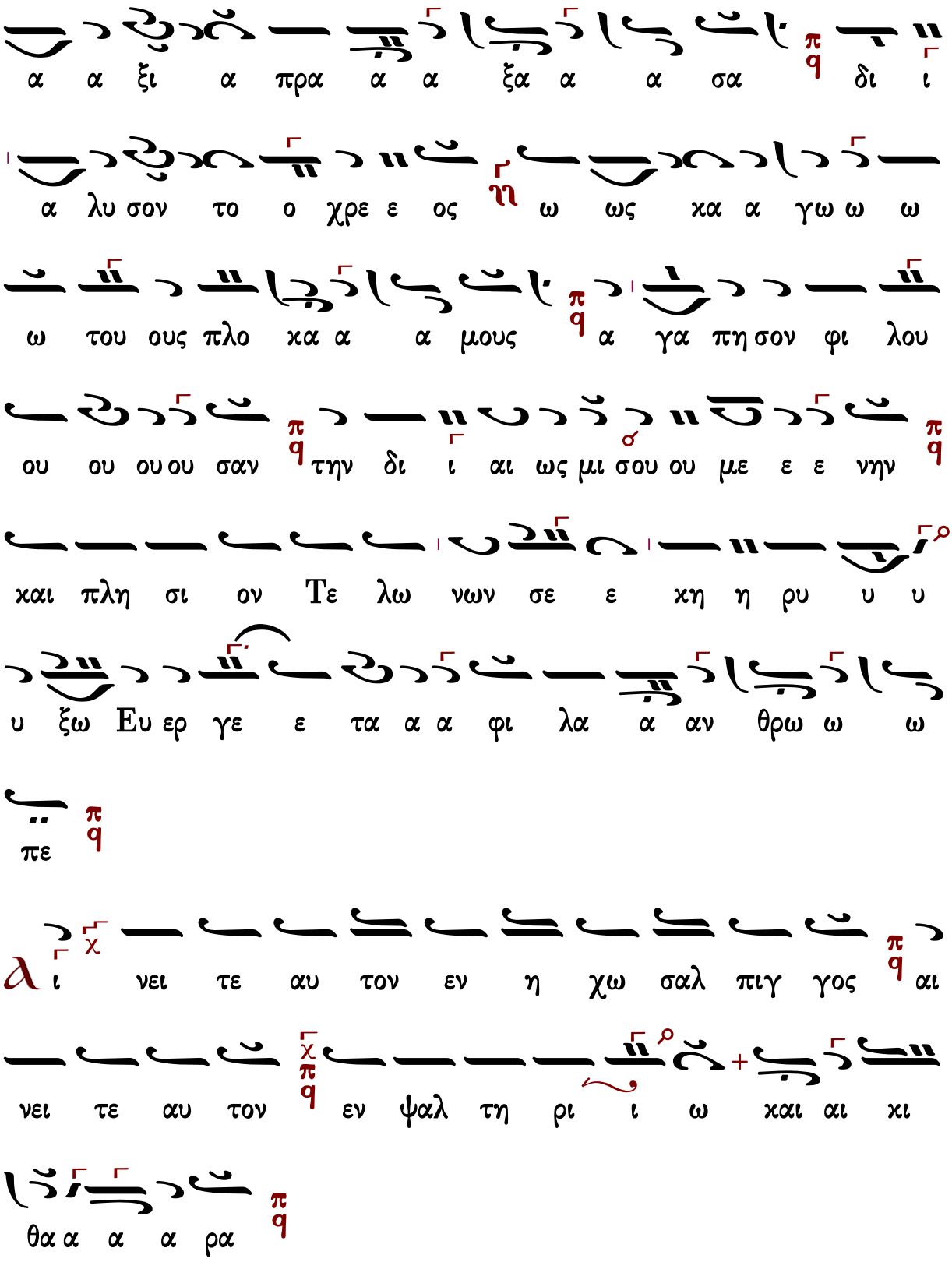
α α ξι α πρα α α ξα α α σα δι ι
α λυ σον το ο χρε ε ος ω ως χα α γω ω ω
ω του ους πλο χα α α μους α γα πη σον φι λου
ου ου ου ου σαν την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην
χαι πλη σι ον Τε λω νων σε ε χη η ρυ υ υ
υ ξω Ευ ερ γε ε τα α α φι λα α αν θρω ω ω
πε
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι
θα α α α ρα

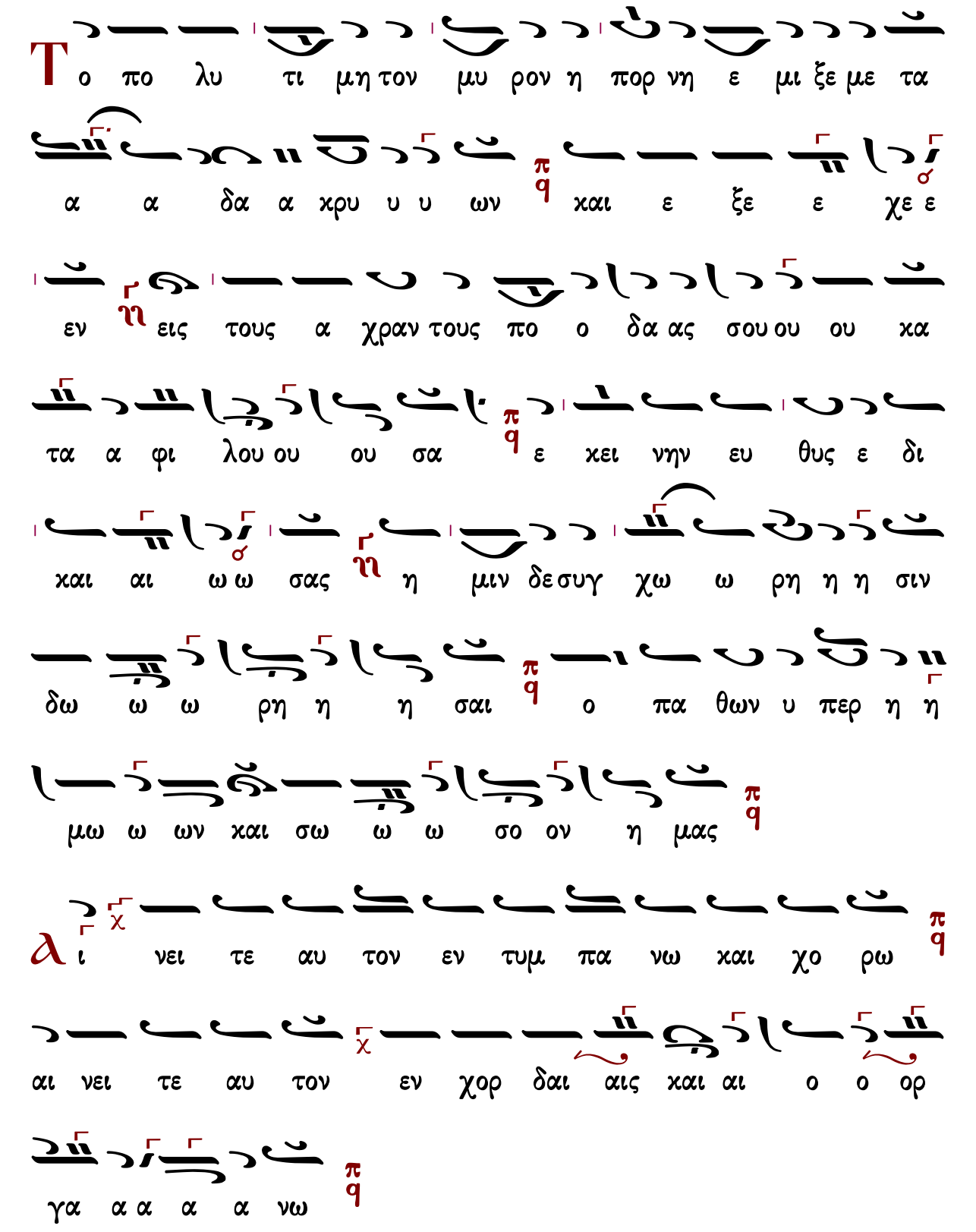
Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα
α α δα α χρυ υ υ ων π q και ε ξε ε χε ε
εν η εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα
τα α φι λου ου ου σα π q ε κει νην ευ θυς ε δι
και αι ω ω σας η η μιν δε συγ χω ω ρη η η σιν
δω ω ω ρη η η σαι π q ο πα θων υ περ η η
μω ω ων και σω ω ω σο ον η μας π q
λι χ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π q
αι νει τε αυ τον χ εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ
γα α α α α νω π q

Ο
τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει
τοις πα α ρα νο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε χε
νου σα το πο λυ υ τι ι μον ο δε ε ε σπε
ευ δε πω λη η σαι τον α τι ι ι μη η η
τον αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν ου τος
του Δε σπο ο του ε χω ρι ι ι ζε ε ε
το αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου το και ο Ι
ου δας δου λος ε γε γο ο νει του ου ε χθρου
δει νον η ρα α α θυ μι ι α με γα α α

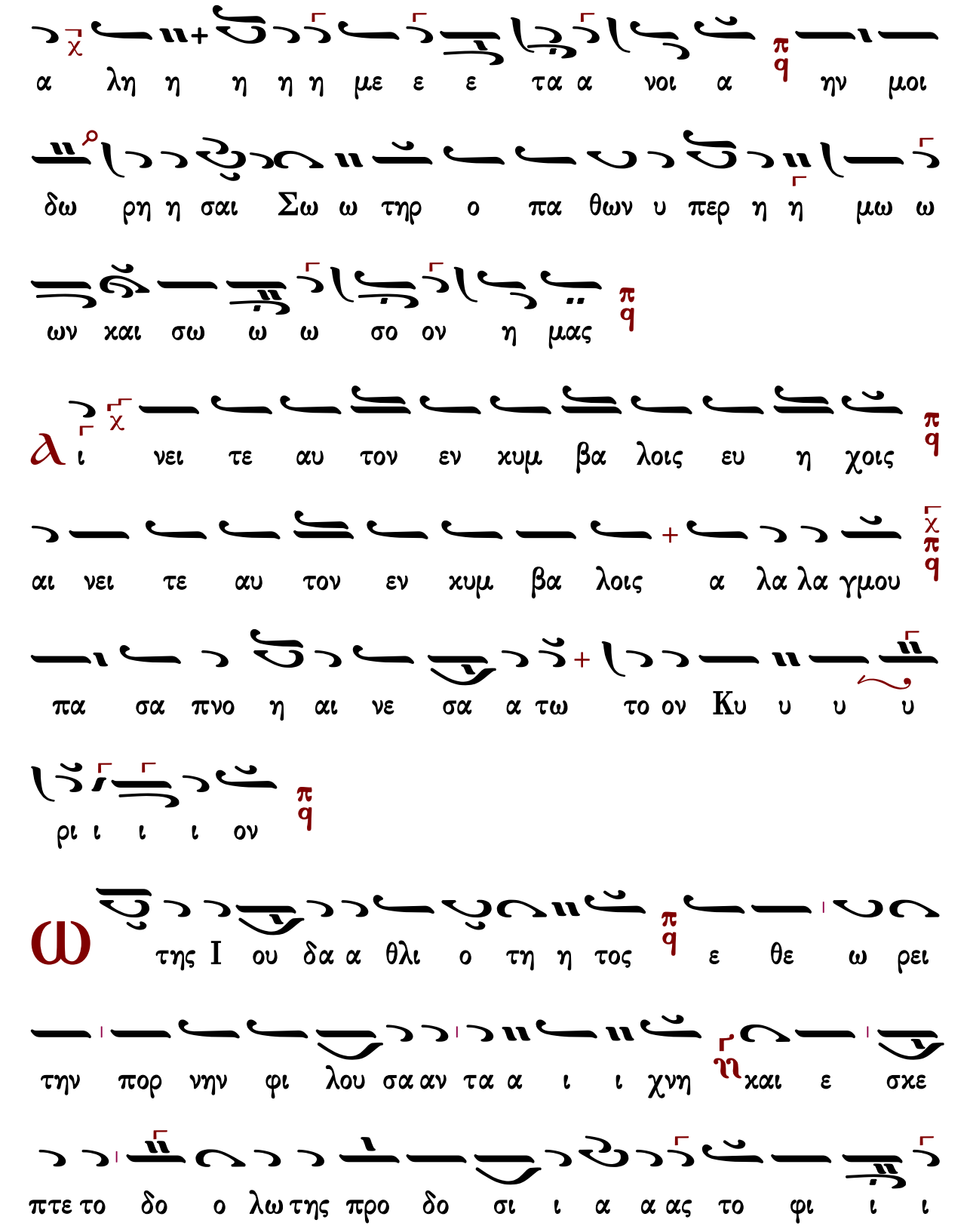
α λη η η η η με ε ε τα α νοι α ην μοι
δω ρη η σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η η μω ω
ων χαι σω ω ω σο ον η μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον
της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ε θε ω ρει
την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε σκε
πτε το δο ο λω της προ δο σι ι α α ας το φι ι ι

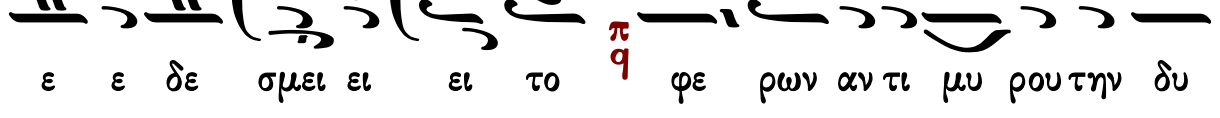

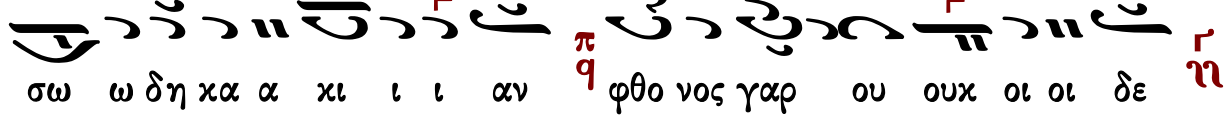

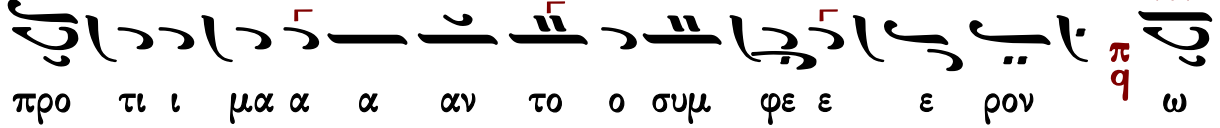

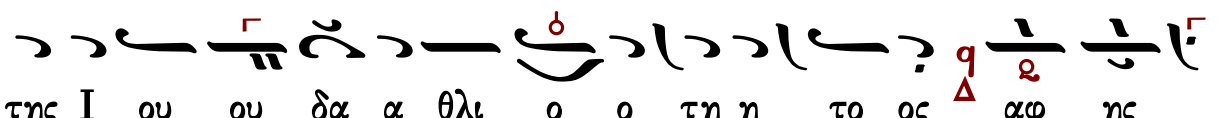

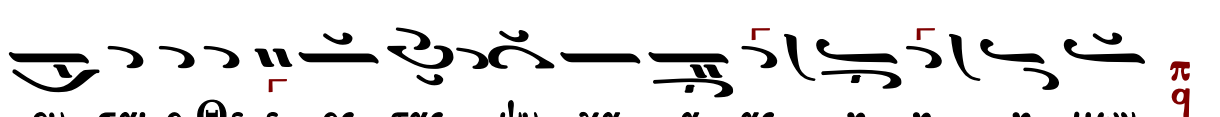

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α΄

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

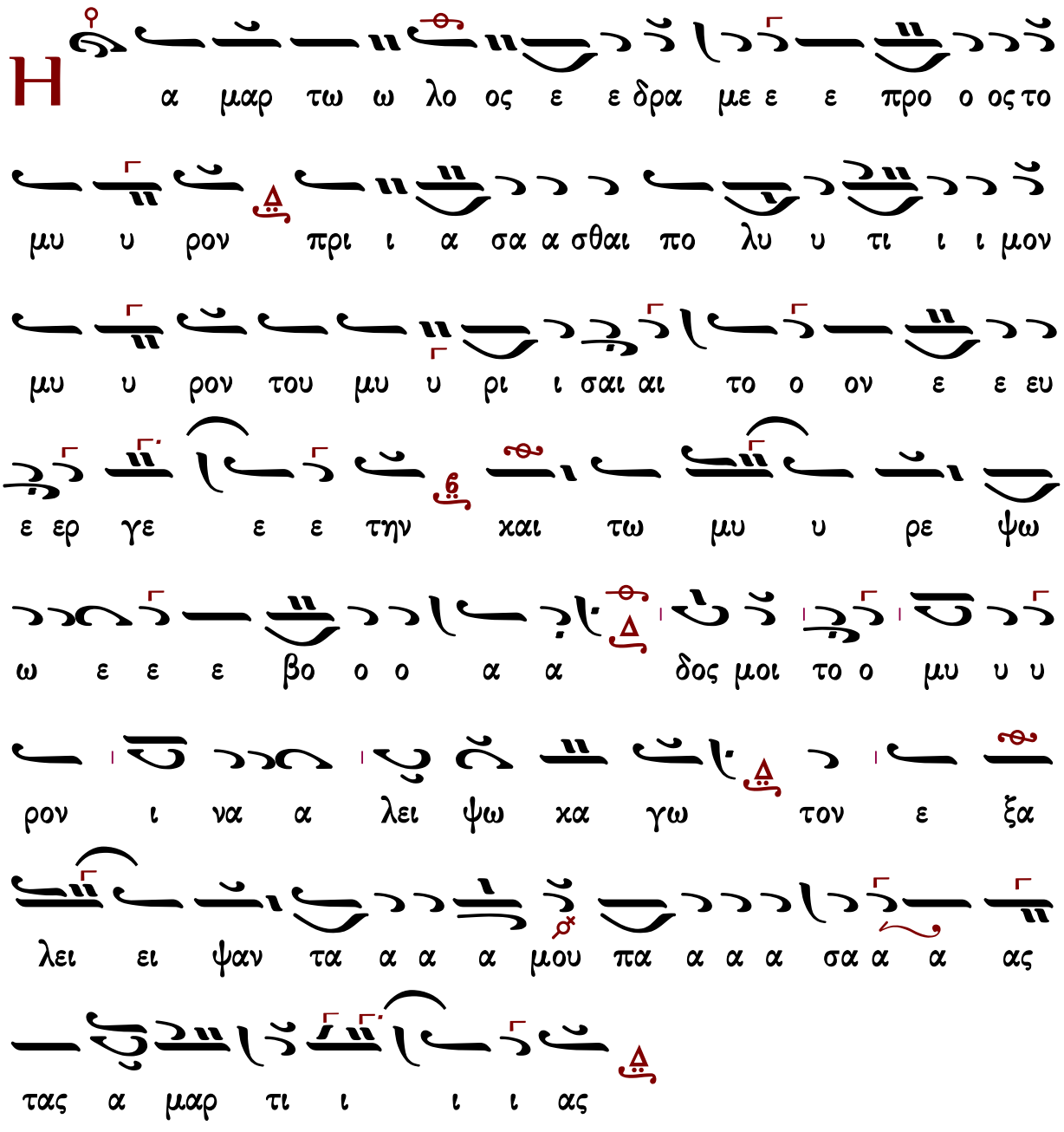

Καὶ νῦν...

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*

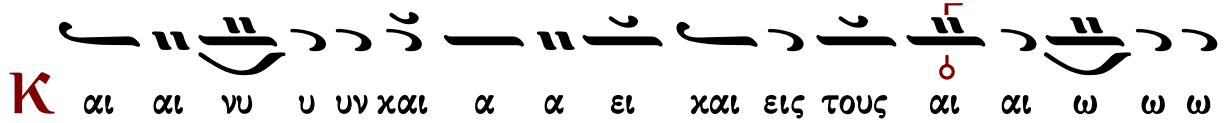

νας των αι ω ω ω νω ων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μαρ
τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α α
α της σω ω τη ρι ι ι ι ας χαι μυ υ
ρα συν δα α α α χρυ υ υ σι χε ε νου ου ου ου
σα σοι οι ε βο ο ο ο ο α ι ι δε ο
τω ων α α α μα α αρ τα νο ο ον των την με
τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ρων αλ λα Δε σπο
τα α δι ι ι α α α σω σο ο ον με εκ του
χλυ δω νο ος τη η ης α α α μαρ τι ι ι ας δι α

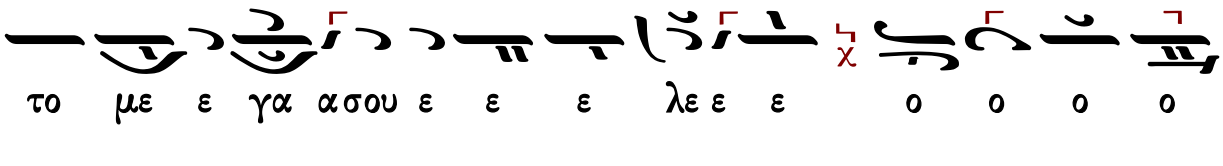

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα
χορὸς α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.61*

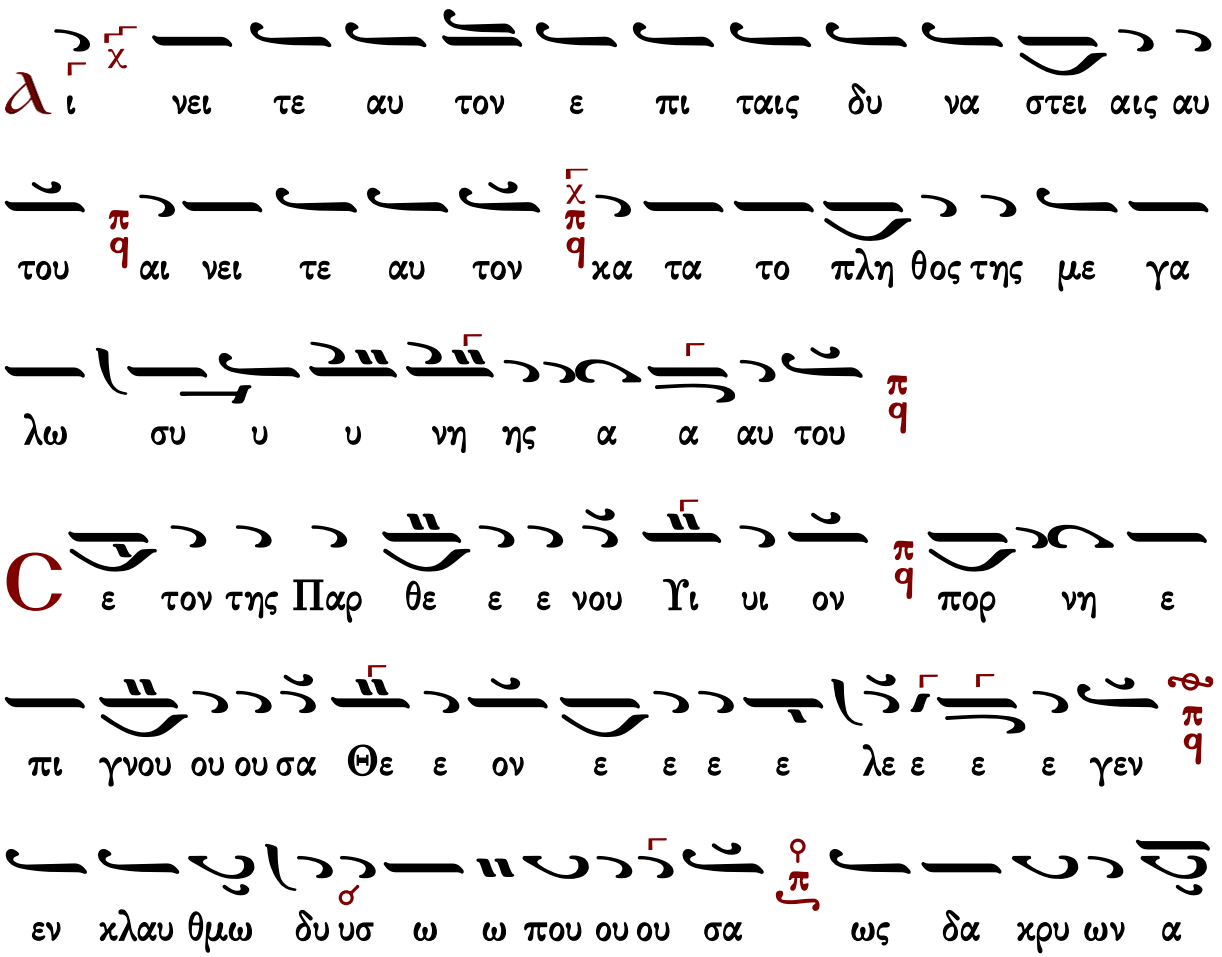

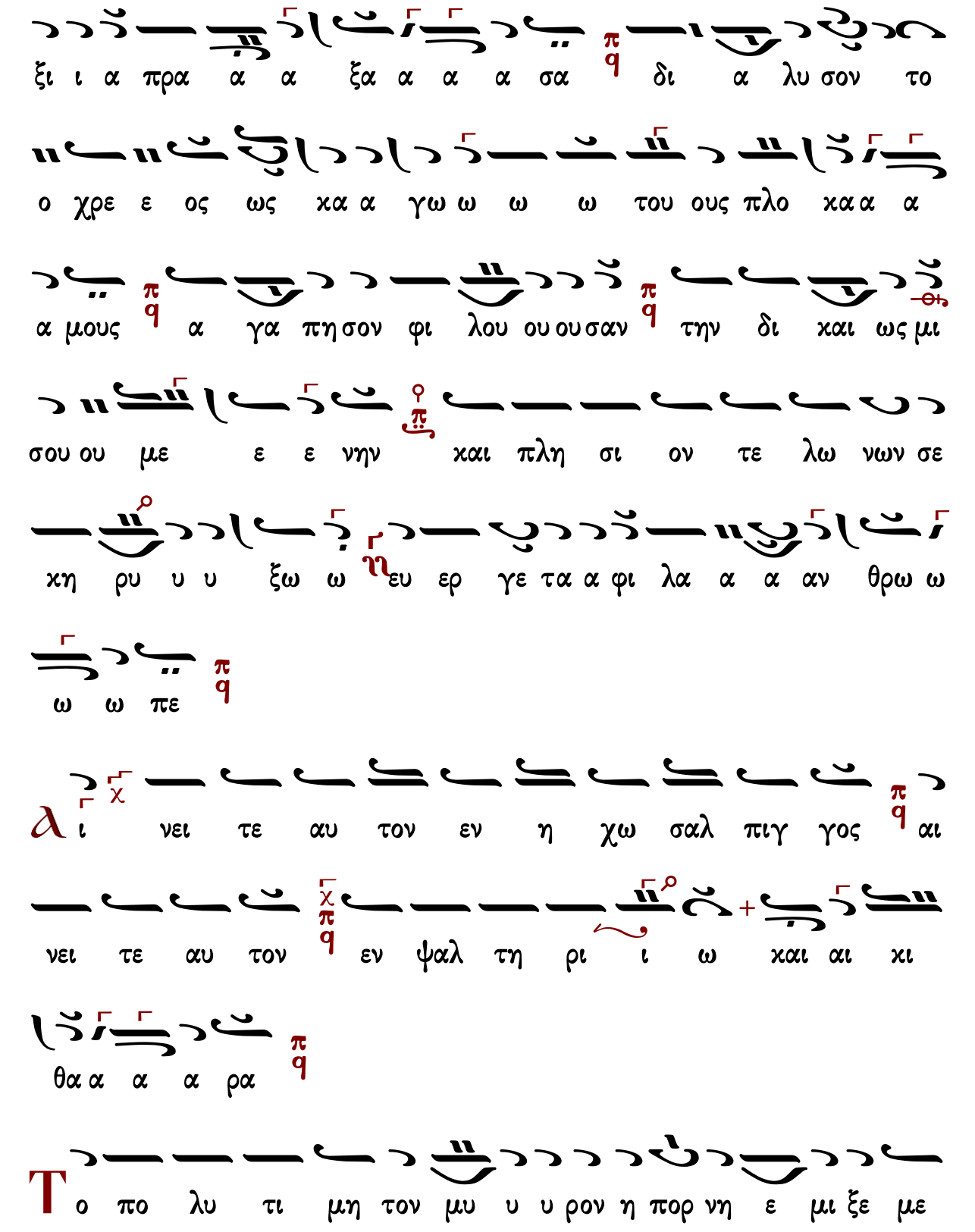
ξι ι α πρα α α ξα α α α σα δι α λυ σον το
ο χρε ε ος ως χα α γω ω ω ω του ους πλο χα α α
α μους α γα πη σον φι λου ου ου σαν την δι χαι ως μι
σου ου με ε ε νην χαι πλη σι ον τε λω νων σε
χη ρυ υ υ ξω ω ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω
ω ω πε
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι
θα α α α ρα
Το πο λυ τι μη τον μυ υ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με

τα δα α χρυ υ υ ων και εξ ε χε εν εις τους

α χραν τους πο δα ας σου ου ου κα τα α φι λου ου ου

ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και ω ω σας η μιν

δε συγ χω ρη σιν δω ω ρηη σαι ο πα θων υ περ η μων

και σω ω ω ω σο ον η η η μας

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ

γα α α α α νω

τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ

ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει τοις

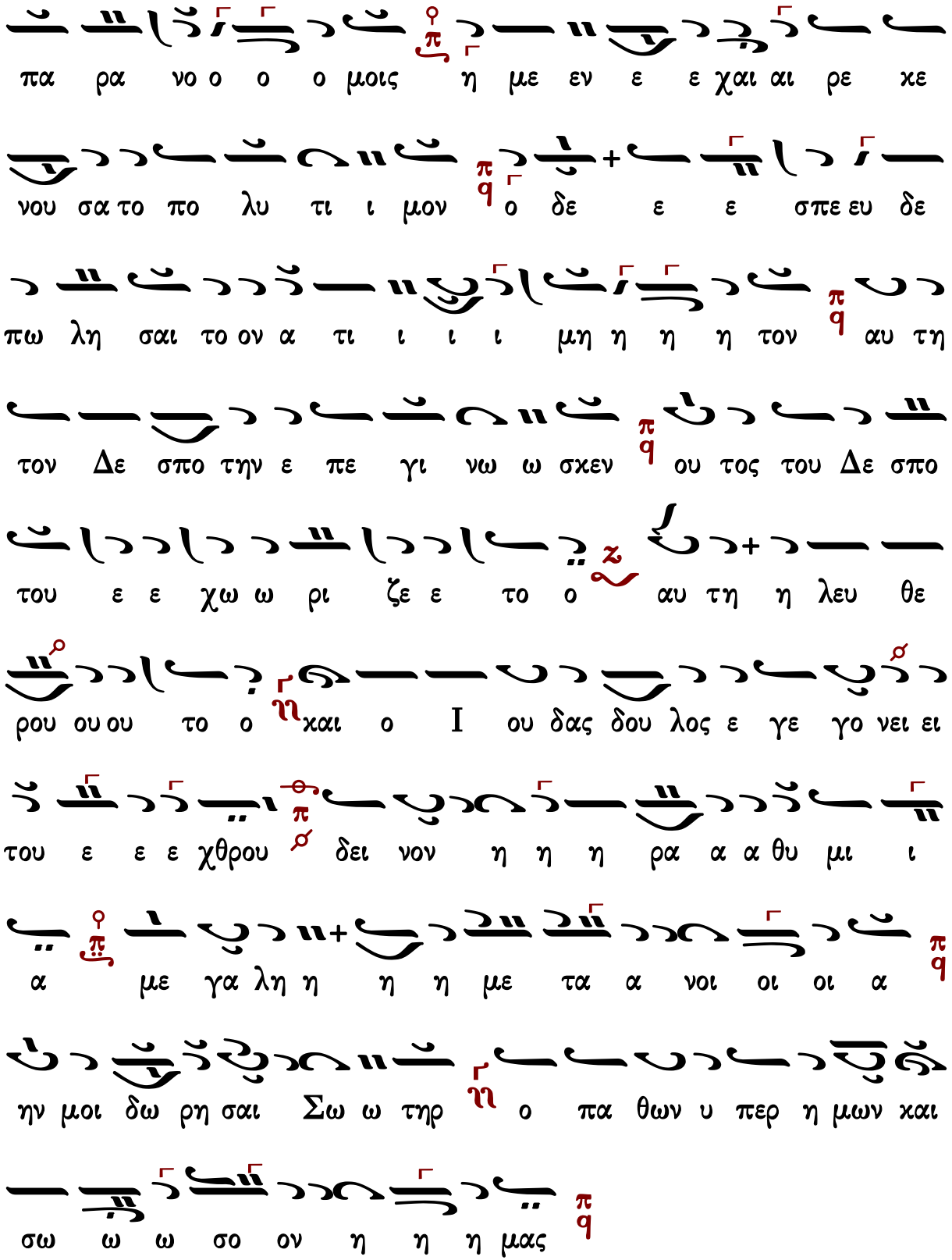
πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν ε ε χαι αι ρε χε
νου σα το πο λυ τι ι μον ο δε ε ε σπε ευ δε
πω λη σαι το ον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη
τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σχεν ου τος του Δε σπο
του ε ε χω ω ρι ζε ε το ο αυ τη η λευ θε
ρου ου ου το ο χαι ο I ου δας δου λος ε γε γο νει ει
του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α θυ μι ι
α με γα λη η η η με τα α νοι οι οι α
ην μοι δω ρη σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας

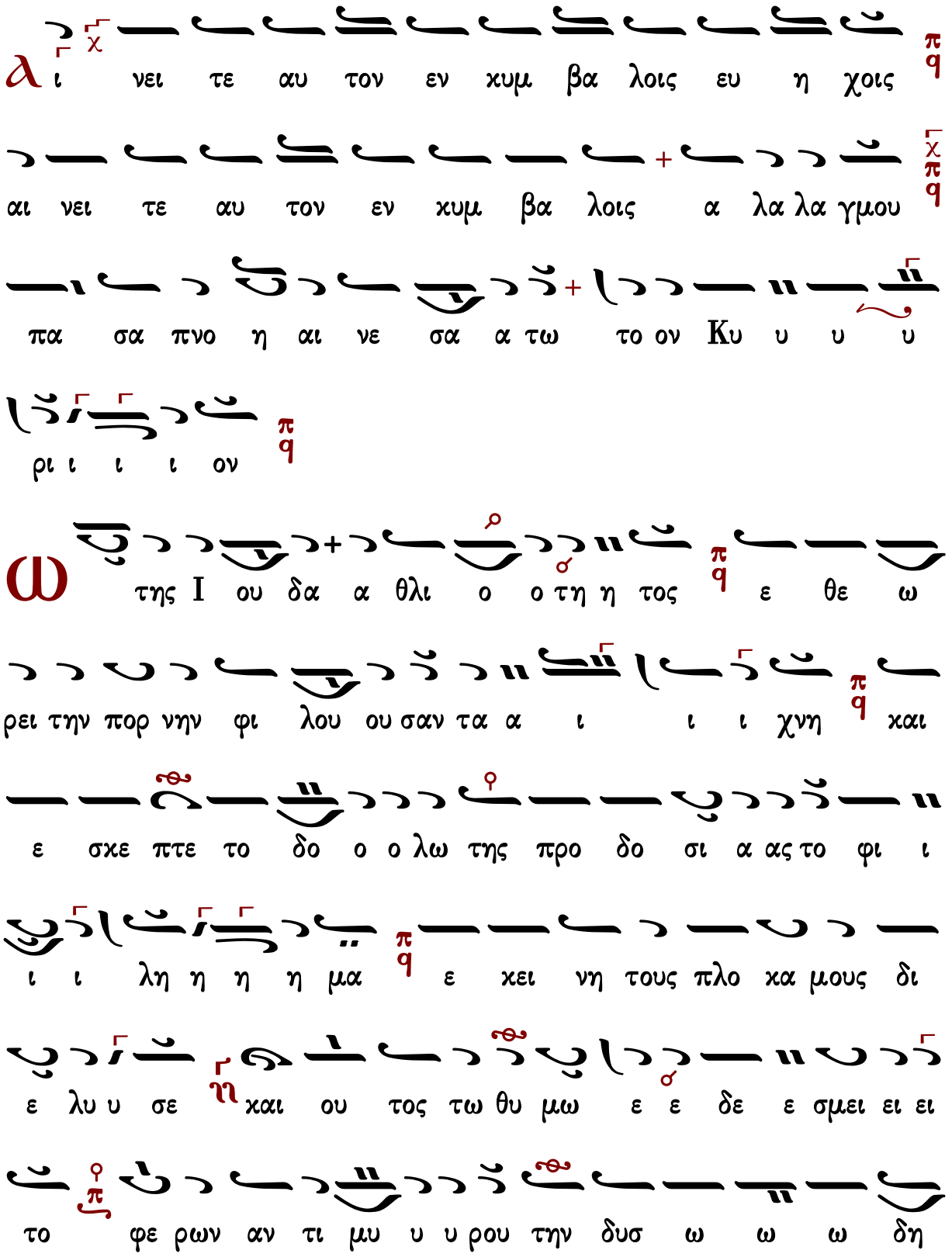
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον
ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω
ρει την πορ νην φι λου ου σαν τα α ι ι ι χνη και
ε σχε πτε το δο ο ο λω της προ δο σι α ας το φι ι
ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα μους δι
ε λυ υ σε και ου τος τω θυ μω ε ε δε ε σμει ει ει
το φε ρων αν τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω ω δη

Δόξα Πατρὶ...

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.63*

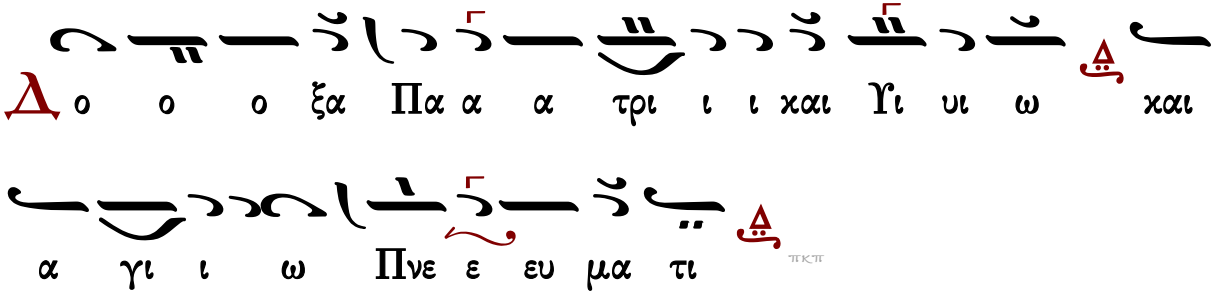

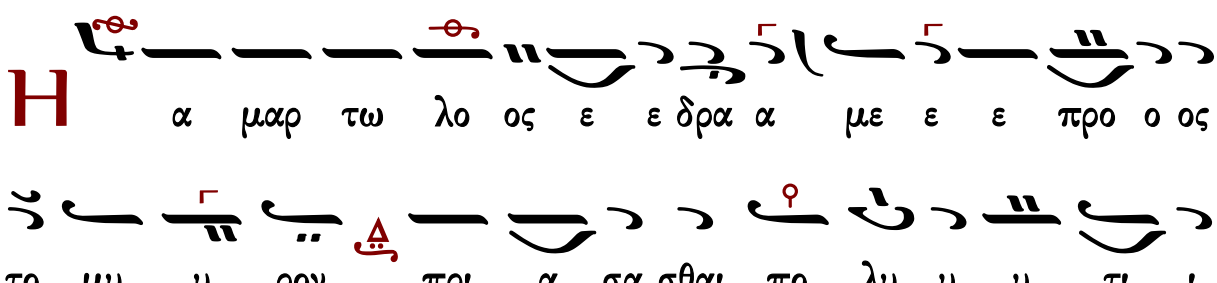

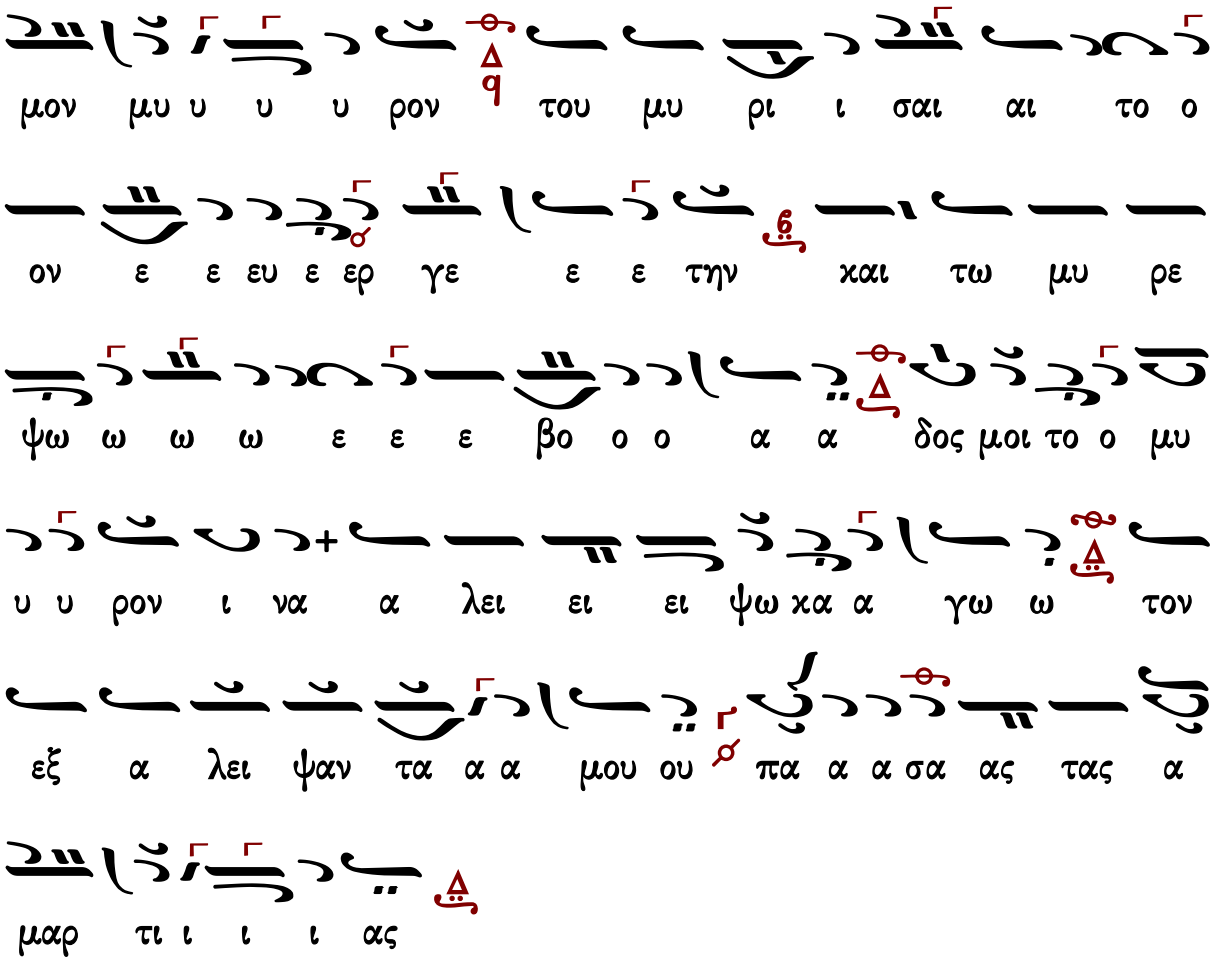

Καὶ νῦν...

χορὸς β′

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

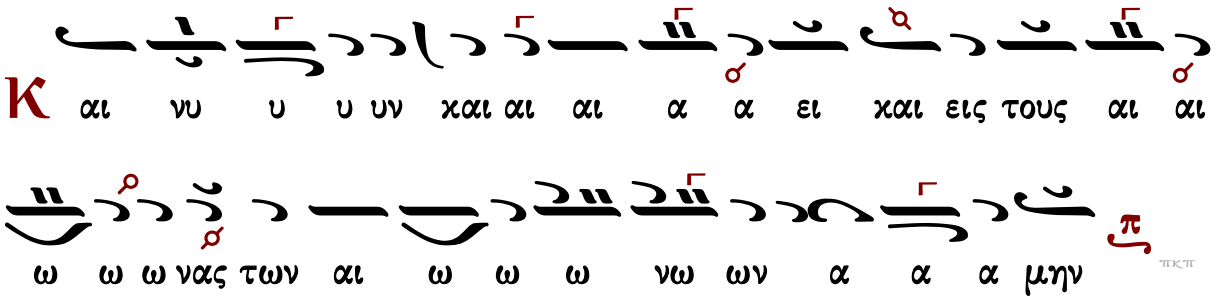

Η
βε βυ θι σμε ε ε νη τη α α μαρ τι ι
ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε να α της σω
ω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α
α α χρυ υ υ υ σι χε νου σα σοι ε βο ο ο ο ο α
α ι ι δε ο ε ε χω ω ων ε ε εξ ου ου σι
ι ι αν συγ χω ρει ει ειν α α μαρ τι ι ι ι
ας ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α νο
ο ον των την με τα α α νοι οι αν με ε ε ε
νων αλ λα α Δε ε σπο ο τα δι α σω ω σο
ο ο ο ον με εχ του χλυ δω νος της α μαρ τι α

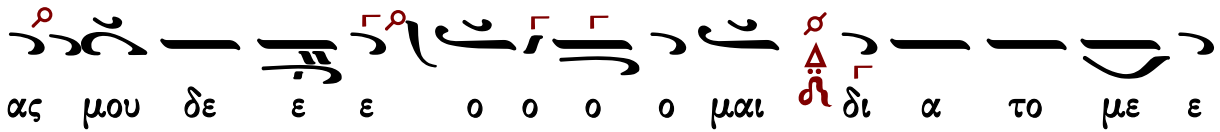

τὸ τέλος

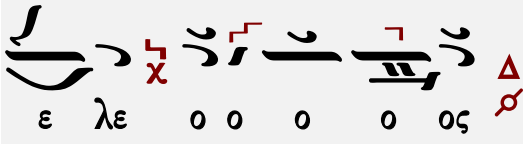

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σοὶ δόξα πρέπει — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὸν Στίχον

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β′

Ἦχος λ ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.318*

βο ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην
τη η η α α α μα αρ τι ι α την α πηλ
πι ι σμε νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις
την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α γα θο
ο τη η η η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν
των κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με
θ νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η
μων

Η
πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου δας τας χει ει
ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα βειν
τη ην α α φε ε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ
υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω
με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σαν τι ι η η
μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Є υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου χαι ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης χαι βε βορ βο ο ο ρω ω
με ε νη δα χρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω ω
τηρ το πα θος χα α α ταγ γε ελ λου ου ου ου
σα πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα
αν με α να α α α στη η η η σον ο τον
Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε

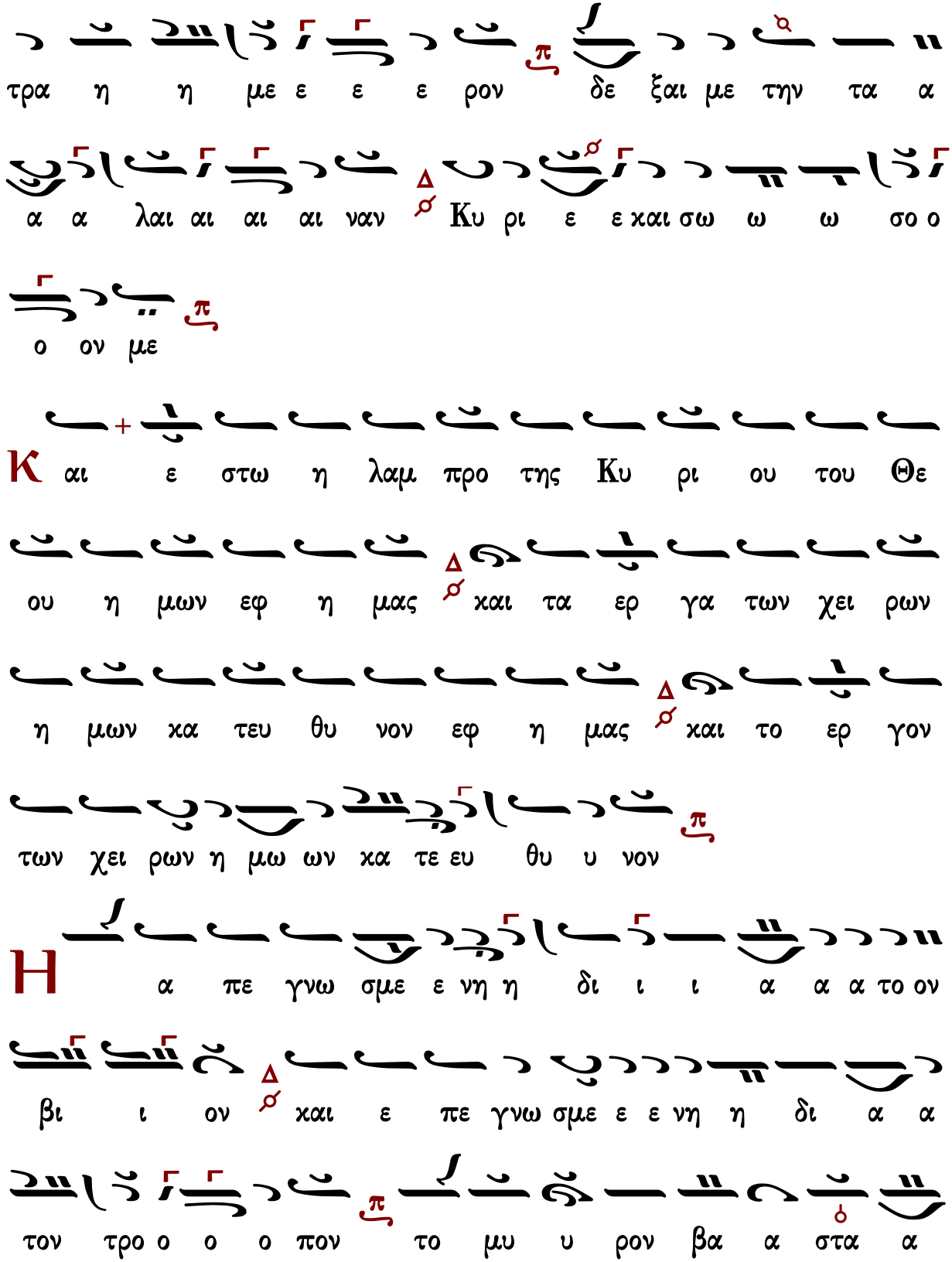
τρα η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α
α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε και σω ω ω σο ο
ο ον με
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων
η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον
των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον
βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α α
τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α

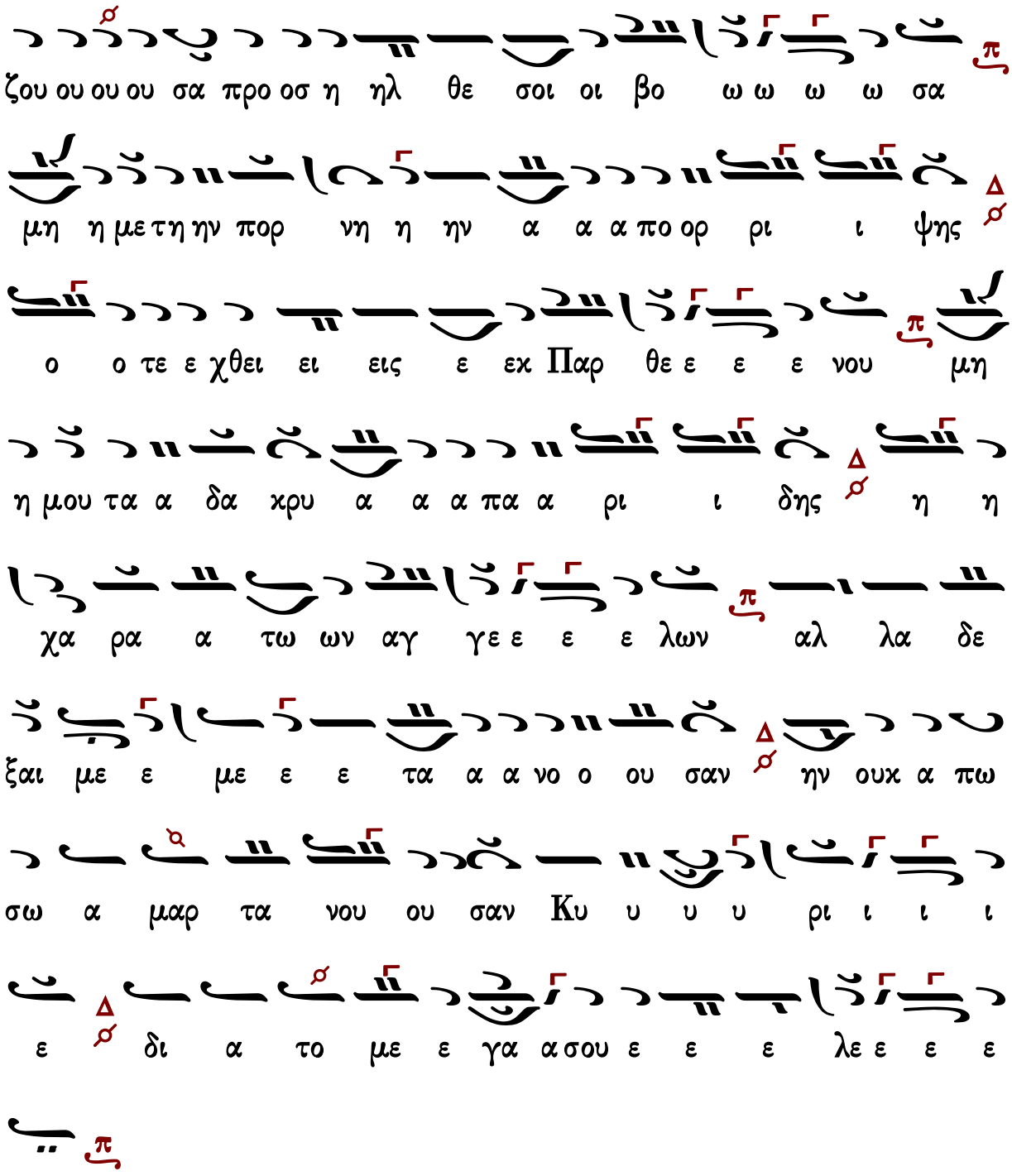
ζου ου ου ου σα προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα
μη η με τη ην πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ψης
ο ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε νου μη
η μου τα α δα χρυ α α α πα α ρι ι δης η η
χα ρα α τω ων αγ γε ε ε λων αλ λα δε
ξαι με ε με ε ε τα α α νο ο ου σαν ην ουκ α πω
σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε
ος

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.170*

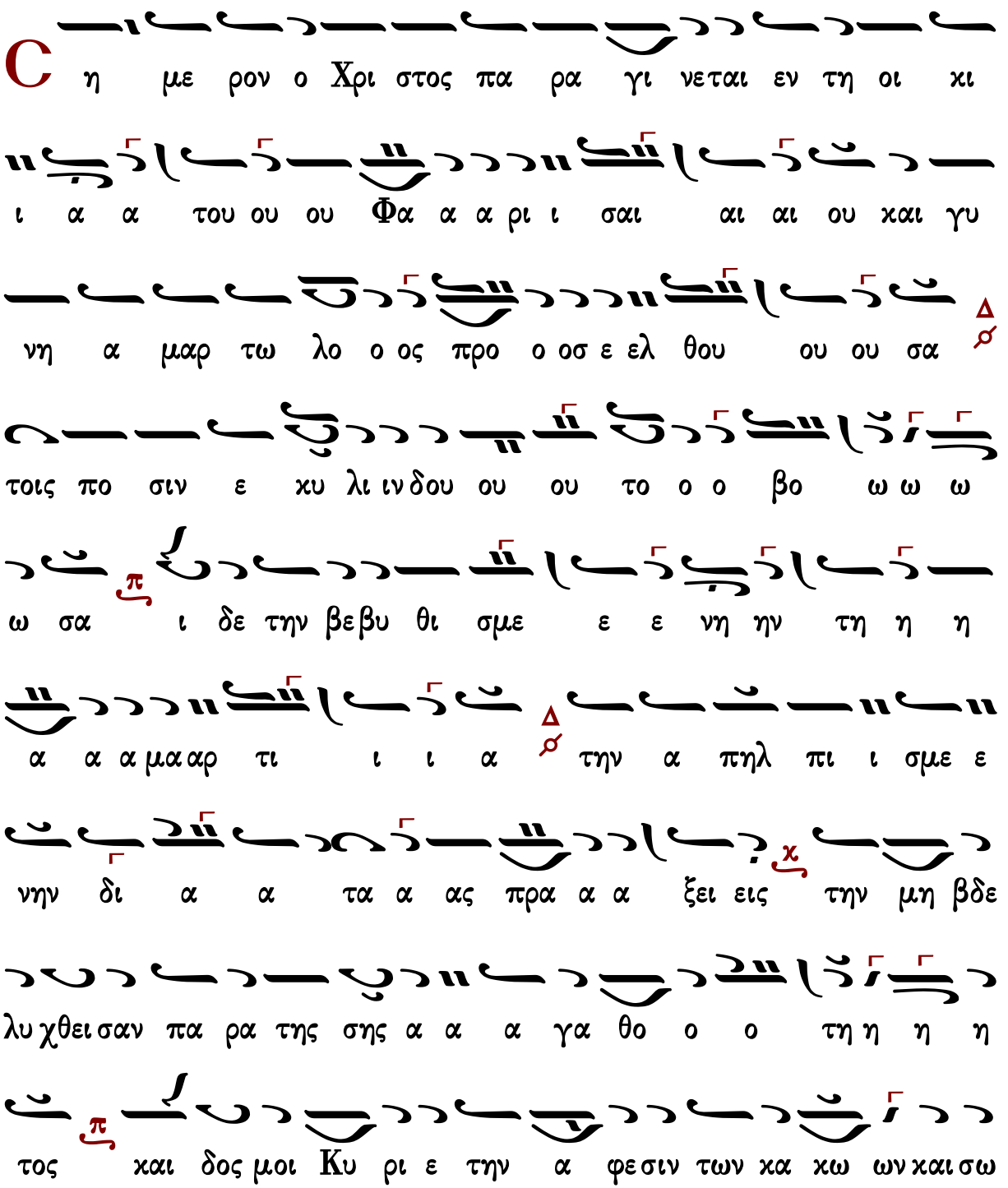

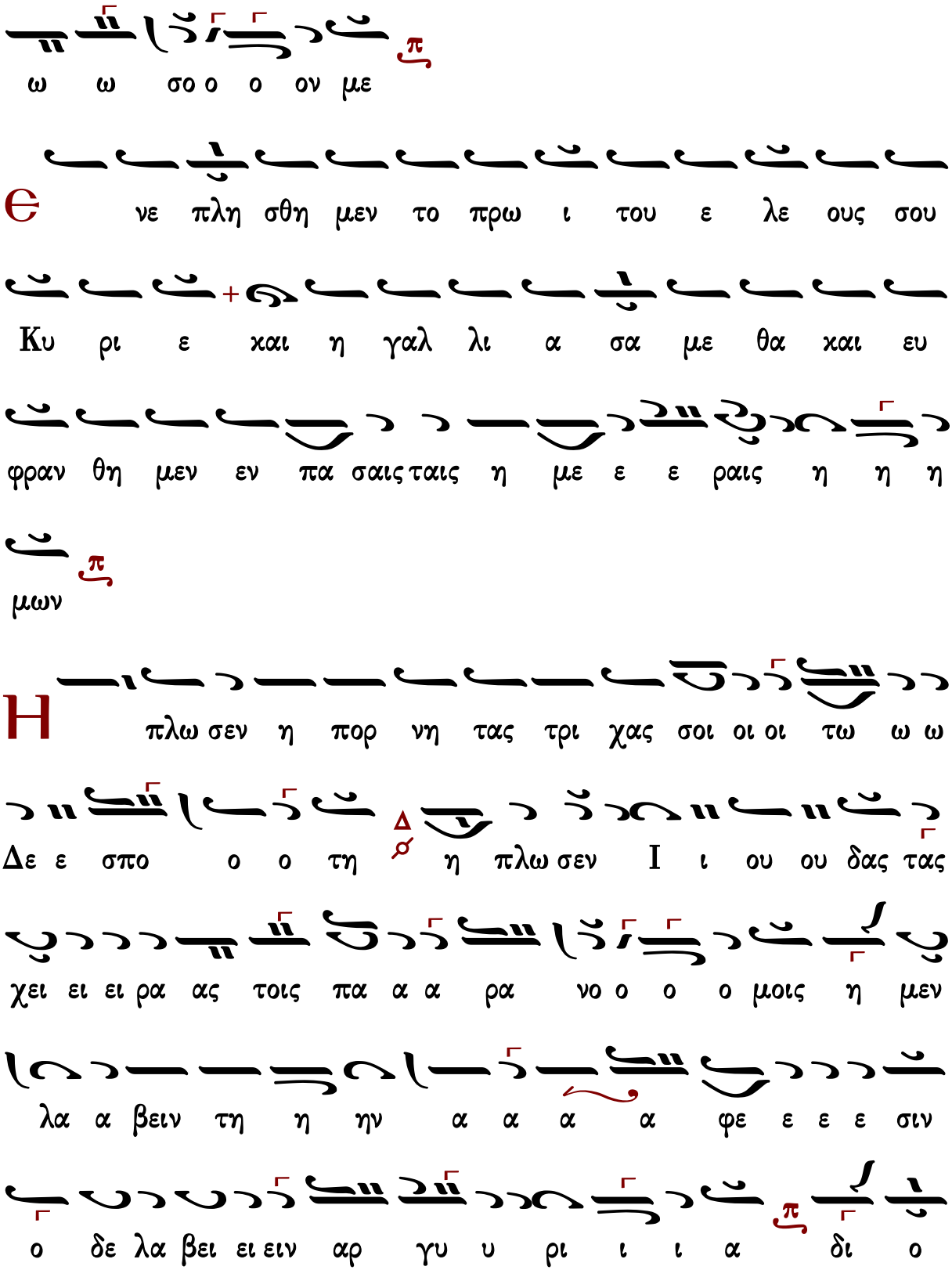
ω ω σο ο ο ον με
νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η
μων
πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου ου δας τας
χει ει ει ρα ας τοις πα α α ρα νο ο ο ο μοις η μεν
λα α βειν τη η ην α α α α φε ε ε σιν
ο δε λα βει ει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α δι ο

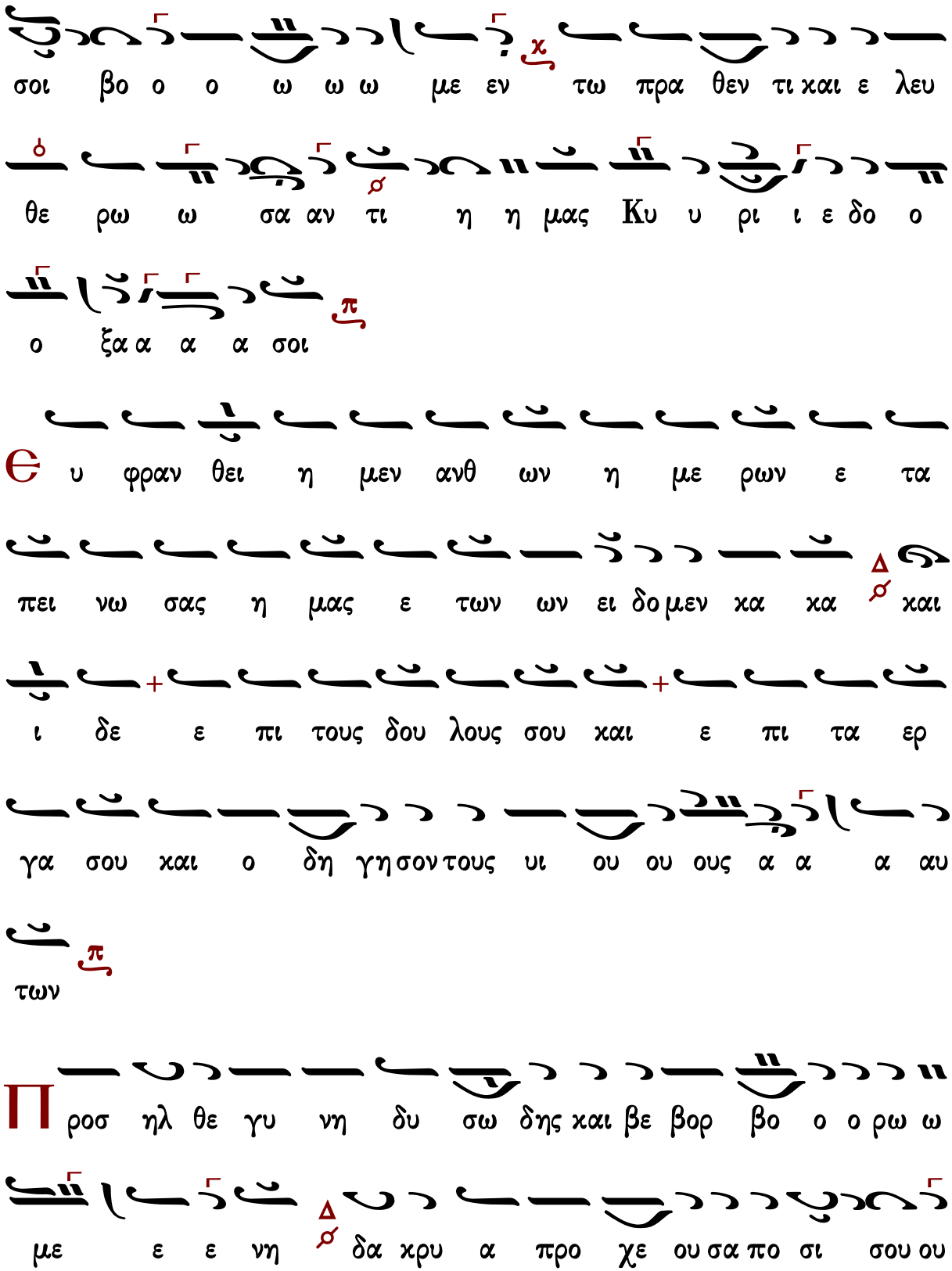
σοι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ
θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο
ο ξα α α α σοι
υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προ σ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω
με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου ου

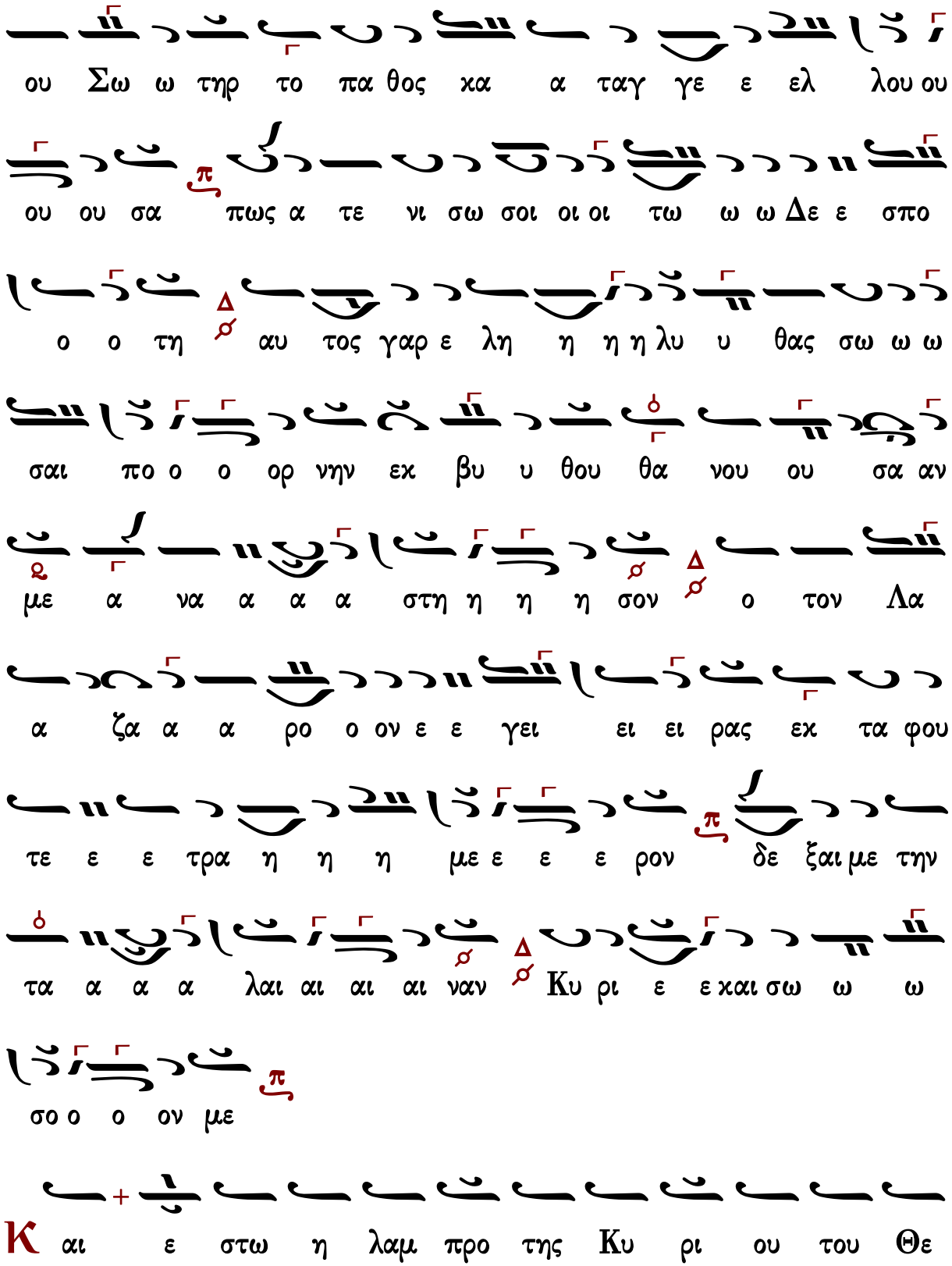
ου Σω ω τηρ το πα θος χα α ταγ γε ε ελ λου ου
ου ου σα πως α τε νι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν
με α να α α α στη η η η σον ο τον Λα
α ζα α α ρο ο ον ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου
τε ε ε τρα η η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την
τα α α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε και σω ω ω
σο ο ο ον με
Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

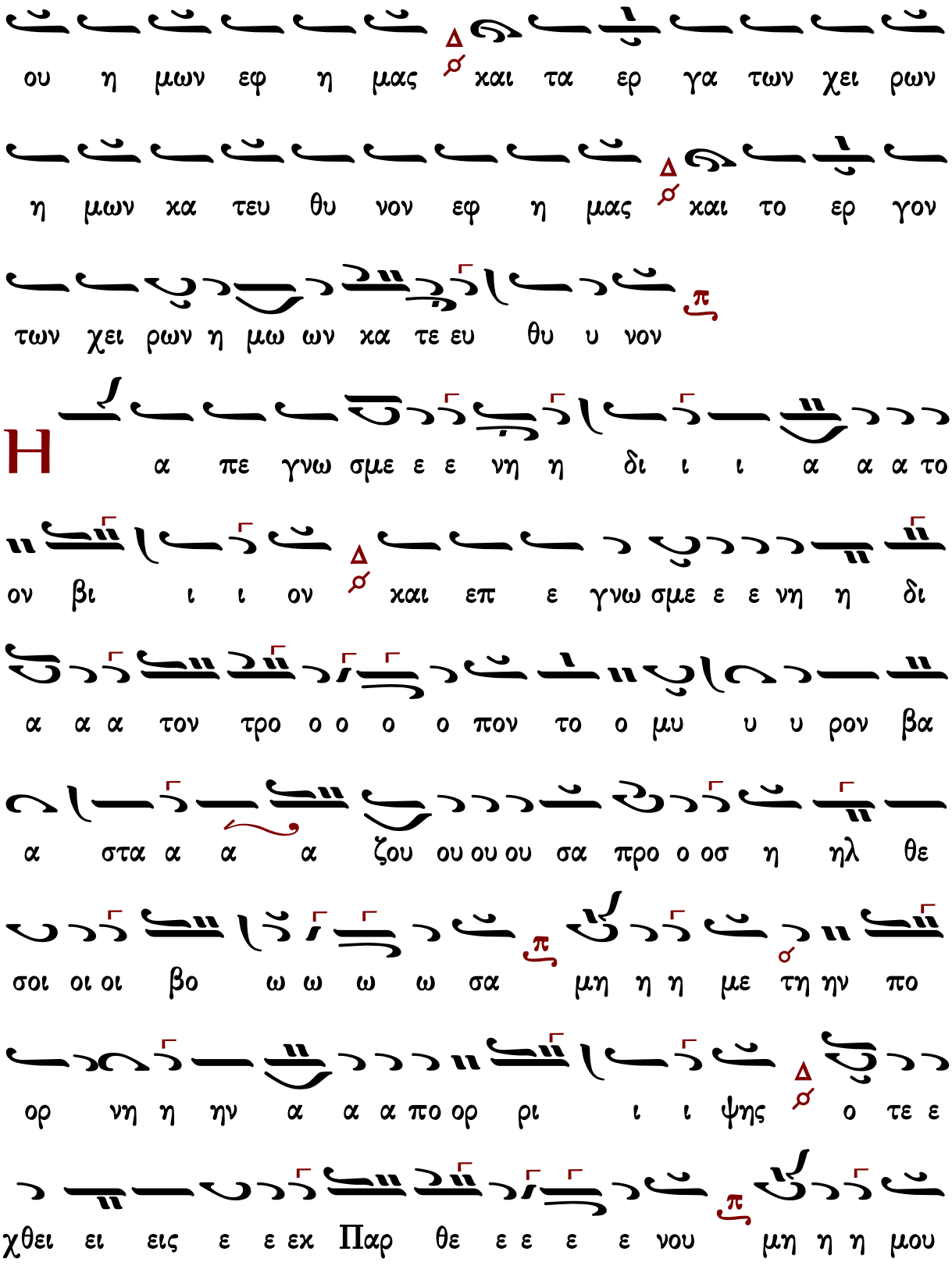
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων
η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον
των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε ε νη η δι ι ι α α α το
ον βι ι ι ον και επ ε γνω σμε ε ε νη η δι
α α α τον τρο ο ο ο ο πον το ο μυ υ υ ρον βα
α στα α α α ζου ου ου ου σα προ ο οσ η ηλ θε
σοι οι οι βο ω ω ω ω σα μη η η με τη ην πο
ορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε ε
χθει ει εις ε ε εχ Παρ θε ε ε ε νου μη η η μου

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς β′

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.448*

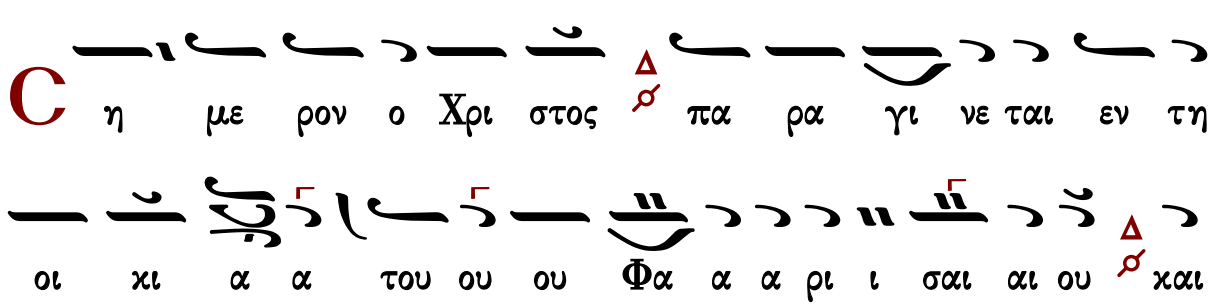

γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο οσ ε ελ θου ου ου
σα τοις πο σιν ε χυ υ λι ιν δου ου ου το βο
ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νην τη
α α α μα αρ τι ι α την α πηλ πι ι σμε ε νην
δι α τας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει σαν
πα ρα της ση ης α α γα θο ο τη η η η τος
και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω
ω ω σο ο ο ον με
Θε νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

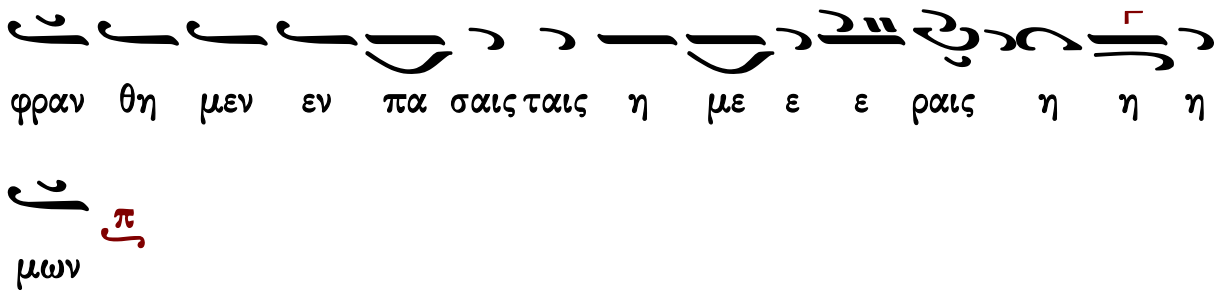
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η
μων
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου
δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο
μοις η μεν λα βειν τη ην α α α α φε ε ε ε
σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α
δι ο σοι οι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και
ε λευ θε ρω σαν τι ι η η μας Κυ ρι ι ι ε δο
ο ο ο ξα α α α σοι

υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω
με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου
Σω ω τηρ το πα θος κα α ταγ γε ελ λου ου ου
σα πως α τε νι ι σω ω σοι τω ω ω Δε ε σπο ο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω

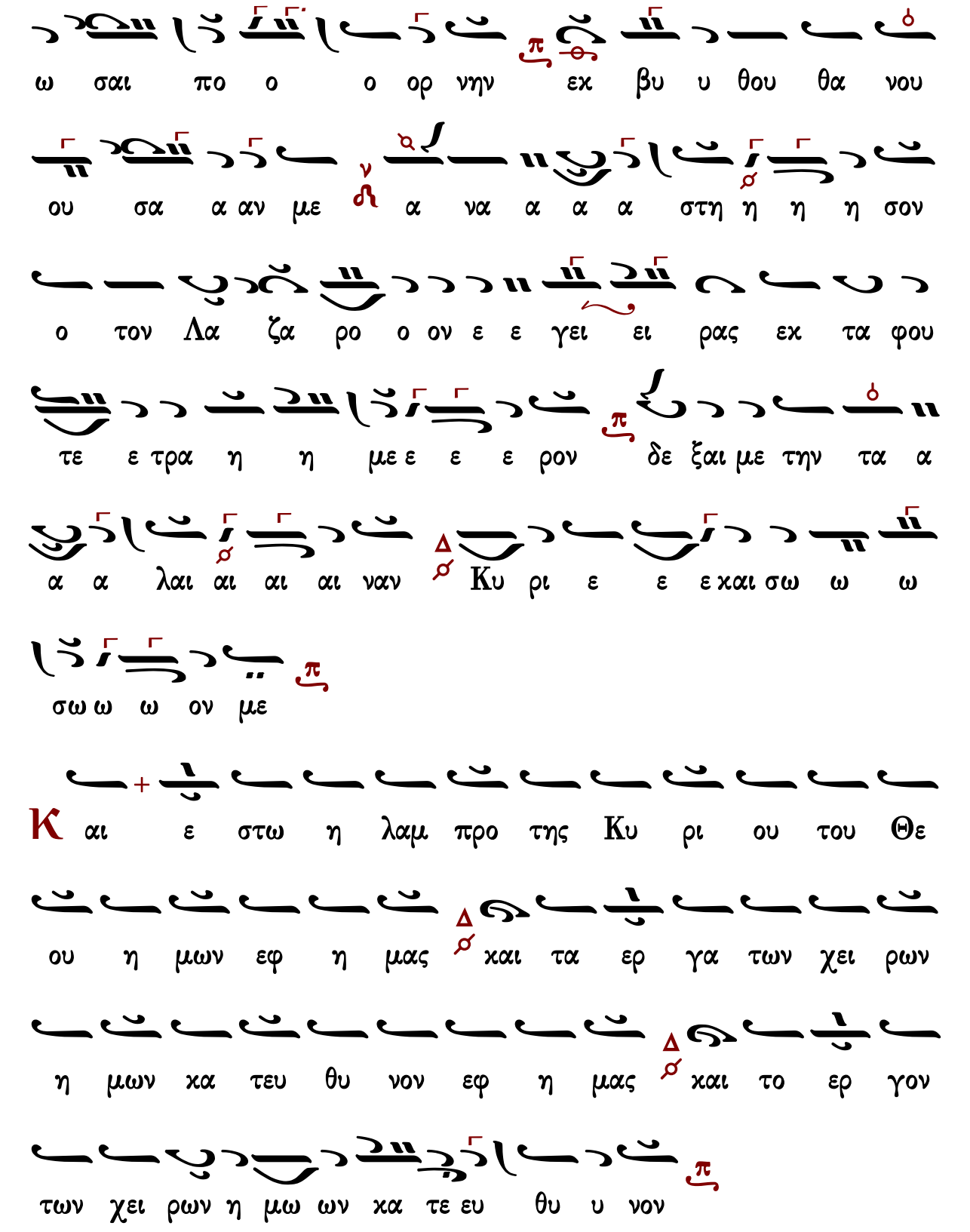
ω σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου
ου σα α αν με α να α α α στη η η σον
ο τον Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου
τε ε τρα η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α
α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε ε χαι σω ω ω
σω ω ω ον με
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων
η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον
των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

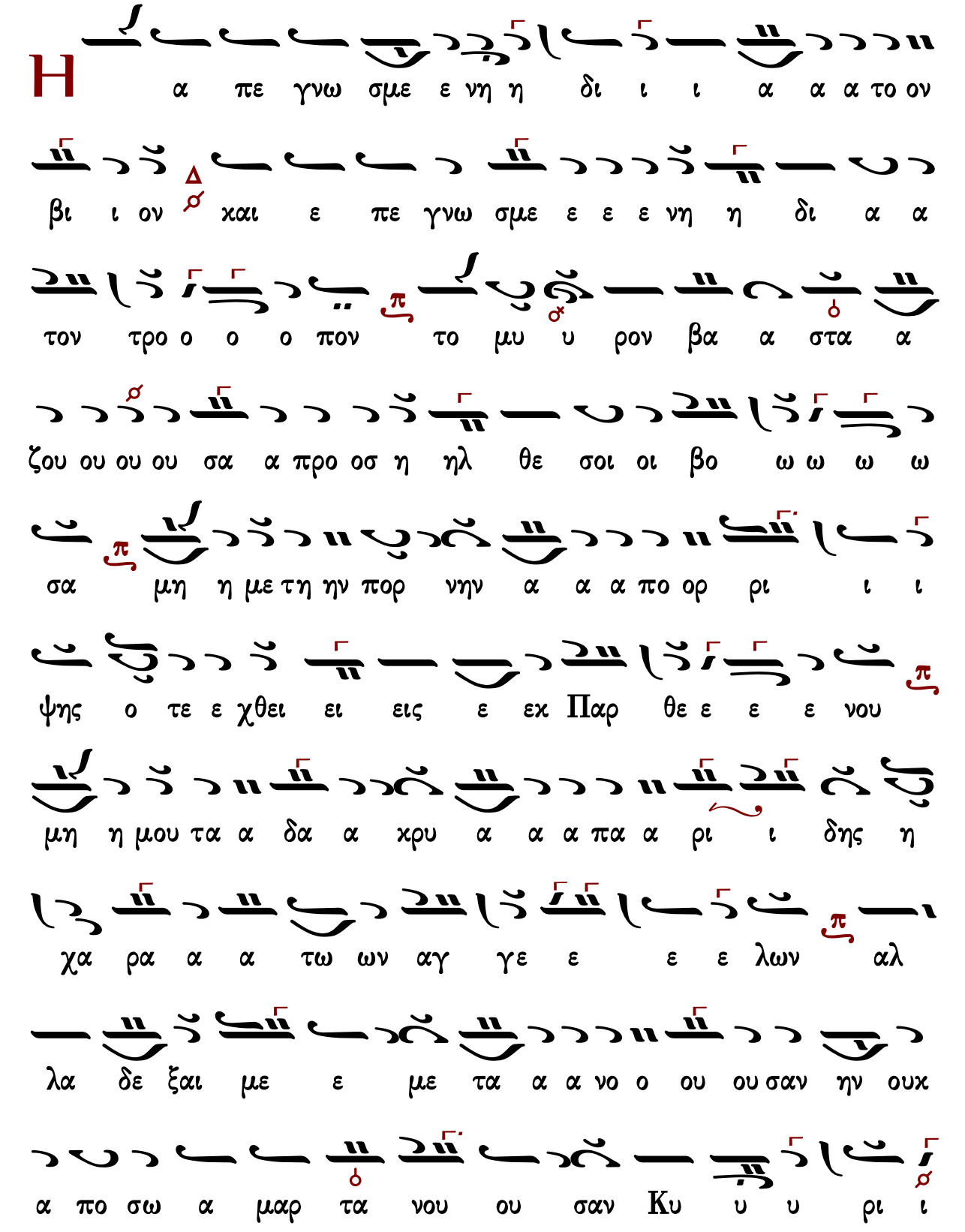
Η
α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον
βι ι ον χαι ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α α
τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α
ζου ου ου ου σα α προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω
σα μη η με τη ην πορ νην α α α πο ορ ρι ι ι
ψης ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε νου
μη η μου τα α δα α χρυ α α α πα α ρι ι δης η
χα ρα α α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ
λα δε ξαι με ε με τα α α νο ο ου ου σαν ην ουκ
α πο σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι

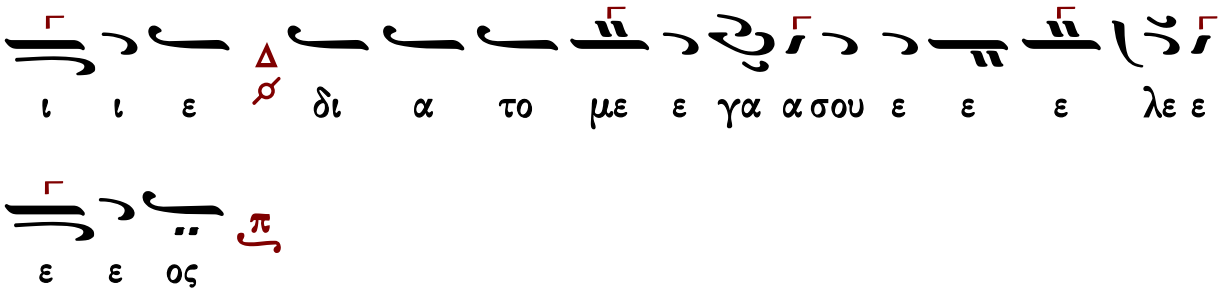

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

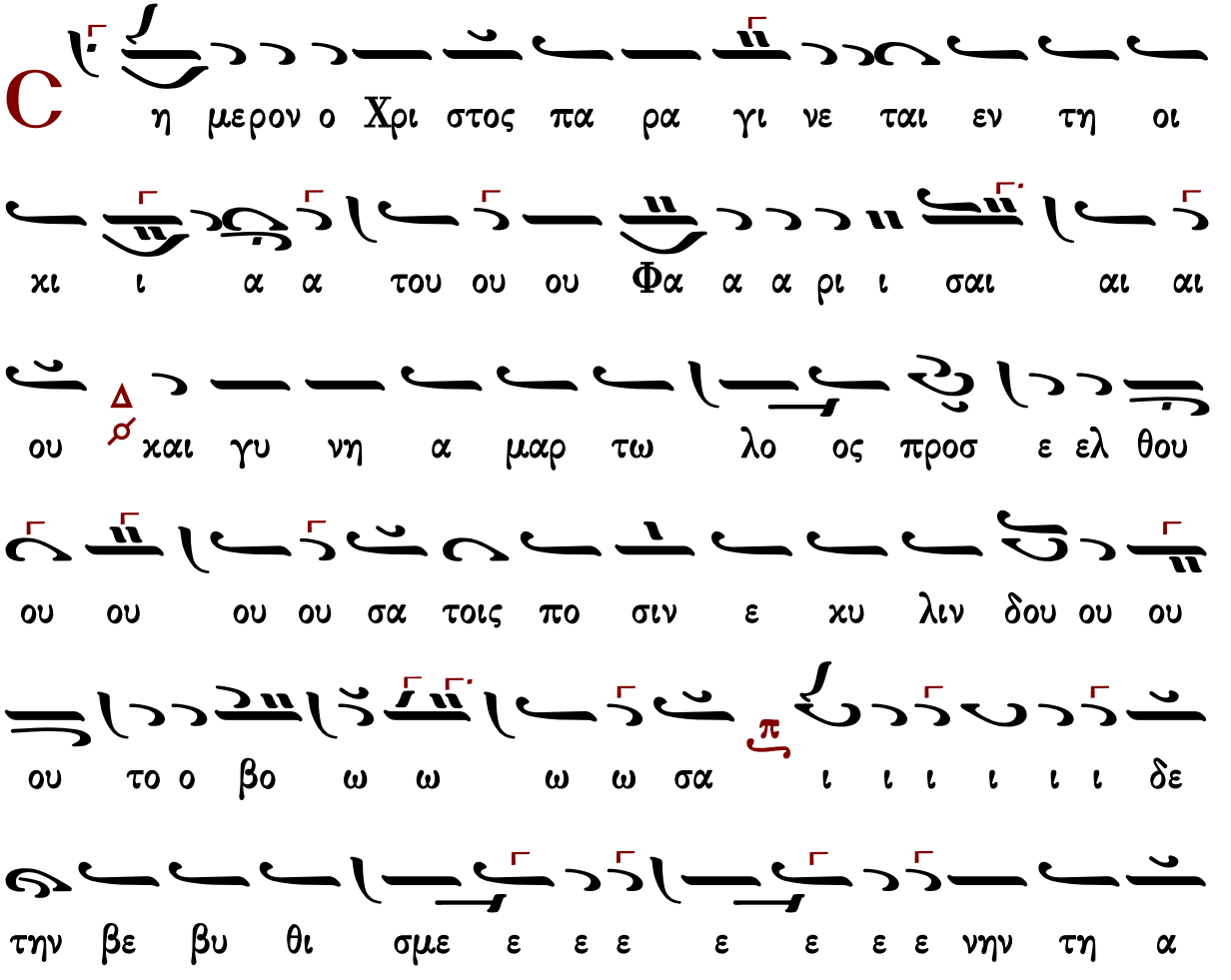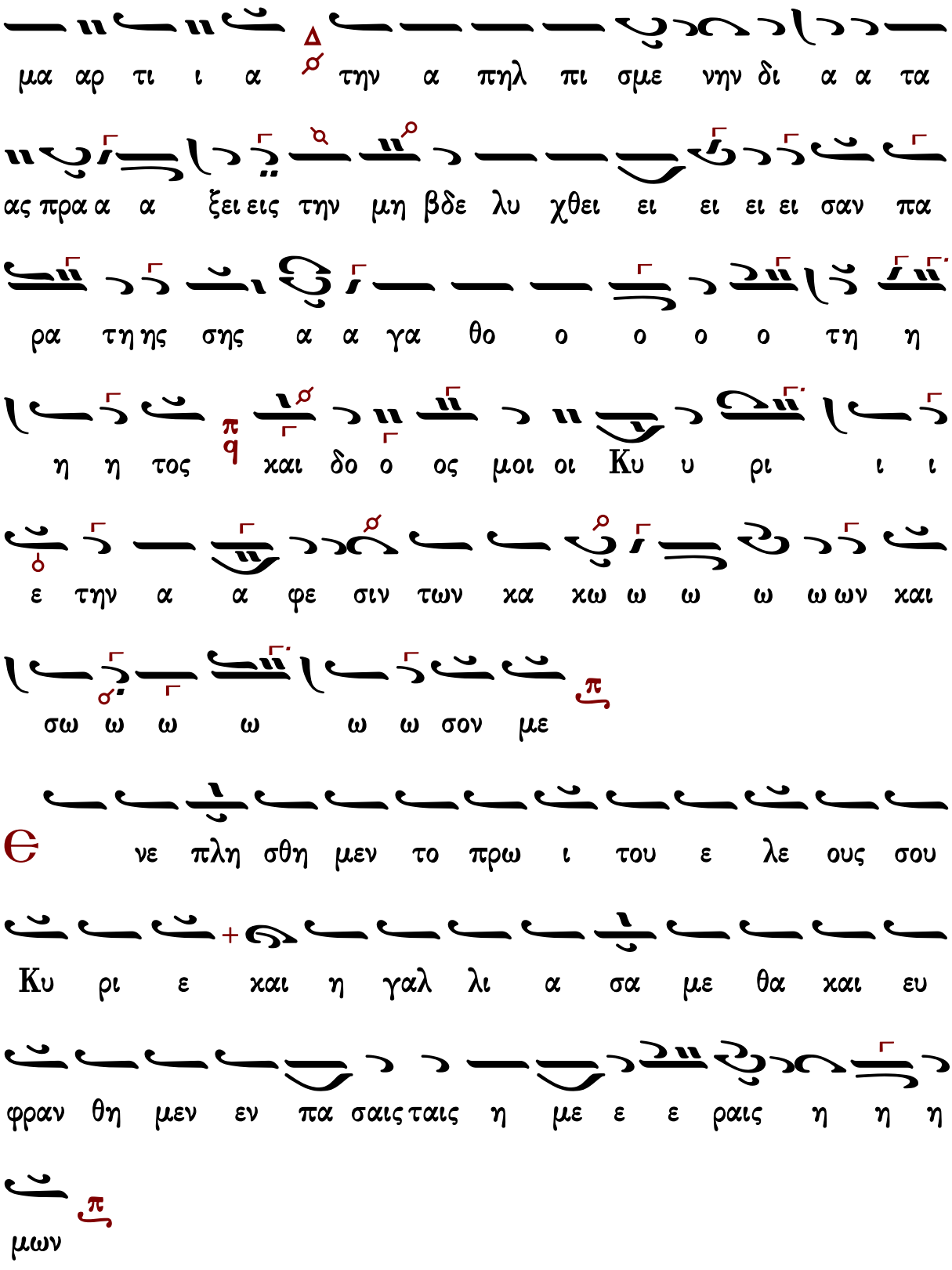

μα αρ τι ι α την α πηλ πι σμε νην δι α α τα
ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει ει ει ει σαν πα
ρα τη ης σης α α γα θο ο ο ο ο τη η
η η τος και δο ο ος μοι οι Κυ υ ρι ι ι
ε τη ν α α φε σιν των χα χω ω ω ω ω ων και
σω ω ω ω ω ω σον με
νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η
μων

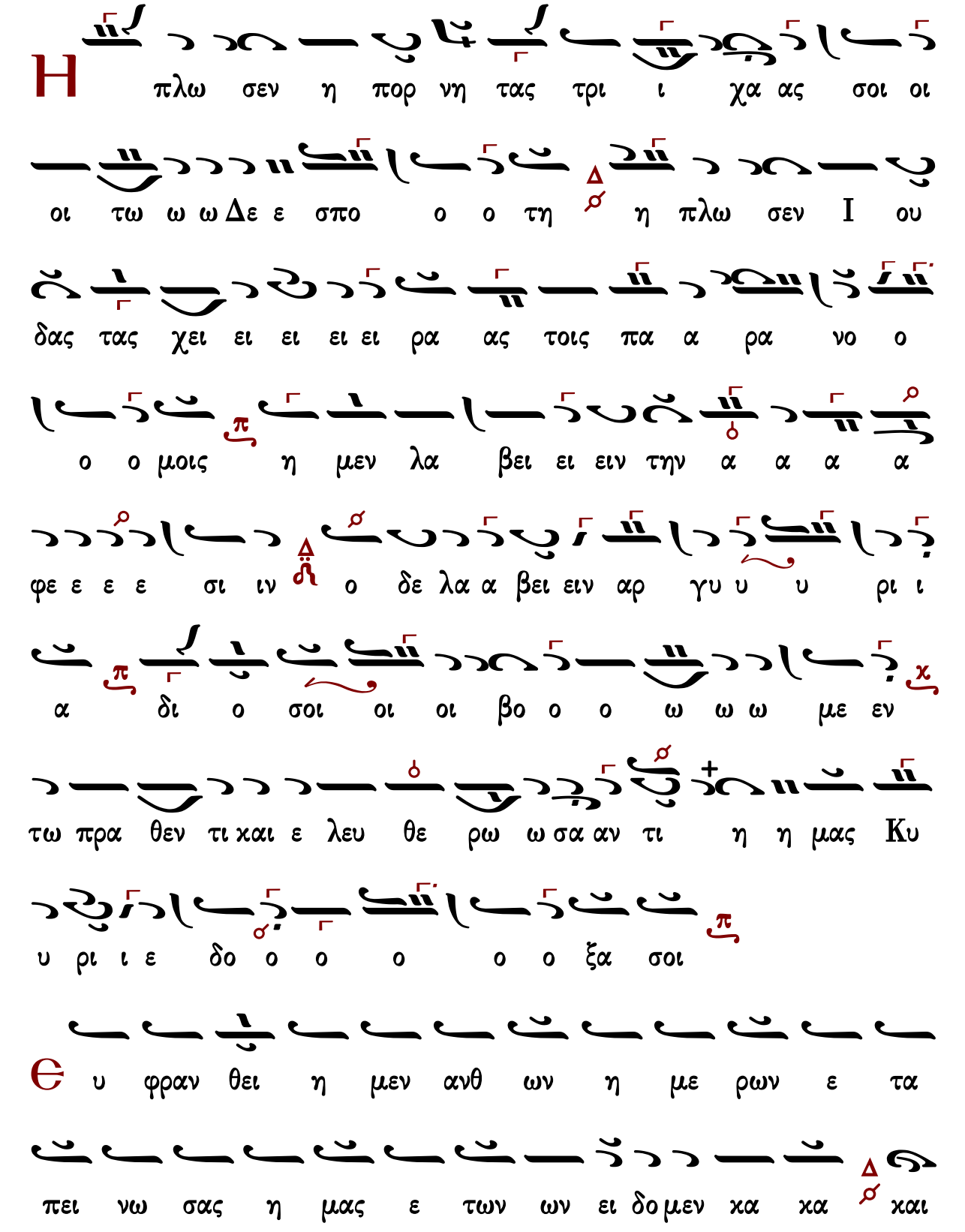
Η
πλω σεν η πορ νη τας τρι ι χα ας σοι οι
οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ου
δας τας χει ει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο
ο ο μοις η μεν λα βει ει ειν την α α α α
φε ε ε σι ιν ο δε λα α βει ειν αρ γυ υ υ ρι ι
α δι ο σοι οι οι βο ο ο ω ω ω με εν
τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ
υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα σοι
Θ υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου χαι ε πι τα ερ
γα σου χαι ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω ω ω ω δης χαι
βε βορ βο ο ρω ω με ε νη δα α χρυ υ
α α προ ο χε ου ου ου σα πο σι ι
ι ι σου Σω ω τηρ το πα α α α α α α α θος
χα α τα αγ γε ε ελ λου ου ου ου σα πω ως
α τε νι ι ι σω σοι τω ω ω Δε ε ε σπο
ο ο ο τη η αυ το ο ο ος γαρ ε λη η η η η

λυ υ θας σω ω σαι πο ο ο ορ νη η η ηνεχ

βυ υ υ θου ου θα νου ου ου ου σα α

α αν με α να α α στη η η η η

σο ον ο τον Λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εχ τα φου τε ε

τρα α η η η με ε ε ε ρον δε ε ξαι αι

με την τα α λαι αι ναν Κυ ρι ε ε χαι σω ω ω ω

ω ω σον με

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων χα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε ε ε ε νη δι α το ον
βι ι ον κ α και ε πε γνω σμε ε ε ε ε νη η δι
α α τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα
στα α α α ζου ου ου ου σα προσ ηλ θε ε σοι οι
βο ω ω ω ω σα μη η με την πο ο ορ
νην α α πο ορ ρι ι ι ι ψη ης ο τε χθεις ε εκ
Παρ θε ε ε ε ε ε ε νου μη η μου τα
δα α χρυ υ α πα ρι ι ι ι ι ι δης η χα
ρα α α α α τω ω ων α α αγ γε ε ε ε ε

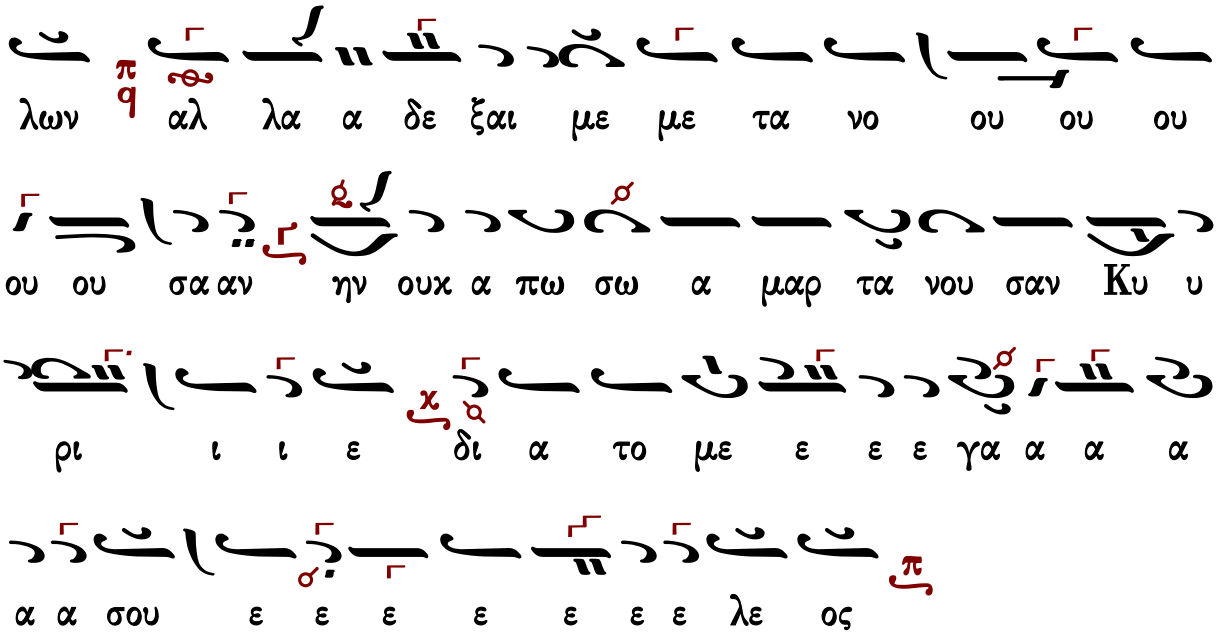

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.49*

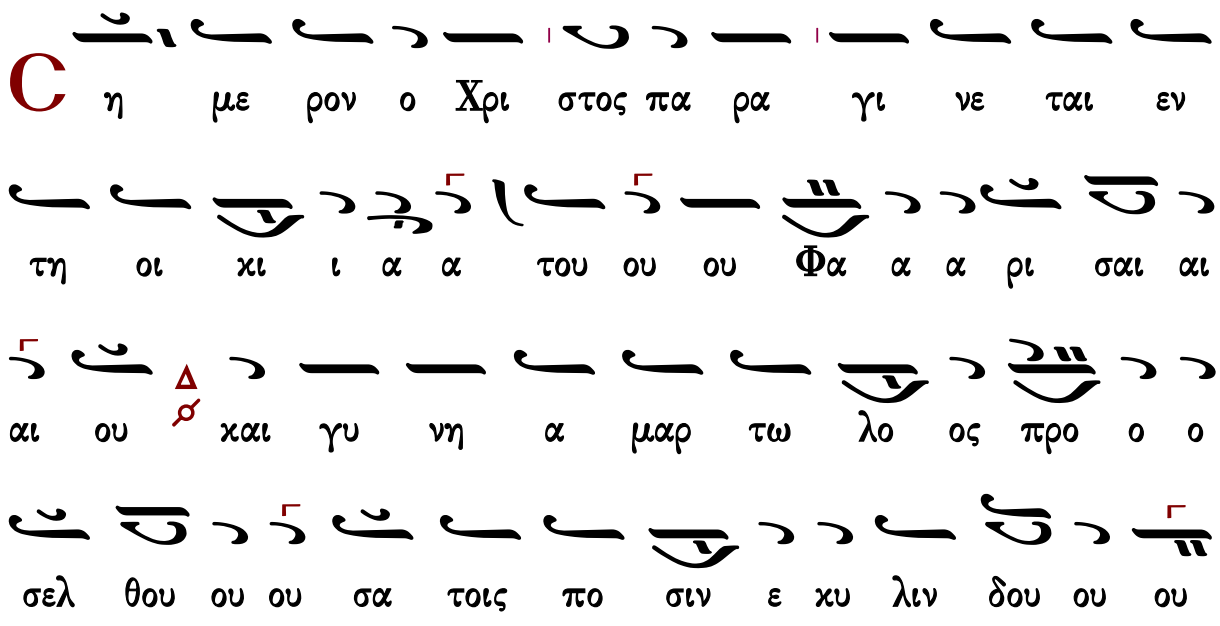

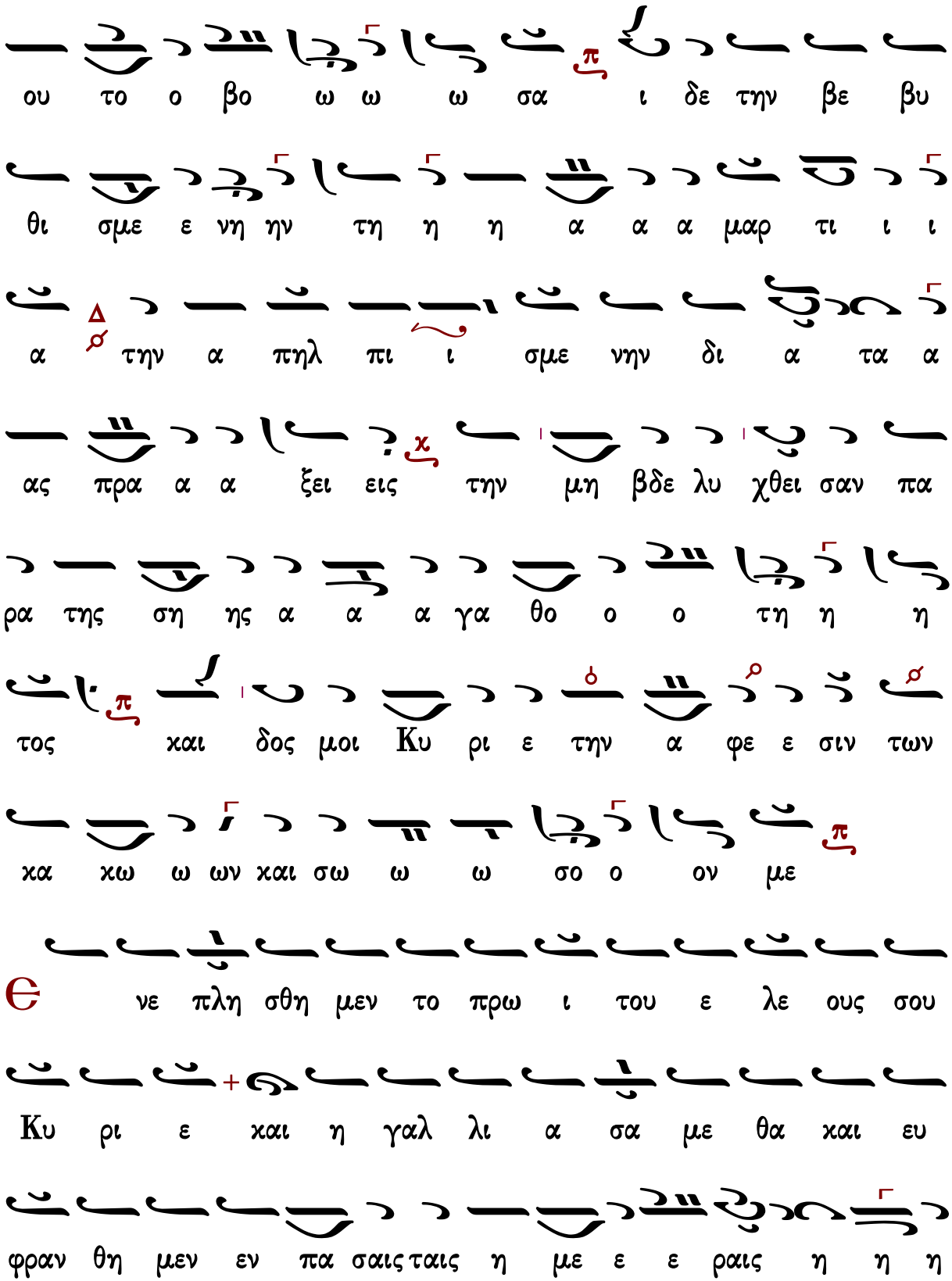
ου το ο βο ω ω ω σα ι δε την βε βυ
θι σμε ε νη ην τη η η α α α μαρ τι ι ι
α τηην α πηλ πι ι σμε νην δι α τα α
ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει σαν πα
ρα της ση ης α α α γα θο ο ο τη η η
τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των
κα κω ω ων και σω ω ω σο ο ον με
θ νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η

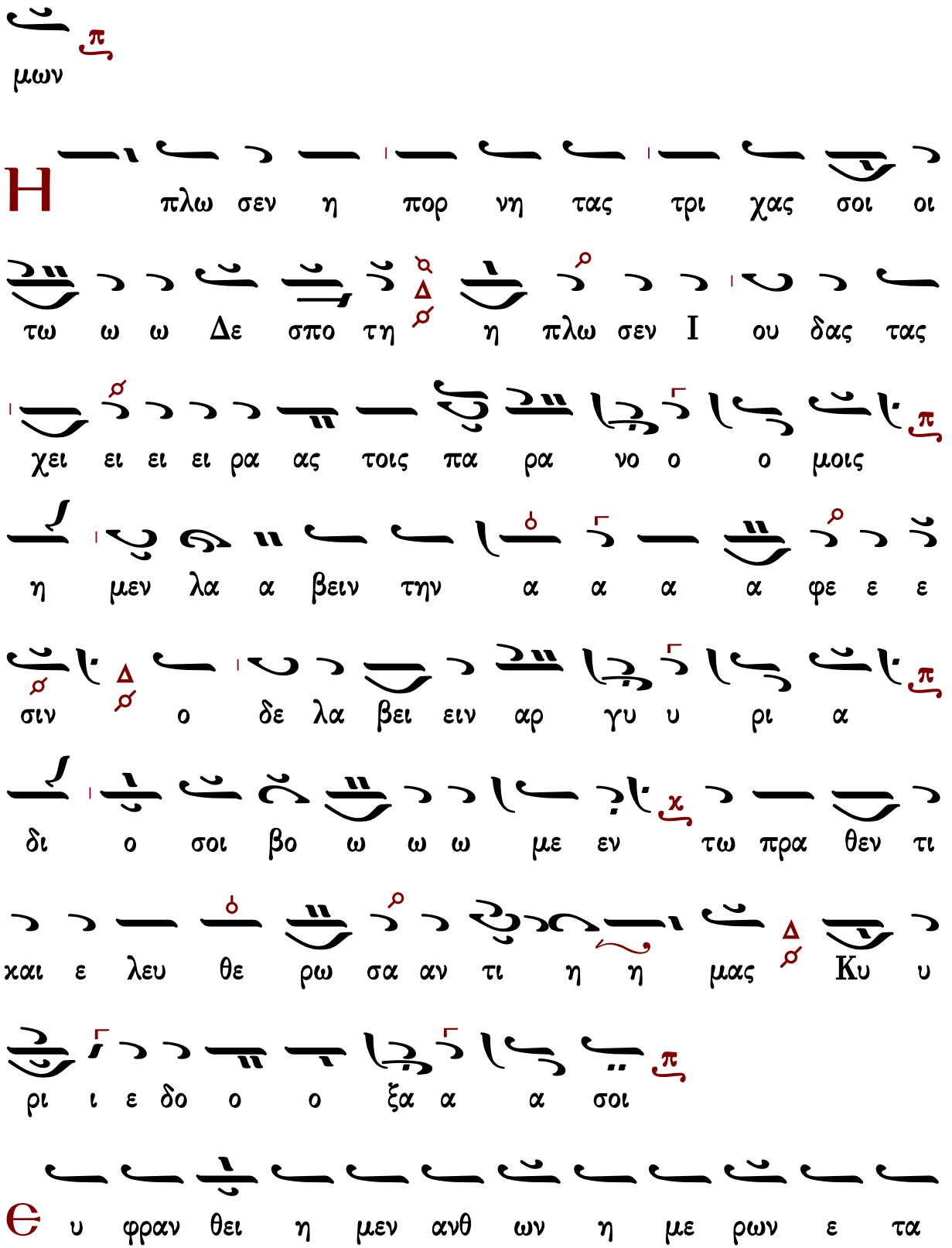
μων
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι
τω ω ω Δε σπο τη η πλω σεν Ι ου δας τας
χει ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο μοις
η μεν λα α βειν την α α α α φε ε ε
σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι α
δι ο σοι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι
και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας Κυ υ
ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι
Θ υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

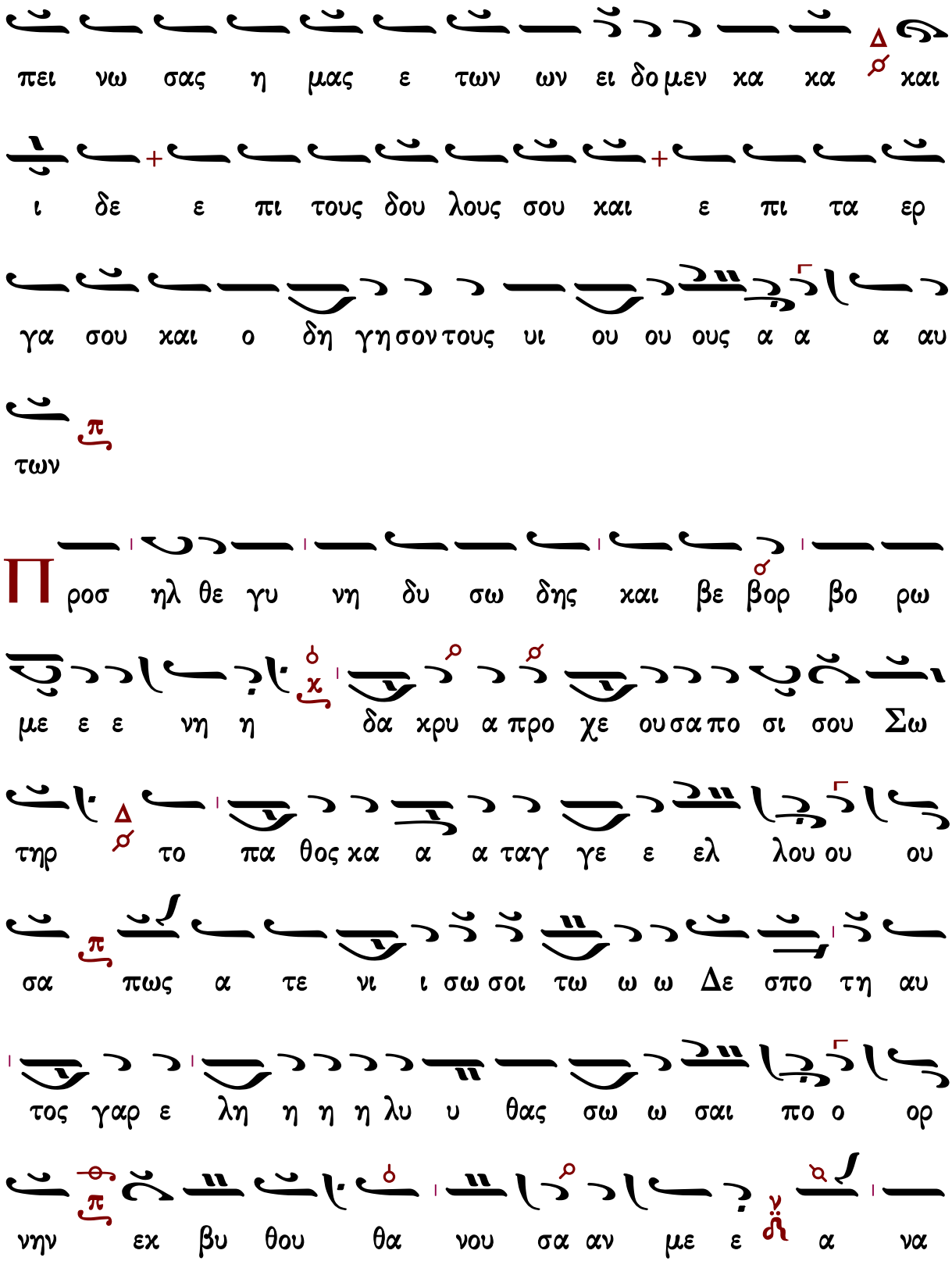
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω
με ε ε νη η δα κρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω
τηρ το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου
σα πως α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ
τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ
νην εκ βυ θου θα νου σα αν με ε α να

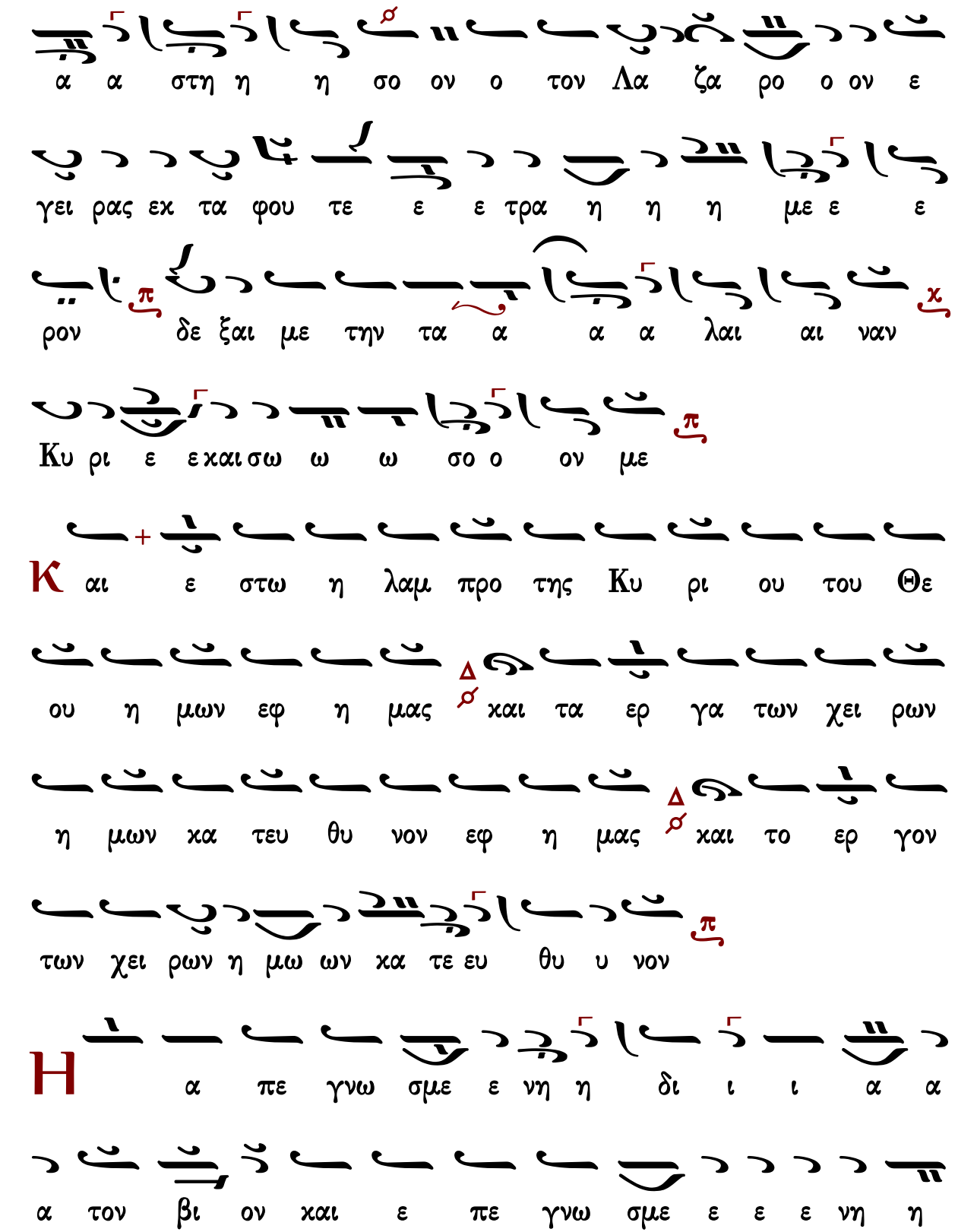
α α στη η η σο ον ο τον Λα ζα ρο ο ον ε
γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε
ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι ναν
Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ον με
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων
η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον
των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α
α τον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η

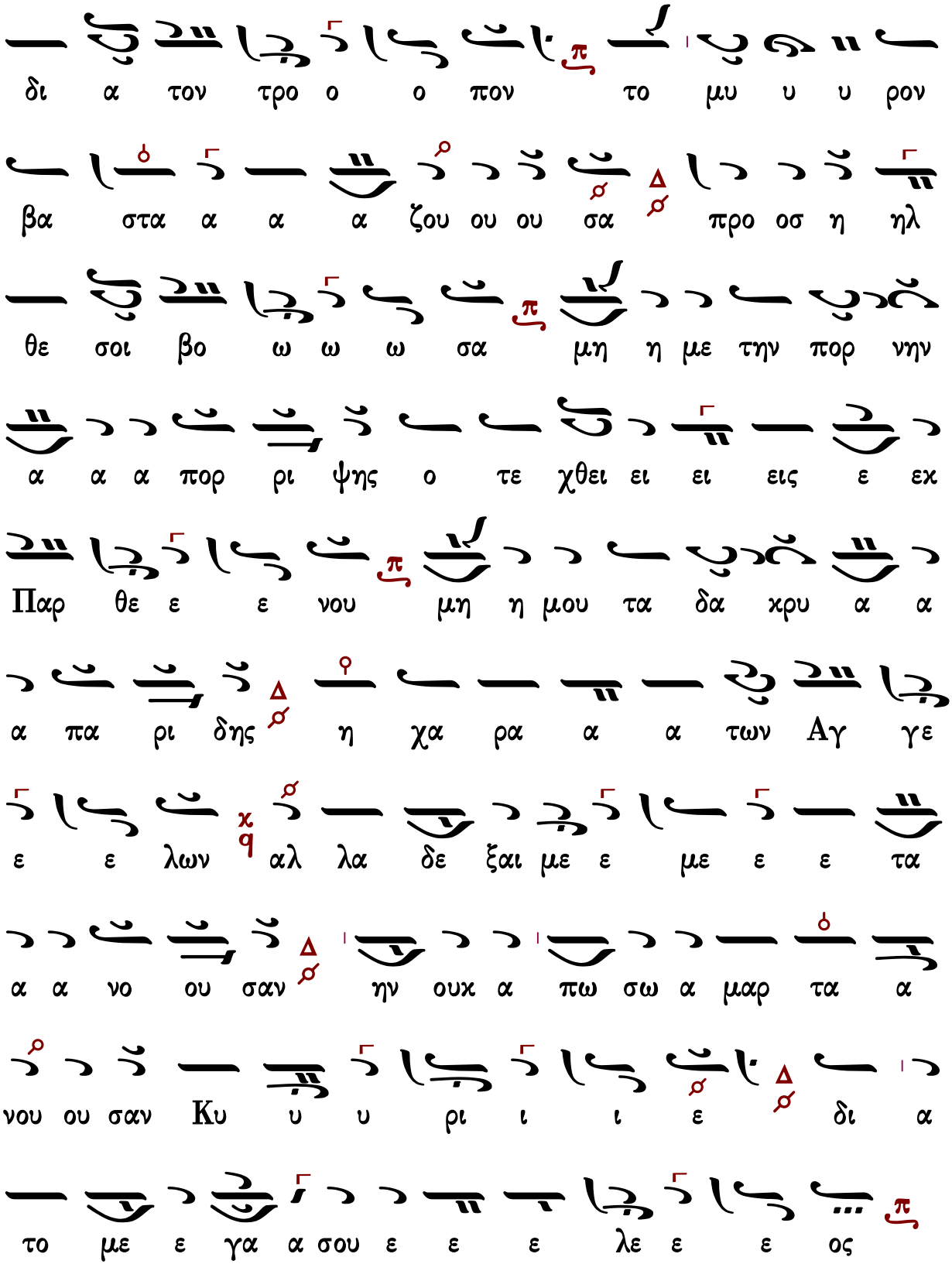
δι α τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον
βα στα α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ
θε σοι βο ω ω ω σα μη η με την πορ νην
α α α πορ ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ
Παρ θε ε ε νου μη η μου τα δα κρυ α α
α πα ρι δης η χα ρα α α των Αγ γε
ε ε λων αλ λα δε ξαι με ε με ε ε τα
α α νο ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα α
νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ε δι α
το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

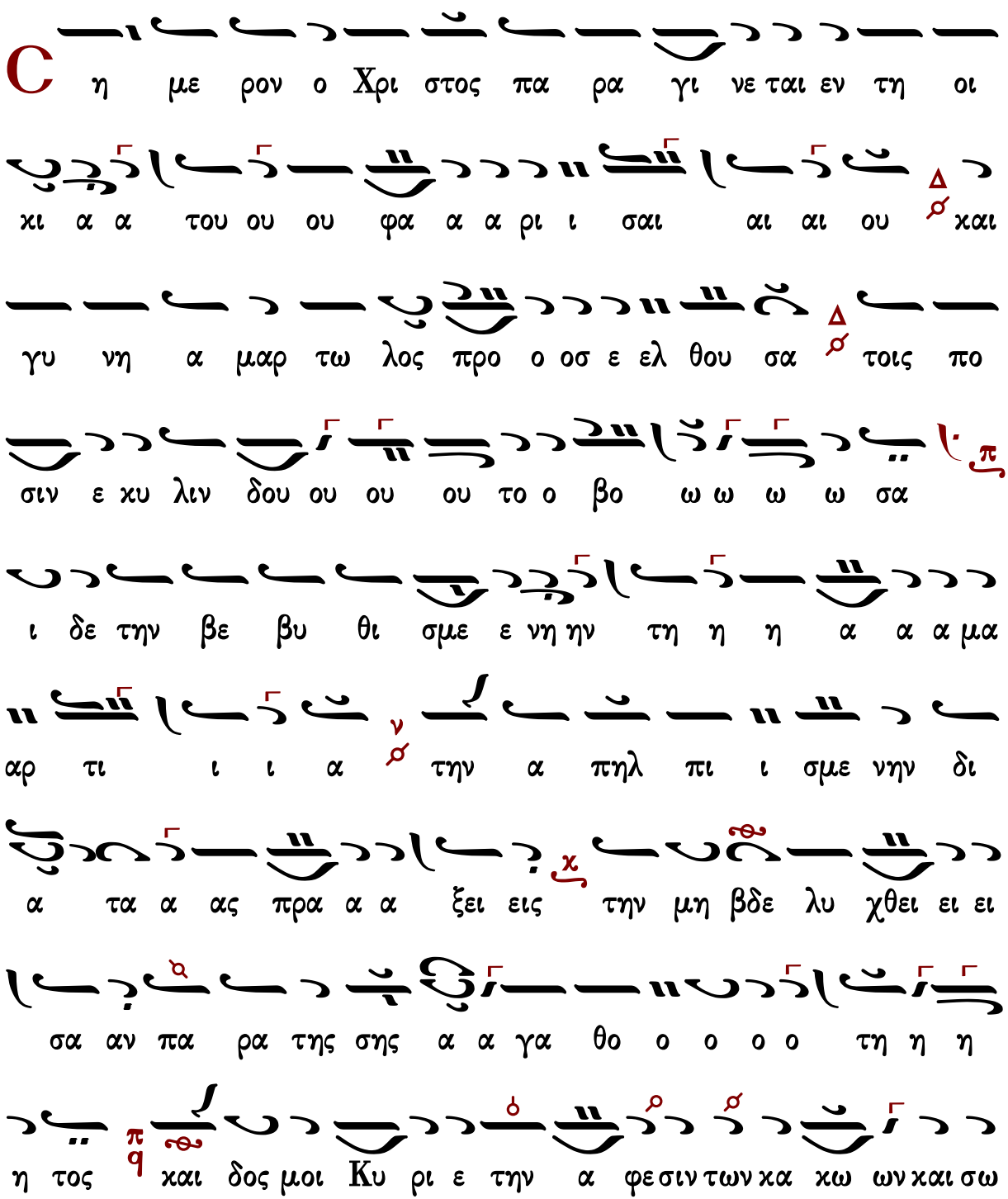

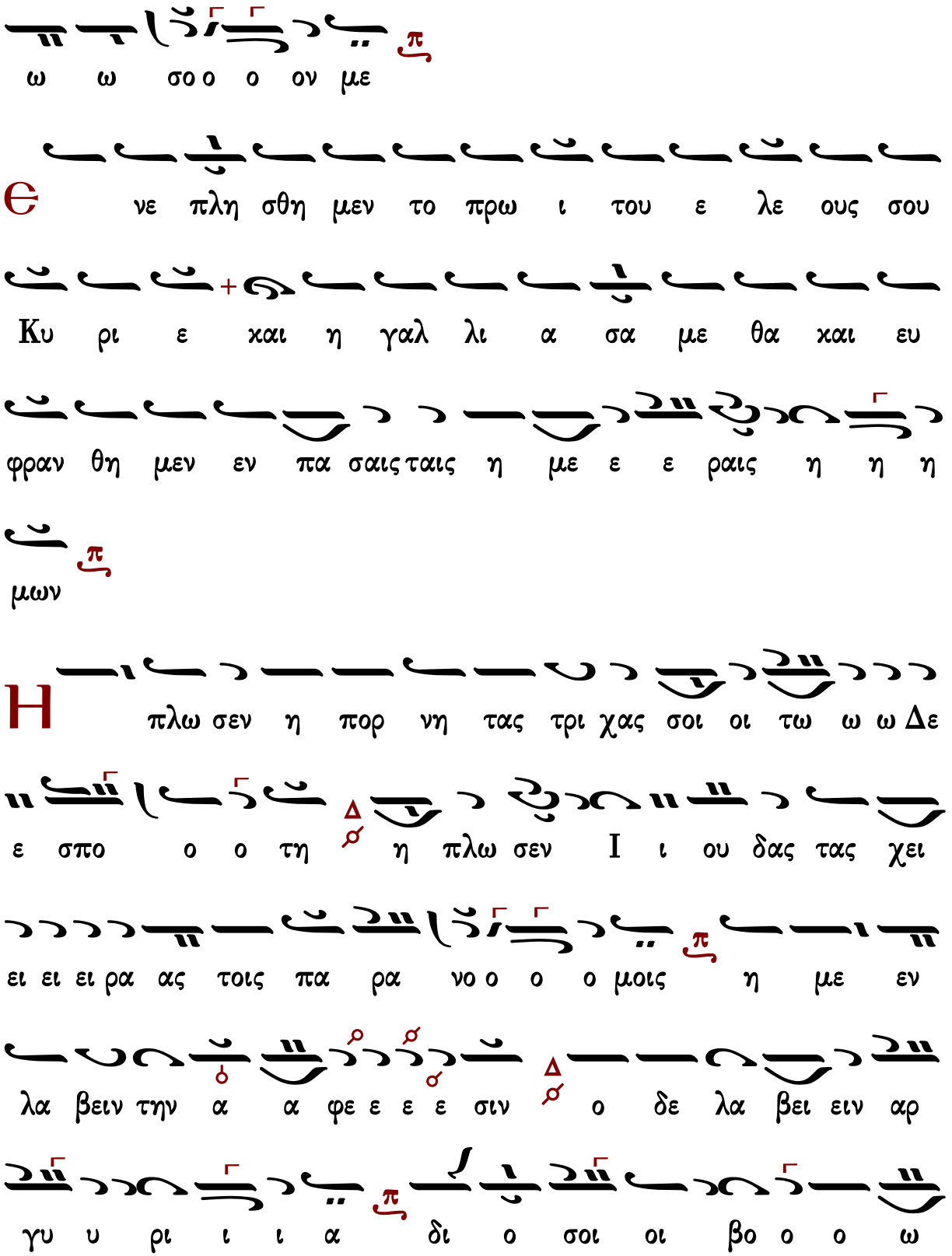
ω ω σο ο ο ον με
νε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους σου
Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ
φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ε ε ραις η η η
μων
πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω Δε
ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου δας τας χει
ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν
λα βειν την α α φε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ
γυ υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω

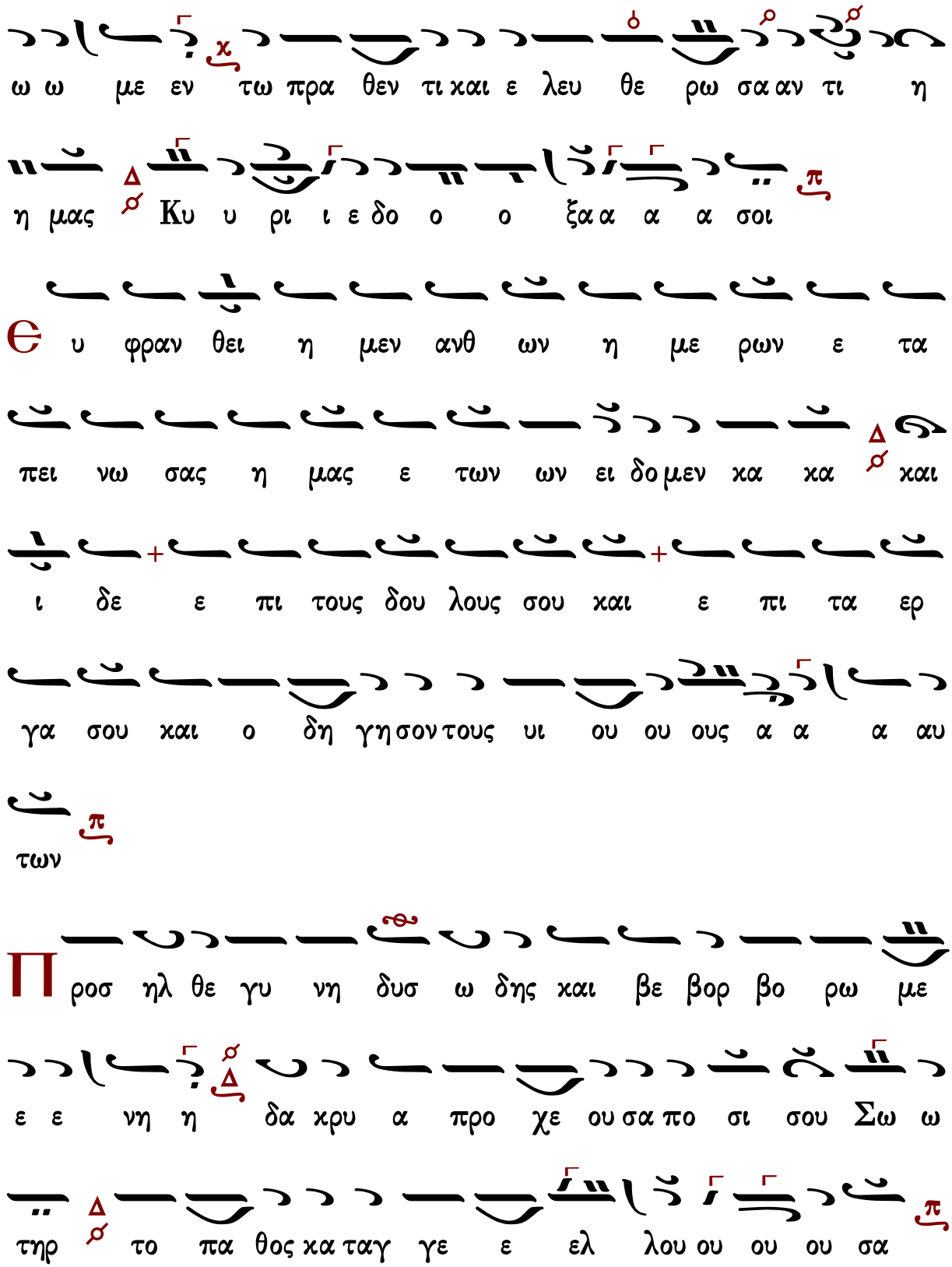
ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η
η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα
πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ
γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ
των
Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ρω με
ε ε νη η δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω
τηρ το πα θος κα ταγ γε ε ελ λου ου ου σα

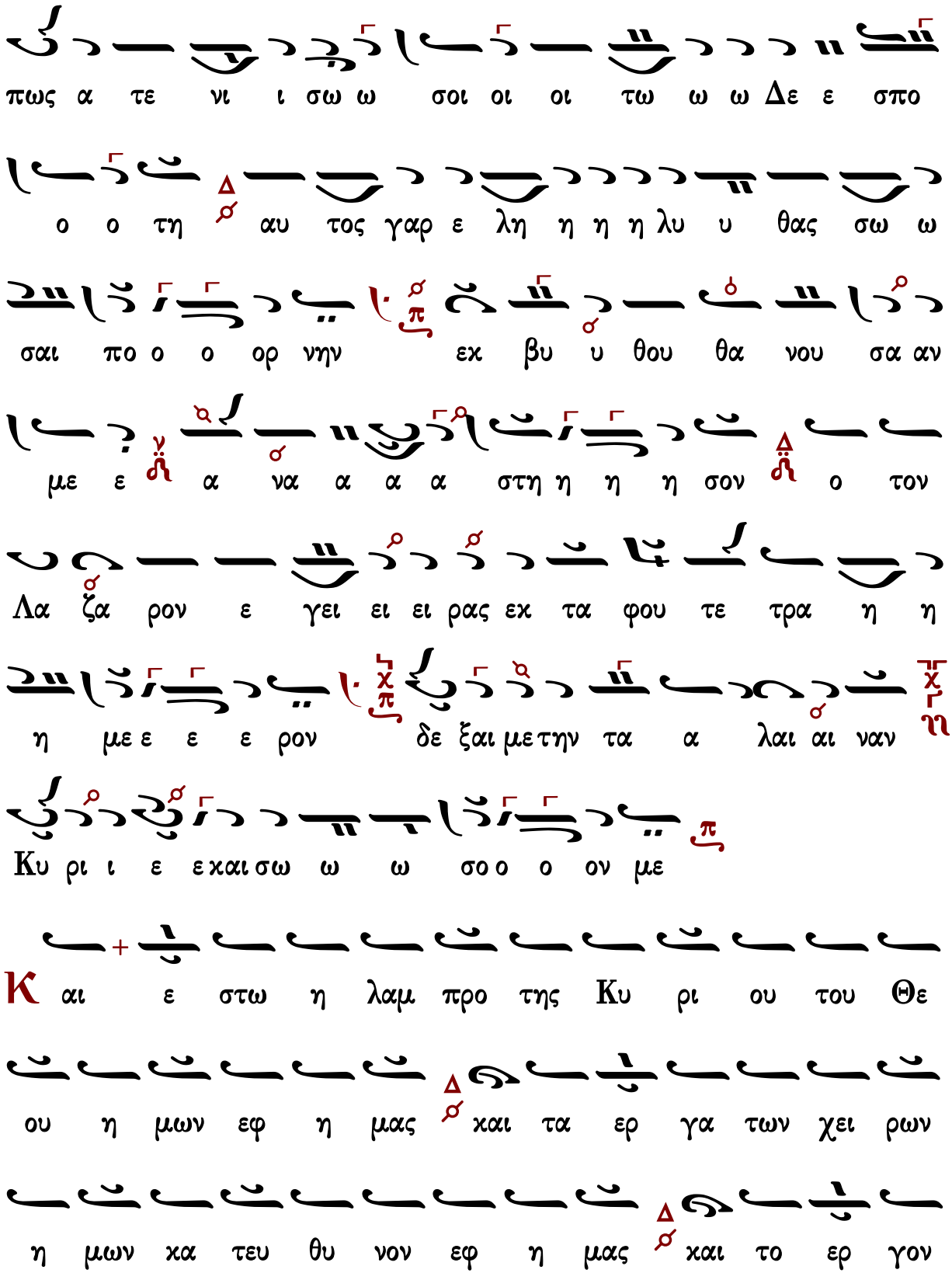
πως α τε νι ι σω ω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου σα αν
με ε α να α α α στη η η η σον ο τον
Λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε τρα η η
η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α λαι αι ναν
Κυ ρι ι ε ε και σω ω ω σο ο ο ον με
Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε
ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων
η μων χα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων χα τε ευ θυ υ νον
Η α πε γνω σμε ε ε νη δι α τον βι ι ι
ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α τον τρο ο
ο ο πον το μυ υ ρον βα στα α ζου ου ου ου σα προ
οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα μη η με τη ην
πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε
χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η μου τα α
δα κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης η χα
ρα α α τω ων αγ γε ε ε ε λων αλ λα δε ξαι
αι με με τα νο ου ου ου ου σαν ην ουκ α πω σω α

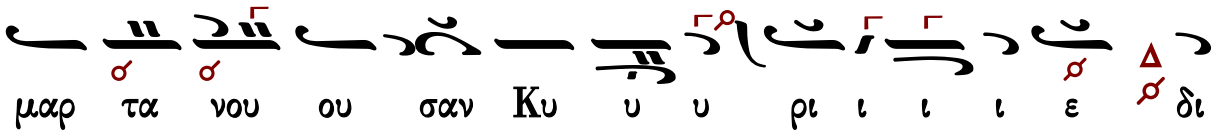

Δοξαστικὸν

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

ἀργόν
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Ἰάκωβος Πρωτοψάλτης
Δοξαστάριον Β'
1836 σ.222*

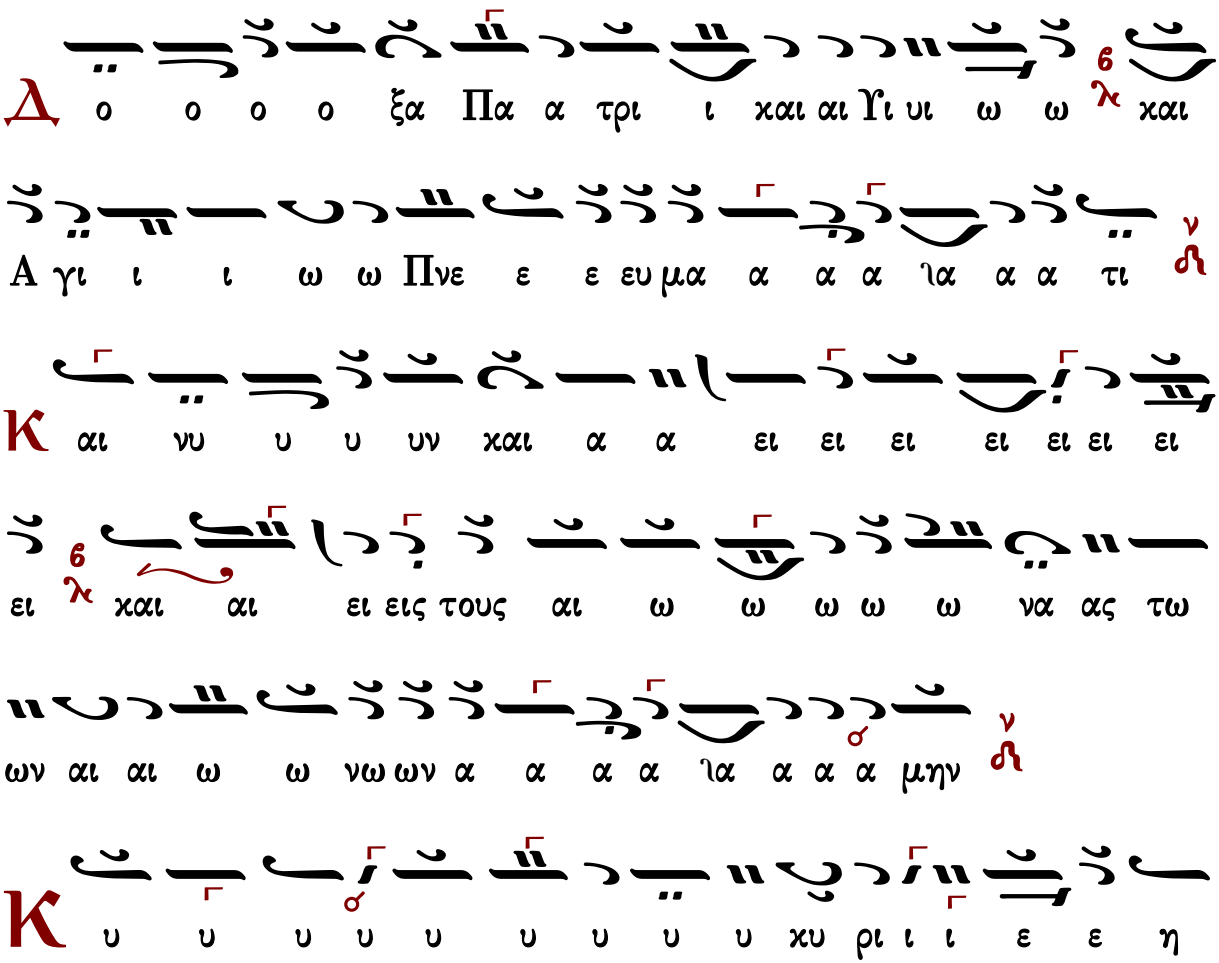

εν πολ λαι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι αι αις πε ρι
πε σου ου ου ου ου ου ου ου σα α α α α α α ια α
α α γυ υ υ υ υ υ νη τη ην ση η η η
η η η η η η ην αι σθο με ε ε ε ε ε
ε ε ε ιε ε ε νη θε ο ο ο τη η η η η
η η ιη η η η τα μυ ρο φο ο ο ο ο ο
ιο ο ο ο ρου α να α λα βου ου ου σα α
τα α α α α α α α α α ια α α α ξιν ο
δυ ρο με ε ε ε ε ε νη μυ υ υ υ
υ υ ρα α α α α σοι προ του ε εν τα α

σου ου ου πο ο ο ο ο δας α πο σμη η η η

λη η η η η η η η η η σω ω τους α χραν τους

χε νω ω ω ω ω ω ω ω ω σει ν σ χα τα φι

ου ου ιου ου ου ου ου ου ους τη α α φα τω ω σου

ας του ου ου ους ου ου ρα α α τους ου ου ρα α νου

χλι ι ι ι ι ι να α α α α α α α α α α α α

ο ας ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ας π

αρ δι ι ι ι ι ι ι ι τη ης χα αρ δι

γμου ου ου ου ους τη η ης χα α α α α α α α

τι ι ι ι ι ι ι ι μοι προς τους στε να α

ο ο ον χρο ο ο ο ο ο ο το ο χρο το ον

ο ο ο ο ο ο

η η η η σω ω τη η η η η η η ηρ μου ου ιου
α α α Σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τη
ει ει ψυ υ χω ω ω ω σω ω ω ω ω ω στα
τις ε ε ξι ι χνι α α α α α α σει ει
υ υ υ υ υ υ υ υ υσ σου ου ου ου ου ου ους
ου ου ου ου α βυ υ υ υ υ υ υ υ
τα α α πλη η η η θη χαι χρι μα α τω ω ων σου
ο βω ε χρυ υ υ υ βη η α μαρ τι ων μου
τοις ω σι ι ι ιν η χη θει ει ει ει ει ει

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

σύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ηˇ Νη

Πέτρος Εφέσιος
Δοξαστάριον 1820 σ.321*

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α

μα αρ τι ι αις πε ρι πε σου ου ου σα α γυ υ υ

νη την σην αι σθο με νη η θε ο ο ο τη η

η η τα μυ ρο ο φο ο ρου α α α να α λα βου

σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε

ε νη μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α

φι ι α σμου χο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι

λε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι οι υ υ
παρ χει οι οι οι οι στρο ος α χο ο λα σι ι ι ι
ας ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νος ε ε ε ρω
ως της α μα α αρ τι ι ι ας δε ξαι αι
μου τας πη γας των δα α χρυ υ υ ω ων ο νε φε
λαις δι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το
ο ο υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη τι ι ι
μοι οι προς τους στε να α γμους τη ης κα α αρ
δι ι ι α ας ο κλι ι ι νας τους ου ρα α νους
τη α α φα α τω σου χε ε ε νω ω ω ω

σει κα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου πο
ο ο δα ας α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα α
λιν τοις της χε φα α λη η ης μου βο ο ο
στρυ υ υ υ χοις ω ων ε εν τω πα ρα δει ει ει
σω ω E ευ α το ο δει λι ι νον χρο το ον τοις ω
σιν η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο βω ε ε ε
χρυ υ υ υ βη α μαρ τι ων μου ου ου ου
τα α πλη η η η η η η ιη η η η θη
χαι χρι μα των σου α βυ υ υσ σου ους τις ε ξι
χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα Σω

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

σύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Κωνσταντίνος Πρωτοψάλτης
Τριώδιον-Πεντηκοστάριον
1841 σ.92*

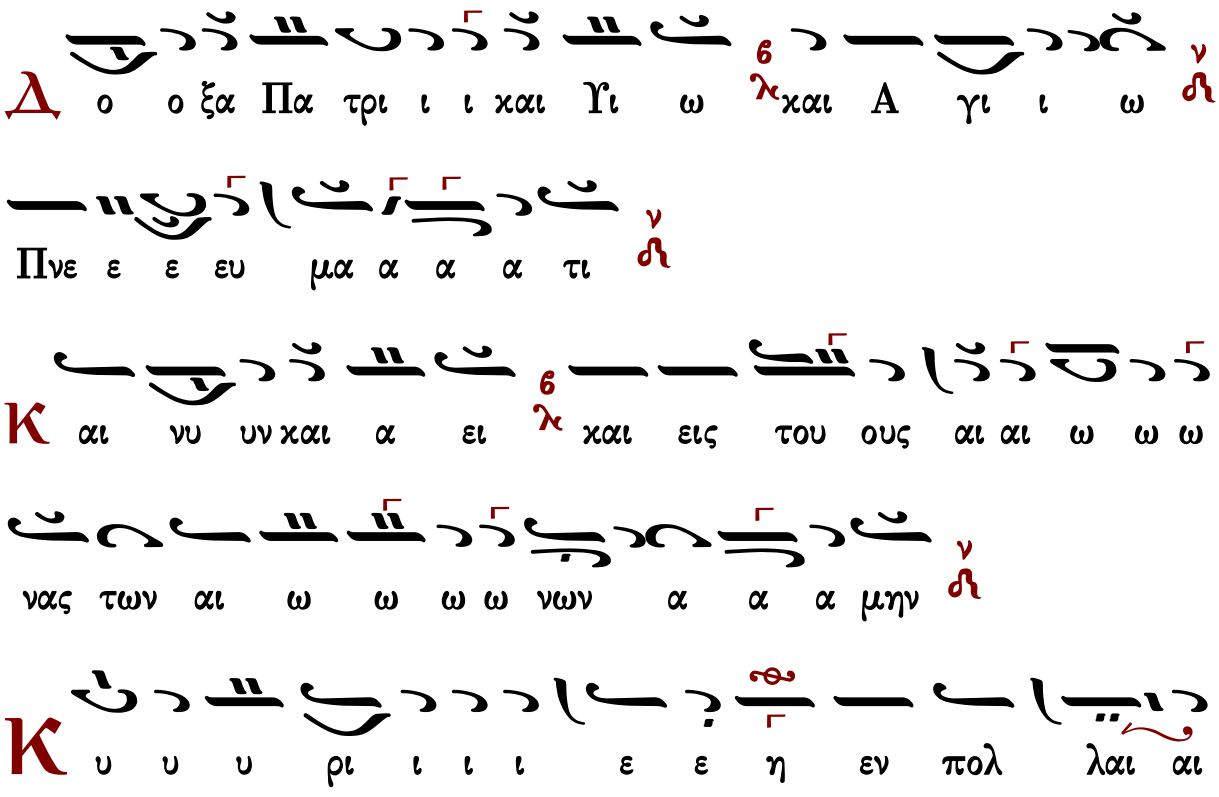

α α χρυ υ υ υ υ υ υ ων ο νε φε λαι αις

ξαι αι αι αι αι μου τας πη γα α ας τω ων δα

ι ι ι α α α ας δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρως της α μαρ τι ι ι ι

α σε ε ε ε ε λη η η η νος ε ε ε

ι ι ι ι ι ας ζο φω ω δη ης τε ε χαι αι αι

στρο ος α χο ο λα α α σι ι ι ι ι

ι νυ υ υξ μοι υ υ πα α αρ χει ει οι οι οι οι οι οι

ου ου ου σα ο ο ο ο ο ο τι ι ι

ου οι οι οι οι οι μοι οι λε ε ε ε ε γου ου

σμη η ξω ω του του ους δε ε πα α α α λι ιν τοις

σω τους α χραν του ους σου πο ο ο ο ο δας α πο

ω ω ω ω ω σει κα τα φι λη η η η η

ου ου ους τη α φα τω ω σου χε ε νω ω ω

ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα α νου

γμου ου ου ους της χαρ δι ι ι ι ι ι ι

τους στε ε να α γμου ου ου ου ου τους στε ε να α

χα αμ φθη η τι ι ι ι ι ι ι ι μοι προς

λα α α ασ ση ης το υ υ υ υ υ υ υ υ δωρ

δι ι ι ε εξ α α α α α γων της θα

υ υ υ υ υ υσ σου ου ου ους τι ις ε εξ ι χνι
σου ου ου ου α βυ υ υ υ υ υ υ υ υ
η η θη η η η και χρι μα α α τω ω ω ων
ω ω ων μου τα α πλη η η η η η η η η
βω ω ε ε ε χρυ υ υ υ υ βη α μαρ τι ω
σιν η η η χη η θει ει ει σα α τω φο ο ο
τοις ω ει λι ι νο ο ο ον χρο ο ο ο τον
ρα α δει ει ει ει σω ω ω ω E ευ α το ο δει
ο ο στρυ υ υ υ χοις ω ω ων ε εν τω ω πα α
της χε φα λη η η η η η ης μου βο

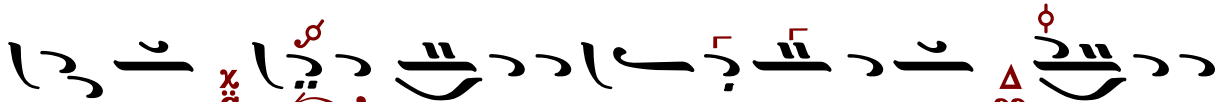

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

σύντομον
χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

Γεώργιος Ραιδεστηνός
Μεγάλη Εβδομάς
1884 σ.115*

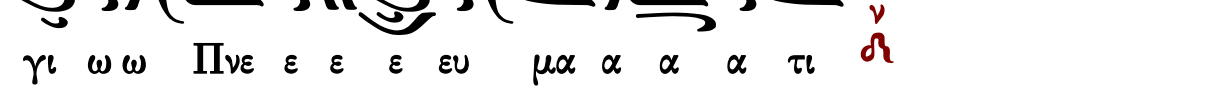

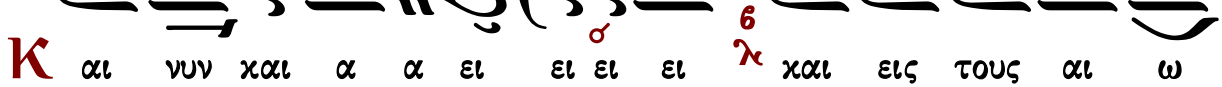

χει οι οι οι οι οι οι στρο ος α χο λα σι ι
ι ι ας ζο φω δης τε ε ε χαι αι α σε λη νο ος
ε ε ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ας δε ξαι αι
μου ου τας πη γα ας τωων δα α α χρυ υ υ ω
ων ο νε φε ε ε ε ε λαι αις δι ι εξ α α α
α α γων της θα α λα α ασ σης το ο ο υ
υ υ υ υ δωρ χα α α αμ φθη τι ι ι μοι οι
προς τους στε να α α γμου ους τη ης χαρ δι ι ι ι
ας ο χλι ι νας τους ου ρα α α νου ου ου
ους τη α α φα α τω σου χε ε ε νω ω ω

Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης (†1887)

σύντομον
χορὸς β'

Ἦχος λ πα δι Νη

Κωνσταντίνος
πρωτοψάλτης Σμύρνης
Ανθολογία Α' 1862 σ.273*

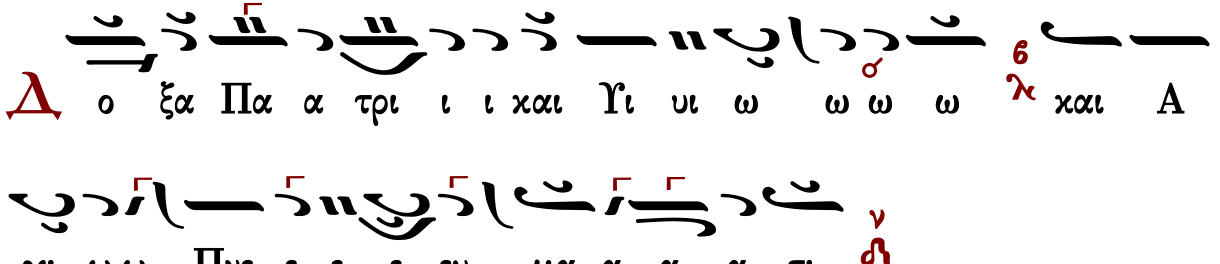

Κ αι νυν χαι α α ει ει ει ει χαι εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην
Κ υ υ ρι ι ε η εν πολ λαι αις α μαρ τι
ι ι ι αι αι αι αις πε ρι πε σου ου ου σα
γυ υ νη η την ση ην αι σθο με ε ε νη θε
ε ο ο ο τη η θε ο ο τη η τα μυ ρο
φο ο ο ο ο ρου α να λα βου ου ου ου ου
σα α α α τα α α α α α α α α ξιν
ο δυ ρο με ε ε ε ε ε ε νη η η μυ υ
υ υ υ ρα α α α α σοι προ του εν τα φι

δε ε ε ε ε ξαι αι αι μου ου ου τας πη γα

ι α ας δε ε ε ε ε ε ξαι αι αι

ε ε ε ε ε ε ε ρως της α μαρ τι ι ι ι ι

τε χαι α σε ε ε ε λη η η η νος ε ε ε

λα α σι ι ι ι ι ι ας ζο φω δη η ης

οι οι οι οι οι οι οι οι στρο ο ο ος α χο

ο ο ο ο ο ο τι ι νυξ μοι υ υ πα α αρ χει ει ιο

ε ε ε γου ου ου λε ε γου ου ου σα α ο ο

ιο ιο ιο ιο ιο ιο μοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο λε ε ε ε ε

α σμου χο μι ι ι ι ι ι ι ι ζει ιο ιο

α α ας των δα α χρυ υ υ υ υ υ υ ων

ο νε φε ε ε λαι αις δι ι ι ε ξα α

γω ω ων της θα λα α α α ασ σης το ο υ

υ υ υ υ υ υ δω ω ιω ω ω ωρ χαμ φθη η η

τι ι μοι οι προς τους στε να γμου ου ου ους τη ης χα αρ

δι ι ι ι ι ι ι α α ας ο χλι ι ι ι

ι νας τους ου ρα α α νου ους τη α φα τω ω σου

η η η η η η η σω τους α χρα αν του ου

χε ε νω ω ω ω ω σει χα τα φι ι λη η

ου ους σου πο ο ο δας α πο σμη η η η

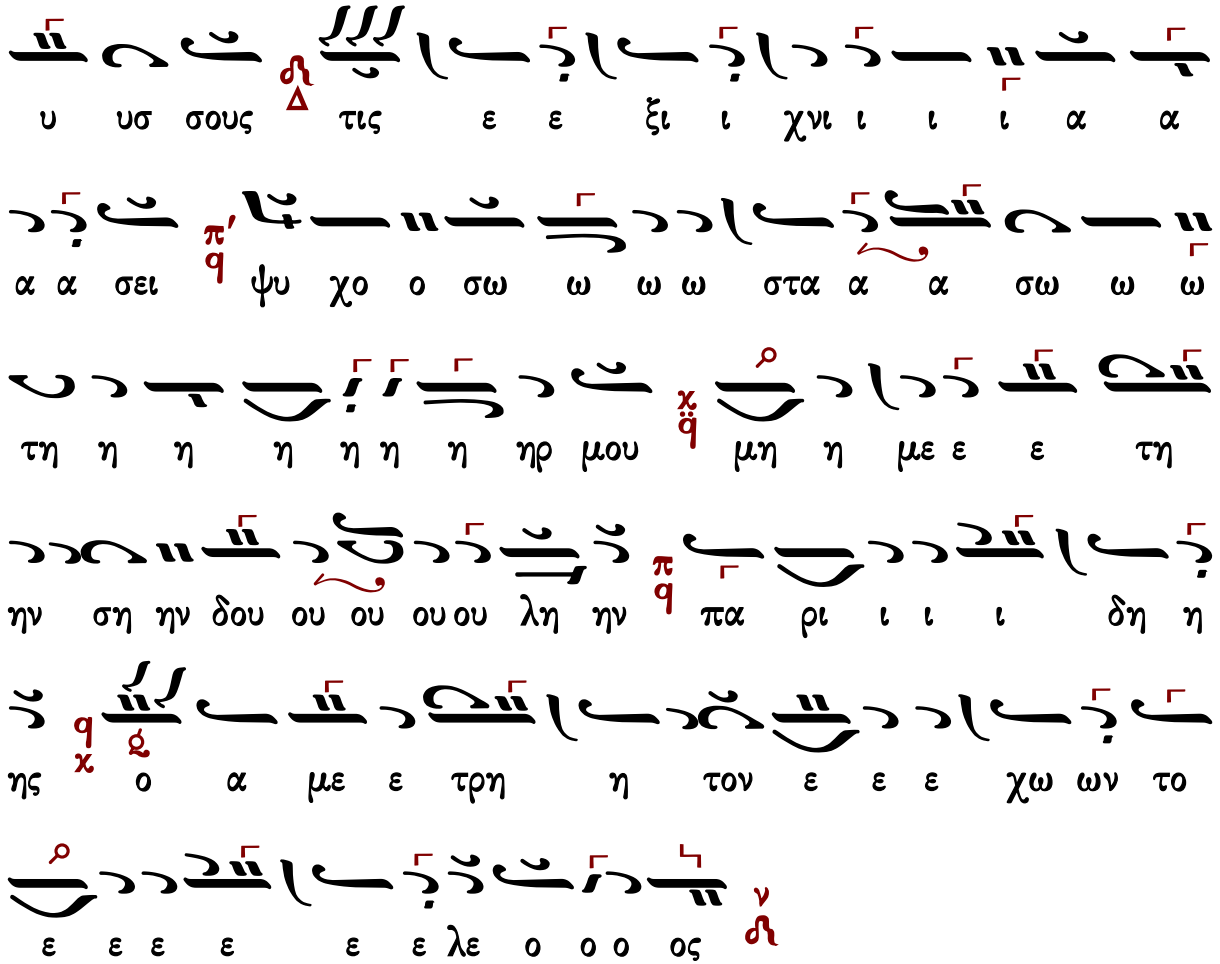

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι (†1896)

ἀργόν
χορὸς β′

Ἦχος λ π Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.173*

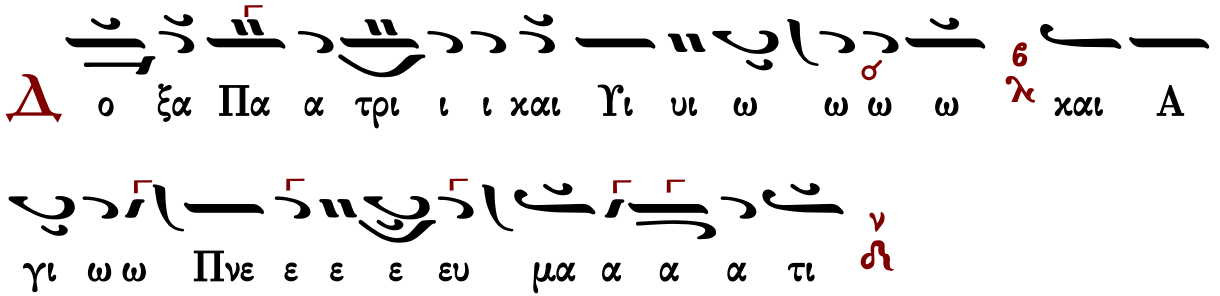

ιο ιο ιο

ι ι ι τησ α α μα α αρ τι ι ι ι ι ι ι ασ δε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι δε ε ε ξαι αι μου
ου ου τασ πη γα α α ια ασ τω ω ων δα α α α
α α χρυ υ των δα χρυ υ υ υ υ υ ων ο νε
φε λαι αι αι αι αι αι αι αιαις δι ι ι ιι ι
ι ι δι ι εξ α α α α α α α α α α
α α α α α γω ω ω ω ω ων τη η η
η ησ θα α α α λα α α ασ ση ησ το ο υ υ
υ υ ιυ υ υ υ δωρ χα α α α αμ φθη η τι ι ι
ι ι ι ιι ι ι ι μοι προσ τουσ στε ε να α

του ους σου ου πο ο ο ο ο ιο ο ο ο δας ν α πο σμη

η η η η η ιη η η η ξω λ του τους δε ε πα

α α α λι ιν τοις της χε ε ε φα α α λη η η

ης μου ου βο ο στρυ υ υ υ ιυ υ υ υ χοις ν ω ω ω

ω ων ε ε ε ε ε ε εν τω q Πα α α α α ρα α α

δει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει σω q E ε ε ε

ε ευ α α το ο ο δει ει ει ει ει ει λι ι

ι τοδει λι ι νο ο ιο ο ο ο ο η ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ιε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο

ο ο ον χρο ο ο ο ο ο ο το ο ο ο

η η η

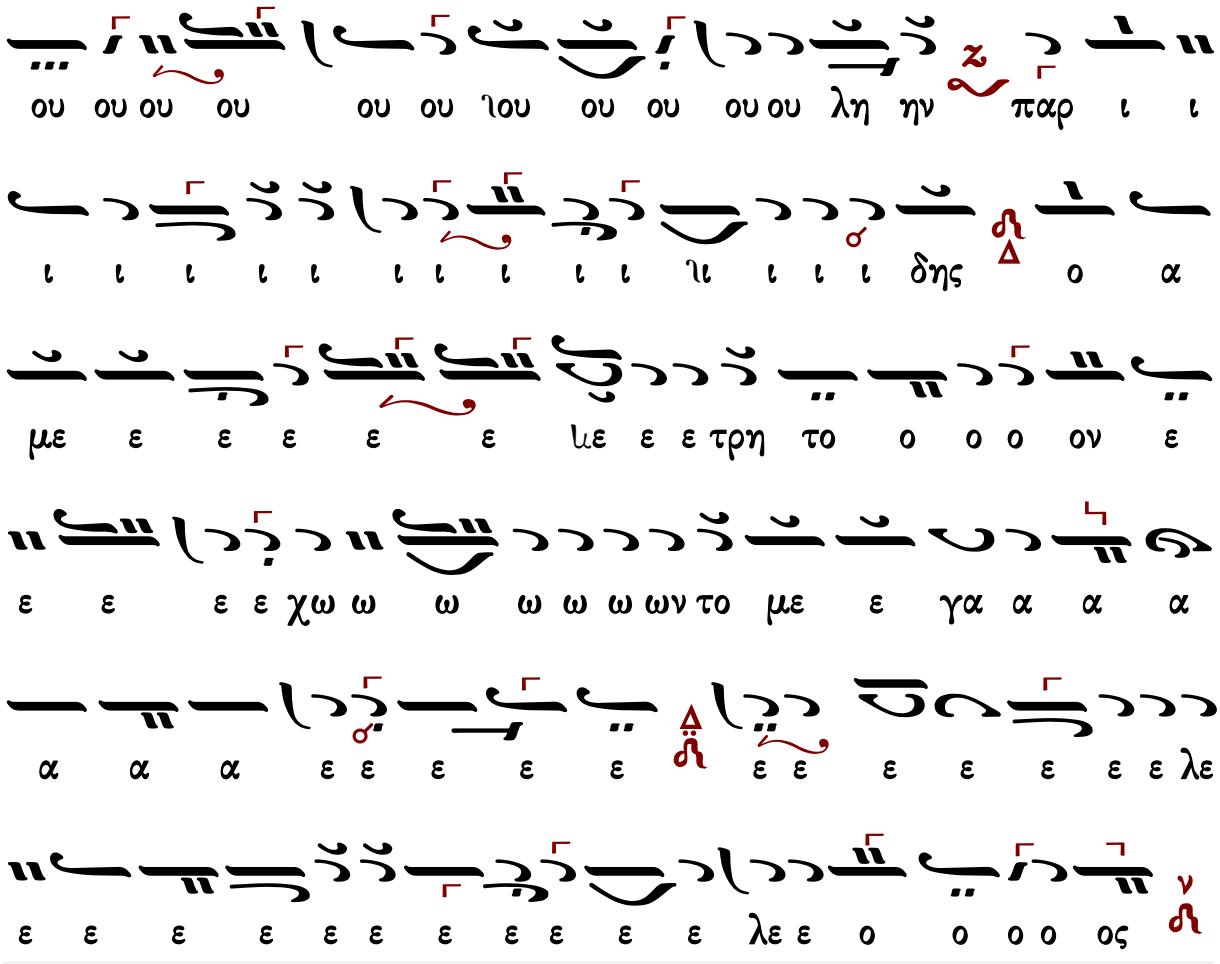

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου ΙΙ (†1896)

σύντομον
χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.180*

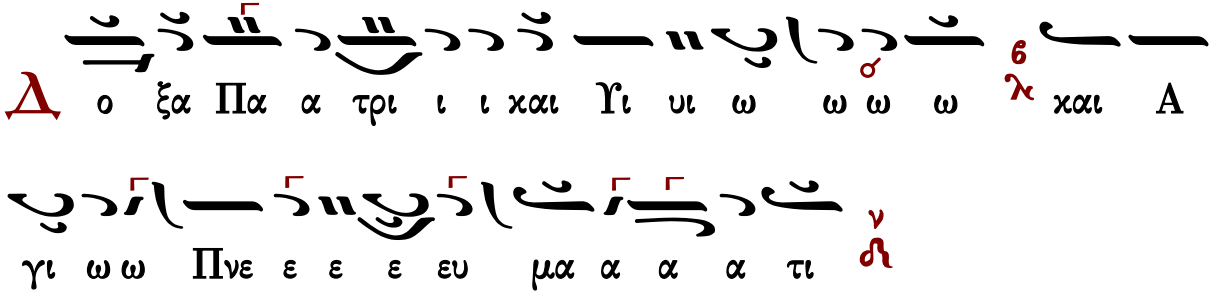

Κ αι νυν χαι α α ει ει ει ει χαι εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω ω ω νων α α μην
Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α μα αρ
τι ι ι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ υ νη
την σην αι σθο με νη η θε ε ο ο ο τη η η η
τα μυ ρο ο φο ο ο ρου α α α να α λα βου ου ου
σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε
νη η μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α φι
ι α σμου ου ου χο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι
λε ε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι υ υ

πα αρ χει οι οι οι οιστρο ος α χο ο ο λα σι ι ι ι
ι ας ζο φω δης τε ε ε χαι αι α σε λη νο ος ε ε
ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ας δε ξαι αι μου
τας πη γας τω ων δα α α χρυ υ υ ω ων ο νε
φε λαις δι ε ξα α α γω ω ων τη η ης θα λα ασ
ση η ης το ο ο υ υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη
τι ι ι μοι προς τους στε να α α γμους τη ης κα α αρ
δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους
τη α α φα α τω σου ου κε ε ε νω ω ω ω ω
σει κα τα φι λη σω τους α χραν του ους σου ου πο

ο ο δας α πο σμηξω ω του ου ου τους δε ε πα α α λιν
τοις της κε φα α λη η ης μου ουου βο ο ο στρυ υ υ
υ υ χοις ων ε εν τω ω Πα ρα α δει ει ει σω Ε ευ
α το ο δει λι ι νον χρο το ον τοις ω σιν η χη η θει ει ει
σα τω ω φο ο ο βω ω ω ε ε ε χρυ υ υ υ υ
βη α μαρ τι ων μου ου τα α πλη η η ιη η
η η θη και χρι μα α τωων σου α α βυ υ υσσους
τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα α α
Σω ω ω τη η η η ηρ μου μη με την ση ην δου λη ην
πα αρ ι ι ι δης ο α με ε ε τρη η η η

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

σύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῴδιον 1899 σ.451*

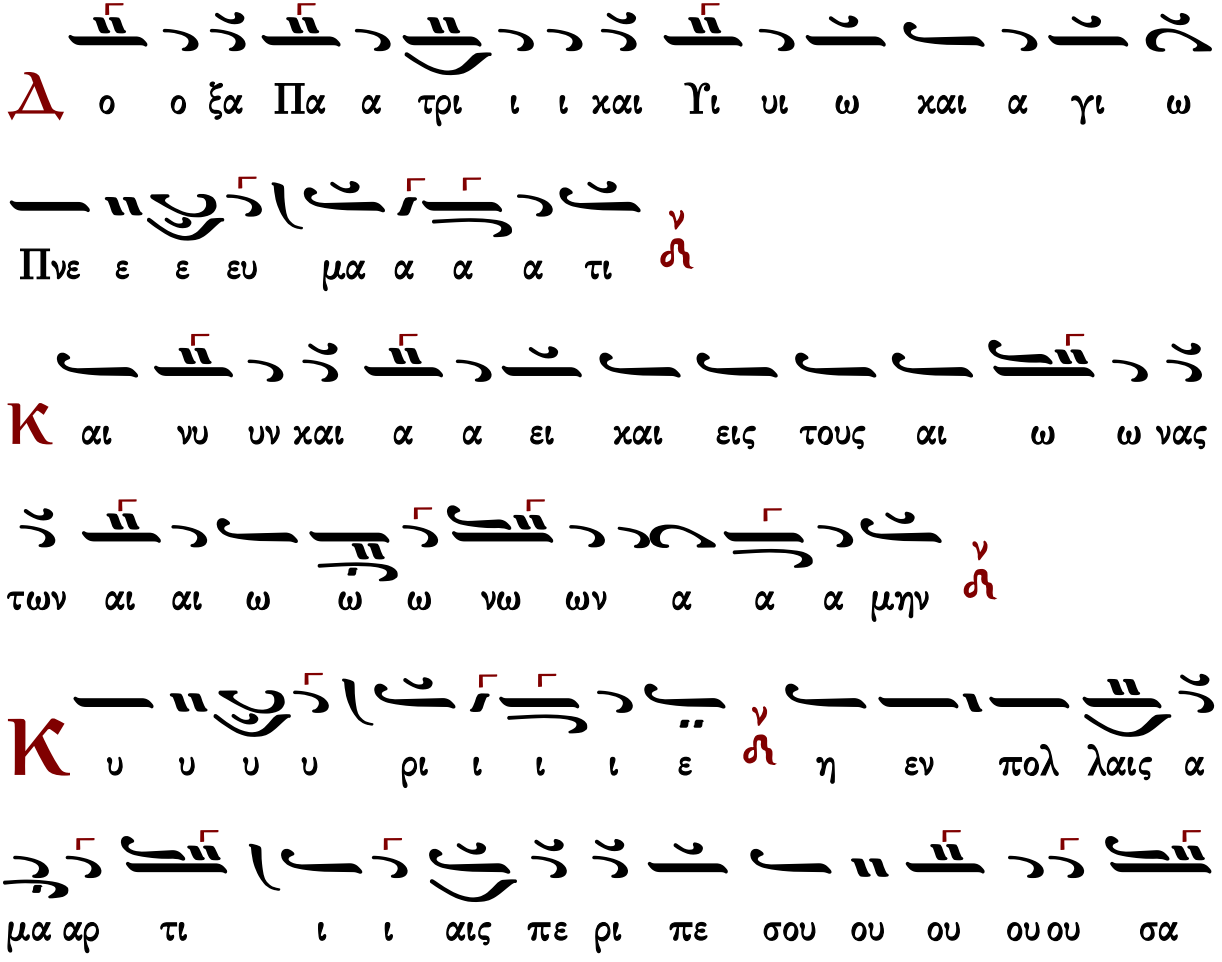

α γυ υ υ νη την σην αι σθο με νη η θε ε ο

ο ο τη η η η τα μυ ρο ο ο φο ο ο ρου α

α α α να α λα βου ου σα α α τα α α α

ξιν ο δυ ρο με ε ε νη η μυ υ υ

ρα α α α σοι προ του εν τα α φι ι α σμου ου

χο ο ο μι ι ι ι ζει οι οι οι οι οι οι

μοι οι λε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι

οι υ υ παρ χει οι οι οι οι στρο ος α χο ο λα σι ι

ι ι ας ζο φω δης τε ε ε ε και αι α σε λη νο

ος ε ε ε ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ας

δε ξαι αι μου τας πη γας των δα α χρυ υ υ ων ο νε

φε λαις δι εξ α α γων τ η ν η τ η ς θα α λα α ασ ης

το υ υ υ υ δωρ ν ρ χα α α αμ φθη τι ι ι

μοι οι προς τους στε να α γμους της χαρ δι ι ι α

ας ο χλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους δ ρ τη α α

φα α τω σου ου χε ε ε νω ω ω ω σει ν ρ χα

τα φι λη η σω τους α χραν του ους σου ου πο ο ο

δα ας α πο σμη η ξω ω του ου τους δε ε πα α α

λιν χ θ τοις της χε φα α λη η ης μου ου βο στρυ υ

υ υ χοις ν ρ ων ε εν τω ω πα ρα α δει ει ει σω E ευ

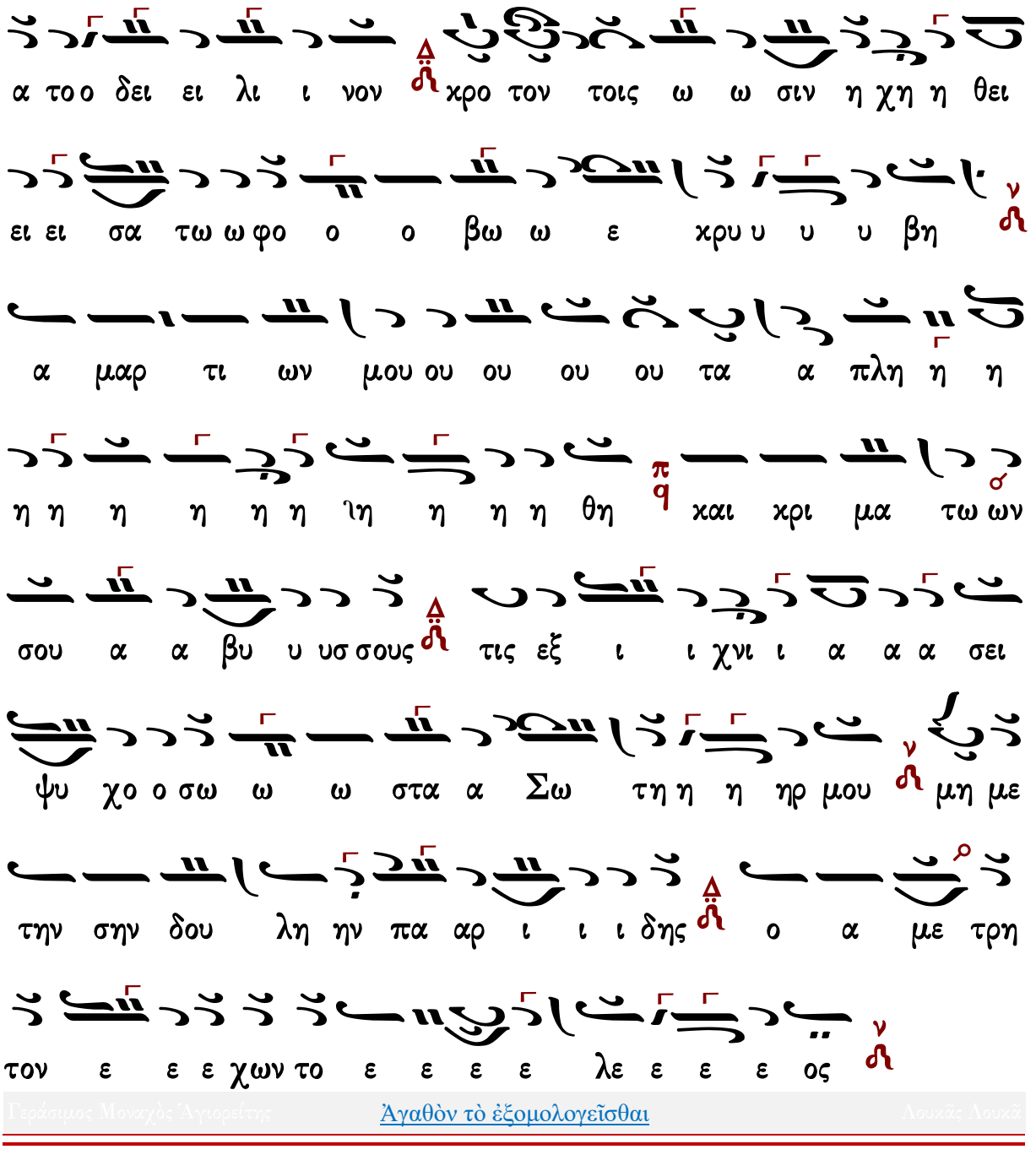

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

ἀργόν
χορὸς β΄

Ἦχος λ̲ π̲ ν̲ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.185/632*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Γι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α

α α τι ν

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην ν

Κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε με ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι

αις α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι αι

αις πε ρι πε σου ου ου σα α α α α γυ υ υ

μι ι ι ι ι ιι ι ι ι ζει οι οι οι οι οι οι οι

ε ε ε ε ε εν τα α φι ι α α σμου ου χο ο ο

μυ υ υ ρα α α α α α α α σοι προ του ε

δυ υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η

ου ου σα α α τα α α α α ια α α α ξιν ο

ο φο ο ο ο ο ρου α α α α α να α λα α βου ου

η η η η η η η η η ιη η η η τα μυ ρο

ο ο με ε ε ε ε ε νη θε ε ε ο ο ο ο ο ο τη

η η η η η η η η τηην σην αι αι σθο

υ υ υ υ υ νη την ση η η η η η η η

δωρ χα α α αμ φθη τι ι ι ι ι ι ι ιι

α α α λασ ση ης το ο ο υ υ υ υ υ ιυ υ υ υ

α α γω ω ω ω ων τη η η η ης θα α

α α α α α α α α α α α α α α

φε ε ε ε λαι αι αι αις δι ι ι ε ε ε ξα

των δα α χρυ υ υ υ υ υ υ ων ο νε

πη γα α α α α α ας τω ω ω ω ω ω ω ω ων δα

αι αι αι δε ε ε ε ξαι αι αι μου ου ου τας

ι α ας δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι

του ου ους α α α α α χρα α α α αν του ους

σω η η η ιη η η η η η η ιη η η η σω

τα φι λη η η η η η η η η η η η η τα

σου χε νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σει χα

α α α α α α τω ω ω ω ω ιω ω ω ω

ου ου ρα του ους ου ρα α α νους τη α α φα α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ας ο χλι ι ι ι ι ι ι νας τους

η ης χα α α α α τη ης χα αρ δι ι ι ι

η η ιη ους τη η η ε ε ε ε να α γμου ους τη η η

χα α ου ου α αχ ου ου ου

χρο ο ο ο το ο ο ο χρο ο το ον τοις ω
ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ον
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ει ει λι ι ι τοδει λι ι νο ο ο ο ο ο ο ο ο
σω E ε ε ε ε ε ε ευ α α το ο ο δει
ρα α α α δει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει
ω ω ω ω ων ε ε ε εν τω πα α α α α
ου βο ο στρυ υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ υ χοις
α α α λιν τοις της χε ε ε φα α λη η ης μου
η η η η η ξω του ου του ου ους δε ε πα α
σου ου ου πο ο ο ο ο ο ο δας α πο σμη η η

τω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ων σου ου α

πλη η η η η θη χαι χρι μα α α α α α α α

η η η ιε ε ε η η η η η η ιη η τα α

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

ω ω ω ω ιω ω ω ω ων μου τα πλη η η η

υ υ υ υ υ υ βη α μαρ τι ω ω ω

ω ω ε ε ε ε χρυ υ υ υ υ υ υ ε ε χρυ υ υ

α τω φο ο ο ο ο ο ο ο βω ω ω ω ω ω

ει ει ει ει ει ει σα α α α α α α α

ω σι ι ι ιν η η η η χη θει ει ει ει ει ει

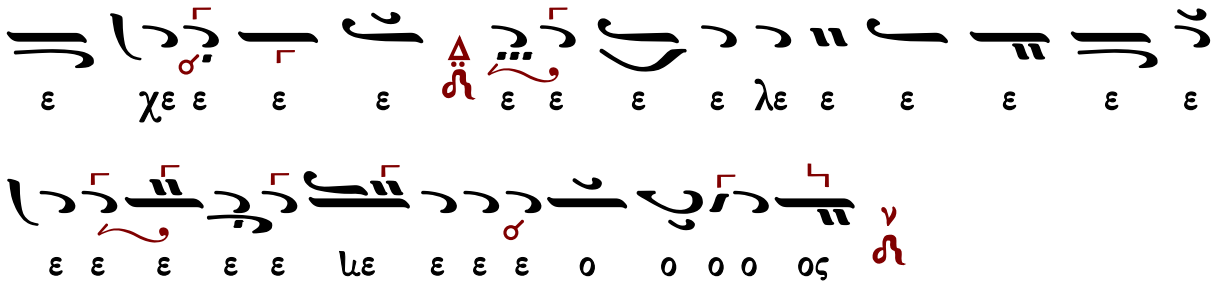

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

ἀργοσύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκας
Μεγάλη Εβδομάς
1934 σ.148*

τετράσημοι μετρικοὶ πόδες 205 διάρκεια 10΄ Δόξα... Και νυν... σ. 60*

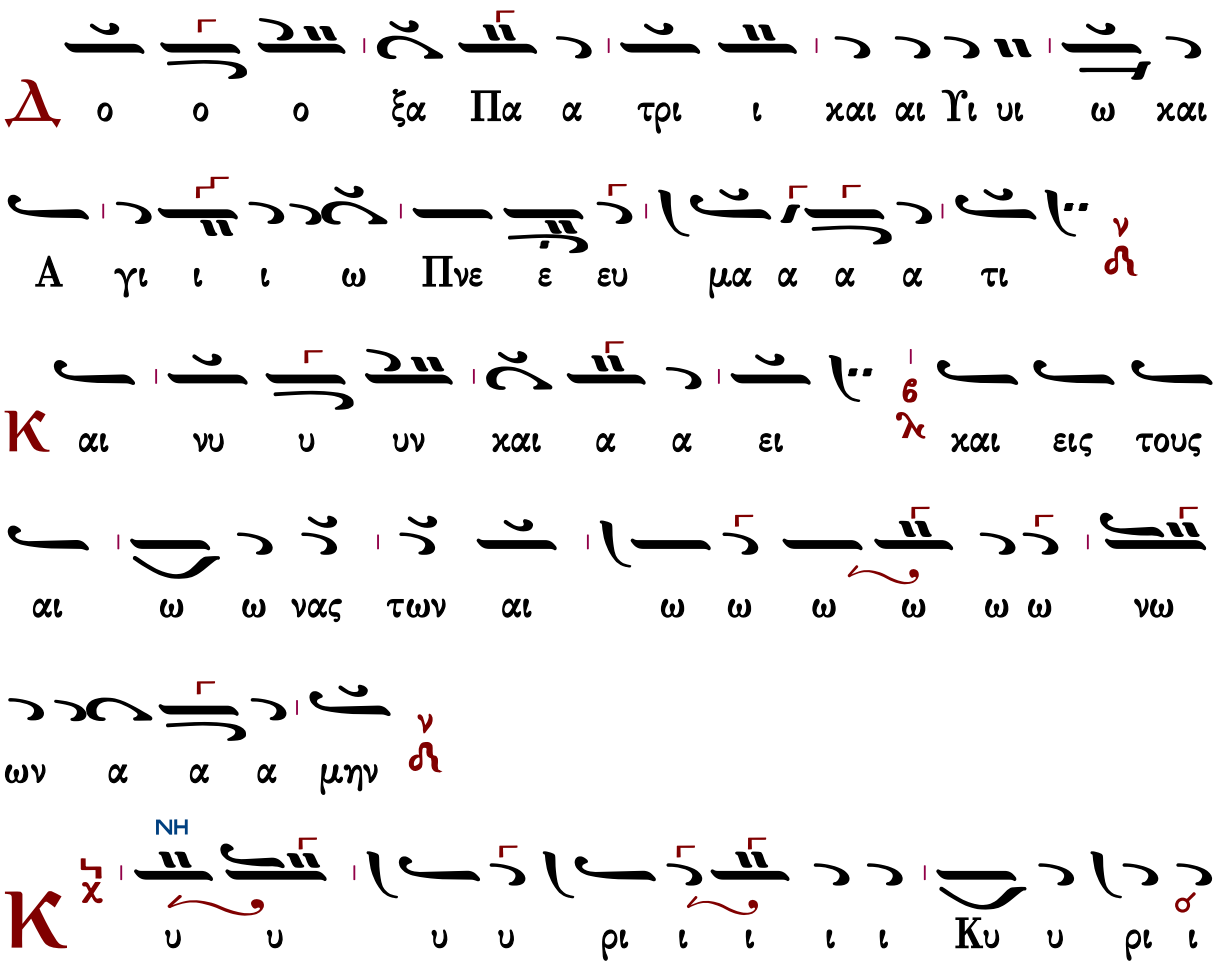

ε η εν πολ λαι αι αι αις α μα αρ τι ι ι

ι αι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ

υ υ νη η τη ην ση η η η ην αι αι σθο ο με

ε ε ε ε νη η θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο τη η θε ε ε ο ο τη η η τα μυ ρο

φο ο ο ο ο ο ο ρου α α να α λα βου σα τα

α α α α α α ια α α α ξιν ο δυ υ ρο

ο ο με ε ε ε ε ε νη η η η μυ υ υ

υ υ ρα α α μυ υ ρα α α σοι οι προ του

ΓΑ

α α α α γω ω ω ω ω ων τη η η ης θα

ΝΗ

α α α λα α α α α α α αα ση ης το ο

υ υ υ υ υ δω ω ωρ χα α α αμ φθη η τι

ι ι μοι προ ος του ους στε ε να α γμου ου

ους τους στε να α γμου ου ου ους της χα αρ

δι ι ι ι α ας ο ο χλι ι ι ι ι ι νας

του ους ου ου ρα α α νου ου ου ου ου ου ου

ου ους τη α φα α τω ω σου χε ε νω ω ω

ω ω ω ω ω σει χα τα φι λη η

ΝΗ ΠΑ

η η η σω τους α χρα αν του ους σου ου ου

πο ο ο ο ο δα α ας α πο σμη η η η
η η η ξω του ου ου του ους δε ε ε πα α α
λι ιν τοις της χε φα α λη η η ης μου
βο ο ο στρυ υ υ υ υ υ υ χοις ω ω ω ω
ΠΑ
ων ε εν τω ω πα α α ρα α δει ει ει ει ει ει
ΓΑ
σω ω E ε ε ε ε ευ α α το ο ο δει ει
ΔΙ
ΝΗ
ει ει λι ι ι το δει λι ι ι νο ο ον χρο
ο ο ο ο ο το ο ο χρο το ον τοις ω ω σι
ι ι ιν η η η χη θει ει ει ει σα α α
ΔΙ
α τω φο ο ο ο ο βω ω ε ε ε χρυ υ

υ υ βη α μαρ τι ω ω ω ω ων μου
ου ου ου τα α πλη η η η η η η η η
ιη η η η θη χαι χρι μα των σου α α βυ υ υ
υσ σου ους τι ι ι ι ι ι ις ι
ι ι ι ις ε εξ ι ι χνι ι α α α α
σει ει ει ει ψυ χο σω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω στα α Σω ω τη η η ηρ μου ου ου ου
μη η η με ε ε τηην ση ηην δου ου λη ην
πα α α ρι ι ι ι δης ο α με ε ε τρη
η η η το ον ε ε ε ε ε ε χω ω ων το

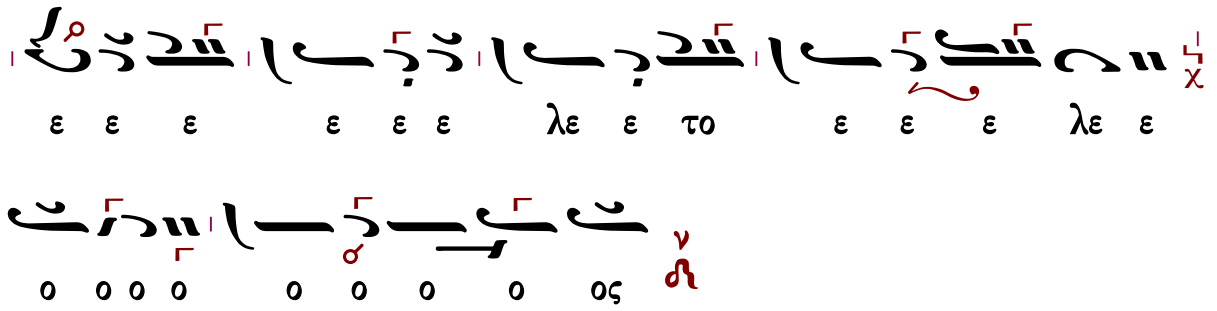

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958) [ἀπὸ Παπαγιάννη]

ἀργοσύντομον
χορὸς β′

Ἦχος λ πα νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Η Αγία κ Μ. Εβδομάς
2004 σ.325*

διάρκεια 10′

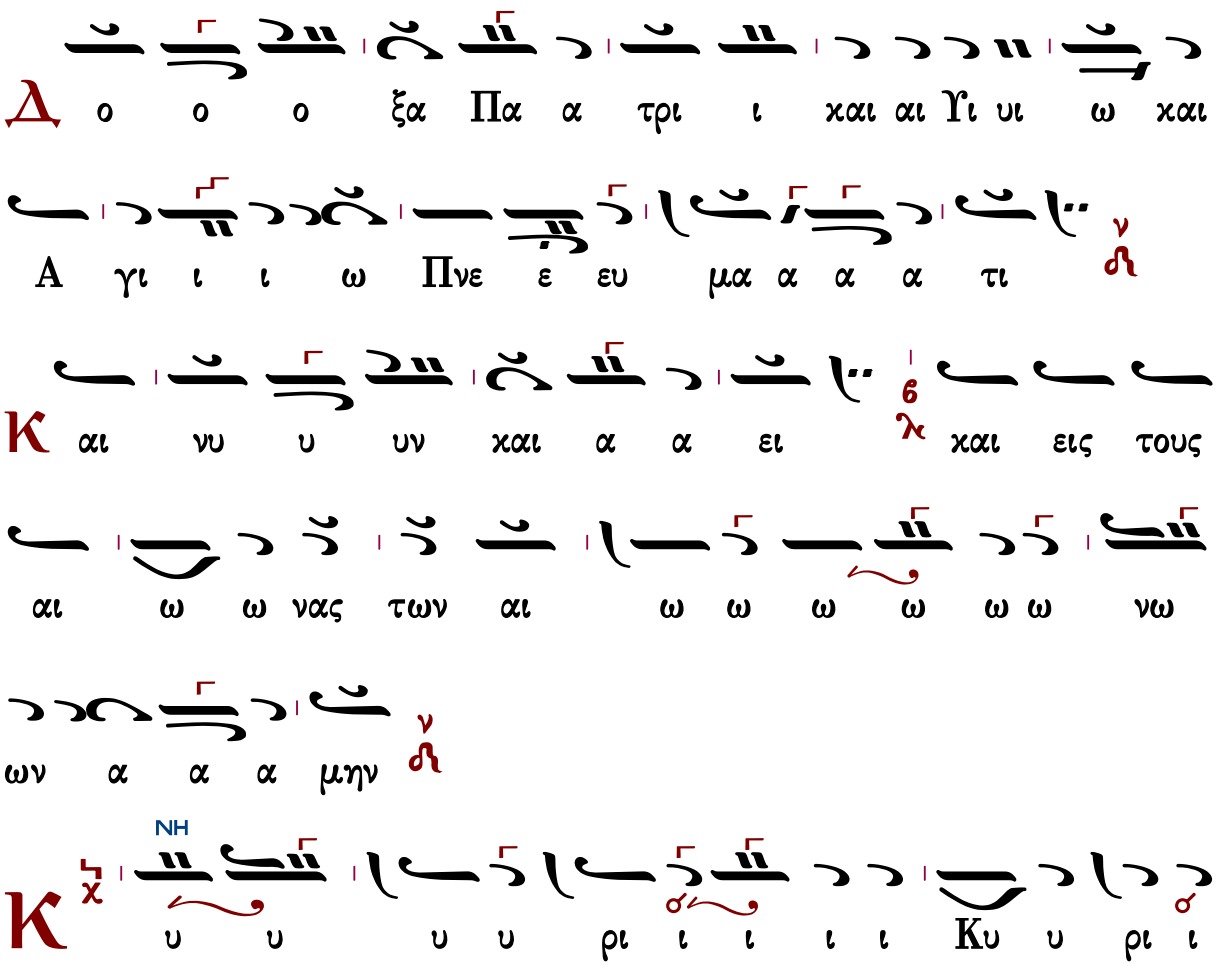

του εν τα φι ι α σμου ου χο ο ο μι ι
υ υ υ υ ρα α α μυ υ ρα α α σοι οι προ
υ ρο ο ο με ε ε ε ε ε νη η η η μυ
σα τα α α α α α α ια α α α ξιν ο δυ
μυ ρο φο ο ο ο ο ο ο ρου α α να α λα βου
ο ο ο τη η θε ε ε ο ο τη η η τα
ε ε ε ε νη η θε ο ο ο ο ο ο
υ υ νη η τη ην ση η η η ην αι αι σθο ο με
ι αι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ
ε η εν πολ λαι αι αι αις α μα αρ τι ι ι

του ους σου ου ου πο ο ο ο ο δα α ας
α πο σμη η η η η η η ξω του ου ου του ους
δε ε ε πα α α λι ιν τοις της χε φα α λη η
η ης μου βο ο ο στρυ υ υ υ υ υ υ χοις
ω ω ω ω ων ε εν τω ω πα α α ρα α
δει ει ει ει ει ει σω ω E ε ε ε ε ευ
α α το ο ο δει ει ει λι ι ι το δει λι
ι ι νο ο ο ον χρο ο ο ο ο ο το ο
ο χρο το ον τοις ω ω σι ι ι ιν η η η χη
θει ει ει ει σα α α α τω φο ο ο ο

δης ο α με ε ε τρη η η το ον
ε τηην ση ηην δου ου λη ην πα α α ρι ι ι ι
τη η η η ηρ μου ου ου μη η η με ε
χο σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω στα α Σω ω
ι ι χνι ι α α α α σει ει ει ει ψυ
ι ι ι ι ις τι ι ι ι ις ε εξ
χαι χρι μα των σου α α βυ υ υ υσ σου ους τι ι
μαρ τι ω ω ω ω ων μου ου ου ου τα α
πλη η η η η η η η η η η η θη
ο ο βω ω ε ε ε χρυ υ υ υ βη α

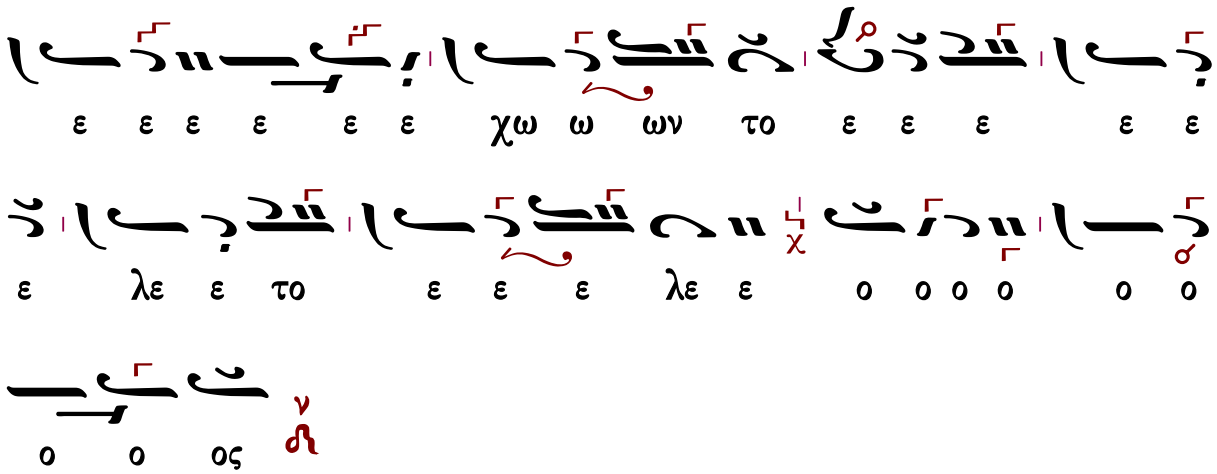

Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι (†1964)

ἀργὸν
χορὸς β′

Ἦχος λ πα Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.52*

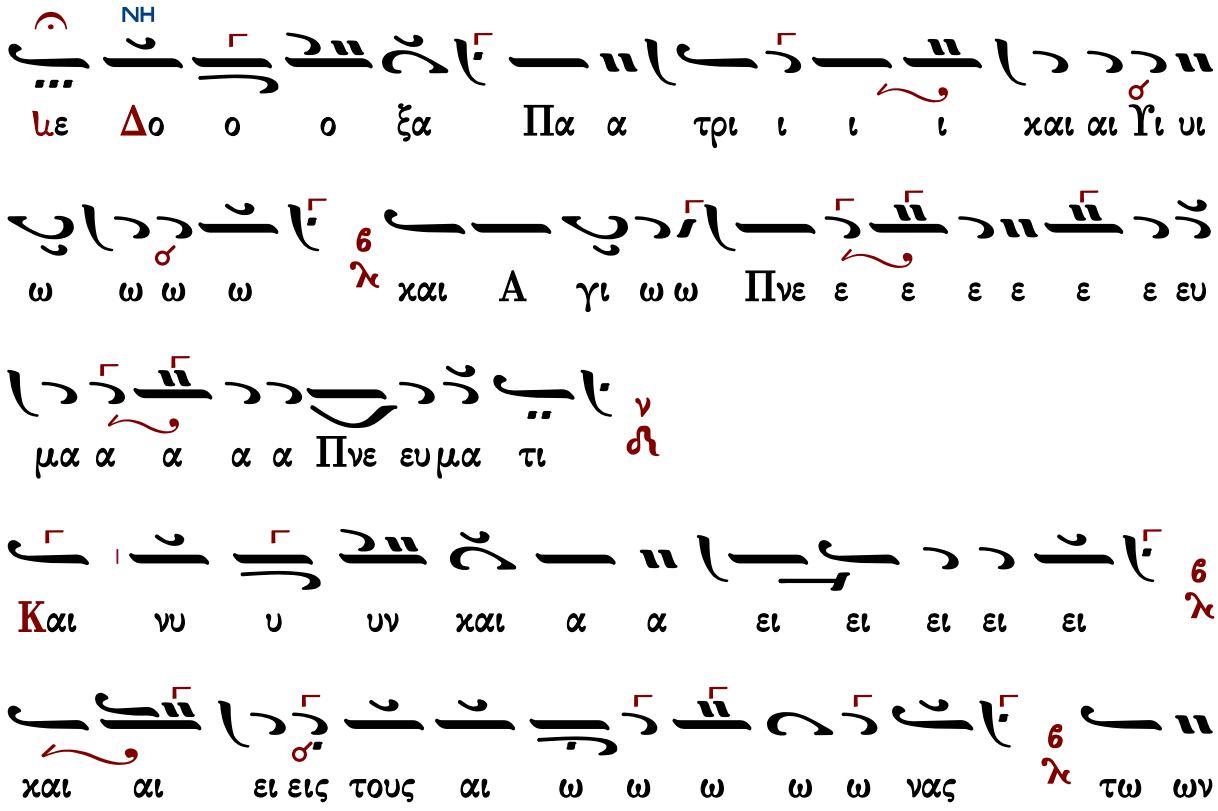

ε ε ε ε ε ε εν τα α α α α α φι ι

υ υ υ υ ρα α α α α α α σοι προ του ε ε

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η μυ υ η

α α α α α τα α α ξιν ο δυ υ υ υ ρο

ου ου ου σα α α α α α τα α α α α α

α α α να α α α α α α λα βου ου ου ου ου ου ου

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρου α α α α

η η η η η Θε ο ο τη τα μυ ρο ο φο ο ο

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η η

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε νη Θε ε ε

η η ης χα α α α αρ δι ι ι ι ι τη ης χα αρ
ου τους στε ε ε ε να α α γμου ους τη η η η
α α να α αχ τους στε να α γμου ου ιου ου ου ου
ι ι ι ι ι ιι ι ι μοι προς τους στε ε ε να
ιυ υ υ δωρ χα α α α α αμ φθη η τι ι
α λα α α α α ασ ση ης το ο υ υ υ υ υ
α γω ω ω ω ω ω ω ων τη η η η ης θα α
ε ξα α α α α α α α α α α α α
αι αι αι αι αι αι αις δι ι ι ι ιι ι ι ι ι
υ υ υ υ υ υ ω ω ων ο νε φε λαι

της χε ε ε ε ε φα α α λη η η η η ης
μου ου βο ο στρυ υ υ υ υ ιυ υ υ χοις ω ων ε
ε ε ε ε ε εν τω πα α α α α α ρα α α
δει ει ει ει ει ει ει ει ει ιει ει ει ει σω
E ε ε ε ευ α α το ο ο δει ει ει λι
Ευ α τοδει λι ι νο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ιε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ον χρο ο ο ο το ο ο
ο χρο το ο ον τοις ω σι ι ι ι ιν η χη θει
ει σα α α α α α α α α τω φο ο ο ο

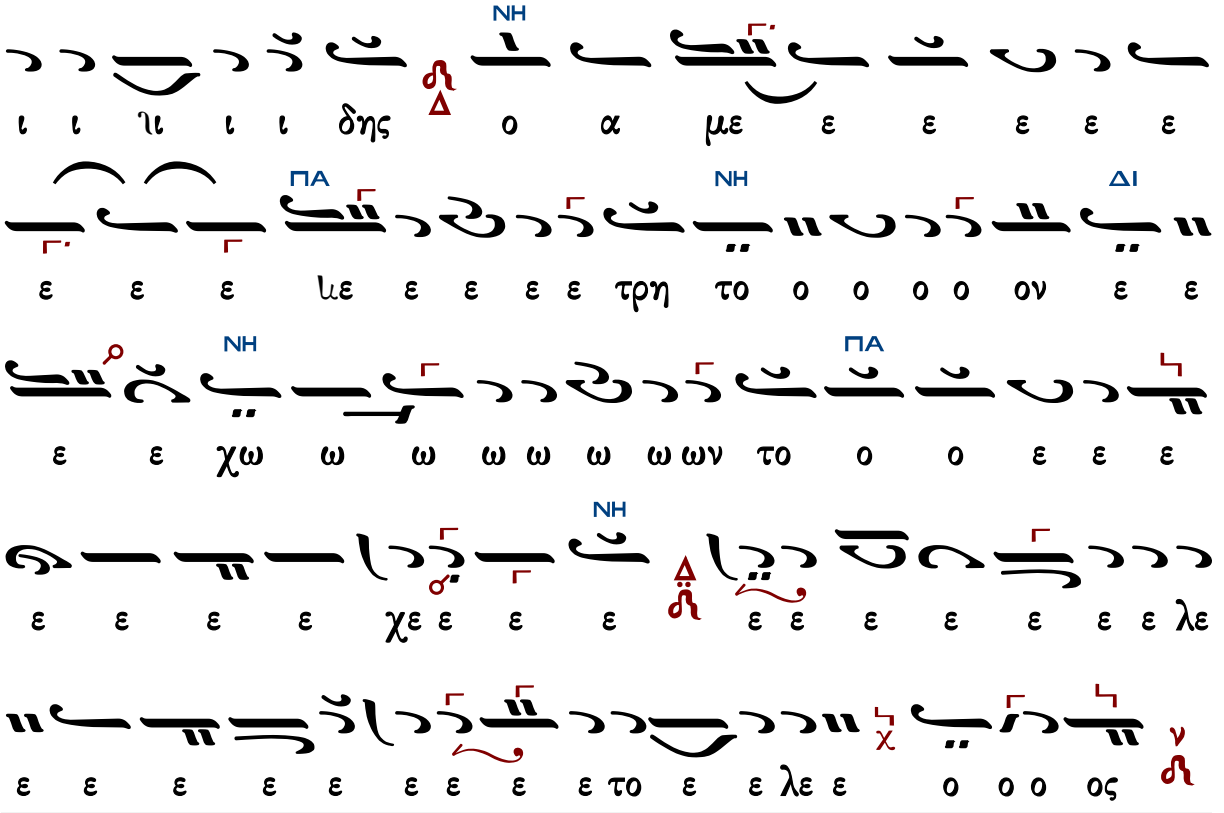

Κωνσταντίνου Πρίγγου ΙΙ (†1964)

σύντομον χορὸς β΄

Ἦχος λ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς 1969 σ.61*

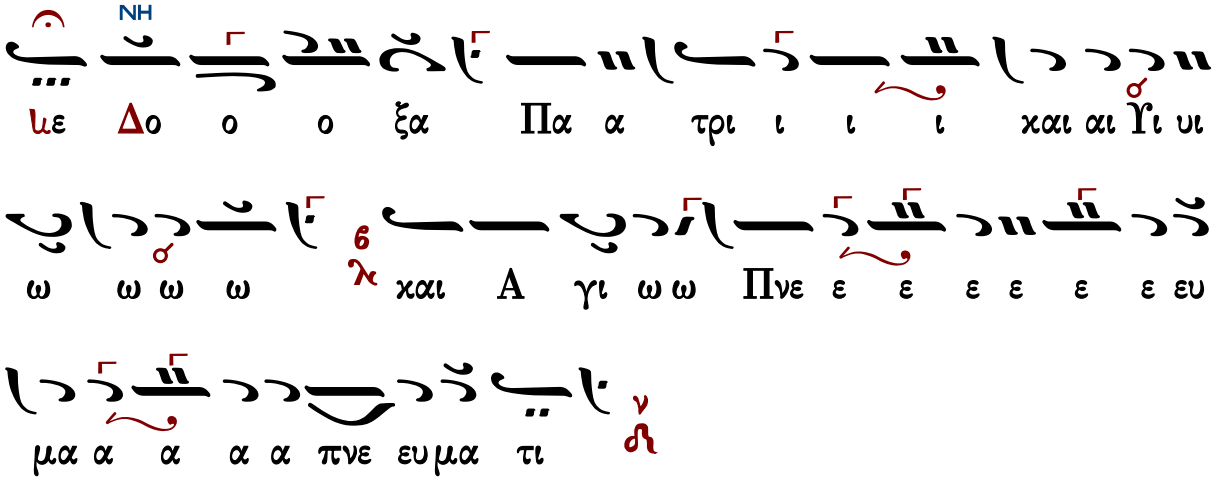

Και νυ υ υν χαι α α ει ει ει ει ει
χαι αι ει εις τους αι ω ω ω ω ω νας τω ων
αι αι ω ω νω ων α α α α α ια α α α μην
Κ υ υ υ ρι ι ι ε η ε εν πολ λαι αι
αι αις α α μα α αρ τι ι ι ι ι αι αις πε ε
ε ε ρι ι ι πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην
αι σθο με νη η Θε ο ο τη η τα μυ υ υ ρο ο
ο φο ο ο ο ρου α α α α να α λα βου σα α
τα α α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε ε ε
νη η μυ υ ρα α σοι οι προ του ε εν τα

λη η η ης μου βο ο στρυ υ υ υ υ χοις ων εν τω Πα
ρα δει ει ει σω ω ω Ε ε ε ευ α α α το
δει ει λι ι νο ο ιο ο ο ο ον χρο ο ο
ο το ο ο ο χρο ο το ο ντοις ω σιν η χη θει
ει ει σα α τω φο βω ω ε ε χρυ υ υ υ υ υ
βη α α μαρ τι ων μου ου ου ου ου ου τα α α
πλη η η η η η η ιη η η η θη και αι χρι
ι ι μα α των σου α βυ υ υ υσ σους τις ε ε
ξι ι ε ξι ι χνι ι α α α α α σει ψυ χο
ο σω ω ω στα σω ω τη η η η ηρ μου μη η η με την

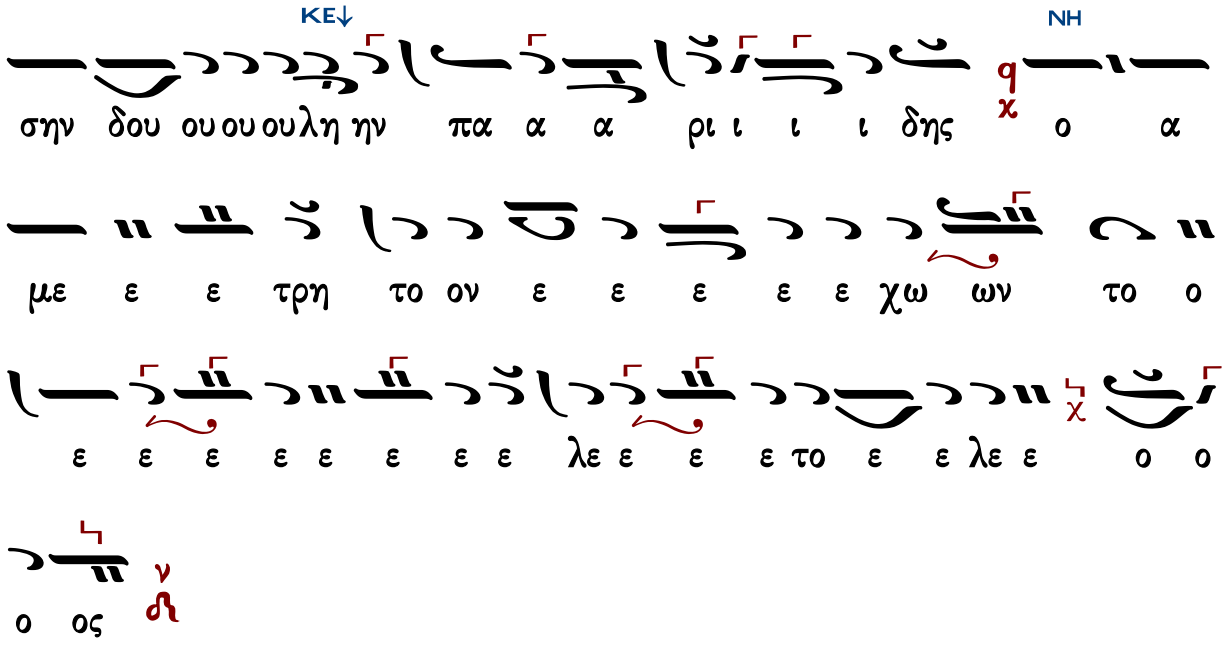

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου (†2014)

ἀργοσύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Η Αγία και Μ. Εβδομάς
2004 σ.331#

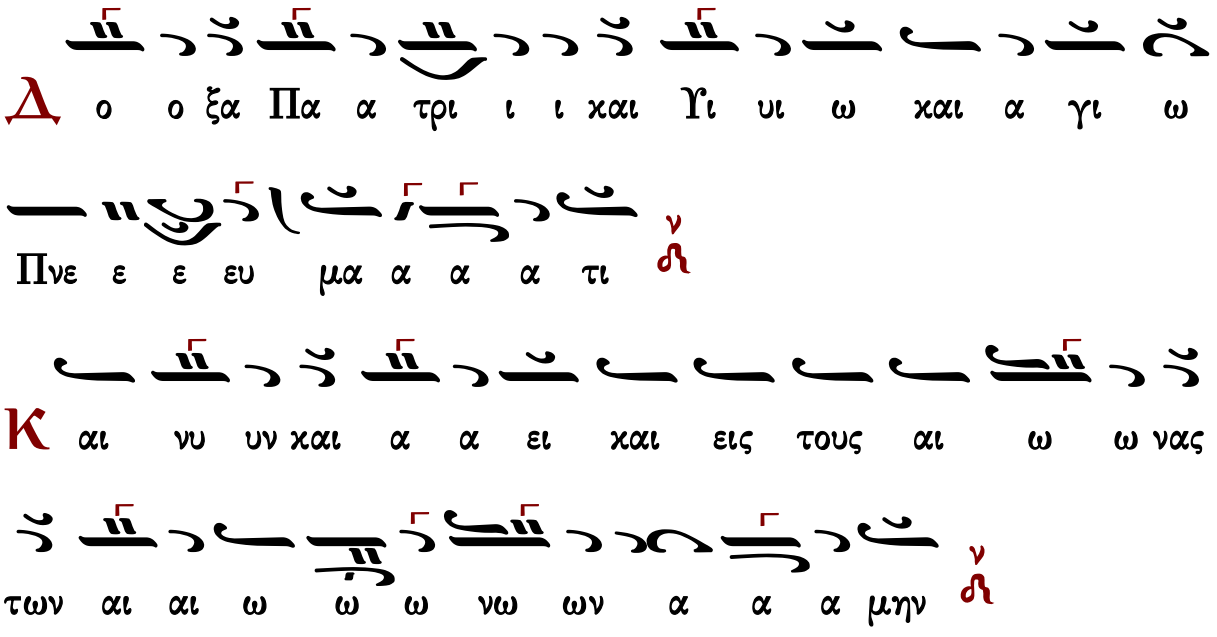

δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι αι μου

ου ταις πη γα α α α ας των δα χρυ υ υ υ

υ υ των δα χρυ υ υ ω ων ο νε φε ε ε λαι

αι αις δι ε ε εξ α α α α α α α α γων της

θα λα α α ασ σης το υ υ υ υ υ υ το υ υ υ υ

δωρ χα α α αμ φθη τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι μοι προς τους στε ε να α α γμου ου ου

ου ους τη ης χα αρ δι ι ι ι α ας ο ο χλι ι

ι ι ι ι ι νας τους ου ου ρα α νου ου ιου ου ου ου

ους τη α φα τω ω σου χε ε νω ω ω ω ω ω ω

σι ι ι ι ιν η χη η η θει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο το ο χρο ο το ον τοι οις ω ω

ε ε ευ α το δει ει λι ι νο ο ιο ο ο ο ον χρο

πα ρα α δει ει ει ει ει ει ει σω ω ω ω E ε

υ υ υ υ υ υ υ υ υ χοις ω ων ε εν τω

τοις της χε φα α λη η η η η ης μου βο στρυ υ

ω του ου τους δε ε ε πα α α α α α α α α λι ιν

ου πο ο ο ο ο ο δα α α ας α πο σμη η η ξω

η σω ω ω ω τους α α χρα α α α αν του ους σου

ω ω σει χα τα φι λη η η η η η

ο ον ε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε ε ε ε ε

α με ε ε ε ε ε ε ε ε τρη η η το ο

δου ου ου ου λη ην πα ρι ι ι ι ι ι ι δης ο

τη η η η ηρ μου ου ου μη η η η μετην ση ην

α α α α σει ψυ χο σω ω ω ω ω ω ω ω στα Σω

υ υ υσ σους τι ι ι ι ι τι ις ε εξ ι ι χνι ι α

η και χρι μα τω ω ων σου α α βυ υ υ υ υ υ υ ιυ

τα πλη η η η η η η η η η η θη η η

υ υ υ υ βη η α μαρ τι ω ω ω ω ω ων μου

ει ει ει ει σα τω φο ο ο ο ο βω ε χρυ

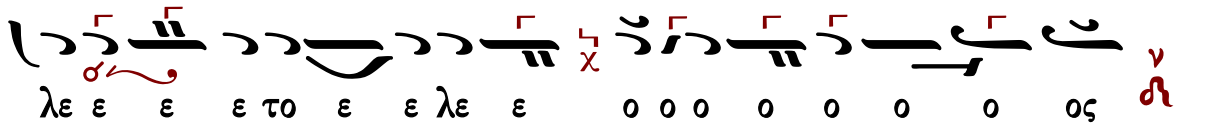

Κωνσταντίνου Λάμπρου

σύντομον
χορὸς β΄

Ἦχος λ πρ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Μ. Εβδομάς σ.82*

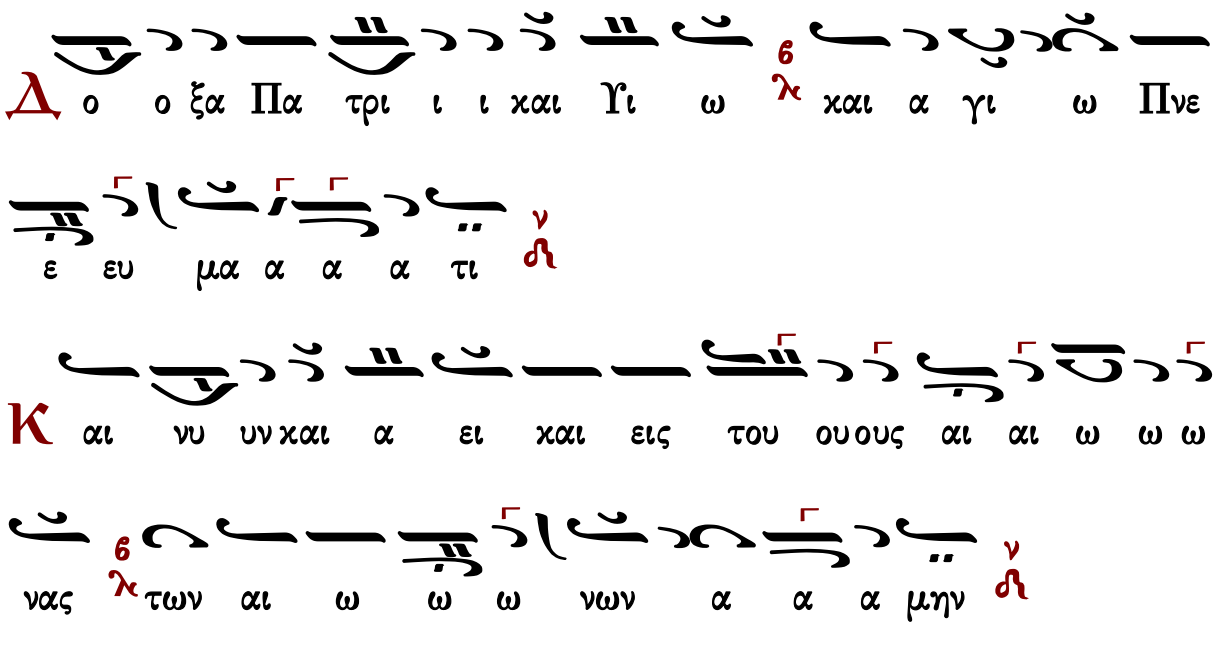

λα βου ου σα α τα α α ξι ιν ο δυ ρο με ε ε
ε νη μυ ρα α σοι προ του ε εν τα α φι ι α
σμου ου χο μι ι ι ζει οι οι οι οι μοι λε
ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υ υ υ υξ μοι υ
υ πα α α α αρ χει οι οι οι στρος α χο λα α σι ι
ι α ας ζο φω δης τε ε ε ε χαι αι α σε λη νο ος
ε ε ε ρω ω ω ως της α α μαρ τι ι ι ι
ας δε ε ξαι αι μου τας πη η γα ας τω ω ων δα χρυ
υ ων ο νε φε λαις δι ι εξ α α γων τη
ης θα α λα α α ασ σης το ο υ υ υ υ υ δωρ χαμ

φθη η τι ι ι μοι προς τους στε να γμους της κα α αρ

δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι ι νας τους ου ρα

νους τη η α α φα α τω σου ου κε νω ω ω ω

σει κα τα φι λη η η σω του ους α α χρα α

α αν τους σου πο ο ο ο δας α πο σμη η

ξω του ου τους δε ε ε πα α α λιν τοις της κε ε φα α

λη η ης μου βο στρυ υ υ υ χοις ω ων εν τω

πα ρα δει ει ει σω E ε ε ευ α το ο δει λι νον

χρο το ον τοις ω σιν η η χη η θει ει ει σα α τω

φο ο βω ε χρυ υ υ υ βη α α μαρ τι ω ων

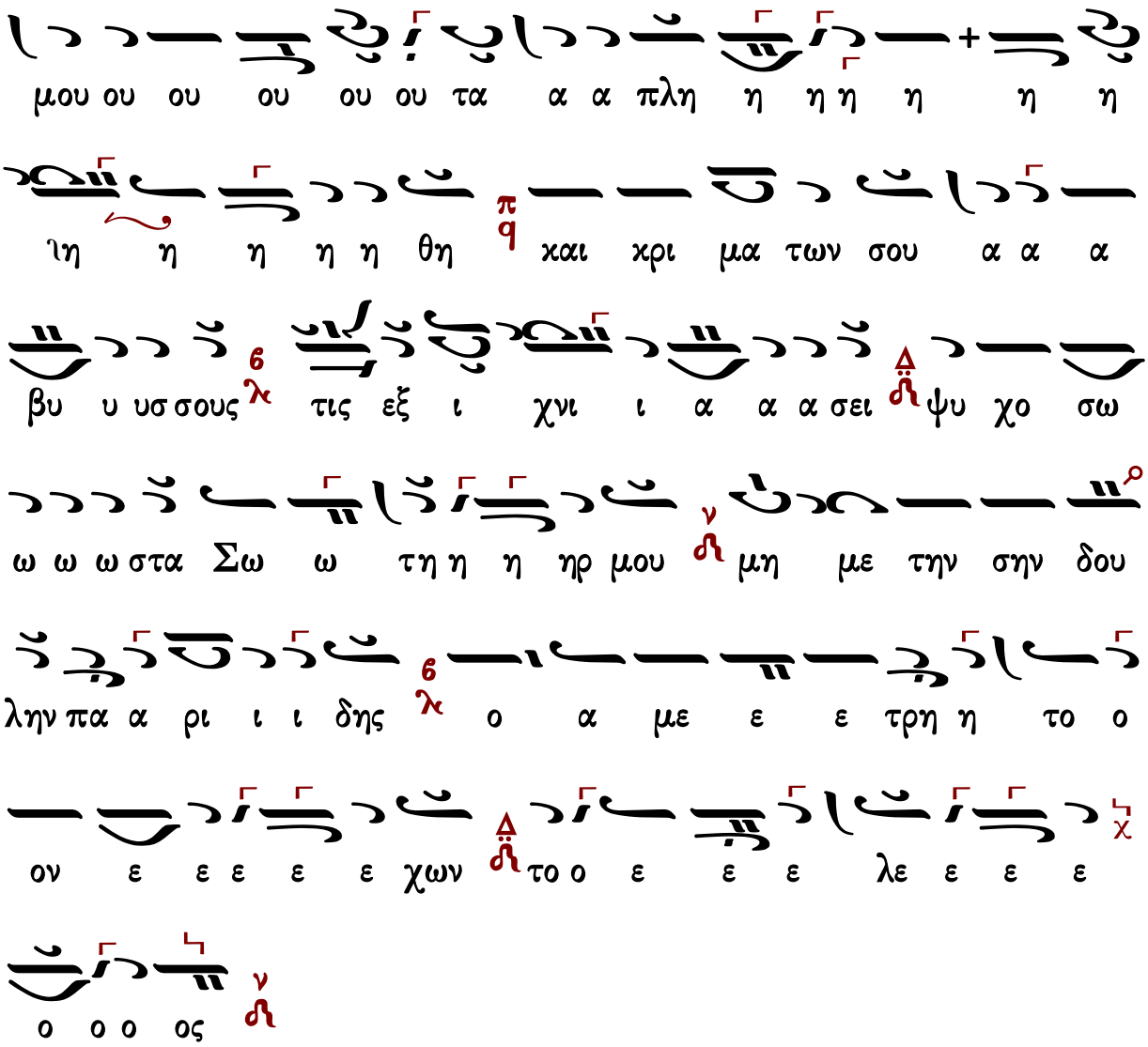
μου ου ου ου ου ου τα α α πλη η η η η η η
ιη η η η η θη και χρι μα των σου α α α
βυ υ υσ σους τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο σω
ω ω ω στα Σω ω τη η η ηρ μου μη με την σην δου
λην πα α ρι ι ι δης ο α με ε ε τρη η το ο
ον ε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε λε ε ε ε
ο ο ο ος

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

«Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις πρώτη τοῦ Καθίσματος

ψαλμὸς ριθ′ 119

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. 2 Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. 3 τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; 4 τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. 5 οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. 6 πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. 7 μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ψαλμὸς ρκ′ 120

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. 2 ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 3 μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. 4 ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. 5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. 7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. 8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρκα′ 121

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. 2 ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἰερουσαλήμ. 3 Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. 4 ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου· 5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ. 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε· 7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. 8 ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ· 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ψαλμὸς ρκβ′ 122

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. 3 ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ψαλμὸς ρκγ′ 123

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ᾽ ἡμᾶς, 3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς· 4 ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. 6 εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις δευτέρα τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκδ′ 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. 2 ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. 4 ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· 5 τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκε′ 125

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν. 3 ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. 4 ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. 5 οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ψαλμὸς ρκς′ 126

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. 3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. 4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. 5 μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ψαλμὸς ρκζ′ 127

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. 2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. 3 ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. 4 ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. 5 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· 6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ψαλμὸς ρκη′ 128

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. 3 ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν. 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. 6 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· 7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων, 8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐλογία Κυρίου ἐφ᾽ ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Στάσις τρίτη τοῦ Καθίσματος

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ψαλμὸς ρκθ′ 129

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· 2 Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν. 5 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. 6 ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. 7 ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις, 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ..

ψαλμὸς ρλ′ 130

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. 2 εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. 3 ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλα′ 131

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, 2 ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ· 3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, 4 εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, 5 ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. 6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ· 7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. 8 ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου· 9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 10 ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. 11 ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου· 12 ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. 13 ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· 14 αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν· 15 τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, 16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου· 18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμὸς ρλβ′ 132

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; 2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· 3 ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς ρλγ′ 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν

αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. 2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. 3 εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α′

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ἦχος α΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἧν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ᾽ ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

ἦχος πλ.β΄

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγκωρεῖν ἁμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἤπλωσεν ἡ πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ, ἥπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μέν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Προσῆλθε γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

Τὰ μὲν γράμματα ποίημα τῆς μοναχῆς Κασσιανῆς,
τὸ δὲ μέλος τοῦ Λαμπαδαρίου κὺρ Πέτρου Πελοποννησίου

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει.

Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Μικρὰ Εἴσοδος

Σοφία Ὀρθοί!

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας.
Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς ρλε΄ (135)

Ἦχος Γ΄τος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.198*

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ρλε΄ 26)

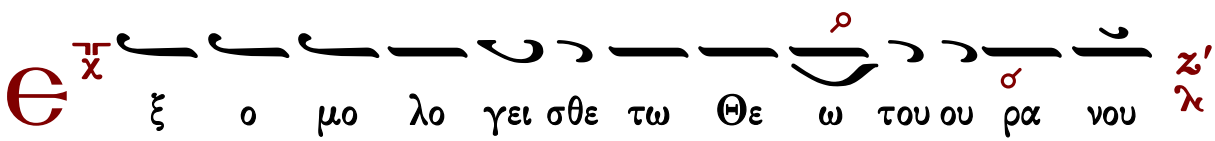

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ρλε΄ 1)

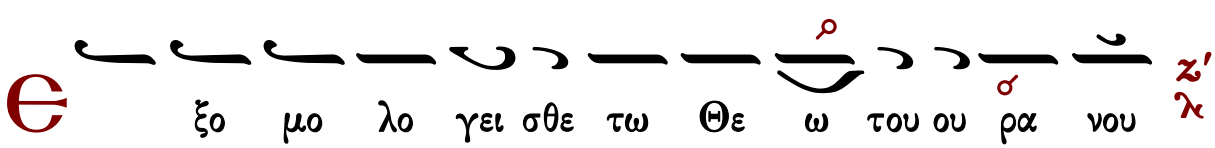

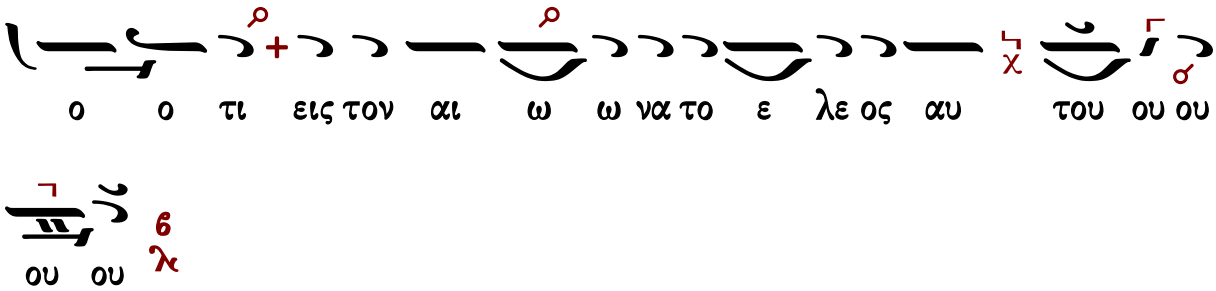

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

2:11-23

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. Διατὶ σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε. Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραώ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ, παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν, ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐῤῥύσατο αὐτάς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον. Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν, ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατῳκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσέμ, λέγων. Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. Ἔτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων. Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐῤῥύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς ρλζ' (137)

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. (ρλξ΄ 8)

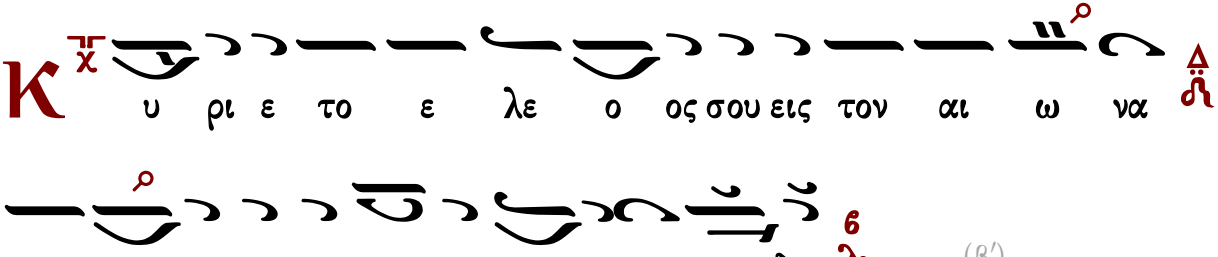

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. (ρλξ΄ 1)

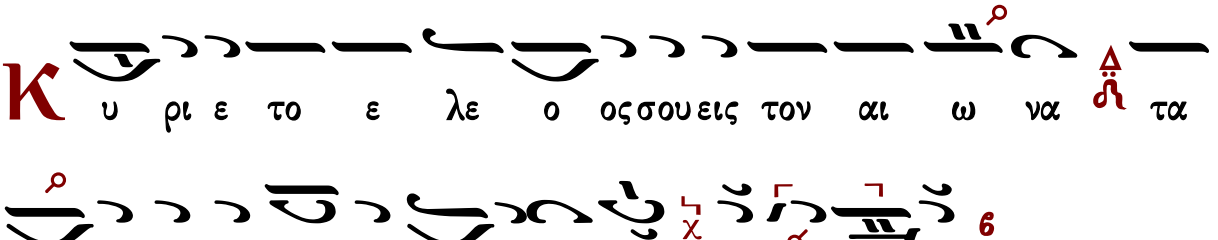

Κέλευσον!
Σοφία, Ὀρθοί.
Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.
Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

2:1-10

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον. Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἰώβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας, σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ. Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι

τῶν ὀστῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ. Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων· Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων, σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἵ με νῦν συνέχουσιν, ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα, ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἵνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἱερεύς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν, ψάλλει εἰς ἦχον πλ.β'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

στίχος α' Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

δ'	Νηλέως Καμαράδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
πλ.α'	Πανδέκτη	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
	Θεοδώρου Φωκαέως	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	Θρασυβούλου Στανίτσα	
πλ.β'	μέλος ἀρχαῖον	Θρασυβούλου Στανίτσα
	Θεοδώρου Φωκαέως	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
	Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
βαρὺς	Γεωργίου Πρωγάκη	Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι
	Θρασυβούλου Στανίτσα	Δημητρίου Σουρλαντζῆ ΙΙ

		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.δ΄	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

στίχος β΄ Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

χορὸς β΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

στίχος γ΄ Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

χορὸς α΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

χορὸς β΄ Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

χορὸς α΄ Ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

26:6-16

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. 8ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. 10Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 11Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 12βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 14Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· 15Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. 16καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς ἱκεσία

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων

Ὅσοι πρὸς τὸ Φώτισμα προέλθετε, εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ Φώτισμα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον. (εἰς ἑκάστην δέησιν)
Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν κατηχουμένων.

Δεήσεις ὑπὲρ τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Σοφία.
Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

α′	277	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
β′	264	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ′	248	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β′	309	Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου
	346	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

	358	Θρασυβούλου Στανίτσα
	392	Γεωργίου Καρακάση

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χορὸς β΄: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

χορὸς β΄: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

χορὸς α΄: Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

α΄	308	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
	405	Θρασυβούλου Στανίτσα
β΄	237	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
γ΄	229	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.α΄	429	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους
	271	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
πλ.β΄	224	Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
	316	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
βαρὺς	273	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β΄

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄ | ἦχος πλ.α΄

Ι. Μ. Βατοπαιδίου | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων

συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου του ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Ψαλμὸς λγ΄ 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. 3 ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. 4 μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. 5 ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. 6 προσέλθετε

πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. 7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. 8 παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς. 9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾽ αὐτόν. 10 φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 11 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα). 12 δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. 13 τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; 14 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. 15 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. 16 ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. 17 πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. 18 ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς. 19 ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. 20 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος· 21 φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. 22 θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. 23 λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ᾽ 144

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 2 καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 3 μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. 4 γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. 7 μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. 8 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. 9 χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. 10 ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι 12 τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. 13α πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 14 ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους. 15 οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. 16 ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον

εὐδοκίας. 17 δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 18 ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. 19 θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. 20 φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. 21 αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη πού ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 𝅘𝅥 𝅘𝅥 Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

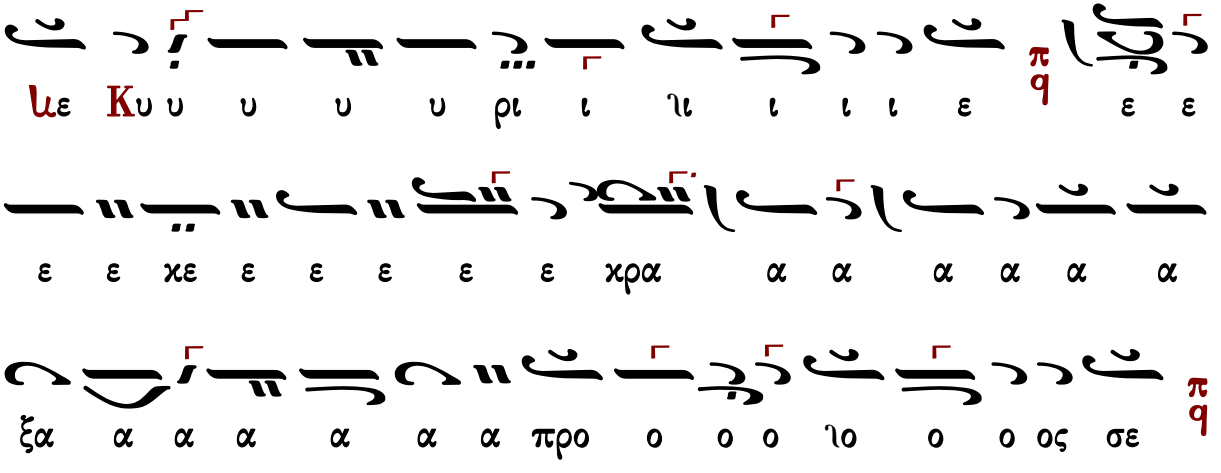

προ ο ο ο ο ο ο ο ο ου ου ου μου ον ο ο

ο ο ος χου ν ρ α α α α α α α σα ει ι α α α

ος ζο ο ο ο ο ος σε ει σα α α α α α α α α

ο προ α α α α α α α α α ξα α α α α α χρα

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ι ι ι ι ι ι ρι υ

Ku υ υ υ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ι

Ku ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου ο ο ο ο ο σο χου ζ

μου ου ου

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου

ε ει σα α α α ια α α ει σα α χου ου σο

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με

ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ως μου εν τω χε

η η η η η τη ς δε η η η η ιη δε η η σε

σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω

ω ω ω τη φω ω ω νη η η ιη η η η η η

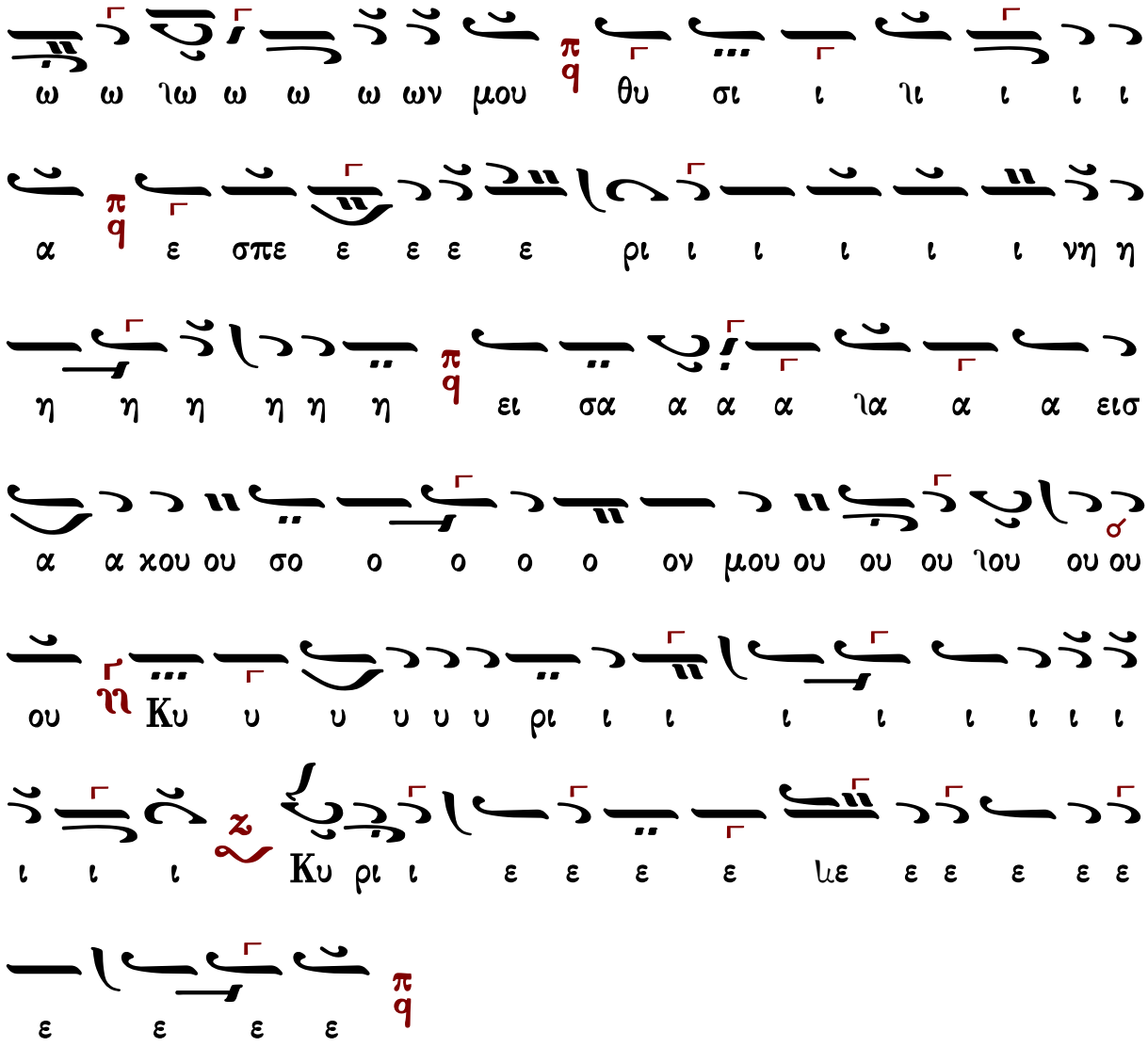

Πέτρου Βυξαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

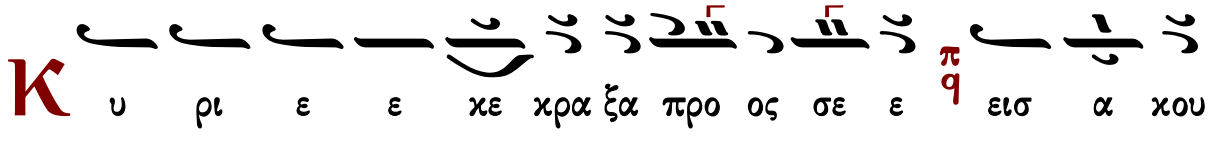

σο ο ο ο ο ον μου π/q εισ α χου σον μου ου Κυ υ
υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε χε ε χρα ξα προ ος
σε ε η/ε εισ α χου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη
φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου π/q
εν τω χε χρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε η/ε εισ α
χου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε π/q
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η
η η μου π/q ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω
πι ο ο ο ο ο ον σου π/q ε παρ σις τω ων χει ει
ρω ων μου η/ε θυ σι α ε σπε ρι ι νη η η/ε εισ α χου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

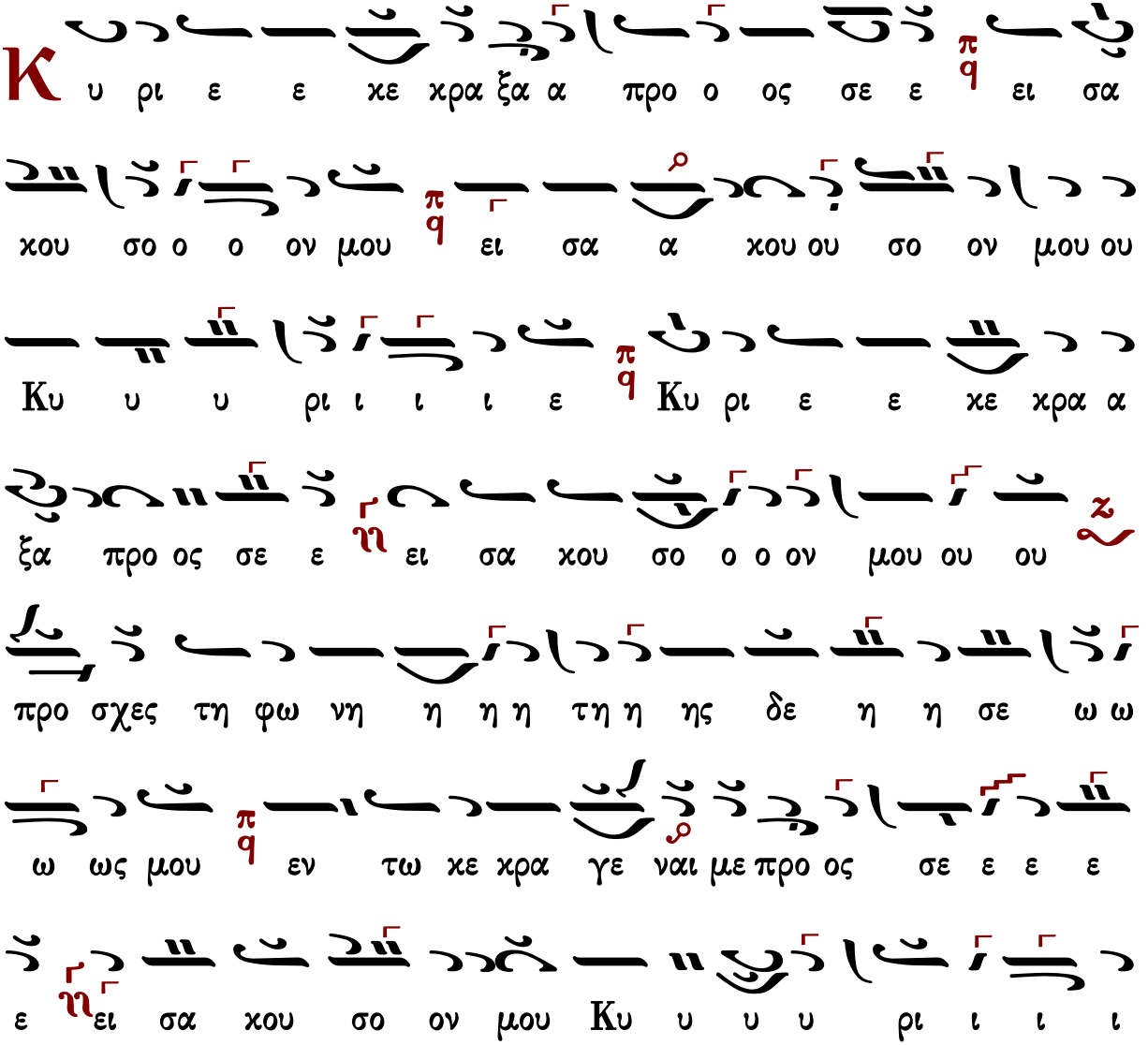

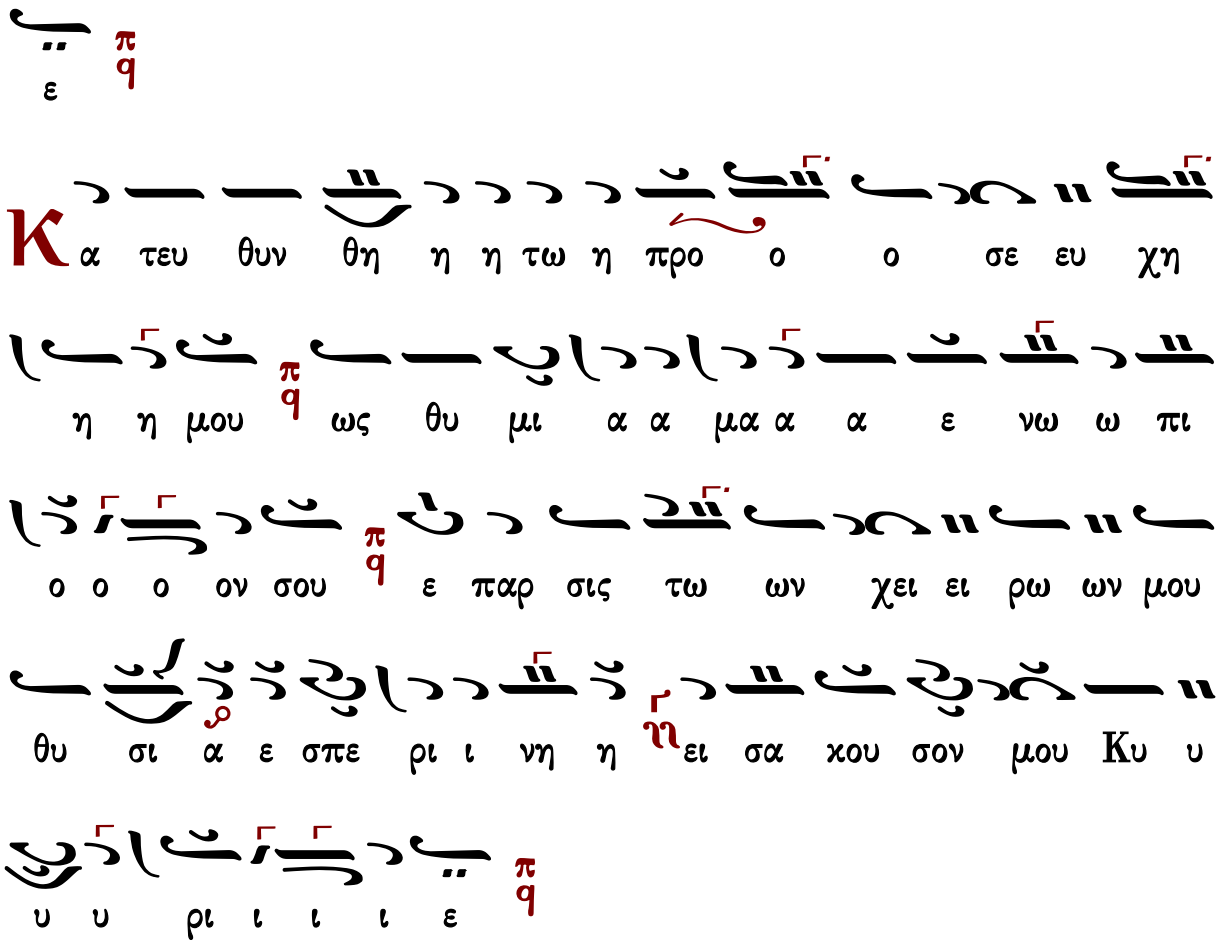

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

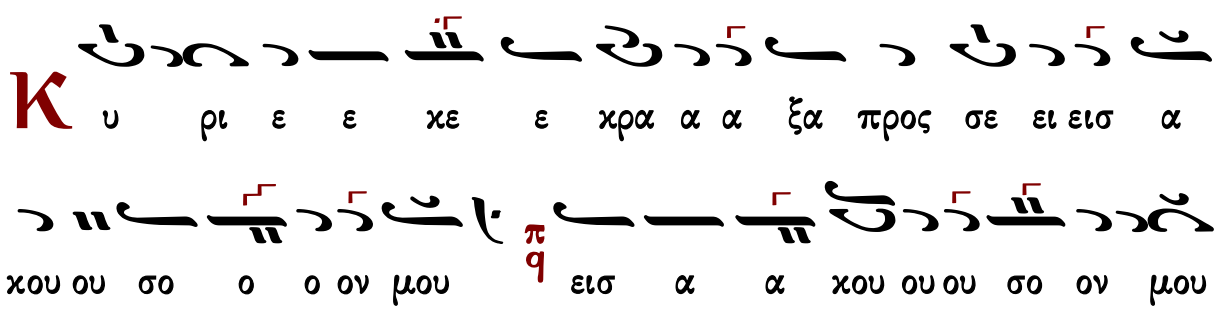

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε χε ε
χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω
ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω
ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

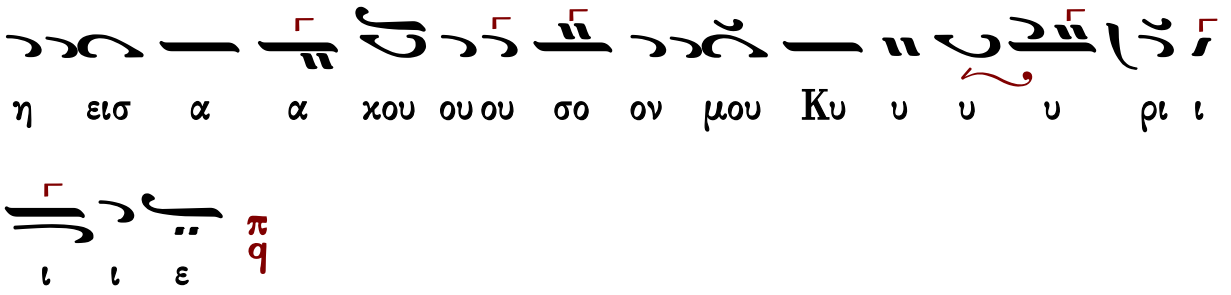

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

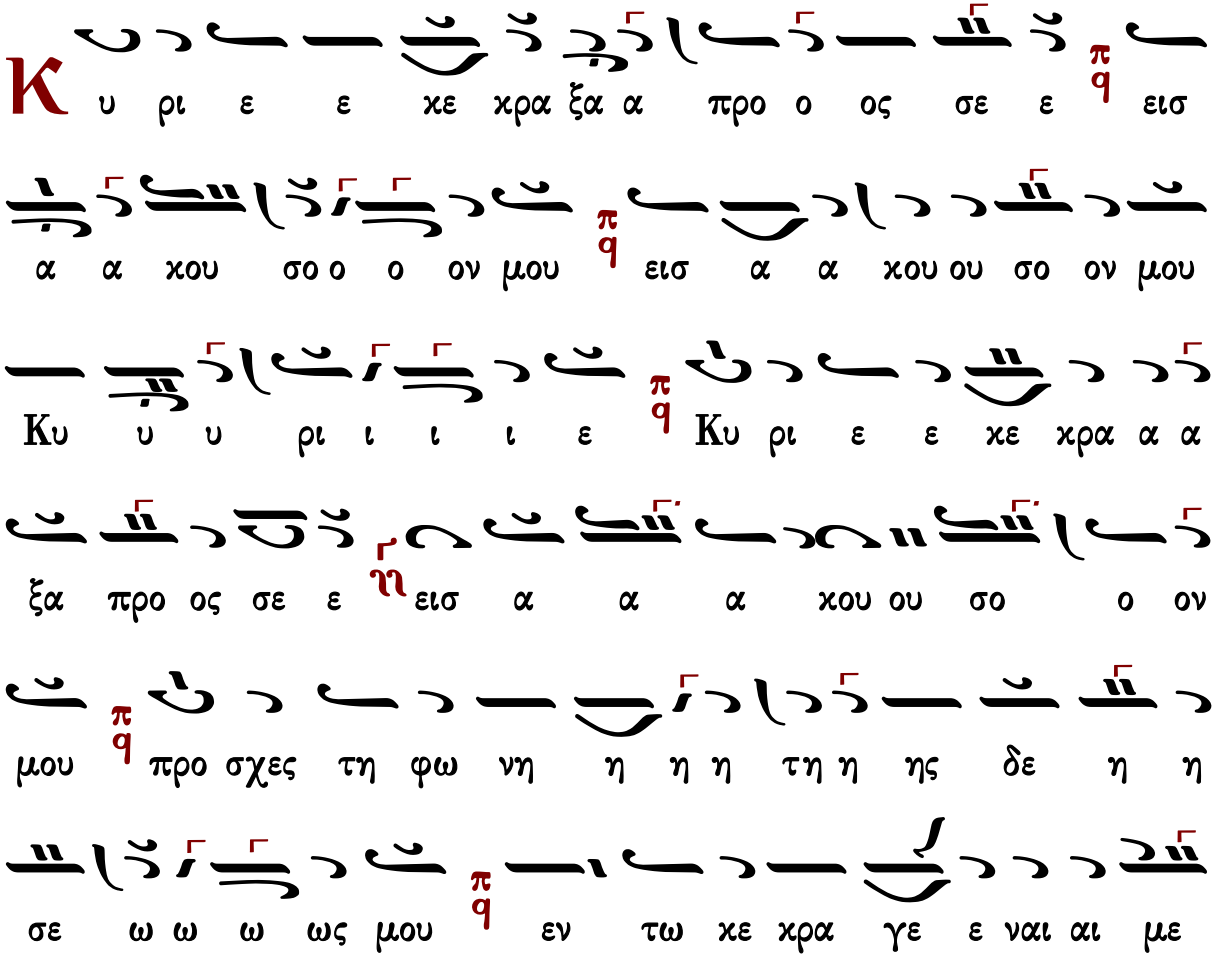

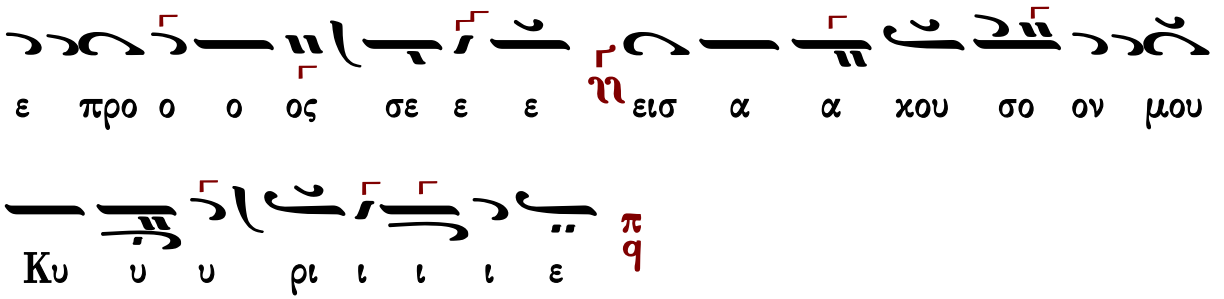

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος 4 q Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

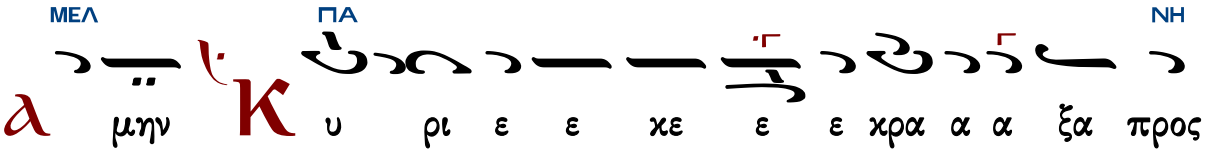

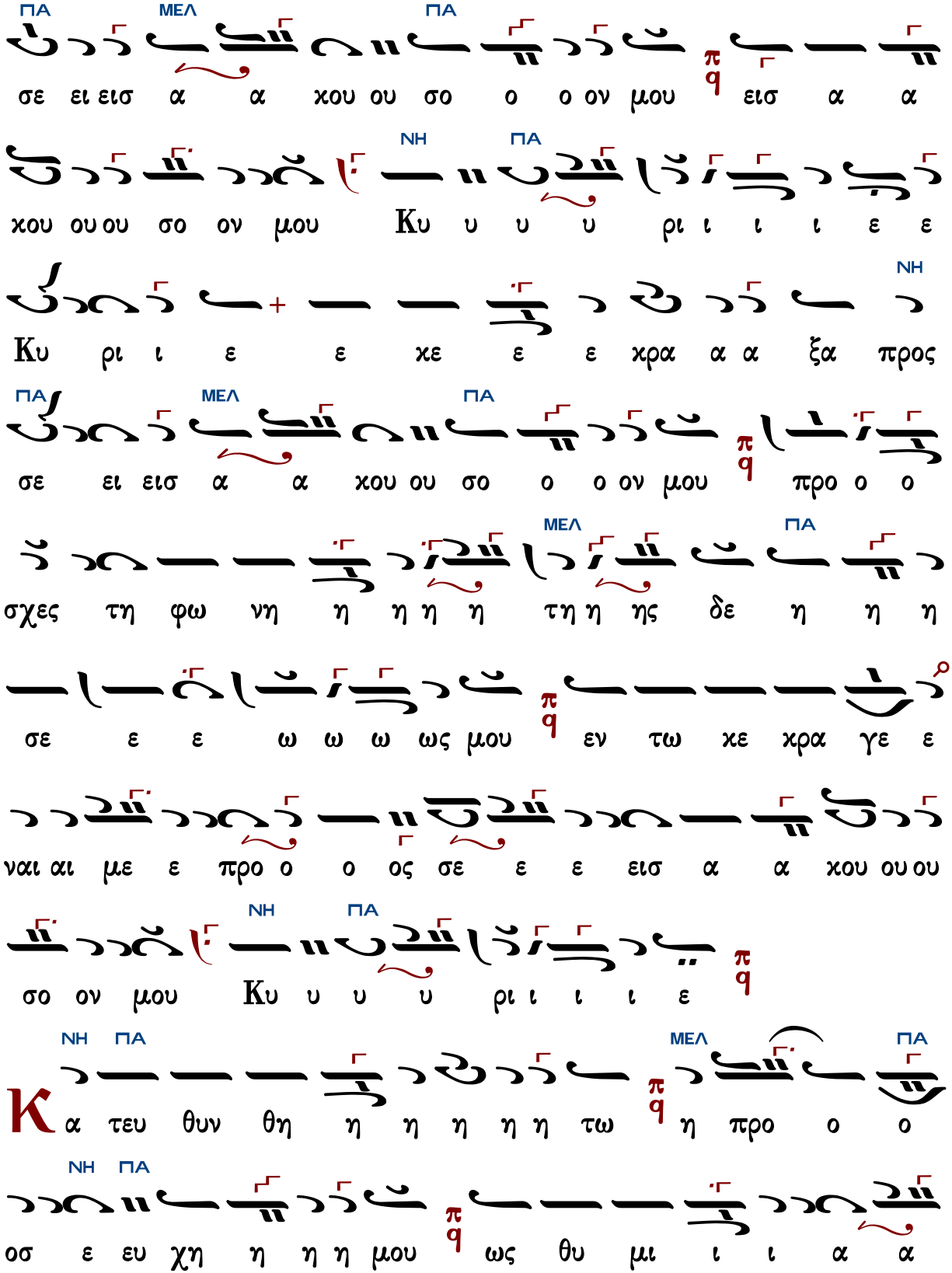
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α
χου ου ου σο ον μου ΝΗ ΠΑ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε
ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε χε ε ε χρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q προ ο ο
ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η τω π q η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η μου π q ως θυ μι ι ι α α

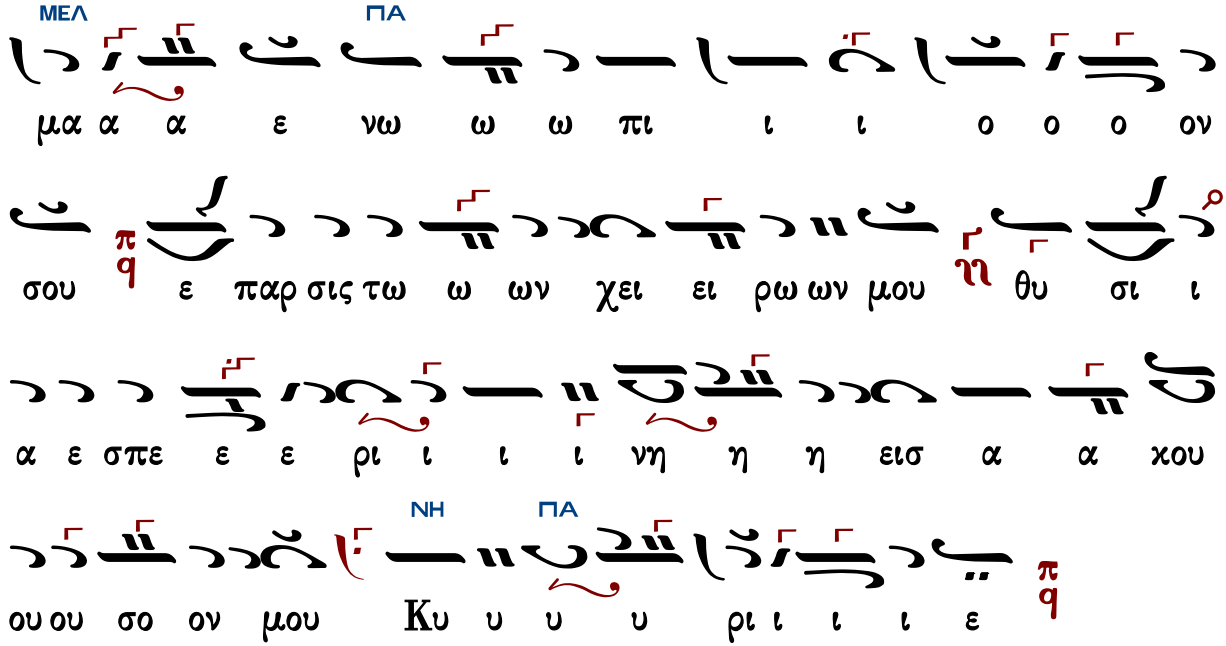

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

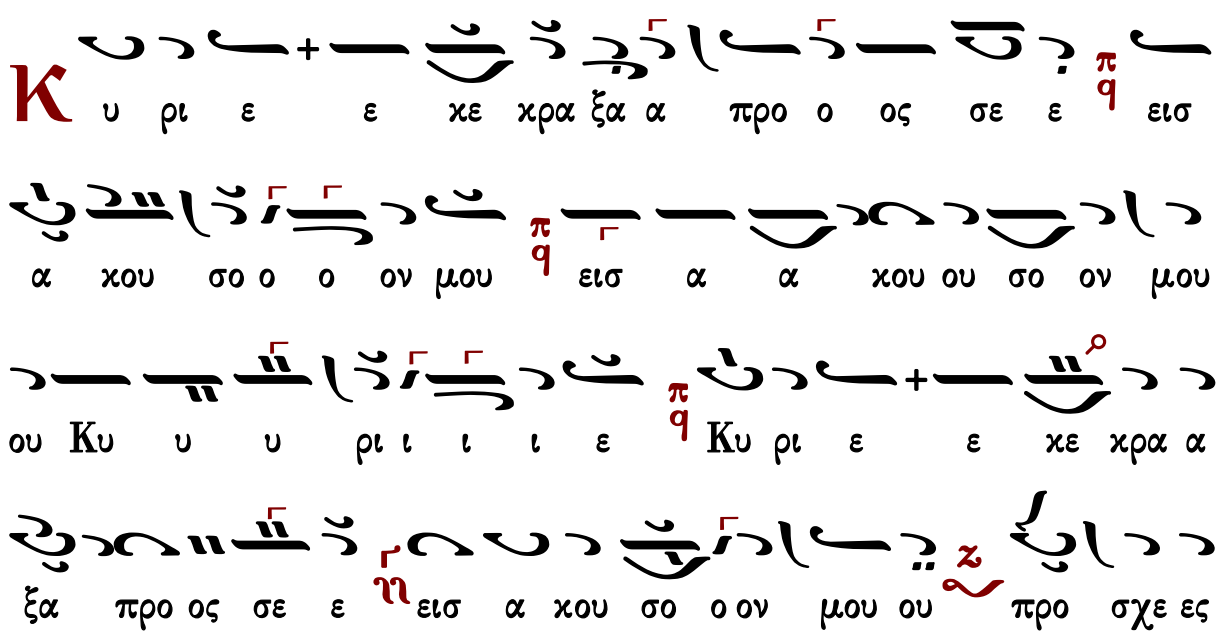

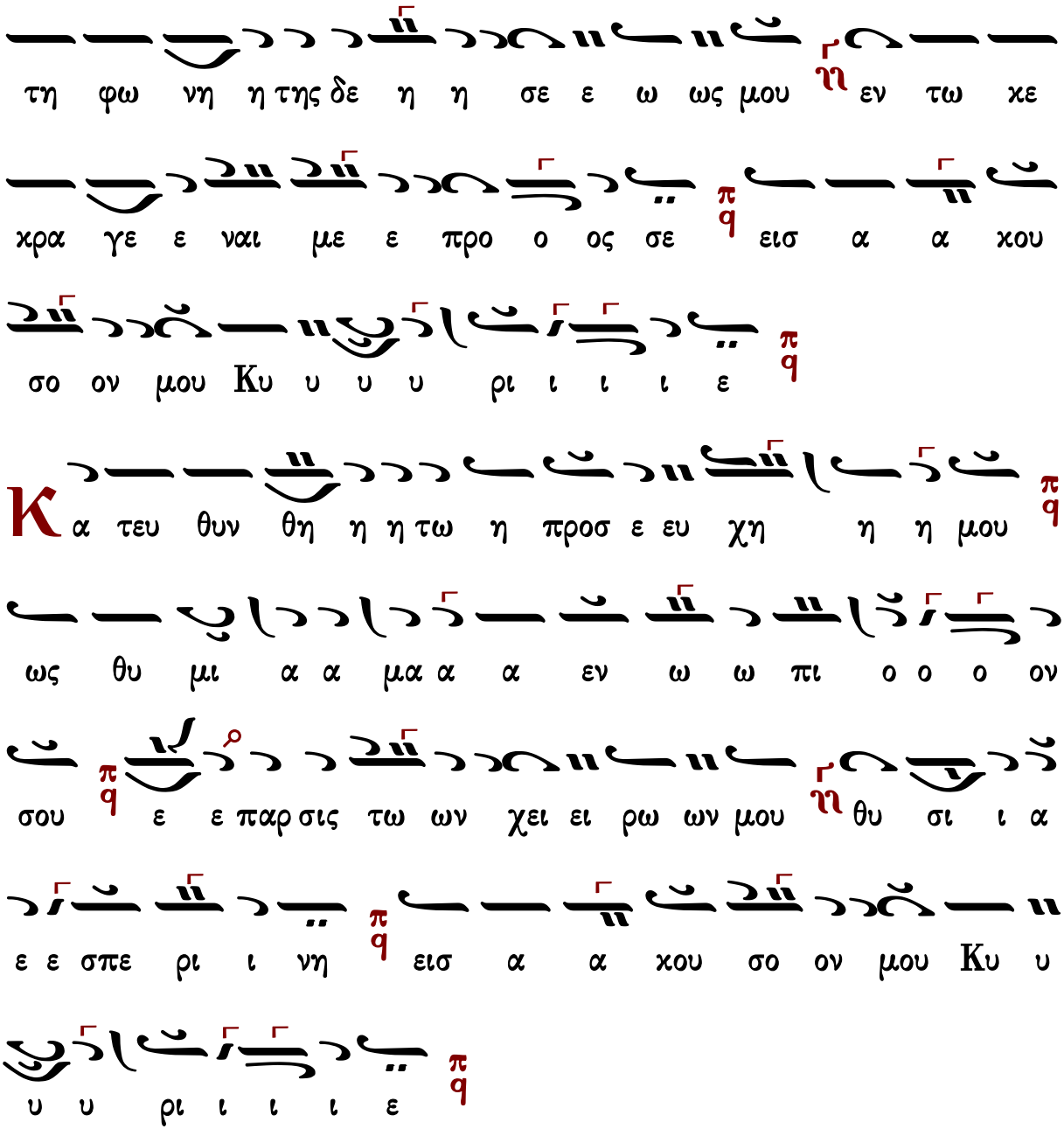

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κ υ ρι ε ε χε ε χρα ξα προ ο ος σε ε
εισ α χου ου σο ο ον μου εισ α α χου ου σο ον
μου ου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε χε
ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου
σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη τησ δε η η
σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο
ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου
ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

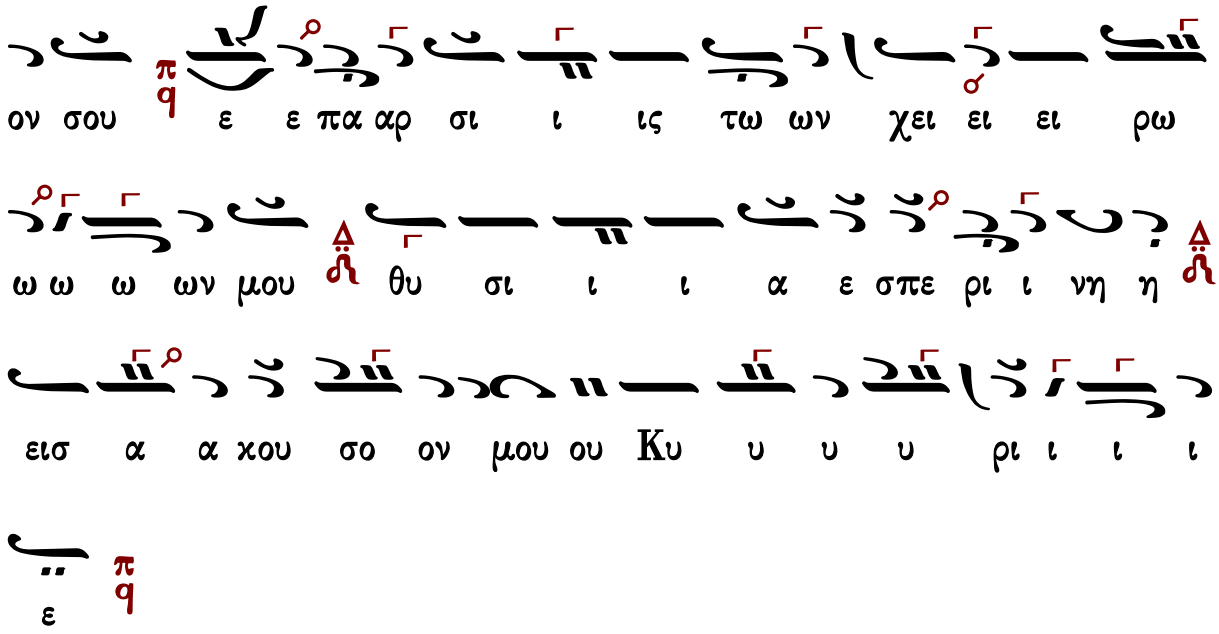

Στιχολογία

Πέτρου Βυξαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

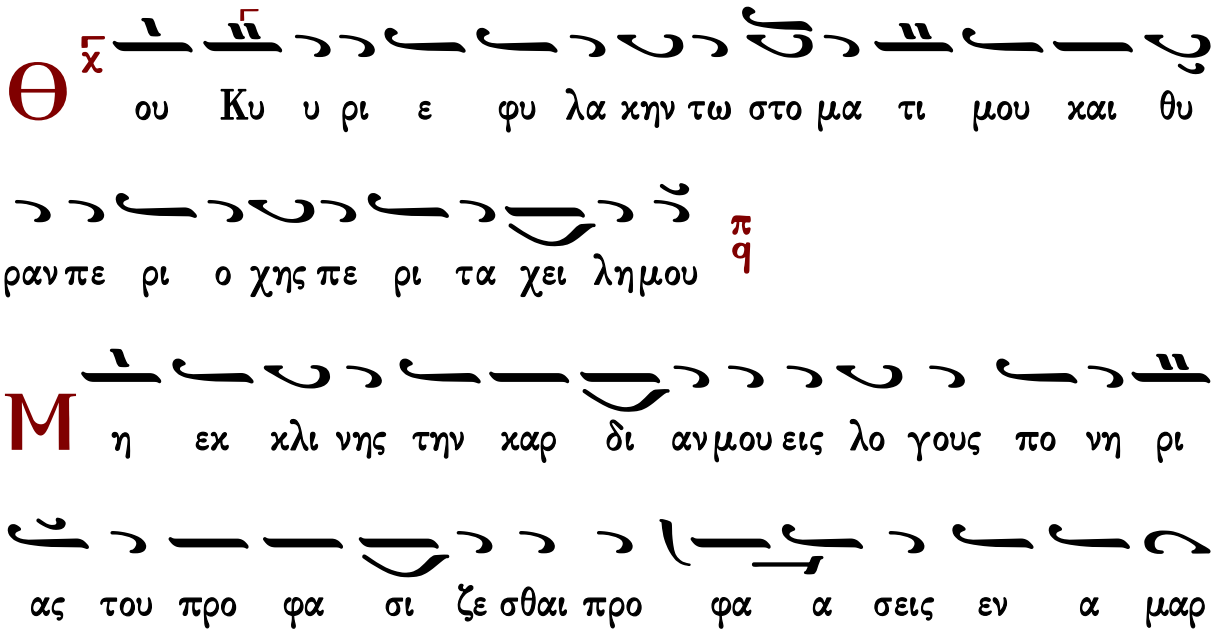

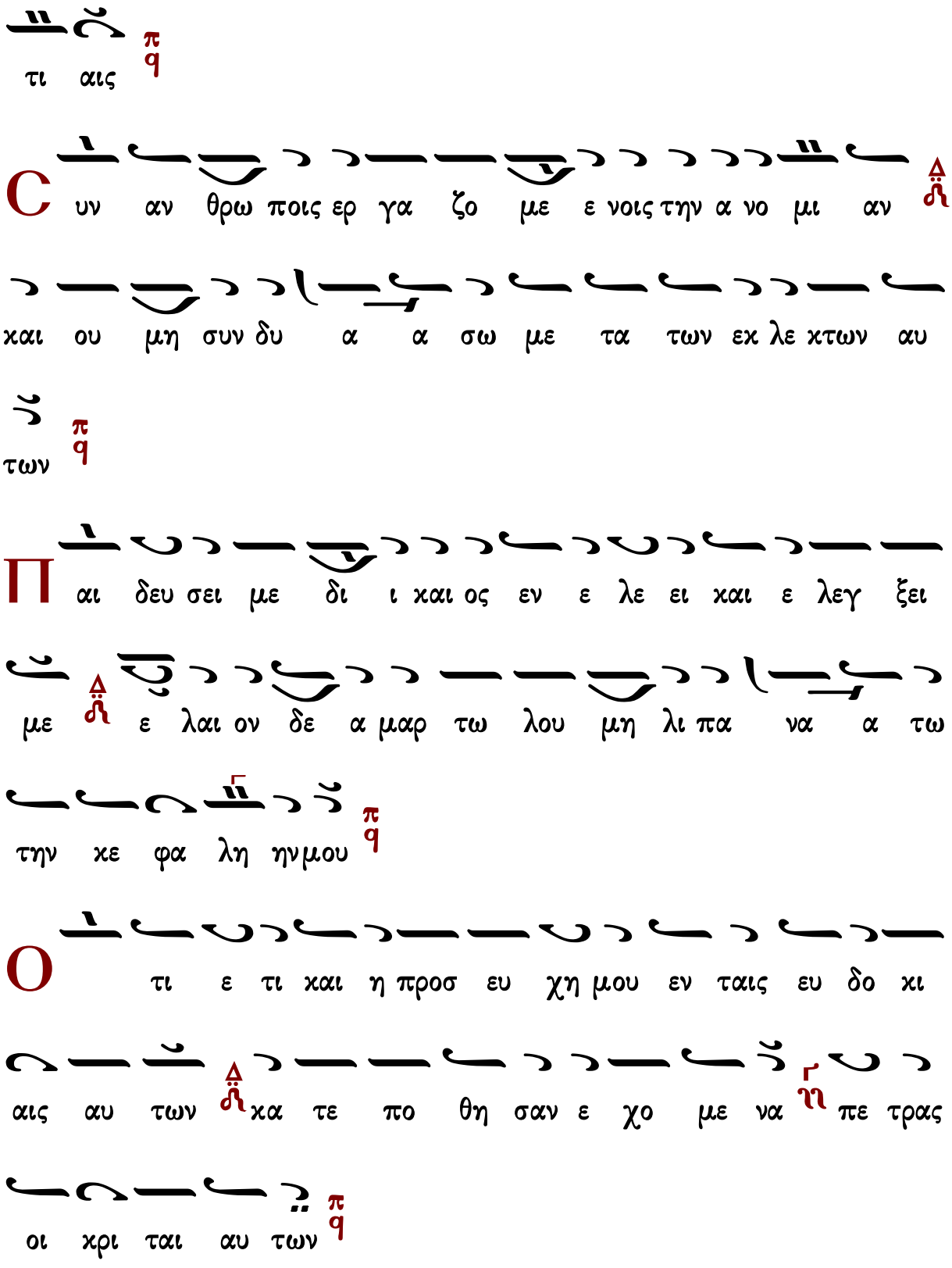
τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την χε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των

Α
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ὧσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
π q
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
π q
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι καὶ α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
π q
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε λθω
π q

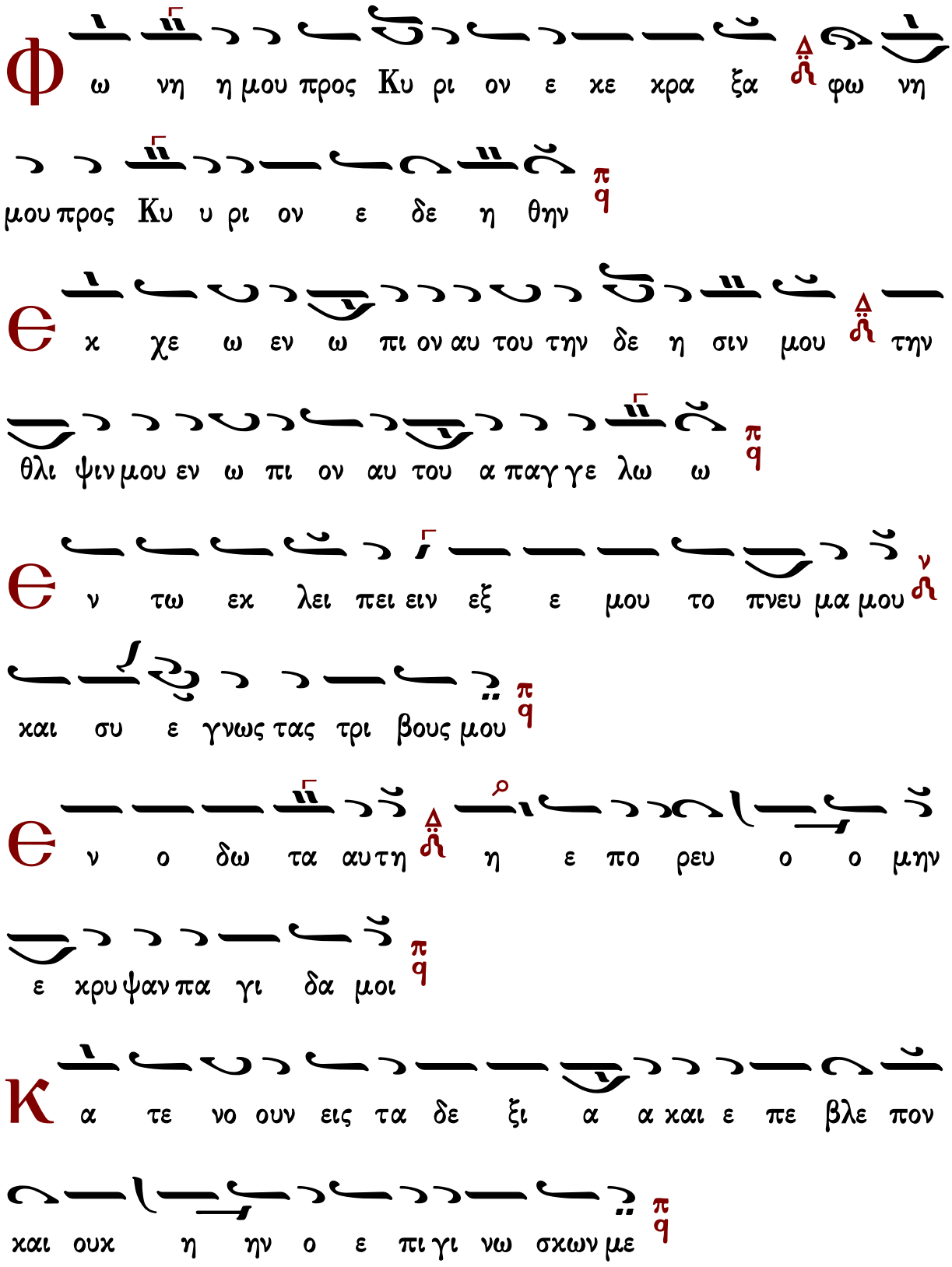
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε χρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

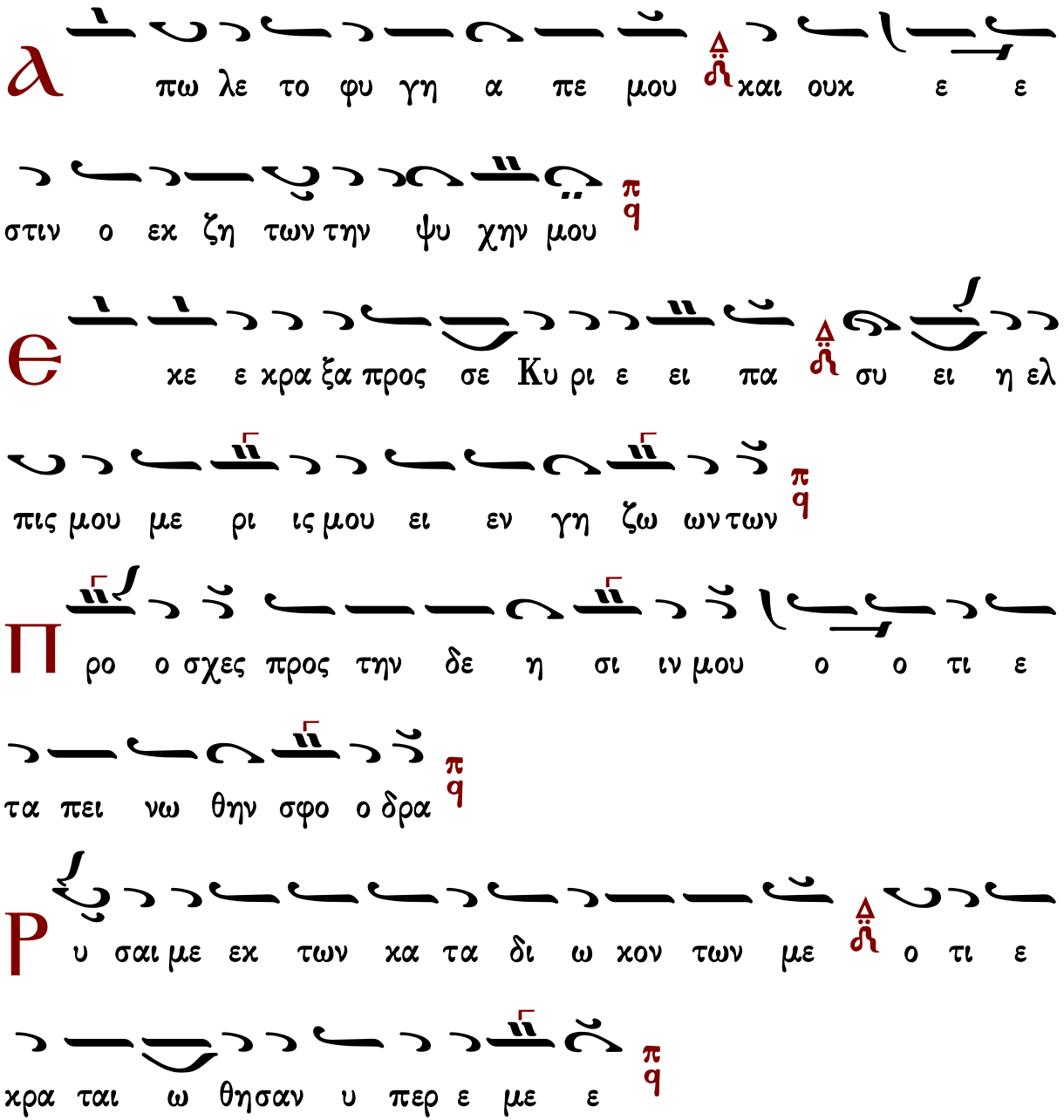

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ πλ. α

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

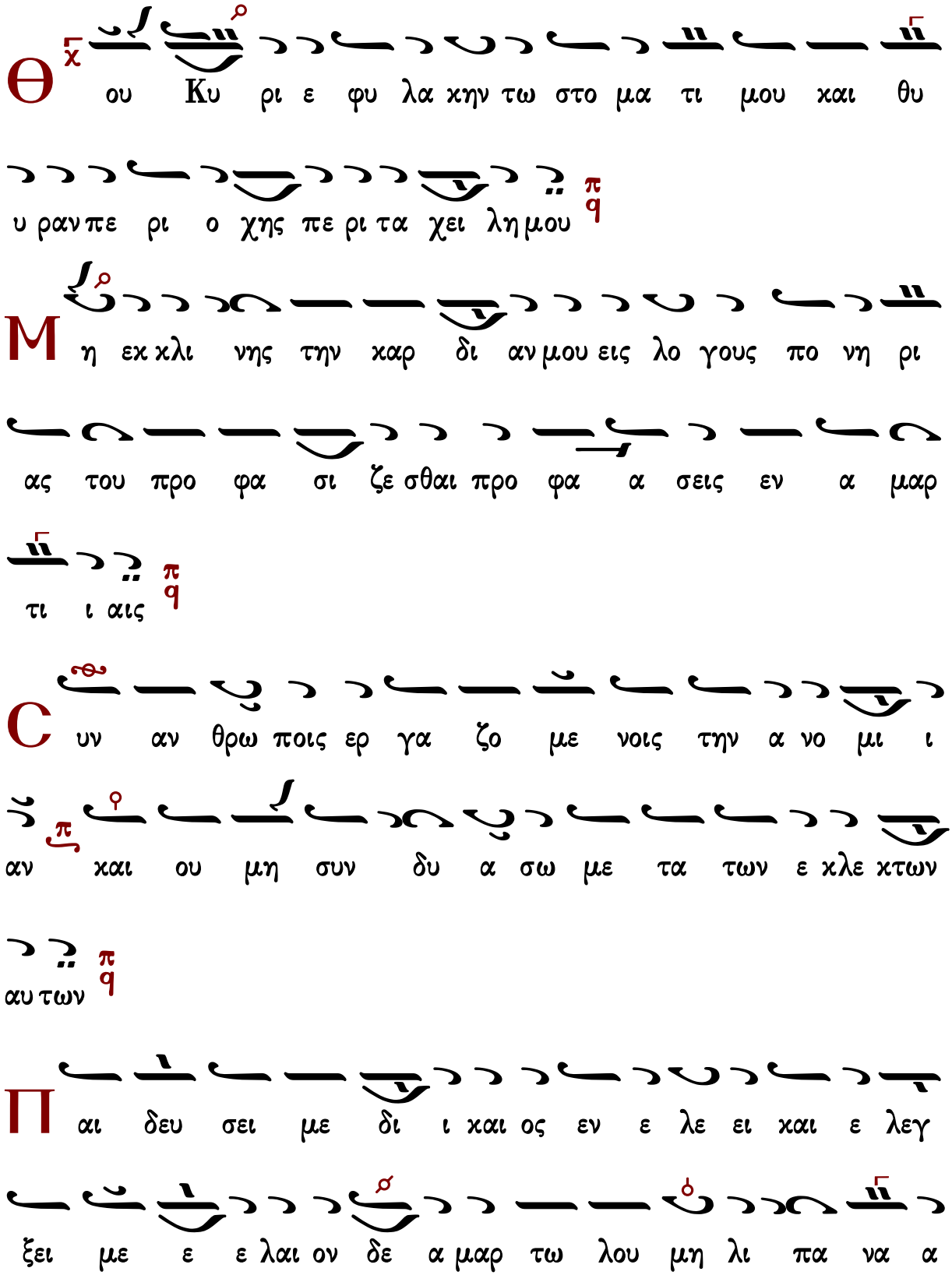
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ
υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

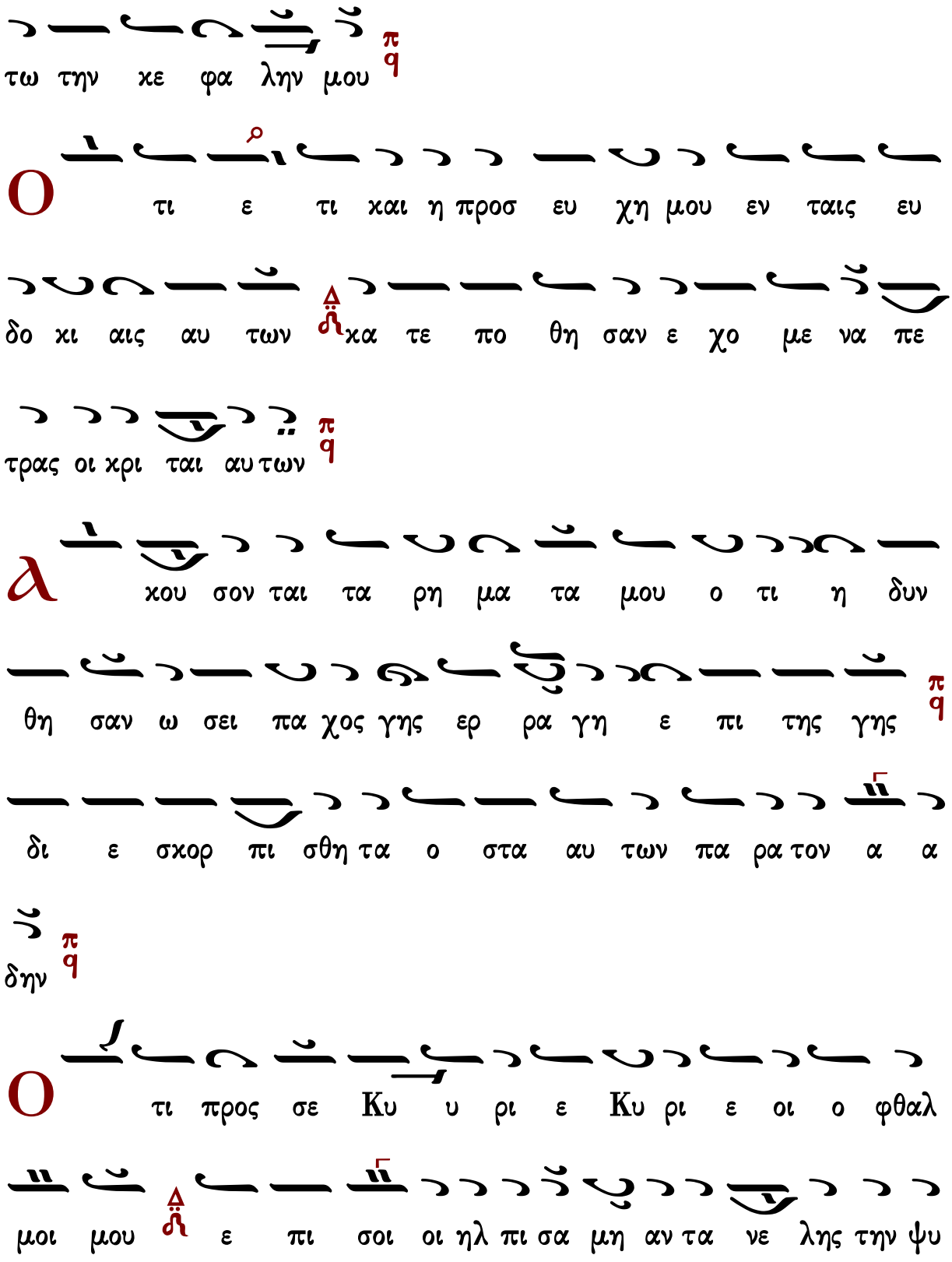
τω την χε φα λην μου
Ο τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο χι αις αυ των καρ δι α χα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι χρι ται αυ των
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

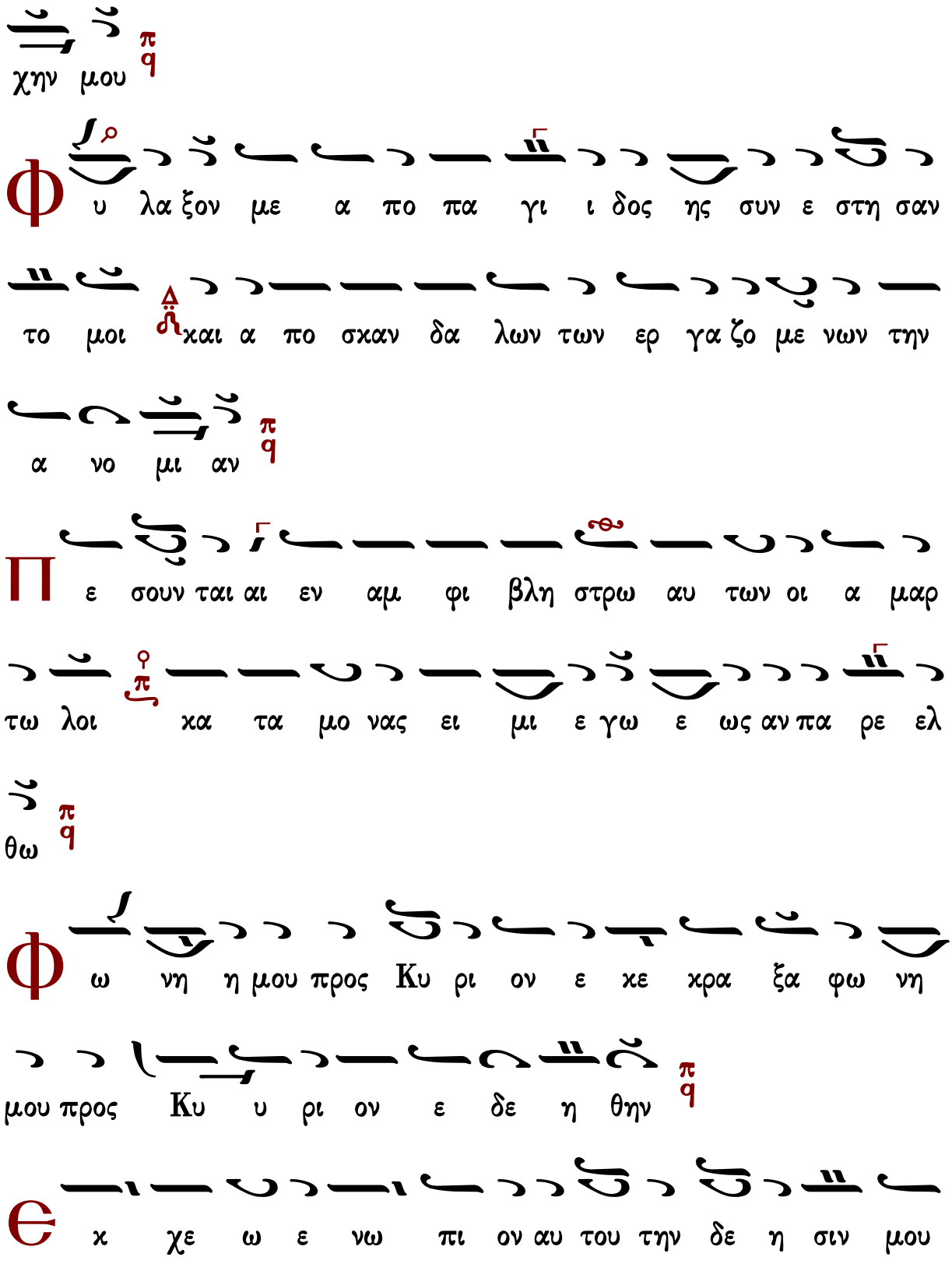
χην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

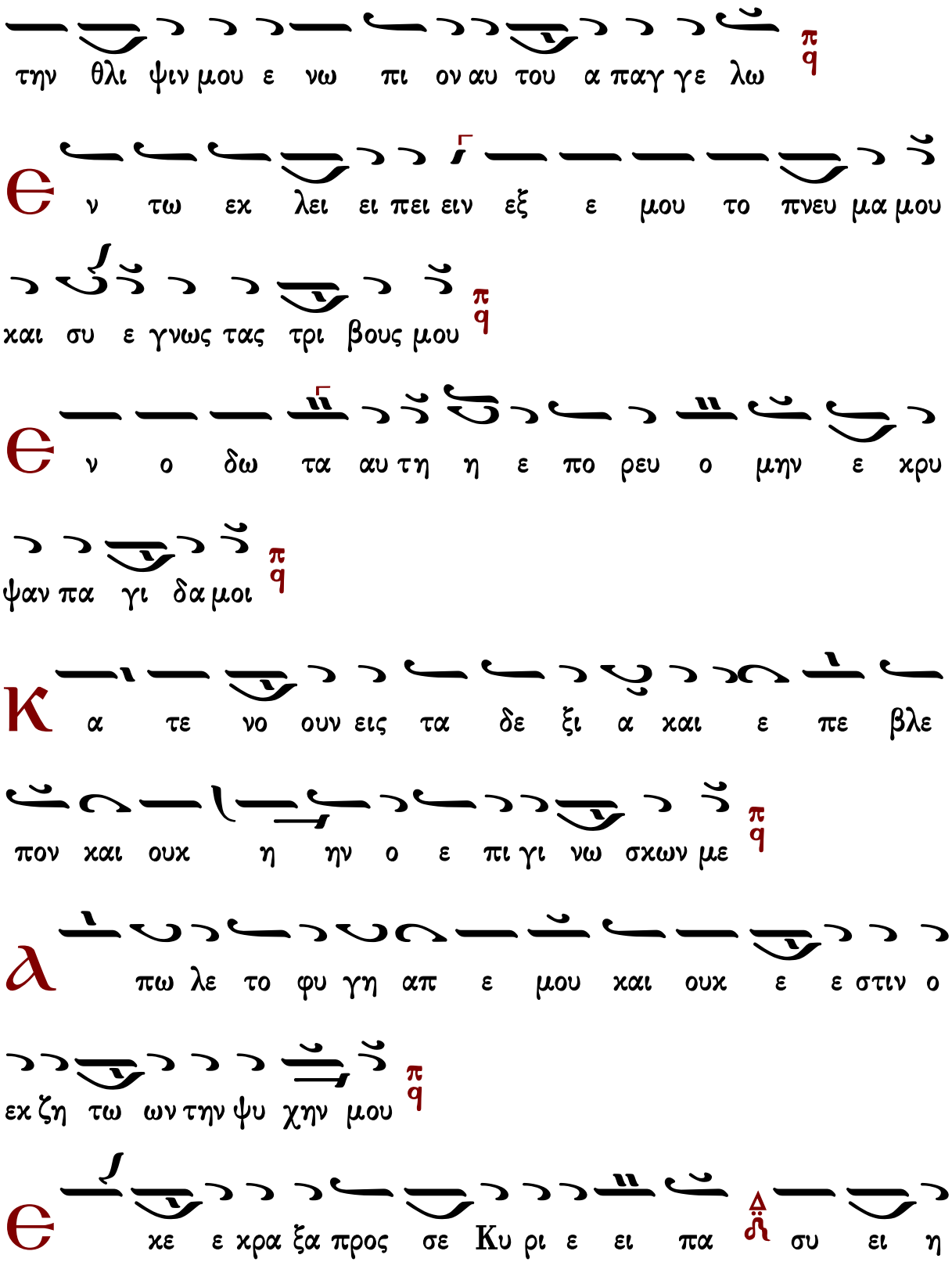
τηνθλιψινμουενωπιονα υτουαπαγγελω
πq
Θνταωεχλειειπειεινεξεμουτοπνευμαμου
καισυεγνωστασ τριβουσμου
πq
Θνοδωταα υτηηεπορευομηνεχρυ
ψανπαγιδαμοι
πq
Κατενουνειστα δεξιαχαιεπεβλε
πονχαιουκηηνοεπιγινωσχωνμε
πq
Απωλετοφυγηαπεμουχαιουκεεστινο
εκζητωτωνψυχημου
πq
Θχεεχραξαπροσε Κυριεειπασυειη

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

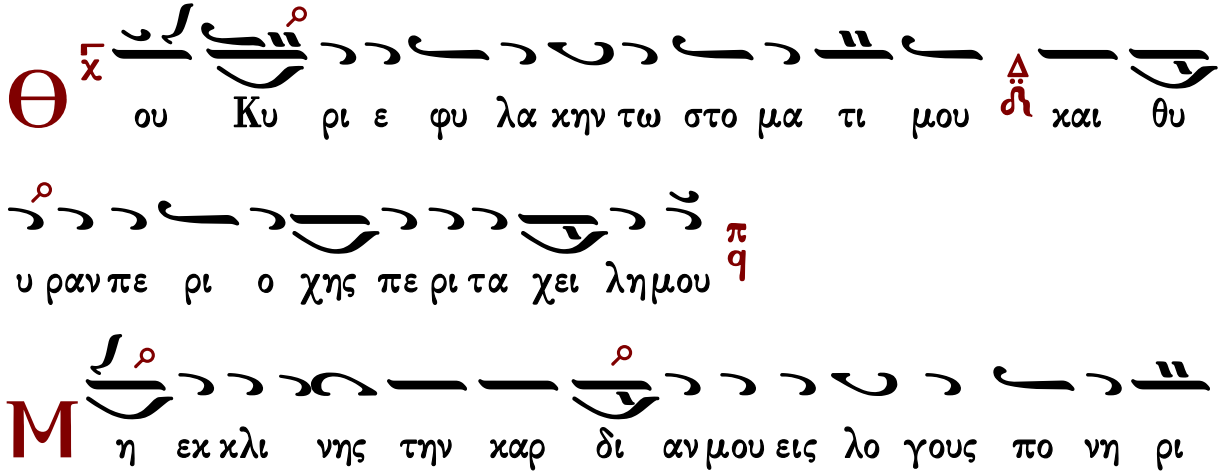

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

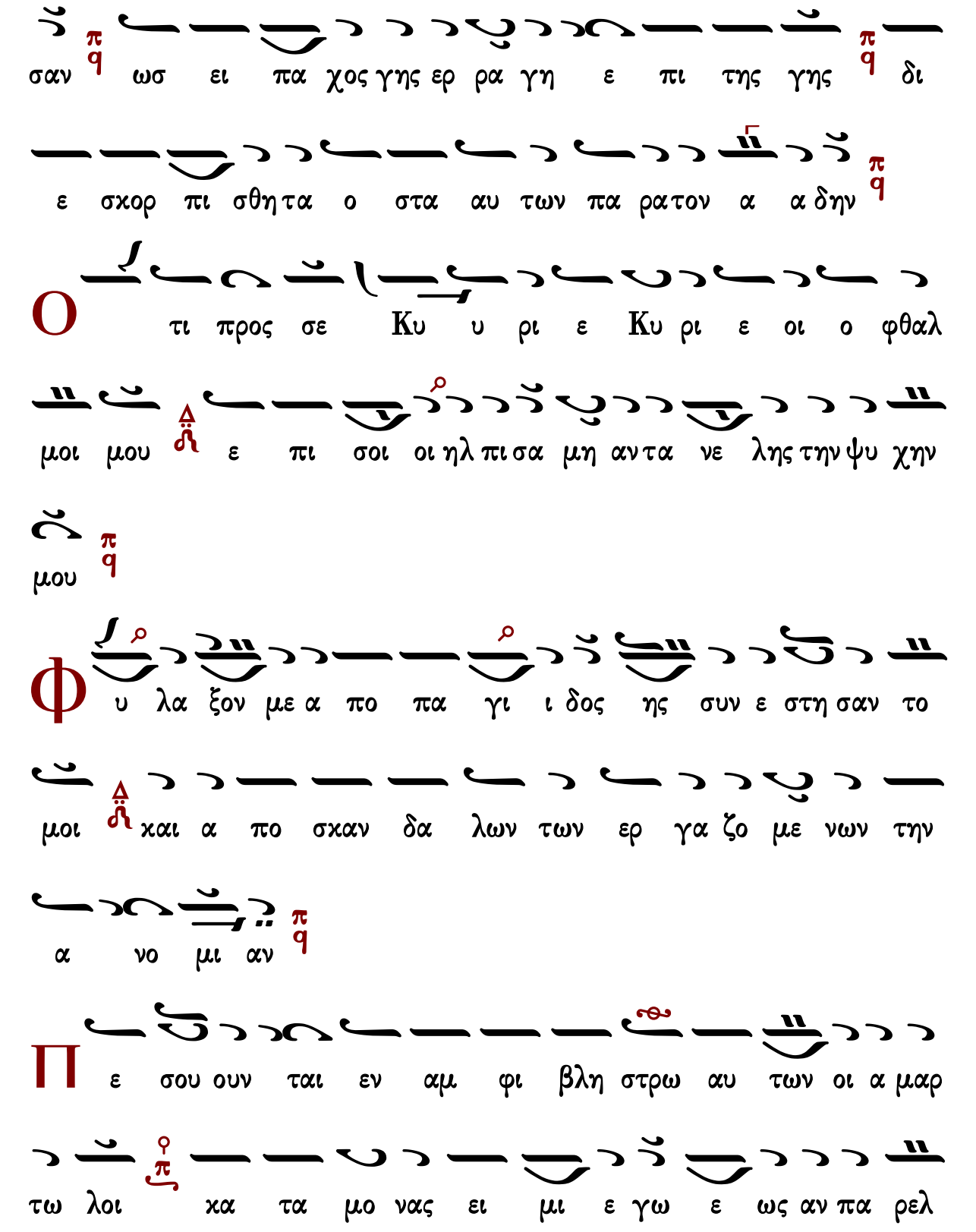
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Θ ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Θ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

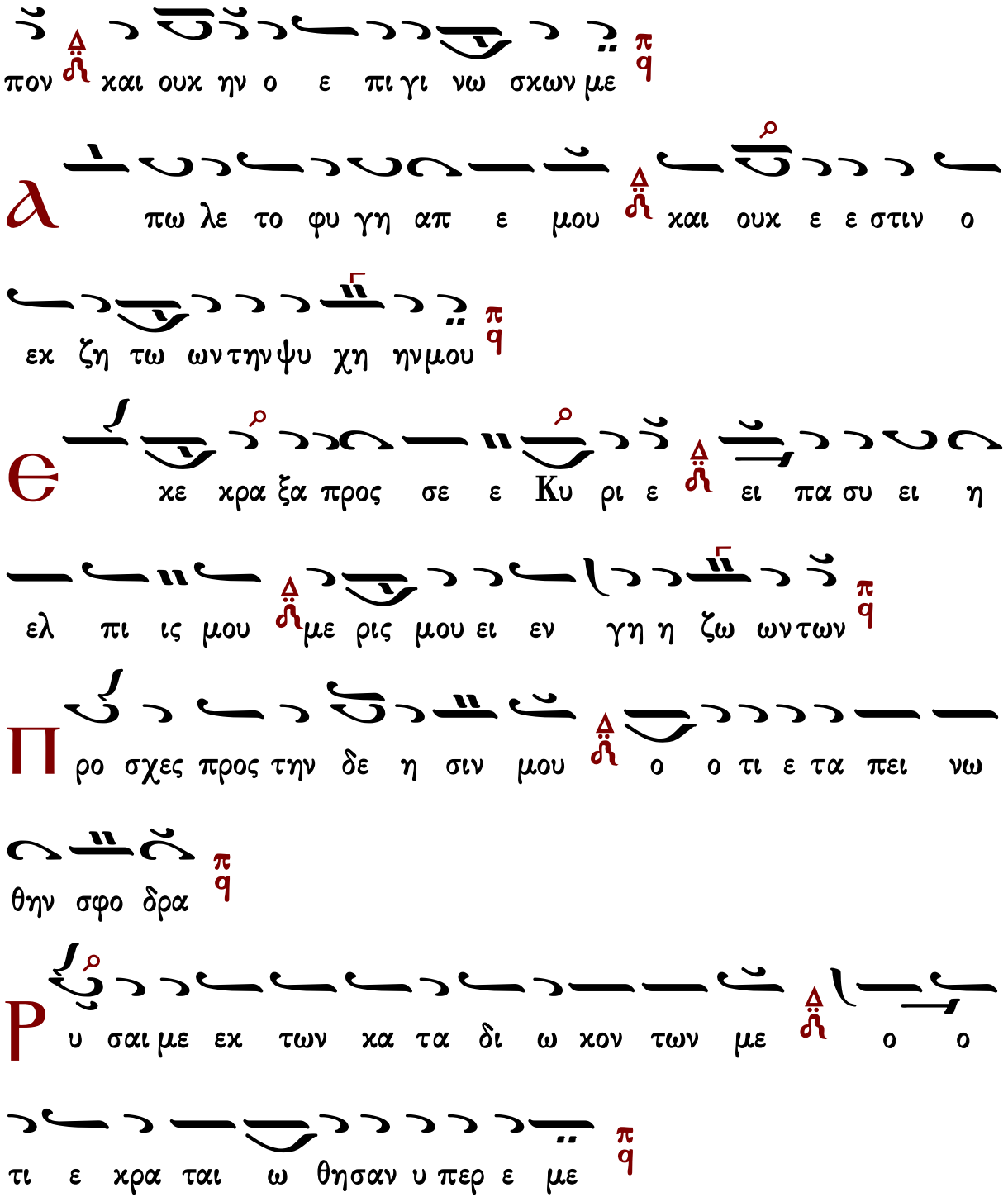

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος δ΄ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.314*

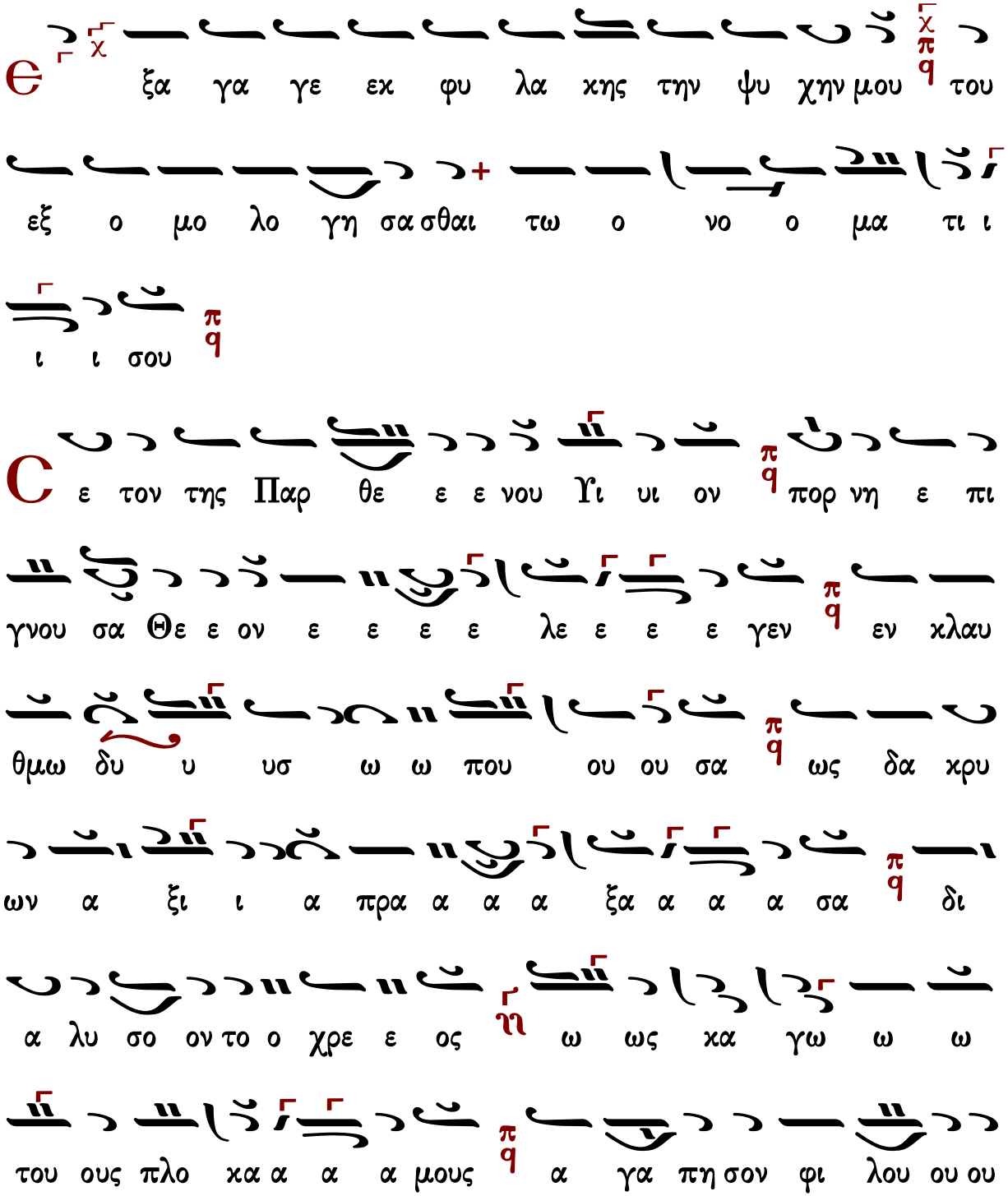

σαν την δι χαι ως μι σου ου με ε ε νην χαι πλη
σι ον τε λω νω ω ων σε ε χη ρυ υ υ υ ξω
ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε
με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα α α δα α χρυ υ υ ων χαι εξ ε
χε εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα
τα α φι λου ου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι χαι
ω ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω

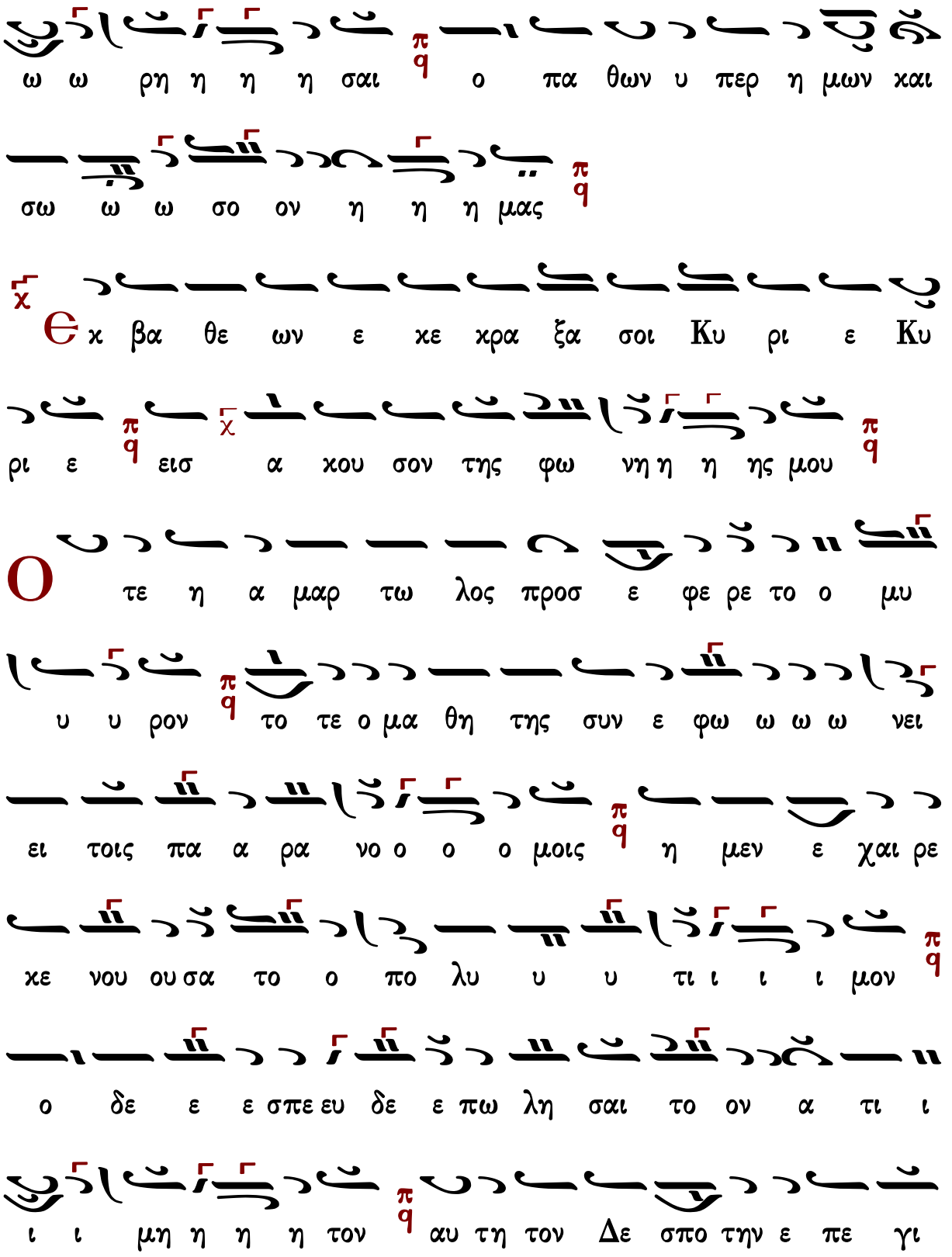
ω ω ρη η η η σαι π q ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας π q
χ Θε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε π q εισ α κου σον της φω νη η η ης μου π q
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ
υ υ ρον π q το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω νει
ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις π q η μεν ε χαι ρε
κε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι μον π q
ο δε ε ε σπε ευ δε ε πω λη σαι το ον α τι ι
ι ι μη η η η τον π q αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι

νω ω σχεν ου τος του Δε σπο του ε ε χω ρι ι
ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου
το και ο I ου δας δου λος ε γε γο νει του ου
ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α θυ
μι ι α με γα α λη η η η με τα α νοι
οι οι α ην μοι δω ω ρη σαι αι Σω ω τη η ηρ
ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω σο ον η η η
μας
ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου

ω
της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε

σκε πτε το δο λω της προ δο σι α ας το φι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα μους

δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ μω ω ω

ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν τι μυ ρου την

δυσ ω ω δη κα α κι ι ι αν φθο νος γα αρ ου

ουκ οι οι δε προ ο τι μα α αν το συμ φε ε

ε ε ρον ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος αφ

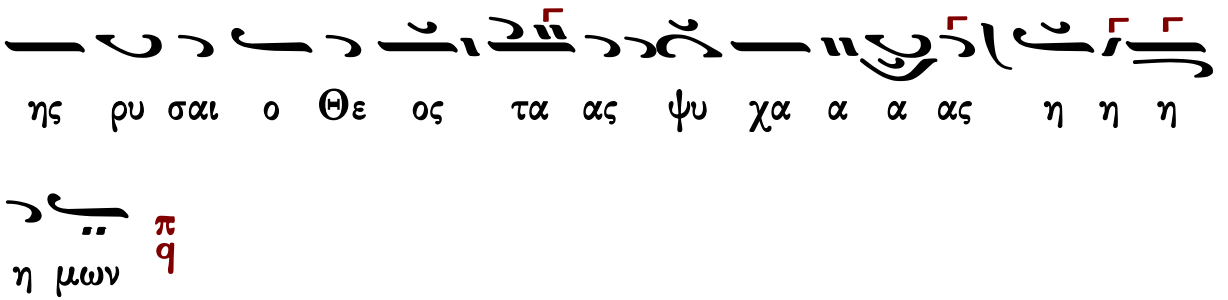

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.317*
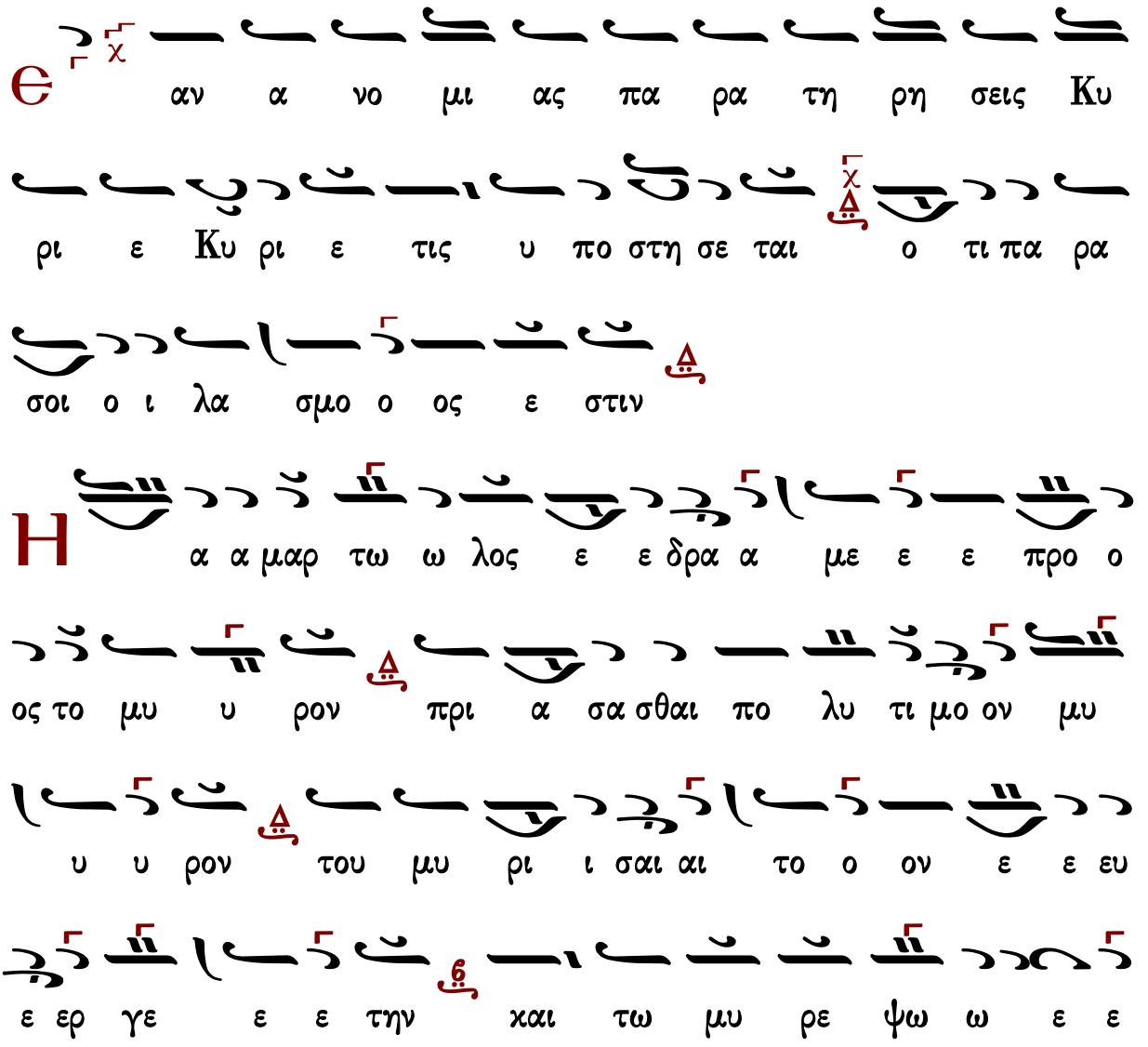
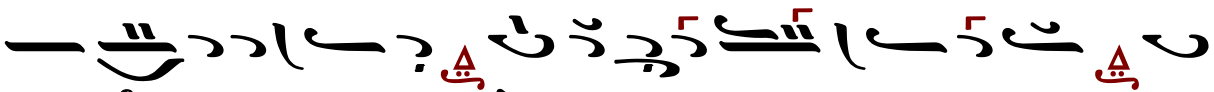

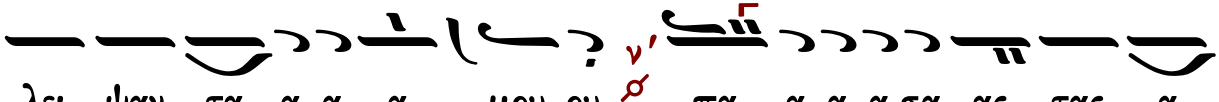

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.317*

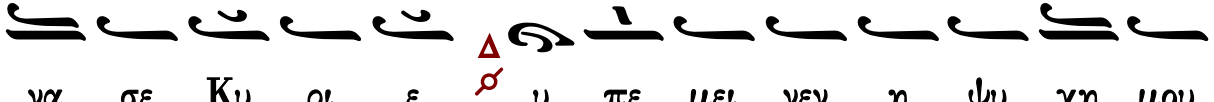

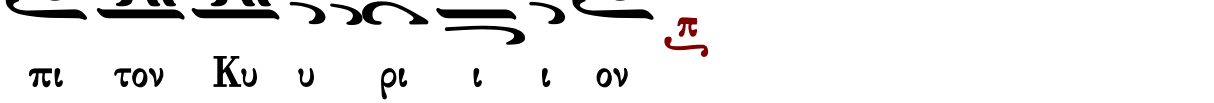

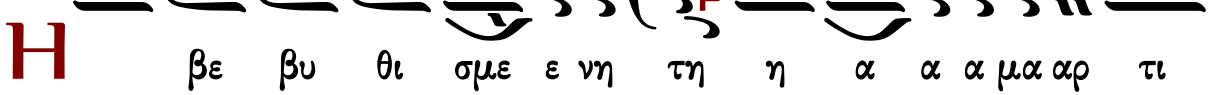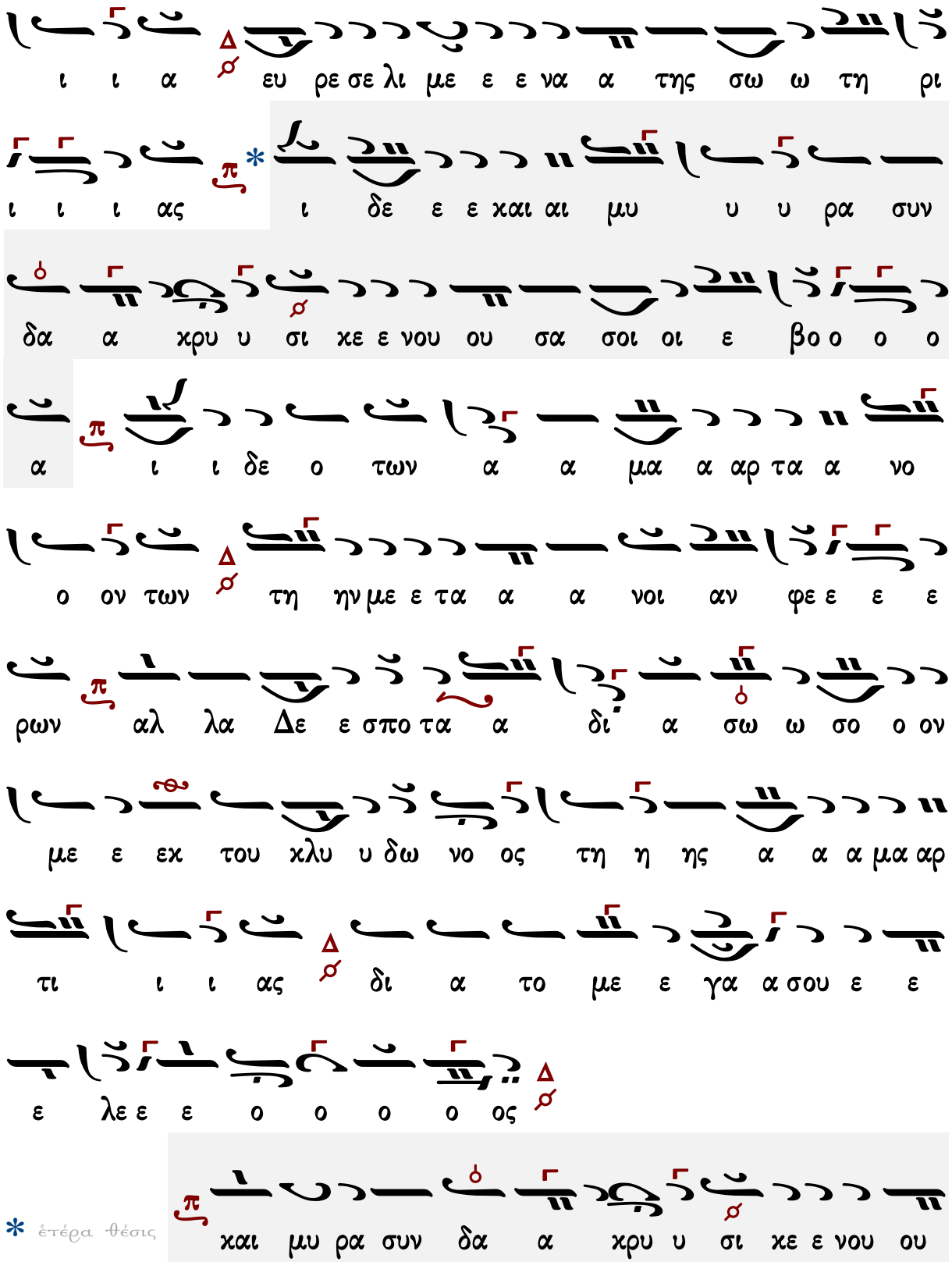

ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω τη ρι
ι ι ι ας ι δε ε ε και αι μυ υ υ ρα συν
δα α χρυ υ σι χε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο
α ι ι δε ο των α α μα α αρ τα α νο
ο ον των τη ην με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε
ρων αλ λα Δε ε σπο τα α δι α σω ω σο ο ον
με ε εχ του χλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ
τι ι ι ας δι α το με ε γα α σου ε ε
ε λε ε ε ο ο ο ο ος
και μυ ρα συν δα α χρυ υ σι χε ε νου ου

* ἑτέρα θέσις

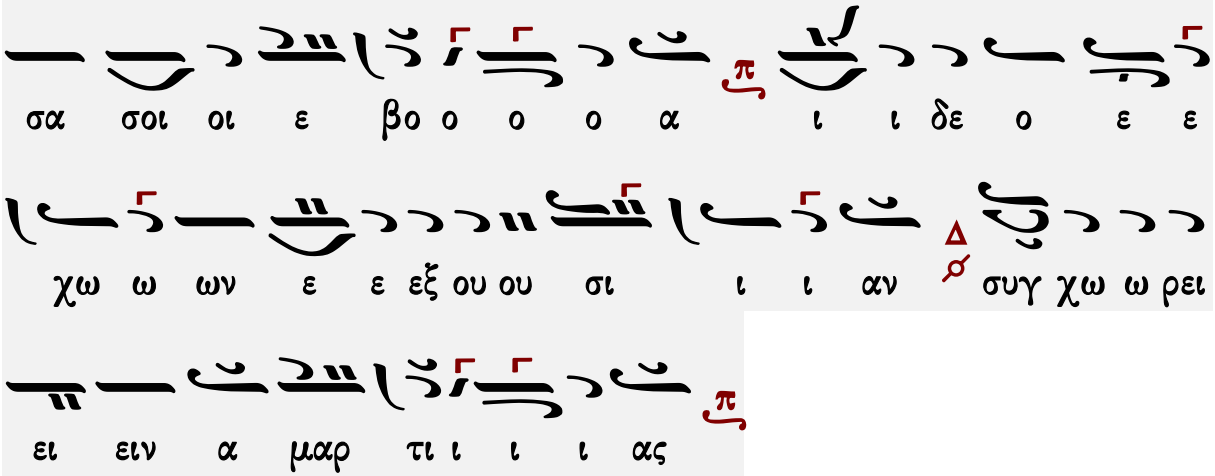

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ⇀ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.318*

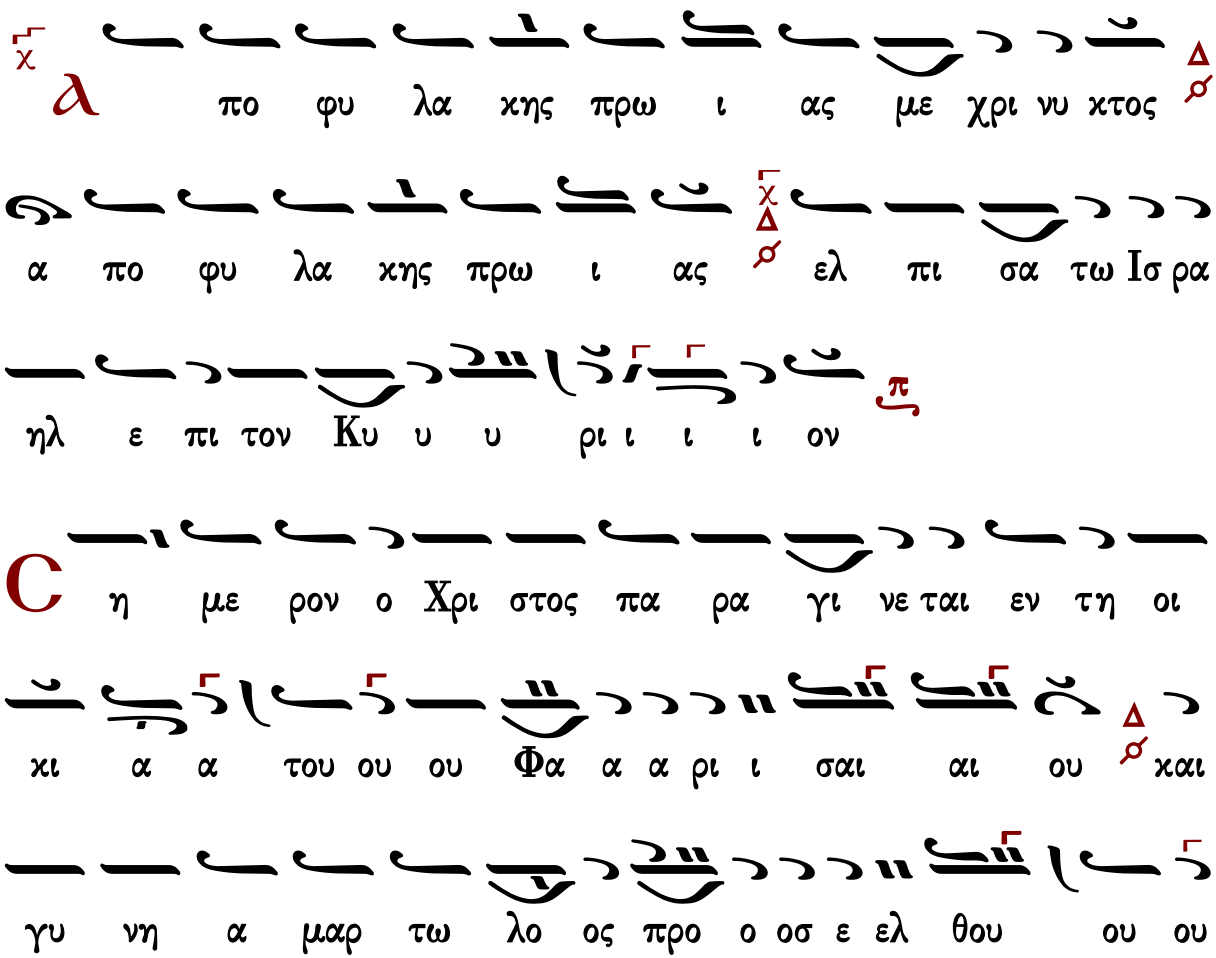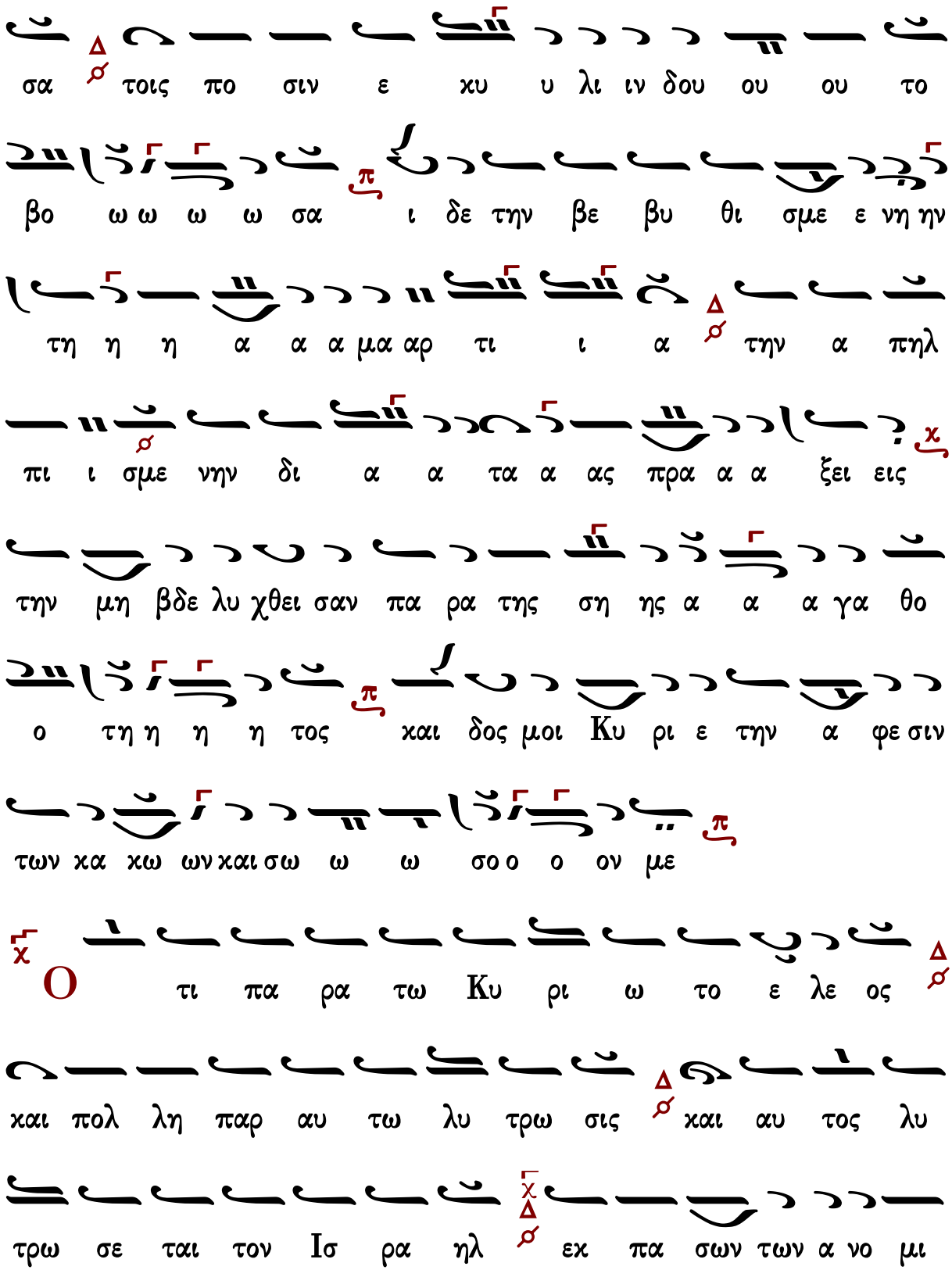

σα τοις πο σιν ε κυ υ λι ιν δου ου ου το
βο ω ω ω ω σα ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην
τη η η α α α μα αρ τι ι α την α πηλ
πι ι σμε νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις
την μη βδε λυ χθει σαν πα ρα της ση ης α α α γα θο
ο τη η η η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν
των κα κω ων και σω ω ω σο ο ο ον με
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

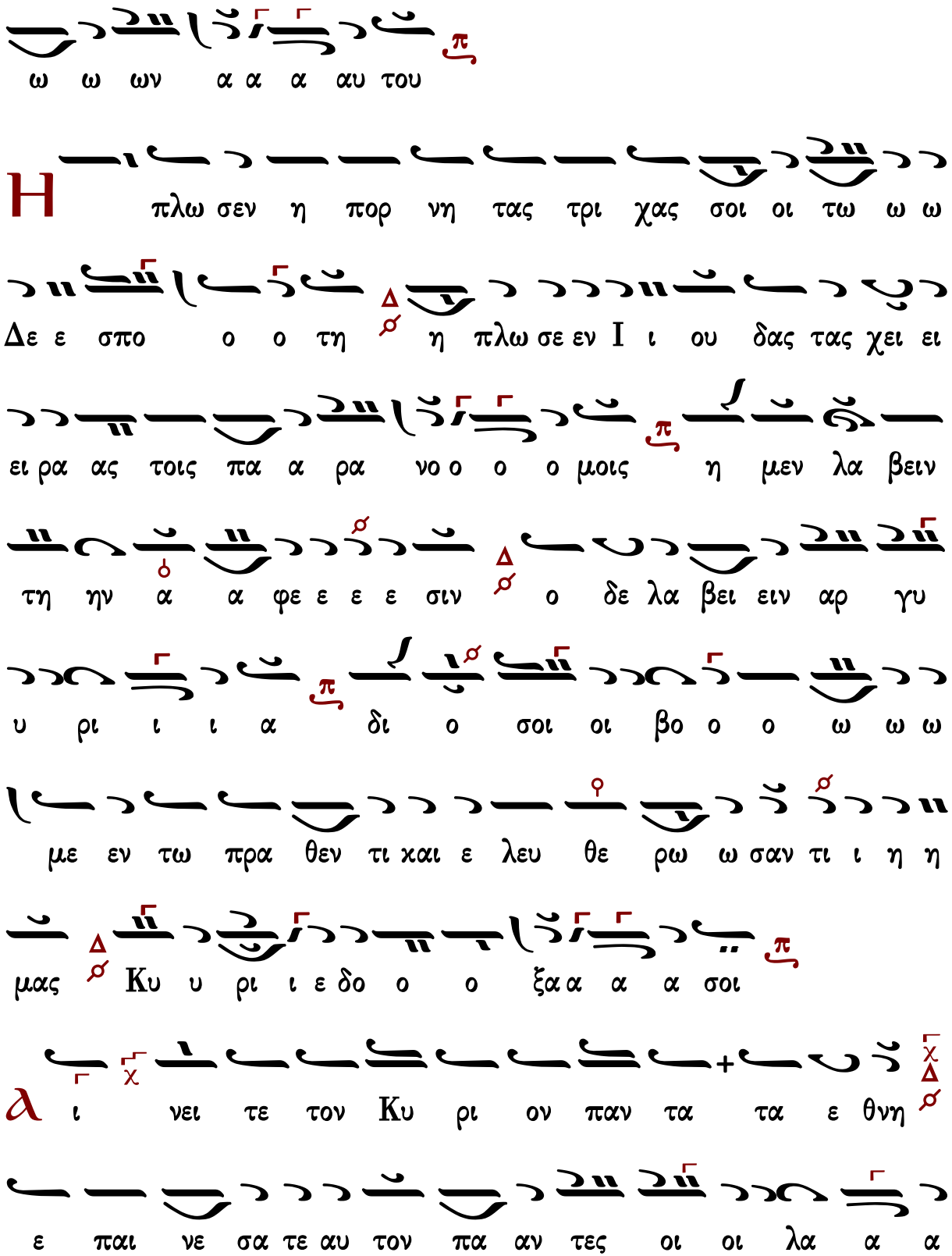
ω ω ων α α α αυ του
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου δας τας χει ει
ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν λα βειν
τη ην α α φε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ
υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω ω ω
με εν τω πρα θεν τι χαι ε λευ θε ρω ω σαν τι ι η η
μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Αλ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι
Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω
με ε νη δα κρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω ω
τηρ το πα θος κα α α ταγ γε ελ λου ου ου ου
σα πως α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα
αν με α να α α α στη η η η σον ο τον
Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε
τρα η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α

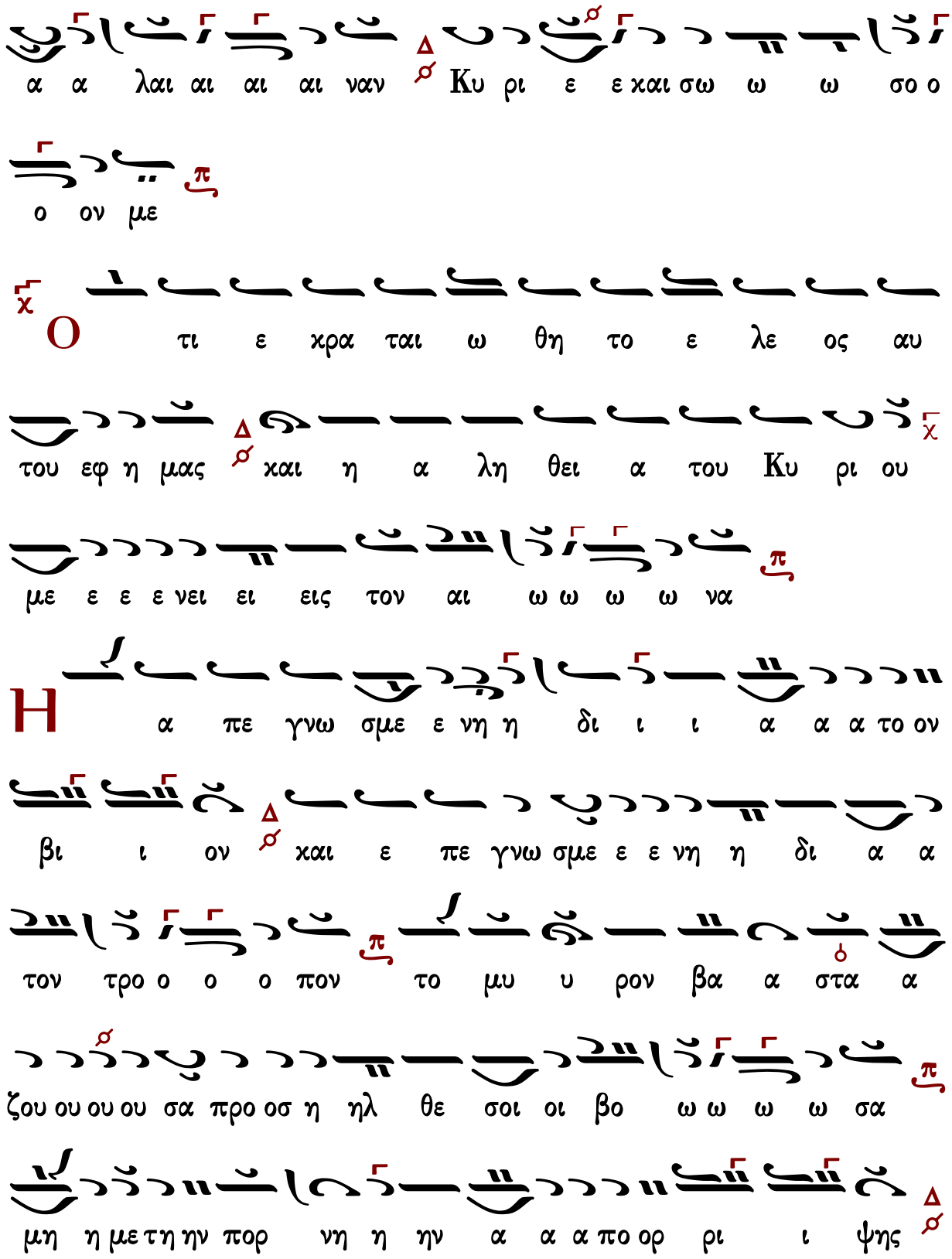
α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε χαι σω ω ω σο ο
ο ον με
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον
βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α α
τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα α στα α
ζου ου ου ου σα προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα
μη η με τη ην πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ψης

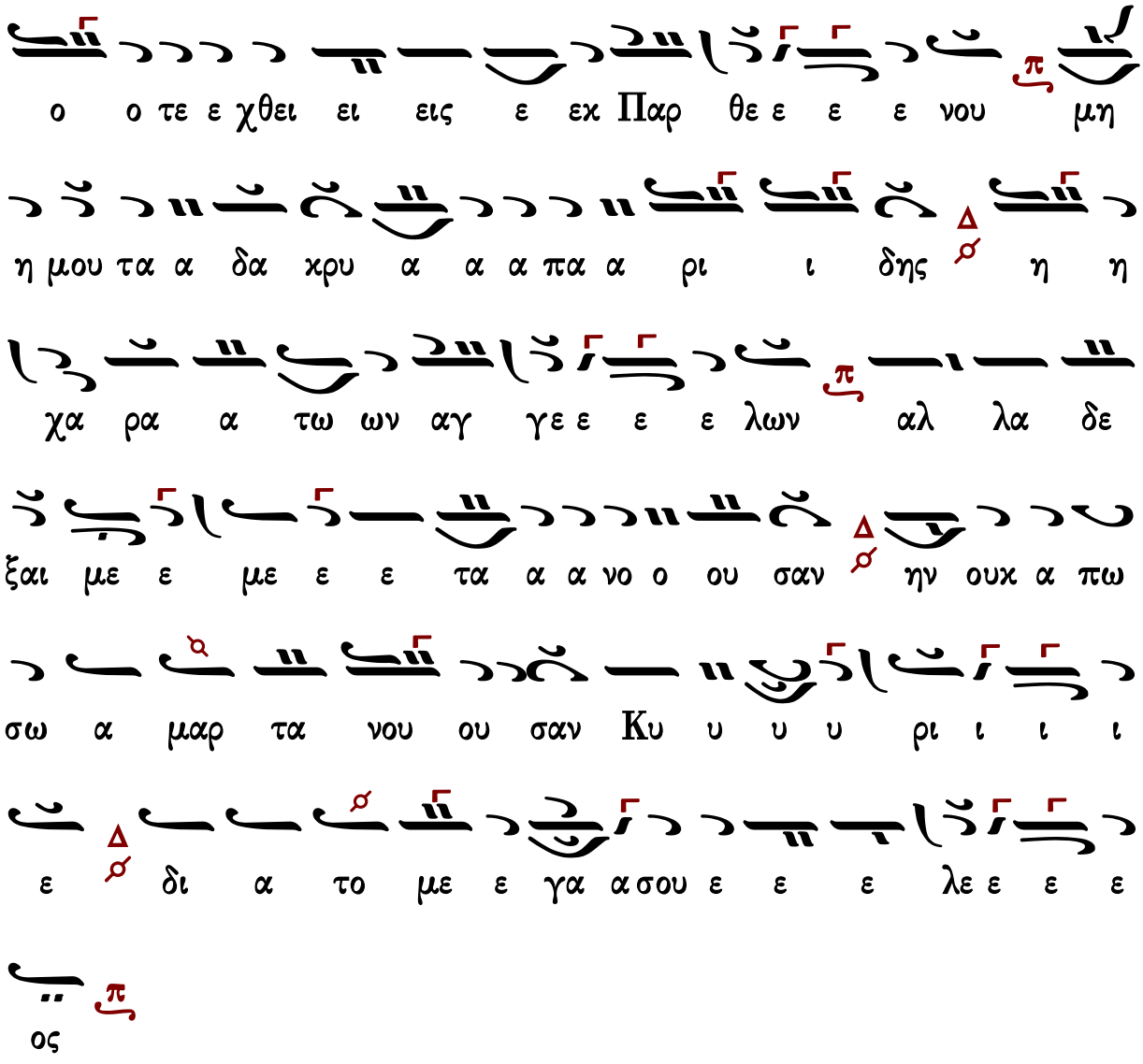

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς α΄

Ἦχος δ΄ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.165*

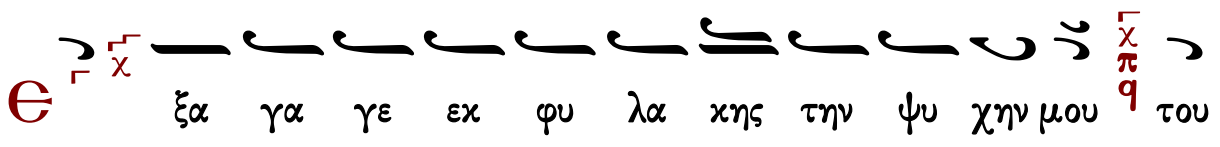

εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι
ι ι σου
π q
C ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον π q πορ νη ε πι γνου
σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π q εν κλαυ θμω ω
δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα κρυ ων α ξι
ι α πρα α α α ξα α α α σα π q δι α λυ σο
ον το ο χρε ε ος ως κα α γω ω ω του ους πλο κα
α α α α α μους π q α γα πησον φι λου ου ουσαν την
δι καιω ως μι σου ου με ε ε ε νην και πλη σι ον τε
λω νω ω ων σε ε ε κη ρυ υ υ υ ξω π q ευ ερ γε
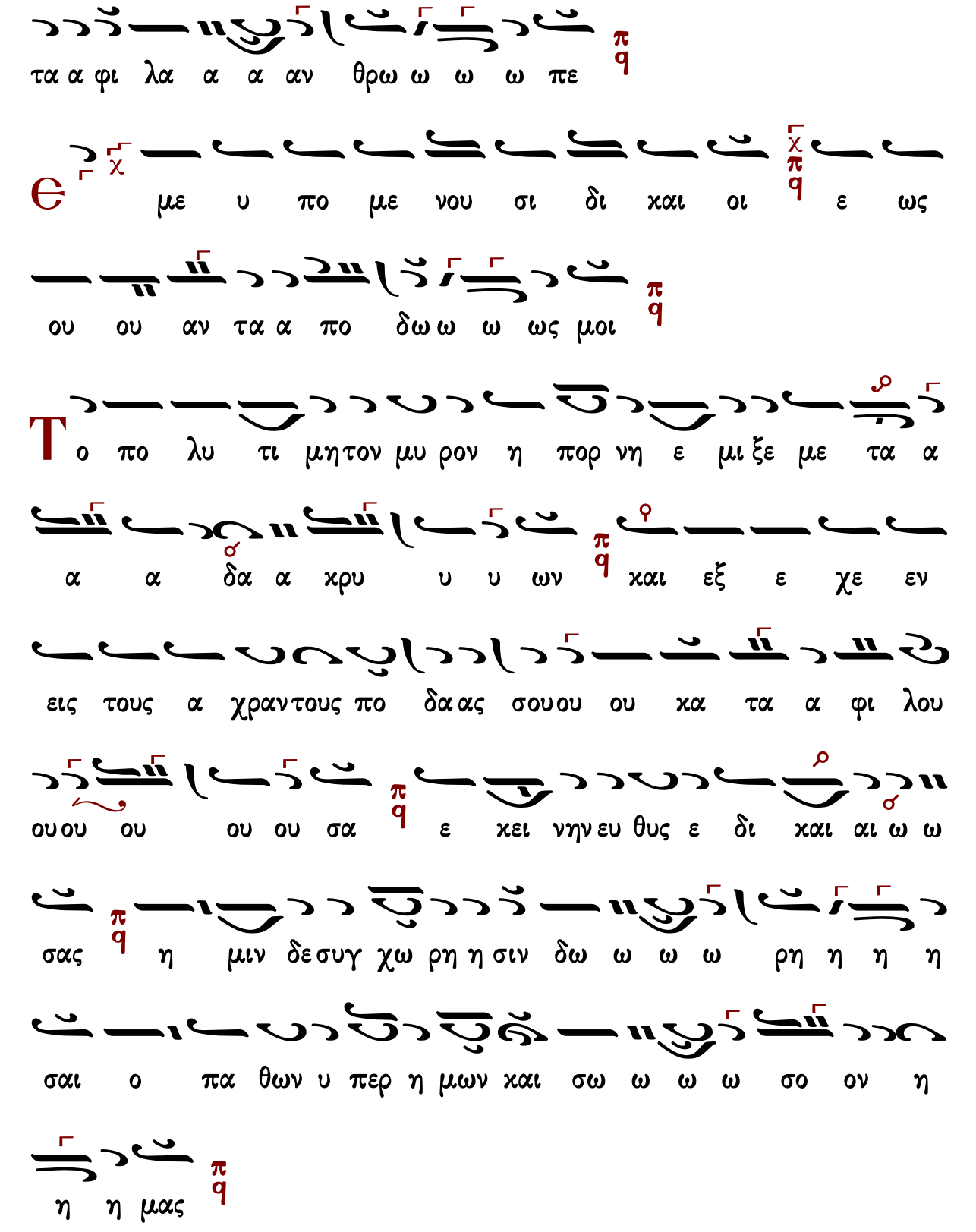
τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε
με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
Το πο λυ τι μητον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα α
α α δα α χρυ υ υ ων χαι εξ ε χε εν
εις τους α χραντους πο δας σου ου κα τα α φι λου
ου ου ου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι χαι αι ω ω
σας η μιν δεσυγ χω ρη η σιν δω ω ω ω ρη η η η
σαι ο πα θων υ περ η μων χαι σω ω ω ω σο ον η
η η μας

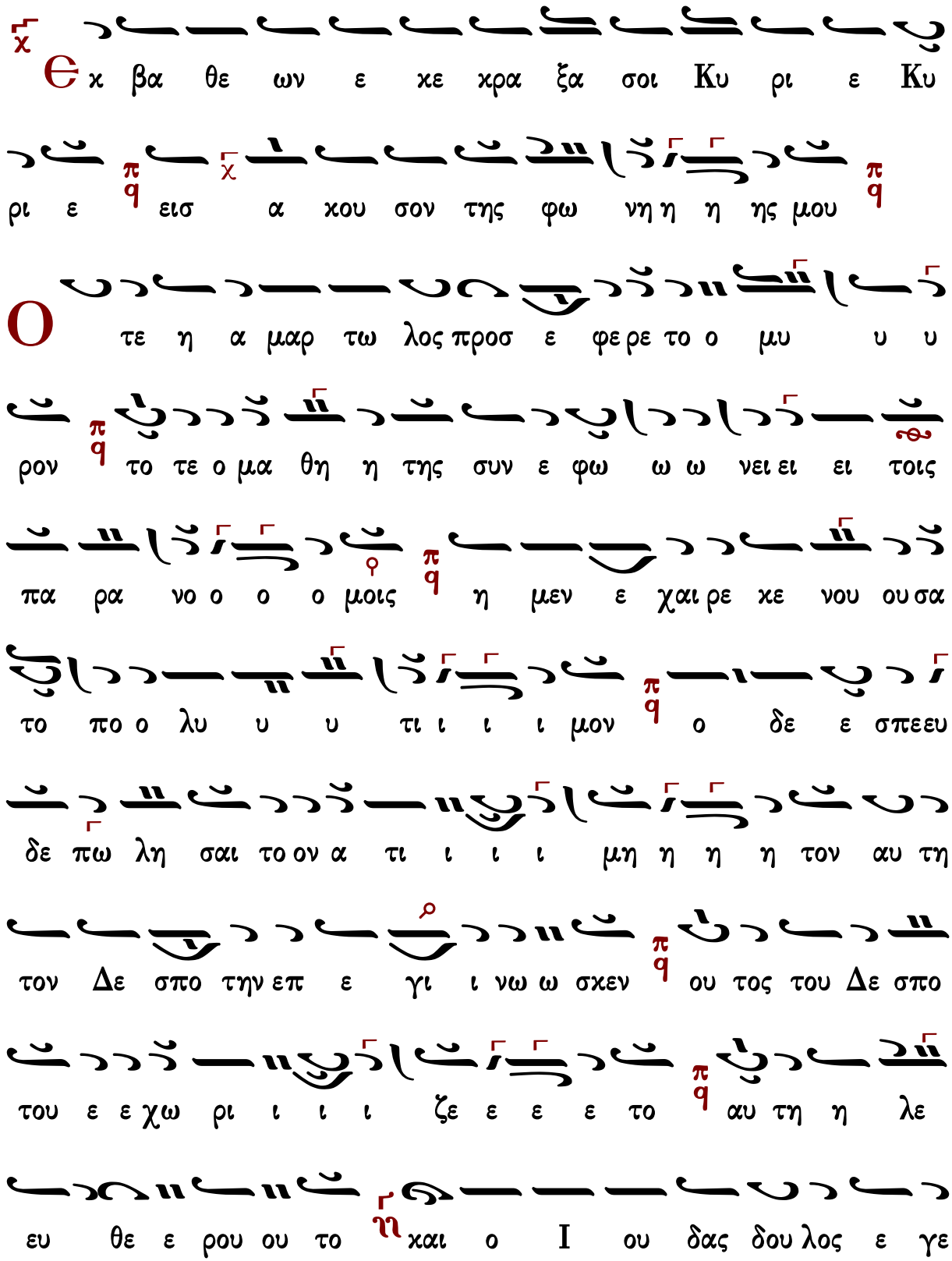
Ἐκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η ης μου
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα θη η της συν ε φω ω ω νει ει ει τοις
πα ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε κε νου ου σα
το πο ο λυ υ υ τι ι ι ι μον ο δε ε σπεευ
δε πω λη σαι το ον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη
τον Δε σπο την επ ε γι ι νω ω σκεν ου τος του Δε σπο
του ε ε χω ρι ι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε
ευ θε ε ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε

γο ο νει του ου ου ου ε ε ε ε χθρου δει ει
νον η η η ρα α α θυ μι ι α με ε γα λη
η η με τα α α α α νοι οι οι οι α ην
μοι δω ω ρη σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω ω σο ον η η η μας
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου
ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω ρειτην
πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε σχε πτε το

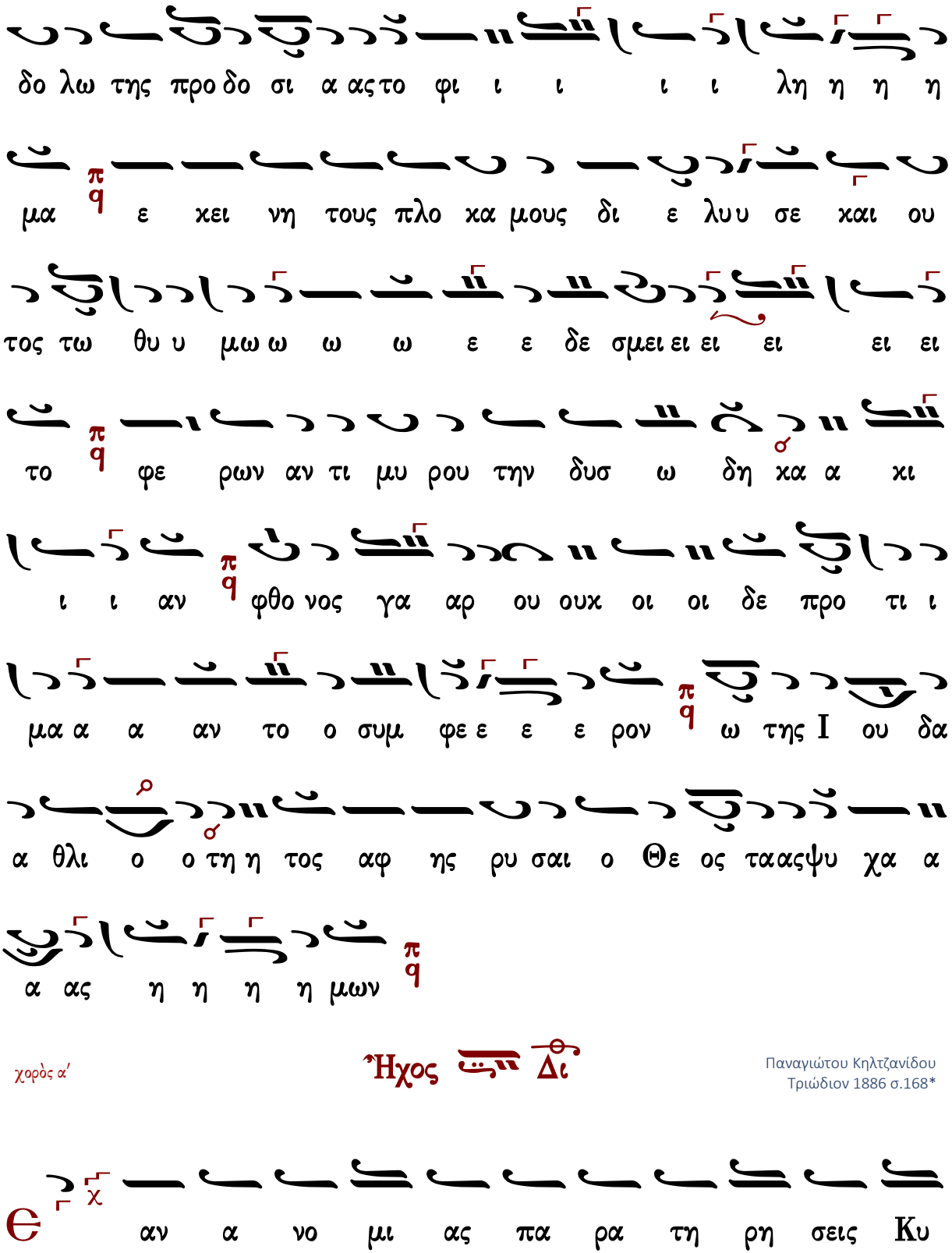
δο λω της προ δο σι α ας το φι ι ι ι ι λη η η η
μα ε κει νη τους πλο κα μους δι ε λυυ σε και ου
τος τω θυ υ μω ω ω ω ε ε δε σμει ει ει ει ει ει
το φε ρων αν τι μυ ρου την δυσ ω δη κα α κι
ι ι αν φθο νος γα αρ ου ουκ οι οι δε προ τι ι
μα α α αν το ο συμ φε ε ε ρον ω της Ι ου δα
α θλι ο ο τη η τος αφ ης ρυ σαι ο Θε ος ταασψυ χα α
α ας η η η η μων
χορὸς α΄
Ἦχος Δι
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.168*
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν
Η α α μα αρ τω ω λο ος ε ε δρα α με ε προ
ο ος το μυ υ ρον πρι α σασθαι πο λυ τι μο ον μυ
υ υ ρον του μυ ρι ι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ
ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε ε ψω ω ε ε
ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι
να α λει ει ει ει ψω ω κα α α γω τον εξ α
λει ψα αν τα α α α μου ου πα α α α σα ας τας α
α α μαρ τι ι ι ι ας

Ἦχος λ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.169*

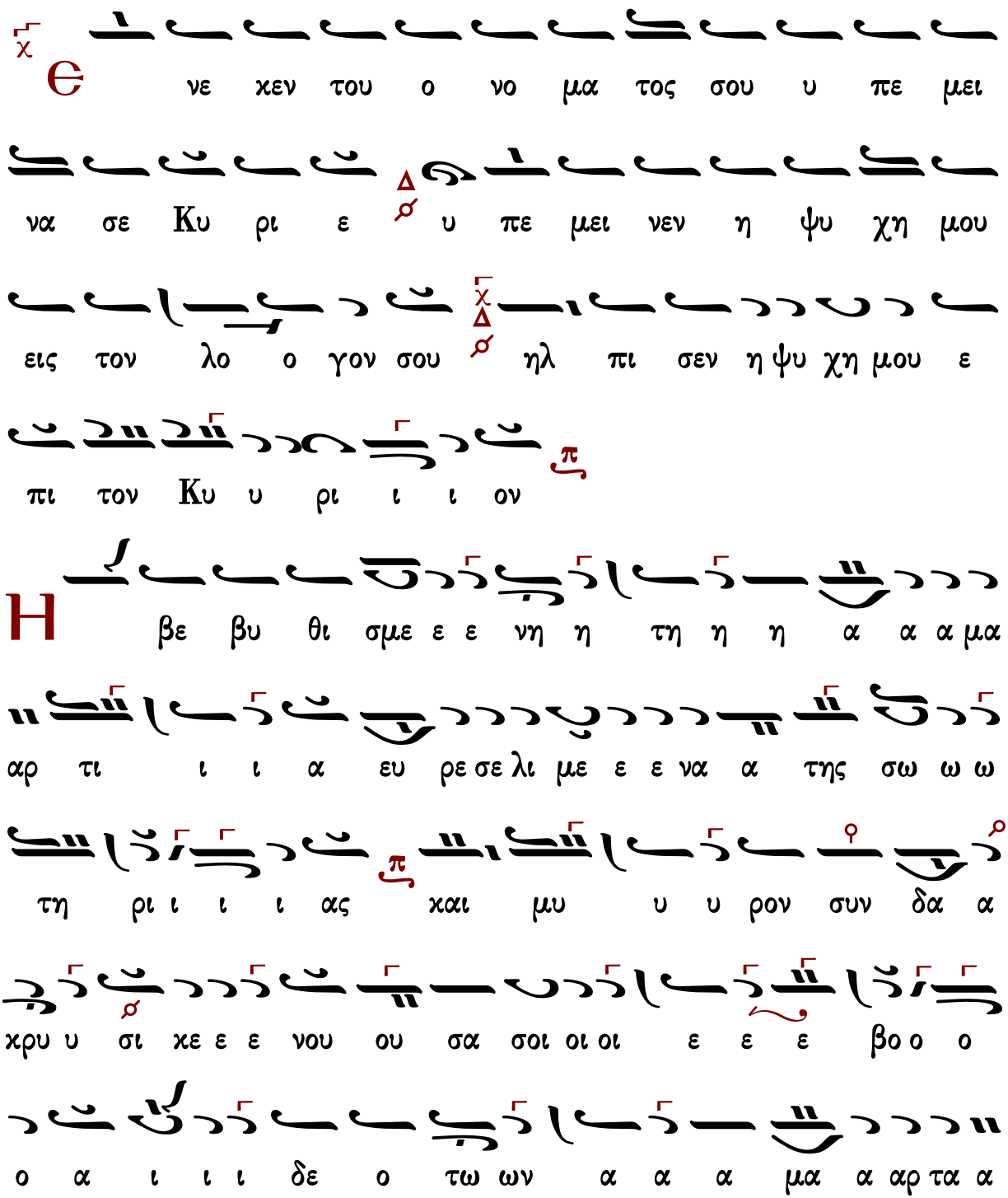

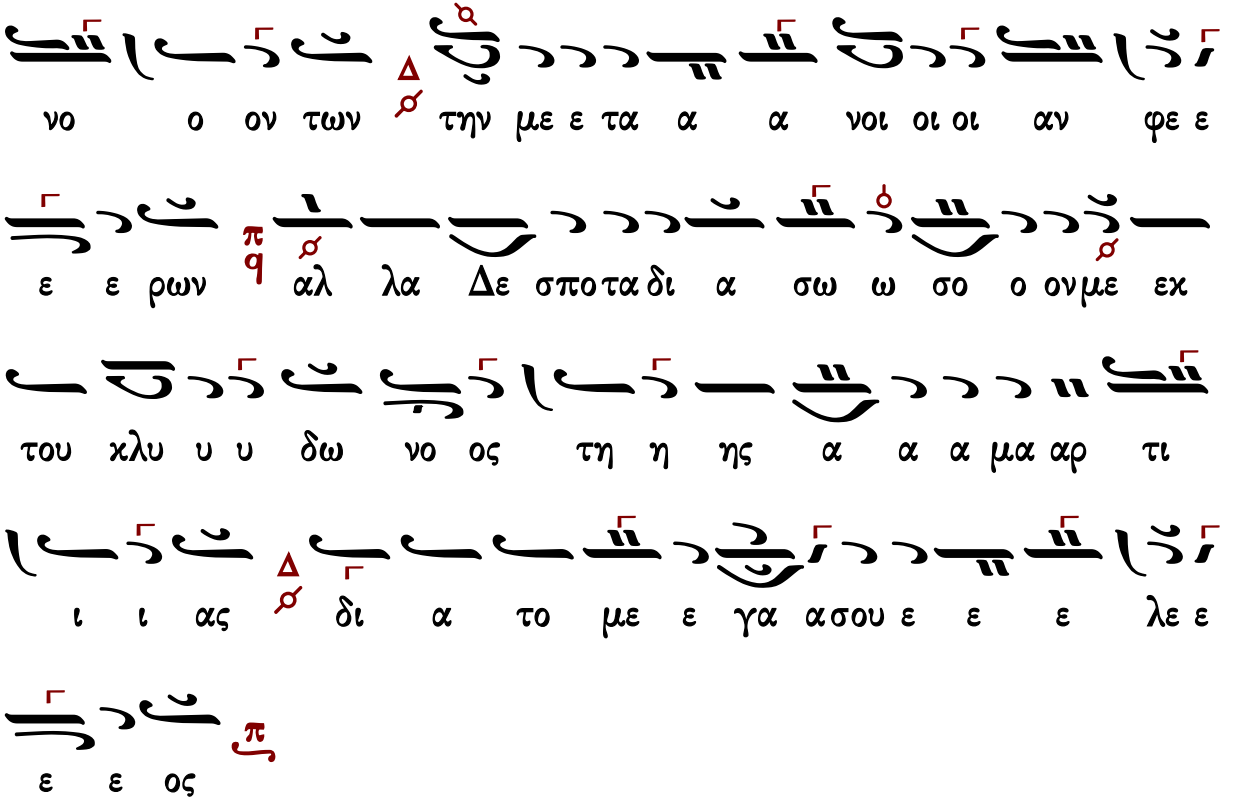

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.170*

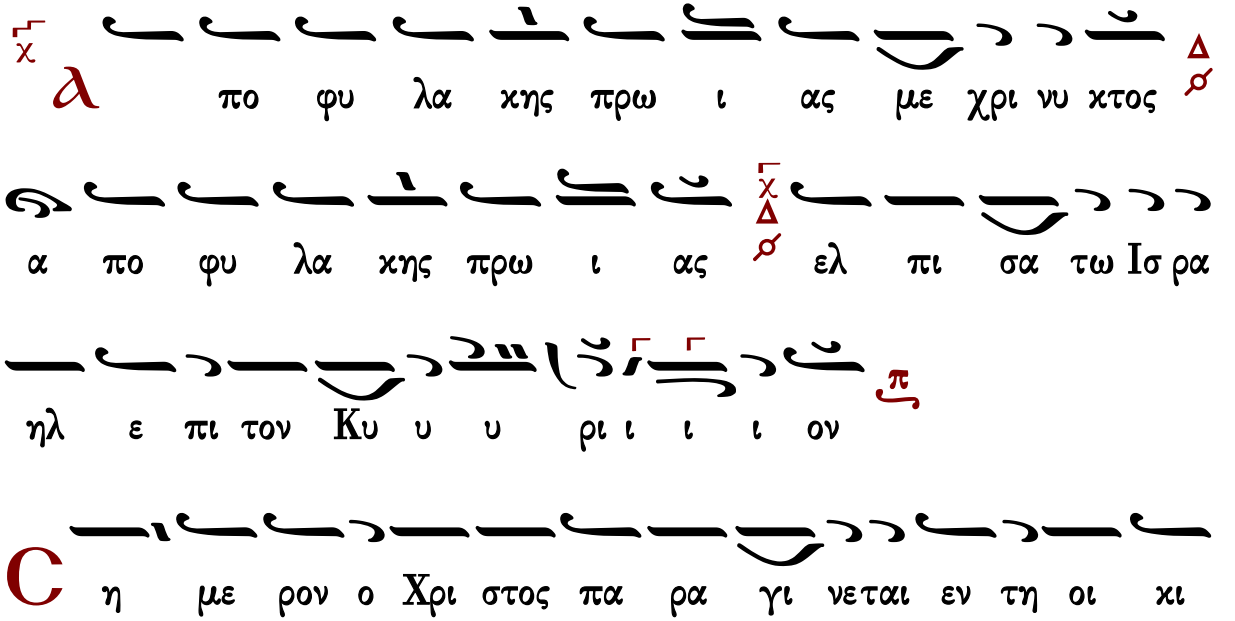

ι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι αι ου χαι γυ
νη α μαρ τω λο ο ος προ ο οσ ε ελ θου ου ου σα
τοις πο σιν ε κυ λι ινδου ου ου το ο ο βο ω ω ω
ω σα ι δε την βεβυ θι σμε ε ε νη ην τη η η
α α α μα αρ τι ι ι α την α πηλ πι ι σμε ε
νην δι α α τα α ας πρα α α ξει εις την μη βδε
λυχθει σαν πα ρα της σης α α α γα θο ο ο τη η η η
τος χαι δος μοι Κυ ρι ε την α φεσιν των κα κω ων χαι σω
ω ω σο ο ο ον με
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

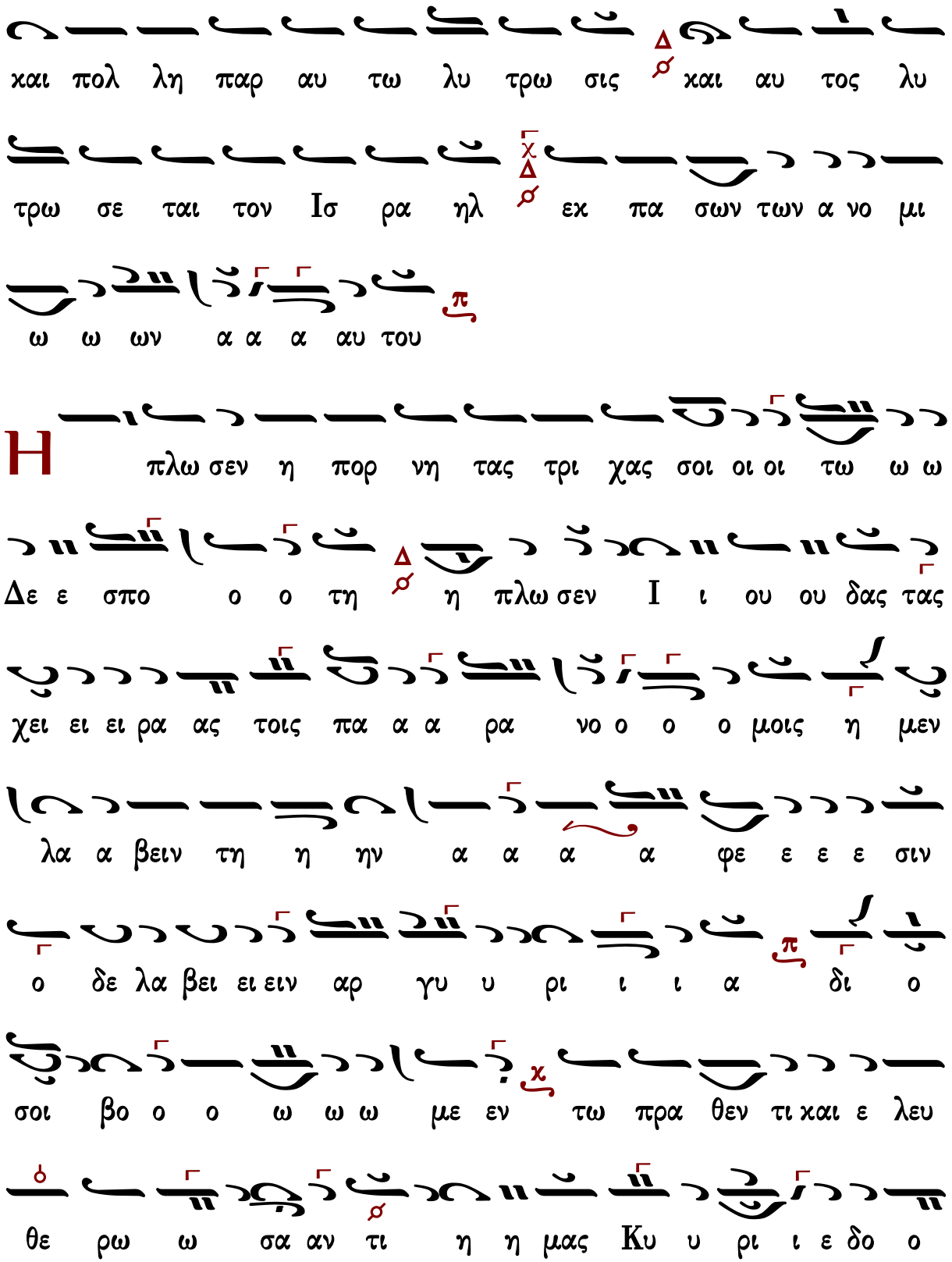
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου ου δας τας
χει ει ει ρα ας τοις πα α α ρα νο ο ο ο μοις η μεν
λα α βειν τη η ην α α α α φε ε ε σιν
ο δε λα βει ει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α δι ο
σοι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ
θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο

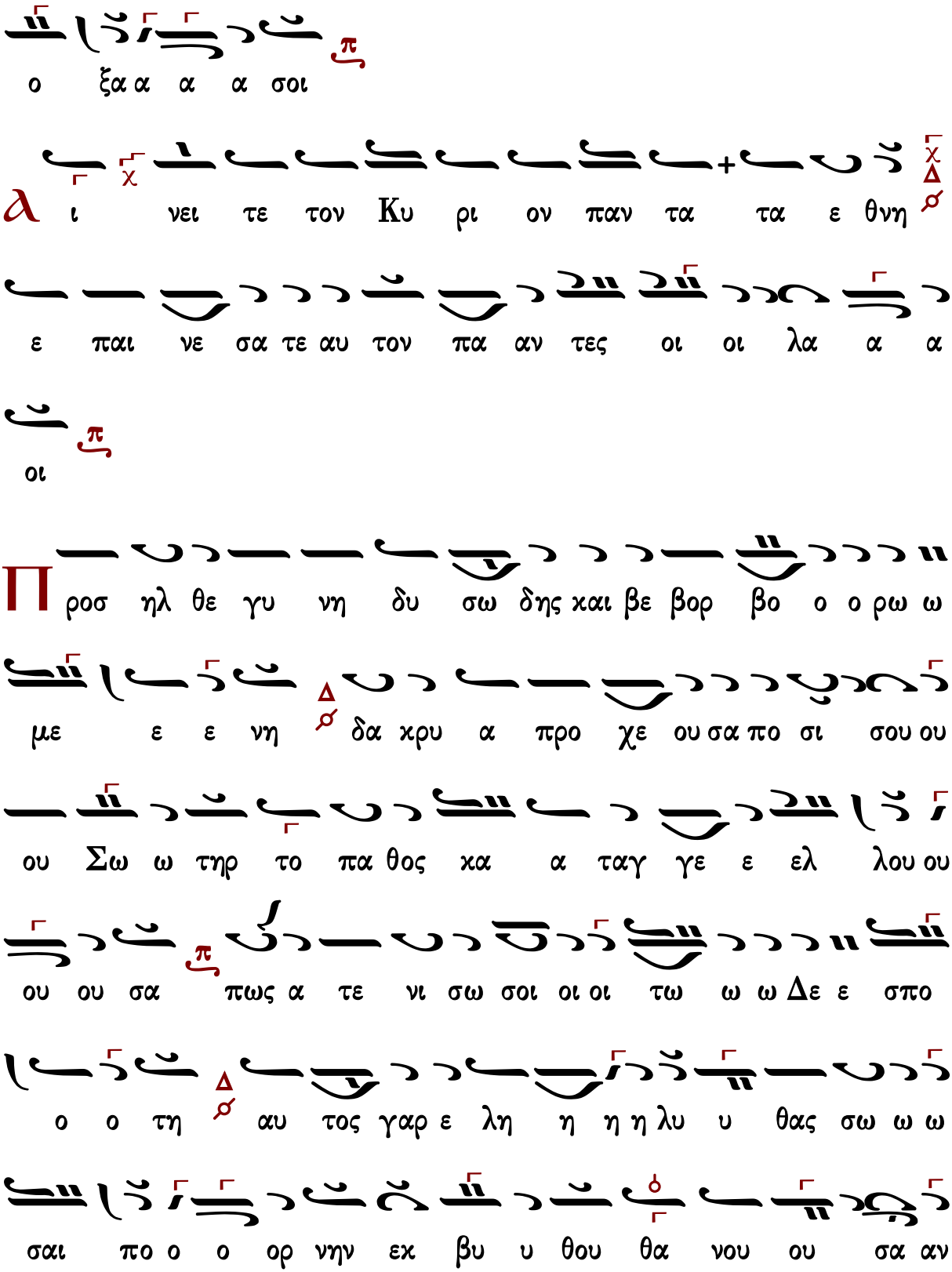
ο ξα α α α σοι
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω
με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου ου
ου Σω ω τηρ το πα θος κα α ταγ γε ε ελ λου ου
ου ου σα πως α τε νι σω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν

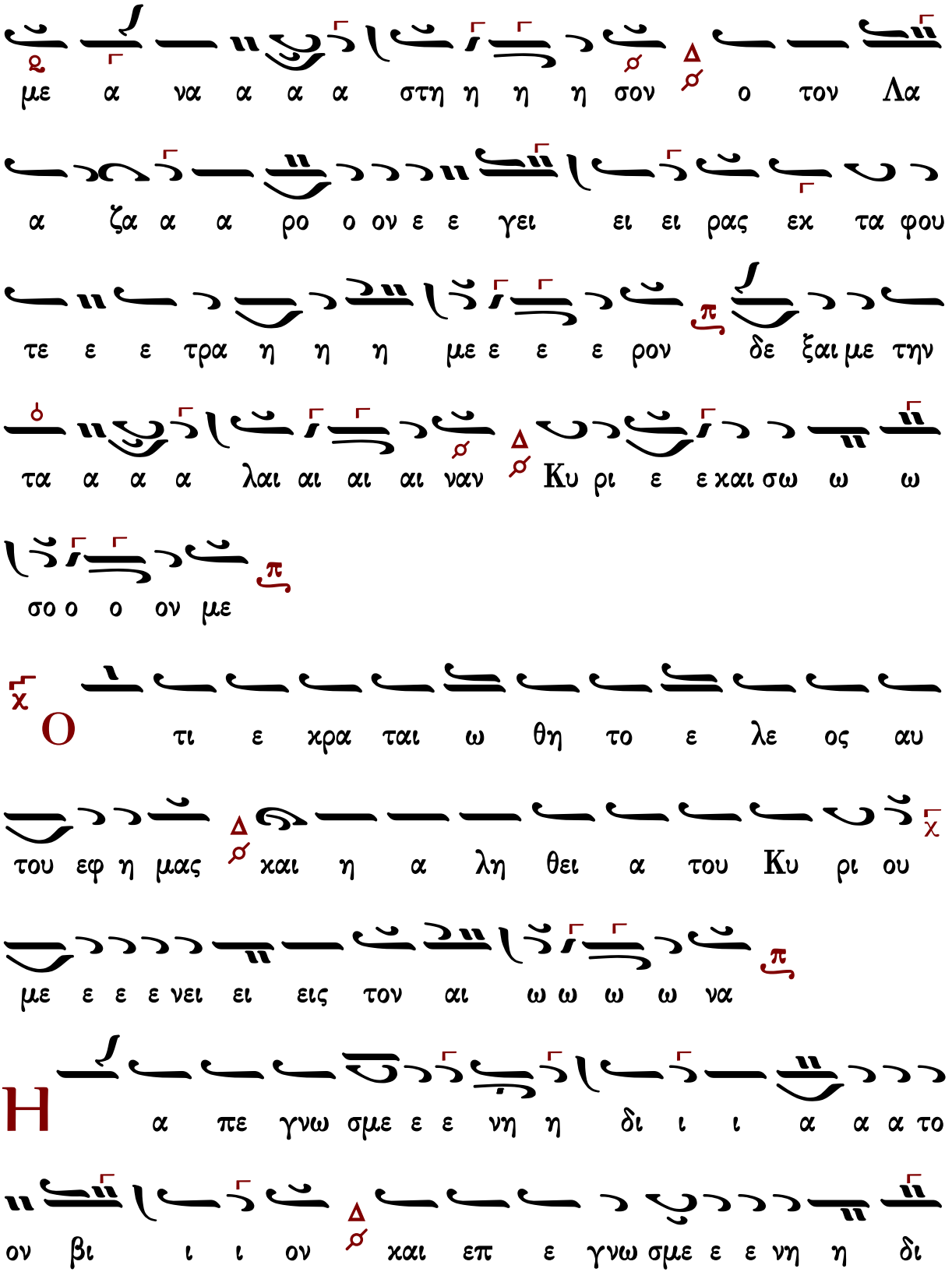
με α να α α α στη η η η σον ο τον Λα
α ζα α α ρο ο ον ε ε γει ει ει ρας εκ τα φου
τε ε ε τρα η η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την
τα α α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε και σω ω ω
σο ο ο ον με
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Η α πε γνω σμε ε ε νη η δι ι ι α α α το
ον βι ι ι ον και επ ε γνω σμε ε ε νη η δι

α α α τον τρο ο ο ο ο πον το ο μυ υ υ ρον βα

α στα α α α ζου ου ου ου σα προ ο οσ η ηλ θε

σοι οι οι βο ω ω ω ω σα μη η η με τη ην πο

ορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε ε

χθει ει εις ε ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η η μου

τα α δα α κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης

η χα α ρα α τω ω ων αγ γε ε ε ε λων αλ

λα δε ξαι αι με ε με ε ε τα α α νο ο ου

ου ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε δι α το με ε γα α σου ε

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.443*
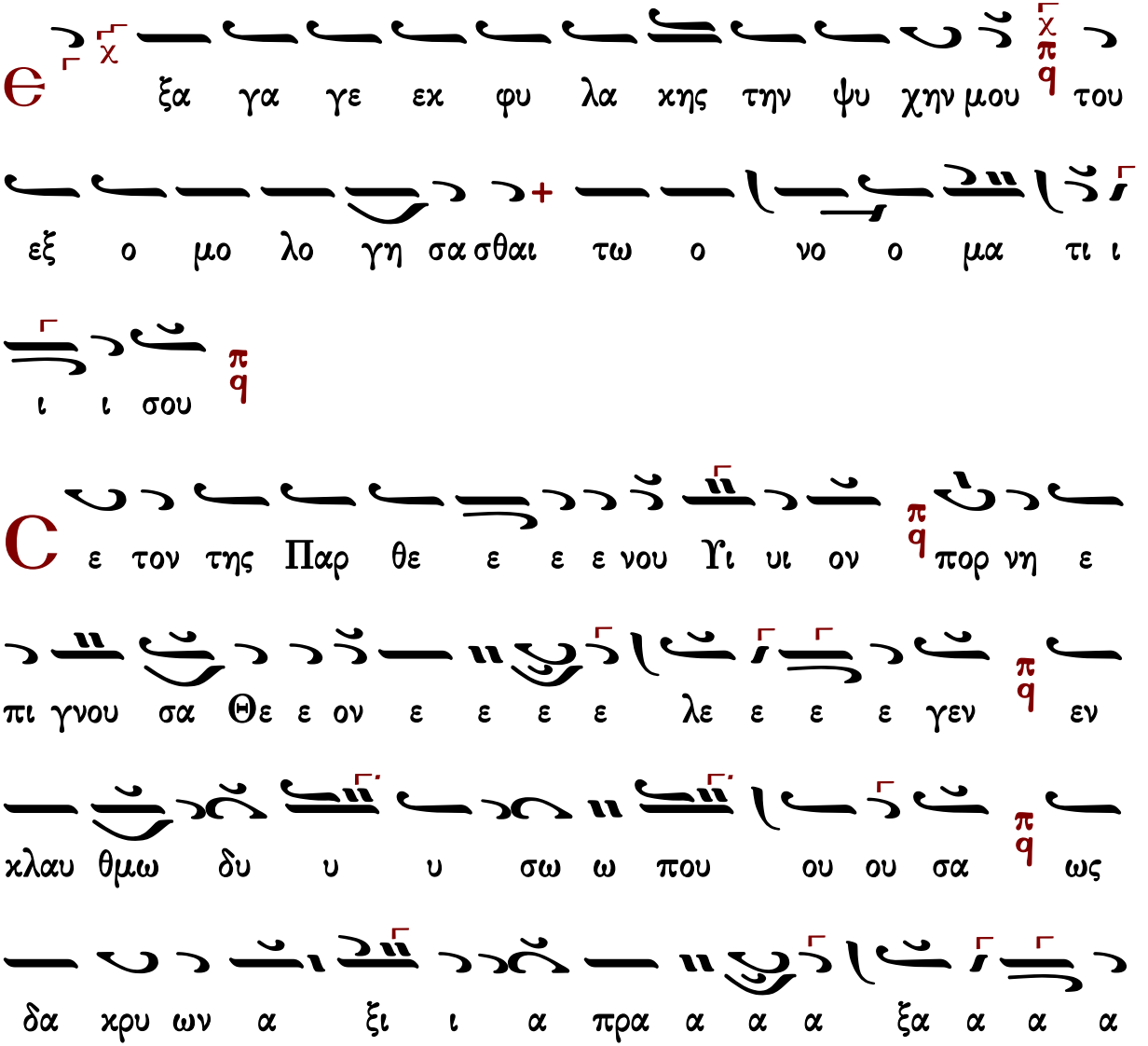
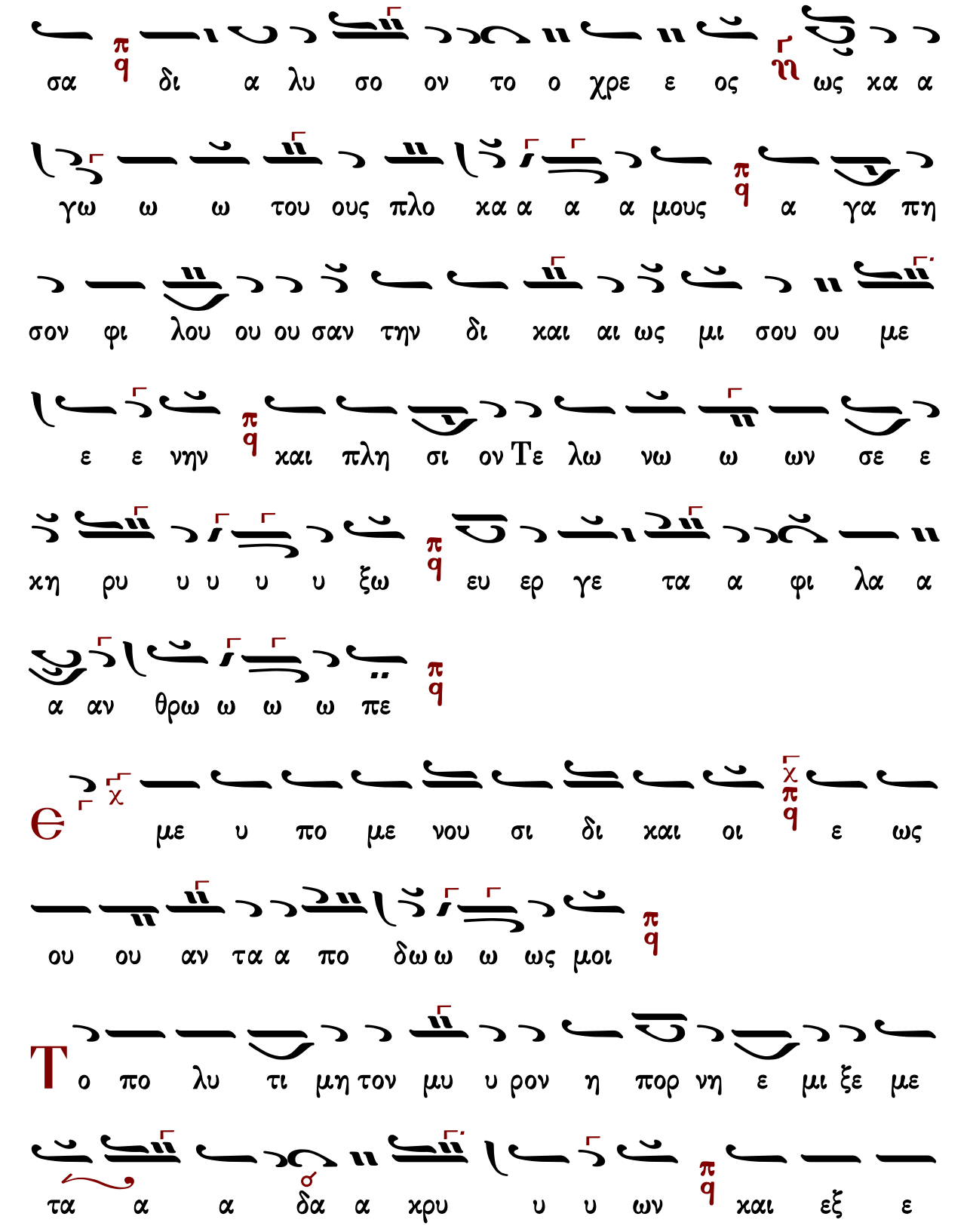
σα δι α λυ σο ον το ο χρε ε ος ως κα α
γω ω ω του ους πλο κα α α α μους α γα πη
σον φι λου ου ου σαν την δι και αι ως μι σου ου με
ε ε νην και πλη σι ον Τε λω νω ω ων σε ε
κη ρυ υ υ υ υ ξω ευ ερ γε τα α φι λα α
α αν θρω ω ω ω πε
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
Το πο λυ τι μη τον μυ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα α α δα α κρυ υ υ ων και εξ ε
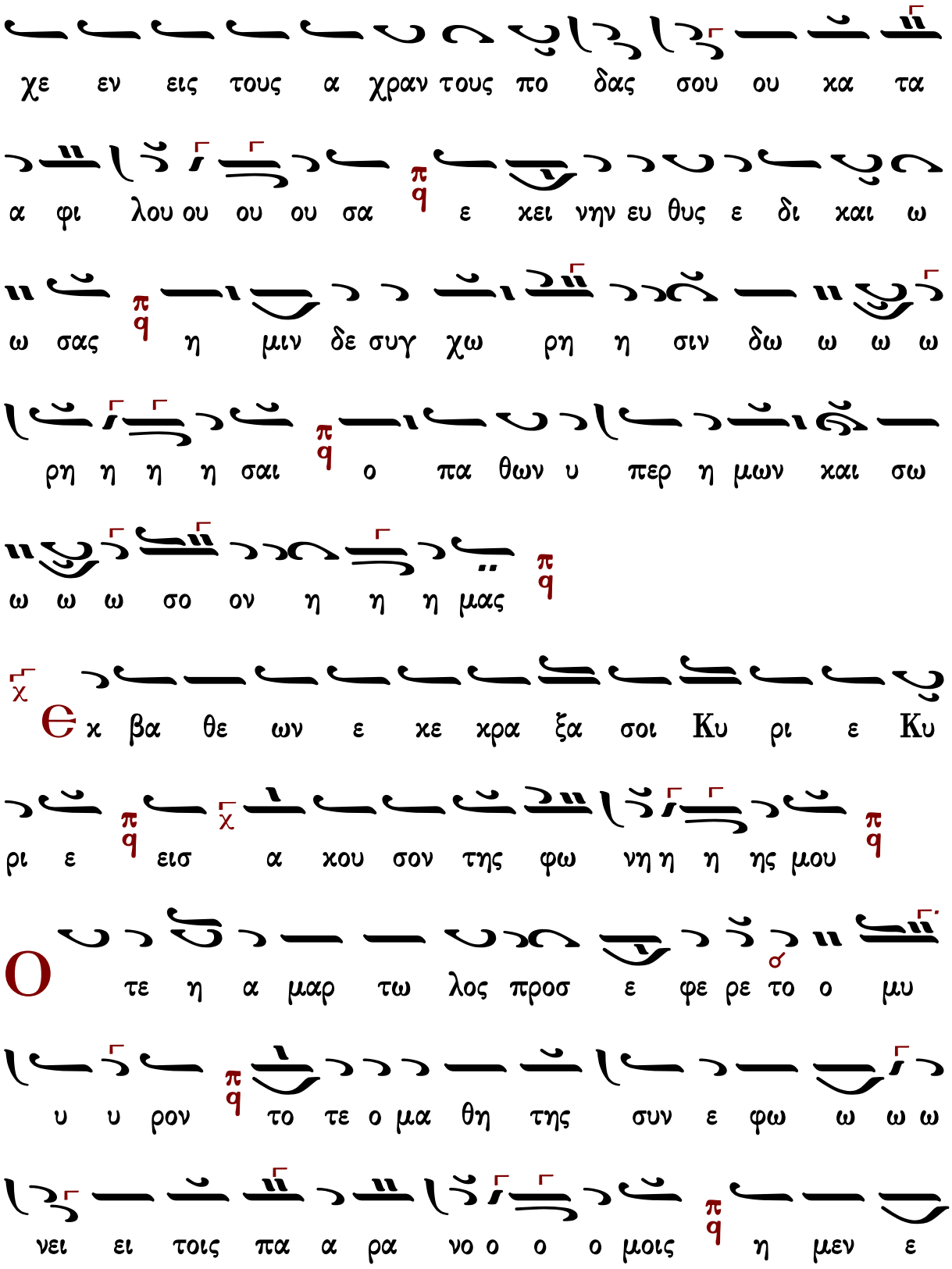
χε εν εις τους α χραν τους πο δας σου ου χα τα
α φι λου ου ου ου σα π q ε χει νην ευ θυς ε δι χαι ω
ω σας π q η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω ω ω
ρη η η η σαι π q ο πα θων υ περ η μων χαι σω
ω ω ω σο ον η η η μας π q
χ Θε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε π q εισ α κου σον της φω νη η η ης μου π q
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ σ
υ υ ρον π q το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω
νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις π q η μεν ε

χαι ρε χε νου ου σα το πο λυ υ υ τι ι ι ι
μον π q ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι το ον α τι
ι ι ι ι μη η η η τον π q αυ τη τον Δε σπο την επ
ε γι νω ω σχεν π q ου τος του Δε σπο του ε ε χω
ρι ι ι ι ζε ε ε ε το π q αυ τη η λε ευ θε
ε ρου ου το χαι ο I ου δας δου λος ε γε γο νει
του ου ου ε ε ε ε χθρου δει νον η ρα α α θυ μι
ι α με γα α λη η η η με τα α νοι οι οι
α π q ην μοι δω ρη η σαι αι Σω ω τηρ ο πα θων
υ περ η μων χαι σω ω ω ω σο ον η η η μας π q

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω

ρει την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και

ε σχε πτε το δο λω της προ δο σι ας το φι ι

ι ι λη η η η μα ε χει νη τους πλο κα μους

δι ε ε λυ υ σε και ου τος τω ω θυ υ μω ω ω

ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρον αν τι μυ υ ρου

την δυ σω δη κα α κι ι ι αν φθο νος γα

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.446*

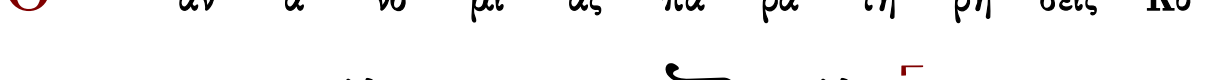

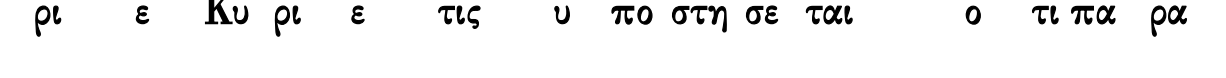

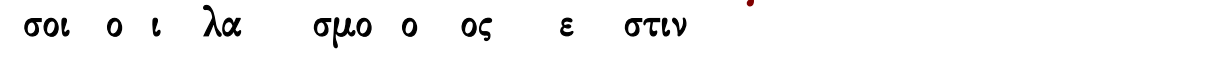

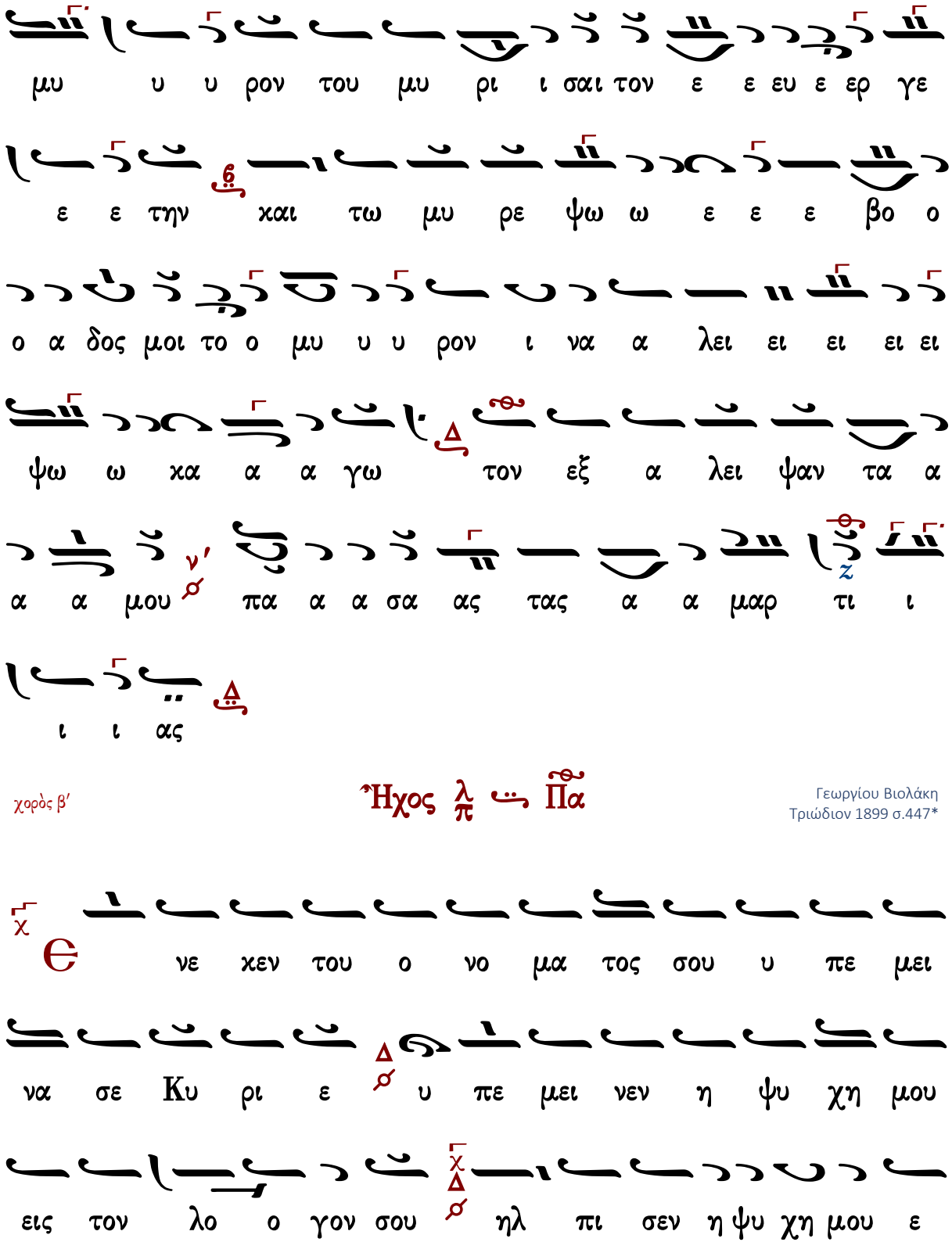

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.447*
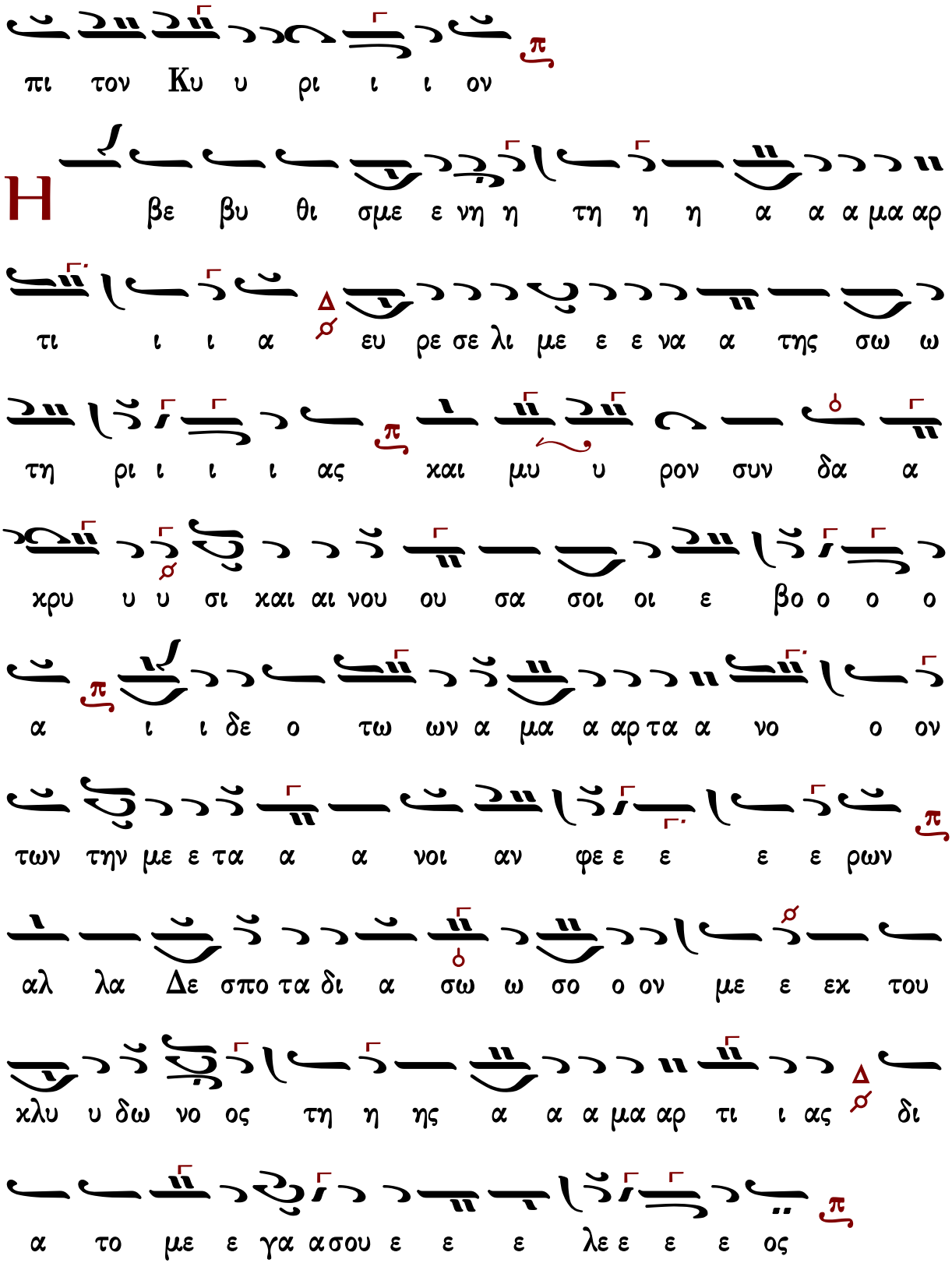
πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μα αρ
τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω
τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α
χρυ υ υ σι και αι νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο
α ι ι δε ο τω ων α μα α αρ τα α νο ο ον
των την με ε τα α α νοι αν φε ε ε ε ε ρων
αλ λα Δε σπο τα δι α σω ω σο ο ον με ε εκ του
χλυ υ δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι ι ας δι
α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος λ̱ π̱ ⸒ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.448*

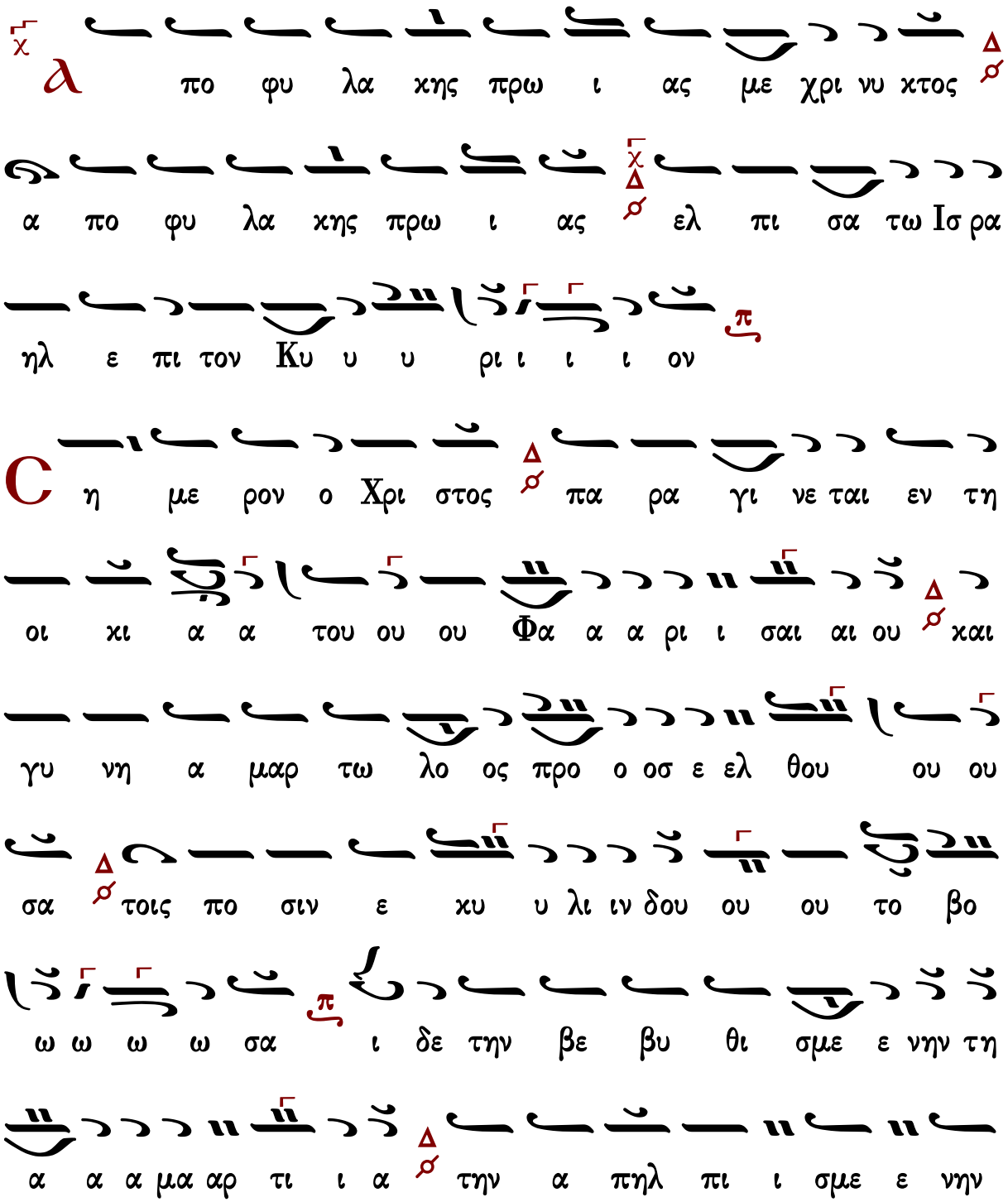

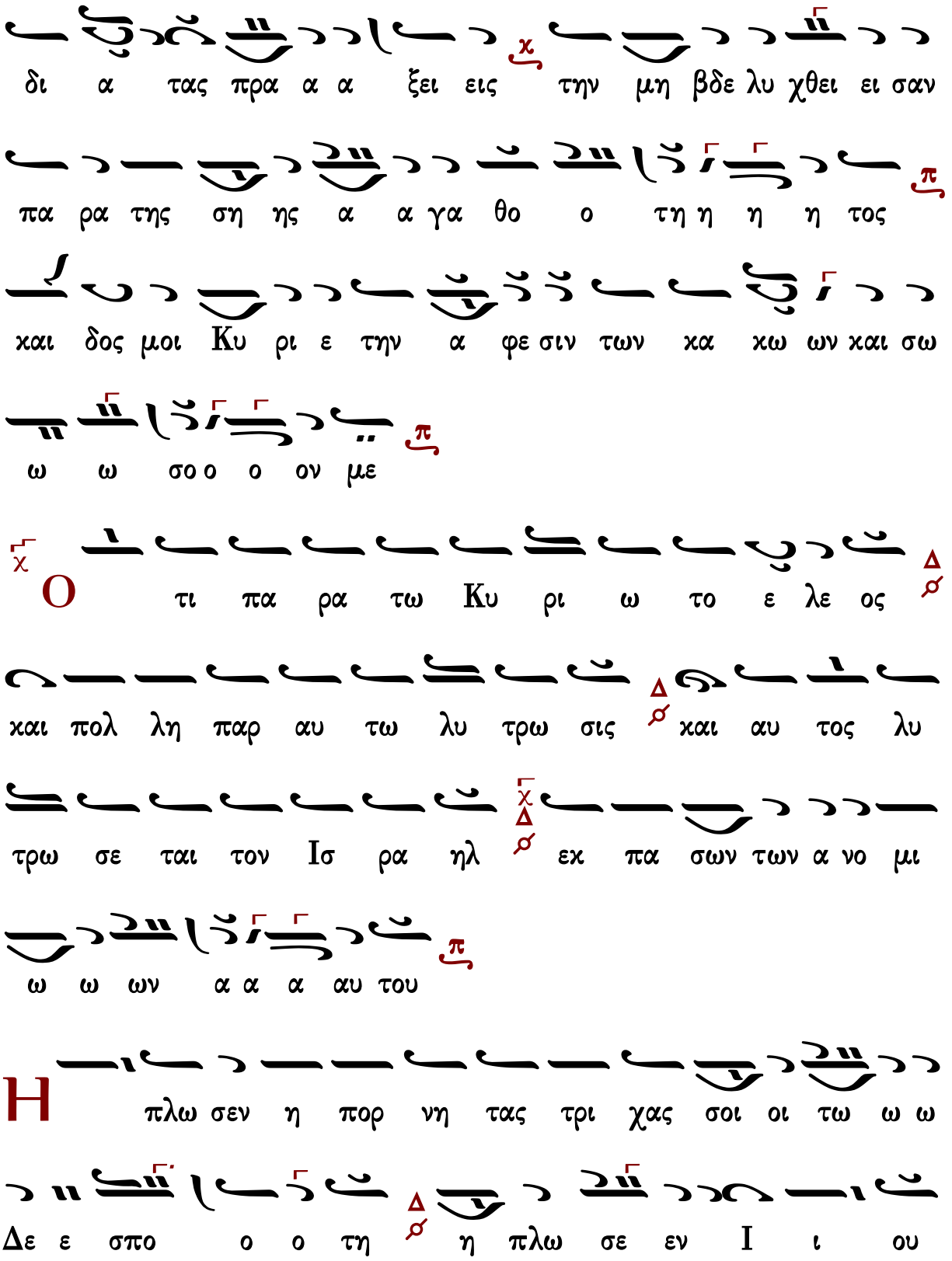
δι α τας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει σαν
πα ρα της ση ης α α γα θο ο τη η η η τος
και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των χα χω ων και σω
ω ω σο ο ο ον με
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω
Δε ε σπο ο ο τη η πλω σε εν Ι ι ου

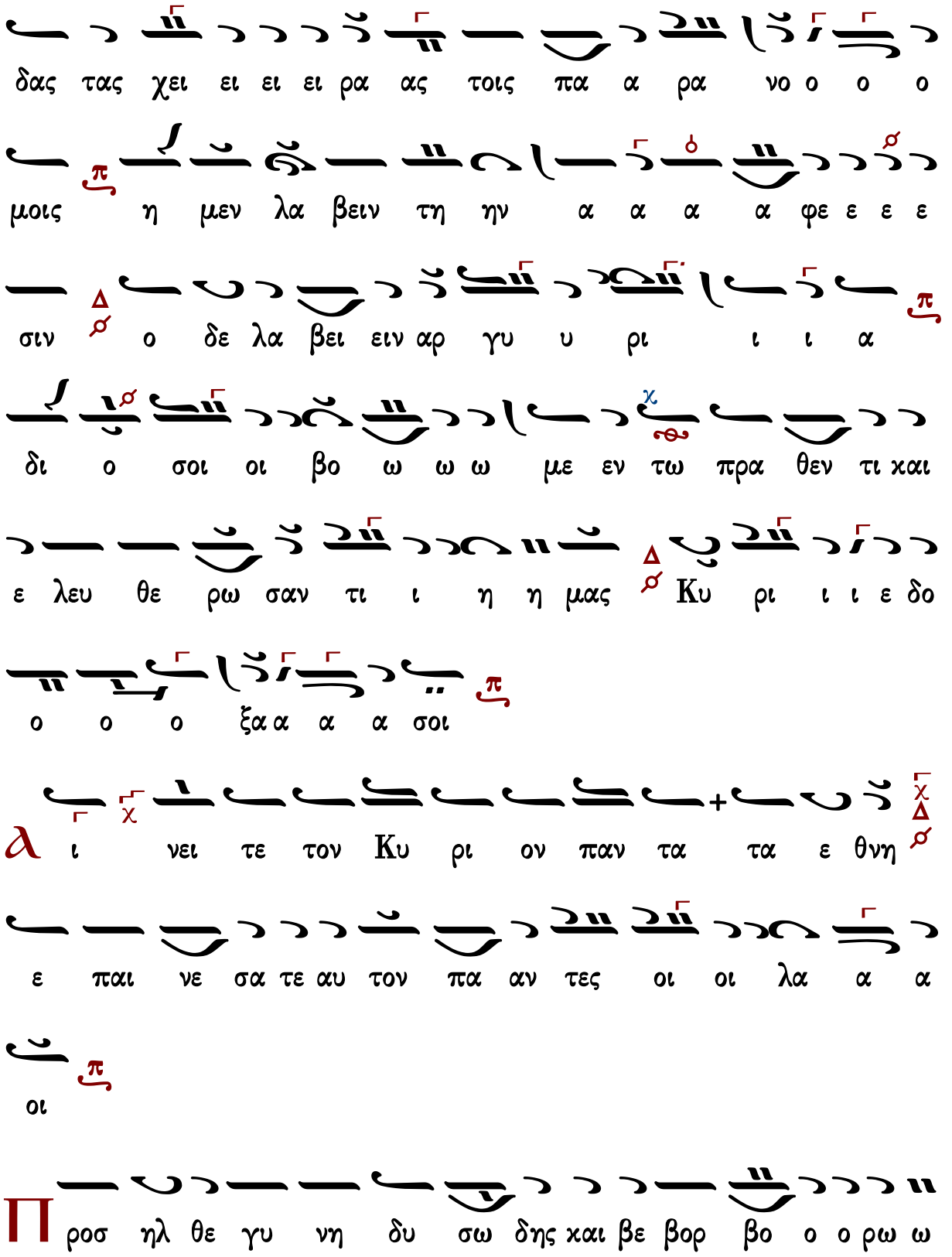
δας τας χει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο ο ο
μοις η μεν λα βειν τη ην α α α α φε ε ε
σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α
δι ο σοι οι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι και
ε λευ θε ρω σαν τι ι η η μας Κυ ρι ι ι ε δο
ο ο ο ξα α α α σοι
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι
Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω ω

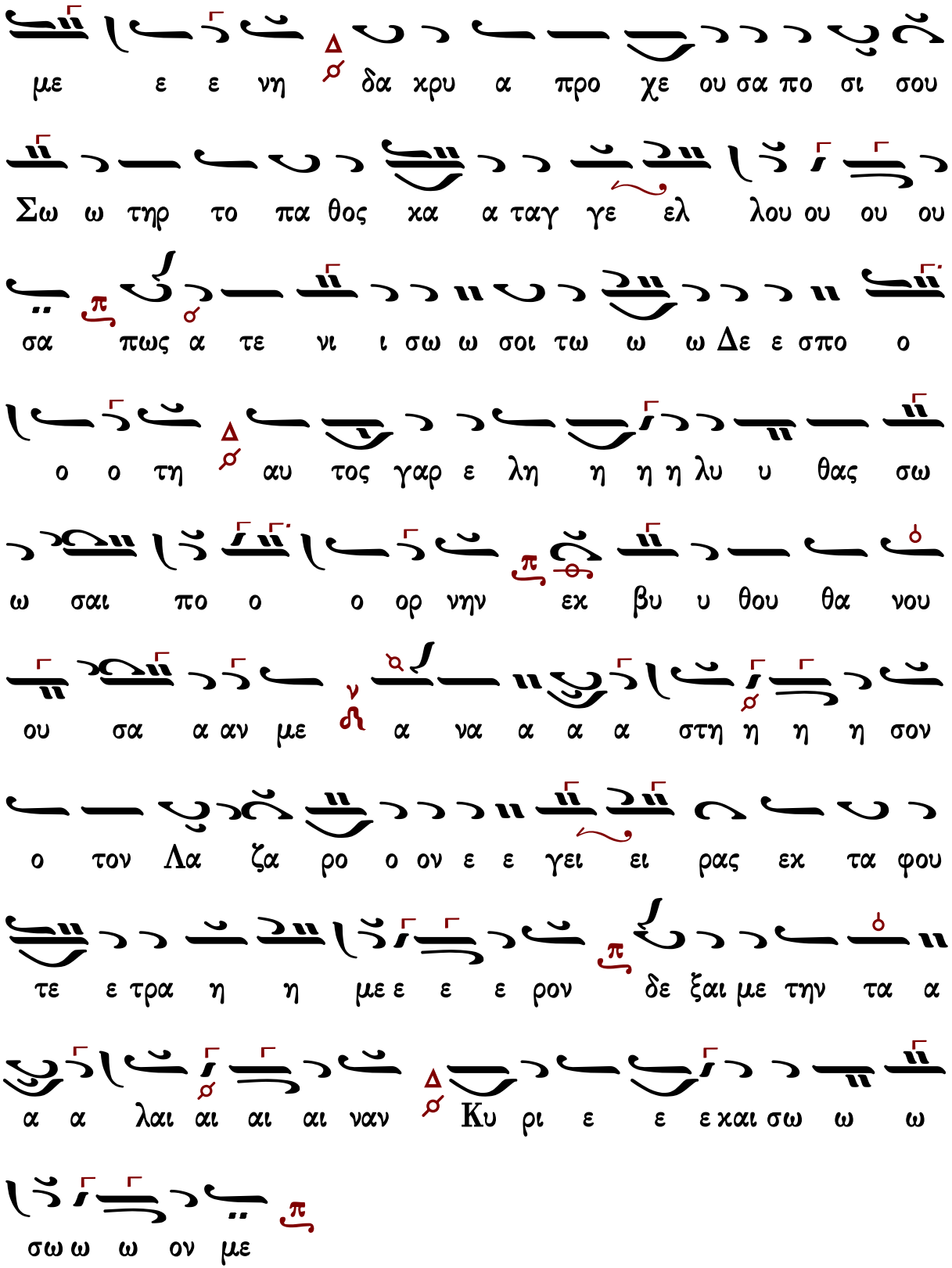
με ε ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου
Σω ω τηρ το πα θος κα α ταγ γε ελ λου ου ου ου
σα πως α τε νι ι σω ω σοι τω ω ω Δε ε σπο ο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω
ω σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου
ου σα α αν με α να α α α στη η η η σον
ο τον Λα ζα ρο ο ον ε ε γει ει ρας εκ τα φου
τε ε τρα η η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α
α α λαι αι αι αι ναν Κυ ρι ε ε ε χαι σω ω ω
σω ω ω ον με

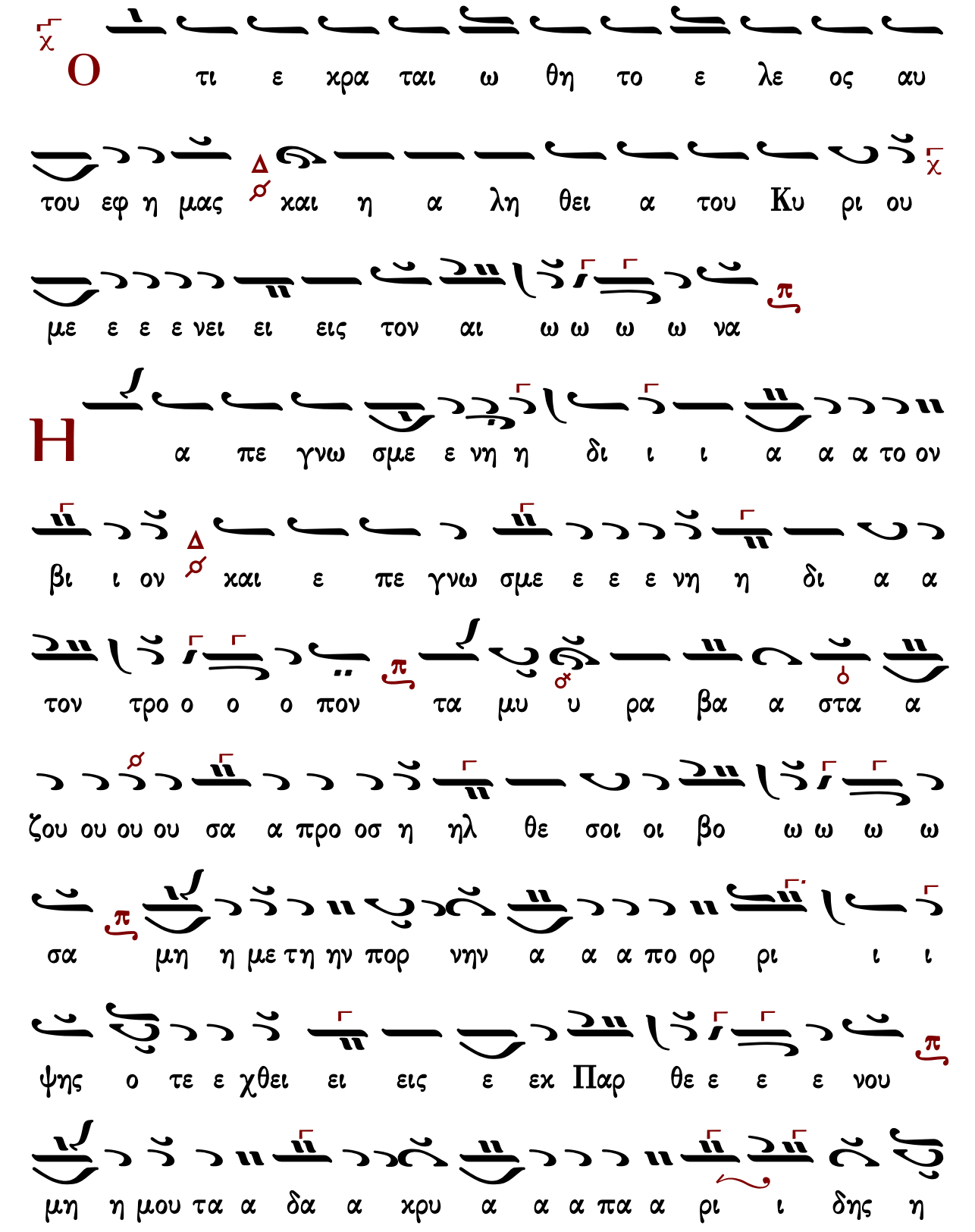
Ο
τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Η
α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ον
βι ι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α α
τον τρο ο ο ο πον τα μυ υ ρα βα α στα α
ζου ου ου ου σα α προ οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω
σα μη η με τη ην πορ νην α α α πο ορ ρι ι ι
ψης ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε νου
μη η μου τα α δα α χρυ α α α πα α ρι ι δης η

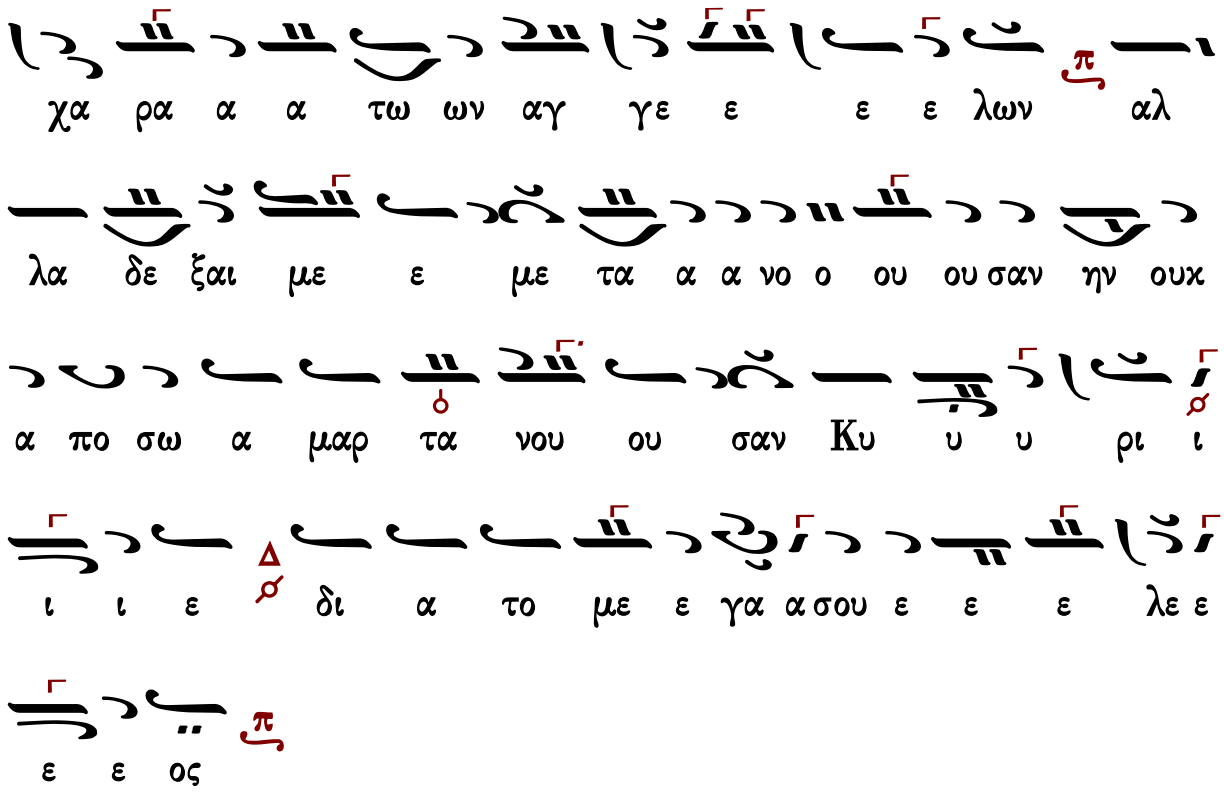

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος **Πα**

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.176/623*

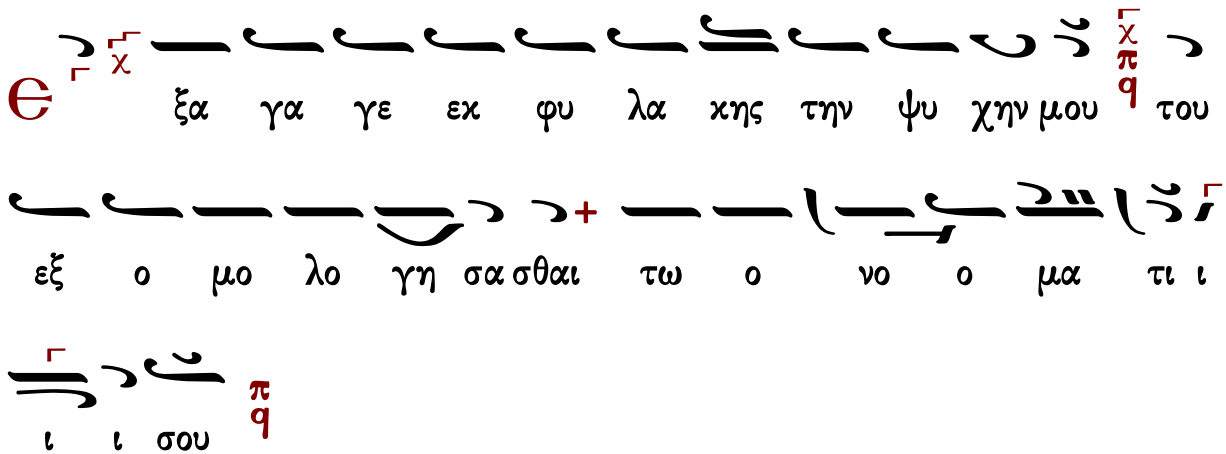

C ε τον της Παρ θε ε ε νου υι υι ον πορ νη η ε
πι γνου ου ου σα Θε ε ον ε ε λε ε ε ε γε ε ε
ε εν εν χλαυ θμω ω δυ υ υσ ω που ου σα ως δα
χρυ ω ων α ξι ι α πρα α α α ξα α α α
σα δι α λυ υ σον το χρε ε ε ο ο ος ως
κα γω ω ω ω τους πλο κα α α α α μους α
γα πη σον φι λου ου ου ου ου ου σαν την δι και ως μι σου
ου με ε ε ε νη ην και πλη σι ο ον τε λω νω ω ων
σε χη ρυ υ υ υ ξω ω ευ ε ερ γε ε τα
α α φι λα α α α α αν θρω ω ω ω πε

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι
ο πο λυ τι μη τον μυ υ υ υ υ ρον η
πορ νη ε μι ξε με τα α α α δα α χρυ υ ω ων
και εξ ε χε ε εν εις τους α χραν τους πο
ο δα ας σου ου ου χα τα α φι λου ου ου ου
σα ε χει νην ευ θυς ε δι χαι αι ω ω σας η μιν
δε συγ χω ω ρη η η σιν δω ω ω ω ω ρη η
η η σαι ο πα θω ων υ υ περ η η μω ω ων χαι
σω ω ω ω σον η η η μας

Θε χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η ης μου
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα α α θη η της συν ε ε φω ω ω ω
νει ει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η
μεν ε χαι ρε χε νου σα α το πο λυ υ τι ι μον
ο δε ε σπευ δε πω λη σαι το ο ον α τι ι ι
ι ι μη η η η τον αυ τη η τον Δε σπο
τη ην ε πε γι ι ι νω ω ω ω ω ω ω σχε ε εν
ου τος του Δε ε σπο του ε ε χω ρι ι ι

ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λευ θε
ρου ου ου ου ουου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε
γο ο νει ει του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α
θυ μι ι α με γα α α λη η η με ε
τα α νοι οι οι οι α ην μοι δω ρη η
σαι αι Σω ω ω τη ηρ ο πα θω ων υ υ περ η η μω
ω ων χαι σω ω ω ω σον η η η μας
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου

ω ω ω ω ω ω ω της Ι ου δα α θλι

ο ο τη η τος ε θε ω ρει την πορ νην φι λου

ου σαν τα α ι ι χνη και ε σκε πτε το δο ο ο

λω της προ δο σι ι ι ας το φι ι ι ι ι

ι ι λη η η η μα ε κει νη τους πλο κα α α

μους δι ε ε λυ υ σε και ου ου ου τος τω θυ μω ω

ω ω ε ε δε σμει ει ει ει το φε ρων αν

τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω δη κα α κι ι ι ι

α αν φθο ο νος γαρ ουκ οι οι οι δε ε ε προ τι

μα α α αν το ο συμ φε ε ε ε ρον ω ω

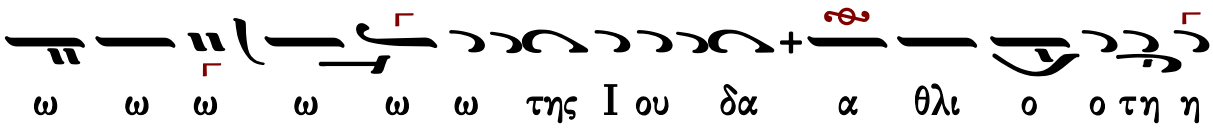

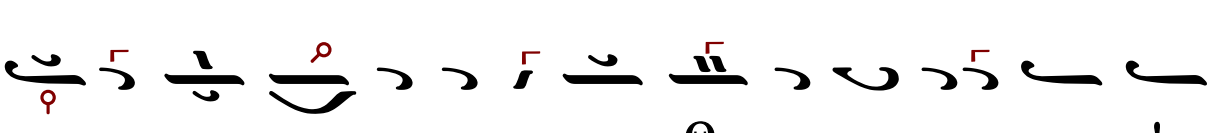

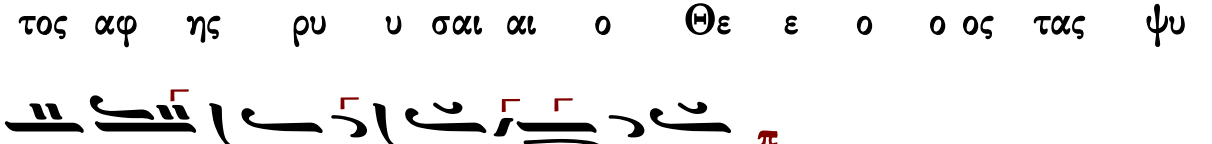

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.180/627*

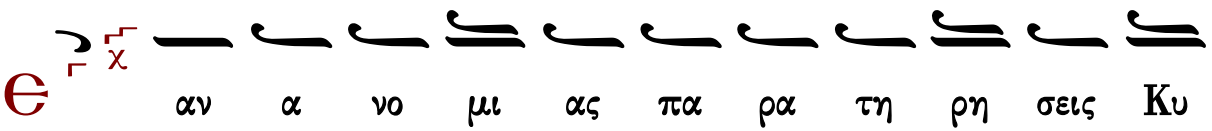

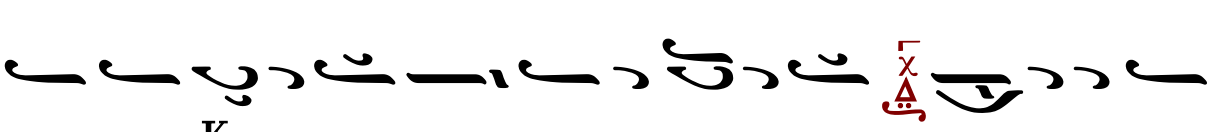

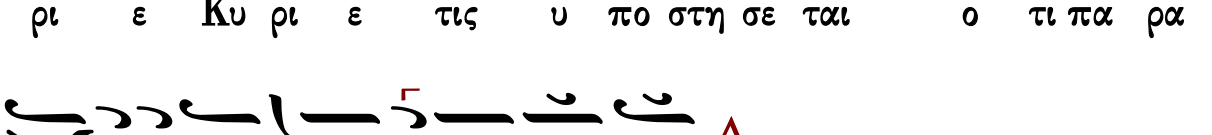

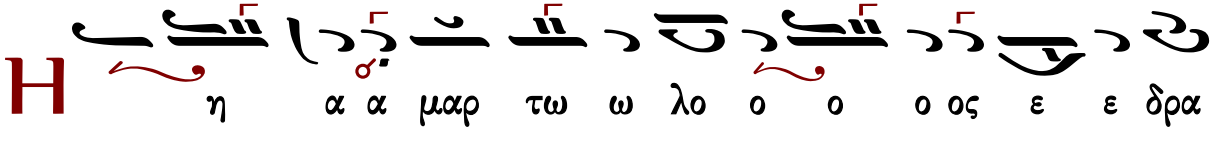

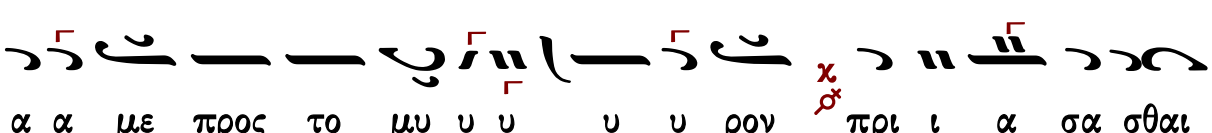

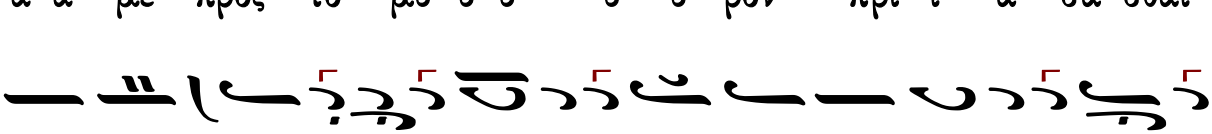

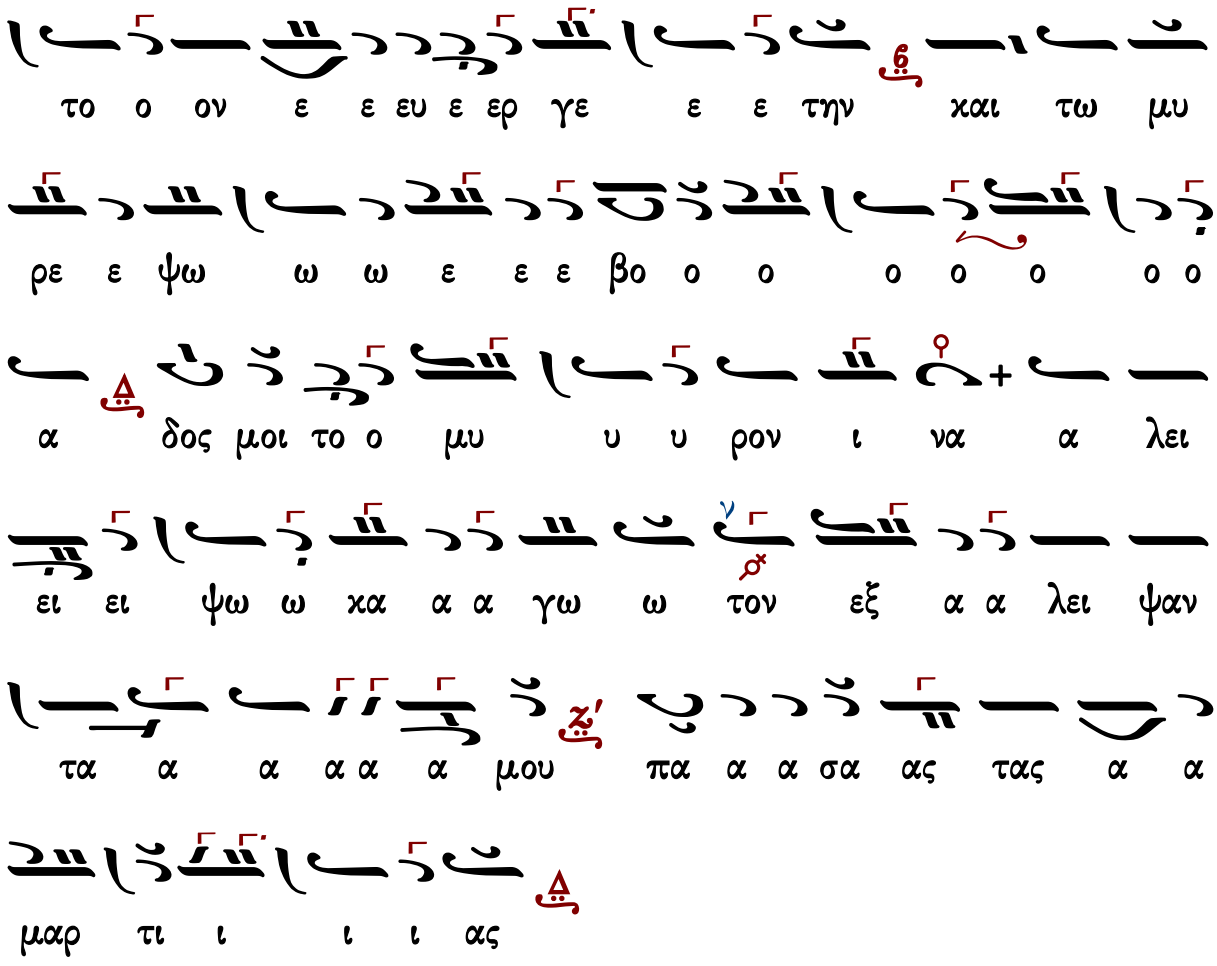

χορὸς β′

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*

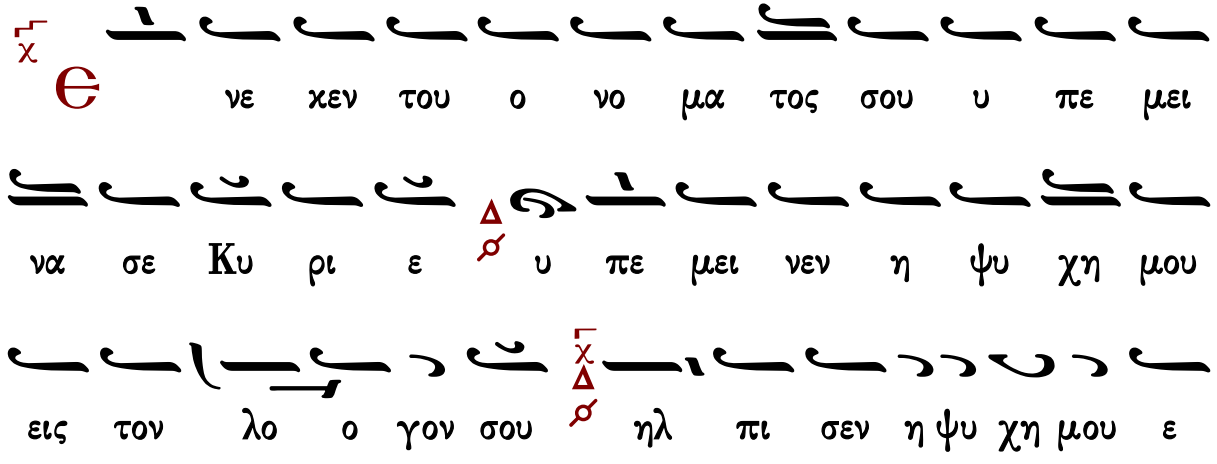

πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Η βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε ε νη τη α
μα αρ τι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α
της σω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ υ
υ υ υ υ ρα συν δα α α α χρυ υ υ υ σι χε
νου ουσα α α σοι οι ε βο ο ο ο α ι
ι δε ο τω ων α μαρ τα νο ο ον τω ων την
με τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ρων αλ
λα α Δε σπο τα δι α α σω ω σο ο ο ον
με ε εχ του χλυ υ δω ω ω νος της α μαρ τι ι

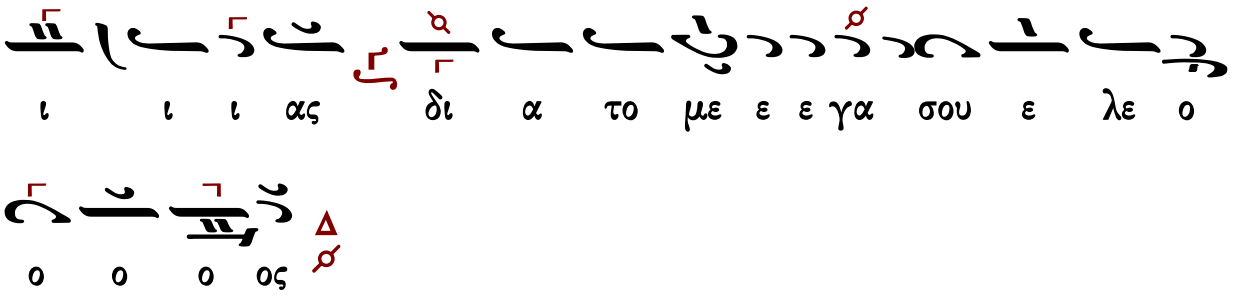

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.181/628*
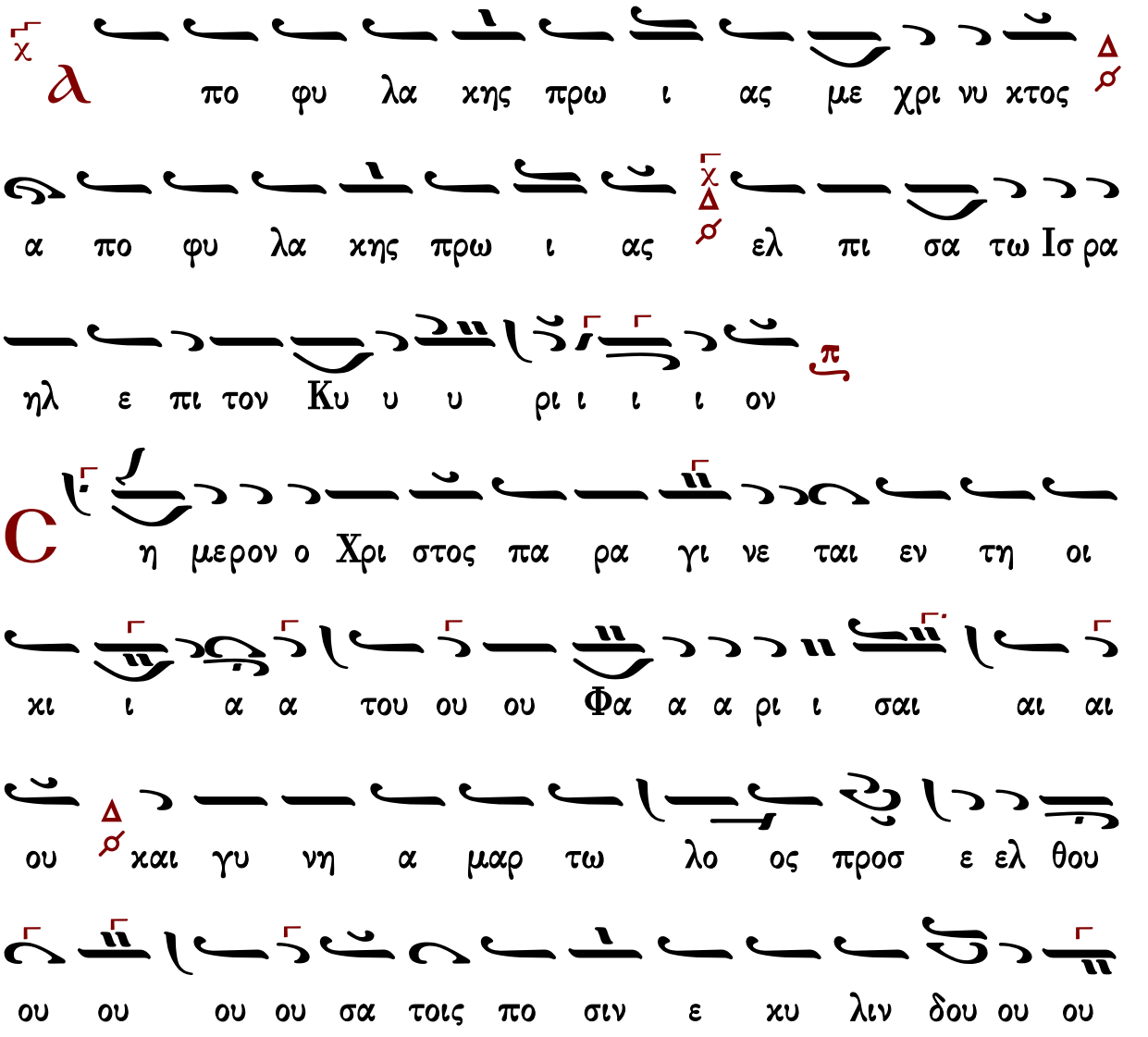
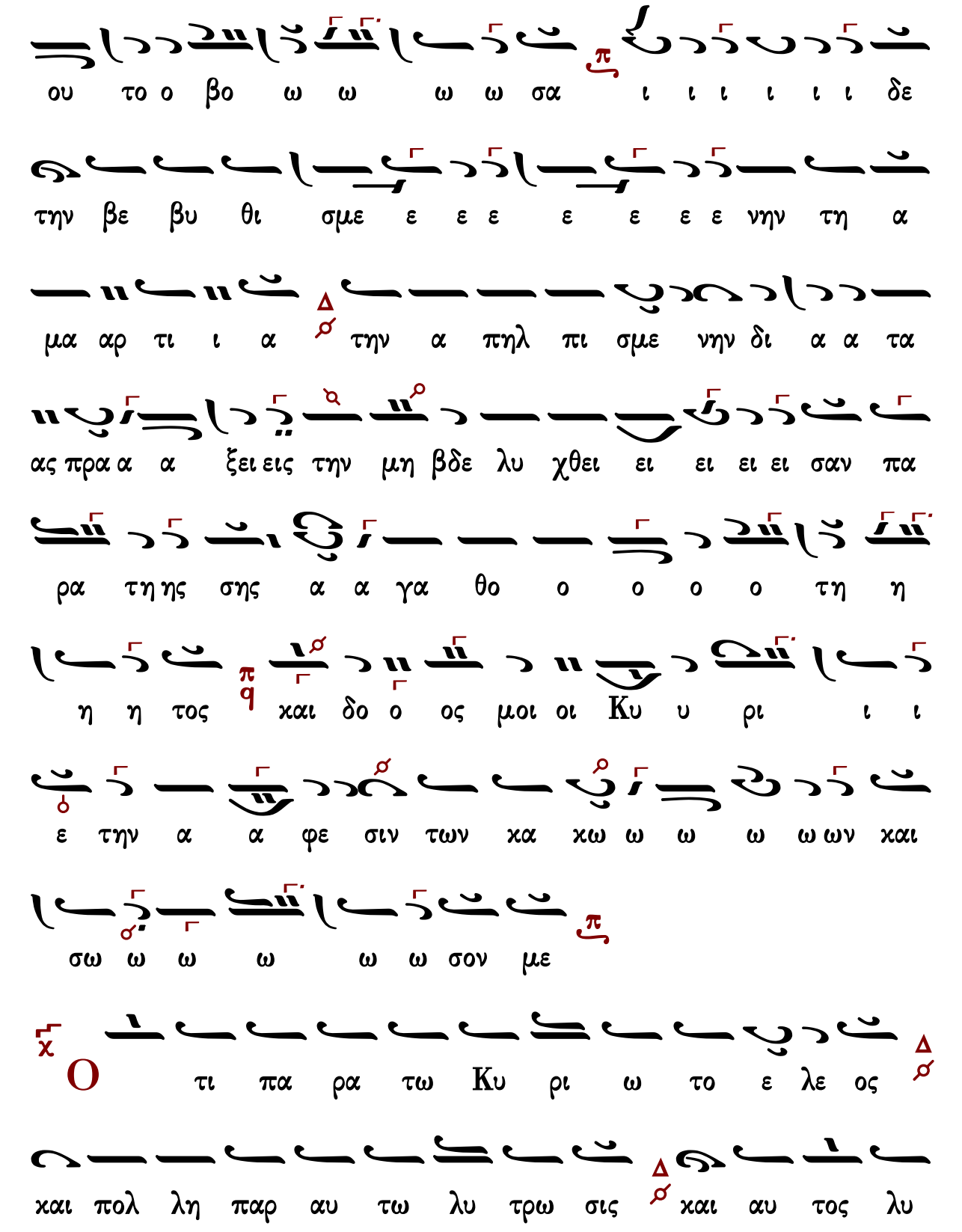
ου το ο βο ω ω ω ω σα ι ι ι ι ι ι δε
την βε βυ θι σμε ε ε ε ε ε ε ε νην τη α
μα αρ τι ι α την α πηλ πι σμε νην δι α α τα
ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει ει ει ει ει σαν πα
ρα τη ης σης α α γα θο ο ο ο ο τη η
η η τος και δο ο ος μοι οι Κυ υ ρι ι ι
ε την α α φε σιν των χα χω ω ω ω ω ων και
σω ω ω ω ω ω σον με
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

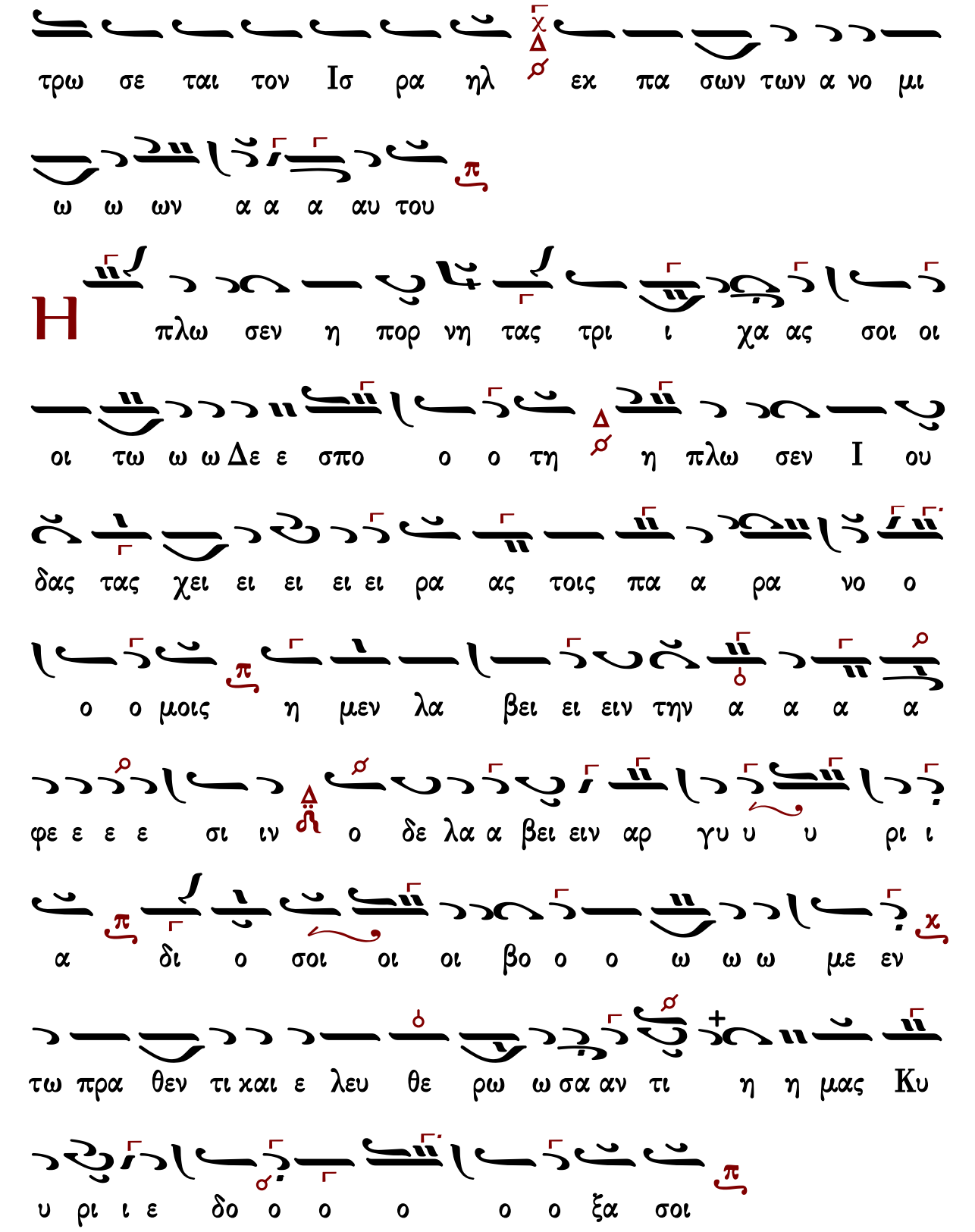
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι ι χα ας σοι οι
οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ου
δας τας χει ει ει ει ει ρα ας τοις πα α ρα νο ο
ο ο μοις η μεν λα βει ει ειν την α α α α
φε ε ε σι ιν ο δε λα α βει ειν αρ γυ υ υ ρι ι
α δι ο σοι οι οι βο ο ο ω ω ω με εν
τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω ω σα αν τι η η μας Κυ
υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα σοι

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί
Προσηλθεν υἱὸς δωδεκάφυλος
βοῶν ὁ ρωμαῖος δακρύων
ὁ προχέων οὐρανοὺς
ἰησοῦ Σωτῆρ τοῦ παντὸς
καὶ τὰ ἀγγέλου πῶς
τὴν ἰσῶσαι τῶν Δέσποτα
ὁ ὁ τὴν αὐτοῦ ὁ ὁς γὰρ ἐλεήμων

λυ υ θας σω ω σαι πο ο ο ορ νη η η ηνεκ

βυ υ υ θου ου θα νου ου ου ου σα α

α αν με α να α α στη η η η

σο ον ο τον Λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε ε

τρα α η η η με ε ε ε ρον δε ε ξαι αι

με την τα α λαι αι ναν Κυ ρι ε ε χαι σω ω ω ω

ω ω σον με

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

Η α πε γνω σμε ε ε ε ε νη δι α το ον

βι ι ον χαι ε πε γνω σμε ε ε ε ε νη η δι

α α τον τρο ο ο ο πον το μυ υ ρον βα

στα α α α ζου ου ου ου σα προσ ηλ θε ε σοι οι

βο ω ω ω ω σα μη η με την πο ο ορ

νην α α πο ορ ρι ι ι ι ψη ης ο τε χθεις ε εκ

Παρ θε ε ε ε ε ε ε νου μη η μου τα

δα α χρυ υ α πα ρι ι ι ι ι ι δης η χα

ρα α α α α τω ω ων α α αγ γε ε ε ε ε

λων αλ λα α δε ξαι με με τα νο ου ου ου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*
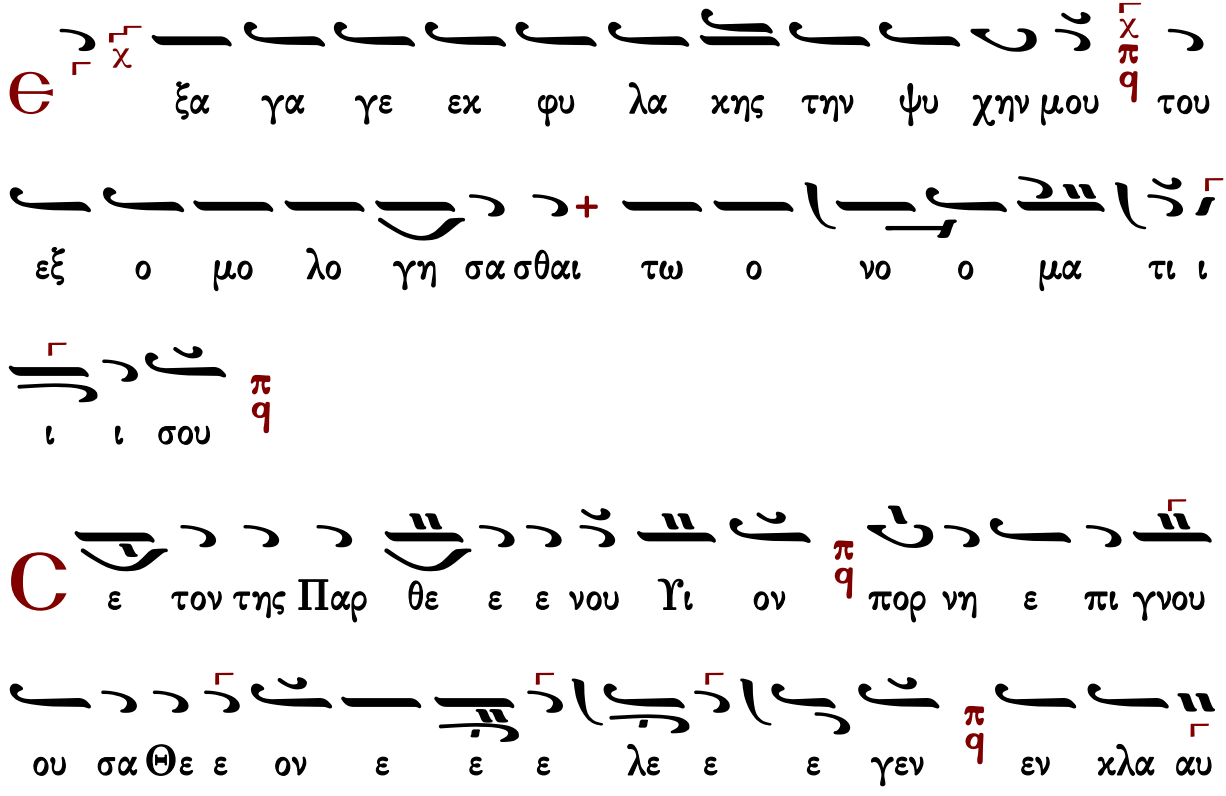
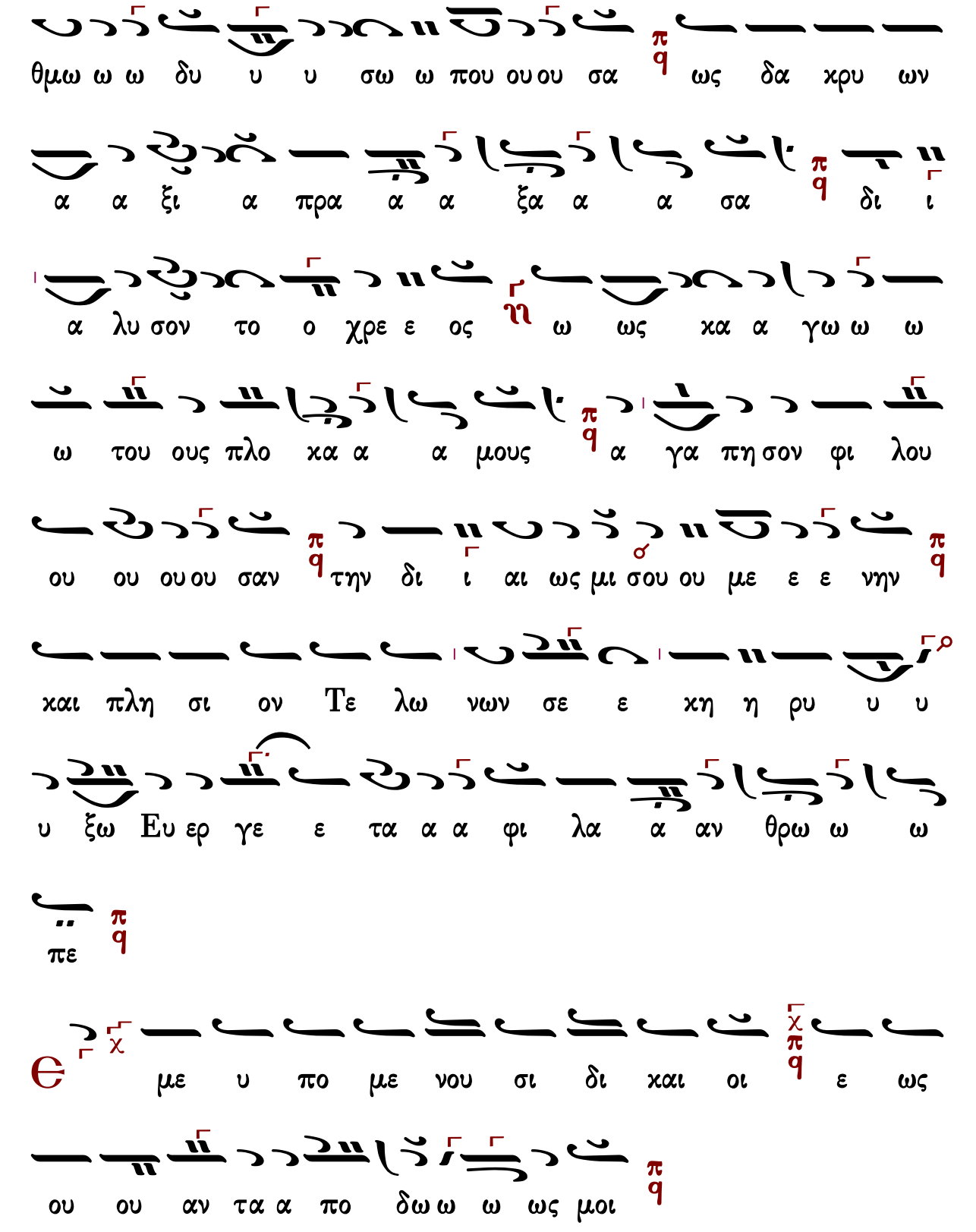
θμω ω ω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ως δα χρυ ων
α α ξι α πρα α α ξα α α σα δι ι
α λυ σον το ο χρε ε ος ω ως χα α γω ω ω
ω του ους πλο χα α α μους α γα πη σον φι λου
ου ου ου ου σαν την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην
χαι πλη σι ον Τε λω νων σε ε χη η ρυ υ υ
υ ξω Ευ ερ γε ε τα α α φι λα α αν θρω ω ω
πε
με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

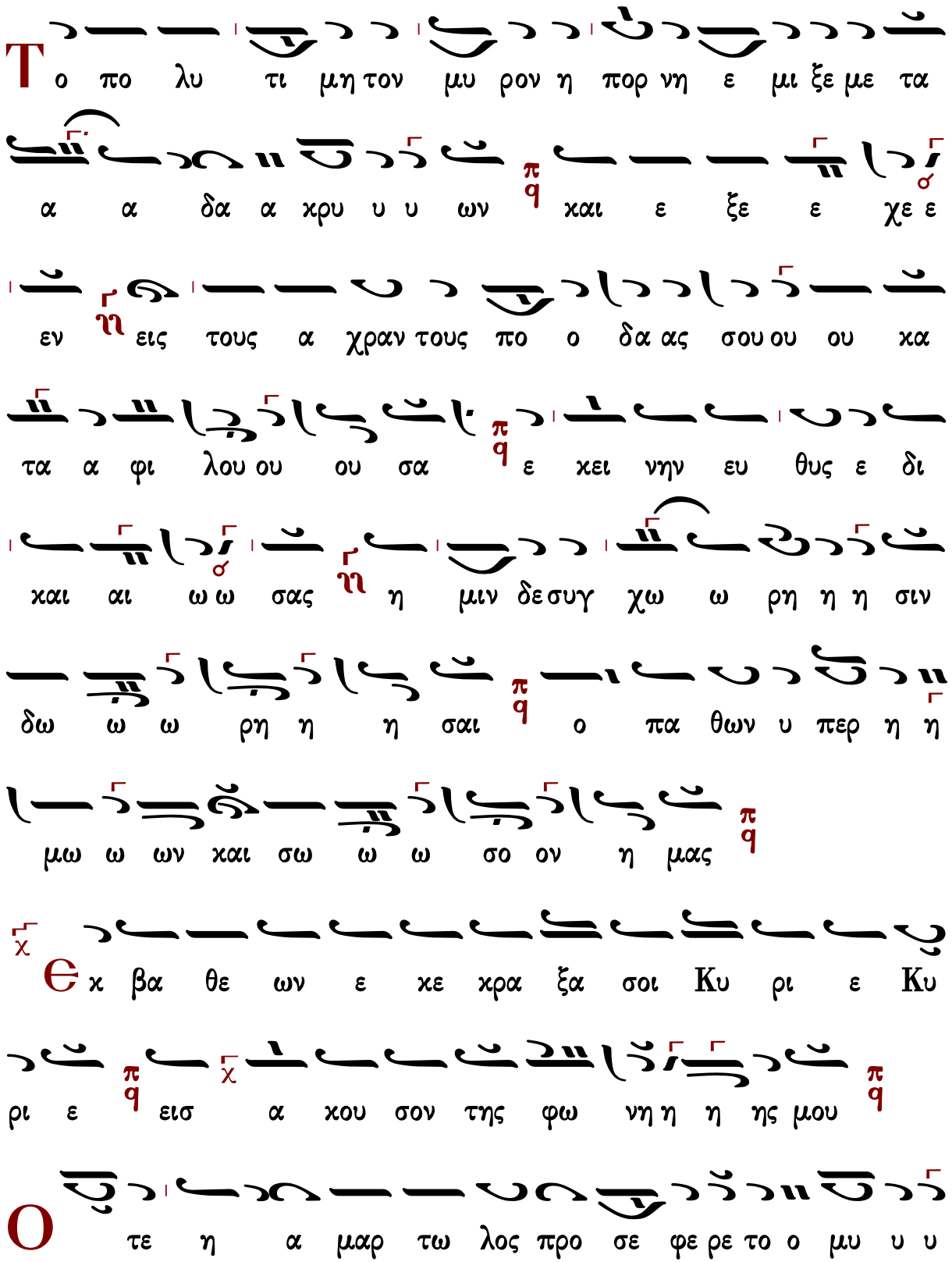
Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα
α α δα α χρυ υ υ ων χαι ε ξε ε χε ε
εν ει εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα
τα α φι λου ου ου σα ε χει νην ευ θυς ε δι
χαι αι ω ω σας η μιν δε συγ χω ω ρη η η σιν
δω ω ω ρη η η σαι ο πα θων υ περ η η
μω ω ων χαι σω ω ω σο ον η μας
Θε χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η ης μου
Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ

α λη η η η η με ε ε τα α νοι α ην μοι

δει νον η ρα α α θυ μι ι α με γα α α

ου δας δου λος ε γε γο ο νει του ου ε χθρου

το αυ τη η λε ευ θε ε ρου ου το και ο Ι

του Δε σπο ο του ε χω ρι ι ι ζε ε ε

τον αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν ου τος

ευ δε πω λη η σαι τον α τι ι ι μη η η

νου σα το πο λυ υ τι ι μον ο δε ε ε σπε

τοις πα α ρα νο ο ο μοις η μεν ε χαι ρε χε

ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει

δω ρη η σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η η μω ω

ων χαι σω ω ω σο ον η μας

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα

εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως

μου

ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ε θε ω ρει

την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και ε σκε

πτε το δο ο λω της προ δο σι ι α α ας το φι ι ι

λη η η μα ε χει νη τους πλο κα μους δι

ε ε λυ υ σε και ου τος τω θυ υ μω ω ω ω

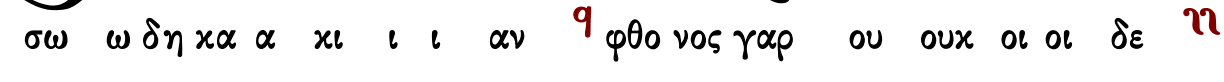

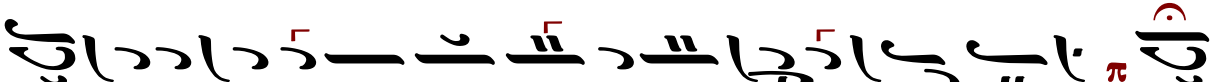

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

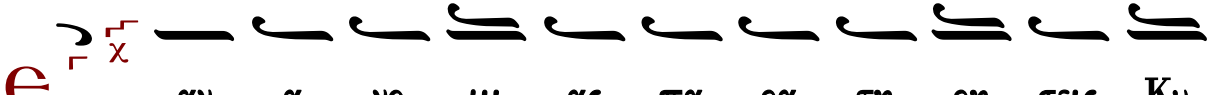

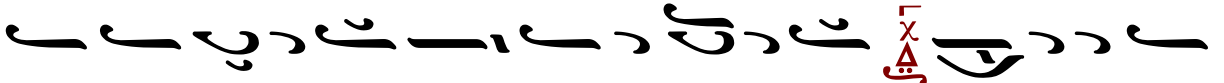

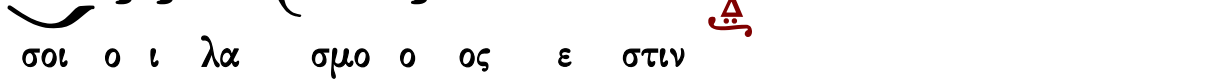

μυ υ ρον πρι ι α σα α σθαι πο λυ υ τι ι ι μον
μυ υ ρον του μυ υ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ
ε ερ γε ε ε την χαι τω μυ υ ρε ψω
ω ε ε ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ υ υ
ρον ι να α λει ψω χα γω τον ε ξα
λει ει ψαν τα α α α μου πα α α α σα α α ας
τας α μαρ τι ι ι ι ας
χορὸς β′
Ἦχος λ π Πα
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*
χ Θ νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μαρ
τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α α
α της σω ω τη ρι ι ι ι ας χαι μυ υ
ρα συν δα α α α χρυ υ υ σι χε ε νου ου ου ου
σα σοι οι ε βο ο ο ο ο α ι ι δε ο
τω ων α α α μα α αρ τα νο ο ον των την με
τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ε ρων αλ λα Δε σπο
τα α δι ι ι α α α σω σο ο ον με εκ του

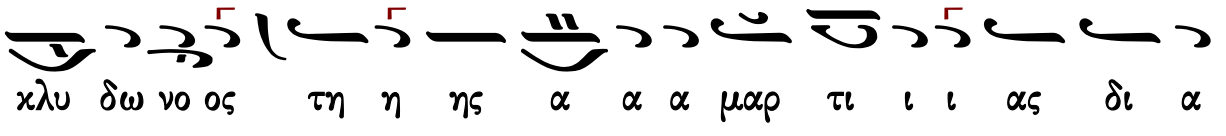

χορὸς α΄

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.49*

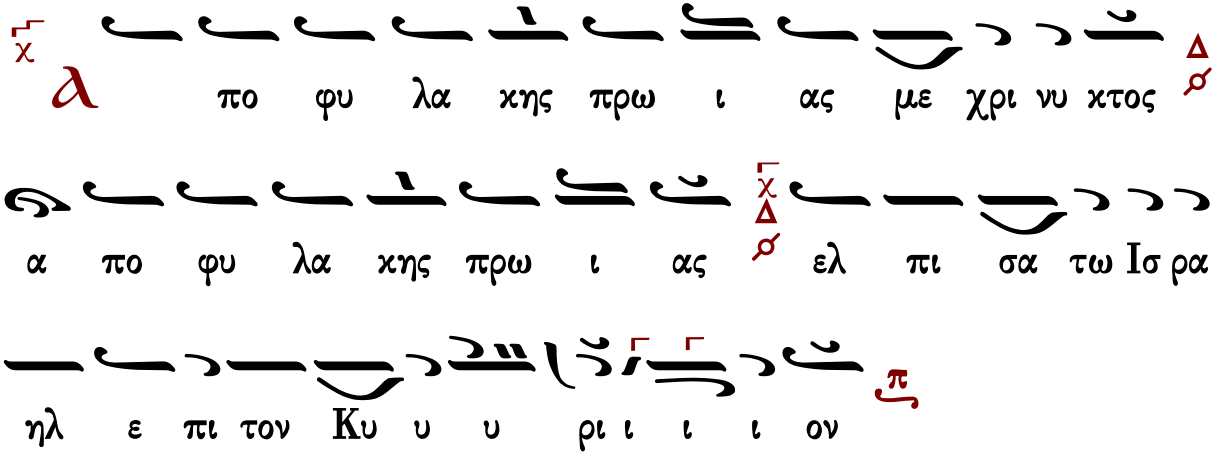

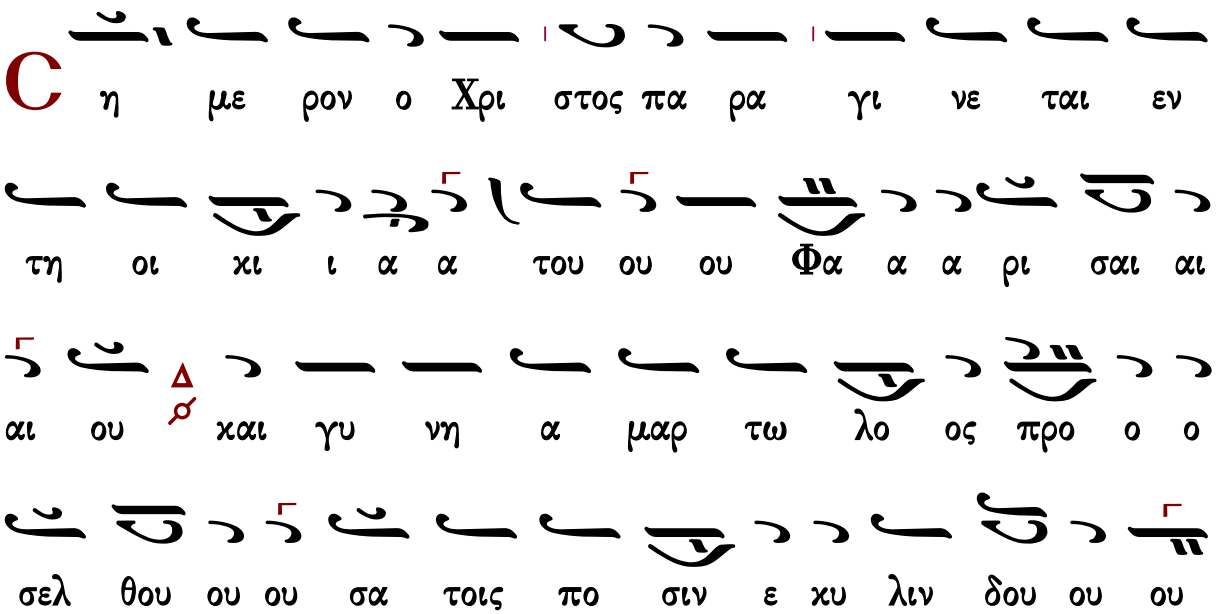

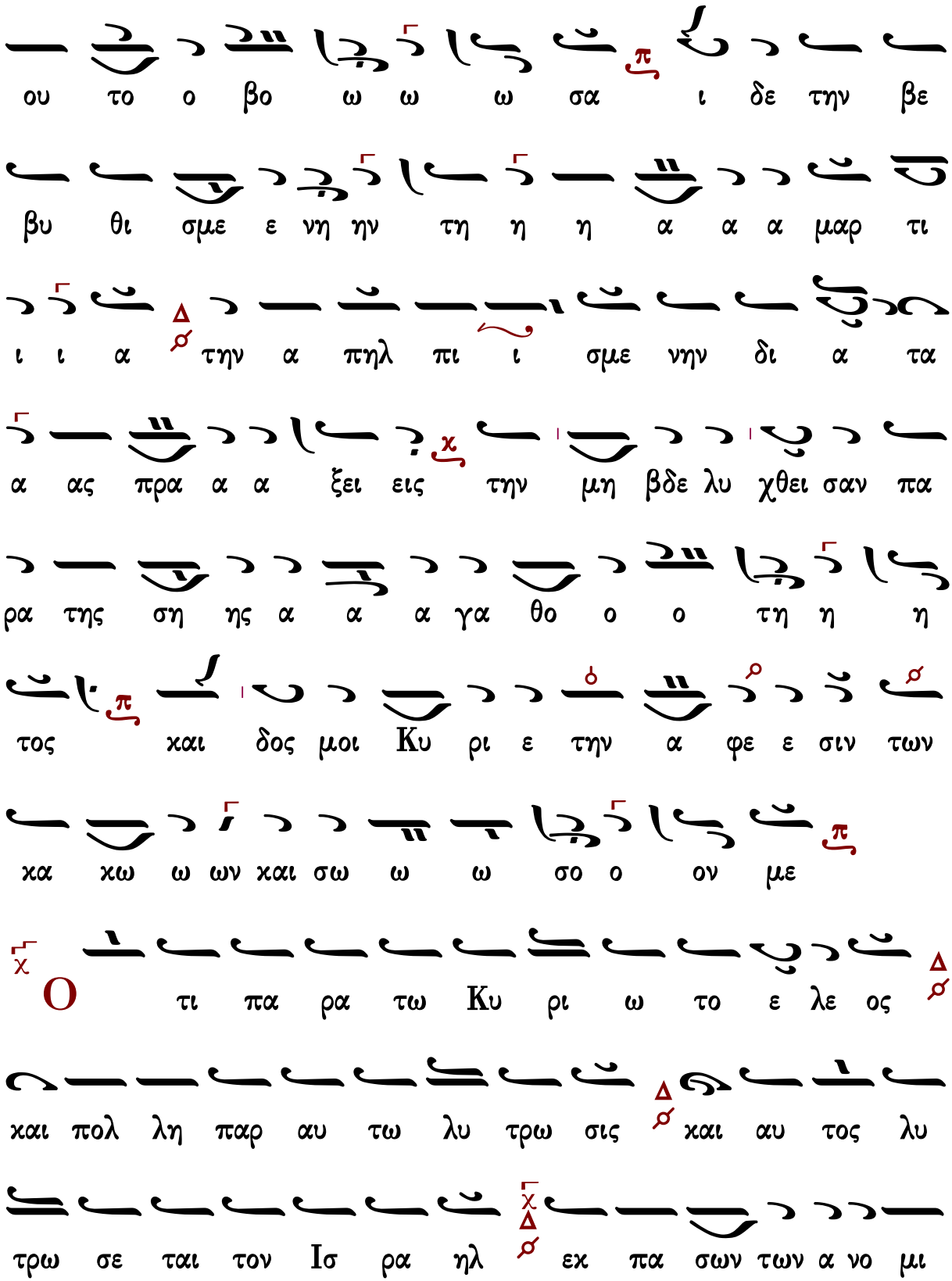
ου το ο βο ω ω ω σα ι δε την βε
βυ θι σμε ε νη ην τη η η α α α μαρ τι
ι ι α τηνα πηλ πι ι σμε νην δι α τα
α ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει σαν πα
ρα της ση ης α α α γα θο ο ο τη η η
τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των
κα κω ω ων και σω ω ω σο ο ον με
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α α αυ του
Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω
Δε σπο τη η πλω σεν Ι ου δας τας χει ει ει ει ρα ας
τοις πα ρα νο ο ο μοις η μεν λα α βειν την
α α α α φε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ
υ ρι α δι ο σοι βο ω ω ω με εν τω
πρα θεν τι χαι ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας Κυ
υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι
ἀ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α

οι
Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω
με ε ε νη η δα κρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω
τηρ το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου
σα πως α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ
τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ
νην εκ βυ θου θα νου σα αν με ε α να
α α στη η η σο ον ο τον Λα ζα ρο ο ον ε
γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε
ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι ναν

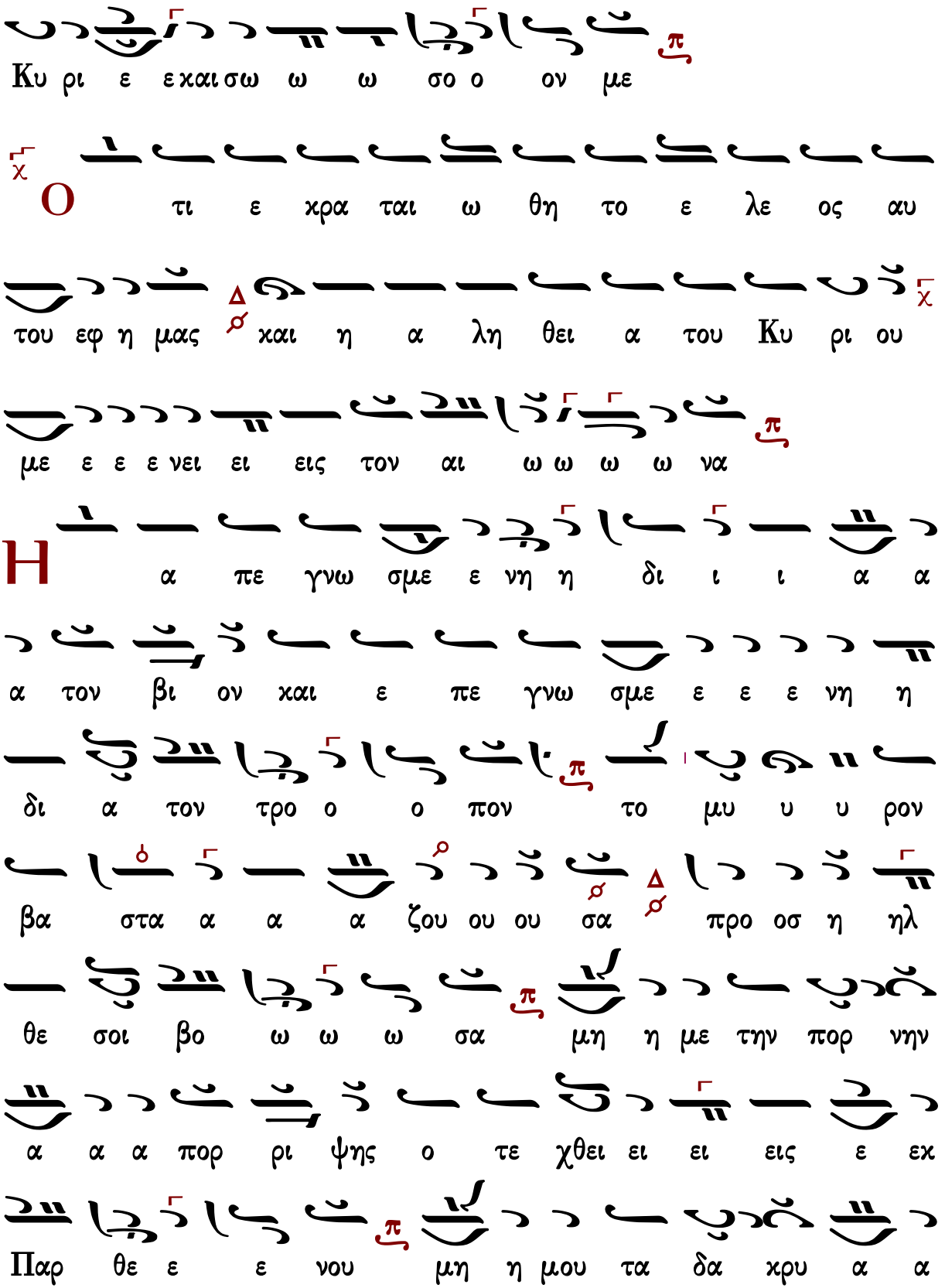
Κυ ρι ε εχαι σω ω ω σο ο ον με
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α
α τον βι ον χαι ε πε γνω σμε ε ε ε νη η
δι α τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον
βα στα α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ
θε σοι βο ω ω ω σα μη η με την πορ νην
α α α πορ ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ
Παρ θε ε ε νου μη η μου τα δα κρυ α α

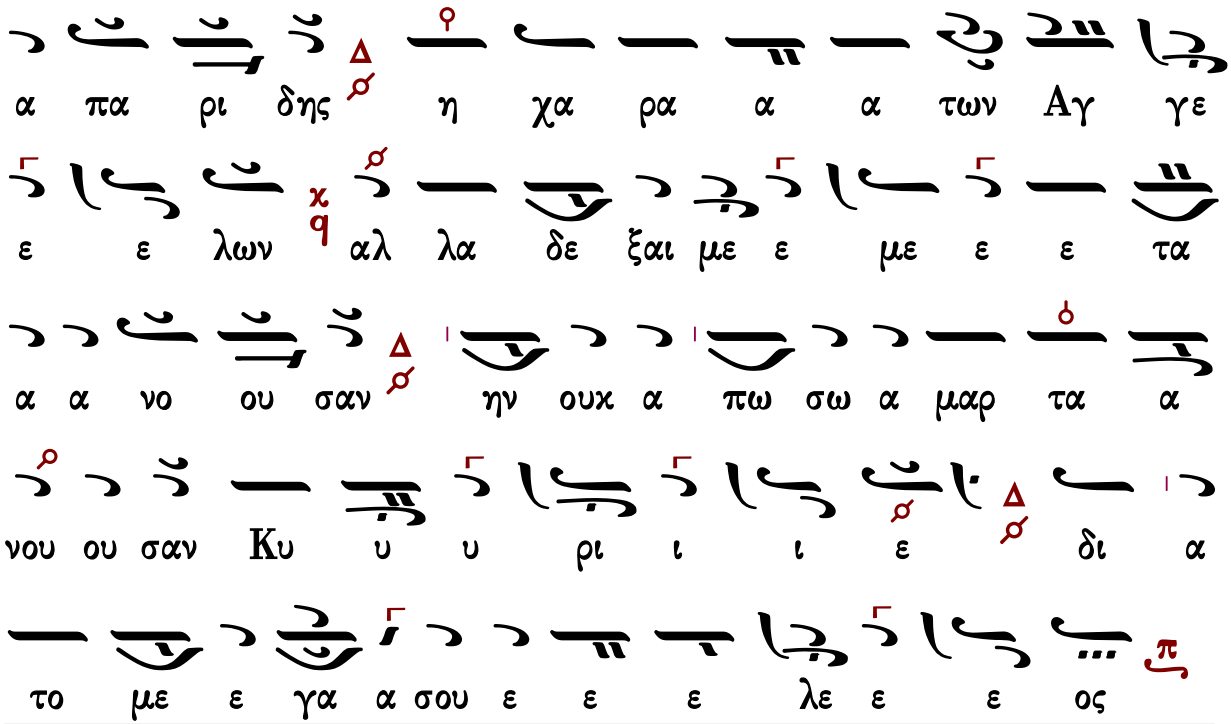

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς α΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.61*

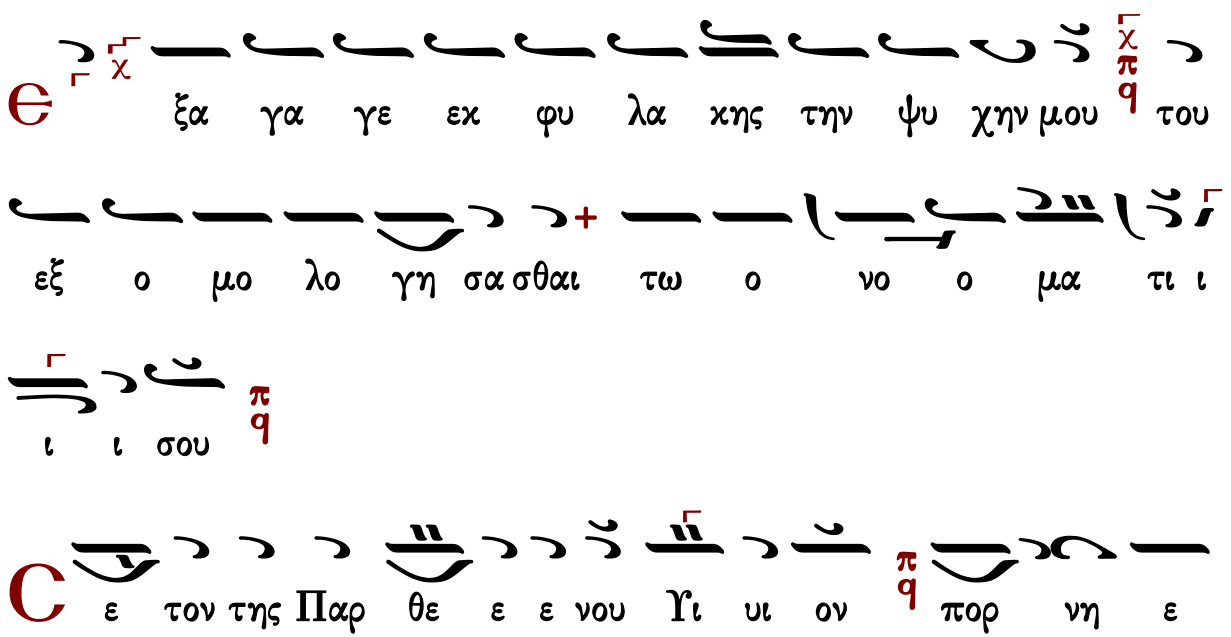

πι γνου ου ου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν
εν χλαυ θμω δυ υσ ω ω που ου ου σα ως δα κρυ ων α
ξι ι α πρα α α ξα α α α σα δι α λυ σον το
ο χρε ε ος ως κα α γω ω ω ω του ους πλο κα α α
α μους α γα πη σον φι λου ου ου σαν την δι και ως μι
σου ου με ε ε νην και πλη σι ον τε λω νων σε
κη ρυ υ υ ξω ω ευ ερ γε τα α φι λα α α αν θρω ω
ω ω πε
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

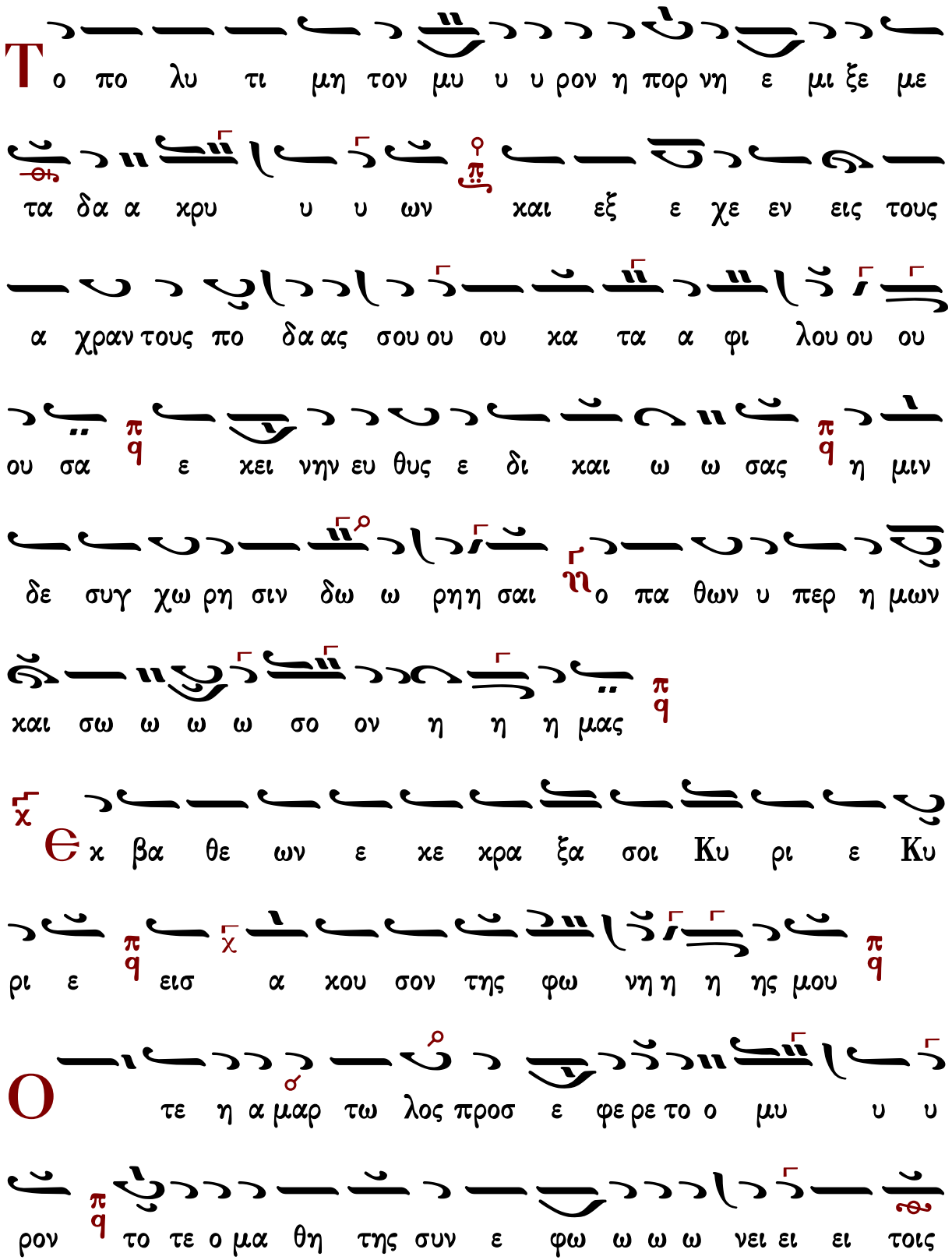
Το πο λυ τι μη τον μυ υ υ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα δα α χρυ υ υ ων και εξ ε χε εν εις τους
α χραν τους πο δα ας σου ου ου κα τα α φι λου ου ου
ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και ω ω σας η μιν
δε συγ χω ρη σιν δω ω ρηη σαι ο πα θων υ περ η μων
και σω ω ω ω σο ον η η η μας
Θε χ βα θε ων ε κε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α κου σον της φω νη η ης μου
Ο τε η α μαρ τω λος προσ ε φε ρε το ο μυ υ υ
ρον το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω ω νει ει ει τοις

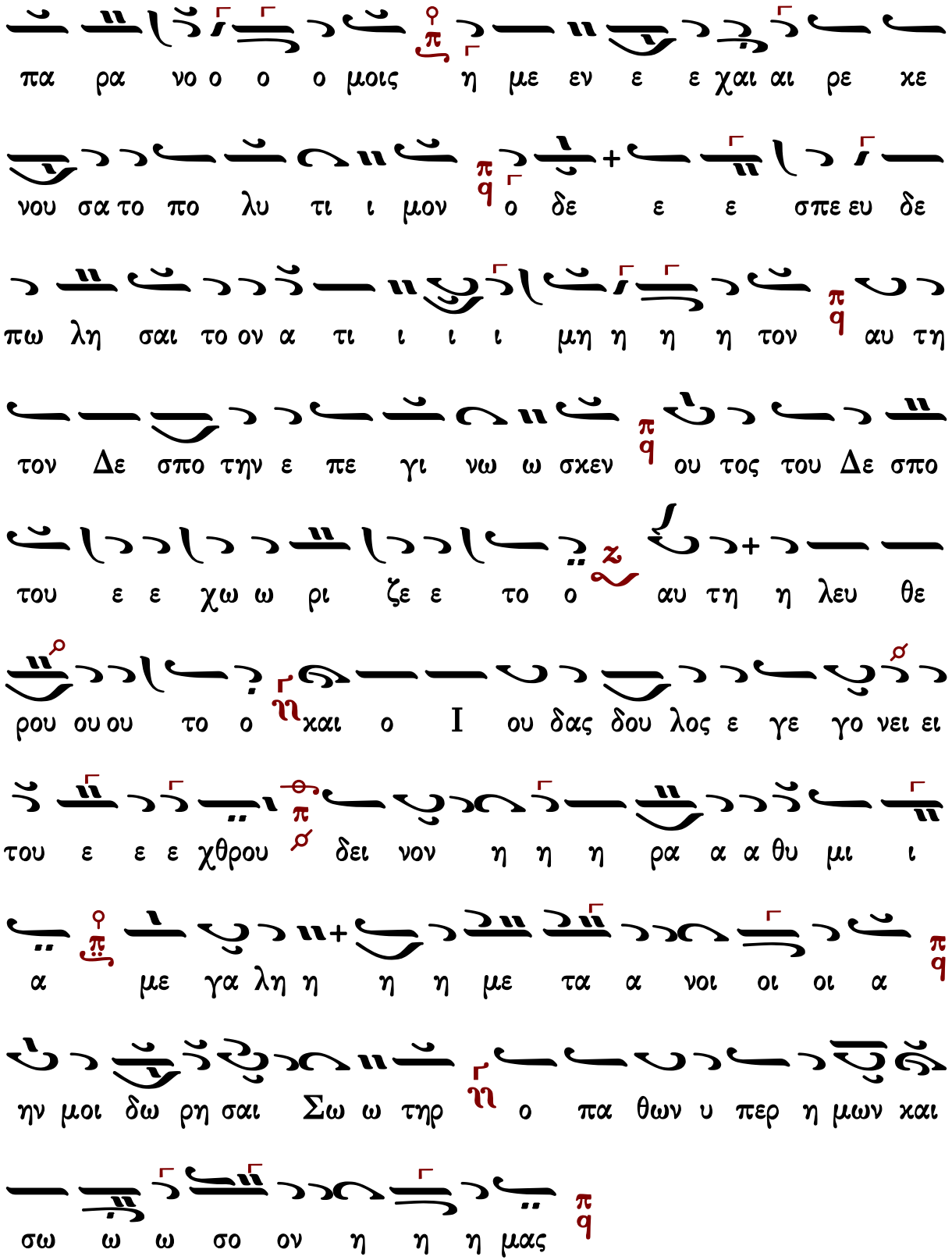
πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν ε ε χαι αι ρε χε
νου σα το πο λυ τι ι μον ο δε ε ε σπε ευ δε
πω λη σαι το ον α τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη
τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σχεν ου τος του Δε σπο
του ε ε χω ω ρι ζε ε το ο αυ τη η λευ θε
ρου ου ου το ο χαι ο I ου δας δου λος ε γε γο νει ει
του ε ε ε χθρου δει νον η η η ρα α α θυ μι ι
α με γα λη η η η με τα α νοι οι οι α
ην μοι δω ρη σαι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου
ω της I ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε ω
ρει την πορ νην φι λου ου σαν τα α ι ι ι χνη και
ε σχε πτε το δο ο ο λω της προ δο σι α ας το φι ι
ι ι λη η η η μα ε χει νη τους πλο κα μους δι
ε λυ υ σε και ου τος τω θυ μω ε ε δε ε σμει ει ει
το φε ρων αν τι μυ υ υ ρου την δυσ ω ω ω δη
η κα κι ι ι ι αν φθο νος γα αρ ου ουκ οι

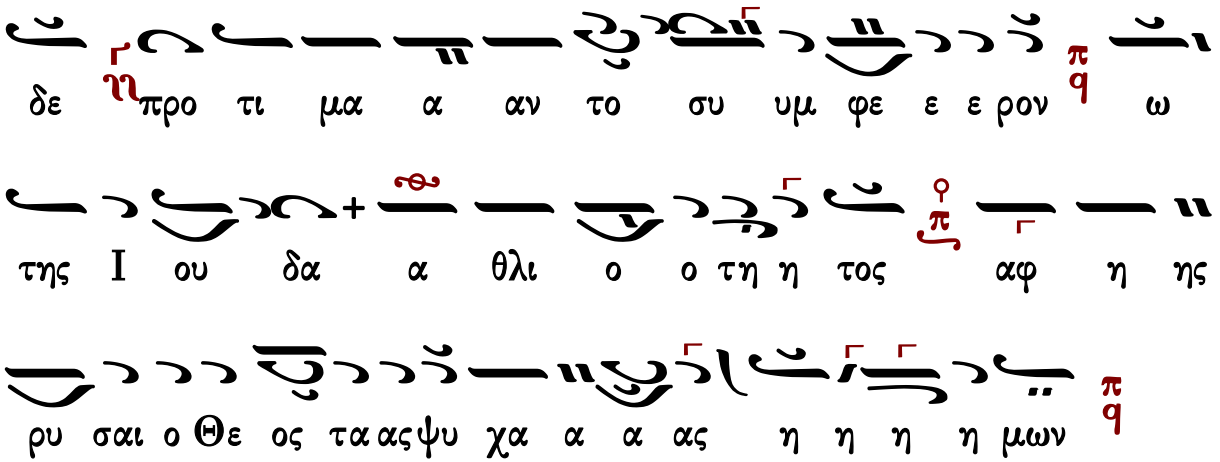

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.63*

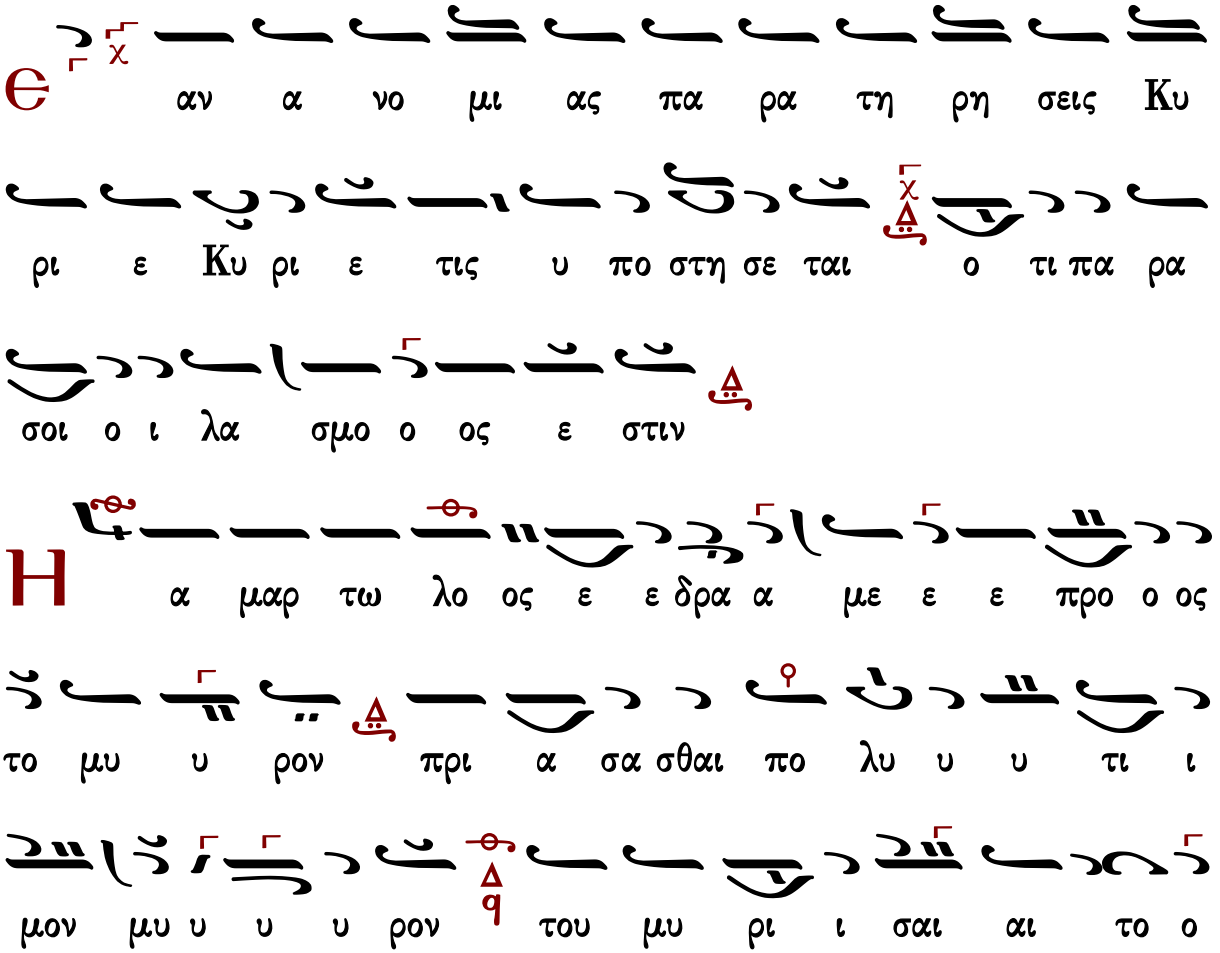

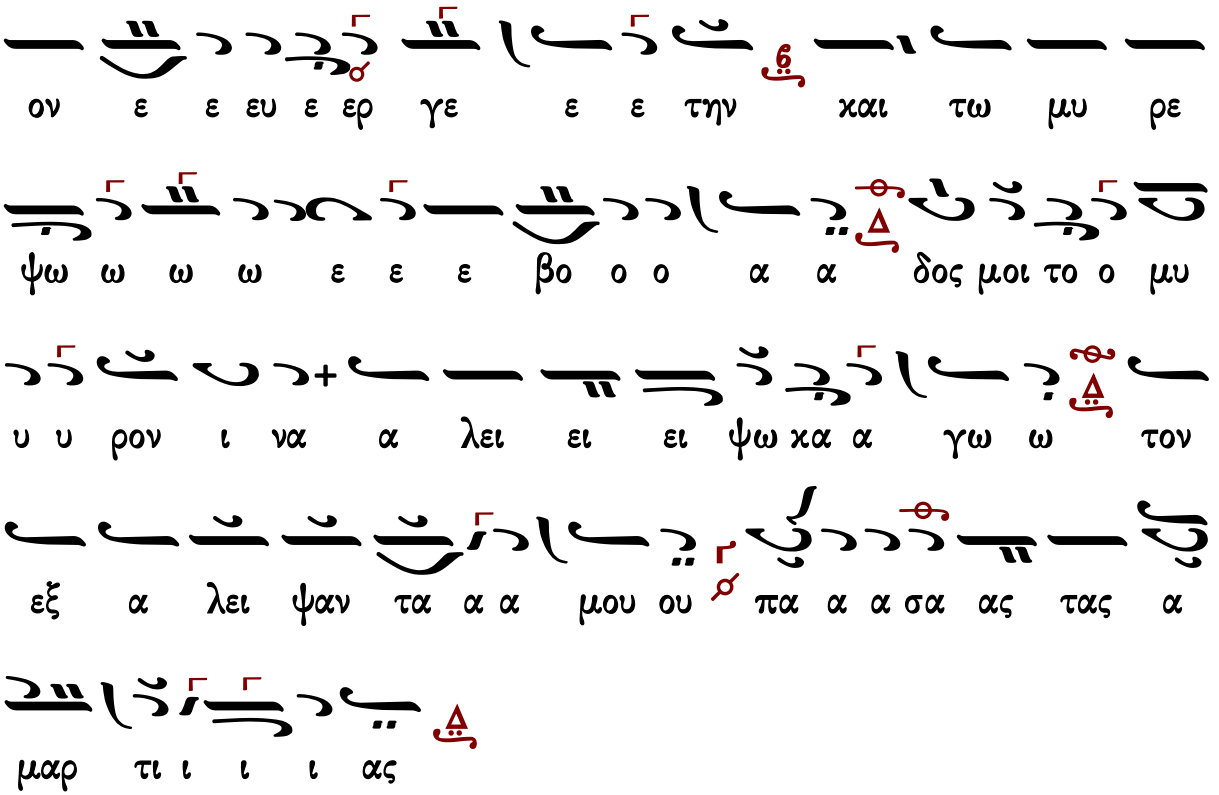

χορὸς β′

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*

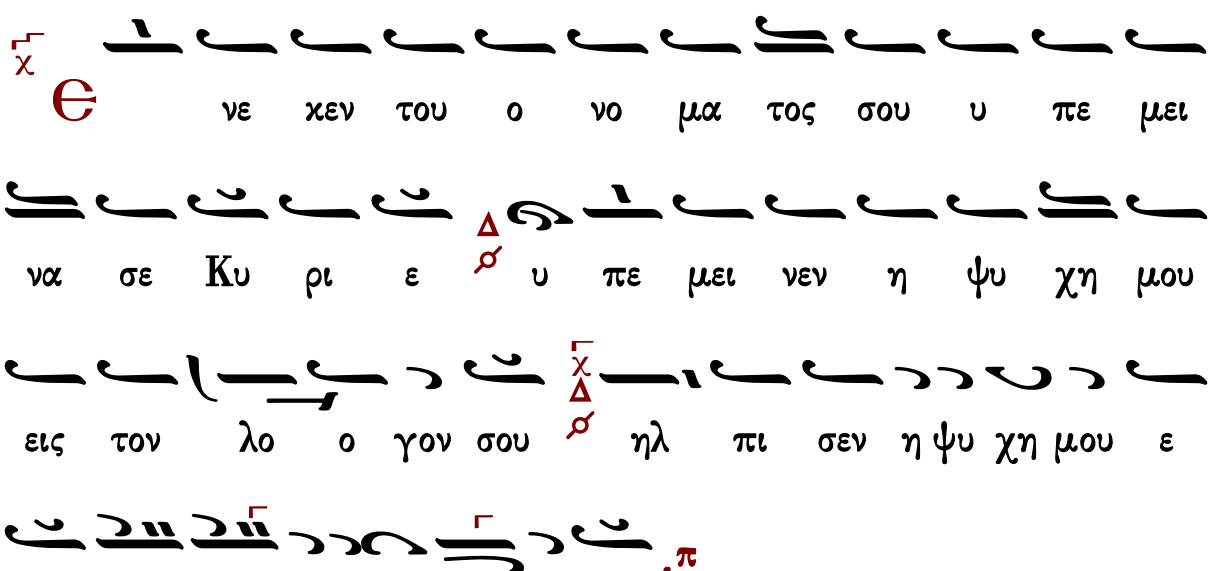

Η
βε βυ θι σμε ε ε νη τη α α μαρ τι ι
ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε να α της σω
ω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ ρον συν δα α
α α χρυ υ υ υ σι χε νου σα σοι ε βο ο ο ο ο α
α ι ι δε ο ε ε χω ω ων ε ε εξ ου ου σι
ι ι αν συγ χω ρει ει ειν α α μαρ τι ι ι ι
ας ι ι δε ο τω ων α α α μα α αρ τα α νο
ο ον των την με τα α α νοι οι αν με ε ε ε
νων αλ λα α Δε ε σπο ο τα δι α σω ω σο
ο ο ο ον με εχ του χλυ δω νος της α μαρ τι α

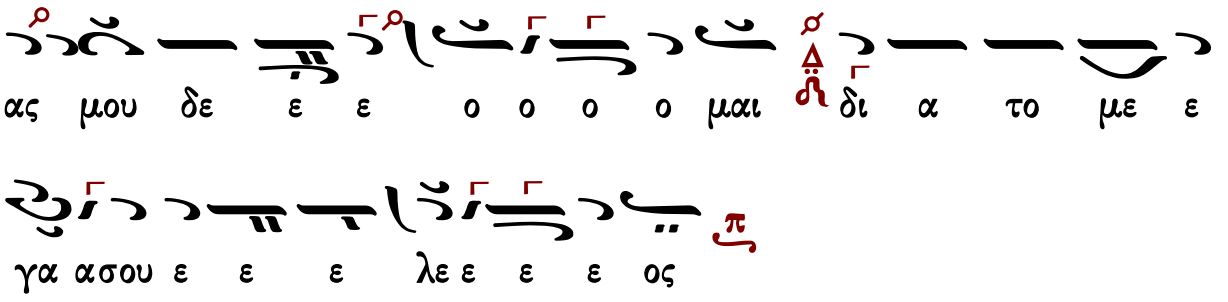

χορὸς α΄

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.64*
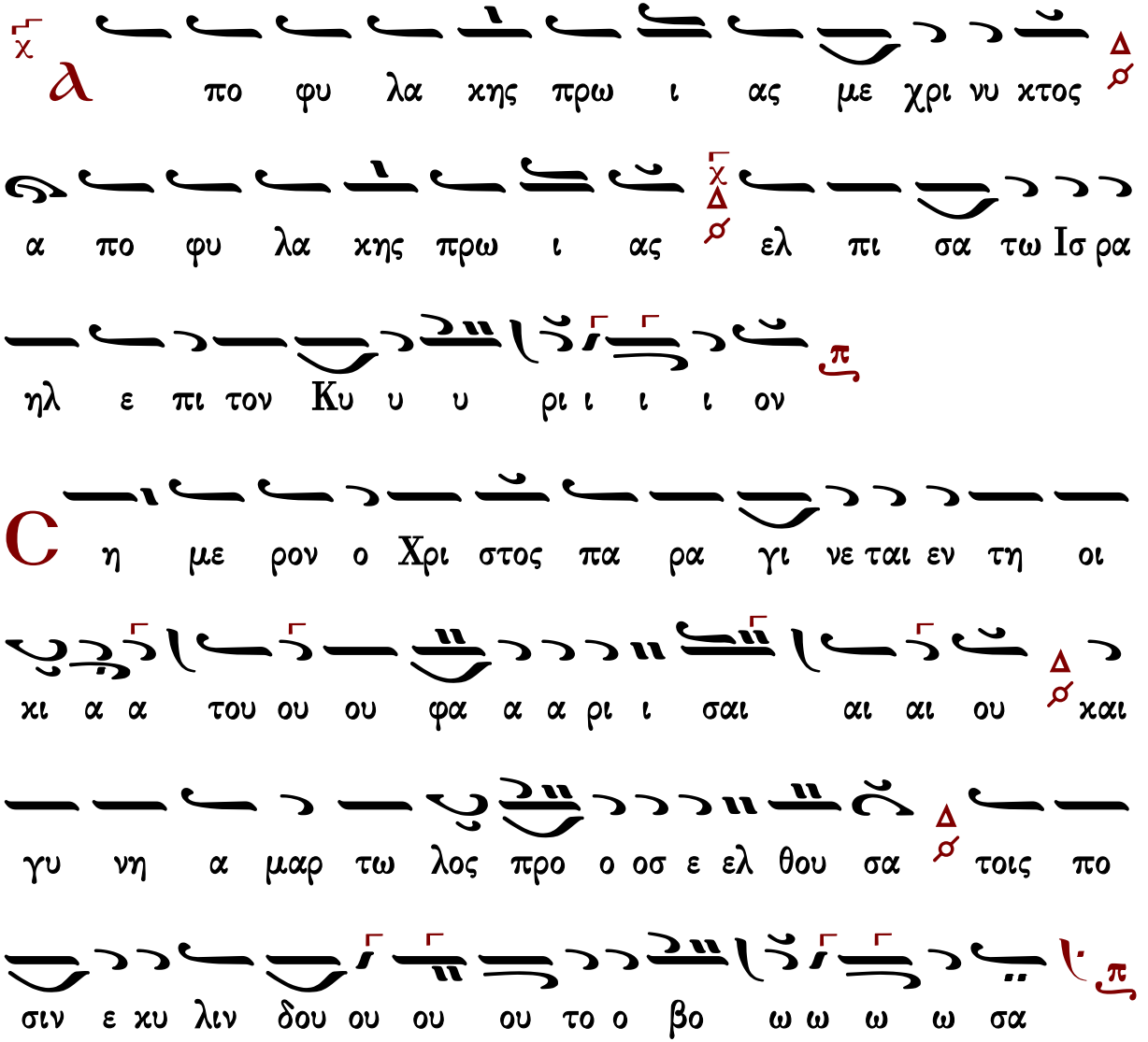
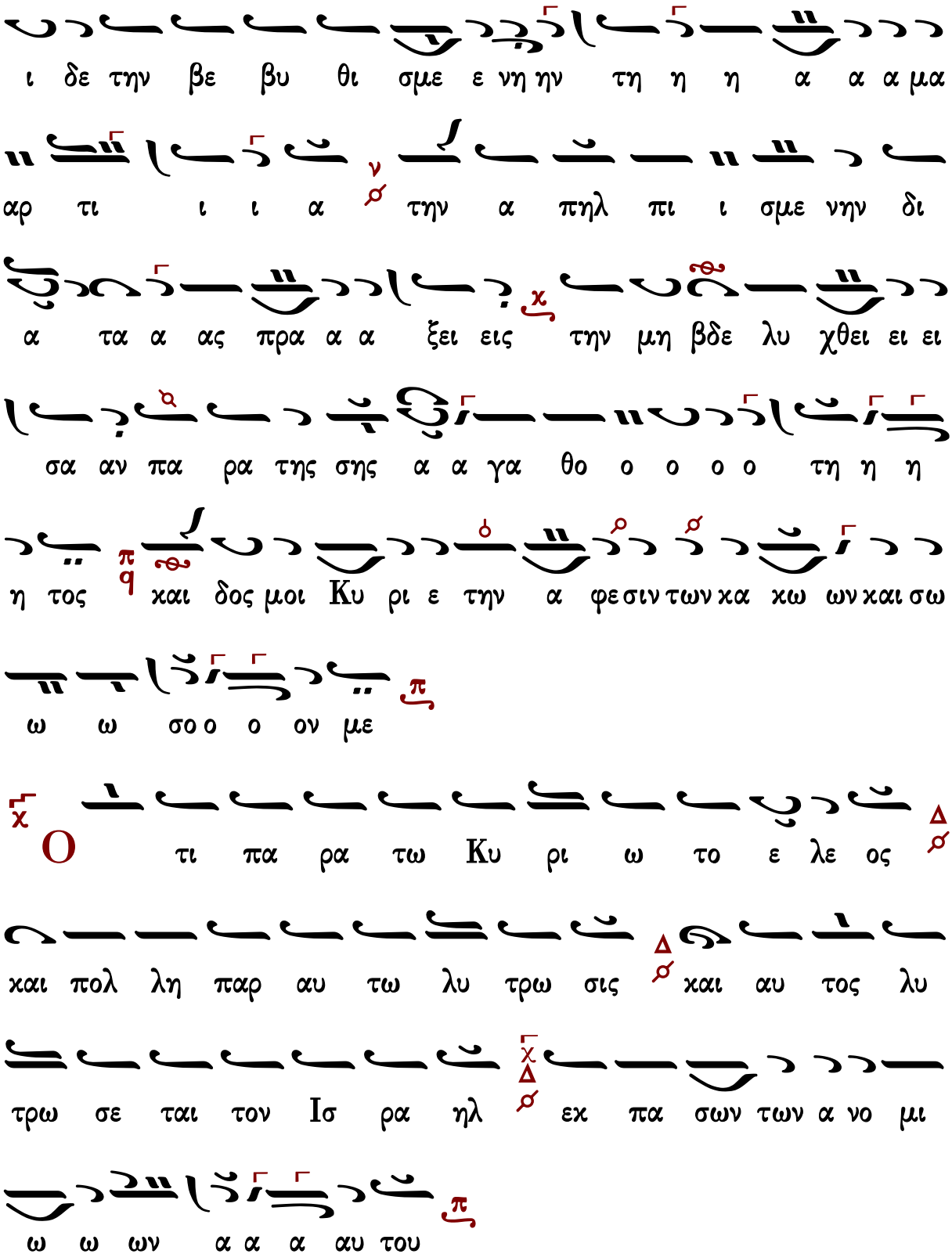
ι δε την βε βυ θι σμε ε νη ην τη η η α α α μα
αρ τι ι ι α ν σ την α πηλ πι ι σμε νην δι
α τα α ας πρα α α ξει εις χ την μη βδε λυ χθει ει ει
σα αν πα ρα της σης α α γα θο ο ο ο ο τη η η
η τος π q και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν των κα κω ων και σω
ω ω σο ο ο ον με π
χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος Δ σ
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ σ και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ χ Δ σ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α α αυ του π

Η πλω σεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι τω ω ω Δε
ε σπο ο ο τη η πλω σεν Ι ι ου δας τας χει
ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο ο μοις η με εν
λα βειν την α α φε ε ε σιν ο δε λα βει ειν αρ
γυ υ ρι ι ι α δι ο σοι οι βο ο ο ω
ω ω με εν τω πρα θεν τι και ε λευ θε ρω σα αν τι η
η μας Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Αλ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α α
οι

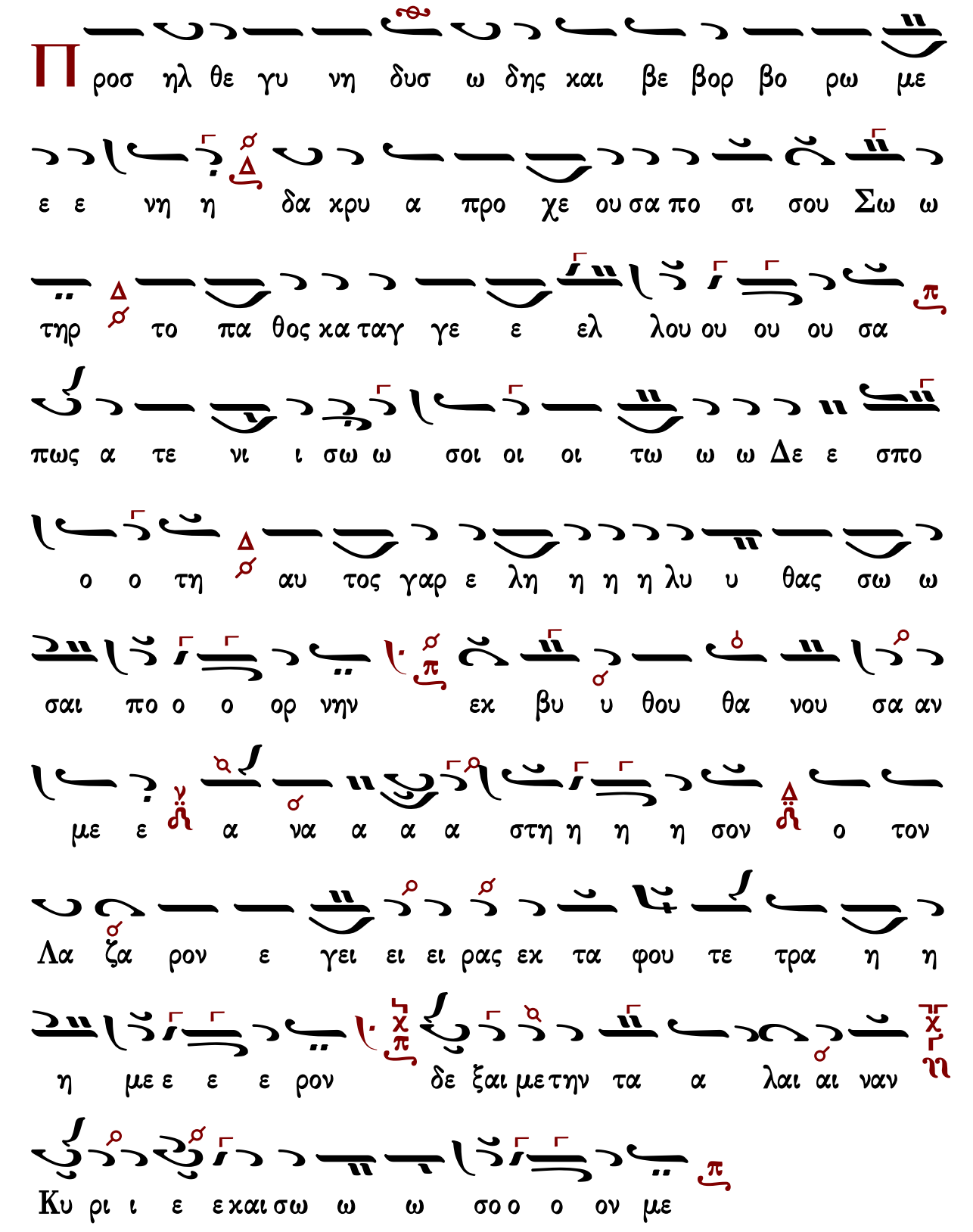
Προσ ηλ θε γυ νη δυσ ω δης και βε βορ βο ρω με
ε ε νη η δα χρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω
τηρ το πα θος κα ταγ γε ε ελ λου ου ου ου σα
πως α τε νι ι σω ω σοι οι οι τω ω ω Δε ε σπο
ο ο τη αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω
σαι πο ο ο ορ νην εκ βυ υ θου θα νου σα αν
με ε α να α α α στη η η η σον ο τον
Λα ζα ρον ε γει ει ει ρας εκ τα φου τε τρα η η
η με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α λαι αι ναν
Κυ ρι ι ε εκαι σω ω ω σο ο ο ον με

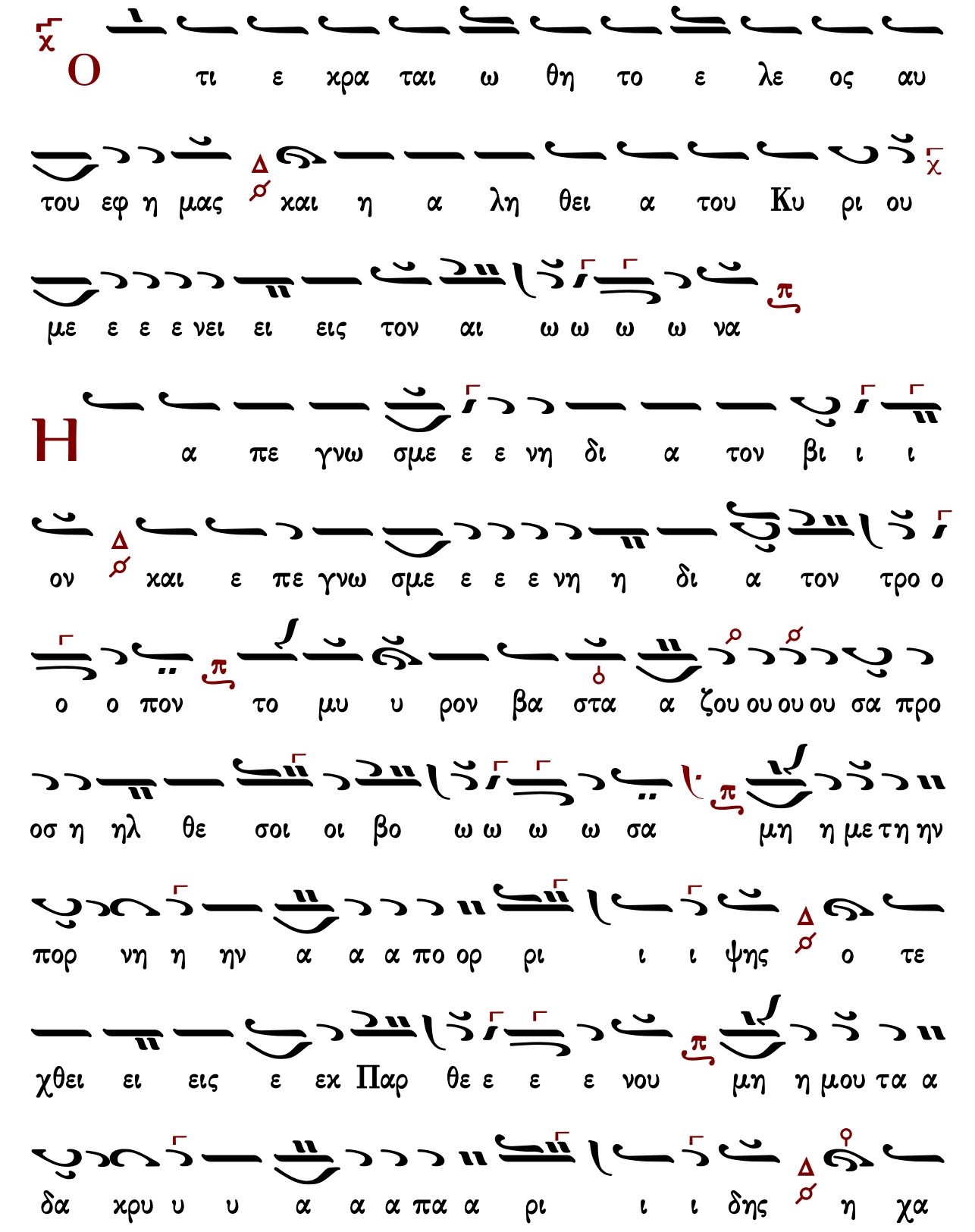
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Η α πε γνω σμε ε ε νη δι α τον βι ι ι
ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η δι α τον τρο ο
ο ο πον το μυ υ ρον βα στα α ζου ου ου ου σα προ
οσ η ηλ θε σοι οι βο ω ω ω ω σα μη η με τη ην
πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι ι ψης ο τε
χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε νου μη η μου τα α
δα κρυ υ υ α α α πα α ρι ι ι δης η χα

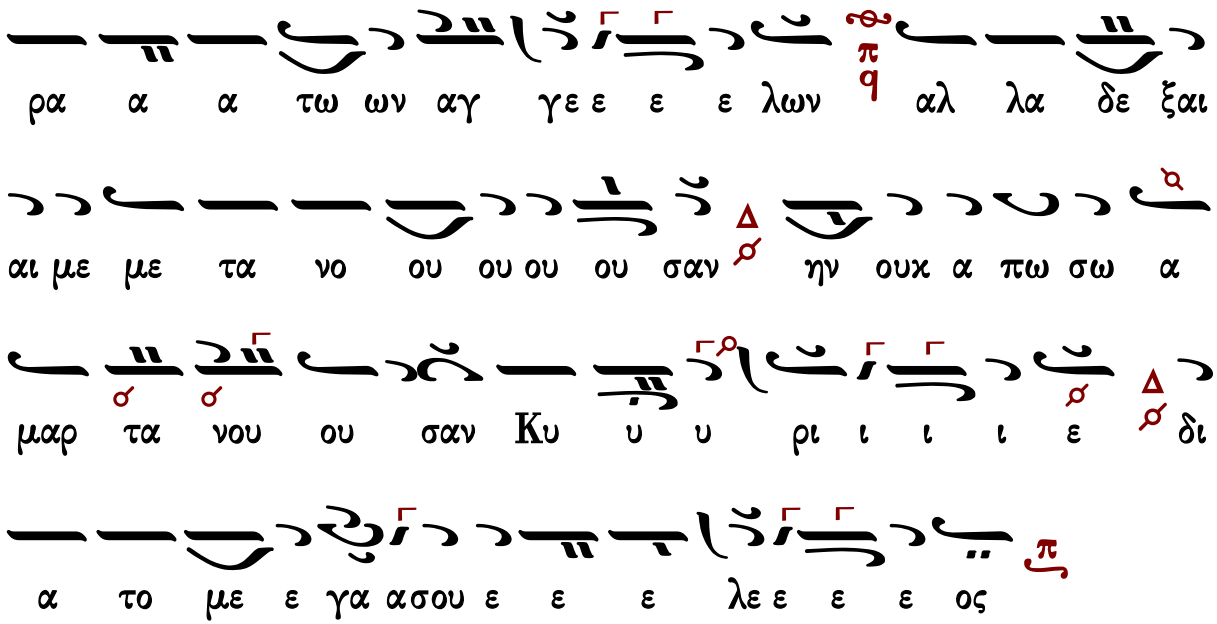

Δοξαστικὸν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

σύντομον

Ἦχος λ πˍ δ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.180*

Κ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ λαις α μα αρ
τι ι ι αις πε ρι πε σου ου ου ου σα α γυ υ υ νη
την σην αι σθο με νη η θε ε ο ο ο τη η η η
τα μυ ρο ο φο ο ο ρου α α α να α λα βου ουου
σα α α τα α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε
νη η μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α φι
ι α σμουουου χο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι
λε ε ε ε ε γου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι υ υ
πα αρ χει οι οι οι οιστρο ος α χο ο ο λα σι ι ι ι
ι ας ζο φω δης τε ε ε χαι αι α σε λη νο ος ε ε

ε ρω ως της α α μαρ τι ι ι ι ι ας δε ξαι αι μου
τας πη γας τω ων δα α α κρυ υ υ ω ων ο νε
φε λαις δι ε ξα α α γω ω ων τη η ης θα λα ασ
ση η ης το ο ο υ υ υ υ υ δωρ κα α α αμ φθη
τι ι ι μοι προς τους στε να α α γμους τη ης κα α αρ
δι ι ι α ας ο κλι ι ι ι να ας τους ου ρα α νους
τη α α φα α τω σου ου κε ε ε νω ω ω ω ω
σει κα τα φι λη σω τους α χραν του ους σου ου πο
ο ο δας α πο σμη ξω ω του ου ου τους δε ε πα α α
λιν τοις της κε φα α λη η ης μου ουου βο ο ο

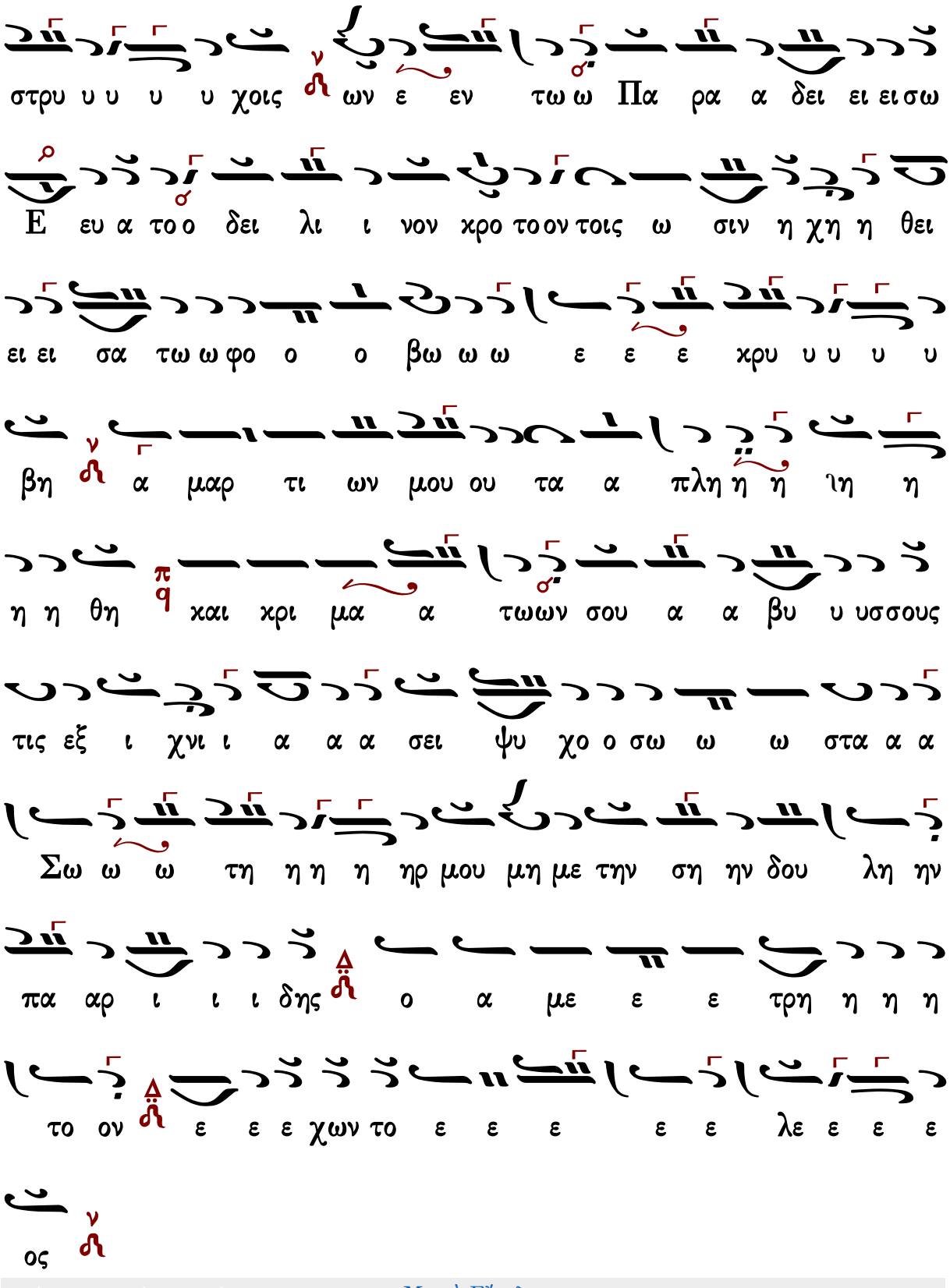
στρυ υ υ υ χοις ων ε εν τω ω Πα ρα α δει ει ει σω
Ε ευ α το ο δει λι ι νον χρο το ον τοις ω σιν η χη η θει
ει ει σα τω ω φο ο ο βω ω ω ε ε ε χρυ υ υ υ υ
βη α μαρ τι ων μου ου τα α πλη η η ιη η
η η θη χαι χρι μα α τωων σου α α βυ υ υσσους
τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο ο σω ω ω στα α α
Σω ω ω τη η η η ηρ μου μη με την ση ην δου λη ην
πα αρ ι ι ι δης ο α με ε ε τρη η η η
το ον ε ε ε χων το ε ε ε ε ε λε ε ε ε
ος

Ἦχος λ π ν Νη

Πέτρος Εφέσιος
Δοξαστάριον 1820 σ.321*

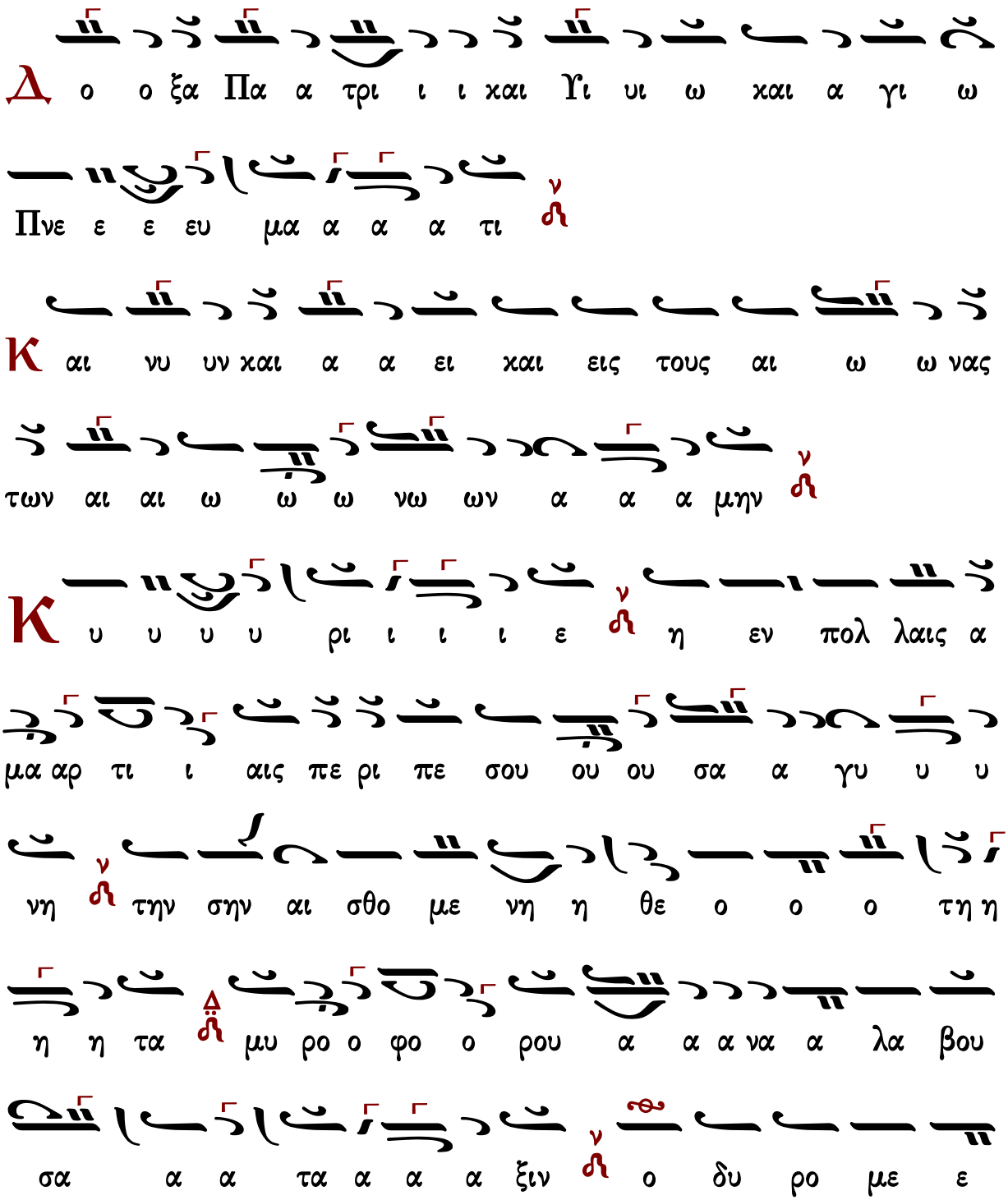

μοι οι προς τους στε να α γμους τη ης κα α αρ

ο ο υ υ υ υ δωρ χα α α αμ φθη τι ι ι

λαις δι ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το

μου τας πη γας των δα α κρυ υ υ ω ων ο νε φε

ως της α μα α αρ τι ι ι ας δε ξαι αι

ας ζο φω δης τε ε ε και αι α σε λη νος ε ε ε ρω

παρ χει οι οι οι οι στρο ος α χο ο λα σι ι ι ι

λε ε ε γου ου ου ου σα ο τι νυ υξ μοι οι υ υ

φι ι α σμου χο ο ο μι ι ι ι ζει οι μοι

ε νη μυ υ υ υ ρα α α α σοι προ του εν τα α

δι ι ι α ας ο χλι ι ι νας τους ου ρα α

νους τη α α φα α τω σου χε ε ε νω ω ω

ω σει χα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου

πο ο ο δα ας α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα α

λιν τοις της χε φα α λη η ης μου βο ο ο

στρυ υ υ υ χοις ω ων ε εν τω πα ρα δει ει ει

σω ω E ευ α το ο δει λι ι νον χρο τοον τοις ω σιν

η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο βω ε ε ε

χρυ υ υ υ βη α μαρ τι ων μου ου ου ου

τα α πλη η η η η η η η ιη η η η θη

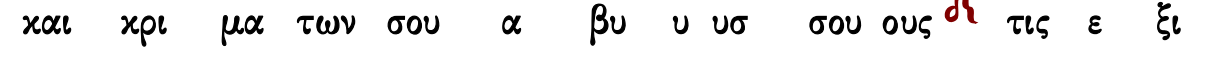

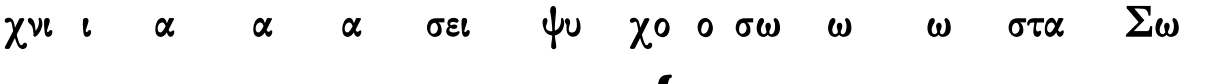

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ν Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Μ. Εβδομάς σ.82*

νας τ ω ν α ι ω ω ω ν ω ν α α α μ η ν

Κ υ ρ ι ε η ε ν π ο λ λ α ι ς α μ α α ρ τ ι ι ι α ι ς π ε ρ ι

π ε σ ο υ ο υ ο υ σ α γ υ υ υ ν η τ η ν σ η ν α ι σ θ ο μ ε

ν η θ ε ε ε ο τ η η τ α μ υ ρ ο φ ο ο ο ρ ο υ α ν α

λ α β ο υ ο υ σ α α τ α α α ξ ι ι ν ο δ υ ρ ο μ ε ε ε

ε ν η μ υ ρ α α σ ο ι π ρ ο τ ο υ ε ε ν τ α α φ ι ι α

σ μ ο υ ο υ χ ο μ ι ι ι ι ζ ε ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι μ ο ι λ ε

ε ε γ ο υ ο υ ο υ ο υ σ α ο τ ι ν υ υ υ υ ξ μ ο ι υ

υ π α α α α α ρ χ ε ι ο ι ο ι ο ι σ τ ρ ο ς α χ ο λ α α σ ι ι

ι α α ς ζ ο φ ω δ η ς τ ε ε ε ε χ α ι α ι α σ ε λ η ν ο ς

λη η ης μου βο στρυ υ υ υ χοις ν ω ων εν τω

πα ρα δει ει ει σω E ε ε ευ α το ο δει λι νον

χρο το ον τοις ω σιν η η χη η θει ει ει σα α τω

φο ο βω ε χρυ υ υ υ βη α α μαρ τι ω ων

μου ου ου ου ου ου τα α α πλη η η η η η η

ιη η η η η θη και χρι μα των σου α α α

βυ υ υσ σους τις εξ ι χνι ι α α α σει ψυ χο σω

ω ω ω στα Σω ω τη η η ηρ μου μη με την σην δου

ληνπα α ρι ι ι δης ο α με ε ε τρη η το ο

ον ε ε ε ε ε χων το ο ε ε ε λε ε ε ε

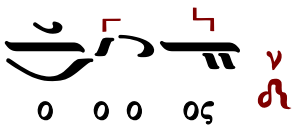

Κατευθυνθήτω

δ΄

Νηλέως Καμαράδου

Ἦχος **Δι**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

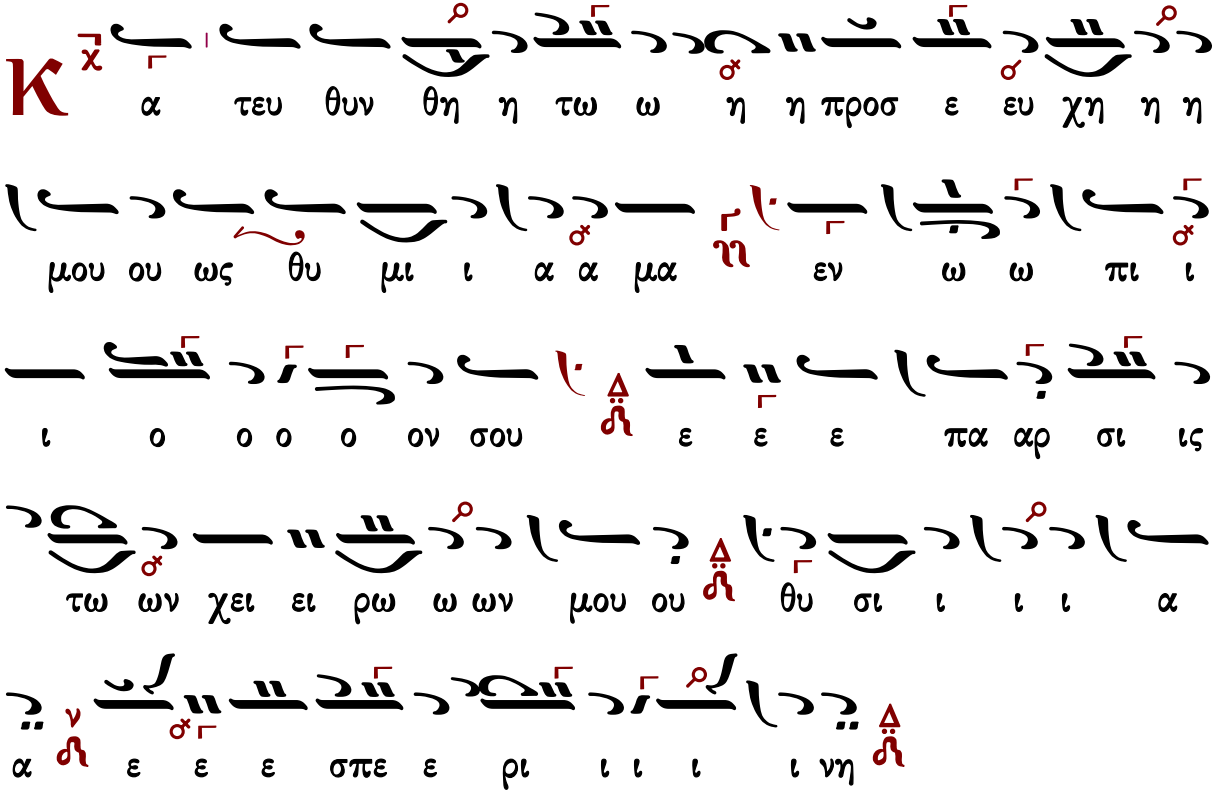

Δημητρίου Κουρλαντζῆ

Ἦχος δι Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία 1992 σ.568*

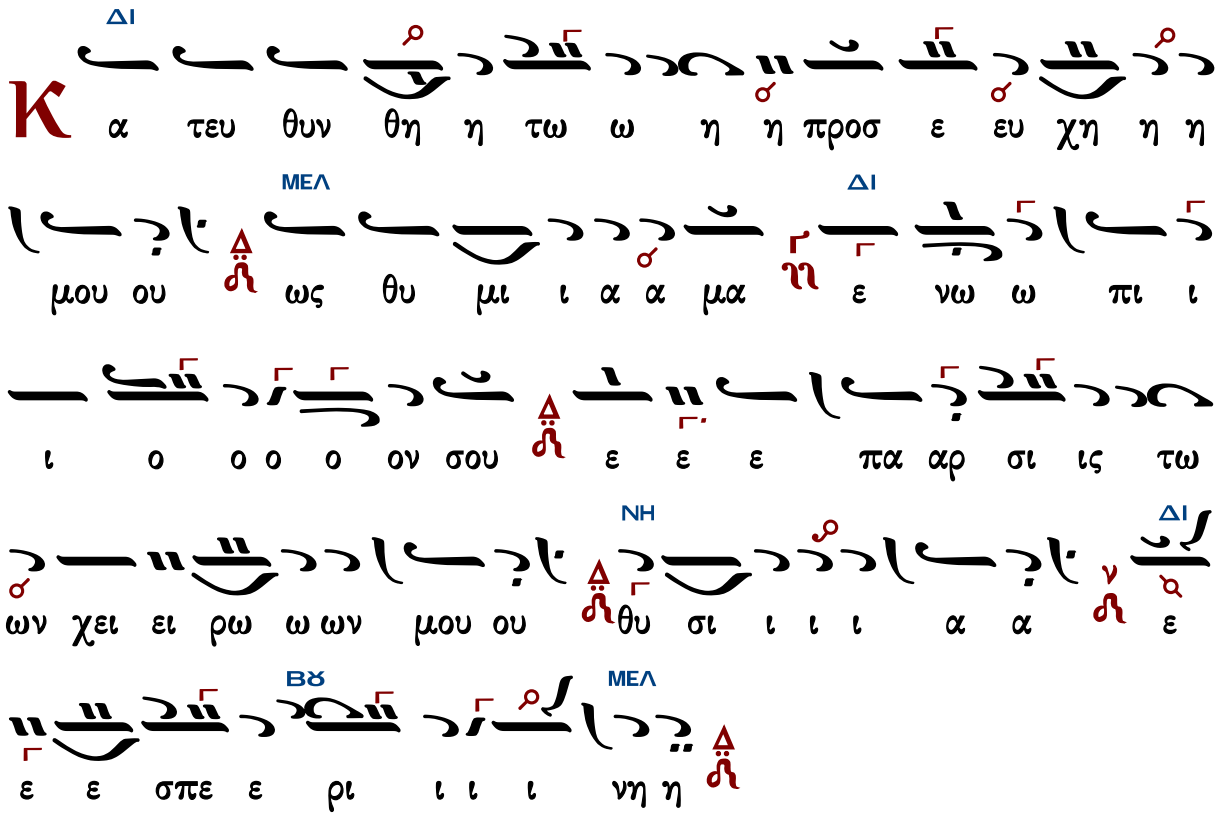

πλ.α΄

Πανδέκτη

Ἦχος λ ϙ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

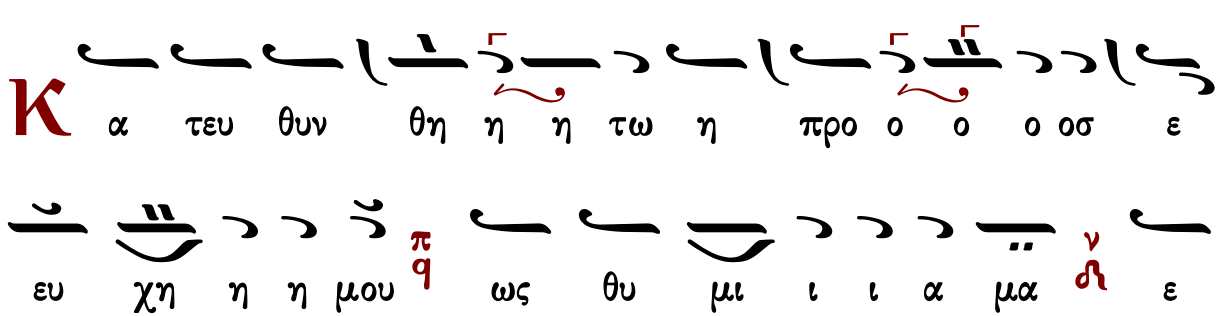

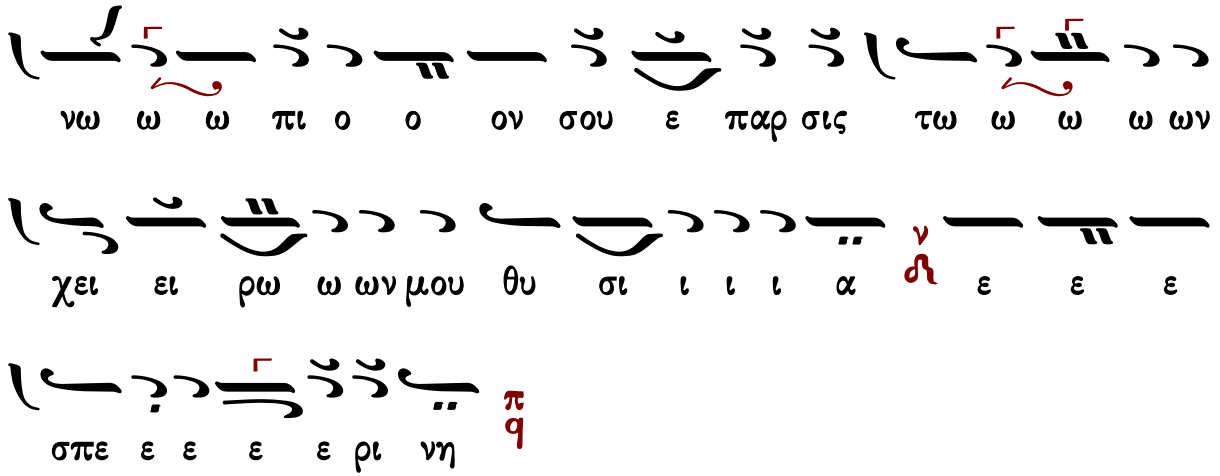

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϔ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

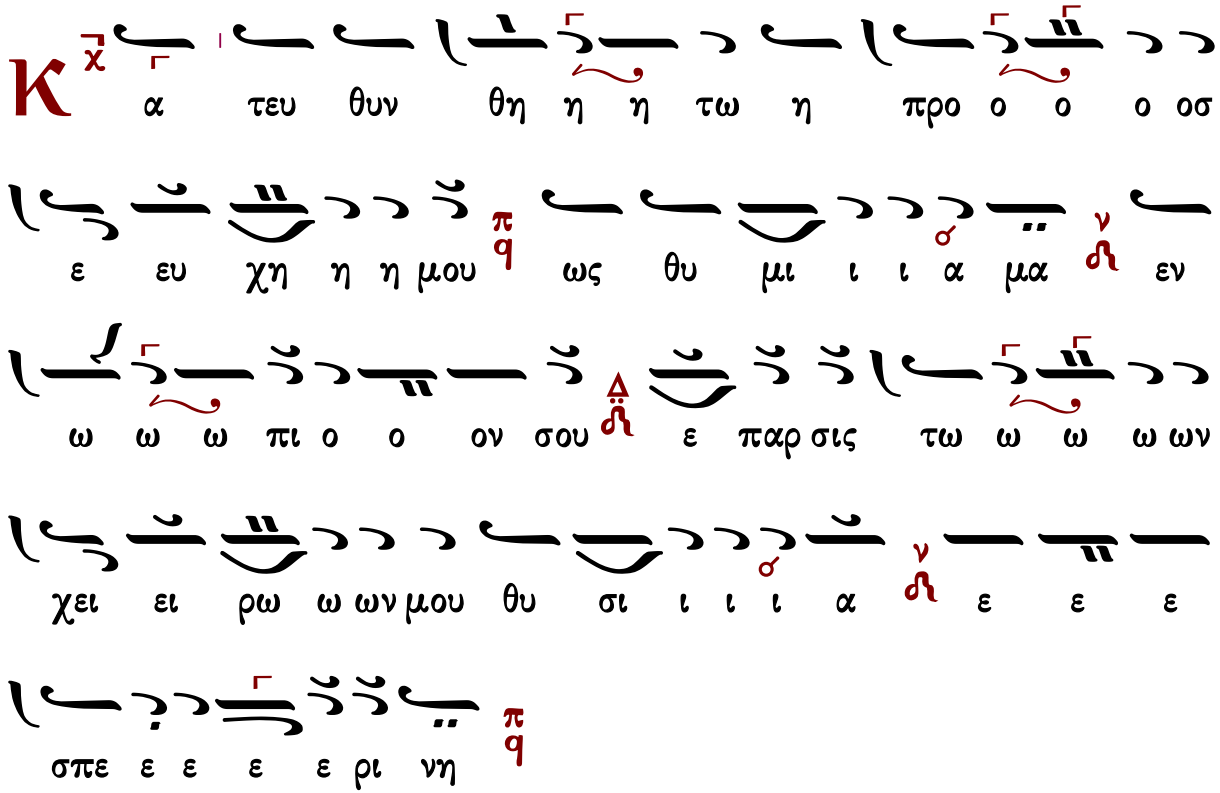

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ π ϊ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.236*

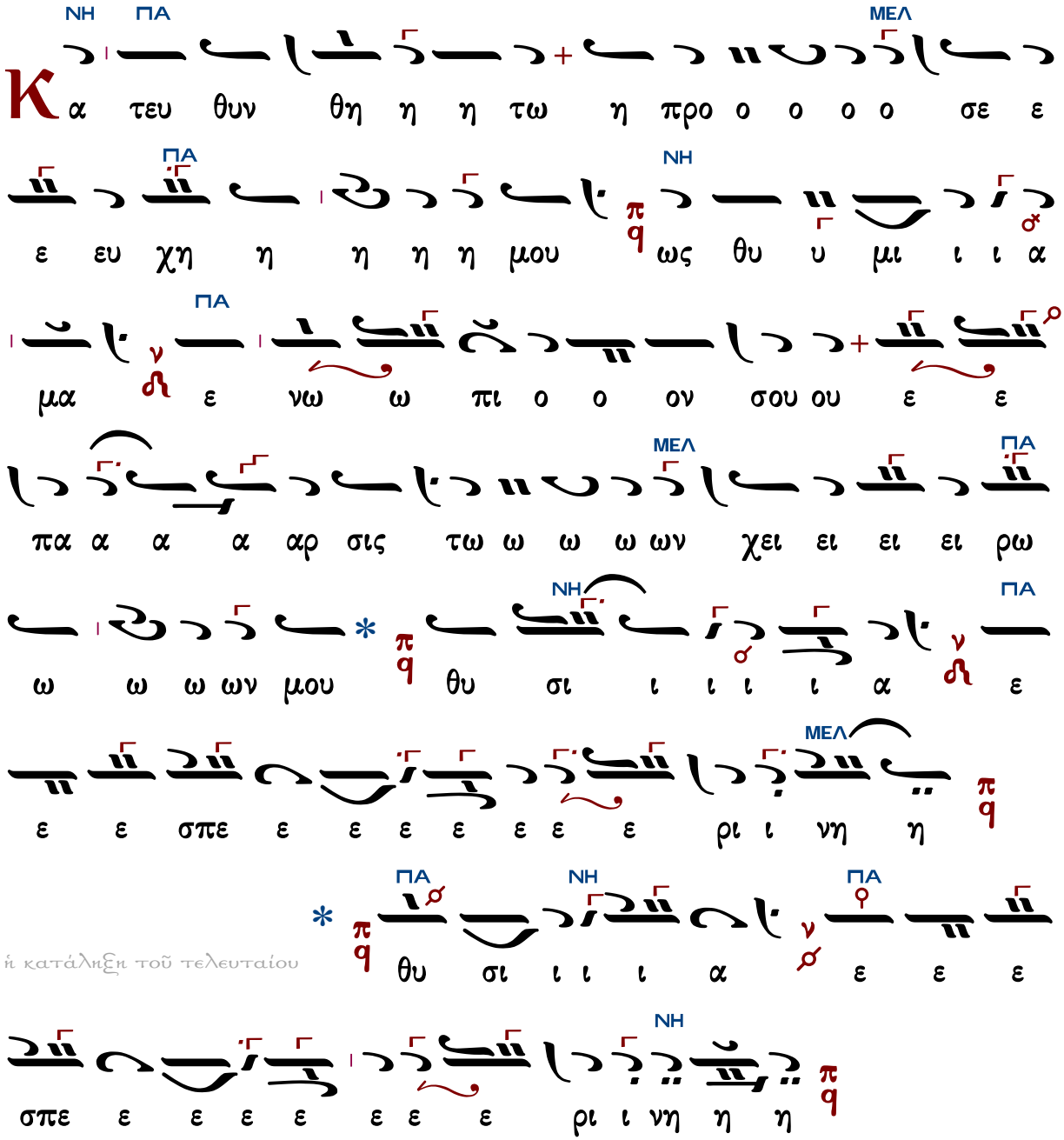

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π ϙ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.565*

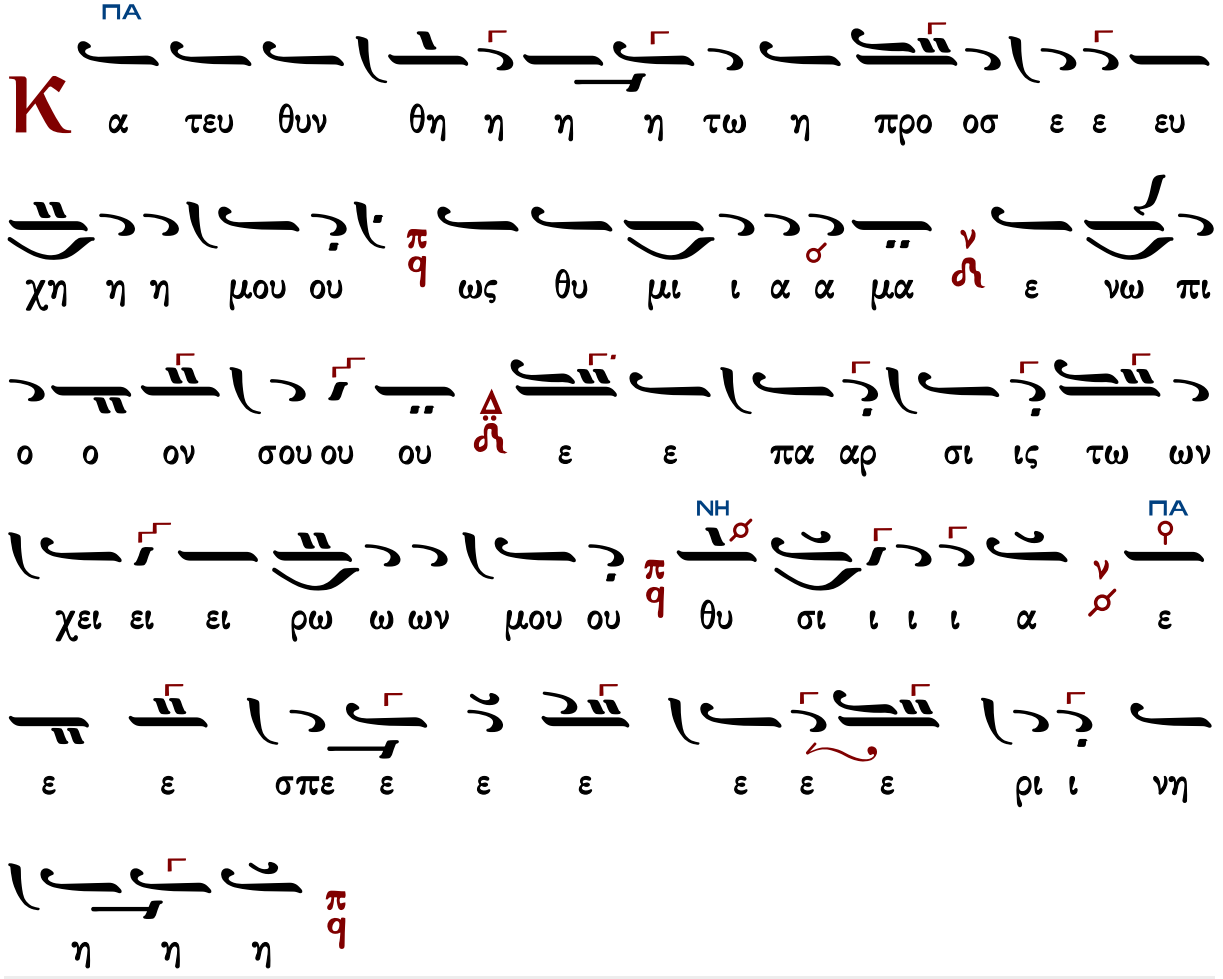

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

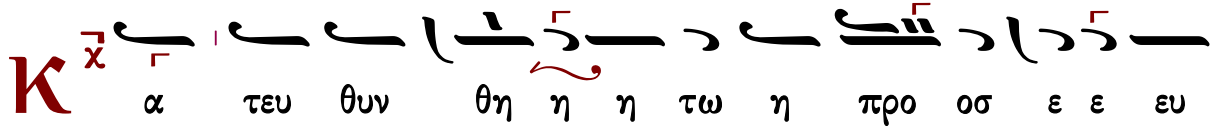

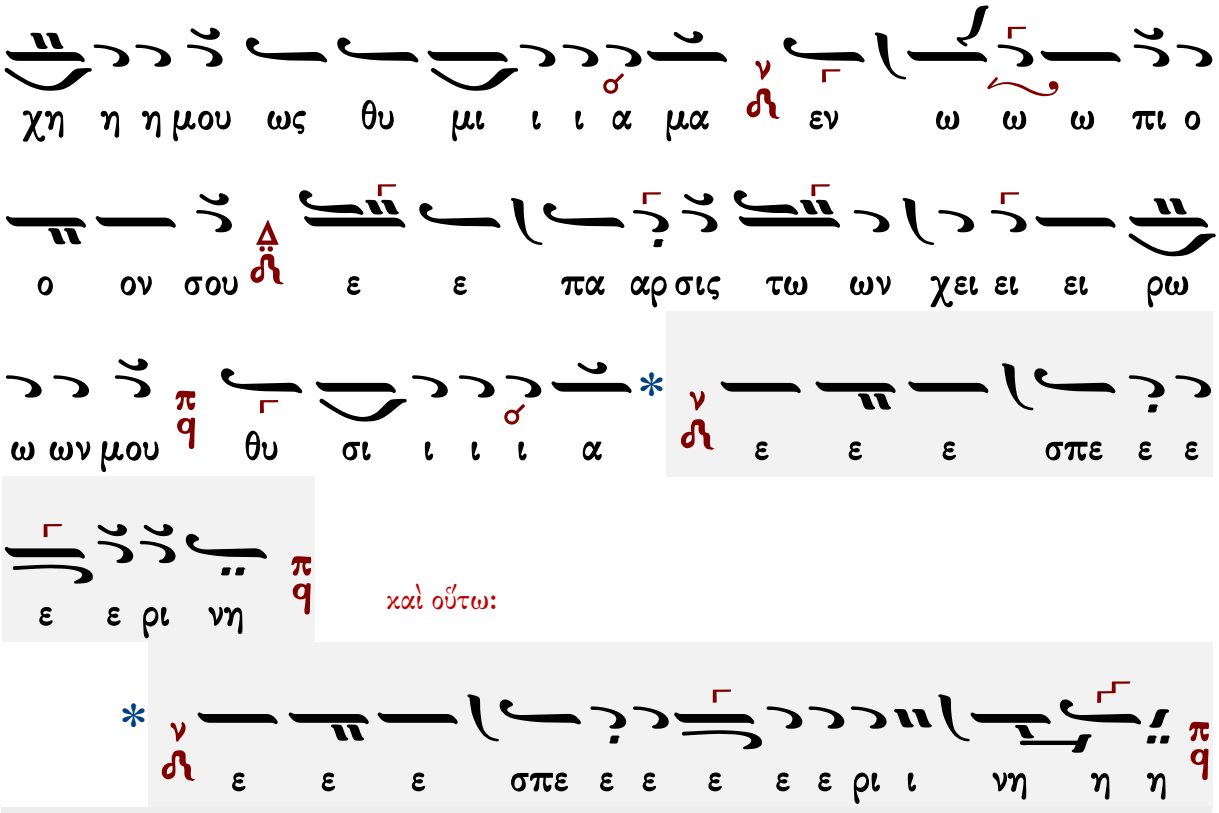

πλ.β΄

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.406*

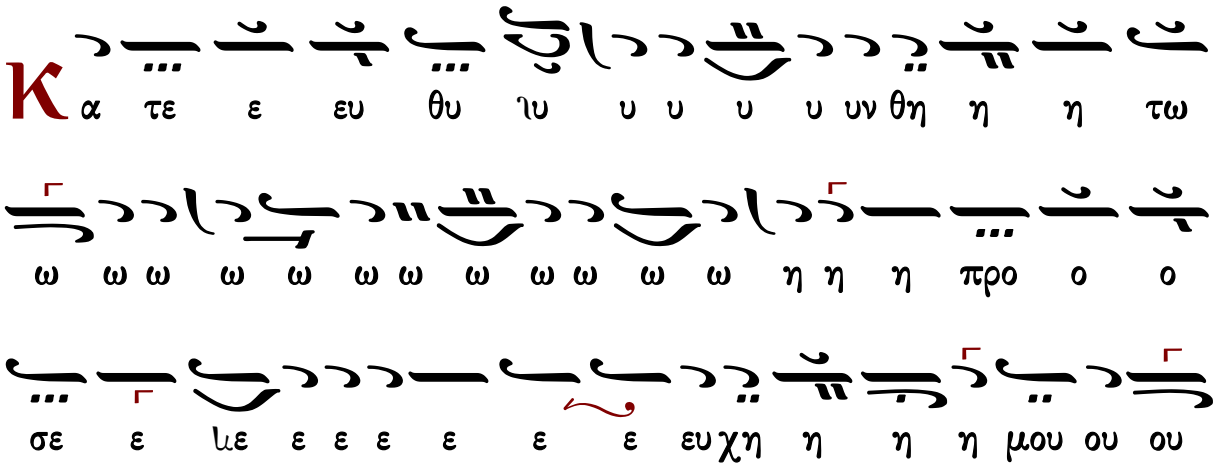

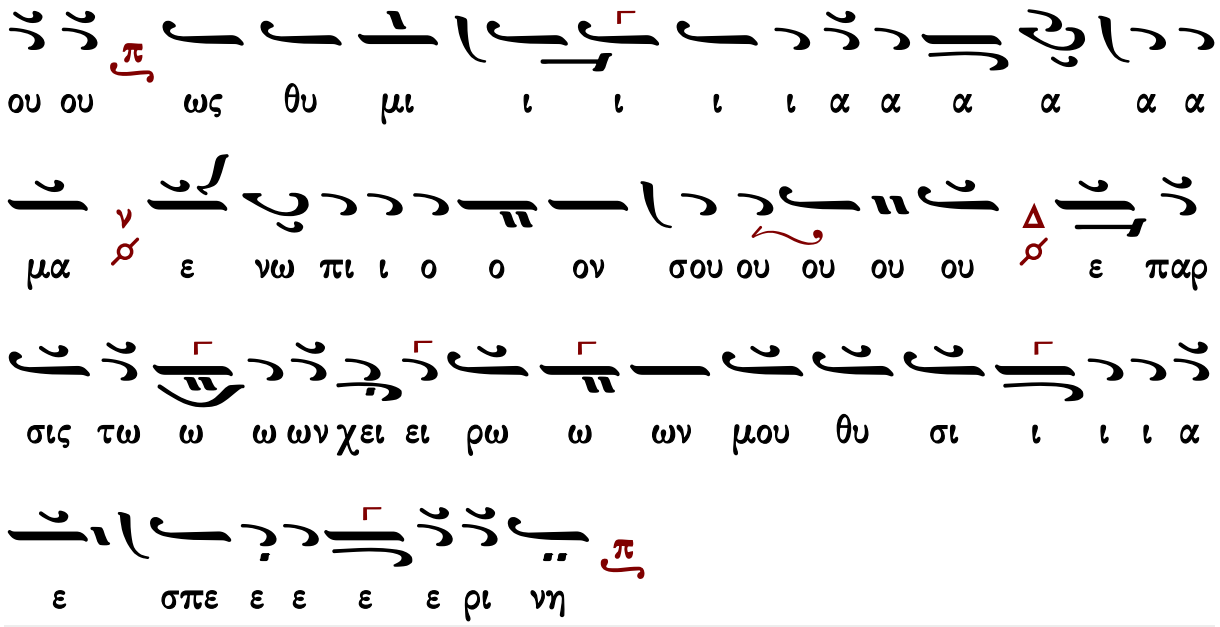

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.63*

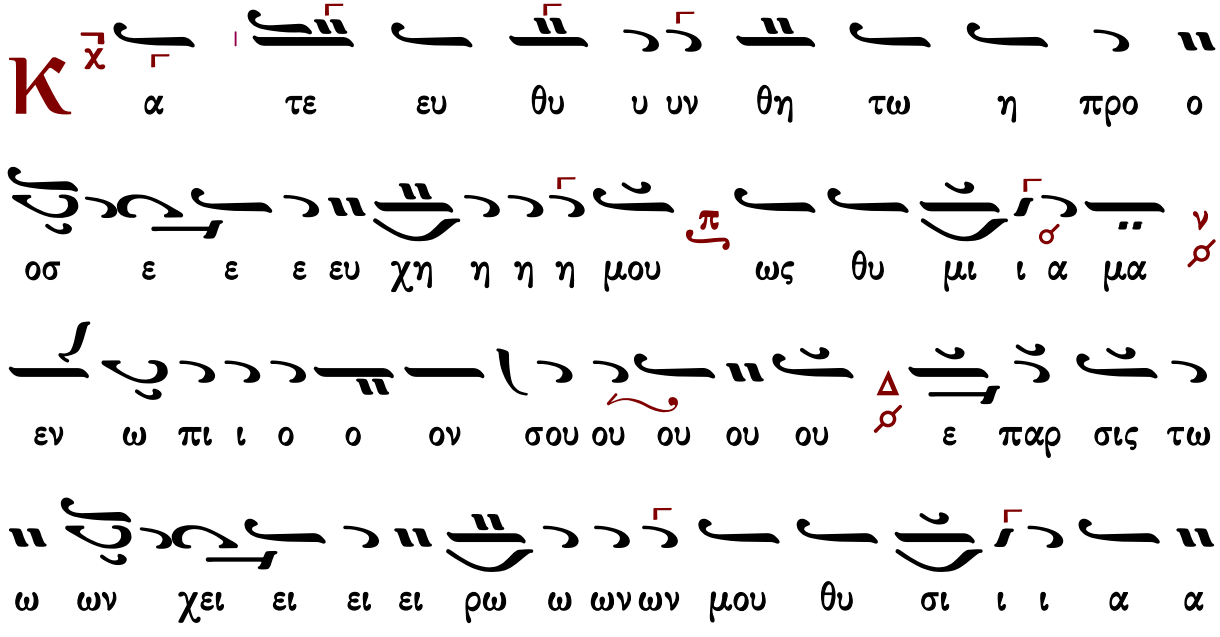

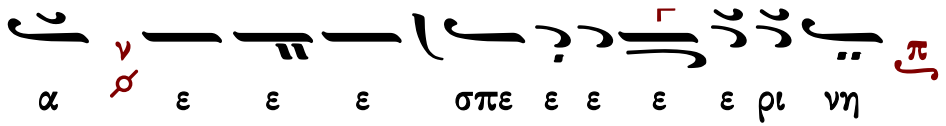

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.251*

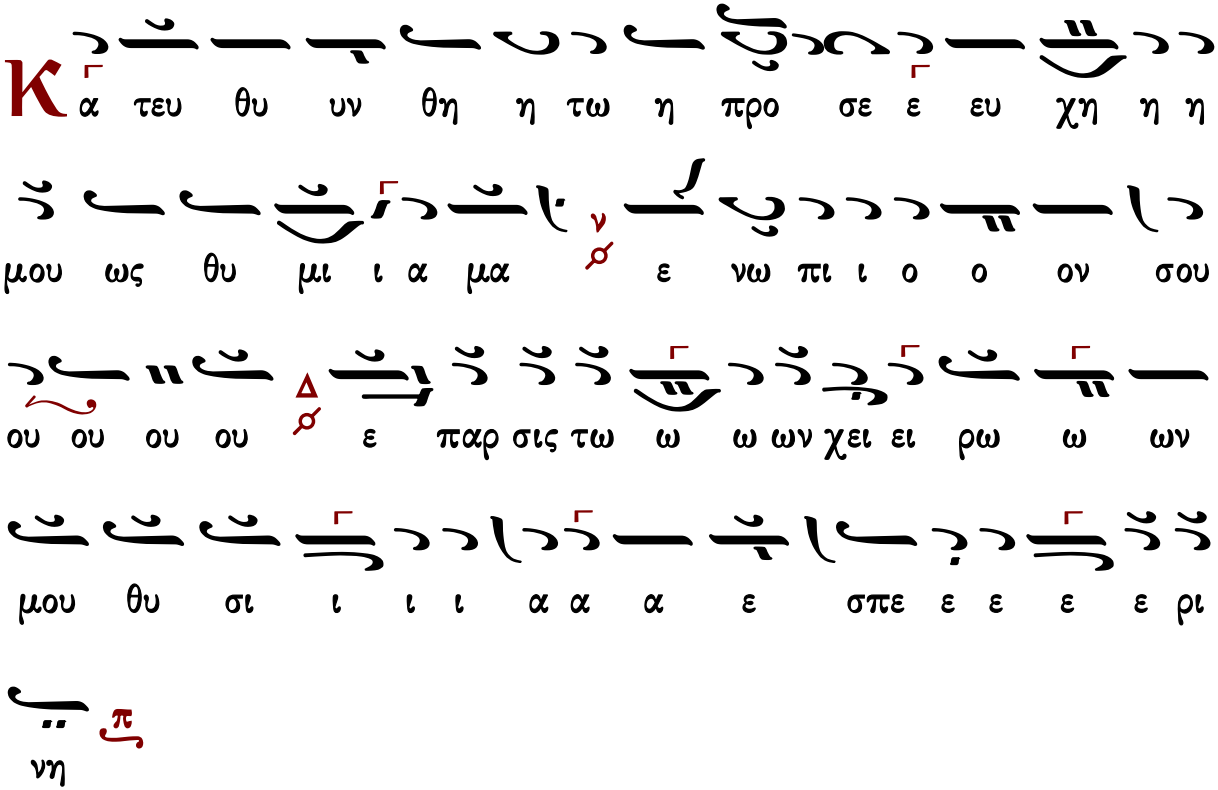

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.235*

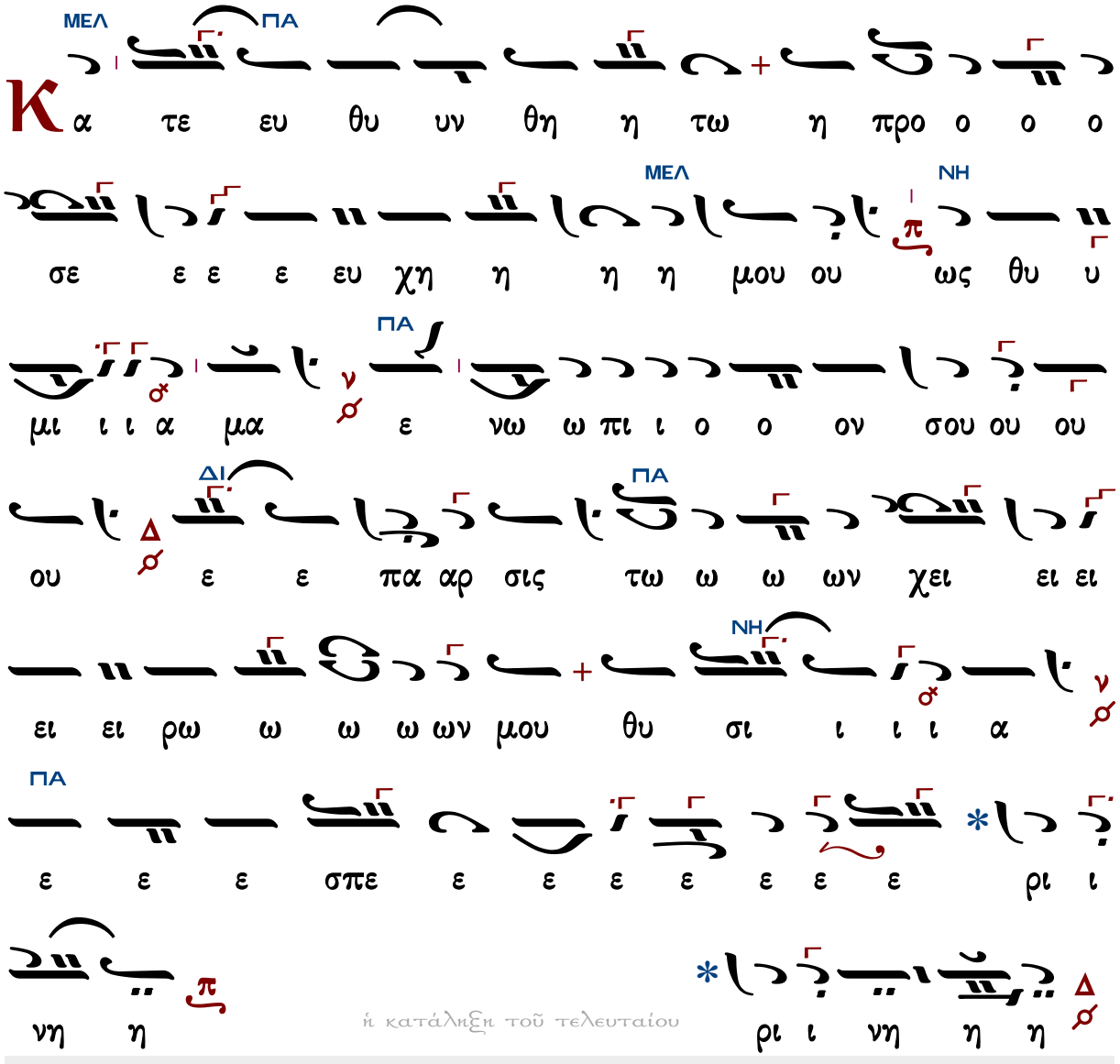

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντξῆ

Ἦχος λ̱ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

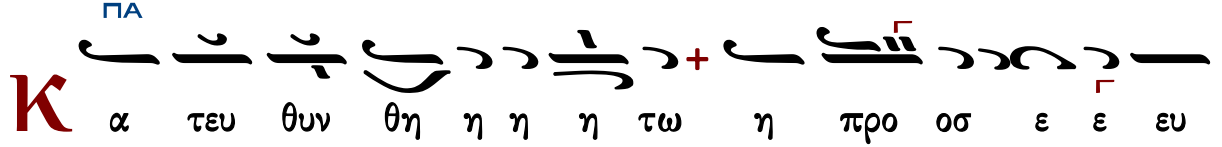

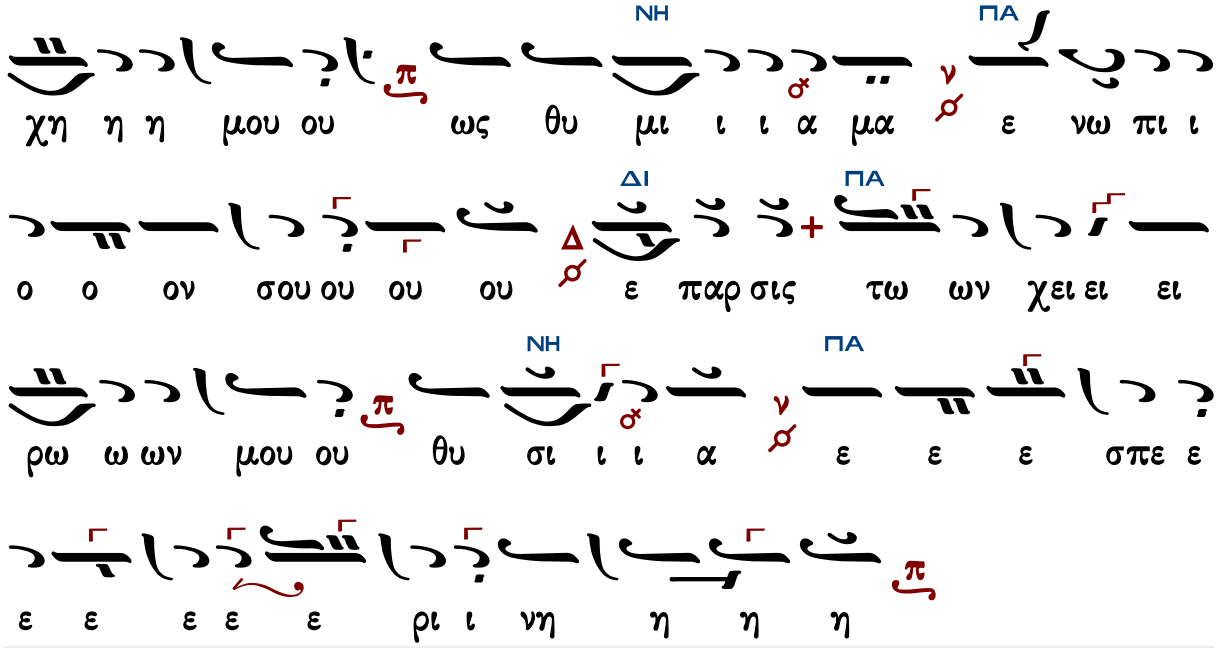

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.64*

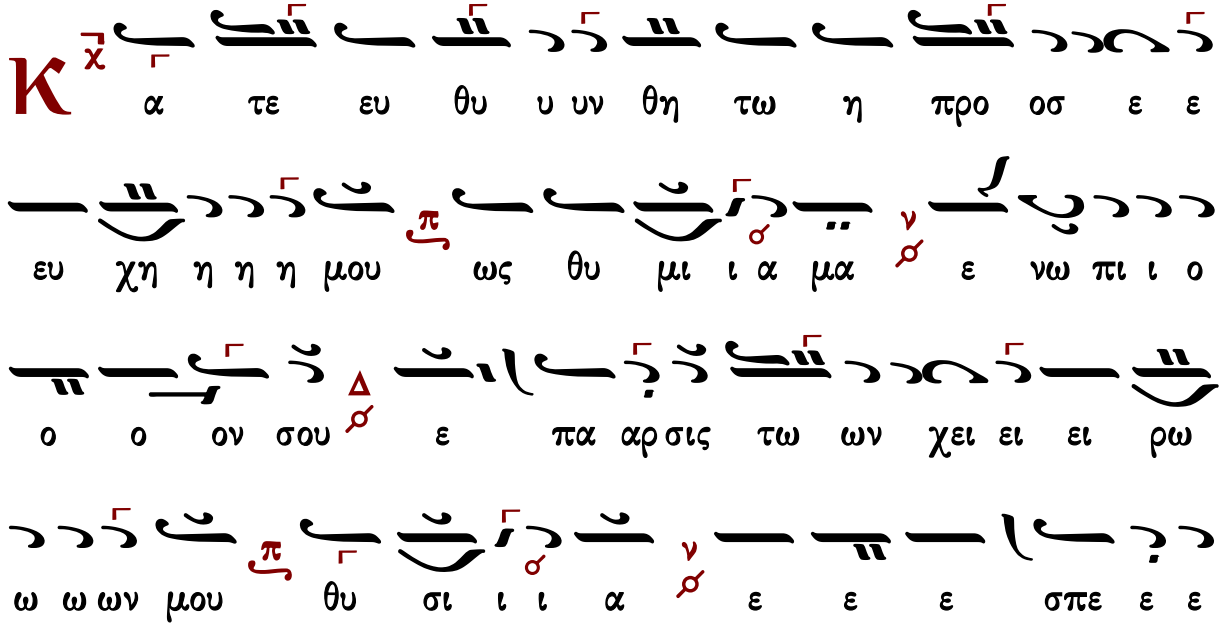

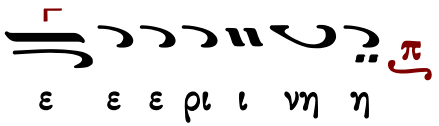

Βαρὺς

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.252*

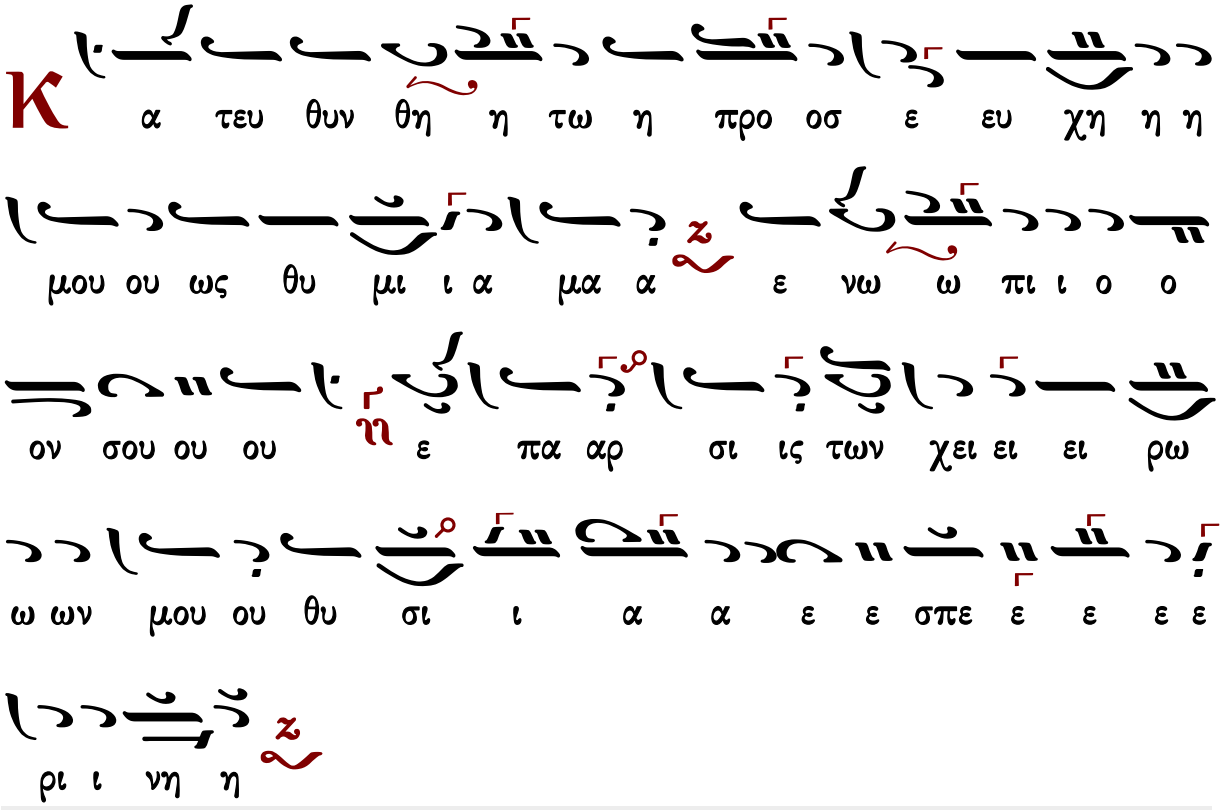

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος Ζω

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.237*

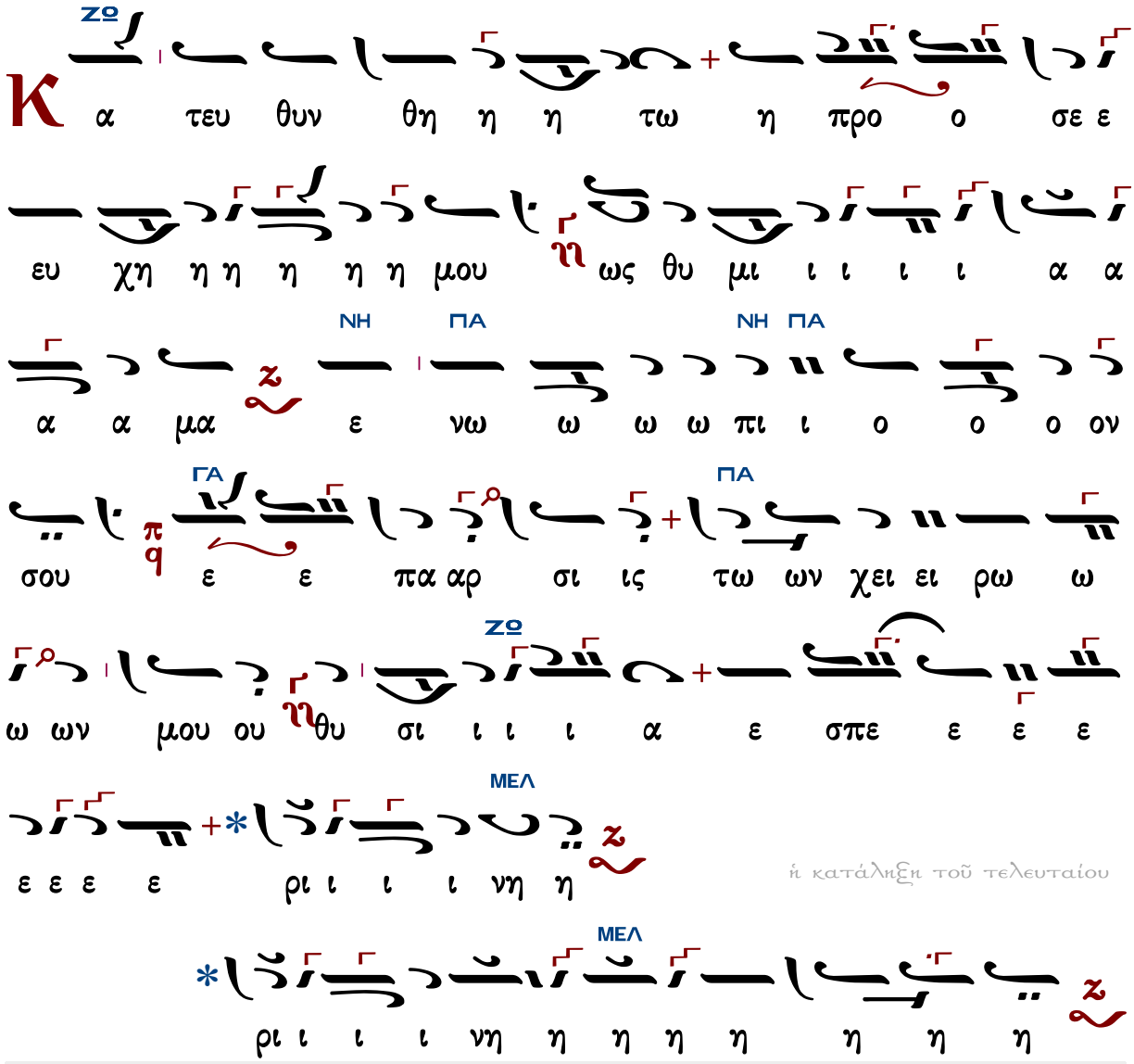

ἡ κατάληξη τοῦ τελευταίου

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Ι

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.566*

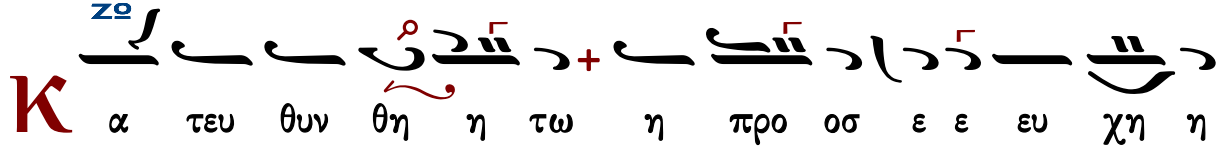

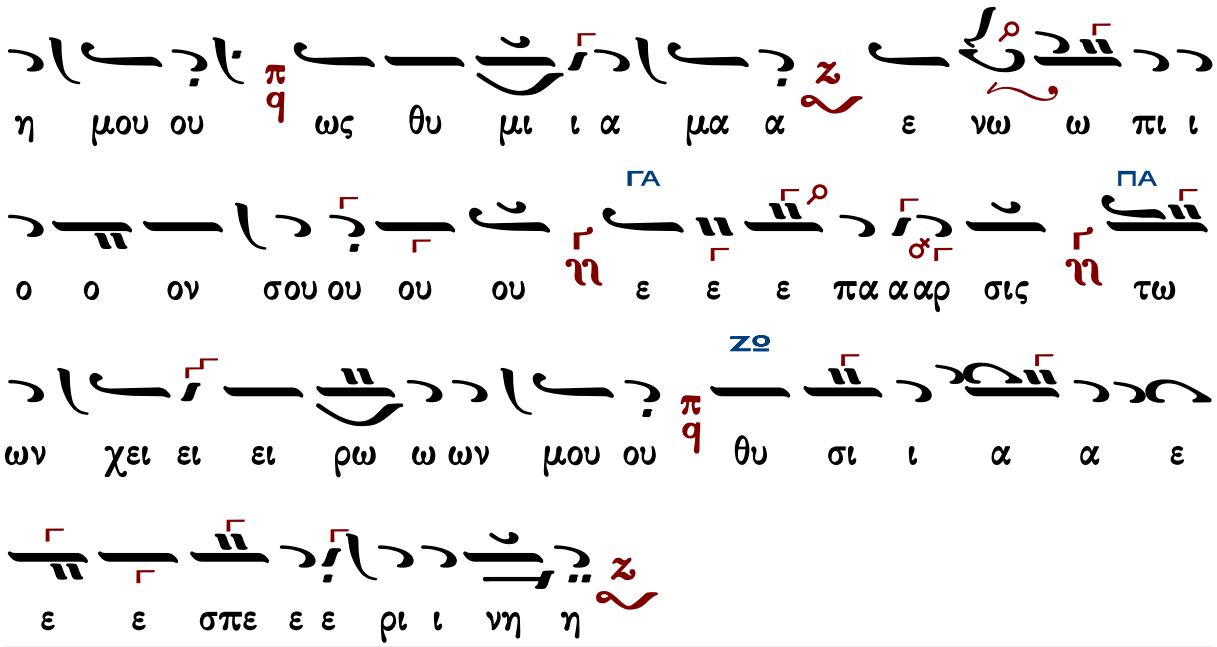

Δημητρίου Σουρλαντζῆ II

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.567*

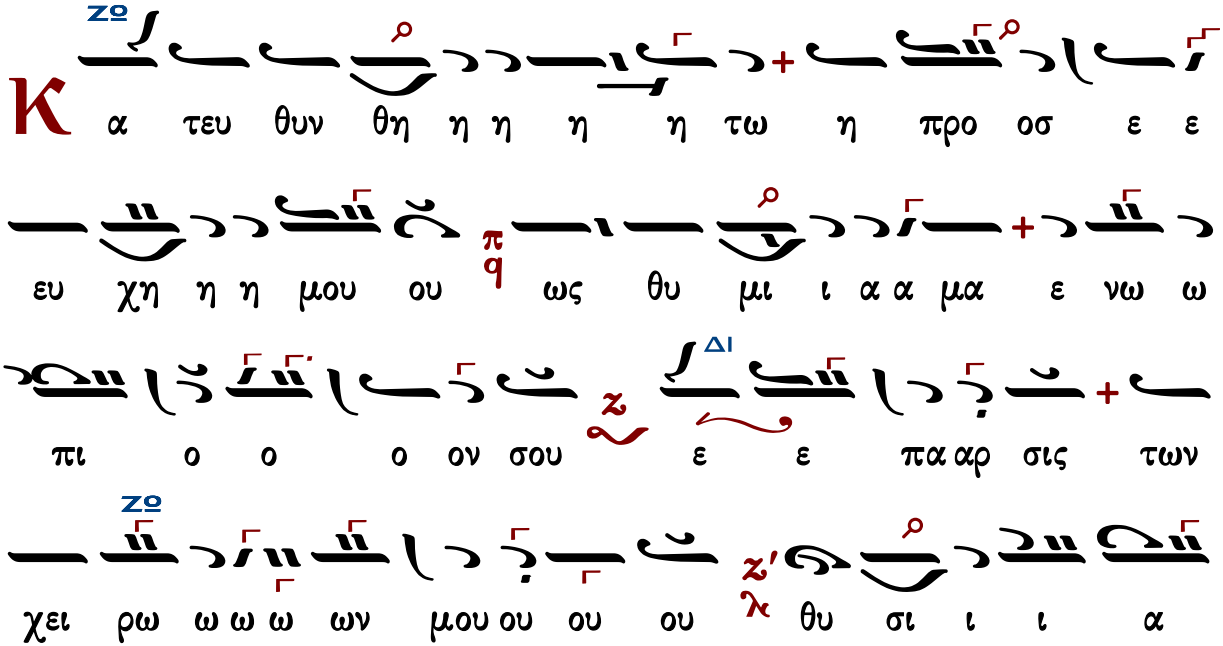

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Ζω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65*

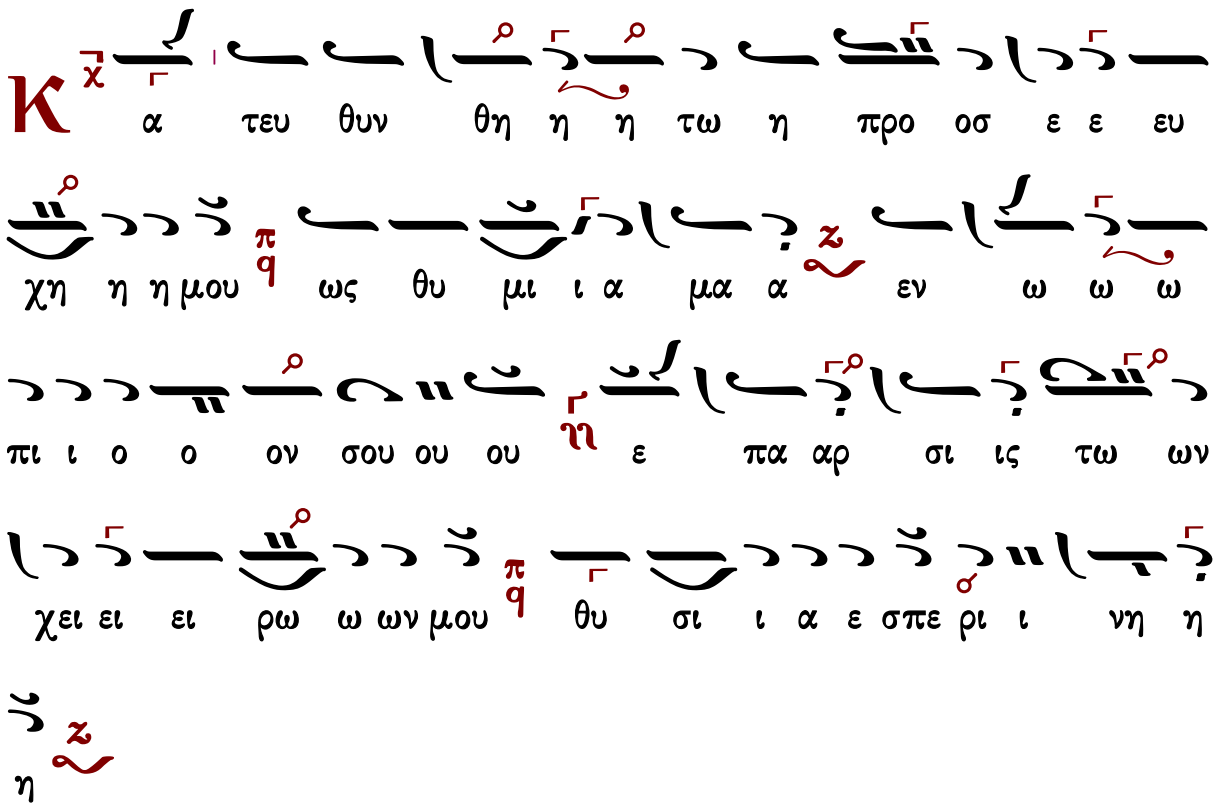

πλ.δ΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.65/76*

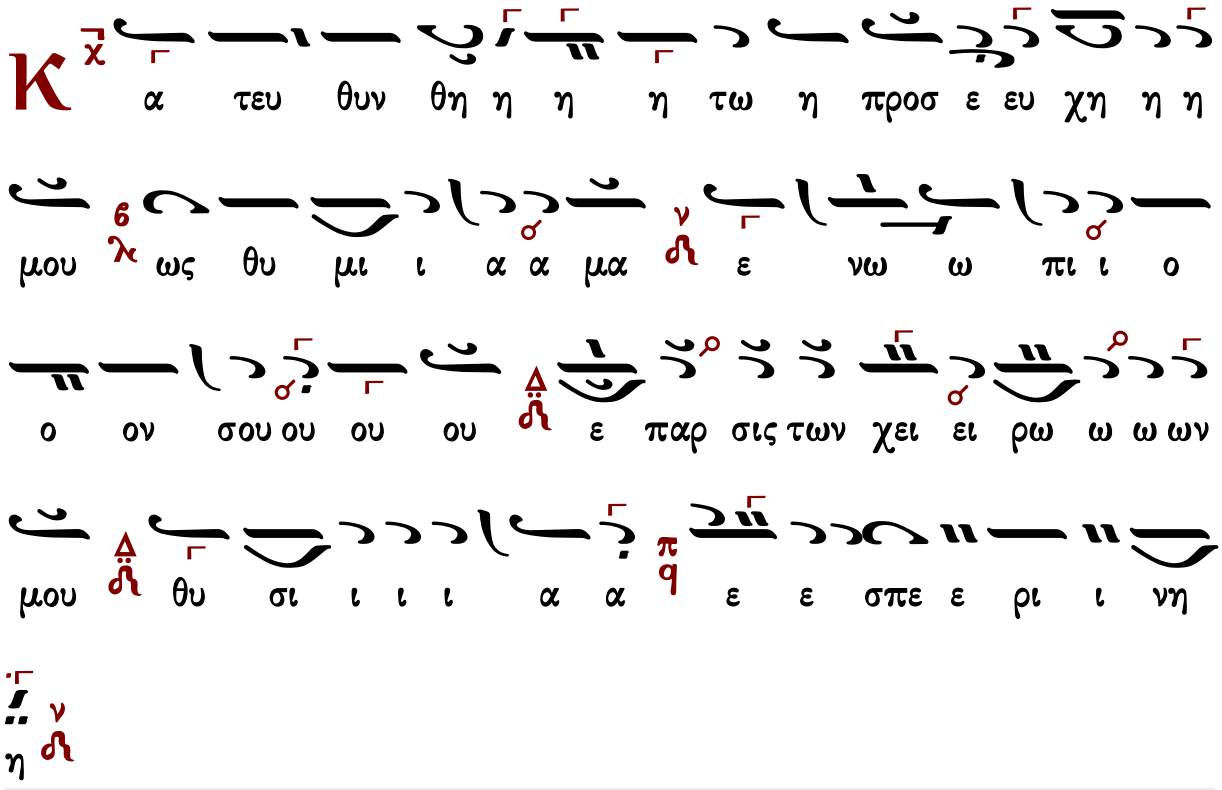

Νῦν αἱ δυνάμεις

ἦχος α΄
Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος Κε

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.50#

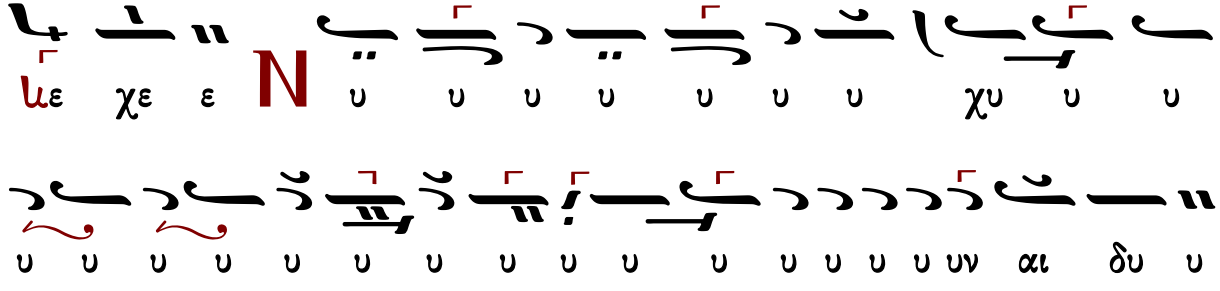

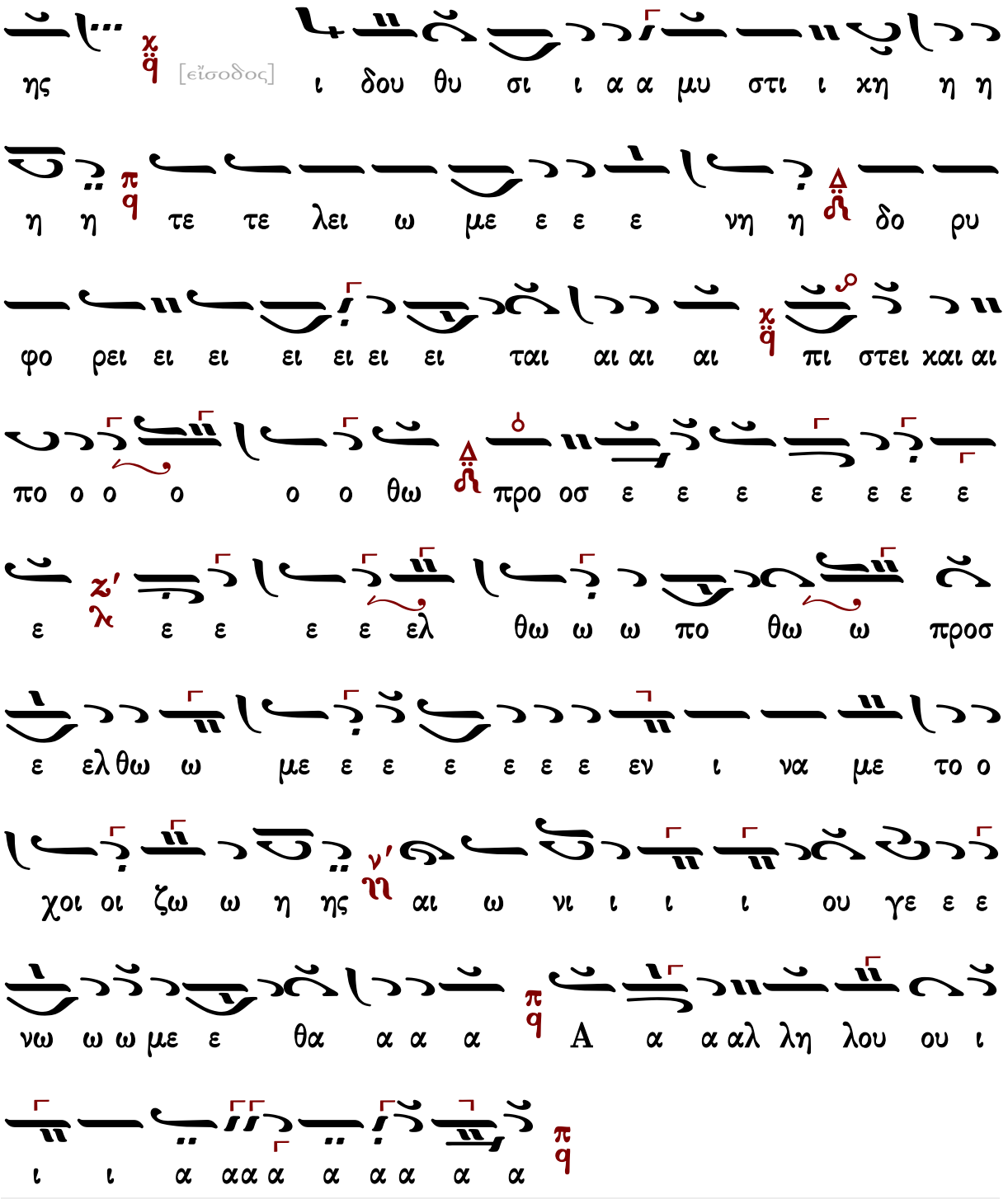

Ἦχος β΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)
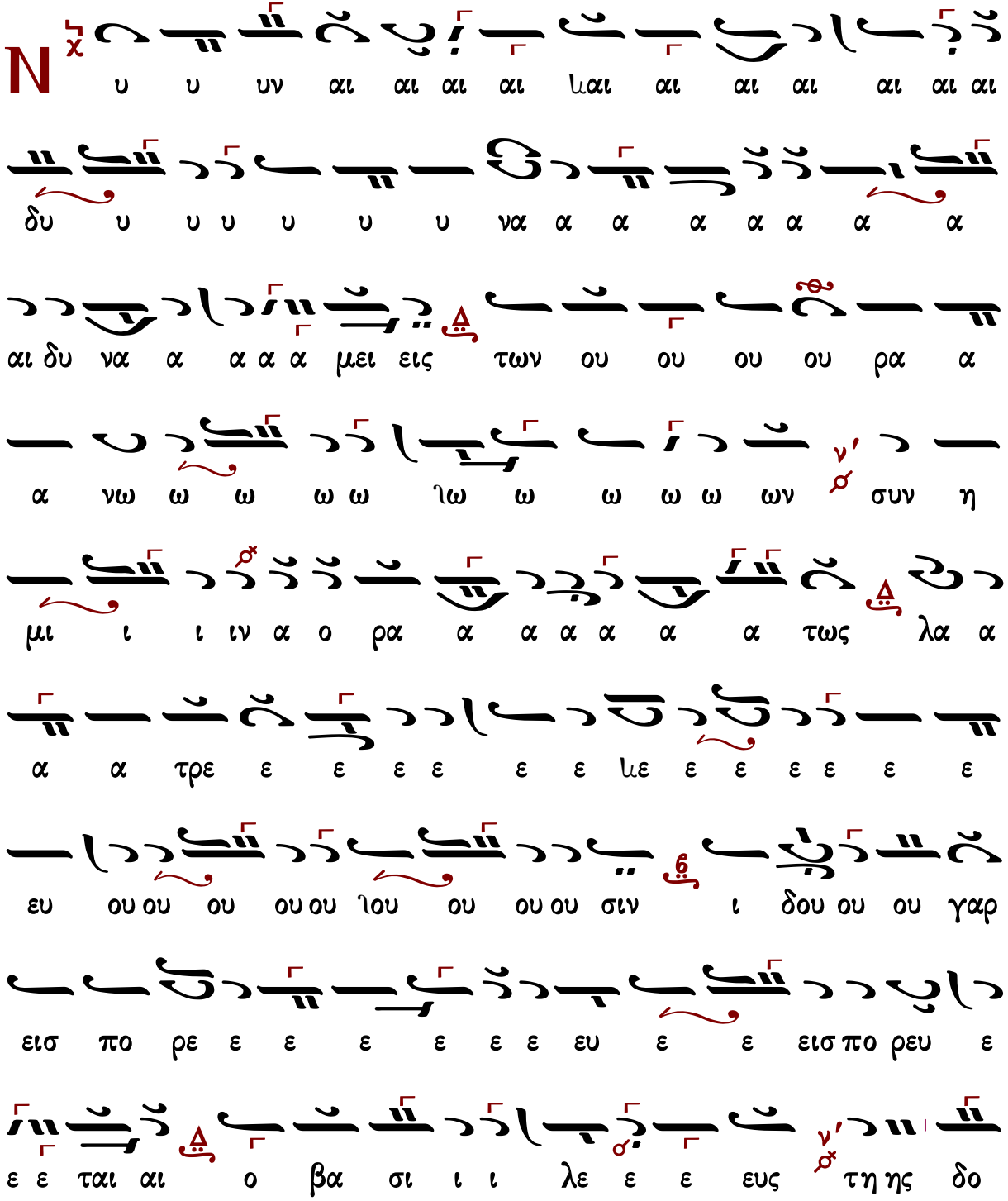
υ υ υν αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι
δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α α α α
αι δυ να α α α α μει εις των ου ου ου ου ρα α
α νω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ων συν η
μι ι ι ιν α ο ρα α α α α α τως λα α
α α τρε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ευ ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου σιν ι δου ου ου γαρ
εισ πο ρε ε ε ε ε ε ε ευ ε ε εισ πο ρευ ε
ε ε ται αι ο βα σι ι ι λε ε ε ευς τη ης δο

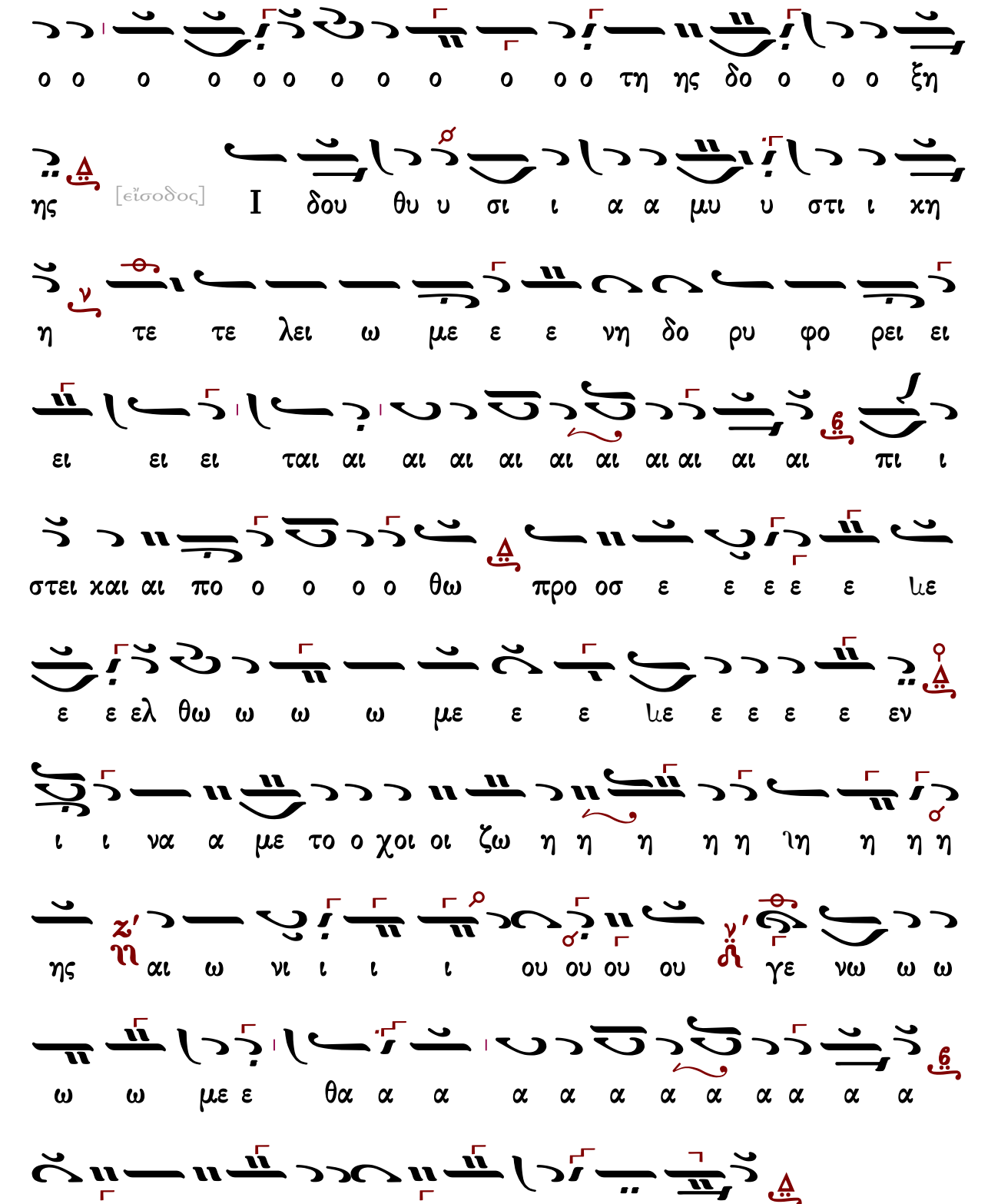
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη ης δο ο ο ο ξη
ης [εἴσοδος] Ι δου θυ υ σι ι α α μυ υ στι ι χη
η τε τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει
ει ει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι
στει χαι αι πο ο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε με
ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε με ε ε ε ε εν
ι ι να α με το ο χοι οι ζω η η η η η ιη η η η
ης αι ω νι ι ι ι ου ου ου ου γε νω ω ω
ω ω με ε θα α α α α α α α α α α α
Α αλ λη η λου ου ι ι ι α α α α α

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β΄
2003 σ.68*

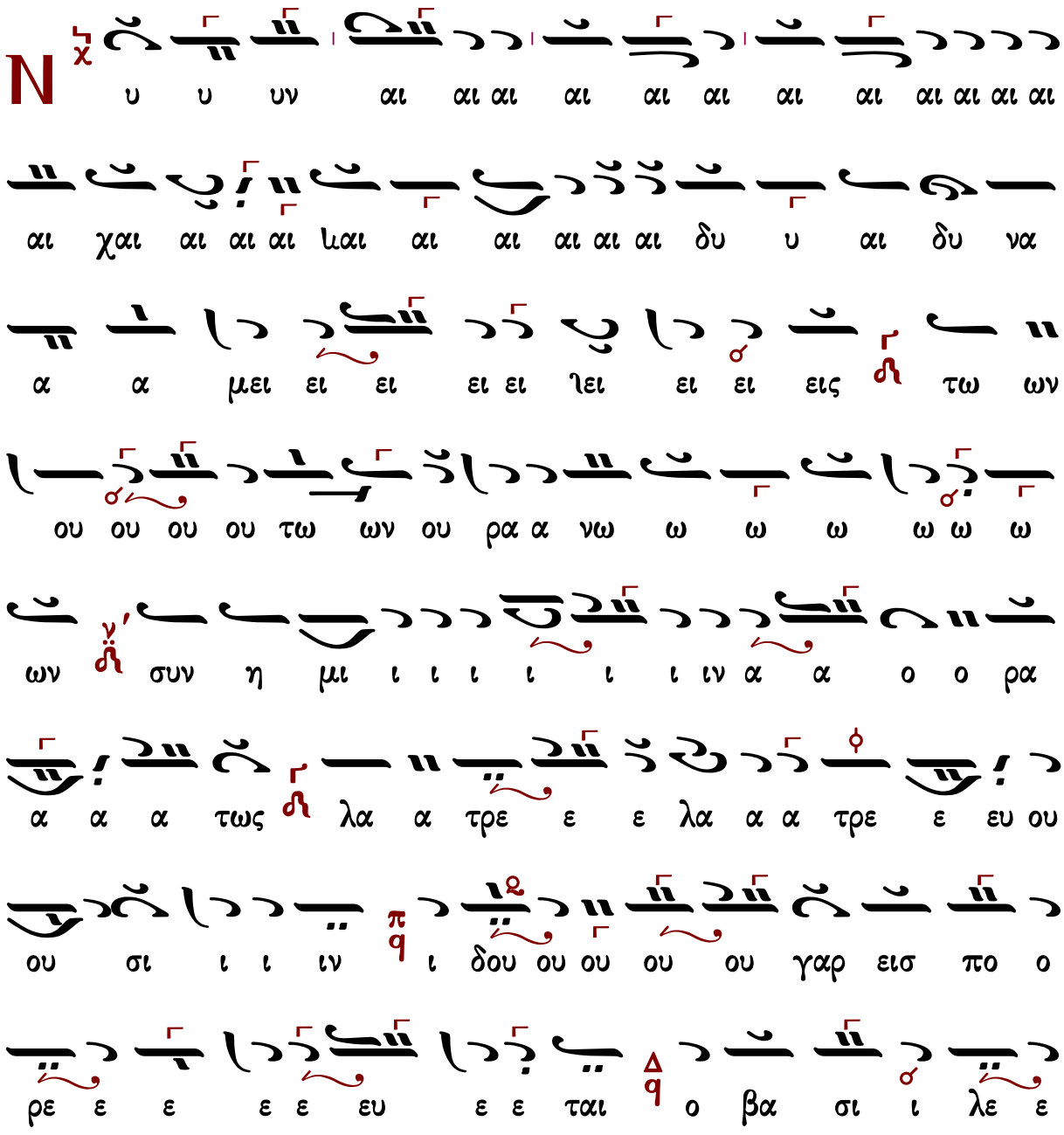

ε ε ε ε ε ε ο βα α σι ι λε ε ιε ε ε

ευς τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο της δο ο ο ο ξη η η η ης [εἴσοδος] Ι

δου ου ου ου ου ου ου θυ σι ι α μυ στι χη η τε

τε λει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ει ει ει

ει ει ται αι ιαι αι αι αι πι ι ι στει χαι αι πο ο

ο ο ο ο θω προσ ε ε ελ θω ω με ε εν

ι ι να α με το ο χοι οι ζω ω η η η η η ιη η η η

ης αι ω νι ι ι ι ι ι ι ι ου γε νω

ω ω ω ω με ε θα α α α Α αλ λη η λου ι ι

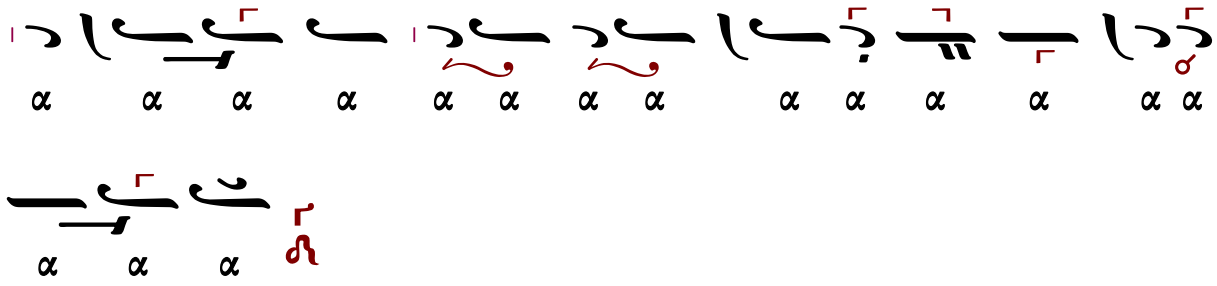

ἦχος πλ.β΄
Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.252#

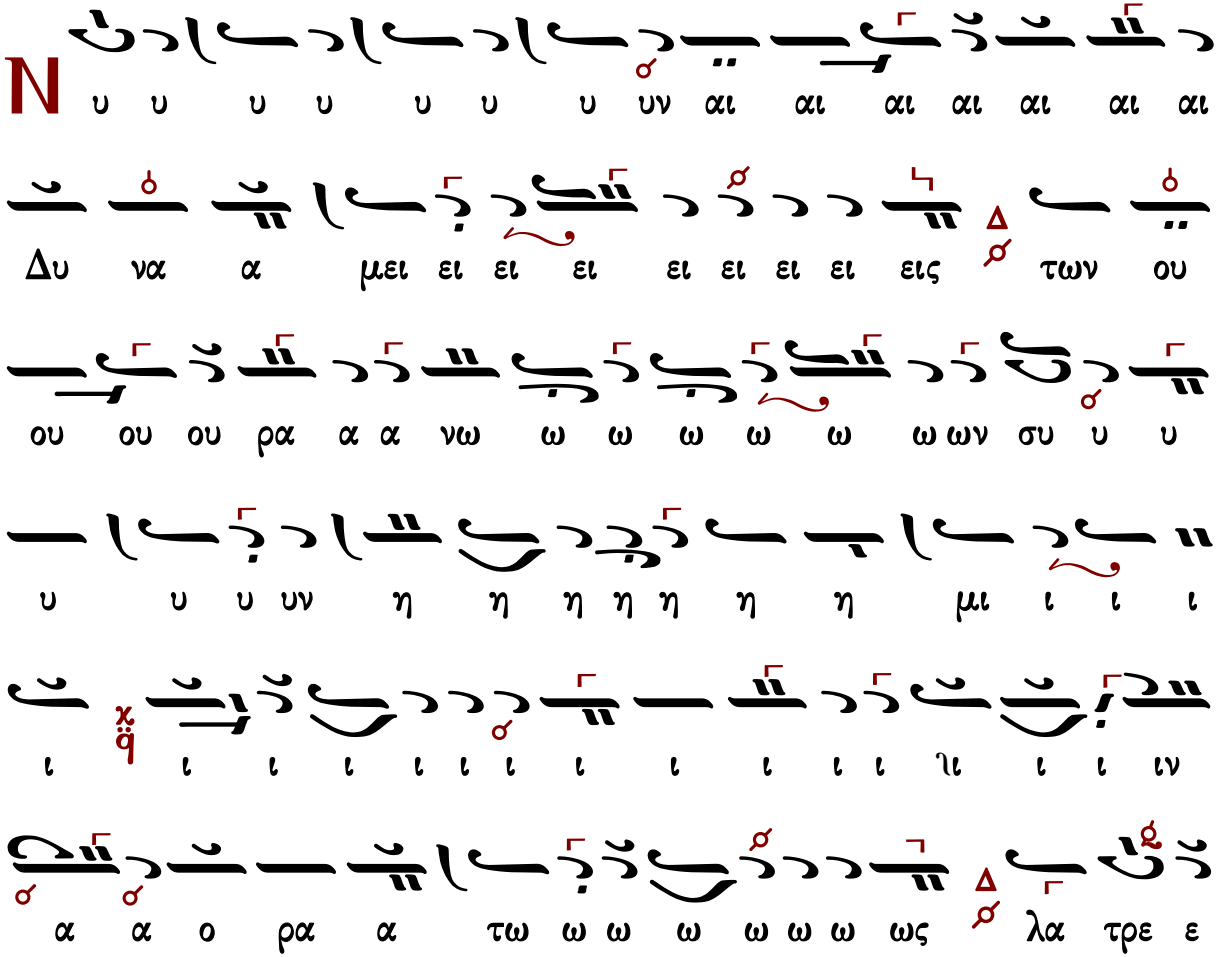

αι πι στει χαι πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε
αι αι αι αι αι αι αι ο βα α α α σι ι ι λε ε
γα α αρ ει ει ει εισ πο ο ο ρευ ε ται αι
ι ι ι ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι χη η η η
η η η τε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ω με νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι
της δο ο ο ξη η η η η η η ης [εἴσοδος] ι
χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς
ε ε λα α τρε ε ευ ου σι ι ι ιν ι ι ι ι

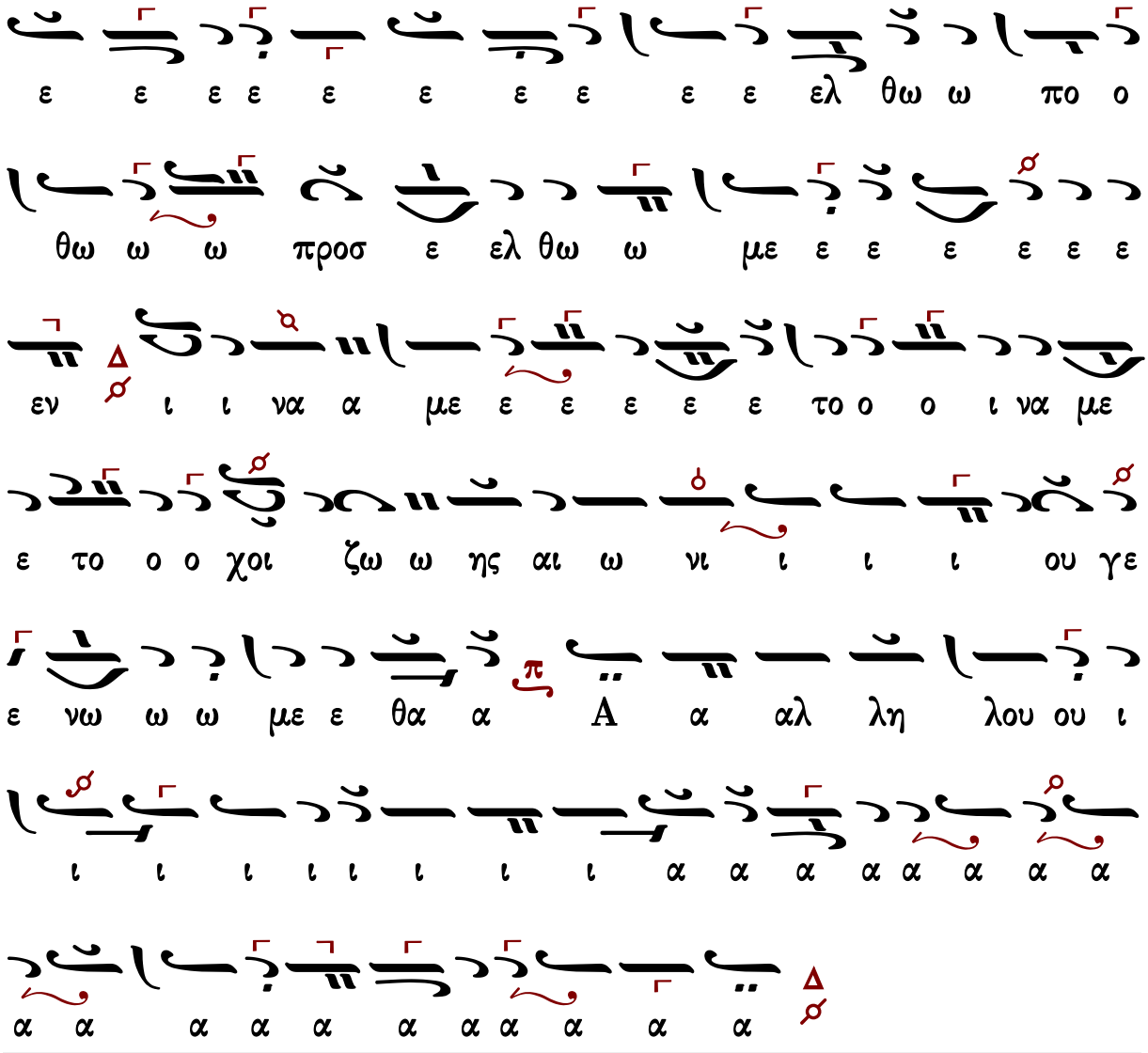

ἦχος πλ.δ΄
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ ⸓ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.52#

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γα αρ ει ει ει ει ει

ε ευ ου σι ι ι ι ι ι ι ι ιν ι ι ι δου

δυ να μει ει ει ει ει ει εις των ου ου ρα των

ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω χω ω ω χω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω των ου ου ρα

η η ηα ν η υ υ υ υν συ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ηα νω

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μι ηυ συν η

ω ω τω α α ρα ο α α ιν ι ι ι ιι ι ι ι ι

α αι αι αι αι Δυ υ υ να α α α α α α α α αι

σπο ο ο ρε ε ευ ε ε ε ται αι αι αι αι αι αι
αι ο Βα α σι ο βα α σι ι λε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ευς τη
η ης δο ο ο ξη η η η η η η ης
[εἴσοδος] ι δου ου ου ου θυ σι α μυ υ υ στι χη
η η η η η τε ε ε ε τε ε ε ε ε λει ει ω με
νη δο ρυ φο ρει ει ει ται αι αι αι αι αι αι
αι πι στει χαι πο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω
ω με ε ε ε ε ε ε εν ι ι να α με το ο χοι

Ἦχος πλ.β΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.238#

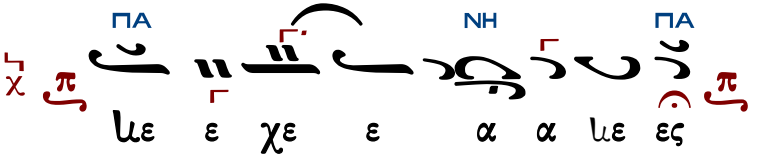

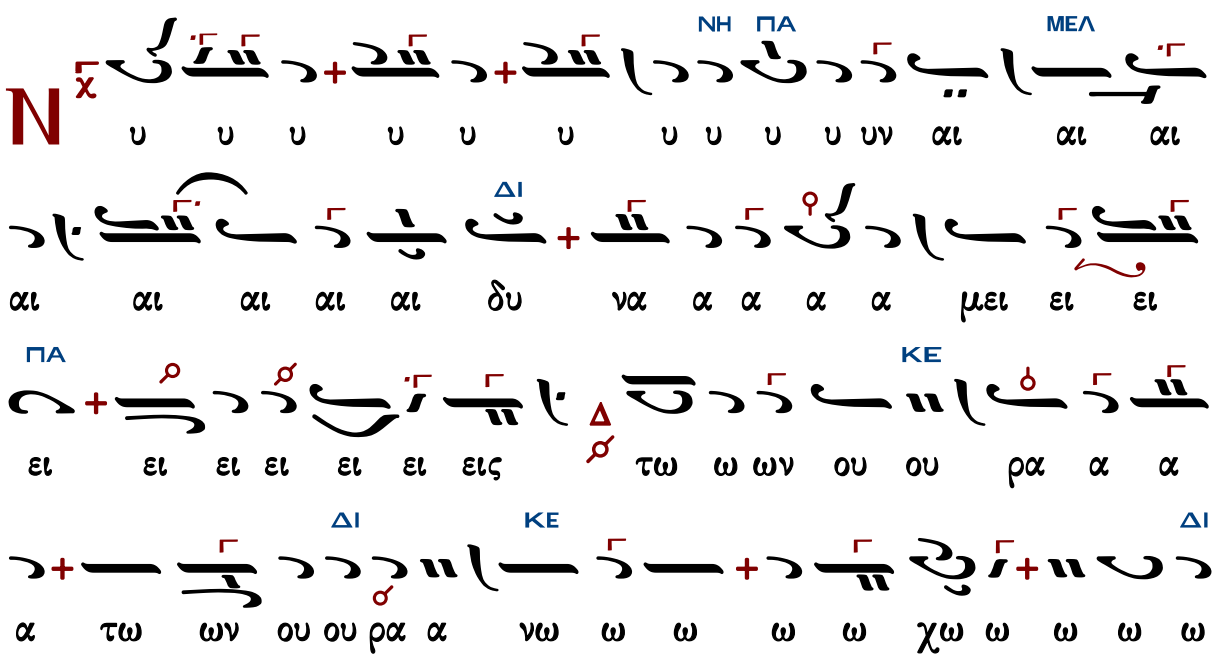

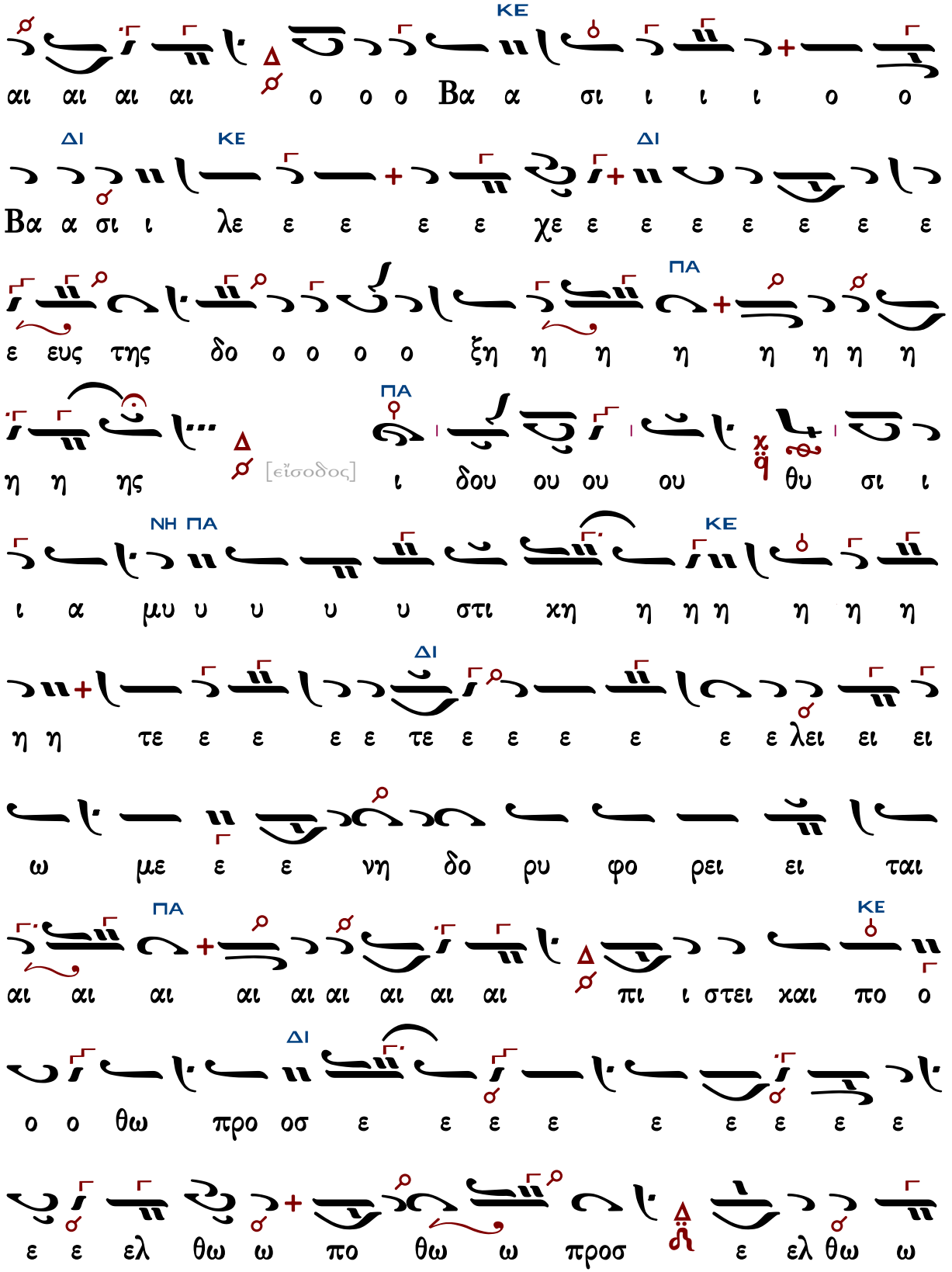
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
[εἴσοδος]
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
αι αι αι αι ο ο ο Βα α σι ι ι ι ο ο
Βα α σι ι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ευς τηης δο ο ο ο ο ξη η η η η η η η
η η ης ι δου ου ου ου θυ σι ι
ι α μυ υ υ υ υ στι χη η η η η η η
η η τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει ει ει
ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ται
αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι στει χαι πο ο
ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω ω

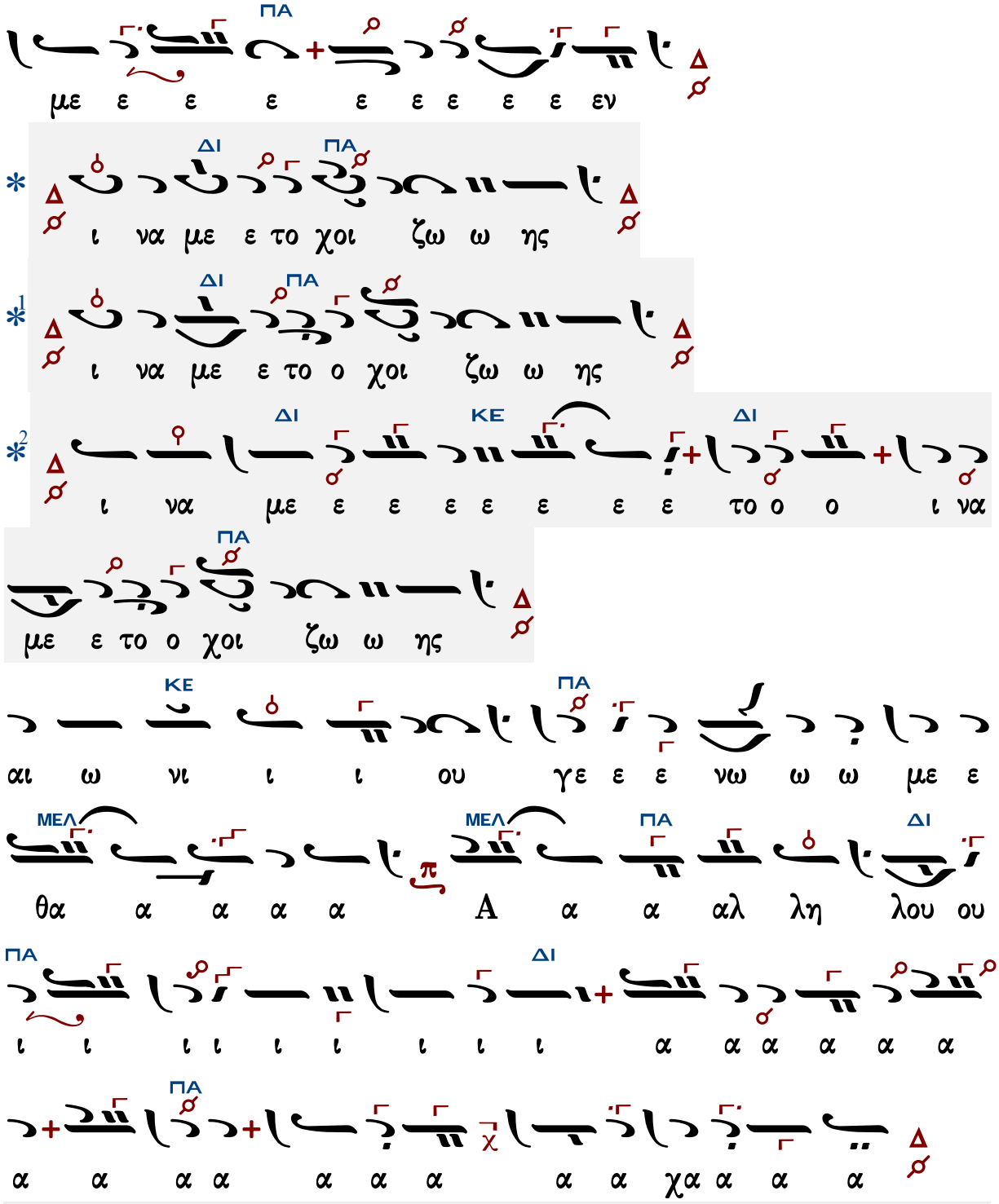

ἦχος πλ.β΄

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ̱ ⸗ Πα

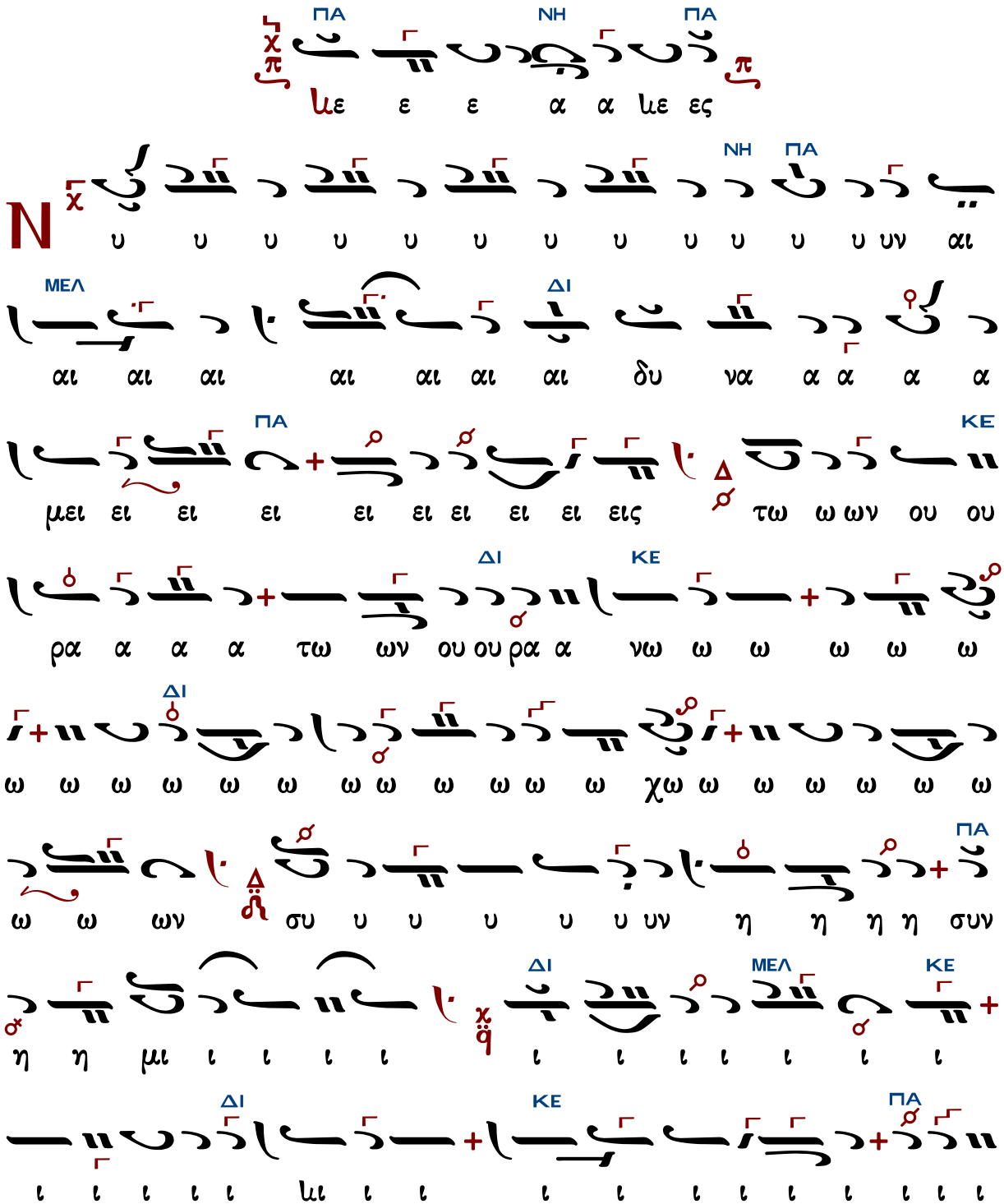
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
λιε ε ε α α λιε ες
ΝΗ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
ΜΕΛ ΔΙ
αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α
ΠΑ ΚΕ
μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ω ων ου ου
ΔΙ ΚΕ
ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω
ΔΙ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ων συ υ υ υ υ υ υν η η η η συν
ΔΙ ΜΕΛ ΚΕ
η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
ι ι ι ι ι λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΝΗ
ΜΕΛ
[εἴσοδος]

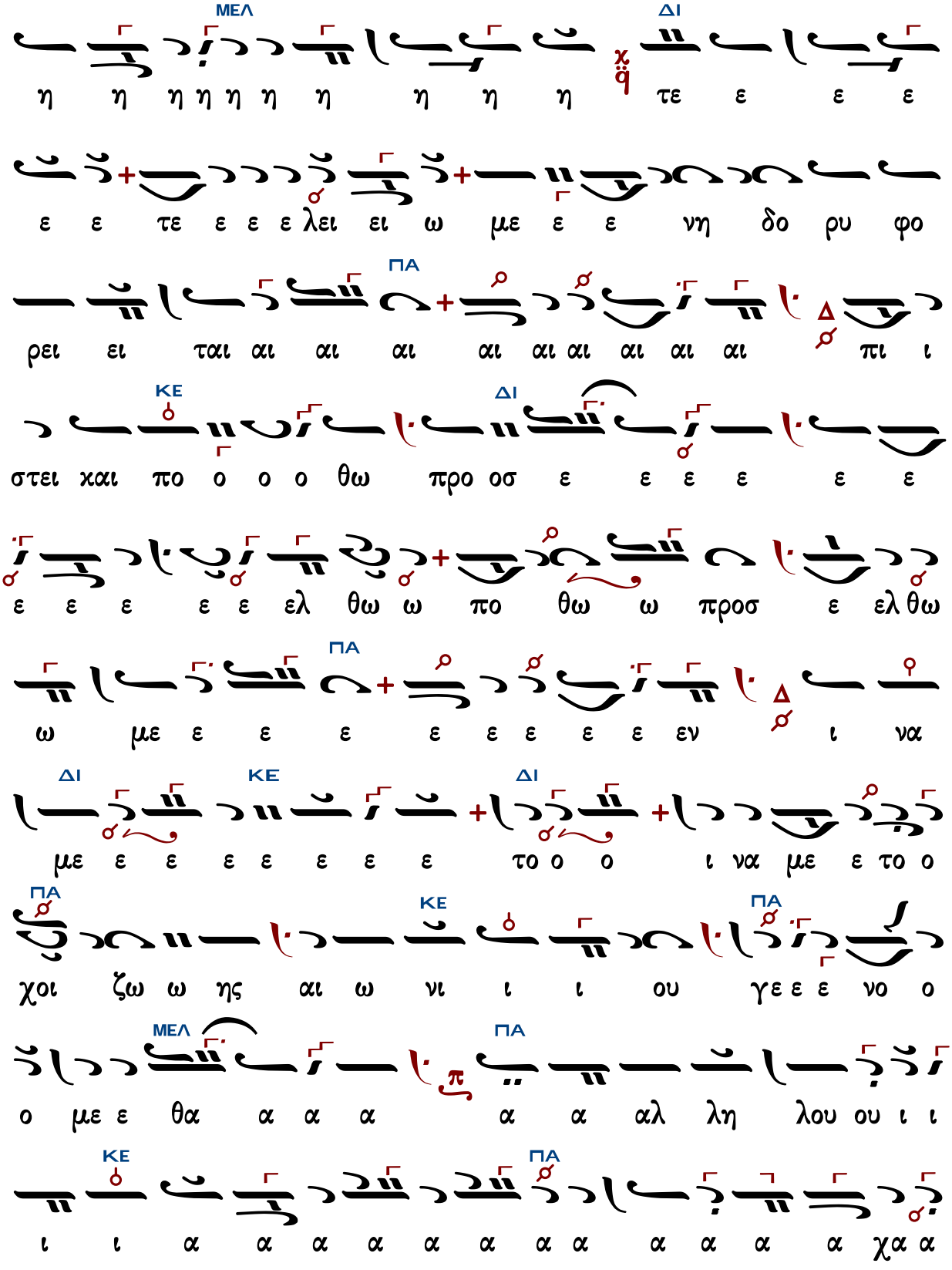
ΜΕΛ
ΔΙ
η η η η η η η η η η τε ε ε ε
ε ε τε ε ε ε λει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο
ΠΑ
ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι
ΚΕ
ΔΙ
στει χαι πο ο ο ο θω προ οσ ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω προσ ε ελ θω
ΠΑ
ω με ε ε ε ε ε ε ε εν ι να
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
με ε ε ε ε ε ε ε το ο ο ι να με ε το ο
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
χοι ζω ω ης αι ω νι ι ι ου γε ε ε νο ο
ΜΕΛ
ΠΑ
ο με ε θα α α α α α αλ λη λου ου ι ι
ΚΕ
ΠΑ
ι ι α α α α α α α α α α α α χα α

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούια.

ἦχος α΄
Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Συντμηθέν παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου τοῦ Τραπεζουντίου

Ἦχος Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.263*

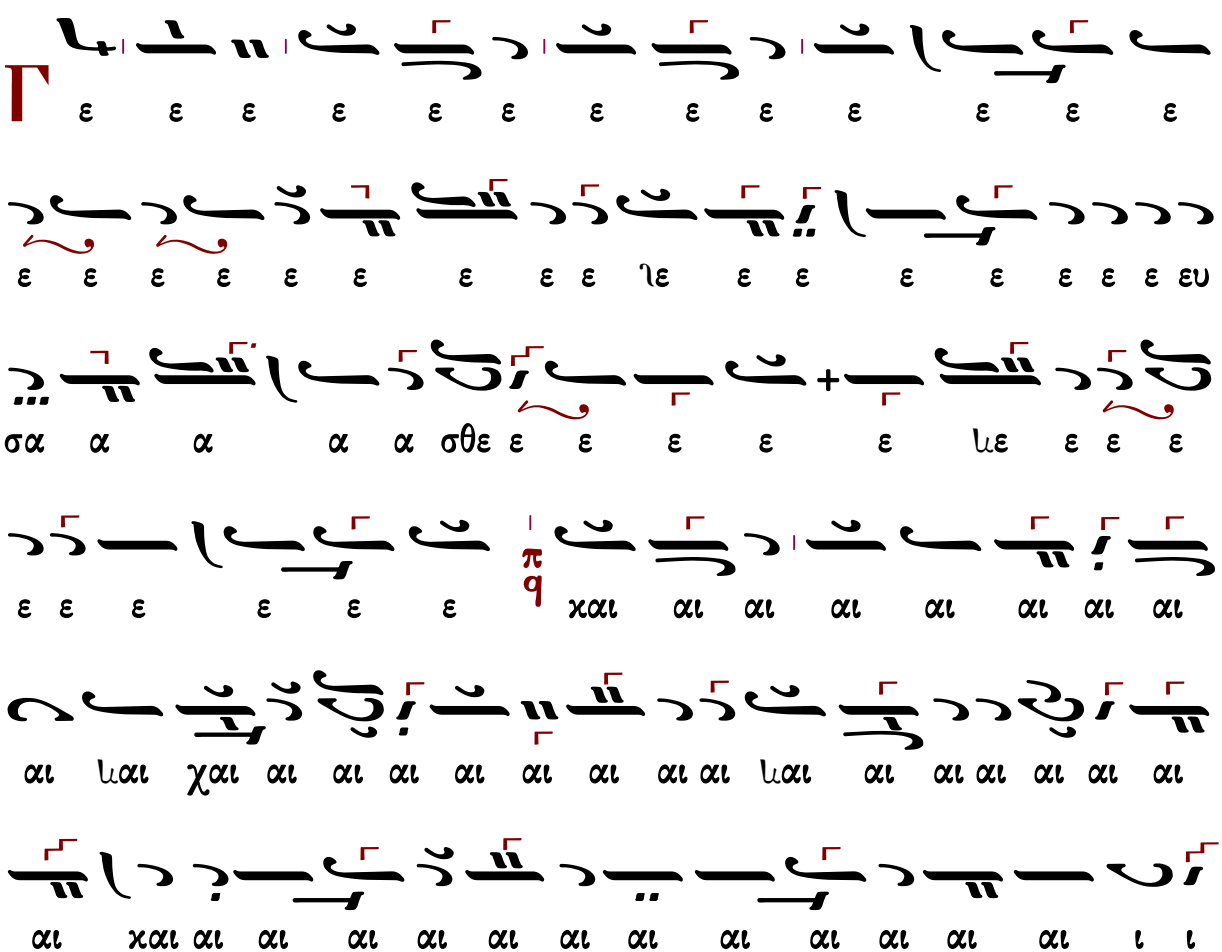

KE
ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι αι
ι δε ε τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ο ο ο τι ι ι ι ι ι Χρι ι ι
ι ι ι ι ι στο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο
ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ιο ο ο
ο ο ο Κυ υ ιυ υ υ υ υ
ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι

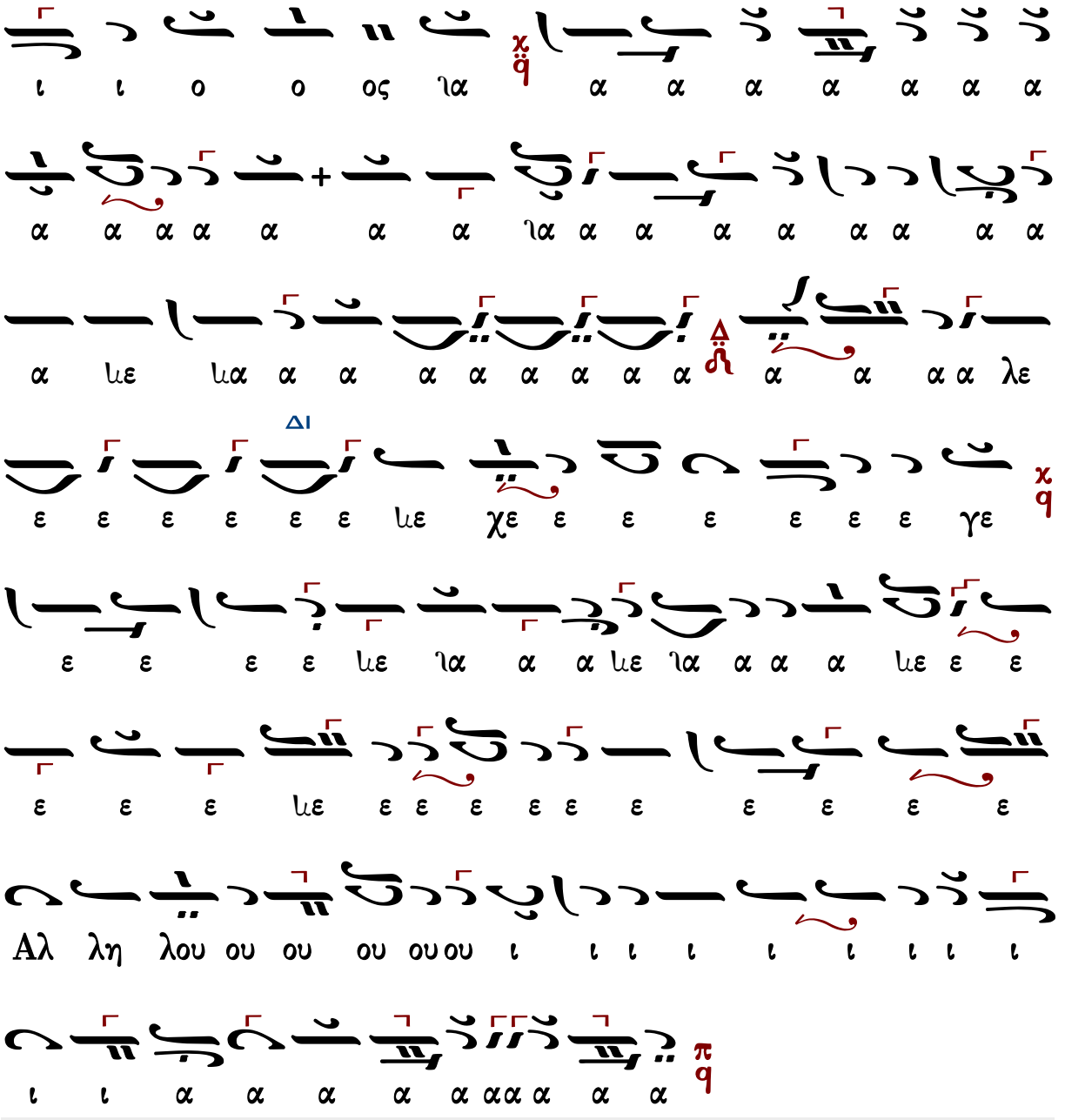

Ἦχος α΄
Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
Σύντμηση Ἰωάννου Π΄ψάλτου
Διασκευὴ Θρασυβ. Στανίτσα

Ἦχος Κε

Θρασύβουλος Στανίτσας
Μουσικόν Τριώδιον 1969 σ.241*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ

ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χαι αι αι αι αι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι χαι αι ι ι δε ε τε
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ
ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ο ο ο τι ι
ι ι ι ι ι Χρι ι ι ι ι ι ι ι στο
ΔΙ ΠΑ
ΝΗ ΚΕ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο
ΝΗ
ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο
ΝΗ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο ο ος ο ο Κυ υ υ

ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

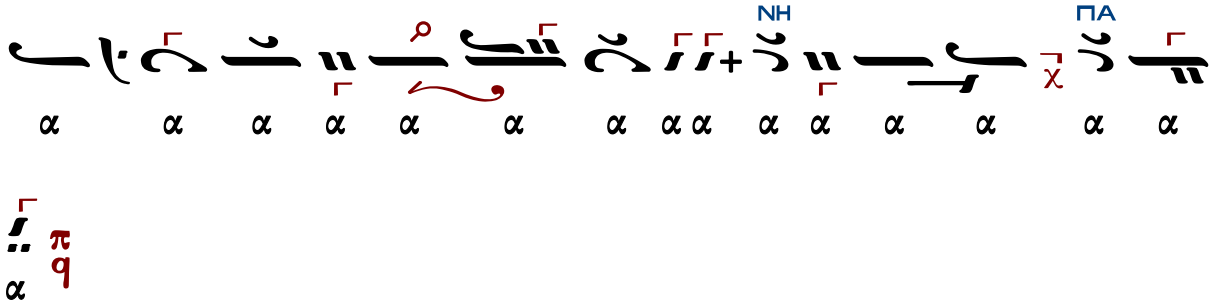

ἦχος β΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.76/87*

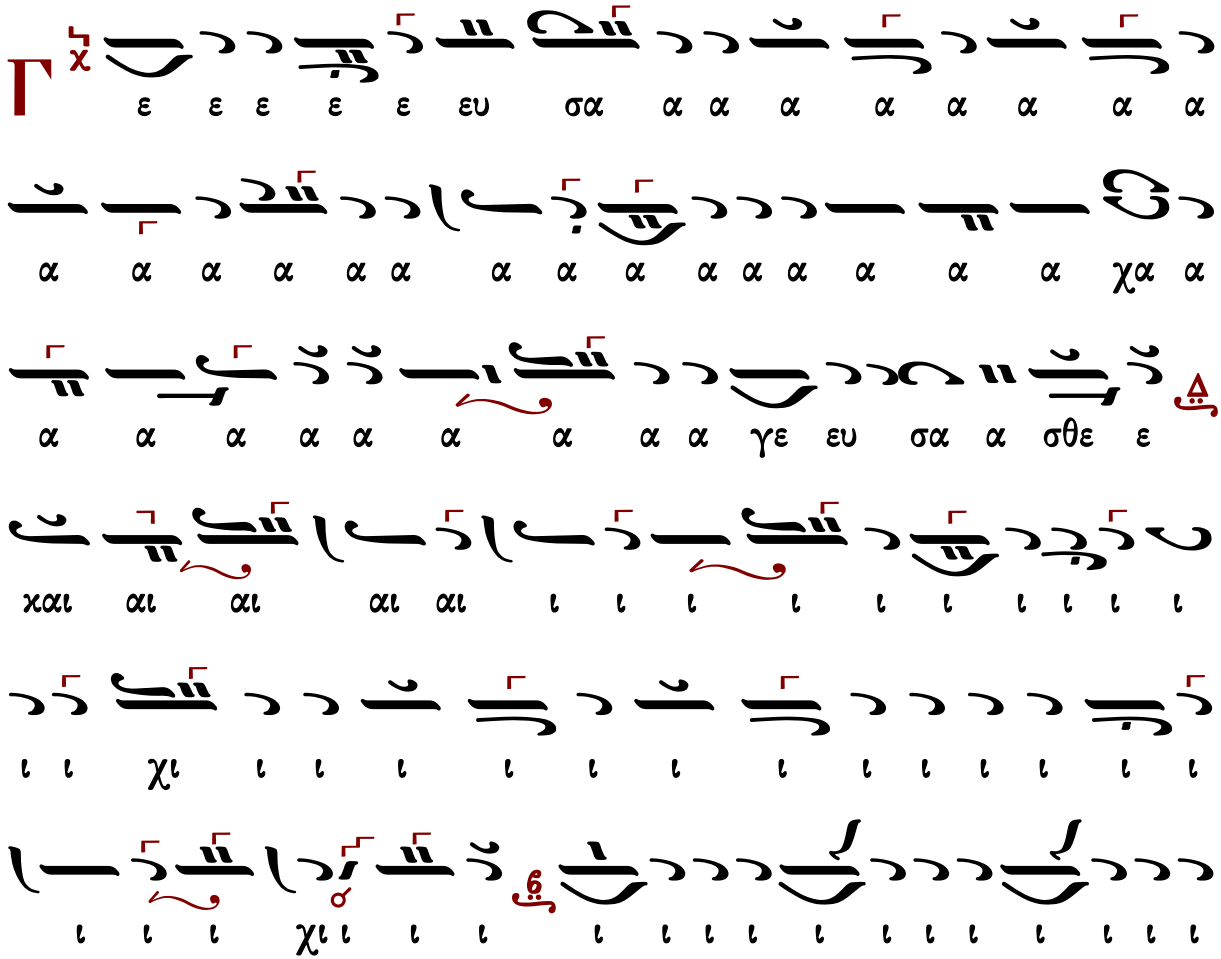

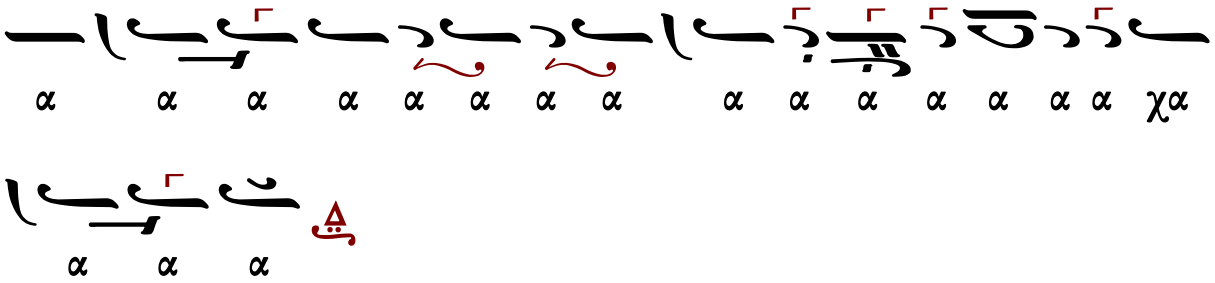

Ἦχος γ΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος νη Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.77/88*

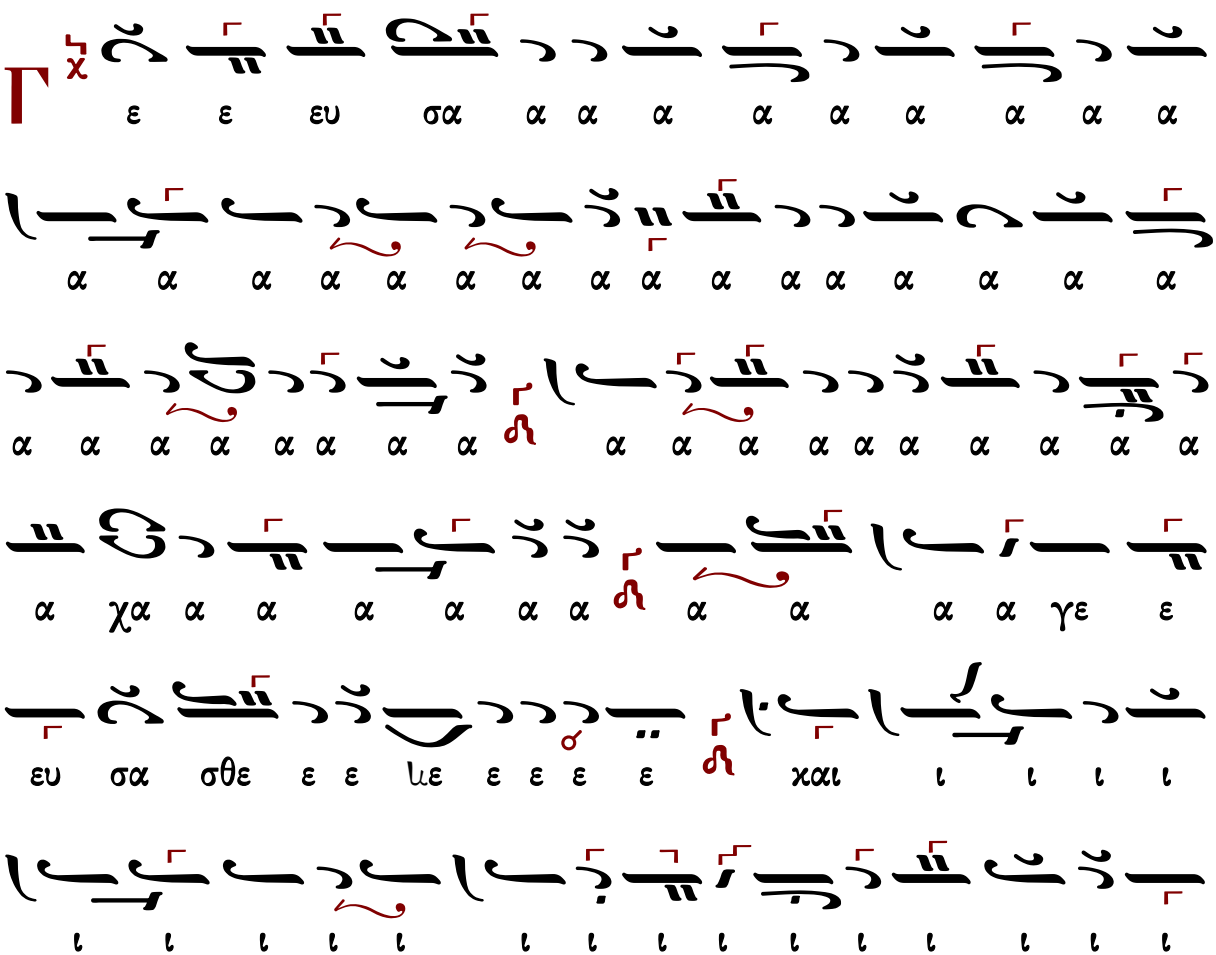

ι ο Κυ υ υ ρι ο ο ο ιω ο ο ο ος Αλ λη

ι ι ι

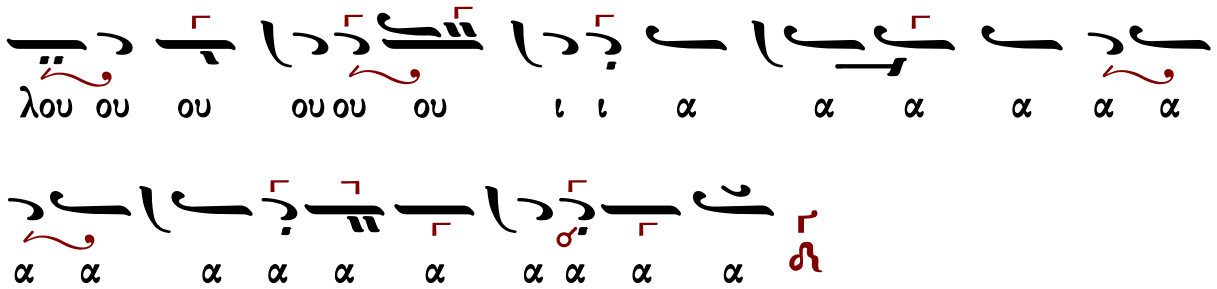

Ἦχος πλ.α΄
Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιδ΄ αιών)

Ἀνθολογία Κοινωνικῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Μελοποιῶν κατ' ἐξήγησιν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϙ Πα

Ηχάδιν, τόμος γ' σ.212*

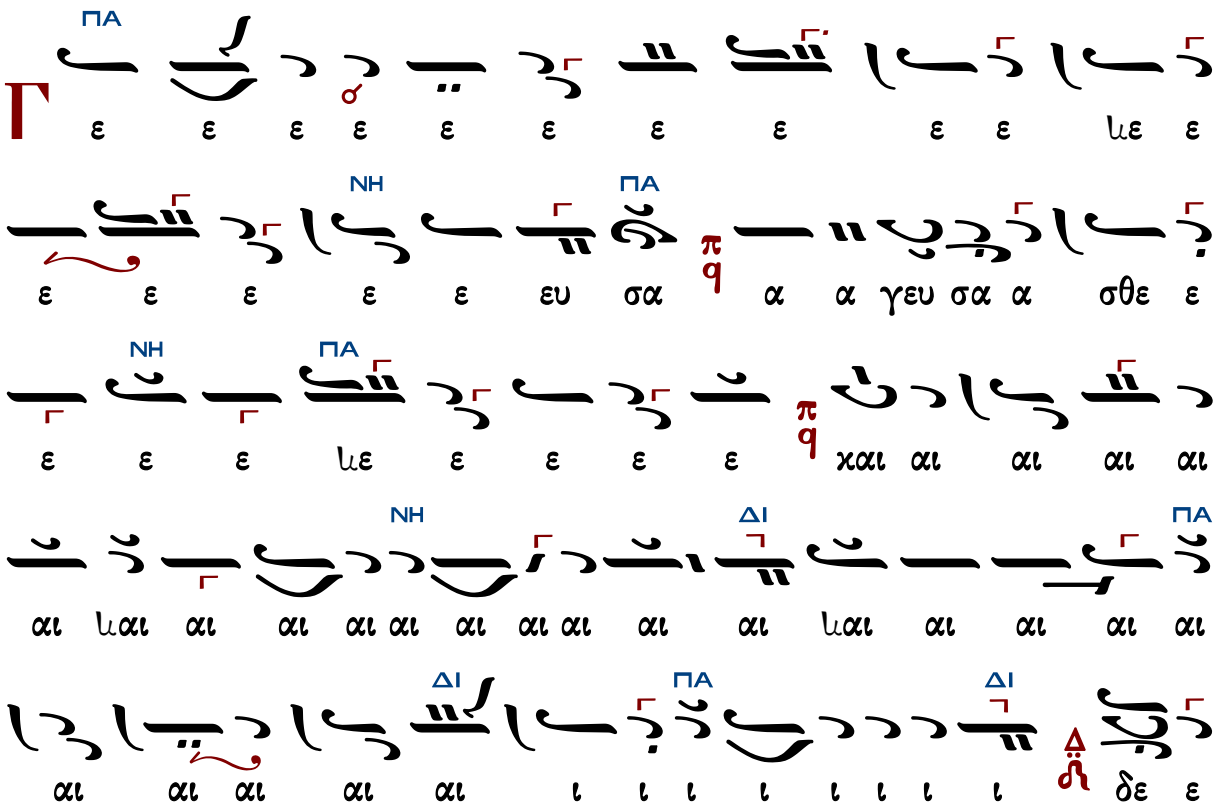

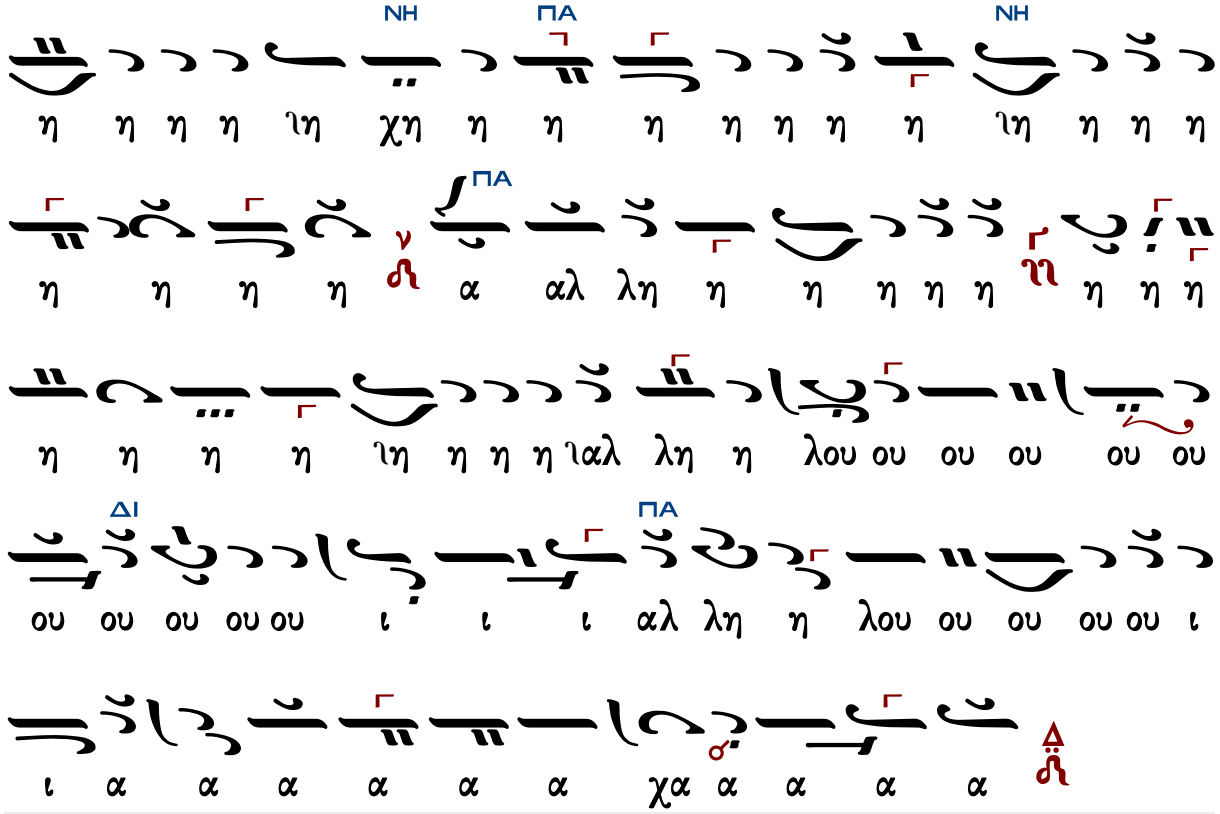

ἦχος πλ.α΄
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.79/90*

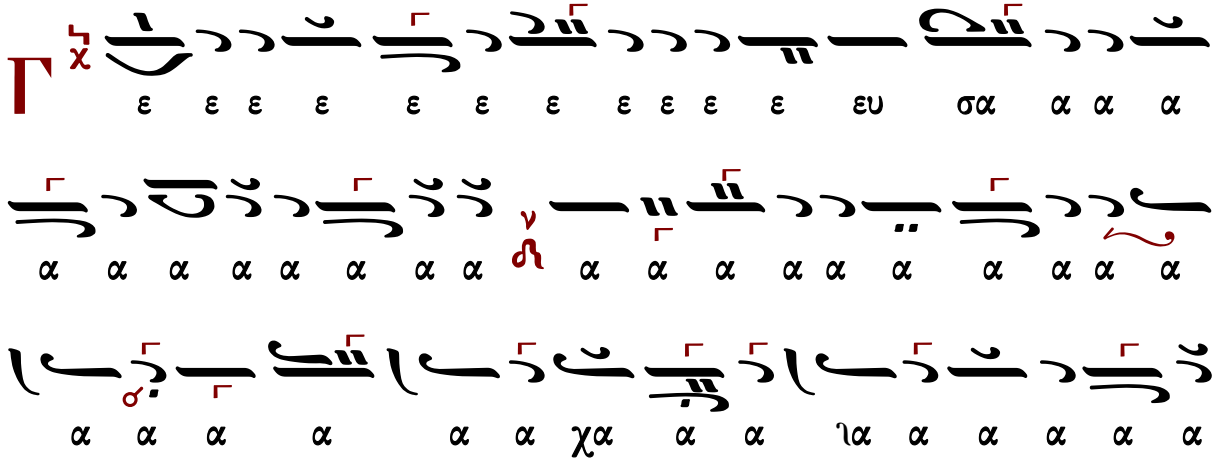

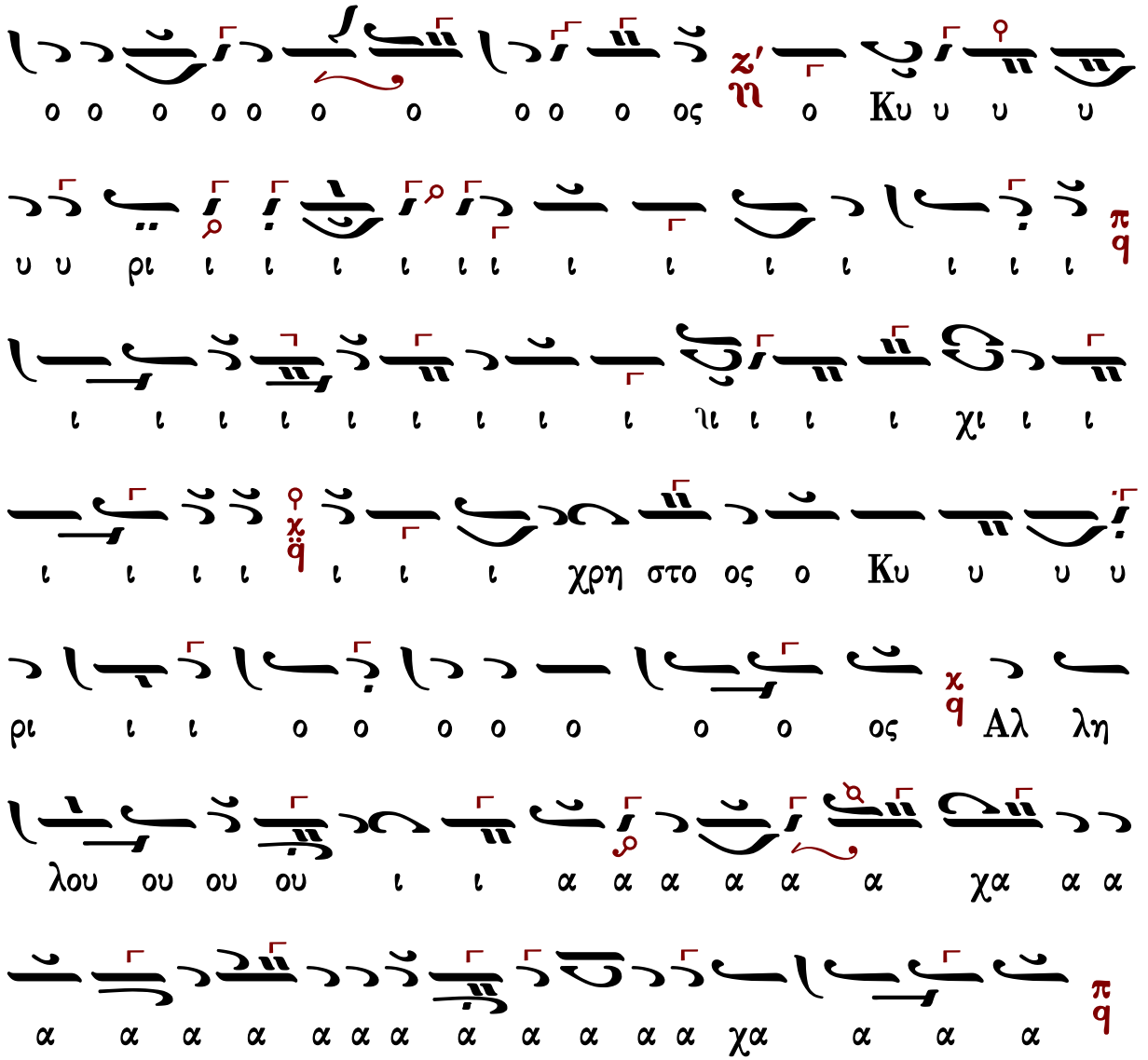

ἦχος πλ.β΄
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (π΄ αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ π Πα

ἦχος πλ.β΄

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.56*

ρι ι ι ι ι ο χυ υ υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ ρι ι ι χρη στο ος ο χυ υ υ υ
υ υ υ ρι ι ι ο ο ος ια α α α α α ιε ιε
ε ια α ια α α ιε ε ε ε ιε ια ια α α
α ιε ε ε ια ια α α ιε ε ε ιε ια ια α α
ιε ιε ε ια ια α ιε ια α ιε ιε ια α α ιε ε
ιε ια ια α ιε ια α ιε ιε ια α α α α α α
α α α ια ιε ε ια α ια ιε ε ε ιε ια α
ια ιε ε A α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
α α α α α α α

Ἦχος βαρὺς
Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.412*

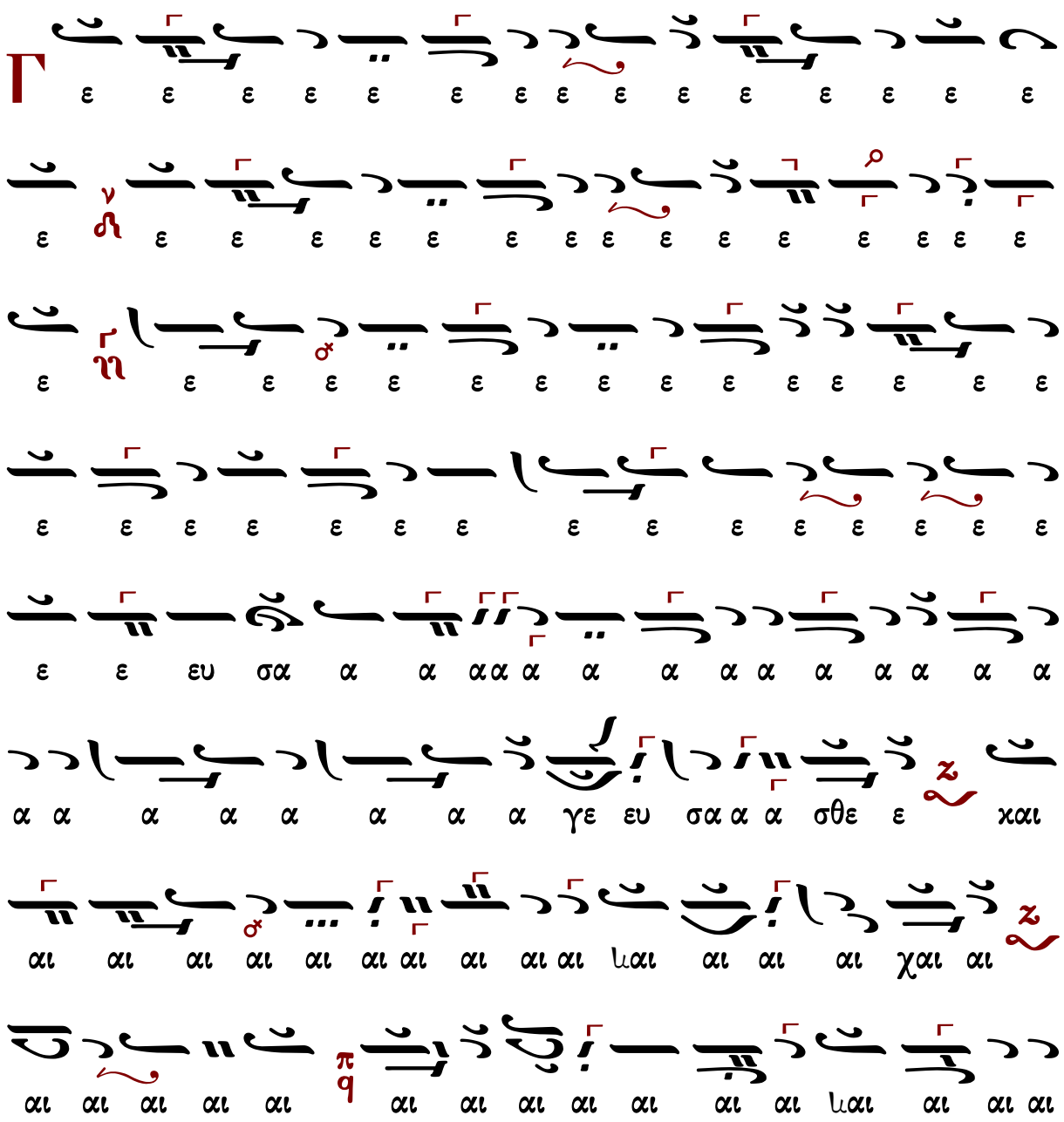

αι αι αι αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
δε ε ε ε ε ε ε ε χαι ι ι δε ε τε ε λ z' ο ο
ο ο ο ο τι ι ι ο τι Χρι στο ος q ο ο ο
ο Κυ υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Χρι στο ο ος ο ο
Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ο ος ια α α α ιε ια α
α ιε ια α ια α α α ιε η ε ε ε ιε
ια α α α α α α α α α ιε ια ια α ιε λ z' ια
α α α α α ιε ε ια α ιαα α ιε ε ~ αλ λη λου ου

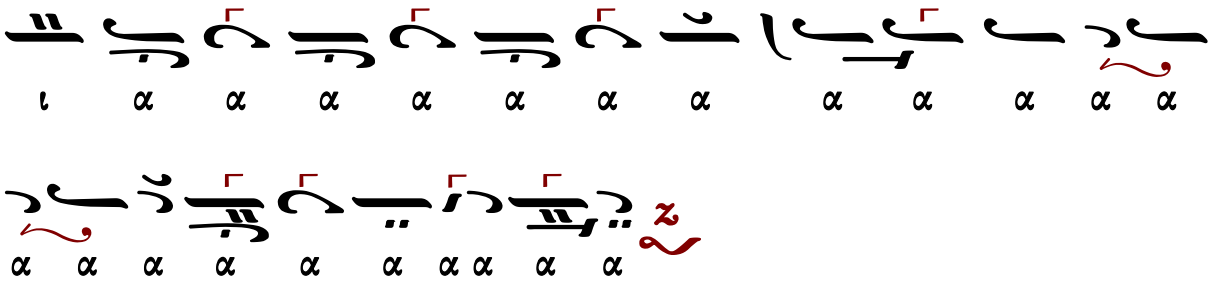

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.575*

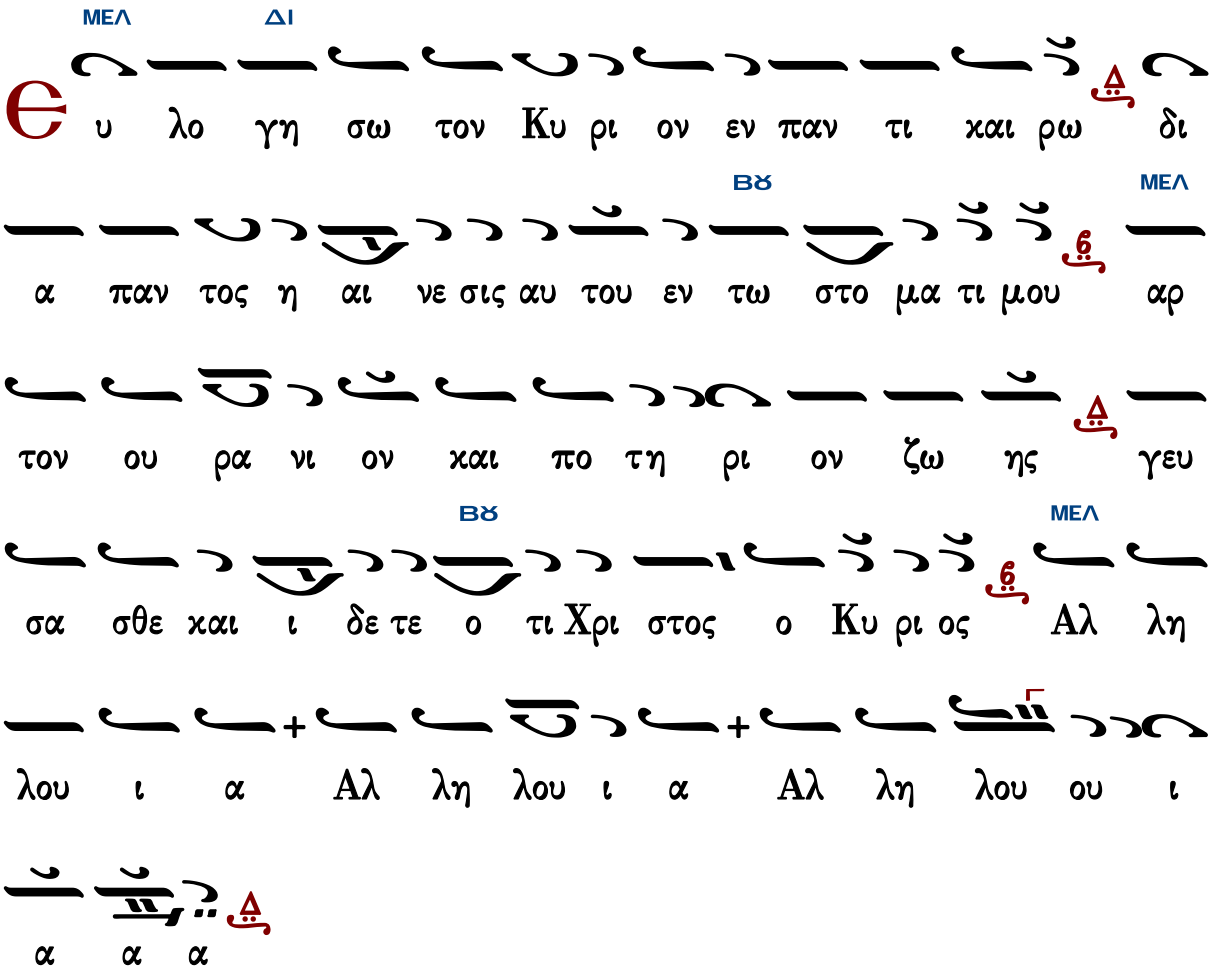

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.87*

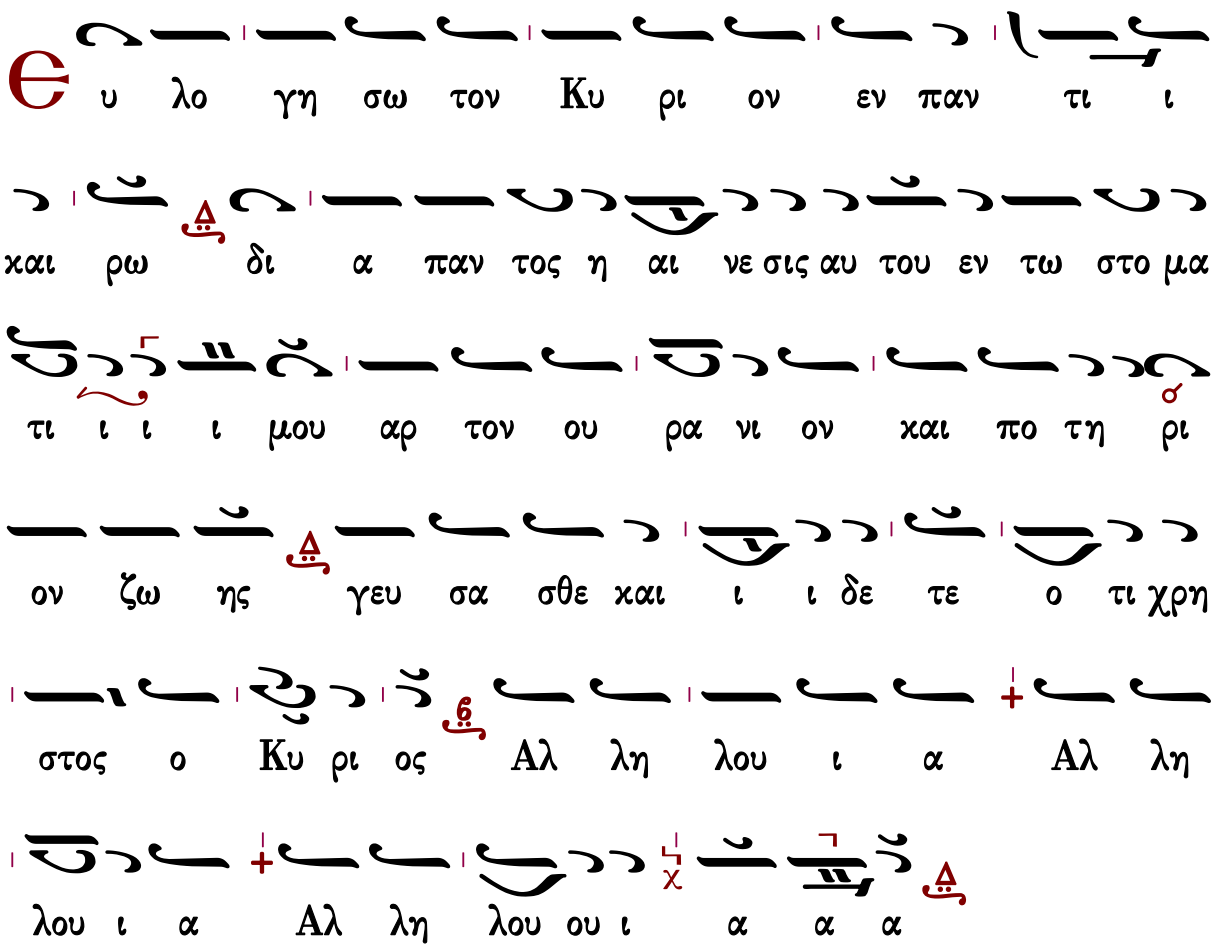

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

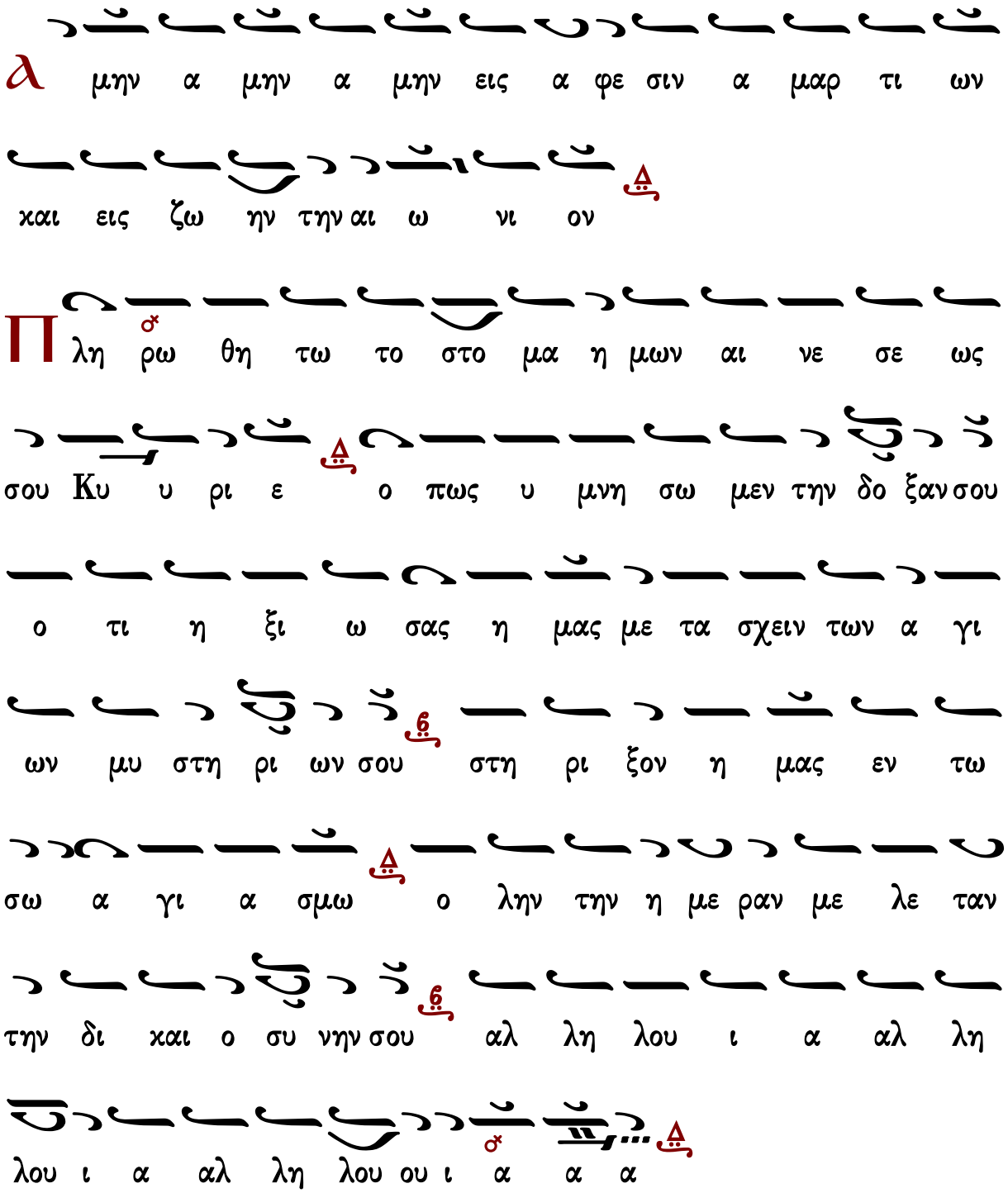
λ μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων
και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

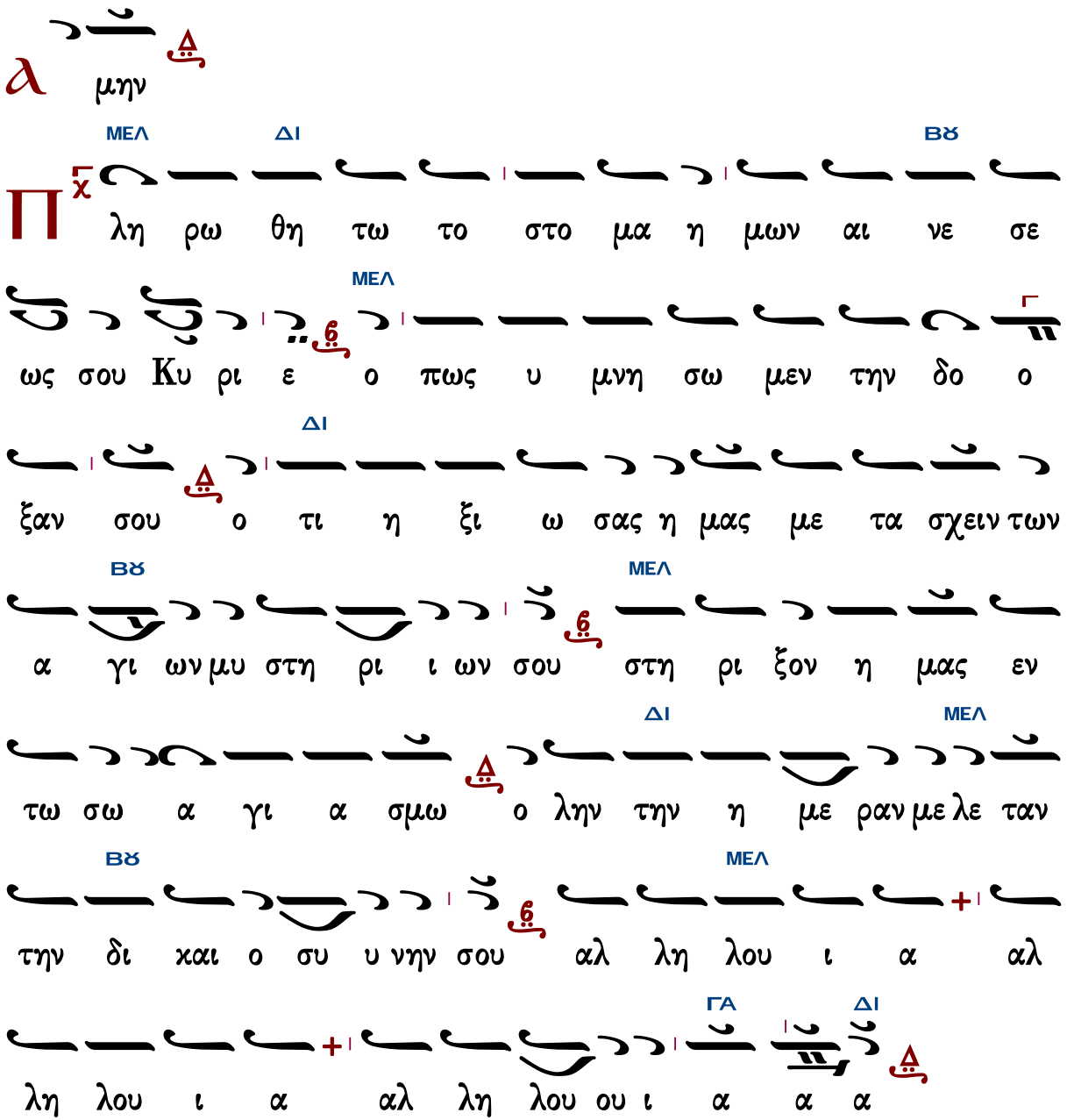
μην
ΜΕΛ ΔΙ ΒΒ
λη ρω θη τω το στο μα η μων αι νε σε
ΜΕΛ
ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ο
ΔΙ
ξαν σου ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των
ΒΒ ΜΕΛ
α γι ων μυ στη ρι ι ων σου στη ρι ξον η μας εν
ΔΙ ΜΕΛ
τω σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
ΒΒ ΜΕΛ
την δι και ο συ υ νην σου αλ λη λου ι α αλ
ΓΑ ΔΙ
λη λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

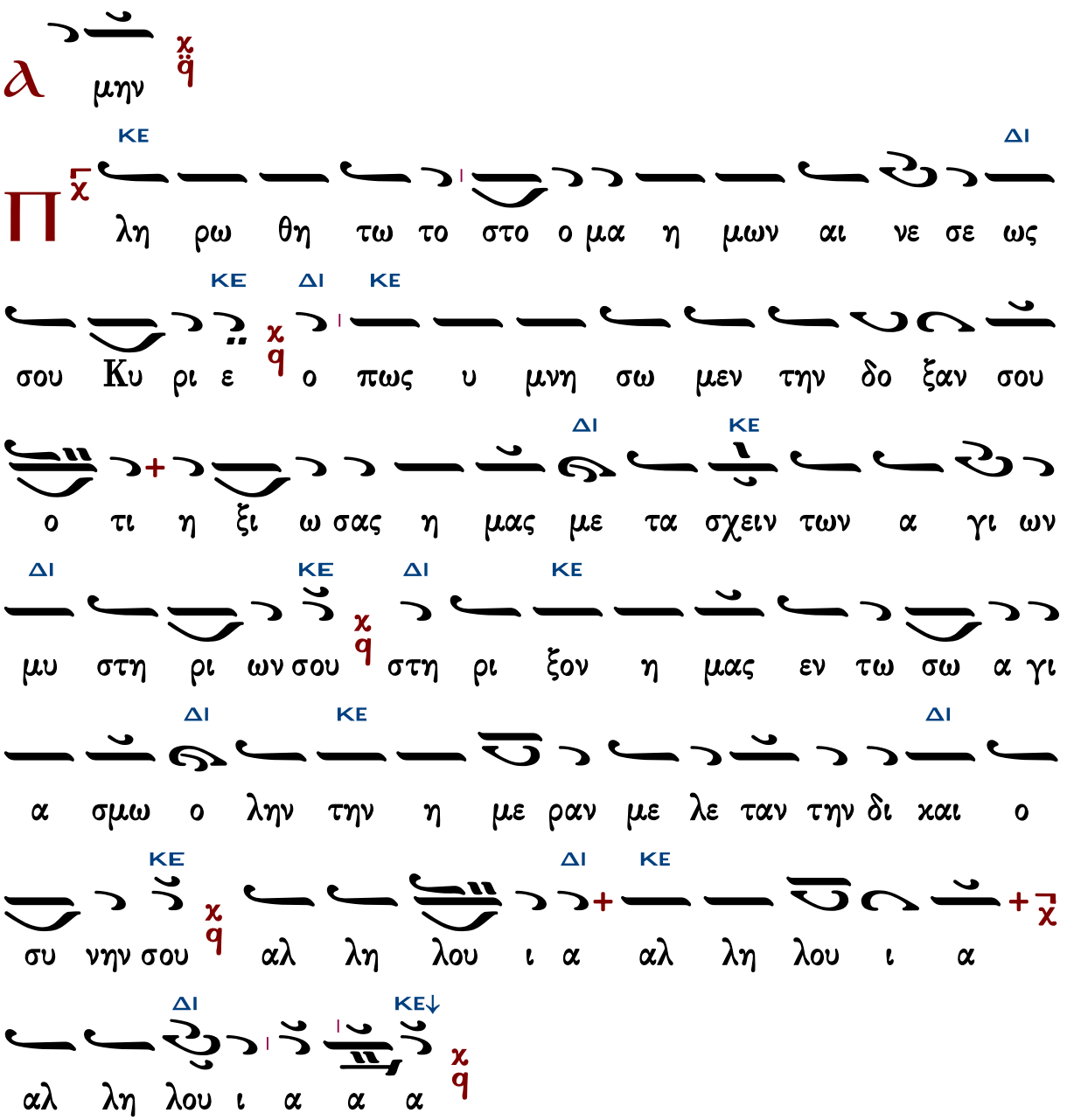

Θεῖκ τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

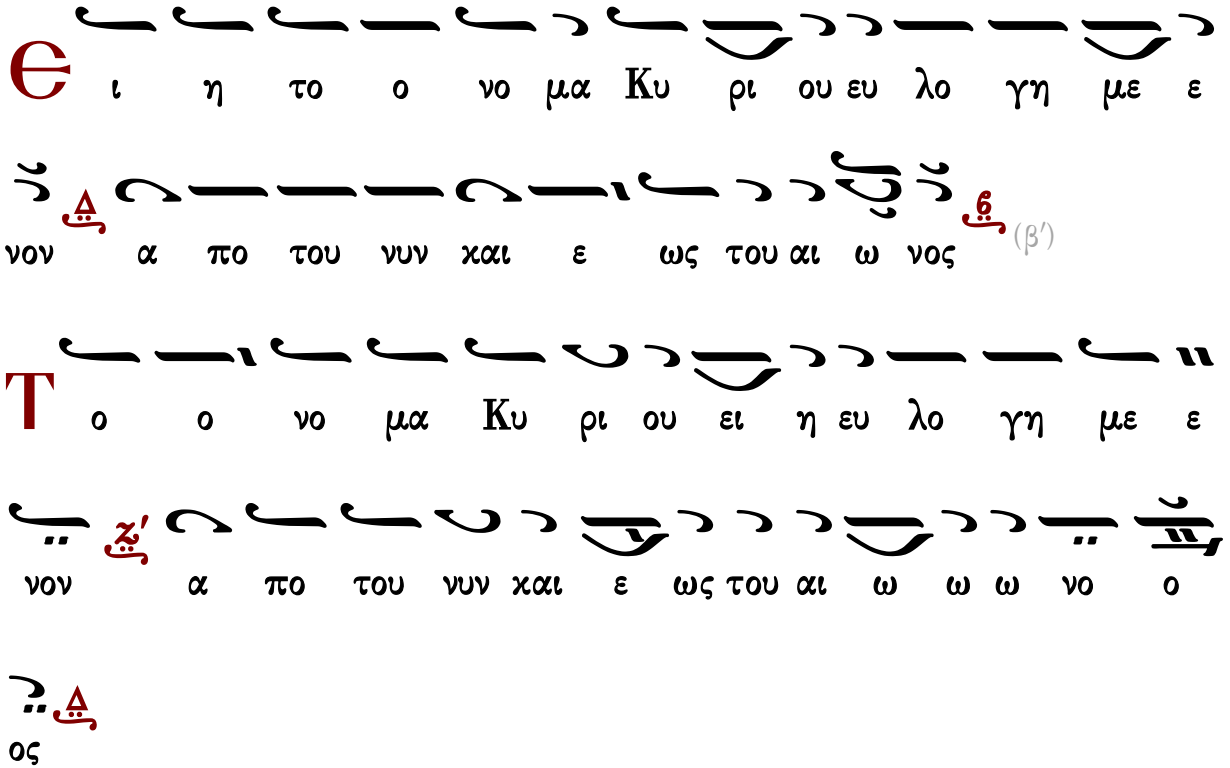

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

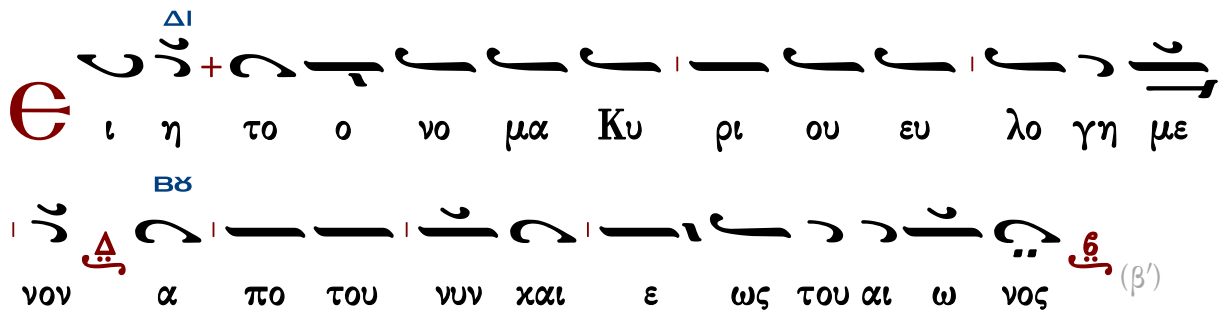

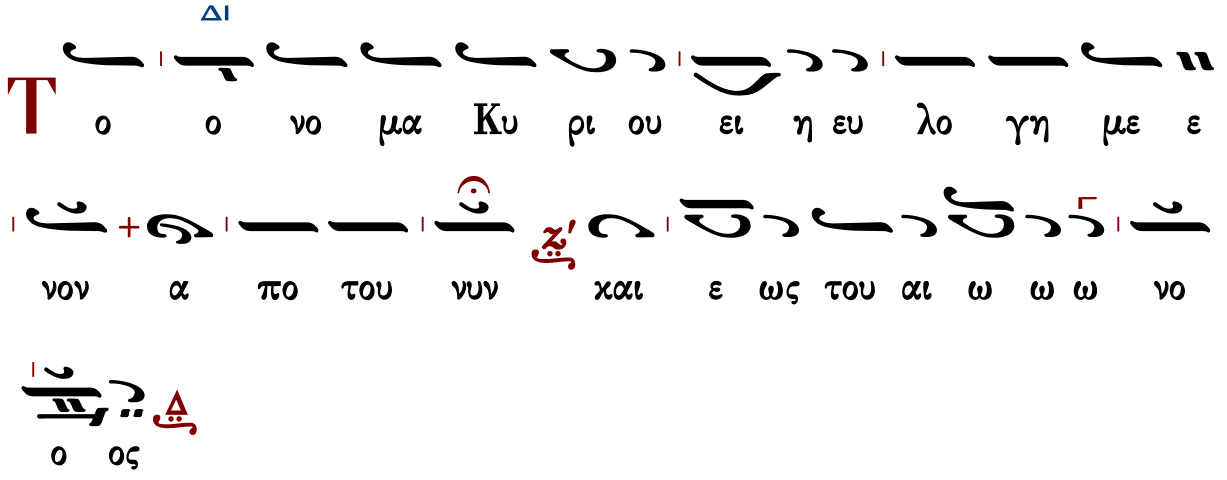

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

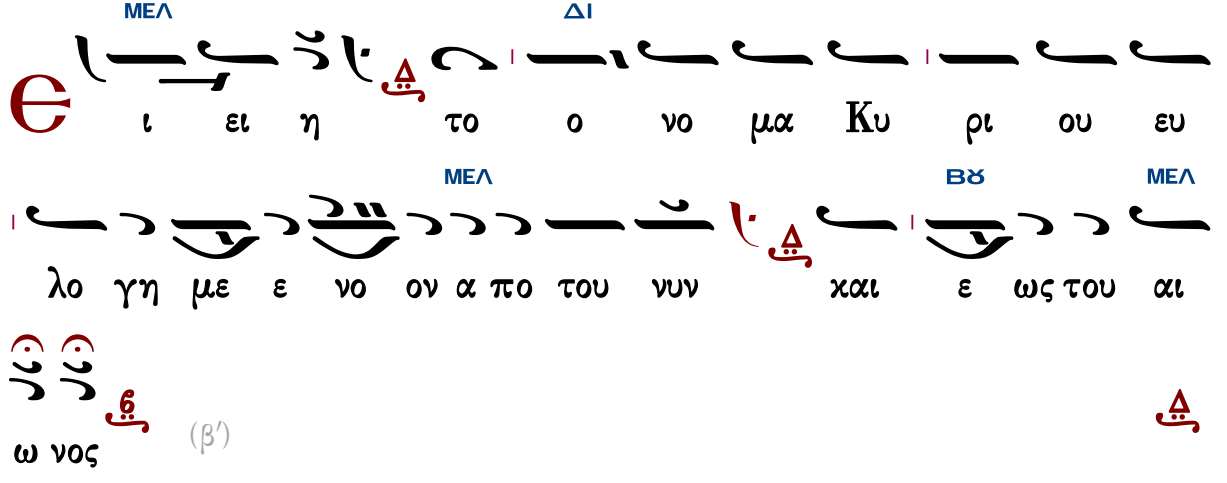

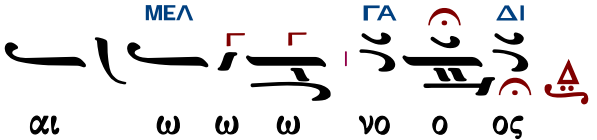
ΜΕΛ
ΓΑ
ΔΙ
αι
ω
ω
ω
νο
ο
ος

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Αὐτός, Δέσποτα, ἁγίασον καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο.

«Ἰσχύουσα αἰωνίως»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· [2] καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. [3] ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· [4] καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. [5] ἐμνήσθην ἡμερῶν

ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. [6] διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα). [7] ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. [8] ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· [9] ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. [10] δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. [11] ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· [12] καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν συμπαρόντων καὶ συμπροσευχομένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα

Ἦχος λ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.11#

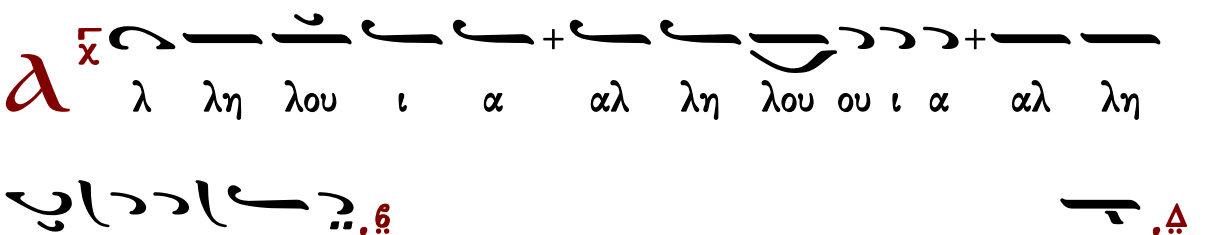

∴ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

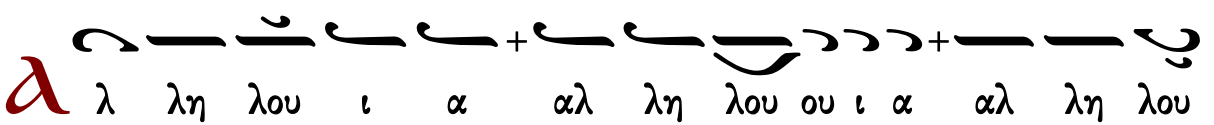

∴ Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

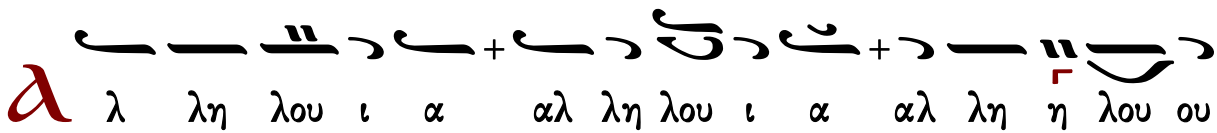

Τροπάρια Κατανυκτικά

Ἦχος λ/π ↵ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β΄ 2003 σ.93#

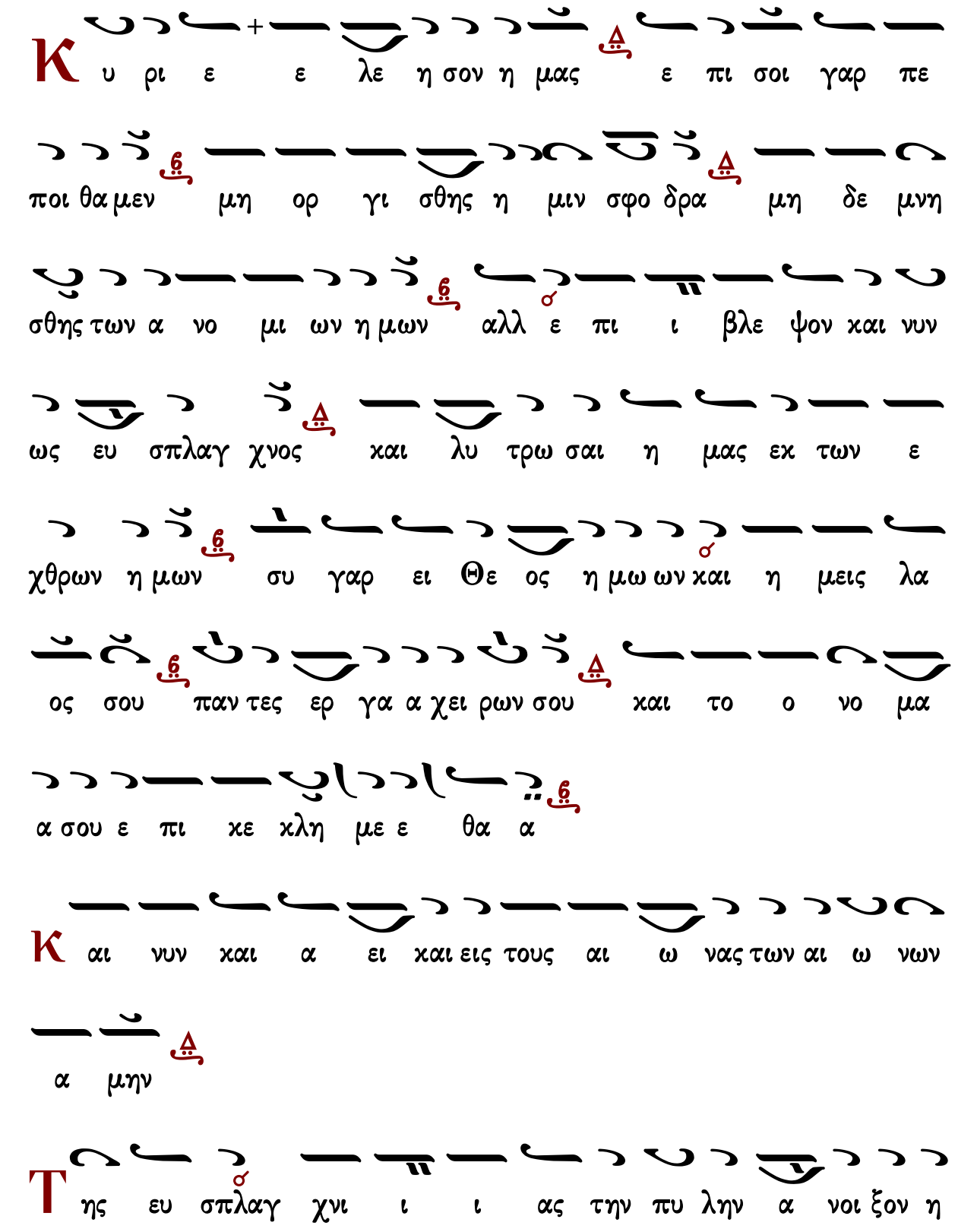
Κ υ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι σοι γαρ πε
ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν σφο δρα μη δε μνη
σθης των α νο μι ων η μων αλλ ε πι ι βλε ψον και νυν
ως ευ σπλαγ χνος και λυ τρω σαι η μας εκ των ε
χθρων η μων συ γαρ ει Θε ος η μω ων και η μεις λα
ος σου παν τες ερ γα α χει ρων σου και το ο νο μα
α σου ε πι κε κλη με ε θα α
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Τ ης ευ σπλαγ χνι ι ι ας την πυ λην α νοι ξον η

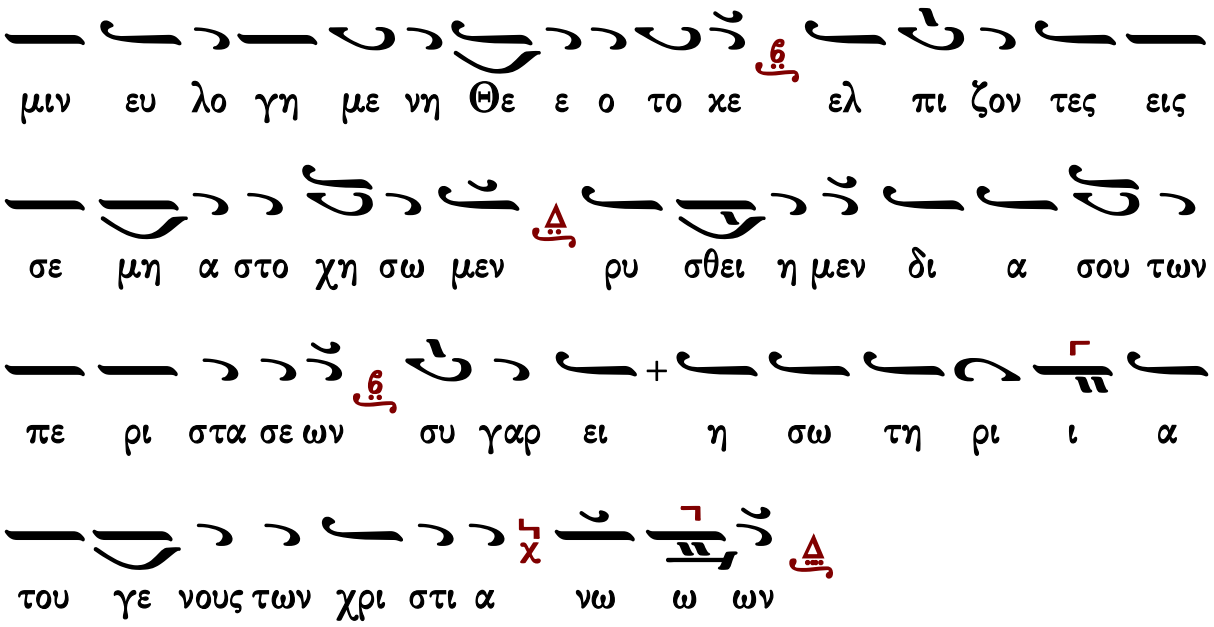

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν

ὨΙδὴ α'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος — Ἦχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἱλαρύνων ἀεί, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν Ἐλαίῳ πιστούς· Αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίου προσιόντας σοι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ὑπάρχει σου τοῦ ἐλέους Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ· ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον, τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτοῦμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χρισμόν σου τὸν ἱερὸν φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς ἐντειλάμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγῖδί σου ἐλέησον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη, τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἁγνὴ πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου ἀεί, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τοὺς σοὺς οἰκέτας λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνωσί σε.

ὨΙδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί — Ἦχος δ'

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἵλεως, τοῖς ἀσθενοῦσι δεινῶς, δὸς Χριστὲ τὴν χάριν σου ἄνωθεν.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐλαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ Θεία σου, δείξας ροπῇ Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λαμπάδι θείᾳ φωτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστὲ φαίδρυνον, τοὺς ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν κάκωσιν, λῦσον τοὺς νοσοῦντας πρεσβείαις σου.

Κάθισμα

Αὐλῶν ποιμενικῶν ἦχος πλ.δ΄

Ὡς θεῖος ποταμός, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σοῦ ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλῦσον τάς τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ ἀεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ Λυτρωτής τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τοῖς νοσοῦσί σου δούλοις, οἰκτειρον ἐλέησον, τοὺς πολλὰ ἐπταικότας, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζωσι τὴν θείαν σου δύναμιν.

Ὠδὴ δ΄

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἀδιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἰκτειρον, ἐλέησον τοὺς τῇ θείᾳ πίστει σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντας.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἱλαρότητι σφραγῖδος τοῦ σου ἐλέους, νῦν τάς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας Σοῖς δούλοις, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποίησον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργοὺς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίου σου, φιλάνθρωπε σῴζεσθαι, σῶσον σῷ ἐλέει τοὺς κάμνοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μου, λιμήν τε καὶ τεῖχος, κλῖμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἰκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατεφύγομεν.

Ὠδὴ ε΄

Σὺ Κύριέ μου φῶς ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ὑπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον ἐλεῆμον, σοῦ τῷ θείῳ ἔλαίῳ, τοὺς κάμνοντας ὡς εὔσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγῖδός σου θείῳ τύπῳ, ἁγιάσας ἀφράστως, χειρί σου πάντας ἴασαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀφάτῳ σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τάς τοῦ μύρου, διὰ πόρνης ἀλείψεις, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πανύμνητε ἁγνή, ὑπεραγαθέ, Δέσποινα, ἐλέησον τούς τῷ θείῳ χριομένους ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Ὠδὴ ς΄

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς — Ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Λόγοις σου, ὁ δι' ἐλαίου δείξας φιλάνθρωπε, ἐν βασιλεῦσι τὴν χρῖσιν, καὶ ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σου, καὶ τοὺς πάσχοντας σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τῶν ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τάς αἰσθήσεις Σῶτερ, σημειουμένων, ἀλλ' ἐν σκέπῃ περιτείχισον τούτους τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὄρεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ ἔλαιον Σῶτερ, ἁγιάσας δίδου τοῖς σοῖς οἰκέταις, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πέφηνας, ἐν τῷ Θείῳ σου τόκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὤφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σῷζε, πρεσβειῶν ἐπαφῇ σου τοὺς κάμνοντας.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν — Ἦχος β΄

Ἐλέους πηγή, ὑπάρχων Ὑπεραγαθέ, τοὺς πίστει θερμῇ, ἐλέει τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὔσπλαγχνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν Θείαν χάριν ἄνωθεν.

Ὠδὴ ξ΄

Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, αὐτὸς θεράπευσον, καὶ τοὺς ἐν νόσοις πάσχοντας Εὔσπλαγχνε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἐν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τάς κεφαλάς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τοῖς τὸν ἔλεον ζητοῦσί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ξίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτέρ σου ἡ σφραγίς· πῦρ τε ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, ἱερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν τὴν ἴασιν, οἱ δεδεγμένοι πίστει ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακὶ πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τῶν καμνόντων, ἐξιλέωσαι τούτους δεόμεθα.

ὨΙδὴ η΄

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἅπαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ Θεῖον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' ἐλαίου ἱεροῦ χρῖσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὕς περ δυνάμει, τῇ σὴ πάντας ἴασαι.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ῥείθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν ἱερέων σου, πλῦνον ὡς εὔσπλαγχνος Κύριε, τάς ὀδύνας καὶ τὰ τραύματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφοράς, τῶν ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένων, ὅπως καθάρσει τῇ σῇ, τύχωσι ῥώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ροπῆς, καὶ ἱλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τοὺς πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔνδοξον ὡς στέφανον ἁγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν Θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, καταστεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνοῦμεν πανύμνητε Δέσποινα.

ὨΙδὴ θ΄

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἦχος δ΄

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Νεῦσον οὐρανόθεν οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πᾶσι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σήν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τοῖς προσιοῦσί σοι, διὰ τοῦ θείου χρίσματος, τῶν ἱερέων σου φιλάνθρωπε.

Δέσποτα Χριστέ, ἐλέησον τοὺς δούλους σου.

Ἴδωμεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον ἔλαιον, ροπῇ σου ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θείου τοῖς μετέχουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἰκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τοὺς σοὺς οἰκέτας ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θείᾳ ἐξιώμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὕμνους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σου, τοὺς δι' ἡμῶν πανάχραντε, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντας.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμάς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἦχος γ΄

Ἐν ἐλέῳ Ἀγαθέ, ἐπίβλεψον σῷ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν συνελθόντων ἐν τῷ ναῷ σου, τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρῖσαι θείῳ ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἔδωκας σημείωσιν ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἔδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, ἀποστόλων φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σου, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίῳ σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἔδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀποστόλων φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σου, θεραπεύειν πάντων, πληγάς τε καὶ νόσους· διὸ Ἐλαίῳ σου πιστῶς, τοὺς προσιόντας καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, ἁγίασον ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Βλέψον ἀκατάληπτε ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὔσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου σφραγίσας φιλάνθρωπε, τάς ἡμῶν αἰσθήσεις. Ἐλαίῳ σου θείῳ, τοὺς προσδραμόντας σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντας πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζωσί Σε, μεγαλύνοντες τὸ κράτος σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χρίσει τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἁγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον ἔκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι· τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σῳζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν προσελθόντων εἰς τὸ ἅγιον τοῦτο μυστήριον καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμάς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τοῦ Ἐλαίου

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει, καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· Αὐτός, Δέσποτα, ἁγίασον καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριομένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, νόσου σωματικῆς, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε — Ἦχος δ΄

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τὰ ἄνω ζητῶν — Ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἀπόστολος Α΄

Προκείμενον. Ἦχος α΄.
Πρόσχωμεν.

∴ Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

∴ Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Σοφία.

Καθολικῆς ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

5:10-16

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολυέσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὔ. οὔ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι, Κύριε.

Εὐαγγέλιον Λ'

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

10:25-37

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; 26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις; 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. 29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ

ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. 33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ᾽ αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη· 34 καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· 35 καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. 36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; 37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ᾽ αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ Α′

Ἄναρχε, ἀδιάδοχε, Ἅγιε ἁγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἁγίασον τὸ ἔλαιον τοῦτο· καὶ ποίησον αὐτὸ χριομένοις τοῖς σοῖς δούλοις, εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.* Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς «Ἐξέλθετε» καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει «Ἀνακαλύπτεσθε». Ἔλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ

* Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὧδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς ἐκφωνήσεως: Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν..., τινὲς δὲ ἕως τέλους.

μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις Αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἱοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποίμνιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθαρίσας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἁγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δὸς χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποίησον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου διαθήκης ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἔνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι, τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὦσι τοῖς ὑπεναντίοις καὶ λάμψωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπίλον, ἢ ῥυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς

ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Λύτη ἡ εὐχὴ λέγεται μυστικῶς παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὴν εὐχήν, χριόντων ἅμα τῷ ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Ἀπόστολος Β'

Προκείμενον. Ἦχος β'.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

∴ Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Σοφία.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

15:1-7

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν Γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον Β'

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

19:1-10

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχώ· [2]καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· [3]καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν

τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. [4]Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. [5]Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. [6]Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. [7]Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. [8]Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. [9]Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. [10]Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Θυχὴ Β′

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· Αὐτός, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ ἔλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατάπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτοὺς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδὼς ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὤν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν»· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολομένην δραχμὴν

ἐπιμελῶς ζητήσας καὶ εὑρών· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω»· σὺ εἶ ὁ τὴν πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπών· «Ὀσάκις ἂν πέσῃς, ἔγειραι καὶ σωθήσῃ»· σὺ εἶ ὁ εἰπών, ὅτι· «Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι»· Αὐτὸς ἔπιδε, εὔσπλαγχνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἁγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς ἐπεγνωκότας τὰ ἴδια πλημμελήματα καὶ προσιόντας σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενοι τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας, ἐξάλειψον καὶ κάθαρον αὐτοὺς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καί, ἀεὶ συμπαρὼν αὐτοῖς, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν, πορευομένους ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτοὺς τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτοῖς δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστολος Γ'

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Πρόσχωμεν.

∴ Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

∴ Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

12:27-31, 13:1-8

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἔστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

∴ Ἐπὶ σοί Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Θὐαγγέλιον Γ΄

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

10:1, 5-8

1 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· 6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον

πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. [7] Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. [8] Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ Γ′

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, καὶ τοὺς χριομένους ἐξ αὐτοῦ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς καθαρισμὸν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικήν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἅψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετόν, πράϋνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρὸς τῶν δούλων σου τούτων· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῴους καὶ ὁλοκλήρους χάρισαι αὐτοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντας καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημά σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ θὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ

τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι Σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόστολος Δ΄

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.
Πρόσχωμεν.
∴ Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.
∴ Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Σοφία.
Πρὸς Κορινθίους Β΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

6:16-18, 7:1

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, ὅτι· ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τάς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
∴ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ΄

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

8:14, 23

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· 15καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ. 16Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς, καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν, 17ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. 18Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. 19Καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. 20καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. 21ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 22ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 23Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Θυχὴ Δ′

Ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, εὔσπλαγχνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τάς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· Αὐτός, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν

παρὰ σοῦ σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου, παντοδύναμε, τοῦ σῴζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρός, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πᾶσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους· ἐξέγειρον αὐτοὺς ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτοὺς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῶν πᾶσαν ἀρρωστίαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξαναστάντες τῇ χειρί σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύωσί σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμέν σε τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἰ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστολος Θ'

Προκείμενον. Ἦχος πλ.α'.

Πρόσχωμεν.

∴ Σὺ Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

∴ Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Β′ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

1:8-11

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
∴ Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον Θ′

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

25:1, 13

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. 2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. 3 Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. 5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. 6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. 8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. 10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. 11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. 12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. 13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ Θ′

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ τῶν νοσούντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τάς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἱλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς καὶ εἰπών· «Λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς»· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου παρακύψαι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι καὶ ἀκοῦσαι τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ θεάσασθαι αὐτοψεὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνιά σου μυστήρια καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν του λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· Αὐτός, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τῶν δούλων σου τούτων, τῶν ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντων, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτῶν πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτοῖς ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἁψάμενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει σοι. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ τοῖς δούλοις σου τούτοις παράσχου ἰατρείαν καὶ ἀπαλλαγὴν

πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὑρίσκεται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ἐὰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὑρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογήσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῇς, Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστολος ΟΓ΄

Προκείμενον. Ἦχος πλ.β΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Ἐλέησον μὲ ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

∴ Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

Σοφία.
Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

5:22-26, 6:2

Ἀδελφοί, [22] ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, [23] πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. [24] Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. [25] Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. [26] Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.
[1] Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. [2] Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Θὐαγγέλιον ΟΤ'

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

15:21-28

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. [22]Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. [23]ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. [24]ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. [25]ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. [26]ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. [27]ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. [28]τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ ΟΓ'

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τάς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν· ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδοὺς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς αἱμορροούσης, δωδεκαετῆ οὖσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἄφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν τελώνην τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν λῃστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, Αὐτός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τάς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν δούλων σου τούτων, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένοντο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασαν ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυναν ἢ ἁφῇ κατεμαλακίσθησαν ἢ γεύσει κατεπόρνευσαν ἢ ἐν οἱαδήποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθησαν θελήματος καὶ τῆς Σῆς ἁγιότητος· εἴ τι ἥμαρτον αὐτοί τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐῶν αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τάς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων· πάριδε, ὡς ἀμνησίκακος Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῶν τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρωσον· τὰ χείλη αὐτῶν ἄνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόματός σου· τάς χεῖρας αὐτῶν ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτῶν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ εὐαγγελίου σου κατεύθυνον, πάντα αὐτῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἁγίων σου ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν, λέγων· «Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται

δεδεμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς»· καὶ πάλιν· «Ἂν τινων ἀφῆτε τάς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω κἀμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου· σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημένων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἰ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστολος Ζ΄

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.

Πρόσχωμεν.

∴ Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι.

∴ Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μοι.

Σοφία.

Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α′ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

5:14-23

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
∴ Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Θὐαγγέλιον Ζ′

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

9:9-13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. 10Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 11καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; 12ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες. 13πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν, Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν προσελθόντων ἐν τῷ ἁγίῳ μυστηρίῳ τούτῳ, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ

ἀκούσιον.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Εὐχὴ Ζ'

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θέλων, πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυὶδ καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν τελώνην, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν βλάσφημον καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· «Σῦ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρροῦντες, δεόμεθα σου καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τοὺς δούλους σου τούτους καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἢ ἐν νυκτὶ ἢ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἐγένοντο ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσαν ἢ ὅρκῳ παρεπίκραναν καὶ ὁρκωμότησαν, παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθά σου· ἄνες, ἄφες, συγχώρησον αὐτοῖς, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας καὶ τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτῶν. Καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβησαν ἢ ἐπλημμέλησαν, ὡς σάρκα φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ διαβόλου, Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει. σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια. Οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον,

λέγων τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχὴ Χρίσεως

Πάτερ, ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτῶν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτούς, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Σαμψὼν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνίκητου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλελαίου καὶ Τρύφωνος· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Ὅτι σὺ εἰ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται μέσον τῶν ἱερέων οἱ ποιοῦντες τὸ εὐχέλαιον καὶ, λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν ἱερέων τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, τίθησιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· καὶ τιθέασιν ἐπ᾽ αὐτὸ τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς· Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως, τῶν λοιπῶν ὑποψαλλόντων τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Βασιλεῦ ἅγιε, εὔσπλαγχνε, καὶ πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν προσελθόντων σοι ἐν ἁμαρτίαις καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ δι᾽ ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν καὶ δυνατήν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ἣ οἱ συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δούλων σου τούτων ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλανθρωπίαν· ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος, αὐτὸς καὶ τοὺς δούλους σου τούτους μετανοοῦντας ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ παραπτώματα· σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου. Καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἰδιόμελα

Τὰ ἀκόλουθα τροπάρια ψάλλονται, καθ' ὃν χρόνον οἱ ἱερεῖς χρίουσι τοὺς πιστούς.

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882, σ.174*

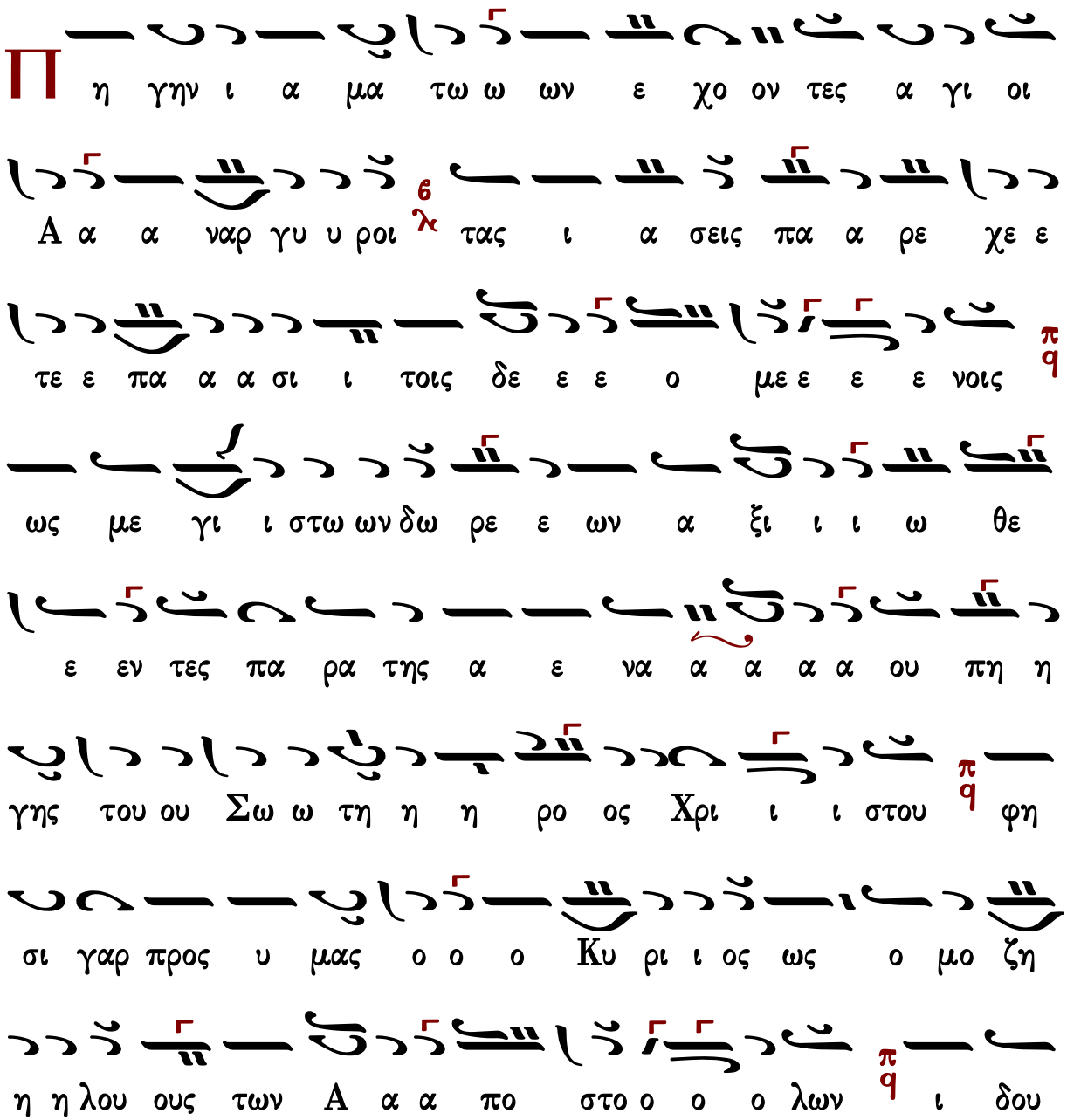

δε ε δω ω χα υ υ μιν την ε ε ε ξου σι ι ι

αν χα τα πνευ μα α των α α χα θα α

α αρ των ωσ τε αυ τα α α εχ βα α αλ

λειν και θε ρα α πε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο σον και

πα α σαν μα α α λα χι ι ι ι αν δι ο τοις

προσ τα γμα α σιν α αυ του χα λως πο λι τε ε ευ

σα με ε νοι δω ρε αν ε ε ε λα βε ε τε δω ρε α

α αν πα ρε ε χε ε ε τε ι α τρευ ο ον

τες τα α πα α α θη των ψυ χω ων και των σω ω

μα των η η μω ων

Ἦχος δ΄ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.170#

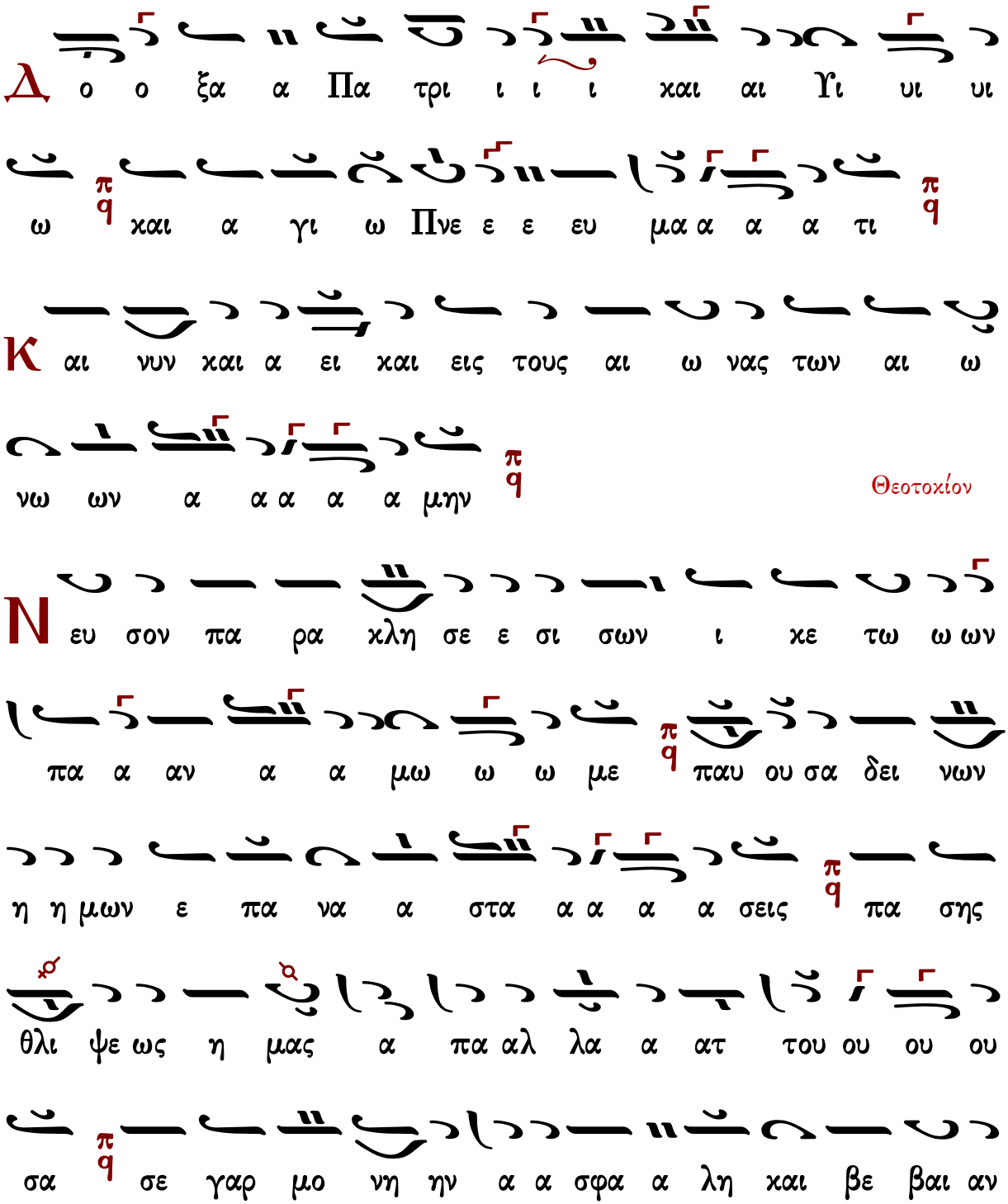

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ὁ ποιήσας δὲ τὸ εὐχέλαιον, βαλὼν μετάνοιαν λέγει.

Εὐλογεῖτε, πατέρες ἅγιοι· συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. (γ')

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ θεῖοι Πατέρες,
παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν,
τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον
τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμός ιθ′ 19

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμός κ′ 20

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμός

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τροπάριον

ἦχος πλ.δ΄

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀργὸν	☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞	Ἀργοσύντομον

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:1–39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζε ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα. [2]καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. [3]Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, [4]καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτόν παραδῷ αὐτοῖς. [5]καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· [6]καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. [7]Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ

ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, 8καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. 9οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; 10ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, 11καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; 12κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. 13ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 14Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. 15καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· 16λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 17καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· 18λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. 19καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. 20ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. 21πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 22καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. 23καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. 24Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· 26ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. 27τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. 28ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, 30ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. 31Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· 32ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. 33ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. 34ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. 35Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθενός. 36εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. 37λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. 38οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι. 39Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανών

Ὠδὴ α΄

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ	Ἦχος πλ.β΄

«Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὣδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἑτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλουμένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καταβασία

Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὣδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὣδὴ γ'

Ἦχος πλ.β'

«Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις· Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄφρων ἀνήρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς προέφης, ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσηται ταῦτα, καὶ οὗτος ἀσύνετος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία

Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ — ἦχος α΄

Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Θείας πίστεως — ἦχος γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταπεινούμενος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἔνιψας, τῶν μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας, ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὖθις τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπεφάνης σήμερον — ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγήν, δι᾽ ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου, τιμῶντες παθήματα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἱλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολῶν τοῖς φίλοις σου, εἶπας· Μεθ᾽ ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε· Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ᾽ ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἱλασμόν, ὁ Πατήρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγώ φημι ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία

Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ· Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ.β΄

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην». (Β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει· πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας, οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ ς΄

Ἦχος πλ.β΄

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε». (Δ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριον φωνεῖτε, ὦ μαθηταί, καὶ διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα Σωτὴρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥύπον τις μὴ ἔχων ἀπορριφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας· καθαροὶ ὦ μαθηταὶ ὑμεῖς δέ, ἀλλ᾽ οὐχὶ πάντες· ροπὴ γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἑνὸς μαίνεται.

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς… Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν — Ἦχος β΄ — ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Οἶκος

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον

Τῇ ιζ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεών, ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυ στόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ σατᾶν φυγὼν στόμα.
Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
Θανεῖν Γοθαζὰτ εἵλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσὶκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτὼν ὑφανθεὶς τοῦ σατανᾶ τῇ κρόκῃ.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, μαρτύρων νέφος.
Ἑβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Ἂν οὐκ ἔγνως τὶς ἐστιν ὁ φλογὸς μέσον,
Γνώσῃ λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, πάπα Ῥώμης.

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἠγάπησά σε.
Ἀλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ ἀσκήσαντος καὶ ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐν ἔτει 1805 τελευτήσαντος.

Τίς τ' ἄρα οὗτος, ὁ δὶς κλήσει τε καὶ σήμασι θείοις;
Μακάριος Νοτάρων ἀγλαῶν ἀγλαότερος ὄρπηξ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ προσευχήν, καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν.

στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα

Νίπτει μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.

εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότου.

εἰς τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν

Προσεύχῃ, καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν
θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

εἰς τὴν προδοσίαν

Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὨΙδὴ ξ΄

ἦχος πλ.β΄

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑμῶν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἷς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ συνείχοντο. Τίς οὗτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεθ᾽ ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδήλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὨΙδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιὼν τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμῃ ἐπιλαθόμενος, οὗς ἐνίψατο ηὐτρέπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ᾽ οὐκ ᾐδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ κακίᾳ προσώχθισε καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ἦχος πλ.β΄

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ του Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ᾧ νοῦς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῷ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· Λόγος γὰρ ἄκτιστος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσείληφα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἑνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἕνα· διό με γνῶτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἅπερ πέφυκα σῴζοντα.

Καταβασία

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ του Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

ἦχος γ΄

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Αἶνοι

ἦχος β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα

ἦχος β′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὢ τῶν ἀνόμων! ὢ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἑτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ῥιφείς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι᾽ ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ διδασκάλῳ, καὶ καθ᾽ ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.δ΄

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ᾽ αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ᾽ ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὢ φιλαργυρίας προδότου! εὔωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμήν, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ῥίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητὴς· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατά του ἰδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἧς τὴν πεῖραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν; Φρῖξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ.

Μηδεὶς ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὢν μαθητής, πράγματι δὲ παρὼν φονευτής, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τόν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν. Φρῖξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. Ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεῖς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχήν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γάρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

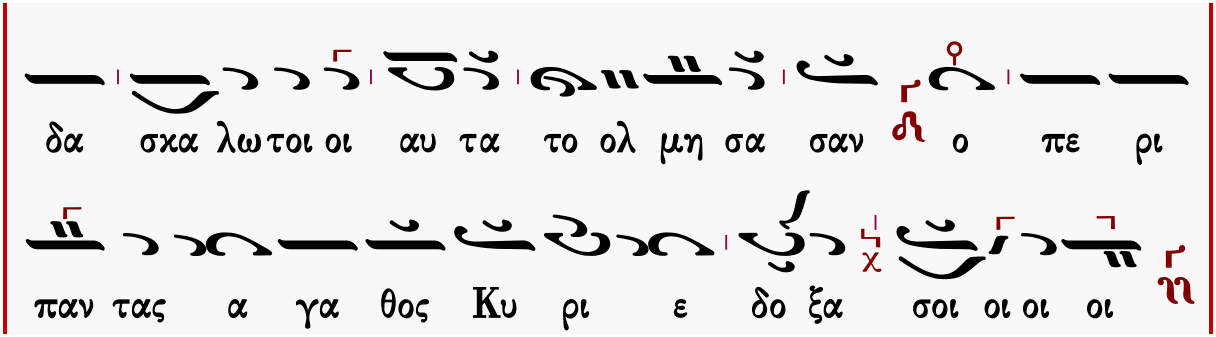

Εἰς τὴν Τριθέκτην

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.104*

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθείς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

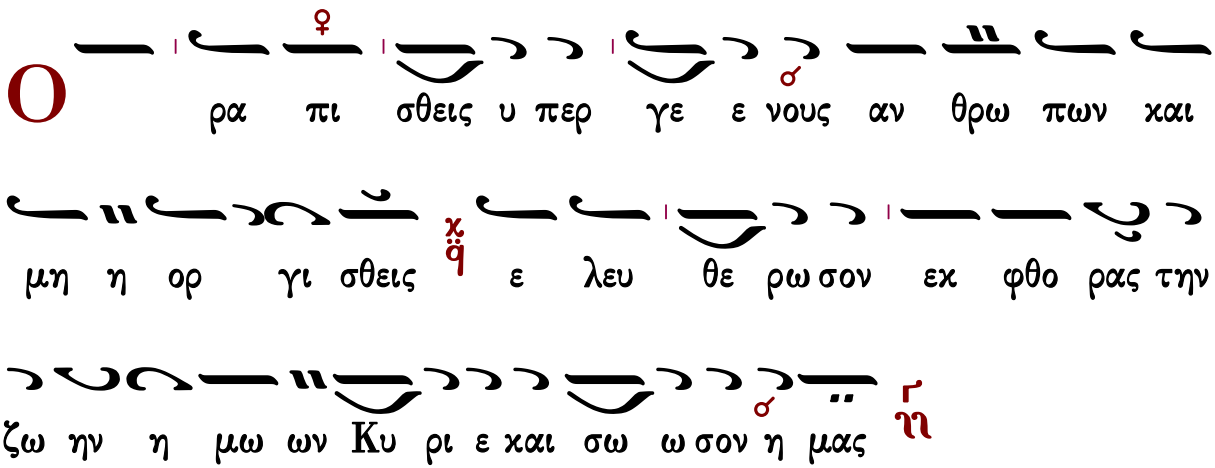

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

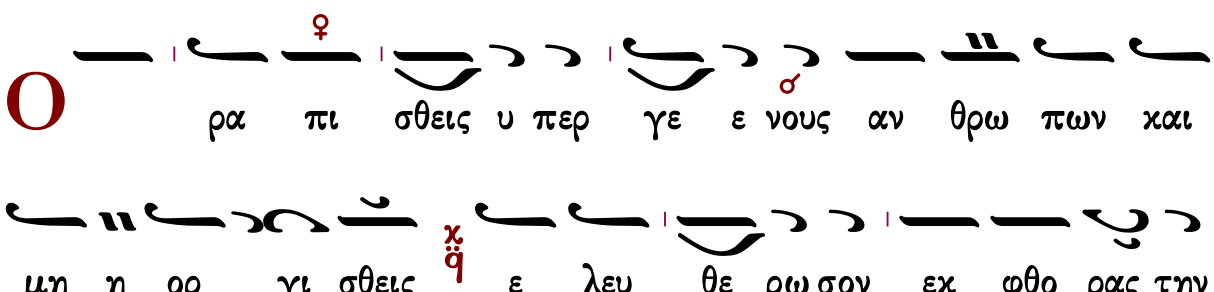

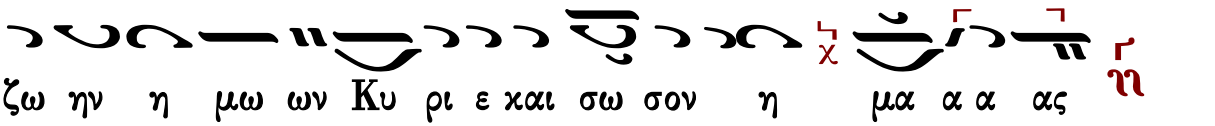

Προκείμενον ἦχος α′, ψαλμὸς πβ′ (82)

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.199*

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· Κύριος· σὺ μόνος Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (πϐ′ 19)

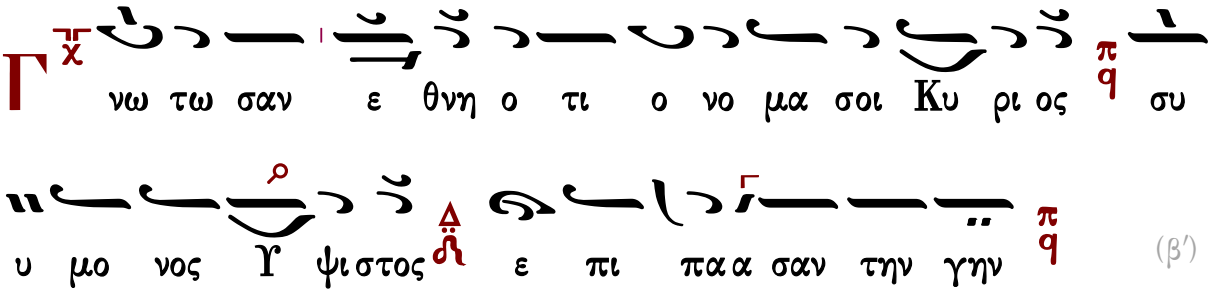

(β′)

∴ Ὁ Θεός, τὶς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς, ὁ Θεός. (πϐ′ 2)

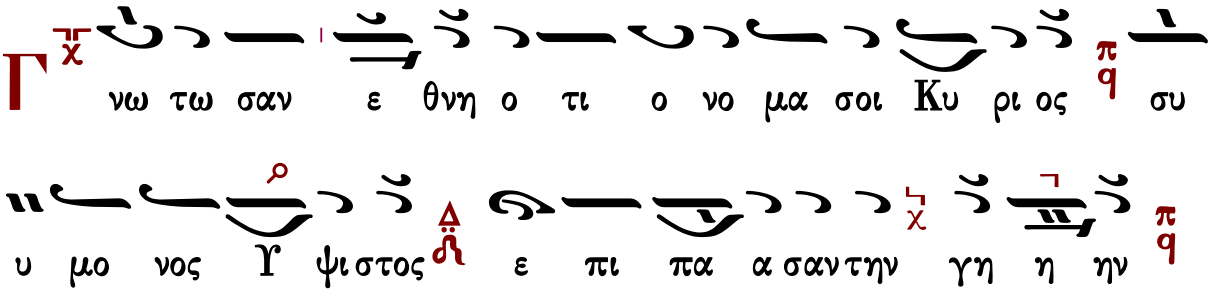

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. ια′:18-23, ιϐ′:1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ

μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ᾽ αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν, ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Σοφία.
Προκείμενον ἦχος πλ.β΄ ψαλμός οε΄ (75)
Πρόσχωμεν.

Ἦχος λ ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.105*

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. (οε΄ 12)

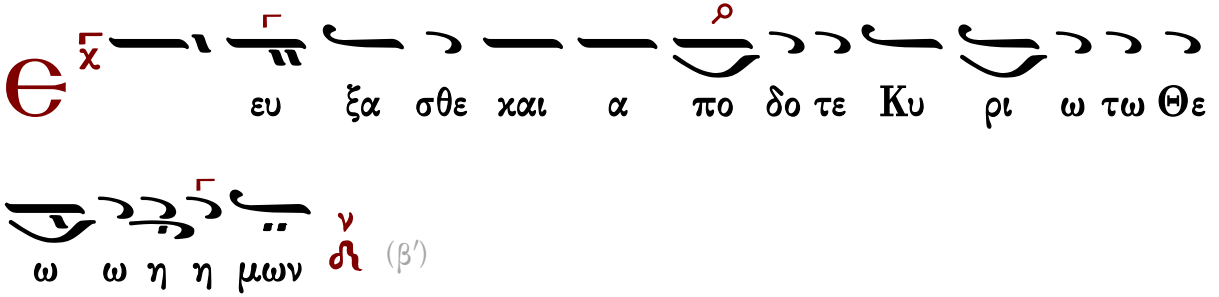

∴ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (οε΄ 2)

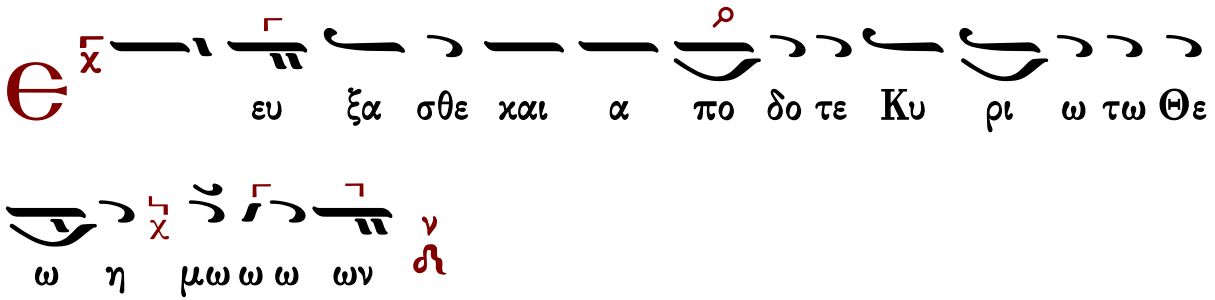

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ΄ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

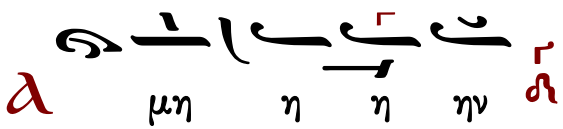

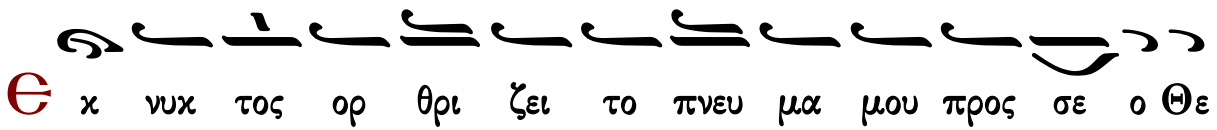

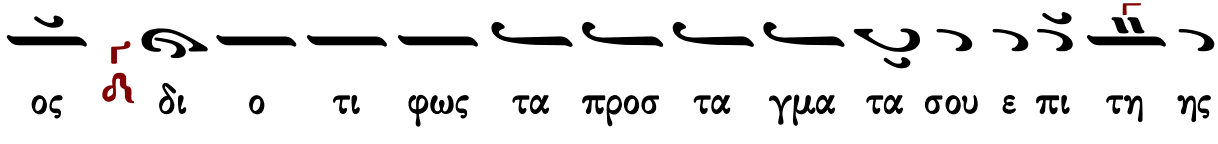

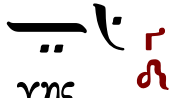

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

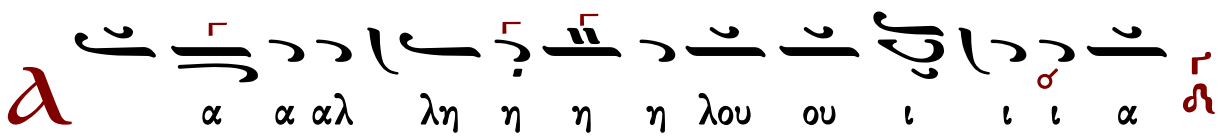

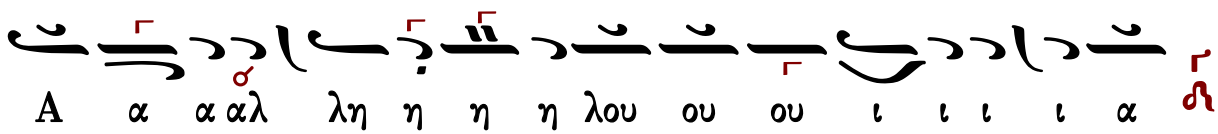

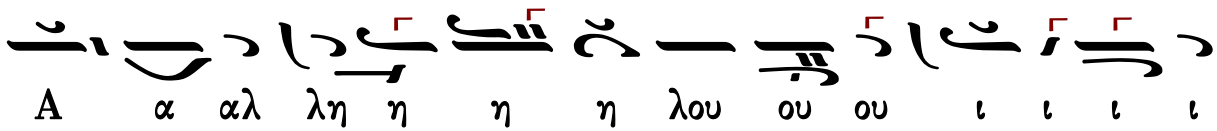

Δ ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

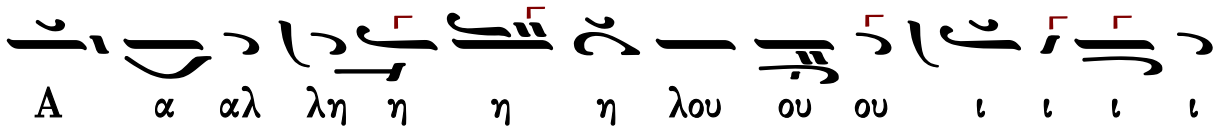

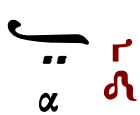

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [τροπάριο](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀλληλούια, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ˙ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

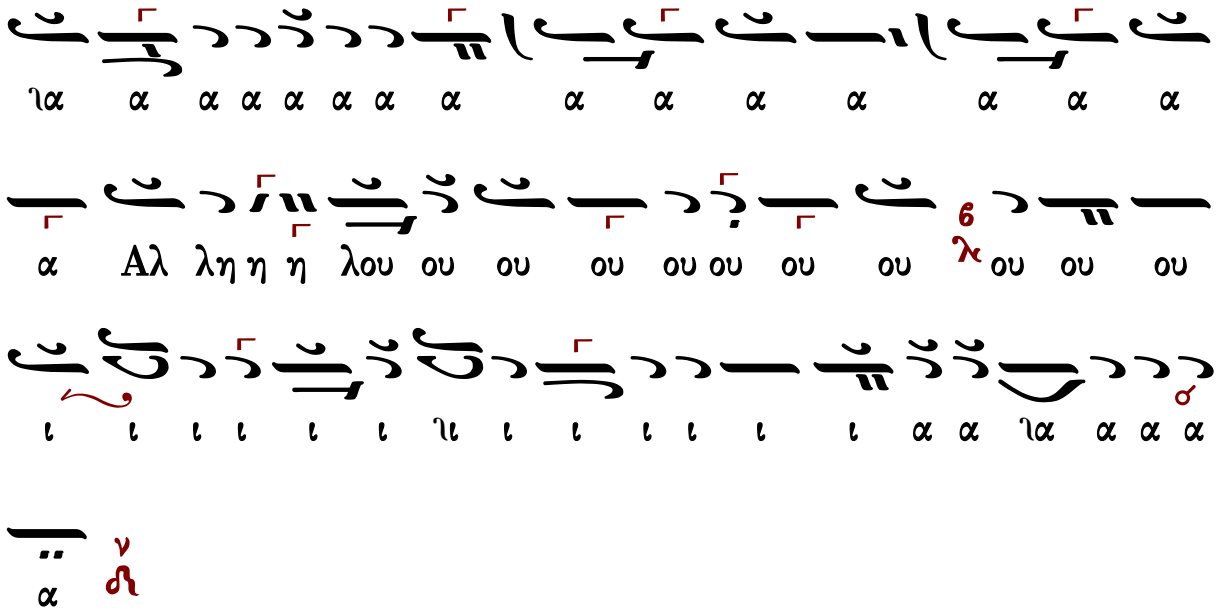

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

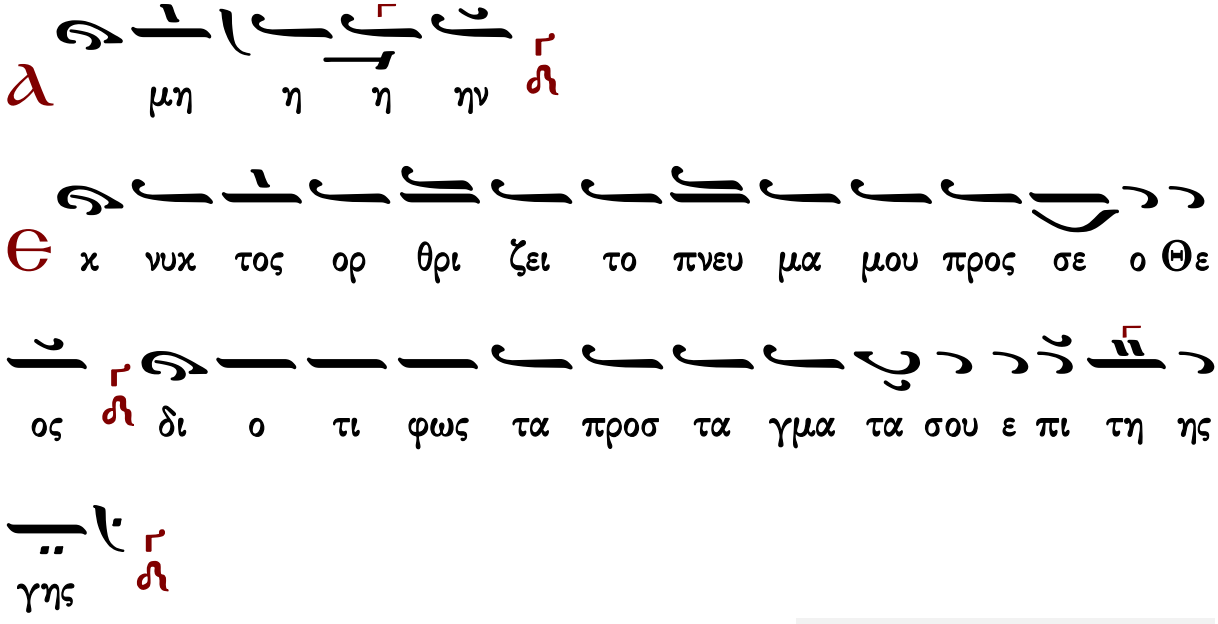

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α

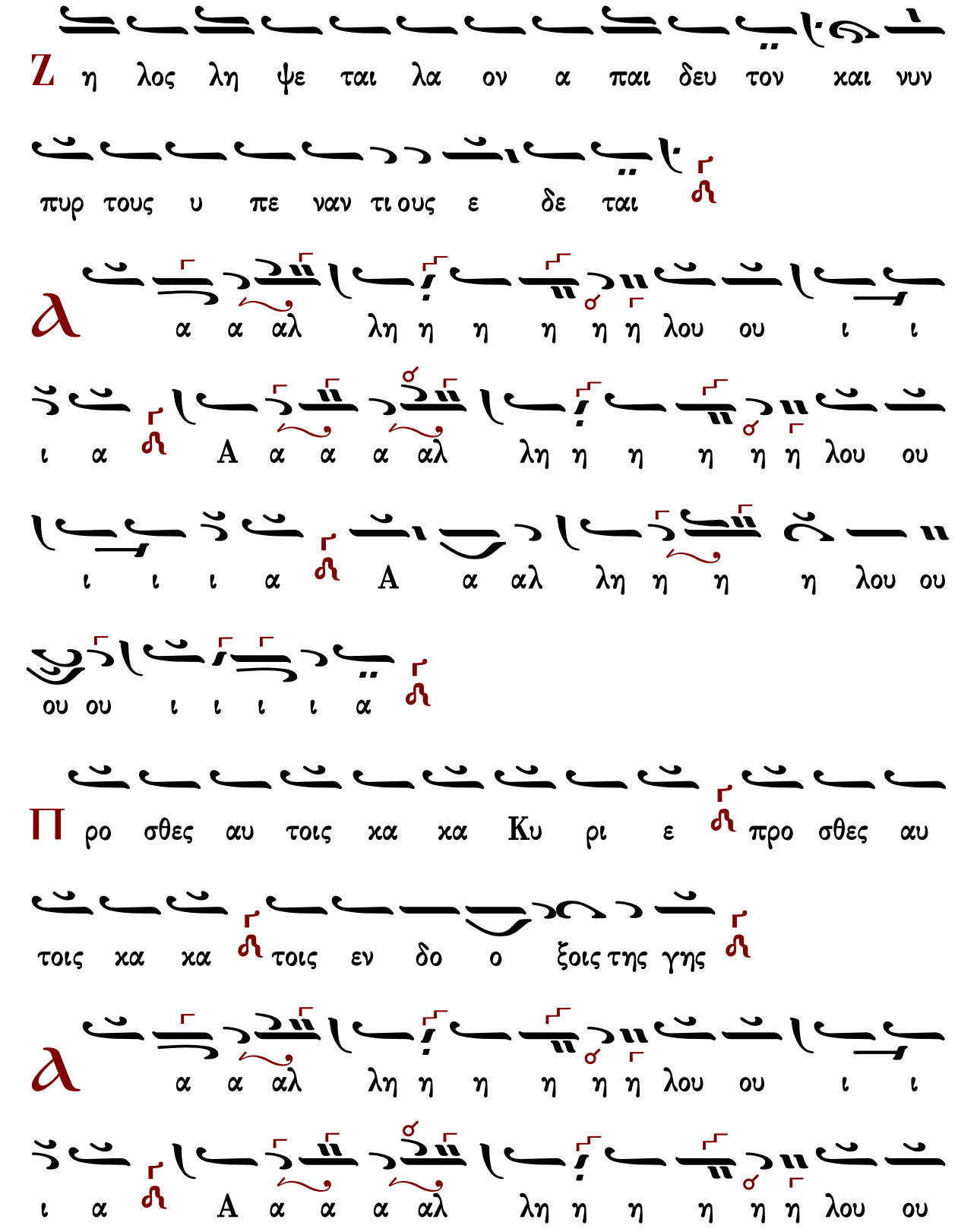
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου

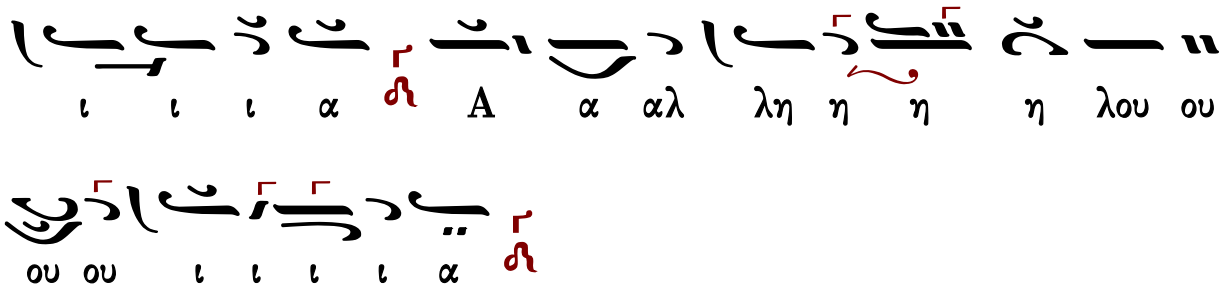

ἀλληλούια, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ϊ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

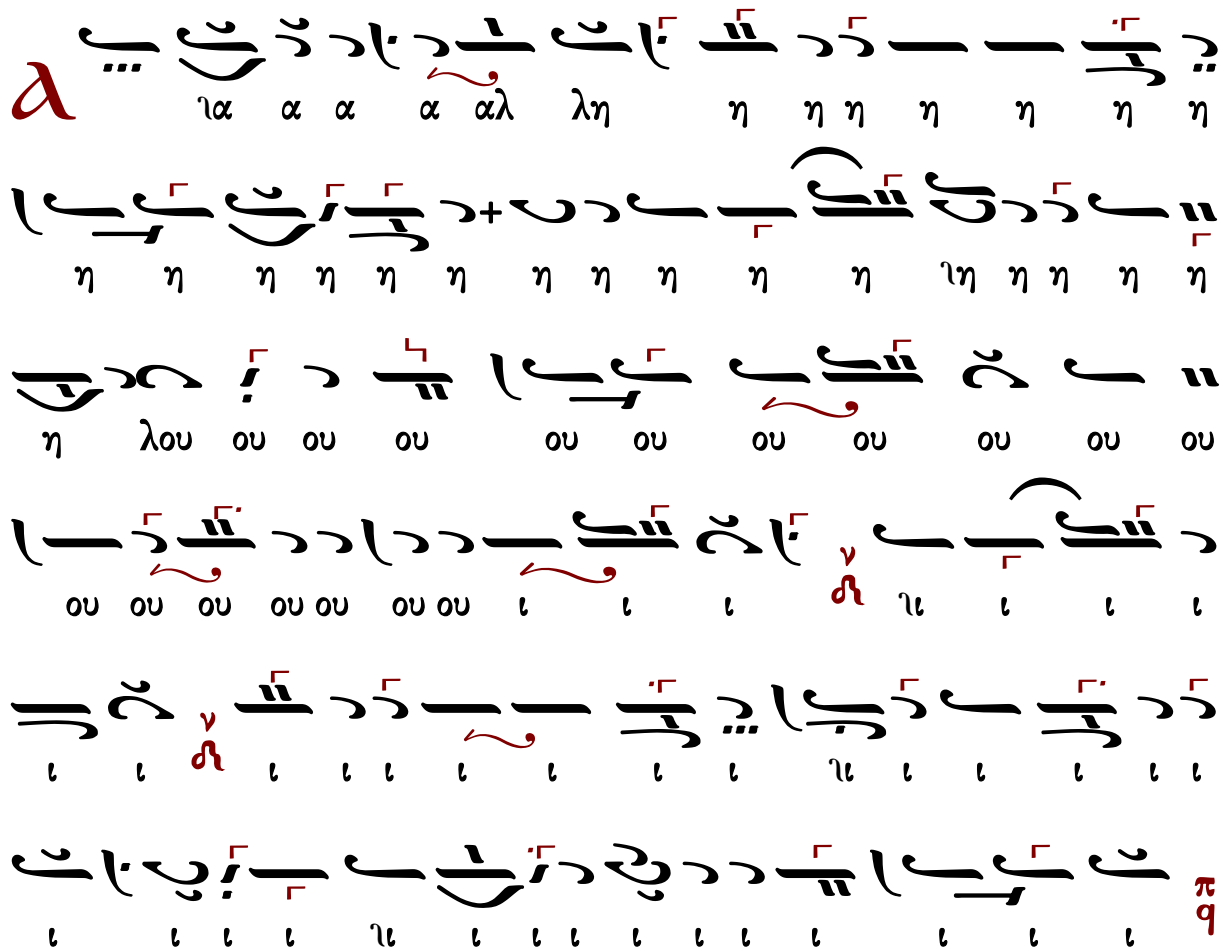

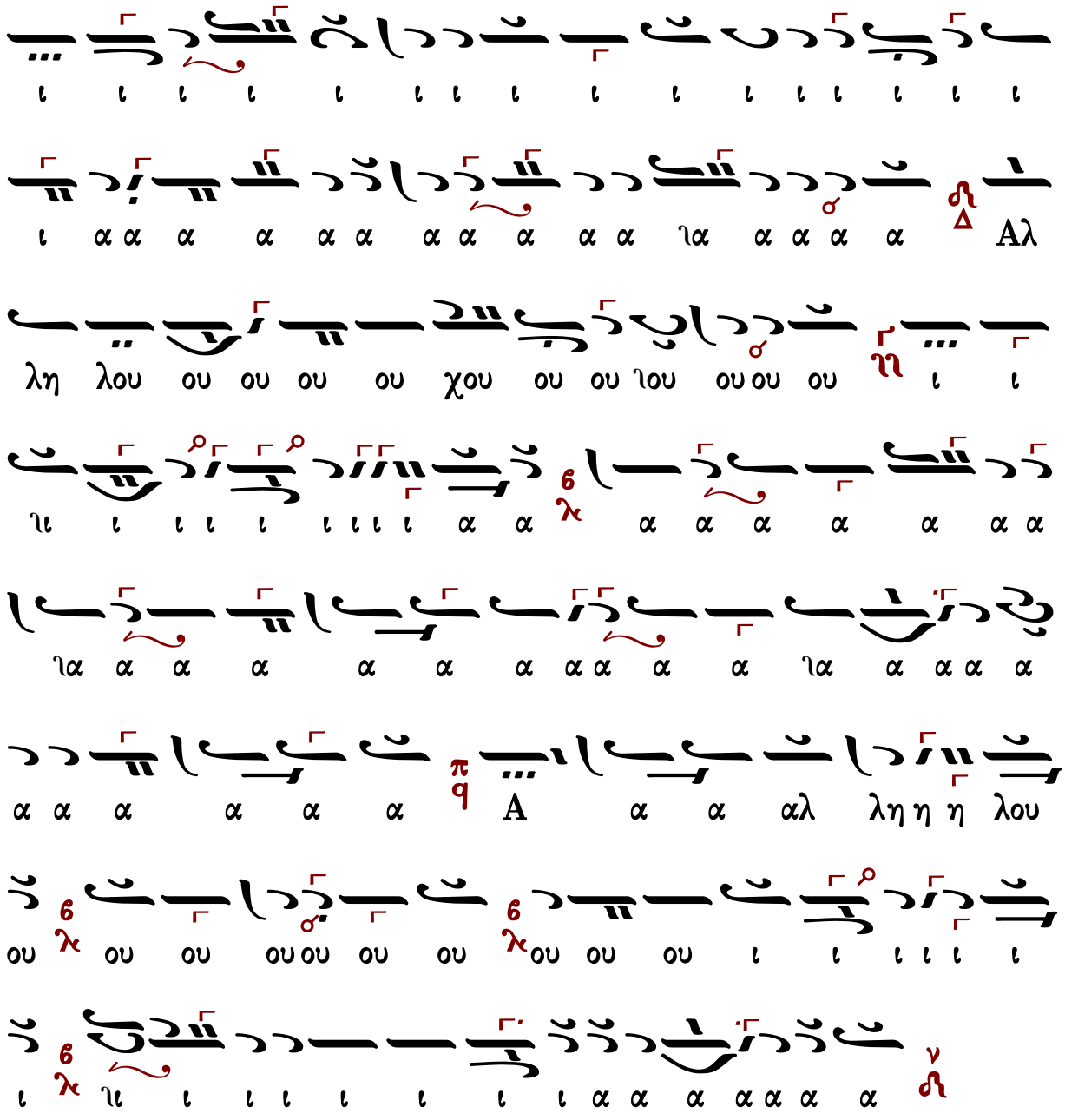

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.1*

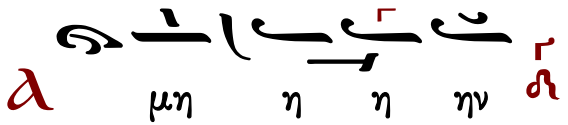

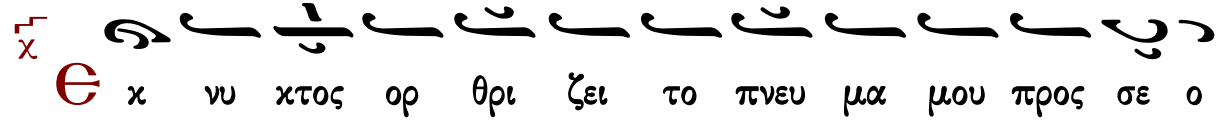

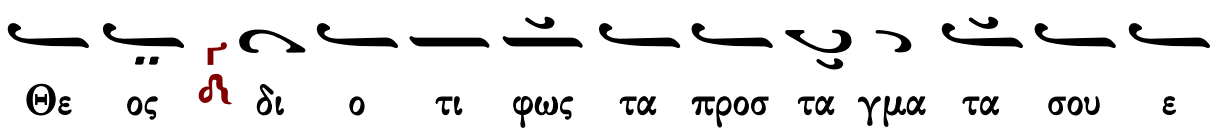

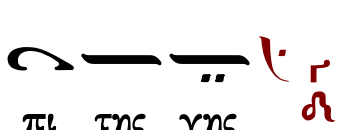

Ἀλληλούια [ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον](#)

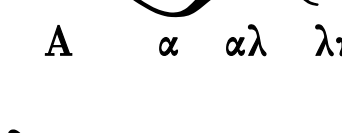

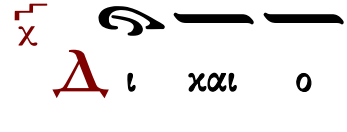

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

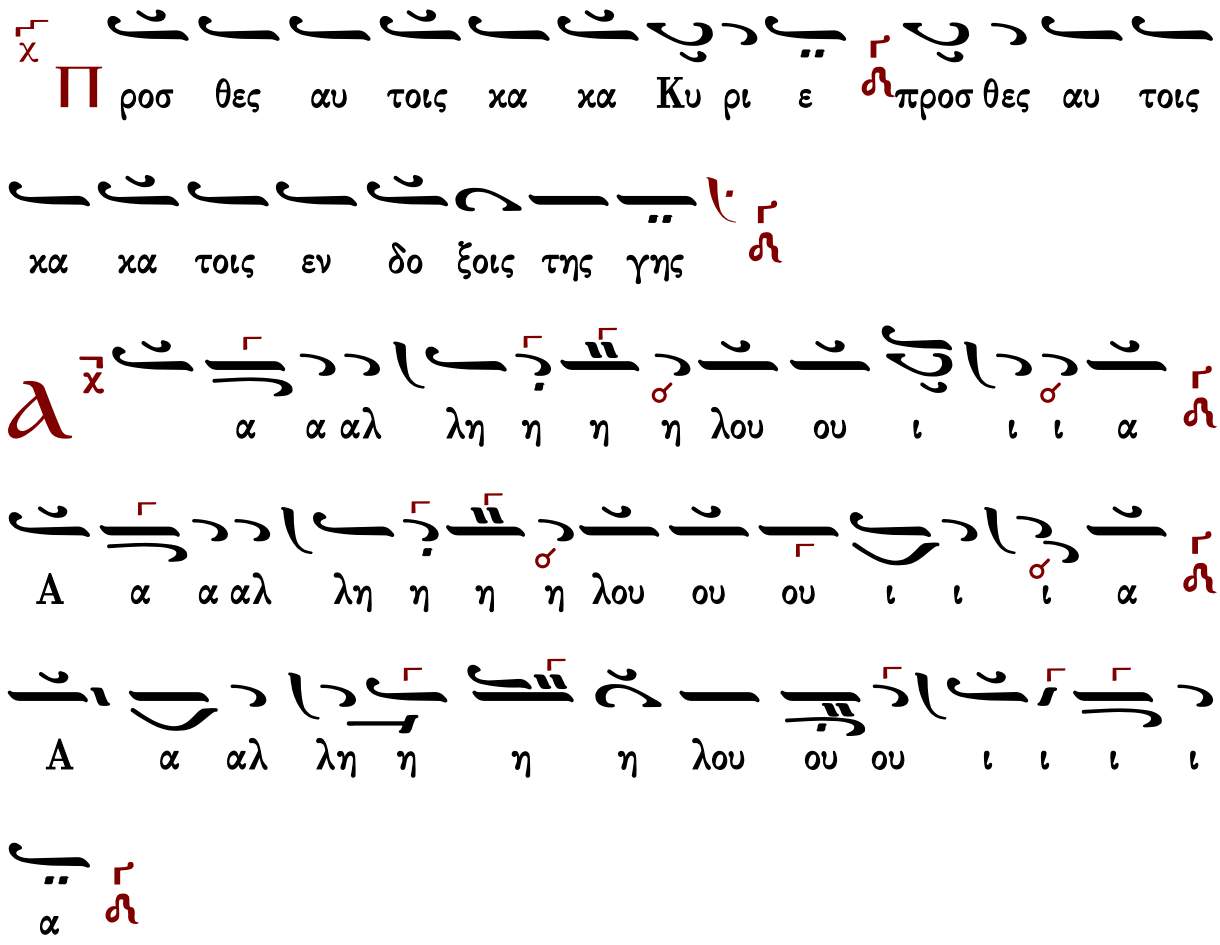

ἀλληλούια, ἀργόν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

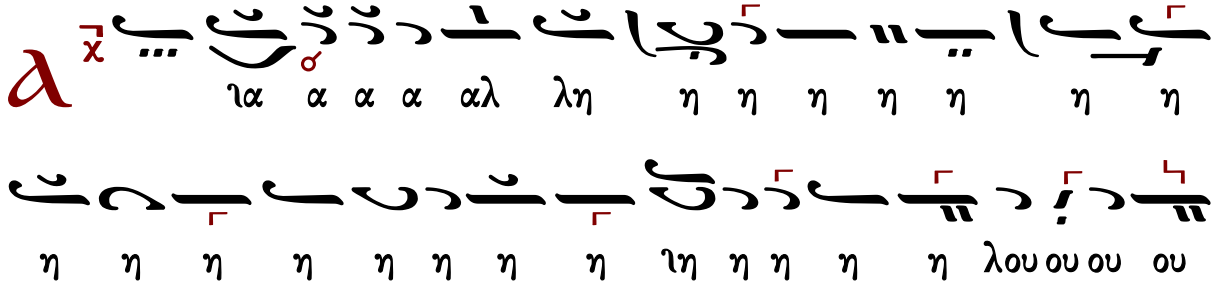

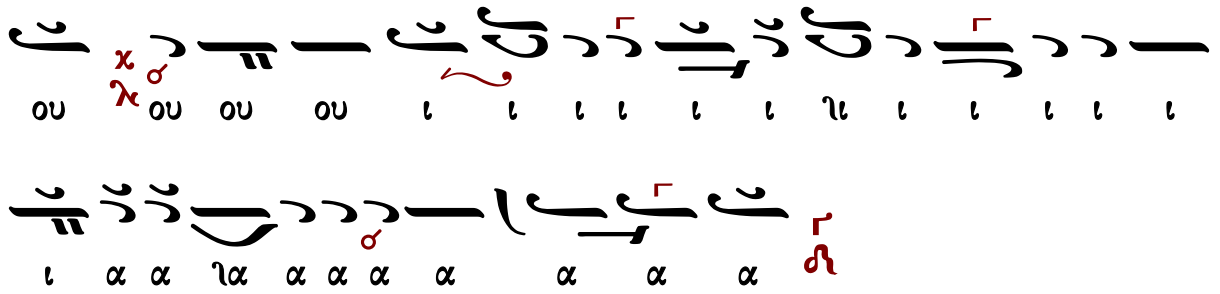

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ πα Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.217*

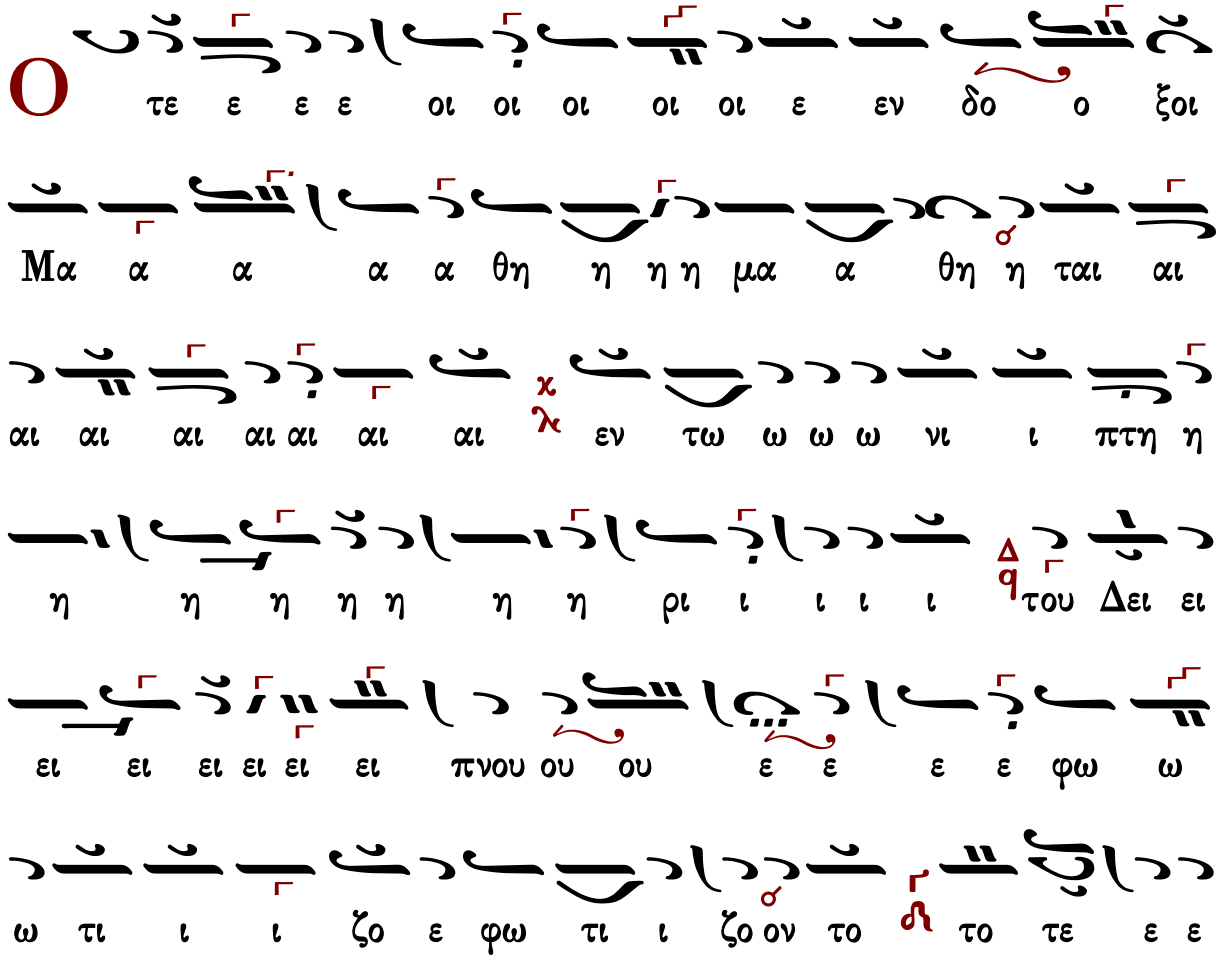

Ι ι ου ου ου ουου δα α α α α α ας
ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε
βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α
α α αν νο ση η η η η η η η σα α ας ε
ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το χαι
α νο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι χαι
ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω
πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα
α α α α τω ω ω ω ω ων ε ε ε

ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι
α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο ο
νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε
νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ο ρε ε
ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ
χην την Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι
α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα
α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α
α α α γα α θο ο ο ος *
Κυ ρι ι ε ε δο
ο ξα α α α σοι οι οι οι

τὸ τέλος

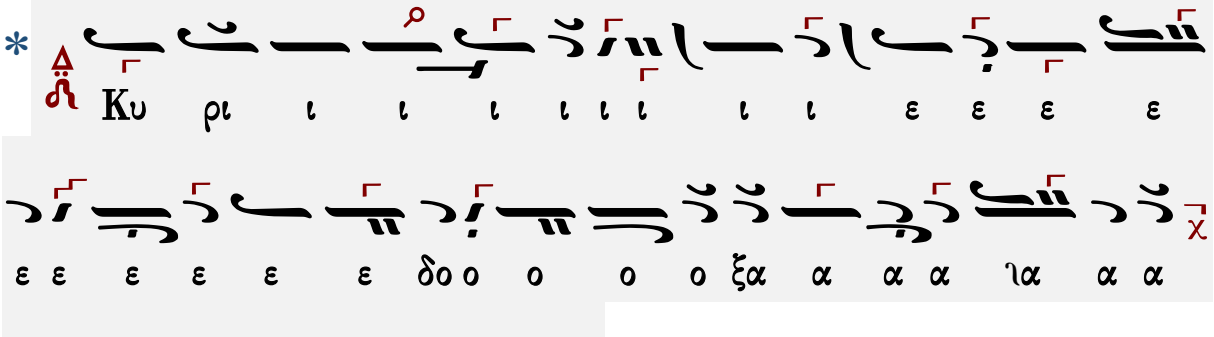

σύντομο

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

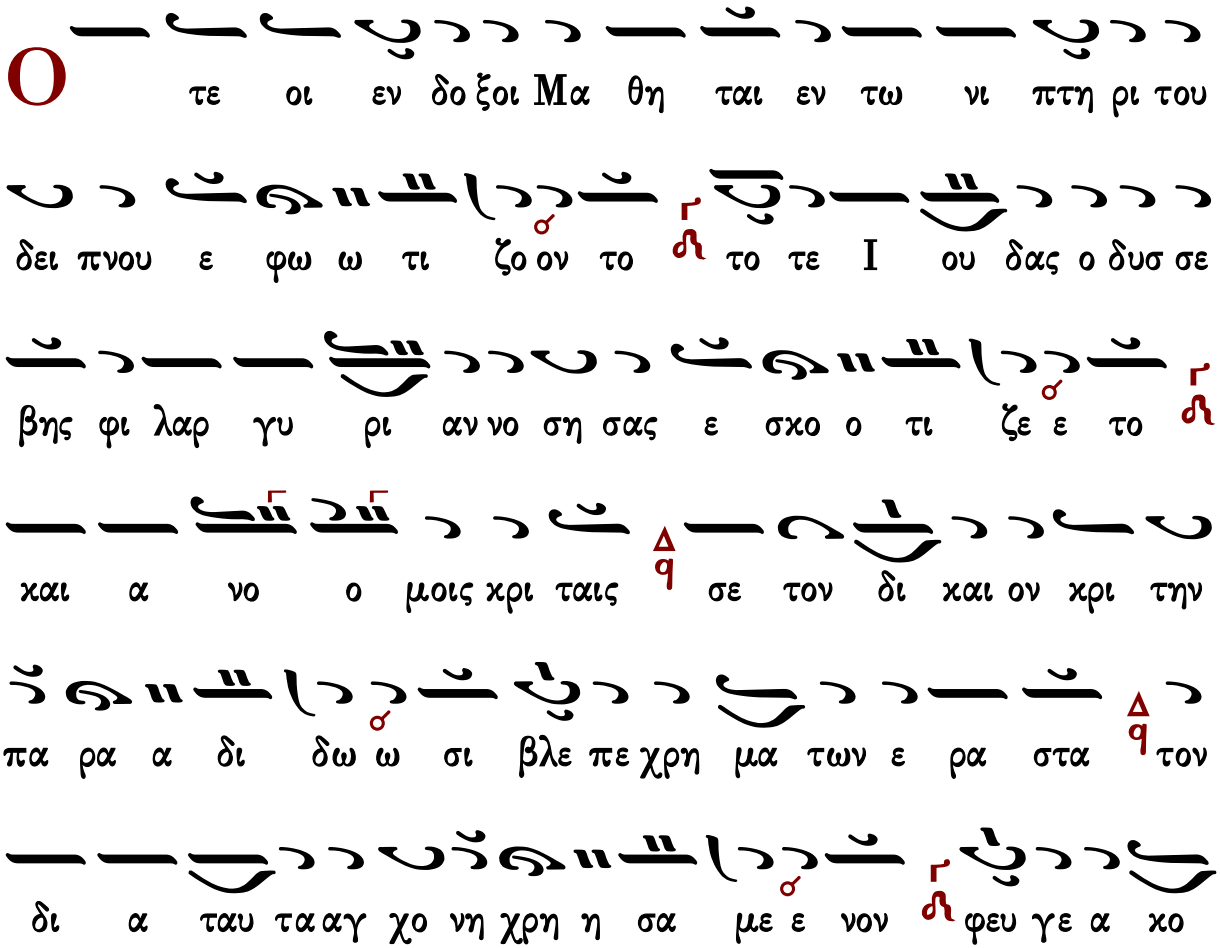

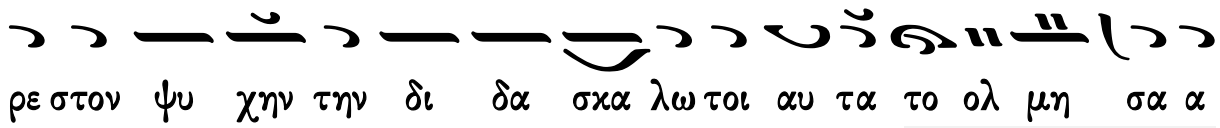

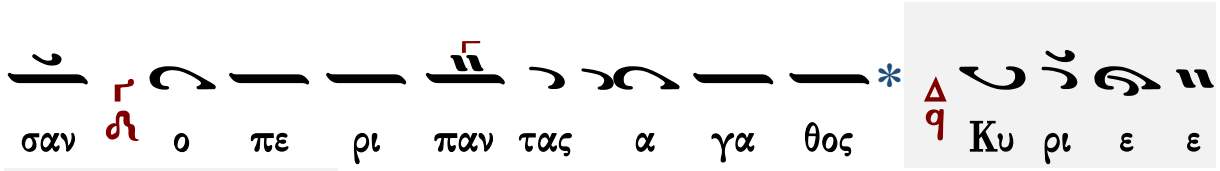

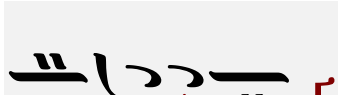

τὸ τέλος

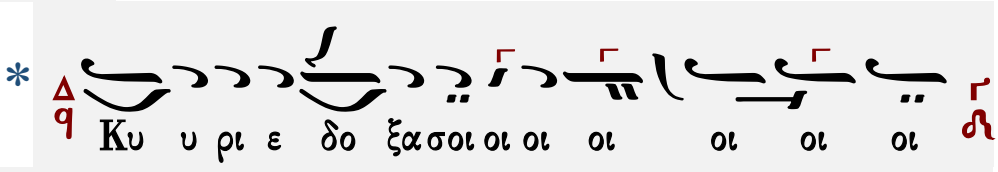

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως.

Ἦχος λ

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
1884 σ.140*

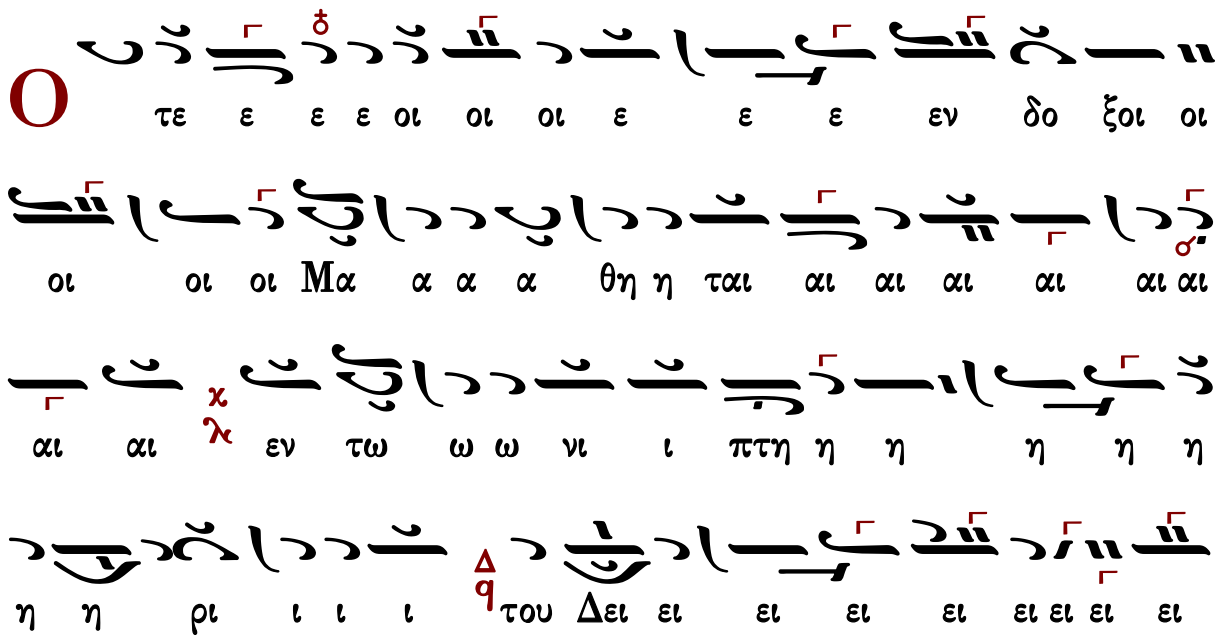

πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο
ον το το ο τε ε ε I ι ου ου ου ου ου
δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ
σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι
α α α α αν νο ση η η η η η η η η
σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το
χαι α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι
ι ι ι χαι αι ον Κρι τη η η η η η ην πα α
ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

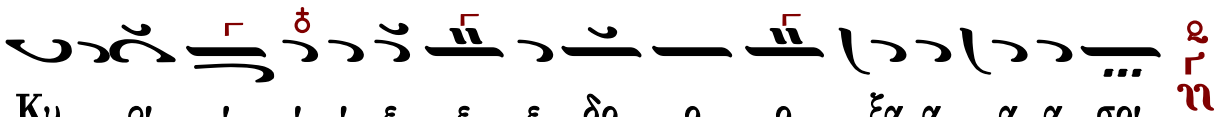

(β′)

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ϊ Νη

Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
Γεωργίου Ραιδεστηνού
1884 σ.142*

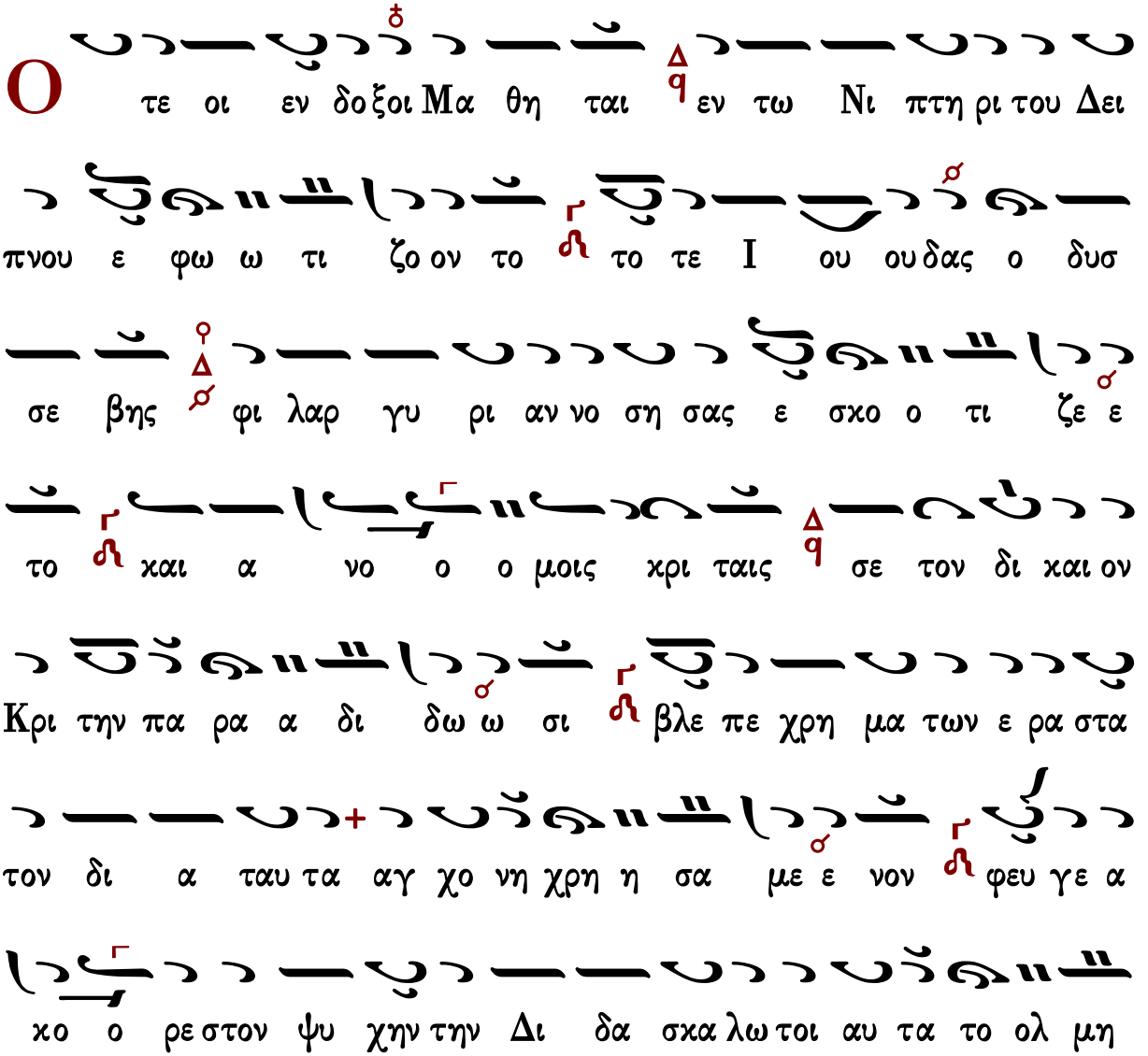

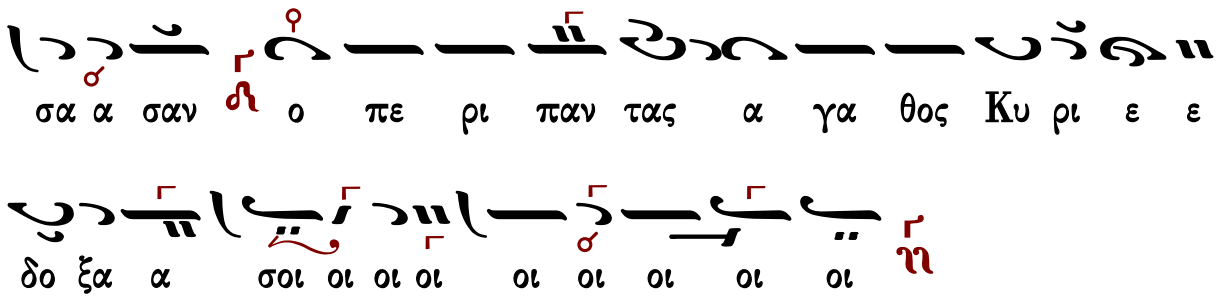

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

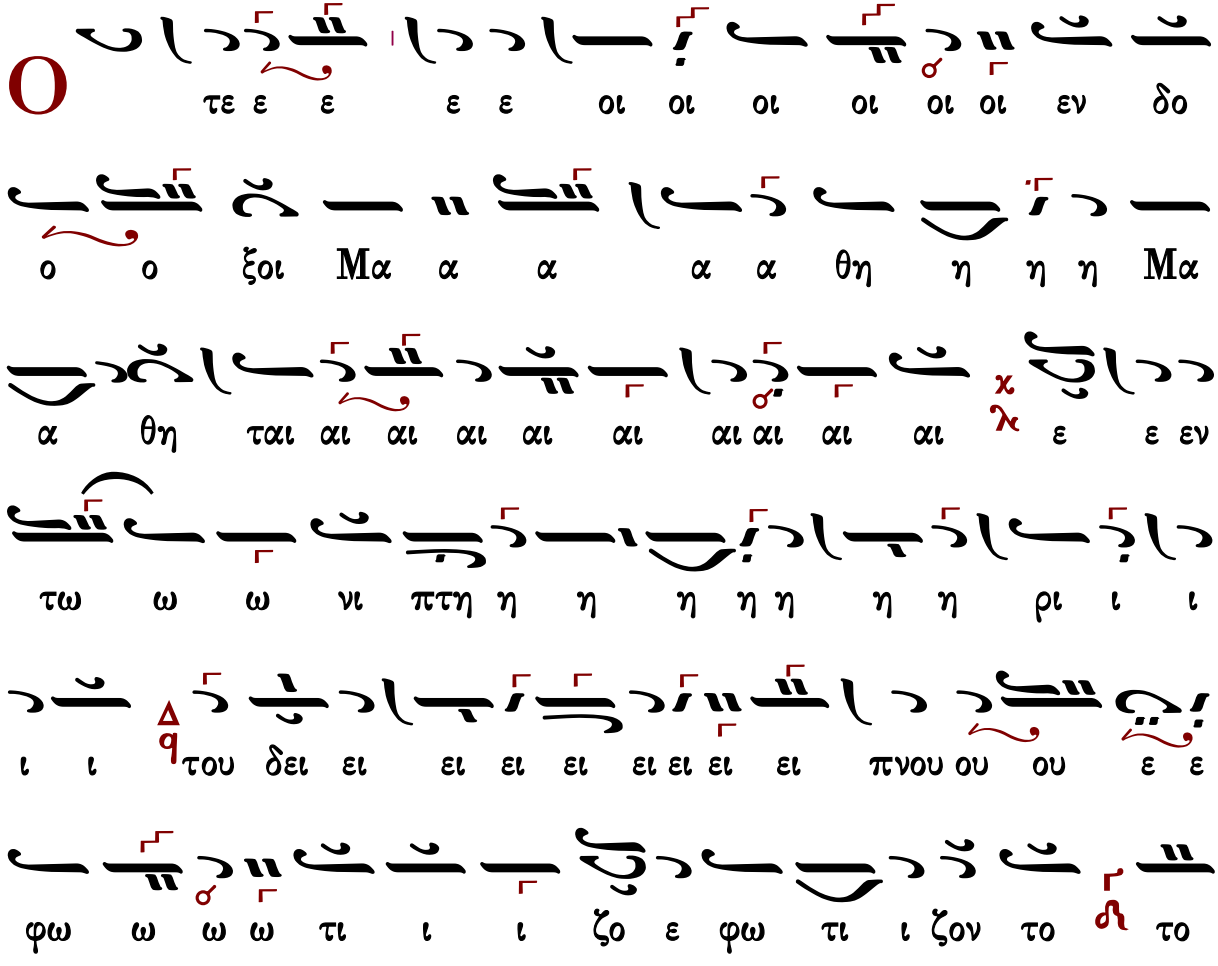

τε ε ε I ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η η σα

α ας ε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο τι ι ζε

το χαι α νο ο μοι οι οις χρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι χαι αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α τω ω ω ω ω

ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι
τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο
σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν
λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η
υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α
ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ
με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο
ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α
τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο
ω ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

σύντομον

Ἦχος λ π ϊ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

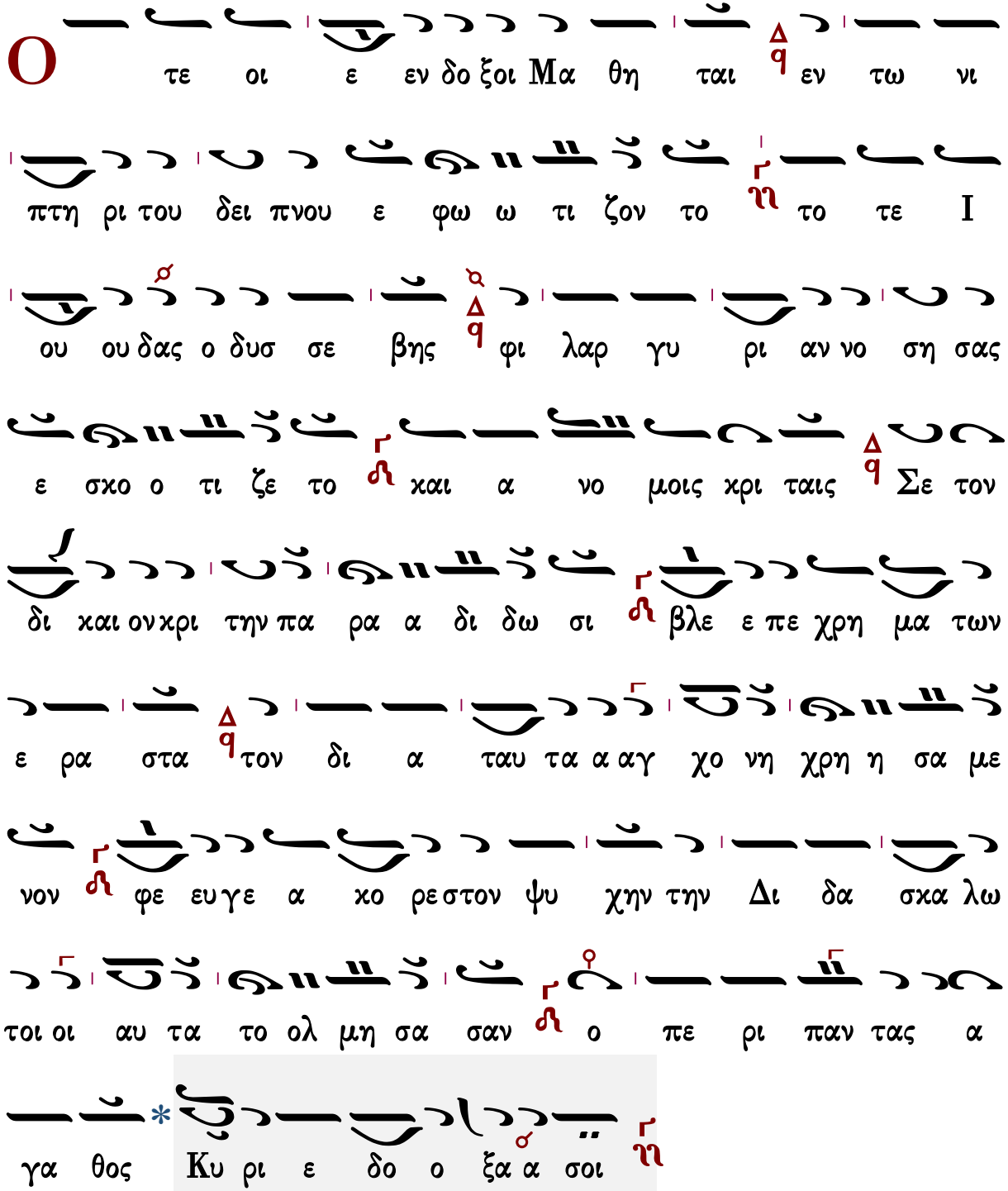

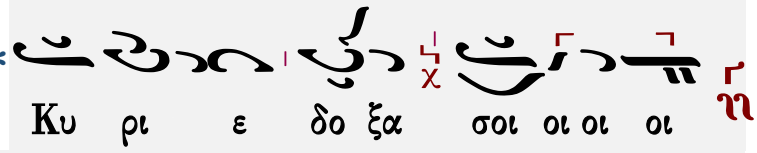

τὸ τέλος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργόν

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

δα α α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υσ
σε ε ε ο δυσ σε ε βης φι λα α α αρ γυ υ
υ ρι ι ι ι ι α α α αν νο ση η η η η
η η η σα α ας ε ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο
τι ι ζε ε το και α νο μοι οι οις χρι ι ται αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι
ι ι ι χαι ο ον χρι τη η η ην πα α ρα α
δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη
η μα α α α α τω ω ω ω ω ων ε
ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

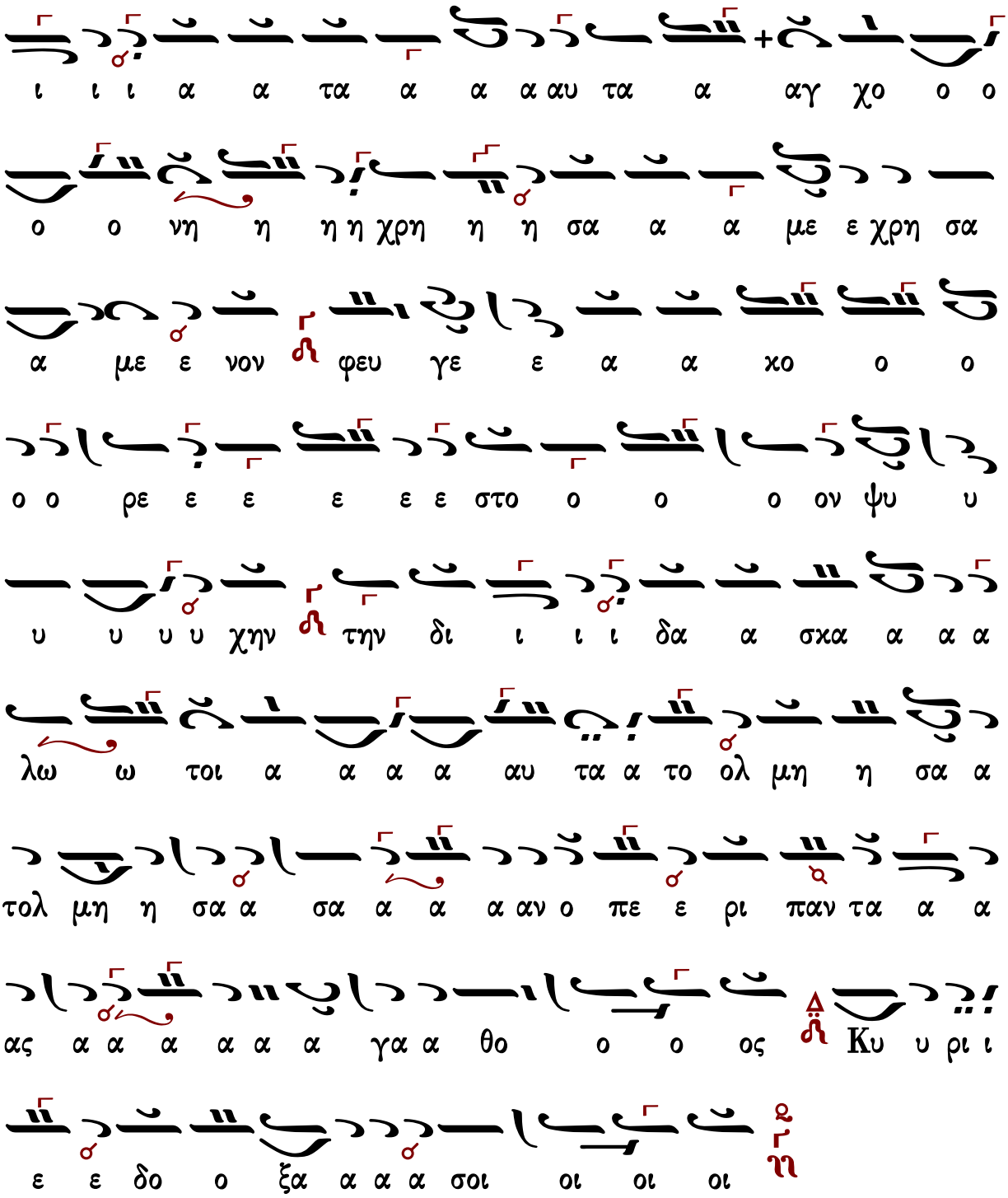

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί

μέλος ἀρχαῖον | ἀργοσύντομον | σύντομον

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

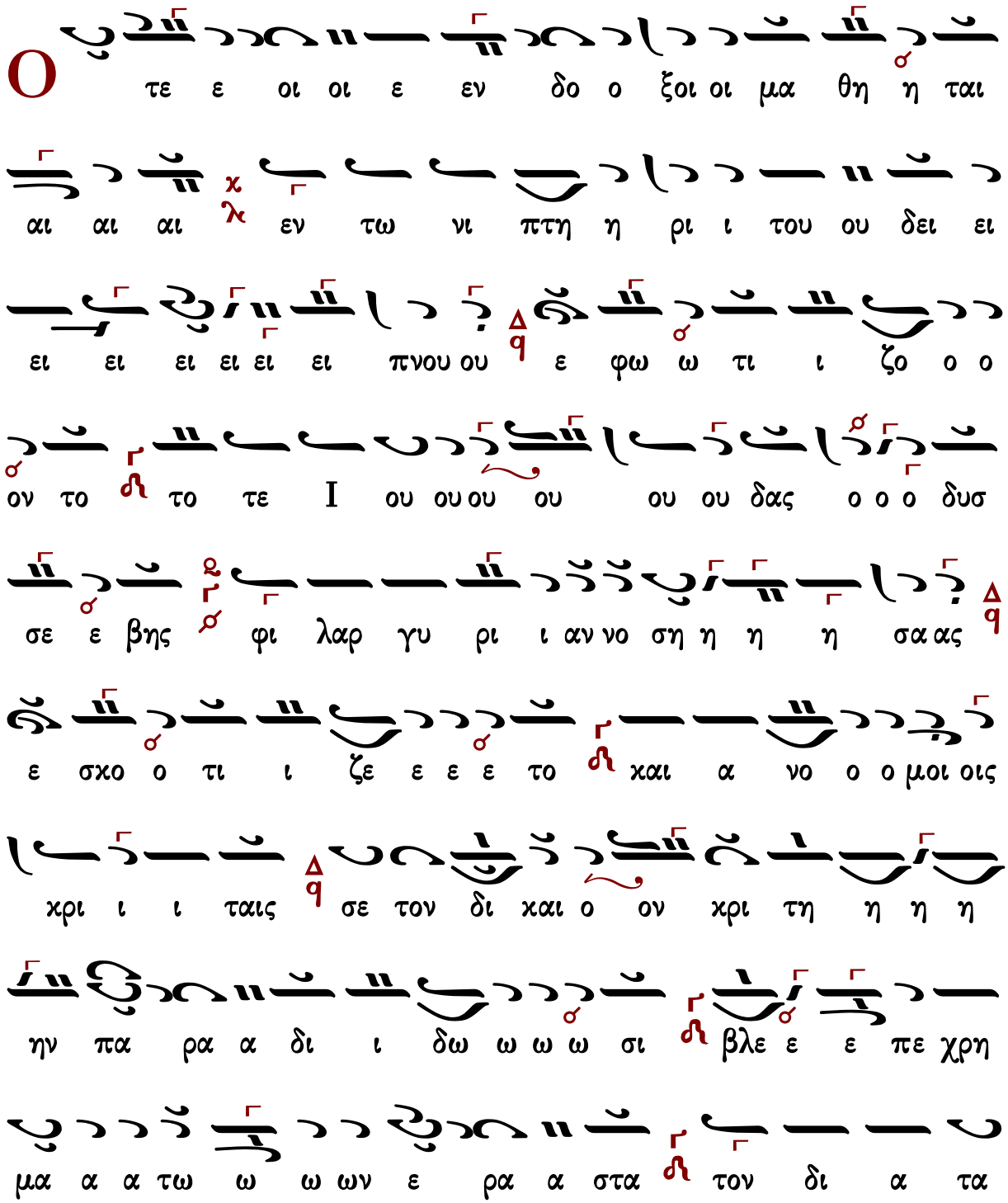

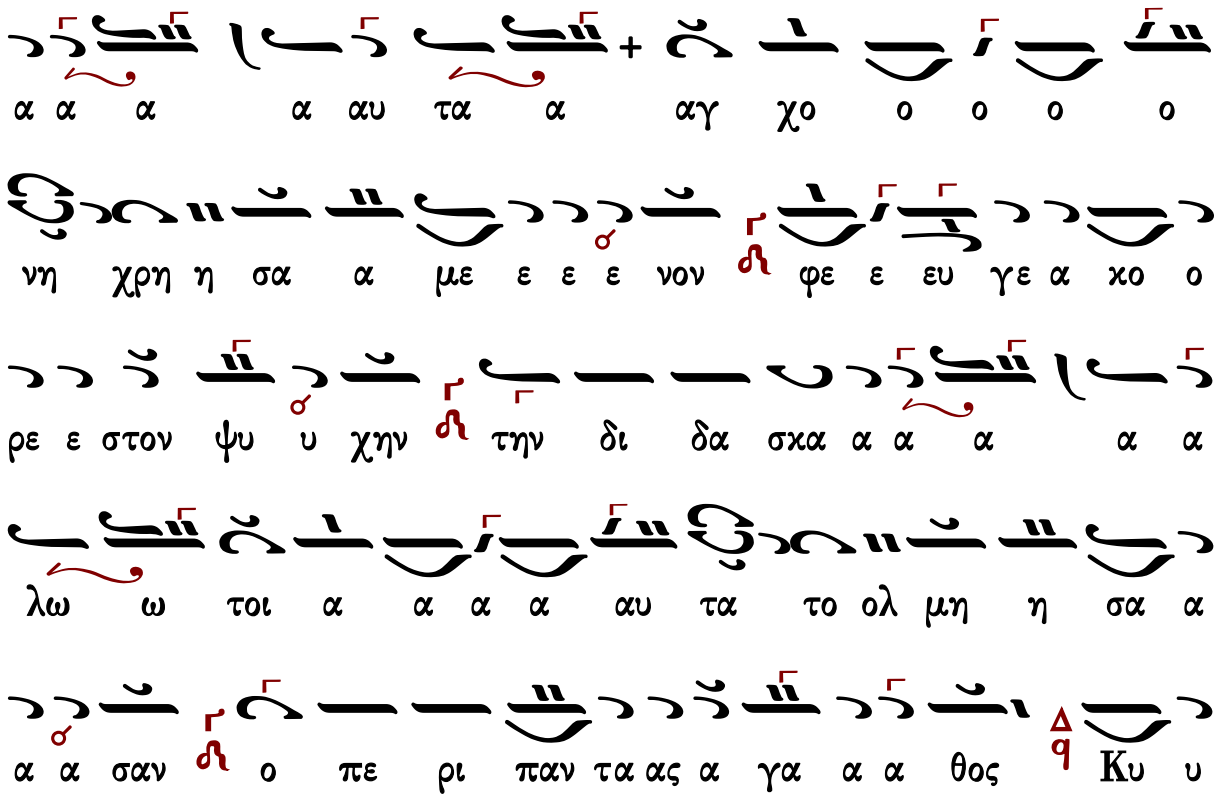

ἀργοσύντομον ☜ Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί ☞ σύντομον

Σύντομον

Ἦχος λ π ή

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

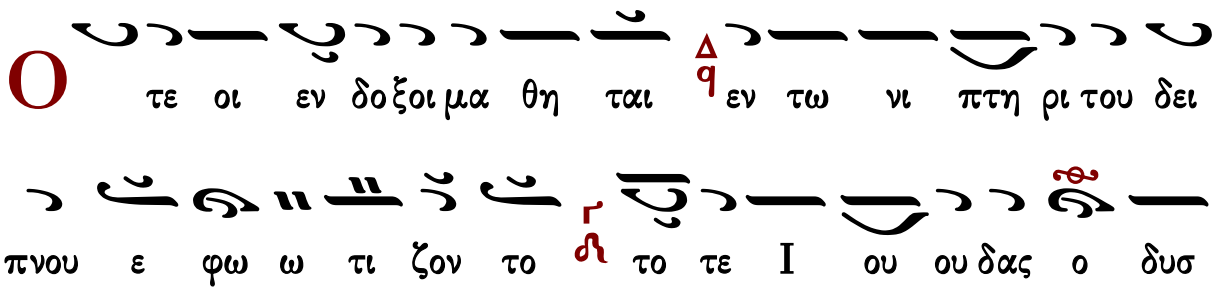

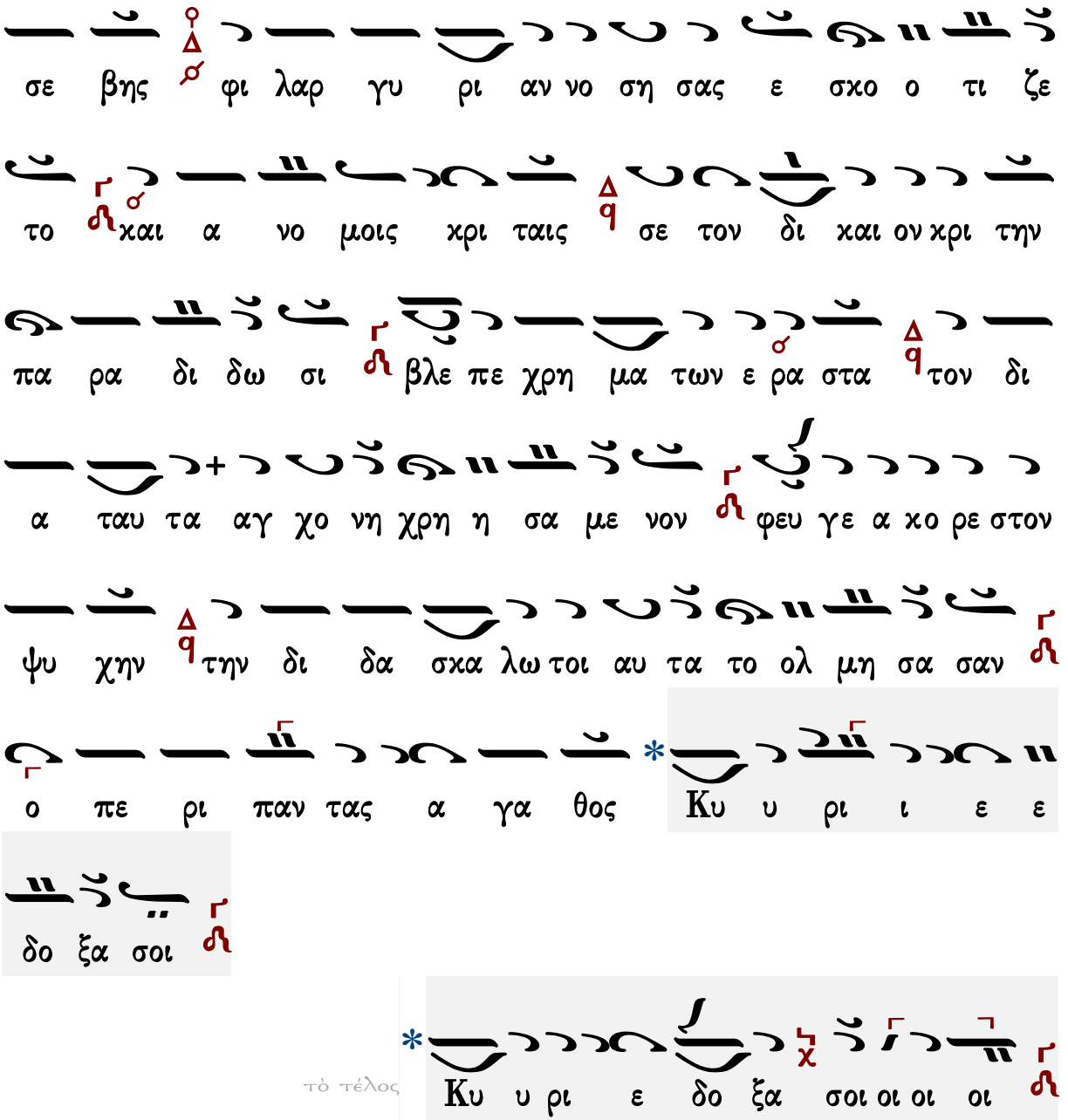

Κανών

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος λ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.351*

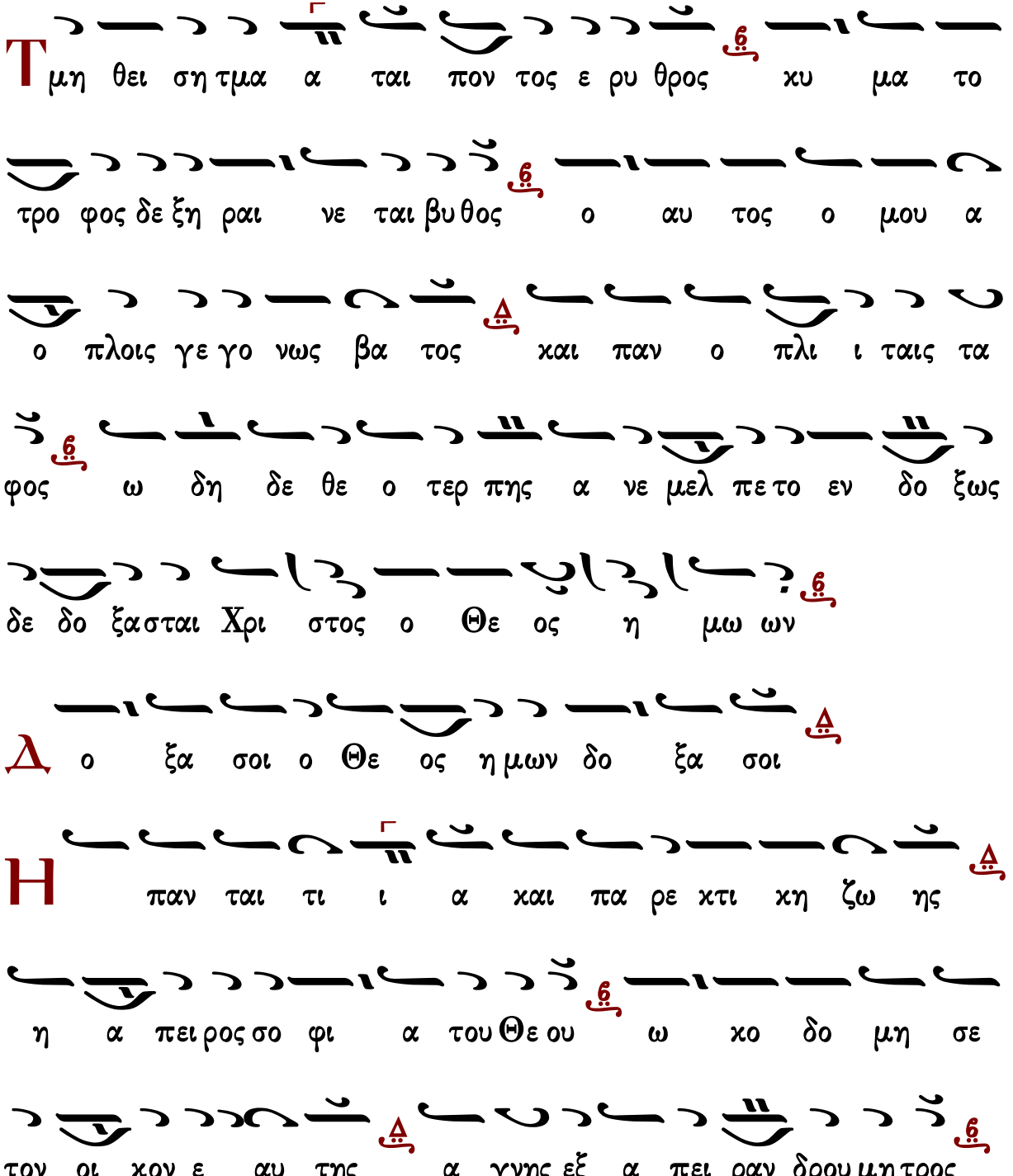

να ον γαρ σω μα τι χω πε ρι θε με νος εν δο ξως δε
δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ χο
τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η
ον τως σο φι α του Θε ου χιρ να χρα τη ρα πι στοις προσ
ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε δο
ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Α
χου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα
λου με νης υ ψη λω κη ρυ γμα τι της α κτι στου και
εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε ε και
γνον τες ο τι Χρι στος ε γω ω κρα ξα τε εν δο ξως δε
δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων
καταβασία
Τ μη θει σητμα α ται πον τος ε ρυ θρος χυ μα το
τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο μου α
ο πλοις γε γο νως βα τος και παν ο πλι ι ταις τα
φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το εν δο ξως
δε δο ξασται Χρι στος ο Θε ος η μω ων

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ΄ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.352*

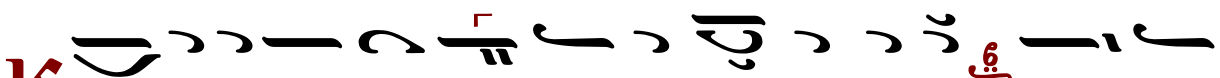

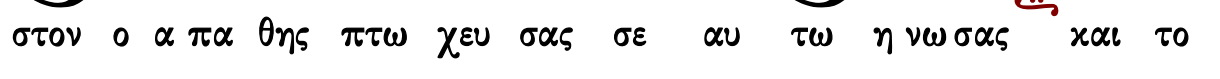

(β΄)

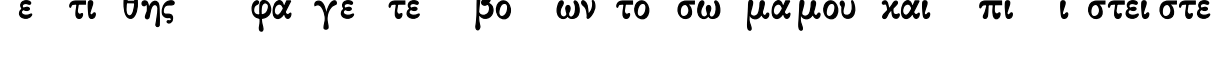

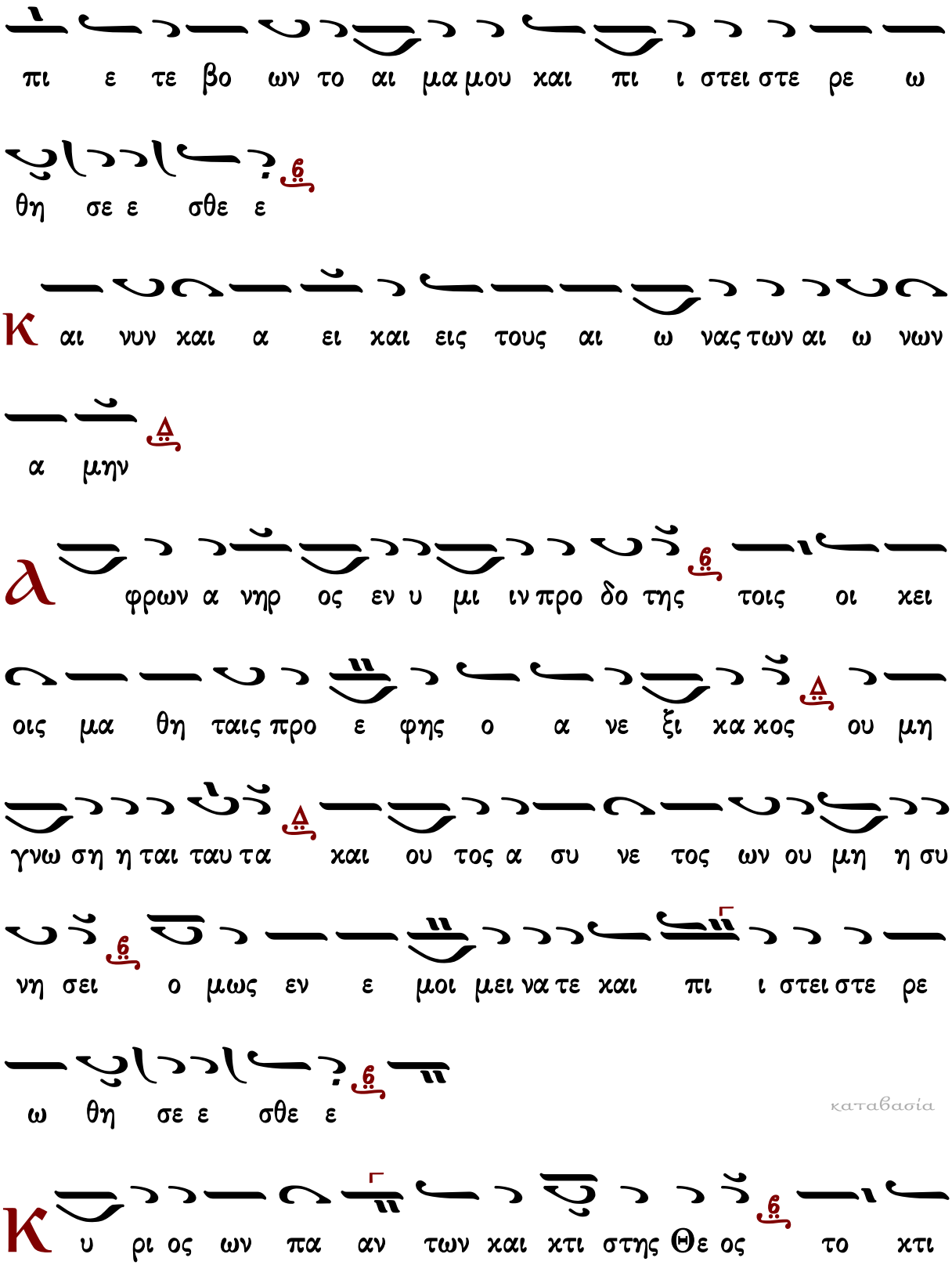
πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι στει στε ρε ω
θη σε ε σθε ε
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
α φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι κει
οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κα κος ου μη
γνω ση η ται ταυ τα και ου τος α συ νε τος ων ου μη η συ
νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε και πι ι στει στε ρε
ω θη σε ε σθε ε
κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι στης Θε ος το κτι

καταβασία

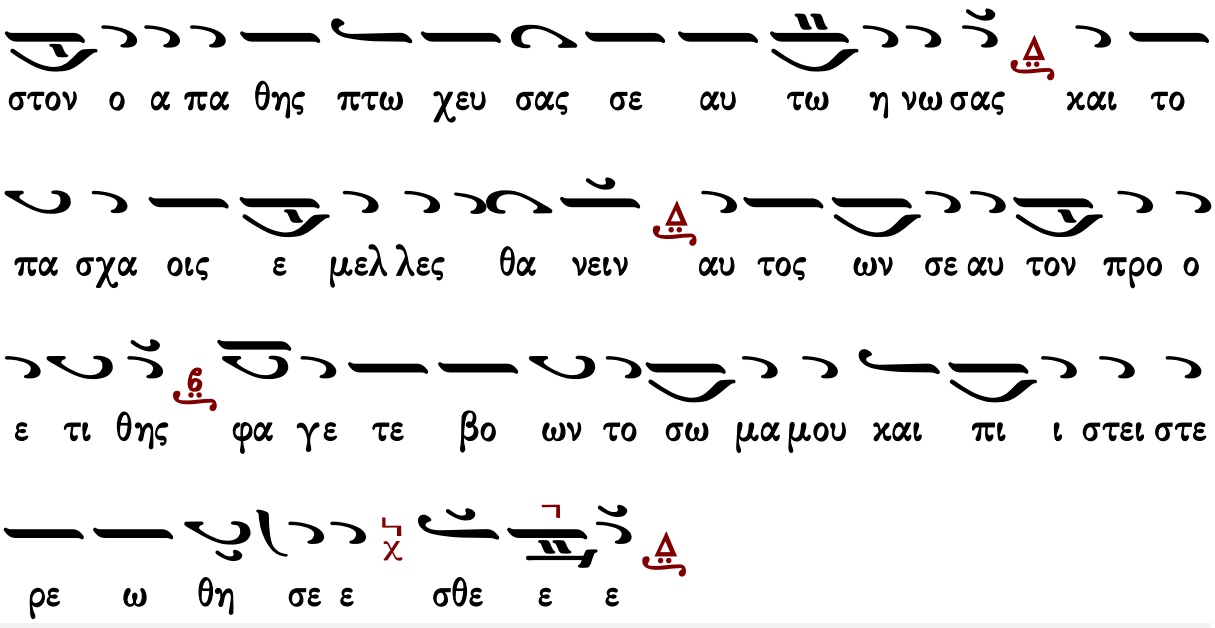

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος πλ. δ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.353*

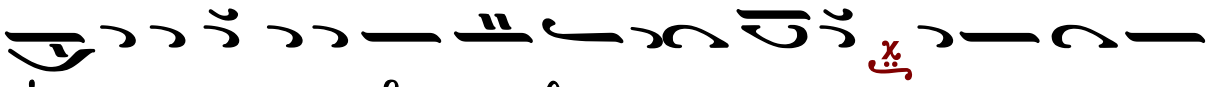

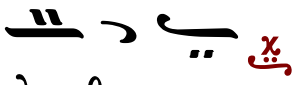

Θείας πίστεως

Ἦχος πλ. Γ α

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

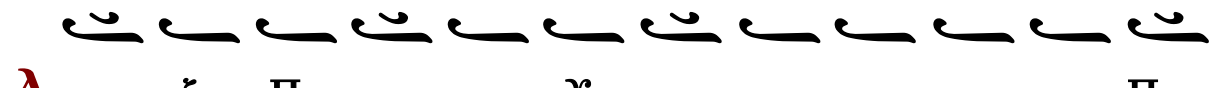

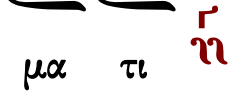

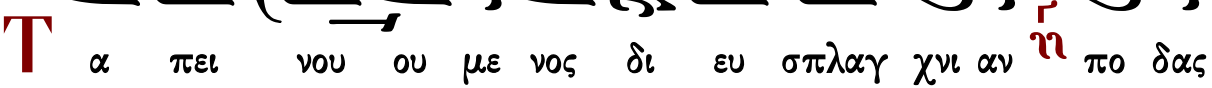

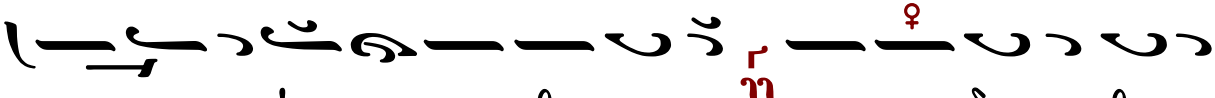

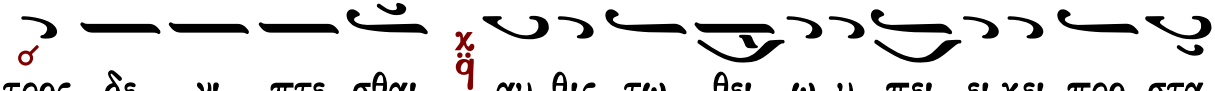

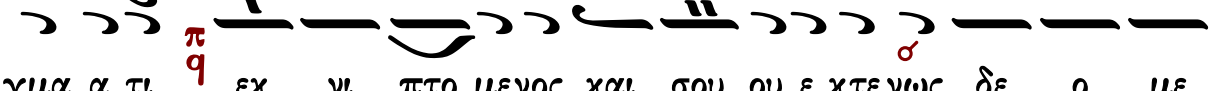

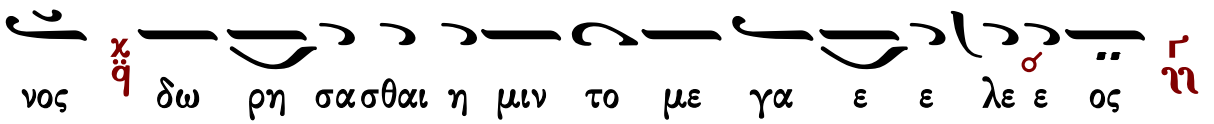

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

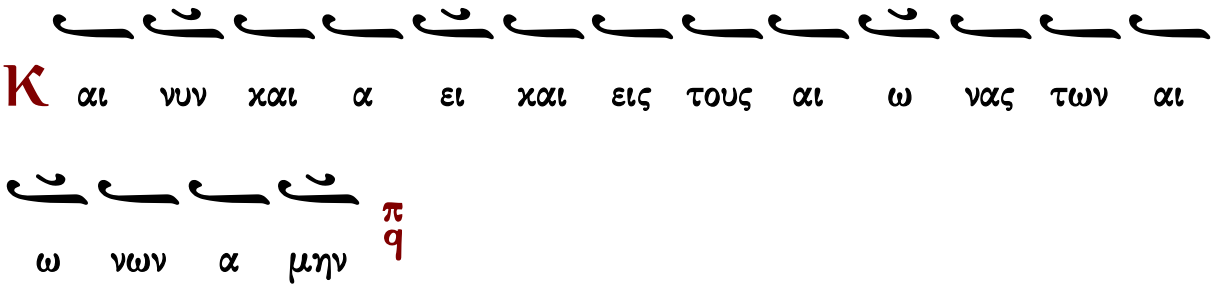

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἐπιστροφὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

ᾠδὴ δ'

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.354*

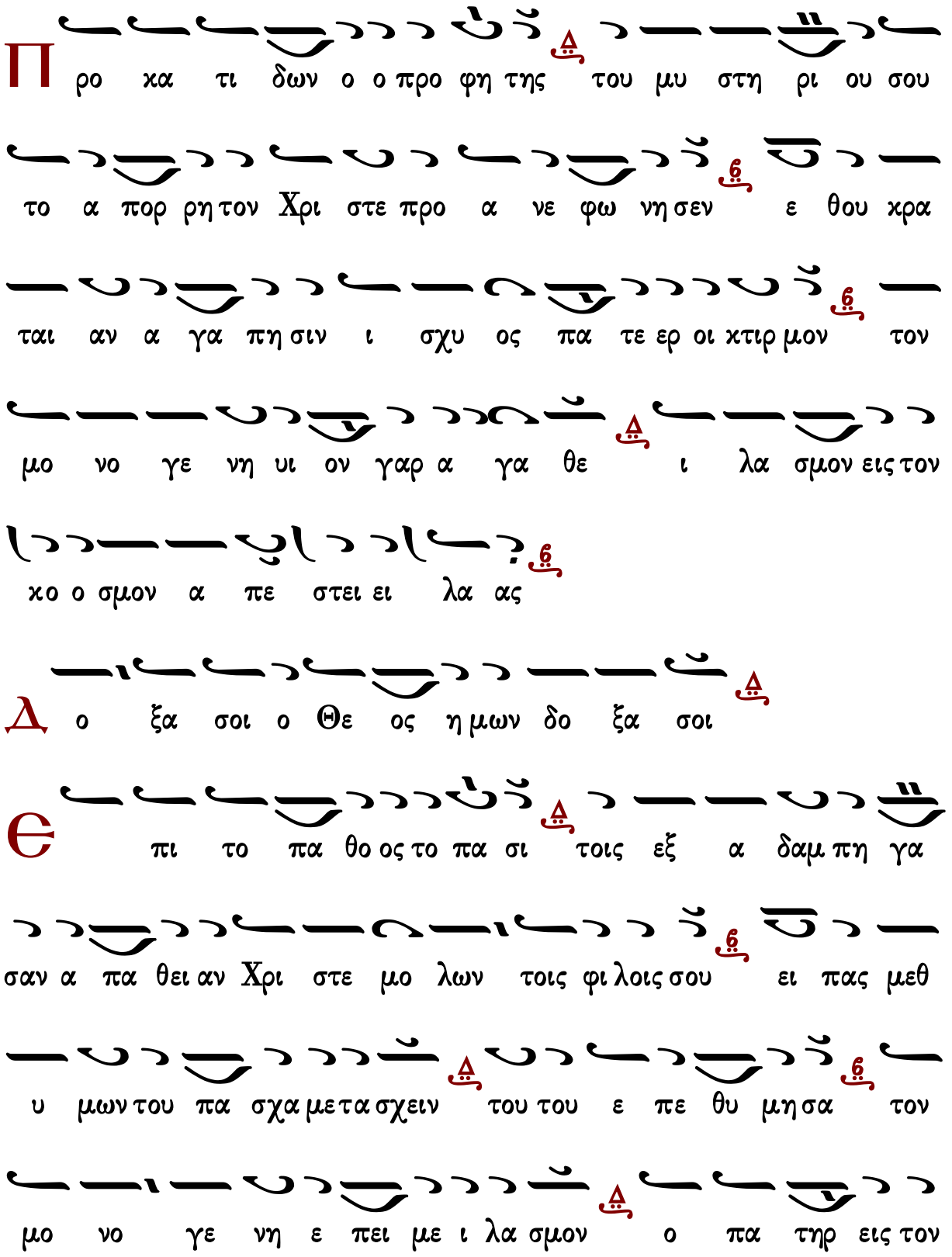
Προ χα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου
το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου χρα
ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ερ οι χτιρ μον τον
μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον
χο ο σμον α πε στει ει λα ας
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Πι το πα θος το πα σι τοις εξ α δαμ πη γα
σαν α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοις σου ει πας μεθ
υ μων του πα σχα με τα σχειν του του ε πε θυ μη σα τον
μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον

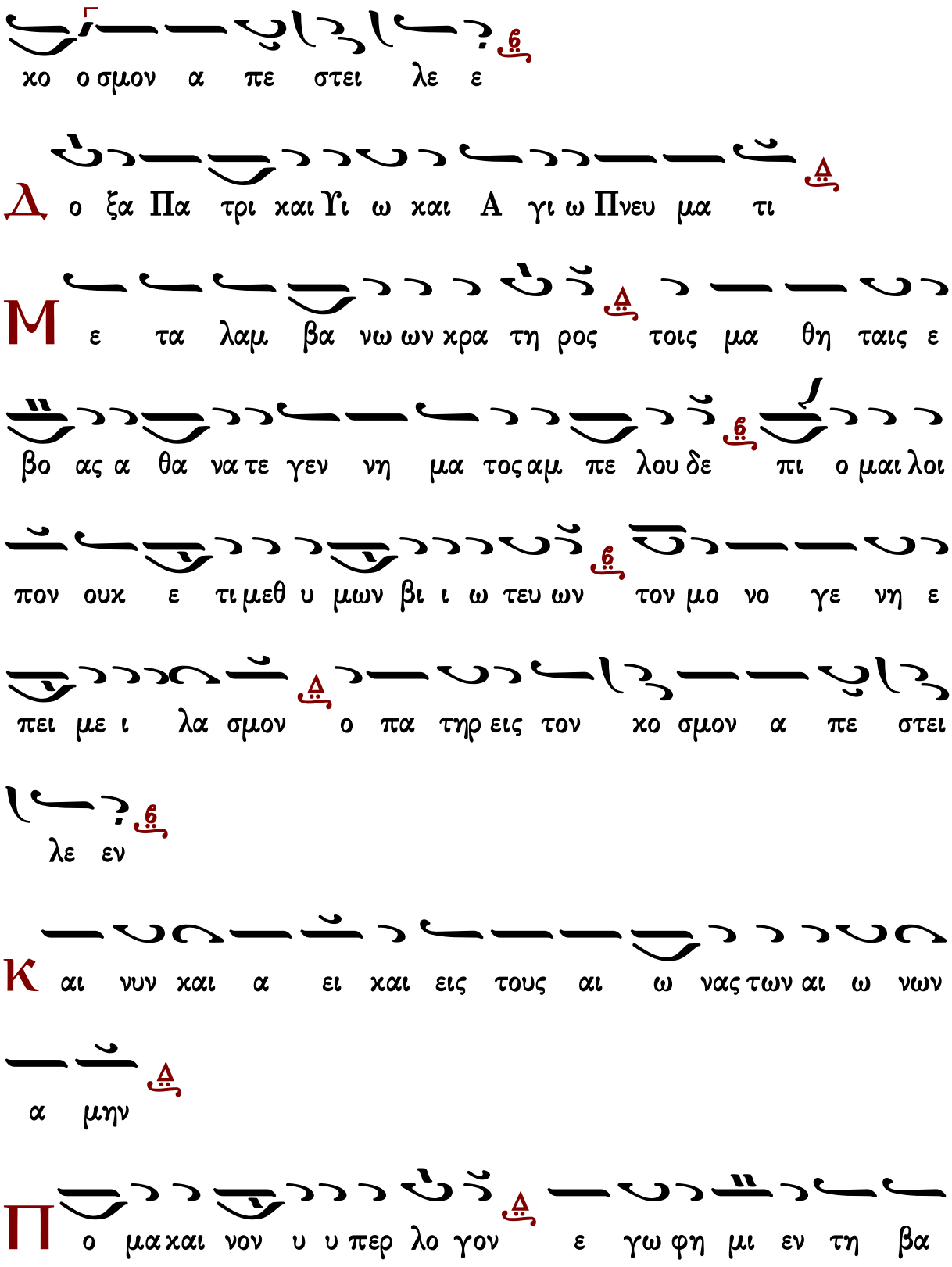
χο ο σμον α πε στει λε ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Μ ε τα λαμ βα νω ων χρα τη ρος τοις μα θη ταις ε
βο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε πι ο μαι λοι
πον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ω τευ ων τον μο νο γε νη ε
πει με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον χο σμον α πε στει
λε εν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Π ο μα και νον υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη βα

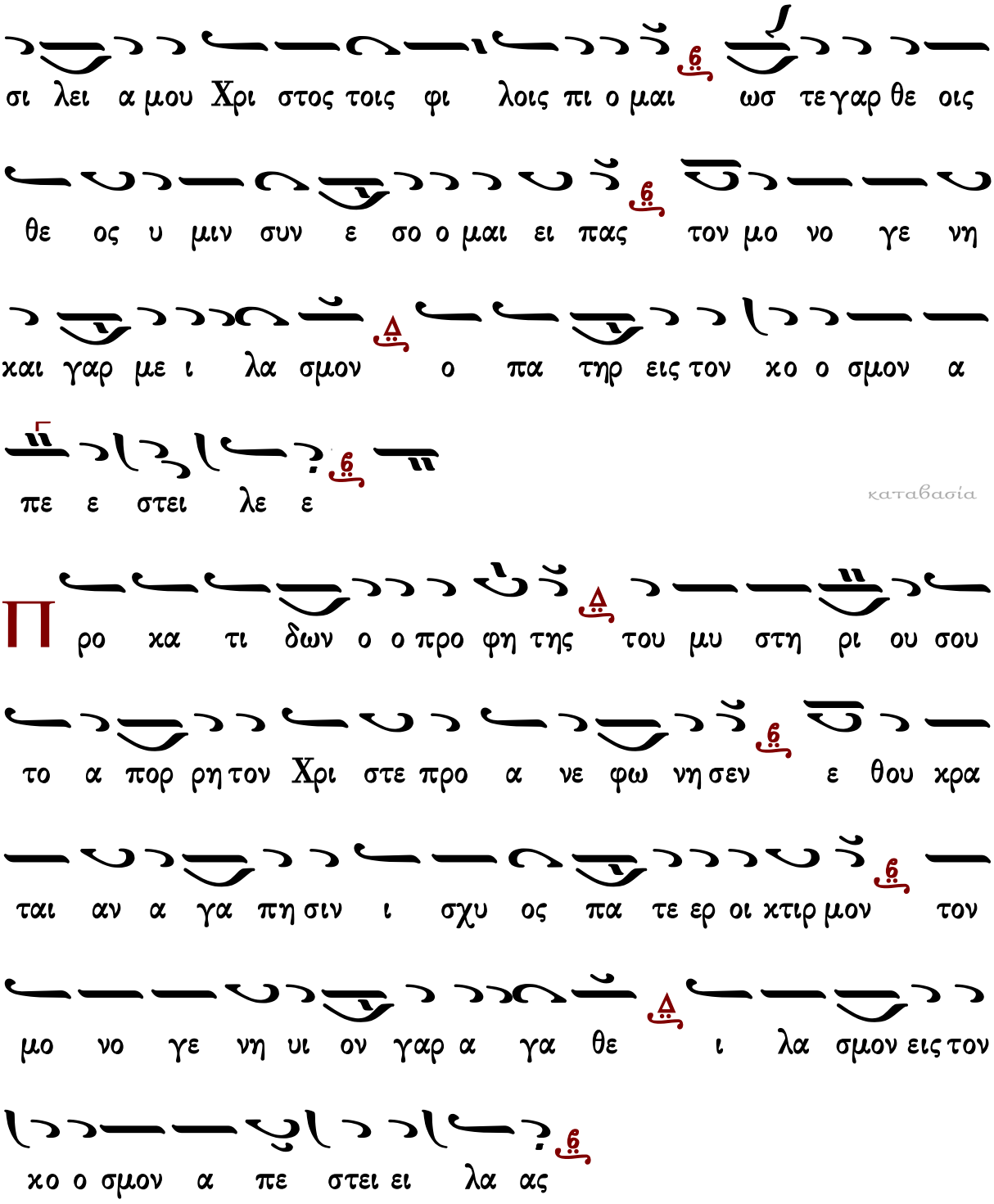
σι λει α μου Χρι στος τοις φι λοις πι ο μαι ωσ τε γαρ θε οις
θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον μο νο γε νη
και γαρ με ι λα σμον ο πα τηρ εις τον κο ο σμον α
πε ε στει λε ε
καταβασία
Προ κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου σου
το α πορ ρη τον Χρι στε προ α νε φω νη σεν ε θου κρα
ται αν α γα πη σιν ι σχυ ος πα τε ερ οι κτιρ μον τον
μο νο γε νη υι ον γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον
κο ο σμον α πε στει ει λα ας

Ἦχος λ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.356*

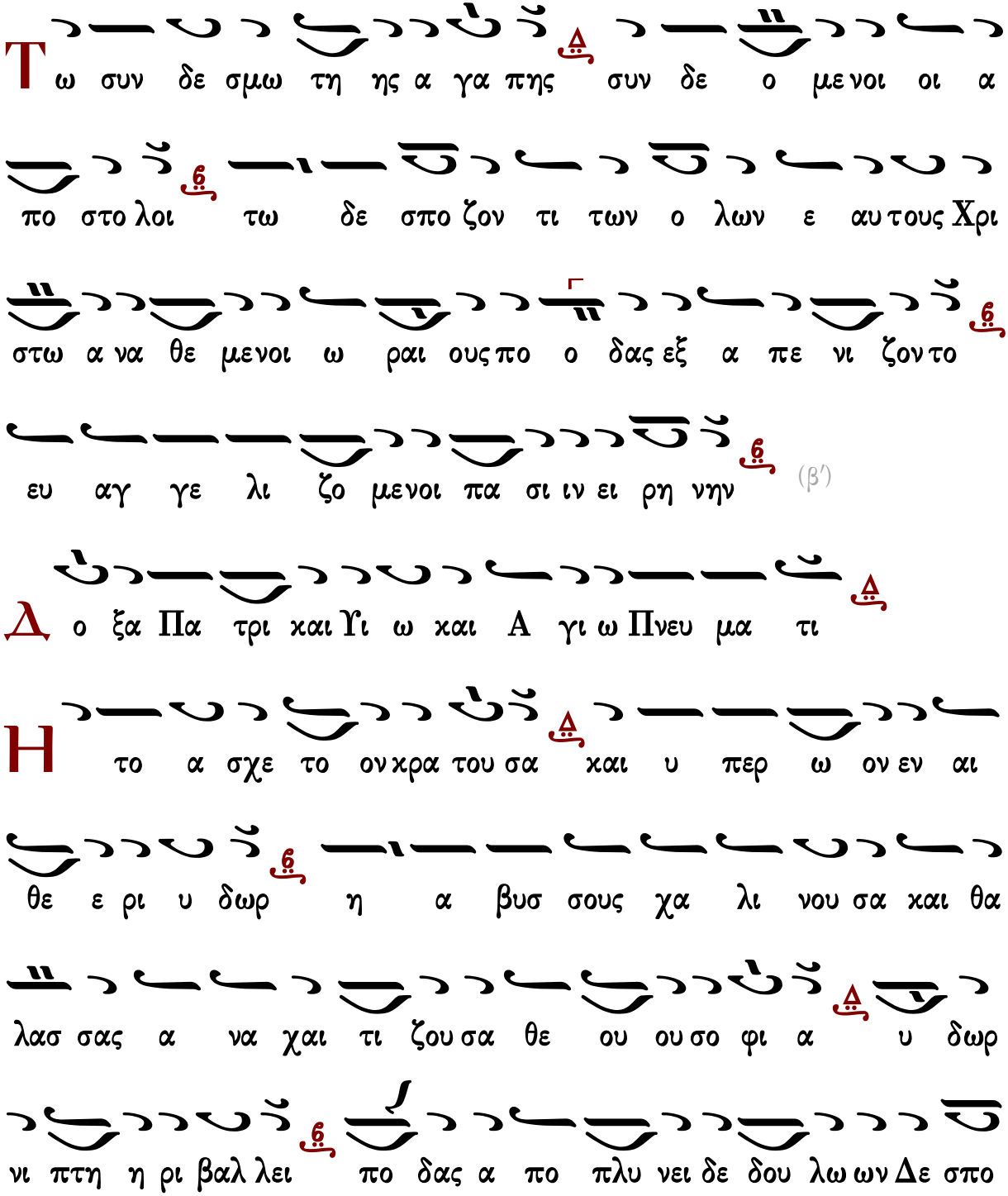

της
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Μ α θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως ο
Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε
ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον και καμ πτει γο νυ δου λων
εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν τω ων των
ον των
καταβασία
Τ ω συν δε σμω τη ης α γα πης συν δε ο με νοι οι α
πο στο λοι τω δε σπο ζον τι των ο λων ε αυ τους Χρι

ᾠδὴ ς΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.357*

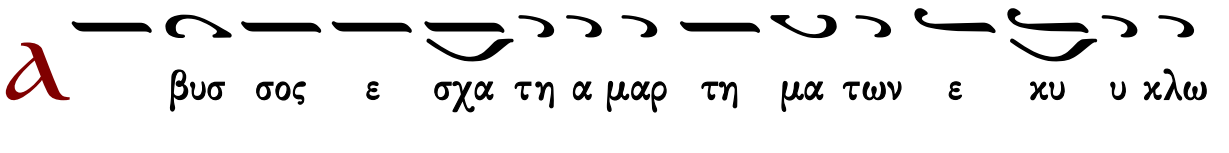

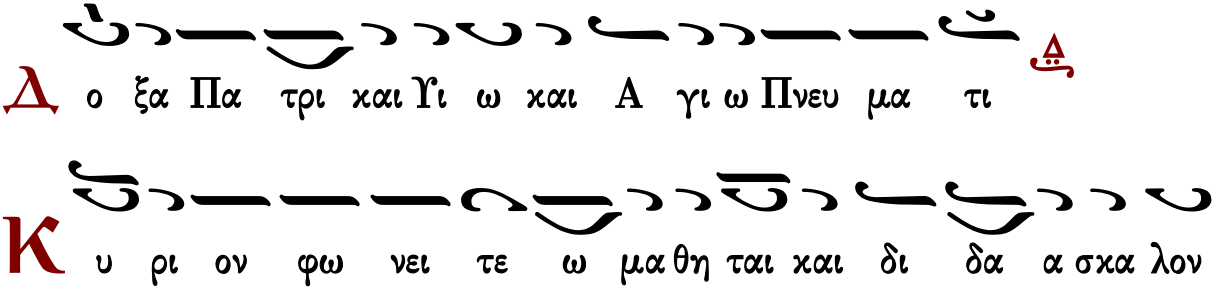

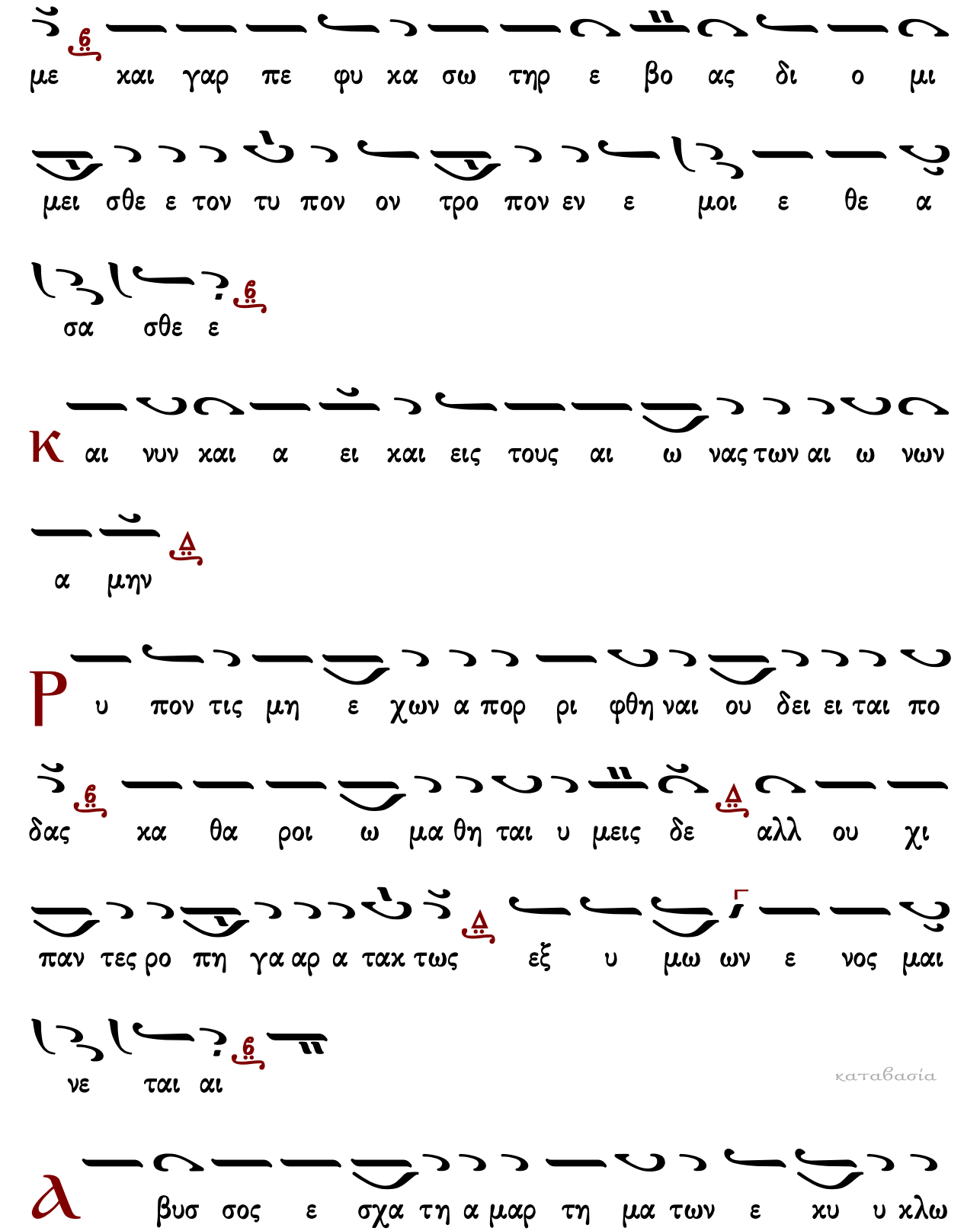
με χαι γαρ πε φυ χα σω τηρ ε βο ας δι ο μι
μει σθε ε τον τυ πον ον τρο πον εν ε μοι ε θε α
σα σθε ε
κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
ρ υ πον τις μη ε χων α πορ ρι φθη ναι ου δει ει ται πο
δας χα θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε αλλ ου χι
παν τες ρο πη γα αρ α ταχ τως εξ υ μω ων ε νος μαι
νε ται αι
καταβασία
α βυσ σος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε χυ υ κλω

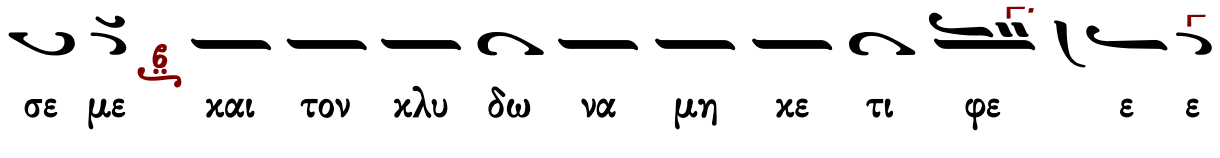

ᾠδὴ ζ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̱ Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.358*

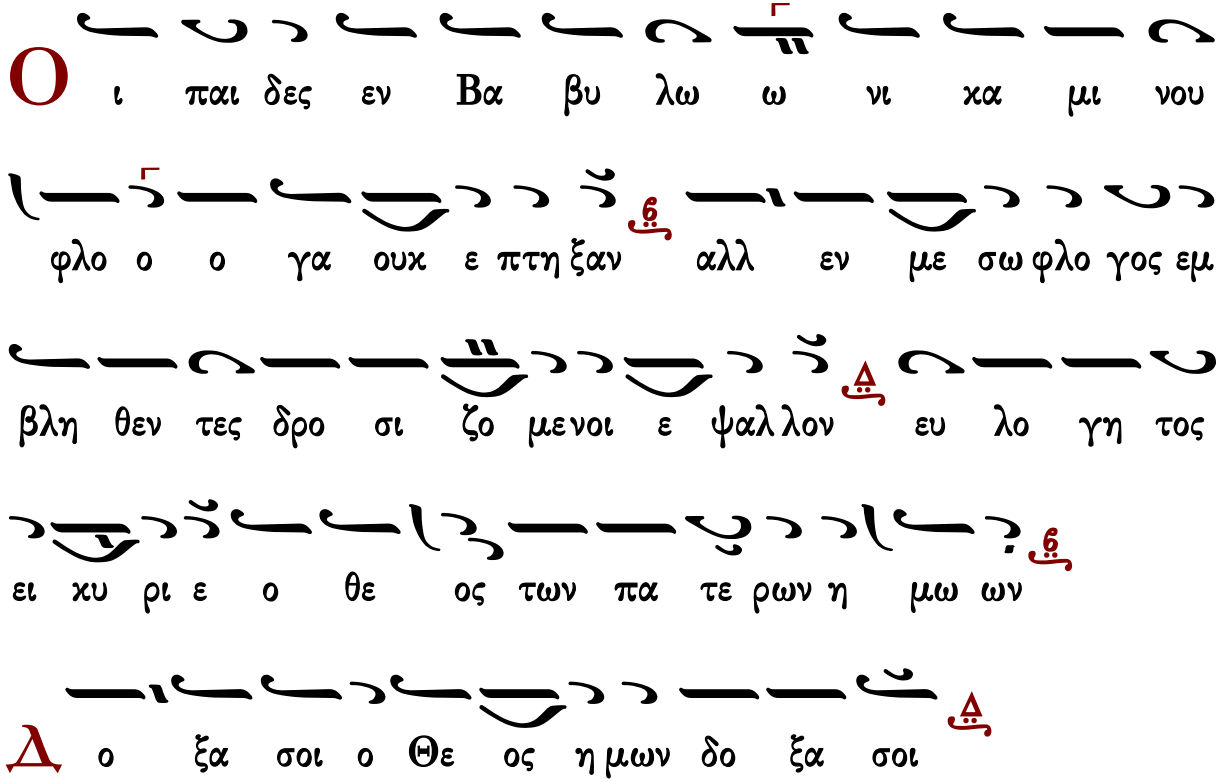

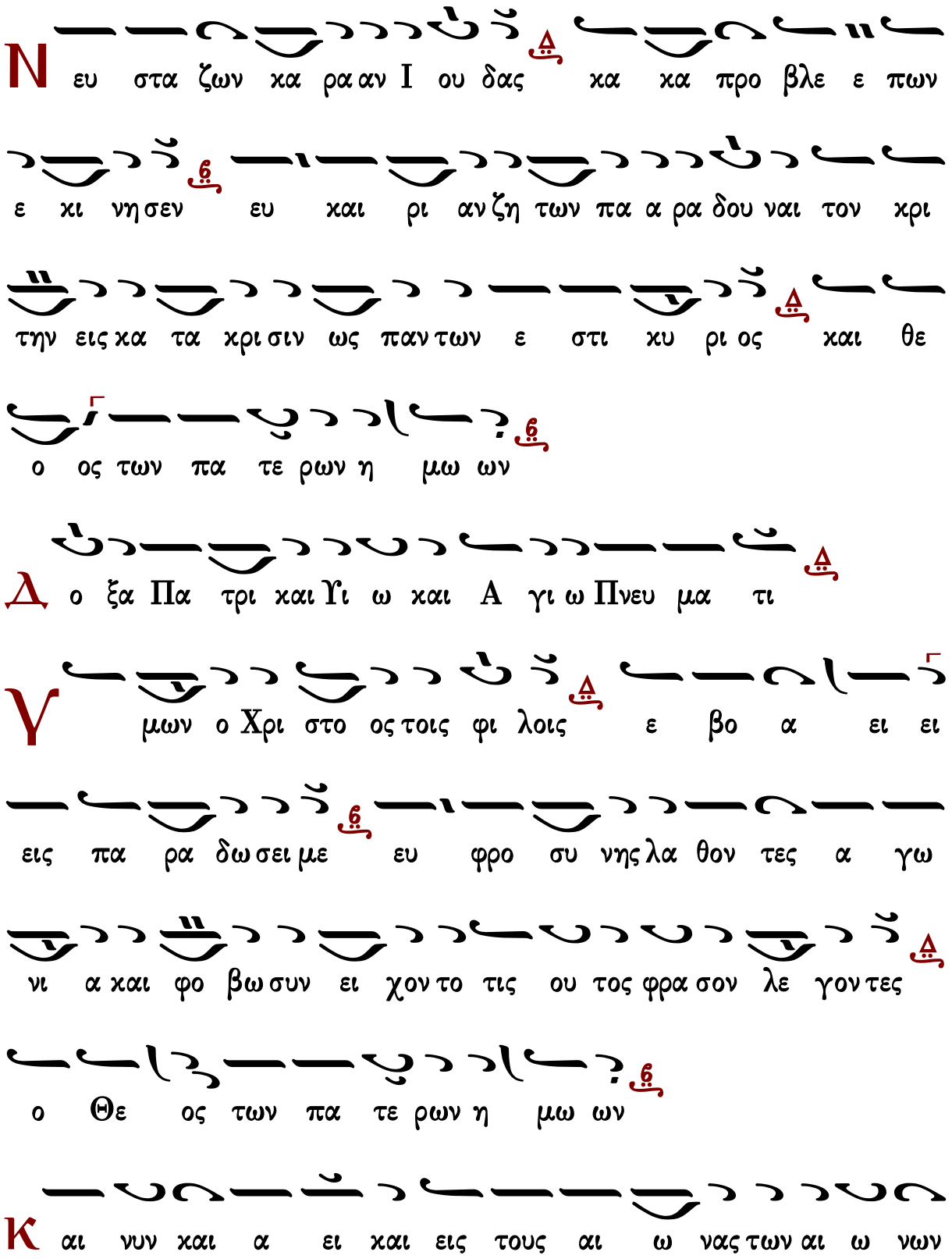
Νευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ βλε ε πων
ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα α ρα δου ναι τον κρι
την εις κα τα κρι σιν ως παν των ε στι κυ ρι ος και θε
ο ος των πα τε ρων η μω ων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
μων ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α ει ει
εις πα ρα δω σει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω
νι α και φο βω συν ει χον το τις ου τος φρα σον λε γον τες
ο Θε ος των πα τε ρων η μω ων
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην
Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α
αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην πυ λας βι ου
πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε
ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων
καταβασία
Ο ι παι δες εν Βα βυ λω ω νι χα μι νου
φλο ο ο γα ουκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο γος εμ
βλη θεν τες δρο σι ζο μενοι ε ψαλ λον ευ λο γη τος
ει κυ ρι ε ο θε ος των πα τε ρων η μω ων

Ἦχος λ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.359*

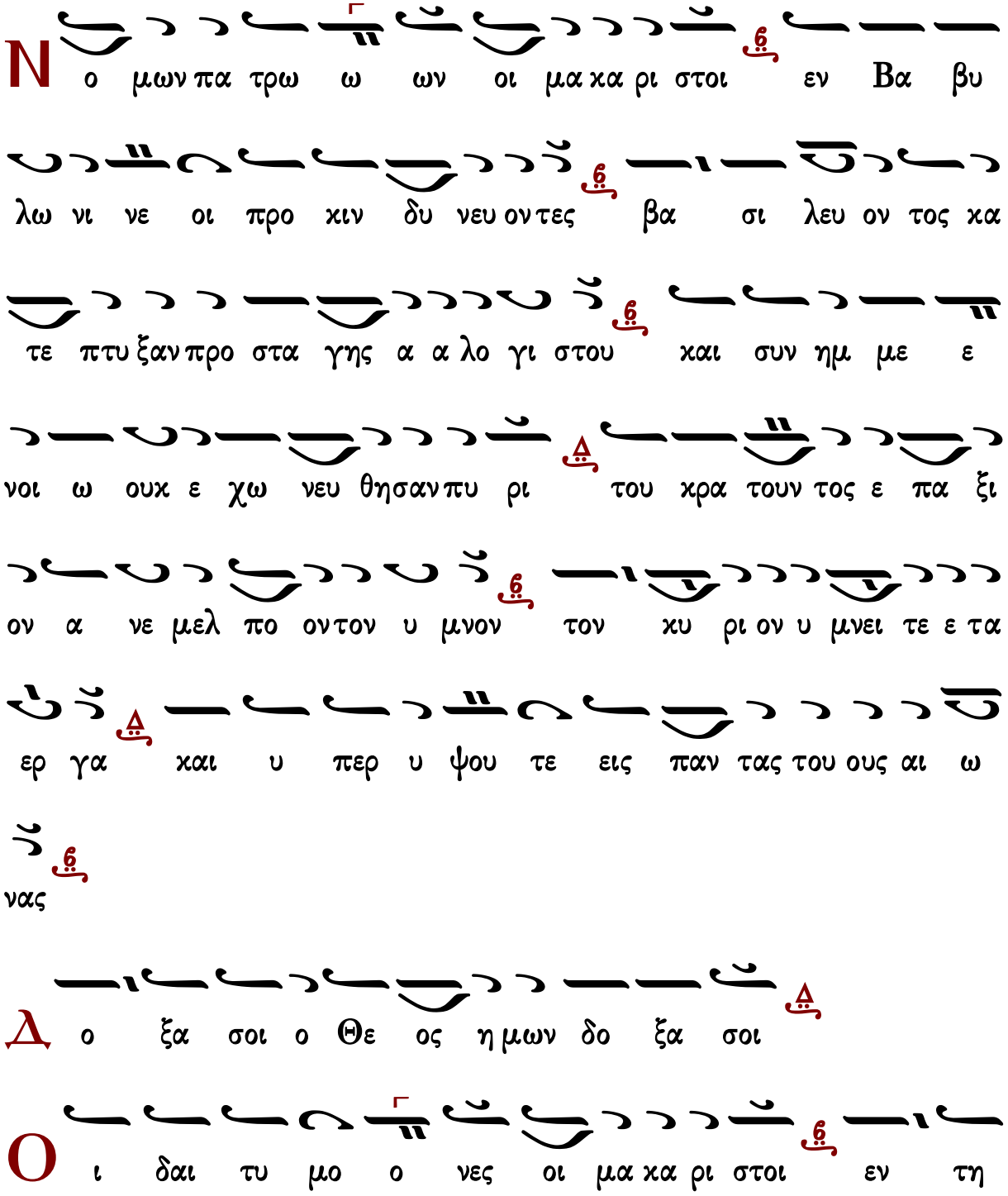

Σι ων τω λο ο γω προσ χαρ τε ρη σαν τες οι α
πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως αρ νες και συν
ημ με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω ω θει ω λο
γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον κυ ρι ον
υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις παν τας
του ους αι ω νας
Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυ μος Ι σκα ρι
ω της γνω ω ω μη ε πι λα θο με νος ους ε

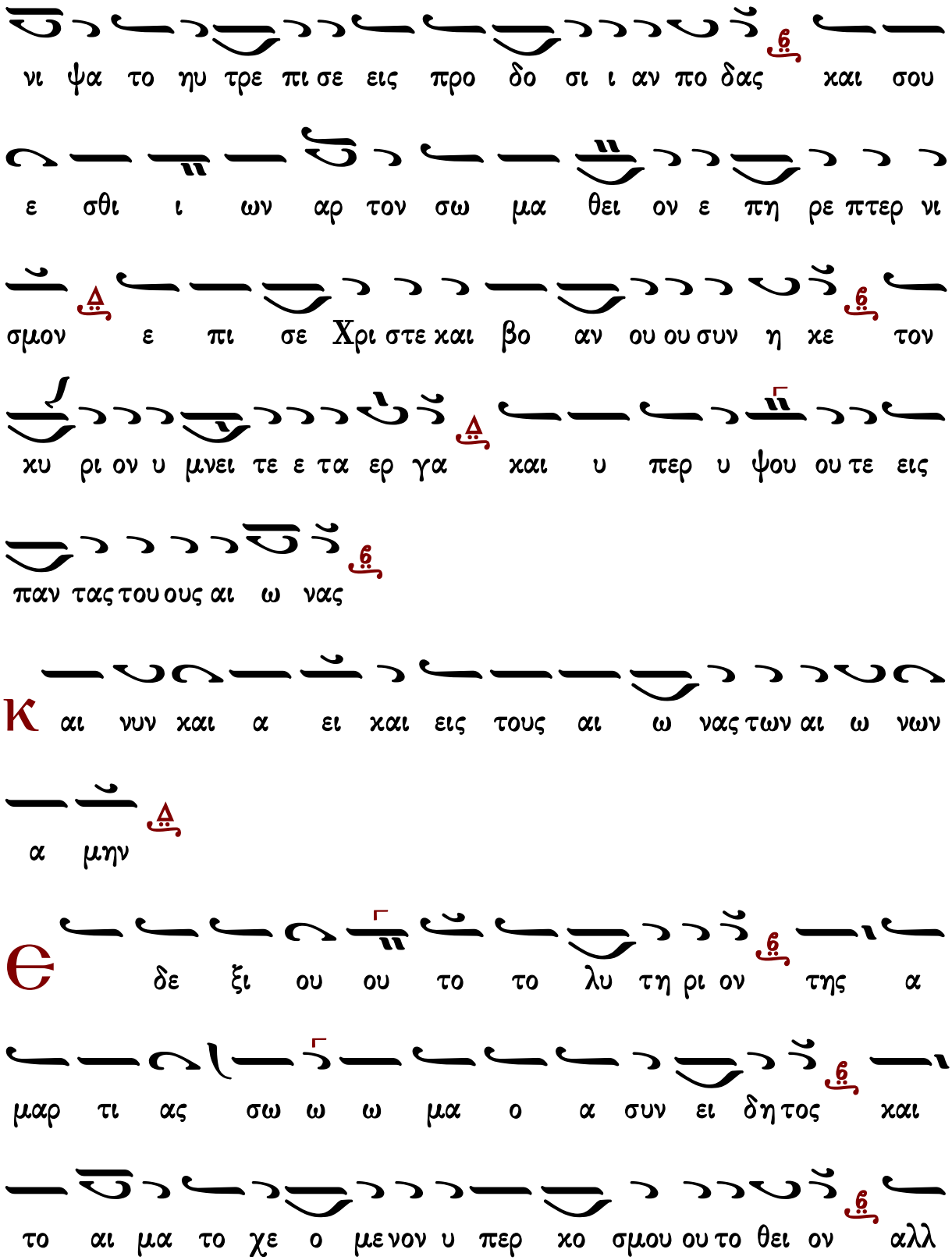
νι ψα το ηυ τρε πι σε εις προ δο σι ι αν πο δας και σου
ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι
σμον ε πι σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον
χυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις
παν τας του ους αι ω νας
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
ϵ δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α
μαρ τι ας σω ω ω μα ο α συν ει δη τος και
το αι μα το χε ο μενον υ περ χο σμου ου το θει ον αλλ

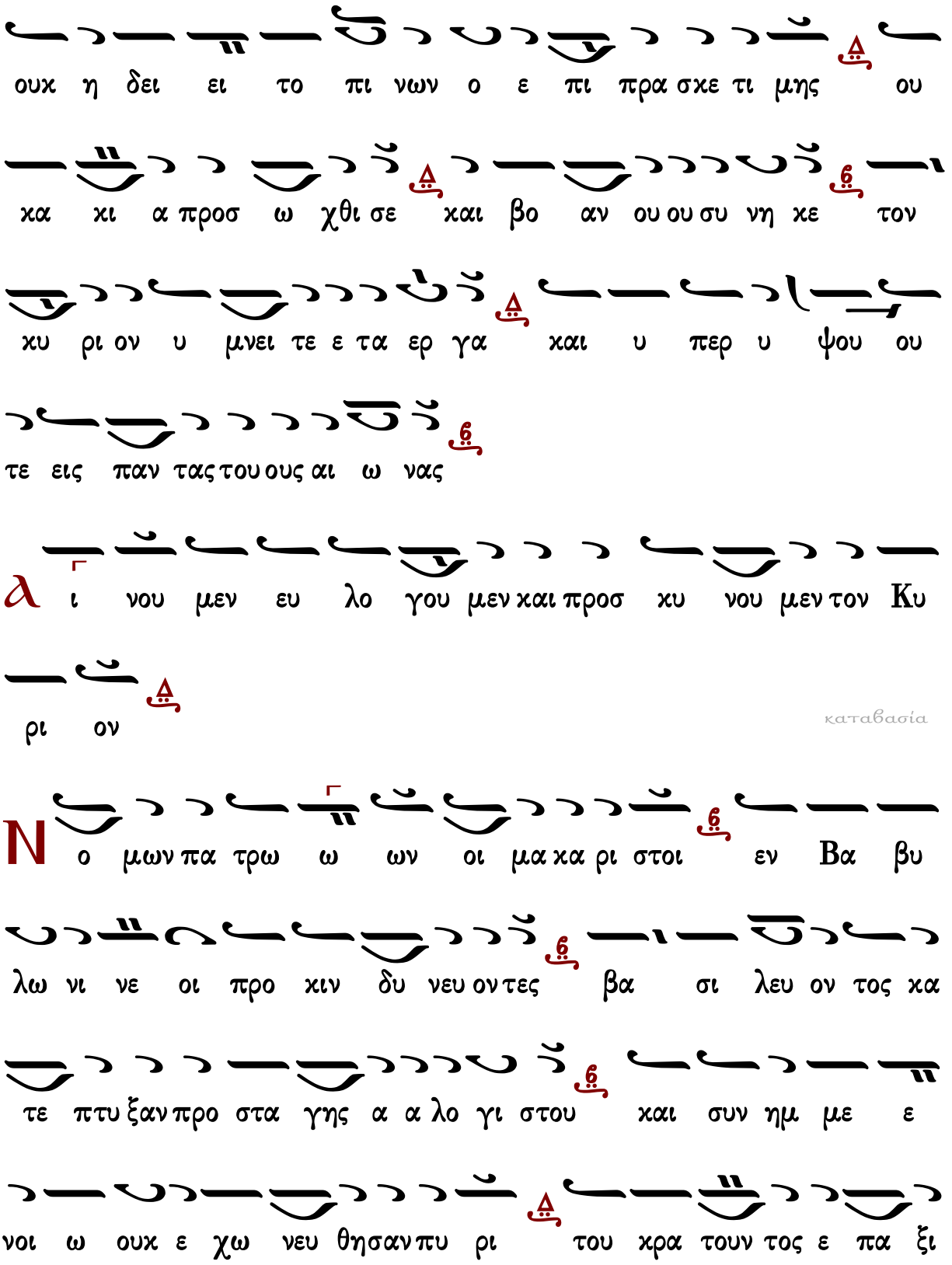
ουκ η δει ει το πι νων ο ε πι πρα σκε τι μης ου
κα κι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συ νη κε τον
κυ ρι ον υ μνει τε ε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου
τε εις παν τας του ους αι ω νας
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ
ρι ον
καταβασία
Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ
λω νι νε οι προ κιν δυ νευ ον τες βα σι λευ ον τος κα
τε πτυ ξαν προ στα γης α α λο γι στου και συν ημ με ε
νοι ω ουκ ε χω νευ θησαν πυ ρι του κρα τουν τος ε πα ξι

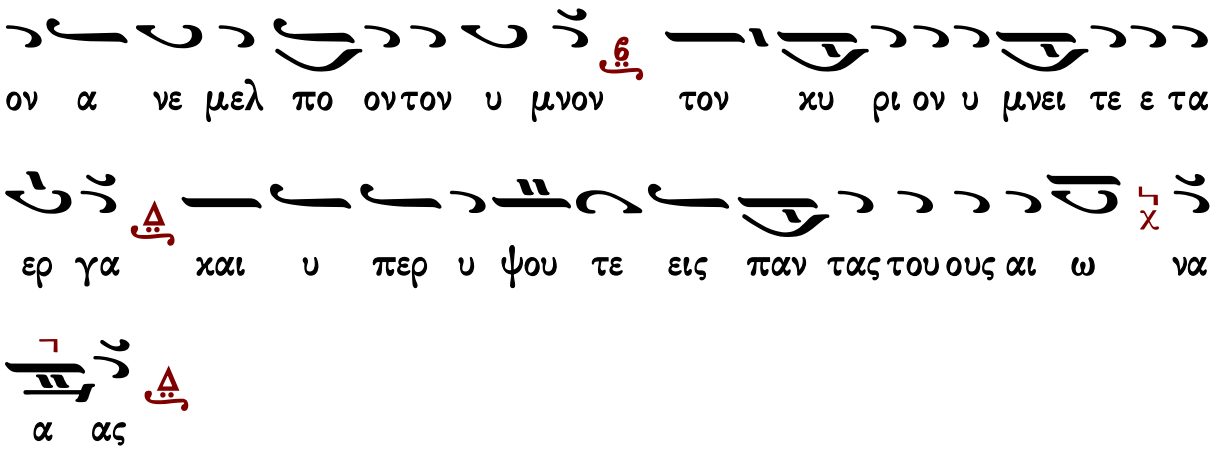

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.361*

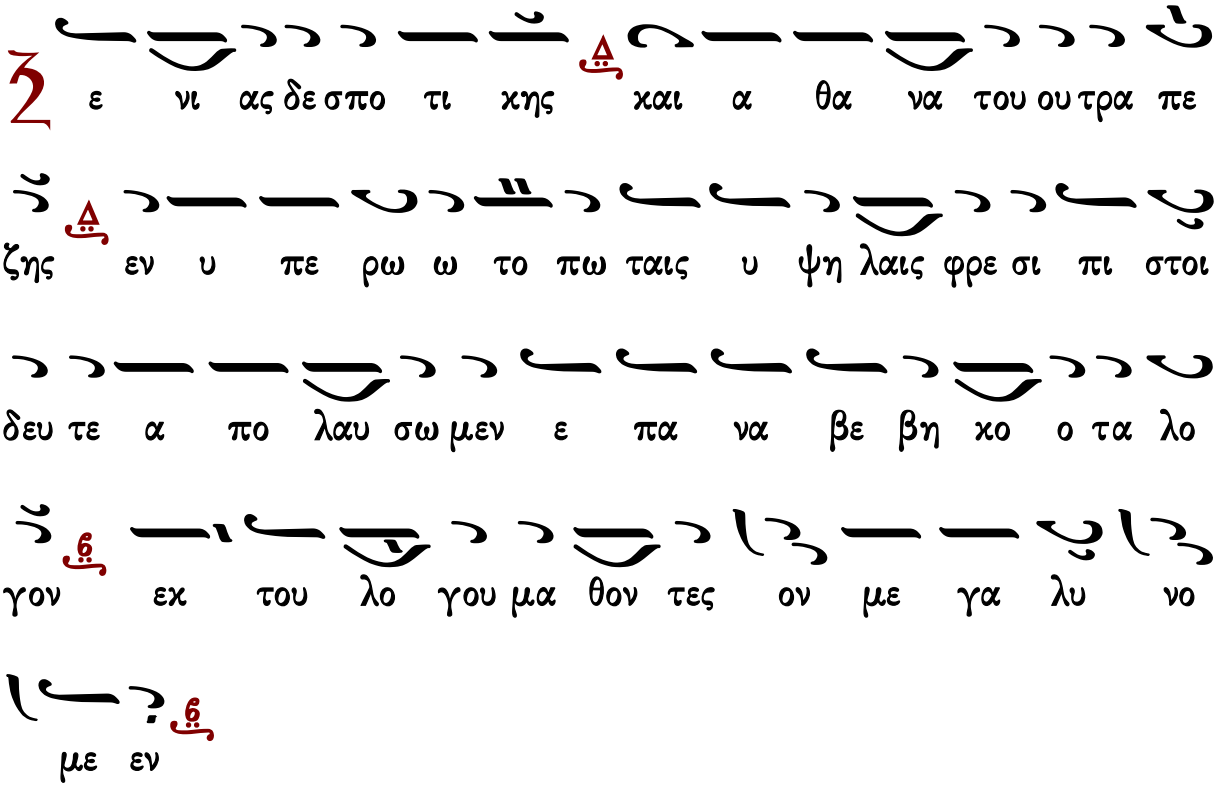

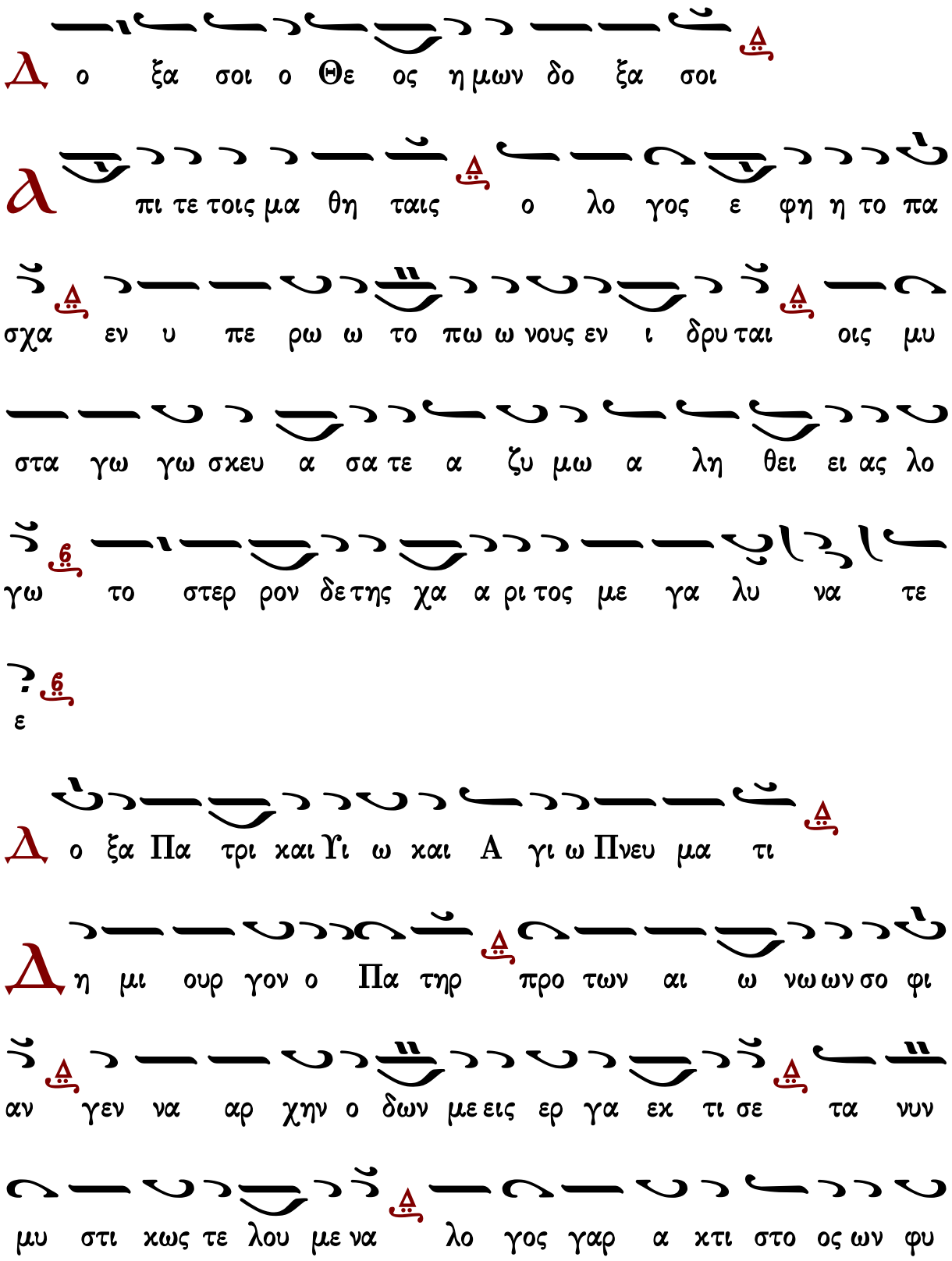
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
α πι τε τοις μα θη ταις ο λο γος ε φη η το πα
σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυ ται οις μυ
στα γω γω σχευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας λο
γω το στερ ρον δε της χα α ρι τος με γα λυ να τε
ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νω ων σο φι
αν γεν να αρ χην ο δων μεεις ερ γα εκ τι σε τα νυν
μυ στι κως τε λου με να λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ

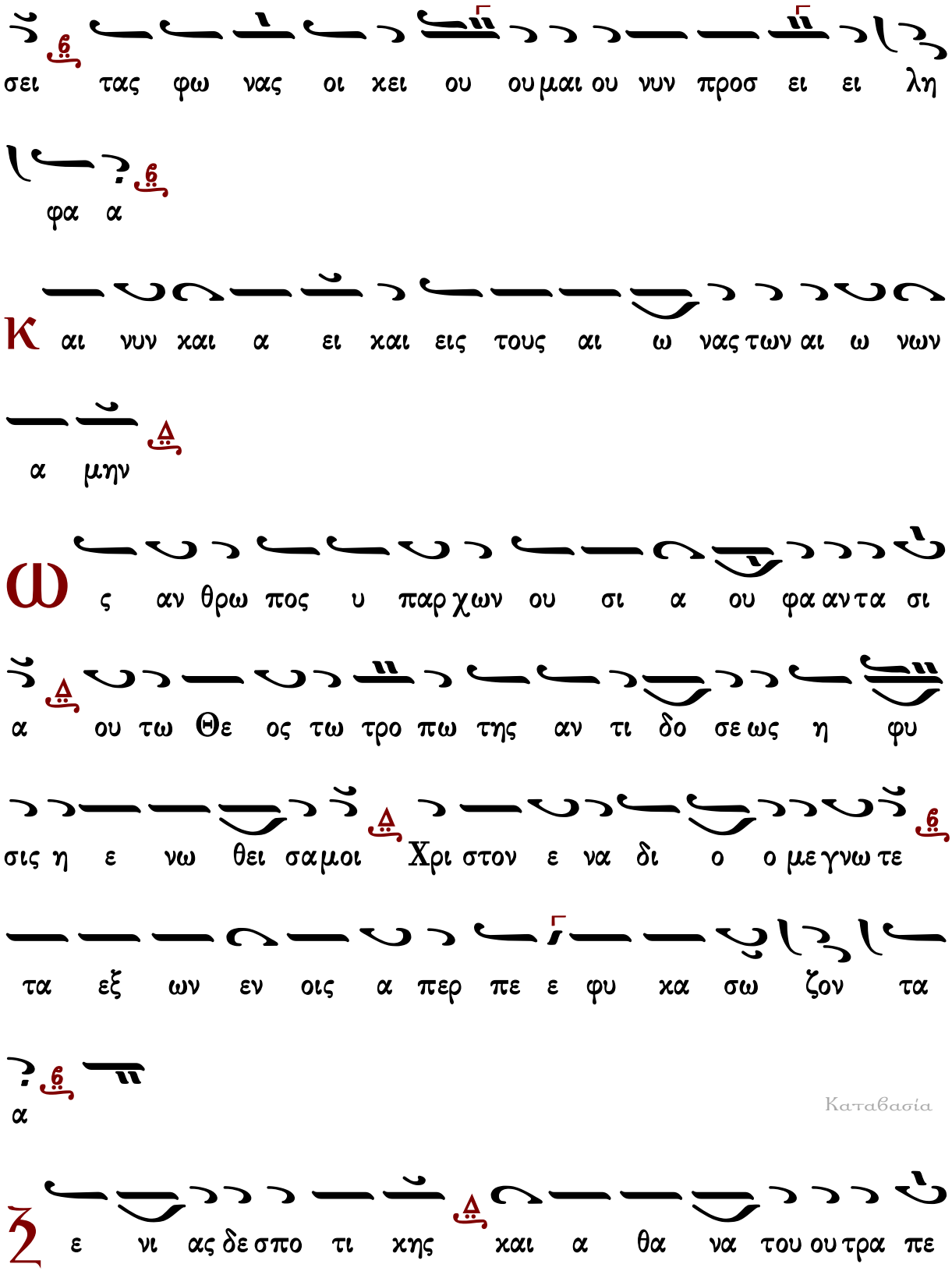
σει τας φω νας οι κει ου ουμαι ου νυν προσ ει ει λη
φα α
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ω ς αν θρω πος υ παρ χων ου σι α ου φα αν τα σι
α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σε ως η φυ
σις η ε νω θει σα μοι Χρι στον ε να δι ο ο με γνω τε
τα εξ ων εν οις α περ πε ε φυ κα σω ζον τα
α
Καταβασία
Ζ ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ου τρα πε

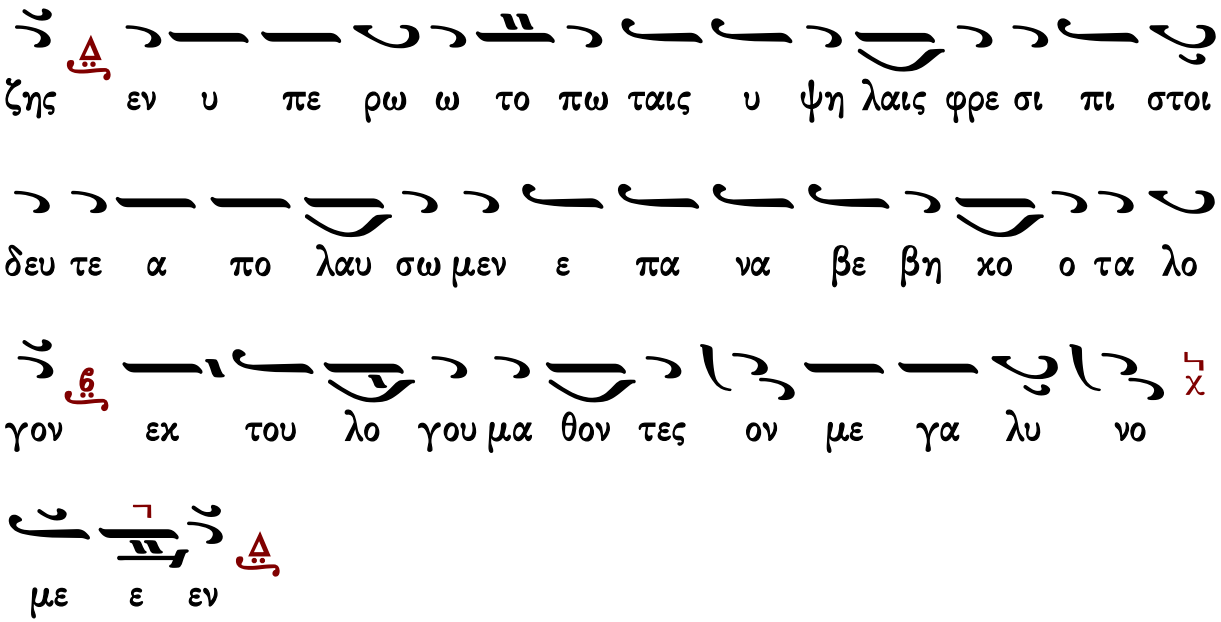

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̱ πα̱ Βου̱

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.81*

ξως δε δο ξα σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Η παν ται τι ι α και πα ρε χτι χη ζω ης
η α πει ρος σο φι α του Θε ου ω χο δο μη
σε τον οι κον ε αυ της α γνης εξ α πει ραν δρου Μη
τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος εν
δο ξως δε δο ξα σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Μ υ στα γω γου ου σα φι λους ε αυ της την ψυ
χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι ας δε η

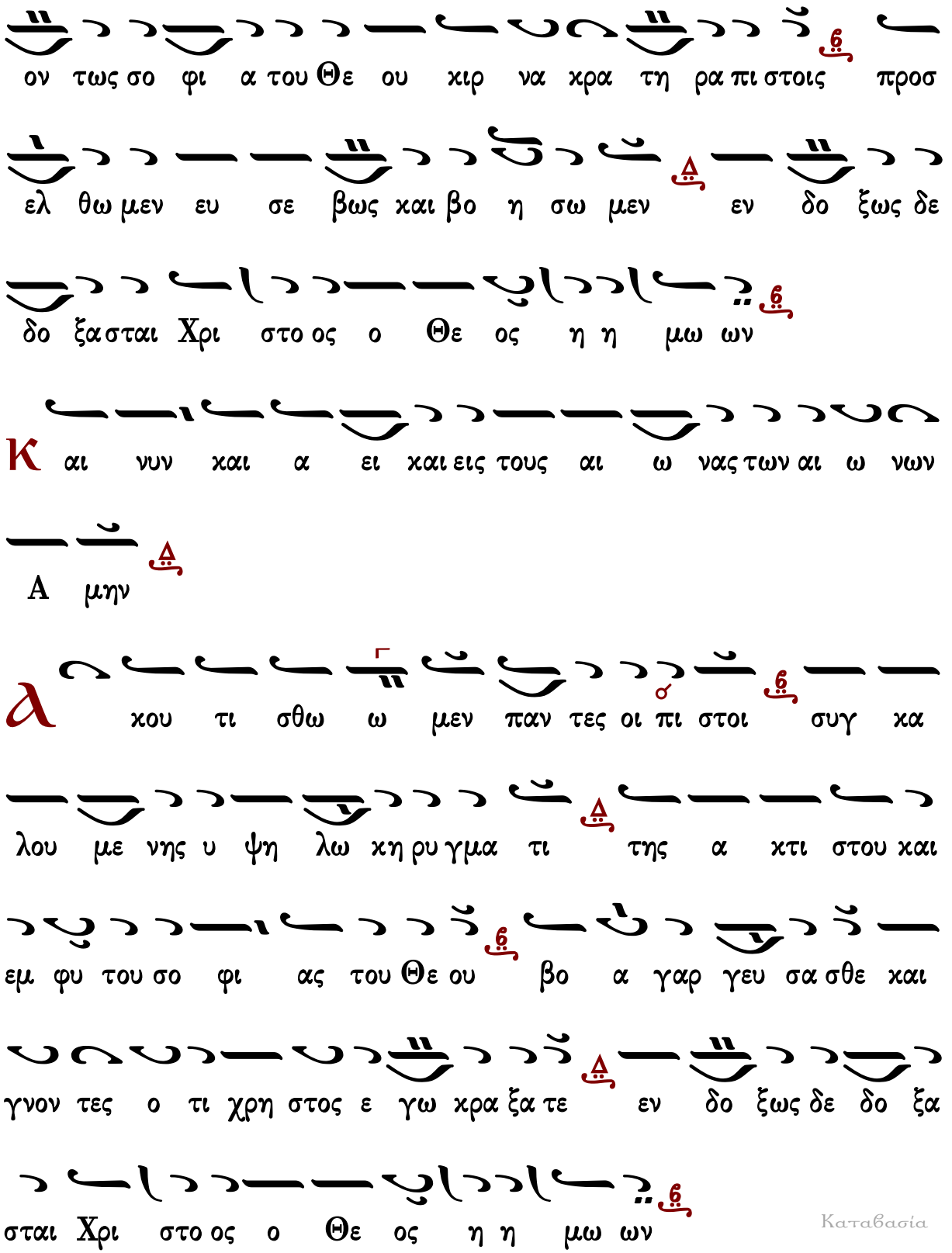
ον τως σο φι α του Θε ου χιρ να χρα τη ρα πι στοις προσ
ελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν εν δο ξως δε
δο ξα σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
λ κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα
λου με νης υ ψη λω κη ρυ γμα τι της α κτι στου και
εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευ σα σθε και
γνον τες ο τι χρη στος ε γω χρα ξα τε εν δο ξως δε δο ξα
σται Χρι στο ος ο Θε ος η η μω ων

Καταβασία

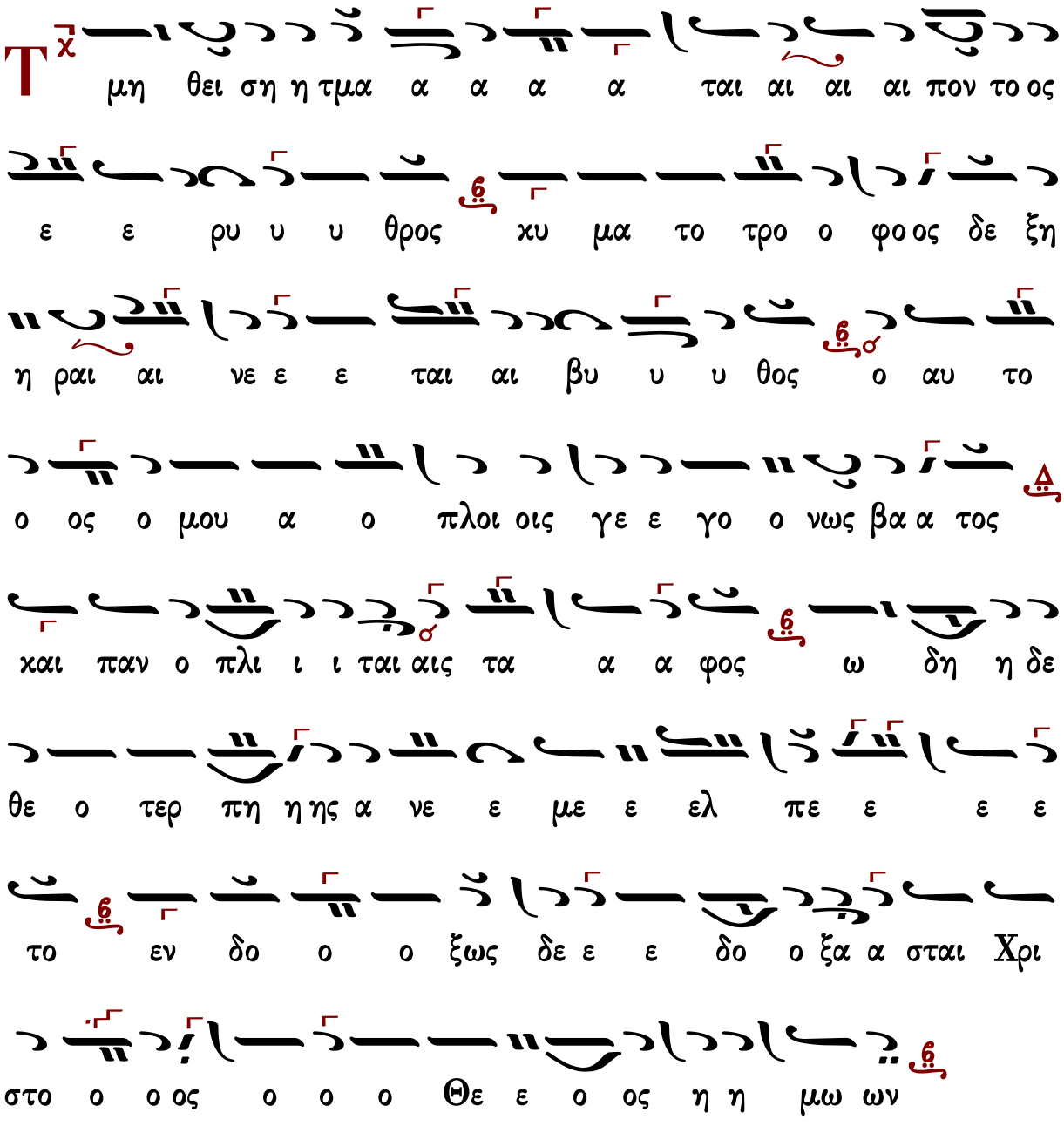

ᾠδὴ γ΄

Ἦχος λ πα Βου

ὁ εἱρμὸς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.83*

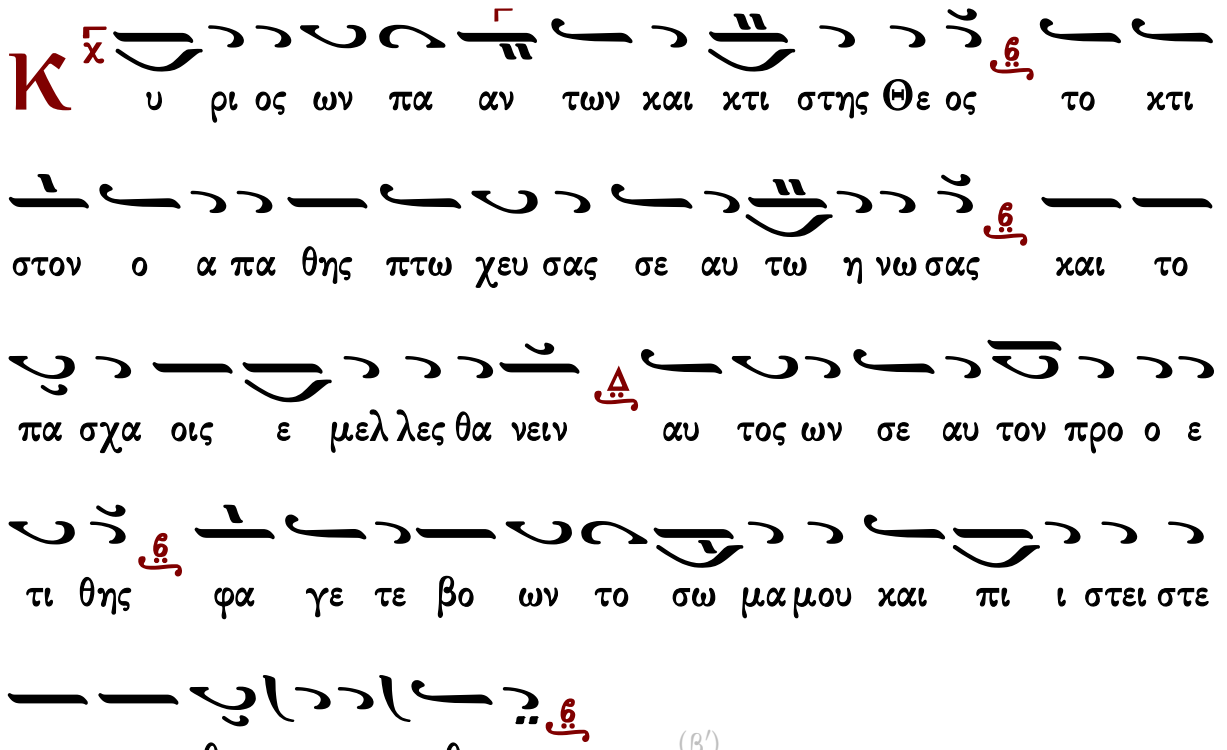
Κ υ ρι ος ων πα αν των και χτι στης Θε ος το χτι
στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νω σας και το
πα σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε
τι θης φα γε τε βο ων το σω μα μου και πι ι στει στε
ρε ω θη σε ε σθε ε
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ρ υ σι ον παν το ος του βρο τει ει ου γε νους το οι
κει ον α γα θε τους σους μα θη τας ε πο τι σας ευ
φρο συ νης πο τη ρι ι ον πλη σας αυ τος γαρ σε αυ τον ι
ι ε ρουρ γεις πι ε τε βο ων το αι μα μου και πι ι

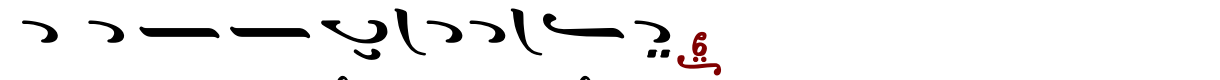
στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε

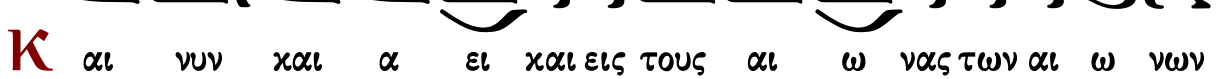
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

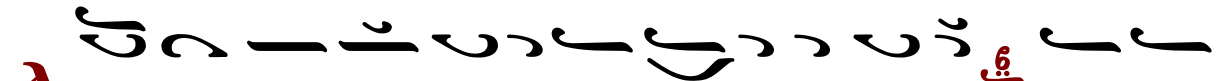
φρων α νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις οι

χει οις μα θη ταις προ ε φης ο α νε ξι κα κος ου μη

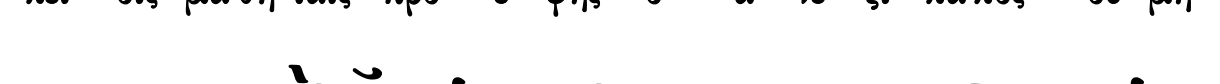
γνω ση η ται ταυ τα και ου τος α συν ε τος ων ου

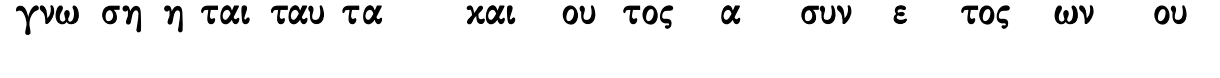
μη η συν η σει ο μως εν ε μοι μει να τε χαι πι ι

στει στε ρε ω θη σε ε σθε ε

Καταβασία

Κ υ ρι ο ο ος ων πα α α α αν τω ων χαι

χτι ι ι ι στης Θε ε ο ος το χτι στο ο ον ο α

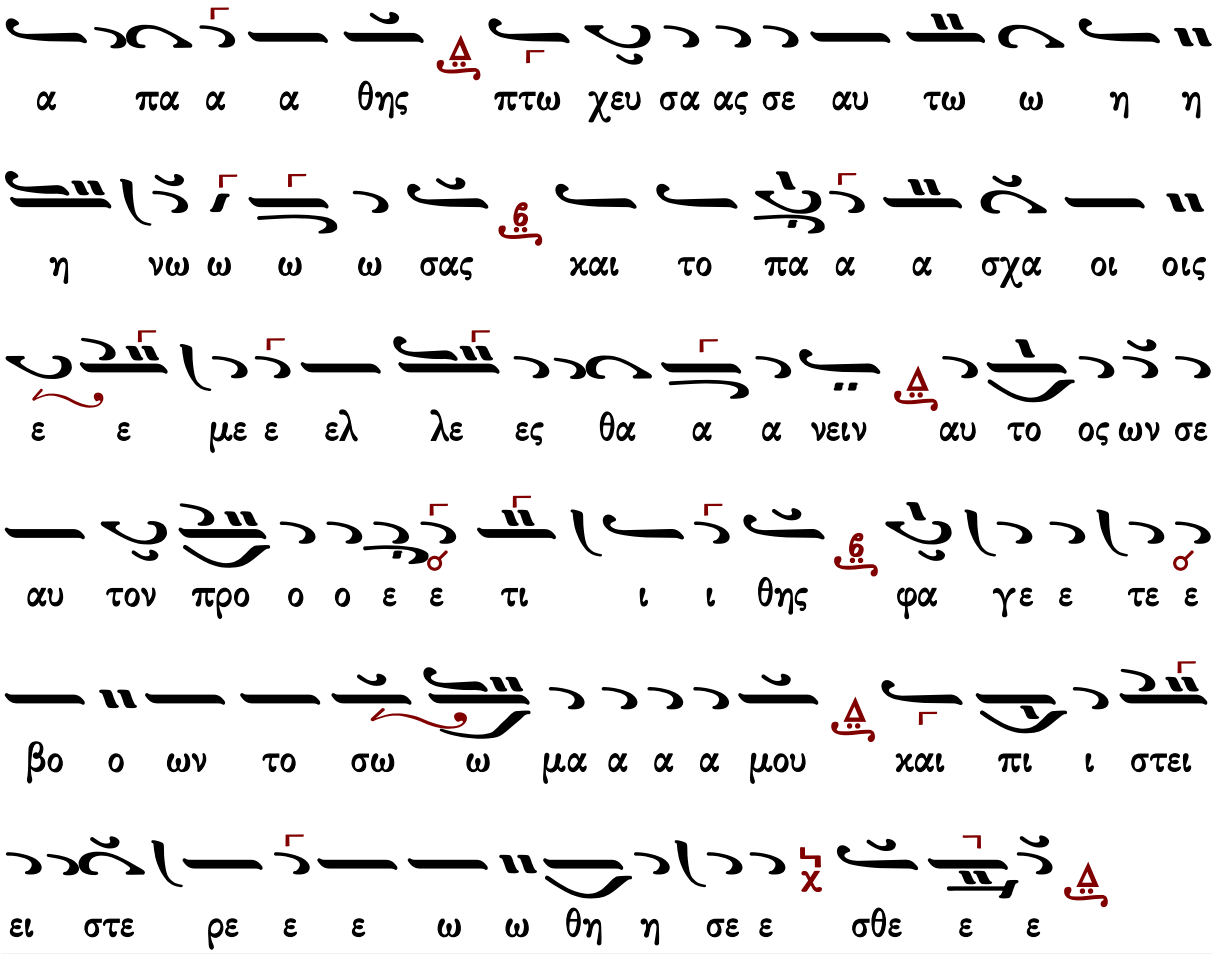

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος ἀ κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.85*

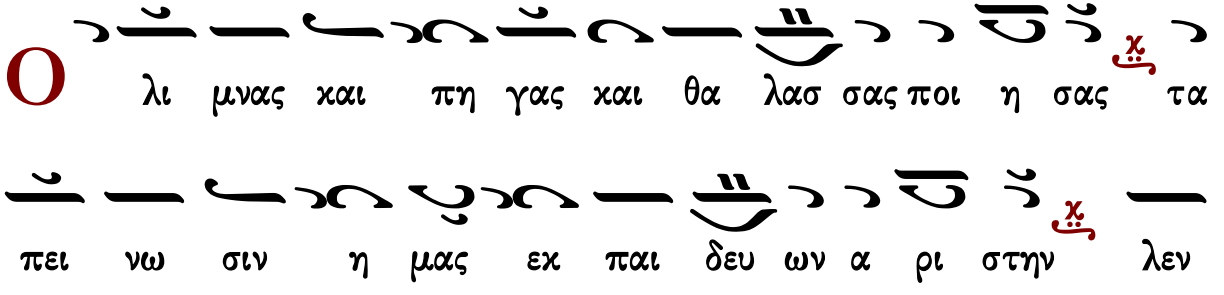

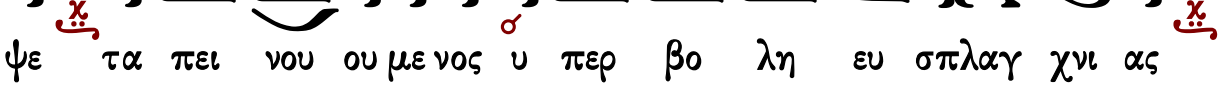

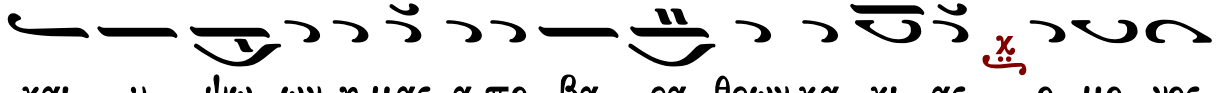

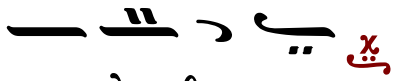

Θείας πίστεως

Ἦχος ϊ̈ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.85*

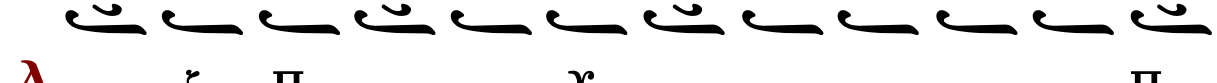

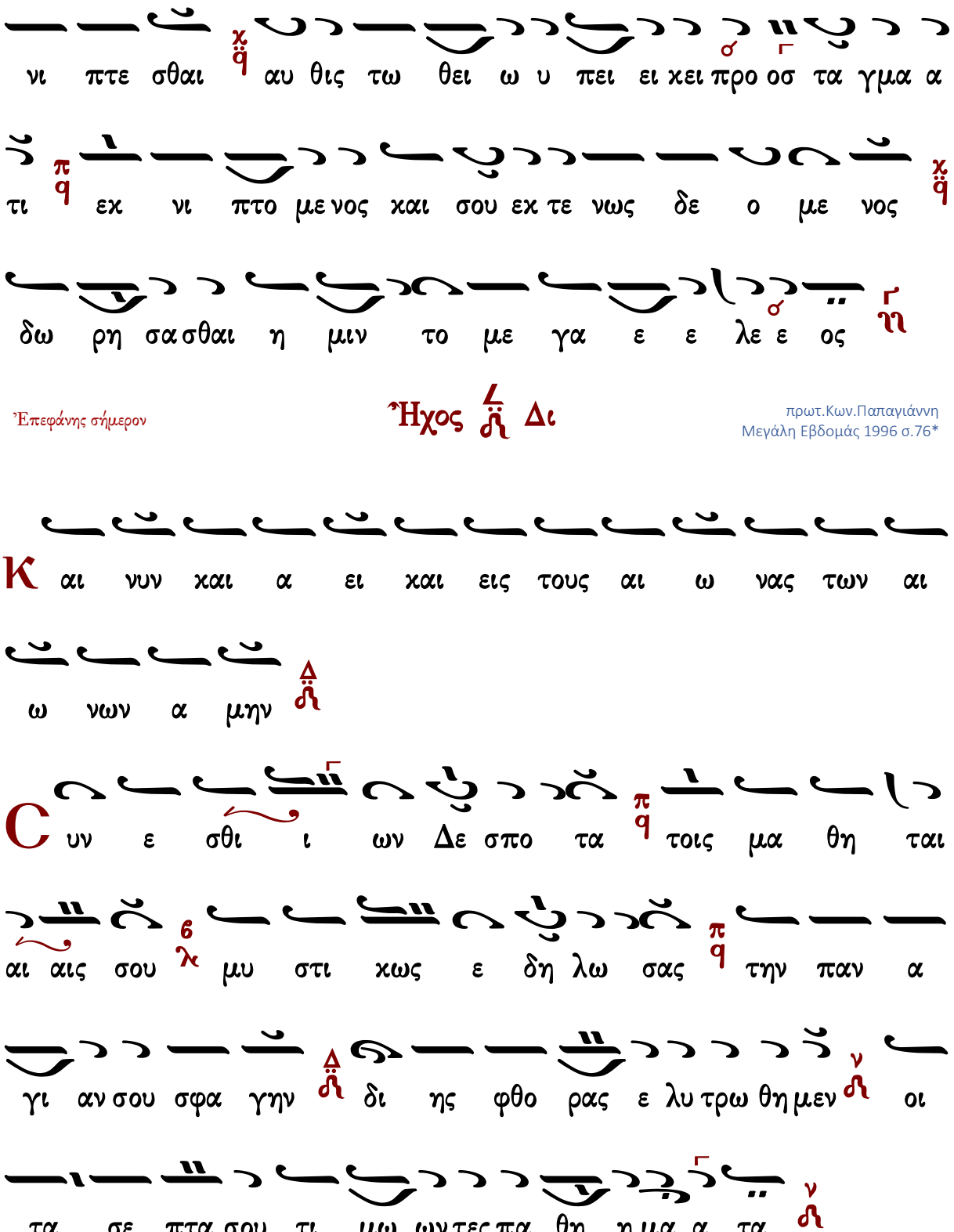

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.76*

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.86*

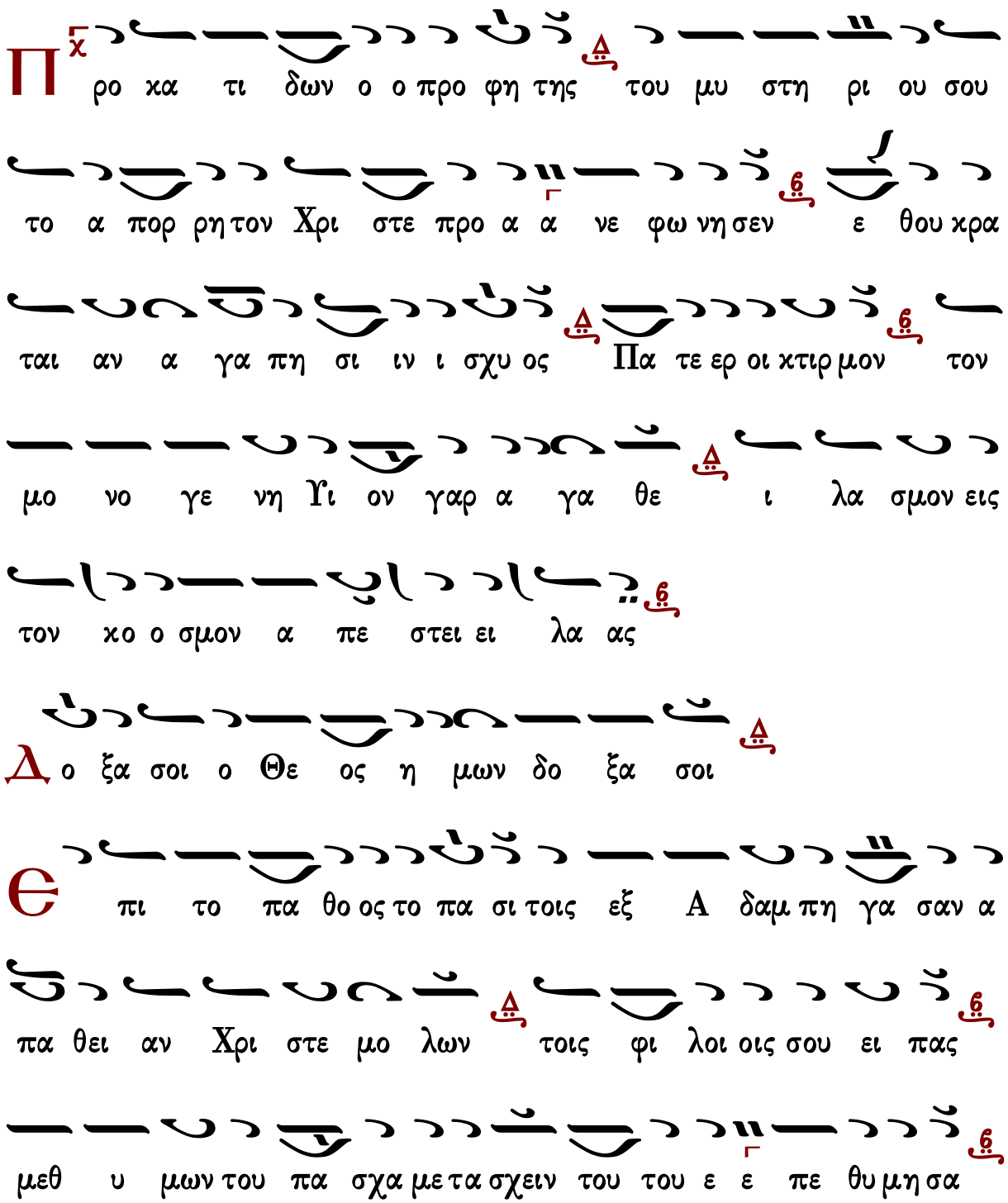

τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις

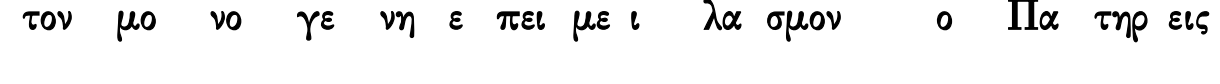
τον χο ο σμον α πε στει ει λε ε

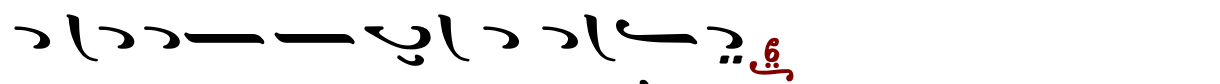
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

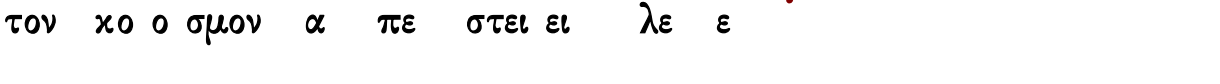
Με τα λαμ βα νω ων χρα τη ρος τοις μα θη ταις ε βο

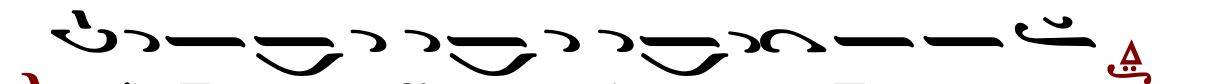
ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου δε ε πι ο μαι

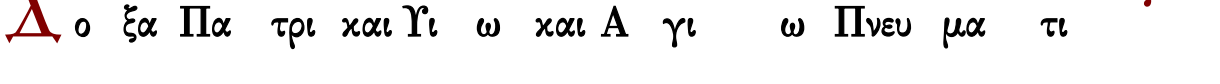
λοι πο ον ουκ ε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων τον μο

νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον χο ο

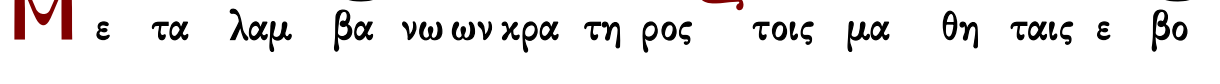
σμον α πε στει ει λε ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

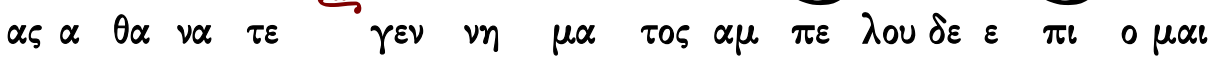
Α μην

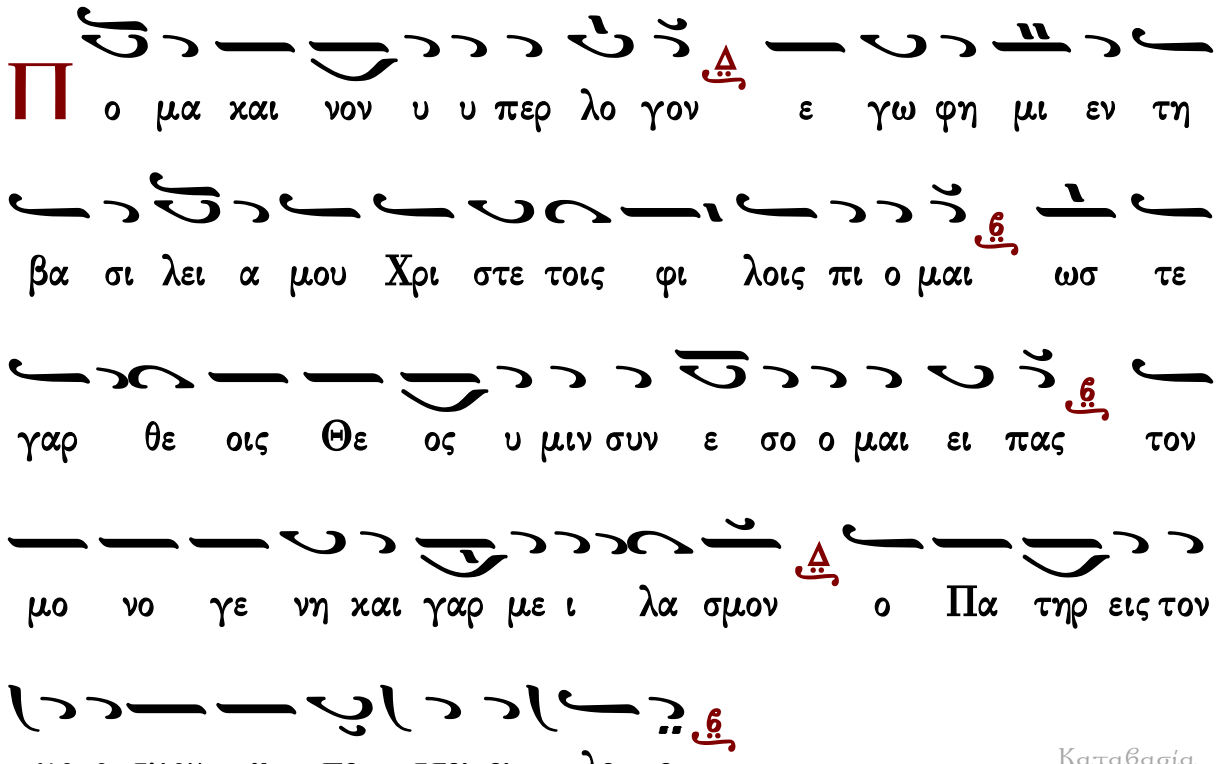
Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν τη
βα σι λει α μου Χρι στε τοις φι λοις πι ο μαι ωσ τε
γαρ θε οις Θε ος υ μιν συν ε σο ο μαι ει πας τον
μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον
χο ο σμον α πε στει ει λε ε
Π ρο κα τι δω ων ο ο ο προ φη η η
της του μυ στη ρι ου ου σου ου το α πορ ρη η τον
Χρι στε προ α νε ε φω ω ω νη η η η σεν ε θου
ου κρα α ται αι α αν α γα α πη η η σι ι ιν ι
σχυ υ υ ος Πα α τε ε ερ οι οι κτι ι ιρ

Καταβασία

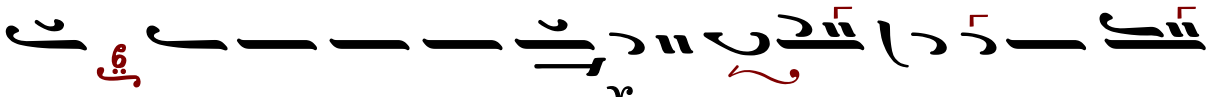

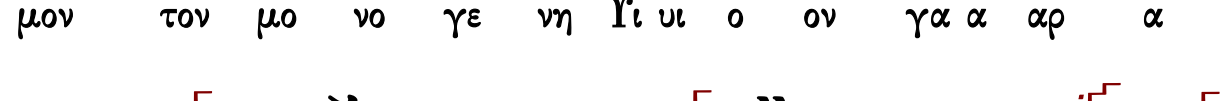

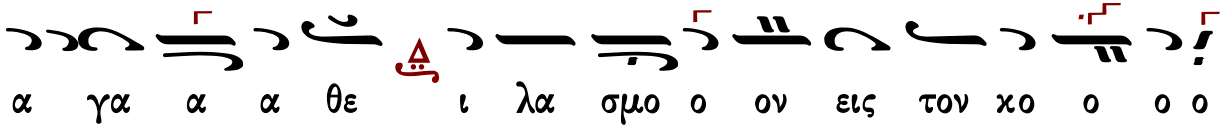

ᾠδὴ ϵ′

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.87*

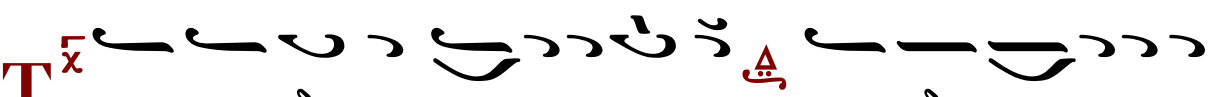

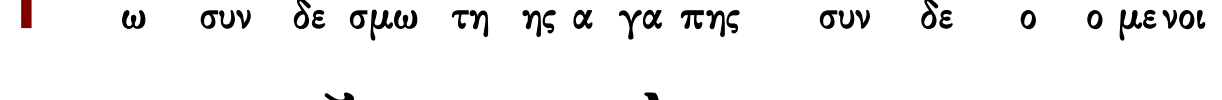

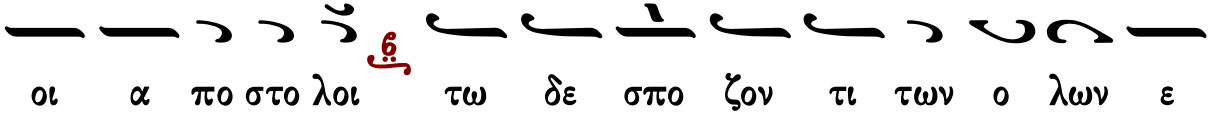

(β′)

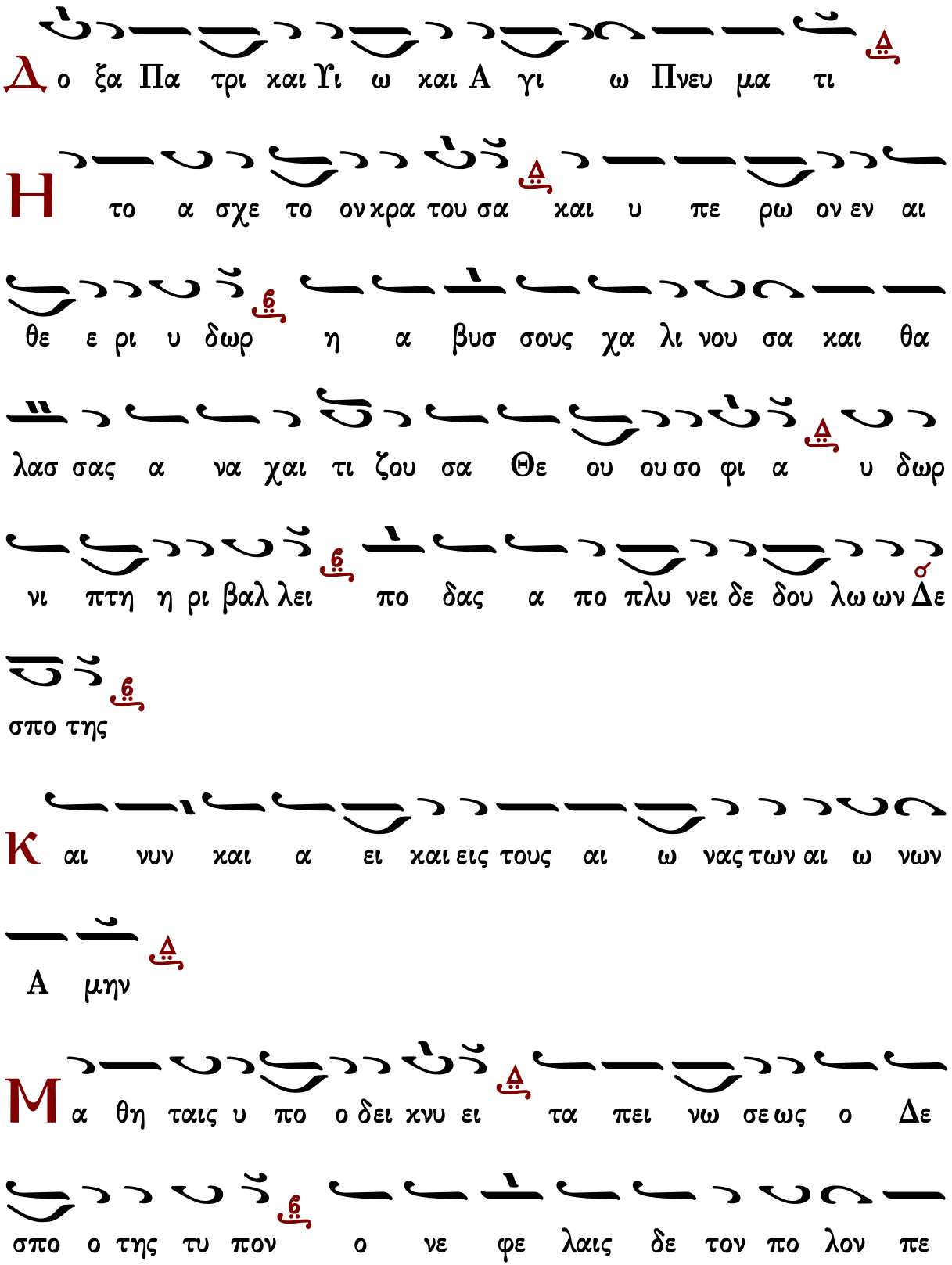
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Η το α σχε το ον κρα του σα και υ πε ρω ον εν αι
θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σους χα λι νου σα και θα
λασ σας α να χαι τι ζου σα Θε ου ουσο φι α υ δωρ
νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει δε δου λω ων Δε
σπο της
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μα θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως ο Δε
σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον πε

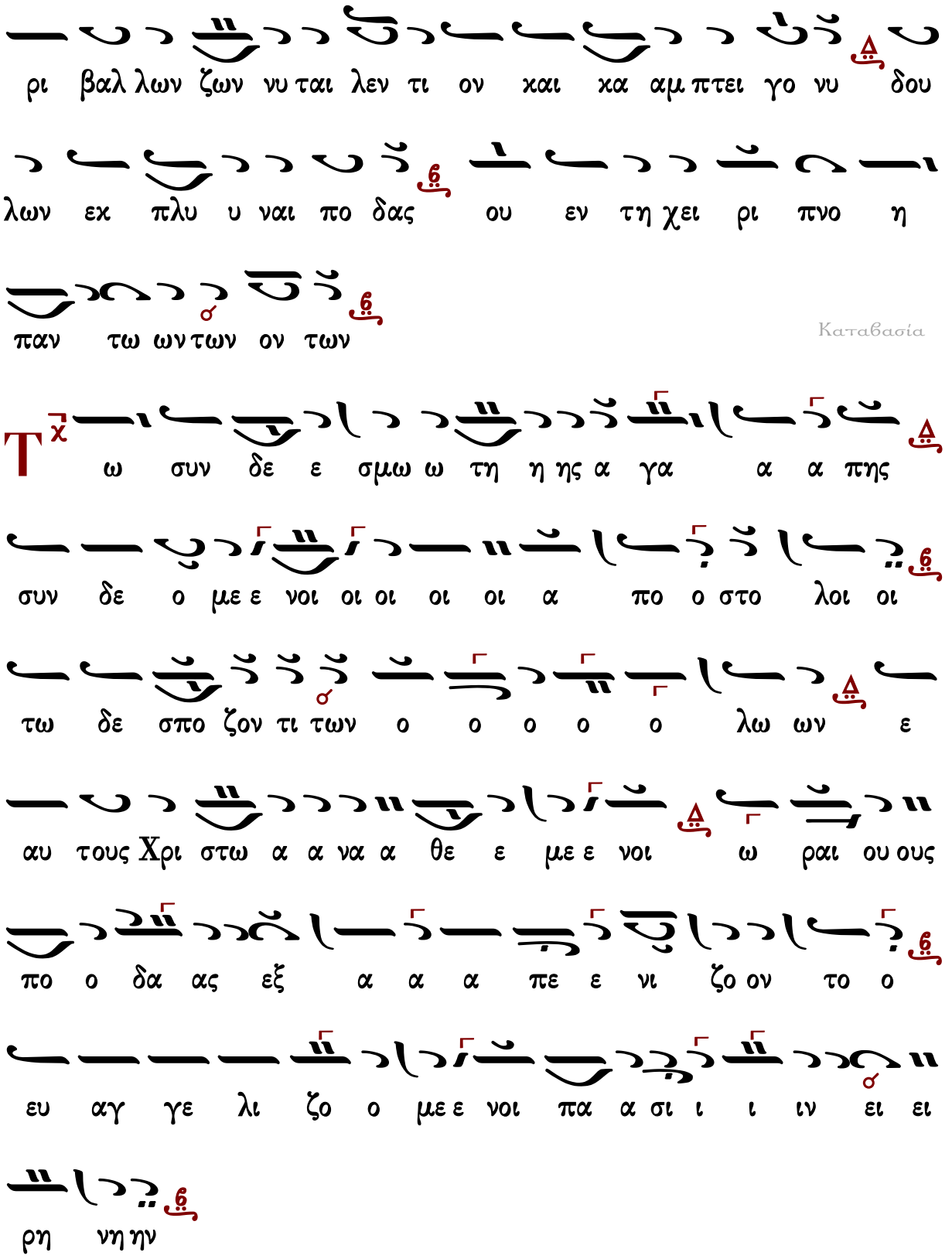
ρι βαλ λων ζων νυ ται λεν τι ον χαι κα αμ πτει γο νυ δου
λων εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η
παν τω ων των ον των
Καταβασία
Τ ω συν δε ε σμω ω τη η ης α γα α α πης
συν δε ο με ε νοι οι οι οι οι α πο ο στο λοι οι
τω δε σπο ζον τι των ο ο ο ο ο λω ων ε
αυ τους Χρι στω α α να α θε ε με ε νοι ω ραι ου ους
πο ο δα ας εξ α α α πε ε νι ζο ον το ο
ευ αγ γε λι ζο ο με ε νοι πα α σι ι ι ιν ει ει
ρη νη ην

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.89*

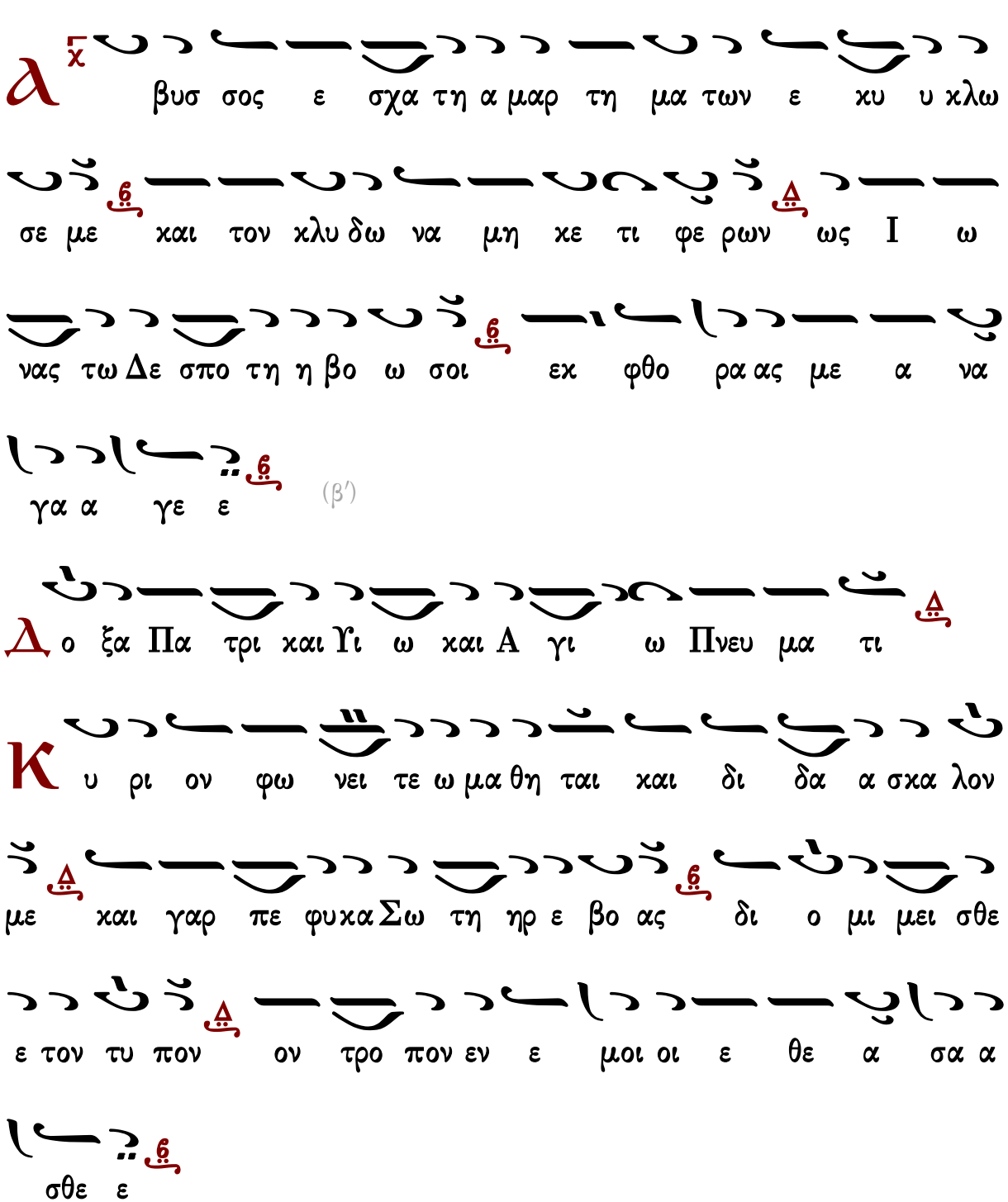

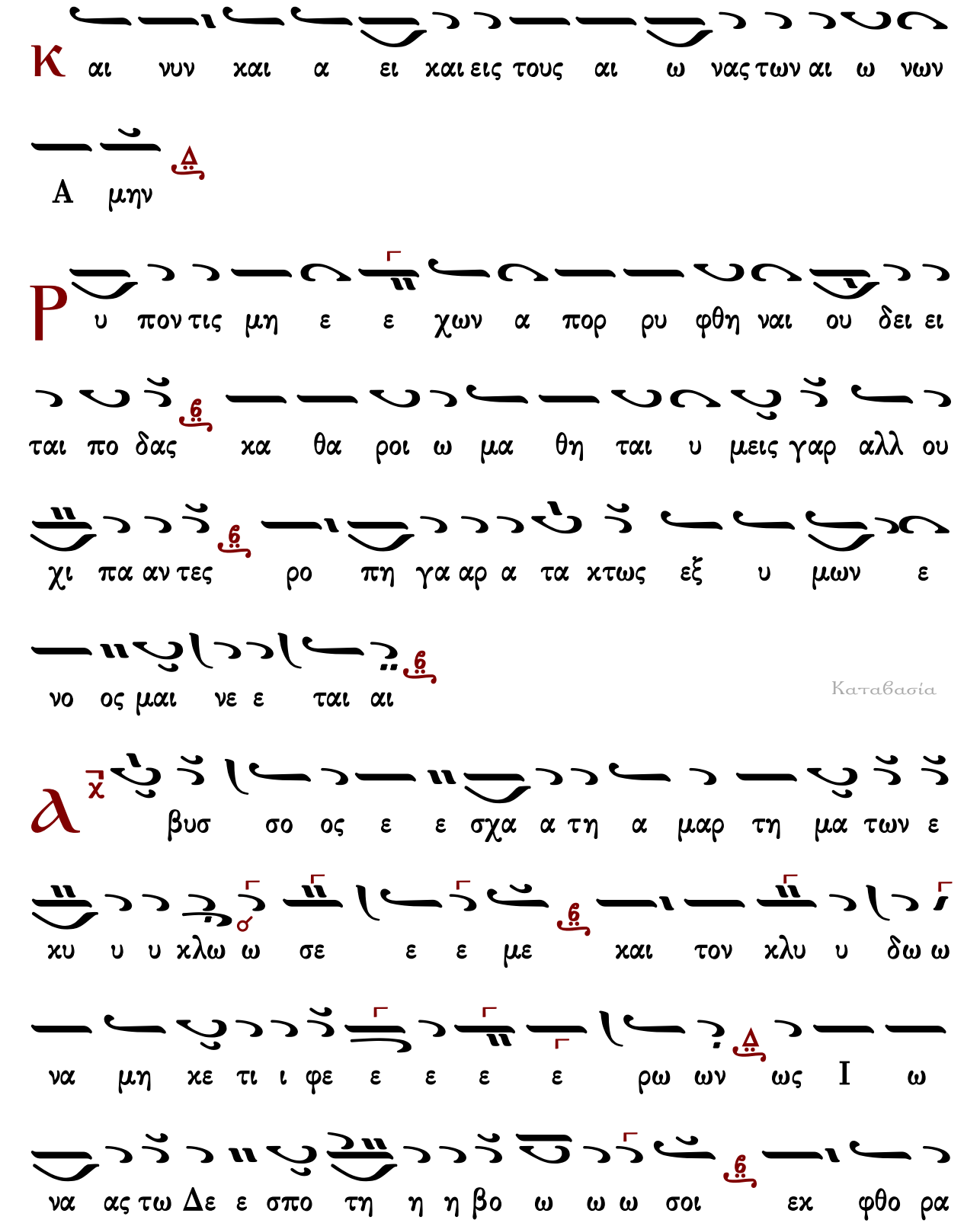
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ρ υ πον τις μη ε ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ει
ται πο δας κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις γαρ αλλ ου
χι πα αν τες ρο πη γα αρ α τα κτως εξ υ μων ε
νο ος μαι νε ε ται αι
Καταβασία
Α βυσ σο ος ε ε σχα α τη α μαρ τη μα των ε
κυ υ υ κλω ω σε ε ε με και τον κλυ υ δω ω
να μη κε τι ι φε ε ε ε ρω ων ως Ι ω
να ας τω Δε ε σπο τη η η βο ω ω ω σοι εκ φθο ρα

ᾠδὴ ξ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ πα Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.90*

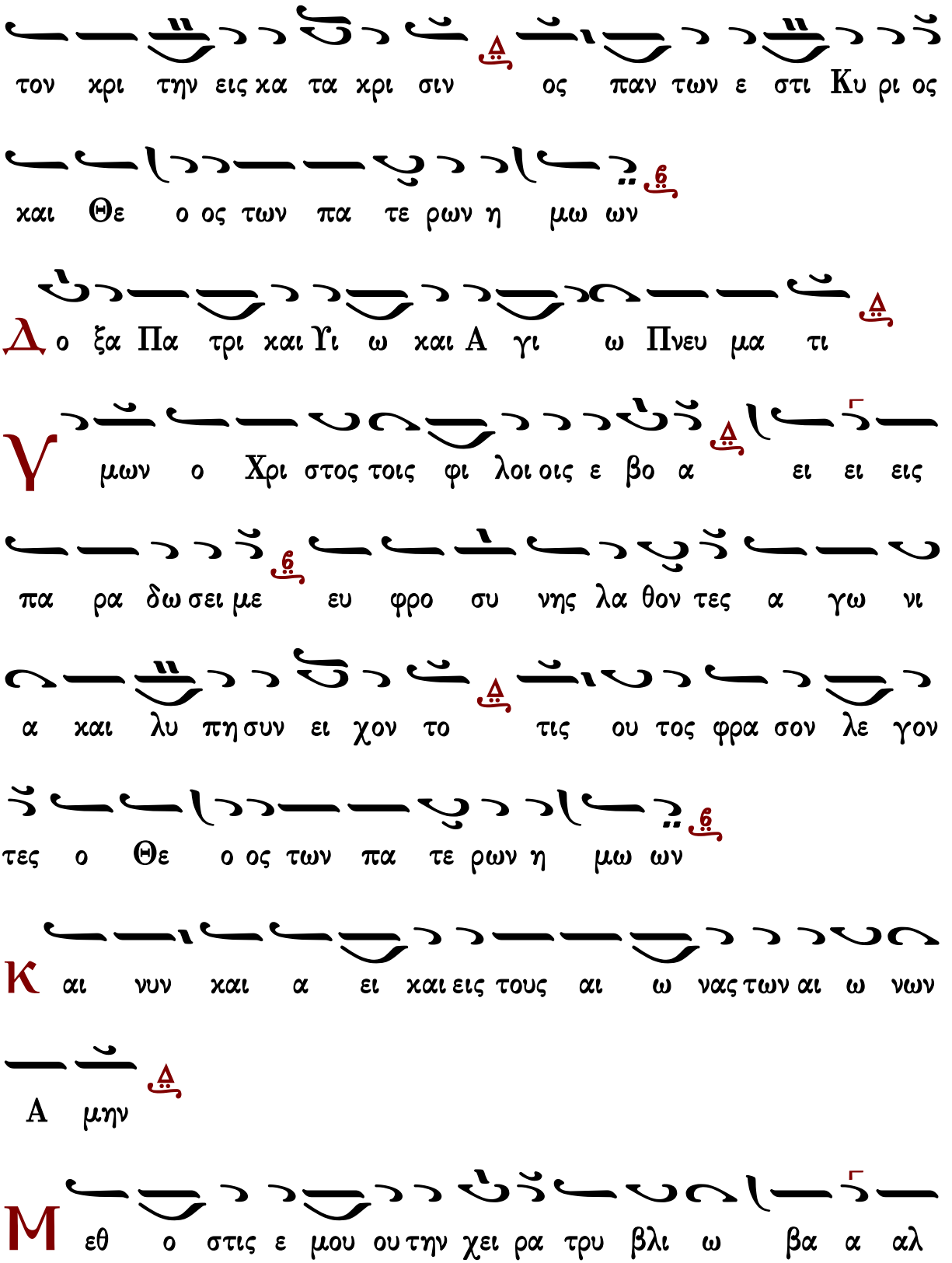
τον χρι την εις χα τα χρι σιν ος παν των ε στι Κυ ρι ος
και Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Υ μων ο Χρι στος τοις φι λοι οις ε βο α ει ει εις
πα ρα δω σει με ευ φρο συ νης λα θον τες α γω νι
α και λυ πη συν ει χον το τις ου τος φρα σον λε γον
τες ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μ εθ ο στις ε μου ου την χει ρα τρυ βλι ω βα α αλ

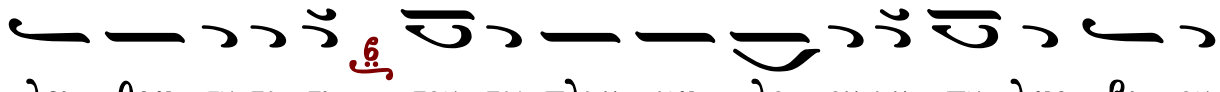
λει θρα συ τη τι του τω πλην κα λο ον ην πυ λας βι ου

πε ρα σαι μη δε πο τε του τον ος ην ε δη λου δε

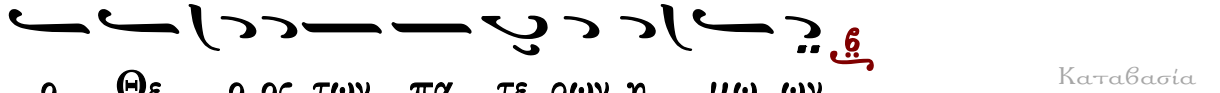
ο Θε ο ος των πα τε ρων η μω ων

Καταβασία

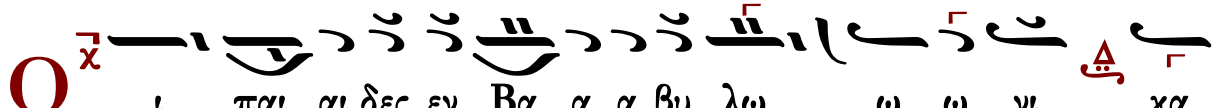
Ο ι παι αι δες εν Βα α α βυ λω ω ω νι κα

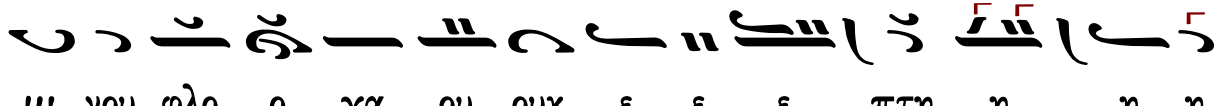
μι νου φλο ο γα ου ουκ ε ε ε πτη η η η

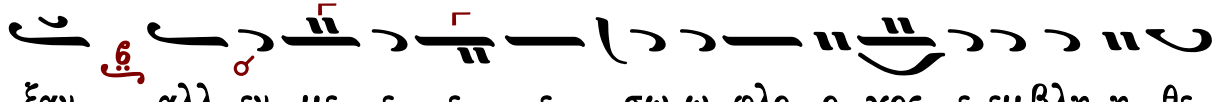
ξαν αλλ εν με ε ε ε σω ω φλο ο γος ε εμβλη η θε

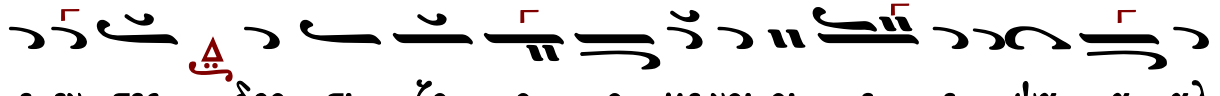
ε εν τες δρο σι ζο ο ο με νοι οι ε ε ψα α αλ

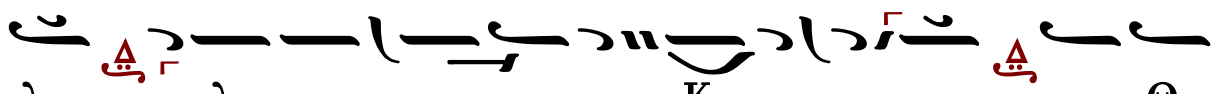
λον ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο Θε

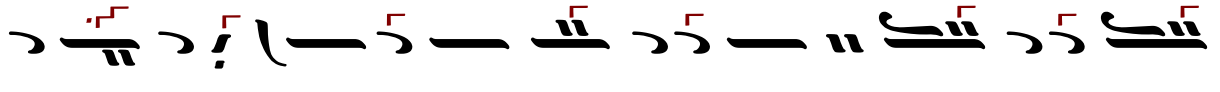
ο ο ο ος τω ω ων πα α α τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μω ων

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.91*

ων τω Λο γω προσ χαρ τε ρησαν τες οι α πο στο λοι
πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως α α αρ νες και συν ημ
με ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χρι στω θει ω
λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι στω ως ε βο ων τον Κυ ρι
ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις
παν τας του ους αι ω νας
Ꮎ υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Ν ο μου φι λι ι ας ο δυσ ω νυ μος Ι σκα ρι
ω της γνω μη ε πι λα θο με νος ους ε νι ψα το ηυ τρε πι σε

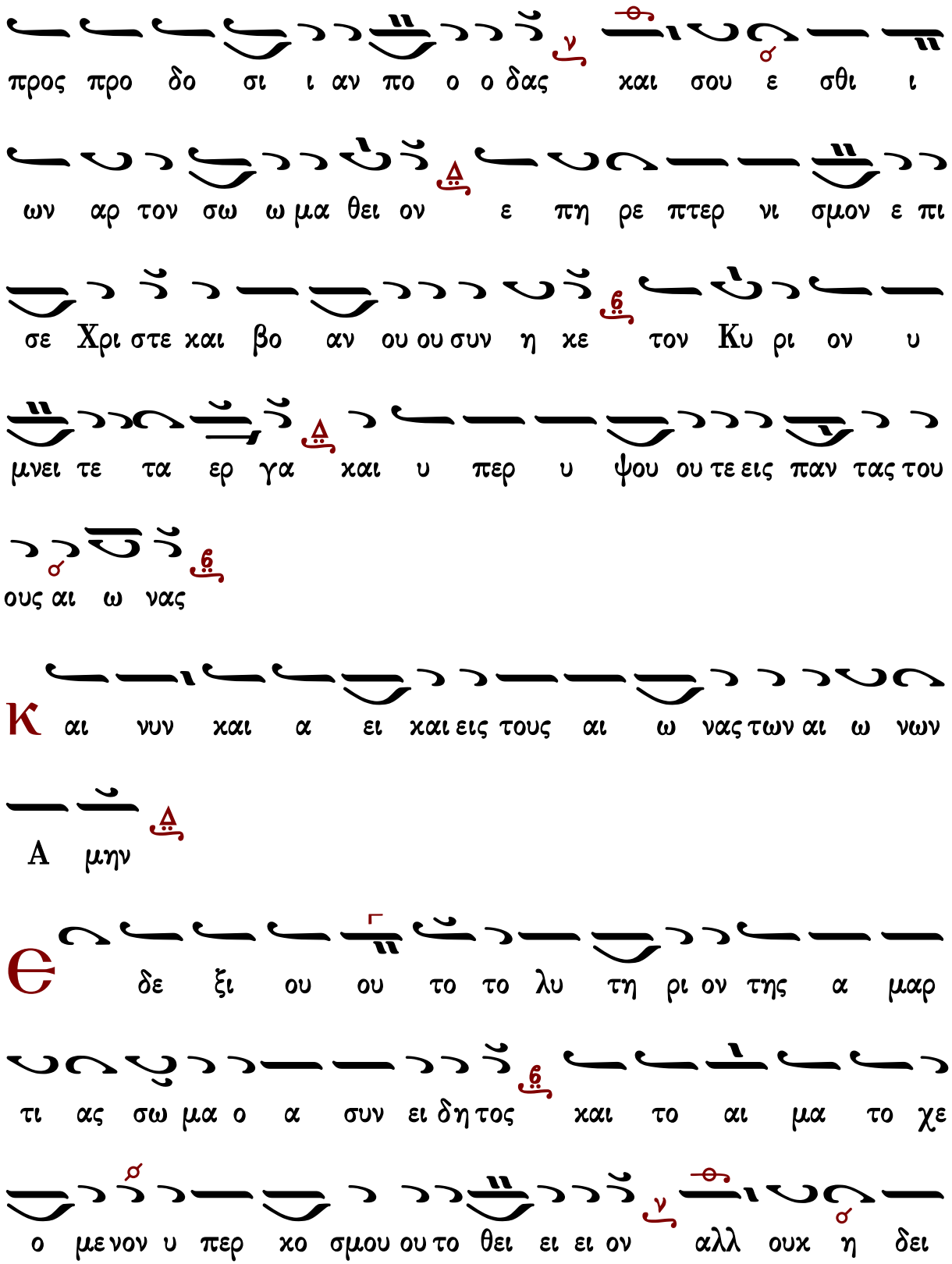
προς προ δο σι ι αν πο ο ο δας και σου ε σθι ι
ων αρ τον σω ω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι
σε Χρι στε και βο αν ου ου συν η κε τον Κυ ρι ον υ
μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του
ους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
℮ δε ξι ου ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ
τι ας σω μα ο α συν ει δη τος και το αι μα το χε
ο με νον υ περ χο σμου ου το θει ει ον αλλ ουκ η δει

ει το πι νων ο ε πι πρα σχε τι μης ου χα
χι α προσ ω χθι σε και βο αν ου ου συν η χε τον Κυ ρι
ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου ου τε εις
παν τας του ους αι ω νας
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν τον
Κυ υ υ ρι ον
Καταβασία
Ν ο μων πα α τρω ω ω ω ω ω ω ων οι μα
α κα ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω νι ι νε ε
οι οι προ κι ιν δυ νε ευ ον τε ες βα σι λευ
ο ον το ος κα α τε ε πτυ υ υ σαν προσ τα γη

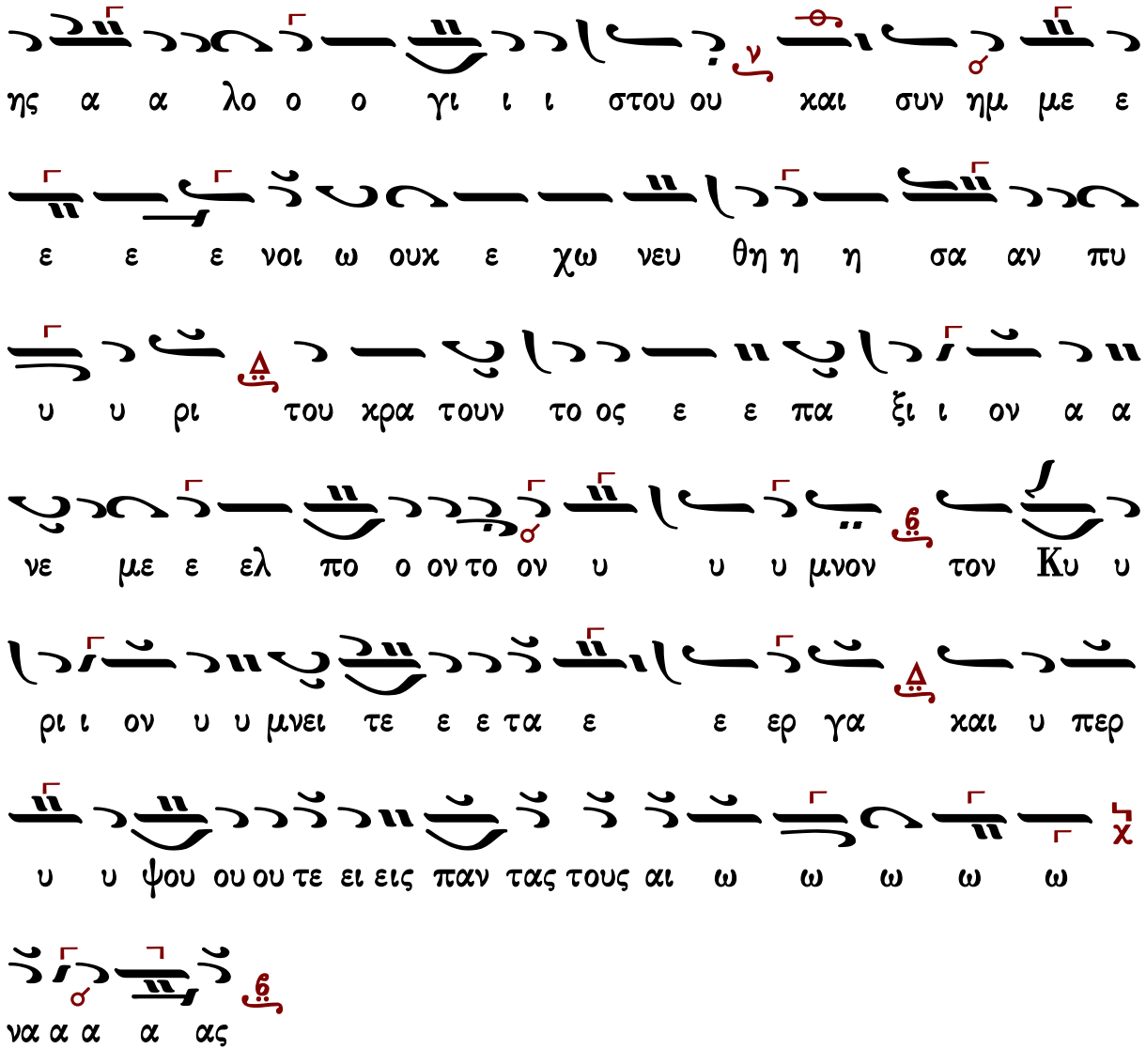

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.94*

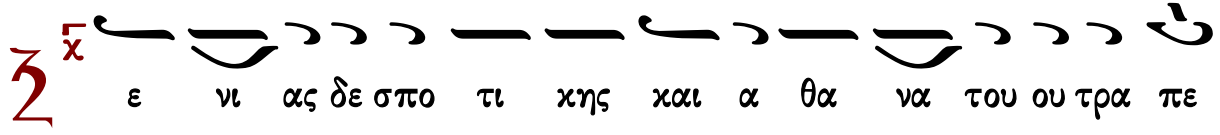

ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις φρε σι πι στοι

δευ τε α πο λαυ σω μεν ε πα να βε βη χο τα Λο

γον εχ του λο γου ου μα θον τες ον με γα λυ νο με

εν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

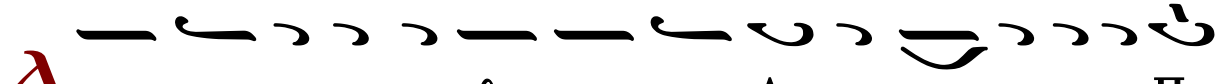
πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε φη η το Πα

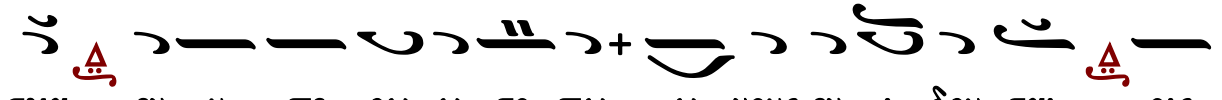
σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους εν ι δρυ ται οις

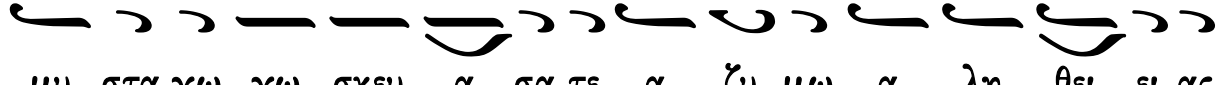
μυ στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη θει ει ας

λο γω το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα λυ να α

τε ε

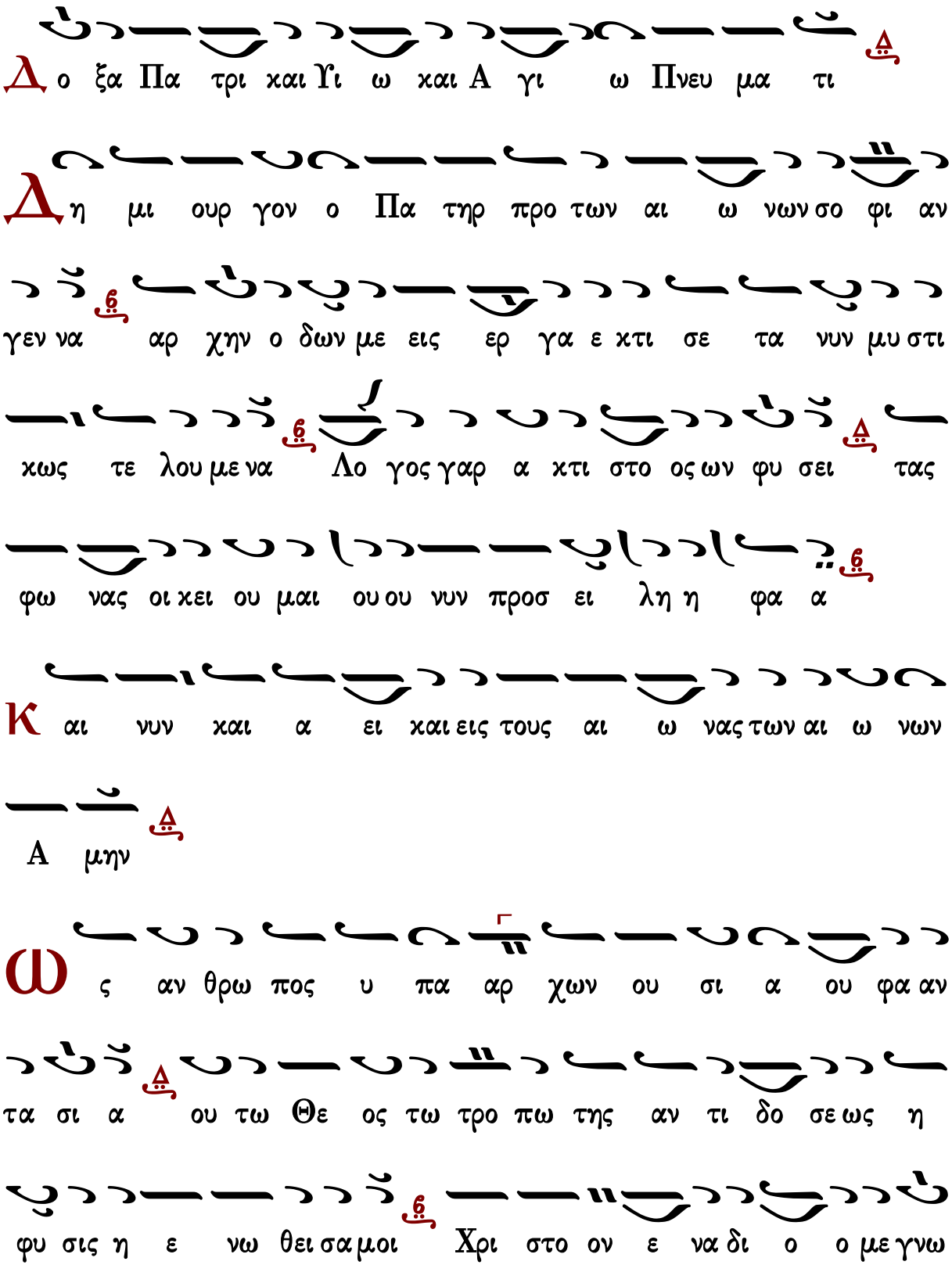
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Δη μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων σο φι αν
γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα ε κτι σε τα νυν μυ στι
κως τε λου με να Λο γος γαρ α κτι στο ος ων φυ σει τας
φω νας οι κει ου μαι ου ου νυν προσ ει λη η φα α
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ω ς αν θρω πος υ πα αρ χων ου σι α ου φα αν
τα σι α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι δο σε ως η
φυ σις η ε νω θει σα μοι Χρι στο ον ε να δι ο ο με γνω
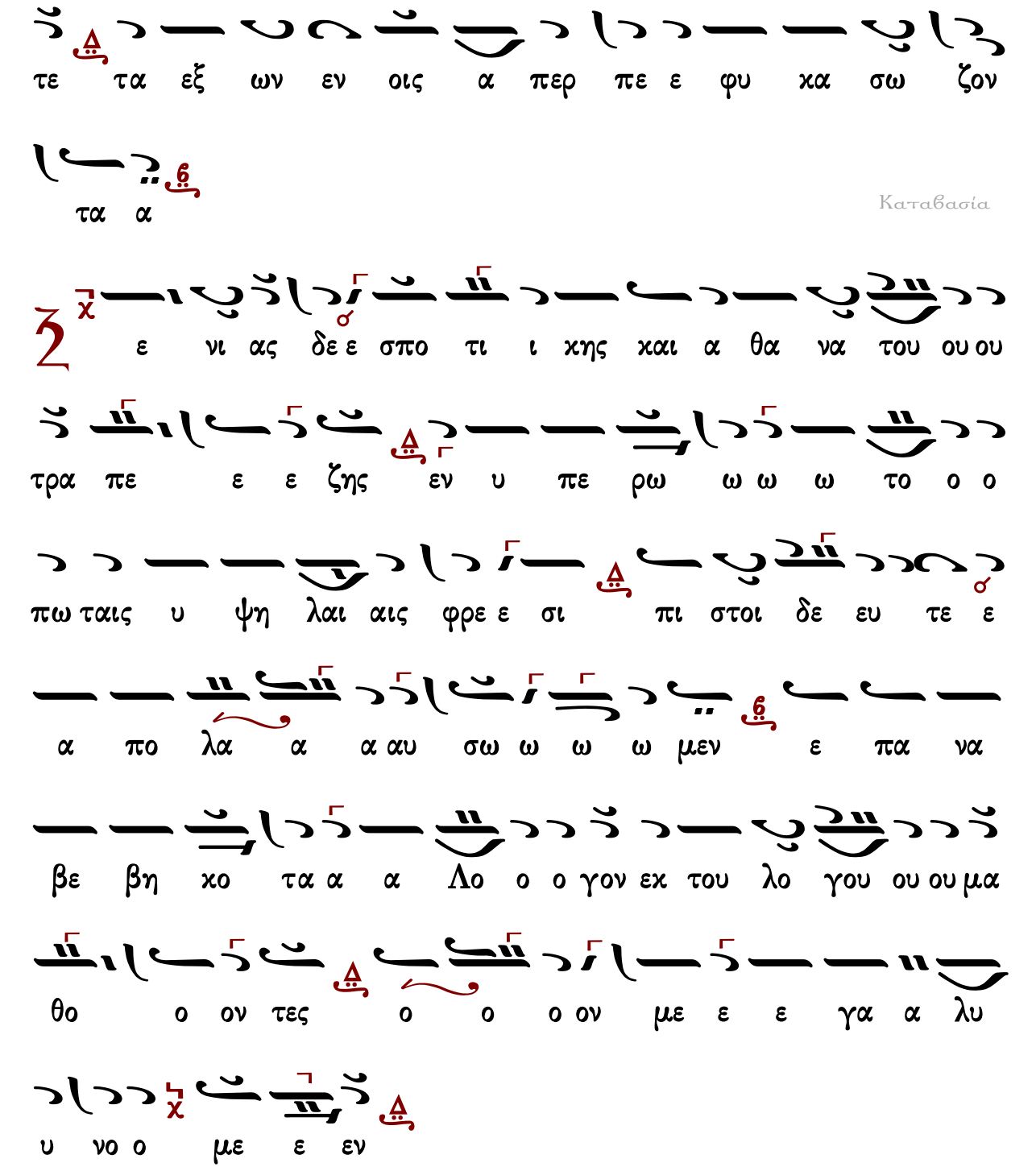
Θεαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.201#

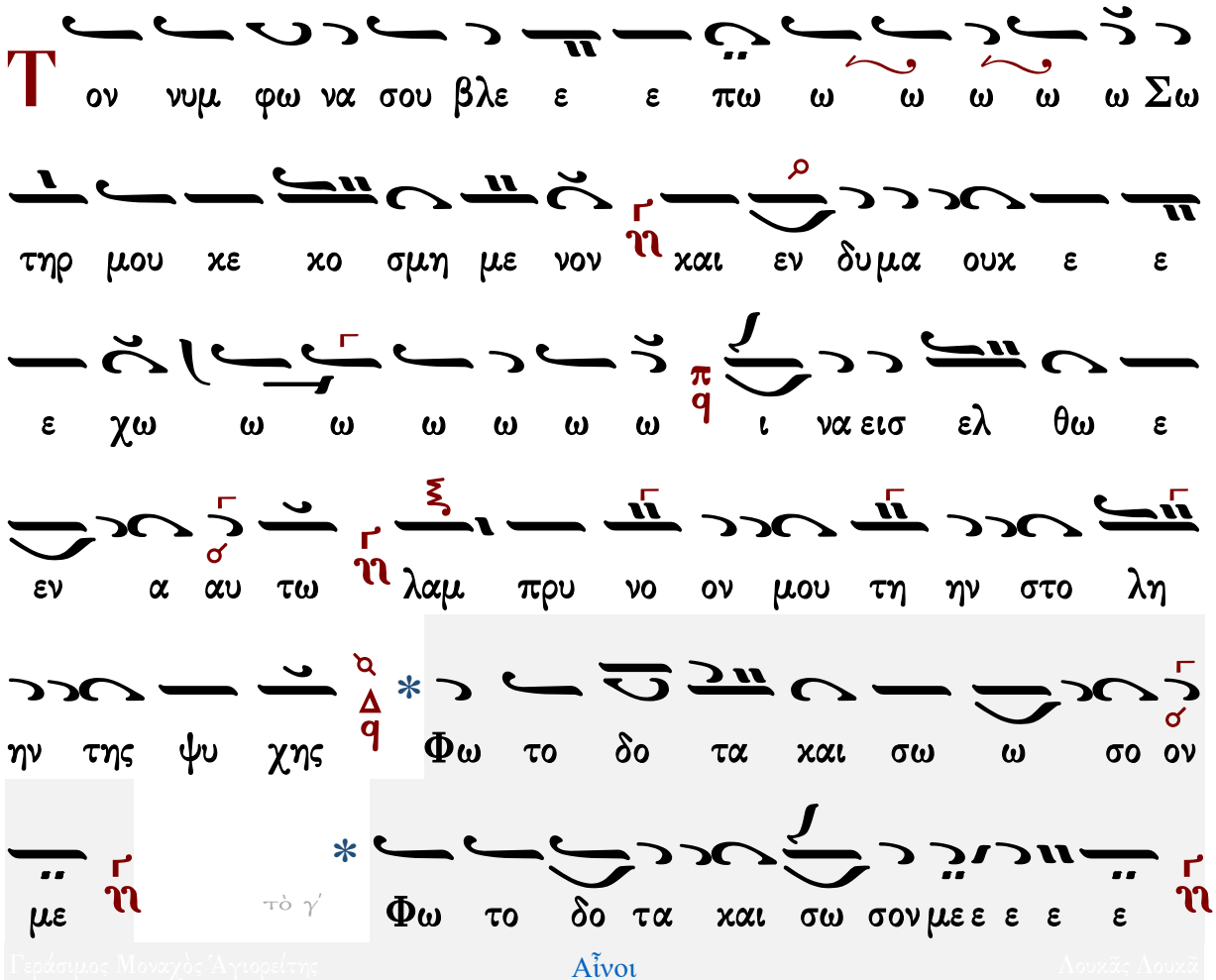

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

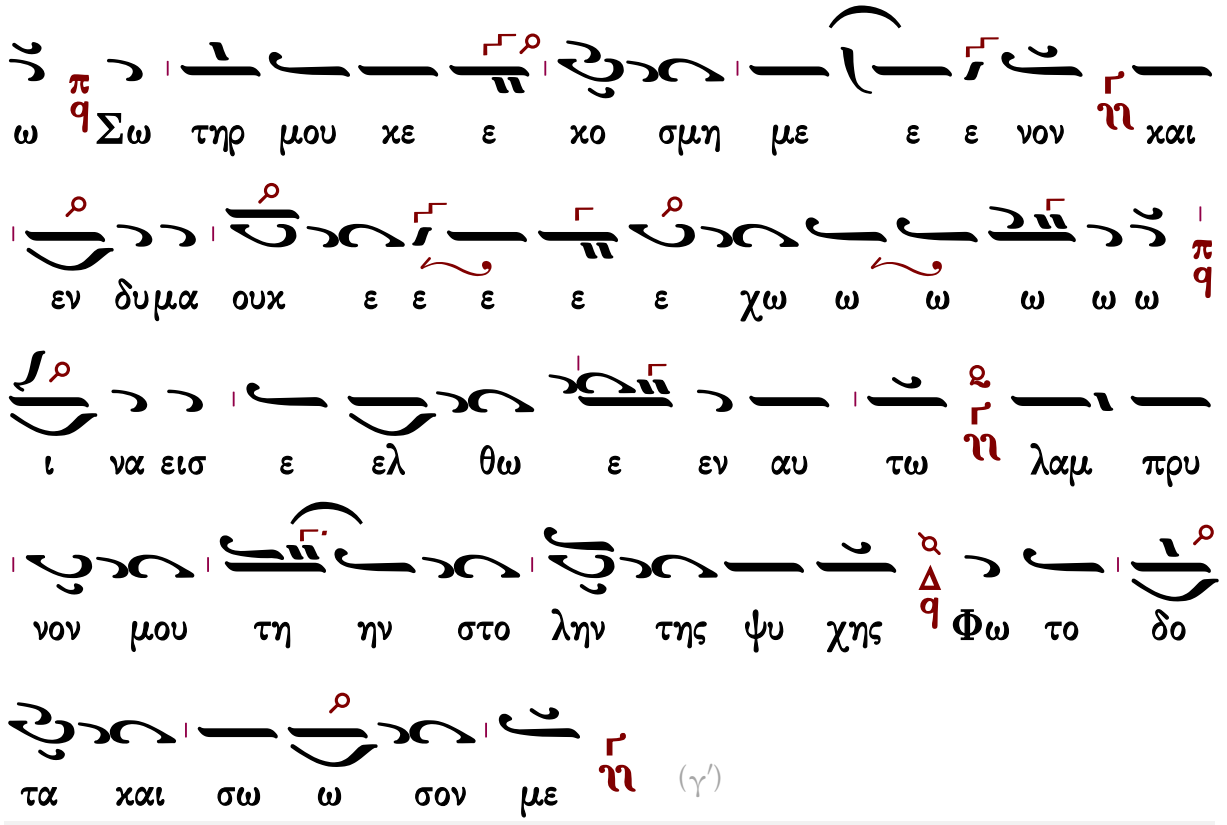

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος ὑ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.19*

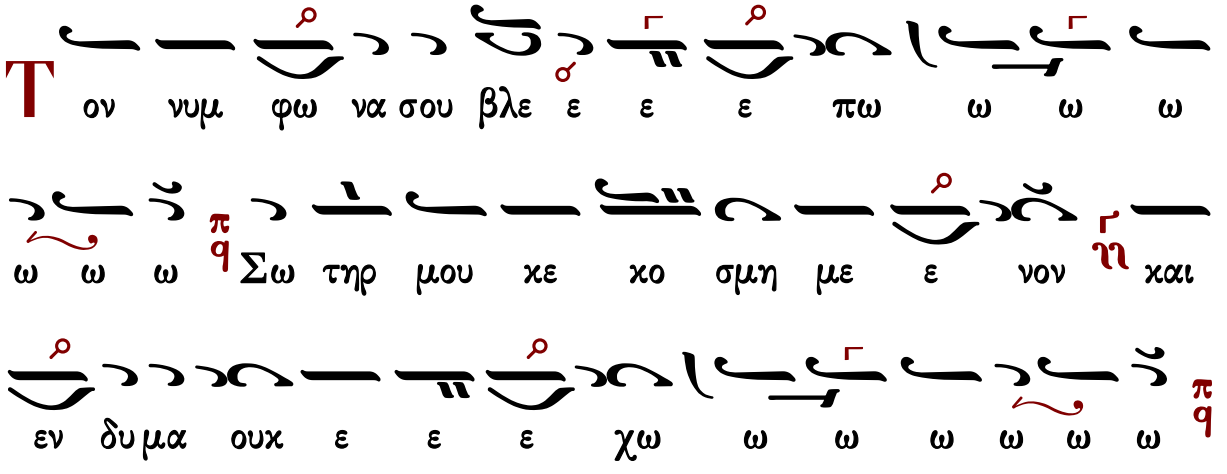

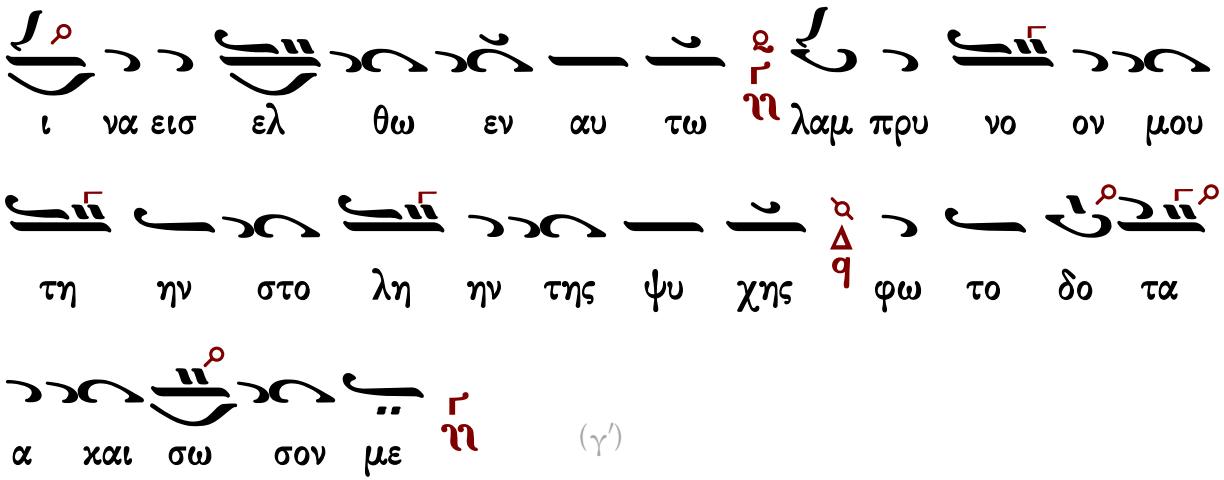

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

συντομώτερον

Ἦχος ὑ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.20*

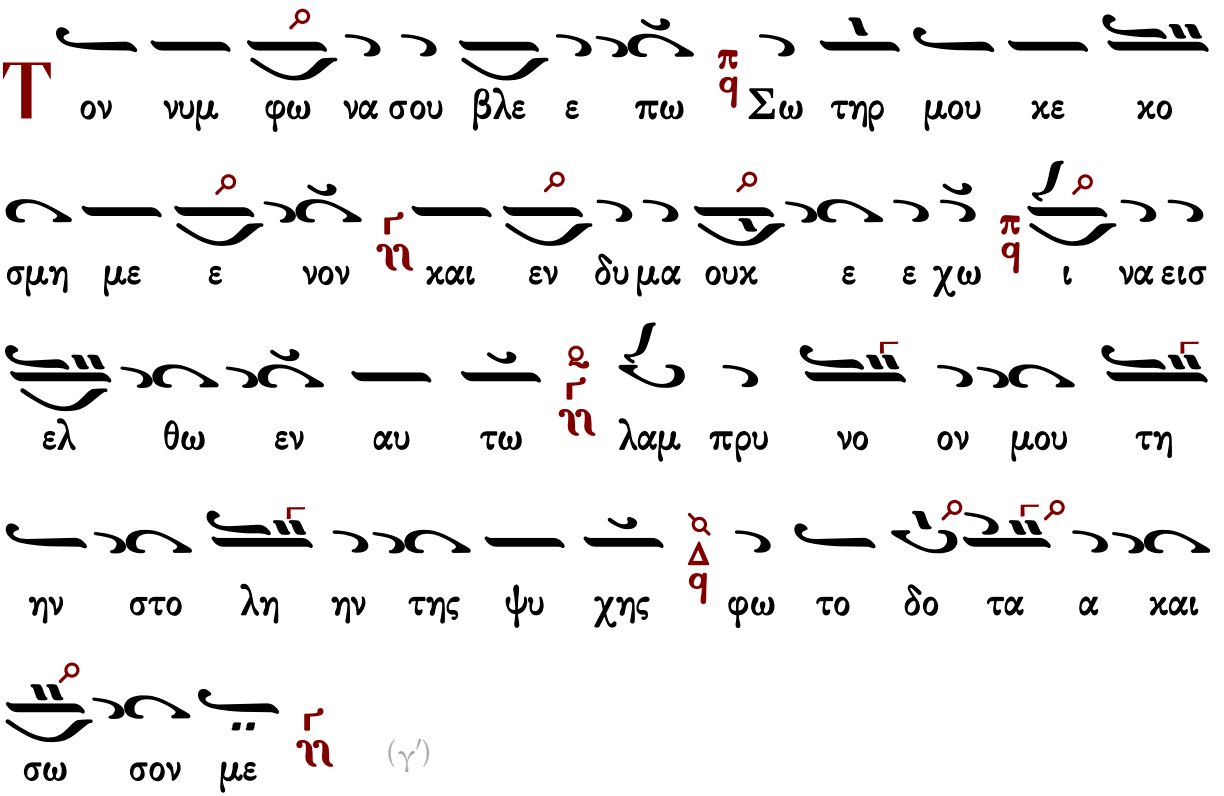

Αἶνοι

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

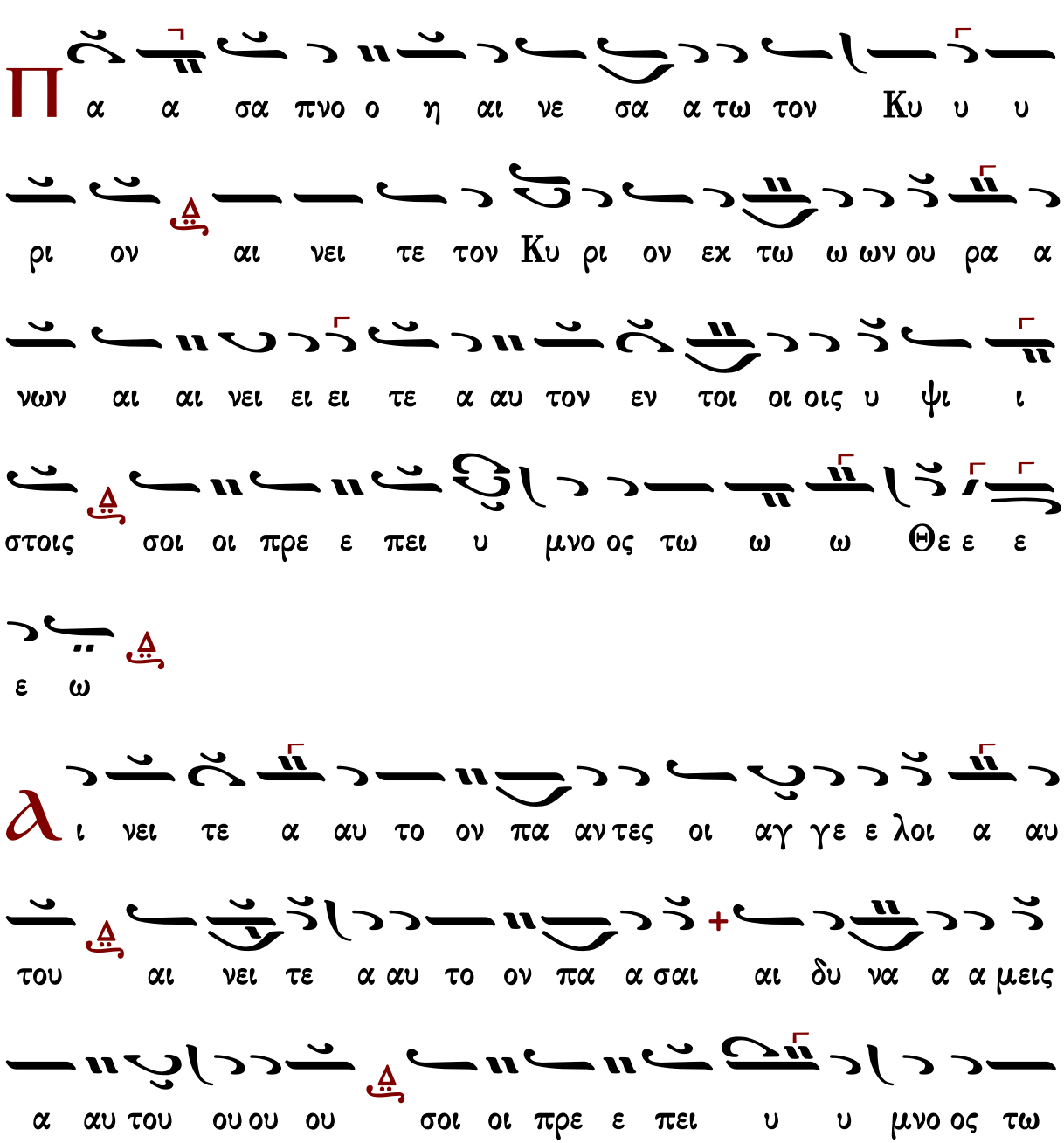

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.525*
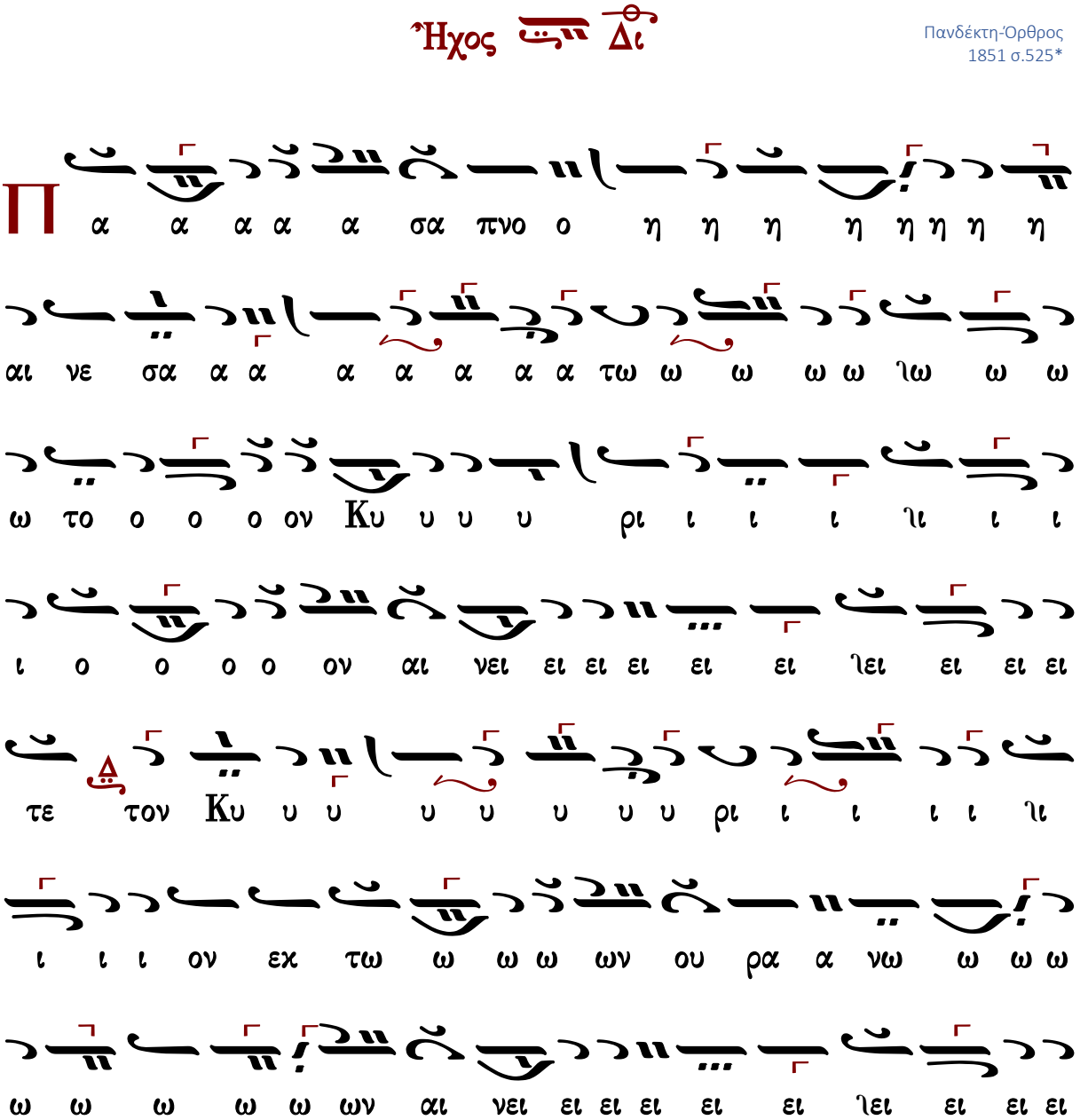
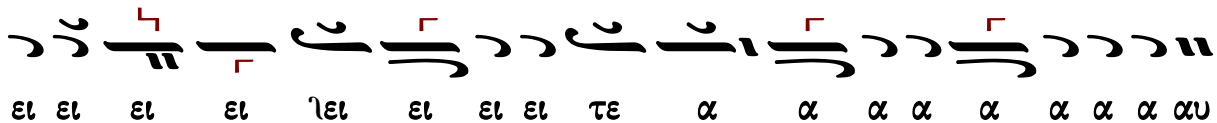

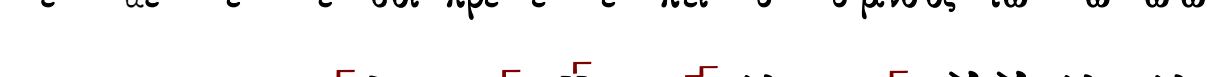

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.86#

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

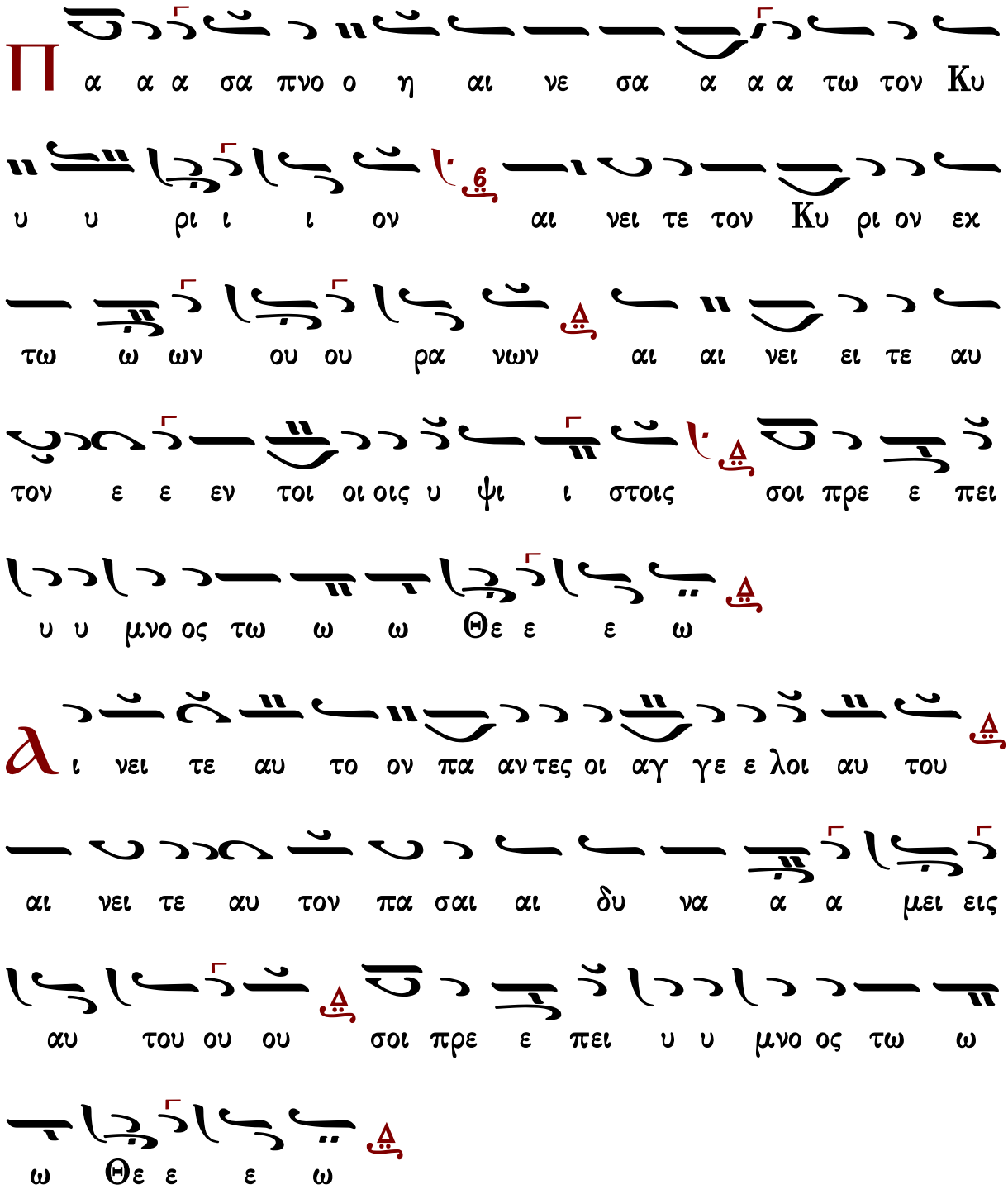
Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ
υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω
αι νει τε αυ το ον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του
αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις
αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
ω Θε ε ε ω

Ἦχος δ΄

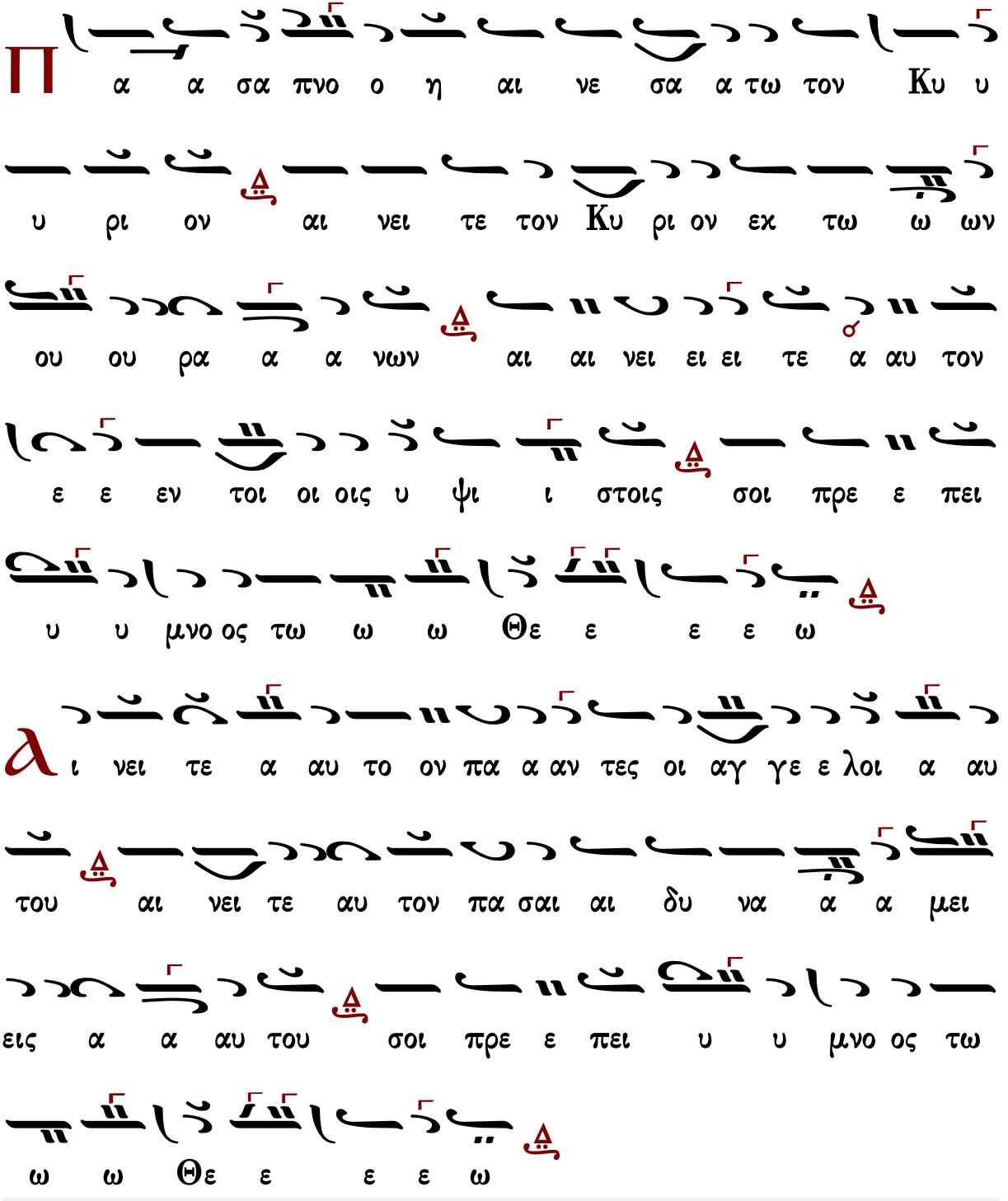
Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
ου ου ρα α α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον
ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ε ω
Δ ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

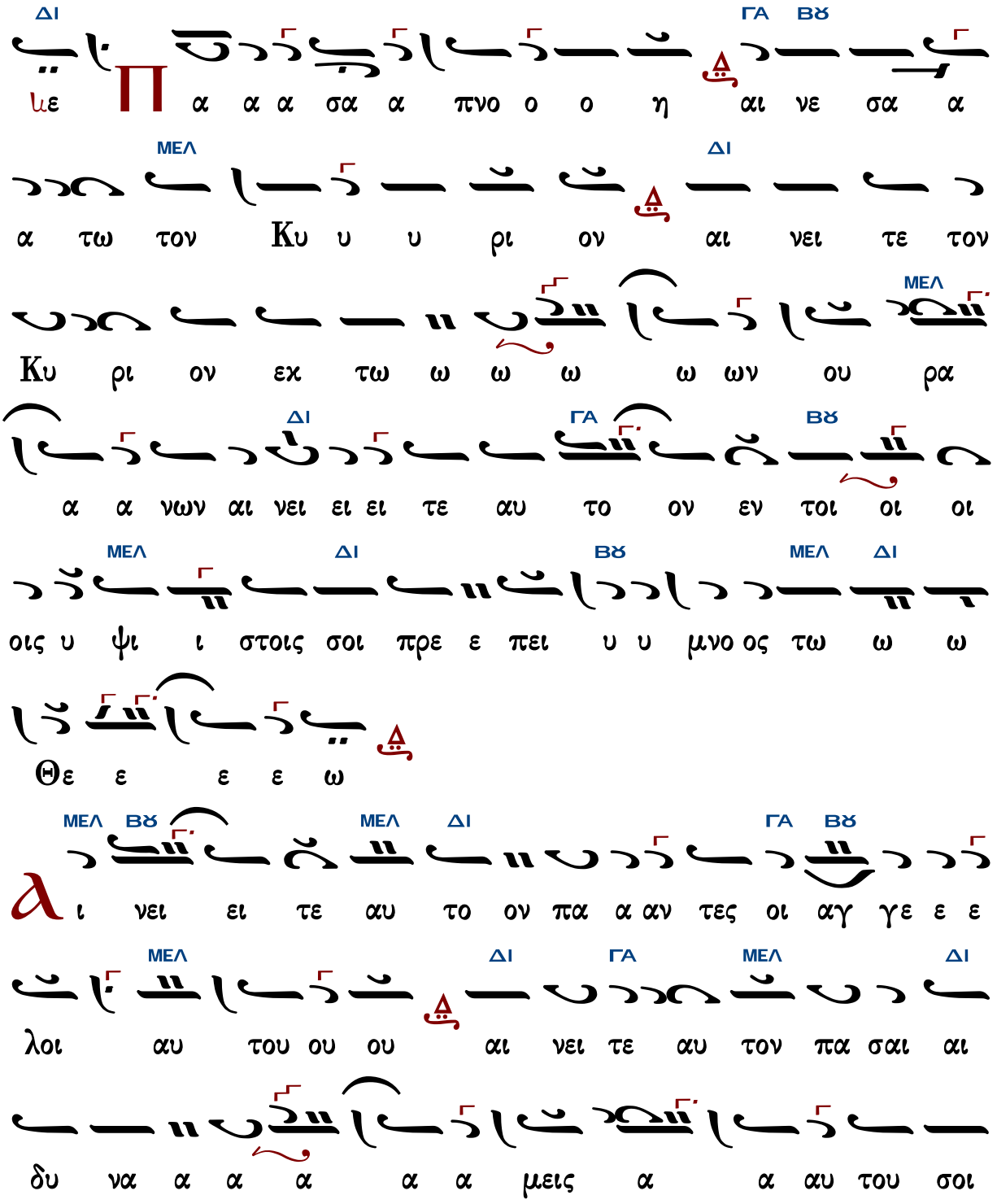

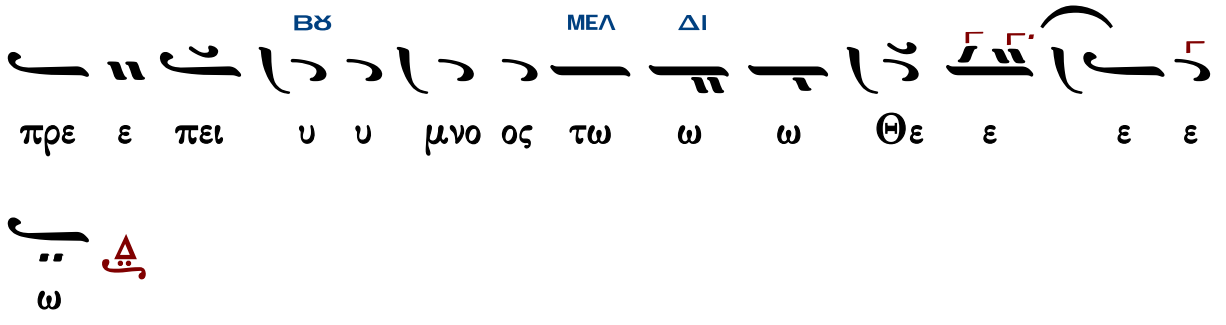

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.38*

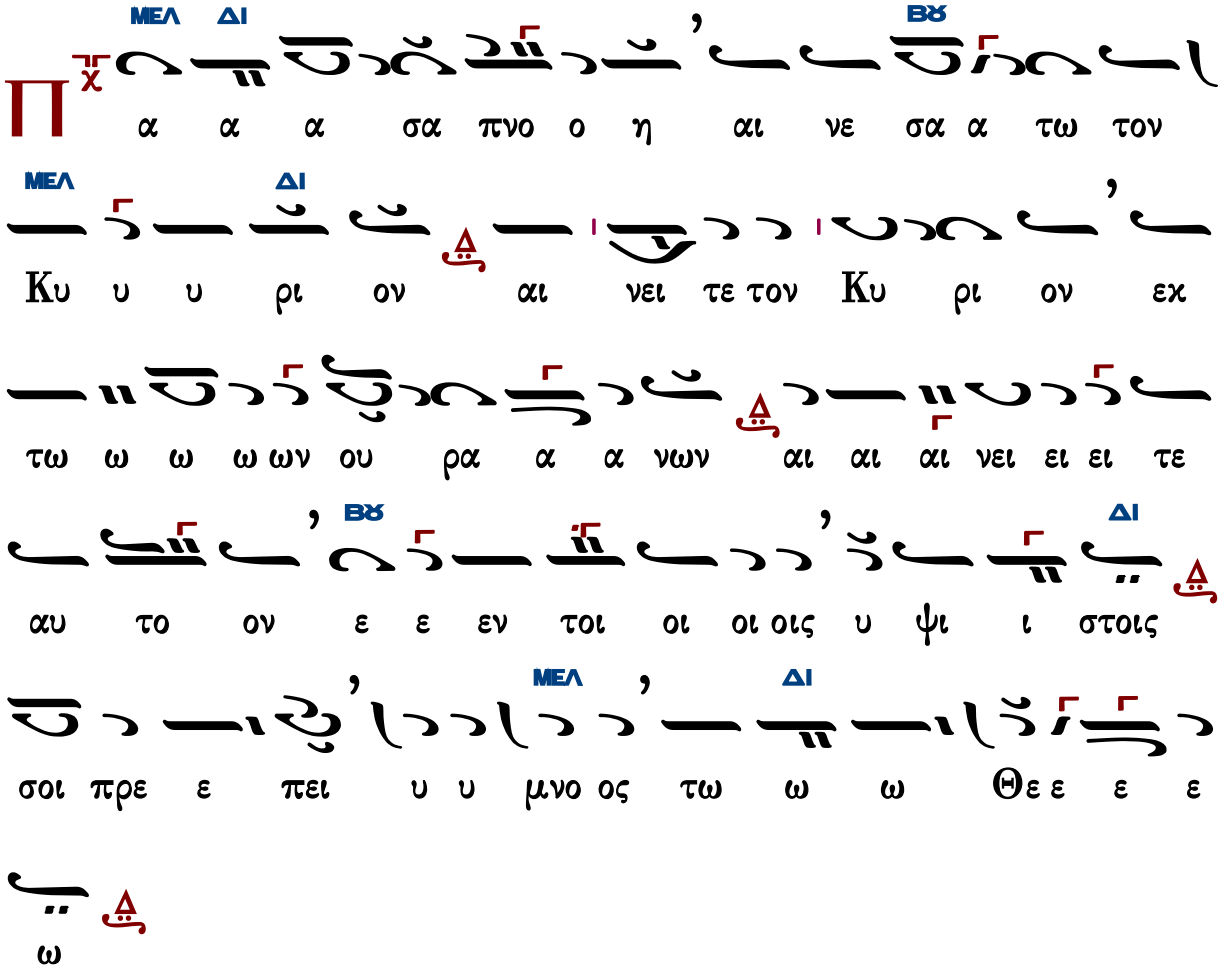

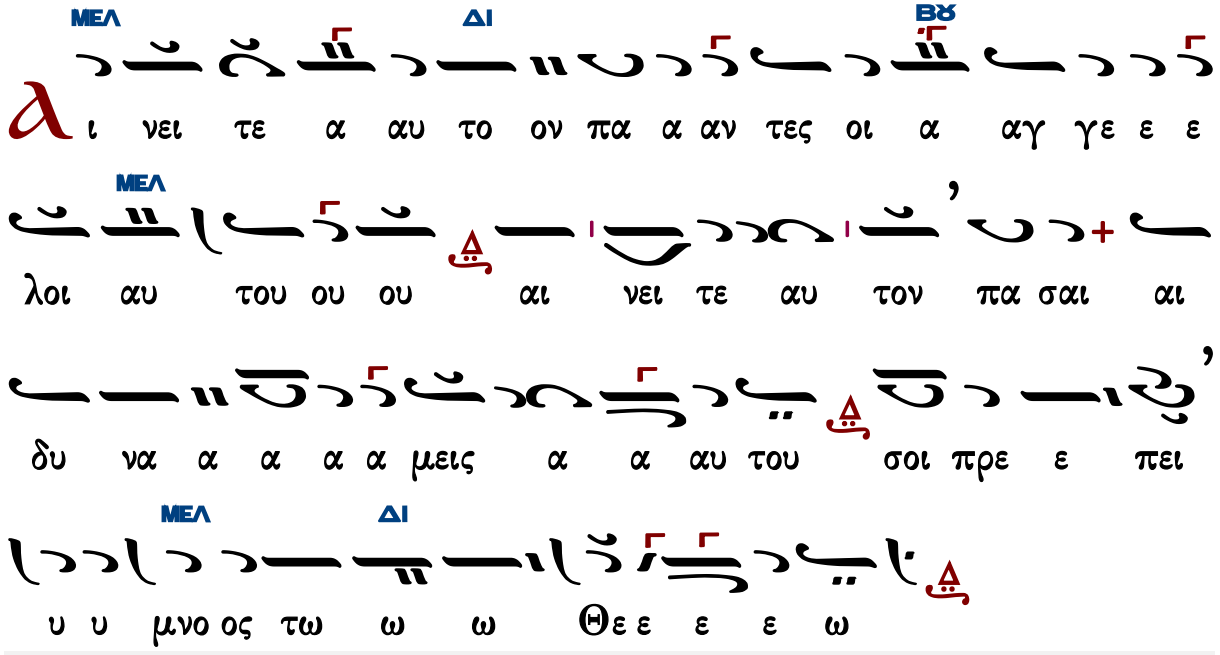

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

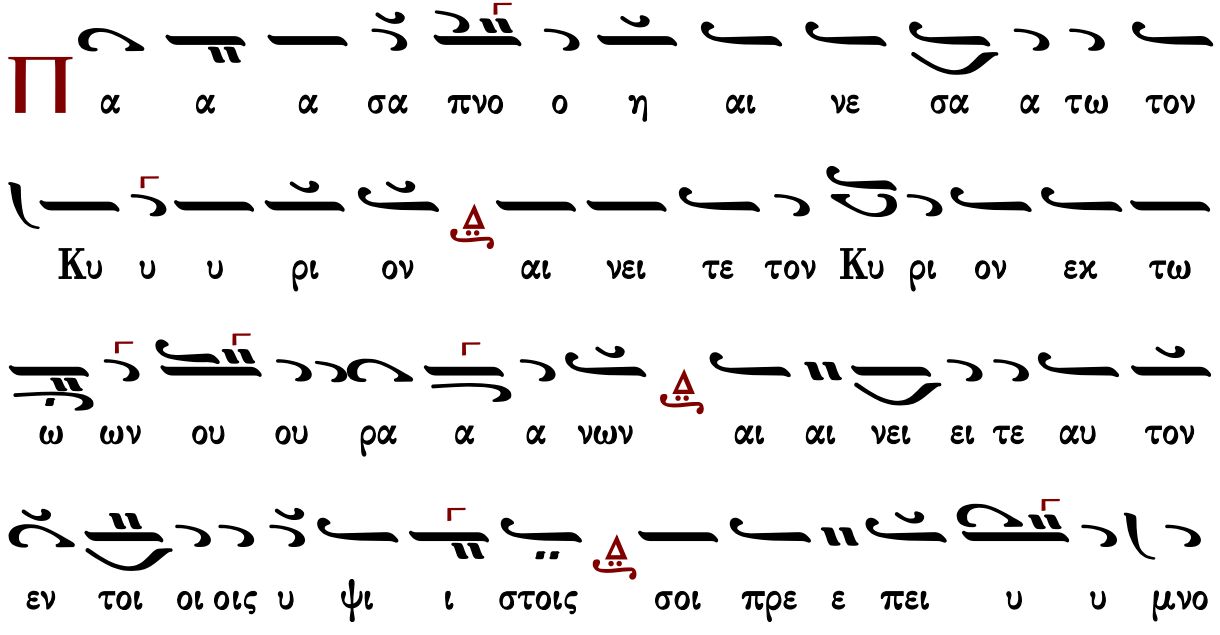

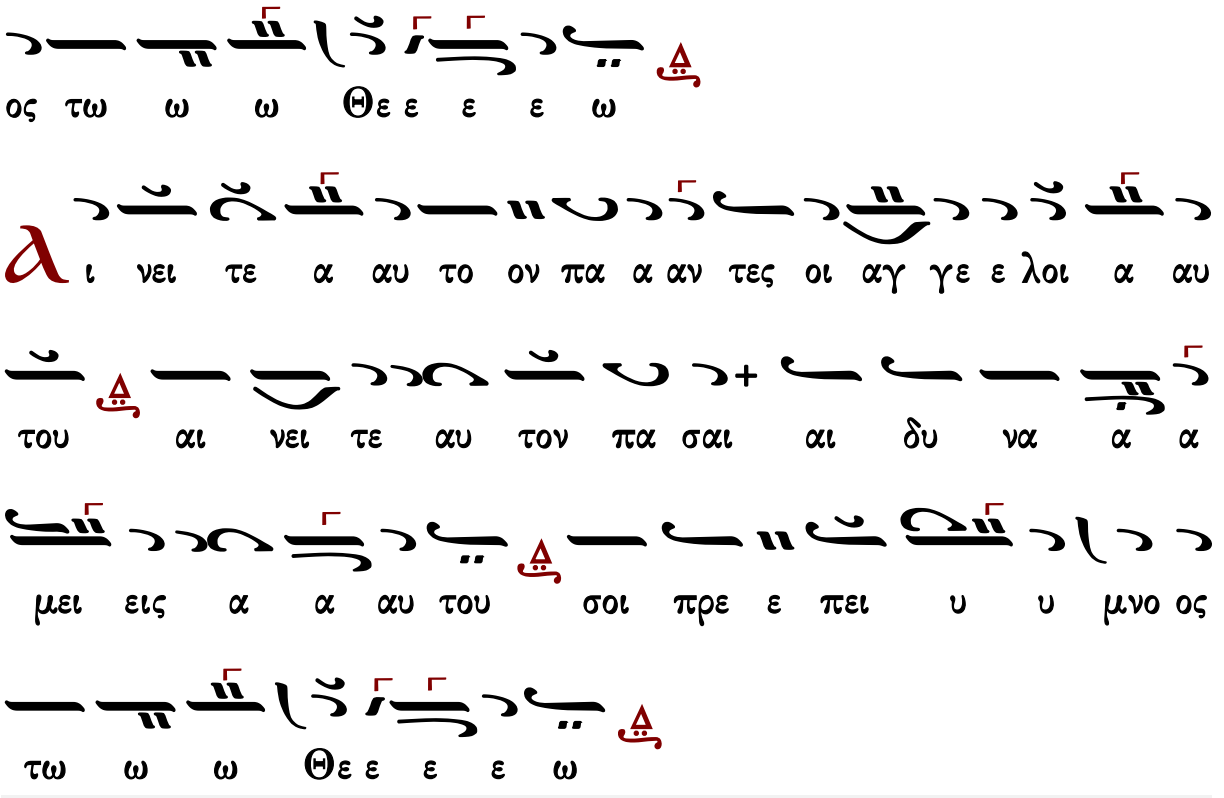

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.72*

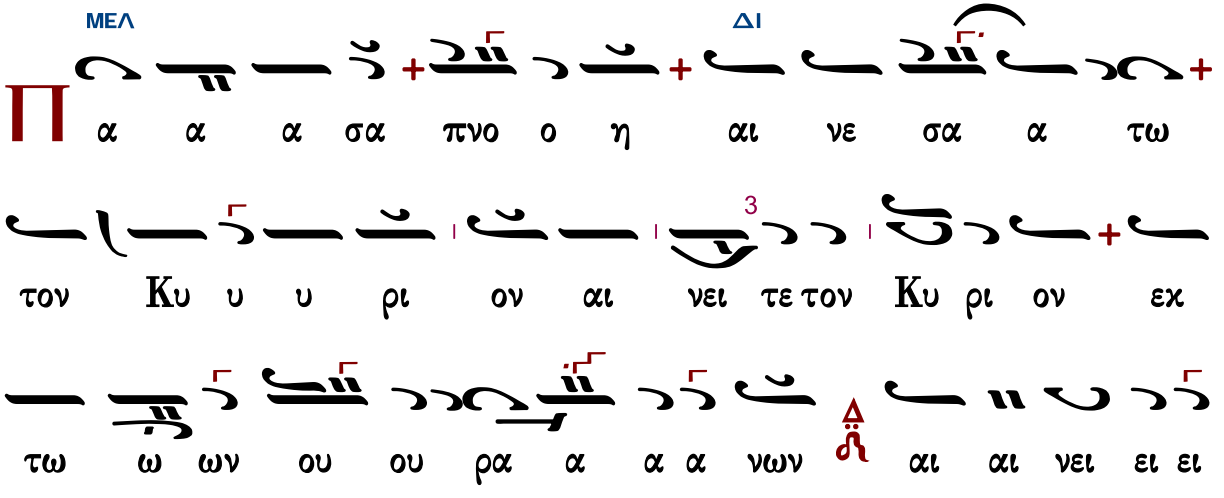

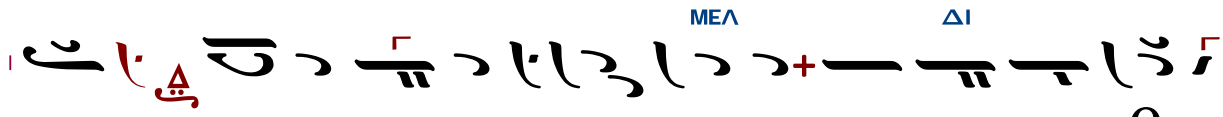

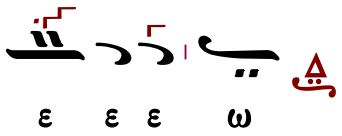

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

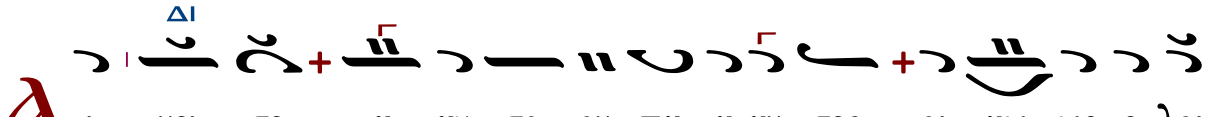

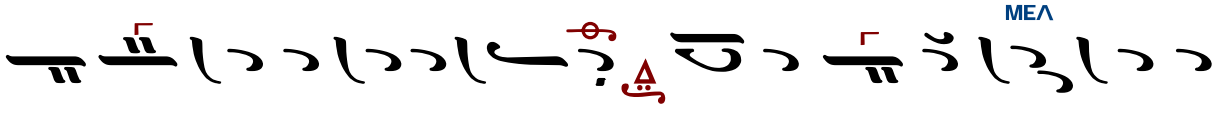

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.74*

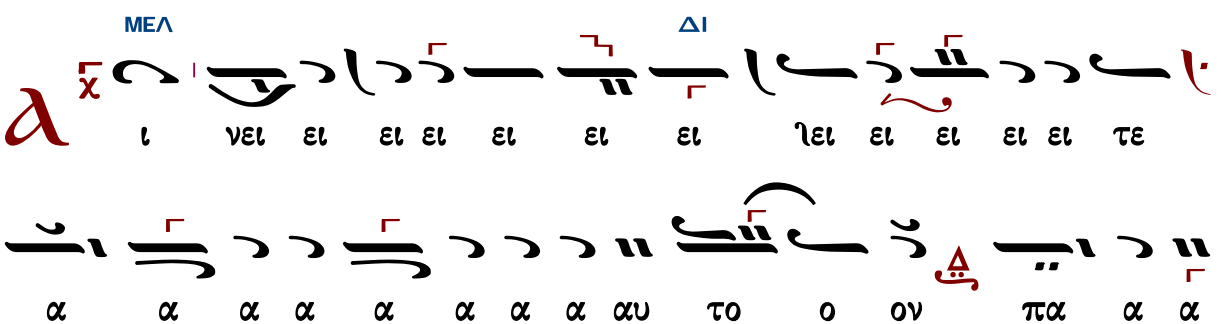

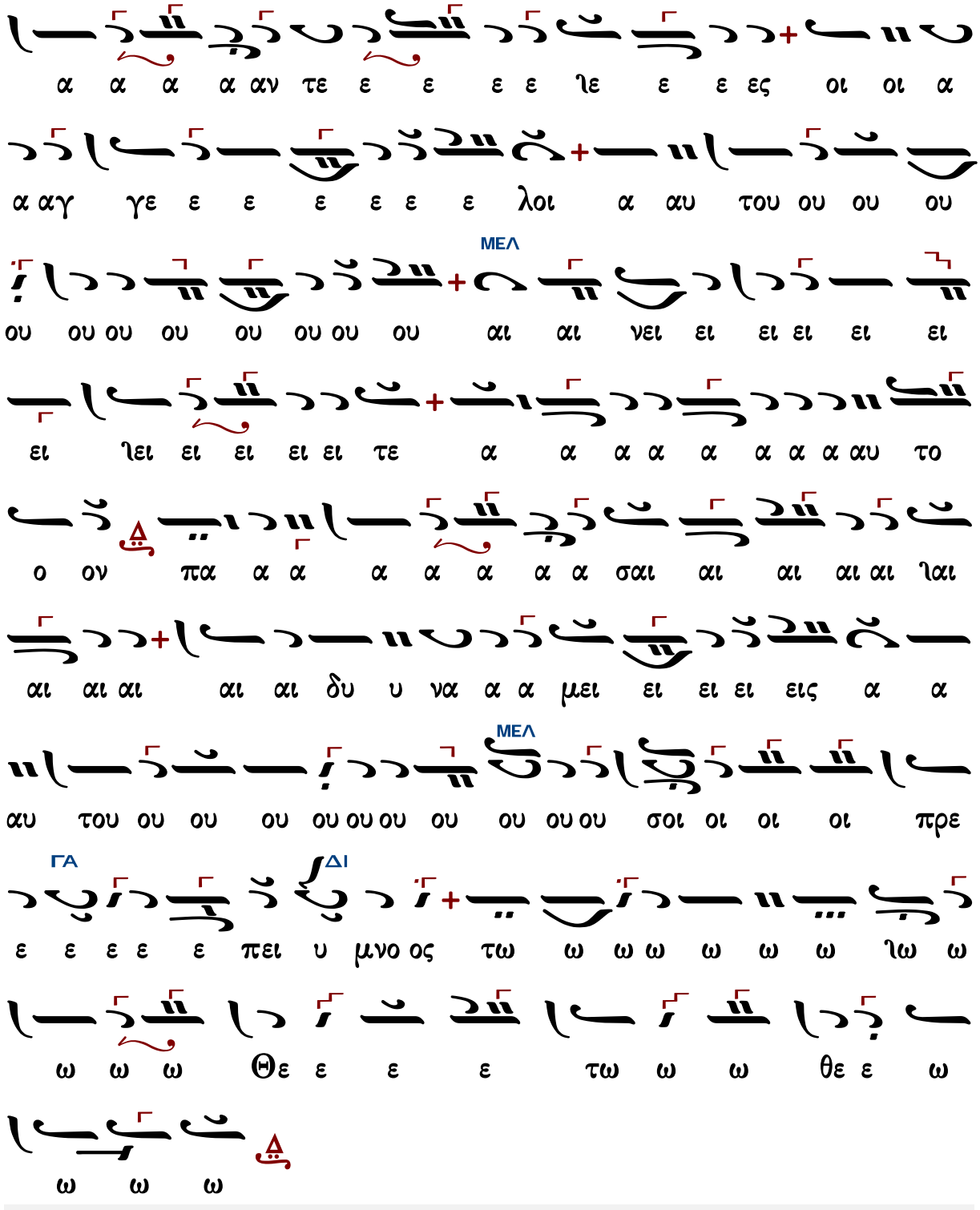
α α α α αν τε ε ε ε ε ιε ε ε ες οι οι α
α αγ γε ε ε ε ε ε ε λοι α αυ του ου ου ου
ΜΕΛ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου αι αι νει ει ει ει ει ει
ει ιει ει ει ει ει τε α α α α α α α α αυ το
ο ον πα α α α α α α α σαι αι αι αι αι ιαι
αι αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α
ΜΕΛ
αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε
ΓΑ
ΔΙ
ε ε ε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ιω ω
ω ω ω Θε ε ε ε τω ω ω θε ε ω
ω ω ω

Στιχολογία

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.225/236*

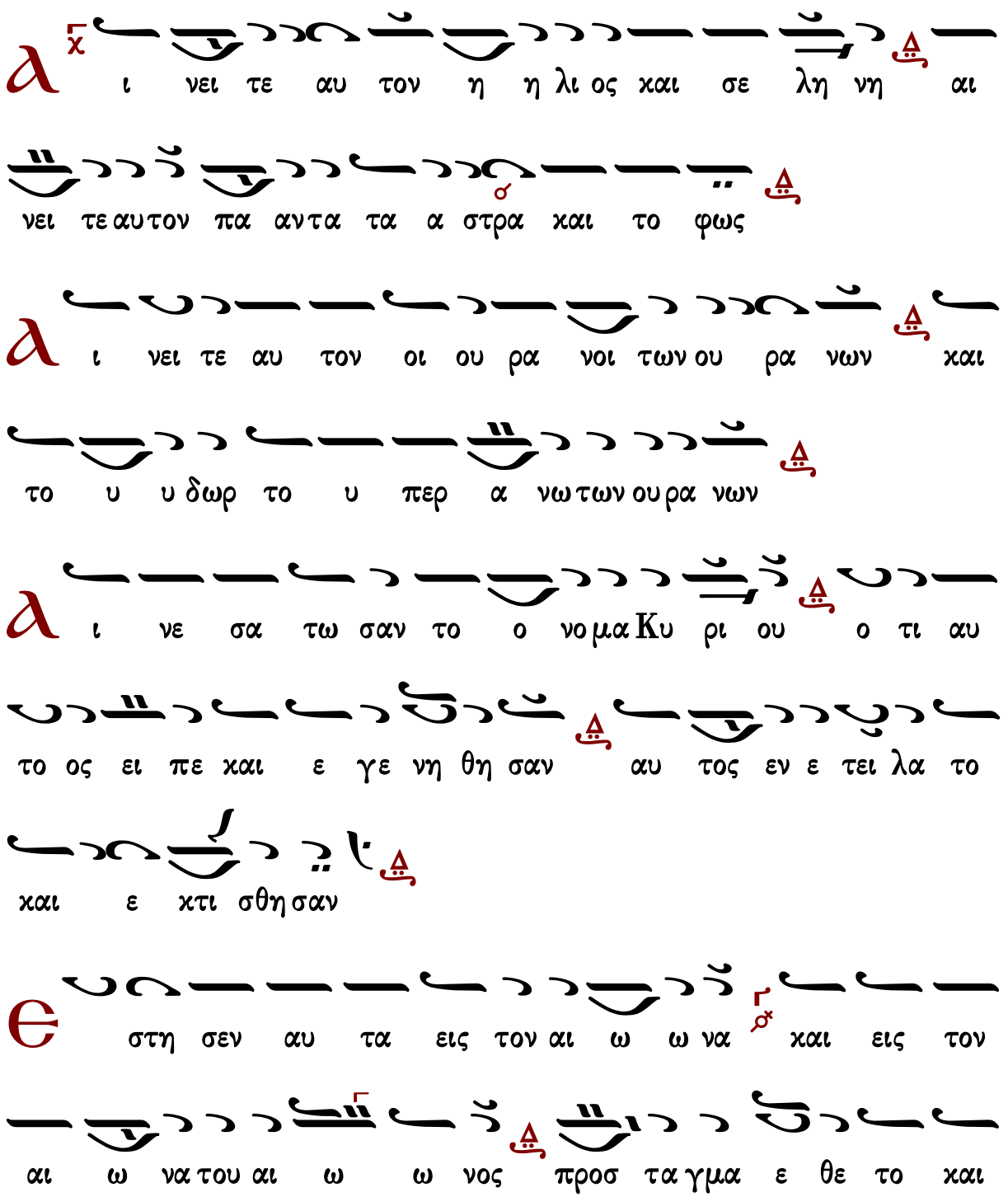

ου ου πα ρε λευ σε ται
Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Πυρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι ι
δος τα ποι ου ουν τα τον λοο γον αυ του
Τα ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο
φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι
Τα θη ρι ι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα
Βα σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και παν

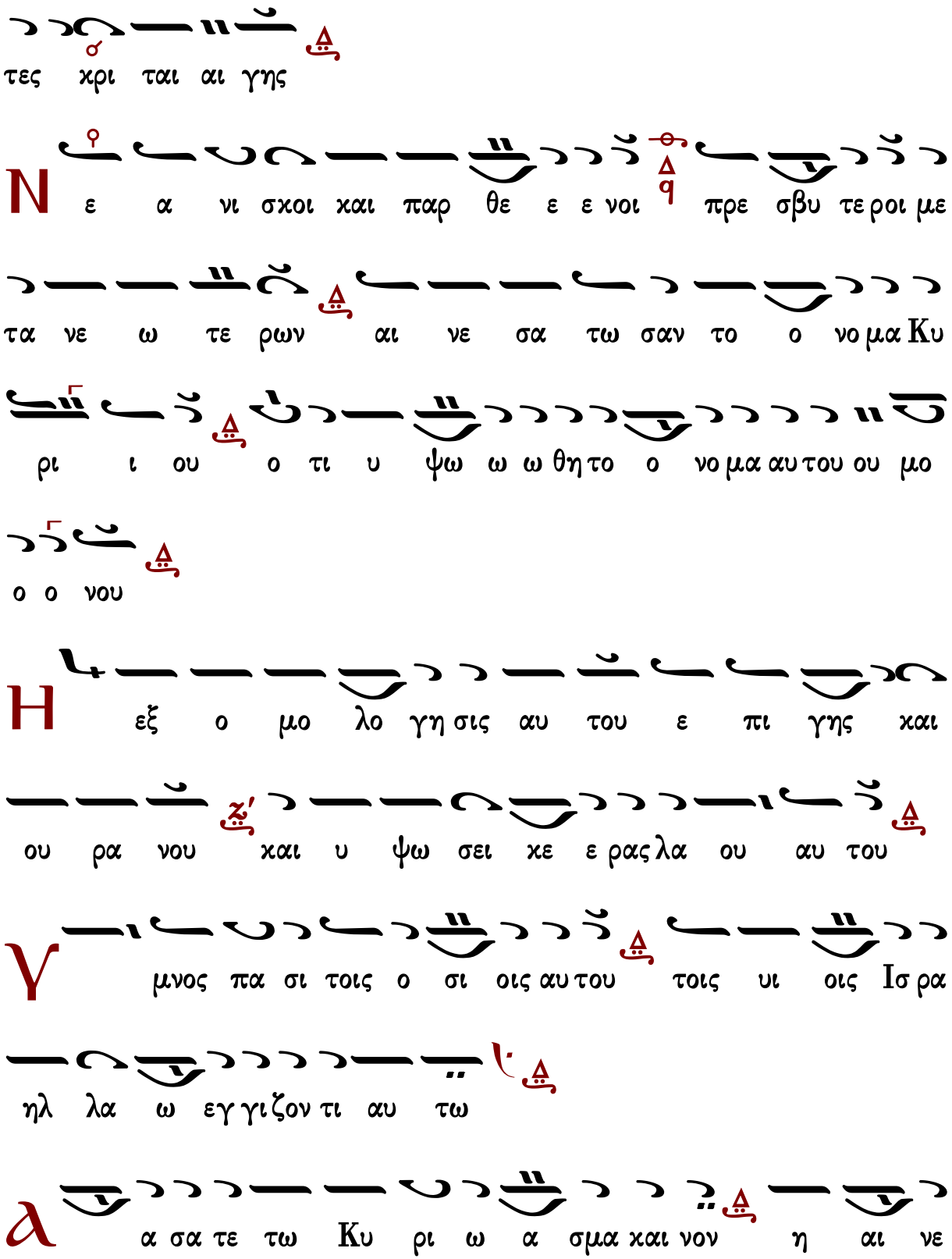
τες χρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε ε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο
ο ο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ ρα
ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκ χλη σι ι α ο σι ι ων

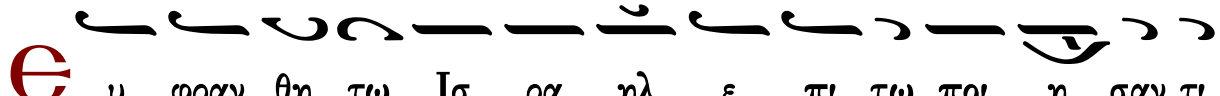
ϵ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

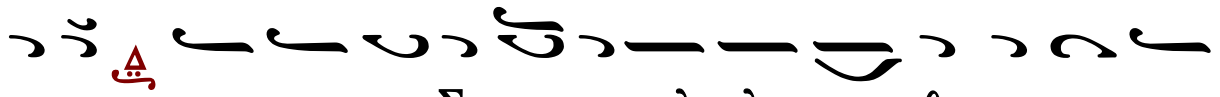
αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι

τω βα σι λει αυ των

λ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

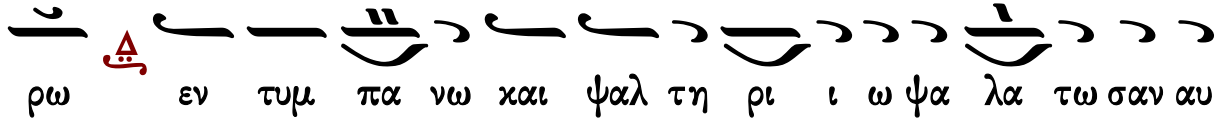
ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

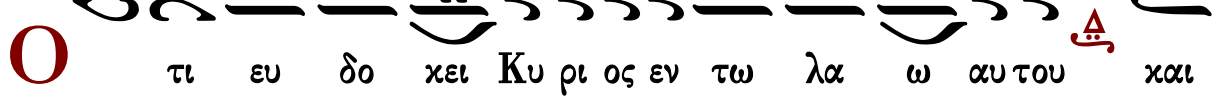
ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

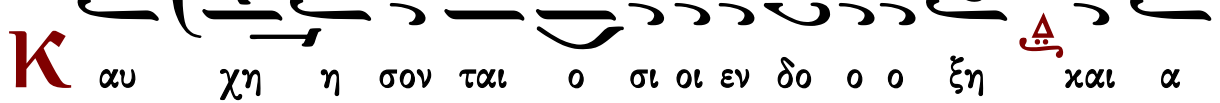
κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ο ξη και α

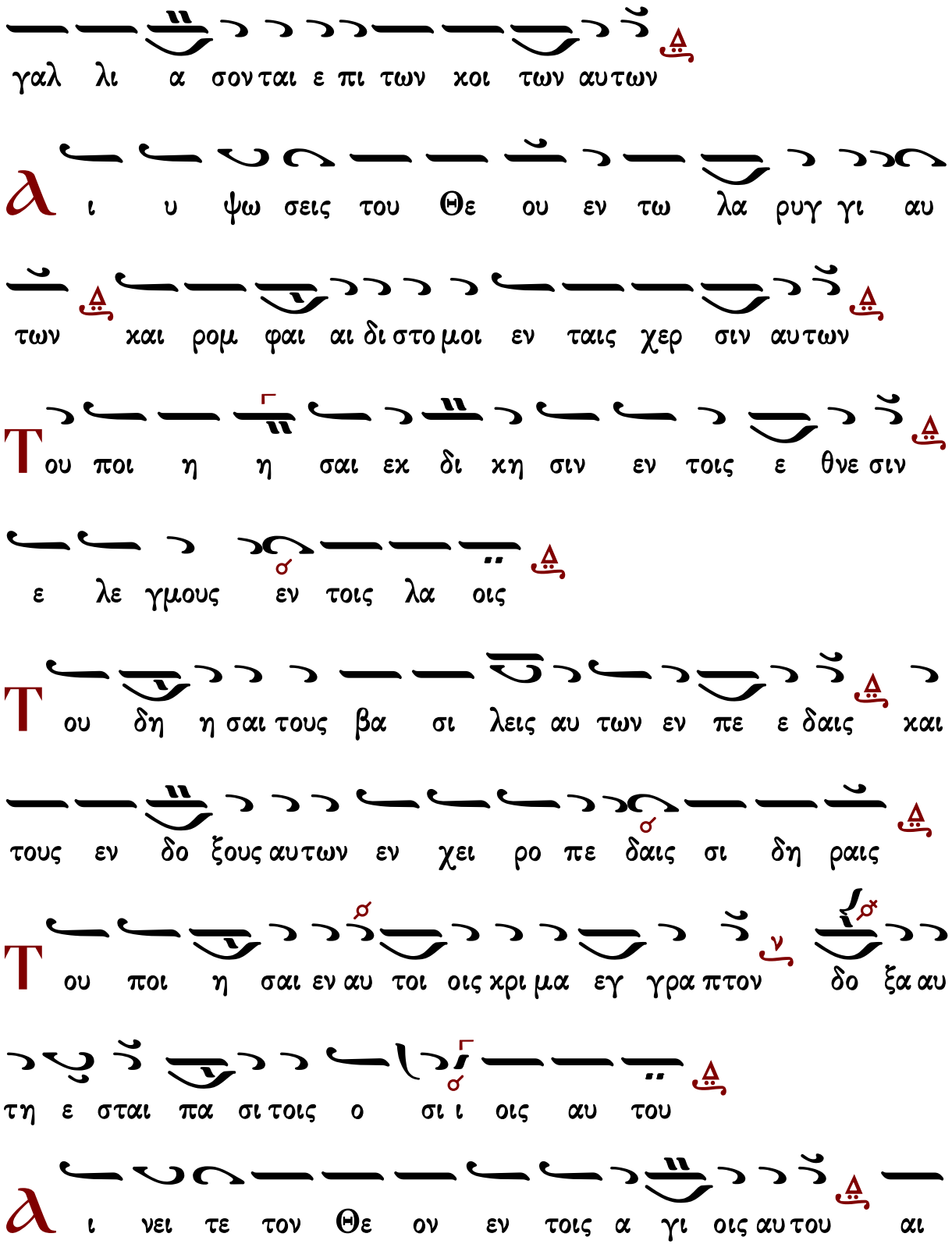
γαλ λι α σον ται ε πι των χοι των αυ των
α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των χαι ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Του ποι η η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν
ε λε γμους εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις χαι
τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον δο ξα αυ
τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.324*

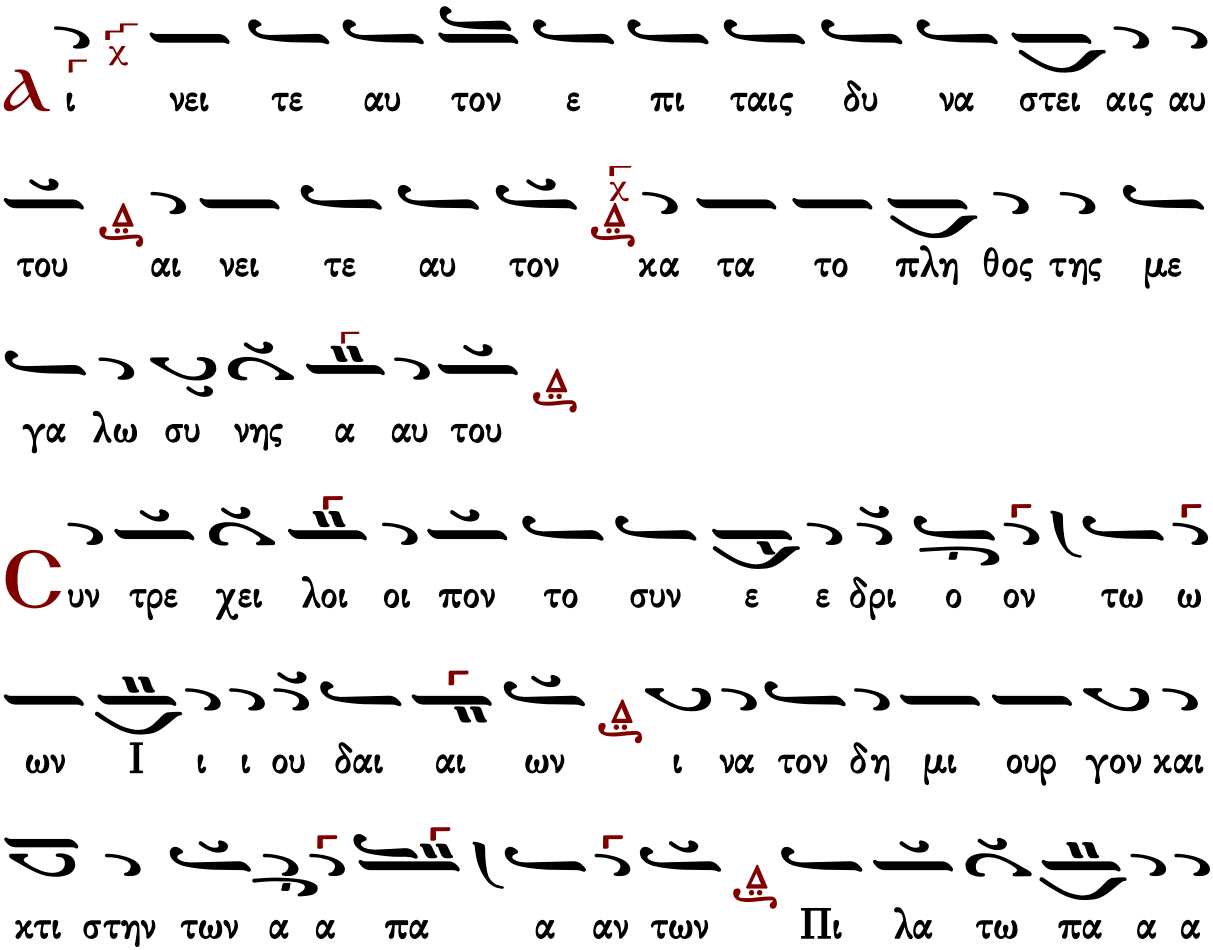

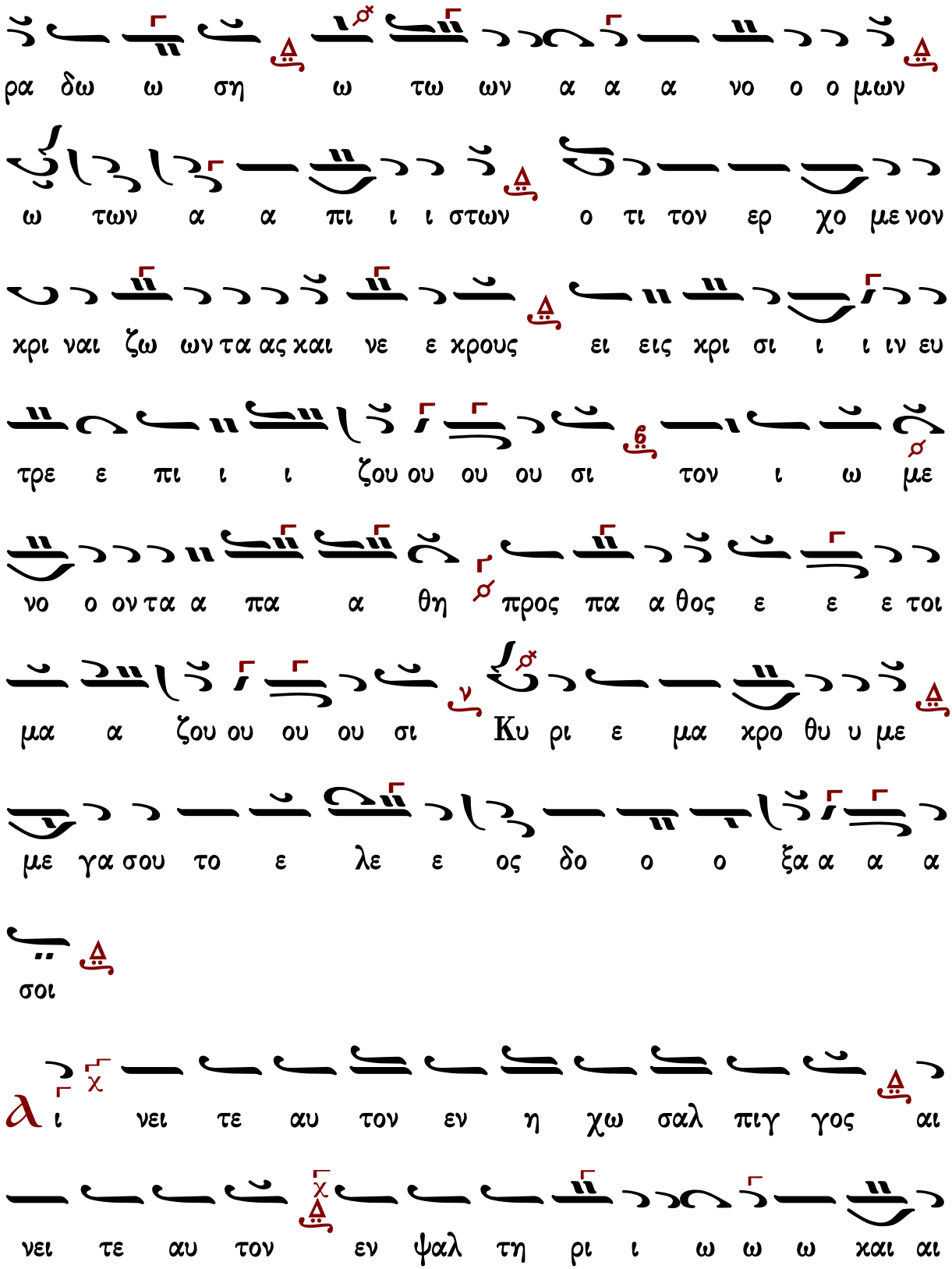
ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων
ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον
χρι ναι ζω ων τα ας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ
τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με
νο ο ον τα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι
μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ με
με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α
σοι
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι

αι χι θα α ρα
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν
τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν
α νο μοι οι οις τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ
γυ υ υ υ ρι ι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο
γι σα μενος τι μην σε τον α τι μη η η τον ουκ
ε φρι ξε ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο
δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε
σπο ο την χα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ

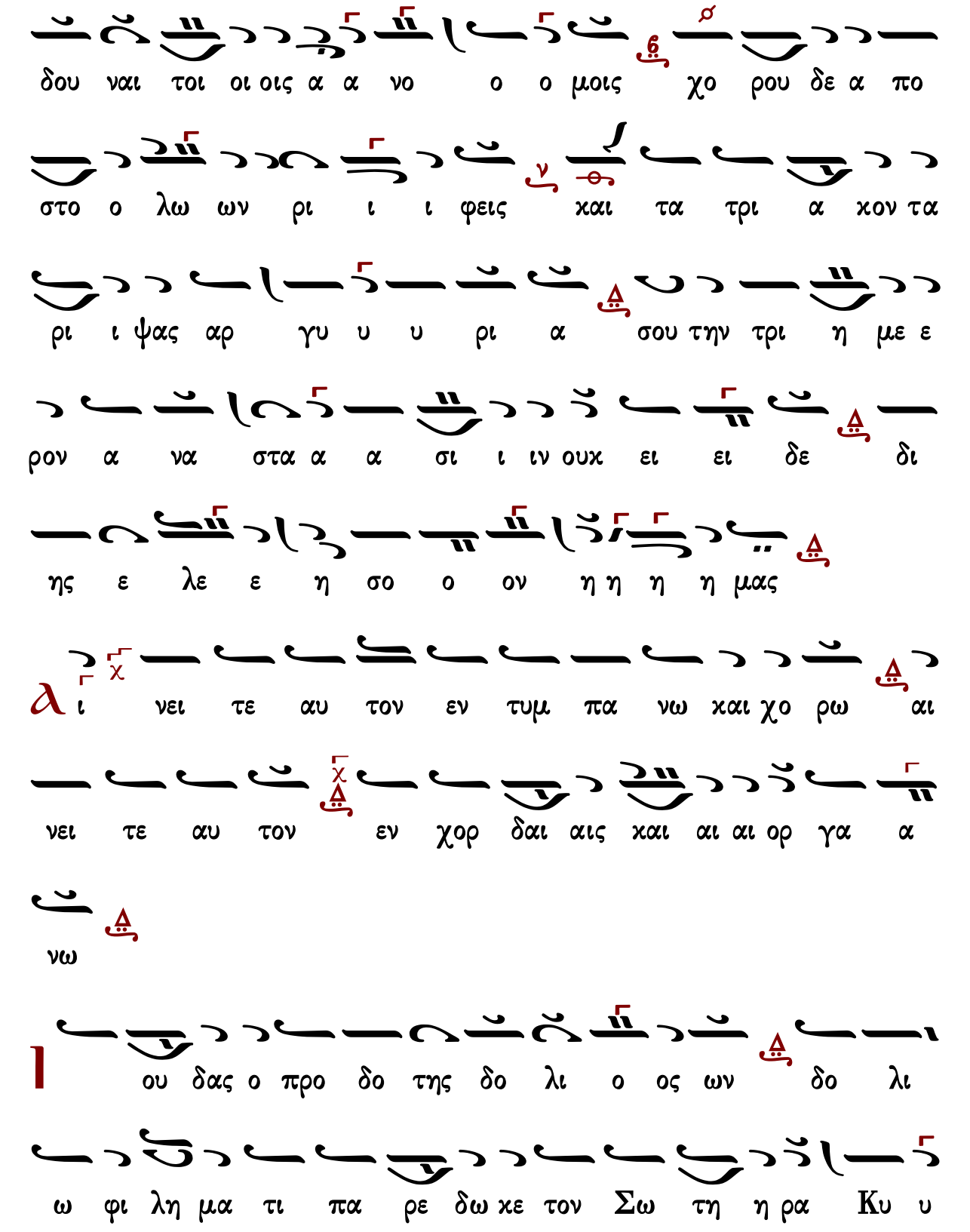
δου ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο
στο ο λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α χον τα
ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε
ρον α να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι
ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α
νω
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι
ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον
πε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο
μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η
κο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι
ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο ο λυ ε
ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον

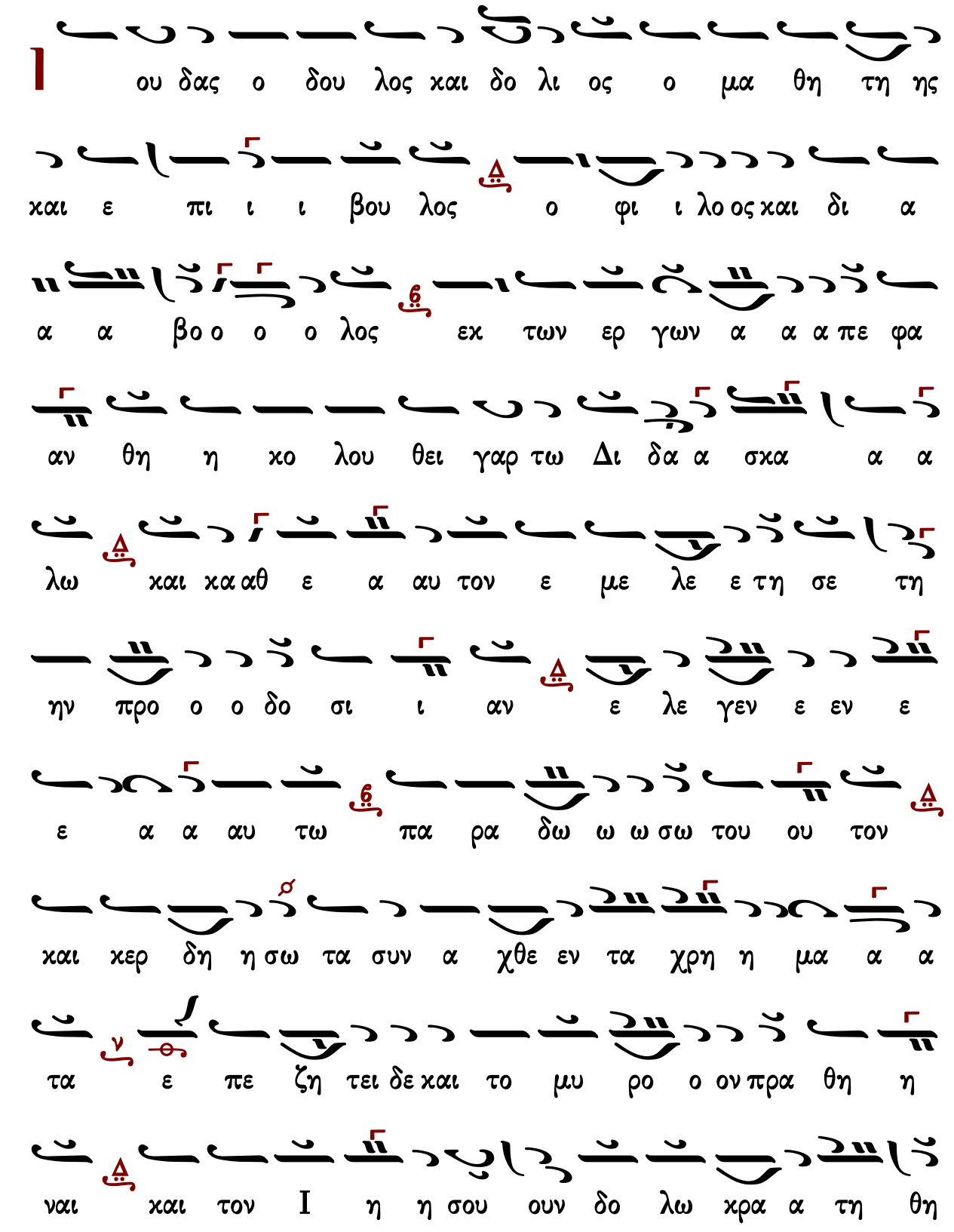
1
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α
α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε φα
αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α
λω και κα αθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη
ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον
και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α
τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η
ναι και τον I η η σου ουν δο λω κρα α τη θη

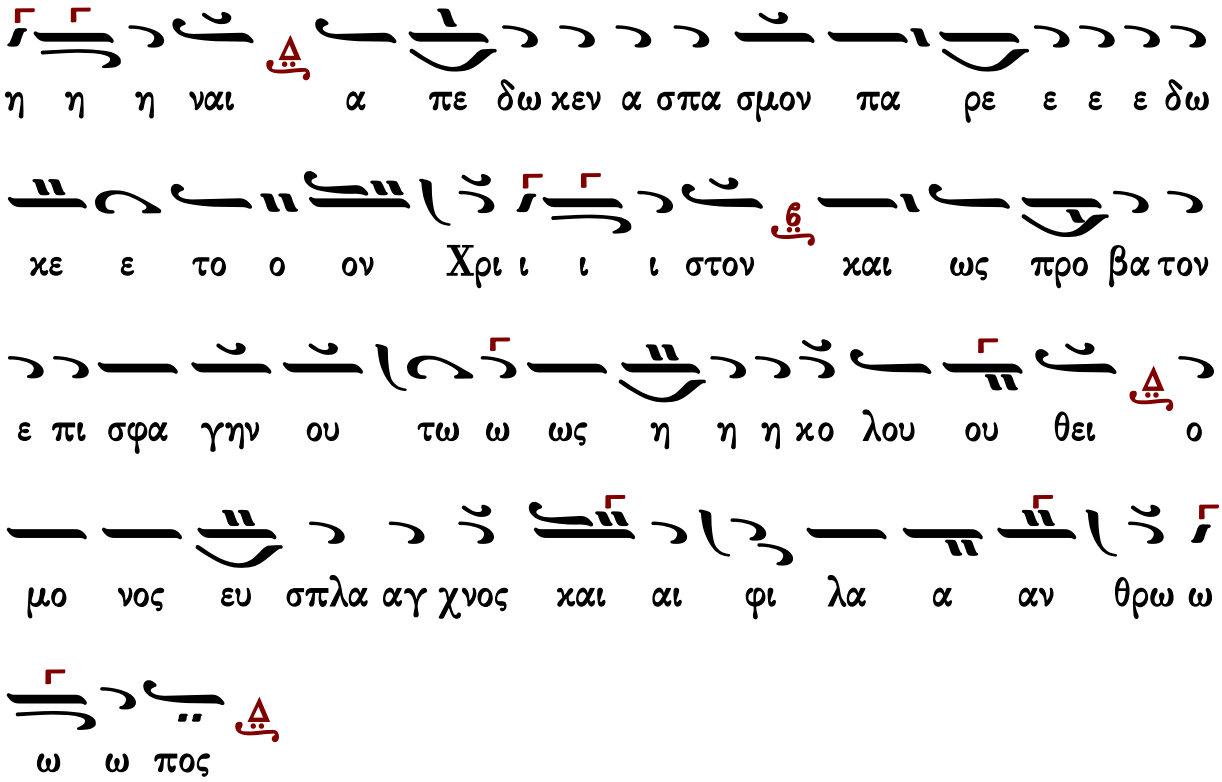

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.328*

Ο ν ε χη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα ι
ι ας ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου
ου ου σι ι ι ι ον χαι τον νω τον δι ι δω ω σιν
ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α γο
νας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ ω πον ουκ α
α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ
πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι
κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε ται παν τα
ο α να μαρ τη η η τος ε χου σι ως κα τα
δε ε ε χε ται ι να πα σι δω ρη ση η ται την

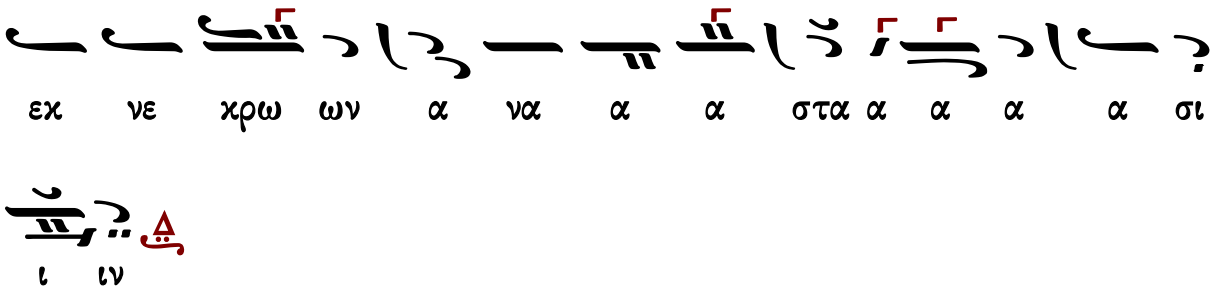

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.192*

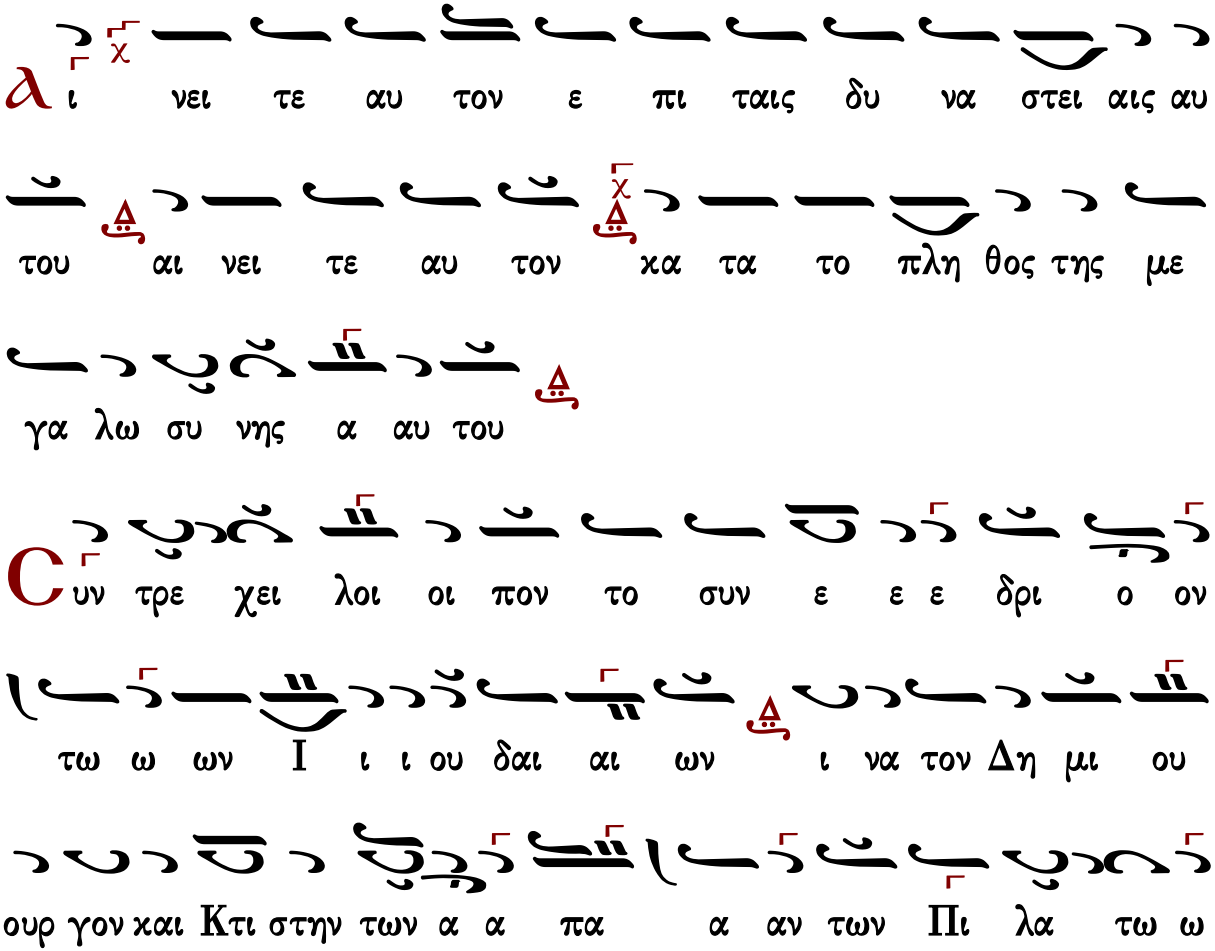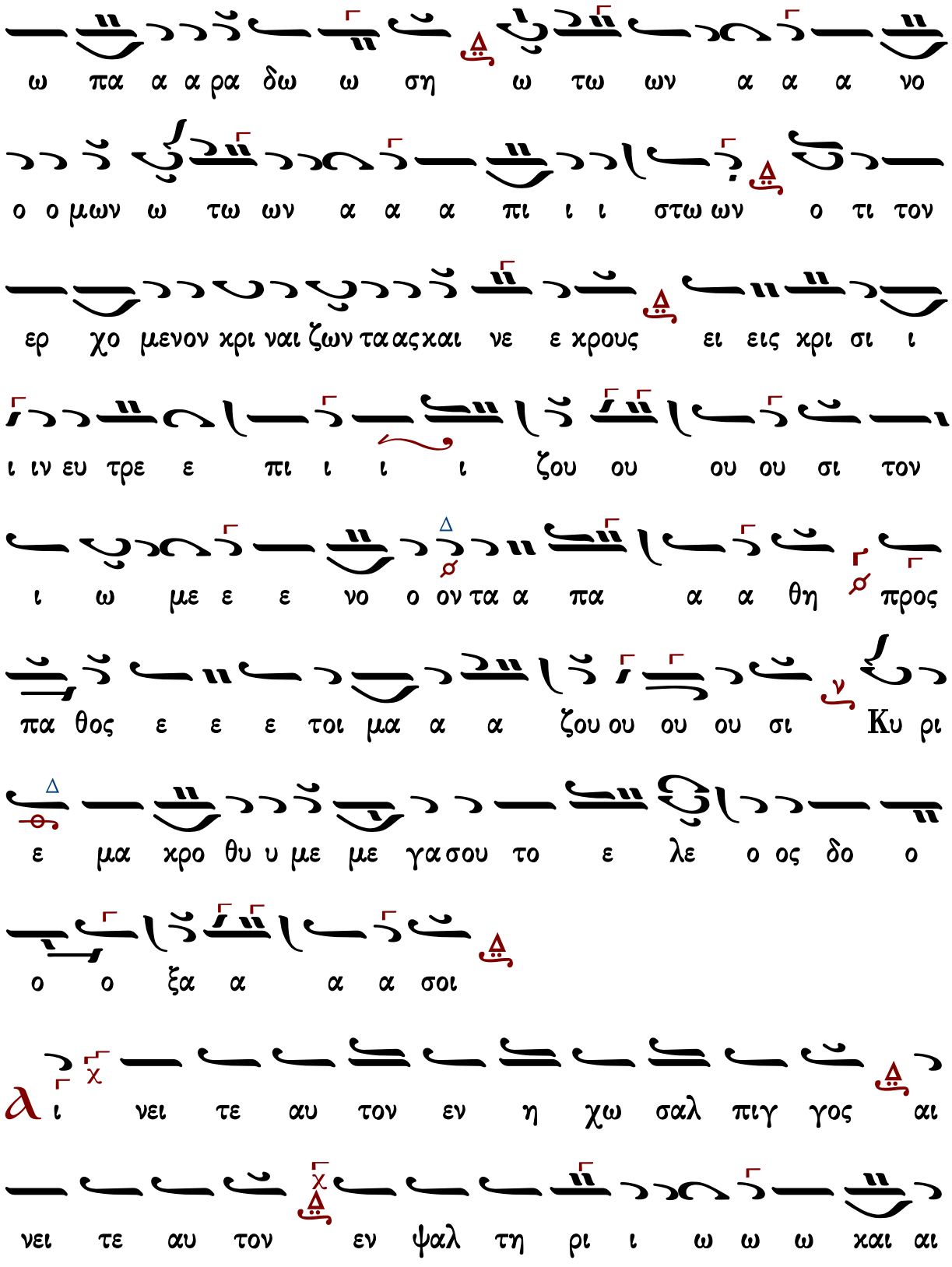

ω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο
ο ο μων ω τω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον
ερ χο μενον χρι ναι ζων τα ας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι
ι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον
ι ω με ε ε νο ο ον τα α πα α α θη προς
πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι
ε μα χρο θυ υ με με γα σου το ε λε ο ος δο ο
ο ο ξα α α α σοι
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι

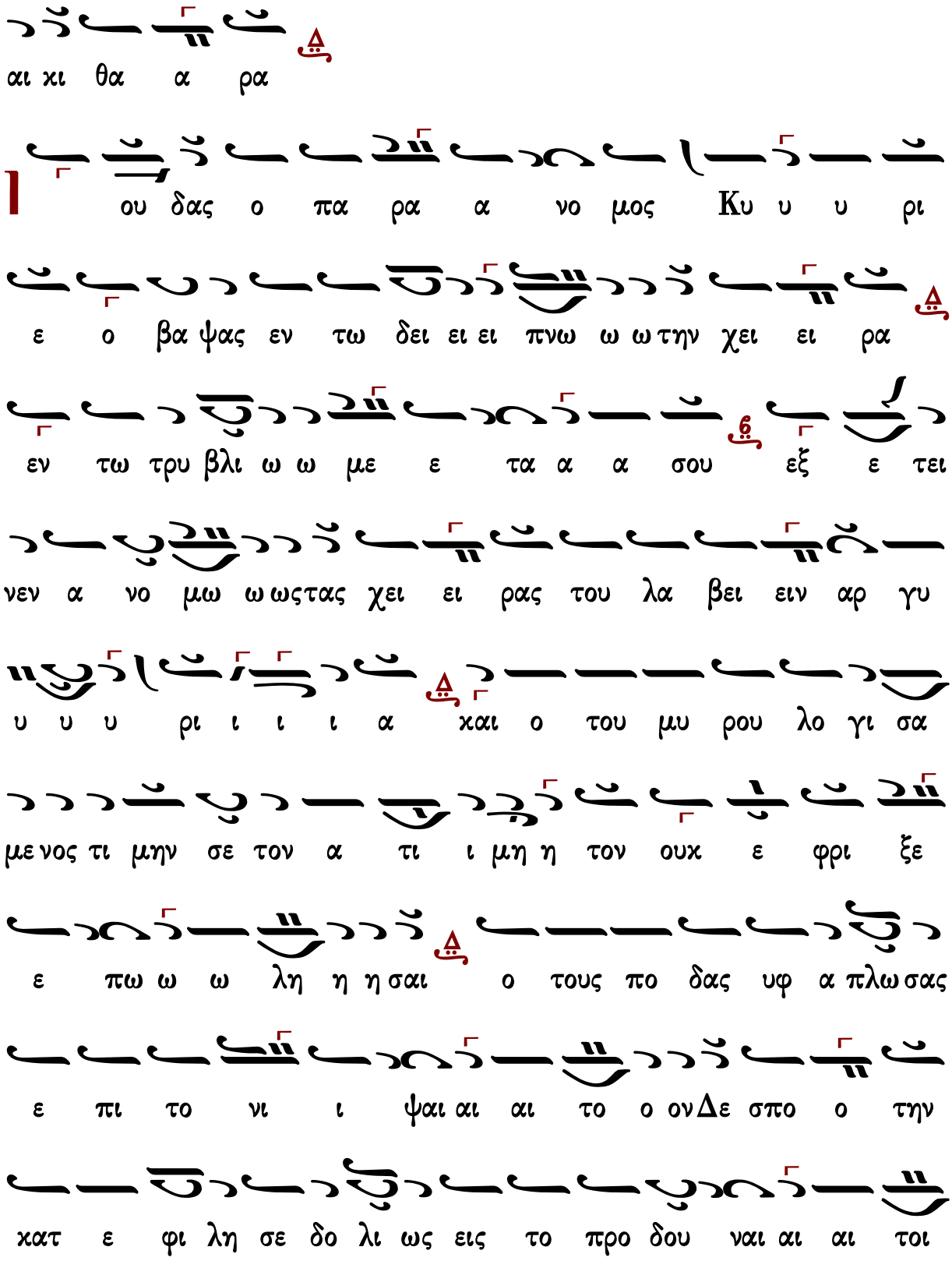
αι χι θα α ρα
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι
ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ω την χει ει ρα
εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει
νεν α νο μω ω ως τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ
υ υ υ ρι ι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο γι σα
με νος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε
ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο δας υφ α πλω σας
ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την
χατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι

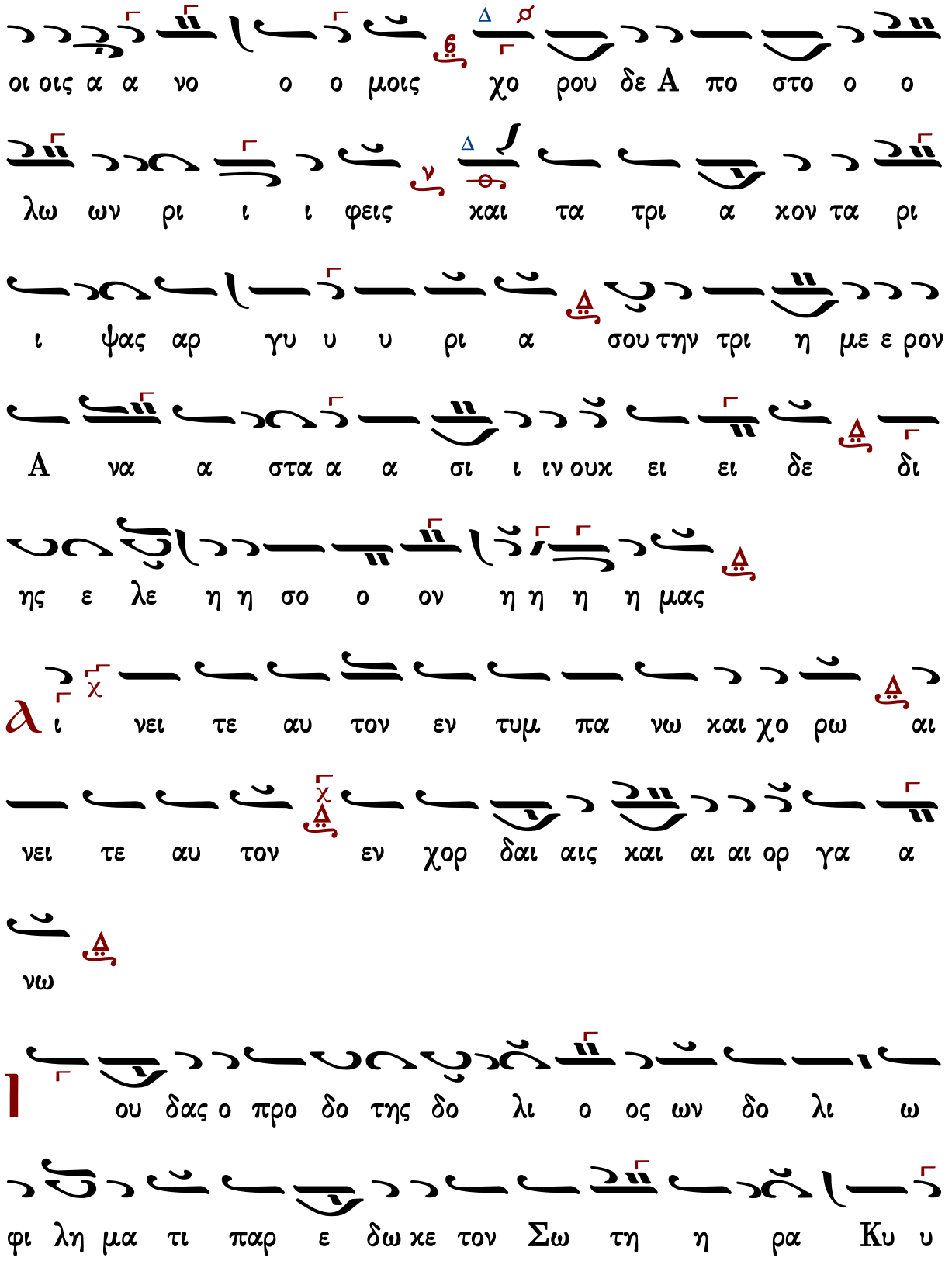
οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο
λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α χον τα ρι
ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον
Α να α στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι
ης ε λε η η σο ο ον η η η η μας
α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α
νω
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω
φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

υ ρι ον τον Δε σπο τηην των α παν των ως δου λον πε
ε ε πρα χε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις
ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η
χο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο τουΘε ου
ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο
λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον

1 ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λοος και

δι α α α α βοο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α απε φα αν θη η χο λου θει γαρτω Δι δα α

σχα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν

ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και χερ δη η η σω τα συν α χθε ε εν τα χρη

η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον

πρα θη η ναι και τον I η η σου ουουν δο λω χρα

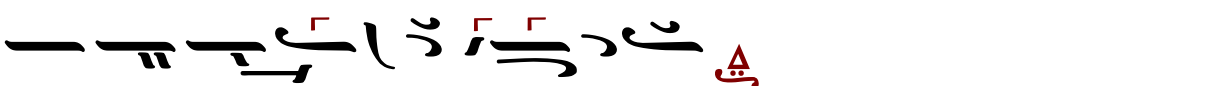

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.196*

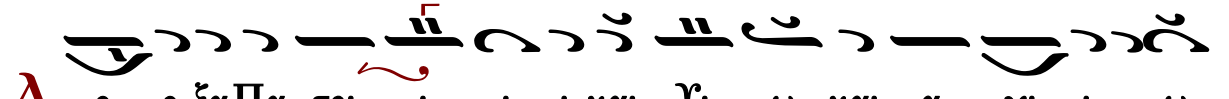

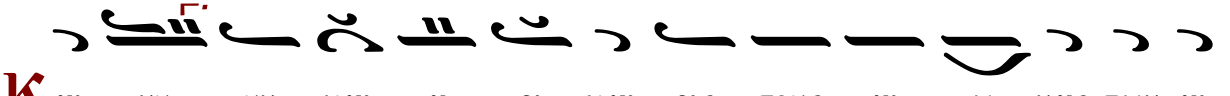

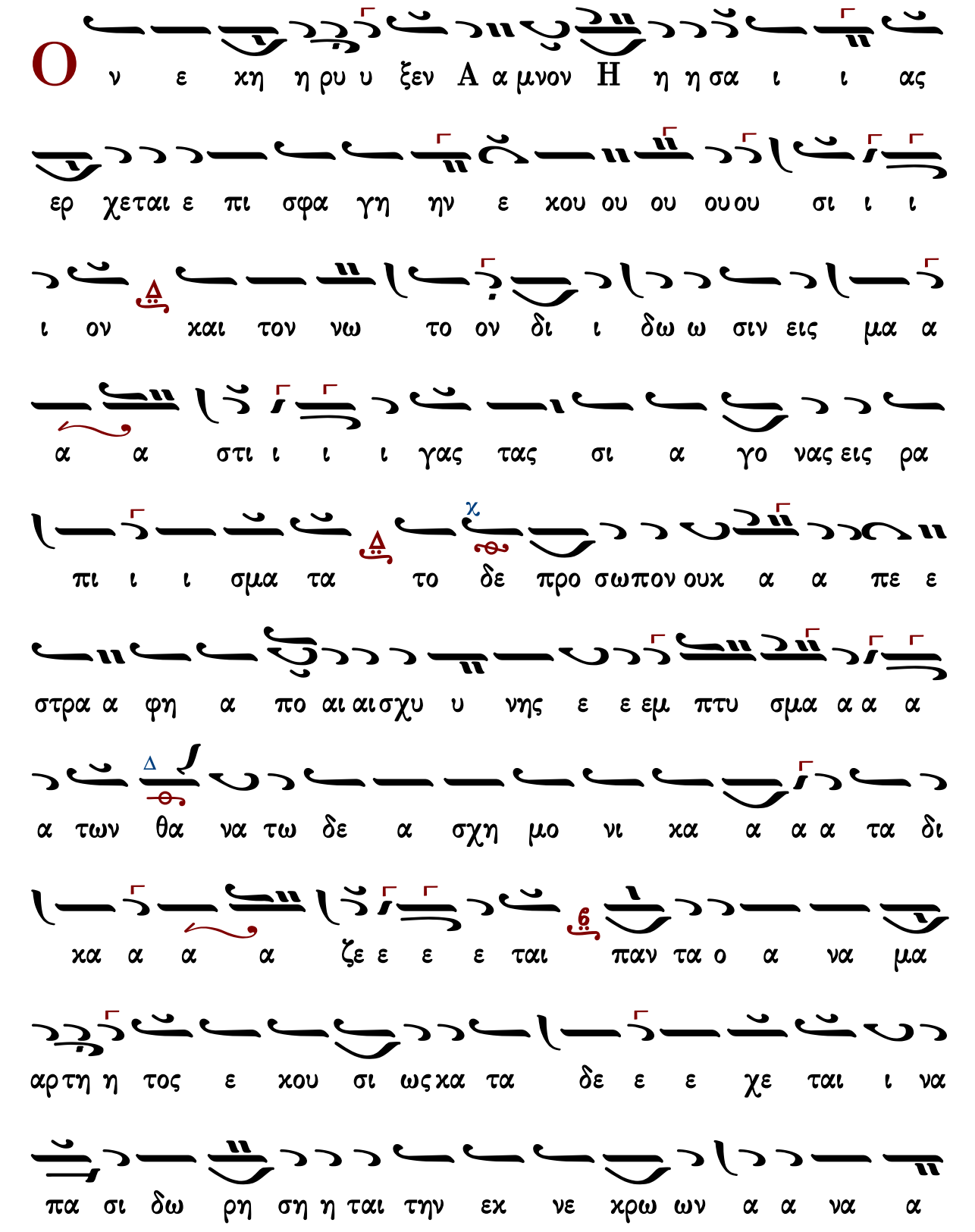
Ο ν ε χη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας
ερ χεται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου ουου σι ι ι
ι ον και τον νω το ον δι ι δω ω σιν εις μα α
α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα
πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε
στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε ε εμ πτυ σμα α α α
α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι
κα α α α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μα
αρ τη η τος ε χου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να
πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α α να α

Γεωργίου Βιολάκη

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.454*

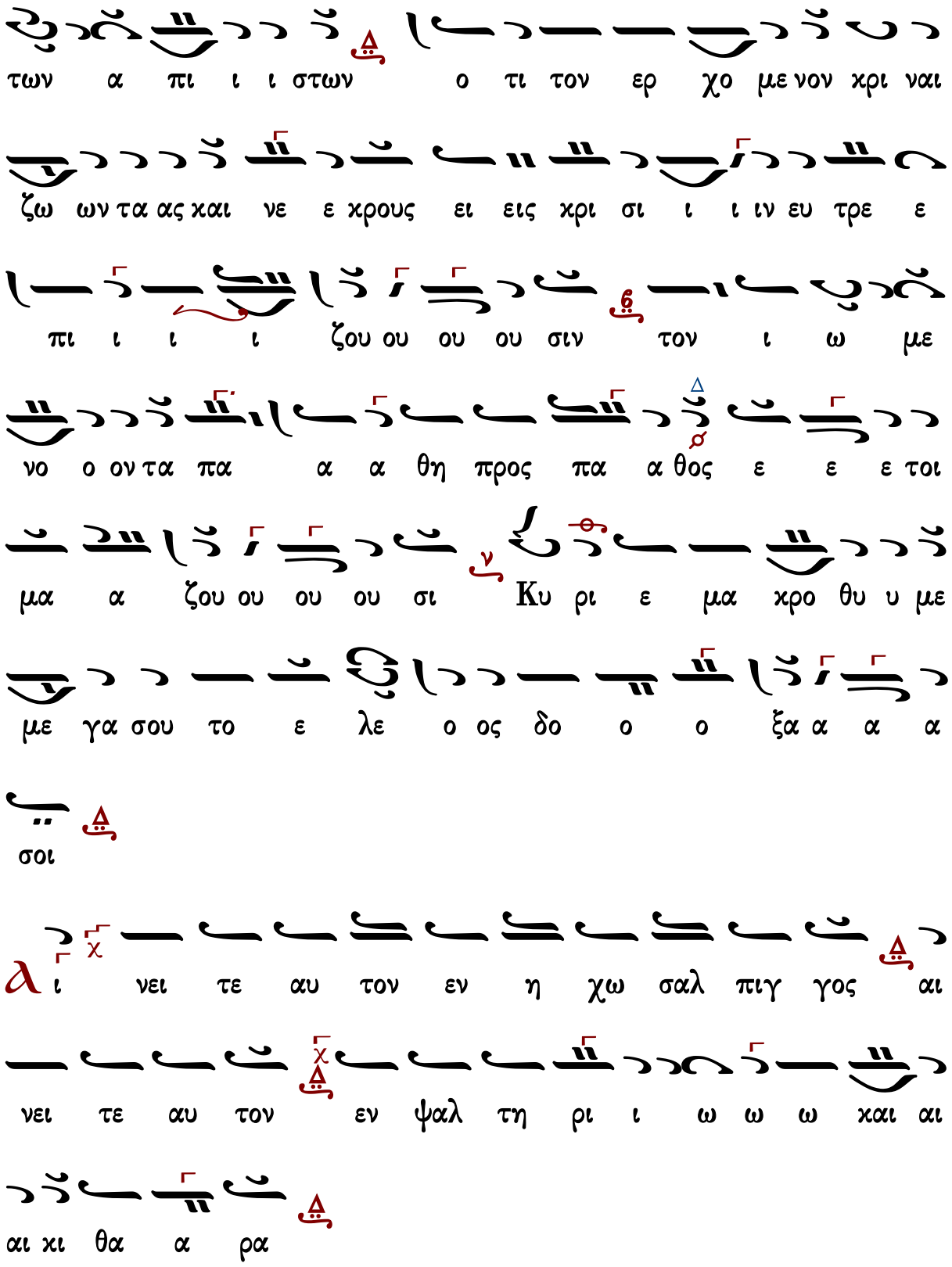
των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον χρι ναι
ζω ων τα ας χαι νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ τρε ε
πι ι ι ι ζου ου ου ου σιν τον ι ω με
νο ο ον τα πα α α θη προς πα α θος ε ε ε τοι
μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ με
με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α
σοι
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
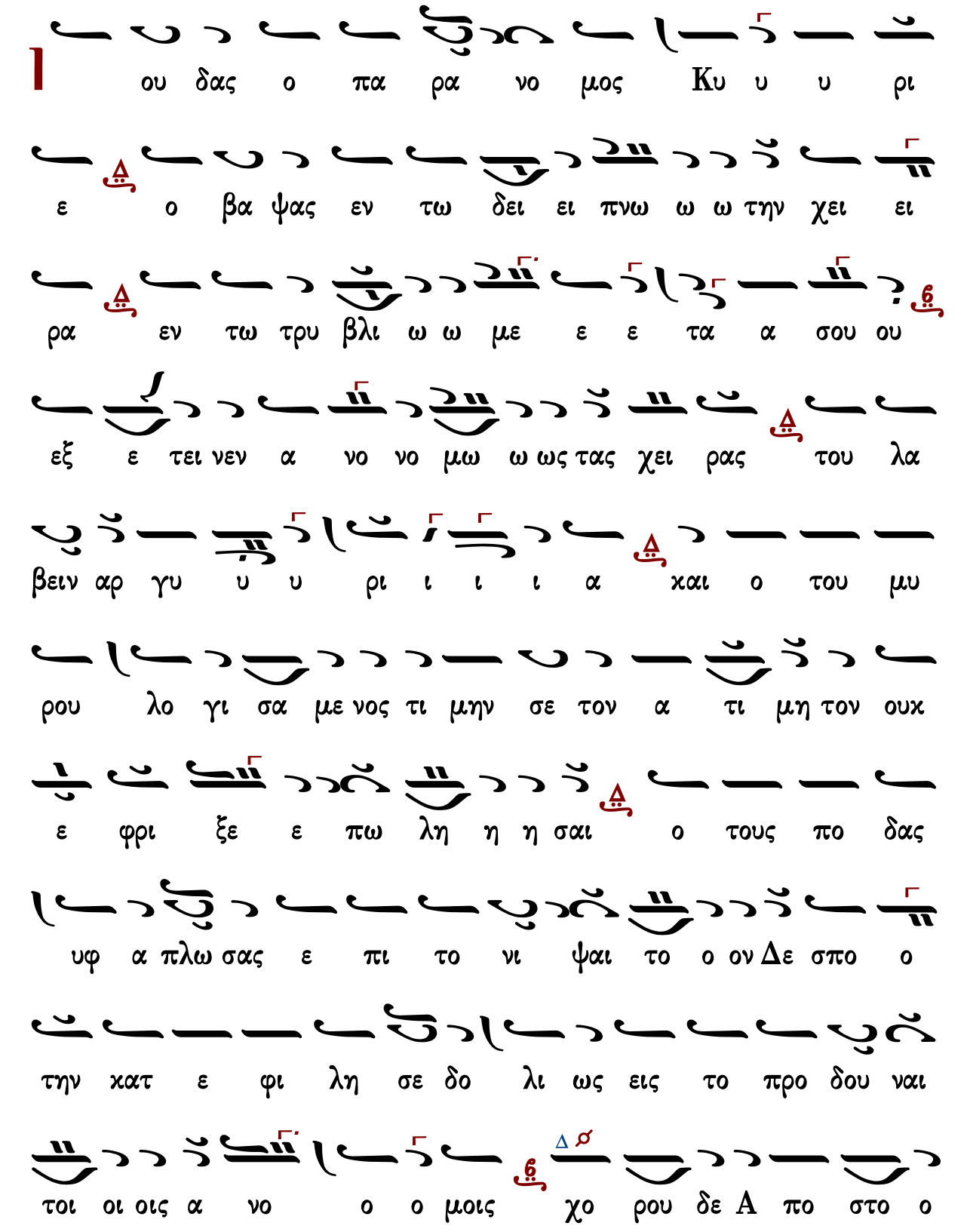
ου δας ο πα ρα νο μος Κυ υ υ ρι
ε ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει
ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου
εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ως τας χει ρας του λα
βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ
ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ
ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας
υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο
την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οις α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο

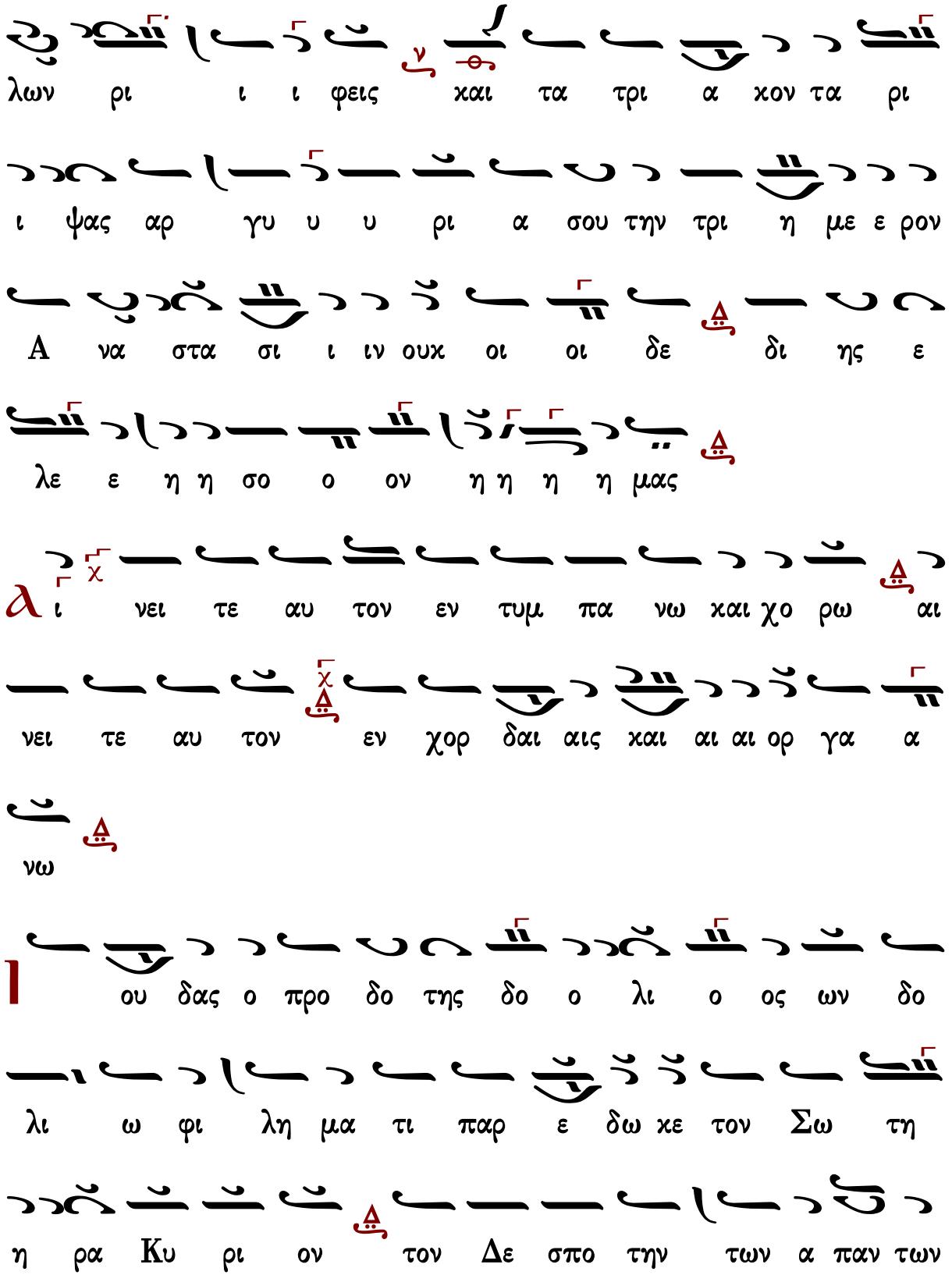
λων ρι ι ι φεις χαι τα τρι α χον τα ρι
ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον
Α να στα σι ι ιν ουκ οι οι δε δι ης ε
λε ε η η σο ο ον η η η η μας
αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο
λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη
η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των

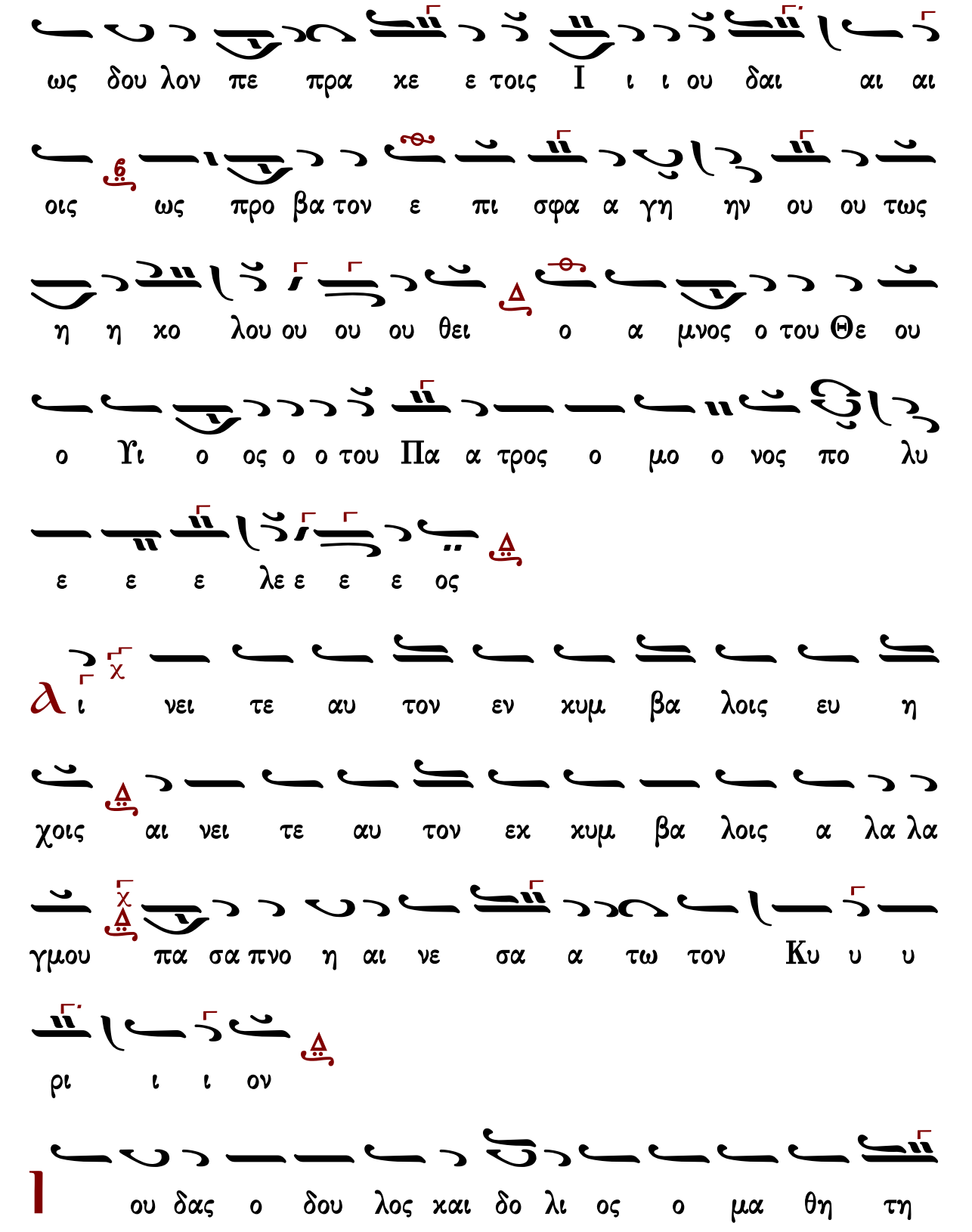
ως δου λον πε πρα χε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι
οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως
η η χο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου
ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ
ε ε ε λε ε ε ε ος
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

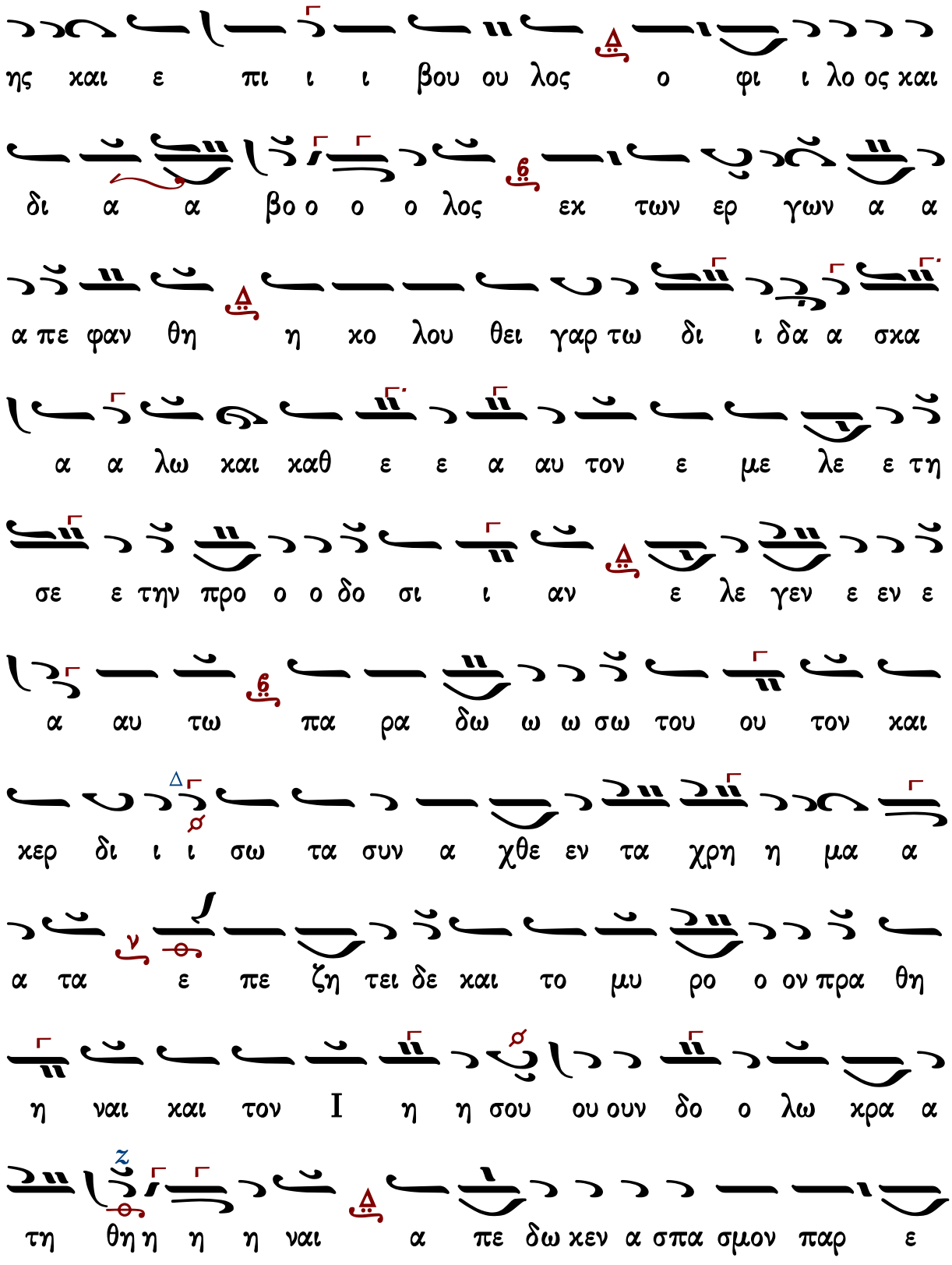
ης και ε πι ι ι βου ου λος ο φι ι λο ος και
δι α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α
α πε φαν θη η κο λου θει γαρ τω δι ι δα α σκα
α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη
σε ε την προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
χερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α
α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη
η ναι και τον I η η σου ου ουν δο ο λω κρα α
τη θη η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον παρ ε

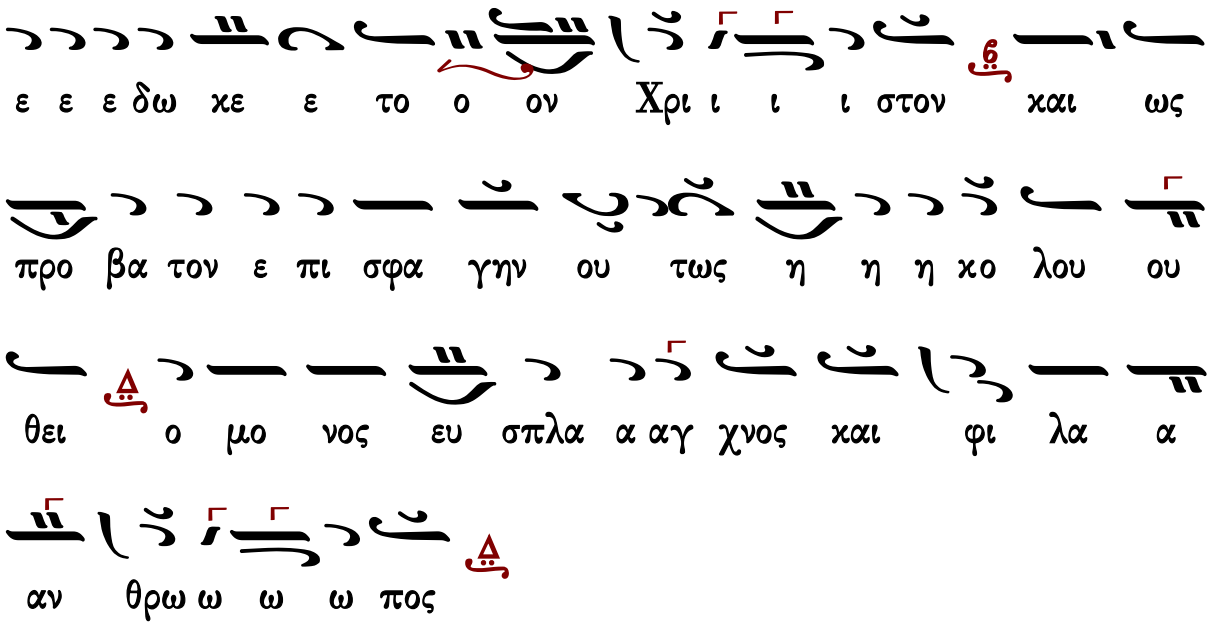

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

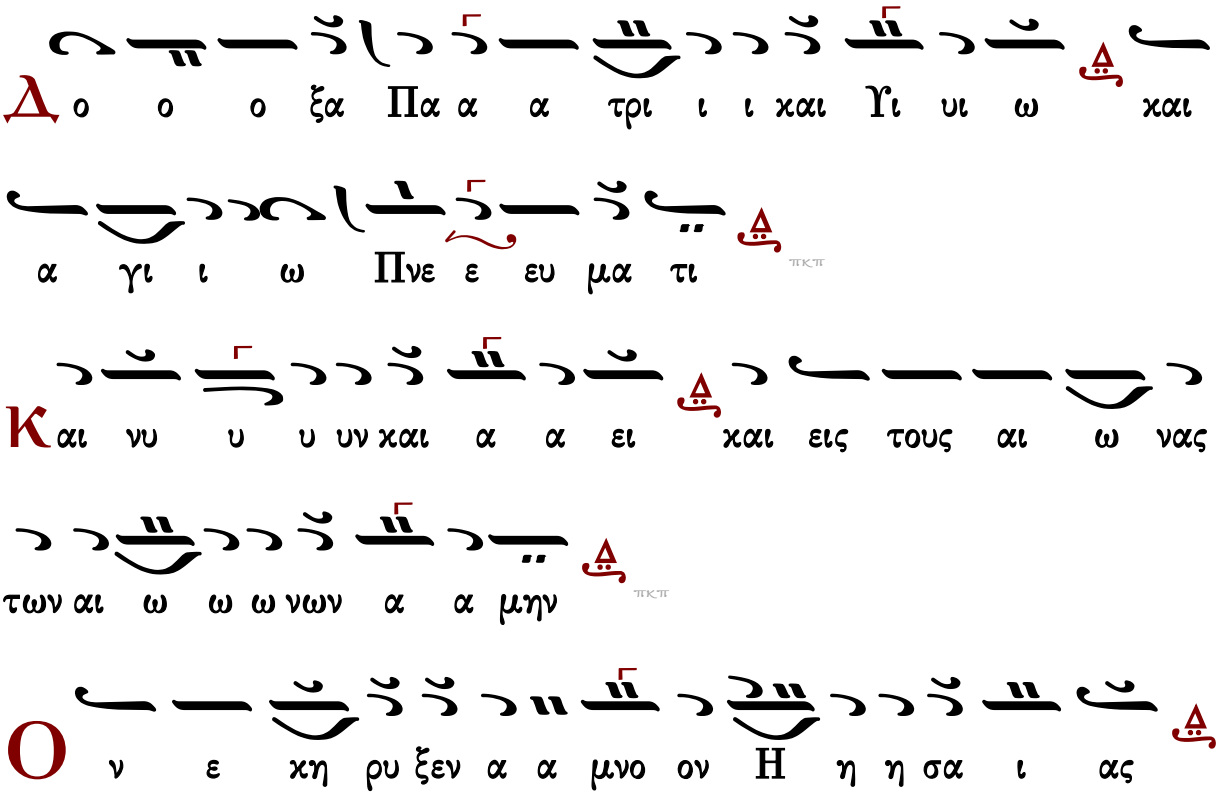

ερ χε ται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι
ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις μα α
στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι
ι σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε
στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α
α των θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα
δι ι κα α ζε ε ε ε ται παν τα ο α να μαρ
τη τος εκ ου σι ως κα τα δε ε ε χε ται ι να
πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρων Α να α
α στα α α α σιν
σι ι ι ιν

Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ. Δ΄

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

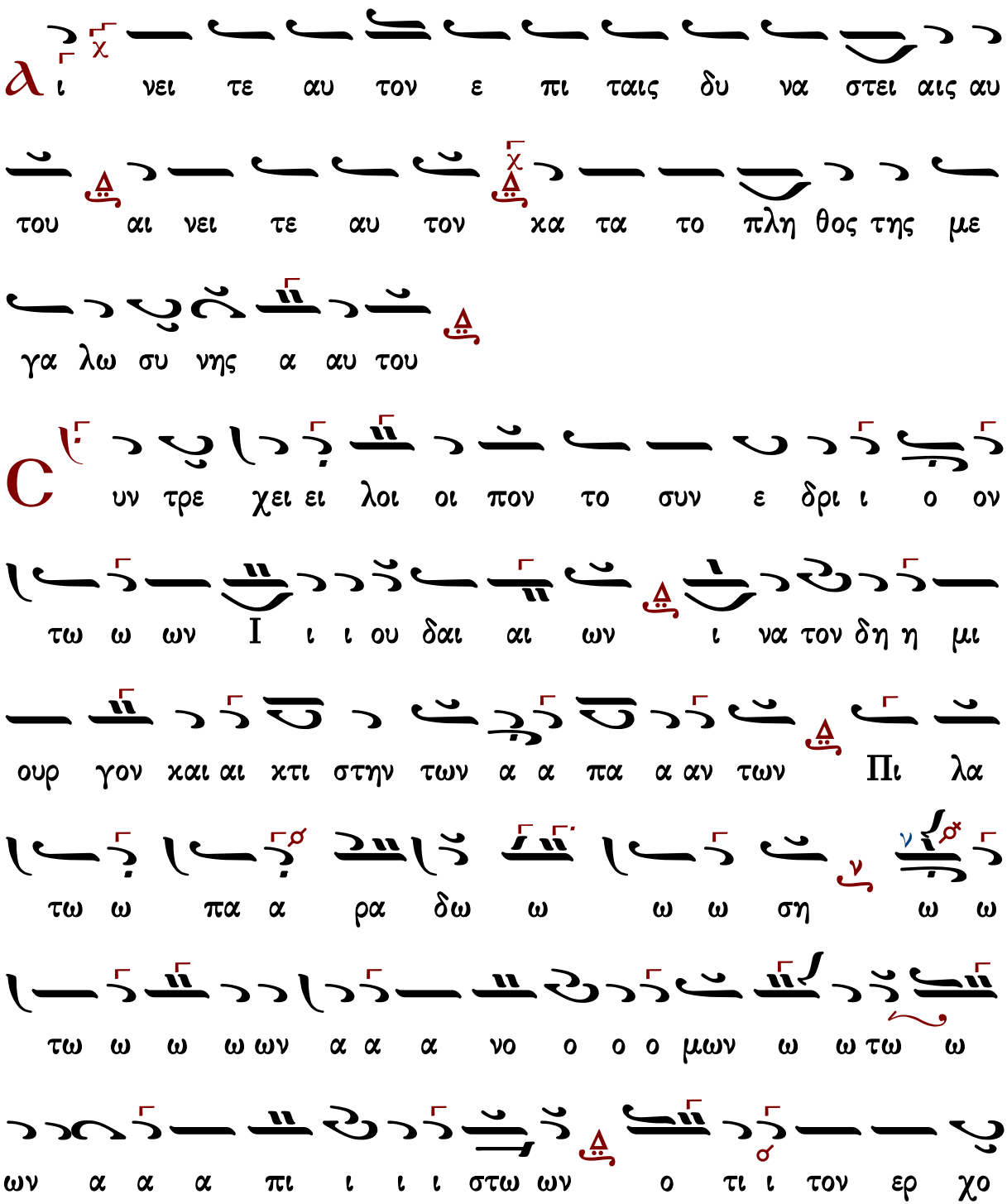

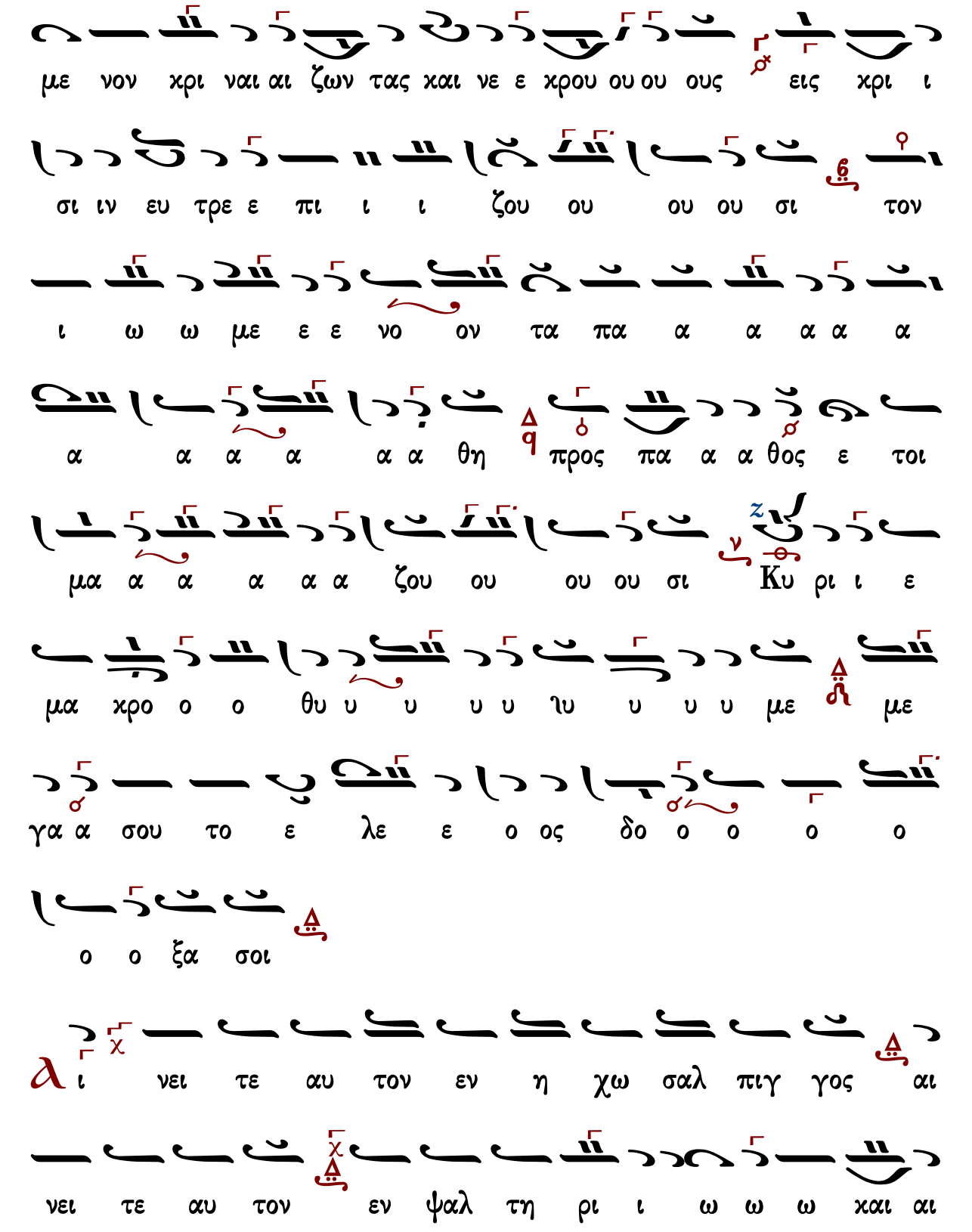
με νον χρι ναι αι ζων τας χαι νε ε χρου ου ου ους εις χρι ι
σι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον
ι ω ω με ε ε νο ον τα πα α α α α α
α α α α α α θη προς πα α α θος ε τοι
μα α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε
μα χρο ο ο θυ υ υ υ υ ιυ υ υ υ με με
γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ο ο
ο ο ξα σοι
λι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι

αι χι θα α ρα
ου δα ας ο πα ρα νο μος Κυ υ ρι
ι ι ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας
χει ει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ι ι ι ω
ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νεν α
νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα
βει ει ει ει ει ει ειν αρ γυ υ υ υ υ ρι ι
α χαι ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε
νος τι ι μη ην σε τον α τι ι μη η η τον ουκ ε
ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους

πο ο ο δας υφ α πλω ω ω σα α ας ε πι το
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ψαι τον Δε
σπο ο ο ο ο τη ην χα τε φι ι λη η σε
δο λι ι ι ι ι ι ι ως εις το προ
δου ου ναι αι τοις α νο ο ο ο ο μοις χο ρου
ου δε α πο στο ο ο ο ο ο λων ρι ι φει εις και τα
τρι α χο ον τα ρι ι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α
σου την τρι η η με ε ρο ον Α α να α α στα σι ιν
ου ου ουκ ει ει ει ει δε δι ι ης ε λε η
η σο ο ον η η η η μας

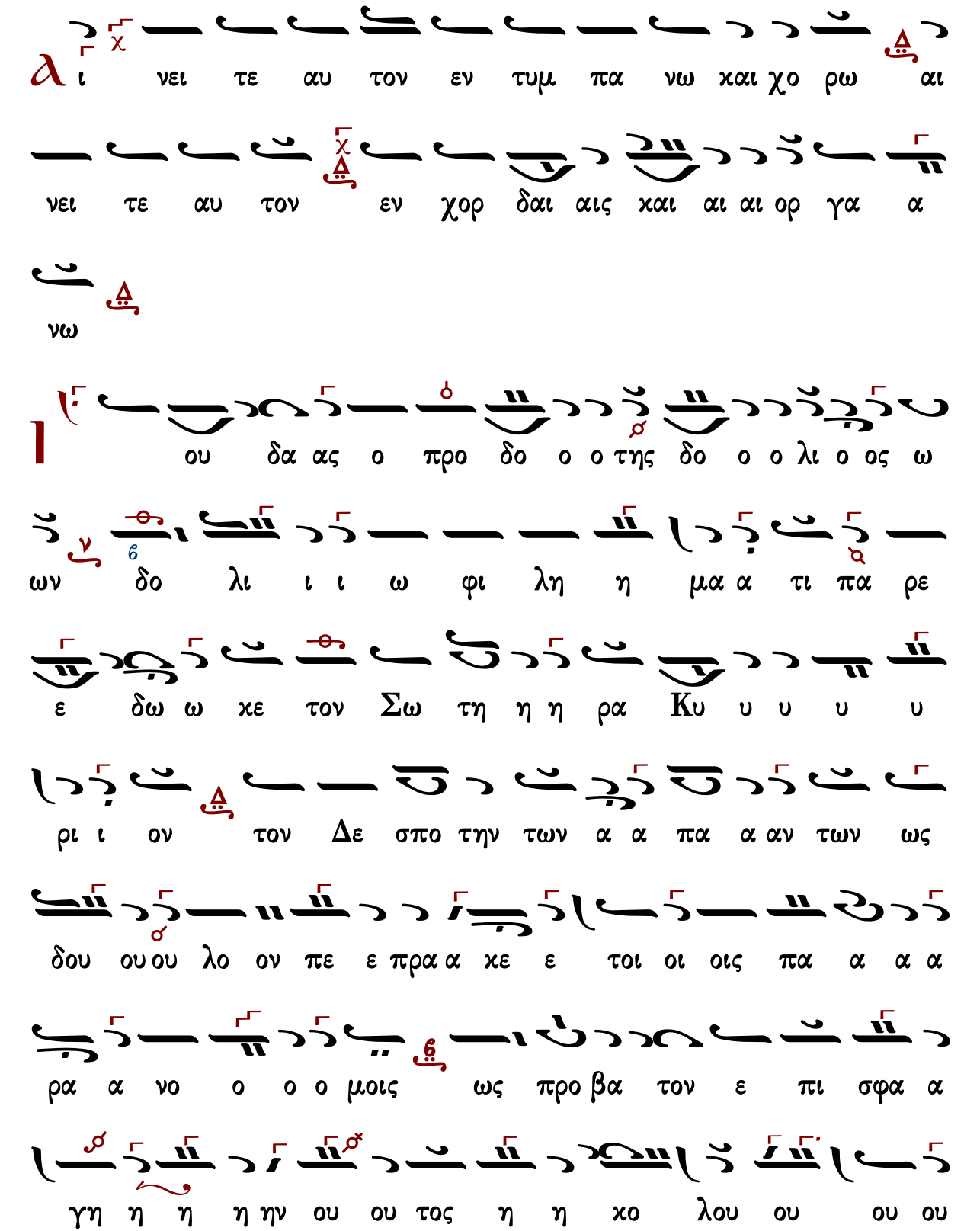
a
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ου δα ας ο προ δο ο ο τηις δο ο ο λι ο ος ω
ων δο λι ι ι ω φι λη η μα α τι πα ρε
ε δω ω χε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ
ρι ι ον τον Δε σπο τηην των α α πα α αν των ως
δου ου ου λο ον πε ε πρα α χε ε τοι οι οις πα α α α
ρα α νο ο ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα α
γη η η η ηην ου ου τος η η χο λου ου ου ου

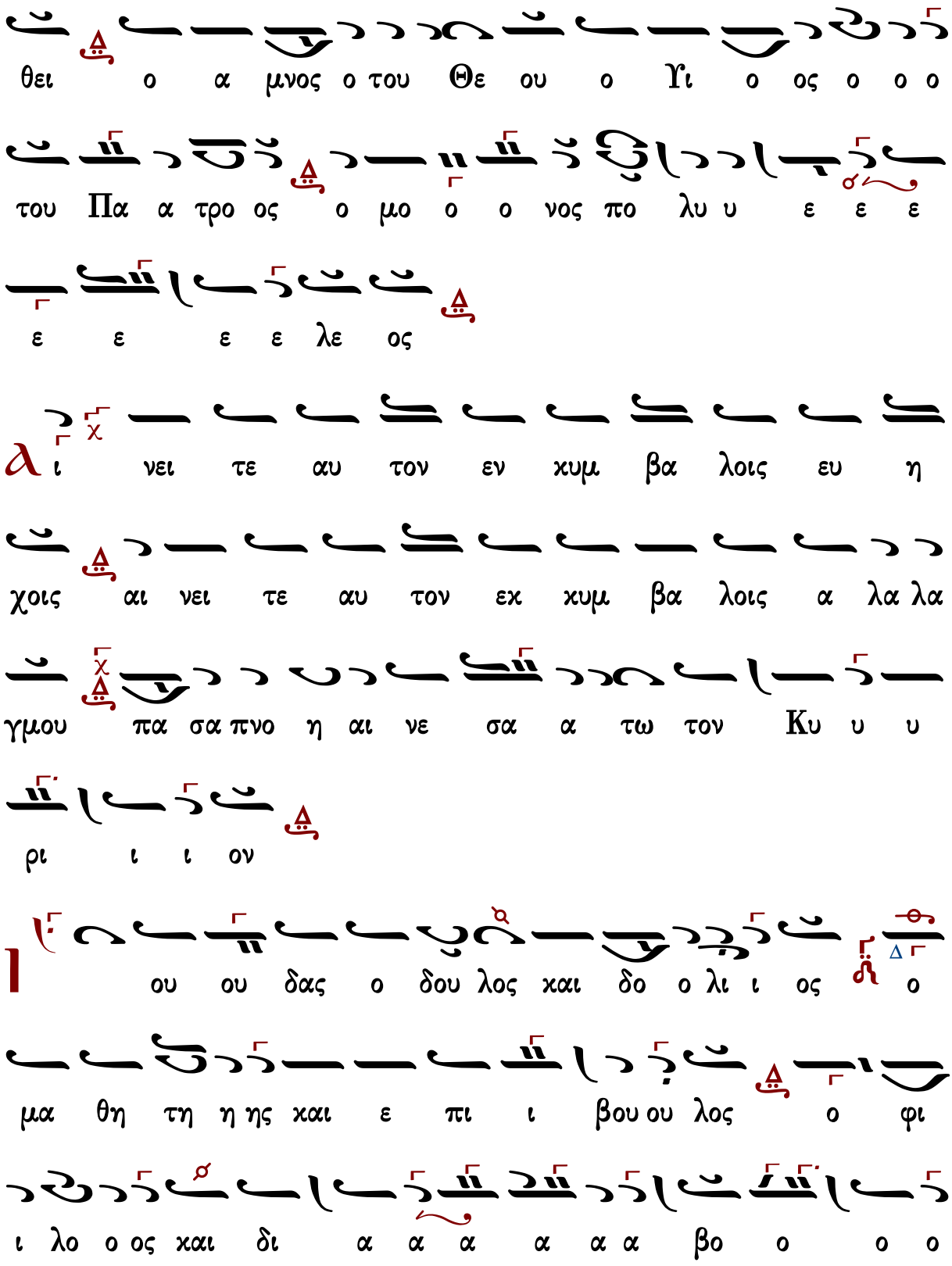
θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο ο
του Πα α τρο ος ο μο ο ο νος πο λυ υ ε ε ε
ε ε ε ε λε ος
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον
ου ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ος ο
μα θη τη η ης και ε πι ι βου ου λος ο φι
ι λο ο ος και δι α α α α α α βο ο ο ο

λος εκ των ε ερ γω ω ων α πε φα α α α
α αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α
λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η
ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω
πα ρα δω σω ω του ου ου τον και χερ δη η σω τα
συν α χθε εν τα χρη η μα α α τα ε πε ζη
τει δε και το μυ ρον πρα α θη η η ναι και τον I ι
η η σου ουν δο ο λω ω κρα τη θη η η η η η
ναι α πε δω κεν α σπα α σμο ον πα ρε ε δω
ω ω κε ε ε ε τον Χρι ι ι στον και αι ω ως προ

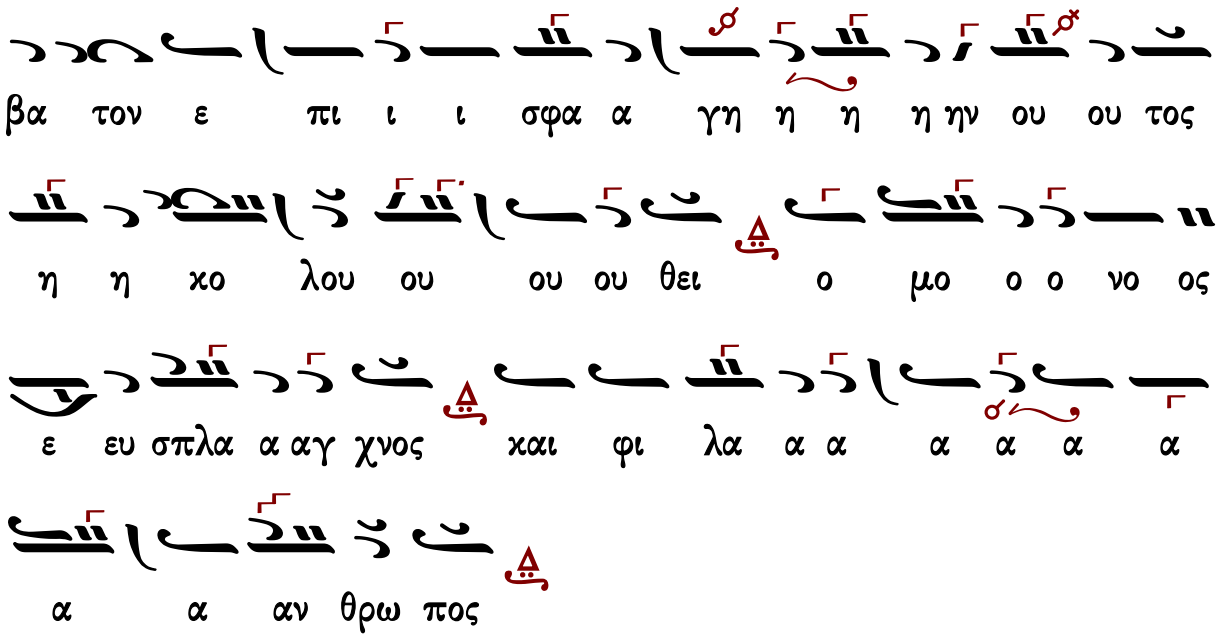

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.196/643*

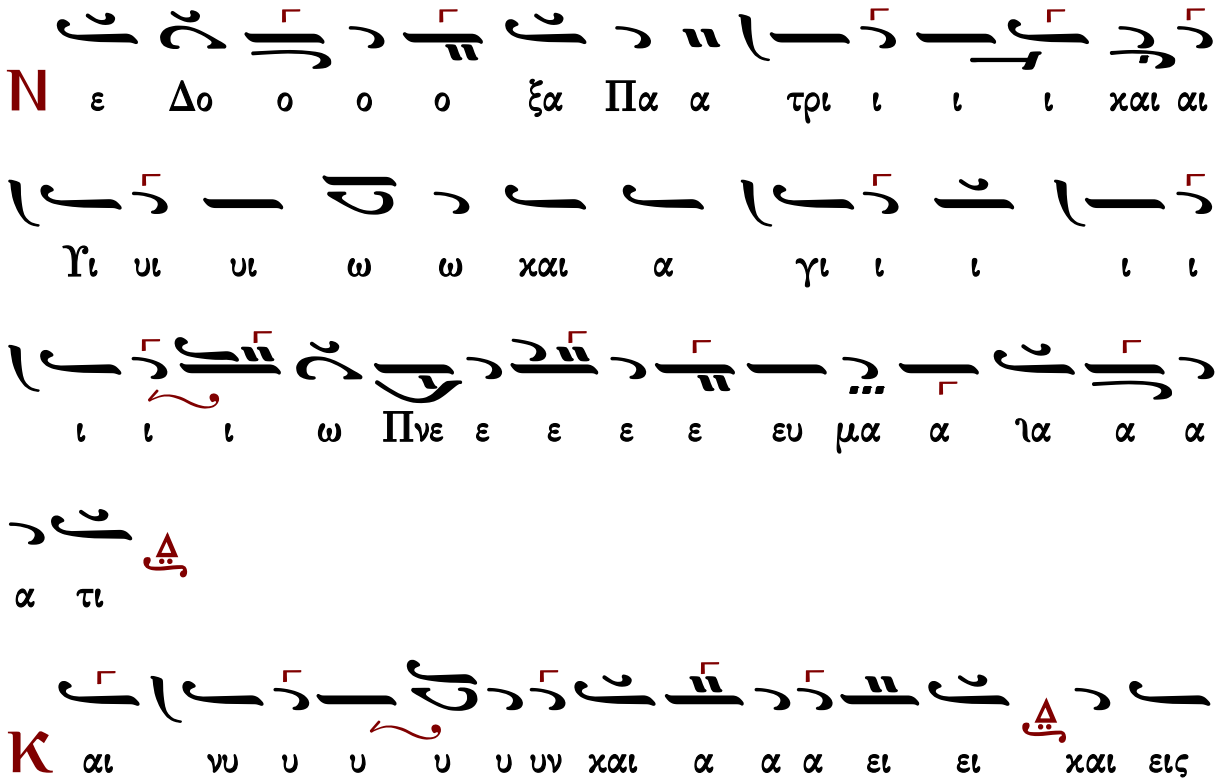

τους αι ω να ας τω ων αι αι αι ω ω ω νων α α
μη η η η η η η η η ην
Ο ν ε χη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο
ο ο ον Η σα ι ι ι ι ι ι ι ας ερ
χε ε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου ου ου ου σι
ι ι ι ον χαι τον νω ω ω ω τον δι ι δω ω
σιν ει εις μα α στι ι ι ι γας τας σι α
γο να ας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ
ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ
νη ης ε εμ πτυ σμα α α α των θα να α

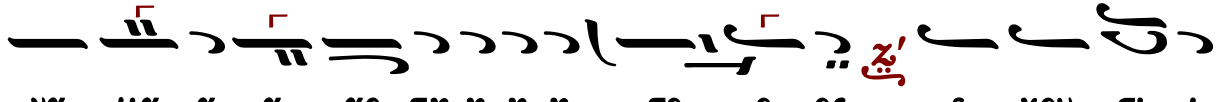

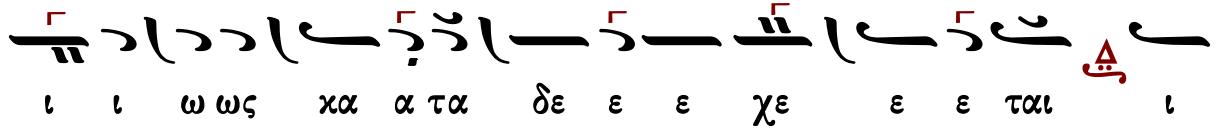

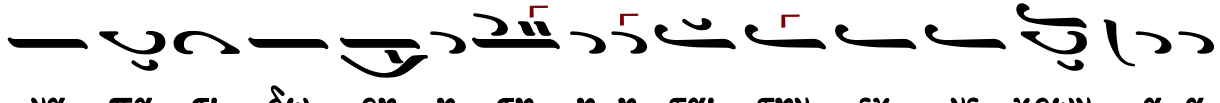

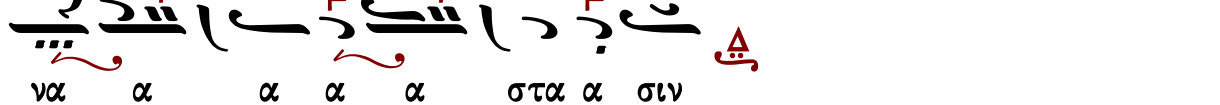

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

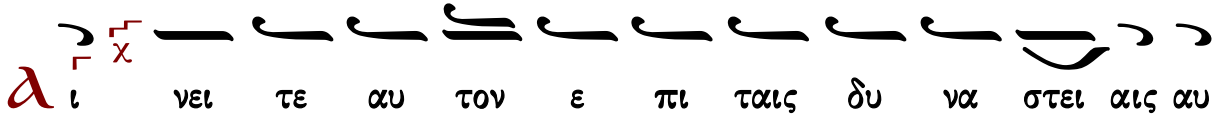

γα λω συ νης α αυ του

Συν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και χτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

νον χρι ναι ζω ωντα ας και νε κρους ει εις χρι σι ι ι ιν

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ υ με με

γα σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι
αι κι θα α ρα
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν
τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν
α νο μω ω ως τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ
υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι
σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι
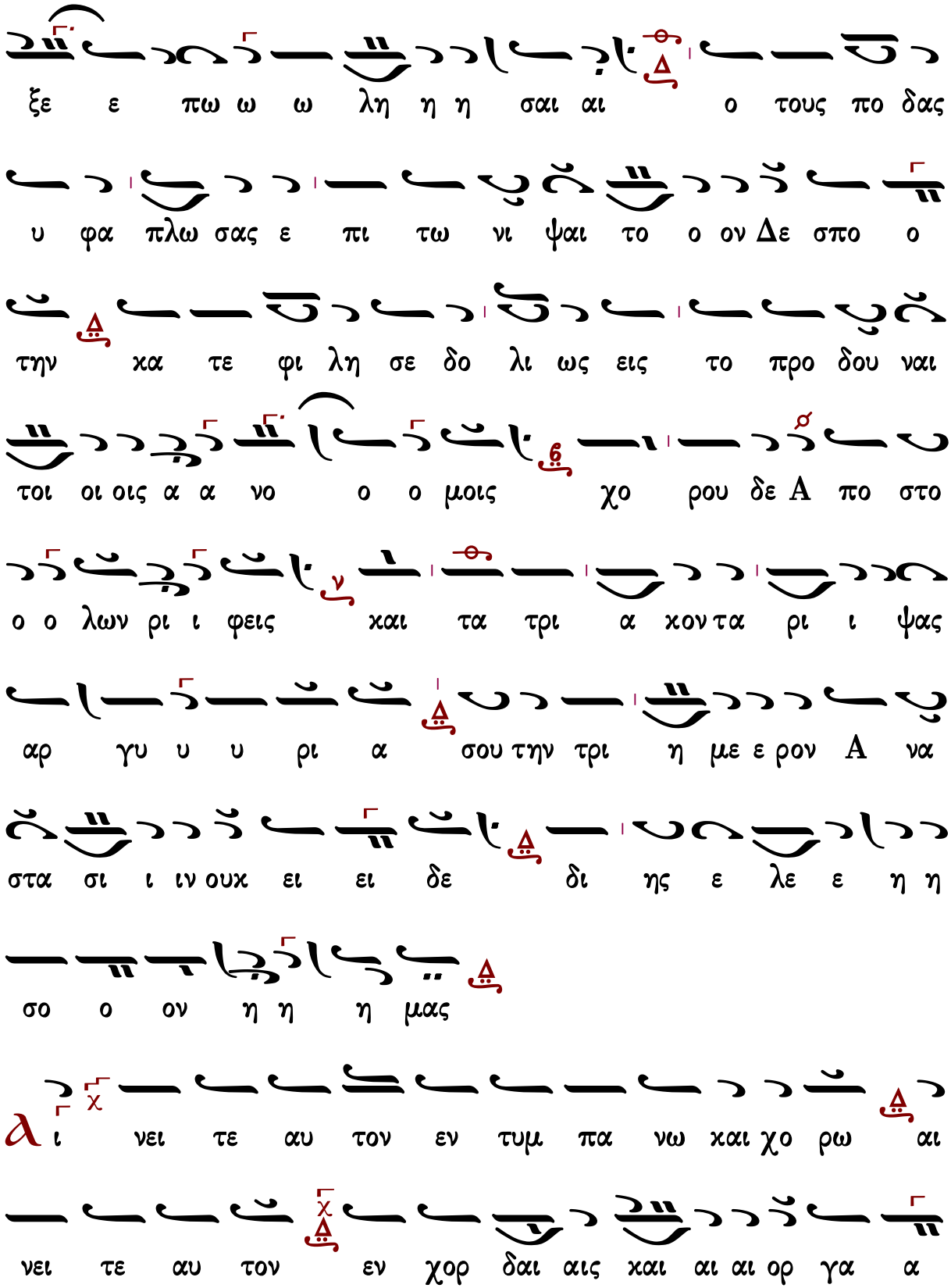
ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας
υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο
την χα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο
ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι ι ψας
αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να
στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η
σο ο ον η η η μας
λι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω
ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο
λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα
Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α
πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο
ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην
ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μνο
ος του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο
ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

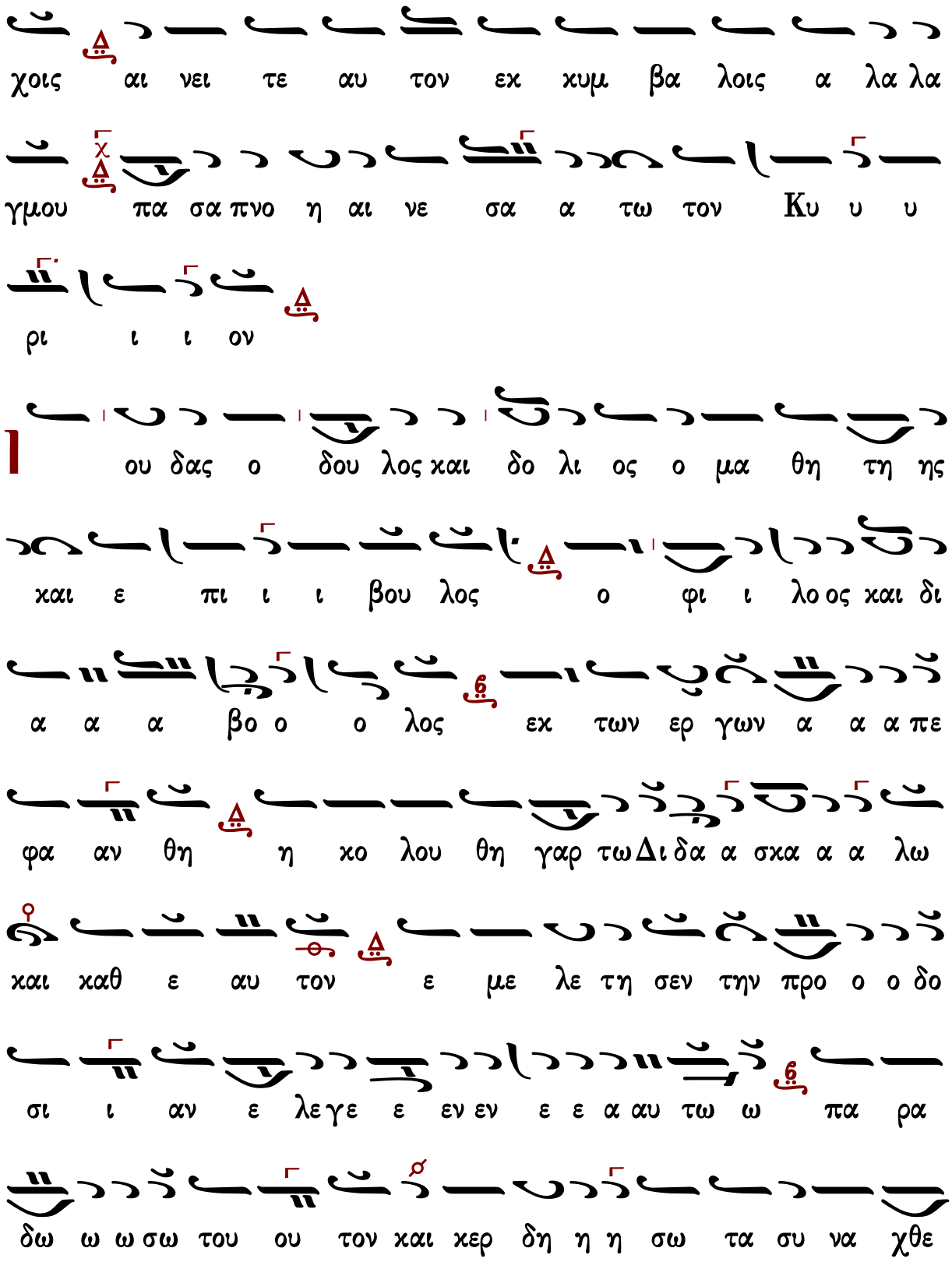
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ον
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι
α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε
φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Δι δα α σκα α α λω
και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο
σι ι αν ε λεγε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα
δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

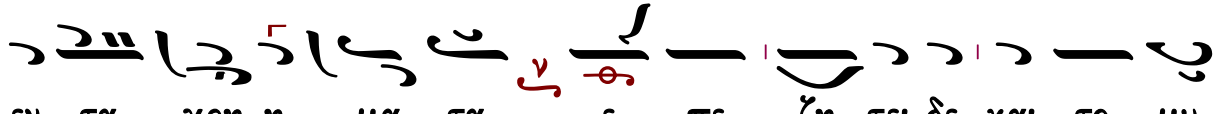

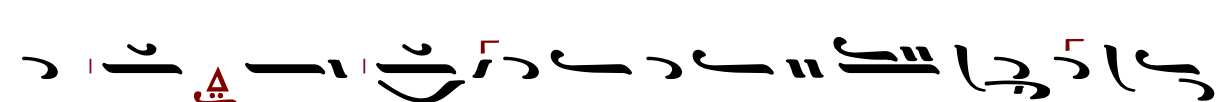

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος δ΄

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.69*

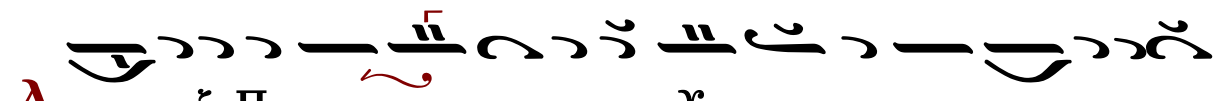

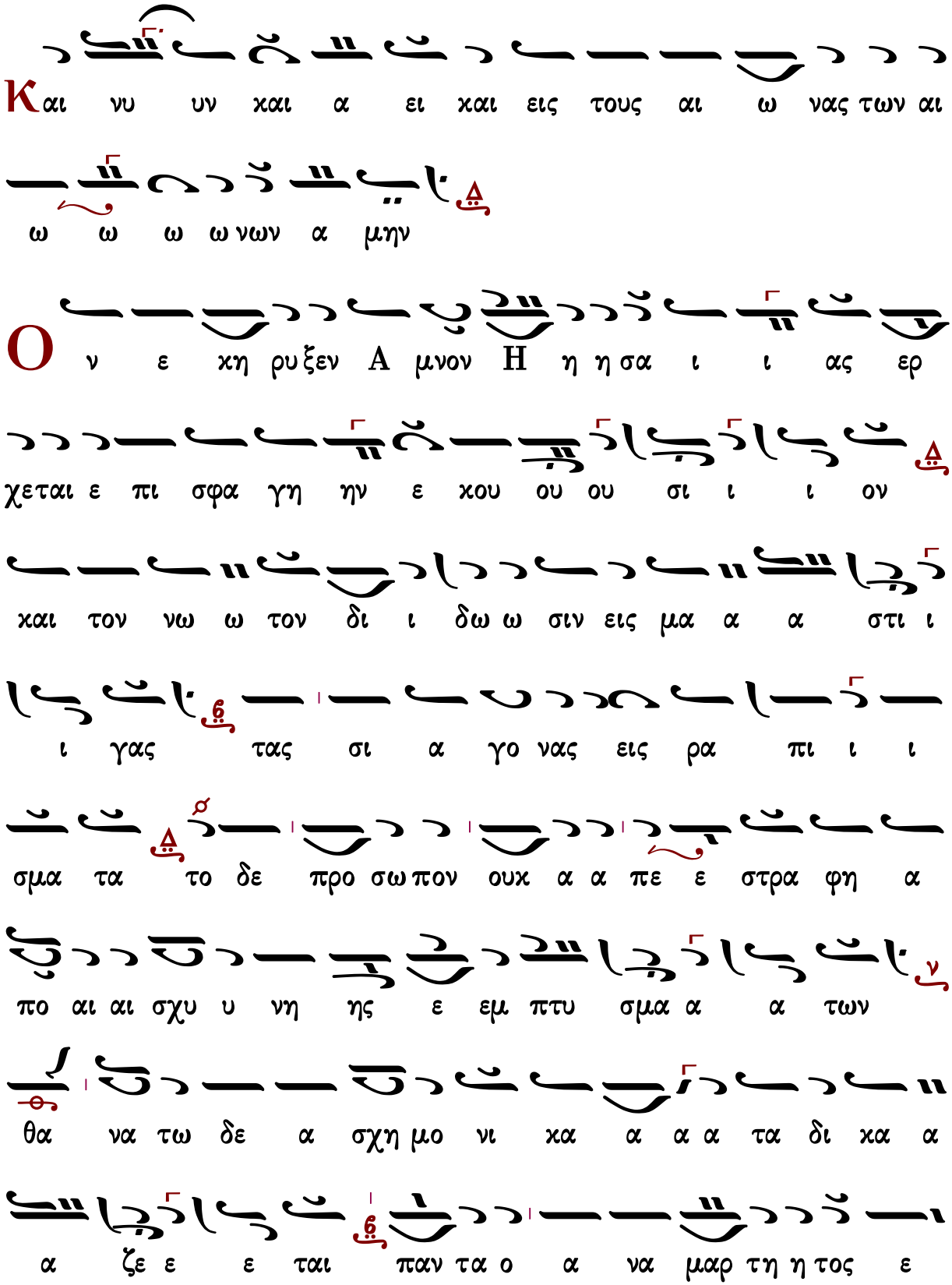
Καινυνυνχαιαειχαιεις τουςαι ωνας τωναι
ω ω ω ωνων α μην
Ονεχηρυξεν Α μνον Η ηησαιιας ερ
χεται επισφα γη ην εκου ου ουσιιιον
χαι τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι
ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι
σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α
πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των
θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α
α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

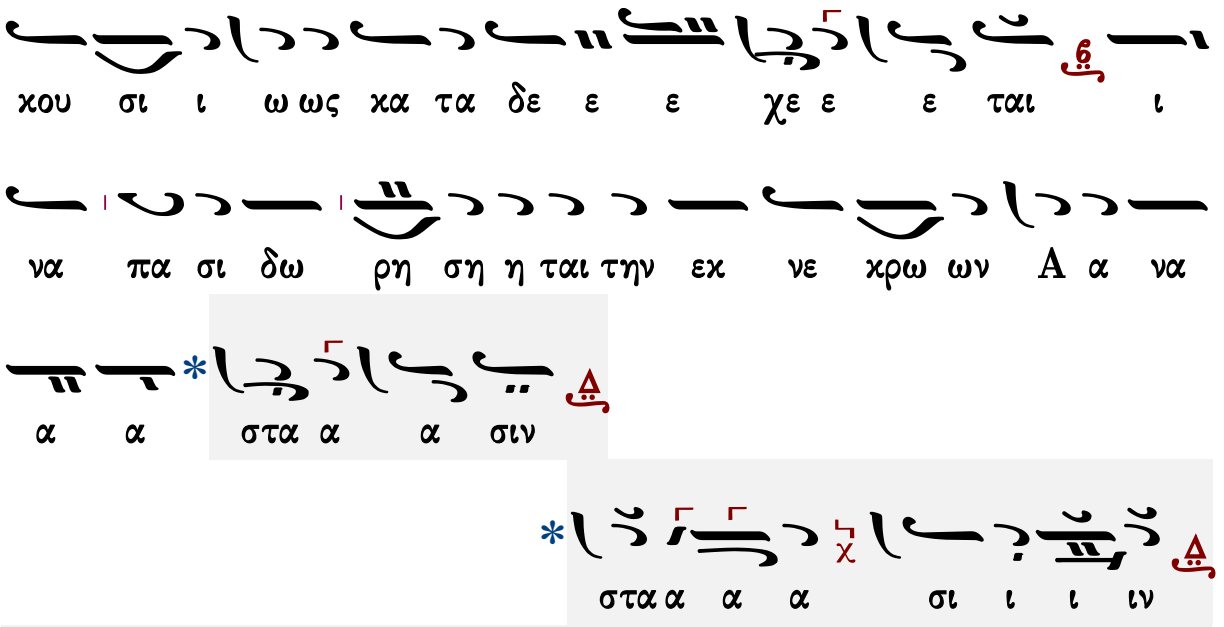

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.95*

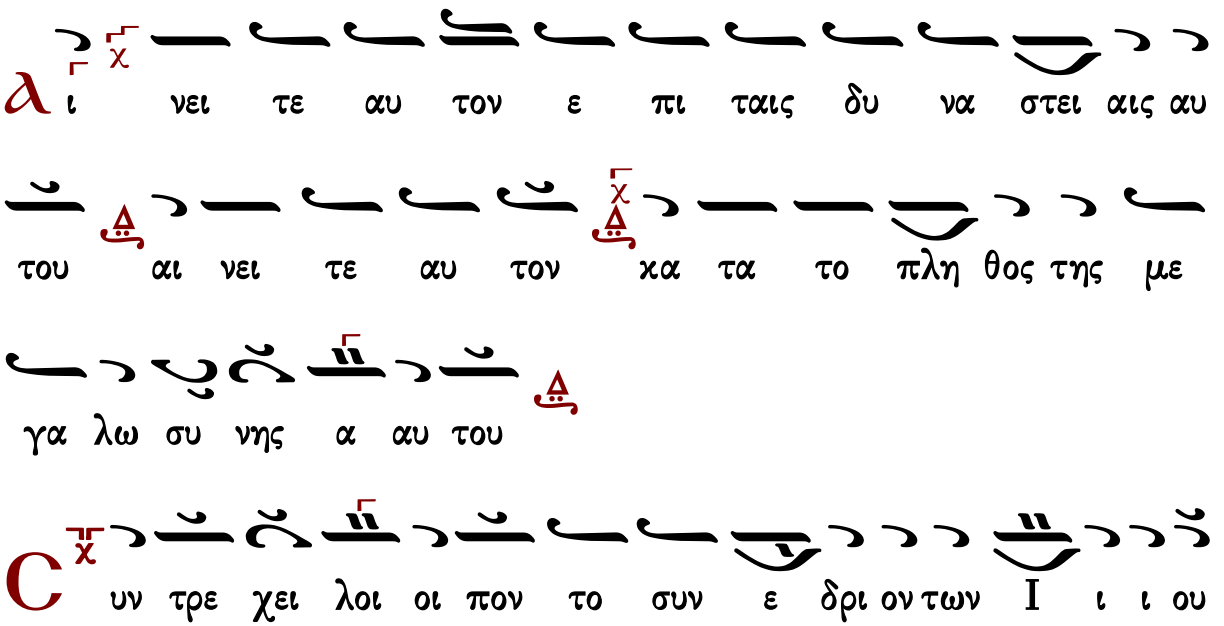

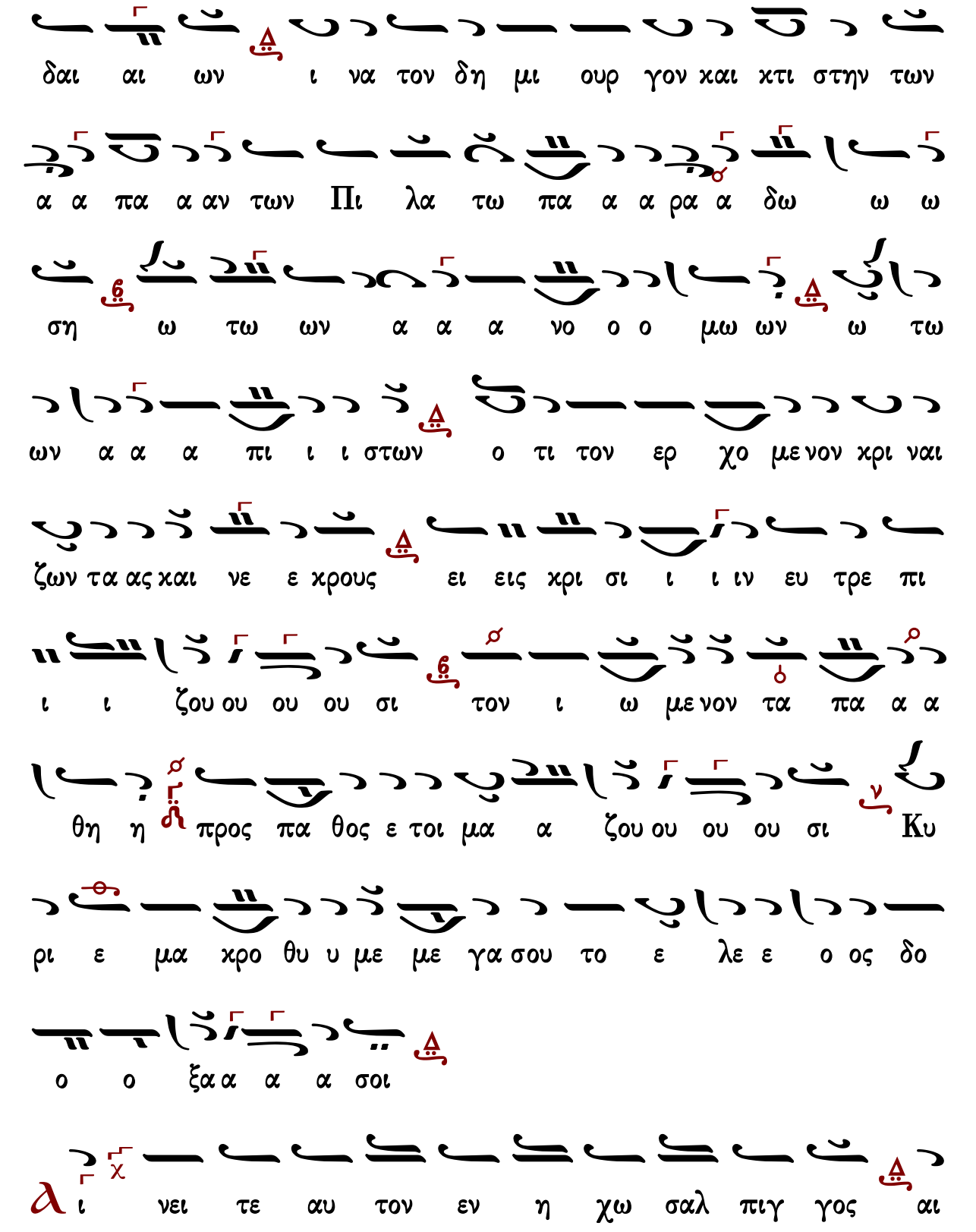
δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον χαι χτι στην των
α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω
ση ω τω ων α α α νο ο ο μω ων ω τω
ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον χρι ναι
ζων τα ας χαι νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ τρε πι
ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με νον τα πα α α
θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Κυ
ρι ε μα χρο θυ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος δο
ο ο ξα α α α σοι
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

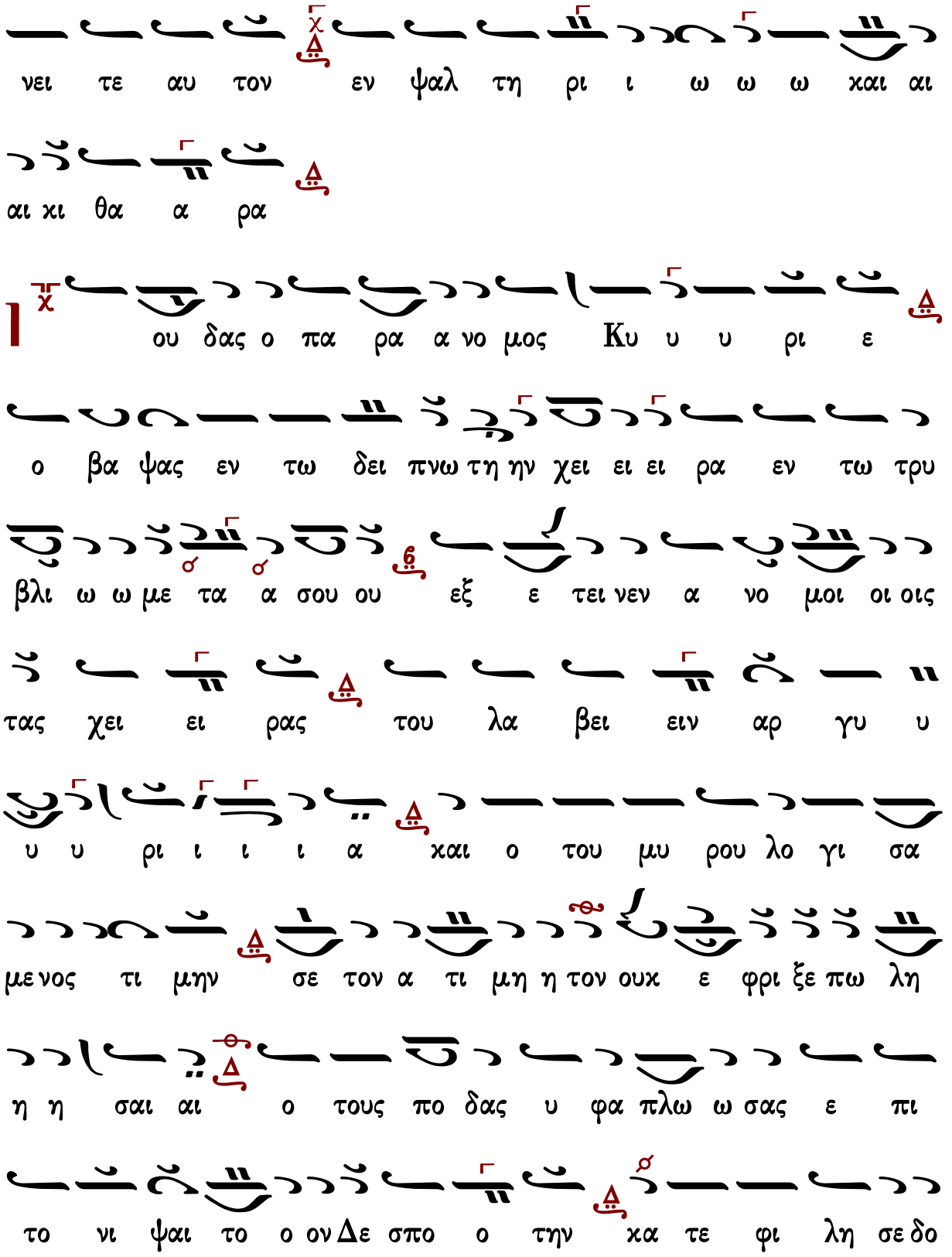
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ
βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οις
τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ
υ υ ρι ι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο γι σα
με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε πω λη
η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι
το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο

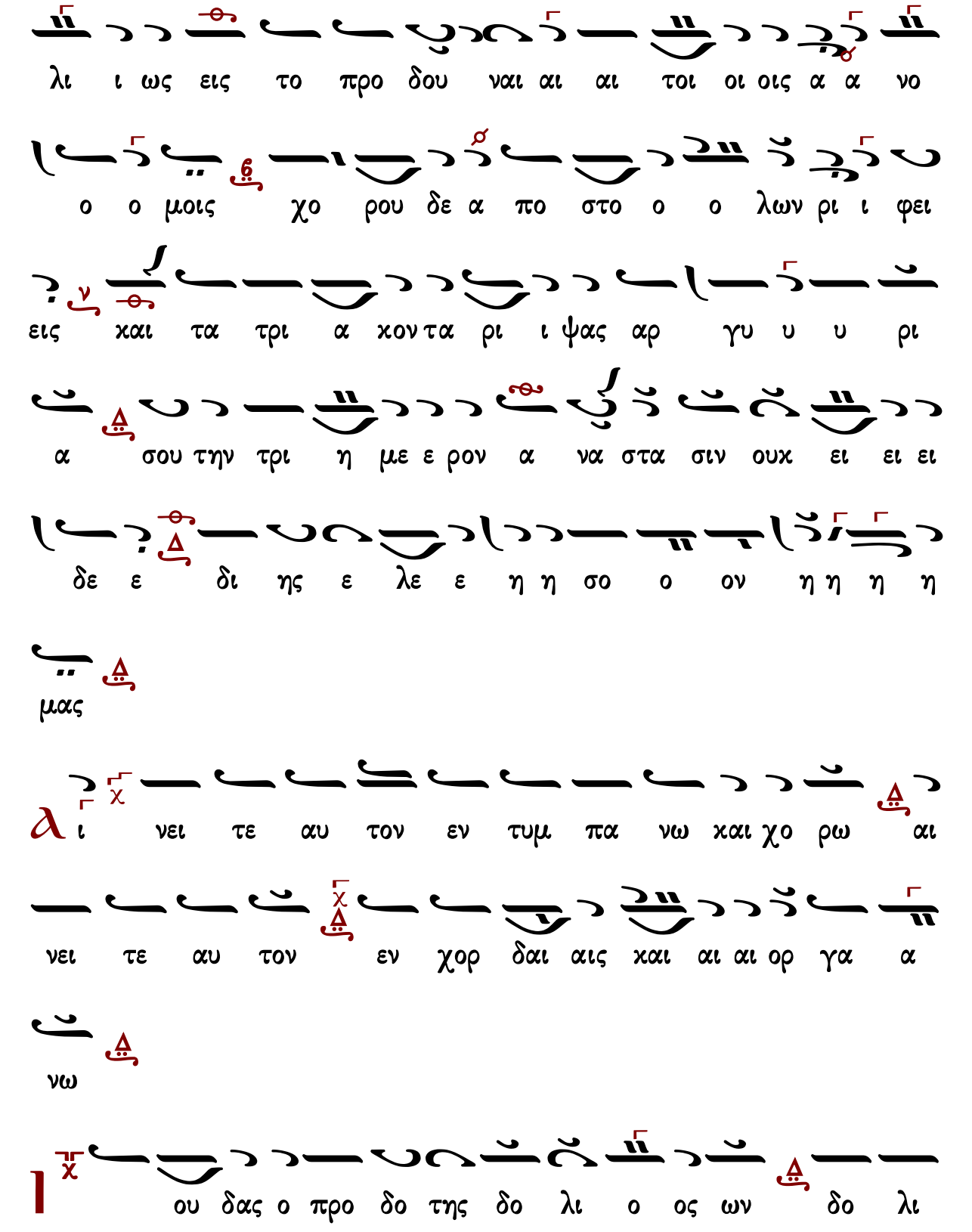
λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οις α α νο
ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει
εις χαι τα τρι α χον τα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι
α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει
δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η
μας
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι

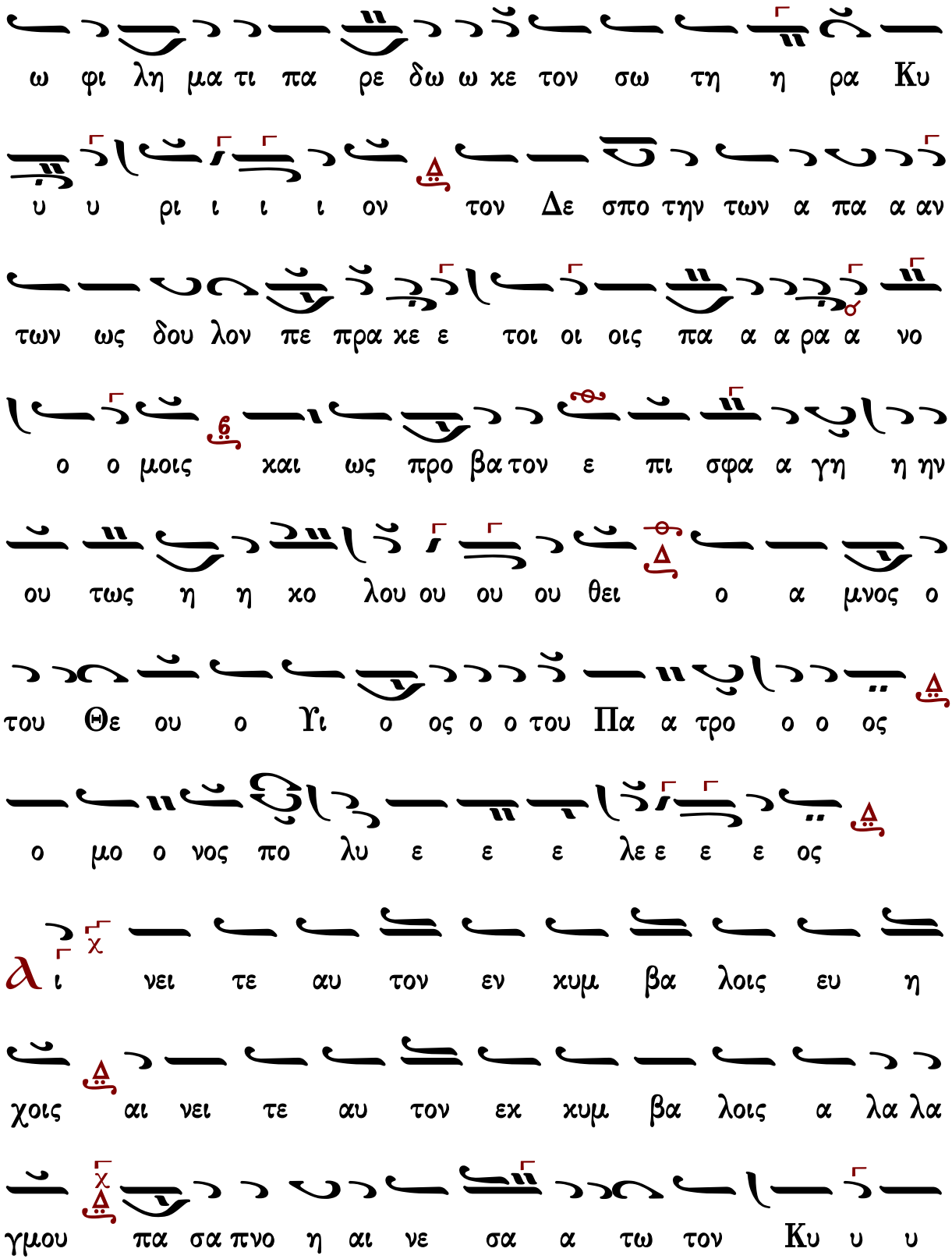
ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Κυ
υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο τηην των α πα α αν
των ως δου λον πε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο
ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην
ου τως η η χο λου ου ου ου θει ο α μνος ο
του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρο ο ο ος
ο μο ο νος πο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εκ χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον
ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ο ος ο
μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι
λο ος και δι α α α βο ο ο λος εκ των
ερ γω ω ων α α α πε ε φα α αν θη η κο
λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε
α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι
ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω
ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν
τα χρη η η μα α α α τα ε πε ζη τει δε και

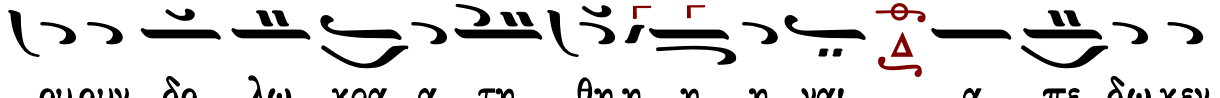

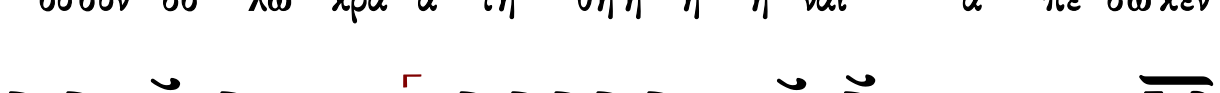

ἄλλη γραμμή

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.98*

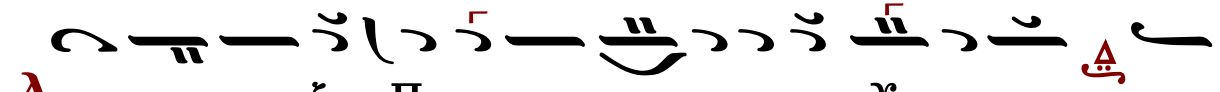

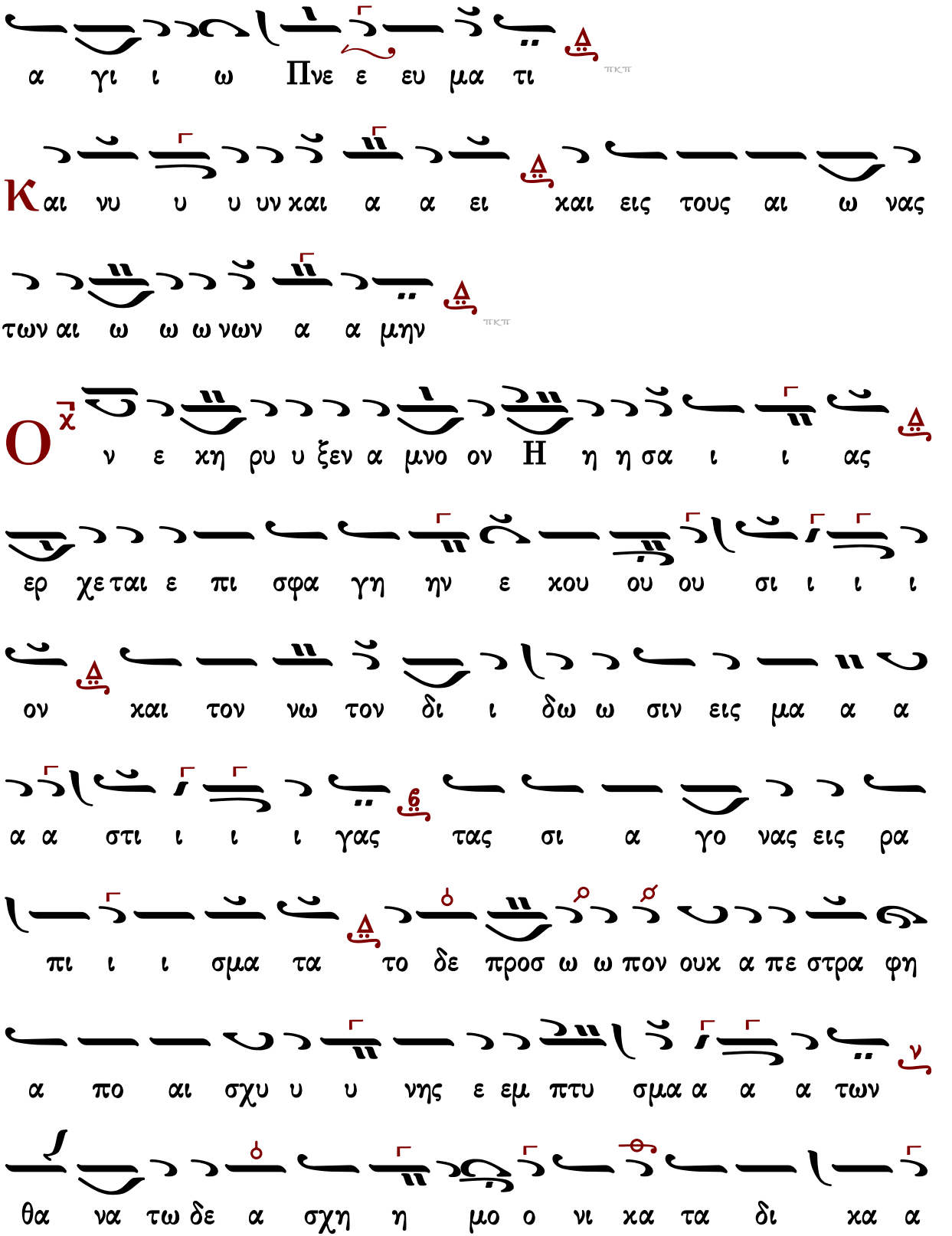
α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ω νων α α μην
Ο ν ε χη ρυ υ ξεν α μνο ον Η η η σα ι ι ας
ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου σι ι ι ι
ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α
α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα
πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουκ α πε στρα φη
α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των
θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α

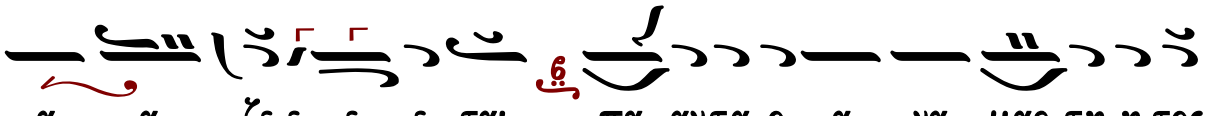

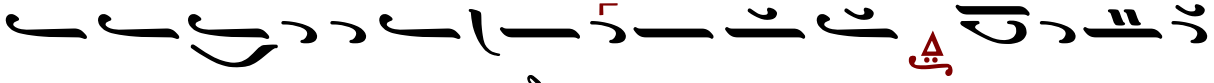

Τὸ τέλος

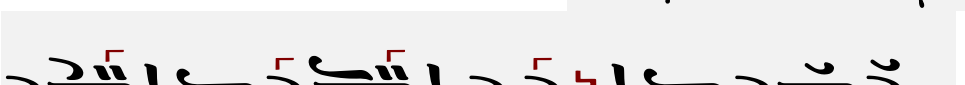

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.329*

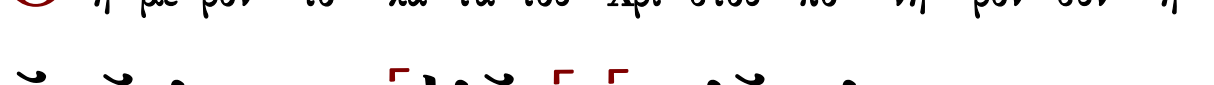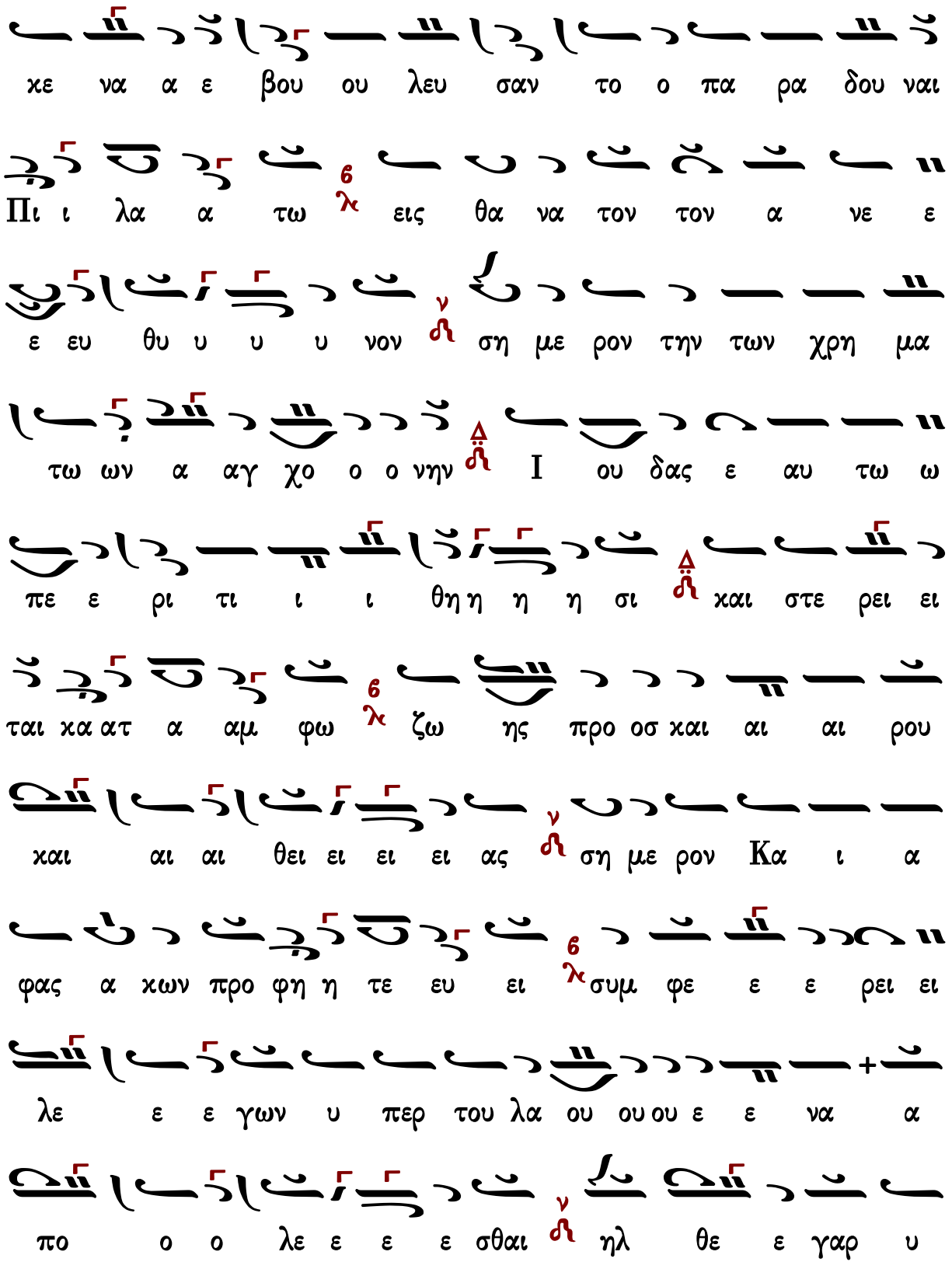

χε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα ρα δου ναι
Πι ι λα α τω λ9 εις θα να τον τον α νε ε
ε ευ θυ υ υ υ νον ν9 ση με ρον την των χρη μα
τω ων α αγ χο ο ο νην Δ9 Ι ου δας ε αυ τω ω
πε ε ρι τι ι ι θη η η η σι Δ9 και στε ρει ει
ται κα ατ α αμ φω λ9 ζω ης προ οσ και αι αι ρου
και αι αι θει ει ει ει ας ν9 ση με ρον Κα ι α
φας α κων προ φη η τε ευ ει λ9 συμ φε ε ε ρει ει
λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α
πο ο ο λε ε ε σθαι ν9 ηλ θε ε γαρ υ

περ των α μαρ τι ω ων η μω ων του πα α θειν ι
ι να α η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η εκ
της δου λει ει ας του ε ε χθρου ως α γα θο
ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω πος
O ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ
ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον
C η μερον ο I ου δας το της φι λο πτω χει ας
κρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε
ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ
φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρο ον τι ι ι

ζει ει ου χ ε ε τι το μυ ρον πι ι πρα α α

σχει ει το ο ο τη η ης α μαρ τω ω λου

αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον

χαι εξ αυ του νο σφι ζε ε ε ται τα αρ γυ υ

υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς I ου ου δαι αι

ους λε ε ε γει τοις πα α ρα νο ο ο μοι οις τι μοι

θε λε τε ε δου ου ναι κα γω υ μιν πα ρα δω

ω ω σω ω α α αυ τον ω φι λαρ γυ ρι ι

α α α ας προ δο ο ο του ου ευ ω νον ποι ει ει

ται τη ην πρα α σιν προς την γνω μην των α γο ρα ζο ο

ον τ ων λ θ του πω λου με ε νου την πρα γμα α τει ει ει

αν ποι οι οι ει ει ει ει ται ν ουκ α χρι βο λο

γει ται προς τη ην τι ι μην λ θ αλλ ως δου ου λον φυ γα δα

α πε ε ε εμ πο ο ο ο λει ν ε θος γαρ τοις χλε ε

πτου ου σι ρι πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α ν

νυν ε βα λε τα α α γι ι α τοις χυ σιν ο μα α

α α θη η η η της ν η γαρ λυσ σα της φι λα α

α αρ γυ υ ρι ι ι ας Δ κα τα του ι δι

ου ου Δε ε ε σπο ο ο του ου Δ μαι αι νε ε σθαι

ε ποι οι η σε εν α α αυ τον ν ης τη ην πει ει ραν

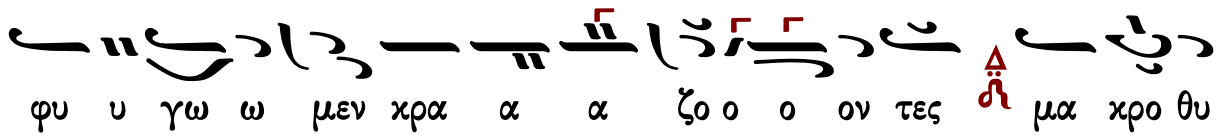

Τὸ ἑπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

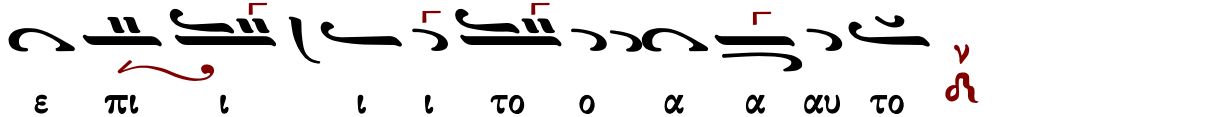

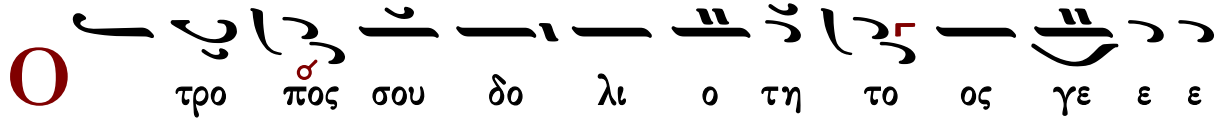

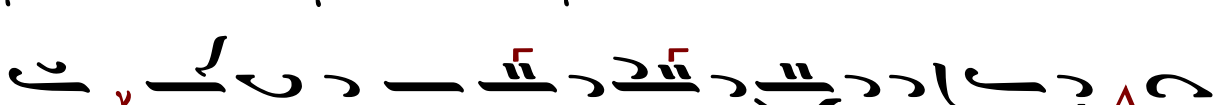

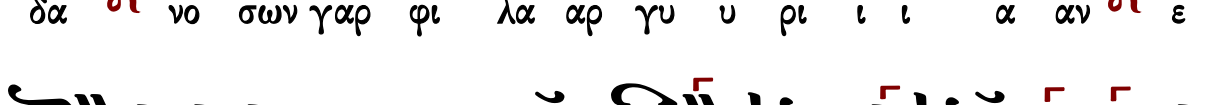

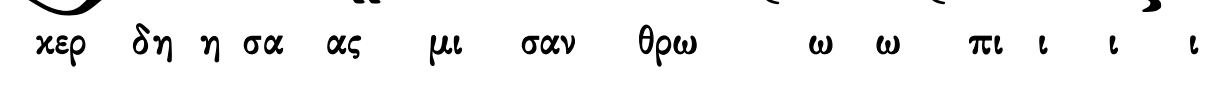

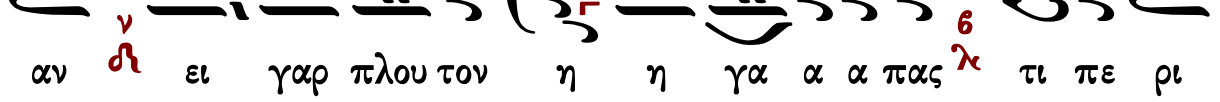

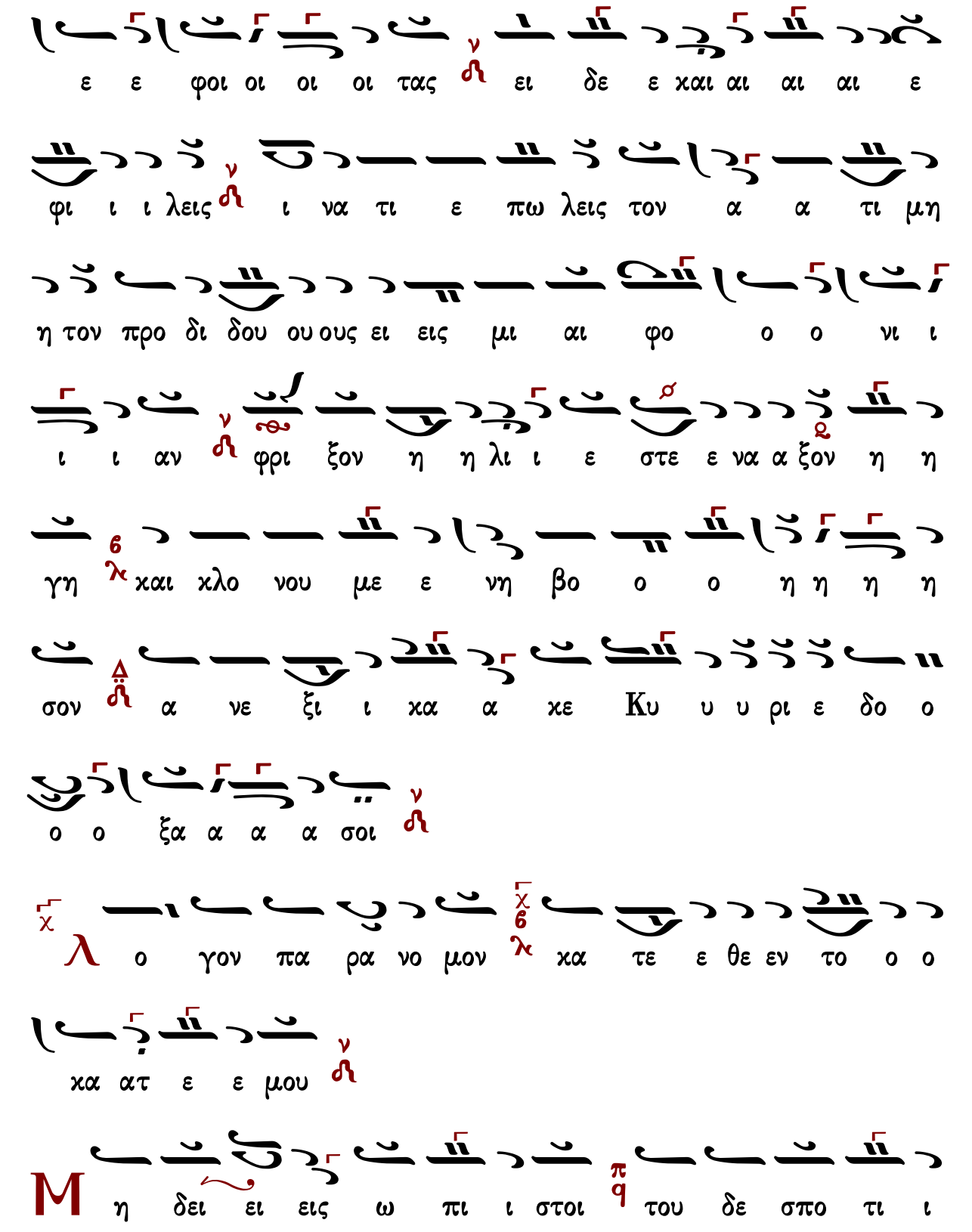
ε ε φοι οι οι οι τας ν ει δε ε χαι αι αι αι ε
φι ι ι λεις ν ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη
η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι
ι ι αν ν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η
γη χαι χλο νου με ε νη βο ο ο η η η η
σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι ν
λ ο γον πα ρα νο μον χα τε ε θε εν το ο ο
κα α τ ε ε μου ν
Μ η δει ει εις ω πι ι στοι π q του δε σπο τι ι

χου δει ει πνου α α μυ η η τος μη δεις ο λως ως
ο Ι ι ου ου δας δο λι ι ως προ οσ ι ι τω τη
τρα α α πε ε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ
τον ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος κα
τα του αρ του ε χω ω ω ω ρη η η η σε σχη
μα τι ι μεν ω ων μα θη η της πρα α γμα τι δε ε
πα ρω ω ω ω ων φο ο νε ε ευ της
τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε
ε ε νος τοις δε α πο ο στο ο λοις συν αυ λι ζο ο
ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει

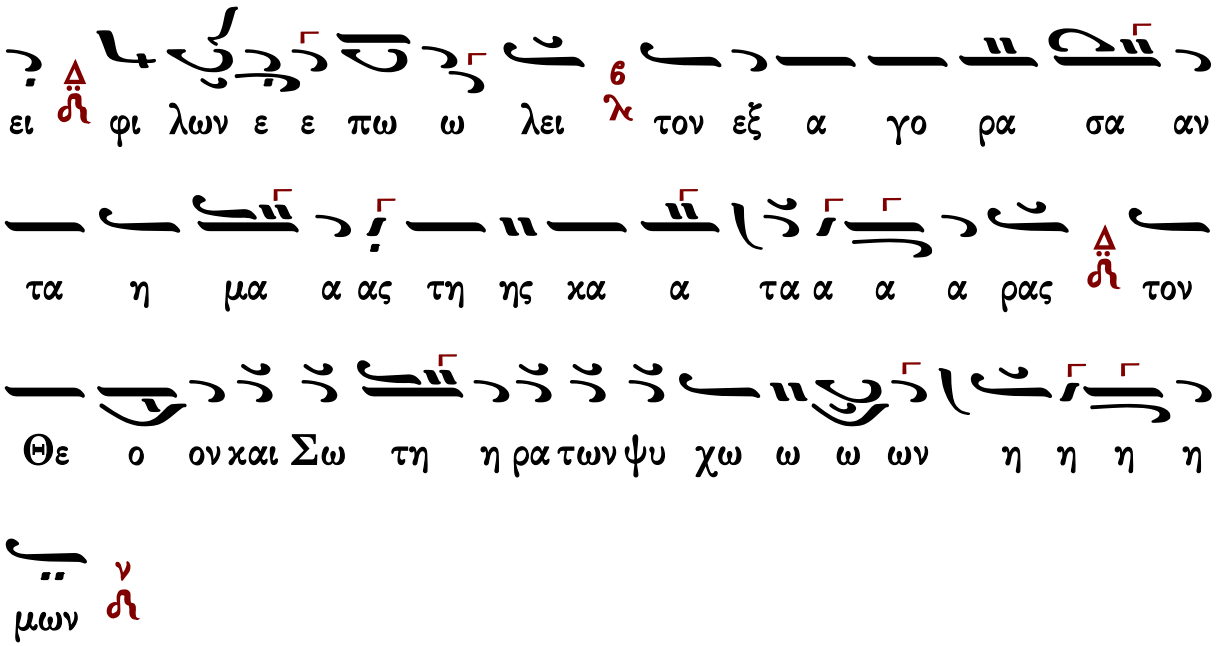

Δόξα...

χορὸς β′

Ἦχος λ π ♩ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.332*

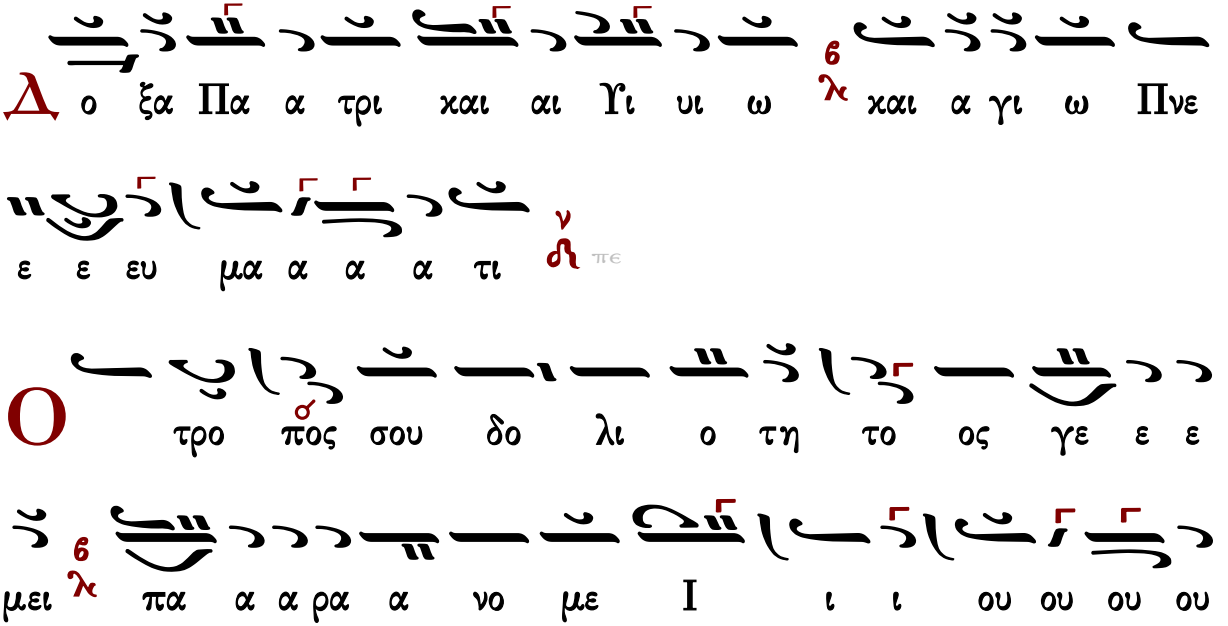

δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε
χερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω πι ι ι ι
αν ει γαρ πλου τον η η γα α α πας τι πε ρι
πτω ω χει ει αν δι ι δα α σκον τι ε
ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε χαι αι αι αι ε
φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον α α τι μη
η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι φο ο ο νι ι
ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α ξον η η
γη και κλο νου με ε νη βο ο ο η η η η
σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο

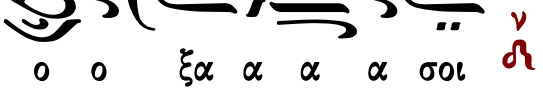

Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.334*

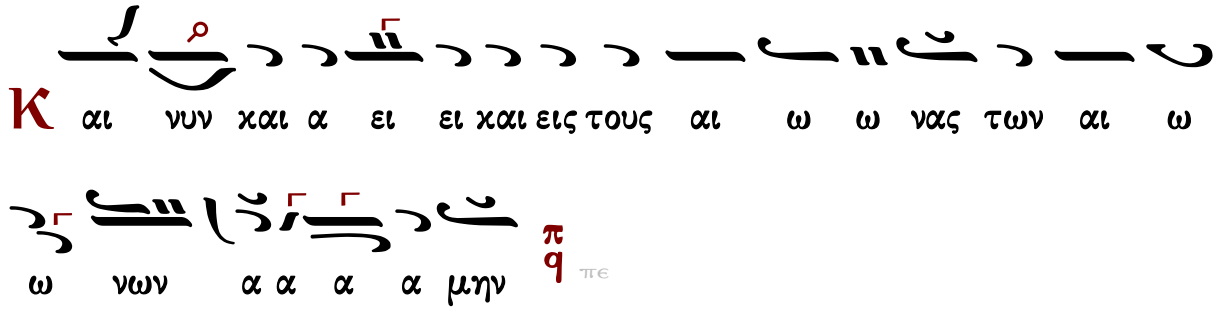

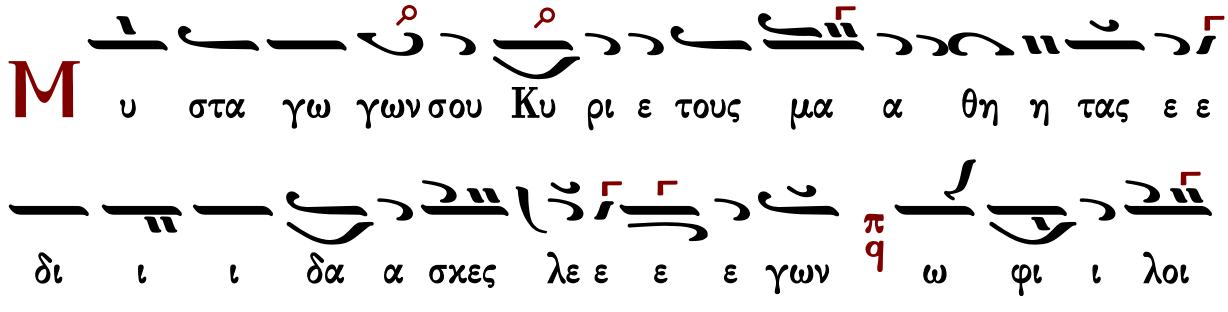

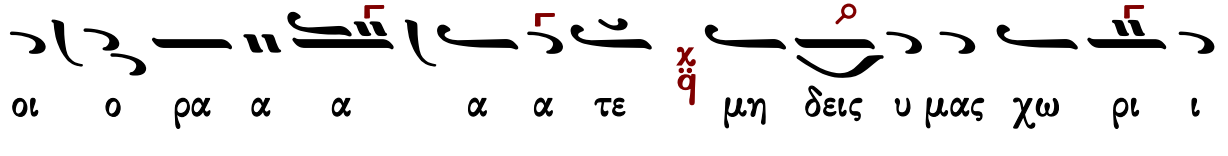

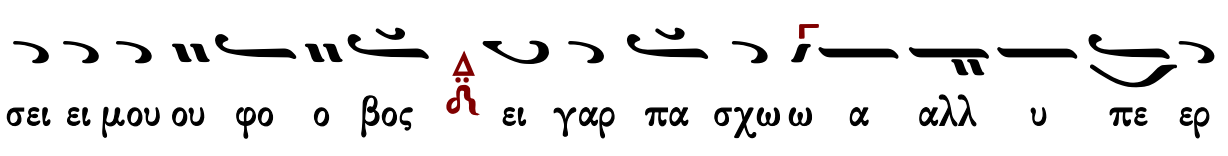

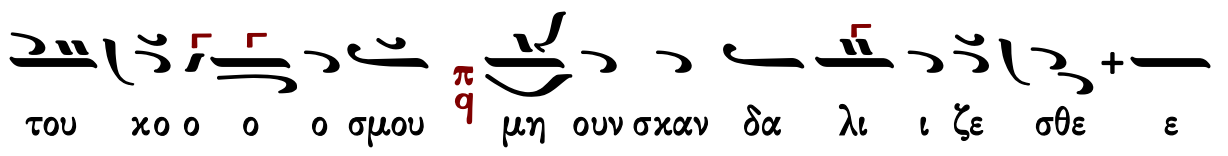

ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α χο
ο νη η θη η ναι αλ λα α δι α χο νη η η
σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ τρο ον
υ πε ερ του χο ο ο ο σμου ει ουν υ υ μεις φι
ι λοι μου ου ε ε στε ε με μι ι ι μει ει ει
ει σθε ο θε λων πρω το ος ει ει ναι ε ε στω ω
ω ε ε σχα α α τος ο δε σπο ο της ως ο
ο δι ι α α α α α χο ο ο ο νος μει να τε
ε ε ε εν ε ε μοι ι να βο ο τρυν φε ε
ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει μι της ζω ης η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ηχ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.197*

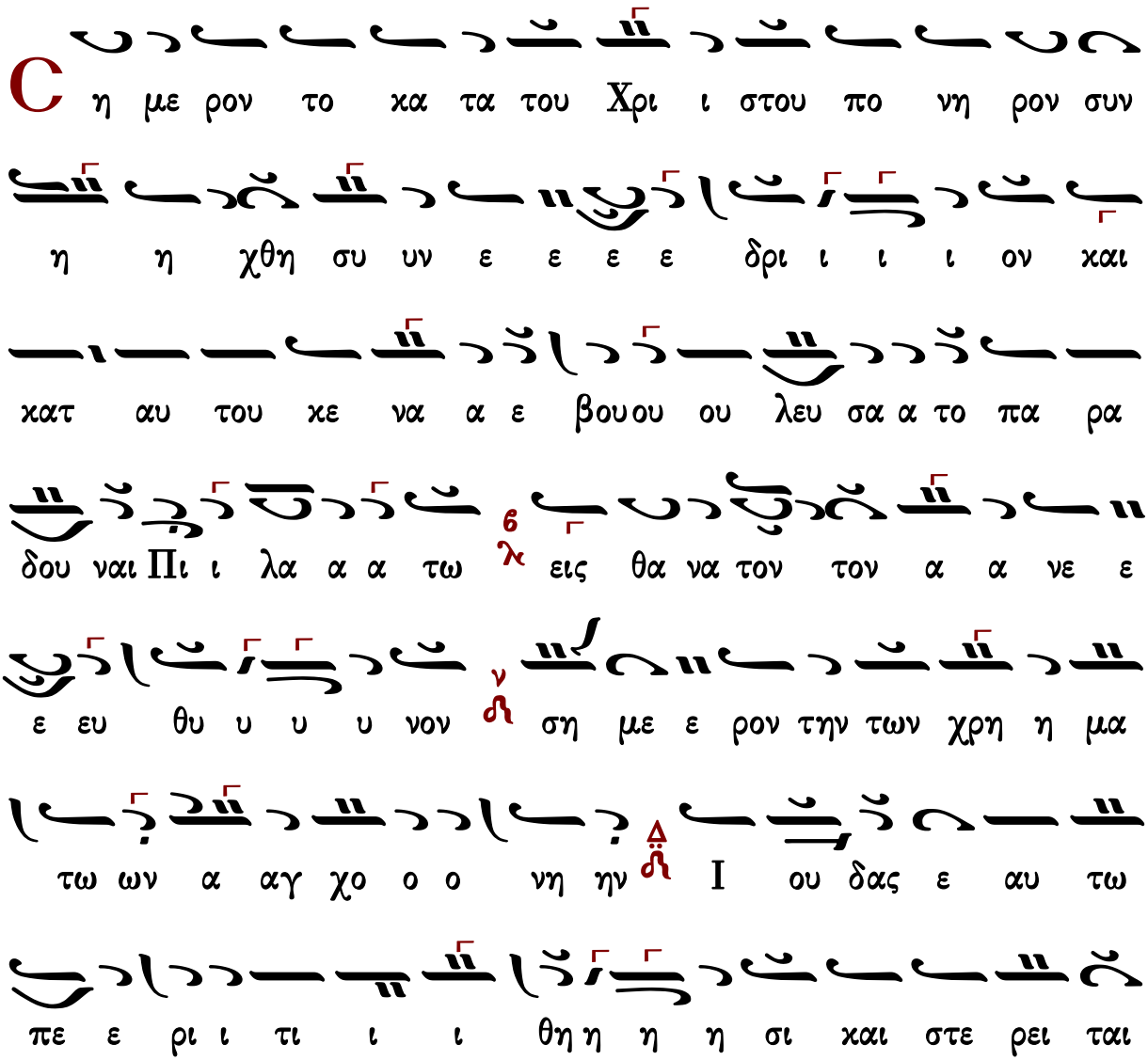

καατ α α αμ φω ζω ης προ οσ χαι αι αι ρου ου ου
χαι αι αι θει ει ει ας ση με ρον Κα ι α
φας α χων προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ρει ει
λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου ε ε να α
α α πο ο ο λε ε ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ
των α μαρ τι ω ων η μω ων του πα α θειν ι ι
να η η μας ε λε ευ θε ε ρω ω ω ση η εκ της
δου λει ει ας του ε ε χθρου ως α γα θο ο ος
χαι αι φι λα α α αν θρω ω ω ω πος
Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον
C η μερον ο I ου δας το της φι λο πτω χει ας
χρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον χαι της πλε ο νε ξι ι ι
α ας α να χα λυ πτει τη η η ην μο ο ο ορ φην
ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι ζει ει ουκ
ε ε τι το ο μυ ρο ον πι ι πρα α α σκει το ο
ο ο τη ης α α μαρ τω ω λου αλ λα το ου ου ρα
νι ι ο ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του νο ο ο
σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α
τρε ε χει προς I ου ου δαι αι αι ους λε ε γει τοις πα α

ρα α νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ουου ναι κα γω
υ μι ιν πα ρα α δω ω ω ω σω ω α α αυ τον ν
ω φι λαρ γυ ρι α α α ας προ δο ο ο του ν ευ ω
νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α
γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε νου την
πρα γμα α τει ει ει α α αν ποι οι οι ει ει ει ει
ται ν ουκ α κρι βο λο γει ει ται προς τηην τι ι μη ην αλλ
ως δου ουου λον φυ γα α δα α πε ε ε εμ πο ο
ο ο λει ν ε θος γαρ τοι οις κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι
πτειν τα τι ι ι ι μι ι ι ι α ν νυν ε βα λε
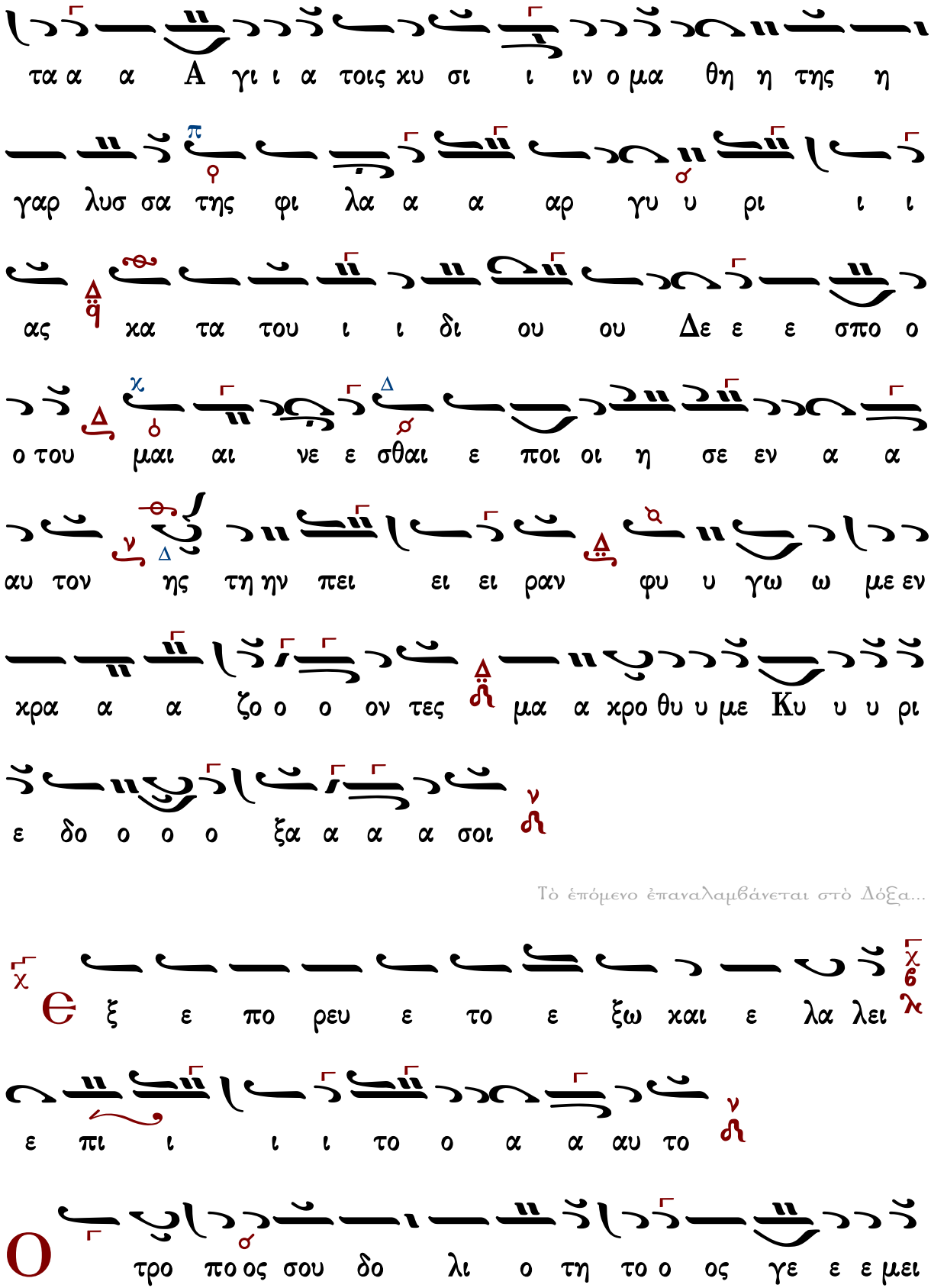
τα α α Α γι ι α τοις χυ σι ι ιν ο μα θη η της η
γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι ι ι
ας κα τα του ι ι δι ου ου Δε ε ε σπο ο
ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι η σε εν α α
αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ γω ω με εν
χρα α α ζο ο ο ον τες μα α χρο θυ υ με Κυ υ υ ρι
ε δο ο ο ο ξα α α α σοι
Τὸ ἑπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...
Ἐ ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει
ε πι ι ι ι το ο α α αυ το
Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει

πα α α ρα α νο με ε ε I ου ουου ου ου δα νο ο

σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε χερ δη η σα

ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ν ει γαρ πλου

το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει

ας δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ν ει δε

χαι αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον

α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι

φο νι ι ι ι αν ν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να π σ Δ

α α ξον η η γη η χαι χλο νου με νη η βο ο ο ο λ θ ζ

η η η η σον α νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ι Δ

ε δο ο ο ο ξα α α α σοι
λ ο γον πα ρα νο μον χα τε ε θε εν το ο ο
χα ατ ε ε μου
Μ η δει ει ει ει εις ω πι ι στοι του Δε σπο τι ι
χου δει ει πνου α α α μυ η η τος μη η δεις ο λως
ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω
τη η τρα πε ε ε ζη ε χει νο ος γαρ τον ψω
μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με τα του αρ του
ε ε χω ω ω ω ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν
ω ων μα θη η της πρα α γμα τι δε ε πα ρω ω ω ων

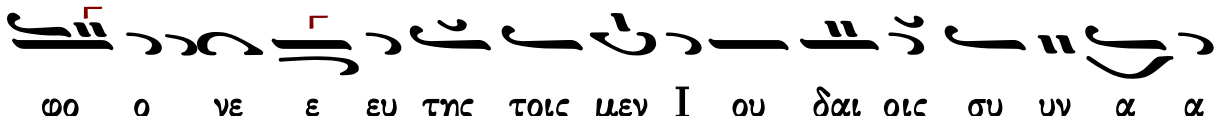

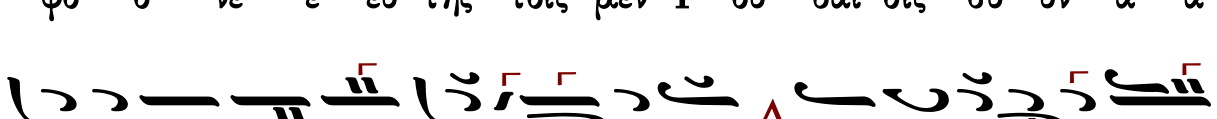

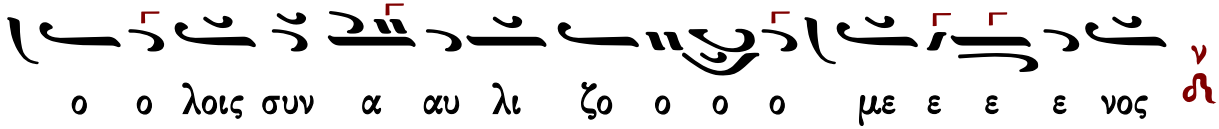

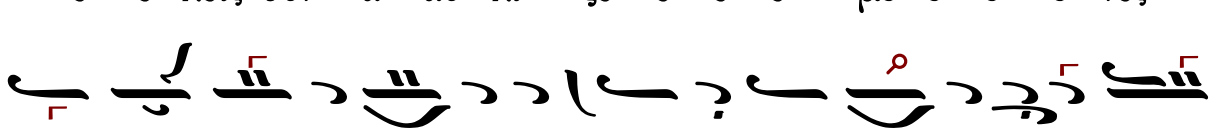

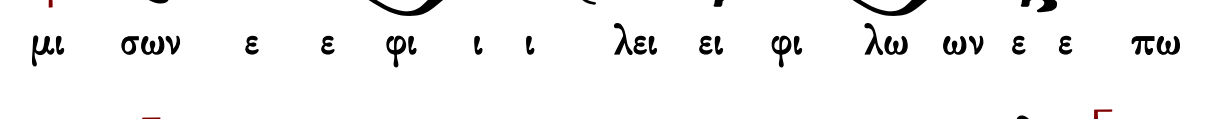

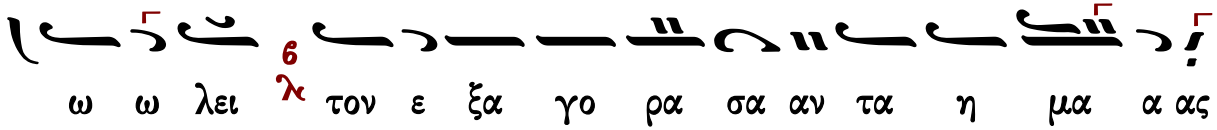

Δόξα...

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.200*

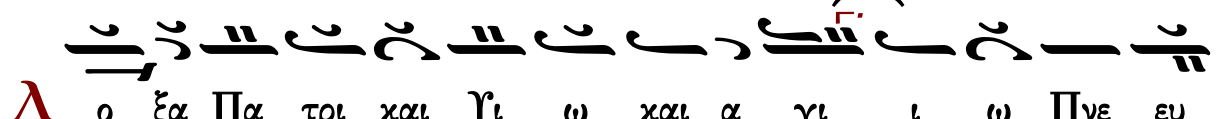

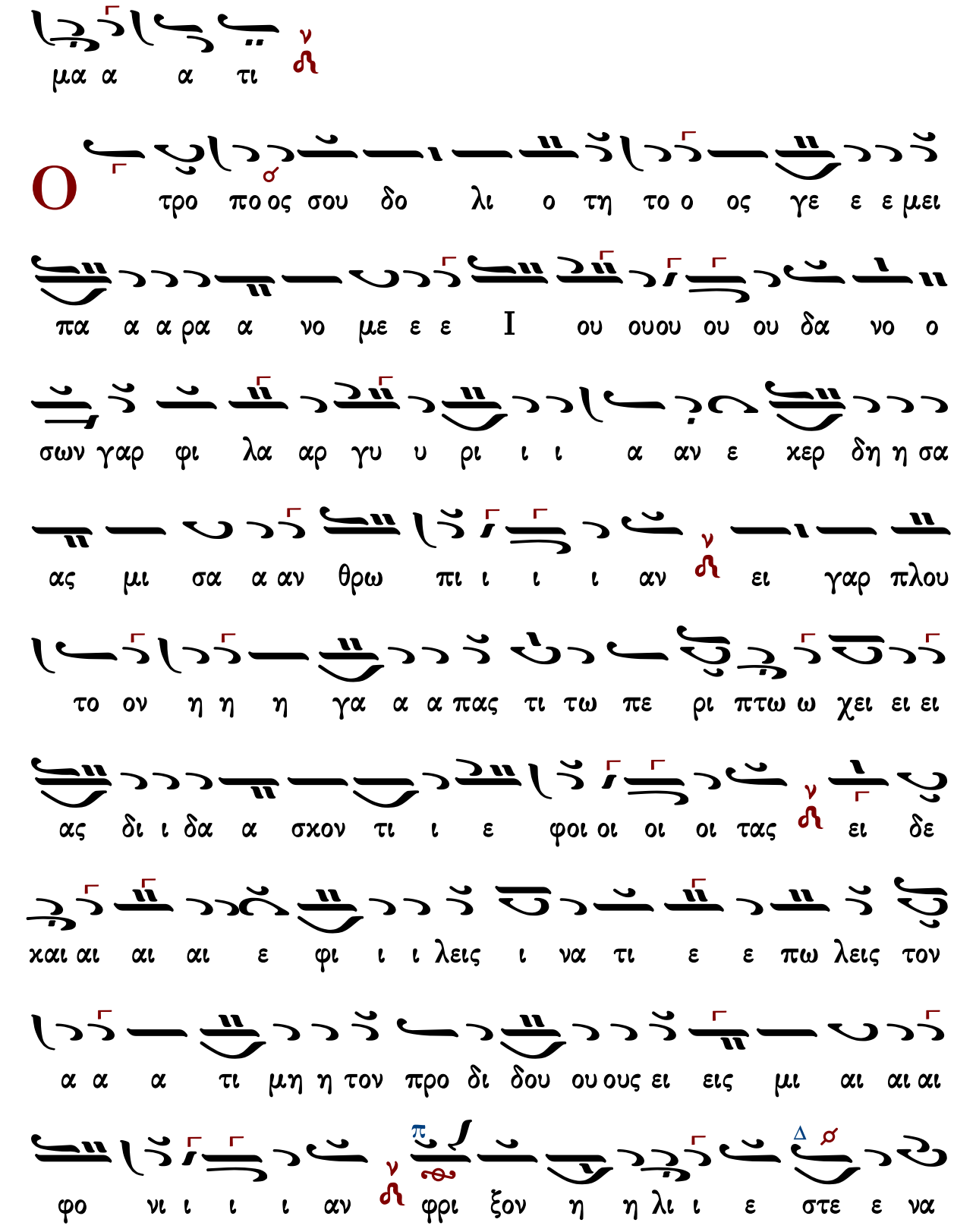
μα α α τι
Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε μει
πα α α ρα α νο με ε ε I ου ουου ου ου δα νο ο
σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι ι α αν ε χερ δη η σα
ας μι σα α αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου
το ον η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει
ας δι ι δα α σχον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε
και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε ε πω λεις τον
α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι αι αι
φο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε στε ε να

Καὶ νῦν...

χορὸς α′

Ἦχος λ ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.203*

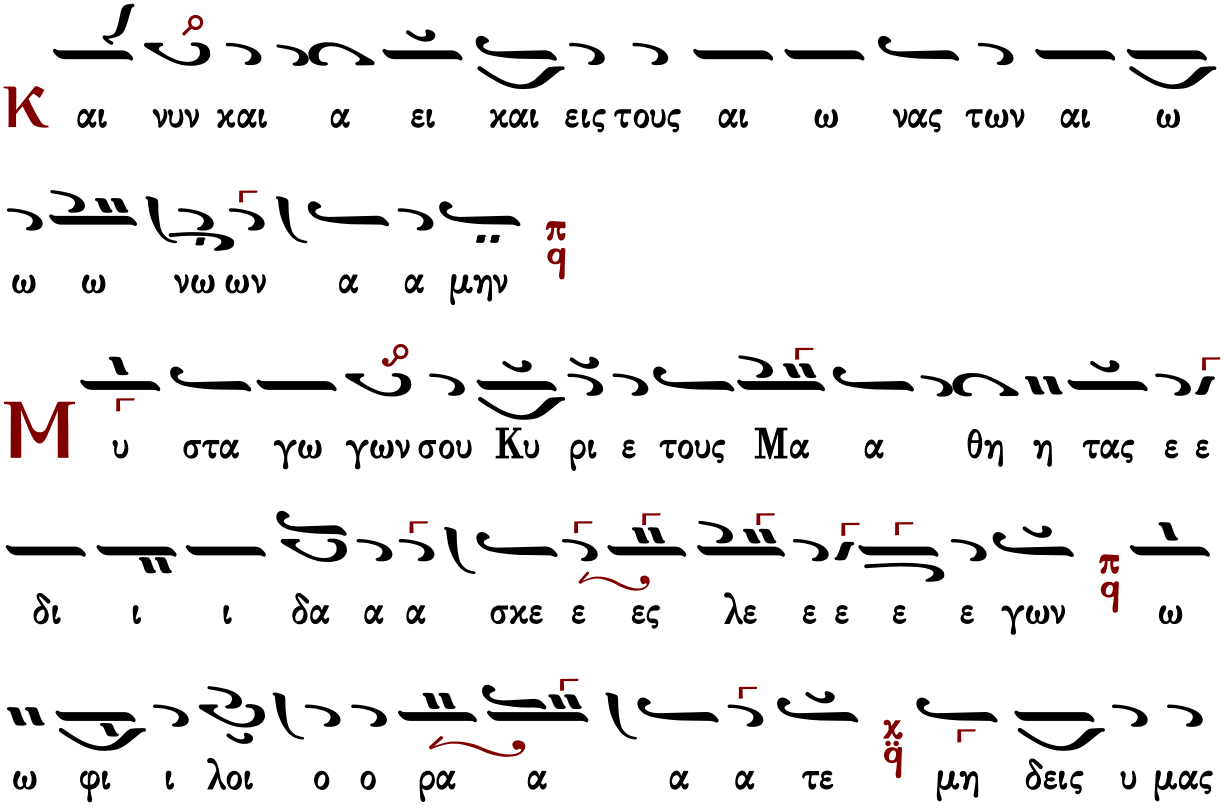

χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ
πε ερ του χο ο ο ο ο ο σμου μη ουν σκαν δα
λι ι ζε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον
δι α χο ο νη η θη η ναι αλ λα δι α χο νη η
η σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ
τρο ον υ πε ε ερ του χο ο ο ο σμου ει ουν υ υ
μεις φι ι λοι οι μου ε ε στε ε ε με ε μι ι ι
μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρω το ος ει ει ει ναι ε ε ε
στω ε ε σχα α α τος ο δε σπο ο της ως ο
ο δι ι α α α α α χο ο ο ο νος μει να τε

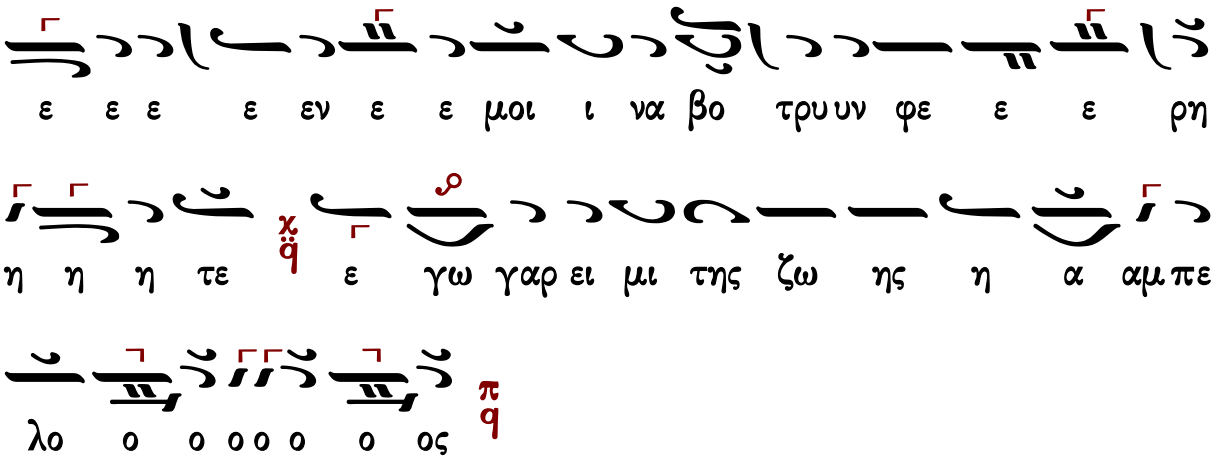

Γεωργίου Βιολάκη

Ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.458*

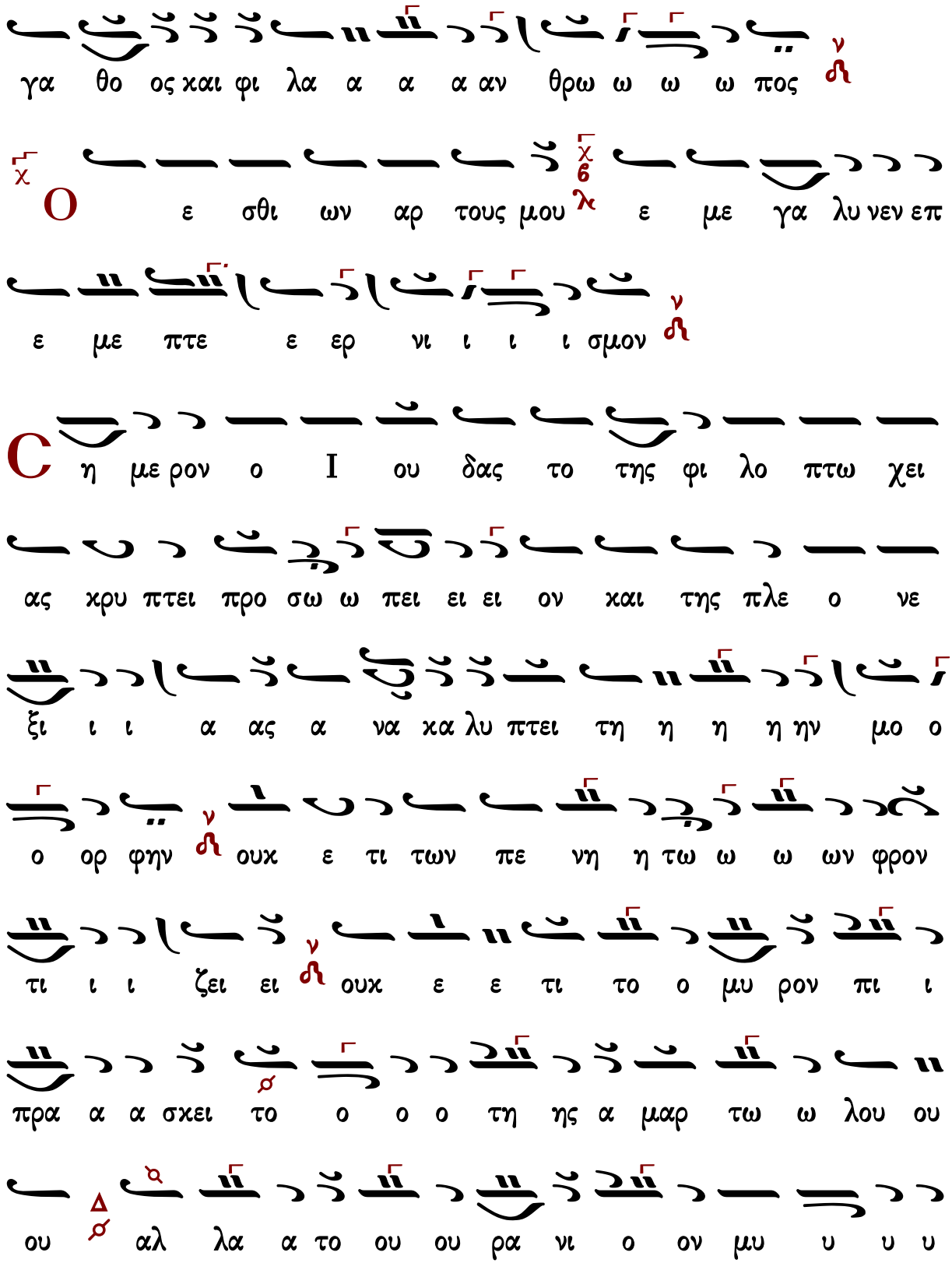
γα θο ος και φι λα α α α αν θρω ω ω ω πος
Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ
ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον
C η με ρον ο I ου δας το της φι λο πτω χει
ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε
ξι ι ι α ας α να κα λυ πτει τη η η η ην μο ο
ο ορ φην ουκ ε τι των πε νη η τω ω ω ων φρον
τι ι ι ζει ει ουκ ε ε τι το ο μυ ρον πι ι
πρα α α σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω ω λου ου
ου αλ λα α το ου ου ρα νι ο ον μυ υ υ υ

ρο ον καὶ ἐξ α αυ του νο σφι ζε ται τα α αρ γυ
υ υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς Ι ου ου δαι
αι αι ους λε γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οις τι
μοι θε ε λε τε ε δου ου ου ναι χα γω η μι ιν πα ρα
δω ω ω ω ω σω ω α α αυ τον ω φι λαρ
γυ ρι ι α α α ας προ δο ο ο του ου εὐ ω
νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω μην των α
γο ρα α ζο ο ον τω ων του πω λου με νου την
πρα γμα α τει ει ει α αν ποι οι οι ει ει ει
ει ται οὐκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι μη ην αλλ

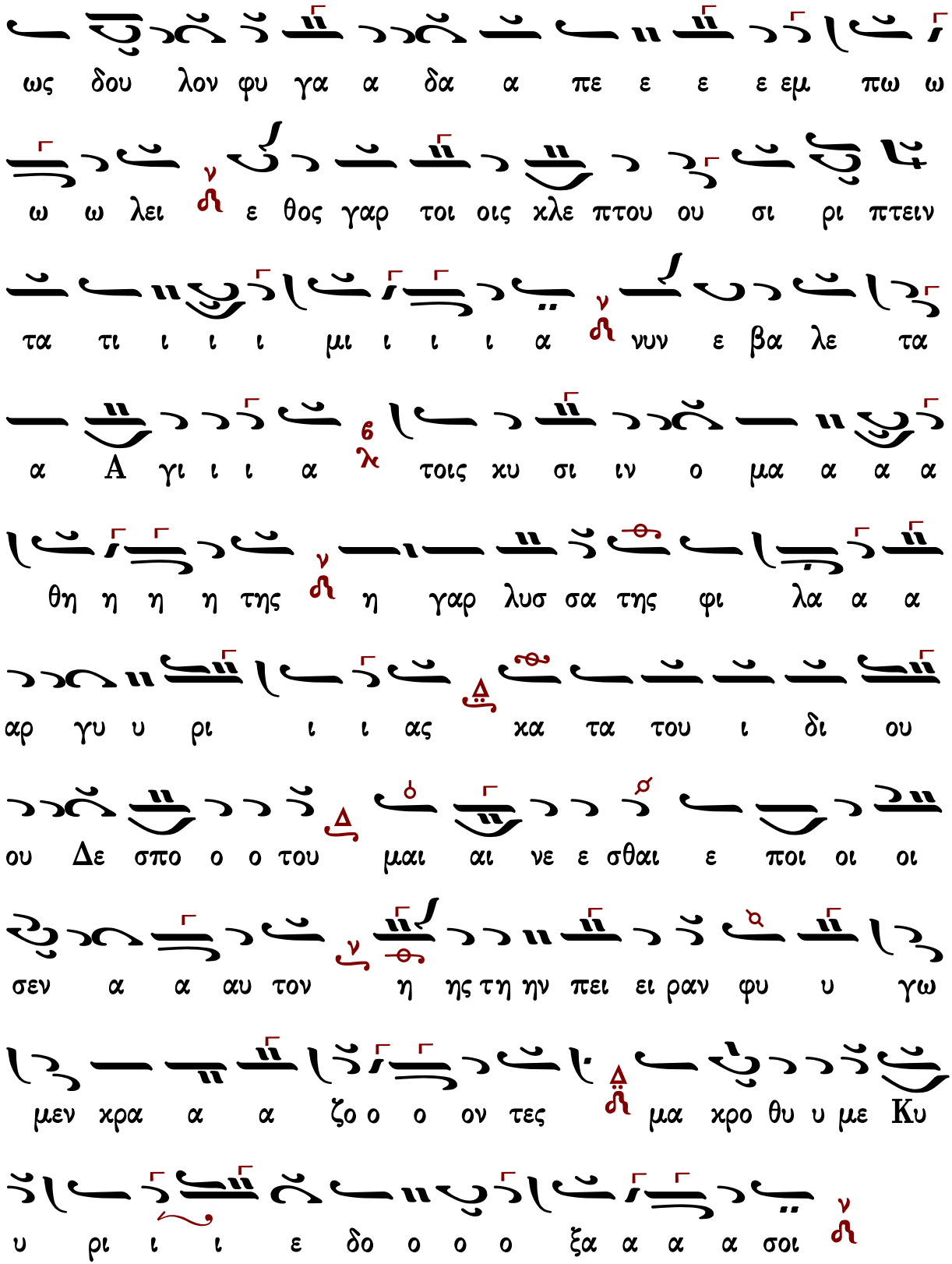

Τὸ ἑπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

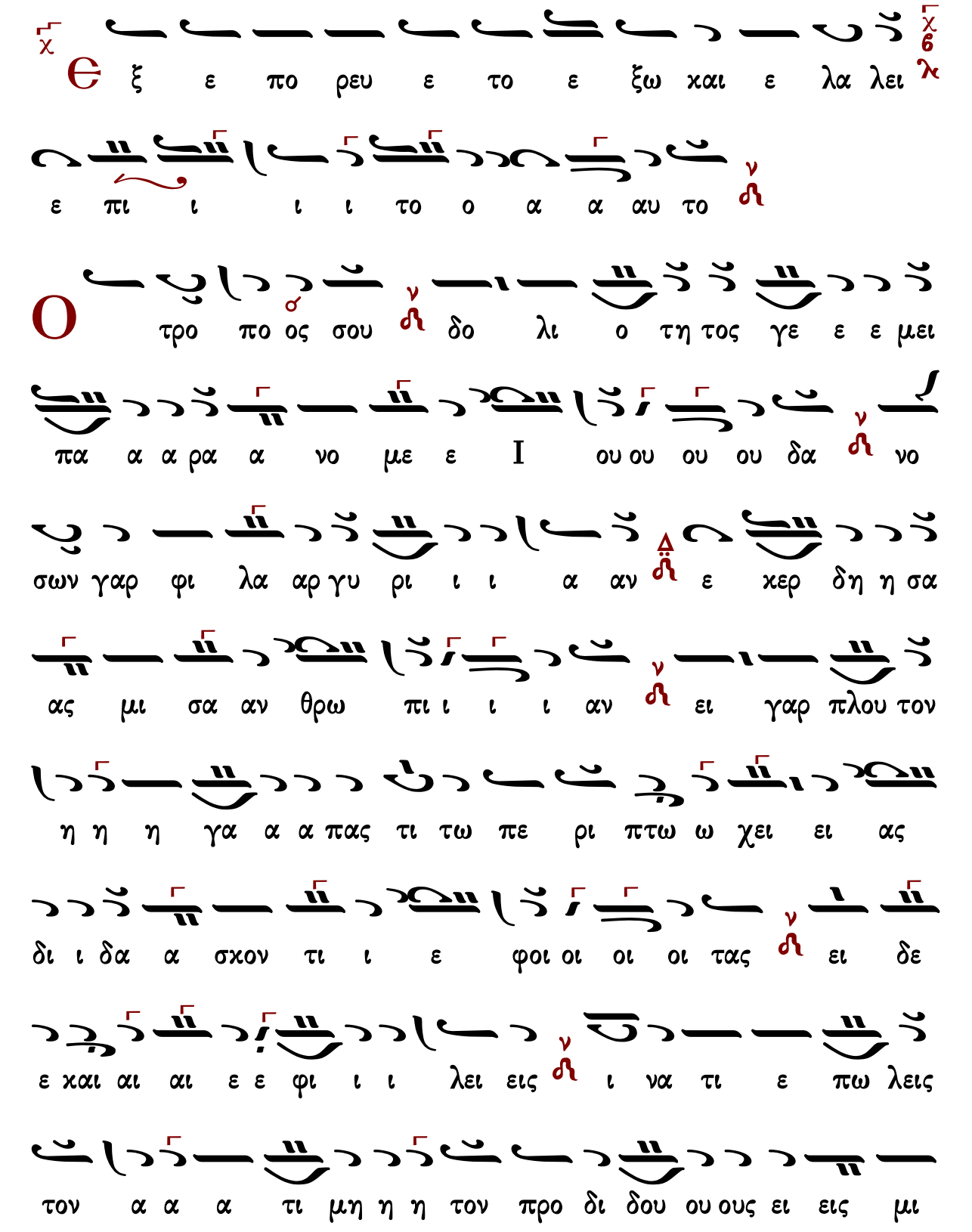
Θ ξ ε πο ρευ ε το ε ξω χαι ε λα λει
ε πι ι ι ι το ο α α αυ το
Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη τος γε ε ε μει
πα α α ρα α νο με ε I ου ου ου ου δα νο
σων γαρ φι λα αρ γυ ρι ι ι α αν ε χερ δη η σα
ας μι σα αν θρω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου τον
η η η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας
δι ι δα α σκον τι ι ε φοι οι οι οι τας ει δε
ε χαι αι αι ε ε φι ι ι λει εις ι να τι ε πω λεις
τον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

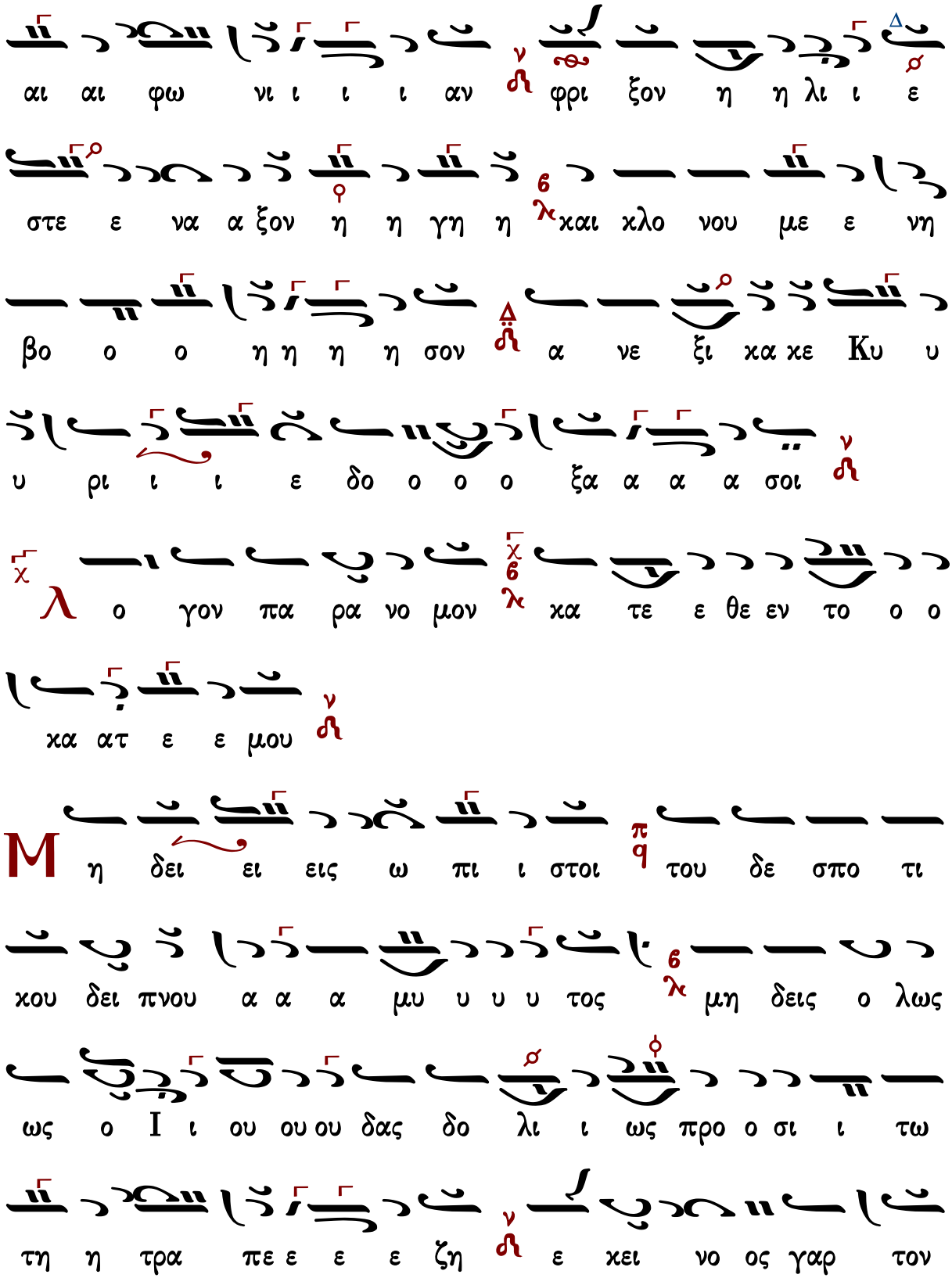
αι αι φω νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε
στε ε να α ξον η η γη η και χλο νου με ε νη
βο ο ο η η η η σον α νε ξι κα κε Κυ υ
υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι
λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο
κα ατ ε ε μου
Μ η δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι
κου δει πνου α α α μυ υ υ τος μη δεις ο λως
ως ο Ι ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ ο σι ι τω
τη η τρα πε ε ε ζη ε κει νο ος γαρ τον

ψω ω μο ον δε ξα α α με ε ε ε νος χα
τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε
σχη μα τι μεν ω ων μα α θη η της πρα γμα τι
δε πα ρω ω ω ω ων φο ο νε ε ευ της τοις
μεν I ου δαι οις συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε
ε νος τοις δε α πο ο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο
ο ο με ε ε ε νος μι σων ε ε φι ι ι λει
ει φι λω ων ε ε πω ω ω λει τον εξ α γο ρα σα
αν τα η μα α ας τη ης χα τα α α α α ρας
τον Θε ον χαι σω τη η ρα τω ω ων ψυ χω ω

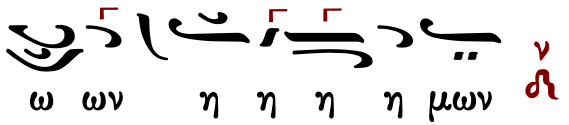

Δόξα...

χορὸς β΄

Ἦχος λ̀ πὰ ρὰ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.462*

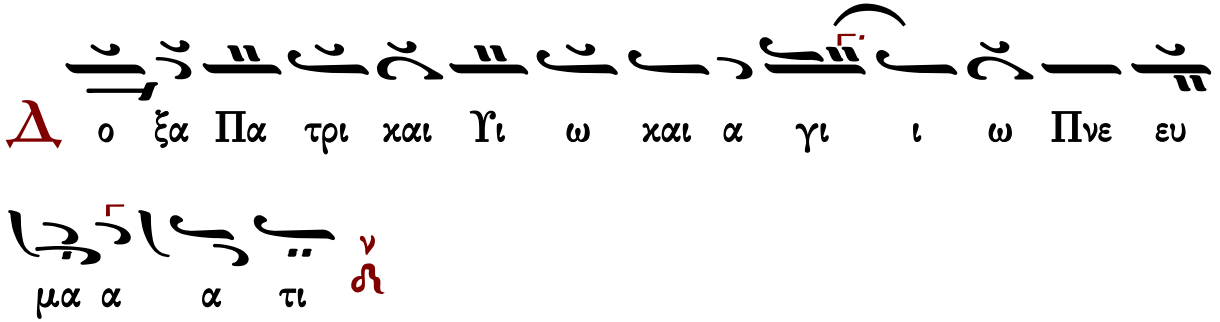

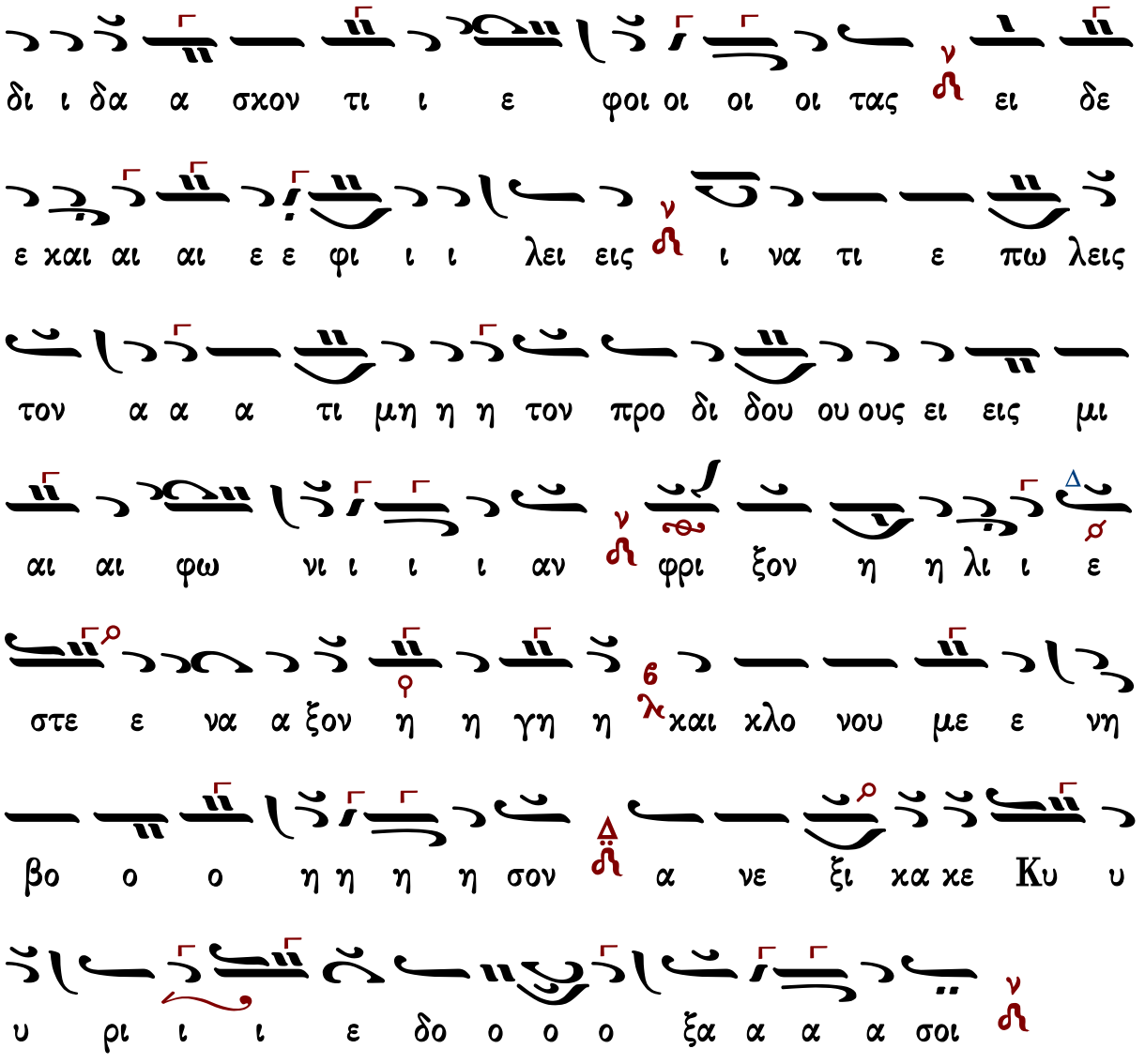

Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.464*

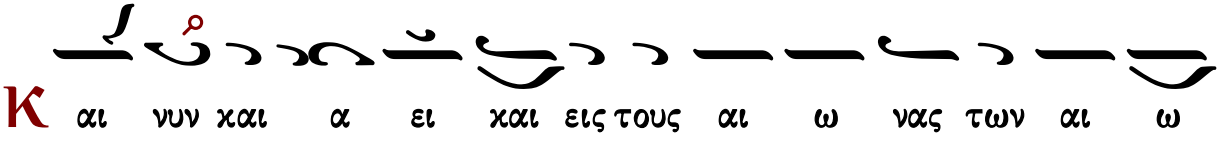

ω ω νω ων α α μην
Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η τας
ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων ω φι
ι λοι ο ρα α α α τε μη δεις υ μας χω ρι
ι σει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ υ
πε ερ του χο ο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι ι ζε
σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι
α χο ο νη η θη ναι αλ λα δι α χο νη η η
σαι αι και δου ναι τη ην ψυ υ χην μου λυ υ υ
υ τρο ον υ πε ερ του χο ο ο ο σμου ει ου ουν

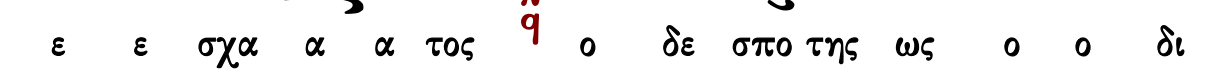

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ή Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.177*

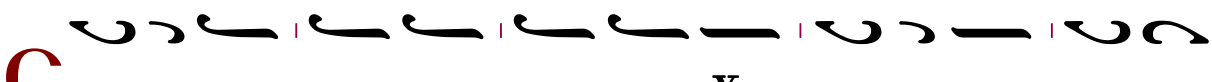

η χθη συν ε ε ε δρι ι ι ον και κατ
αυ του κε να α ε βου ου ου λευ σα αν το πα ρα δου ναι
Πι ι λα α α τω εις θα να τον τον α νε ε ευ
θυ υ υ νον ση με ε ρον την των χρη μα τω ων
αγ χο ο ο νη ην Ι ου δας ε αυ τω ω πε ε
ρι ι τι ι ι θη η η σι και στε ρει ται κα ατ
α α αμ φω ζω η ης προ οσ και αι αι ρου και αι αι
θει ει ει ας ση με ρον Κα ι α φας α χων
προ φη η τε ε ευ ει συ υμ φε ε ε ρει ει λε γων
υ περ του λα ου ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

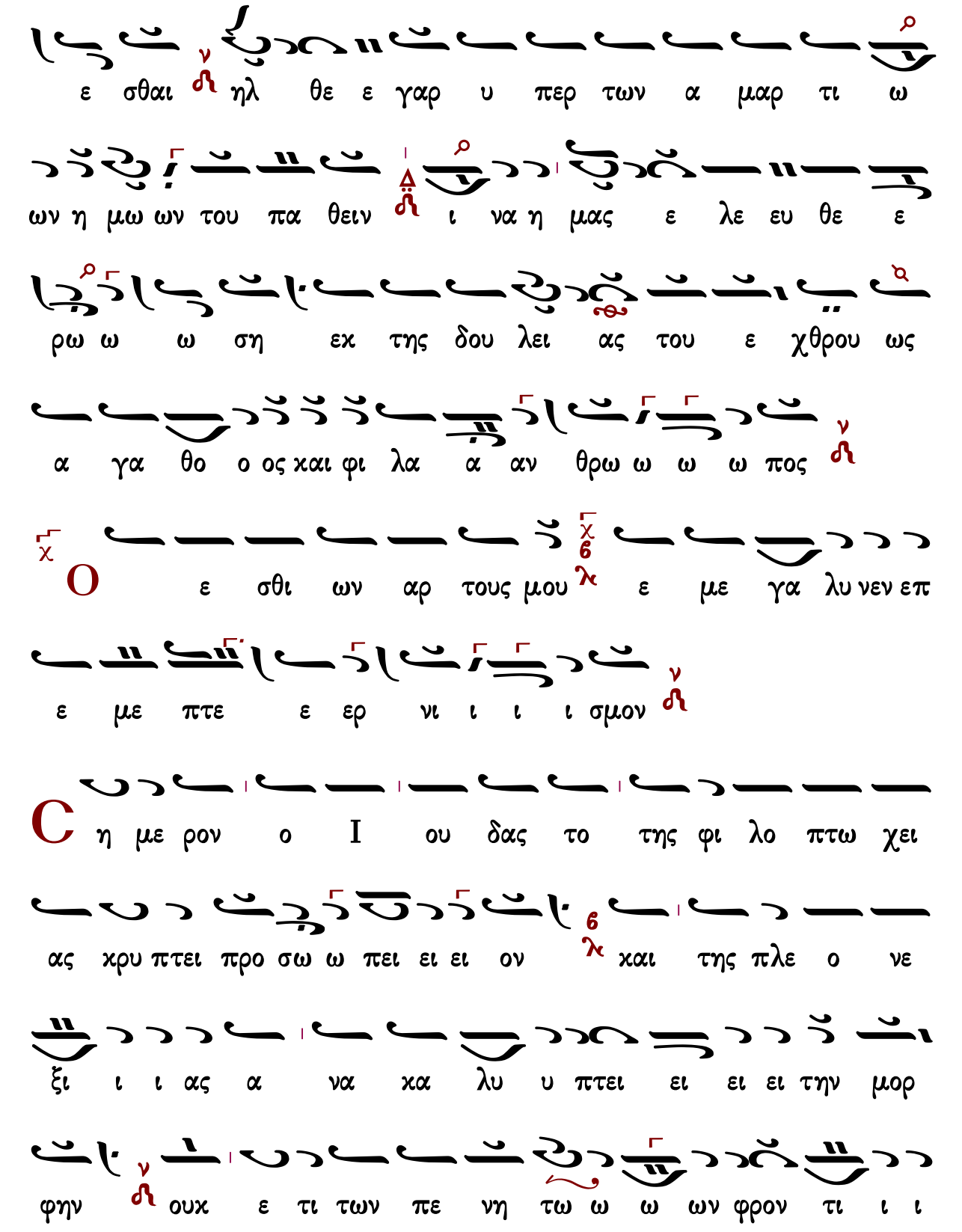
ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω
ων η μω ων του πα θειν ι να η μας ε λε ευ θε ε
ρω ω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως
α γα θο ο ος και φι λα α ανθρω ω ω ω πος
Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ
ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον
C η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει
ας χρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε
ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ
φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ων φρον τι ι ι

μην των α γο ρα ζο ο ον τω ων του πω λου με ε ε

του ευ ω νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω

τον ω φι λαρ γυ ρι ι ι α α α ας προ δο ο ο

ναι κα γω υ μι ιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

γει τοις πα α ρα νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου

α τρε ε ε χει προς I ι ου ου δαι αι αι ους λε ε ε

νο ο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

το ου ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του

σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου αλ λα

ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α

η σε εν αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ
ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι
ι ι ας χα τα του ου ι δι ου ου ου
η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι
α α γι ι ι α τοις χυ σι ι ιν ο μα θη η της
τα τι ι ι μι ι ι α νυν ε βα λε τα α
λει ε θος γαρ τοις χλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι ι πτειν
αλ λως δου ου ου λον φυ υ γα α δα α α α πεμ πο
ται ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι ι μη ην
νου την πρα α γμα α τει ει ει α αν ποι οι ει ει ει

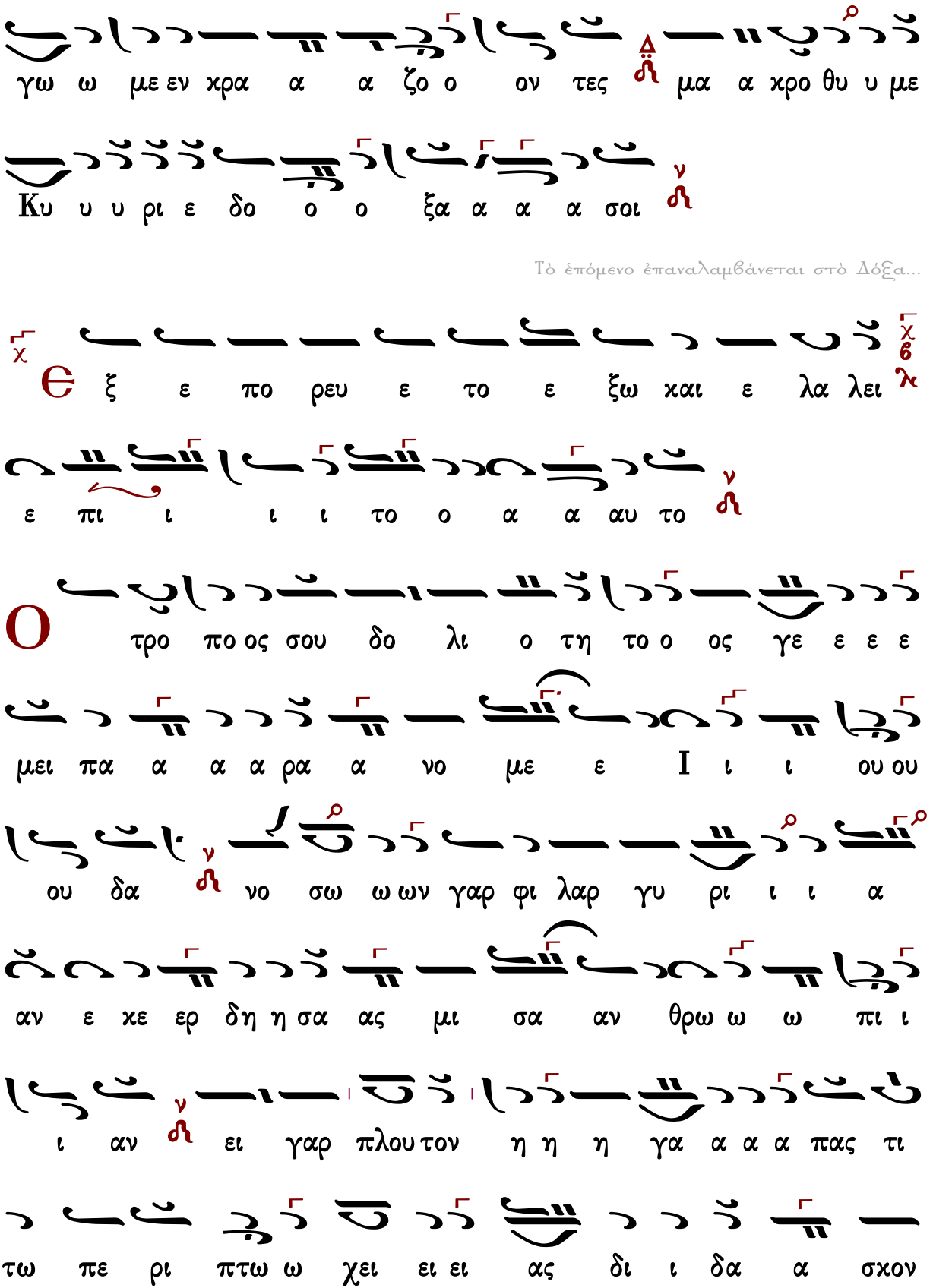
γω ω με εν χρα α α ζο ο ον τες μα α χρο θυ υ με
Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Τὸ ἑπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...
Θ ξ ε πο ρευ ε το ε ξω χαι ε λα λει
ε πι ι ι ι το ο α α αυ το
Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε
μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου
ου δα νο σω ω ων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α
αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι
ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι
τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σχον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε
και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω
ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου
ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν
φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη
και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α
νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α
σοι
λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο
κα ατ ε ε μου

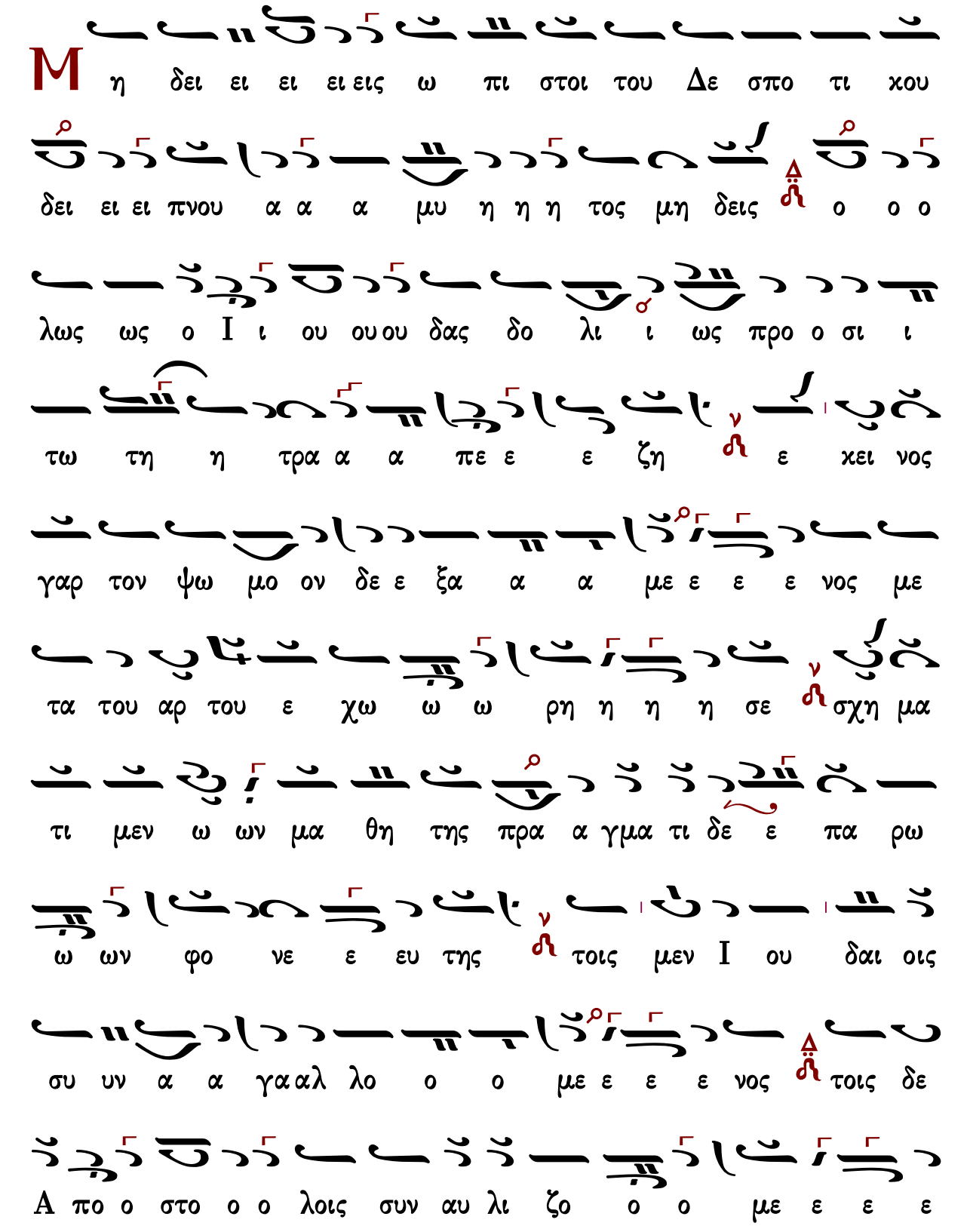
Μη δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου
δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο
λως ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι
τω τη η τρα α α πε ε ε ζη ε χει νος
γαρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με
τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα
τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω
ω ων φο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις
συ υν α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε
Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε

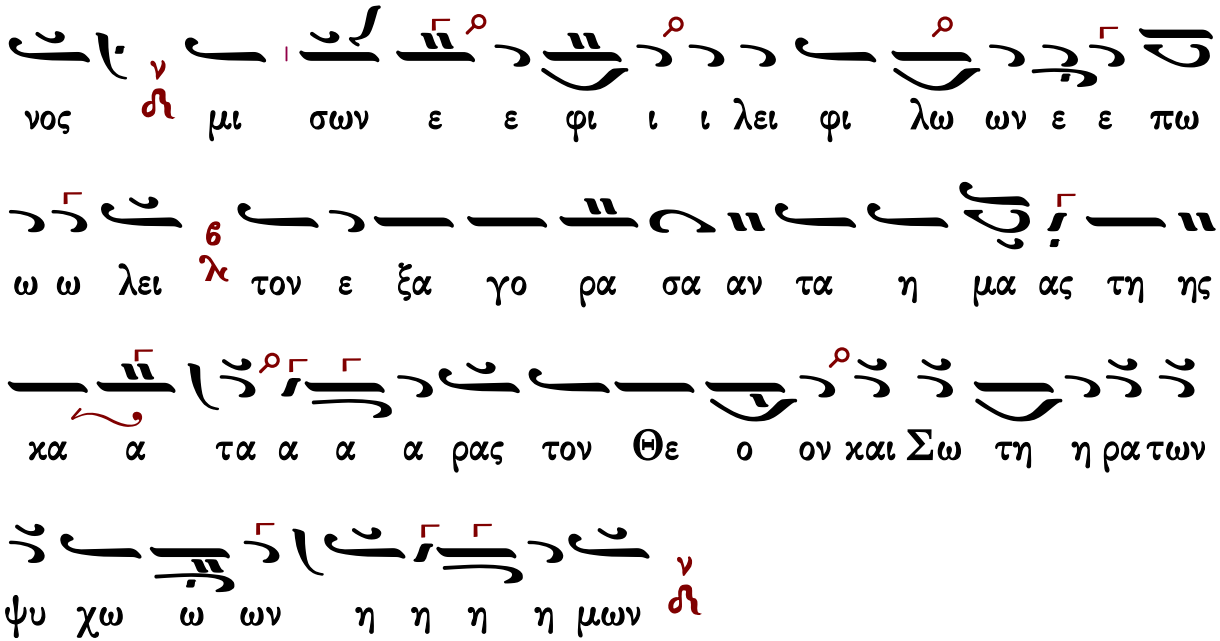

Δόξα...

χορὸς β′

Ἦχος λ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.180*

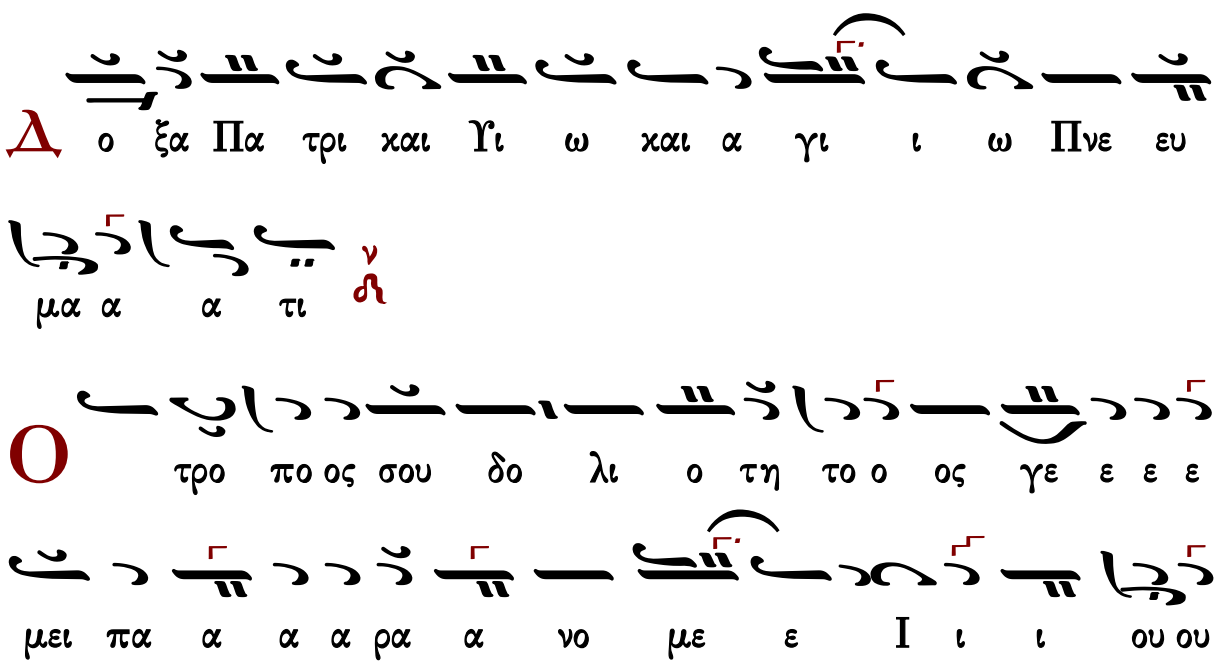

ου δα νο σω ω ων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α
αν ε χε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι
ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι
τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σχον
τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε
και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω
ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου
ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν
φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη
και χλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

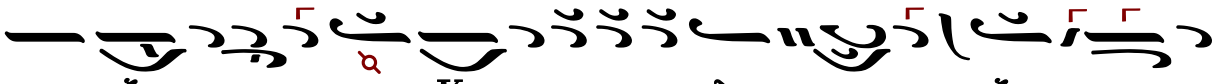

Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.183*

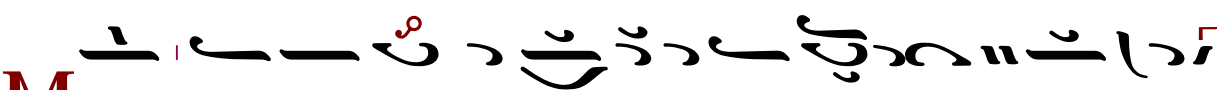

υ πε ε ερ του χο ο ο σμου μη ουν σκαν δα λι

ι ι ζε ε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι ου γαρ

ηλ θον δι α χο νη η θη η ναι αλ λα δι α χο

νη η η σαι αι και θει ναι την ψυ υ χη ην μου λυ υ

υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του χο ο ο σμου ει

ουν υ υ μει εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε ε

με ε μι ι ι μει ει ει ει σθε ο θε λων πρω

το ος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α τος ο

δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α χο ο ο ο

νος μει να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

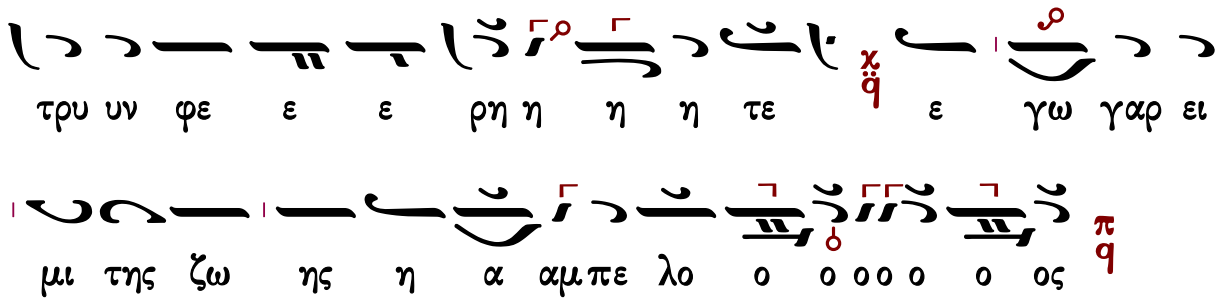

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἰδιόμελα
χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.99*

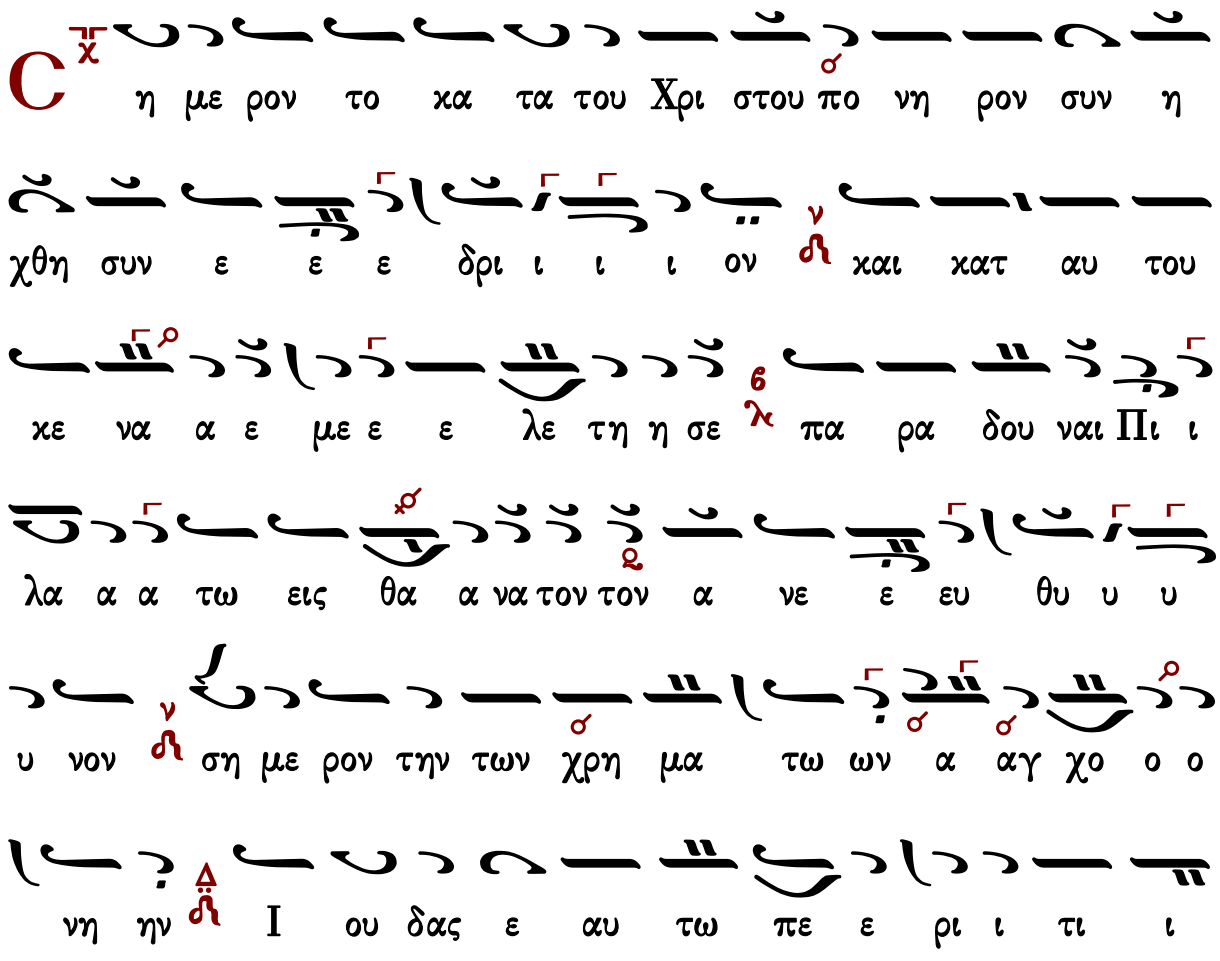

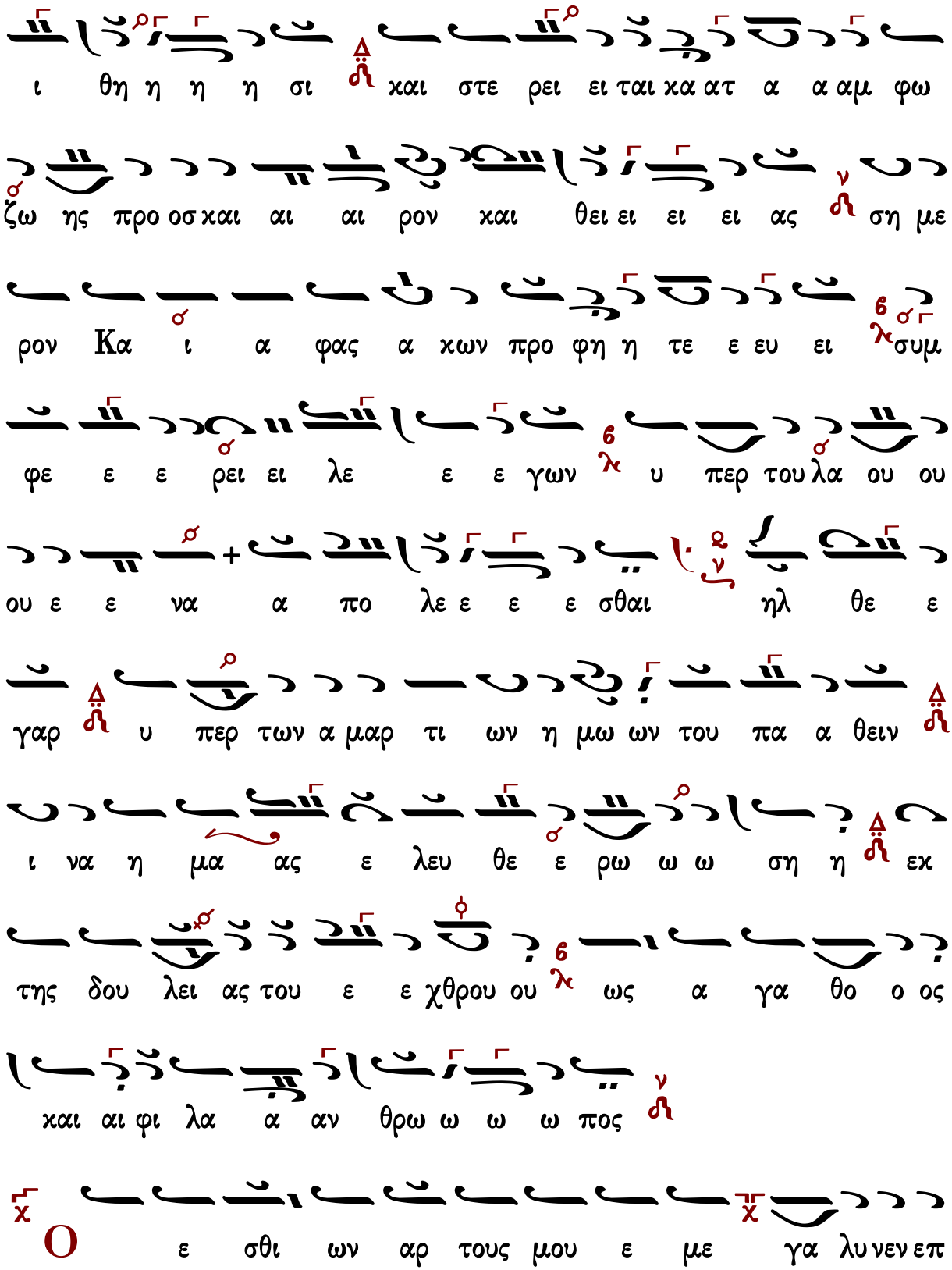
ι θη η η η σι και στε ρει ει ται κα ατ α α αμ φω
ζω ης προ οσ και αι αι ρον και θει ει ει ας ση με
ρον Κα ι α φας α κων προ φη η τε ε ευ ει συμ
φε ε ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου
ου ε ε να α πο λε ε ε σθαι ηλ θε ε
γαρ υ περ των α μαρ τι ων η μω ων του πα α θειν
ι να η μα ας ε λευ θε ε ρω ω ω ση η εκ
της δου λει ας του ε ε χθρου ου ως α γα θο ο ος
και αι φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με ε ε πτε ερ νι ι ι σμον
C η με ρον ο I ου δας το της φι λο πτω χει
ας χρυ πτει προσ ω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε
ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει την μο ορ φην ουκ ε
τι των πε νη η των φρον τι ι ι ζει ει ουκ ε τι το
μυ ρο ον πι ι πρα α α σκει το της α μαρ τω ω
λου αλ λα το ου ρα νι ον μυ υ υ ρο ον και
εξ αυ του νο σφι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι
ι α τρε χει προς I ου ου δαι αι αι ους λε ε ε γει
τοις πα ρα νο ο ο μοι οις τι μοι θε ε λε τε ε δου

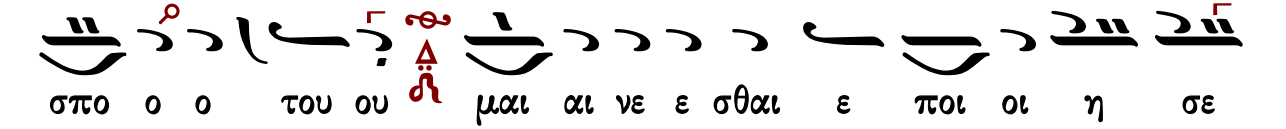

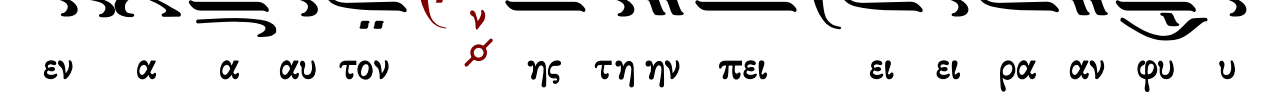

Τὸ ἑπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

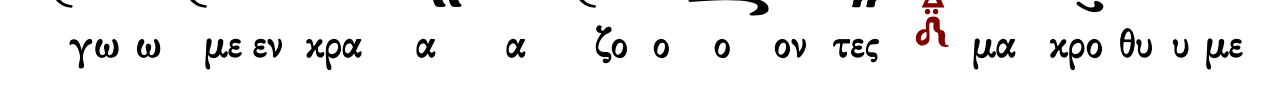

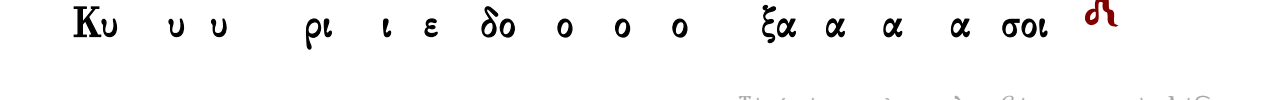

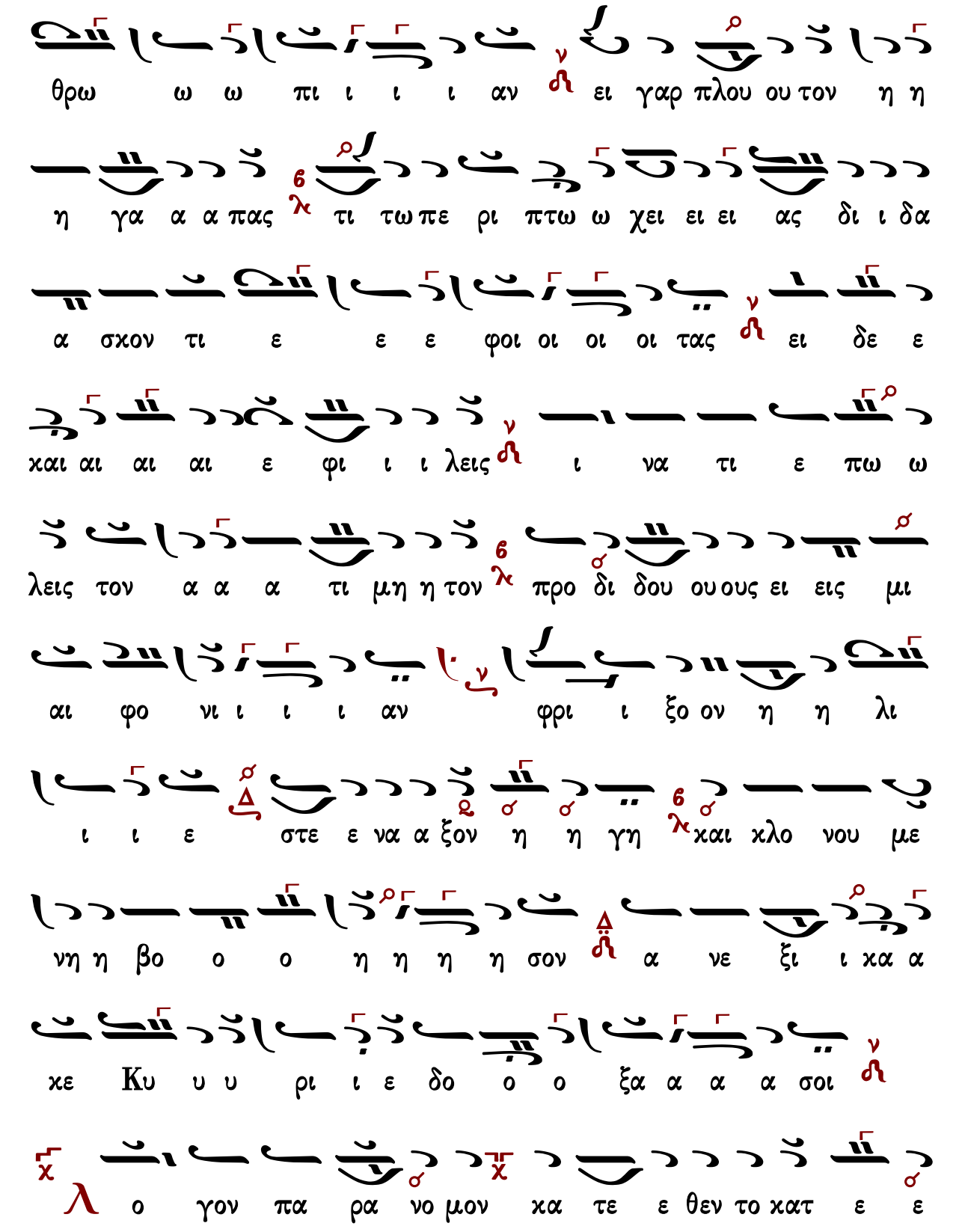
θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η
η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα
α σχον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε
χαι αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω
λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι
αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι
ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με
νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α
κε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε ε

μου

η δει εις ω πι ι στοι του δε σπο τι

χου δει ει πνου α α α μυ η η το ος μη δει εις

ο ο ο λως ως ο I ι ου ου ου δας δο λι ι ως προ

οσ ι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε

χει νο ος μεν τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε

ε ε νος κα τα του αρ του ε ε χω ω ω ω ρη η

η η σε σχη μα τι ι μεν ω ων μα θη η της

πρα α γμα τι δε πα ρω ω ω ων φο νε ευ της τοις

μεν I ου δαι οις συ υν α α γα αλ λο ο ο με ε ε

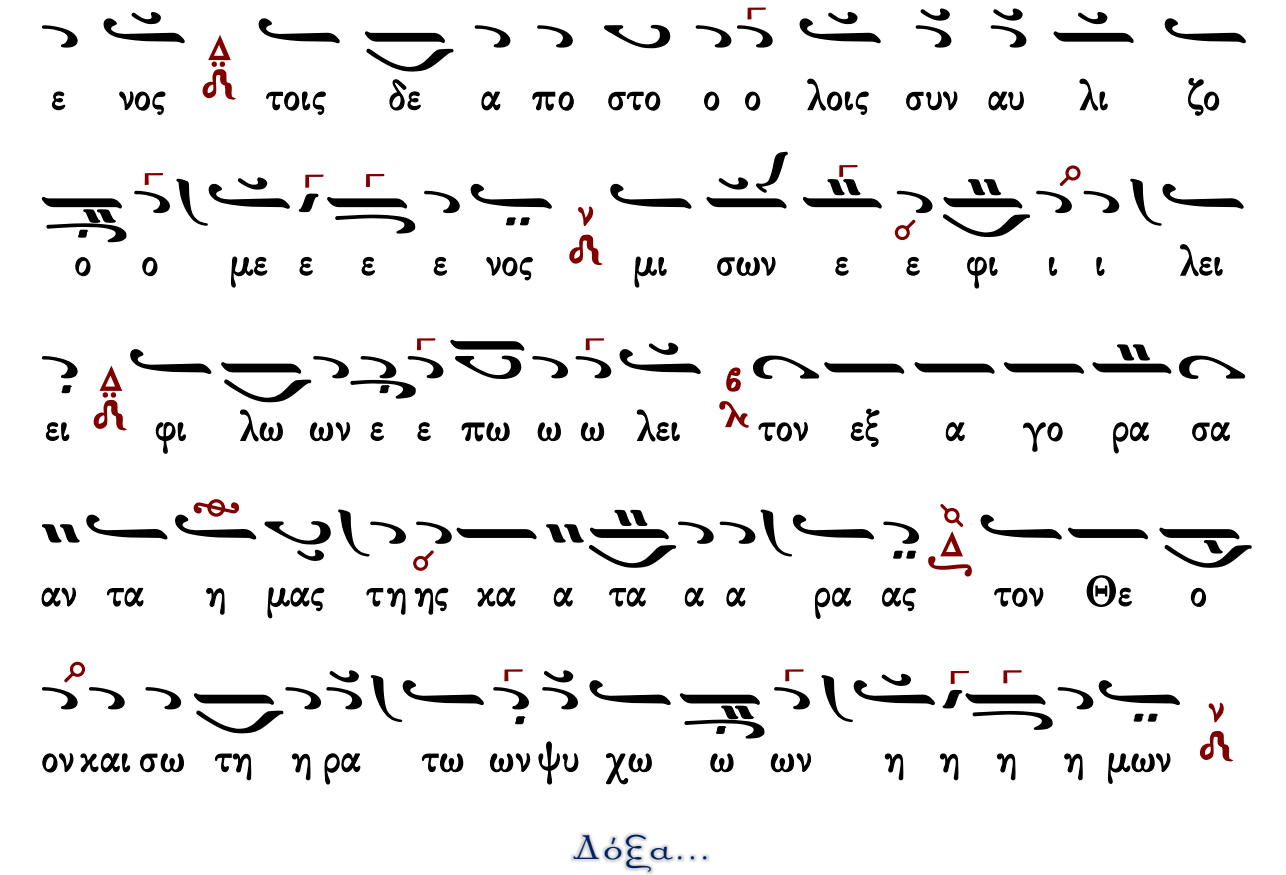

Δόξα...

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.102*

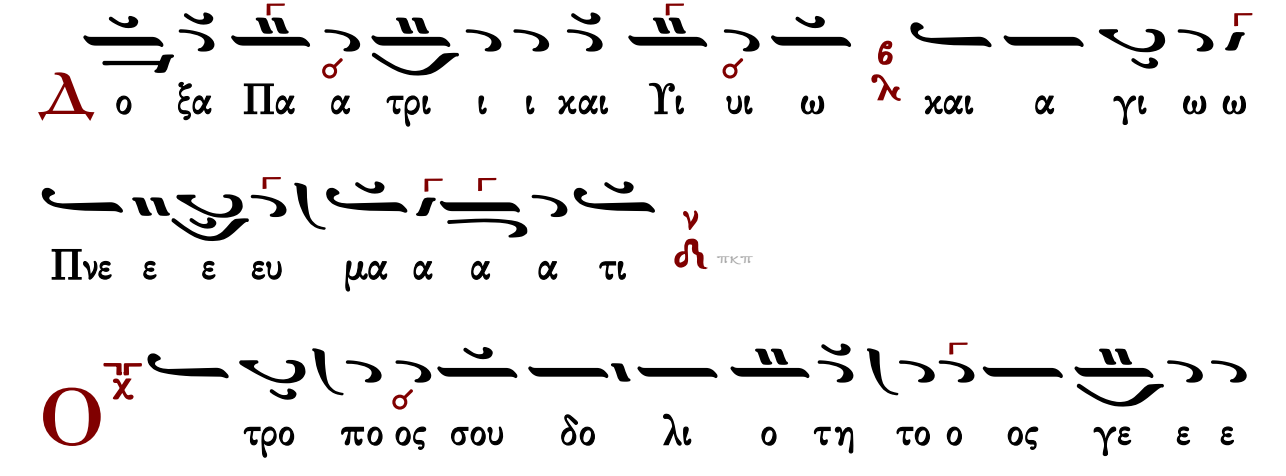

μει ει πα ρα νο με I ου ου ου ου δα νο σω ων

γαρ φι λαρ γυ υ ρι ι ι αν ε χερ δη η σα ας μι σαν

θρω ω ω πι ι ι ι αν ει γαρ πλου ου τον η η

η γα α α πας τι τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα

α σχον τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε

χαι αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω ω

λεις τον α α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι

αι φο νι ι ι ι αν φρι ι ξο ον η η λι

ι ι ε στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με

νη η βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα α

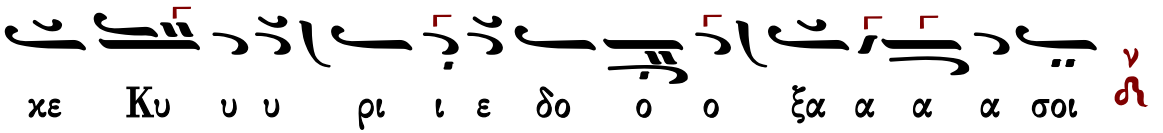

Καὶ νῦν...

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.103*

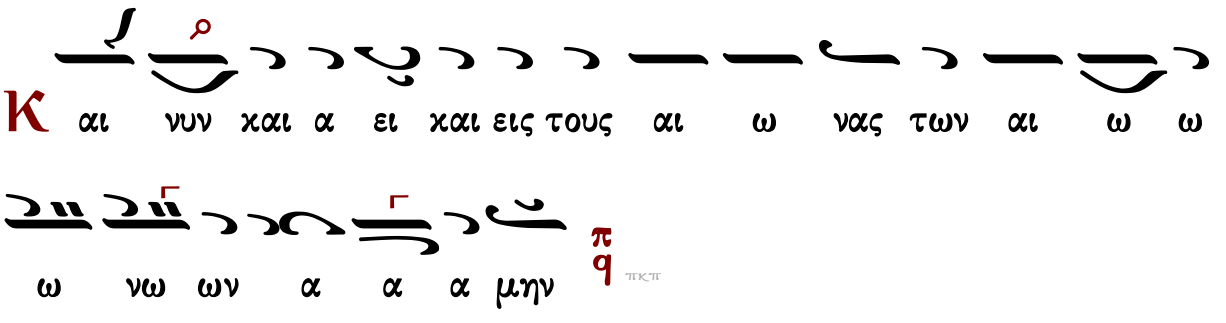

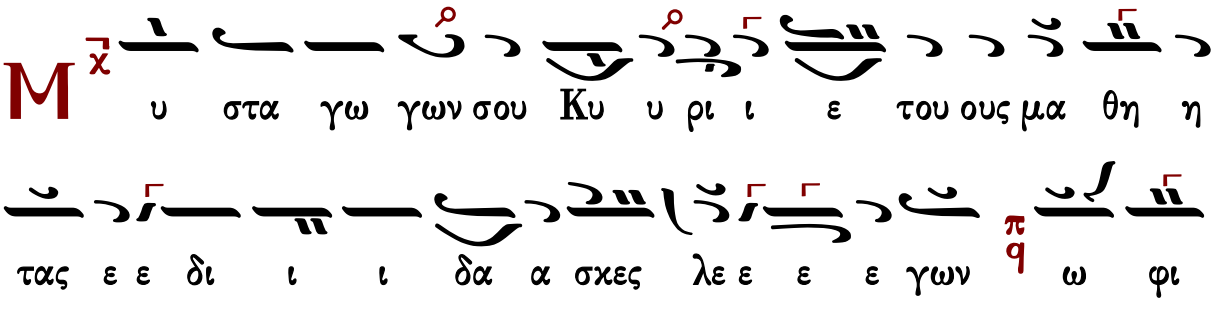

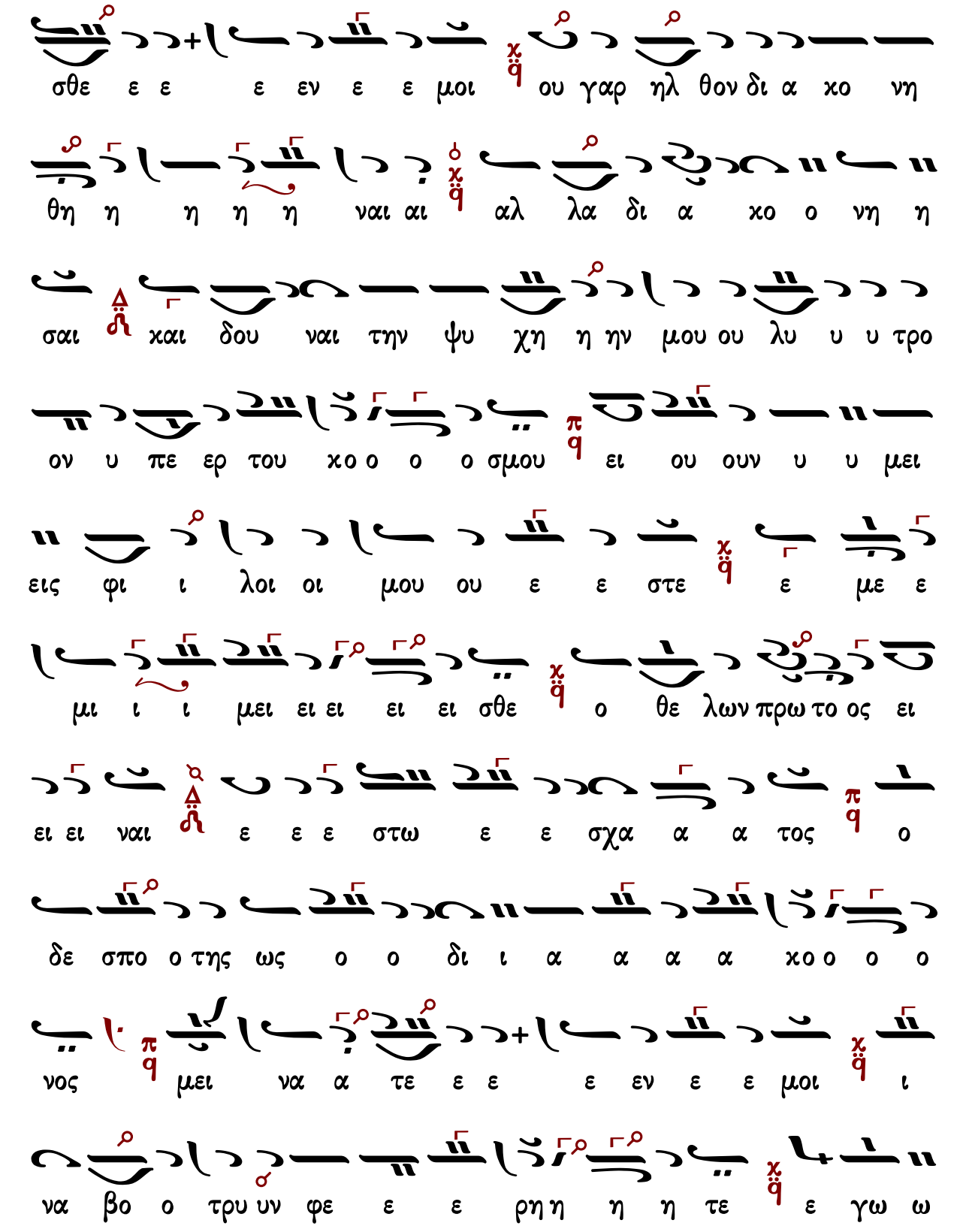
σθε ε ε ε εν ε ε μοι ου γαρ ηλ θον δι α χο νη
θη η η η η ναι αι αλ λα δι α χο ο νη η
σαι και δου ναι την ψυ χη η ην μου ου λυ υ υ τρο
ον υ πε ερ του χο ο ο ο σμου ει ου ουν υ υ μει
εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε με ε
μι ι ι μει ει ει ει ει σθε ο θε λων πρω το ος ει
ει ει ναι ε ε ε στω ε ε σχα α α τος ο
δε σπο ο της ως ο ο δι ι α α α α χο ο ο ο
νος μει να α τε ε ε ε εν ε ε μοι ι
να βο ο τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω ω

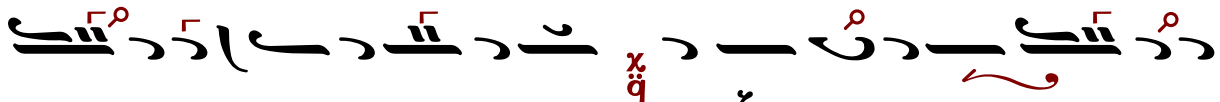
ω ω ω γα αρ ει ει μι τηης ζω ης η α α α α
αμ πε ε λο ο ο οο ο ο ος

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος
(δηλαδὴ ἡ παράδοσις τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν μυστηρίων)

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Προοιμιακὸς Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς

σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικά

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα′ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἦχος β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργόν, καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὢ τῶν ἀνόμων! ὢ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἑτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ ἀποστόλων ῥιφεὶς καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι᾽ ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ διδασκάλῳ καὶ καθ᾽ ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὢ γνώμης ἀκορέστου καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον, ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀναγνώσματα

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν!

Προκείμενον ἦχος α΄ ψαλμὸς ρλθ΄ (139)

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.200*

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. (ρλθ΄ 2)

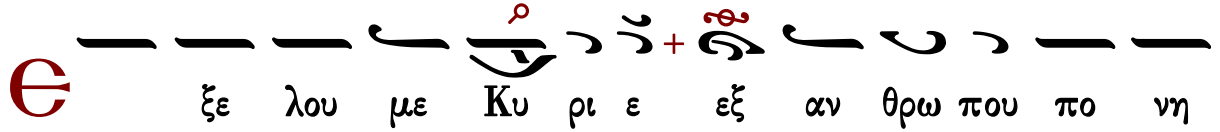

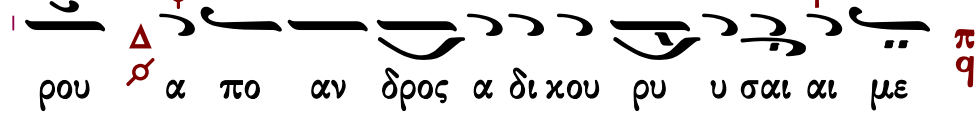

(β′)

∴ Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

(ϱλ-θ′ 3)

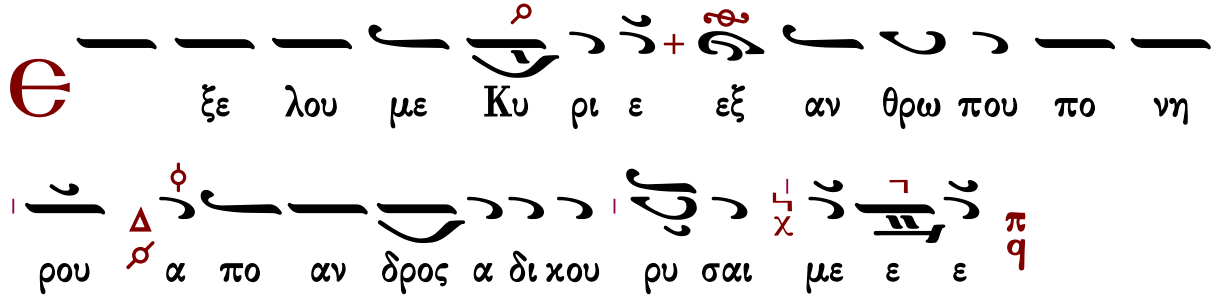

19:10-19

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων· Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει. Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χεὶρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἦχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ᾽ αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν!
Προκείμενον ἦχος βαρὺς ψαλμός νη′ (58)

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη΄ 2)

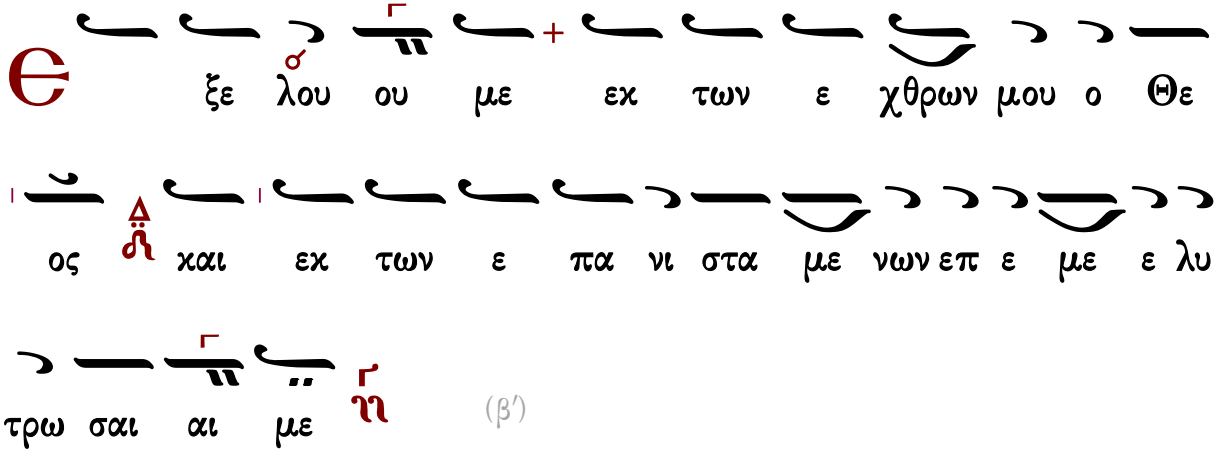

(β΄)

∴ Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. (νη΄ 3)

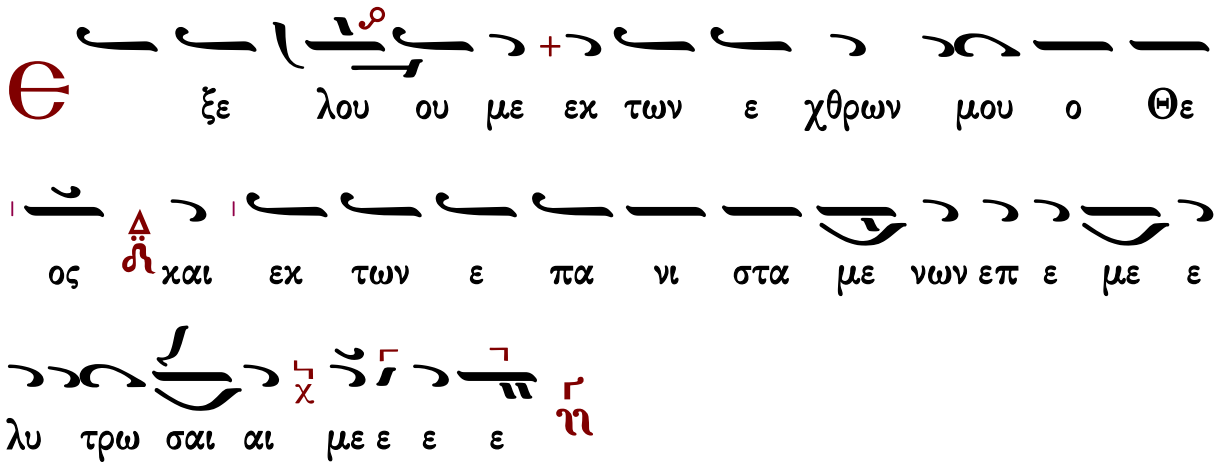

λη΄:1-21 μβ΄:1-5

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνήρ, τήν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ᾽ αὐτῆς; ἐπί, τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ᾽ αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες Ἄγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ

πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ᾽ ἐν σεαυτῇ συντριβήσονταί σου τὰ κύματα. Ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν, ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἢ σύ, λαβών πηλόν, ἔπλασας ζῷον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δέ μοι· πόση τίς ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην; Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμός μου, ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

50:4-11

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωΐ πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι᾽ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, **ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	ἦχος β′	Γαβριὴλ Κουντιάδου Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς β′
Πρόσχωμεν.

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.201*

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. (Ϛ′ 2)

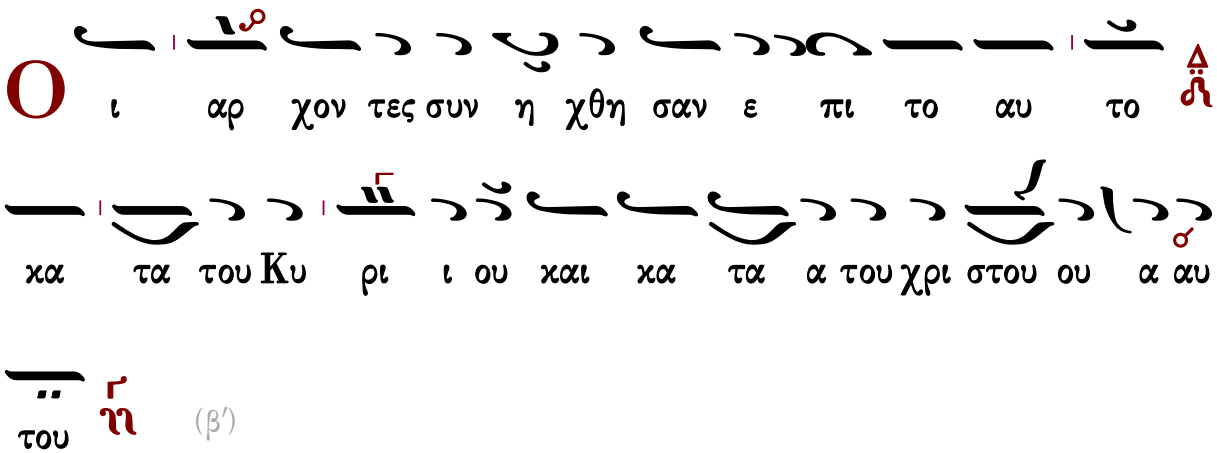

∴ Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; (Ϛ′:1)

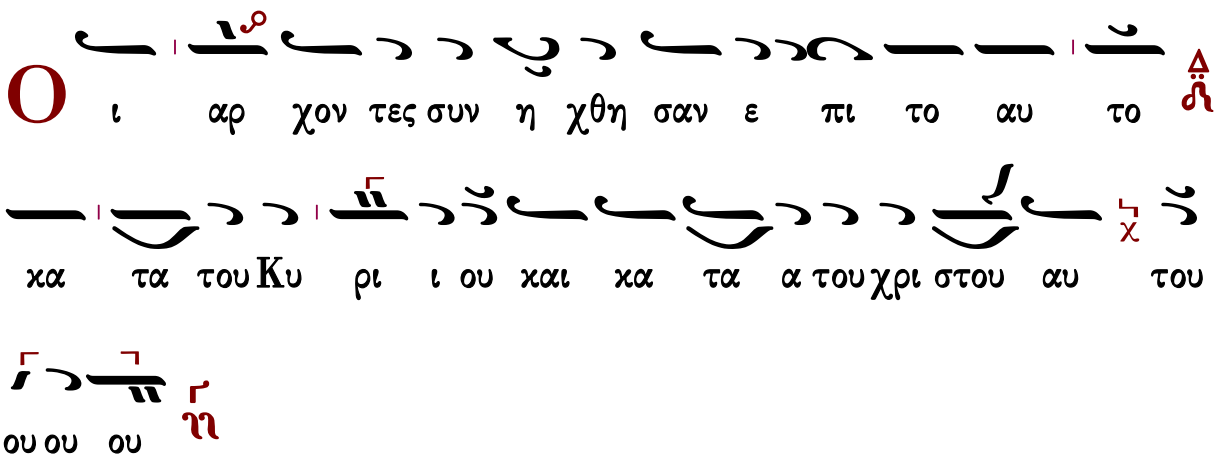

Πρὸς Κορινθίους α′ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85#

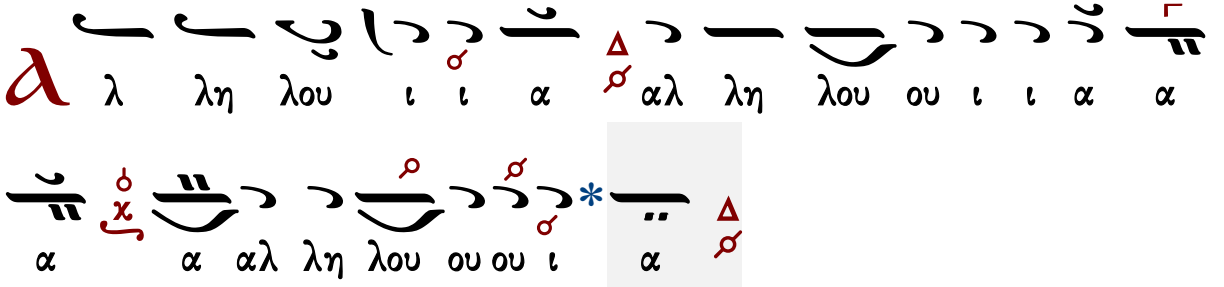

τὸ τέλος

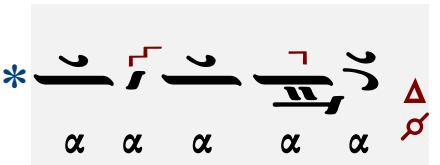

∴ Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 40:6

∴ Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν. 40:10

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνευματί σου.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. 3Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου
Καϊάφα, 4καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. 5ἔλεγον
δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. 6Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν
Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, 7προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα
βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. 8ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; 9ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι
πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. 10γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. 11τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ᾽
ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. 12βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου,
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. 13ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. 14Τότε
πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· 15Τί
θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.
16καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. 17Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; 18ὁ δὲ
εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρός
μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. 19καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ
ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. 20Ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο
μετὰ τῶν δώδεκα. 3εἰδὼς ὁ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας,
καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, 4ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι
τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. 5εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ
ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.
6ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς
πόδας; 7ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ
ταῦτα. 8λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ᾽ ἐμοῦ. 9λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε,
μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. 10λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ
λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ᾽ ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί
ἐστε, ἀλλ᾽ οὐχὶ πάντες. 11ᾔδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες
καθαροί ἐστε. 12Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν
πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; 13ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ
Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. 14εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ
Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. 15ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα

ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. 16ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. 17εἰ ταῦτα
οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. 21καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. 22καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν·
Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε; 23ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα οὗτός με παραδώσει. 24ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ
ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. 25ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγώ
εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. 26Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ
εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά
μου· 27καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες· 28τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 29λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ᾽ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ᾽ ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρός μου. 30Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
31Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν
ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· 32μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 33ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. 34ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. 35λέγει
αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες
οἱ μαθηταὶ εἶπον. 36Τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ,
καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. 37καὶ
παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
38τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ
γρηγορεῖτε μετ᾽ ἐμοῦ. 39καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος
καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ
ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ᾽ ὡς σύ. 43ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44καὶ
γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι
αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. 40καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν
ὥραν γρηγορῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ! 41γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. 42πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν
προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐὰν
μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. 43καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. 44καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο
ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. 45τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. 46ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.
47Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. 48ὁ δὲ παραδιδοὺς
αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. 49καὶ
εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 50ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ᾽ ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν
καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. 51καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν
μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 52τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ
λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. 53ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι
τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; 54πῶς οὖν
πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; 55Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ᾽ ἡμέραν πρὸς
ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. 56τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα
πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. 57Οἱ
δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς
τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. 59οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, 60καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ
εὗρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες 61εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι
τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. 62καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 63ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς
εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 64λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽
ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 65τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι
Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·
66τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί. 67Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν 68λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν,
Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 69Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ
μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. 70ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν
αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. 71ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν
ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. 72καὶ πάλιν ἠρνήσατο
μεθ᾽ ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 73μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ
Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. 74τότε ἤρξατο
καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 75καὶ
ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ

με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. [1]Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· [2]καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Δι

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

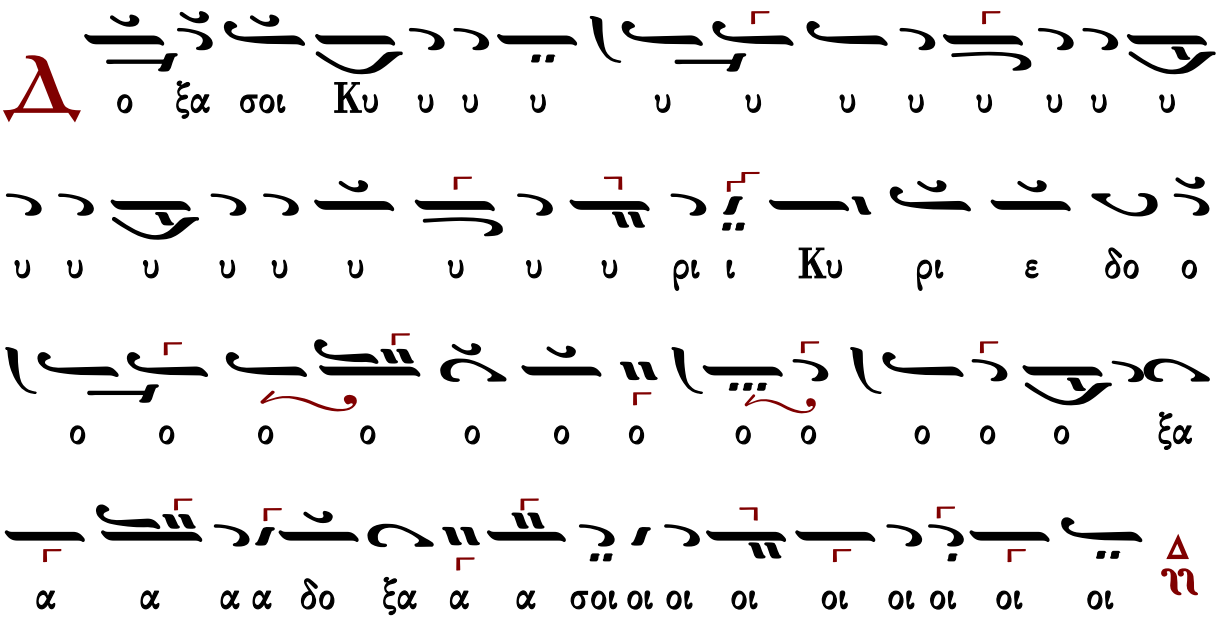

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς

τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ. Ἦχος πλ. β΄

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

679	Πέτρου Λαμπαδαρίου	245	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
463	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	263	Γεωργίου Τσατσαρώνη
564	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	378	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
311	Βασιλείου Νικολαΐδη	387	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
224	Γεωργίου Καρακάση	614	Κωνσταντίνου Λάμπρου
389	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου Ι	188	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου ΙΙ

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα Ι
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	τὰ κατὰ παράδοσιν	Θρασυβούλου Στανίτσα ΙΙ
Γεωργίου Καρακάση		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Ἀντὶ Κοινωνικοῦ Ἦχος πλ. β΄

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

463	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	263	Γεωργίου Τσατσαρώνη
564	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	378	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
311	Βασιλείου Νικολαΐδη	387	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
224	Γεωργίου Καρακάση	614	Κωνσταντίνου Λάμπρου
389	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου Ι	188	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου ΙΙ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β΄

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ᾽ ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἀθανασίου Καραμάνη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος

ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι᾽ ἡμᾶς ἑκών· ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἁγιάζων· ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἑκουσίου Πάθους σου καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιεστῶτα λαόν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β′

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β′)

Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ δι᾽ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι σταυροῦ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

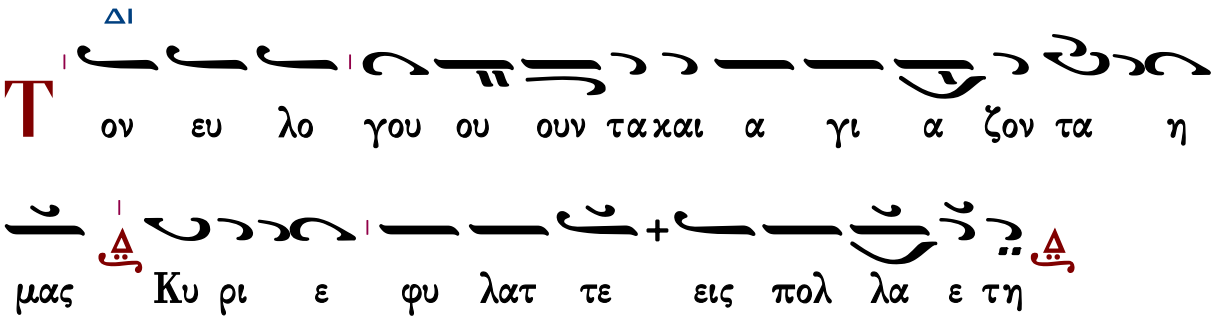

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

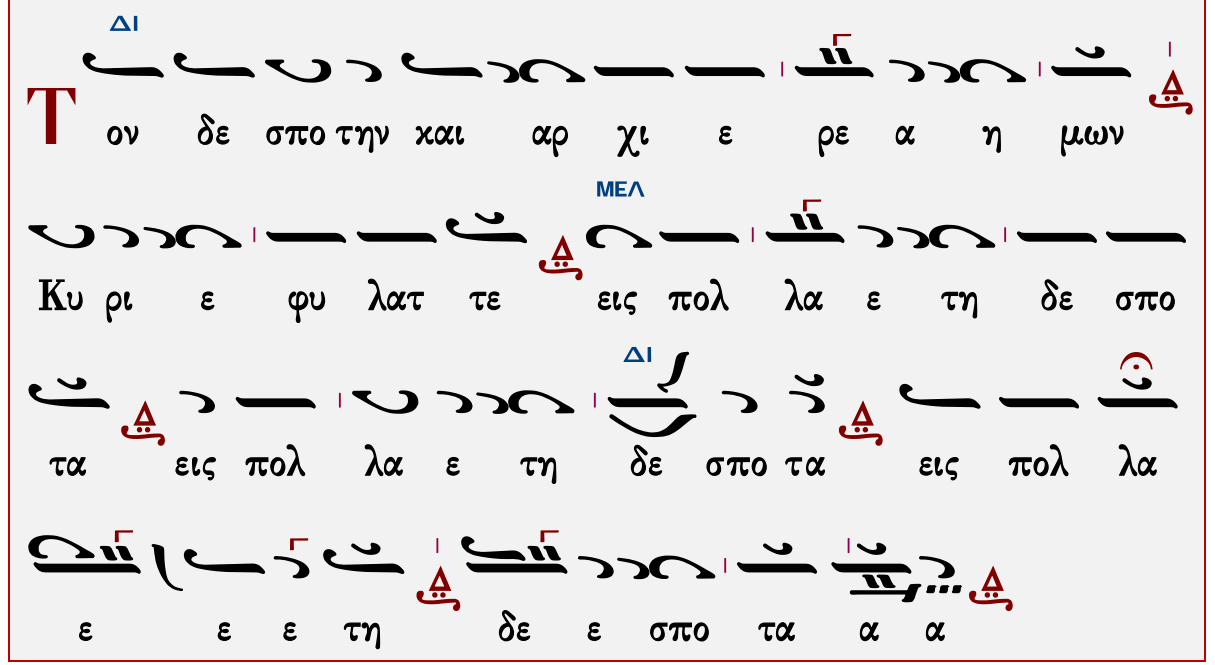

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.186*

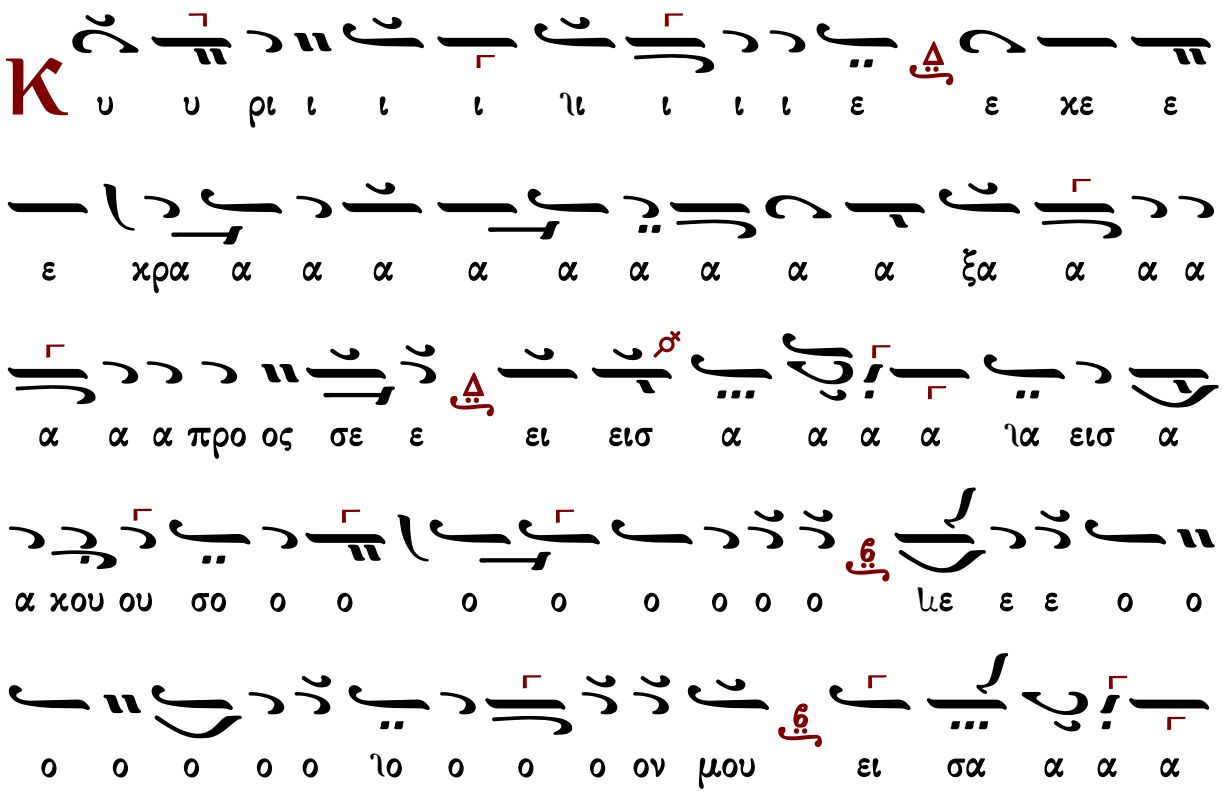

τω χε χρα γε ε ε ε ε ε ε ναι αι με ε ε ε ε

η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ως μου εν

η η ιη η η η η η η η ιη η η ηδ ες τη ς δε η η η η η η ιη η ην

ο ο ο ο ιο ο ο ο σχε ε ες τη η φω ω ω

ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον μου προ ο ο ο ο

ει σ α α χου ου σο ο ο ο ο ο ο ο ιε ε ε ε

α α α α α α προ ος σε ε ει ει σα α α α ια

χε ε ε χρα α α α α α α α α α ξα

ε ε ε ε Κυ υ ρι ι ι ι ιι ι ι ι ε ε ε

ια α α χου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι

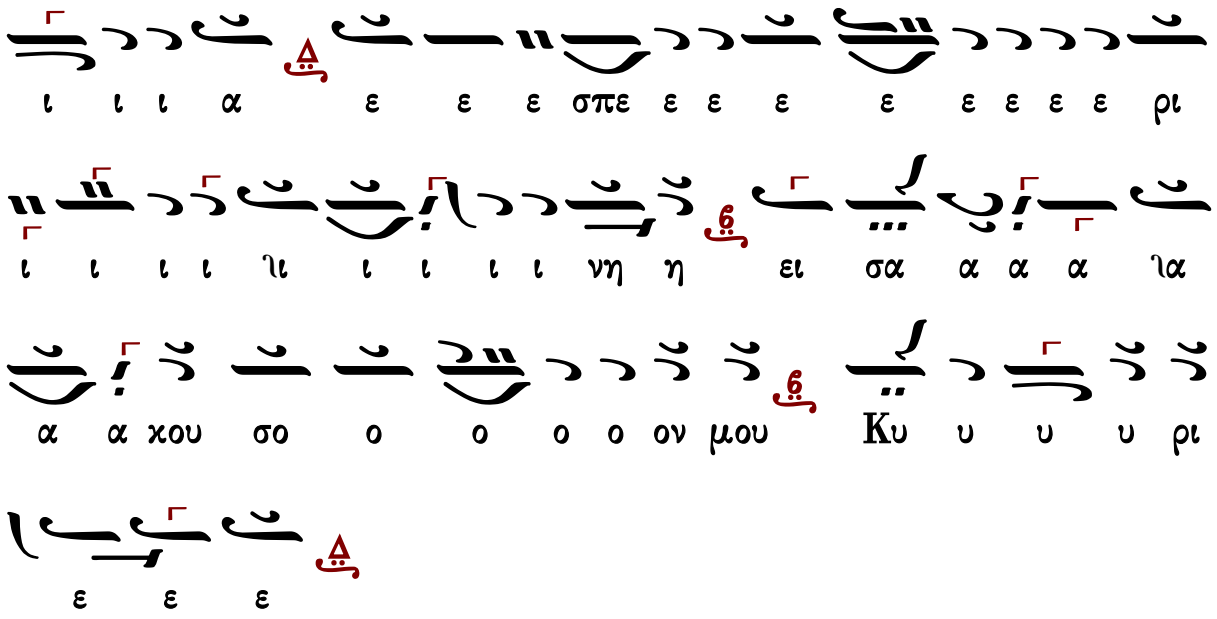

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.31*

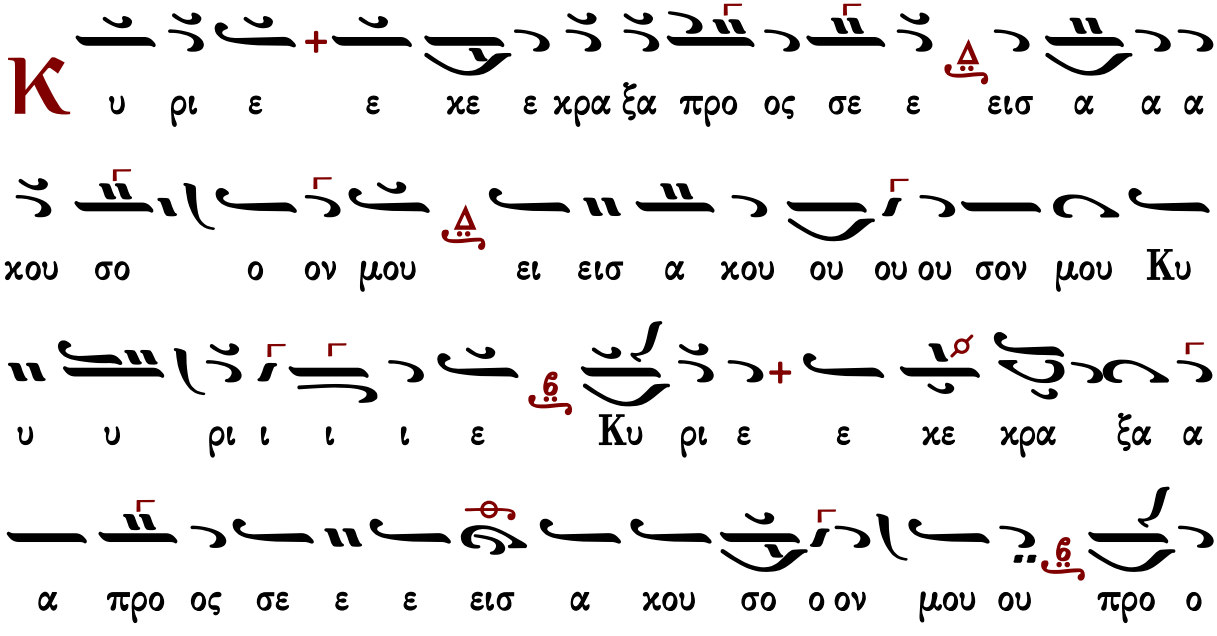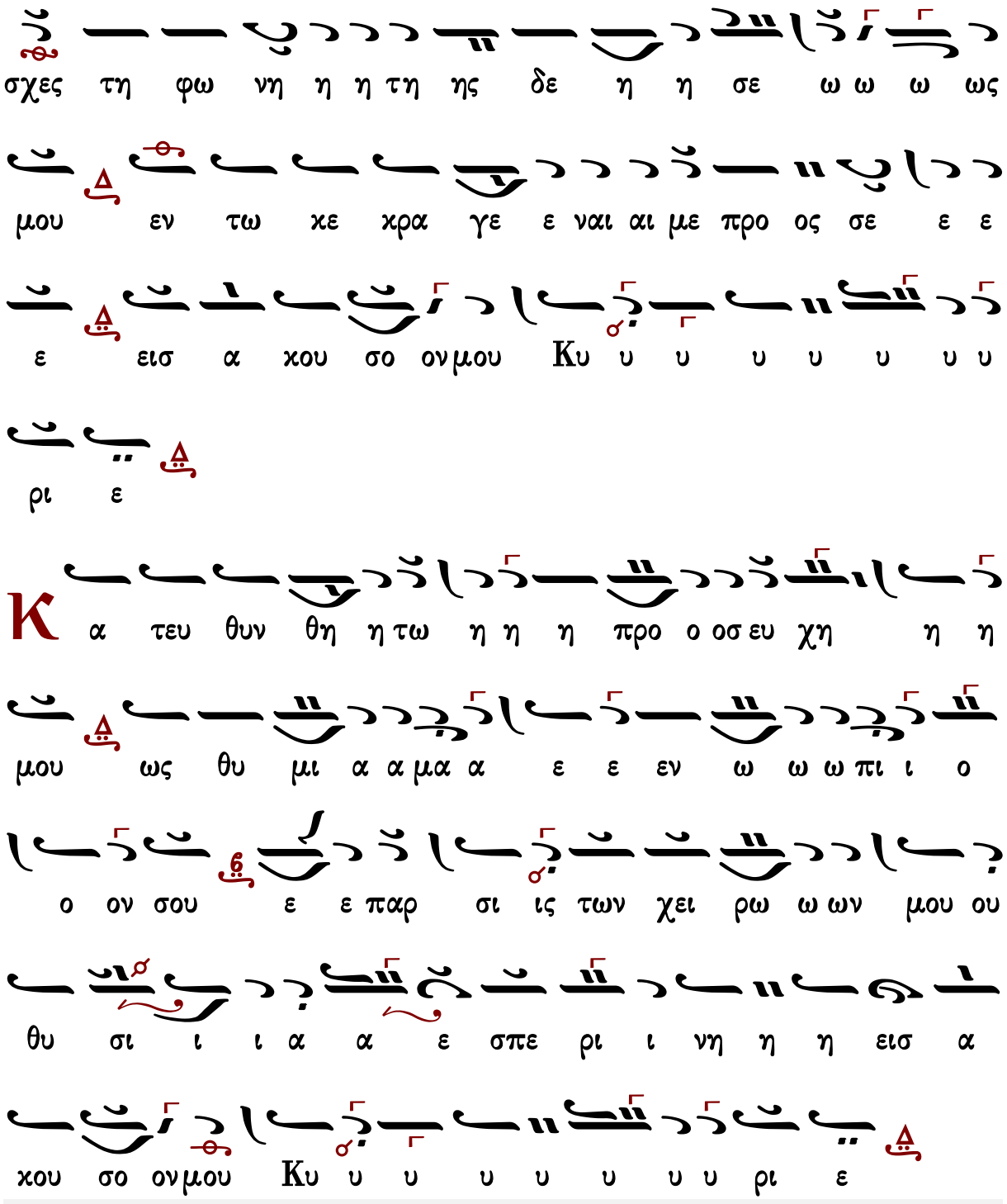

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.53#

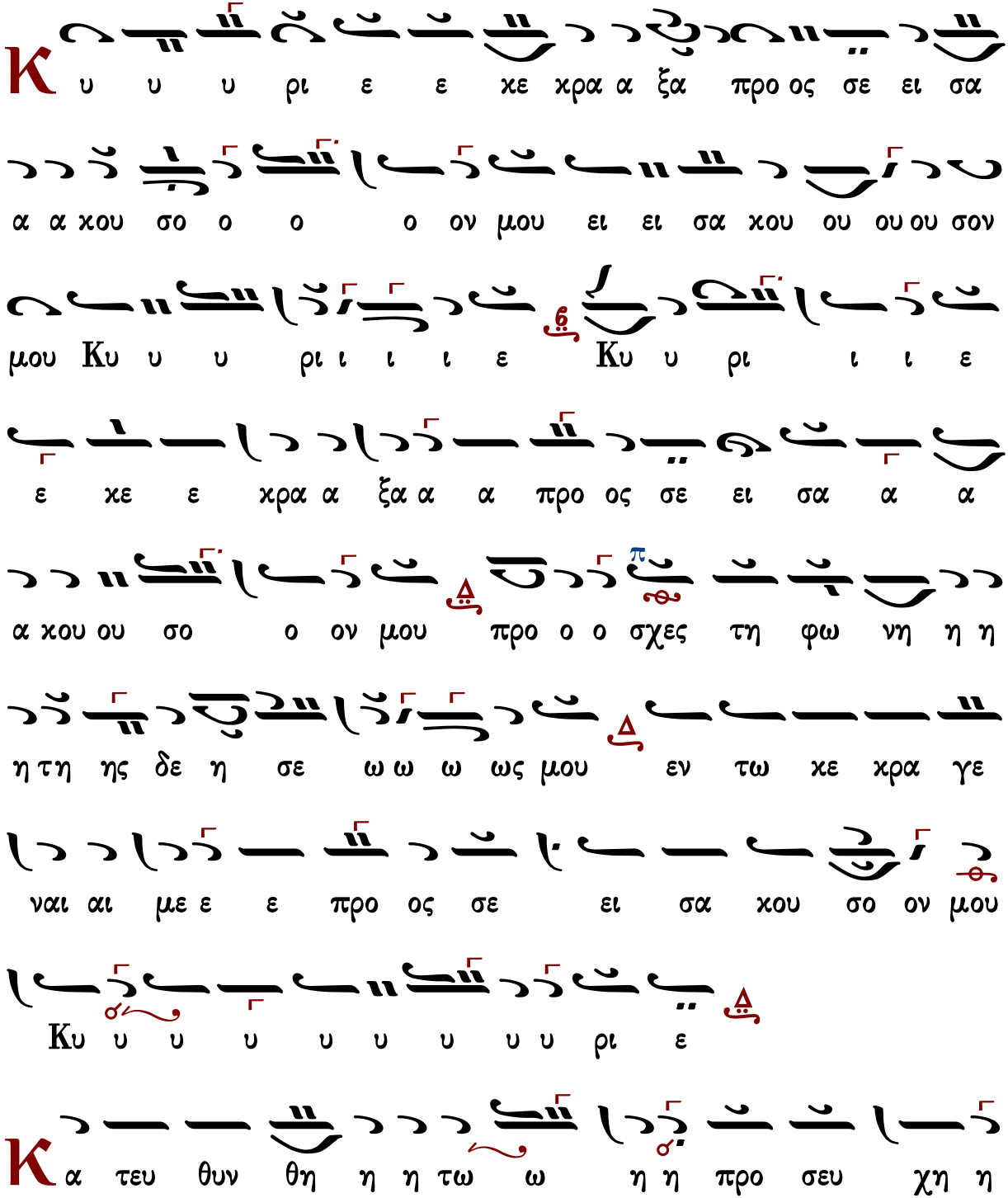

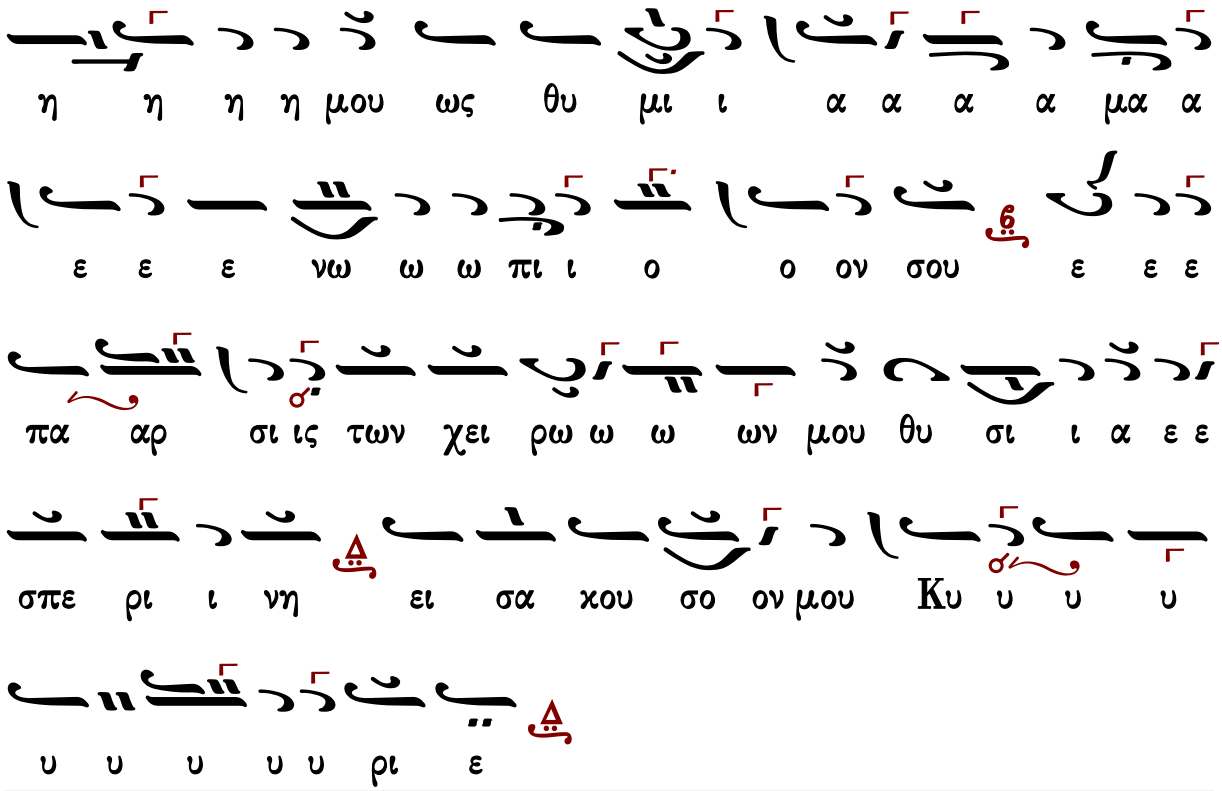

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.23*

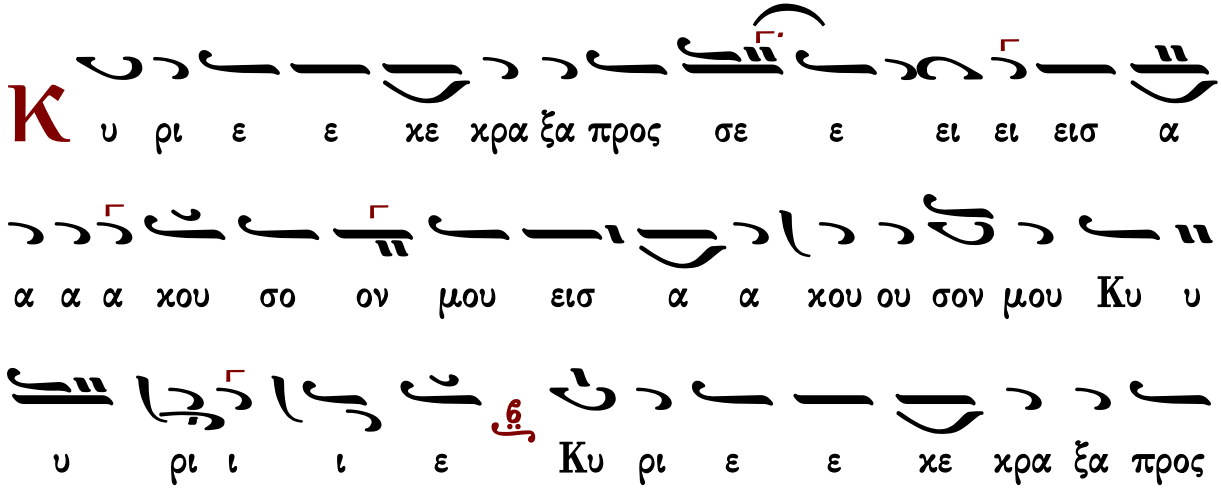

σε ε ει ει εισ α α α α χου σο ον μου προ ο

σχες τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

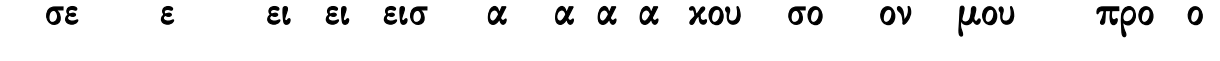
ω ως μου εν τω χε χρα α γε ε ναι αι αι με προς

σε ε ε εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

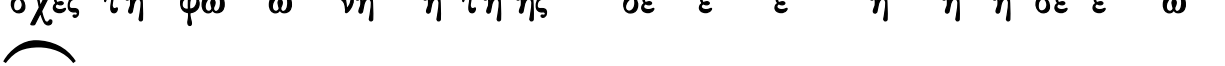
Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

σις των χει ει ρω ω ων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι

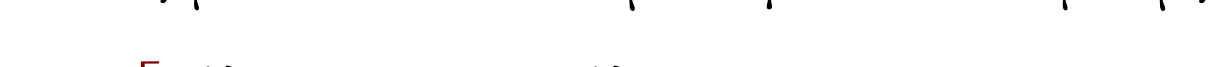
νη η η εισ α α χου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.175*

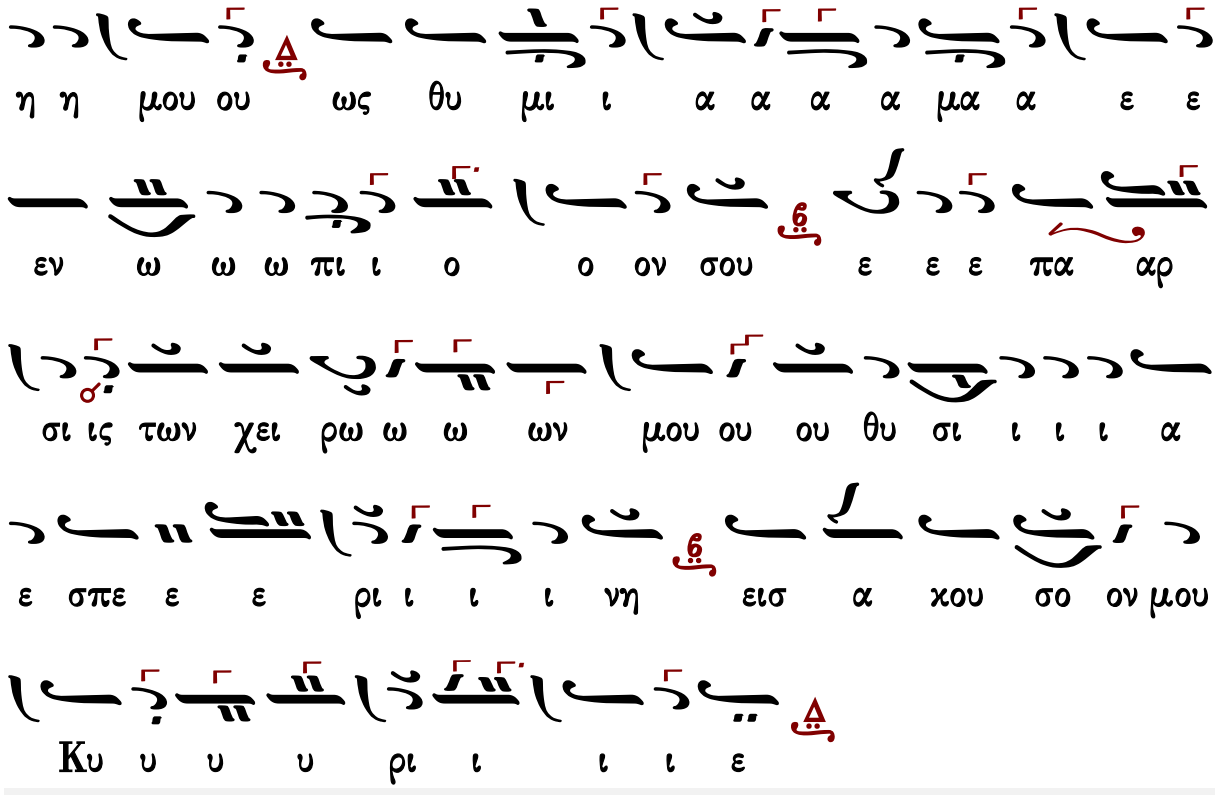

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.45*

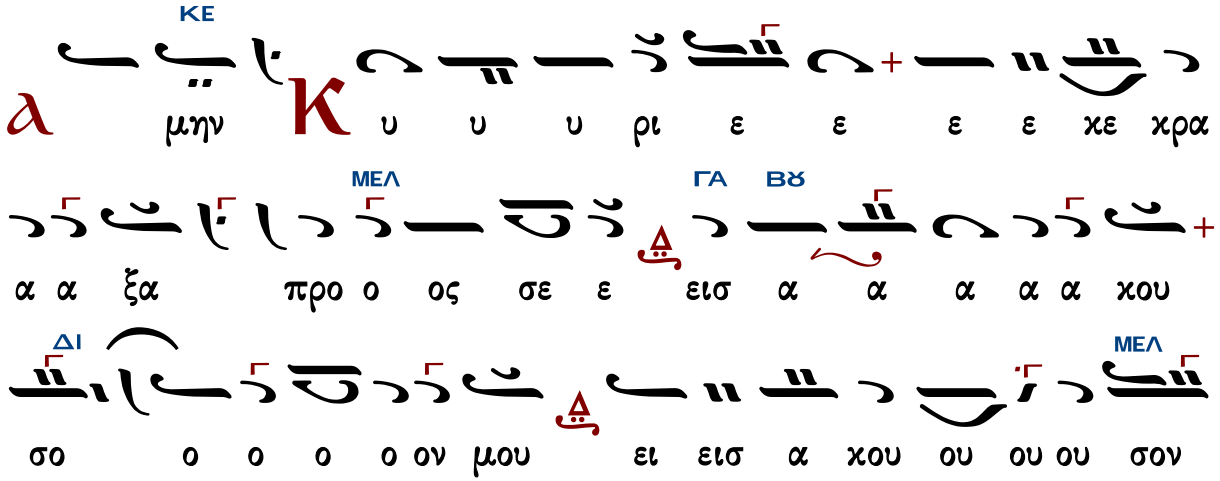

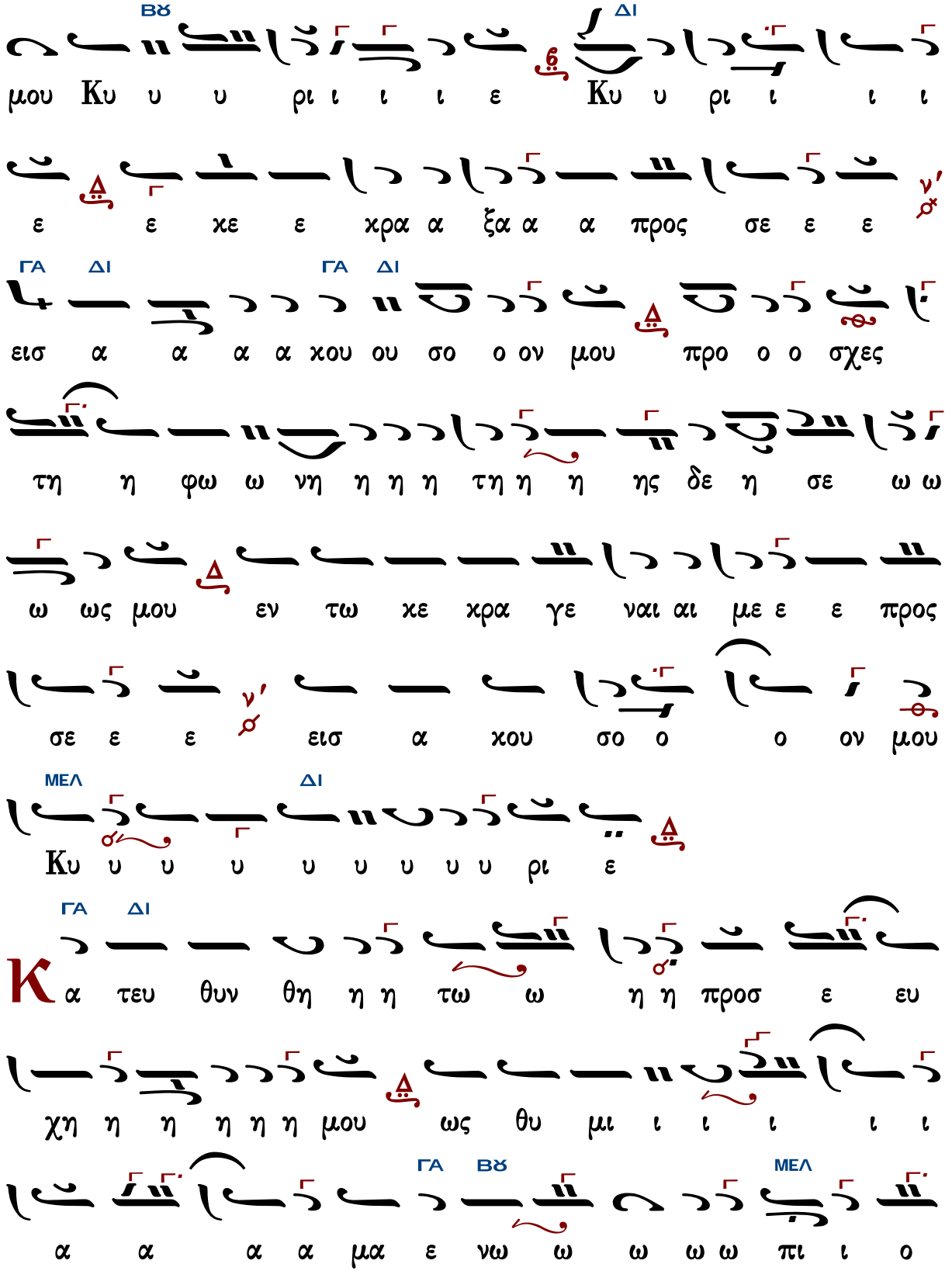
ΒΧ ΔΙ
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε χε ε χρα α ξα α α προς σε ε ε
ΓΑ ΔΙ ΓΑ ΔΙ
εισ α α α α χου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες
τη η φω ω νη η η η τη η η ης δε η σε ω ω
ω ως μου εν τω χε χρα γε ναι αι με ε ε προς
σε ε ε εισ α χου σο ο ο ον μου
ΜΕΛ ΔΙ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
ΓΑ ΔΙ
Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προσ ε ευ
χη η η η η η μου ως θυ μι ι ι ι ι ι
ΓΑ ΒΧ ΜΕΛ
α α α α μα ε νω ω ω ω ω πι ι ο

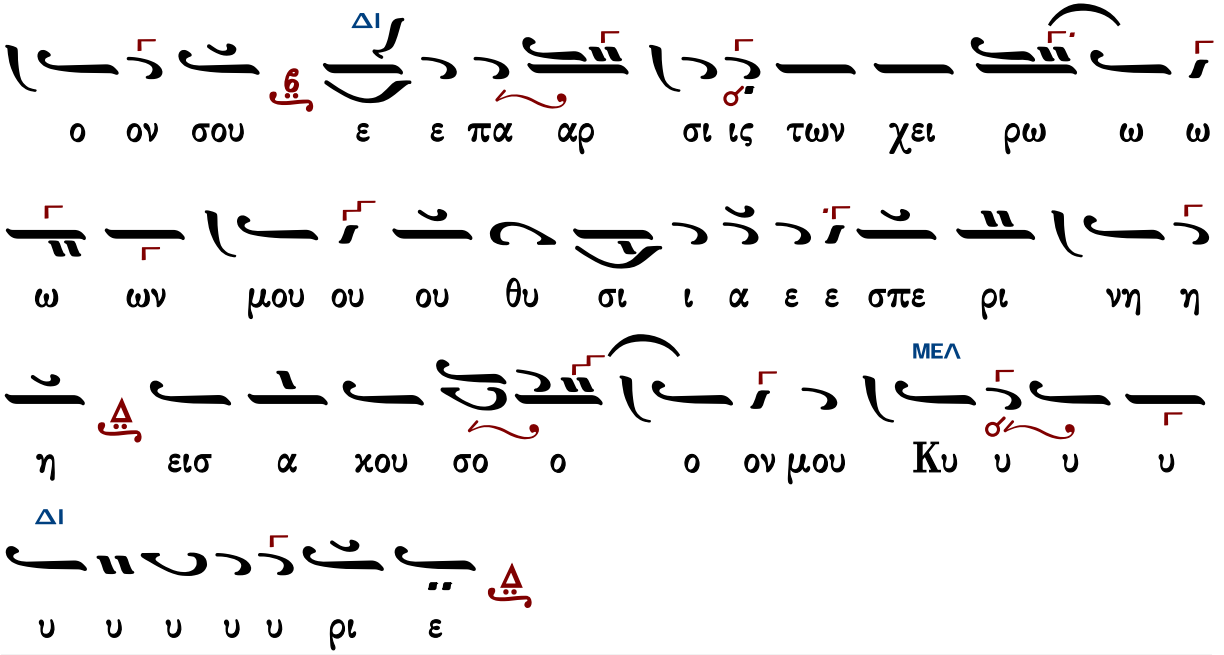

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/176*

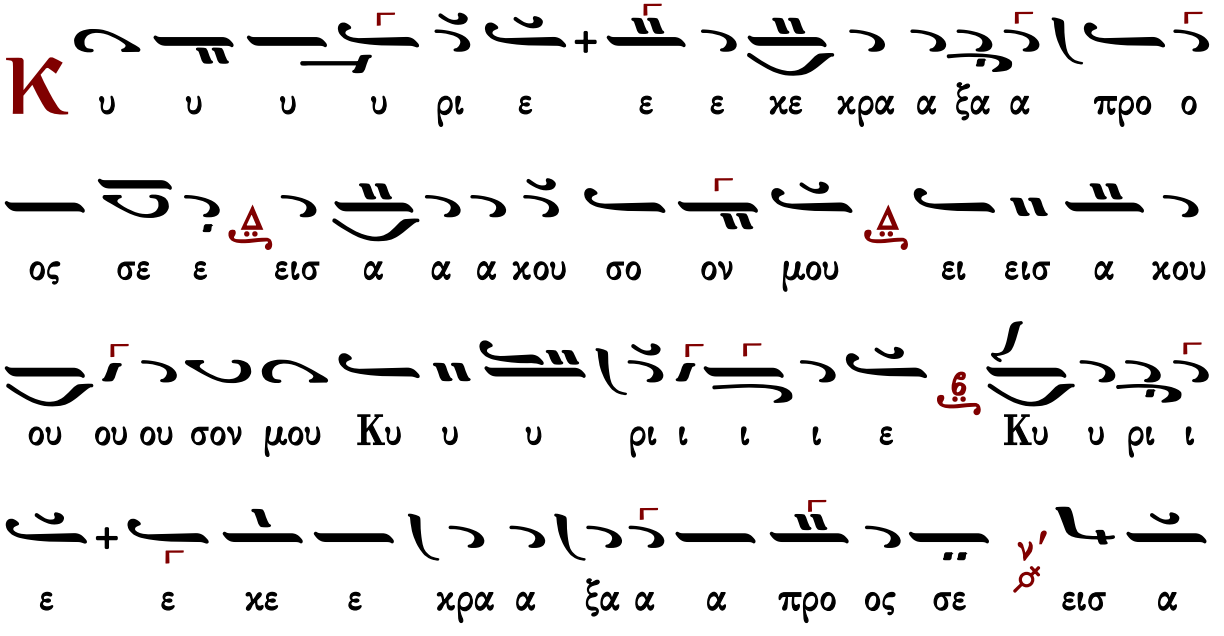

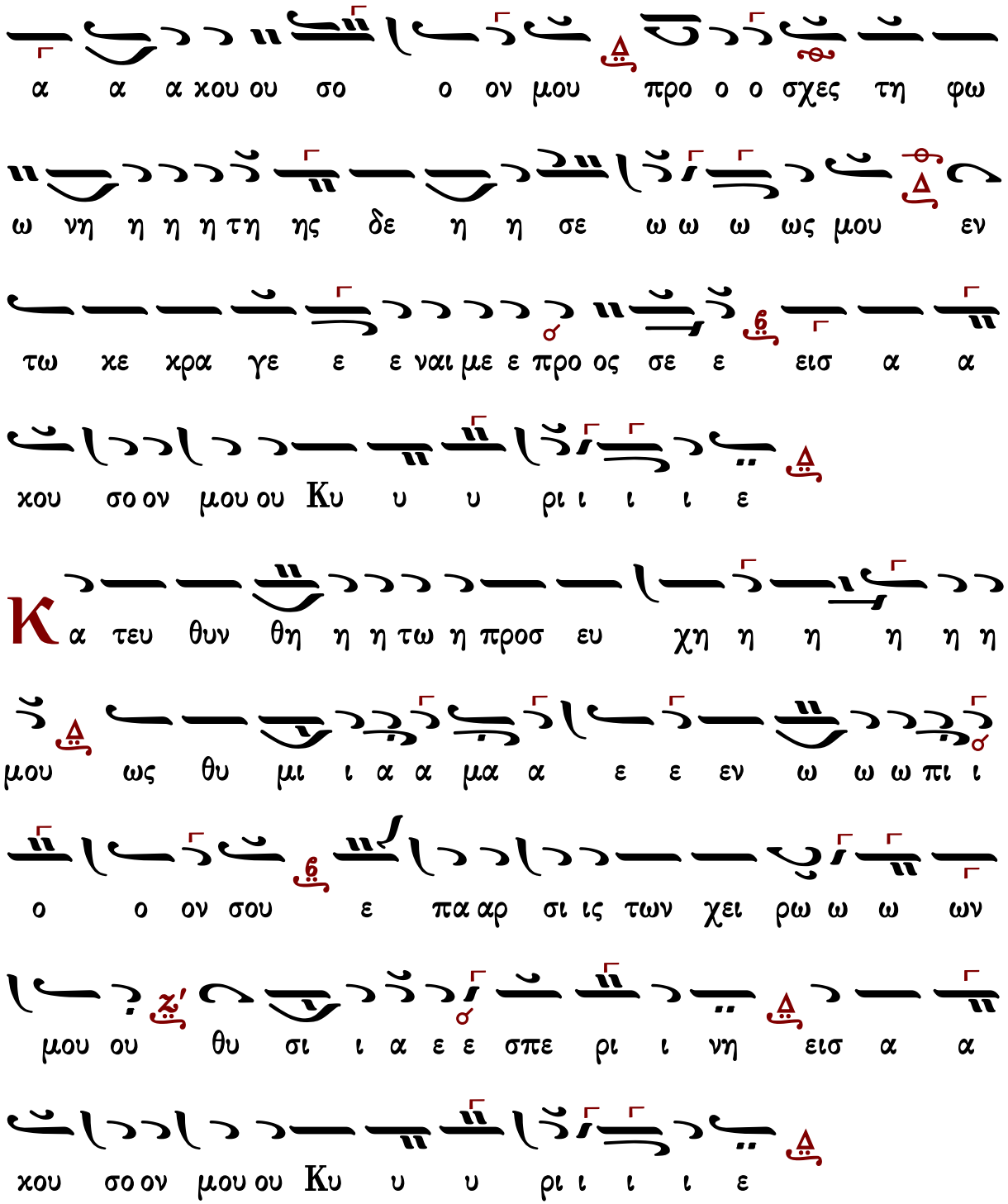

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.32*

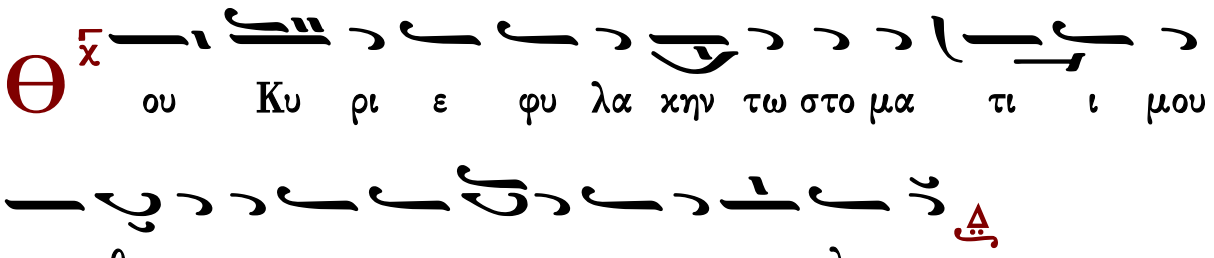

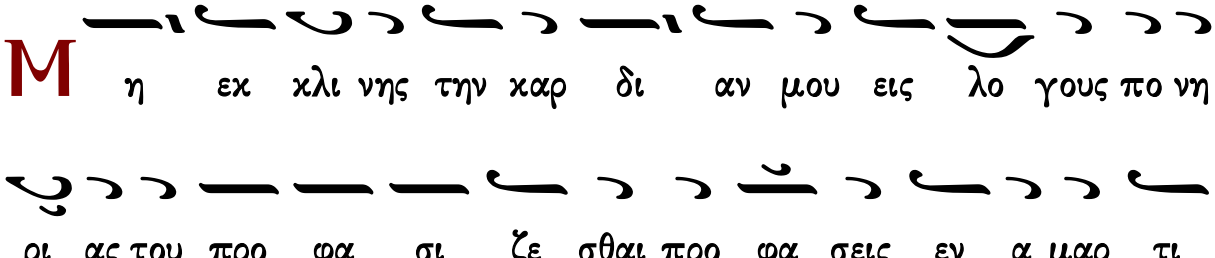

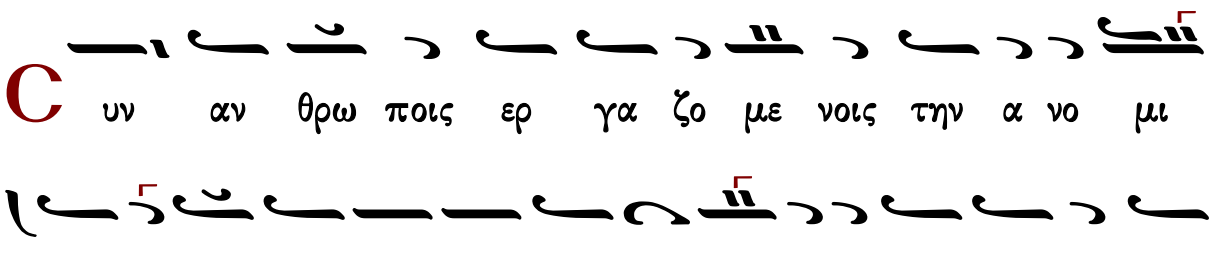

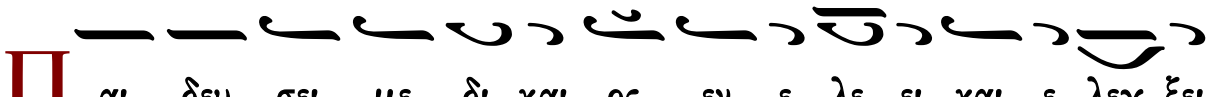

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μην αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

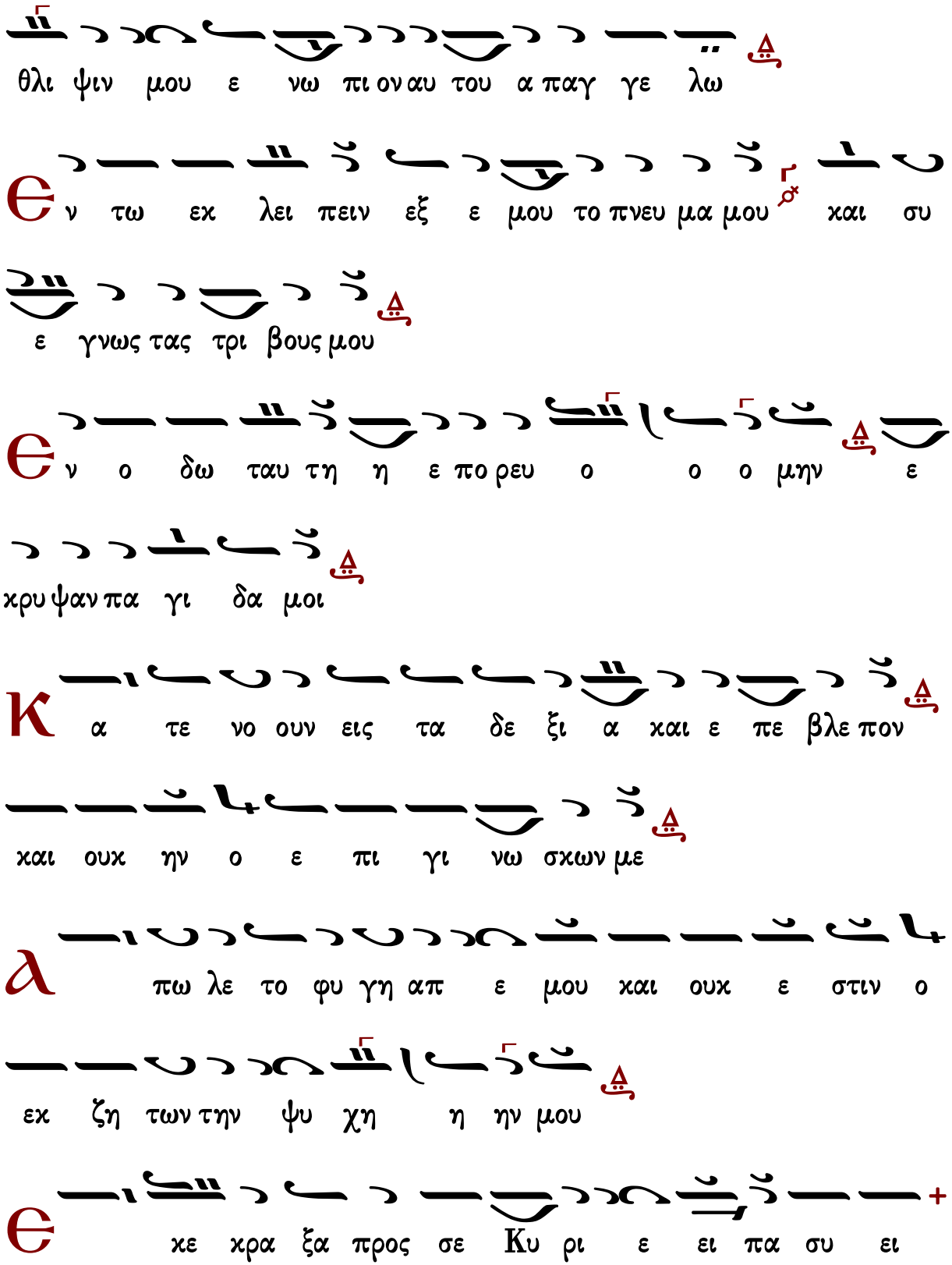
θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε γνως τας τρι βους μου
ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε
κρυ ψαν πα γι δα μοι
κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη η ην μου
ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

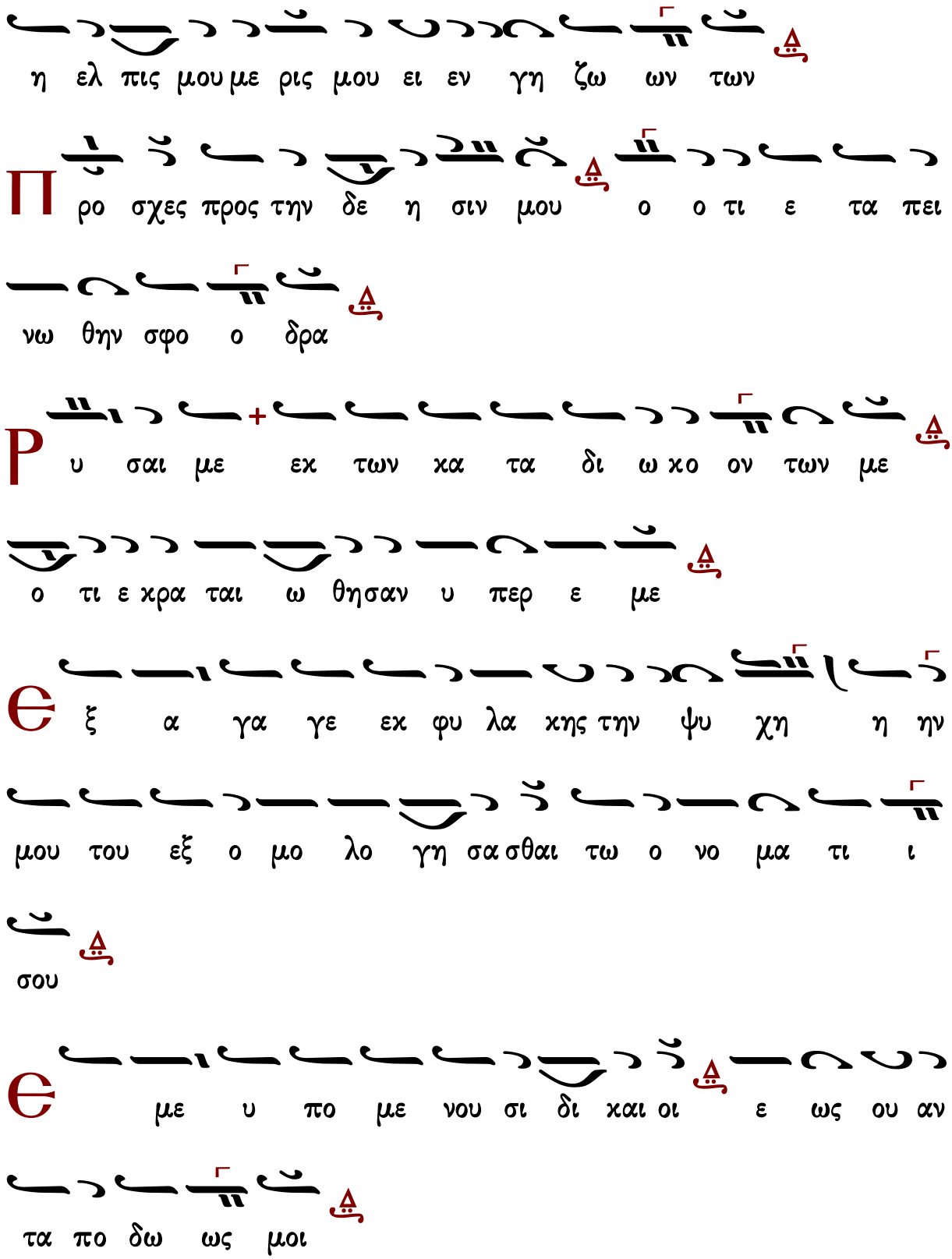
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με
ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι
σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι

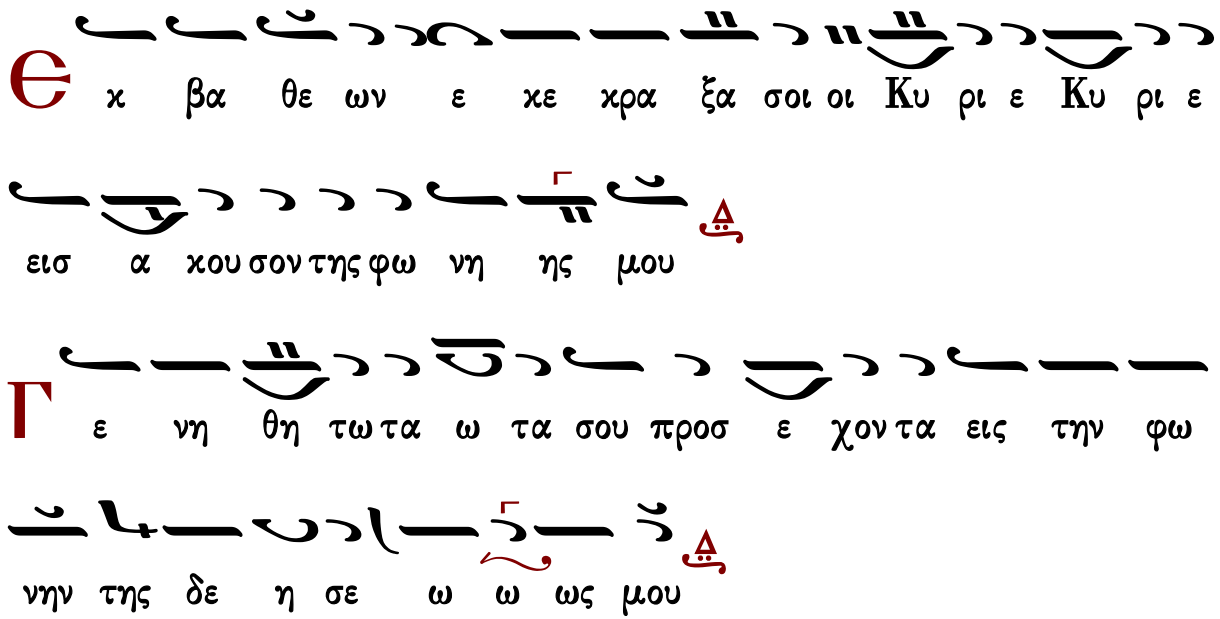

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.54#

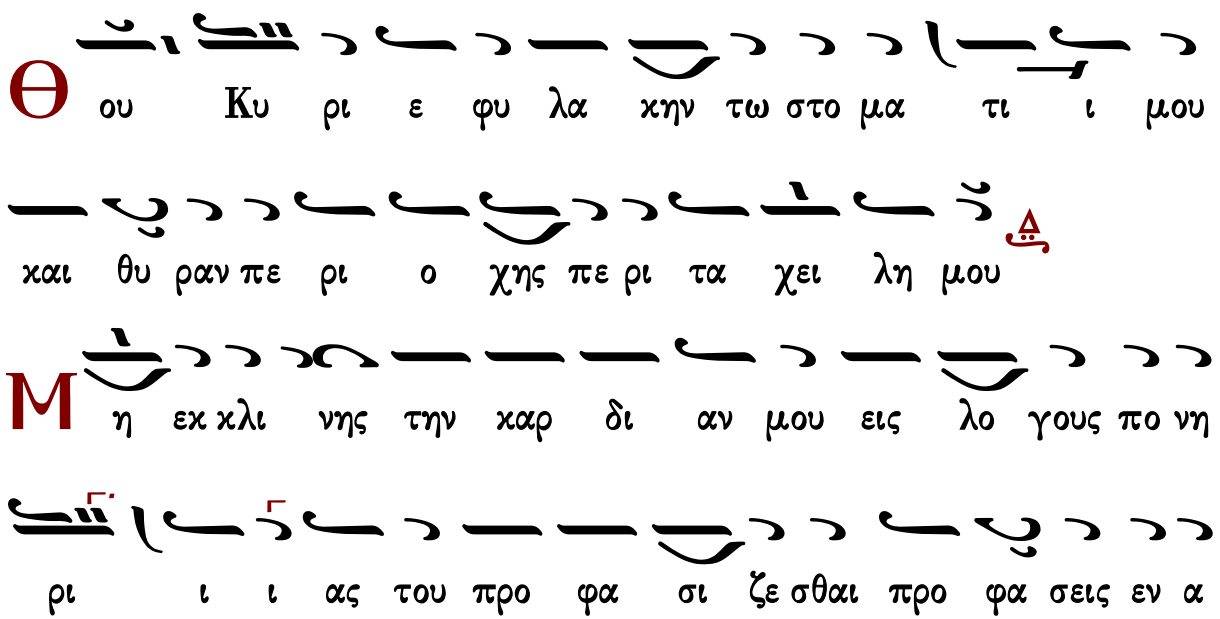

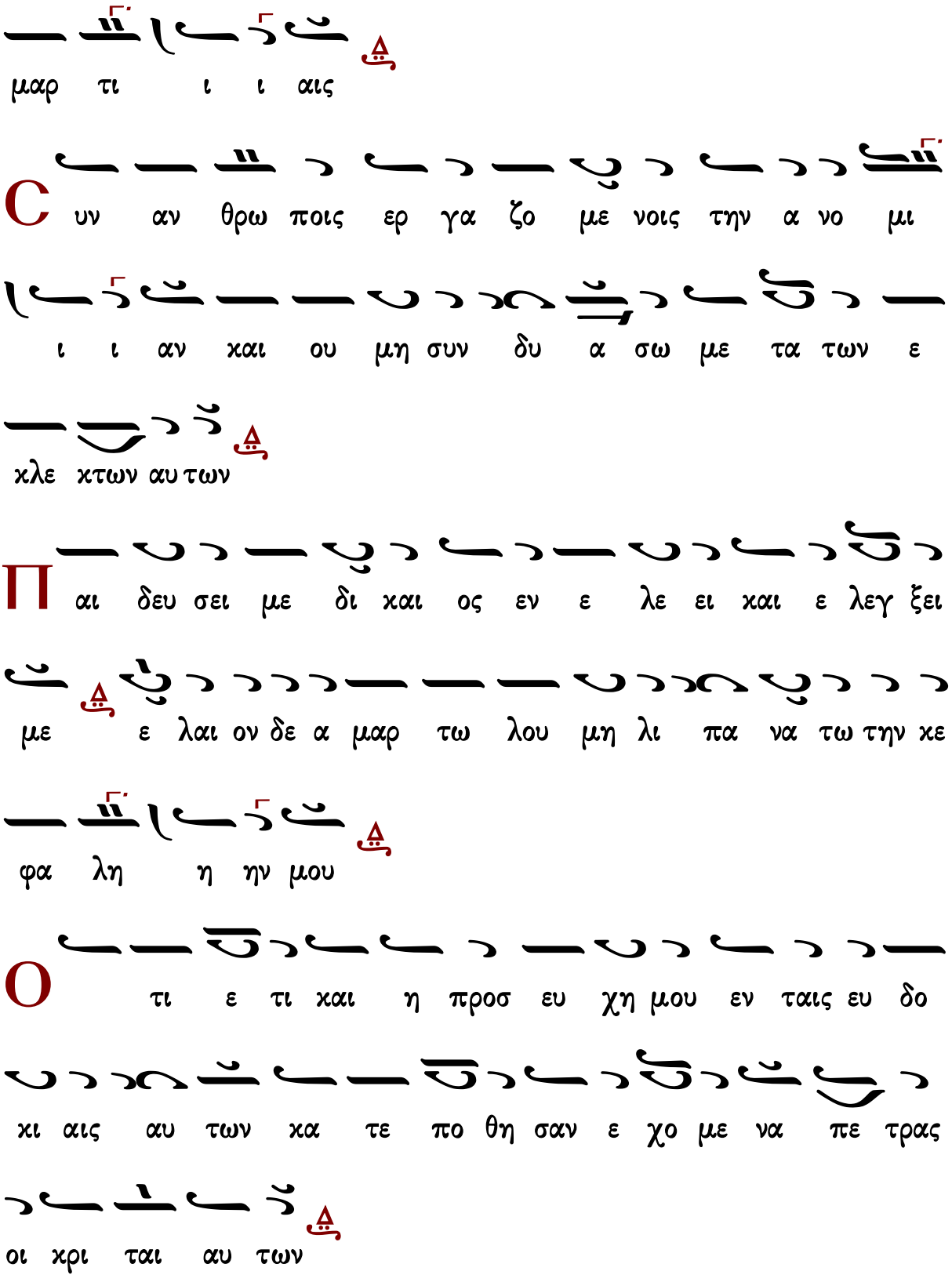
μαρ τι ι ι αις
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε
χλε χτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των

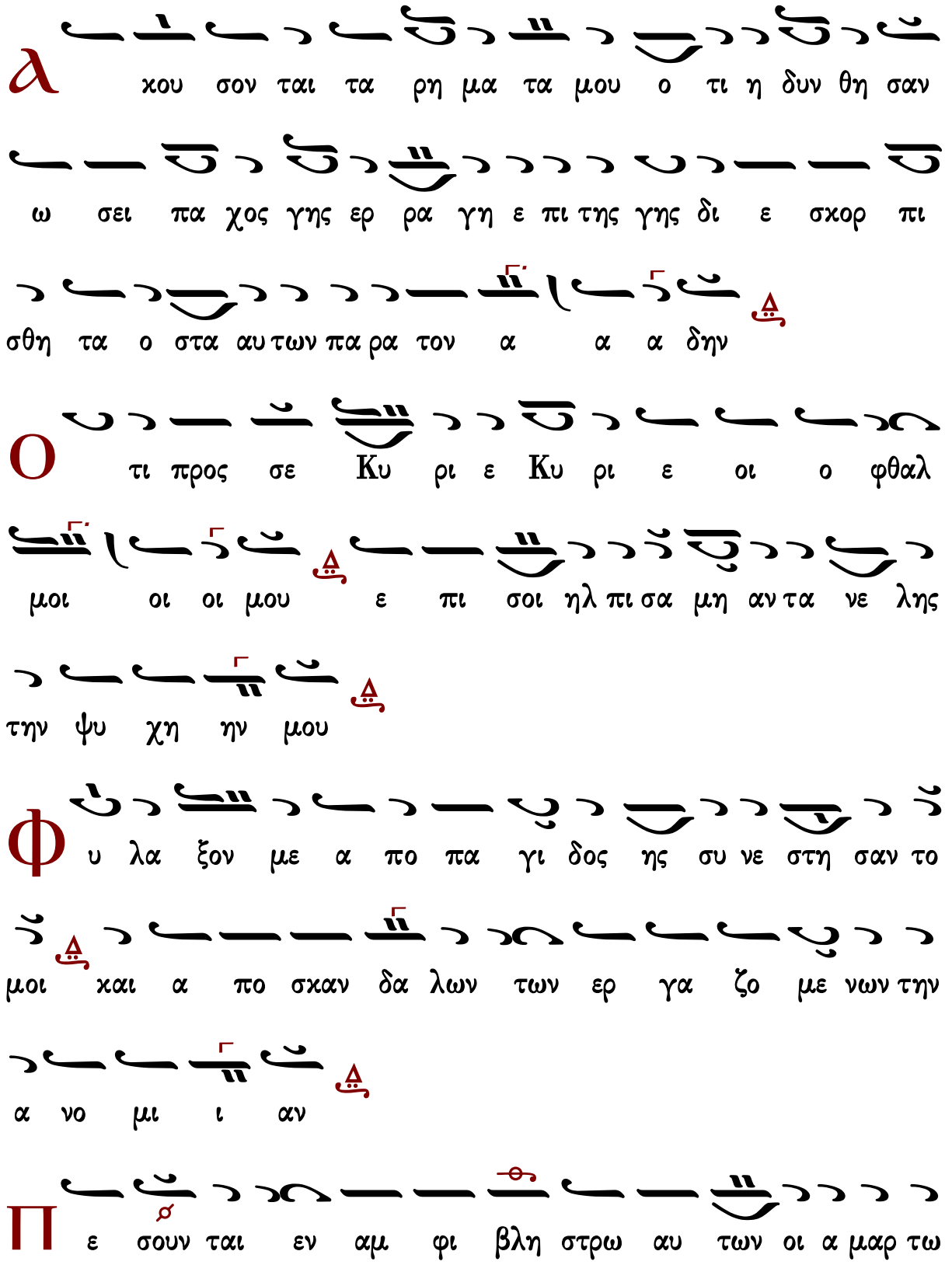
α
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α α δην
Ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης
την ψυ χη ην μου
Φ
υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

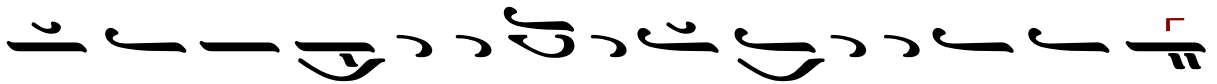
λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

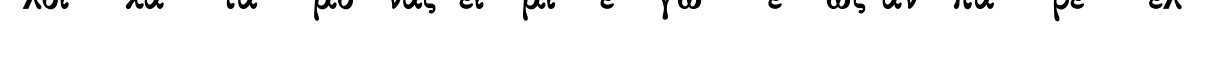
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε χε χρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ

γε λω

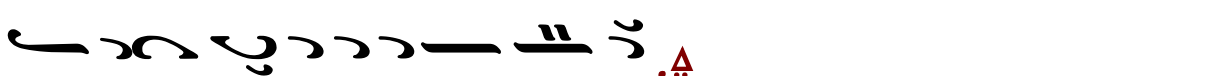
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε

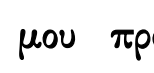
γνως τας τρι βους μου

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε χρυ ψαν πα γι δα μοι

κ

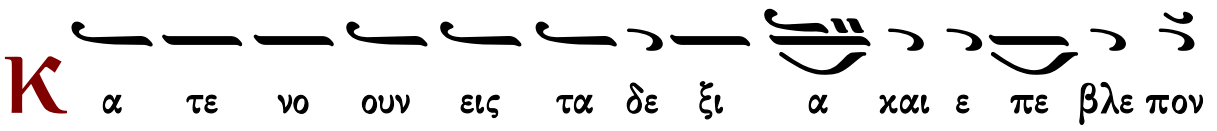
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

λ

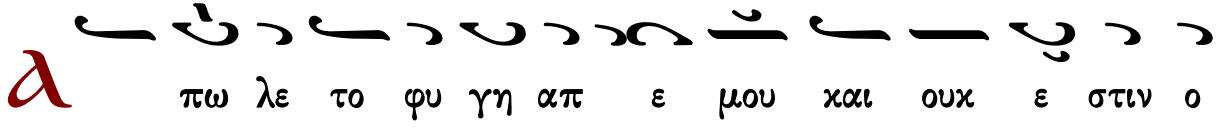
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

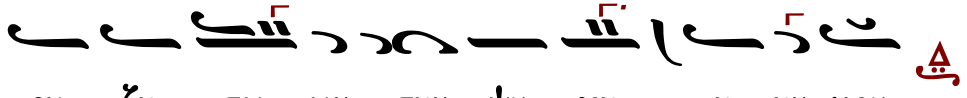
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μου

μ

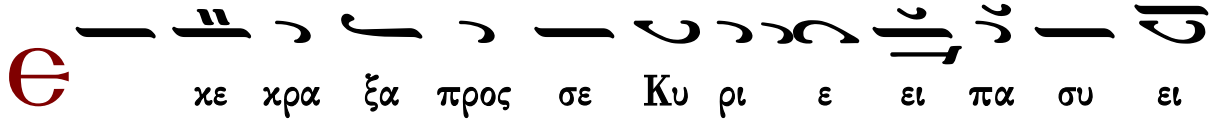
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

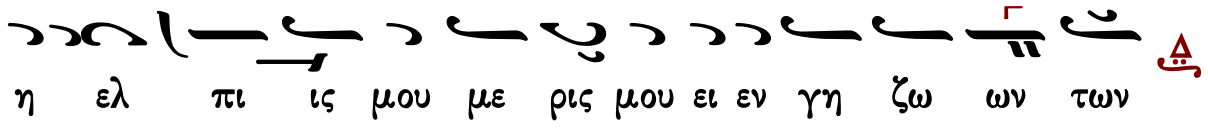
η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

π

ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

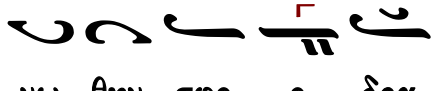
νω θην σφο ο δρα

ρ

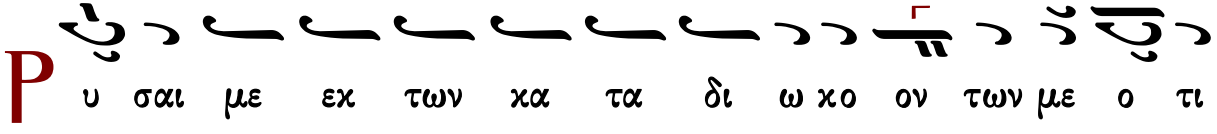
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι

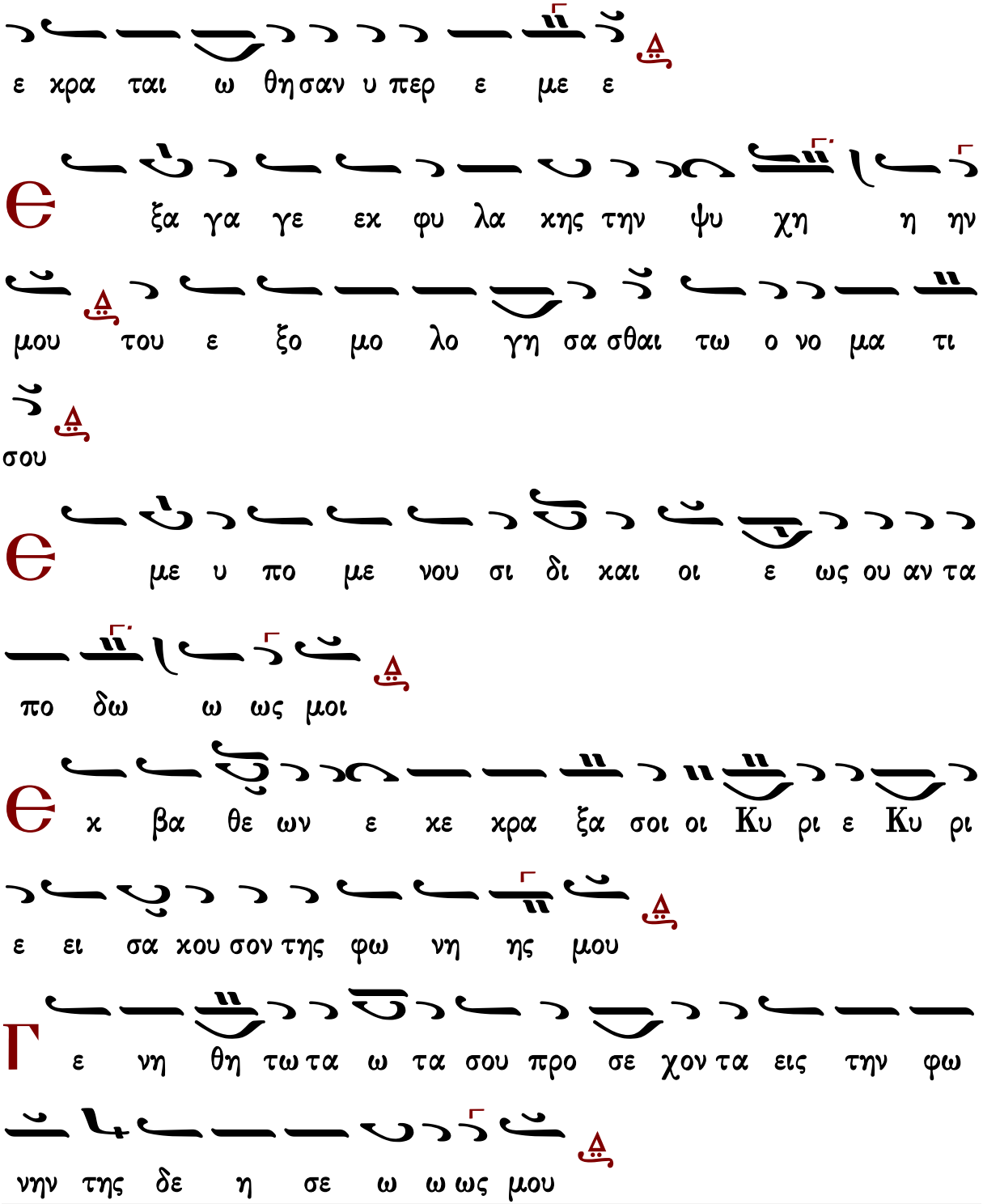
ε χρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε
θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι
σου
θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ω ως μοι
θ κ βα θε ων ε κε χρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κου σον της φω νη ης μου
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/173*
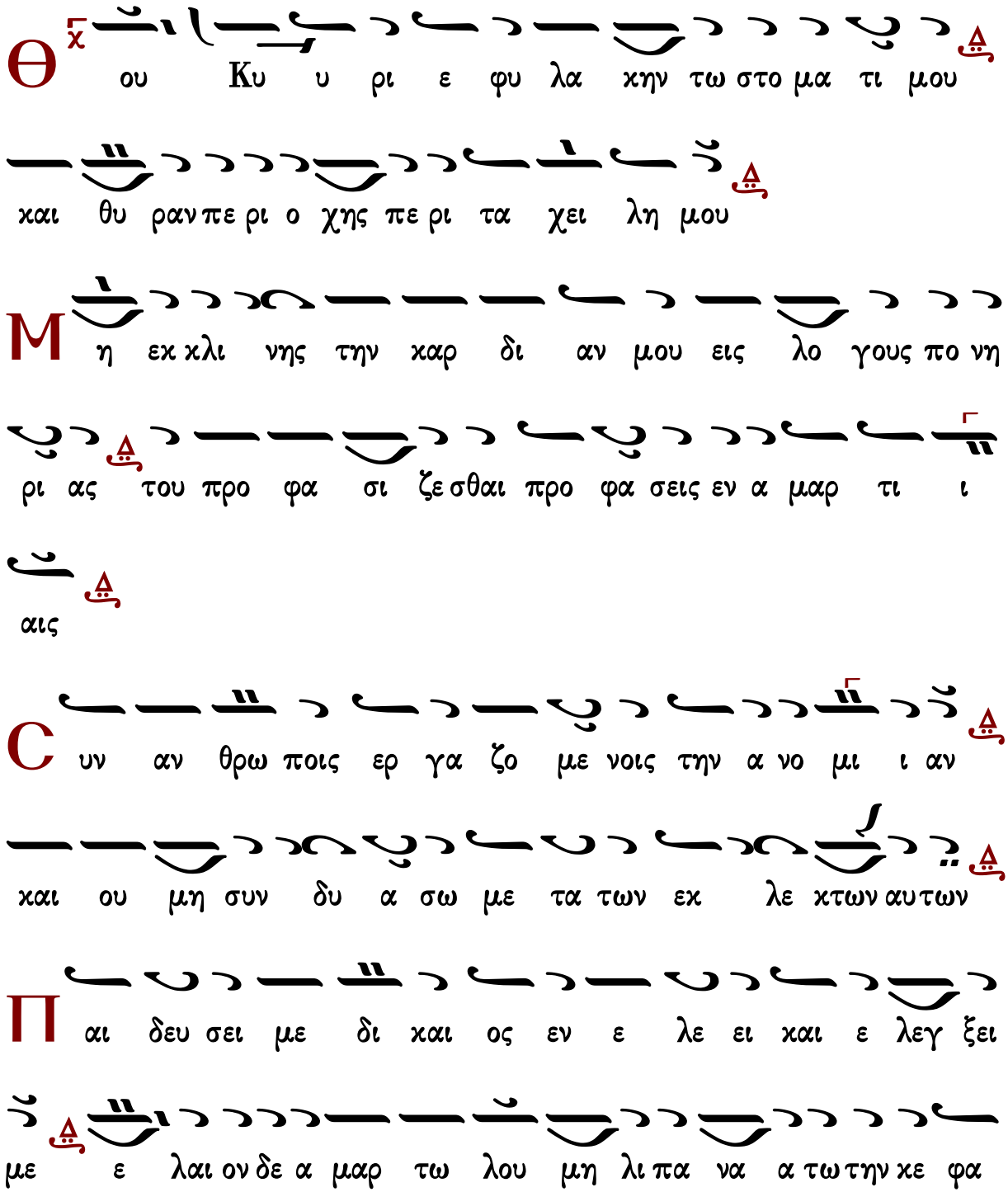
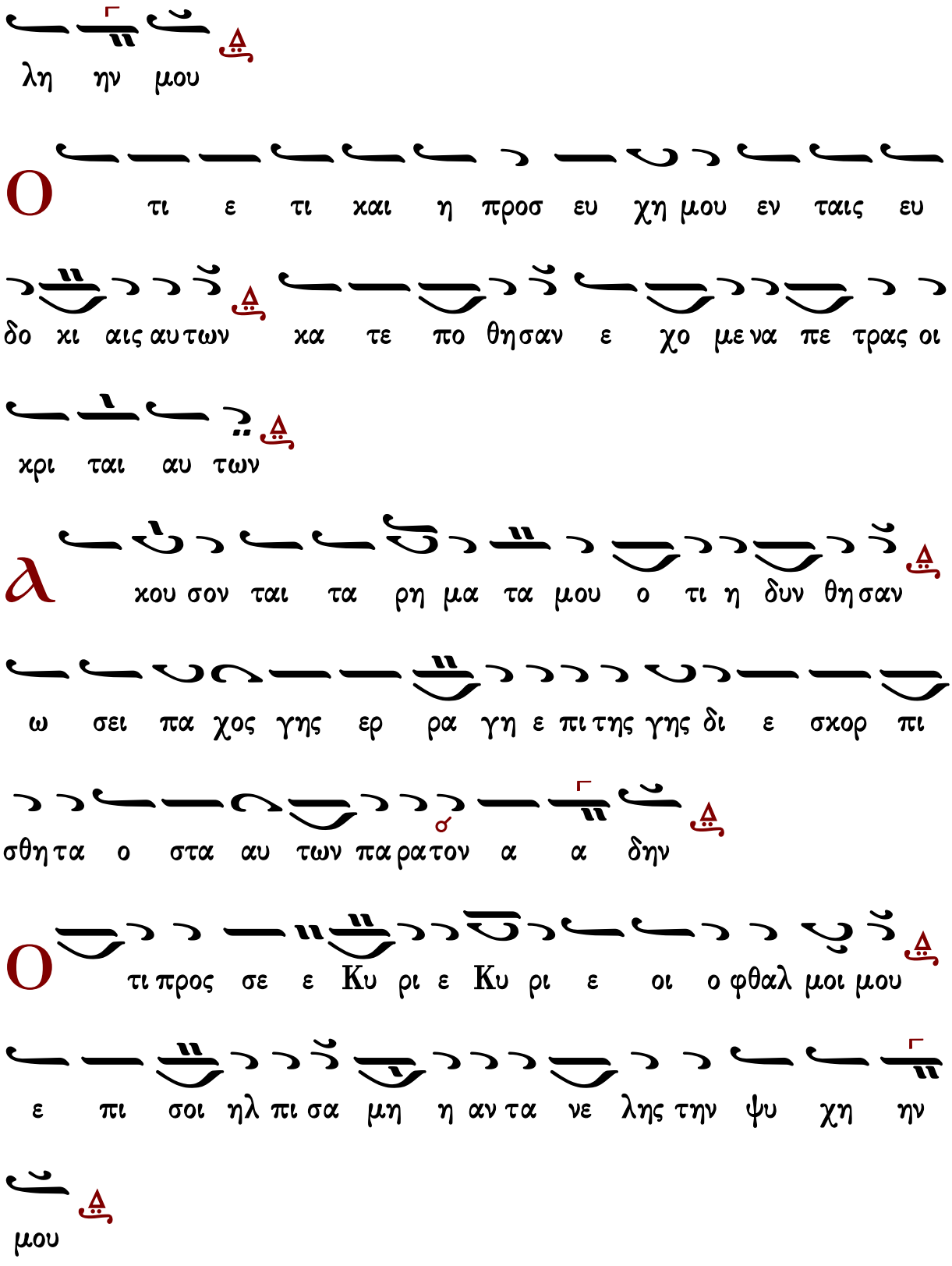
λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

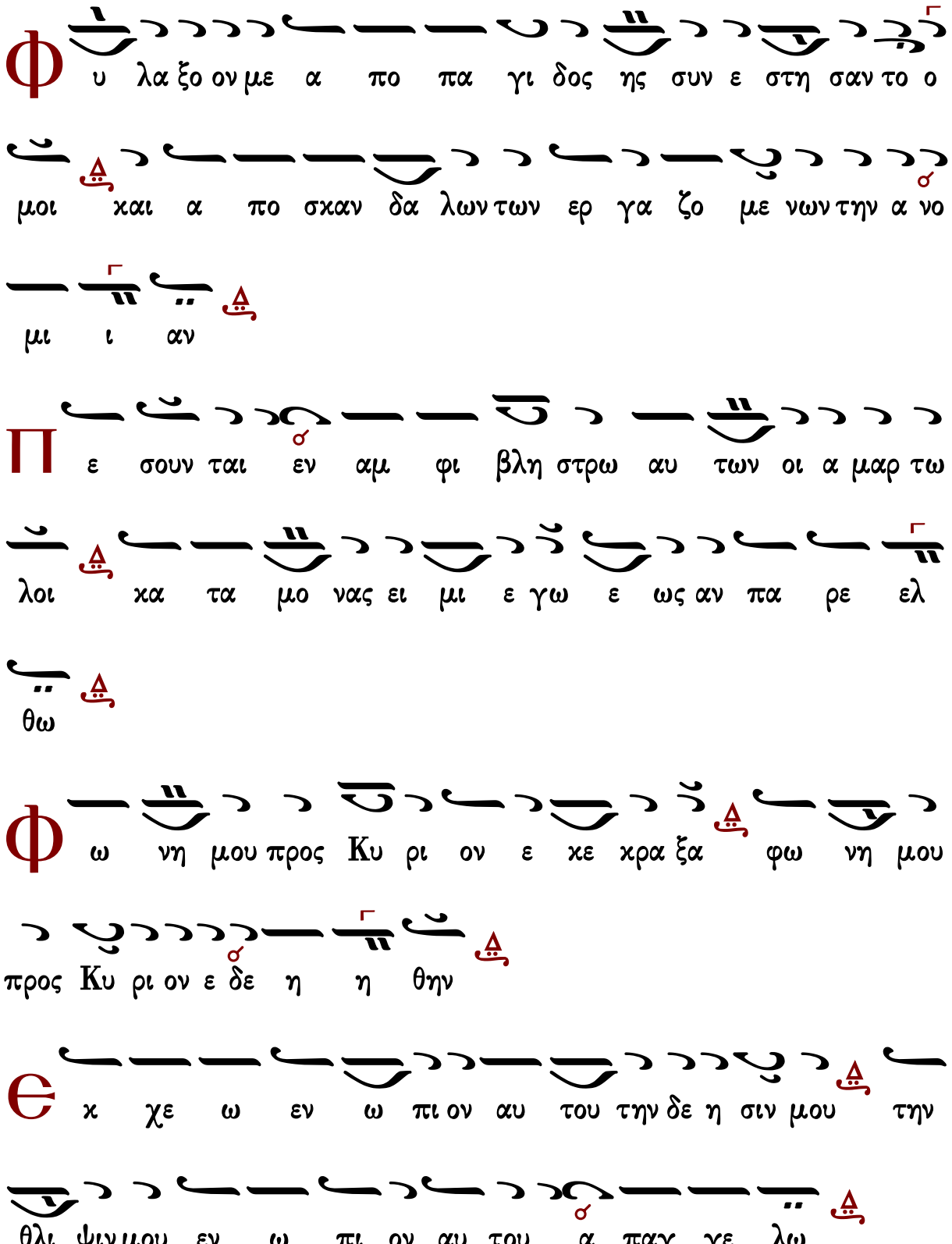
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν το ο
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Θ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

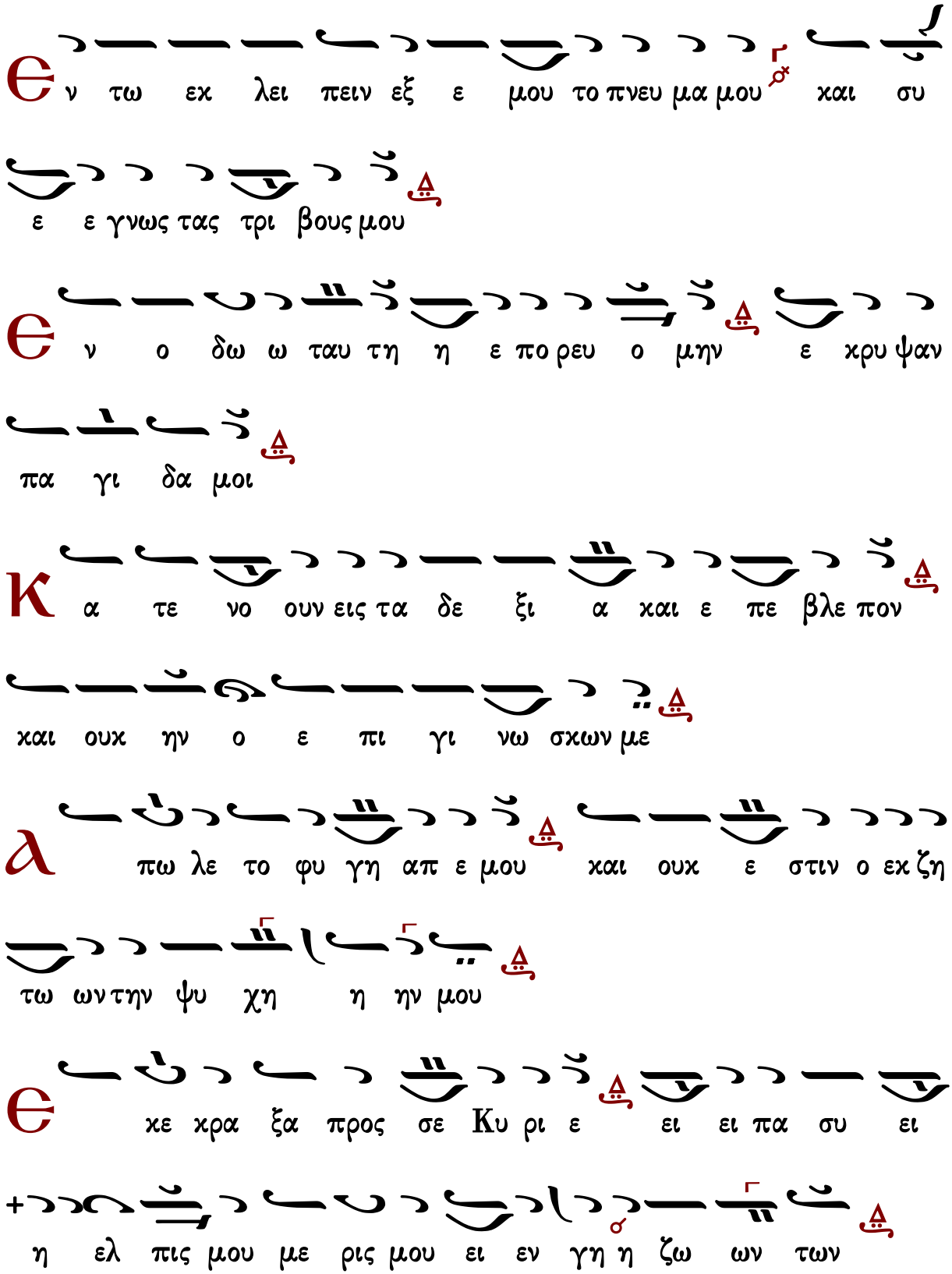
ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε ε γνως τας τρι βους μου
ε ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη
τω ων την ψυ χη η ην μου
ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

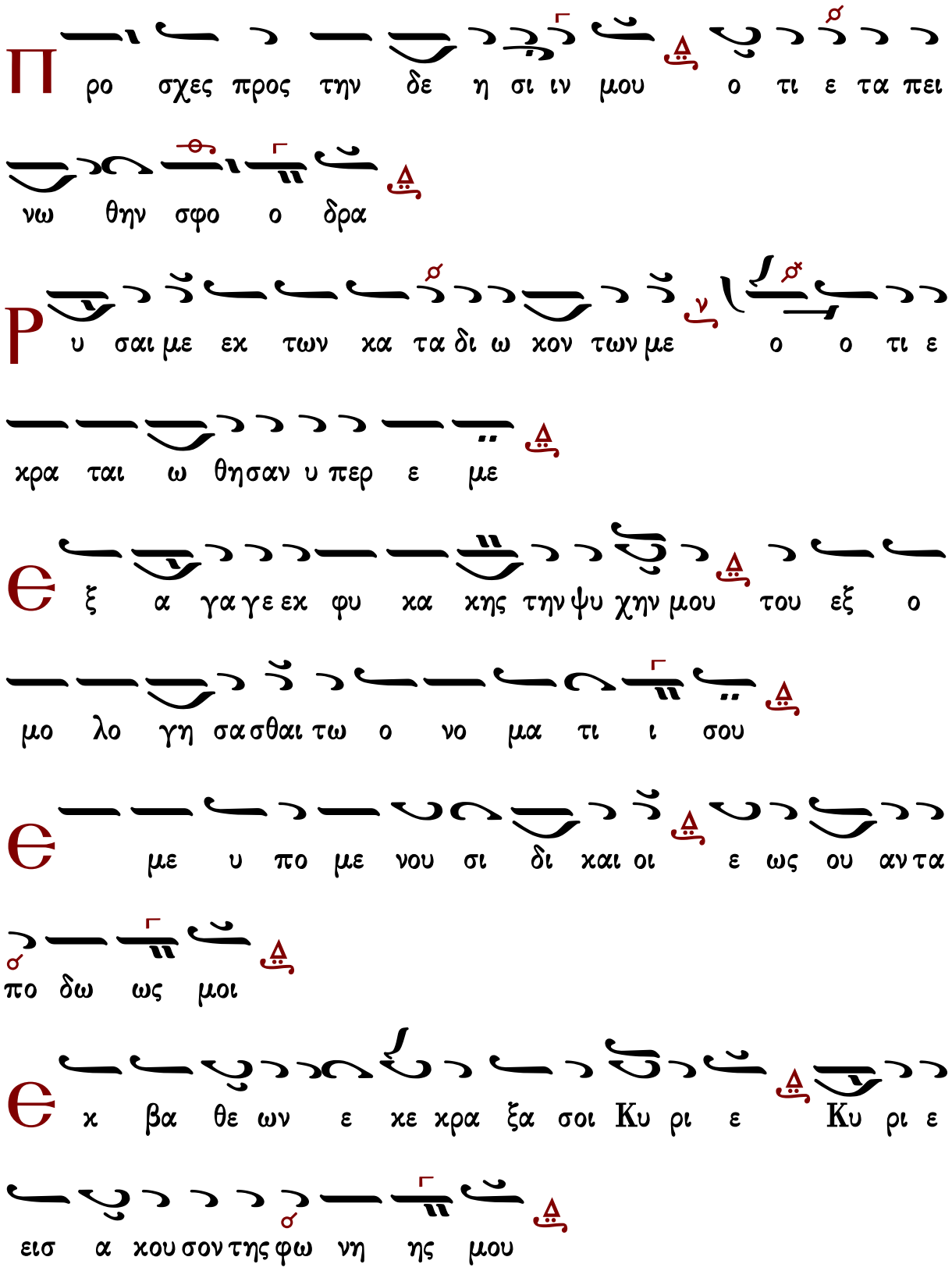
Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε
χρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θξ α γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην μου του εξ ο
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Θχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
εισ α κου σον της φω νη ης μου

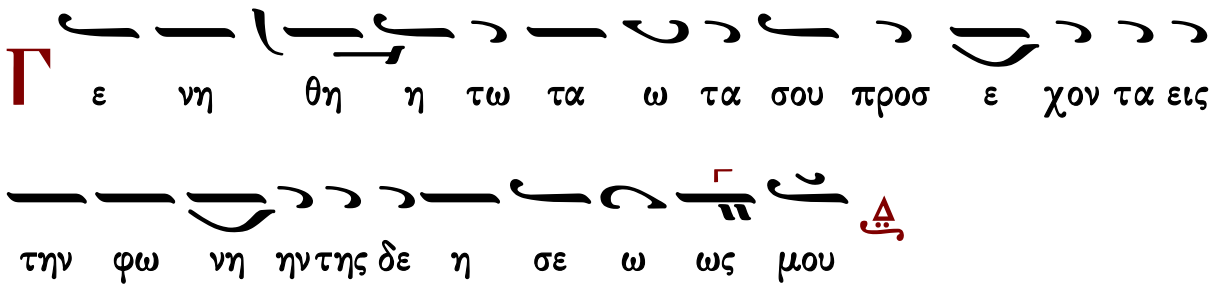

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.324*

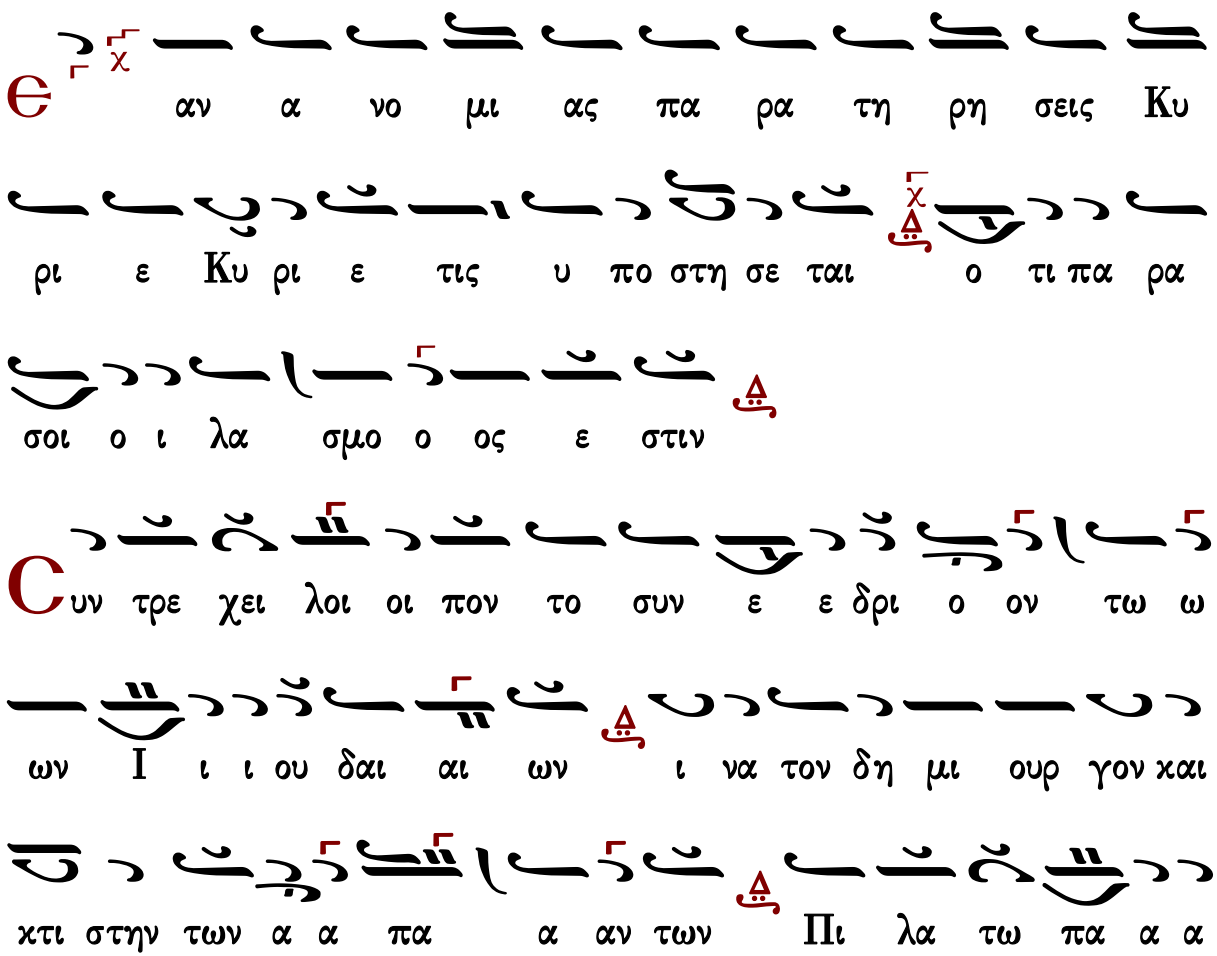

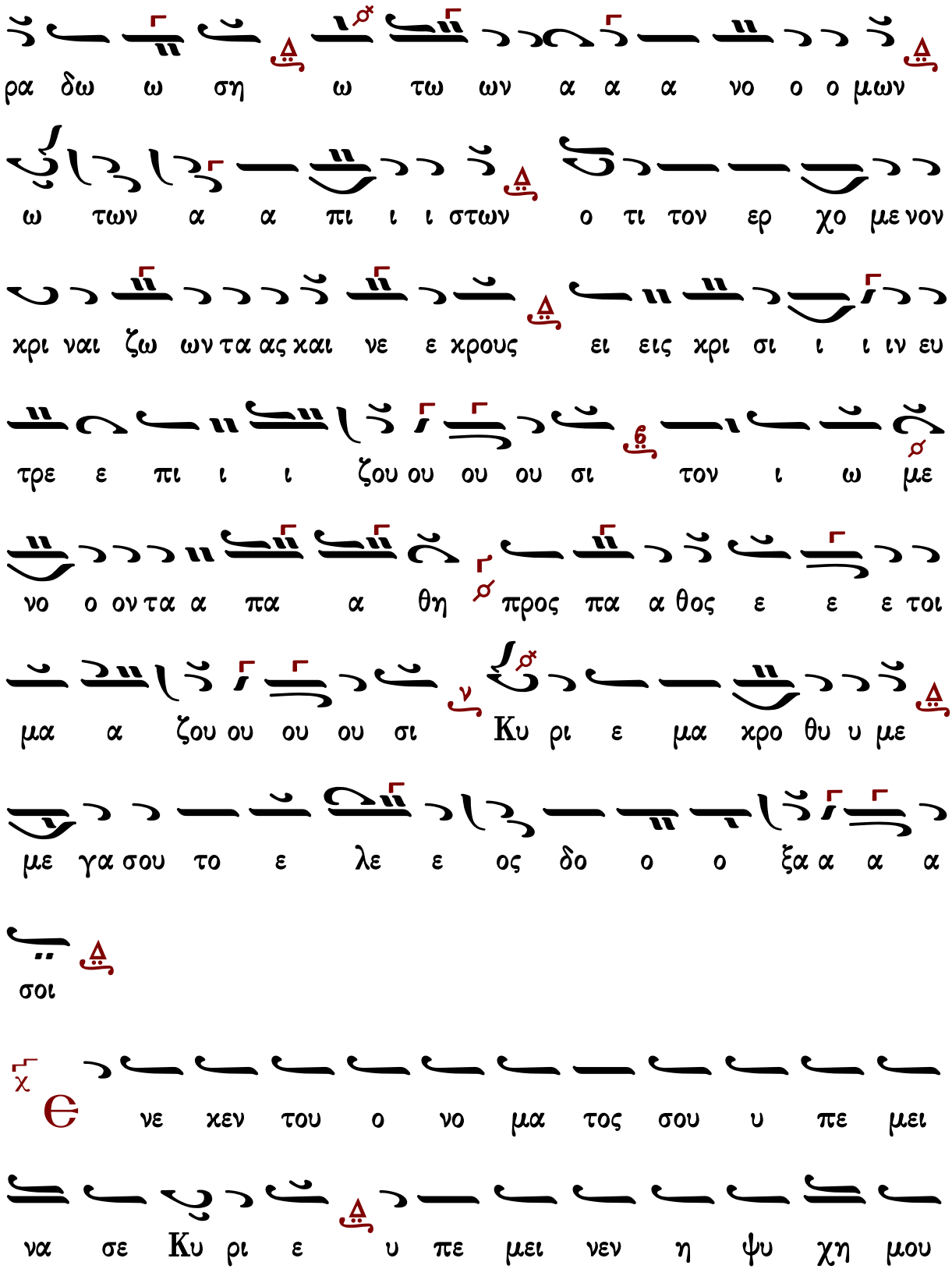
ρα δω ω ση ω τω ων α α α νο ο ο μων
ω των α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον
χρι ναι ζω ων τα ας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ
τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με
νο ο ον τα α πα α θη προς πα α θος ε ε ε τοι
μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ με
με γα σου το ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α
σοι
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

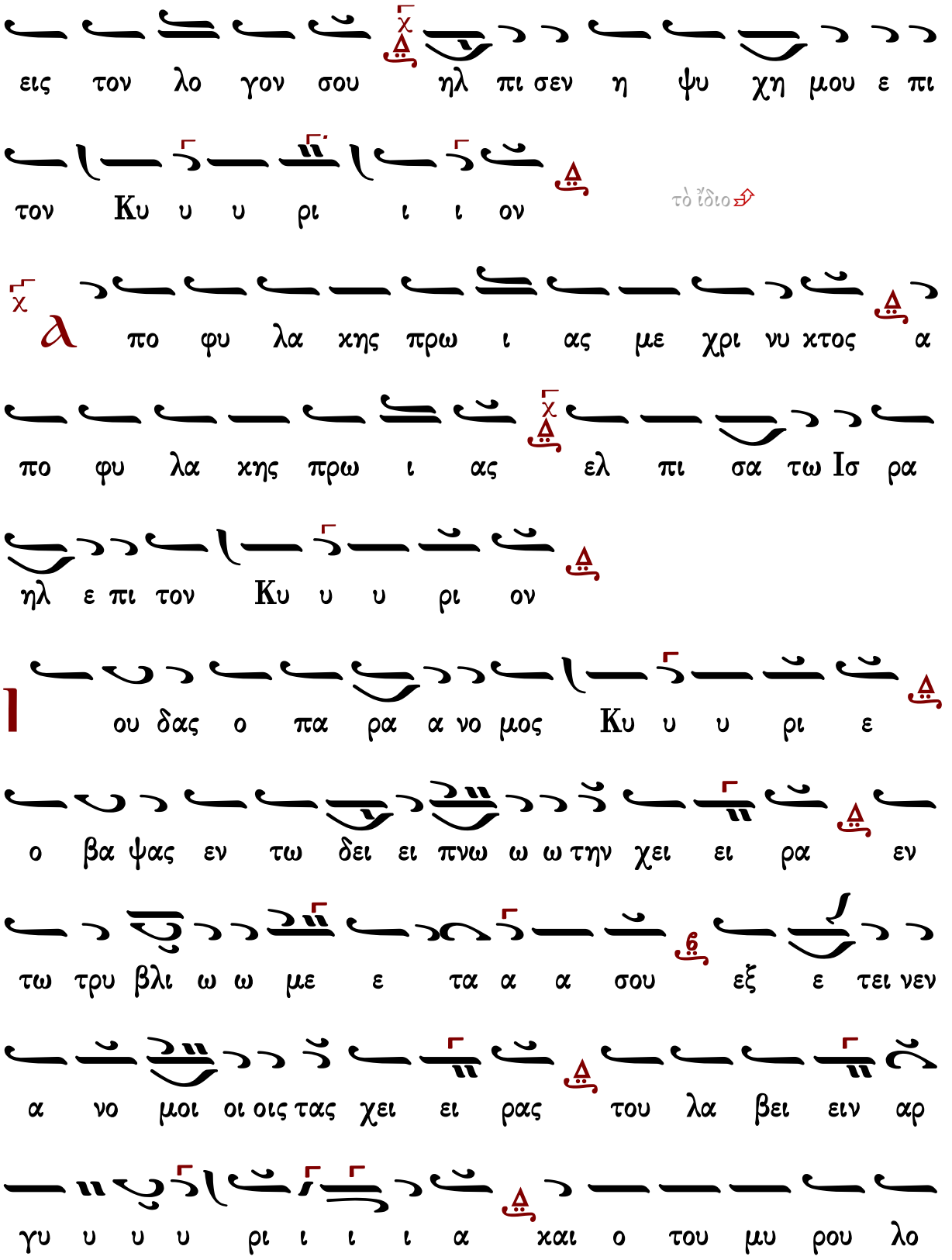
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
το ἴδιο
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα εν
τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει νεν
α νο μοι οι οις τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ
γυ υ υ υ ρι ι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο

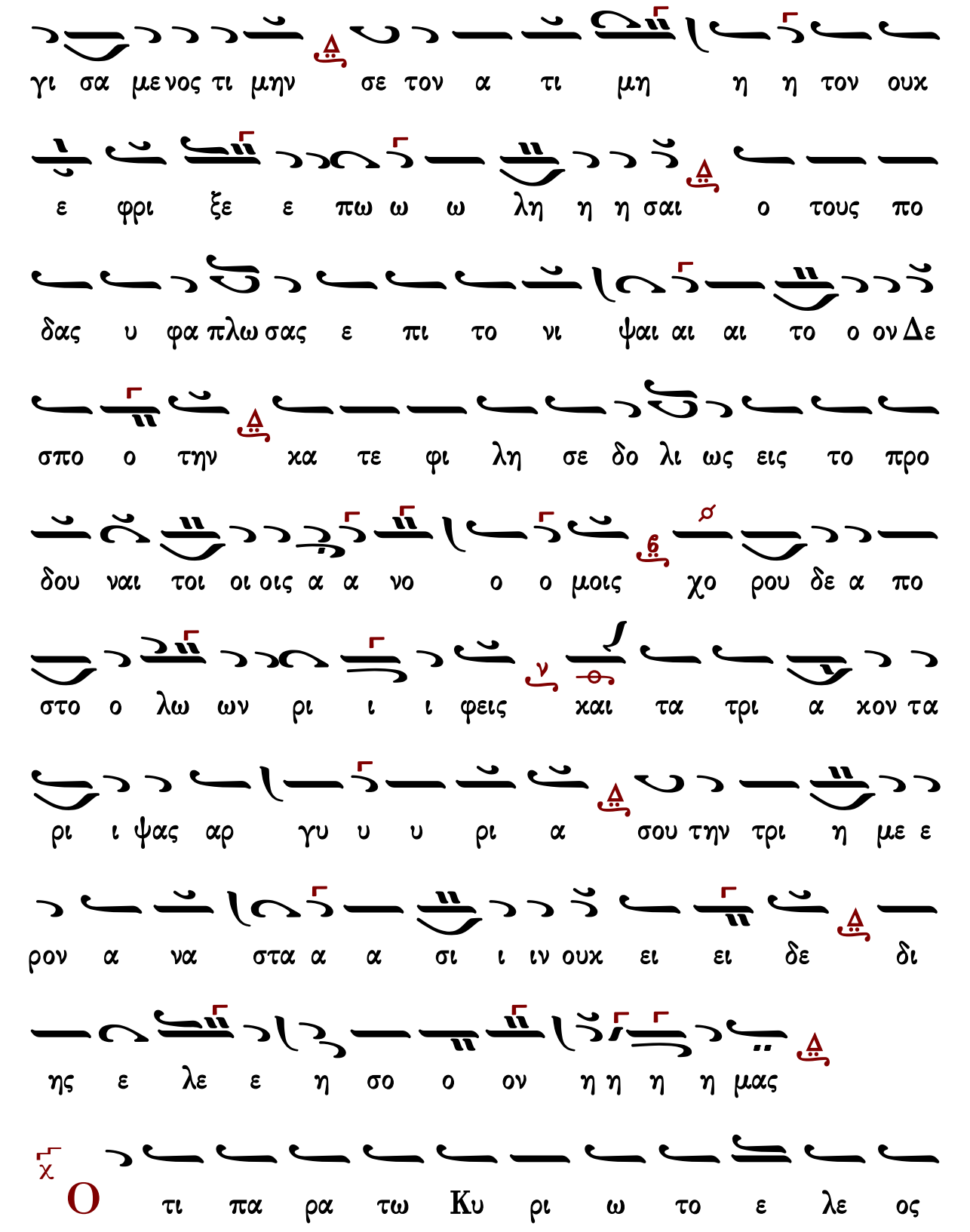
γι σα μενος τι μην σε τον α τι μη η η τον ουκ
ε φρι ξε ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο
δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι αι αι το ο ον Δε
σπο ο την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ
δου ναι τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε α πο
στο ο λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα
ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε
ρον α να στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι
ης ε λε ε η σο ο ον η η η η μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

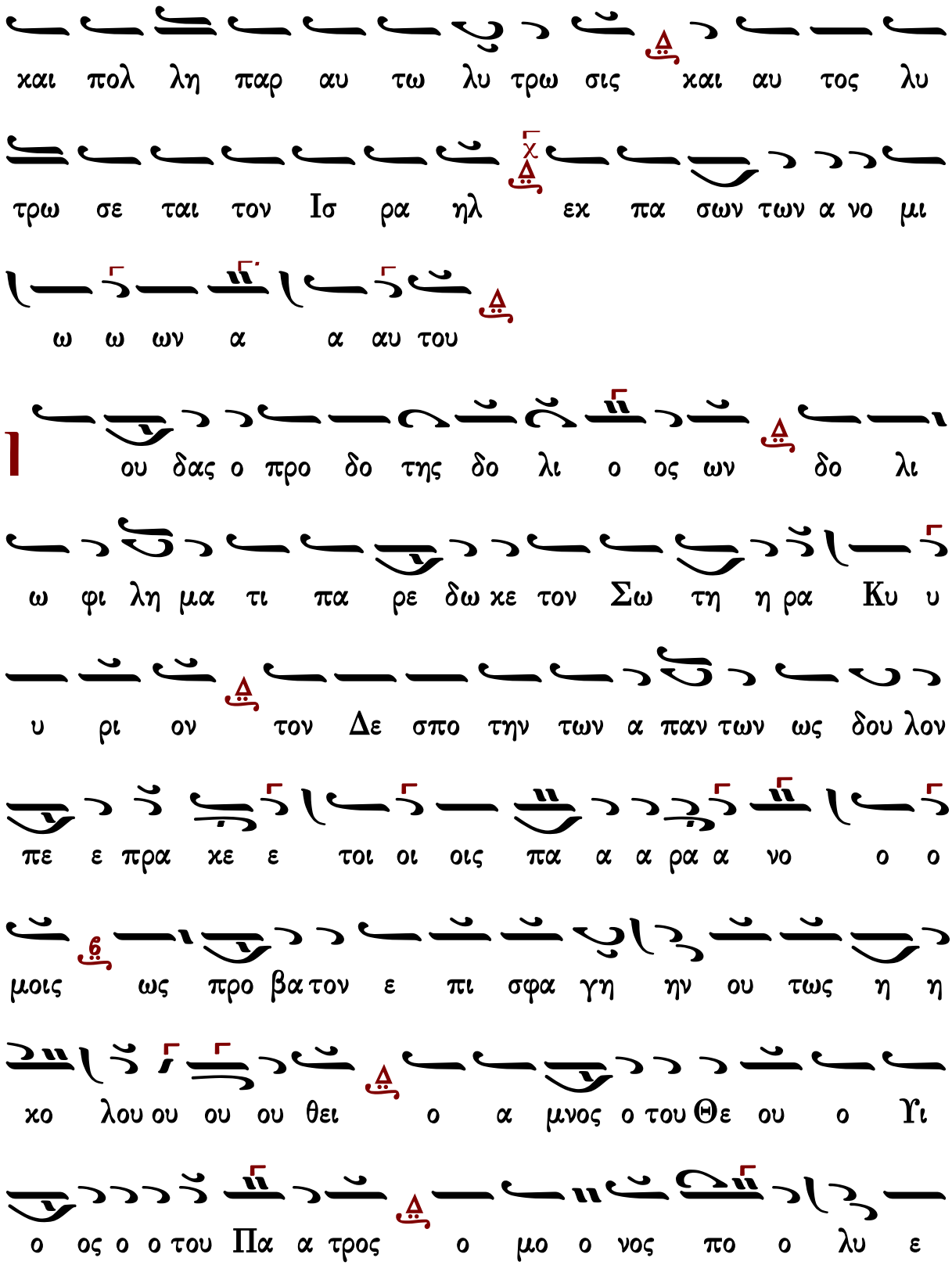
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι
ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ
υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον
πε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο
μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη ην ου τως η η
κο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι
ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο ο λυ ε

ε ε λε ε ε ε ος
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι α
α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε φα
αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α σκα α α
λω και κα αθ ε α αυ τον ε με λε ε τη σε τη
ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον

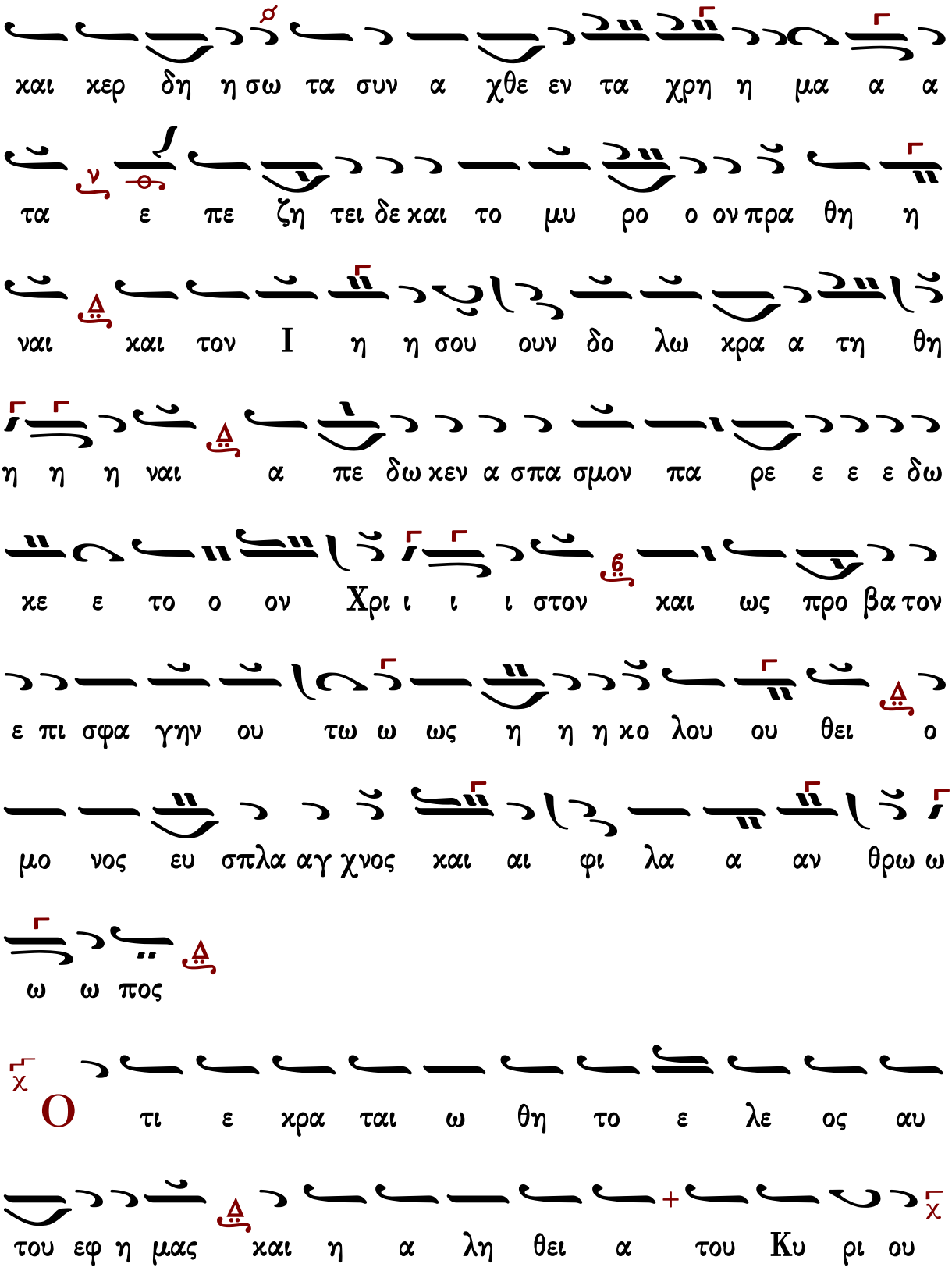
και κερ δη η σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α α
τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη η
ναι και τον I η η σου ουν δο λω κρα α τη θη
η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε δω
κε ε το ο ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον
επι σφα γην ου τω ω ως η η η κο λου ου θει ο
μο νος ευ σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω
ω ω πος
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε χη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα ι
ι ας ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου
ου ου σι ι ι ι ον χαι τον νω τον δι ι δω ω σιν
ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α γο
νας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ ω πον ουκ α
α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης ε εμ
πτυ σμα α α α των θα να τω δε α σχη μο νι
κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ται παν τα
ο α να μαρ τη η η τος ε χου σι ως κα α

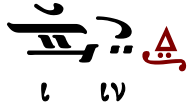

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̄ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.335*

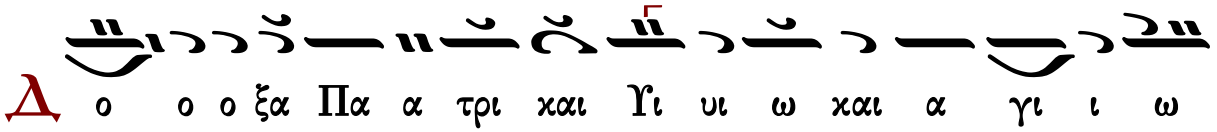

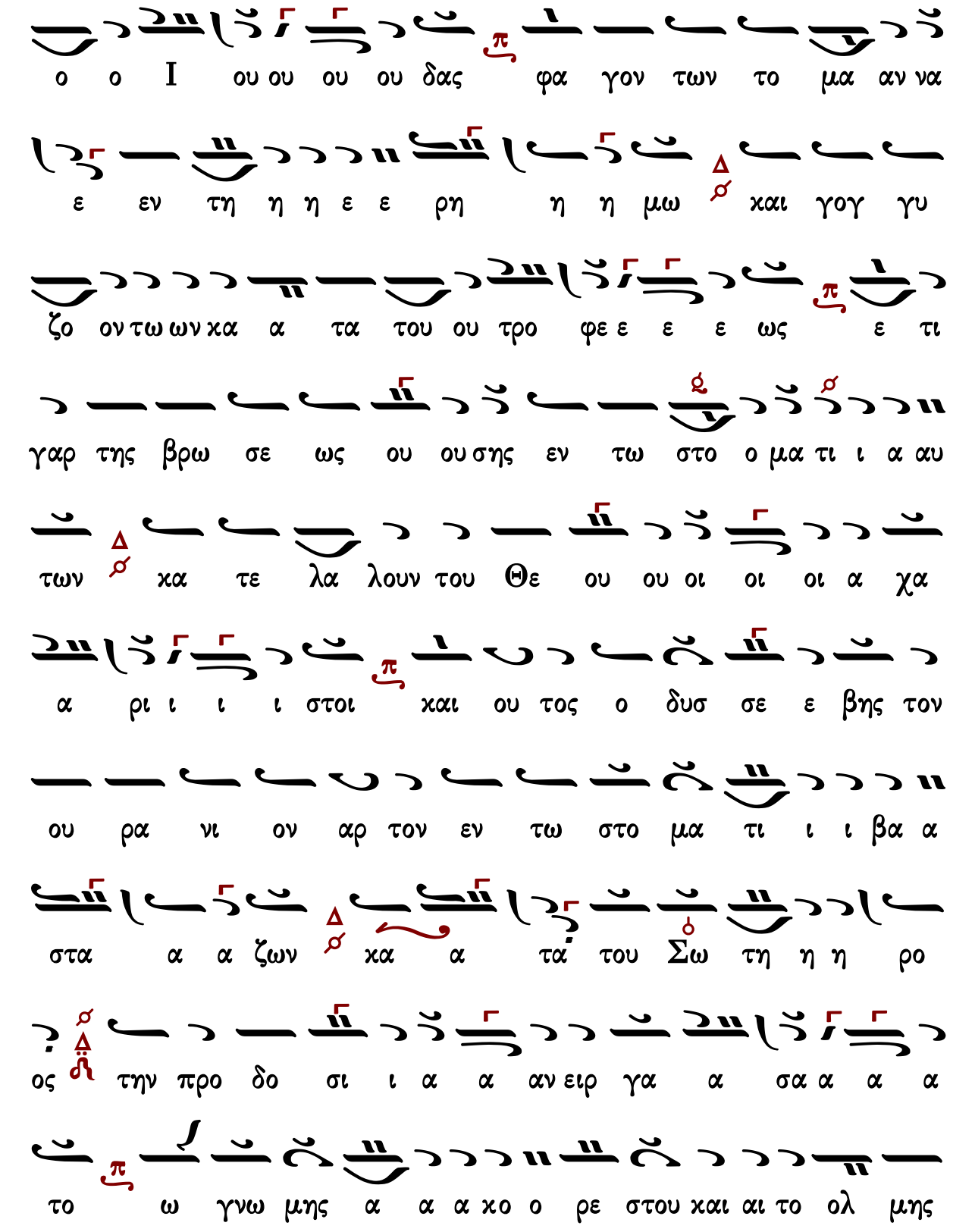
ο ο Ι ου ου ου ου δας φα γον των το μα αν να
ε εν τη η η ε ε ρη η η μω και γογ γυ
ζο ον τω ων κα α τα του ου τρο φε ε ε ως ε τι
γαρ της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα τι ι α αυ
των κα τε λα λουν του Θε ου ου οι οι οι α χα
α ρι ι ι ι στοι και ου τος ο δυσ σε ε βης τον
ου ρα νι ον αρ τον εν τω στο μα τι ι ι βα α
στα α α ζων κα α τα του Σω τη η η ρο
ος την προ δο σι ι α α αν ειρ γα α σα α α α
το ω γνω μης α α α κο ο ρε στου και αι το ολ μης

α α παν θρω ω ω ω που τον τρε φο ο ον τα α α
ε ε πω ω ω λει χαι ον ε φι λει Δε σπο την πα
ρε δι ι δου ου ουεις θα α να α α α τον ον τως
ε χει νων υι ο ος ο πα α ρα α νο ο ο ο
μος χαι συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε χλη
ρω ω σα α α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ ρι ι
ε τοι αυ της α παν θρω πι ας τα ας ψυ χα α
α ας η η η η μων ο μο νος εν μα χρο θυ μι ι
α α α νει ει ει χα α α α στος
ει χα α στο ο ο ος

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.192*

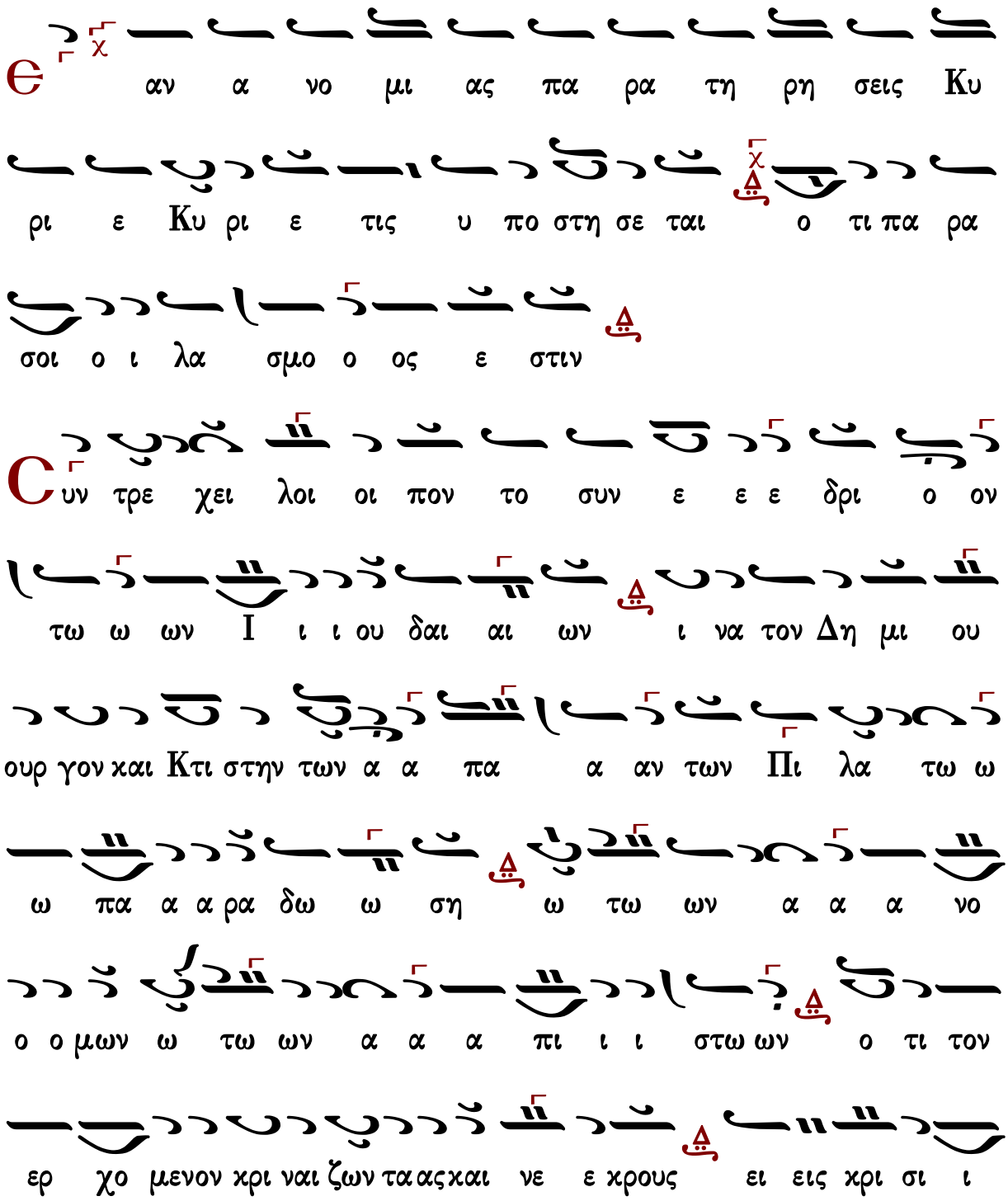

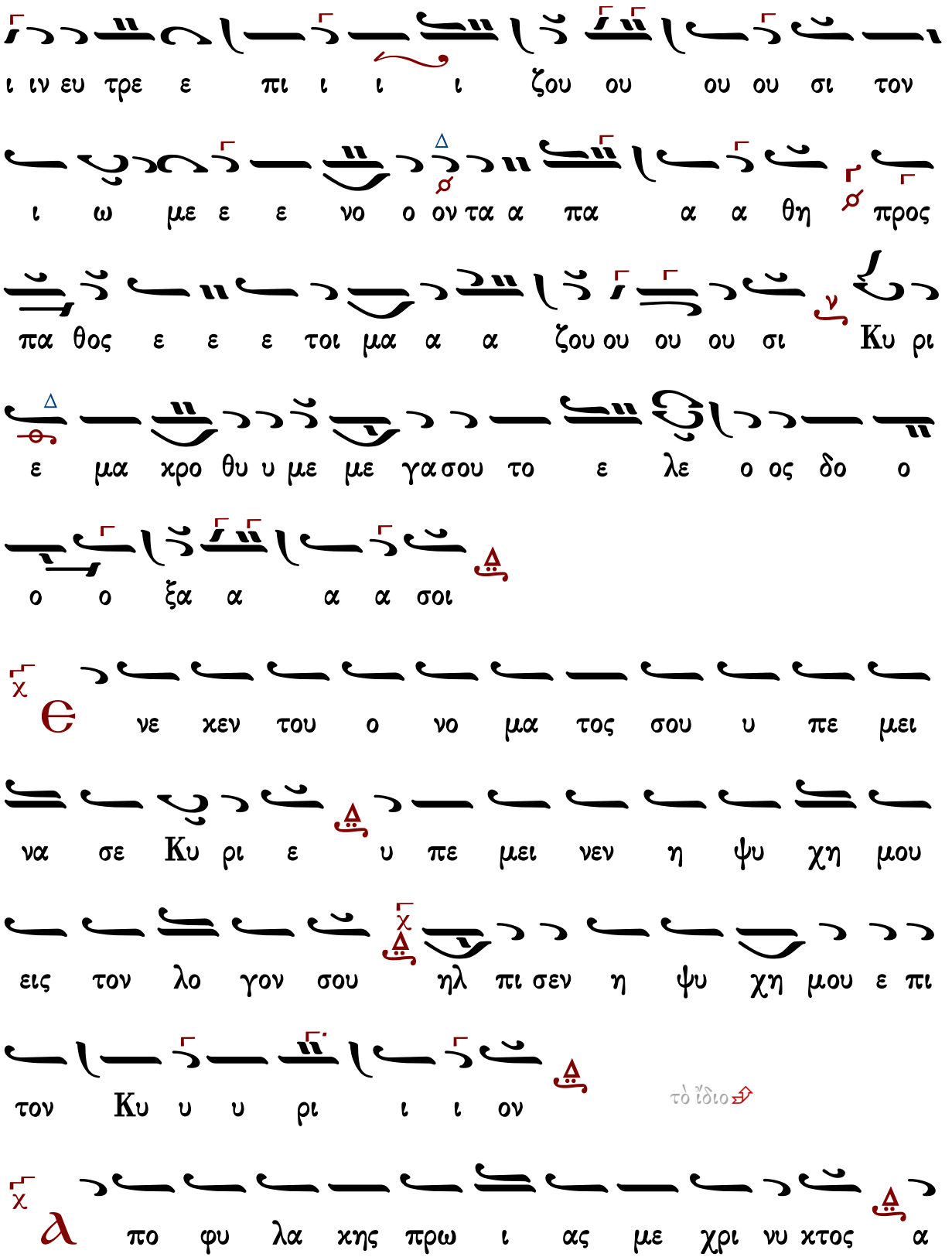
ι ιν ευ τρε ε πι ι ι ι ζου ου ου ου σι τον
ι ω με ε ε νο ο ον τα α πα α α θη προς
πα θος ε ε ε τοι μα α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι
ε μα χρο θυ υ με με γα σου το ε λε ο ος δο ο
ο ο ξα α α α σοι
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
το ἴδιο
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α

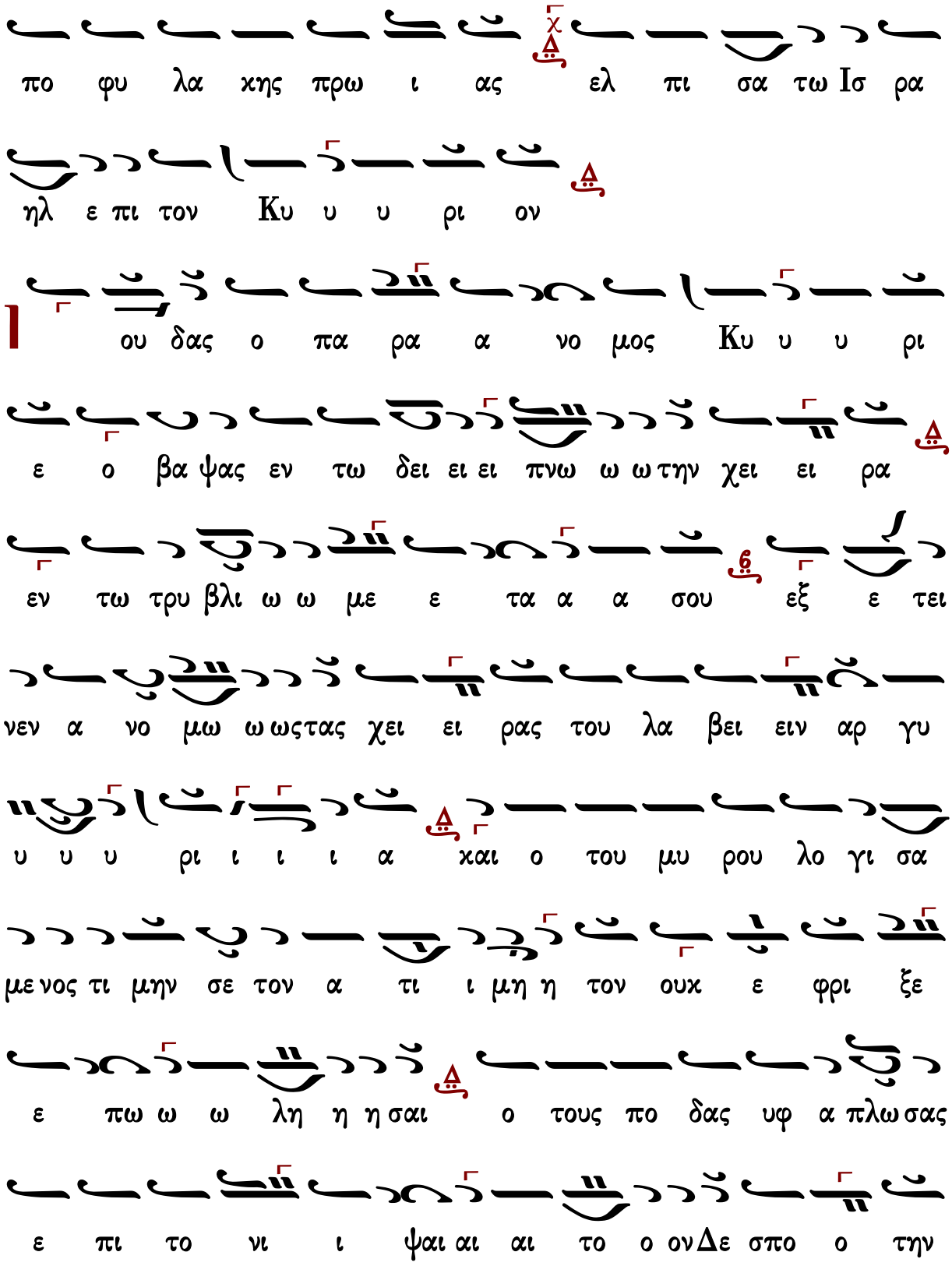
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι
ε ο βα ψας εν τω δει ει ει πνω ω ω την χει ει ρα
εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου εξ ε τει
νεν α νο μω ω ωςτας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ
υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα
με νος τι μην σε τον α τι ι μη η τον ουκ ε φρι ξε
ε πω ω ω λη η η σαι ο τους πο δας υφ α πλω σας
ε πι το νι ι ψαι αι αι το ο ονΔε σπο ο την

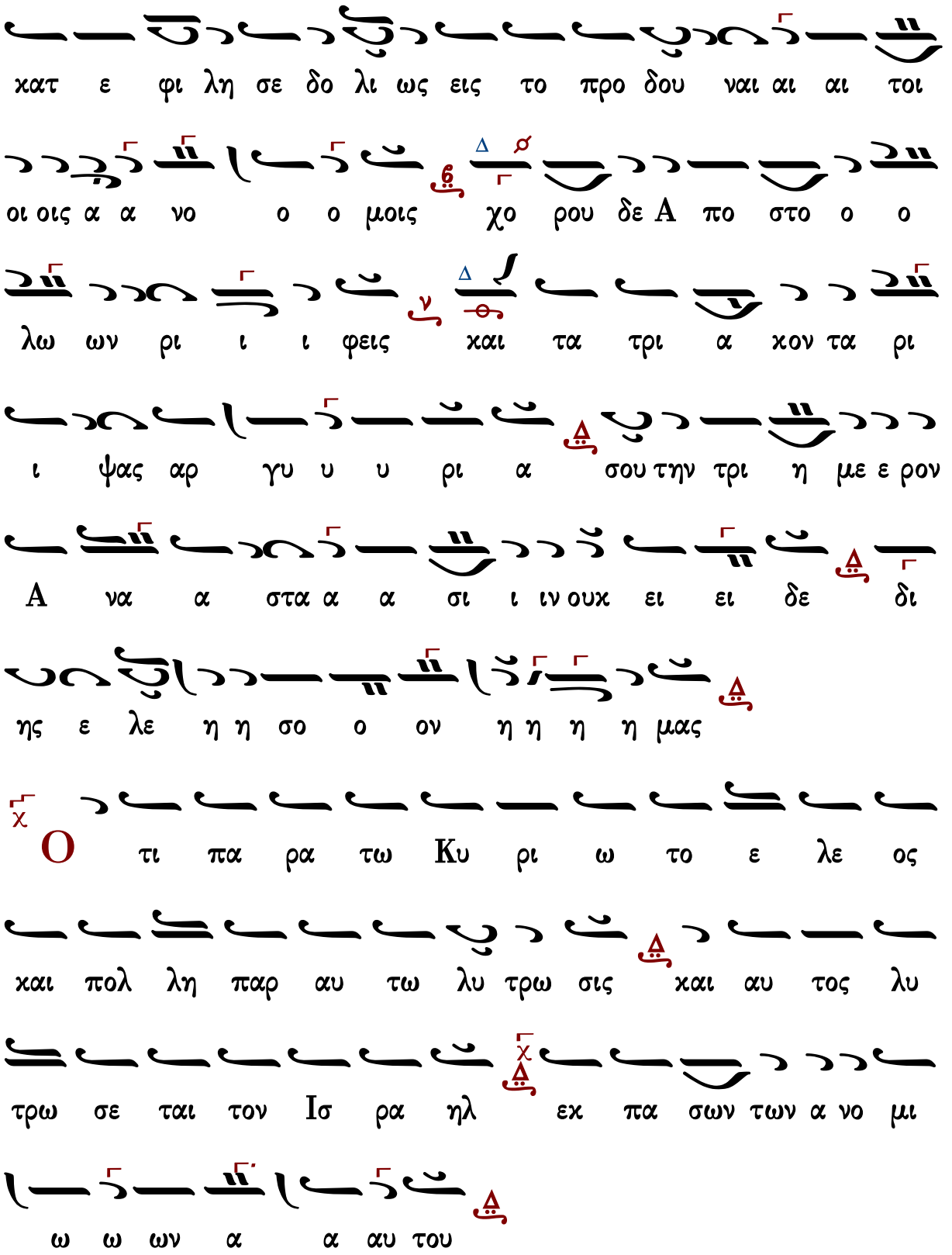
κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι
οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο ο
λω ων ρι ι ι φεις και τα τρι α χον τα ρι
ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον
Α να α στα α α σι ι ιν ουκ ει ει δε δι
ης ε λε η η σο ο ον η η η η μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του

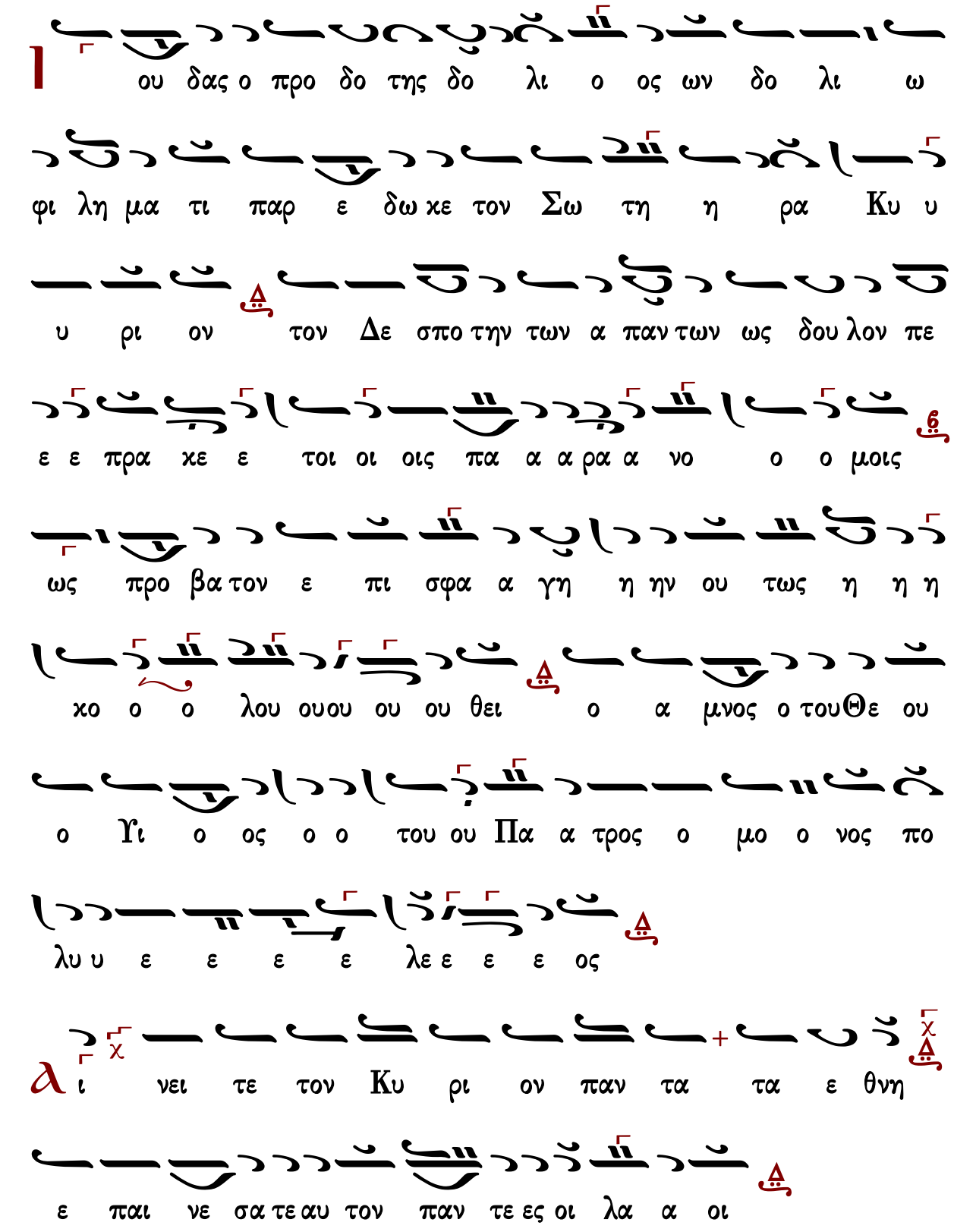
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι ω
φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ
υ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε
ε ε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο ο ο μοις
ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην ου τως η η η
κο ο ο λου ουου ου ου θει ο α μνος ο τουΘε ου
ο Υι ο ος ο ο του ου Πα α τρος ο μο ο νος πο
λυ υ ε ε ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

1 ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι ι βου λος ο ο φι ι λοος και

δι α α α α βοο ο ο λος εκ των ερ γω ω

ων α α απε φα αν θη η χο λου θει γαρτω Δι δα α

σχα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε ε ε

τη σε ε τη η ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν

ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου

τον και χερ δη η η σω τα συν α χθε ε εν τα χρη

η μα α α τα επ ε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον

πρα θη η ναι και τον I η η σου ουουν δο λω χρα
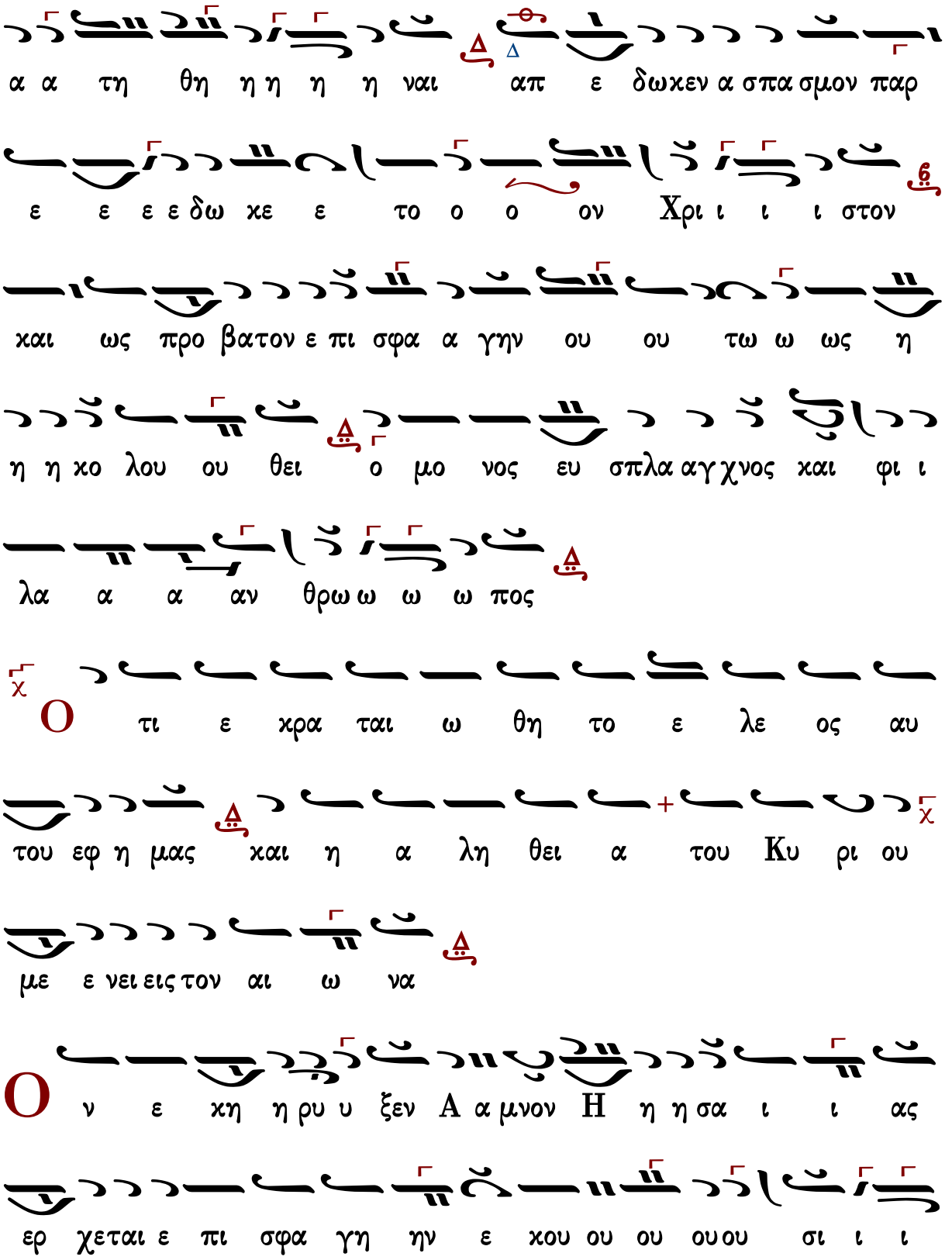
α α τη θη η η η η ναι απ ε δωκεν α σπα σμον παρ
ε ε ε ε δω κε ε το ο ο ον Χρι ι ι ι στον
και ως προ βατον ε πι σφα α γην ου ου τω ω ως η
η η κο λου ου θει ο μο νος ευ σπλα αγ χνος και φι ι
λα α α αν θρω ω ω ω πος
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε κη η ρυ υ ξεν Α α μνον Η η η σα ι ι ας
ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου ουου σι ι ι

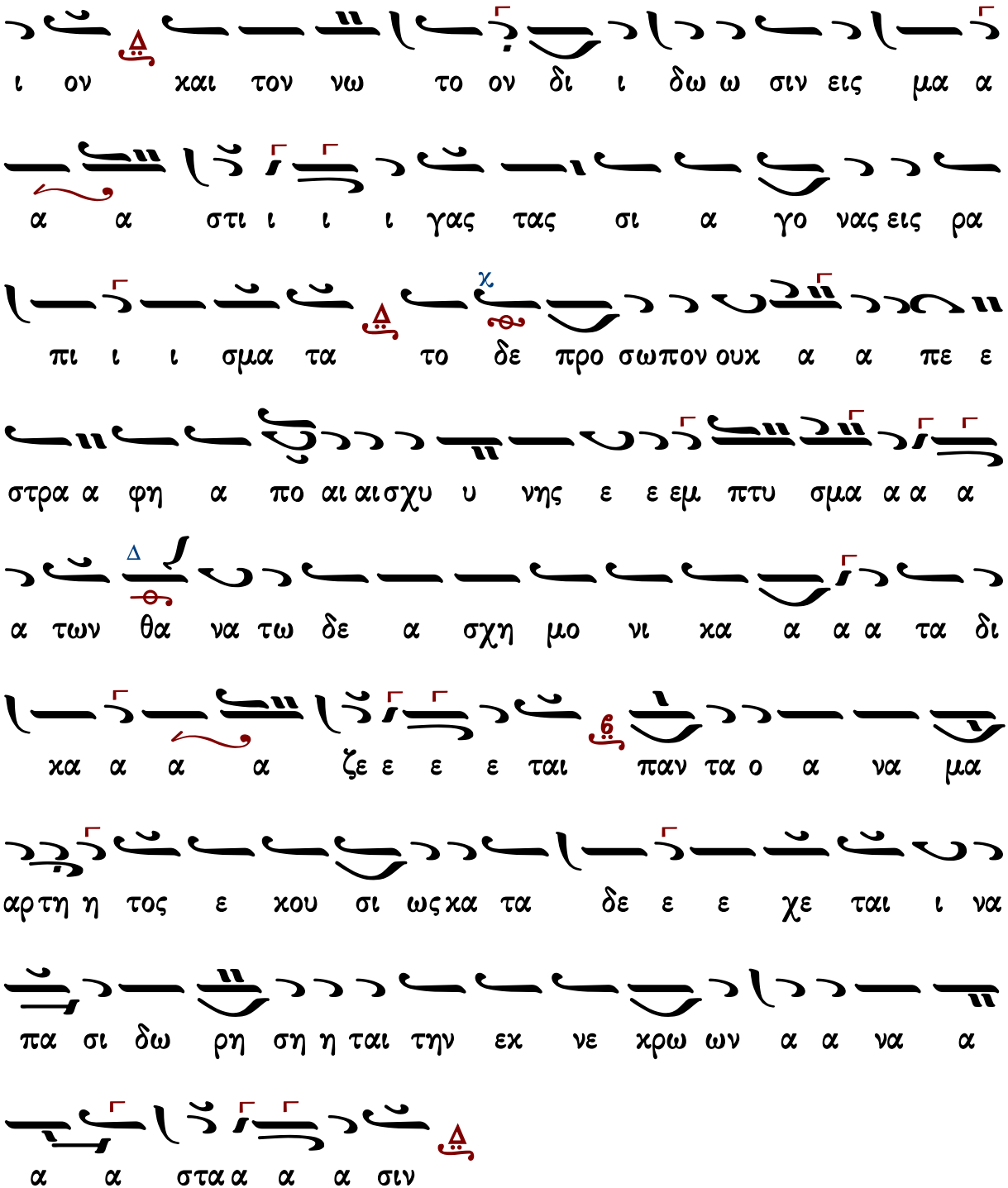

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̱ ⸒ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.204*
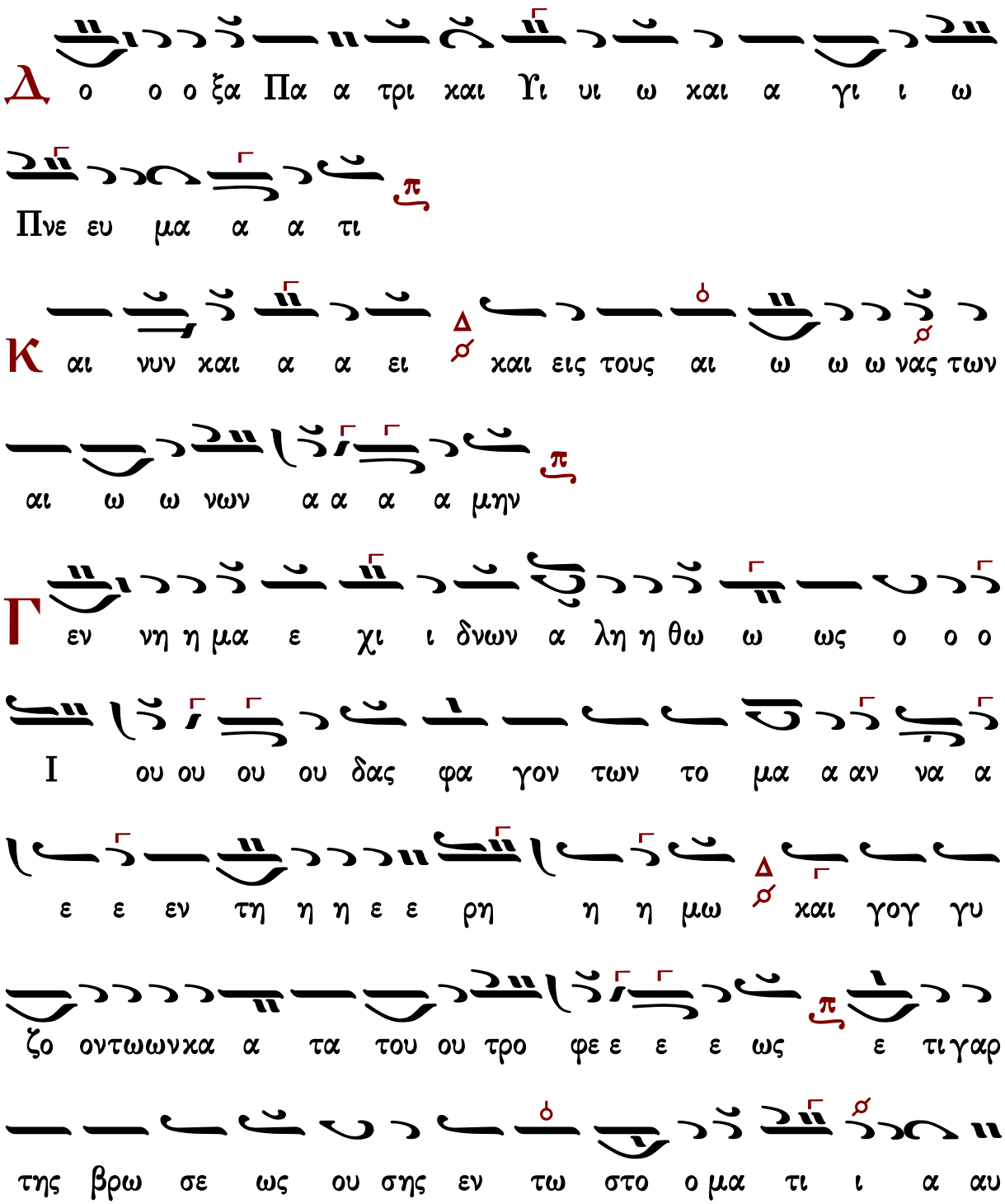
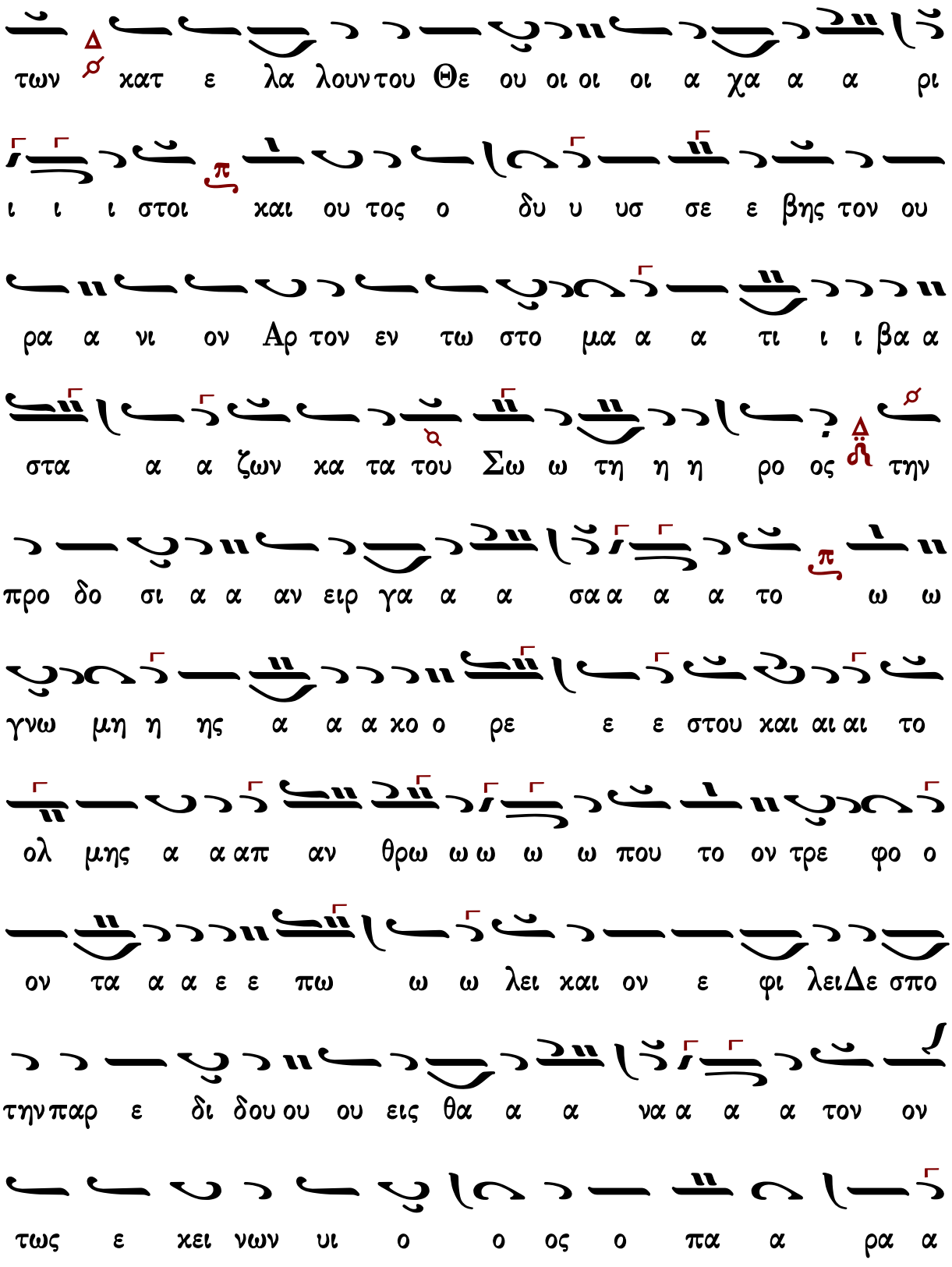
των κατ ε λα λουν του Θε ου οι οι οι α χα α α ρι
ι ι ι στοι και ου τος ο δυ υ υσ σε ε βης τον ου
ρα α νι ον Αρ τον εν τω στο μα α α τι ι ι βα α
στα α α ζων κα τα του Σω ω τη η η ρο ος την
προ δο σι α α αν ειρ γα α α σα α α α το ω ω
γνω μη η ης α α α κο ο ρε ε ε στου και αι αι το
ολ μης α α απ αν θρω ω ω ω που το ον τρε φο ο
ον τα α α ε ε πω ω ω λει και ον ε φι λειΔε σπο
τηνπαρ ε δι δου ου ου εις θα α α να α α α τον ον
τως ε κει νων υι ο ο ος ο πα α ρα α

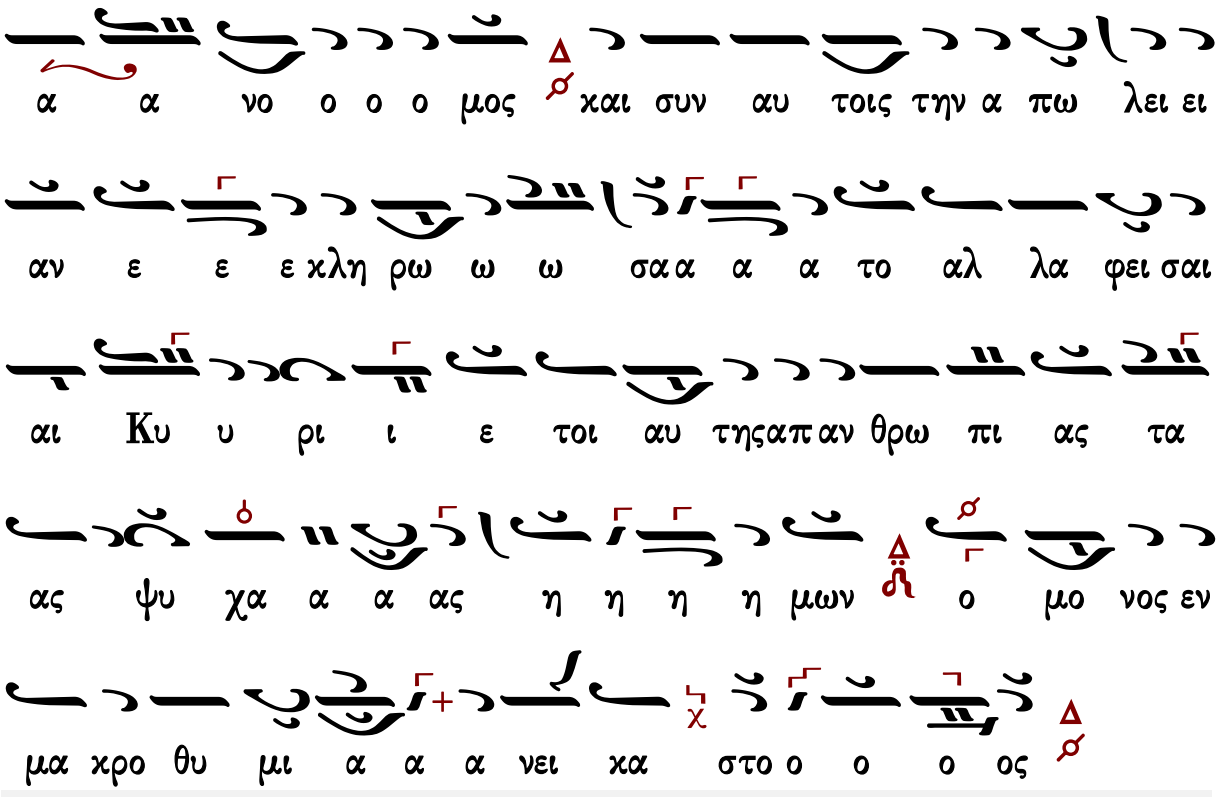

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.454*

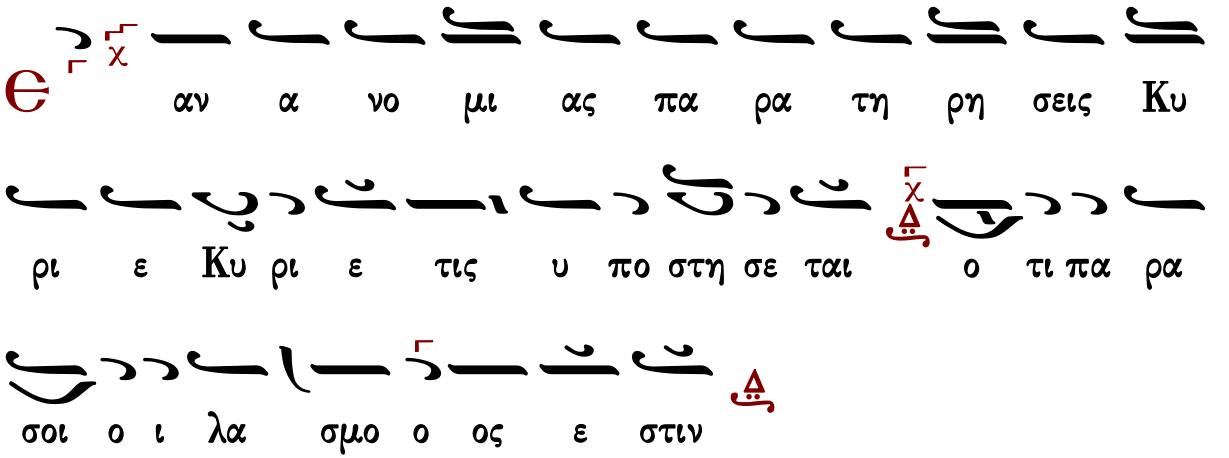

Συν τρε χει λοι οι πον το συν ε δρι ον των Ι ι
ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτι
στην των α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα
δω ω ση ω τω ων α νο ο ο μων ω
των α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον χρι ναι
ζω ων τα ας και νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ τρε ε
πι ι ι ι ζου ου ου ου σιν τον ι ω με
νο ο ον τα πα α α θη προς πα α θος ε ε ε τοι
μα α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ με
με γα σου το ε λε ο ος δο ο ο ξα α α α

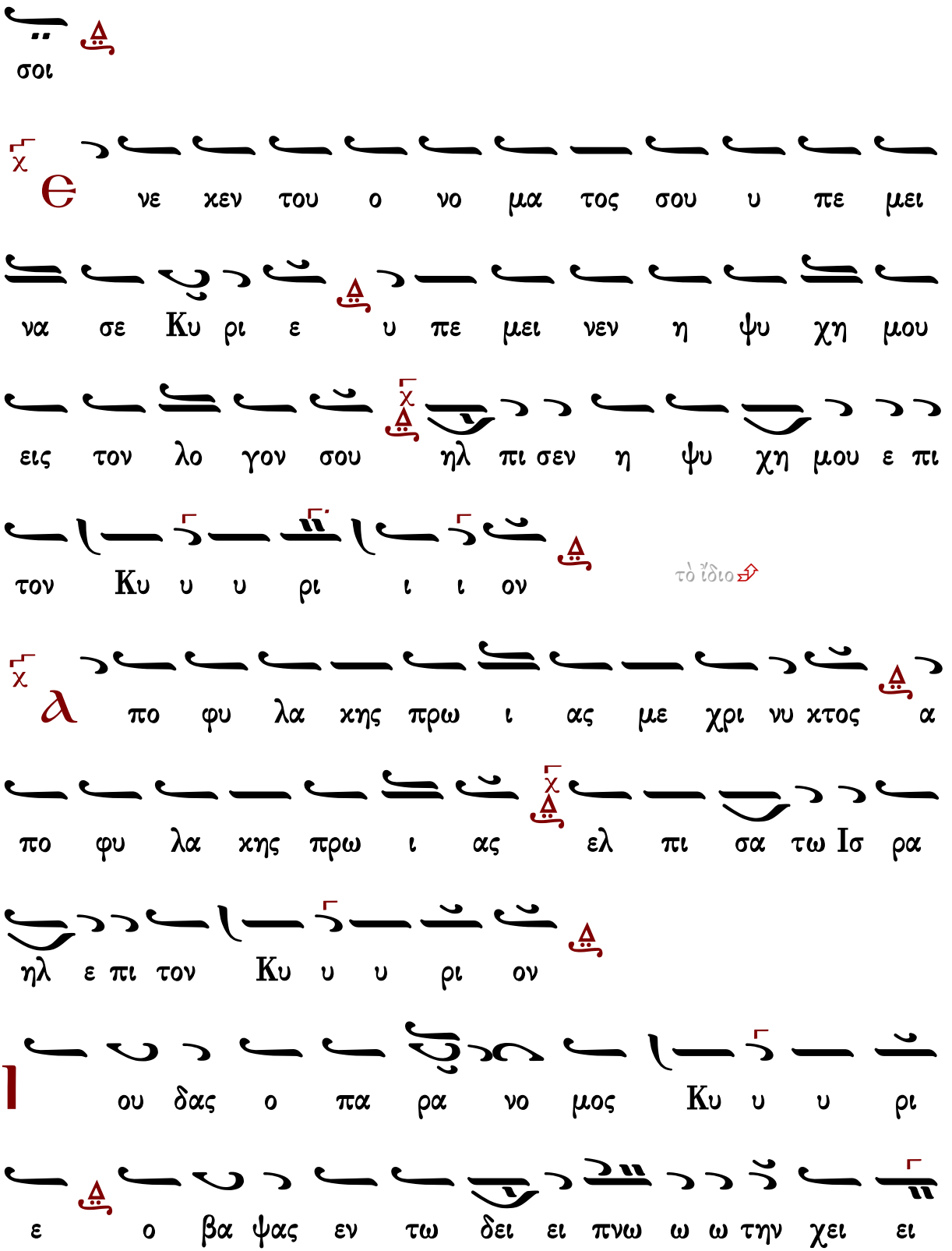
σοι
ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
τὸ ἴδιο
π ο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
ου δας ο πα ρα νο μος Κυ υ υ ρι
ε ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει

ρα εν τω τρυ βλι ω ω με ε ε τα α σου ου
εξ ε τει νεν α νο νο μω ω ως τας χει ρας του λα
βειν αρ γυ υ υ ρι ι ι ι α και ο του μυ
ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι μη τον ουκ
ε φρι ξε ε πω λη η η σαι ο τους πο δας
υφ α πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο
την κατ ε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οις α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο ο
λων ρι ι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι
ι ψας αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον

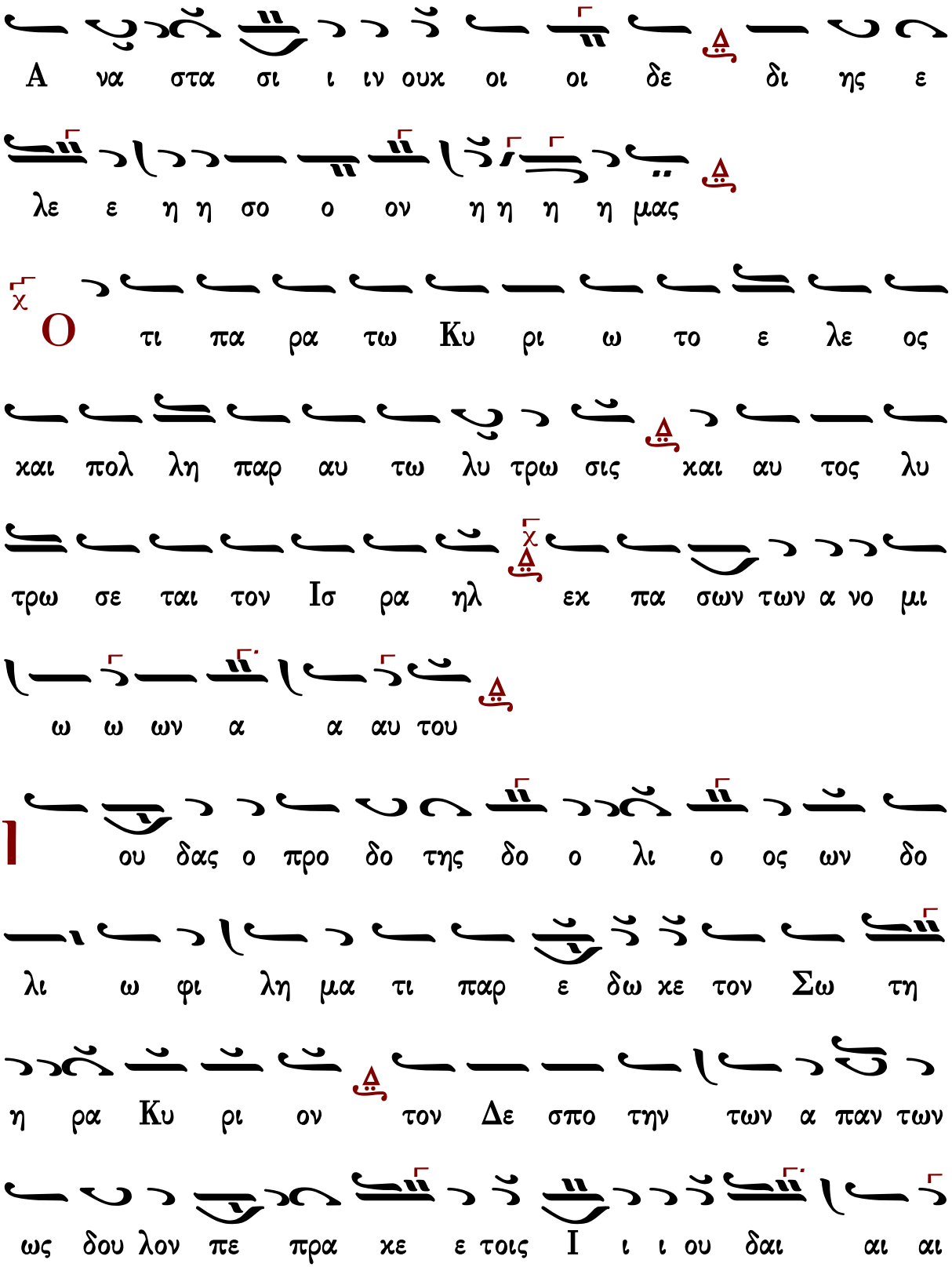
A να στα σι ι ιν ουκ οι οι δε δι ης ε
λε ε η η σο ο ον η η η η μας
O τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
ου δας ο προ δο της δο ο λι ο ος ων δο
λι ω φι λη μα τι παρ ε δω κε τον Σω τη
η ρα Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α παν των
ως δου λον πε πρα κε ε τοις Ι ι ι ου δαι αι αι

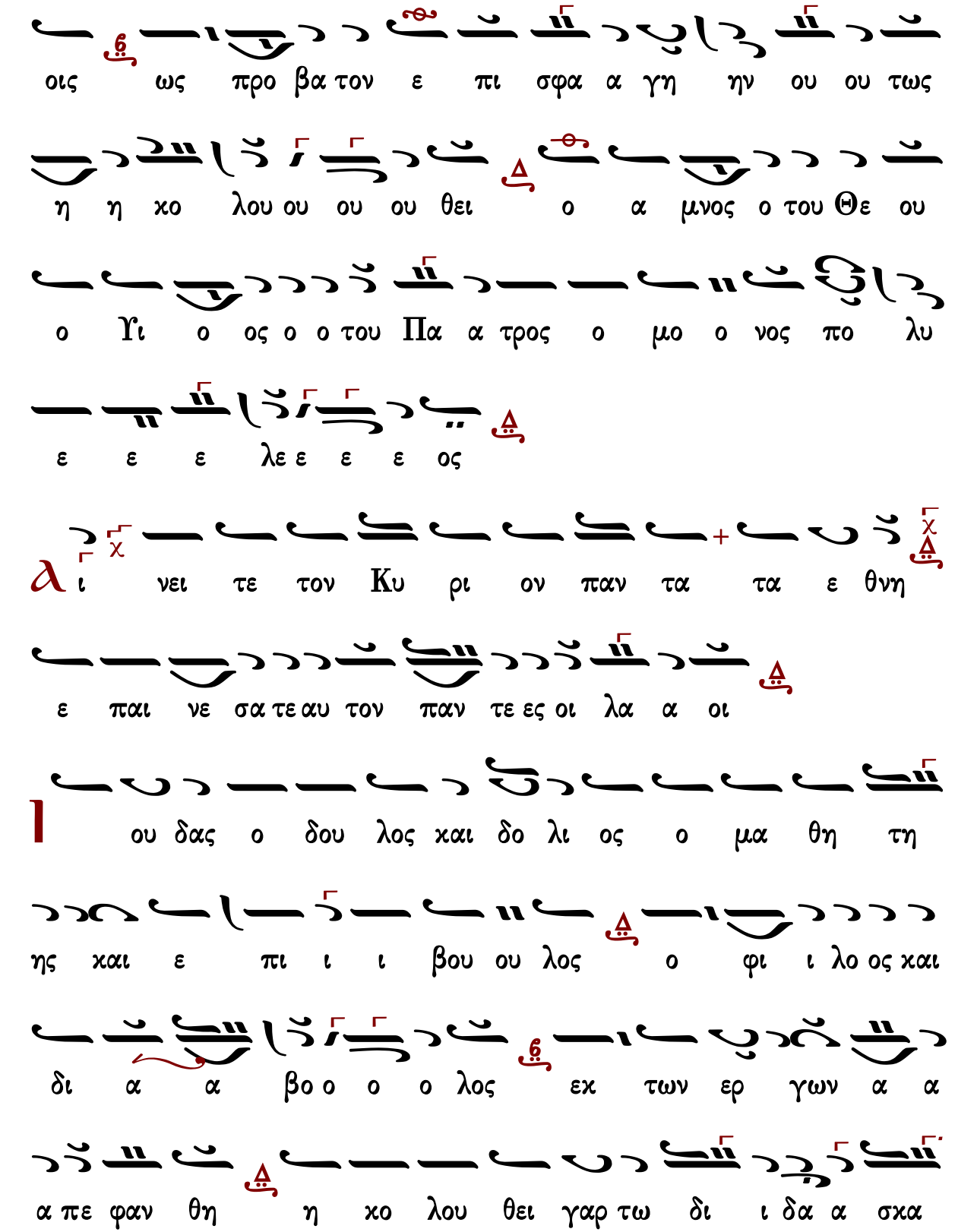
οις ως προ βα τον ε πι σφα α γη ην ου ου τως
η η χο λου ου ου ου θει ο α μνος ο του Θε ου
ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο μο ο νος πο λυ
ε ε ε λε ε ε ε ος
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ι ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη
ης και ε πι ι ι βου ου λος ο φι ι λο ος και
δι α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α α
α πε φαν θη η χο λου θει γαρ τω δι ι δα α σκα

α α λω και καθ ε ε α αυ τον ε με λε ε τη
σε ε την προ ο ο δο σι ι αν ε λε γεν ε εν ε
α αυ τω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
χερ δι ι ι σω τα συν α χθε εν τα χρη η μα α
α τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα θη
η ναι και τον I η η σου ου ουν δο ο λω κρα α
τη θη η η η ναι α πε δω κεν α σπα σμον παρ ε
ε ε ε δω κε ε το ο ον Χρι ι ι στον και ως
προ βα τον ε πι σφα γην ου τως η η η κο λου ου
θει ο μο νος ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α

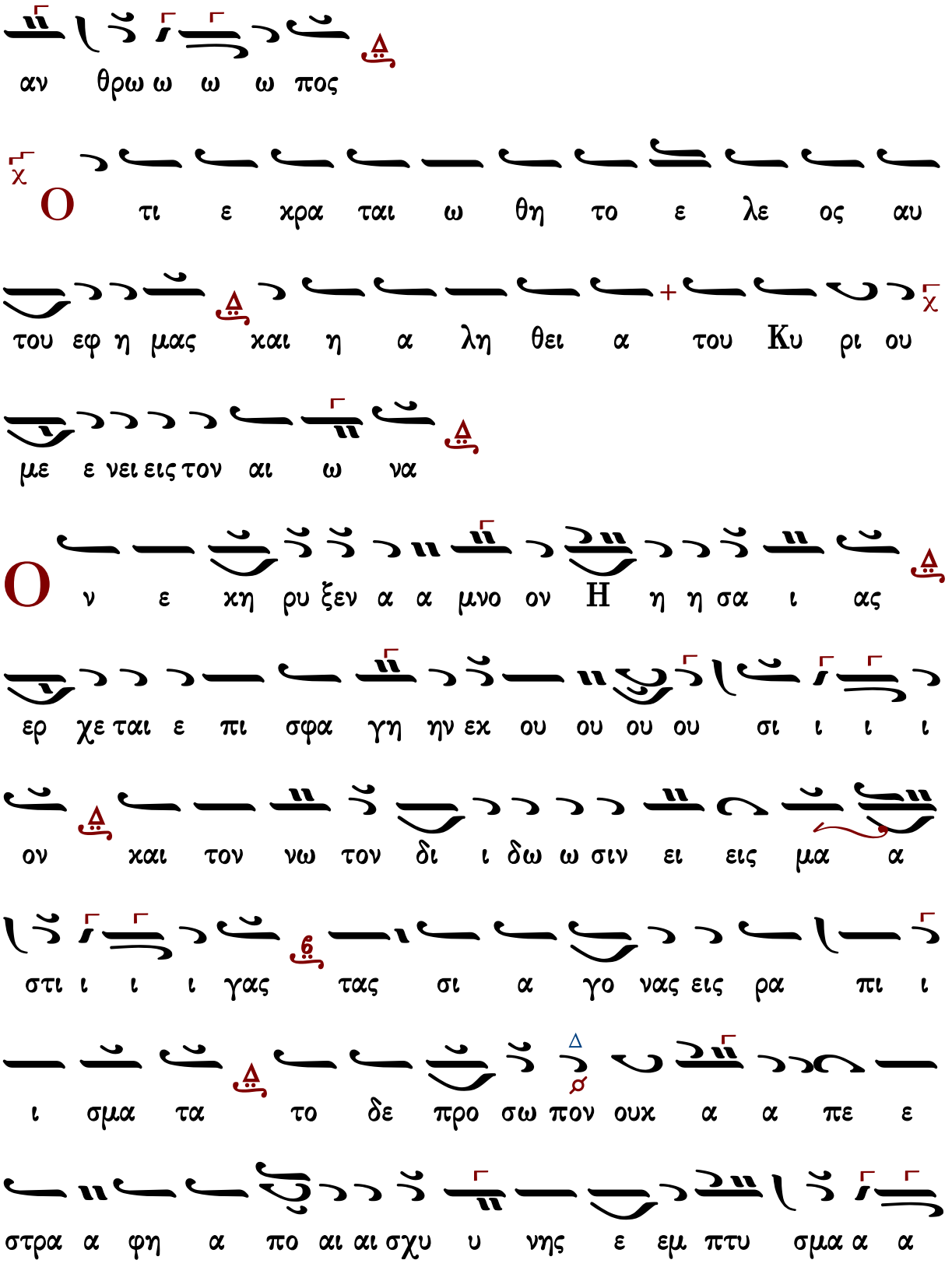
αν θρω ω ω ω πος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε χη ρυ ξεν α α μνο ον Η η η σα ι ας
ερ χε ται ε πι σφα γη ην εκ ου ου ου ου σι ι ι ι
ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν ει εις μα α
στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι
ι σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε
στρα α φη α πο αι αι σχυ υ νης ε εμ πτυ σμα α α

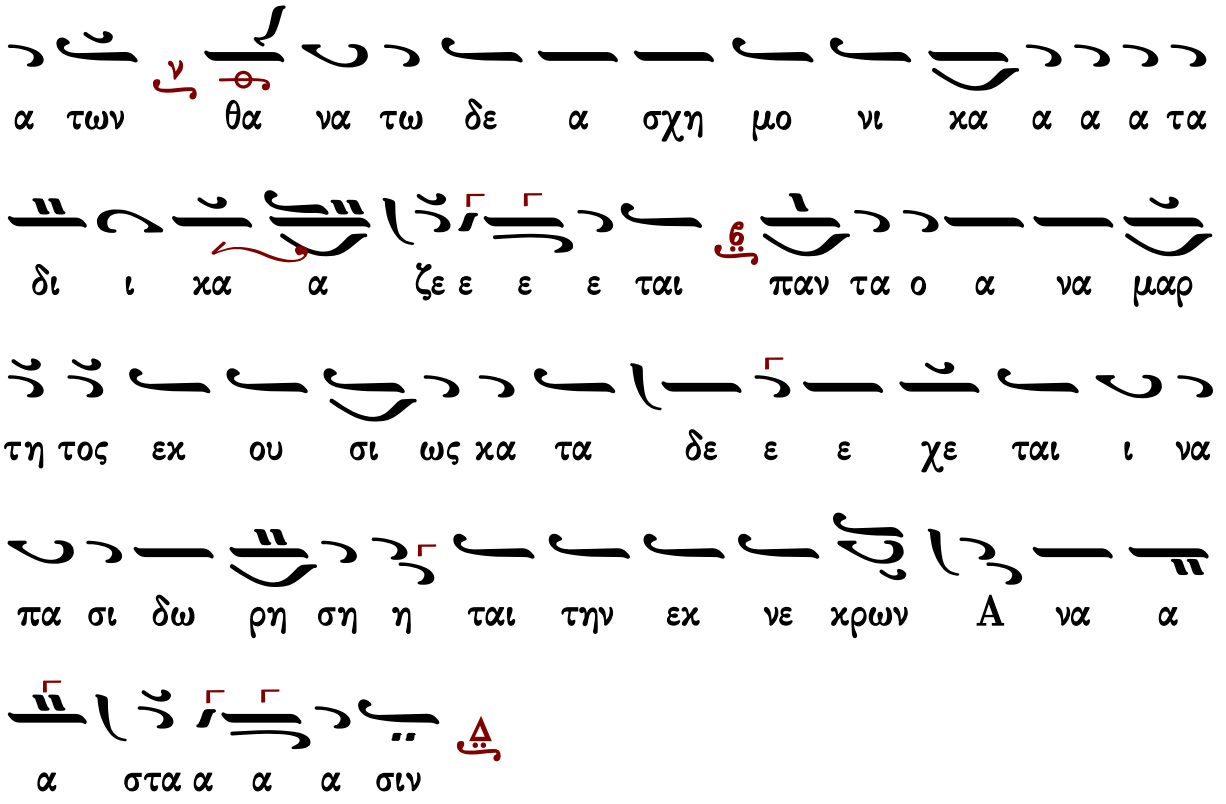

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.466*

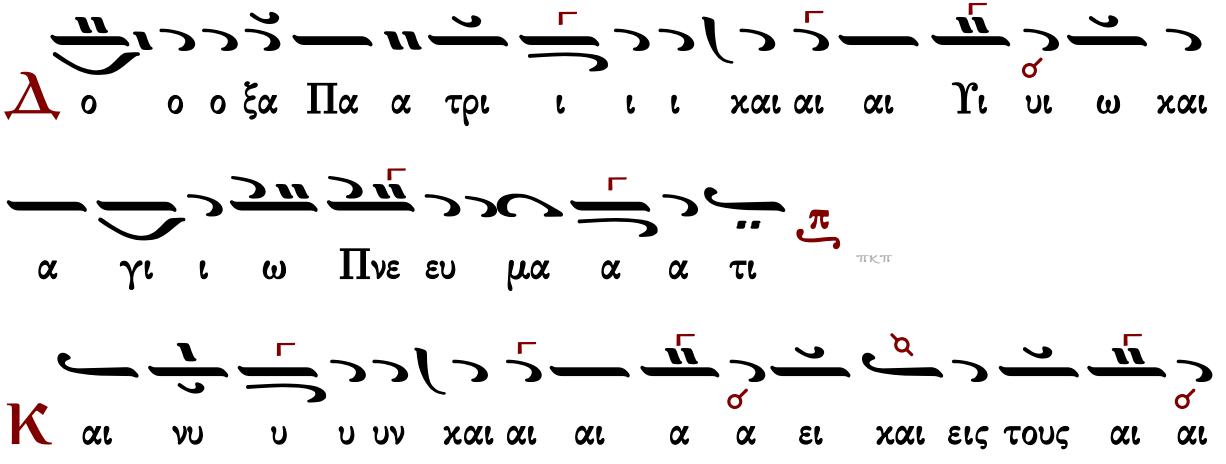

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Γ εν νη η η μα ε χι ιδ νων α λη η θω ω ως

ο ο Ι ου ου ου ου δας φα γον των το μα αν

να α ε ε εν τη η η ε ε ρη η η μω χαι γογ

γυ ζο ον τω ων χα α τα του ου τρο φε ε ε ως

ε τι γαρ της βρω σε ως ου σης εν τω στο μα α

τι α αυ των χατ ε λα λουν του Θε ου ου οι οι α

χα α α ρι ι ι ι στοι χαι ου τος ο δυσ σε

ε βης τον ου ρα νι ον αρ τον εν τω στο μα

τι ι ι βα α στα α α ζων χα τα του Σω τη η η

ρος την προ δο σι α αν ειρ γα α α σα α α α
το ω γνω μης α α α χο ο ρε ε στου χαι το
ολ μης α α παν θρω ω ω ω που τον τρε φον
τα α α ε ε πω ω ω λει χαι ον ε φι λει Δε
σπο την πα ρε δι ι δου ου εις θα α α να α α α
τον ον τως ε χει νων υι ο ος ο πα α
ρα α α α νο ο ο ο μος χαι συν αυ τοις την α πω
λει ει αν ε ε ε χλη ρω ω σα α α α το αλ
λα φει ει σαι Κυ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω πι
ας τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων ο

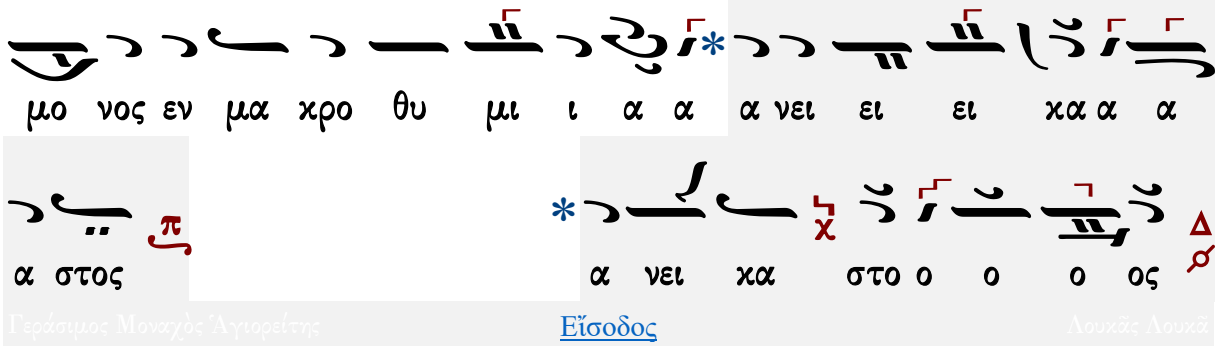

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.191/638*

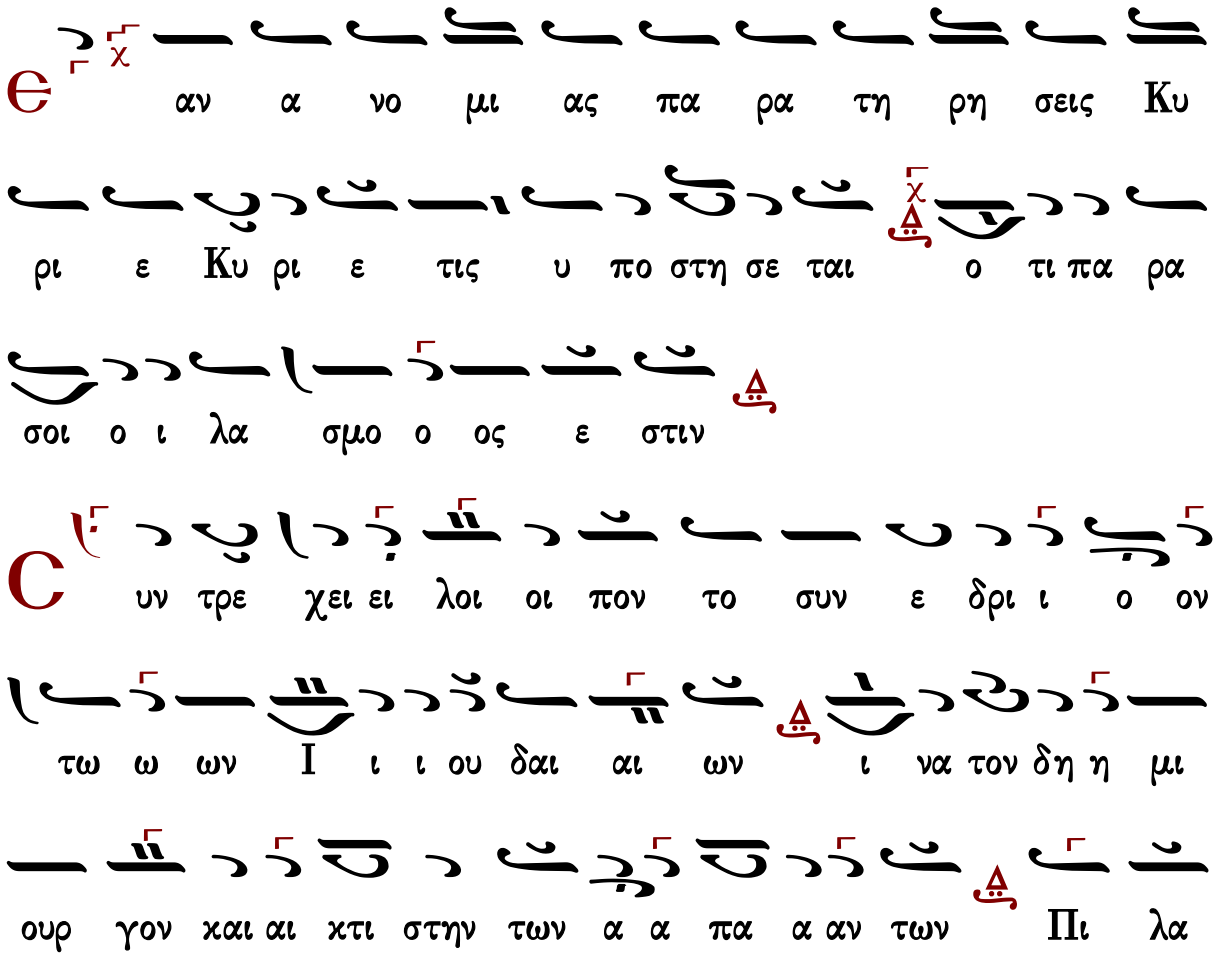

γα α σου το ε λε ε ο ος δο ο ο ο ο
μα χρο ο ο θυ υ υ υ υ λυ υ υ υ με με
μα α α α α α ζου ου ου ου σι Κυ ρι ι ε
α α α α α α θη προς πα α α θος ε τοι
ι ω ω με ε ε νο ον τα πα α α α α α
σι ιν ευ τρε ε πι ι ι ζου ου ου ου σι τον
με νον χρι ναι αι ζων τας χαι νε ε χρου ου ου ους εις χρι ι
ων α α α πι ι ι ι στω ων ο τι ι τον ερ χο
τω ω ω ω ων α α α νο ο ο ο μων ω ω τω ω
τω ω πα α ρα δω ω ω ω ση ω ω

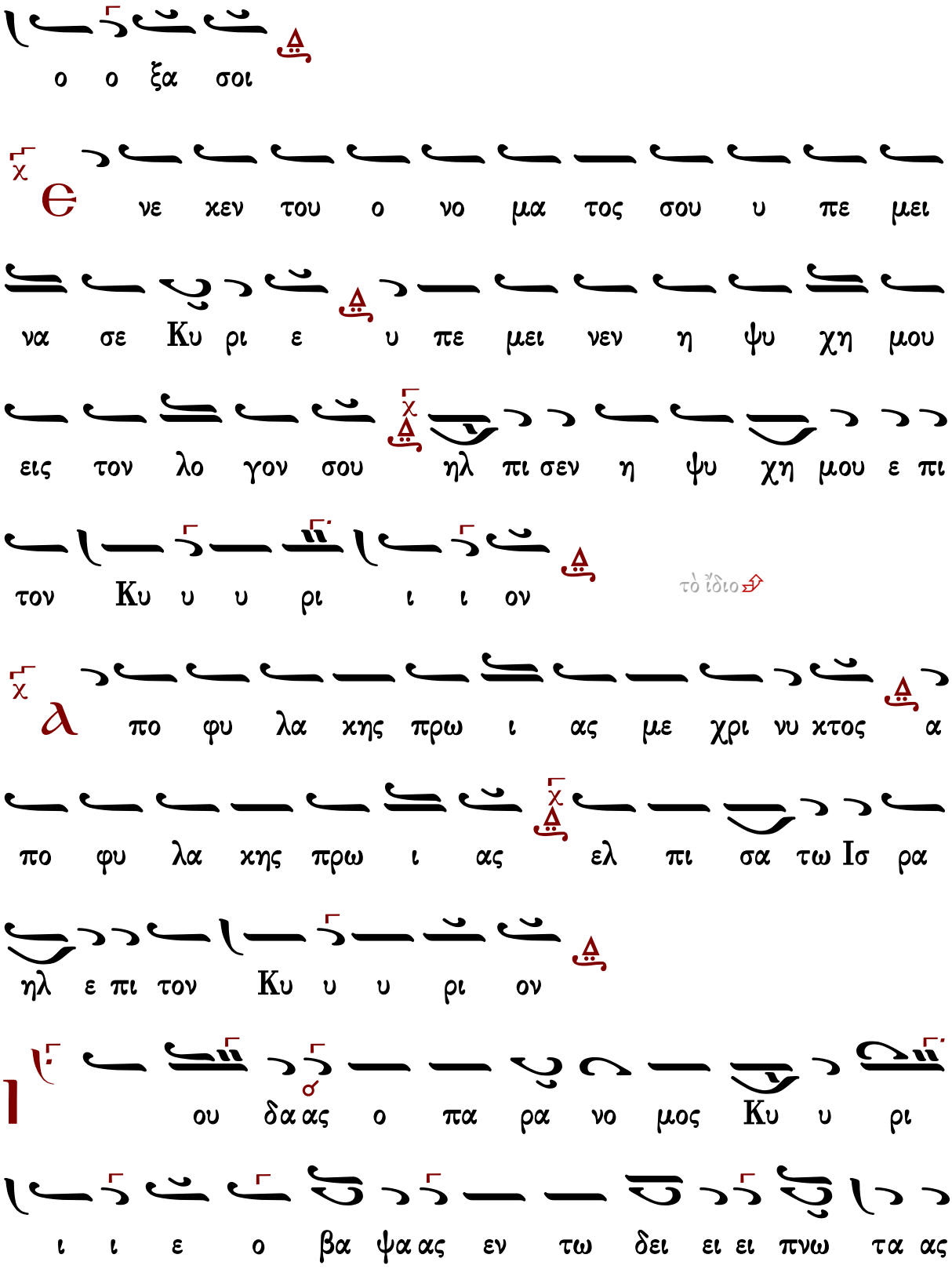
ο ο ξα σοι
χ
θ νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
χ
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
το ίδιο
χ
λ πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας χ ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
ι ου δα ας ο πα ρα νο μος Κυ υ ρι
ι ι ε ο βα ψα ας εν τω δει ει ει πνω τα ας

χει ει ει ει ει ρας εν τω τρι βλι ι ι ι ω
ω ω με ε τα α α σου ου εξ ε ε τει νεν α
νο ο ο ο μως τα ας χει ει ει ει ρας του λα
βει ει ει ει ει ει ειν αρ γυ υ υ υ υ ρι ι
α χαι ο του μυ υ υ ρου λο γι σα α με ε ε
νος τι ι μη ην σε τον α τι ι μη η η τον ουκ ε
ε φρι ξε ε ε ε πω ω ω λη η η η σαι ο τους
πο ο ο δας υφ α πλω ω ω ω σα α ας ε πι το
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ψαι τον Δε
σπο ο ο ο ο τη ην χα τε φι ι λη η σε

δο λι ι ι ι ι ι ι ως εις το προ

δου ουναι αι τοις α νο ο ο ο ο ο μοις χο ρου

ου δε α πο στο ο ο ο ο ο λων ρι ι φει εις και τα

τρι α χο ον τα ρι ι ι ψας αρ γυ υ υ ρι α

σου την τρι η η με ε ρο ον A α να α α στα σι ιν

ου ου ουκ ει ει ει ει δε δι ι ης ε λε η

η σο ο ον η η η η μας

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

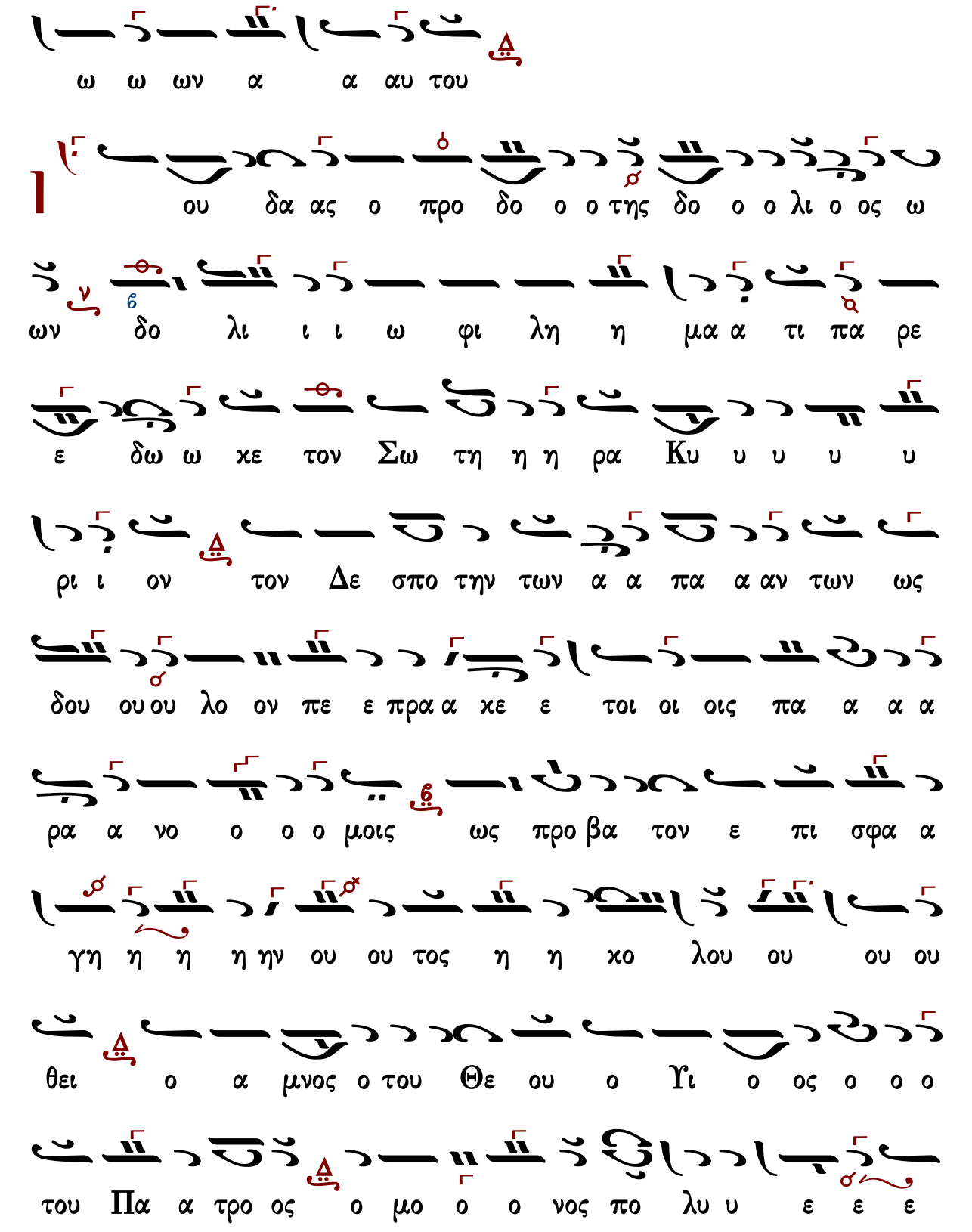
ω ω ων α α αυ του
ου δα ας ο προ δο ο ο τηϛ δο ο ο λι ο ος ω
ων δο λι ι ι ω φι λη η μα α τι πα ρε
ε δω ω κε τον Σω τη η η ρα Κυ υ υ υ υ
ρι ι ον τον Δε σπο την των α α πα α αν των ως
δου ου ου λο ον πε ε πρα α κε ε τοι οι οις πα α α α
ρα α νο ο ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα α
γη η η η ην ου ου τος η η κο λου ου ου ου
θει ο α μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο ο
του Πα α τρο ος ο μο ο ο νος πο λυ υ ε ε ε

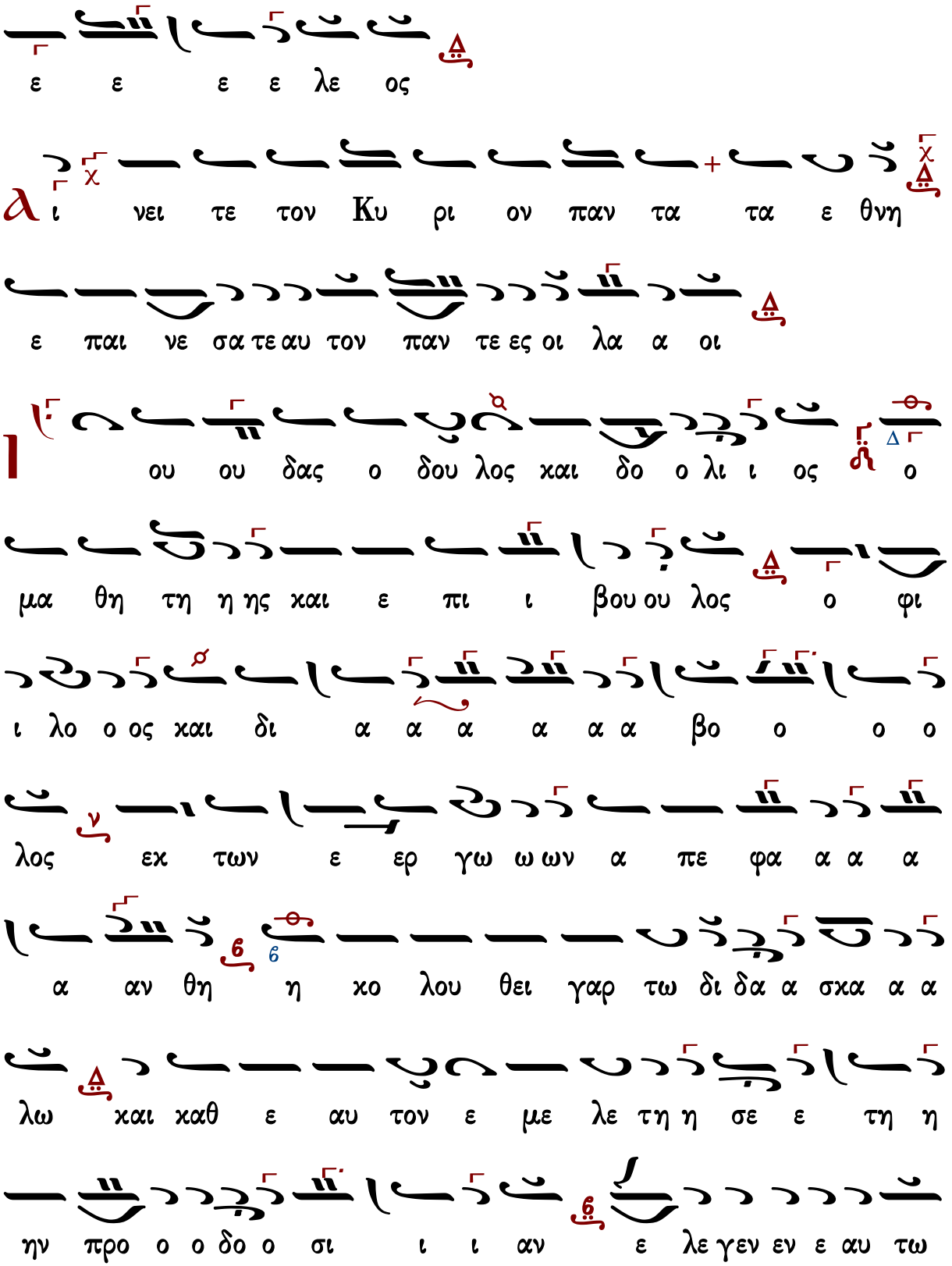
ε ε ε ε λε ος
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ου ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ος ο
μα θη τη η ης και ε πι ι βου ου λος ο φι
ι λο ο ος και δι α α α α α α βο ο ο ο
λος εκ των ε ερ γω ω ων α πε φα α α α
α αν θη η χο λου θει γαρ τω δι δα α σκα α α
λω και καθ ε αυ τον ε με λε τη η σε ε τη η
ην προ ο ο δο ο σι ι ι αν ε λε γεν εν ε αυ τω

πα ρα δω σω ω του ου ου τον και χερ δη η σω τα
συν α χθε εν τα χρη η μα α α τα ε πε ζη
τει δε και το μυ ρον πρα α θη η η ναι και τον I ι
η η σου ουν δο ο λω ω χρα τη θη η η η η η
ναι α πε δω χεν α σπα α σμο ον πα ρε ε δω
ω ω χε ε ε ε τον Χρι ι ι στον και αι ω ως προ
βα τον ε πι ι ι σφα α γη η η η ην ου ου τος
η η χο λου ου ου ου θει ο μο ο ο νο ος
ε ευ σπλα α αγ χνος και φι λα α α α α α α
α α αν θρω πος

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε χη η η η ρυ υ υ υ υ ξε ε εν α α μνο
ο ο ον Η σα ι ι ι ι ι ι ι ας ερ
χε ε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου ου ου ου σι
ι ι ι ον και τον νω ω ω ω τον δι ι δω ω
σιν ει εις μα α στι ι ι ι γας τας σι α
γο να ας εις ρα πι ι ι σμα τα το δε προσ
ω πον ουκ α πε ε ε στρα α α φη η α πο αι σχυ

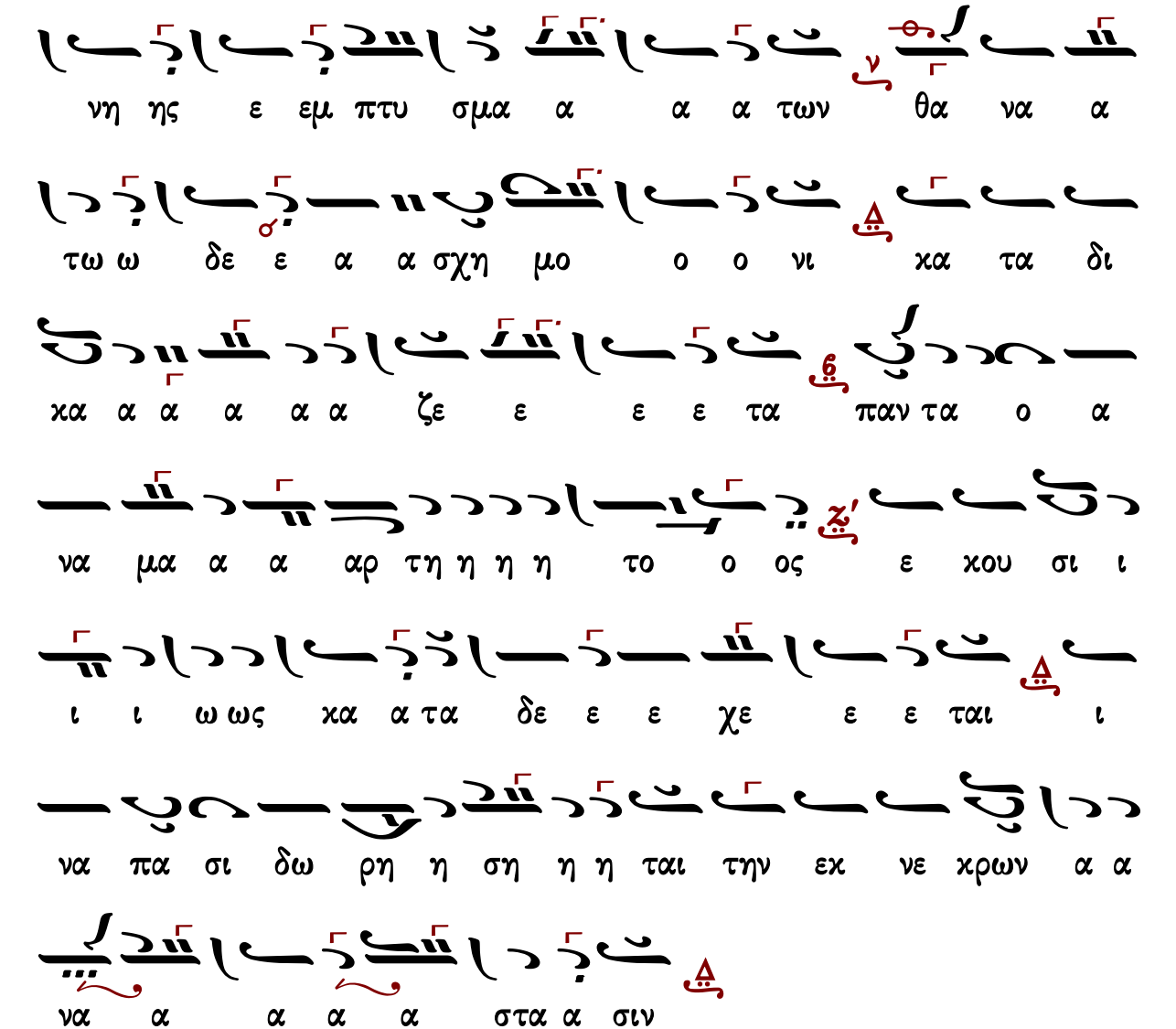

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.197/644*

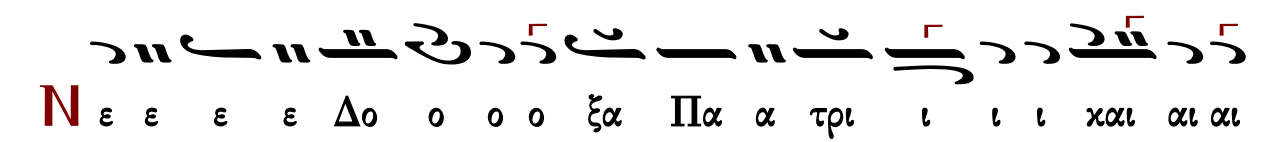

γο ον των το ο μα α αν να α ε ε εν τη η η ε
ω ως ο ο Ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου δας φα
ε ε ε χι ιδ νω ω ιω ω ω ων α λη θω ω
ε ε εν νη η η η η ιη η η η μα α α α
ω νω ω ω ω ω ων α α μην
χαι αι ει εις τους αι αι ω ω ω ναας των αι ω ω
Κ αι αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει ει ει ει
τι
ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α
γι υι ω ω ω ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι

ω ωςτην προ δο σι ι ι ι ι ι ι α αν ε ε με

βα α στα α ζων χα τα α α α του τρο ο φε ε ε

α α α αρ τον εν τω στο μα α α τι ι ι

ος ο δυ υσ σε ε βης τον ου ρα α α νι ο ον

ρι ι ι ι ι ιι ι ι ι στοι χαι ου ου ου ου το

του Θε ου ου οι οι οι οι α α α χα α α α α

εν τω στο ο μα τι α αυ των χα τε λα α α λουουν

ε ε ως ε τι ι γαρ της βρω σε ως ου ου ση ης

τα α α α του ου τρο ο φε ε ε ε ε ε

ε ρη η η μω χαι γογ γυ ζο ο ον τω ων χα

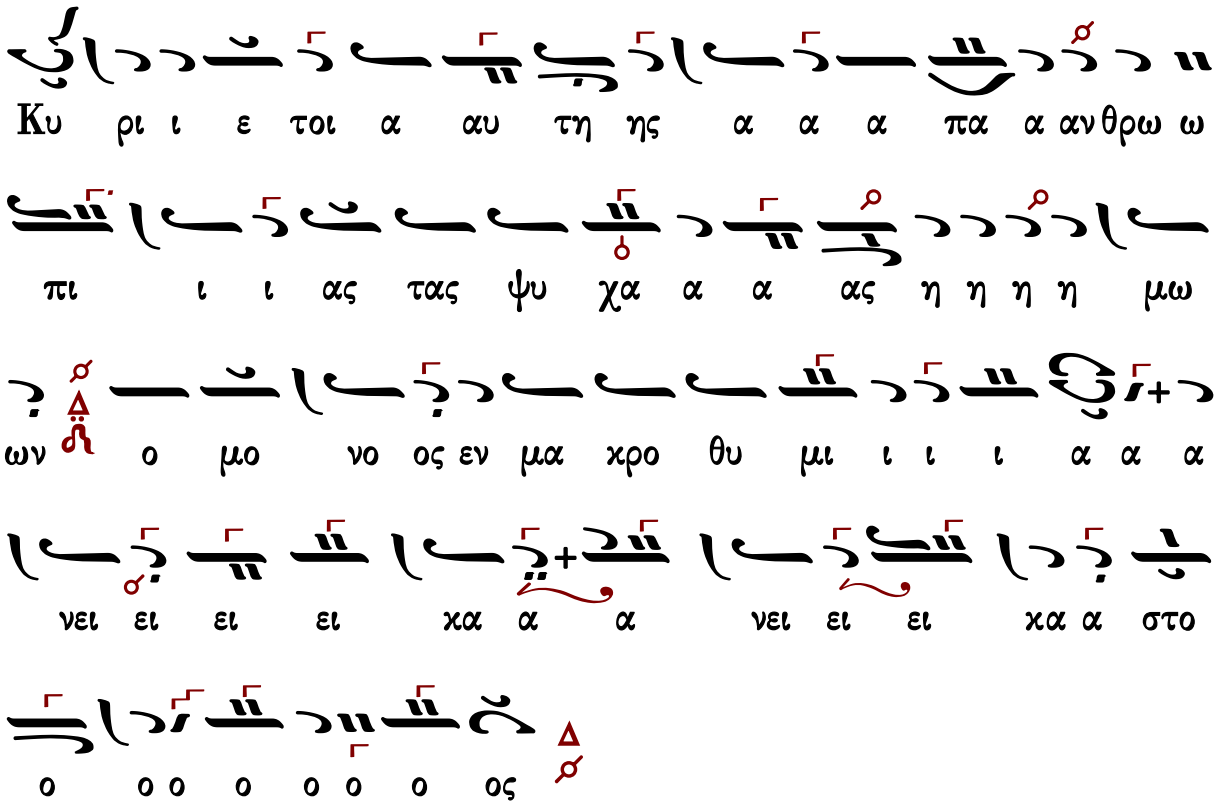

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

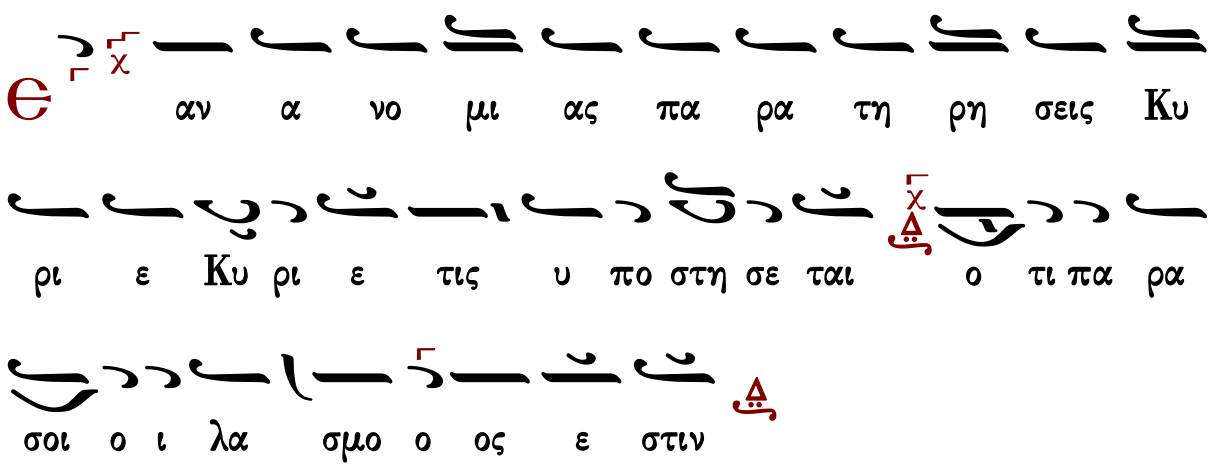

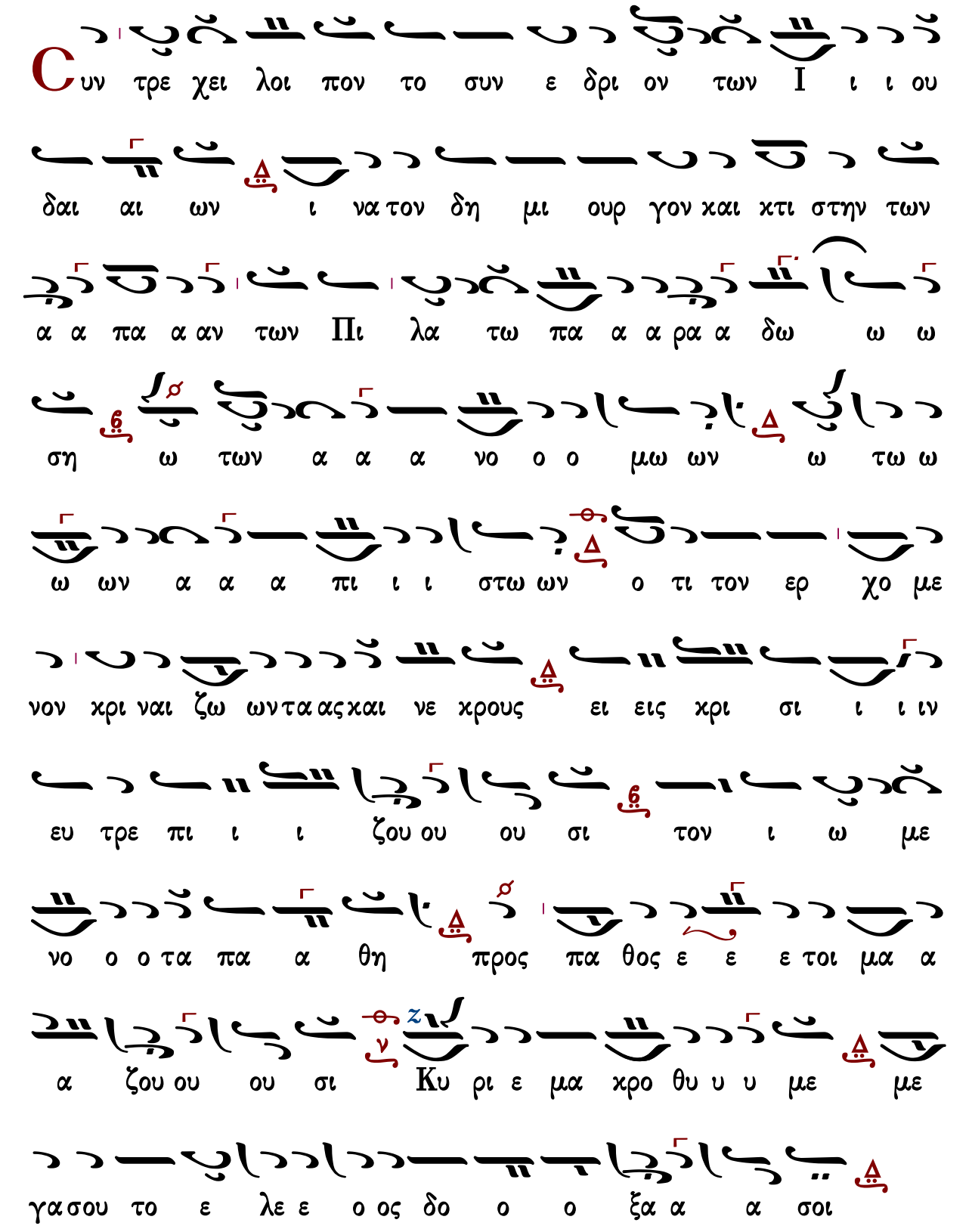
Συν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου
δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και χτι στην των
α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω
ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω
ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με
νον χρι ναι ζω ωνταςκαι νε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν
ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι τον ι ω με
νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α
α ζου ου ου σι Κυ ρι ε μα χρο θυ υ υ με με
γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

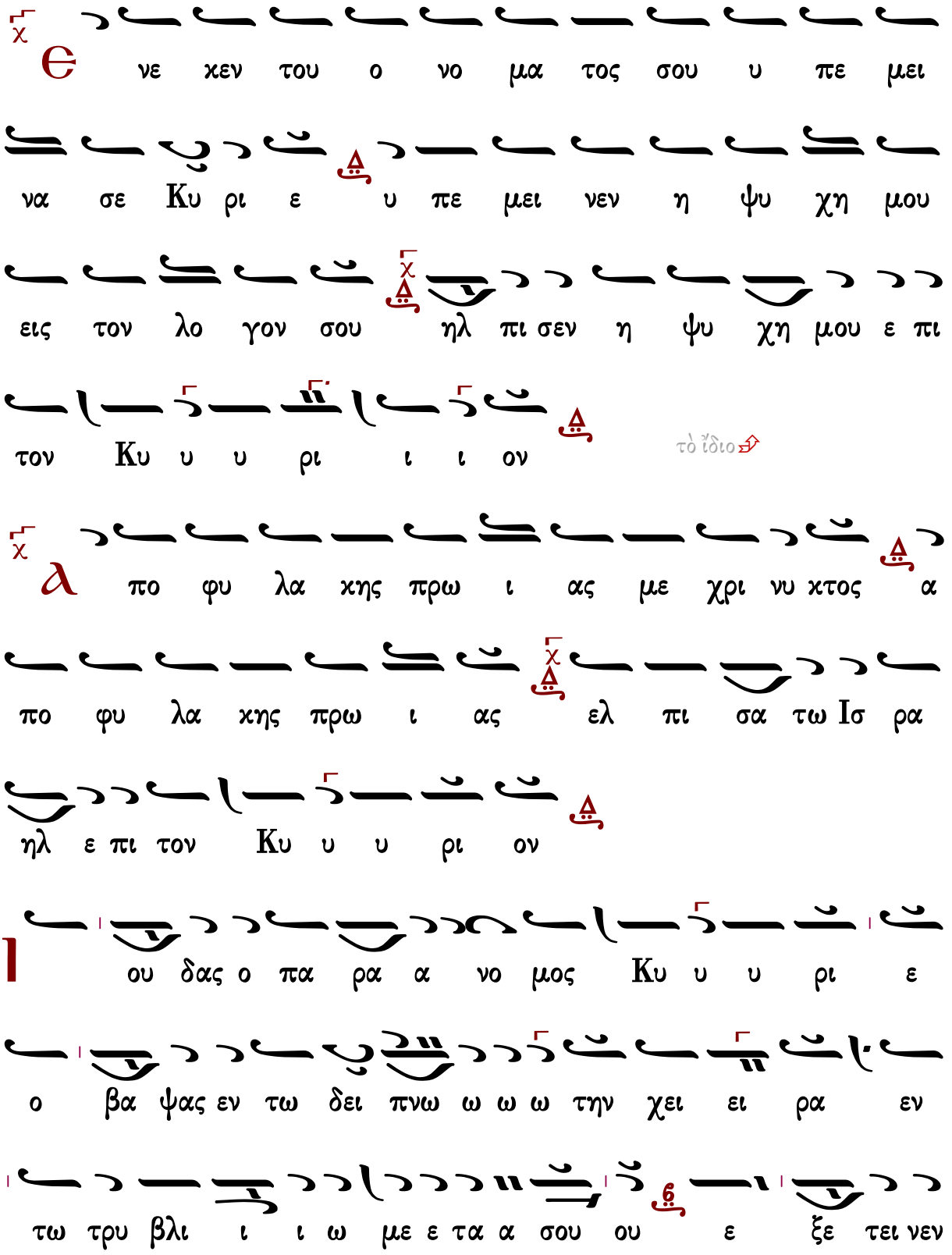
χ
Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
χ
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
τὸ ἴδιο
χ
Δα πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
χ
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
Δ
Δ
Δ

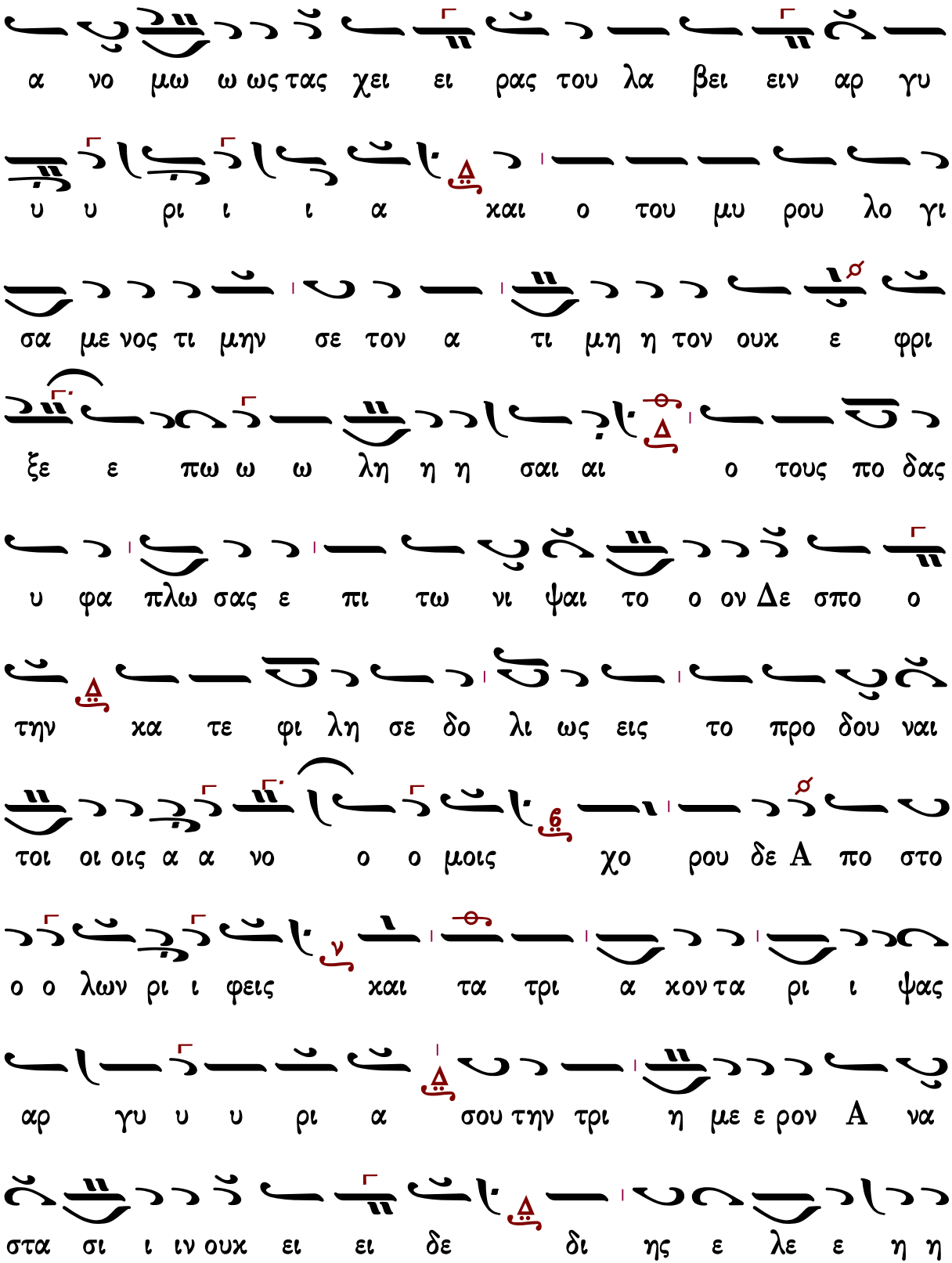
α νο μω ω ως τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ
υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι
σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι
ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας
υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο
την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι
τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο
ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κον τα ρι ι ψας
αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να
στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

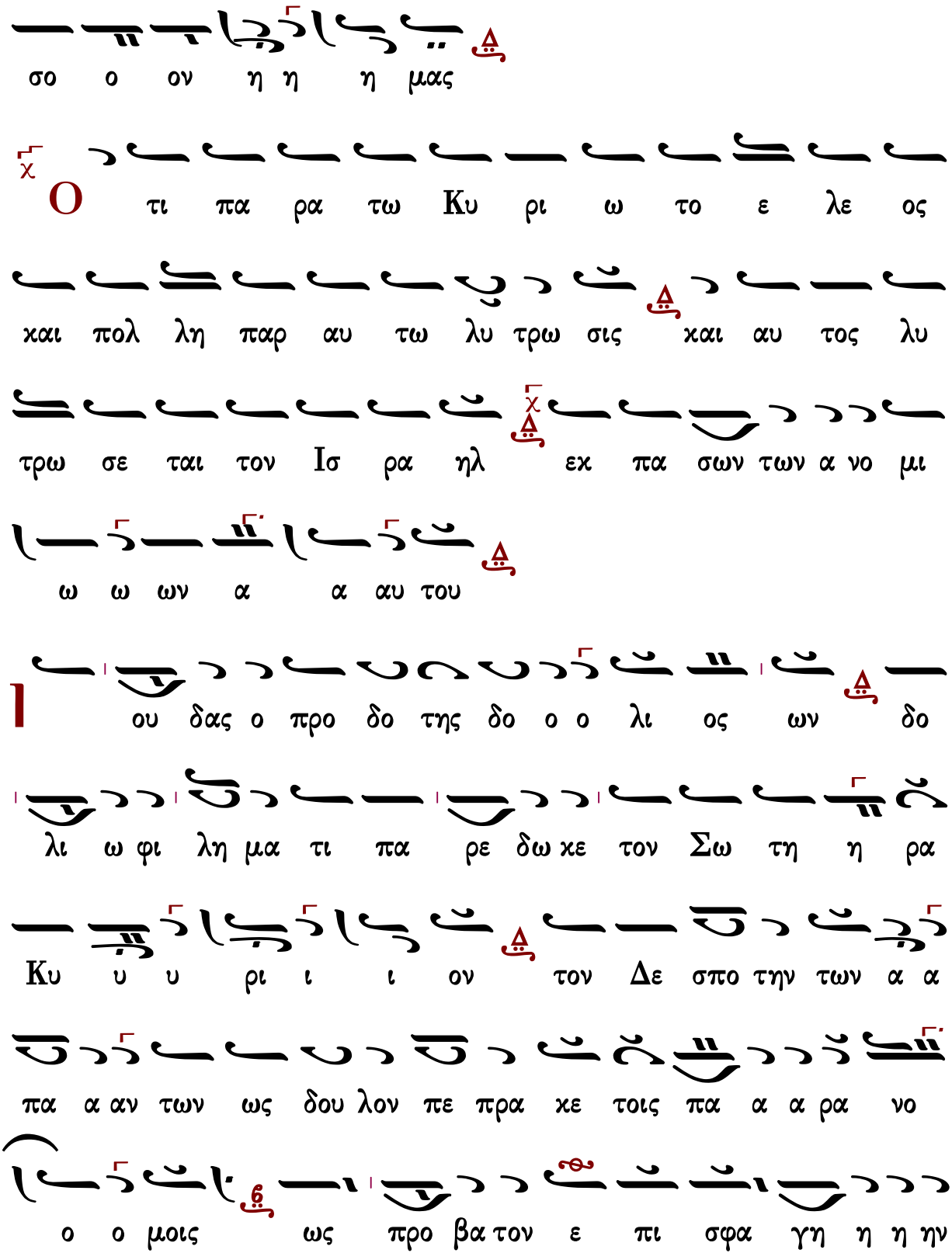
σο ο ον η η η μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο
λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα
Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α
πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο
ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην

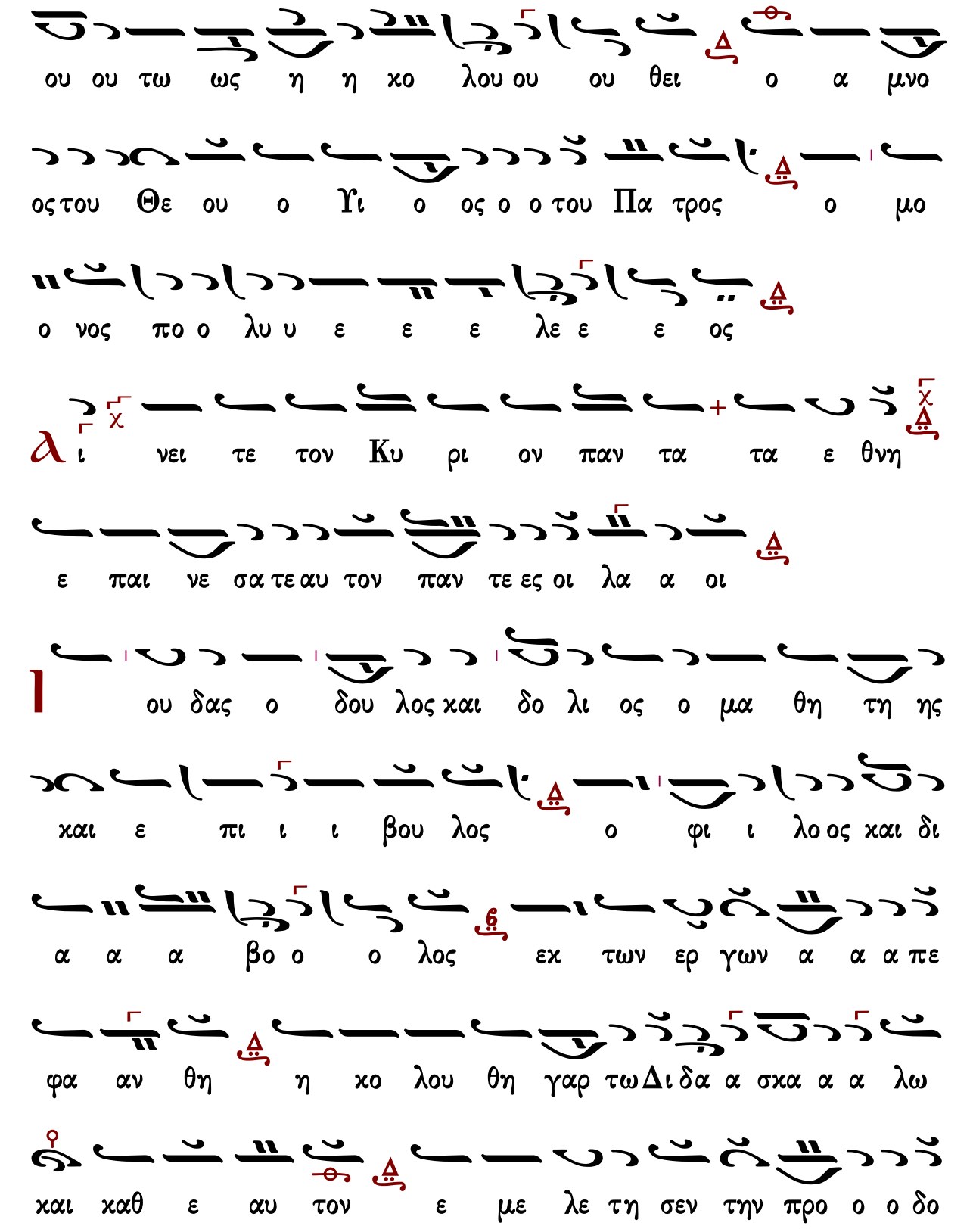
ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μνο
ος του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο
ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης
και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και δι
α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε
φα αν θη η χο λου θη γαρ τω Δι δα α σκα α α λω
και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

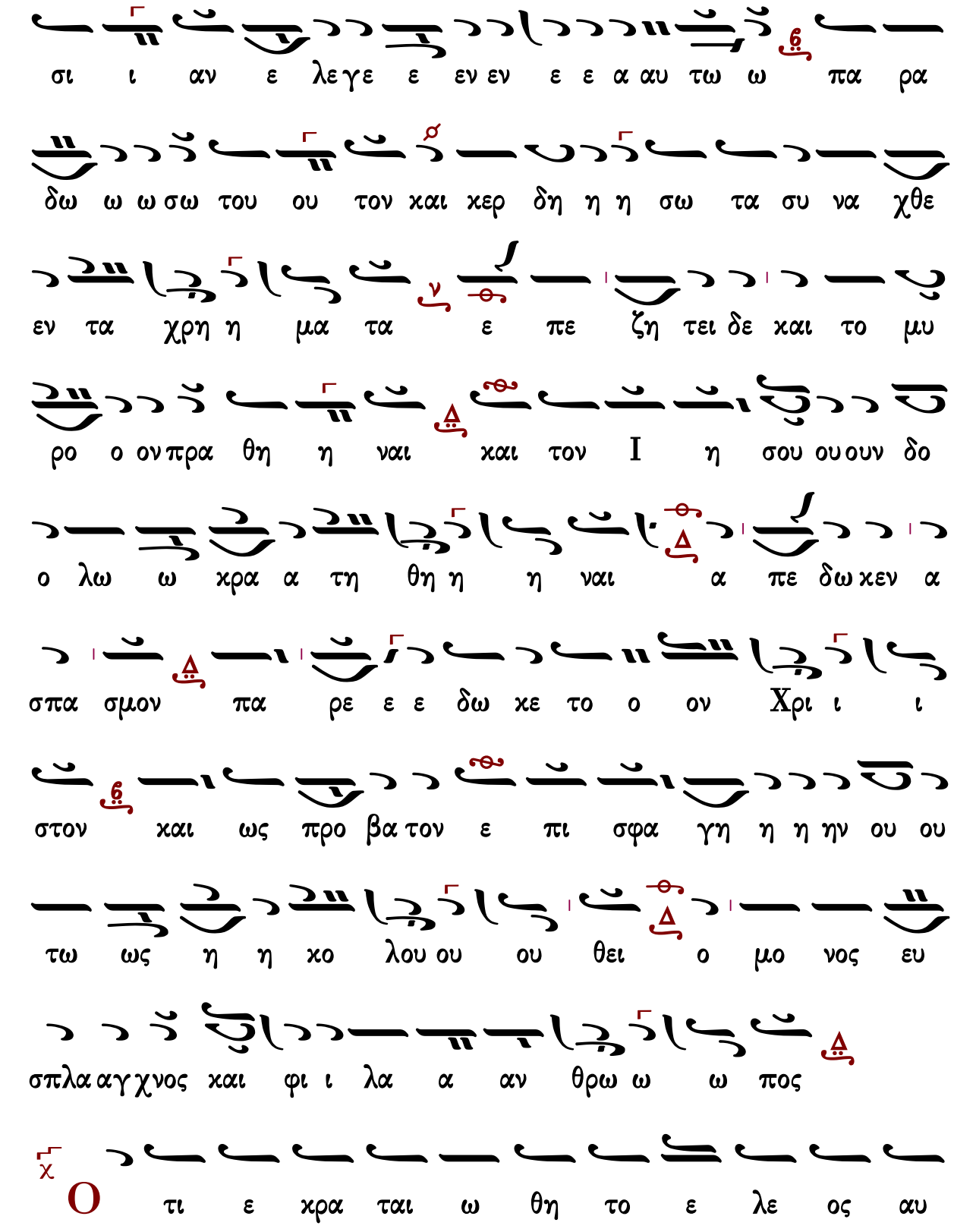
σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα
δω ω ω σω του ου τον και χερ δη η η σω τα συ να χθε
εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ
ρο ο ον πρα θη η ναι και τον I η σου ουουν δο
ο λω ω χρα α τη θη η η ναι α πε δω χεν α
σπα σμον πα ρε ε ε δω χε το ο ον Χρι ι ι
στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου
τω ως η η χο λου ου ου θει ο μο νος ευ
σπλα αγ χνος και φι ι λα α αν θρω ω ω πος
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ
χεται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου σι ι ι ον
και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι
ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι
σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α
πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των
θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α
α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̄ πλ̄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.70*

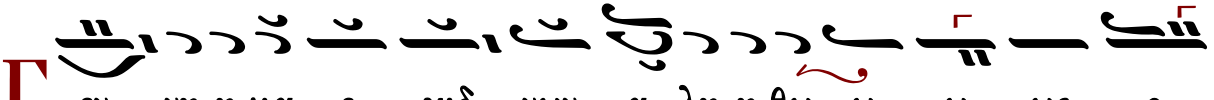

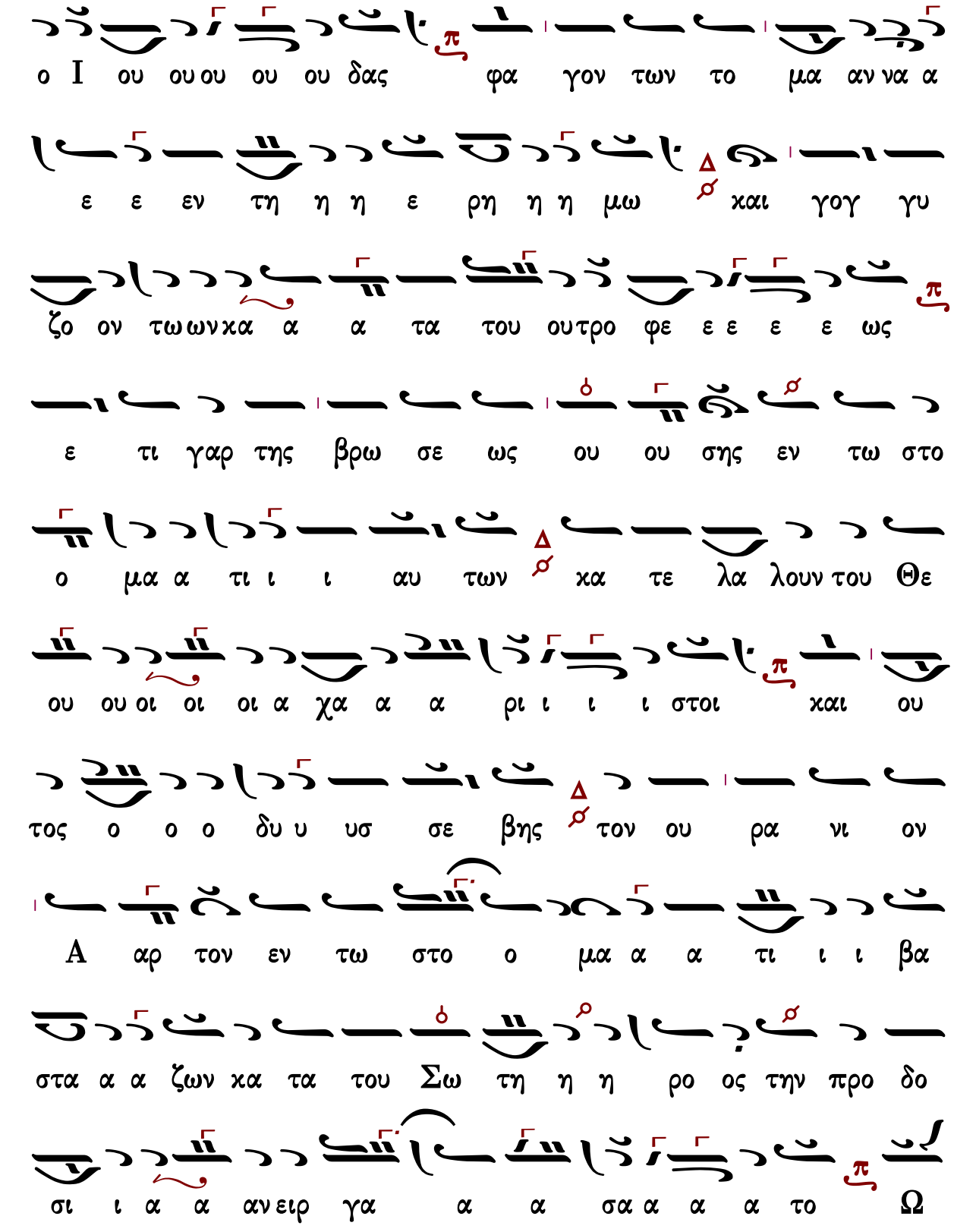
ο Ι ου ουου ου ου δας φα γον των το μα αν να α
ε ε εν τη η η ε ρη η η μω χαι γογ γυ
ζο ον τωωνχα α α τα του ουτρο φε ε ε ε ως
ε τι γαρ της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο
ο μα α τι ι ι αυ των χα τε λα λουν του Θε
ου ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι χαι ου
τος ο ο ο δυ υ υσ σε βης τον ου ρα νι ον
Α αρ τον εν τω στο ο μα α α τι ι ι βα
στα α α ζων κα τα του Σω τη η η ρο ος την προ δο
σι ι α α ανειρ γα α α σα α α α το Ω

γνω μη η ης α α α χο ρε ε ε στου χαι αι αι το ολ
μης α α παν θρω ω ω ω που τον
τρε ε φο ο ον τα α α ε πω ω ω λει και
ον ε φι λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε
δι ι δου ου ου εις θα α α α α να α α α τον
ον τως ε χει νων υι ος ο πα ρα α α νο ο
ο ο μος και συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε
χλη ρω ω ω σα α α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ
υ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω πι ας
τας ψυ χα α ας η η η η μων ο μο νος εν

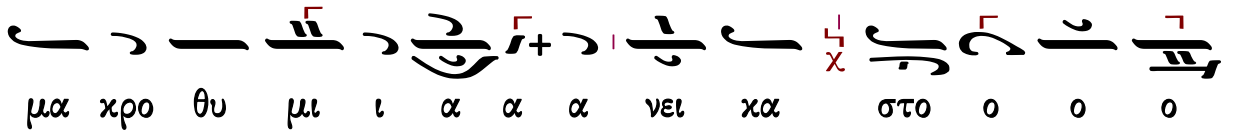

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.95*

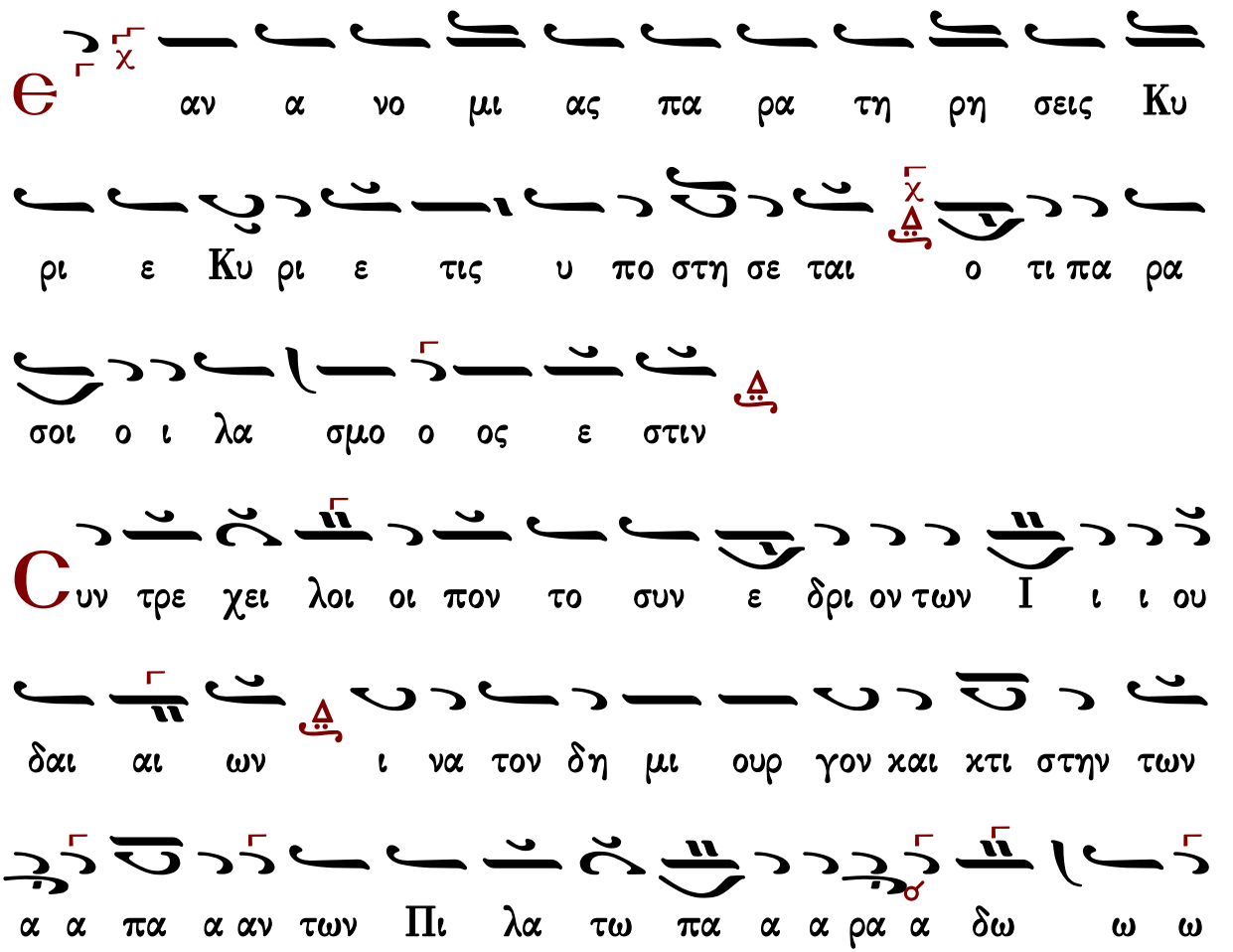

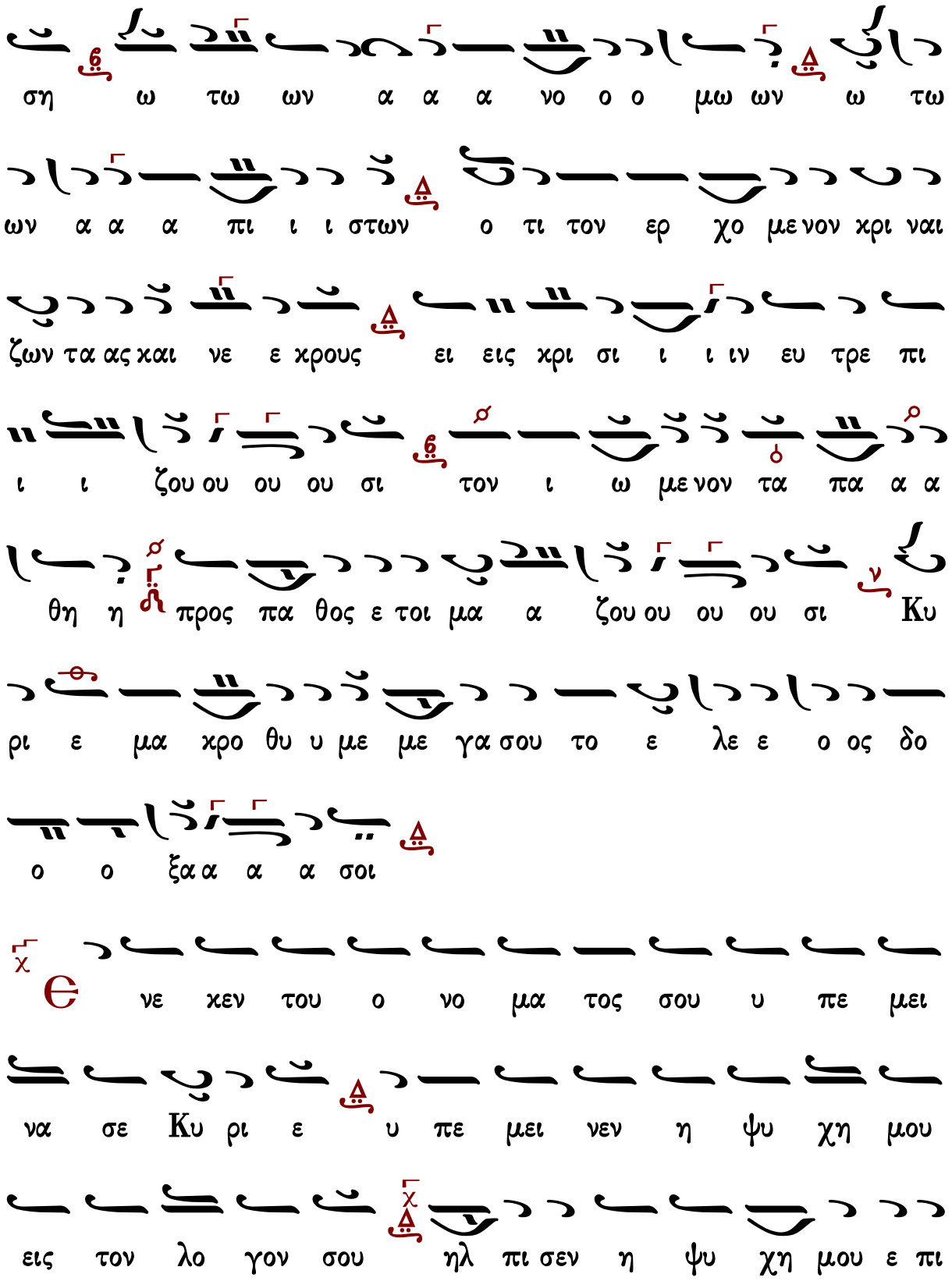
ση ω τω ων α α α νο ο ο μω ων ω τω
ων α α α πι ι ι στων ο τι τον ερ χο με νον χρι ναι
ζων τα ας χαι νε ε χρους ει εις χρι σι ι ι ιν ευ τρε πι
ι ι ζου ου ου ου σι τον ι ω με νον τα πα α α
θη η προς πα θος ε τοι μα α ζου ου ου ου σι Κυ
ρι ε μα χρο θυ υ με με γα σου το ε λε ε ο ος δο
ο ο ξα α α α σοι
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

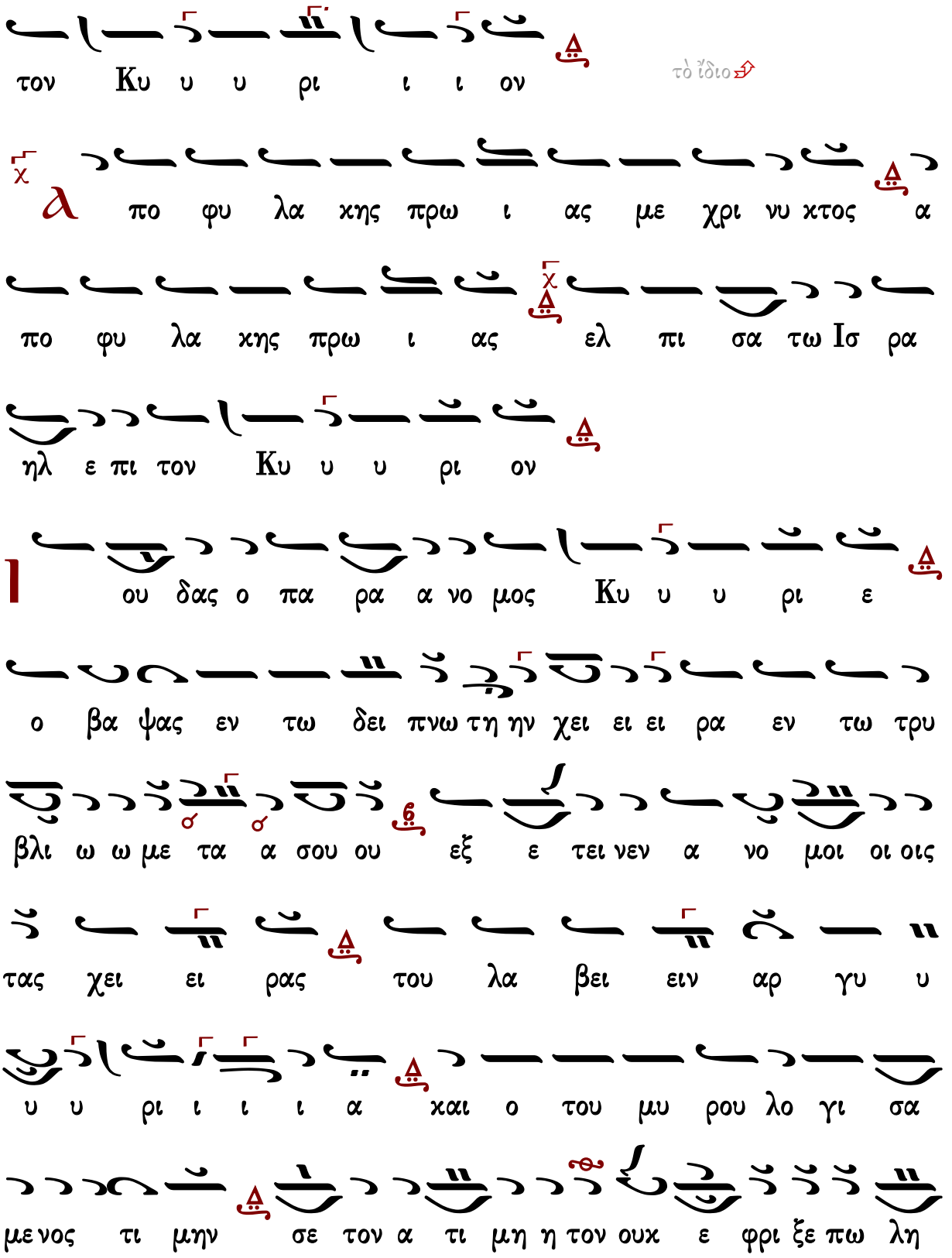
τον Κυ υ υ ρι ι ι ον
τὸ ἴδιο
χ
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
ι ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει πνω τη ην χει ει ει ρα εν τω τρυ
βλι ω ω με τα α σου ου εξ ε τει νεν α νο μοι οι οις
τας χει ει ρας του λα βει ειν αρ γυ υ
υ υ ρι ι ι ι α χαι ο του μυ ρου λο γι σα
με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι ξε πω λη

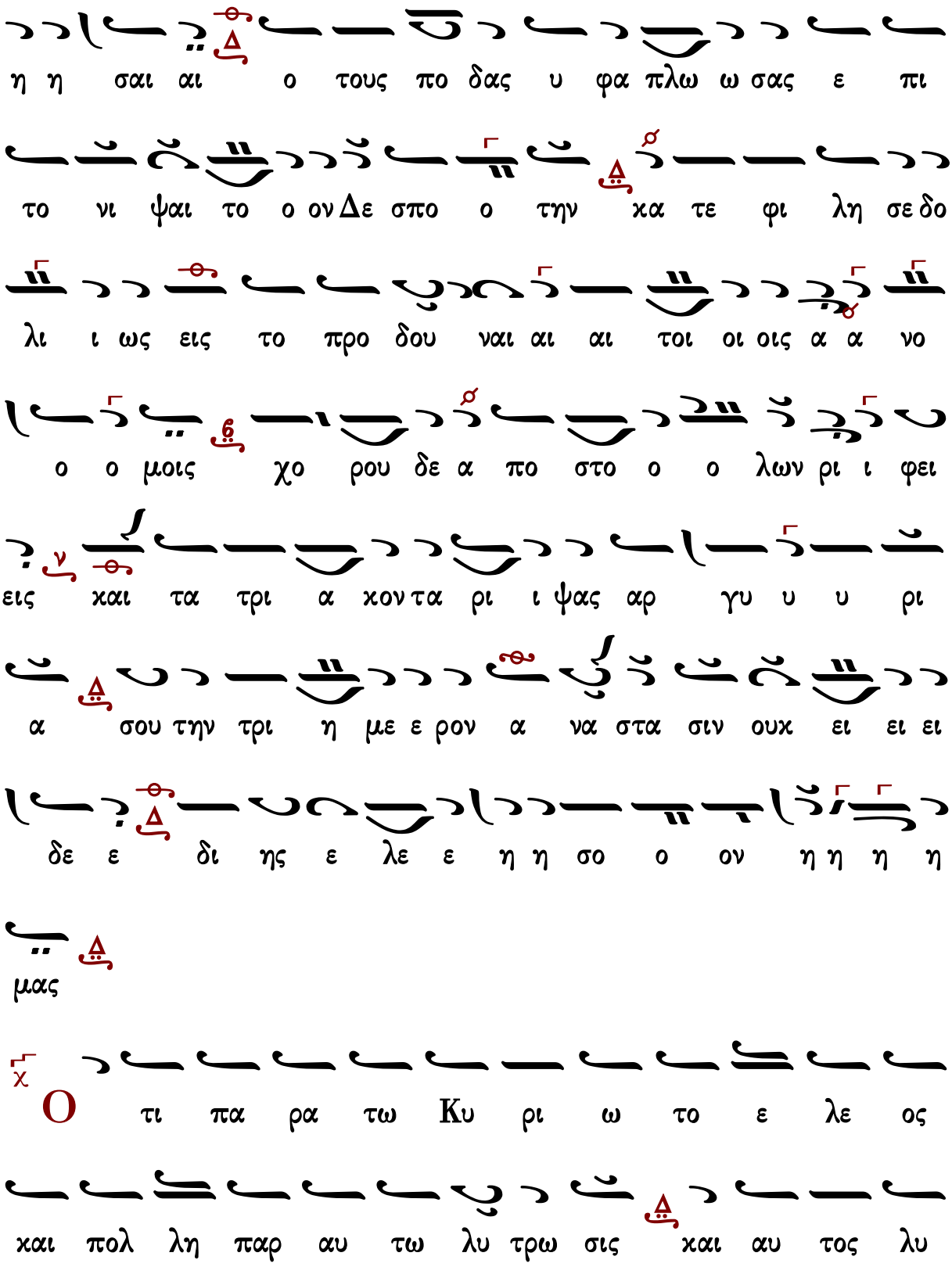
η η σαι αι ο τους πο δας υ φα πλω ω σας ε πι
το νι ψαι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο
λι ι ως εις το προ δου ναι αι αι τοι οι οις α α νο
ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο ο λων ρι ι φει
εις και τα τρι α κον τα ρι ι ψας αρ γυ υ υ ρι
α σου την τρι η με ε ρον α να στα σιν ουκ ει ει ει
δε ε δι ης ε λε ε η η σο ο ον η η η η
μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

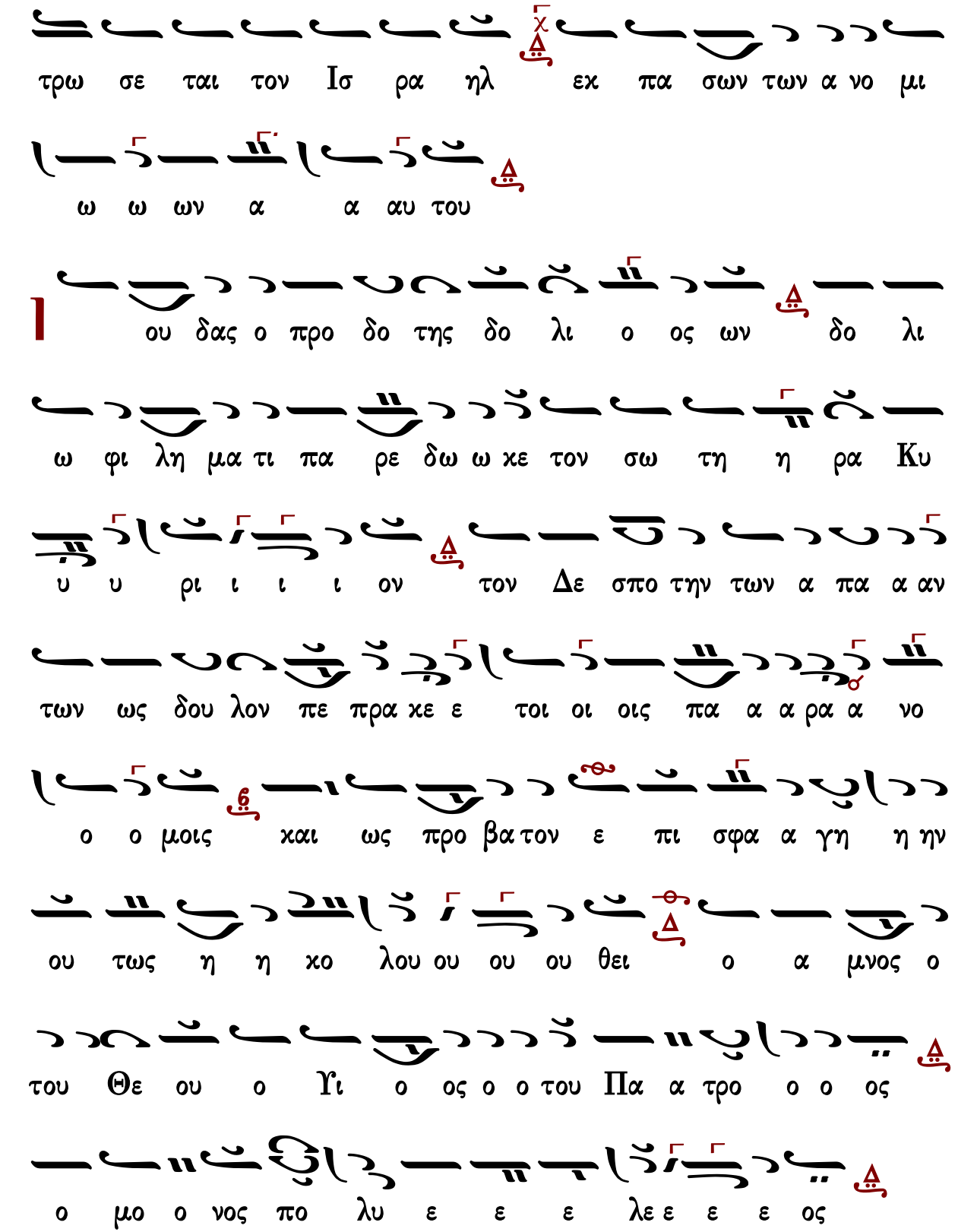
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο λι
ω φι λη μα τι πα ρε δω ω κε τον σω τη η ρα Κυ
υ υ ρι ι ι ι ον τον Δε σπο την των α πα α αν
των ως δου λον πε πρα κε ε τοι οι οις πα α α ρα α νο
ο ο μοις και ως προ βα τον ε πι σφα α γη η ην
ου τως η η κο λου ου ου ου θει ο α μνος ο
του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρο ο ο ος
ο μο ο νος πο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

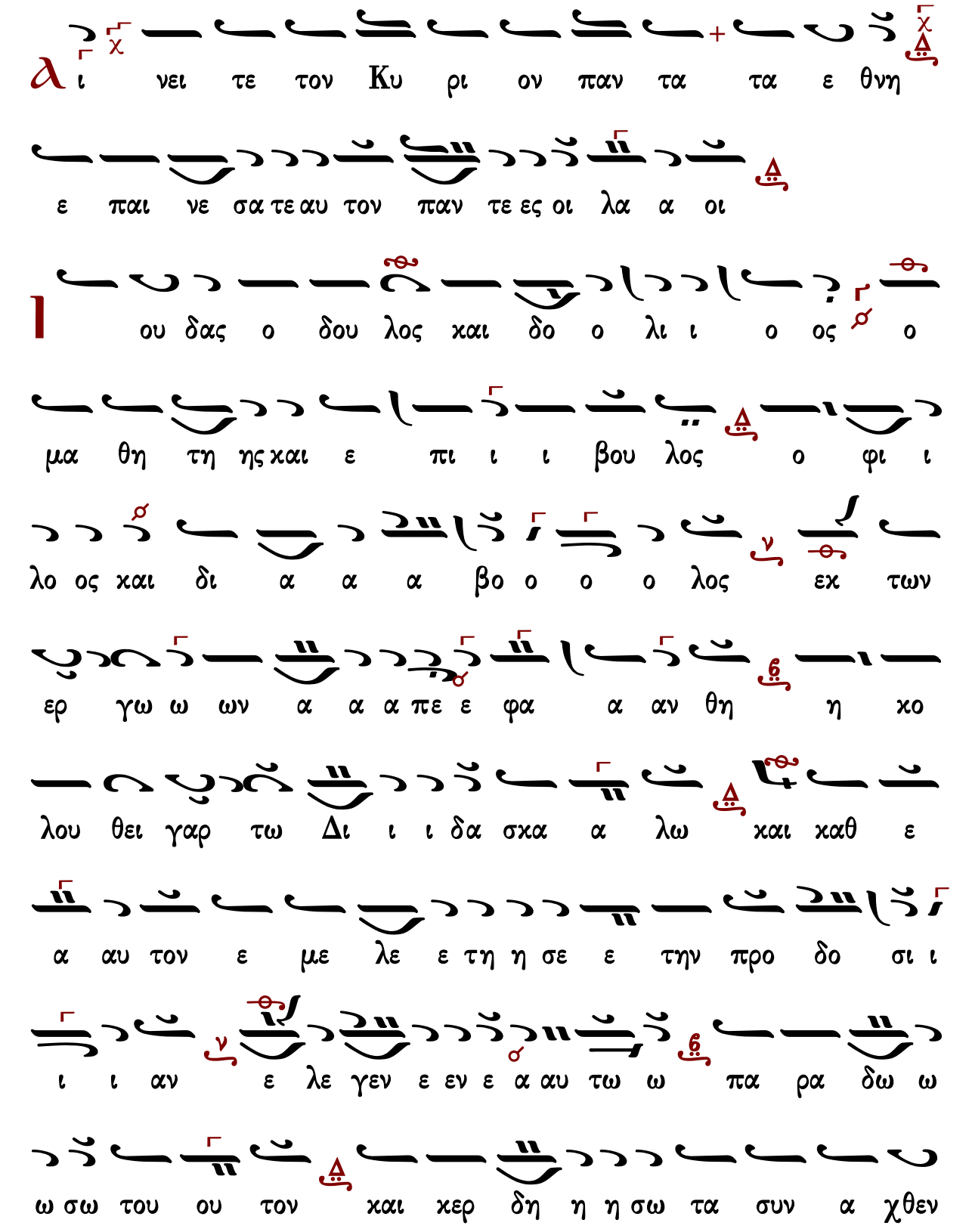
a
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
l
ου δας ο δου λος και δο ο λι ι ο ος ο
μα θη τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι
λο ος και δι α α α βο ο ο ος εκ των
ερ γω ω ων α α α πε ε φα α αν θη η κο
λου θει γαρ τω Δι ι ι δα σκα α λω και καθ ε
α αυ τον ε με λε ε τη η σε ε την προ δο σι ι
ι ι αν ε λε γεν ε εν ε α αυ τω ω πα ρα δω ω
ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συν α χθεν

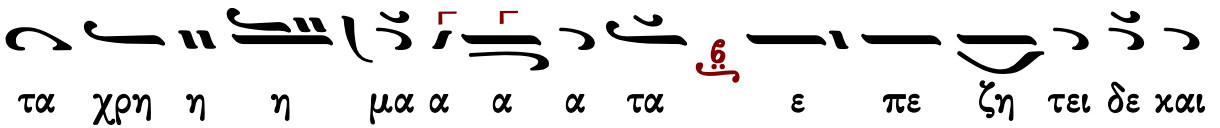

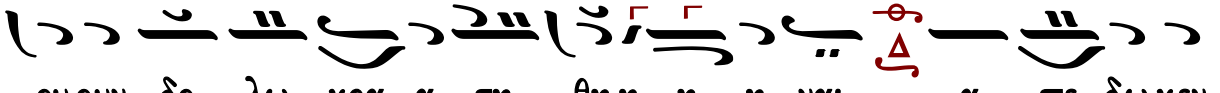

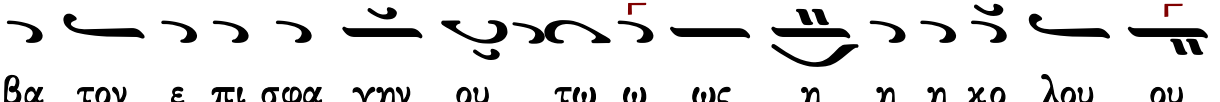

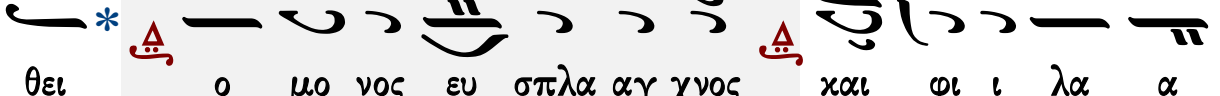

ἄλλη γραμμή

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.98*

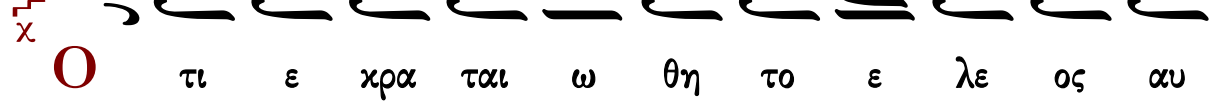

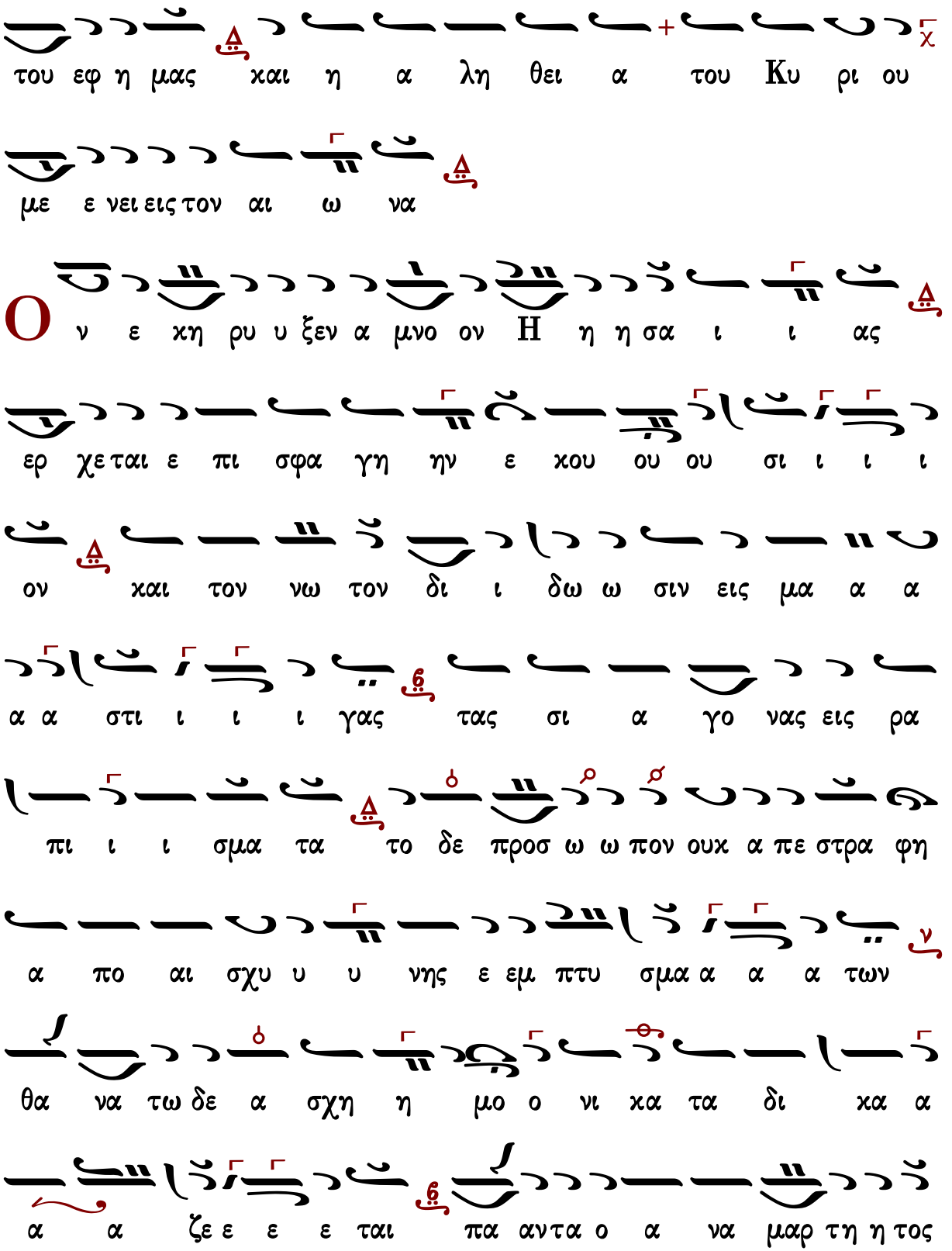
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Ο ν ε χη ρυ υ ξεν α μνο ον Η η η σα ι ι ας
ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε χου ου ου σι ι ι ι
ον και τον νω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α
α α στι ι ι ι γας τας σι α γο νας εις ρα
πι ι ι σμα τα το δε προσ ω ω πον ουκ α πε στρα φη
α πο αι σχυ υ υ νης ε εμ πτυ σμα α α α των
θα να τω δε α σχη η μο ο νι κα τα δι κα α
α α ζε ε ε ται πα αντα ο α να μαρ τη η τος

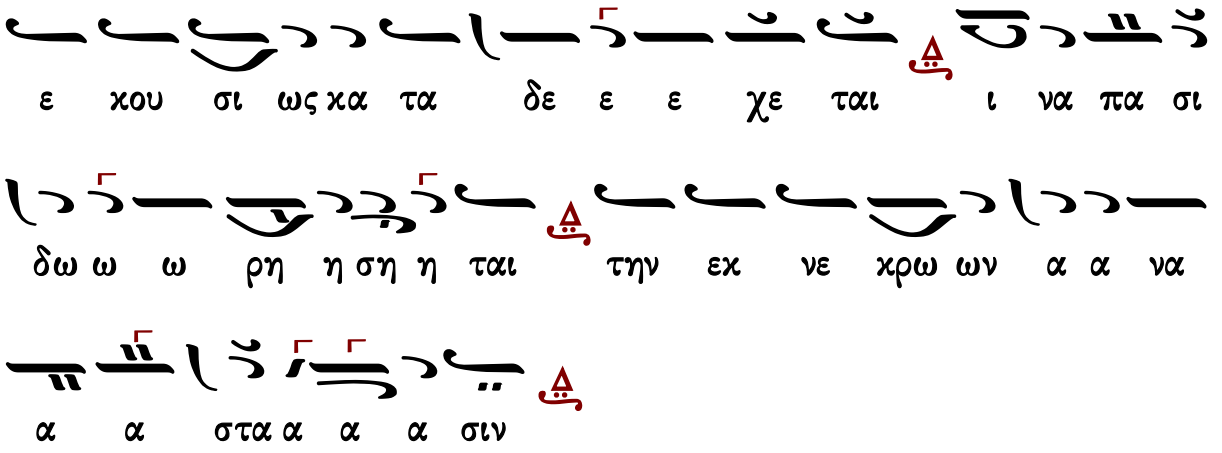

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ͅ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ.Εβδομάς 1996 σ.105*

α α α α σα το ω γνω ω μη ης α χο ρε ε
Σω τη η η ρος την προ δο σι ι ι ι αν ειρ γα α α α
στο μα α α τι ι ι βα α στα α α ζων κα τα του
τον ου ρα νι ι ο ο ον α α αρ τον εν τω
α ρι ι ι ι στοι και ου ου τος ο δυσ σε ε βης
τι α αυ των κα τε λα λουν του Θε ου ου οι α χα
ε τι γαρ της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα
ζο ο ον των κα τα α α α του ου τρο φε ε ε ως
ε ε εν τη η η ε ε ρη η η μω και γογ γυ υ
I ου ου ου ου δας φα γο ον των το μα αν να α

ε ε ε ε ε στου ου και το ολμη ης α παν θρω ω ω
ω που τον τρε φον τα ε ε πω λει και ον ε φι
λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε δι δου ου ου εις
θα α να α α α τον ον τως ε χει ει νων υι
ο ος ο πα ρα α α α νο ο ο ο μος και συν
αυ τοις την α πω λει ει αν ε χη ρω ω ω σα α α α
το αλ λα ρυ σαι αι Κυ ρι ι ε τοι αυ της α
παν θρω πι ι ας τας ψυ χα α ας η η η η
μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι α α α νει κα στο ο
ο ο ος

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

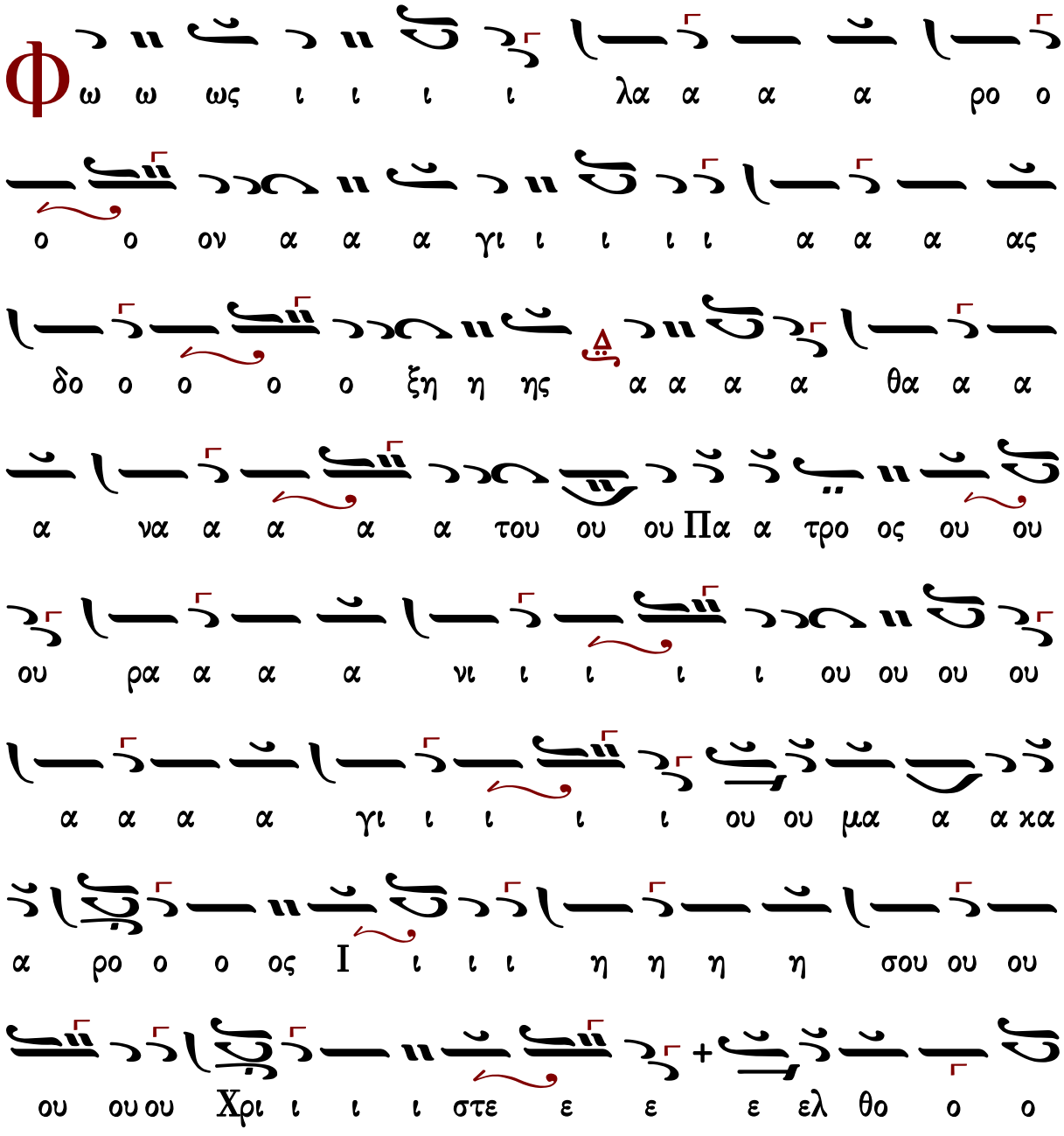

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι
ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο
ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ως ε ε σπε
ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν
Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α
Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α
α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα
α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο
ο ο ον σε ε ε ε ε ε εν πα α
α α α σι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

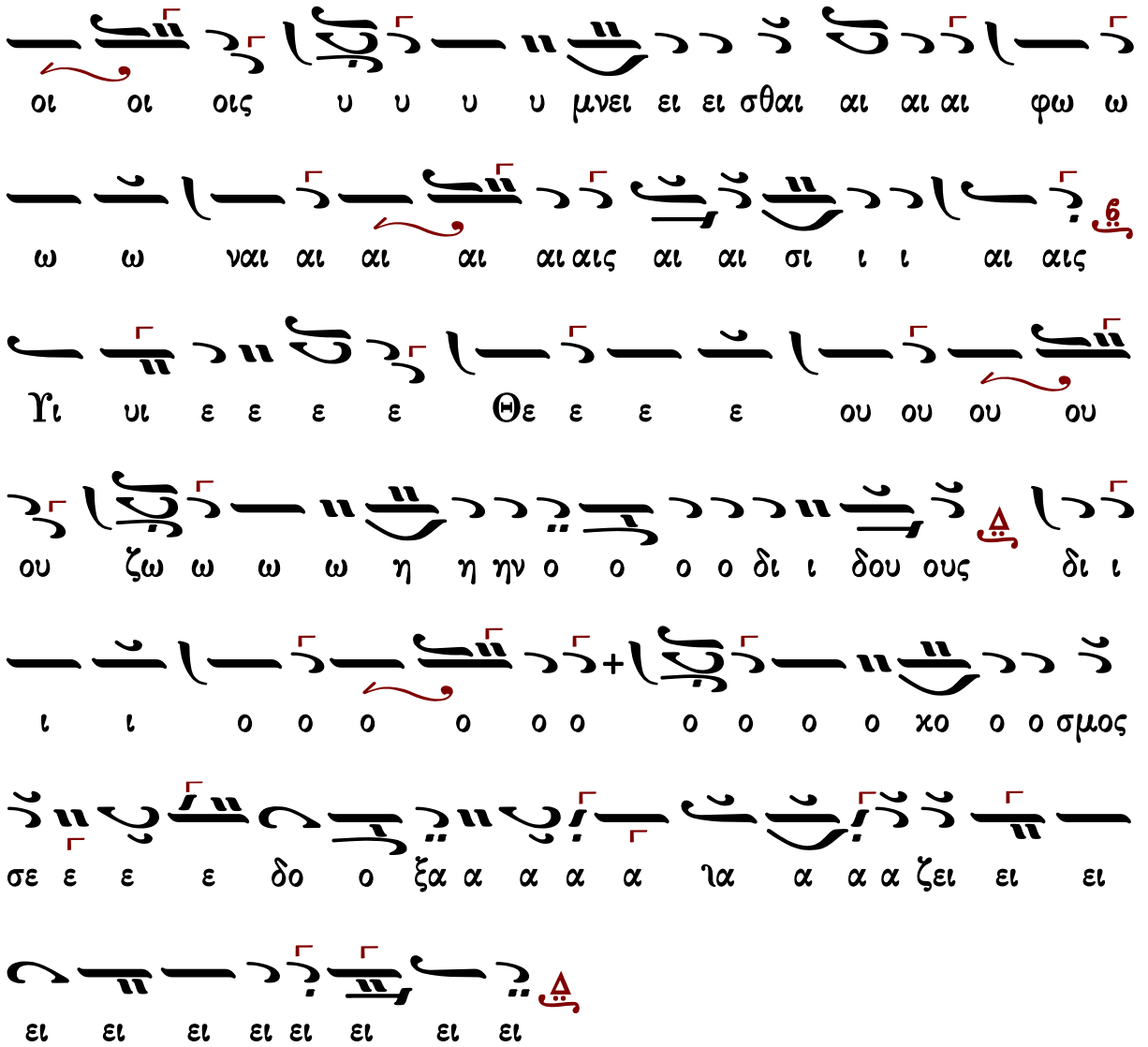

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

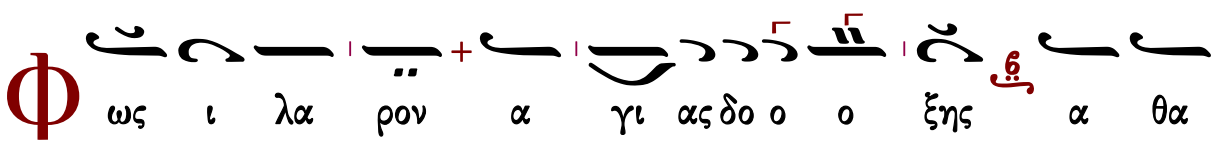

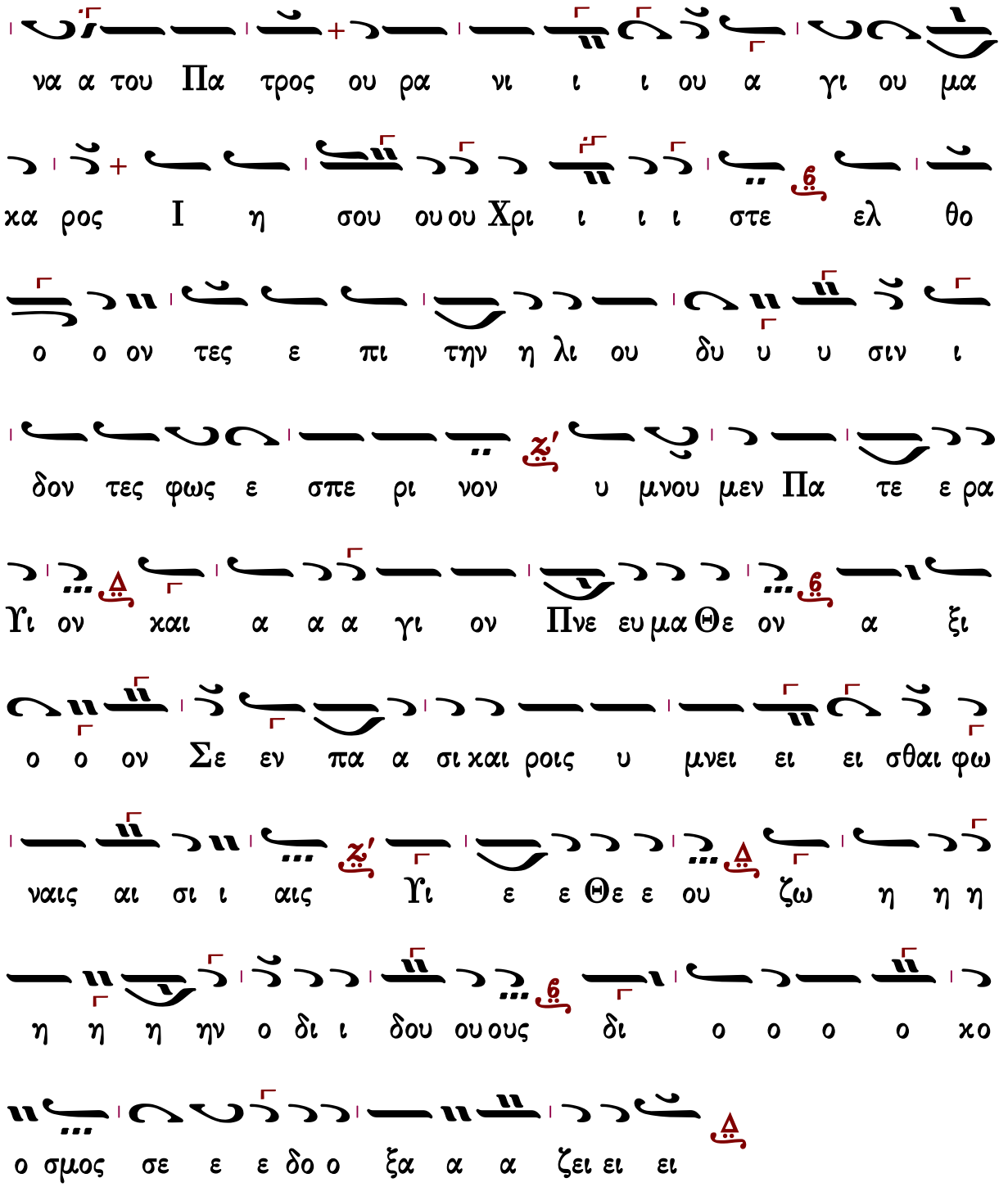

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

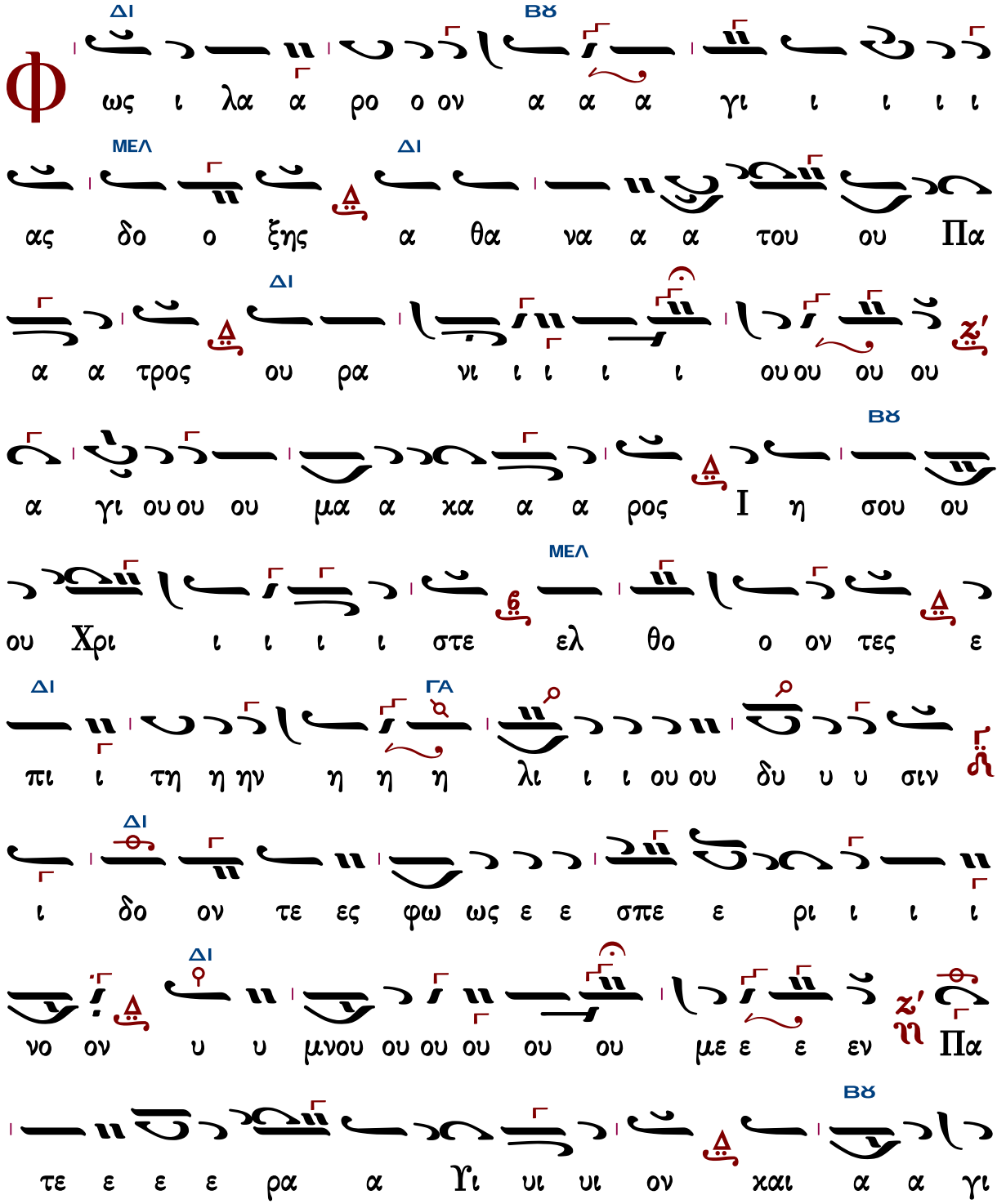

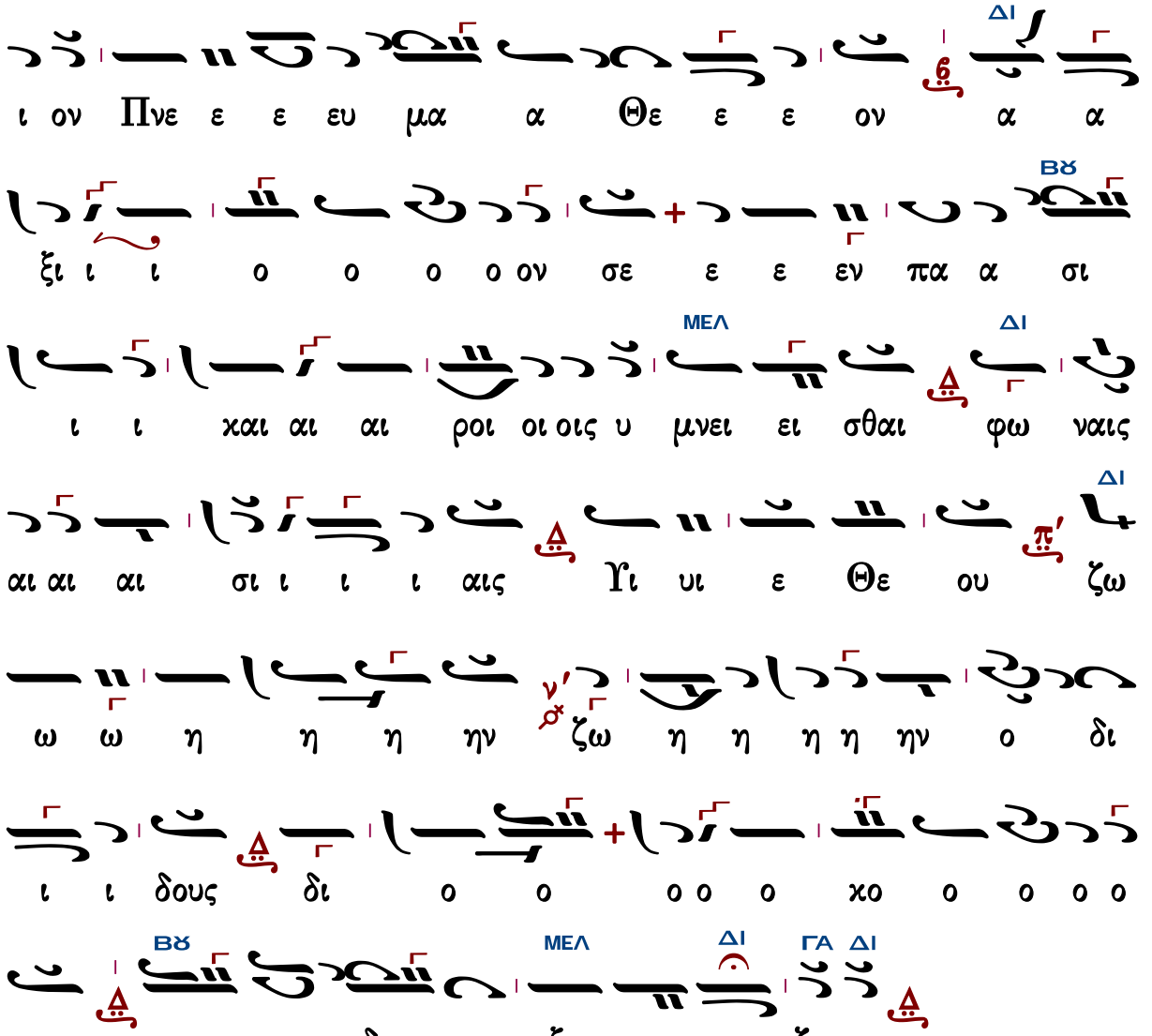

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

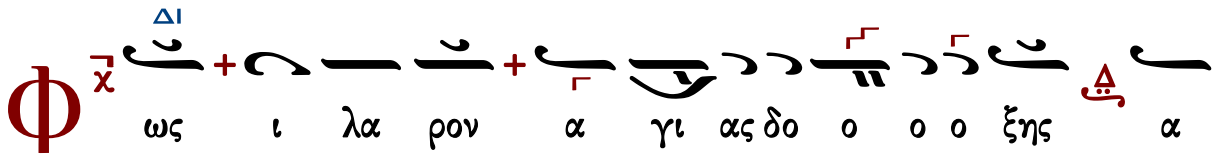

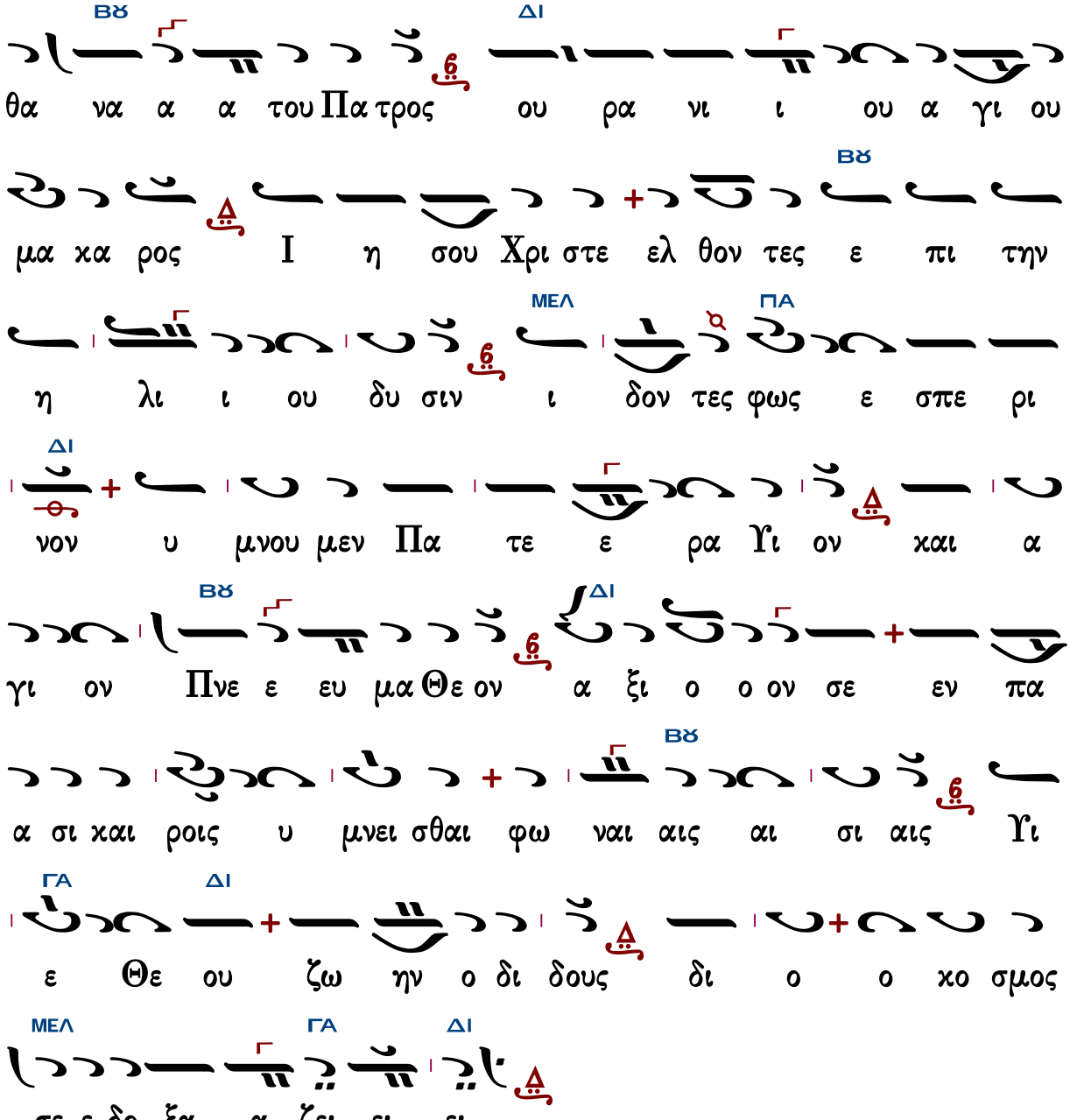

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

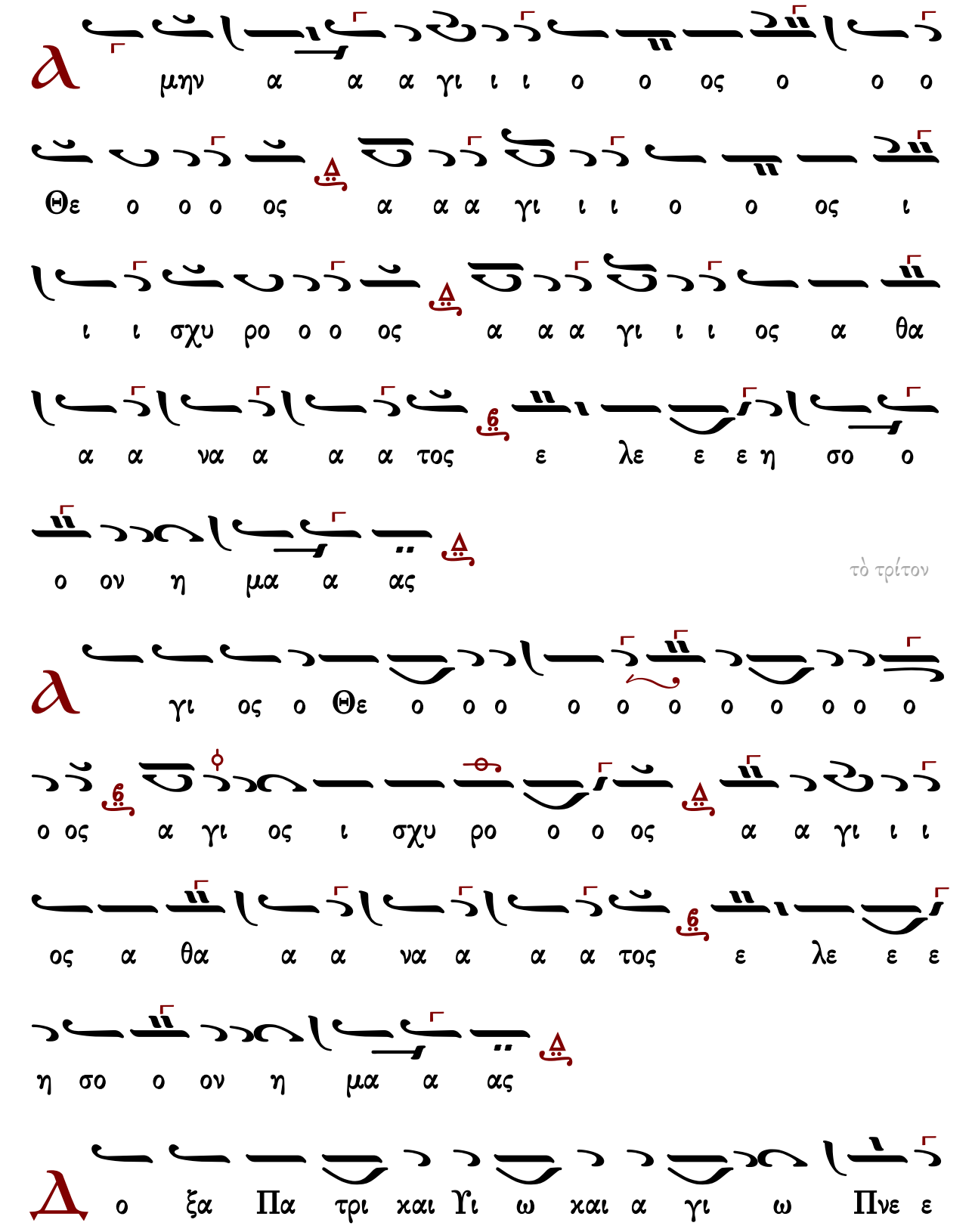
μην α α α γι ι ι ο ο ος ο ο ο
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε

τὸ τρίτον

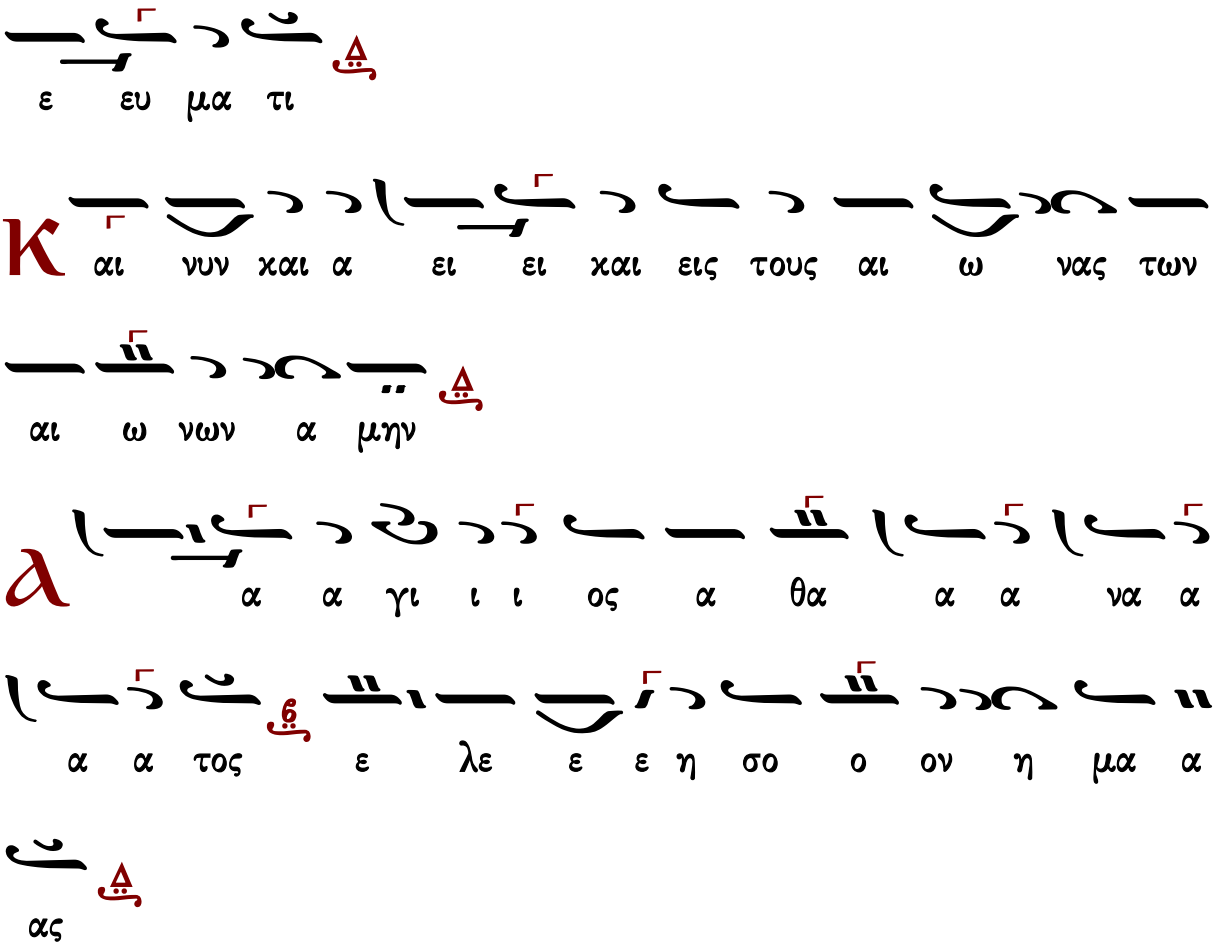

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

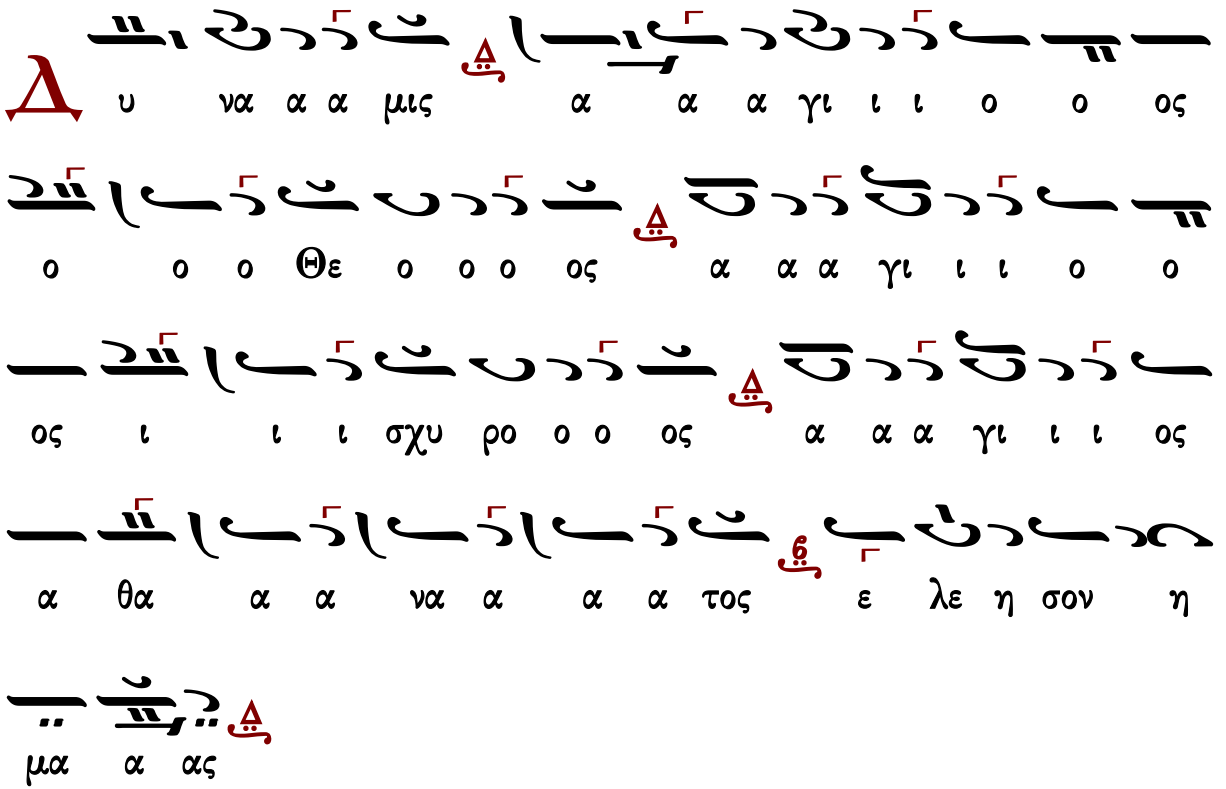

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

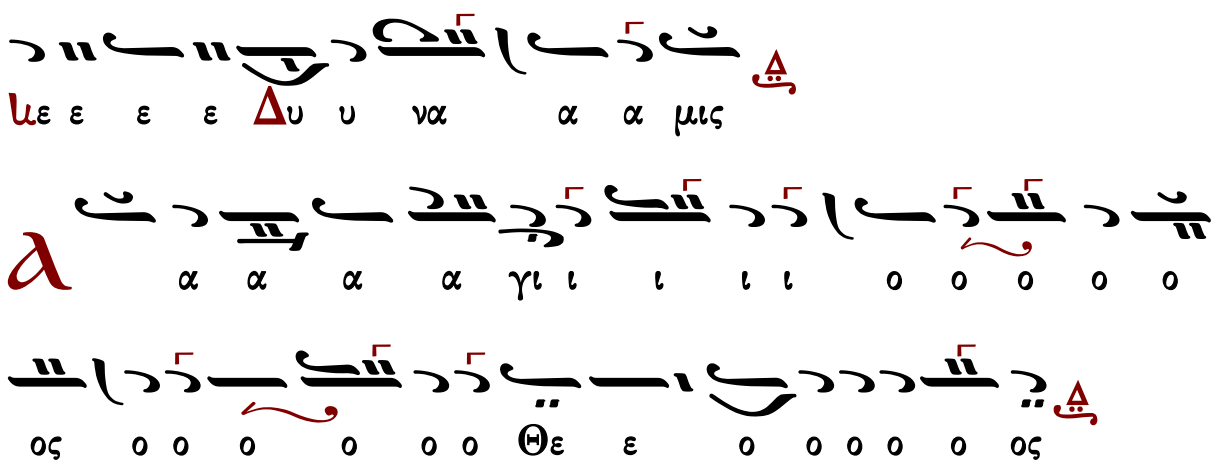

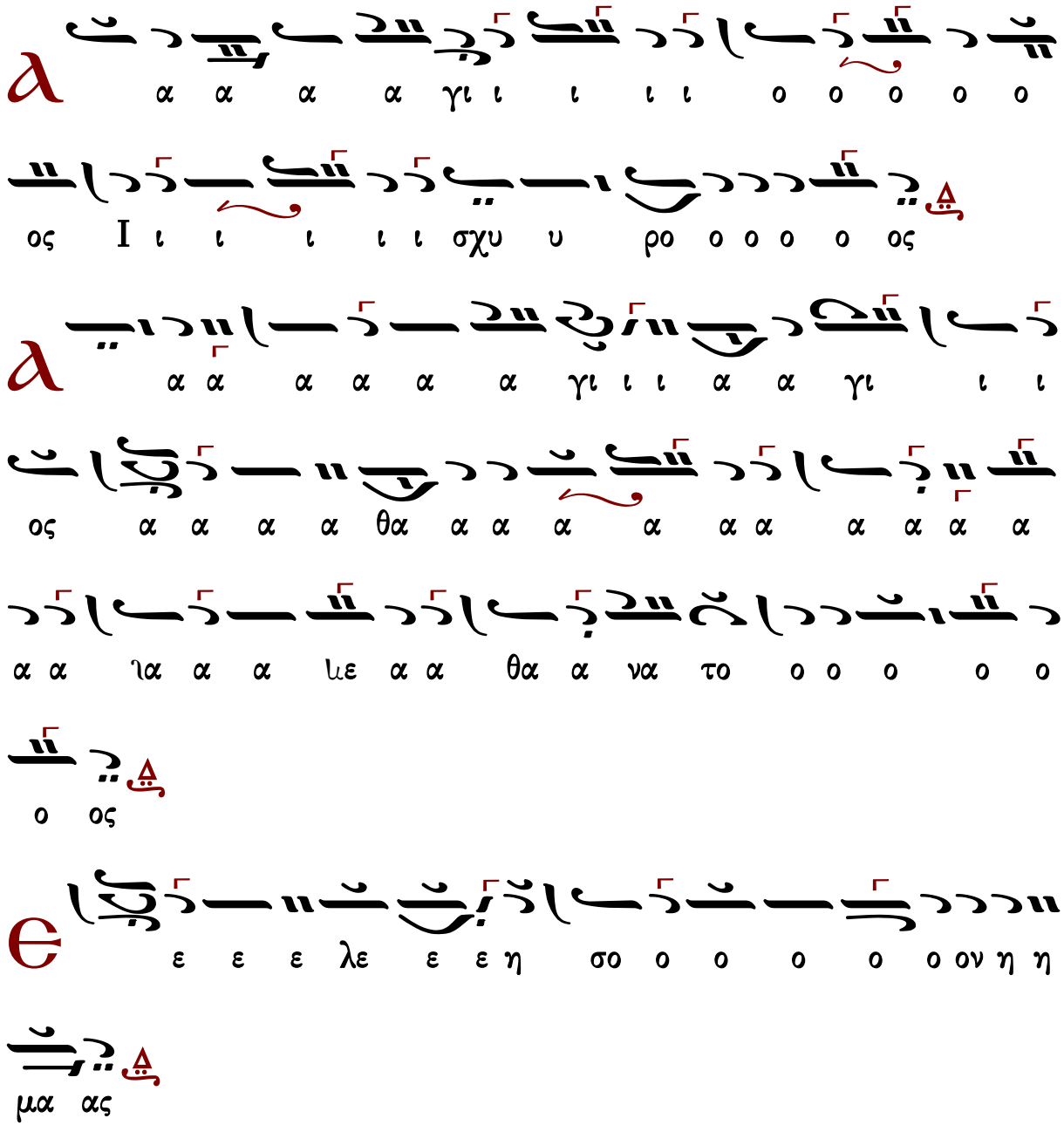

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

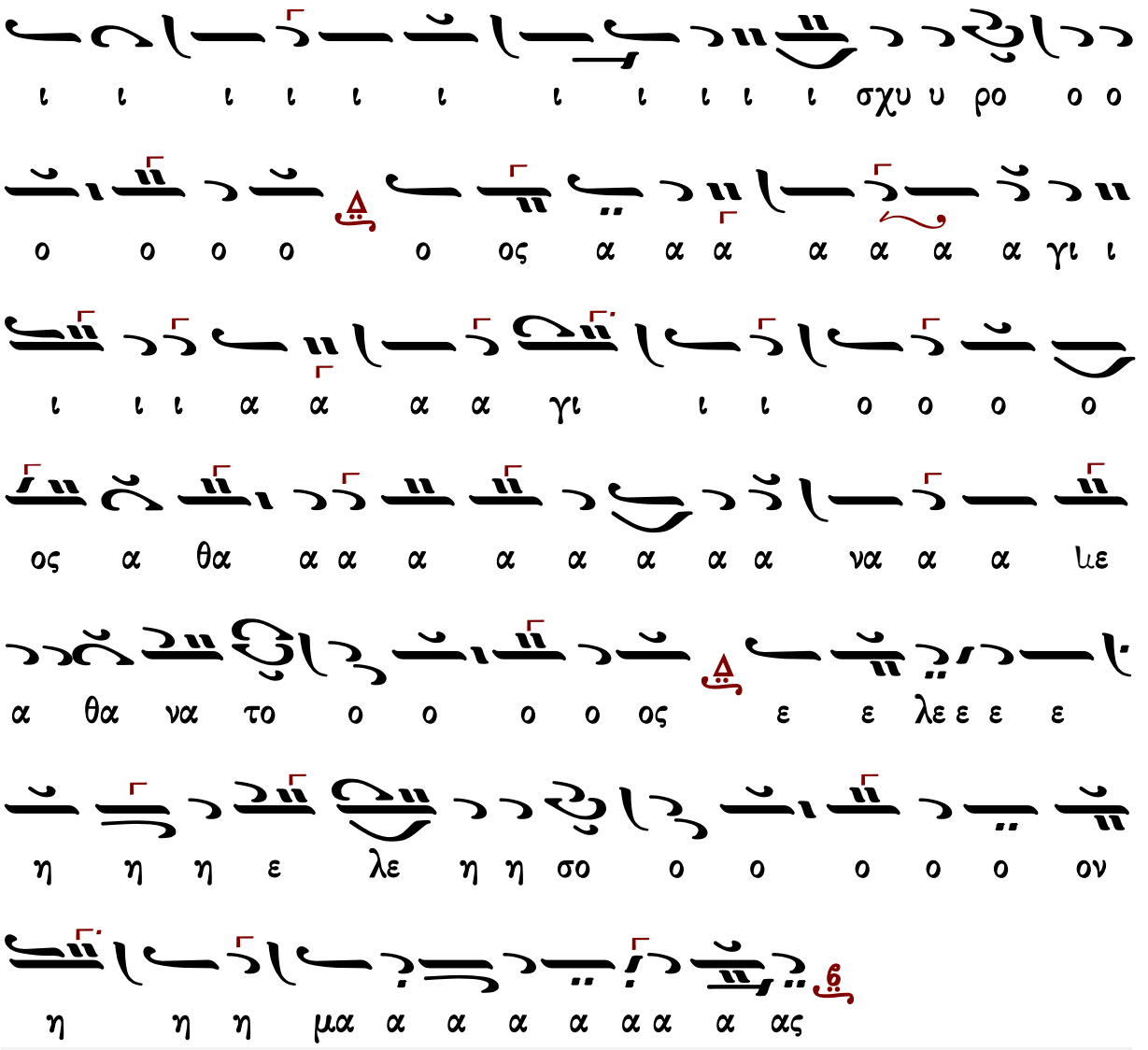

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος δ΄

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

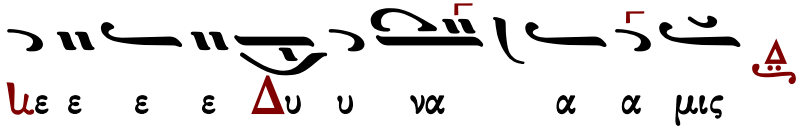

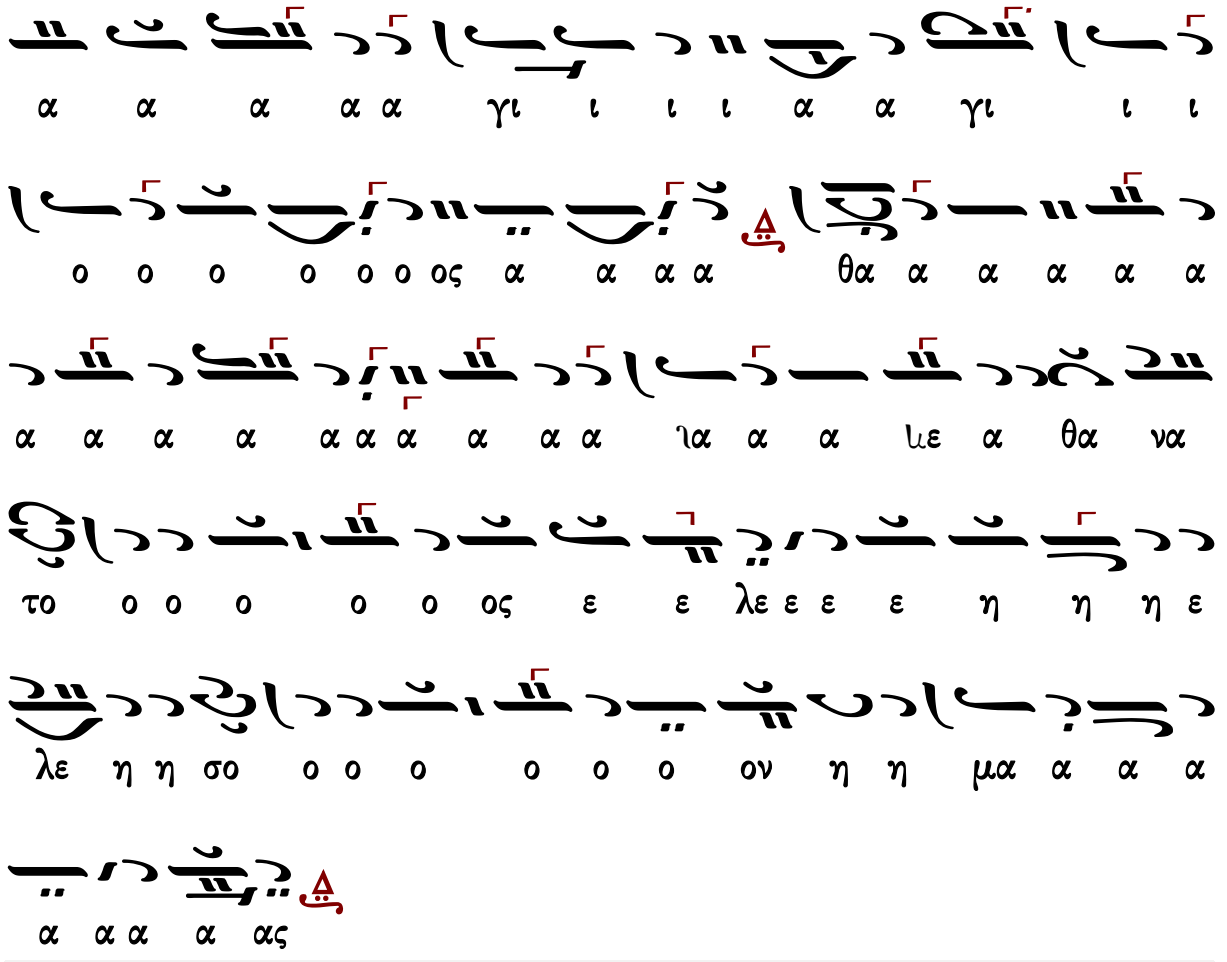

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

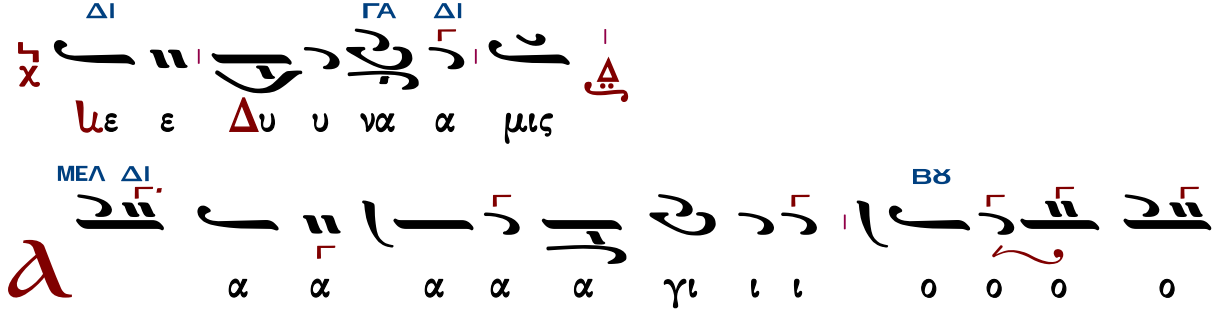

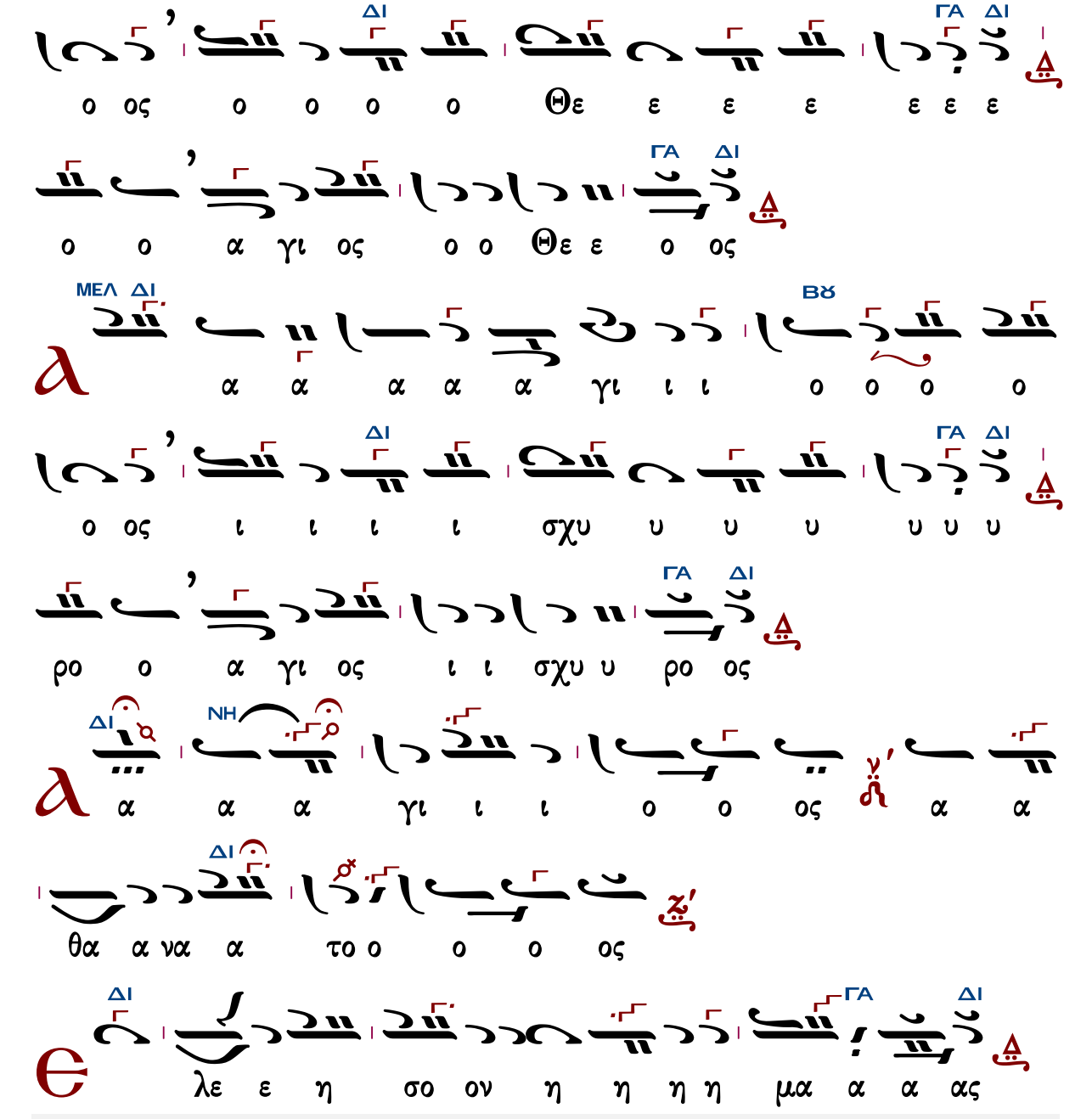

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

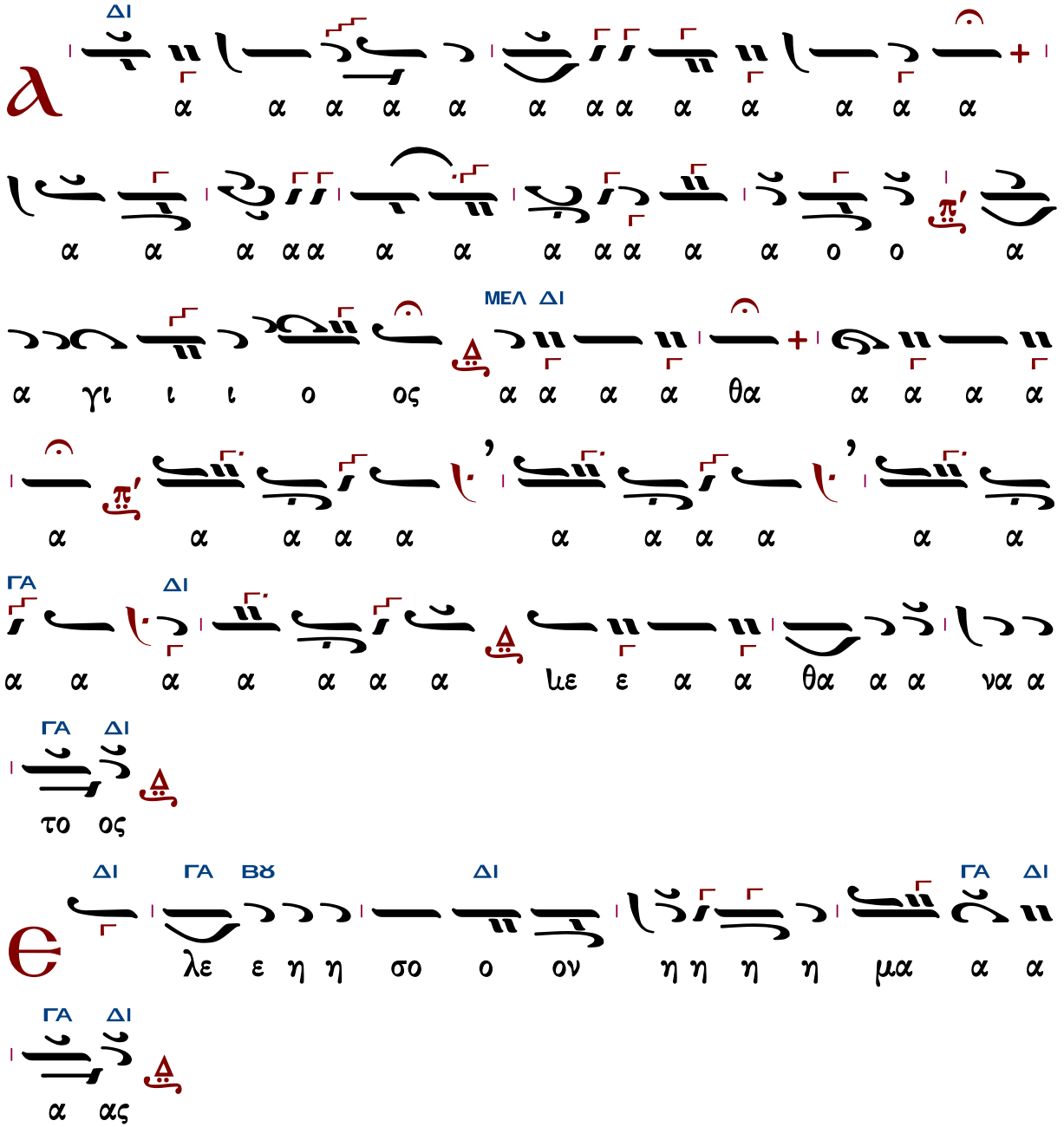

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
NH
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΒΧ
6
6
ΔΙ
q
ΜΕΛ
ΔΙ

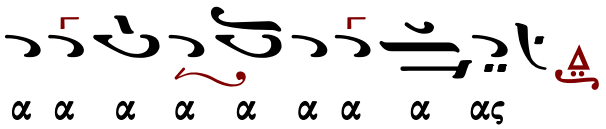

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος πλ. Δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

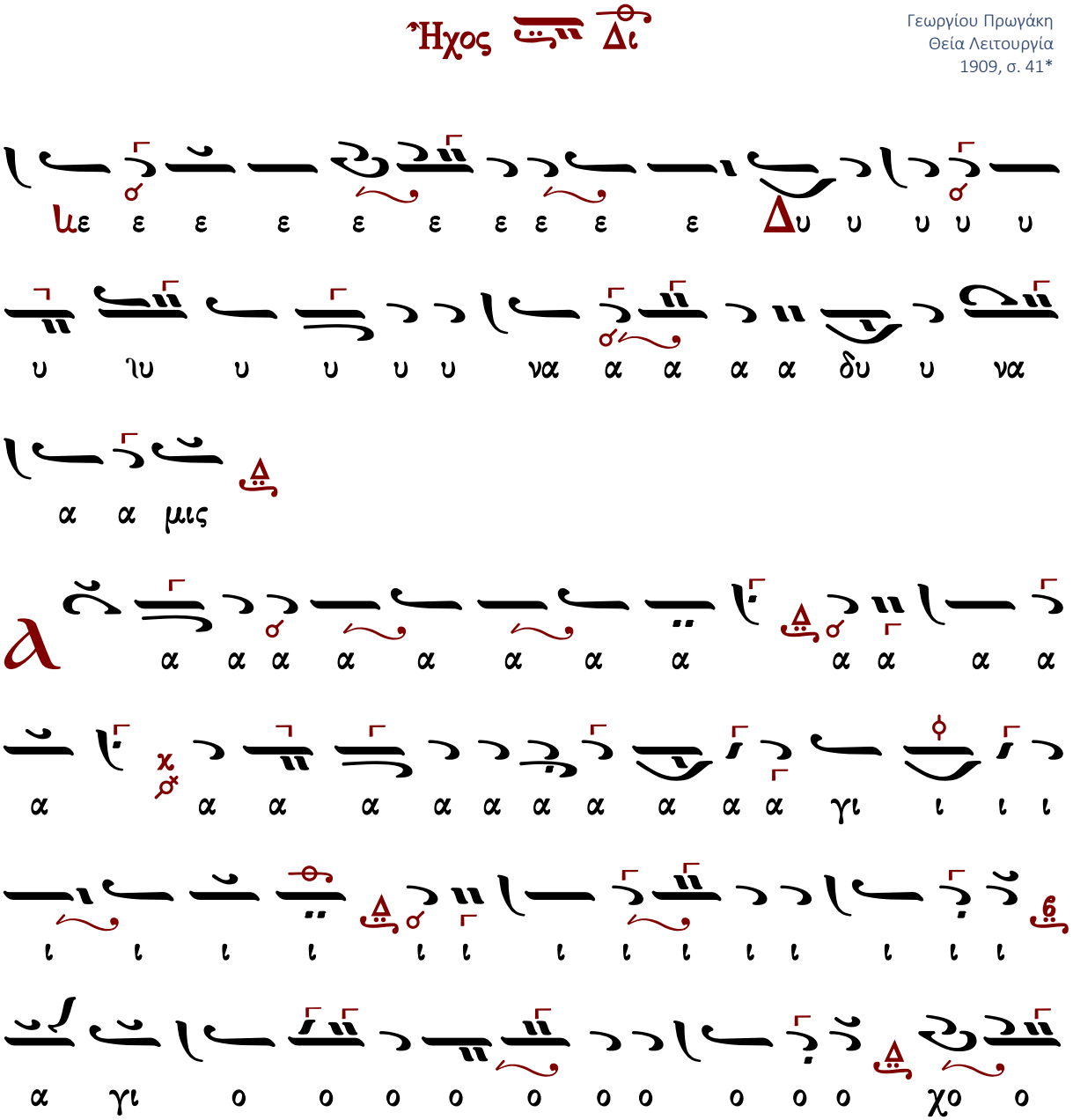

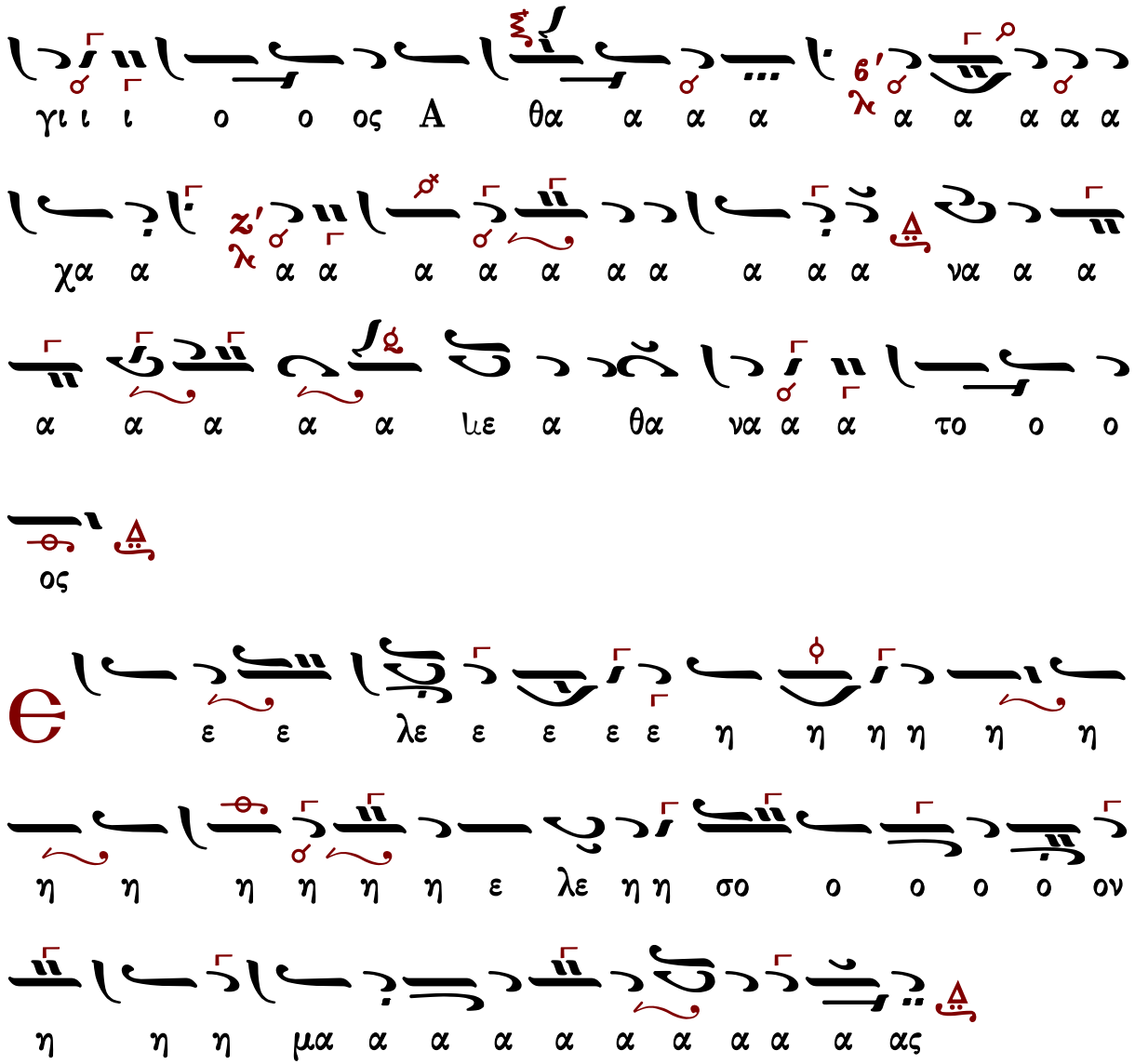

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

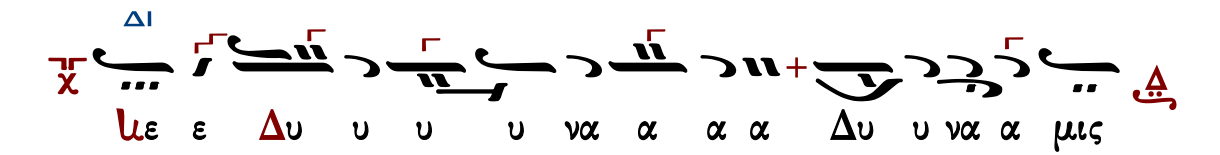

ΔΙ
α α α α α α α ια α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ια ι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ
α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΜΕΛ
ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ο ε ε ε ε ε ε ε ια
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ε
ος
ΔΙ
α α α α α α α α α α α ια α α α
α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

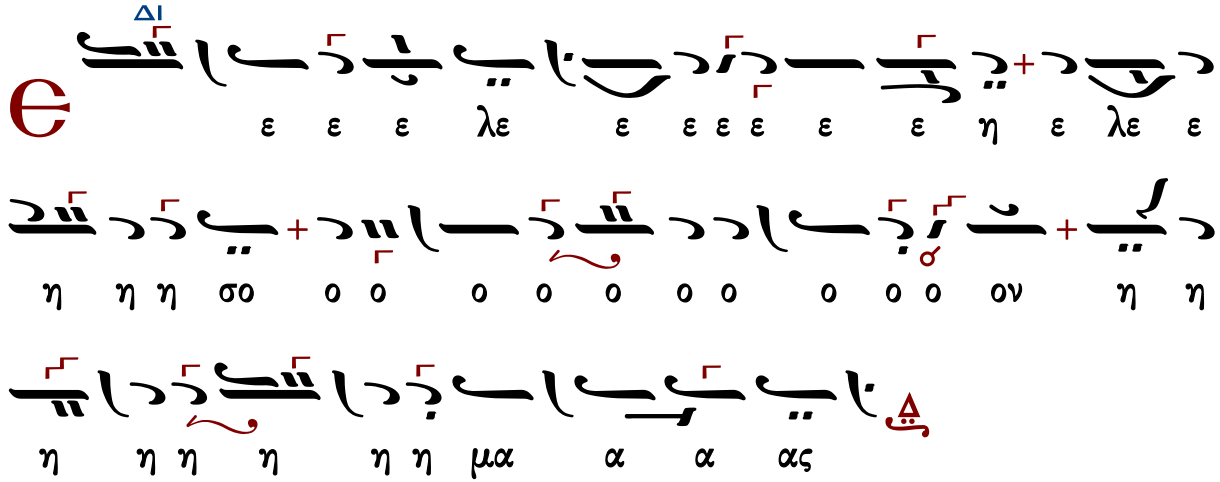

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

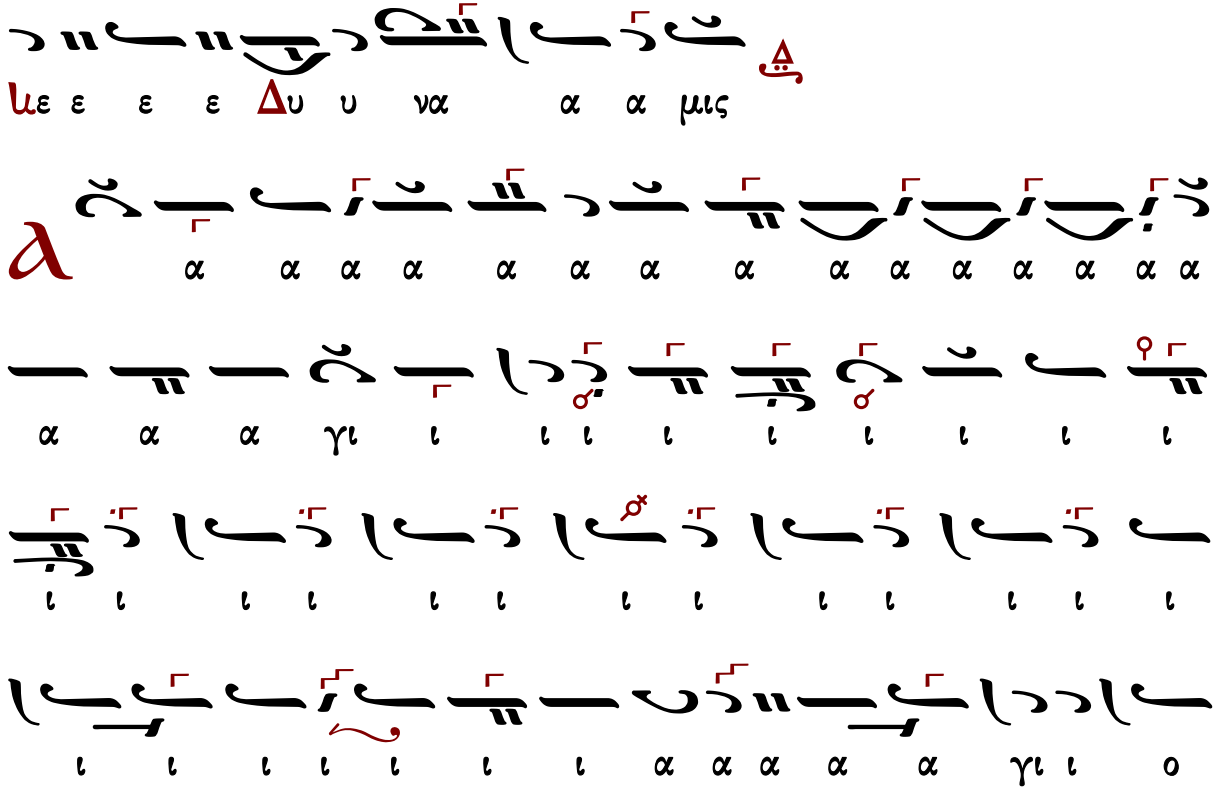

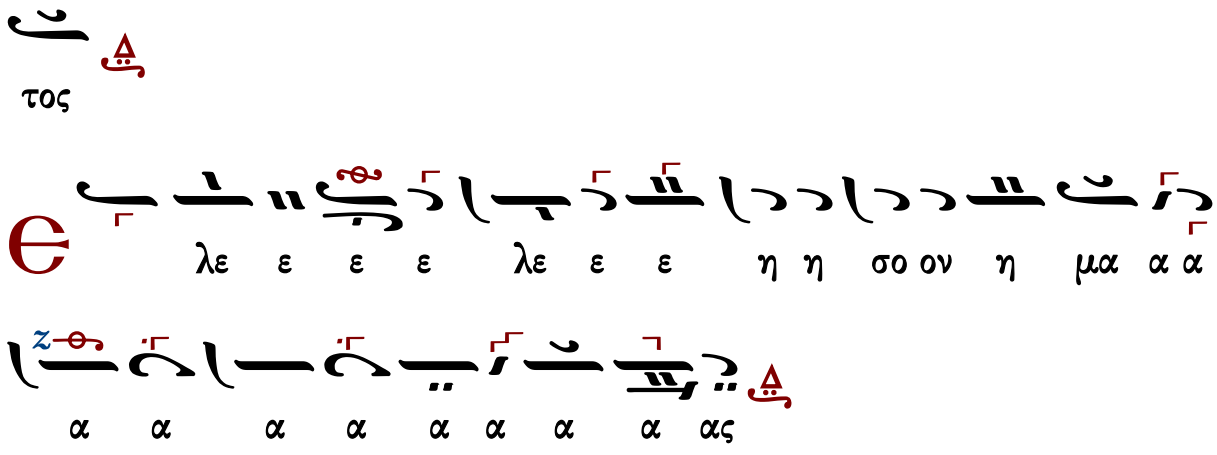

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.54*

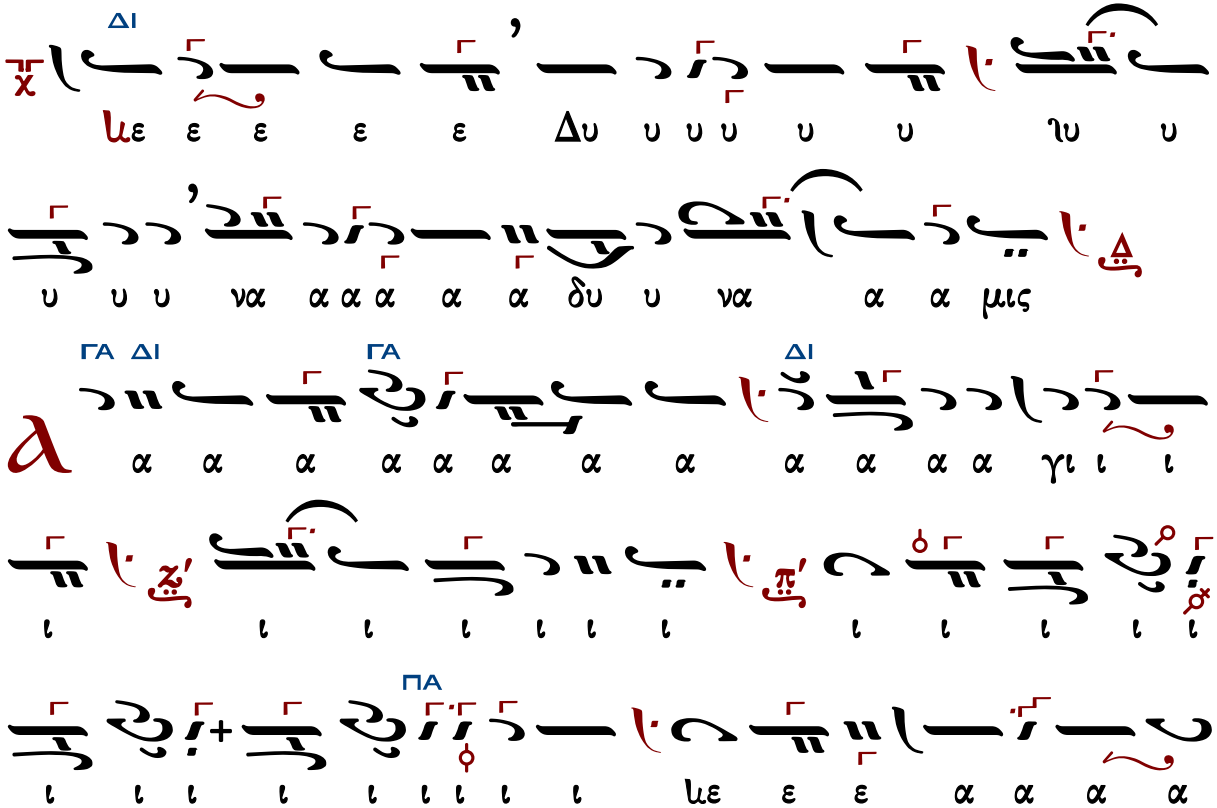

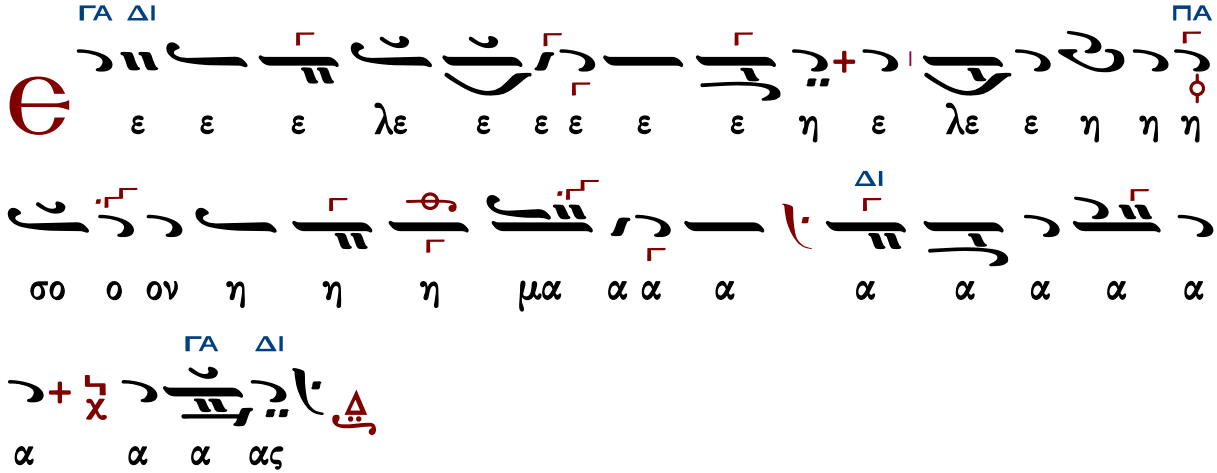

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

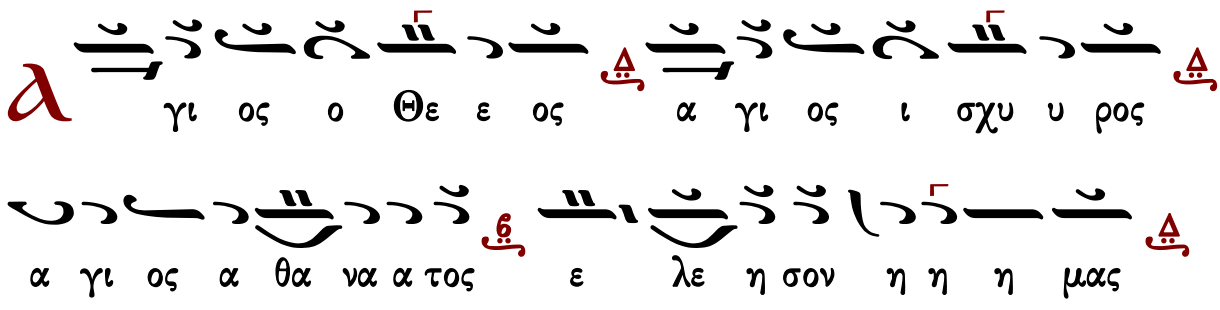

τὸ τρίτον

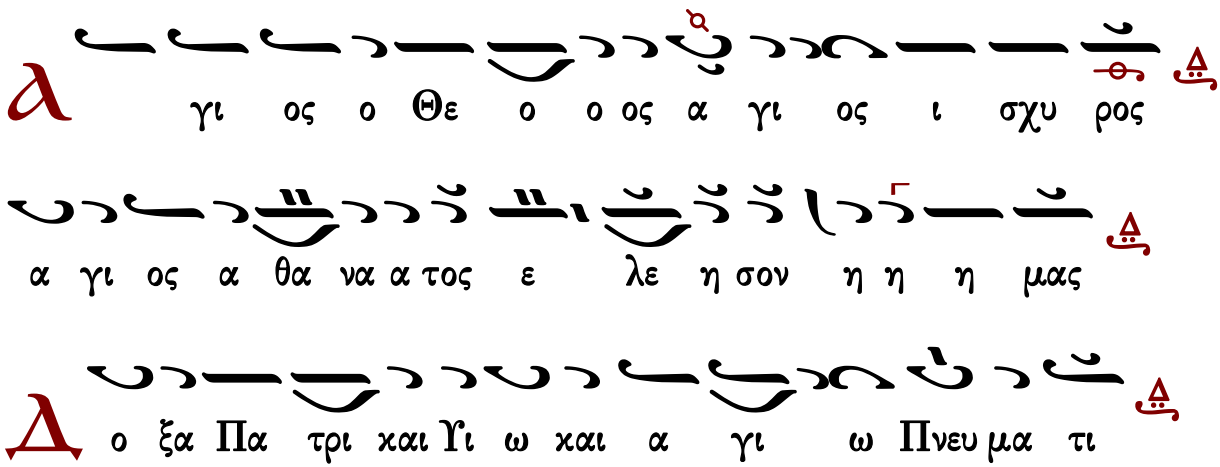

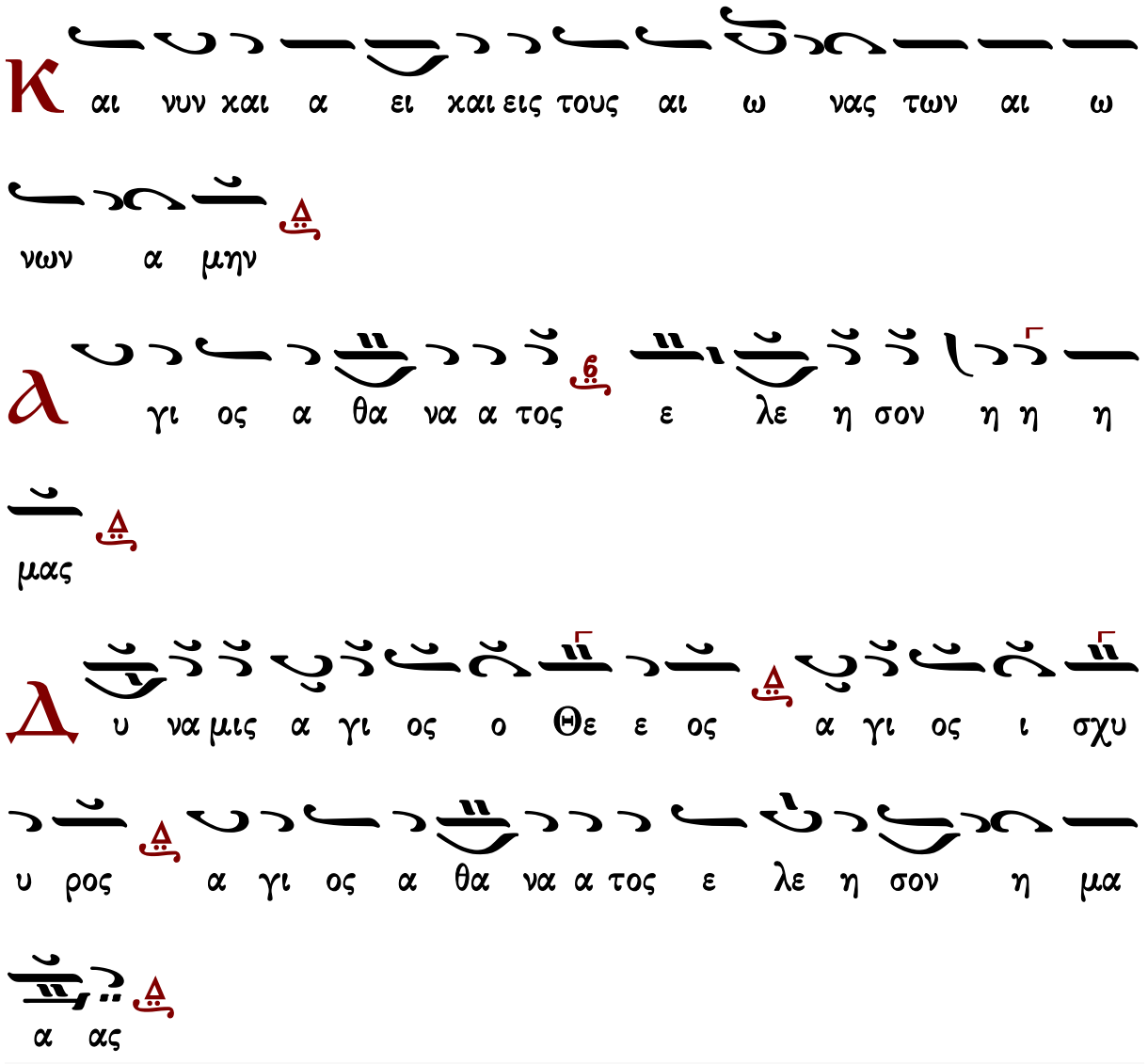

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

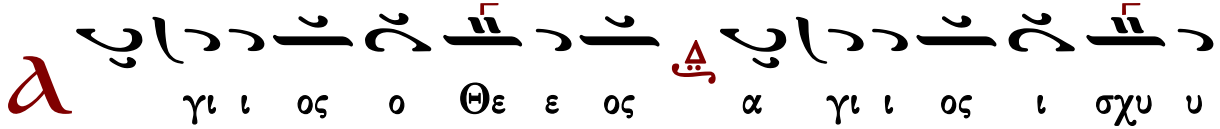

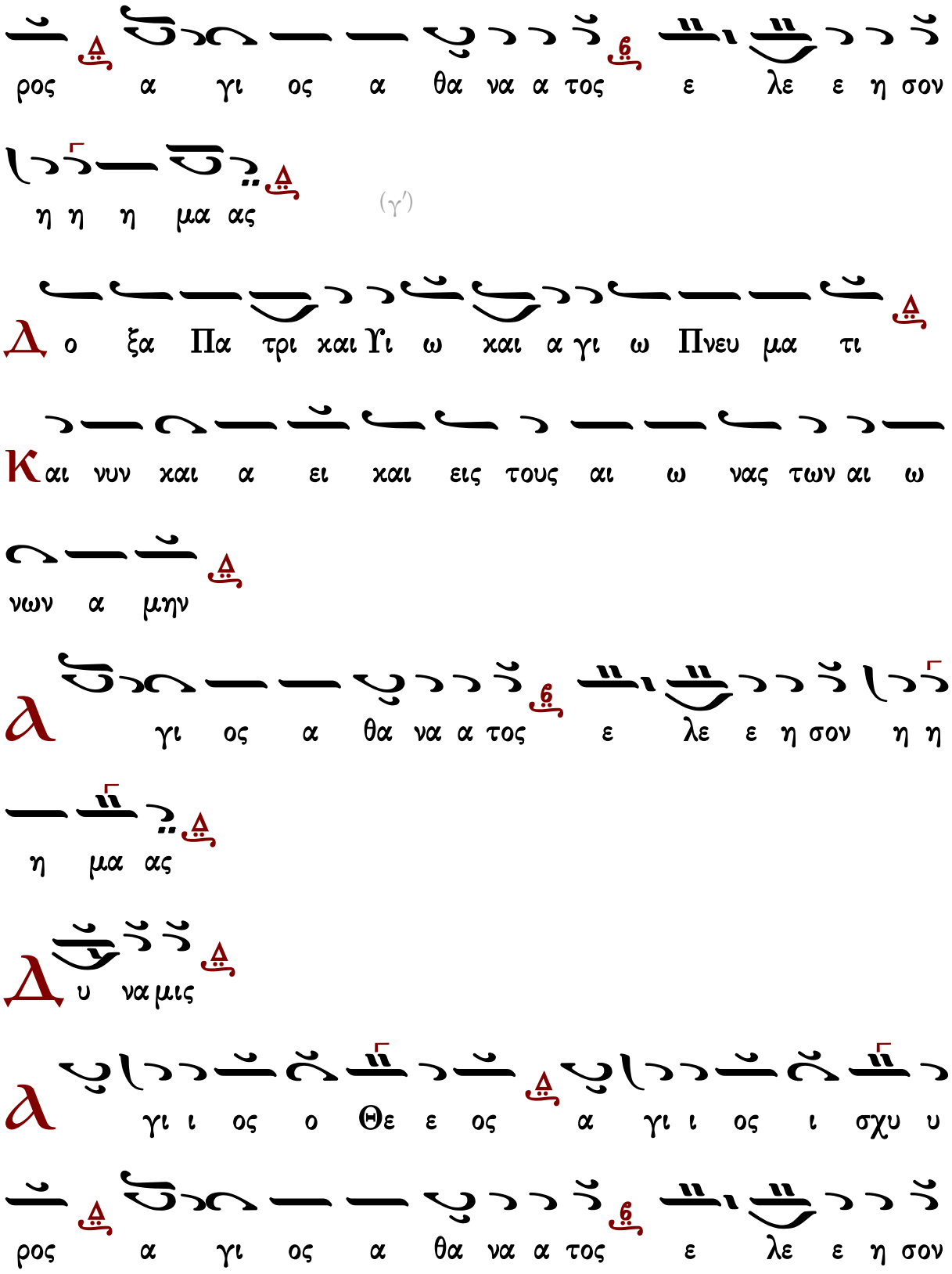
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας
(γ′)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δυ να μις
Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

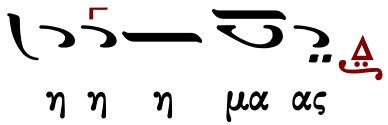

Ιεροθέου ιεροδιακόνου

Ἦχος πλ. Δ

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

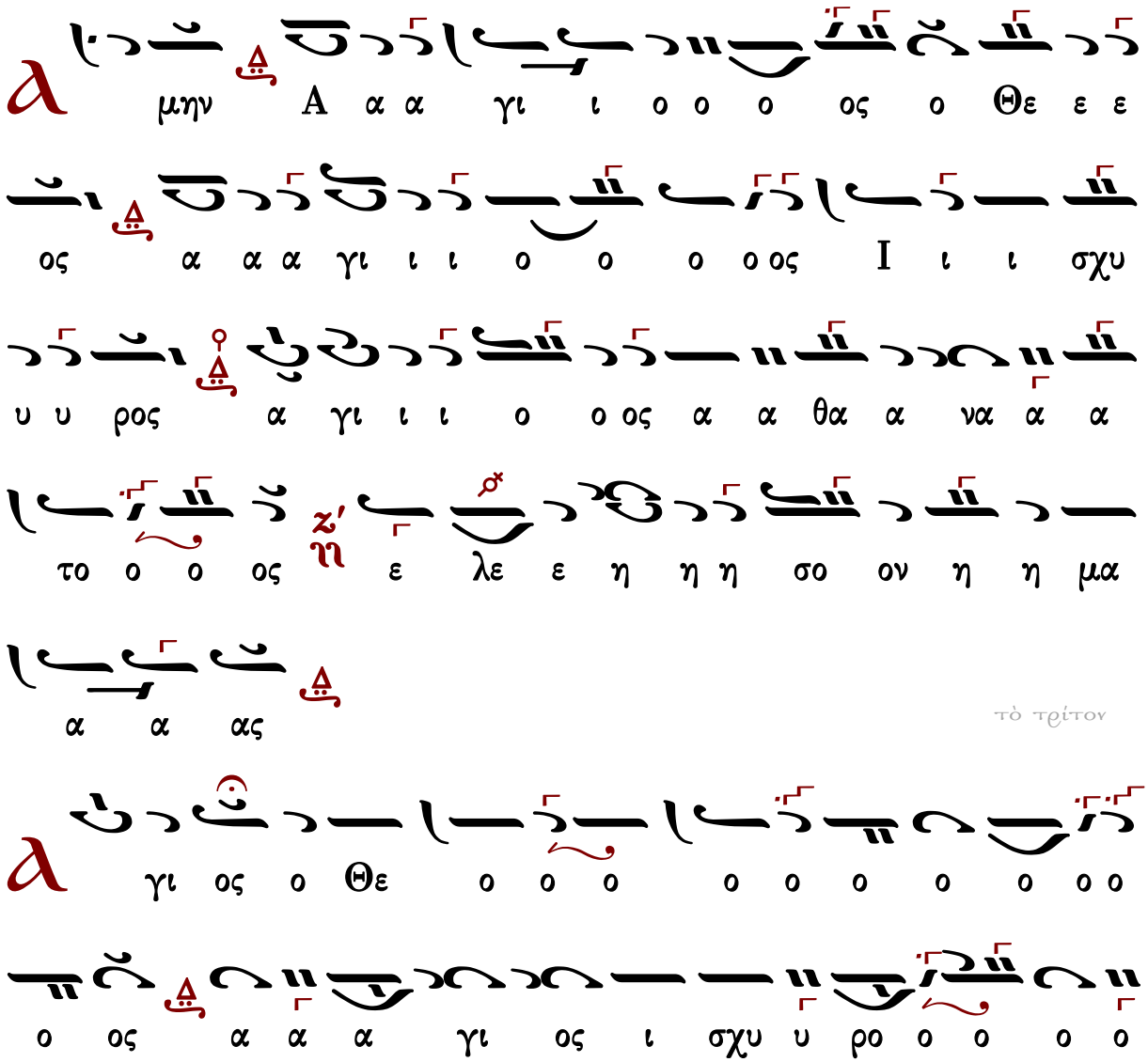

τὸ τρίτον

ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι χαι Υι ω ω χαι α γι ω ω Πνευ
μα τι

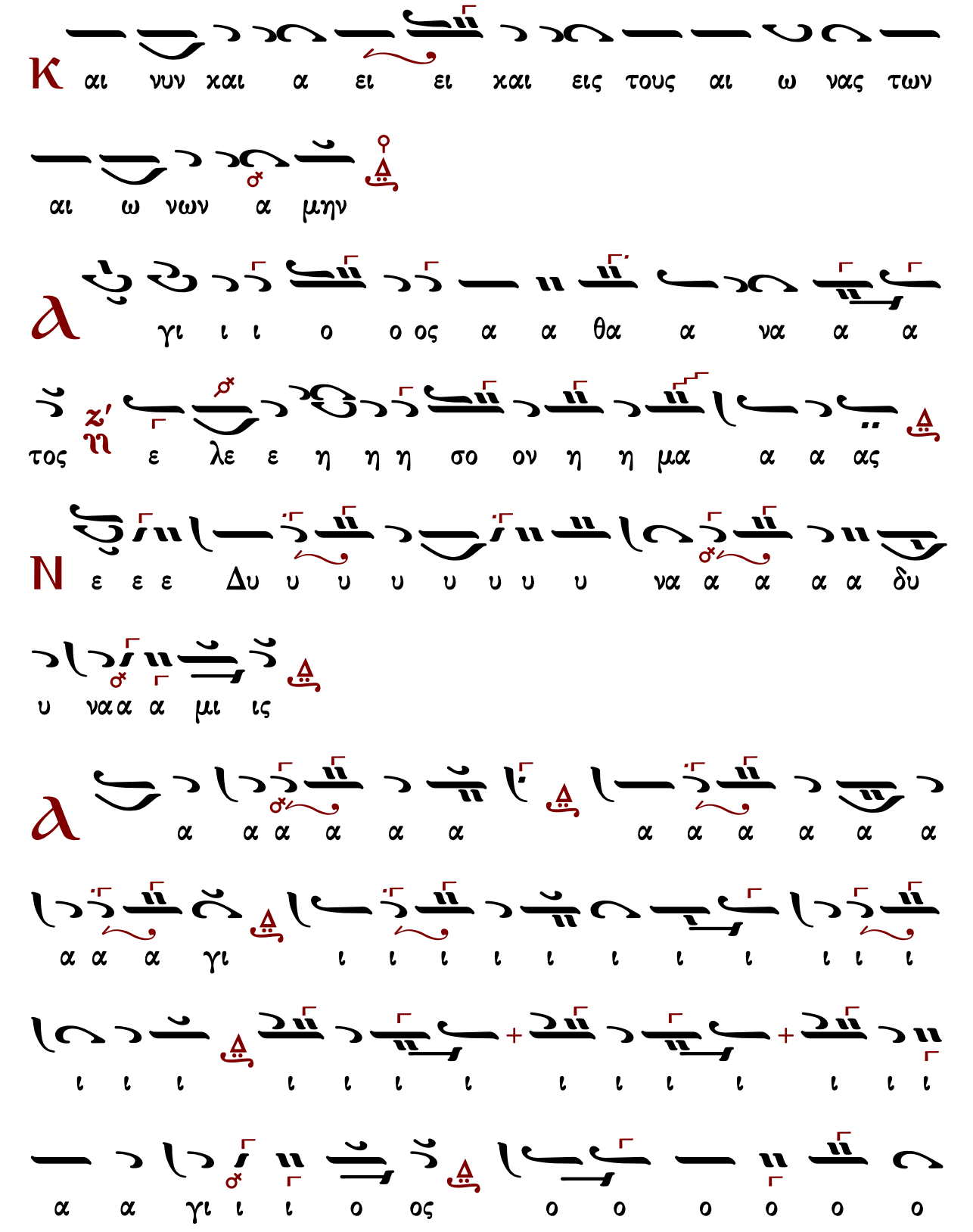
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ηι ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ ναα α μι ις
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι ος ο ι ι

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι
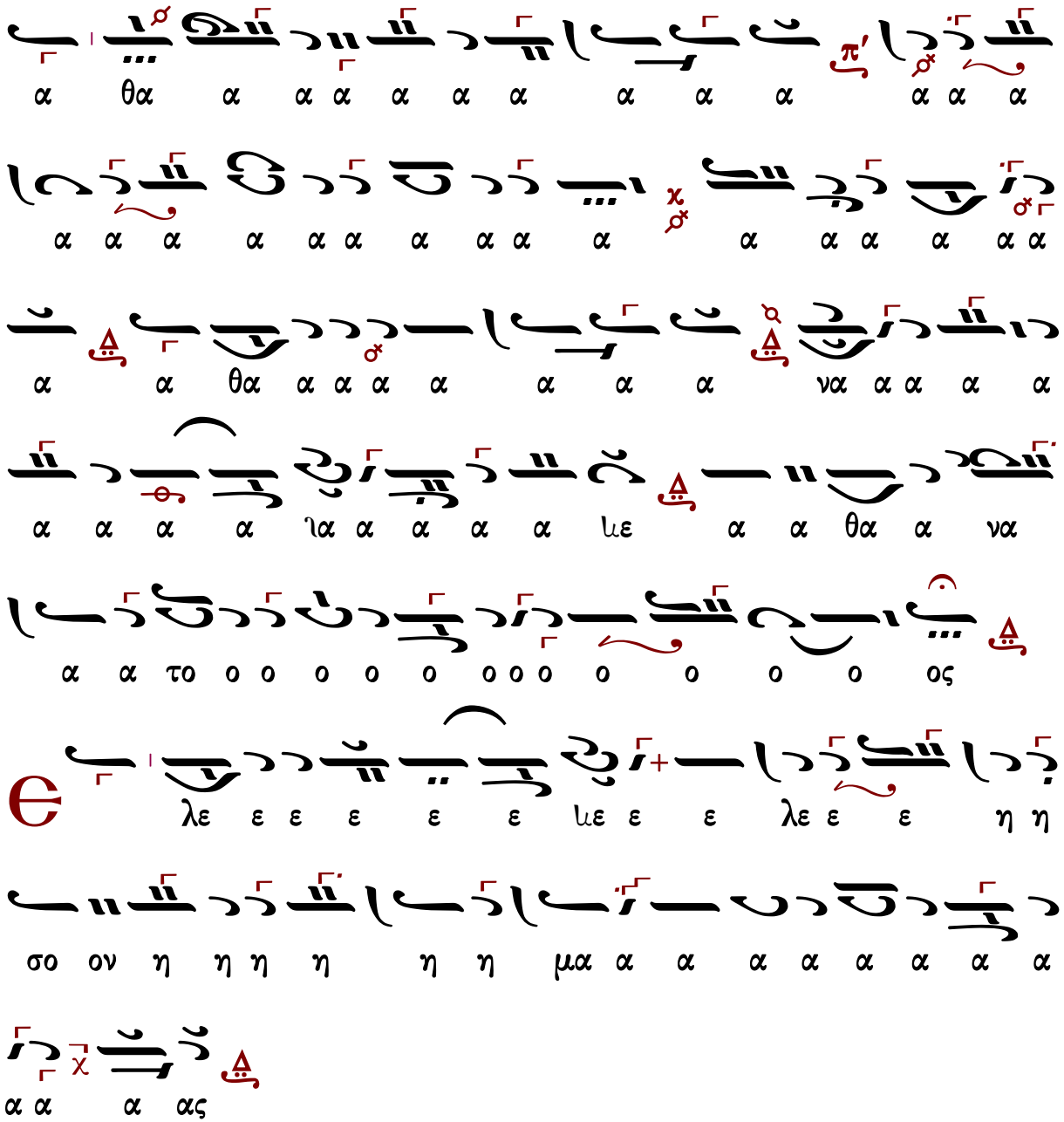
α θα α α α

η χη η στη μυ το ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου

ιο τοι οις ε χθροι οι οι οι οι οι τοις ε χθροι οι οις

ιο οις ε ε ε ε ε ε ε ε ε χθροι οι οι οι οι οι ιο

ιο οι οι οι οι οι οι οι οι οι αρ τοι οι οι οι οι α α α α α α α α α α

α α βε ου μη η η η η η η η η γα

α α α α α πα ρα α α α α α α λα

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο ον με ε ε ε ε ε ε ε ε πα

ον ων ιο ιοχ οι νω νο ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε

α αλλ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ο ο ο
ου ου ου ου ο ι ι ου ου ου ου ου ου δα ας
ου ου ου ου ου ου

α α βα η η η η η η η τη εν ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι μνη σθη τι μου χυ υ υ υ ρι ι ε ε

ου ιου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο μου ου ου ι ι ι ιι ι ι ι τι η η η η

η η η η η η η η η σθη η η η η η ιι η η η η

η η μνη ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιος ο ο ω ω γα

ω ιω ω ω

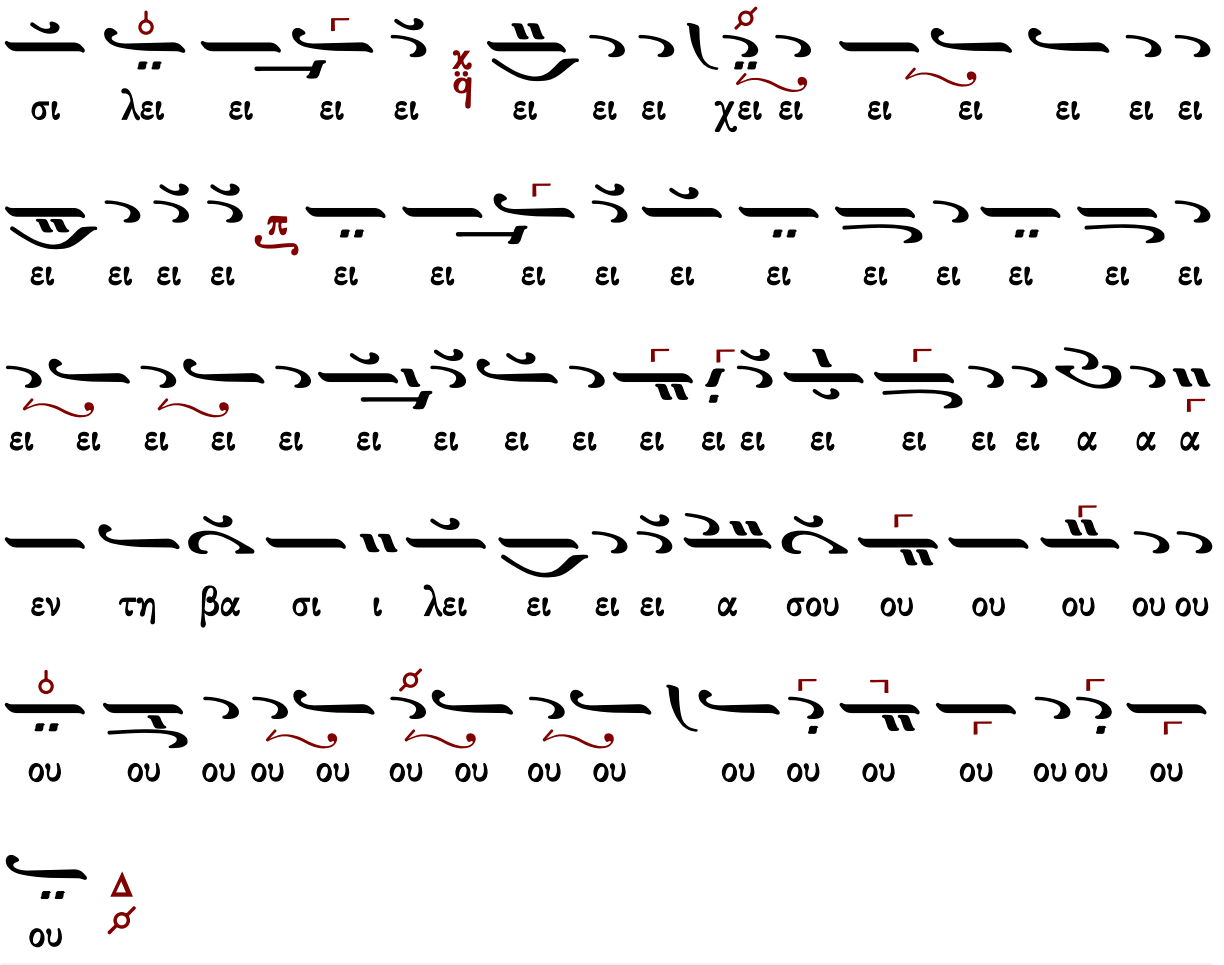

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Παʹ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία, 1909 σ.220#

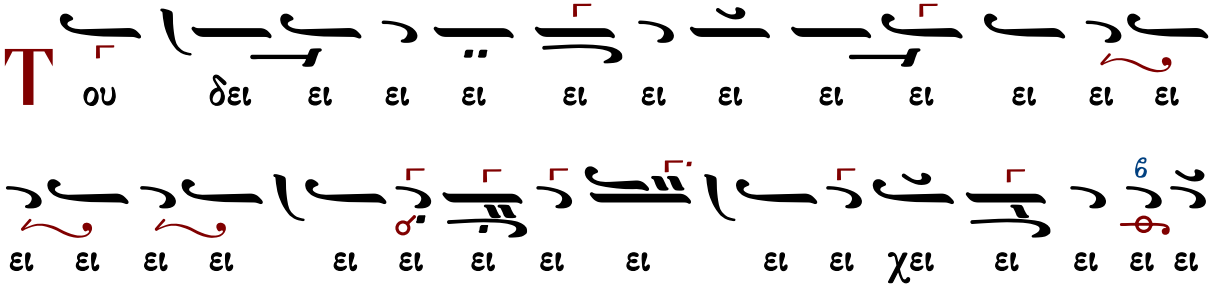

ω ω ω σω ω ω ω ω ω ω χα θα α περ ο

I ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

δα ας αλ λω ω ω ω ως ο ο ο ο ο

λη στη η η η η η η ης ο μο λο γω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ο μο λο ο γω ω ω ω ω σοι οι οι οι μνη η η

η σθη η η η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ ρι ι ε

ε ε εν τη βα σι λει ει ει ει ει ει ει ει α α α

α α σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου

Μ.Εἴσοδος

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.676*

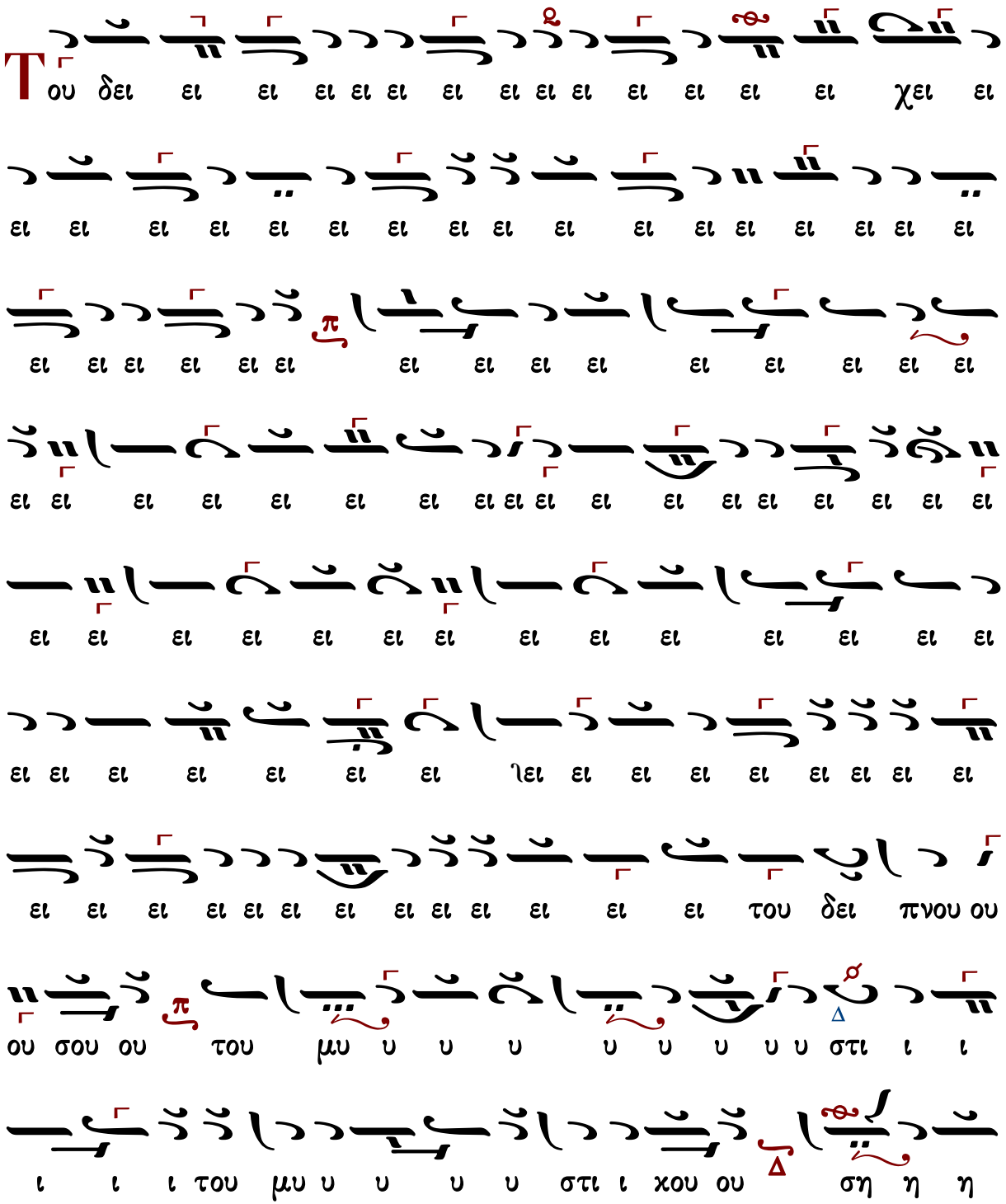

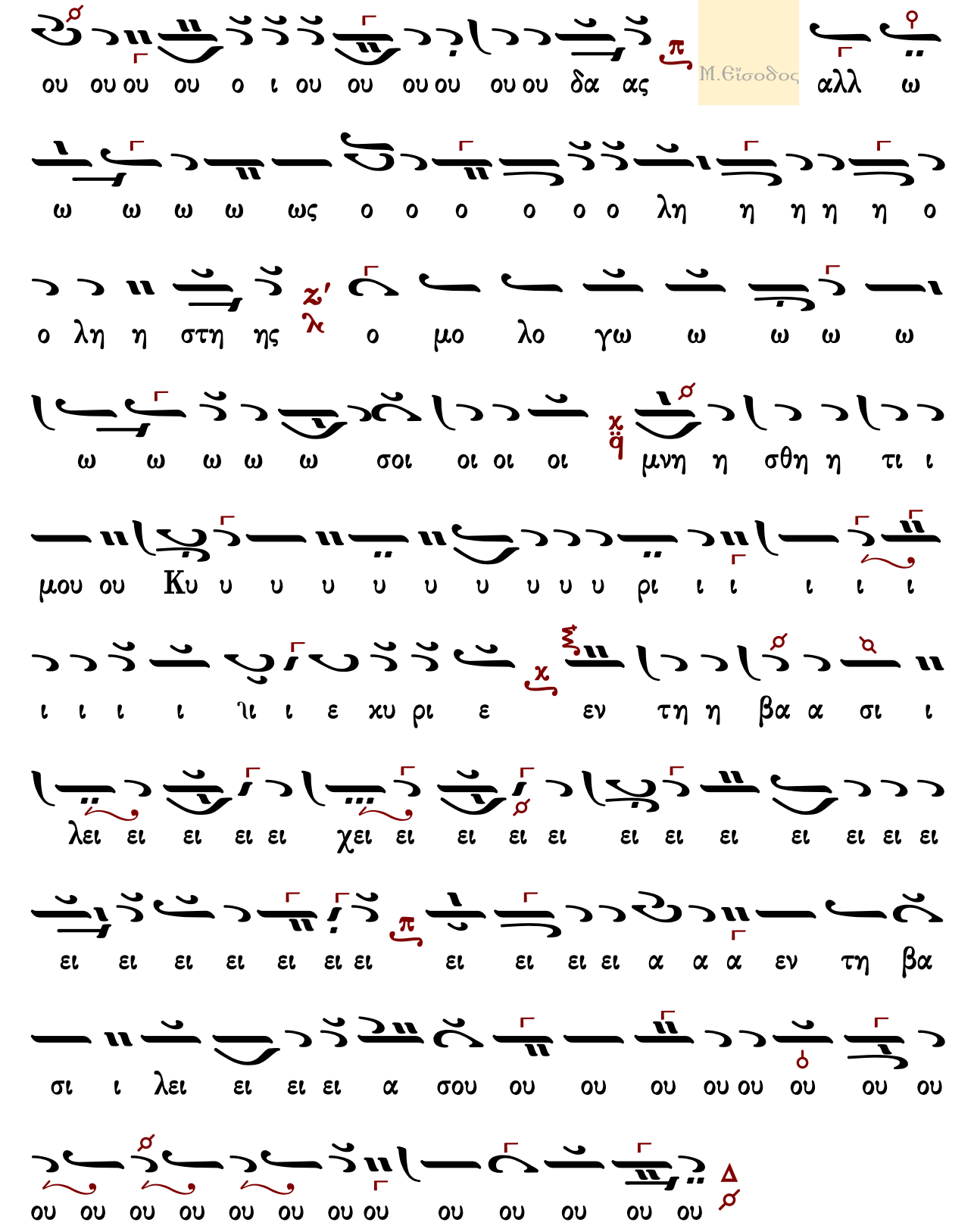
Μ.Εἴσοδος
ου ου ου ου ο ι ου ου ου ου ου ου δα ας
αλλ ω
ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο ο λη η η η η ο
ο λη η στη ης
ο μο λο γω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω σοι οι οι οι μνη η σθη η τι ι
μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ιι ι ε χυ ρι ε εν τη η βα α σι ι
λει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α εν τη βα
σι ι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος λ̱ π̱ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.73*

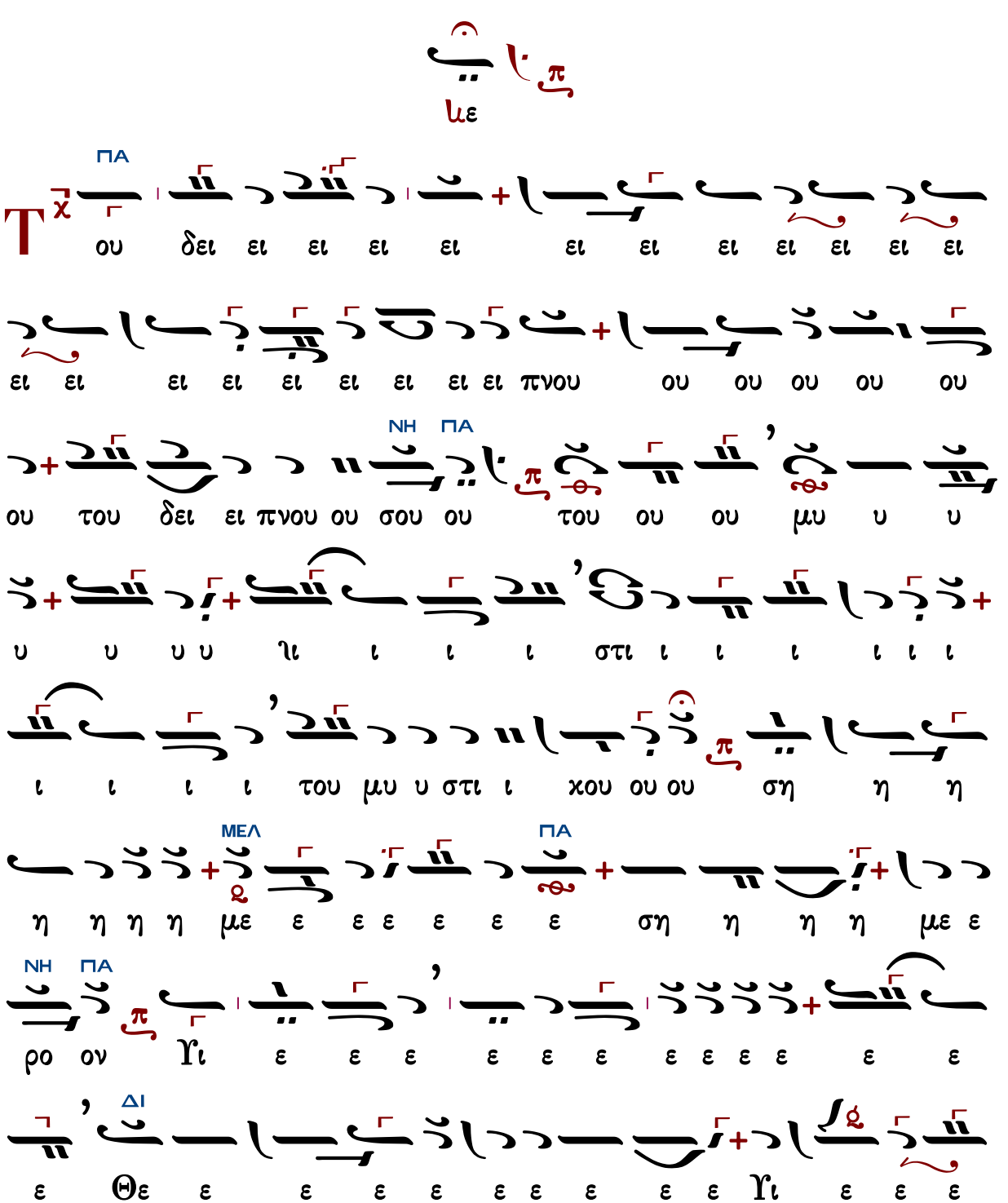

ΠΑ
Θε ου ου ου ου ου ου ου ου ου χοι οι νω νο
ΔΙ
ΠΑ
ο ο ο ο ο ον με ε πα ρα α α λα α βε
ε ου μη η γαρ τοι οις ε ε χθροι οι οι οις σου
ΜΕΛ
το μυ στη η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ον ει ει ει ει ει ει ει πω ω ου φι ι ι ι ι
ΔΙ
λη η μα α σοι οι δω ω ω σω ω ω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ω ω κα θα α περ ο ο Ι ι ου ου
ΝΗ
ΠΑ
ου ου ου ου ου δα ας
Αλλ ως ο ο
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ο λη η η η η η η η η η ο ο λη
ΠΑ
ΚΕ
στη η η η η η η η ης ο μο λο γω
Μ.Εἴσοδος

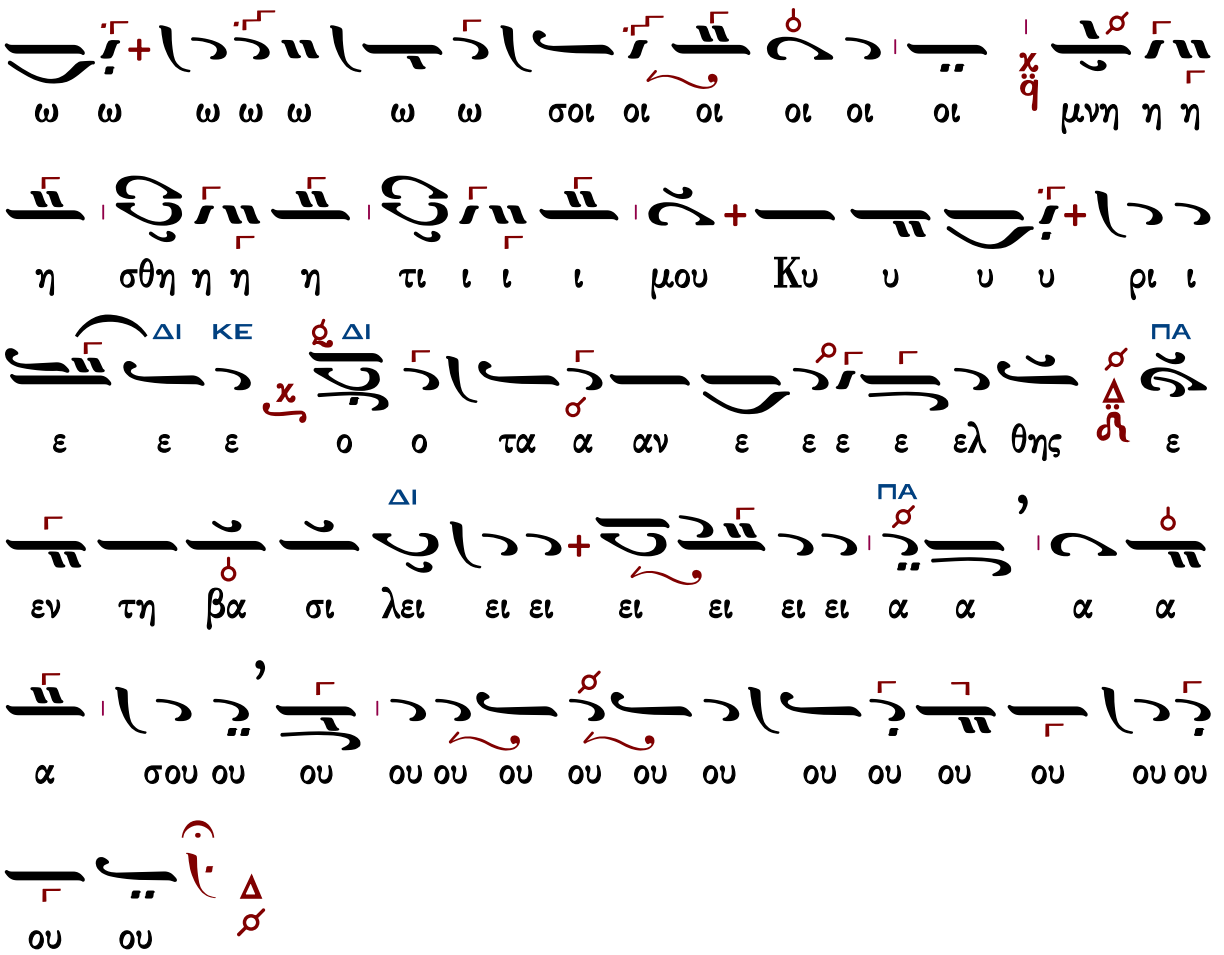

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.85*

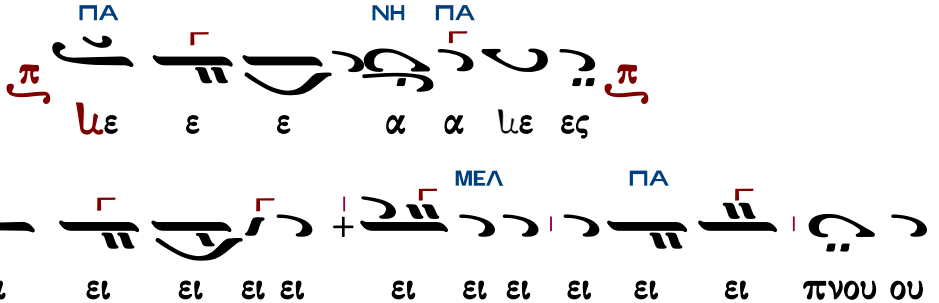

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
Μ.Εἴσοδος

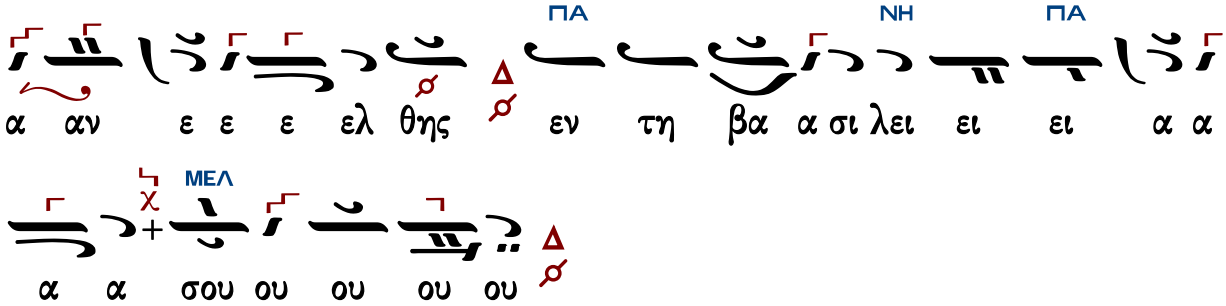

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου Ι (†1988)

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Ἑβδομὰς
1985 σ.172*

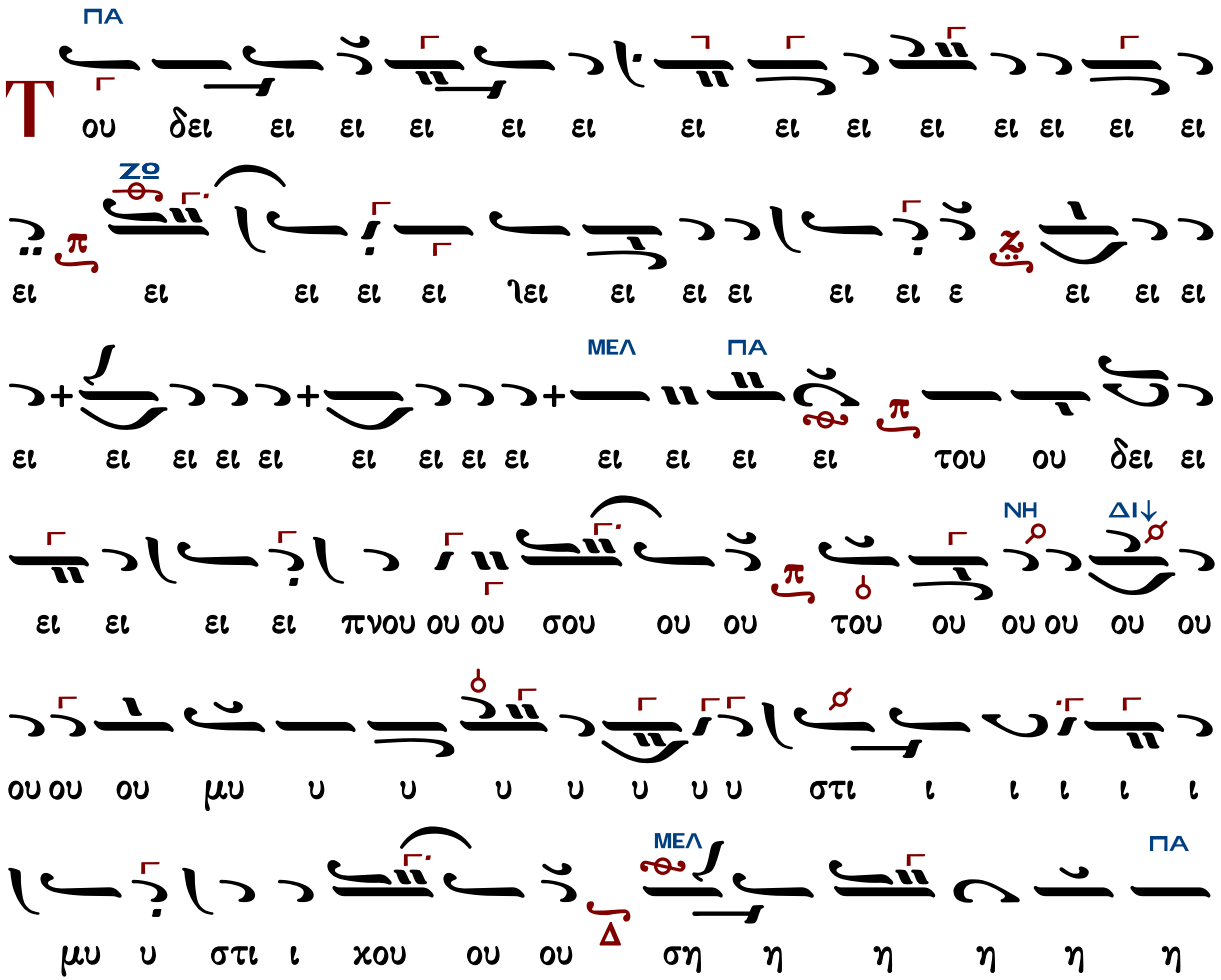

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
δω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω χω ω ω σοι
ΠΑ
δω ω ω ω ω ω ω ω σω ω ω χα θα α περ
ο I ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ο
I ου ου ου ου ου δα α ας
Μ.Εἴσοδος
α αλλ ω ω
ΔΙ
ω ω ω ω ω ω ως ο ο ο ο ο λη η η η η
ΠΑ
η ο ο λη στη η η η η η η η ης ο
ΚΕ
ΚΕ
ο μο ο λο γω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μο λο
ΚΕ
ΜΕΛ
γω ω ω σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μνη η η
ΔΙ
ΚΕ
η η σθη η η η η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ

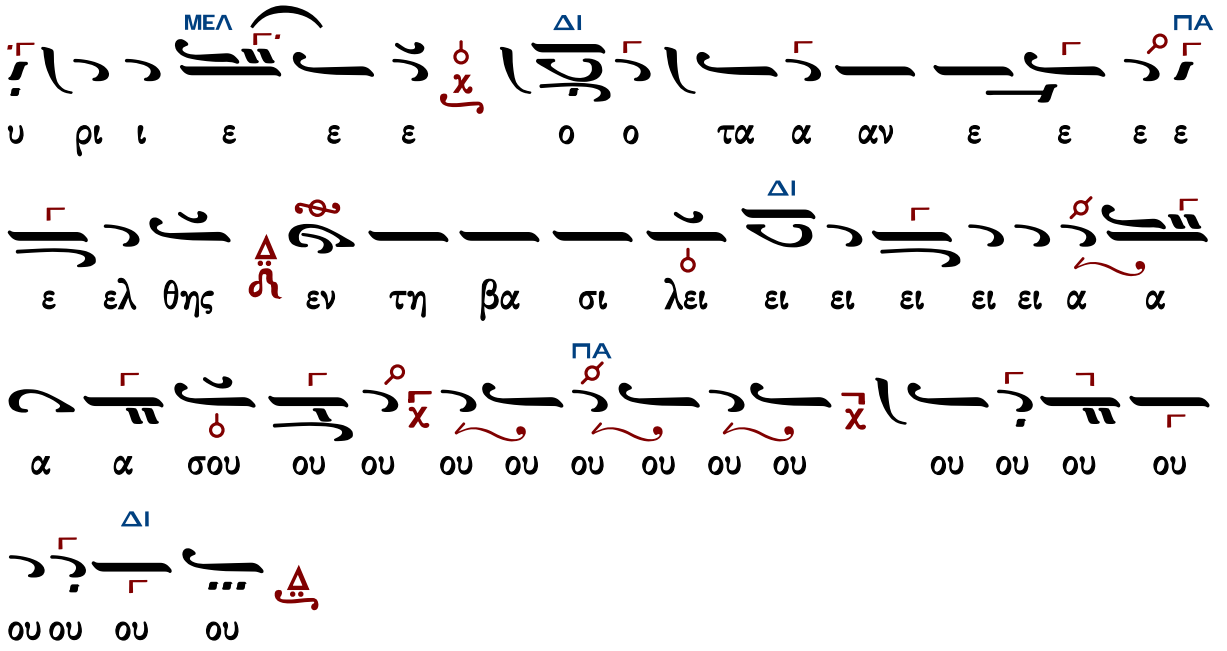

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου II (†1988)

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Μεγάλη Ἑβδομὰς
1985 σ.175*

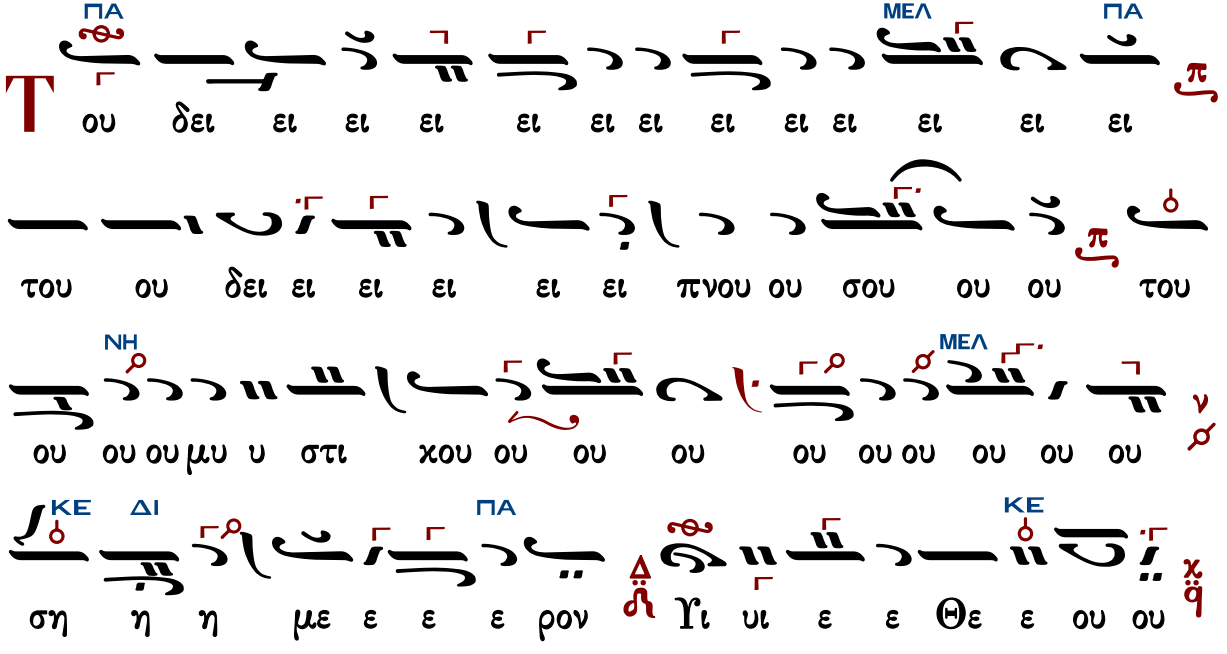

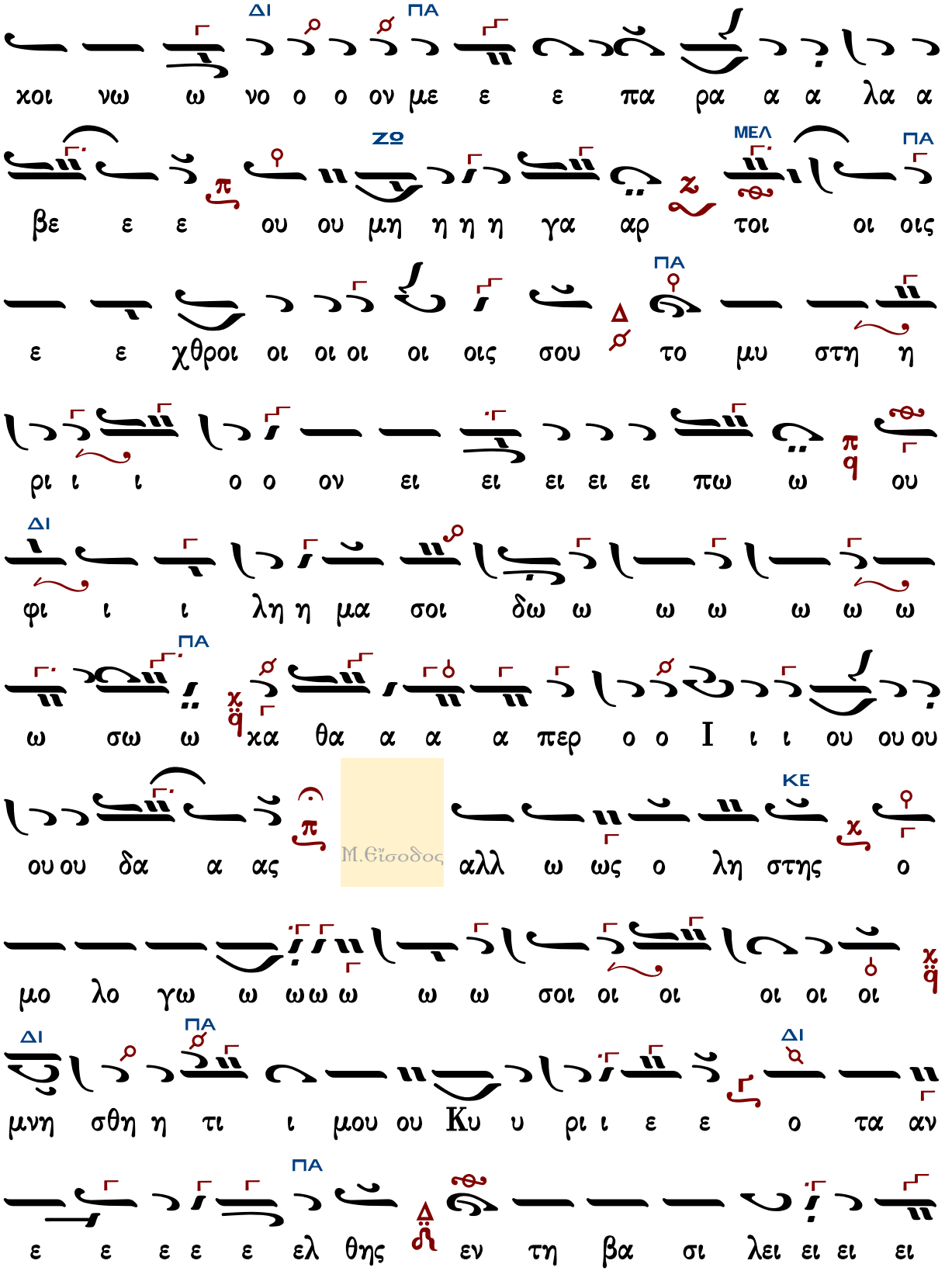
ΔΙ ΠΑ ΖΩ ΜΕΛ ΠΑ ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΠΑ ΠΑ
χοι νω ω νο ο ο ον με ε ε πα ρα α α λα α
βε ε ε ου ου μη η η γα αρ τοι οι οις
ε ε χθροι οι οι οι οι οις σου το μυ στη η
ρι ι ι ο ο ον ει ει ει ει ει πω ω ου
φι ι ι λη η μα σοι δω ω ω ω ω ω ω
ω σω ω χα θα α α α περ ο ο Ι ι ι ου ου ου
ου ου δα α ας Μ.Εἴσοδος αλλ ω ως ο λη στης ο
μο λο γω ω ωω ω ω ω σοι οι οι οι οι οι
μνη σθη η τι ι μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ο τα αν
ε ε ε ε ε ελ θης εν τη βα σι λει ει ει ει

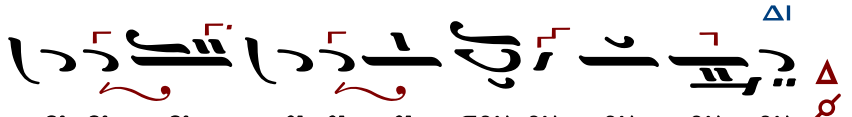

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτη (†1991)

Ἦχος λ Πα

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτη
Λειτουργικά 1996 σ.55*

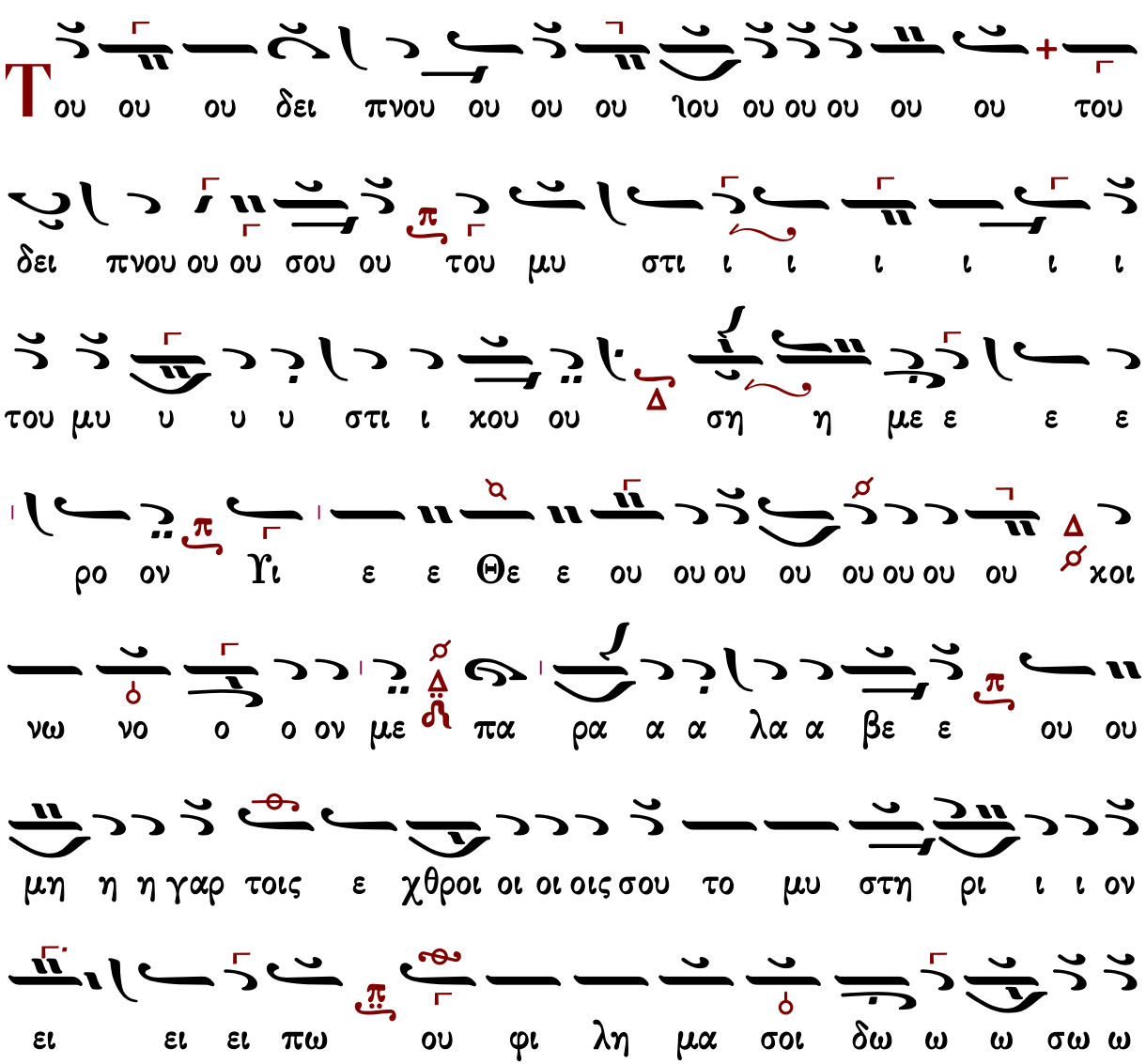

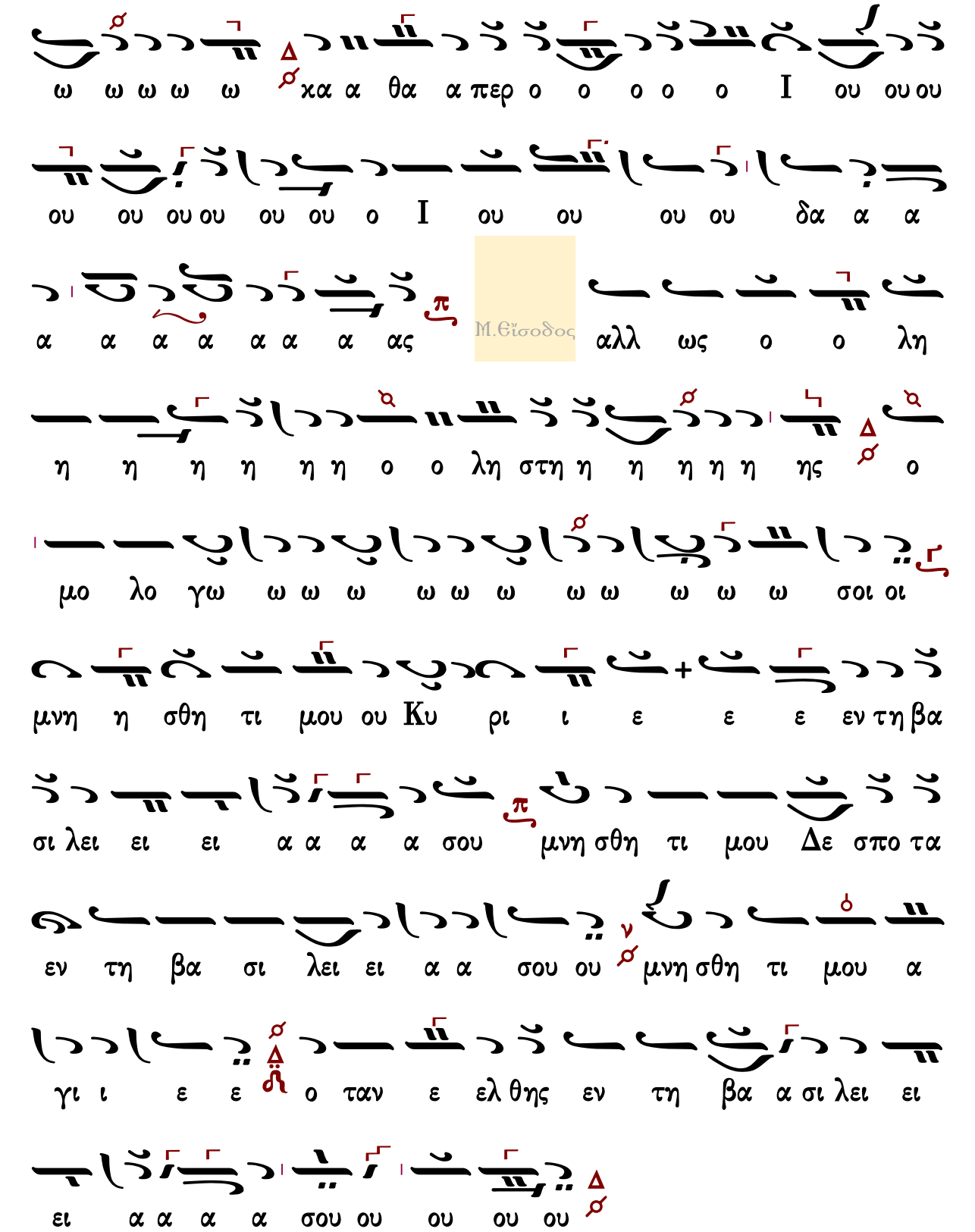
ω ω ω ω ω χα α θα α περ ο ο ο ο ο Ι ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ο Ι ου ου ου ου δα α α
α α α α α α α ας Μ.Εἴσοδος αλλ ως ο ο λη
η η η η η η ο ο λη στη η η η η ης ο
μο λο γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σοι οι
μνη η σθη τι μου ου Κυ ρι ι ε ε ε εν τη βα
σι λει ει ει α α α α σου μνη σθη τι μου Δε σπο τα
εν τη βα σι λει ει α α σου ου μνη σθη τι μου α
γι ι ε ε ο ταν ε ελ θης εν τη βα α σι λει ει
ει α α α α σου ου ου ου ου

Ἦχος λ̲ π̲ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.191*
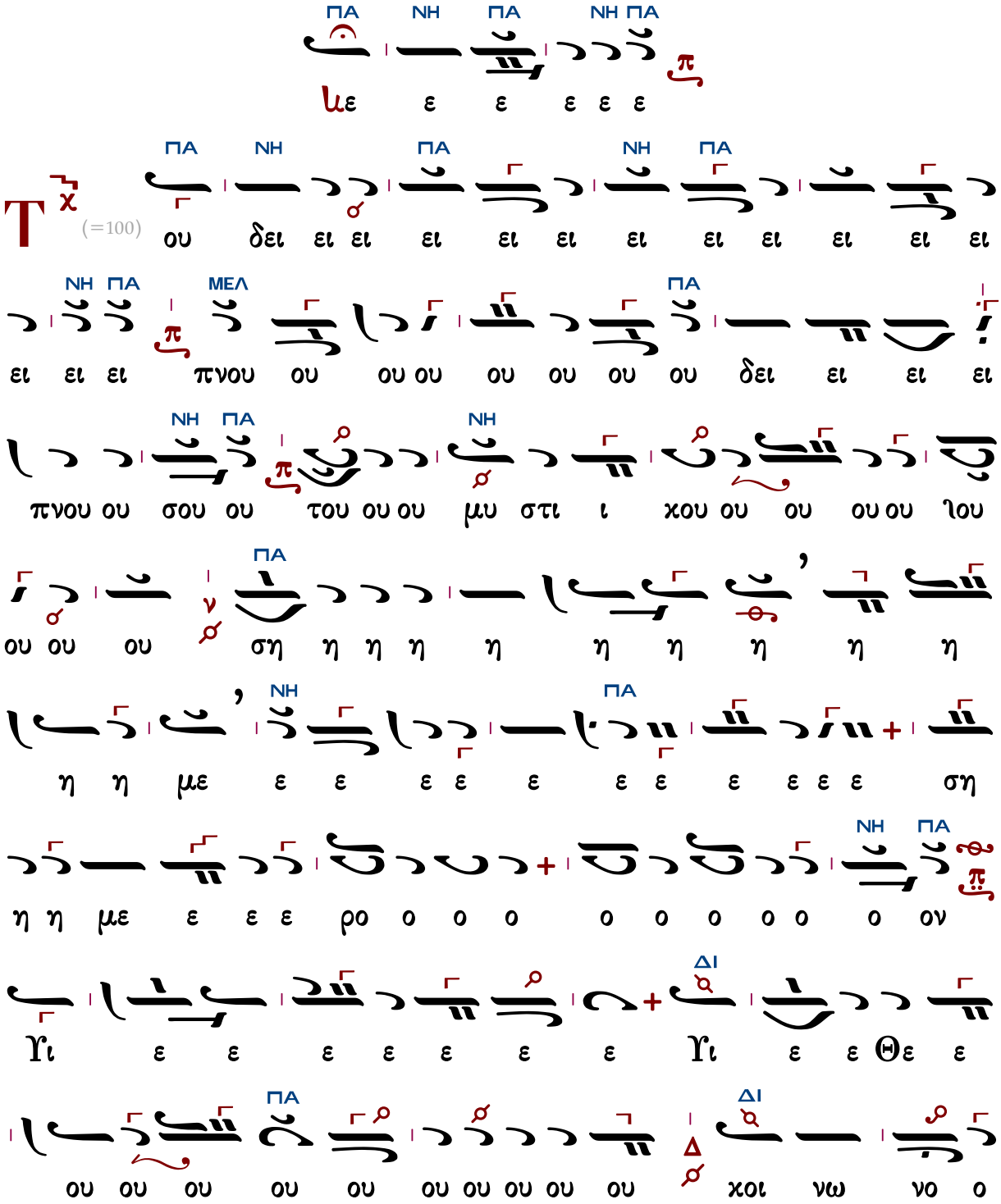
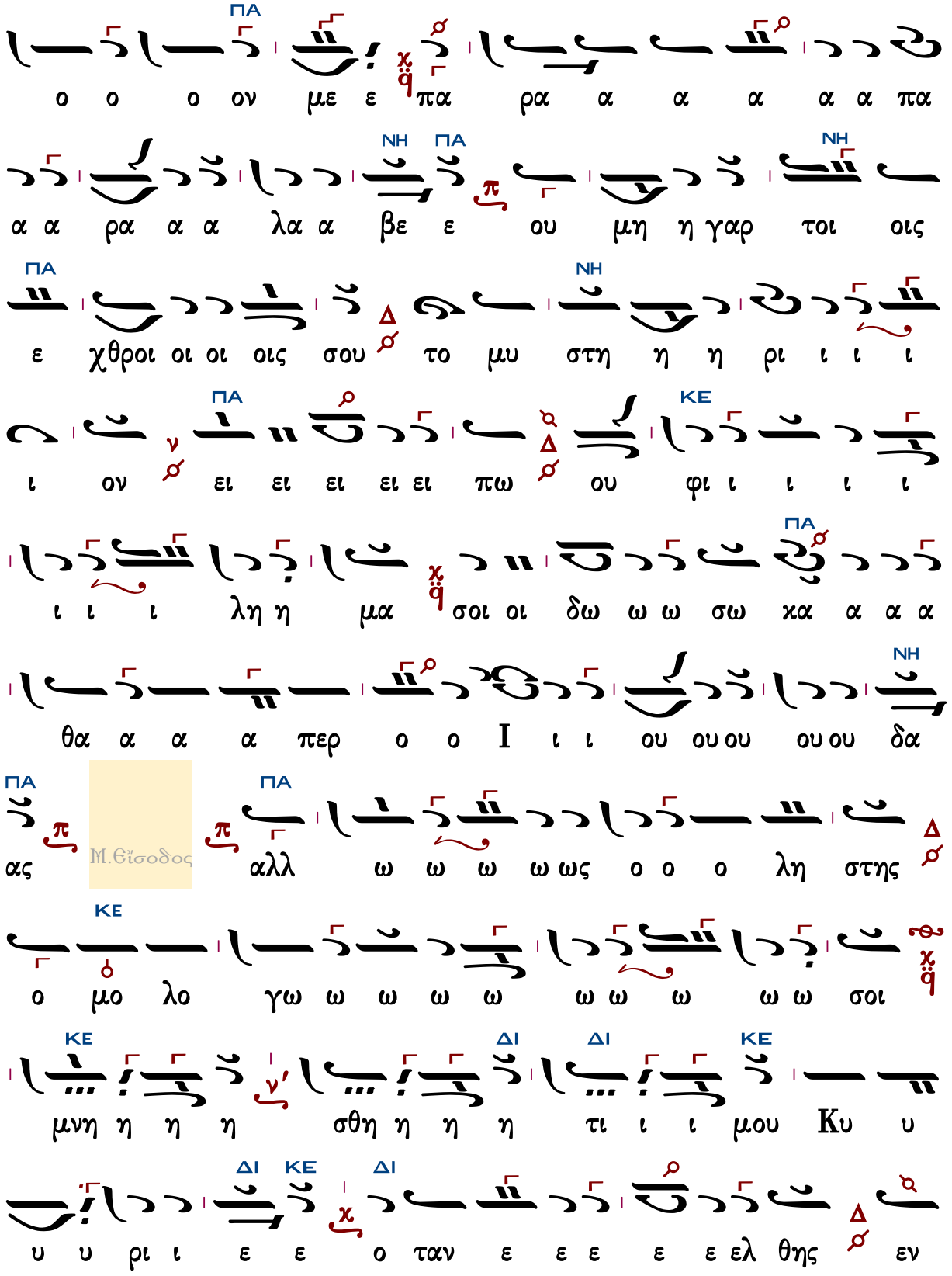
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΔΙ
Μ.Εἴσοδος

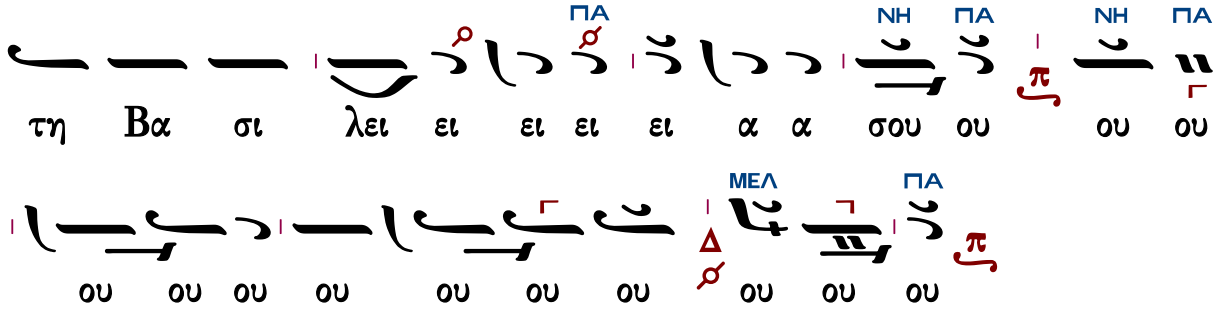

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ.Εβδομάς 1996 σ.113*

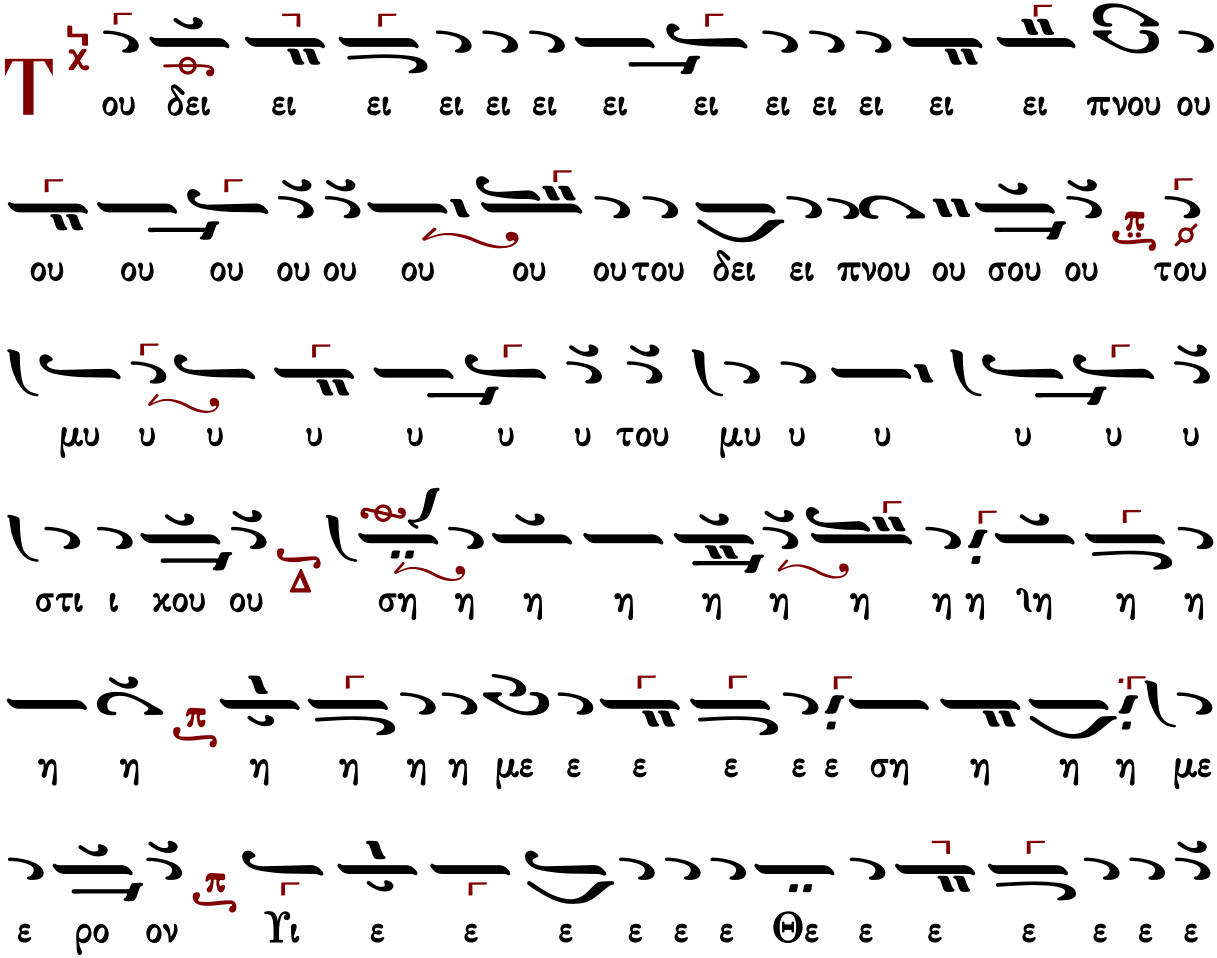

φι ι ι λη η μα α σοι δω ω ω ω ω ω ω ω

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ου

μυ στη η ρι ι ι ον ει ει ει ει ει ιει ει ει

ο ου ιδ η η ιη η η η η η η η ρι το μυ υ στη ου

οι ιοι οι οι τοις ε χθροι οις σου ου ου ου ου ου ου ου ου

χθροι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

ρα α α α α λα α βε ε ου μη η γαρ τοις ε ε ε

με ε ε ε πα α ρα α α α λα α α α α α πα α

χοι νω νο ο ο ο ον ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε Θε

σω ω ω ω κα θα α περ ο Ι ι ι ου ου ου ου

ου ου ου δα ας Μ.Εἴσοδος αλλ ως ο ο λη η η ως

ο ο λη στη η η η η η η ης ο μο λο γω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι

οι οι οι μνη η η η σθη η η η τι ι ι ι μου

Κυ υ υ υ ρι ι ε ε ο ο τα α αν ε ε

ε ε ελ θης ε εν τη η βα σι ι λει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει α α α α α α α α α α α α α εν

τη βα σι ι λει ει ει α α σου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ↄ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά σ.382*

γαρ η η η μη ου ε βε α λα α α α α ρα α α π

ον με πα α ρα α α α α α α α α χ

ο ο ο ο ον μ ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ον νο νω

ιοχ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε Θε ε ε ε ε Υι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε

I ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

σοι οι δω ω ω ω ω σω ω χα θα α α α α περ ο

σοι οι οις ε χθροι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

χοι τοις ε χθροι οι οι οις σου ου το μυ στη η η

η η η η η η η η η η η η ρι ι το μυ στη ρι ι

ο ο ον ει ει ει ει ει πω ου ου φι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

φι ι λη η η μα α α α α α α α α α α α α

ω ω ω ω ω ω ω ω ω δω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο

Μ.Εἴσοδος

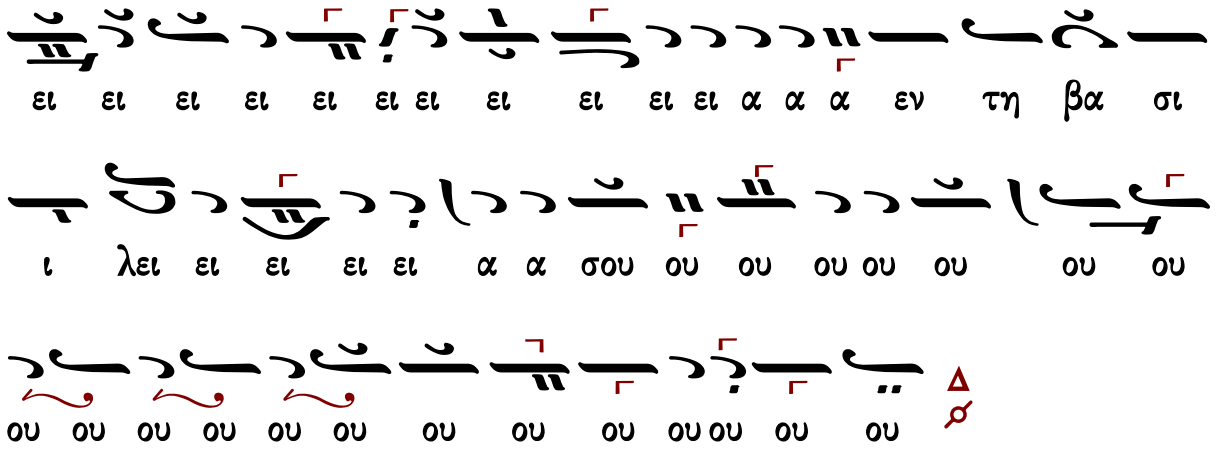

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Θεία Λειτουργία, 2006 σ.236*

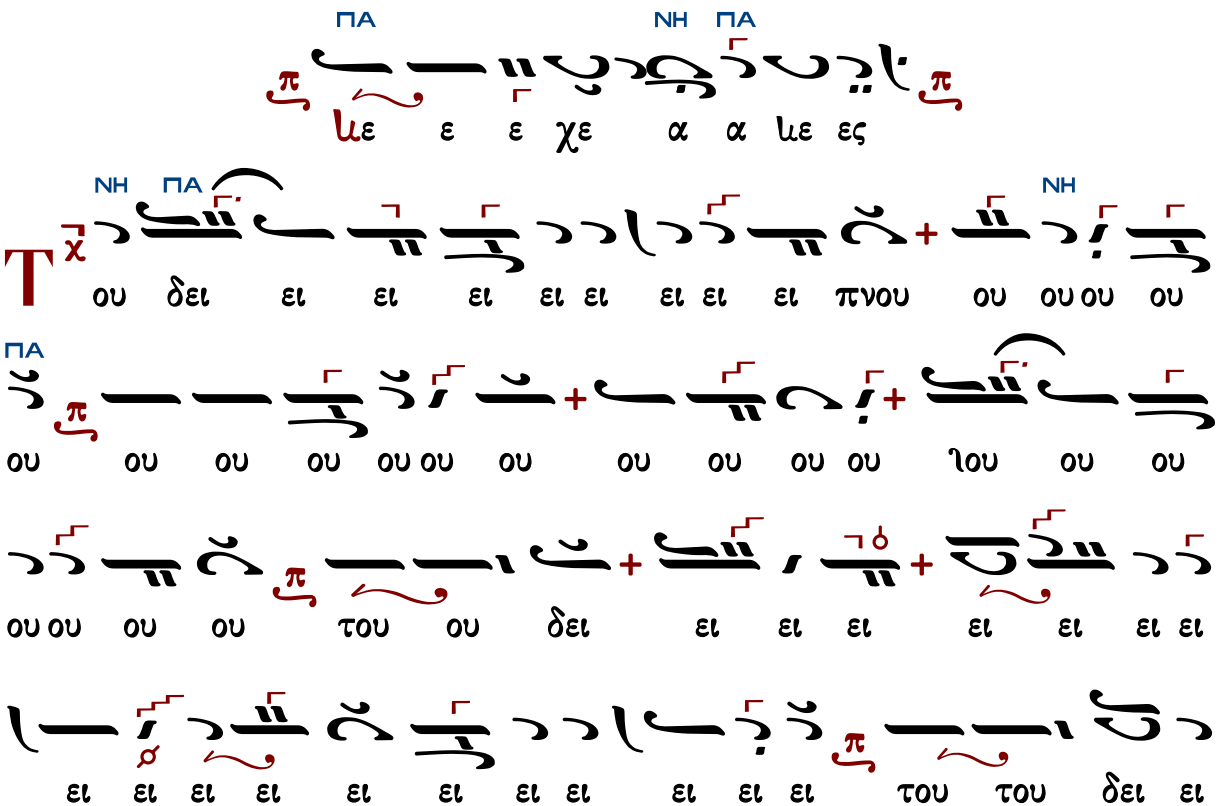

α βε ε ε ου μη η η η η γαρ τοι

ρα α α α α α α α α πα α α ρα α α α λα α

ου χοι νω νο ο ο ο ο ον με ε ε ε πα

ε ε ε ε ε Θε ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ο ο ο ον γι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η ση η η με ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η η η η ιη η η η η η η η η η

ου ου ου ση η η η η η η η η

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ει ει ει πνου ου σου ου ου του μυ υ υ υ υ υ

ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ
Μ.Εἴσοδος

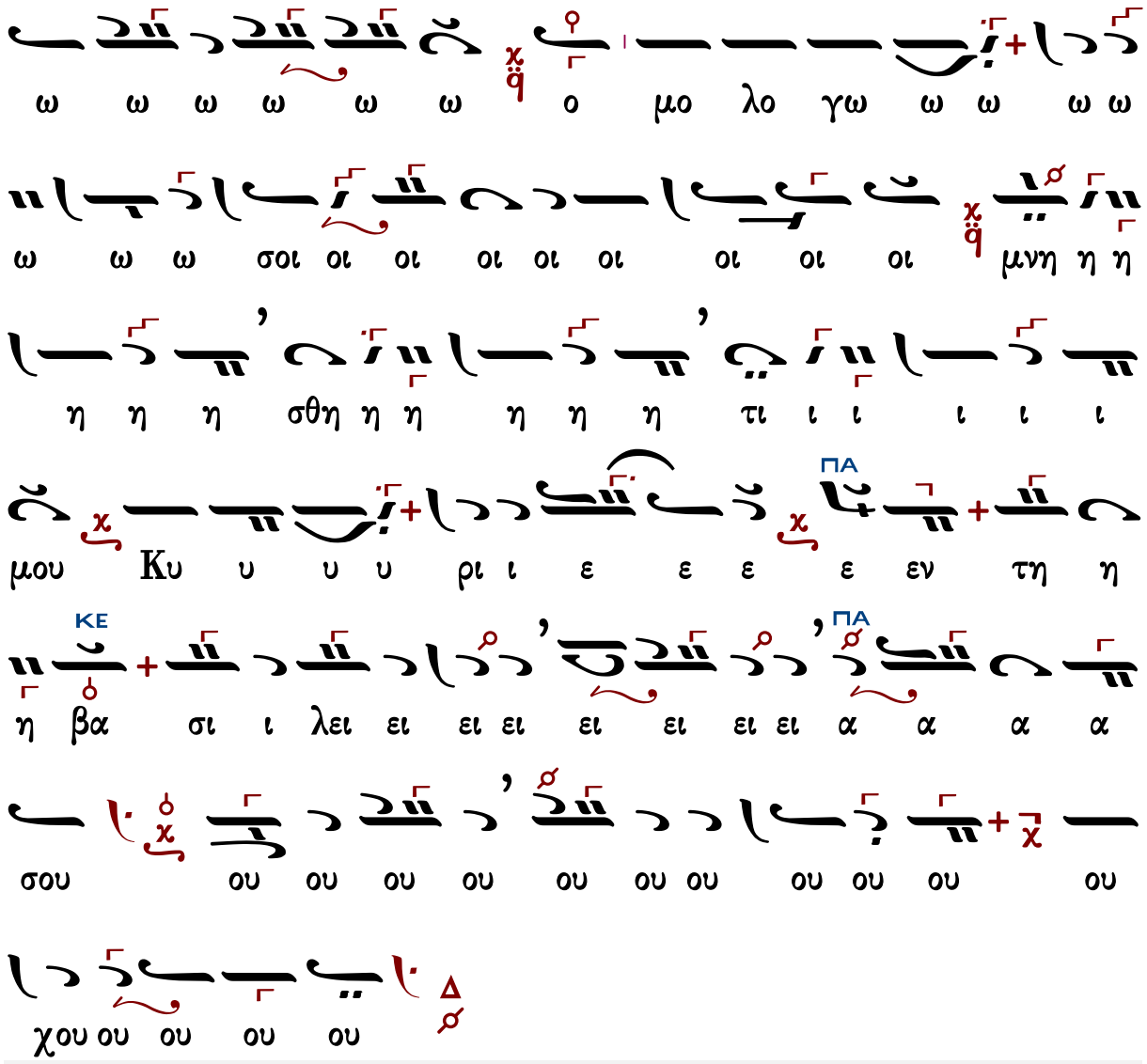

Λειτουργικὰ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ Πα χ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975, σ.207#

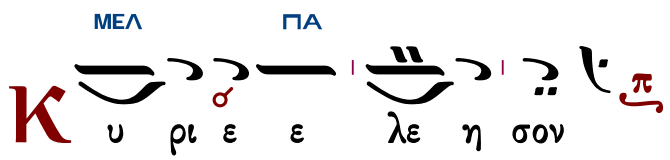

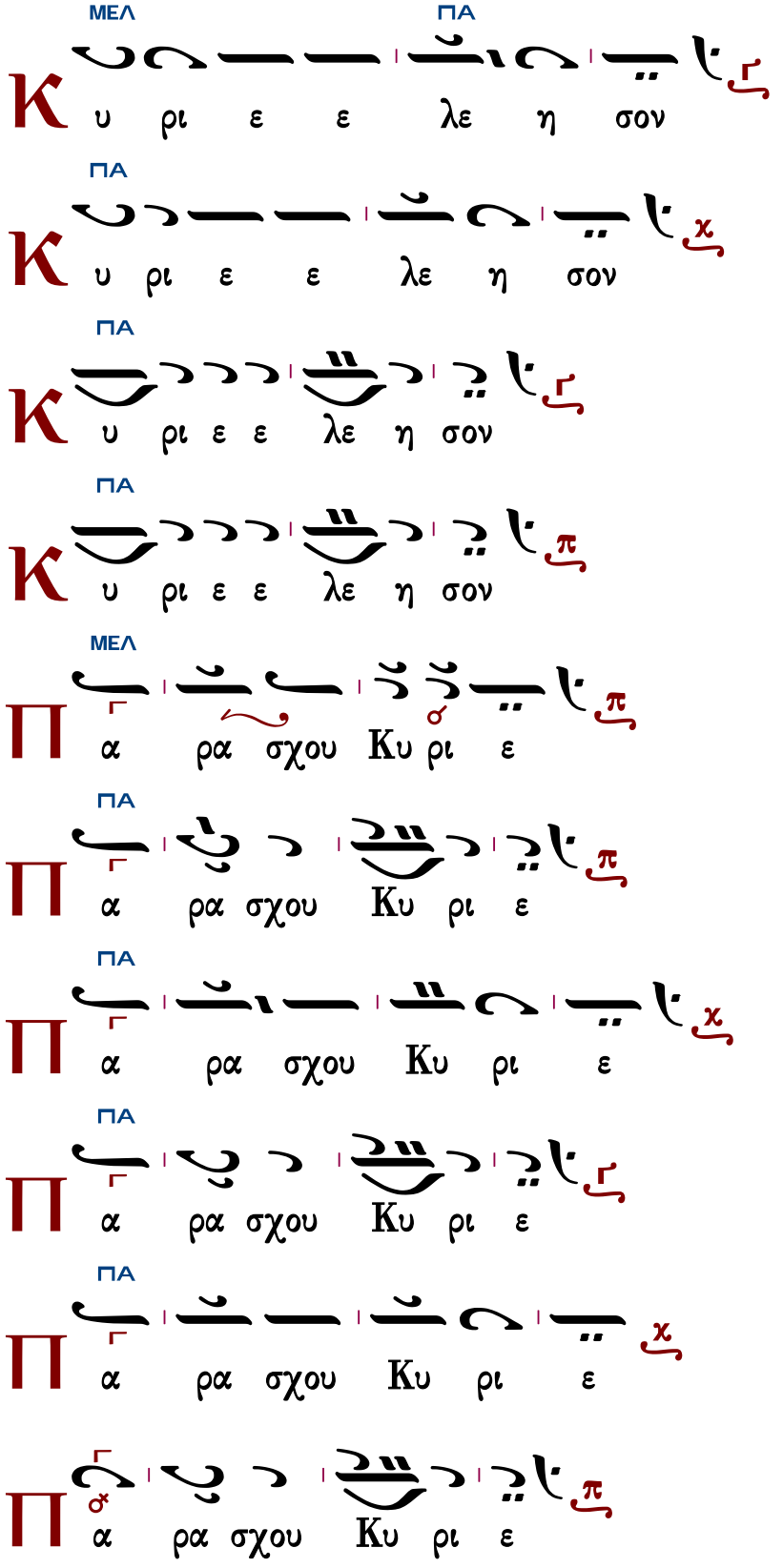
ΜΕΛ
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε

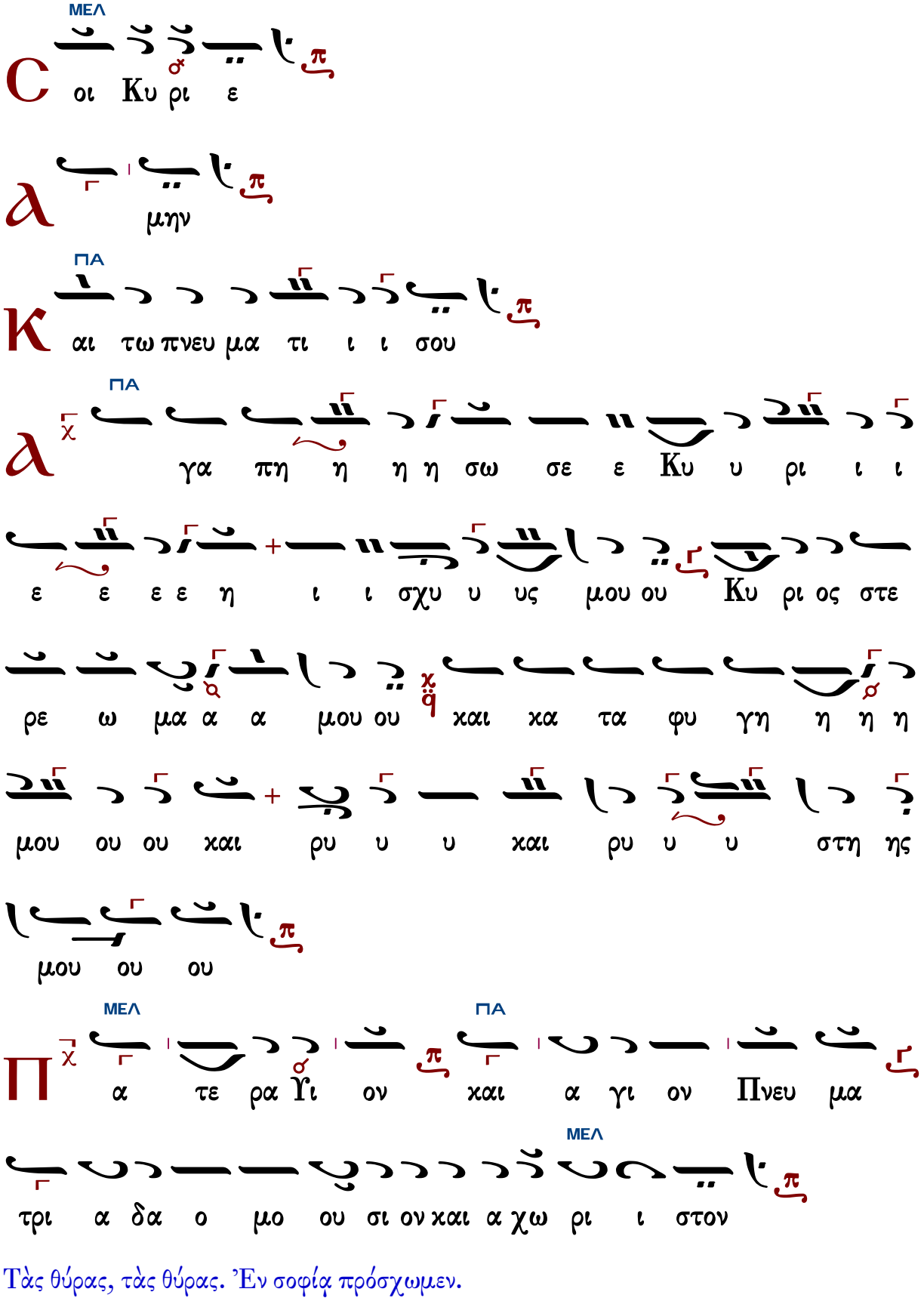

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

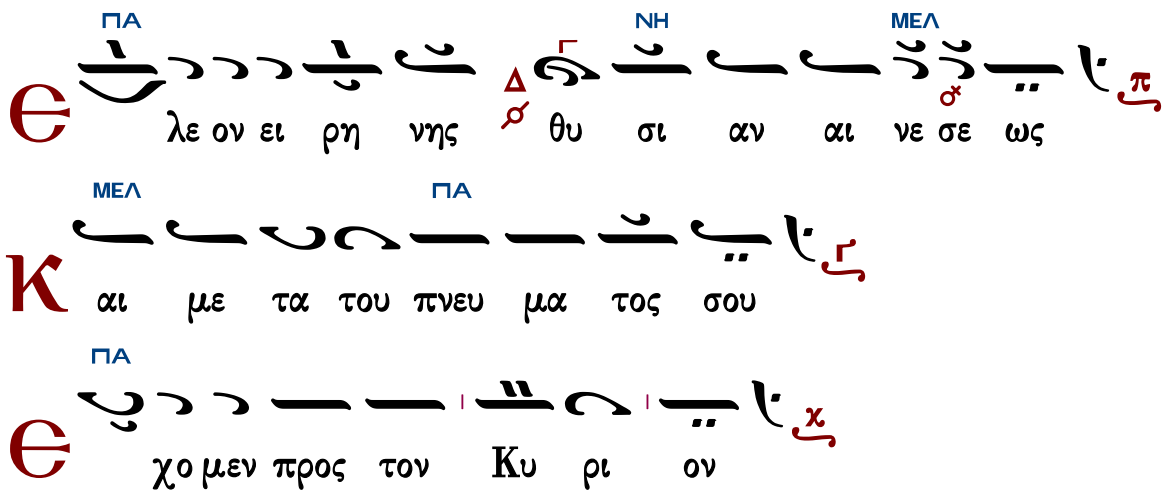

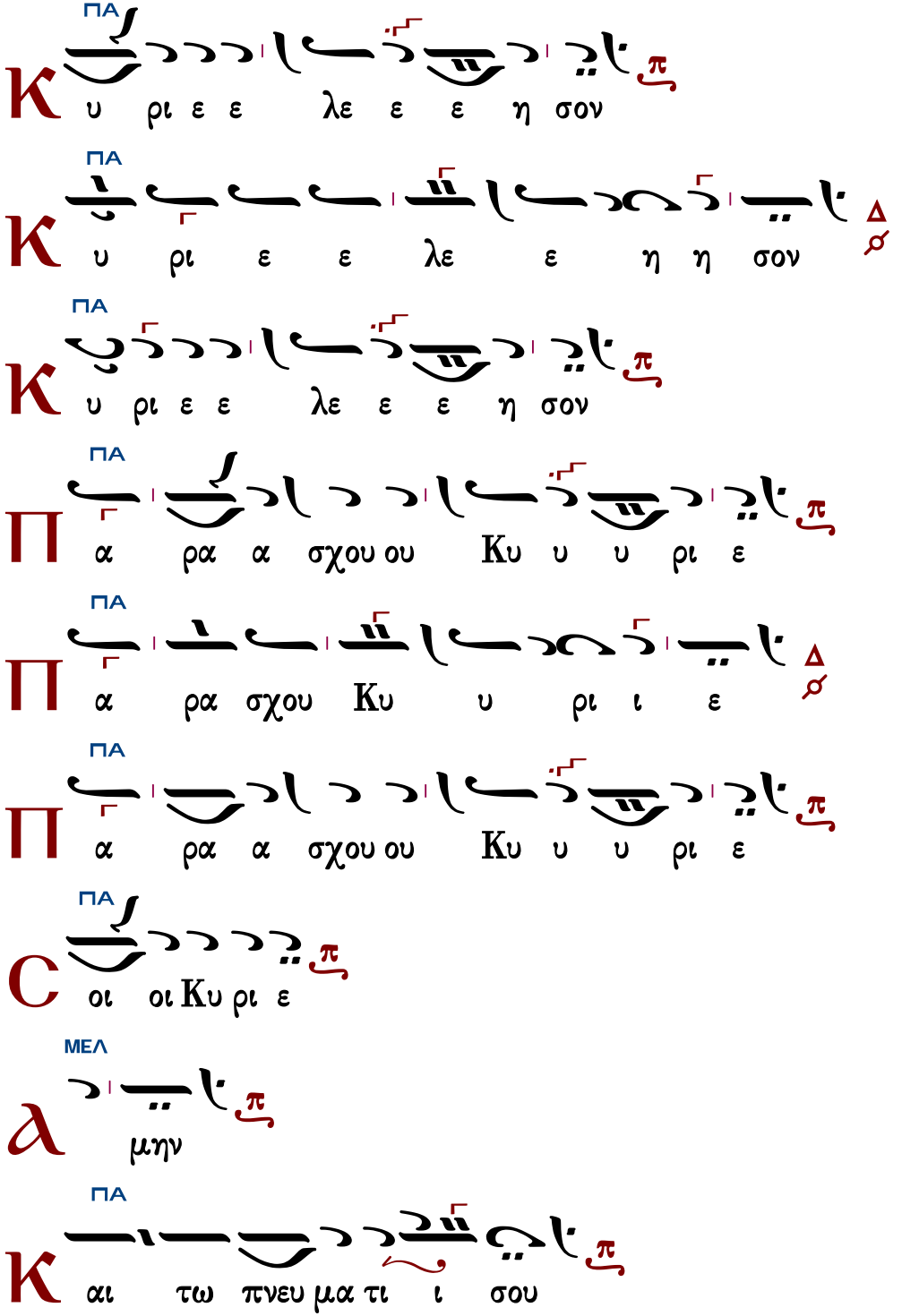
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
λ μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
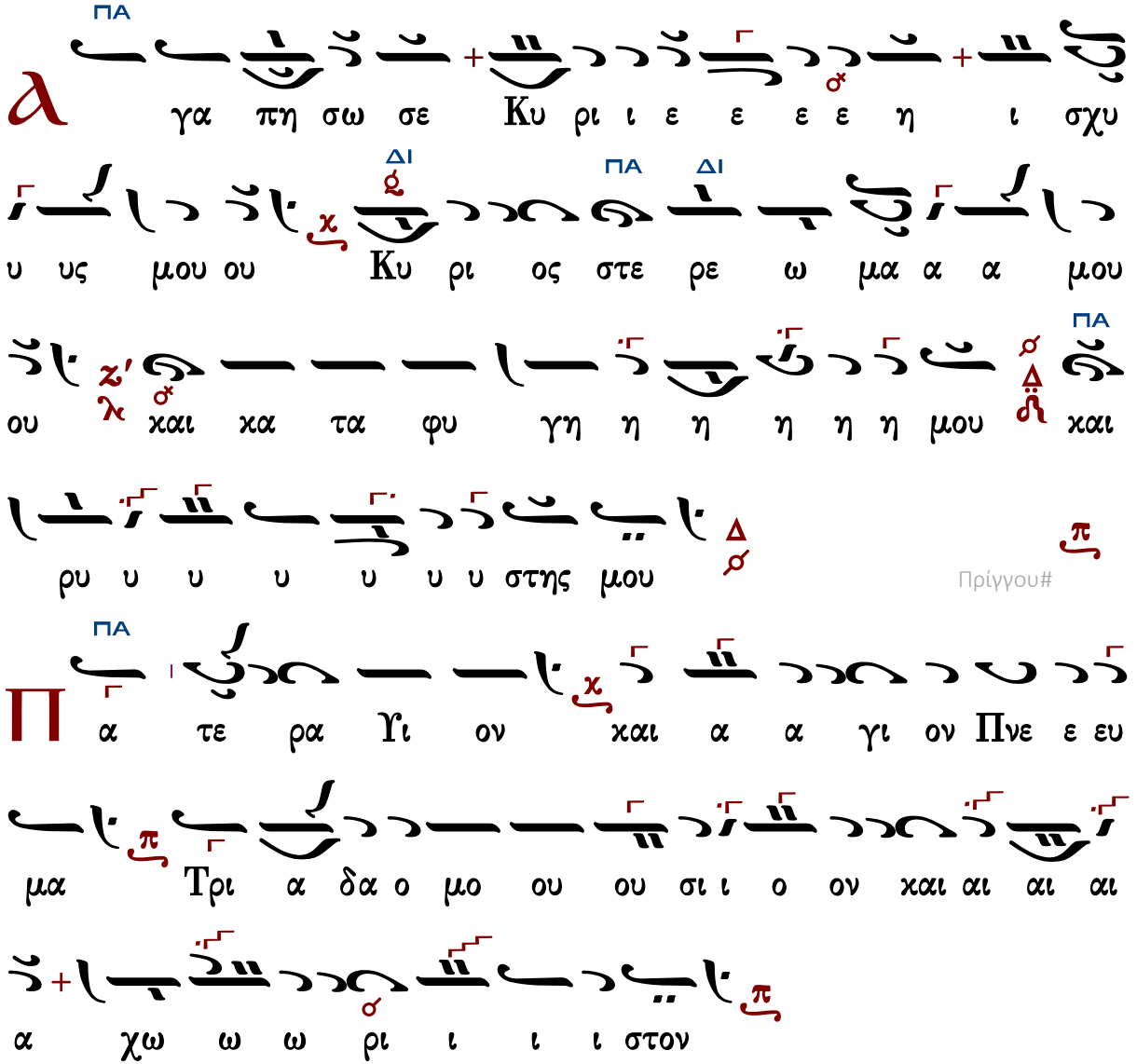
Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

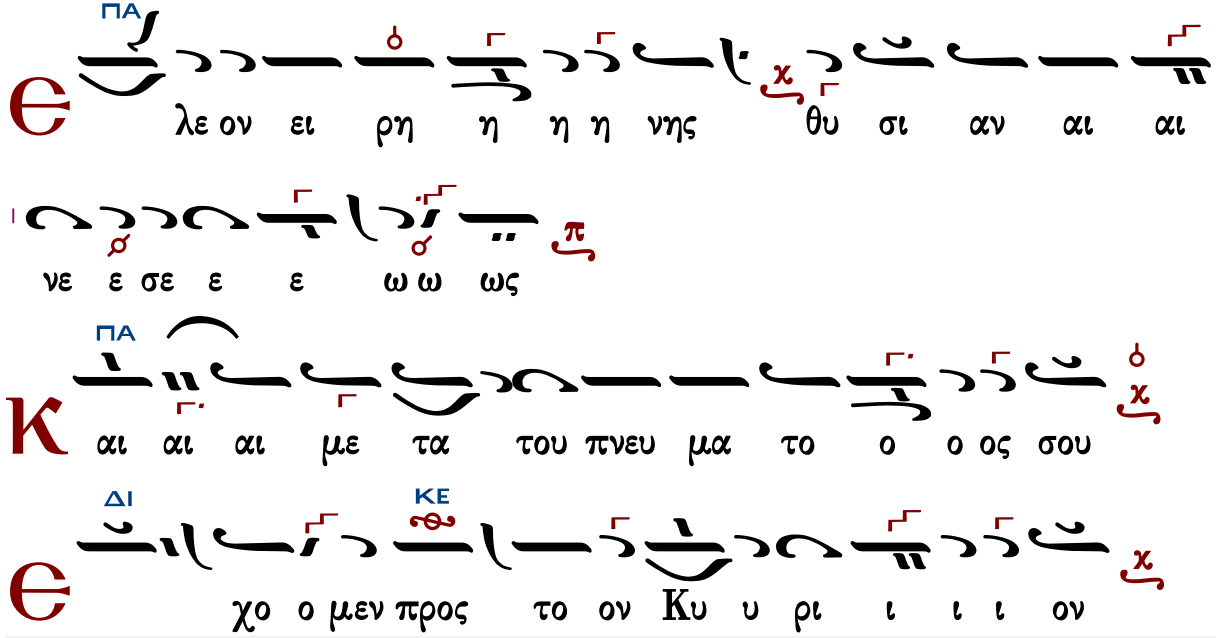

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ π Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.338#

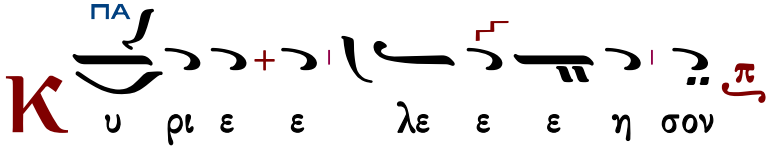

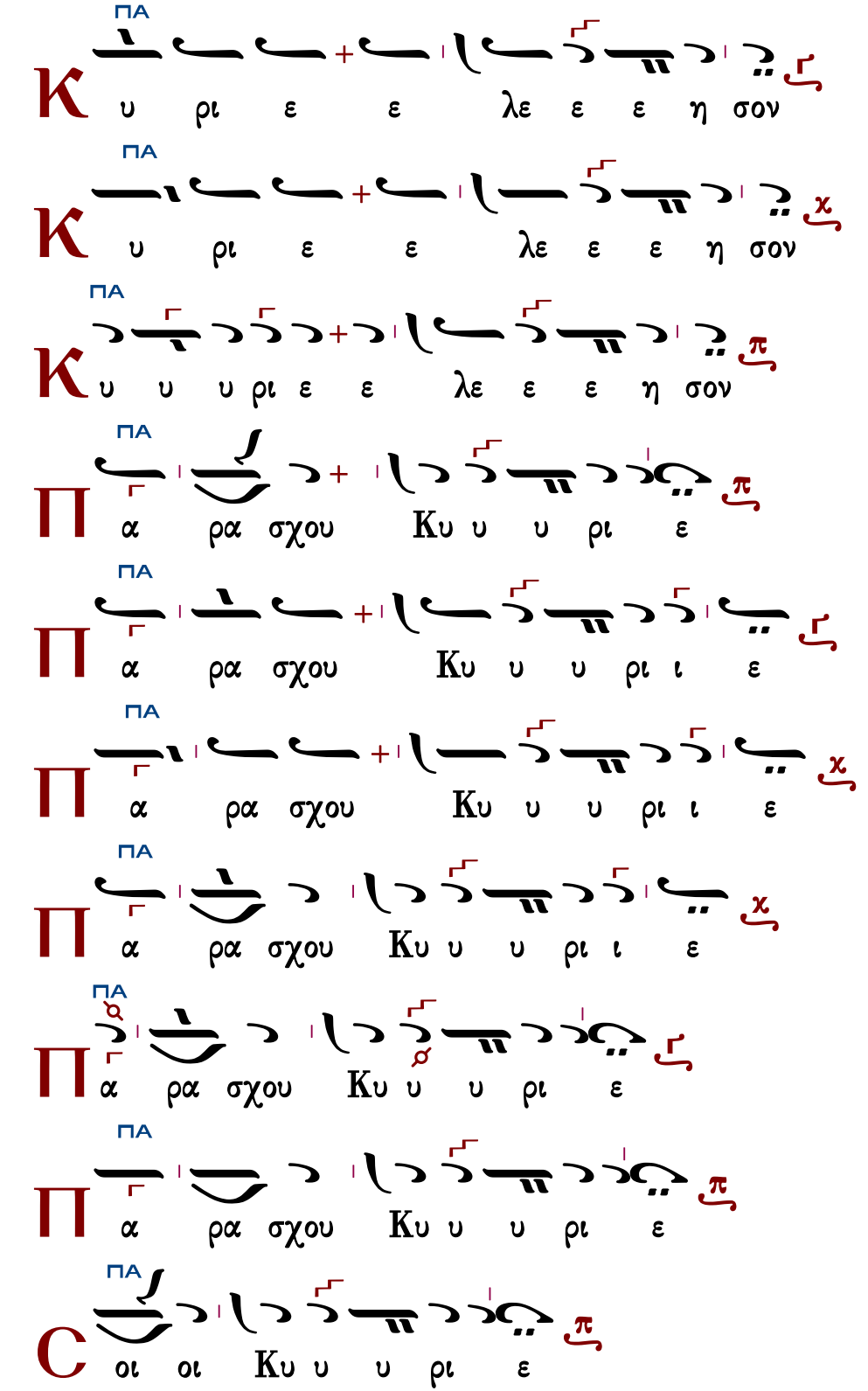
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ υ υ ρι ε

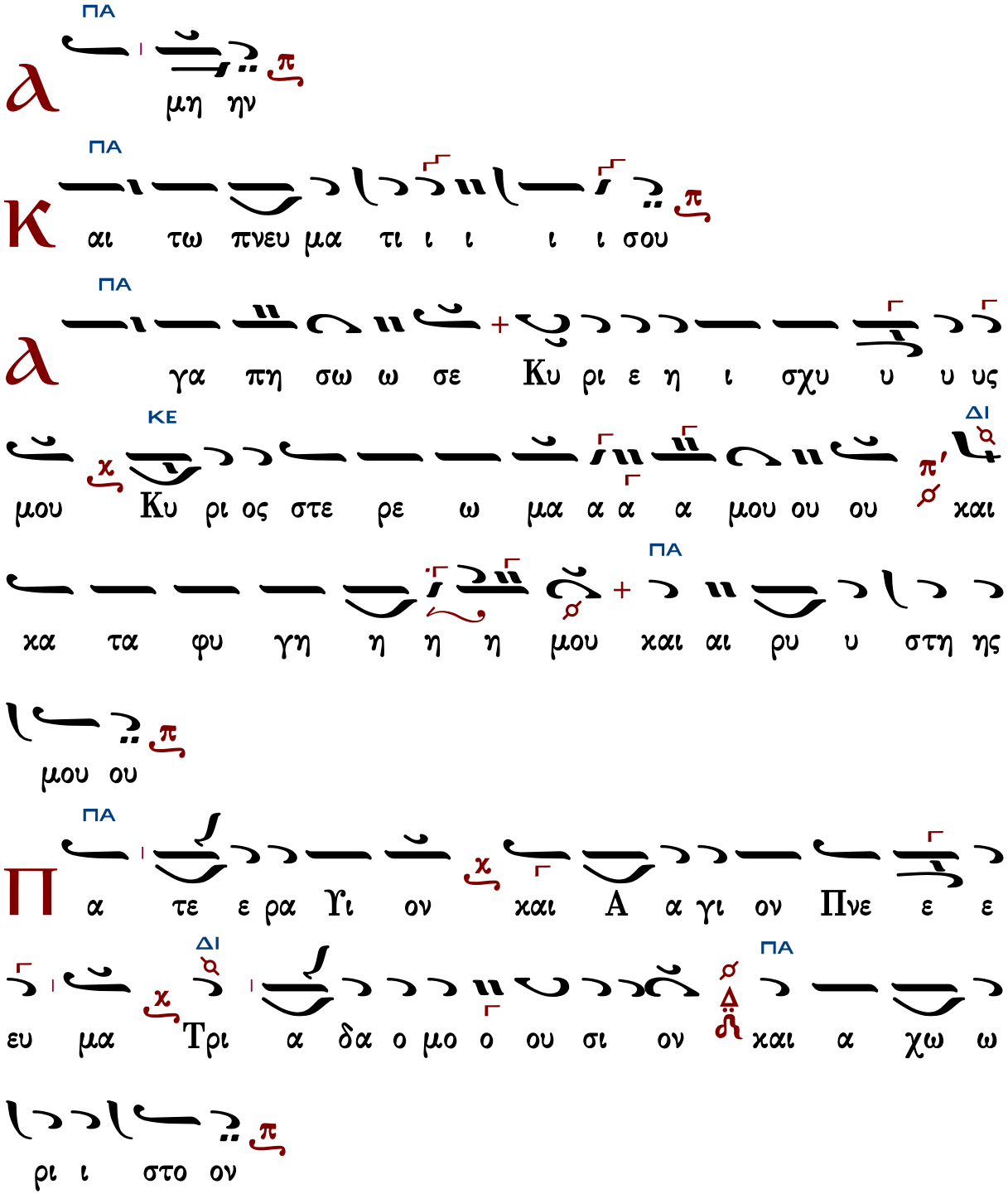

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

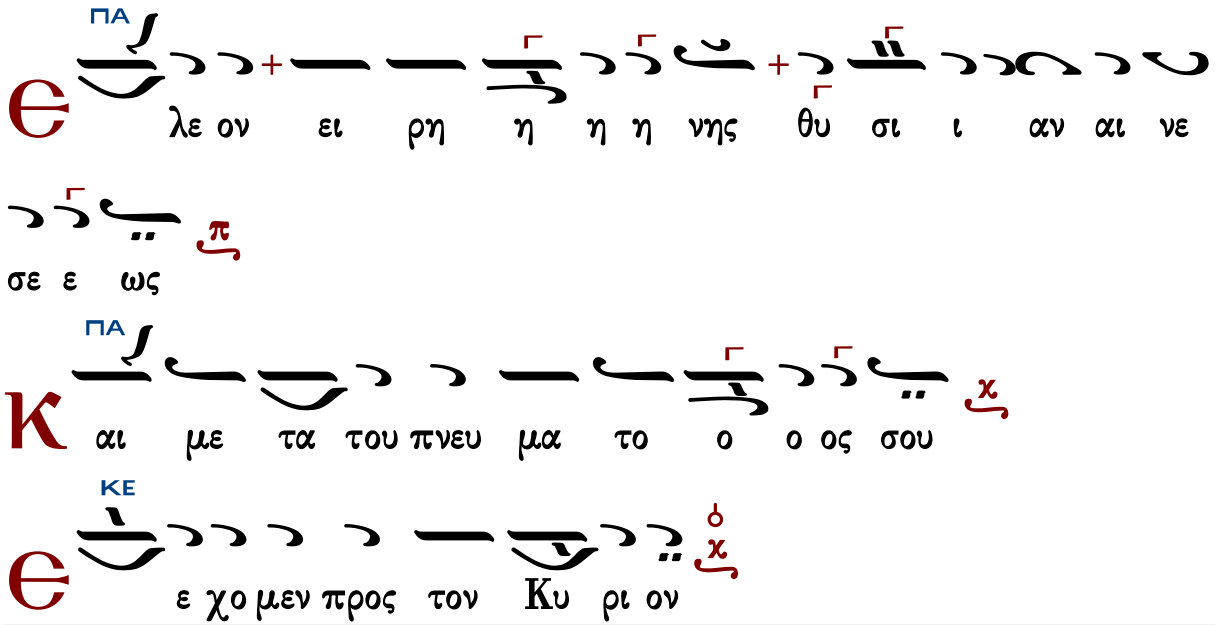

Θρασυβούλου Σταΐτσα

Ἀθήνα 1972

Ἦχος λ π ϖ Πα

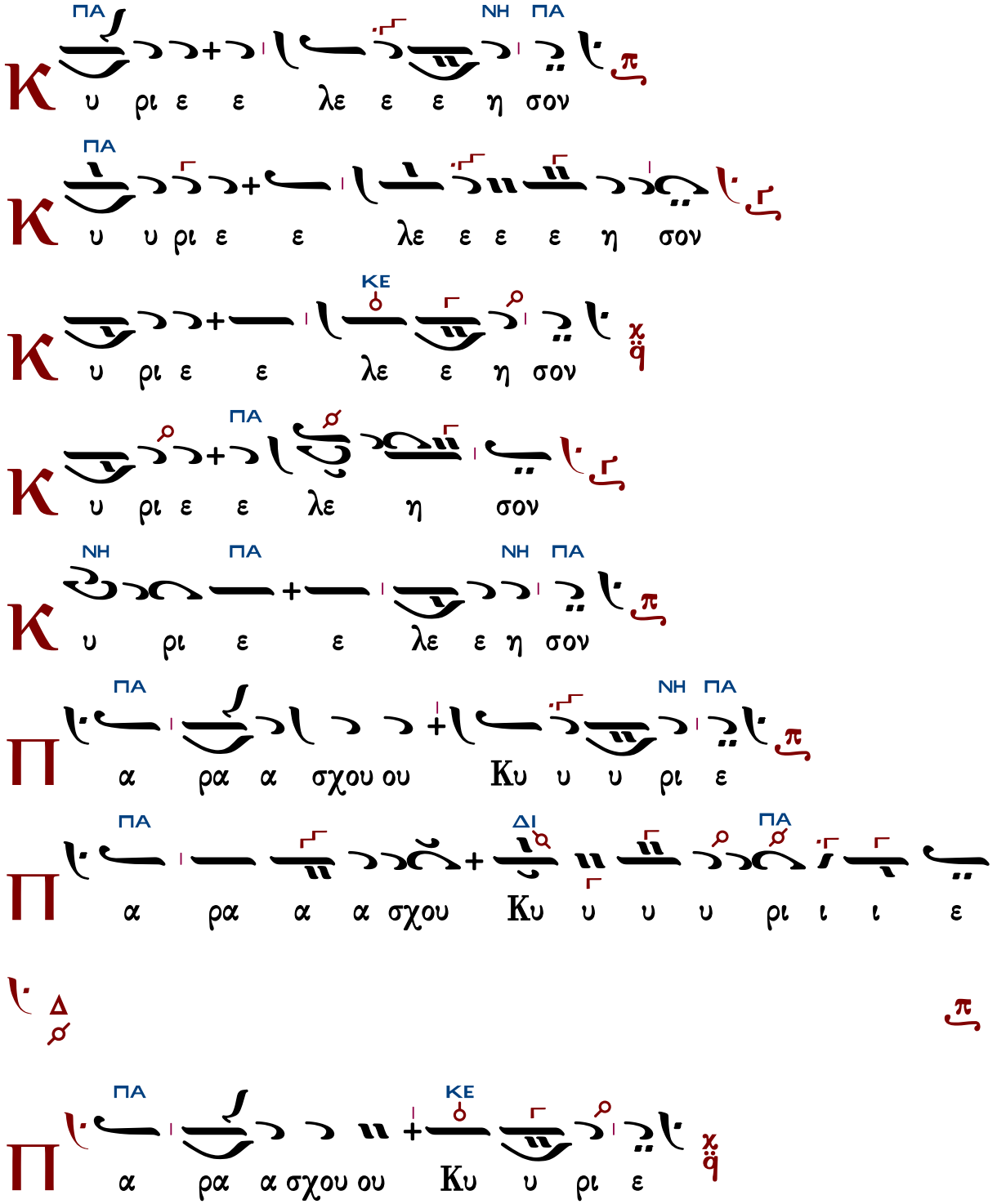
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

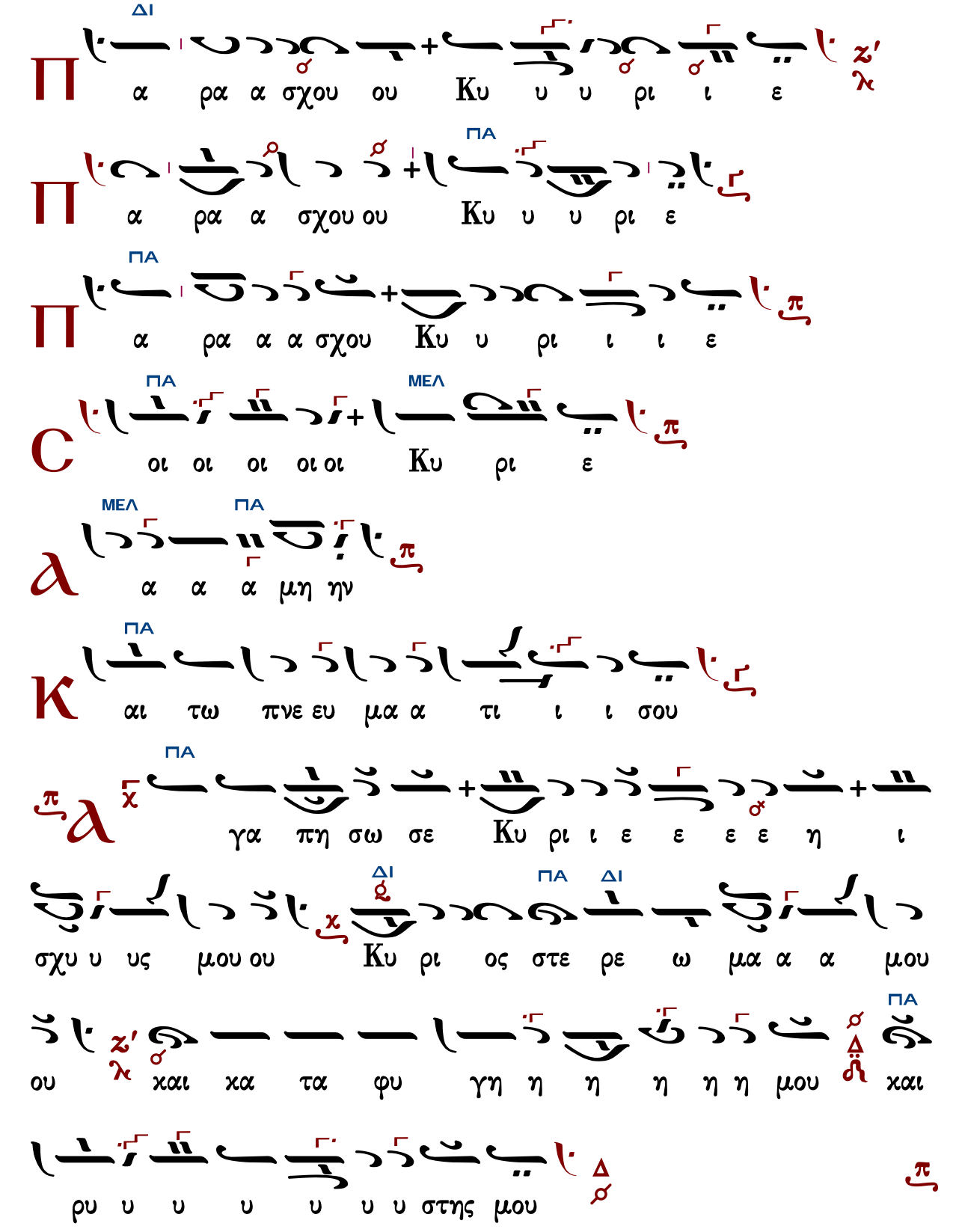
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π
α ρα α α σχου Κυ υ ρι ι ι ε
C
οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
α
α α α μη ην
κ
αι τω πνε ευ μα α τι ι ι σου
α
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι
σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου
ου και και χα τα φυ γη η η η η η μου και
ρυ υ υ υ υ υ υ στης μου

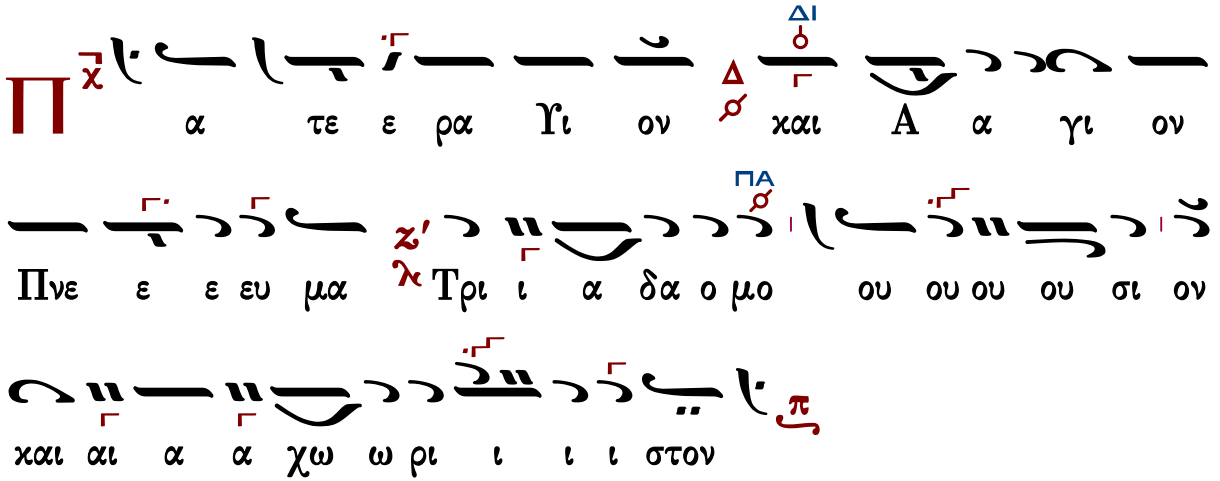

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

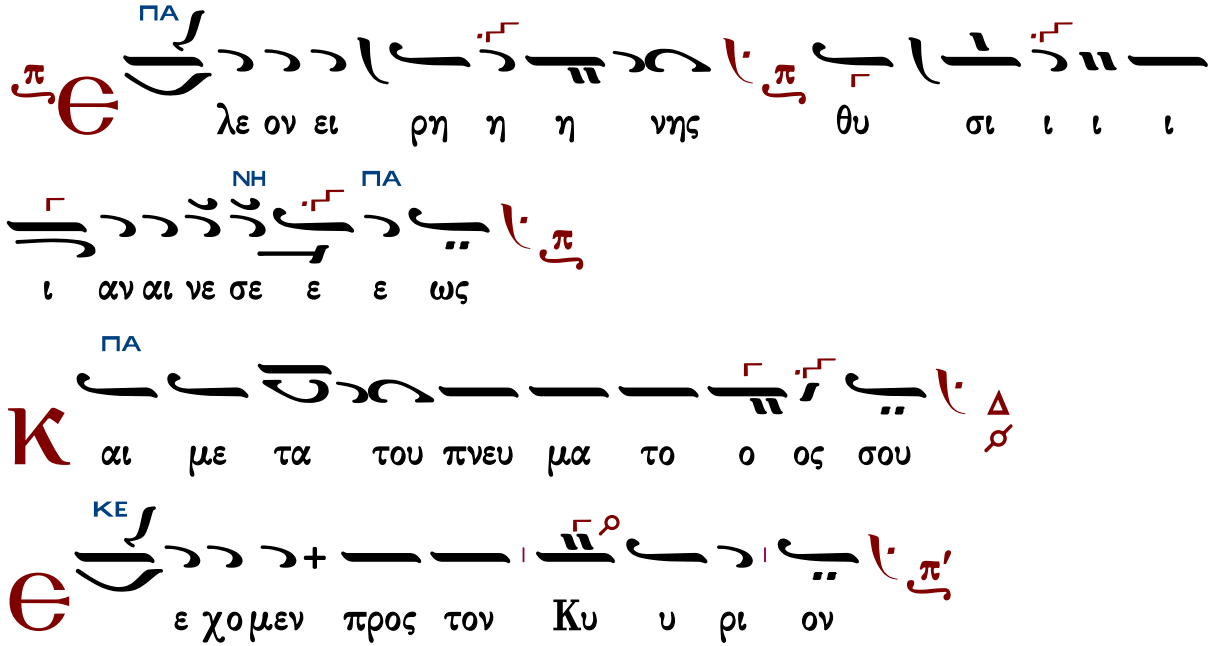

Θρασυβούλου Στανίτσα (ἕτερα)

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.278#

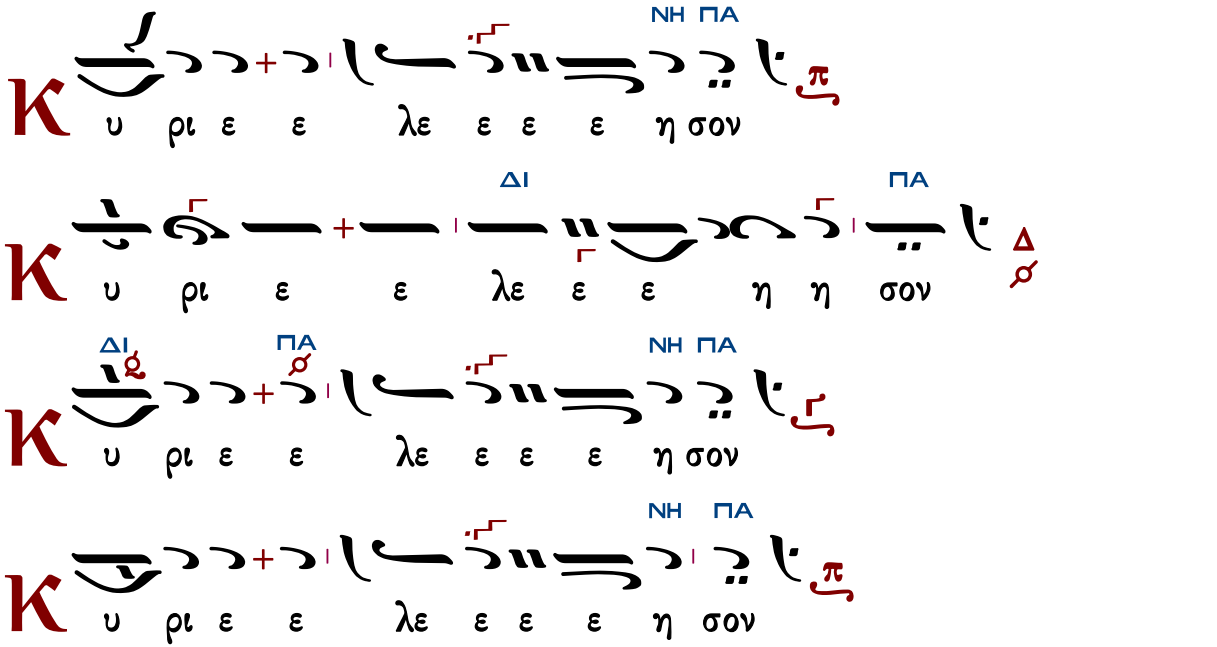

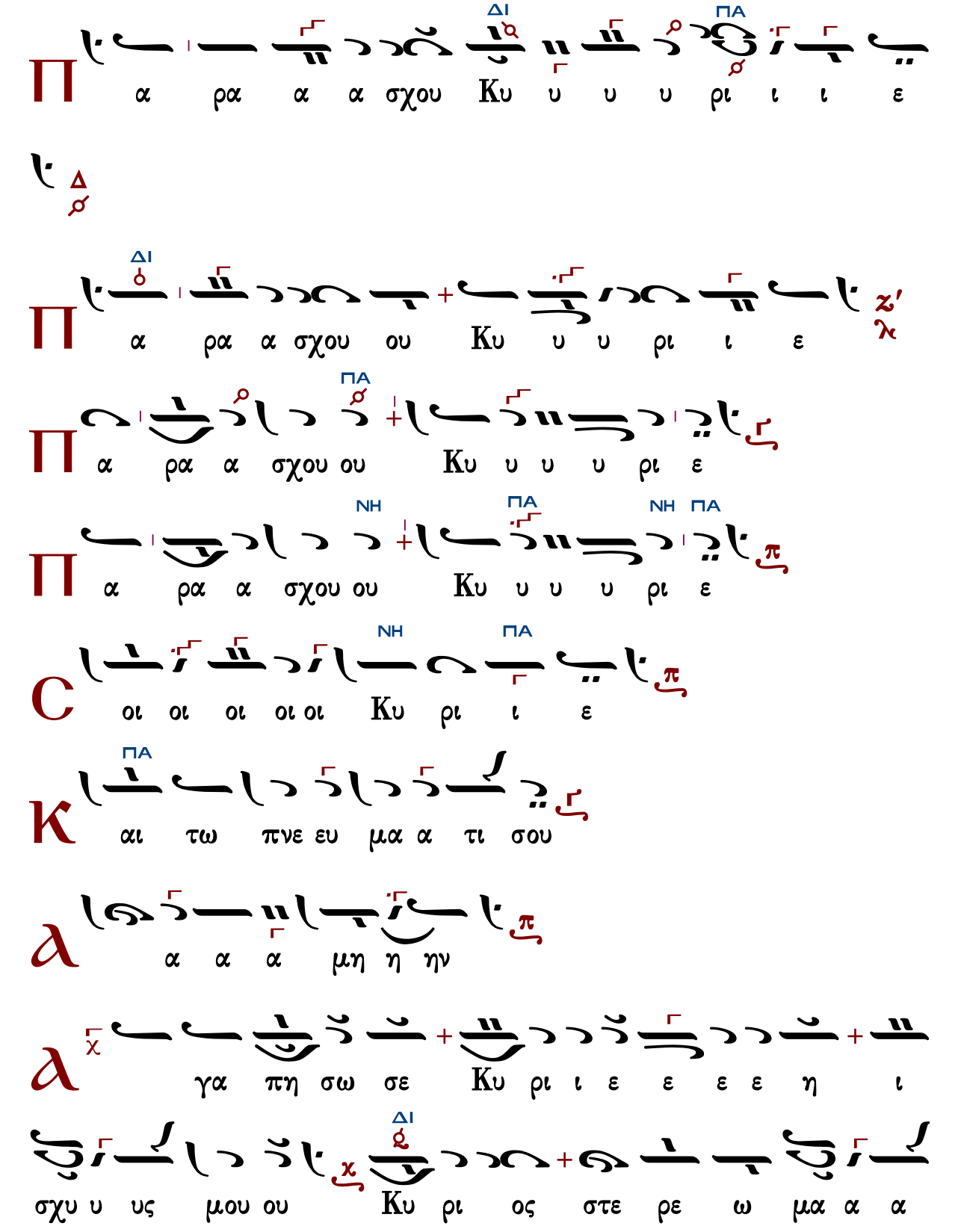
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΔΙ
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε
ΝΗ
ΠΑ
Κ αι τω πνε ευ μα α τι σου
ΠΑ
α α α α μη η ην
α γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι
σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
ΔΙ

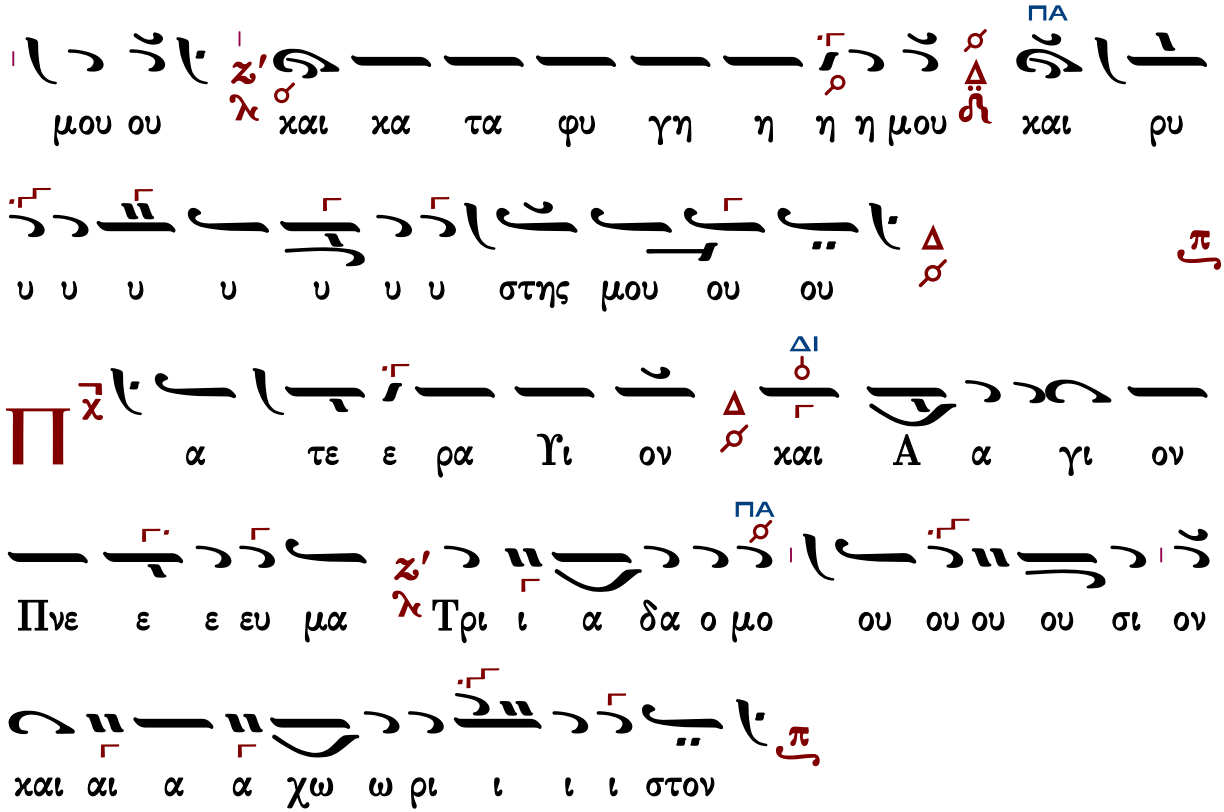

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

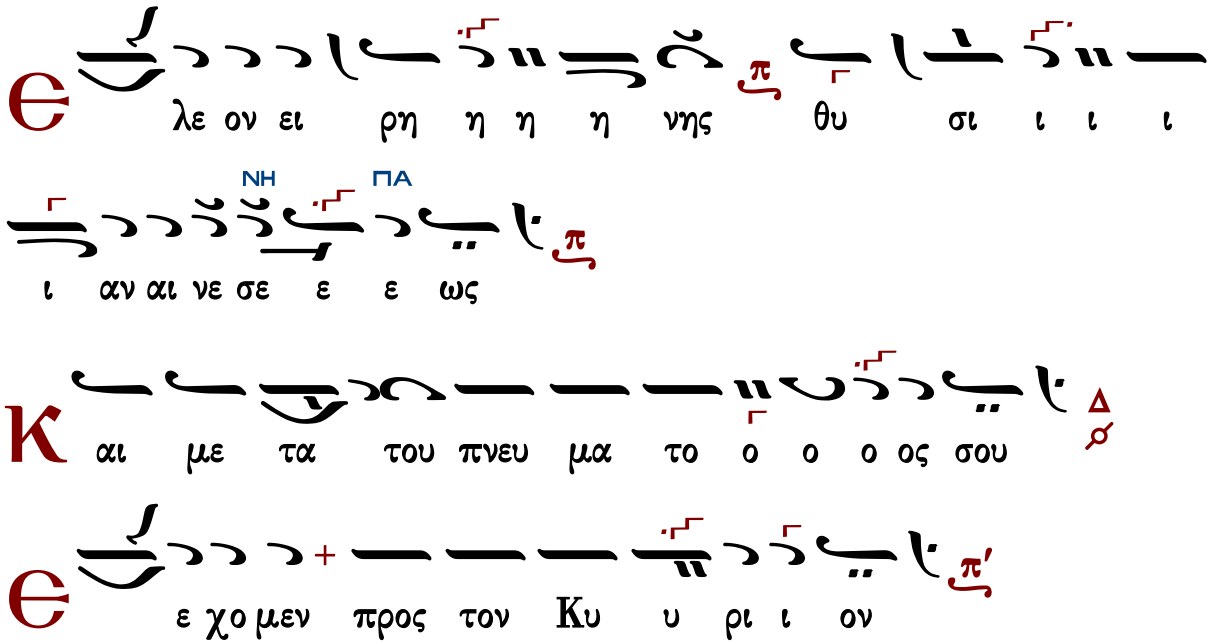

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.159*

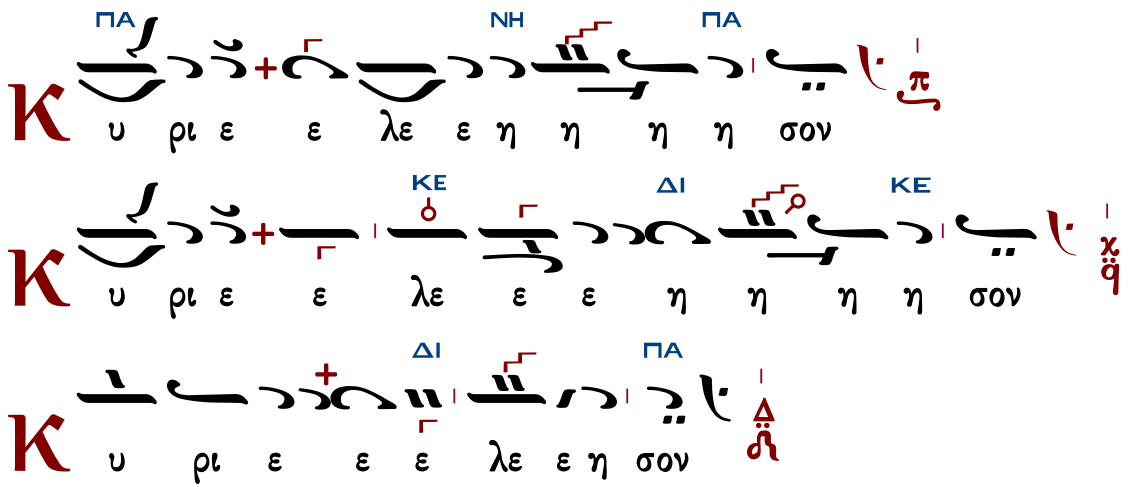

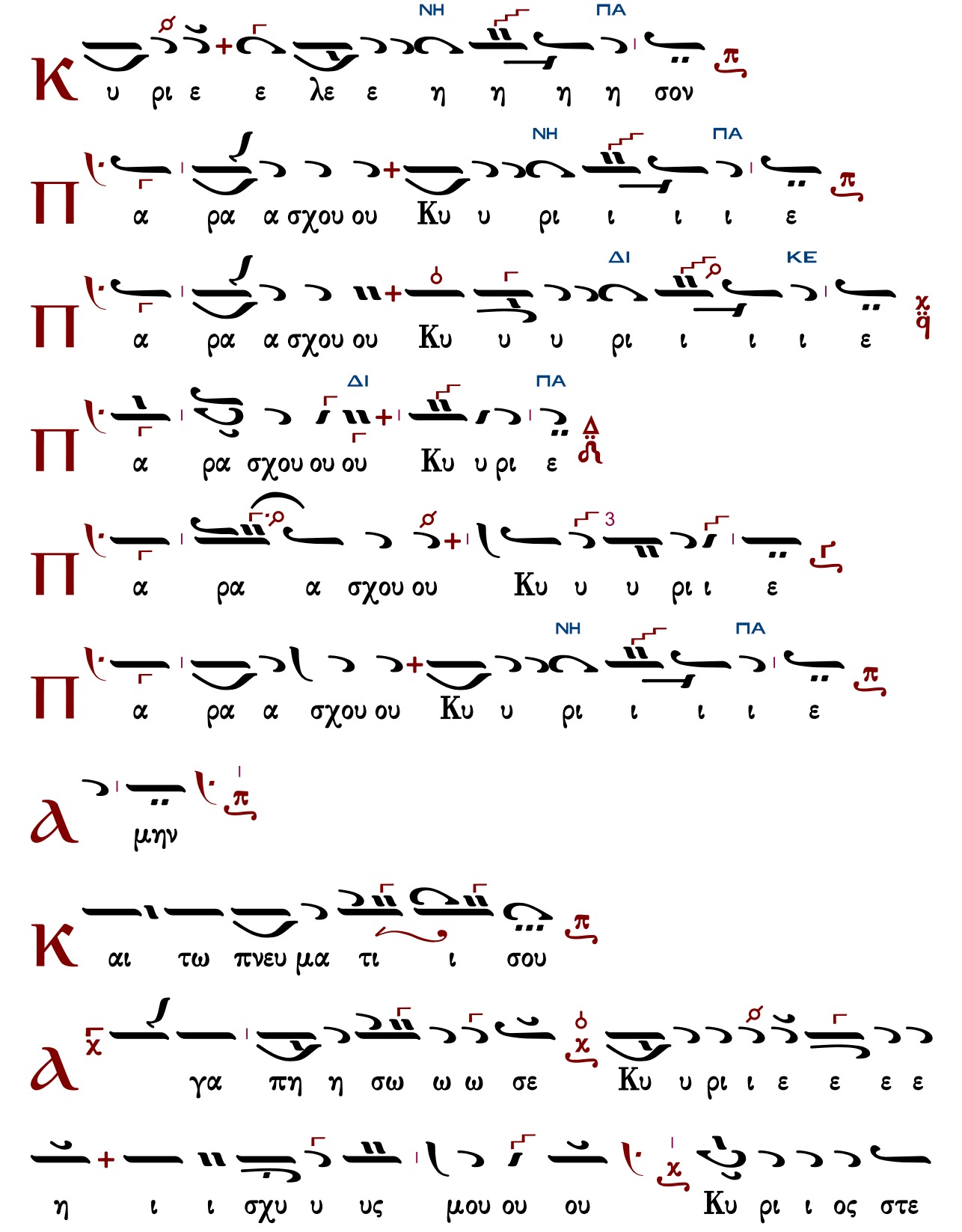
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
3
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Π α ρα σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
Δ μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Δ γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
η ι ι σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ος στε

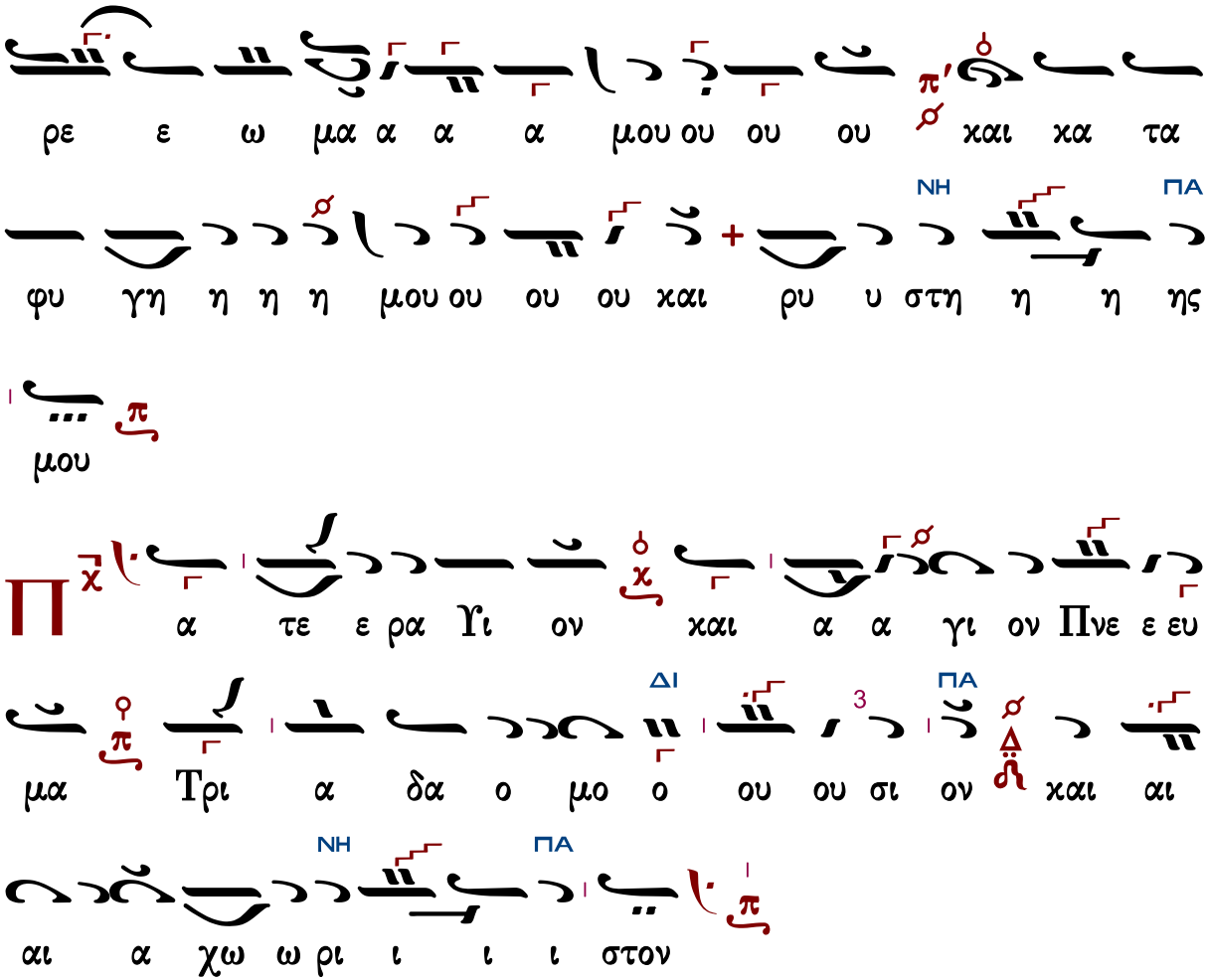

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

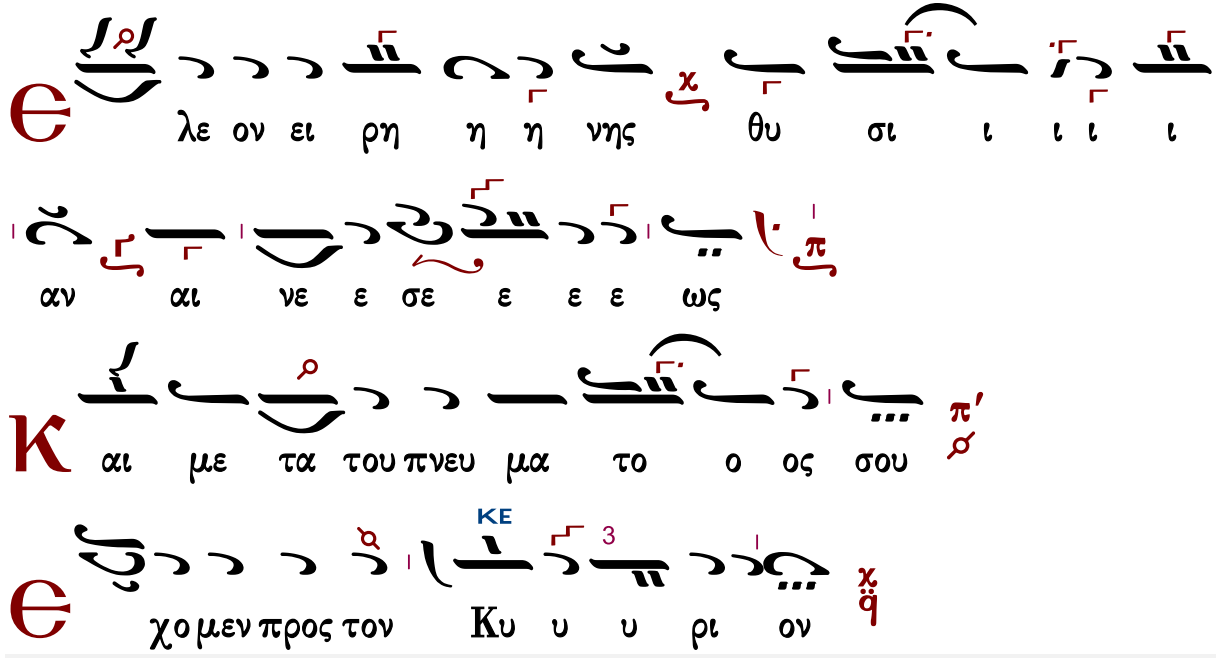

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349#

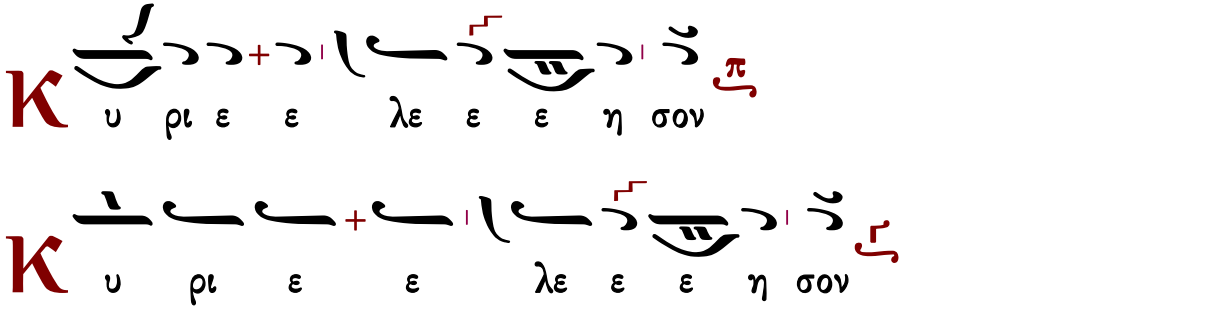

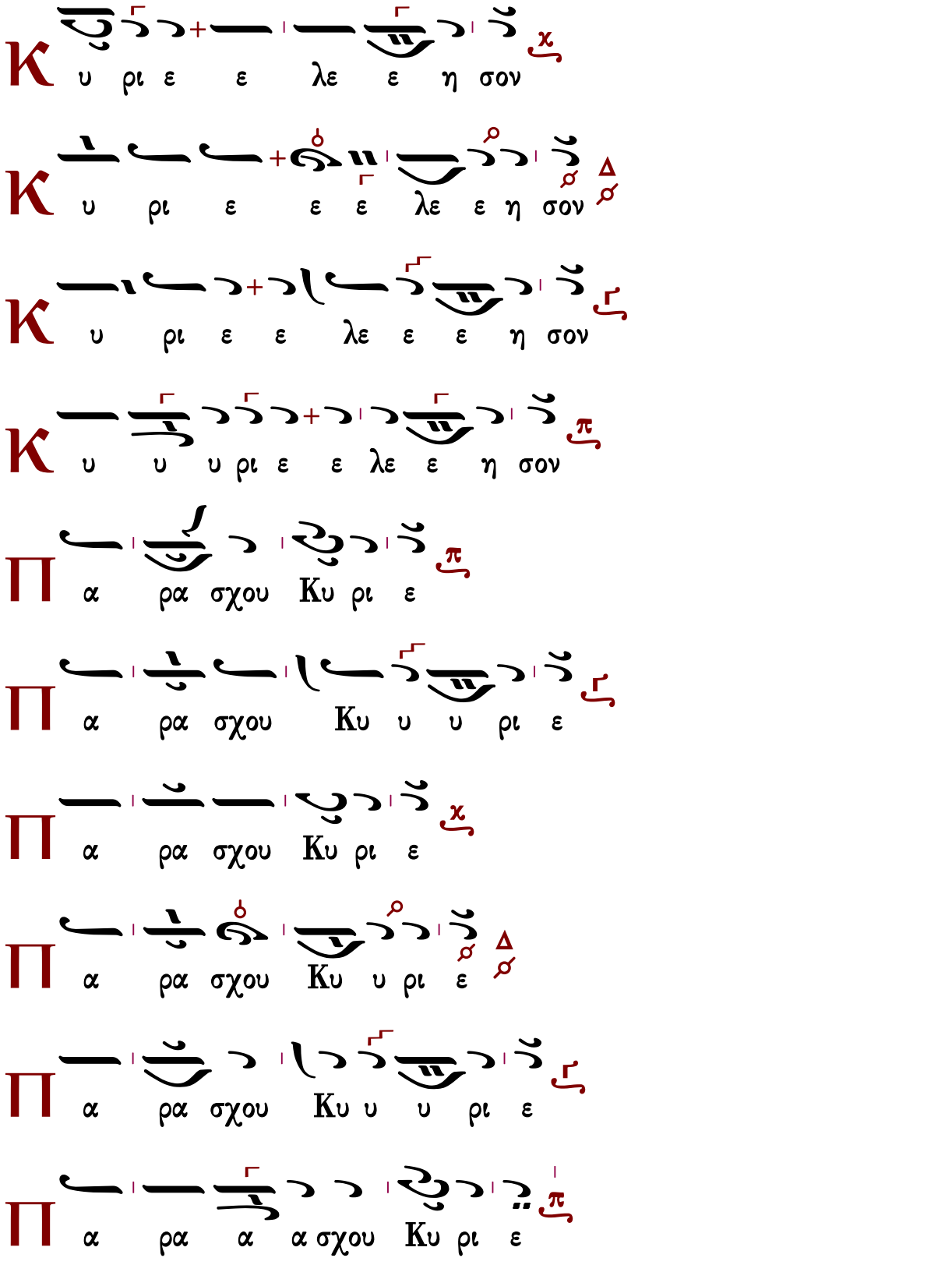
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον χ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον Δ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε Δ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ε

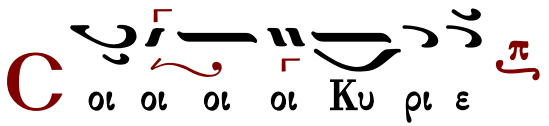

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

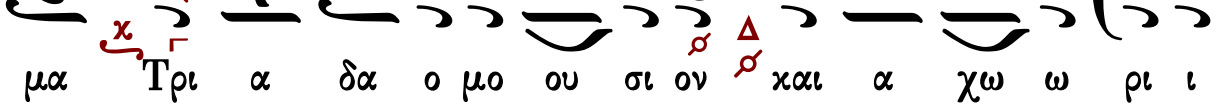

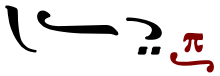

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

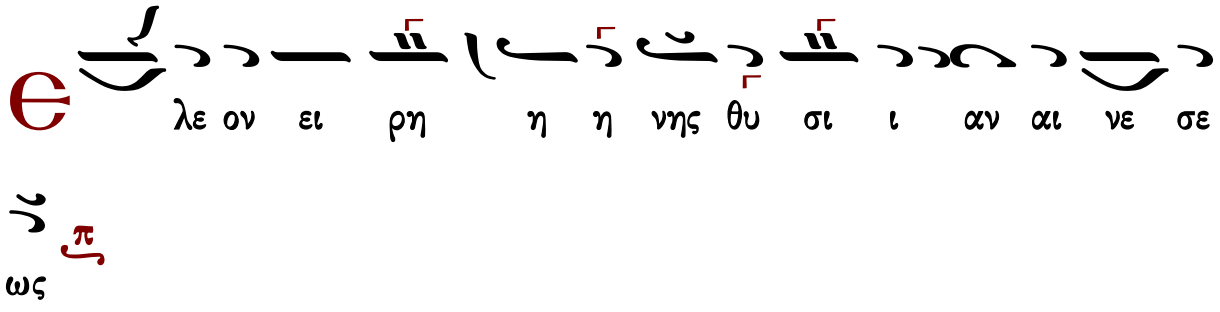

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.341*

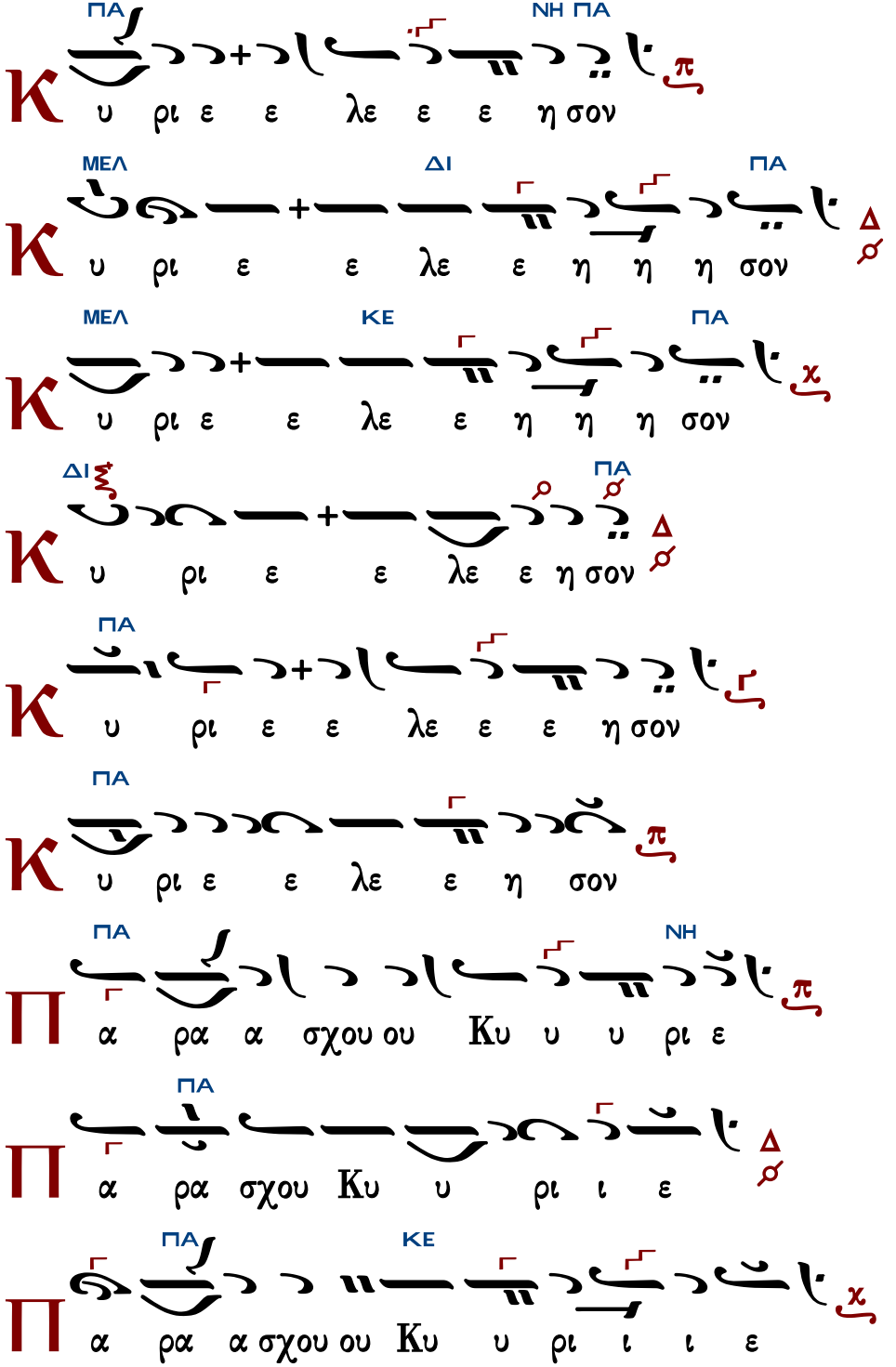

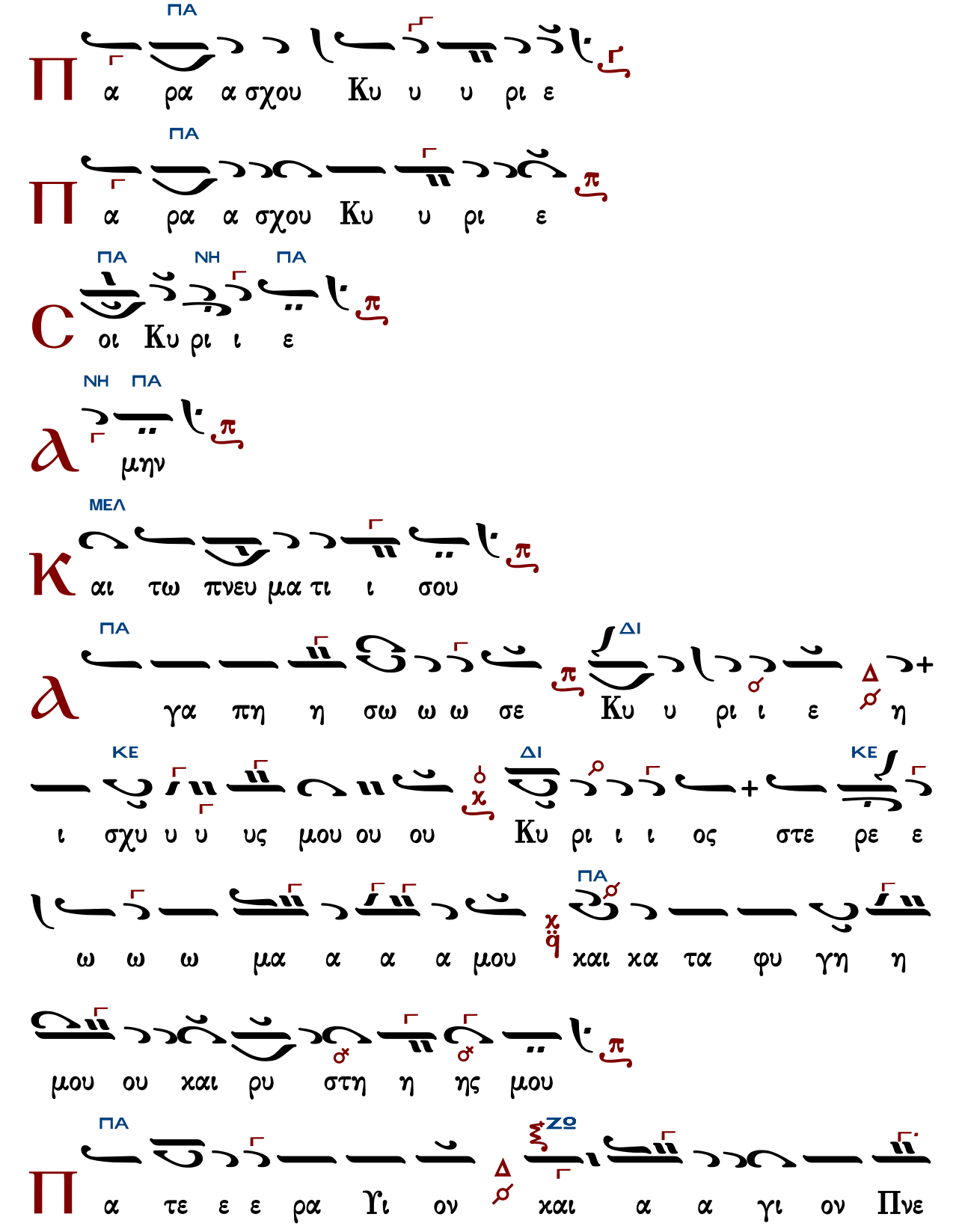
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
C οι Κυ ρι ι ε
ΝΗ ΠΑ
α μην
ΜΕΛ
κ αι τω πνευ μα τι ι σου
ΠΑ ΔΙ Δ
α γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε η
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι σχυ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε
ΠΑ
ω ω ω μα α α α μου και χα τα φυ γη η
μου ου και ρυ στη η ης μου
ΠΑ Δ ΖΩ
Π α τε ε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

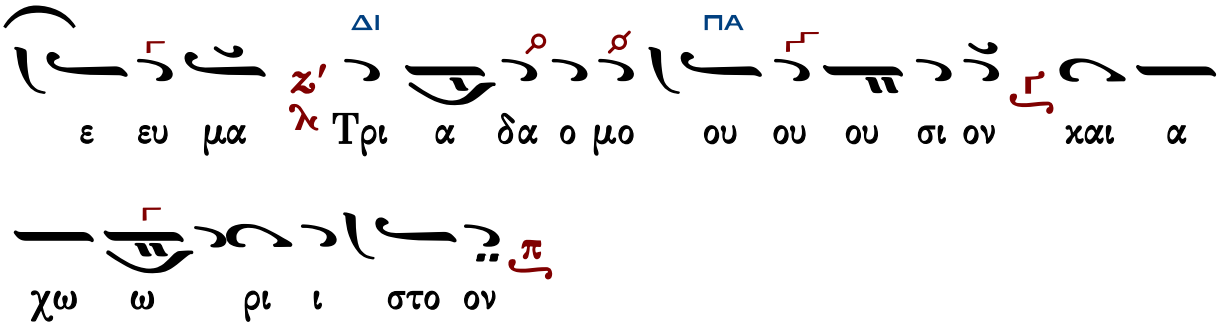

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

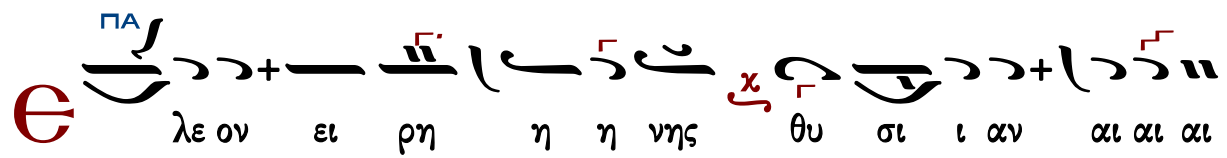

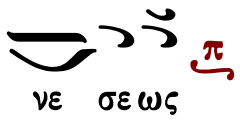

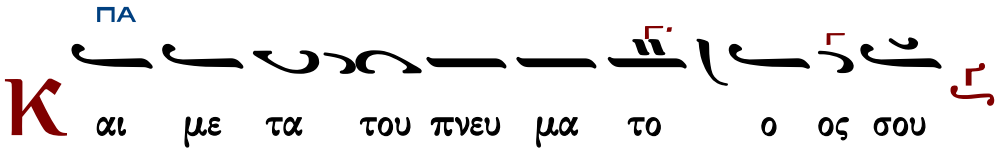

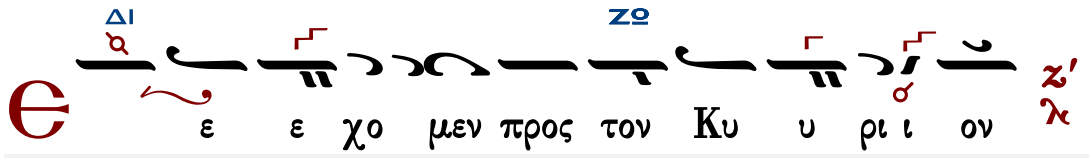

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος λ π ... Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.279*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση Mi = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

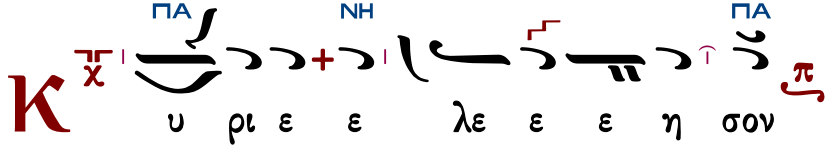

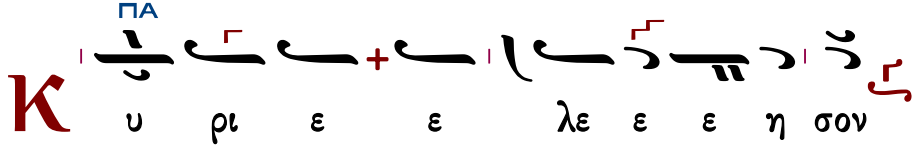

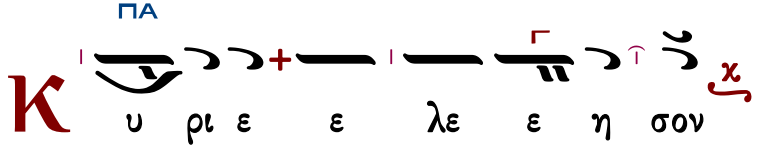

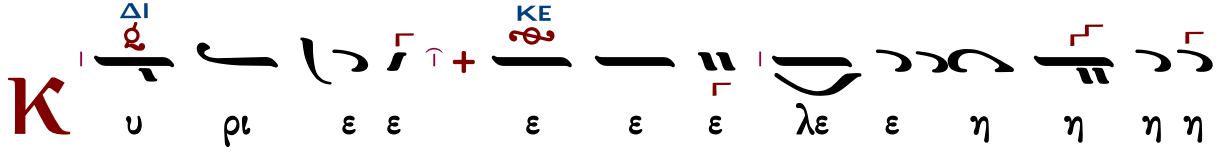

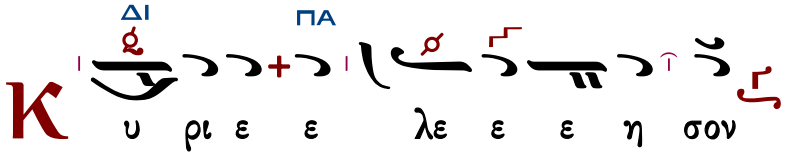
ΔΙ
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

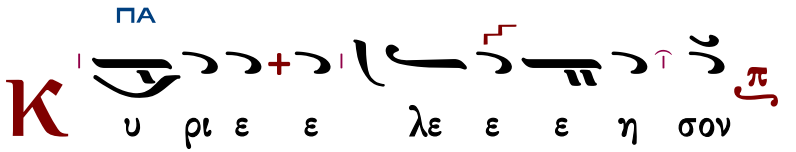
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

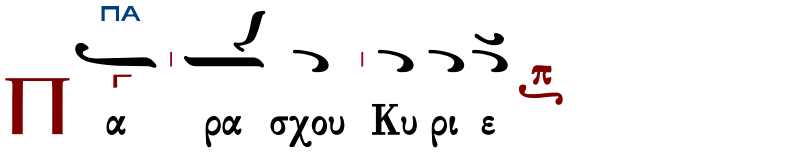
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

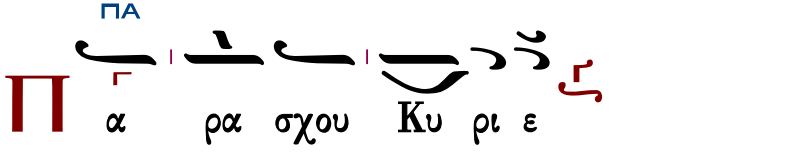
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

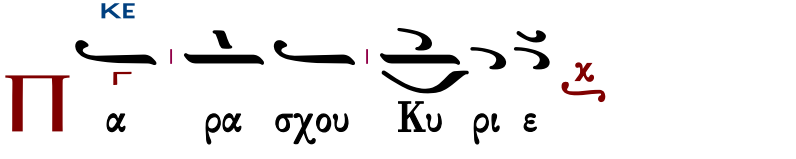
ΚΕ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

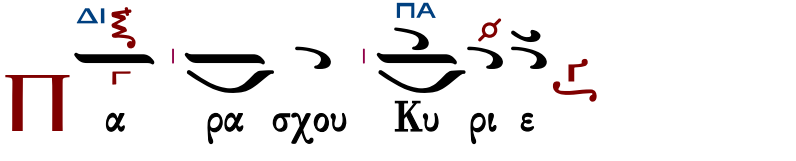
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

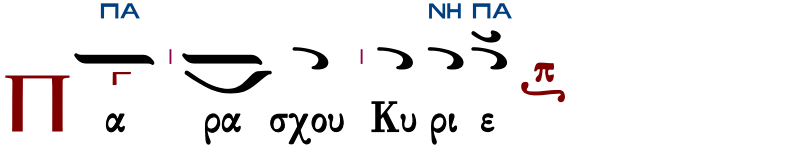
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

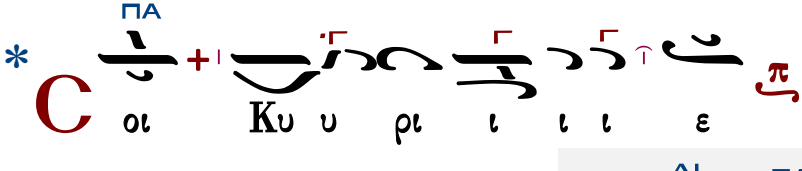
ΠΑ
*C
οι Κυ υ ρι ι ι ι ε

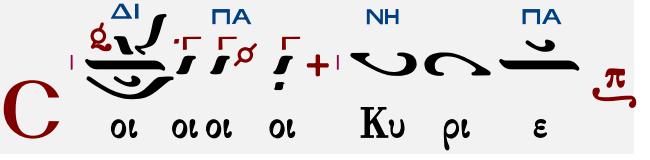
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
*C
οι οι οι οι Κυ ρι ε
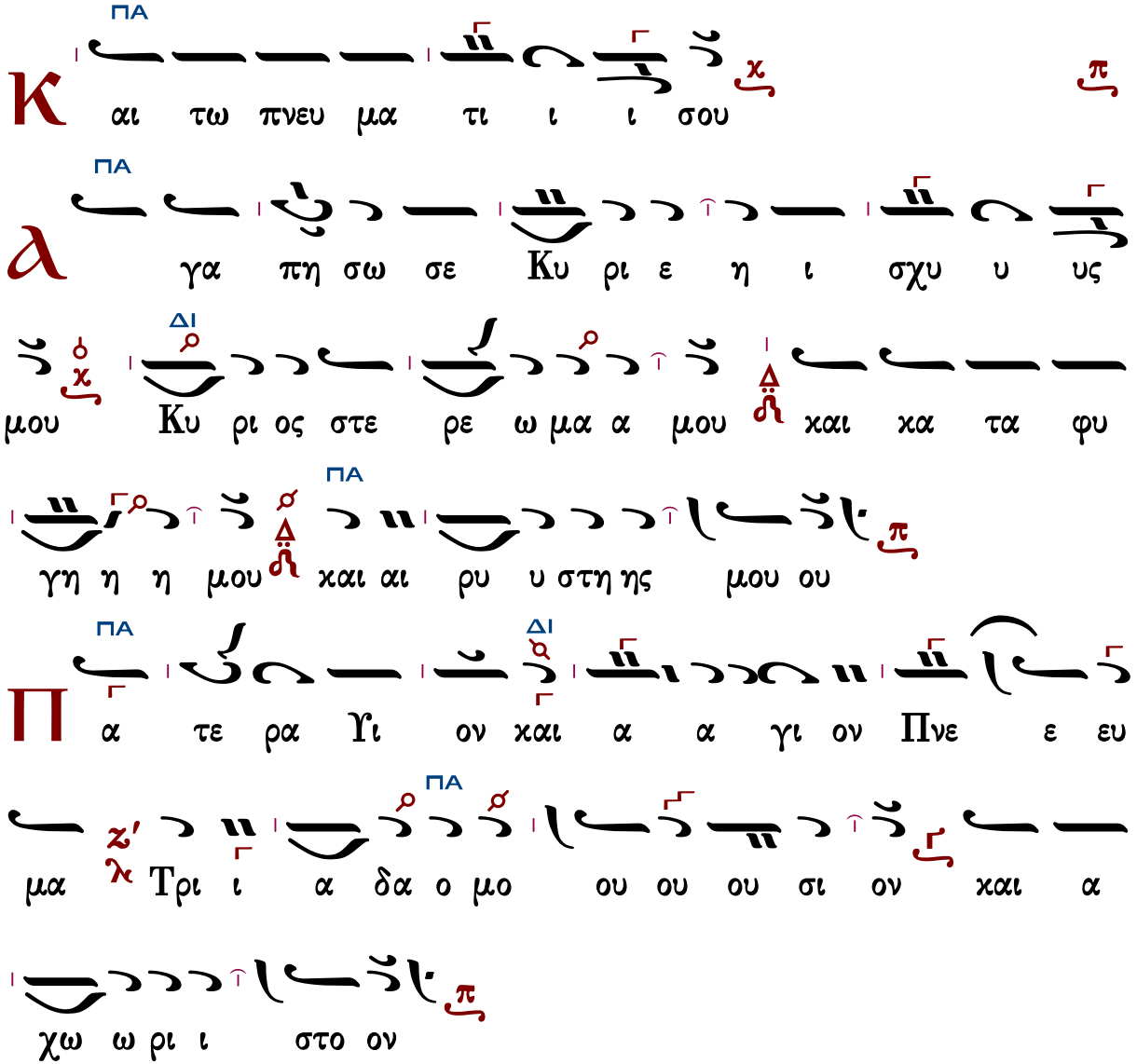
Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

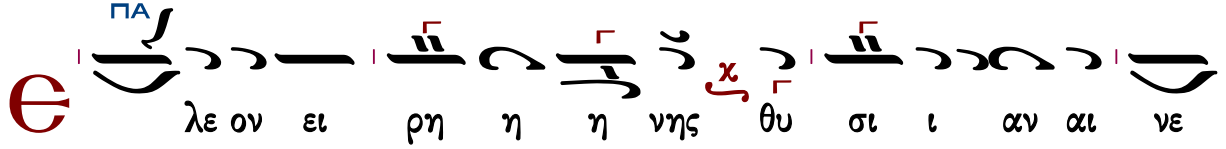

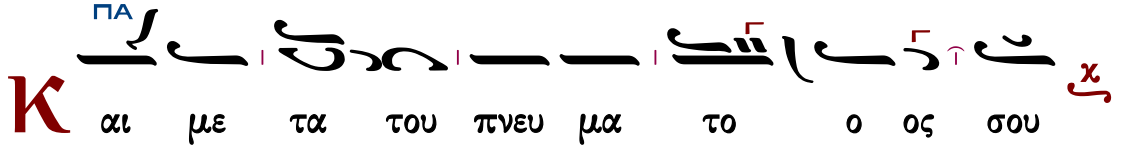

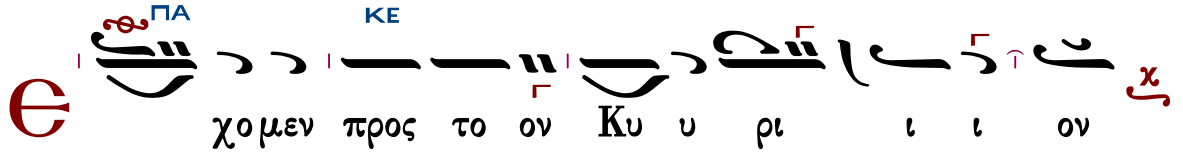

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

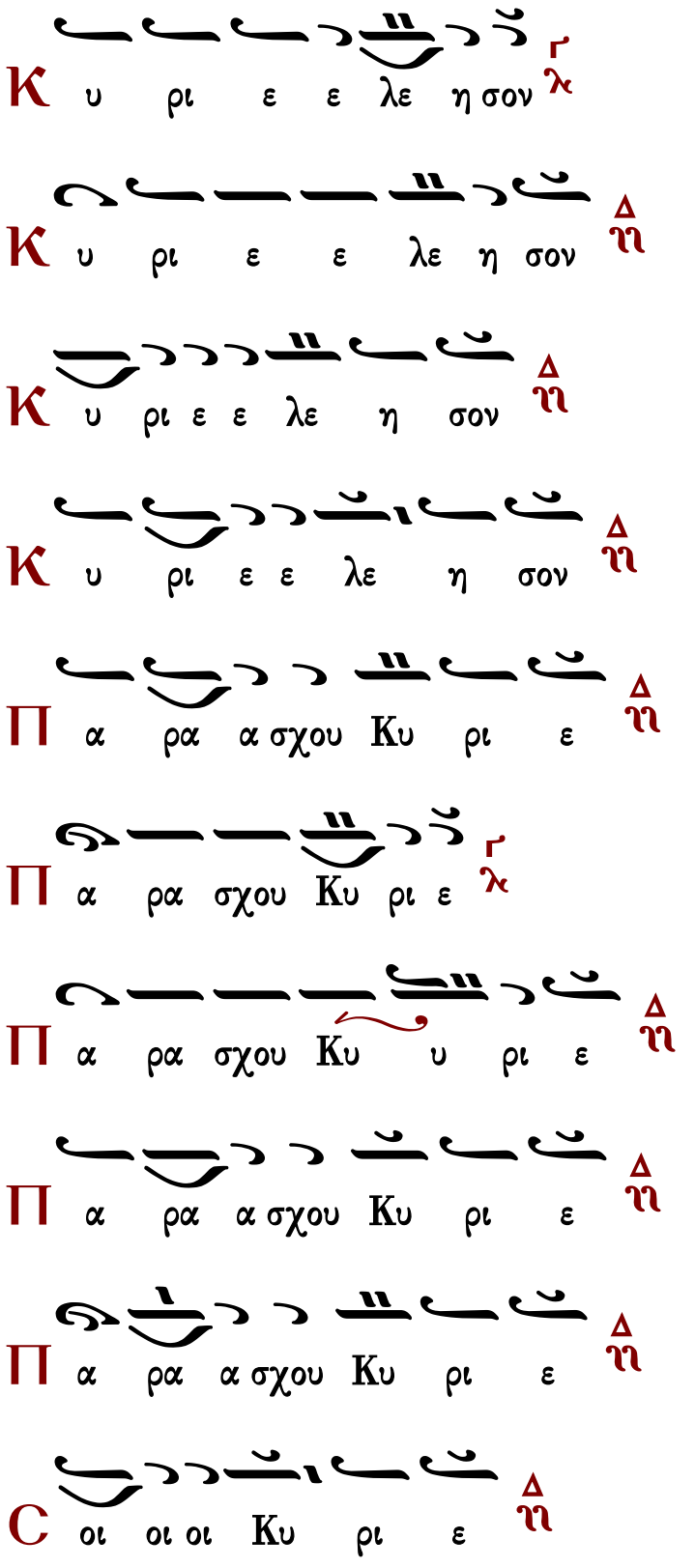
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε

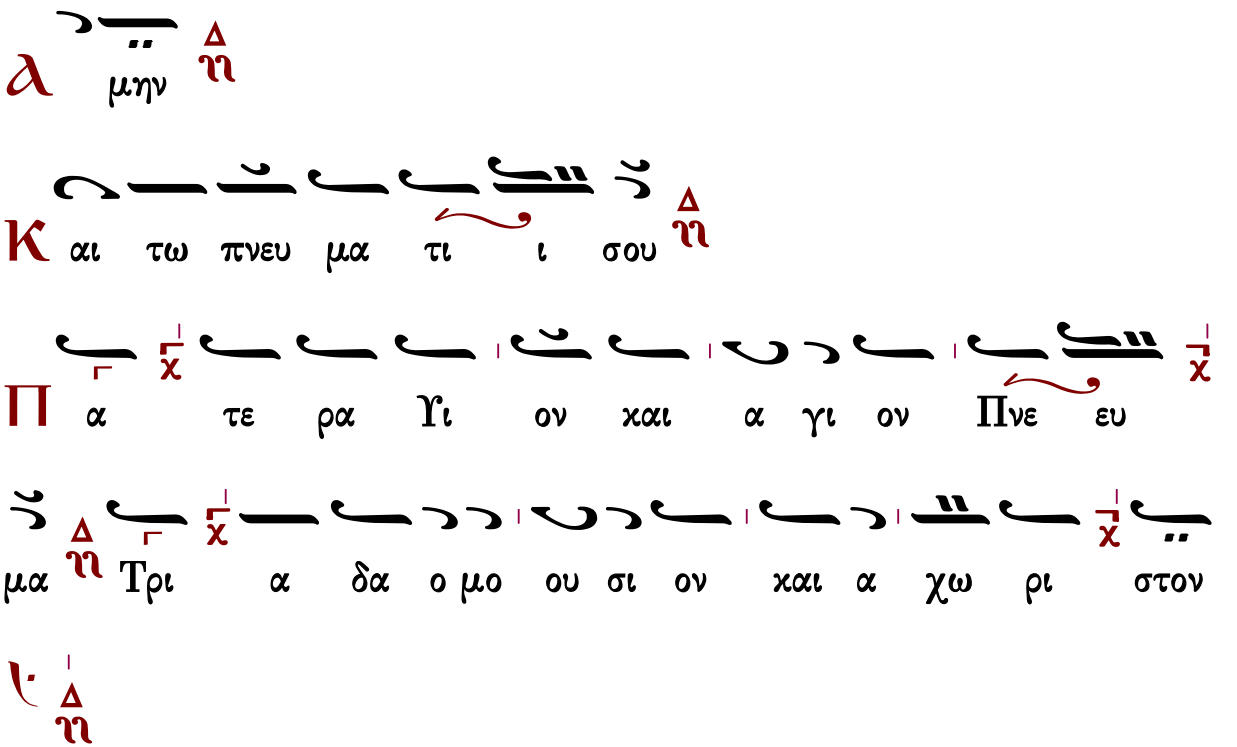

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

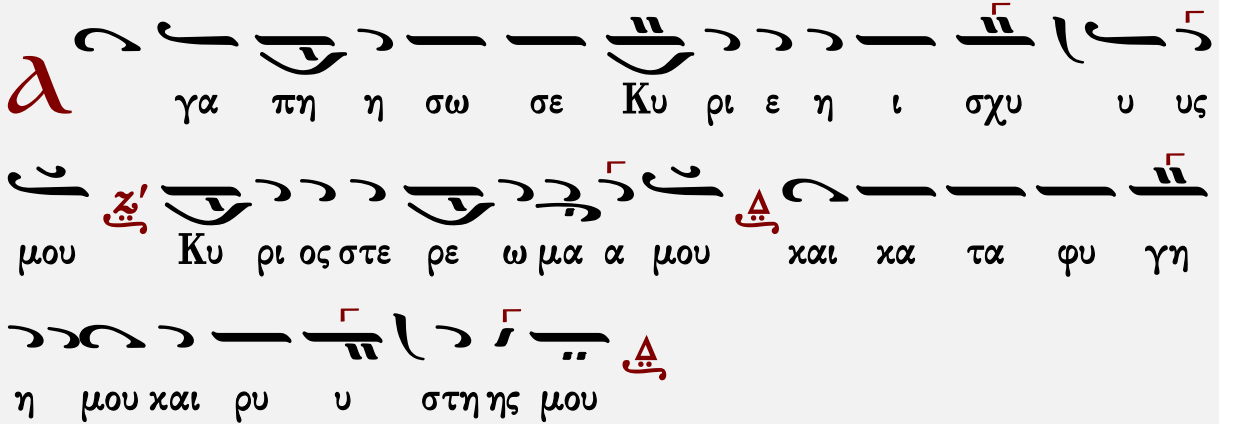

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ

Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

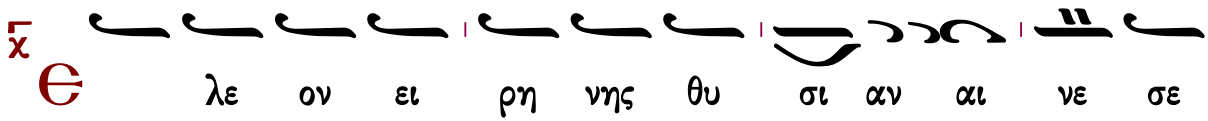

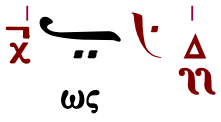

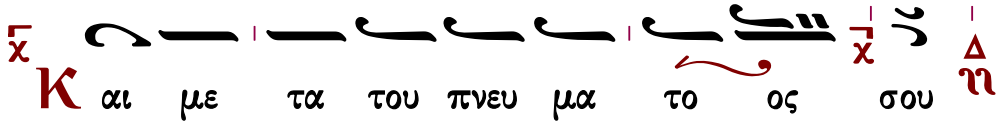

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

κλασικὰ	ἦχος β΄	Θρασυβούλου Στανίτσα
	ἦχος πλ.δ΄	Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

ἦχος β΄

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

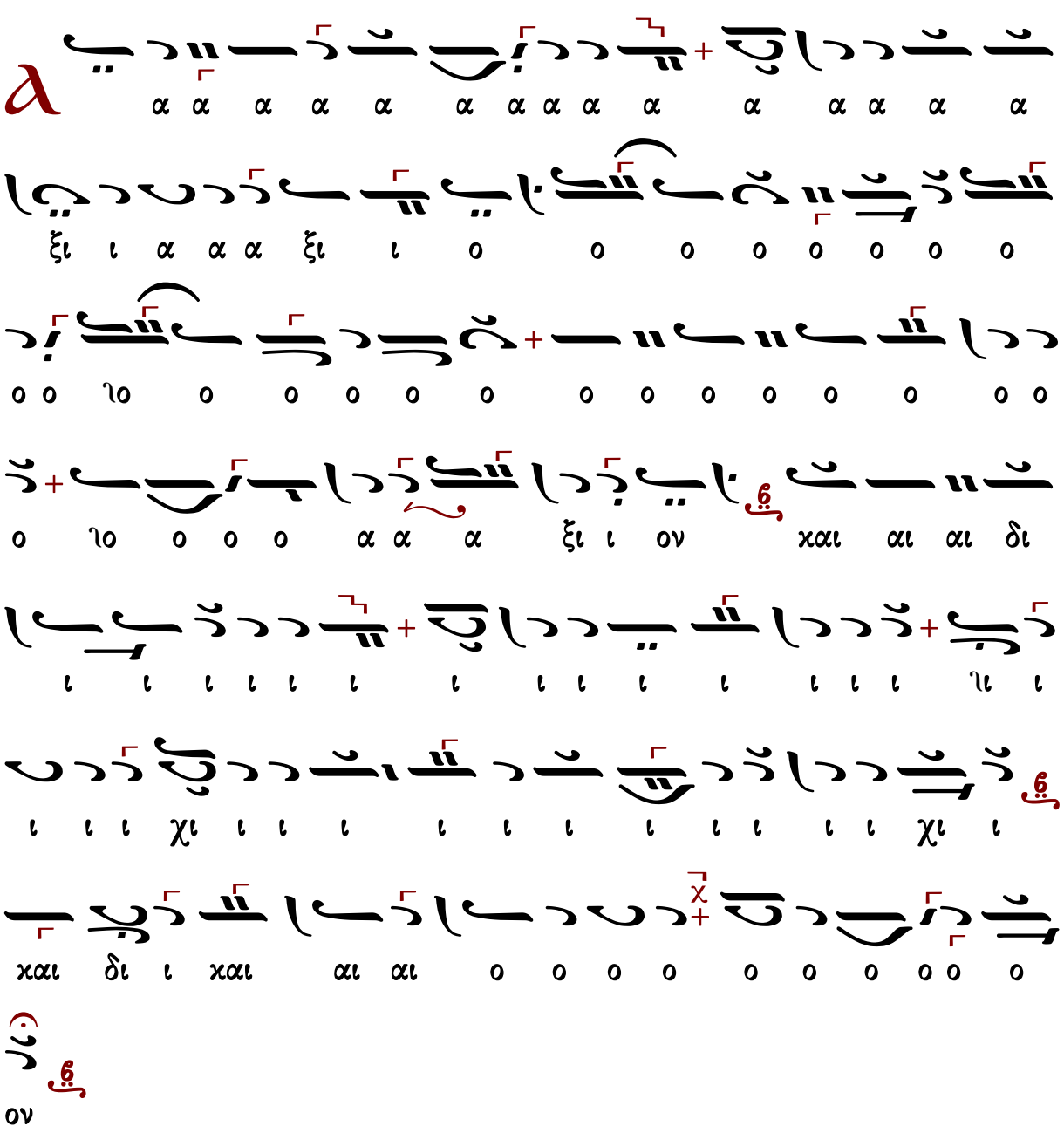

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἰωάννου Γλυκέως,
κατά το παλαιόν·
σύντμηση: Ιωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεια Λειτουργια
1851 σ.437#

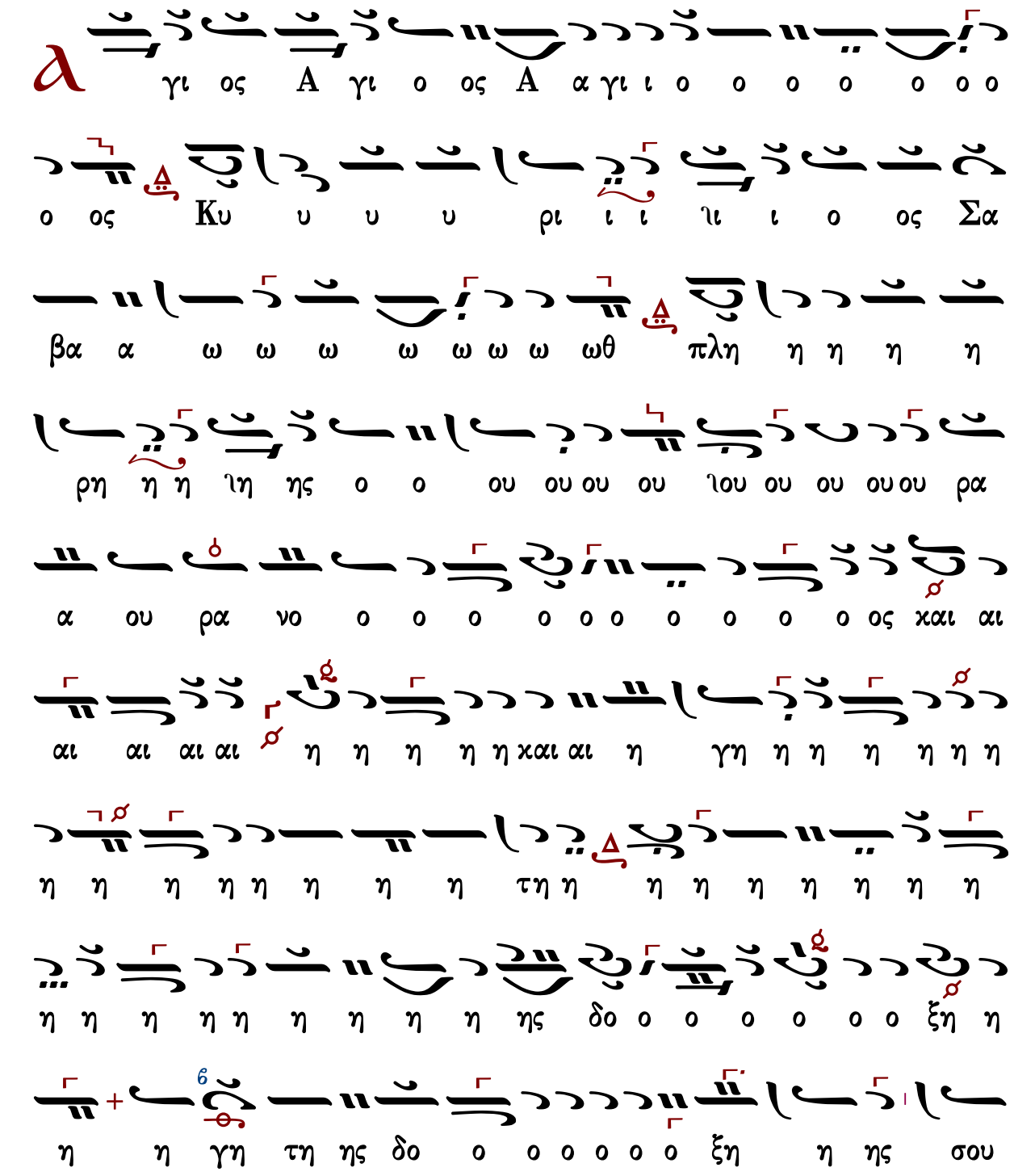

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι ιο

ι ι ι ι ψι η σιο ιοι εν τοι οις υ εν ιο ιο ιο ιο ιο ιο οι οι οι εν τοι ιο

α α α α α α α α α ε ε ε ιε εν τοι οι οι οι

λοι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οις ι ι ι ι σιο ιο οι

ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο σο ο ον η

ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

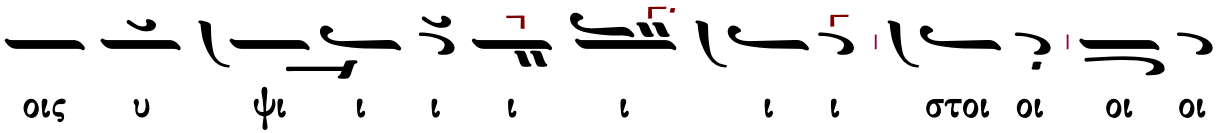

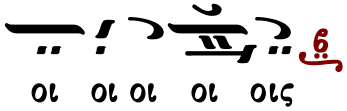

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

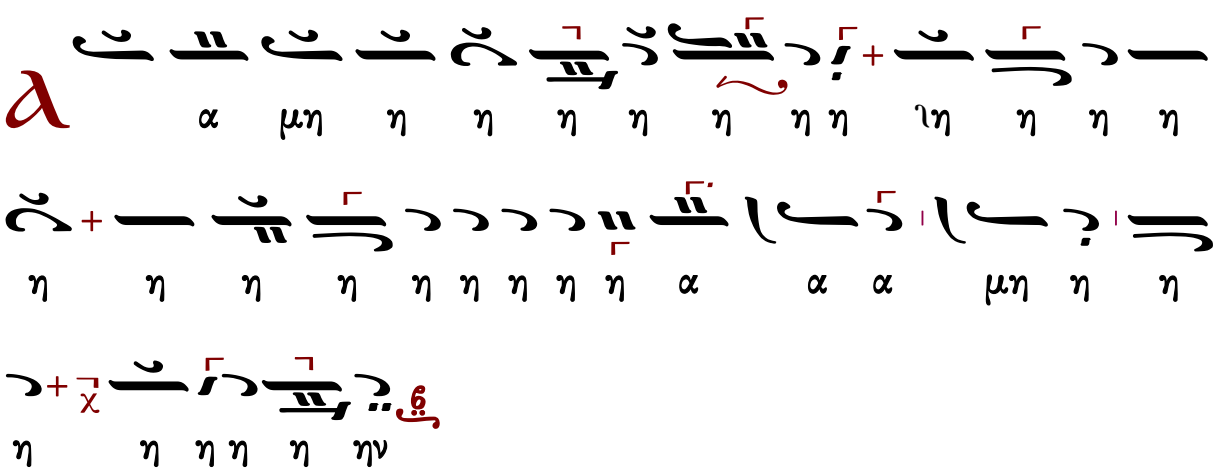

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

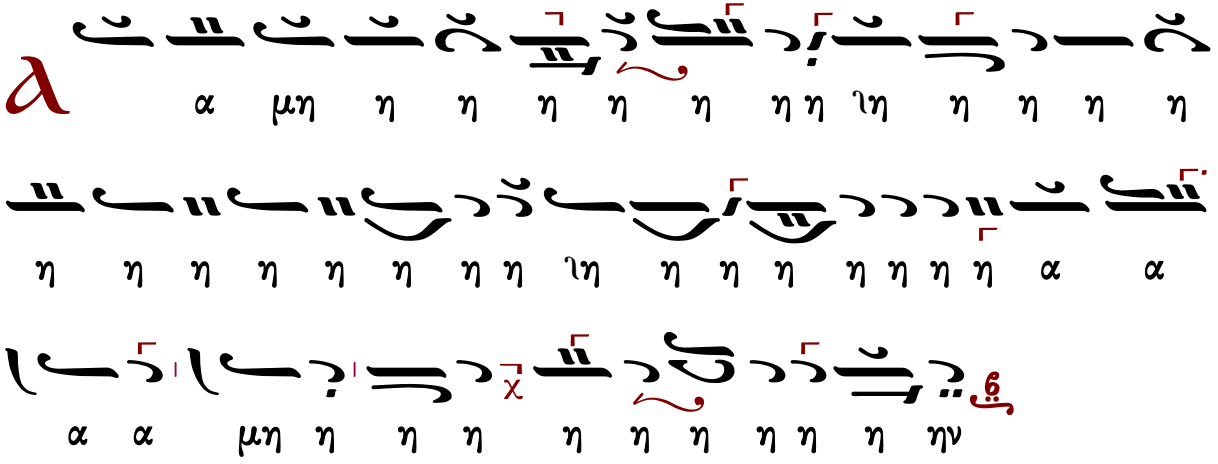

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

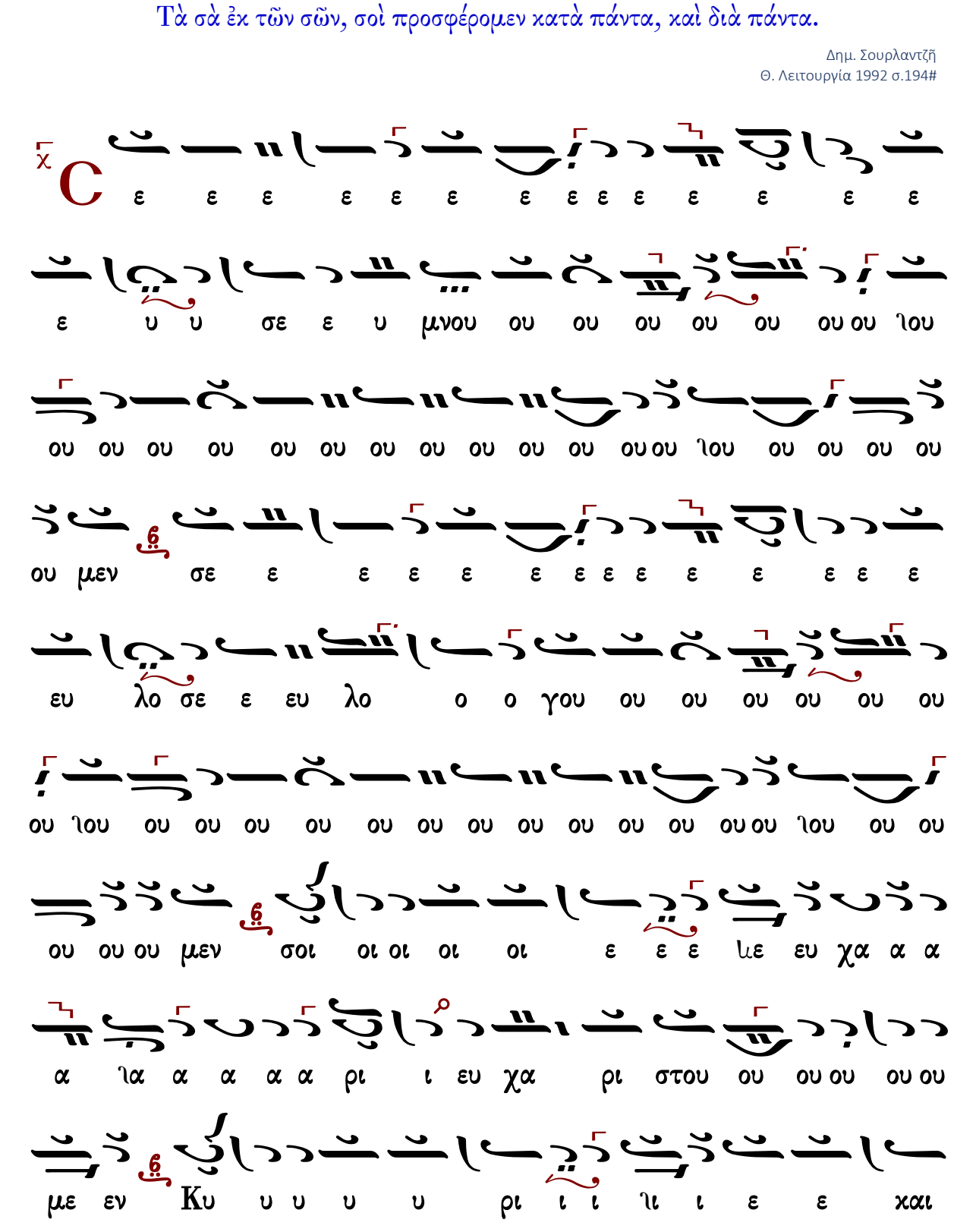

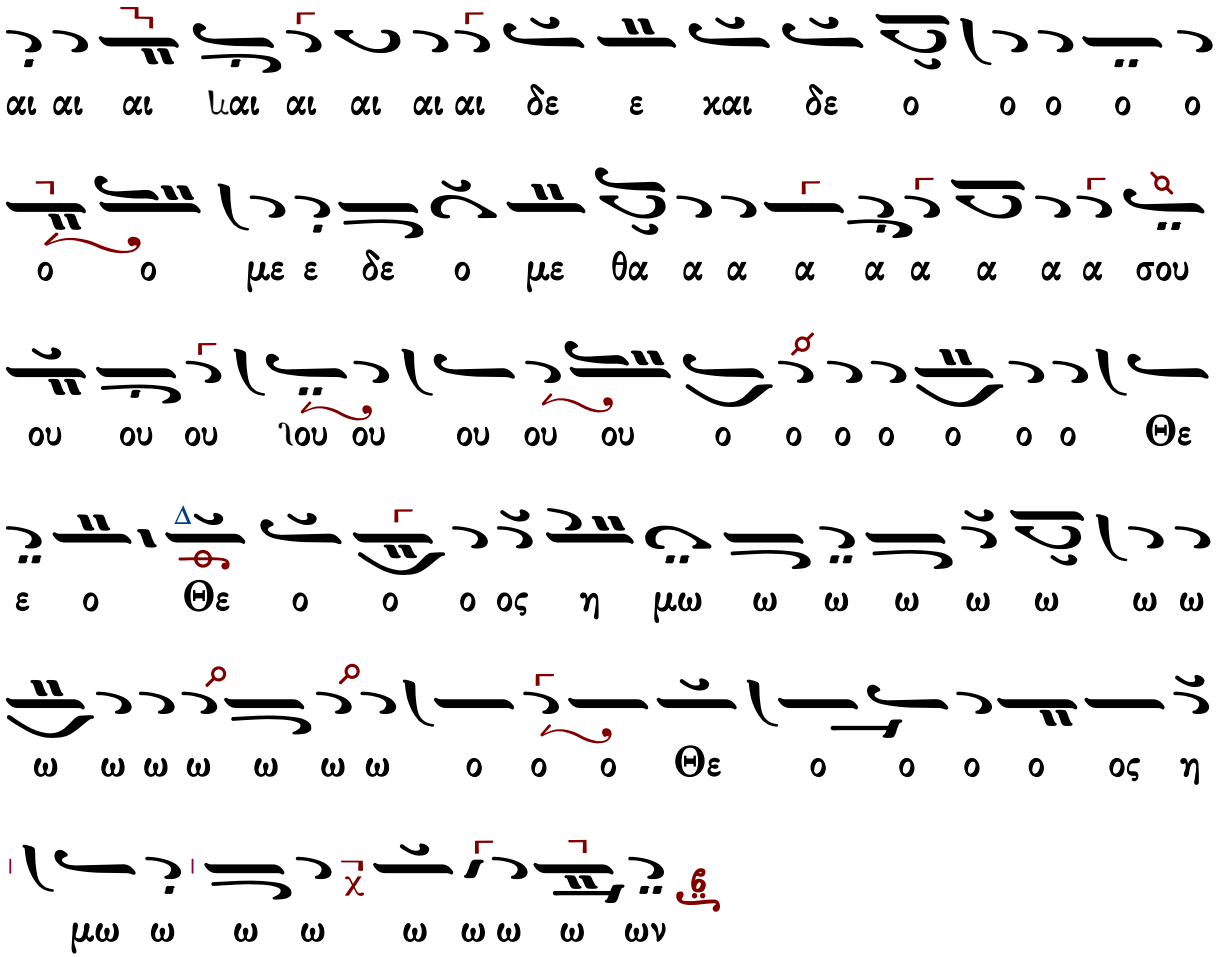

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει...

	Τὴν γὰρ σὴν μήτραν...		Ἐπὶ σοὶ χαίρει...
α′	τὸ ἀρχαῖον	πλ.α′	Νικολάου Γιάννου
	τὸ ἀρχαῖον (ἀνάλυση Καρακάση)		Παντελῆ Παρρησιάδου
β′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	βαρὺς	Χαραλάμπους Παπανικολάου
	Ἰωάννου Παλάση	πλ.δ′	Σωκράτους Παπαδοπούλου
δ′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου		Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου
			Χρήστου Τσακίρογλου
			Γεωργίου Ὀγουρλοῦ

			Σινεσίου Ἰβηρίτου
			Ξένου τοῦ Κορώνη

α΄ 4φωνος

τὸ ἀρχαῖον

Ἦχος

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ. 238#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

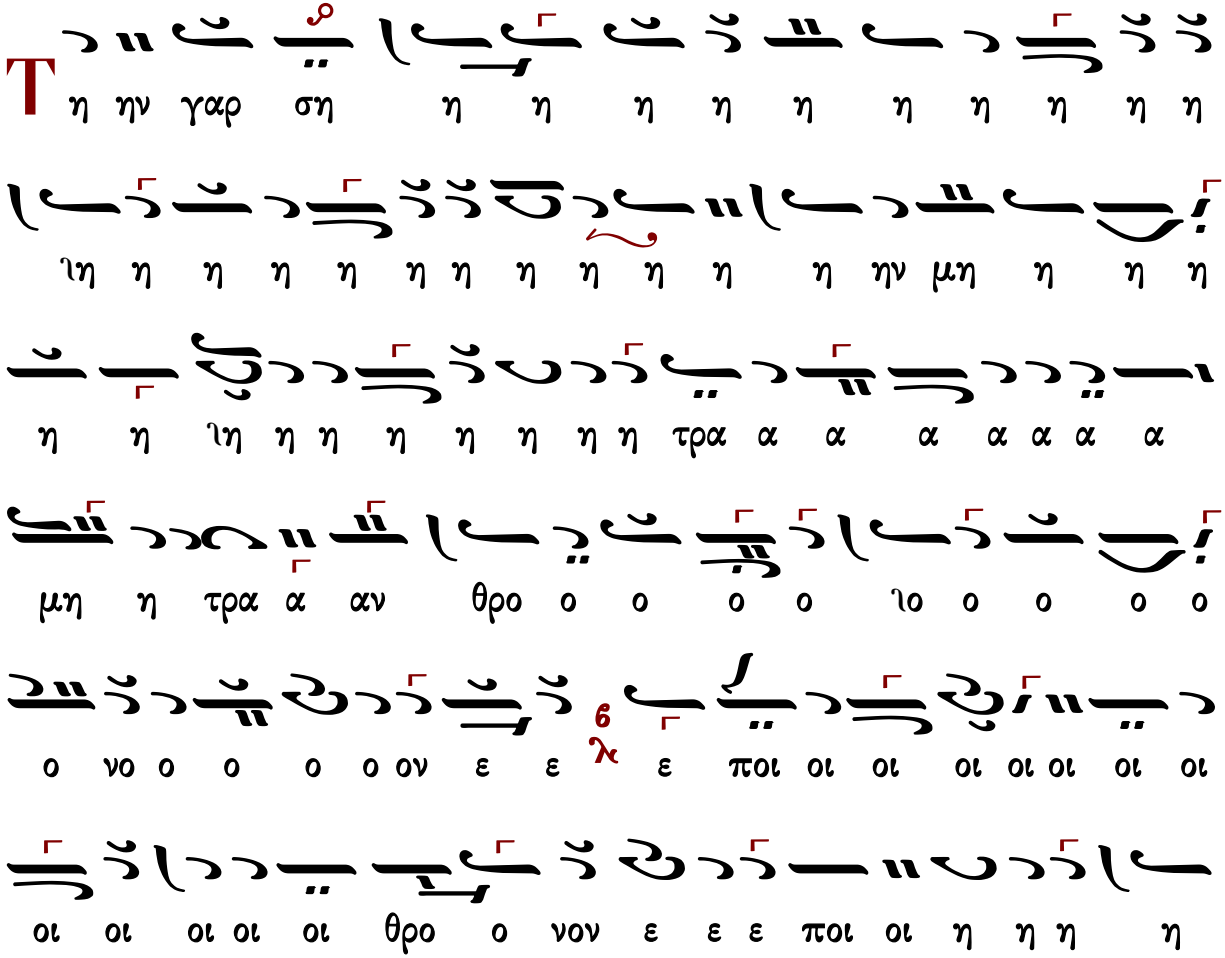

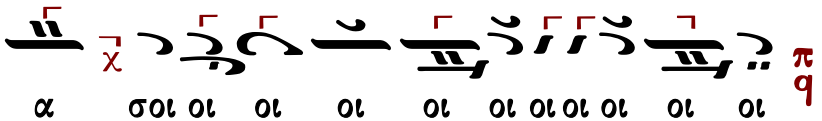

τὸ ἀρχαῖον (διασκευὴ-ἀνάλυση Γ. Καρακάση)

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

Ἦχος Δι

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως
διασκευὴ-ἀνάλυση Γ. Καρακάση

Ἦχος Κε

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.97*

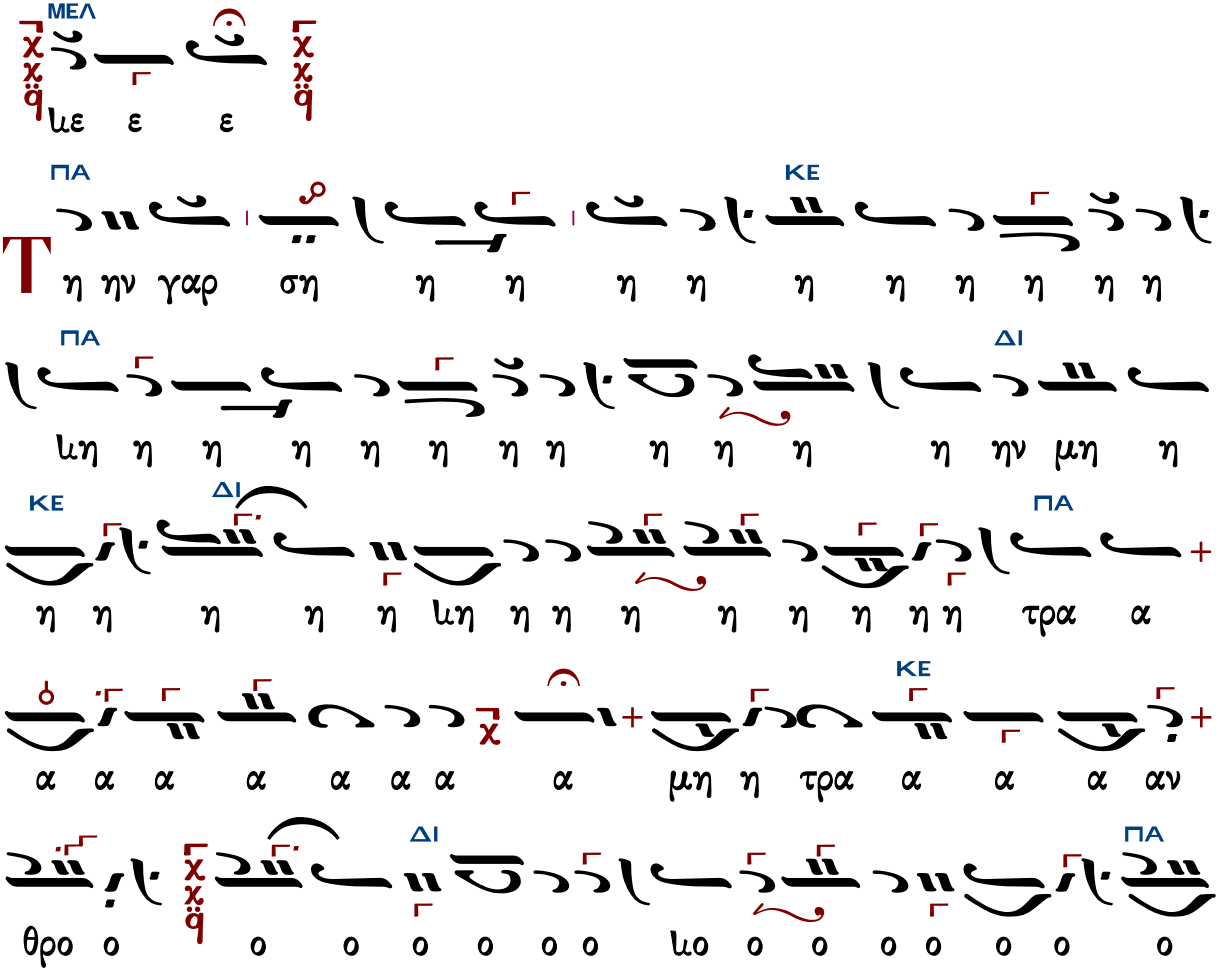

ΜΕΛ
ΔΙ
νο ο ο ο ο ον ε ε ε πτοι οι οι οι οι οι οι
ΠΑ
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι θρο νον ε ε ε πτοι
ΝΗ
οι η η η η η η η η σε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι
ΚΕ
ΔΙ
αι αι αι αι αι αι χαι αι τη ην ση η η η η η η
ΠΑ
ΔΙ
η η η ιη η η η η ην γα α α α α στε ε
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α αν πλα α α α α α α α α α
ΚΕ
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ΔΙ
πλα α τυ υ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

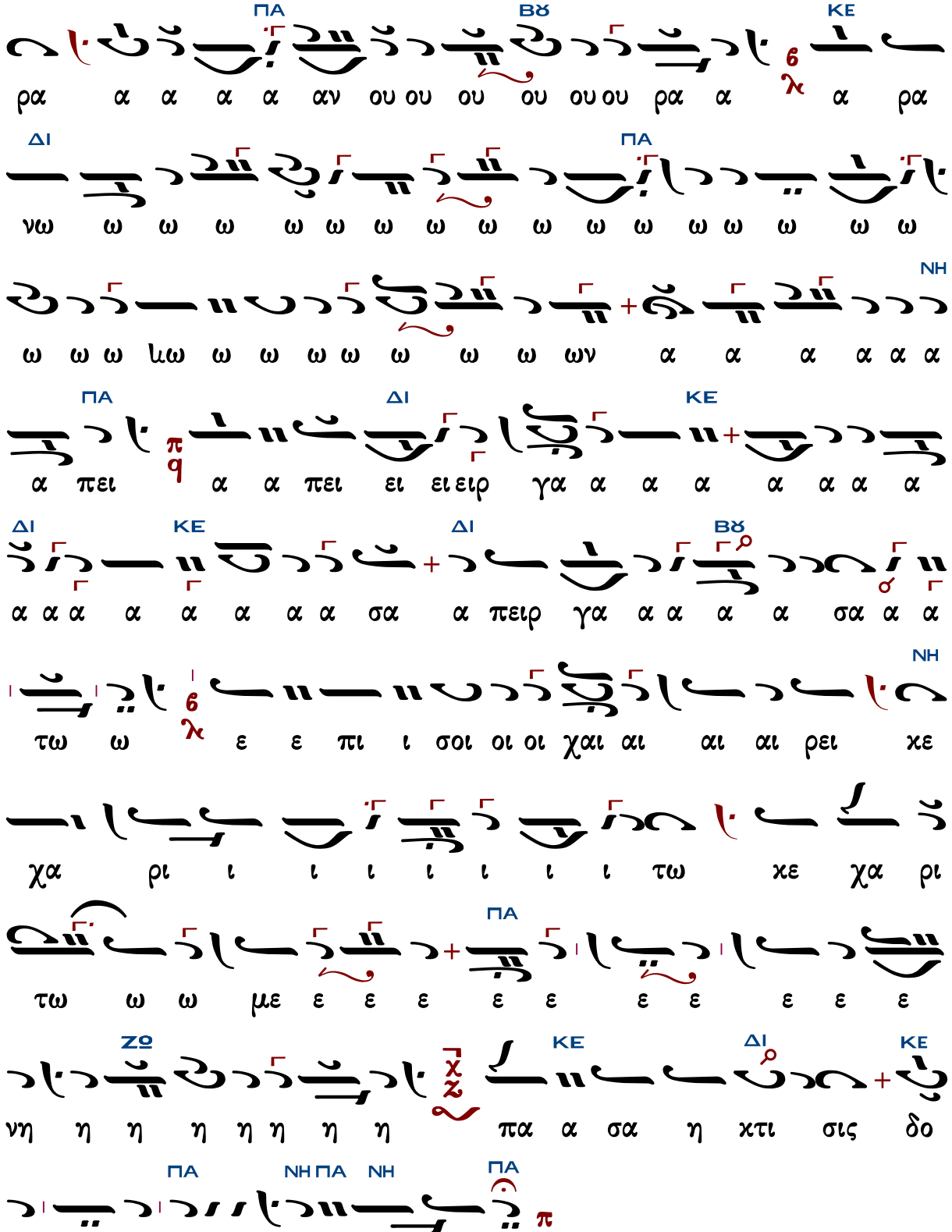
ρα α α α α αν ου ου ου ου ου ου ρα α α α ρα
νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α α α α
α πει πει α α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α
α α α α α α α α σα α πειρ γα α α α σα α α
τω ω ε ε πι ι σοι οι οι χαι αι αι αι ρει χε
χα ρι ι ι ι ι ι ι ι τω χε χα ρι
τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
νη η η η η η η η πα α σα η χτι σις δο
ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
ΠΑ
ΒΘ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΒΘ
ΝΗ
ΖΩ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

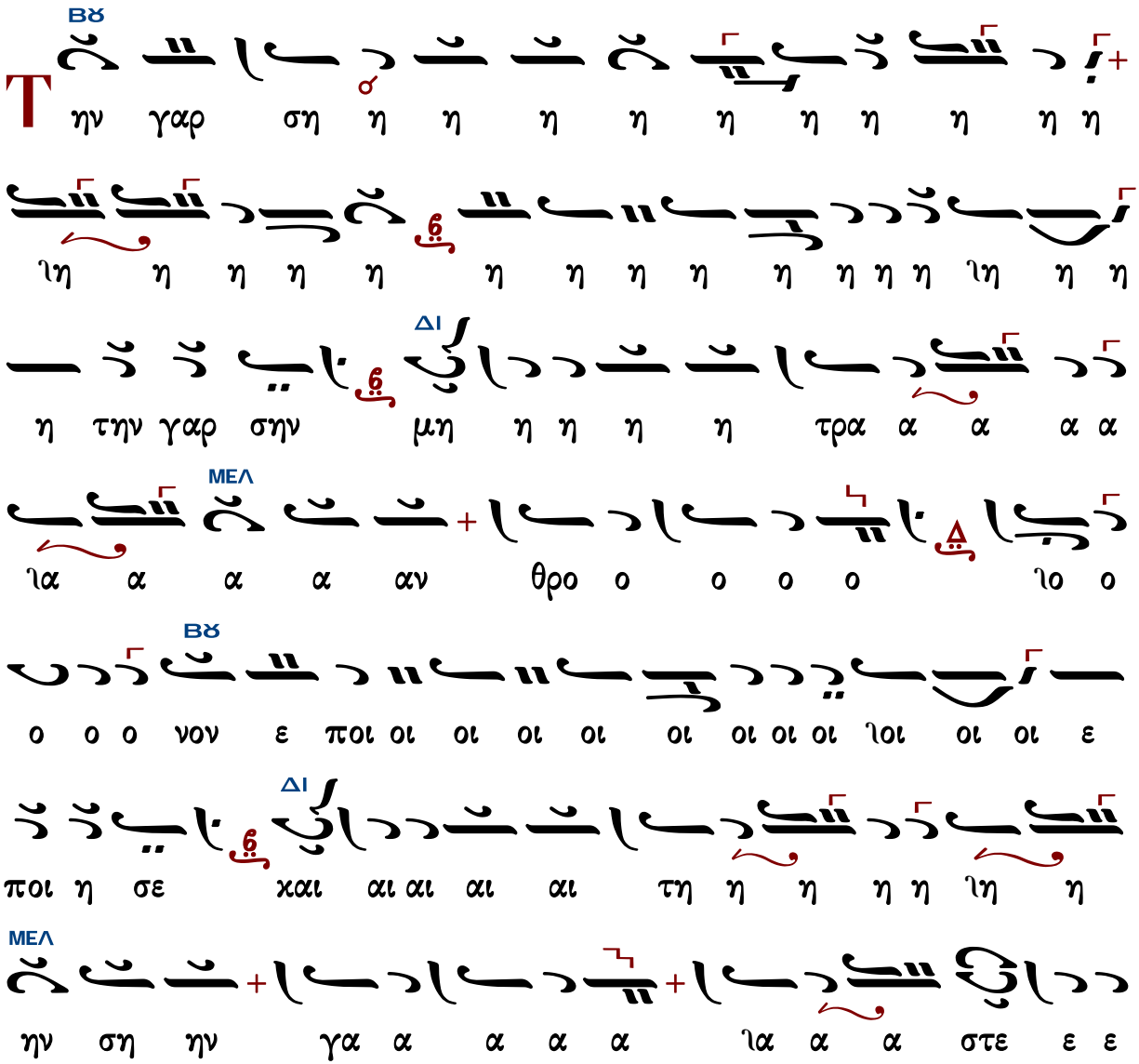

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α πλα τυ
τε ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα α νω ω
ω ω ω ω ων α α πει ει ει ει ειρ γα α α
α α α α α α α σα α α το ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ε πι ι ι σοι οι οι οι οι οι
οι οι οι χαι αι αι αι αι ρει ει ει Κε χα α ρι
τω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε χε
χα ρι τω με ε ε ε ε ε νη η πα α α α α
α α ια α α σα η η χτι ι ι ι ι ι ι ι
σι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι ι ι ις δο ο ο

Ἰωάννου Παλάσι

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.160*

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

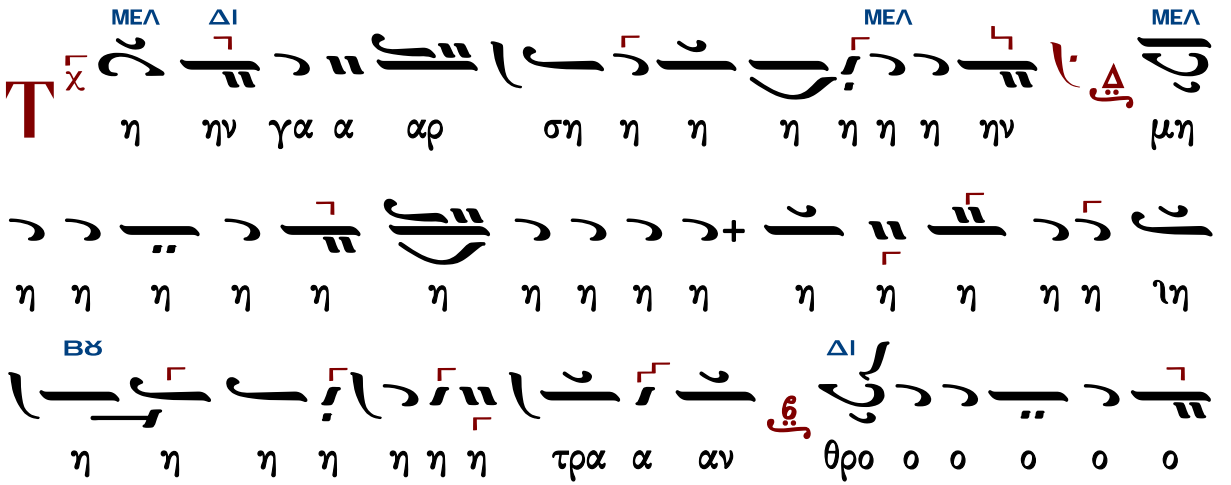

ΒΫ
ΜΕΛ ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΫ
ΔΙ
ΒΫ
ΔΙ
ΒΫ
ΜΕΛ ΒΫ

δ΄ [άγια] - Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος δ΄ Δι

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου
Κήπος Χαρίτων, Λειτουργία
1915 σ.431#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

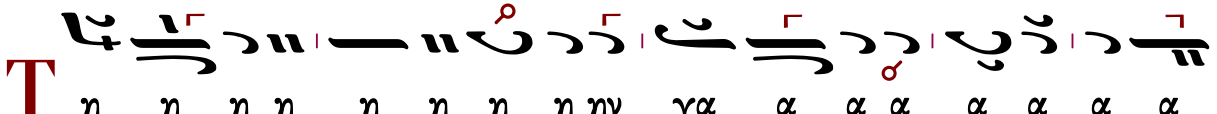

πλ.α΄

ἐναρμόνιος - Νικολάου Γιάννου

Ἦχος

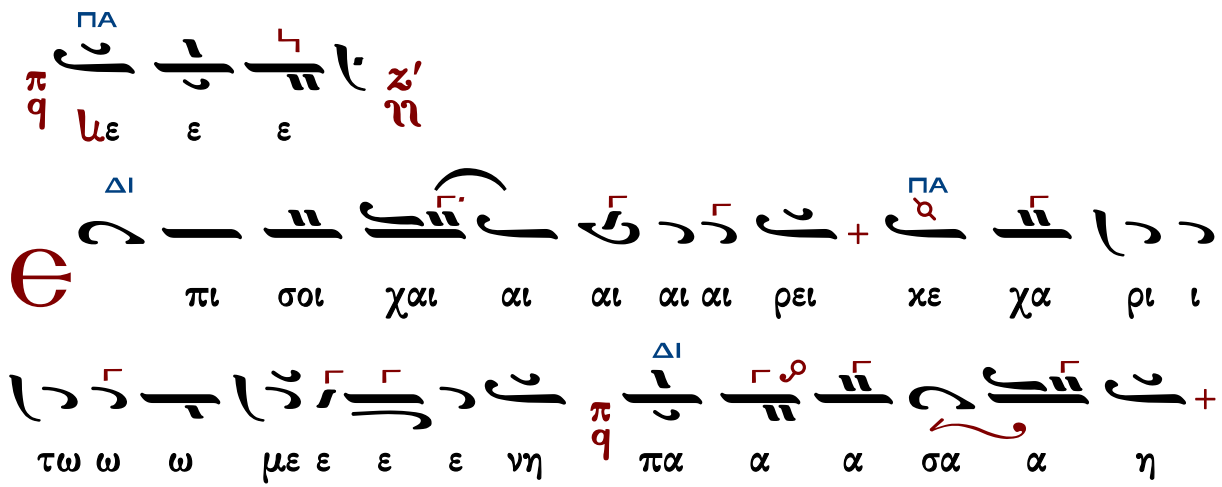

Ψαλτολόγιον#

χτι ι ι ι σι ις αγ γε ε ε ε ε λω ων το συ υ
στη η μα και αν θρω ω ω ω πω ων το ο ο γε ε
ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε ε να α
ε και πα ρα α δει σε λο γι ι κε παρ
θε νι χο ο ον χα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ο ος ε σαρ χω ω ω ω θη η και παι δι ι ο ον
γε ε γο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ πα αρ
χω ων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η μων τη
ην γαρ σην μη η τραν θρο ο ο νον ε ε ποι οι η η
σε και την σην γα στε ε ε ε ρα πλα τυ τε

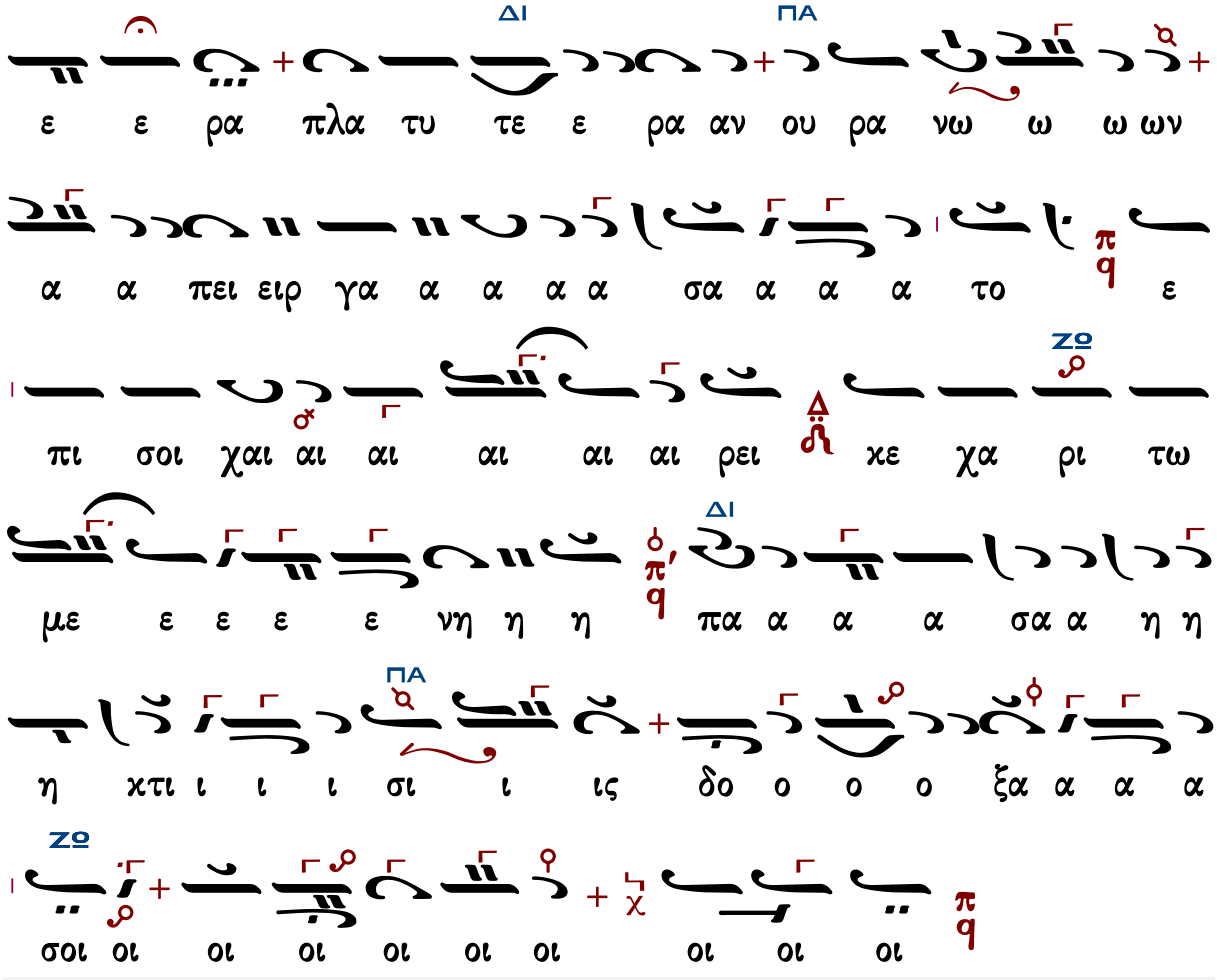

Παντελῆ Παρρησιάδου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Παντελῆ Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

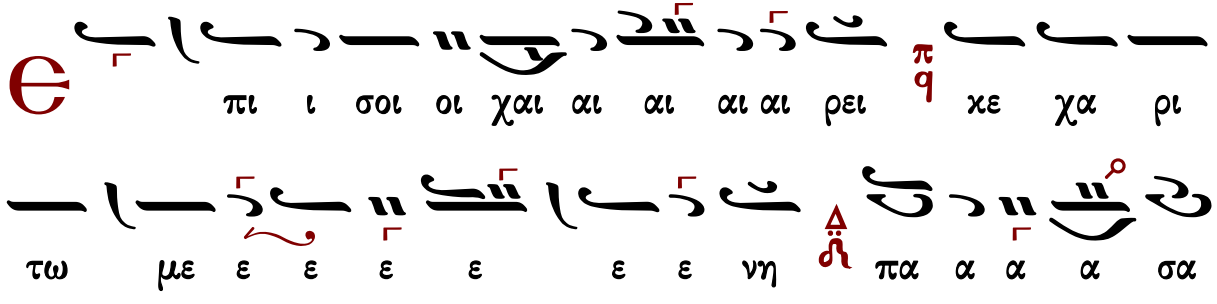

α α η η η χτι ι ι ι ι σις αγ γε ε λων το ο

συ υ υ στη η η μα χαι αν θρω πω ων το ο

γε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε

χαι λο γι χε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε παρ

θε νι χο ον κα αυχη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε

σα α αρ χω ω ω ω ω θη χαι παι δι ον γε ε

γο ο ο νεν ο προ ο αι αι ω ω νων υ πα αρ

χω ων Θε ε ο ο ο ος η η ιε Θε ο ος η

η η μων την γα αρ ση ην μη η η τραν θρο ο

ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε χαι την

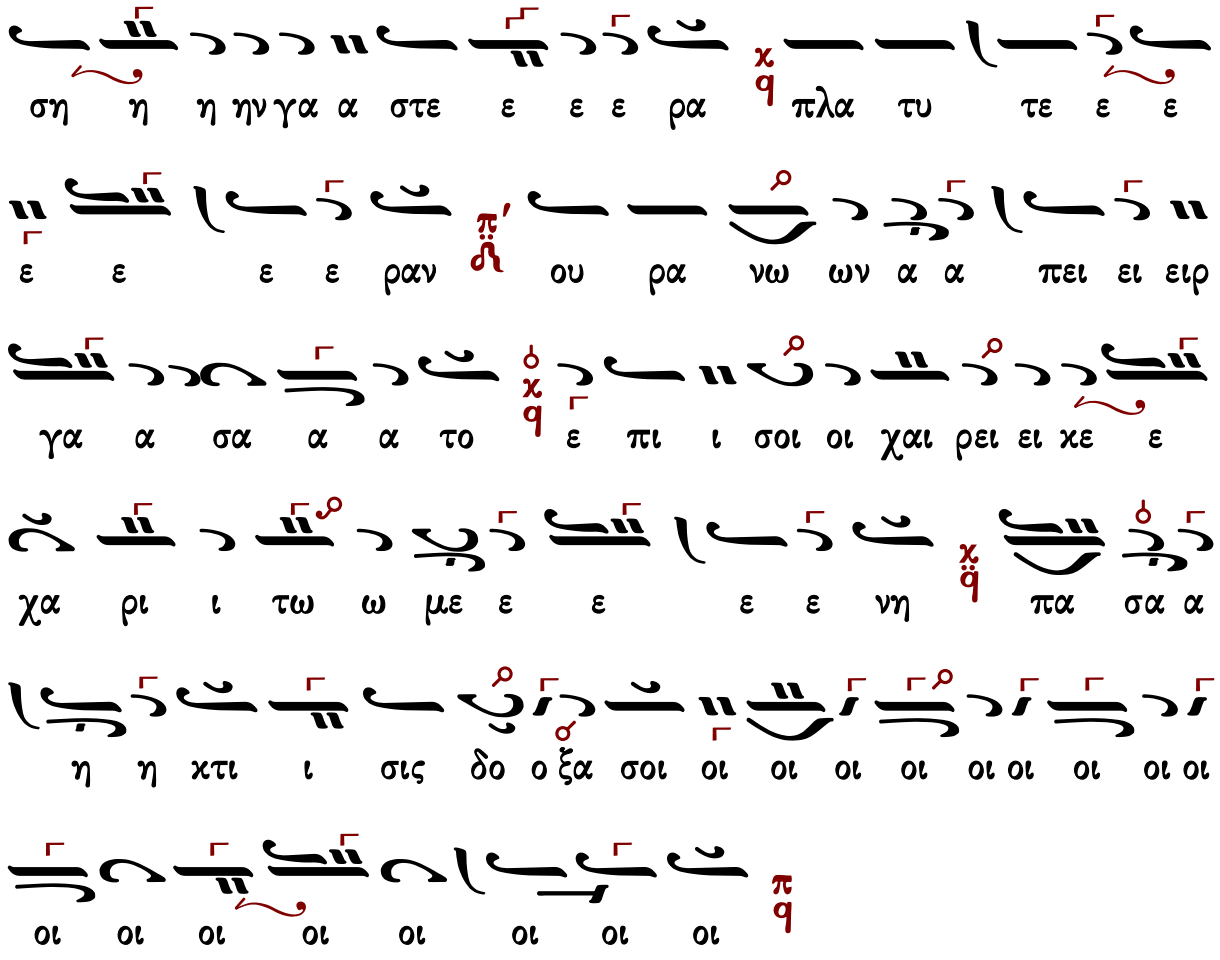

βαρύς - Χαραλάμπους Παπανικολάου

5′50"

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ. 260#

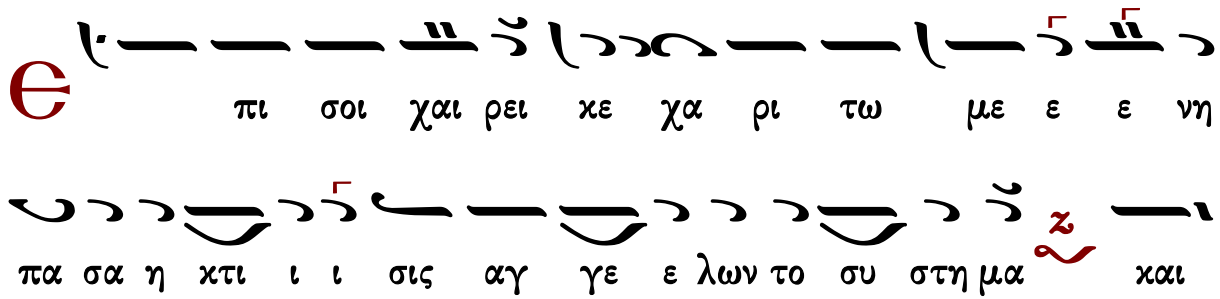

ιο θρο νον ε ποι η η η σε ε και αι αι αι αι αι τη

ο θρο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο θρο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο

ηην γα α αρ ση η ην μη η η τρα α αν θρο ο ο

ω ω νων υ πα α αρ χων Θε ο ο ος η η η μω ω

ε σαρ χω ω θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι

ε παρ θε νι χο ον χαυ χη μα εξ ης Θε ο ο ος

σμε ε ε νε να ε και πα ρα δει σε λο γι χε

αν θρω ω πων το γε ε ε νος η γι α

ων

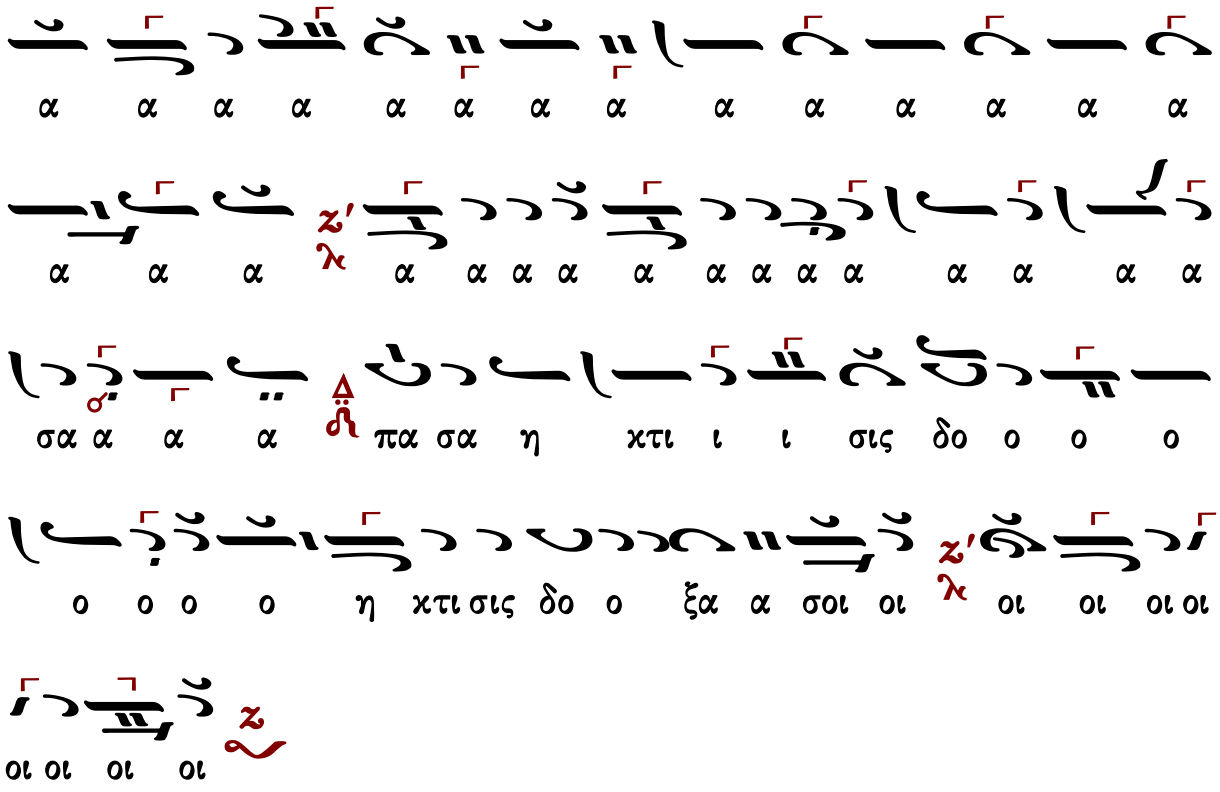

πλ.δ΄

Σωκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος λ ΝΗ

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ. 162#

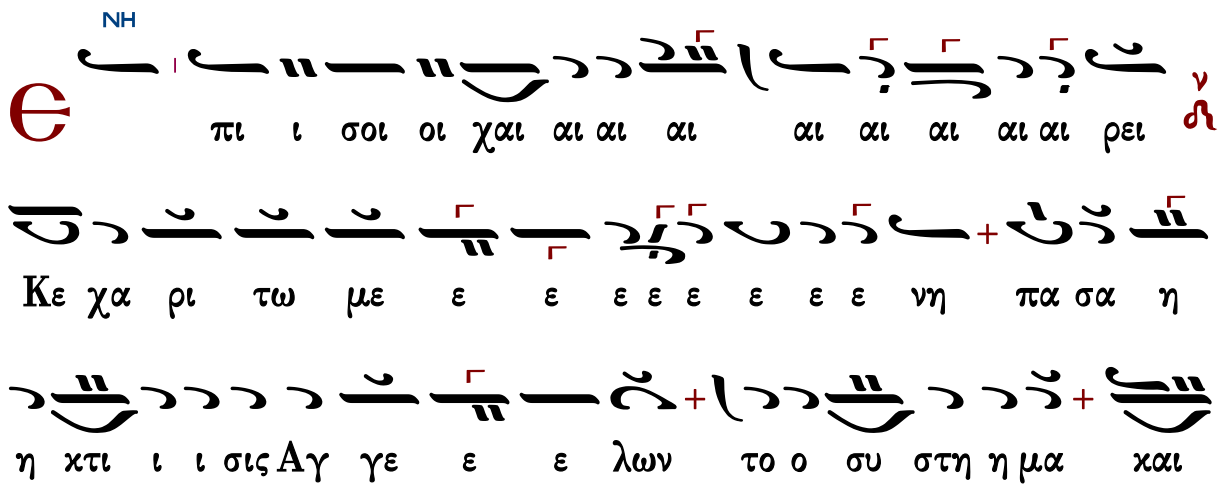

α ανθρω ω ω πω ων το ο ο γε ε ε ε νος
η γι α σμε ε ε ε νε ε να α ε και πα
ρα δει ει σε ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο γι ι κε ε ε
ε παρ θε νι κο ο ον κα α α α αυ χη η η η
μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ κω
ω ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο
ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ων υ
πα α α αρ χων Θε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην
γαρ ση η ην μη η η η η η τραν θρο ο ο
νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην

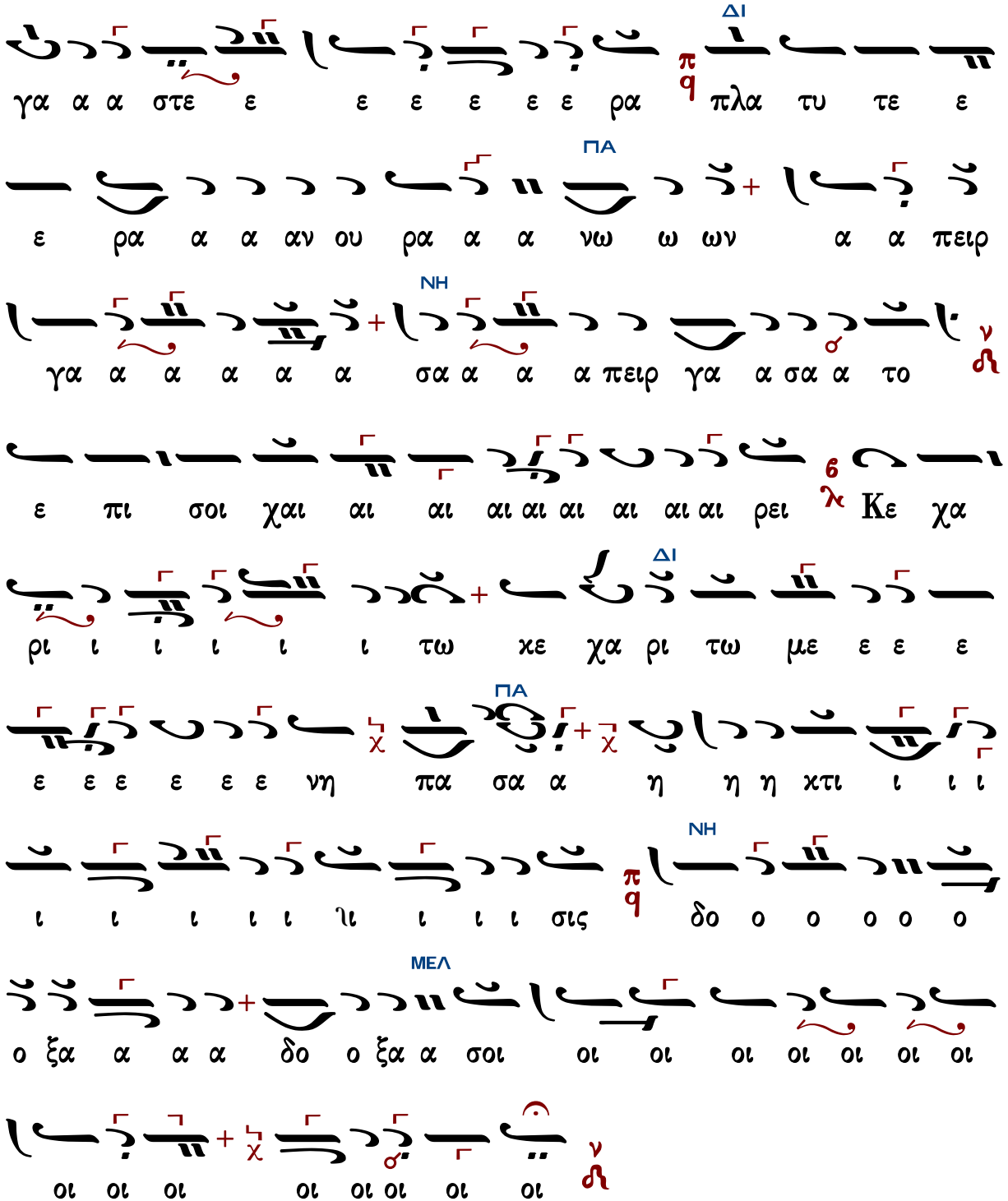

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ν Νη
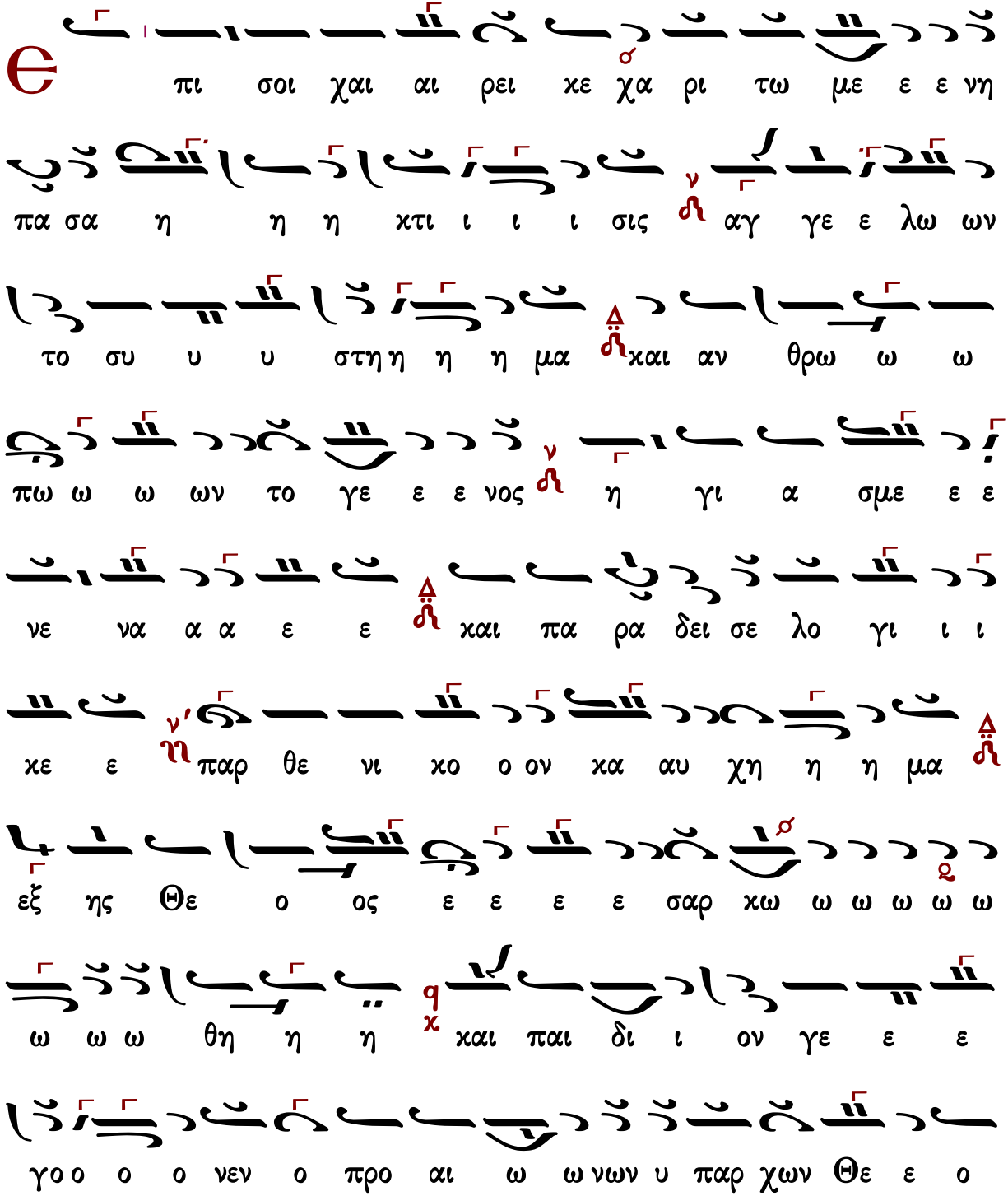
πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
πα σα η η η χτι ι ι ι σις αγ γε ε λω ων
το συ υ υ στη η η μα χαι αν θρω ω ω
πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε
νε να α α ε ε χαι πα ρα δει σε λο γι ι ι
κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα
εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρ κω ω ω ω ω
ω ω ω θη η η χαι παι δι ι ον γε ε ε
γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ω νων υ παρ χων Θε ε ο

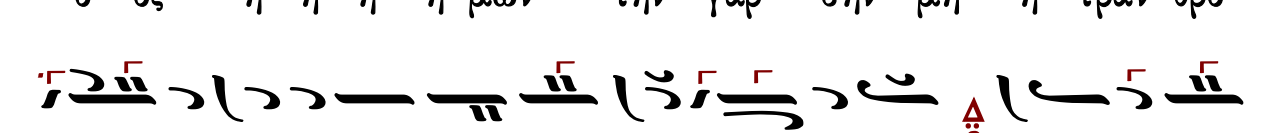

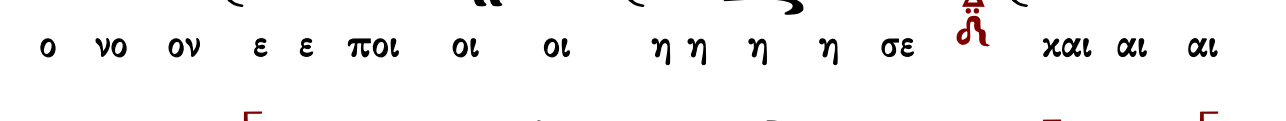

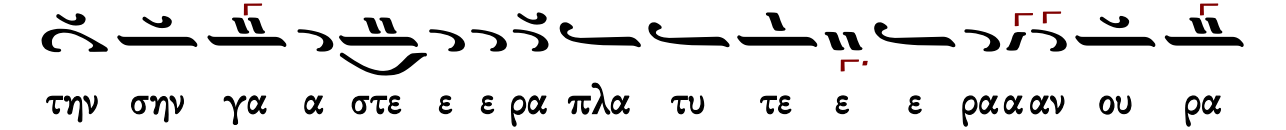

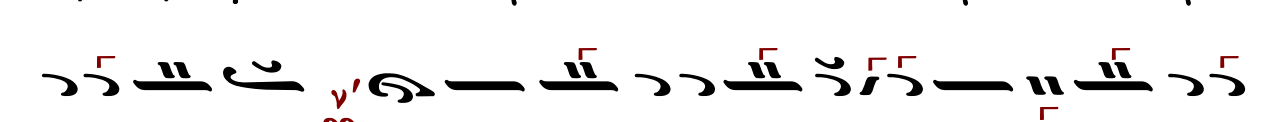

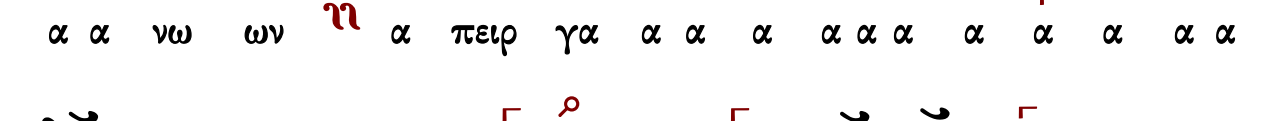

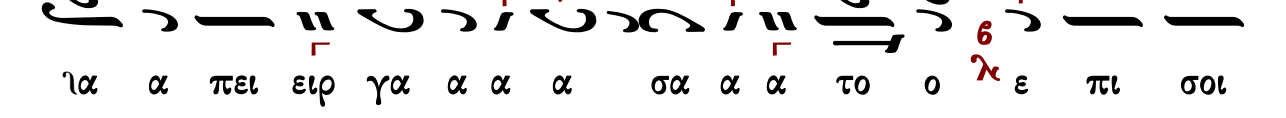

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ Νη

Χρῆστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

σε και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα
η τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η
ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η
ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα αρ χων Θε
ος ε σα α αρ χω ω ω θη και παι δι ον γε ε
θε νι χο ο ον χα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι χε ε παρ
ε νο ος η γι α σμε ε ε ε ε νε να α
λων το ο συ στη η μα και αν θρω πω ω ω ων το γε
νη πα σα η χτι ι ι ι σις αγ γε ε

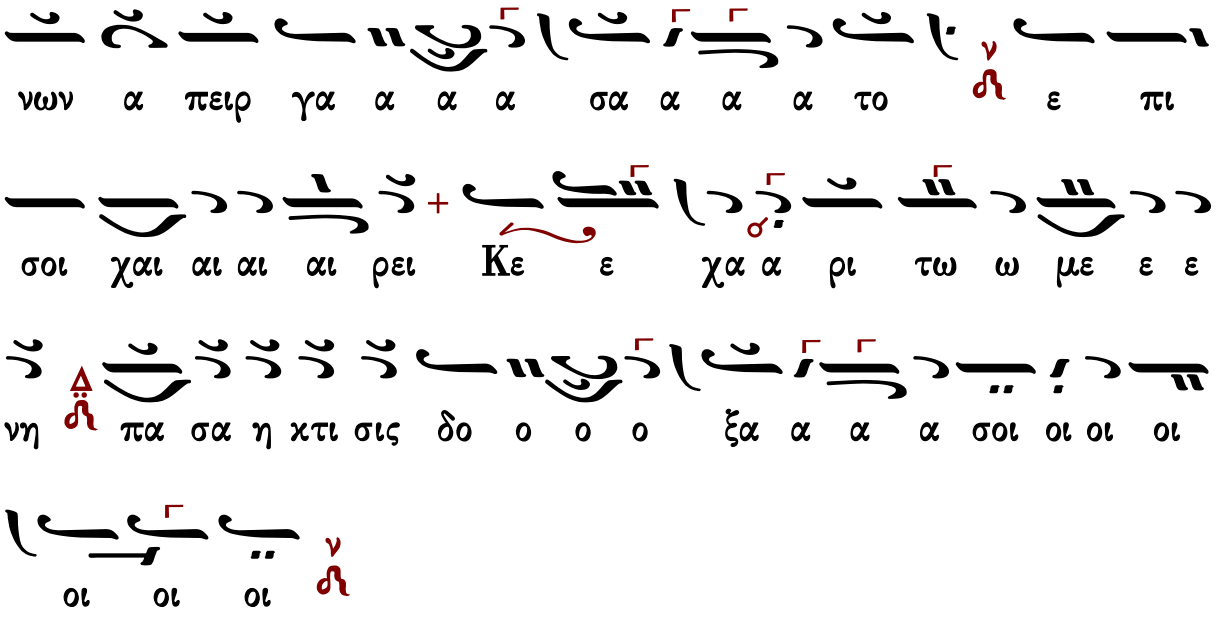

Γεωργίου Ὀγουρλοῦ [ἤ Οὐγουρλοῦ]

8'8"

Ἦχος λ πρ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.256*

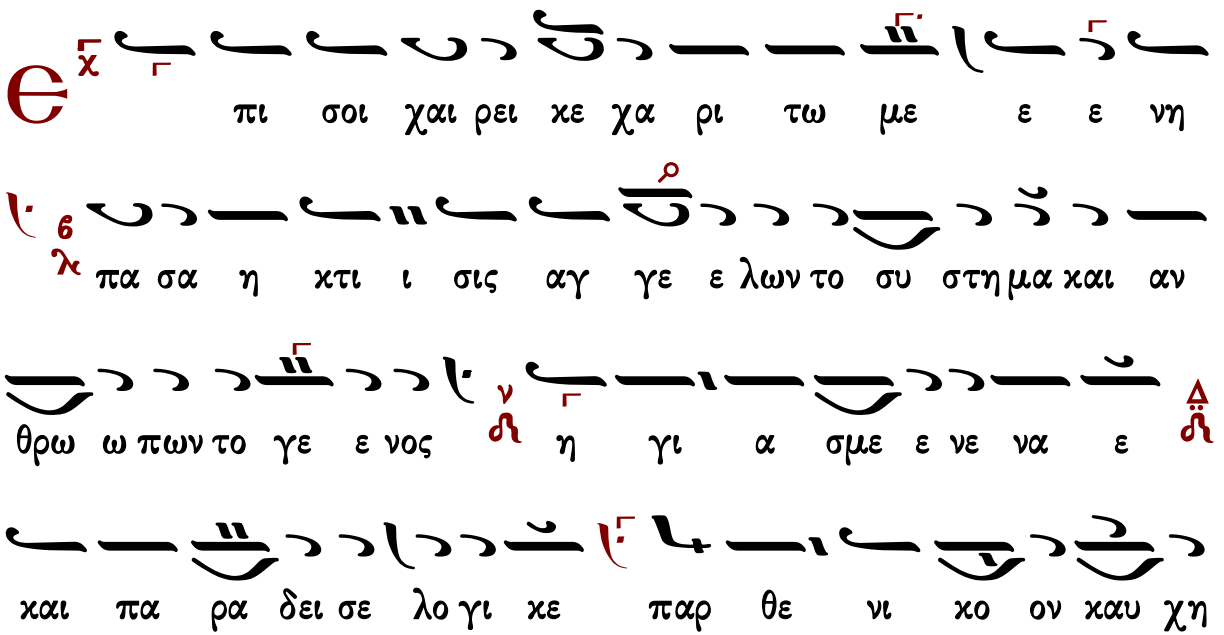

η η η η η η η η η η η η η η η η γα α α

η ιη η η η η η η η η η η η ην μη η

η η η η ιη η η η τρα α α μη τρα α αν

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο θρο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι θρο ο

η η η ιο ιο οι οι οι θρο νον ε ε ε ποι οι οι η η η

ιο ιο ιο αι αι αι ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χαι αι αι σε

ο ο ο ο Θε χων αρ πα υ νων ω αι προ ο νεν γο γε

η η η η η η η η η η η η η η η η

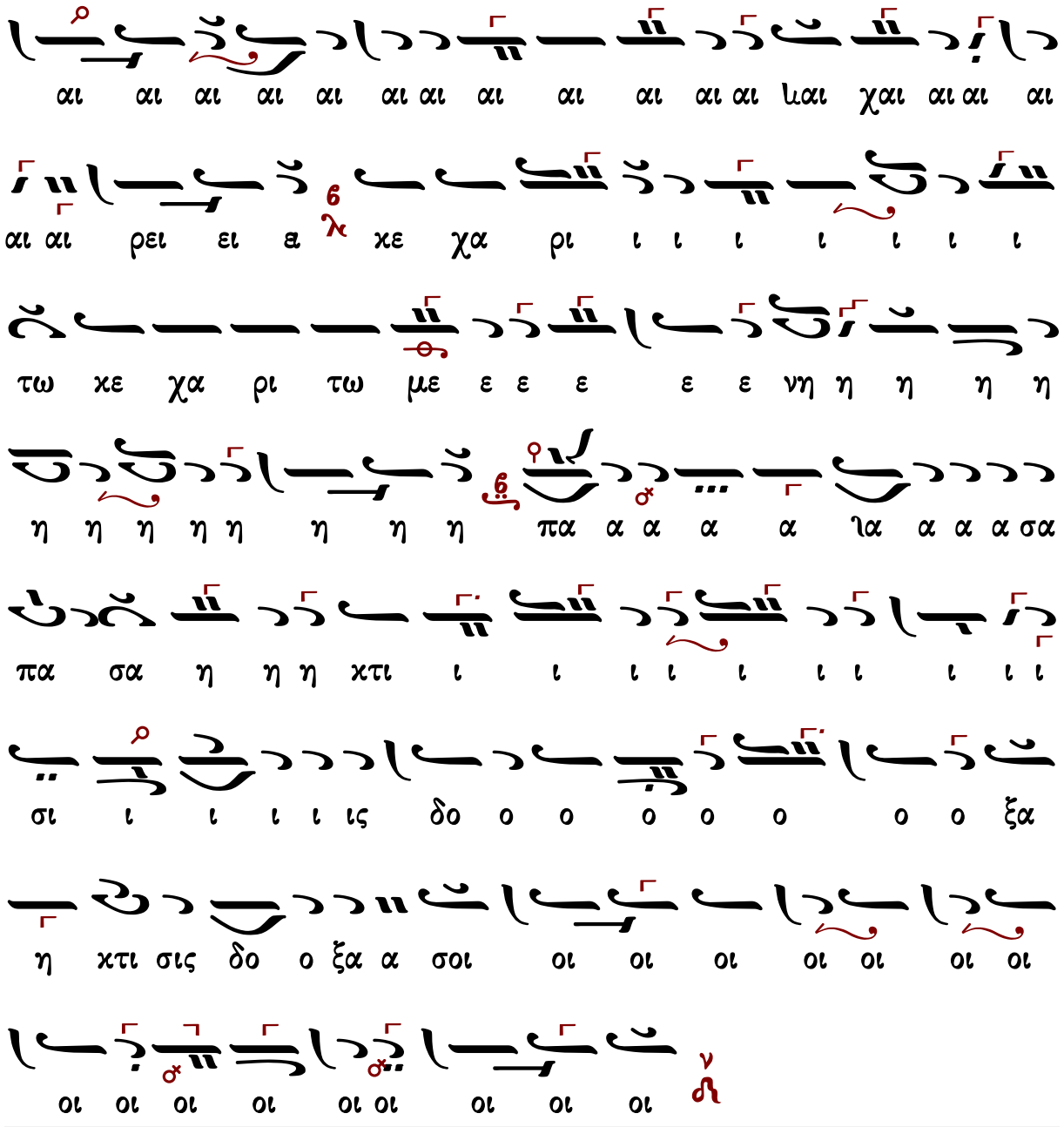

Συνεσίου Ἰβηρίτου (τέλη ιη΄ αἰ.)

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1988 τ.Β σ.788*

ποι οι οι οι η η η σε ε και τηνχ σηη η η

ο ο ο ο ο ον γε ε ε ε ε ε ε γο

νε ε εν ο προ αι ω ω ω ω ω ω

νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ο Θε ων χω αρ πα υ ν ω ω ω ων ω ω λω ω

ηη νηη η ηη η η η μων η ηην μη ος ο ο ο

η η η η τραν θρο ο ο ο ο ο ο νο ον ε ε ε ε

ο ι ι ι ι ο

χω ω ω ω ω θη και παι δι ι ι ι ι

η η η η η χη η η η αυ α α α α α α α χα

χη η η μα εξ ης Θε ος ε ε σα α αρ

αυ χα α α α α α α α α χα

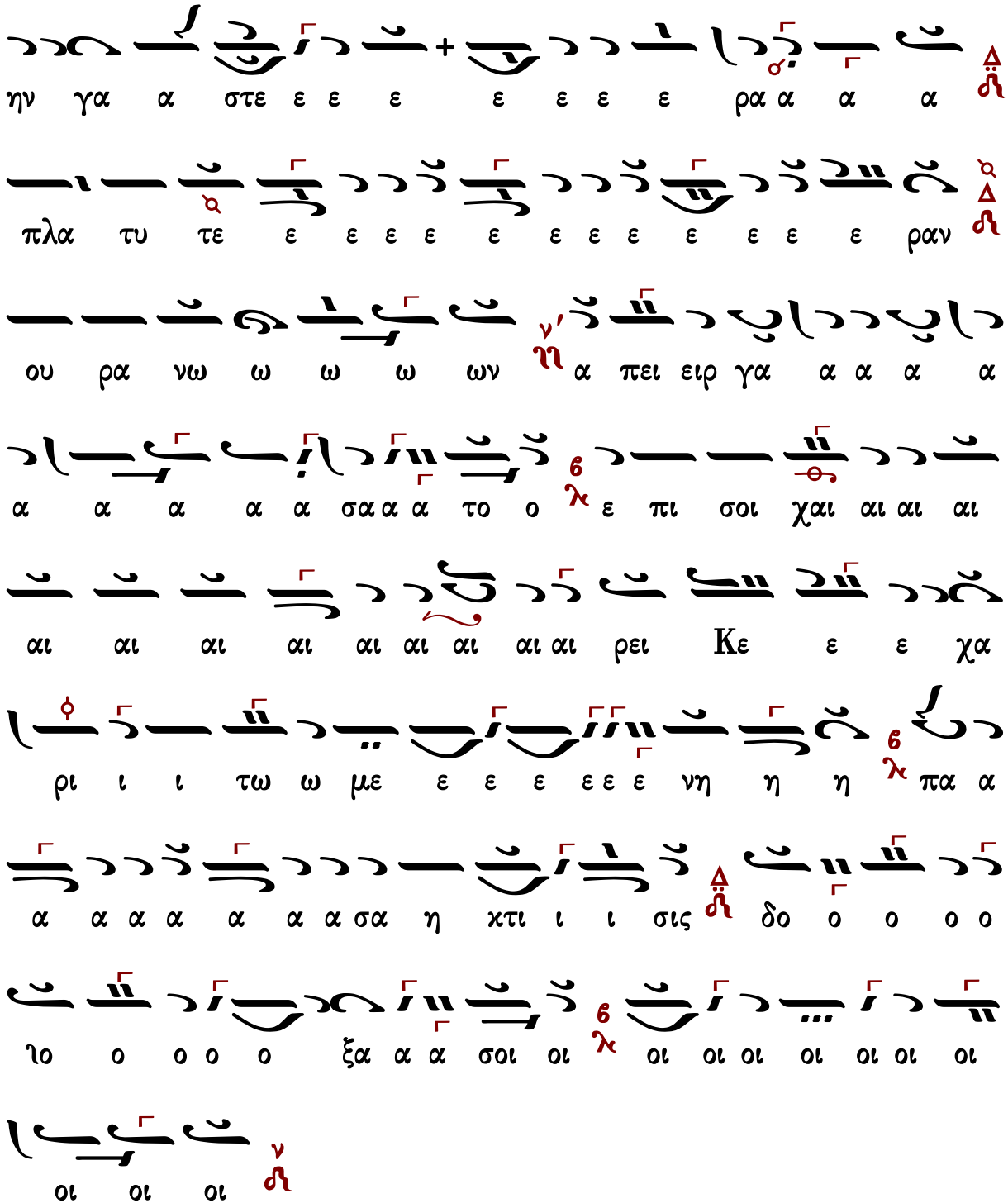

Ξένου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ πα Νη

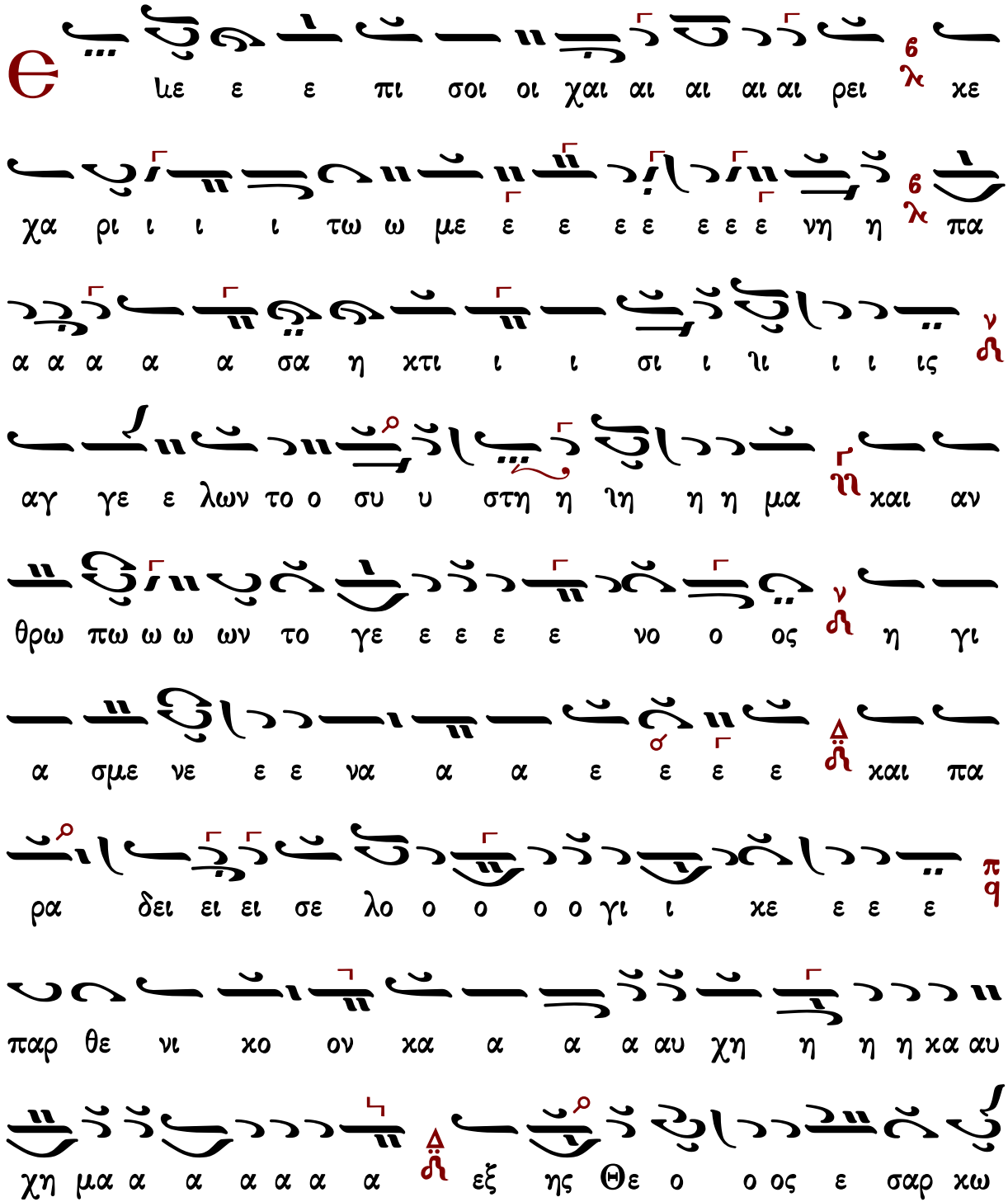
Θε ὑ ψω σω μεν ε ε πι σοι οι χαι αι αι αι αι ρει χε
χα ρι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η πα
α α α α α σα η χτι ι ι σι ι ιι ι ι ις
αγ γε ε λων το ο συ υ στη η ιη η η μα και αν
θρω πω ω ω ων το γε ε ε ε νο ο ος η γι
α σμε νε ε ε να α α ε ε ε ε και πα
ρα δει ει ει σε λο ο ο ο ο γι ι κε ε ε ε
παρ θε νι κο ον κα α α α αυ χη η η η κα αυ
χη μα α α α α α α εξ ης Θε ο ο ος ε σαρ κω

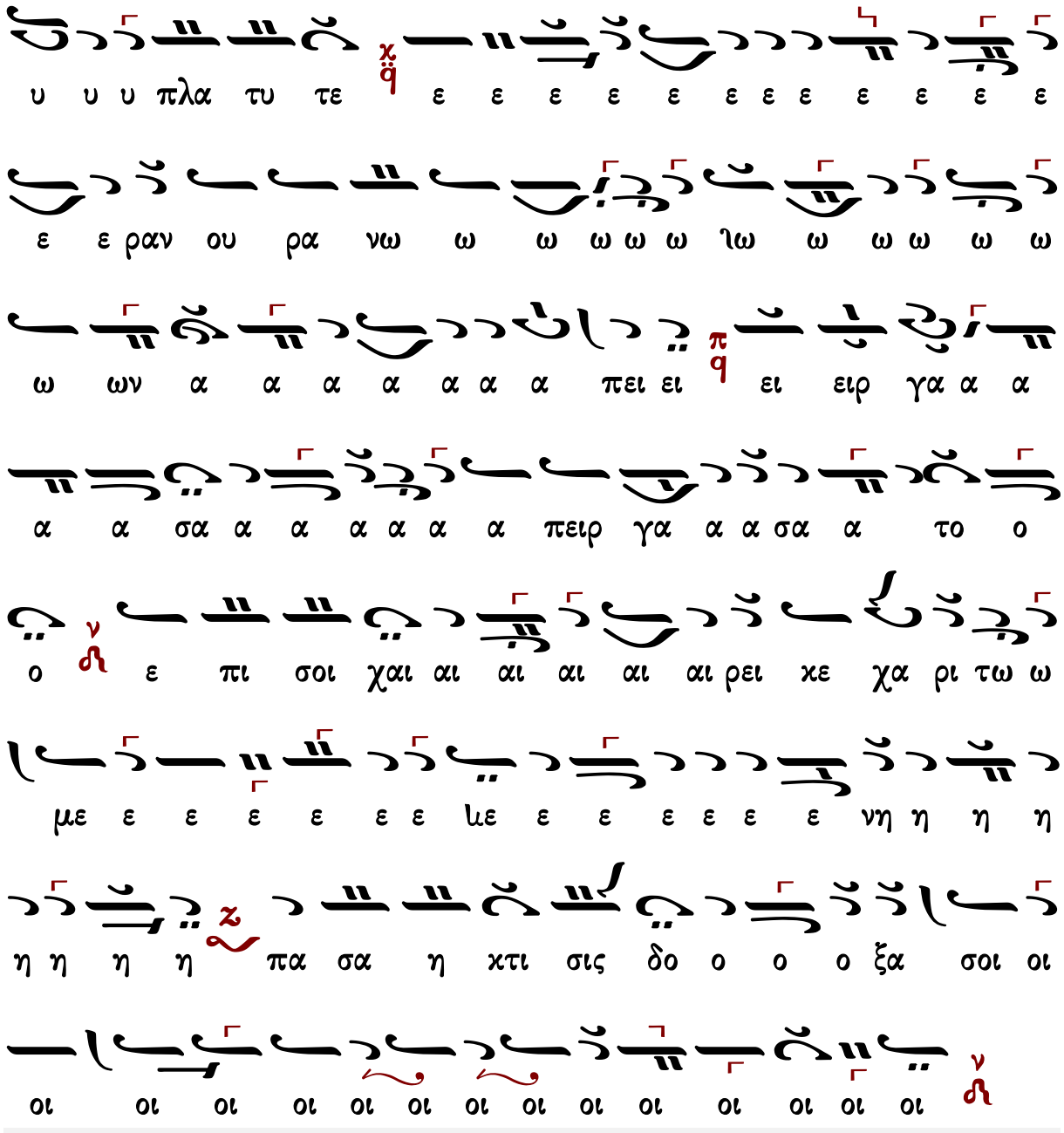

Ἦχος β΄ Θρασυβούλου Στανίτσα

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

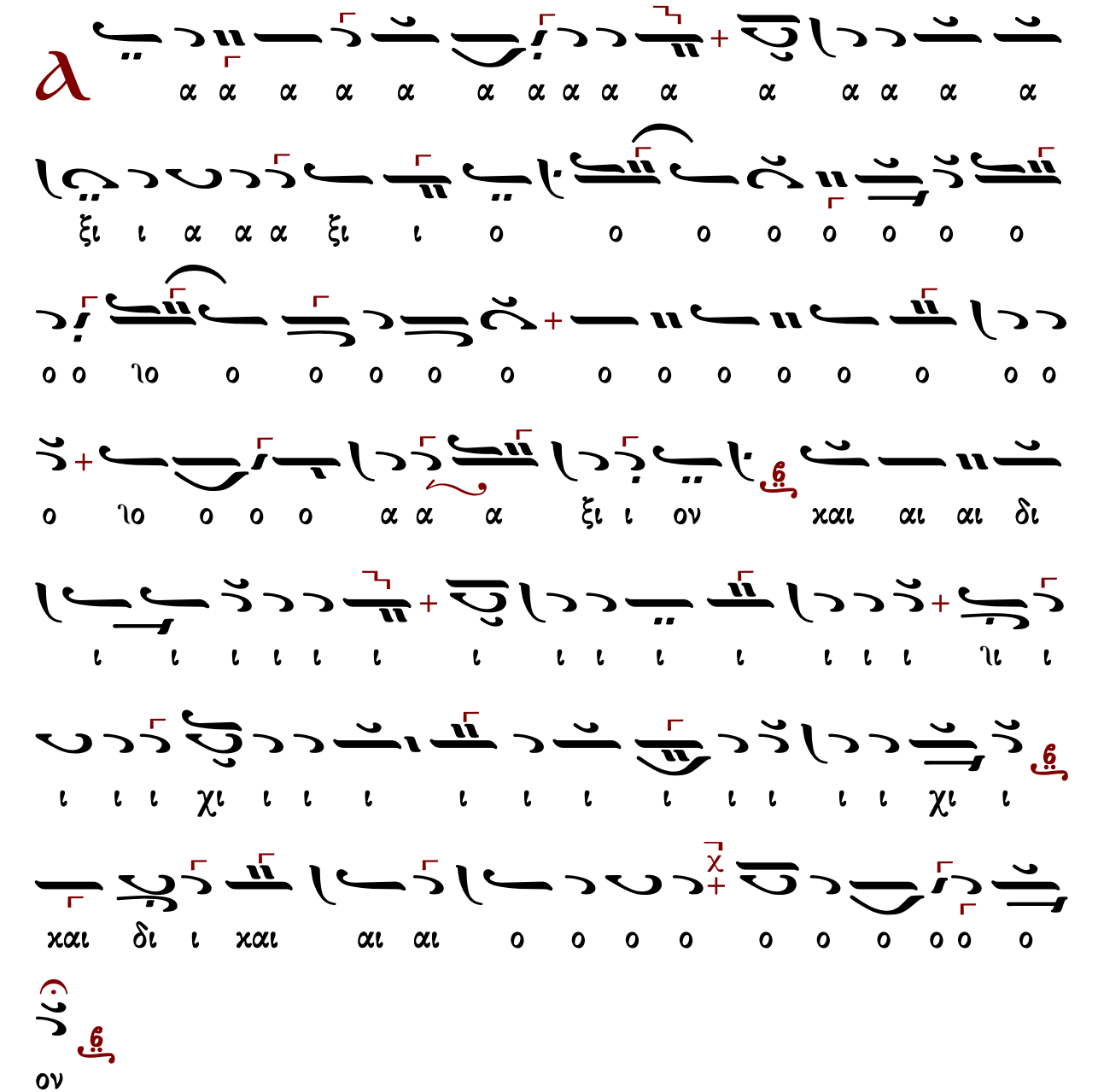

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευή-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

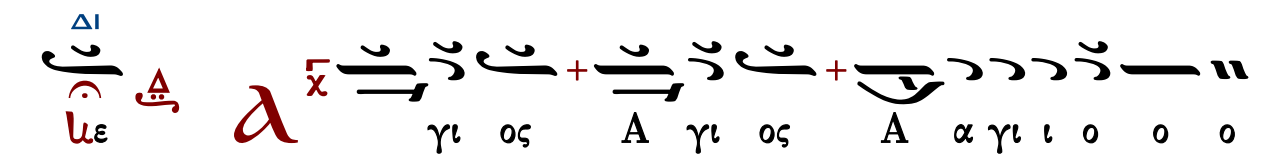

δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου ου

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη τη ης

η η η η η η η η η η η η η η η γη η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η η

αι αι αι αι η γη η η η η η η η η η η

ναο ο ο ο ο ο ο ο ο ος χαι αι

ο ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα

ω ω ωθ πλη η η η η η η η η η ης ο

ι ι ιι ι ο ο ος Σα βα α ω ω ω ω ω

ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ ρι ι

ψι υ ις τοις εν υ υ οις ιο οι οι οι οι ΔΙ
ι ψι υ τοις εν υ υ οις ιο οι οι οι ιοι οι
ε ε ε ε με γη λο ευ οις στοι ι ι ι ι ι ΒΧ ΔΙ
μ ε ν ο ο ο ο χ ρ ε ο ς ο ο ν ο ε ε ΓΑ
ο ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ΔΙ
Κυ τι α α α α α α α α ο ο ο ο ο ο ν ε ν ΓΑ
ρ ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ν α ε ε ε ε ε ε η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

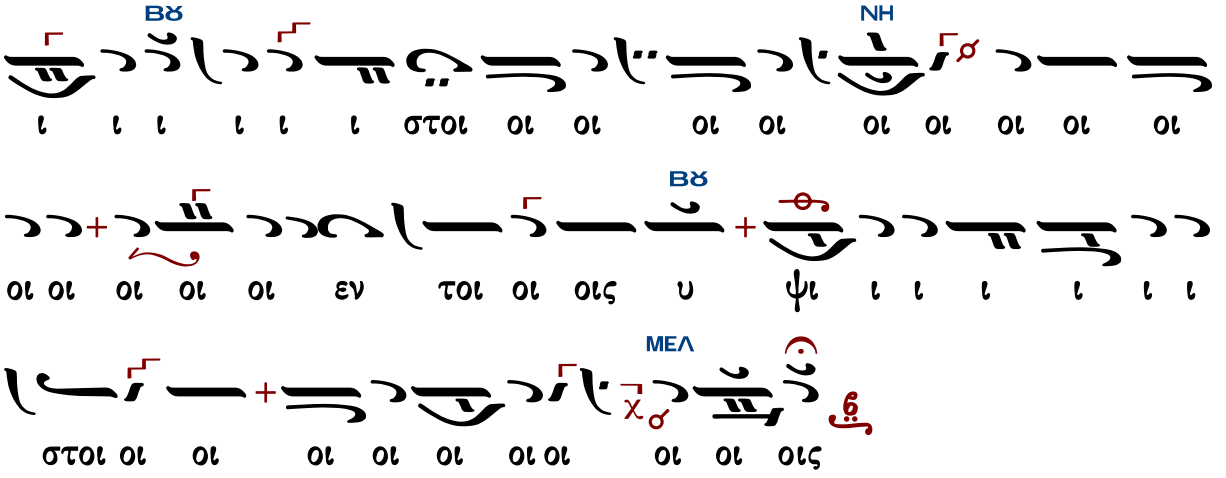

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία
1992 σ.193#
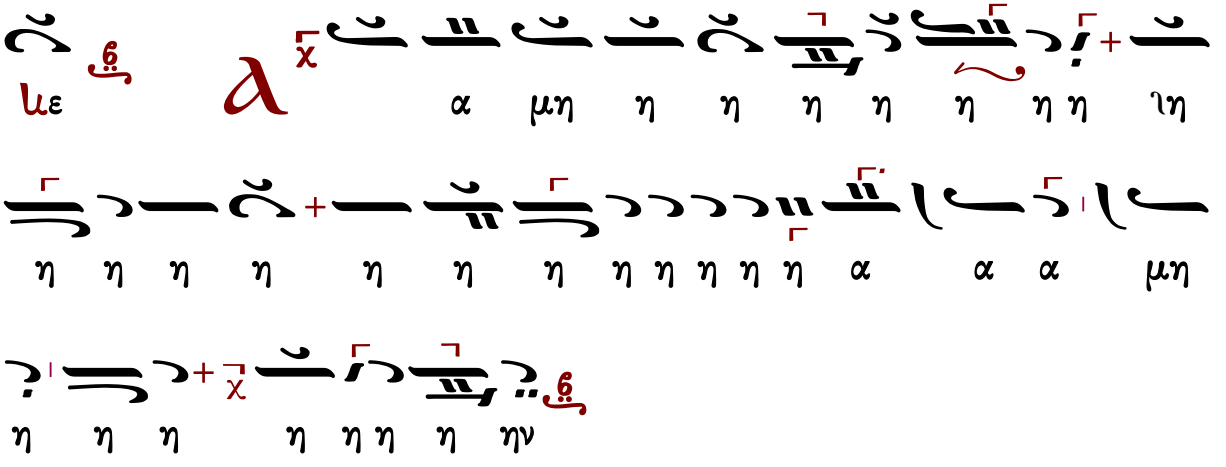
Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Διασκευή-Ανάλυση Θρ. Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασυβ. Στανίτσα#

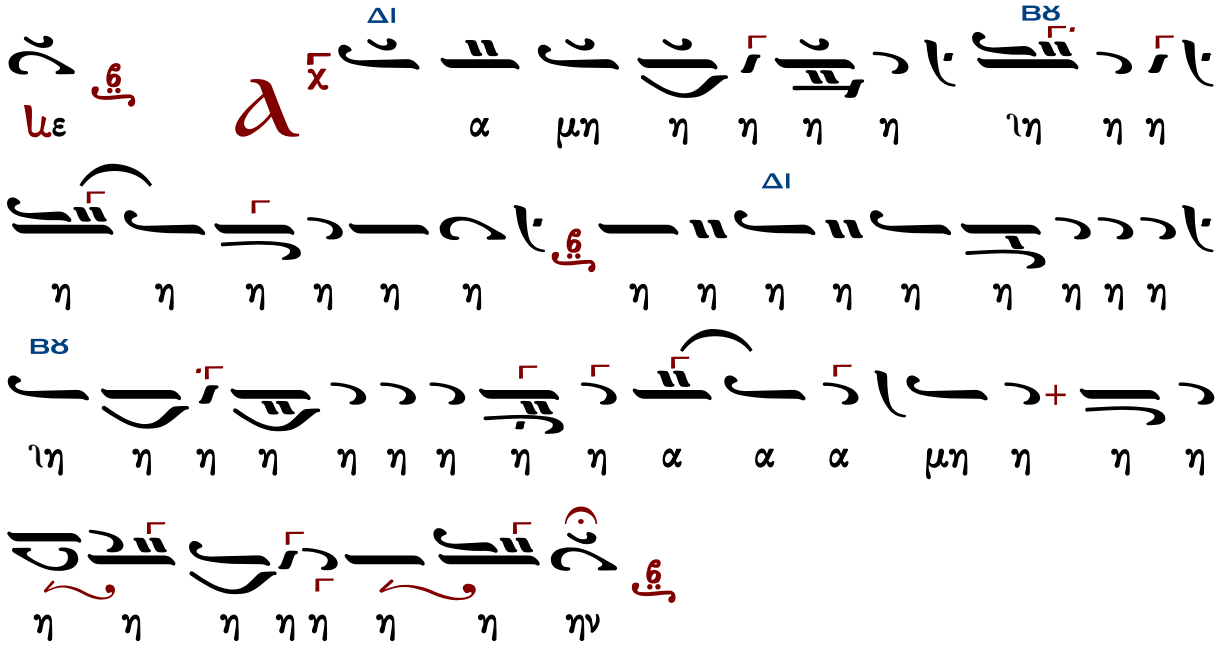
ΔΙ
Βϐ
α μη η η η

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

Ἦχος δι χ

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευὴ-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος πλ δ Κε

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

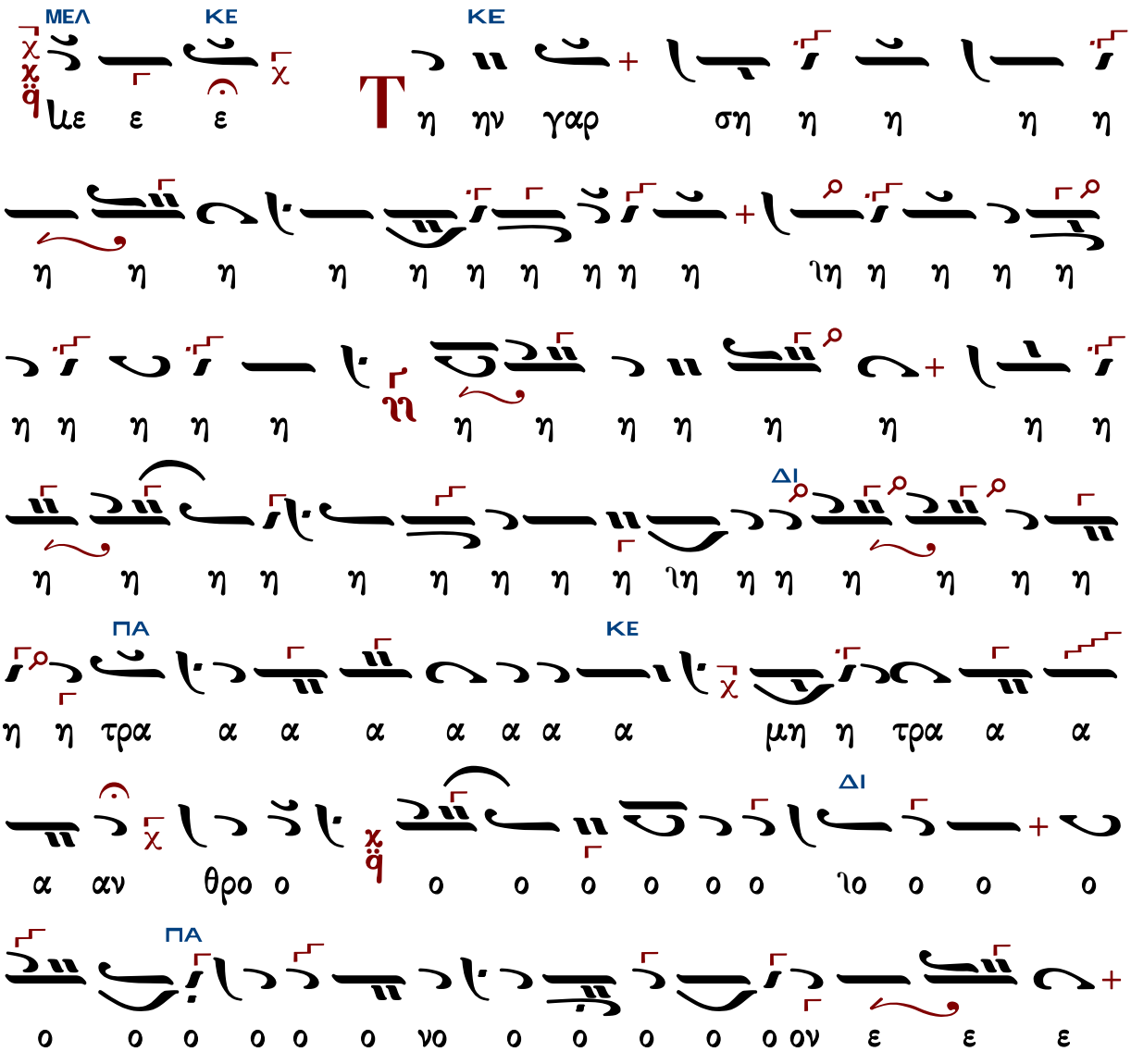

ε ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
θρο νον ε ε ε ποι οι η η η η η η η η σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι χαι την ση η η η η η η
η η ιη η η η η η η η ην γα α α α
α στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α
α α α α α α α α α α α πλα α α α α
α α α α α α α α α πλα τυ τε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΒΧ
ΜΕΛ
ΝΗ

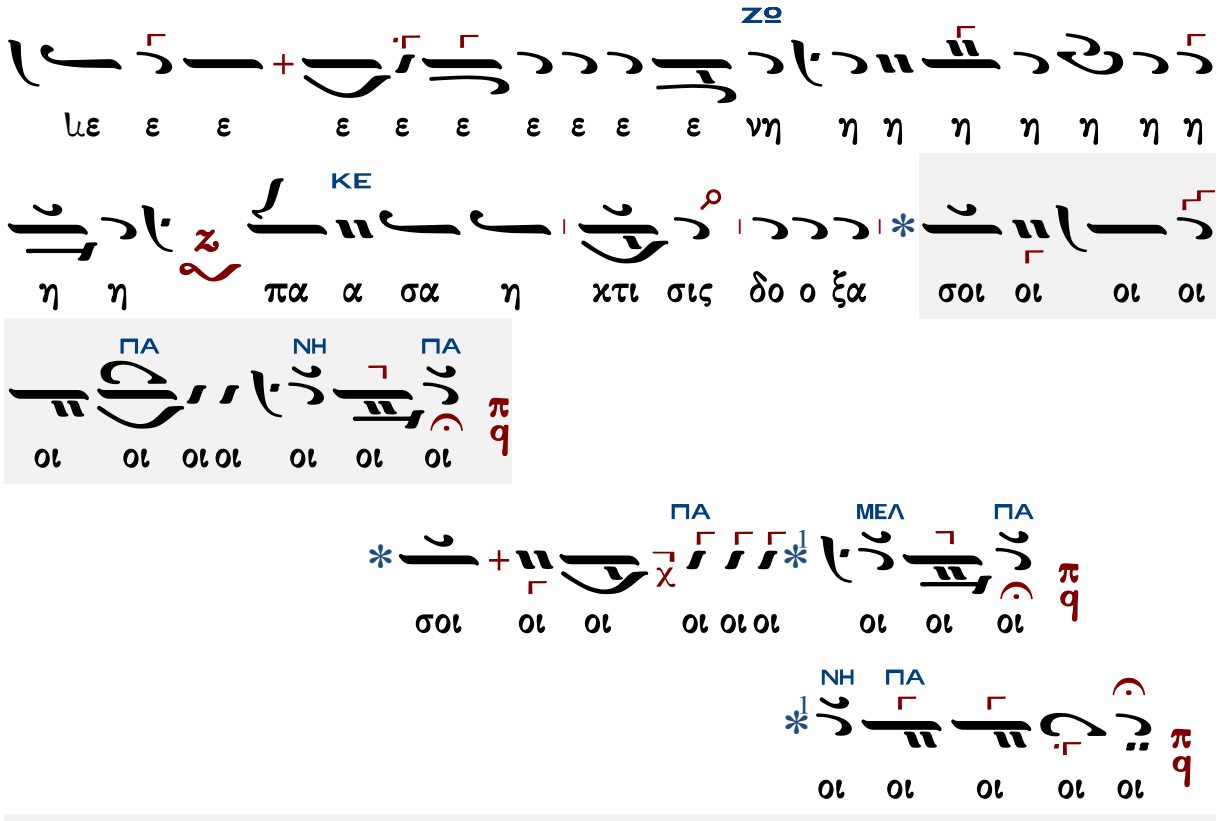

Ἦχος πλ.δ΄ Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

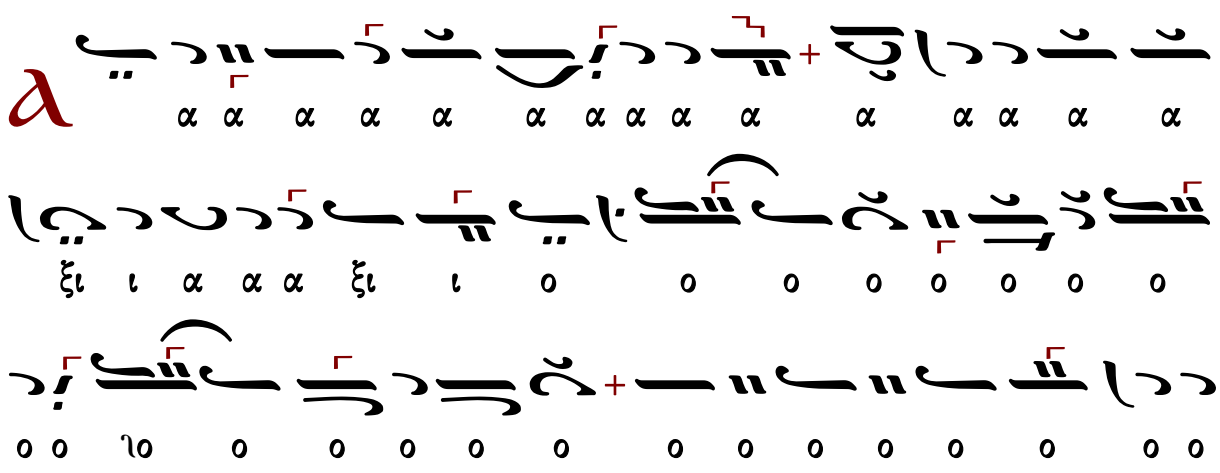

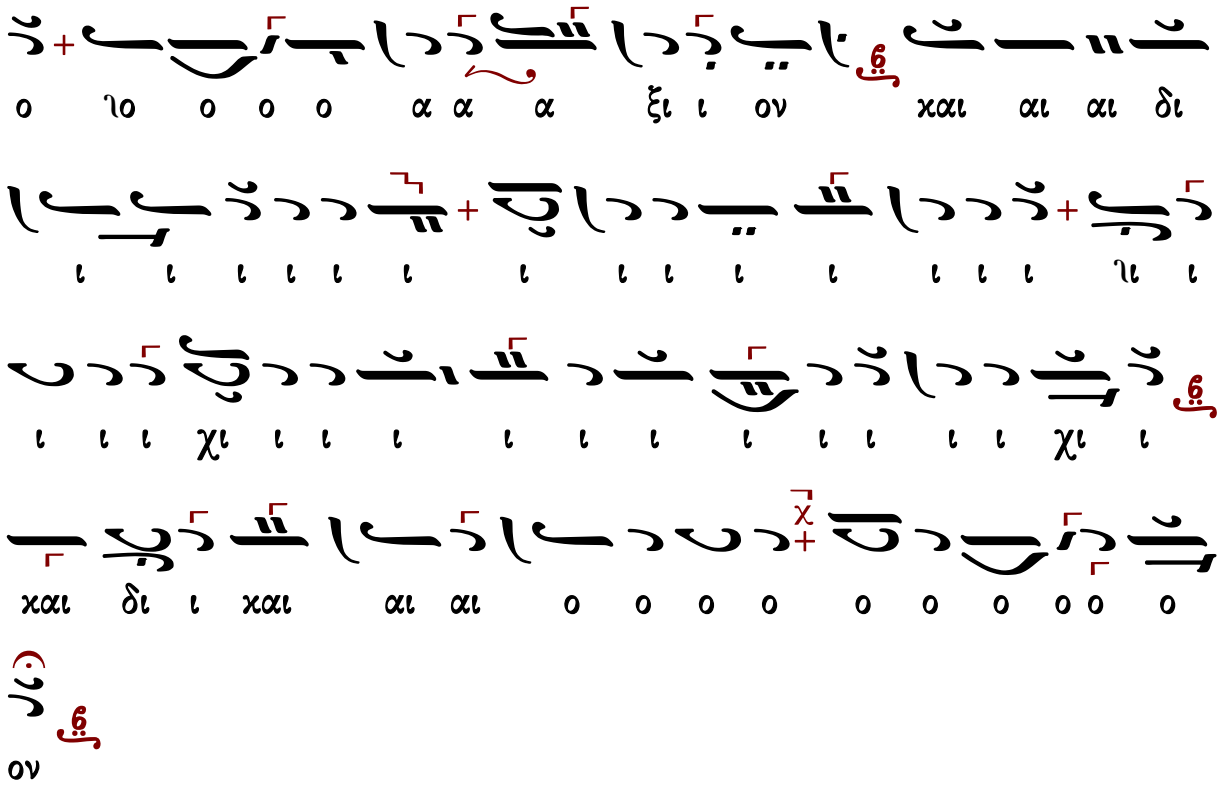
ον
Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·
Ἦχος λ πα Νη
Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ
Ποιμενικός Αυλός
τεύχος Β 1897 σ.172/170#

ιω ο ο ο ο ο ρα νο ου ρης ο η η η

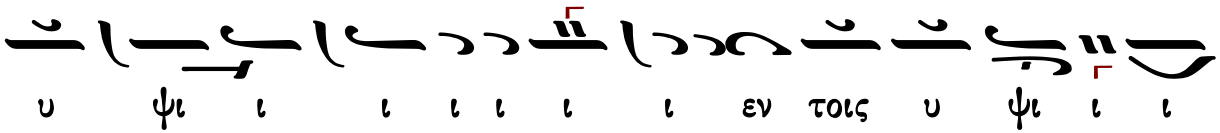

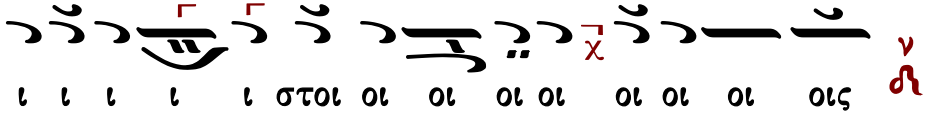

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

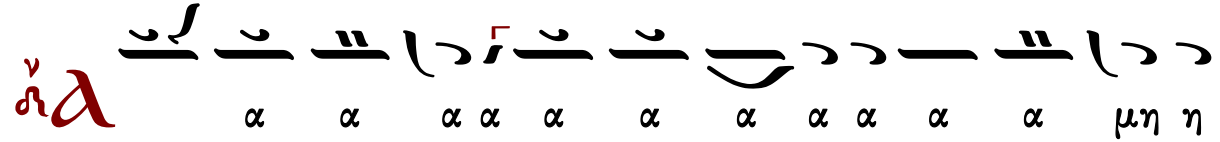

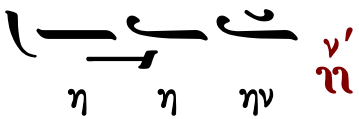

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

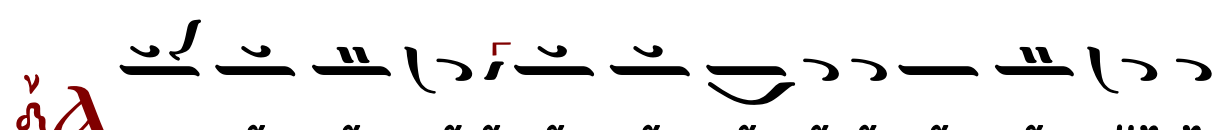

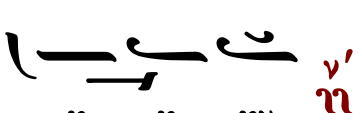

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

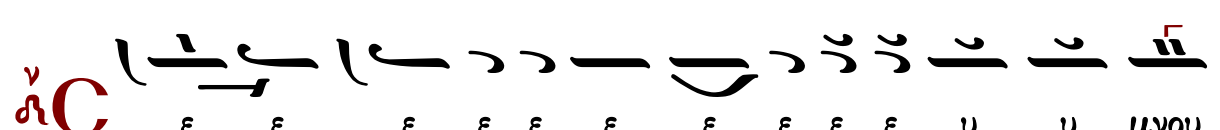

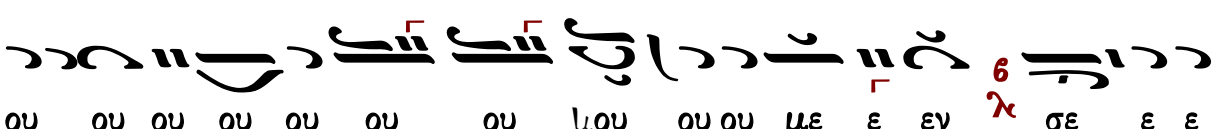

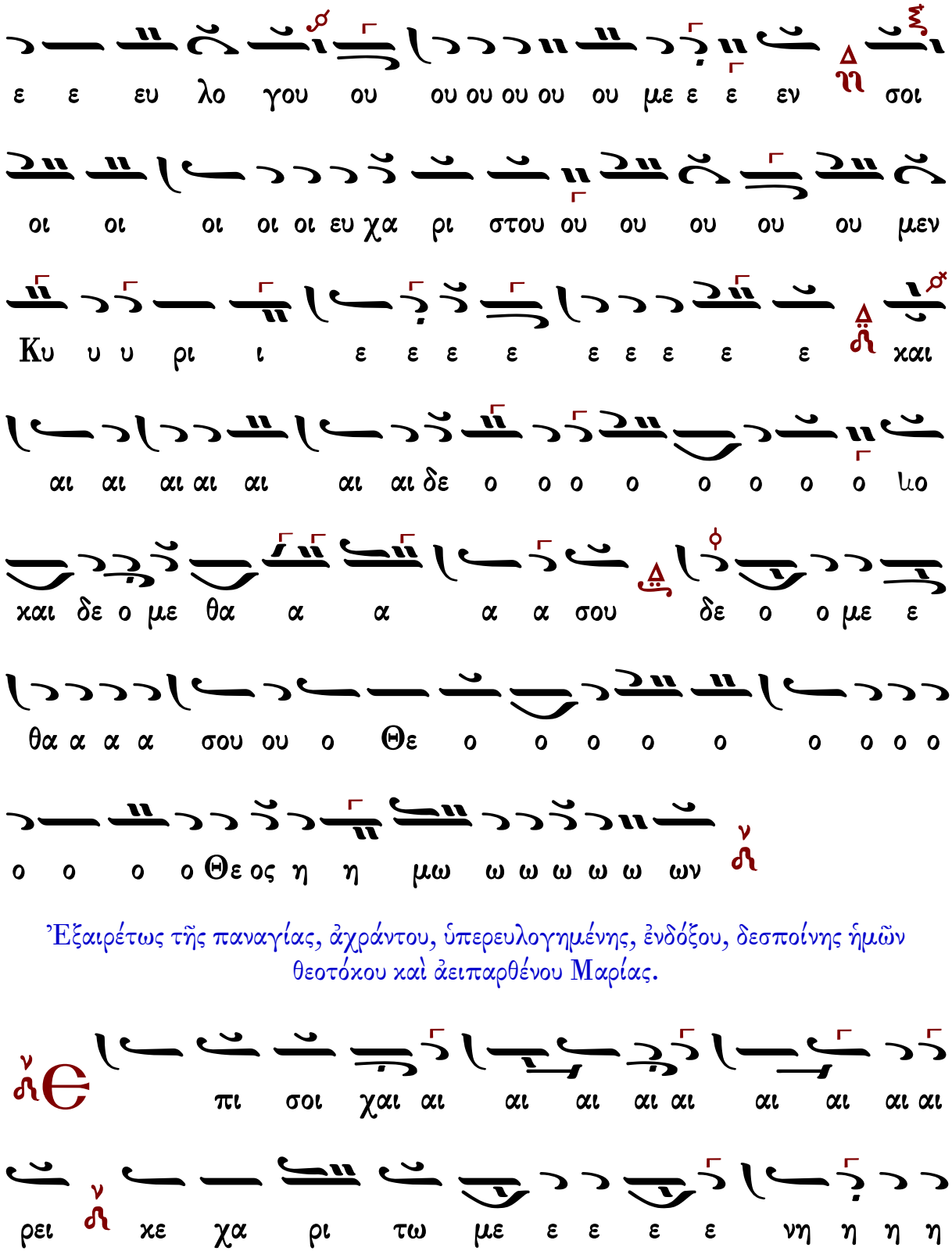

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

η πα α α α σα η χτι ι ι σις λ α αγ γε ε ε

λω ων το συ υ υ υ στη η η η μα ν και αν

θρω πων το γε ε ε νος η γι α α σμε ε

νε ε να α ε ν και πα ρα δει ει σε ε λο γι ι κε

παρ θε νι χο ο ον χα αυ χη η μα η εξ ης Θε ε

ο ος ε ε σαρ χω ω ω θη λ και παι δι ο ον γε

γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε

ο ο ο ος η η η η μων ν την γαρ σην μη η η

η η η η τρα α αν ν θρο ο ο ο νο ον ε ποι

η η η η η ε ποι οι η η σε ν και την σην γα α

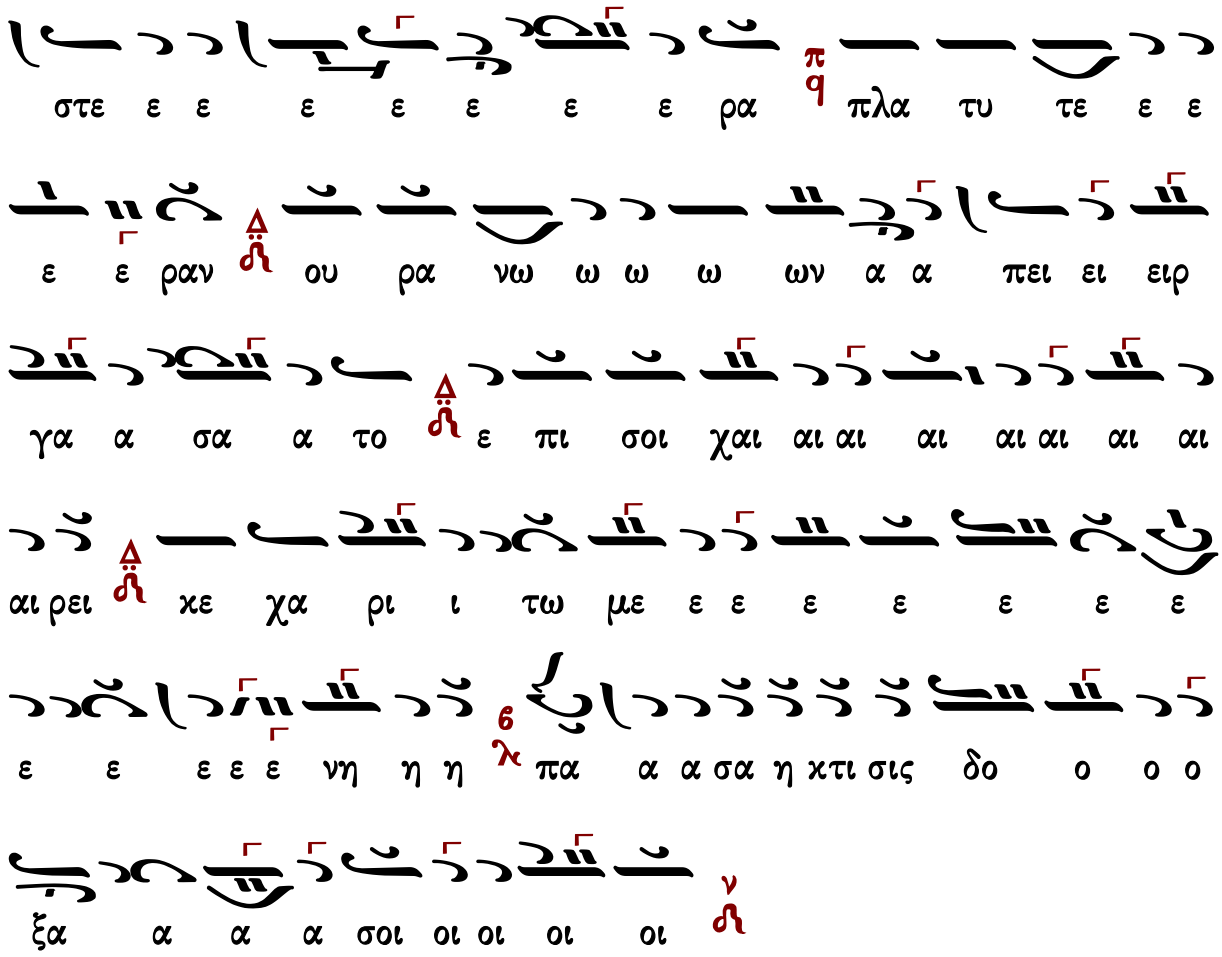

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ Δι

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
Η Α. κ Μ. Εβδομάς 1971 σ.159*

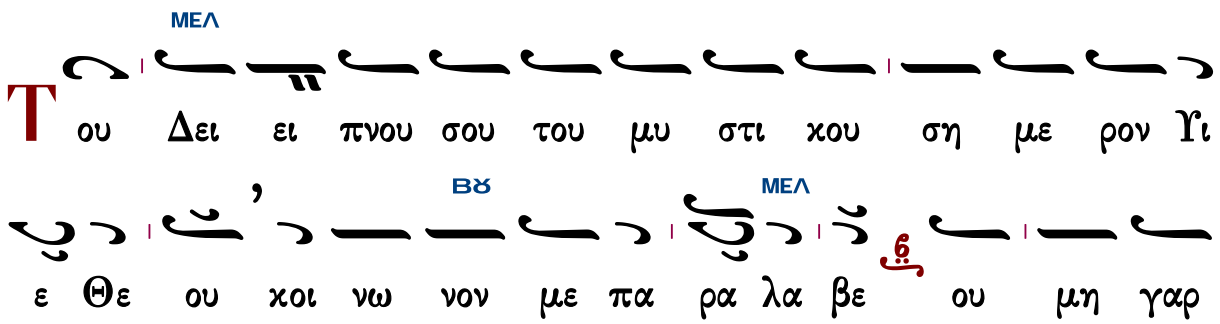

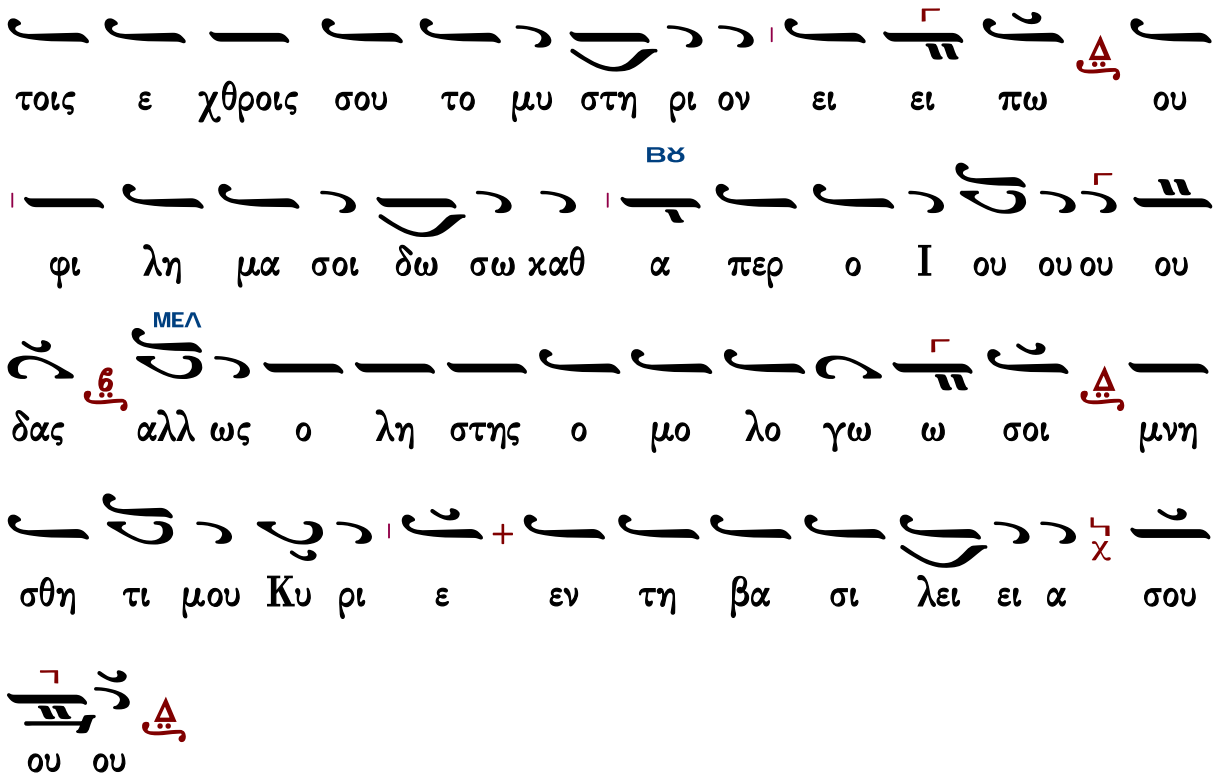

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν | Ὀρθοί. Μεταλαβόντες...

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ.Εβδομάς 1996 σ.115*

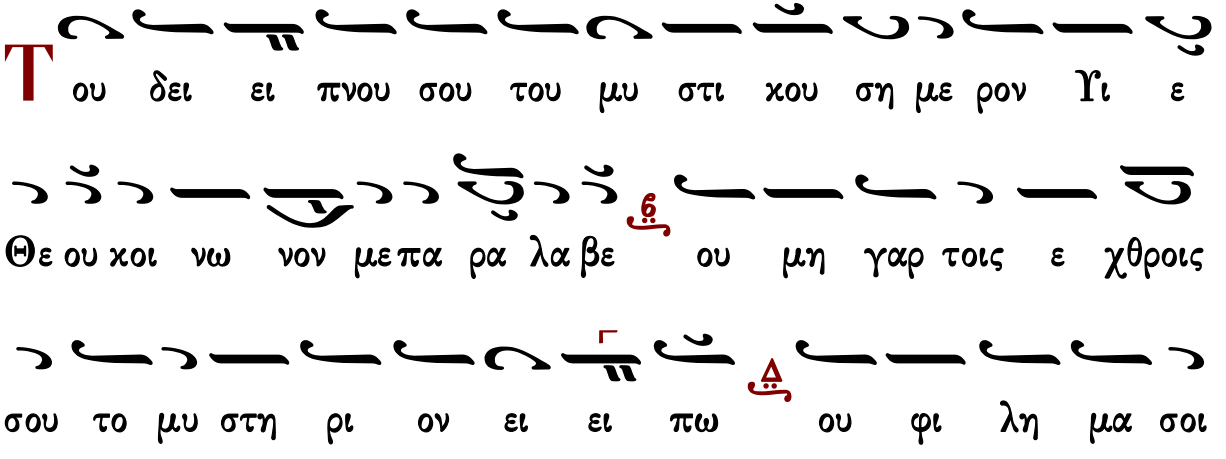

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν | Ὀρθοί. Μεταλαβόντες...

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος **Δι**

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

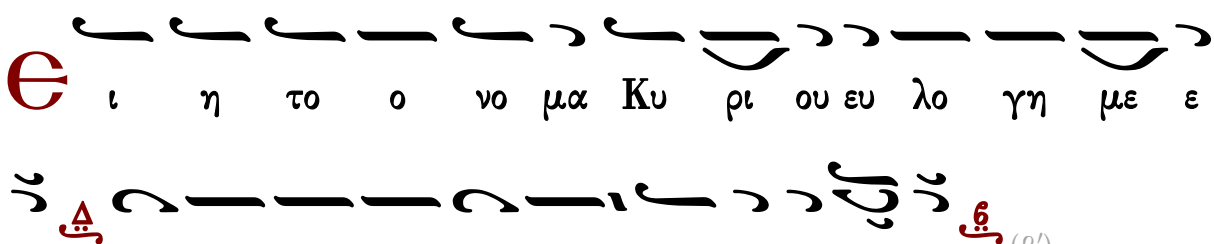

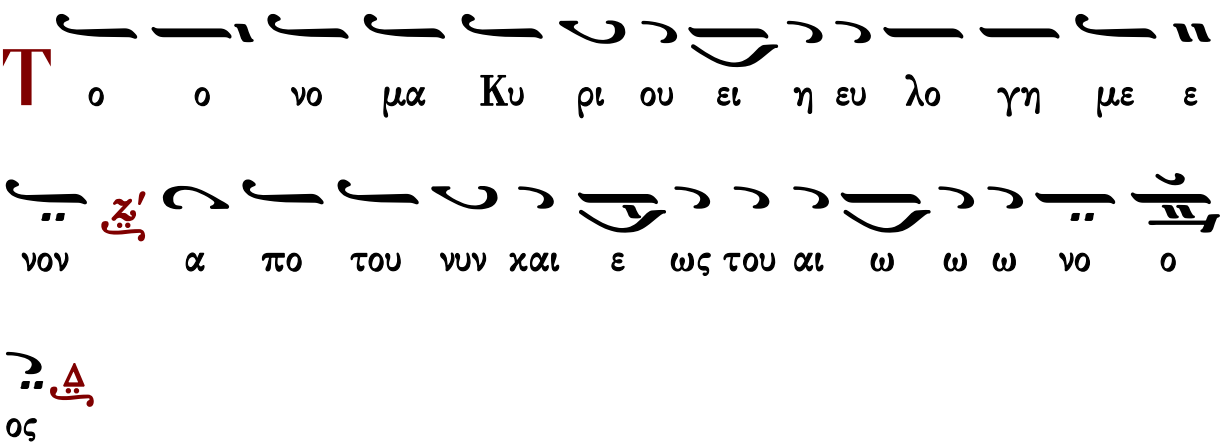

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

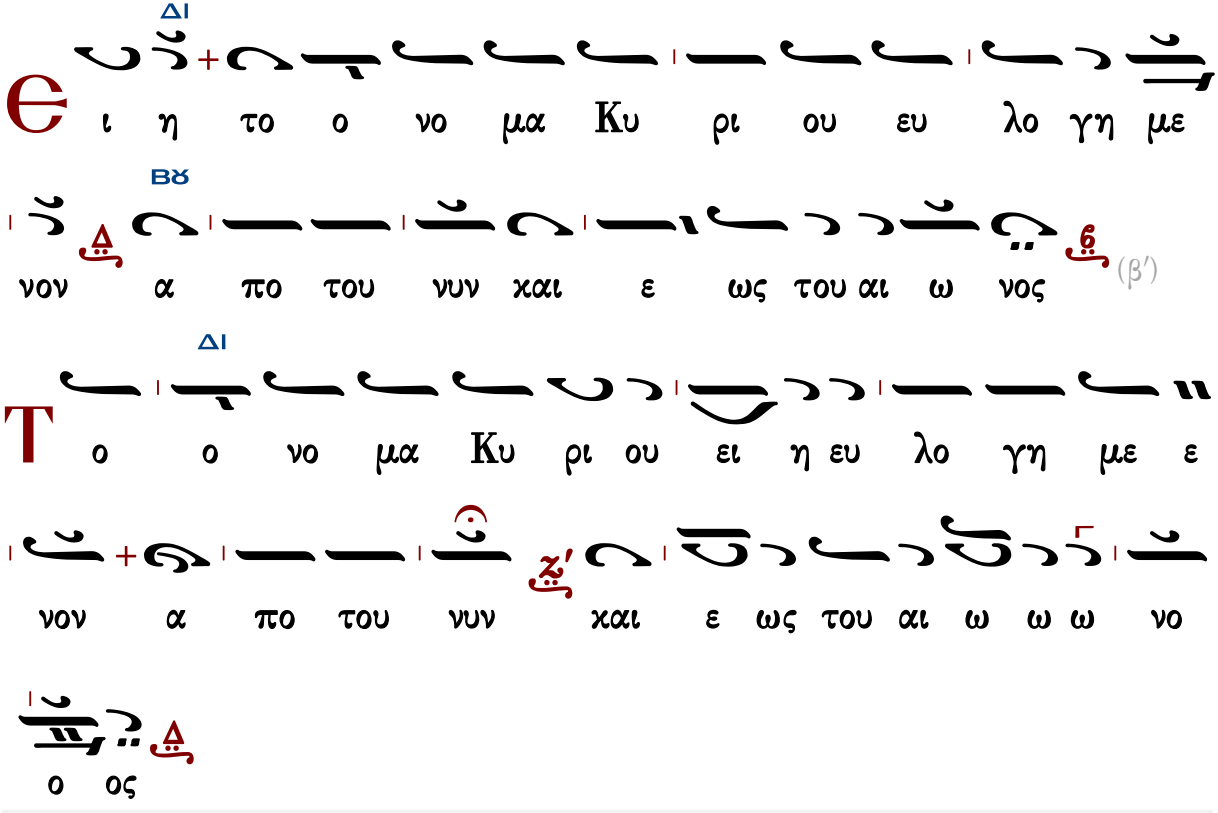

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

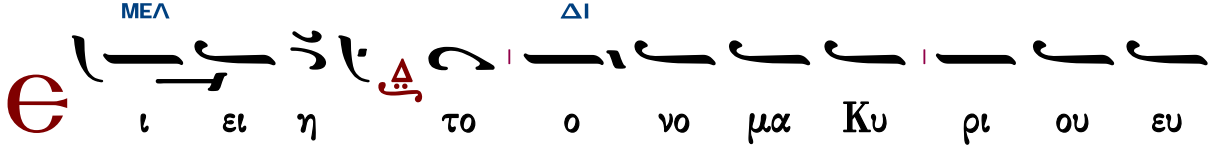

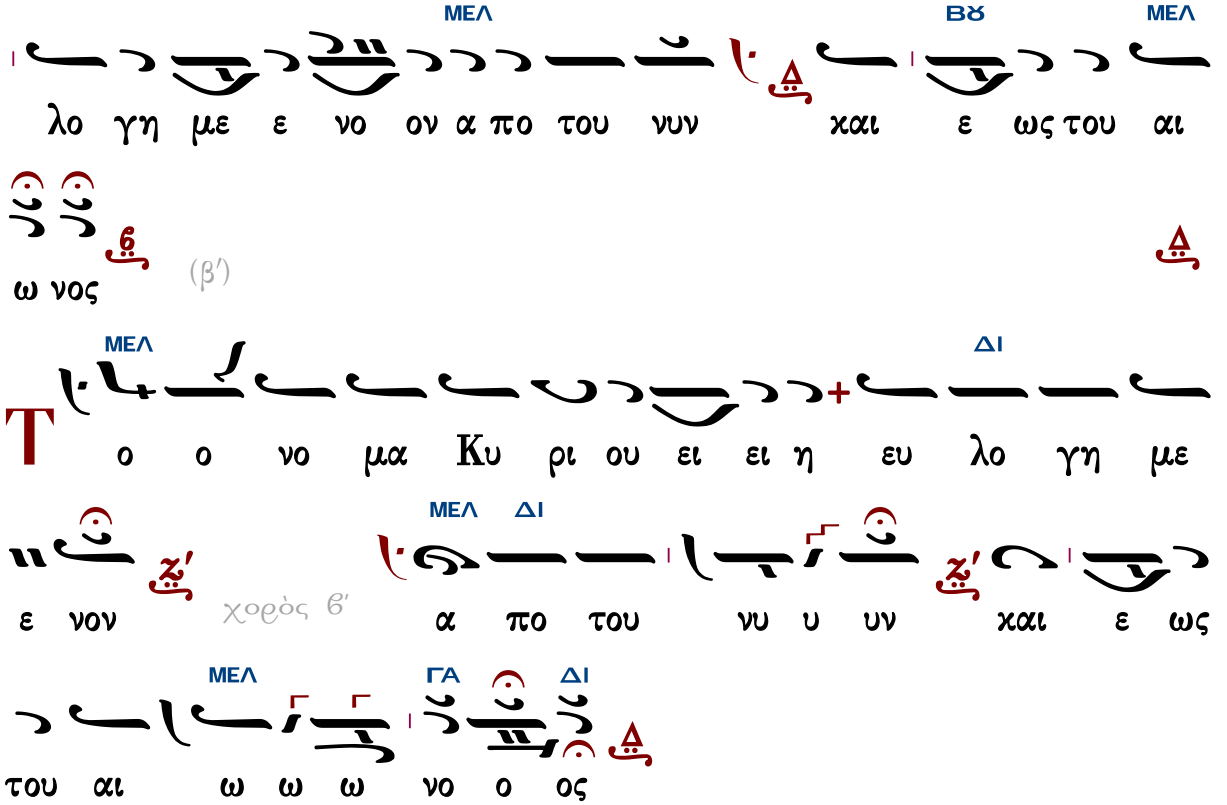
ΜΕΛ
ΒΒ
ΜΕΛ
λο γη με ε νο ον α πο του νυν και ε ως του αι
ω νος
(β′)
ΜΕΛ
ΔΙ
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει ει η ευ λο γη με
ΜΕΛ ΔΙ
ε νον
χορὸς β′
α πο του νυ υ υν και ε ως
ΜΕΛ ΓΑ ΔΙ
του αι ω ω ω νο ο ος

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

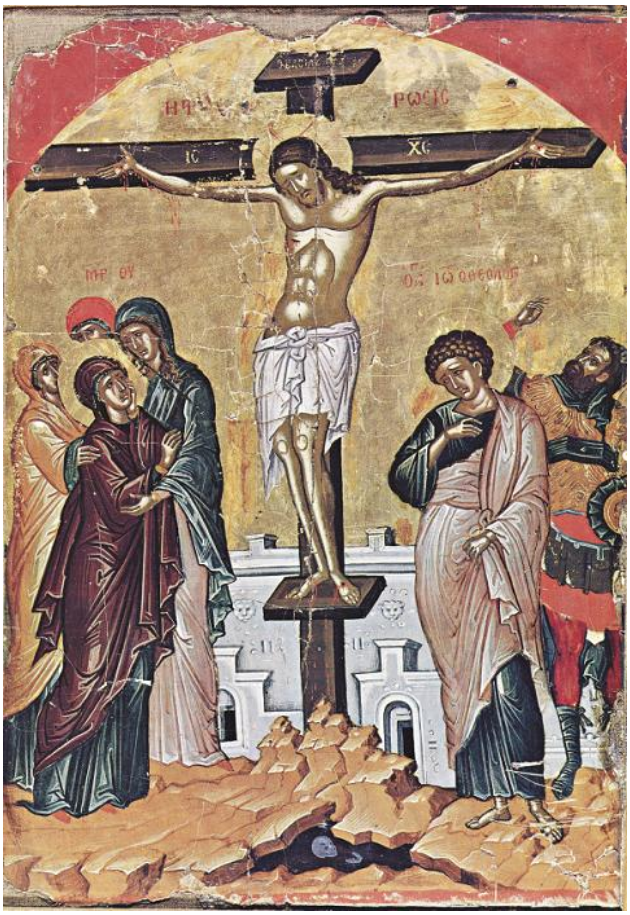

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ′ (19)

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.
Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ′ (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ᾽ αὐτόν.
Ὅτι δώσῃς αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.
Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.
Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμός

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ᾽ ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με

ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος

ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούια

ἦχος πλ.δ΄

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Ἀλληλούϊα. γ΄

Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Ἀλληλούϊα. γ΄

Γεωργίου Πρωγάκη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάριον

ἦχος πλ.δ΄

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι. (γ΄)

Γεωργίου Πρωγάκη | Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀργὸν | ☜ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ☞ | Ἀργοσύντομον

Εὐαγγέλιον α΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. ιγ΄:31-38, ιδ΄, ιε΄, ιστ΄, ιζ΄, ιη΄:1

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. 32εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. 33τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. 34ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 35ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν

ἀλλήλοις. [36]λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. [37]λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. [38]ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς. [1]Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. [2]ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν. πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· [3]καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. [4]καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. [5]Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; [6]λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι᾽ ἐμοῦ. [7]εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ᾽ ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. [8]Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. [9]λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; [10]οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. [11]πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. [12]ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, [13]καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. [14]ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. [15]Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, [16]καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένει μεθ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, [17]τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ᾽ ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. [18]Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. [19]ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. [20]ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. [21]ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. [22]Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; [23]ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ᾽ αὐτῷ ποιήσομεν. [24]ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. [25]Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ᾽ ὑμῖν μένων· [26]ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. [27]Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. [28]ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον

ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. 29καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητε. 30οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ᾽ ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων,
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· 31ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς
ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. 1᾽Εγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. 2πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό,
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. 3ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. 4μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μένητε. 5ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει
καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. 6ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.
7ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ
γενήσεται. 8ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ
μαθηταί. 9καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
10ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ
πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. 11Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ
ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. 12αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. 13μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. 14ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν. 15οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. 16οὐχ ὑμεῖς με
ἐξελέξασθε, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν
φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὅ,τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ
ὑμῖν. 17ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 18Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. 19εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος. 20μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν. 21ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν
πέμψαντά με. 22εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. 23ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. 24εἰ τὰ ἔργα μὴ
ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ
μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. 25ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ
νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. 26ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν
παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος
μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· 27καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε. 1Ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. 2ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται

ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. 3καὶ ταῦτα ποιήσουσιν,
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. 4ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα,
μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν
ἤμην. 5νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις!
6ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν. 7ἀλλ᾽ ἐγὼ τὴν
ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· 8καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. 9περὶ ἁμαρτίας
μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 10περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ με· 11περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. 12Ἔτι
πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ᾽ οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. 13ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀλλ᾽ ὅσα
ἂν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 14ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 15πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. 16μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. 17Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; 18ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ
μικρόν; οὐκ οἴδαμε τί λαλεῖ. 19ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ᾽ ἀλλήλων ὅτι εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με; 20ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ᾽ ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. 21ἡ γυνὴ ὅταν
τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. 22καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν
οὐδεὶς αἴρει ἀφ᾽ ὑμῶν. 23καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. 24ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. 25Ταῦτα
ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν,
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. 26ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· 27αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.
28ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. 29Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ
παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. 30νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε
ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. 31ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι
πιστεύετε· 32ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ᾽ ἐμοῦ ἐστι. 33ταῦτα λελάληκα ὑμῖν

ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. 1Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σέ, 2καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. 3αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. 4ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· 5καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 6Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. 7νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· 8ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 9ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, 10καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. 11καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. 12ὅτε ἤμην μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. 13νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. 14ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. 15οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. 16ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ. 17ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. 18καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· 19καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. 20Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, 21ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 22κἀγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν, 23ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. 24Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ᾽ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. 25πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, 26καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. 1Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον α΄

ἦχος πλ.δ΄

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι᾽ αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον β΄

ἦχος πλ.β΄

Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἱστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον γ΄

ἦχος β΄

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὡσαννά σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννῃ ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παρανομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς μαθηταῖς σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα β'

ἦχος βαρὺς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον β'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:1-28
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. 3ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. 4Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ᾽ αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; 5ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν. 6ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. 7πάλιν οὖν αὐτούς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. 8ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν· 9ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. 10Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. 11εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; 12Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, 13καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. 14ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. 15Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· 16ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. 17λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. 18εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ᾽ αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. 19Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. 20ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. 21τί με ἐπερωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. 22ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; 23ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; 24ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. 25Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; 26ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ᾽ αὐτοῦ; 27πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. 28Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ

πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ᾽ ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον δ΄

ἦχος πλ.α΄

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ᾽ ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθών, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ἤθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

ἦχος α΄

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ε΄

ἦχος πλ.β΄

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμήν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῷζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ς΄

ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον, μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς μαθηταῖς σου· κἂν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνῆσαι μετ᾽ ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι᾽ ἐμὲ; κὰν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι᾽ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα γ΄

ἦχος βαρὺς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὢ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον γ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 26:57-75

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. 58ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. 59οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν, 60καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες 61εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. 62καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; 63ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 64λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. 65τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· 66τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί. 67Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν 68λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; 69Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ

ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. 70ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. 71ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. 72καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ᾽ ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. 73μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. 74τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. 75καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ξ΄

ἦχος πλ.δ΄

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς ἀϊδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον π΄

ἦχος β΄

Εἴπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ᾽ εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῴζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον θ΄

ἦχος γ΄

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἁγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα δ΄

ἦχος πλ.δ΄

Ὢ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν τὸν νόμον λύσαντα καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον δ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:28 — 19:16

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. 29ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; 30ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. 31εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· 32ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. 33Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; 34ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; 35ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; 36ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἄν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. 37εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. 38λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. 39ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 40ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής. 1Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. 2καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν 3καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. 4ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. 5ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, 6καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. 7ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν ἐποίησεν. 8Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν

λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, [9]καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. [10]λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; [11]ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. [12]ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. [13]ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· [14]ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. [15]οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. [16]τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι

Ἀντίφωνον ι΄

ἦχος πλ.β΄

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ λῃστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ια΄

ἦχος πλ.β΄

Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολήν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ᾽ ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ιϐ΄

ἦχος πλ.δ΄

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ᾽ ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι, Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα ε'

ἦχος πλ.δ'

Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ε'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:3-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις 4λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. 5καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. 6οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· 8διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. 9τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, 10καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. 11Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. 12καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; 14καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. 16εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. 17συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. 19Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·

πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. [20]Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. [21]ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. [22]λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. [23]ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. [24]ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. [25]καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. [26]τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. [27]Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· [28]καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, [29]καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· [30]καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. [31]καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. [32]Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντίφωνον ιγ΄

ἦχος πλ.β΄

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Λῃστὴν συνοδοιπόρον λαβών, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὗρε, μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ') Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἧλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγὲ;

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Κάθισμα ς΄

ἦχος δ΄

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρᾶς τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ς΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-32

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· 17καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, 18καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 19καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. 20καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 21Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. 23καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. 24καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. 25ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 28καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. 29Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! 30σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. 32ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Μακαρισμοί

ἦχος δ΄

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ λῃστὴς Παράδεισον ᾠκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητήν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, λῃστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλᾶτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἠτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι᾽ ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἥλοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ λῃστὴς ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι᾽ ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ᾽ ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν, ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι᾽ ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἦχος δ΄

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (β)

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ξ'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:33-54
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, [34]ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. [35]σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, [36]καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. [37]καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. [38]Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. [39]Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν [40]καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. [41]ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· [42]Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ᾽ αὐτῷ· [43]πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. [44]τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. [45]Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. [46]περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἠλὶ ἠλί, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες; [47]τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. [48]καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. [49]οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. [50]ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. [51]Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, [52]καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, [53]καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. [54]Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εὐαγγέλιον ιʹ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γʹ)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:33-49
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι. 33Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. 35καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. 36ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ 37καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. 38ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 39Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; 41καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. 44ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, 45καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· 46καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. 47ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ψδὴ ε΄ Τριῳδίου

ἦχος πλ.β΄

«Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.» (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὓς συνάξω, κηρῦξαί με φιλάνθρωπον.

Καταβασία

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι᾽ εὐσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς… Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ΄

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Οἶκος

Τὸν ἴδιον ἄρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ᾽ ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. Ποῦ πορεύῃ τέκνον, τίνος χάριν, τόν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ; Κἀκεῖ νῦν σπεύδεις, ἵν᾽ ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοι τέκνον ἢ μείνω σοι μᾶλλον, δὸς μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Συναξάριον

Τῇ ιη΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.
Ὀκτωκαιδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ Γότθου.

Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἡδέως ὕδωρ,

Ὡς ἂν πίνῃς ἄφθαρτον ἡδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
Ἔξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1526.

Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ Ἰωάννη,
Χριστῷ προσῇδες ὕμνον εὐχαριστία.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἑκὼν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

στίχοι εἰς τὴν σταύρωσιν
Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὢ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.
ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα λῃστὴν
Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ λῃστὴς κλεῖδα τό, μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψδὴ η' Τριῳδίου

ἦχος πλ.β'

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἀνόμου συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ βλεφάρων μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης Χριστὲ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὀλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πεῖρας· γνῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὔ ποτε προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· σὰρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἷα θᾶττον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐϊλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἄνομον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ψδὴ θ' Τριῳδίου

ἦχος πλ.β'

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν». (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγή, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἄδικον εἵλκε, τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ὡς πρόβατον εἵλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωήν, σὺν τοῖς γραμματεύσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ τὸν φύσει ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί, ἐκρότησαν, Ἀναξ, σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ, ἠρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ΄

Τὸν λῃστὴν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, κἀμὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. (γ΄)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον θ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:25-37
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. 26Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, 27εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. 28Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ

γραφή, λέγει· Διψῶ. [29]σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. [30]ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. [31]Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. [32]ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· [33]ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, [34]ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. [35]καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. [36]ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. [37]καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Θὶς τοὺς Αἴνους

ἦχος γ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἰδιόμελα

ἦχος γ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἑαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ᾐτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἕκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι᾽ ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή, ἡ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἑκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δόξα...

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Γεωργίου Βιολάκη	Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουὴλ Φαλρέκα
Κωνσταντίνου Πρίγγου Ι	Κωνσταντίνου Πρίγγου ΙΙ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ [αἰσχύνης] ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Γεωργίου Βιολάκη	Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουὴλ Φαλρέκα
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον ι΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:43-47

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἁριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· 45καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. 46καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 47ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.
Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοὶ, Κύριε.
Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ια'

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:38-42
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησεν τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἁριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 39ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. 40ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. 41ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· 42ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Ἰδιόμελα

ἦχος α′

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος β′

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χείρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἅιδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῴα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη

Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δόξα...

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ ᾅδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἦλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

156	Πέτρου Ἐφεσίου	175	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα Ι
176	Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι	217	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα ΙΙ
484	Παναγιώτου Κηλτζανίδου ΙΙ	274	Κωνσταντίνου Πρίγγου
172	Γεωργίου Βιολάκη	192	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
481	Πέτρου Φιλανθίδου	243	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

477	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	149	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα Ι
150	Πέτρου Λαμπαδαρίου	268	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα ΙΙ
137	Πέτρου Ἐφεσίου	346	Κωνσταντίνου Πρίγγου
140	Γεωργίου Βιολάκη	156	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
500	Πέτρου Φιλανθίδου	207	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ
357	Ἰακώβου Ναυπλιώτου		

Εὐαγγέλιον ιβ΄

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:62-66

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, 63λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. 64Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. 65Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. (ἀργὰ)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. (γ΄)

Πέτρου Ἐφεσίου		Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Θὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀλληλούια

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ ἀ Νη

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός, 1909 σ.195#

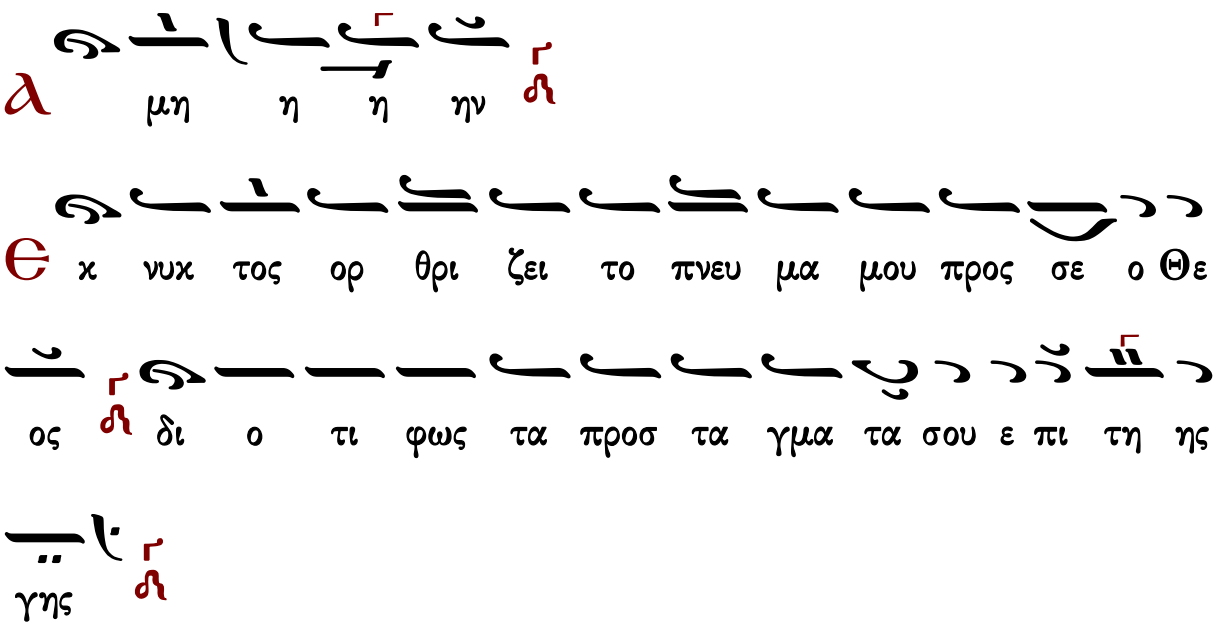

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

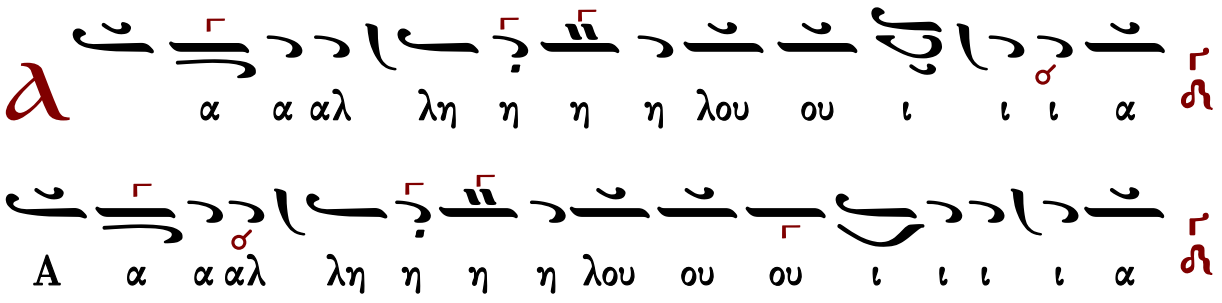

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Δ ι χαι ο συ νην μα θε τε οι ε νοι χου
ουν τες ε πι ι τη η ης γης
λ α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον χαι νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται

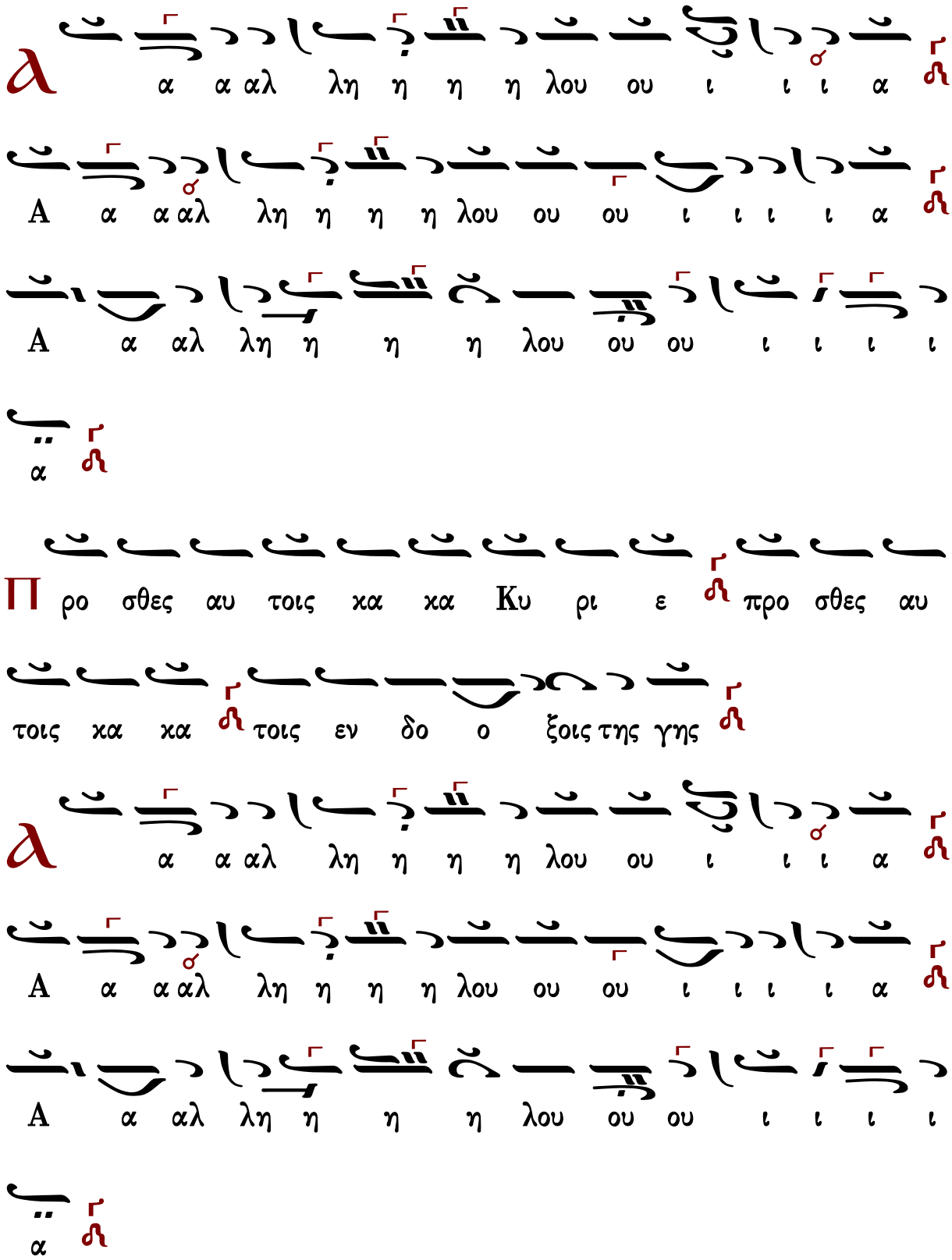
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α
Προ σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α
Α α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α
Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι
α

Ἀλληλούια, ἀργόν

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ηˆ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

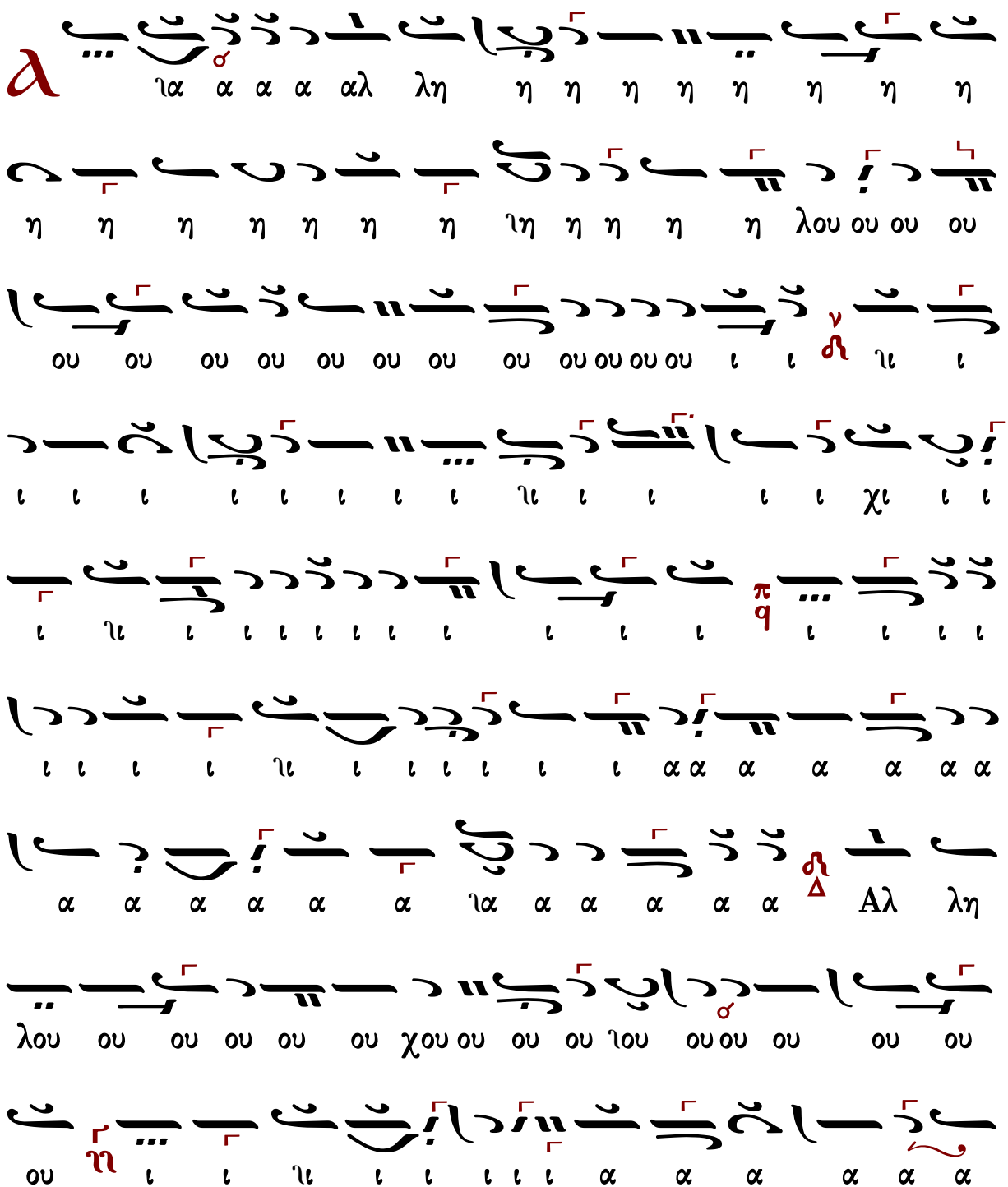

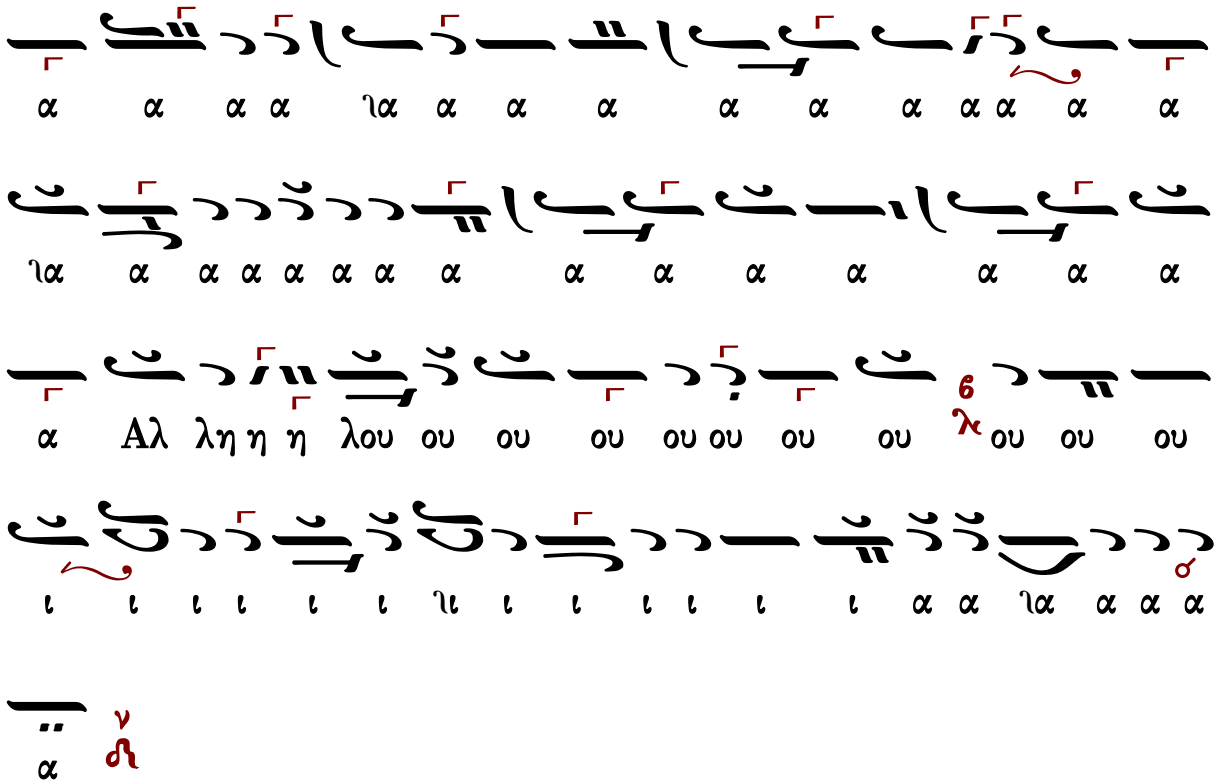

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

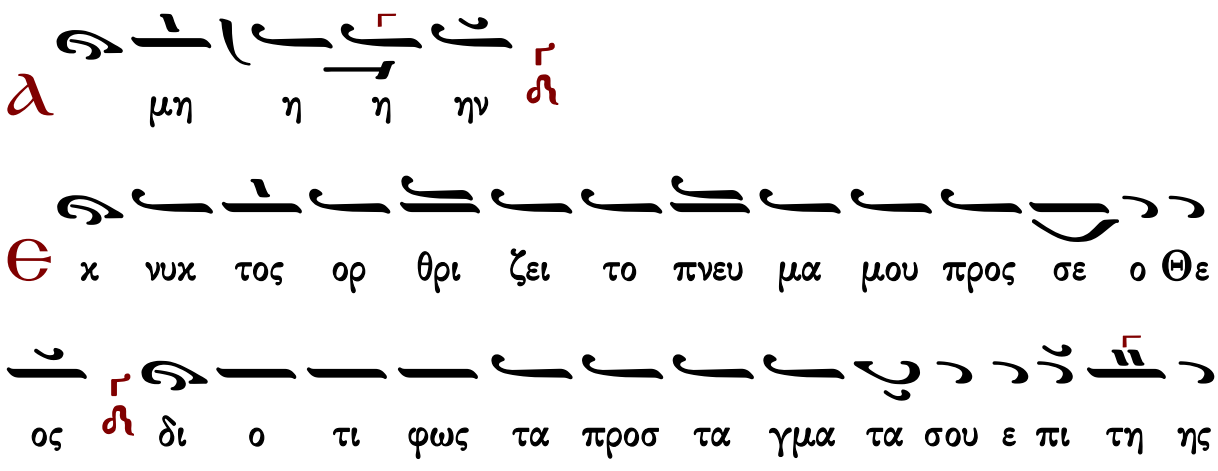

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

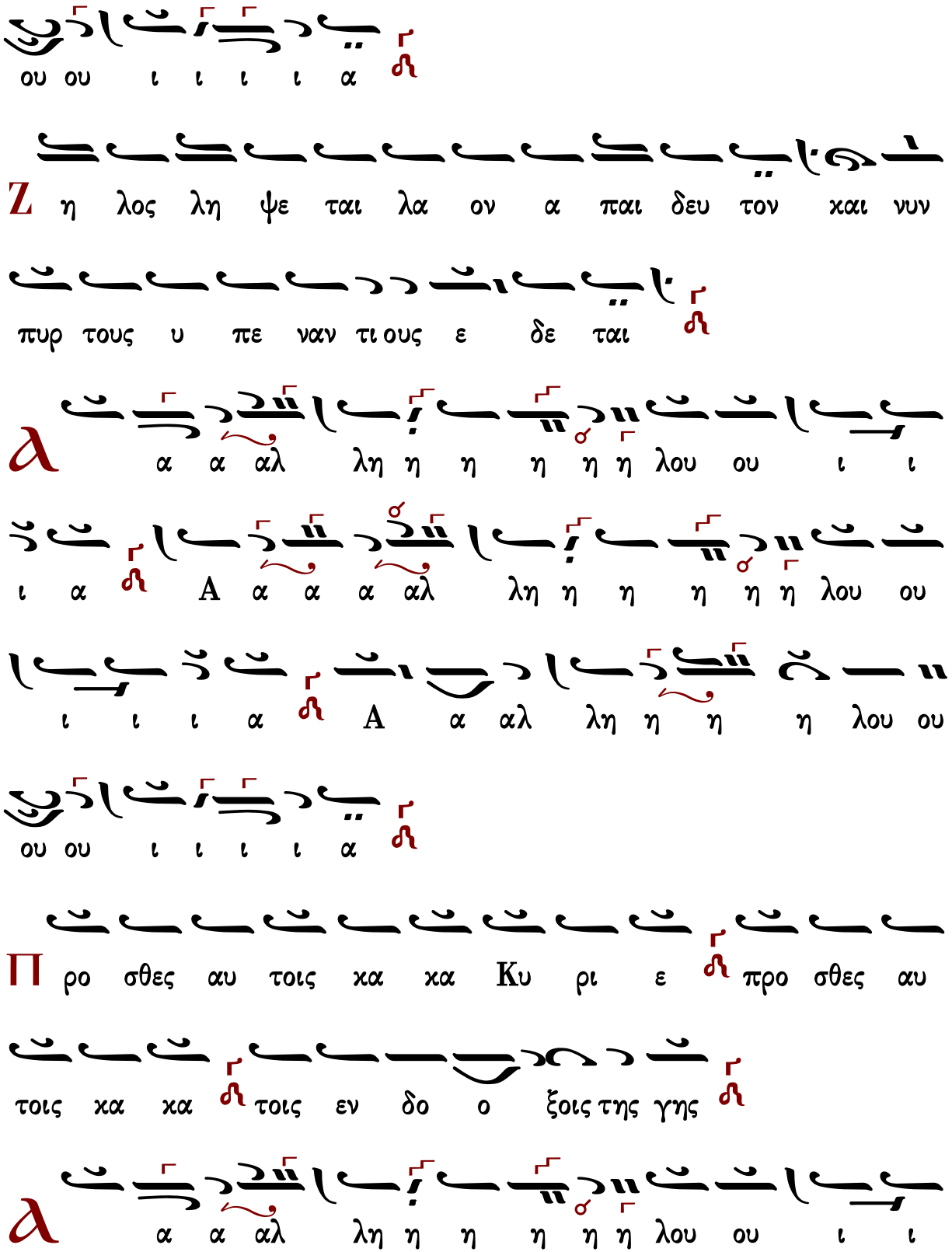
ου ου ι ι ι ι α
Z η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν
πυρ τους υ πε ναν τι ους ε δε ται
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι
ι α A α α α αλ λη η η η η η λου ου
ι ι ι α A α αλ λη η η η λου ου
ου ου ι ι ι ι α
Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ
τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης
α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

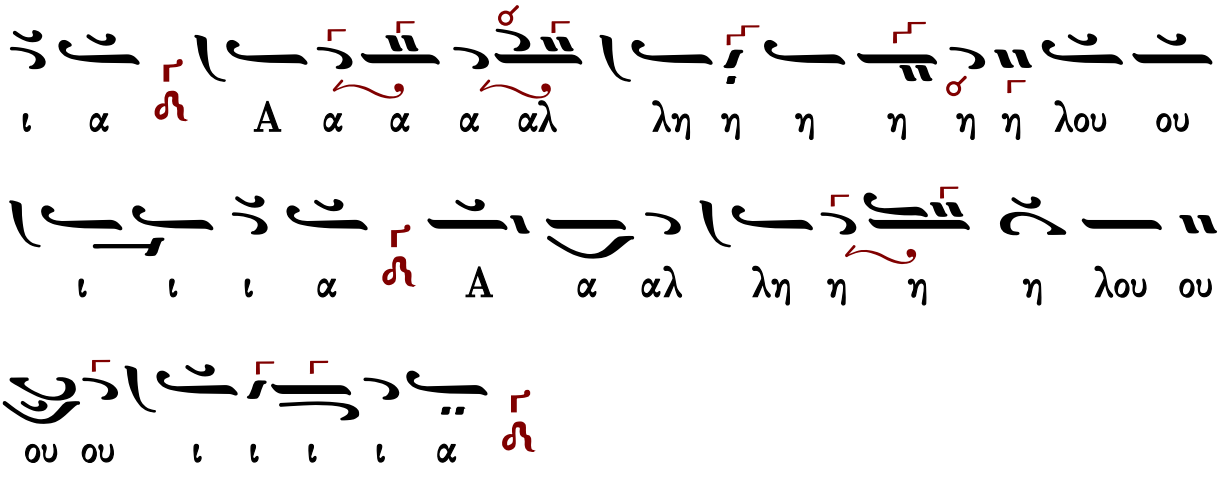

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [τροπάριο](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, ἀργόν

Ἦχος πλ δ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

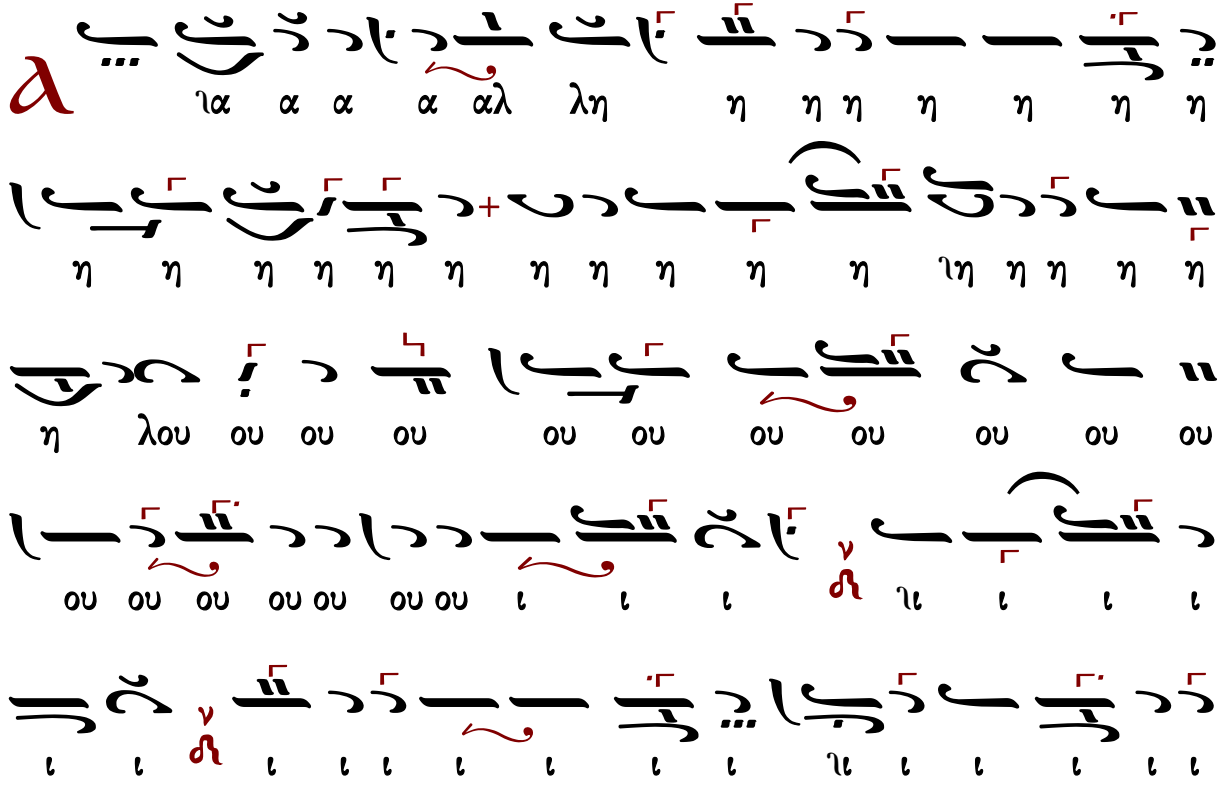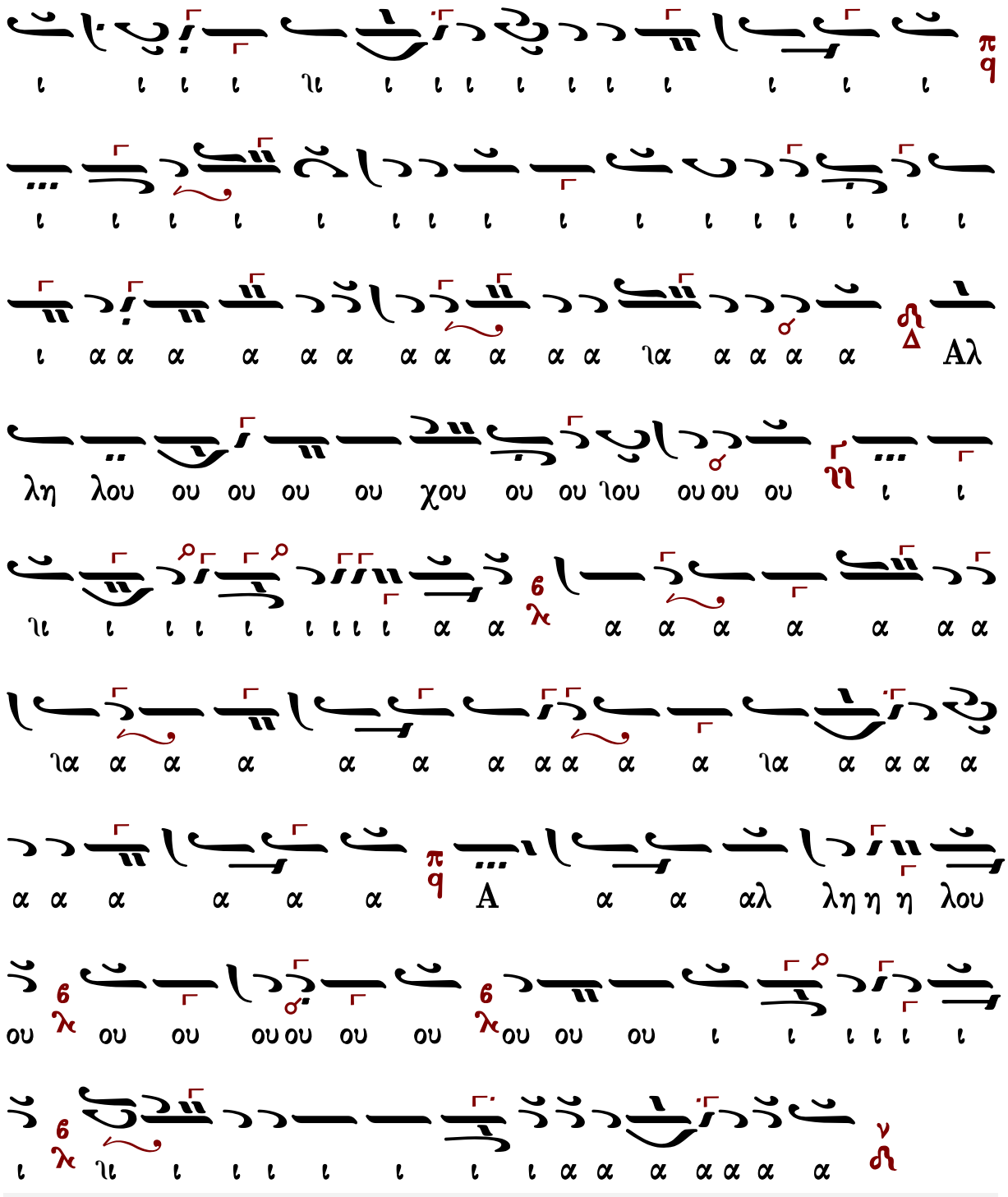

Ἦχος λ̇ π̇

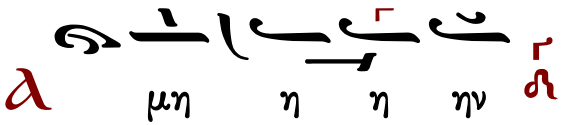

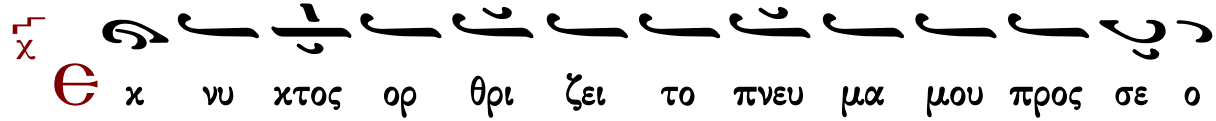

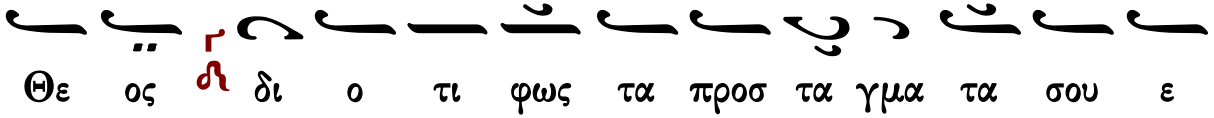

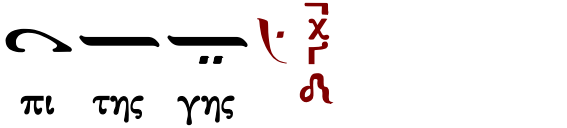

Ἀλληλούια ἀργόν, μέλος ἀρχαῖον

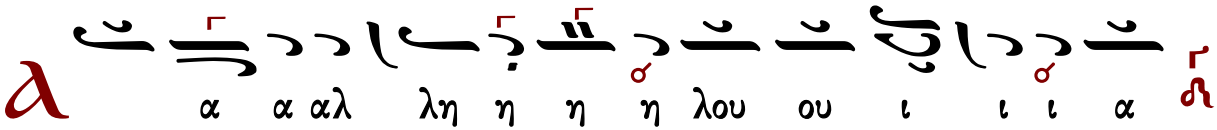

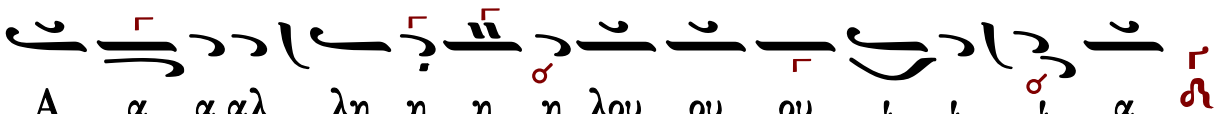

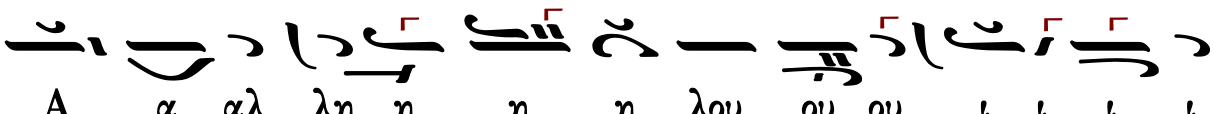

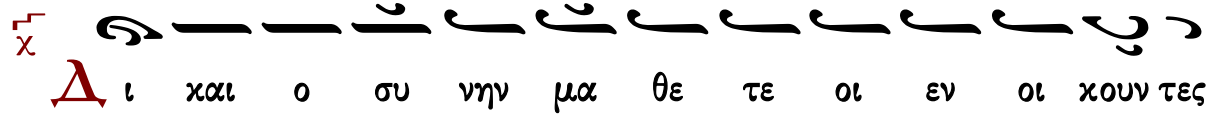

ε πι της γης

α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Z η λος λη ψε ται λα ον α παι αι δευ τον και

νυν πυρ τους υ πεν αν τι ι ους ε δε ται

α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι α

A α αλ λη η η λου ου ου ι ι ι ι

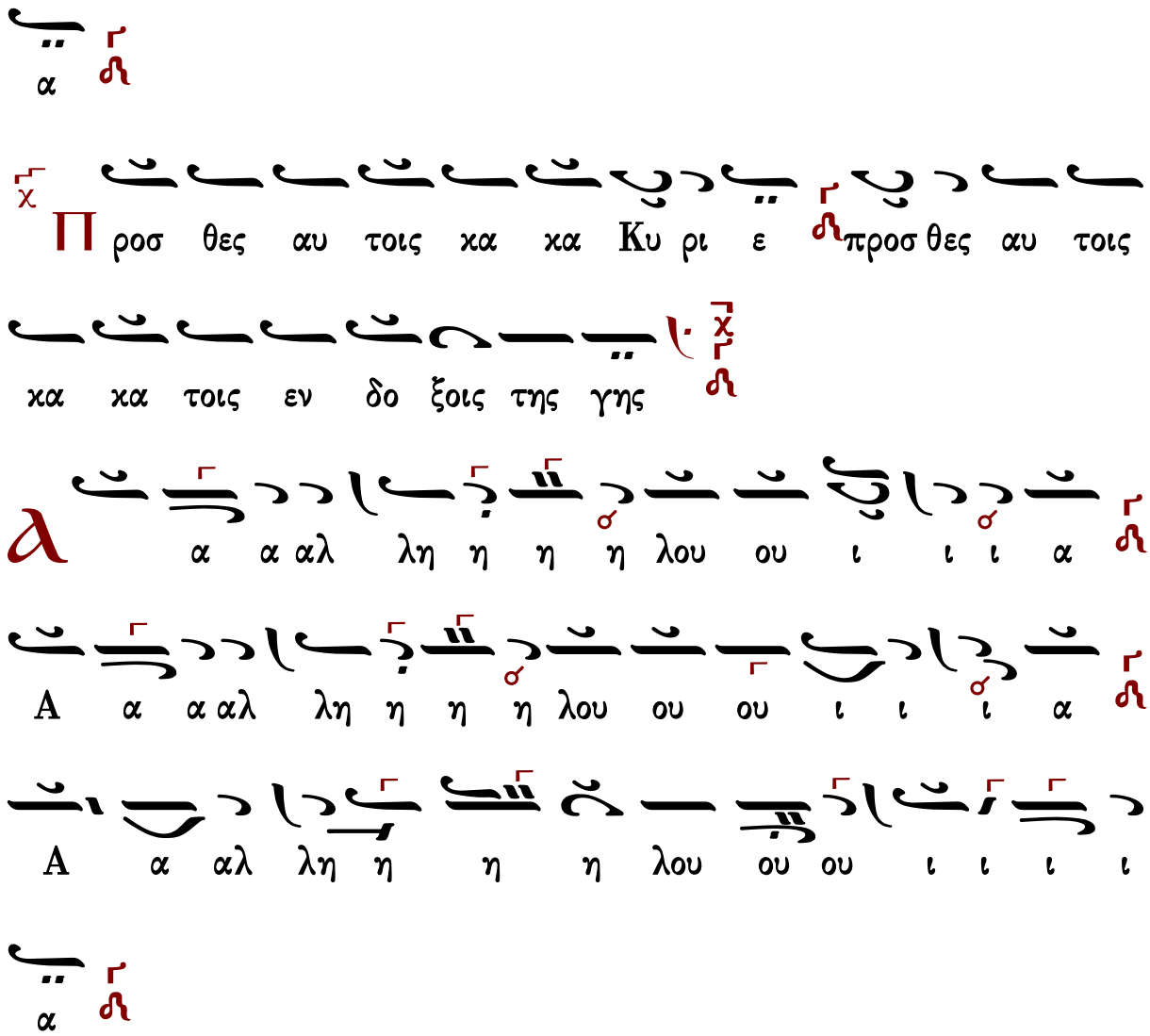

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | τροπάριο | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλληλούια, ἀργὸν

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.1*

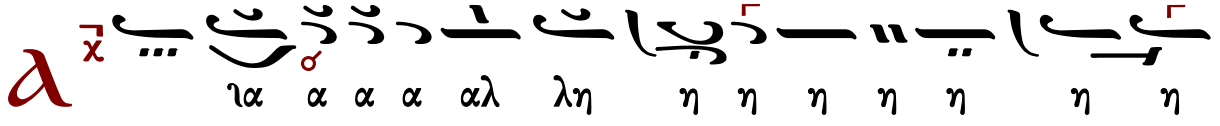

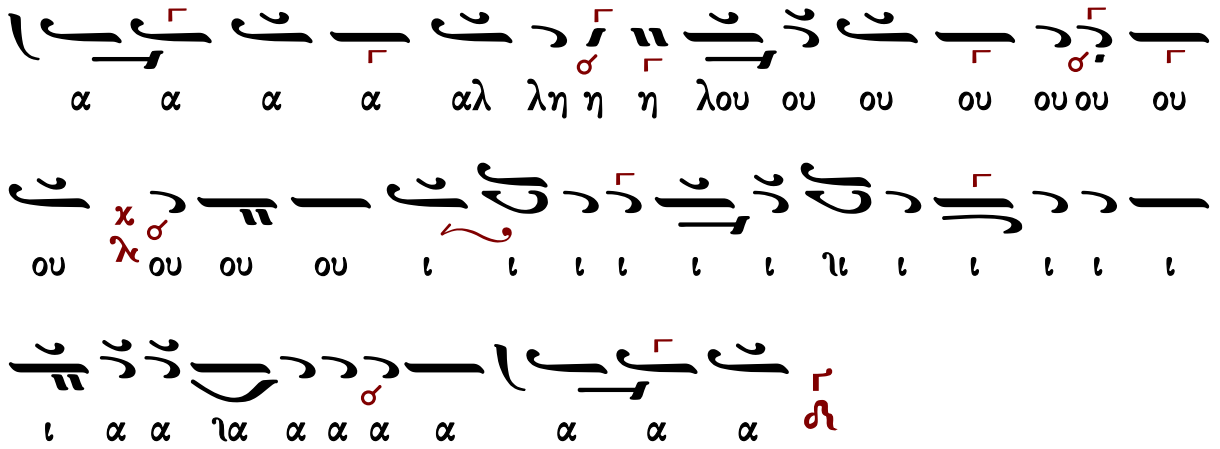

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ π

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.218*

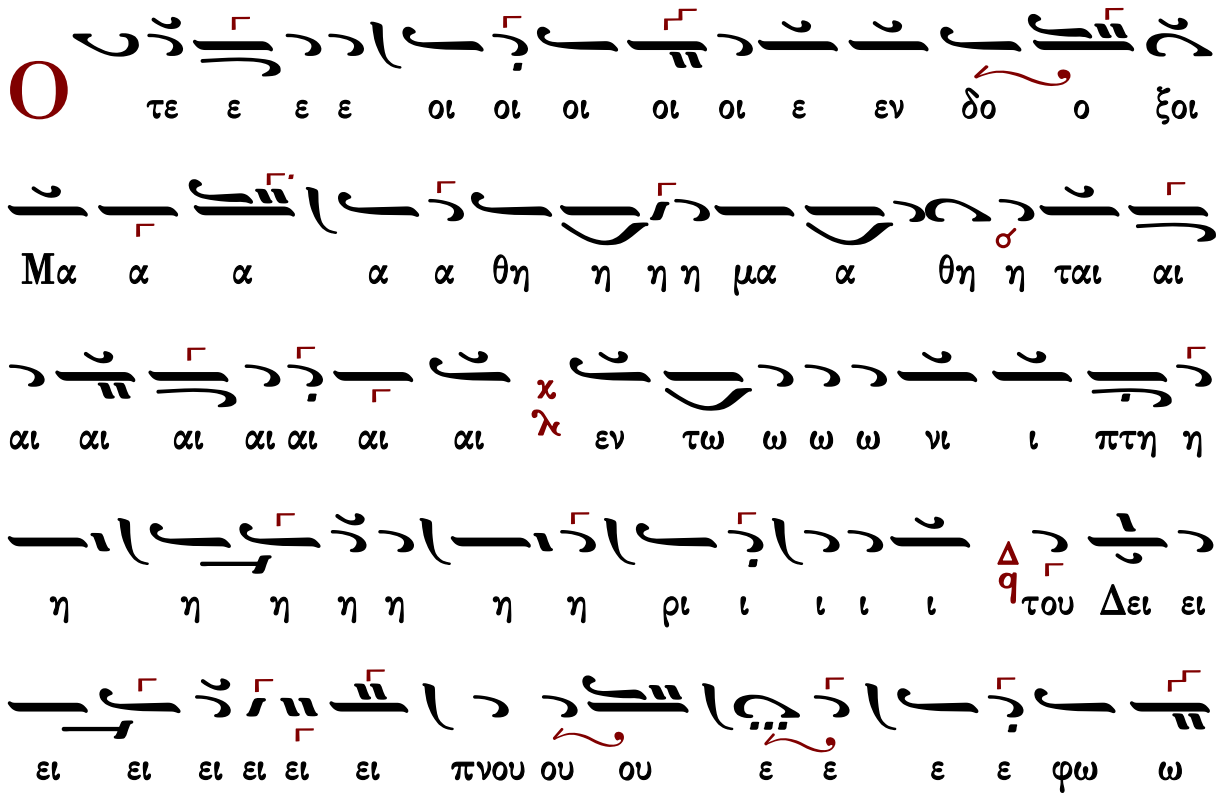

ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον το το τε ε ε
I ι ου ου ου ου ου δα α α α α α ας
ο ο ο δυ υ υ υσ σε ε ε ο δυσ σε ε
βης φι λα α α αρ γυ υ υ ρι ι ι ι ι α α
α α αν νο ση η η η η η η η σα α ας ε
ε σχο ο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το και
α νο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι ι και
ο ον Κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω
πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η μα

Κυ ρι ι ε ε δο
α α α γα α θο ο ο ος
α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α
α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα
χην τη̃ν Δι ι ι ι δα α σκα α α α λω ω τοι
ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ υ
νον φευ γε ε ε α α χο ο ο ο ρε ε
νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε ε
α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο ο
ε ε ρα α α ε ε ρα α στα τον δι ι ι ι
α α α α τω ω ω ω ω ων ε ε ε

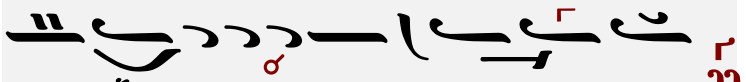

τὸ τέλος

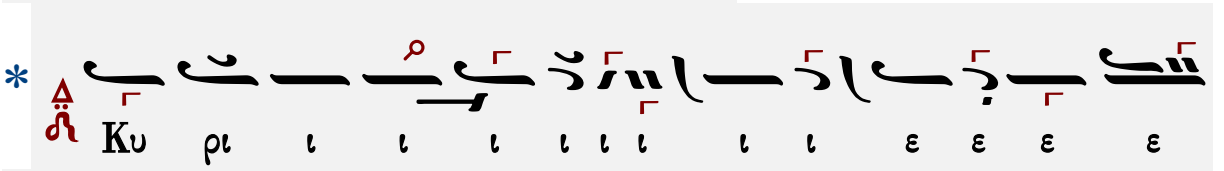

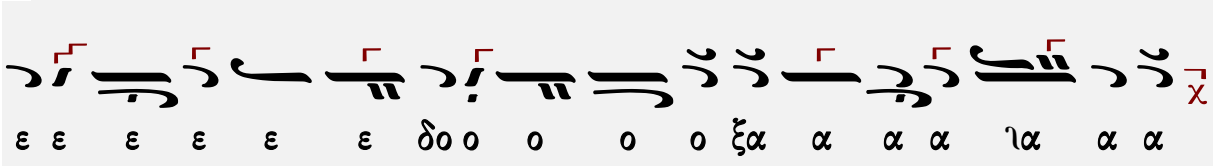

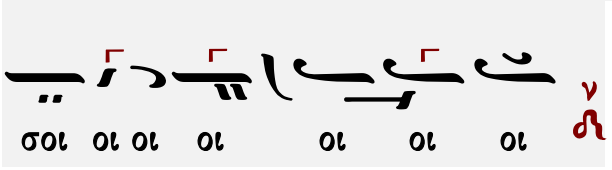

σύντομο

Ἦχος λ πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.220*

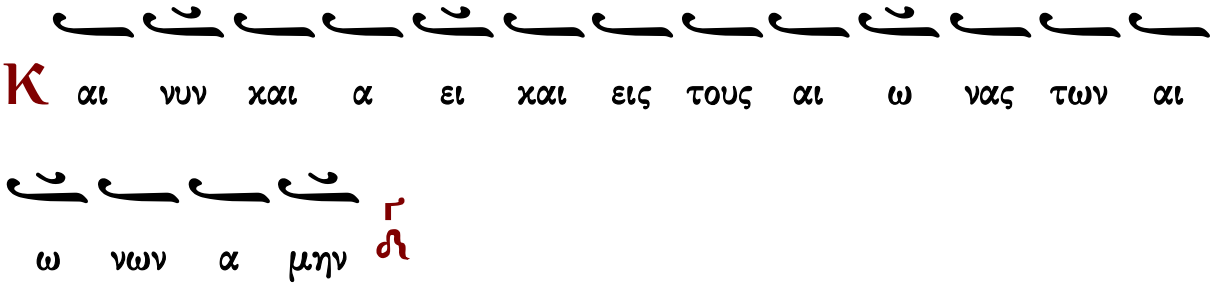

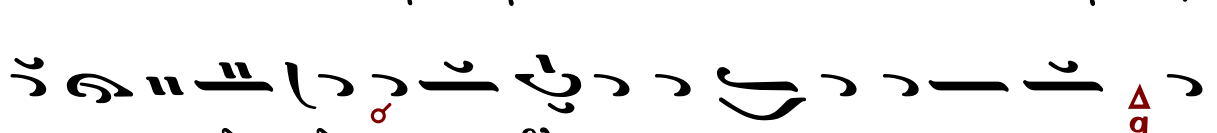

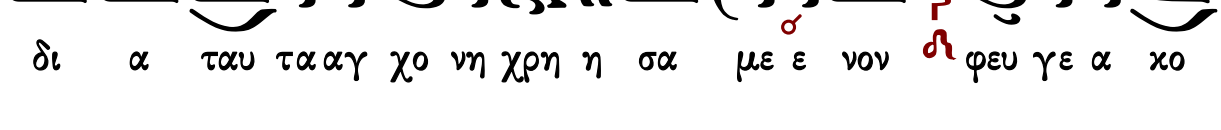

τὸ τέλος

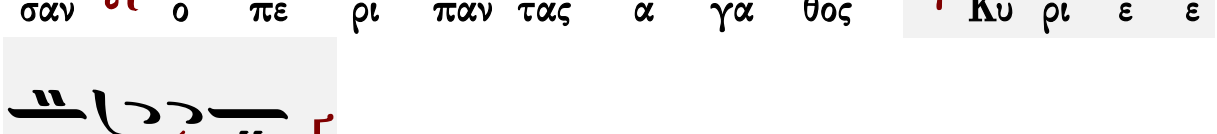

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
1884 σ.140*

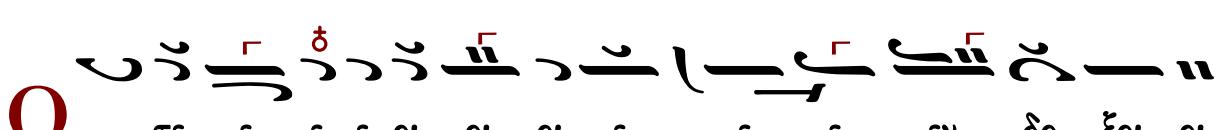

οι οι οι Μα α α α θη η ται αι αι αι αι αι αι
αι αι εν τω ω ω νι ι πτη η η η η η η
η η ρι ι ι ι του Δει ει ει ει ει ει ει ει ει
πνου ου ου ε ε φω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο
ον το το ο τε ε Ι ι ου ου ου ου ου
δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ
σε ε ο δυσ σε ε ε βης φι λαρ γυ υ ρι ι ι ι
α α α α αν νο ση η η η η η η η η
σας ε ε σχο ο τι ι ι ζε ε σχο τι ι ζε ε το
χαι α νο ο μοι οι οις χρι ι ται αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι

ι ι ι χαι αι ον Κρι τη η η η η η ην πα α

ρα α δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε ε ε

πε ε ε χρη η μα α α α α τω ω ω ω

ω ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ρα α α στα τον

δι ι ι ι α α τα α α αυτα α α α α

αγ χο ο ο ο ο ο ο νη η χρη η σα α α με χρη

σα α με ε νον φε ε ευ γε ε ε α α α χο ο

ο ο ο ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ

υ υ ψυ υ υ χην την Δι ι ι ι δα α α σκα α

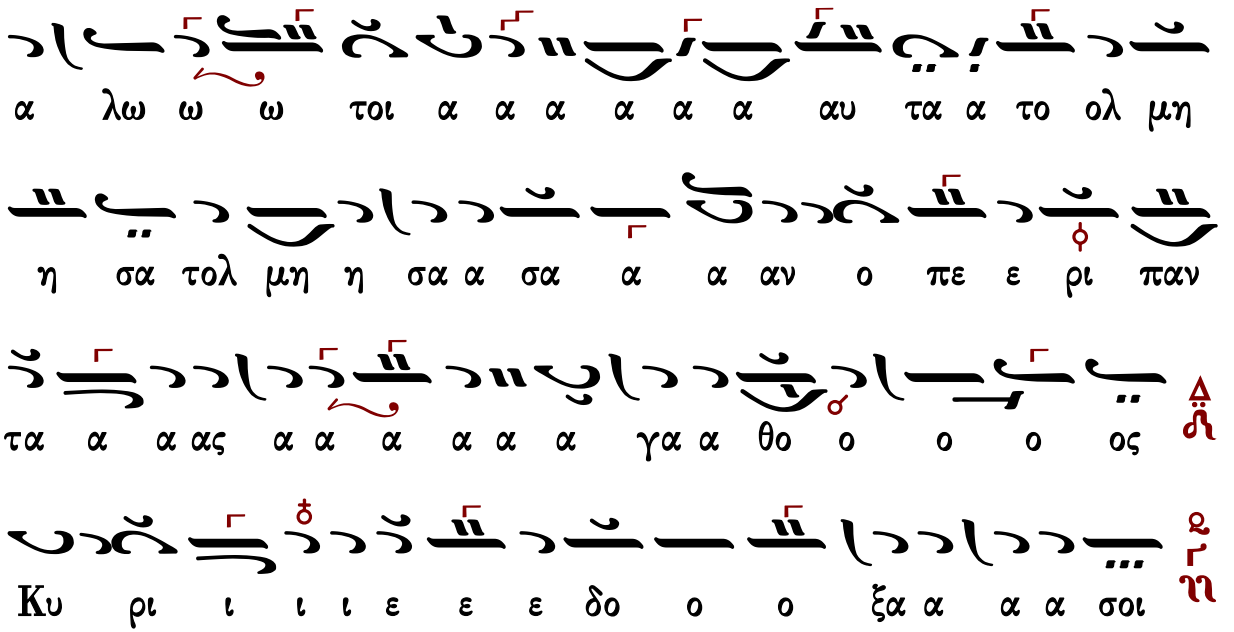

(β′)

ἕτερον σύντομον μετενεχθὲν ἐκ τῆς ἀρχαίας παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ πα νη

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Η Αγία κ΄ Μ. Εβδομάς
1884 σ.142*

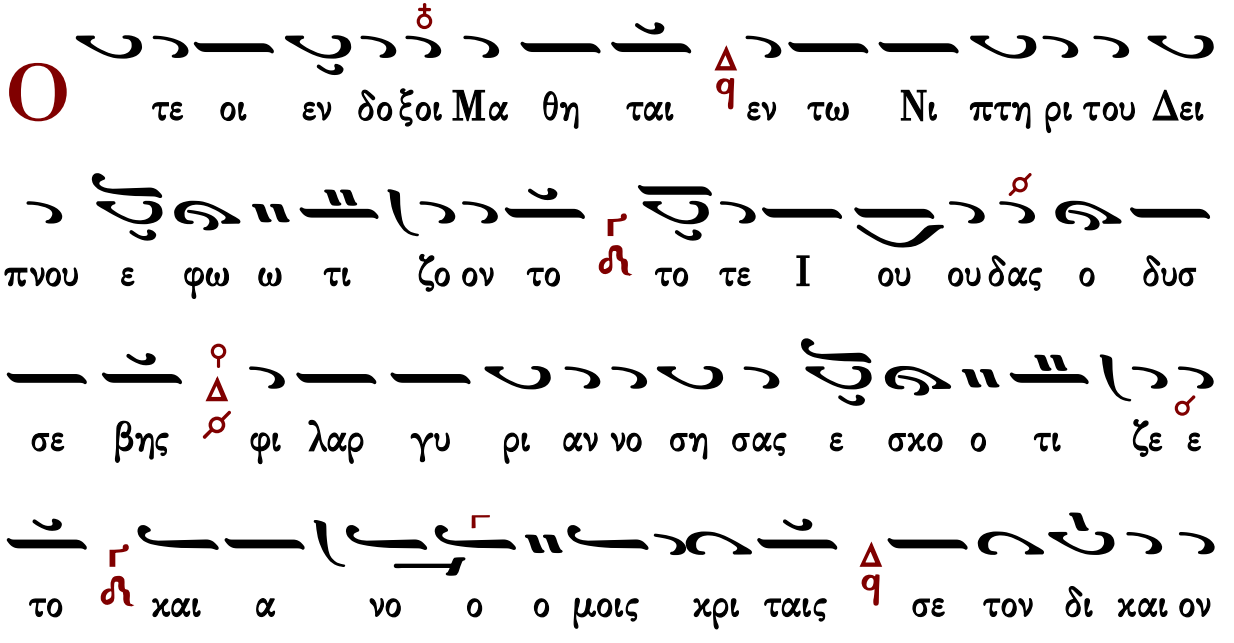

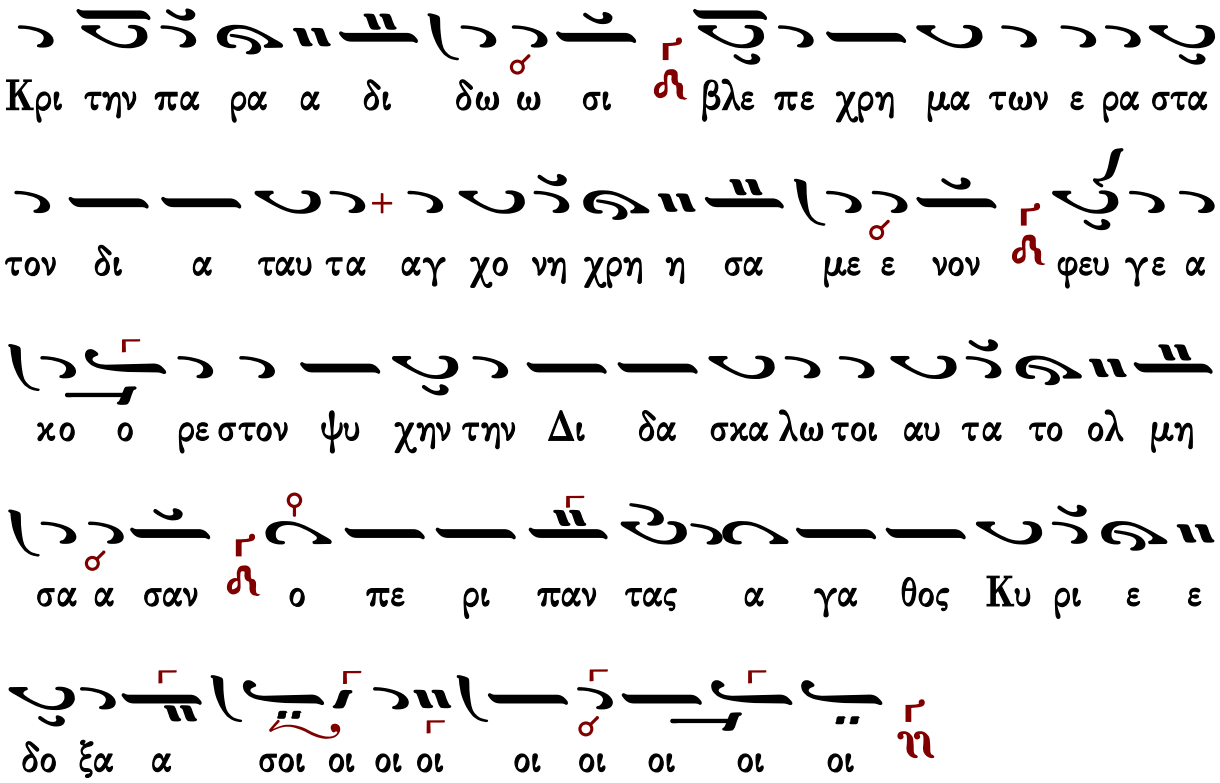

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.72*

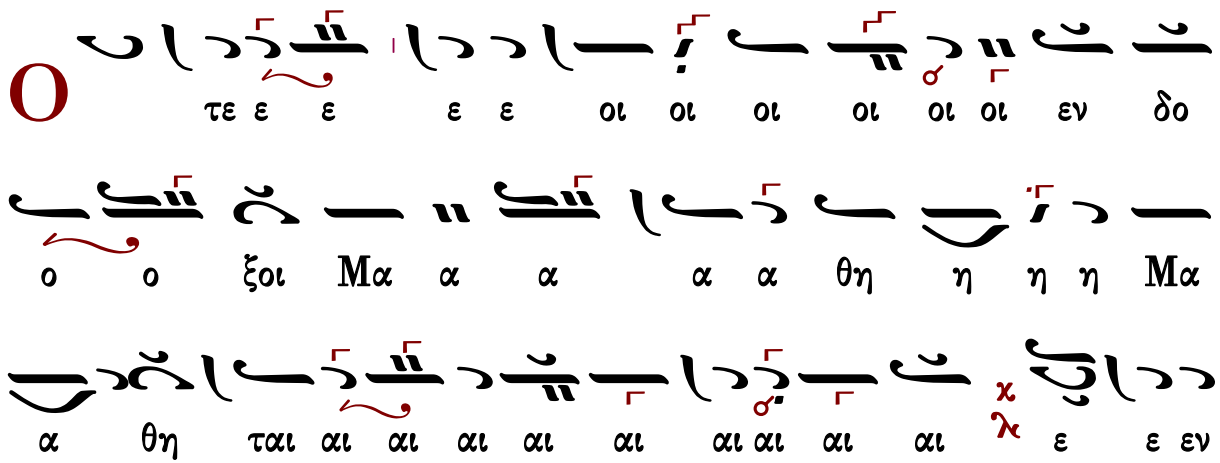

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

με νον φευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ο ο ο ο νη η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ω ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ι ι ι χαι αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

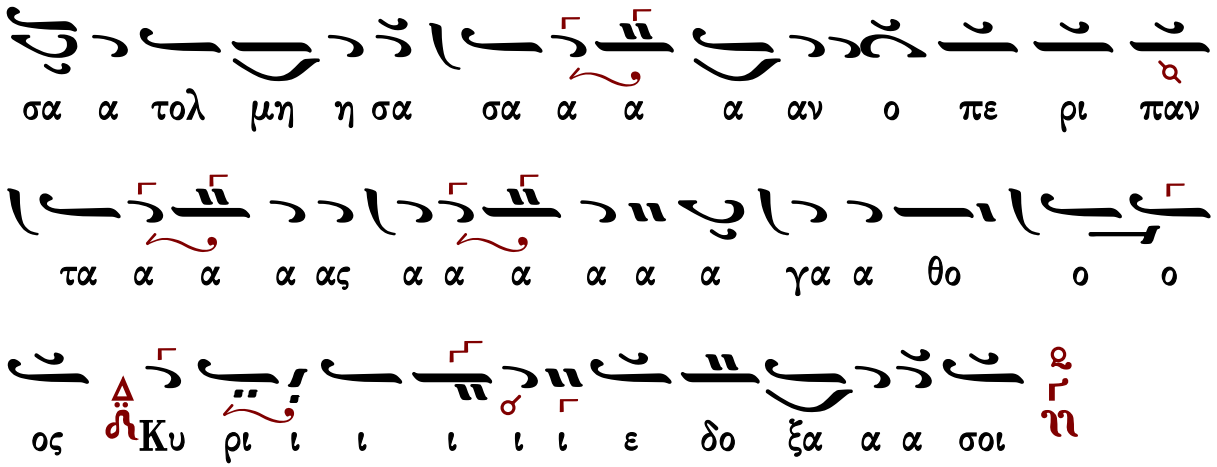

σύντομον

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

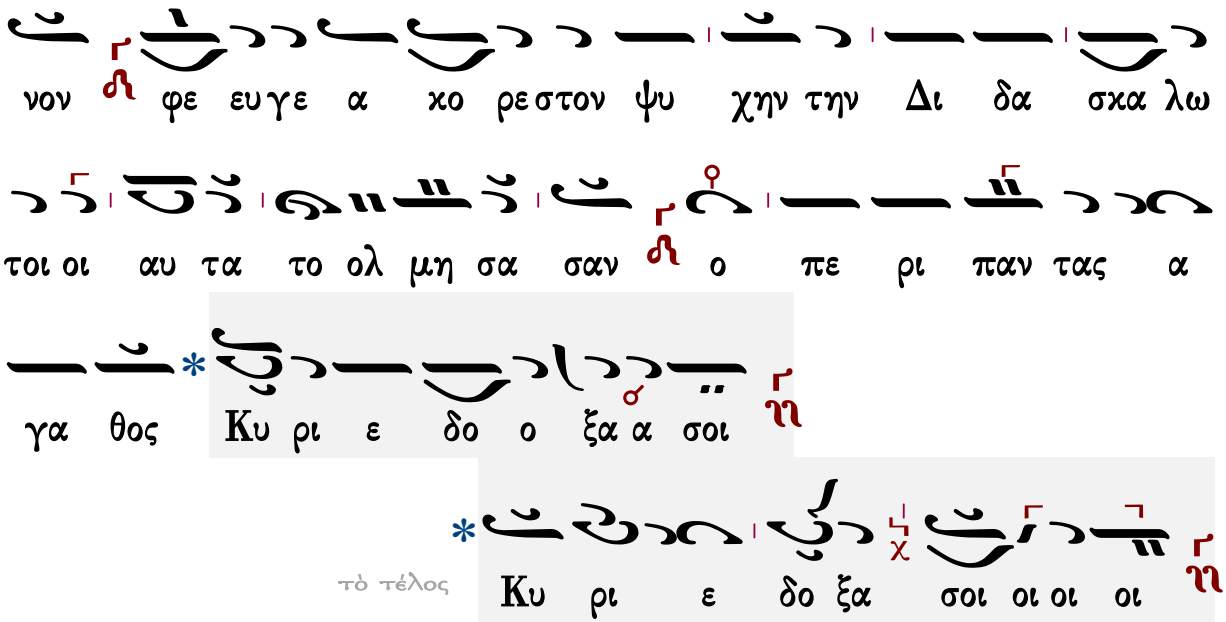

τὸ τέλος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργόν

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.78*

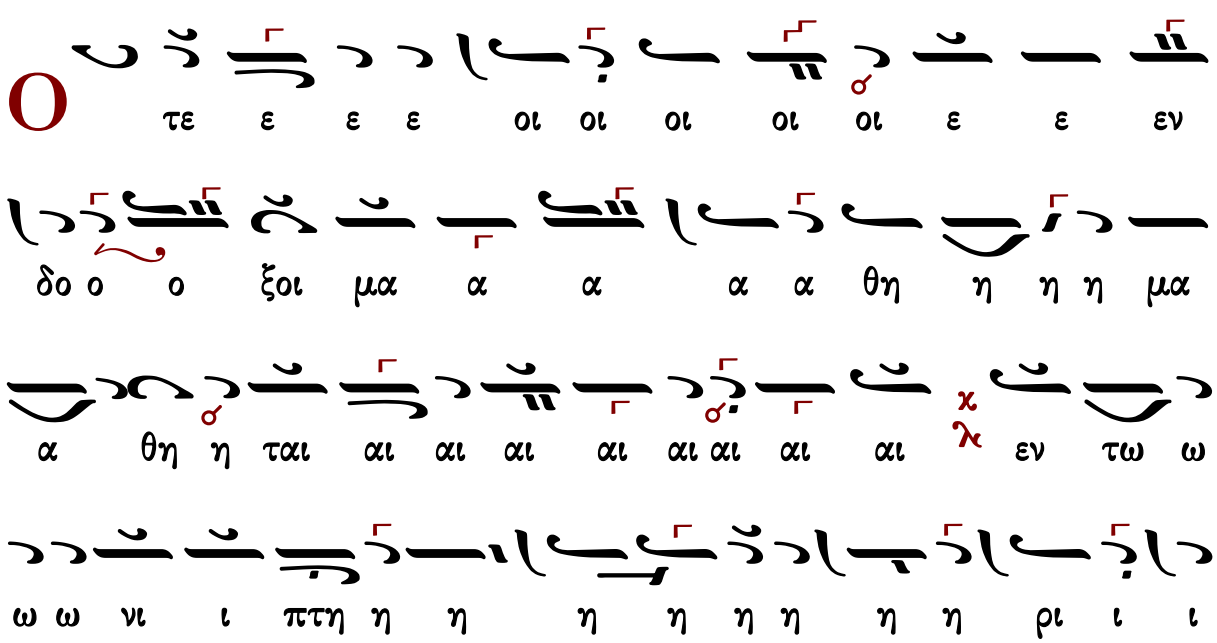

δι ι δω πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη

η μα α α α α τω ω ω ω ω ων ε

ε ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον δι

ι ι ι α α τα α α α αυ τα α αγ χο ο ο

ο ο νη η η η χρη η η σα α α με ε χρη σα

α με ε νον φευ γε ε α α χο ο ο

ο ο ρε ε ε ε ε στο ο ο ον ψυ υ

υ υ υ υ χην την δι ι ι ι δα α σκα α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ολ μη η σα α

τολ μη η σα α σα α α α αν ο πε ε ρι παν τα α α

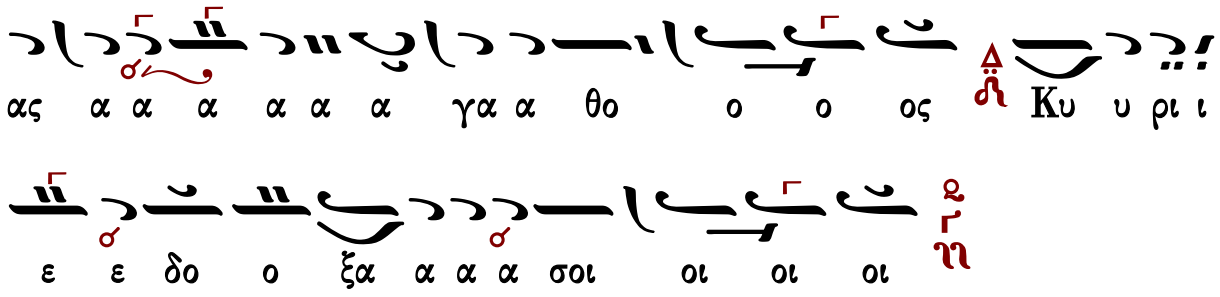

Ἀργοσύντομον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*
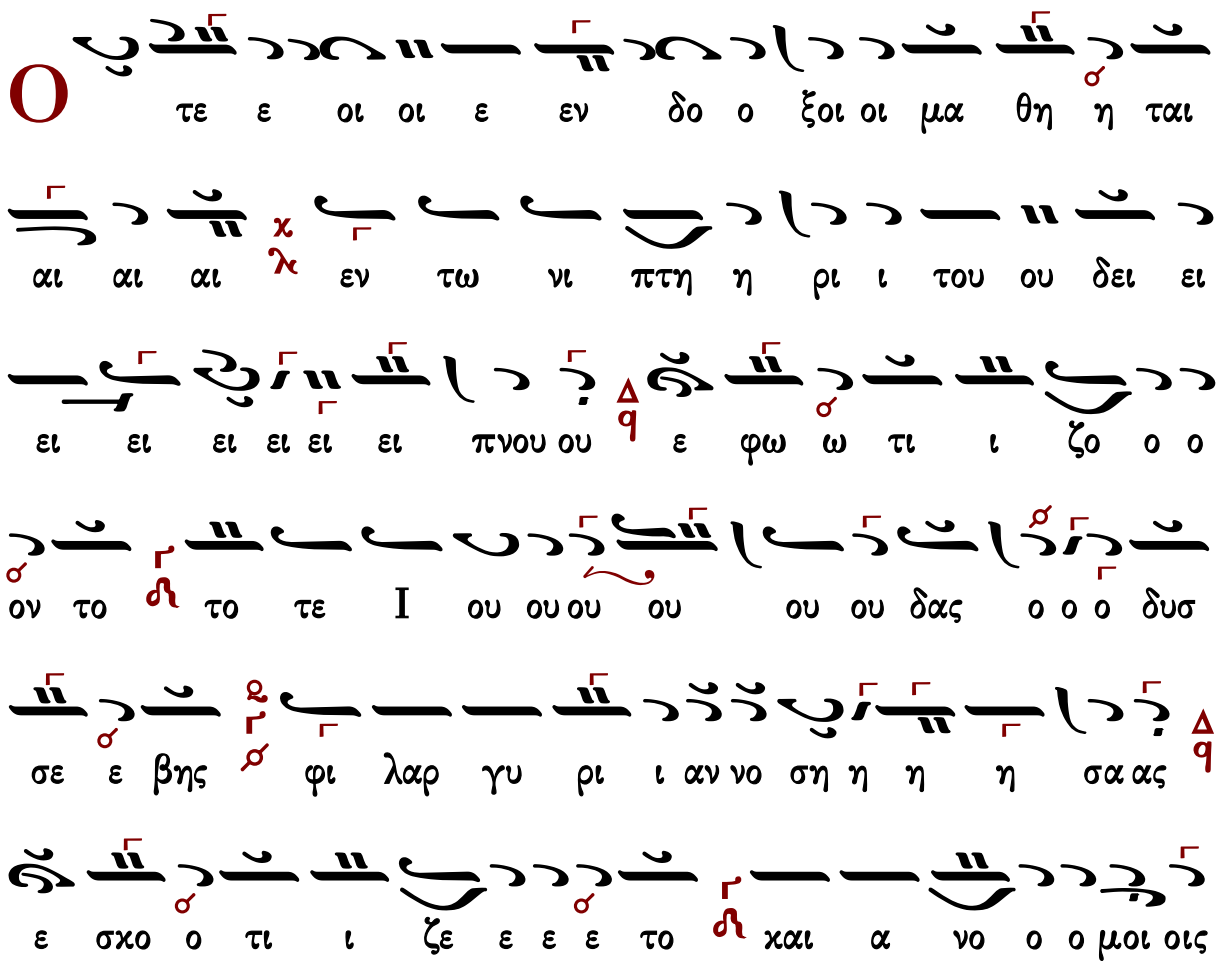
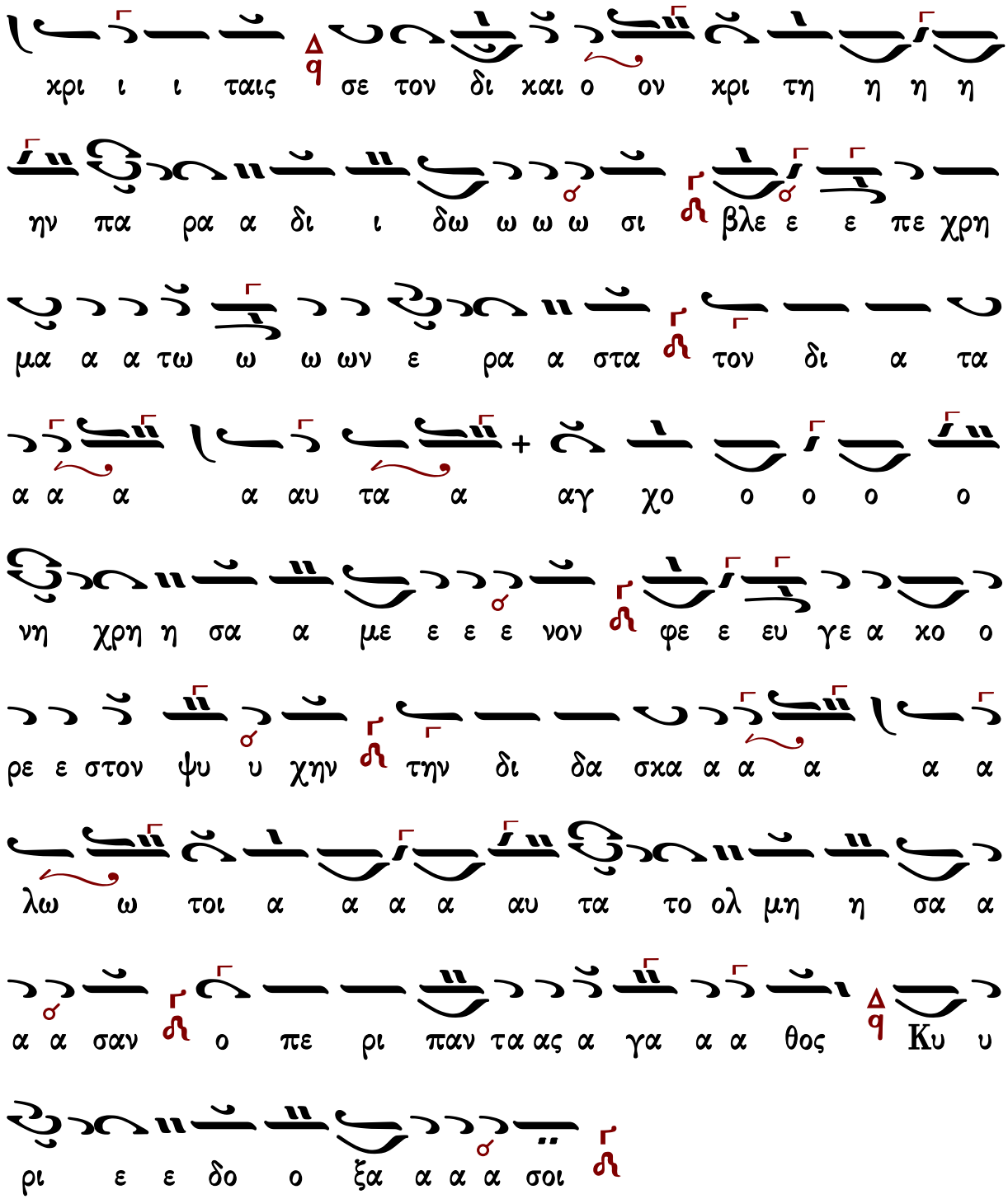

ἀργοσύντομον ☜ Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί ☞ σύντομον

Σύντομον

Ἦχος λ̲ π̲

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.80*

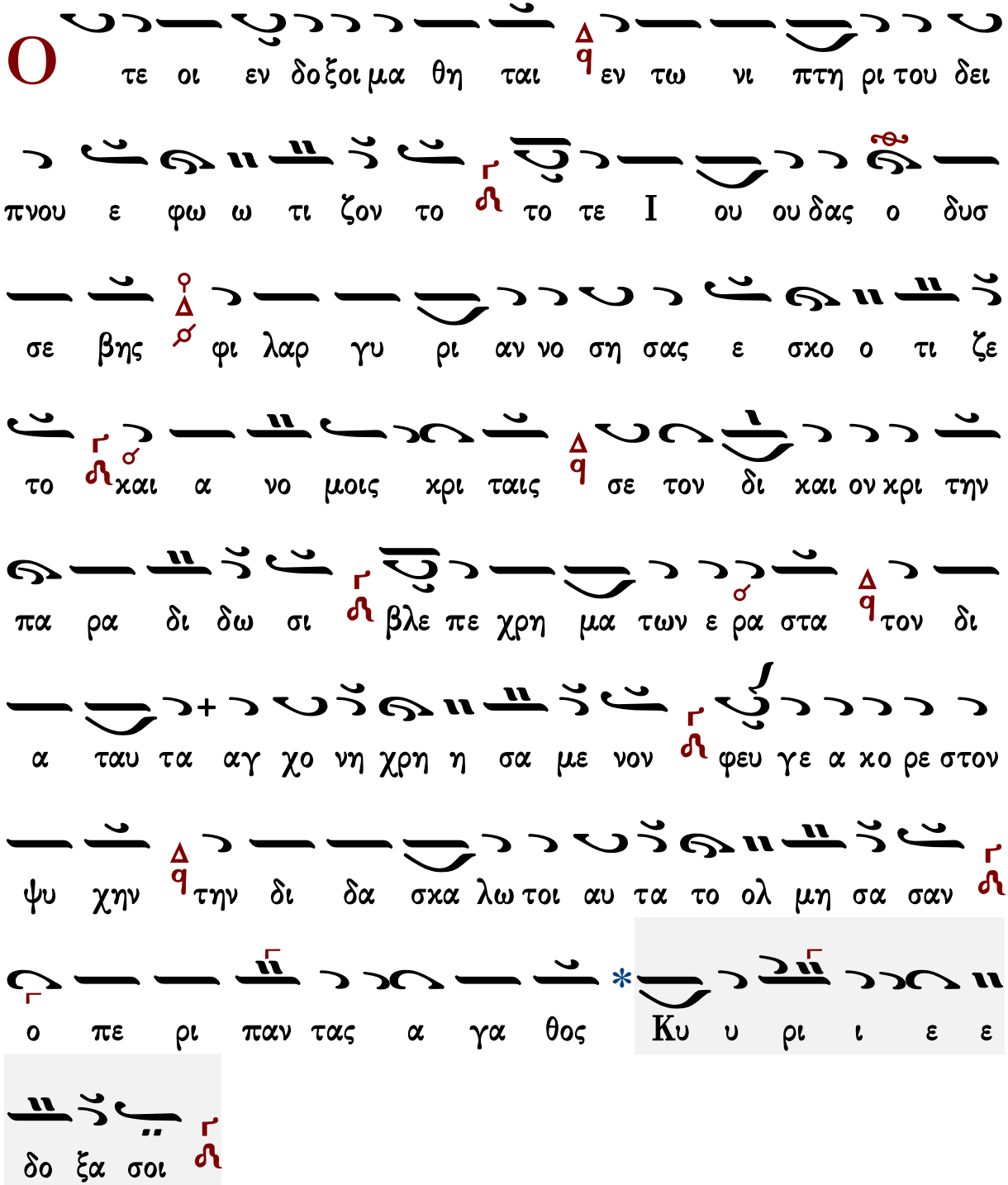

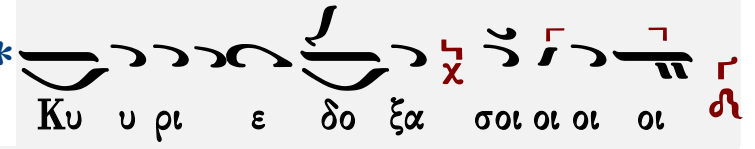

Ἀντίφωνα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

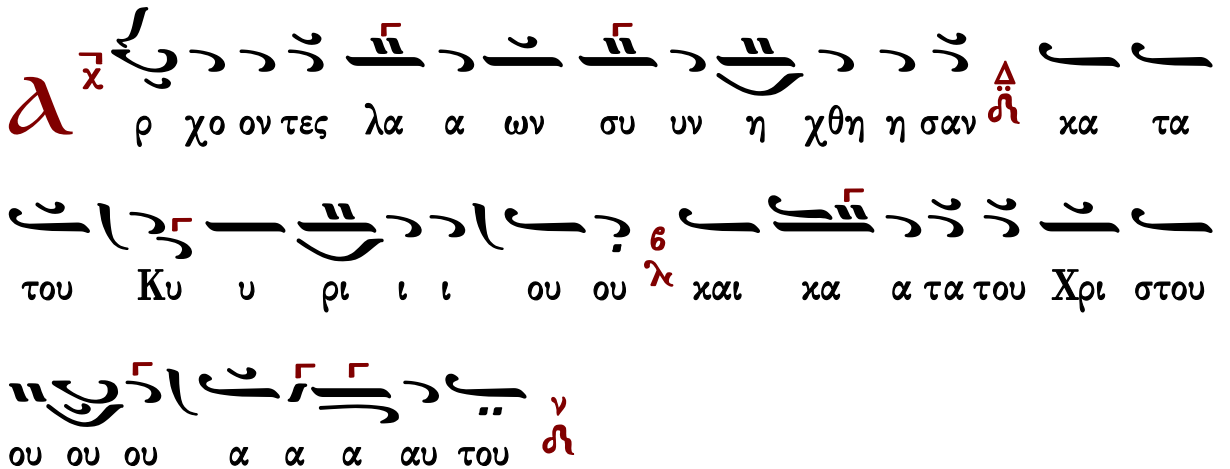

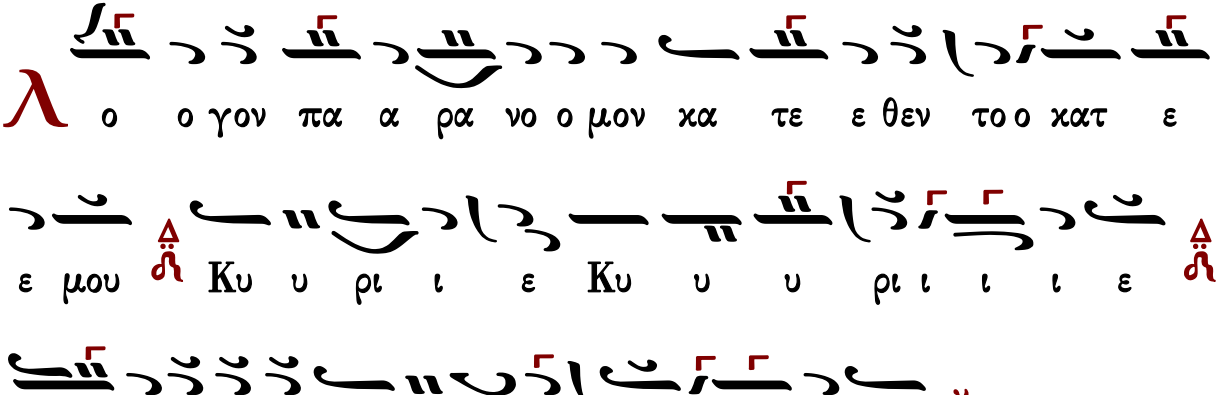

Τας αι σθη σεις η η μων κα θα ρα α ας τω Χρι ι
στω ω πα α ρα στη η η σω ω ω ω μεν και ως
φι ι λοι α αυ του τας ψυ χας η μων θυ σω μεν δι
ι ι ι α α α αυ τον και μη η ταις με ρι ι
μναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι γω ω ω με εν
ως ο Ι ι ι ου ου ου ου δας αλλ εν τοις
τα μει οις η η μων χρα α α ξω ω ω ω μεν
Πα α α τε ερ η η η μων ο εν τοις ου
ρα α νοι οις α πο του πο νη ρου ου ρυ υ υ
υ υ σαι αι η η η μας

Ἦχος λ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.338*

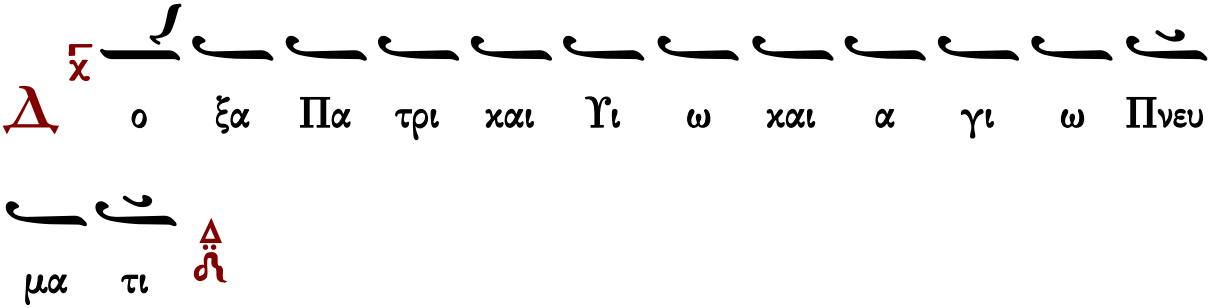

Θεοτοκίον

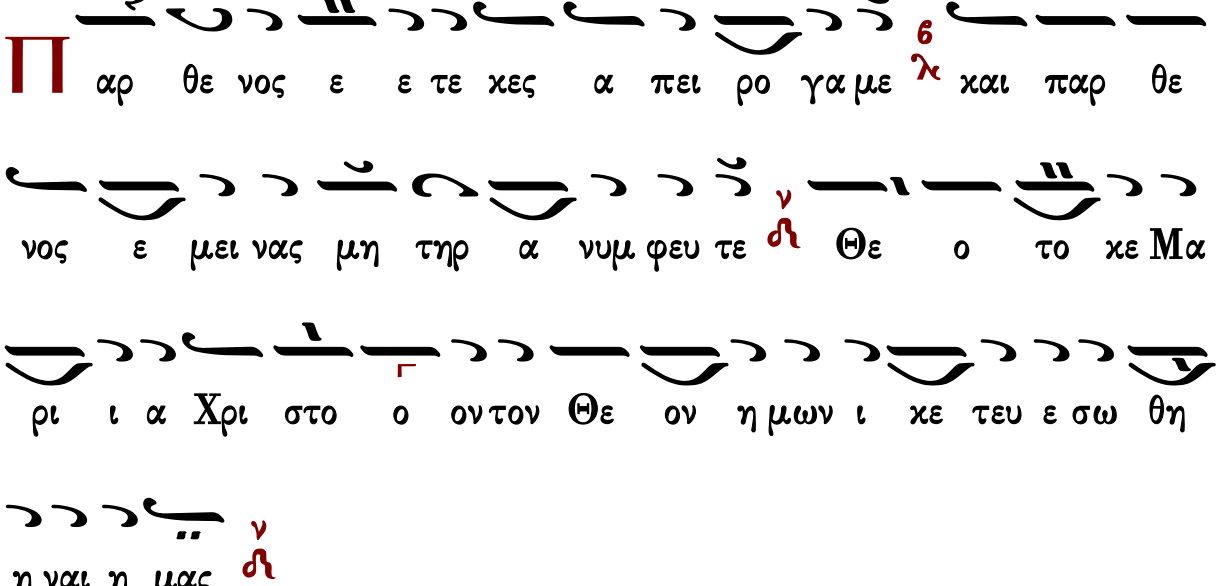

Ἀντίφωνον β΄

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

δρα με ε λε γω ω ων ο ο ο I ι ου ου
δας τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε ευ
σι τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι χα
γω ω ω ω υ υ υ υ μιν πα ρα δω ω σω α α α
αυ τον εν με σω δε ε τω ω ων συ υ υμ φω νου
ου ουν των αυ το ος ει ει στη χει ει εις α α α ο
ρα α α τως συμ φω ω νου ου με ε ε ε νος χαρ
δι ο γνω ω ω στα φει ει σαι τω ων ψυ χω ω ων η η
η η μων
ν ε λε ε ε ε ε ει τον Θε ον θε

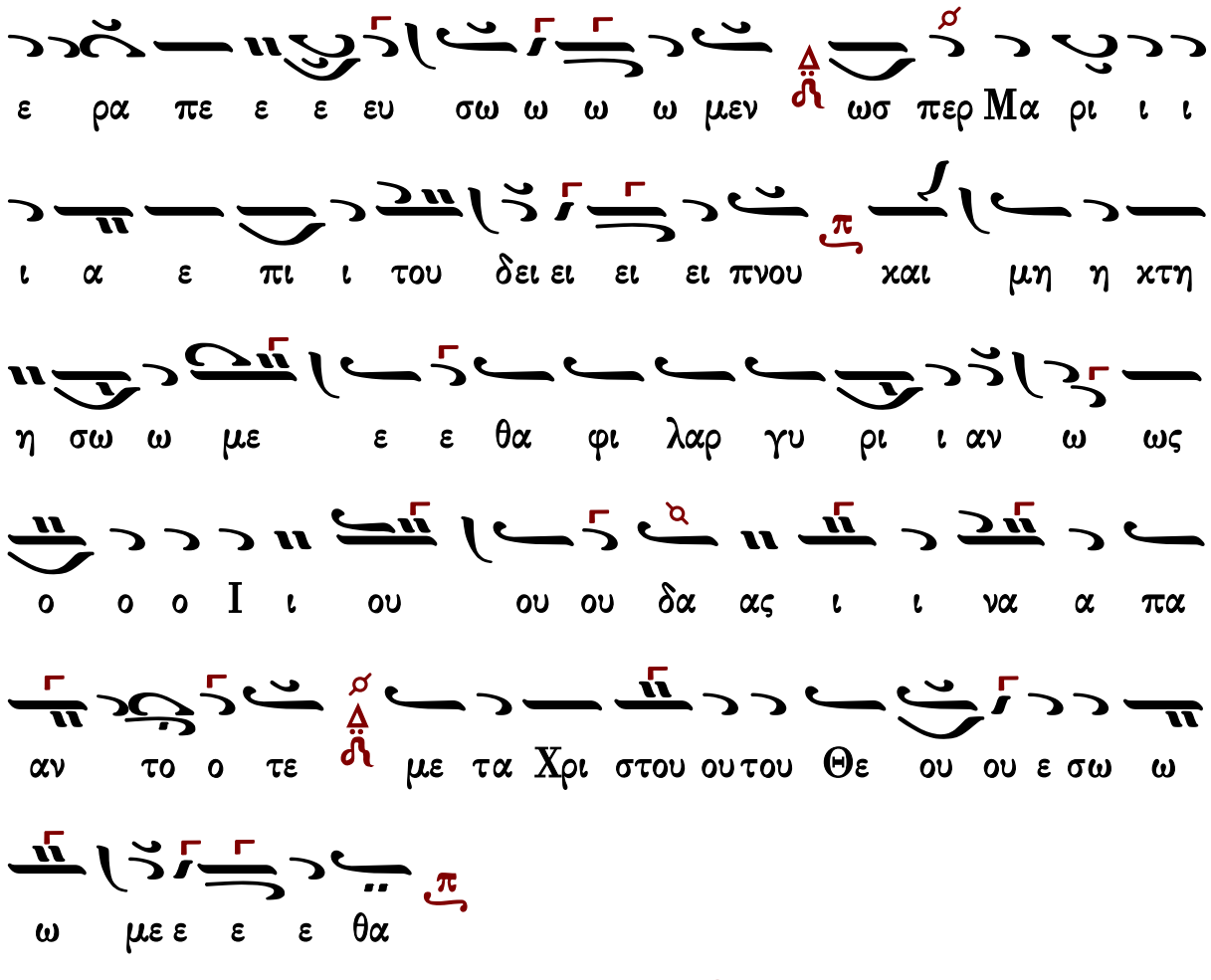

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

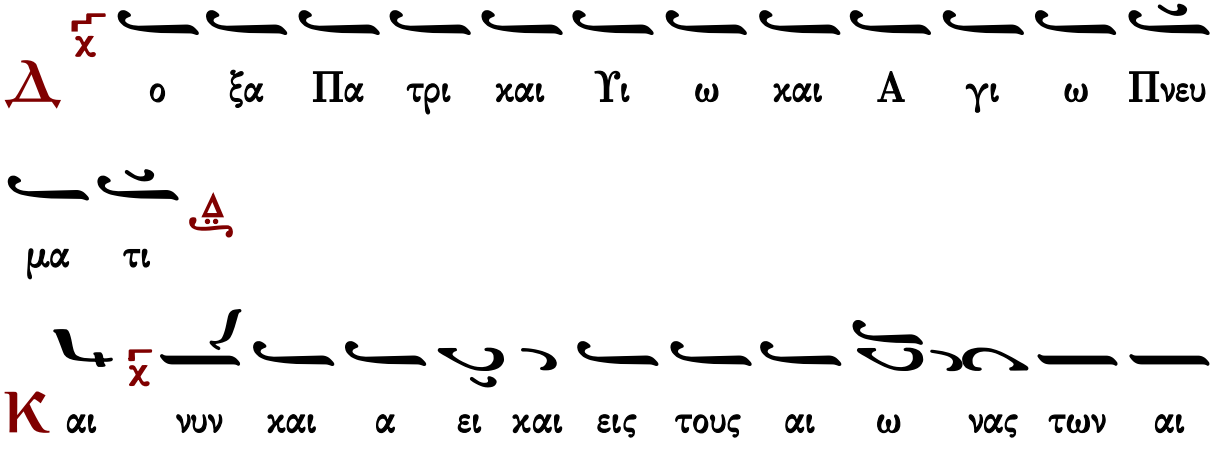

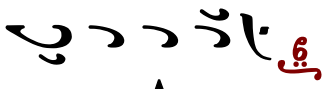

Θεοτοχίον

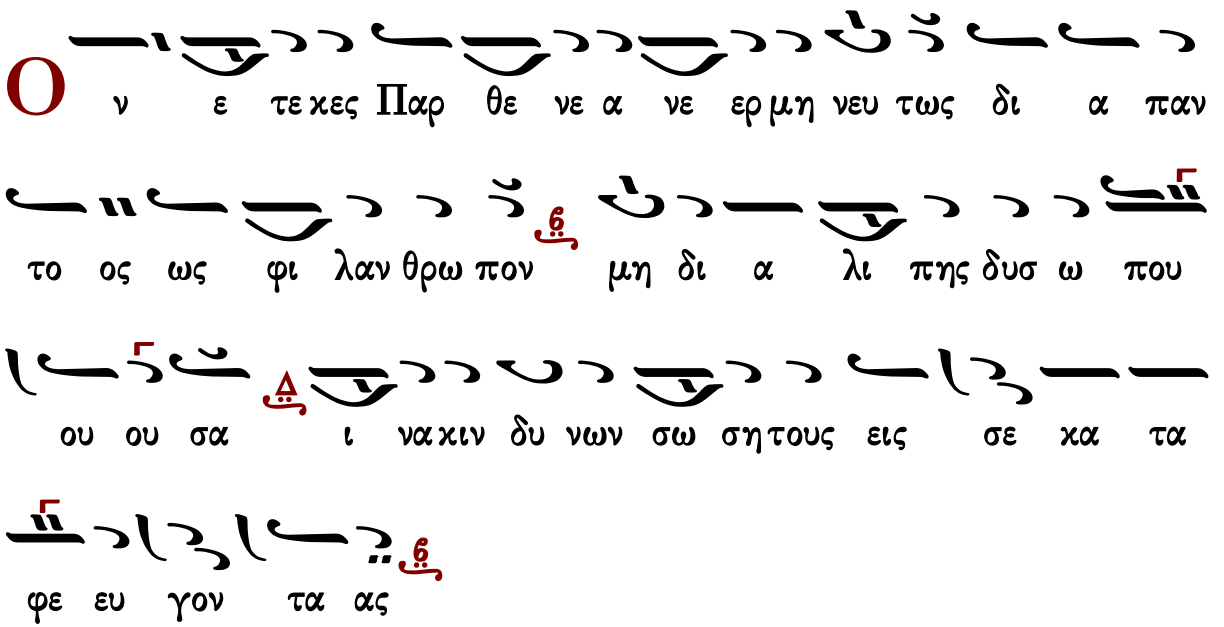

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.340*

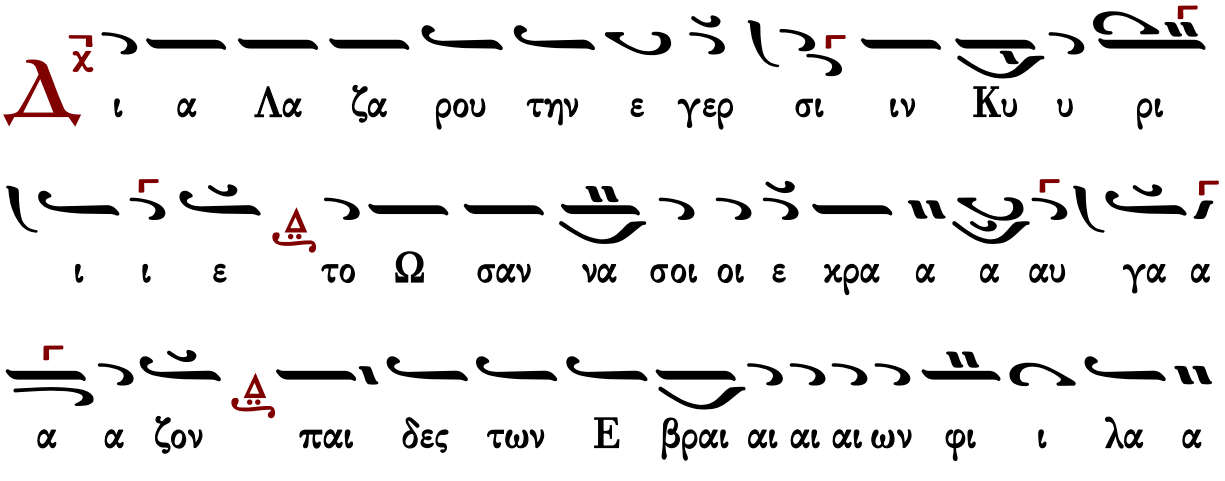

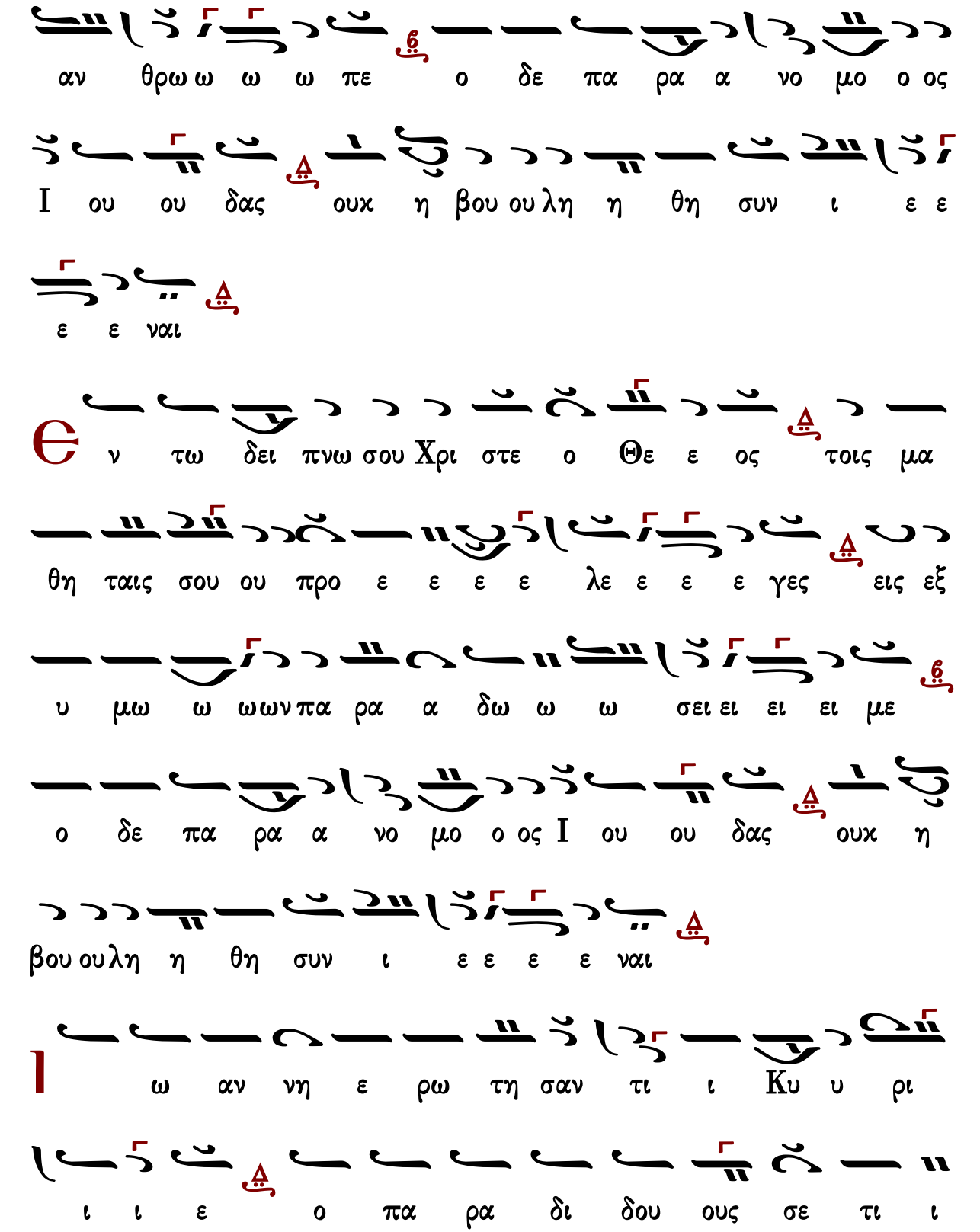
αν θρω ω ω ω πε ο δε πα ρα α νο μο ο ος
I ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε
ε ε ναι
Ϲ ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα
θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ
υ μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σει ει ει ει με
ο δε πα ρα α νο μο ο ος I ου ου δας ουκ η
βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε ναι
l ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ υ ρι
ι ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι

ι ις ε ε ε ε στι του ουτον δι α του α α αρ
του υ υ πε ε ε δει ει ει ει ξας ο δε πα
ρα α νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου λη η
θη συ υν ι ε ε ε ε ναι
Θ ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α α Κυ υ ρι
ι ι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο λι ι
ι ι ον ε ε ζη η τουν Ι ου δαι αι οι οι α πο
ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα ρα α
νο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη
συν ι ε ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα

θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες ου

τω ποι ει ει τε ε ωσ πε ερ ι ι ι δε ε ε ε

τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου

δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι ι να μη πει ει

ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο

ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα

ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη

η θη συν ι ε ε ε ε ναι

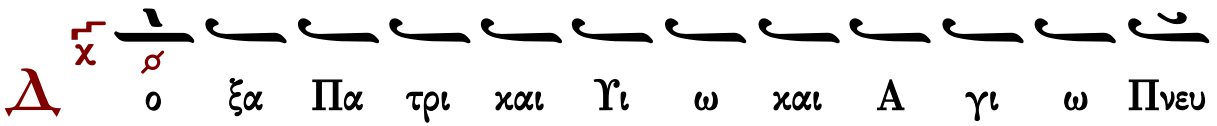

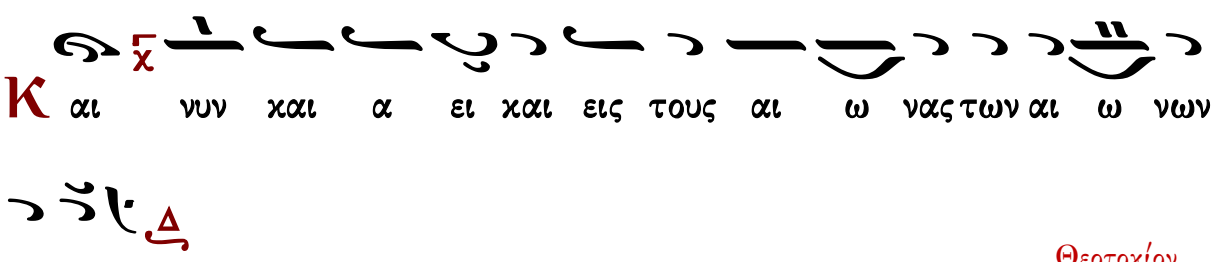

Θεοτοκίον

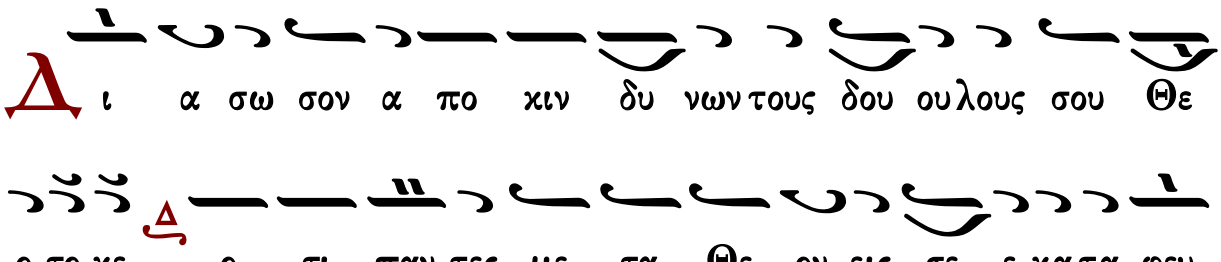

Κάθισμα 6′

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.343*

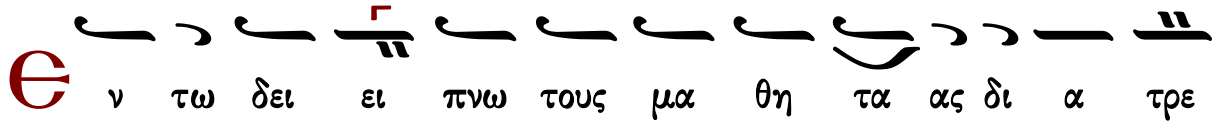

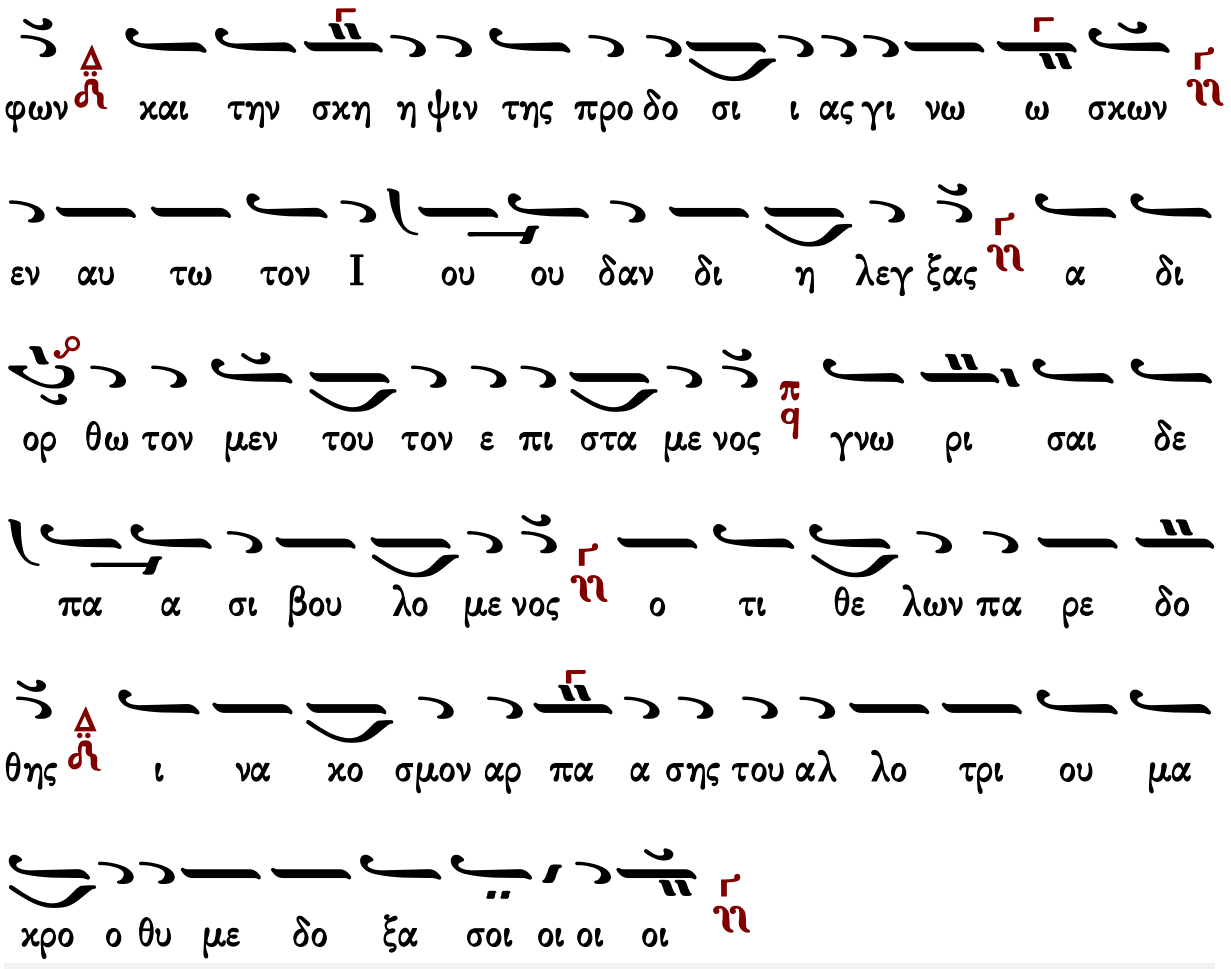

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

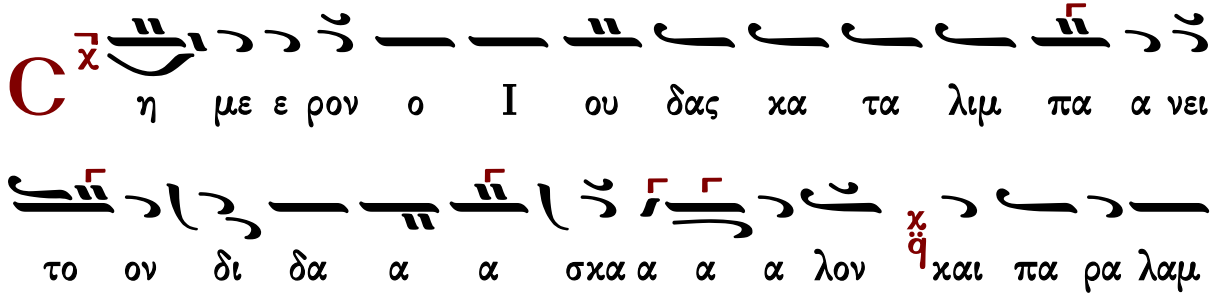

βα α νει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο λον τυ
φλου ται τω πα θει της φι λα αρ γυ ρι ι ι
ι ι ας εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος ο ο ε
σκο ο τι σμε ε ε ε νος πως γαρ η δυ υ να το βλε
ε ε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η σας
τρι α α α χο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι
ων αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο πα θων υ
πε ερ του χο ο ο ο ο σμου προς ο ον βο
η η η η σω ω ω ω μεν ο πα θων χαι αι συμ πα α
θων αν θρω ω ποις δο ο ξα σοι

*ἑτέρα θέσις
τρι α α χον τα α α αρ γυ υ υ υ
υ ρι ι ι ι α
C η με ε ρον ο I ι ου δας πα ρα ποι ει ται
θε ε ο σε ε ε βει ει ει ει αν χαι αλ λο τρι
ου ουται του ουχα α ρι ι ι ι ι σμα α α α τος
υ παρ χων μα θη η τη η ης γι ι νε ται προ δο
ο ο ο της εν η θει ει φι λι ι χω ω ω δο ο λον
υ υ πο χρυ υ υ υ πτει χαι προ τι ι μα α ται
α α φρο ο ο νως της του Δε σπο ο του α γα α α
α α πης τρι α χον τα αρ γυ ρι ι α ο

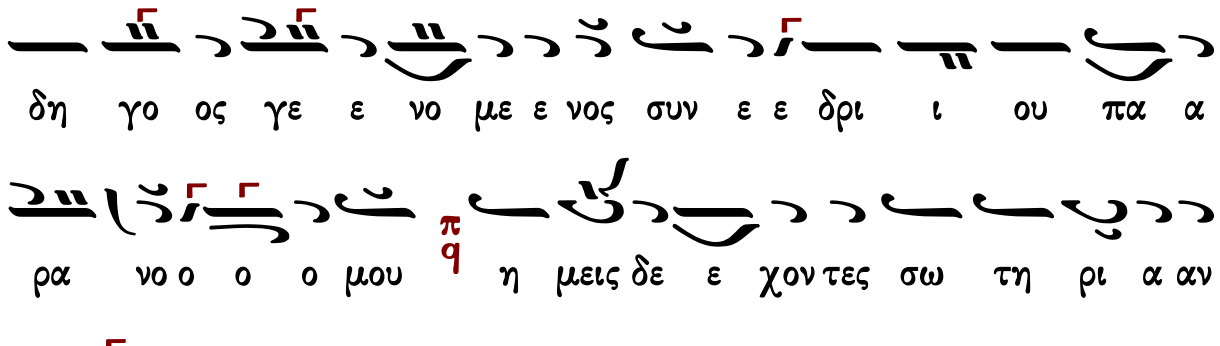

* ἑτέρα θέσις

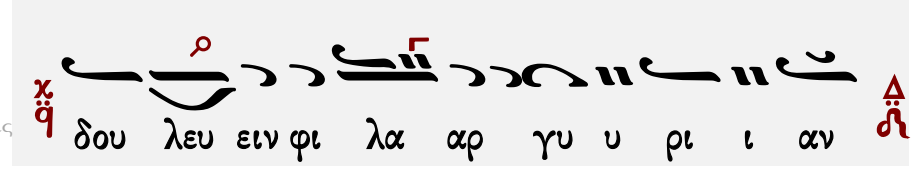

Ἦχος πλ. Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.336*

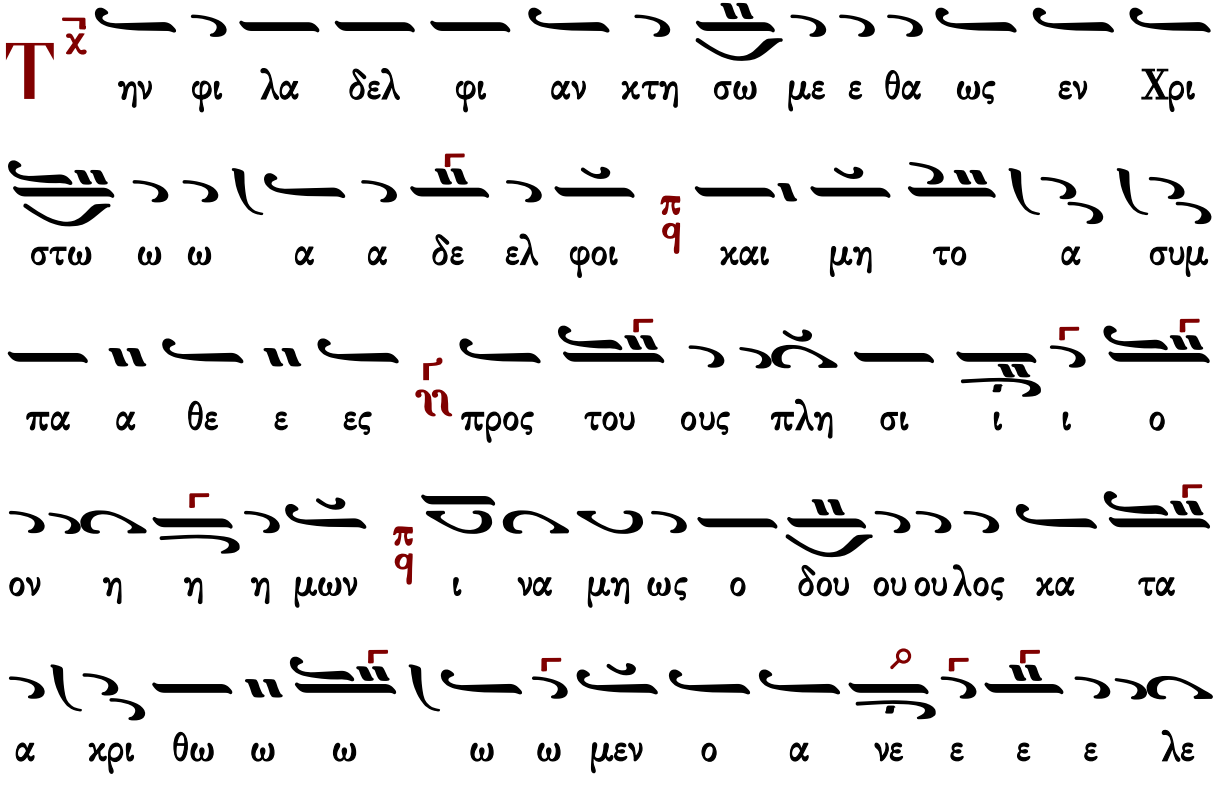

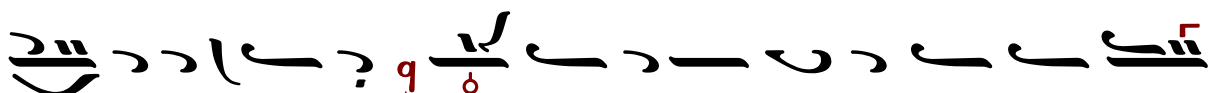

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

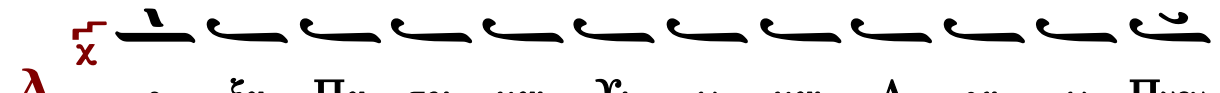

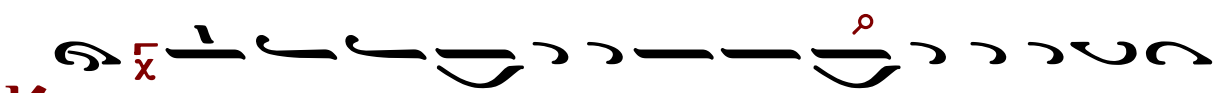

Θεοτοκίον

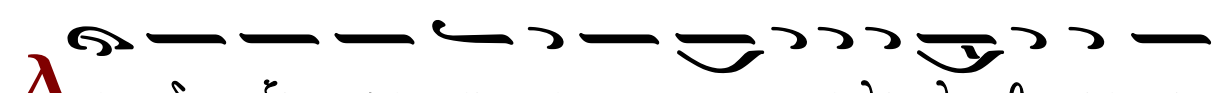

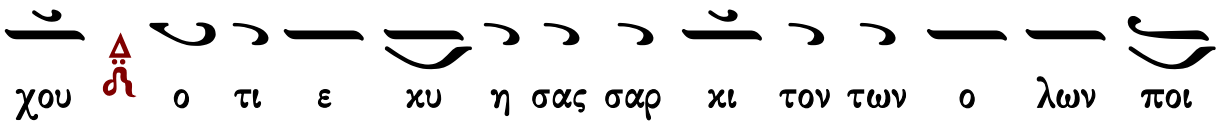

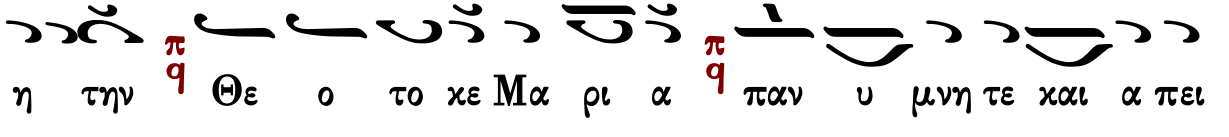

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.337*

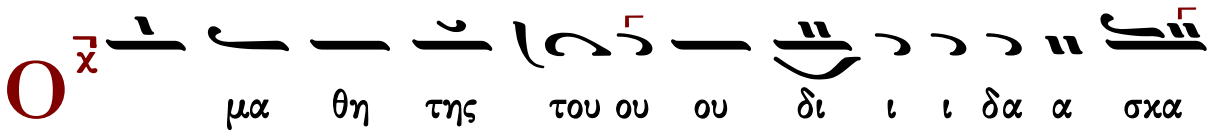

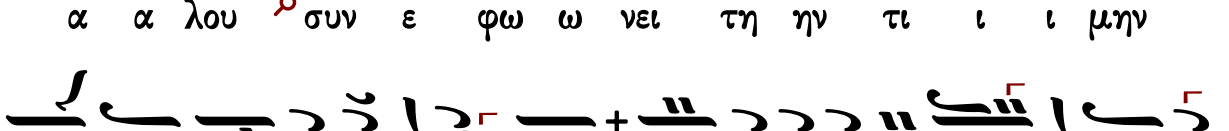

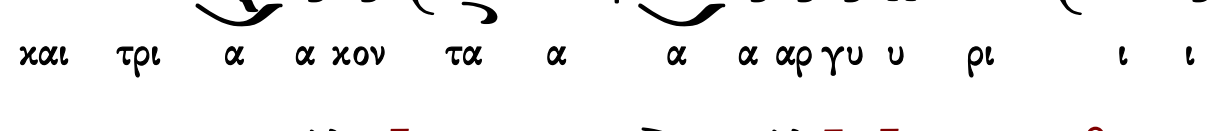

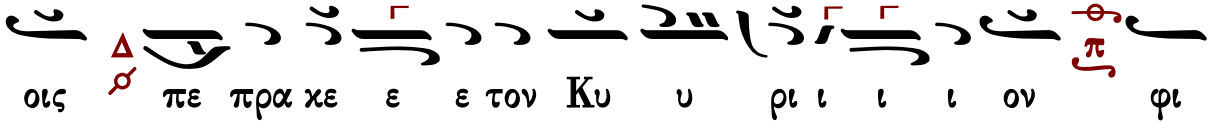

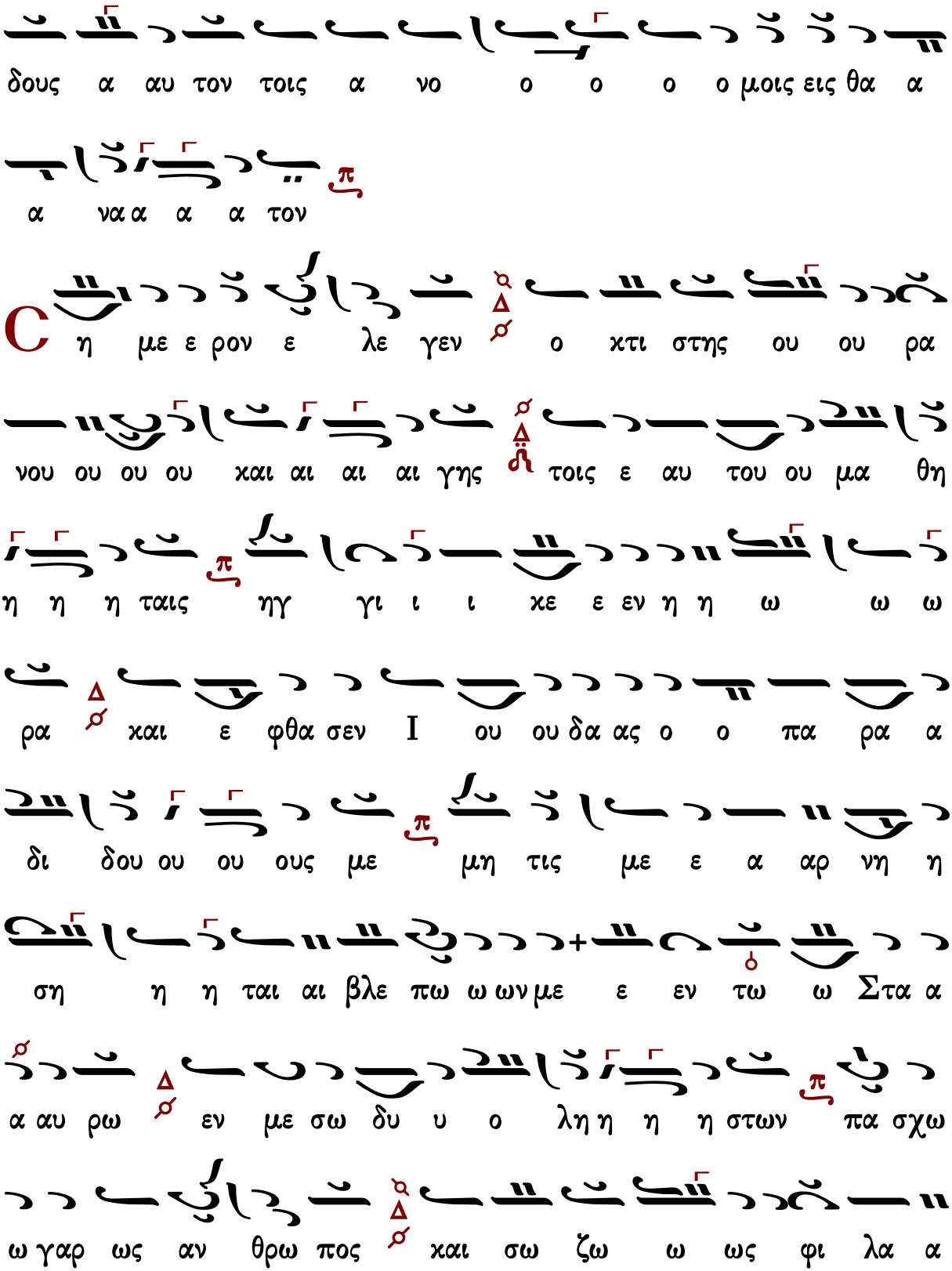
δους α αυ τον τοις α νο ο ο ο ο μοις εις θα α
α να α α α τον
C η με ε ρον ε λε γεν ο χτι στης ου ου ρα
νου ου ου ου χαι αι αι αι γης τοις ε αυ του ου μα θη
η η η ταις ηγ γι ι ι χε ε εν η η ω ω ω
ρα χαι ε φθα σεν I ου ου δα ας ο ο πα ρα α
δι δου ου ου ους με μη τις με ε α αρ νη η
ση η η ται αι βλε πω ω ων με ε εν τω ω Στα α
α αυ ρω εν με σω δυ υ ο λη η η στων πα σχω
ω γαρ ως αν θρω πος χαι σω ζω ω ως φι λα α

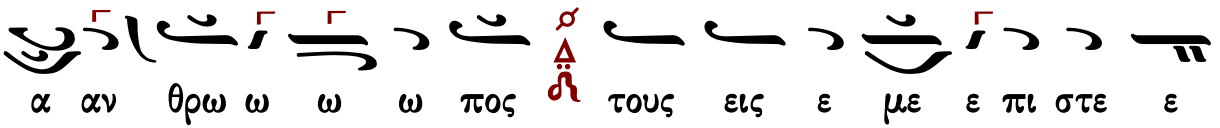

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.338*

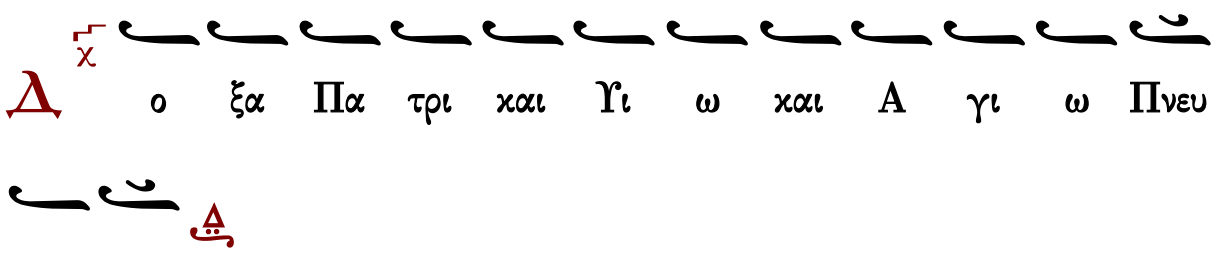

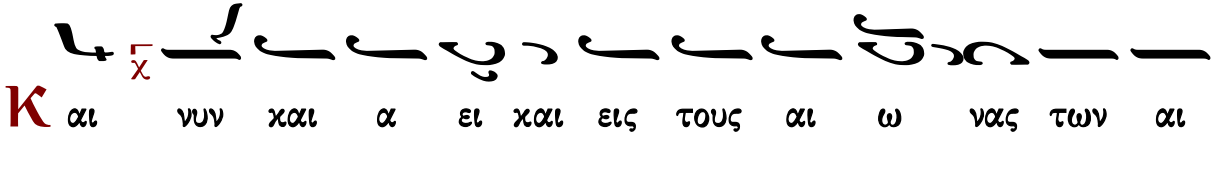

Θεοτοκίον

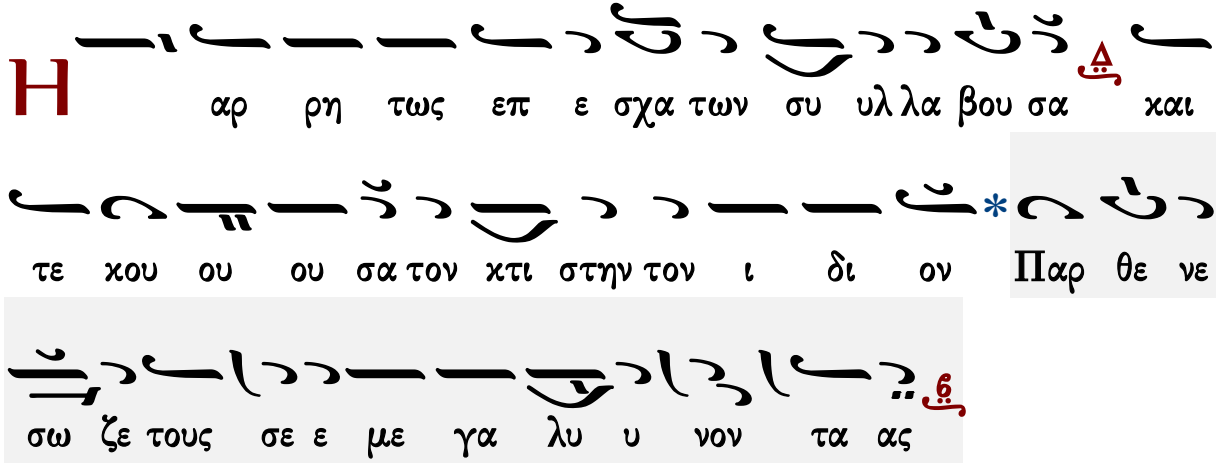

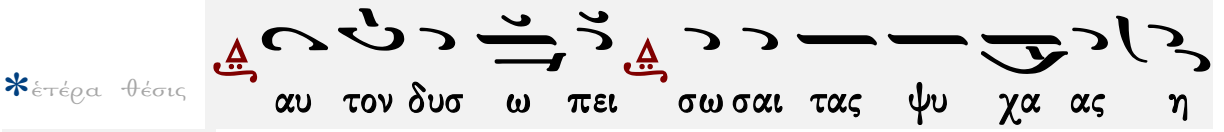

Ἀντίφωνον ς΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.339*

νο με ε νος Δε σπο ο ο τη ην πα ρε δω κεν αρ γυ ρι
ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α
ανθρω ω ω πον
C η με ρον τω Σταυ ρω προ οσ η λω ω σαν I ου δαι
αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον το ον δι α τε μο
ο ον τα τη ην θα α λα α σ σαν ρα α α βδω και αι δι
α α γα γο ο ον τα α αυ του ους ε εν ε ρη η η
μω ση με ρον τη λο ο ογ χη την πλευ ραν αυ του ου ε
κεν τη σαν του πλη γαις μα α στι ξα αν τος υ περ αυ
τω ων την Αι γυ υ πτον και χο λην ε ε πο τι ι σαν

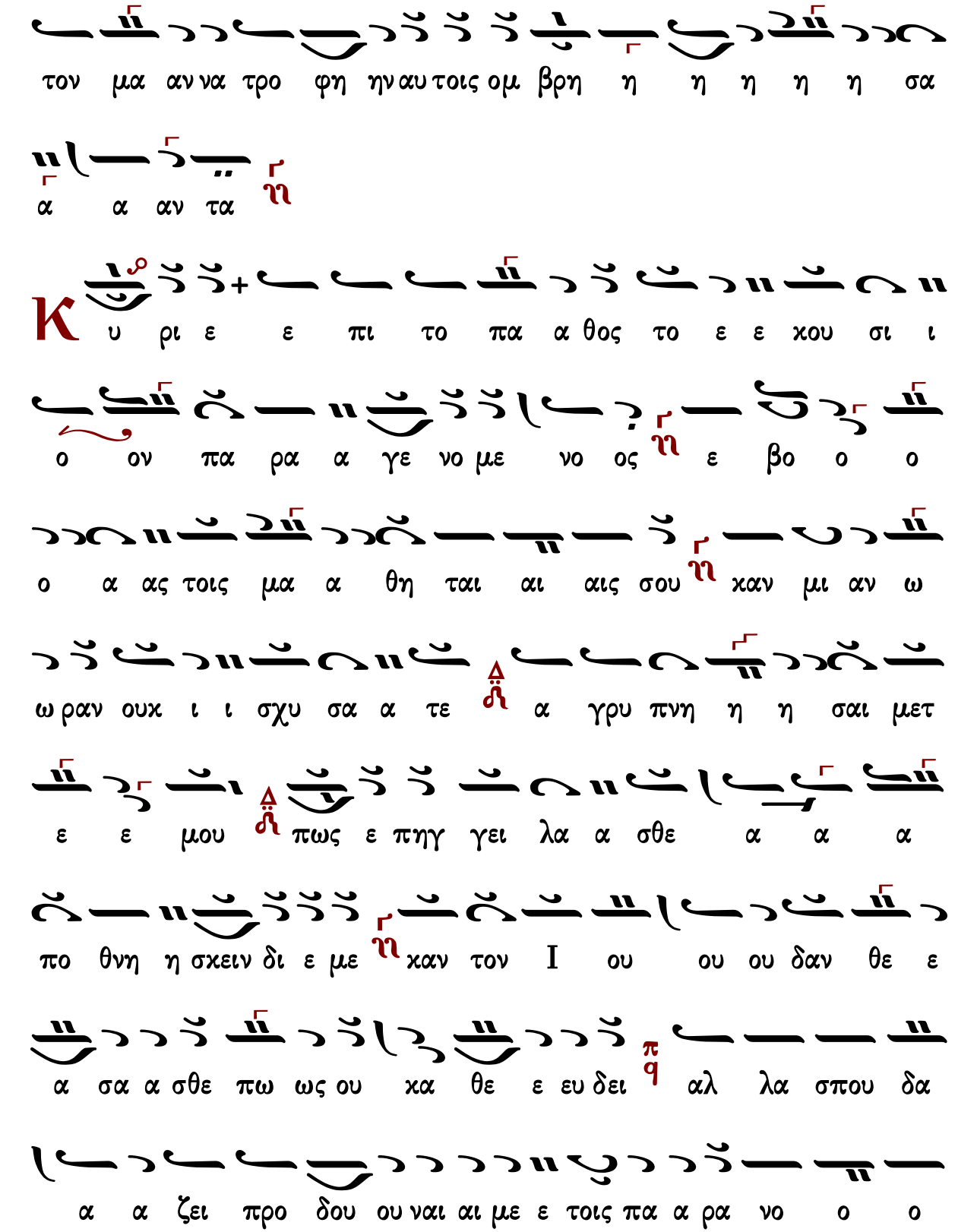
τον μα αν να τρο φη ην αυ τοις ομ βρη η η η η η σα
α α αν τα
Κ υ ρι ε ε πι το πα α θος το ε ε χου σι ι
ο ον πα ρα α γε νο με νο ος ε βο ο ο
ο α ας τοις μα α θη ται αι αις σου χαν μι αν ω
ω ραν ουκ ι ι σχυ σα α τε α γρυ πνη η η σαι μετ
ε ε μου πως ε πηγ γει λα α σθε α α α
πο θνη η σκειν δι ε με χαν τον I ου ου ου δαν θε ε
α σα α σθε πω ως ου κα θε ε ευ δει αλ λα σπου δα
α α ζει προ δου ου ναι αι με ε τοις πα α ρα νο ο ο

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

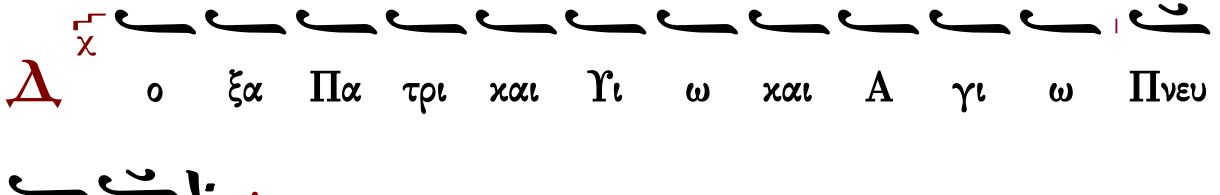

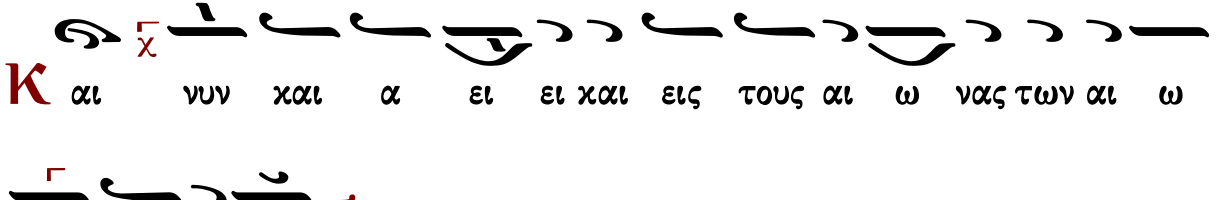

Θεοτοκίον

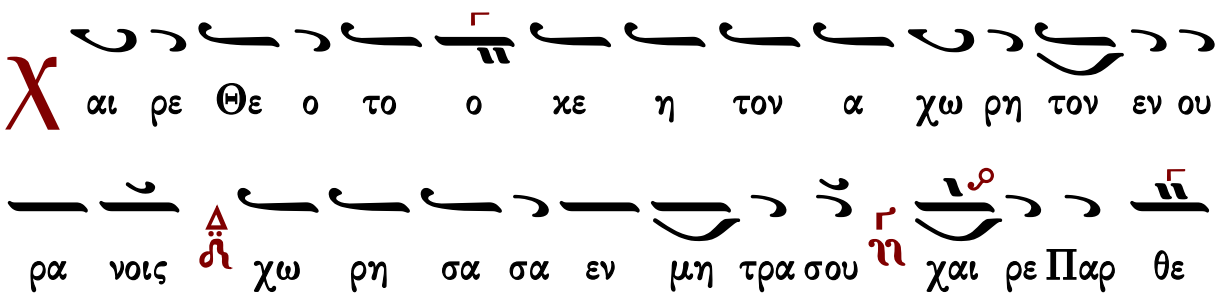

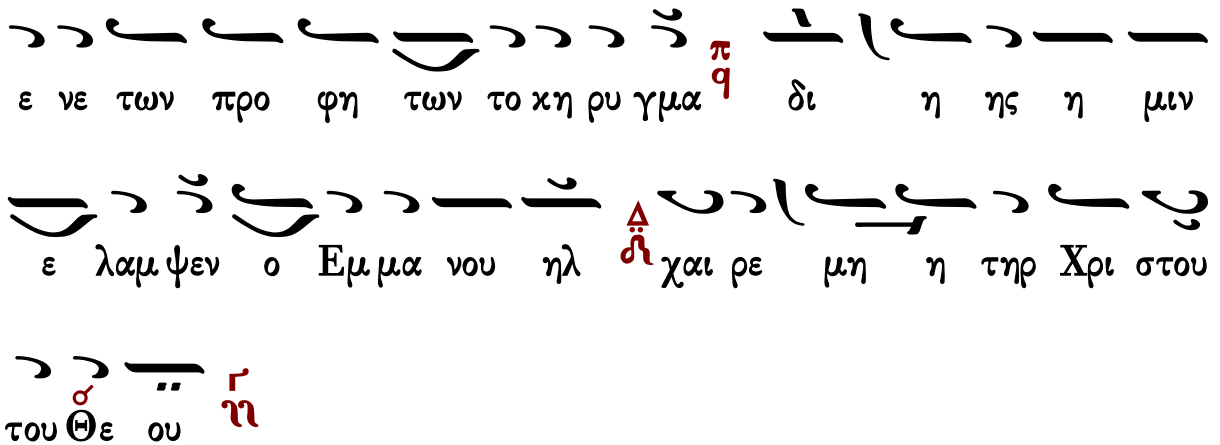

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.341*

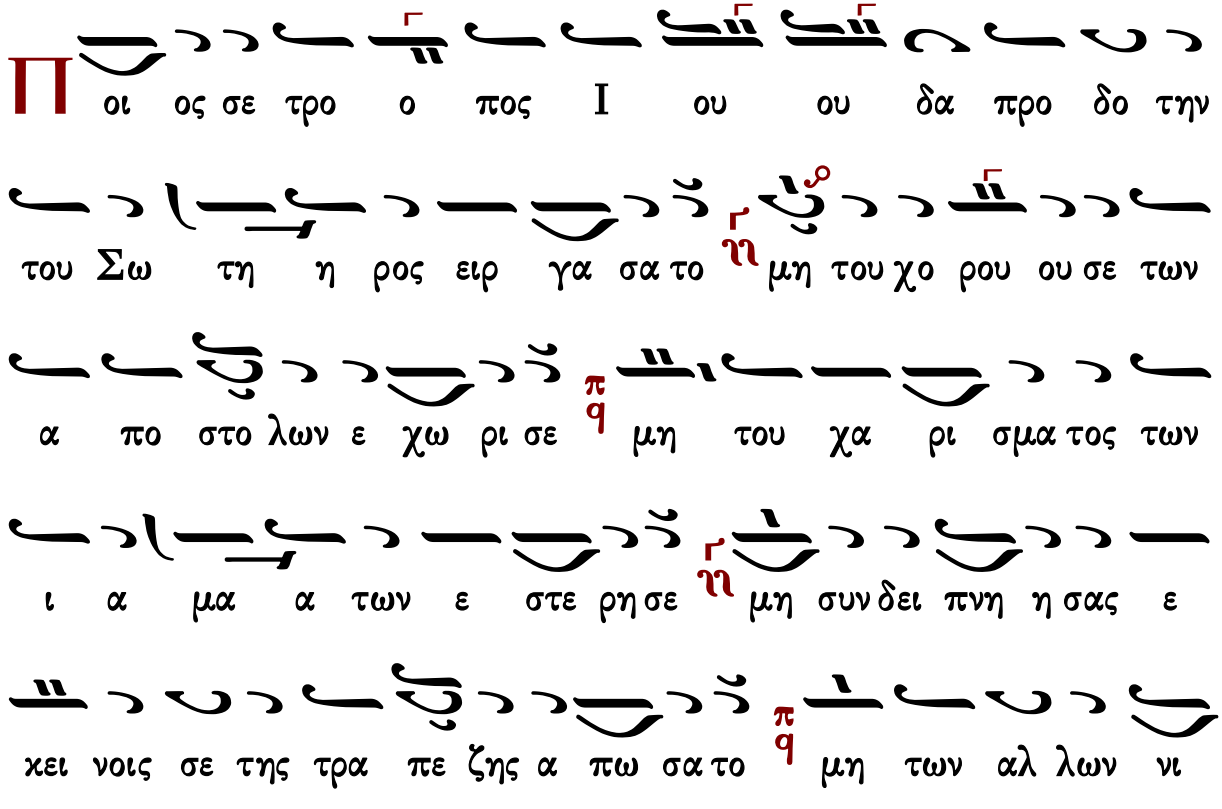

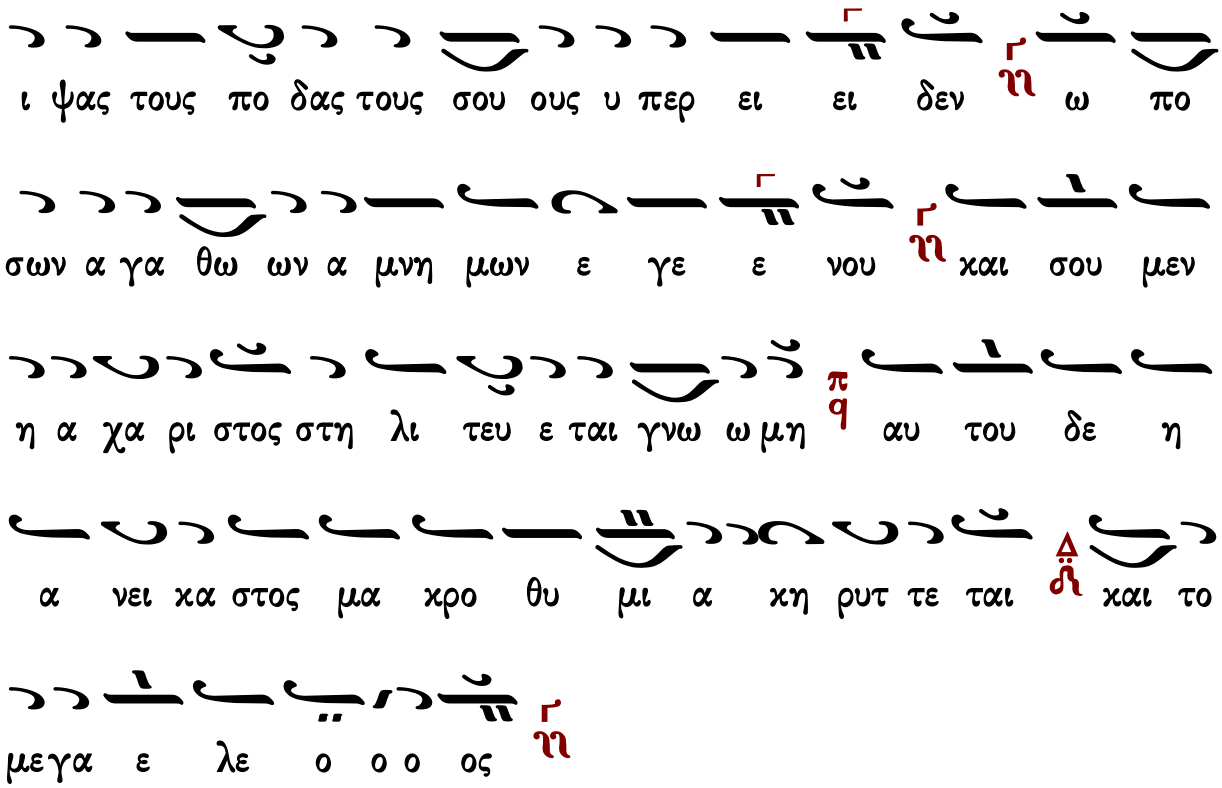

Ἀντίφωνον ξ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.342*

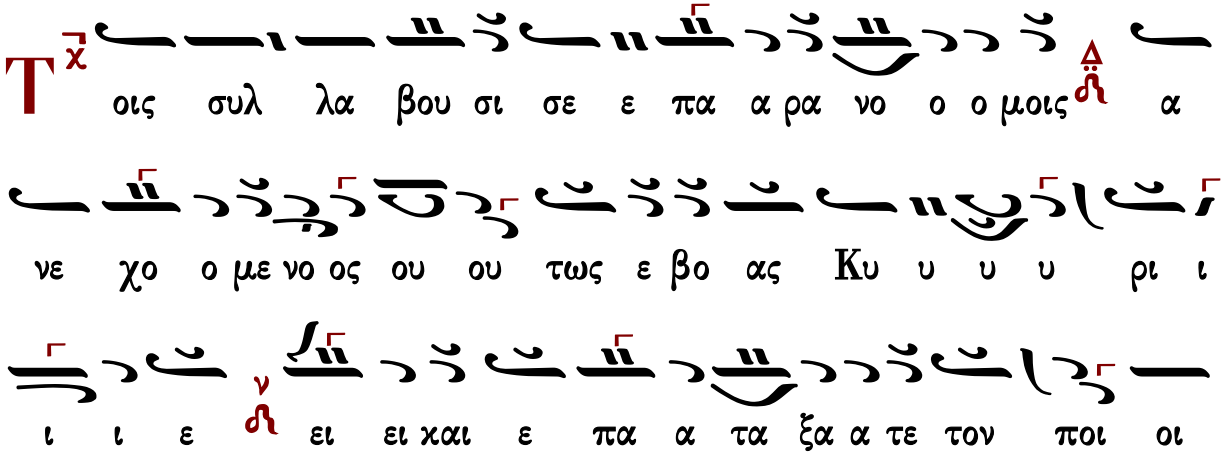

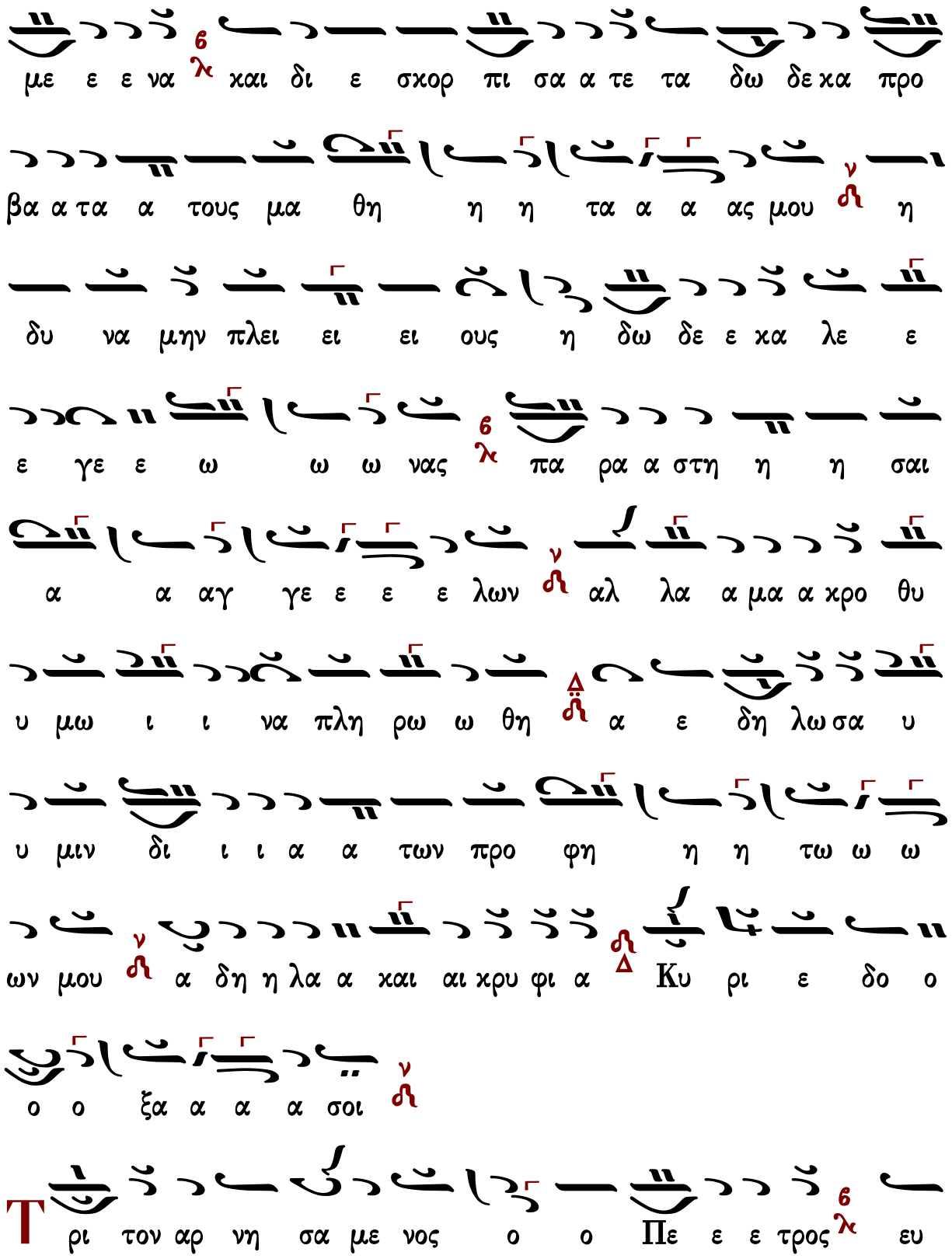
με ε ε να χαι δι ε σχορ πι σα α τε τα δω δε κα προ
βα α τα α τους μα θη η η τα α α ας μου η
δυ να μην πλει ει ει ους η δω δε ε κα λε ε
ε γε ε ω ω ω νας πα ρα α στη η η σαι
α α αγ γε ε ε λων αλ λα α μα α κρο θυ
υ μω ι ι να πλη ρω ω θη α ε δη λω σα υ
υ μιν δι ι ι α α των προ φη η η τω ω ω
ων μου α δη η λα α και αι κρυ φι α Κυ ρι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι
Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ

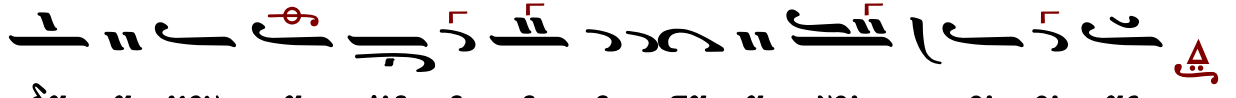

Ἦχος λ̈ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

Θεοτοκίον

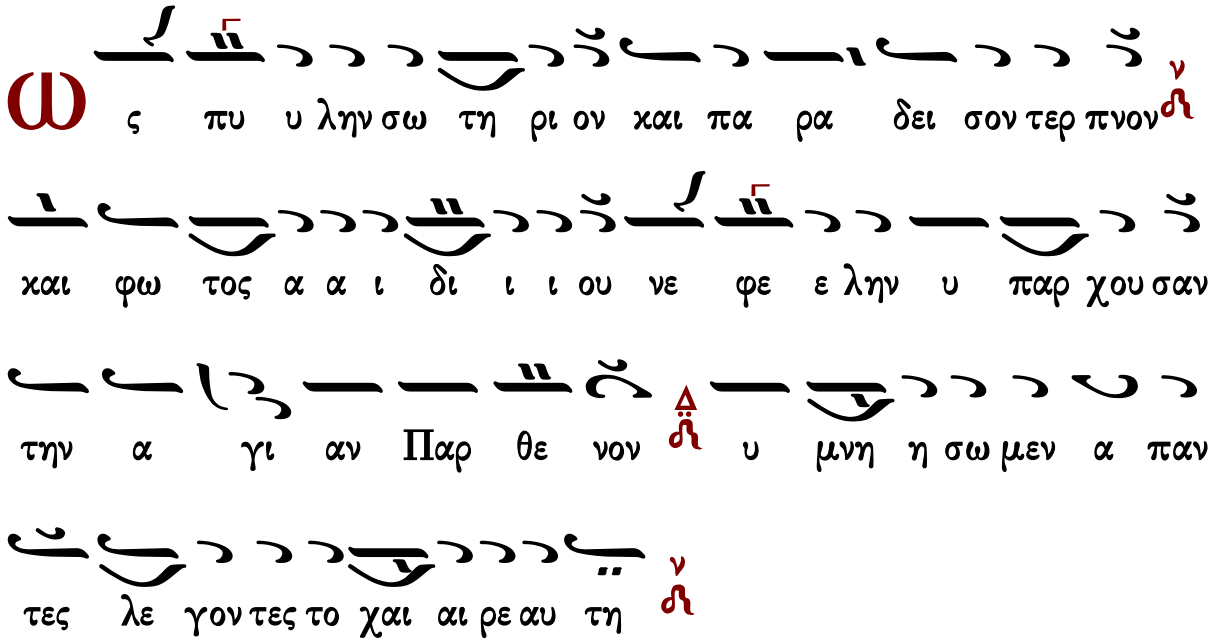

Ἀντίφωνον η΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.344*

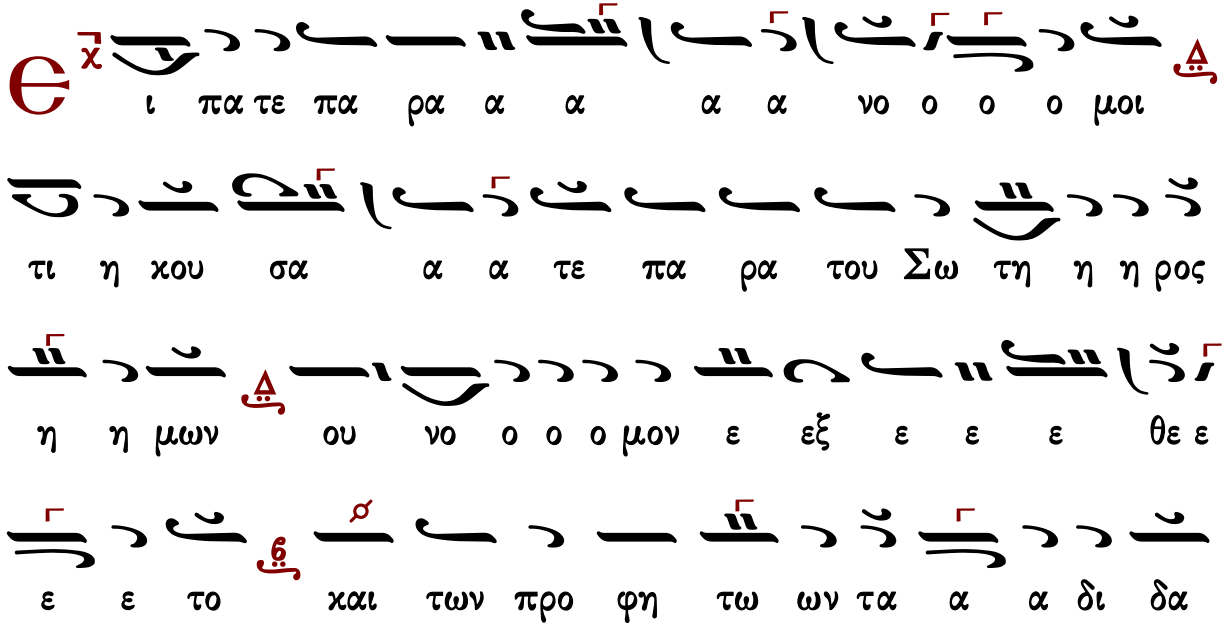

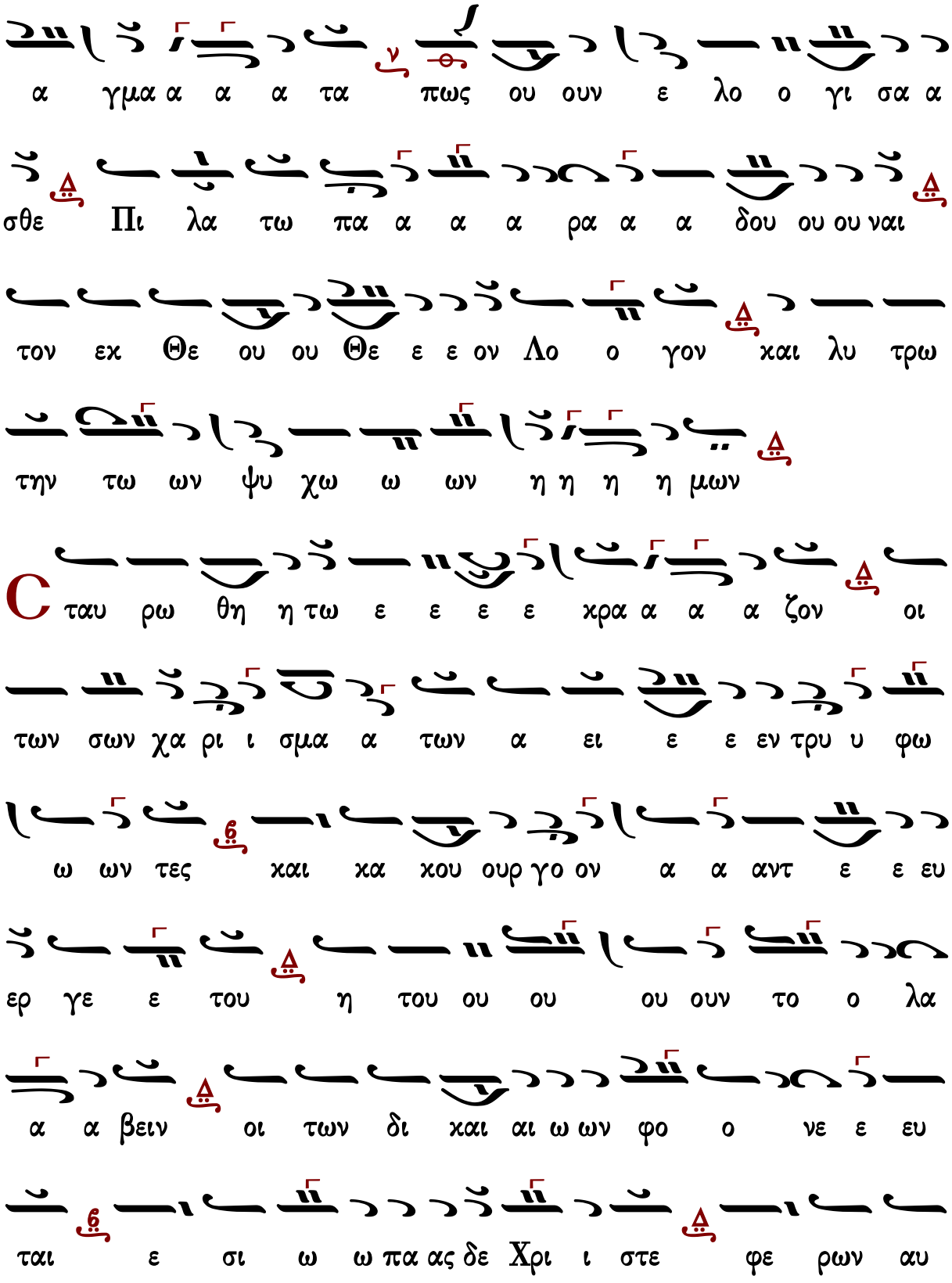
α γμα α α α τα πως ου ουν ε λο ο γι σα α
σθε Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ου ναι
τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον και λυ τρω
την τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων
C ταυ ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον οι
των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν τρυ υ φω
ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α αντ ε ε ευ
ερ γε ε του η του ου ου ου ουν το ο λα
α α βειν οι των δι και αι ω ων φο ο νε ε ευ
ται ε σι ω ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ

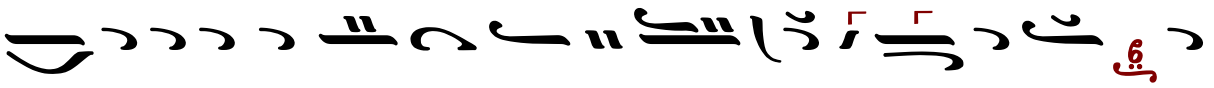

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.345*

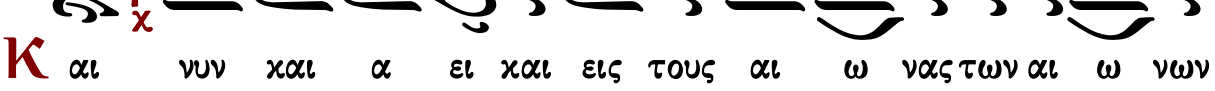

Θεοτοκίον

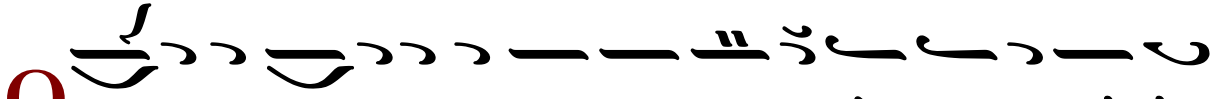

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος πλ. Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.346*

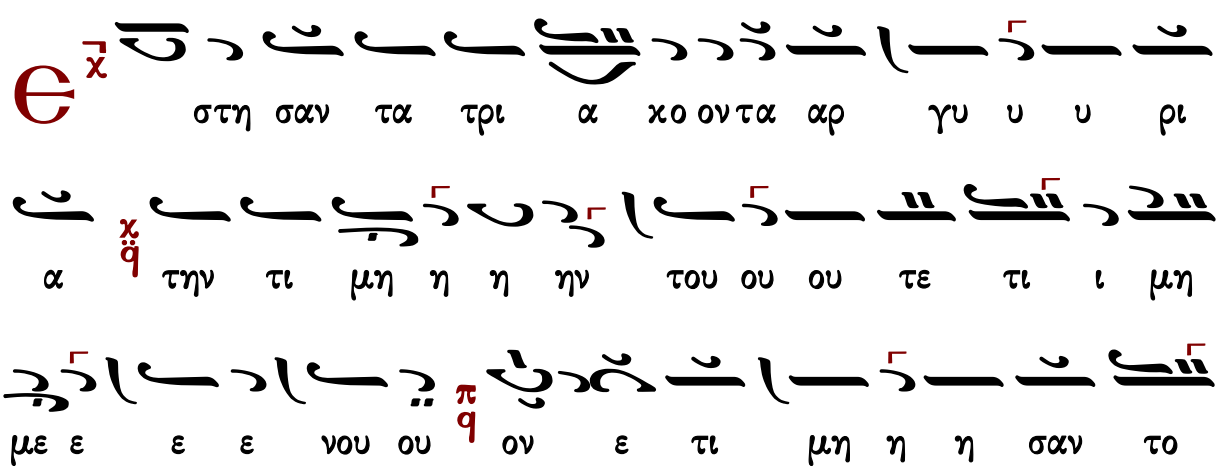

ο α πο υι υι ω ω ων Ι ισ ρα α η ηλ γρη γο ρει
τε και προσ ευ χε ε σθε ι να α μη εισ ε ελ θη τε ει εις
πει ει ει ρα α α α σμο ον το με εν πνευ μα α
προ θυ υ μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε νη ης δι α του
το γρη η η γο ρει τε
δω καν ει εις το βρω μα μου ου χο ο ο
λη ην και εις την δι ψα αν μου ε ε ε ε πο ο ο
τι ι σα αν με ο ο ο ο ξο ος συ υ δε ε Κυ ρι
ε α α να στη σο ο ο ον με και αι αν τα πο δω
ω ω ω σω α αυ τοις

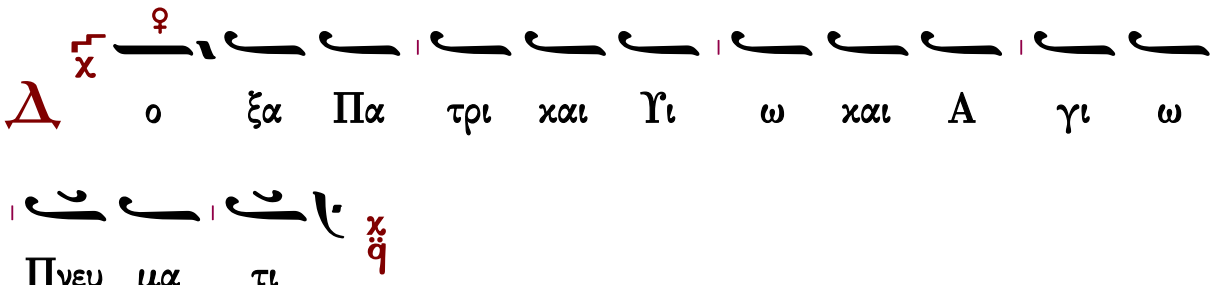

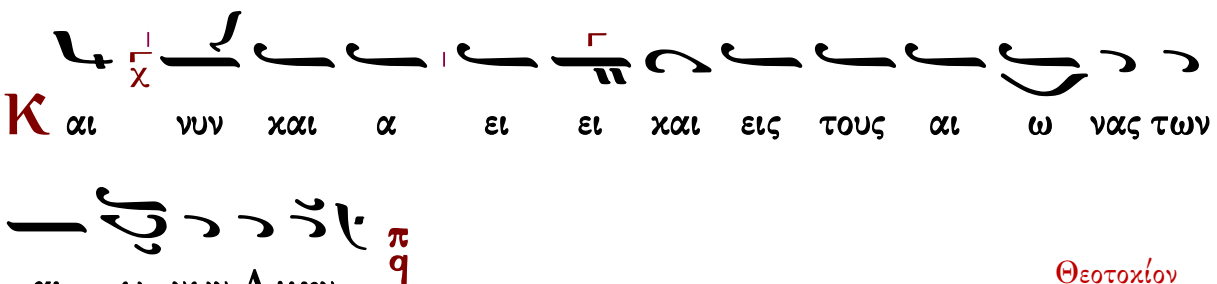

Θεοτοκίον

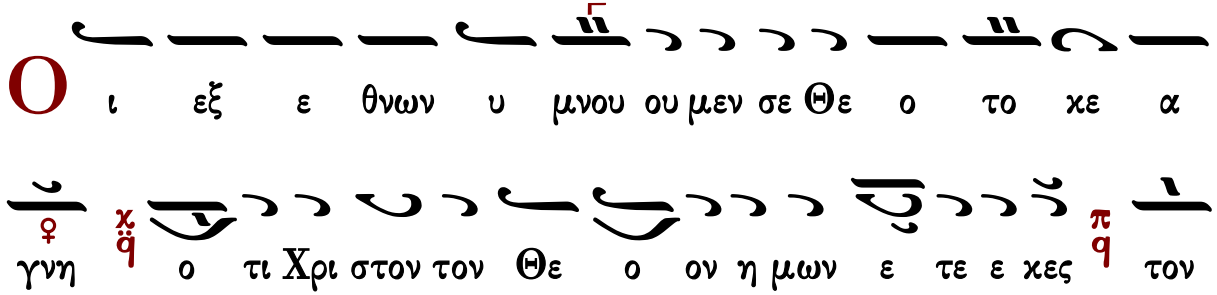

Κάθισμα δ΄

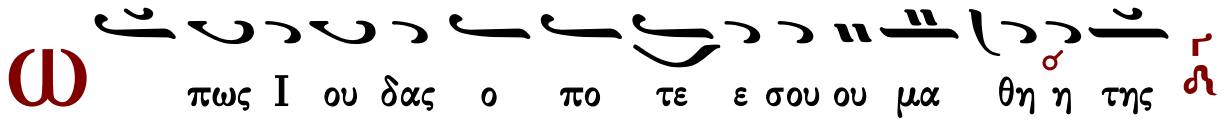

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.348*

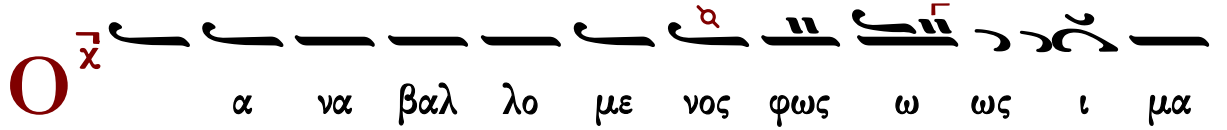

α α α τι ι ι ι ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι

ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα πι σμα

ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α

σεν ο δε πα ρα α α νο ο μο ος λα α α

ος τω Σταυ ρω προσ η η λω ω σε το ον Κυ υ

ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το ο τε το χα α τα

α πε ε τα α α σμα του να ου ου ε ε ε

σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος ε σχο ο ο τα α

α α σε μη φε ε ρων θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ

υ υ βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα

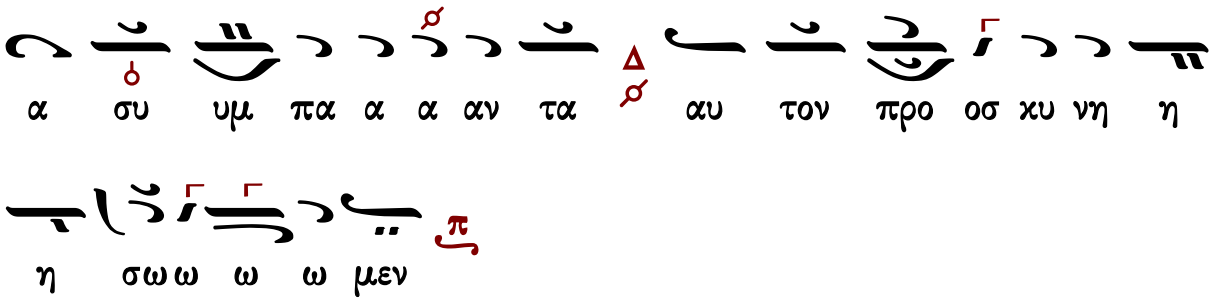

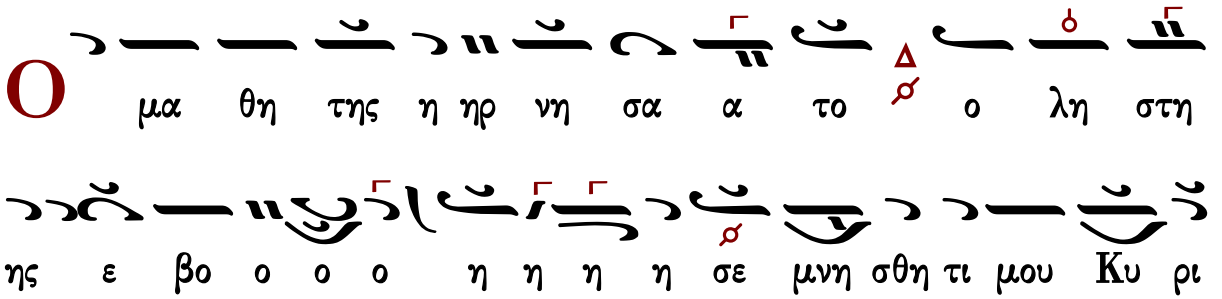

Ἦχος

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.349*

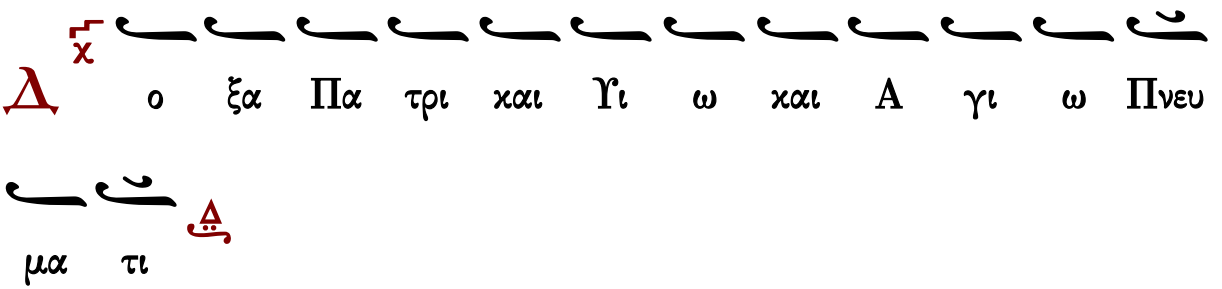

Θεοτοκίον

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.350*

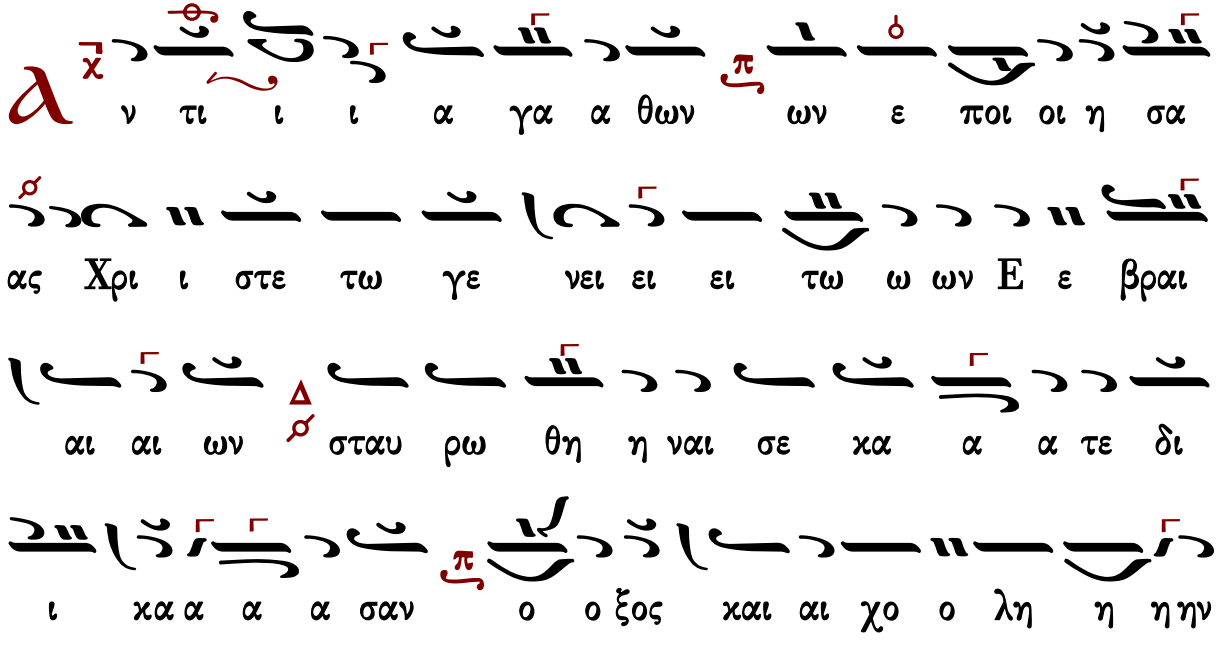

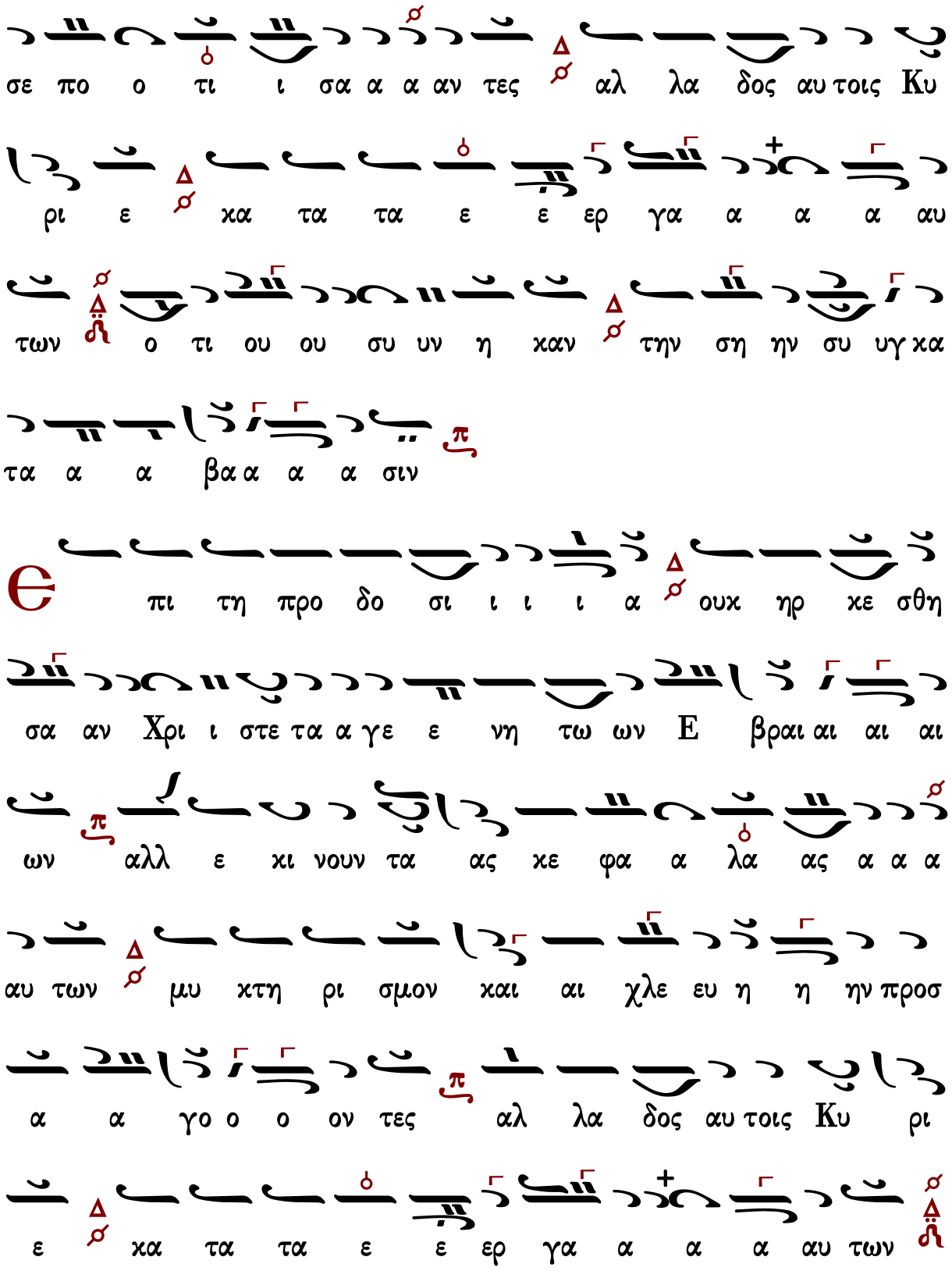
σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα δος αυ τοις Κυ
ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ
των ο τι ου ου συ υν η καν την ση ην συ υγ κα
τα α α βα α α α σιν
πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ κε σθη
σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε βραι αι αι αι
ων αλλ ε κι νουν τα ας κε φα α λα ας α α α
αυ των μυ κτη ρι σμον και αι χλε ευ η η ην προσ
α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι
ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ των

ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η η η
σαν
Ο υ τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου
τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι
αι ους ε ε πει ει ει σαν ου τε του να ου το ο ο
κα τα α πε ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η
η α να α α α στα α α α σις αλ λα δος αυ τοις
Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α α αυ
των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τη η
η η σαν

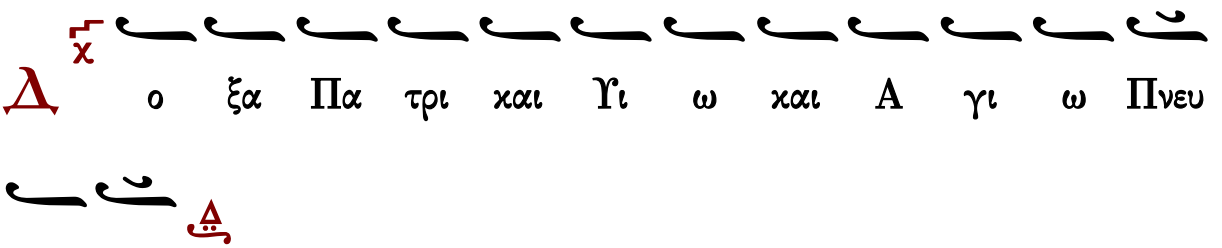

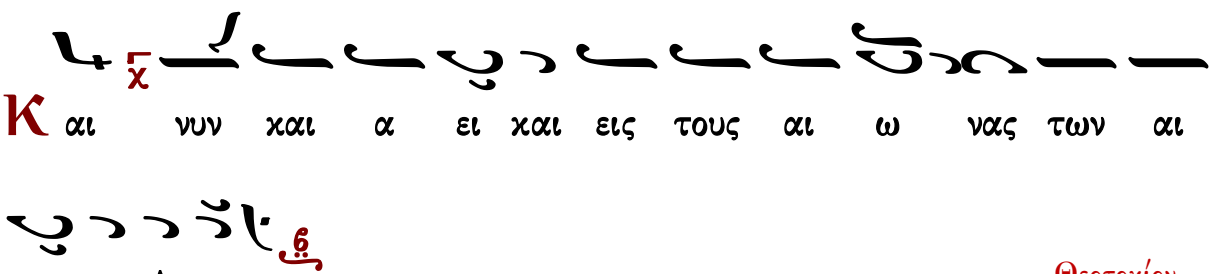

Θεοτοκίον

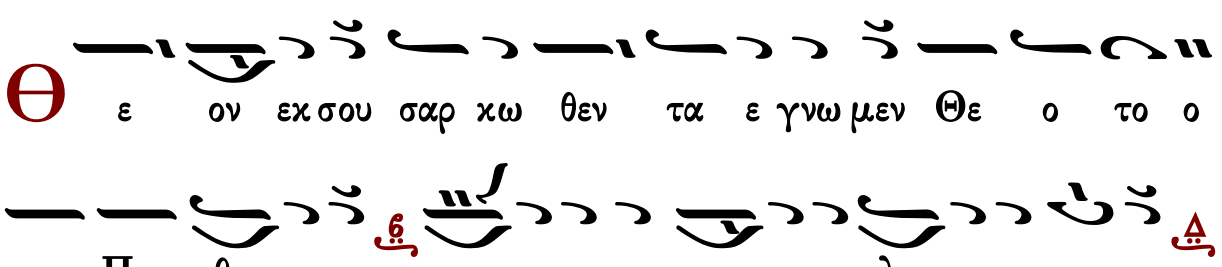

Ἀντίφωνον ιϐ΄

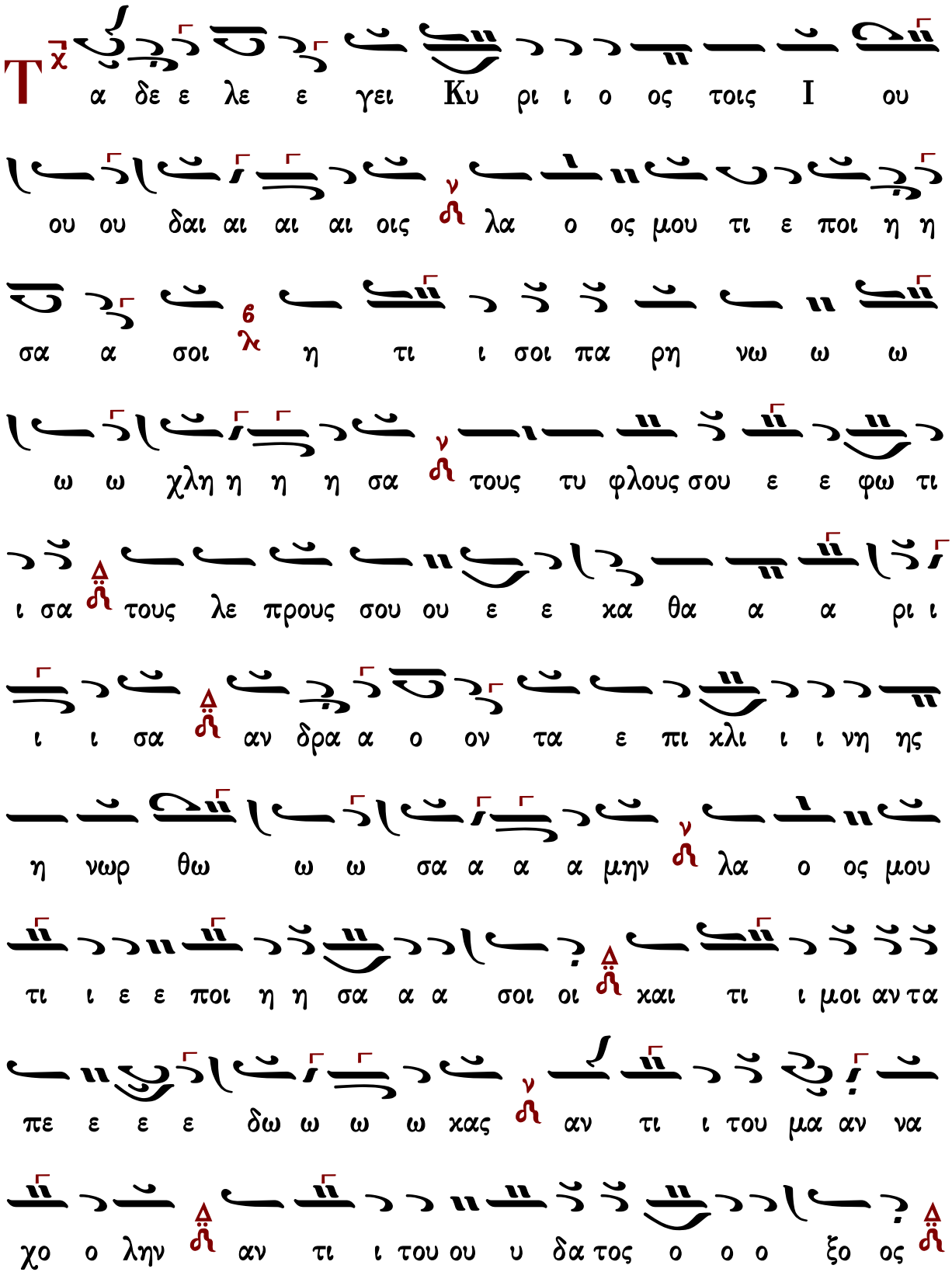
α δε ε λε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου
ου ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η
σα α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω
ω ω χλη η η η σα τους τυ φλους σου ε ε φω τι
ι σα τους λε πρους σου ου ε ε κα θα α α ρι ι
ι ι σα αν δρα α ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης
η νωρ θω ω ω σα α α α μην λα ο ος μου
τι ι ε ε ποι η η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν τα
πε ε ε ε δω ω ω ω κας αν τι ι του μα αν να
χο ο ληη αν τι ι του ου υ δα τος ο ο ο ξο ος

αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ
η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε ε ε
γω λοι οι πον κα λε σω μου τα α ε ε ε θνη η
κα κει ει ει να α με ε δο ξα α α σου ου ου ου
σι συν τω Πα τρι ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α
α α τι κα γω αυ τοις δω ρη η η η σο ο ο
ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι
ον
C η η η η με ε ε ε ρον του να α ου το
κα τα α πε τα α σμα εις ε λεγ χον ρη γνυ υ ται

αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας
ι δι ας α α χτι ι ι να ας ο η η λι ο ος
χρυ υ υ πτει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου
ου ου με ε ε ε νον
Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου
δαι αι αι οι οι και Φα ρι ι ι σαι αι αι αι
οι ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α
α προ ος υ υ υ μας ι ι ι δε ε να α
α ος ον υ μεις ε ε λυ σα α τε ι δε ε α
α α μνος ον υ μεις ε σταυ ρω ω ω ω σα α α α

Ἦχος λ π ϊ̈ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*

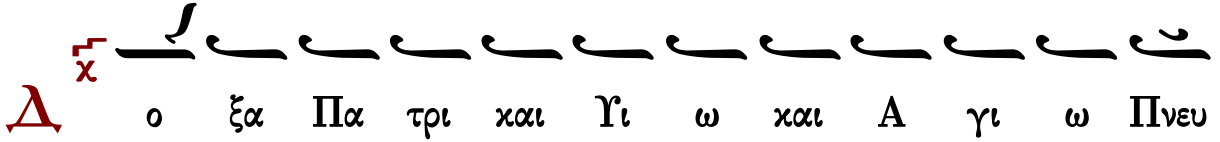

Θεοτοκίον

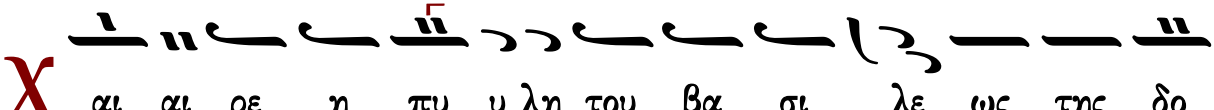

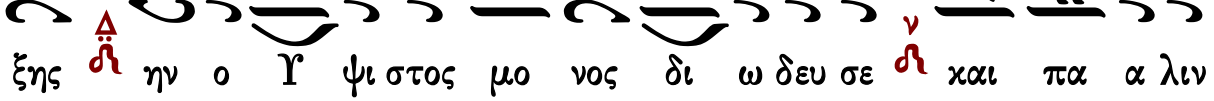

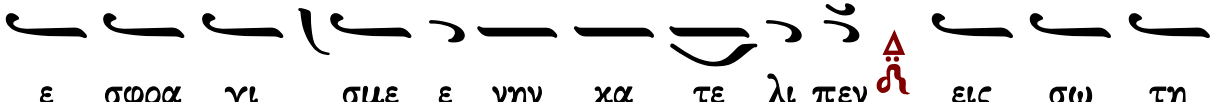

Κάθισμα ε΄

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.355*
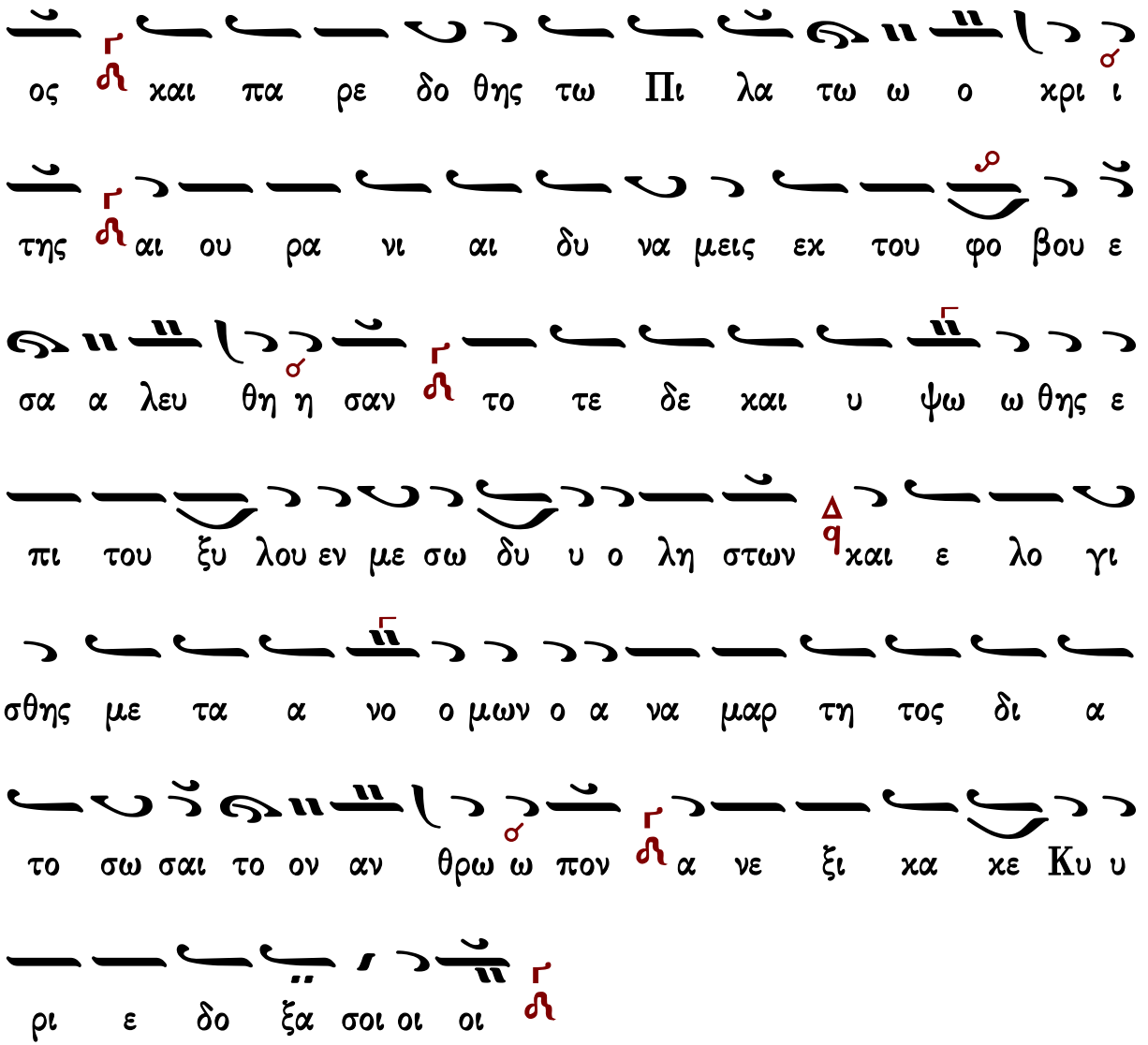
Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.356*

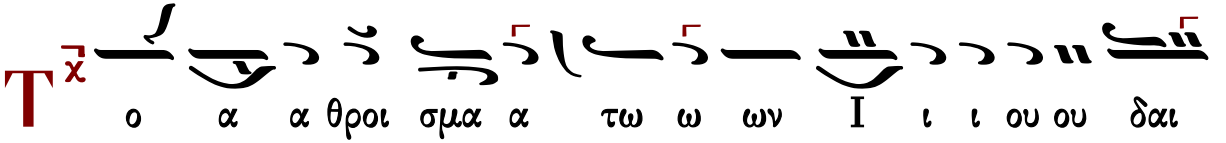

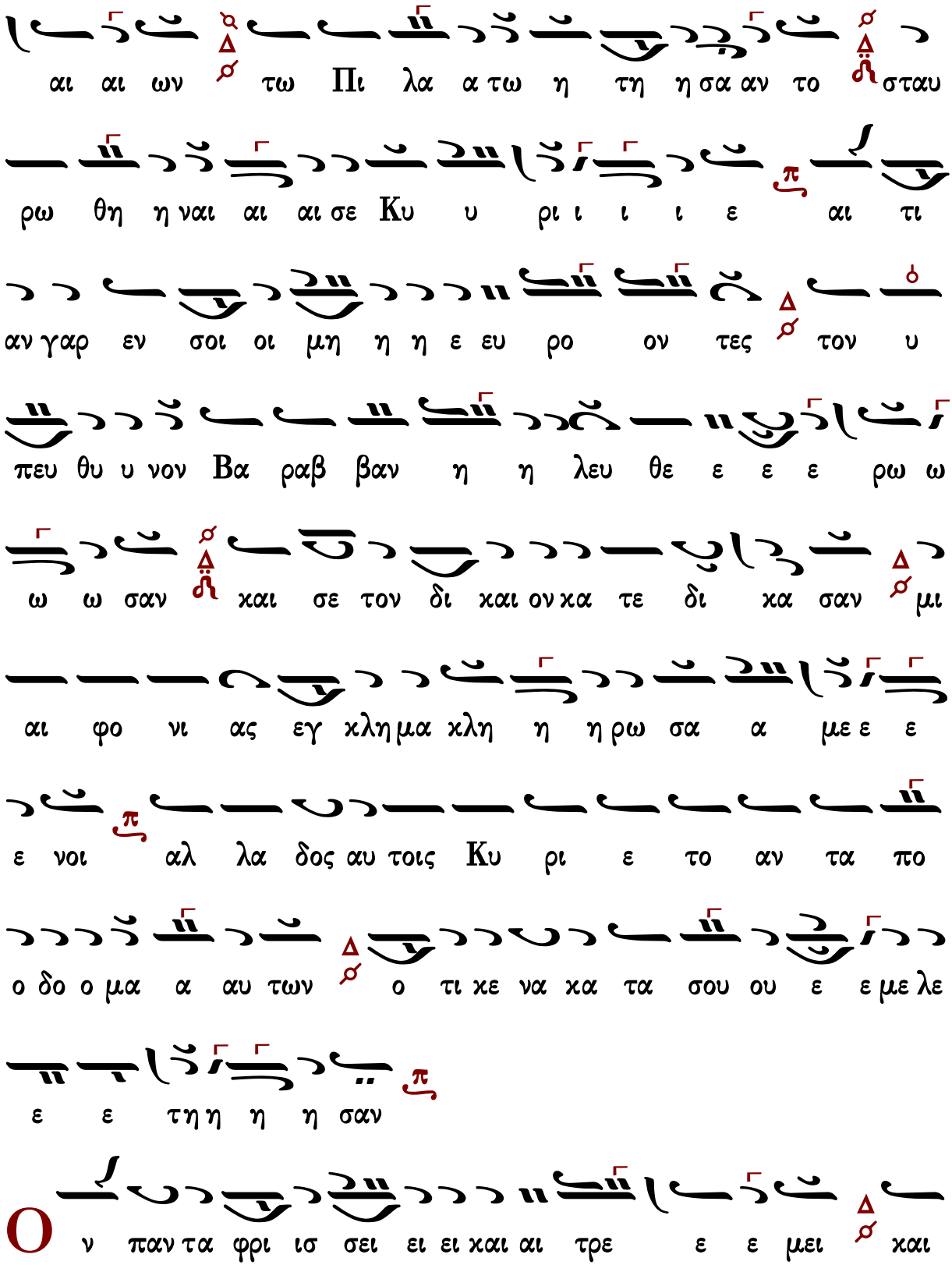
αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν το σταυ
ρω θη η ναι αι αι σε Κυ υ ρι ι ι ι ε αι τι
αν γαρ εν σοι οι μη η η ε ευ ρο ον τες τον υ
πευ θυ υ νον Βα ραβ βαν η η λευ θε ε ε ε ρω ω
ω ω σαν και σε τον δι και ον κα τε δι κα σαν μι
αι φο νι ας εγ κλη μα κλη η η ρω σα α με ε ε
ε νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο
ο δο ο μα α αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με λε
ε ε τη η η η σαν
Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και

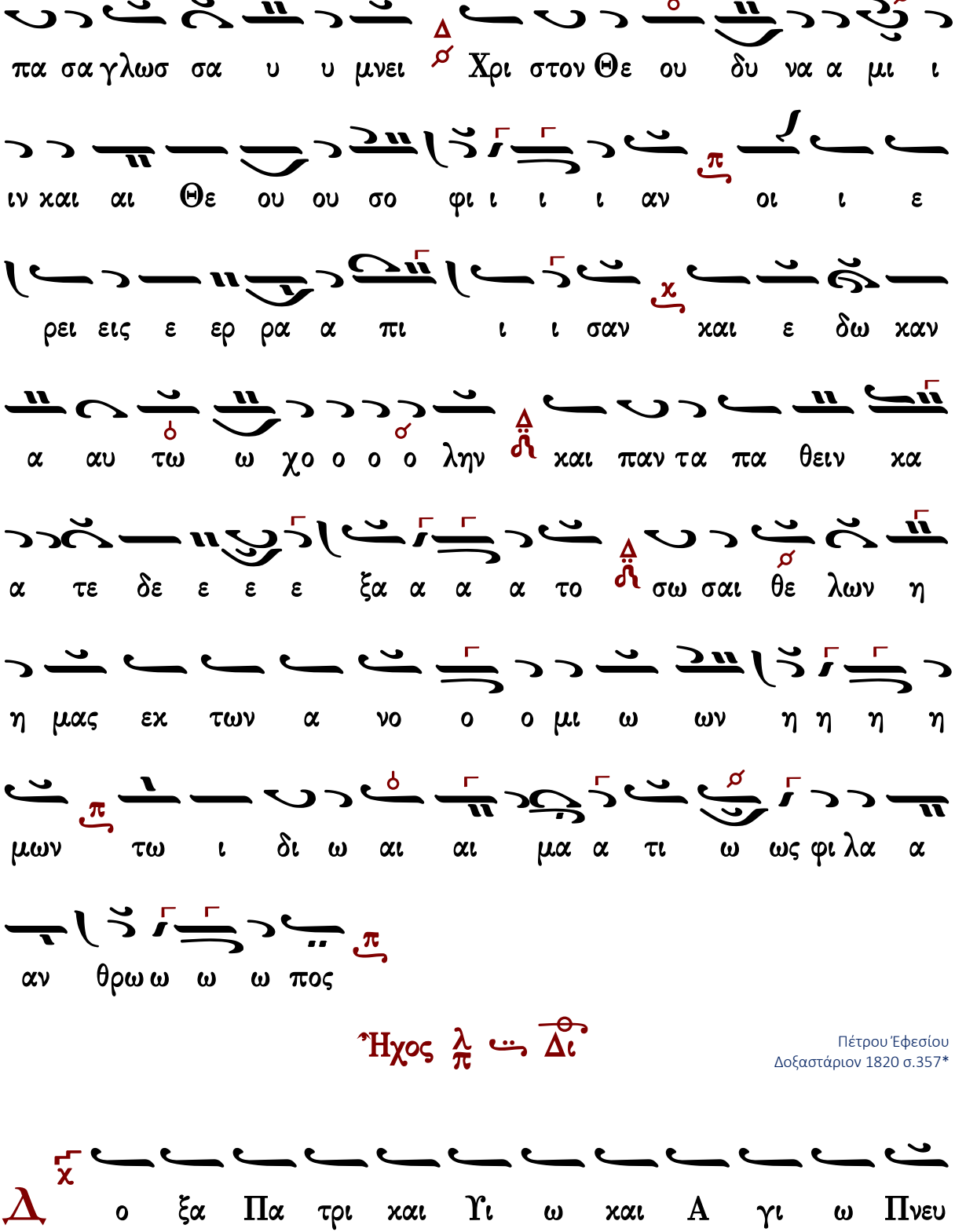

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.357*

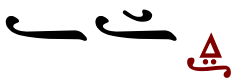

Θεοτοκίον

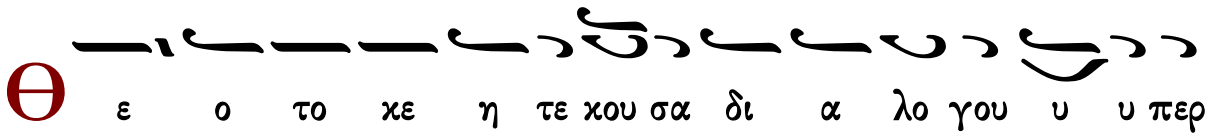

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.358*

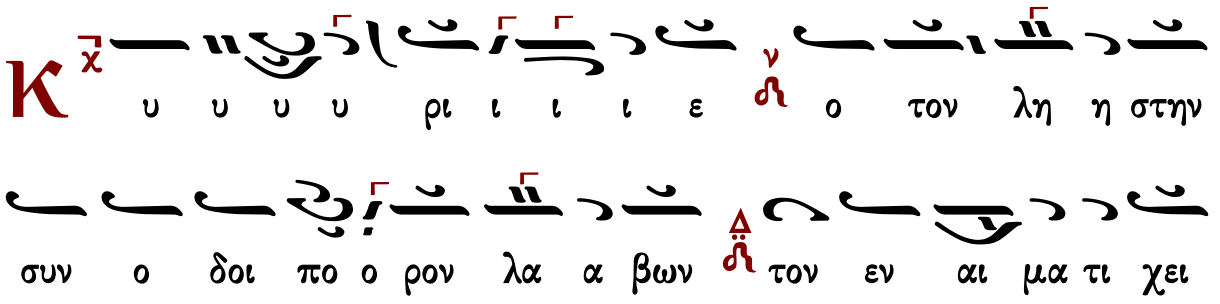

ρας μο λυ υ υ υ να α α αν τα και η η μας
συν αυ τω κα α τα ρι ι ι θμη η η η σον
ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν θρω ω ω ω
πος
Μ ι κραν φω ω νην α φη κε εν ο λη η στης ε εν τω
Στα αυ ρω με γα λην πι στι ιν ε ε ευ ρε ε μι
ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη και
πρω τος Πα ρα α δει ει ει σου πυ υ λας α α νοι οι
οι ξας ει ει εισ η η η ηλ θεν ο αυ του
την με ε τα νοι οι α αν προ οσ δε ξα α α με ε ε

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

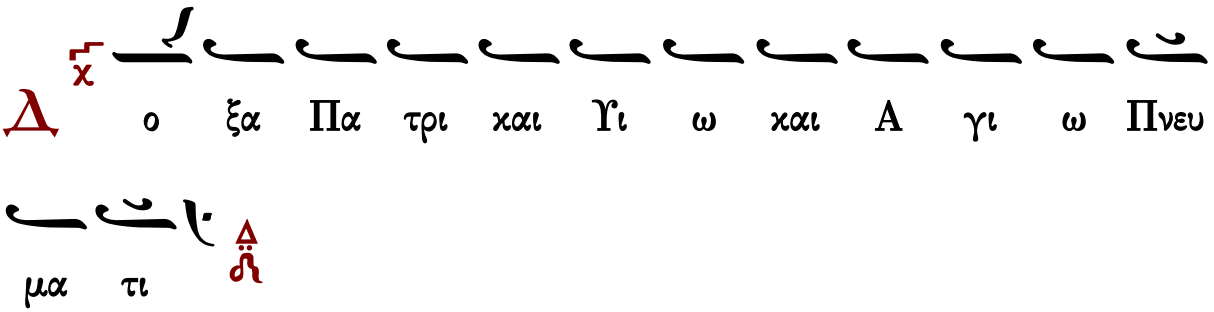

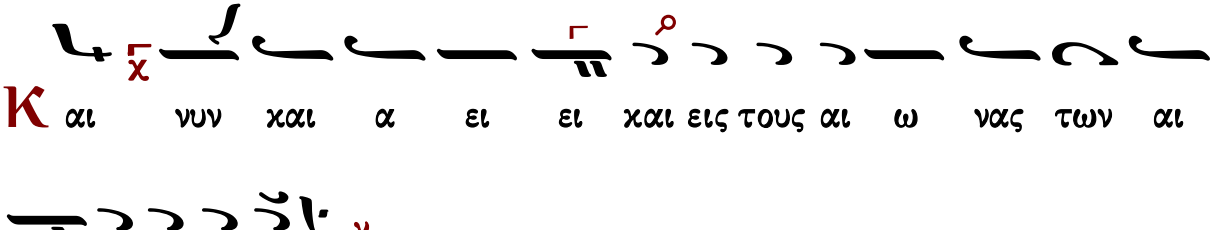

Θεοτοκίον

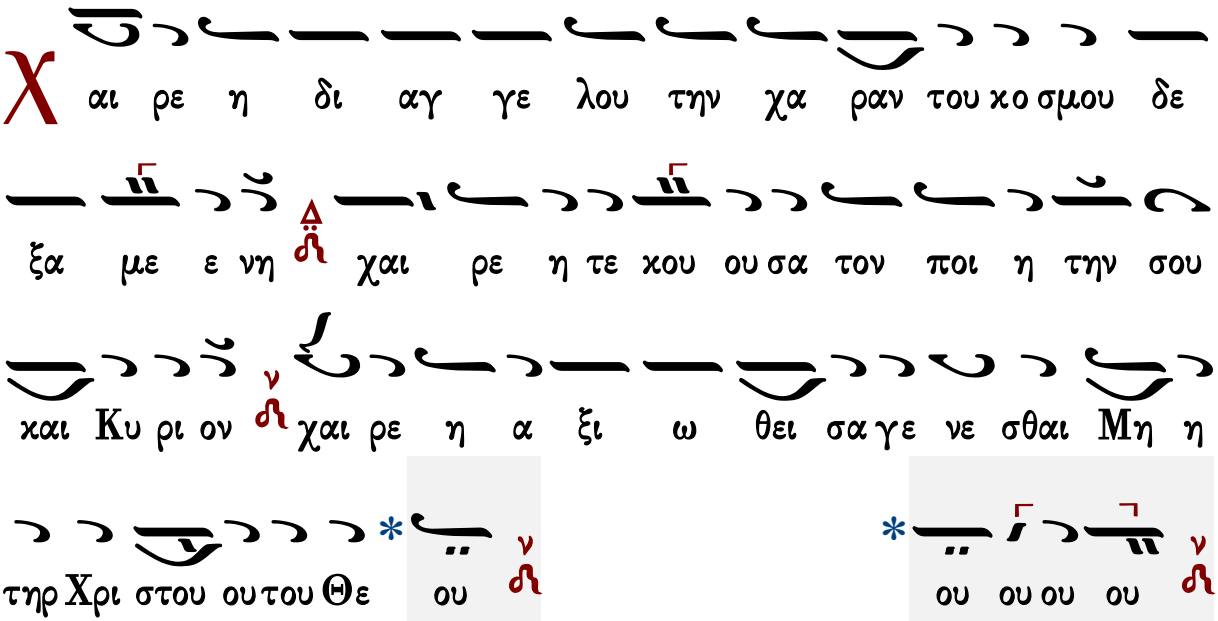

Ἀντίφωνον ιε΄

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.359*

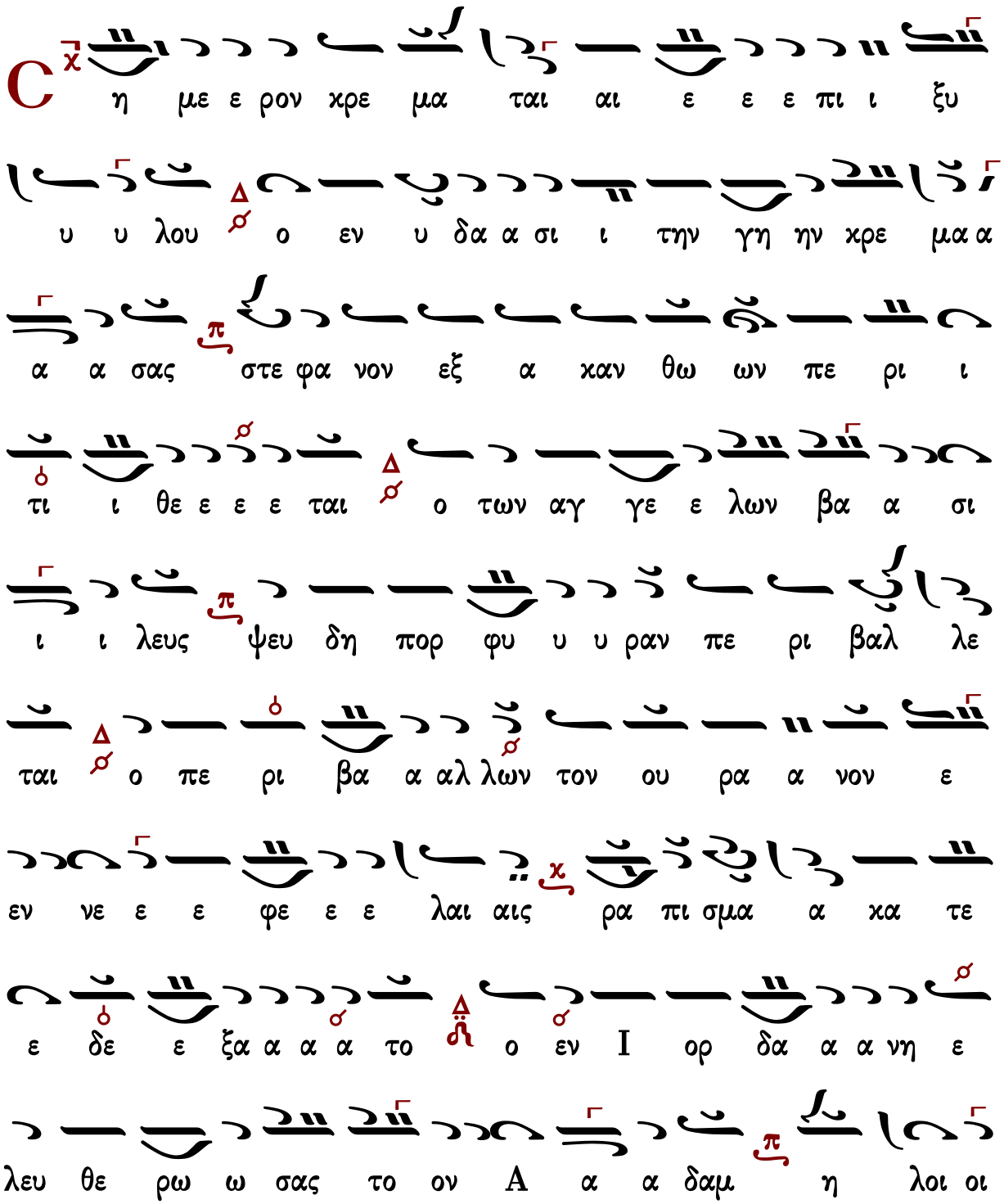

οις προ ο οσ η η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι ι ι ο
ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας λογ χη η η ε
ε ε κε εν τη η η θη ο Υι υι ο ο ος τη ης
Παρ θε ε ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α
θη η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ει ξον η η μι
ι ι ι ι ι ι ι ι ιν και την εν δο ξο ον
σου ου α να α α στα α α α σιν
Μ η ως Ι ου δαι οι ε ο ορ τα α σω ω ω ω
μεν και γαρ το Πα α α σχα η η μων υ περ η μων
ε ε τυ υ υ θη Χρι στο ος ο Θε ε ε ε ος

αλλ εκ κα θα ρω ω μεν ε α αυ τους α πο παν τος
μο λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η η θω
ω μεν αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι
ι ι ε σω σον η μα ας ω ως φι λα α αν θρω ω
ω ω πος
Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και
αι α να α α α στα α α α σις υ υ πα αρ χει τω
ω λα ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι οι
θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων
υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

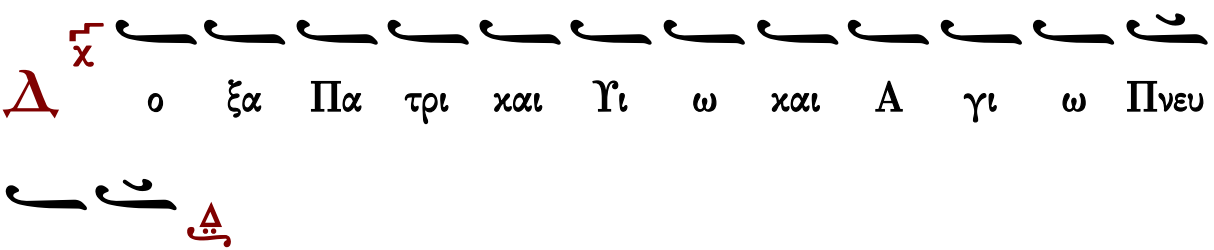

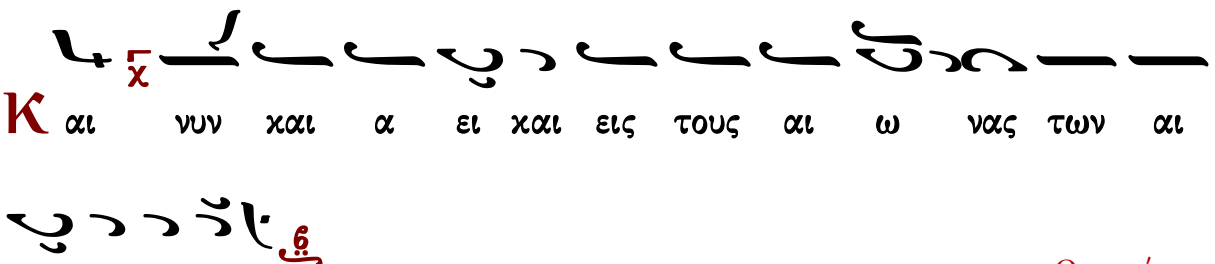

Θεοτοκίον

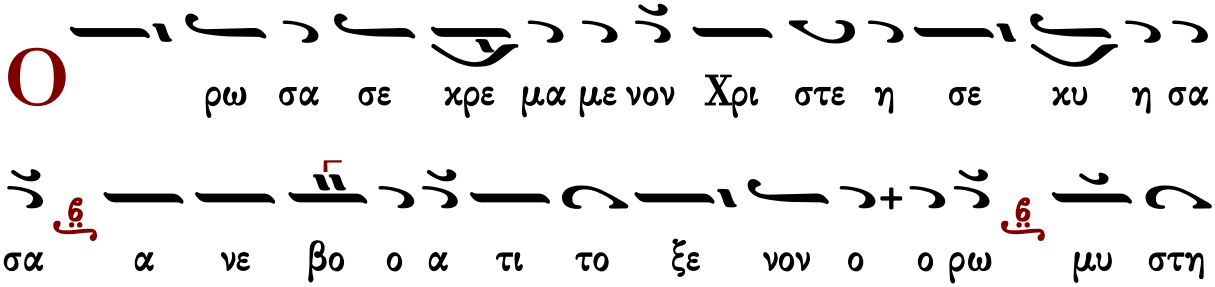

Κάθισμα ς΄

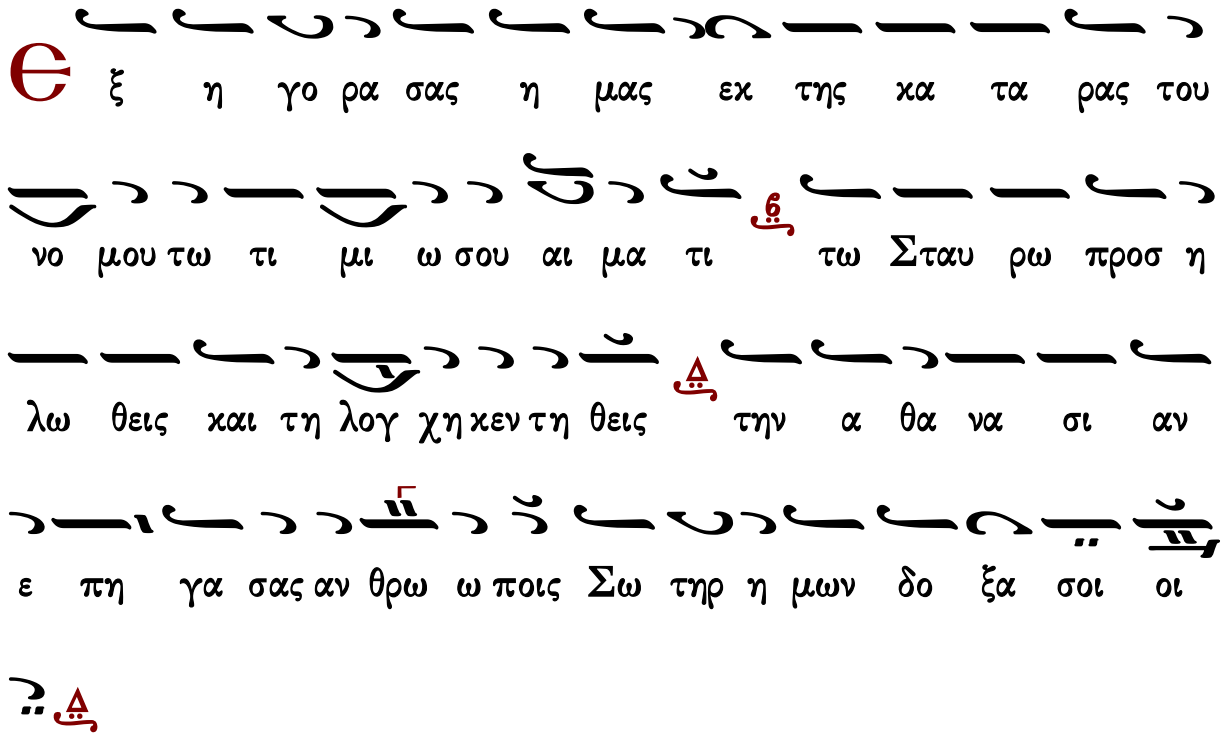

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.75*

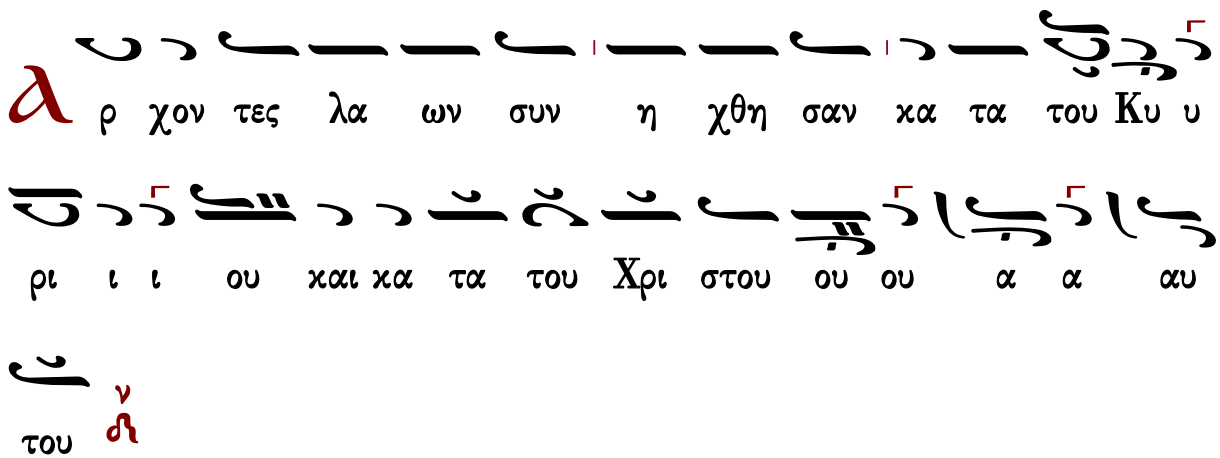

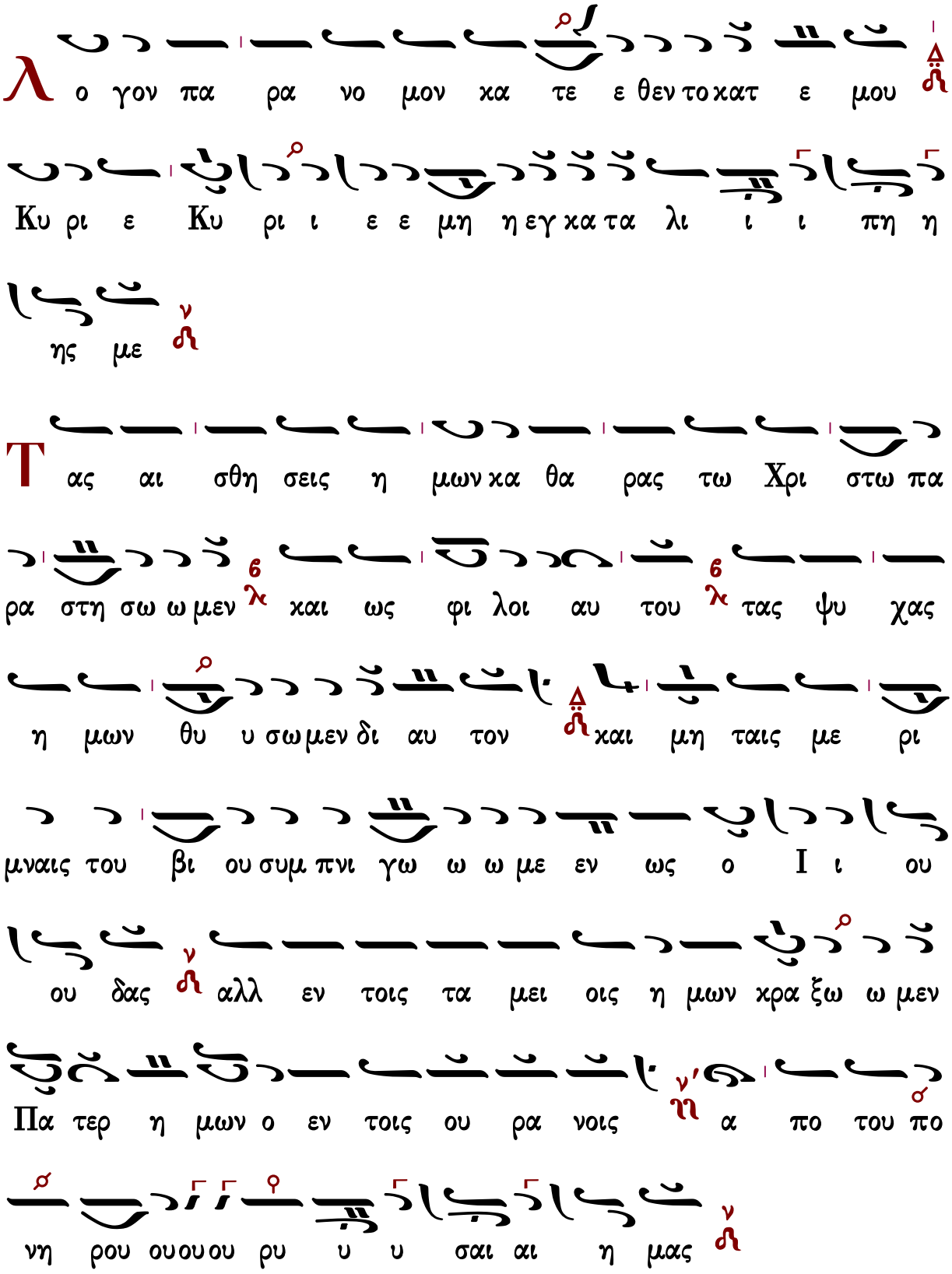
Λο γον πα ρα νο μον κα τε ε θεν το κατ ε μου
Κυ ρι ε Κυ ρι ι ε ε μη η εγ κα τα λι ι ι πη η
ης με
Τας αι σθη σεις η μων κα θα ρας τω Χρι στω πα
ρα στη σω ω μεν και ως φι λοι αυ του τας ψυ χας
η μων θυ σω μεν δι αυ τον και μη ταις με ρι
μναις του βι ου συμ πνι γω ω ω με εν ως ο Ι ι ου
ου δας αλλ εν τοις τα μει οις η μων χρα ξω ω μεν
Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις α πο του πο
νη ρου ουου ου ρυ υ υ σαι αι η μας

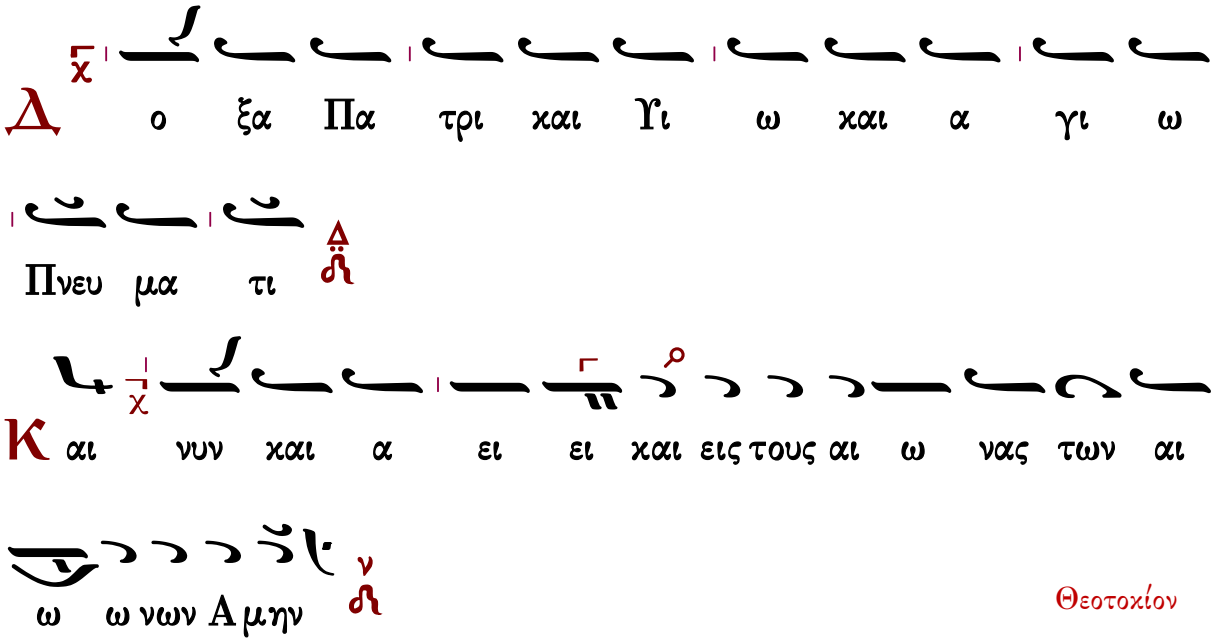

Θεοτοκίον

Ἀντίφωνον 6′

Ἦχος λ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.76*

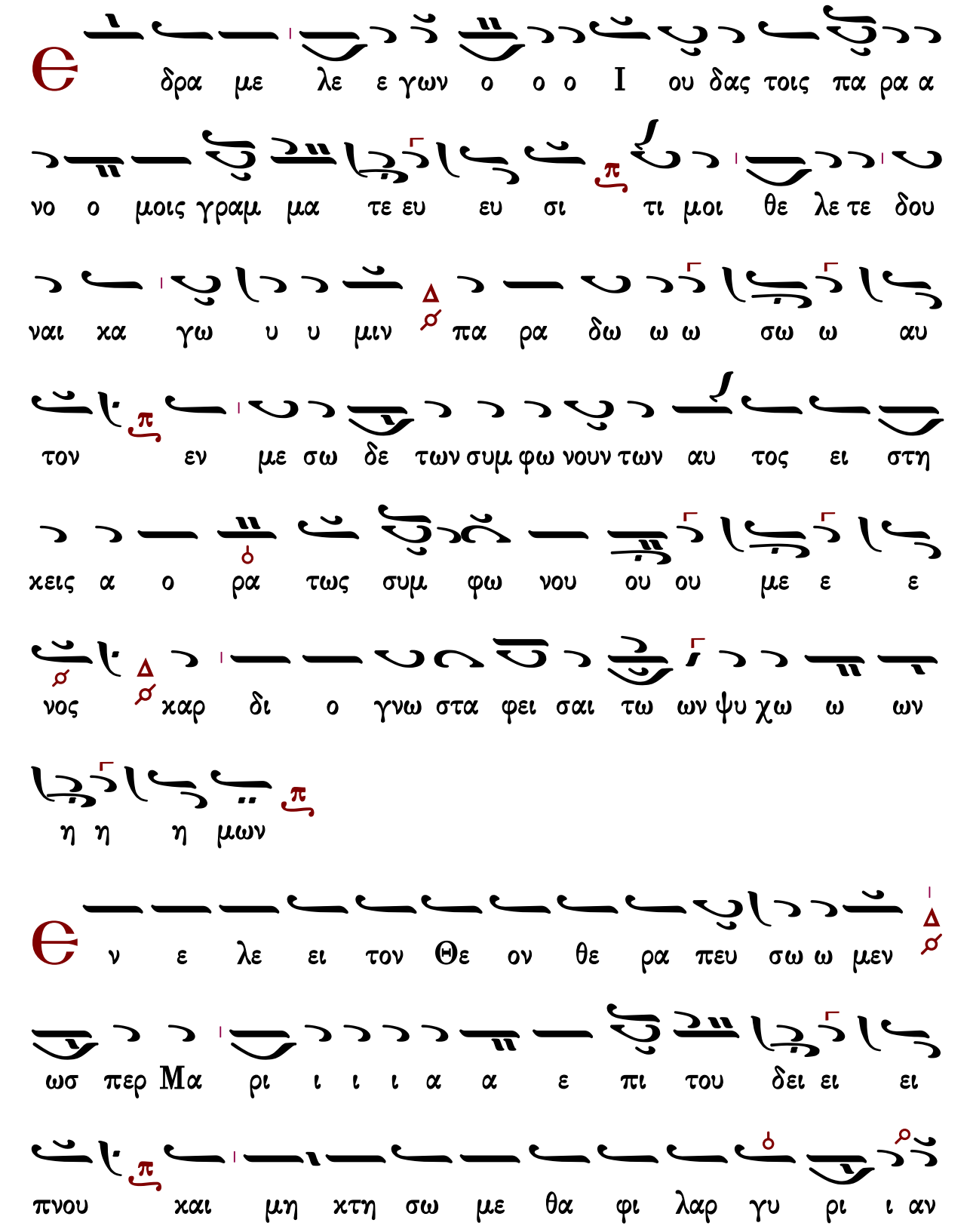
δρα με λε ε γων ο ο ο I ου δας τοις πα ρα α
νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου
ναι χα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ
τον εν με σω δε των συμ φω νουν των αυ τος ει στη
χεις α ο ρα τως συμ φω νου ου ου με ε ε
νος χαρ δι ο γνω στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων
η η η μων
ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν
ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει
πνου και μη χτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ως ο ο ο Ι ου δας ι να παν το τε μετα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα

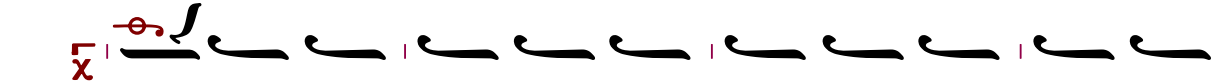
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Θεοτοκίον

Ο ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

α παν τος ως φι λαν θρω πον μη δι α λι πης δυ υ

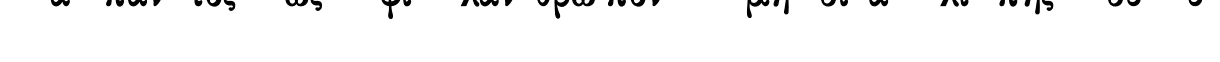
σω που σα ι να χιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

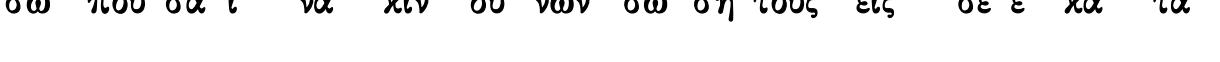
φευ γο ον τα ας

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

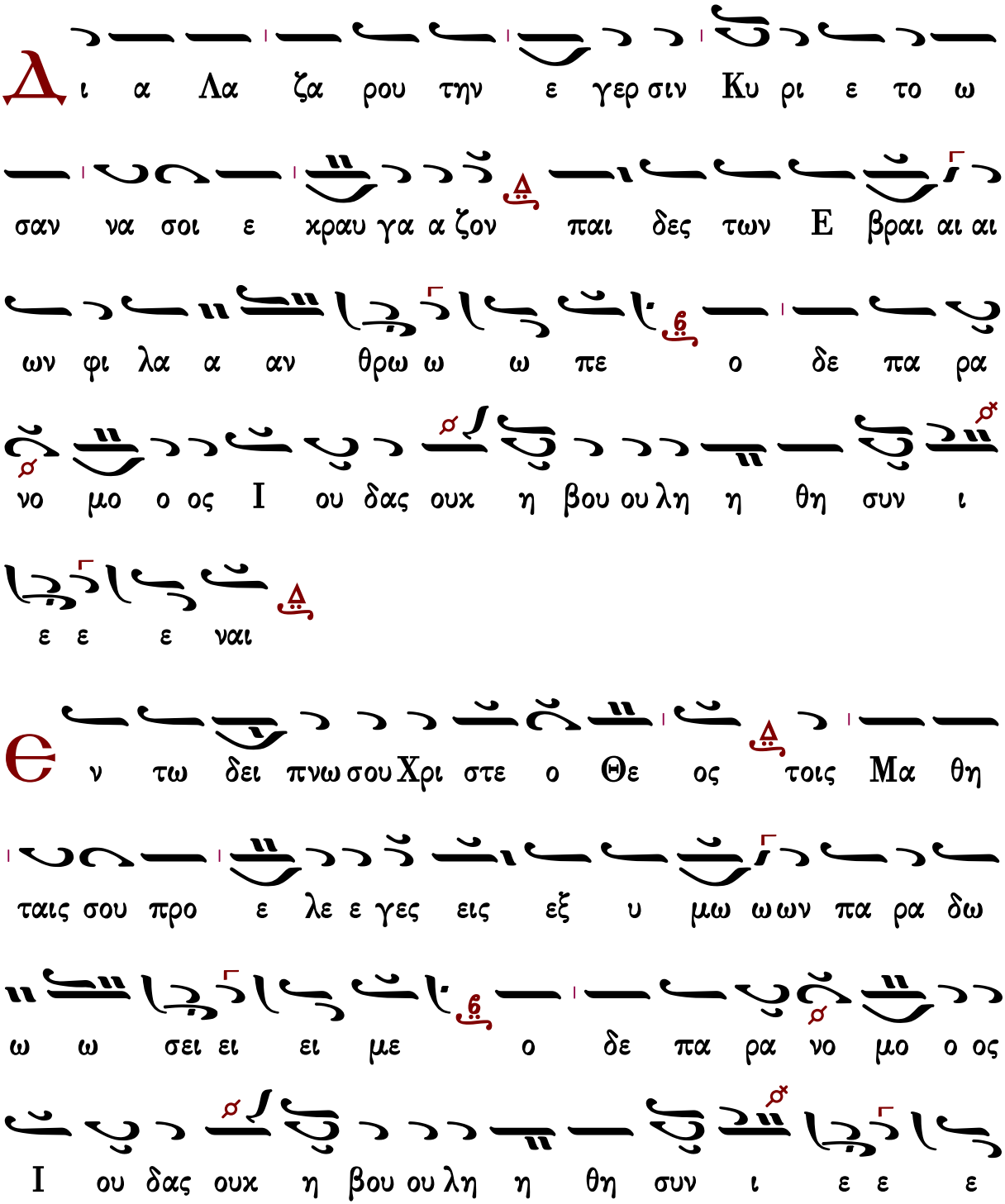

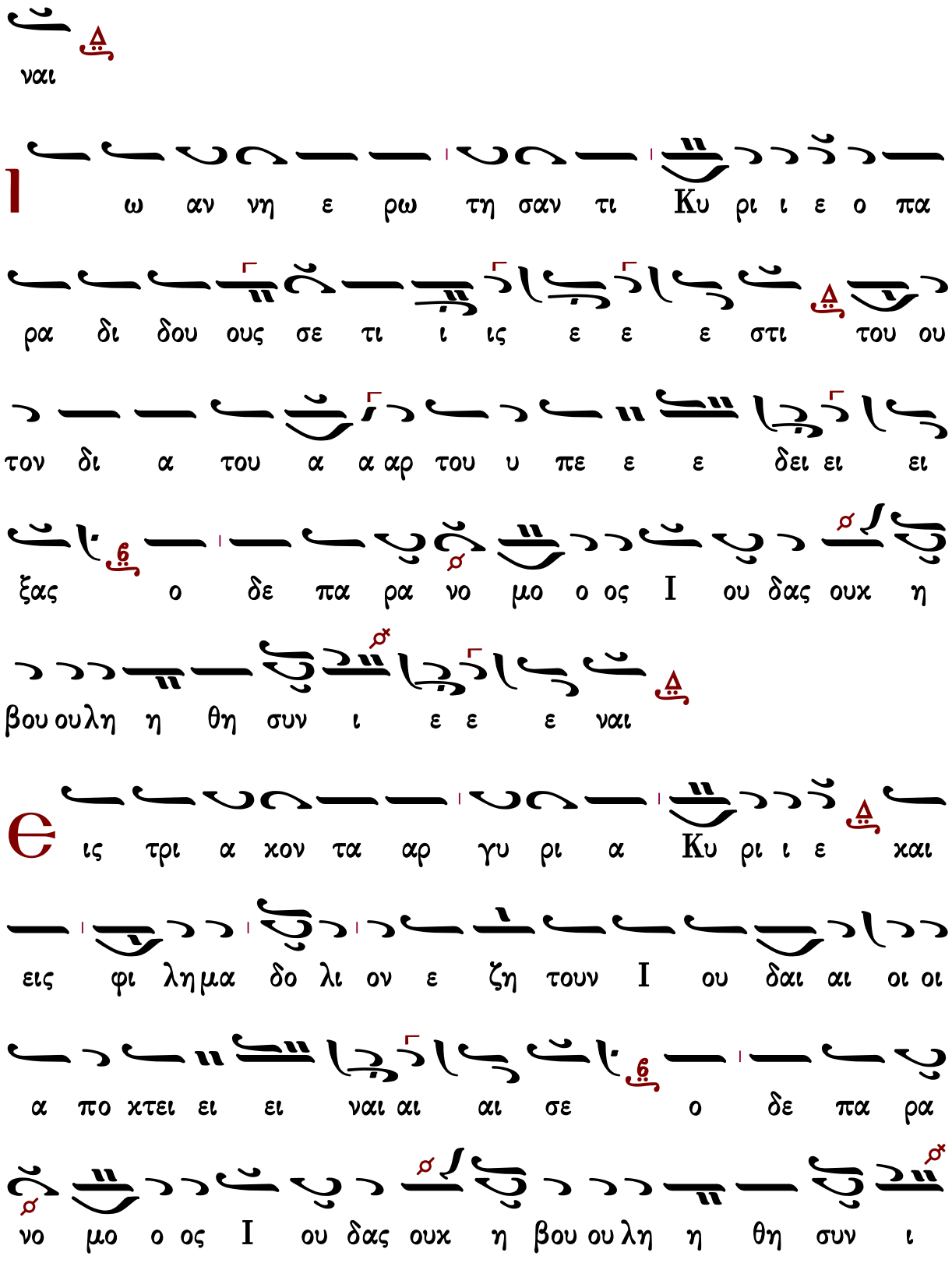
ναι
ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα
ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου
τον δι α του α α αρ του υ πε ε ε δει ει ει
ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η
βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι
ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και
εις φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι
α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα
νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι
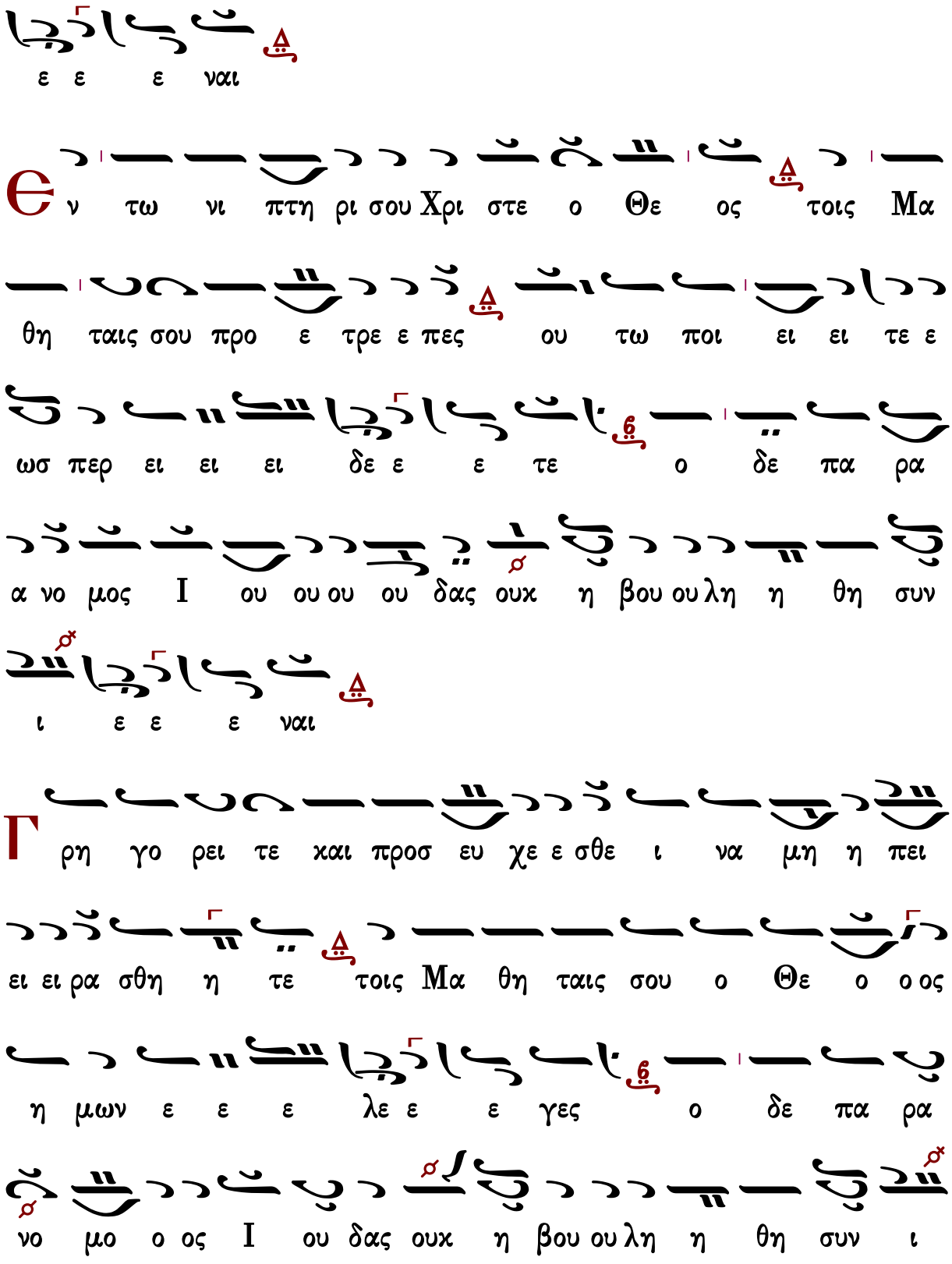
ε ε ε ναι
Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα
θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε
ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα
α νο μος Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν
ι ε ε ε ναι
Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει
ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ος
η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα
νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

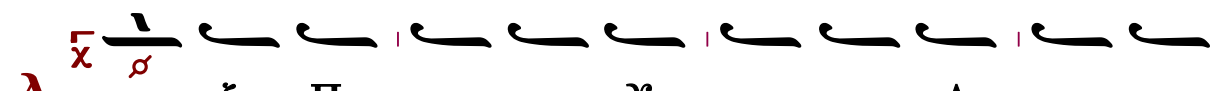
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

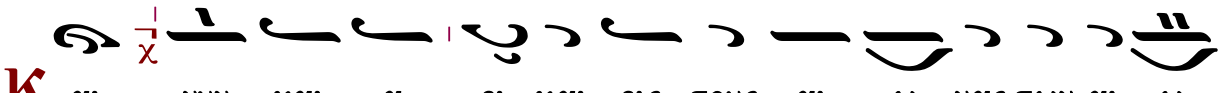
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

Δ ι α σω σον α πο χιν δυ νων τους δου ουλους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον

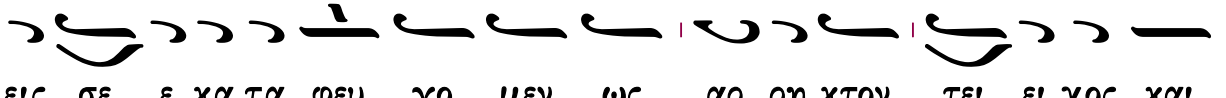
εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη χτον τει ει χος και

προ στα σι αν

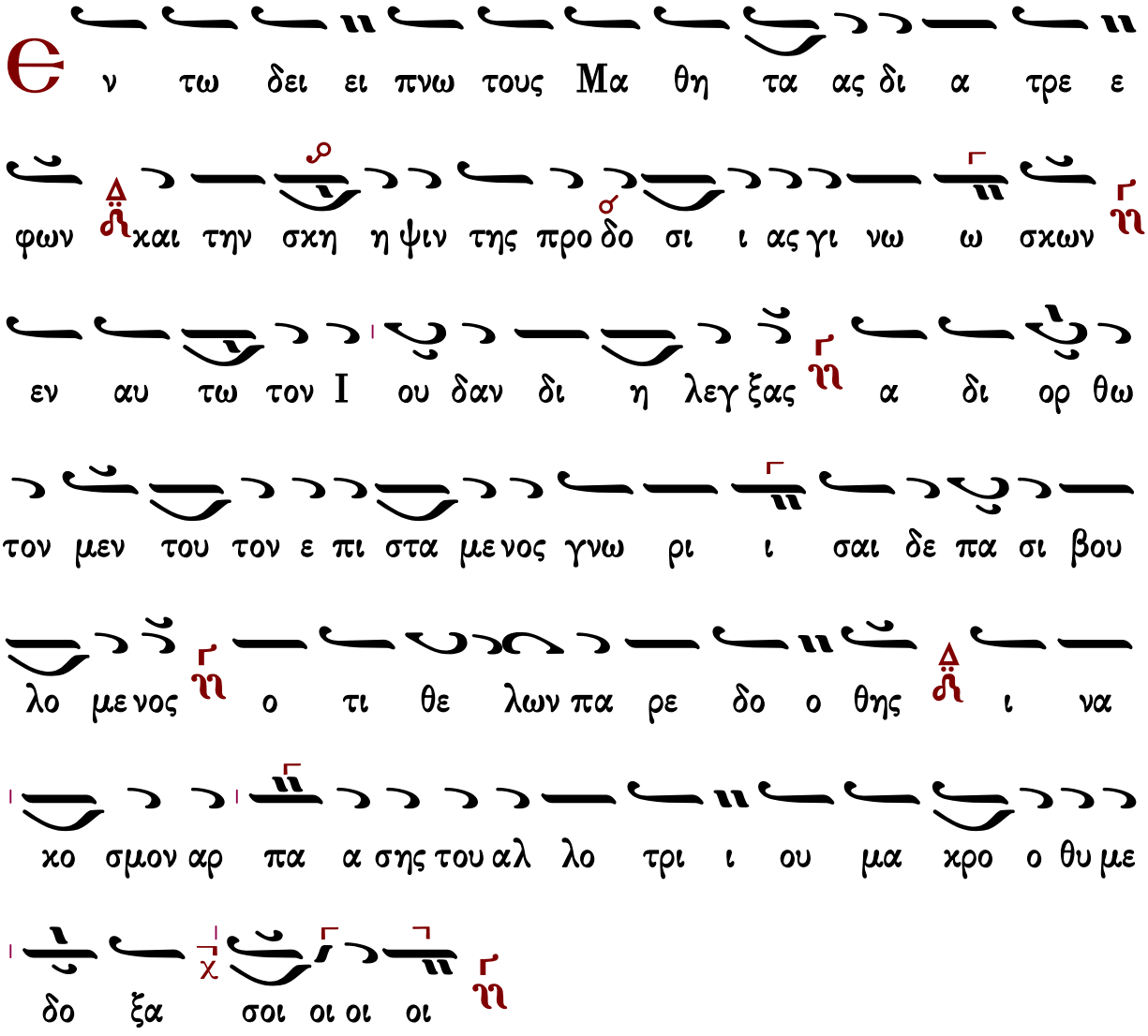
Εν τω δει ει πνω τους Μα θη τα ας δι α τρε ε
φων και την σκη η ψιν της προ δο σι ι ας γι νω ω σκων
εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορ θω
τον μεν του τον ε πι στα με νος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου
λο με νος ο τι θε λων πα ρε δο ο θης ι να
κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου μα κρο ο θυ με
δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον δ΄

C
η με ρον ο I ου δας κα τα λιμ πα νει τον
Δι δα σκα α λον και πα ρα λαμ βα νει το ον δι α α α
α α α βο ο ο λον τυ φλου ται τω πα θει της φι
λαρ γυ υ ρι ι ι ας εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο
ε σκο ο τι σμε ε ε νος πως γαρ η δυ υ να
το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η
σας τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων
αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο
σμου προς ον βο ο ο η η σω μεν ο πα θων και
συμ πα θων ανθρω ω ποις δο ο ξα σοι

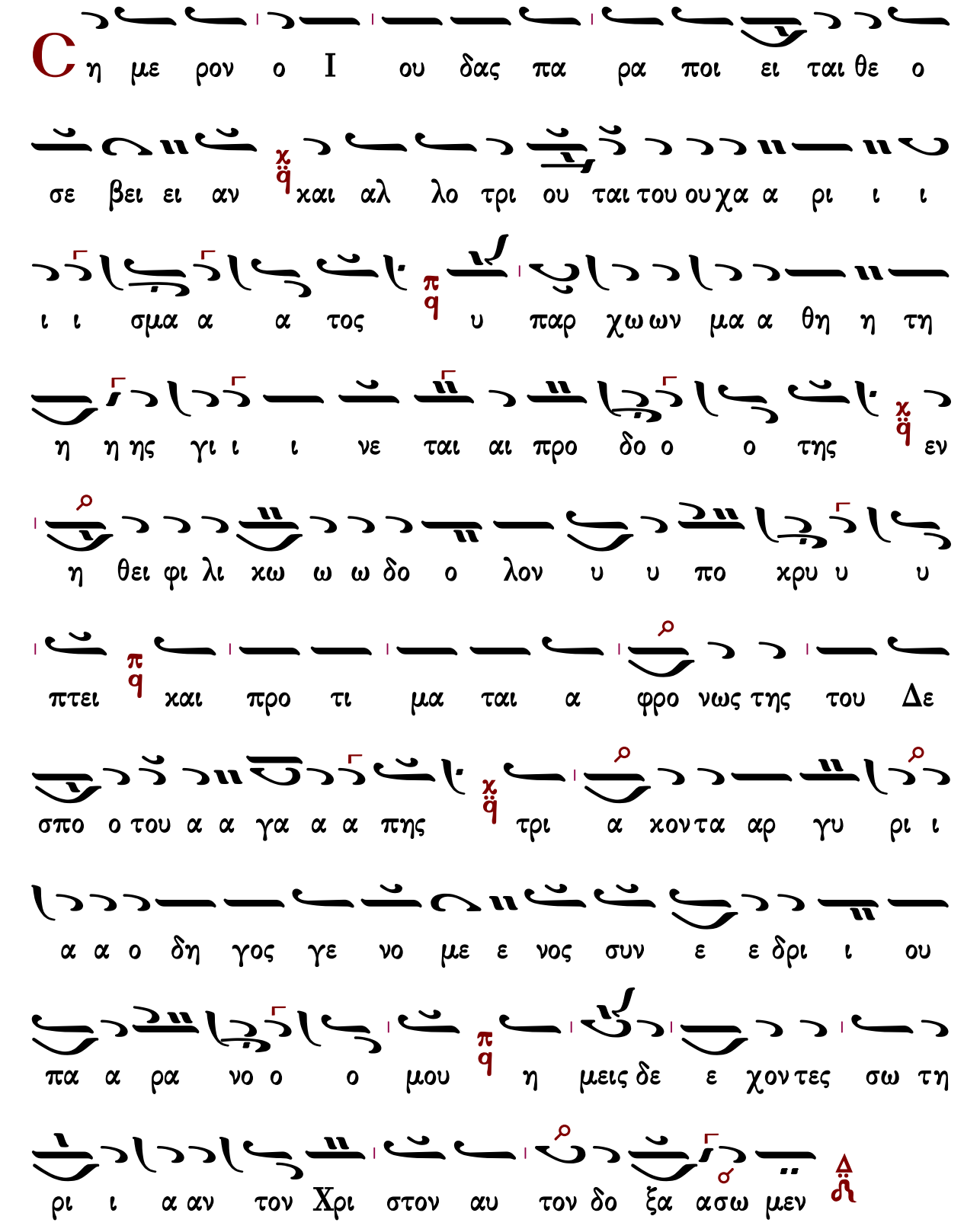
Cη με ρον ο I ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο
σε βει ει αν χαι αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι
ι ι σμα α α τος υ παρ χω ων μα α θη η τη
η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της εν
η θει φι λι χω ω ω δο ο λον υ υ πο χρυ υ υ
πτει και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε
σπο ο του α α γα α α πης τρι α χοντα αρ γυ ρι ι
α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου
πα α ρα νο ο ο μου η μεις δε ε χον τες σω τη
ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα ασω μεν

Ἦχος δ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

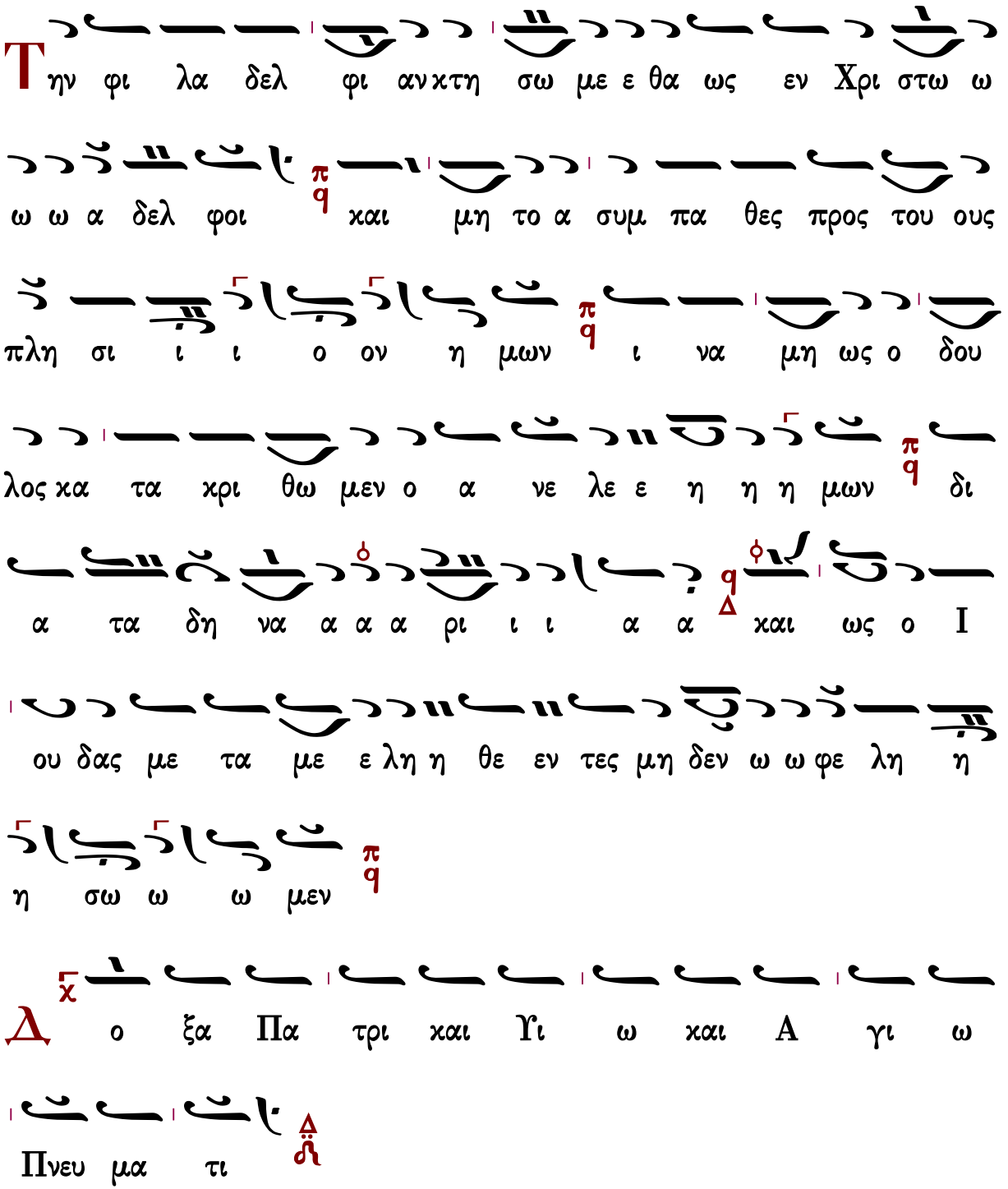

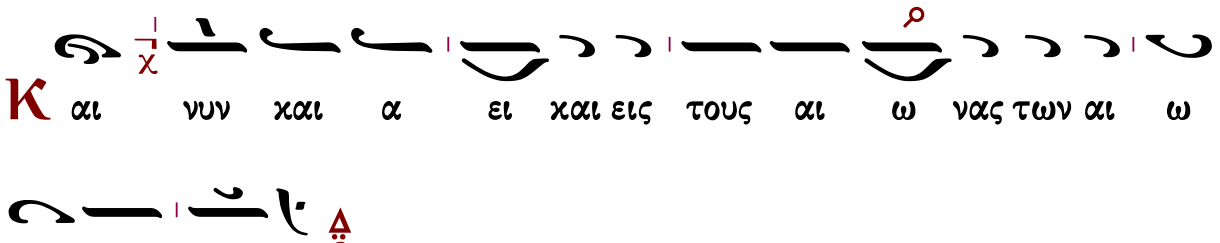

Θεοτοκίον

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

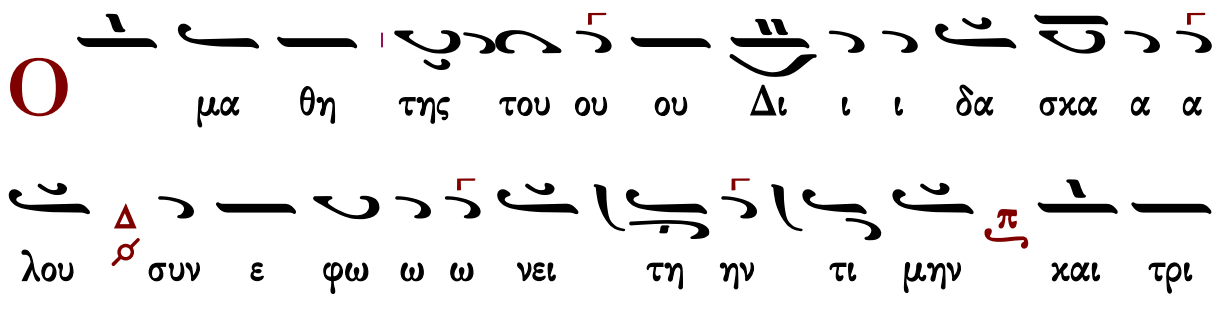

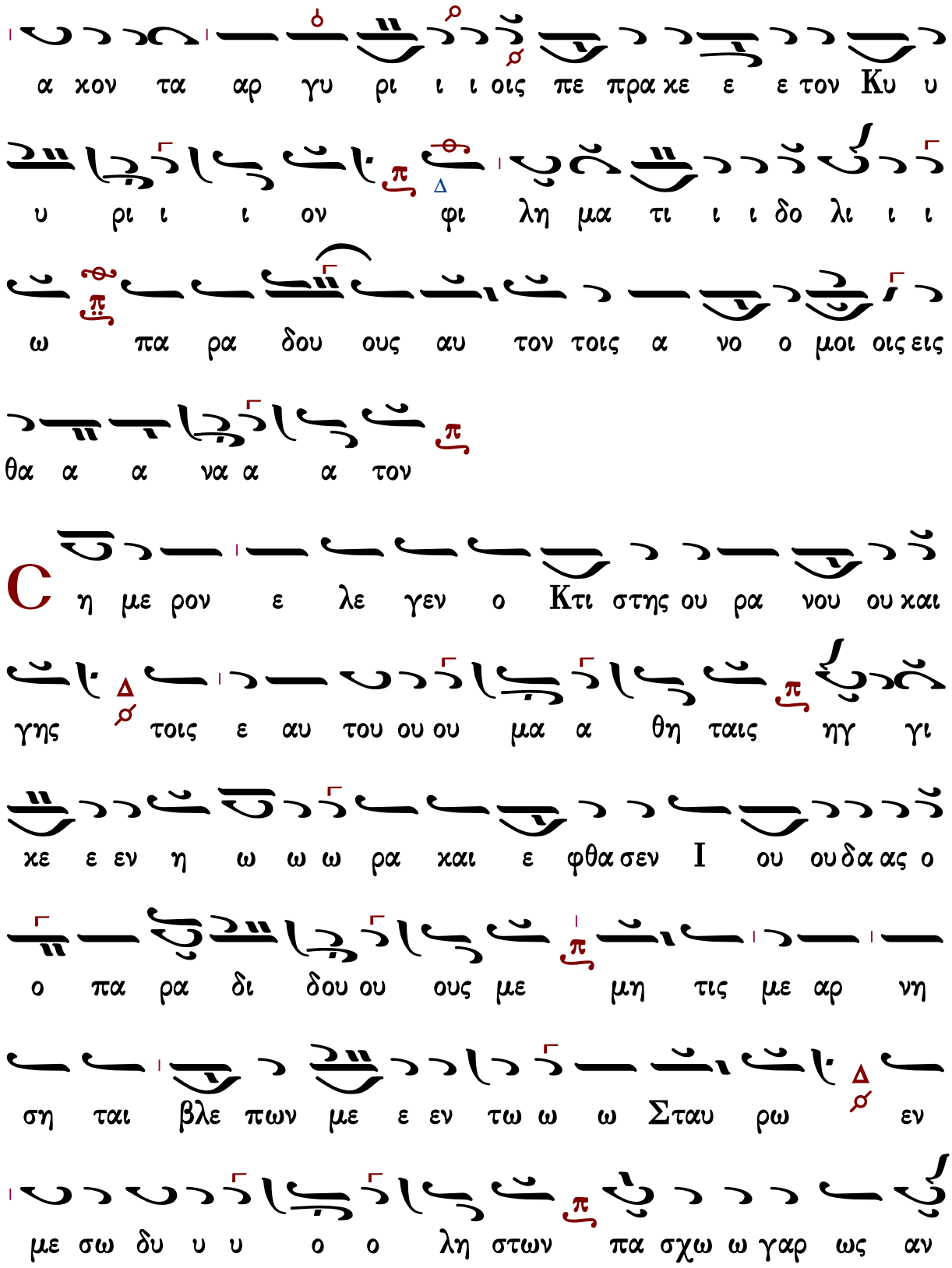
α χον τα αρ γυ ρι ι ι οις πε πρα χε ε ε τον Κυ υ
υ ρι ι ι ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι
ω πα ρα δου ους αυ τον τοις α νο ο μοι οις εις
θα α α να α α τον
Η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου χαι
γης τοις ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι
χε ε εν η ω ω ω ρα χαι ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο
ο πα ρα δι δου ου ους με μη τις με αρ νη
ση ται βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω εν
με σω δυ υ υ ο ο λη στων πα σχω ω γαρ ως αν

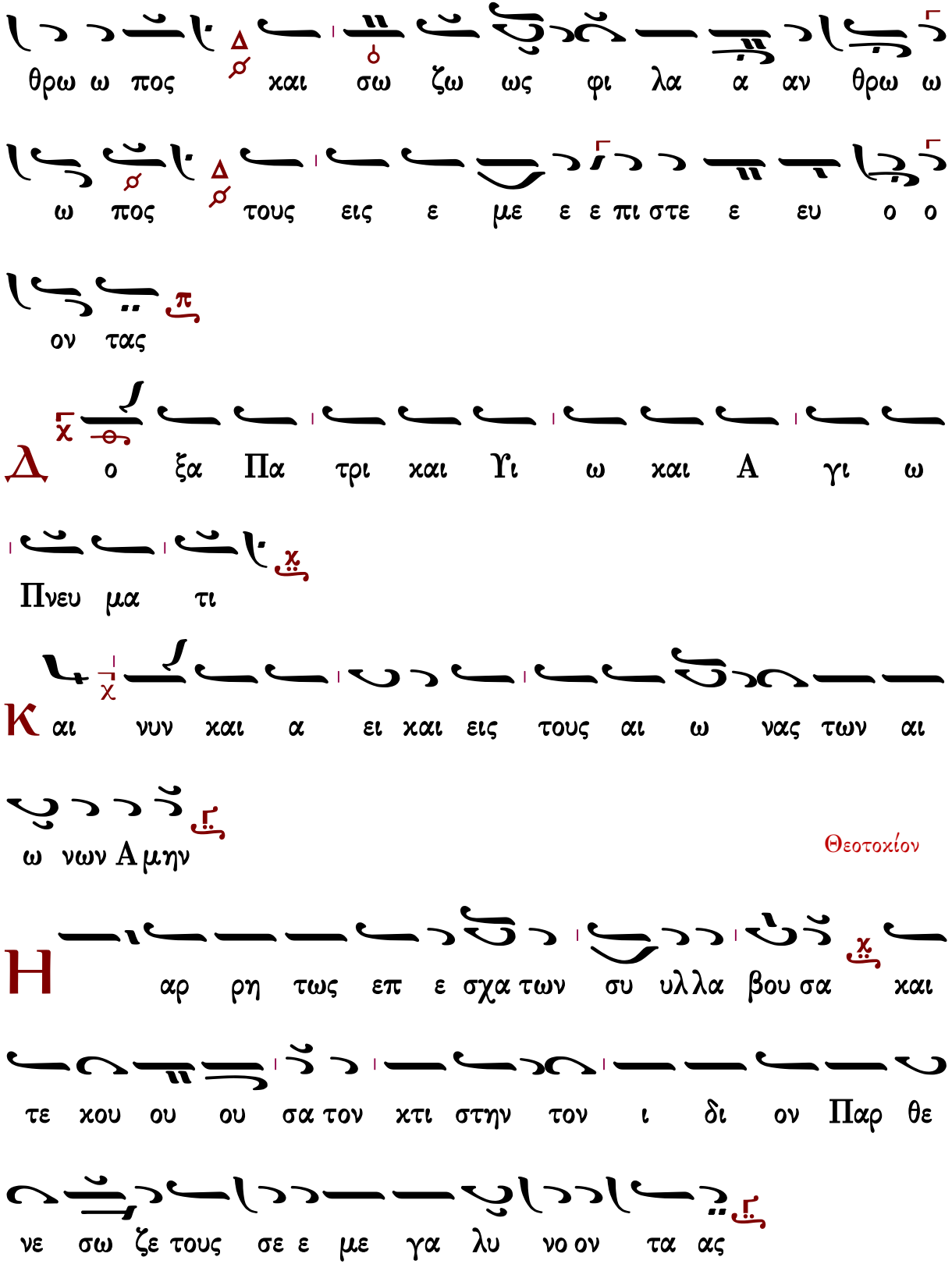
θρω ω πος χαι σω ζω ως φι λα α αν θρω ω
ω πος τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο
ον τας
Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Θεοτοκίον
Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα χαι
τε χου ου ου σα τον χτι στην τον ι δι ον Παρ θε
νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἦχος Πλ. Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*
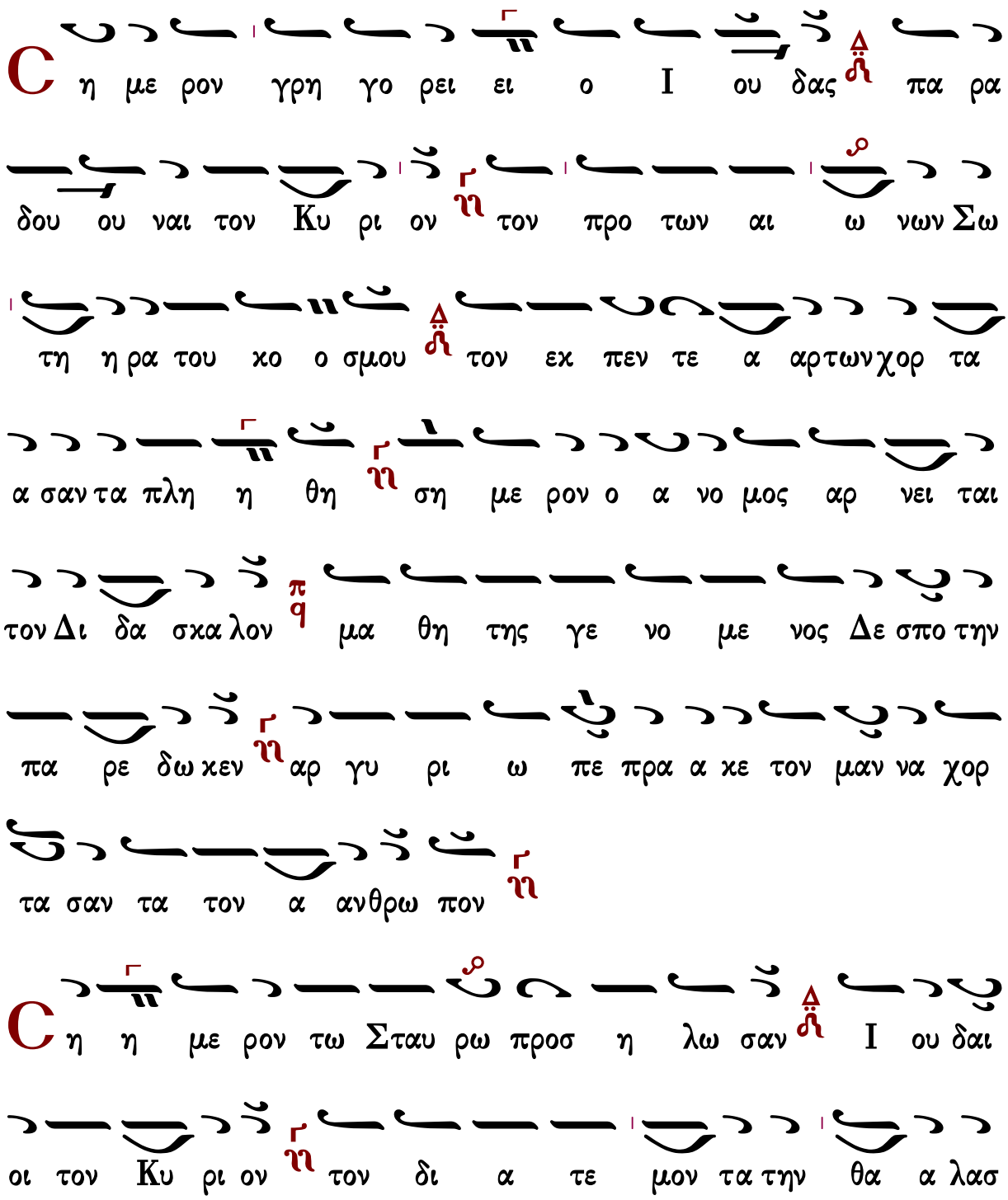
σαν ρα α βδω και δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη
η μω ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε
κεν τη σαν του πλη γαις μα στι ξαν τος υ περ αυ των την
Αι γυ πτον και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην
αυ τοις ομ βρη η σαν τα
Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε χου σι ον πα ρα
γε νο με νος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου χαν
μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε
μου πως ε πηγ γει λα σθε α πο θνη σκειν δι ε με
χαν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει

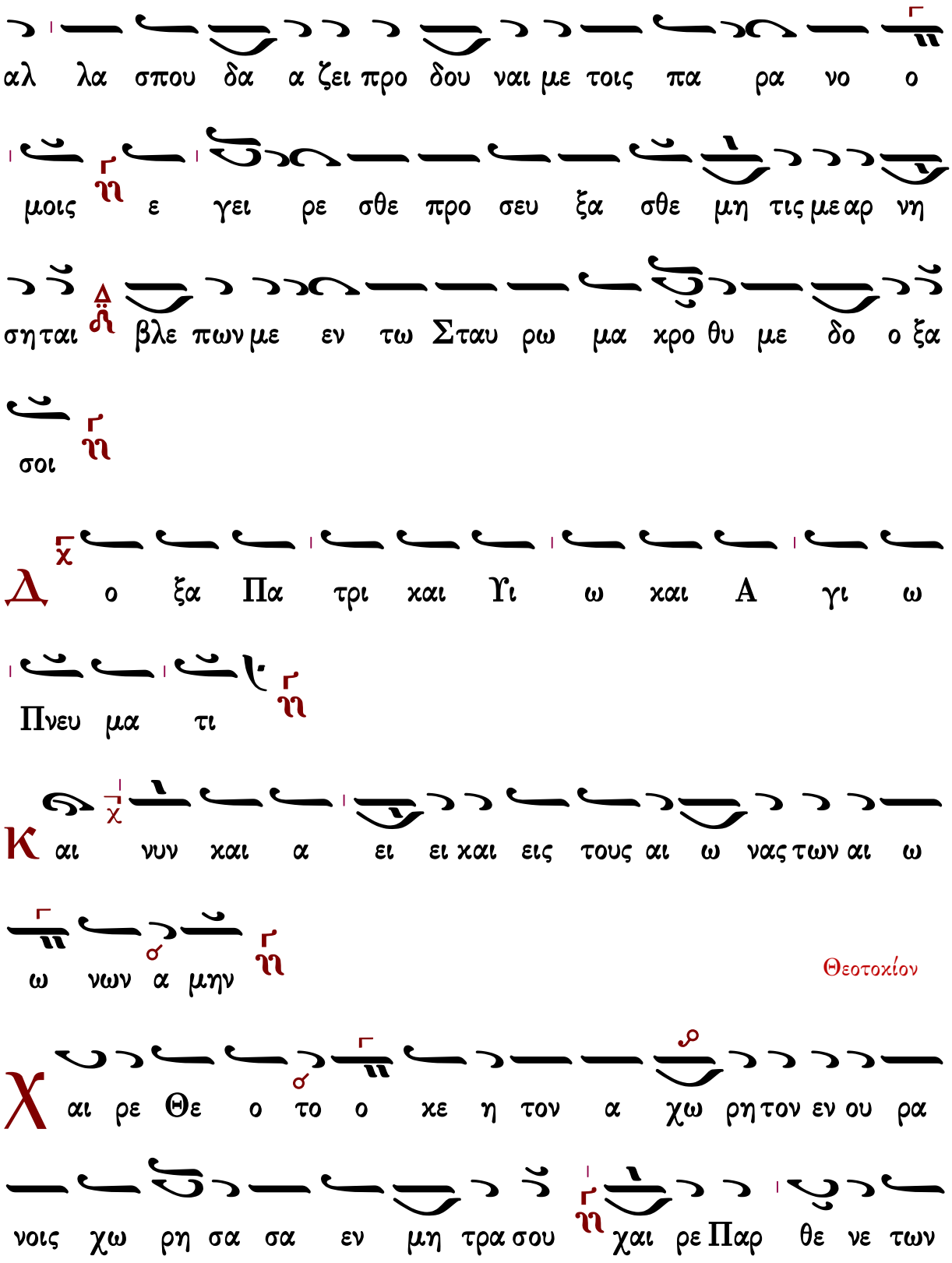
αλ λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο
μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη
σηται βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα
σοι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
Θεοτοκίον
Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα
νοις χω ρη σα σα εν μη τρα σου χαι ρε Παρ θε νε των

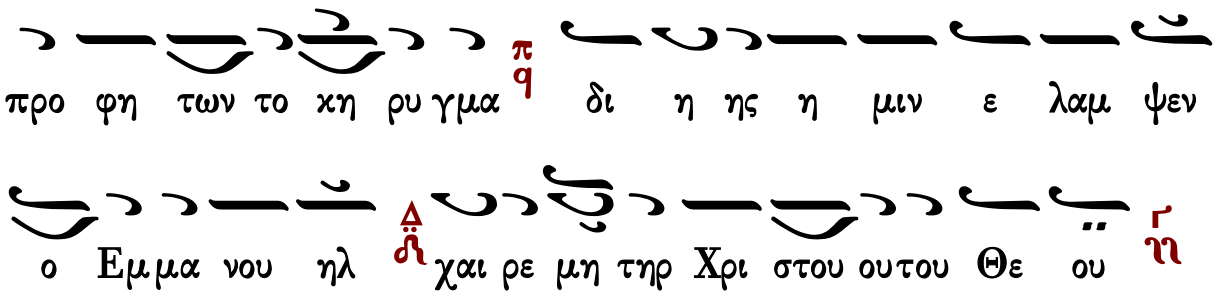

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

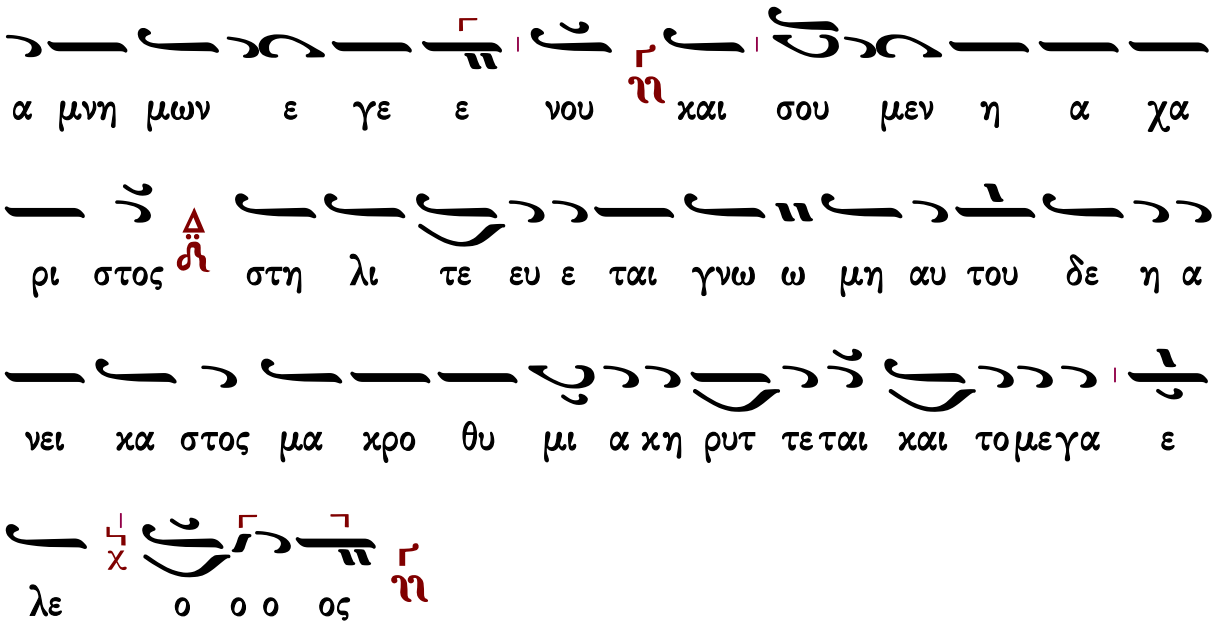

Ἀντίφωνον ξ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.90*

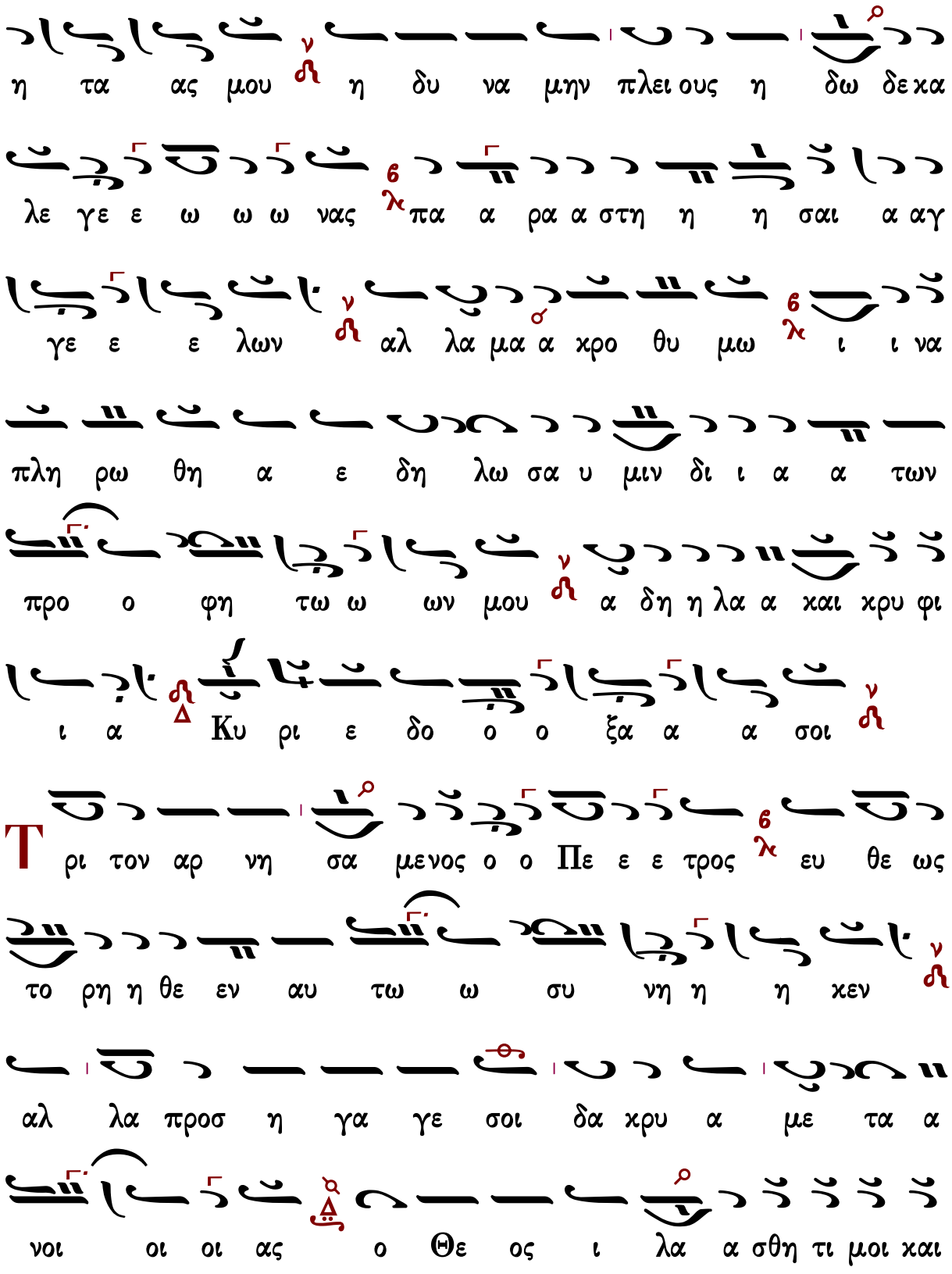
η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δε κα
λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ
γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να
πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των
προ ο φη τω ω ων μου α δη η λα α και κρυ φι
ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι
Τ ρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως
το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν
αλ λα προσ η γα γε σοι δα κρυ α με τα α
νοι οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και

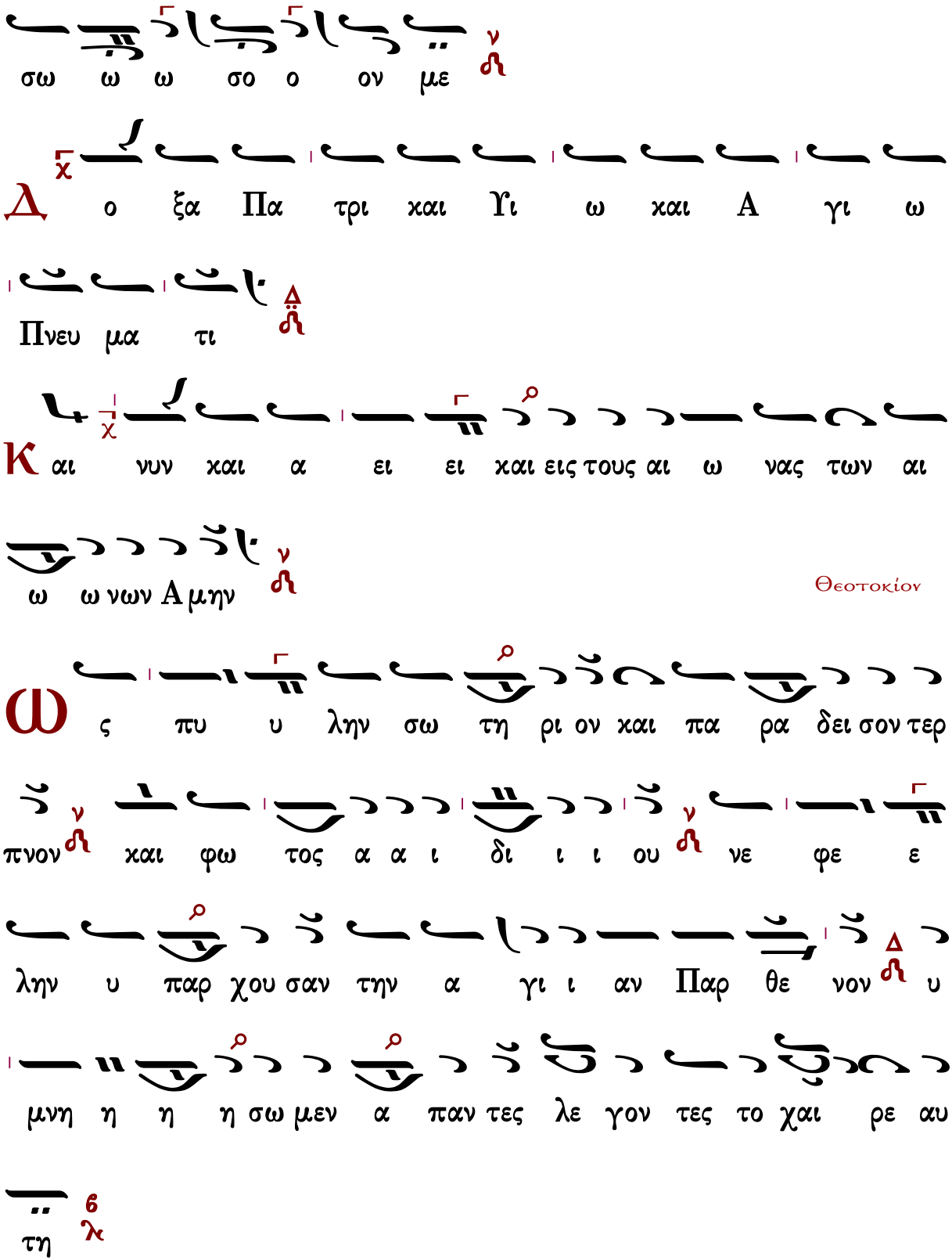
σω ω ω σο ο ον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων Α μην
Θεοτοκίον
Ω ς πυ υ ληη σω τη ρι ον και πα ρα δει σον τερ
πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε
ληη υ παρ χου σαν την α γι ι αν Παρ θε νον υ
μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ
τη

Ἦχος πλ. Δ΄

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*
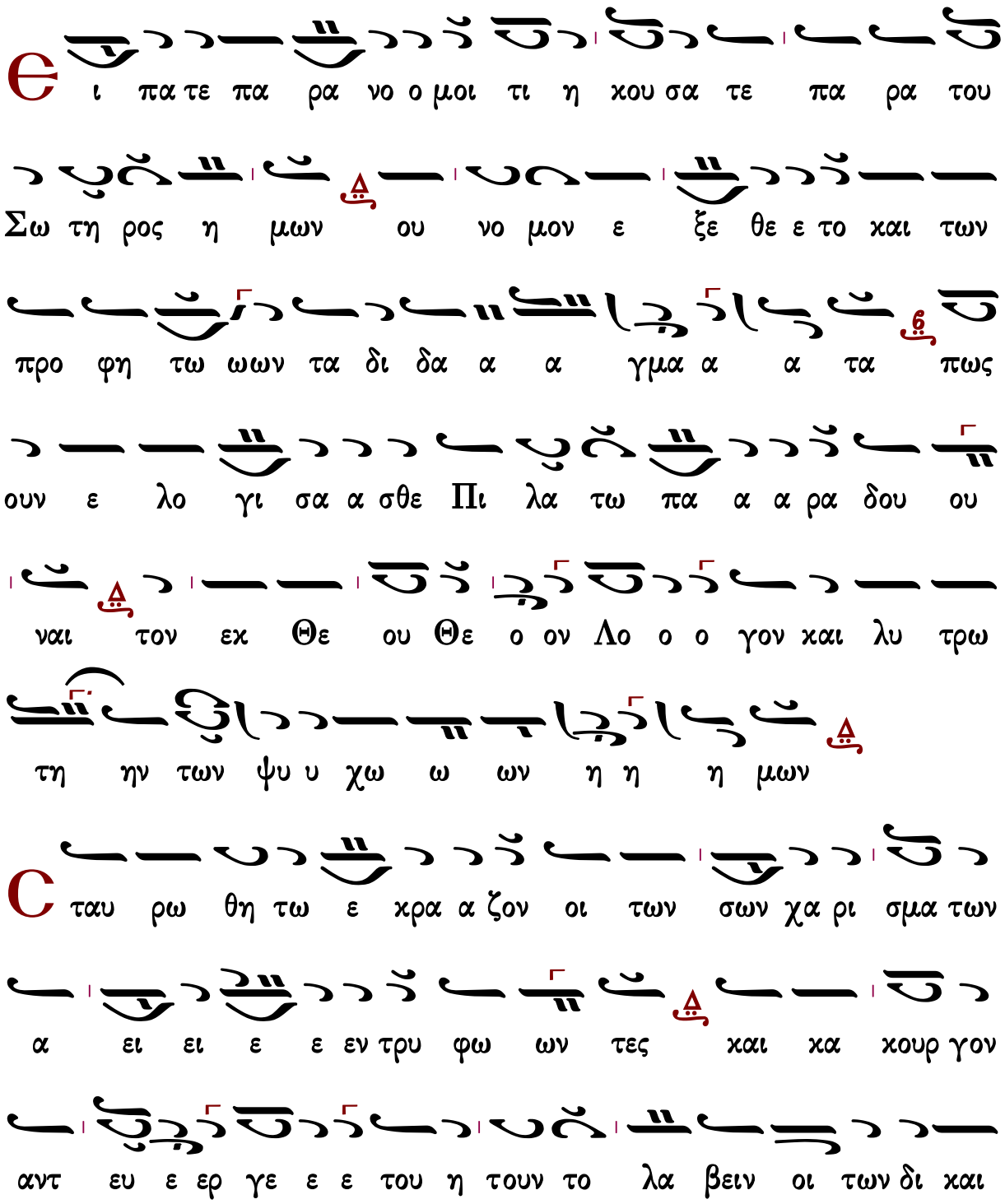
αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ω ων την προ πε ε ε τει ει ει

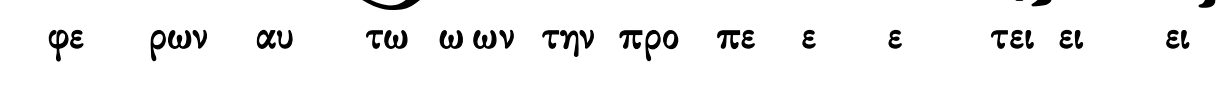
αν πα θει ειν θε ε ε λων και σω σαι η

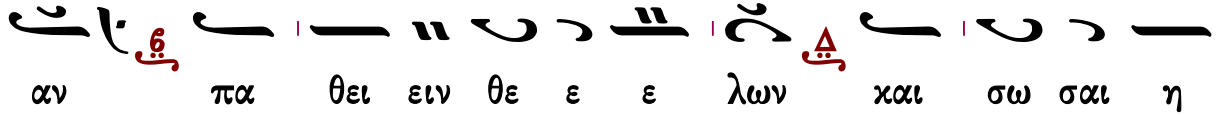
μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

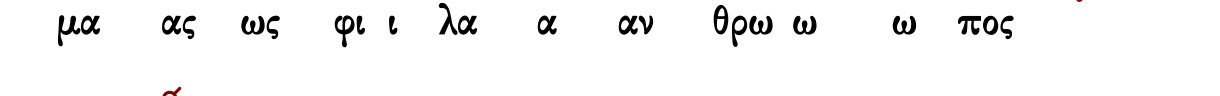
Πνευ μα τι

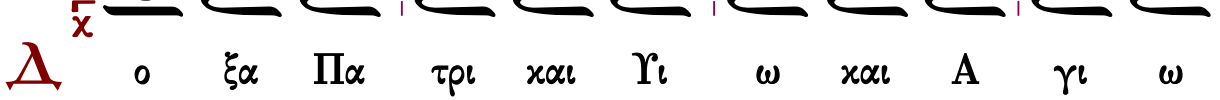
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοχίον

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

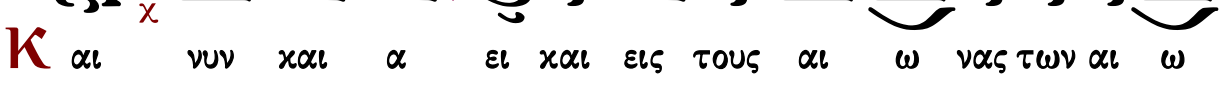
πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

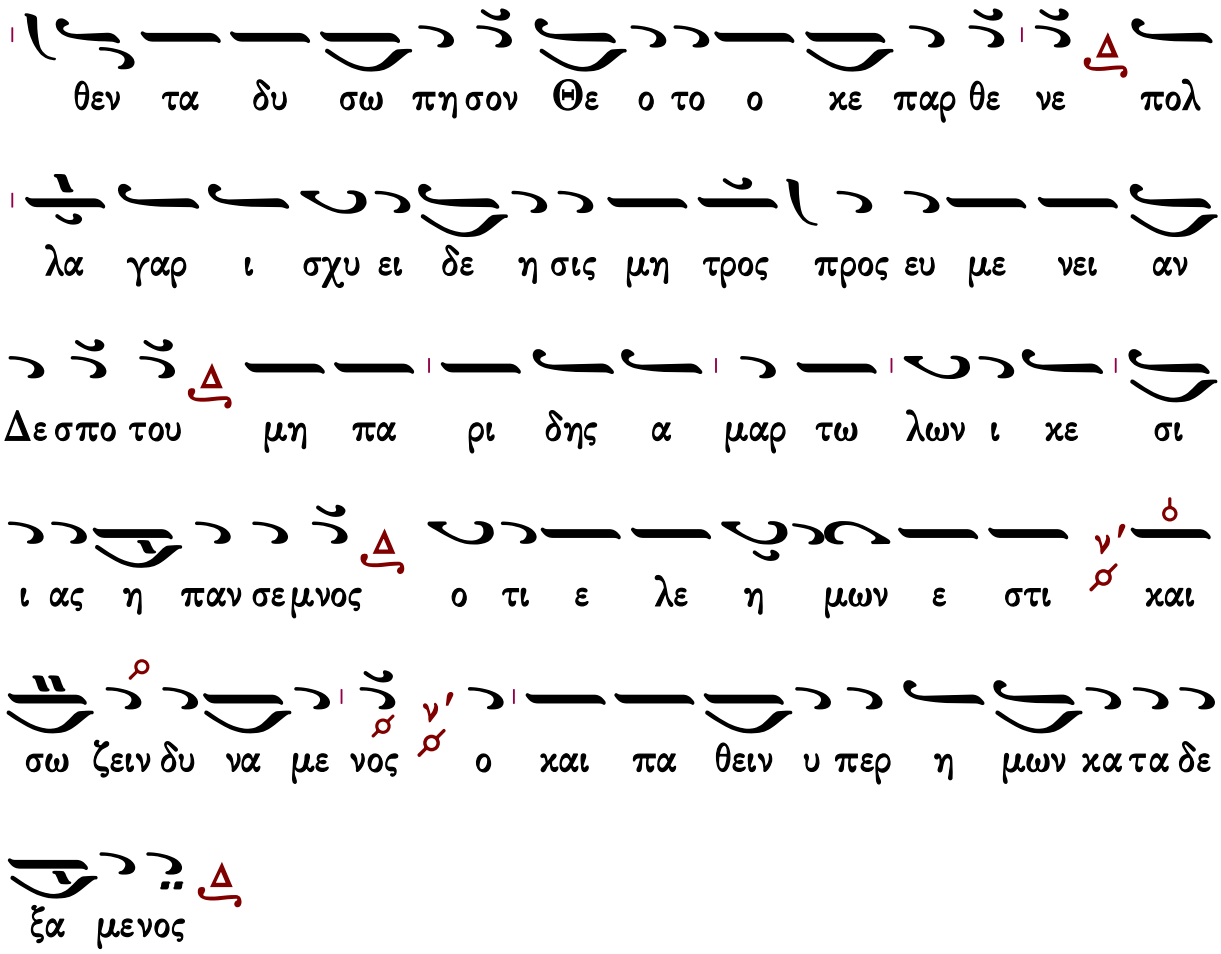

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

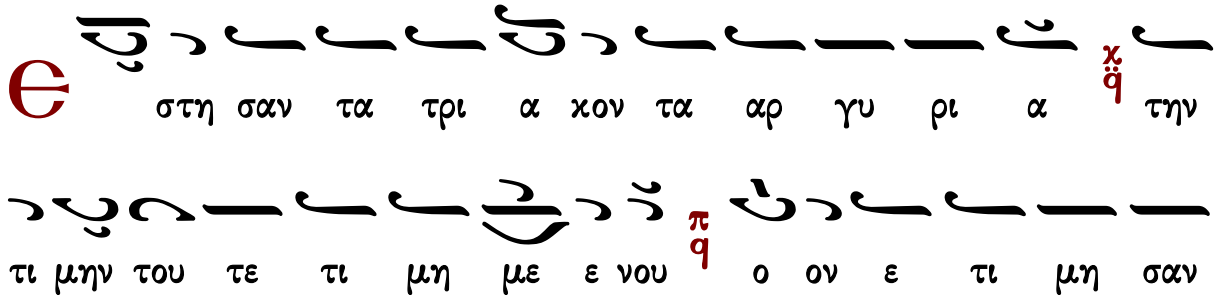

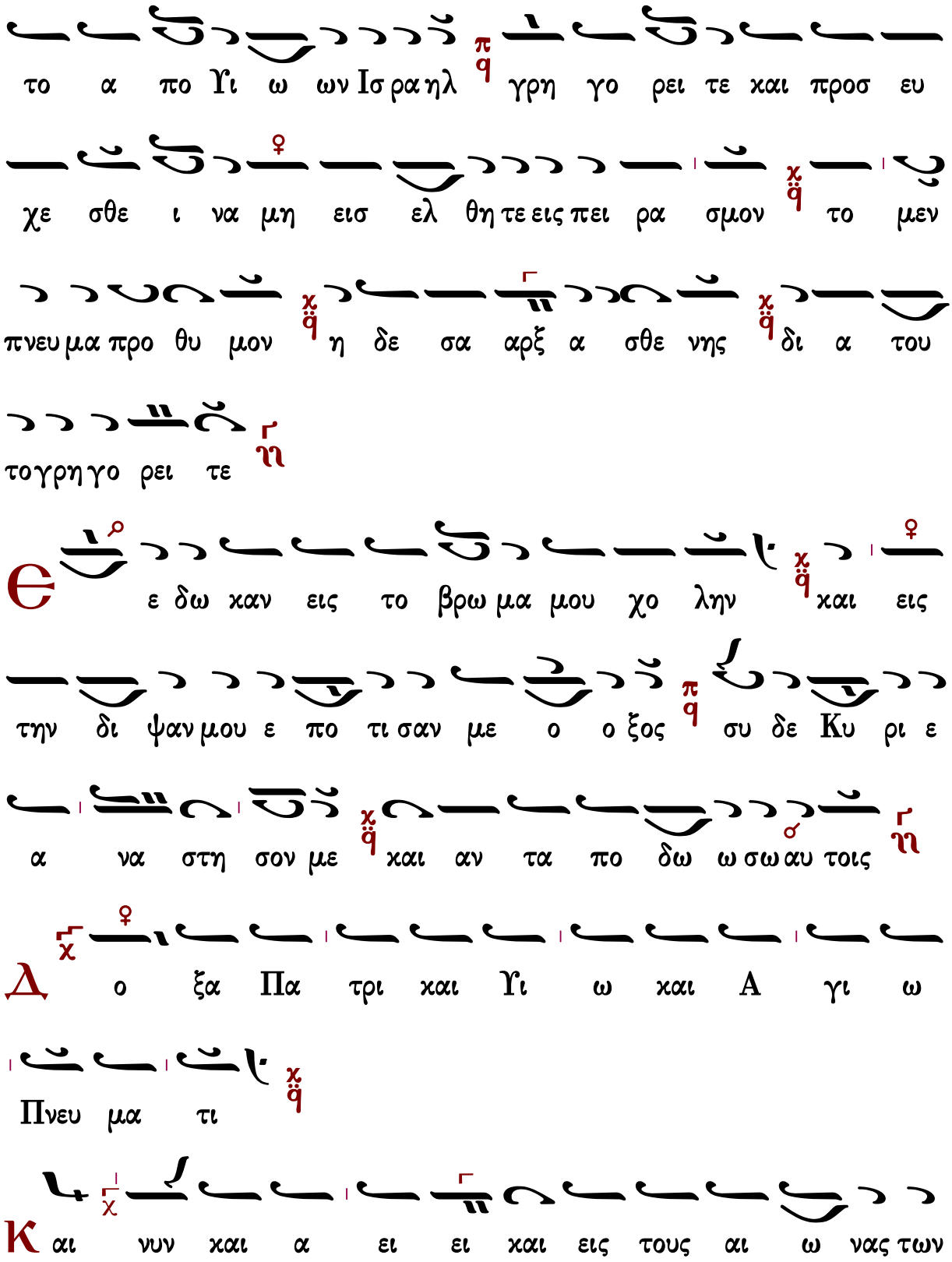
το α πο Υι ω ων Ισ ρα ηλ γρη γο ρει τε και προσ ευ
χε σθε ι να μη εισ ελ θη τε εις πει ρα σμον το μεν
πνευ μα προ θυ μον η δε σα αρξ α σθε νης δι α του
το γρη γο ρει τε
Θ ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος συ δε Κυ ρι ε
α να στη σον με και αν τα πο δω ω σω αυ τοις
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

Θεοτοχίον

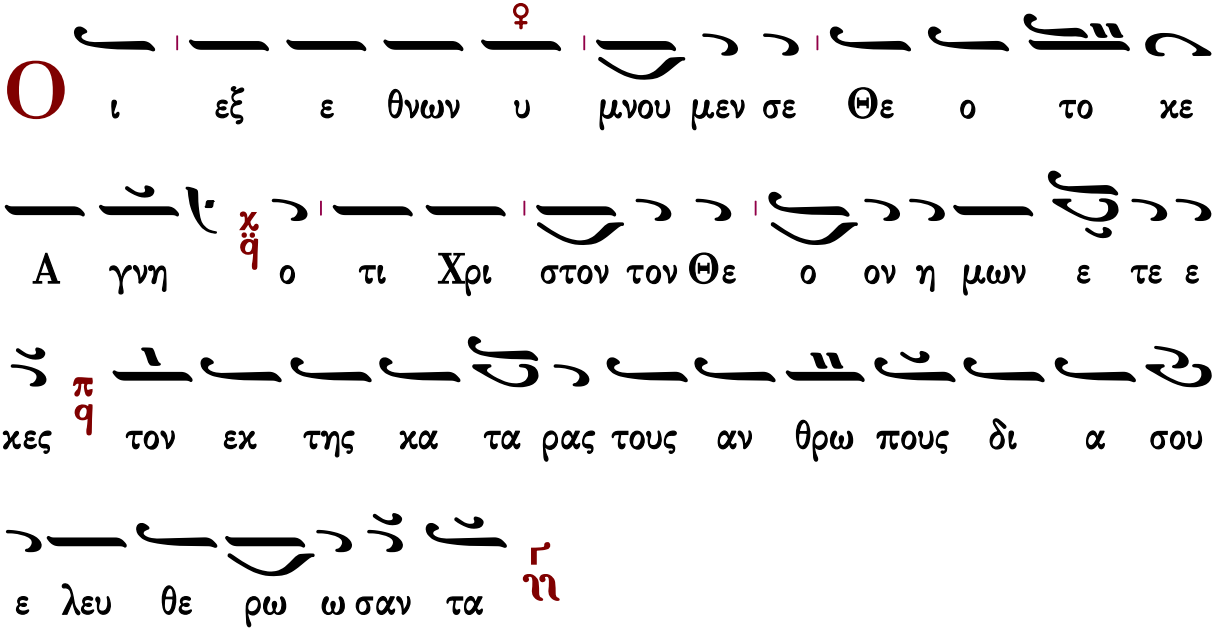

Κάθισμα δ΄

Ἦχος λ ὀ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

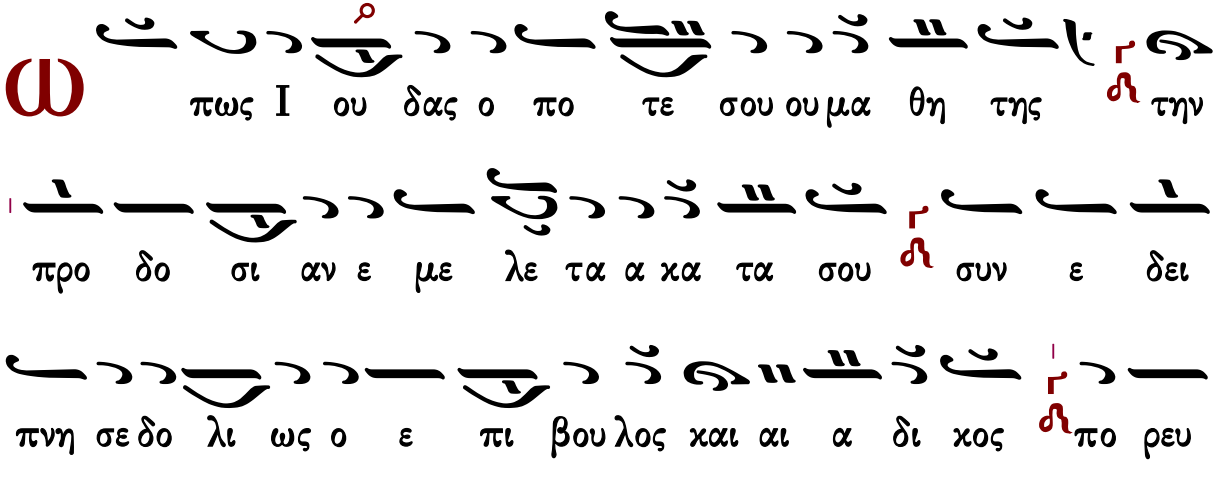

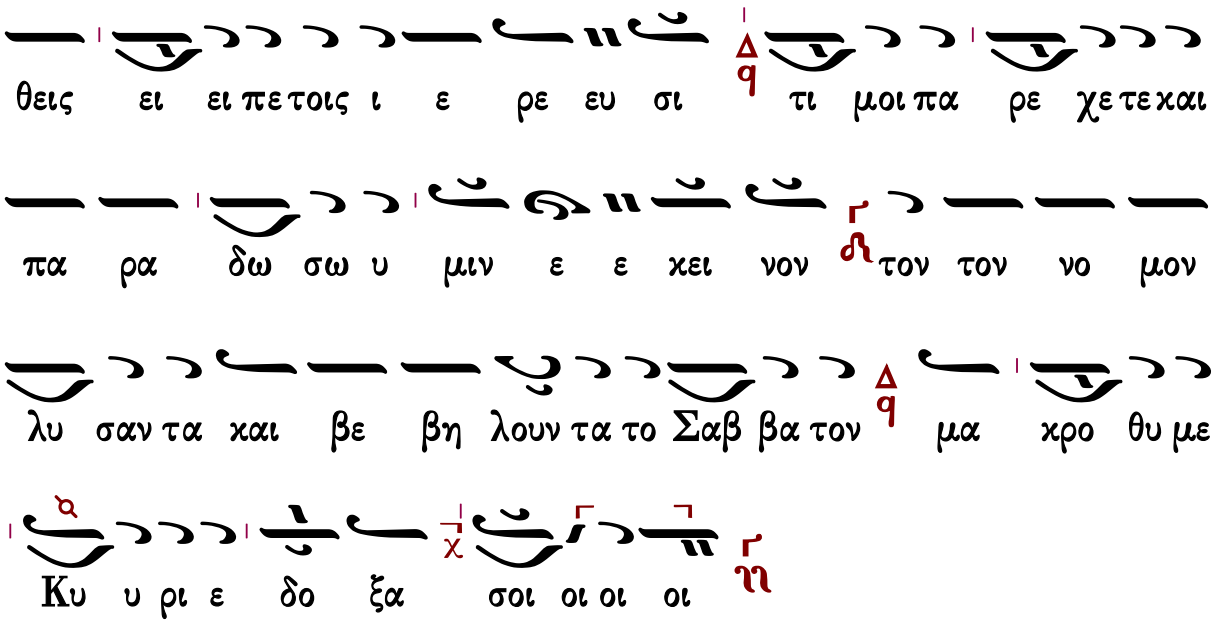

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.95*

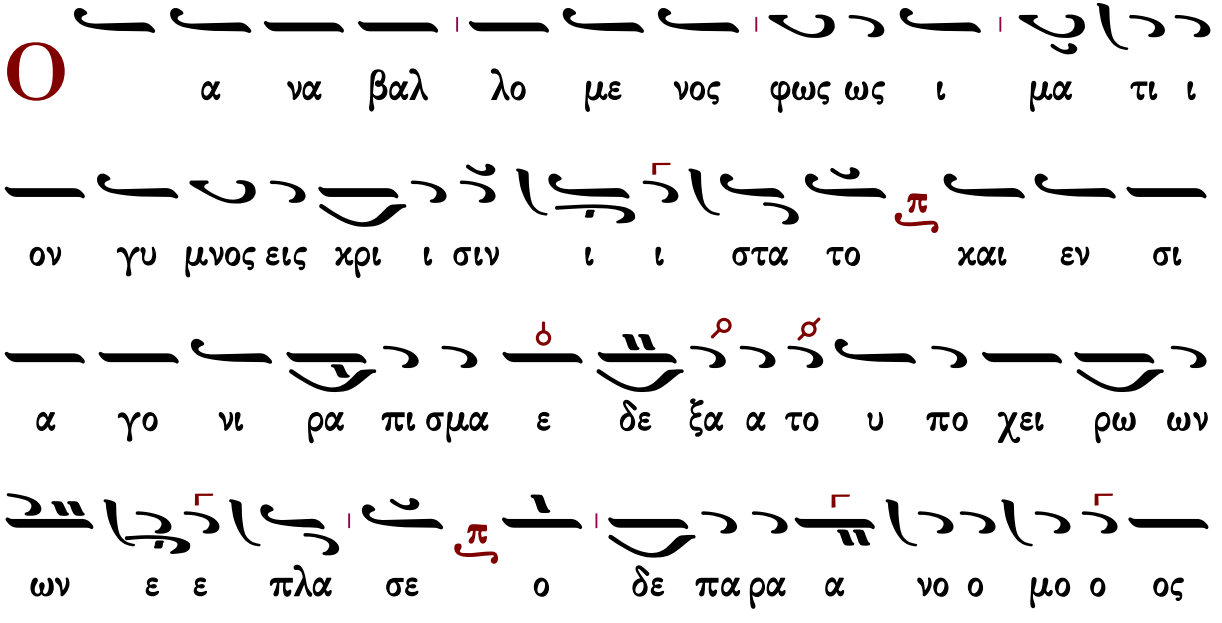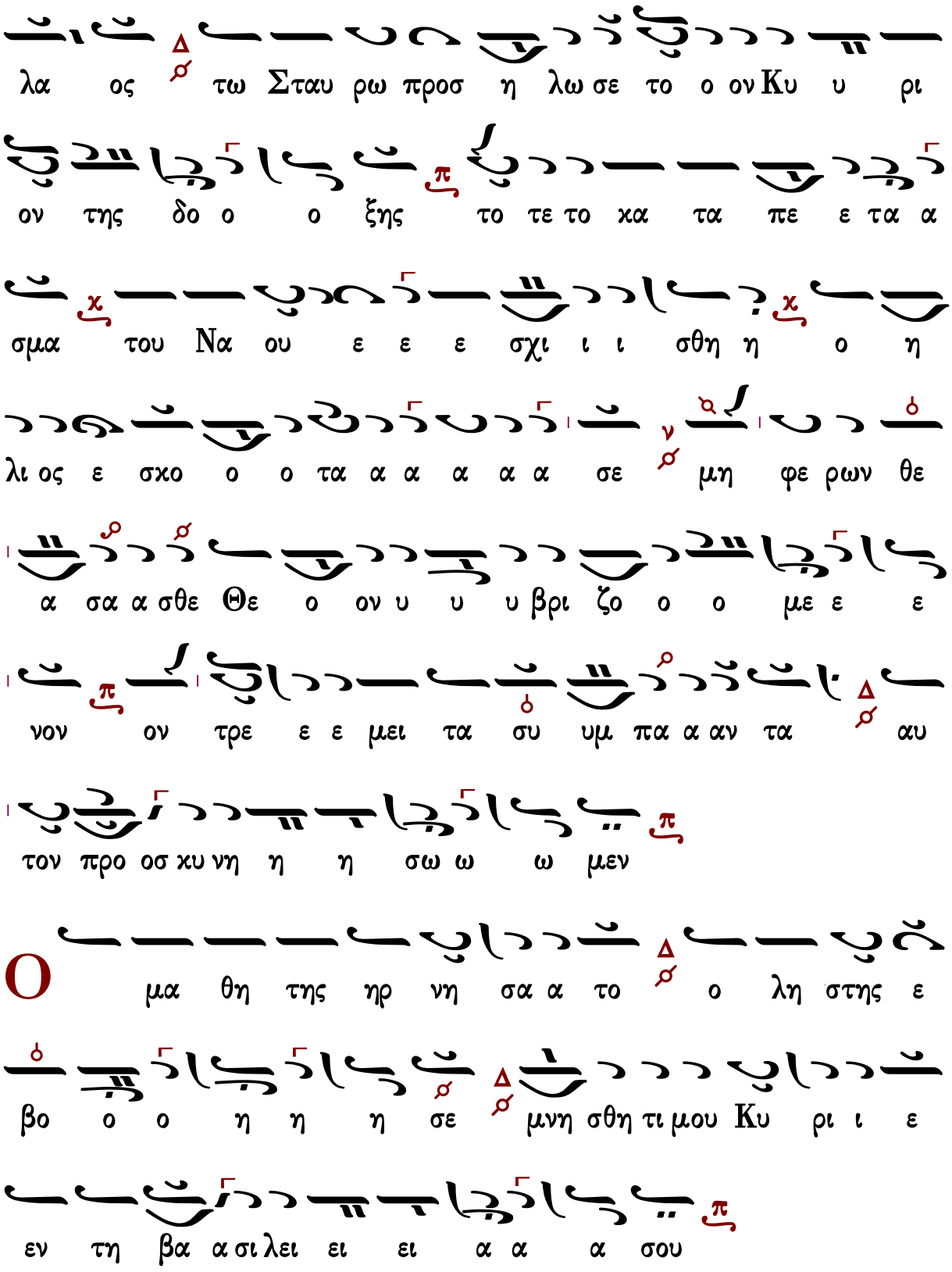

λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι
ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α
σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η
λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε
α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε
νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ
τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν
Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε
βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε
εν τη βα α σι λει ει ει α α α σου

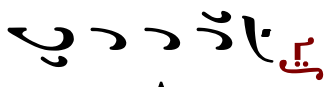

Θεοτοκίον

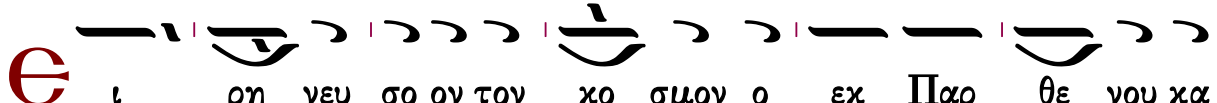

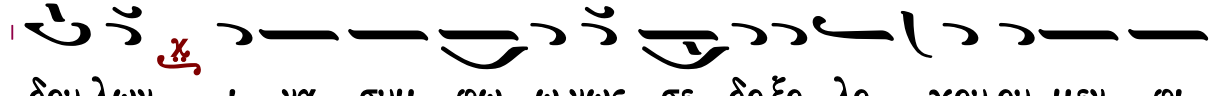

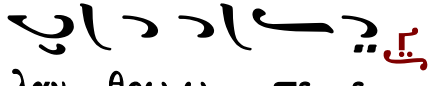

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

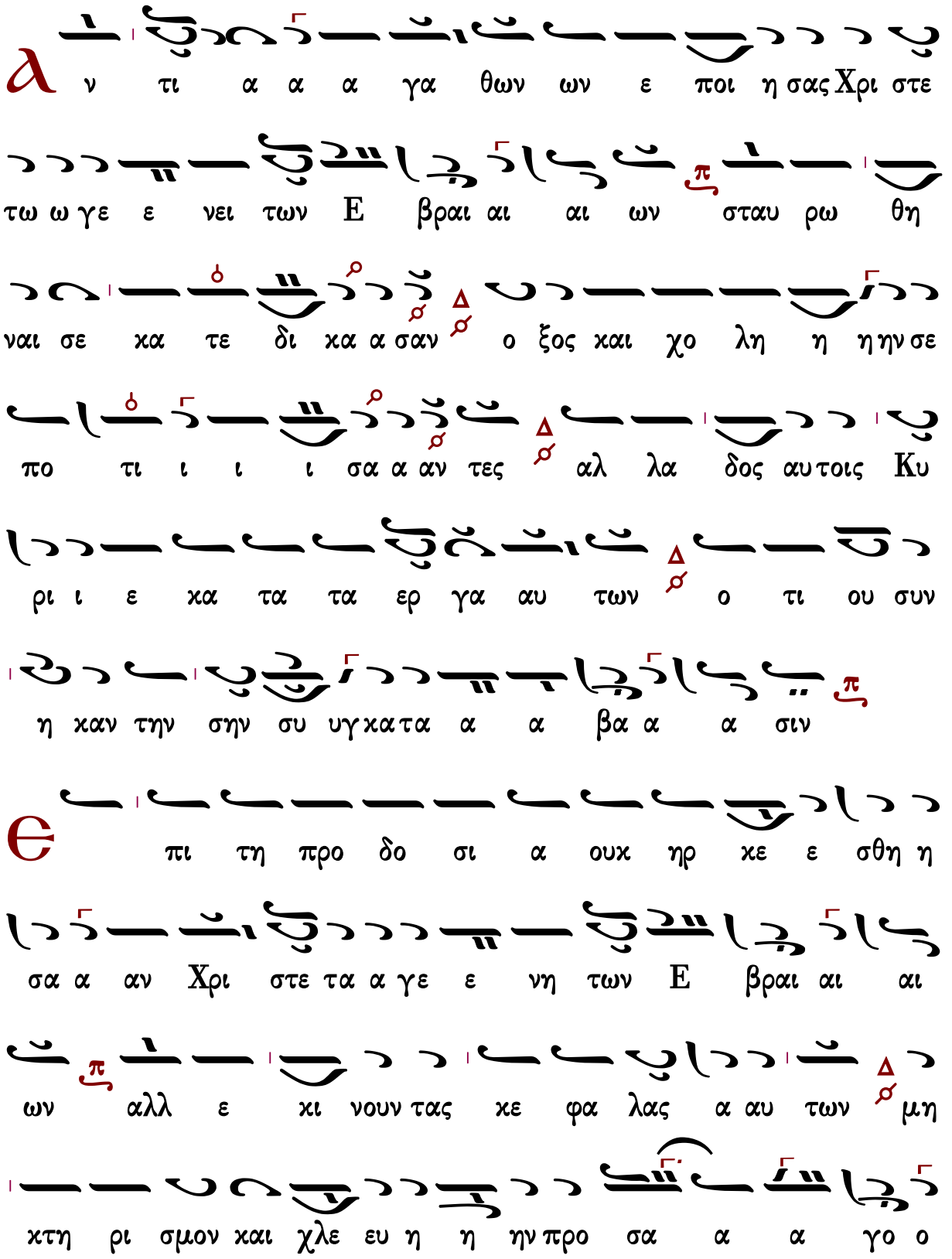
α ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε
τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη
ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η ην σε
πο τι ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυ τοις Κυ
ρι ι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν
η καν την σην συ υγ κατα α α βα α α σιν
ϵ πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η
σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι
ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α αυ των μη
κτη ρι σμον και χλε ευ η η ην προ σα α α γο ο

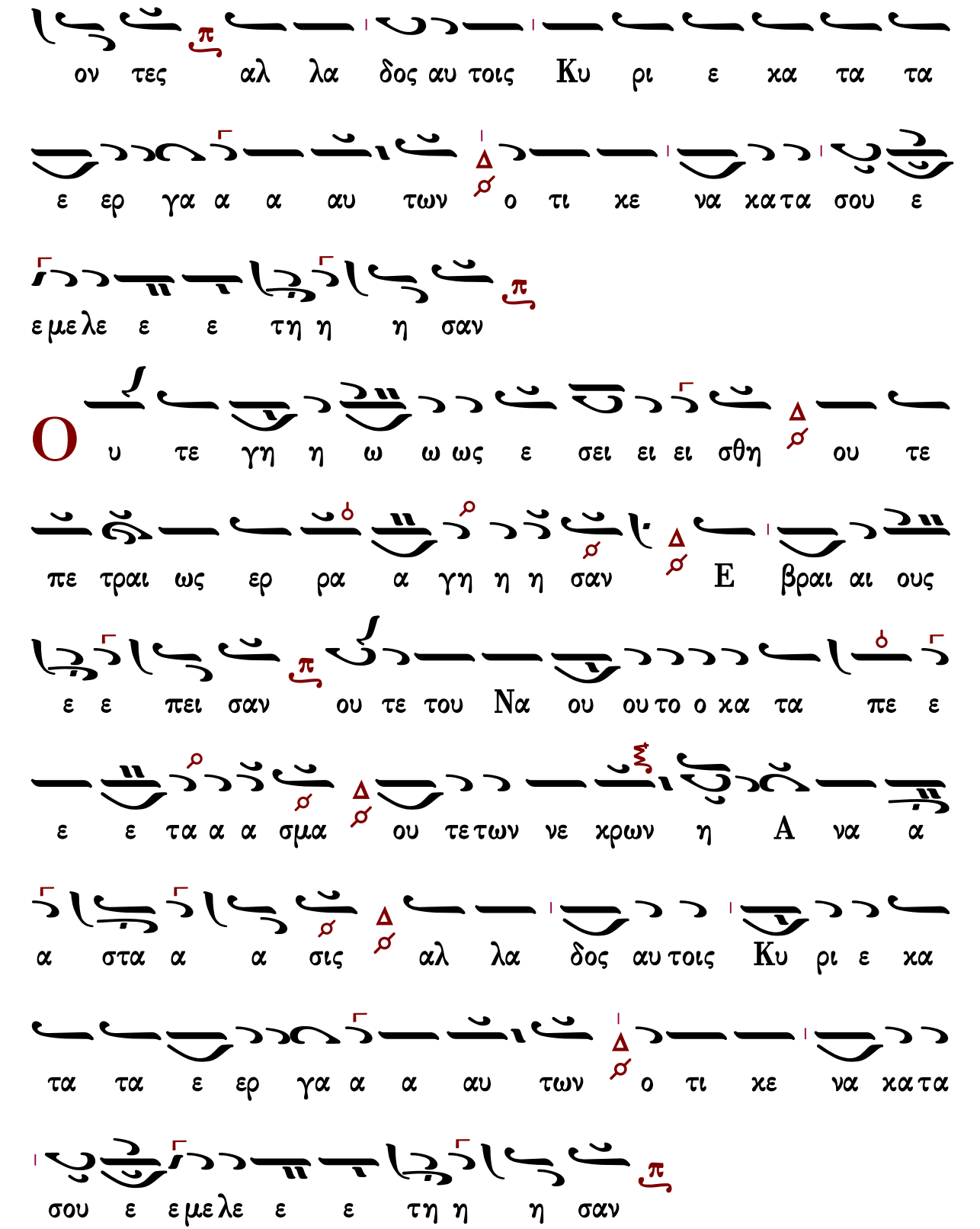
ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα
ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα σου ε
εμελε ε ε τη η η σαν
Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ου τε
πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους
ε ε πει σαν ου τε του Να ου ουτο ο κα τα πε ε
ε ε τα α α σμα ου τε των νε χρων η Α να α
α στα α α σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα
τα τα ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα
σου ε εμελε ε ε τη η η σαν

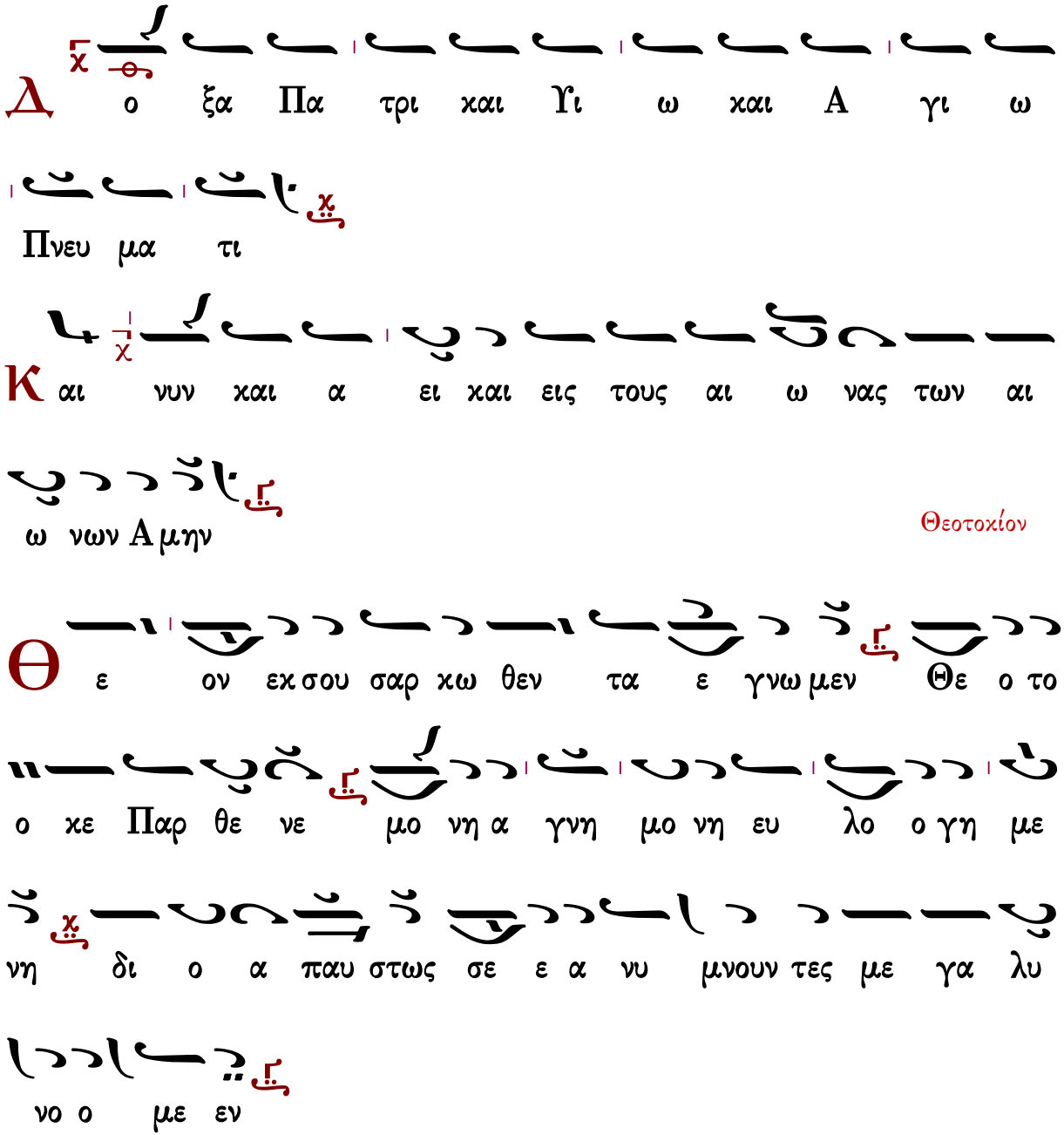

Ἀντίφωνον ιβ'

Ἦχος λ ή Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

Τα δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου
ου δαι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η σα
α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η
σα τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε
πρου ους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα
αν δρα α ο ο ον τα ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ
θω σα α α μην λα ο ος μου τι ε ποι η η
σα α α σοι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω
ω κας αν τι του μα αν να χο ληη αν τι ι
του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

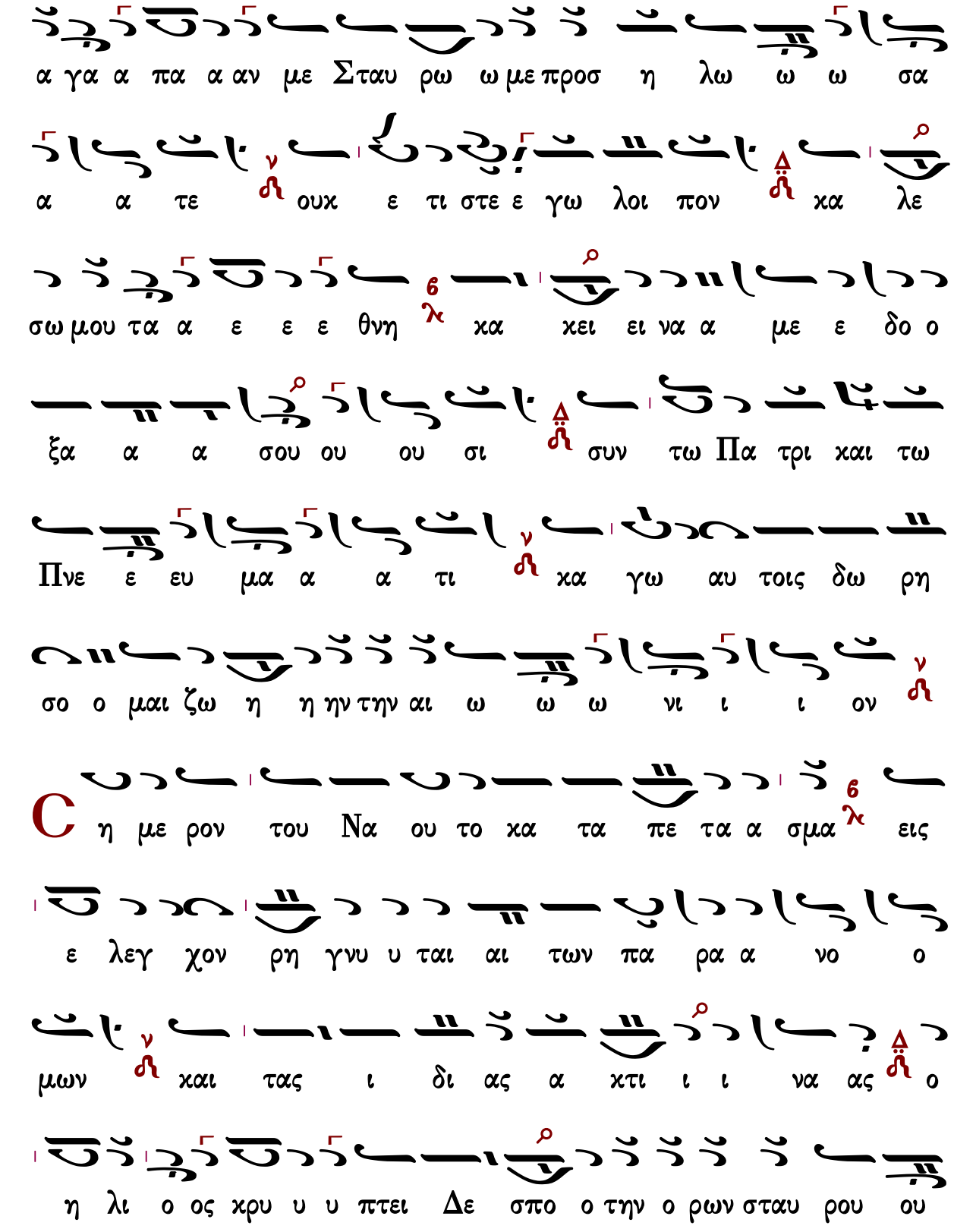
α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω σα
α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε
σω μου τα α ε ε ε θνη κα κει ει να α με ε δο ο
ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω
Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη
σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον
C η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα εις
ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο
μων και τας ι δι ας α κτι ι ι να ας ο
η λι ο ος χρυ υ υ πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου

ου με ε ε νον
Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι
και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο
ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να
ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ
μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε
δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α
νε ε ε στη μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου
δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα ασ ση
η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

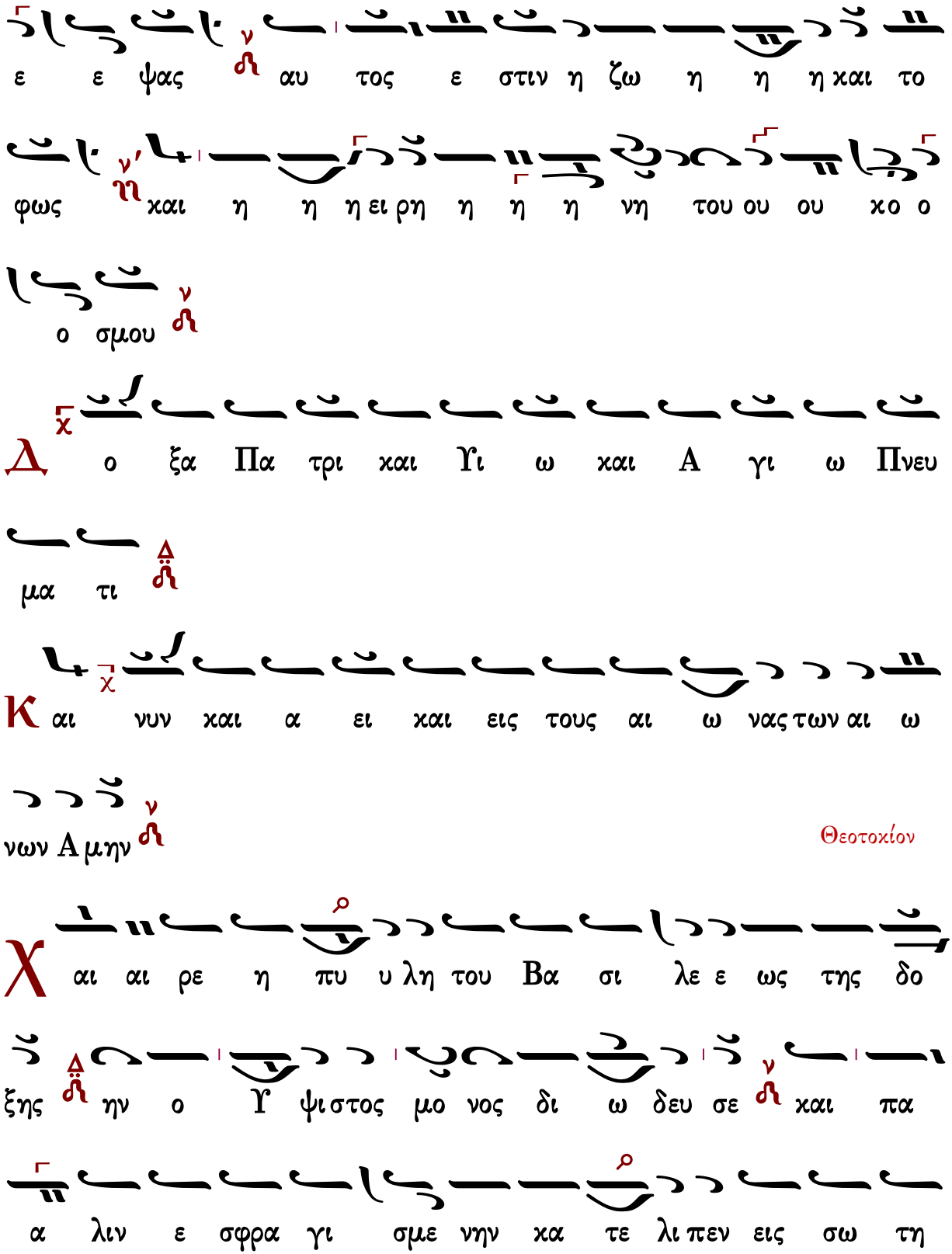
ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το
φως και η η η ει ρη η η η νη του ου ου κο ο
ο σμου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Θεοτοκίον
χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο
ξης ην ο Υ ψι στος μο νος δι ω δευ σε και πα
α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

Κάθισμα ε΄

Ἦχος

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*
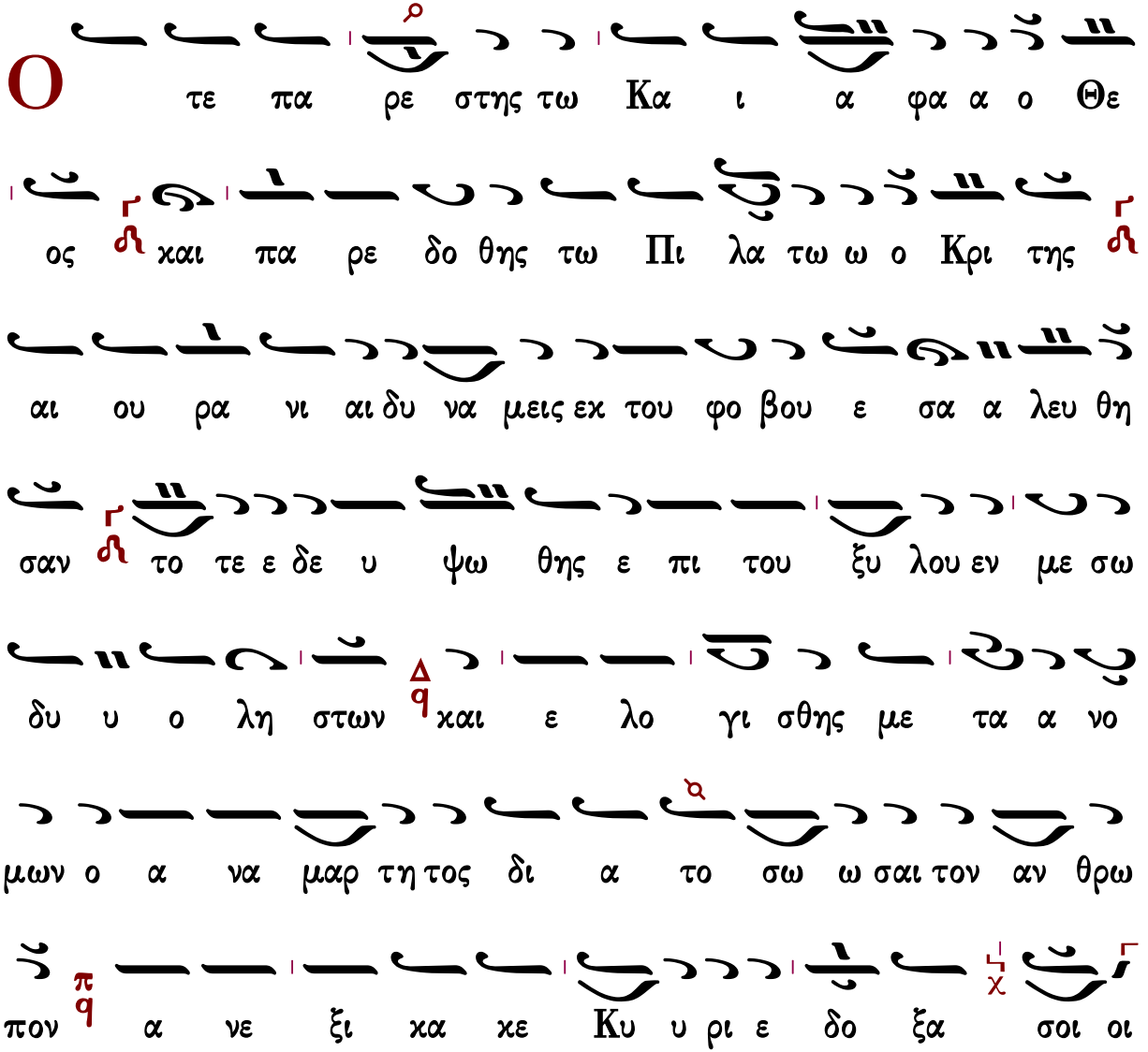
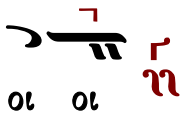

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

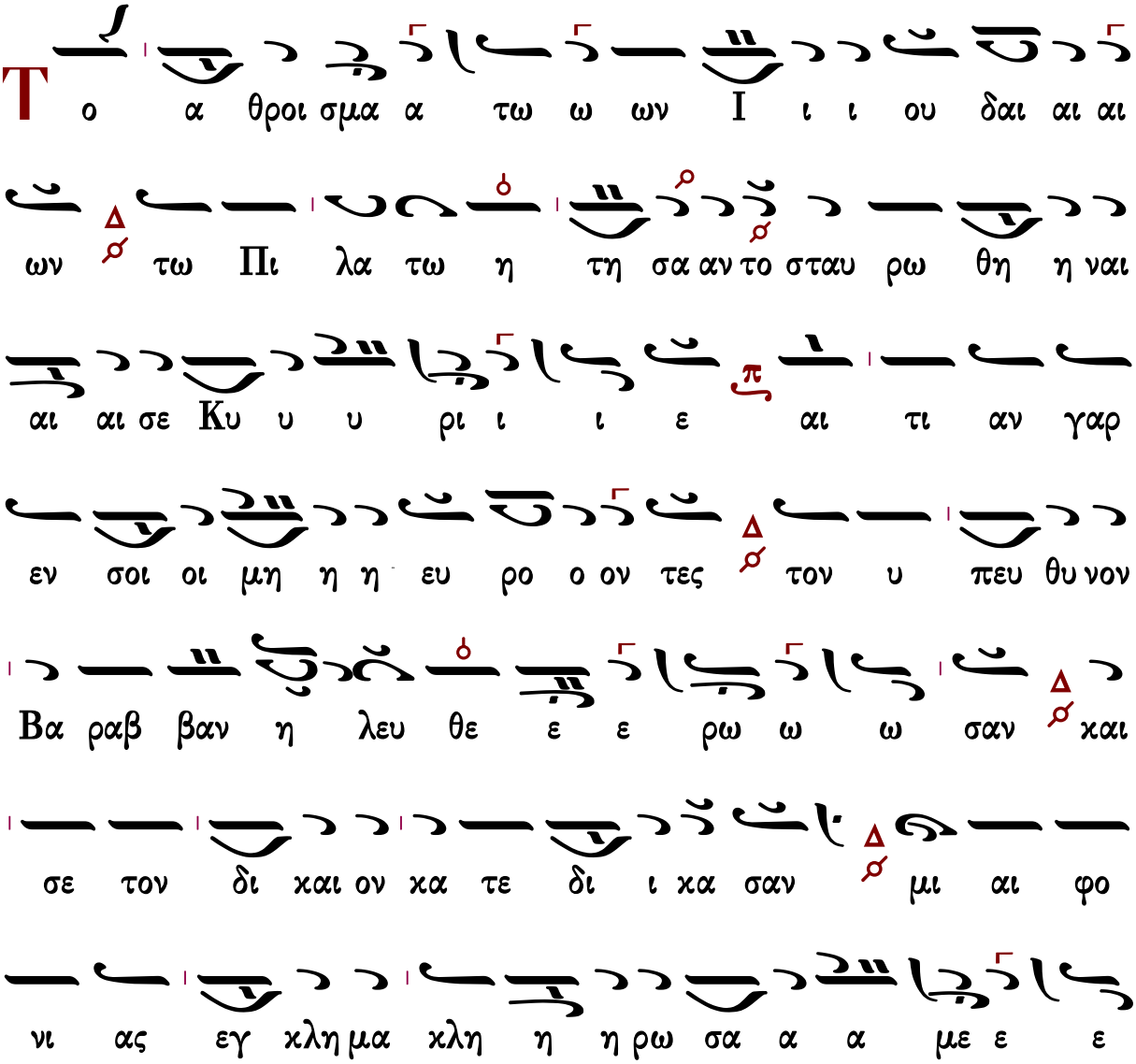

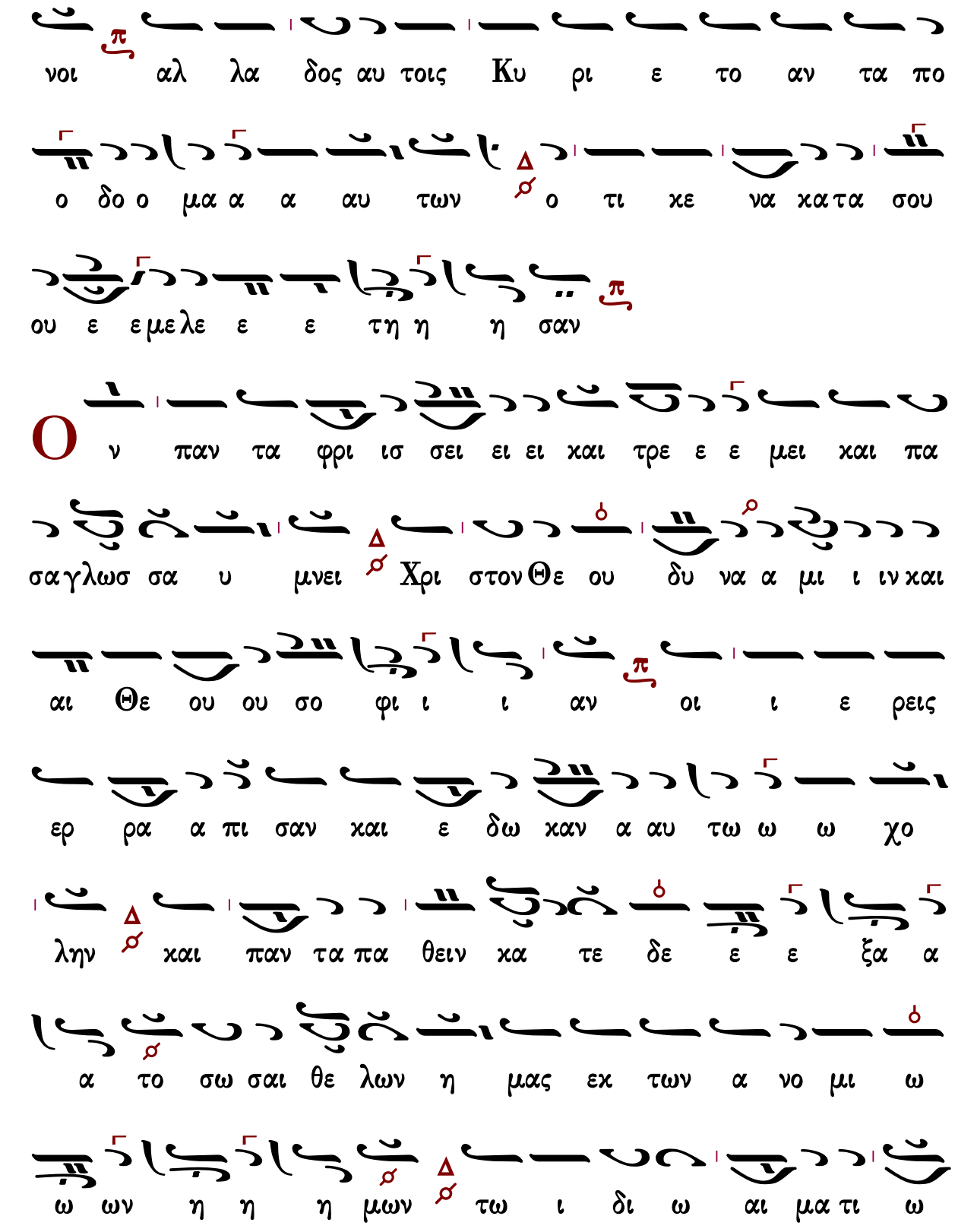
νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο
ο δο ο μα α α αυ των ο τι κε να κα τα σου
ου ε εμελε ε ε τη η η σαν
Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα
σαγλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι ιν και
αι Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις
ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο
ληη και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α
α το σω σαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω
ω ων η η η μων τω ι δι ω αι μα τι ω

Θεοτοκίον

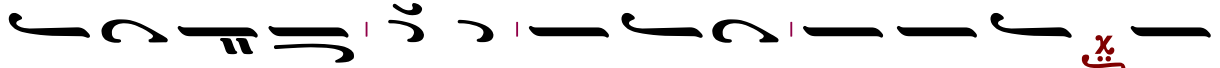

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.107*

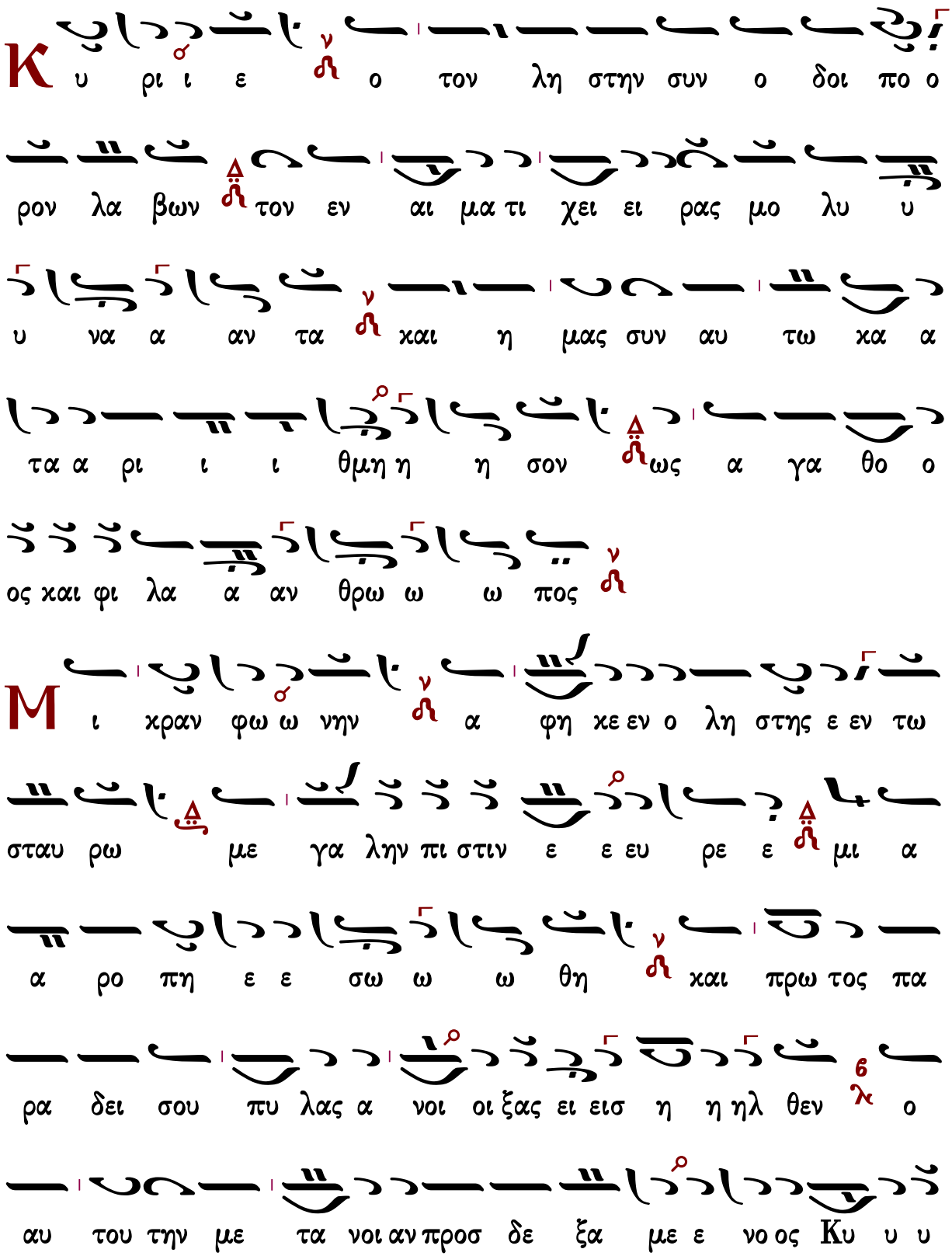
Κυριε ελεησον ημας
Κυ ρι ε ε λε η σον η μας
Κυριε ελεησον ημας
Κυ ρι ε ε λε η σον η μας
Δοξα πατρι και υιω και αγιω πνευματι
δο ξα πα τρι και υι ω και α γι ω πνευ μα τι
Και νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων
και νυν και αει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Αμην
α μην
Κυριε ελεησον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυριε ελεησον
Κυ ρι ε ε λε η σον
Ευλογησον δεσποτα
ευ λο γη σον δε σπο τα
Ο Θεος ημων ευλογητος παντοτε νυν και αει και εις τους αιωνας των αιωνων
ο θε ος η μων ευ λο γη τος πα ντο τε

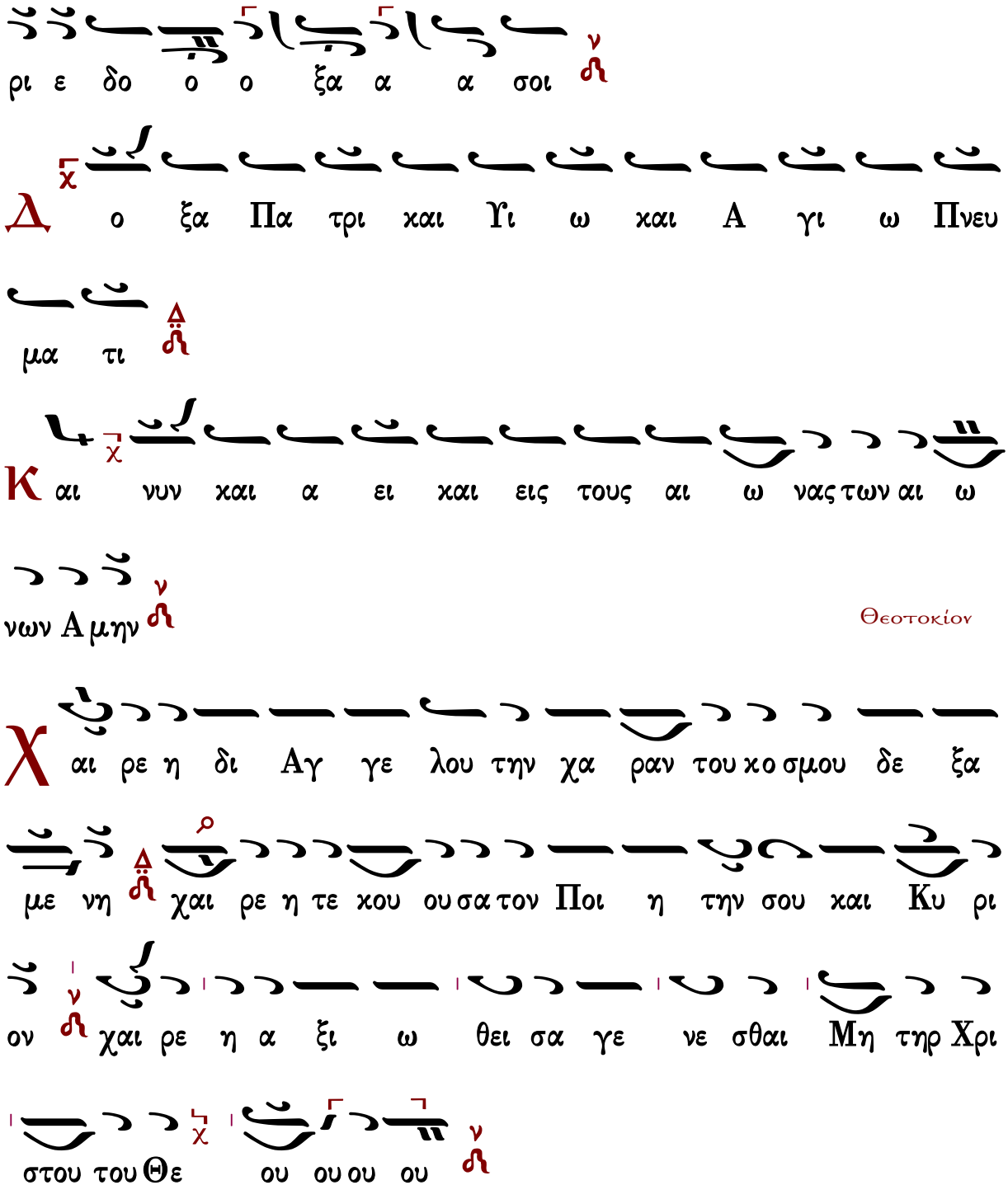

Ἀντίφωνον ιε΄

Ἦχος λ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

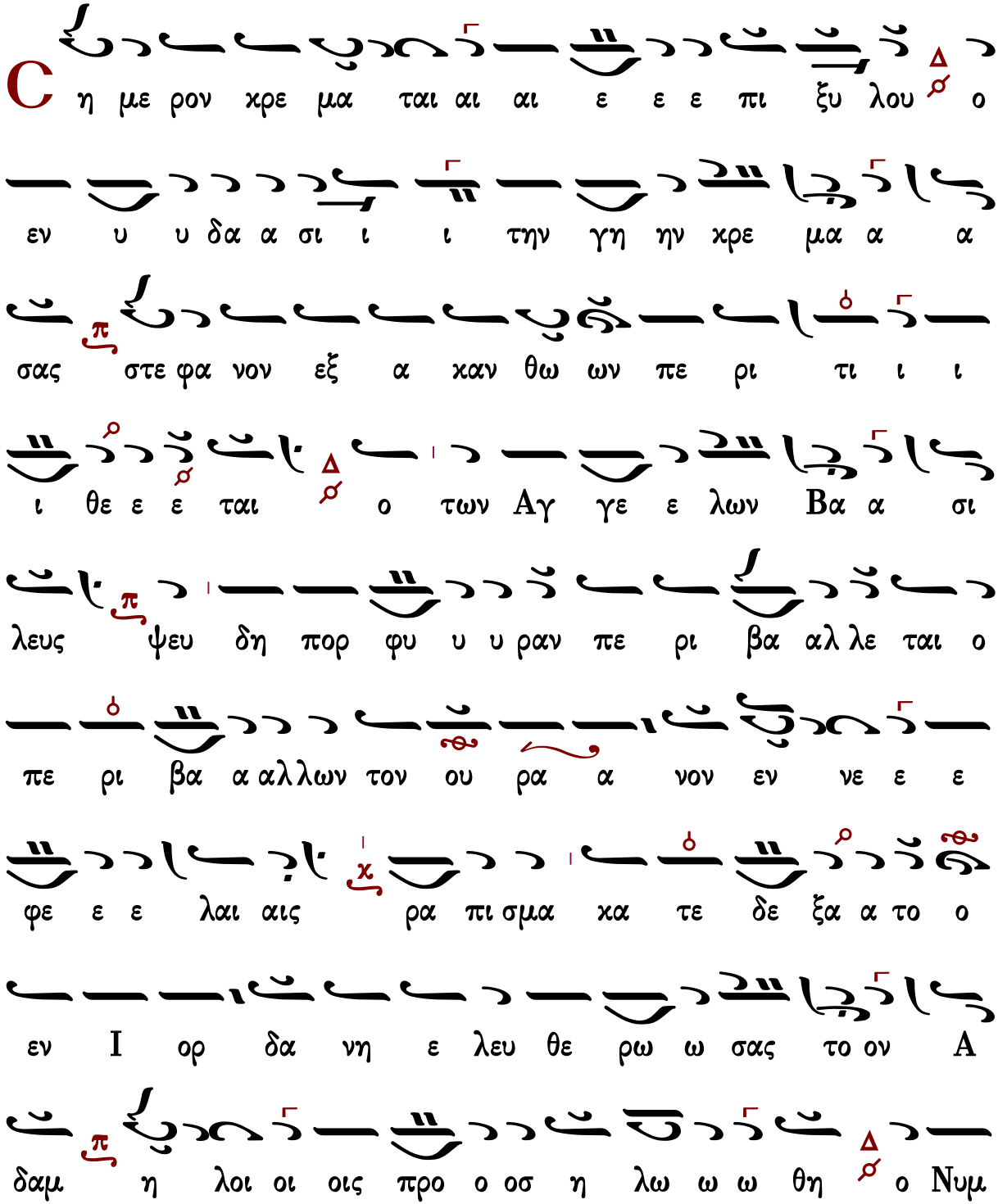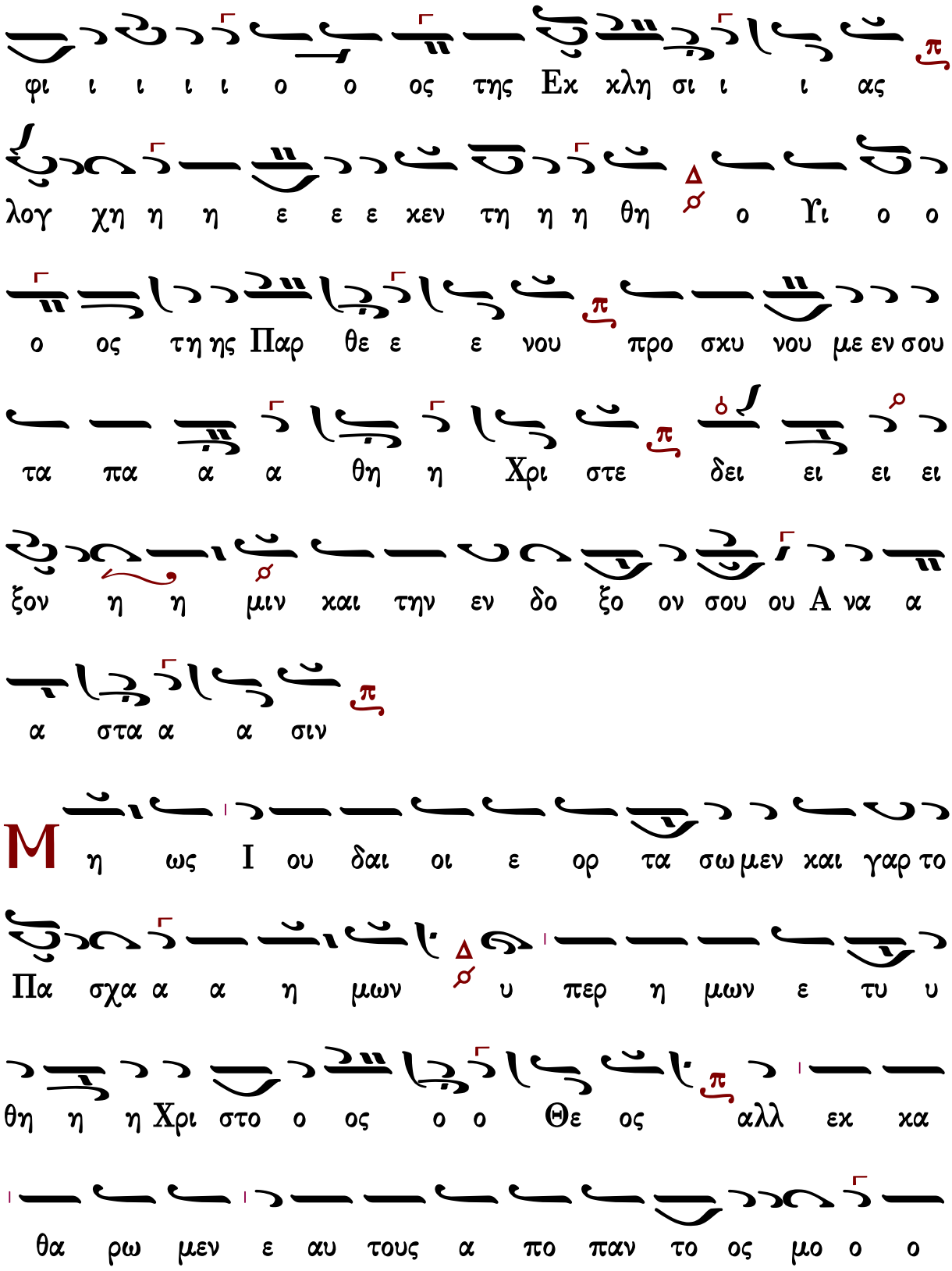

φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας
λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη ο Υι ο ο
ο ος τη ης Παρ θε ε ε νου προ σκυ νου με εν σου
τα πα α α θη η Χρι στε δει ει ει ει
ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α
α στα α α σιν
Μη ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το
Πα σχα α α η μων υ περ η μων ε τυ υ
θη η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος αλλ εκ κα
θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο

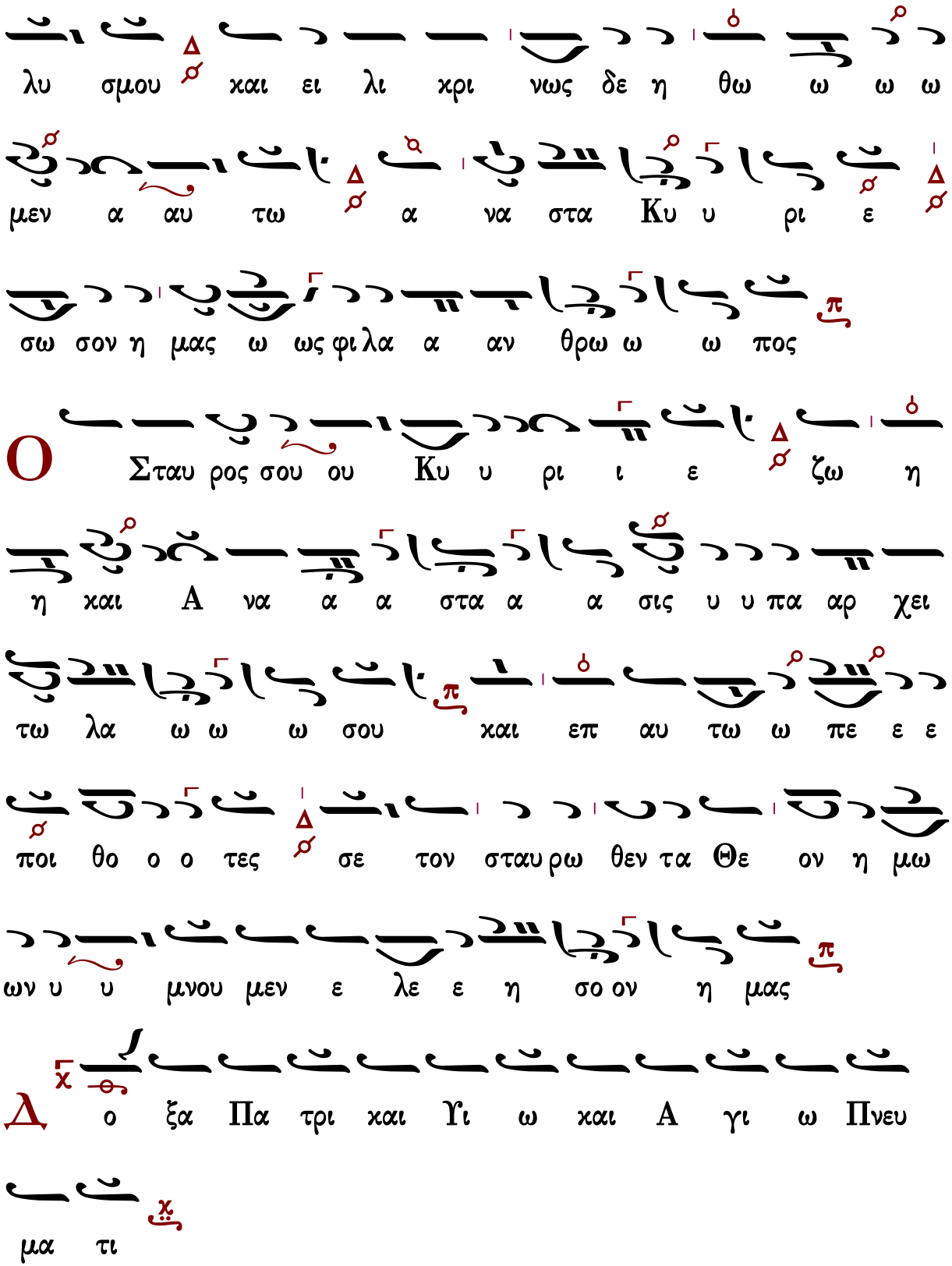
λυ σμου και ει λι χρι νως δε η θω ω ω ω
μεν α αυ τω α να στα Κυ υ ρι ε
σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω πος
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η
η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει
τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε
ποι θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Θεοτοκίον

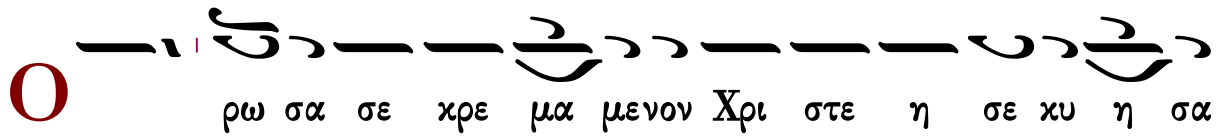

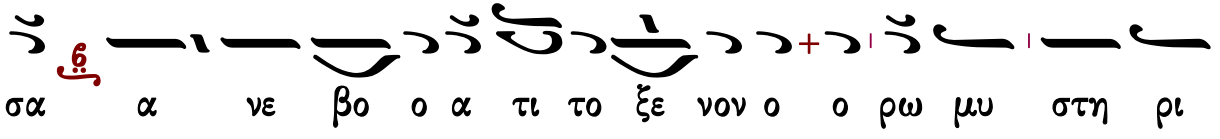

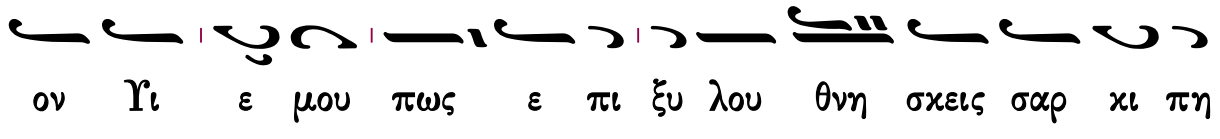

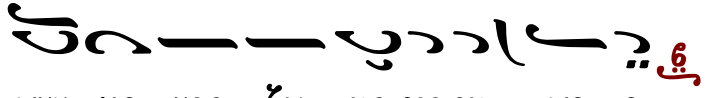

Κάθισμα ς΄

Ἦχος

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

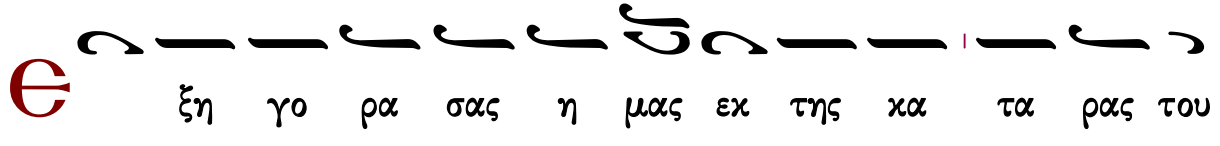

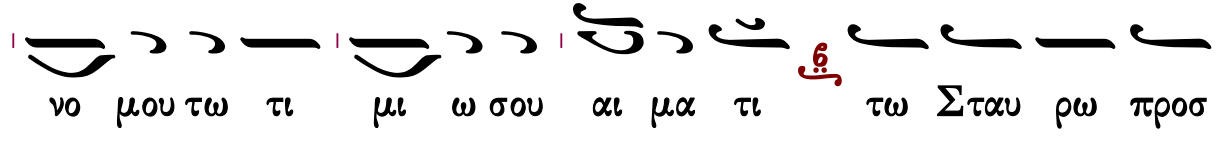

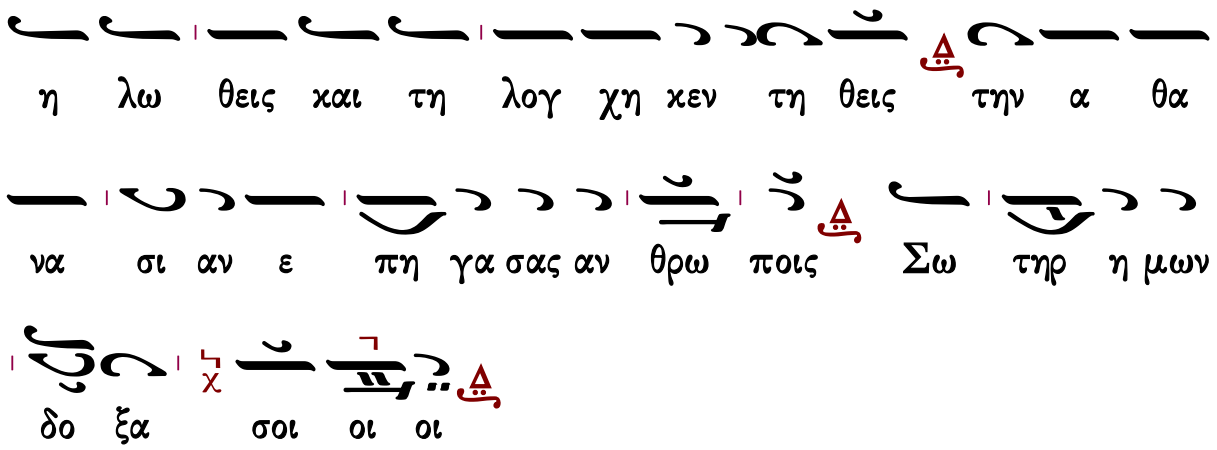

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἀντίφωνον α΄

χορὸς α΄ **Ἦχος λ πα δι Νη** πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.116*

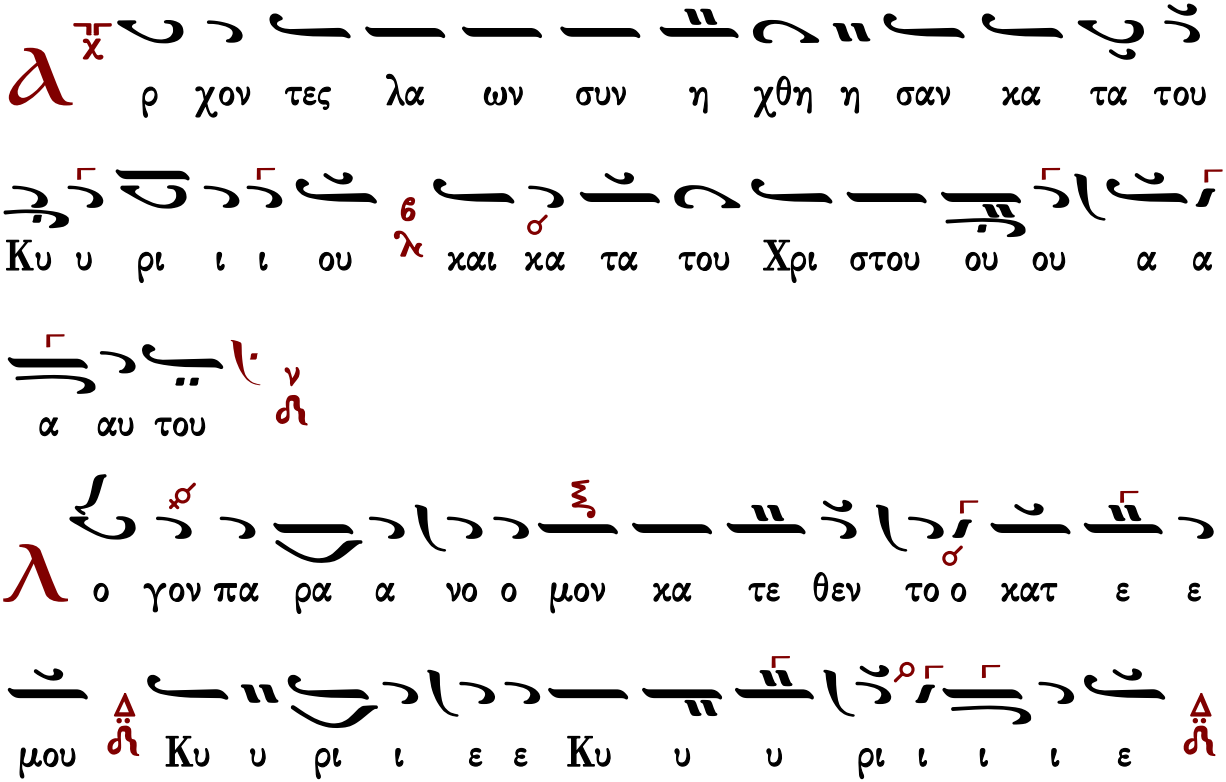

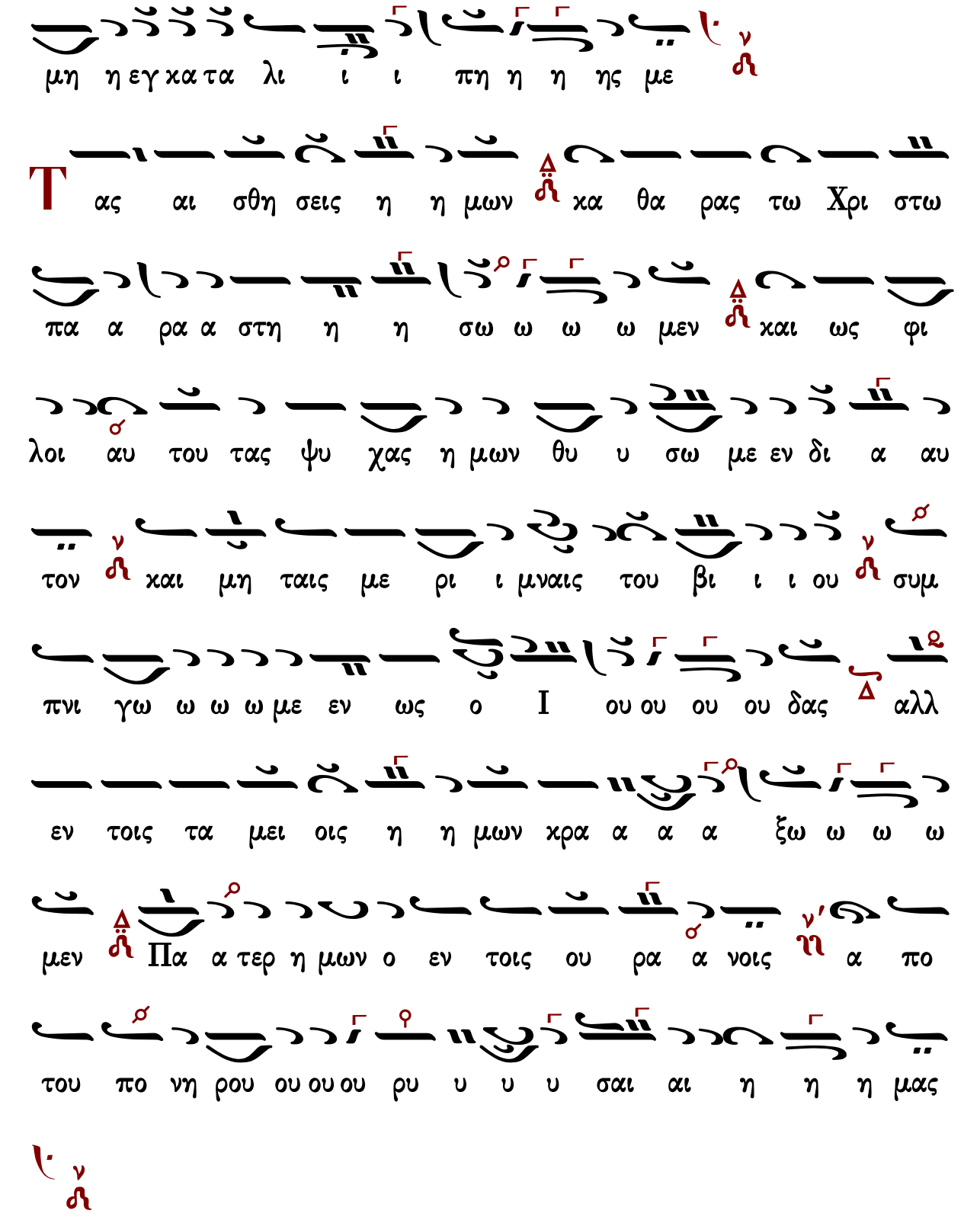
μη η εγ κα τα λι ι ι πη η η ης με
Τ ας αι σθη σεις η η μων κα θα ρας τω Χρι στω
πα α ρα α στη η η σω ω ω ω μεν και ως φι
λοι αυ του τας ψυ χας η μων θυ υ σω με εν δι α αυ
τον και μη ταις με ρι ι μναις του βι ι ι ου συμ
πνι γω ω ω ω με εν ως ο Ι ου ου ου ου δας αλλ
εν τοις τα μει οις η η μων χρα α α α ξω ω ω ω
μεν Πα α τερ η μων ο εν τοις ου ρα α νοις α πο
του πο νη ρου ου ου ου ρυ υ υ υ σαι αι η η η μας

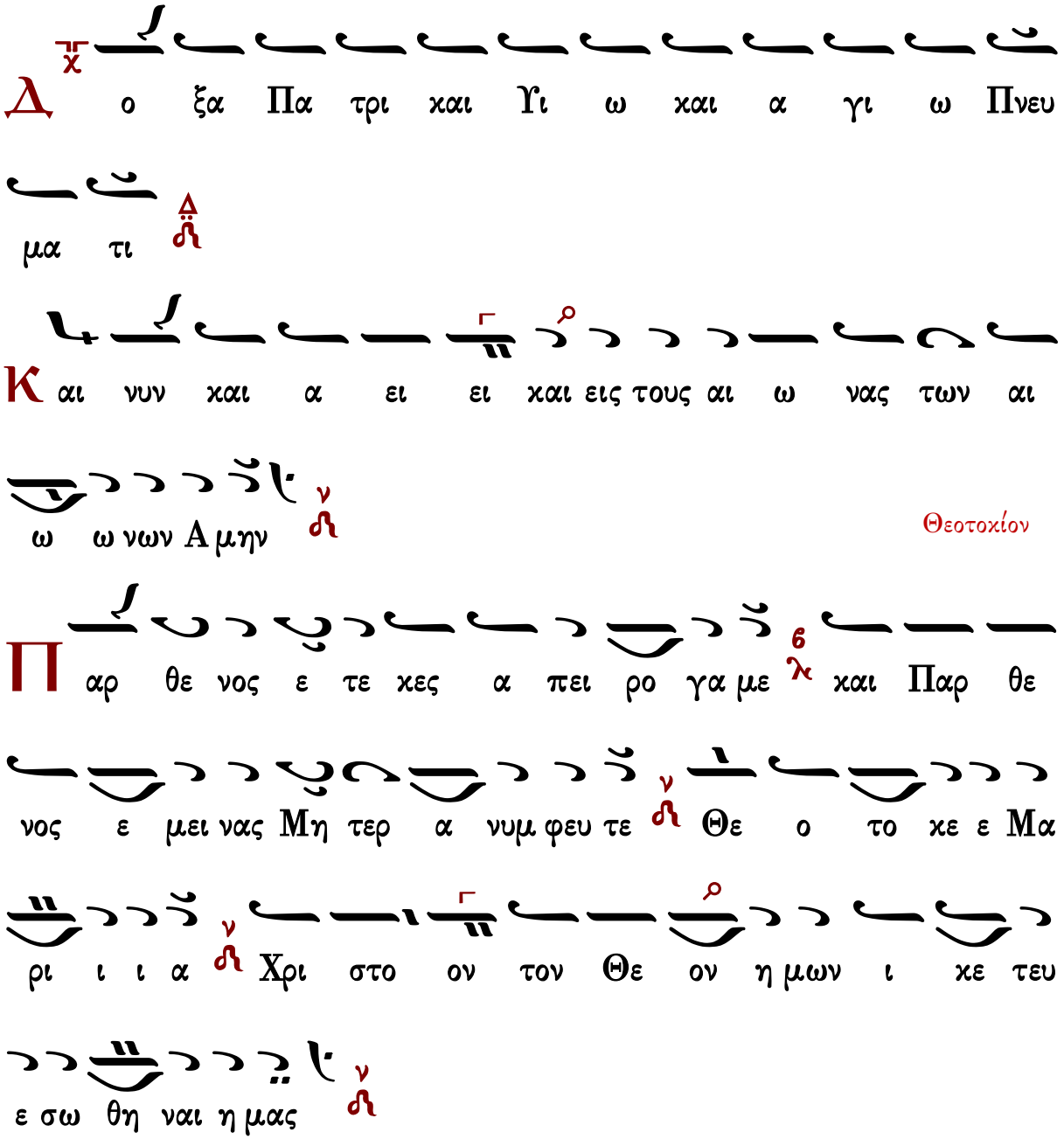

Ἀντίφωνον 6′

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

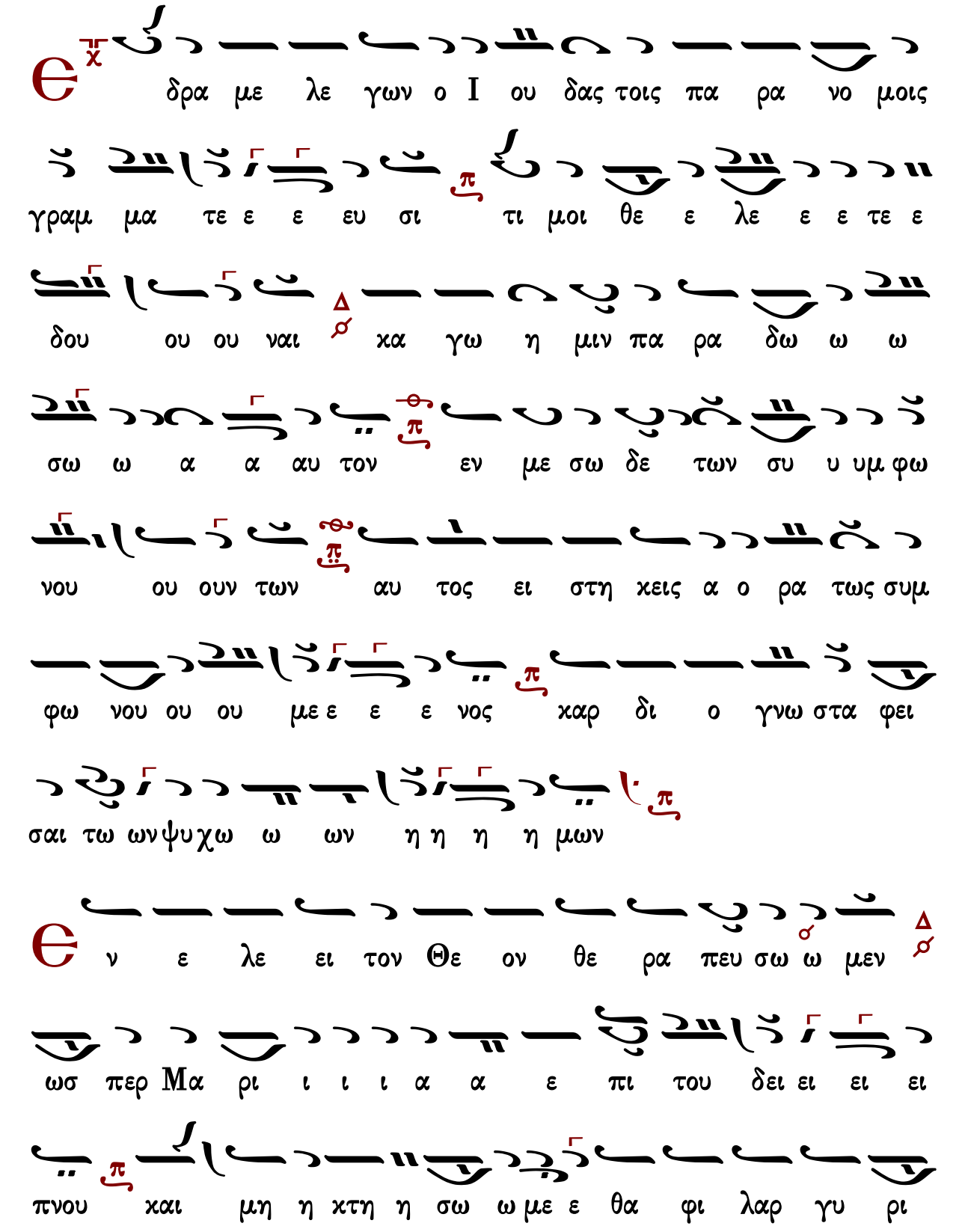
δρα με λε γων ο Ι ου δας τοις πα ρα νο μοις
γραμ μα τε ε ε ευ σι τι μοι θε ε λε ε ε τε ε
δου ου ου ναι κα γω η μιν πα ρα δω ω ω
σω ω α α αυ τον εν με σω δε των συ υ υμ φω
νου ου ουν των αυ τος ει στη χεις α ο ρα τως συμ
φω νου ου ου με ε ε ε νος χαρ δι ο γνω στα φει
σαι τω ωνψυχω ω ων η η η η μων
ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν
ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει ει
πνου και μη η χτη η σω ω με ε θα φι λαρ γυ ρι

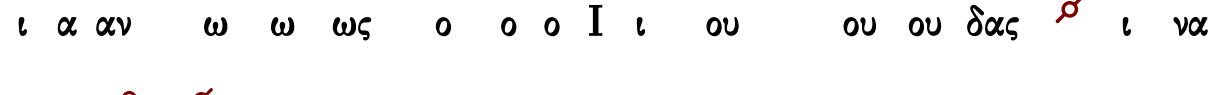

Ἦχος λ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

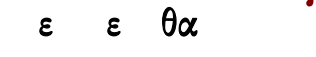

Θεοτοκίον

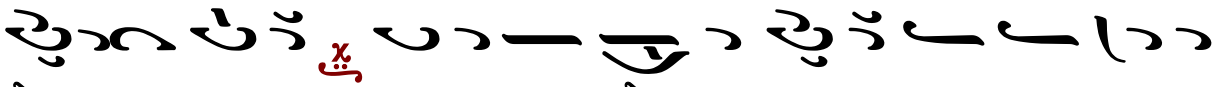

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

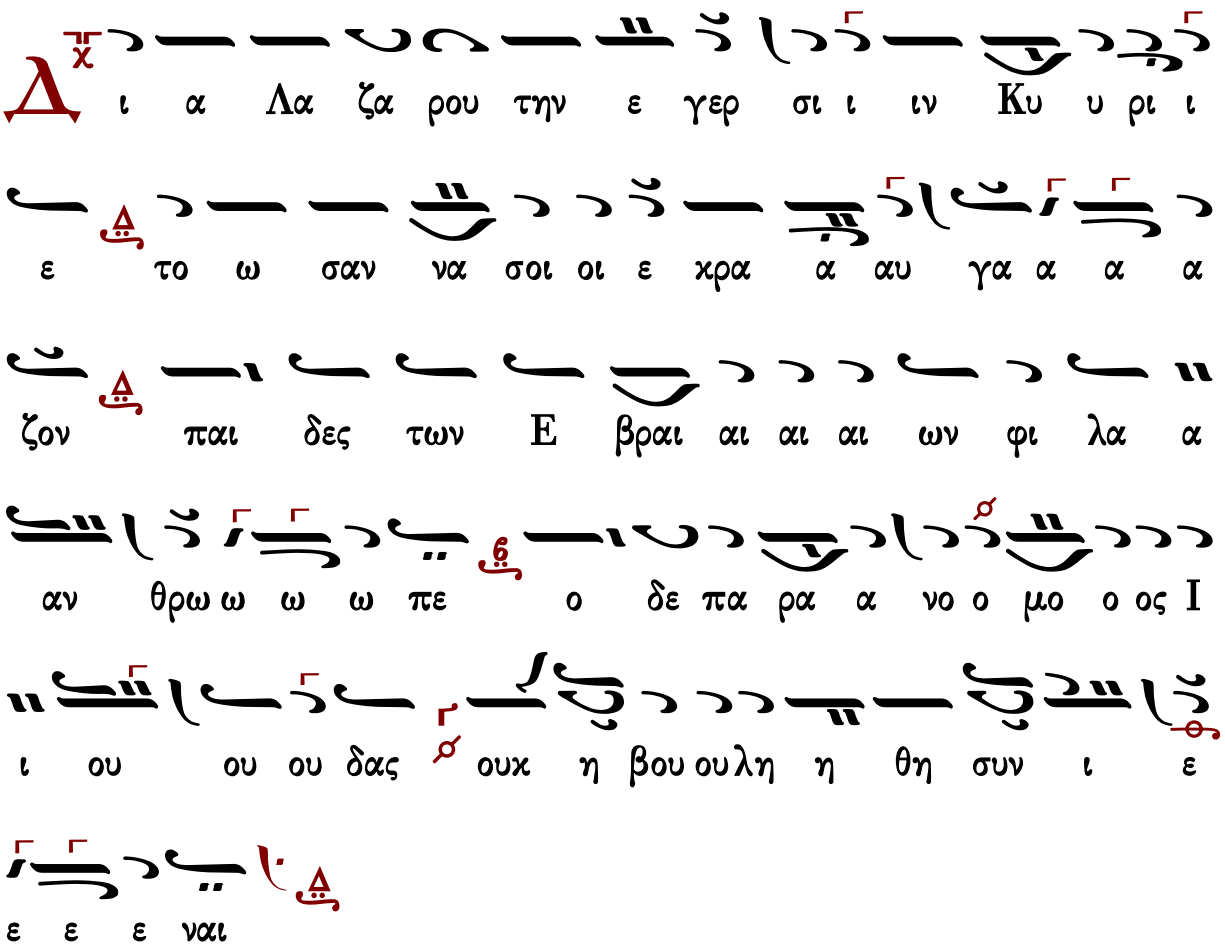

6 ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα
θη ταις σου ου προ ε ε ε λε ε ε ε γες εις εξ υ
μω ωων πα ρα δω ω ω ω ω σει ει ει ει με ο δε
πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ι ου δας ου ουκ η βου ου λη
η θη συν ι ε ε ε ε ναι
1 ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι ι Κυ υ ρι ι
ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε
ε ε στι του ου τον δι α του α α αρ του υ πε ε
ε δει ει ει ει ξας ο δε πα ρα νο ο μος Ι ι
ου δας ου ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε

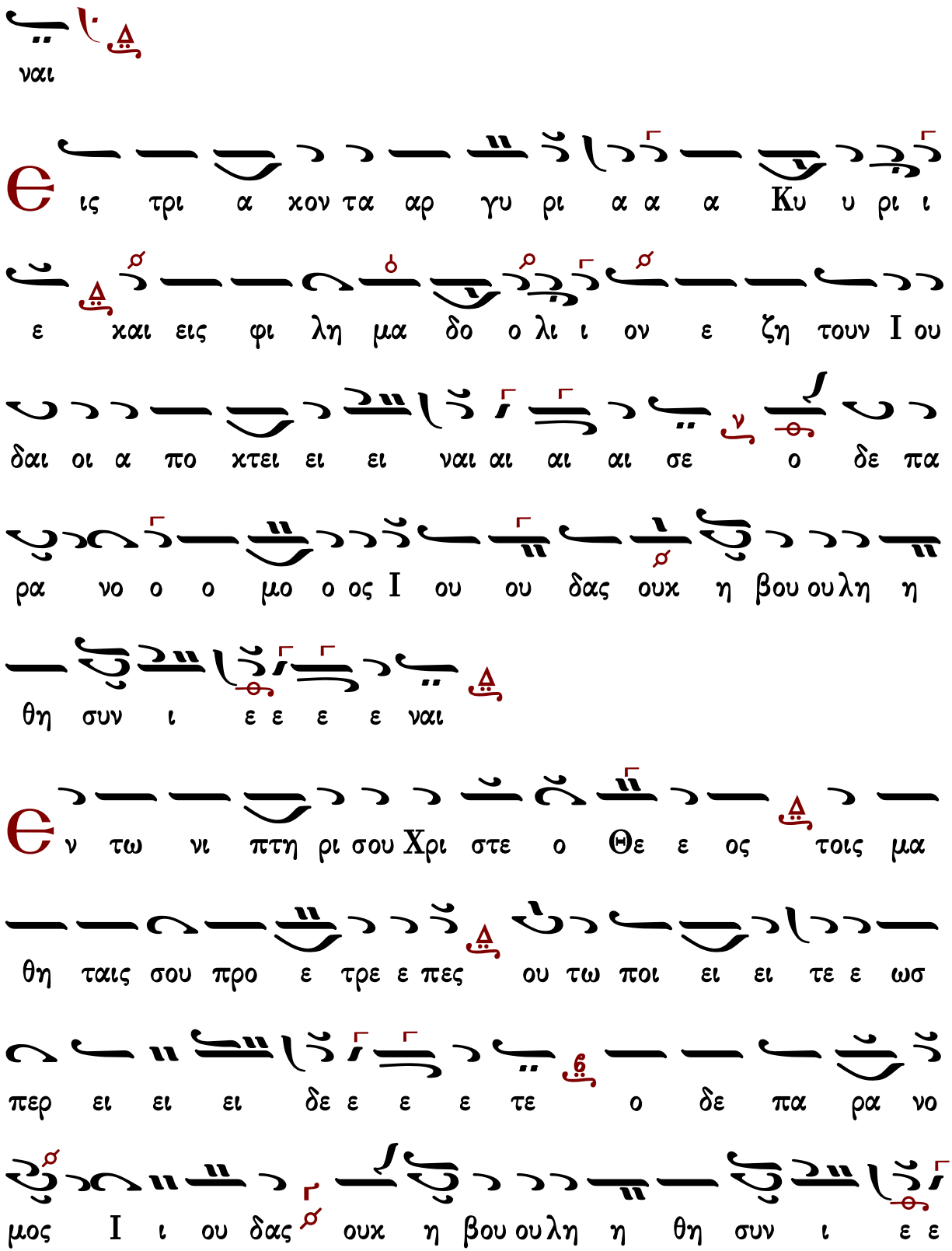
ναι
Ϲ ις τρι α χον τα αρ γυ ρι α α α Κυ υ ρι ι
ε χαι εις φι λη μα δο ο λι ι ον ε ζη τουν Ι ου
δαι οι α πο χτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα
ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας ουκ η βου ουλη η
θη συν ι ε ε ε ε ναι
Ϲ ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ε ος τοις μα
θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε ωσ
περ ει ει ει δε ε ε ε τε ο δε πα ρα νο
μος Ι ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι ε ε

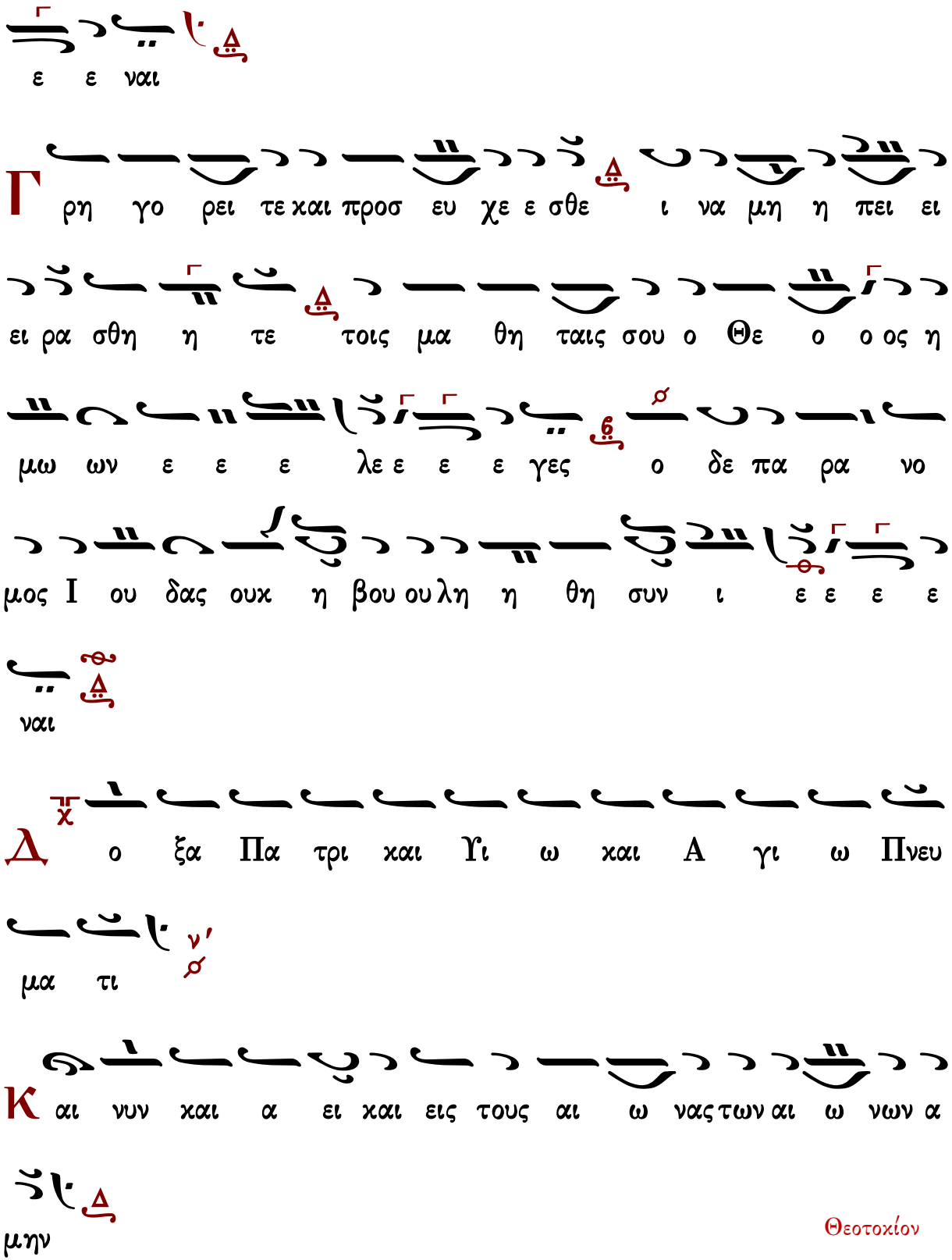
ε ε ναι
Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει ει
ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε ο ος η
μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες ο δε πα ρα νο
μος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε ε
ναι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Θεοτοκίον

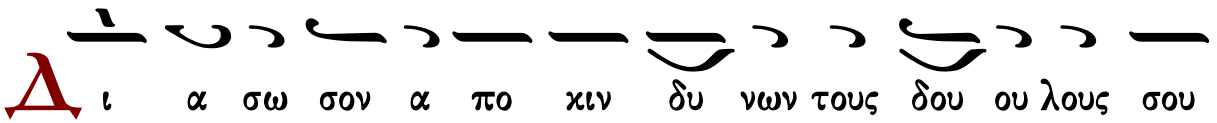

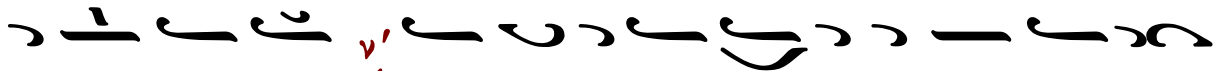

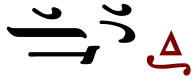

Κάθισμα β΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

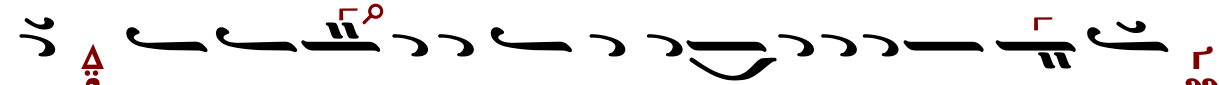

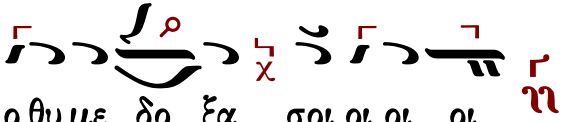

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον β΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

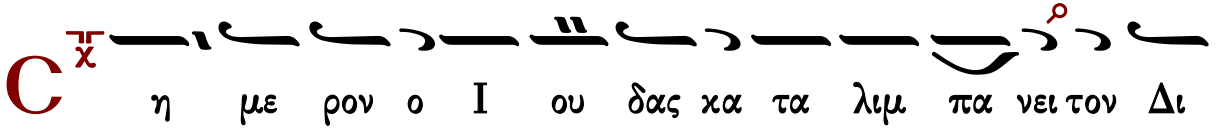

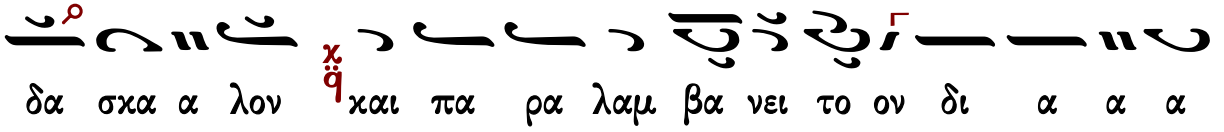

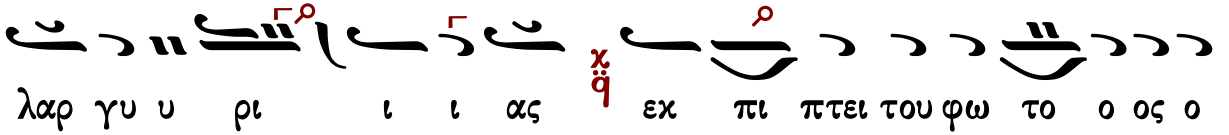

το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η
σας τρι α α α χο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ι ων
αλλ η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου χο
ο ο σμου προς ον βο η η η η σω ω ω ω
μεν ο πα θων και συμ πα θων αν θρω ω ποις δο ο ξα σοι
C η με ρον ο I ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο σε
βει ει αν και αλ λο τρι ου ται του ου χα ρι ι ι
ι ι σμα α α α τος υ παρ χω ων μα α θη η τη η
ης γι ι ι νε ται προ δο ο ο ο της εν η θει ει φι

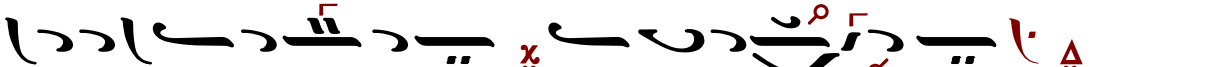

Ἀντὶ τῆς φράσεως «τριάκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρίᾳ», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάκοντα ἀργυρίων» τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

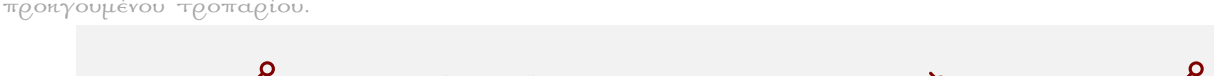

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.122*

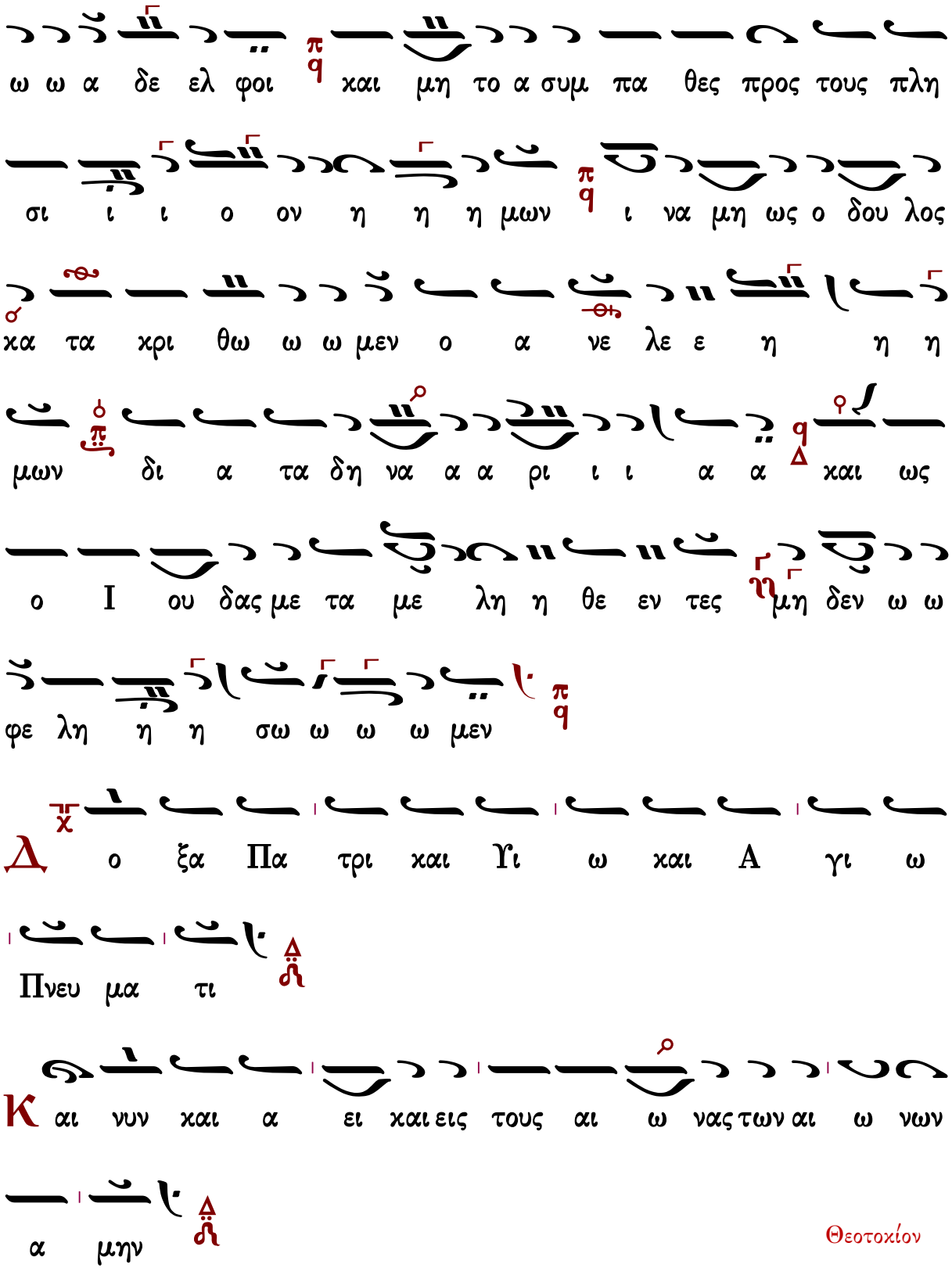
ω ω α δε ελ φοι χαι μη το α συμ πα θες προς τους πλη
σι ι ι ο ον η η η μων ι να μη ως ο δου λος
χα τα χρι θω ω ω μεν ο α νε λε ε η η η
μων δι α τα δη να α α ρι ι ι α α και ως
ο Ι ου δας με τα με λη η θε εν τες μη δεν ω ω
φε λη η η σω ω ω ω μεν
Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Θεοτοκίον

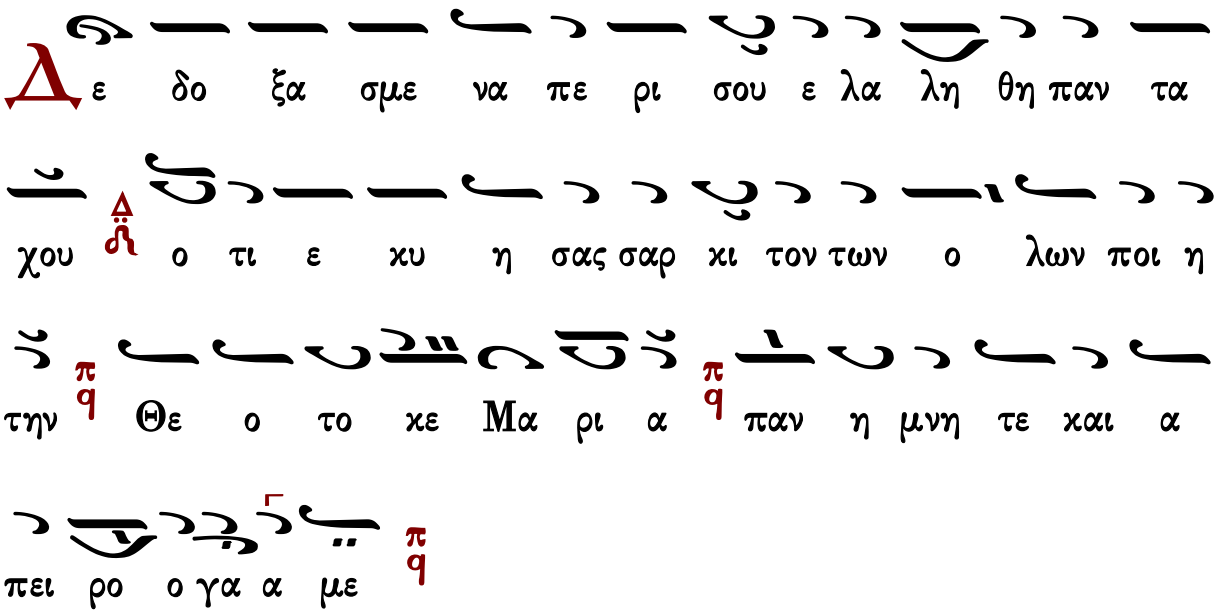

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

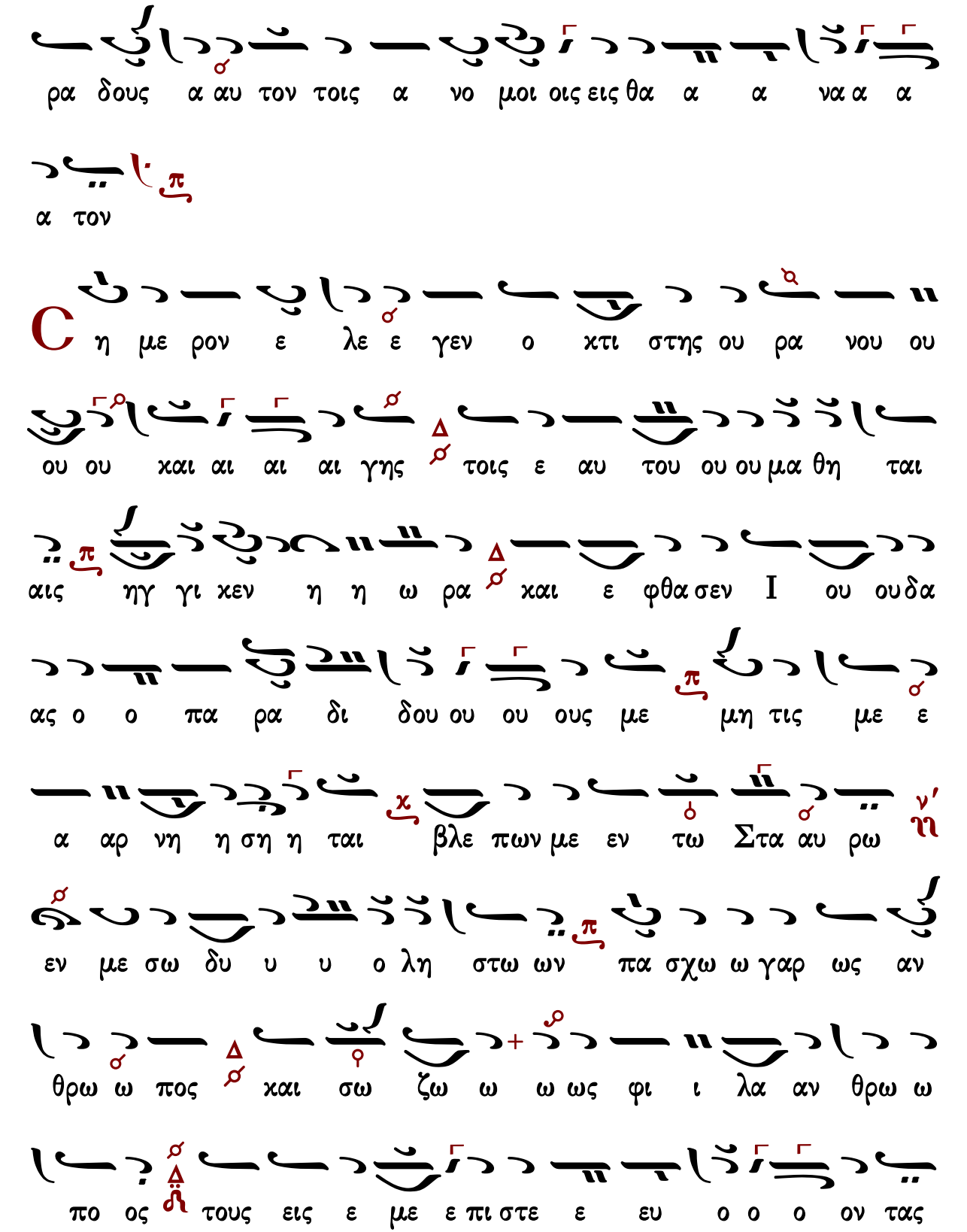
ρα δους α αυ τον τοις α νο μοι οις εις θα α α να α α
α τον
C η με ρον ε λε ε γεν ο χτι στης ου ρα νου ου
ου ου χαι αι αι αι γης τοις ε αυ του ου ου μα θη ται
αις ηγ γι κεν η η ω ρα χαι ε φθα σεν I ου ουδα
ας ο ο πα ρα δι δου ου ου ους με μη τις με ε
α αρ νη η ση η ται βλε πων με εν τω Στα αυ ρω
εν με σω δυ υ υ ο λη στω ων πα σχω ω γαρ ως αν
θρω ω πος χαι σω ζω ω ω ως φι ι λα αν θρω ω
πο ος τους εις ε με ε πι στε ε ευ ο ο ο ον τας

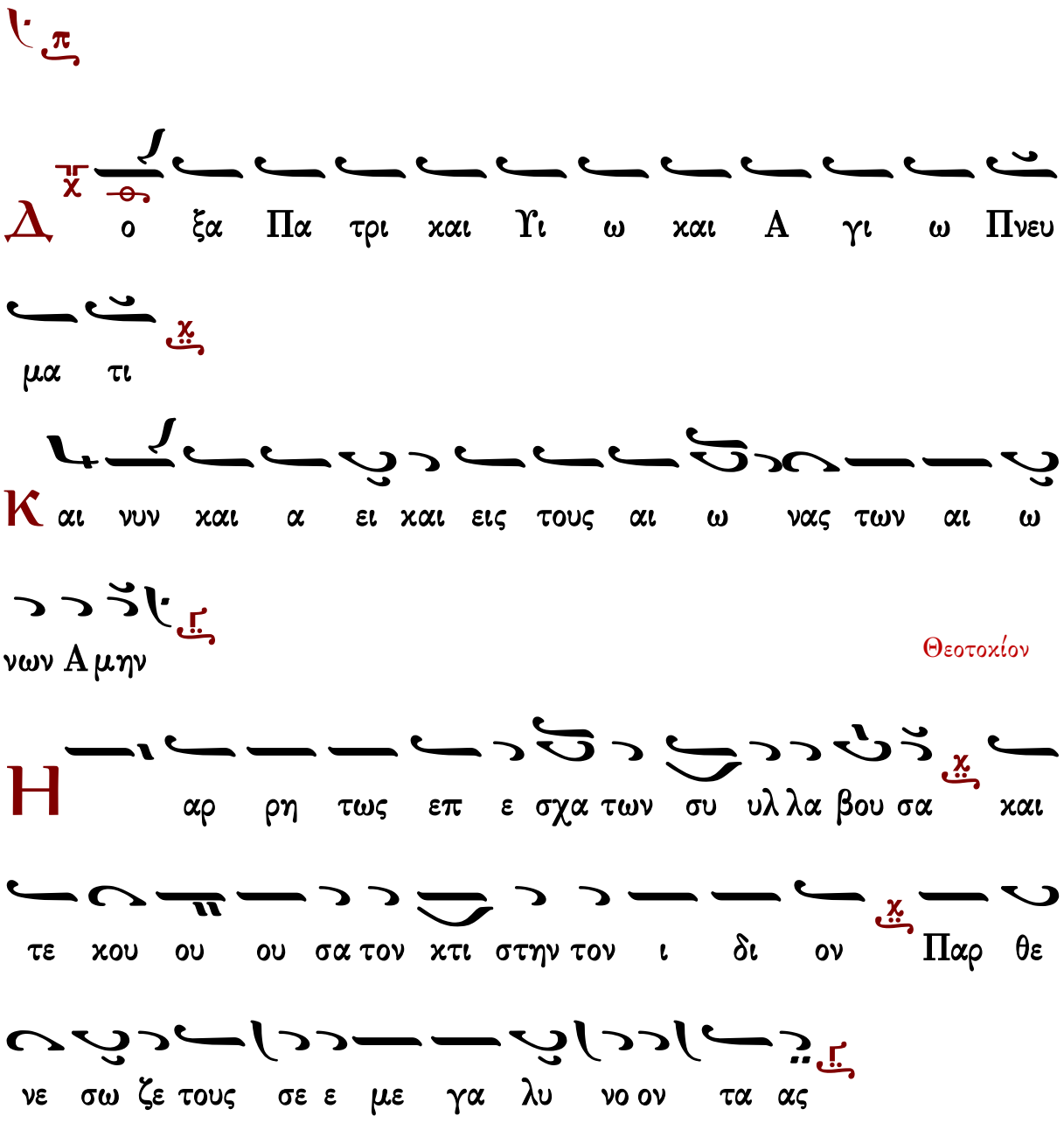

Ἀντίφωνον ς΄

Τὰ ἀντίφωνον τοῦτο ψάλλεται σήμερον συνήθως εἰς μέλος εἱρμολογικὸν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*

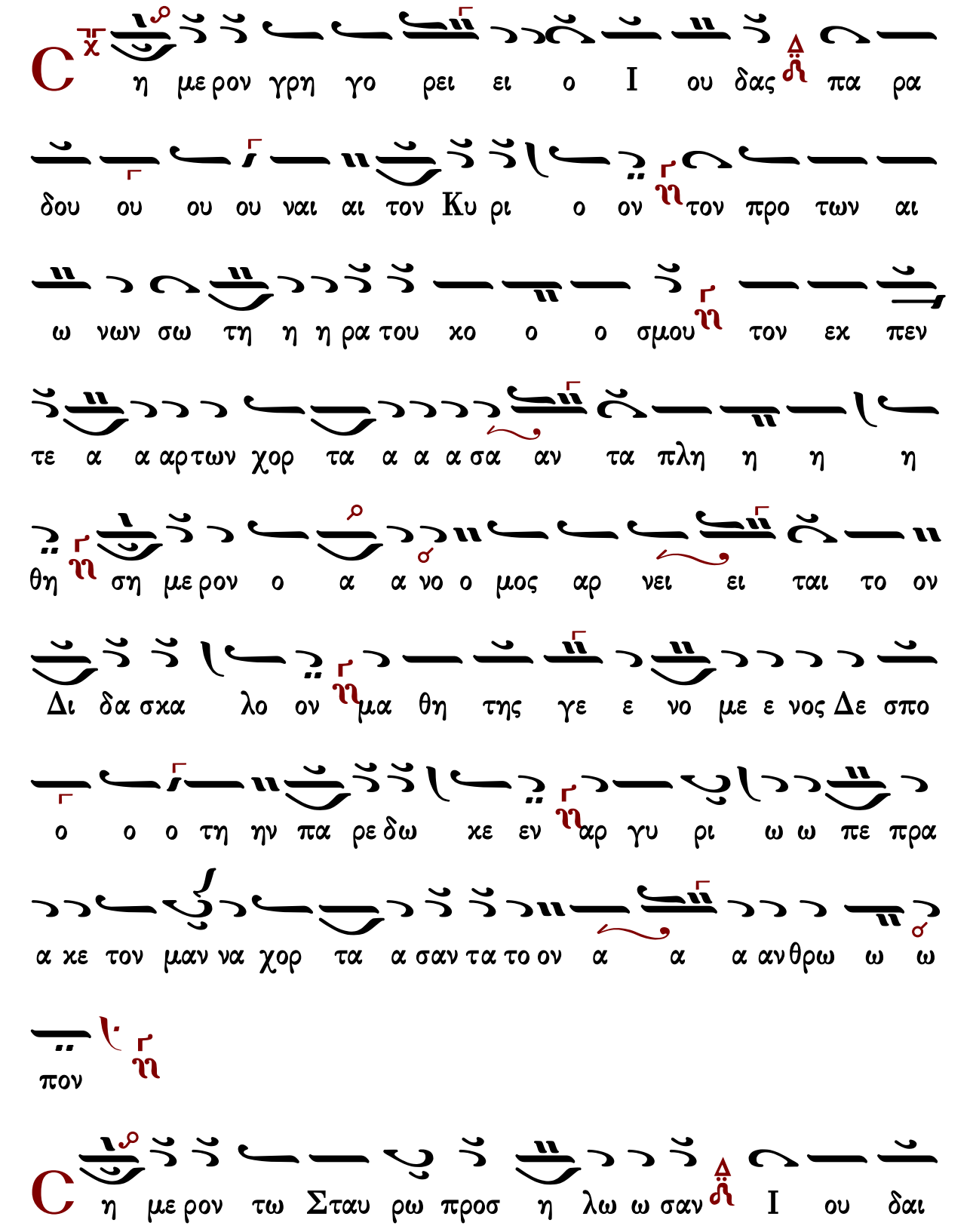
C
η με ρον γρη γο ρει ει ο I ου δας πα ρα
δου ου ου ου ναι αι τον Κυ ρι ο ον τον προ των αι
ω νων σω τη η η ρα του χο ο ο σμου τον εκ πεν
τε α α αρτων χορ τα α α α σα αν τα πλη η η η
θη ση με ρον ο α α νο ο μος αρ νει ει ται το ον
Δι δα σκα λο ον μα θη της γε ε νο με ε νος Δε σπο
ο ο ο τη ην πα ρε δω κε εν αρ γυ ρι ω ω πε πρα
α κε τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α α ανθρω ω ω
πον
C
η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω ω σαν I ου δαι

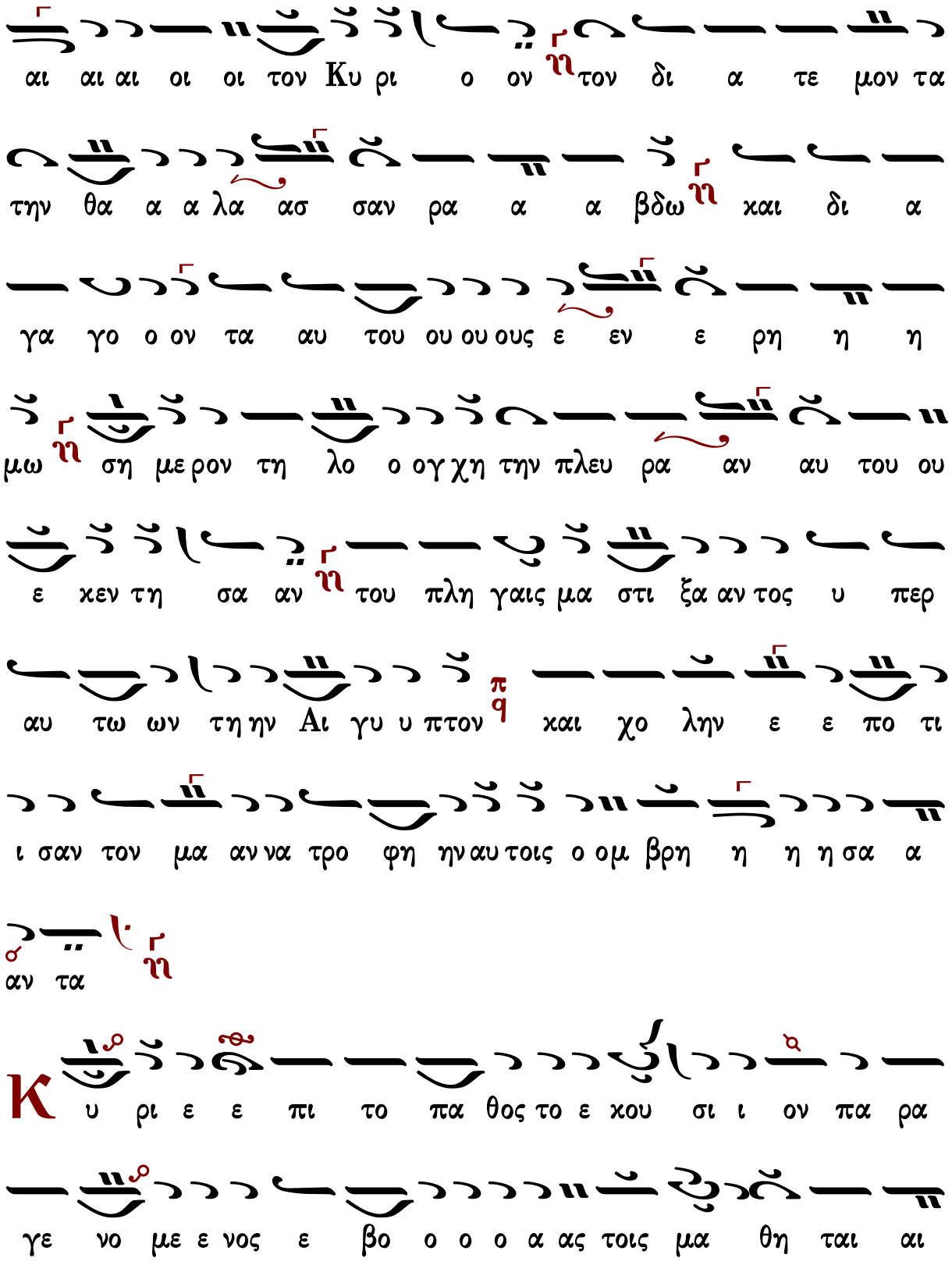
αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον τον δι α τε μον τα
την θα α α λα ασ σαν ρα α α βδω και δι α
γα γο ο ον τα αυ του ου ου ους ε εν ε ρη η η
μω ση με ρον τη λο ο ογ χη την πλευ ρα αν αυ του ου
ε κεν τη σα αν του πλη γαις μα στι ξα αν τος υ περ
αυ τω ων τη ην Αι γυ υ πτον και χο λην ε ε πο τι
ι σαν τον μα αν να τρο φη ην αυ τοις ο ομ βρη η η η σα α
αν τα
Κ υ ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ι ον πα ρα
γε νο με ε νος ε βο ο ο ο α ας τοις μα θη ται αι

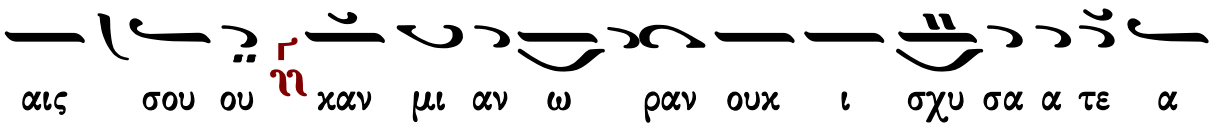

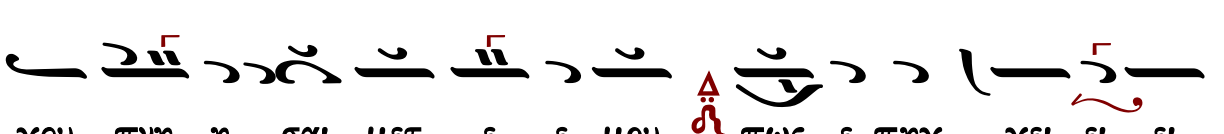

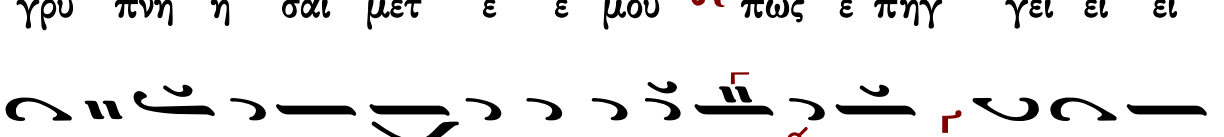

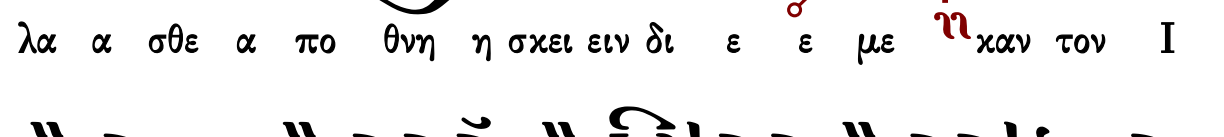

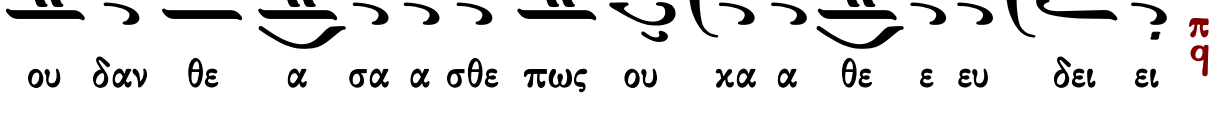

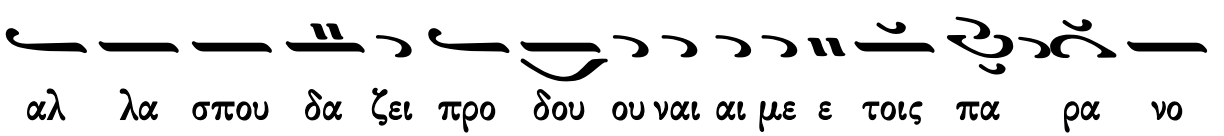

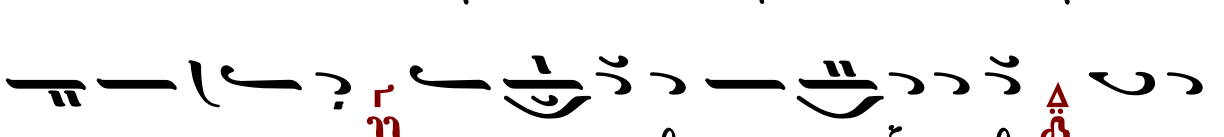

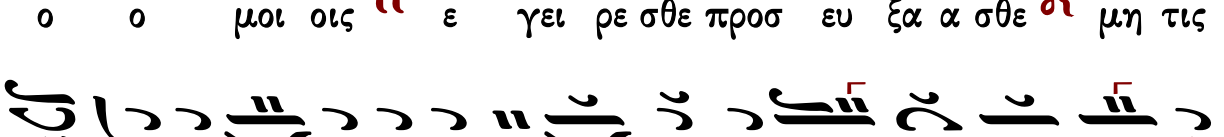

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

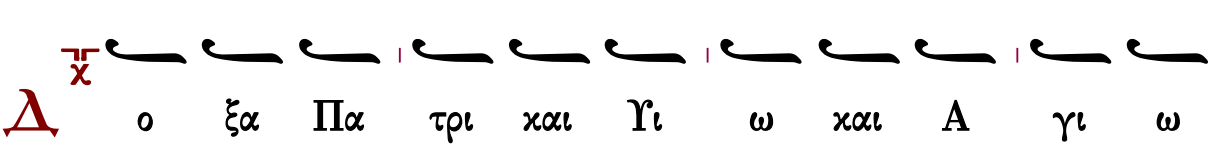

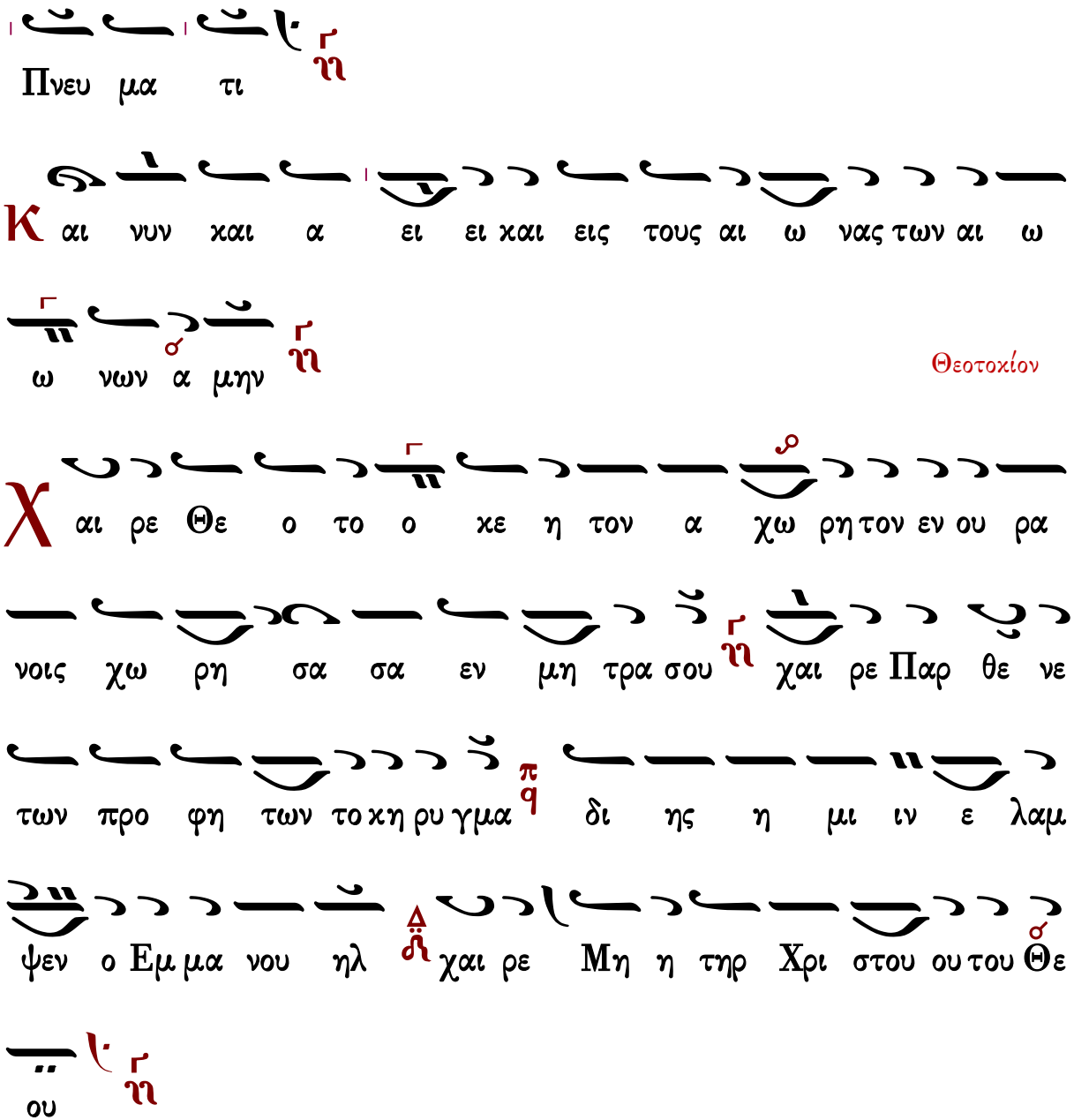

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

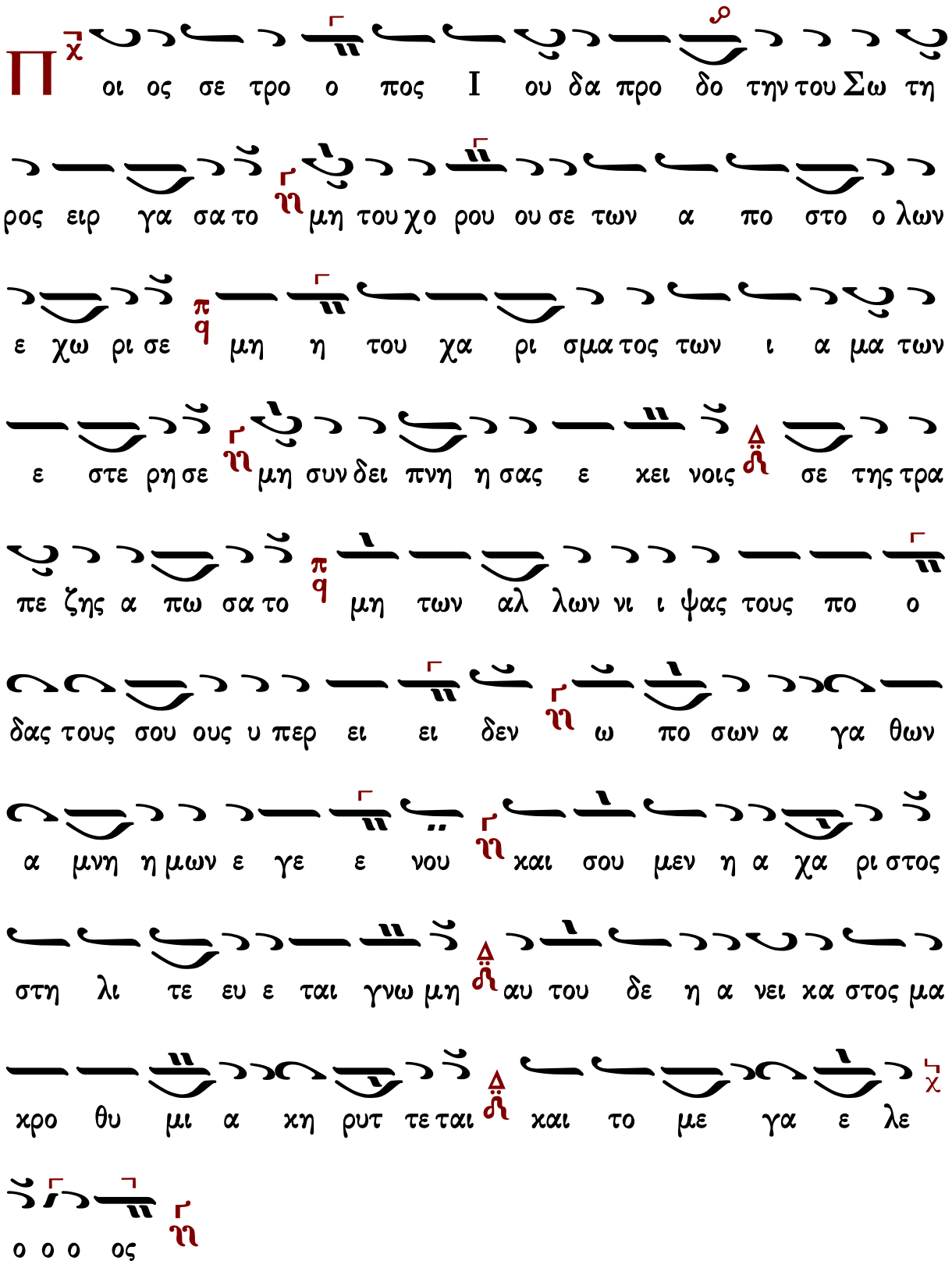
Π
οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη
ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων
ε χω ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των
ε στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε κει νοις σε της τρα
πε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο
δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ω πο σων α γα θων
α μνη η μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα ρι στος
στη λι τε ευ ε ται γνω μη αυ του δε η α νει κα στος μα
χρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το με γα ε λε
ο ο ο ος

χορὸς α΄

Ἦχος λ̱ π̱ ϊ̱ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.127*

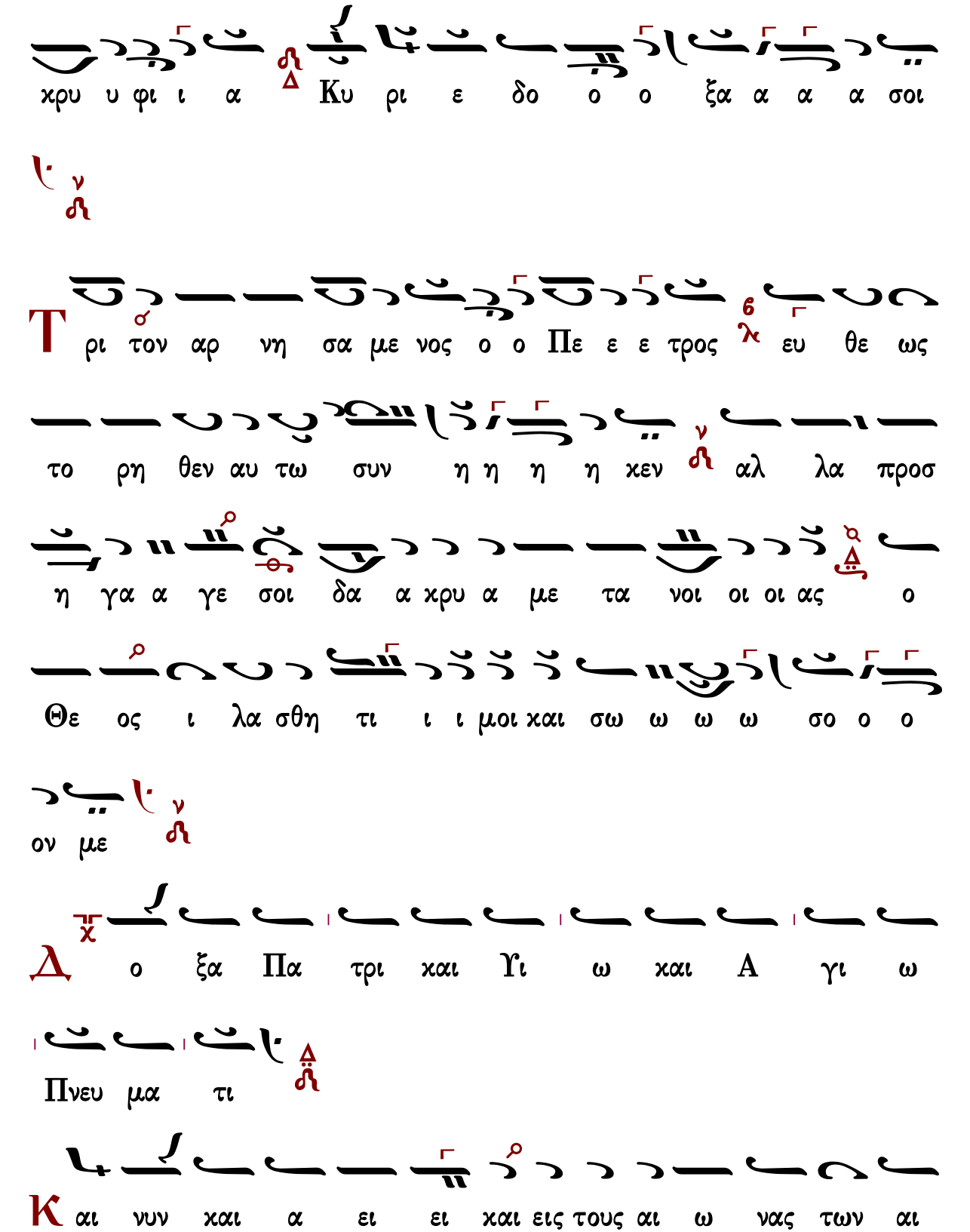
χρυ υ φι ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι
Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως
το ρη θεν αυ τω συν η η η η χεν αλ λα προσ
η γα α γε σοι δα α χρυ α με τα νοι οι οι ας ο
Θε ος ι λα σθη τι ι ι μοι χαι σω ω ω ω σο ο ο
ον με
Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι

Θεοτοκίον

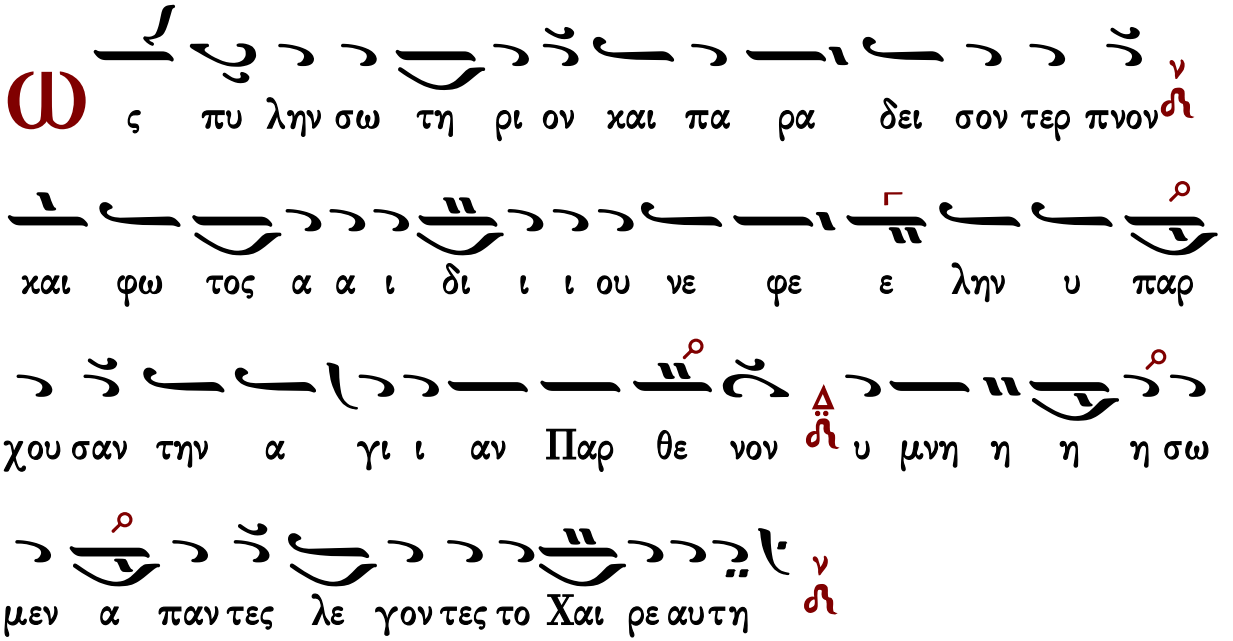

Ἀντίφωνον η΄

Ἦχος δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

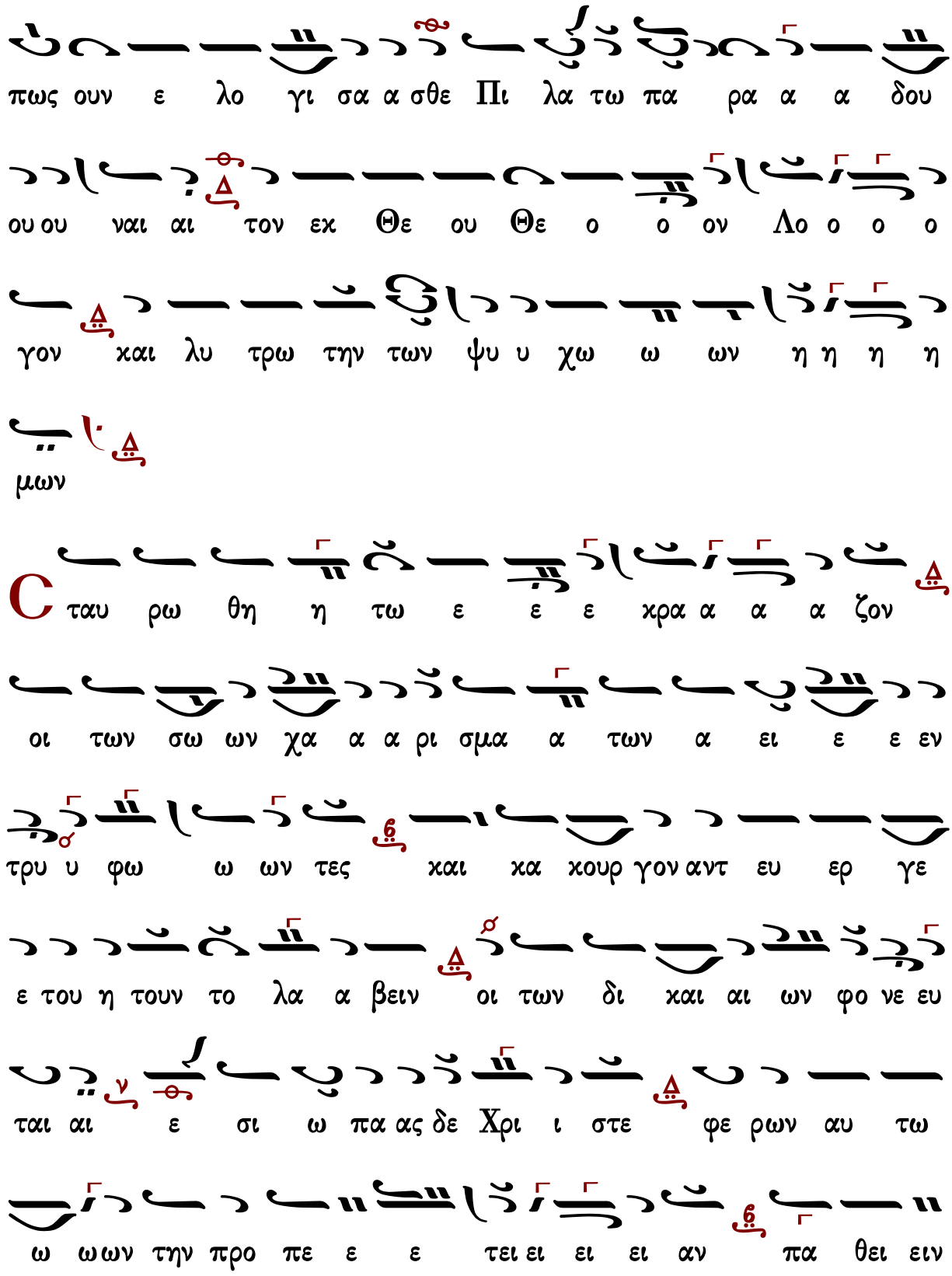
πως ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα ρα α α δου
ου ου ναι αι τον εκ Θε ου Θε ο ο ον Λο ο ο ο
γον και λυ τρω την των ψυ υ χω ω ων η η η η
μων
C ταυ ρω θη η τω ε ε ε κρα α α α ζον
οι των σω ων χα α α ρι σμα α των α ει ε ε εν
τρυ υ φω ω ων τες και κα κουρ γον αντ ευ ερ γε
ε του η τουν το λα α βειν οι των δι και αι ων φο νε ευ
ται αι ε σι ω πα ας δε Χρι ι στε φε ρων αυ τω
ω ωων την προ πε ε ε τει ει ει ει αν πα θει ειν

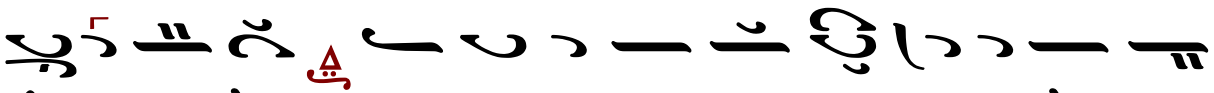
θε ε ε λων και σω σαι η μας ως φι ι λα α

αν θρω ω ω ω πος

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θεοτοκίον

Ο
τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα σου τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυσ ω πη σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πολ λα

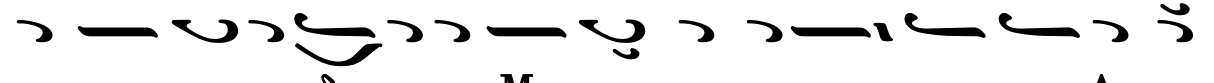
γαρ ι σχυ ει δε η σις Μη τρος προς ευ με νει αν Δε σπο

Ἀντίφωνον θ'

Καὶ τὸ ἀντίφωνον τοῦτο εἴθισται σήμερον νὰ ψάλληται εἱρμολογικῶς.

Ἦχος πλ. Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

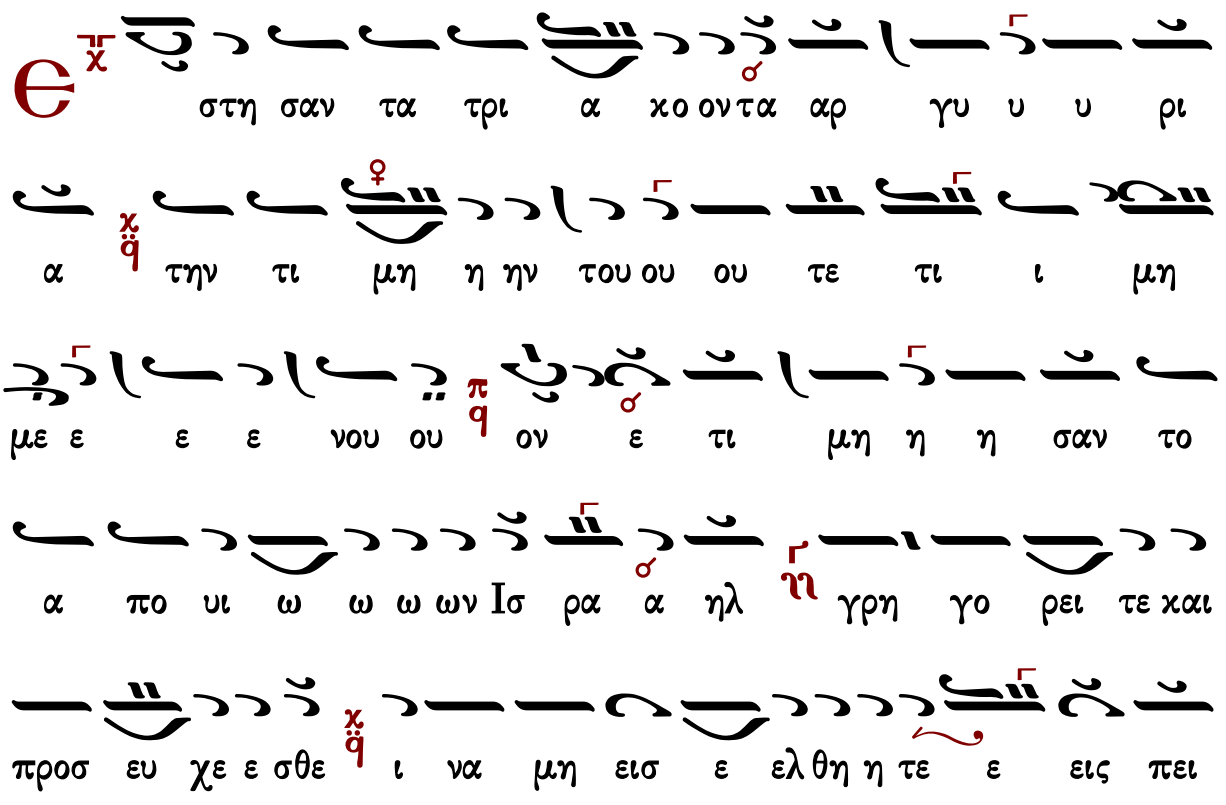

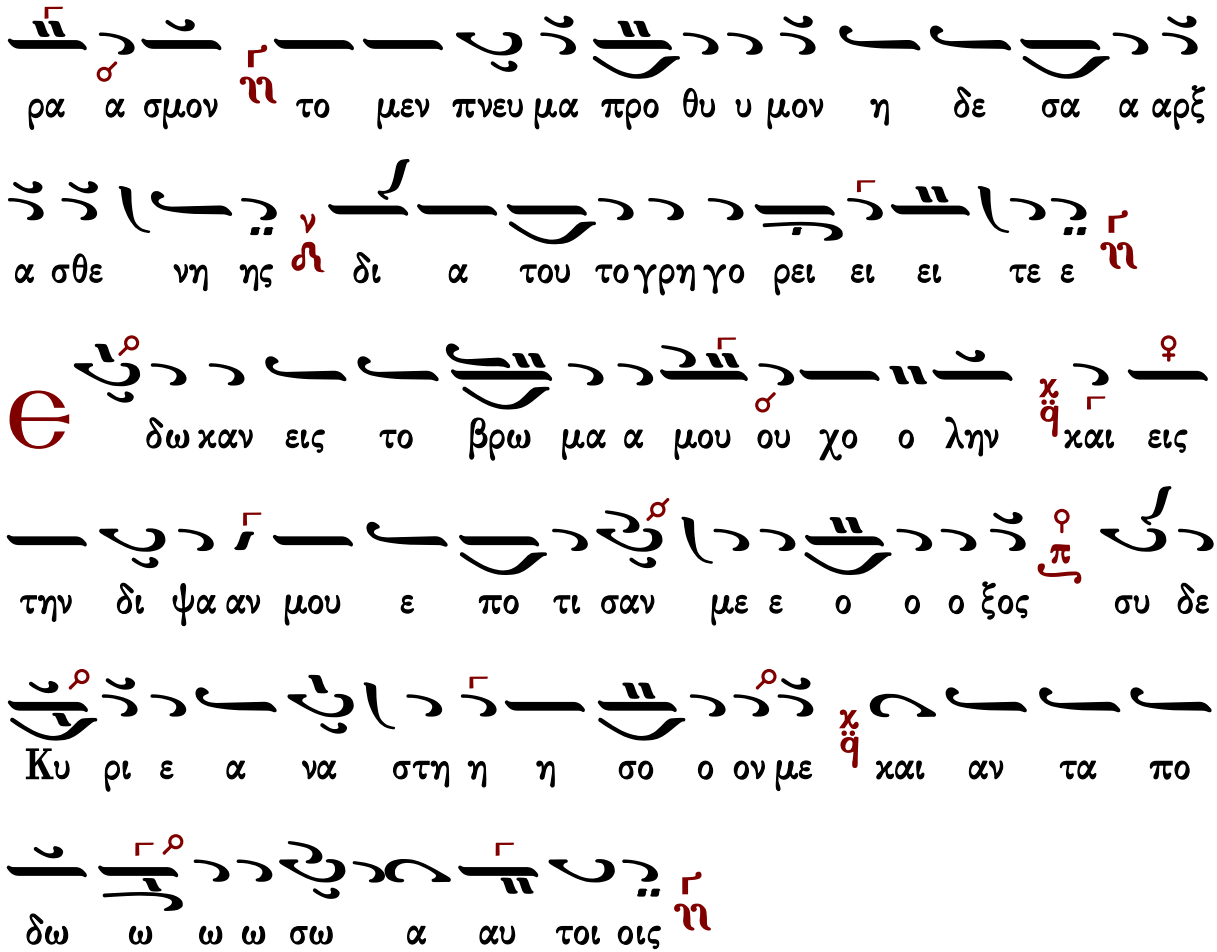

Ἦχος πλ. Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

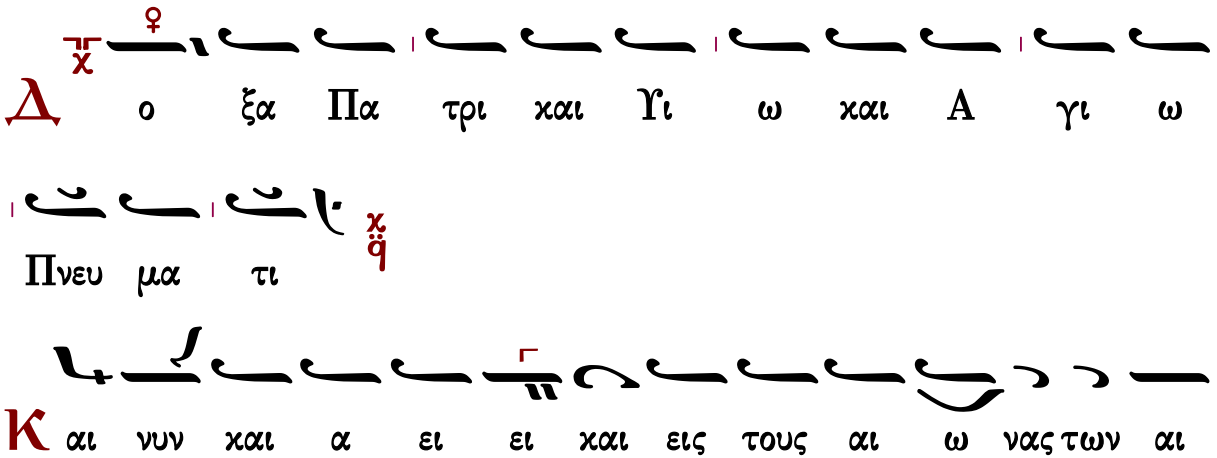

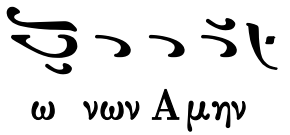

Θεοτοχίον

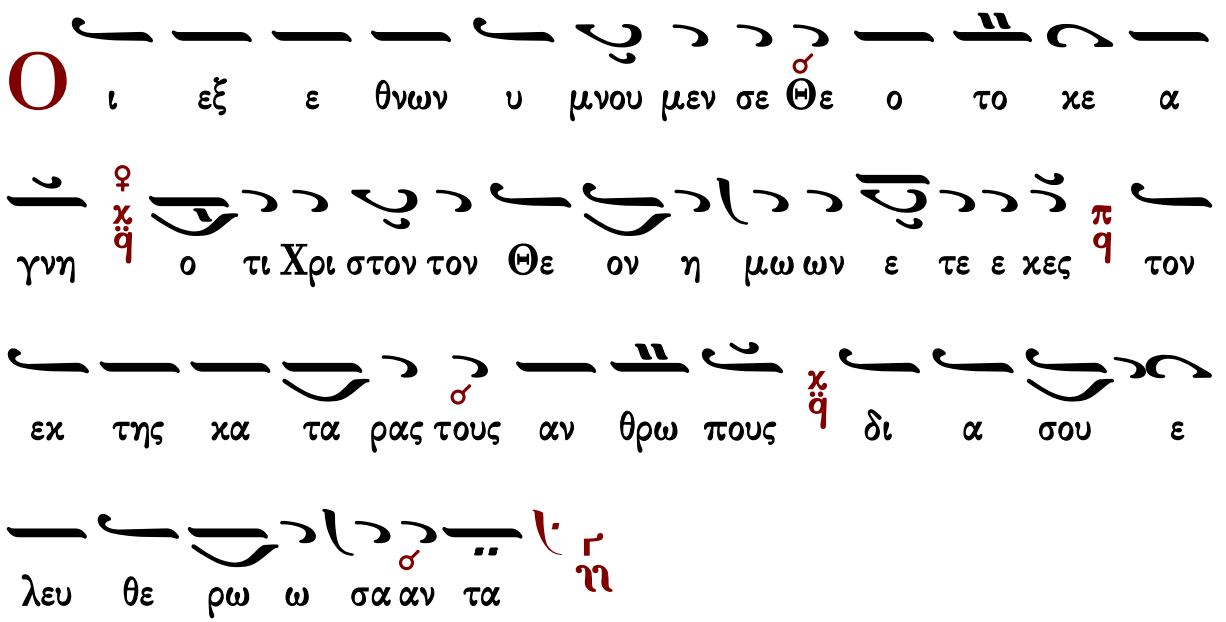

Κάθισμα δ΄

Ἦχος

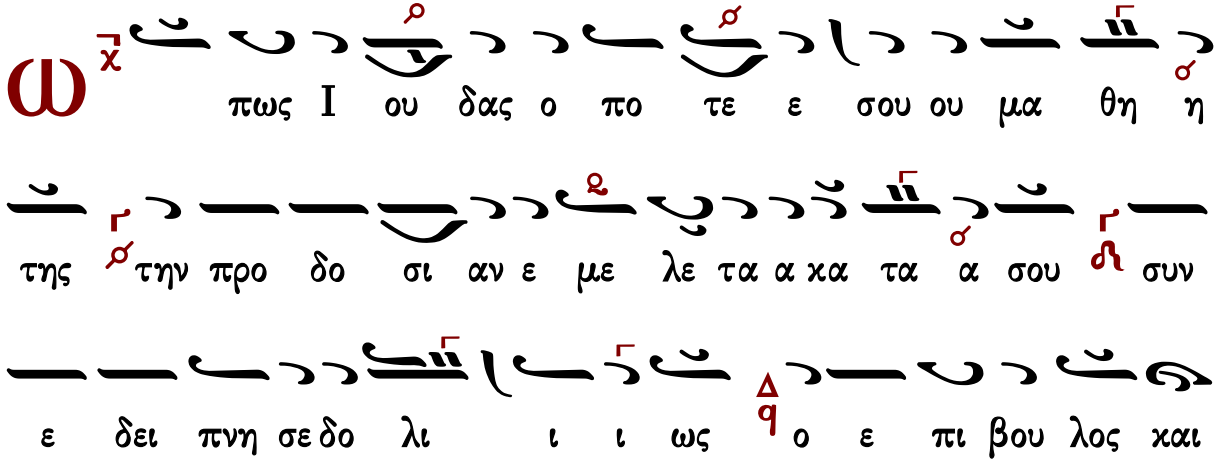

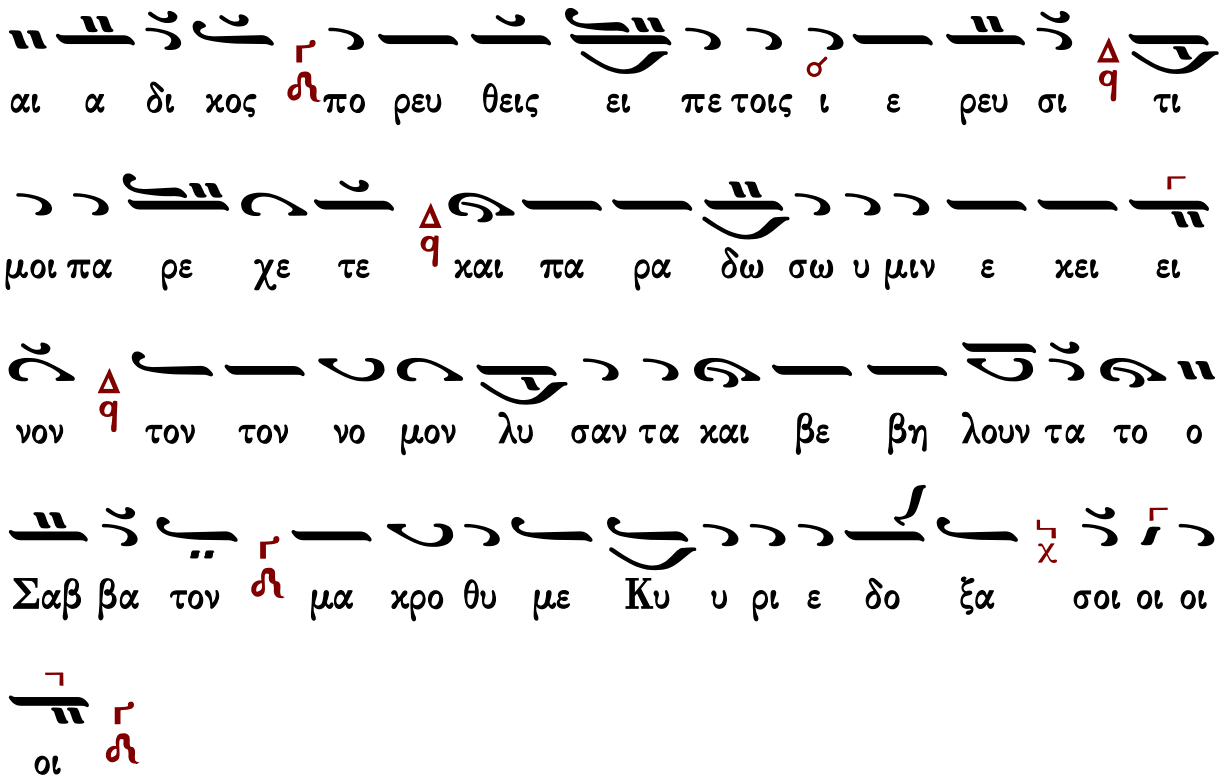

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.131*

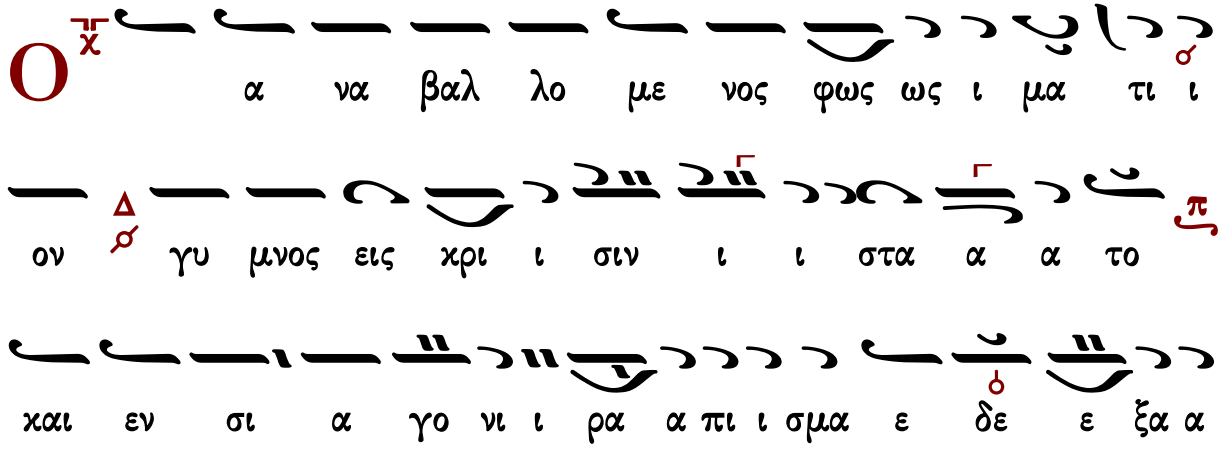

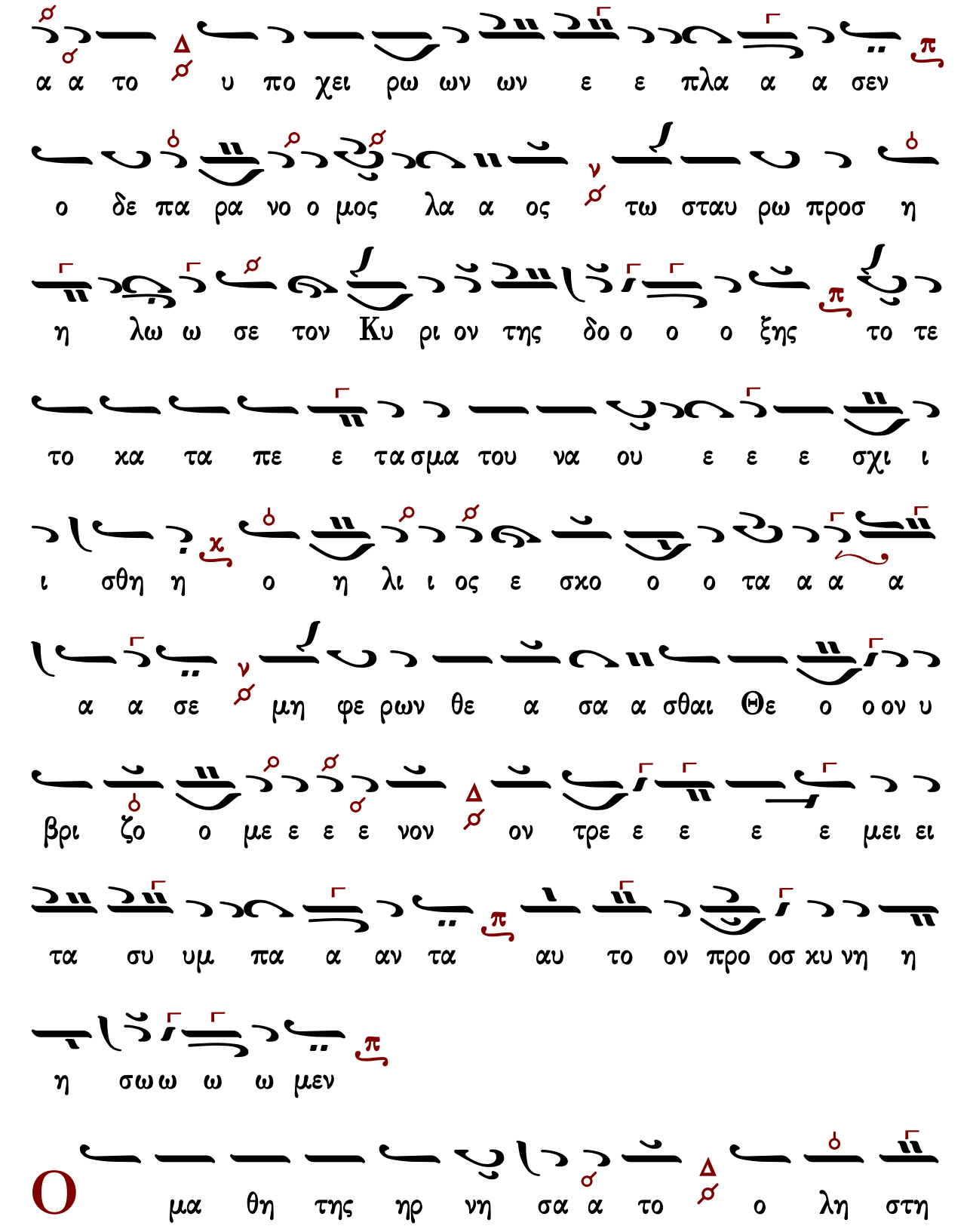
α α το υ πο χει ρω ων ων ε ε πλα α α σεν
ο δε πα ρα νο ο μος λα α ος τω σταυ ρω προσ η
η λω ω σε τον Κυ ρι ον της δο ο ο ο ξης το τε
το χα τα πε ε τα σμα του να ου ε ε ε σχι ι
ι σθη η ο η λι ι ος ε σχο ο ο τα α α α
α α σε μη φε ρων θε α σα α σθαι Θε ο ο ον υ
βρι ζο ο με ε ε ε νον ον τρε ε ε ε μει ει
τα συ υμ πα α αν τα αυ το ον προ οσ κυ νη η
η σω ω ω ω μεν
Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στη

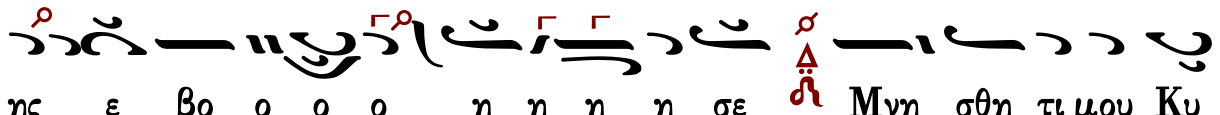
ης ε βο ο ο ο η η η η σε Μνη σθη τι μου Κυ

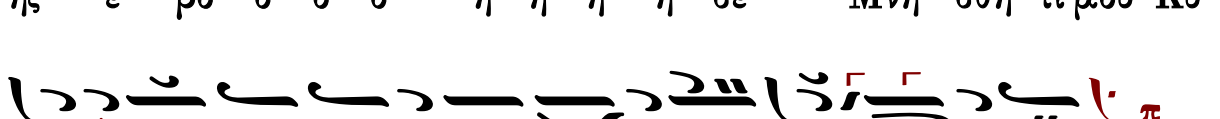
ρι ι ε εν τη βα σι λει ει ει α α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

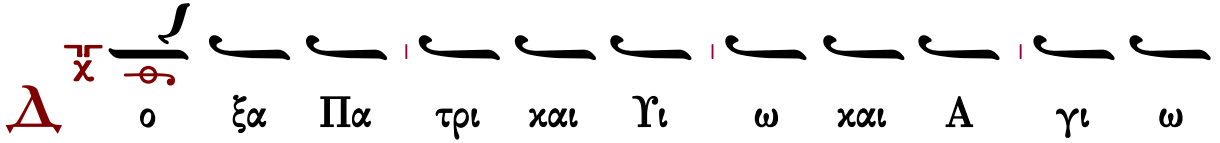
Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

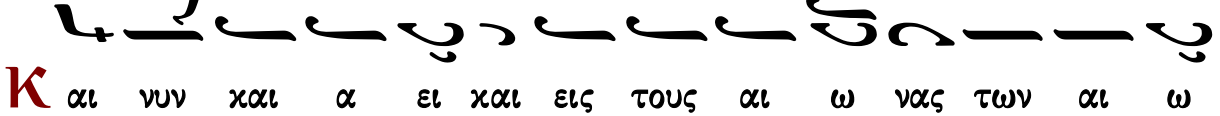
Θ ι ρη νευ σο ον τον χο σμον ο εκ Παρ θε ε νου κα

τα δε ξα μενος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρε σαι υ περ δου ου

λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γω ω μεν φι

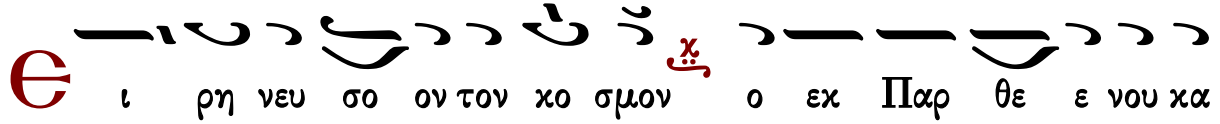
λαν θρω ω πε ε

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.132*

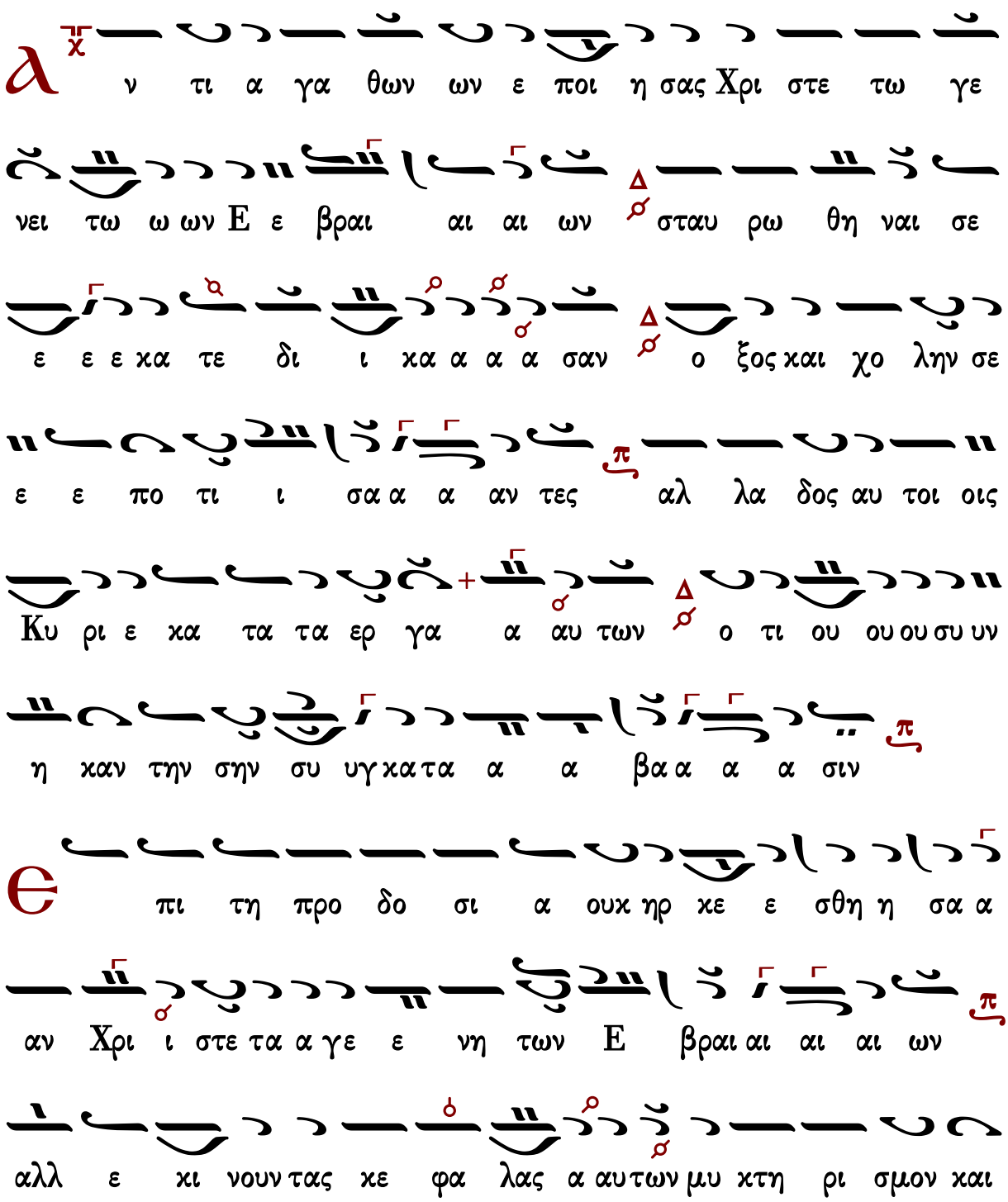

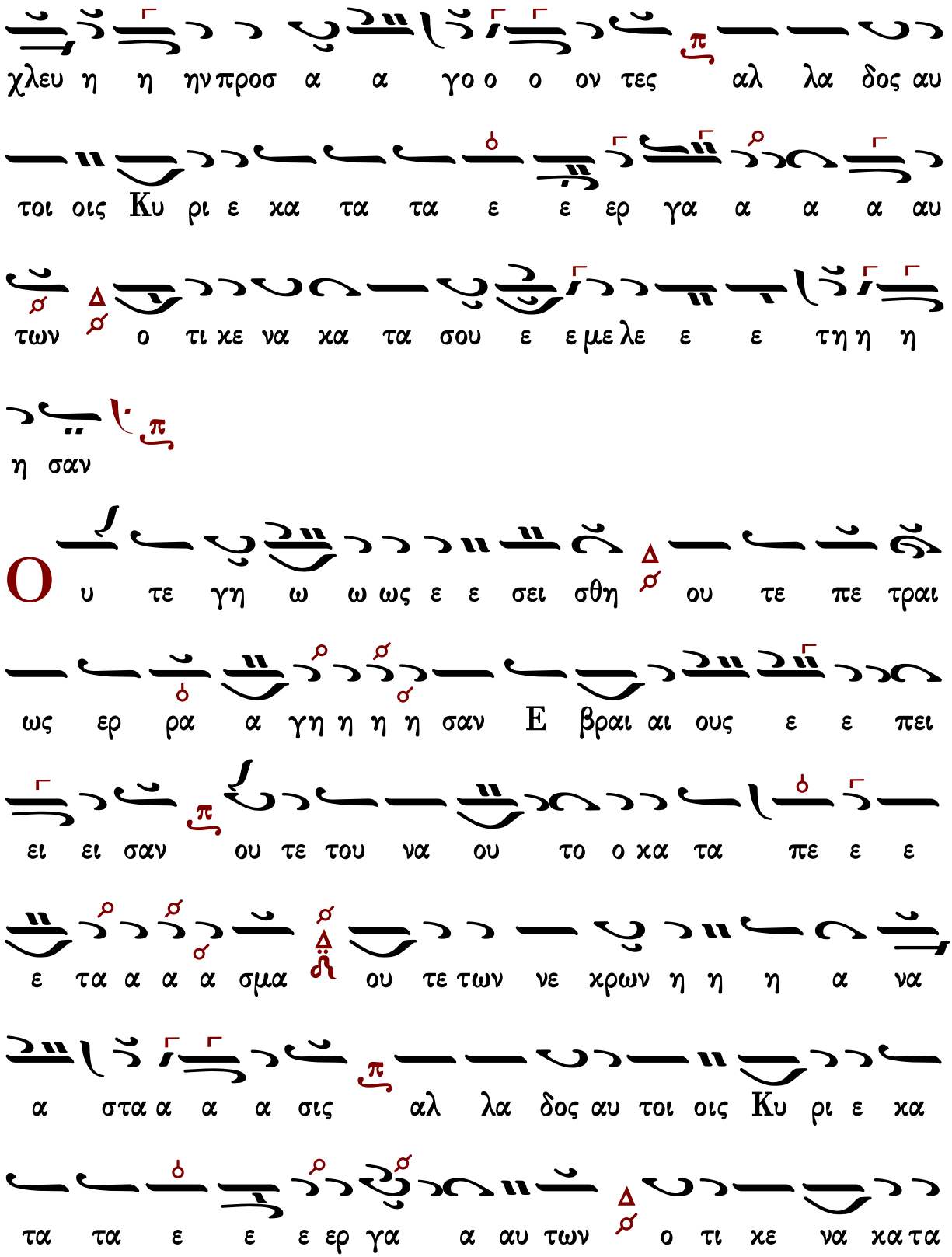
χλευ η η ηνπροσ α α γο ο ο ον τες αλ λα δος αυ
τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα α α αυ
των ο τι κε να κα τα σου ε εμε λε ε ε τη η η
η σαν
Ο υ τε γη ω ω ως ε ε σει σθη ου τε πε τραι
ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους ε ε πει
ει ει σαν ου τε του να ου το ο κα τα πε ε ε
ε τα α α α σμα ου τε των νε κρων η η η α να
α στα α α α σις αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα
τα τα ε ε ε ερ γα α αυ των ο τι κε να κα τα

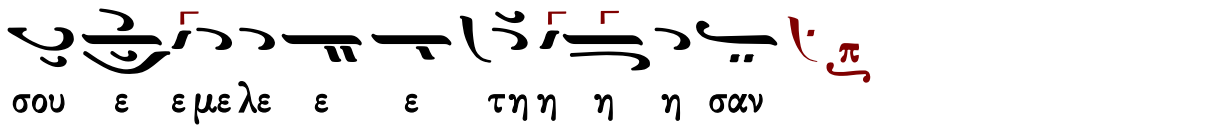
σου ε εμελε ε ε τηηηηη σαν

Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι Α γι ω

Πνευ μα τι

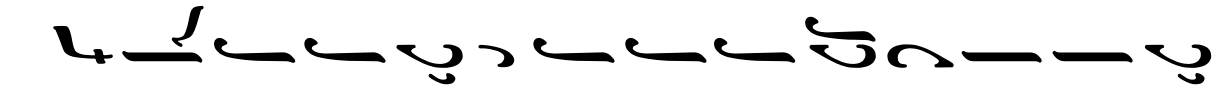
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

νων Αμην

Θεοτοκίον

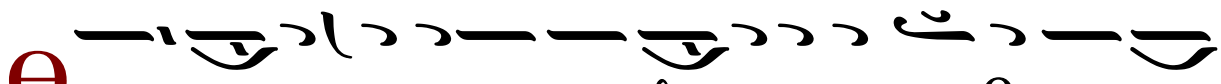
Θ ε ον εκ σου ου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το

κε ε Παρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με νη δι

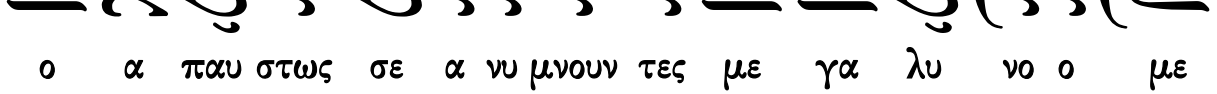
ο α παυ στως σε α νυ μνουν τες με γα λυ νο ο με

εν

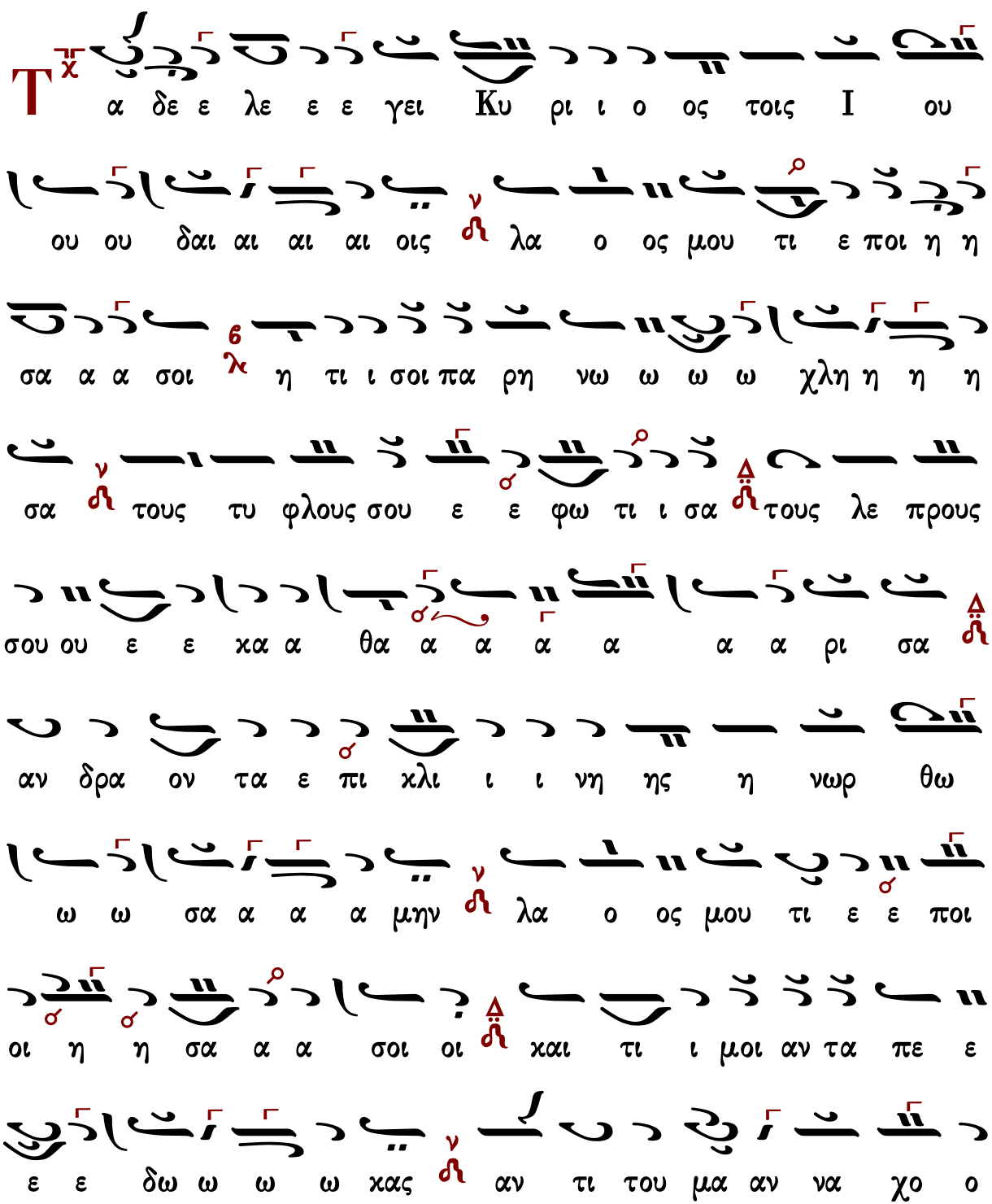
Τ
α δε ε λε ε ε γει Κυ ρι ι ο ος τοις Ι ου
ου ου δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η
σα α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω ω χλη η η η
σα τους τυ φλους σου ε ε φω τι ι σα τους λε πρους
σου ου ε ε χα α θα α α α α α α ρι σα
αν δρα ον τα ε πι χλι ι ι νη ης η νωρ θω
ω ω σα α α α μην λα ο ος μου τι ε ε ποι
οι η η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν τα πε ε
ε ε δω ω ω χας αν τι του μα αν να χο ο

λην αν τι του υ υ δα τος ο ο ο ξο ος αν τι
του α γα α πα α αν με σταυ ρω ω με προσ η λω
ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι
πον κα λε ε σω μου τα ε ε ε θνη η κα κει να
με δο ο ο ξα σου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω ω Πνε
ε ευ μα α α α τι κα γω αυ τοις δω ω ρη σο ο
μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω νι ι ι ι
ον
C η με ε ρον του να ου το κα τα πε τα α σμα εις
ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα νο ο ο ο

μων και τας ι δι ας α α χτι ι ι νας ο η λι

ο ο ος χρυ υ υ πτει ει Δε σπο την ο ρω ων σταυ ρου

ου ου με ε ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι

οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α πο ο στο

ο λων βο ο α α α προ ος υ υ υ μας

ι ι ι ι δε ε να α α ος ον υ μεις ε ε

ε λυ σα α τε ι δε ε α α μνος ον υ μεις ε σταυ

ρω ω ω σα α α α τε τα φω ω πα ρε δω κα α

τε ε αλλ εξ ου σι α α ε ε αυ του α νε ε

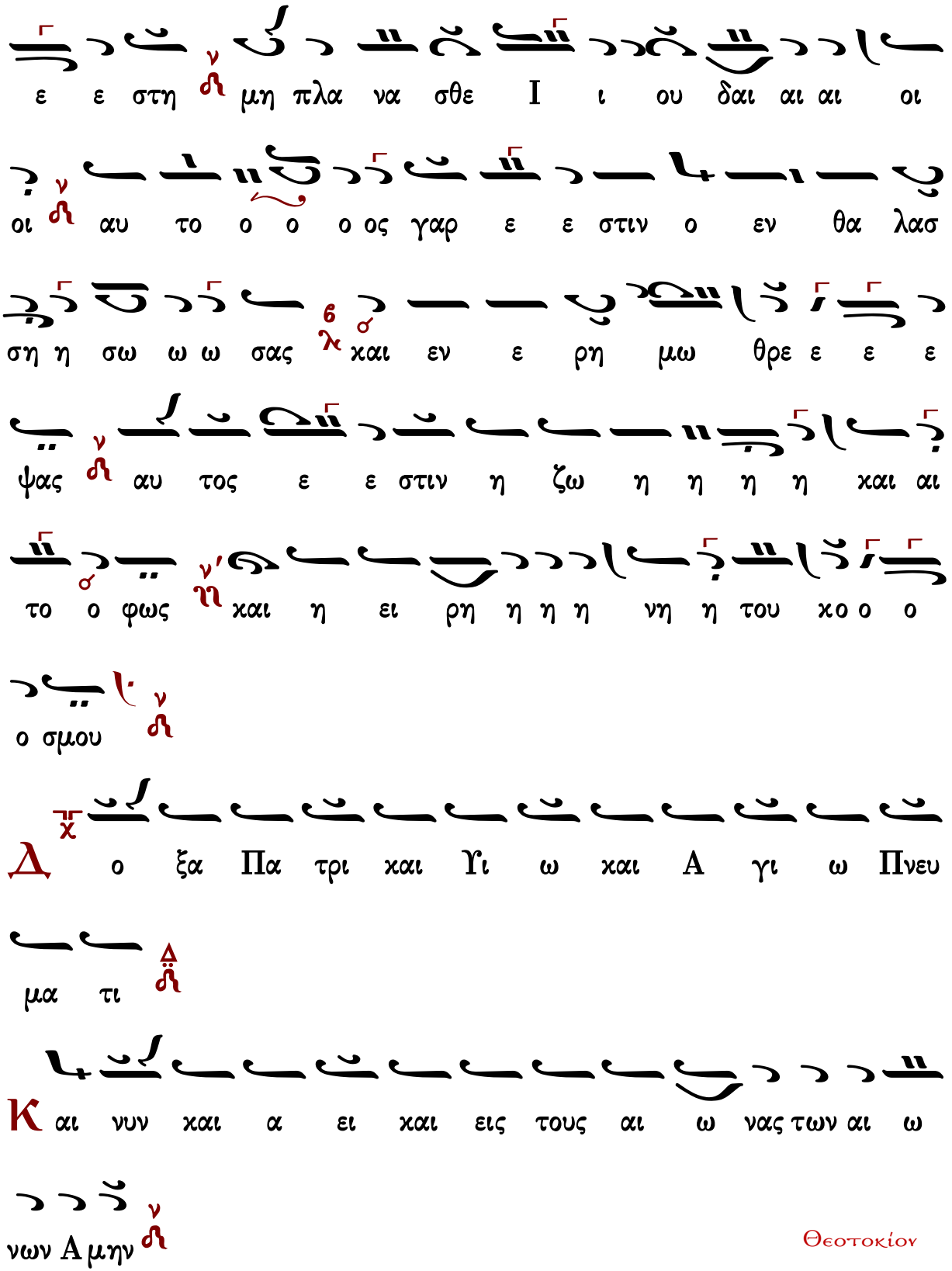
ε ε στη μη πλα να σθε I ι ου δαι αι αι οι
οι αυ το ο ο ο ος γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ
ση η σω ω ω σας και εν ε ρη μω θρε ε ε ε
ψας αυ τος ε ε στιν η ζω η η η η και αι
το ο φως και η ει ρη η η η νη η του χο ο ο
ο σμου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Θεοτοκίον

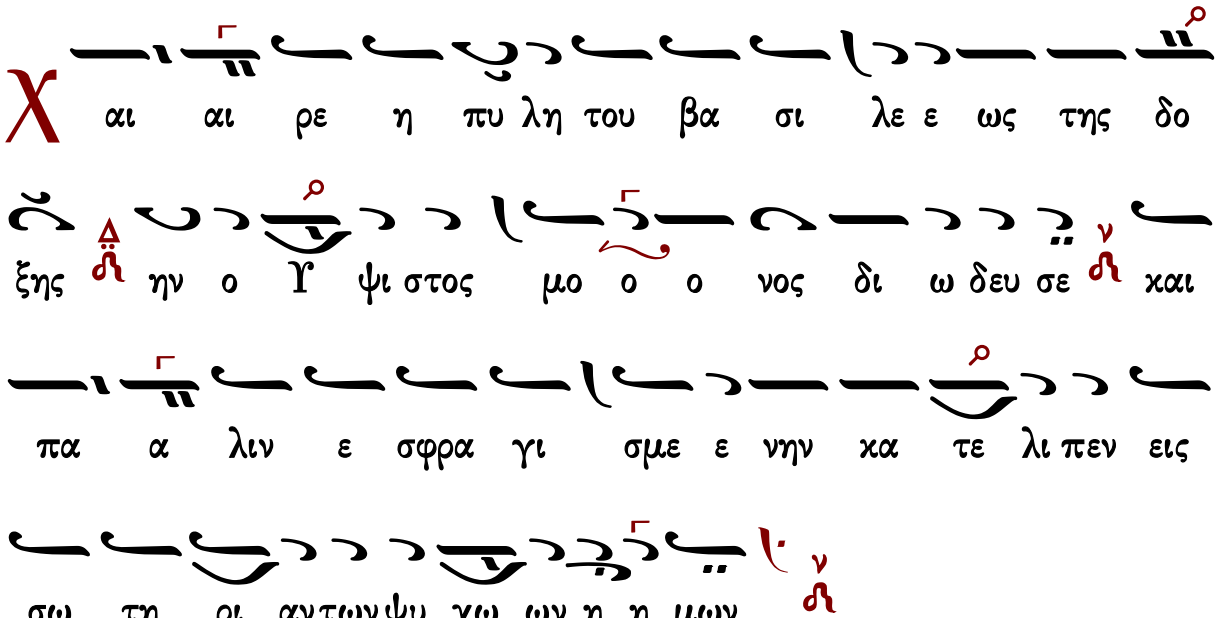

Κάθισμα ε΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

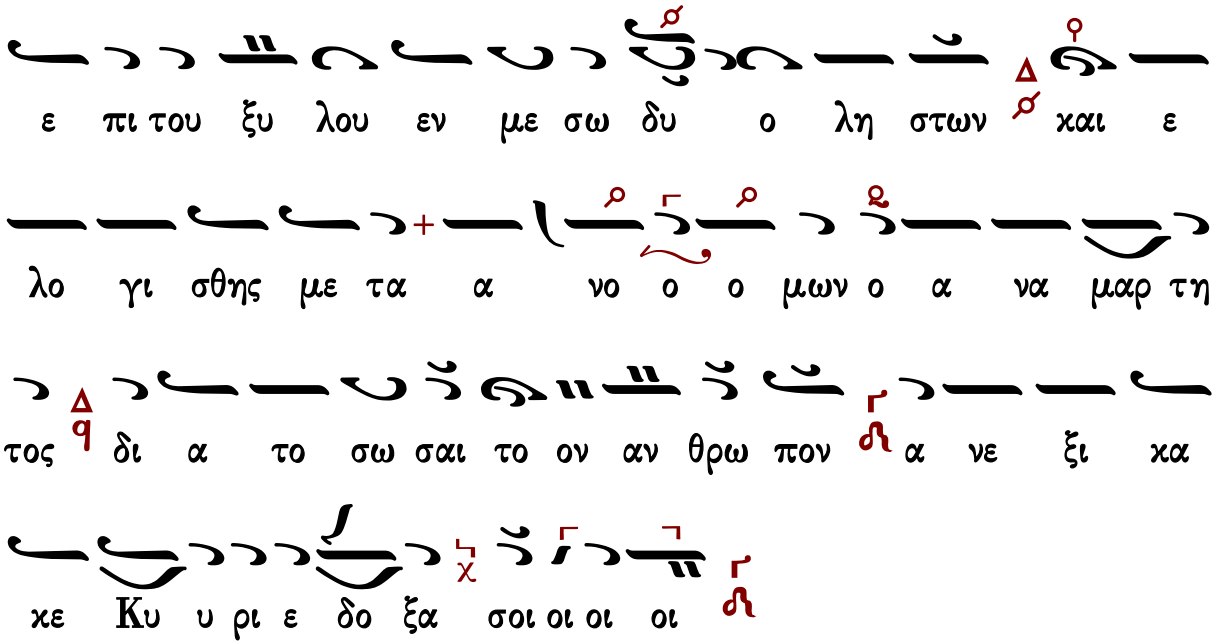

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

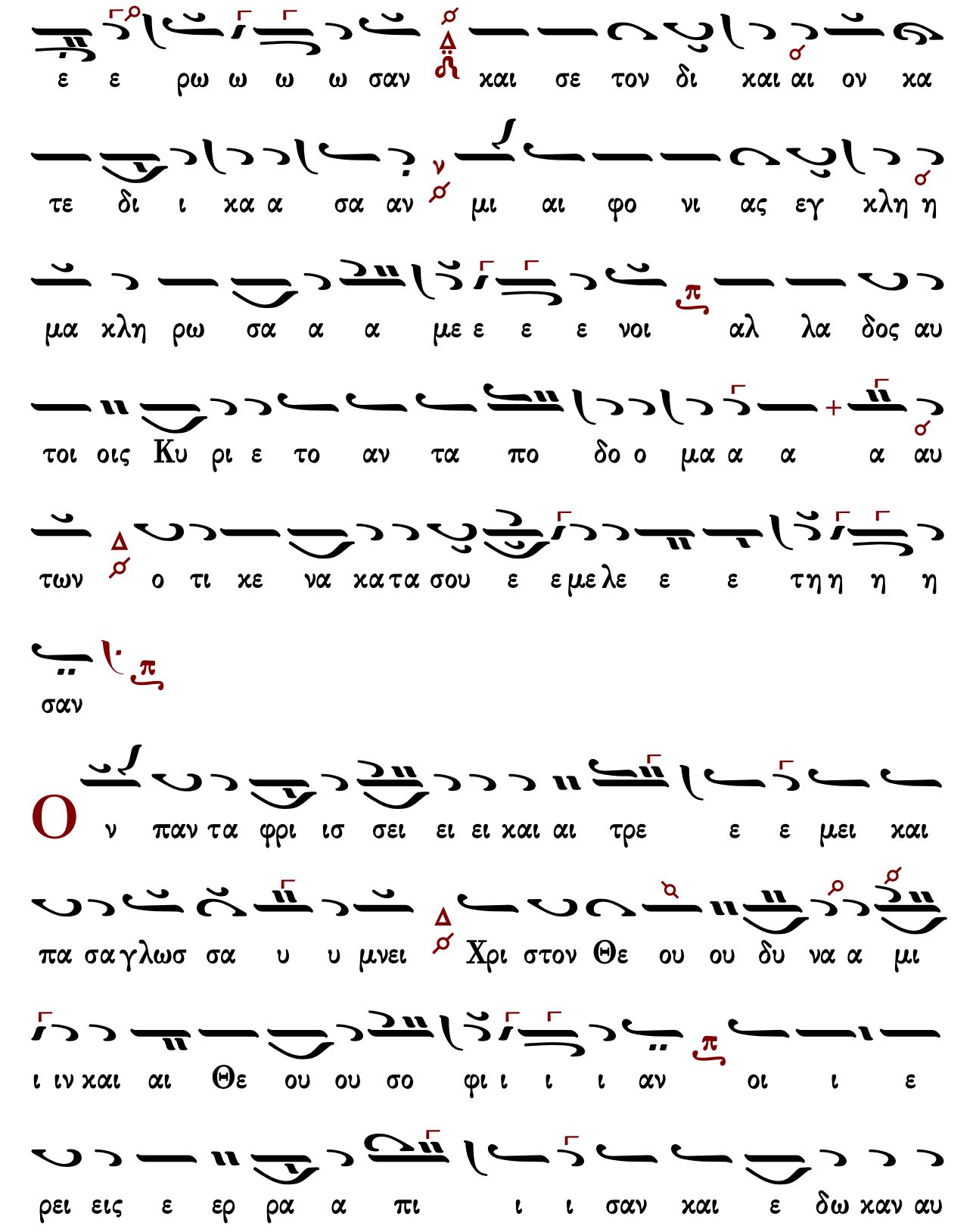
ε ε ρω ω ω ω σαν και σε τον δι και αι ον κα
τε δι ι κα α σα αν μι αι φο νι ας εγ κλη η
μα κλη ρω σα α α με ε ε ε νοι αλ λα δος αυ
τοι οις Κυ ρι ε το αν τα πο δο ο μα α α α αυ
των ο τι κε να κα τα σου ε ε με λε ε ε τη η η η
σαν
Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και αι τρε ε ε μει και
πα σα γλωσ σα υ υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να α μι
ι ιν και αι Θε ου ου σο φι ι ι ι αν οι ι ε
ρει εις ε ερ ρα α πι ι ι σαν και ε δω καν αυ

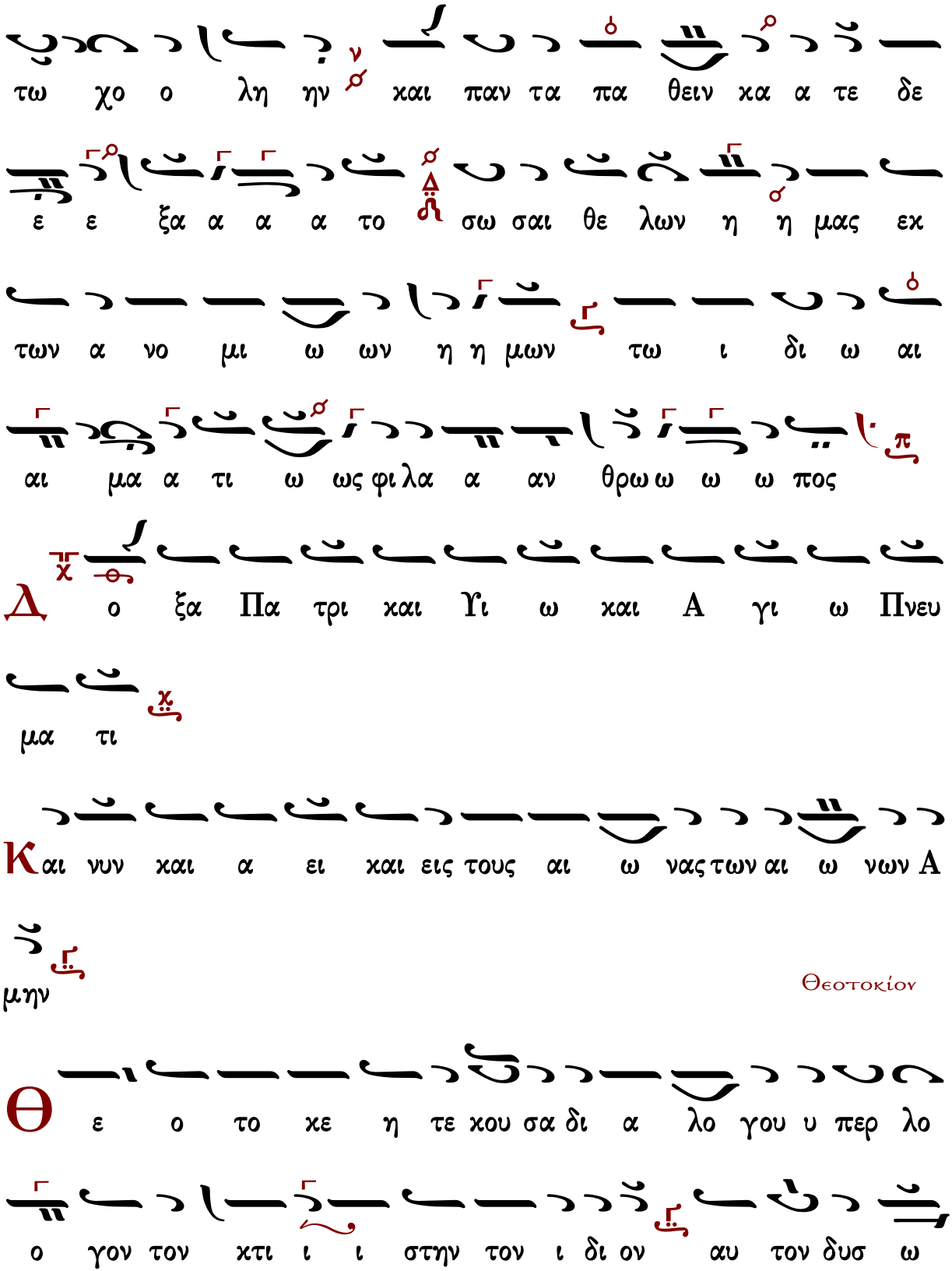
τω χο ο λη ην και παν τα πα θειν κα α τε δε
ε ε ξα α α α το σω σαι θε λων η η μας εκ
των α νο μι ω ων η η μων τω ι δι ω αι
αι μα α τι ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α
μην
Θεοτοκίον
Θ ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ περ λο
ο γον τον κτι ι ι στην τον ι δι ον αυ τον δυσ ω

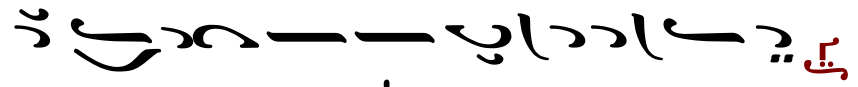

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*
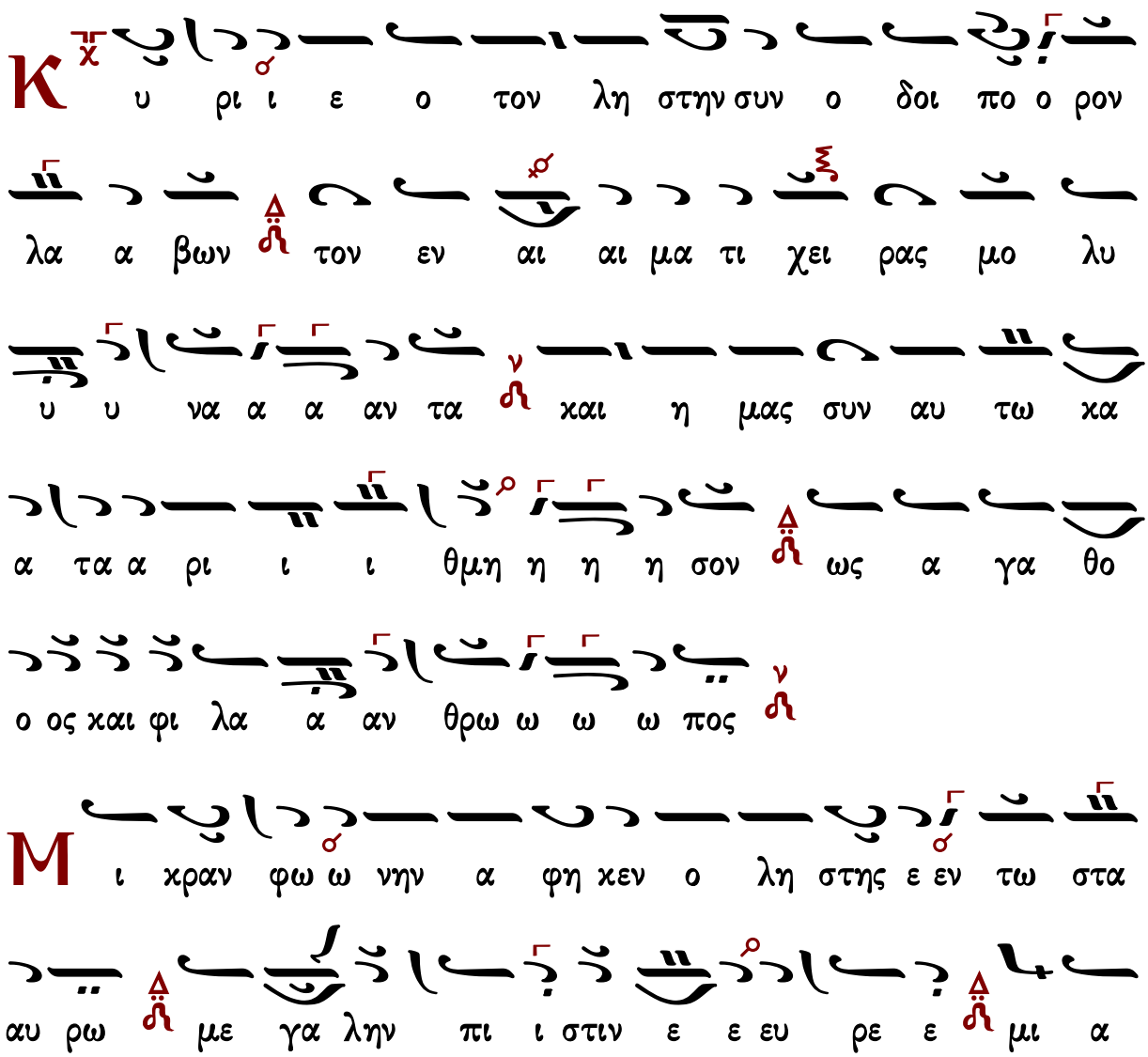
α ρο πη ε σω ω ω ω θη και πρω ω τος πα

ρα δει σου πυ υ λας α α νοι οι οι ξας εισ η η η ηλ

θεν ο αυ του τη ην με ε τα νοι οι α αν προ οσ δε

ε ξα α α α α α με νος Κυ υ υ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

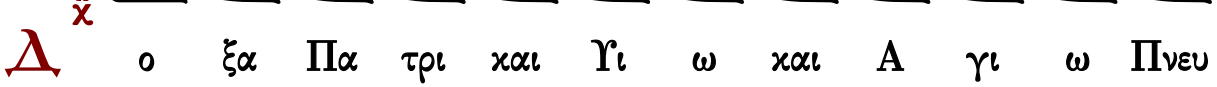
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

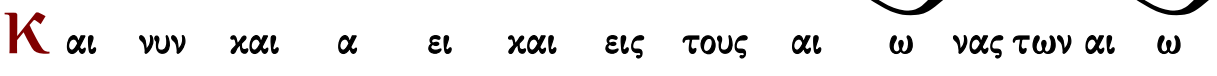
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε η δι αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

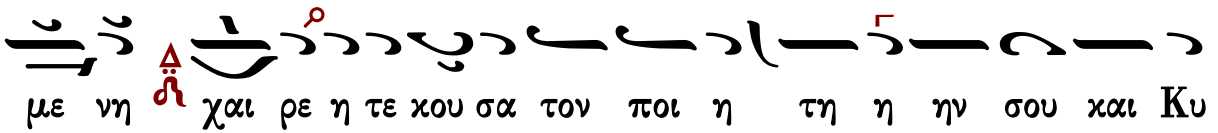

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

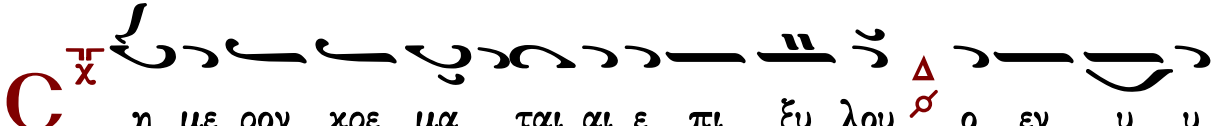

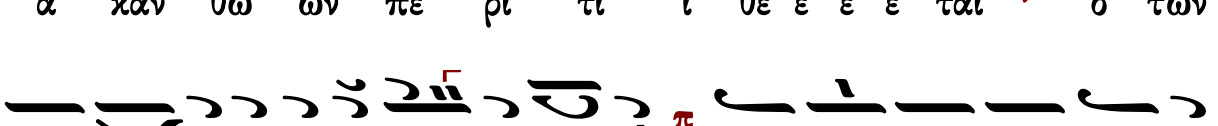

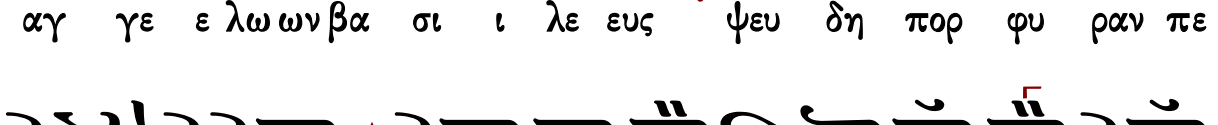

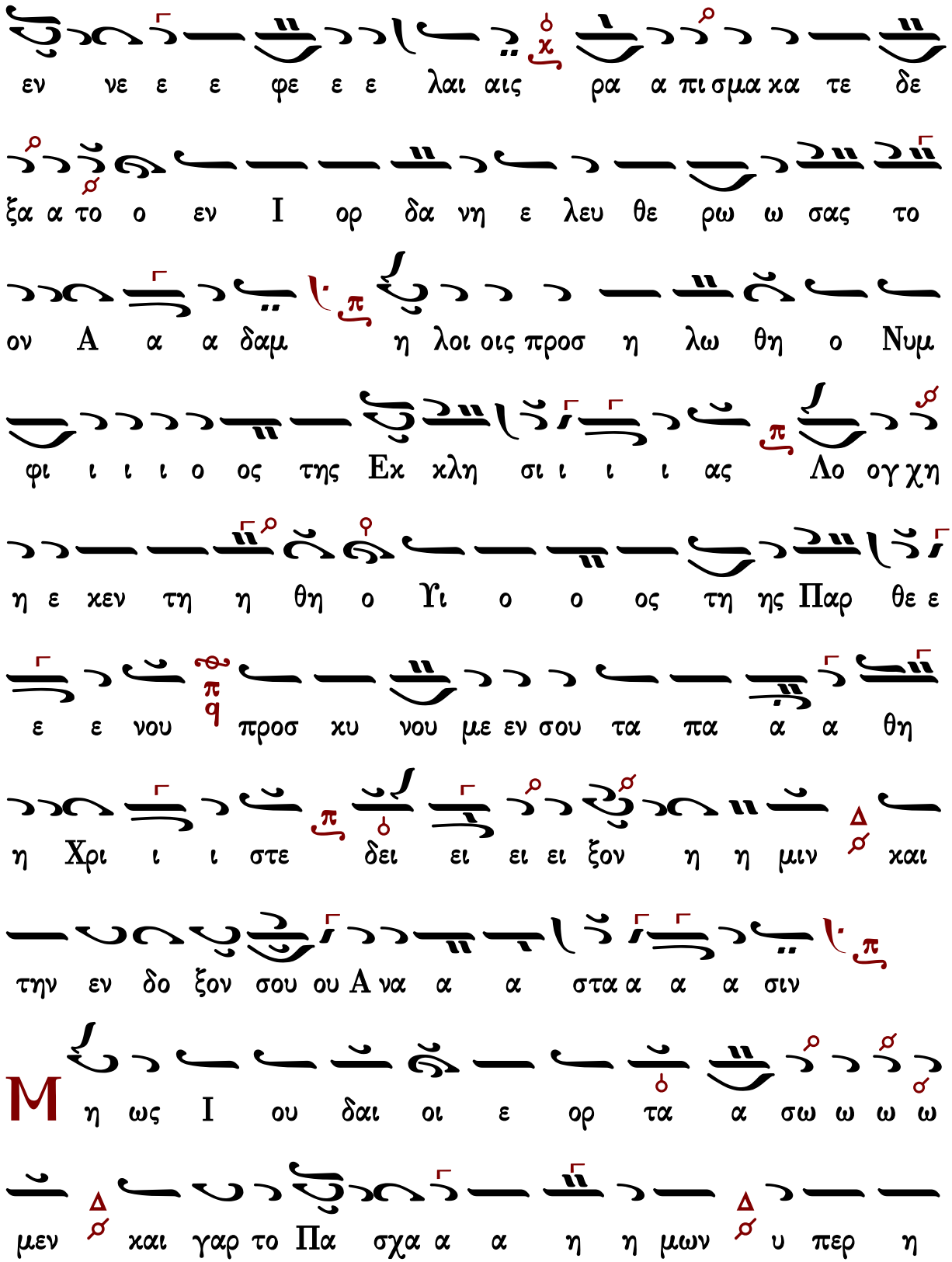
εν νε ε ε φε ε ε λαι αις ρα α πι σμα κα τε δε
ξα α το ο εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας το
ον Α α α δαμ η λοι οις προσ η λω θη ο Νυμ
φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας Λο ογ χη
η ε κεν τη η θη ο Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε
ε ε νου προσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη
η Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξον η η μιν και
την εν δο ξον σου ου Α να α α στα α α α σιν
Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα α σω ω ω ω
μεν και γαρ το Πα σχα α α η η μων υ περ η

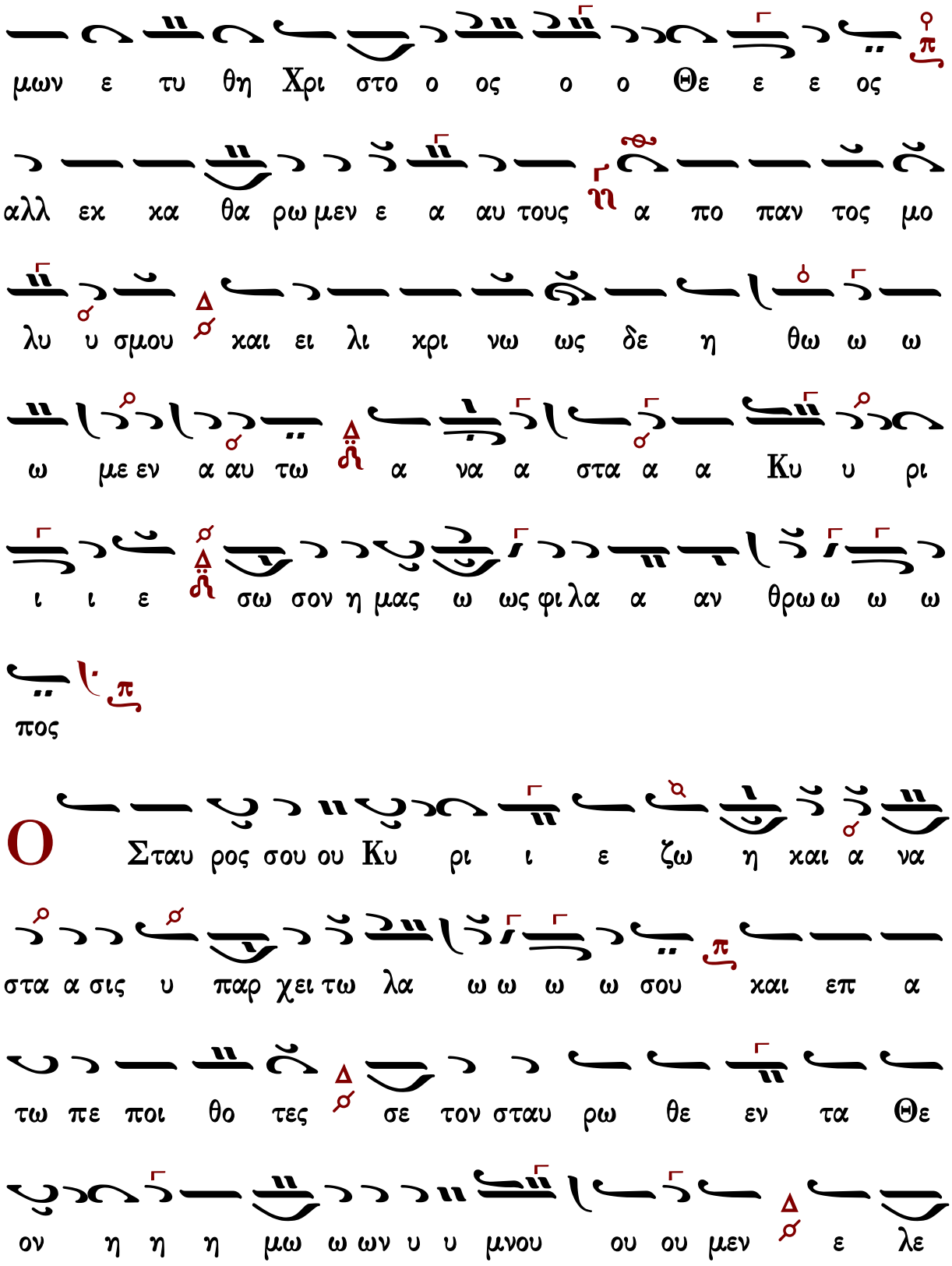
μων ε τυ θη Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ος
αλλ εκ κα θα ρω μεν ε α αυ τους α πο παν τος μο
λυ υ σμου και ει λι χρι νω ως δε η θω ω ω
ω με εν α αυ τω α να α στα α α Κυ υ ρι
ι ι ε σω σον η μας ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω
πος
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α να
στα α σις υ παρ χει τω λα ω ω ω ω σου και επ α
τω πε ποι θο τες σε τον σταυ ρω θε εν τα Θε
ον η η η μω ω ων υ υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

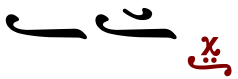
μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Θεοτοκίον

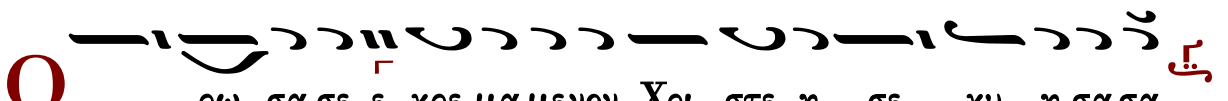
Ο ρω σα σε ε χρε μα μενον Χρι στε η σε χυ η σα σα

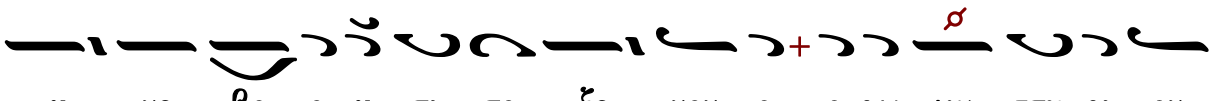
α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι ον

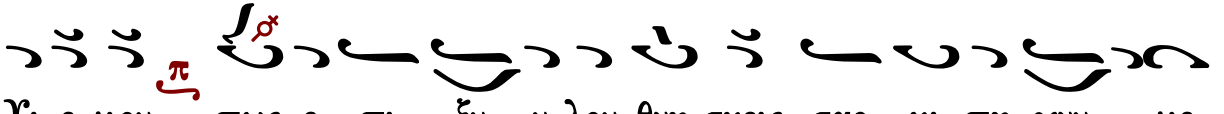
Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε

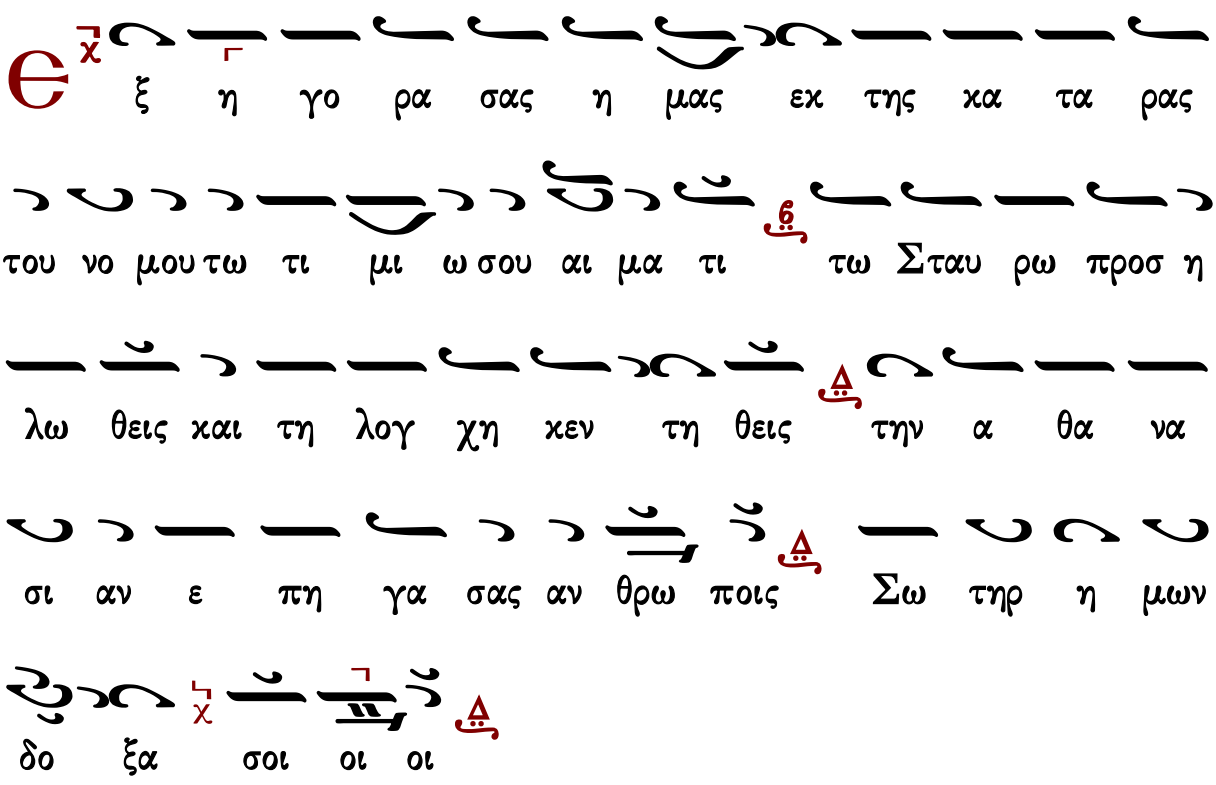

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Τὰ ιε΄ ἀντίφωνα τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ.Παρασκευῆς ψάλλονται κατὰ παράδοσιν εἰς μέλος στιχηραρικόν, ἐνῷ τὰ ἐπισφραγιστικὰ θεοτοκία αὐτῶν ψάλλονται εἱρμολογικῶς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ εἰς εἱρμολογικὸν μέλος τονισμοὶ αὐτῶν ὑπὸ τῶν Γρηγορίου πρωτοψάλτου καὶ Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ. Ἄλλωστε τὰ ἀντίφωνα ς΄ εἰς ἦχον βαρὺν καὶ θ΄ εἰς ἦχον γ΄, καθὼς καὶ τὰ εἰς γ΄ ἦχον στιχηρὰ τῶν αἴνων, ψαλλόμενα παλαιότερον καὶ αὐτὰ στιχηραρικῶς, σήμερον ψάλλονται εἱρμολογικῶς. Ταῦτα ἔχων ὑπ΄ ὄψιν ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ παραθέσω τὰ ἀντίφωνα ταῦτα, ἐκτὸς τοῦ καθιερωμένου στιχηραρικοῦ μέλους, καὶ εἰς εἱρμολογικὸν τοιοῦτο κατ΄ ἐμὸν τονισμόν. Ἡ εἰς εἱρμολογικὸν μέλος ψαλμῳδία τῶν ἀντιφώνων ἀφ΄ ἑνὸς μὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀνετωτέραν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐνῷ σήμερον τὰ εἰς στιχηραρικὸν μέλος τοιαῦτα ψάλλονται συνήθως εἰς χρονικὴν ἀγωγὴν συντομωτάτην, μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μουσικῶν γραμμῶν, ἀφ΄ ἑτέρου δὲ θὰ συντελέσῃ εἰς ἱκανὴν χρονικὴν συντόμευσιν τῆς ἀρκούντως μακρᾶς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παθῶν. Τὰ θεοτοκία καὶ τὰ καθίσματα, παρατεθέντα ἤδη εἰς μέλος εἱρμολογικόν, δὲν ἐπαναλαμβάνονται, σημειοῦνται ὅμως αἱ σχετικαὶ παραπομπαί.

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ̱ π̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

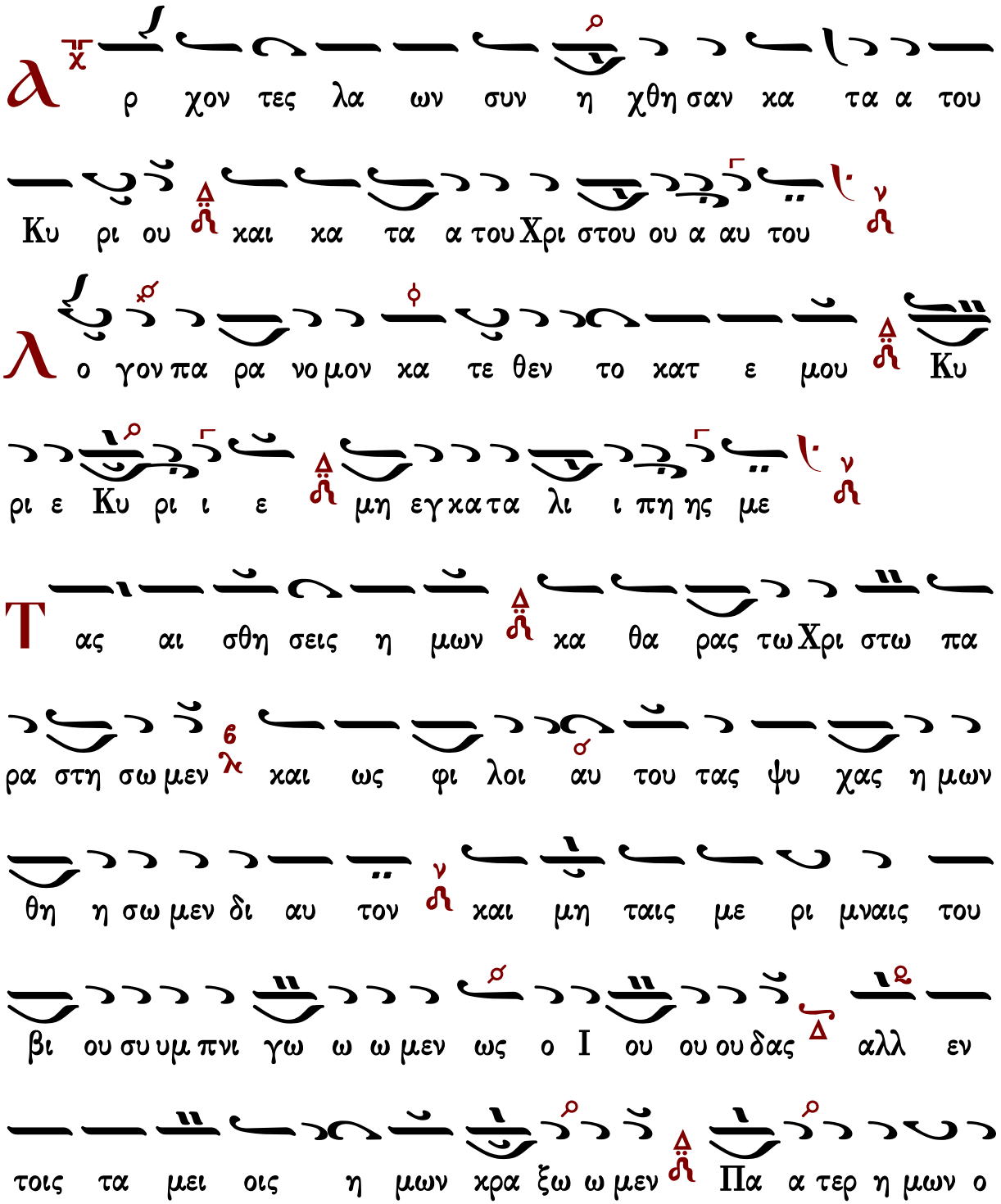

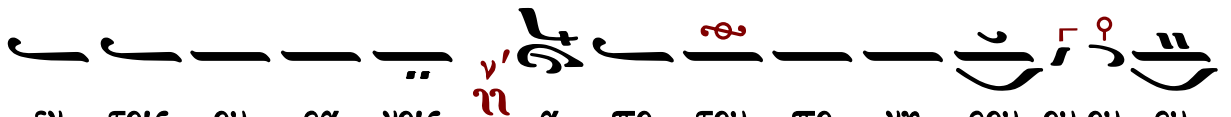

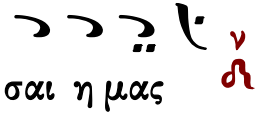

Ἦχος λ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.117*

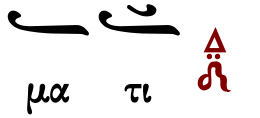

Θεοτοκίον

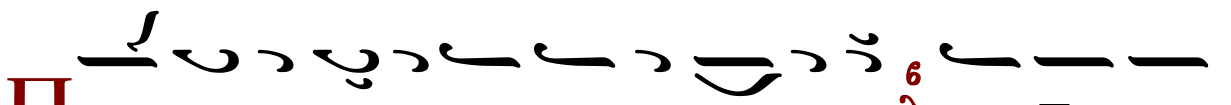

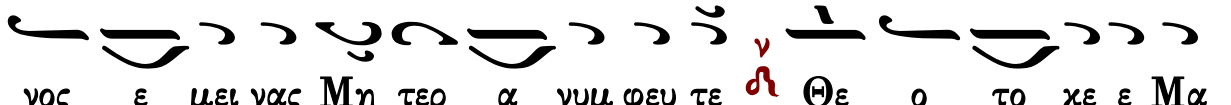

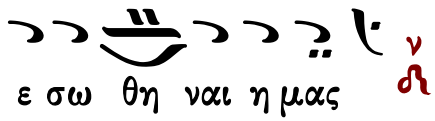

Ἀντίφωνον β΄

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.142*

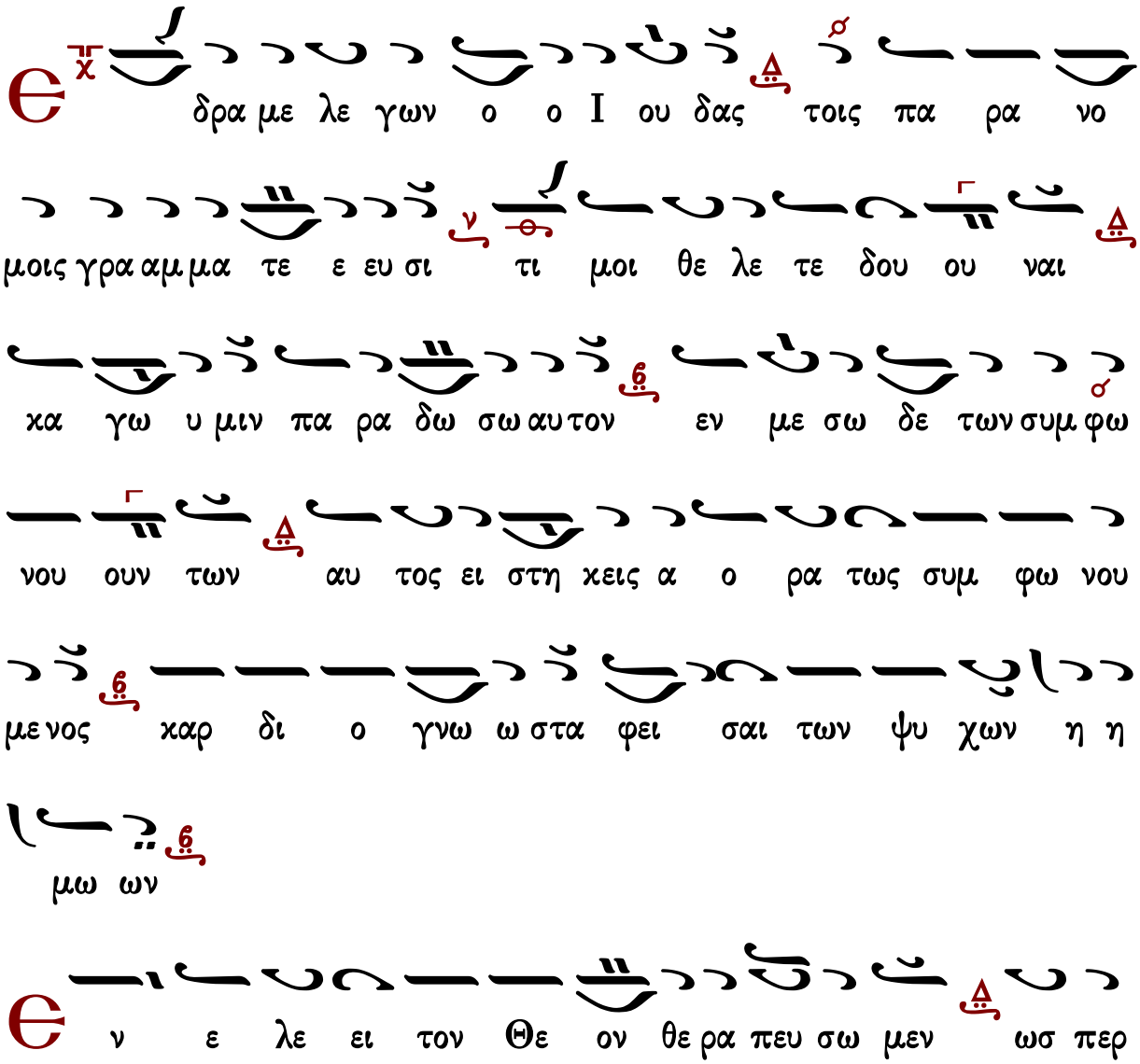

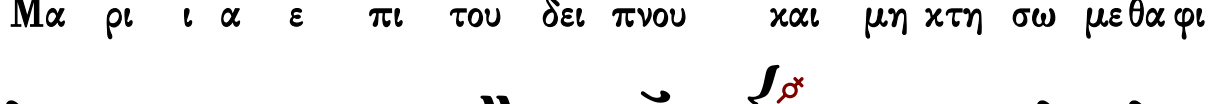

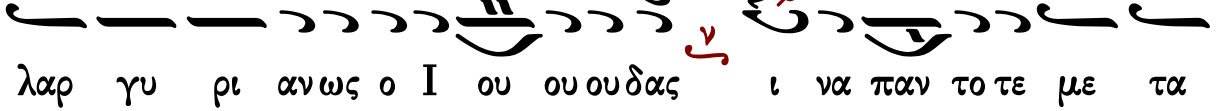

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.118*

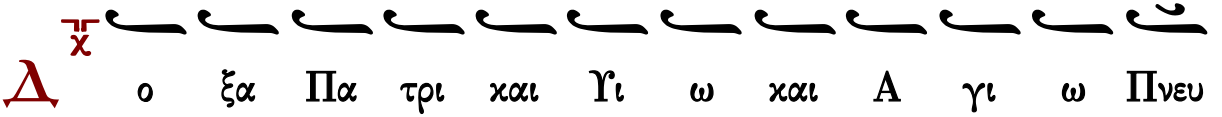

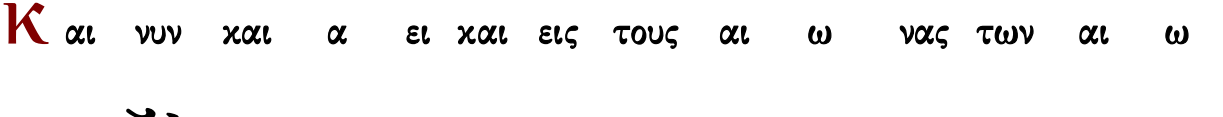

Θεοτοκίον

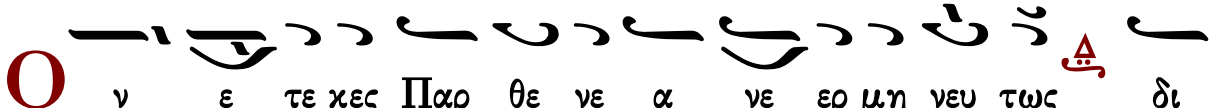

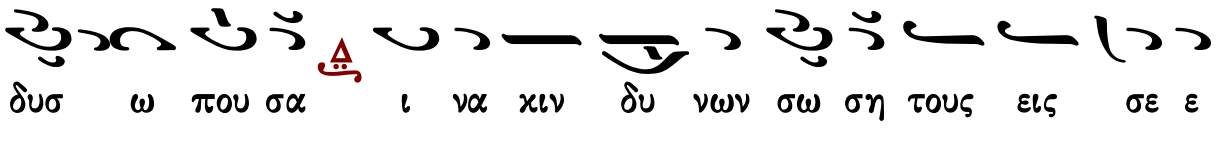

Ἀντίφωνον γ΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.143*

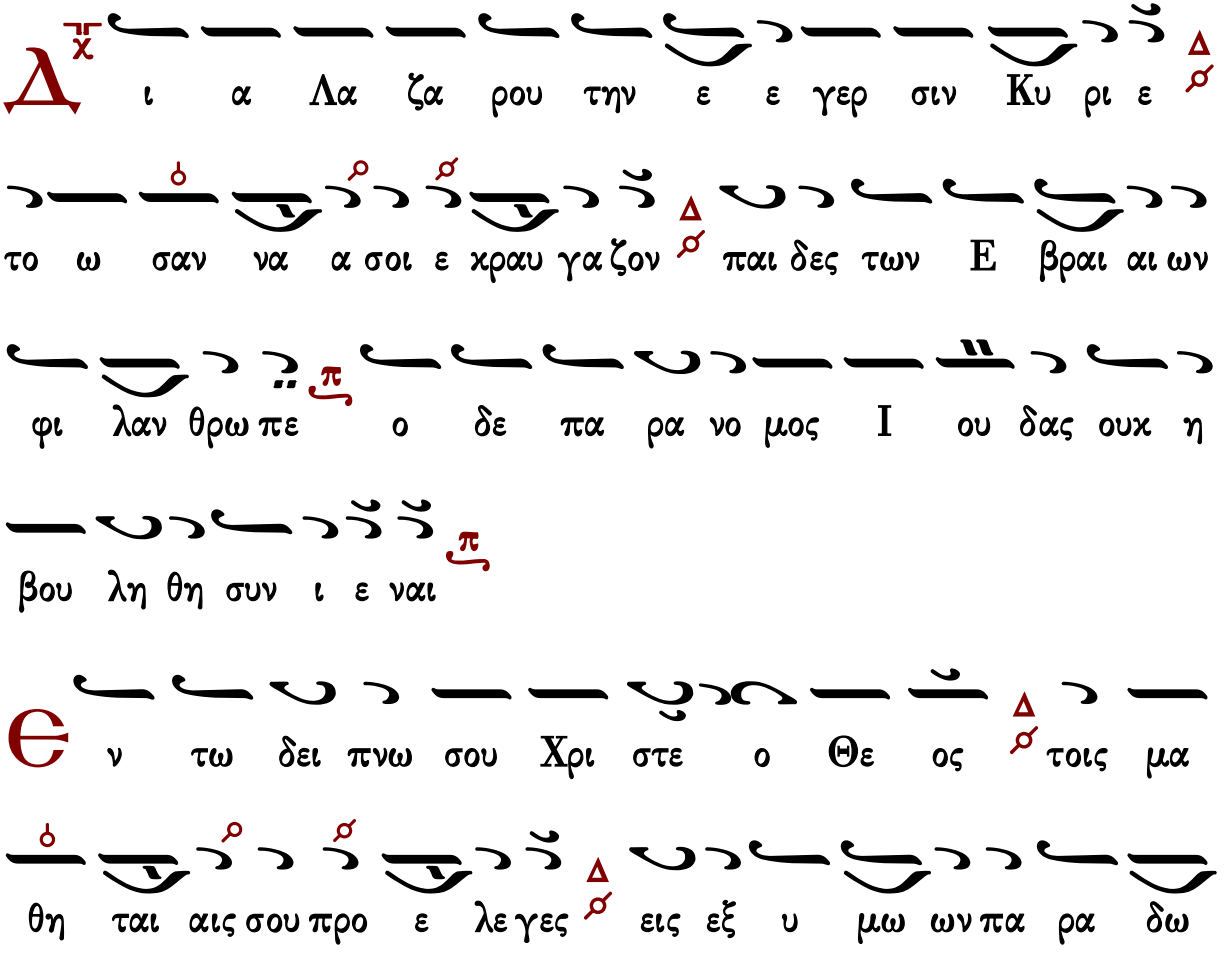

σει με ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου λη θη

συν ι ε ναι

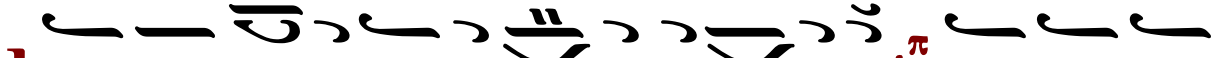
ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο πα ρα

δι δους σε τις ε στι του τον δι α του α αρ του ου

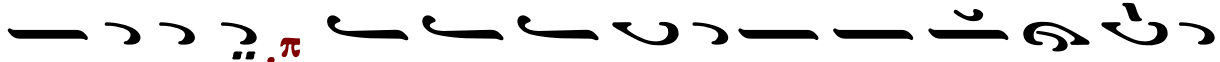
υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

βου λη θη συν ι ε ναι

ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε και εις φι

ι λη μα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι οι α πο

χτει ναι σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η βου

λη θη συν ι ε ναι

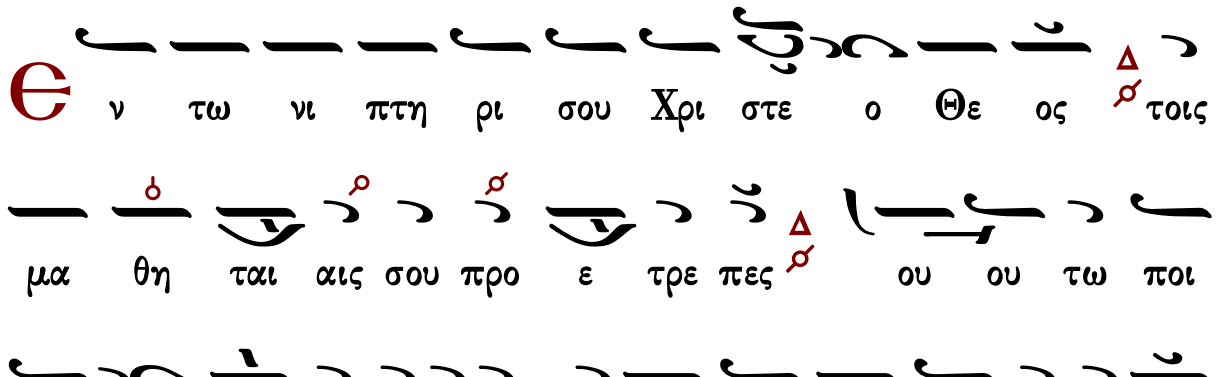

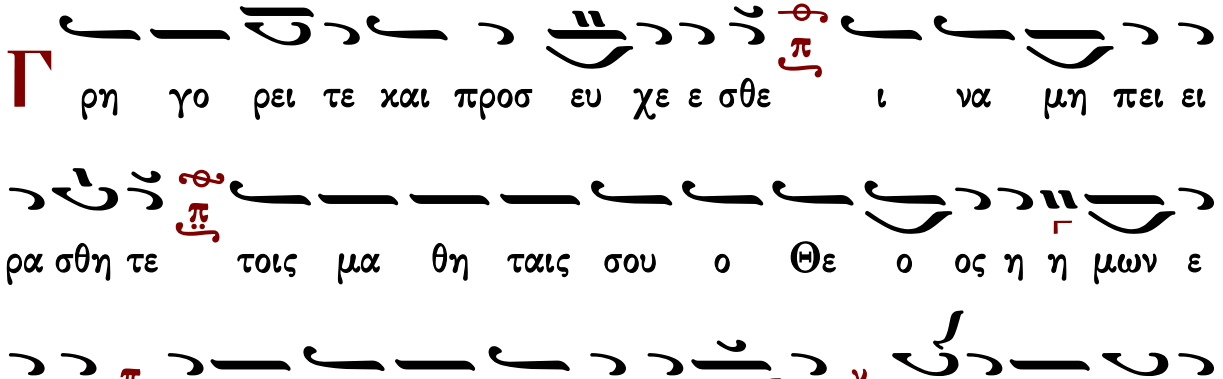

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.120*

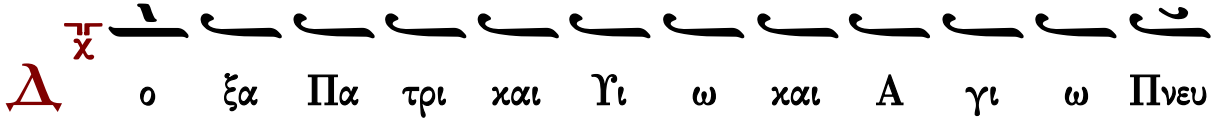

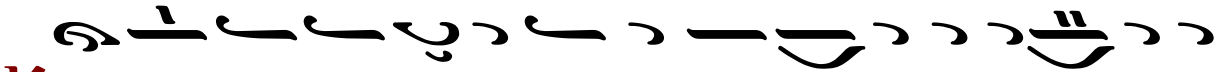

Θεοτοκίον

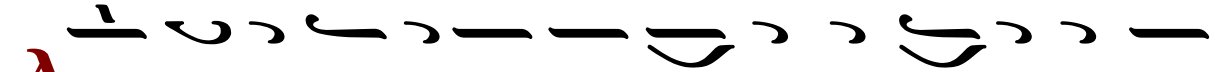

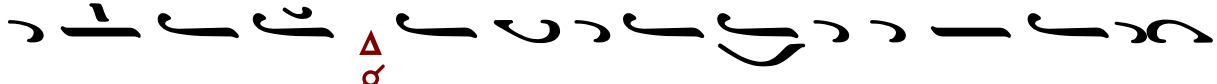

Κάθισμα 6′

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.121*

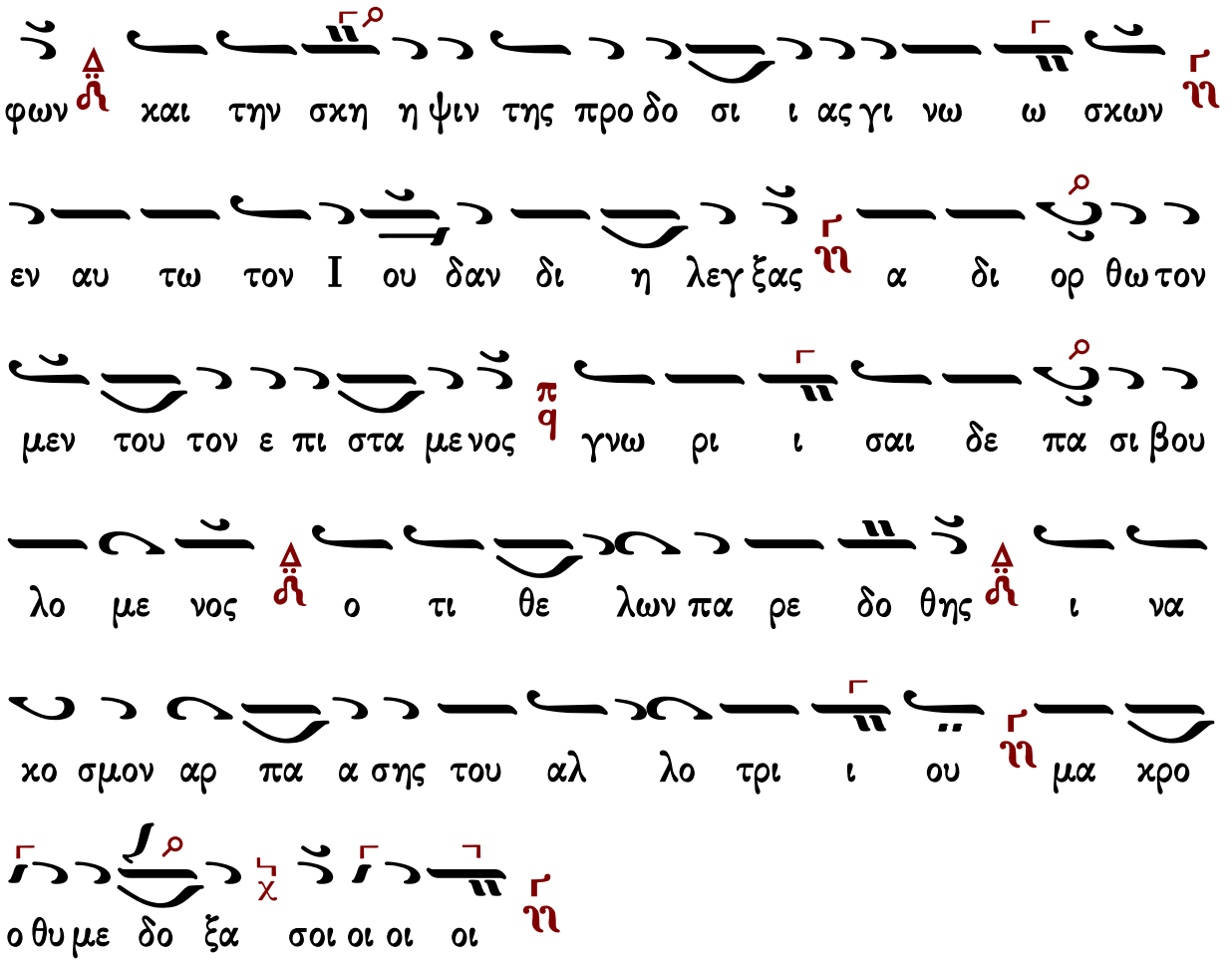

Ἀντίφωνον δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ ϊ ϙ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.144*

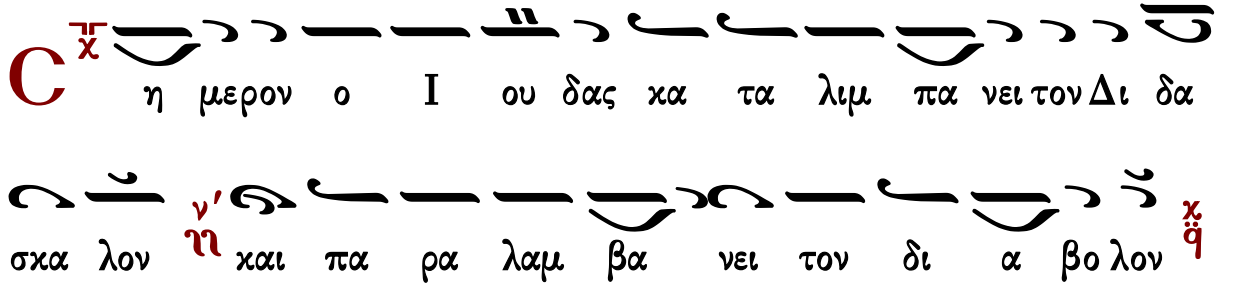

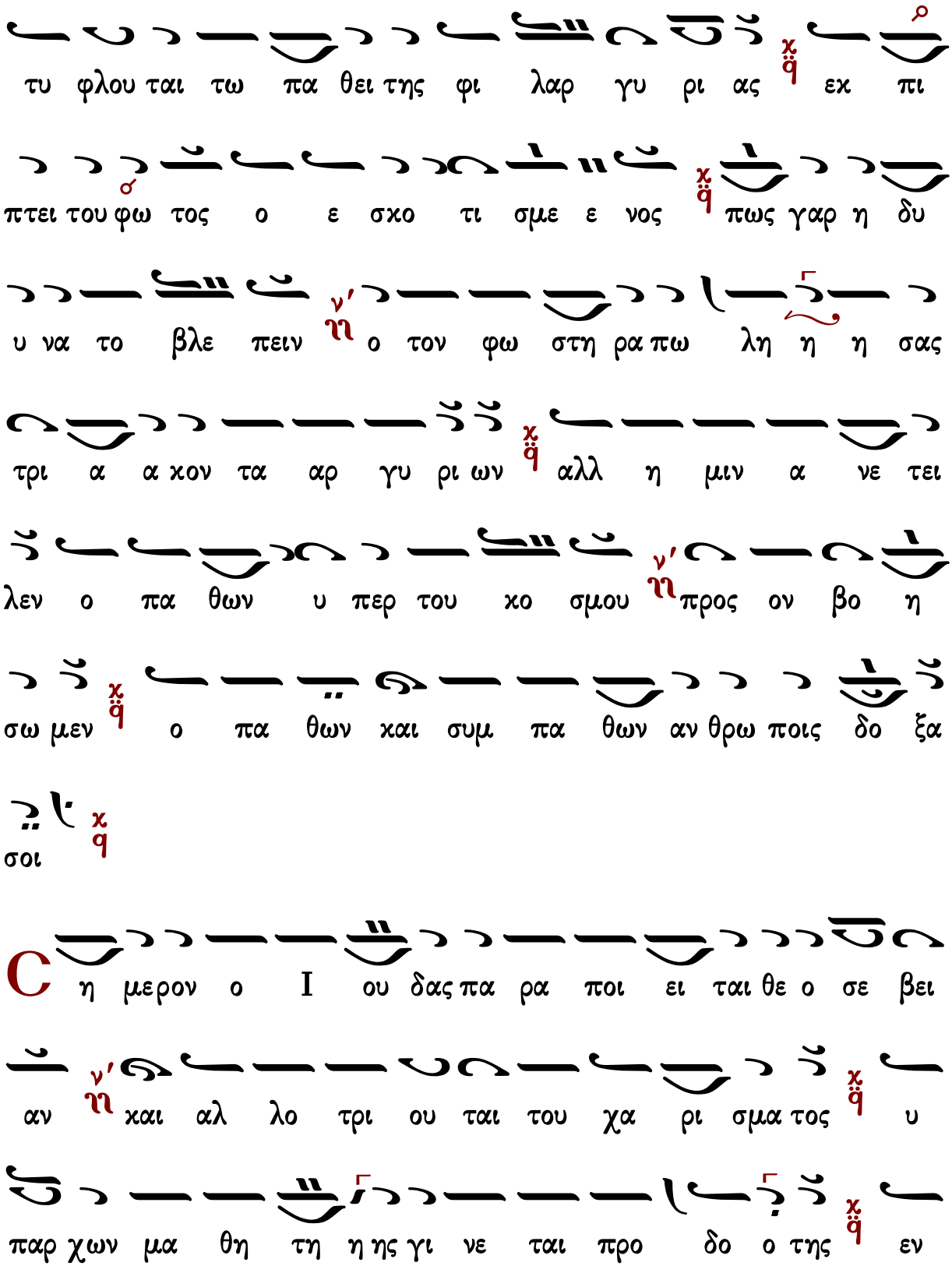
τυ φλου ται τω πα θει της φι λαρ γυ ρι ας ἐκ πι
πτει του φω τος ὁ ἐ σκο τι σμε ἐ νος πως γαρ ἡ δυ
υ να το βλε πειν ὁ τον φω στη ρα πω λη ἡ ἡ σας
τρι α α κον τα αρ γυ ρι ων ἀλλ ἡ μιν α νε τει
λεν ὁ πα θων ὑ περ του κο σμου προς ὃν βο ἡ
σω μεν ὁ πα θων και συμ πα θων ἀν θρω ποις δο ξα
σοι
C η μερον ὁ Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ὁ σε βει
ἀν και ἀλ λο τρι ου ται του χα ρι σμα τος ὑ
παρ χων μα θη τη ης γι νε ται προ δο ὁ της ἐν

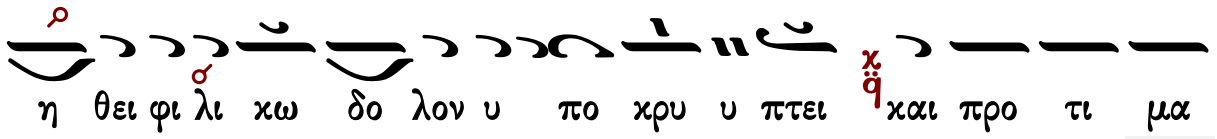

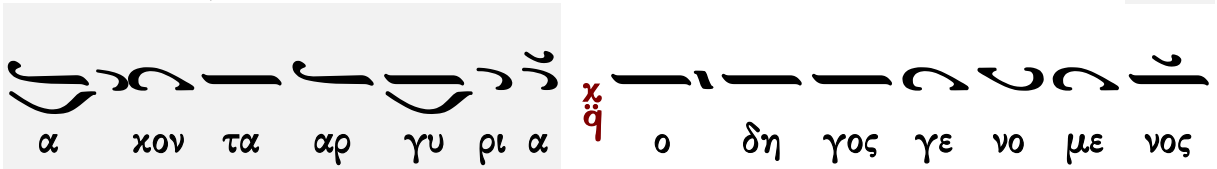

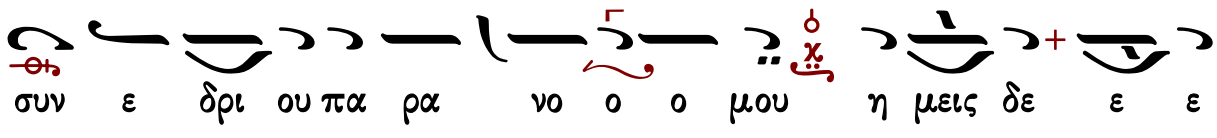

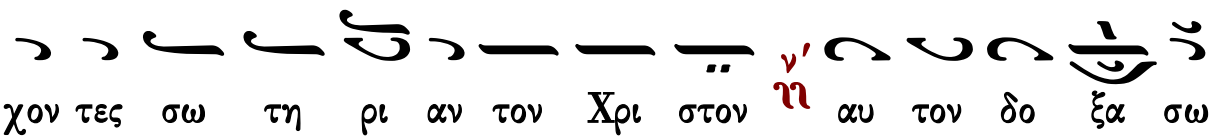

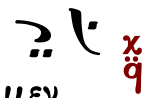

Ἀντὶ τῆς φράσεως «τριάκοντα ἀργύρια» χειρόγραφα και τινες μουσικαὶ ἐκδόσεις ἔχουσι τὴν φράσιν «δουλεύειν φιλαργυρίᾳ», συμφωνοῦσαν μετρικῶς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον «τριάκοντα ἀργυρίων»τοῦ προηγουμένου τροπαρίου.

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.145*

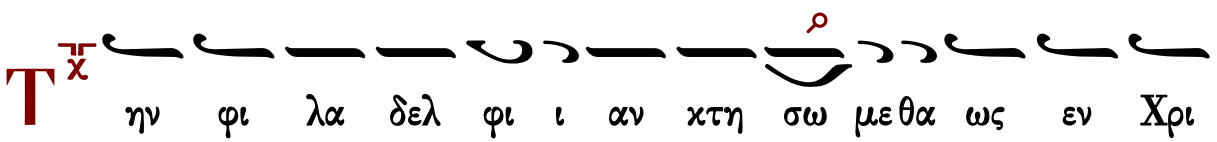

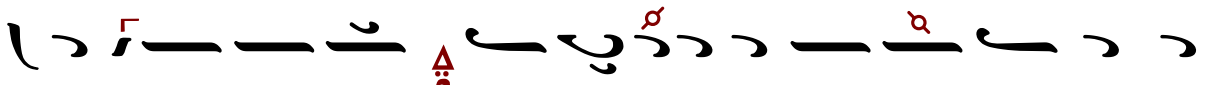

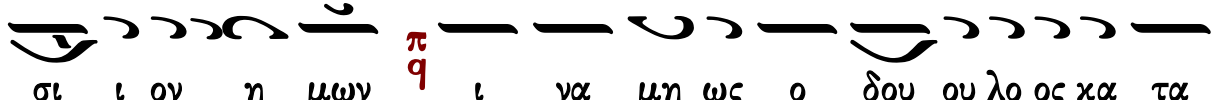

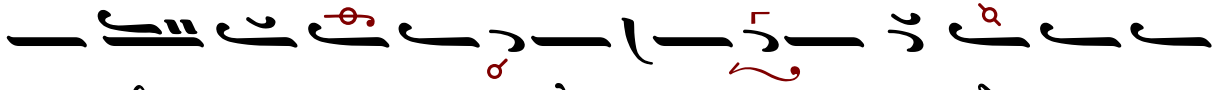

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.123*

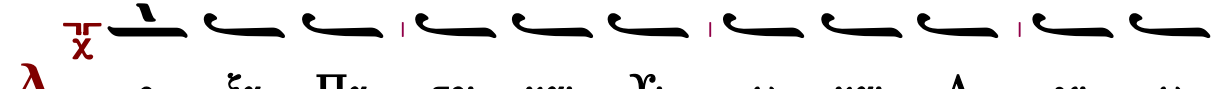

Θεοτοκίον

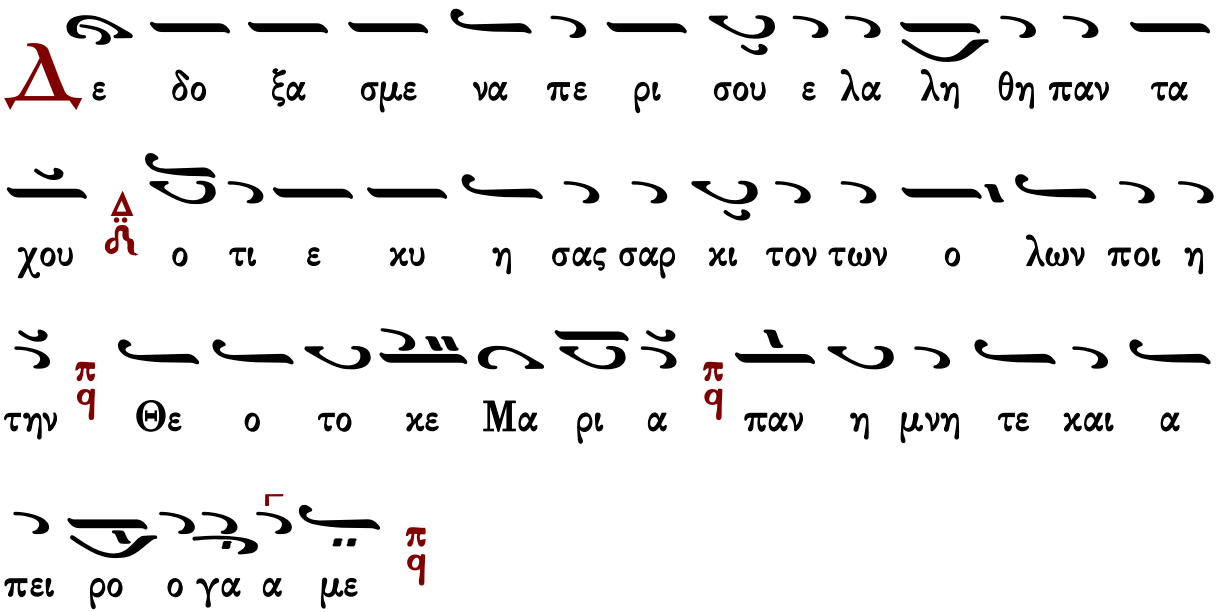

Ἀντίφωνον ε΄

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

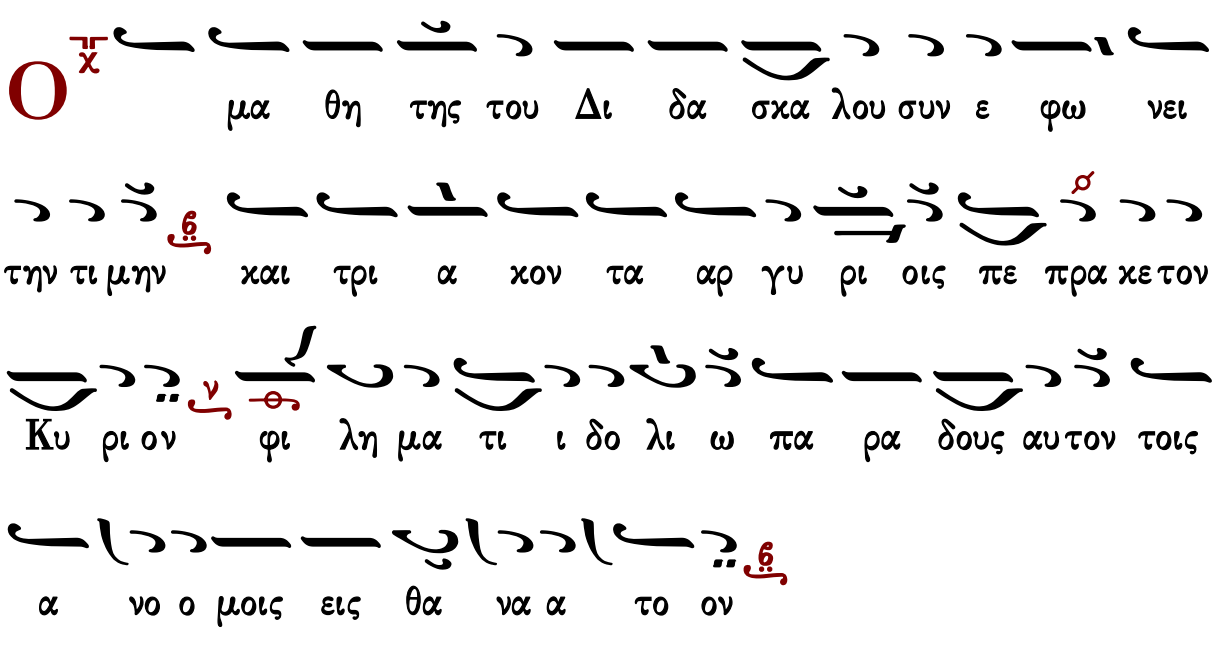

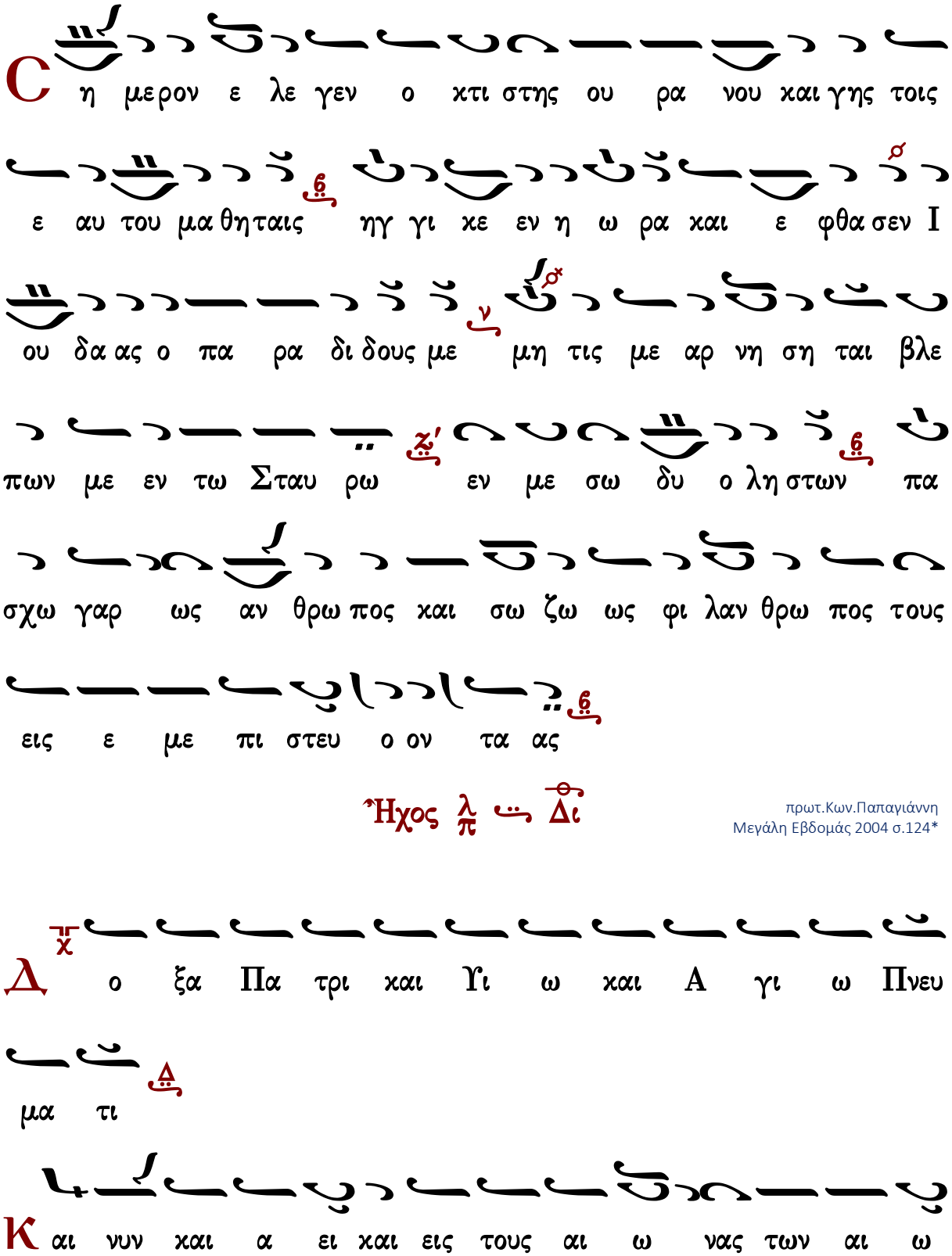
C η μερον ε λε γεν ο χτι στης ου ρα νου και γης τοις
ε αυ του μα θη ταις ηγ γι κε εν η ω ρα και ε φθα σεν Ι
ου δα ας ο πα ρα δι δους με μη τις με αρ νη ση ται βλε
πων με εν τω Σταυ ρω εν με σω δυ ο λη στων πα
σχω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ως φι λαν θρω πος τους
εις ε με πι στευ ο ον τα ας
Ἦχος Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.124*
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοχίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλ λα βου σα και τε χου ου ου σα τον χτι στην τον ι δι ον Παρ θε νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.146*

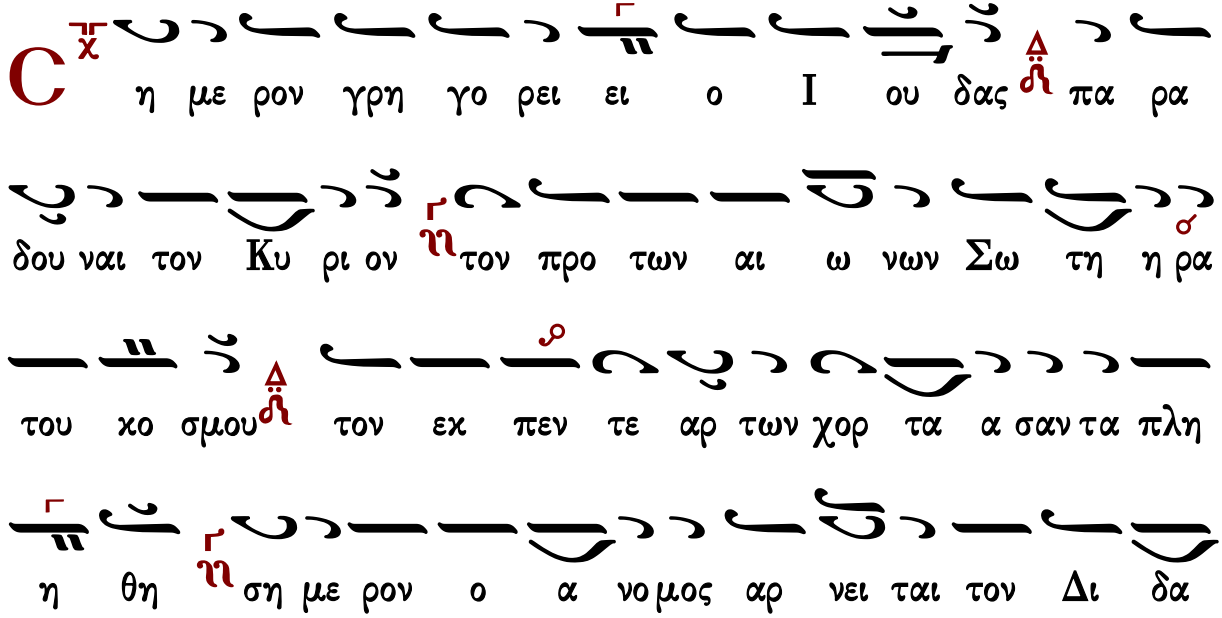

C η με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα δου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω τη η ρα του χο σμου τον εκ πεν τε αρ των χορ τα α σαν τα πλη η θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται τον Δι δα

σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την πα ρε δω κεν
αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ τα σαν τα τον
α αν θρω ω πον
C η η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν I ου δαι
οι τον Κυ ρι ον τον δι α τε μον τα την θα α λασ σαν
ρα βδω και δι α γα γο ον τα αυ του ους εν ε ρη η
μω ση με ρον τη λογ χη την πλευ ραν αυ του ε κεν
τη σαν του πλη γαις μα στι ξαν τος υ περ αυ των την Αι γυ
πτον και χο λην ε πο τι σαν τον μαν να τρο φην αυ τοις ομ
βρη η σα αν τα

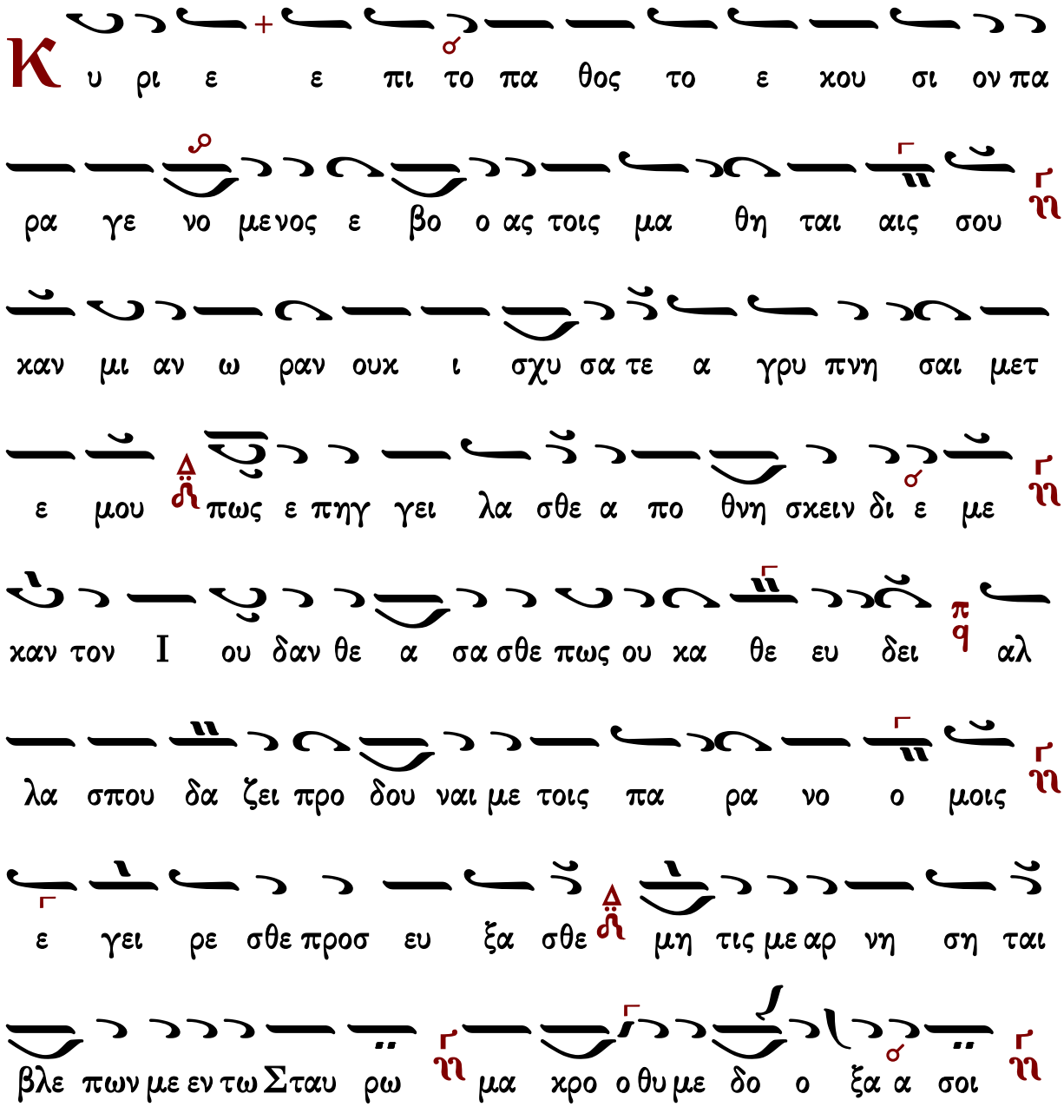

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

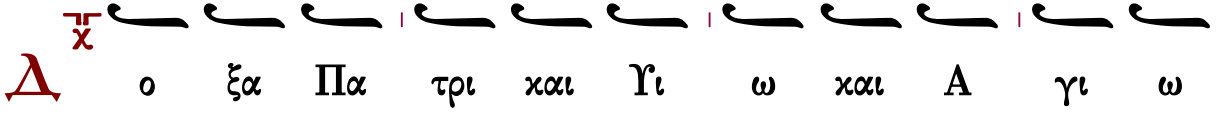

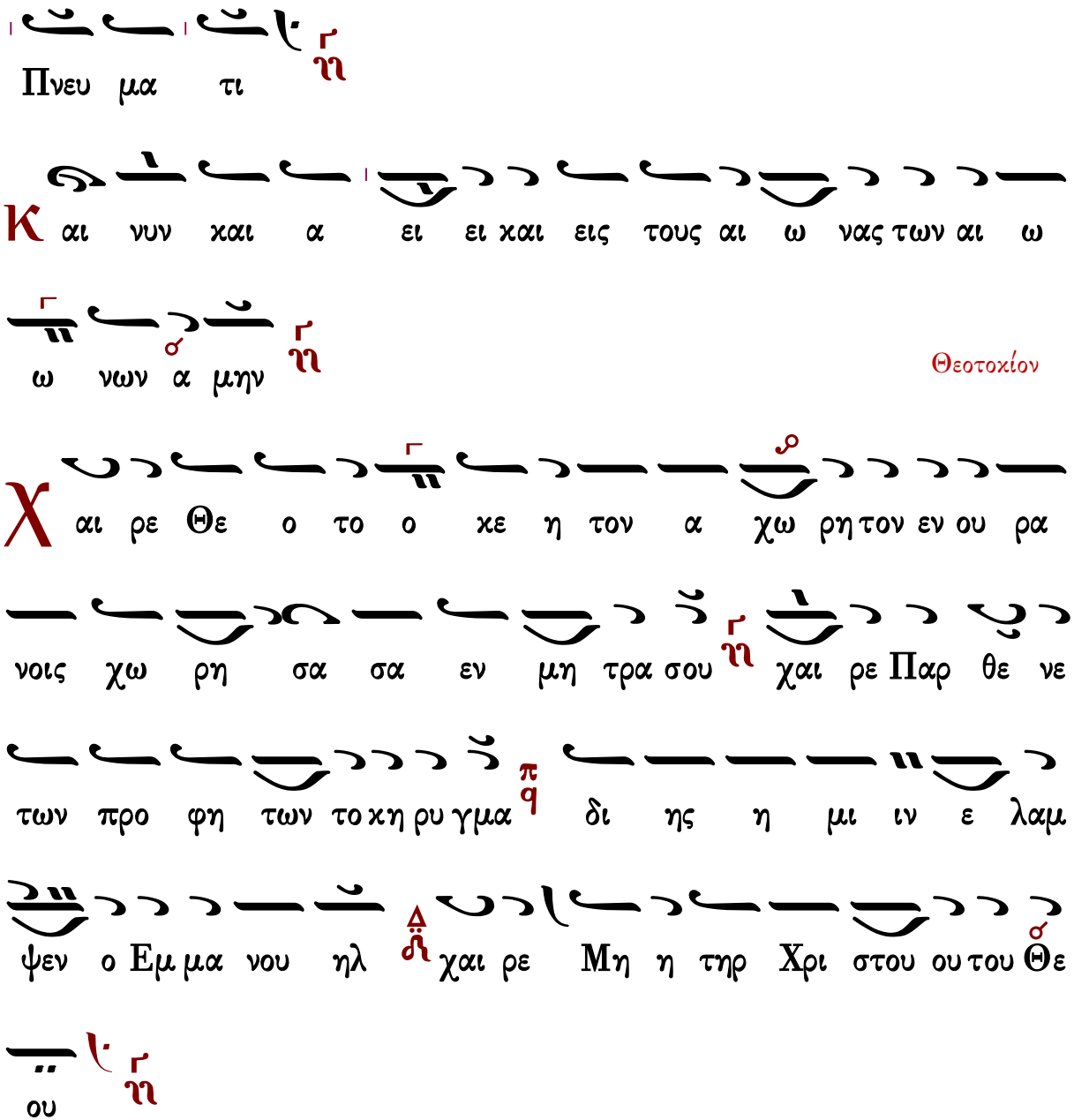

Κάθισμα γ΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.126*

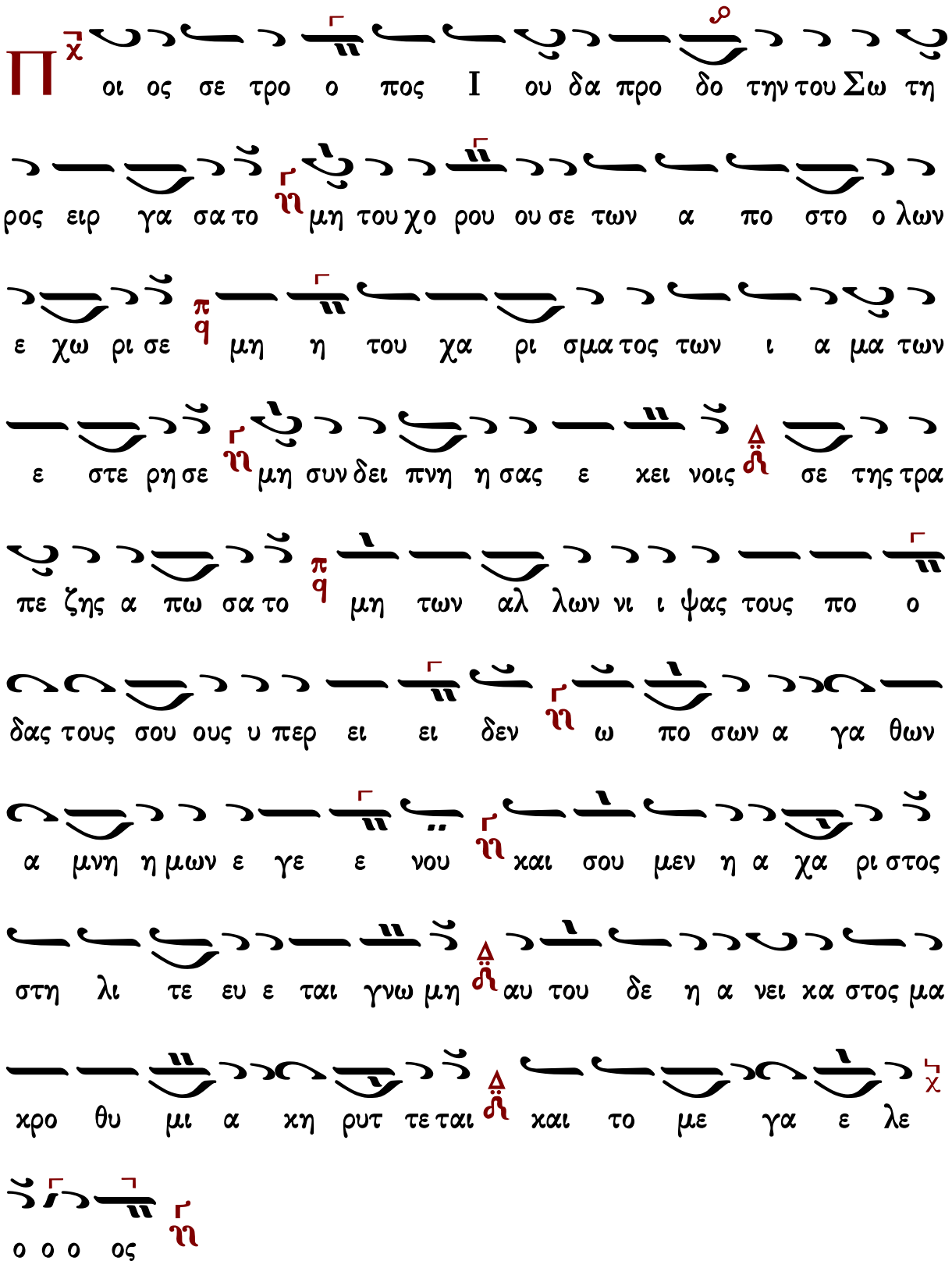
Π
οι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη
ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των α πο στο ο λων
ε χω ρι σε μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των
ε στε ρη σε μη συν δει πνη η σας ε κει νοις σε της τρα
πε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο
δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ω πο σων α γα θων
α μνη η μων ε γε ε νου και σου μεν η α χα ρι στος
στη λι τε ευ ε ται γνω μη αυ του δε η α νει κα στος μα
χρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το με γα ε λε
ο ο ο ος

χορὸς α΄

Ἦχος λ̱ π̱ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.148*

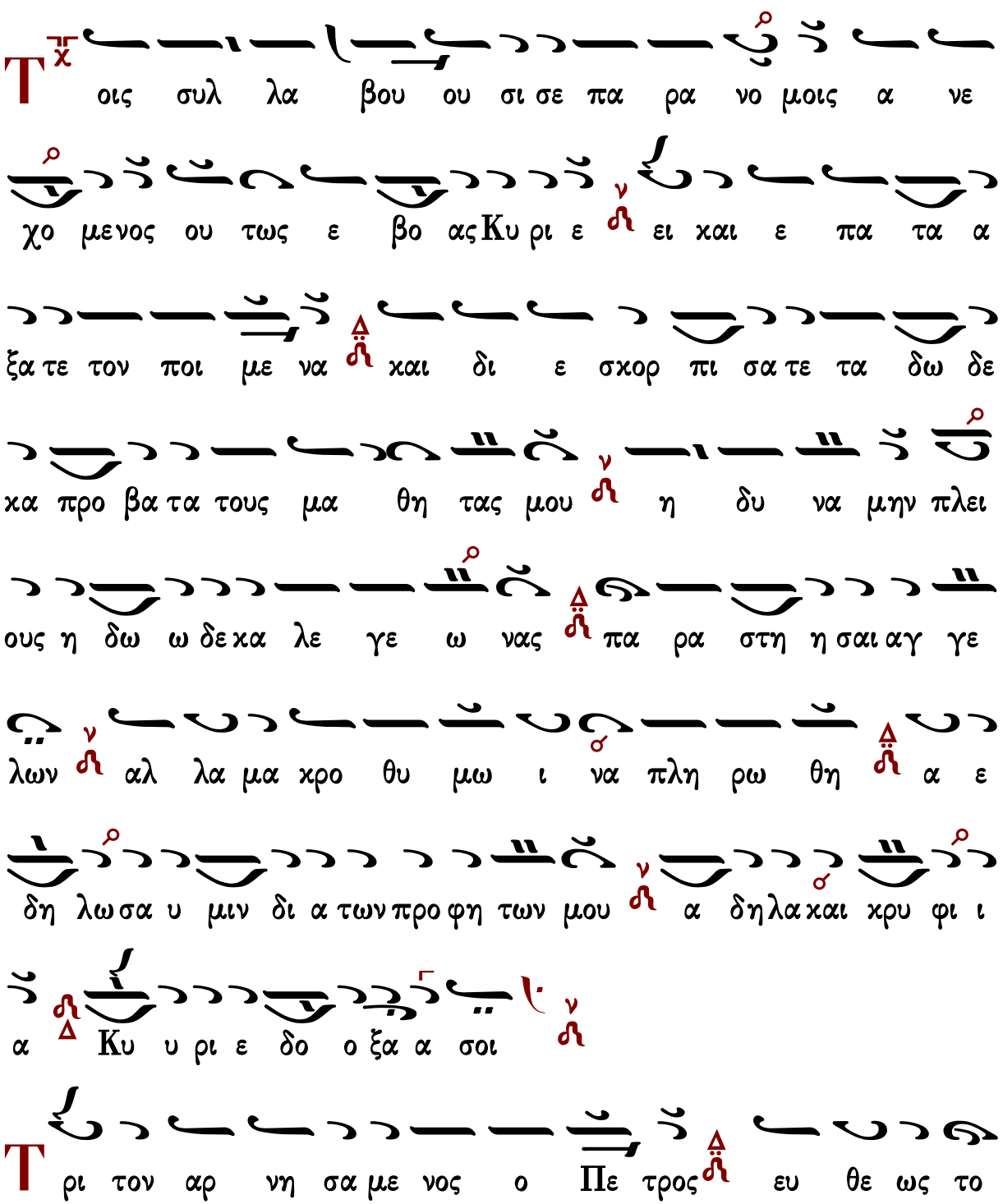

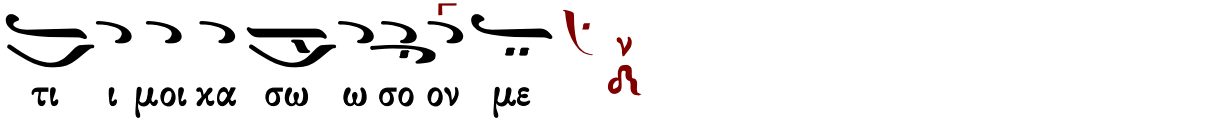

Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.128*

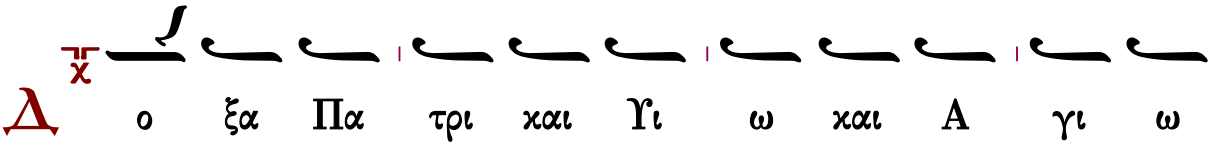

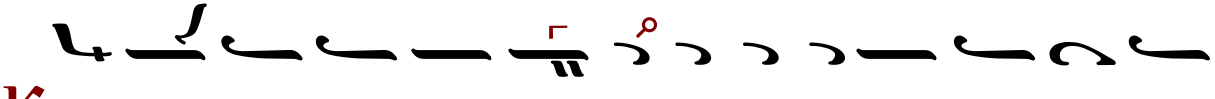

Θεοτοκίον

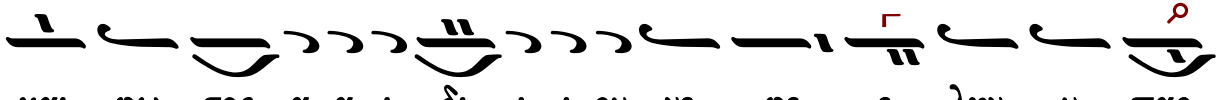

Ἀντίφωνον ι΄

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

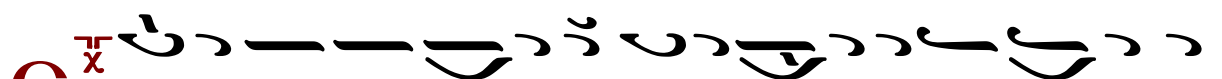

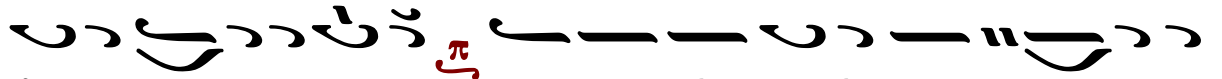

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.129*

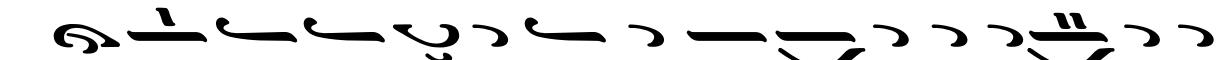

Θεοτοκίον

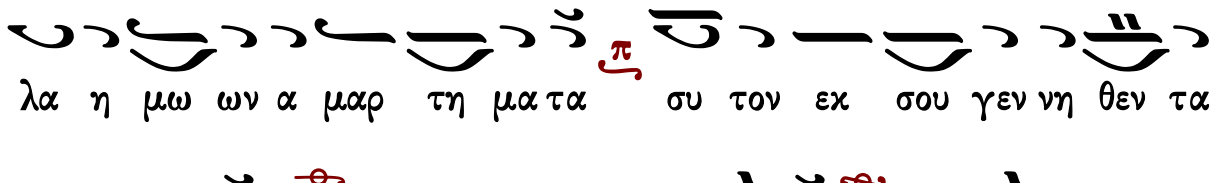

Ἀντίφωνον θ'

Ἦχος πλ. Γ α

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.149*

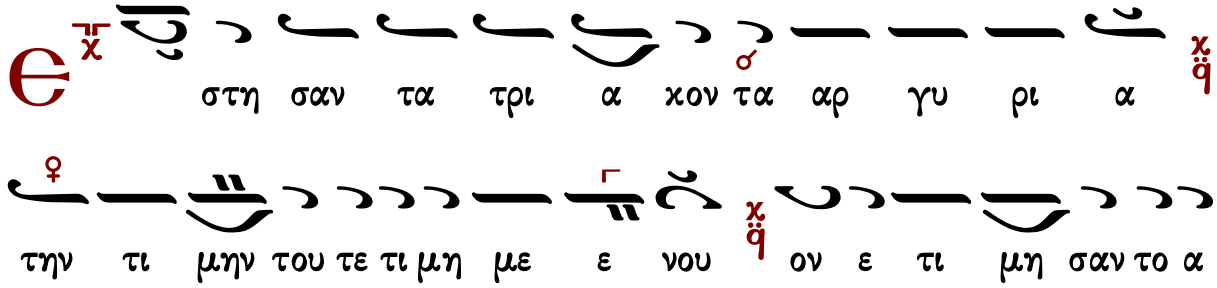

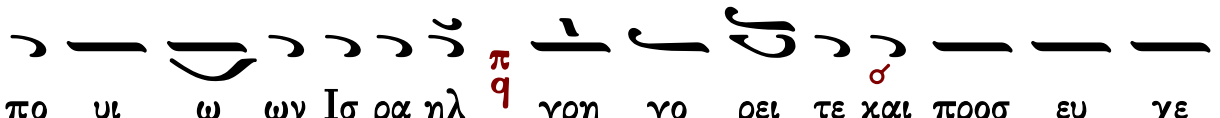

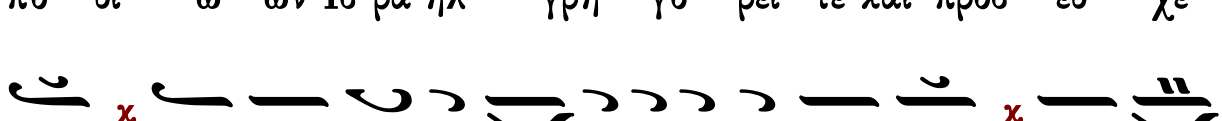

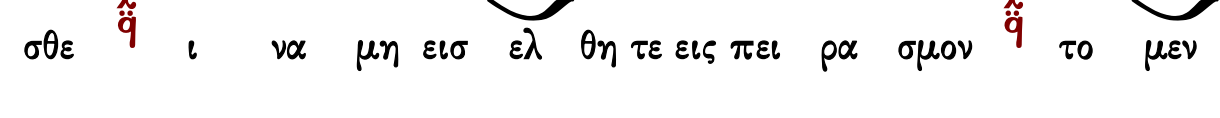

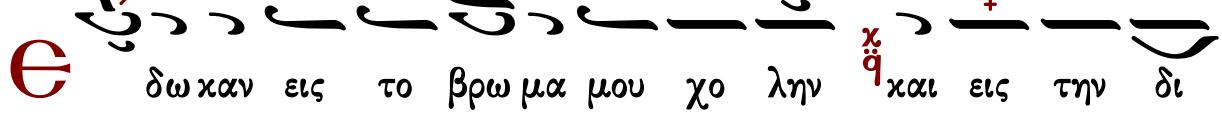

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

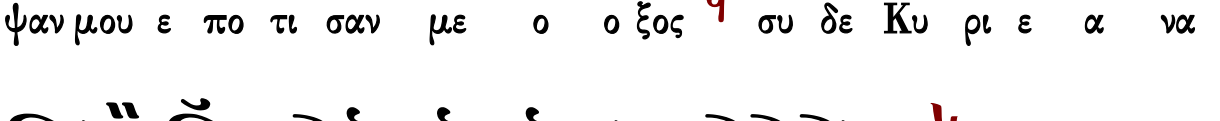

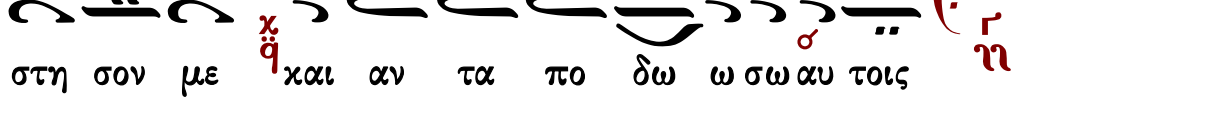

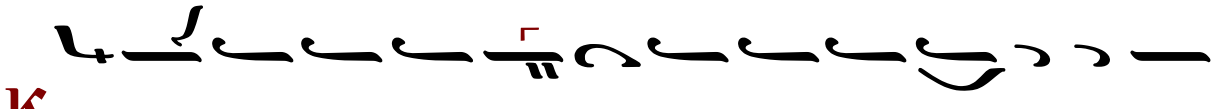

Θεοτοκίον

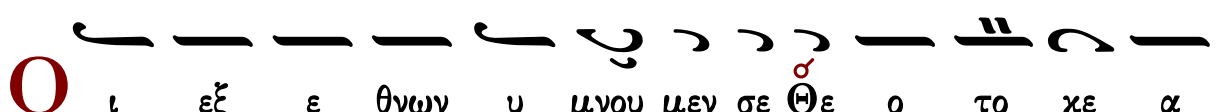

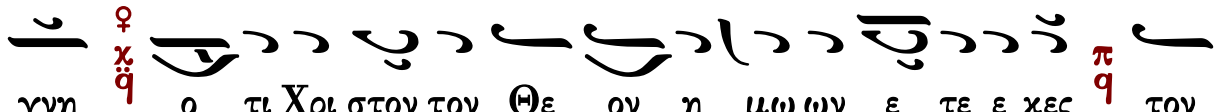

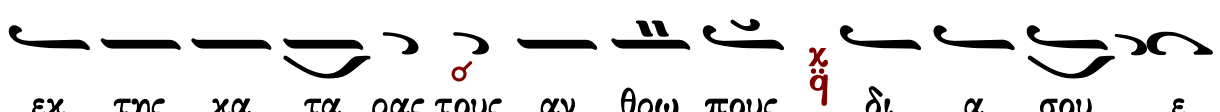

Κάθισμα δ΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.130*

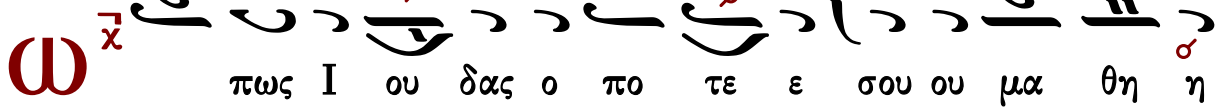

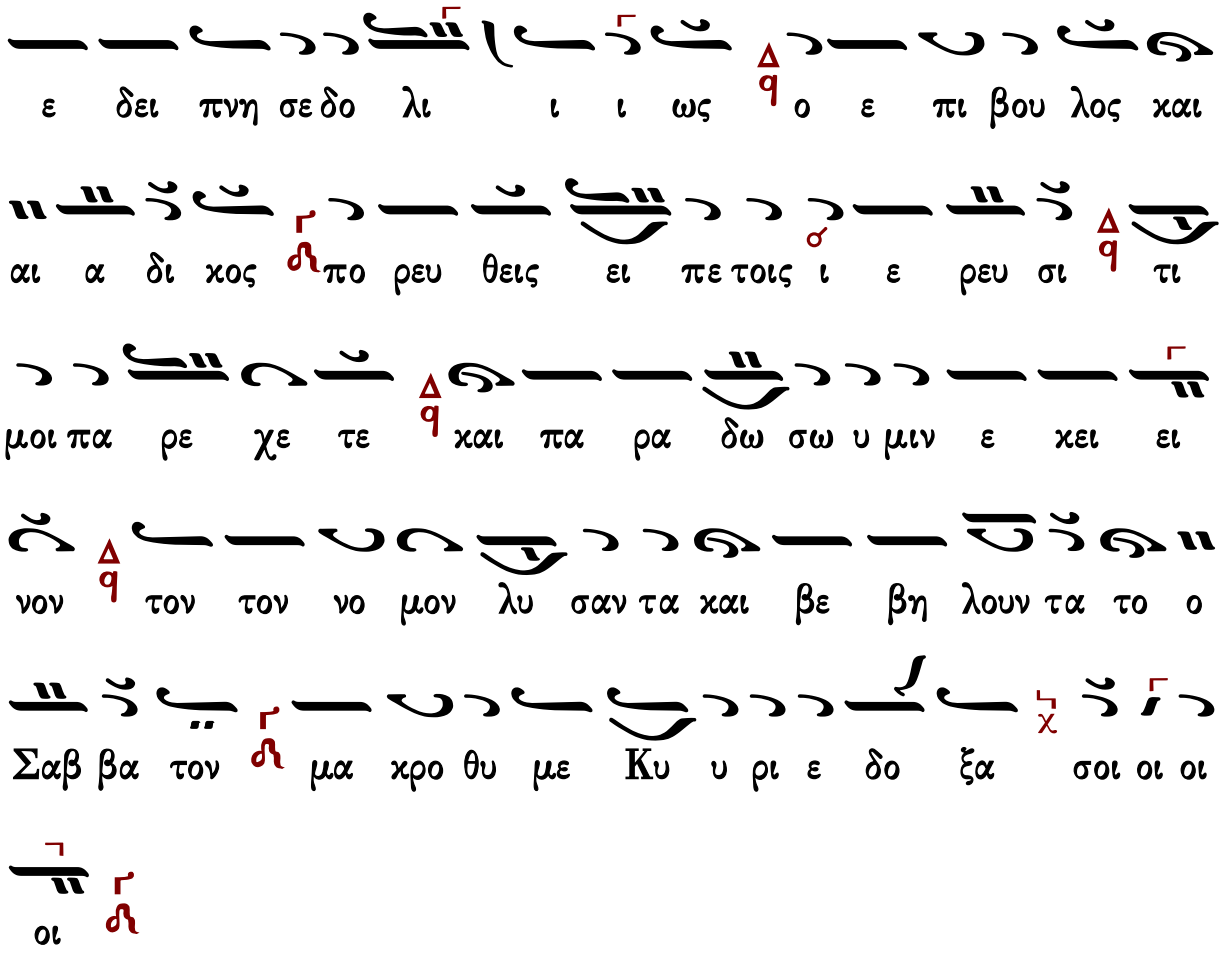

Ἀντίφωνον ι΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.150*

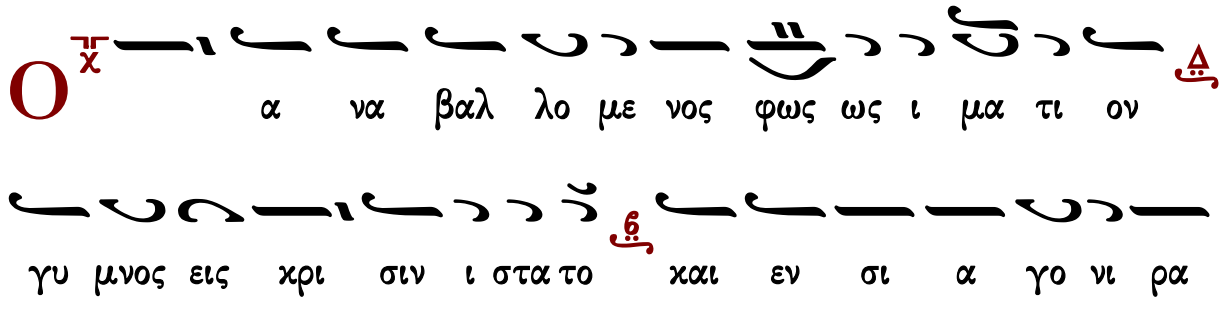

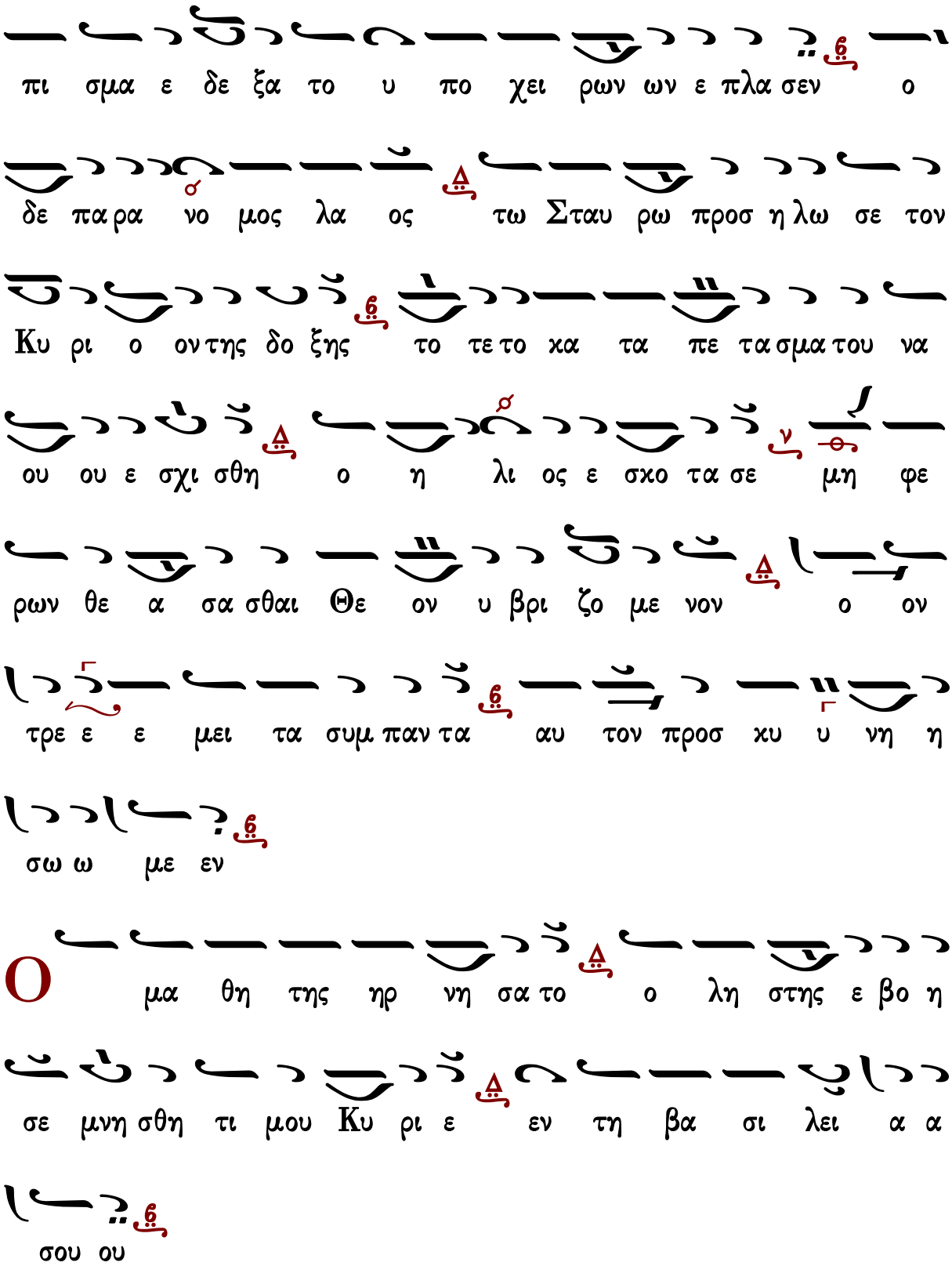
πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σεν ο
δε πα ρα νο μος λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε τον
Κυ ρι ο ον της δο ξης το τε το κα τα πε τα σμα του να
ου ου ε σχι σθη ο η λι ος ε σκο τα σε μη φε
ρων θε α σα σθαι Θε ον υ βρι ζο με νον ο ον
τρε ε ε μει τα συμ παν τα αυ τον προσ κυ υ νη η
σω ω με εν
Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο η
σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α α
σου ου

Ἦχος λ π ↄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

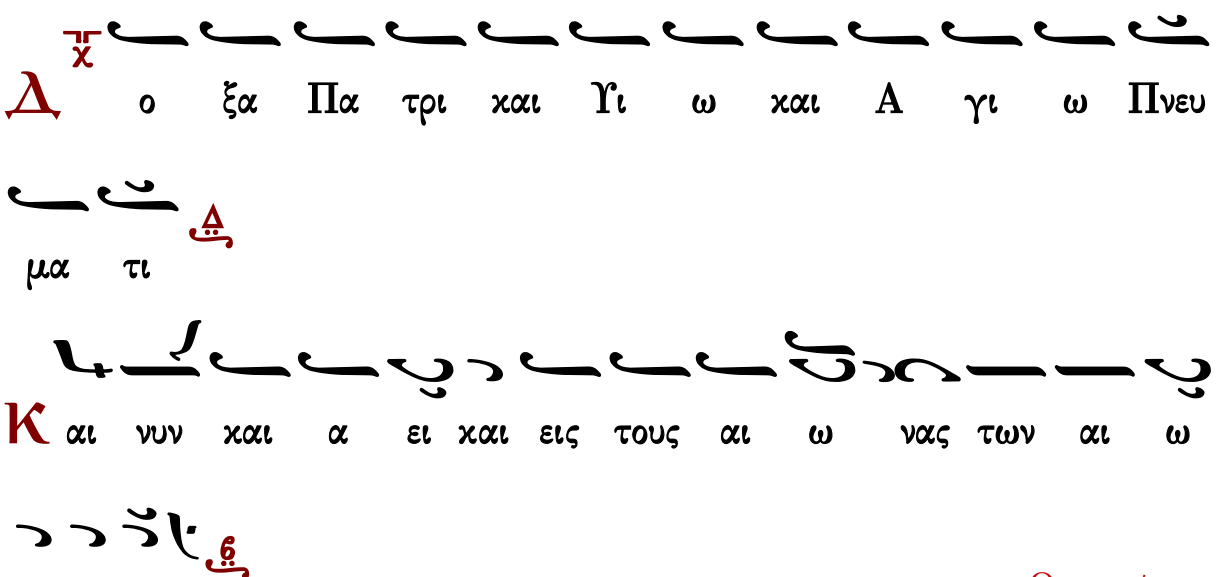

Θεοτοκίον

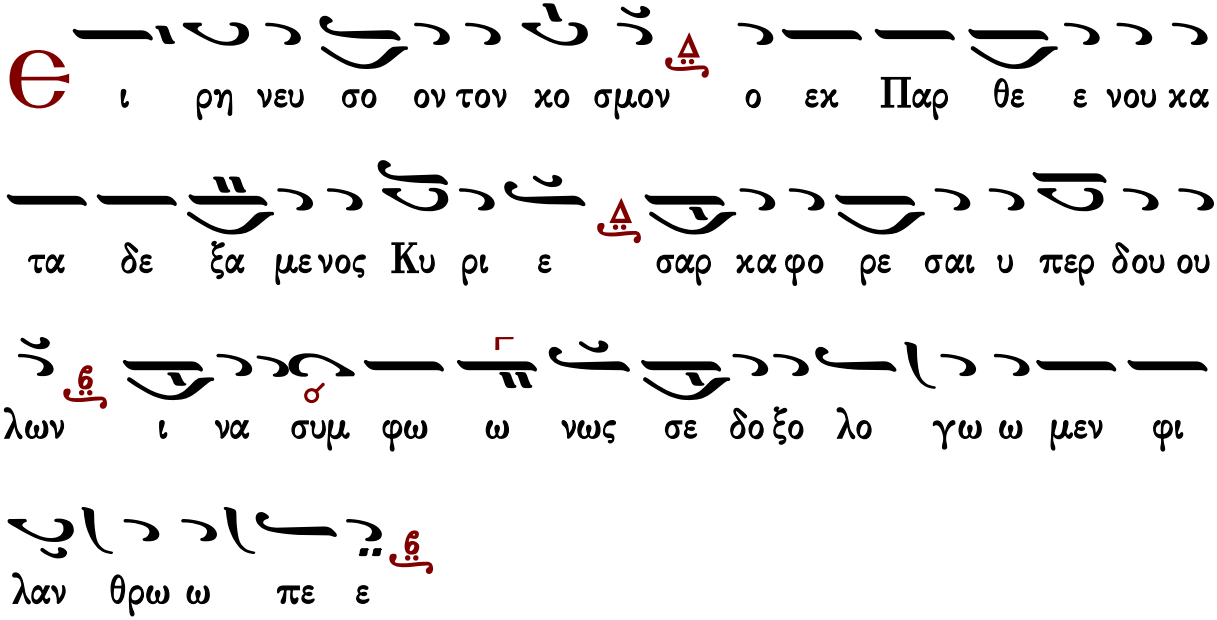

Ἀντίφωνον ια΄

Ἦχος λ π ↄ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.151*

α
ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω γε
νει τω ων Ε βραι ων σταυ ρω θη ναι σε κα τε δι κα σαν
ο ξος και χο λη η ην σε πο τι σαν τες αλ λα δος αυ
τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι
ου συν η καν την ση ην συγ κα τα βα α σι ιν
ε
πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κεσθη σαν Χρι στε τα
γε νη τω ων Ε βραι ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α
αυτων μυ κτη ρι σμον και χλευ ην προσ α γον τες αλ λα δος
αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ε ερ γα αυ των ο τι
κε να κατα σου ου ε με λε τη η σα αν

Ἦχος λ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.133*

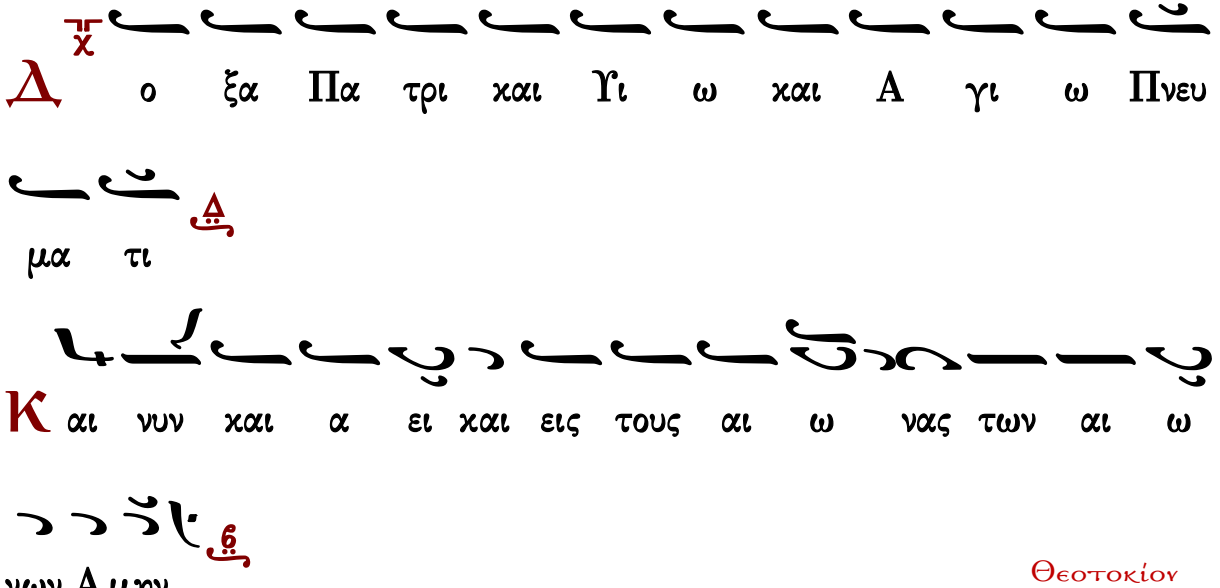

Θεοτοκίον

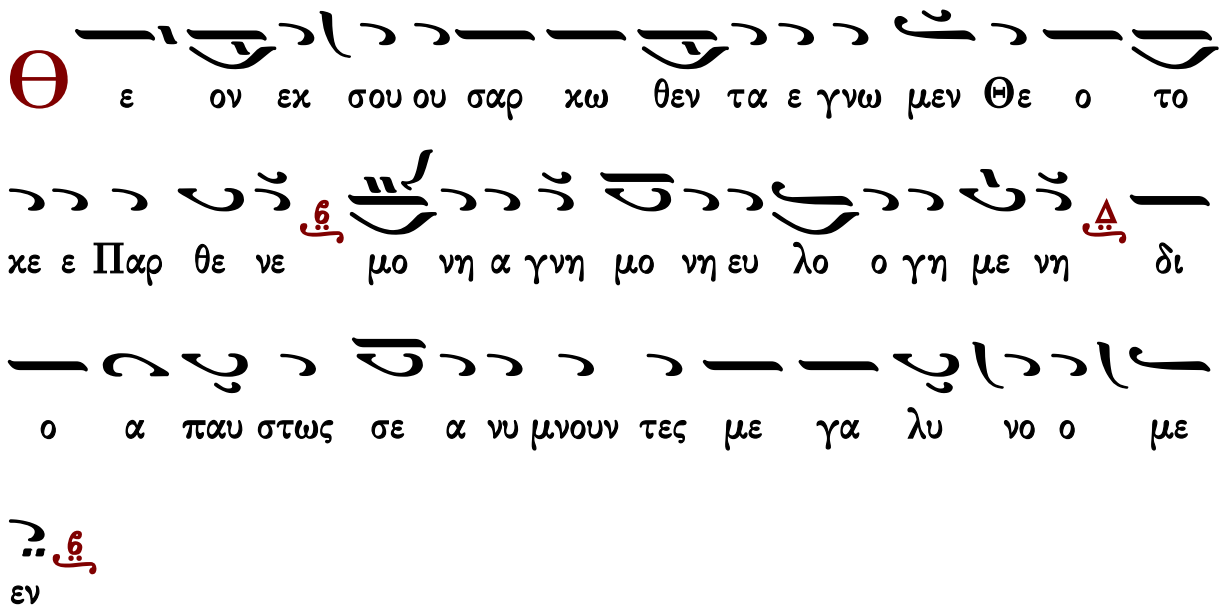

Ἀντίφωνον ιϐ΄

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.152*

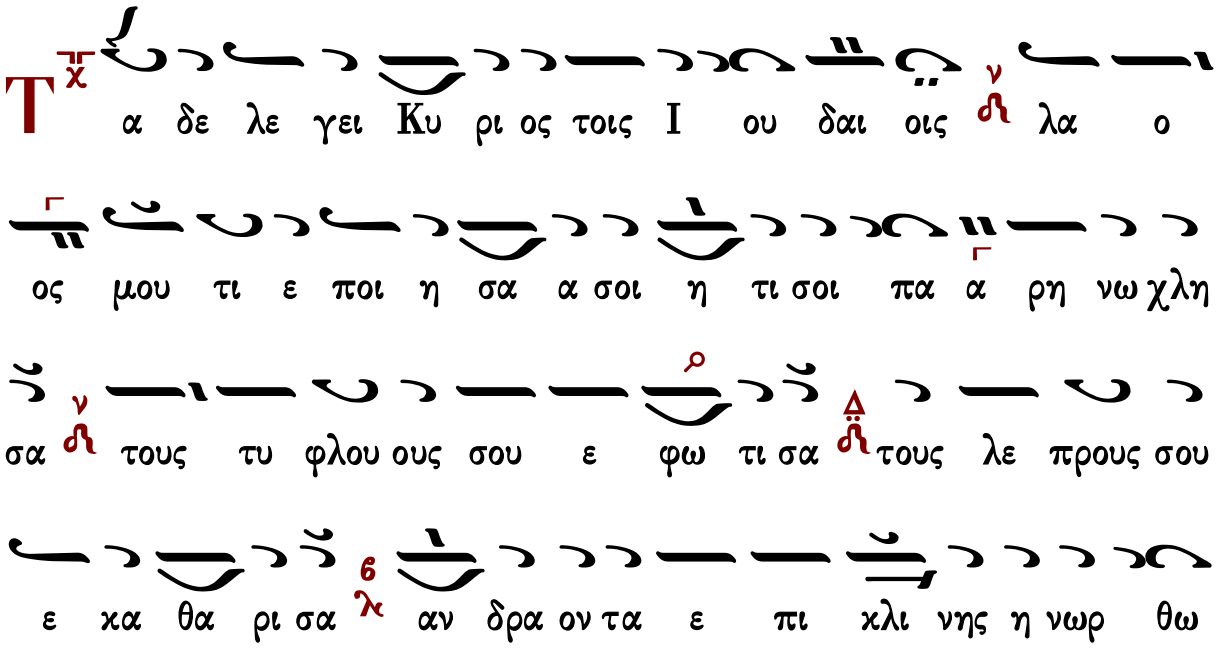

σα μην λα ο ος μου τι ε ποι η σα α α σοι και
τι μοι α αν τα πε δω κας αν τι του μα αν να χο
λην αν τι του υ δα τος ο ο ο ξος αν τι του α γα
πα α αν με σταυ ρω με προσ η λω σα τε ουκ ε τι στε ε
γω λοι πον κα λε σω μου τα ε ε ε θνη κα κει να με
δο ξα σου σι συν τω Πα τρι και τω Πνευ μα τι κα γω
αυ τοις δω ρη σο ο μαι ζω η ηνηην αι ω ω νι ι ον
η μερον του να ου το κα τα πε τασμα εις ε ε
λεγ χον ρη γνυ ται των πα ρα νο μων και τας ι
δι ας α κτι νας ο η η λι ος χρυ υ υ πτει Δε σπο

την ο ρων σταυ ρου ου με ε νον
Ο ι νο μο θε ται του Ισ ρα ηλ Ι ου δαι αι οι και
φα ρι σαι οι ο χο ρος των α πο στο ο λων βο α α
προς υ μας ι ι δε να ος ον υ μεις ε λυ σα τε
ι δε α μνος ον υ μει εις ε σταυ ρω σα τε τα φω πα ρε δω
κα α τε αλλ εξ ου σι α ε αυ του α νε ε στη μη
πλα να σθε Ι ι ου δαι αι αι οι αυ τος γαρ ε στιν ο
εν θα λασ ση σω σας και εν ε ρη μω θρε ε ψας
αυ τος ε στι η ζω η και το φως και η ει
ρη η νη του χο σμου

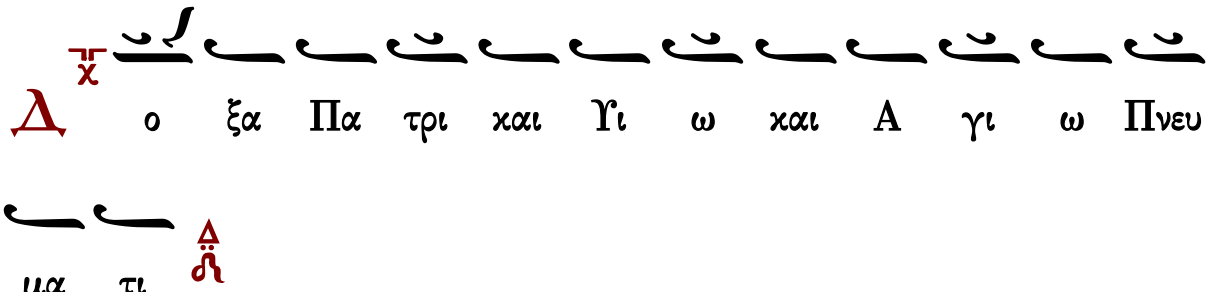

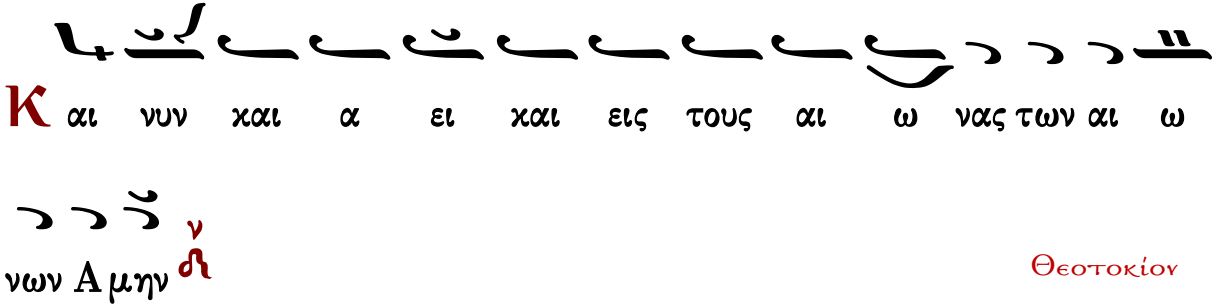

Θεοτοκίον

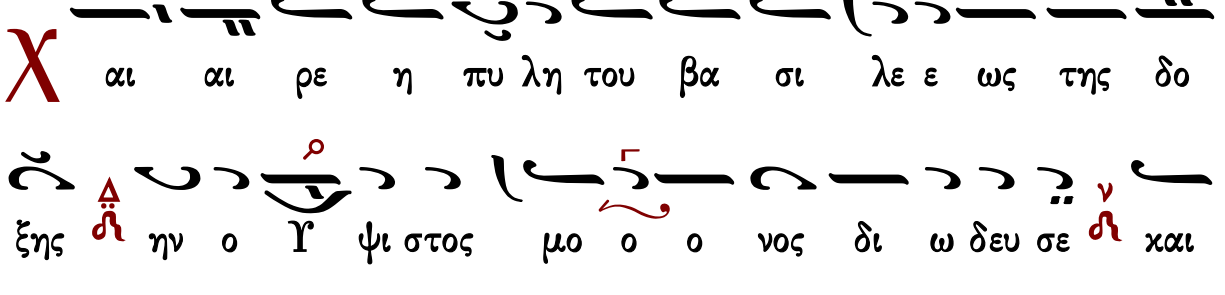

Κάθισμα ϵ΄

Ἦχος λ π ἀ Νη
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.136*

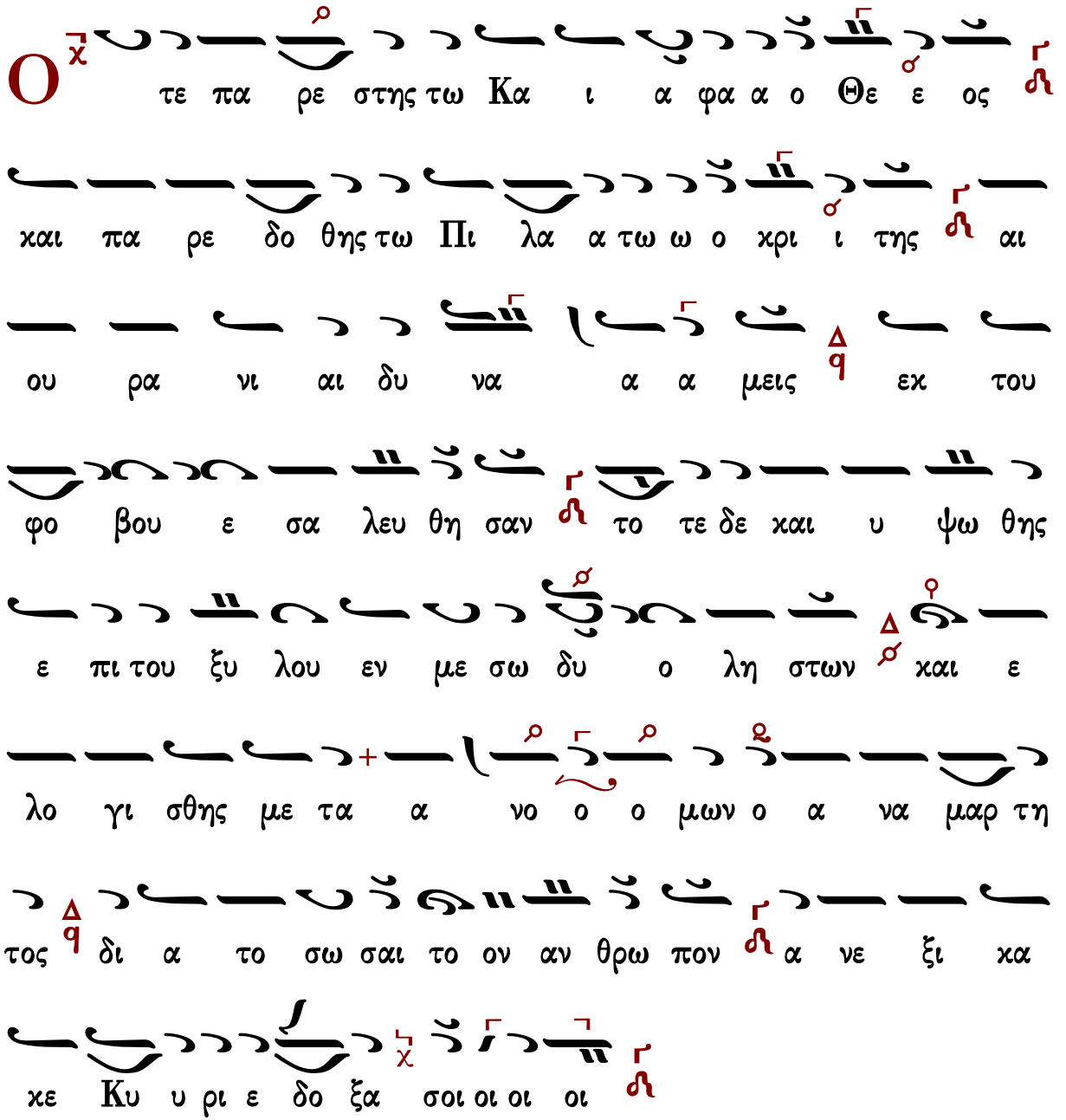

Ἀντίφωνον ιγ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.154*

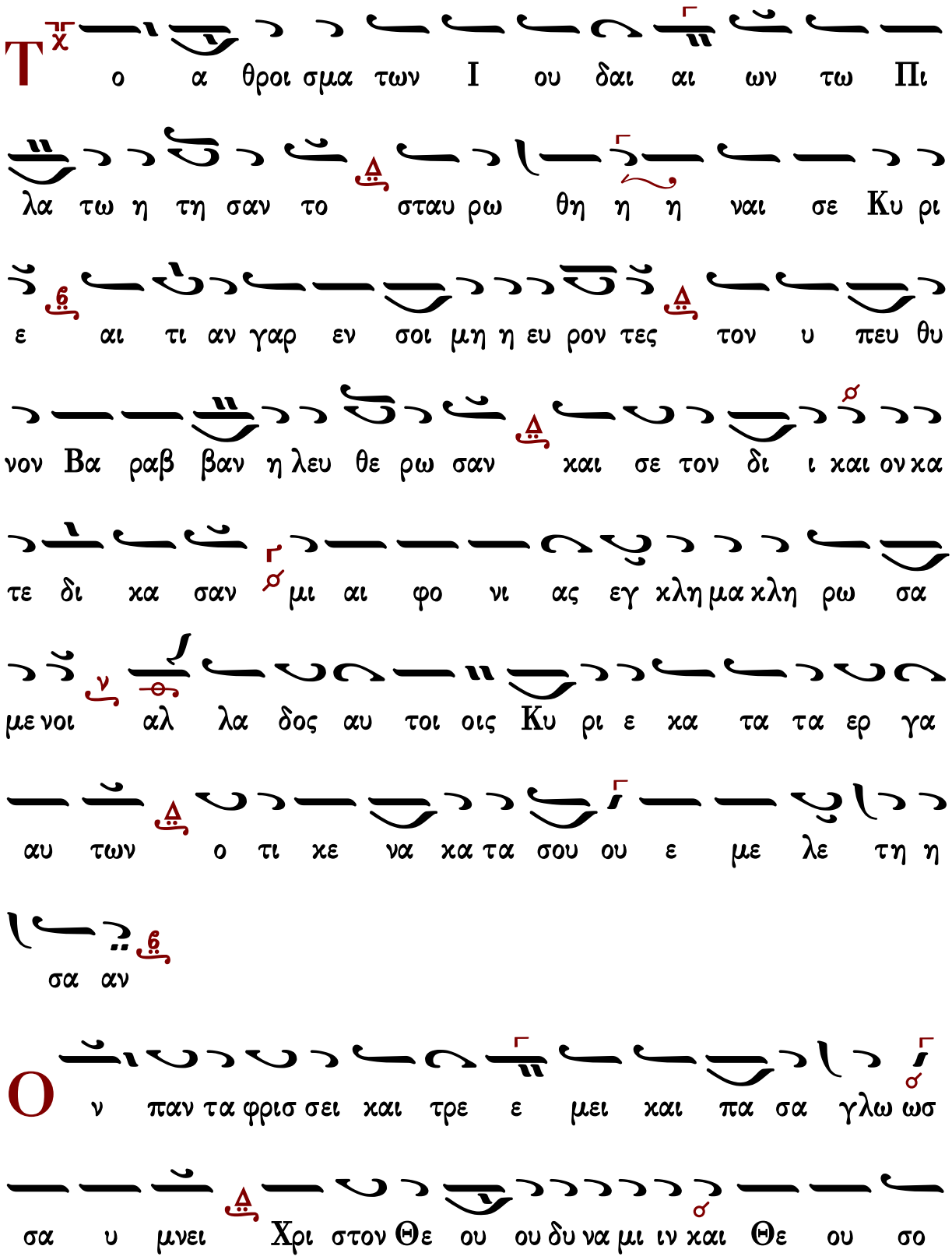
Το συναθροισμα των Ιουδαιων τω Πι
λατω η τη σαν το σταυρω θη η ναι σε Κυρι
ε αι τι αν γαρ εν σοι μη η ευρον τες τον υπευθυ
νον Βαραββαν η λευθε ρω σαν και σε τον διι και ον κα
τε δι καν σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη ρω σα
με νοι αλ λα δος αυ τοι οις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα
αυ των ο τι κε να κα τα σου ου ε με λε τη η
σα αν
Ον παν τα φρισ σει και τρε εμει και πα σα γλω ωσ
σα υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μι ιν και Θε ου σο

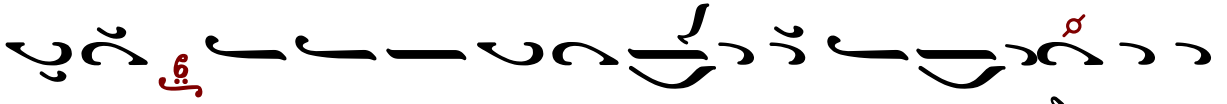
φι αν οι ι ε ρεις ερ ρα πι σαν και ε δω χαν αυ

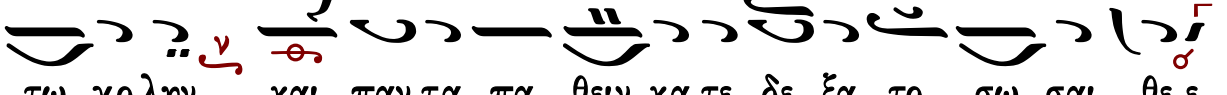
τω χο λην και παν τα πα θειν κα τε δε ξα το σω σαι θε ε

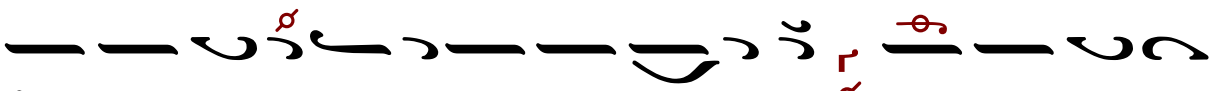
λων υ μας εκ των α νο μι ων η μων τω ι δι ω

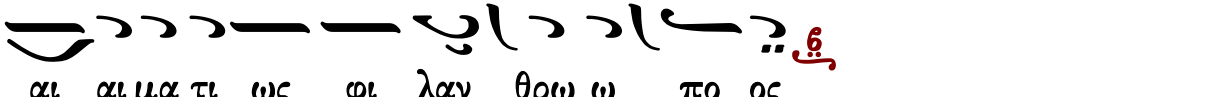
αι αι μα τι ως φι λαν θρω ω πο ος

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

Θ ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου υ περ λο

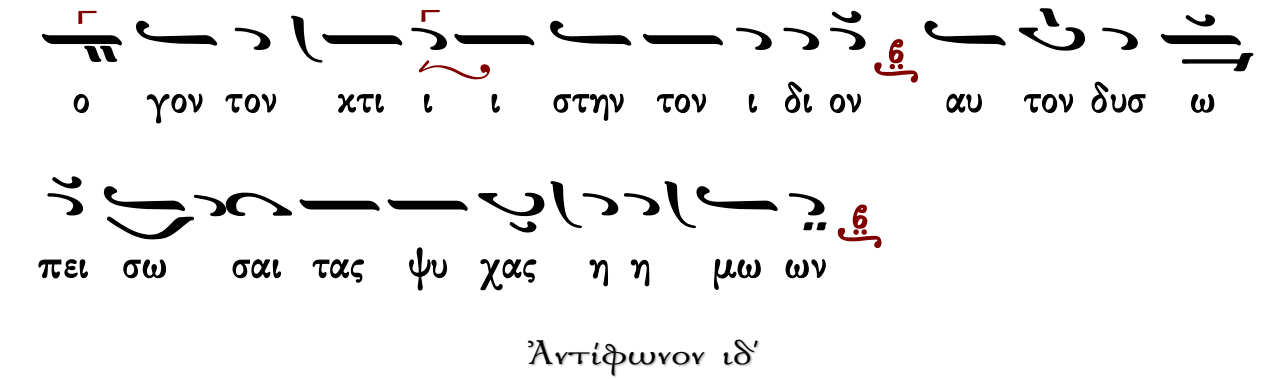

Ἀντίφωνον ιδ'

χορὸς β'

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

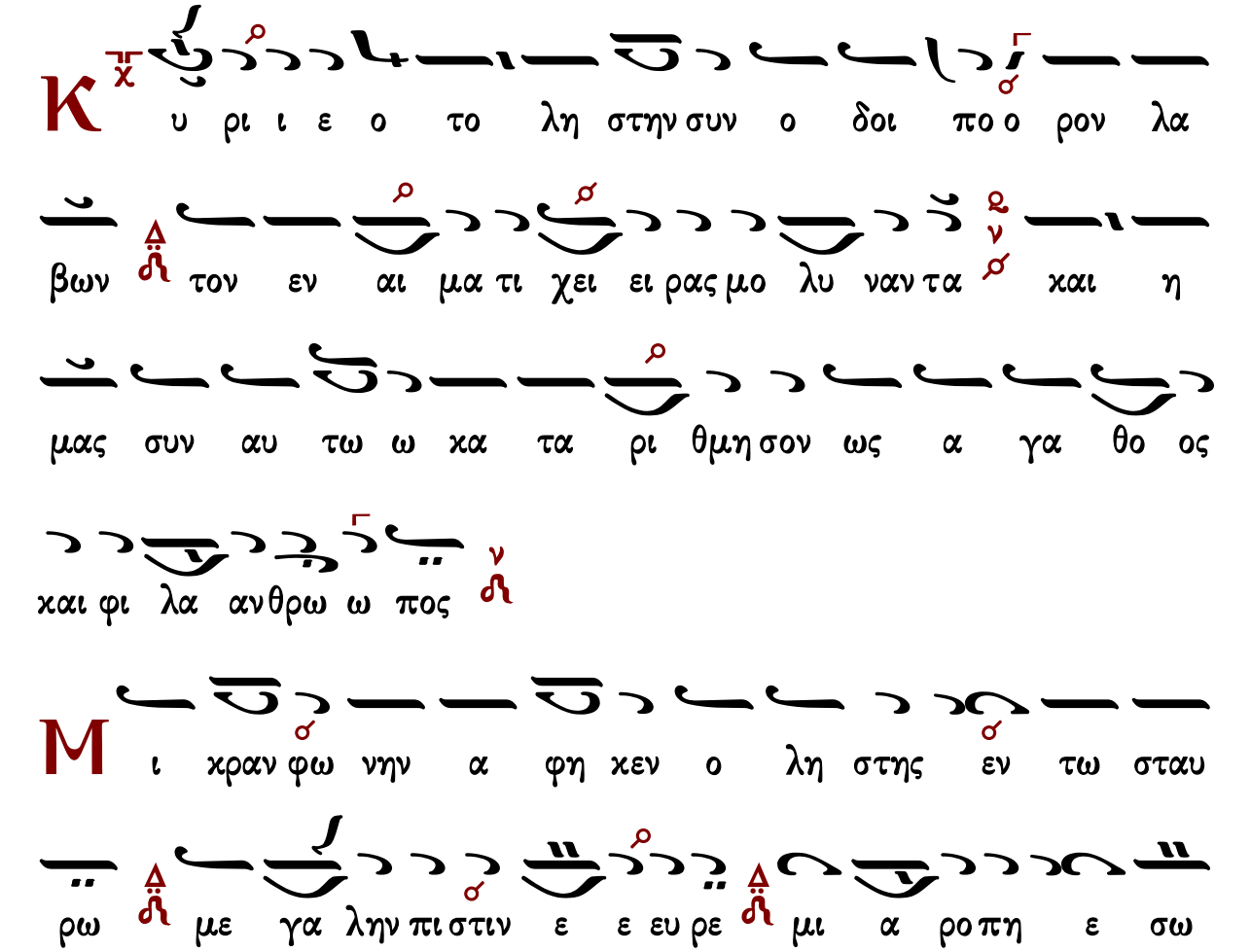

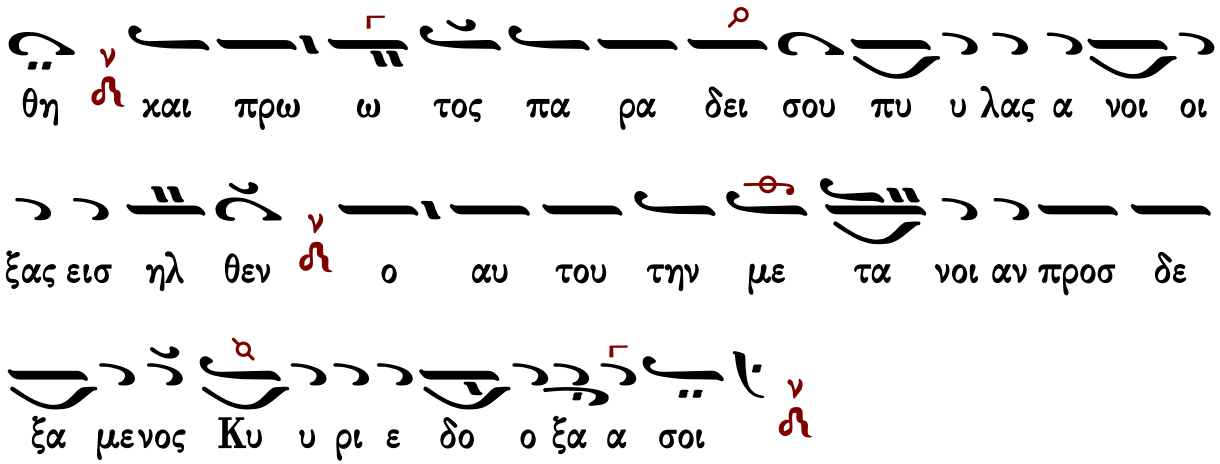

Ἦχος λ̇ π̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.138*

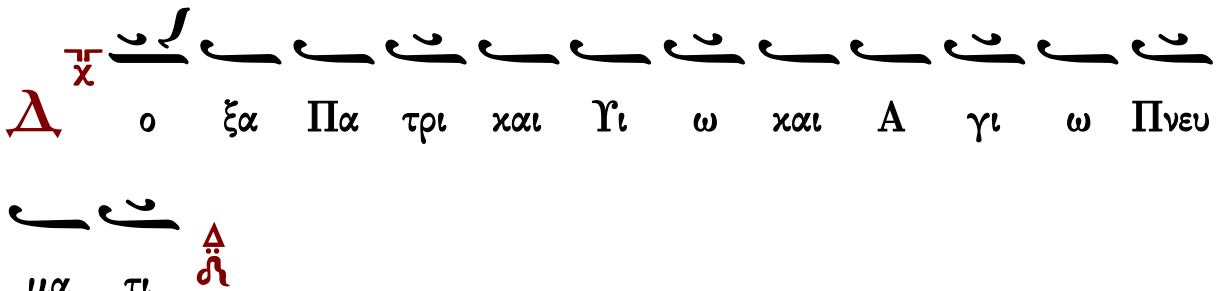

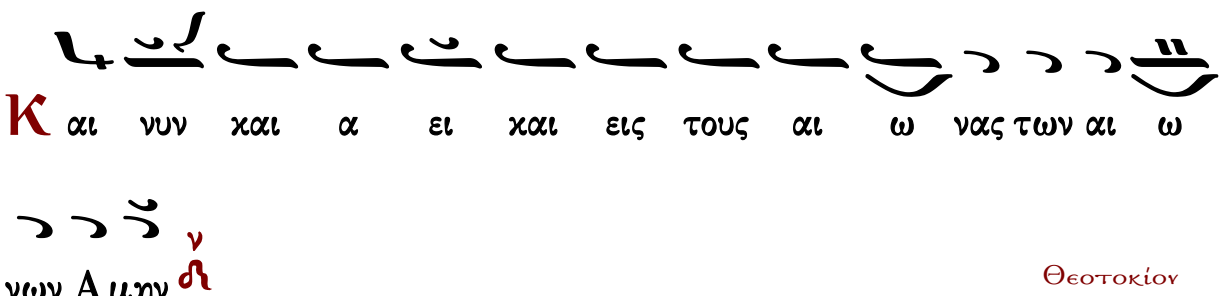

Θεοτοκίον

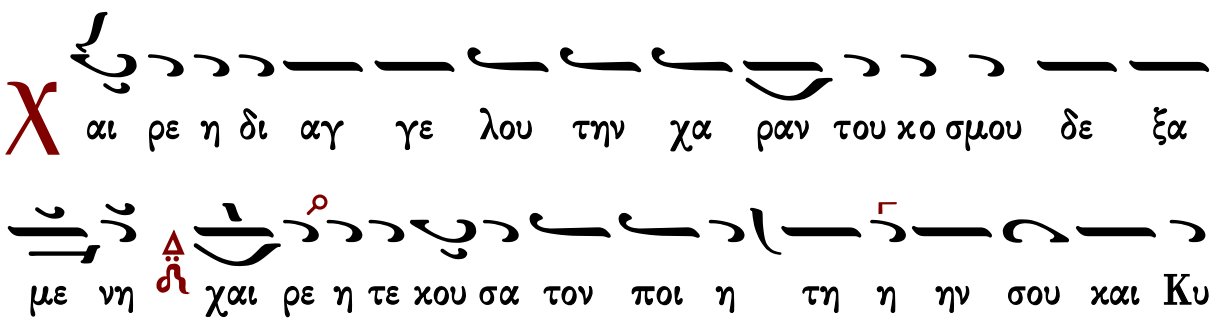

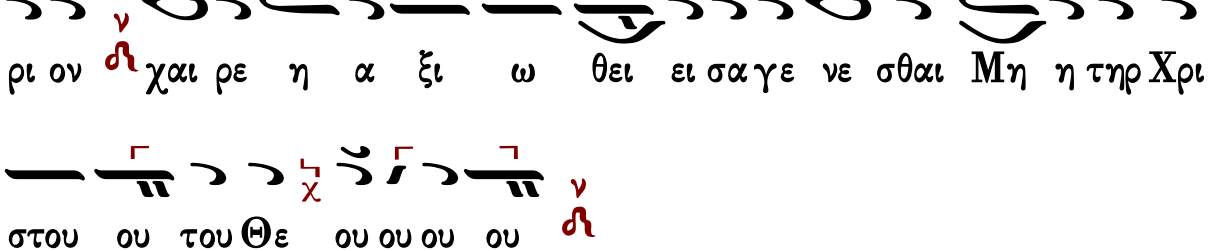

Ἀντίφωνον ιε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.139*

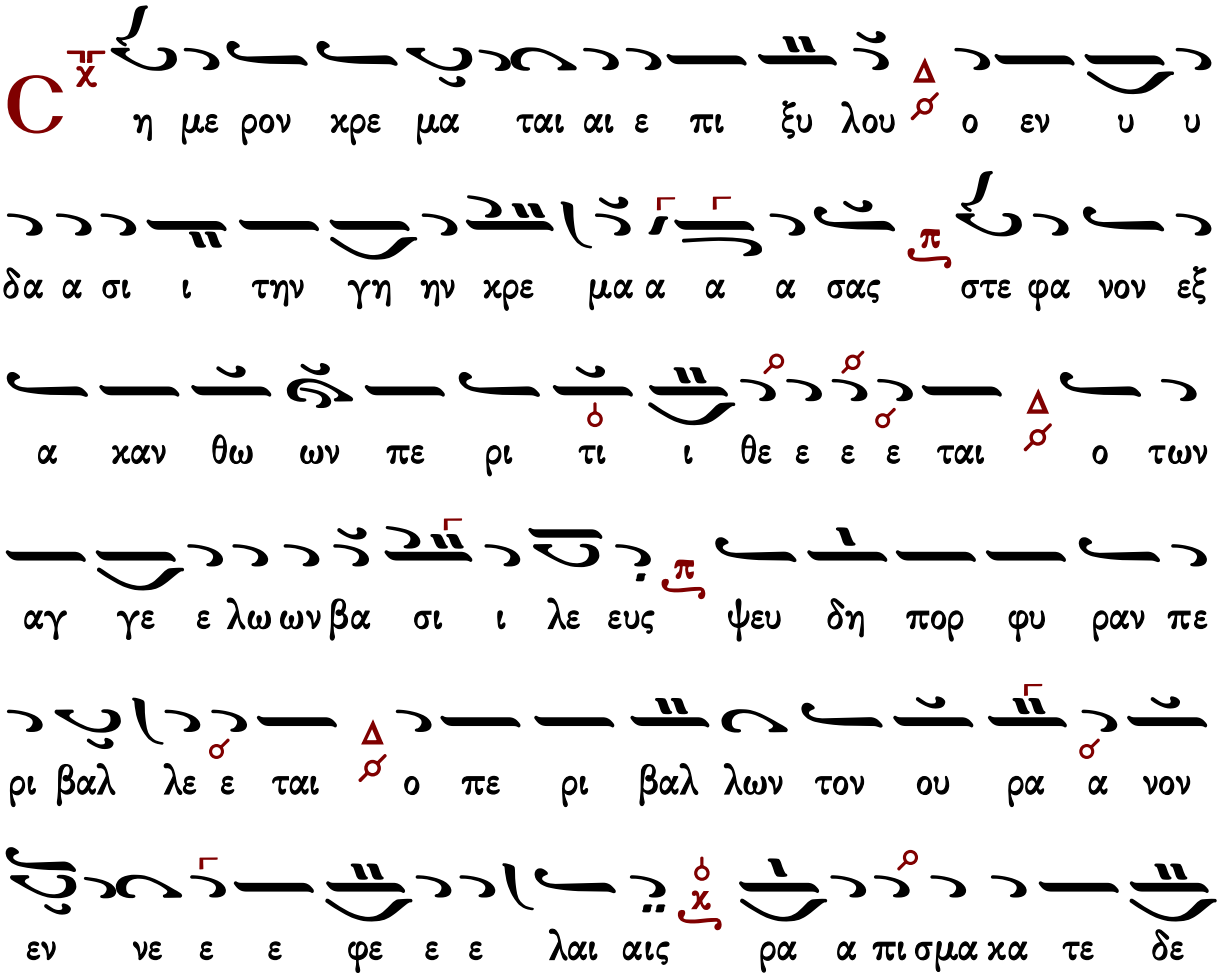

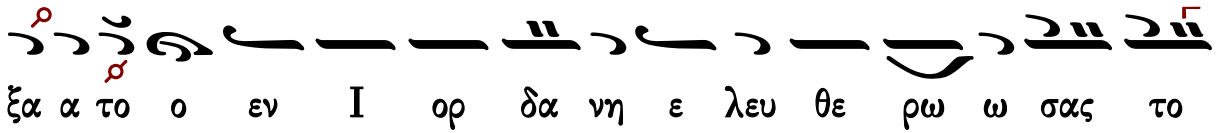

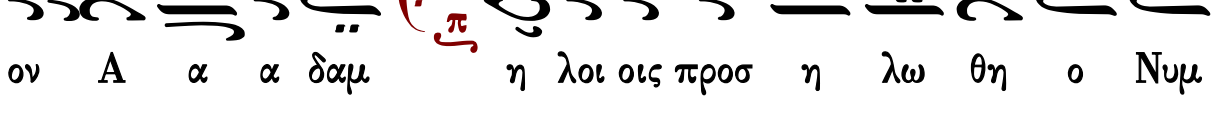

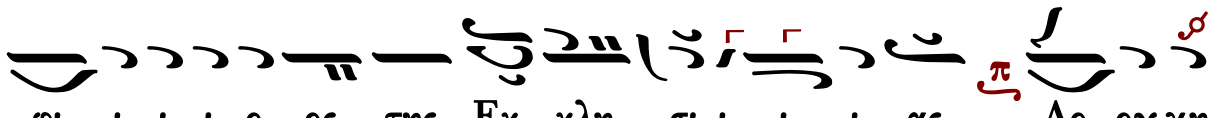

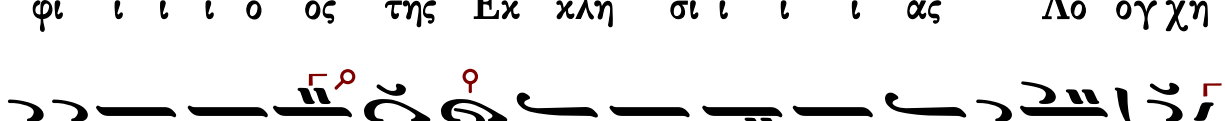

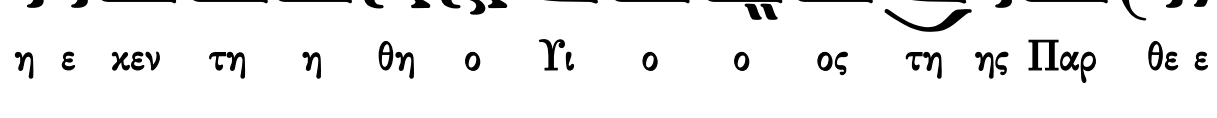

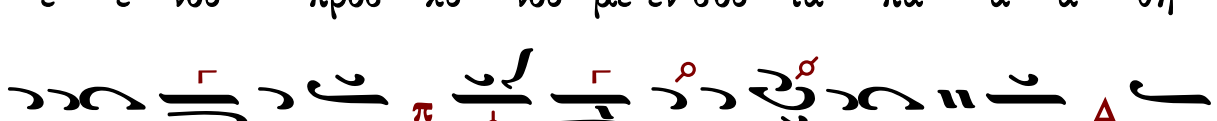

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.155*

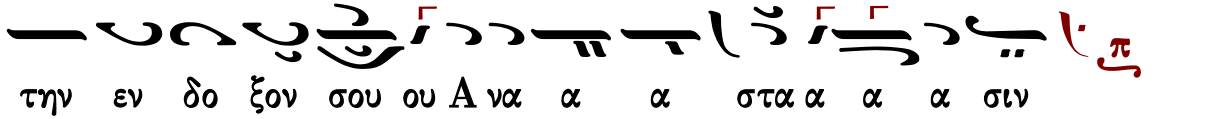

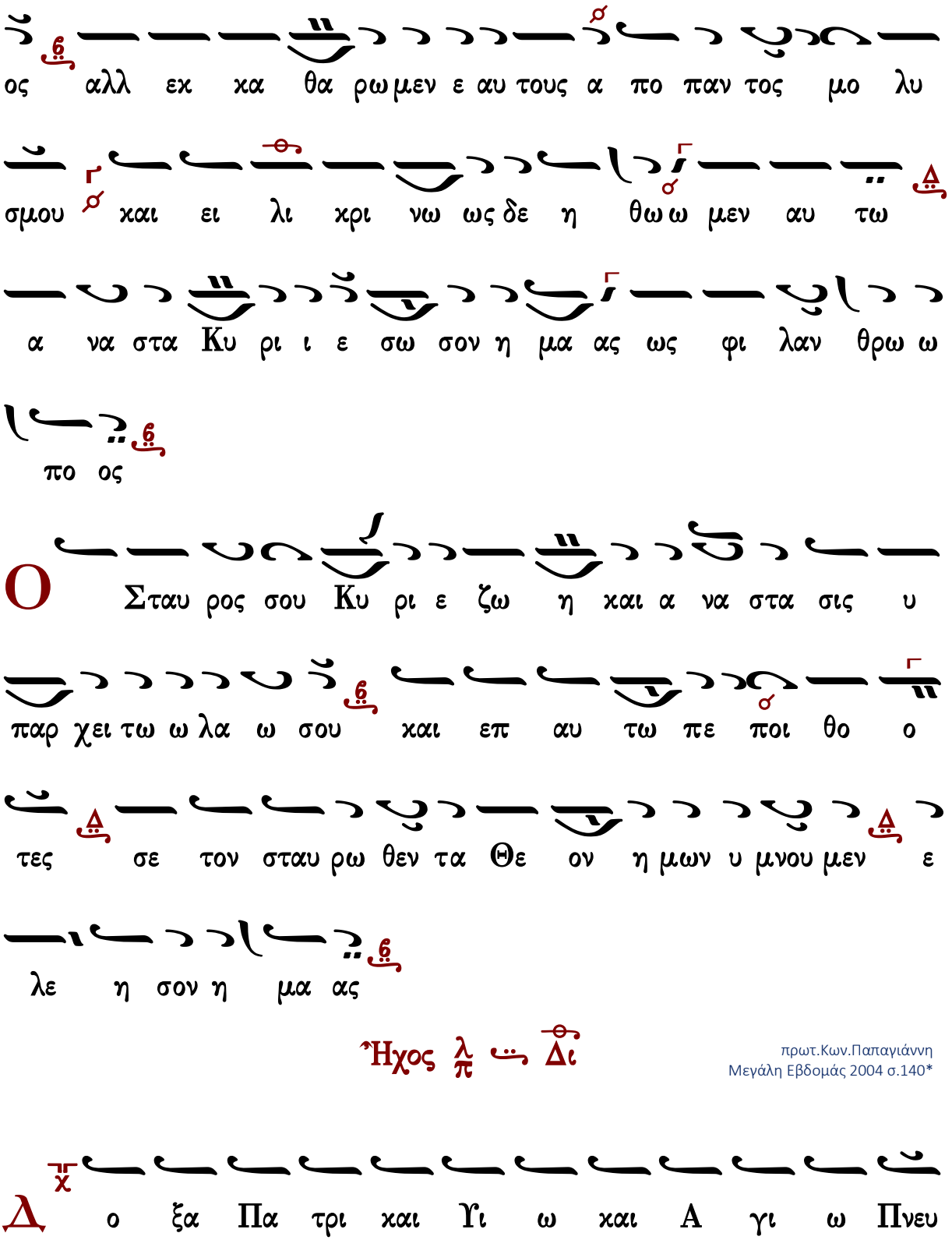

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.140*

μα τι

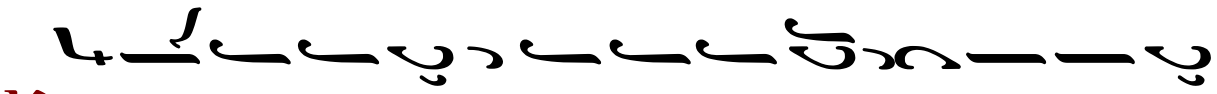
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοκίον

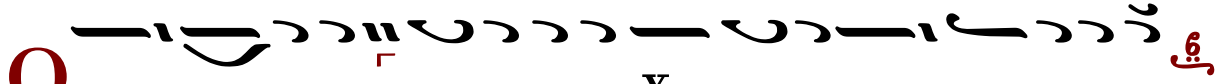
Ο ρω σα σε ε χρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα σα

α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι ον

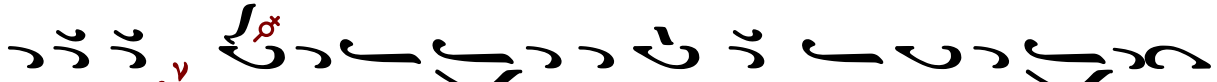
Υι ε μου πως ε πι ξυ υ λου θνη σκεις σαρ κι πη γνυ με

νος ζω ης χο ρη γε ε

Κάθισμα ς΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

Θ ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας

Μακαρισμοί

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος δ΄ Βϐ

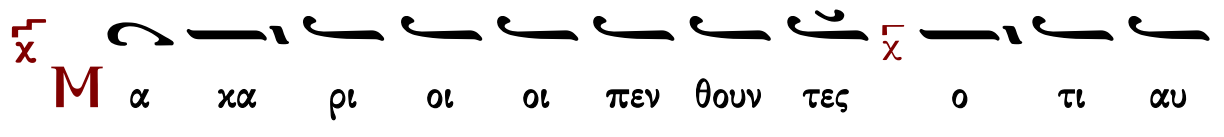

Ἦχος Βϐ

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

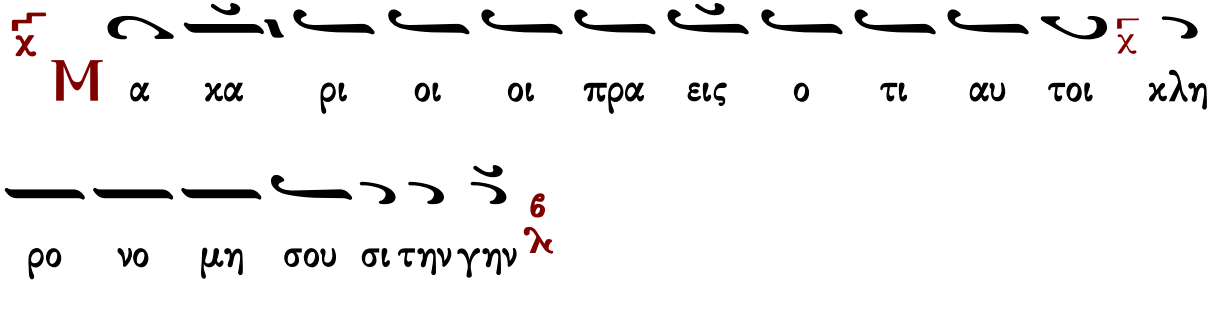

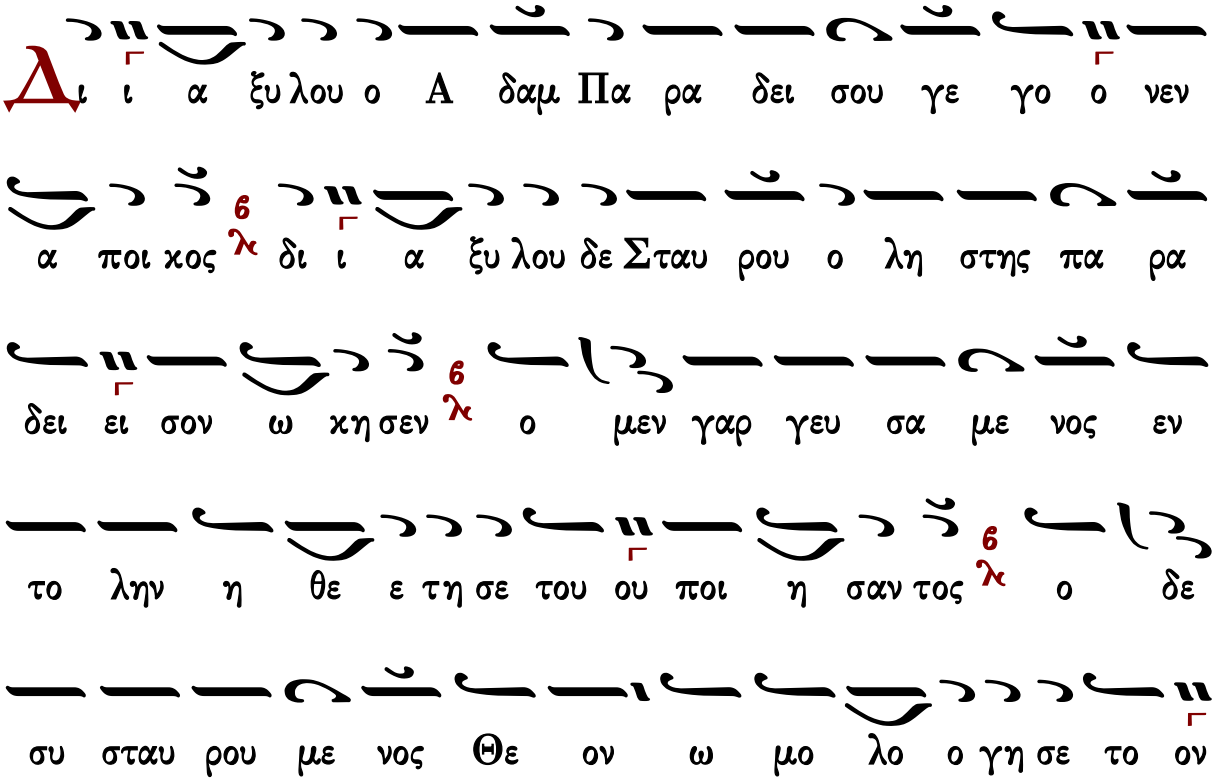

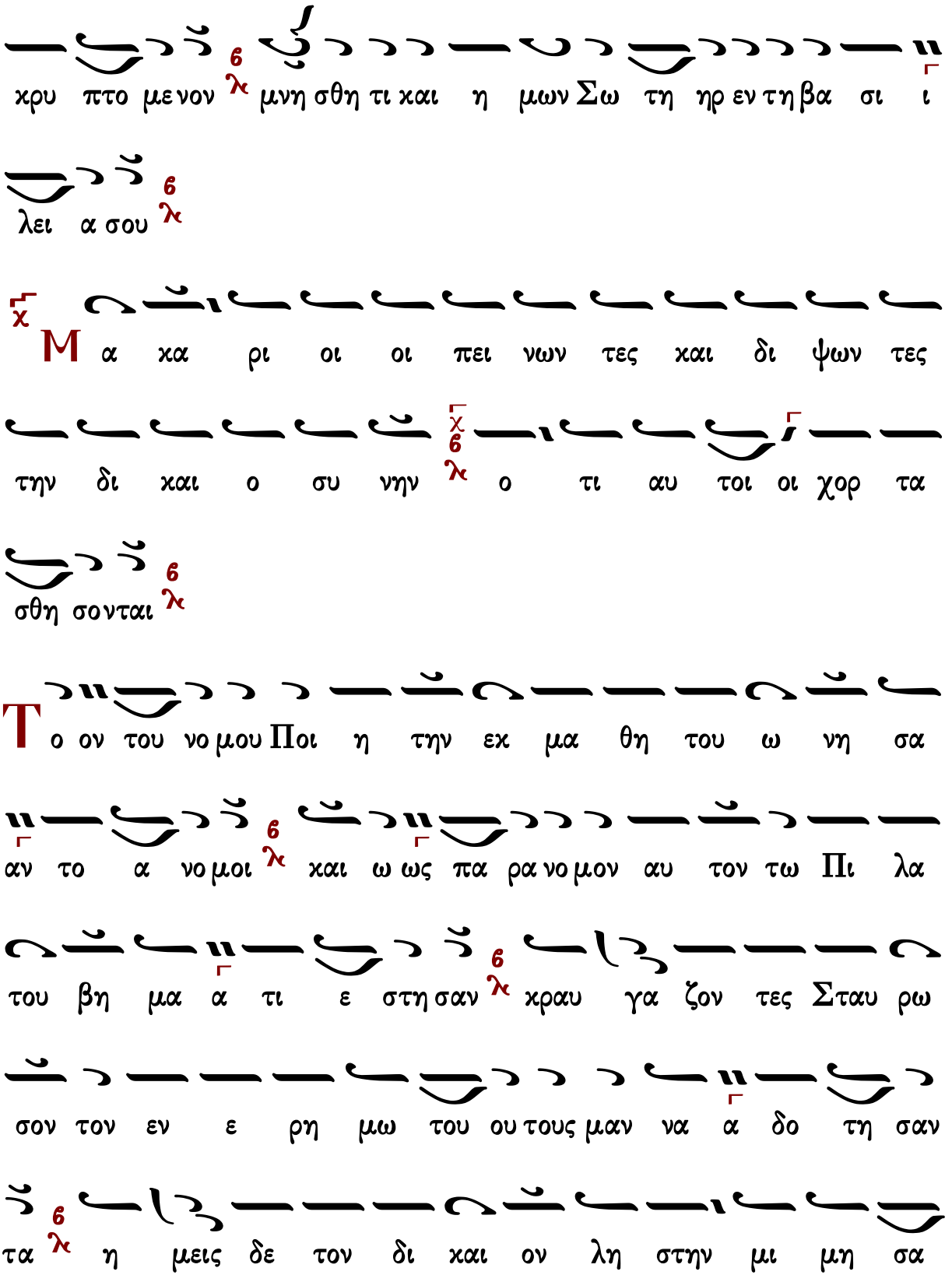
χρυ πτο μενον μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι
λει α σου
Μ α χα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα
σθη σονται
Το ον του νο μου Ποι η την εκ μα θη του ω νη σα
αν το α νο μοι και ω ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι λα
του βη μα α τι ε στη σαν κραυ γα ζον τες Σταυ ρω
σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να α δο τη σαν
τα η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα

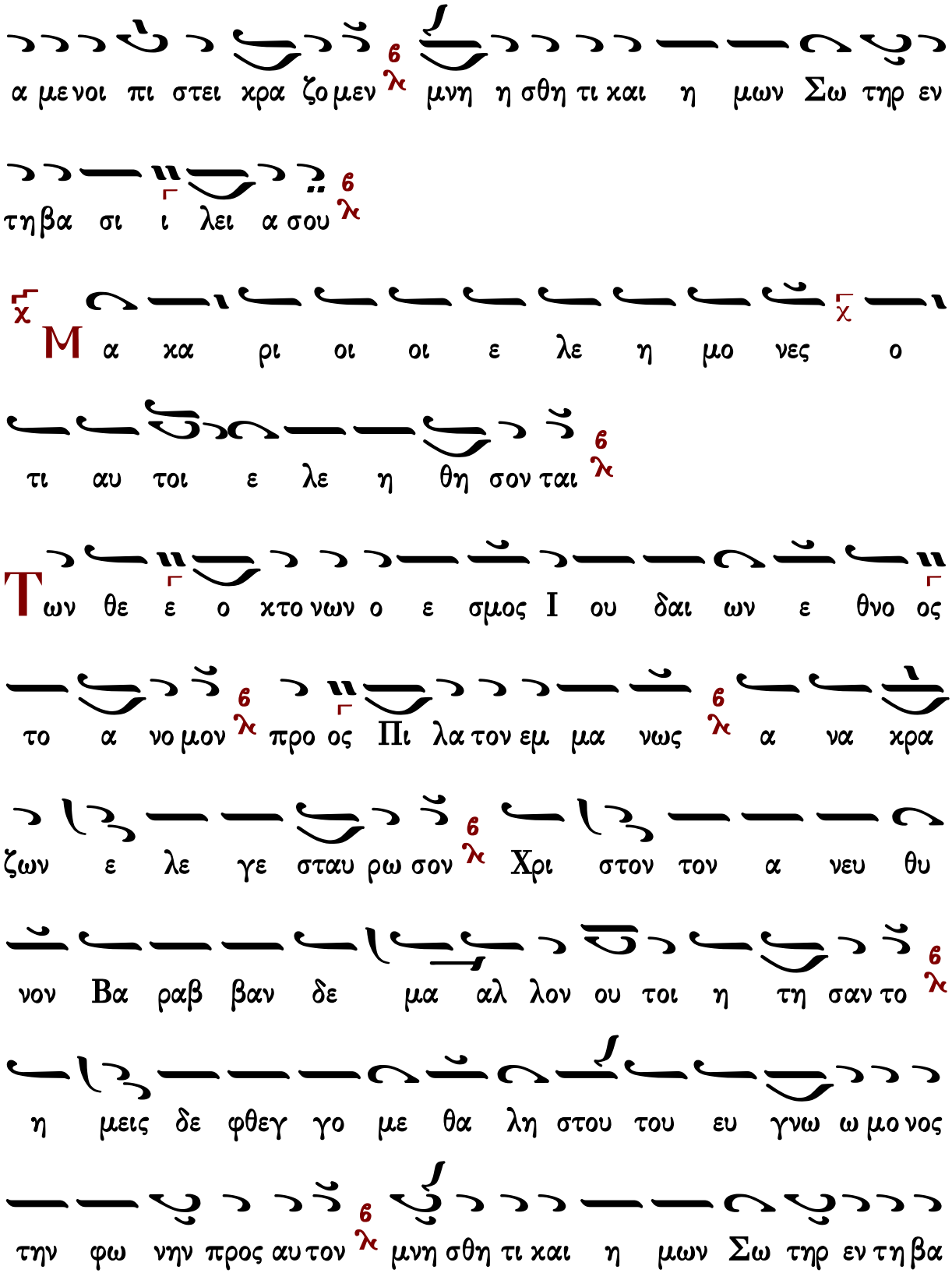
α με νοι πι στει κρα ζο μεν μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν
τη βα σι ι λει α σου
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται
Των θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνο ος
το α νο μον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να κρα
ζων ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στον τον α νευ θυ
νον Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το
η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος
την φω νην προς αυ τον μνη σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα

σι ι λει α σου
Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι
α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη
α α να βλυ ζου σα την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως
λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον εν τευ θεν
με ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ
γε λι α τον κο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ
φραι αι νου σα και τα ε θνη πι στως δι δα α σκου σα προσ
κυ νειν την βα σι ι λει αν σου

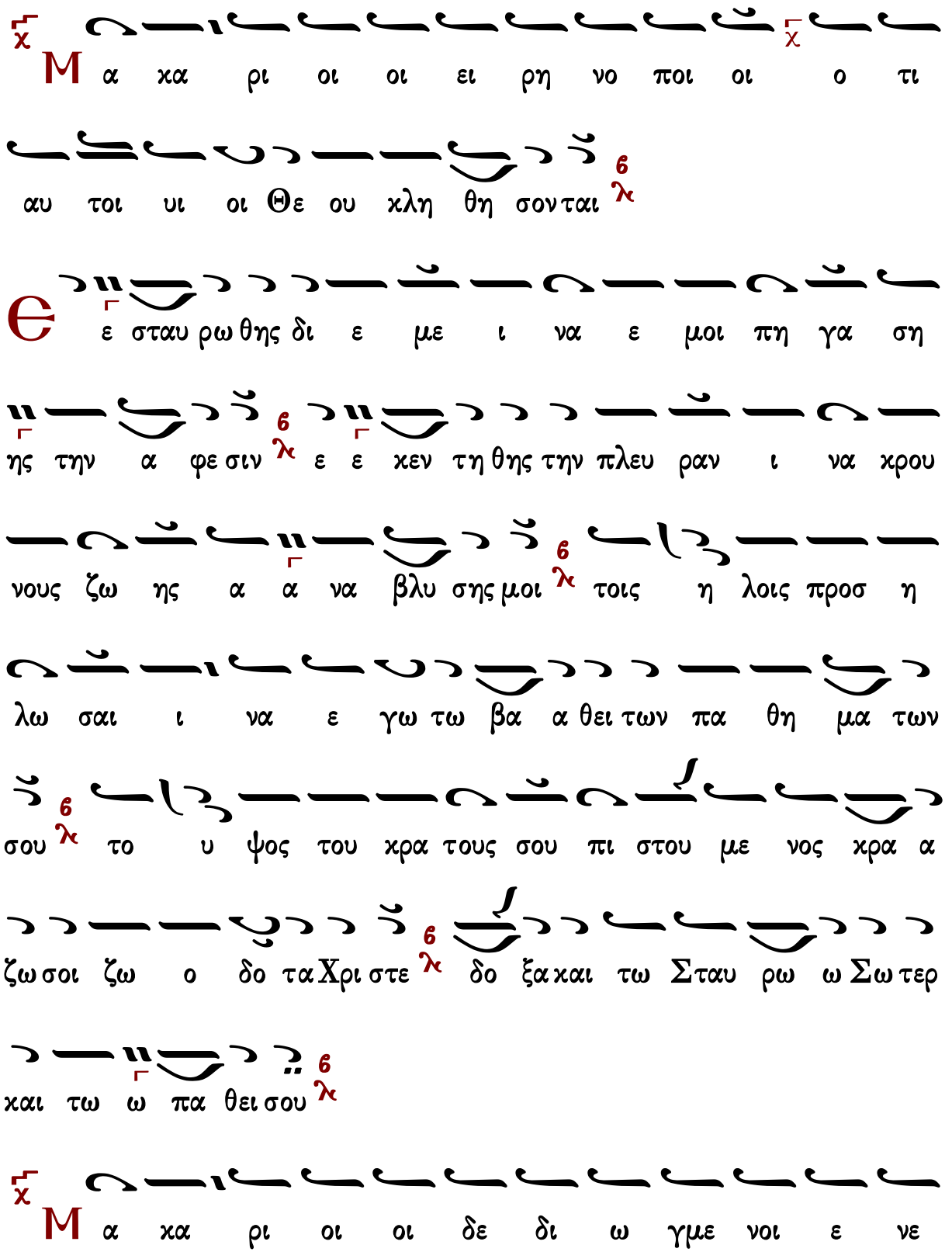
Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται
Ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα ση
ης την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου
νους ζω ης α α να βλυ σης μοι τοις η λοις προσ η
λω σαι ι να ε γω τω βα α θει των πα θη μα των
σου το υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα α
ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω ω Σω τερ
και τω ω πα θει σου
Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

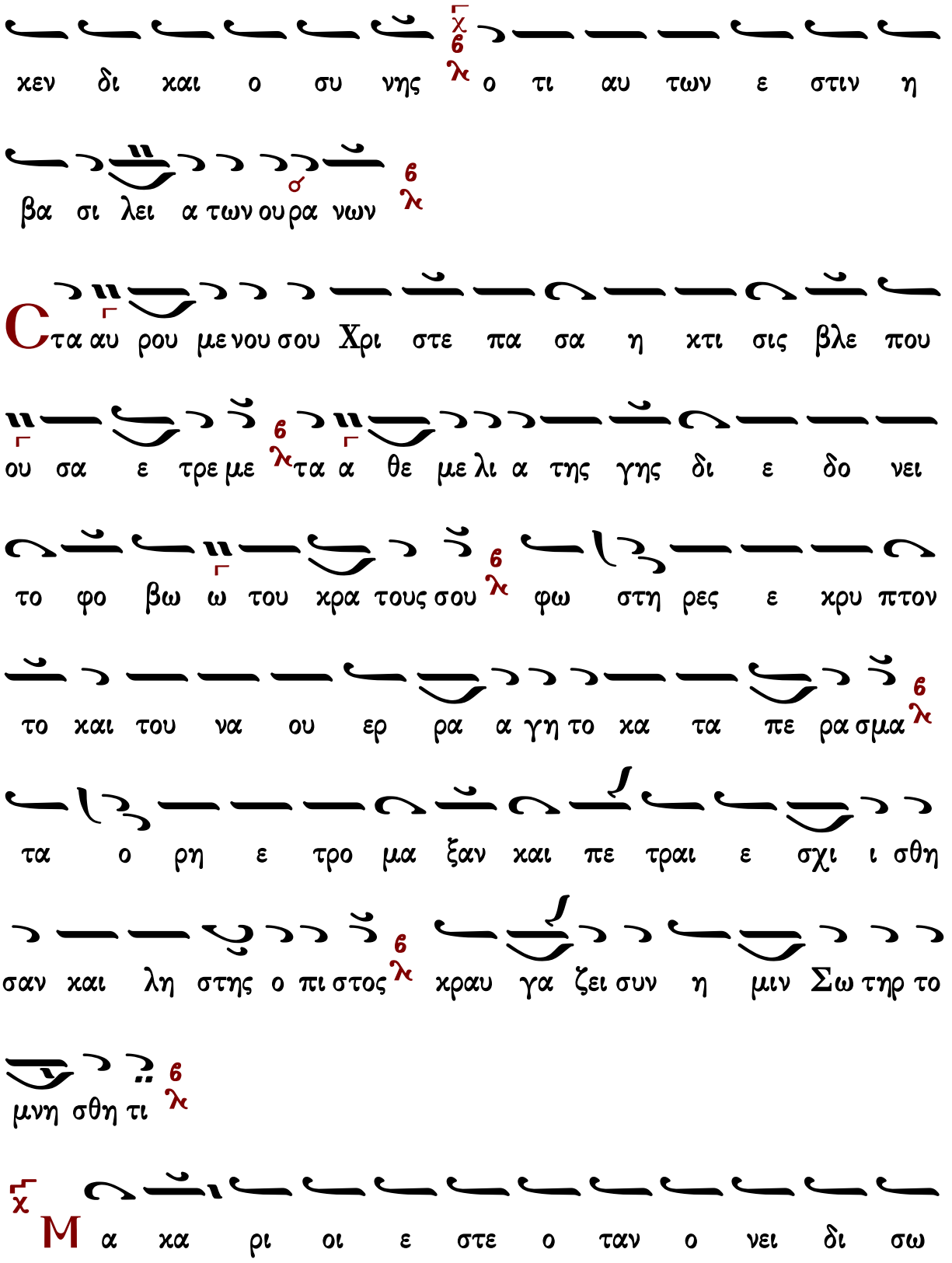
κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η
βα σι λει α των ου ρα νων
Στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που
ου σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει
το φο βω ω του κρα τους σου φω στη ρες ε κρυ πτον
το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε ρα σμα
τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι σθη
σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει συν η μιν Σω τηρ το
μνη σθη τι
Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

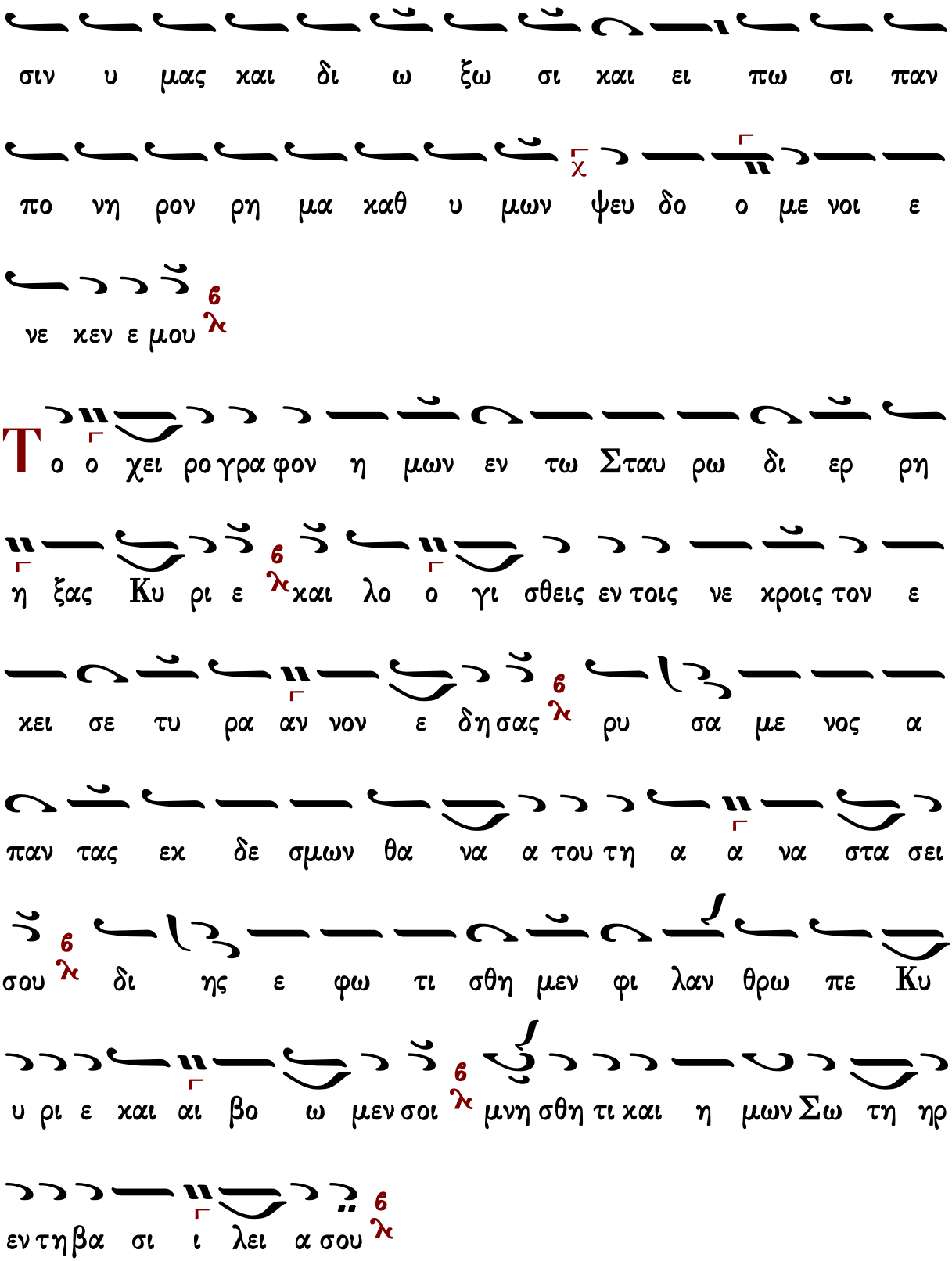
σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι παν
πο νη ρον ρη μα χαθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε
νε χεν ε μου
Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ ρη
η ξας Κυ ρι ε και λο ο γι σθεις εν τοις νε χροις τον ε
χει σε τυ ρα αν νον ε δη σας ρυ σα με νος α
παν τας εχ δε σμων θα να α του τη α α να στα σει
σου δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ
υ ρι ε και αι βο ω μεν σοι μνη σθη τι και η μων Σω τη ηρ
εν τη βα σι ι λει α σου

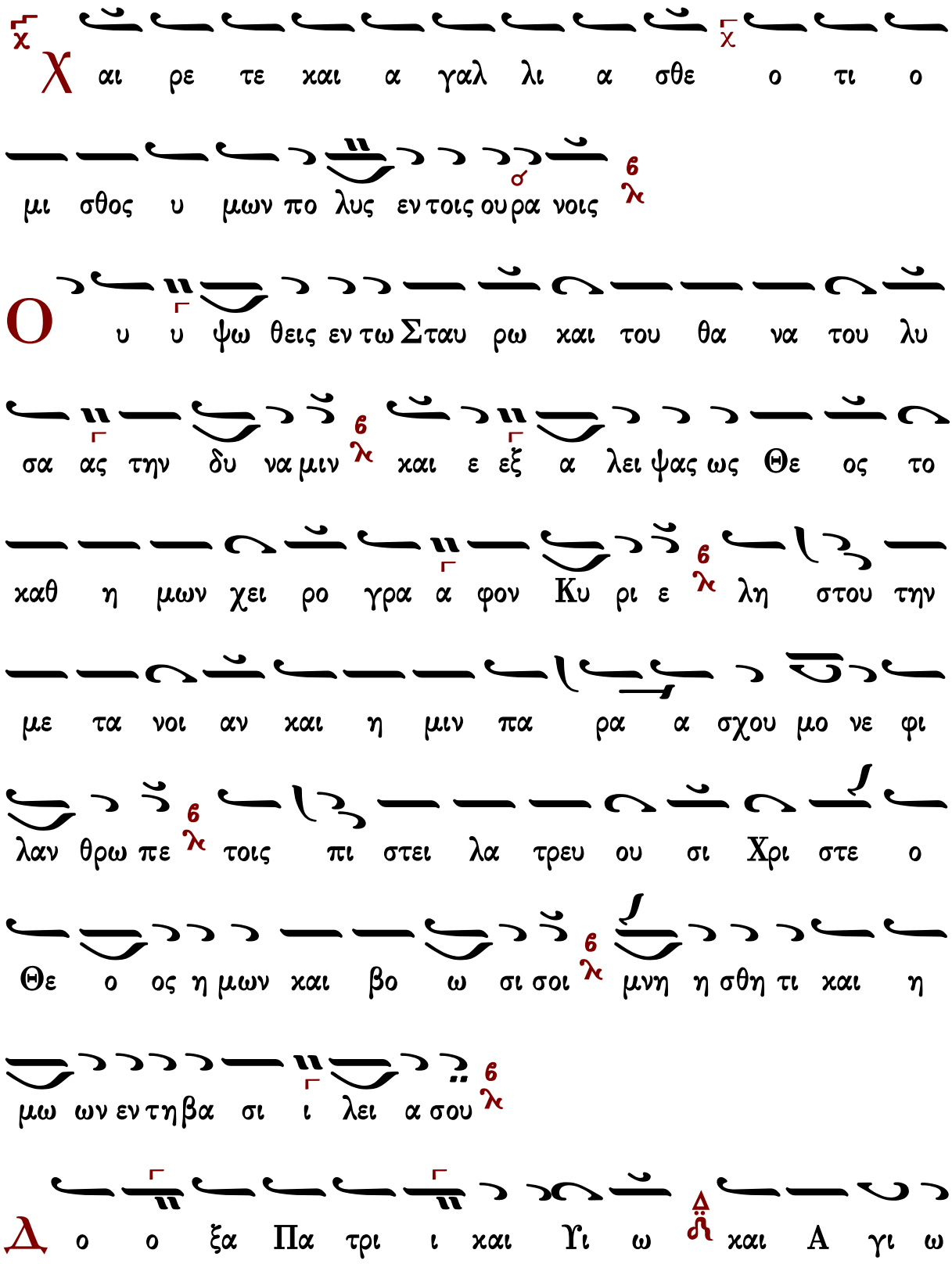
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σα ας την δυ να μιν και ε εξ α λει ψας ως Θε ος το
καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε λη στου την
με τα νοι αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι
λαν θρω πε τοις πι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο
Θε ο ος η μων και βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η
μω ων εν τη βα σι ι λει α σου
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

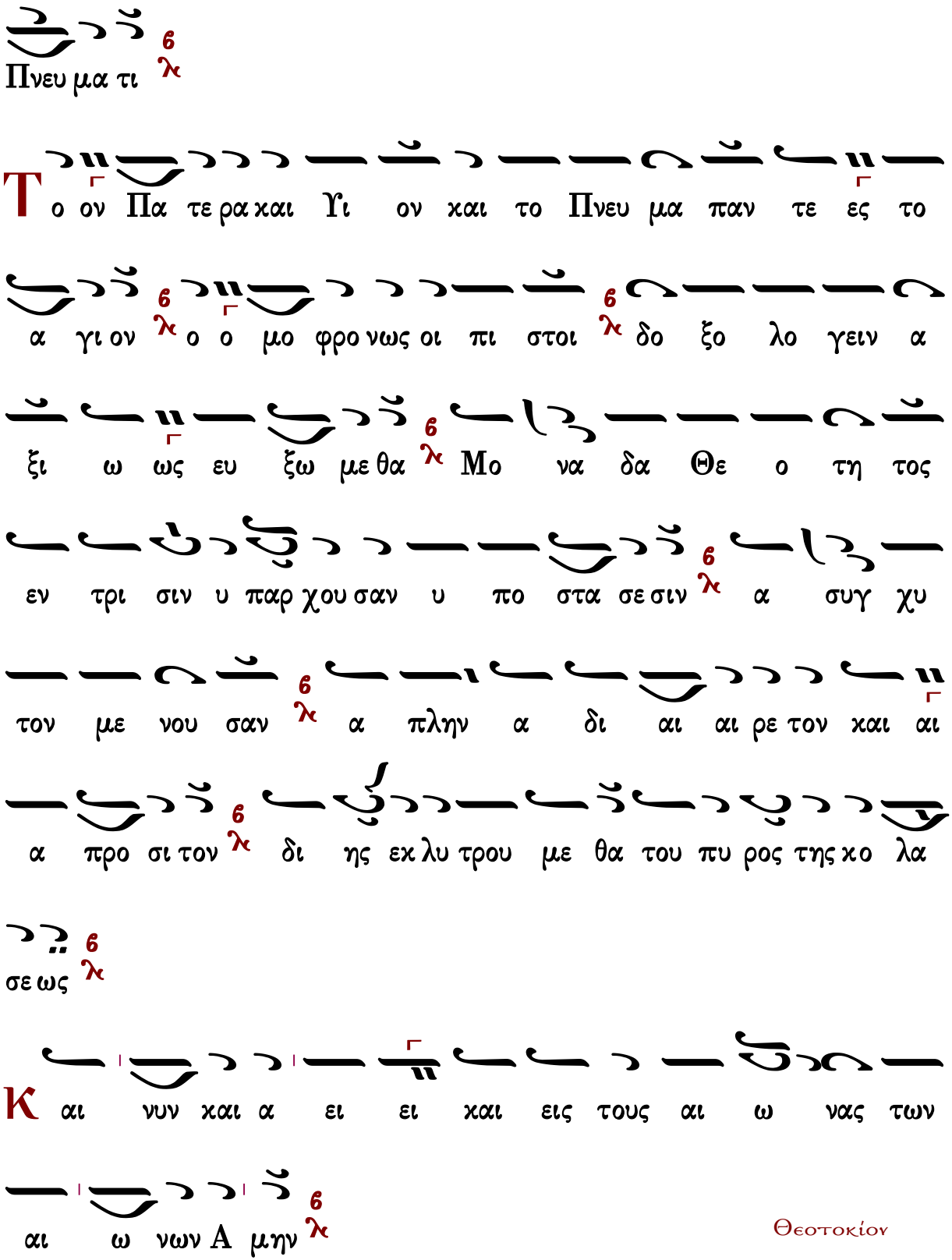
Πνευ μα τι
Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες το
α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α
ξι ω ως ευ ξω με θα Μο να δα Θε ο τη τος
εν τρι σιν υ παρ χου σαν υ πο στα σε σιν α συγ χυ
τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και αι
α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρος της κο λα
σε ως
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην
Θεοτοκίον

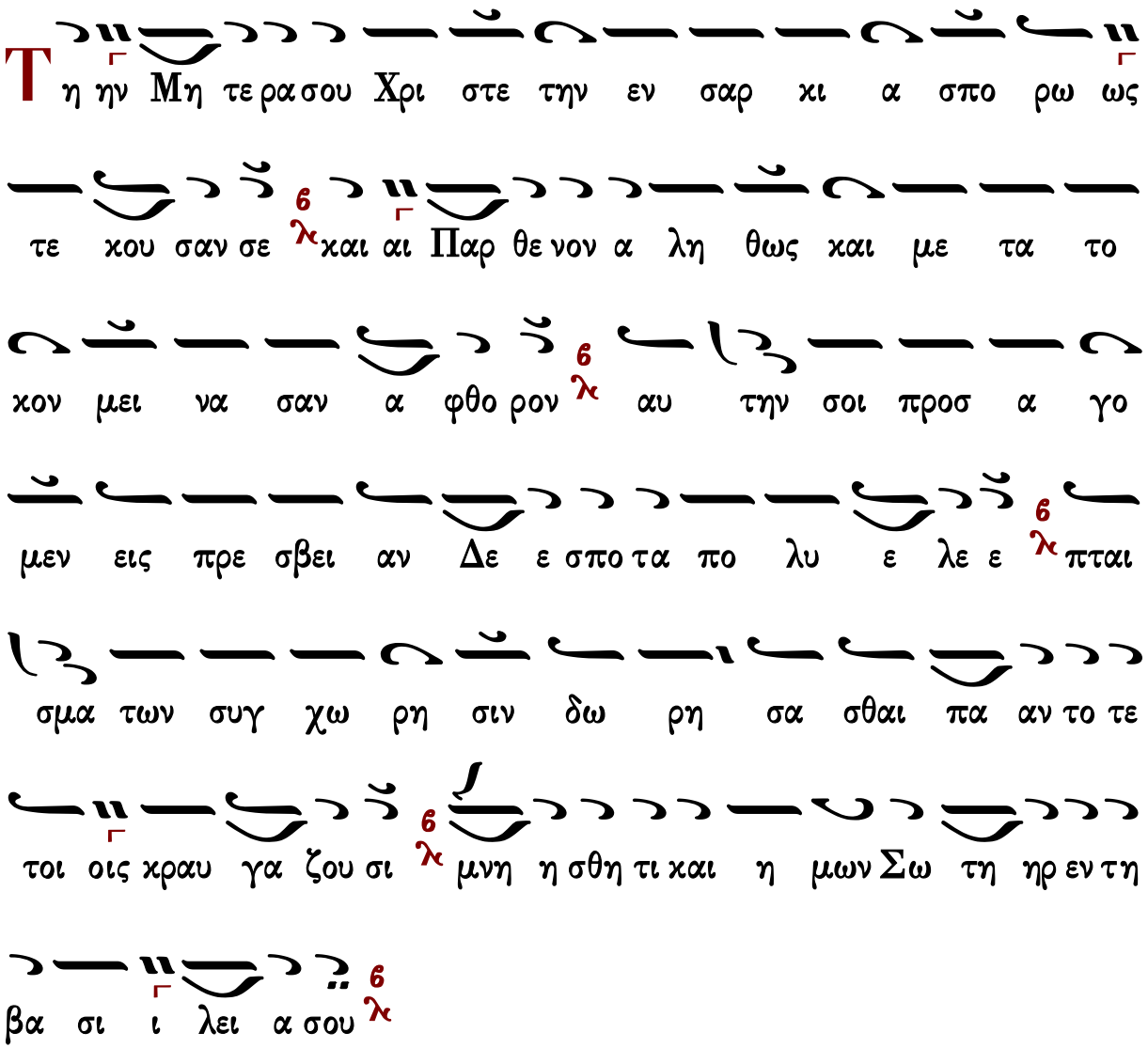

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος Βγ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνσταντίνου Λάμπρου*

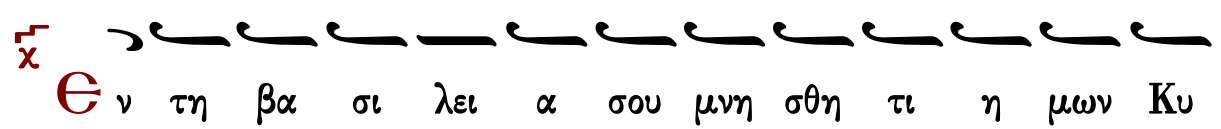

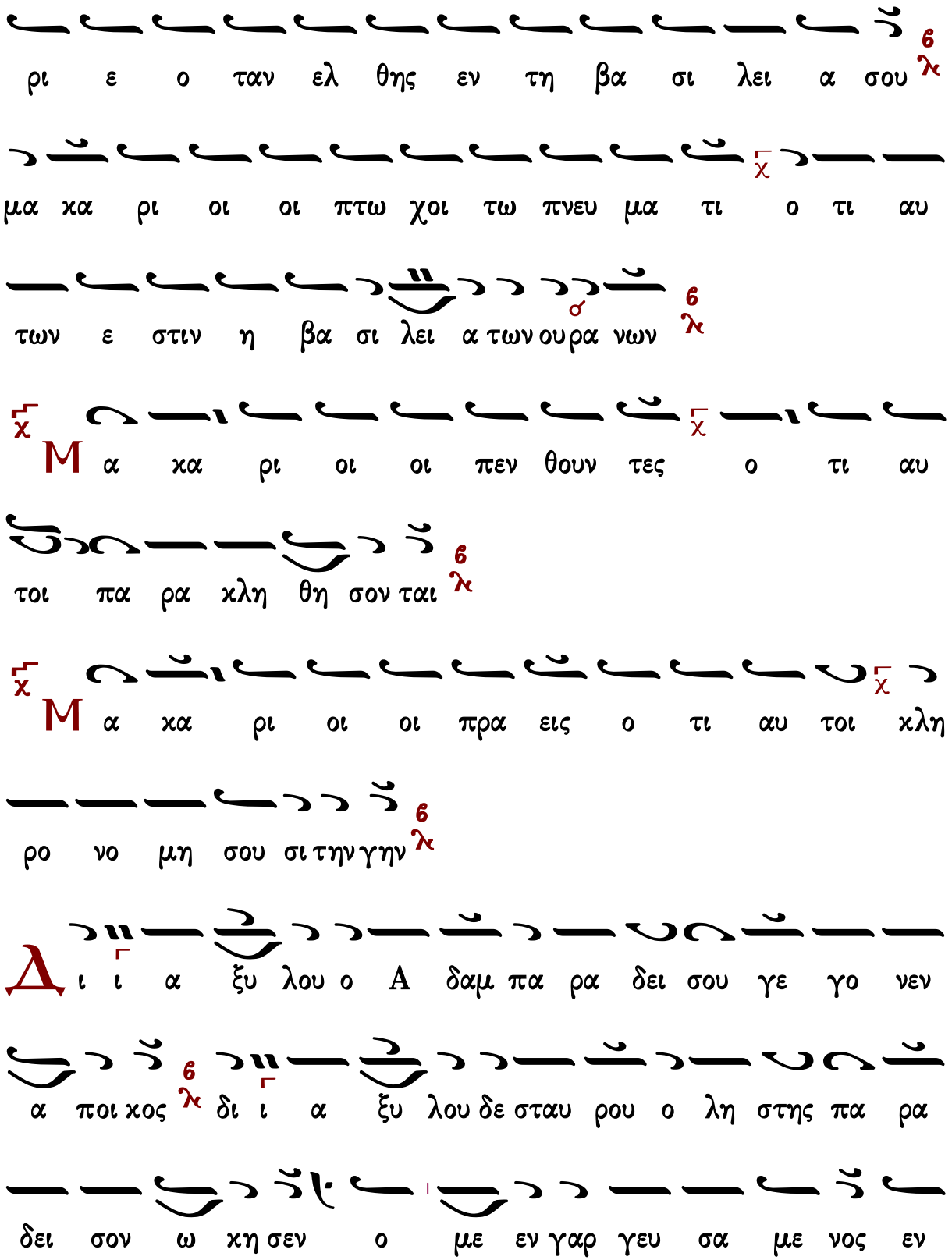
ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου
μα χα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ
των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων
Μ α χα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ
τοι πα ρα κλη θη σον ται
Μ α χα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη
ρο νο μη σου σι την γην
Δι ι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε γο νεν
α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα ρα
δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν

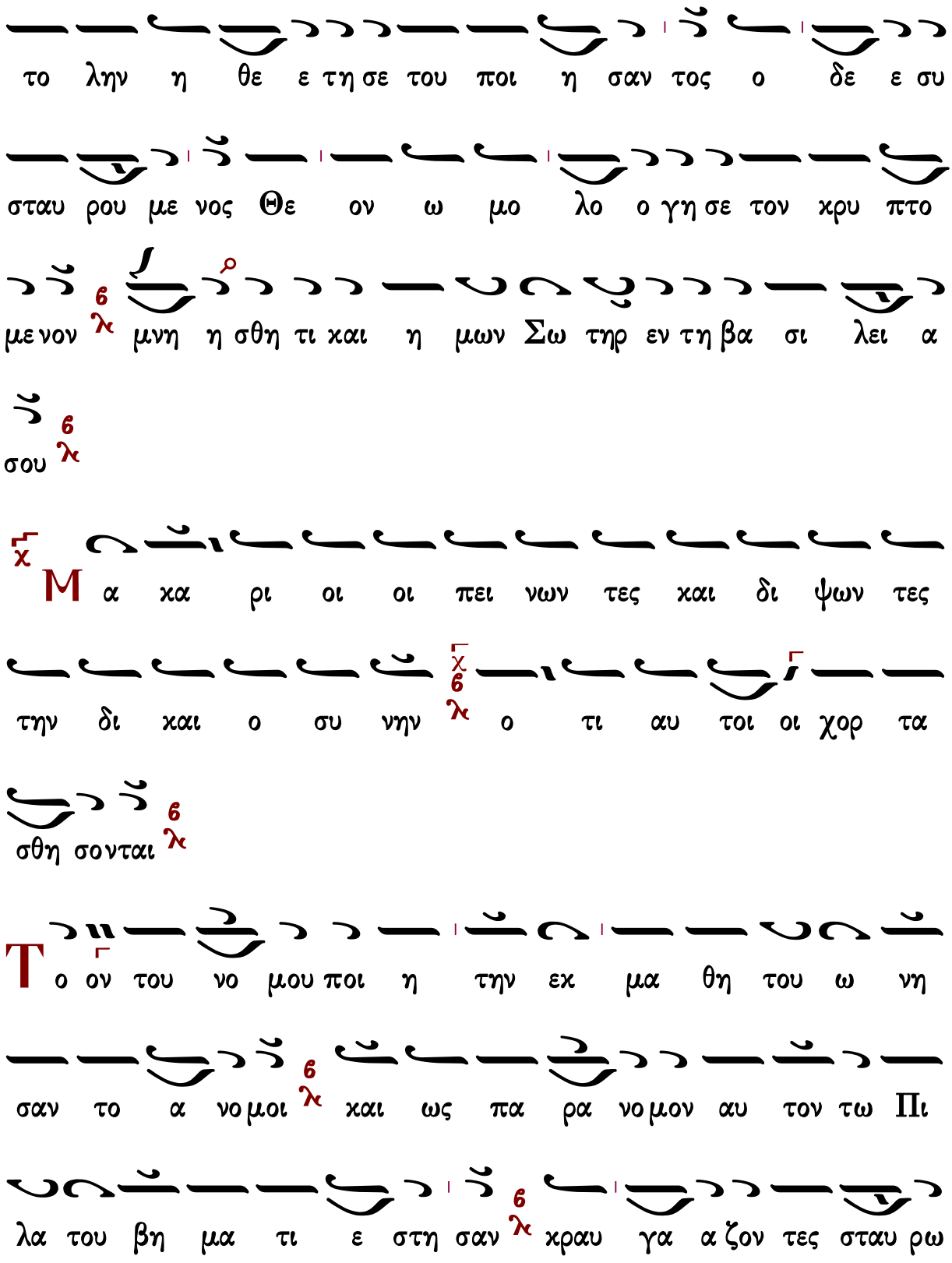
το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε συ
σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον χρυ πτο
με νον μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη βα σι λει α
σου
Μ α χα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα
σθη σονται
Το ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη
σαν το α νο μοι και ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι
λα του βη μα τι ε στη σαν κραυ γα ζον τες σταυ ρω

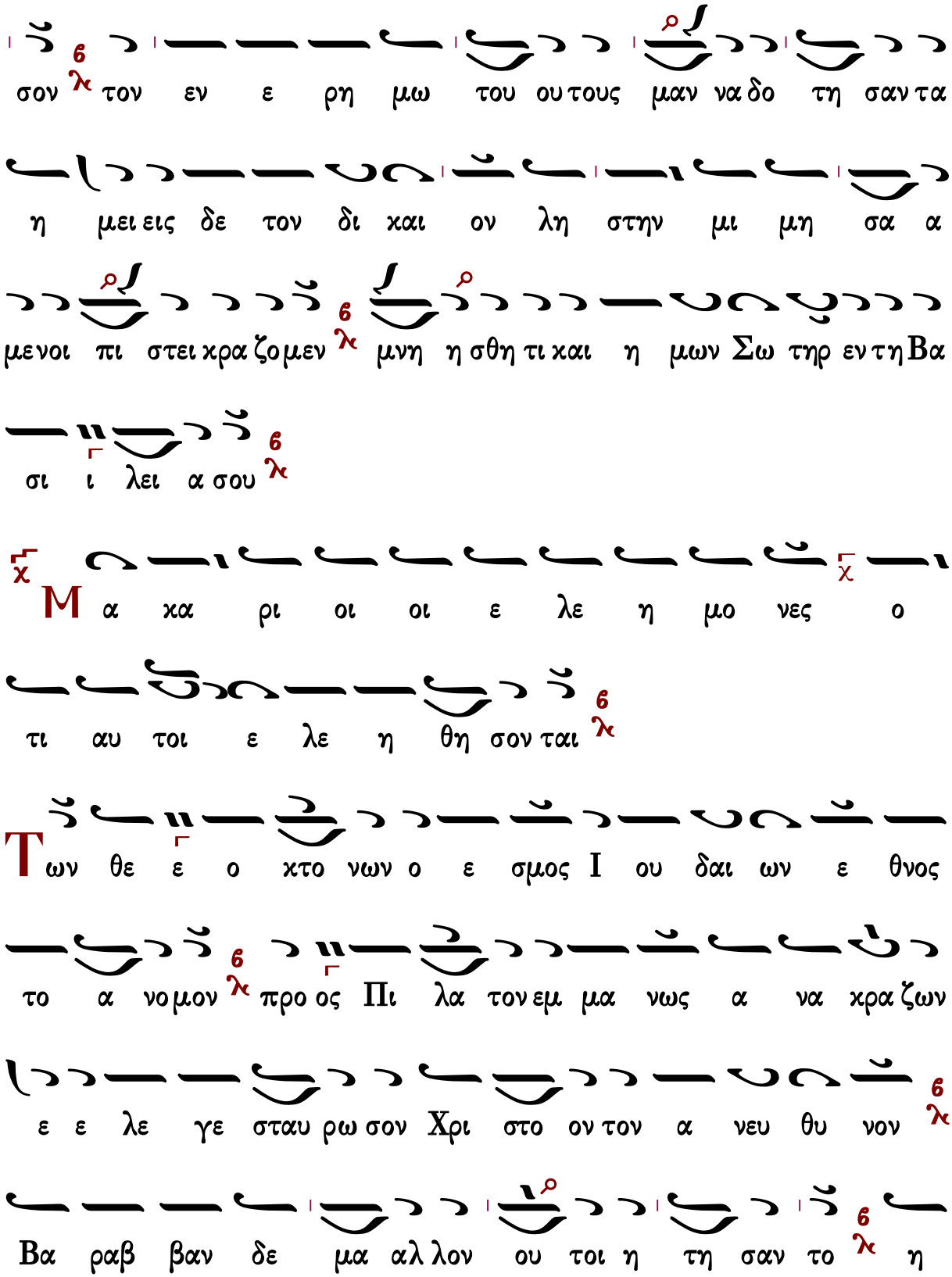
σον λ τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να δο τη σαν τα
η μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α
μενοι πι στει χρα ζο μεν λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα
σι ι λει α σου λ
Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο
τι αυ τοι ε λε η θη σον ται λ
Των θε ε ο χτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος
το α νο μον λ προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να χρα ζων
ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον λ
Βα ραβ βαν δε μα αλ λον ου τοι η τη σαν το λ η

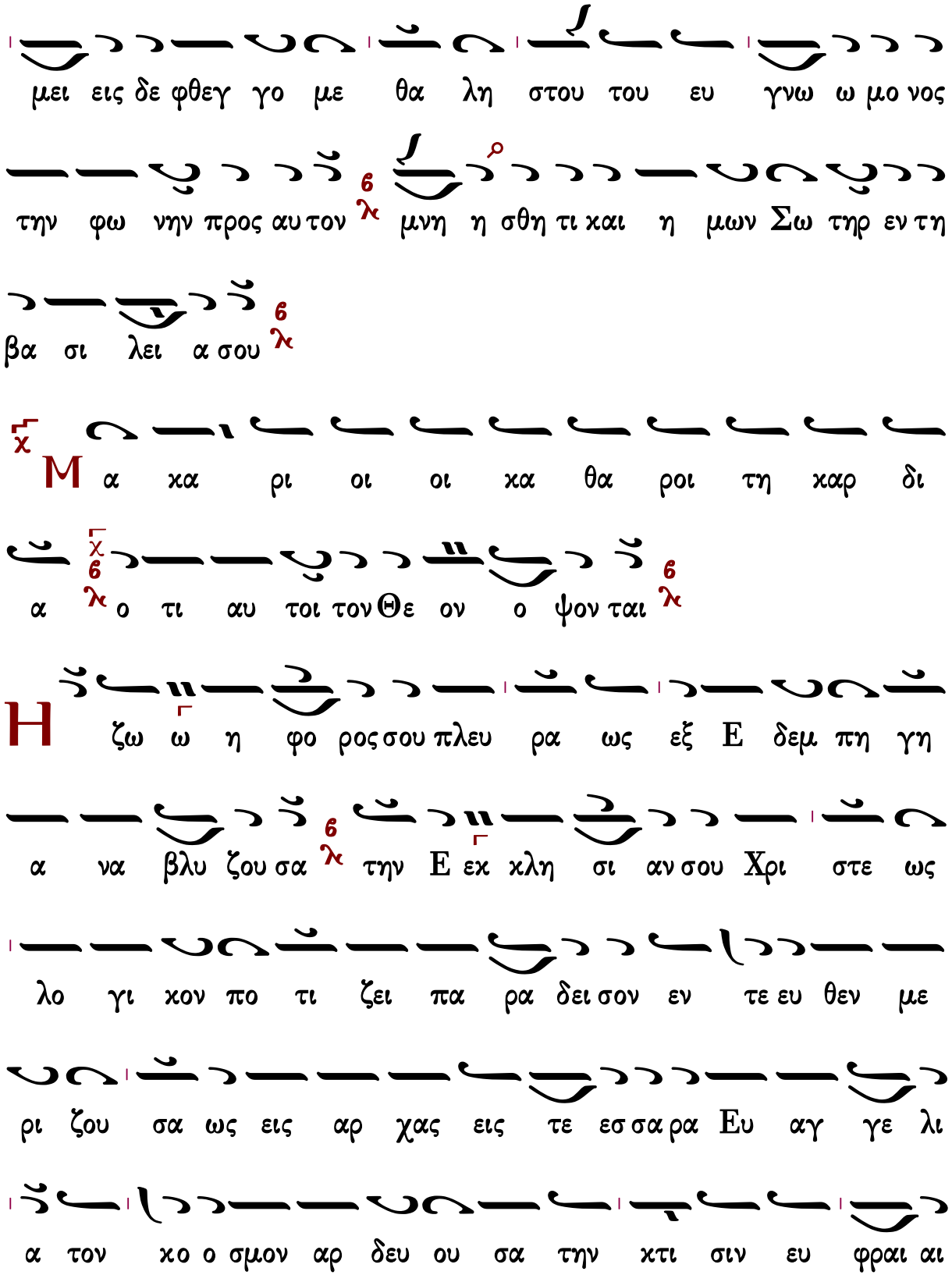
μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος
την φω νην προς αυ τον λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη
βα σι λει α σου λ
Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι
α λ ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται λ
Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη
α να βλυ ζου σα λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως
λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με
ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι
α τον χο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι αι

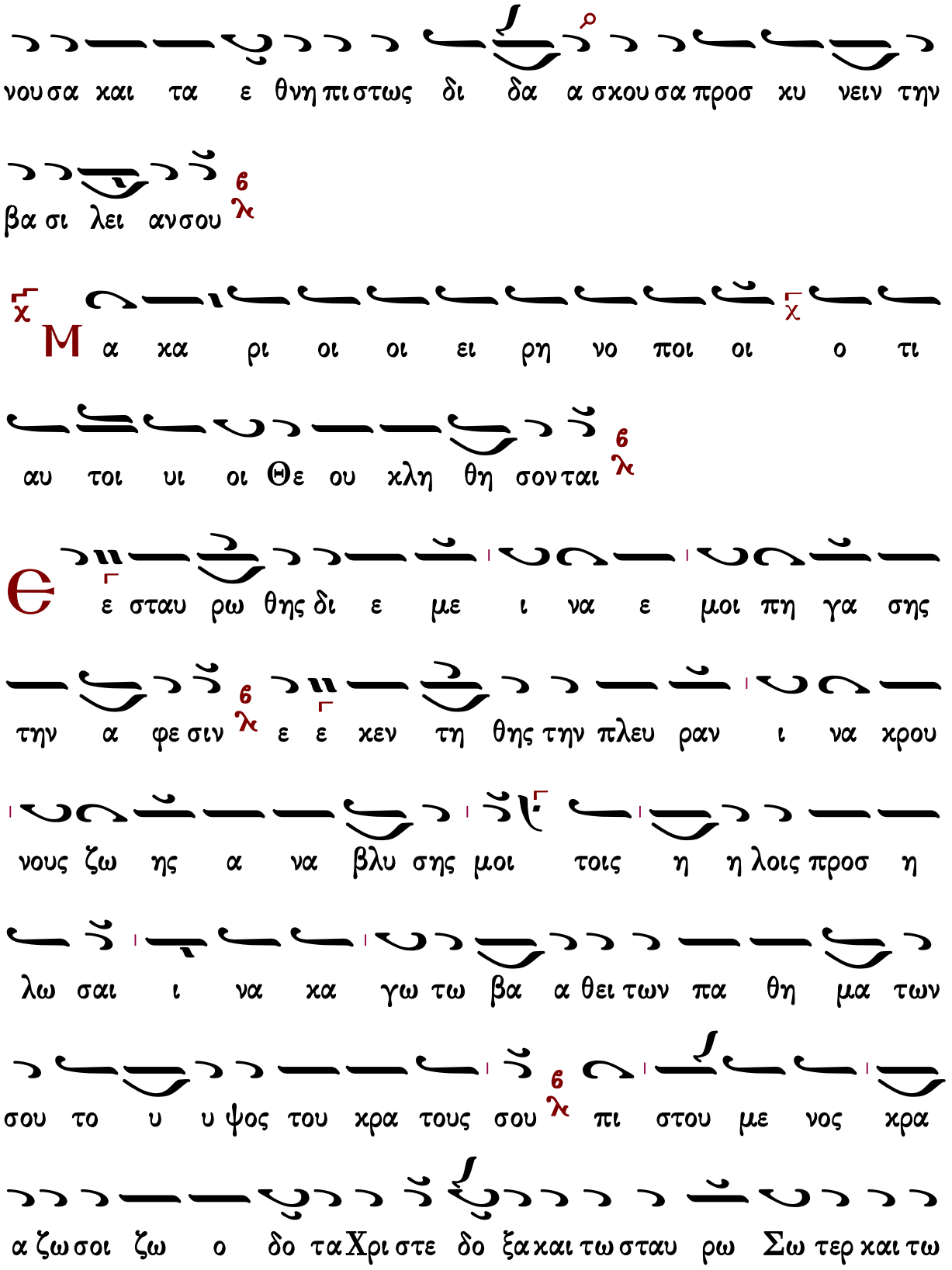
νου σα και τα ε θνη πι στως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν την
βα σι λει ανσου
Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης
την α φε σιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να κρου
νους ζω ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η
λω σαι ι να κα γω τω βα α θει των πα θη μα των
σου το υ υ ψος του κρα τους σου πι στου με νος κρα
α ζω σοι ζω ο δο τα Χρι στε δο ξα και τω σταυ ρω Σω τερ και τω

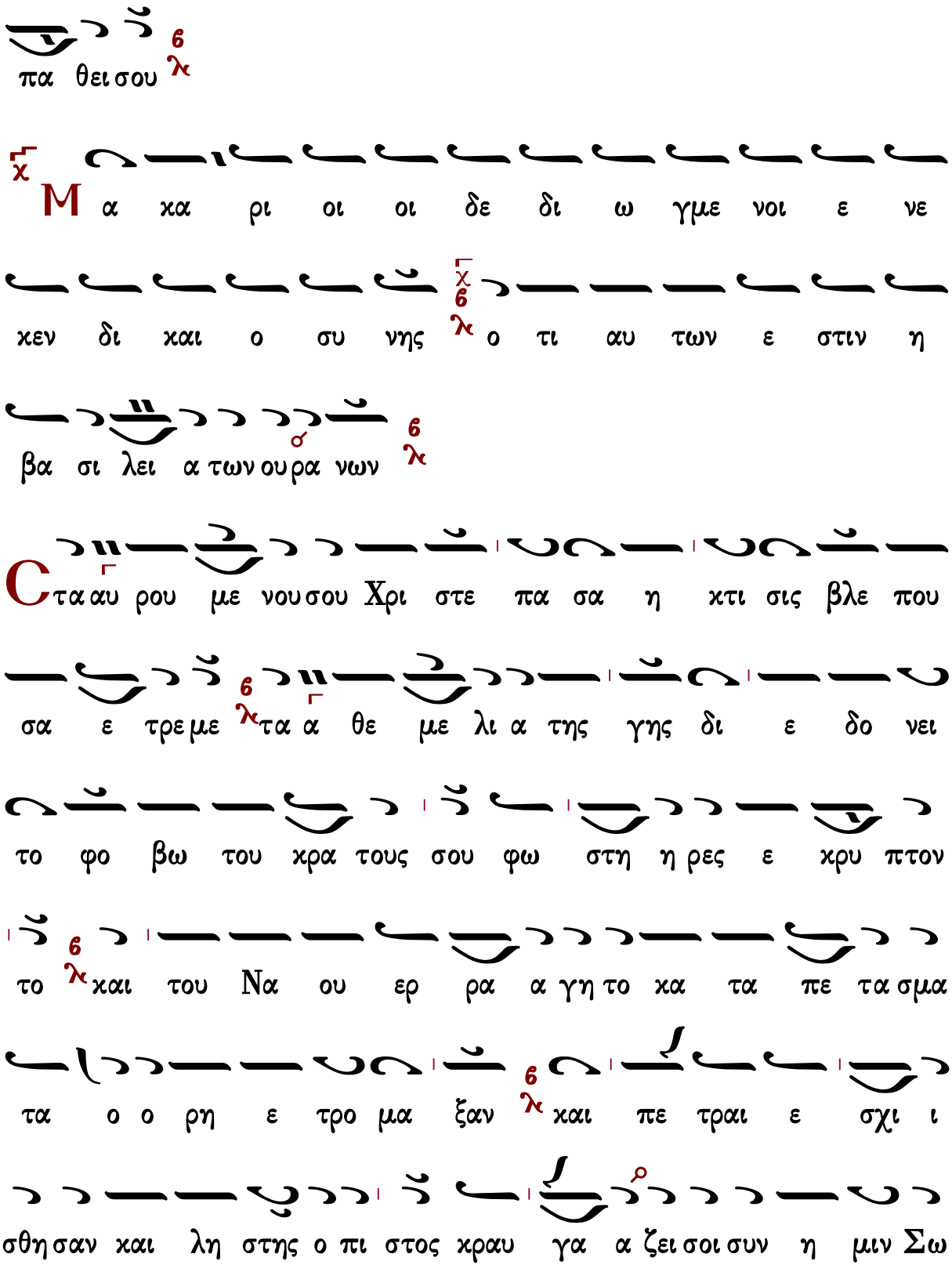
πα θει σου
Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε
χεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η
βα σι λει α των ου ρα νων
Στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η χτι σις βλε που
σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει
το φο βω του χρα τους σου φω στη η ρες ε χρυ πτον
το και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα
τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν και πε τραι ε σχι ι
σθη σαν και λη στης ο πι στος χραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

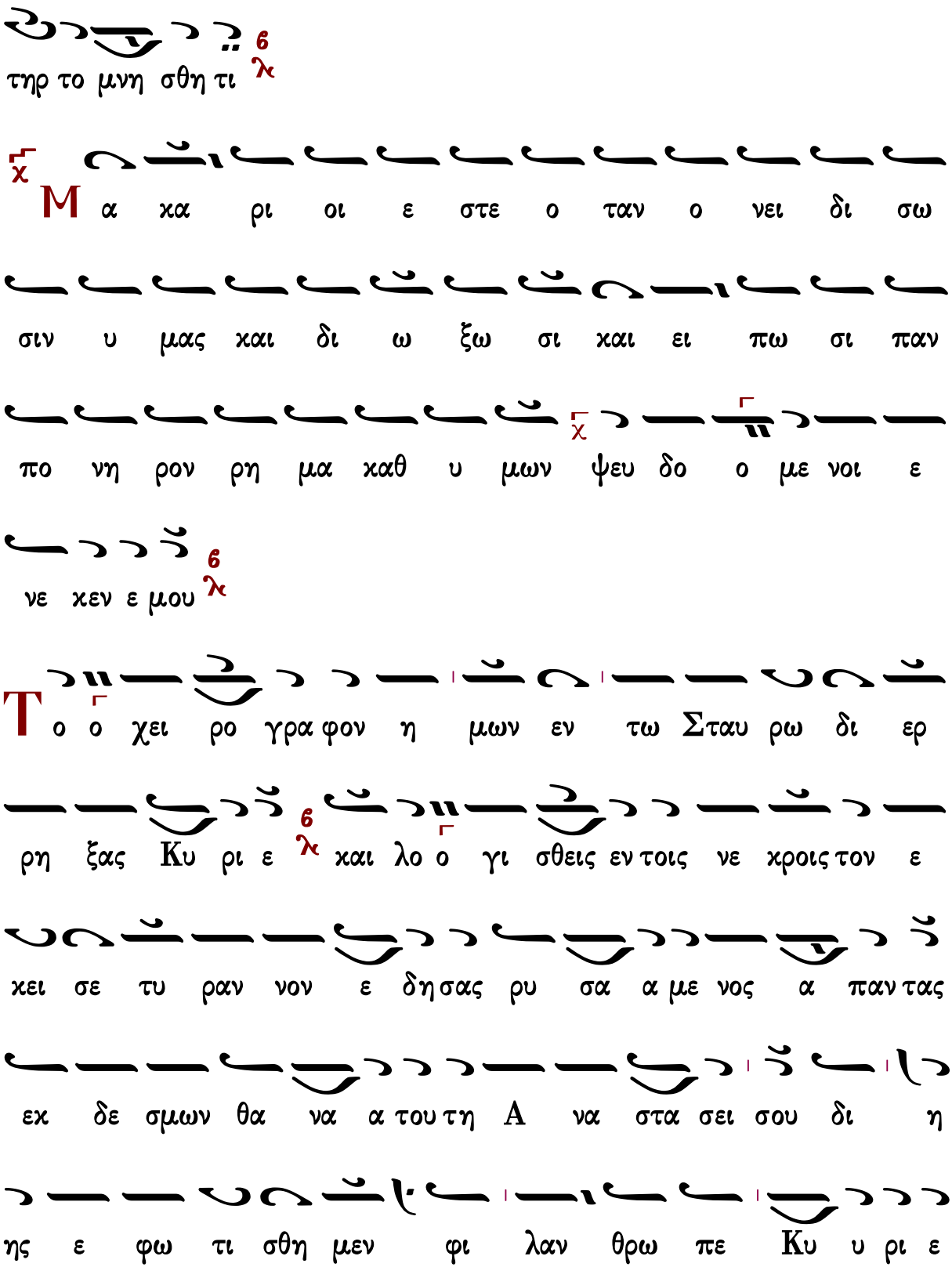
τηρ το μνη σθη τι
Μ α χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι παν
πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο ο με νοι ε
νε χεν ε μου
Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ
ρη ξας Κυ ρι ε και λο ο γι σθεις εν τοις νε χροις τον ε
χει σε τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν τας
εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η
ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

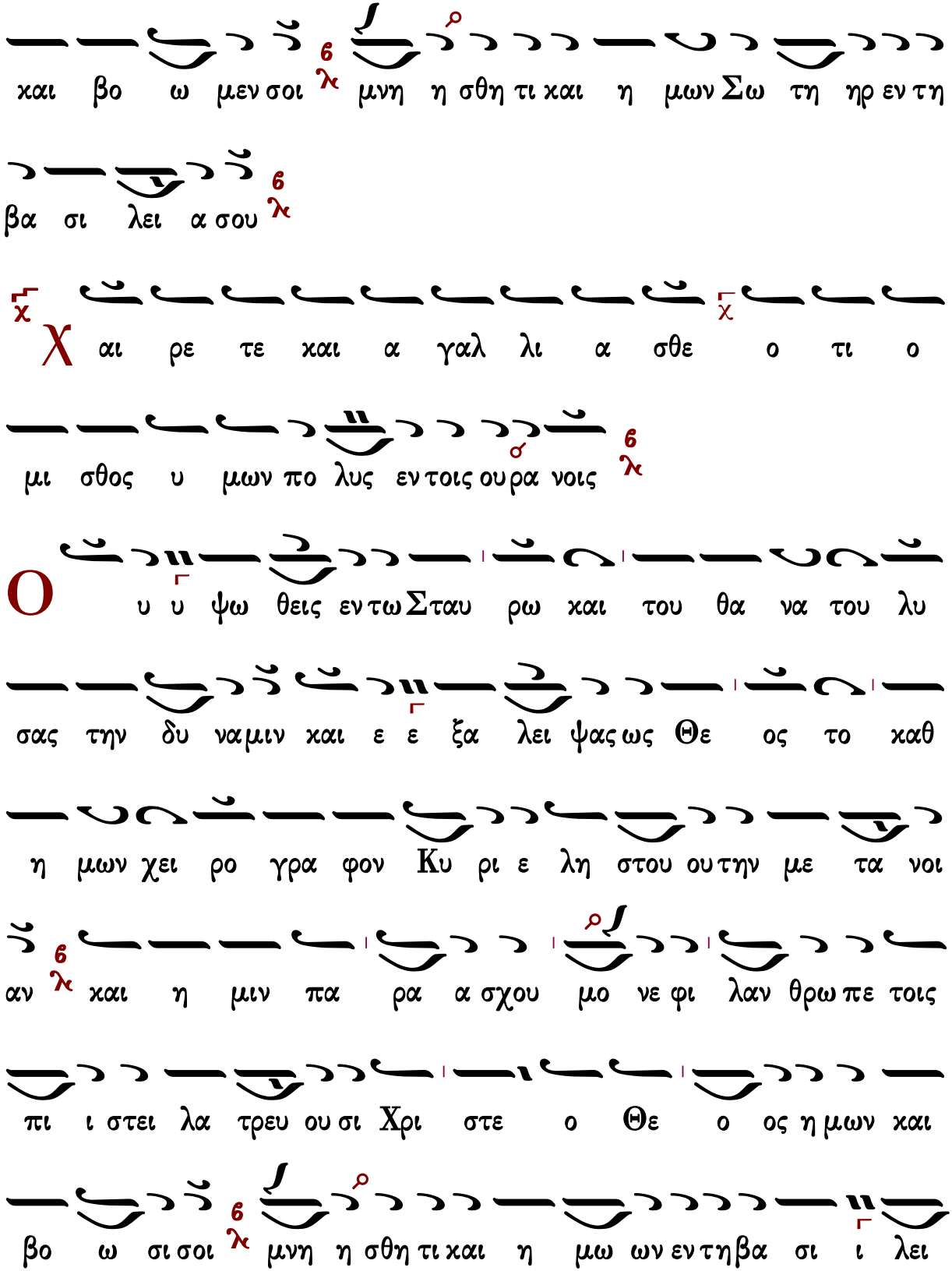
και βο ω μεν σοι μνη η σθη τι και η μων Σω τη ηρ εν τη
βα σι λει α σου
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ουρα νοις
Ο υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σας την δυ ναμιν και ε ε ξα λει ψας ως Θε ος το καθ
η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ου την με τα νοι
αν και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι λαν θρω πε τοις
πι ι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ο ος η μων και
βο ω σι σοι μνη η σθη τι και η μω ων εν τη βα σι ι λει

α σου
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το
Α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α
ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος εν
τρι σιν υ πα αρ χου σαν υ πο στα σε σιν α συυγ
χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και
α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος
της χο λα σε ως

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Προκείμενον Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος δ΄ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.156*

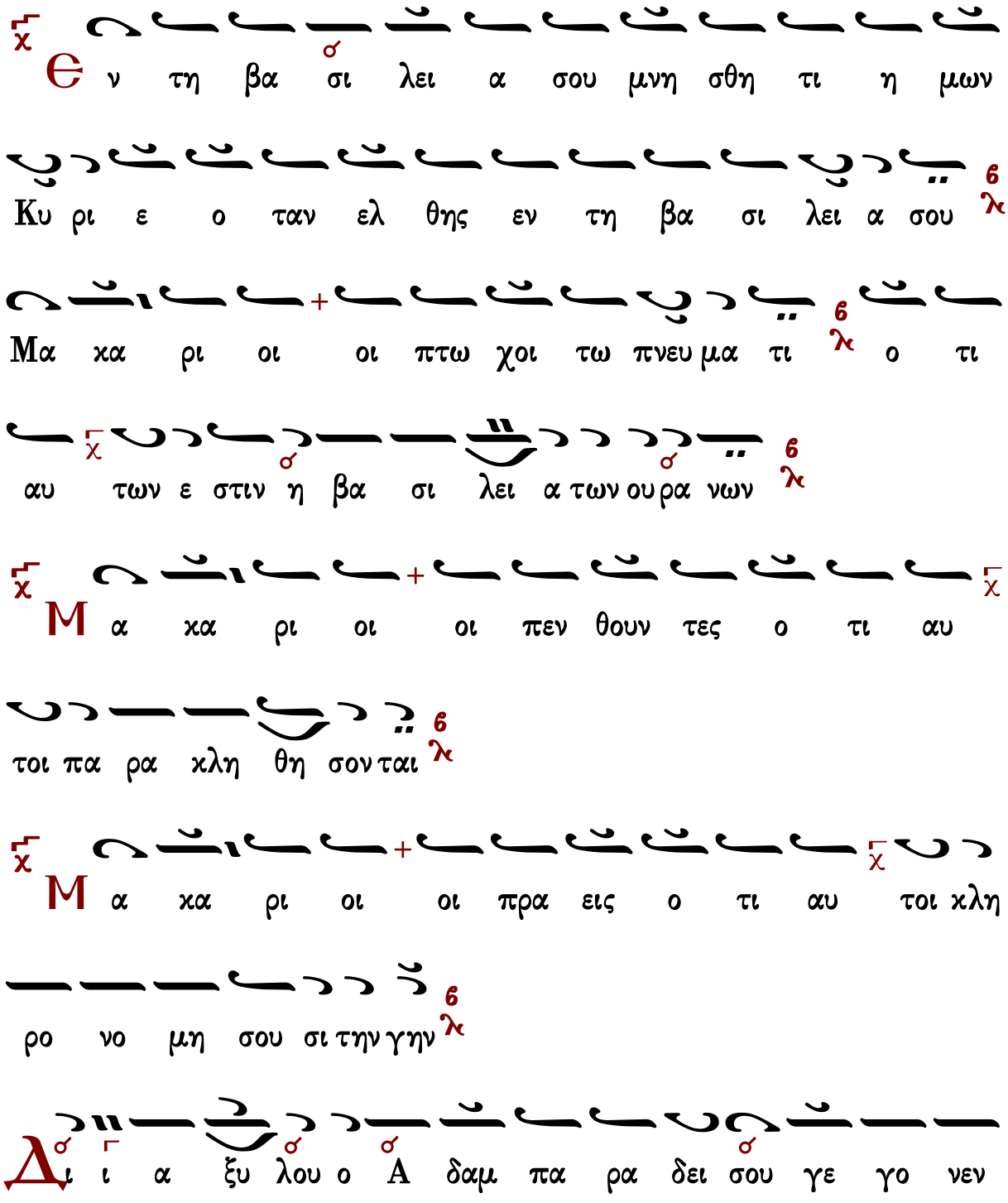

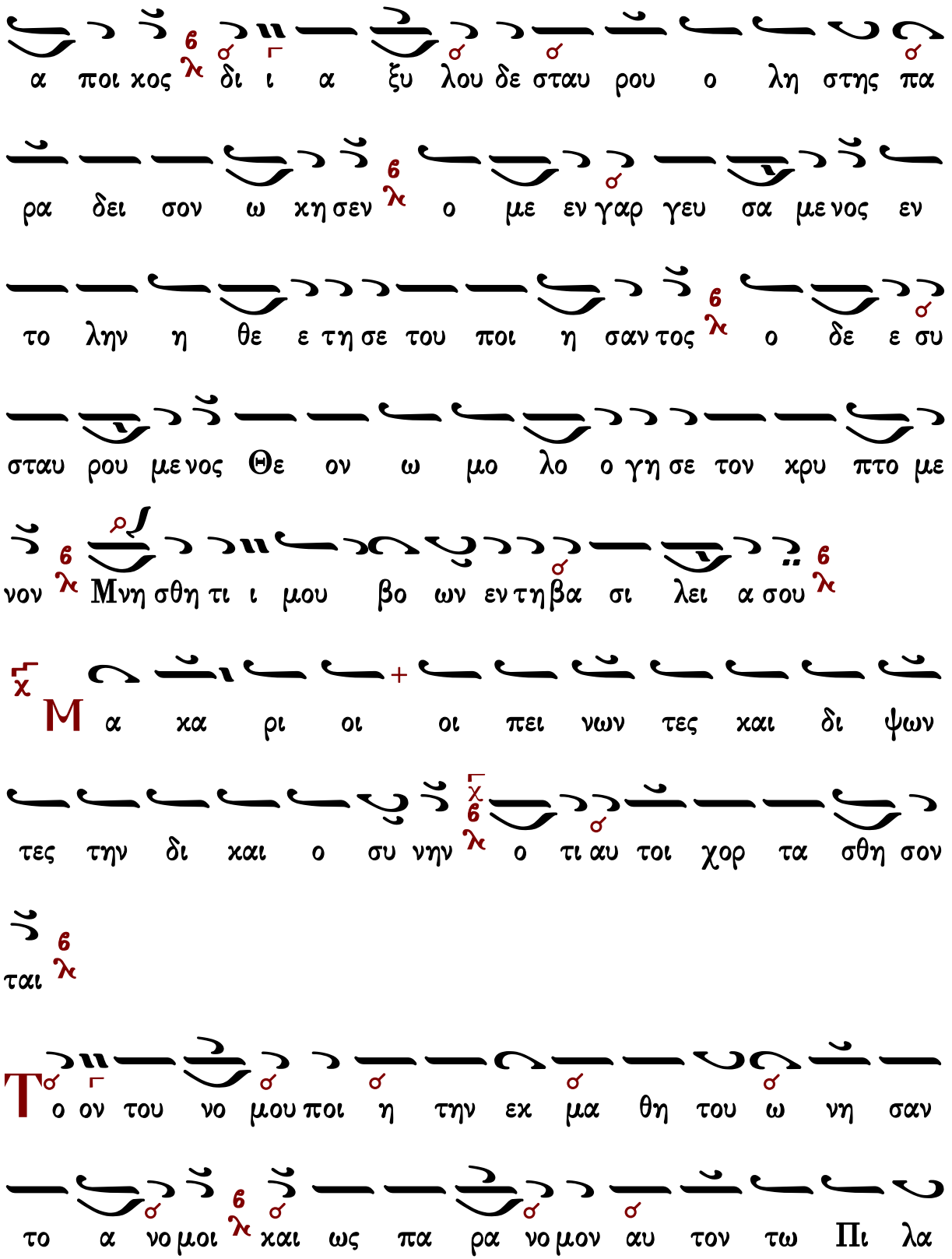
α ποι κος δι ι α ξυ λου δε σταυ ρου ο λη στης πα
ρα δει σον ω κη σεν ο με εν γαρ γευ σα με νος εν
το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος ο δε ε σου
σταυ ρου με νος Θε ον ω μο λο ο γη σε τον κρυ πτο με
νον Μνη σθη τι ι μου βο ων εν τη βα σι λει α σου
Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων
τες την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον
ται
Το ον του νο μου ποι η την εκ μα θη του ω νη σαν
το α νο μοι και ως πα ρα νο μον αυ τον τω Πι λα

του βη μα τι ε στη σαν κραυ γα α ζον τες σταυ ρω σον
τον εν ε ρη μω του ου τους μαν να δο τη σαν τα η
μει εις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α με νοι πι στει
κρα ζο μεν Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι
αυ τοι ε λε η θη σον ται
Των θε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος
το α νο μον προ ος Πι λα τον εμ μα νως α να κρα
ζον ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον
Βα ραβ βαν δε μαλ λον ου ου τοι η τη σαν το η

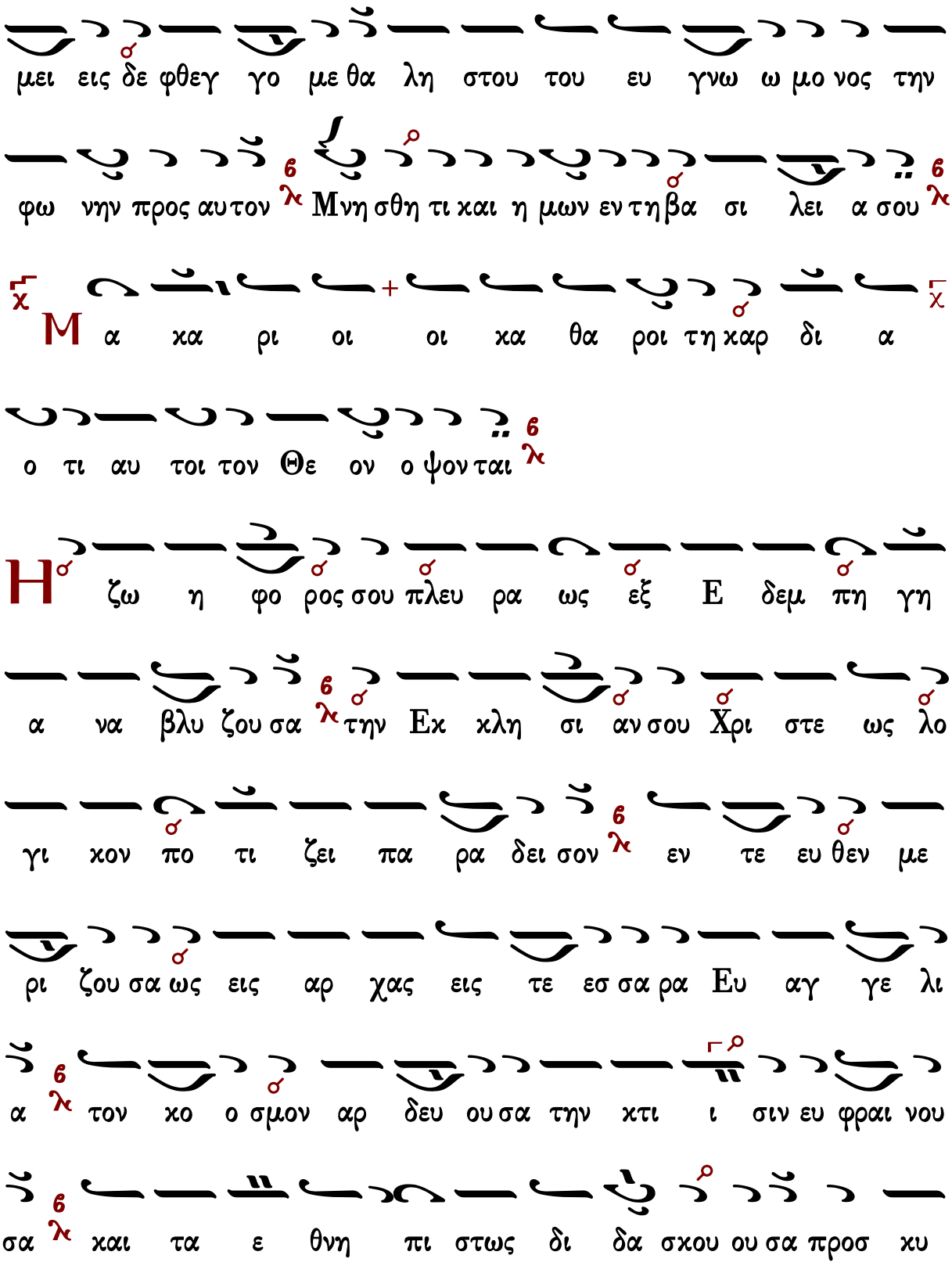
μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος την
φω νην προς αυ τον Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Η ζω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη
α να βλυ ζου σα την Εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως λο
γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με
ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσ σα ρα Ευ αγ γε λι
α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι ι σιν ευ φραι νου
σα και τα ε θνη πι στως δι δα σκου ου σα προσ κυ

νειν την βα σι λει αν σου
Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι
αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται
ε σταυ ρω θης δι ε με ι να ε μοι πη γα σης
α πα θει αν ε ε χεν τη θης την πλευ ραν ι να χρου νους
ζω η ης α να βλυ σης μοι τοις η η λοις προσ η λω
σαι ι να ε γω τω βα θει των πα θη μα των σου το
υ ψος του χρα τους σου πι στου με νος χρα α ζω σοι ζω ο
δο τα Χρι στε δο ξα και τω Σταυ ρω Σω τερ και τω πα θει
σου

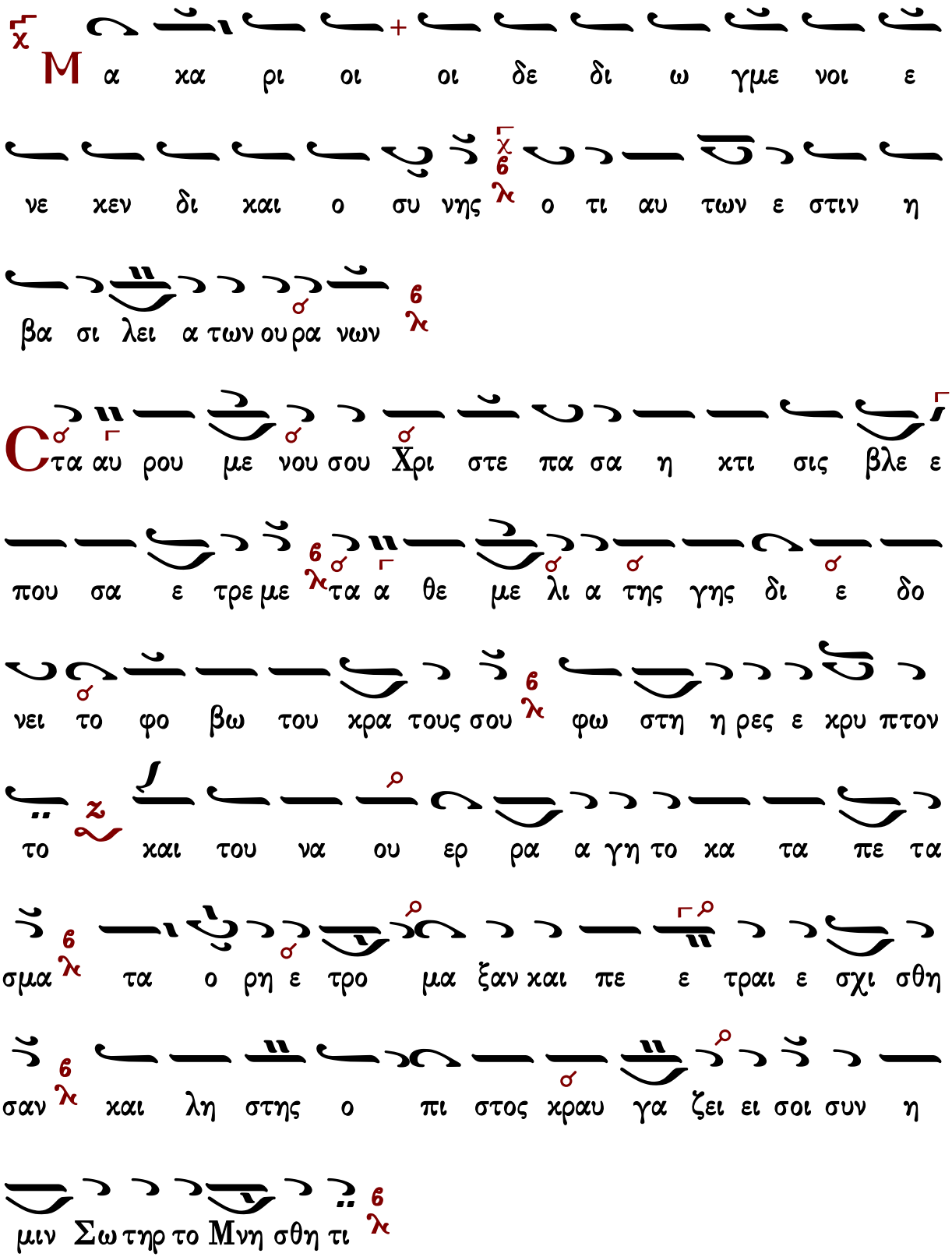
Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε
νε χεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η
βα σι λει α των ου ρα νων
Στα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η χτι σις βλε ε
που σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε δο
νει το φο βω του χρα τους σου φω στη η ρες ε χρυ πτον
το και του να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα
σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε ε τραι ε σχι σθη
σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει ει σοι συν η
μιν Σω τηρ το Μνη σθη τι

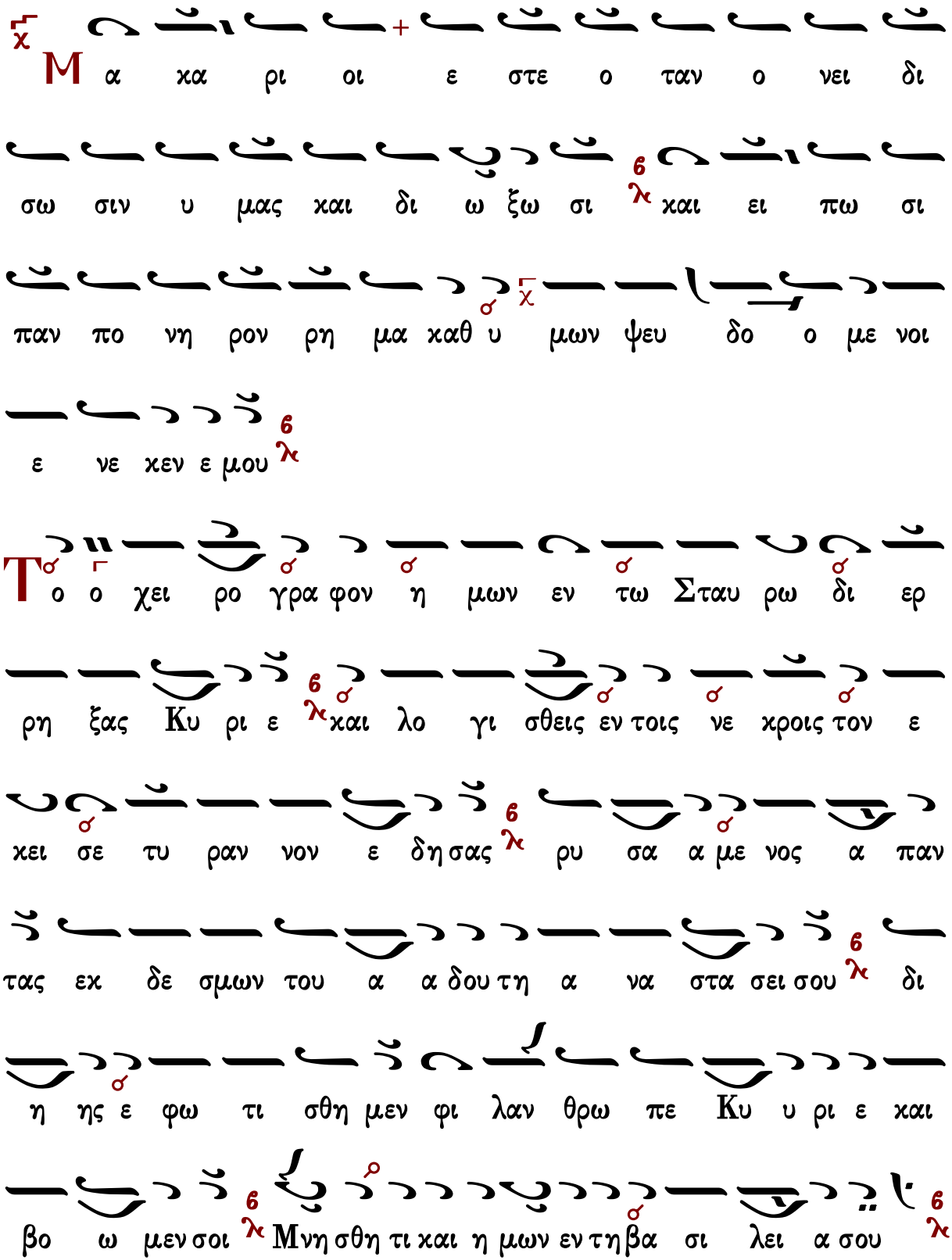
Μ α χα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι
σω σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι
παν πο νη ρον ρη μα χαθ υ μων ψευ δο ο με νοι
ε νε χεν ε μου
Το ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ
ρη ξας Κυ ρι ε χαι λο γι σθεις εν τοις νε χροις τον ε
χει σε τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παν
τας εχ δε σμων του α α δου τη α να στα σει σου δι
η ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε χαι
βο ω μεν σοι Μνη σθη τι χαι η μων εν τη βα σι λει α σου

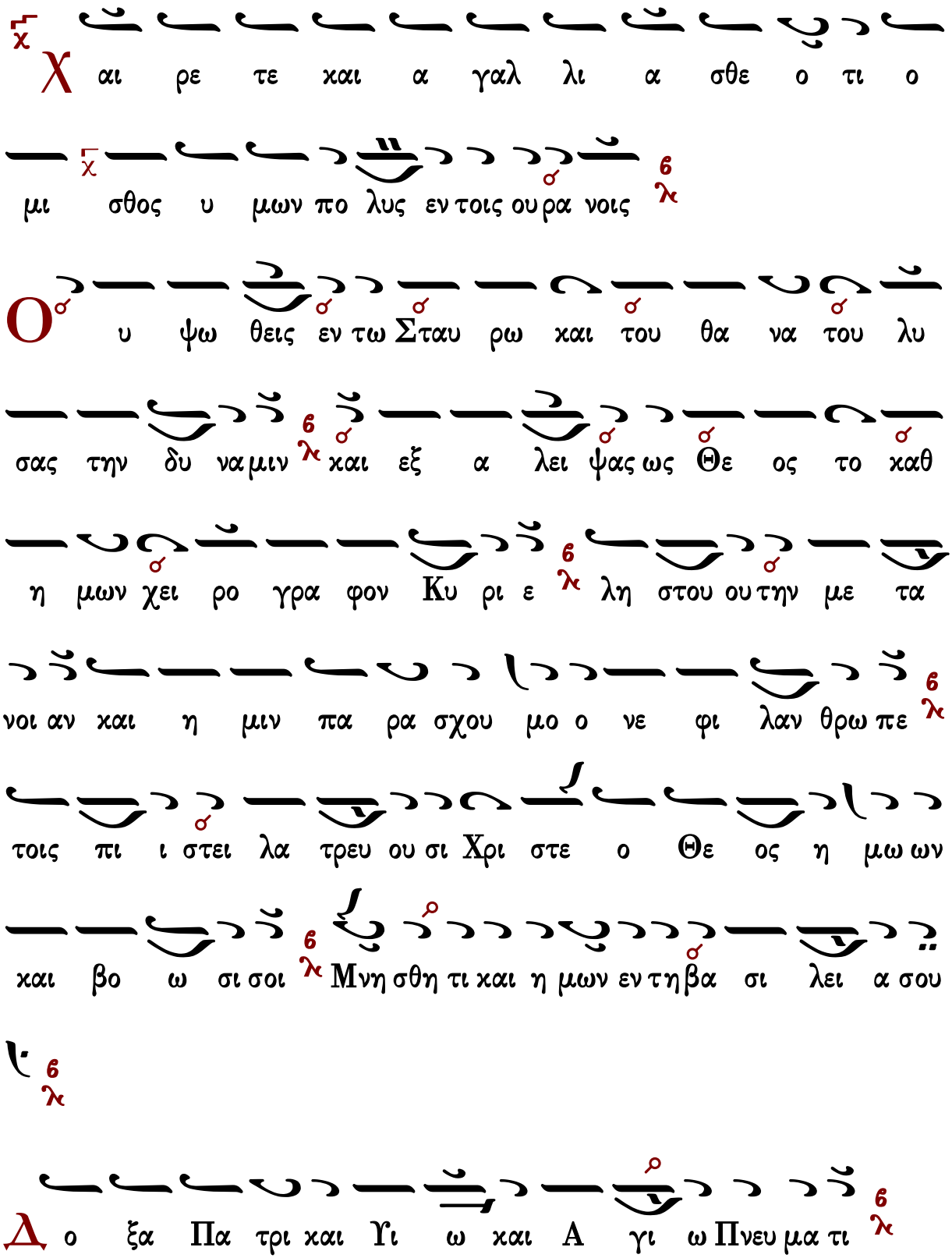
χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο
μι σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις
Ο υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του λυ
σας την δυ να μιν και εξ α λει ψας ως Θε ος το καθ
η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε λη στου ου την με τα
νοι αν και η μιν πα ρα σχου μο ο νε φι λαν θρω πε
τοις πι ι στει λα τρευ ου σι Χρι στε ο Θε ος η μω ων
και βο ω σι σοι Μνη σθη τι και η μων εν τη βα σι λει α σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

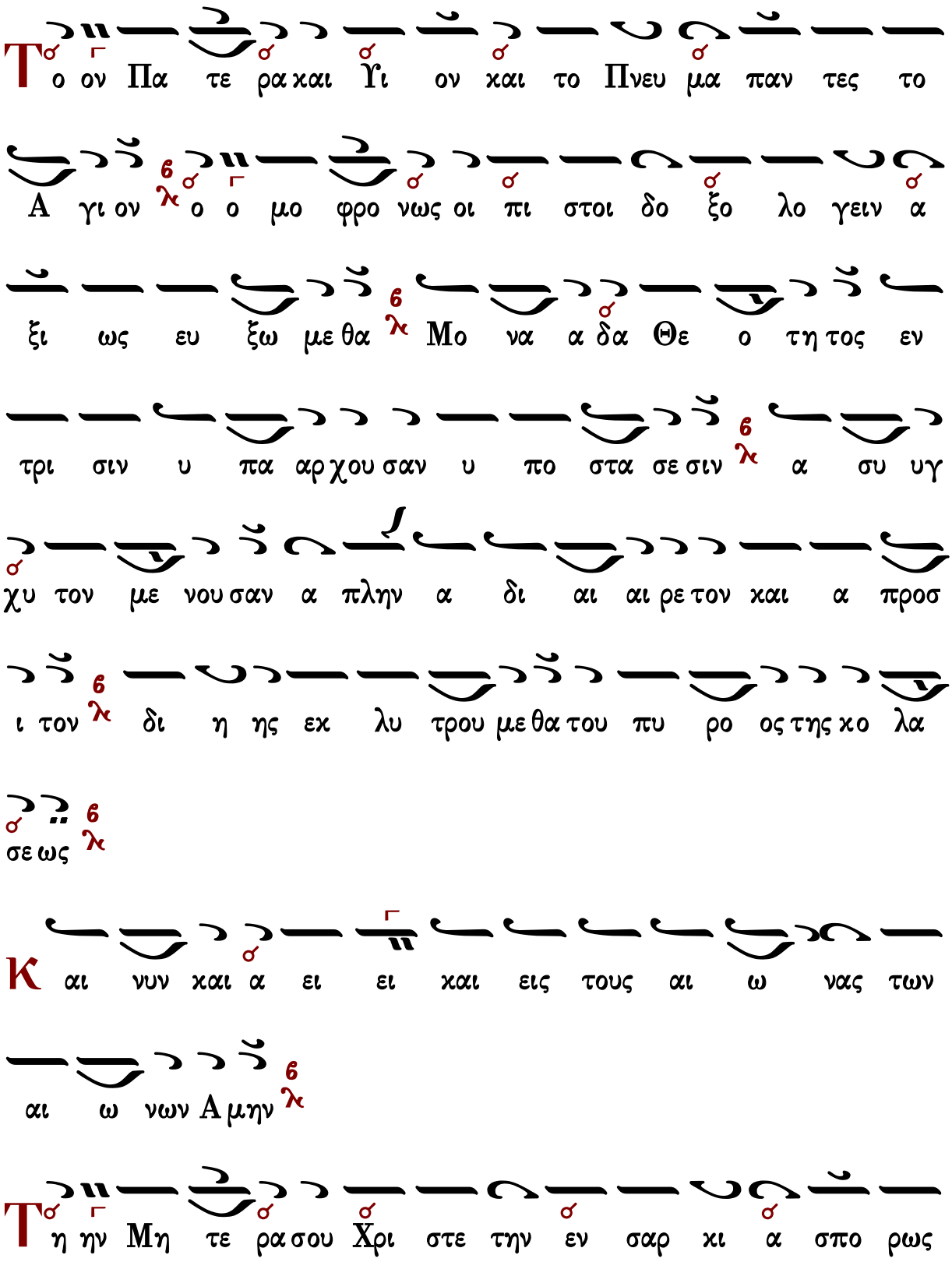
Το ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το
Α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α
ξι ως ευ ξω με θα Μο να α δα Θε ο τη τος εν
τρι σιν υ πα αρ χου σαν υ πο στα σε σιν α συ υγ
χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και α προσ
ι τον δι η ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος της κο λα
σε ως
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην
Τη ην Μη τε ρα σου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

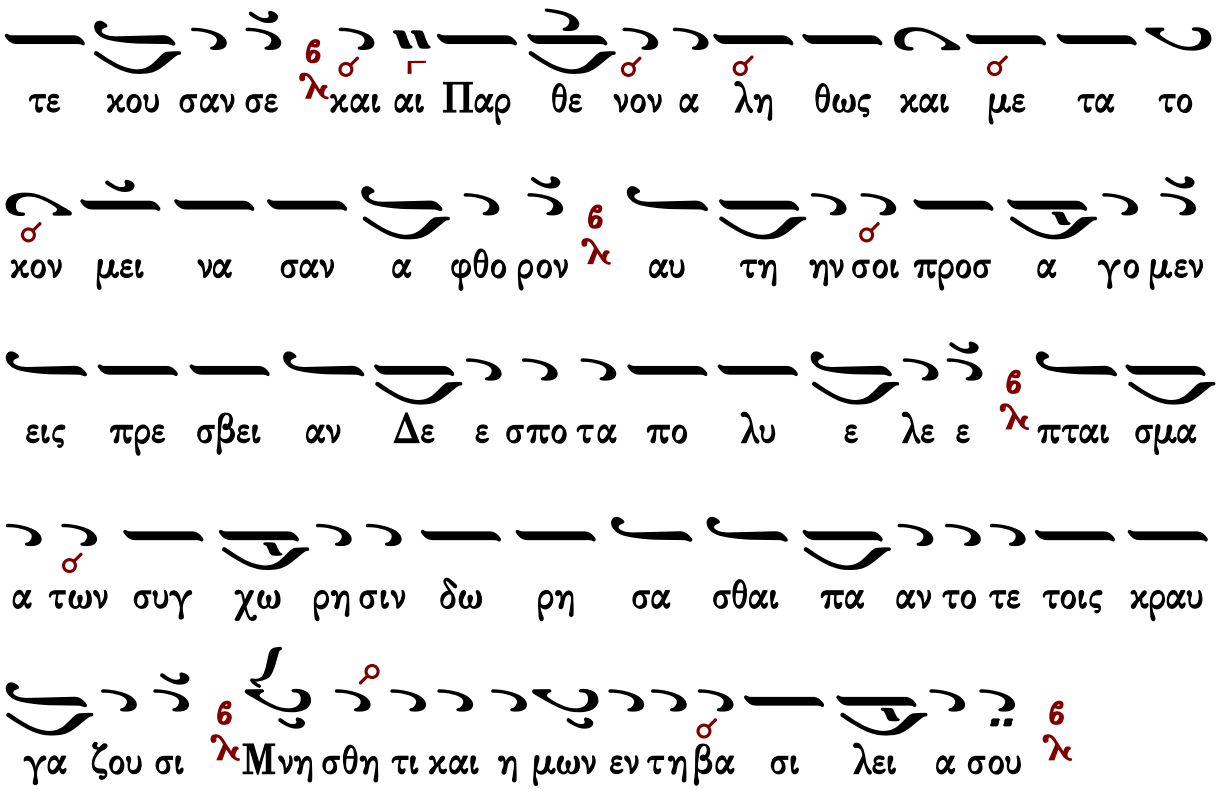

Προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α′

Ἦχος Βϐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.118*

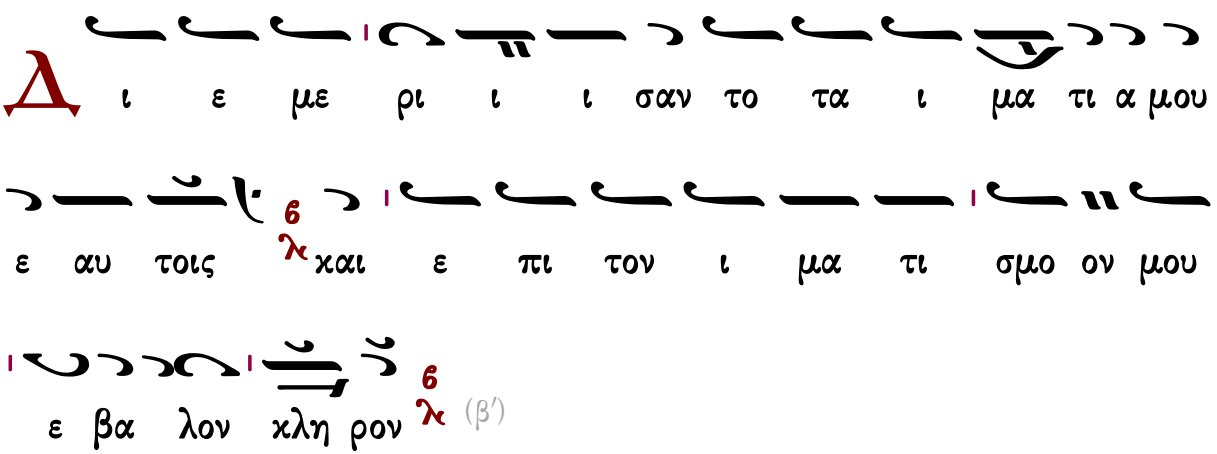

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

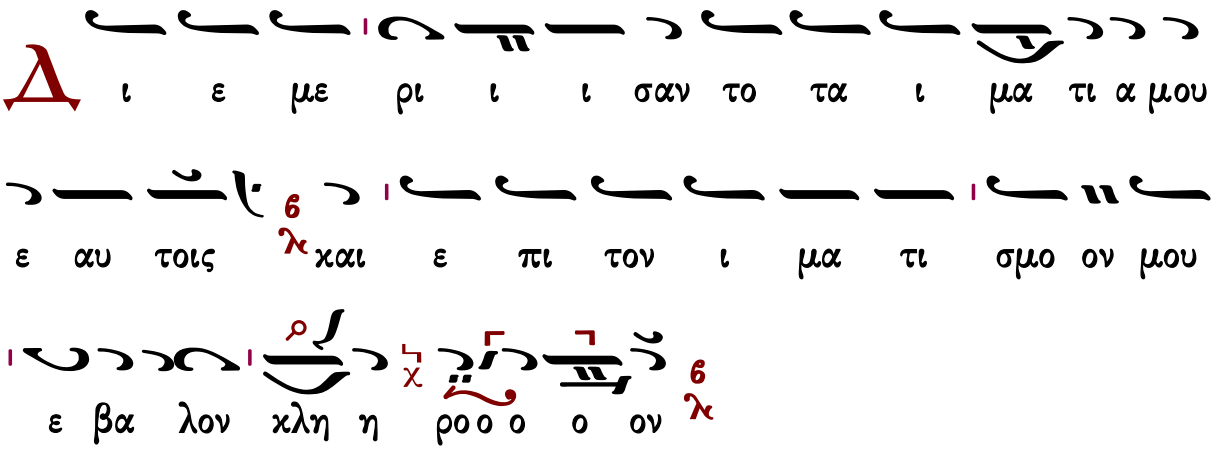

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

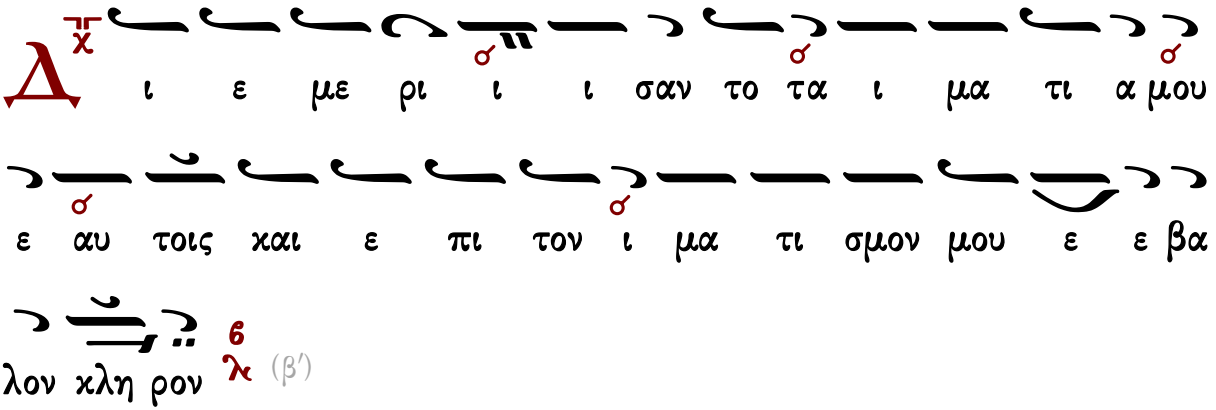

∴ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

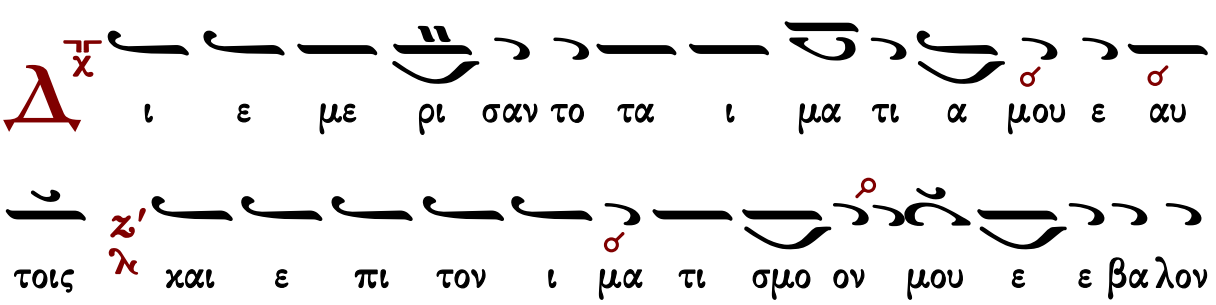

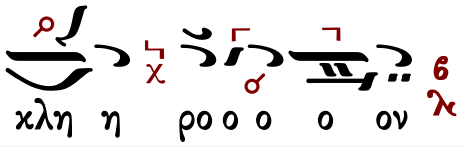

Τριῴδιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ὠδὴ ε΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

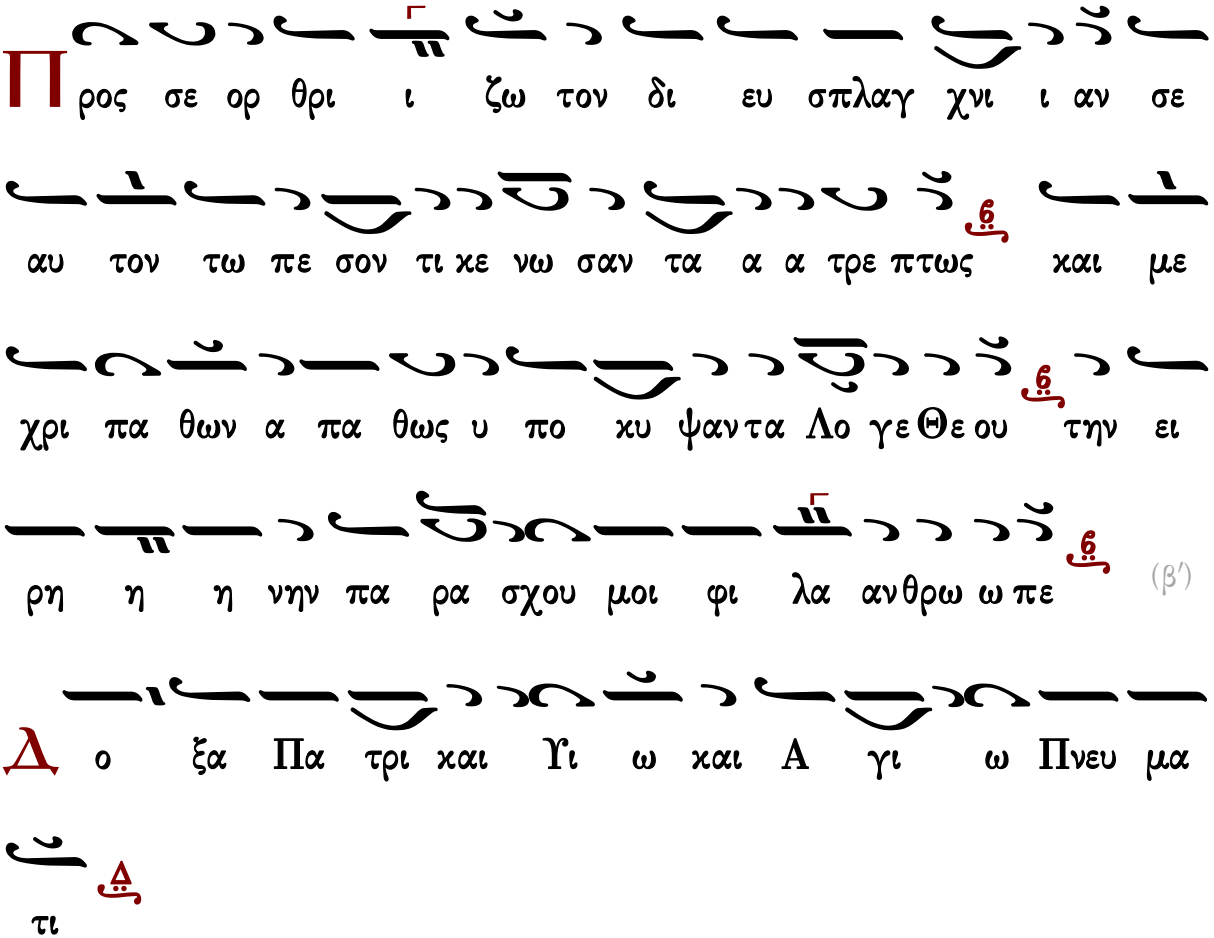

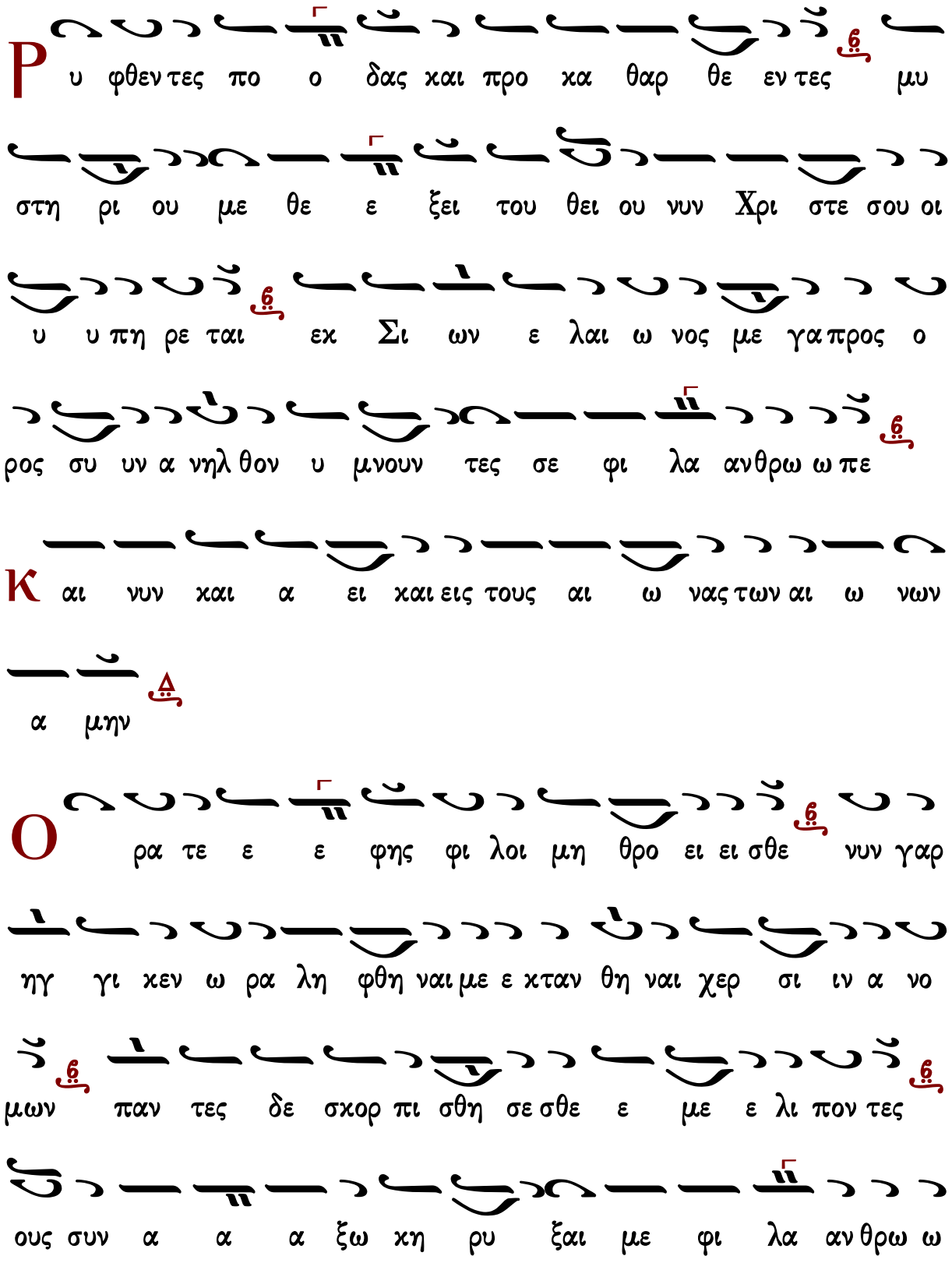
Ρυ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ
στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι
υ υ πη ρε ται εκ Σι ων ε λαι ω νος με γα προς ο
ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λα ανθρω ω πε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν γαρ
ηγ γι κεν ω ρα λη φθη ναι με ε κταν θη ναι χερ σι ιν α νο
μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε λι πον τες
ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λα ανθρω ω

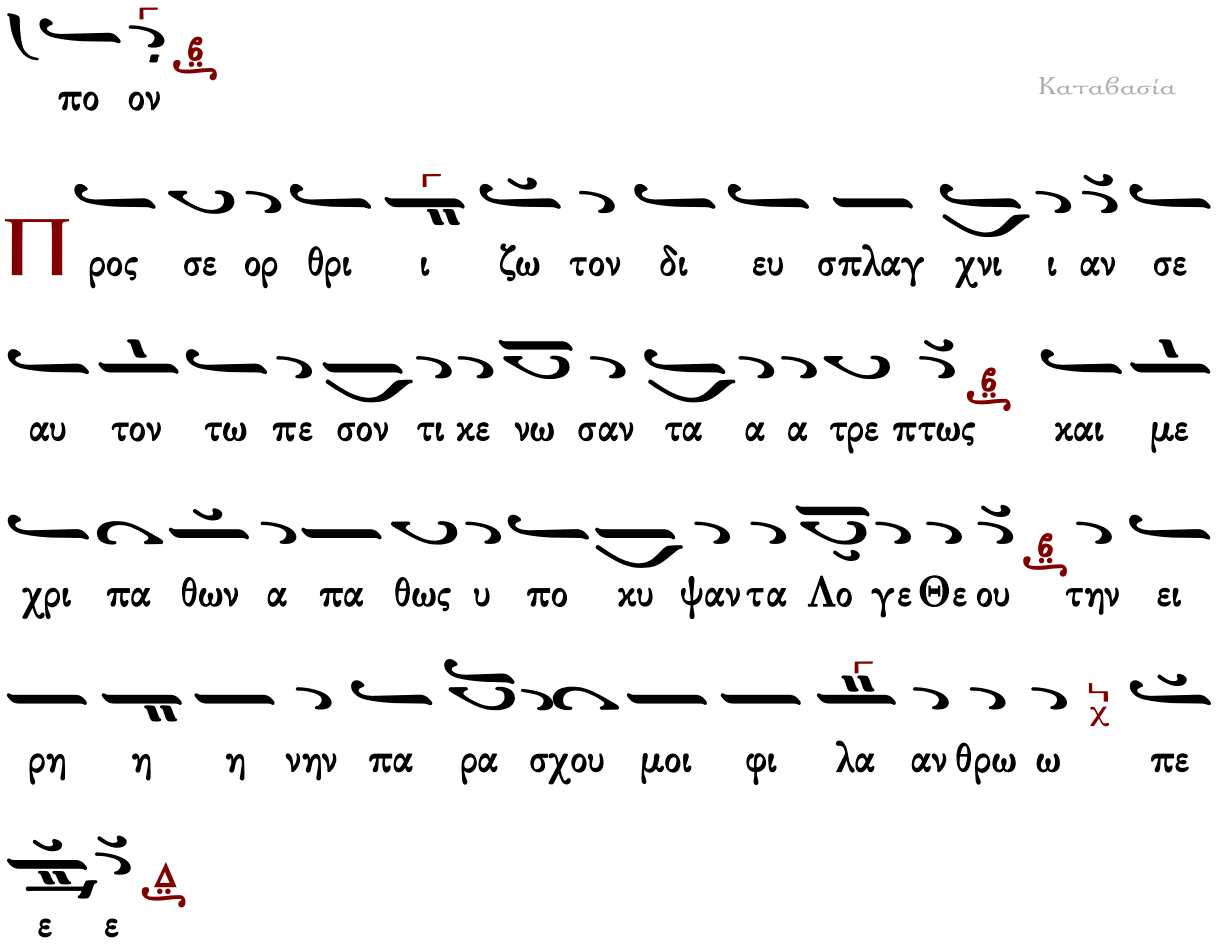

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.362*

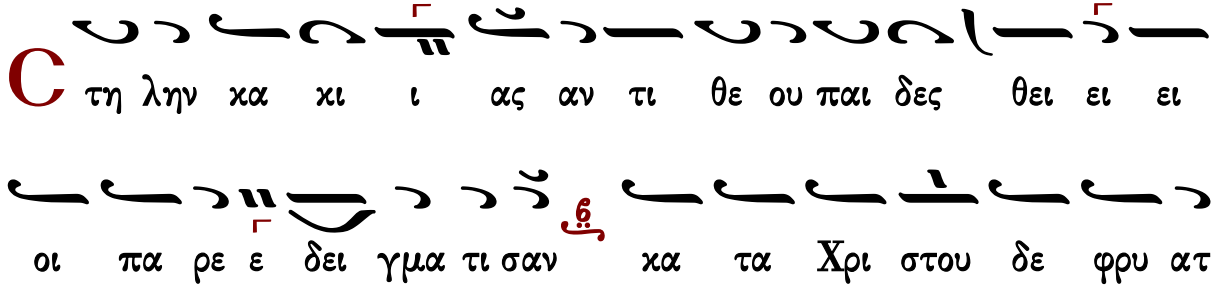

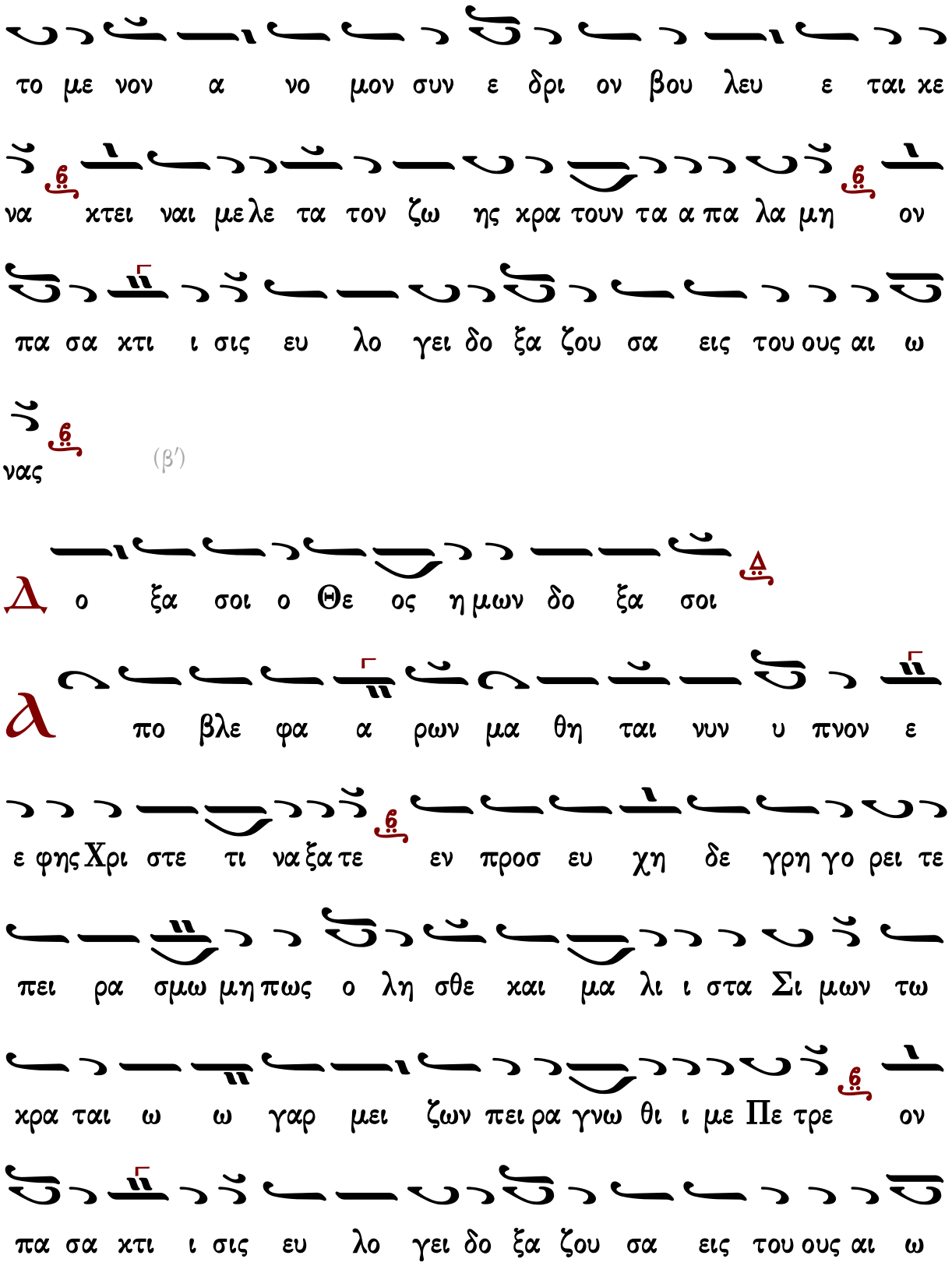
το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται χε
να χτει ναι με λε τα τον ζω ης χρα τουν τα α πα λα μη ον
πα σα χτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω
νας
(β′)
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
λ πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον ε
ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε γρη γο ρει τε
πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι στα Σι μων τω
χρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ρα γνω θι ι με Πε τρε ον
πα σα χτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω
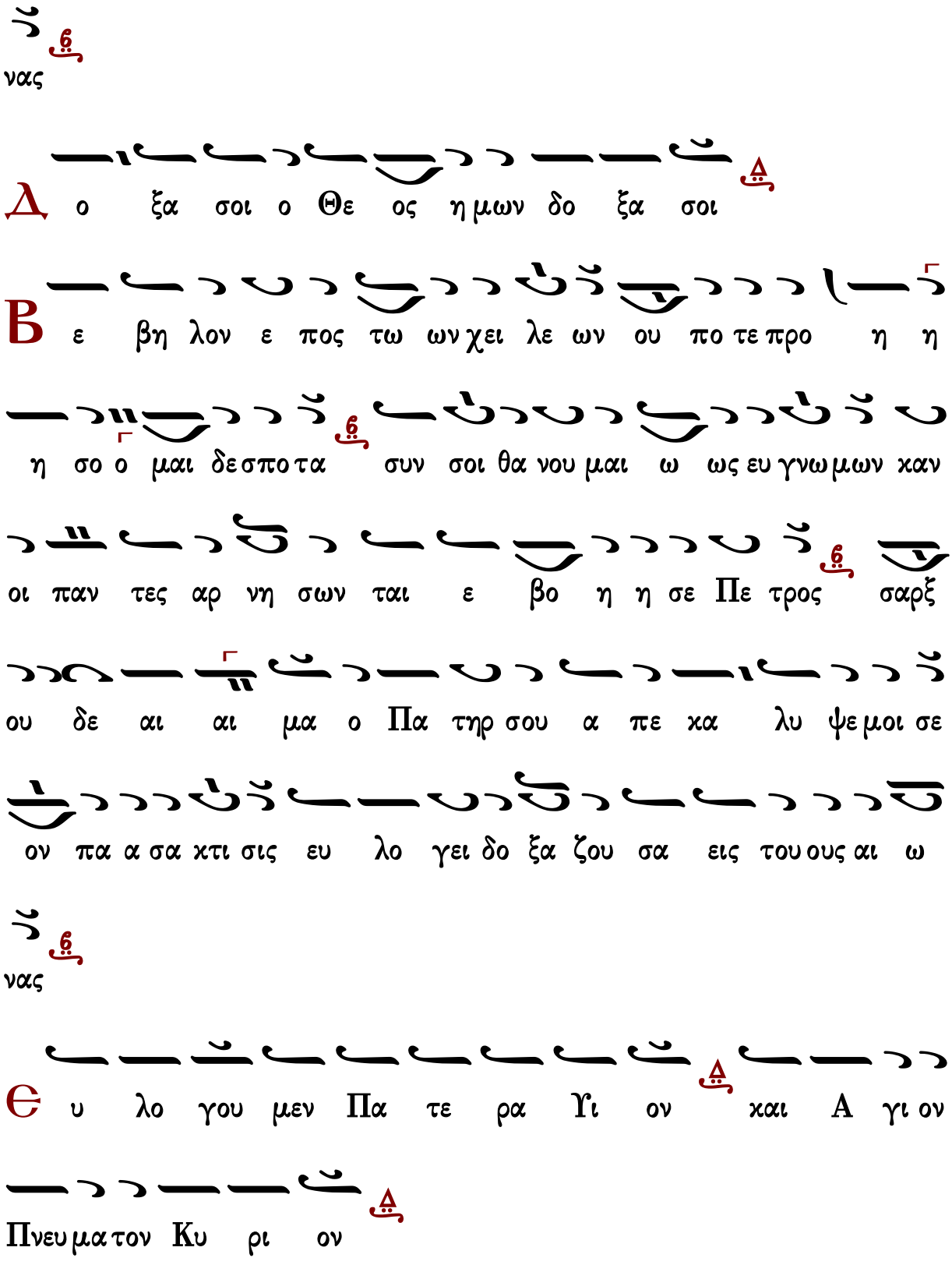
νας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Β ε βη λον ε πος τω ων χει λε ων ου πο τε προ η η
η σο ο μαι δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ γνω μων χαν
οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε τρος σαρξ
ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα λυ ψε μοι σε
ον πα α σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω
νας
Θ υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Β
α θος σο φι ι ας θε ι κης και γνω σε ως ου
πα α αν ε εξ η ρευ νησας α βυσ σον δε μου τω ων κρι
μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε
φη σαρξ ουν υ πα αρ χων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι
τον γαρ με ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις
του ους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.236*
Δ πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε ε ε τρε ο περ
πει ση τα χος ως ει ρηται και σοι παι δι σκη οι α θατ

τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος ε φη

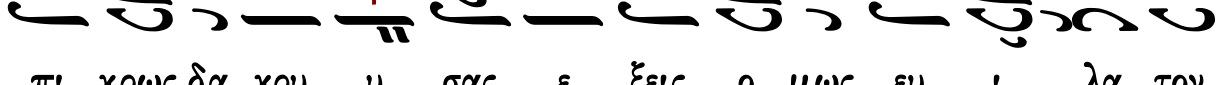
πι χρως δα χρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι λα τον

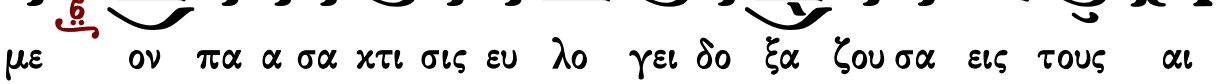
με ον πα α σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις τους αι

ω νας

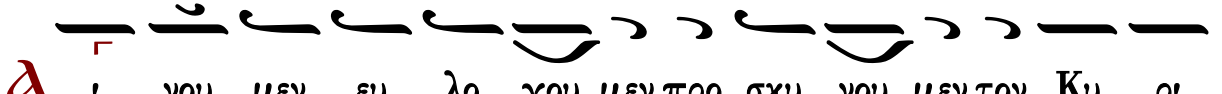
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι

ον

Καταβασία

C τη λην κα κι ι ας αν τι θε ου παι δες θει ει ει

οι πα ρε ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ ατ

το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε

να χτει ναι με λε τα τον ζω ης χρα τουν τα α πα λα μη ον

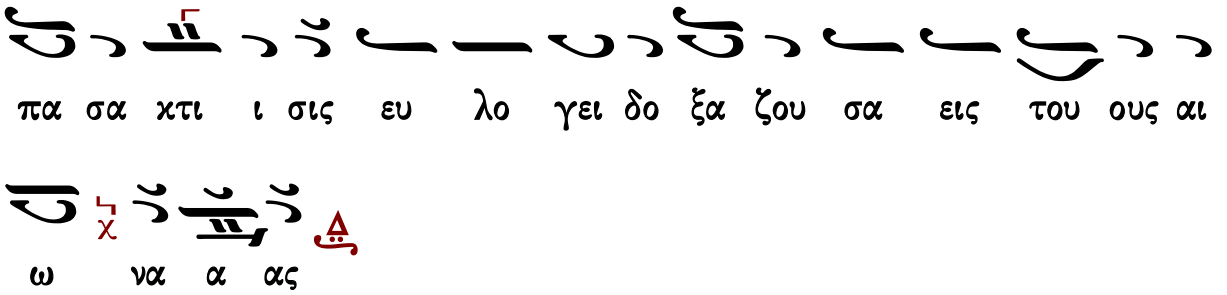

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ′

χορὸς α′

Ἦχος λ π Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.364*

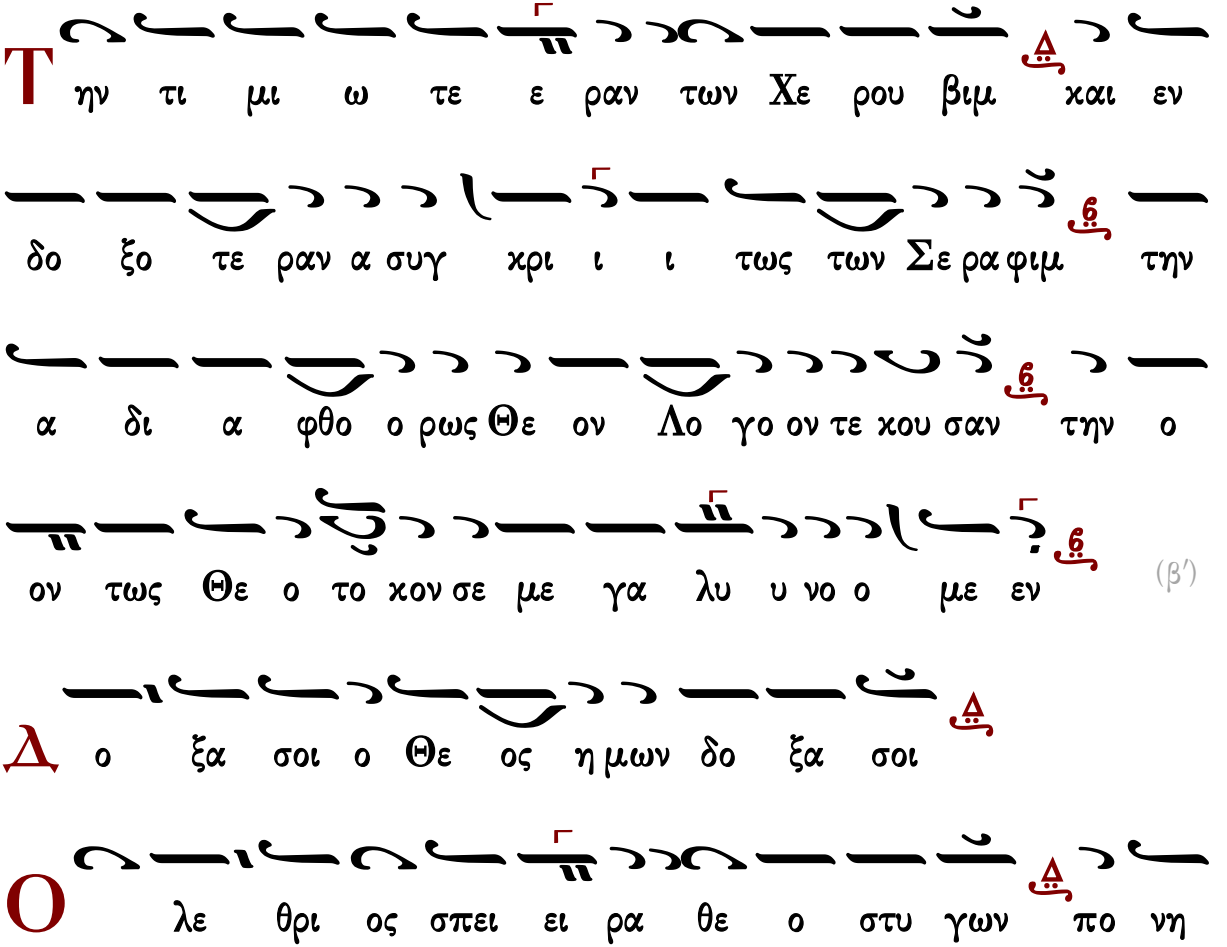

ρευ ο με νων θε ο χτο ο ο νων συν α γω γη ε
πε στη Χρι στε ε σοι και ως α δι ι κον ειλ κε τον
χτι ι στην των α παν των ον με γα λυ υ νο ο με εν
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ν ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις φω νας
προ φη των τε με λε τω ω ων τες δι α κε νης ως προ
βα τον ει ειλ κον σε τον παν τω ων δε σπο την α δι ι
κως σφα γι α α σαι ον με γα λυ υ νο ο με εν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

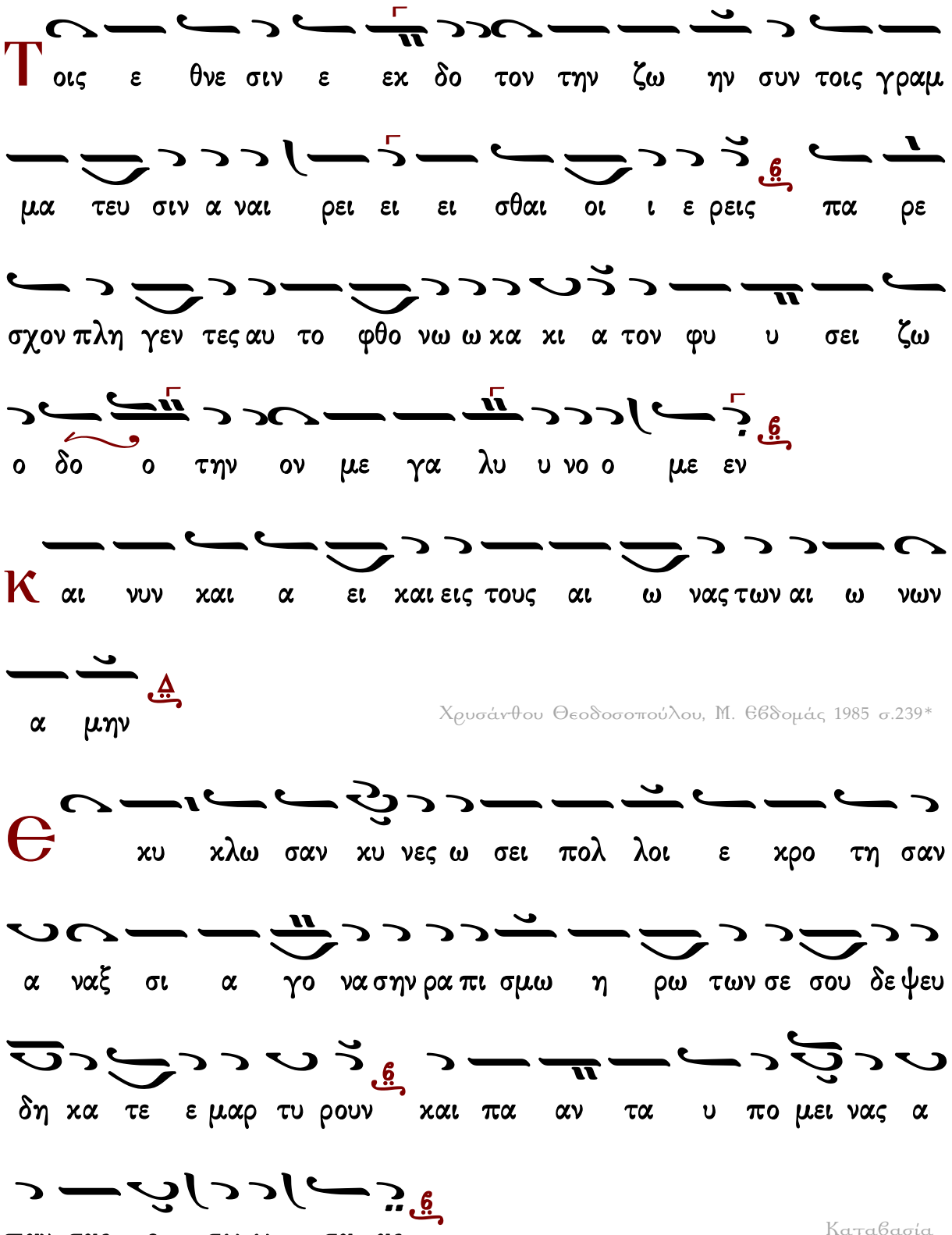
Τοις εθνε σιν εεχ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ
μα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι οι ι ε ρεις πα ρε
σχον πλη γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι α τον φυ υ σει ζω
ο δο ο την ον με γα λυ υ νο ο με εν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου, Μ. Εβδομάς 1985 σ.239*
Θε κυ κλω σαν κυ νες ω σει πολ λοι ε κρο τη σαν
α ναξ σι α γο να σην ρα πι σμω η ρω των σε σου δε ψευ
δη κα τε ε μαρ τυ ρουν και πα αν τα υ πο μει νας α
παν τας ε σω ω σα ας
Καταβασία

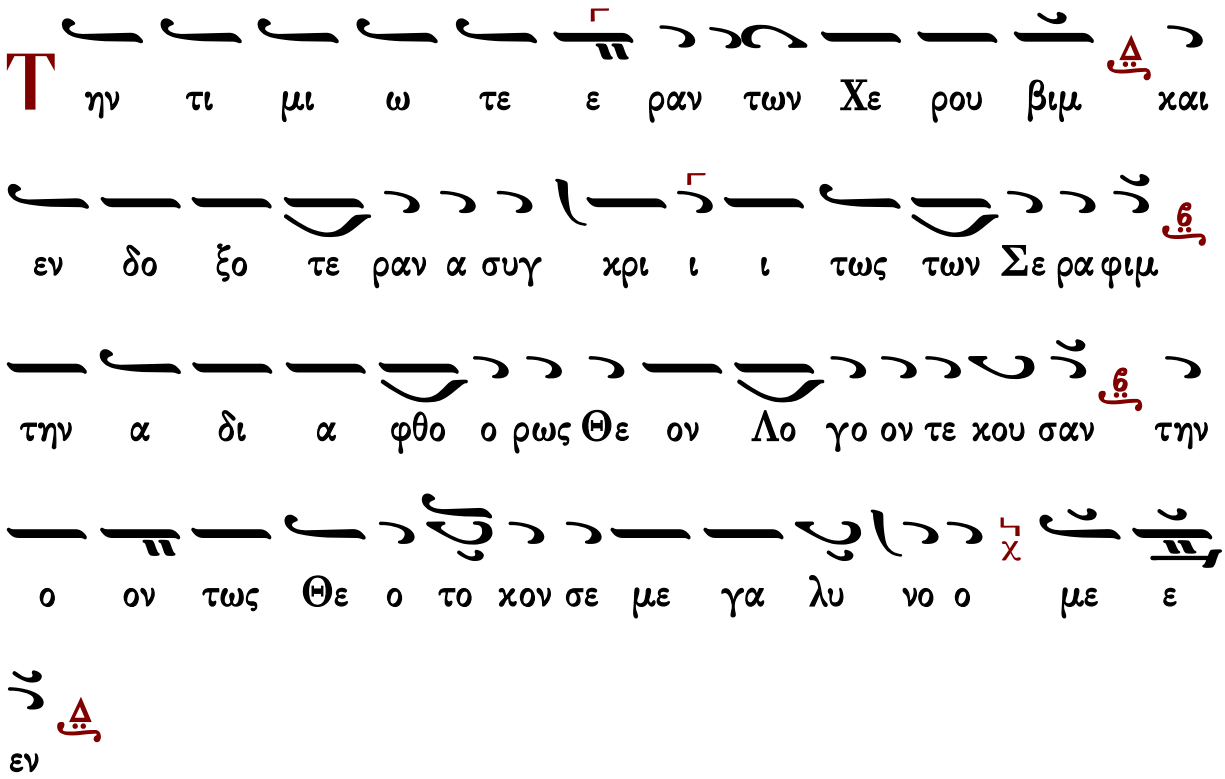

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ ϵ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.162*

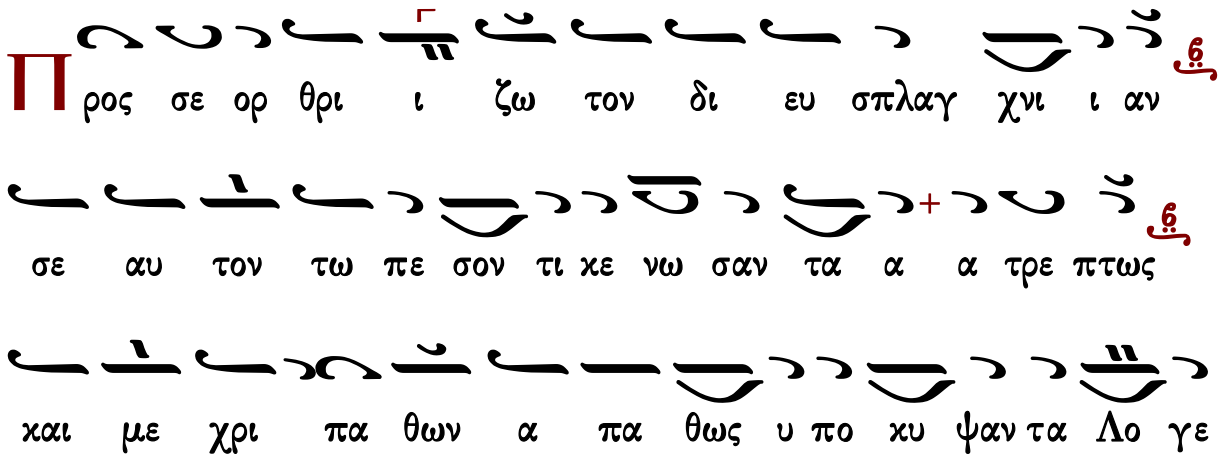

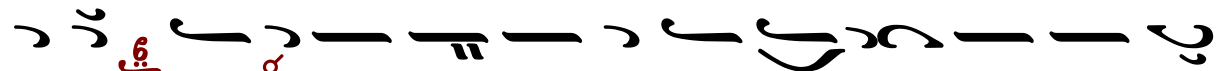
Θε ου την ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν

θρω ω πε ε

(β′)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

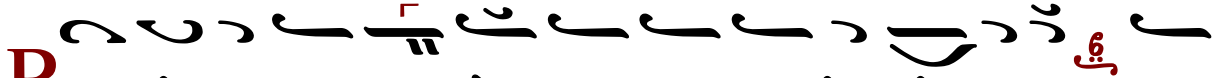
Ρυ φθεν τες πο ο δας και προ κα θαρ θε εν τες μυ

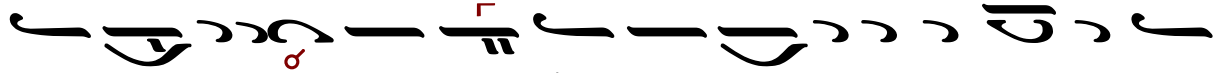
στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε σου οι

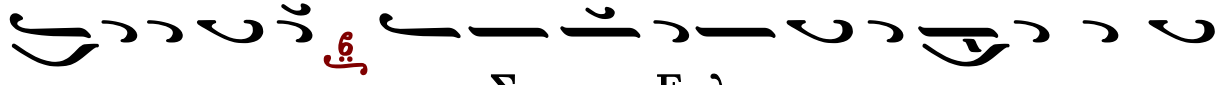
υ υ πη ρε ται εκ Σι ων Ε λαι ω νος με γα προς ο

ρος συ υν α νηλ θον υ μνουν τες σε φι λαν θρω ω

πε ε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Ο ρα τε ε ε φης φι λοι μη θρο ει ει σθε νυν
γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χερ
σι ιν α νο μων παν τες δε σκορ πι σθη σε σθε ε με ε
λι πον τες ους συν α α α ξω κη ρυ ξαι με φι λαν
θρω ω πο ον

Καταβασία

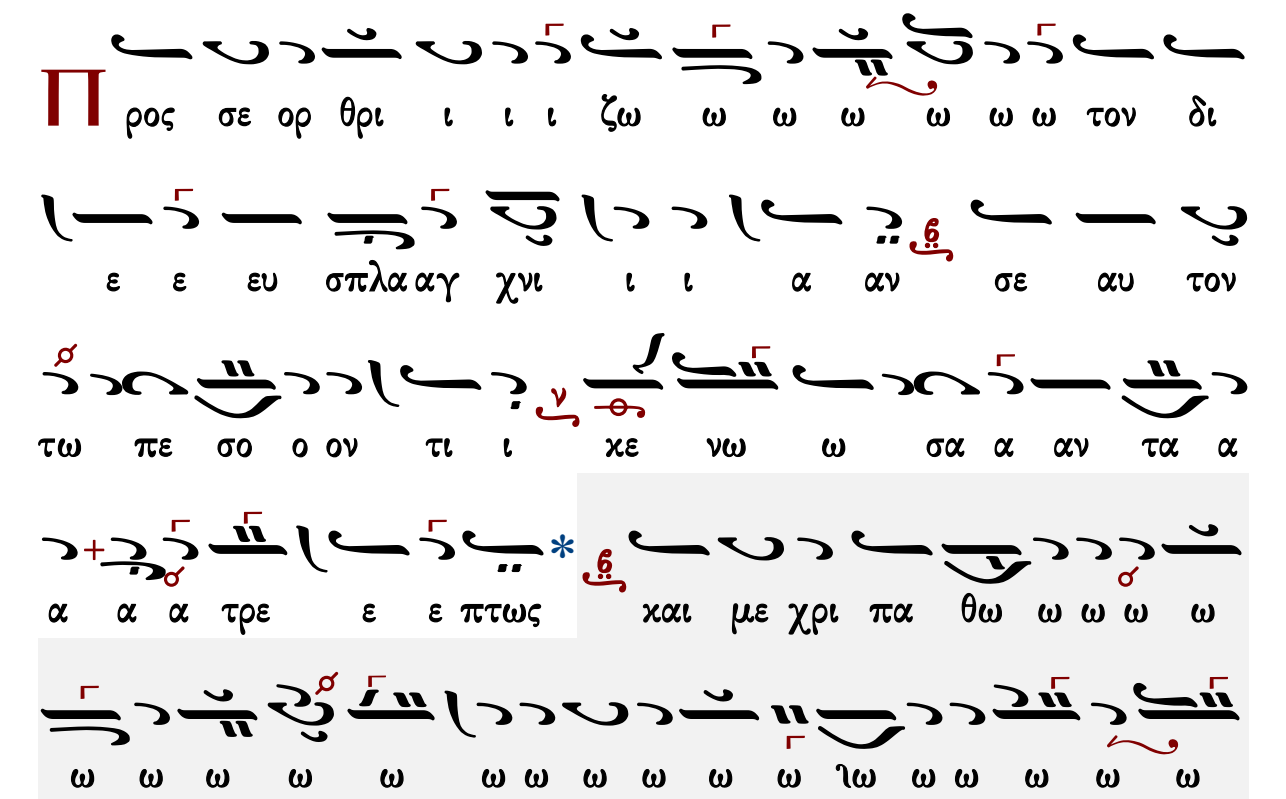
Π ρος σε ορ θρι ι ι ι ζω ω ω ω ω ω ω τον δι
ε ε ευ σπλα αγ χνι ι ι α αν σε αυ τον
τω πε σο ο ον τι ι κε νω ω σα α αν τα α
α α α τρε ε ε πτως * χαι με χρι πα θω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

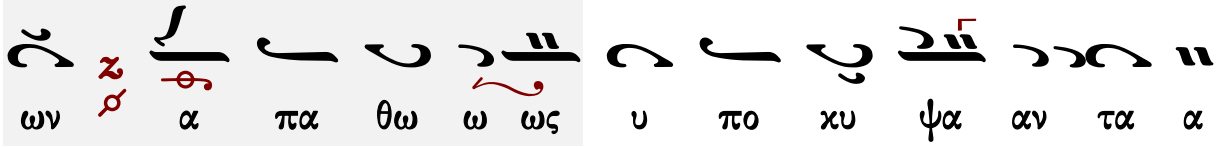

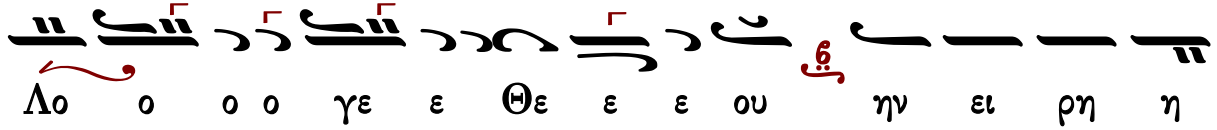

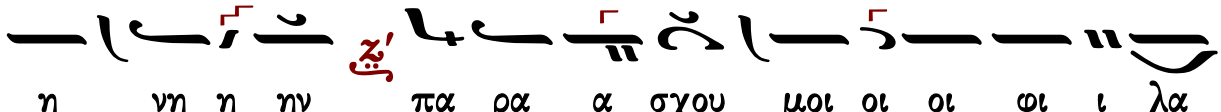

ἡ σκιασμένη φράσις συντετμημένη

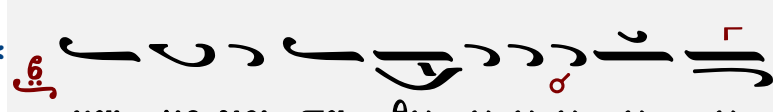

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὠδὴ η′

χορὸς β′

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.164*

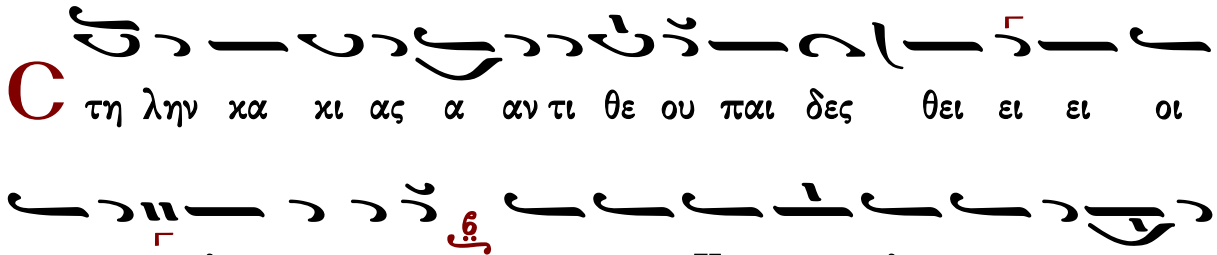

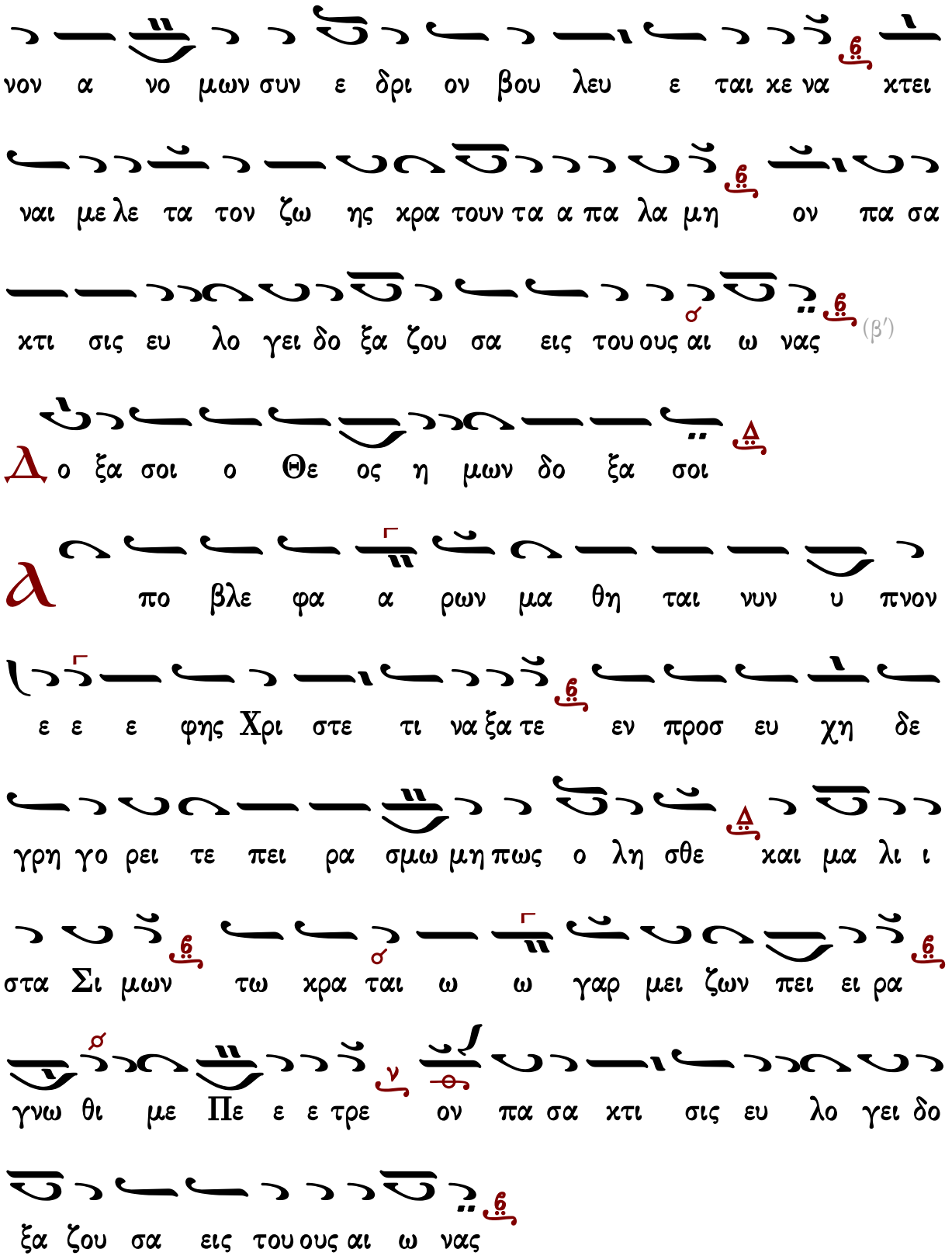
νον α νο μων συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει
ναι με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα
κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις του ους αι ω νας (β′)
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
α πο βλε φα α ρων μα θη ται νυν υ πνον
ε ε ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προσ ευ χη δε
γρη γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι ι
στα Σι μων τω κρα ται ω ω γαρ μει ζων πει ει ρα
γνω θι με Πε ε ε τρε ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο
ξα ζου σα εις του ους αι ω νας

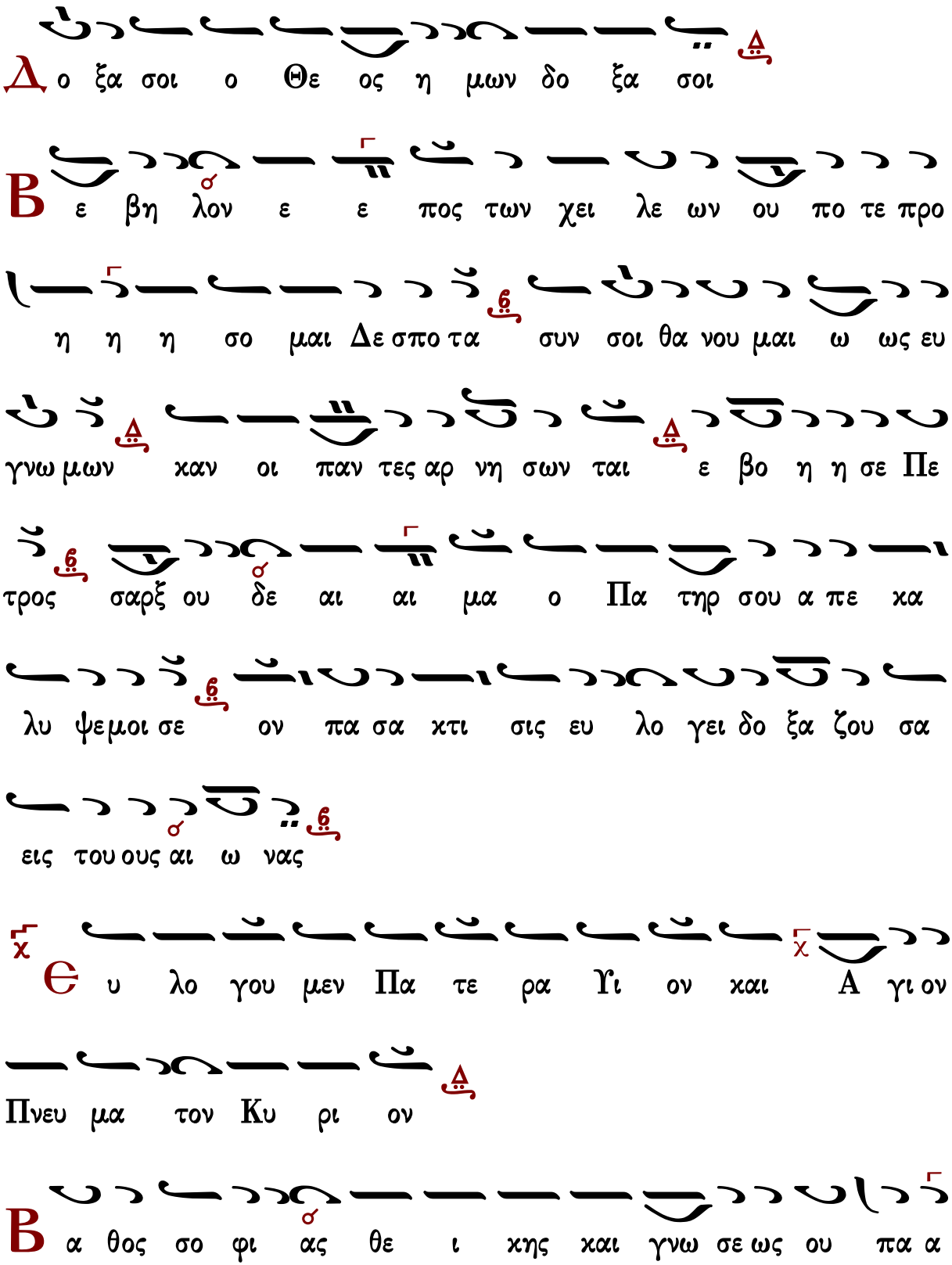
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Βε βη λον ε ε πος των χει λε ων ου πο τε προ
η η η σο μαι Δε σπο τα συν σοι θα νου μαι ω ως ευ
γνω μων χαν οι παν τες αρ νη σων ται ε βο η η σε Πε
τρος σαρξ ου δε αι αι μα ο Πα τηρ σου α πε κα
λυ ψε μοι σε ον πα σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
Θυ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Βα θος σο φι ας θε ι κης και γνω σε ως ου πα α

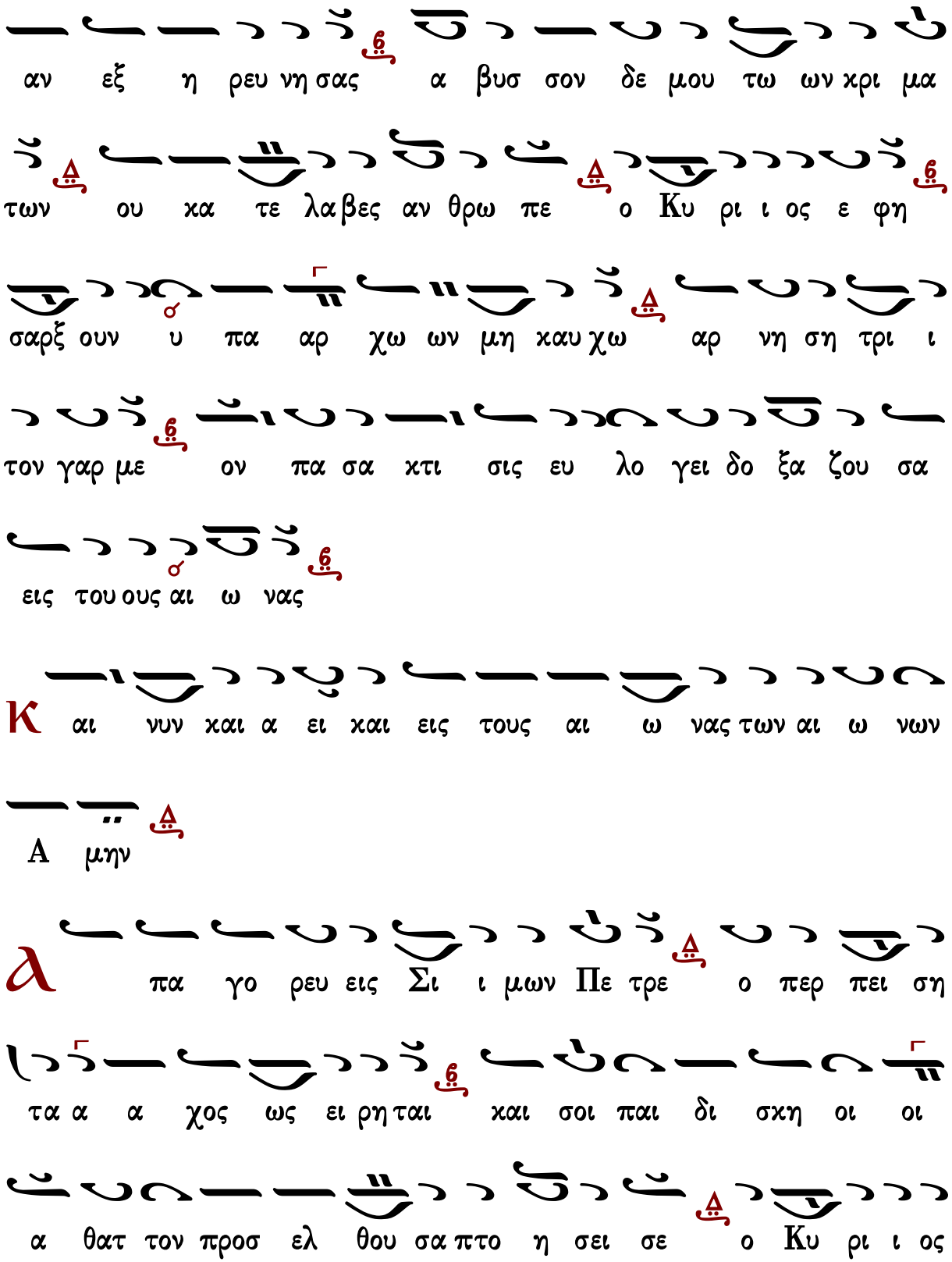
αν εξ η ρευ νη σας α βυσ σον δε μου τω ων χρι μα
των ου κα τε λα βες αν θρω πε ο Κυ ρι ι ος ε φη
σαρξ ουν υ πα αρ χω ων μη καυ χω αρ νη ση τρι ι
τον γαρ με ον πα σα κτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
α πα γο ρευ εις Σι ι μων Πε τρε ο περ πει ση
τα α α χος ως ει ρη ται και σοι παι δι σκη οι οι
α θατ τον προσ ελ θου σα πτο η σει σε ο Κυ ρι ι ος

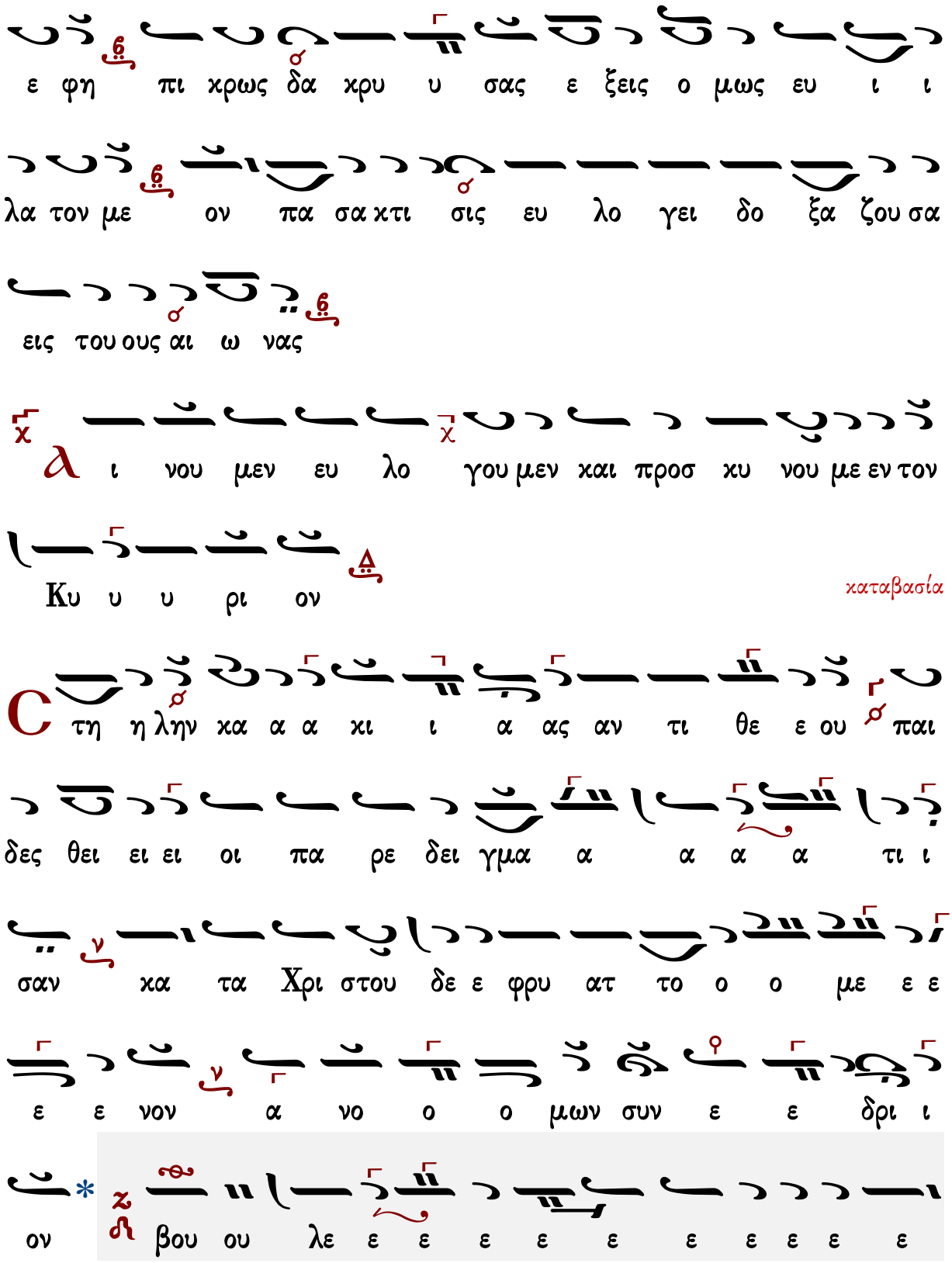
ε φη πι χρως δα χρυ υ σας ε ξεις ο μως ευ ι ι
λα τον με ον πα σα χτι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα
εις του ους αι ω νας
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με εν τον
Κυ υ υ ρι ον
καταβασία
C τη η λην κα α α κι ι α ας αν τι θε ε ου παι
δες θει ει ει οι πα ρε δει γμα α α α τι ι
σαν κα τα Χρι στου δε ε φρυ ατ το ο ο με ε ε
ε ε νον α νο ο ο μων συν ε ε δρι ι
ον βου ου λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
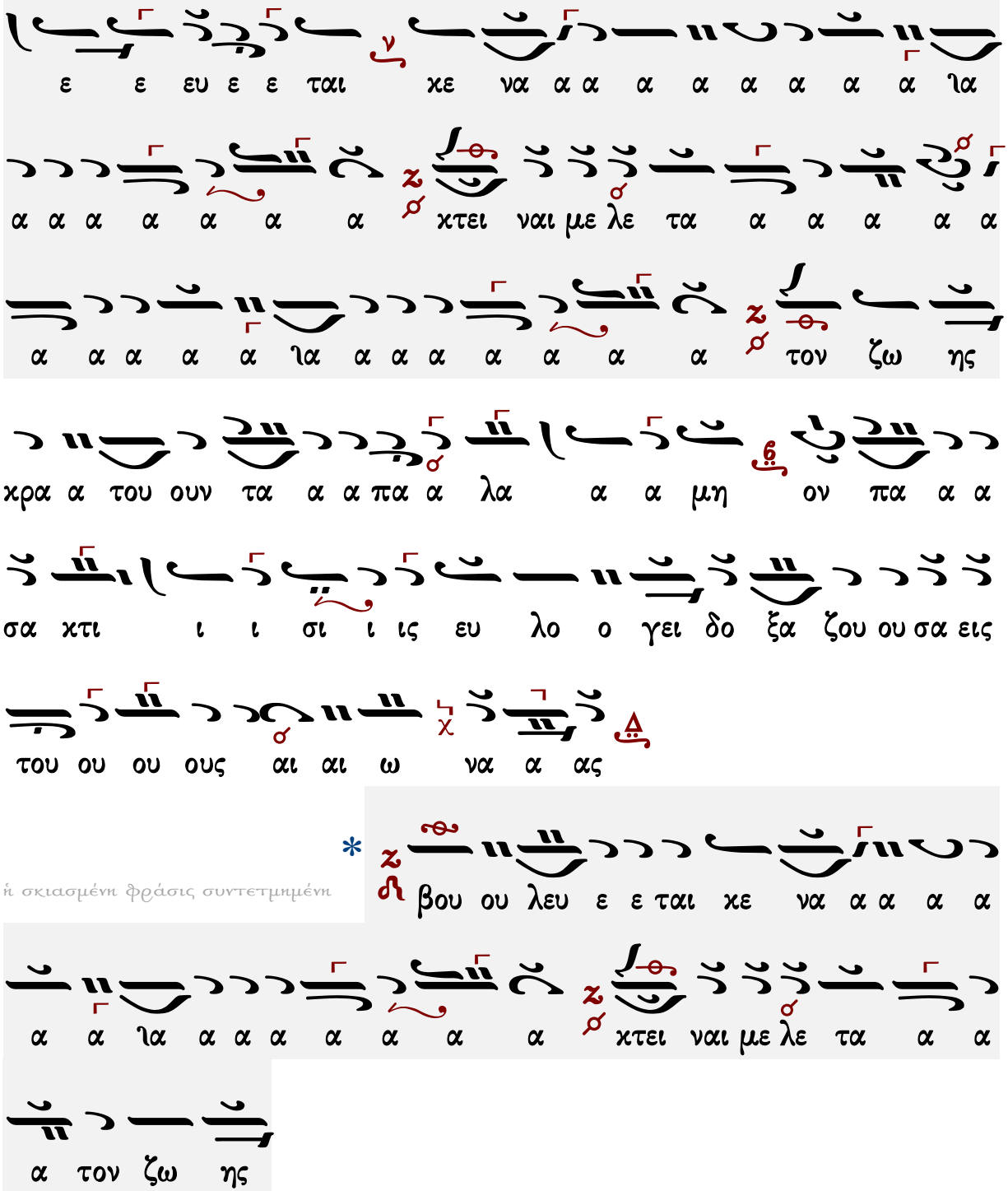
* ἡ σκιασμένη φράσις συντετμημένη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.167*

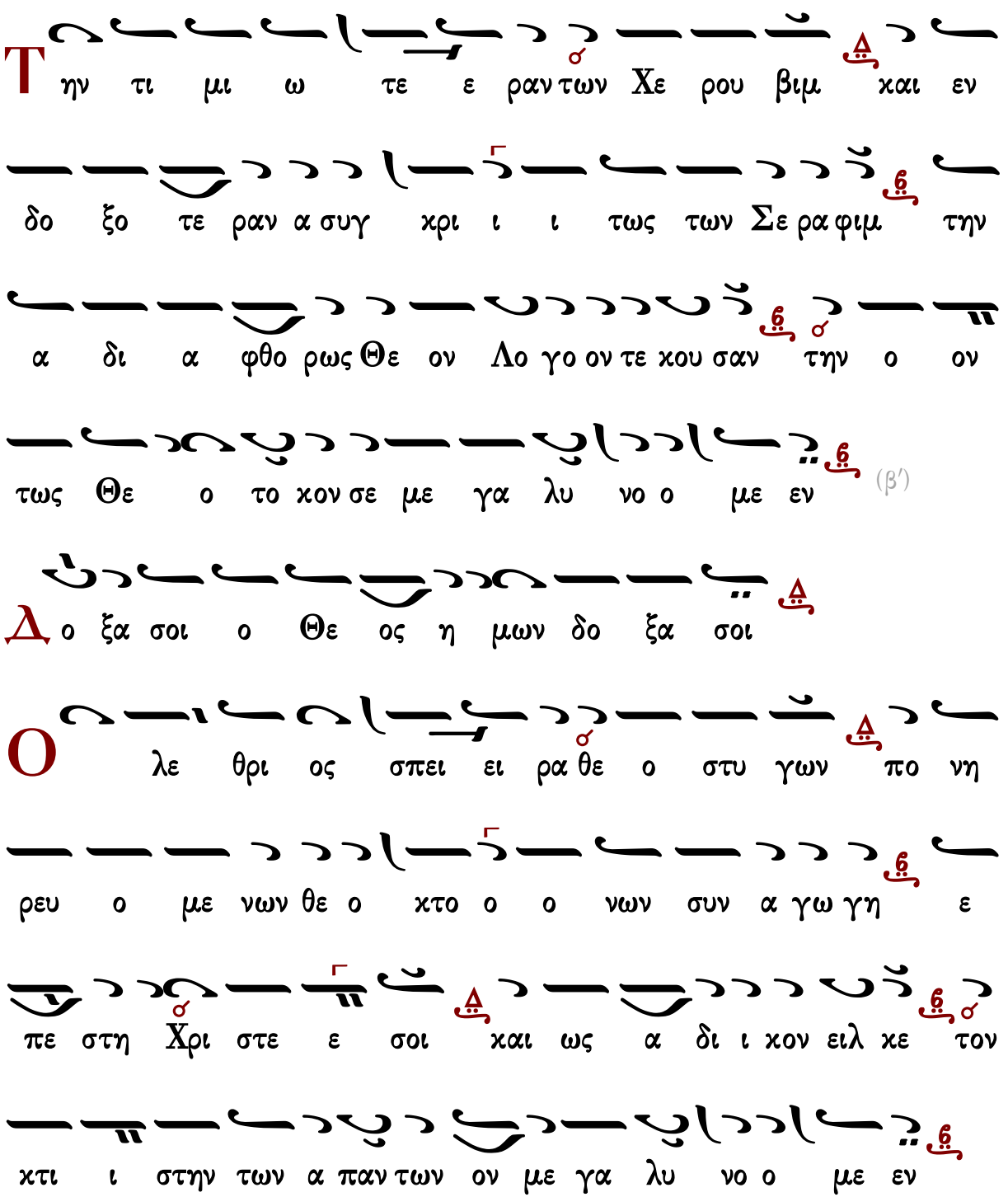

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Νο μον α γνο ουν τες οι α σε βεις φω νας προ
φη των τε με λε των τες δι α κε νης ως προ βα τον ει
ειλ κον σε τον παν τω ων Δε σπο την α δι κως σφα γι α
α α σαι ον με γα λυ νο ο με εν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Τοις ε θνε σιν εκ δο τον την ζω ην συν τοις γραμ
μα τευ σιν α ναι ρει σθαι οι ι ε ρει εις πα ρε σχον πλη
γεν τες αυ το φθο νω ω κα κι ι ι α τον φυ υ σει
ζω ο δο την ον με γα λυ νο ο με εν

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου ☜ Καταβασία ☞ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

μετά τινος διασκευῆς

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.168*

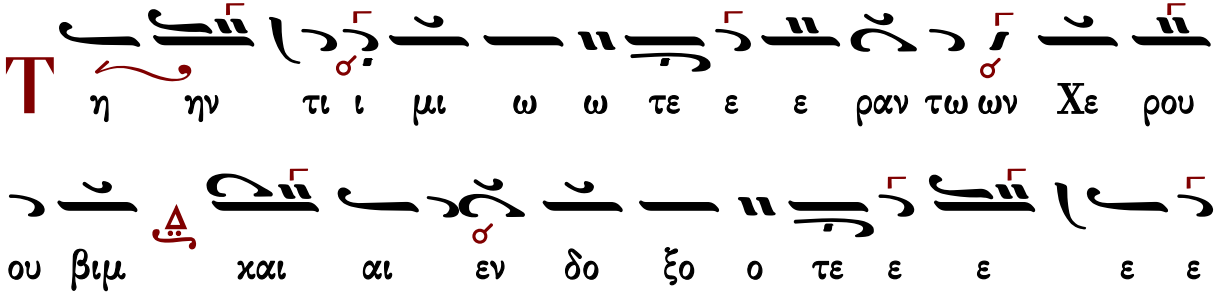

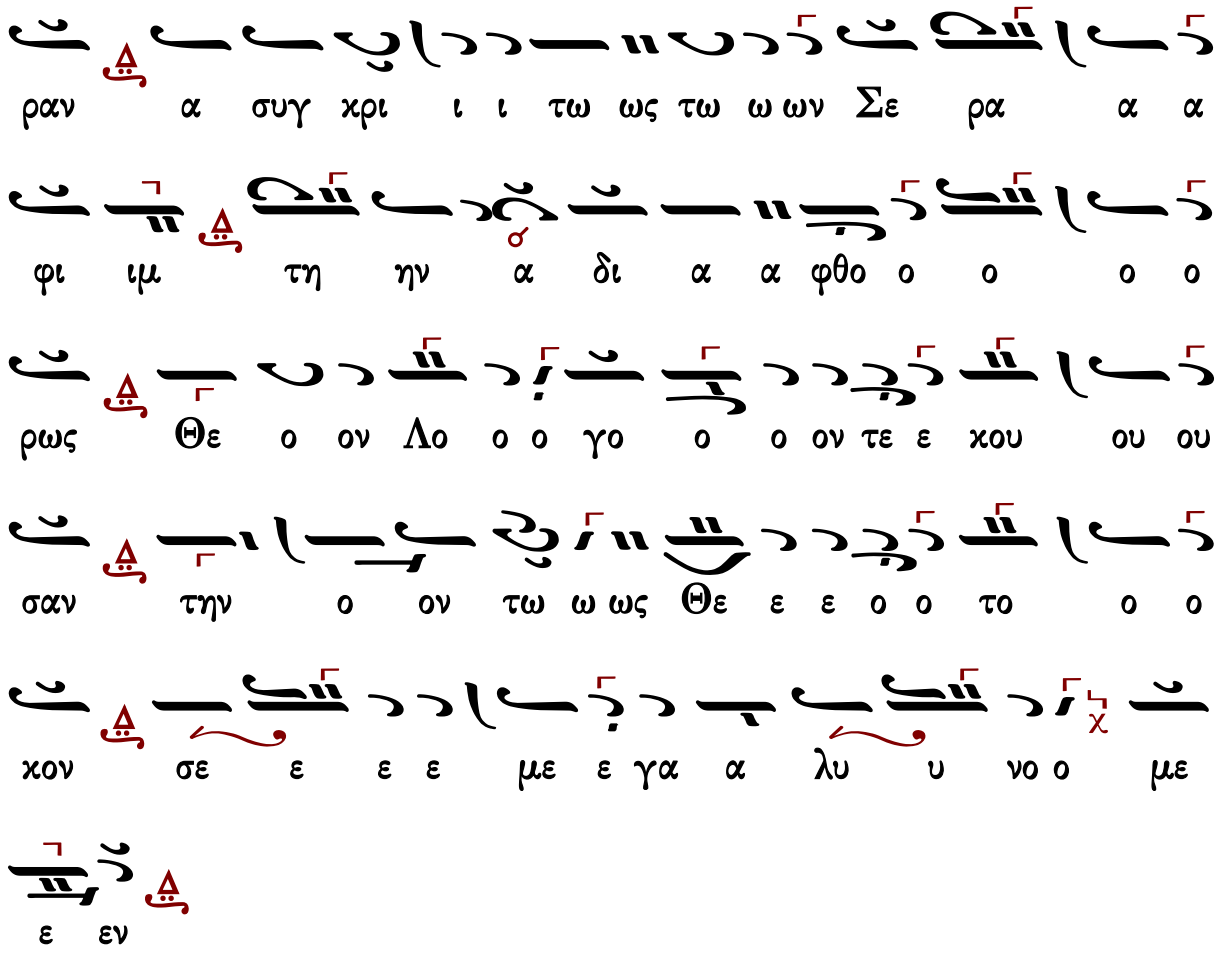

Καταβασία Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169*

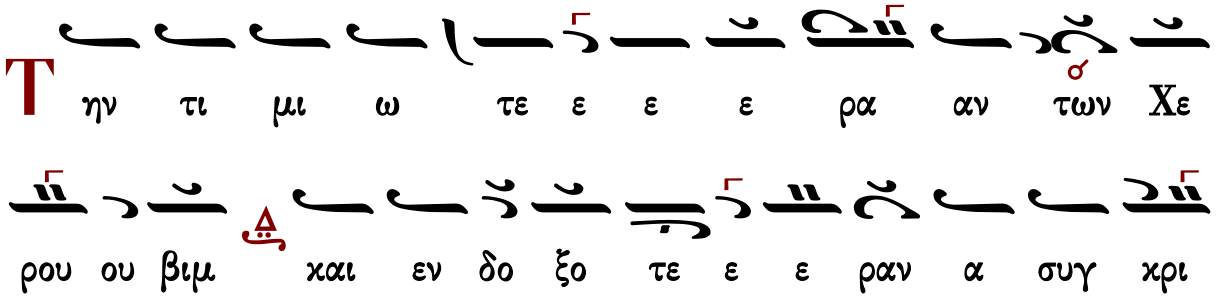

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾱ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.202*

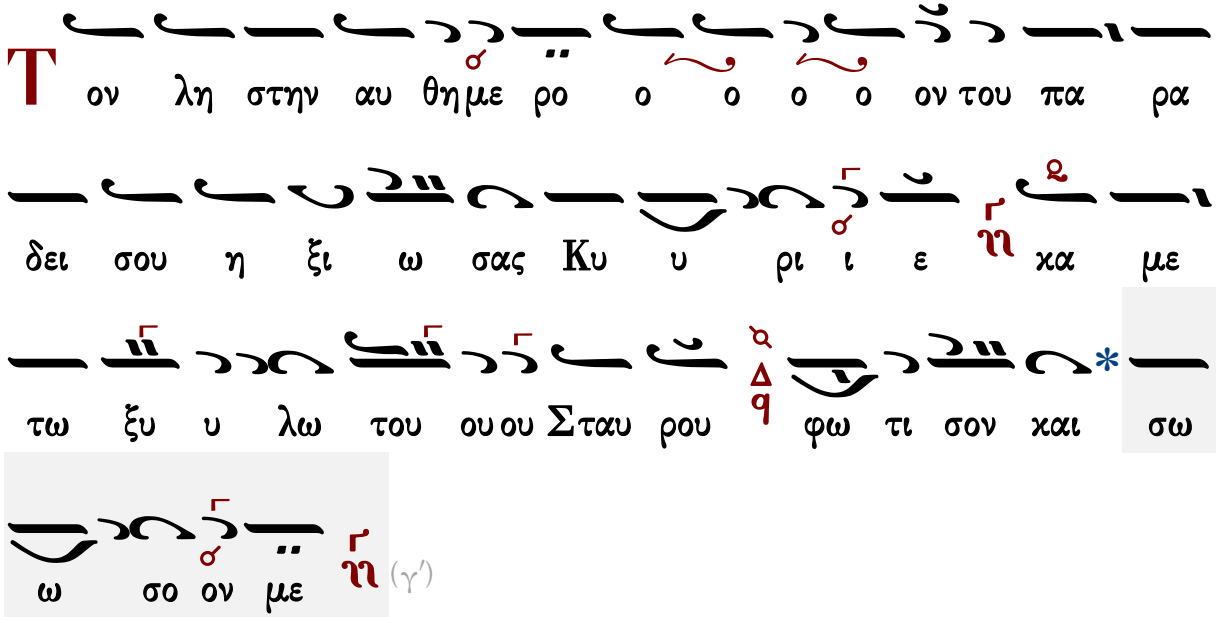

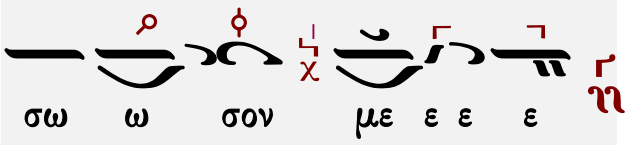

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

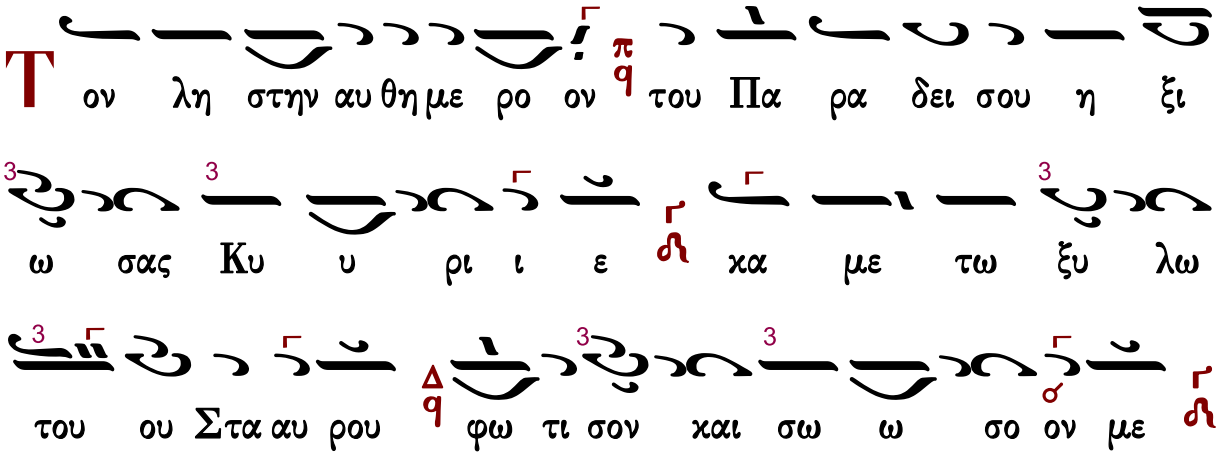

(γ΄)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

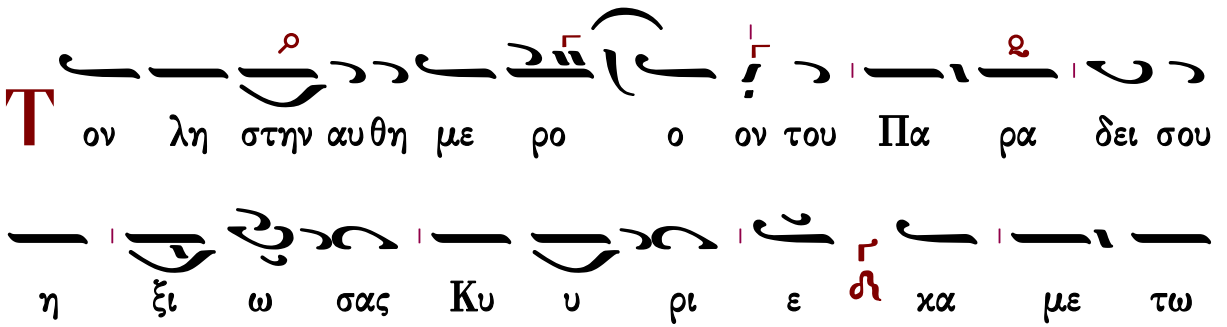

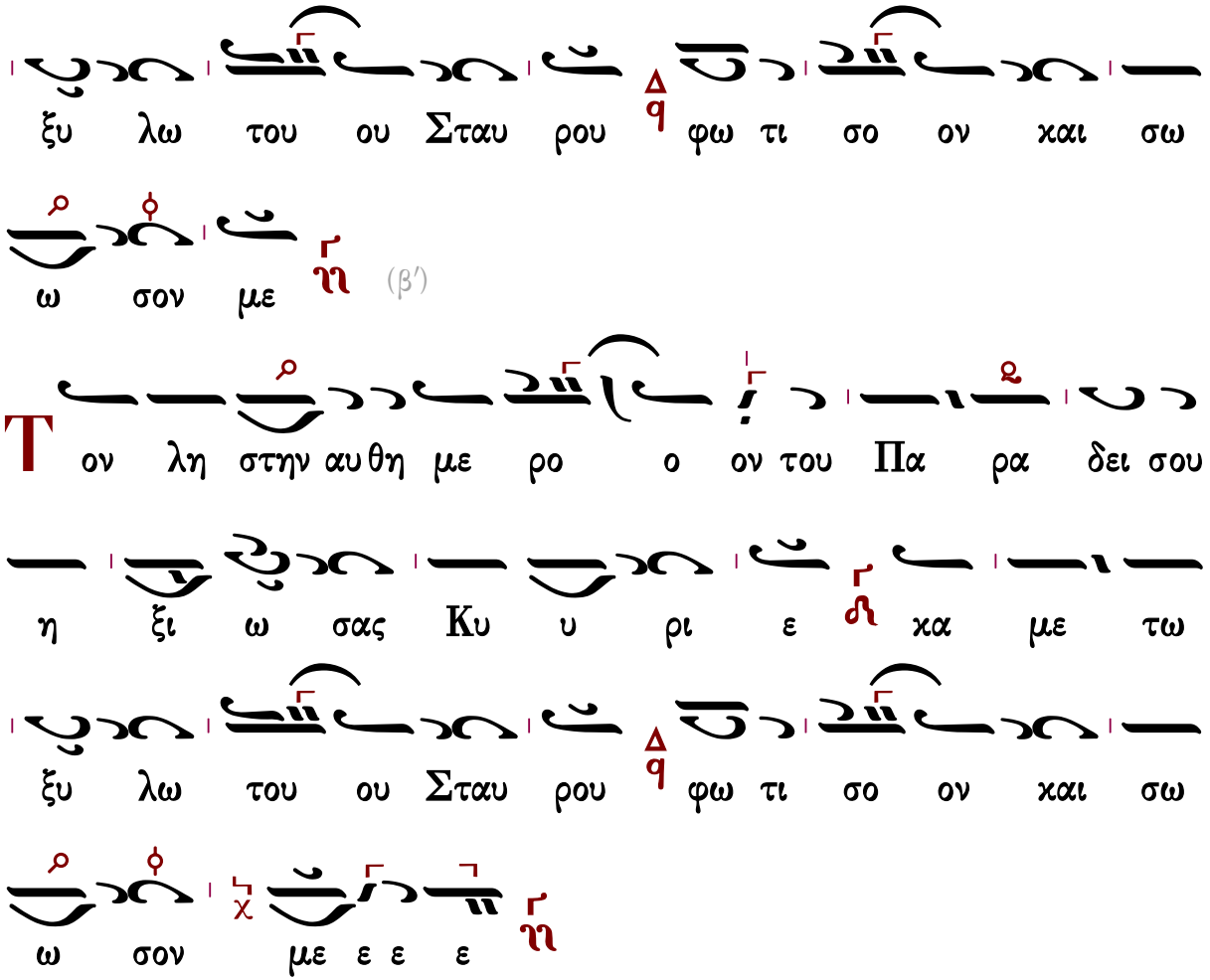

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.169/181*

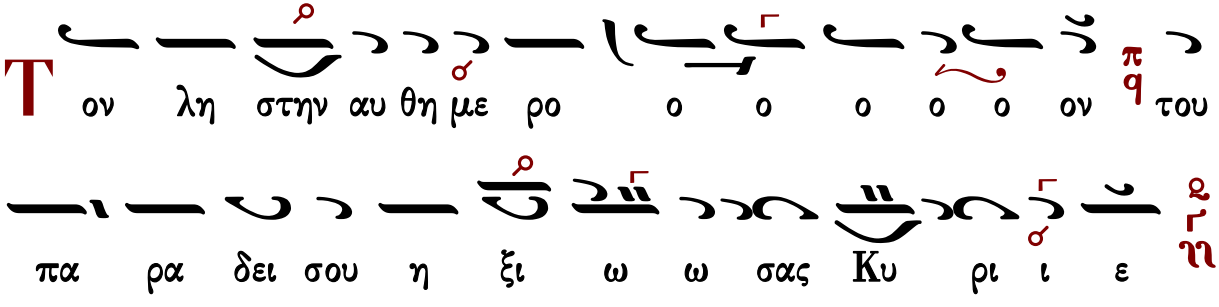

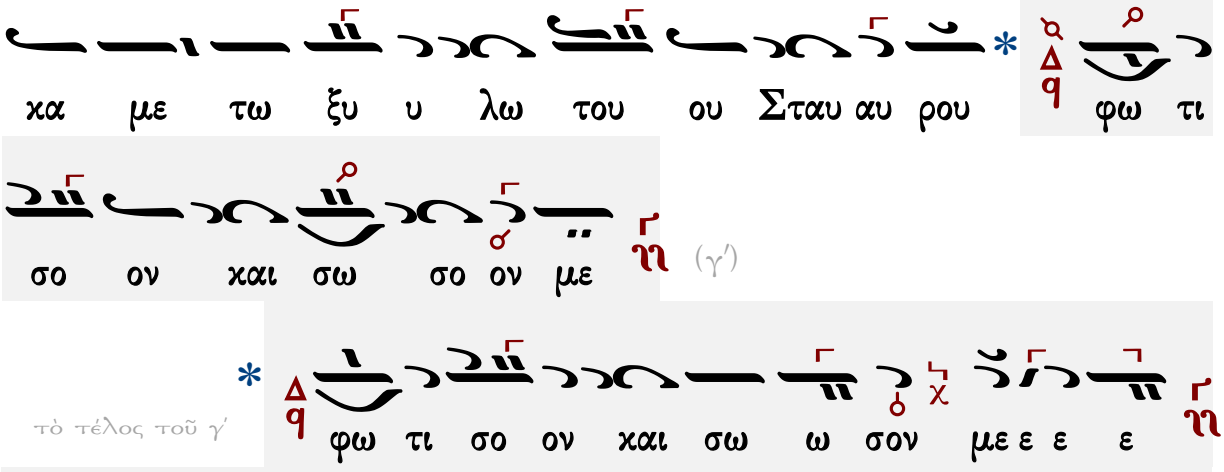

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.79*

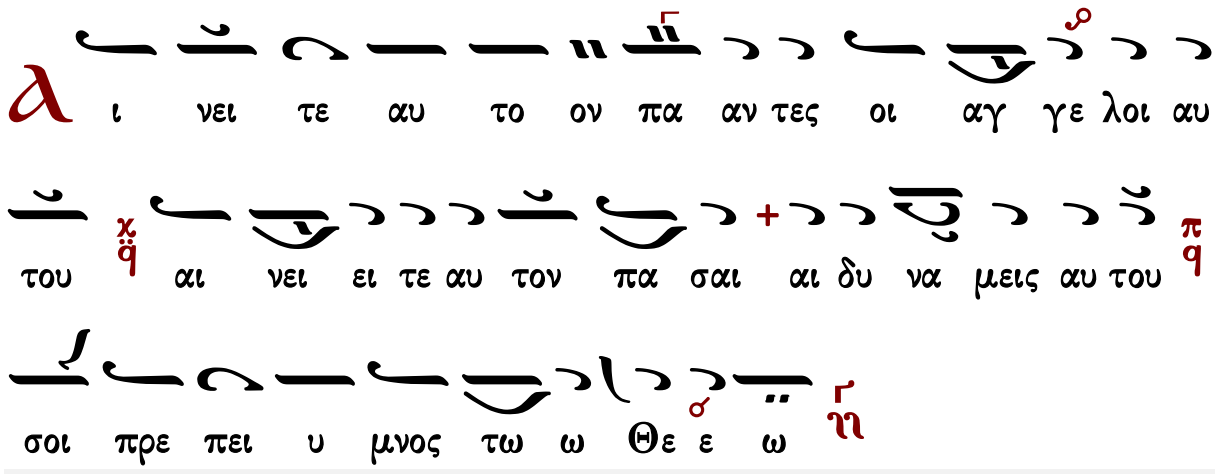

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ϊ̈ Γα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.527*

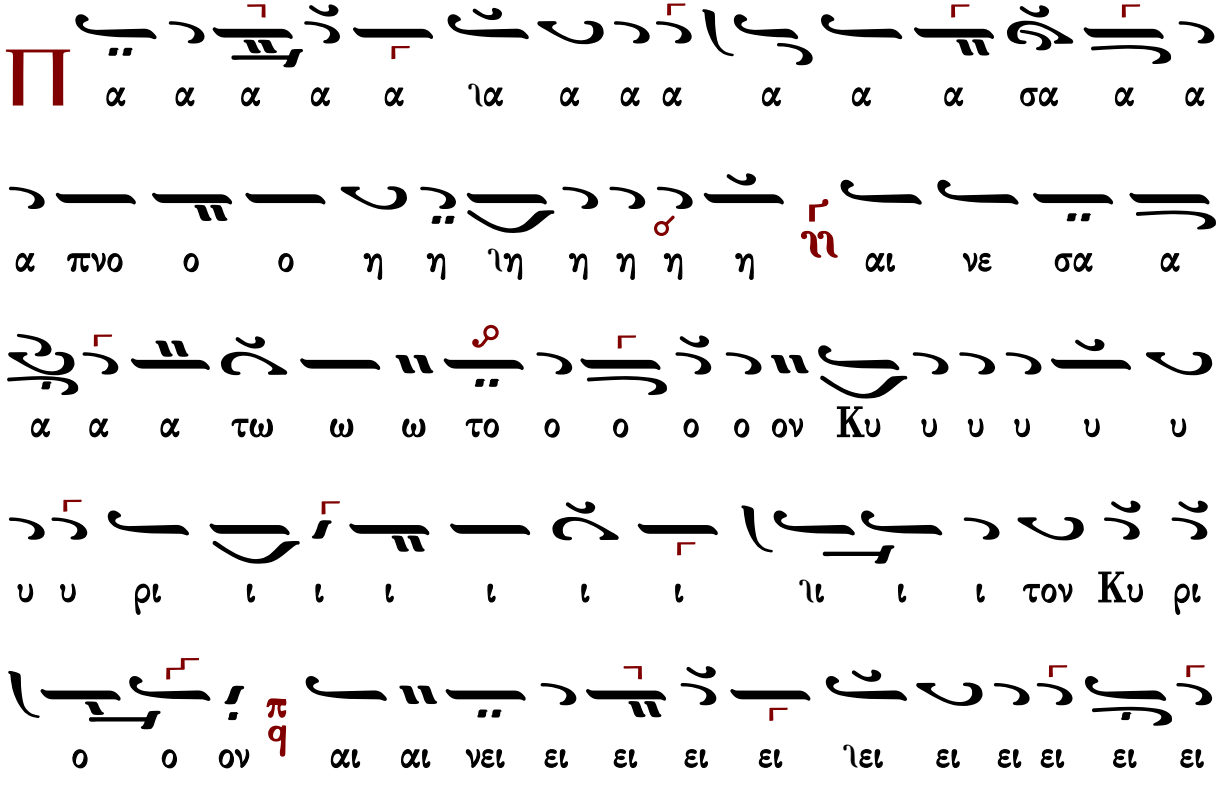

ε ε τω ω ω Θε ω ω lω ω ω ω ω

lω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω

ι ι lι ι ι στοις σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε πει ν

lο ο ο ο ον ε εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι

ο το υ α α αυ ε ε ε τε ει ει ει ει ει ει lει

α lα εχ των ου ρα νω ω ων αι αι νει ει ει ει ει

ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α

ο ον Κυ υ υ ρι ι ι ι lι ι ι ον ε εχ τω ω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

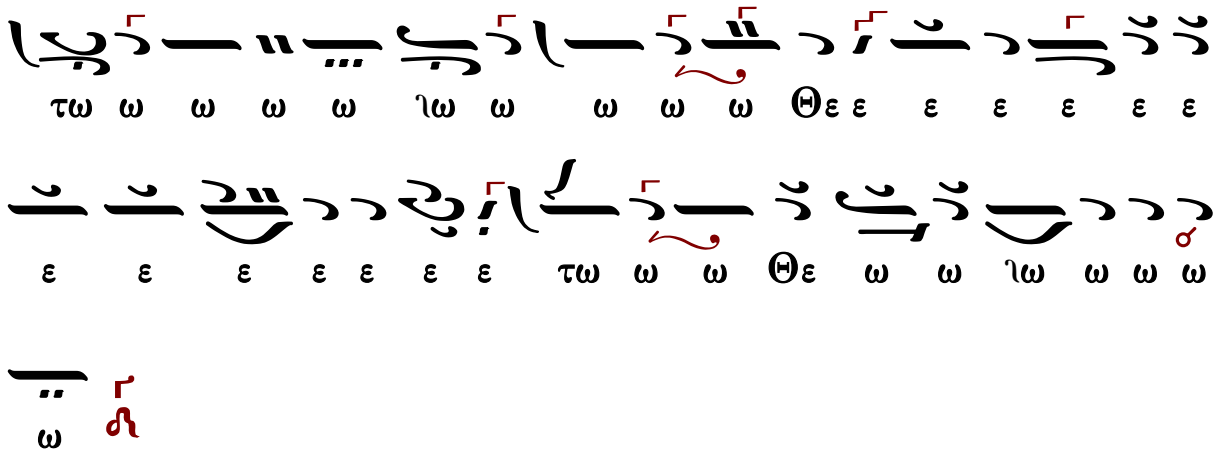

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. Γ α

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.138#

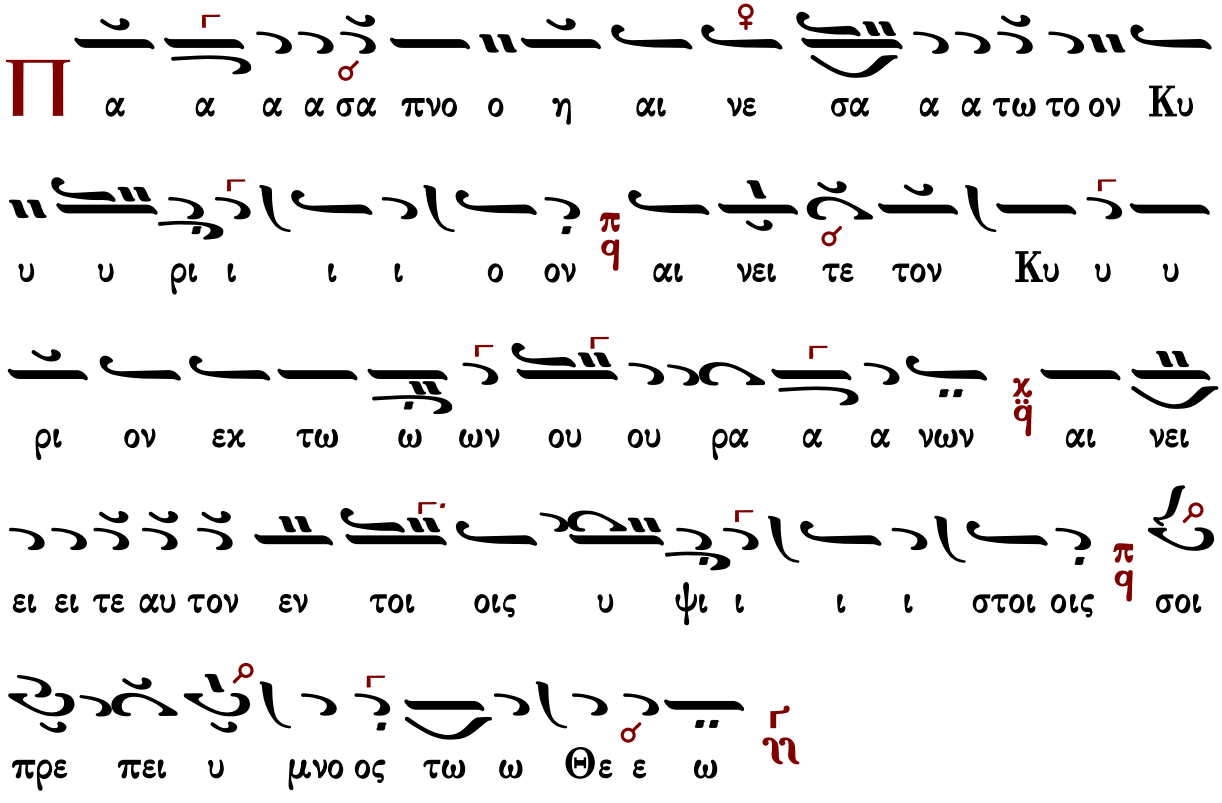

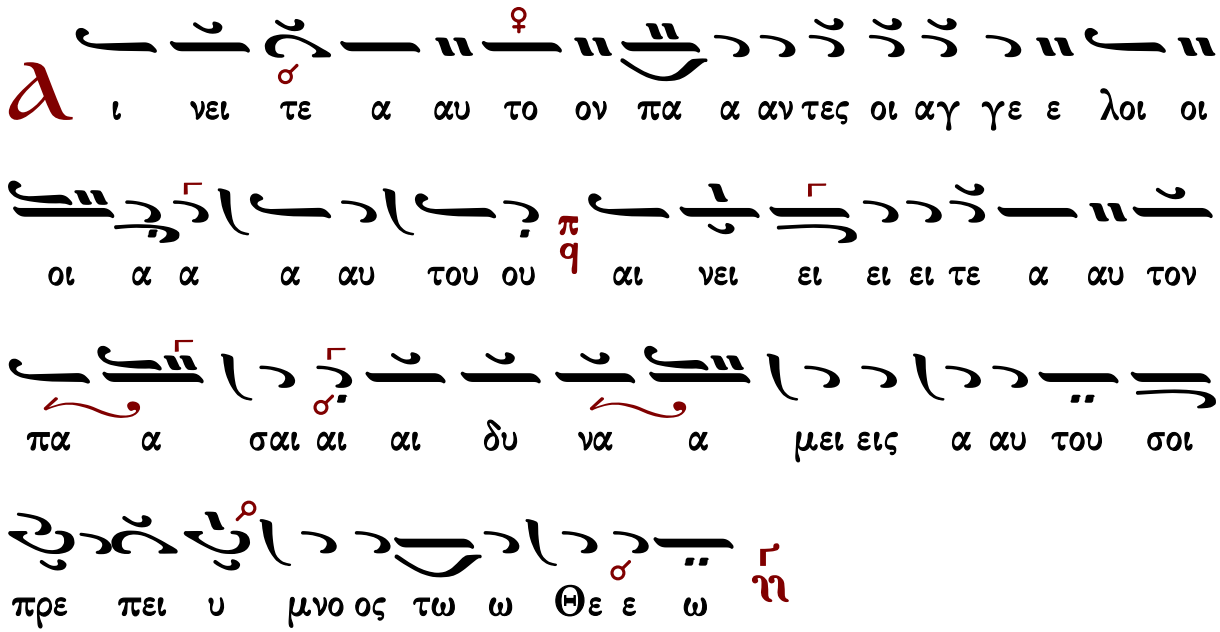

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. Γ α

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

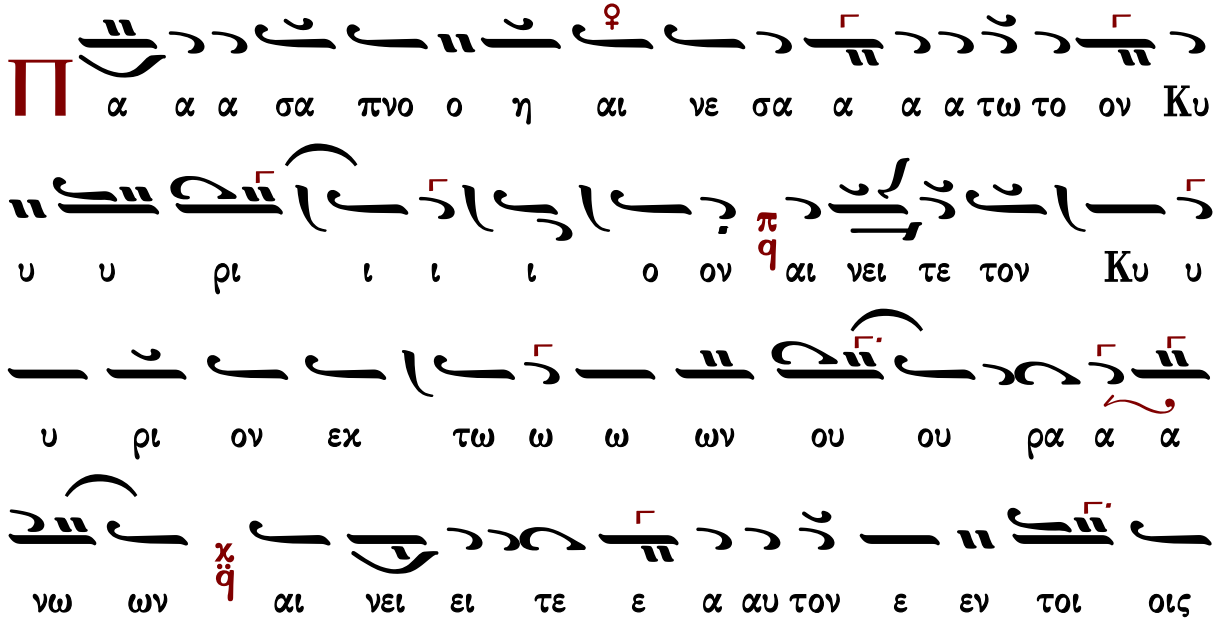

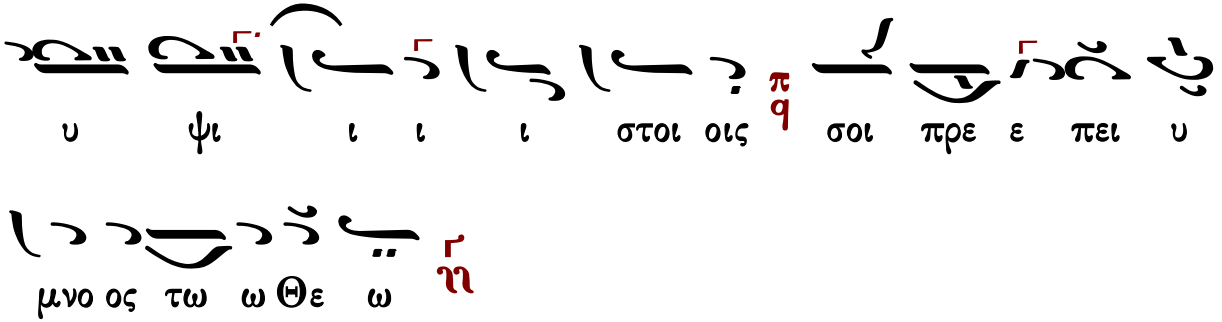

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ᾱ Γα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.90*

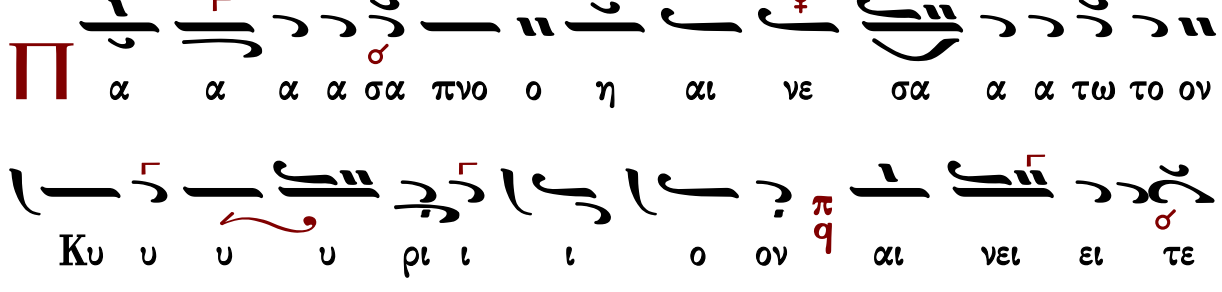

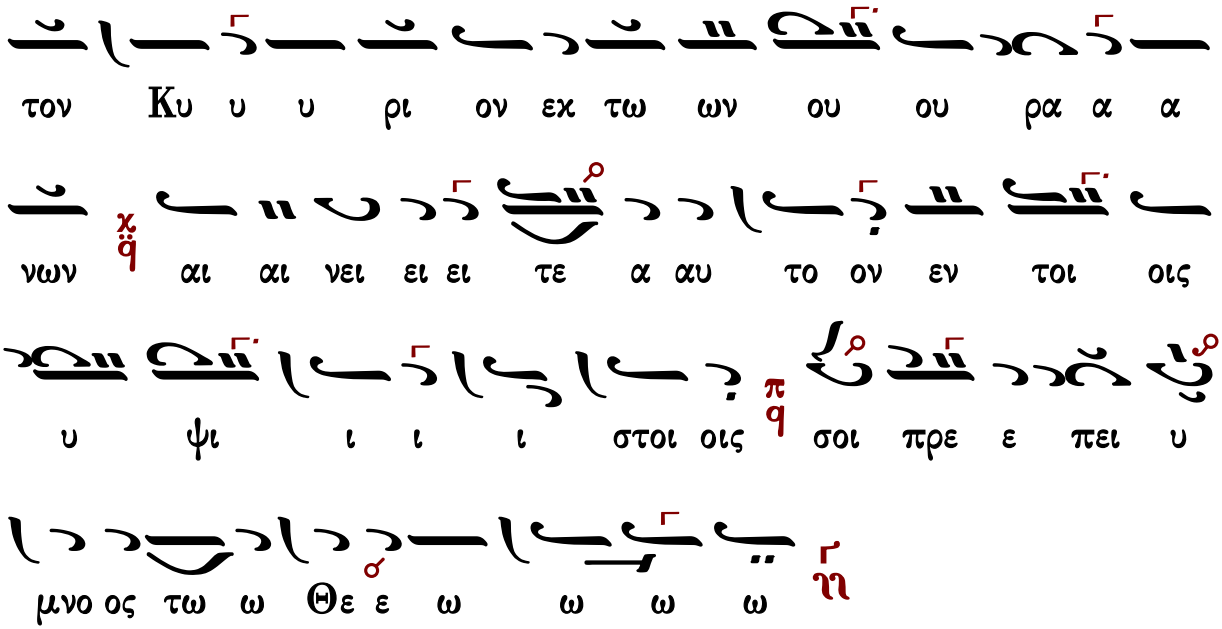
τον Κυ υ υ ρι ον εκ τω ων ου ου ρα α α
νων αι αι νει ει ει τε α αυ το ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ
μνο ος τω ω Θε ε ω ω ω ω
α ι νει ει τε α αυ το ον πα α αντες οι αγγε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ υ να α α μει εις α αυ του
ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω θε ε ω ω ω
ω

Ἦχος νη Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.54*

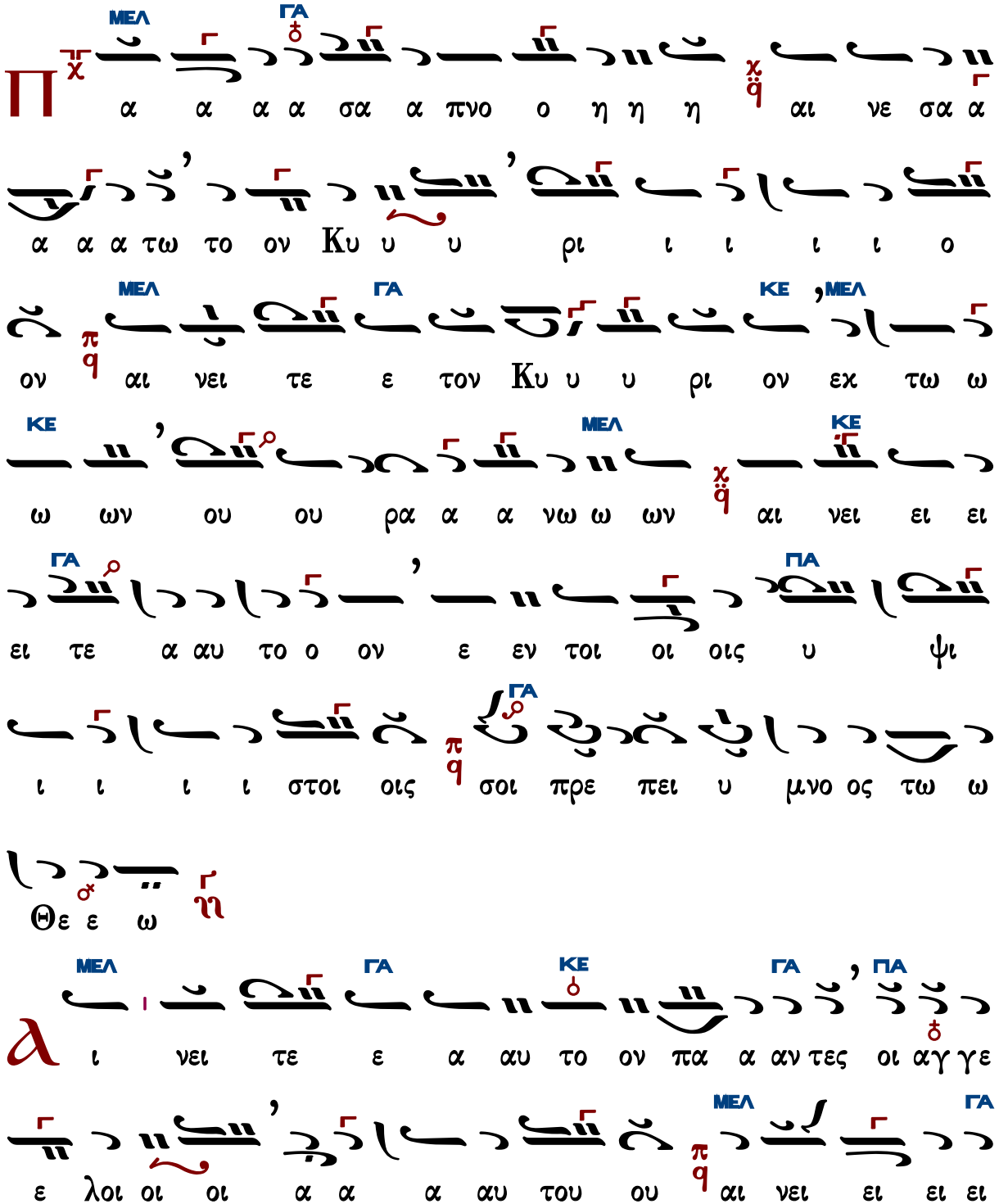

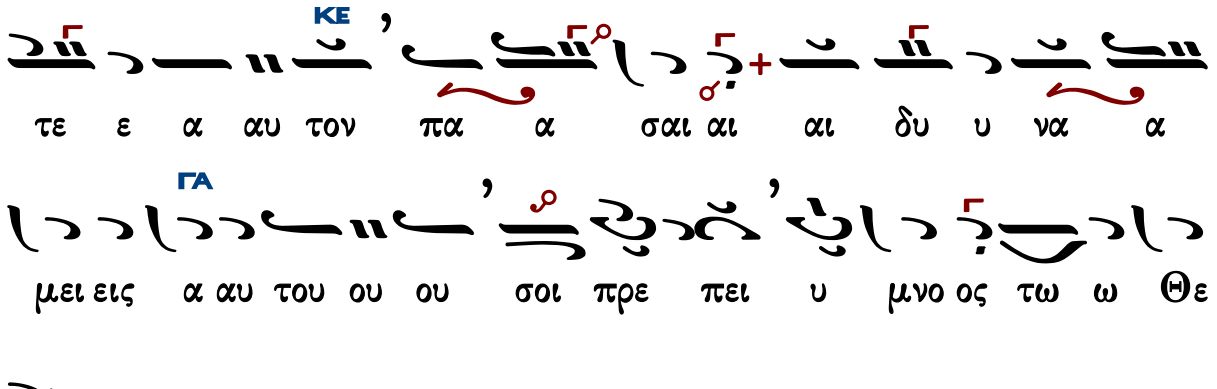

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ᾱ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.366/380*

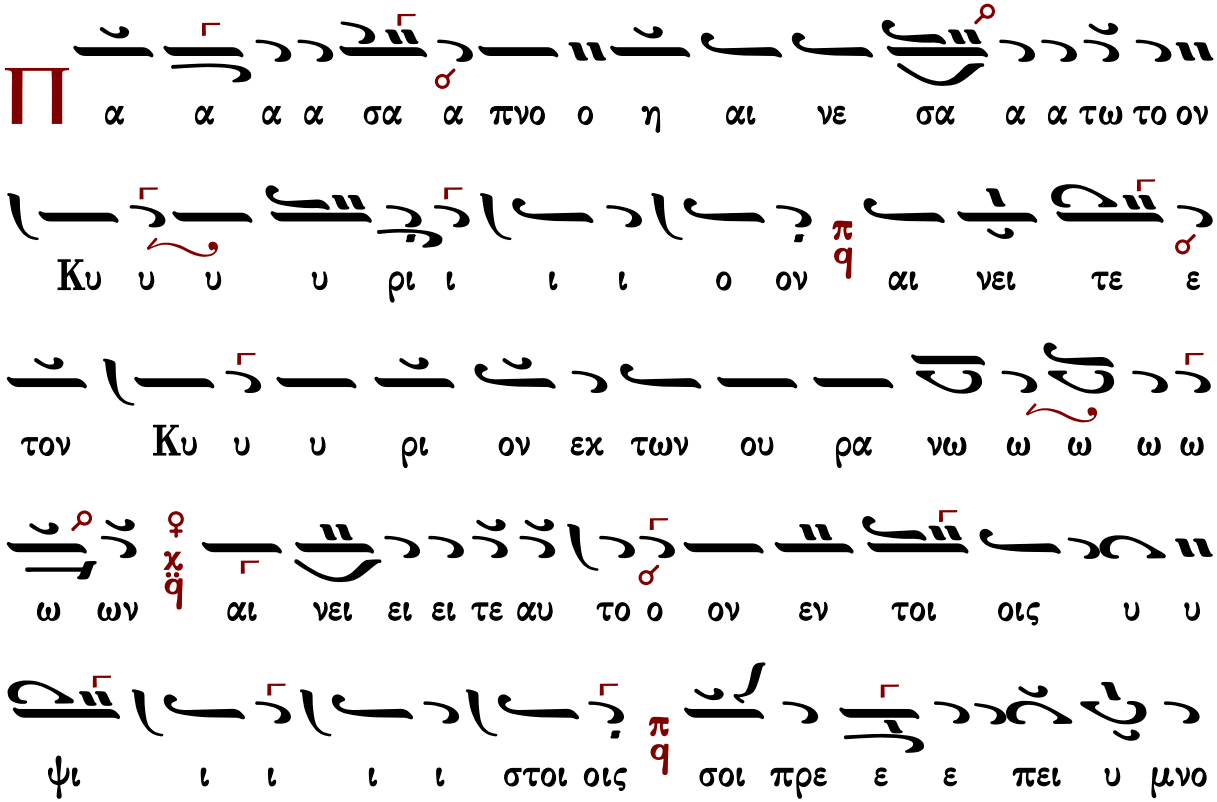

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος ϋ̈ Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.121*

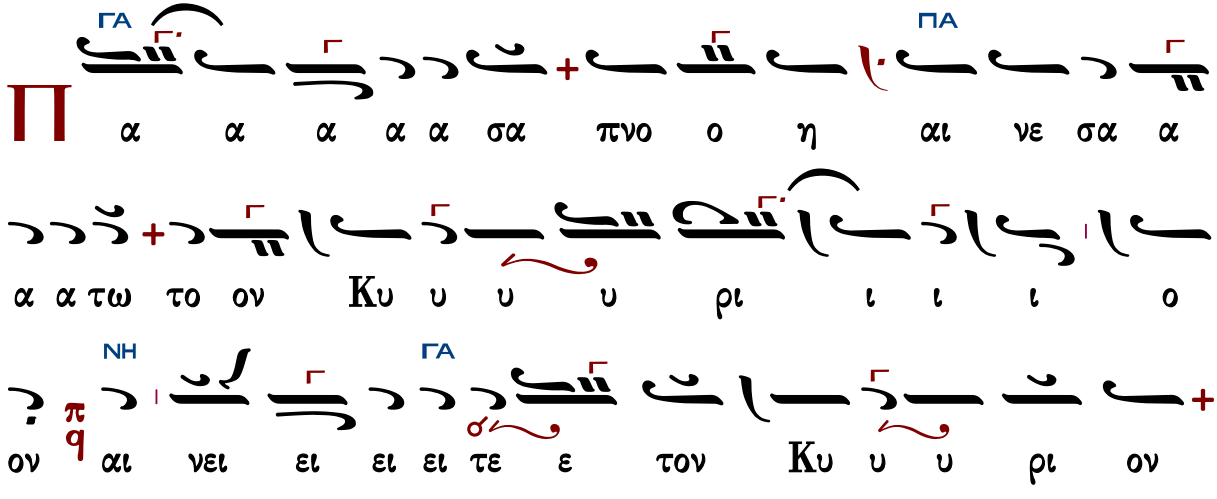

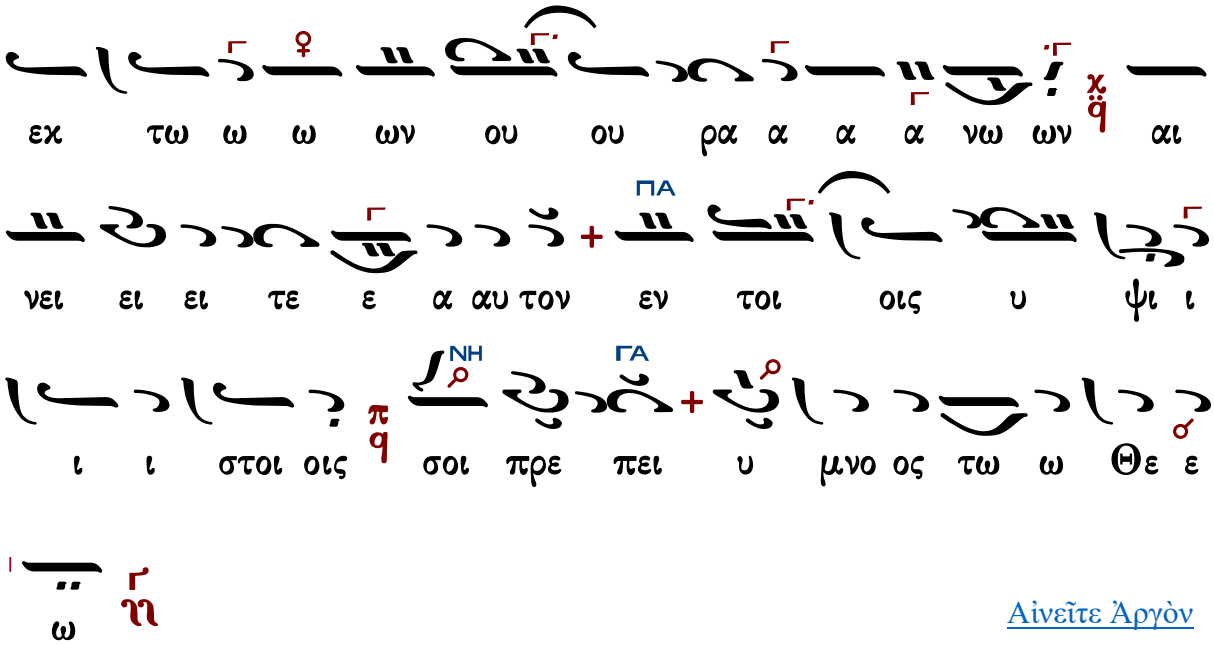

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

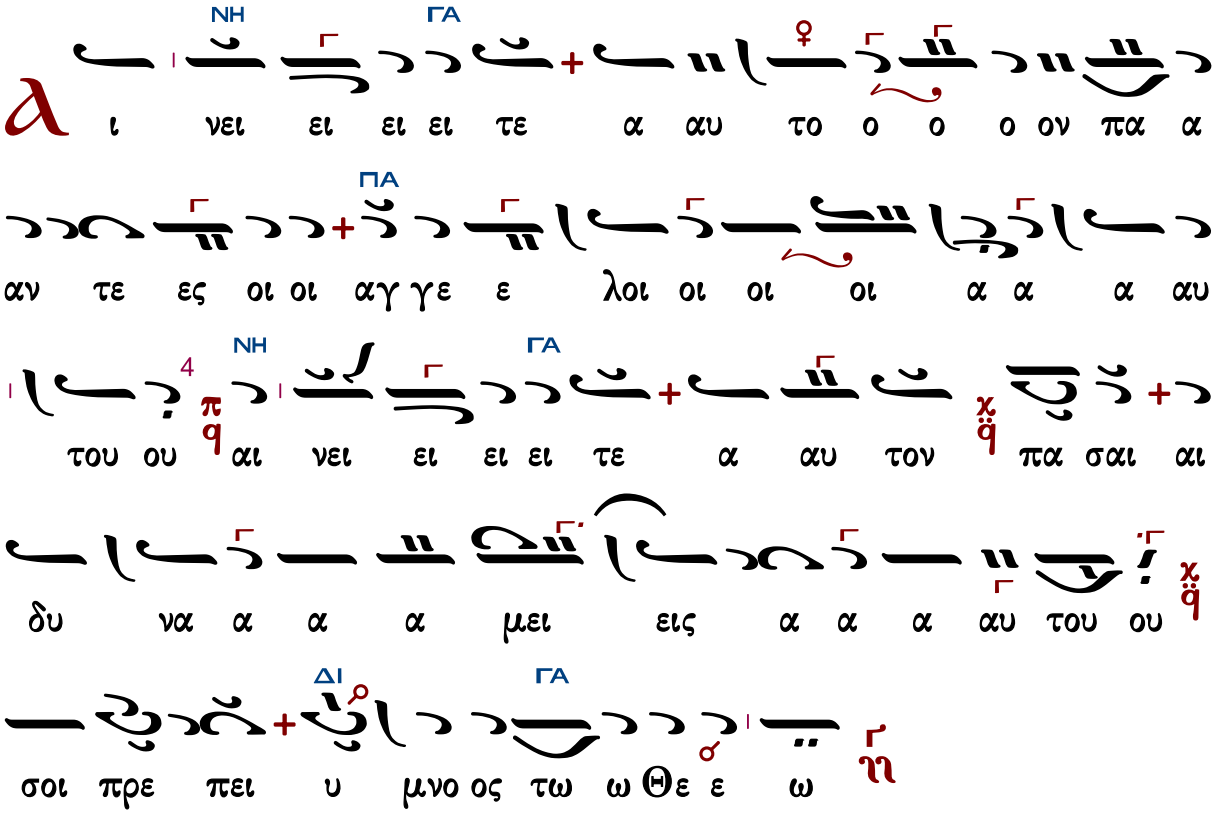

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος νη Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.123*

ΝΗ ΓΑ ΠΑ
ι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει ει ει ει ει
ΝΗ ΓΑ
τε ε ε ε α α αυ το ο ιο ο ο ο ο ον
ΔΙ
πα α α α α α α α α α α ια α αν τες οι οι
ΠΑ
α α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε λοι οι οι οι οι
ΝΗ ΓΑ
οι οι οι οι α α α α αυ του αι νει ει ει
ΠΑ ΝΗ ΓΑ
ει ει ιει ει ει ει ει ει ει ει τε ε ε α α
αυ το ο ιο ο ο ο ο ον πα α α α α α
ΔΙ
σαι αι αι αι αι ιαι αι αι αι δυ υ να α α α α
ΠΑ
μει ει ει ει ει ει ειε α α α α α α α α α ια
ΝΗ
α α α αυ του σοι οι οι πρε ε ε ε ε ε

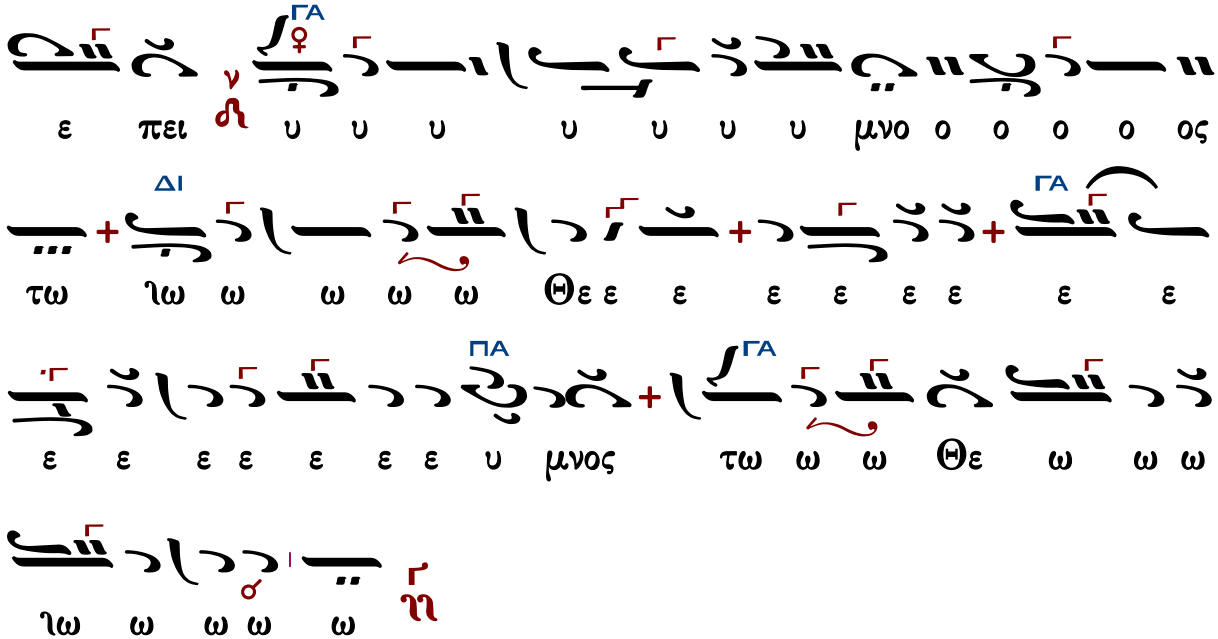

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ᾱ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.367*

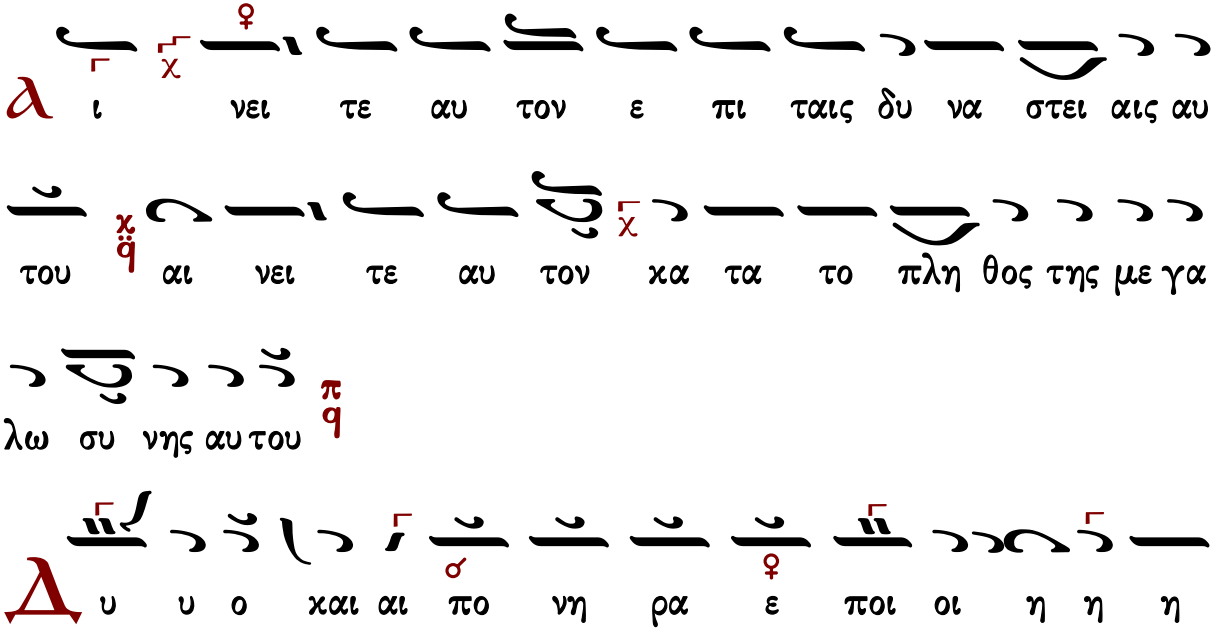

σεν ο πρω το το χος υι ο ος μου ου I ι ισ ρα
α α α η ηλ ε με ε εγ χα α τε λι ι πε πη
γη η η ην υ υ δα α τος ζω η ης και ω ω ρυ ξεν ε
α αυ τω φρε ε ε ε α α αρ συν τε ε τριμ με
ε ε ε νο ον ε με ε πι ξυ υ υ λου ε
στα α αυ ρω σε τον δε ε Βα ραβ βα αν η
τη σα το ο ο χαι α α πε ε ε λυ υ υ υ σε
εν ε ξε στη ο ου ρα νο ο ος ε ε πι του ου ου
ου τω και ο η λι ι ος τας α χτι ι ι νας α α
πε ε ε χρυ υ υ υ ψε ε συ δε Ισ ρα η ηλ

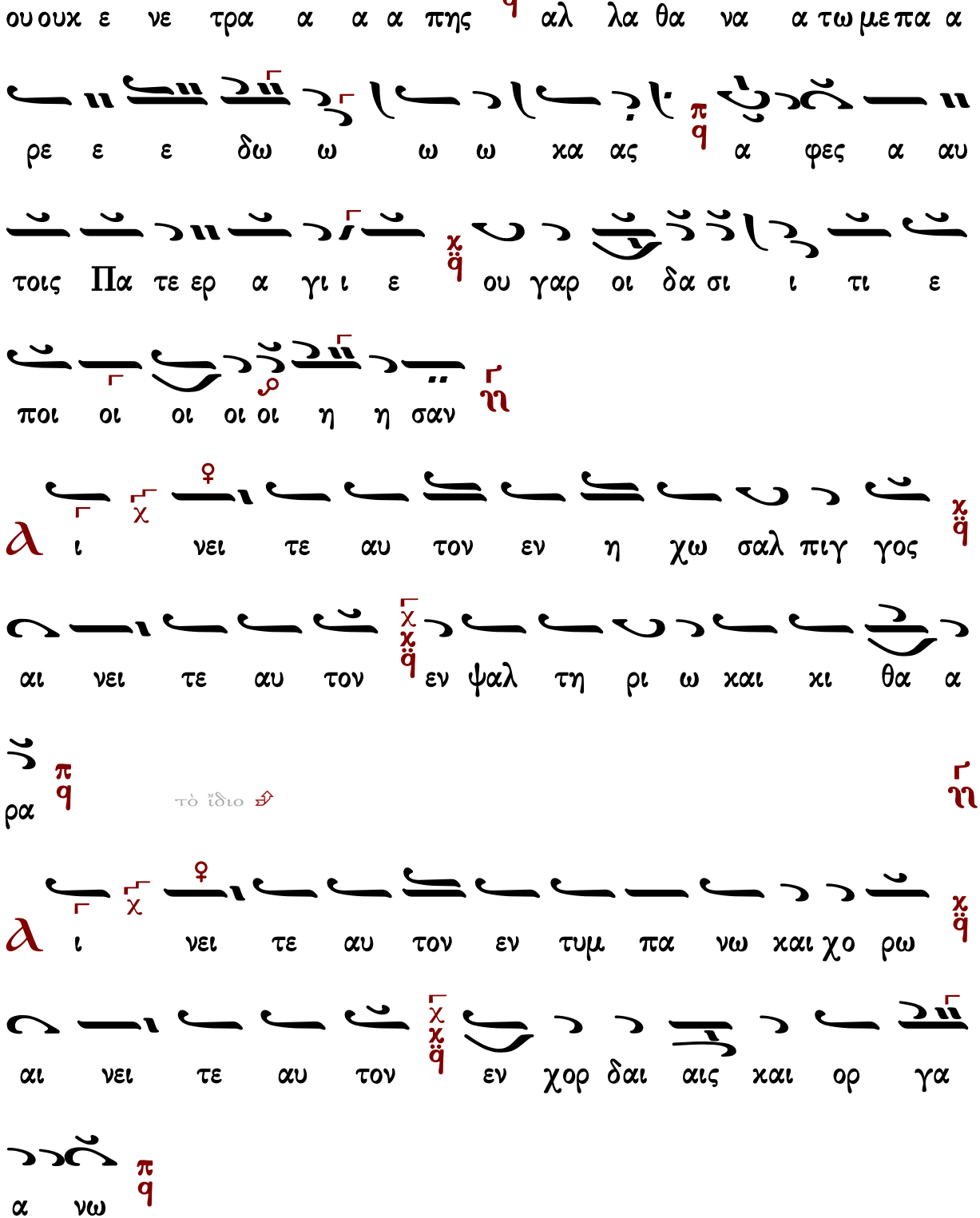
ου ουχ ε νε τρα α α α πης αλ λα θα να α τω με πα α
ρε ε ε δω ω ω ω χα ας α φες α αυ
τοις Πα τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι δα σι ι τι ε
ποι οι οι οι οι η η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α νω

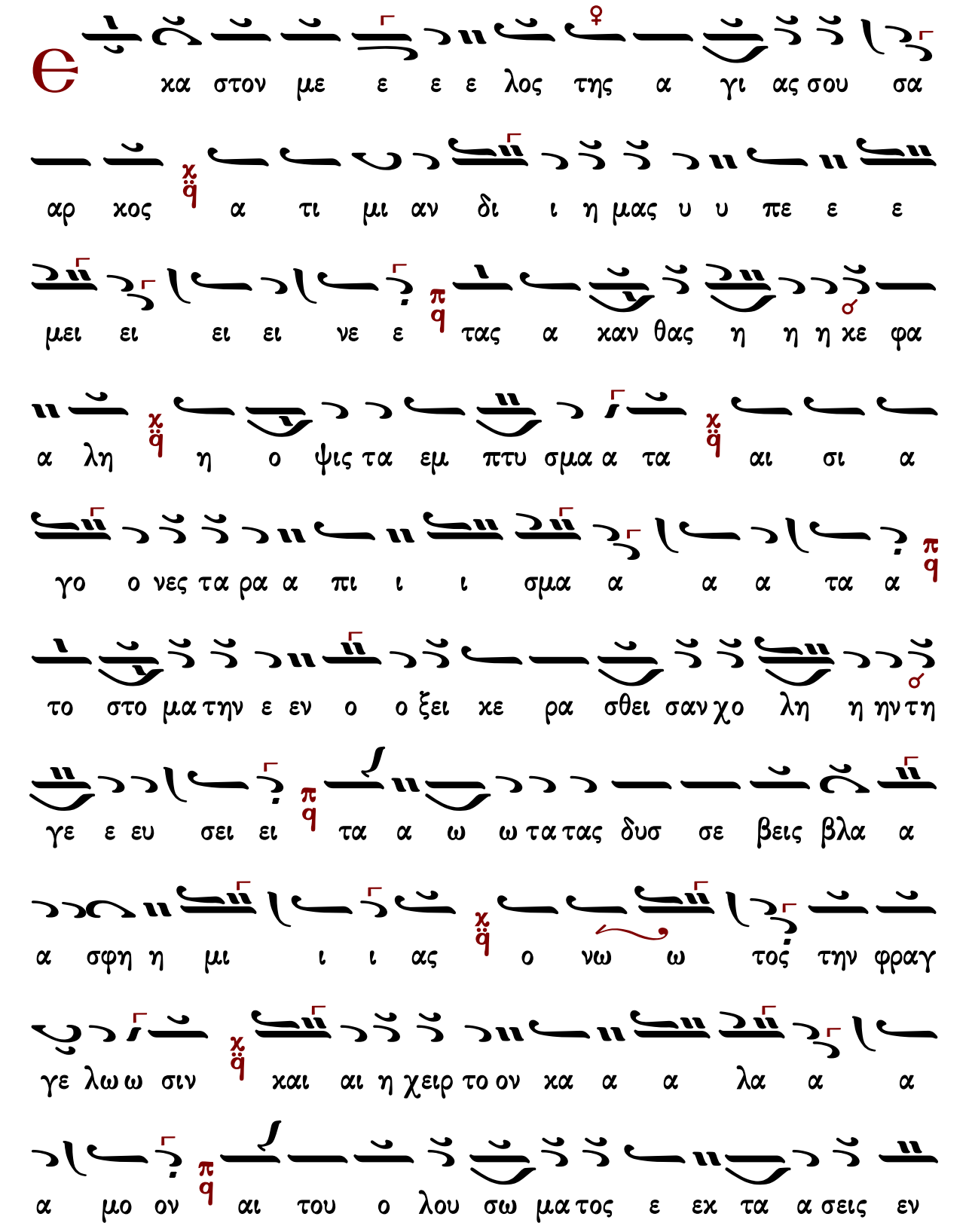
κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου σα
αρ χος α τι μι αν δι ι η μας υ υ πε ε ε
μει ει ει ει νε ε τας α καν θας η η η κε φα
α λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα αι σι α
γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α τα α
το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθει σαν χο λη η ην τη
γε ε ευ σει ει τα α ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα α
α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την φραγ
γε λω ω σιν και αι η χειρ το ον κα α α λα α α
α μο ον αι του ο λου σω μα τος ε εκ τα α σεις εν

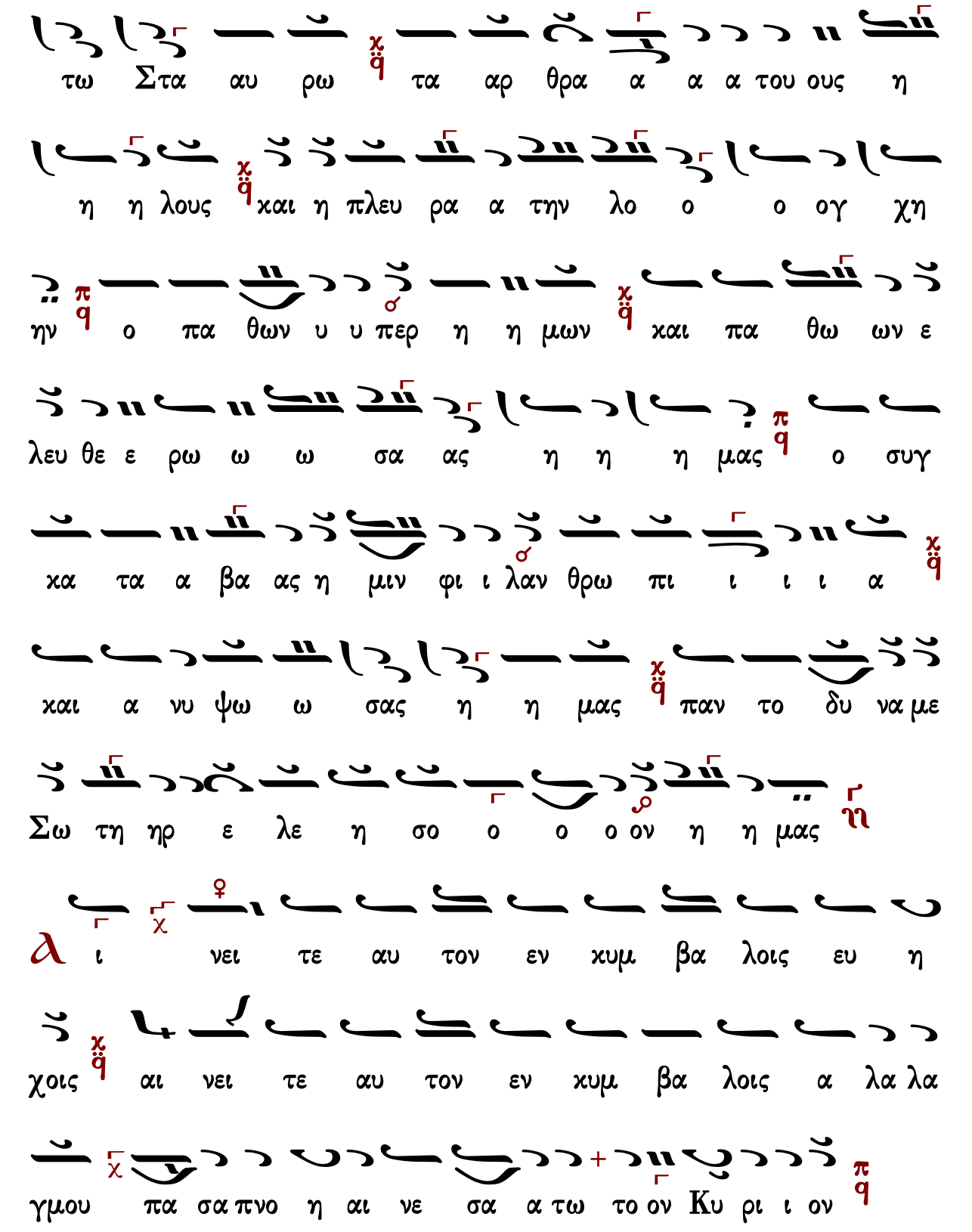
τω Στα αυ ρω τα αρ θρα α α α του ους η
η η λους και η πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη
ην ο πα θων υ υ περ η η μων και πα θω ων ε
λευ θε ε ρω ω ω σα ας η η η μας ο συγ
κα τα α βα ας η μιν φι ι λαν θρω πι ι ι ι α
και α νυ ψω ω σας η η μας παν το δυ να με
Σω τη ηρ ε λε η σο ο ο ο ον η η μας
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον

C ταυ ρω θε εν το ος σου Χρι ι στε πα α σα η η χτι
ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε ε
ε ε με ε τα θε με λι α τη ης γης δι
ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου χρα τους
σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον γε ε
νος E βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε ε ε
το ο του να ου ου το ο χα τα πε ε ε τα σμα
δι ερ ρα α γη δι ι χως τα μνη μει ει
α α η νε ω ω χθη η σαν και νε χροι εκ των τα
α φων εξ α α νε ε ε στη η η η σα αν ε

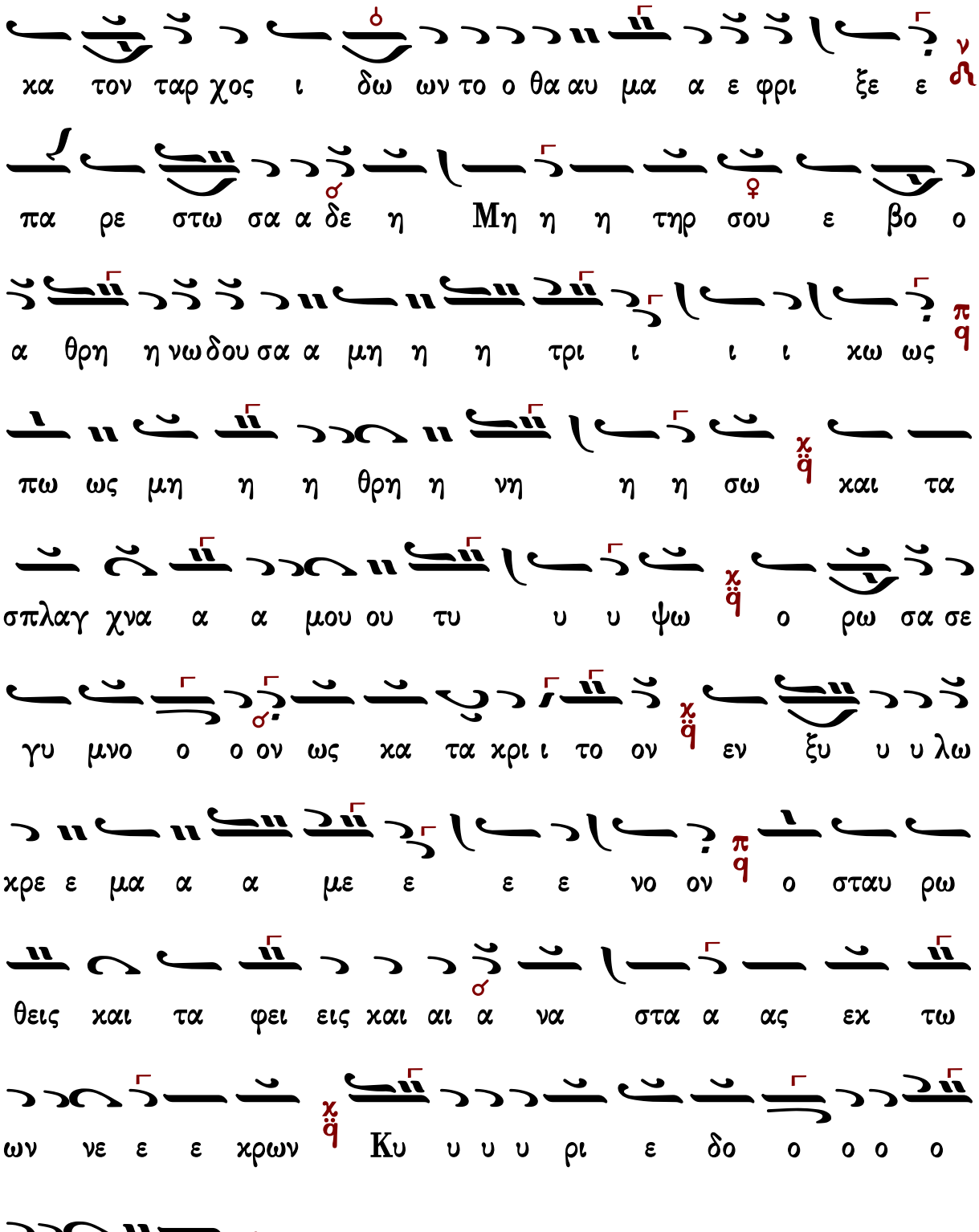
κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα α ε φρι ξε ε
πα ρε στω σα α δε η Μη η η τηρ σου ε βο ο
α θρη η νω δου σα α μη η η τρι ι ι ι χω ως
πω ως μη η η θρη η νη η η σω και τα
σπλαγ χνα α α μου ου τυ υ υ ψω ο ρω σα σε
γυ μνο ο ο ον ως κα τα χρι ι το ον εν ξυ υ υ λω
χρε ε μα α α με ε ε ε νο ον ο σταυ ρω
θεις και τα φει εις και αι α να στα α ας εχ τω
ων νε ε ε χρων Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο
ο ξα α σοι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Γ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.249*

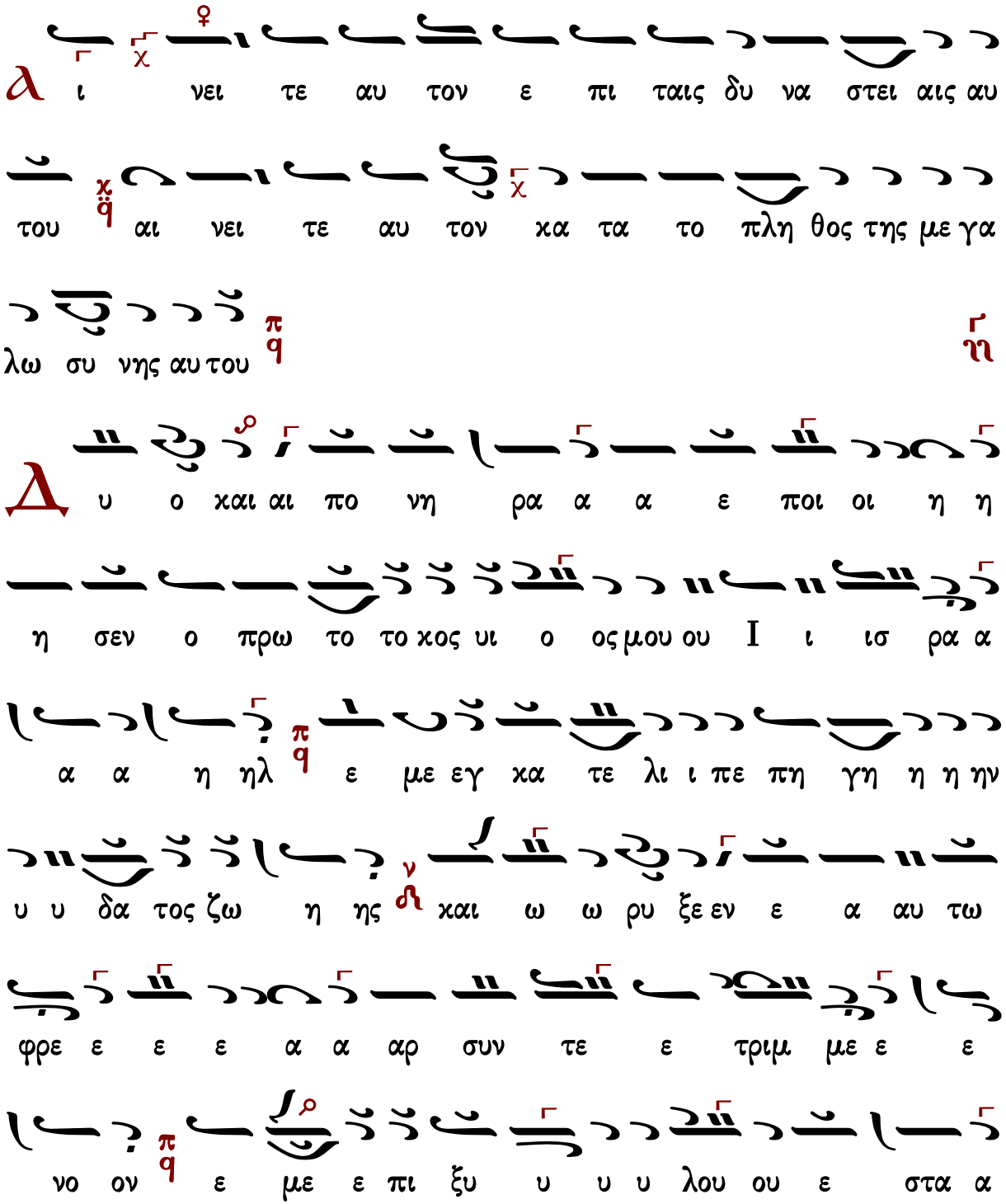

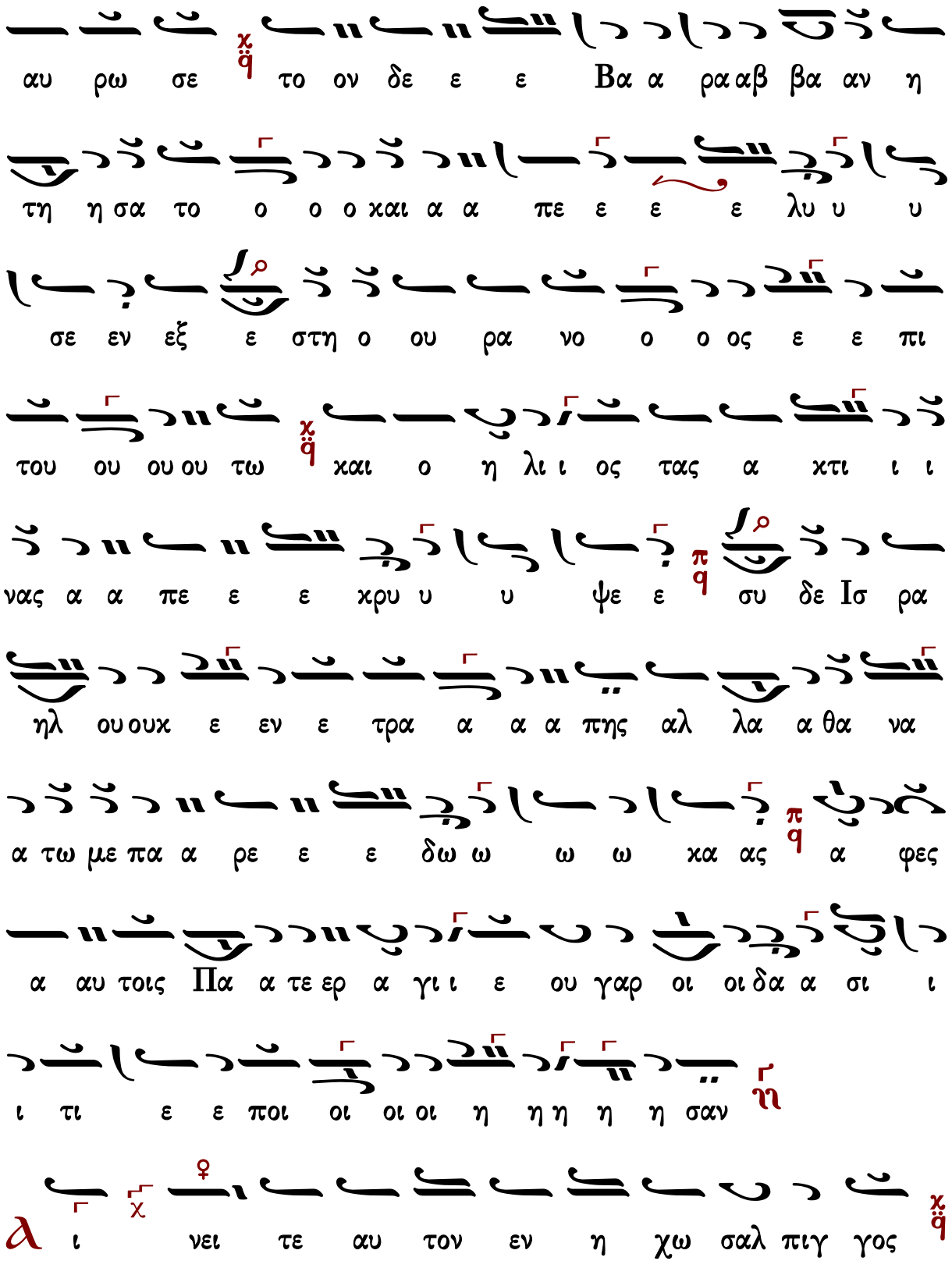
αυ ρω σε το ον δε ε ε Βα α ρα αβ βα αν η
τη η σα το ο ο ο και α α πε ε ε λυ υ υ
σε εν εξ ε στη ο ου ρα νο ο ο ος ε ε πι
του ου ου ου τω και ο η λι ι ος τας α χτι ι ι
νας α α πε ε ε χρυ υ υ ψε ε συ δε Ισ ρα
ηλ ουουκ ε εν ε τρα α α α πης αλ λα α θα να
α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω κα ας α φες
α αυ τοις Πα α τε ερ α γι ι ε ου γαρ οι οι δα α σι ι
ι τι ε ε ποι οι οι οι η η η η η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

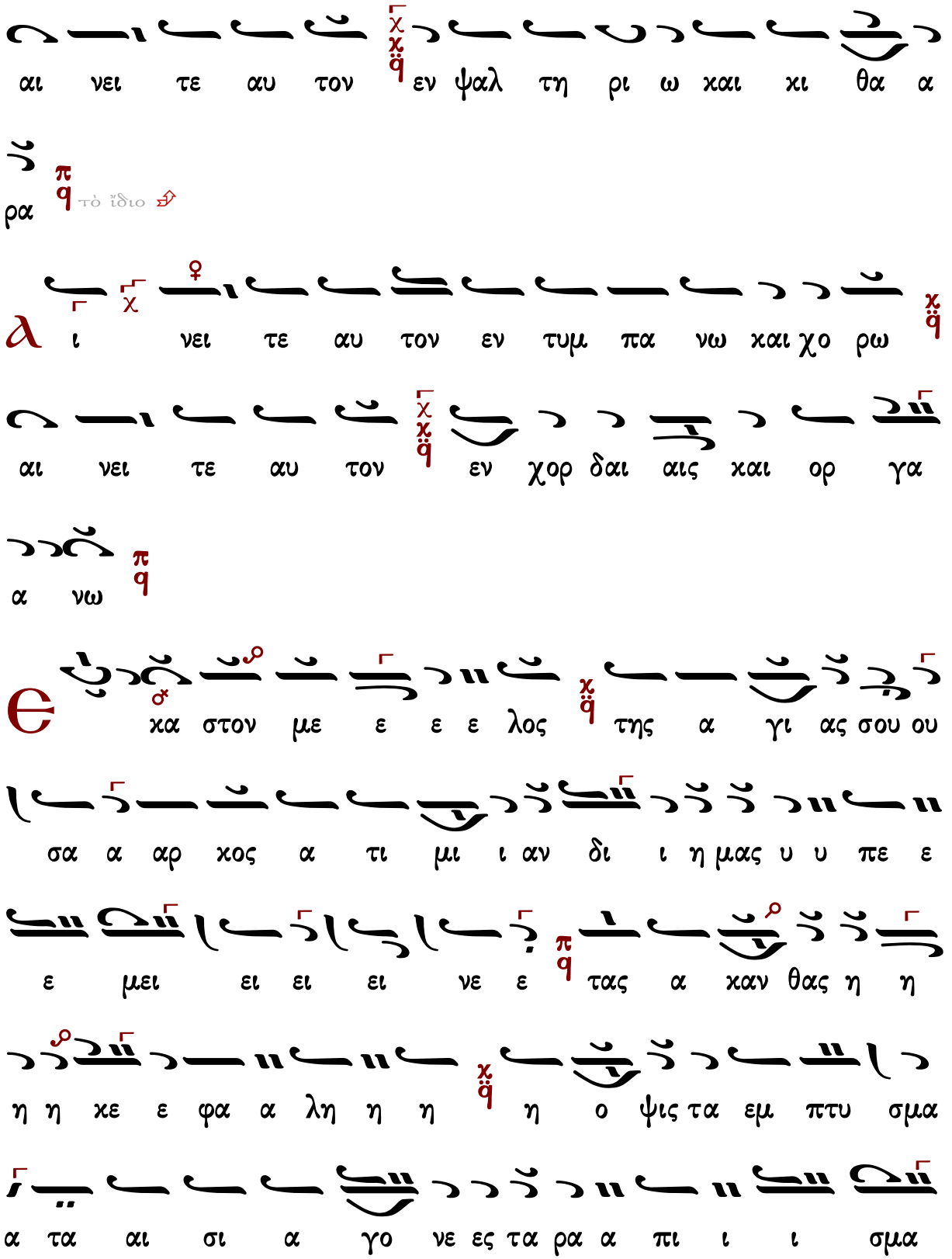
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και χι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α νω
κα στον με ε ε ε λος της α γι ας σου ου
σα α αρ χος α τι μι ι αν δι ι η μας υ υ πε ε
ε μει ει ει ει νε ε τας α χαν θας η η
η η χε ε φα α λη η η η ο ψις τα εμ πτυ σμα
α τα αι σι α γο νε ες τα ρα α πι ι ι σμα

α α α α τα α το στο μα την ε εν ο ο ο
ξει χε ρα σθει ει σαν χο λη η η ην τη η γε ε ευ
σει ει τα α ω ω τα α τας δυσ σε ε βεις βλα α
α α σφη η μι ι ι ας ο νω ω τος την
φρα αγ γε ε λω ω σιν και η χειρ το ον κα α α λα α α
α μο ον αι του ου ο λου ου ου σω ω μα α τος ε
εκ τα α α σεις εν τω ω ω Στα α αυ ρω τα α
α α αρ θρα α α α του ους η η η λους και η η η
πλευ ρα α την λο ο ο ογ χη ην ο ο
πα θων υ υ περ η η μω ω ων και πα θων ε λευ θε ε

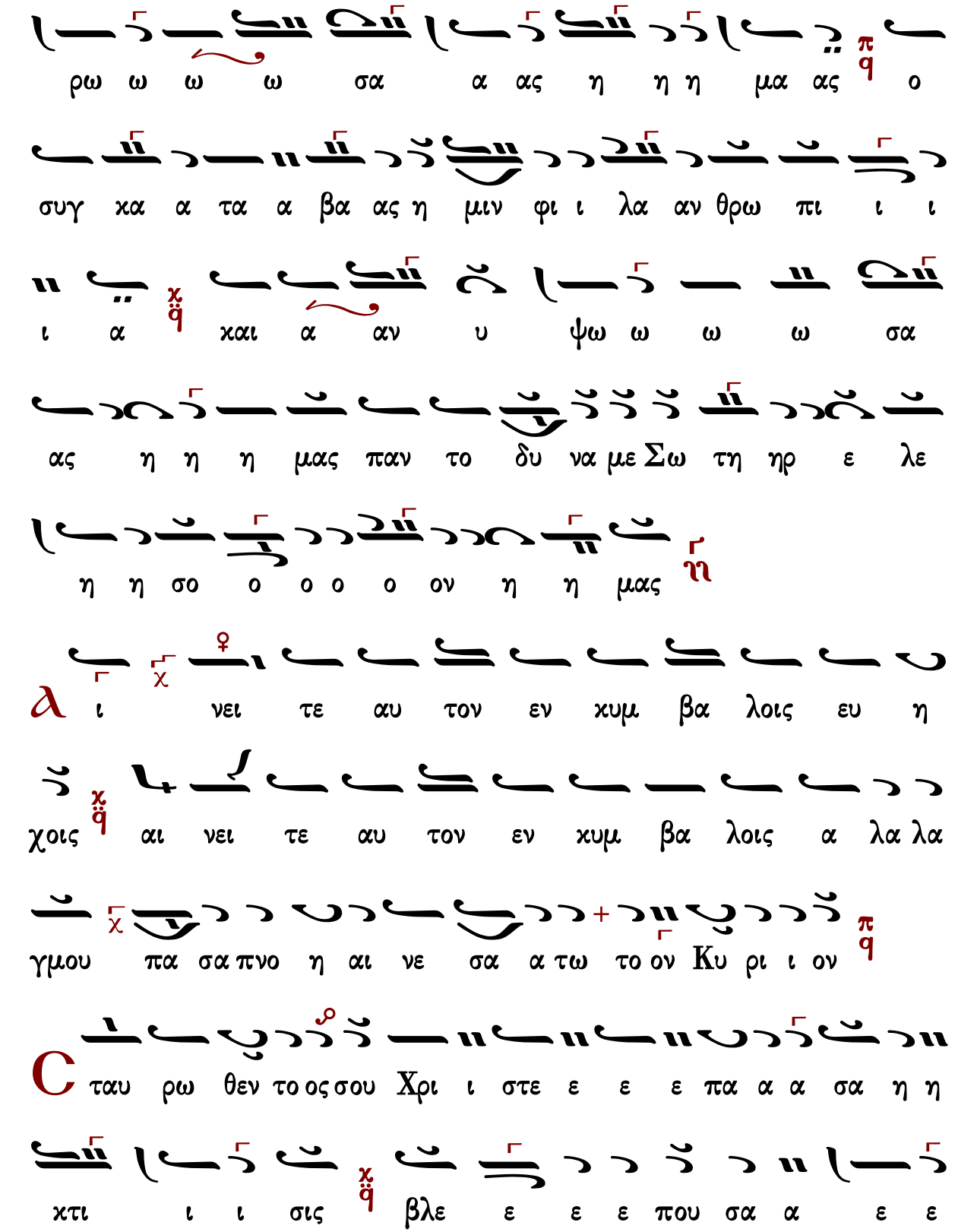
ρω ω ω ω σα α ας η η η μα ας ο
συγ χα α τα α βα ας η μιν φι ι λα αν θρω πι ι ι
ι α χαι α αν υ ψω ω ω σα
ας η η η μας παν το δυ να με Σω τη ηρ ε λε
η η σο ο ο ο ο ον η η μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
C ταυ ρω θεν το ος σου Χρι ι στε ε ε ε πα α α σα η η
χτι ι ι σις βλε ε ε ε που σα α ε ε

ε ε τρε ε ε ε με ε τα θε με λι α
τη η ης γης δι ε δο ο νη η θη η σαν φο ο ο βω ω
του χρα τους σου ου σου γα αρ υ υ ψω θεν τος ση με ε
ρον γε ε ε νος E βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε
ε το ο του να ου το ο χα τα πε ε ε τα
σμα δι ερ ρα α α α γη η δι ι ι χως και
νε χροι εκ των τα α φων εξ α αν ε ε ε στη η η η
σα αν E κα τον ταρ χος ι δω ων το ο θα αυ μα ε φρι
ξε ε πα ρε στω σα α δε ε η Μη η η τηρ
σου ε ε βο ο ο α θρη η νω δου σα α μη η η τρι ι

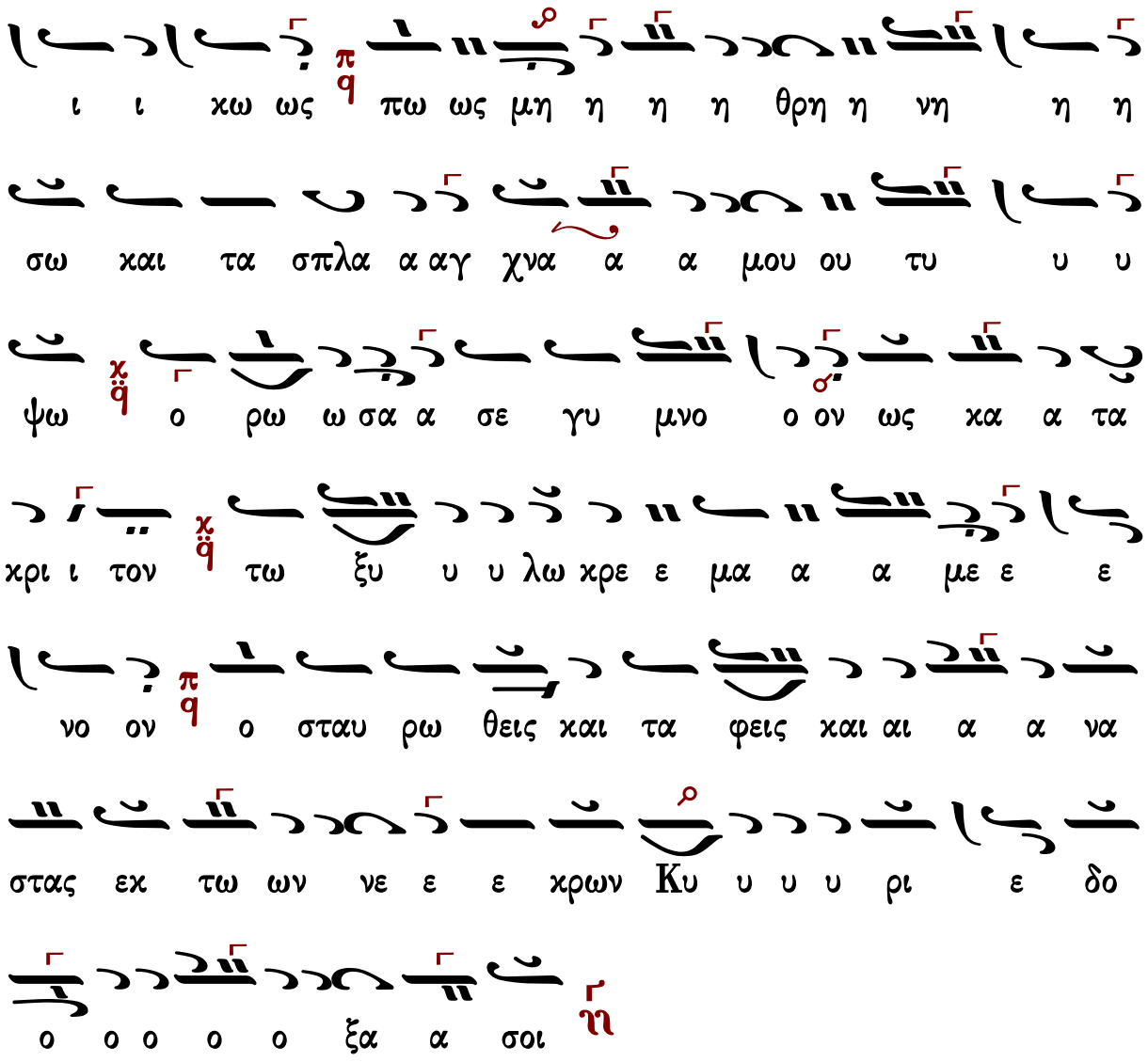

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Γ

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.500*

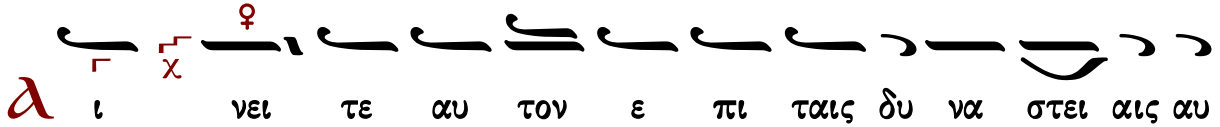

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
χος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε
πη γην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε
αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε σταυ
ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α
πε ε λυ υ σε εξ ε στη ο ου ρα νο ος ε πι του
τω και ο η λι ος τας α κτι νας α πε κρυ ψε συ
δε Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα πης αλ λα θα να τω με

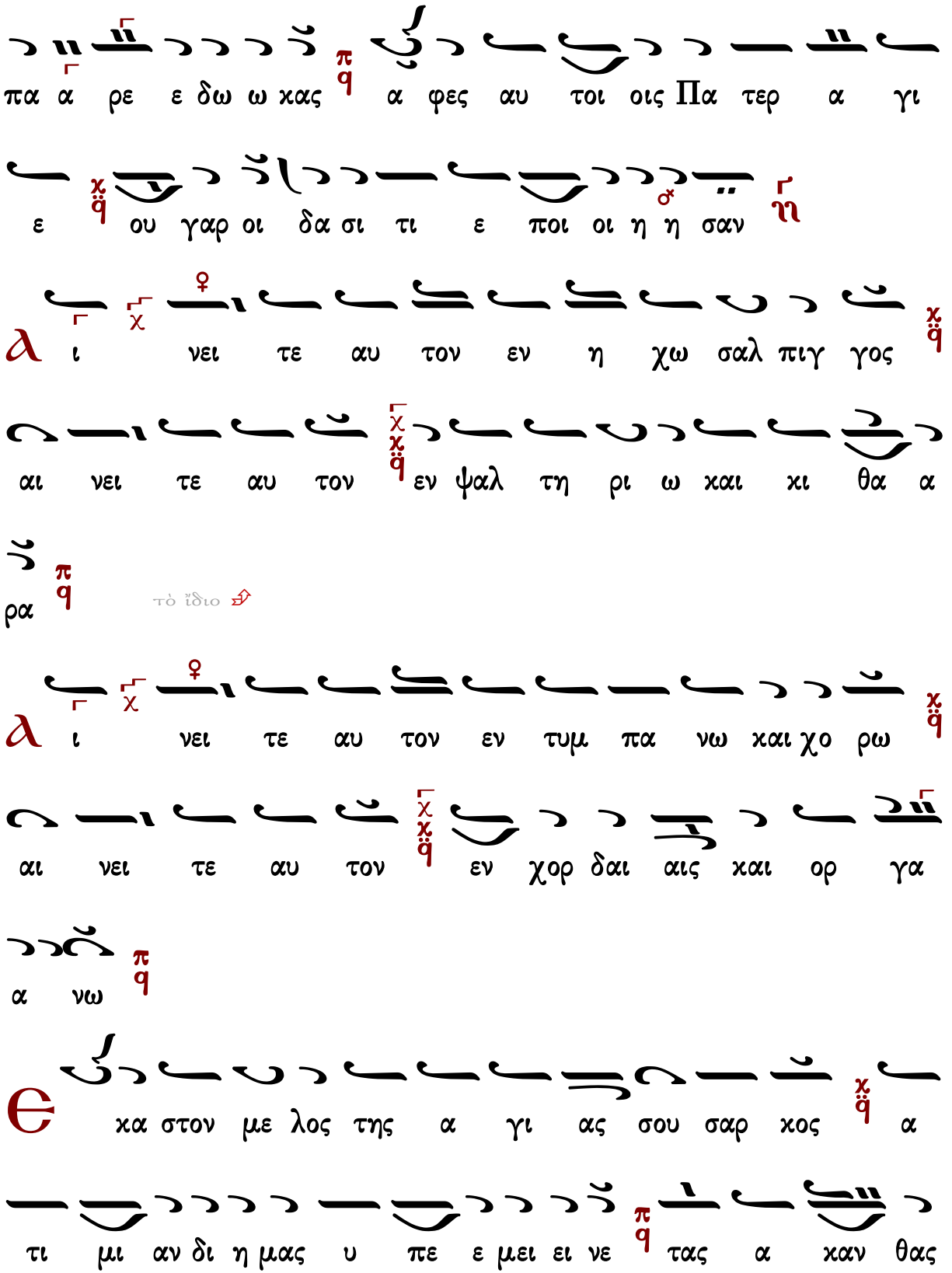
πα α ρε ε δω ω χας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι
ε ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α νω
χα στον με λος της α γι ας σου σαρ χος α
τι μι αν δι η μας υ πε ε μει ει νε τας α χαν θας

η κε φα λη η η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι
α γο νες τα ρα α πι ι σμα α τα το στο μα την εν
ο ξει κε ρα σθει σαν χο λην τη γευ σει τα ω τα
τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ας ο νω τος την φραγ
γε λω σιν και η χειρ το ον κα α λα α μον αι του ο
λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω τα αρ θρα α
τους η λους και η πλευ ρα την λο ογ χην ο πα θων υ περ
η μων και πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ
κα τα βας η μιν φι λαν θρω πι ι α και α νυ ψω
σας η μας παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η

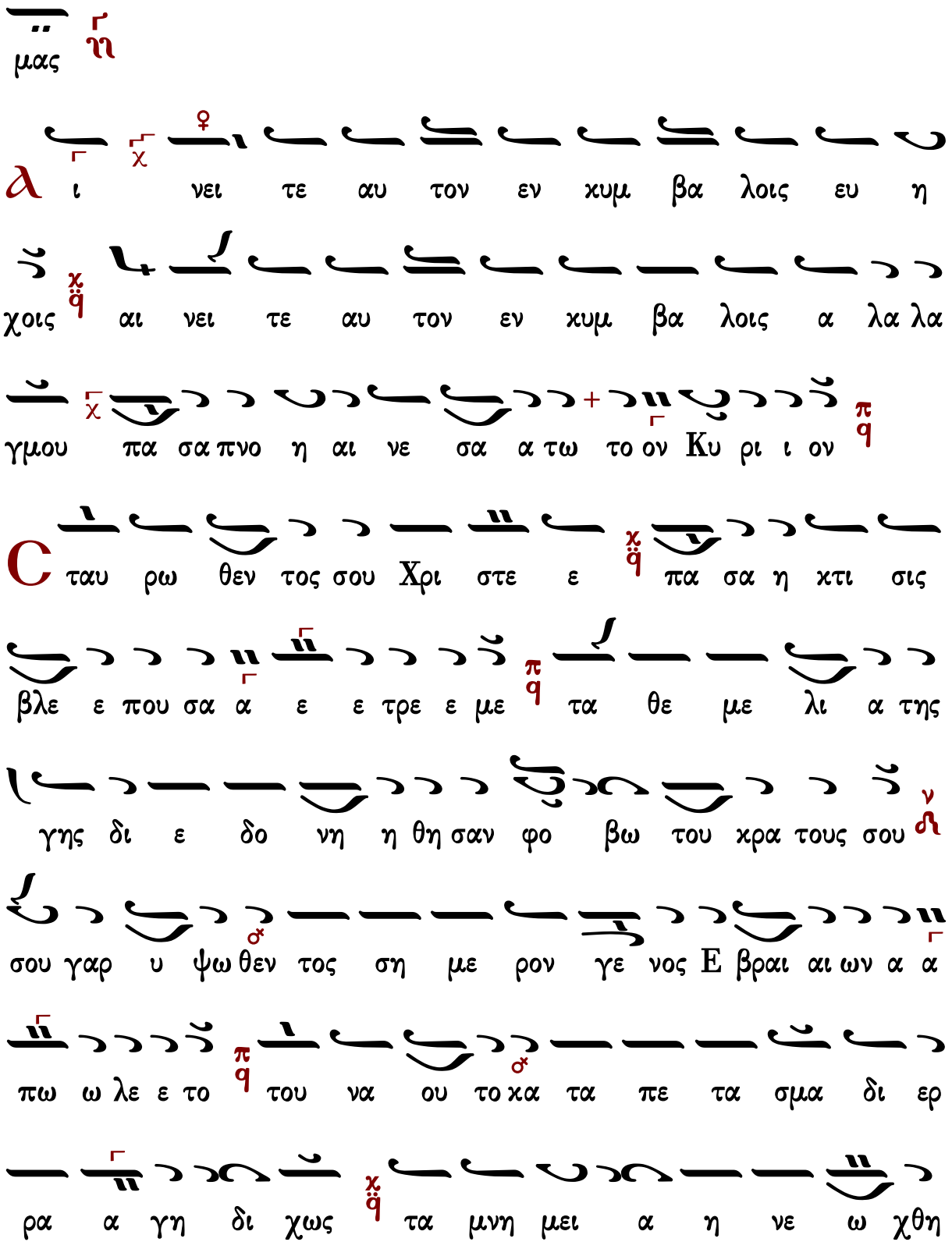
μας
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η χτι σις
βλε ε που σα α ε ε τρε ε με τα θε με λι α της
γης δι ε δο νη η θη σαν φο βω του χρα τους σου
σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α
πω ω λε ε το του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ
ρα α γη δι χως τα μνη μει α η νε ω χθη

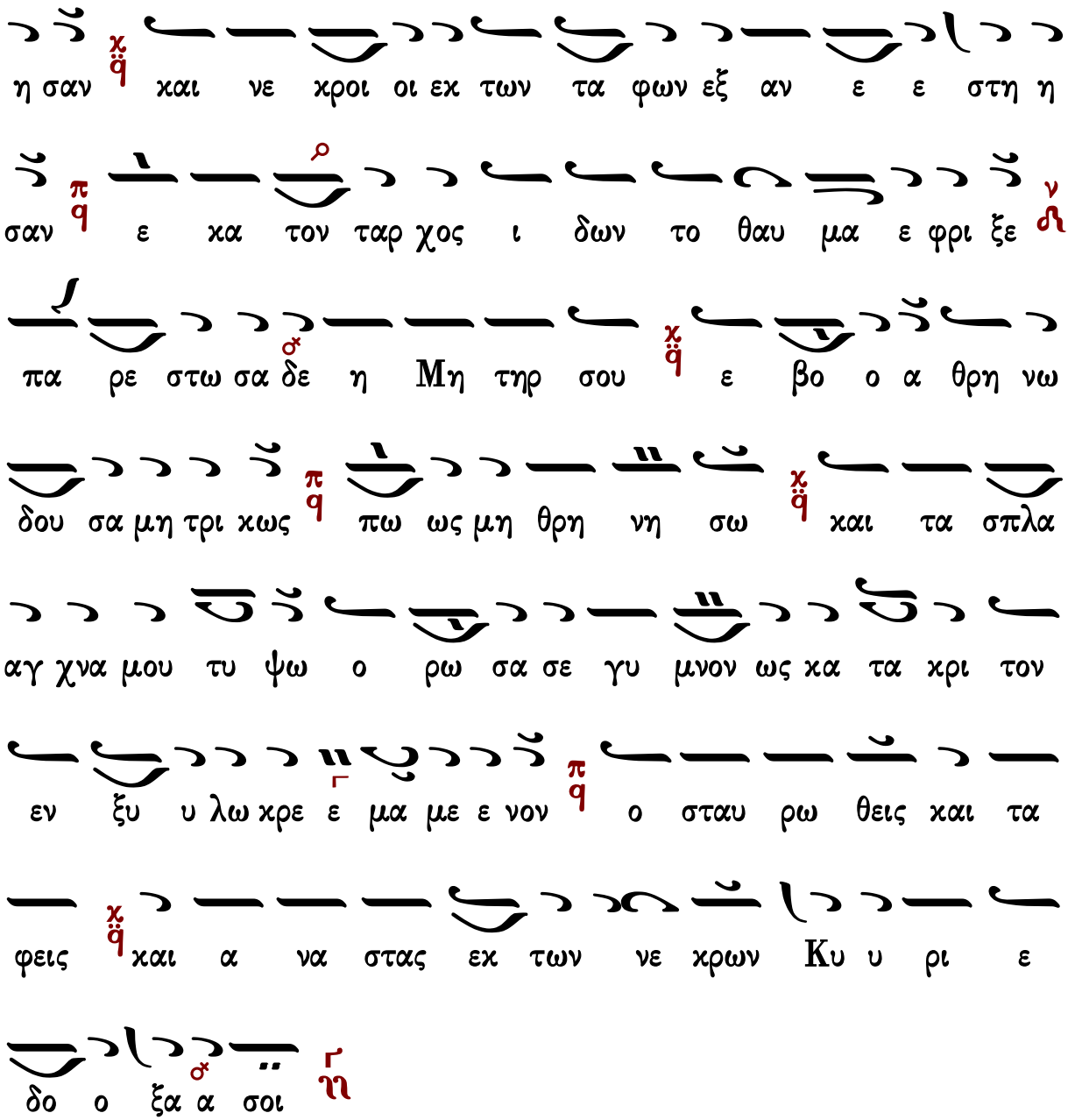

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος ὑ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.240/687*

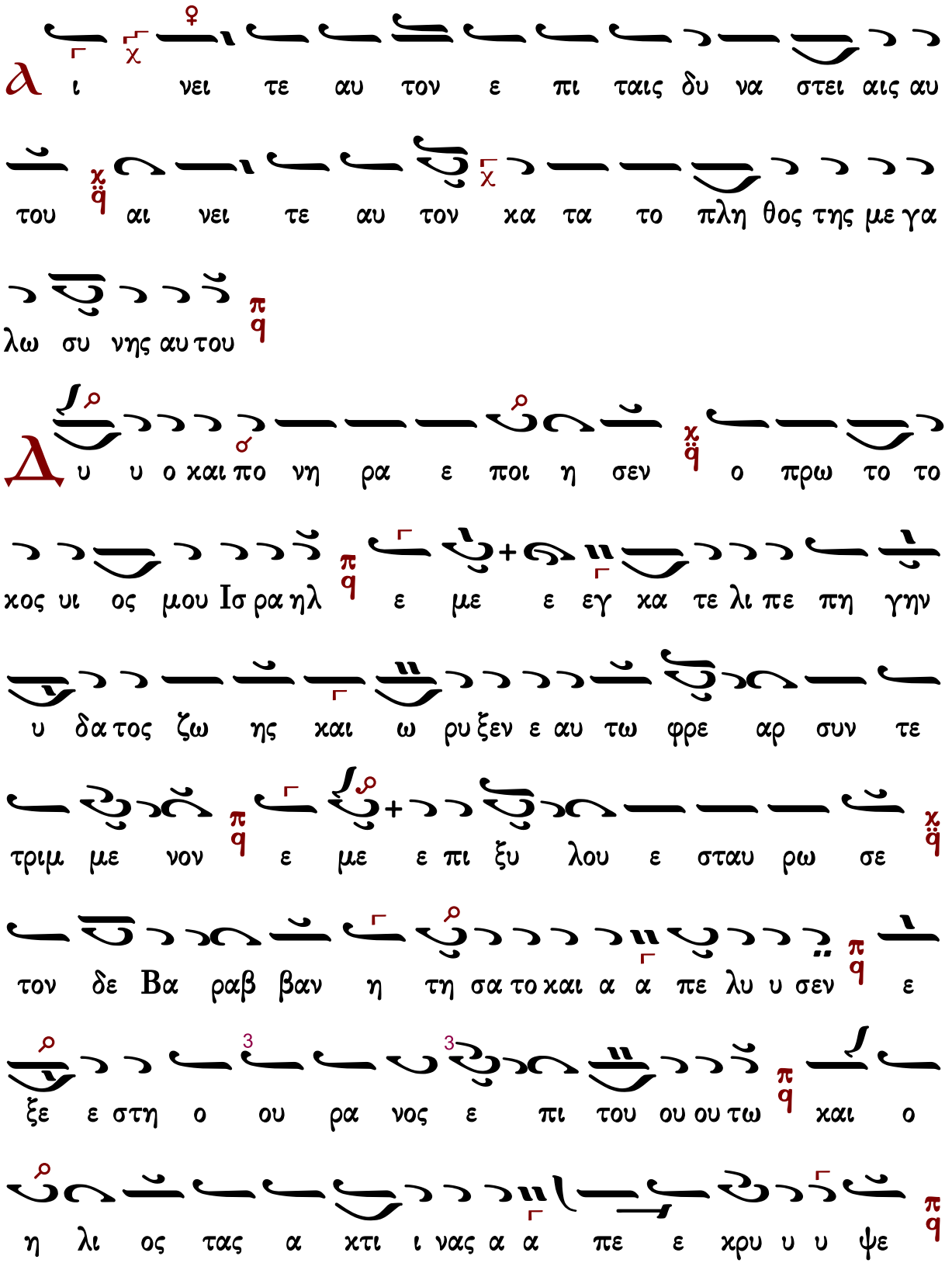
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
χος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γην
υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε αρ συν τε
τριμ με νον ε με ε πι ξυ λου ε σταυ ρω σε
τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ υ σεν ε
ξε ε στη ο ου ρα νος ε πι του ου ου τω και ο
η λι ος τας α κτι ι νας α α πε ε κρυ υ υ ψε

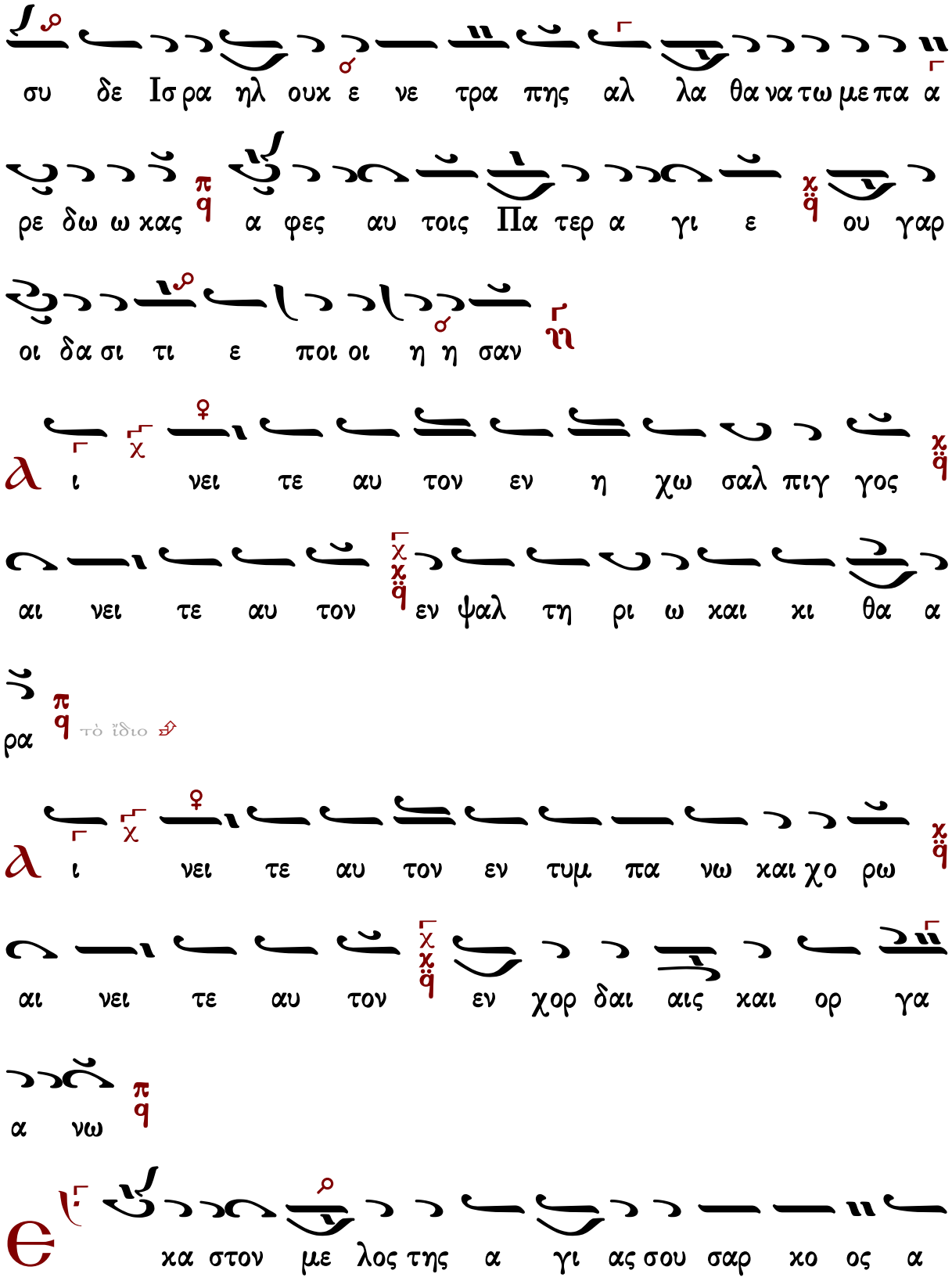
συ δε Ισρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θα να τω με πα α
ρε δω ω χας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ
οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α νω
κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κο ος α

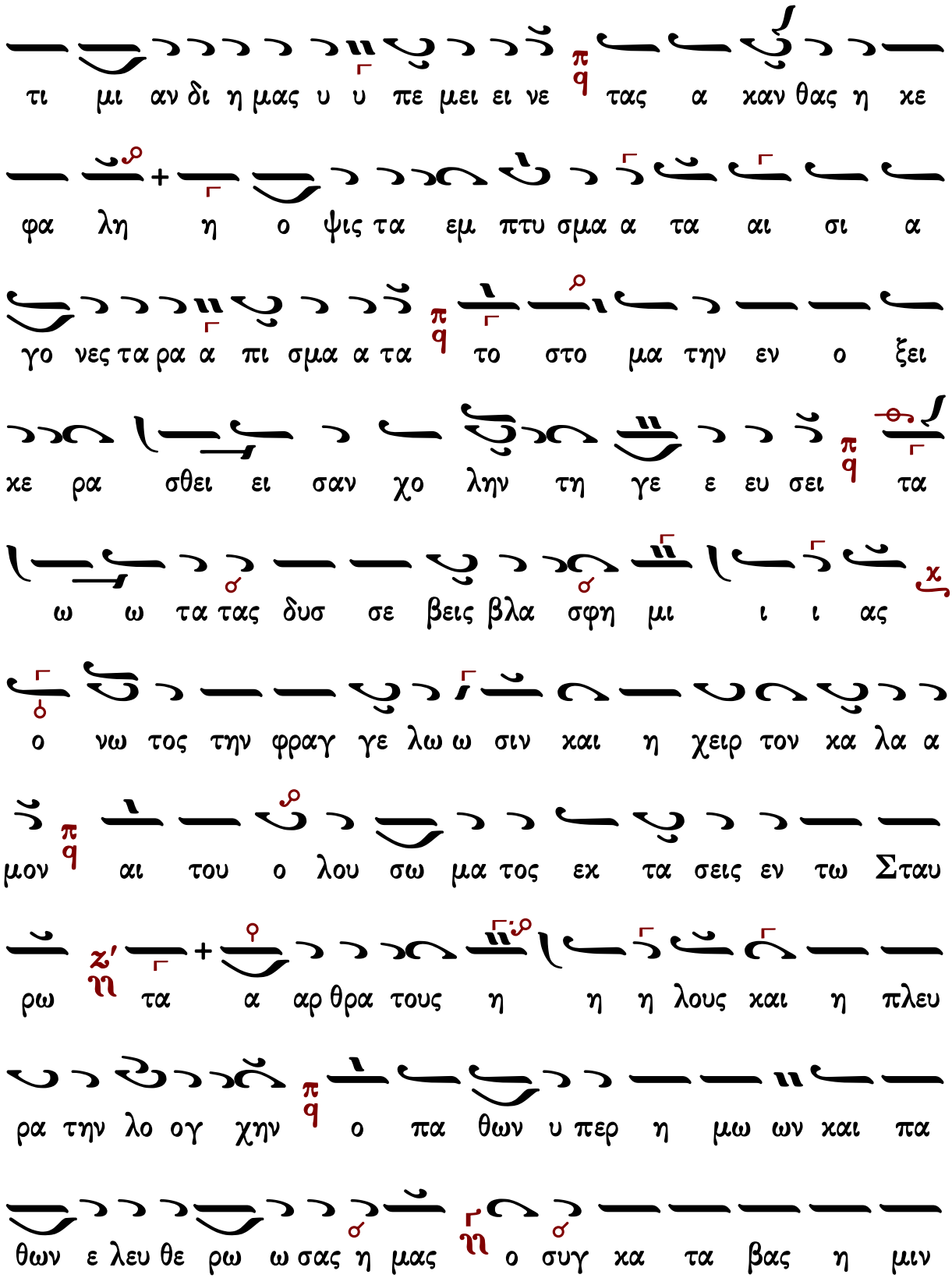
τι μι αν δι η μας υ υ πε μει ει νε π q τας α χαν θας η κε
φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα α τα αι σι α
γο νες τα ρα α πι σμα α τα π q το στο μα την εν ο ξει
χε ρα σθει ει σαν χο λην τη γε ε ευ σει π q τα
ω ω τα τας δυσ σε βεις βλα σφη μι ι ι ας χ
ο νω τος την φραγ γε λω ω σιν και η χειρ τον κα λα α
μον π q αι του ο λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω Σταυ
ρω ιη z′ τα α αρ θρα τους η η η λους και η πλευ
ρα την λο ογ χην π q ο πα θων υ περ η μω ων και πα
θων ε λευ θε ρω ω σας η μας ιη ο συγ κα τα βας η μιν

φι λαν θρω πι ι ι α καὶ α νυ ψω σας η μας
παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας
Ἀ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
Ϲ ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η χτι ι ι
σις βλε ε που σα α ε ε τρε ε ε με τα θε με
λι α της γης δι ε δο νη θη σαν φο ο βω του χρα του ους
σου σου γαρ υ ψω θεν τος ση με ρον γε νος Ε
βραι ων α πω λε ε το του να ου το χα τα πε τα σμα

Κωνταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.120*

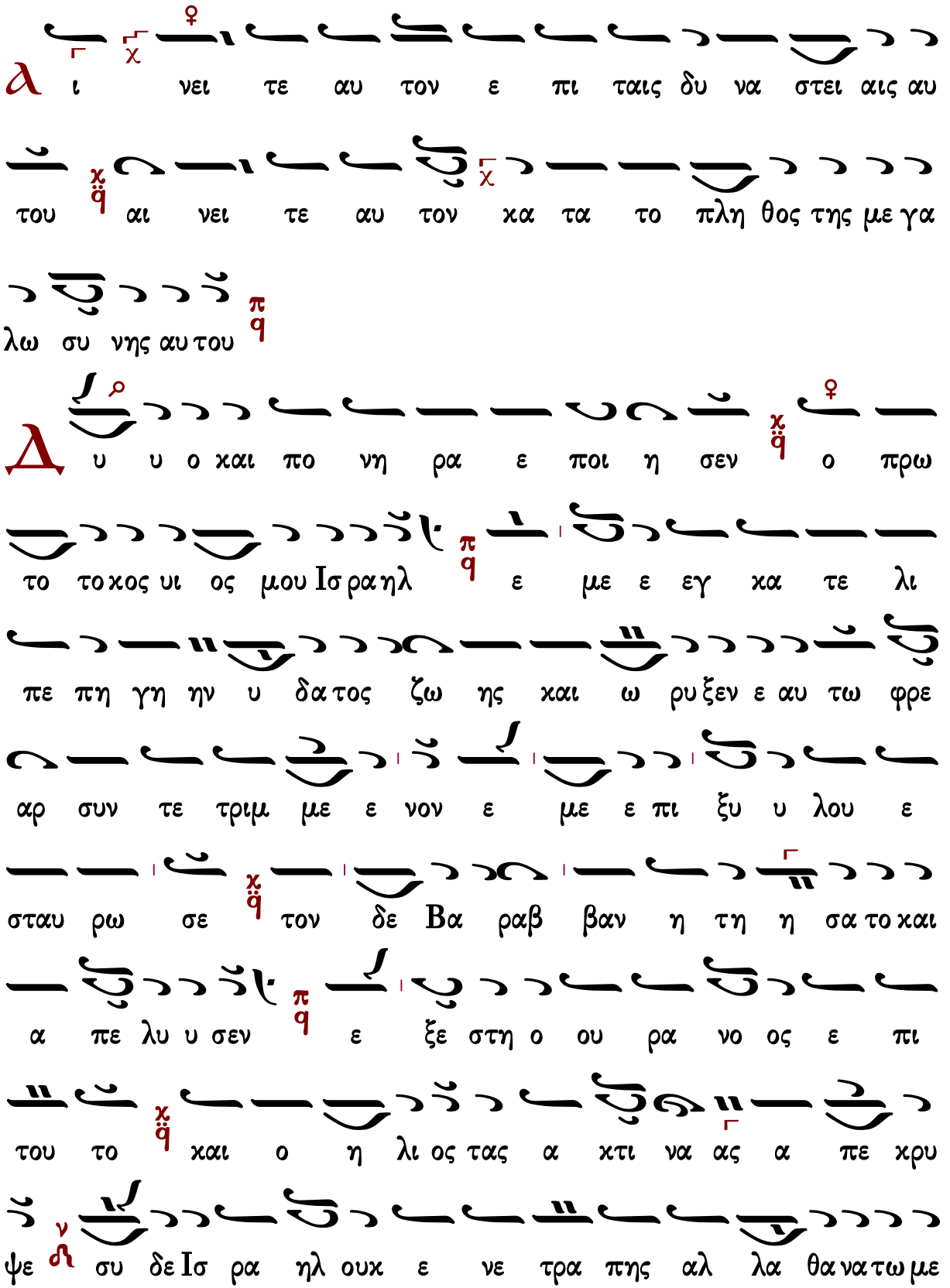
λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω
το τοκος υι ος μου Ισραηλ ε με ε εγ κα τε λι
πε πη γη ην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε
αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε
σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και
α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι
του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ
ψε συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θα να τω με

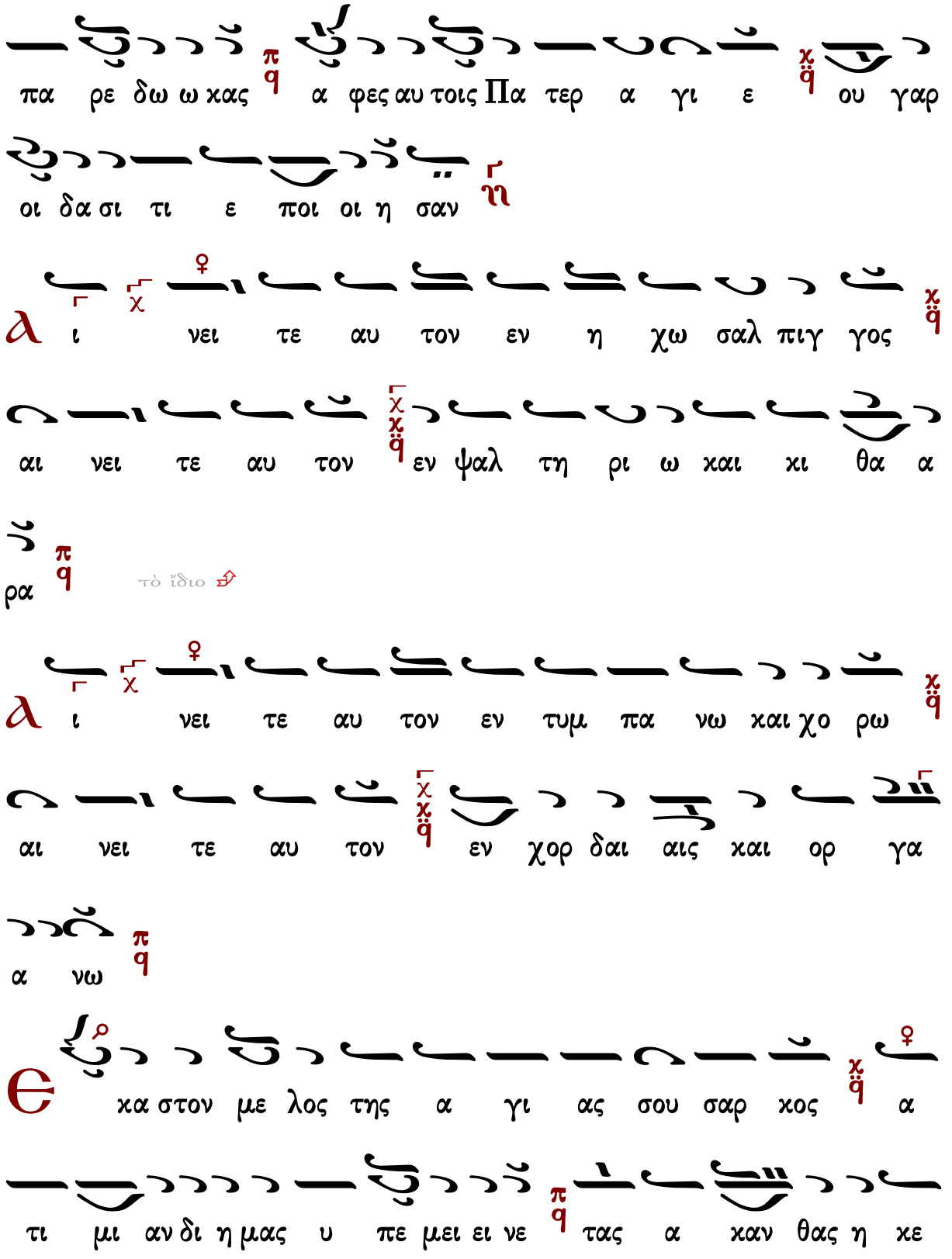
πα ρε δω ω χας α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε ου γαρ
οι δα σι τι ε ποι οι η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι κι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α νω
κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α
τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε

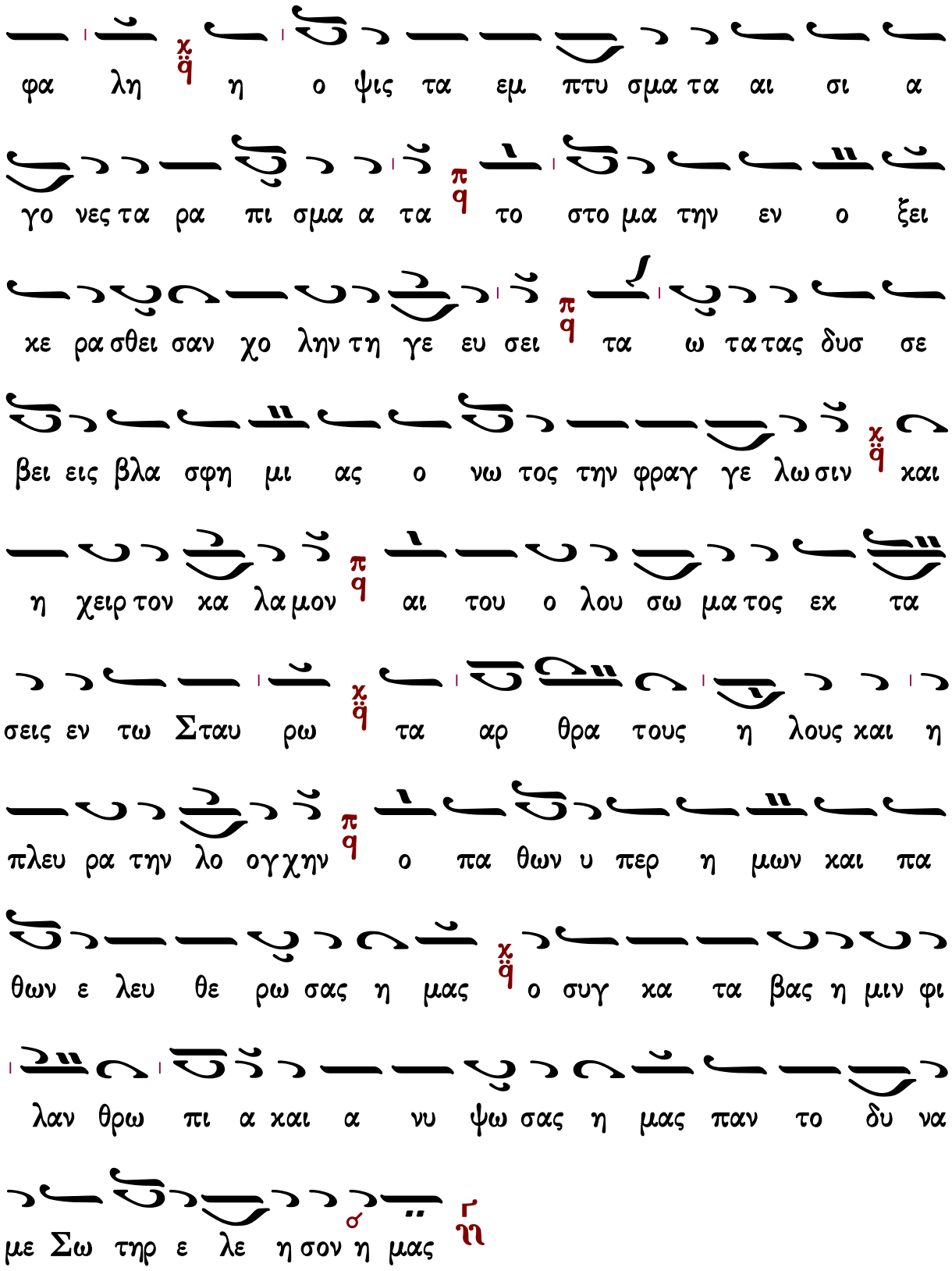
φα λη χ η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α
γο νες τα ρα πι σμα α τα π το στο μα την εν ο ξει
κε ρα σθει σαν χο ληντη γε ευ σει π τα ω τα τας δυσ σε
βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φραγ γε λω σιν χ και
η χειρ τον κα λα μον π αι του ο λου σω μα τος εκ τα
σεις εν τω Σταυ ρω χ τα αρ θρα τους η λους και η
πλευ ρα την λο ογχην π ο πα θων υ περ η μων και πα
θων ε λευ θε ρω σας η μας χ ο συγ κα τα βας η μιν φι
λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να
με Σω τηρ ε λε η σον σ η μας η

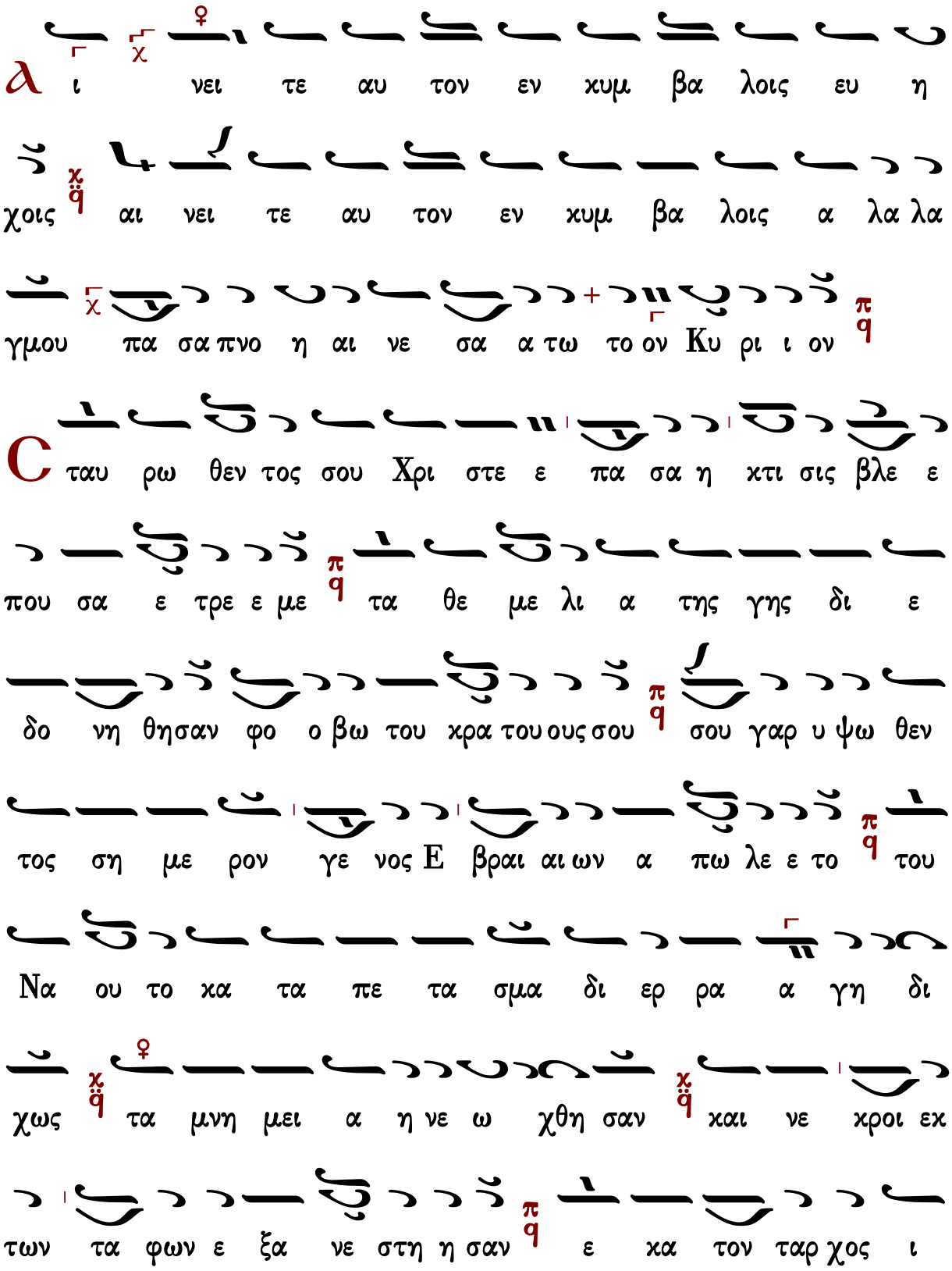
A ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η χτι σις βλε ε
που σα ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε
δο νη θησαν φο ο βω του χρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν
τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε το του
Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι
χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ
των τα φων ε ξα νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι

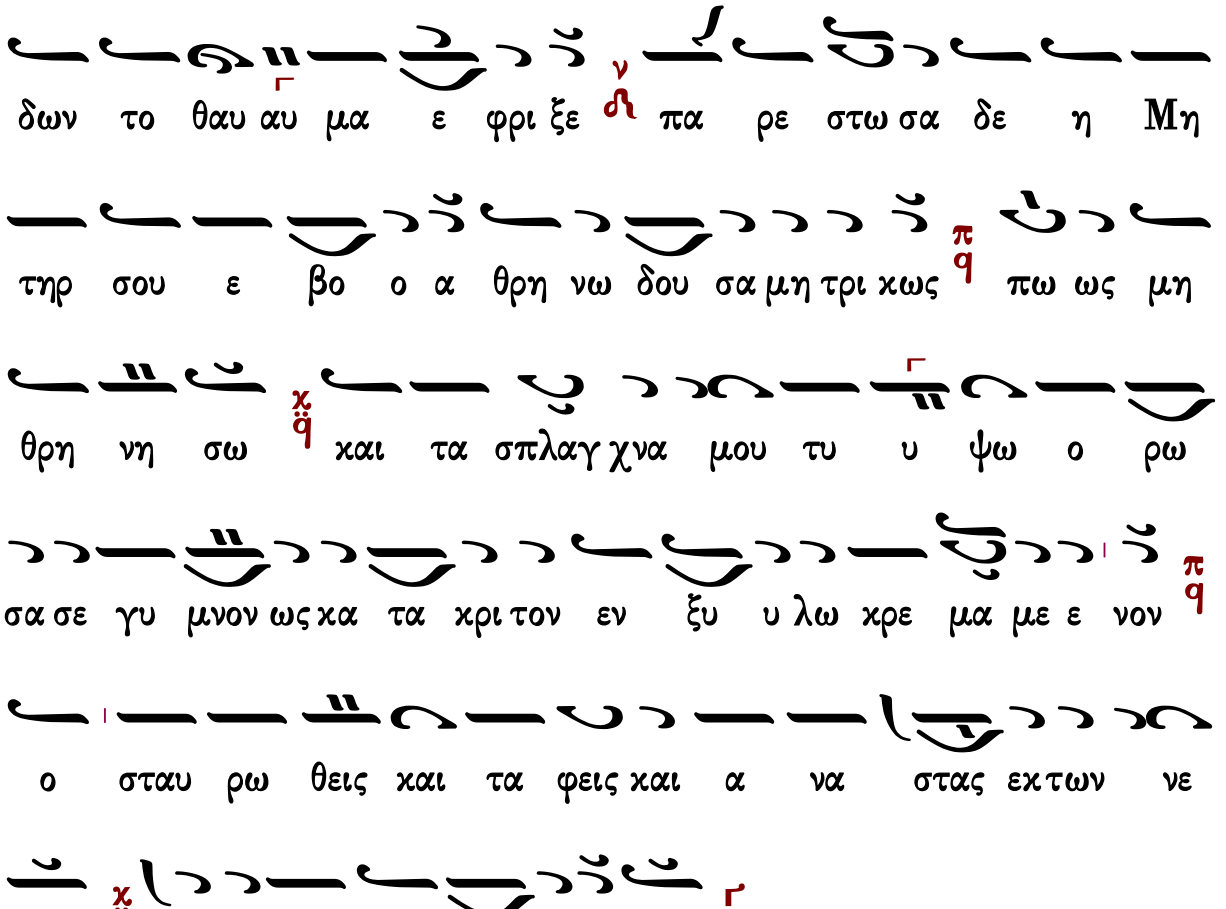

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ὑ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.170*

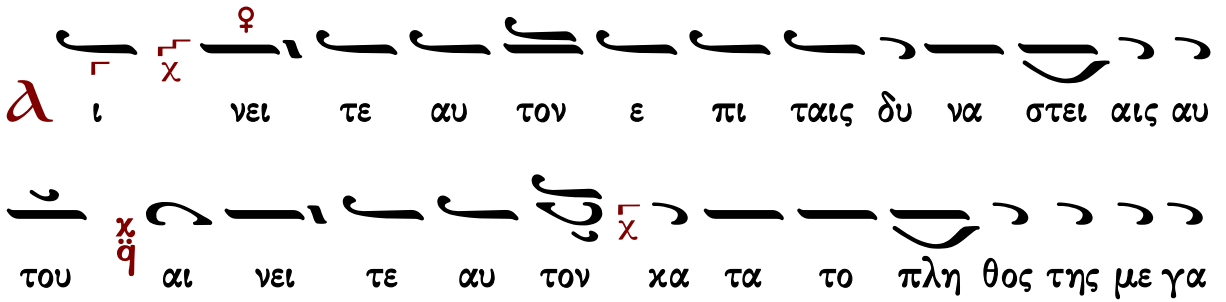

λω συ νης αυ του
Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω το το
χος υι ος μου Ισ ρα ηλ ε με ε εγ κα τε λι πε πη γη
ην υ δα τος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε ε αρ
συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε
σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη σα το και α α πε λυ
υ σεν εξ ε ε στη ο ου ρα νος ε πι του τω και
ο η λι ος τας α κτι ι να ας α πε κρυ ψε συ δε
Ισ ρα ηλ ουκ εν ε τρα α α πης αλ λα θα να τω με πα
α ρε δω ω κας α φες αυ τοι οις Πα τερ α γι ε ου

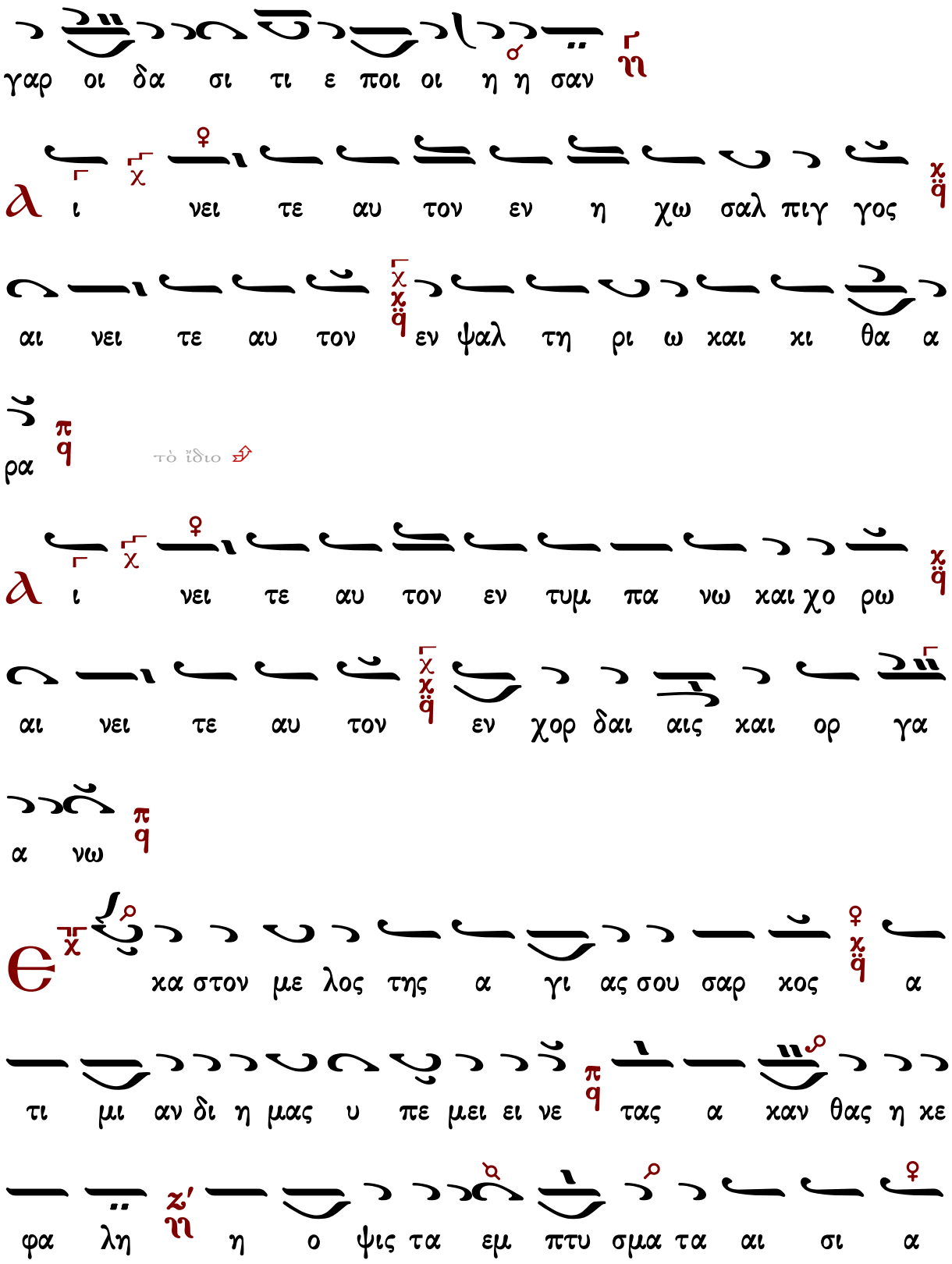
γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η σαν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α
ρα
τὸ ἴδιο
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι ορ γα
α νω
κα στον με λος της α γι ας σου σαρ κος α
τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε
φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα το στο μα την εν ο
ξει κε ρα σθει ει ει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω τα
τας δυσ σε βεις βλα α σφη μι ι ι ας ο νω τος την φραγ
γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον αι του ο λου σω μα
τος εκ τα σεις εν τω Σταυ ρω τα αρ θρα τους η λους και
η πλευ ρα την λο ογ χην ο πα θων υ περ η μων και
πα θων ε λευ θε ρω σας η μας ο συγ κα τα βας
η μιν φι λα ανθρω πι ι ι α και α νυ ψω σας η μας
παν το δυ να με Σω τηρ ε λε η σον η μας
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ρι ι ον
C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε ε
που σα α ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε
δο νη θησαν φο ο βω του ου κρα του ους σου σου γαρ υ ψω
θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α α πω λε ε το του
να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι
χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ των
τα φων εξ α α νε στη η σαν ε κα τον ταρ χος ι δων
το θα αυ μα ε φρι ξε πα ρε στω σα δε η Μη τηρ

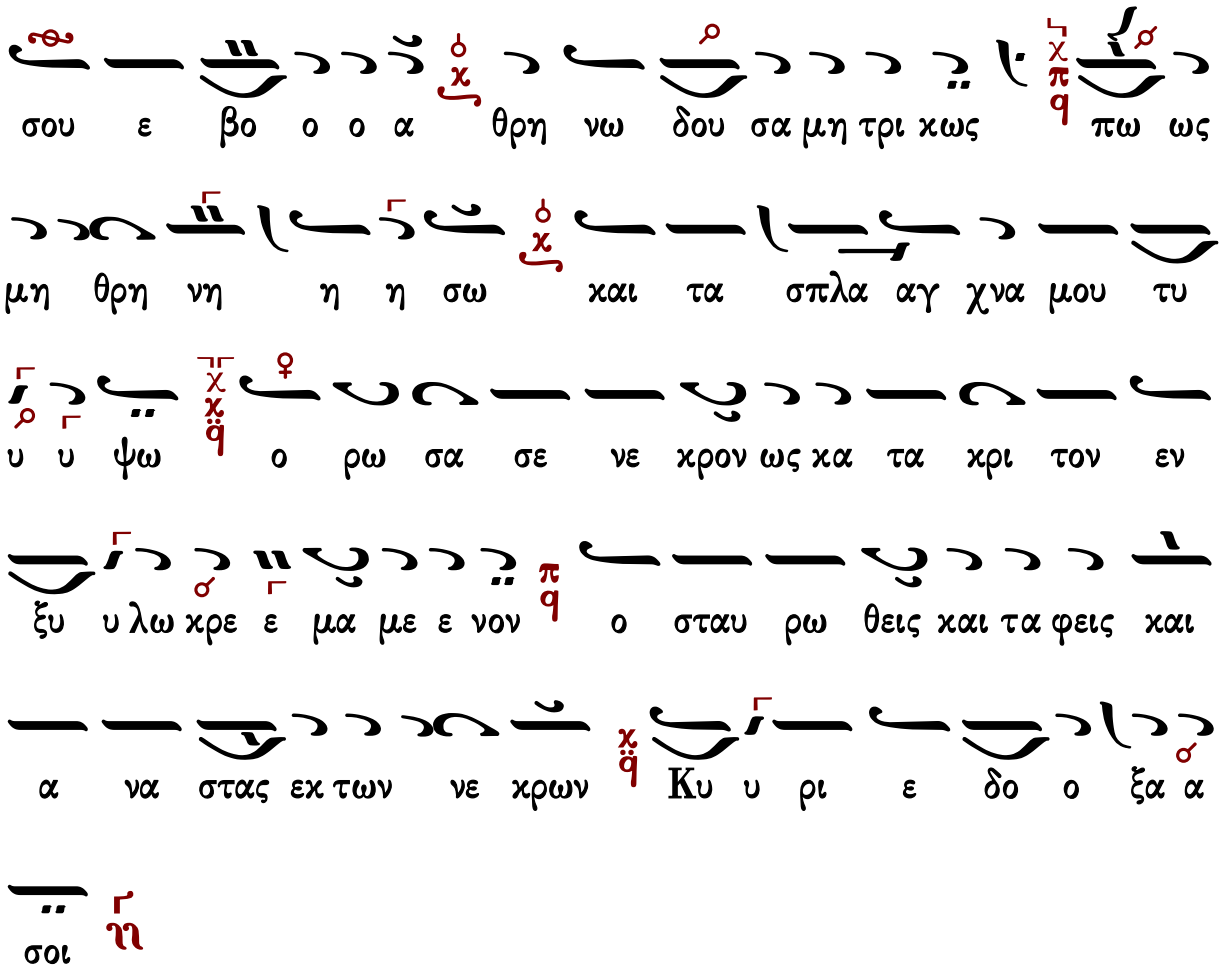

Δόξα...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πα

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

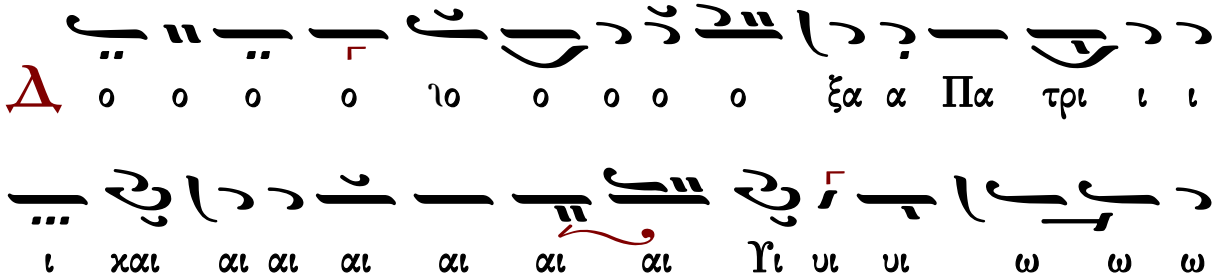

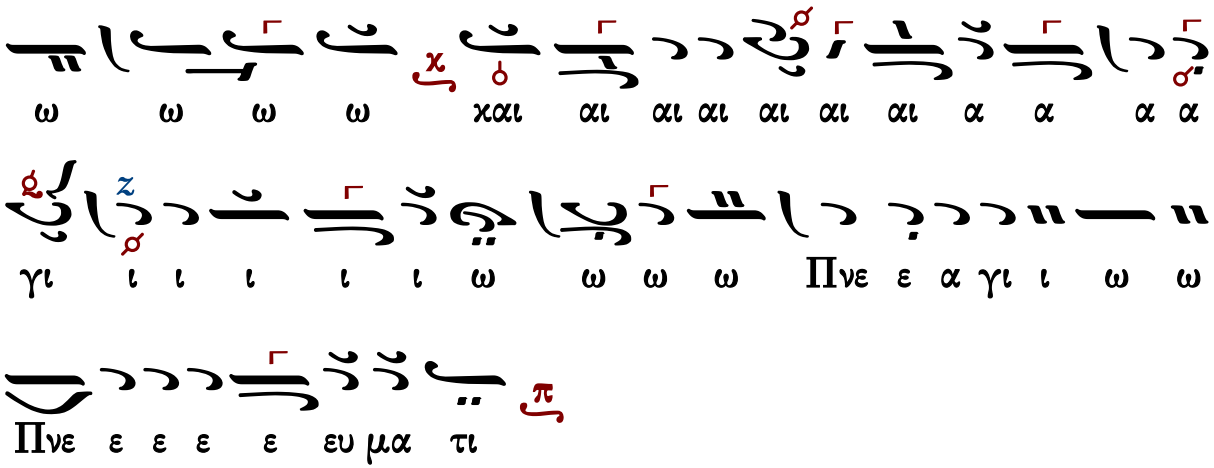

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.237/621*

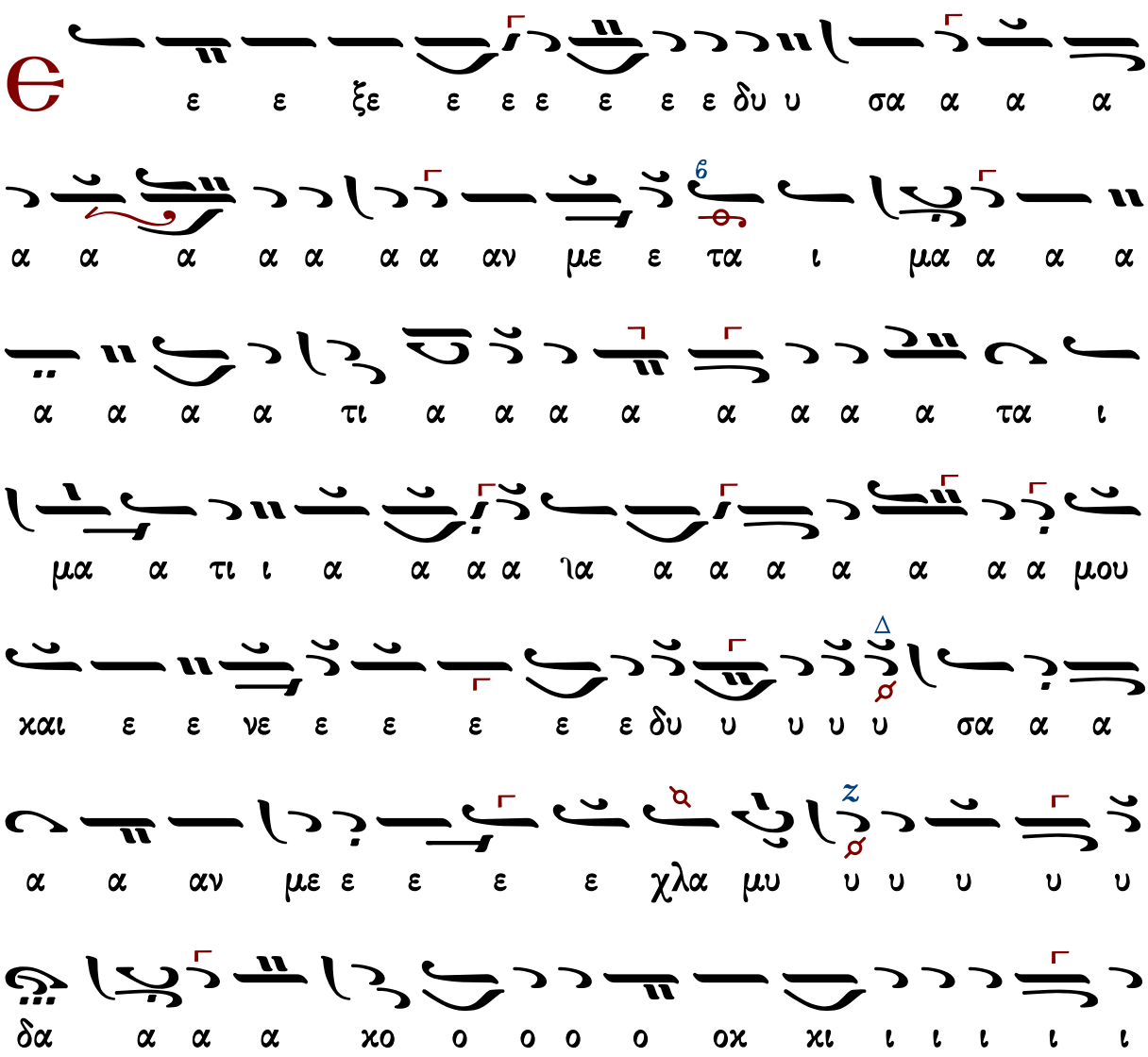

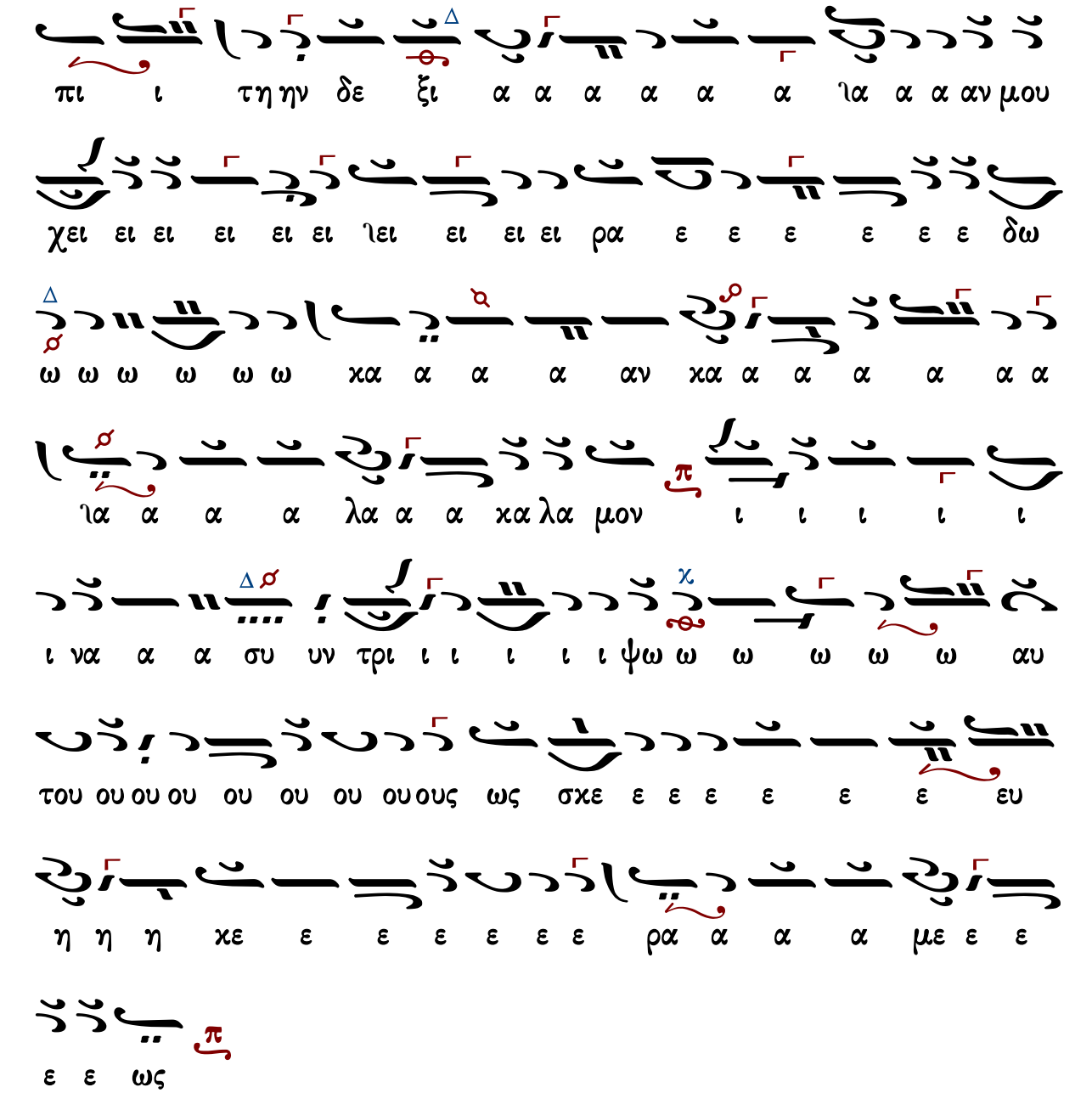

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

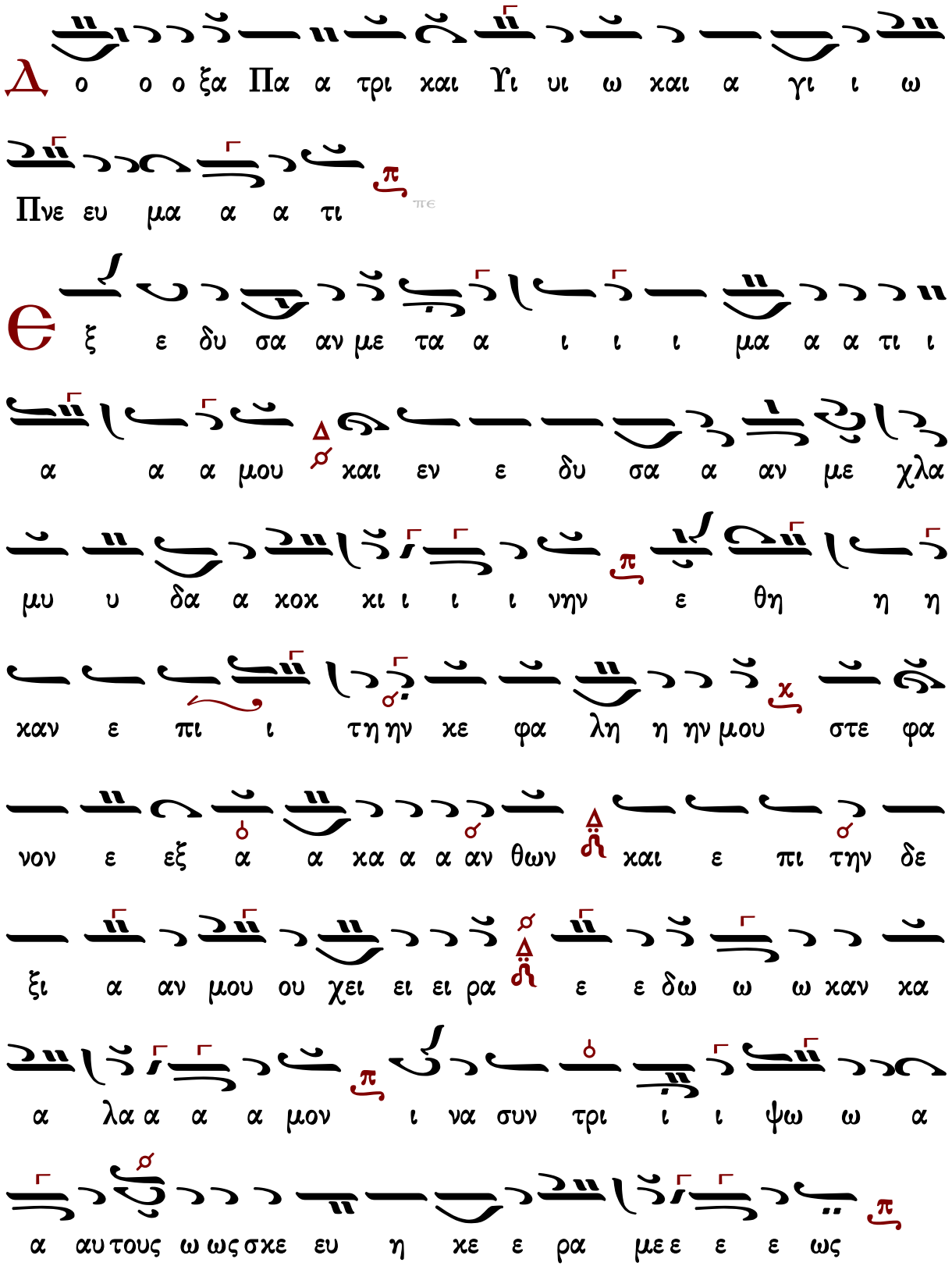
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
θ ξ ε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α τι ι
α α α μου και εν ε δυ σα α αν με χλα
μυ υ δα α χοχ χι ι ι ι νην ε θη η η
χαν ε πι ι τη ην χε φα λη η ην μου στε φα
νον ε εξ α α χα α α αν θων και ε πι την δε
ξι α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω ω ω χαν χα
α λα α α α μον ι να συν τρι ι ι ψω ω α
α αυ τους ω ως σκε ευ η χε ε ρα με ε ε ε ως

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.253/1004*

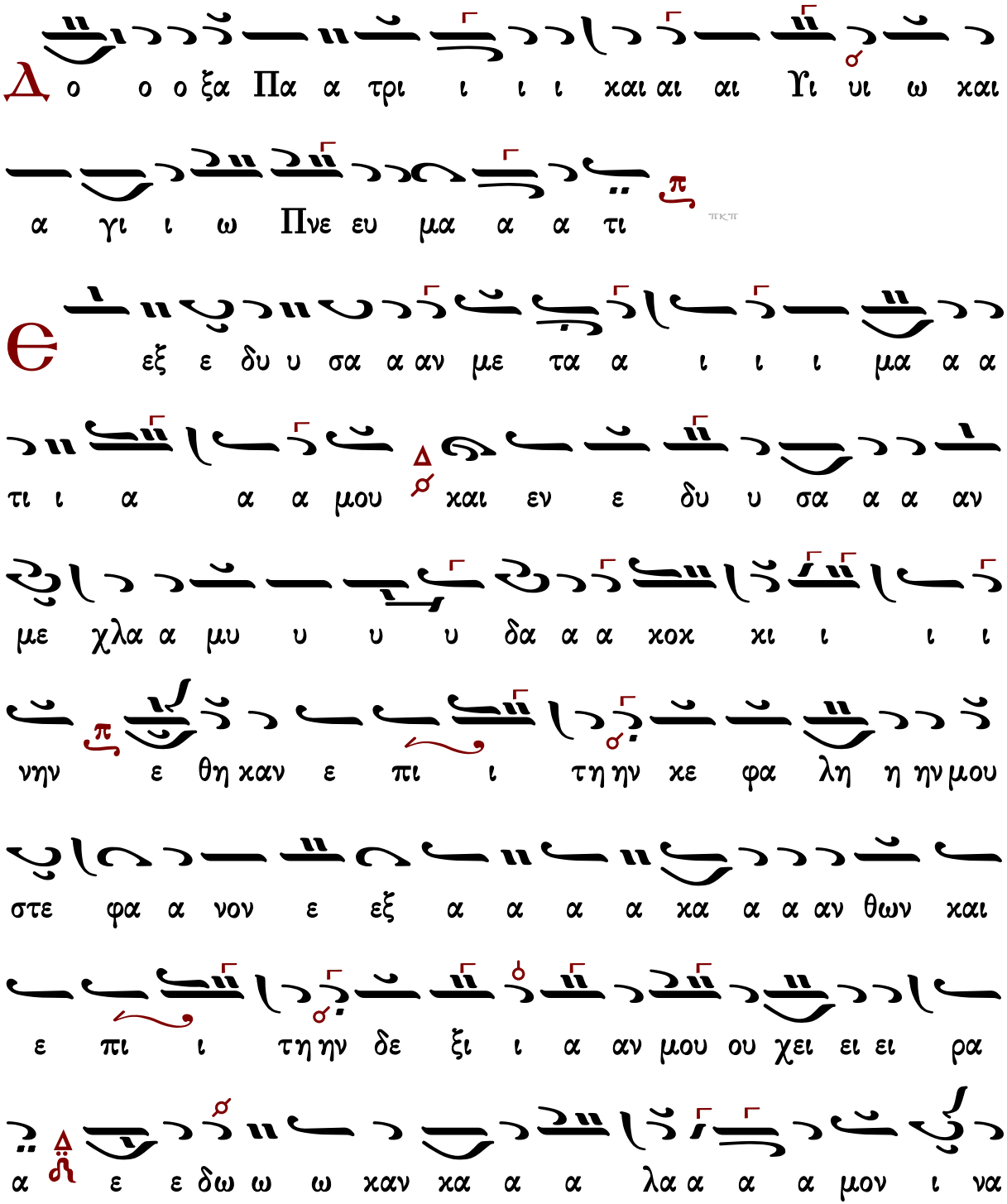

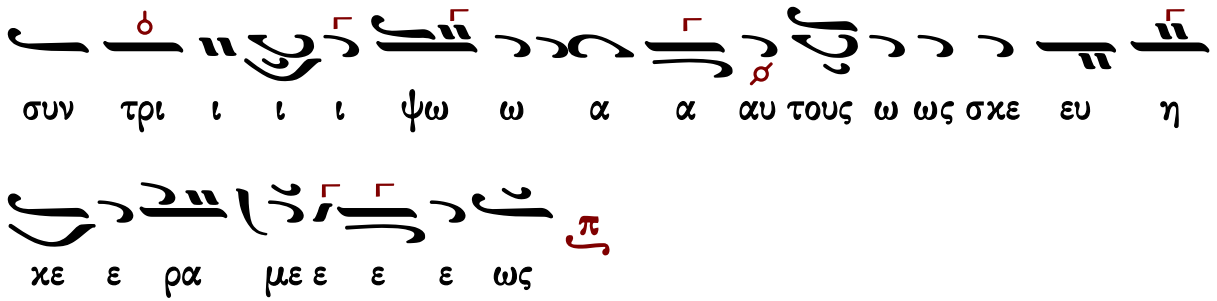

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

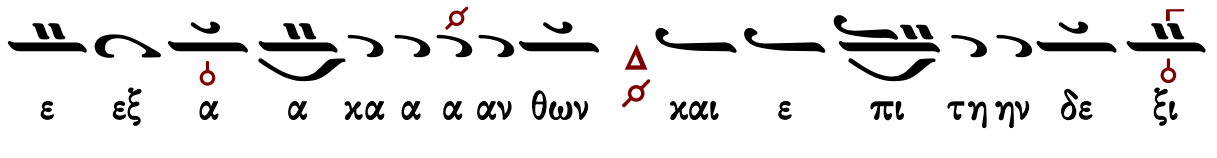

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

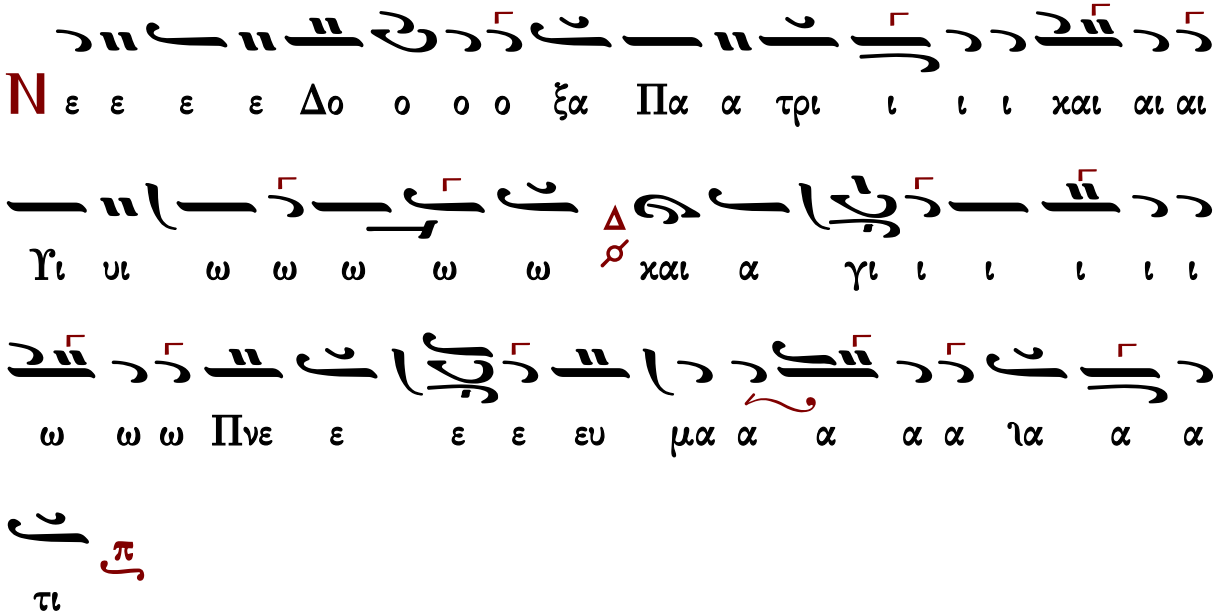

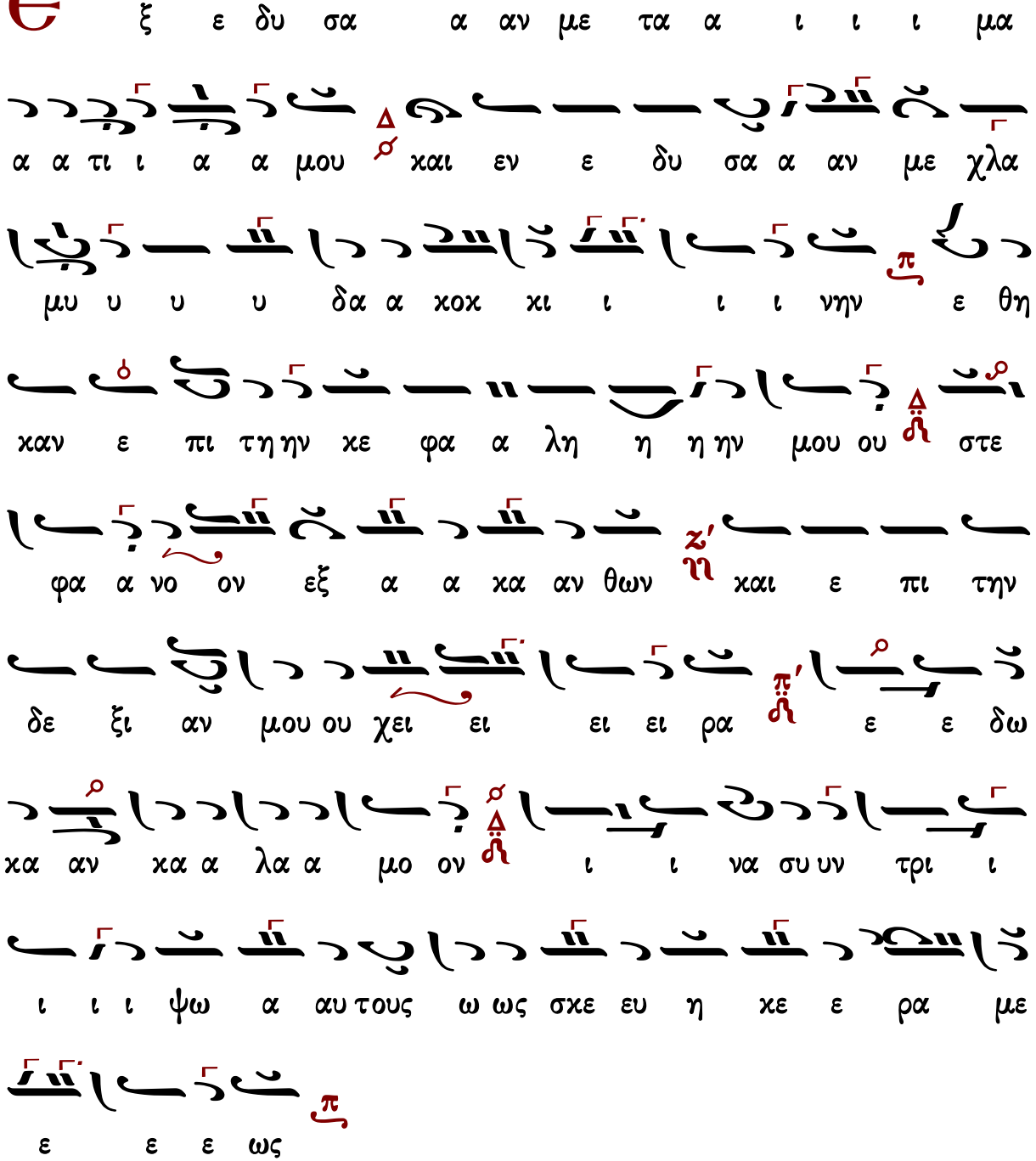
ξ ε δυ σα α αν με τα α ι ι ι μα
α α τι ι α α μου χαι εν ε δυ σα α αν με χλα
μυ υ υ υ δα α χοχ χι ι ι ι νην ε θη
χαν ε πι τη ην χε φα α λη η η ην μου ου στε
φα α νο ον εξ α α χα αν θων χαι ε πι την
δε ξι αν μου ου χει ει ει ει ρα ε ε δω
χα αν χα α λα α μο ον ι ι να συ υν τρι ι
ι ι ι ψω α αυ τους ω ως σχε ευ η χε ε ρα με
ε ε ε ως

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.270*

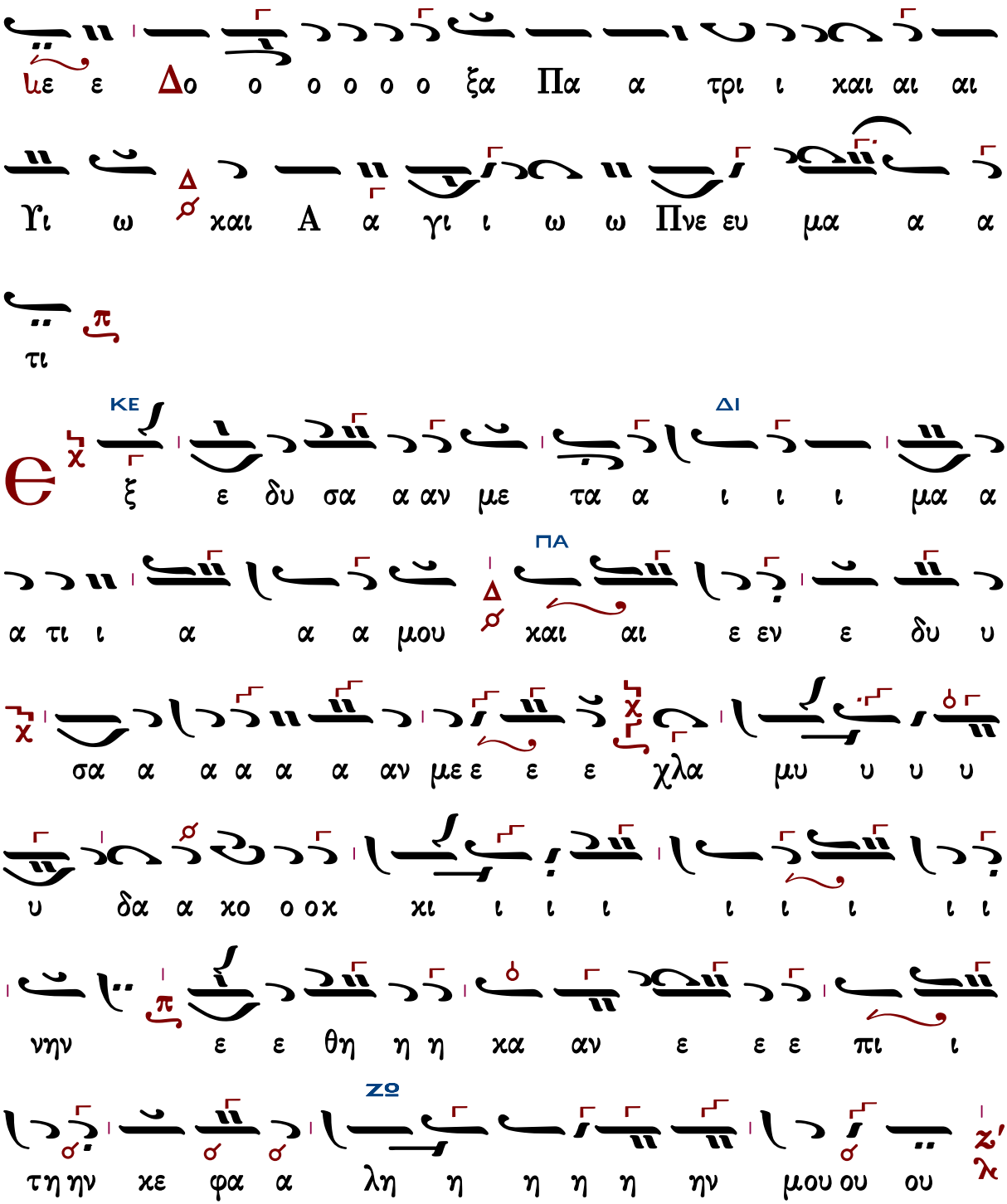

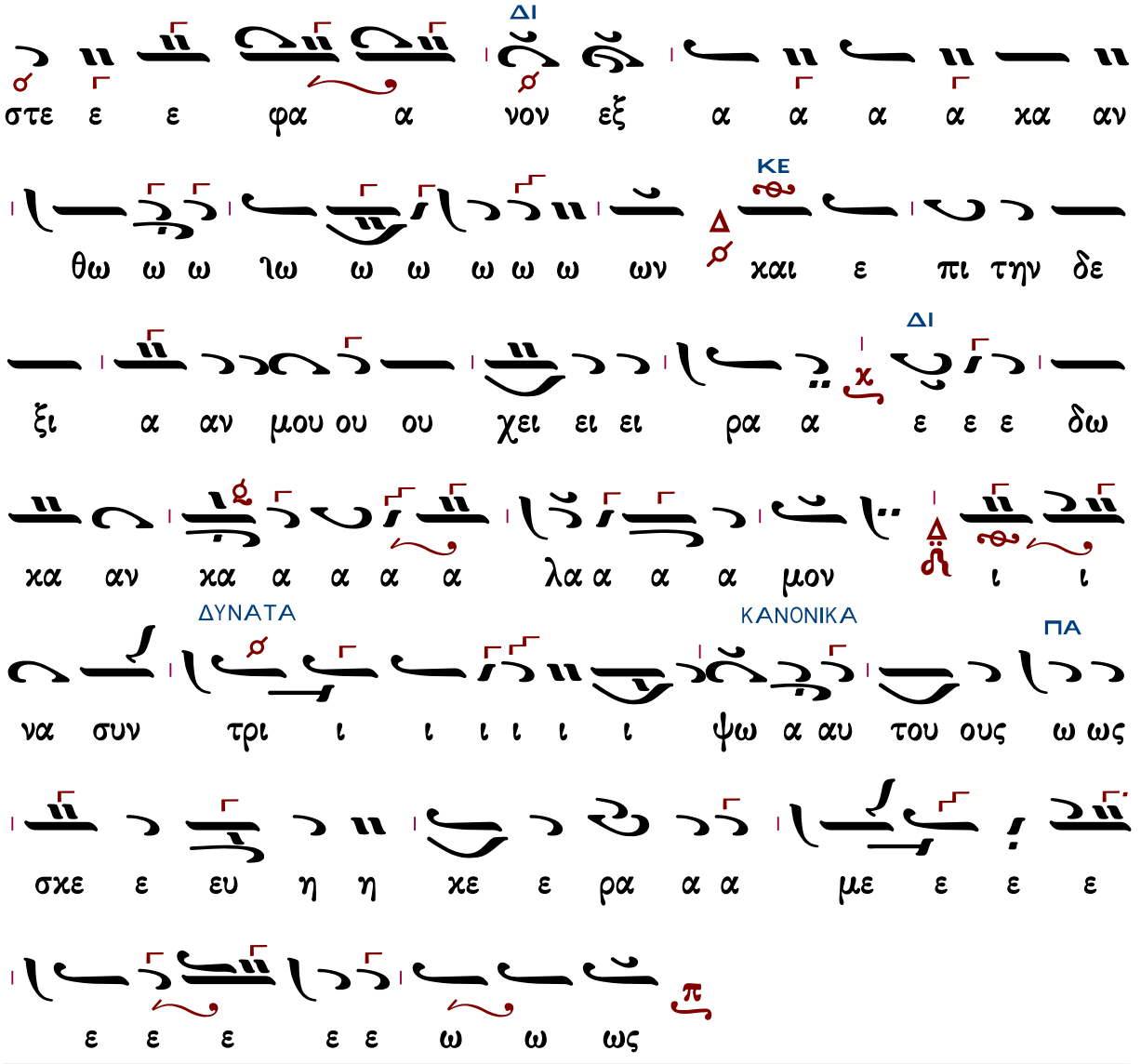

Κωνσταντίνου Πρίγγου σύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

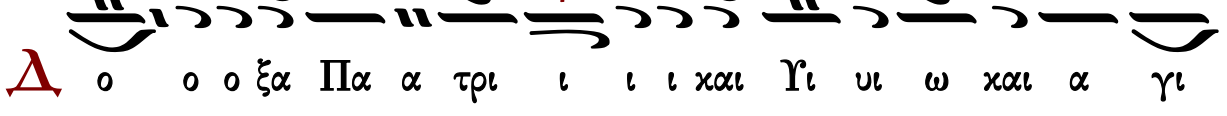

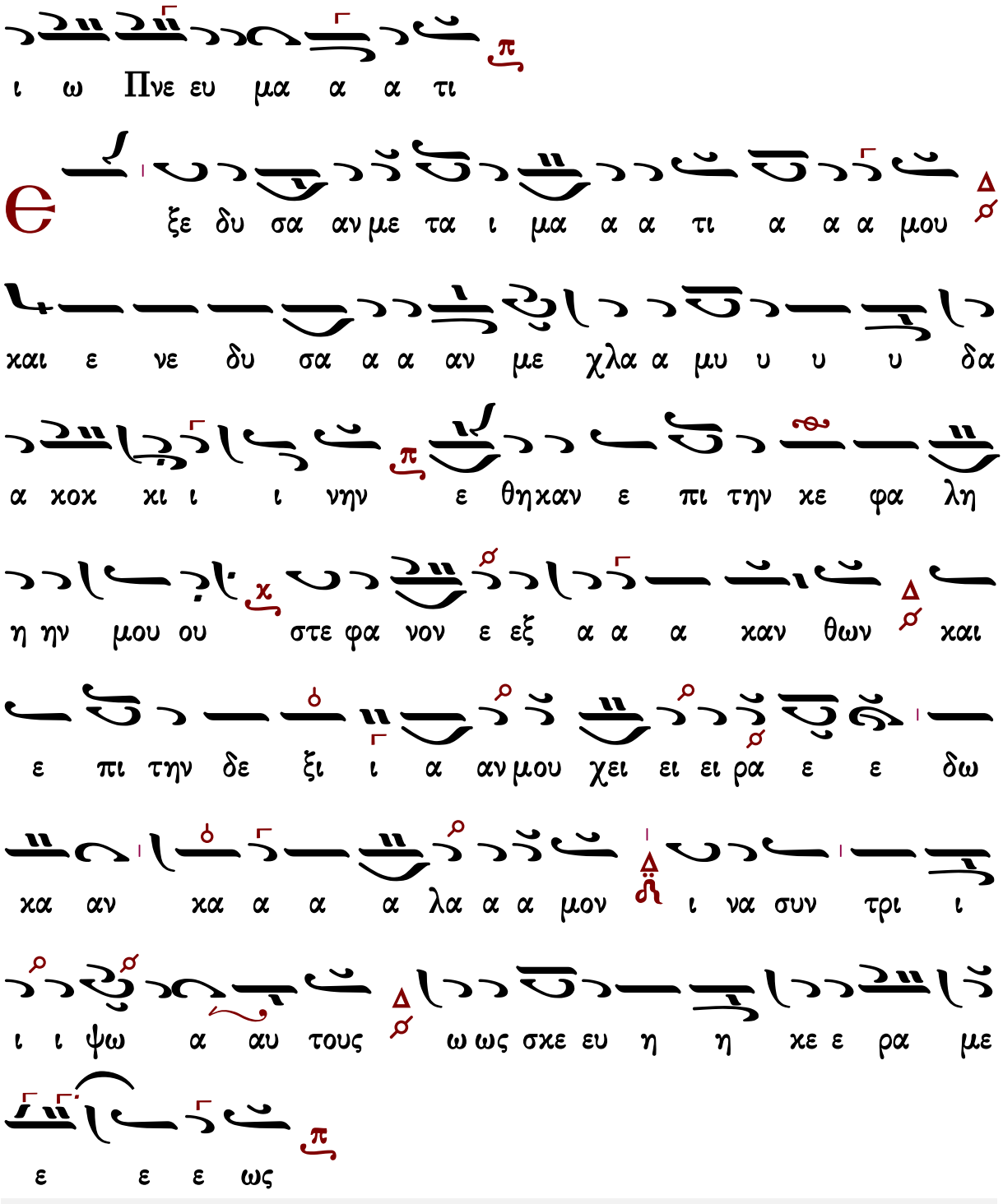

Κωνσταντίνου Πρίγγου μελῳδικόν

Ἦχος λ π Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

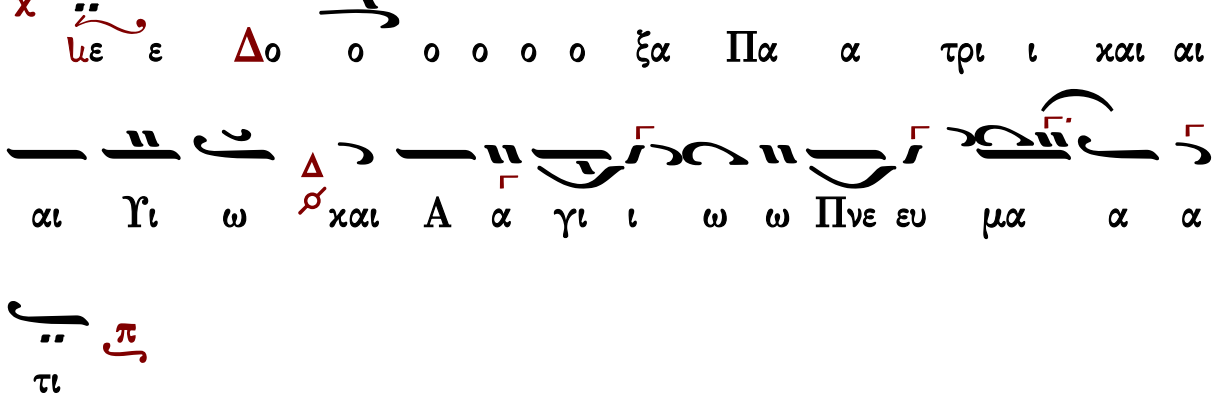

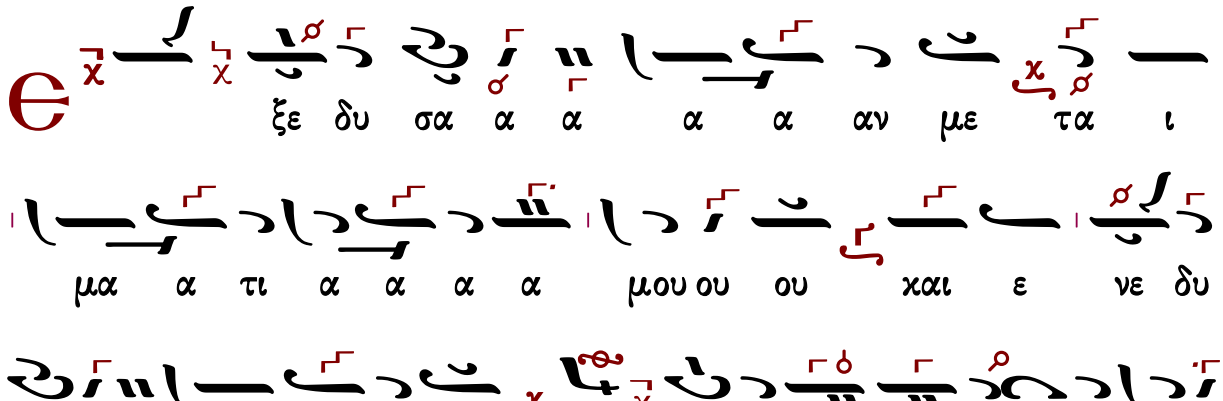

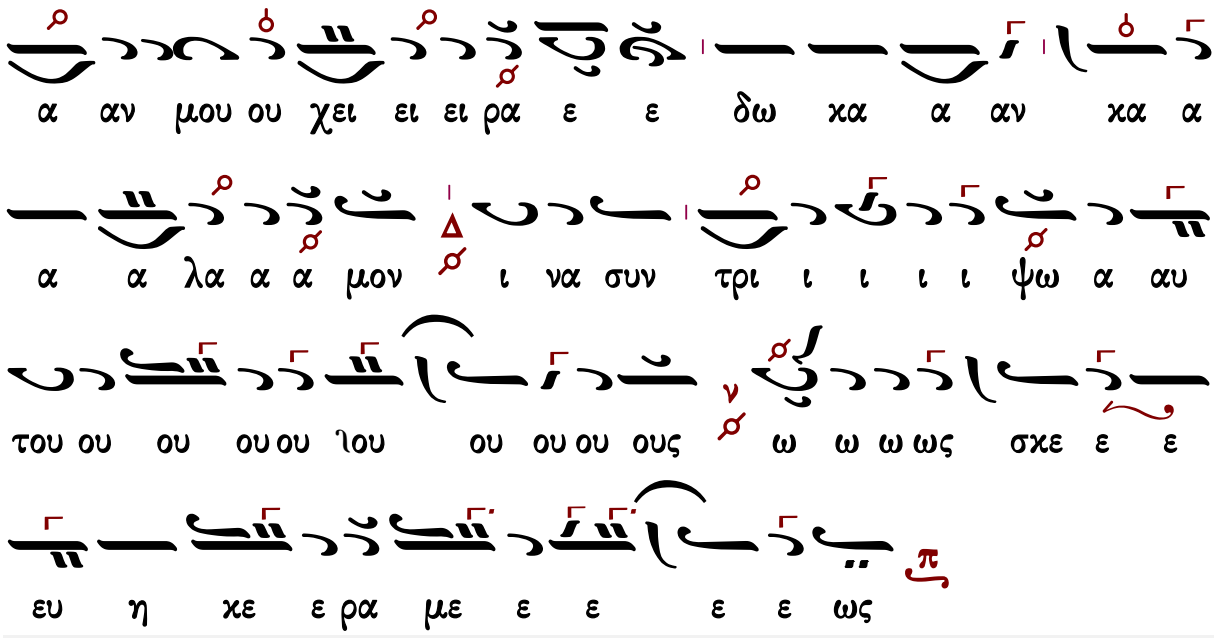

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

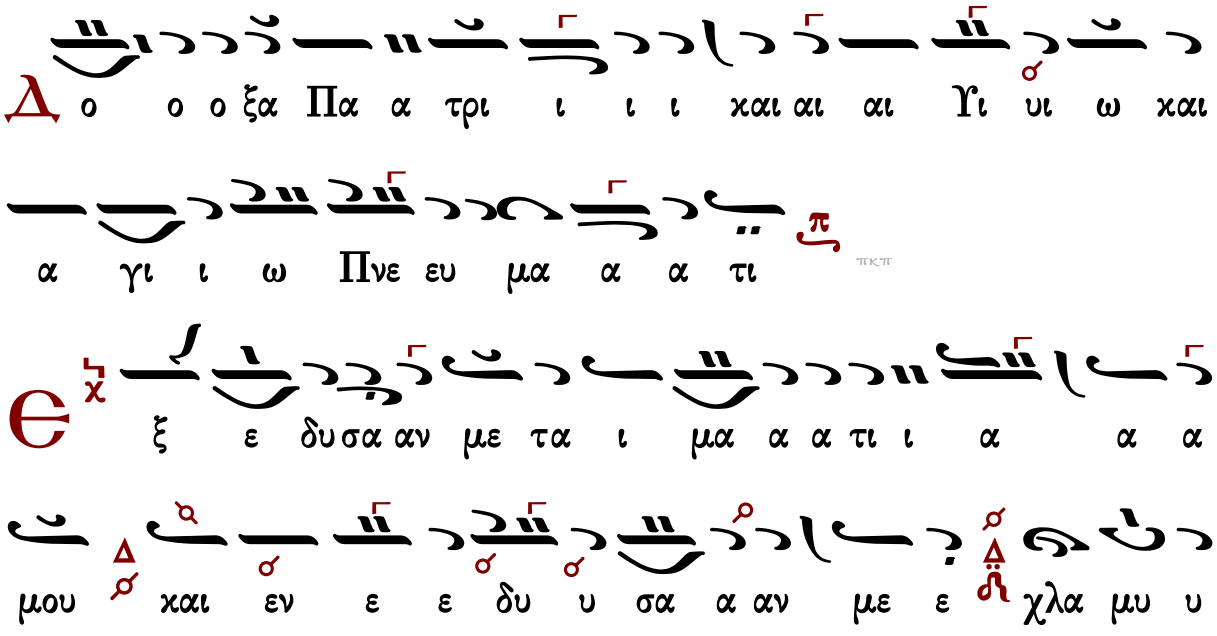

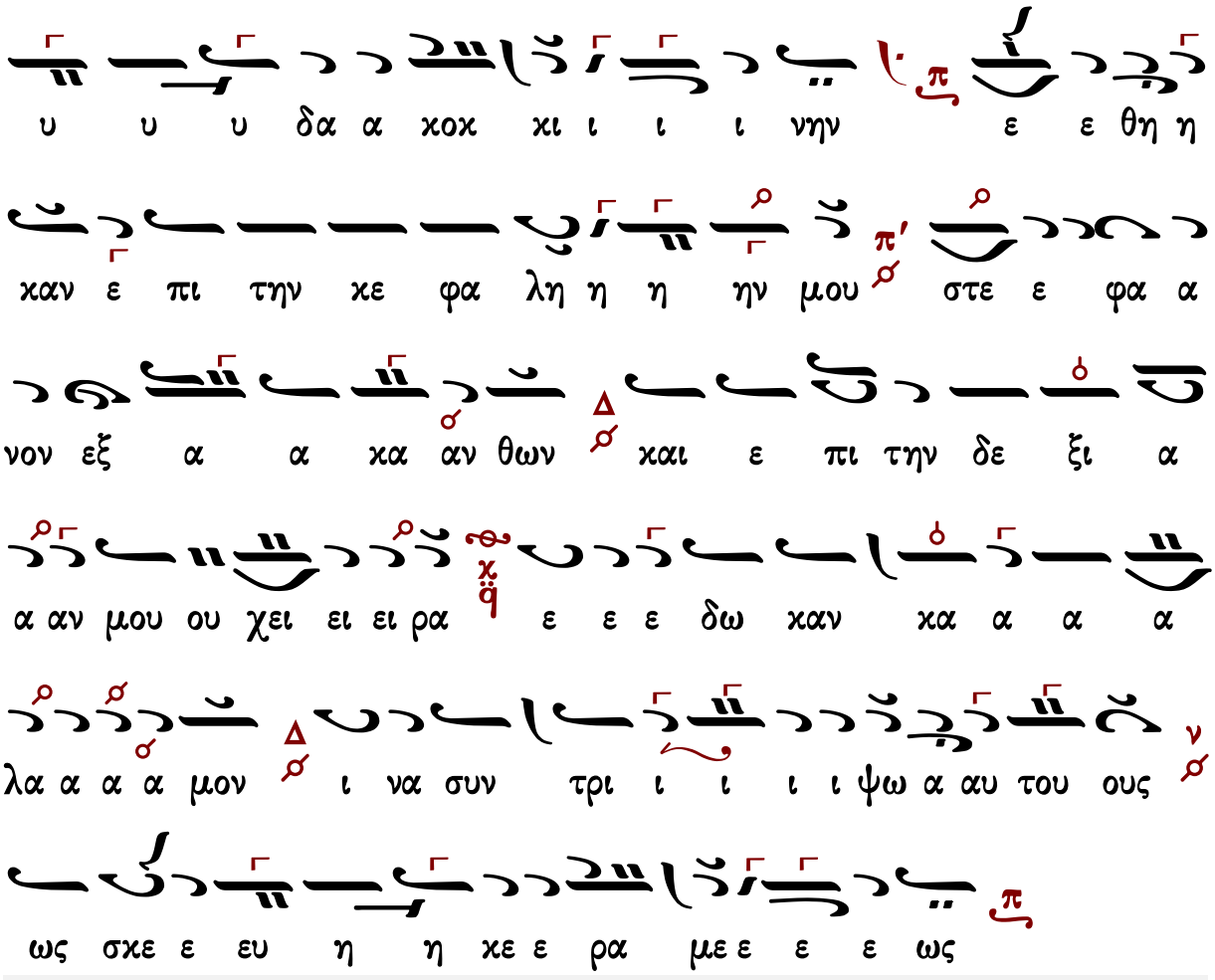

Καὶ νῦν...

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πα

Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
1859 σ.151*

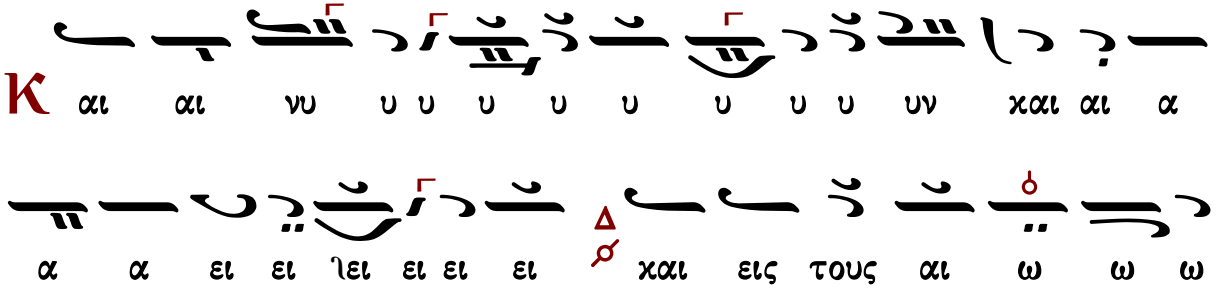

ω να ας των αι ω ω ω ω ω ω ω ω νω
ναμ α α α α α α ων ω ω
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Δοξαστάριον 1836 σ.239/623*
Το ον νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω το
ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε δω ω
ω ω ω χα α λα α α α ει ει εις μα α στι ι ι ι ι
ι ι γω εις μα στι ι γω ω ω σι ιν το δε ε προ
ο ο ο ο ο σω ω ω ω πο ο ο ο ο ολ ο
στρα α α α α α φη η ιη η η η α α α α α α
πε χα α ου ου ου ου ου ου ου ου ον μου ου ου ου ου ου ο ο ο ο
πο ο ο ε ε ε ε ε ε εμ πτυ υ υ υ σμα α α
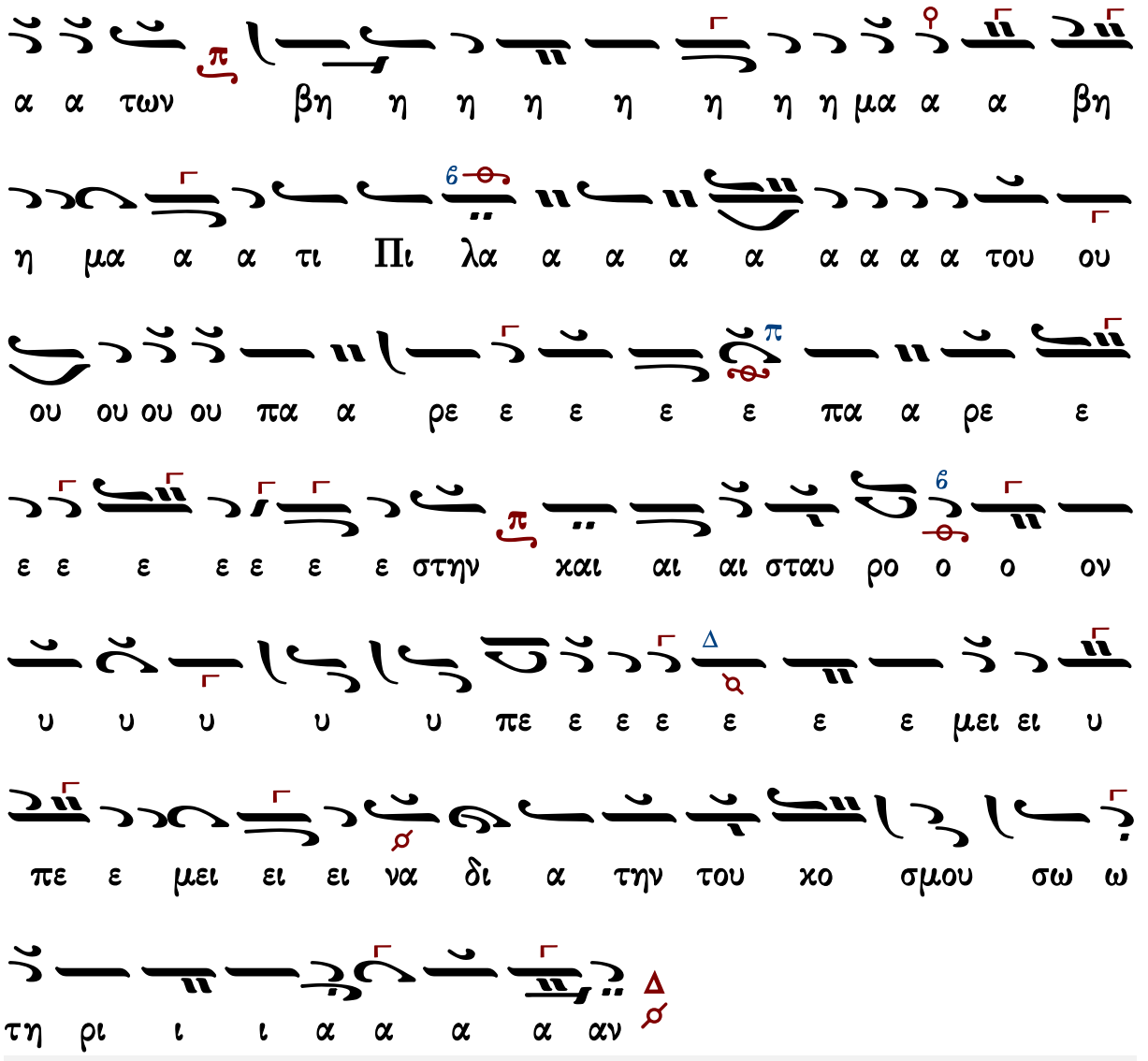
Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

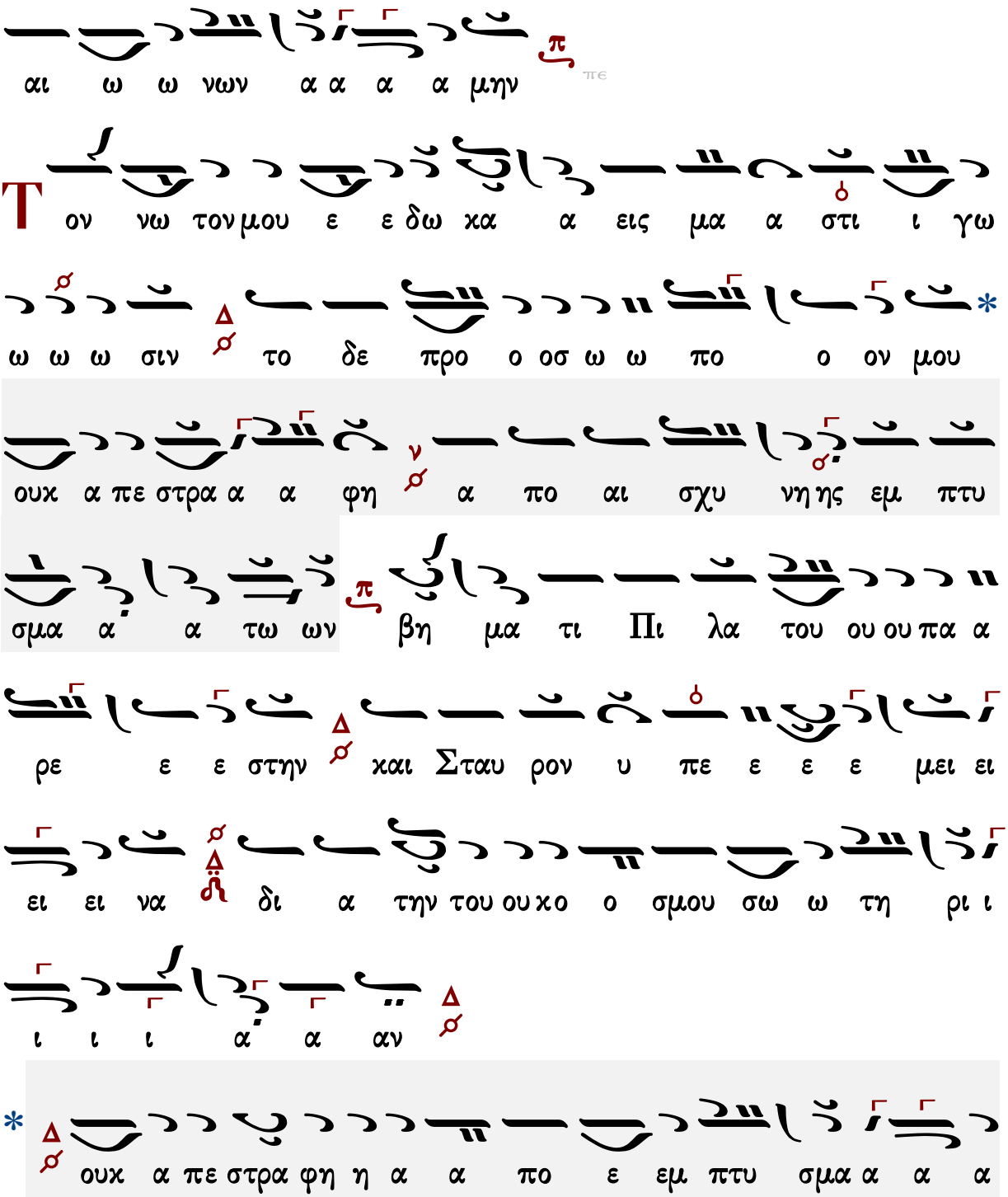
αι ω ω νων α α α α μην
Τον νω τον μου ε ε δω κα α εις μα α στι ι γω
ω ω ω σιν το δε προ ο οσ ω ω πο ο ον μου
ουκ α πε στρα α α φη α πο αι σχυ νη ης εμ πτυ
σμα α α τω ων βη μα τι Πι λα του ου ου πα α
ρε ε ε στην και Σταυ ρον υ πε ε ε ε μει ει
ει ει να δι α την του ου χο ο σμου σω ω τη ρι ι
ι ι ι α α αν
ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ σμα α α α
των

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

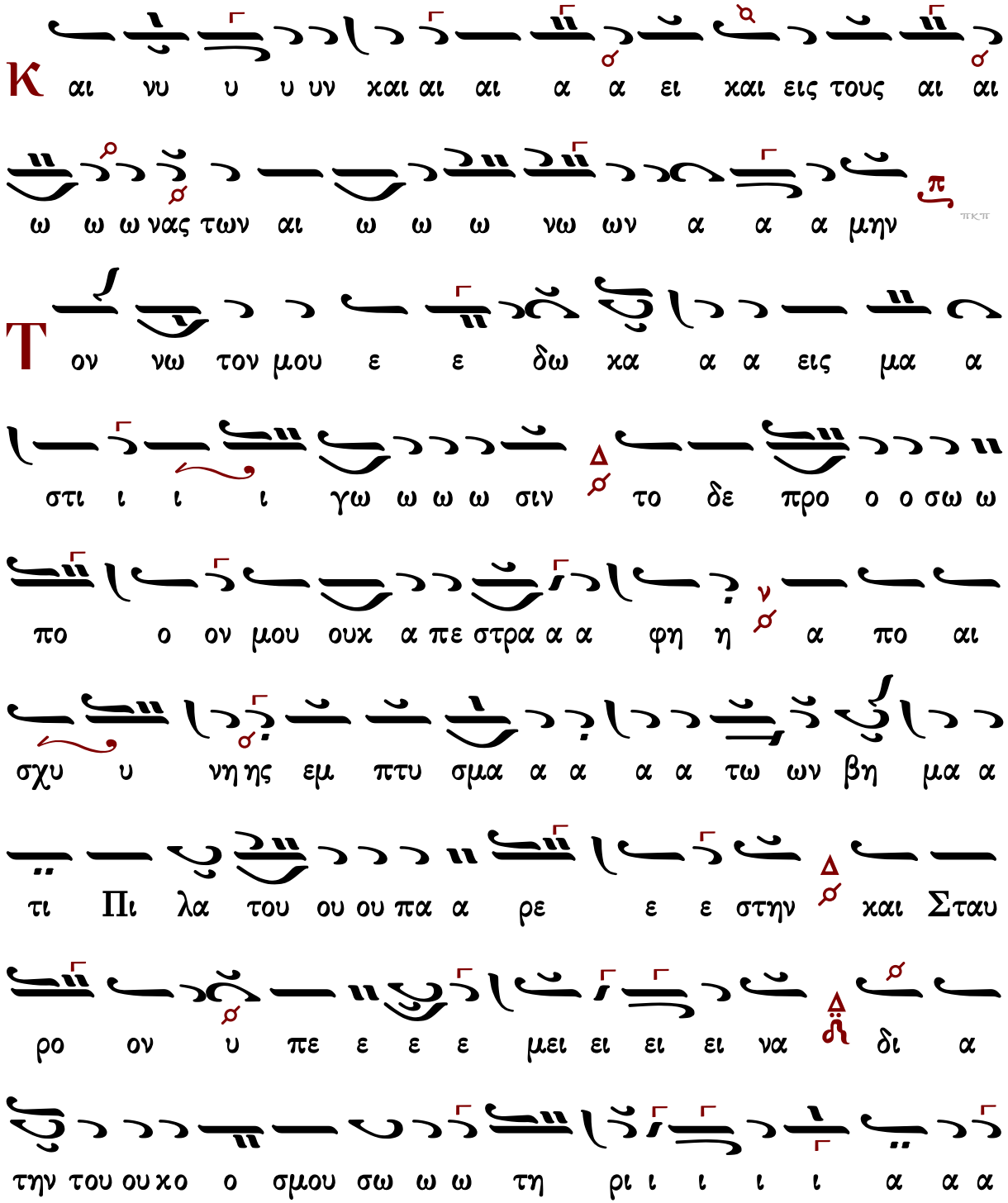

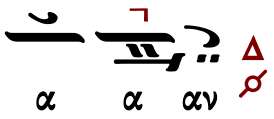

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.504*

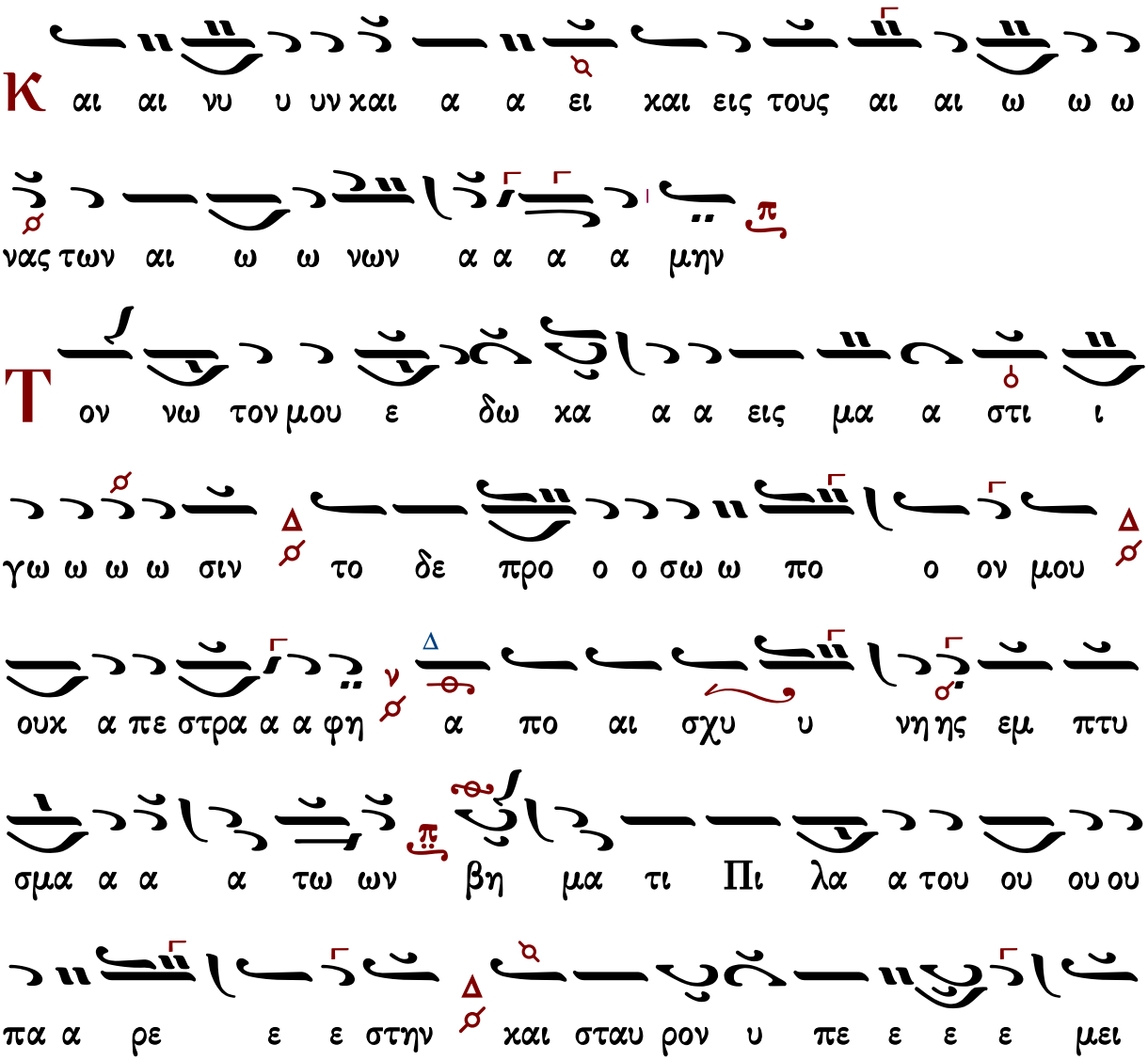

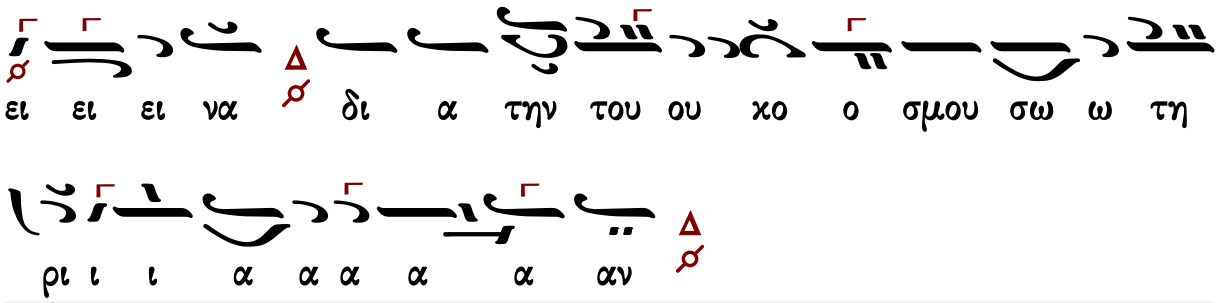

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.243/690*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

Ἦχος λ Πα

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.271*

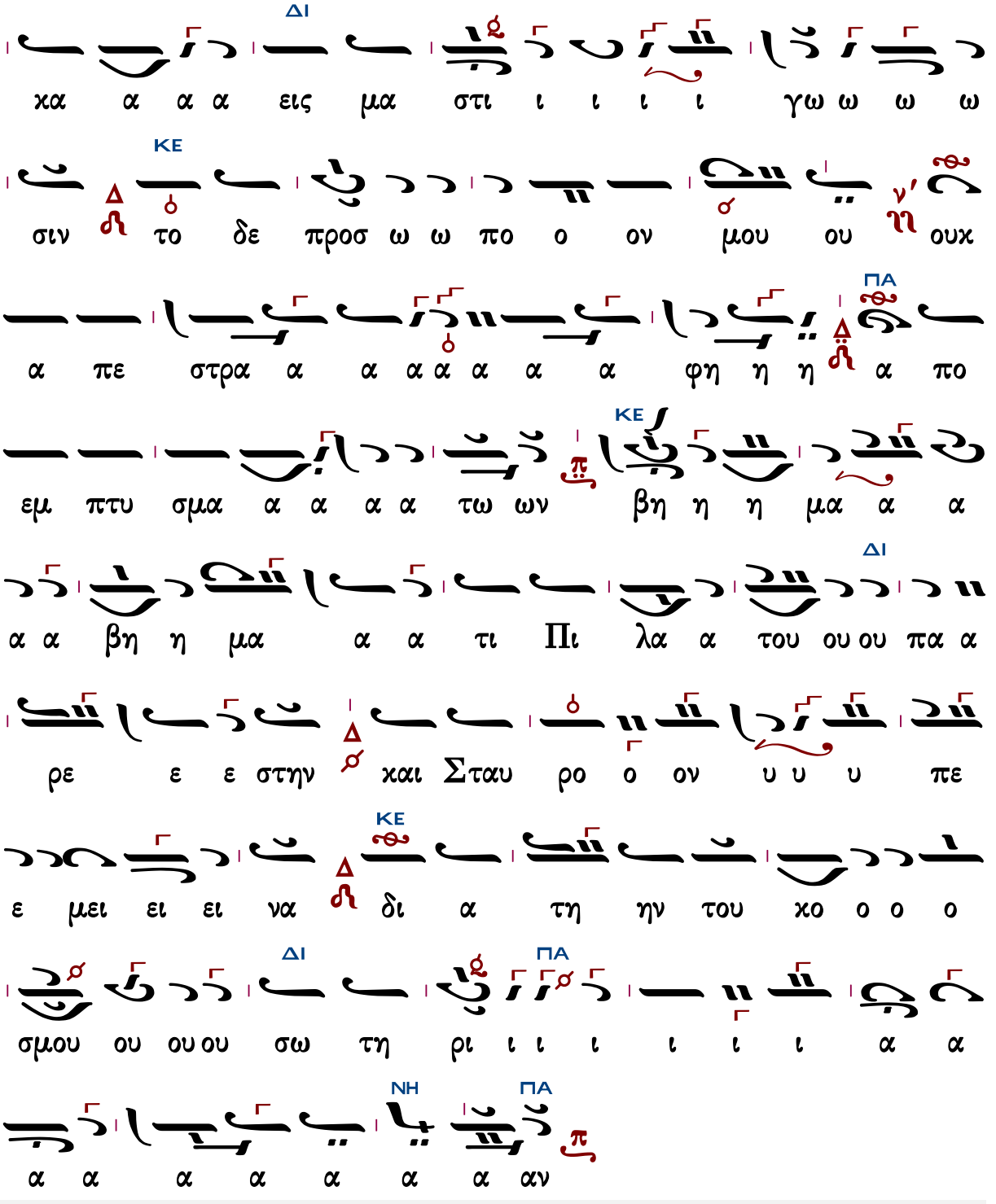

Κωνσταντίνου Πρίγγου

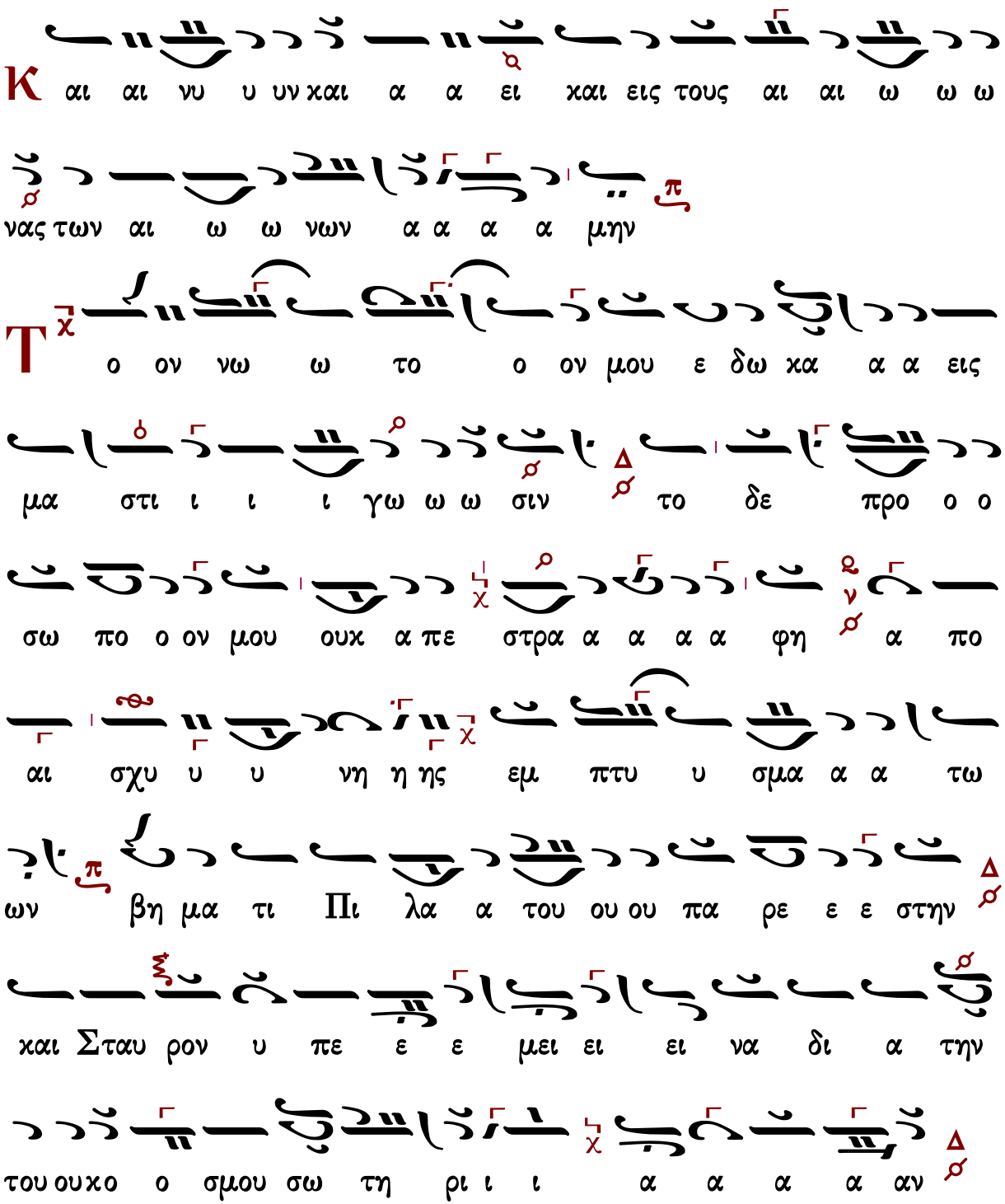
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω νων α α α α μην
Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω χα α α εις
μα στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο
σω πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α α α φη α πο
αι σχυ υ υ νη η ης εμ πτυ υ σμα α α τω
ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα ρε ε ε στην
και Σταυ ρον υ πε ε ε μει ει ει να δι α την
του ουκο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α αν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.172*

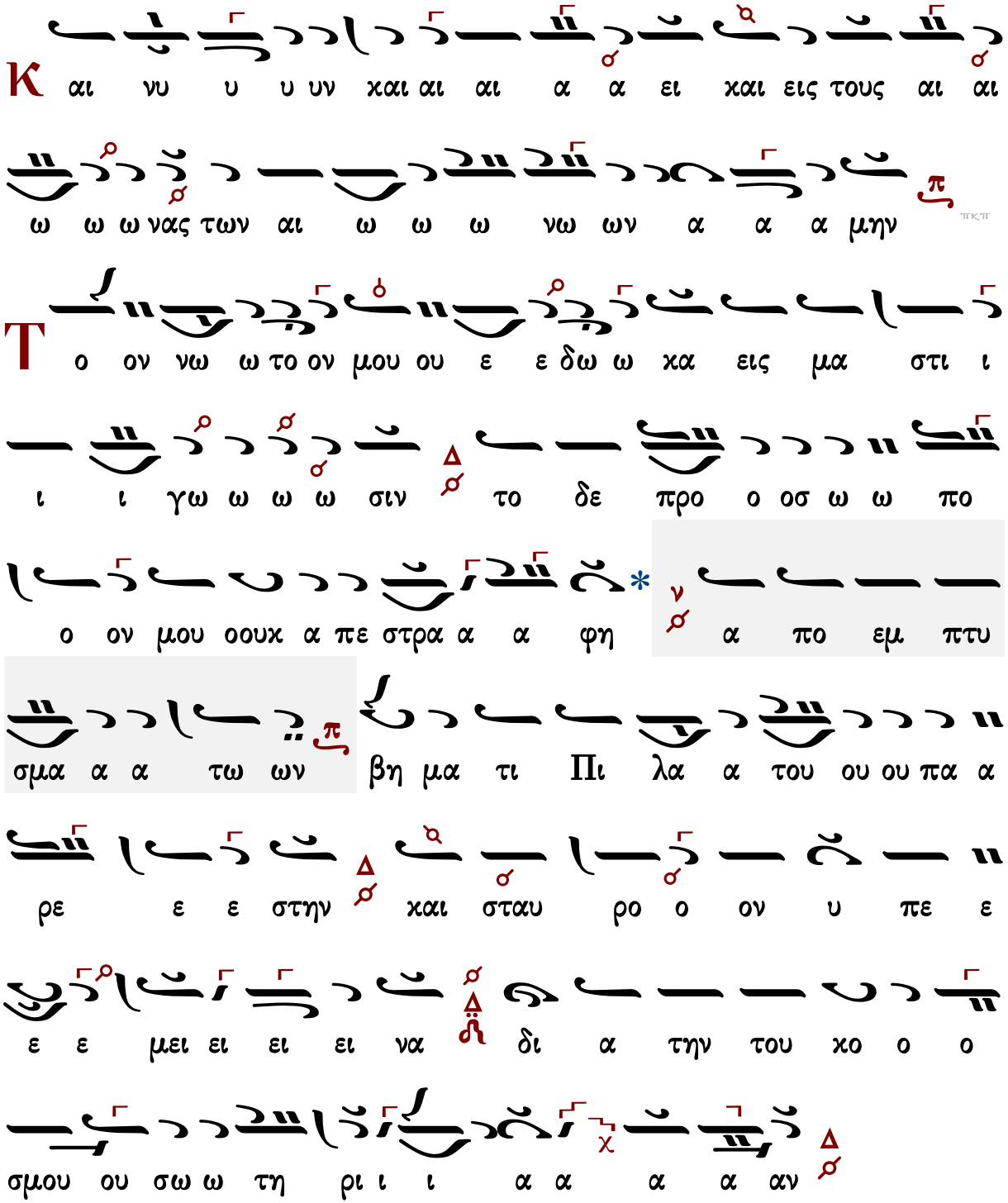

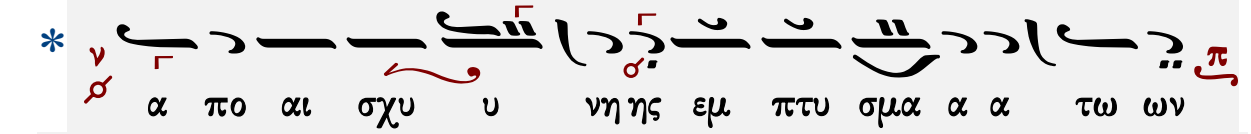

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

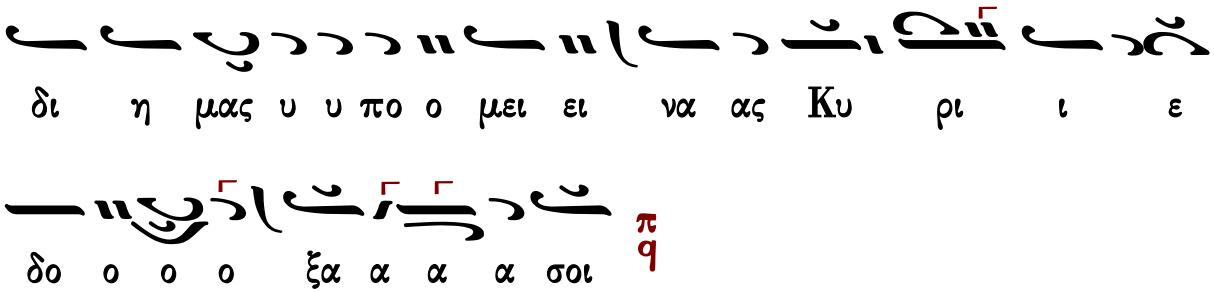

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*
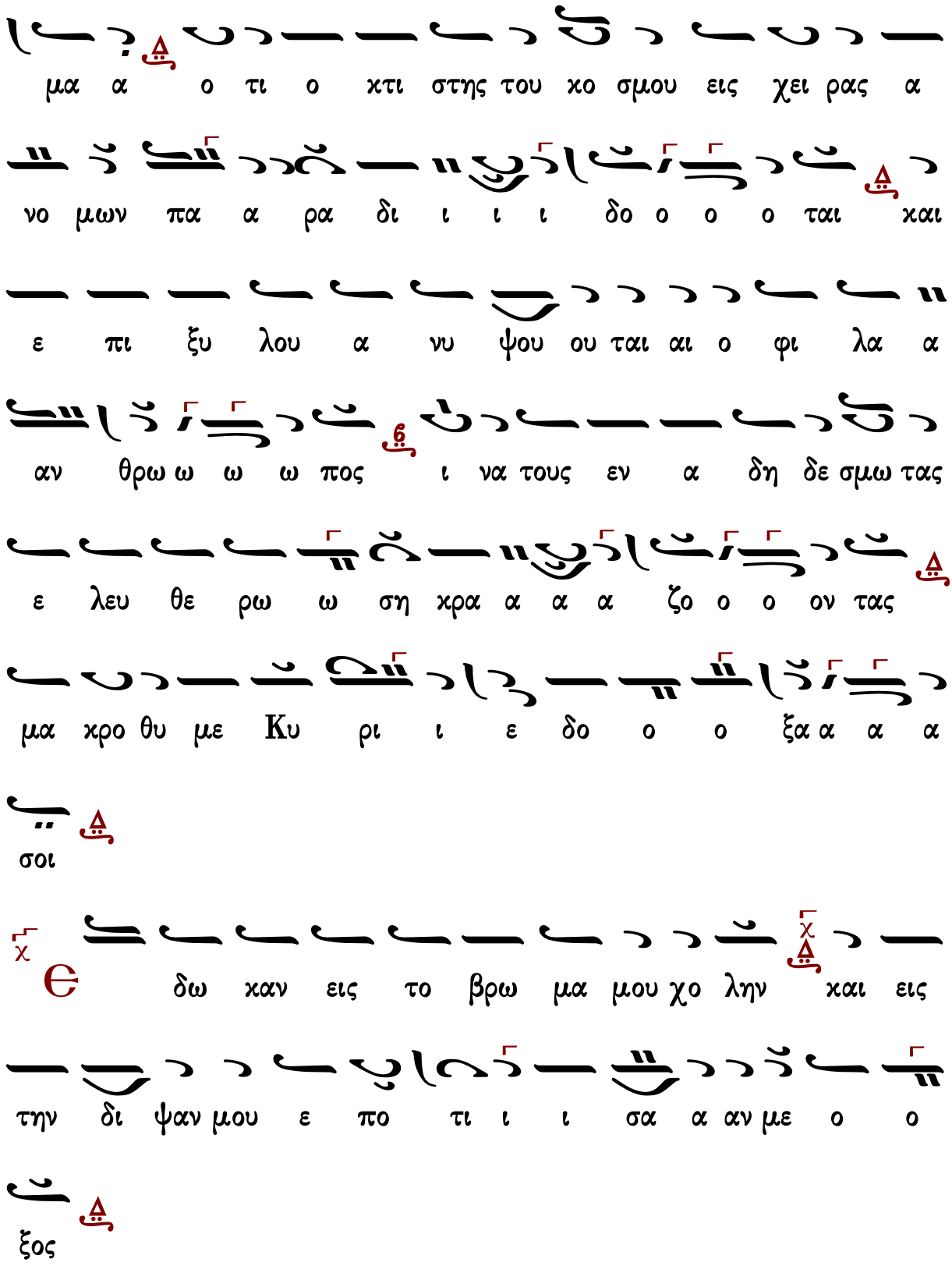
μα α ο τι ο χτι στης του χο σμου εις χει ρας α
νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α
αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν α δη δε σμω τας
ε λευ θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο ον τας
μα χρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος

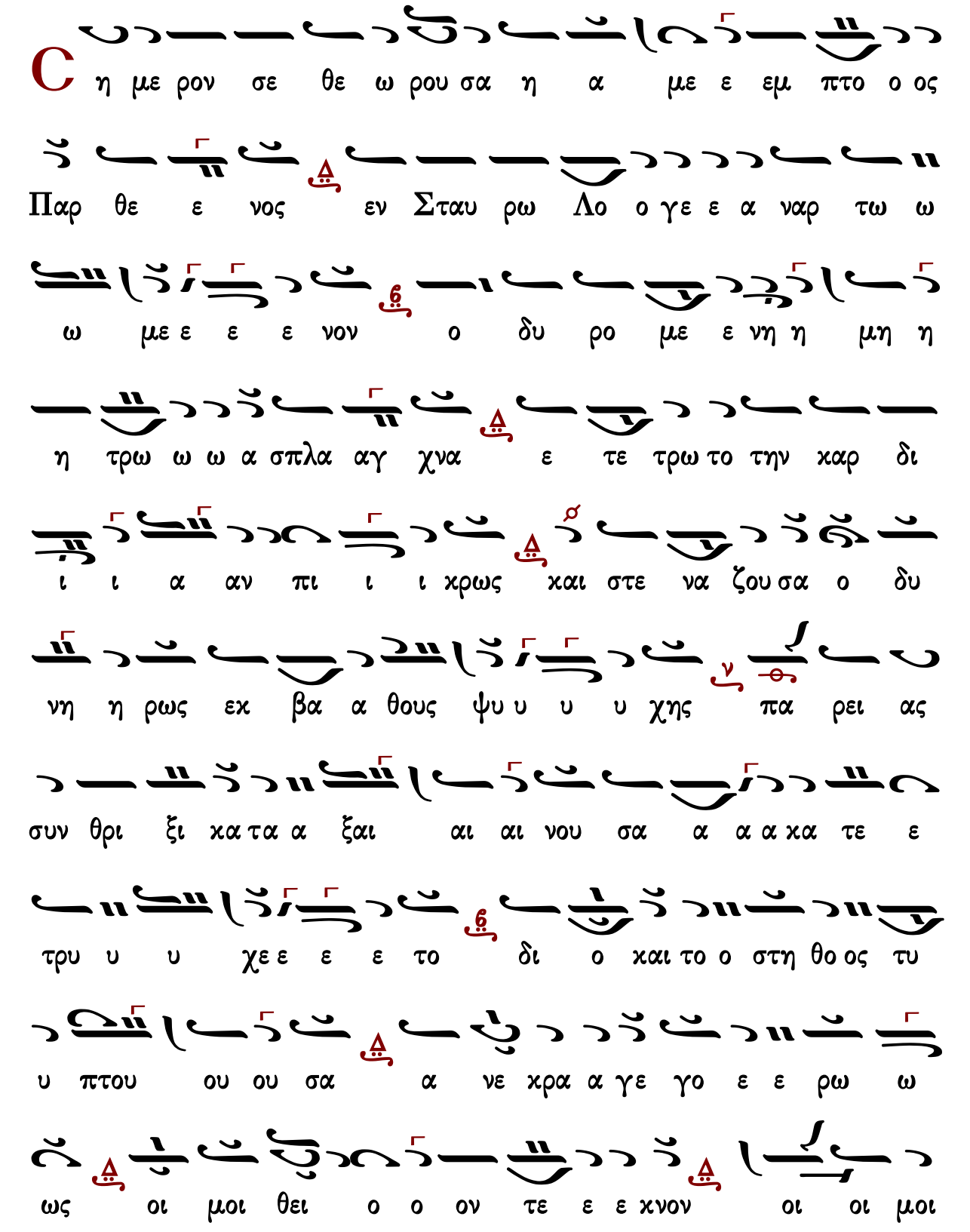
C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω
ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η
η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την χαρ δι
ι ι α αν πι ι ι χρως χαι στε να ζου σα ο δυ
νη η ρως εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας
συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε
τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ
υ πτου ου ου σα α νε χρα α γε γο ε ε ρω ω
ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε χνον οι οι μοι

το φω ω ω ως του ου ου χο ο ο σμου ου τι ε
δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε
ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω
μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε
ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α α σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ϲ πυ ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

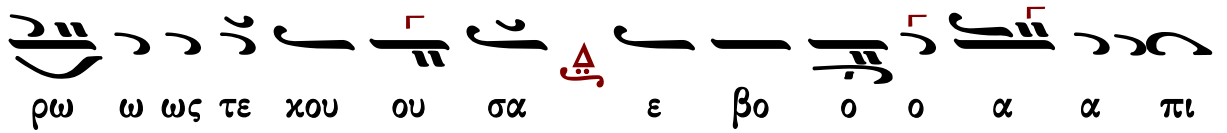

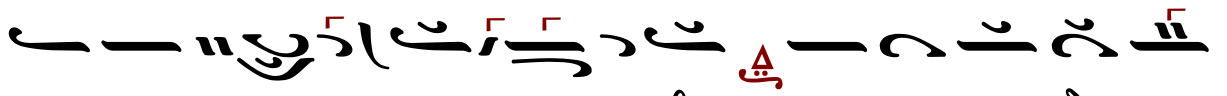

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β΄

Ἦχος ἡ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

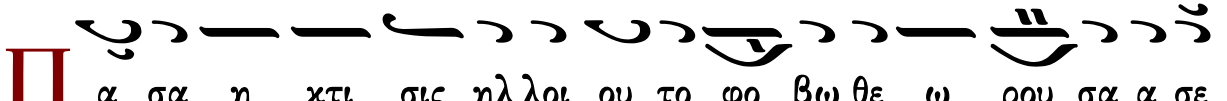

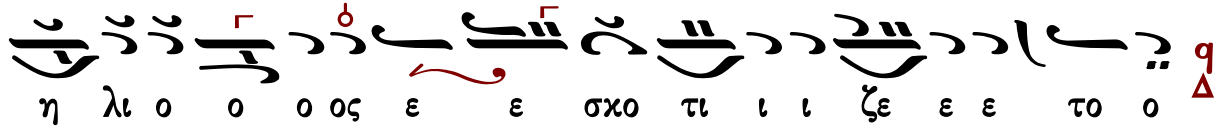

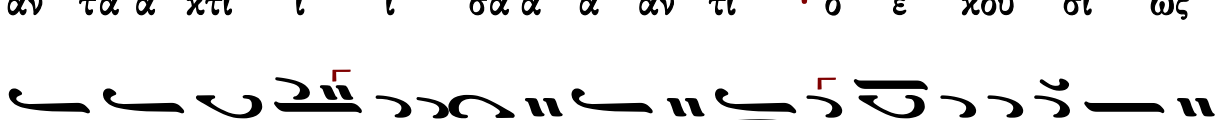

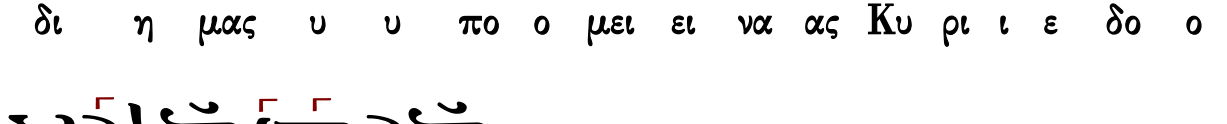

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

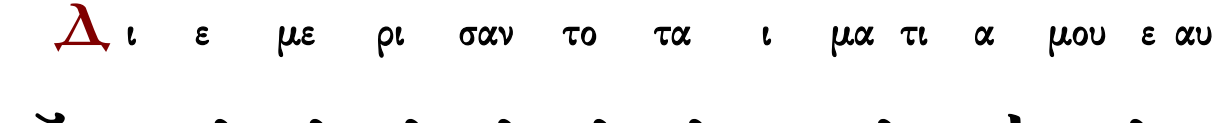

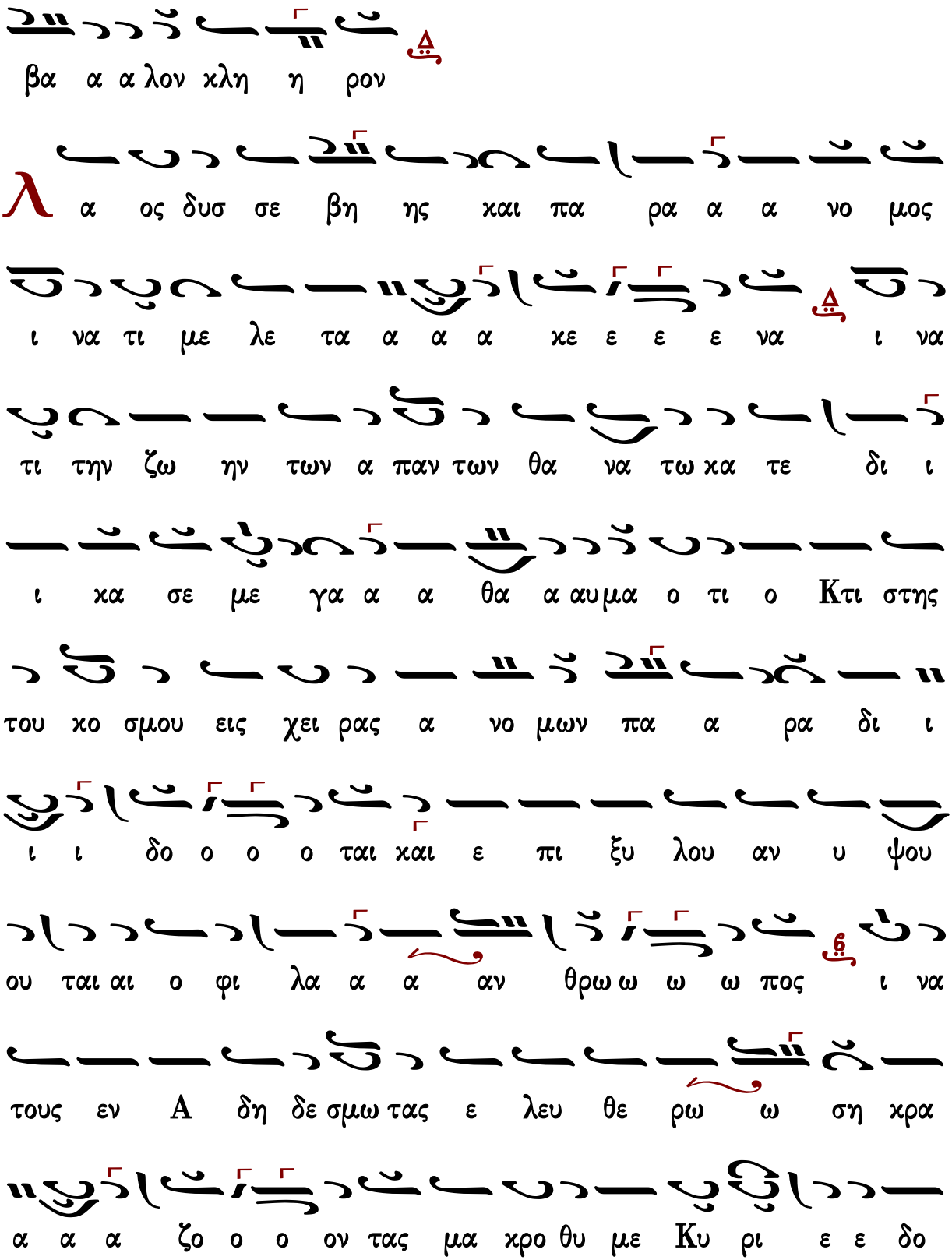
βα α α λον χλη η ρον
λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος
ι να τι με λε τα α α α χε ε ε ε να ι να
τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι
ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης
του χο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι
ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου
ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να
τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση χρα
α α α ζο ο ο ον τας μα χρο θυ με Κυ ρι ε ε δο
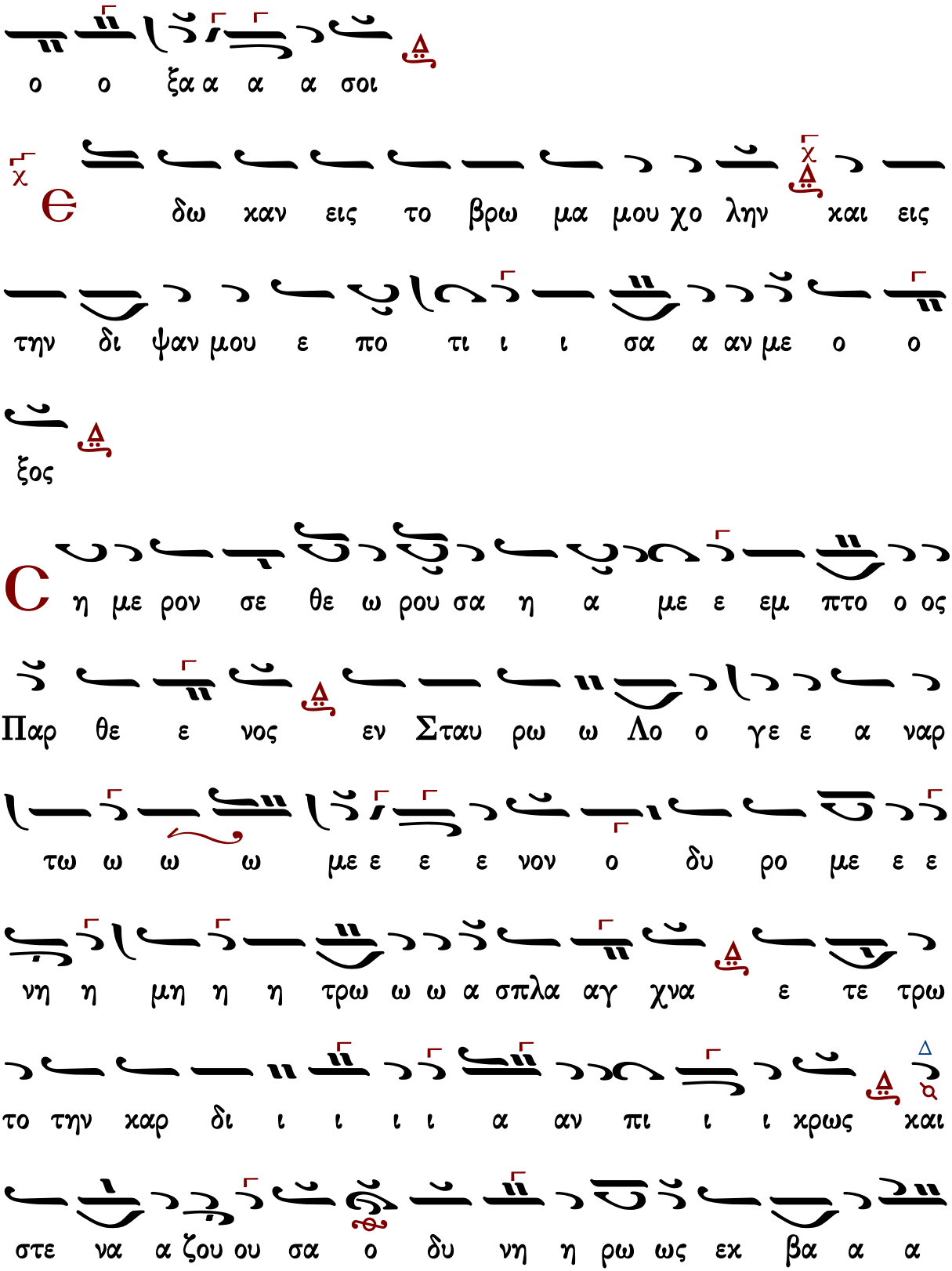
ο ο ξα α α α σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε
νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω
το την χαρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι χρως και
στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι
νου σα α α α χα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το
δι ο ο χαι το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα
α νε χρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι
θει ει ο ο ον τε ε ε χνο ον οι μοι το φω ω ω
ως του ου ου χο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ
μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου
ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν
ει χο ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη
πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης

Θ πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νο ον Χρι

ι στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

ι ι χρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

α δι ι ι ι χως σταυ ρου ου ου ου με ε

ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε χρων τρι ι

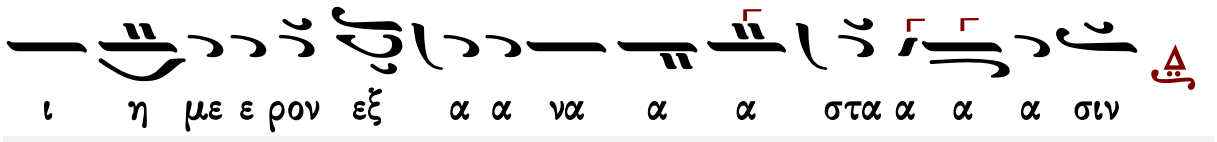

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

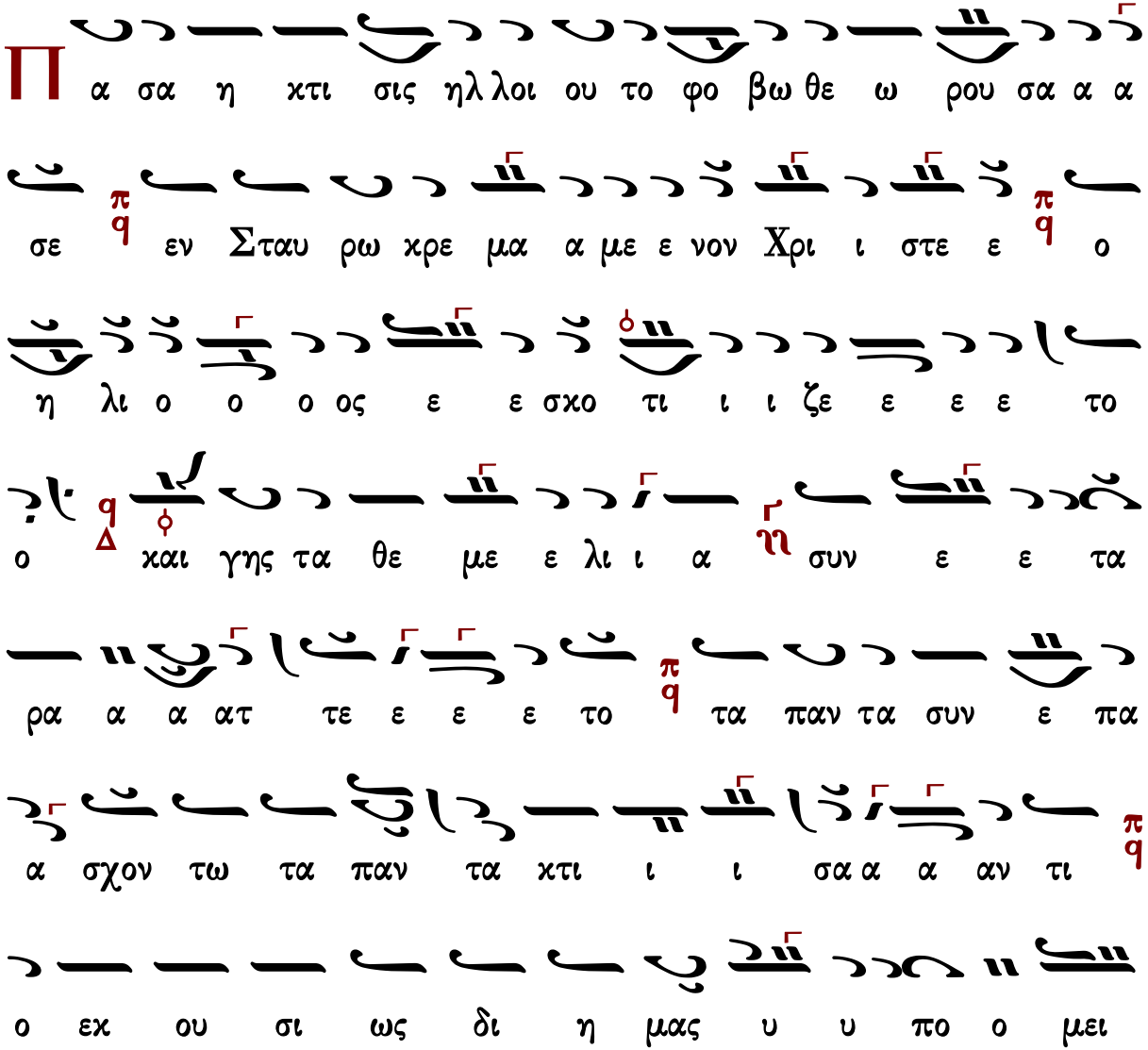

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

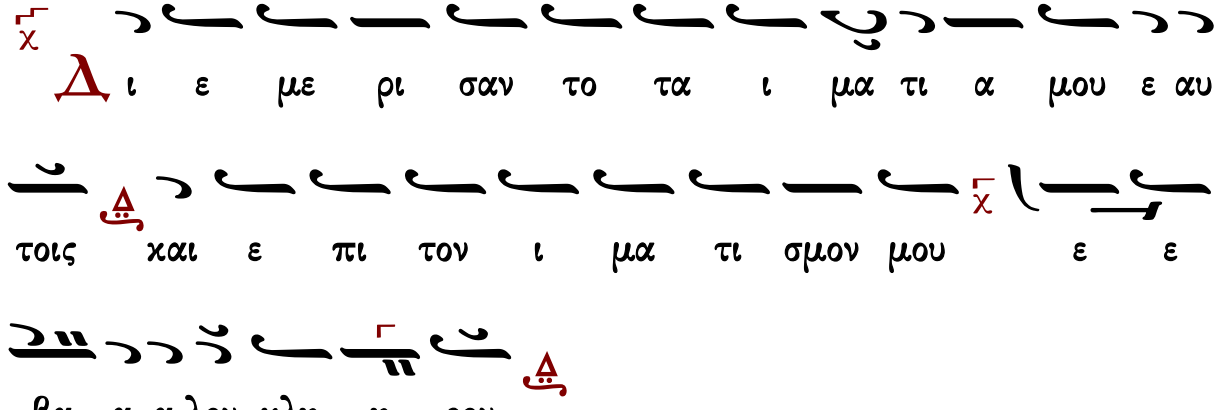

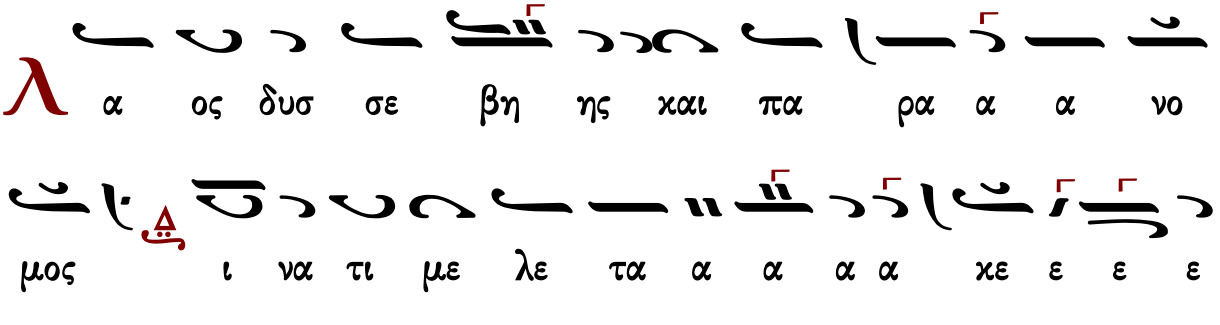

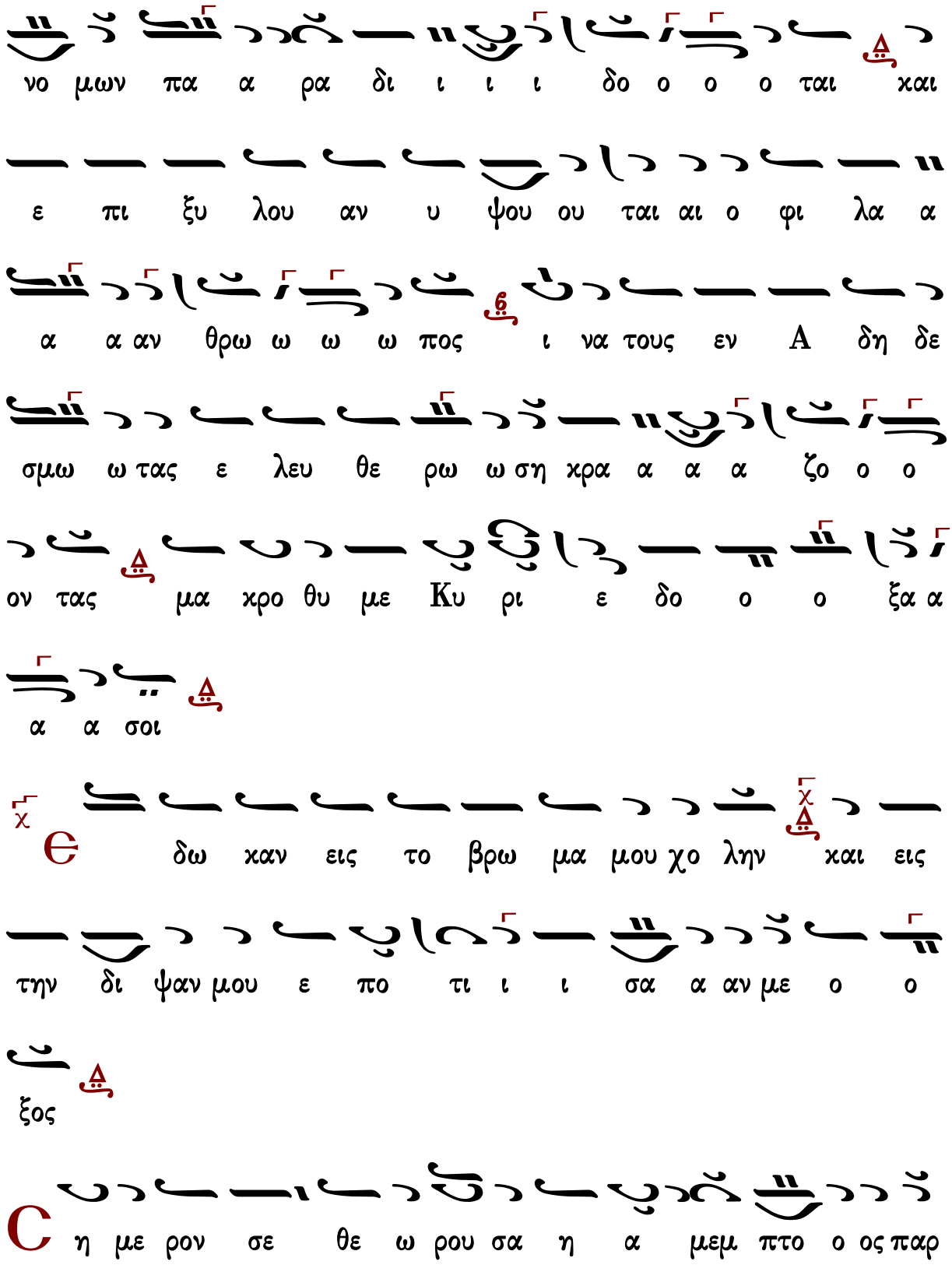
νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α
α α αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν Α δη δε
σμω ω τας ε λευ θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο
ον τας μα χρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α
α α σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω
ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω
ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την χαρ δι ι ι ι
α αν πι ι ι χρως και στε να ζου σα ο δυ νη
η ρως εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα
ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε
τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η
θος τυ πτου σα αν ε χρα α γε γο ε ε ρω ω ως
οι μοι θει ει ον τε ε ε χνο ον οι μοι το
φω ω ω ως του χο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

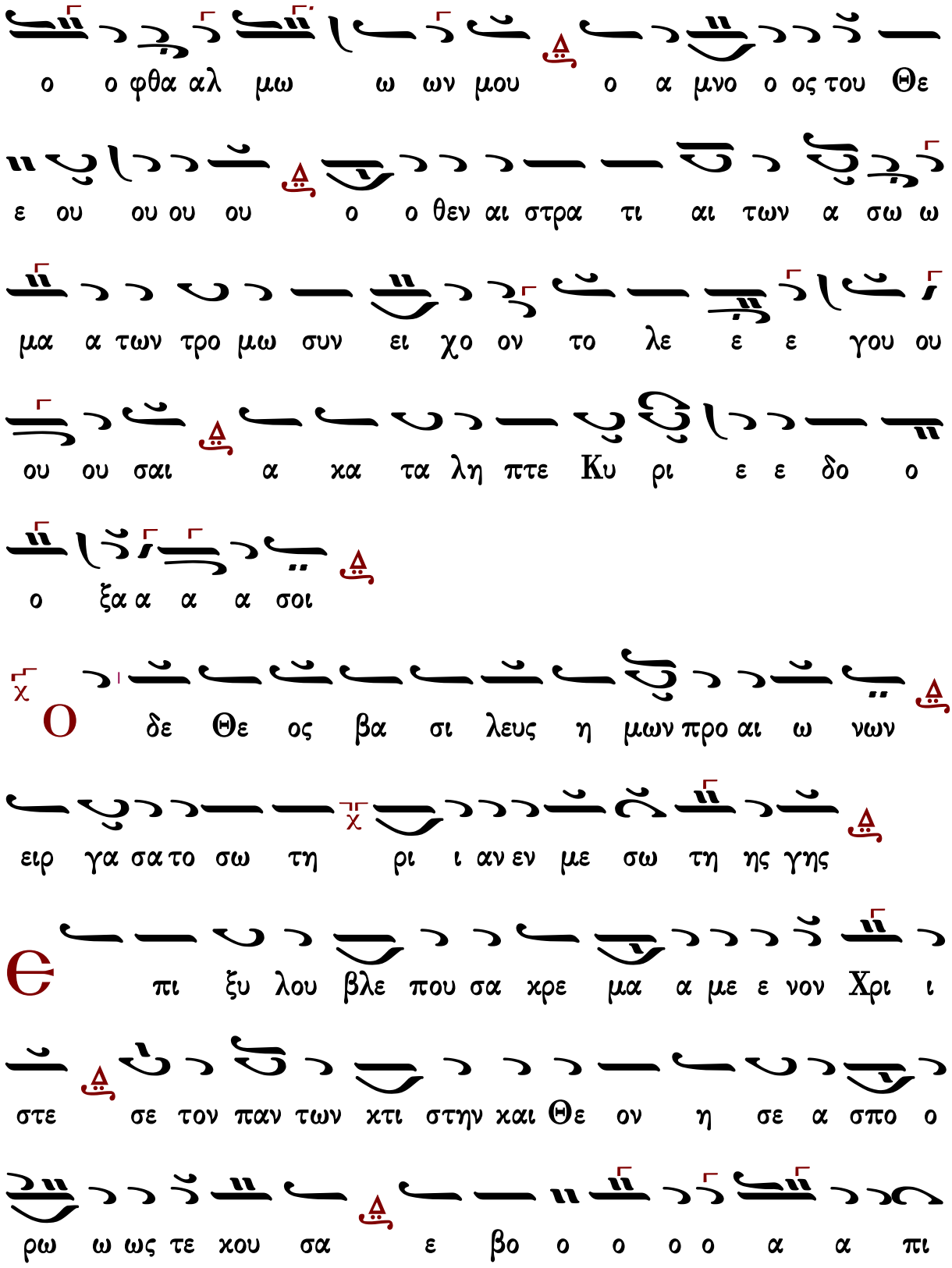
ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε
ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω
μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου
ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο
ρω ω ως τε χου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

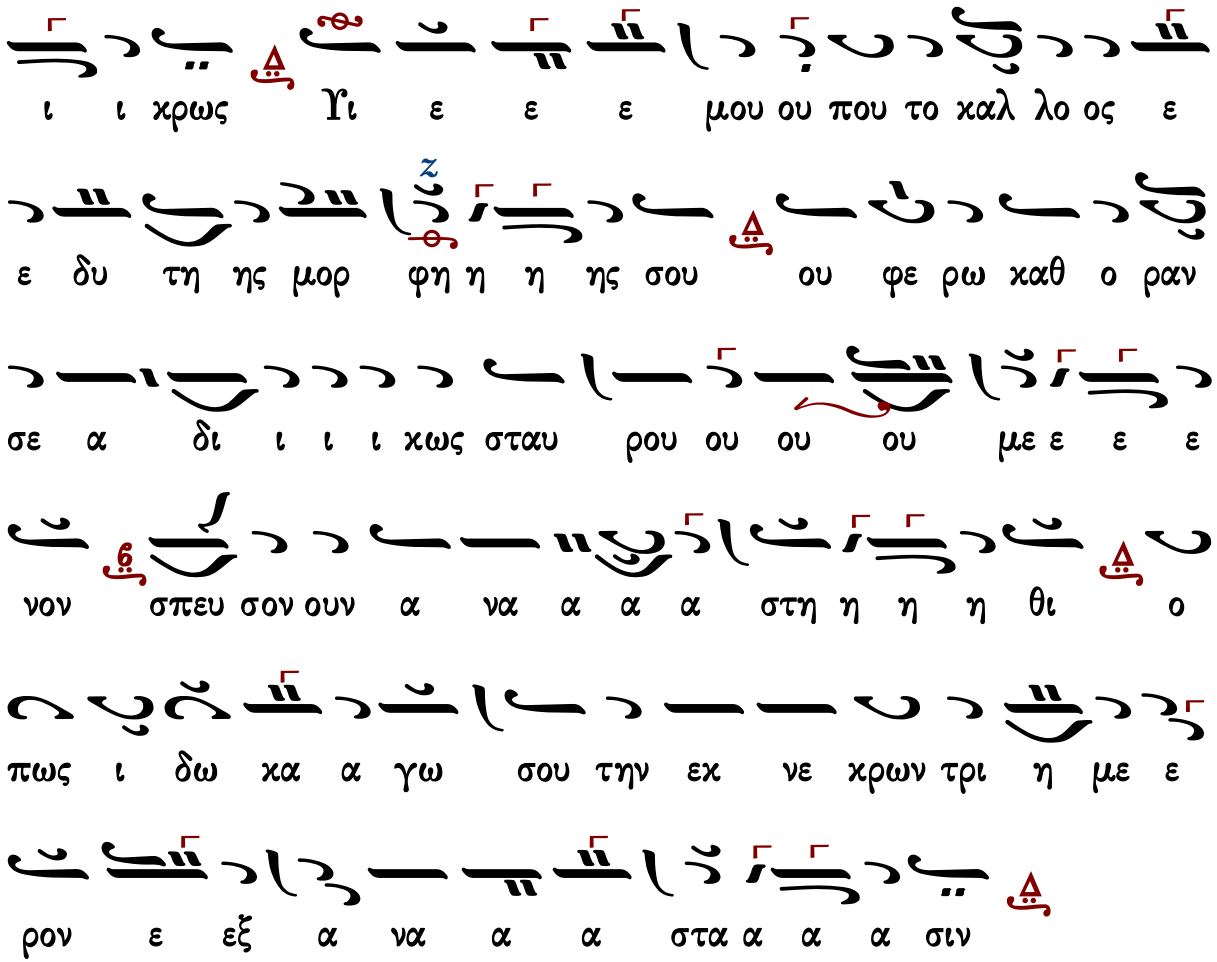

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β′

Ἦχος δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

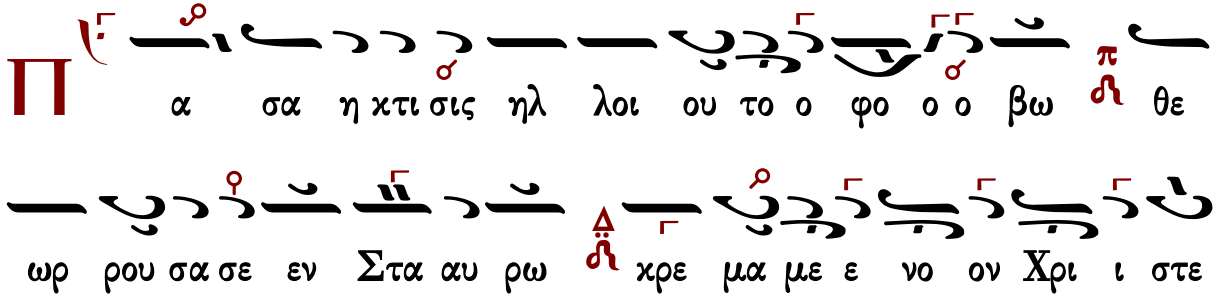

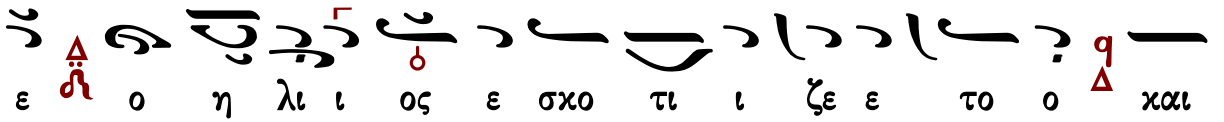

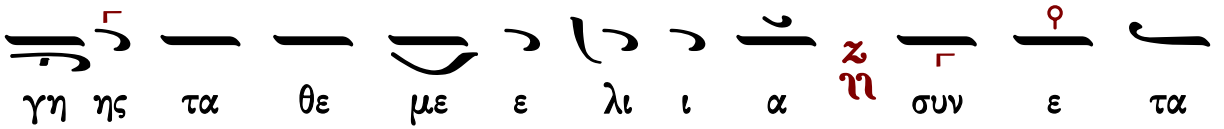

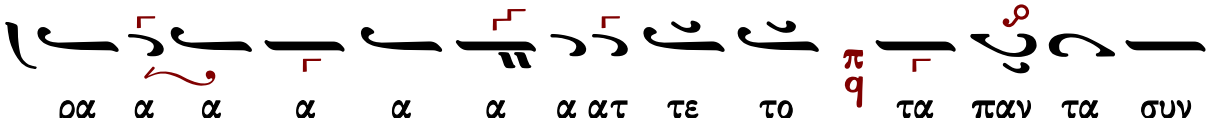

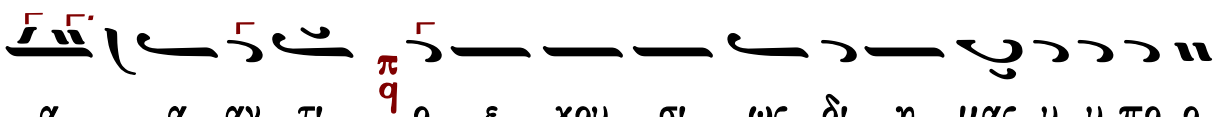

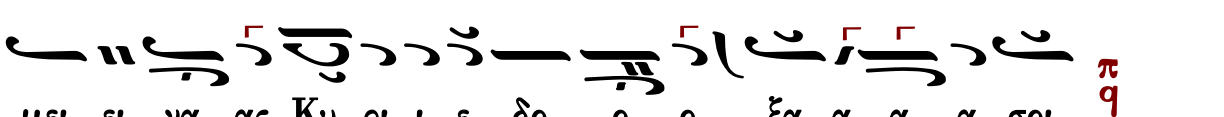

χορὸς α΄

Ἦχος

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

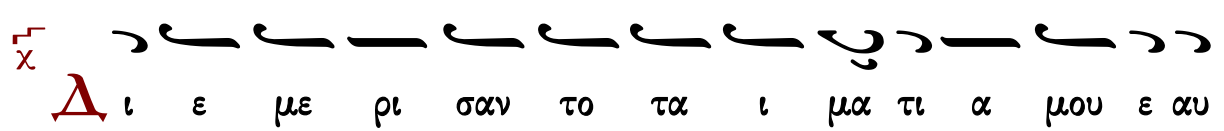

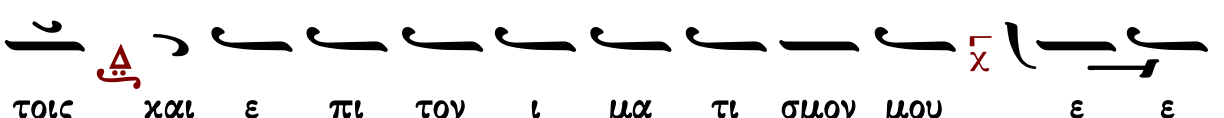

λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος

ι να α τι ι με λε τα χε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α α αν των θα να

α τω ω χα τε δι ι ι χα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο χτι στης του ου χο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται χαι ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι να τους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση χρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα χρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο
ο ο ξα σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ
θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ
τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη
μη η τρω α σπλα α αγ χνα ε ε τε τρω ω το την χαρ
δι ι ι α αν πι ι χρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

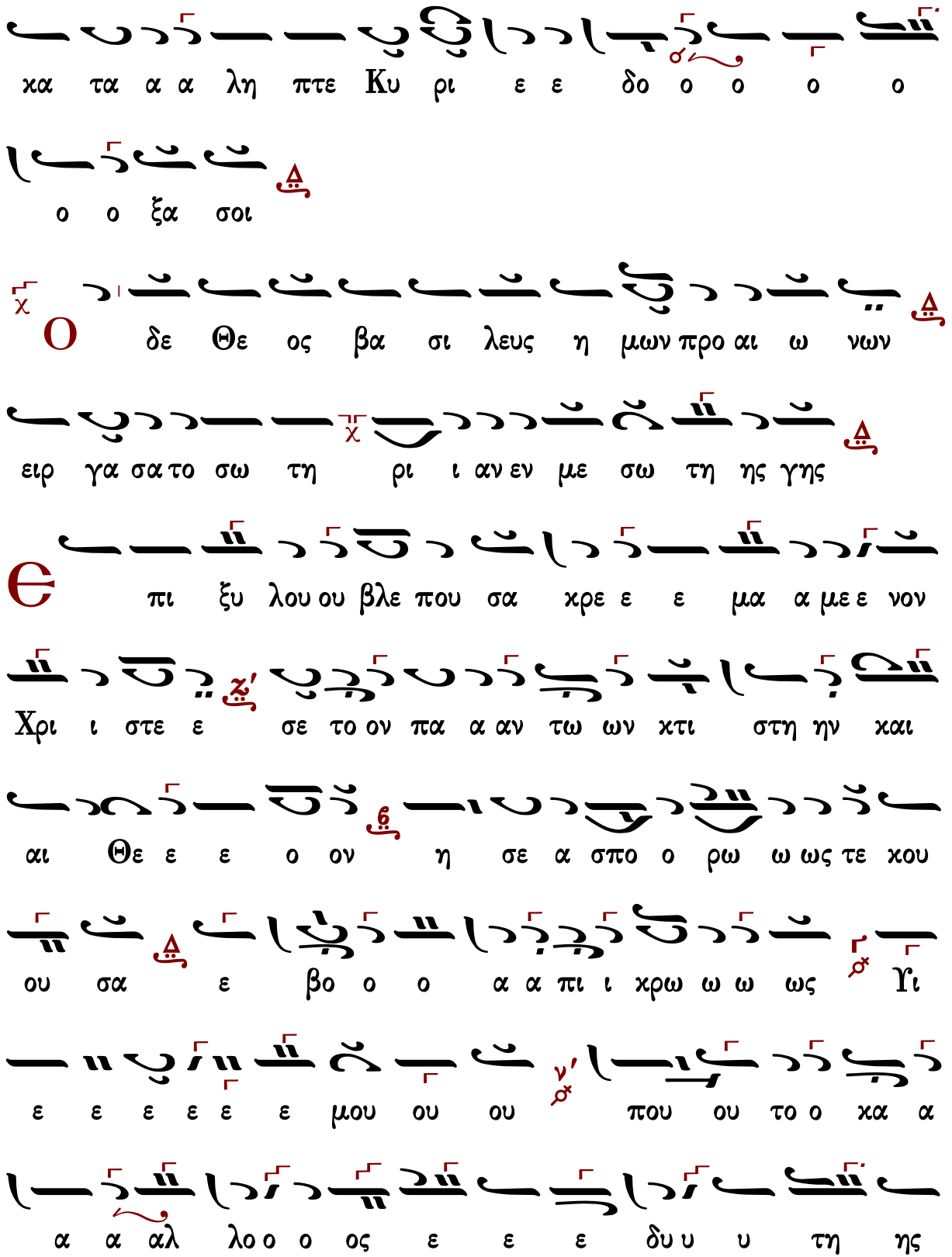
κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο
ο ο ξα σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ε πι ξυ λου ου βλε που σα χρε ε ε μα α με ε νον
Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων χτι στη ην και
αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε χου
ου σα ε βο ο ο α α πι ι χρω ω ω ως Υι
ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α
α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

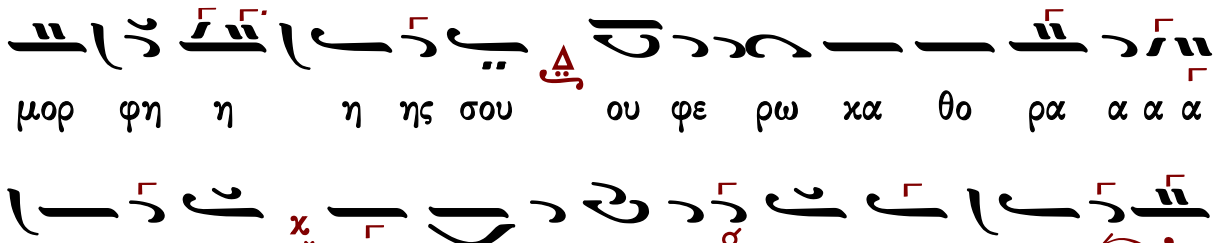

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

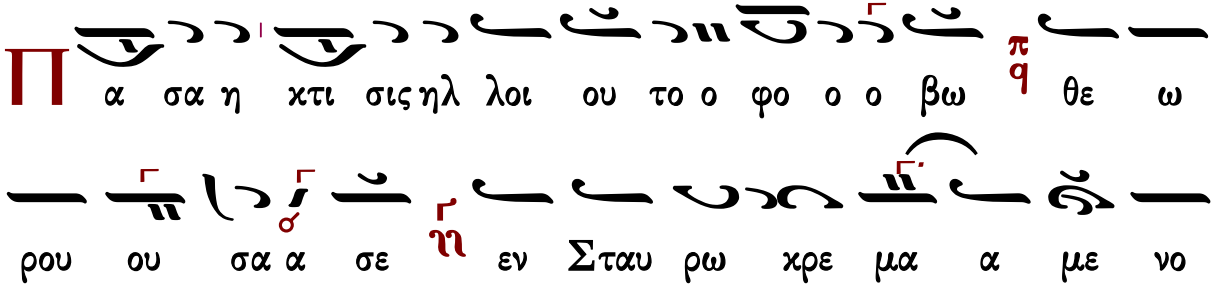

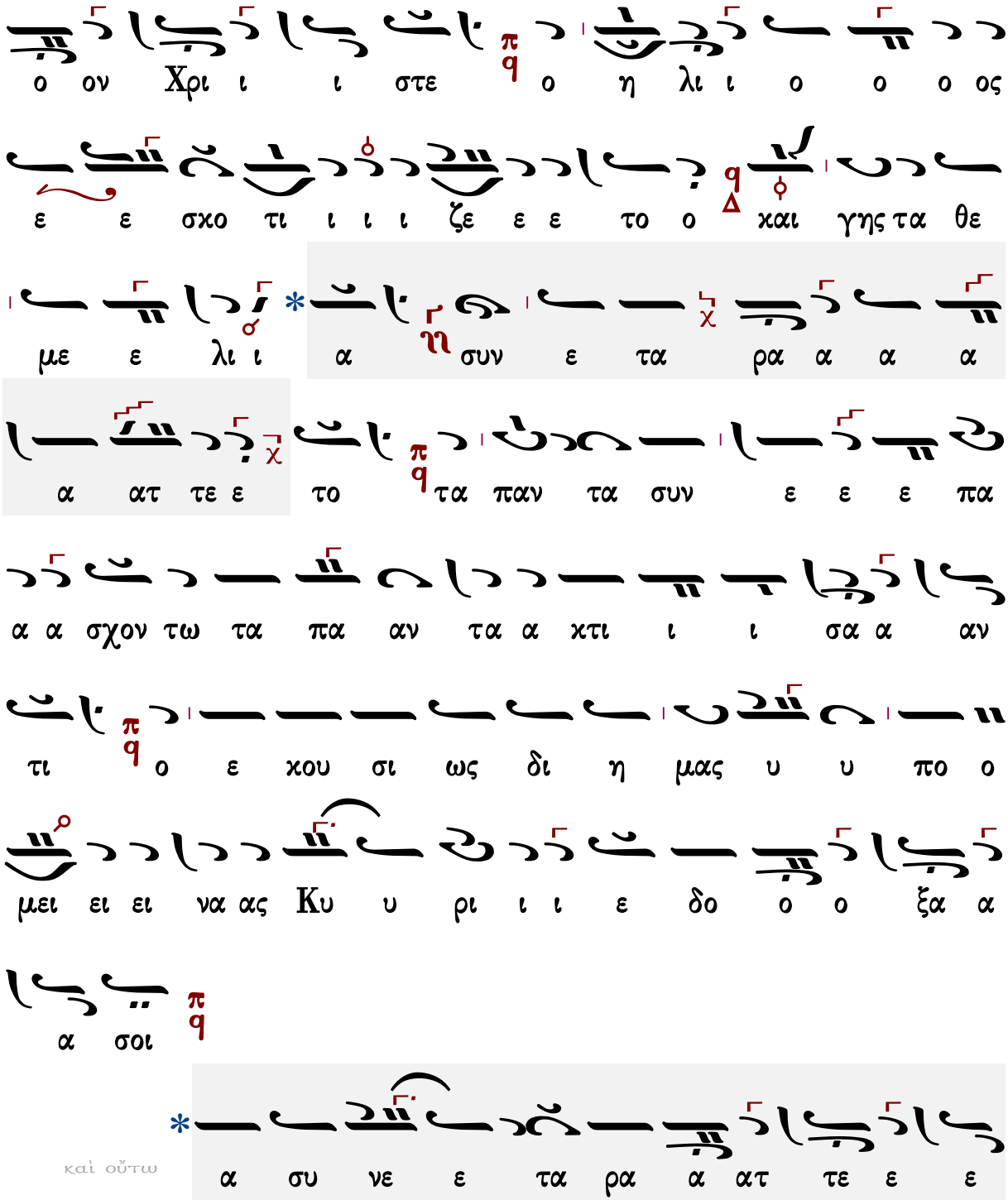

καὶ οὕτω

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

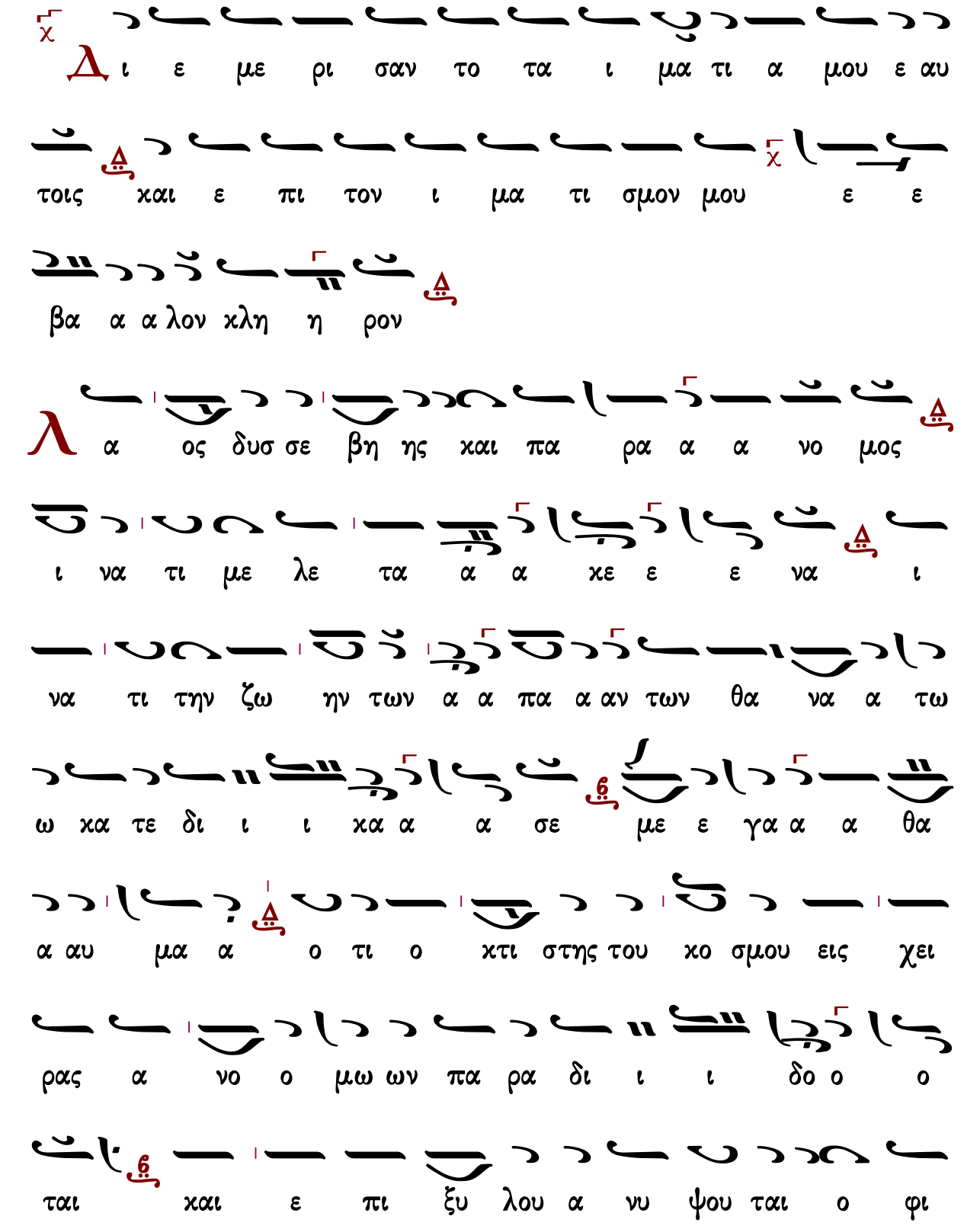
Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις χαι ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε
βα α α λον κλη η ρον
λ α ος δυσ σε βη ης χαι πα ρα α α νο μος
ι να τι με λε τα α α χε ε ε να ι
να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω
ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα
α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει
ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο
ται χαι ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

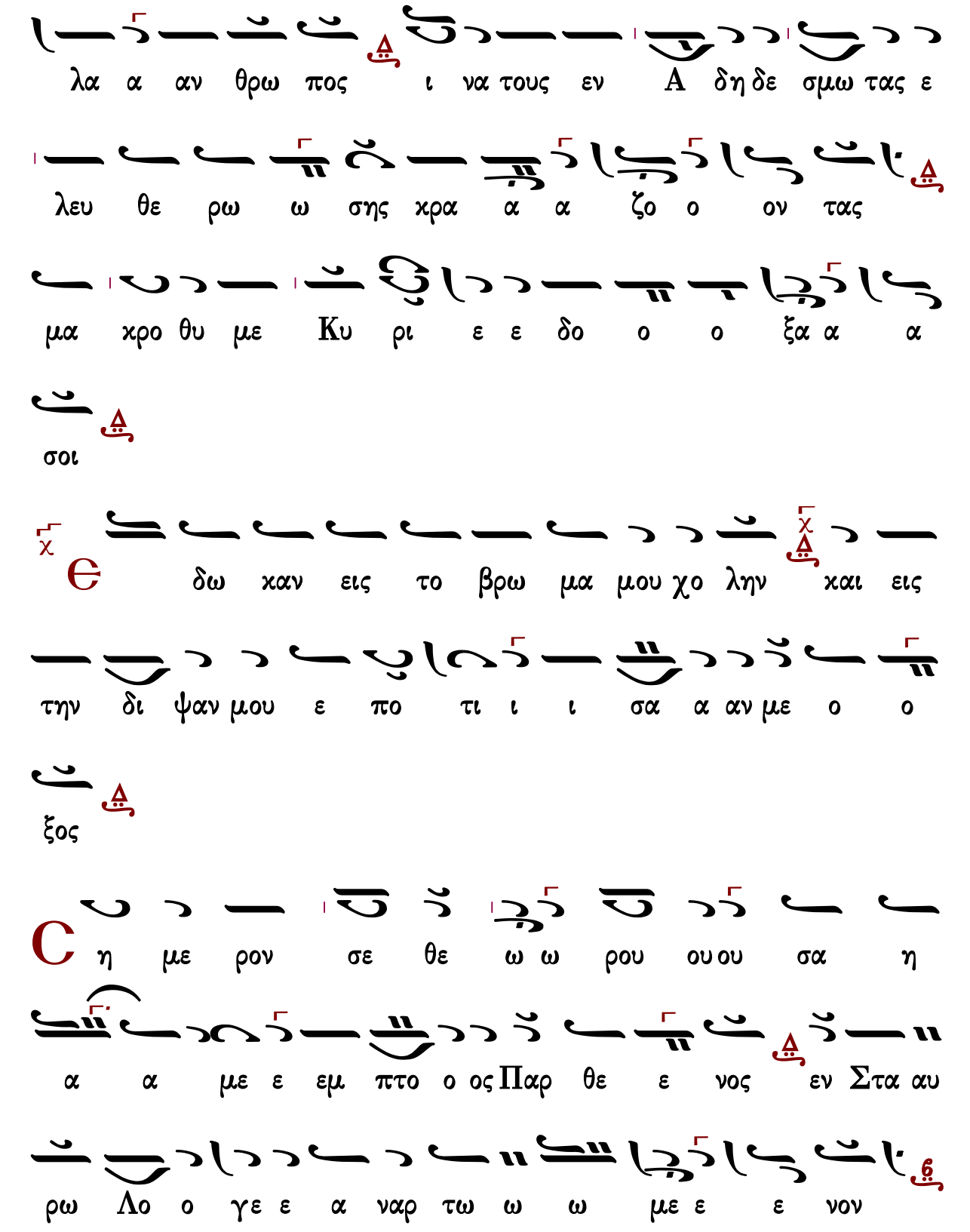
λα α αν θρω πος ι να τους εν A δη δε σμω τας ε
λευ θε ρω ω σης χρα α α ζο ο ον τας
μα χρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο
ξος
η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ
ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε
τε τρω το την χαρ δι ι ι α αν πι ι χρω ως και
στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ
βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι
κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε
το δι ο και το στη θος τυ πτου ου σα α νε ε
χρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε
κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου
ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο Α μνος του Θε
ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

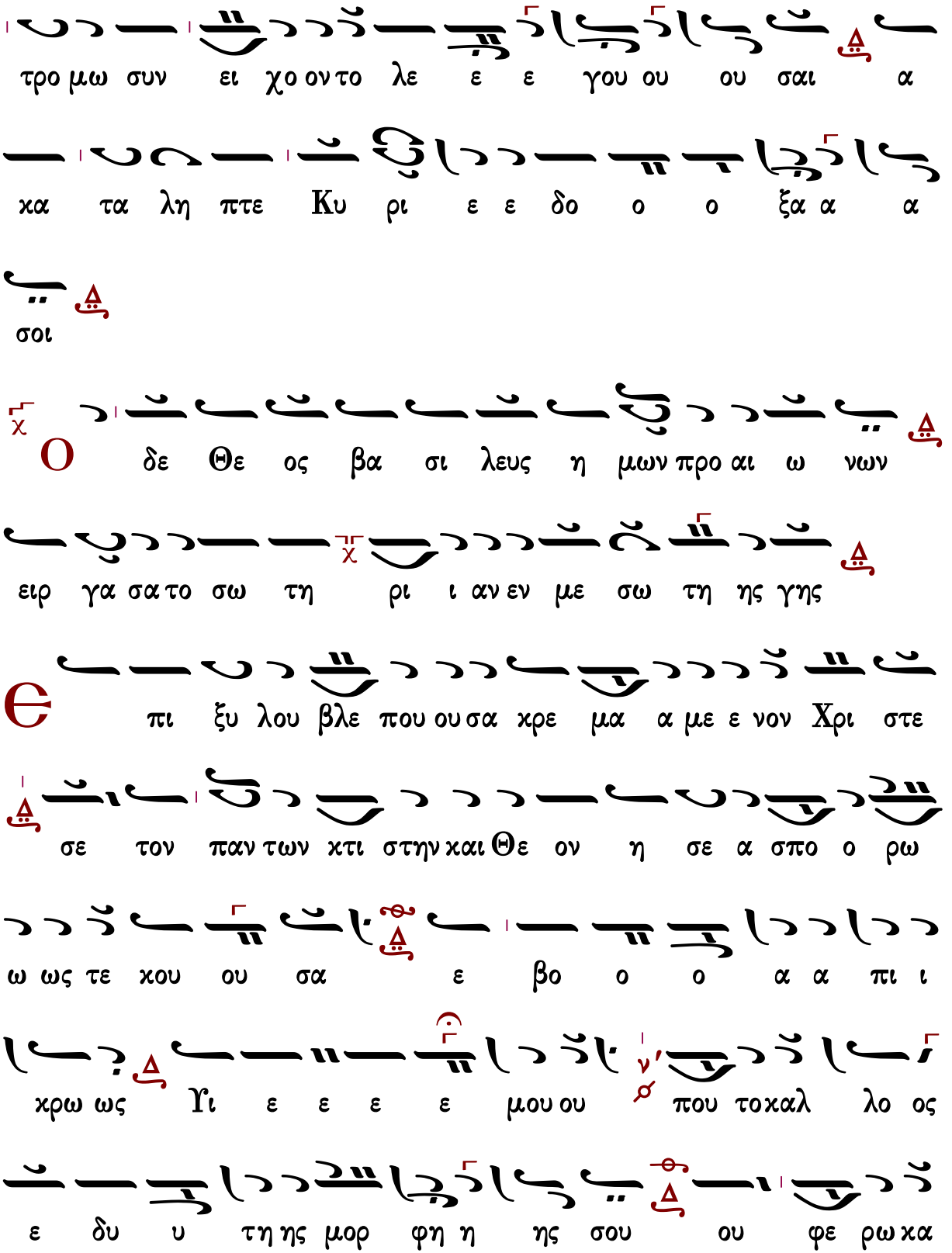
τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι α
κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
πι ξυ λου βλε που ου σα χρε μα α με ε νον Χρι στε
σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω
ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
χρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος
ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

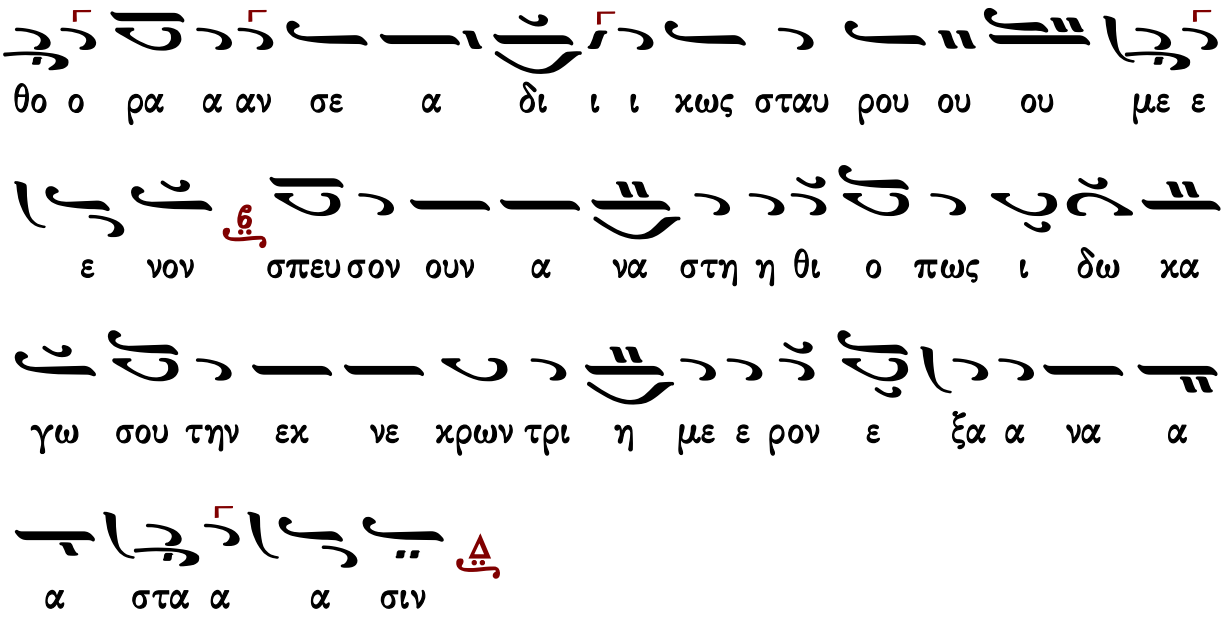

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β′

Ἦχος πλ. δ′ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

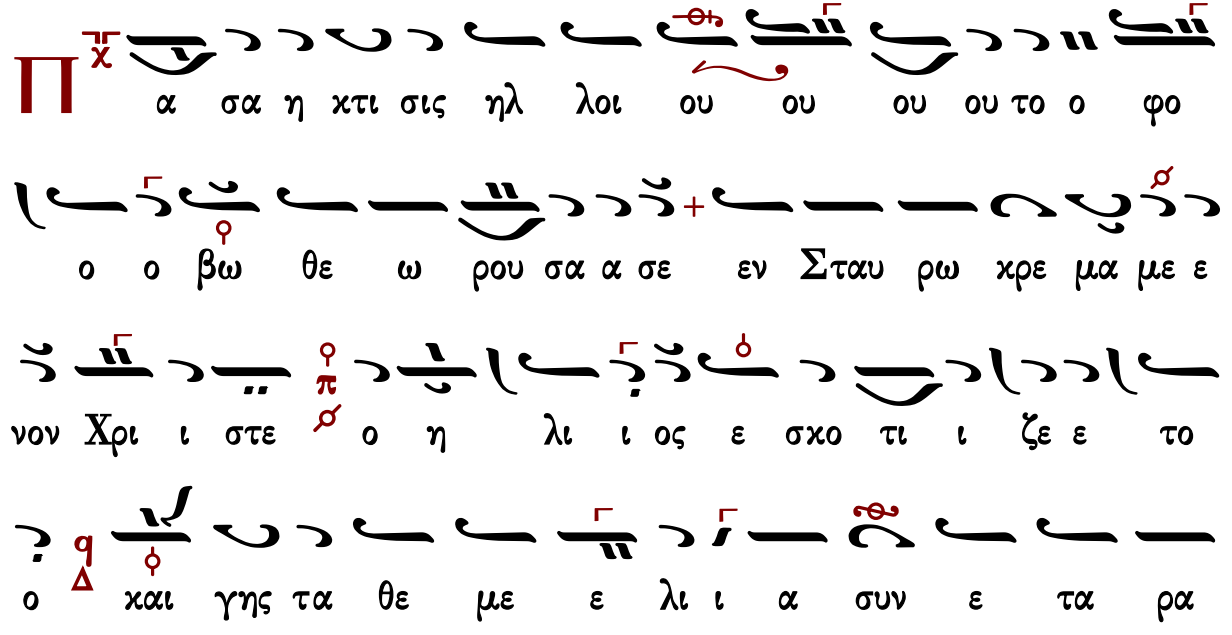

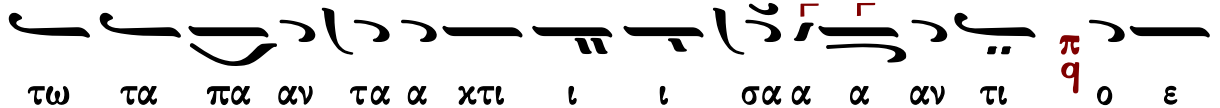

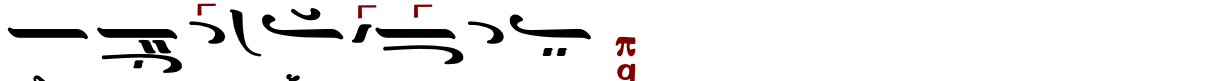

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

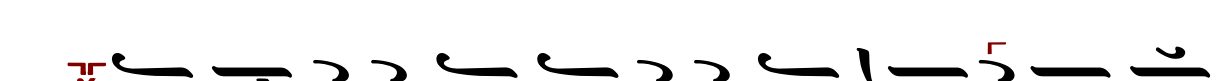

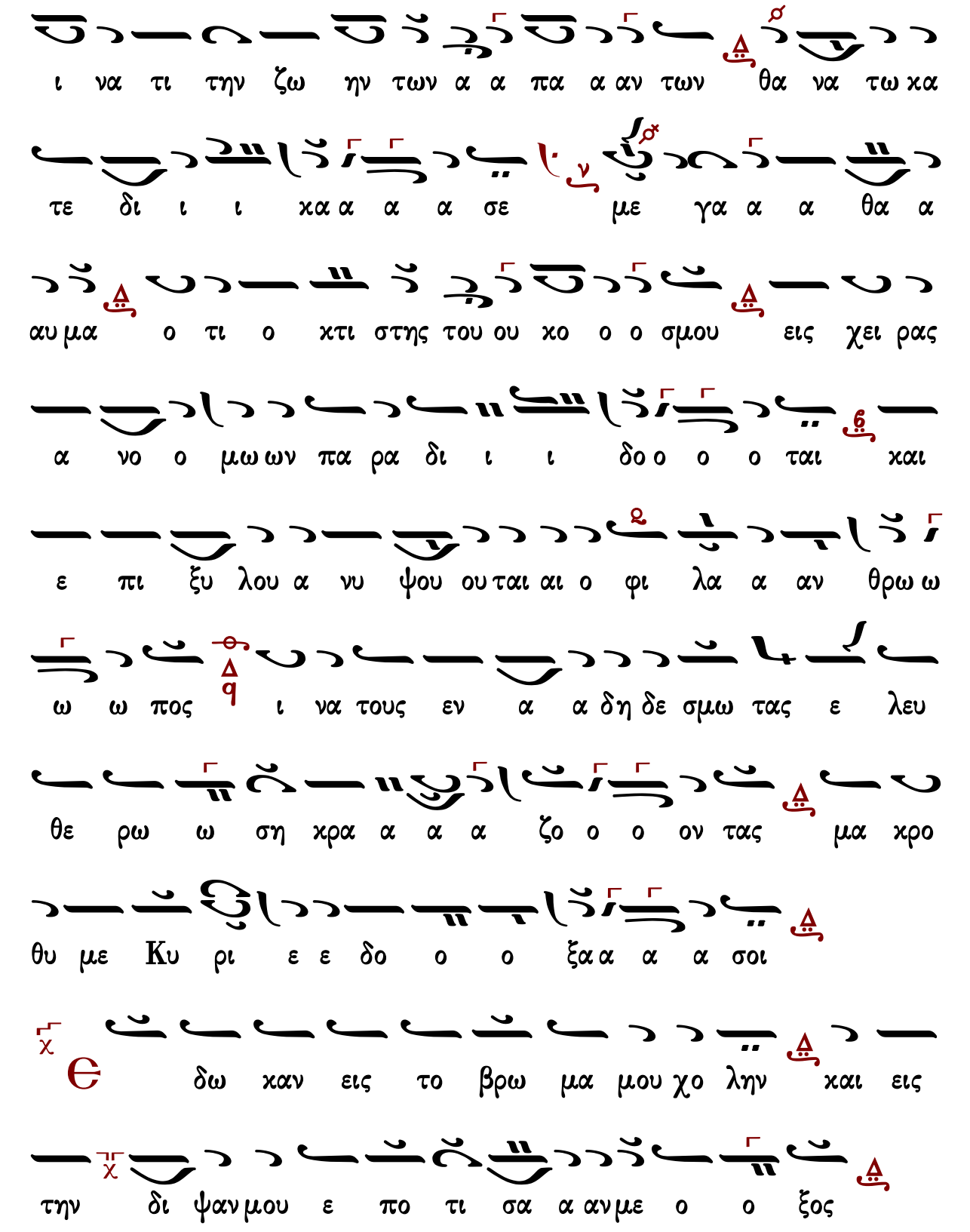
ι να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω χα
τε δι ι ι χα α α α σε με γα α α θα α
αυ μα ο τι ο χτι στης του ου χο ο ο σμου εις χει ρας
α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω
ω ω πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ
θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο ον τας μα χρο
θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε πο τι σα α αν με ο ο ξος

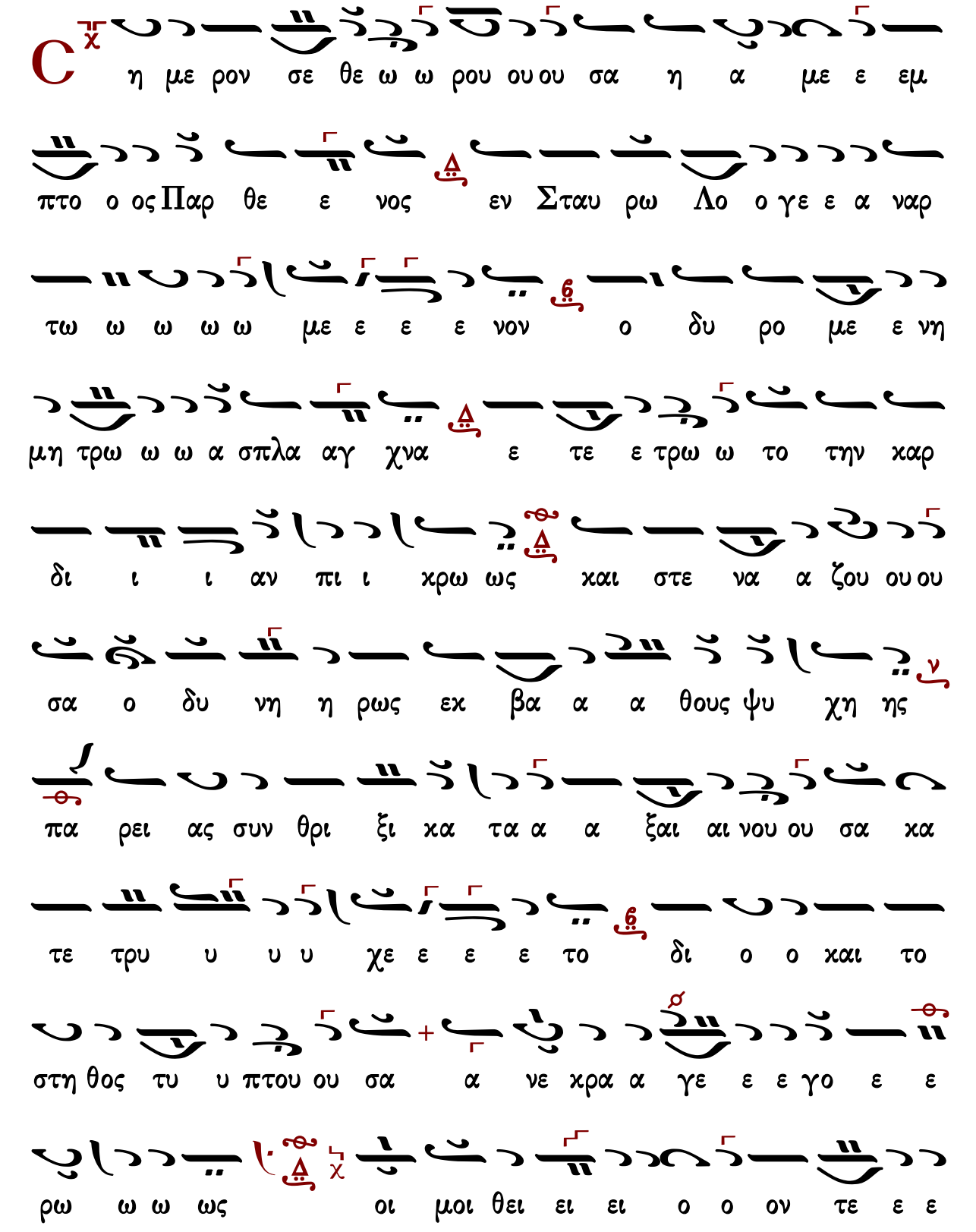
C
η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ
πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη
μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την χαρ
δι ι ι αν πι ι χρω ως χαι στε να α ζου ου ου
σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης
πα ρει ας συν θρι ξι χα τα α α ξαι αι νου ου σα χα
τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο χαι το
στη θος τυ υ πτου ου σα α νε χρα α γε ε ε γο ε ε
ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

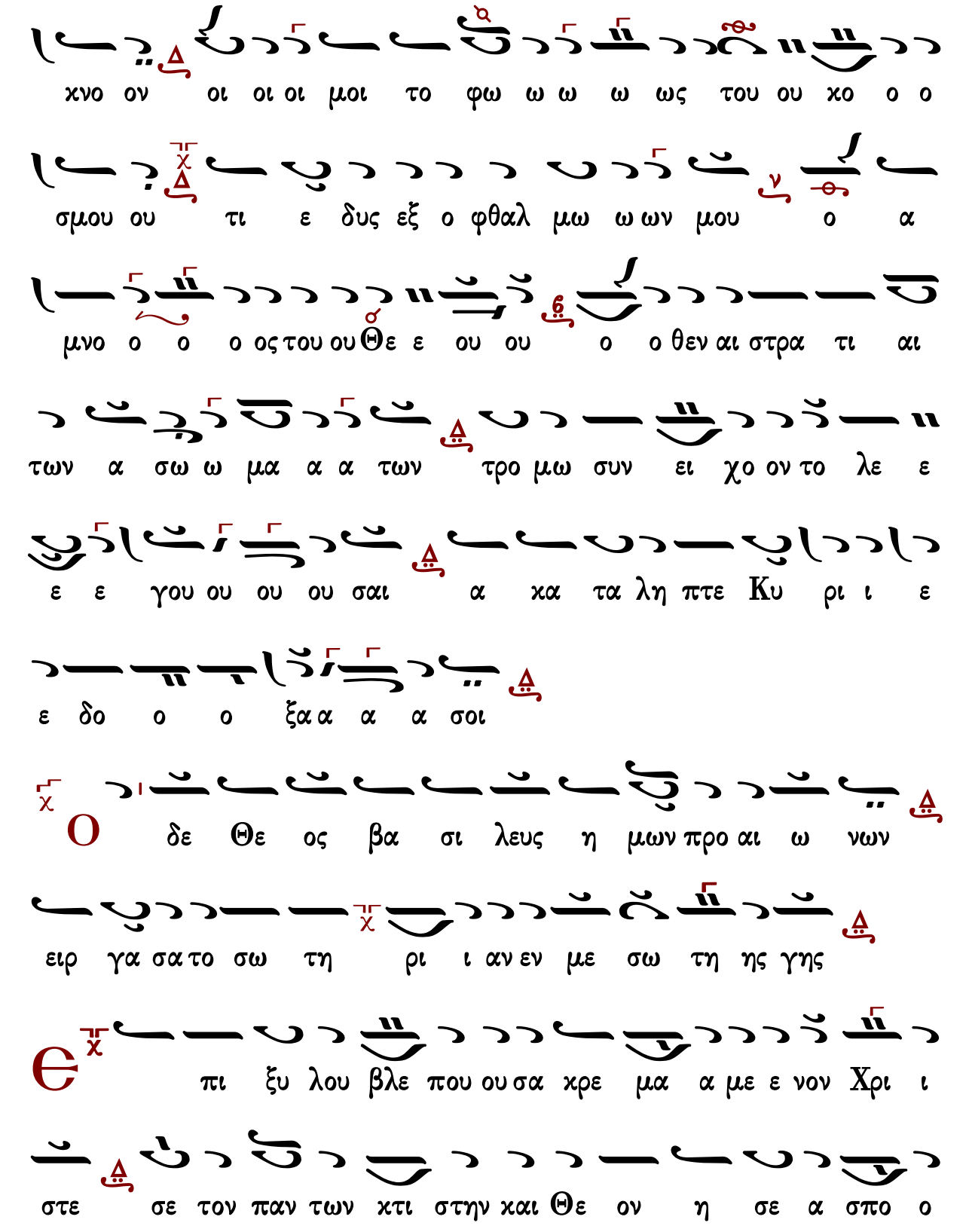
χνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου χο ο ο
σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ω ων μου ο α
μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι
των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε
ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε
ε δο ο ο ξα α α α σοι
Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
ειρ γα σα το σω τη ρι ι αν εν με σω τη ης γης
Ε πι ξυ λου βλε που ου σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
χρω ως γι ε ε ε μου ου ου ου που ου το
κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ
φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε
α δι ι ι ι χω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον
σπευ σον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι
δω κα α γω σου την εκ νε χρων τρι η με ε ρον εξ α α
να α α στα α α α σιν
γι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη
ης μορ φη η η ης σου ου

Δόξα...

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β΄

Ἦχος λ̈ ν̈ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.376*

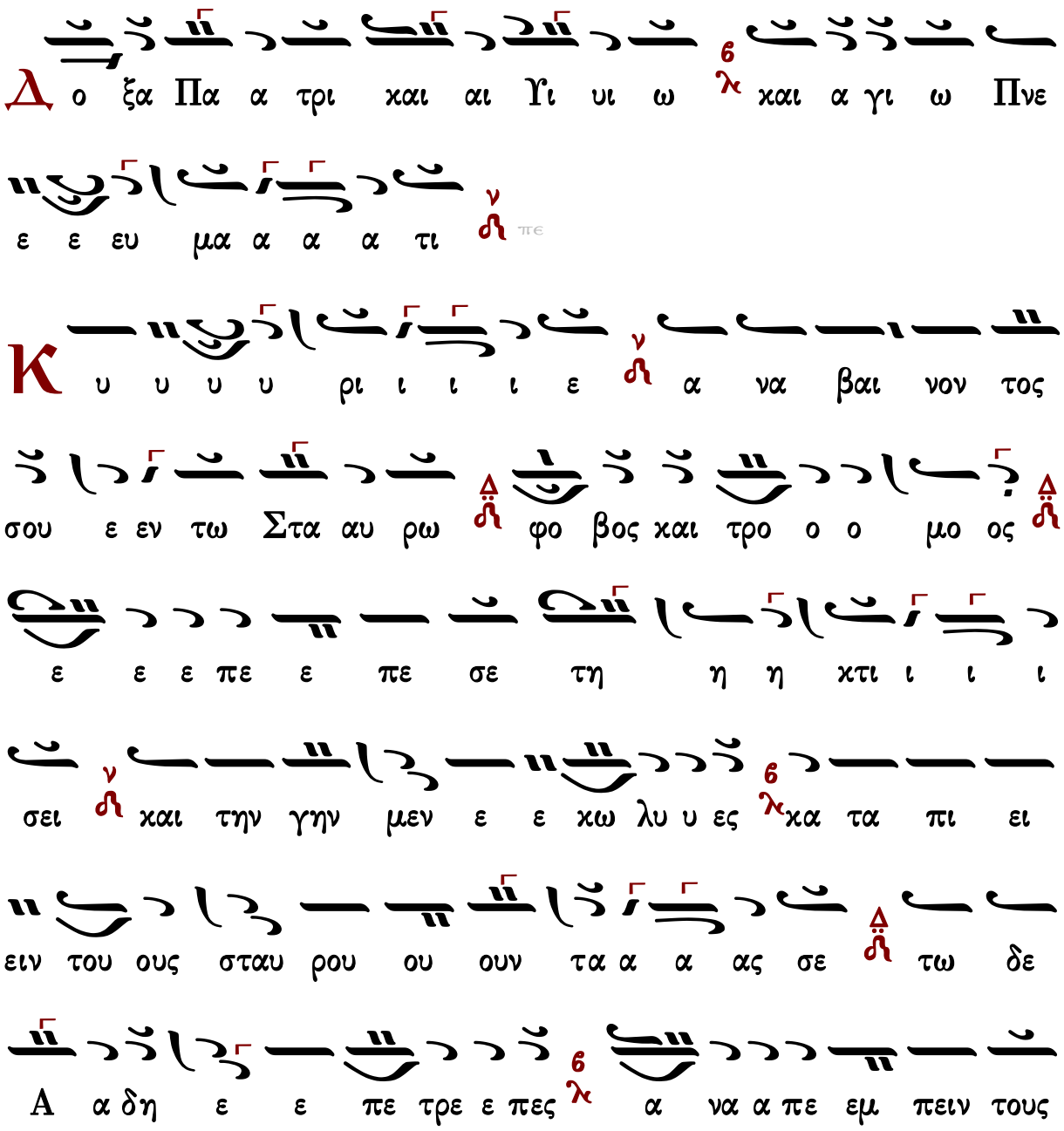

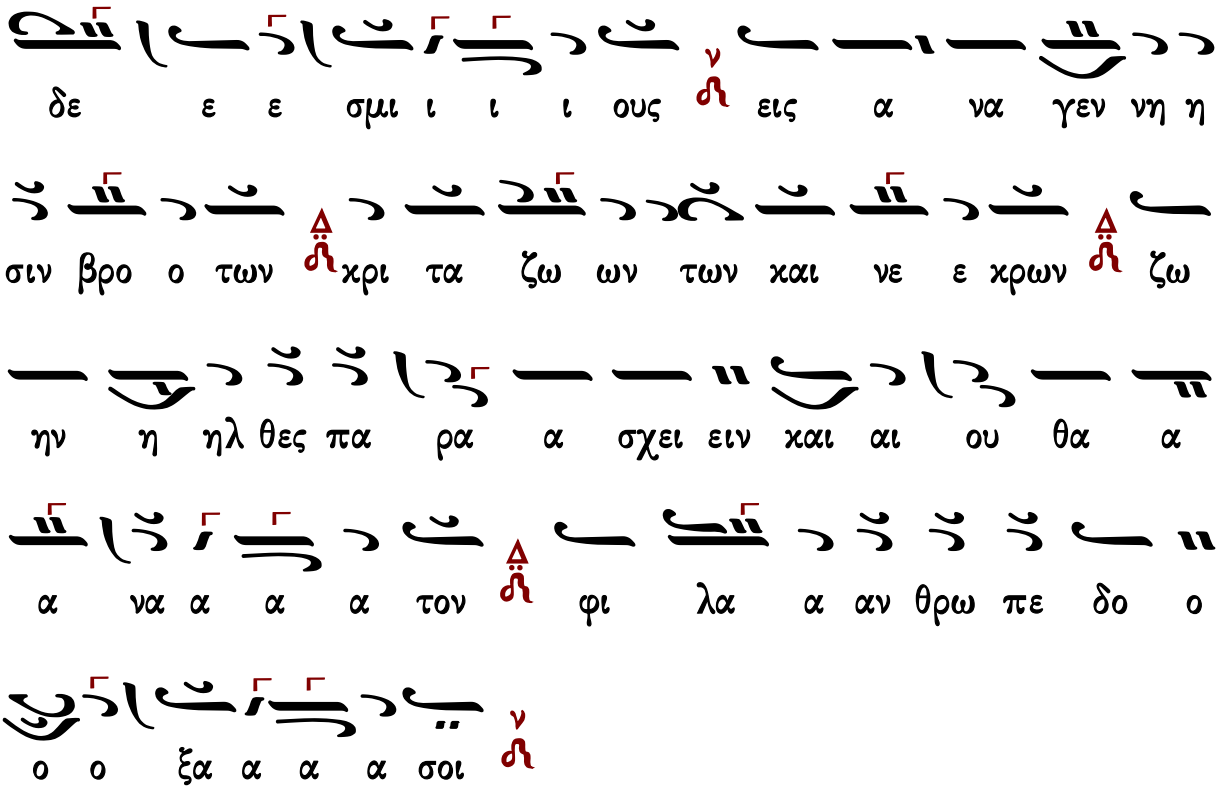

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου, σύντομον

χορὸς β′

Ἦχος λ π ϊ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.260*

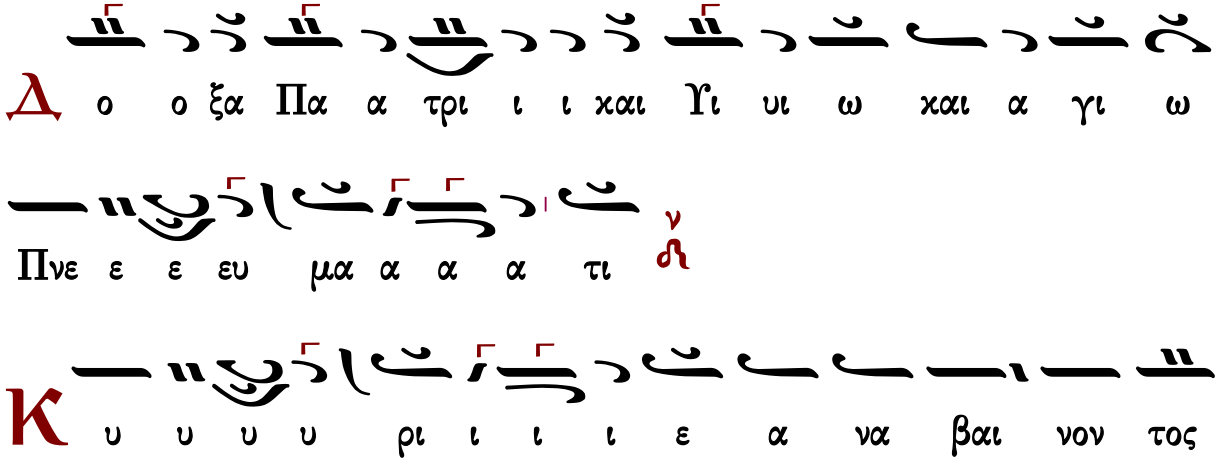

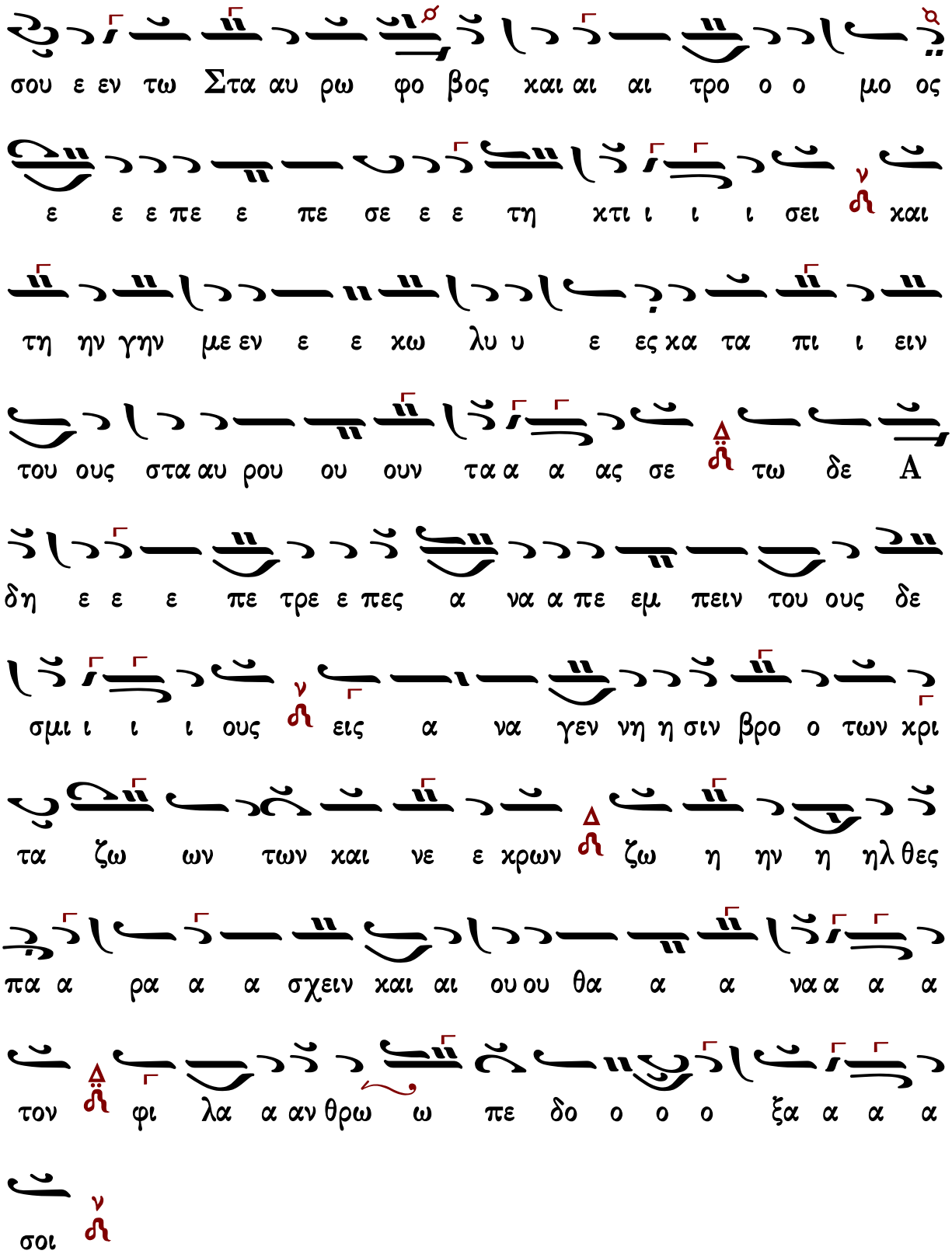
σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο μο ος
ε ε ε πε ε πε σε ε ε τη χτι ι ι ι σει και
τη ην γην με εν ε ε χω λυ υ ε ες κα τα πι ι ειν
του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε τω δε A
δη ε ε ε πε τρε ε πες α να α πε εμ πειν του ους δε
σμι ι ι ι ους εις α να γεν νη η σιν βρο ο των χρι
τα ζω ων των και νε ε χρων ζω η ην η ηλ θες
πα α ρα α α σχειν και αι ου ου θα α α να α α α
τον φι λα α αν θρω ω πε δο ο ο ο ξα α α α
σοι

χορὸς β΄

Ἦχος λ πˊ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.258*

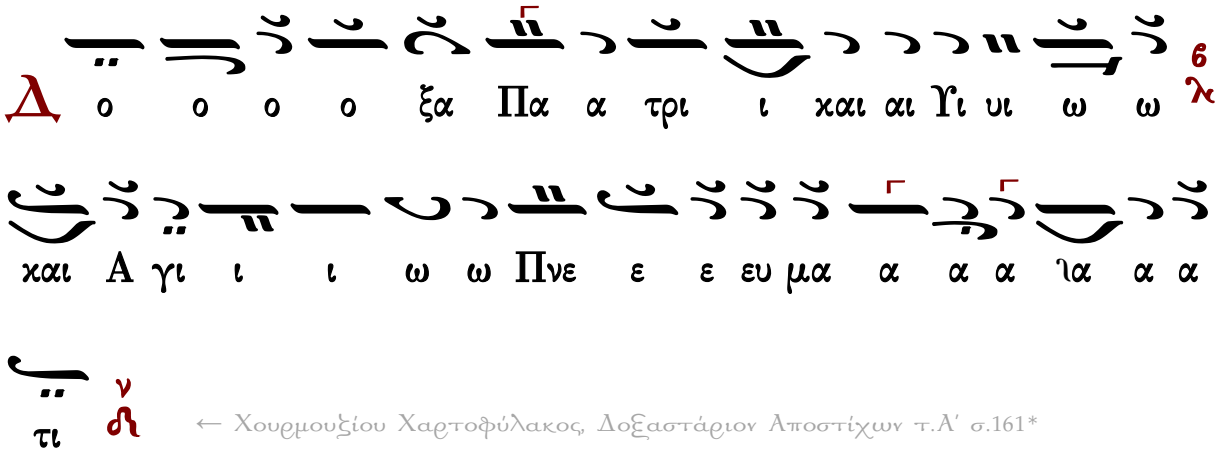

← Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, Δοξαστάριον Αποστίχων τ.Α΄ σ.161*

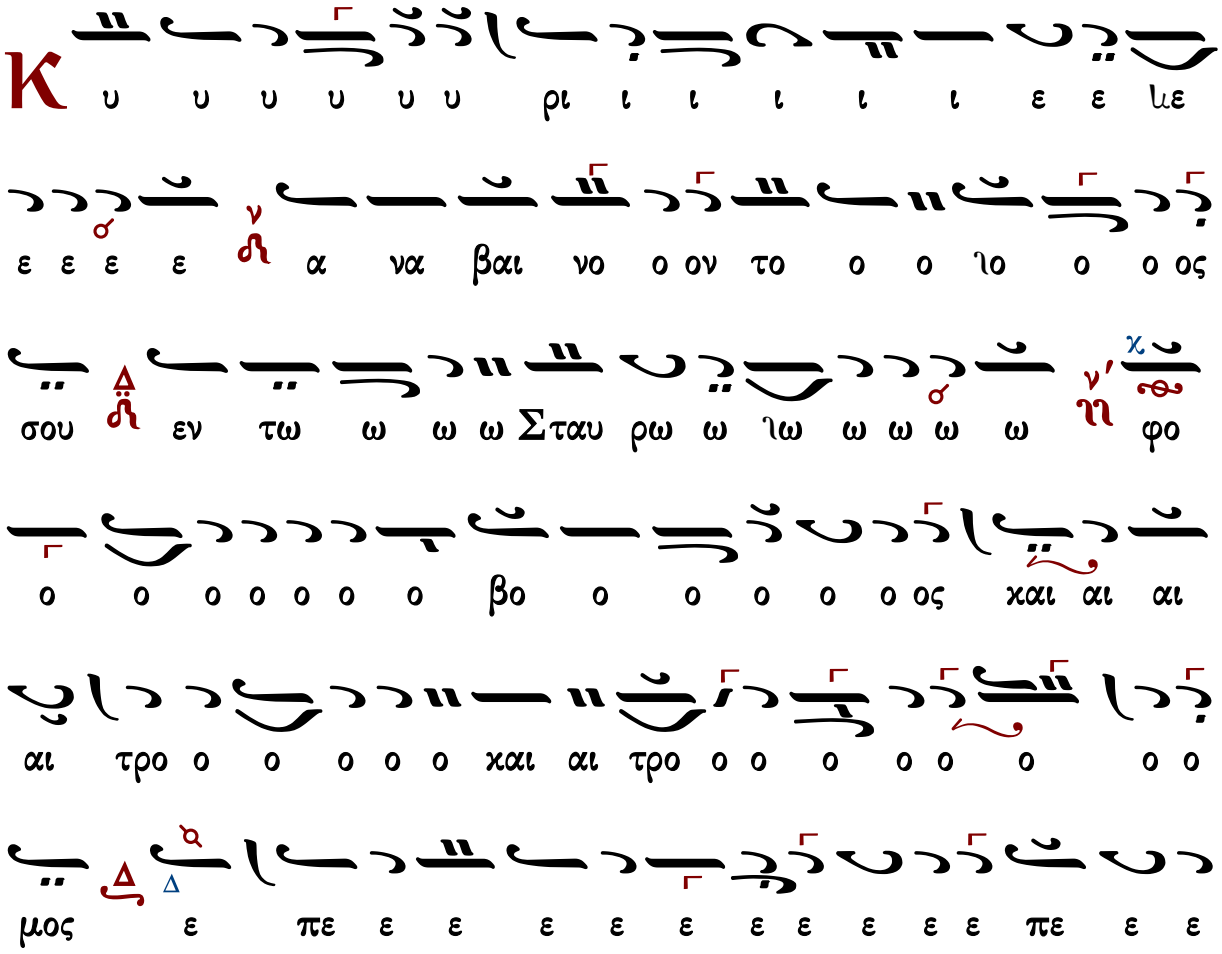

η η η η η η η η η η ηλ θες πα α ρα α σχει ει

η ηη η η ηη ζω ω ωη ω ω ω ω ω ω

τω ω ω ω ιω ω ων χαι νε ε ε ε χαι νε ε χρω

ιω ω ω ω ω ων Κρι ι τα α α α α ζω ω ων

ιε ε ε ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ο ο ο ο βρο ο τω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω

α να γε ε ε ε εν νη η σι ι ιν βρο ο ο ιο

ι ι ι τουους δε ε σμι ι ι ι ι ι ι ι ι ους εις

ε ε εμ πειν του ου ου ου ου ουους δε ε ε ε σμι

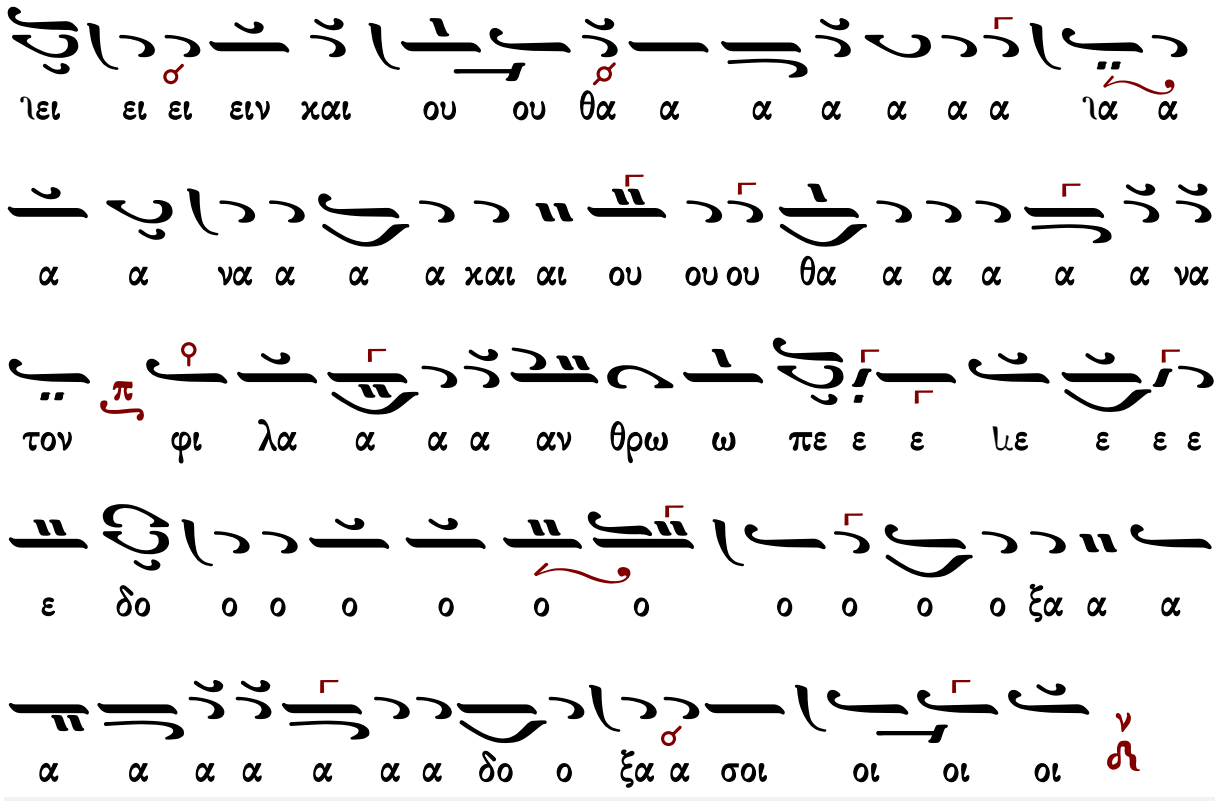

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς β΄

Ἦχος λ πα νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.508*

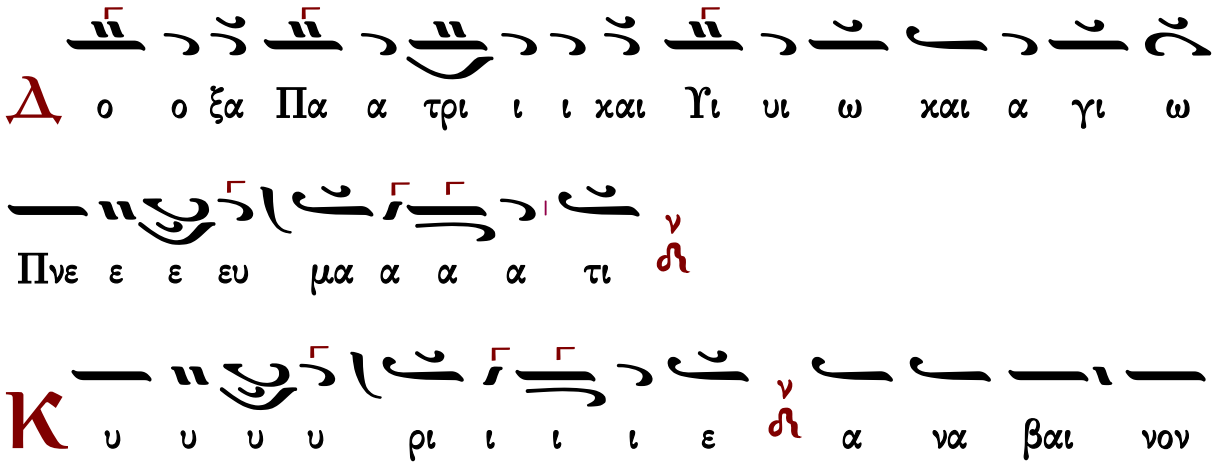

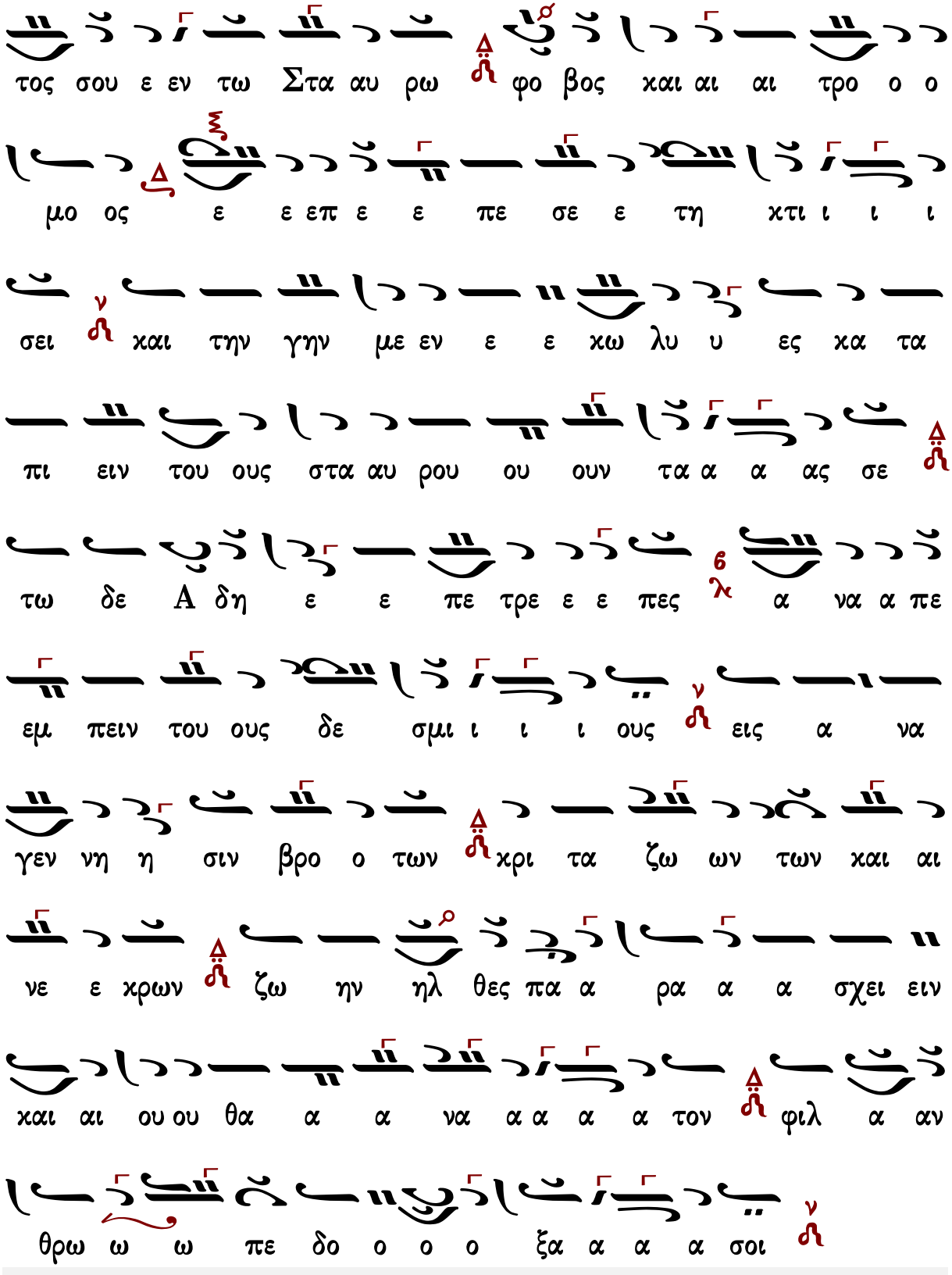
τος σου ε εν τω Στα αυ ρω φο βος και αι αι τρο ο ο
μο ος ε ε επ ε ε πε σε ε τη χτι ι ι ι
σει και την γην με εν ε ε χω λυ υ ες κα τα
πι ειν του ους στα αυ ρου ου ουν τα α α ας σε
τω δε Α δη ε ε πε τρε ε ε πες α να α πε
εμ πειν του ους δε σμι ι ι ι ους εις α να
γεν νη η σιν βρο ο των χρι τα ζω ων των και αι
νε ε χρων ζω ην ηλ θες πα α ρα α α σχει ειν
και αι ου ου θα α α να α α α α τον φιλ α αν
θρω ω ω πε δο ο ο ο ξα α α α σοι

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.248/695*

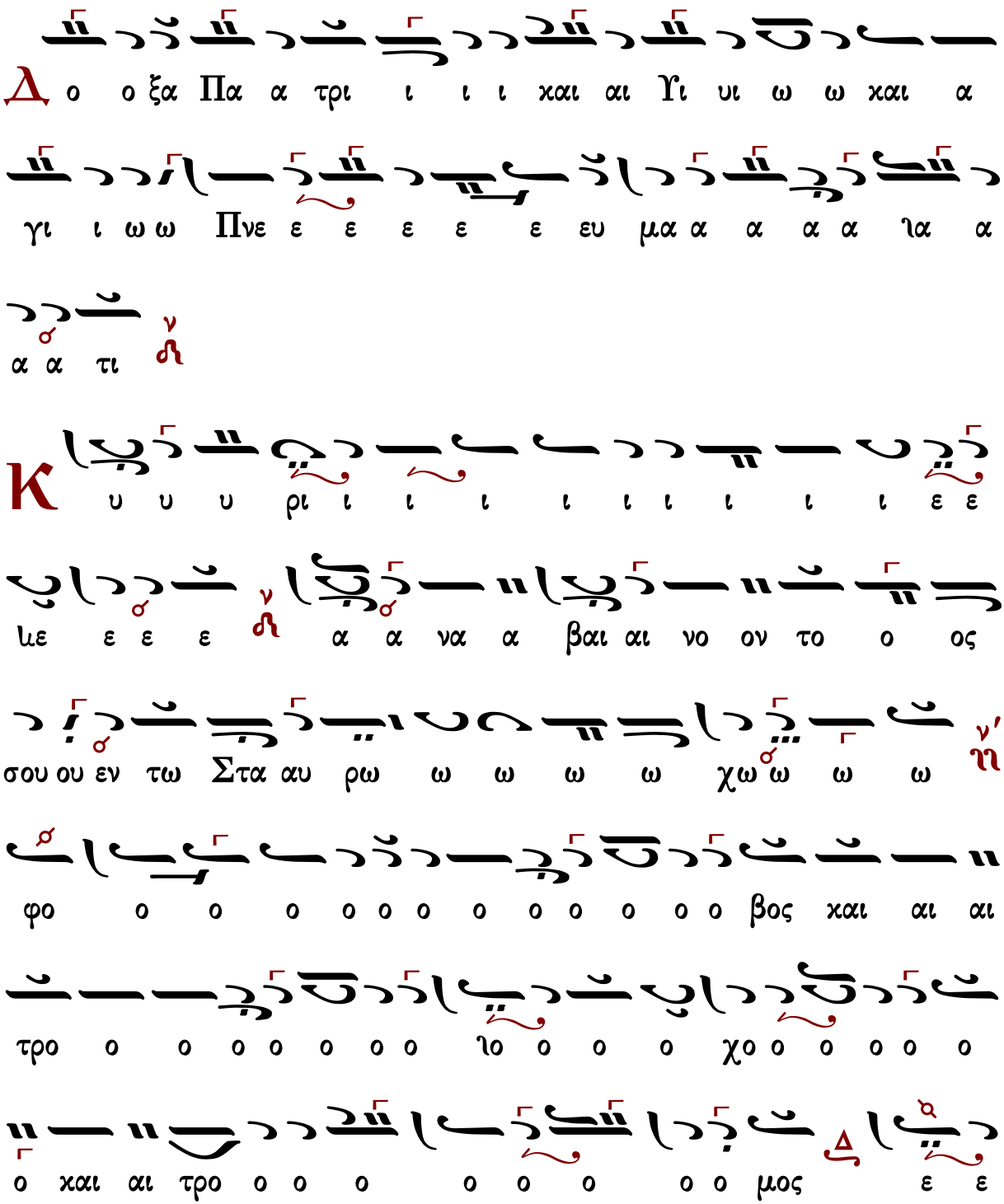

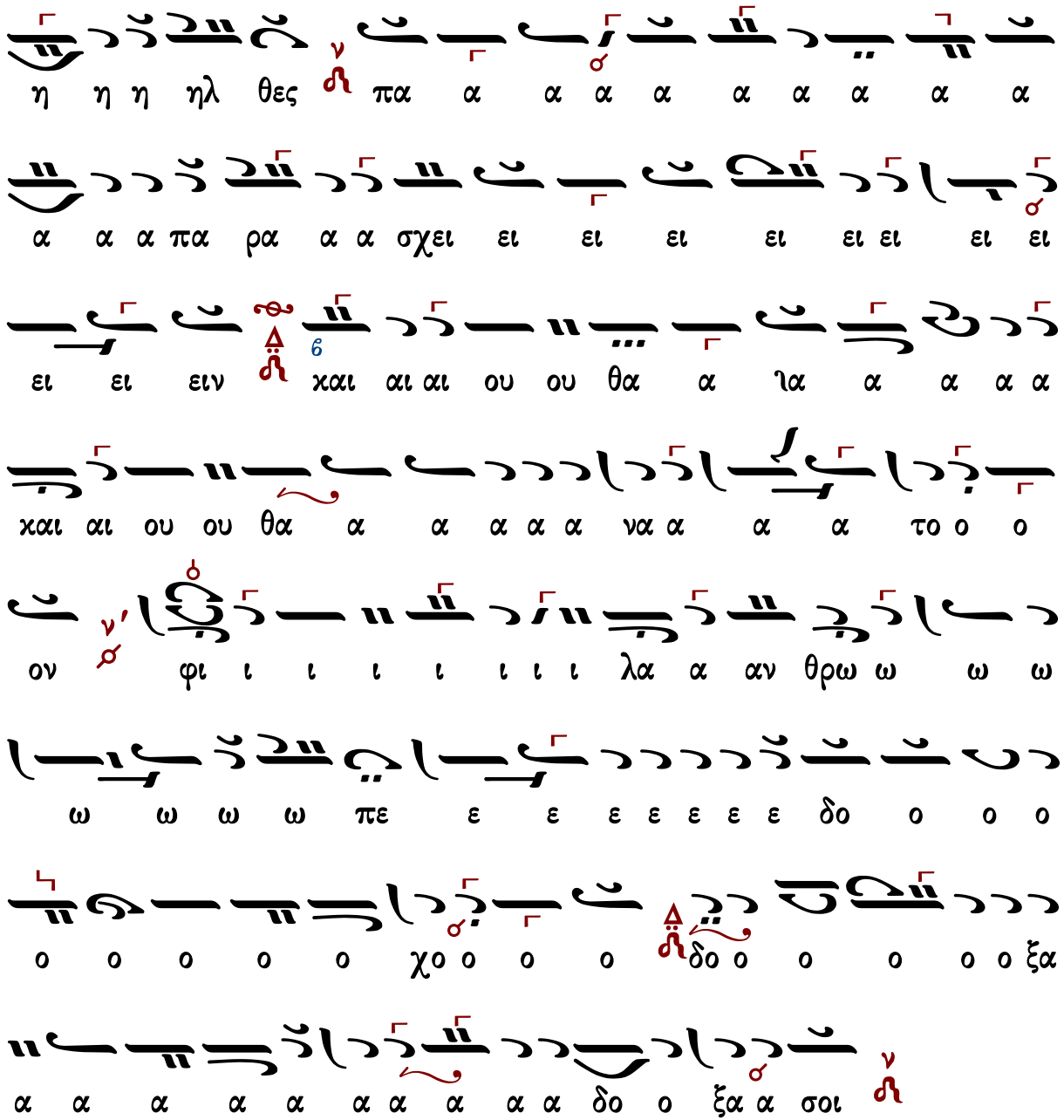

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, συντομότερον

χορὸς β′

Ἦχος λ π ν Νη

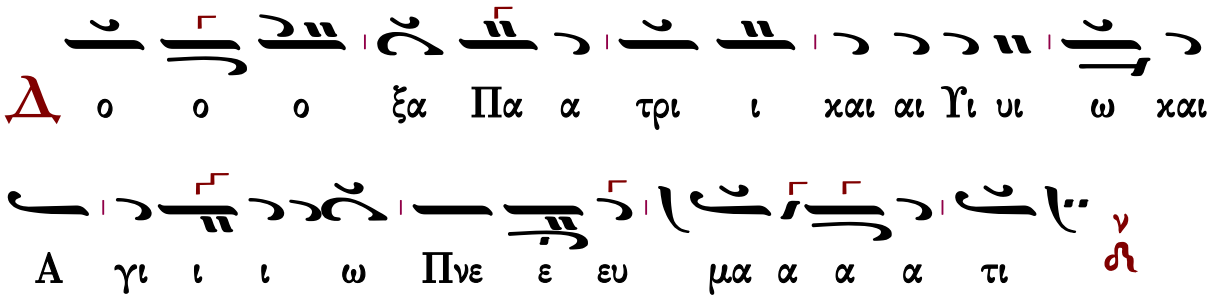

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.279*

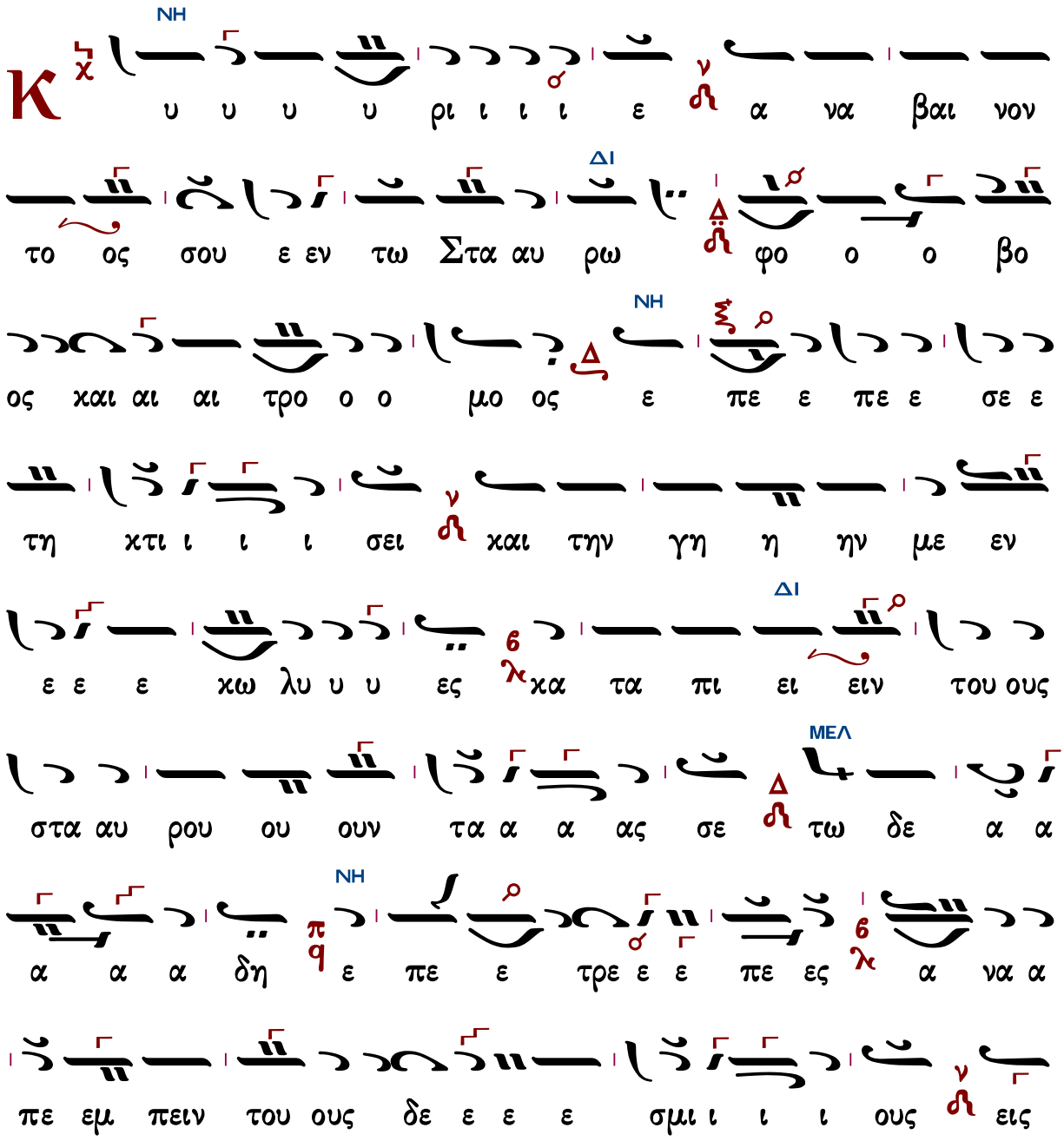

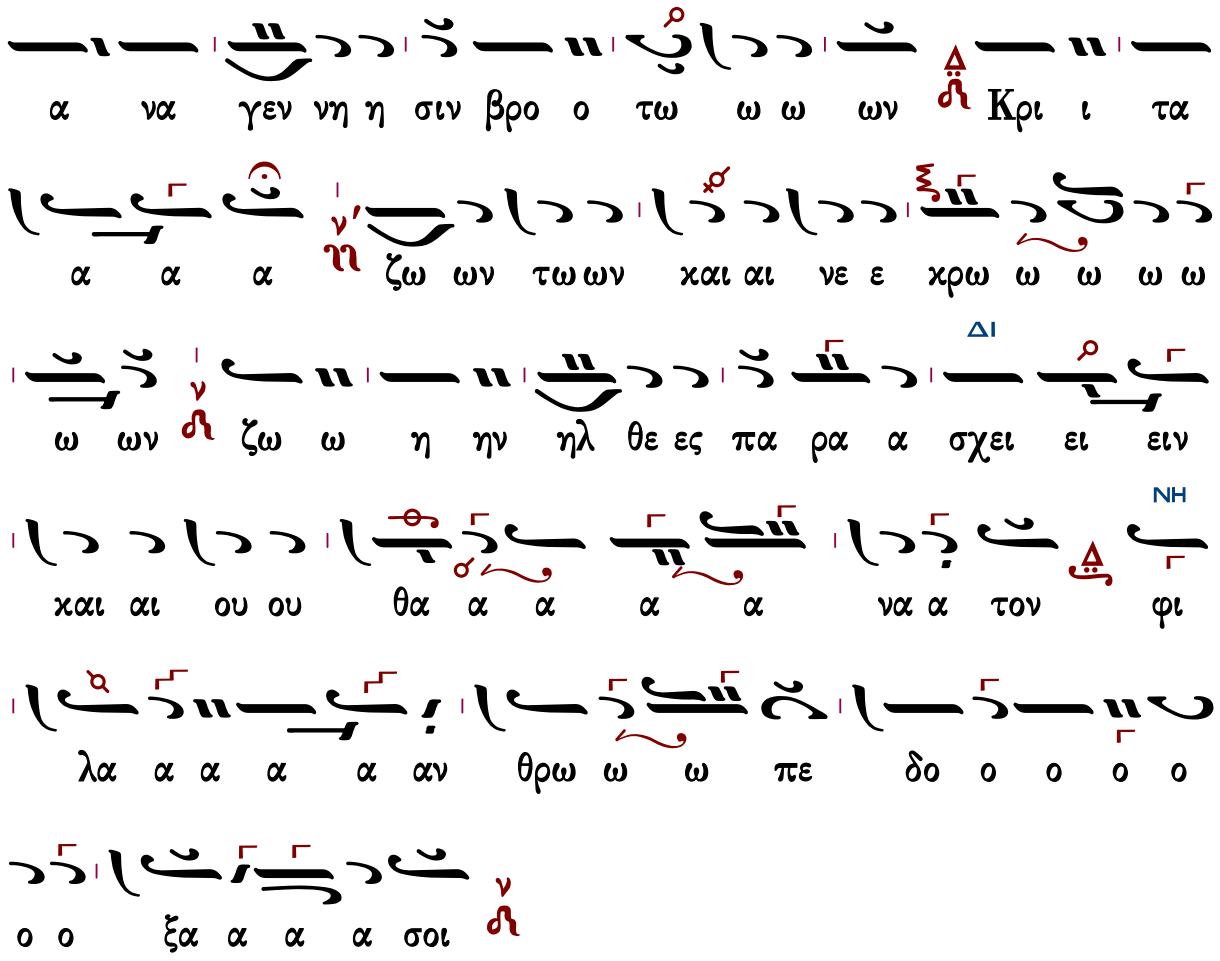

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, ἀργοσύντομον

χορὸς β′

Ἦχος λ π ♩ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.136*

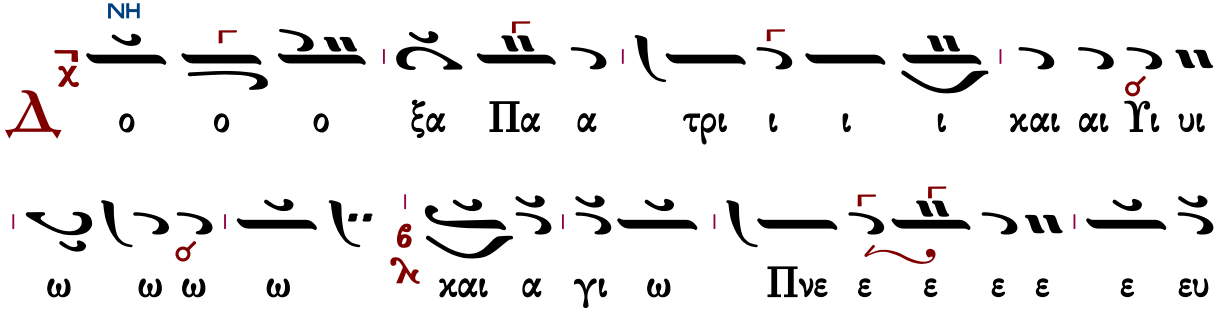

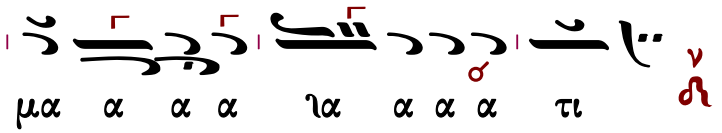

Έμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.276*

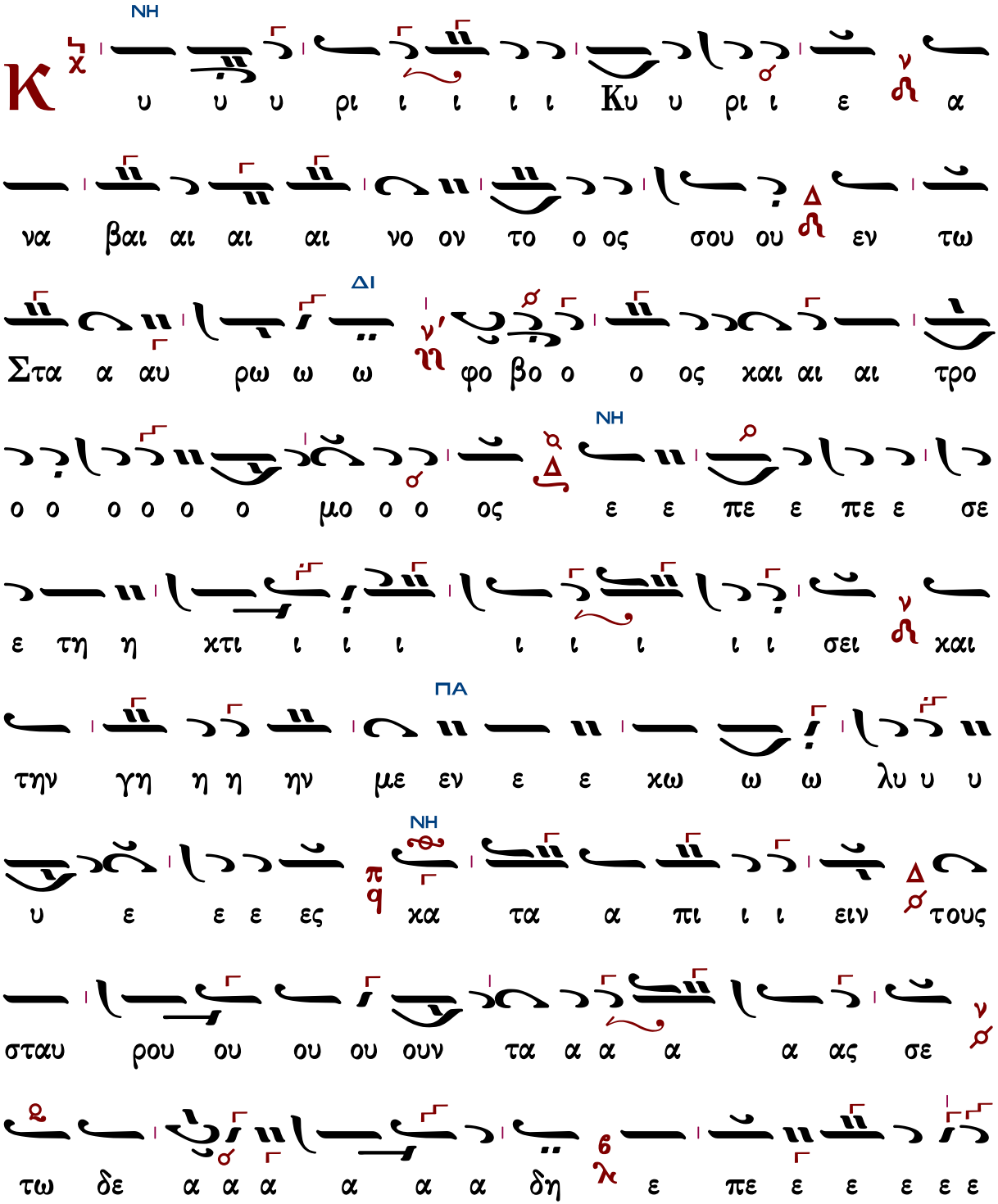

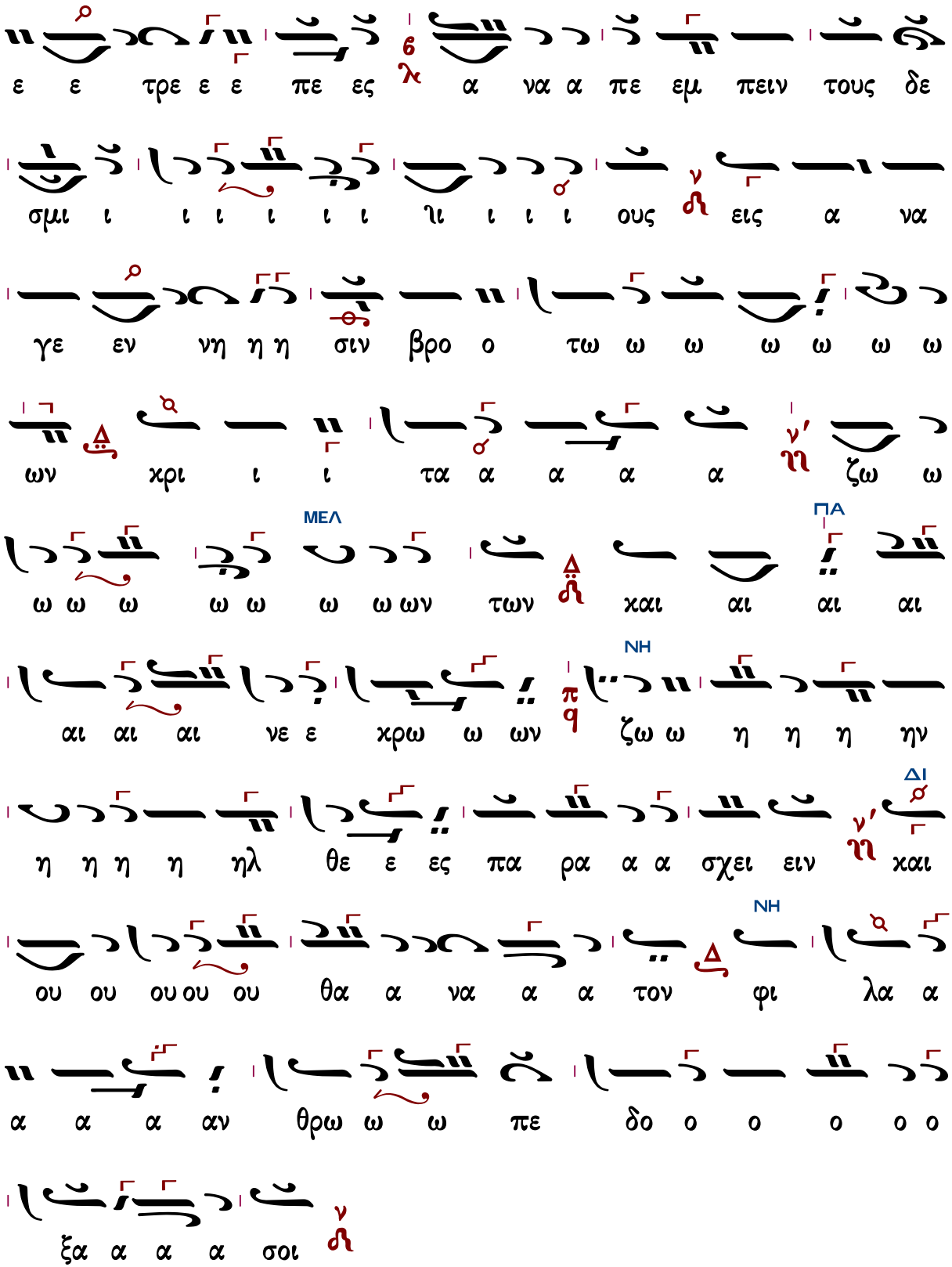
ε ε τρε ε ε πε ες α να α πε εμ πειν τους δε
σμι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ους εις α να
γε εν νη η η σιν βρο ο τω ω ω ω ω ω ω
ων χρι ι ι τα α α α α ζω ω
ω ω ω ω ω ω ω ων των χαι αι αι αι
αι αι αι νε ε χρω ω ων ζω ω η η η ην
η η η η ηλ θε ε ες πα ρα α α σχει ειν χαι
ου ου ου ου ου θα α να α α τον φι λα α
α α α αν θρω ω ω πε δο ο ο ο ο ο
ξα α α α σοι

χορὸς β′

Ἦχος λ π ν Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

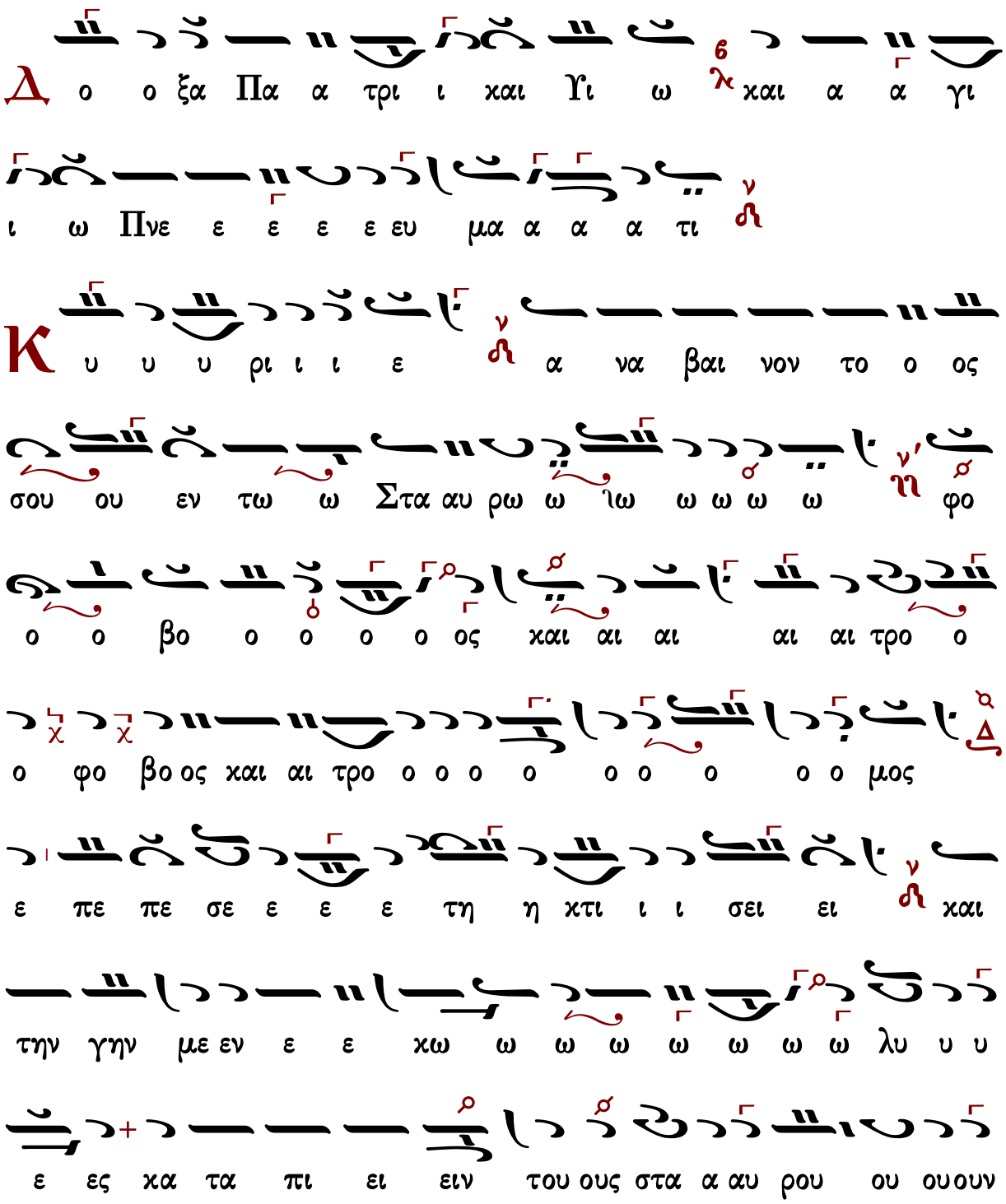

τα α α ας σε τω δε A α α α δη ε
πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ους δε ε σμι
ι ι ου ους εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω
ω ιω ω ω ω ων Κρι τα ζω ω ων τω ω ω ω ων χαι
αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε χαι νε ε χρω ω ιω
ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θε ες πα α ρα α σχει
ει ιει ει ει ει ειν χαι ου ου θα α α α α α
να α α α α ια α α α α χαι αι ου ου θα α α α
α α α α να α τον φι λα α α α α α α αν
θρω ω ω ω πε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα

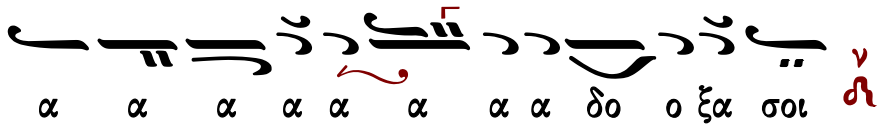

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

χορὸς β΄

Ἦχος λ πα Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.176*

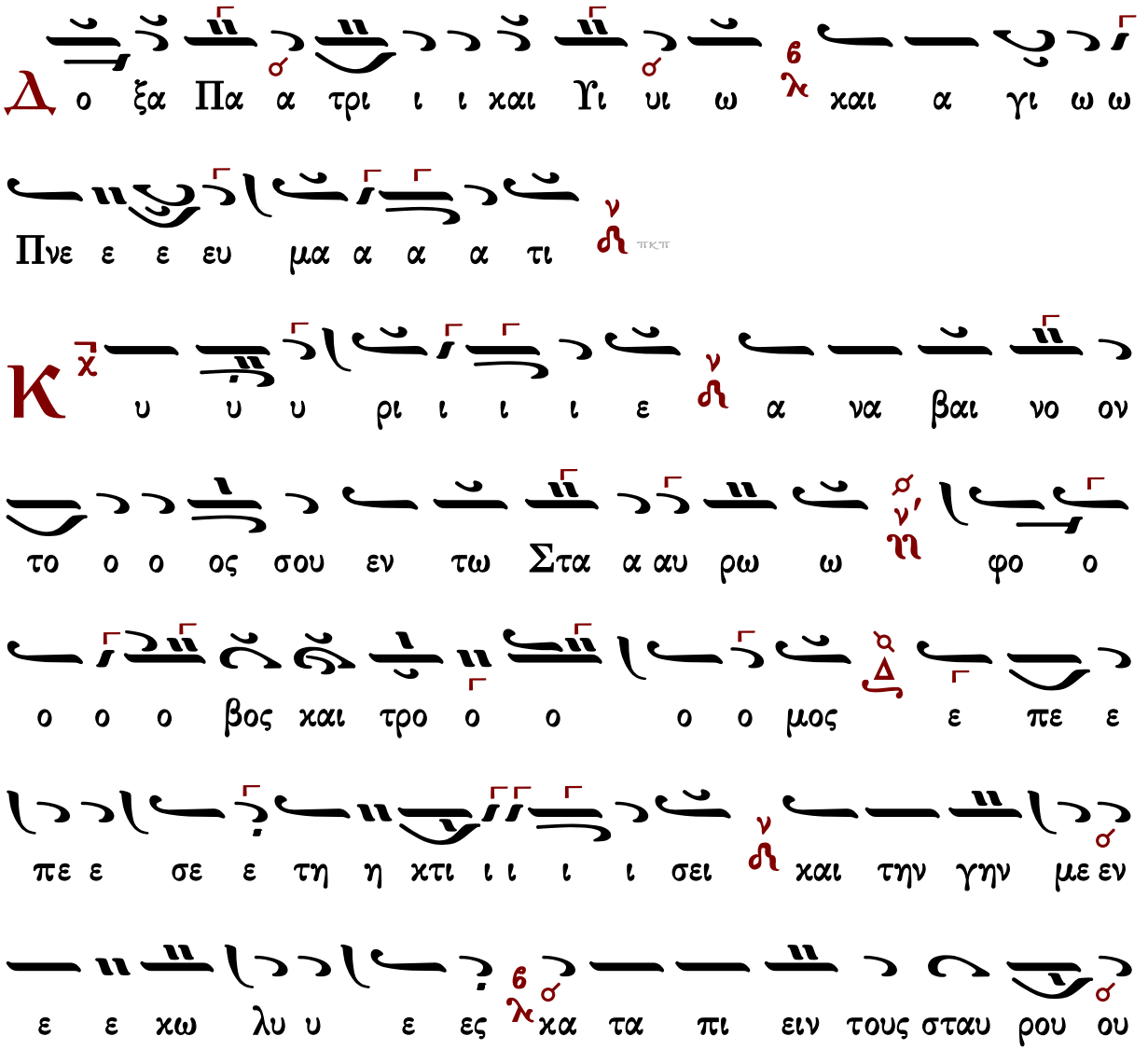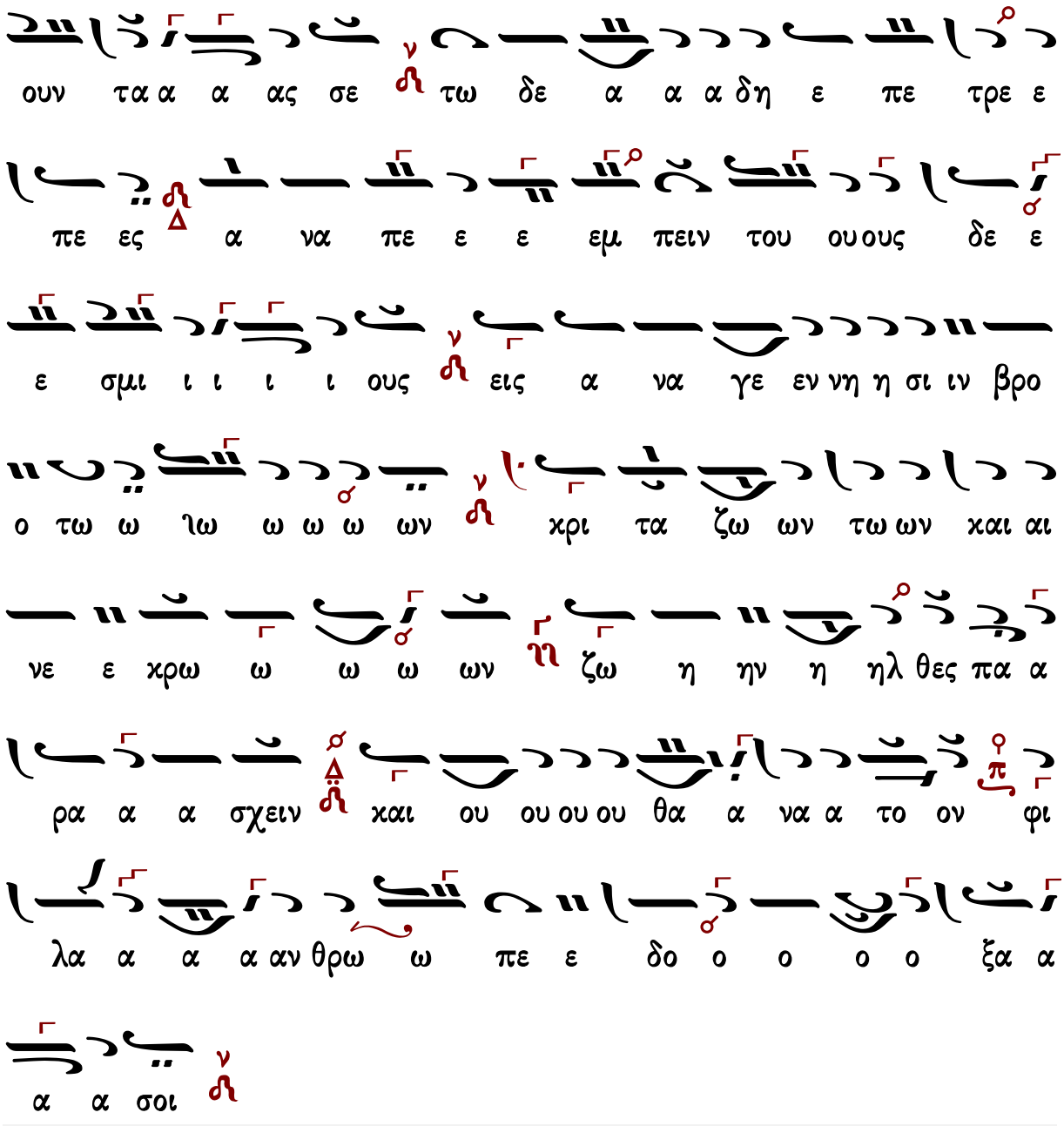

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ἀργοσύντομον

χορὸς β′ Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.178*

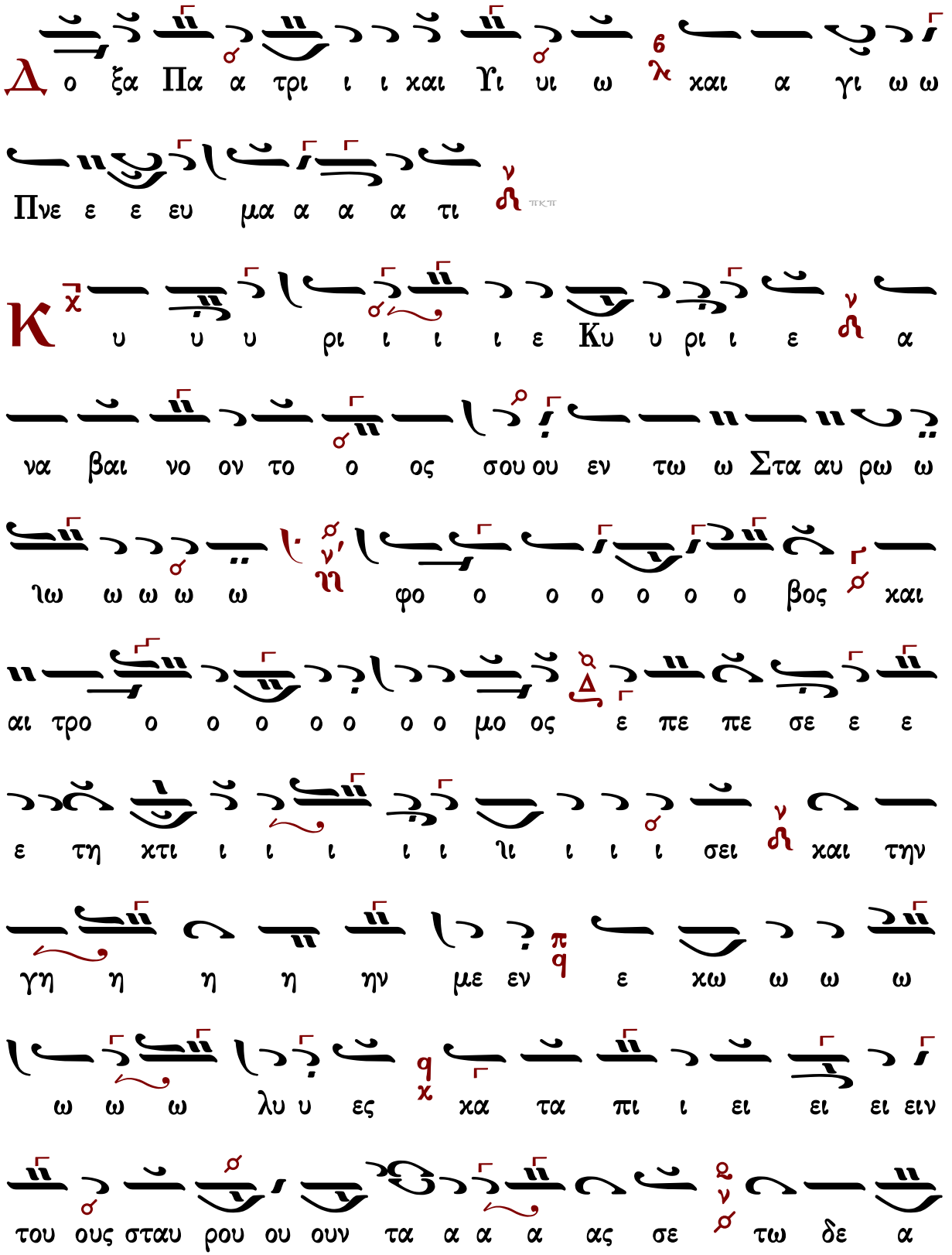
Δ ο ξα Πα α τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ω ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε α
να βαι νο ον το ο ος σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω
λω ω ω ω ω φο ο ο ο ο ο ο βος και
αι τρο ο ο ο ο ο ο ο μο ος ε πε πε σε ε ε
ε τη χτι ι ι ι ι ι λι ι ι ι σει και την
γη η η η ην με εν ε χω ω ω ω
ω ω ω λυ υ ες χα τα πι ι ει ει ει ειν
του ους σταυ ρου ου ουν τα α α α ας σε τω δε α

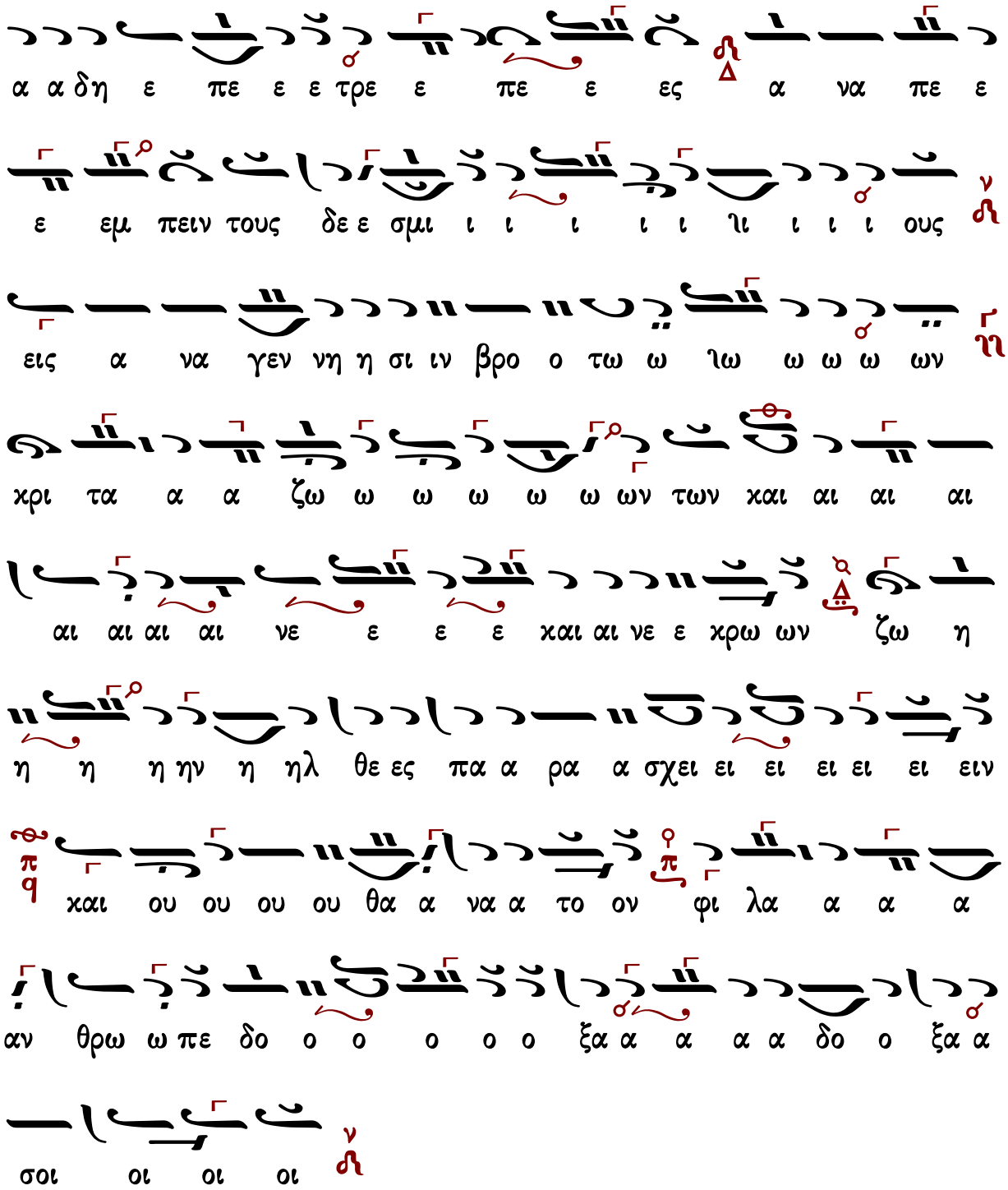

Καὶ νῦν...

Ἰακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.261*

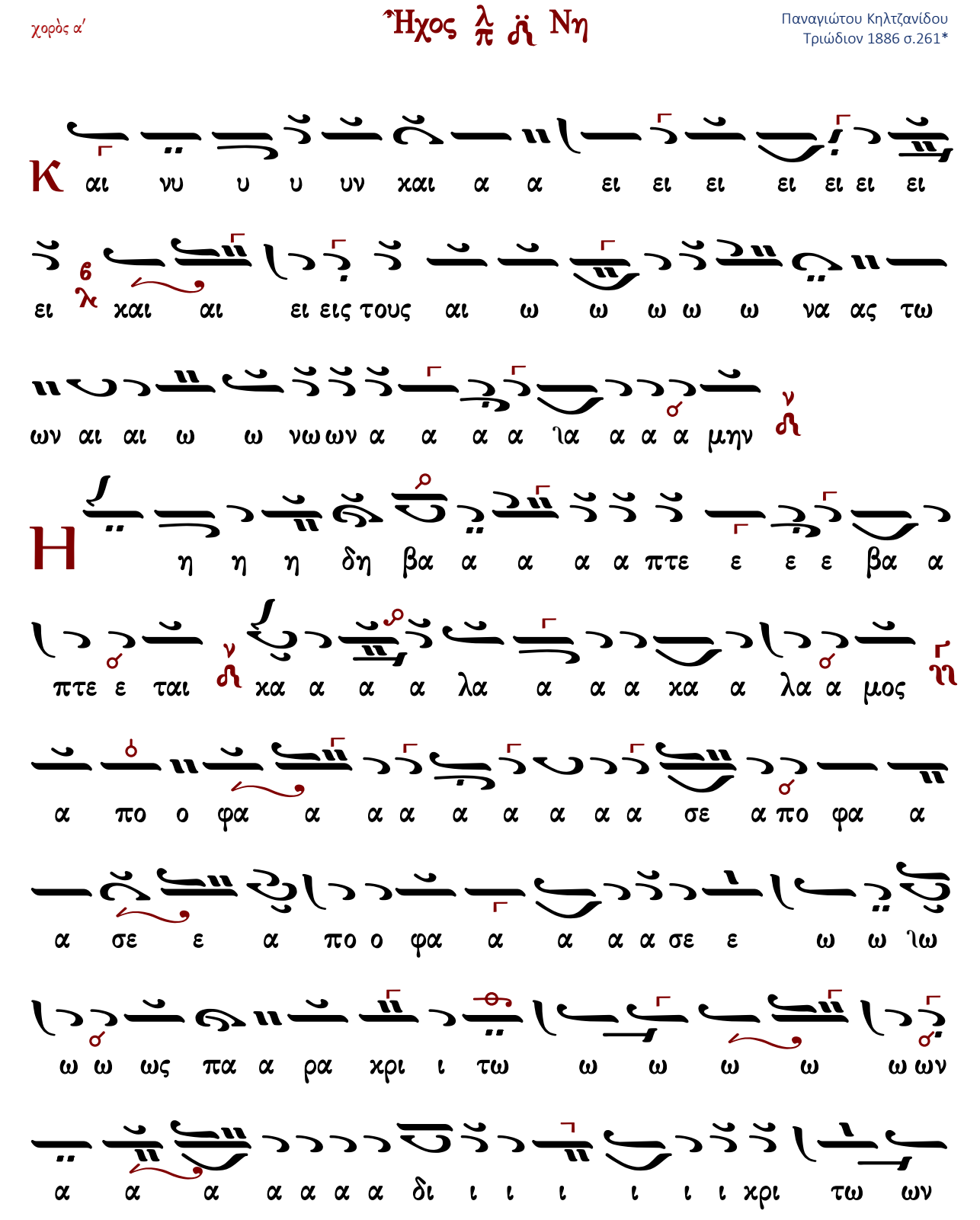

ιε ε ε ε εν Στα α α α α α α εν στα αυ ρω ω

ε σις ι ι ι ι ι η η χτι ι ι ι ι ι η η χτι ι ι ι ι η

α α α α α α σχει ει ει ει ει ει ει η η η

α α δι ι ι ι ιι ι ι ι ι χων χαι I ι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους δι ι ι ι ιι

ι ι ι ι χα α α α α α ζε ε ε ε ε ε ε ε

ιε ε ε ε ται χαι χα τα χρι ι ι ι ι ι

νε ε ε ιε ε ε ε ται Στα α α α αυ ρω ω

ιω ω ω ω ω ω χαι αι πα α ια α

η χτι ι ι ι ι ι ι σις ε

ι ι ι ι ου ου σου ου η η η η η η ι ι ι ι

α α δι ι ι ι ιι ι ι ι ι χων χαι I ι

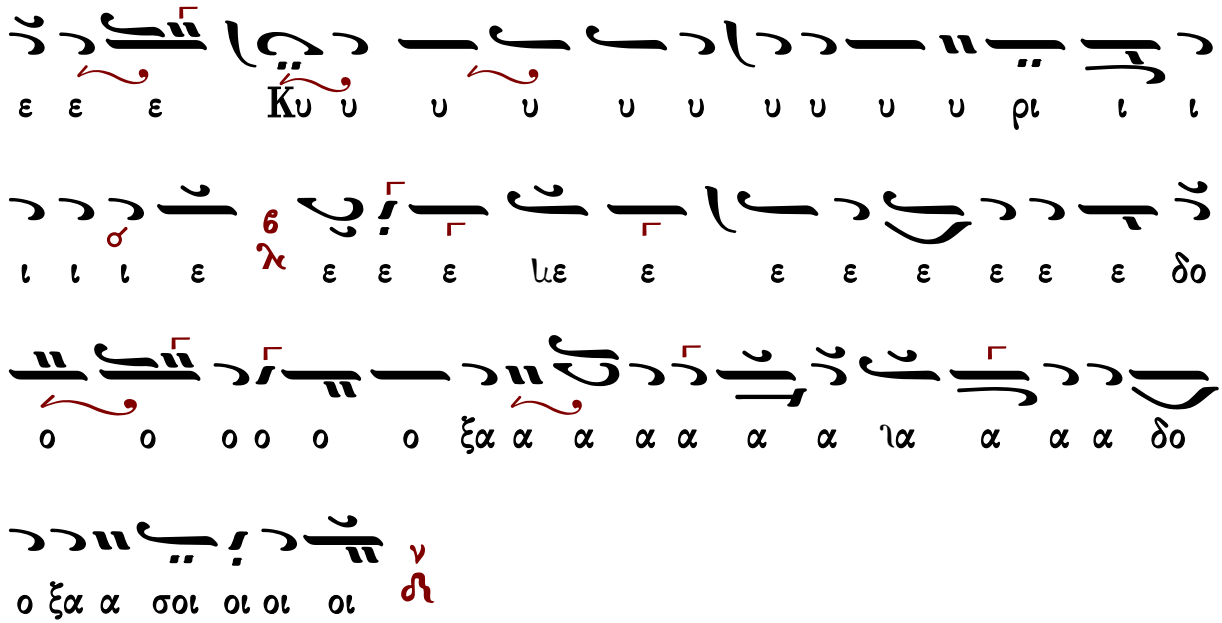

Πέτρου Λαμπαδαρίου

χορὸς α΄
σύντομον

Ἦχος λ πα νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.263*

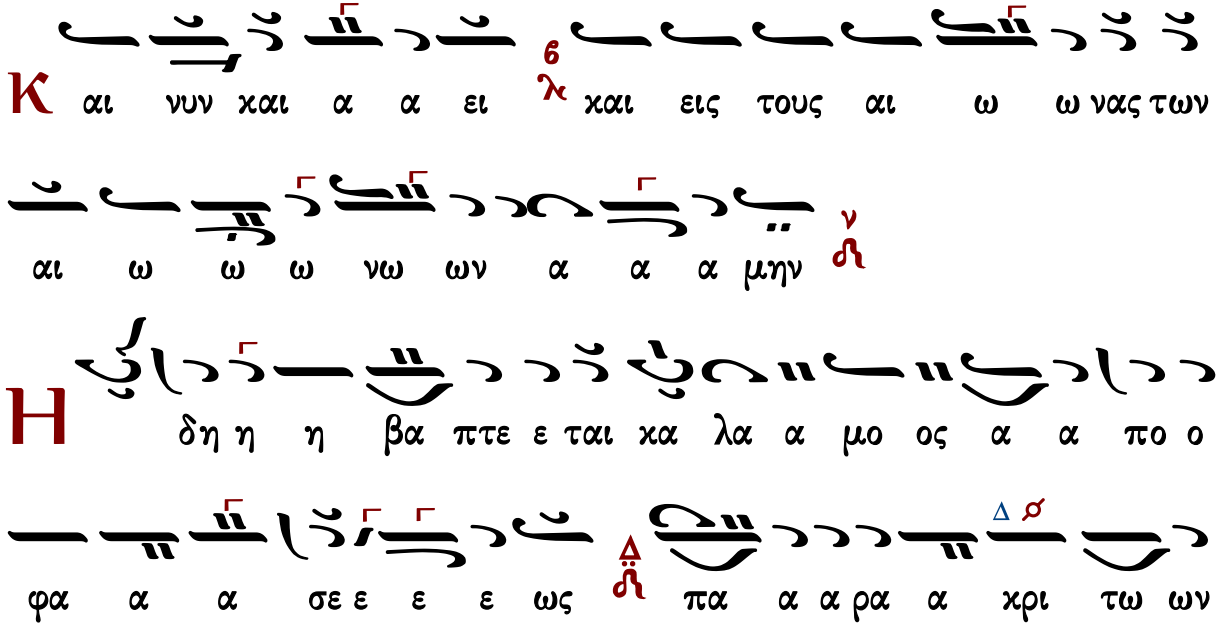

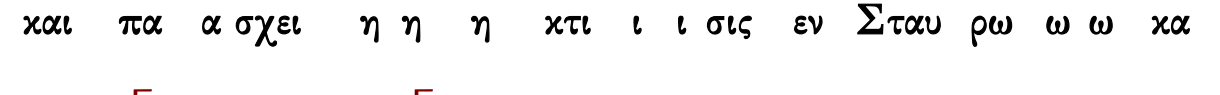

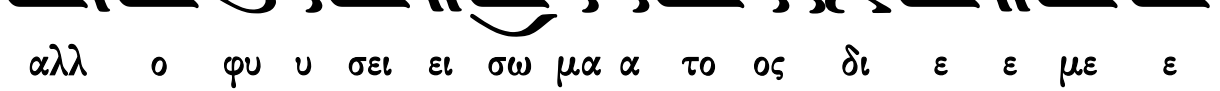

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ν Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.377*

αι ω ω ω νω ων α α α μην
Η δη βα πτε ε ται κα α α λα μο ος α α πο φα
α α σε ε ε ε ως πα α α ρα α κρι των α
α α δι ι ι ι κων και Ι η σους δι ι
κα ζε ε ται και κα τα κρι ι νε ται Στα αυ
ρω και πα α σχει η η κτι ι ι σις εν Σταυ ρω
ω κα θο ο ρω σα τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α το ος δι ε ε με
ε πα α α α σχων α γα θε ε Κυ υ ρι ε δο ο
ο ο ξα α α α σοι

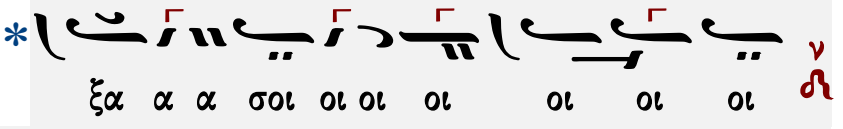

Γεωργίου Βιολάκη

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.509*
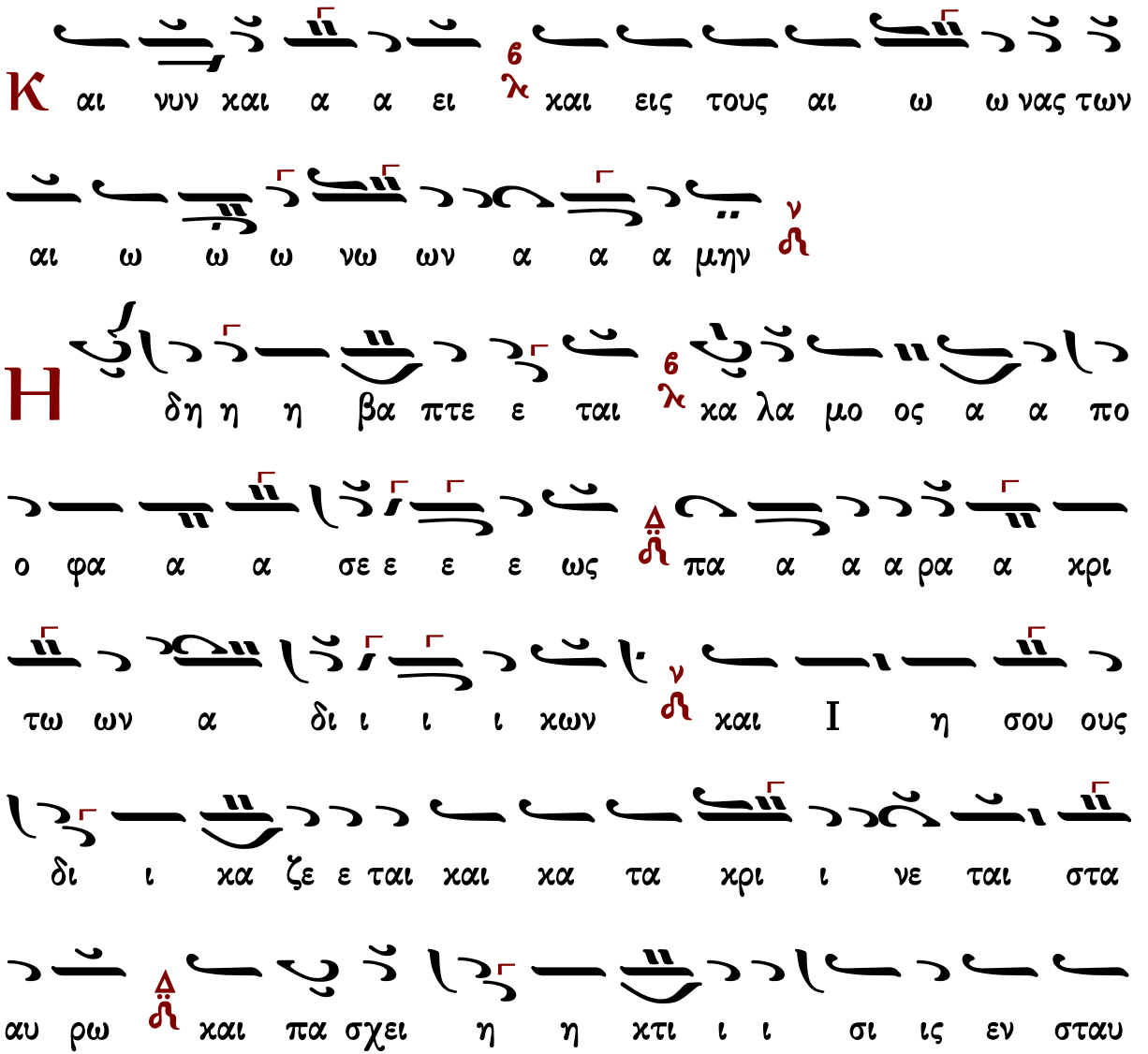
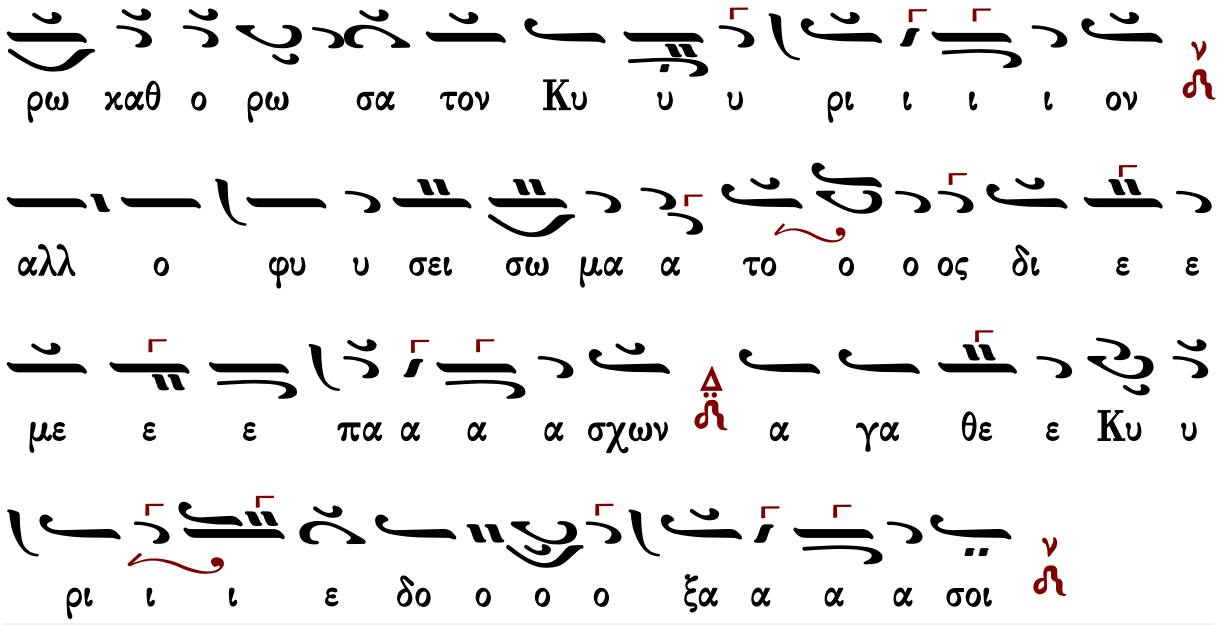

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.251/698*

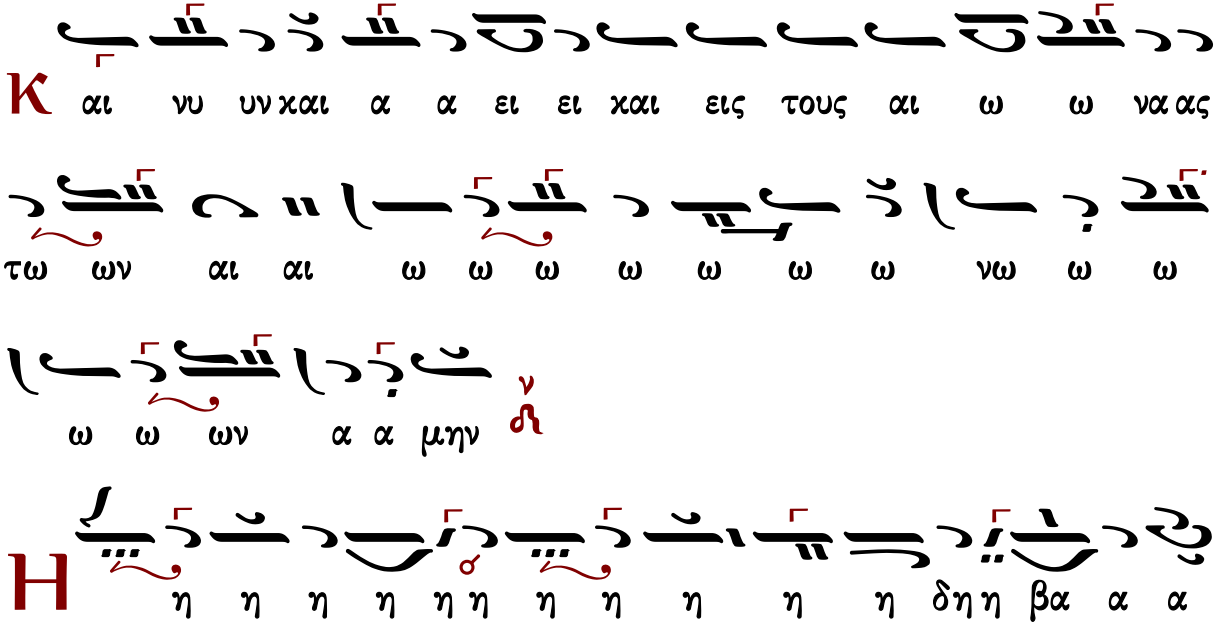

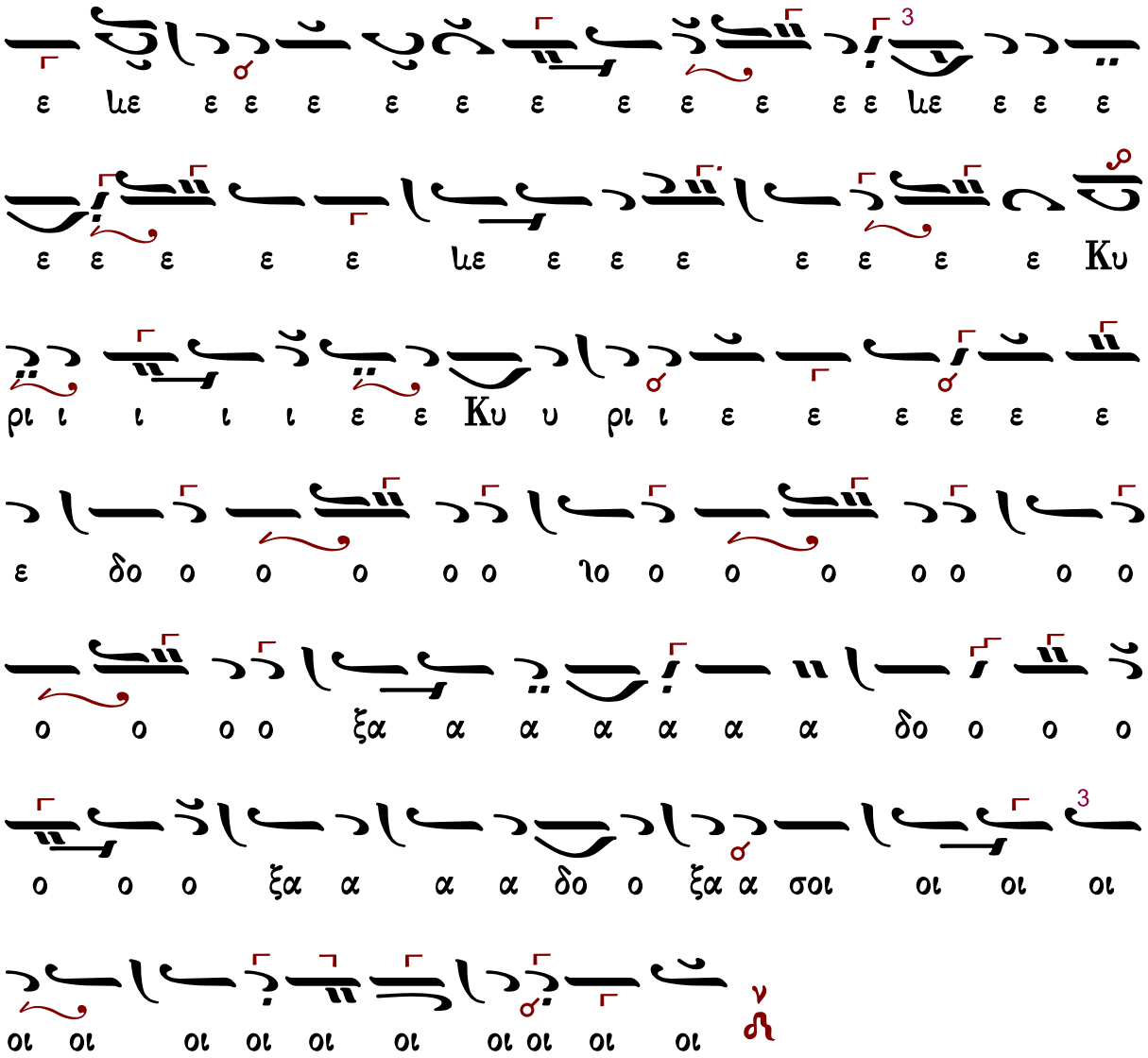

Ἰακώβου πρωτοψάλτου τοῦ Ναυπλιώτου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Ανθολογία Ιακώβου Ναυπλιώτου
β΄ έκδοση Γαλάτσι 2013 σ.246/252*

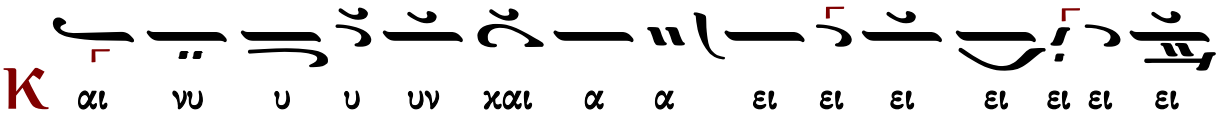

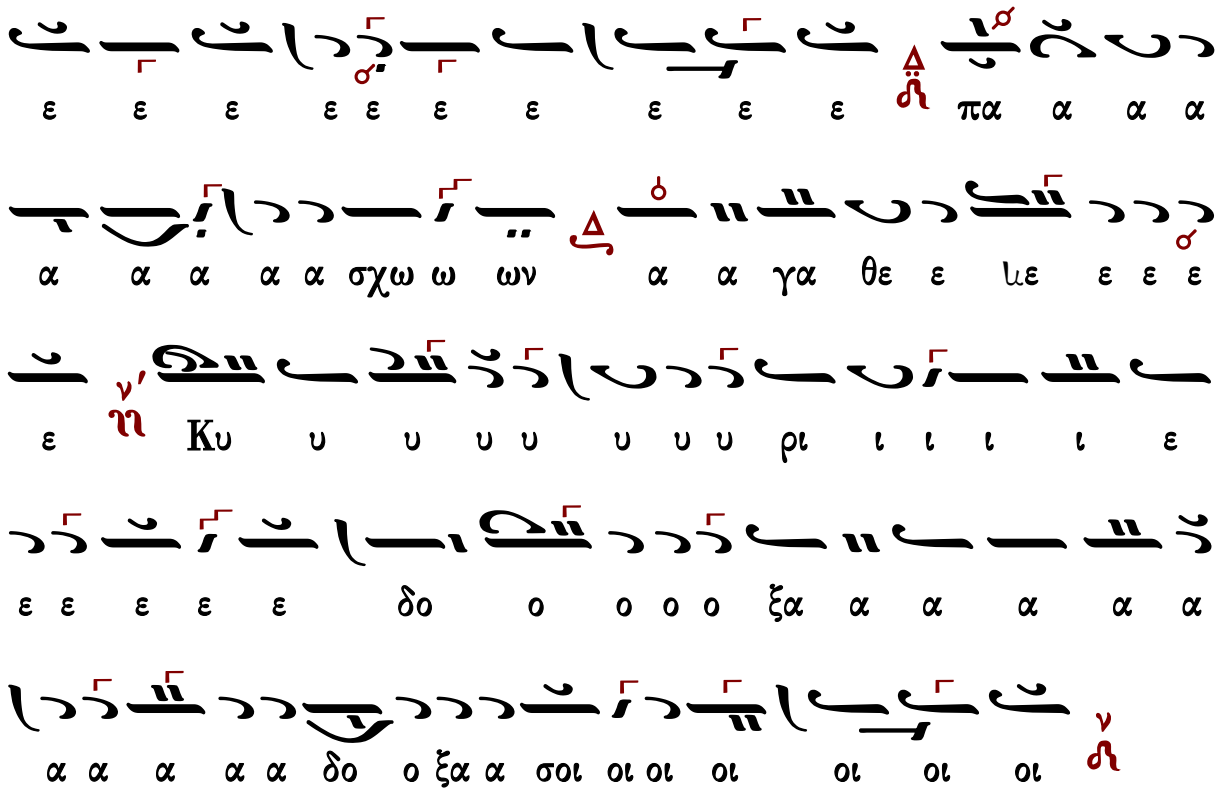

Ἡ φράσις [ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμέ] ἀπό *Ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομὰς* π.Κ.Παπαγιάννη 2004 σ.181*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, συντομότερον

χορὸς α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.60*

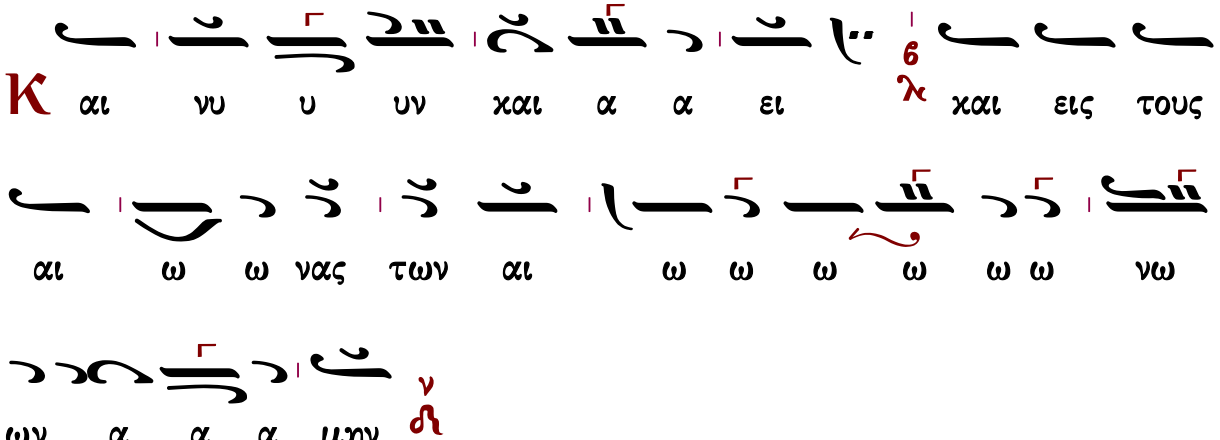

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα

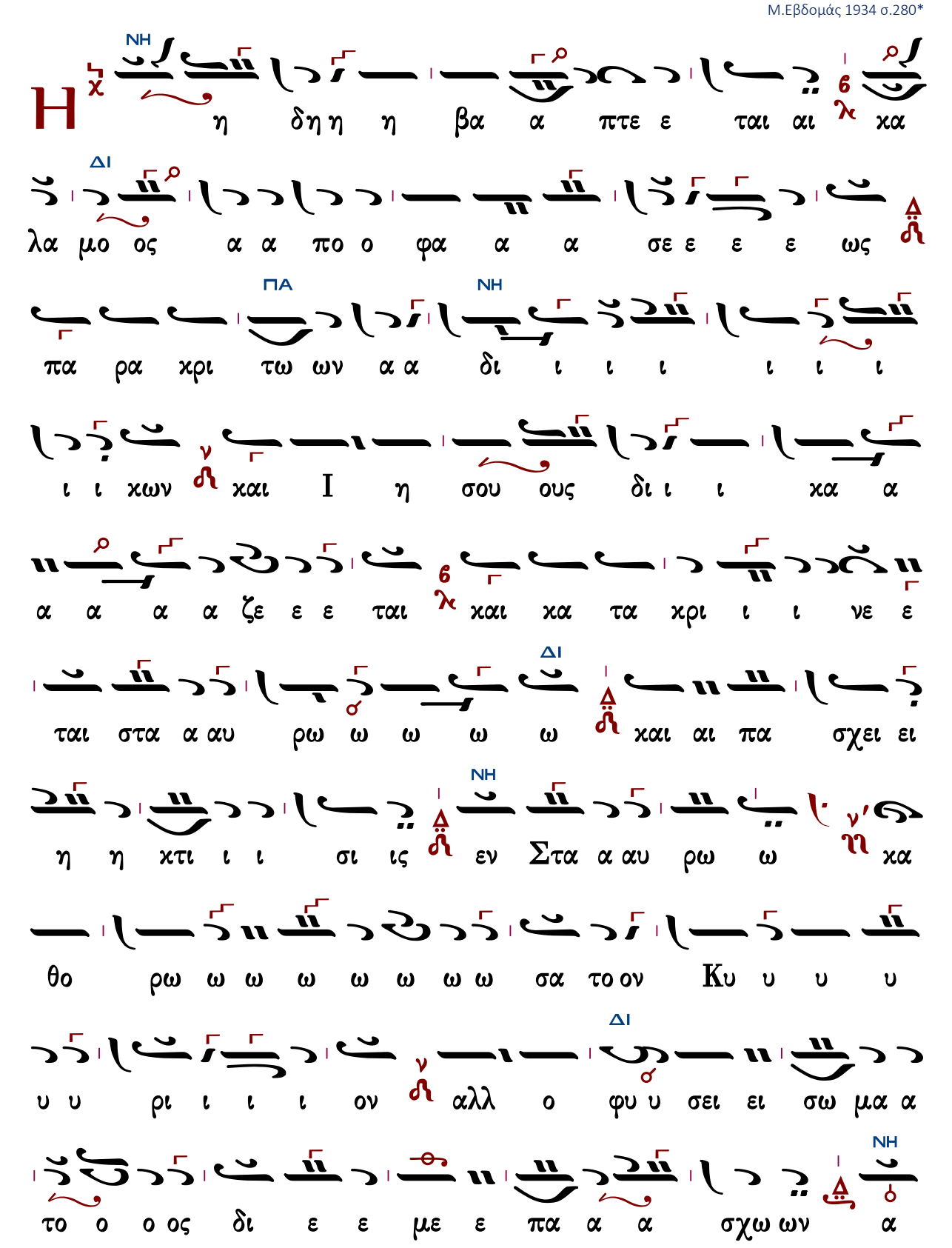
Η
η δη η η βα α πτε ε ται αι χα
λα μο ος α α πο ο φα α α σε ε ε ε ως
πα ρα χρι τω ων α α δι ι ι ι ι ι ι
ι ι χων και I η σου ους δι ι ι χα α
α α α α ζε ε ε ται και χα τα χρι ι ι νε ε
ται στα α αυ ρω ω ω ω ω και αι πα σχει ει
η η χτι ι ι σι ις εν Στα α αυ ρω ω χα
θο ρω ω ω ω ω ω ω ω σα το ον Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ον αλλ ο φυ υ σει ει σω μα α
το ο ο ος δι ε ε με ε πα α α σχω ων α

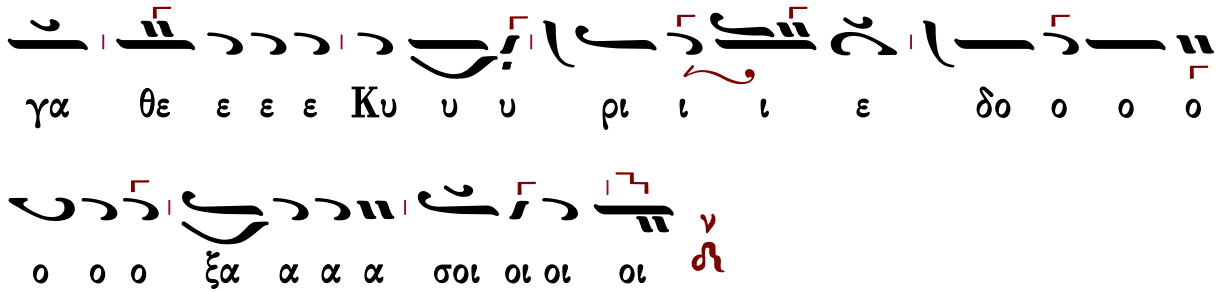

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, ἀργοσύντομον

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα Νη

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.136*

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα
Μ.Εβδομάς 1934 σ.278*

σε ε α α πο φα α σε ε ε ως πα α ρα α
ΠΑ
χρι ι ι των α δι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι χων
ΝΗ
χαι αι I η η σου ου ου ου ου ους δι ι χα α
ΒΘ
α α α ζε ε ε ε ε ε δι χα α α ζε ε
ε ται χαι χα τα χρι ι ι ι ι νε
ΝΗ
ε ε ε ε ε ται αι Στα αυ ρω ω ω ω ω ιω
ΓΑ
ω ω ω ω χαι πα α α α σχει ει
ΔΙ
η η η χτι ι ι ι σι ι ι ις εν Στα αυ
ΝΗ
ρω ω ω ω χα θο ρω ω ω ω ω ω ω
ω ω σα α α α το ο ον Κυ υ υ υ υ υ

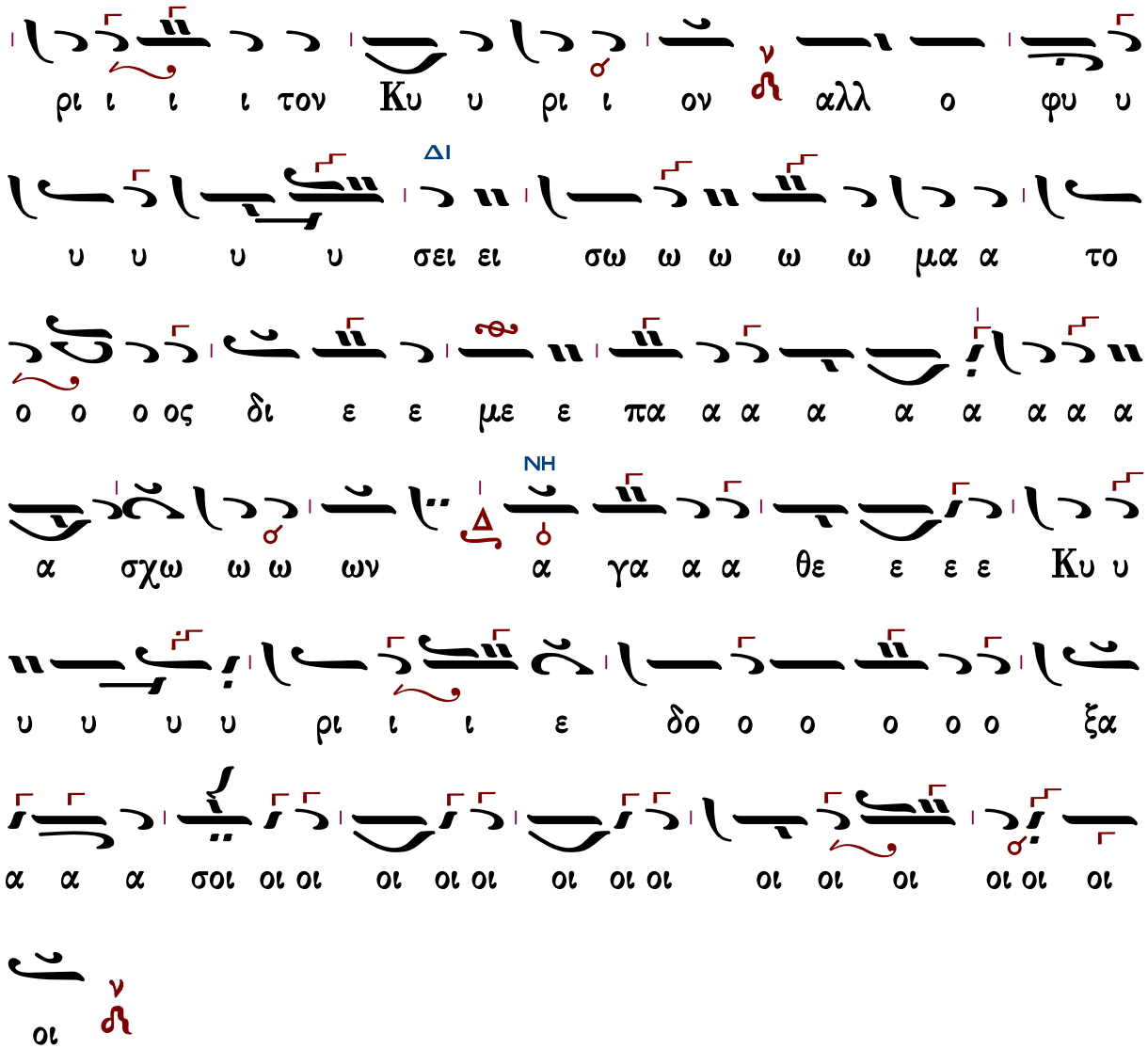

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος λ̈ ϊ̈ Νη̱

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

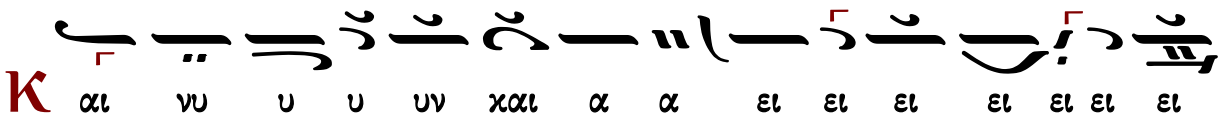

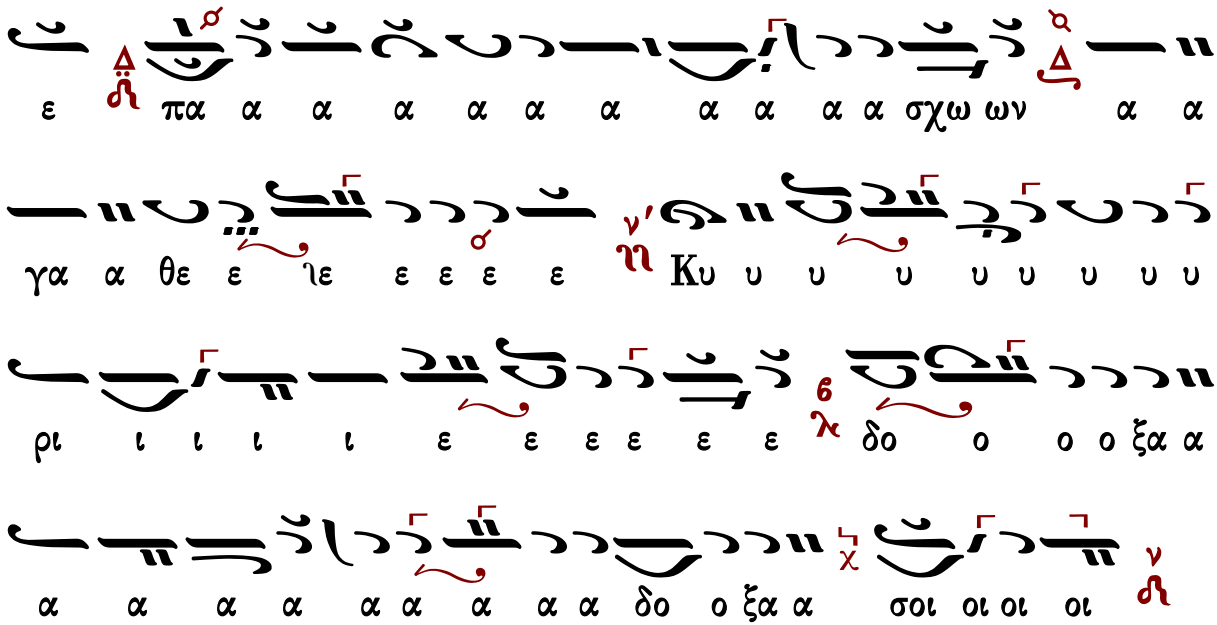

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

χορὸς α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.177*

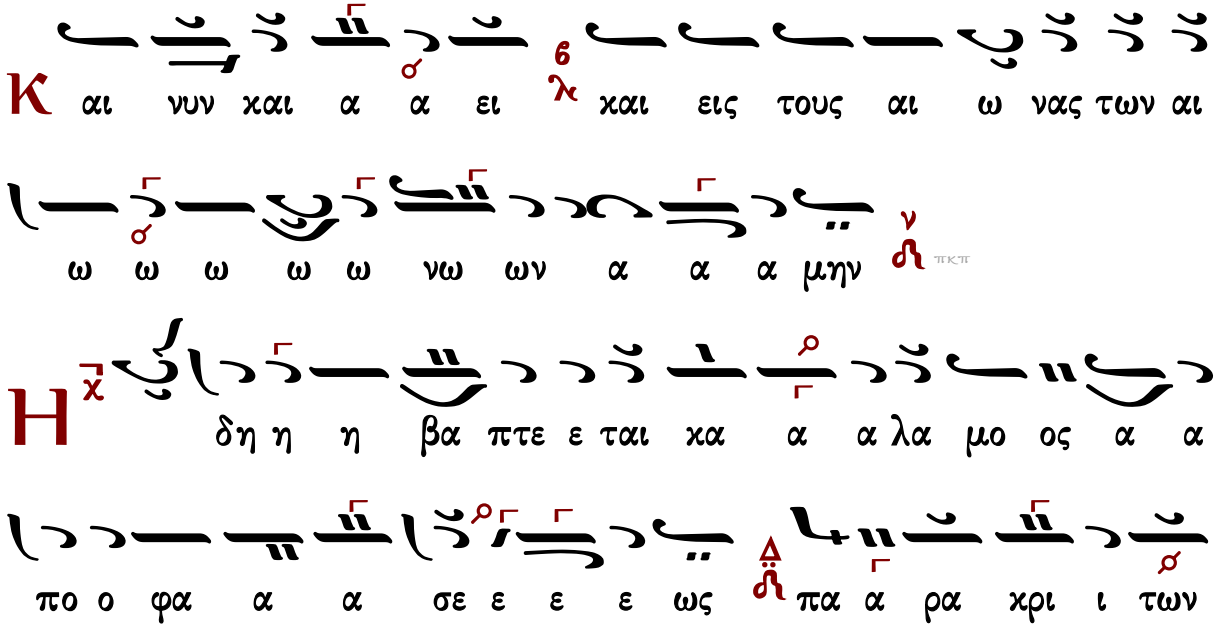

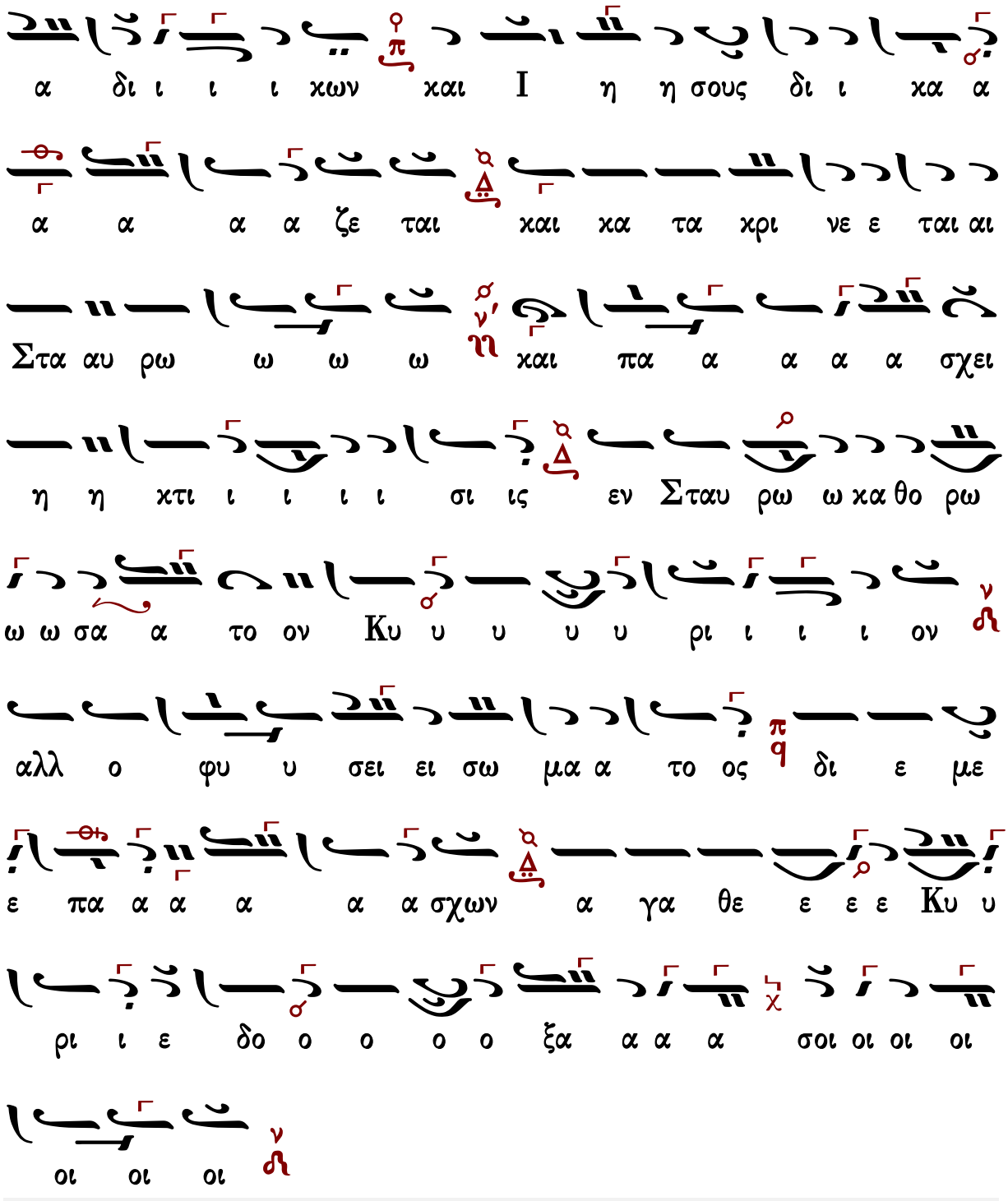

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.179*

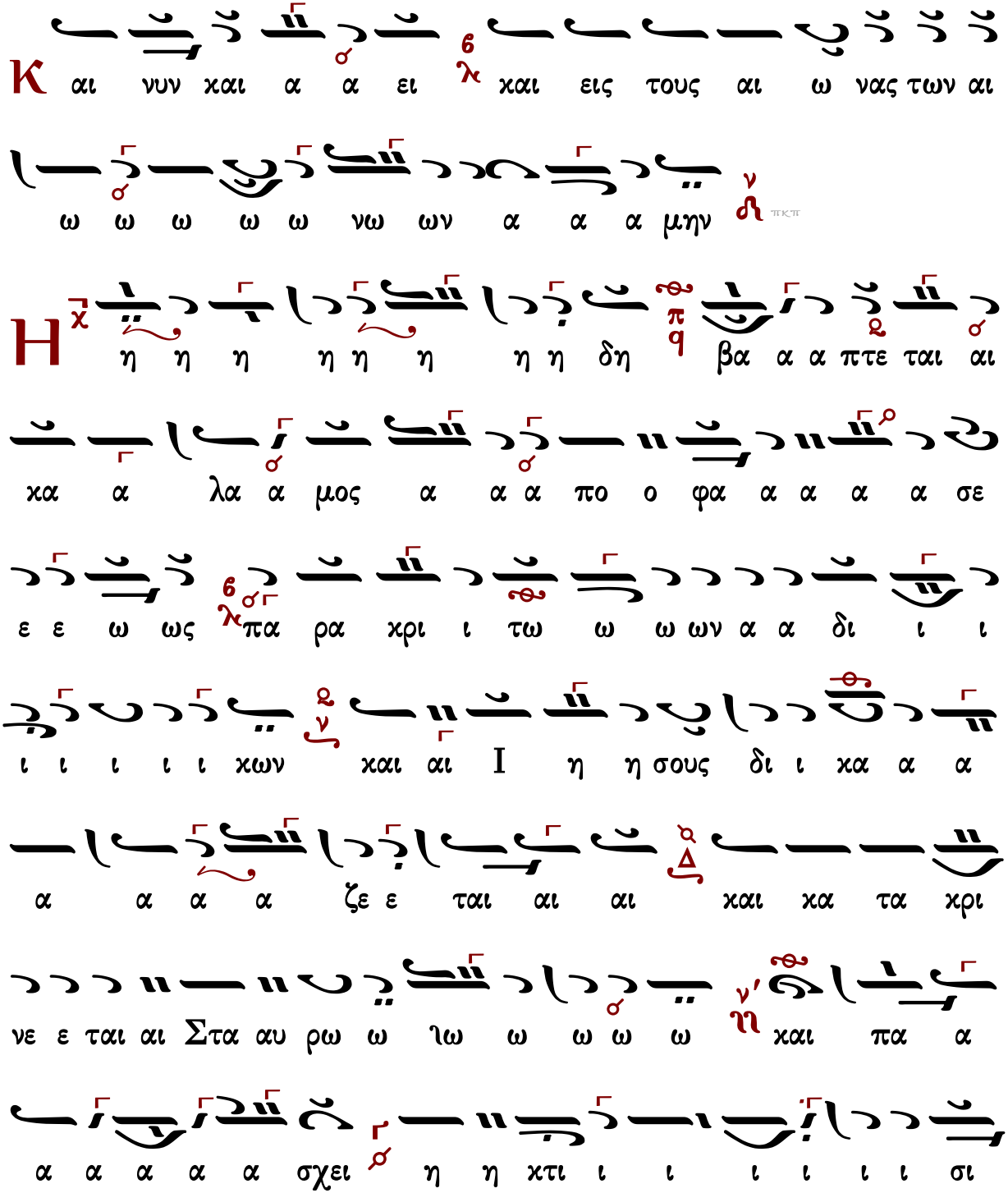

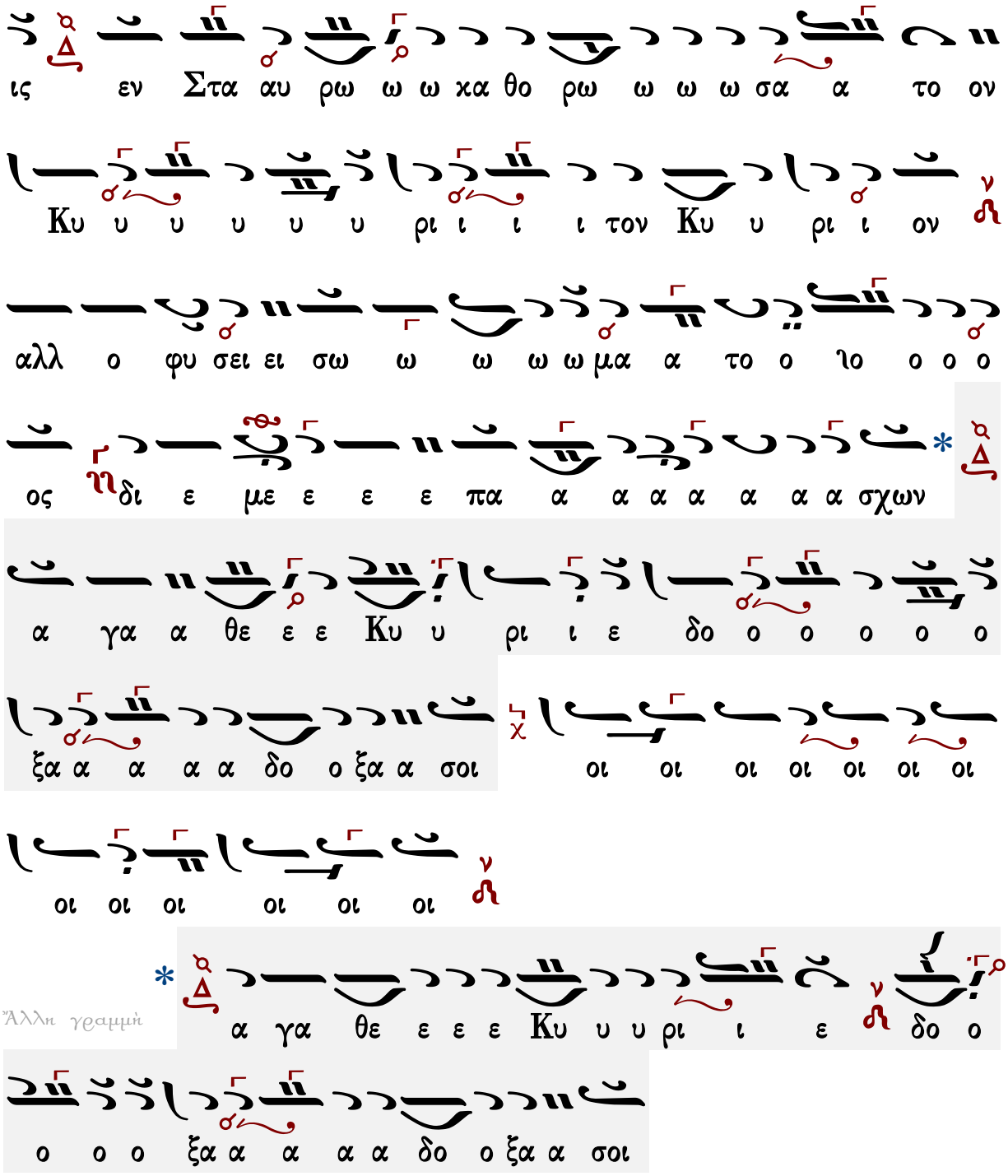

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον ιβ΄ — Λουκᾶς Λουκά

Ἀπολυτίκιον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.362*

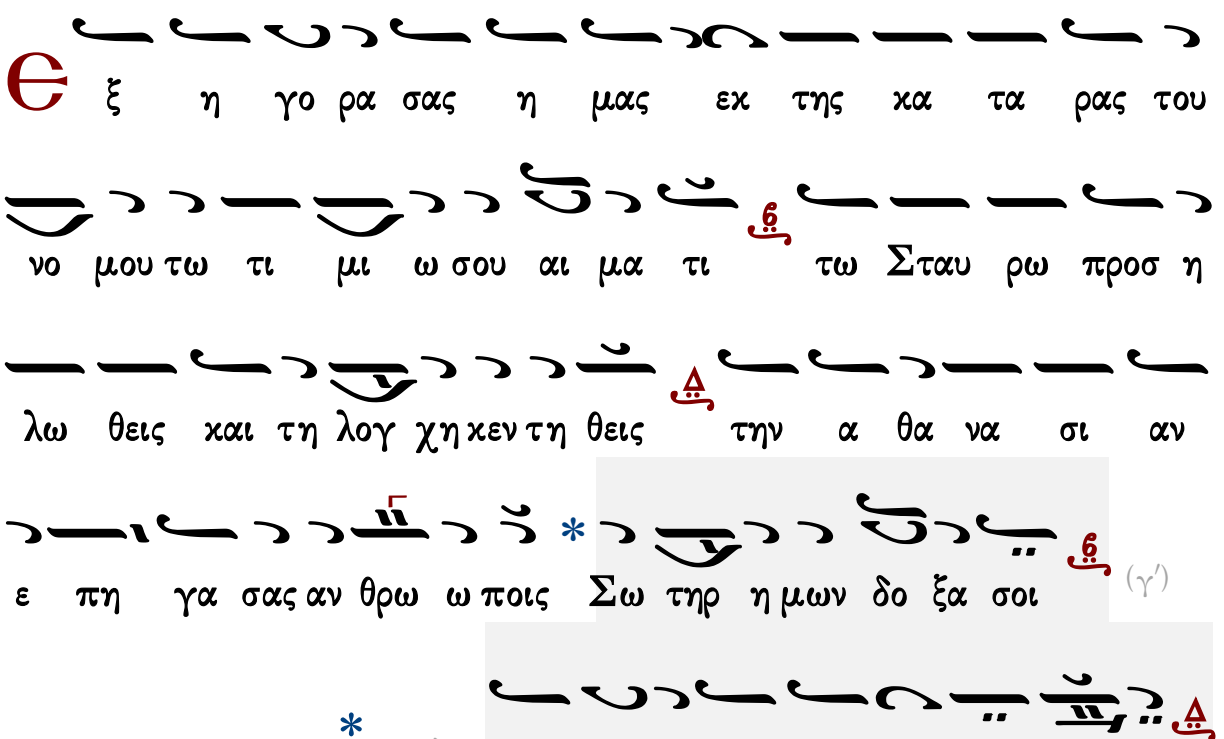

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Ββ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.234/681*

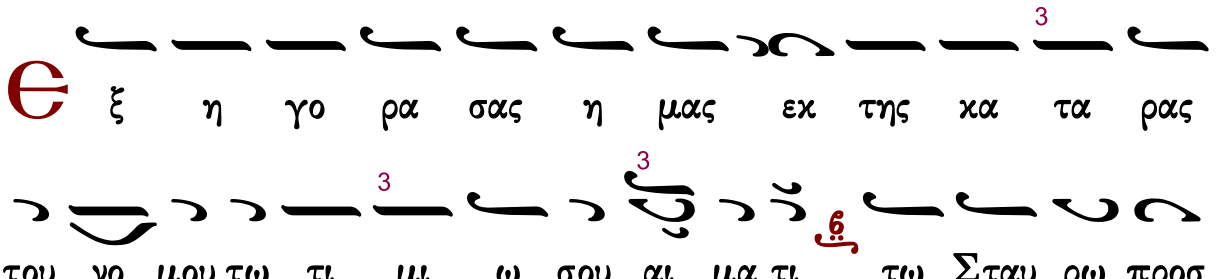

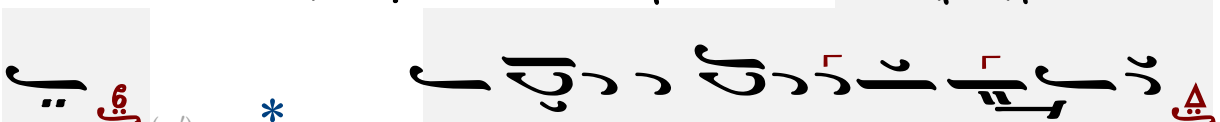

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης [Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις](#) Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.108*

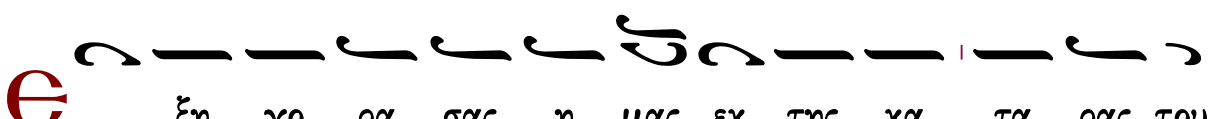

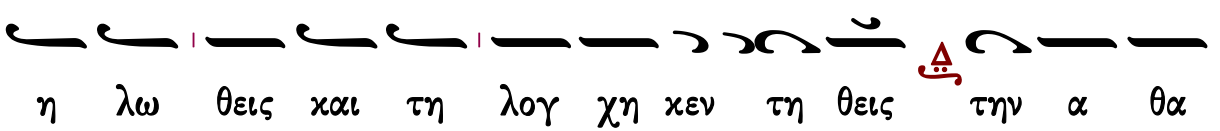

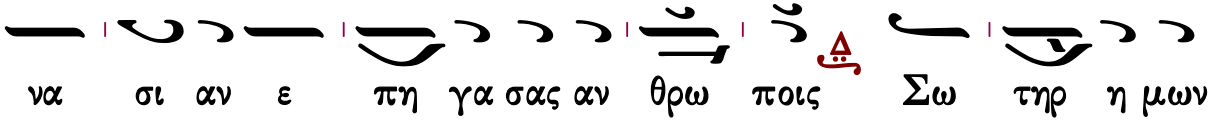

τὸ τρίτον

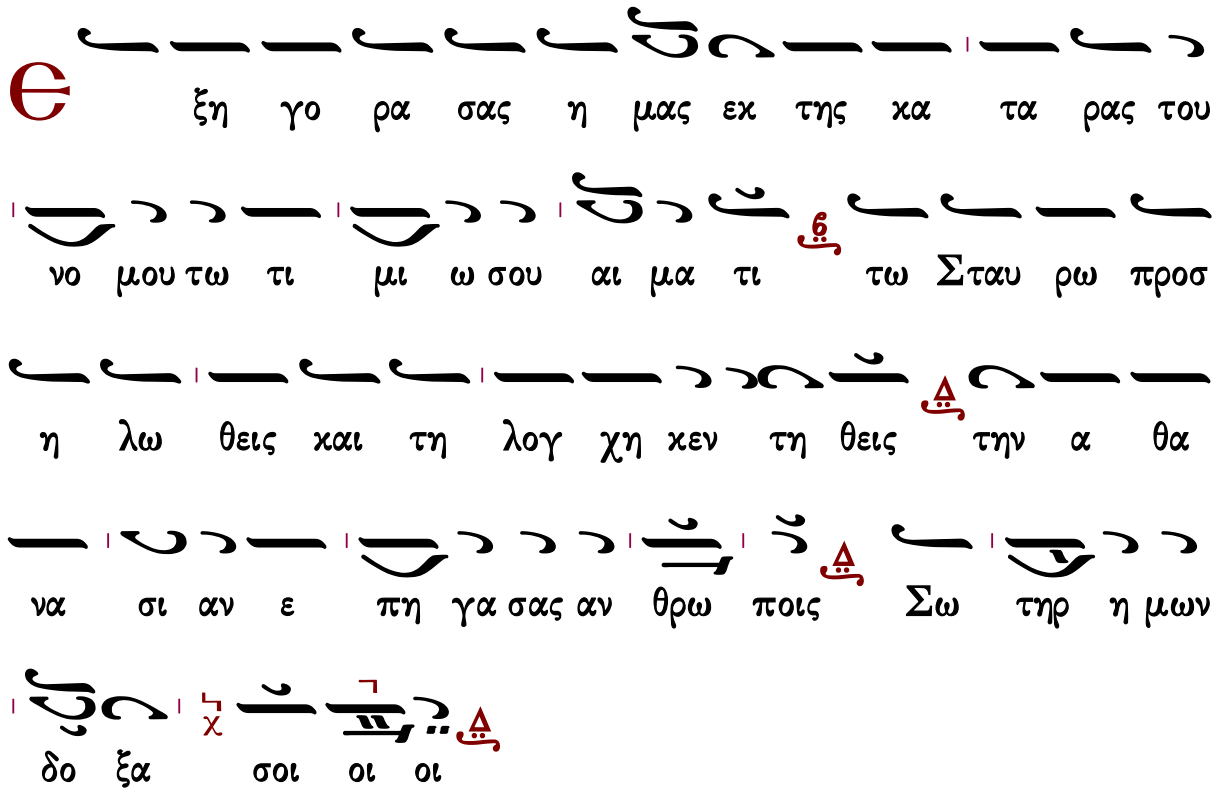

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.141*

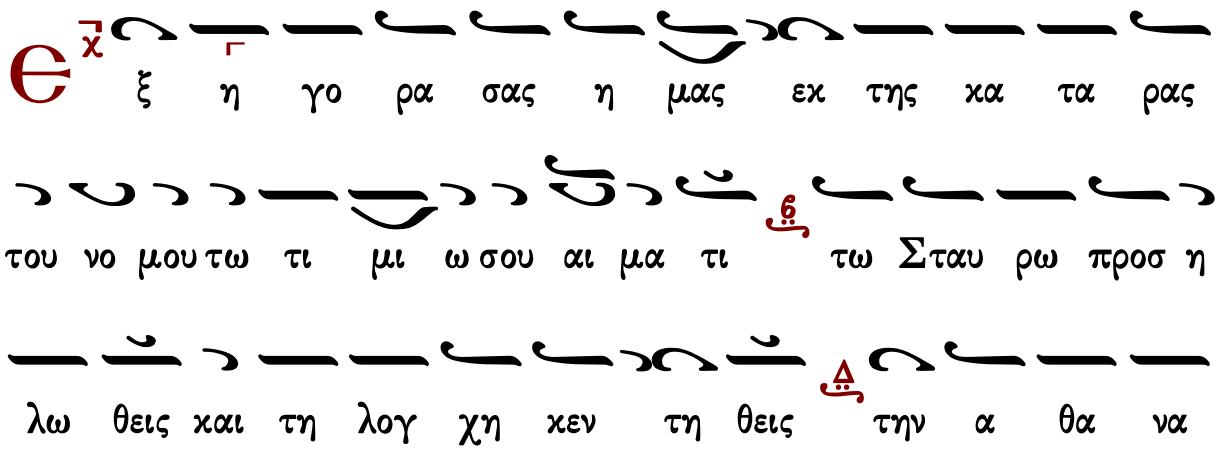

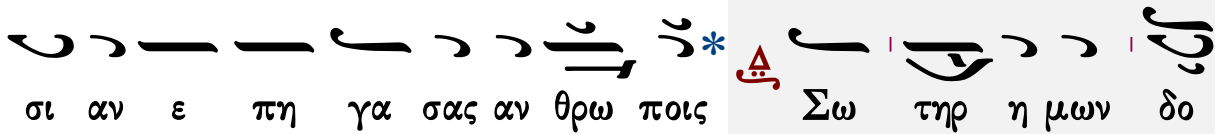
σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις
Σω τηρ η μων δο

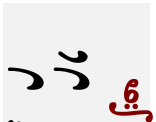
ξασοι

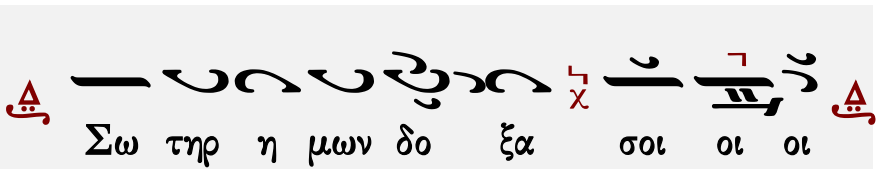
Σω τηρ η μων δο ξα σοι οι οι

τὸ τρίτον

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΩΡΩΝ

ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας

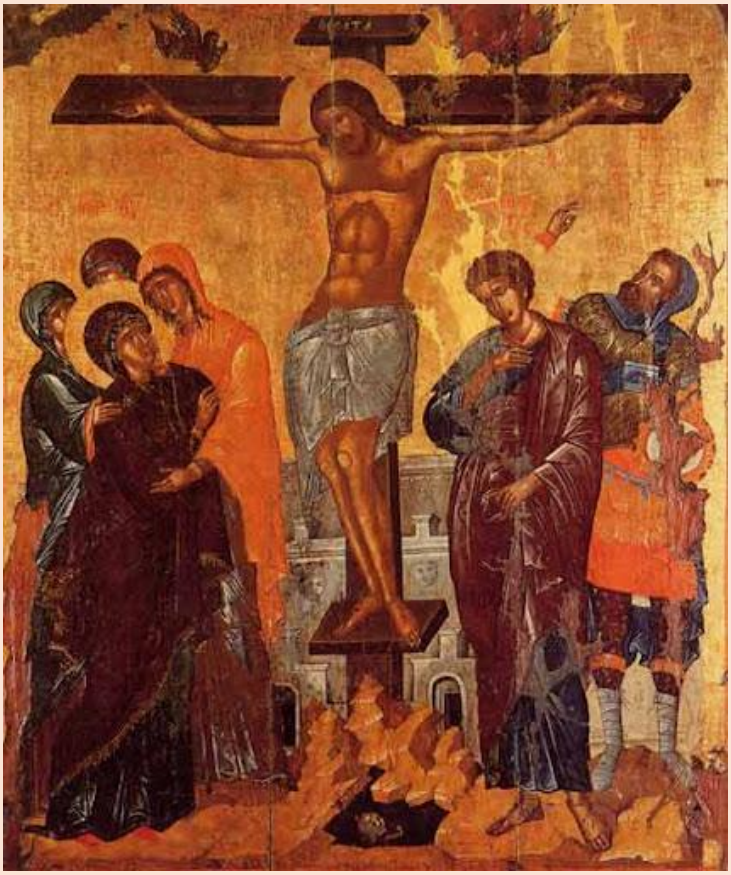

«Ἰσχύουσα αἰωνίως»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ε′

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωΐ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν

ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς β′

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν, ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με. Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ψαλμὸς κα′ 21

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου, ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐῤῥύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ἐπὶ σὲ ἐπερῤῥίφην ἐκ μήτρας. Ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σύ, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων, καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ

ὀστᾶ μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρός, τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με, ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνήν, Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ΄

Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, ἦλθης Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς μ΄ (40)

Πρόσχωμεν.

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.215*

Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. (μ΄ 7)

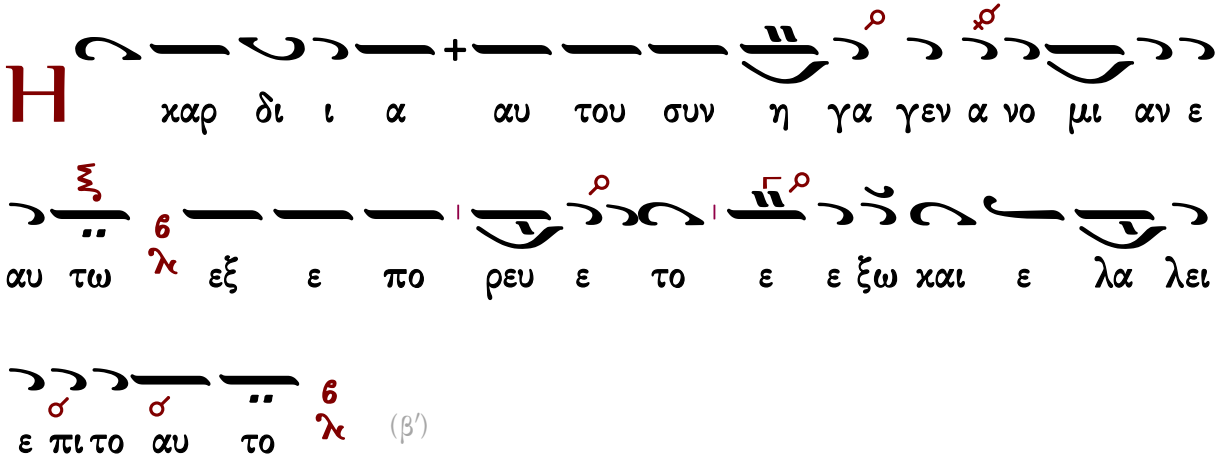

∴ Κατ᾽ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. 40:8

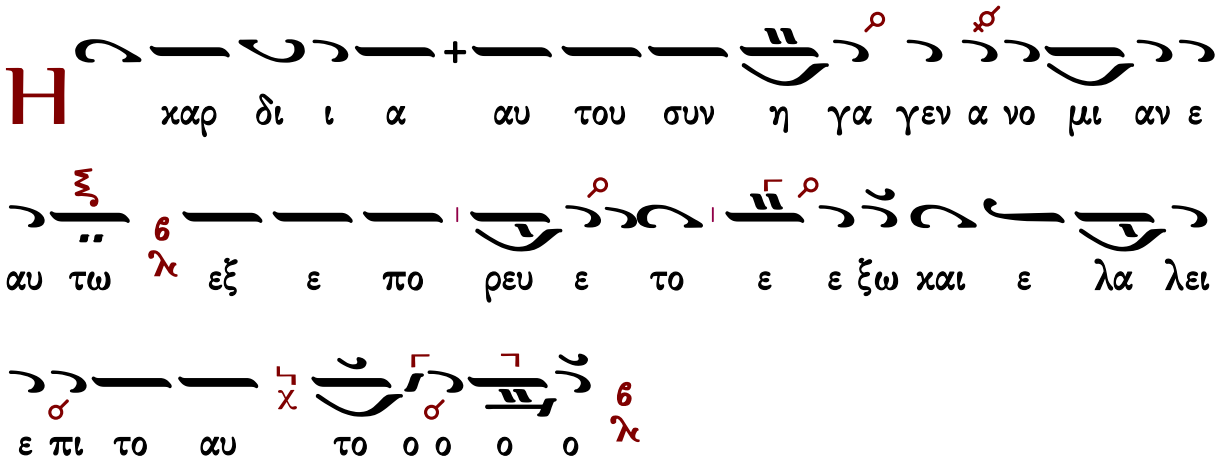

Σοφία.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:10-13

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλήν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς.

Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοί, διότι λόγος Κυρίου ἐστί.

Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε, καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς.

Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:14-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον α΄ Ὥρας

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 27:1-56

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· [2]καὶ δήσαντες αὐτὸν
ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. [3]Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ
παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις [4]λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς
ἡμᾶς; σὺ ὄψει. [5]καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. [6]οἱ
δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός ἐστι. [7]συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως
εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· [8]διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. [9]τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, [10]καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. [11]Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ
ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. [12]καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. [13]τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσι; [14]καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
λίαν. [15]Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον.
[16]εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. [17]συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
[18]ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. [19]Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. [20]Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. [21]ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.
[22]λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ
πάντες· Σταυρωθήτω. [23]ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον
λέγοντες· Σταυρωθήτω. [24]ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος
γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. [25]καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. [26]τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. [27]Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος
παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· [28]καὶ
ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, [29]καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ

ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 30καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 33Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, 34ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, 36καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 37καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 41ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· 42Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ᾽ αὐτῷ· 43πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. 44τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 45Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἠλὶ ἠλὶ, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες; 47τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. 48καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. 49οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. 50ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. 51Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, 53καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. 54Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. 55Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· 56ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος πλ.δ′

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ′)
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.
Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς λδ′ 34

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ, ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου. Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι, διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ, ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι. Κύριε, Κύριε, τὶς ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δέ, ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ᾽ ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων. Διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ᾽ ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον. Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς. Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν. Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ψαλμὸς ρη' 108

Ὁ Θεός, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα, καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σύ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτήν, ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ

νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον, κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῷσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις, οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ψαλμὸς ν′ 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε ταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ′)

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι

προσήνεγκαν, ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ.δ΄

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἑλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; αἱμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄ ψαλμὸς λζ΄ (37)
Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός. (λξ΄ 18)

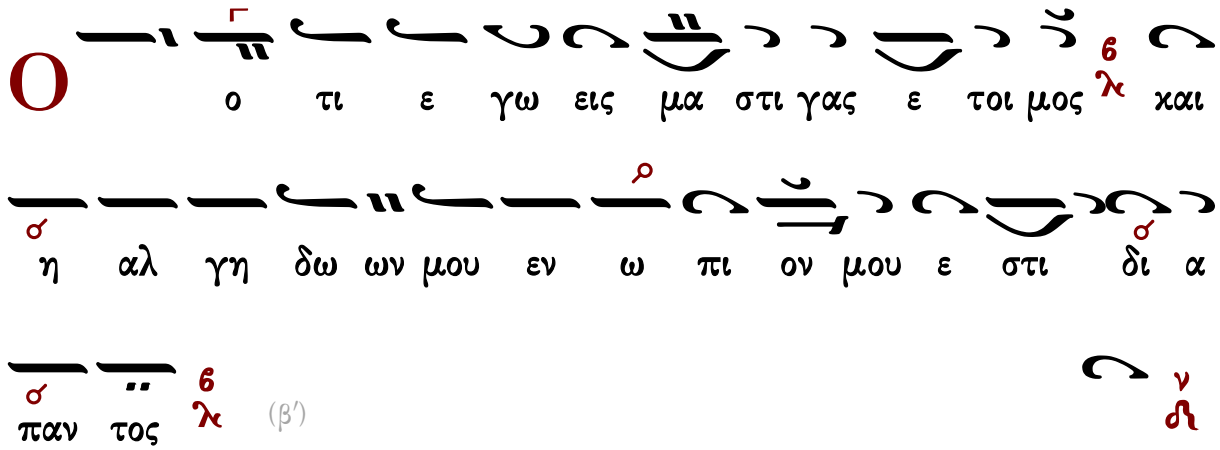

∴ Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

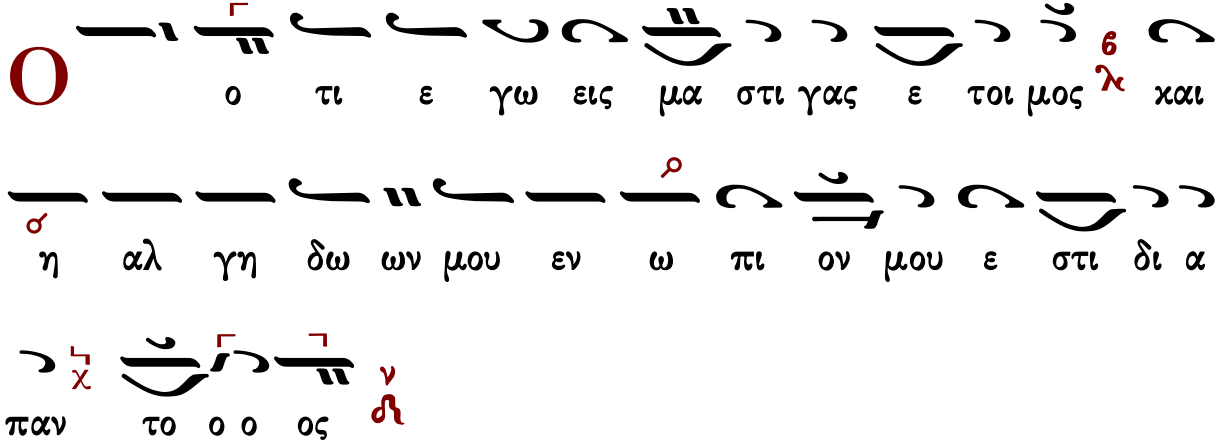

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 50:4-11

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωΐ πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ

κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:6-10

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον γ΄ Ὥρας

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 15:16-41

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· 17καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, 18καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· 19καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. 20καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. 21Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. 22Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. 23καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. 24καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. 25ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. 26καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 27Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. 28καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. 29Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! 30σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. 31ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

[32]ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. [33]Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης· [34]καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλωὶ Ἐλωὶ, λιμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Θεός μου ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; [35]καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἴδε Ἠλίαν φωνεῖ. [36]δραμὼν δέ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. [37]ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε. [38]Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. [39]Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. [40]Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ Σαλώμη, [41]αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν, κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ′)

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς νγ′ 53

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με, ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν, Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ψαλμὸς ρλθ′ 139

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν, Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ, διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς, ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ψαλμὸς ϛ′ 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου, ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ᾽ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ᾽ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ′)

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστε ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας

ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα, τὰ ἔθνη, κράζοντα. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῴζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος πλ.δ΄

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν ἀποστόλων, βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε. Ἴδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ᾽ ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, καὶ Πιλάτῳ προδόντες [προδώσαντες], ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γνῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Πέτρου Φιλανθίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς η΄ (8)

Πρόσχωμεν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! (ν΄ 2)

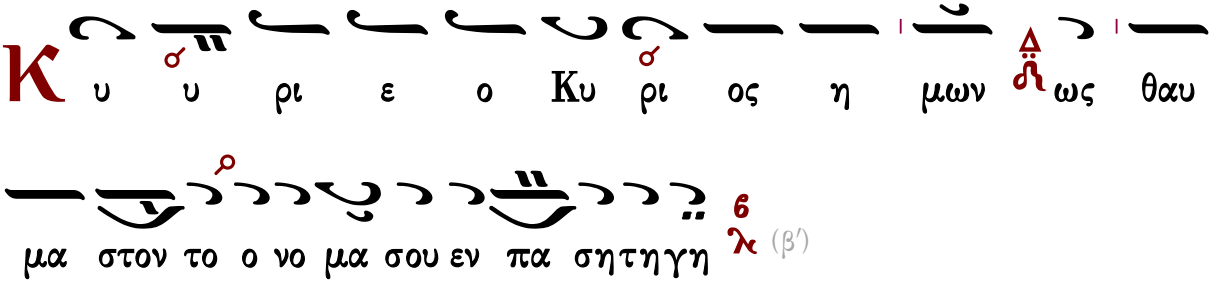

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. (ν΄ 2)

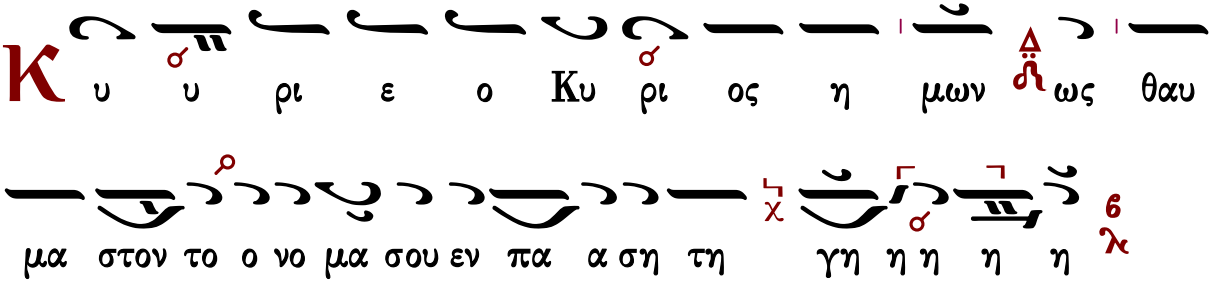

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 52:13 – 54:1

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τὶς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα

ἐπλανήθημεν, ἀνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τὶς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἦχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηρούς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον ς΄ Ὥρας

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 23:32-49

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. 33Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. 34ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον. 35καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός. 36ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ 37καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. 38ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 39Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; 41καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. 44Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλειπόντος, 45καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· 46καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. 47ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. 48καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. 49εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω

τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ')
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς

λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα πρὸς σὲ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξη' 68

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις, ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον, ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοίς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με, ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς

τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ, ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ψαλμὸς ξθ' 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι. Εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης. Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ. Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ψαλμὸς πε' 85

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν, εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου

κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ′)

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ᾽ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ. Ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν, μεθ᾽ ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

ἦχος β′

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ὅτε σὲ/τῷ σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτούς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ στύλου πυρὸς σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Πέτρου Φιλανθίδου

Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Πέτρου Φιλανθίδου
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προφητεία

Προκείμενον ἦχος πλ. β΄ ψαλμὸς ιγ΄ (13)
Πρόσχωμεν.

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.217*

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός. (ιγ΄ 1)

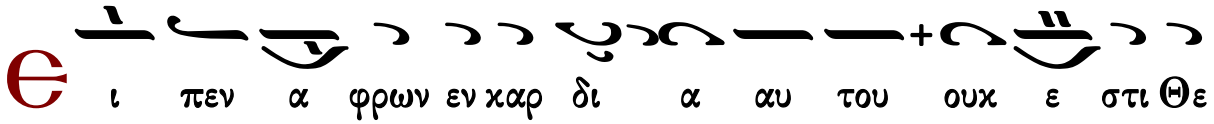

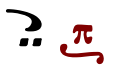

(β΄)

∴ Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. (ιγ΄ 3)

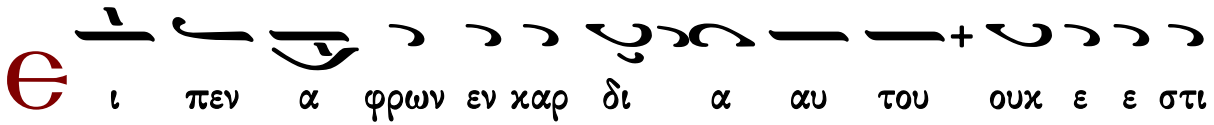

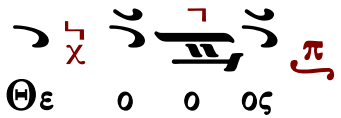

Σοφία.

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. 11:18-23, 12:1-5, 9-11, 14-15

Πρόσχωμεν.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν, ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν, ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν, ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:19-31

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἔχοντες παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοὐτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνῄσκει· πόσῳ, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον θ΄ Ὥρας

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:23-37

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι᾽ ὅλου. 24εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. 25Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. 26Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου, 27εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. 28Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. 29σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. 30ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. 31Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ

ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. 32ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, 34ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. 35καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. 36ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. 37καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Δόξα τη μακροθυμία σου, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραήλ, τὸν ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν. Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (μ′)
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν

καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν της ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη πού ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ὥρα α΄

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.378*

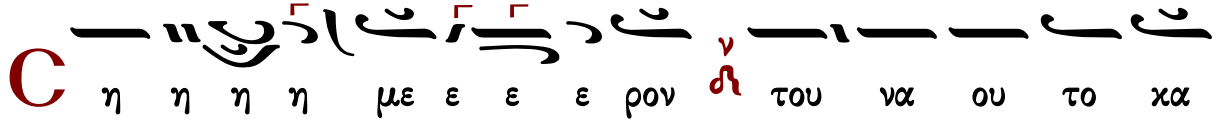

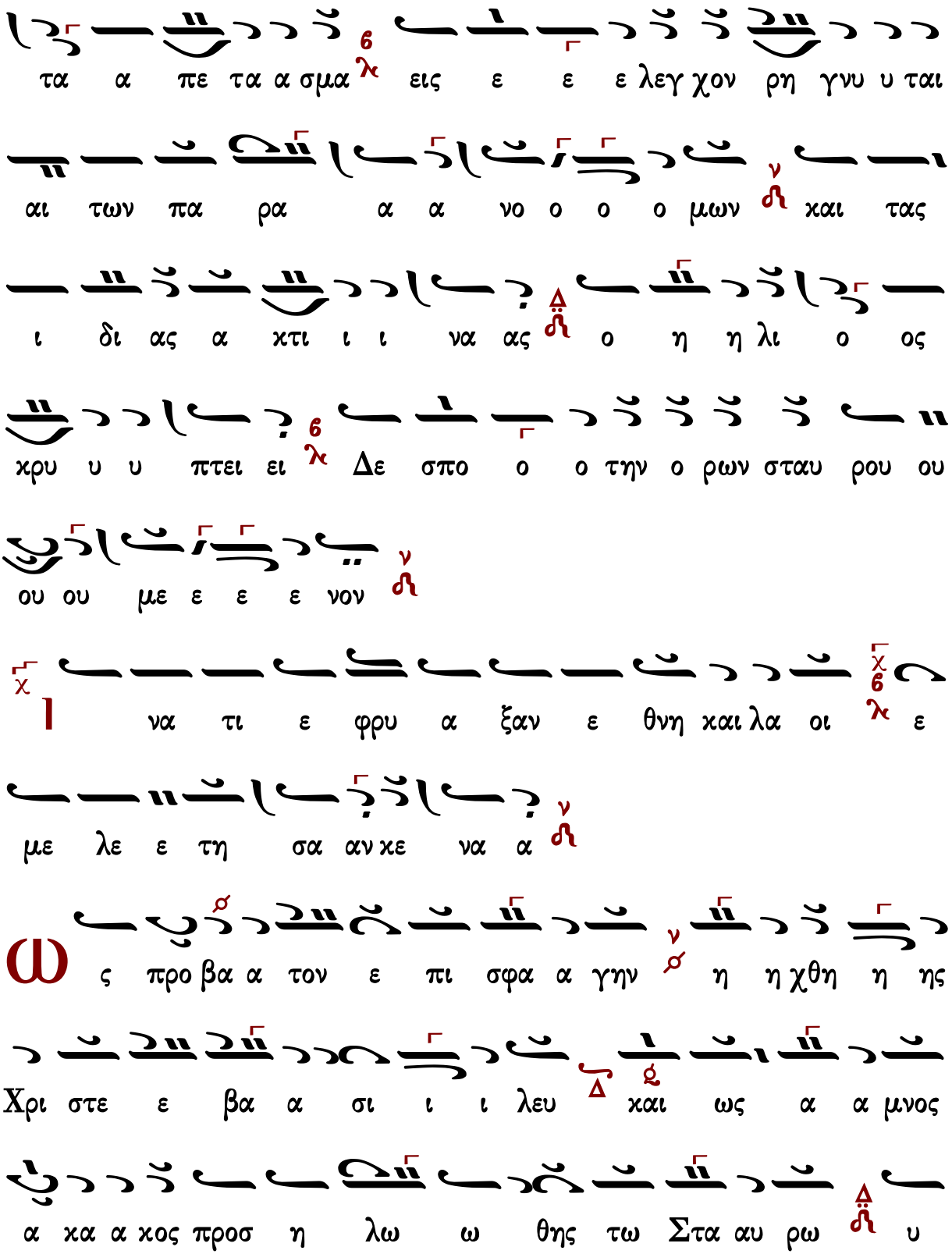
τα α πε τα α σμα εις ε ε ε λεγ χον ρη γνυ υ ται
αι των πα ρα α α νο ο ο ο μων και τας
ι δι ας α χτι ι ι να ας ο η η λι ο ος
χρυ υ υ πτει ει Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ ρου ου
ου ου με ε ε ε νον
να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε
με λε ε τη σα αν κε να α
ς προ βα α τον ε πι σφα α γην η η χθη η ης
Χρι στε ε βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος
α κα α κος προσ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ

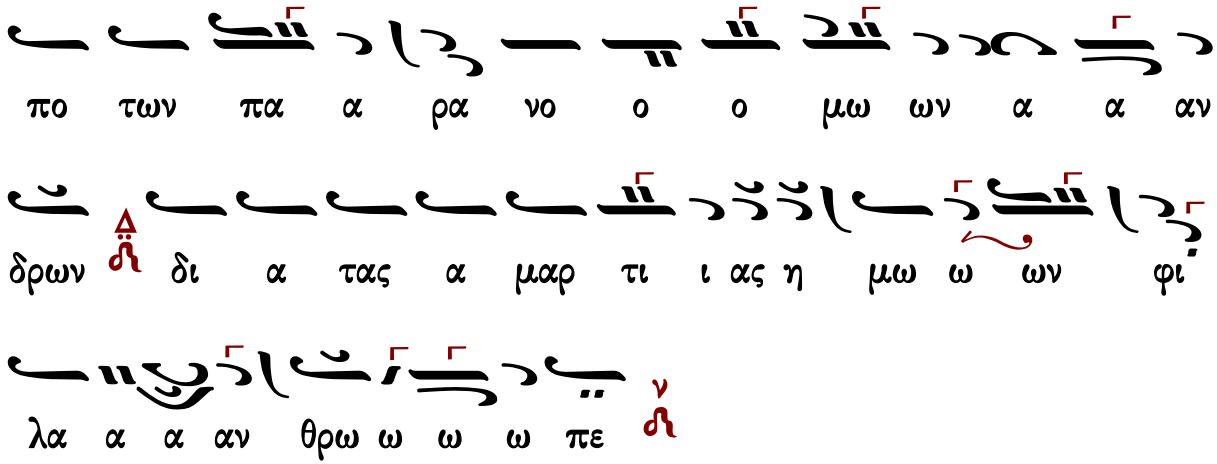

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.379*

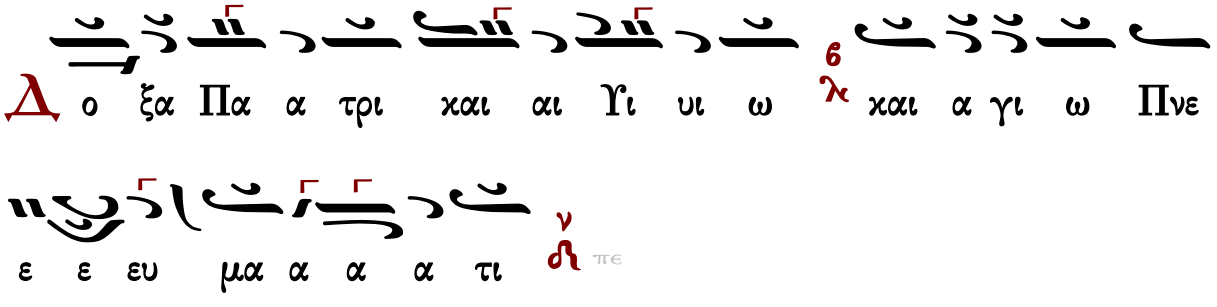

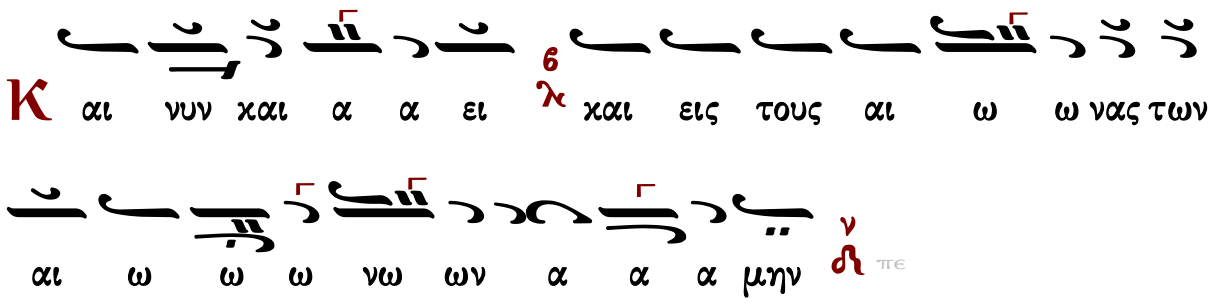

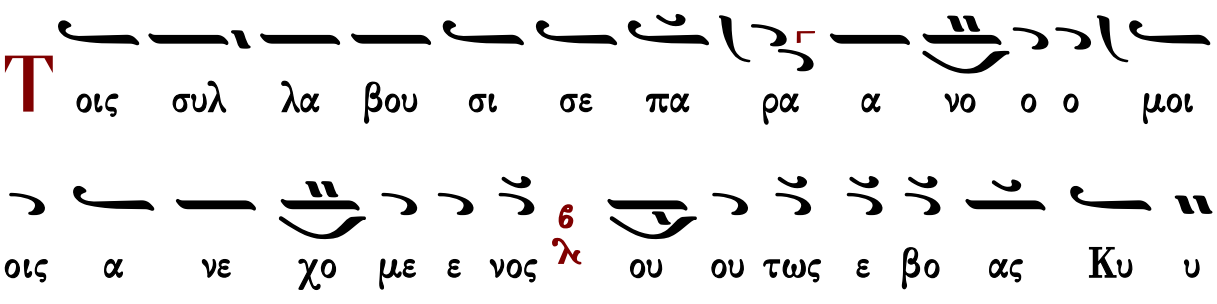

υ υ ρι ι ι ι ε ει χαι ε πα τα ξα α τε ε
ε το ον ποι οι οι με ε ε ε να χαι δι ε σχο
ορ πι ι ι ι ι σα α α α τε τα δω δε ε κα προ
βα α τα α τους μα θη η η τα α α ας μου η
δυ να μη ην πλει ει ους η η δω ω δε ε κα λε γε ε
ω ω νας πα ρα α στη η η σαι α
α αγ γε ε ε ε λων αλ λα α μα α κρο θυ
υ μω ι ι ι να πλη ρω ω θη α α ε δη
η λω σα υ υ μιν δι ι ι α α των προ φη
η η τω ω ω ων μου α α δη η λα και αι

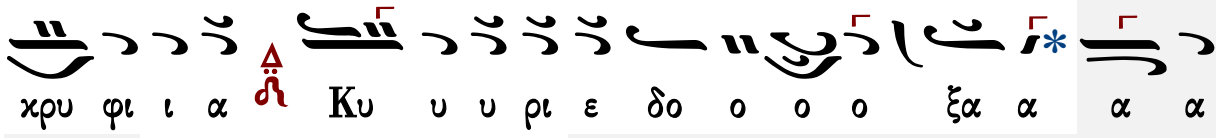

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς α΄

Ἦχος Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.264*

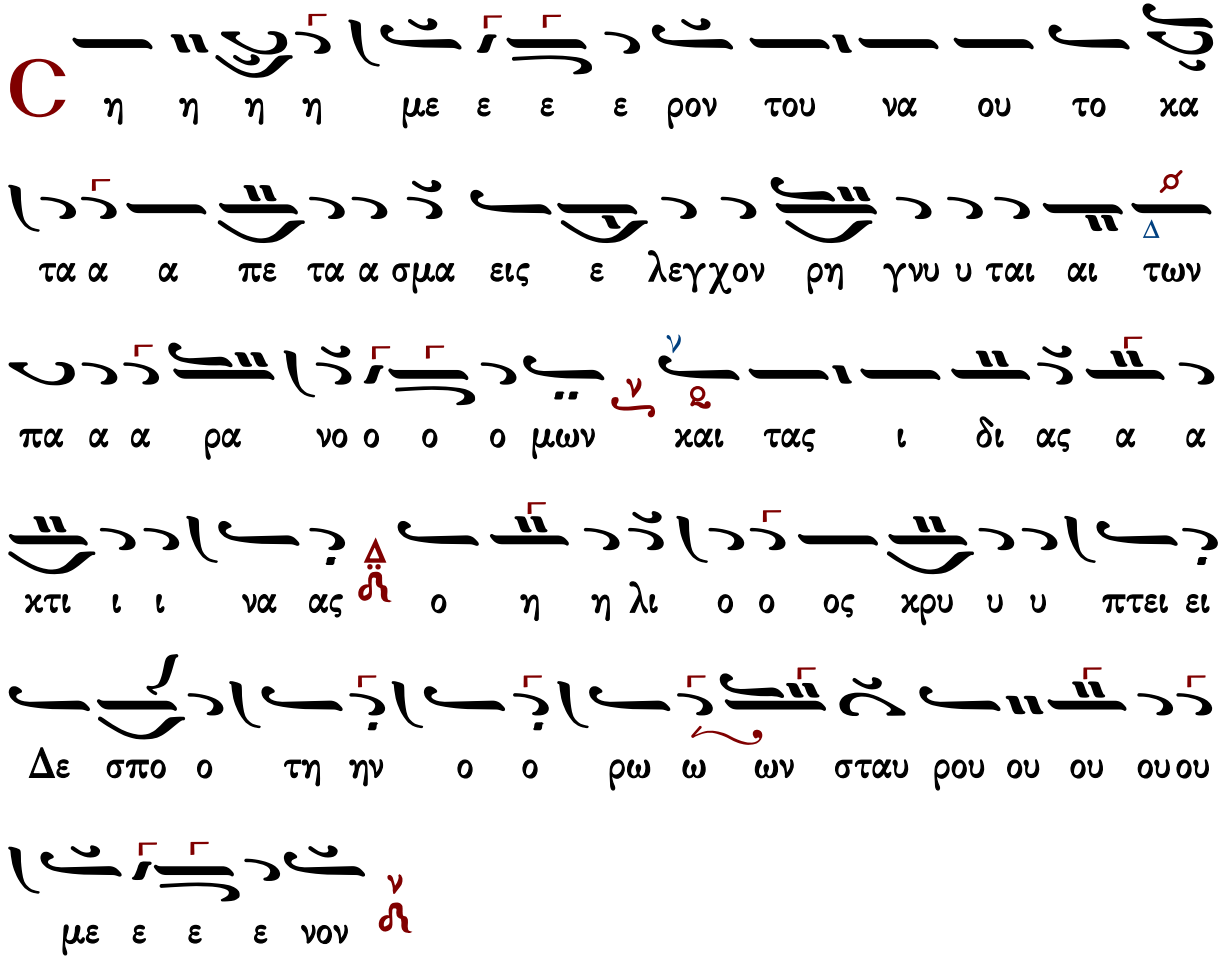

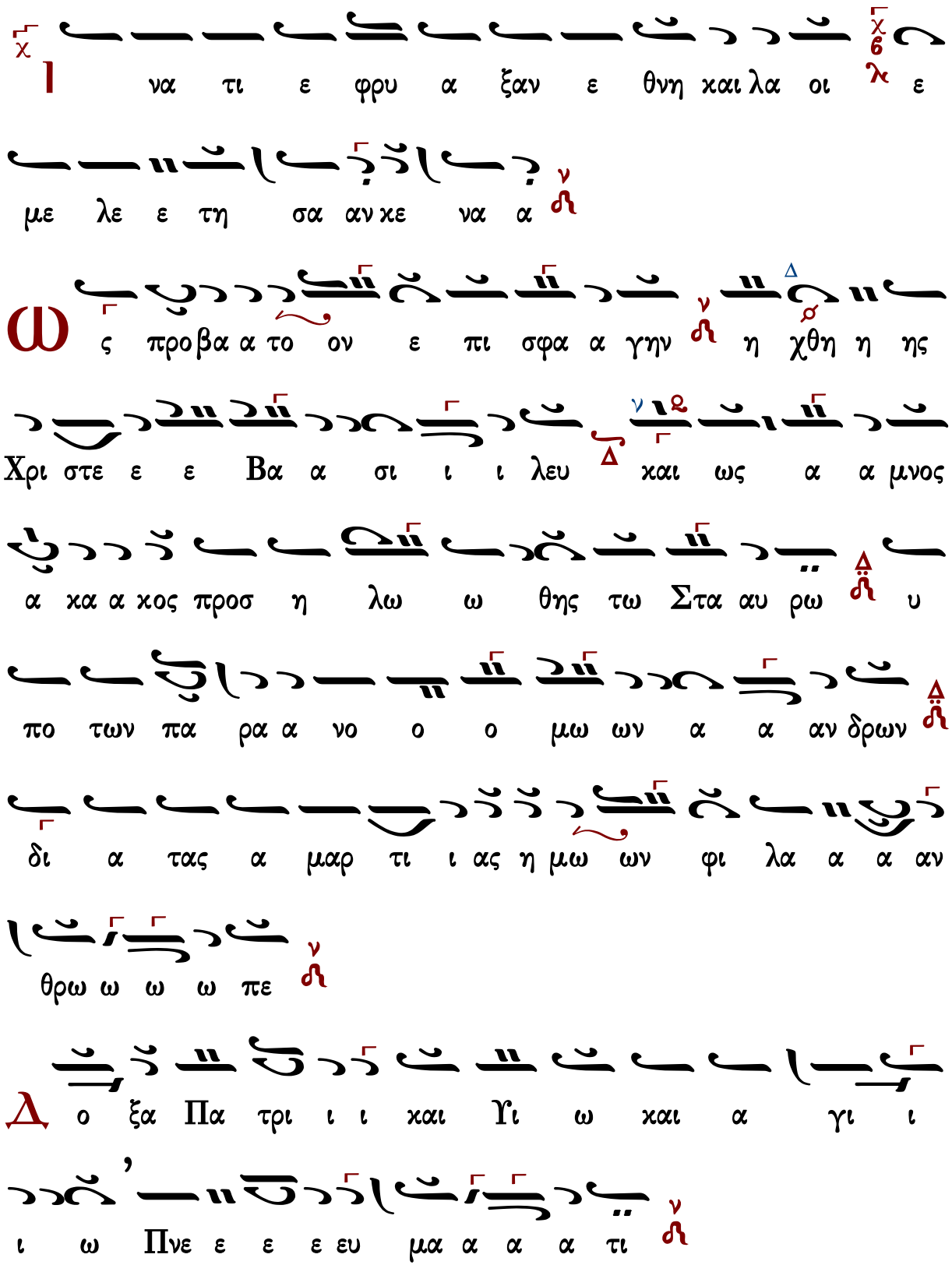
να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε
με λε ε τη σα αν κε να α
ς προ βα α το ον ε πι σφα α γην η χθη η ης
Χρι στε ε ε Βα α σι ι ι λευ και ως α α μνος
α κα α κος προ η λω ω θης τω Στα αυ ρω υ
πο των πα ρα α νο ο ο μω ων α α ανδρων
δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι λα α α αν
θρω ω ω ω πε
ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι
ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

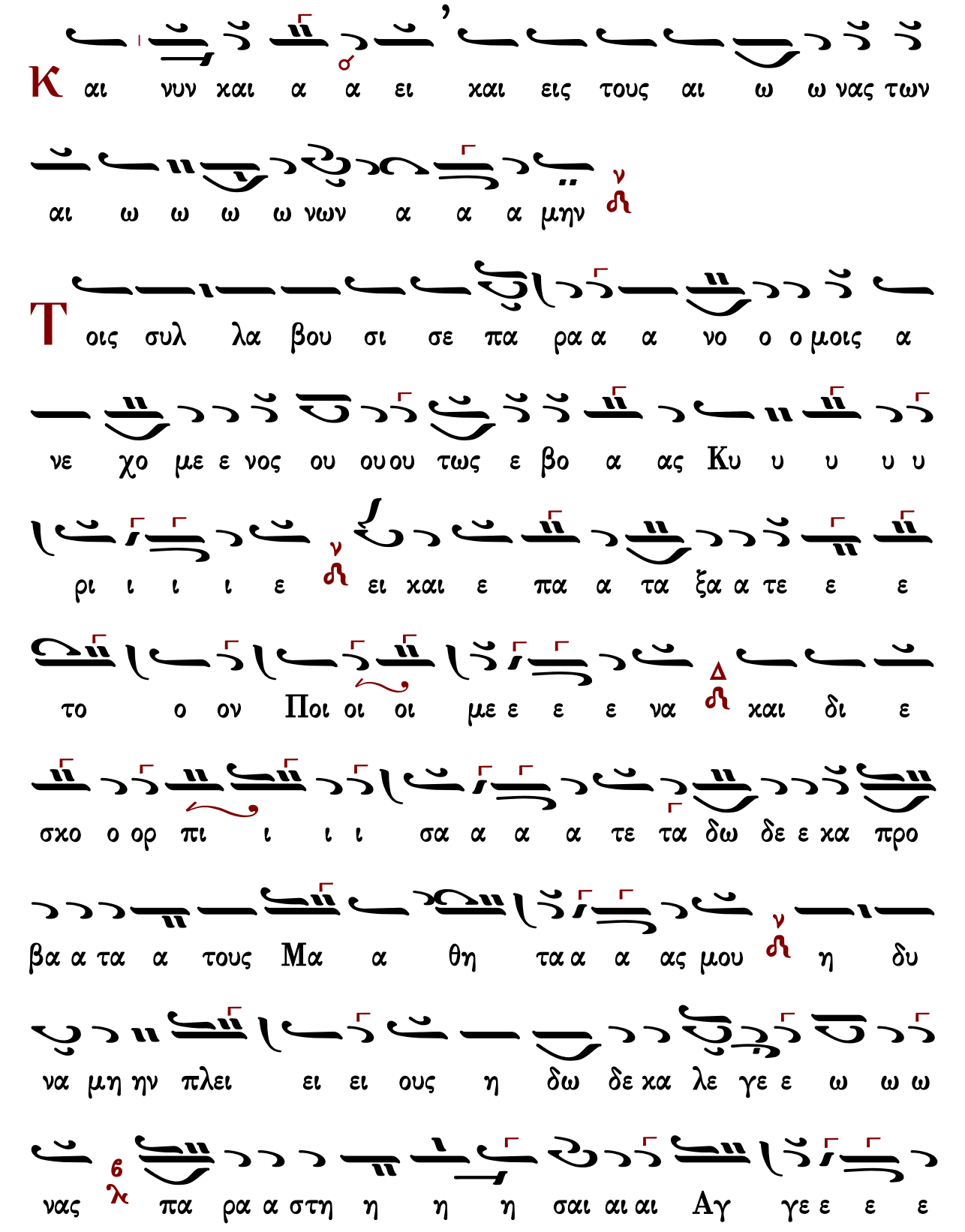
Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω νας των
αι ω ω ω ω νων α α α μην
Τ οις συλ λα βου σι σε πα ρα α α νο ο ο μοις α
νε χο με ε νος ου ουου τως ε βο α ας Κυ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ε ει χαι ε πα α τα ξα α τε ε ε
το ο ον Ποι οι οι με ε ε ε να και δι ε
σχο ο ορ πι ι ι ι σα α α α τε τα δω δε ε χα προ
βα α τα α τους Μα α θη τα α α ας μου η δυ
να μη ην πλει ει ει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω
νας πα ρα α στη η η η σαι αι αι Αγ γε ε ε ε

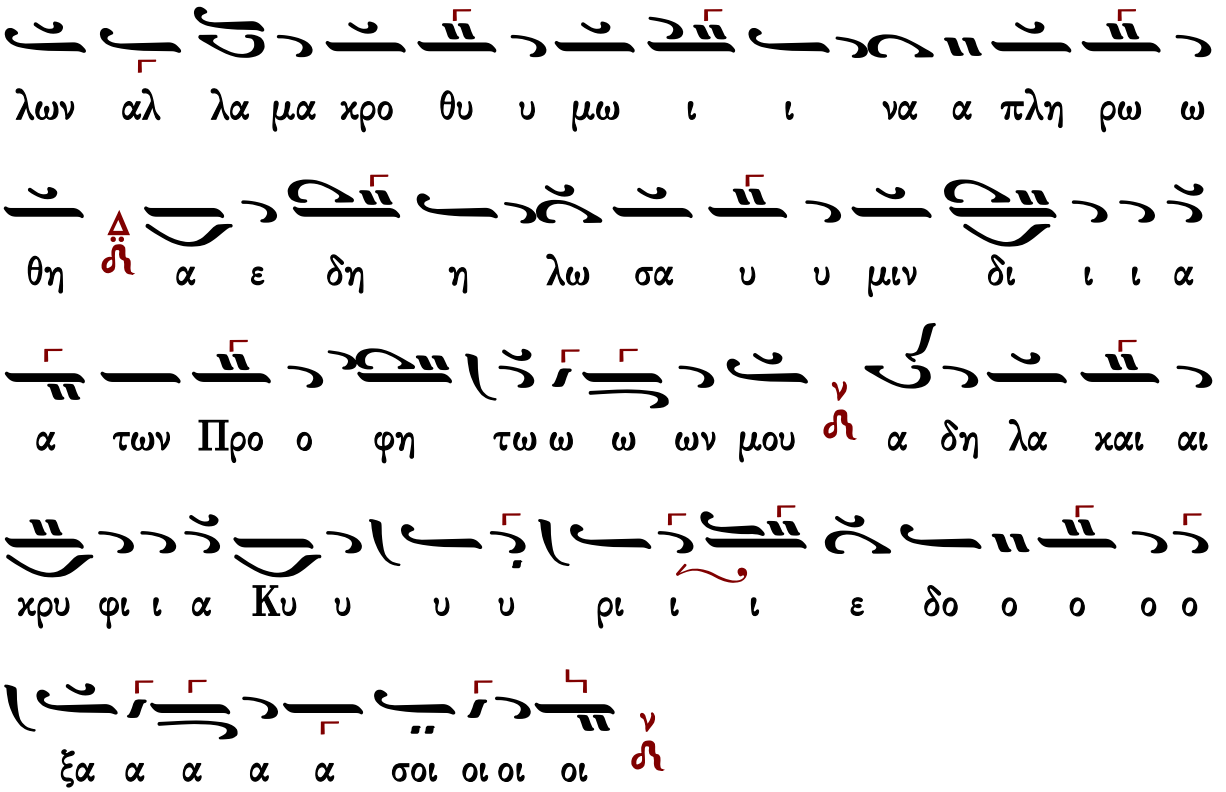

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.254/701*

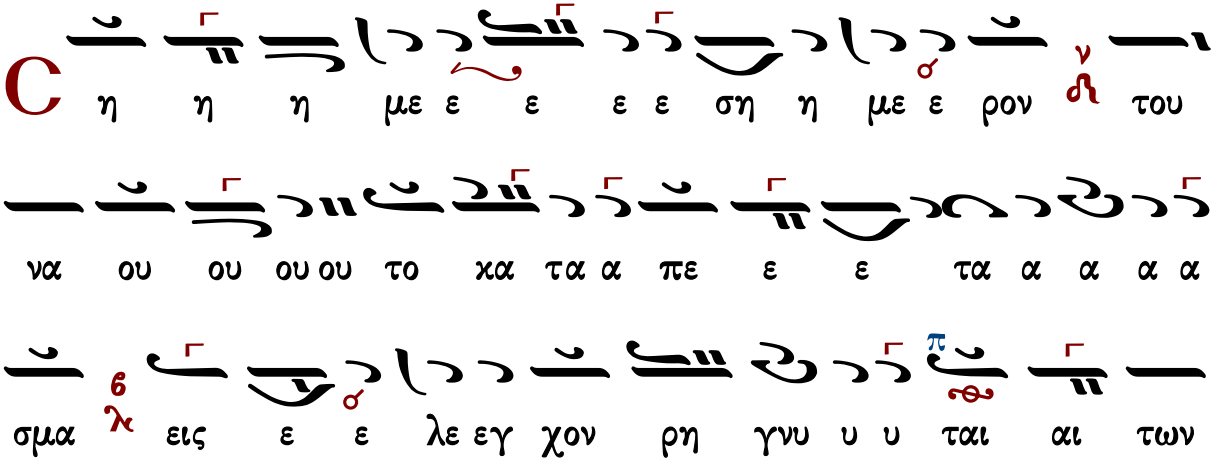

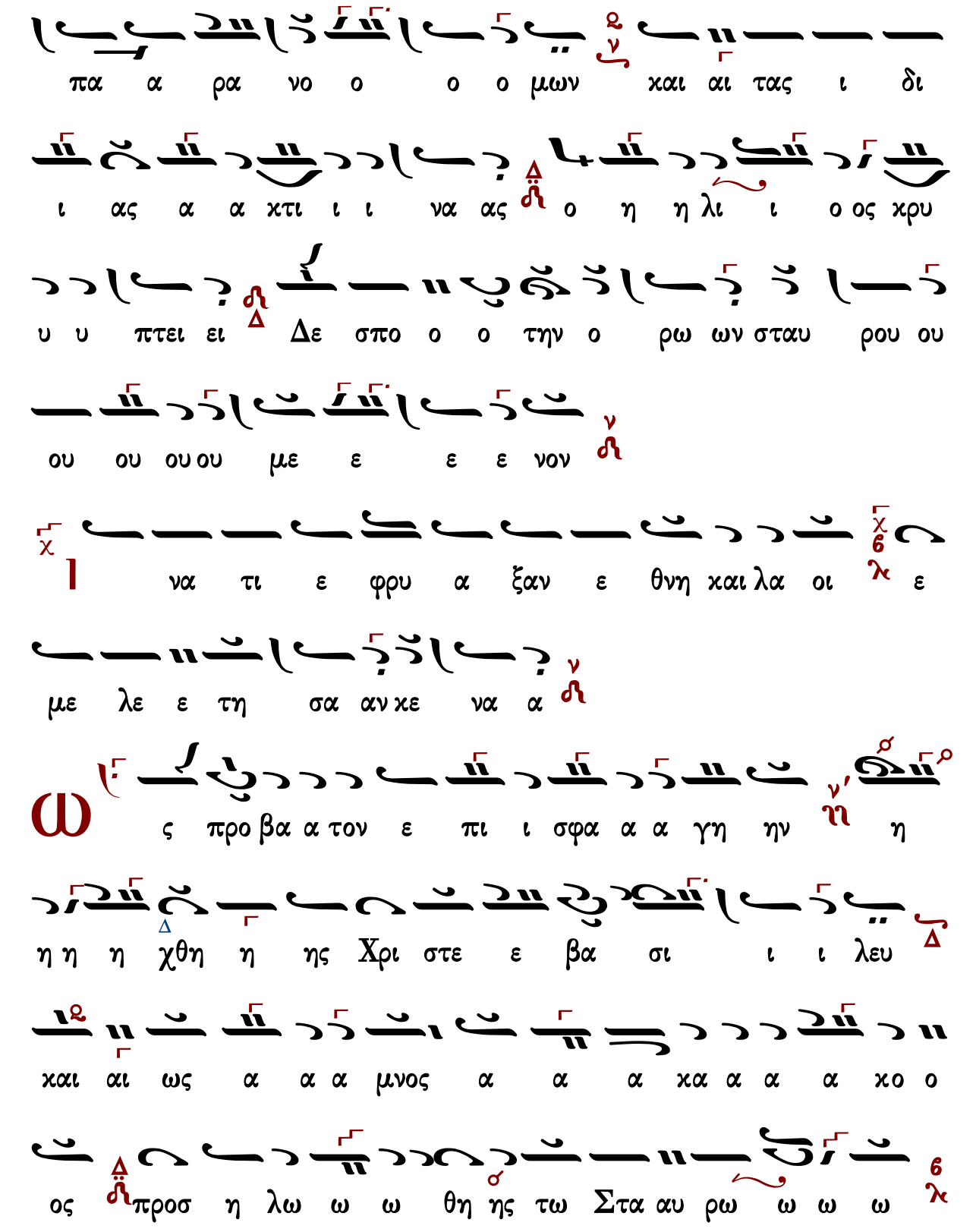
πα α ρα νο ο ο ο μων και αι τας ι δι
ι ας α α χτι ι ι να ας ο η η λι ι ο ος χρυ
υ υ πτει ει Δε σπο ο ο την ο ρω ων σταυ ρου ου
ου ου ου ου με ε ε ε νον
ι να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε
με λε ε τη σα αν χε να α
ω ς προ βα α τον ε πι ι σφα α α γη ην η
η η η χθη η ης Χρι στε ε βα σι ι ι λευ
και αι ως α α α μνος α α α κα α α α ο ο
ος προσ η λω ω ω θη ης τω Στα αυ ρω ω ω ω

υ πο τωνπα ρα νο ο ο ο ο ο ο ο μων αν δρω

ω ω ωνδι α τας α μαρ τι ι ι α ας

η η μω ω ωνφι λα α α α α αν θρω

ω ω ω πε

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ωναι αι ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ωνα α μην

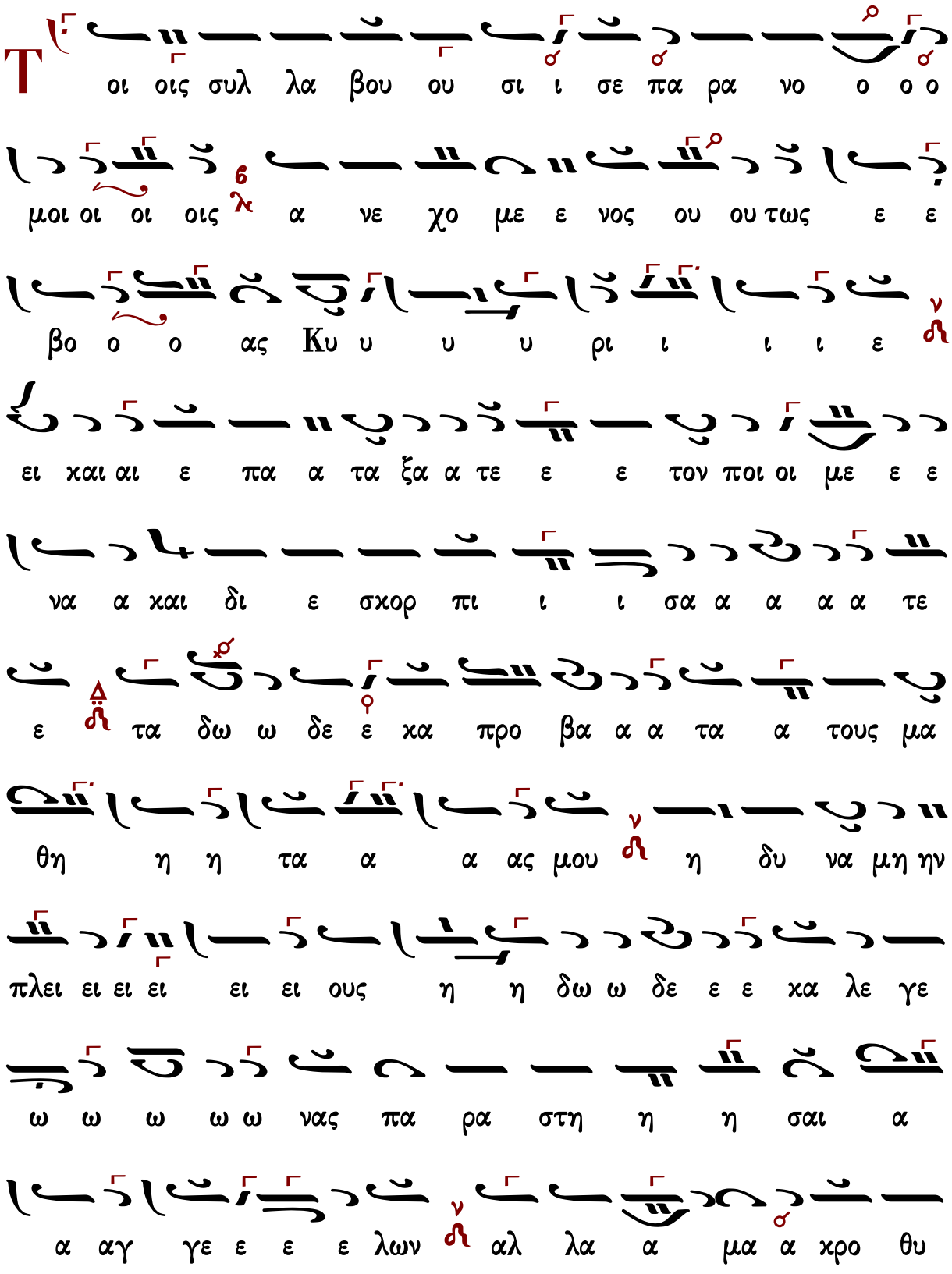
οι οις συλ λα βου ου σι ι σε πα ρα νο ο ο ο
μοι οι οι οις α νε χο με ε νος ου ου τως ε ε
βο ο ο ας Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
ει χαι αι ε πα α τα ξα α τε ε ε τον ποι οι με ε ε
να α χαι δι ε σχορ πι ι ι σα α α α α τε
ε τα δω ω δε ε κα προ βα α α τα α τους μα
θη η η τα α α ας μου η δυ να μη ην
πλει ει ει ει ει ους η η δω ω δε ε ε κα λε γε
ω ω ω ω ω νας πα ρα στη η η σαι α
α αγ γε ε ε ε λων αλ λα α μα α χρο θυ

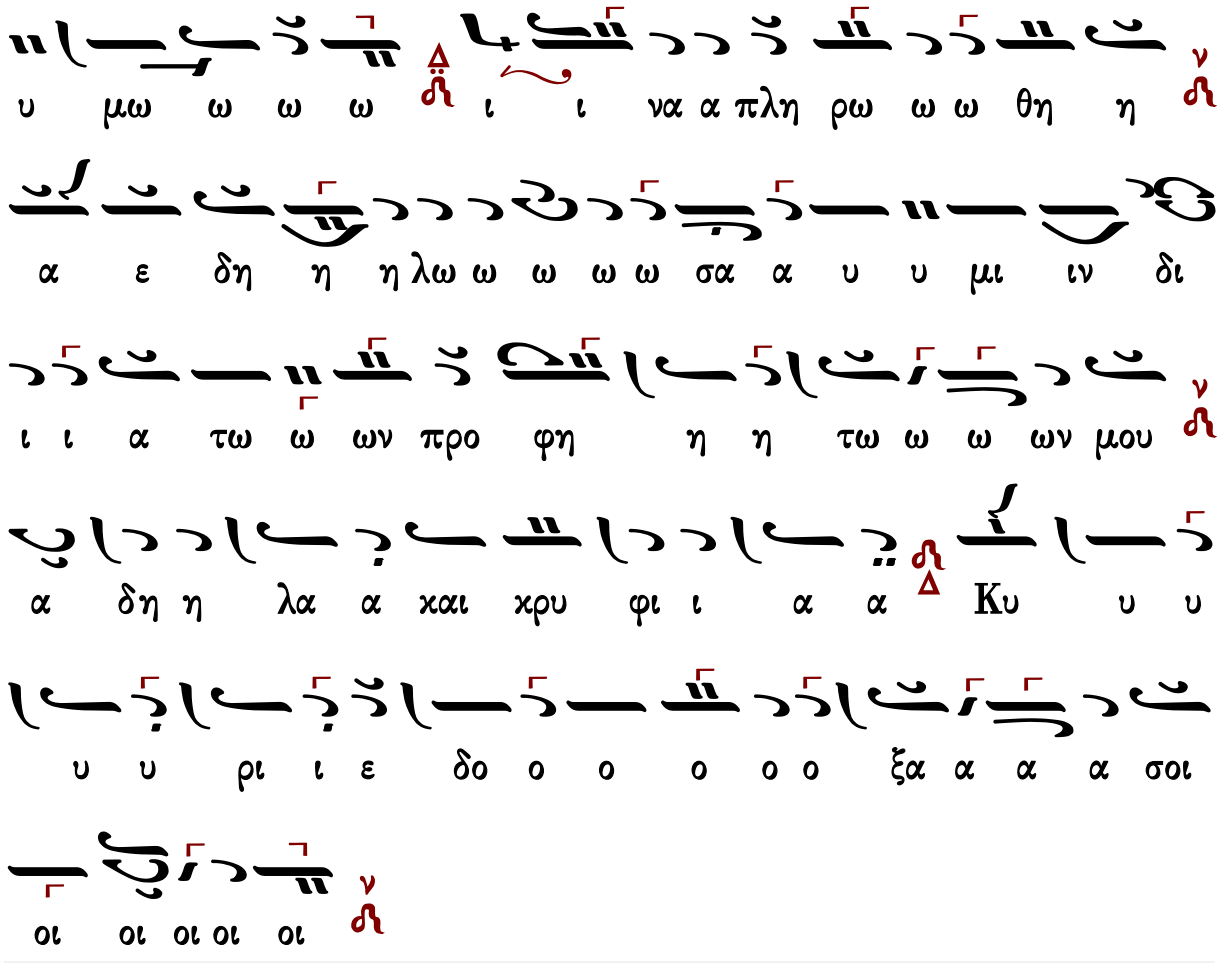

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ν Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.133*

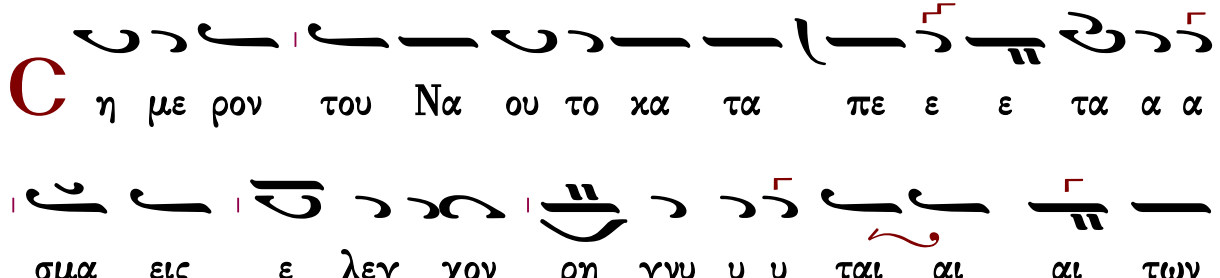

πα α ρα α α νο ο ο ο μων και αι τας ι
δι ας α α χτι ι ι να ας ο η η λι ο ος χρυ υ υ
πτει Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε ε
νον
να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε με
λε ε τη σαν κε να α
ς προ ο βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε
ε ε Βα σι ι ι λευ και αι ως α α μνο ος
α κα α κος προ ση λω θης τω Σταυ ρω υ πο τω
ων πα α ρα α νο ο ο μων α α ανδρων δι

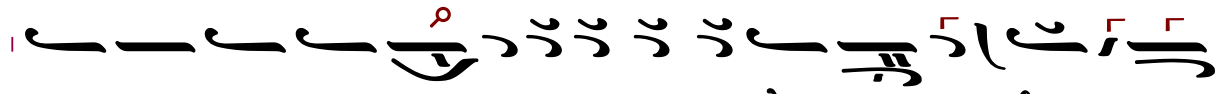

Ἦχος λ̈ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.134*

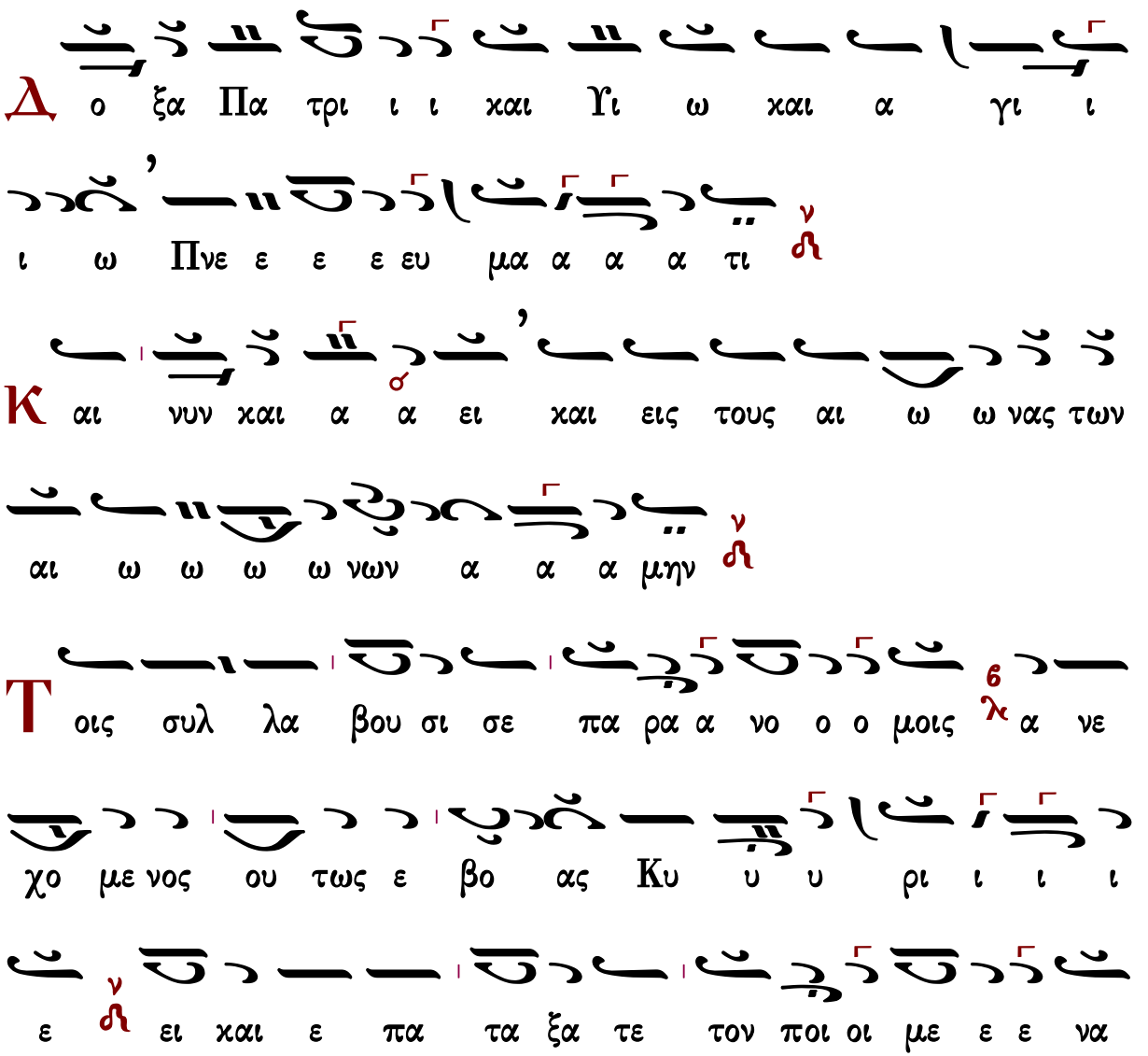

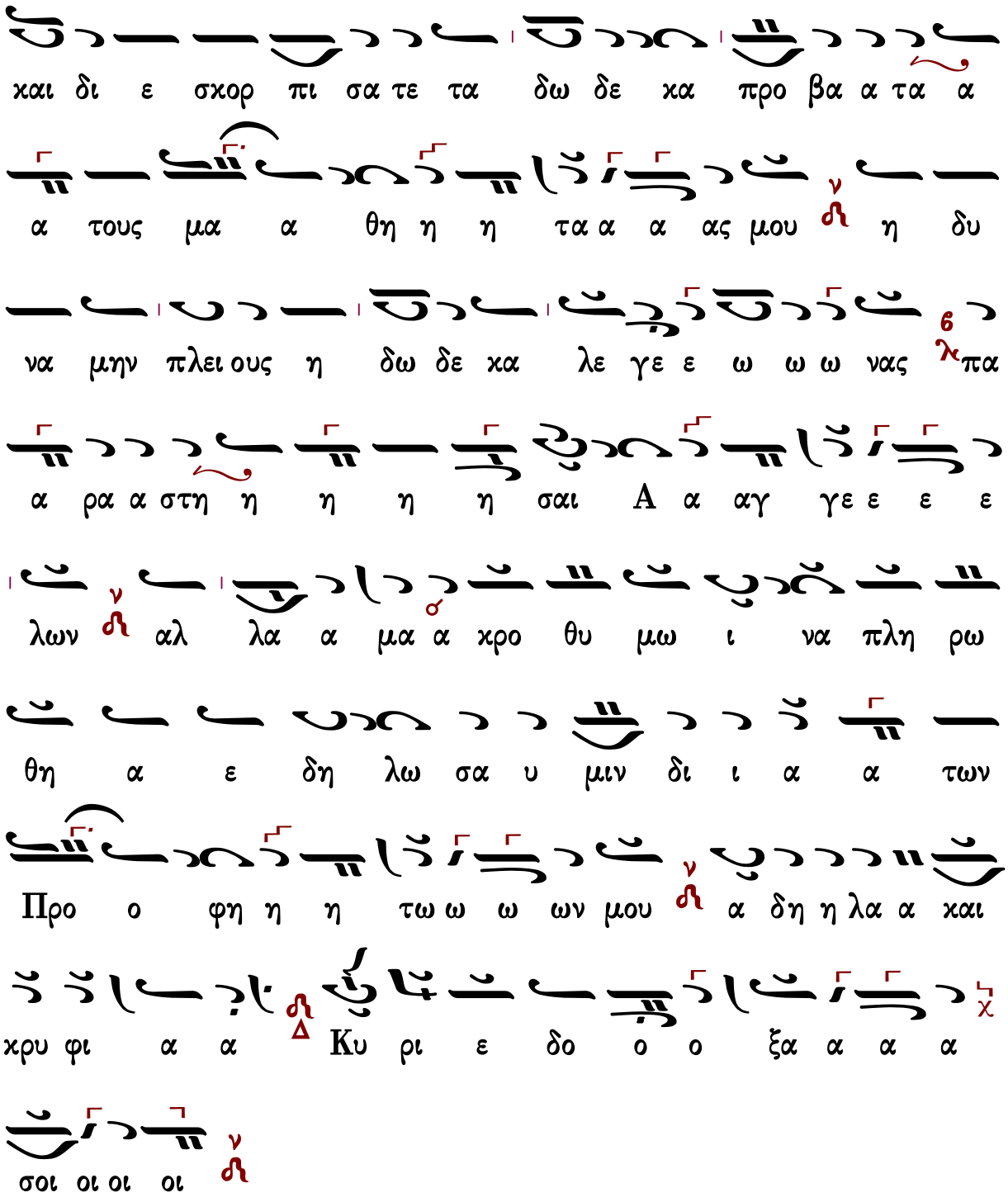
και δι ε σκορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α
α τους μα α θη η η τα α α ας μου η δυ
να μην πλει ους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω νας πα
α ρα α στη η η η η σαι Α α αγ γε ε ε ε
λων αλ λα α μα α κρο θυ μω ι να πλη ρω
θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των
Προ ο φη η η τω ω ω ων μου α δη η λα α και
κρυ φι α α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α
σοι οι οι οι

Ἦχος λ π ν Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.182*

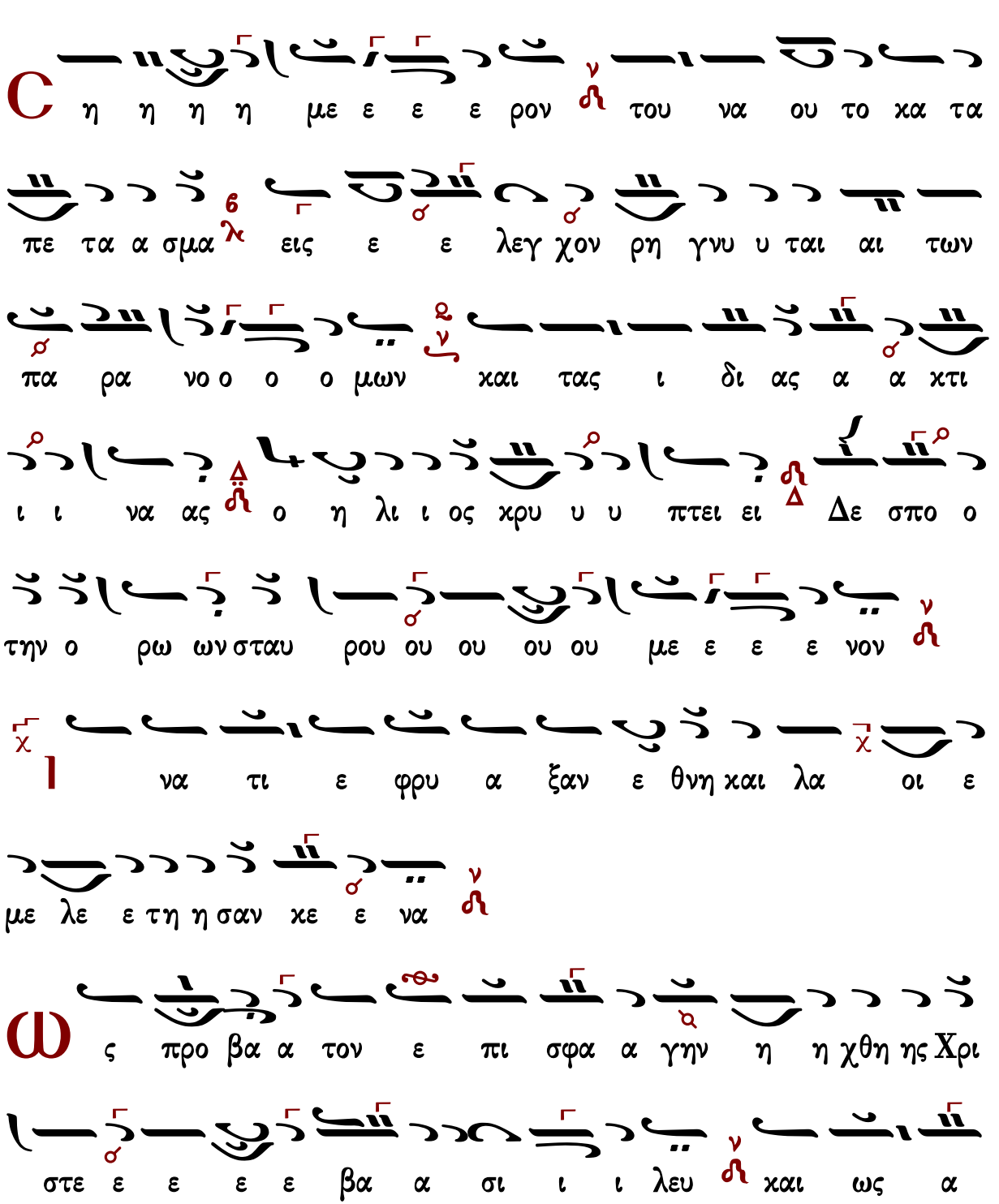

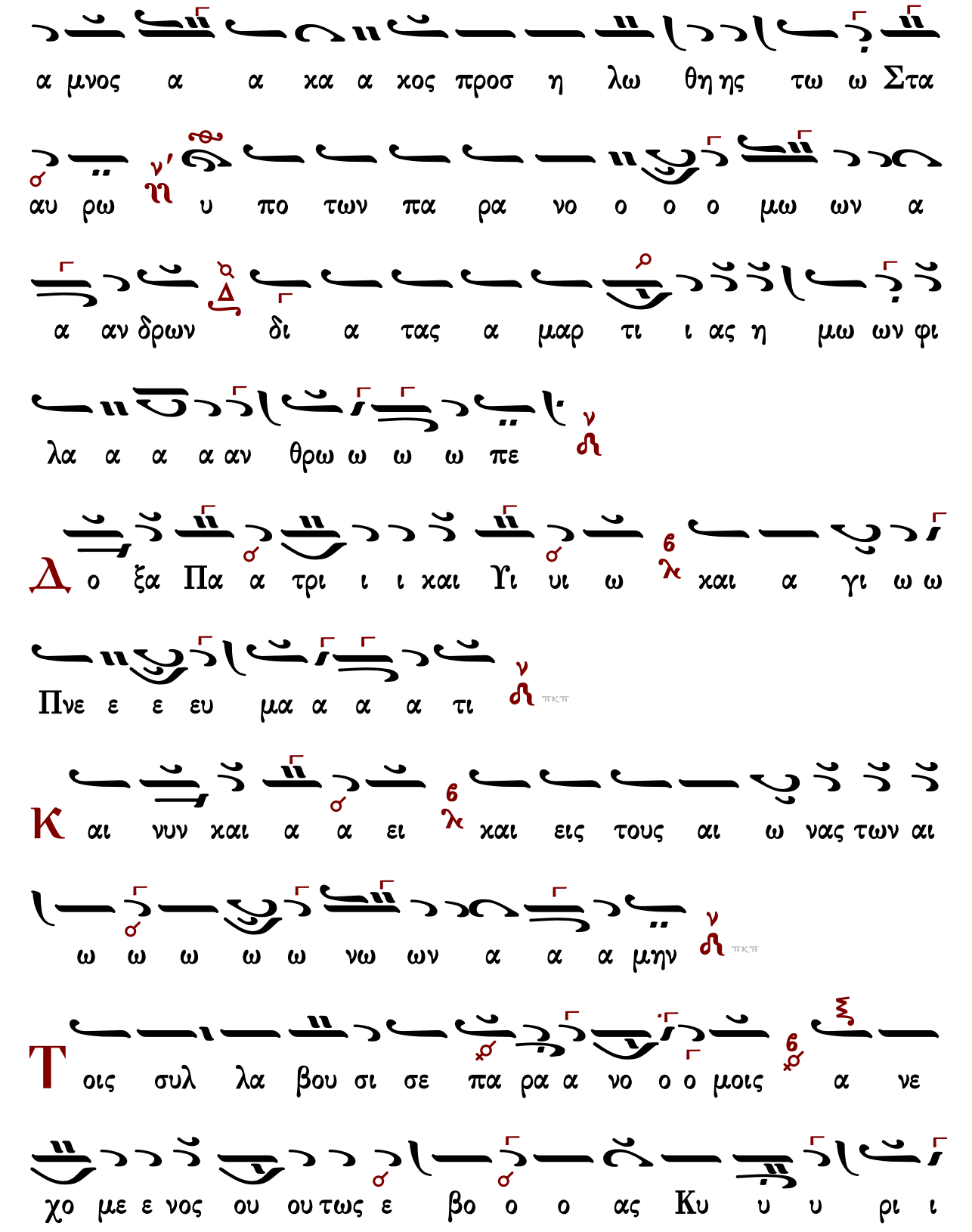
α μνος α α κα α κος προσ η λω θη ης τω ω Στα
αυ ρω υ πο των πα ρα νο ο ο ο μω ων α
α αν δρων δι α τας α μαρ τι ι ας η μω ων φι
λα α α α αν θρω ω ω ω πε
Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω ω ω νω ων α α α μην
Τ οις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις α νε
χο με ε νος ου ου τως ε βο ο ο ας Κυ υ υ ρι ι

ι ι ε ει και ε πα τα ξα α τε τον ποι οι με
ε ε να και δι ε σκορ πι ι σα α α α τε
τα δω ω δε κα προ βα α τα α τους μα α α θη
η η τα α α α ας μου η δυ να α α α μην πλει
ει ει ους η δω δε ε κα λε γε ε ω ω ω νας πα ρα
στη η η σαι α α αγ γε ε ε ε λων αλ
λα μα α κρο θυ υ μω ι ι να πλη ρω ω θη
α ε δη η λω ω σα υ μιν δι ι α α των προ φη
η η τω ω ω ων μου α α δη η λα και κρυ υ φι ι
α Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ο ξα α α

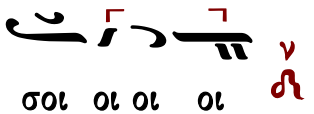

ὥρα γ΄

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β΄ **Ἦχος λ̱ π̈ Νη** Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.380*
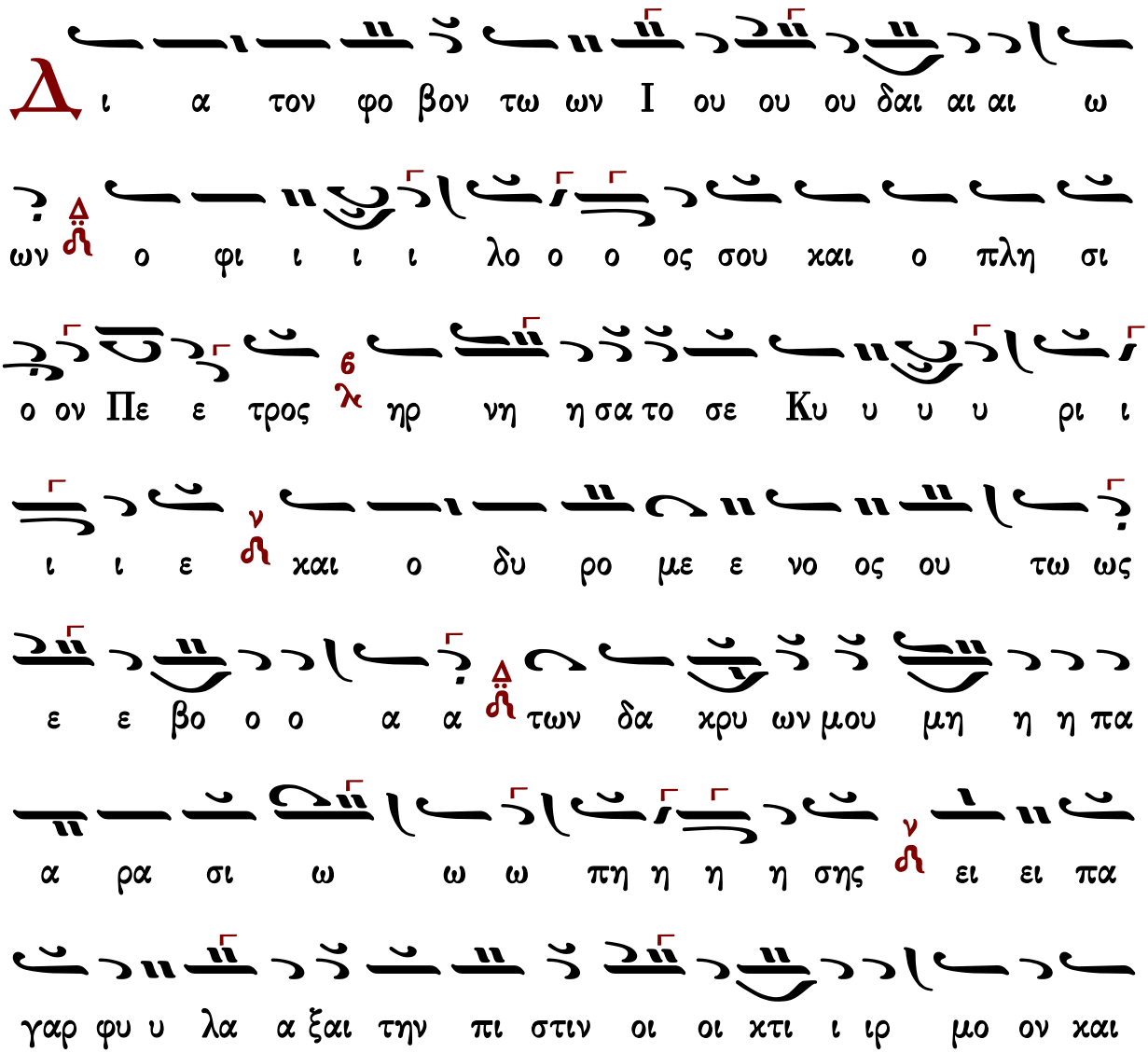
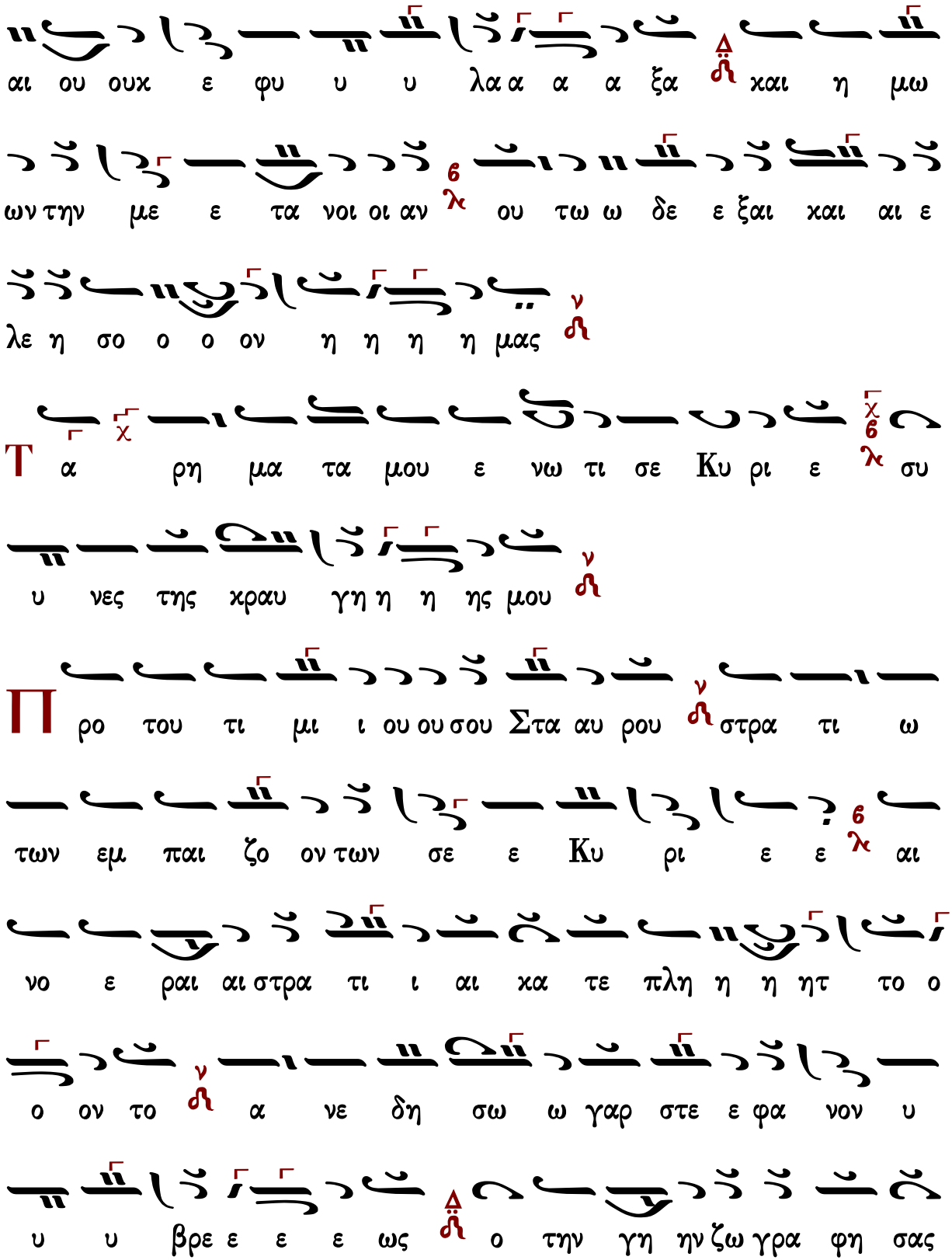
αι ου ουκ ε φυ υ υ λα α α α ξα και η μω
ων την με ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ξαι και αι ε
λε η σο ο ο ον η η η η μας
Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ
υ νες της χραυ γη η η ης μου
Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα αυ ρου στρα τι ω
των εμ παι ζο ον των σε ε Κυ ρι ε ε αι
νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε πλη η η ητ το ο
ο ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε φα νον υ
υ υ βρε ε ε ε ως ο την γη ην ζω γρα φη σας

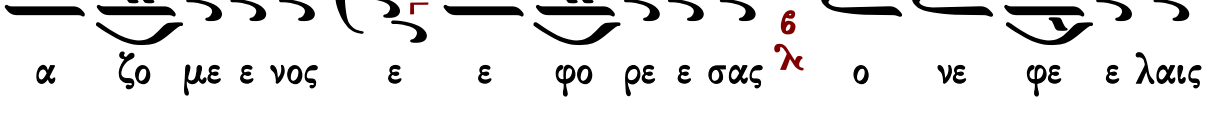

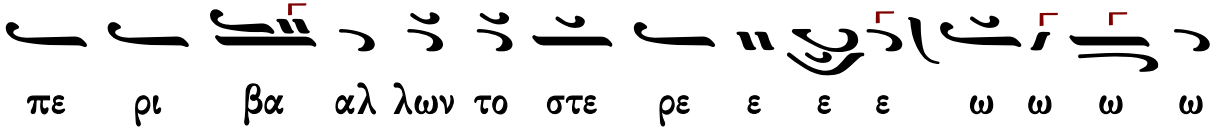

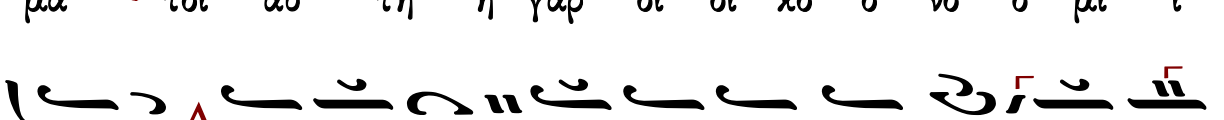

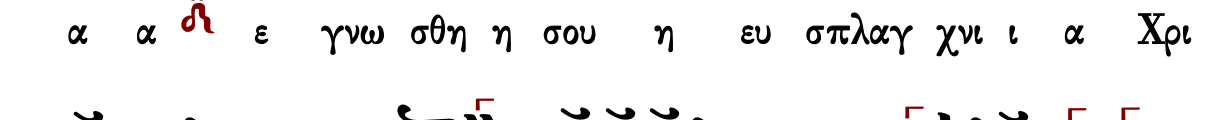

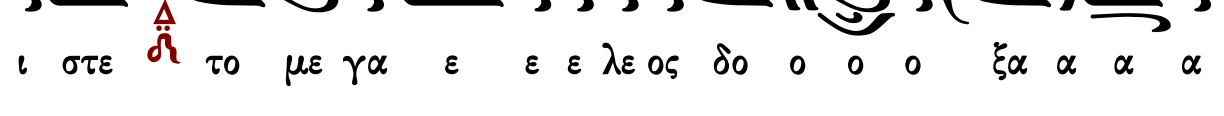

Ἦχος λ π ϊ̈ ϙ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.382*

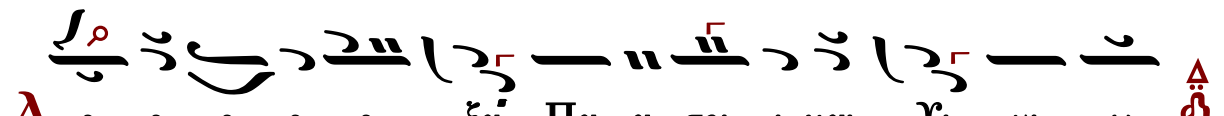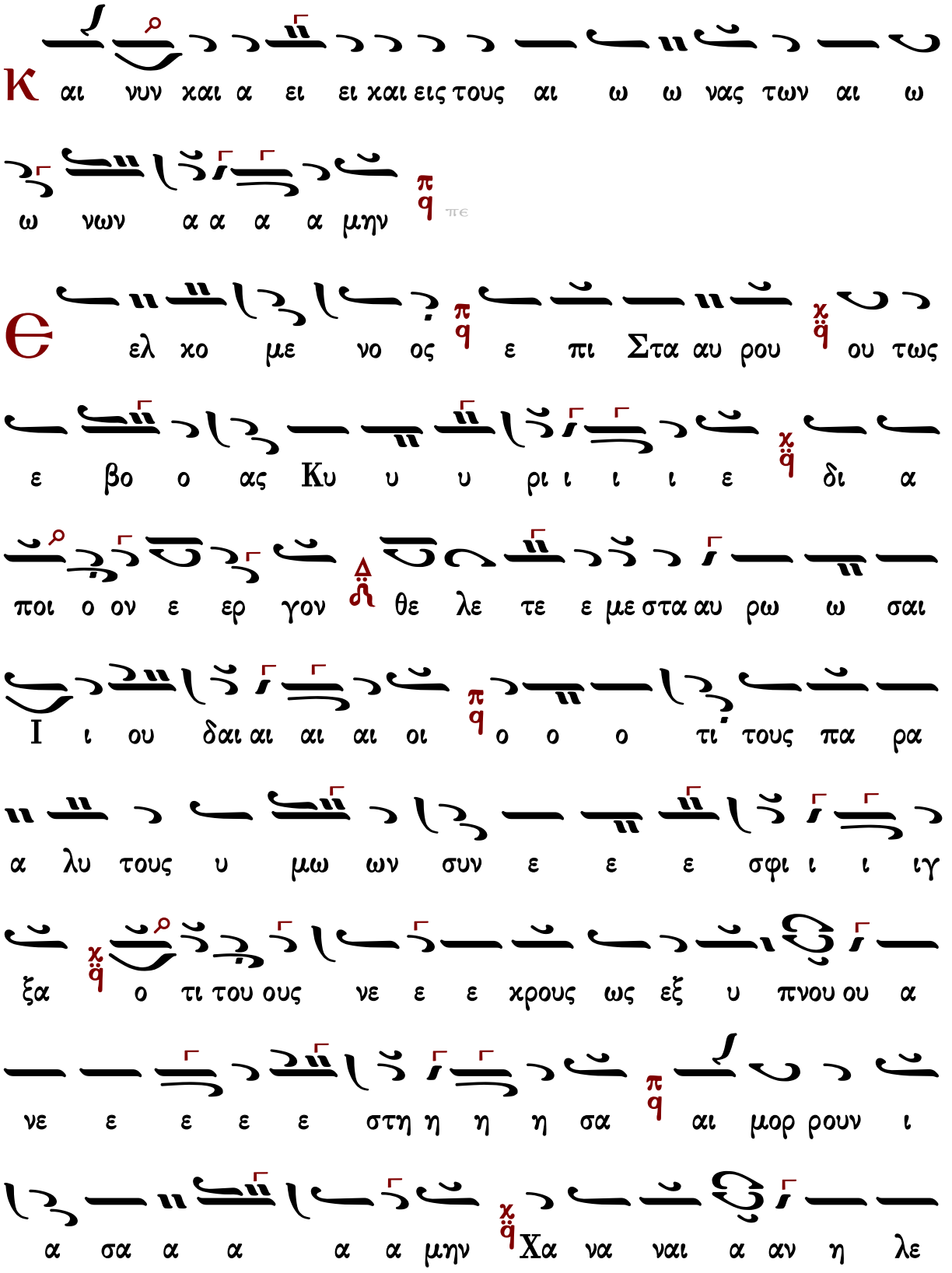

κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω ω νας των αι ω
ω νων α α α α μην
ε λ χο με νο ος ε πι Στα αυ ρου ου τως
ε βο ο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δι α
ποι ο ον ε ερ γον θε λε τε ε με στα αυ ρω ω σαι
Ι ι ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι τους πα ρα
α λυ τους υ μω ων συν ε ε ε σφι ι ι ιγ
ξα ο τι του ους νε ε ε χρους ως εξ υ πνου ου α
νε ε ε ε στη η η η σα αι μορ ρουν ι
α σα α α α α μην Χα να ναι α αν η λε

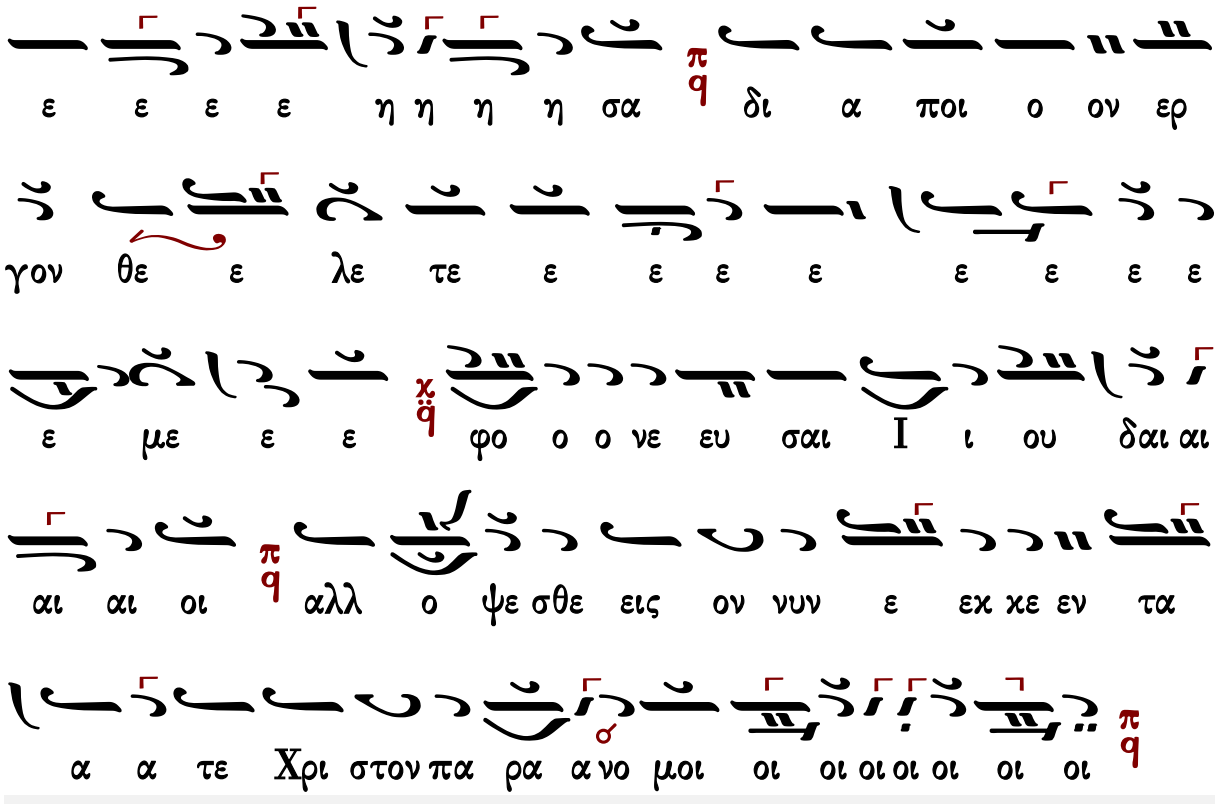

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β΄

Ἦχος λ̲ π̲ ϊ̲ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.266*

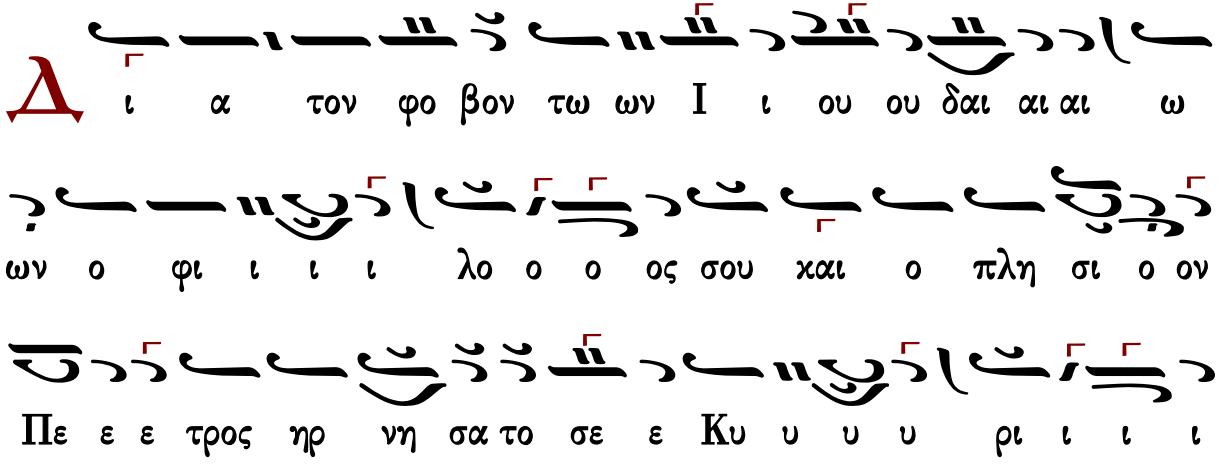

ε και ο δυ ρο με ε νο ος ου τω ως ε ε
βο ο ο α α των δα χρυ υ ω ων μου μη η η πα α
ρα σι ι ι ω πη η η η σης ει ει πα γαρ φυ υ
λα α α ξαι τη ην πι στι ιν οι οι χτι ι ιρμον και
αι ου ουκ ε ε φυ υ υ λα α α α ξα και η μων
την με ε ε τα νοι οι αν ου τω ω δε ε ε ξαι και ε
λε ε ε η σο ο ο ον η η η η μας
Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ
υ νες της χραυ γη η η ης μου
Π ρο του τι μι ουουσου Στα αυ ρου στρα τι ω των εμ

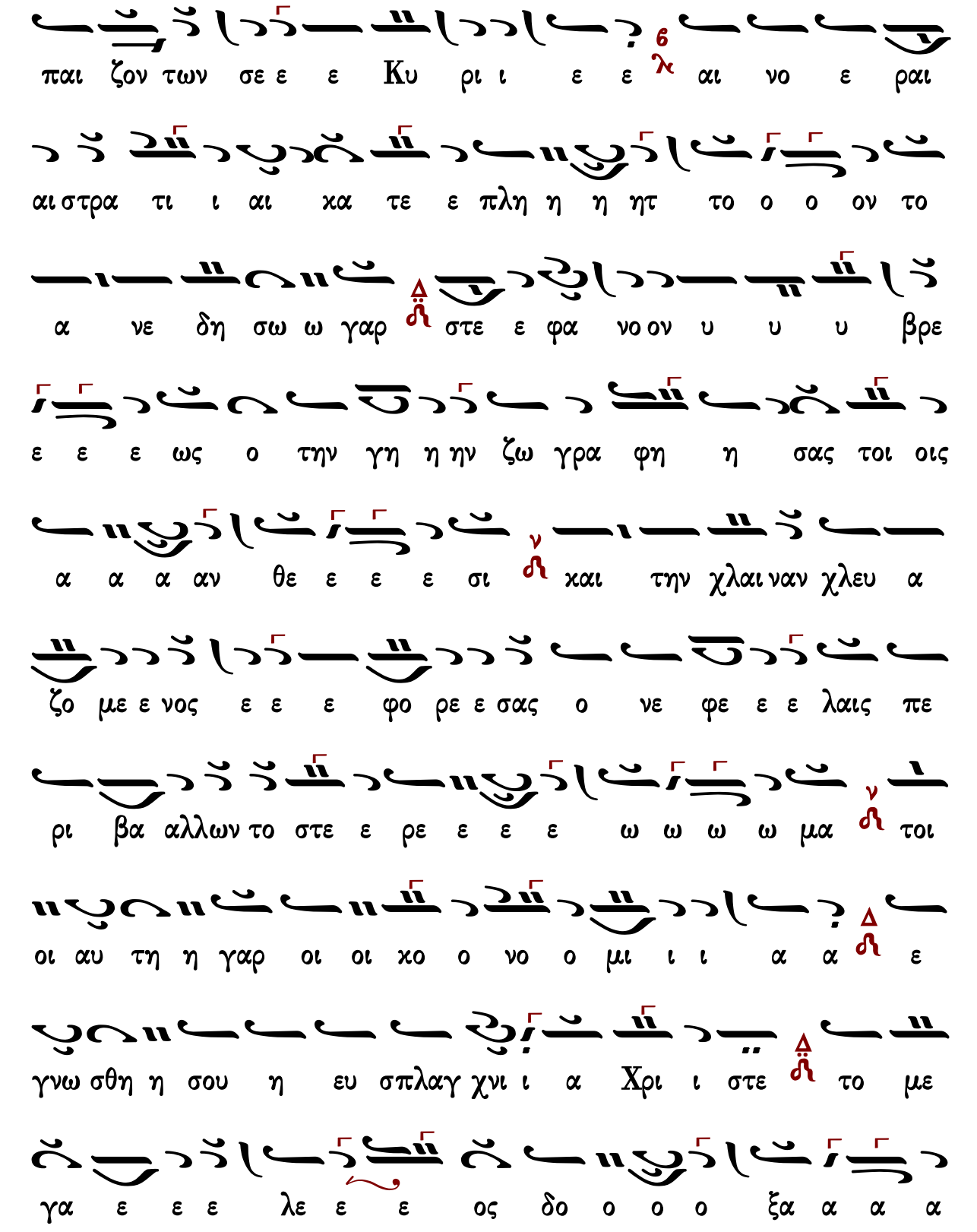
παι ζον των σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο ε ραι
αι στρα τι ι αι κα τε ε πλη η η ητ το ο ο ον το
α νε δη σω ω γαρ στε ε φα νο ον υ υ υ βρε
ε ε ε ως ο την γη η ην ζω γρα φη η σας τοι οις
α α α αν θε ε ε ε σι και την χλαι ναν χλευ α
ζο με ε νος ε ε ε φο ρε ε σας ο νε φε ε ε λαις πε
ρι βα αλλων το στε ε ρε ε ε ε ω ω ω ω μα τοι
οι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε
γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι ι στε το με
γα ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο ξα α α α

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.268*

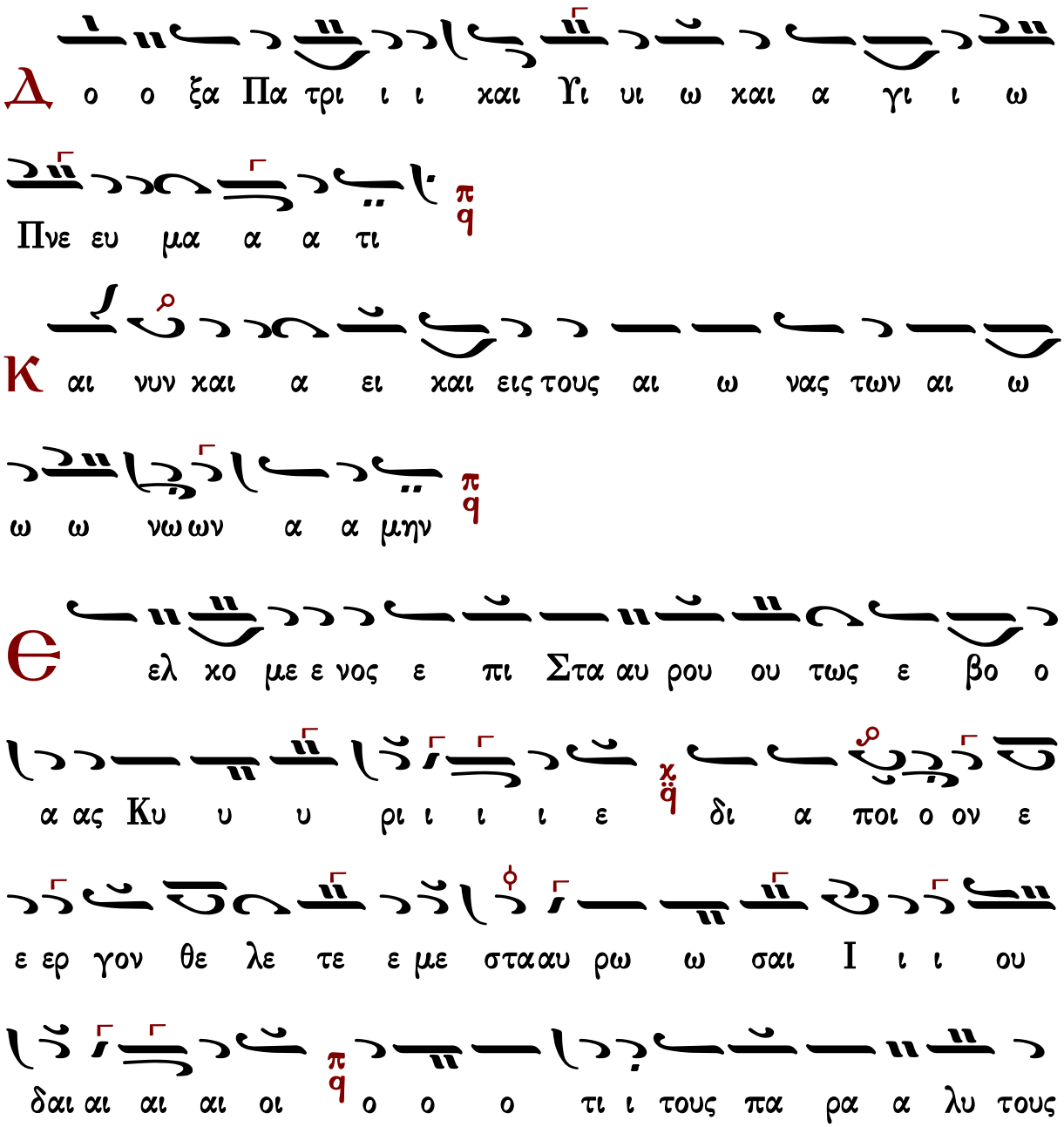

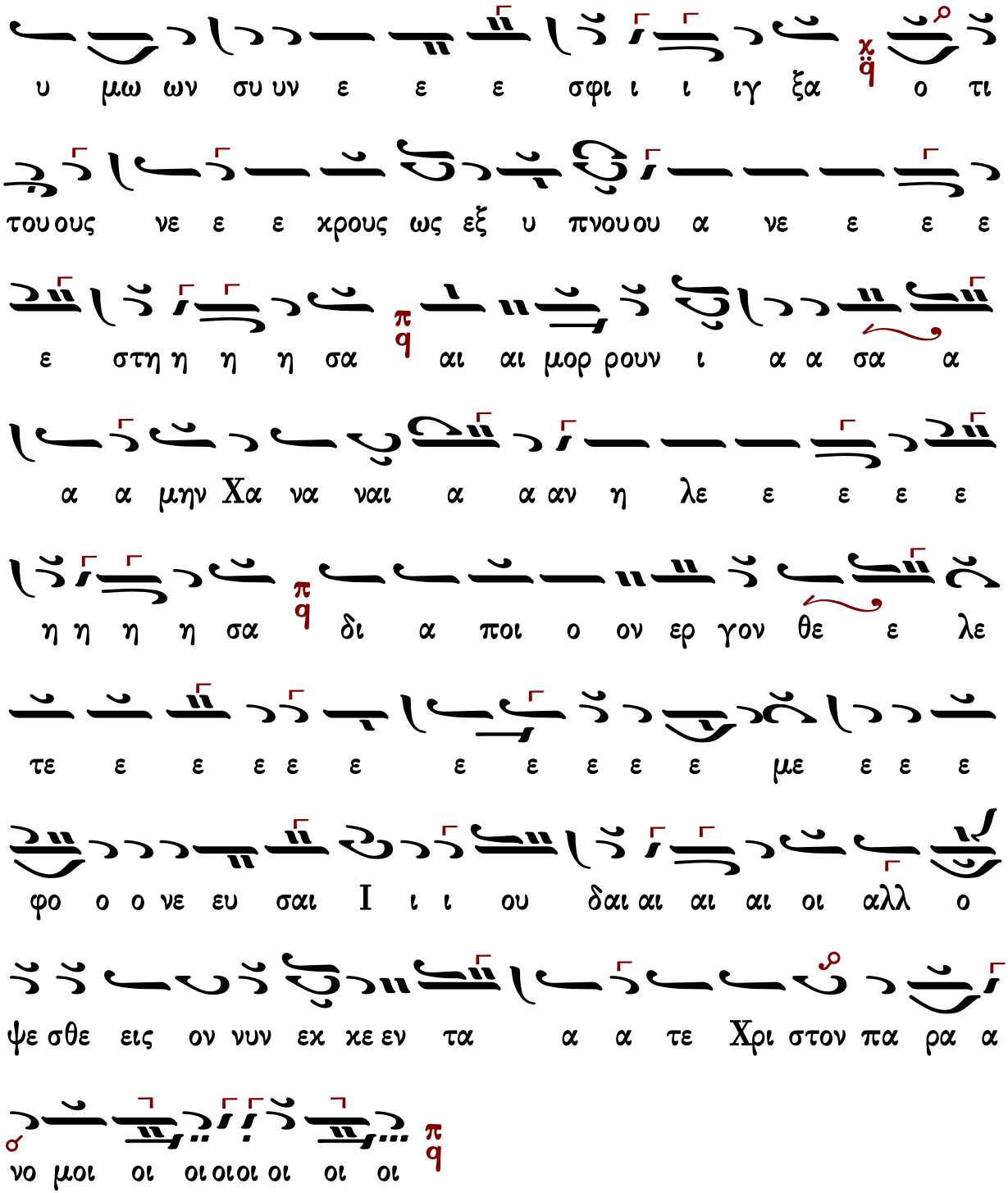

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π δ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.256/703*

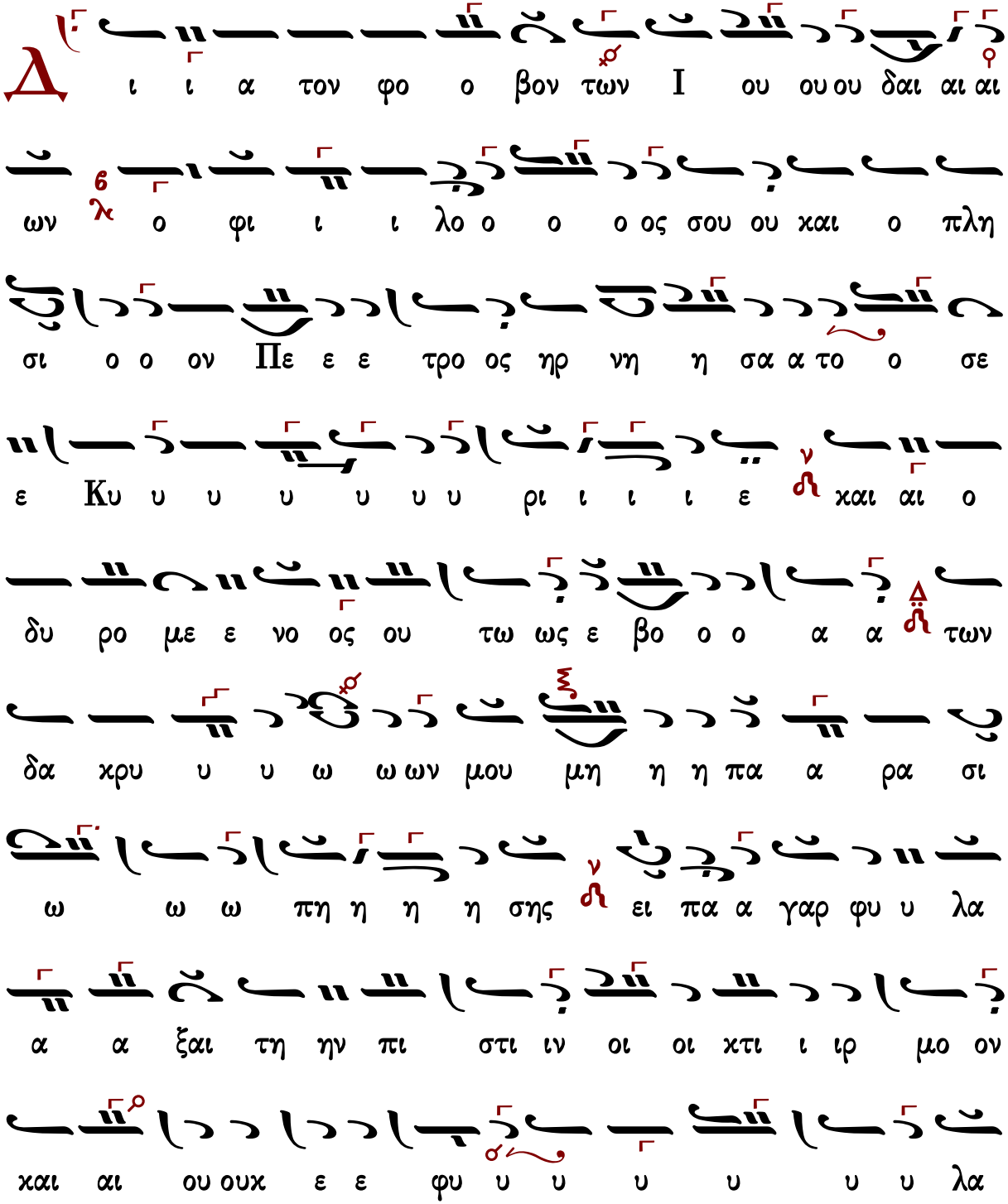

ξα χαι η μων την με ε τα α νοι οι οι οι α αν
ου ου τω ω δε ε ε ε ε ξαι χαι ε λε ε η η
σο ο ο ο ο ον η η η η μας
Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σε Κυ ρι ε συ
υ νες της χραυ γη η η ης μου
Π ρο του τι μι ι ου ου σου Στα α αυ ρου ου
στρα α τι ω των εμ παι ζον των σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε αι νο ε ραι αι στρα τι αι χα τε πλη η
η η ητ το ο ο ο ο ο ον το α νε δη η
η σω ω ω ω ω γα αρ στε ε ε φα νο ον υ υ

σπλαγ χνι ι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε το με ε
οι οι χο νο ο μι ι ι α α ε γνω σθη η σου η ευ
ε ω ω ω ω μα ν τοι α αυ τη η η γα αρ
πε ρι βα αλ λω ων το ο στε ρε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λαι αι αι αις
ε φο ο ο ο ο ο ο ρε ε σας λ9 ο νε φε
χλευ α ζο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος λ9
θε ε ε ε τοις α αν θε ε σι ν χαι την χλαι αι ναν
η η η σα α ας τοι οι οις α α α α α α αν
υ βρε ε ε ε ε ως λ9 ο την γη η ην ζω γρα φη η η

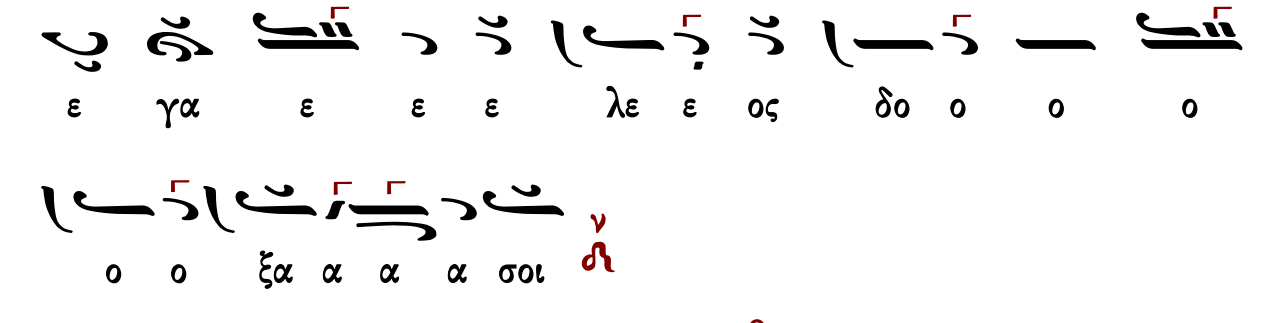

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.259/706*

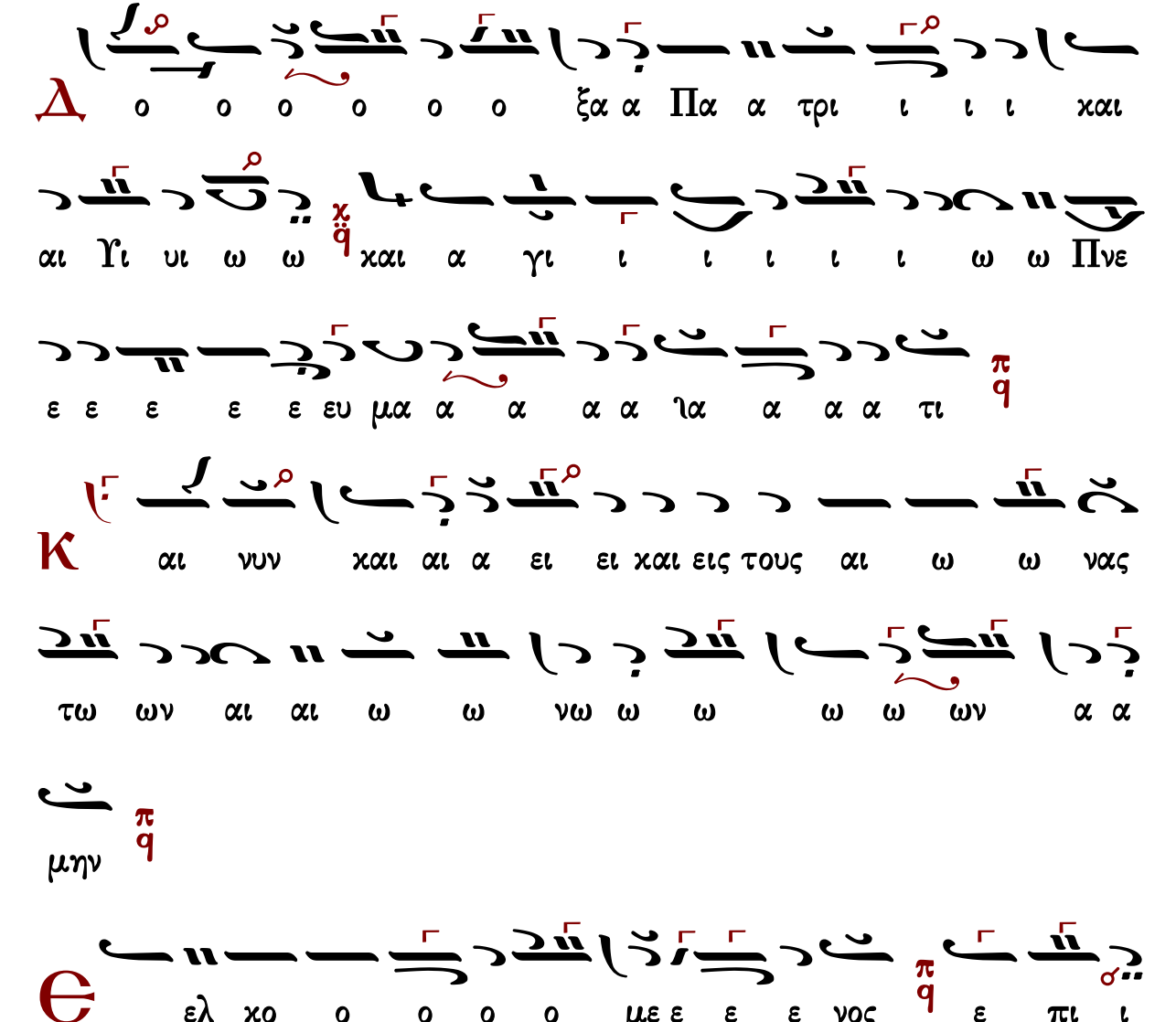

η η σα αι μορ ρουν ι α α σα α α α

χρους ως εξ υ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η

ε ε ε σφι ιγ ξα ο τι ι του ους νε ε ε

ι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι συ υν

τους η μω ων συ υν ε ε σφι ι ι ι ι ι ι ι

αι αι οι ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ υ

ε με ε ε σταυ ρω σαι αι I ι ου δαι αι

δι α ποι οι ο ον ε ε ε ε ερ γον θε λε ε τε ε ε

ε βο α ας Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

στα α α αυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου τως

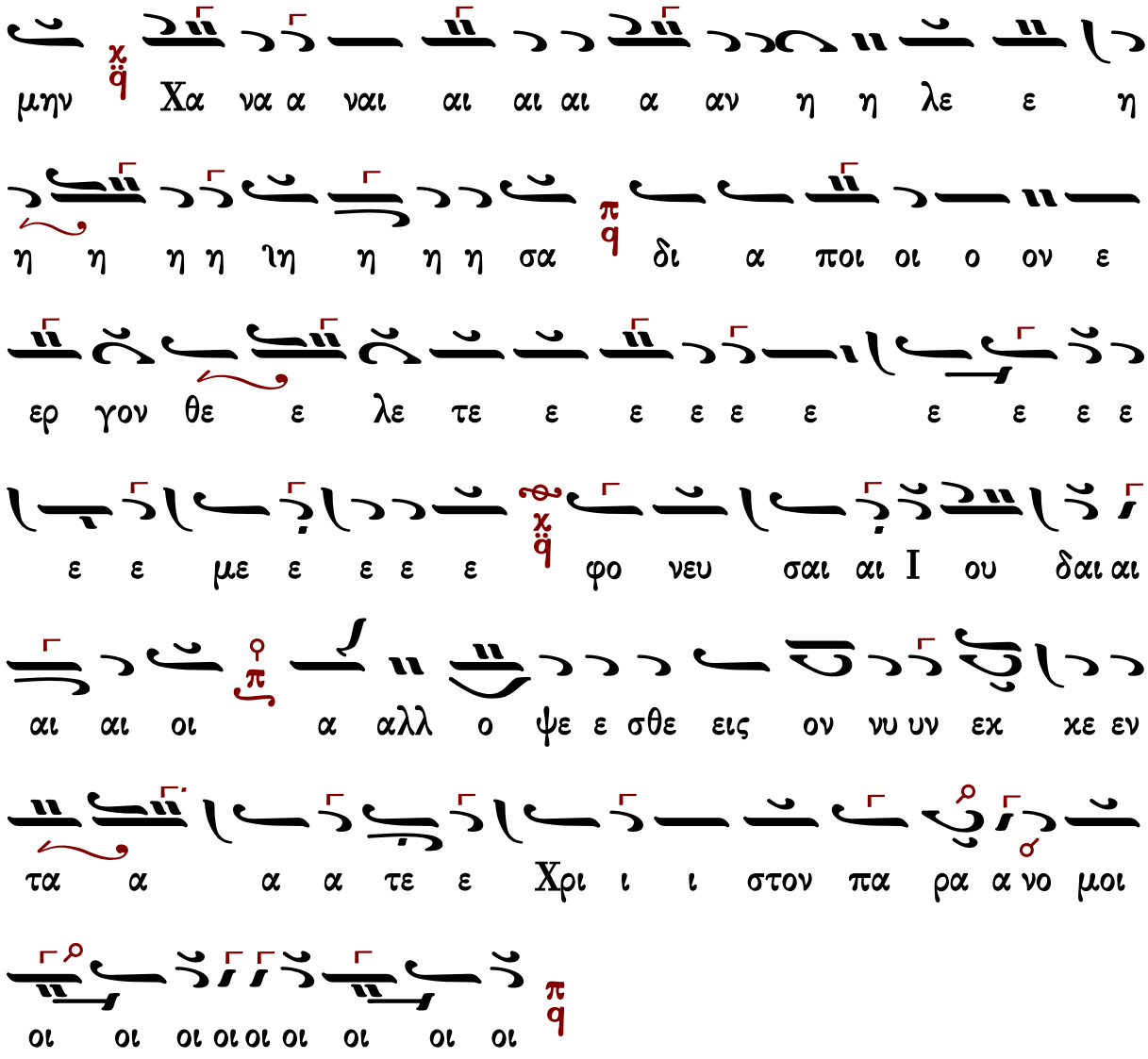

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος λ πα Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.135*

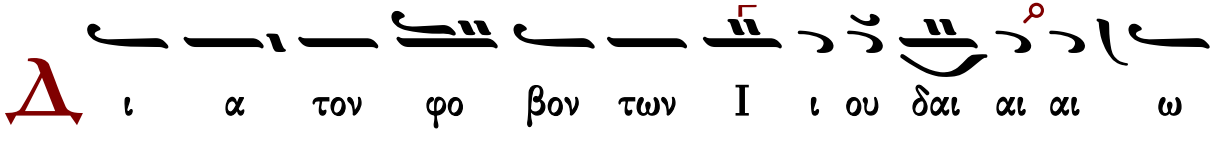

ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου χαι ο πλη σι ι ι
ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ ρι ι
ι ι ε και αι ο δυ ρο με ε νο ος ου
τω ως ε ε βο ο ο α α των δα χρυ ω ων μου μη
η η η η πα α ρα σι ι ω ω ω πη η η η
σης ει πα γα α αρ φυ υ λα α α ξαι την πι στι ιν
Οι οι χτι ι ιρ μο ον χαι αι ου ουχ ε ε φυ υ υ
λα α α α ξα και η μω ων την με ε ε τα νοι οι οι
αν ου τω ω δε ε ε ξαι χαι αι ε λε ε η σο
ο ον η η η η μας

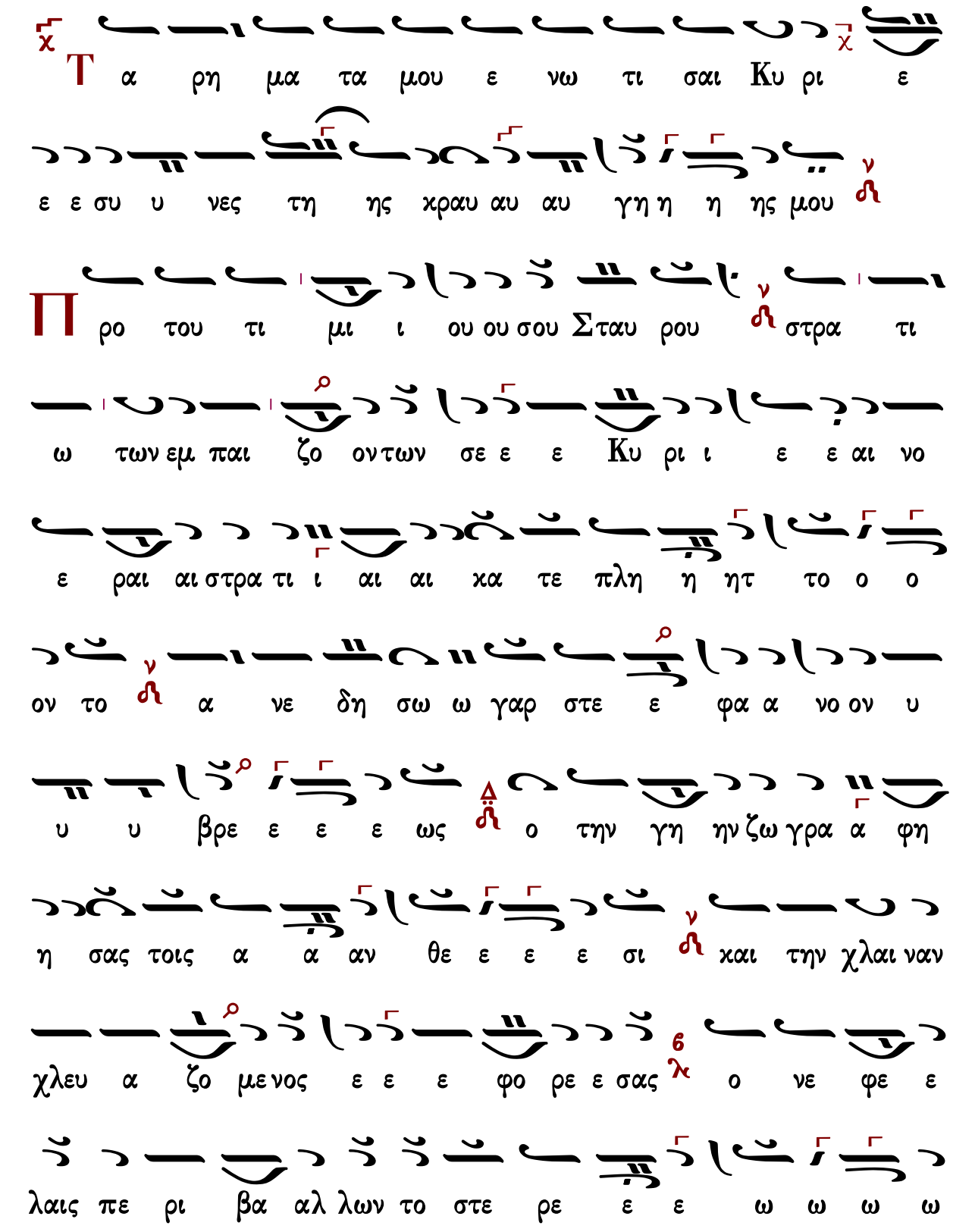
Τα ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε
ε ε συ υ νες τη ης χραυ αυ αυ γη η η ης μου
Προ του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου στρα τι
ω των εμ παι ζο οντων σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο
ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ το ο ο
ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε φα α νο ον υ
υ υ βρε ε ε ε ως ο την γη ην ζω γρα α φη
η σας τοις α α αν θε ε ε ε σι και την χλαι ναν
χλευ α ζο μενος ε ε ε φο ρε ε σας ο νε φε ε
λαις πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ω ω ω ω

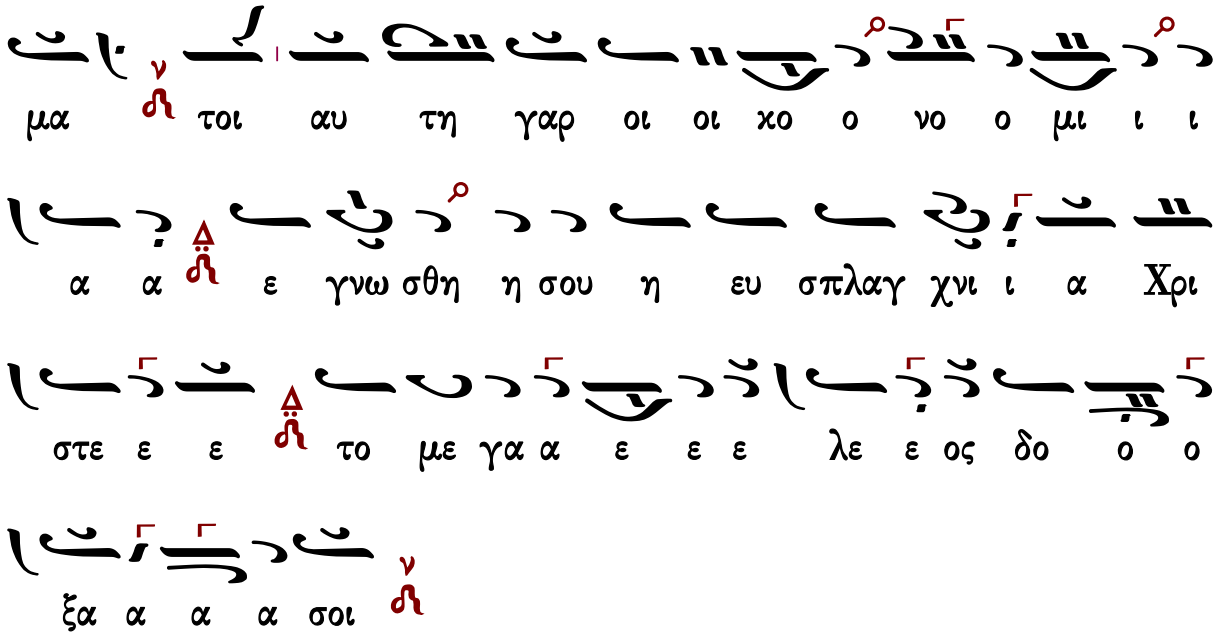

Ἦχος λ π ϔ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.137*

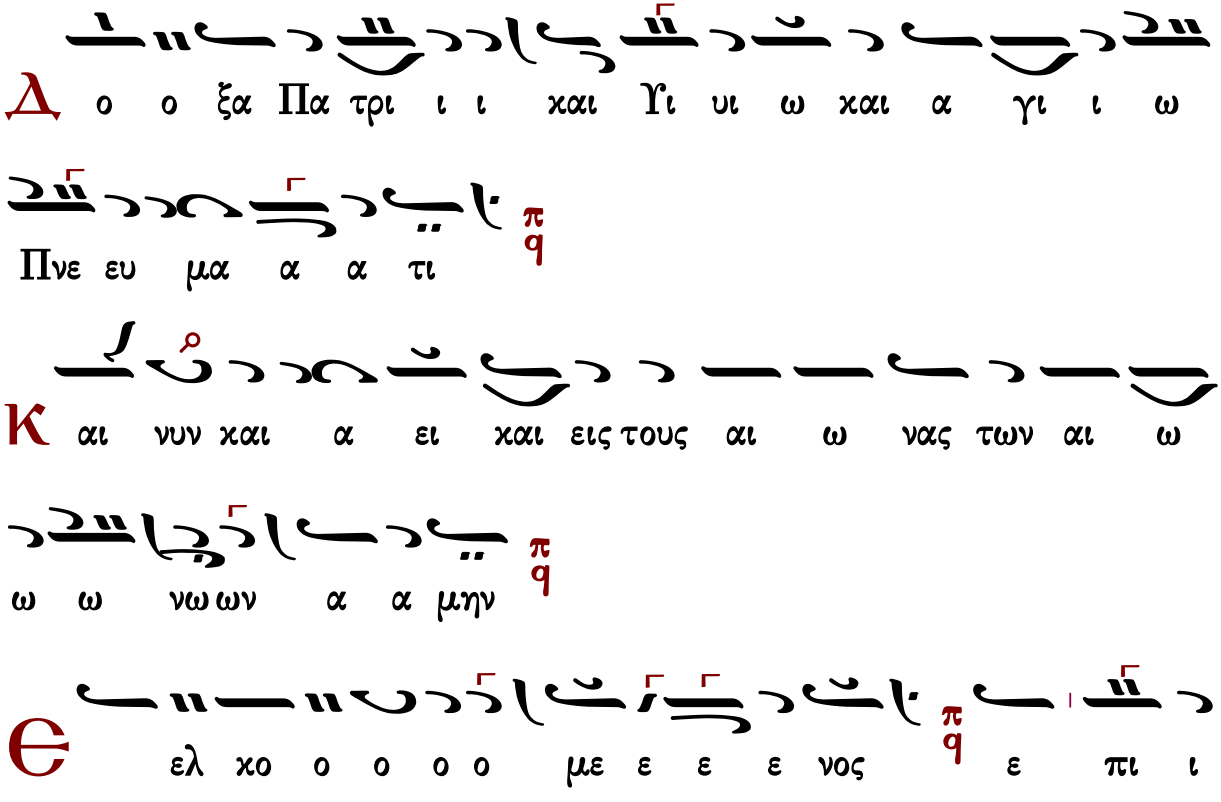

Στα αυ ρου ου ου τως ε βο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε δι α ποι ον ε ε ε ε ερ γον θε λε τε με
σταυ ρω ω σαι Ι ι ουου ου δαι αι αι αι οι ο ο
ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ τους υ μων
συ υν ε ε ε σφι ι ι ιγ ξα ο τι τους νε χρους
ως εξ υ πνου ου α νε ε ε ε στη η η η σα
αι μορ ρουν ι α α σα α α α α μην Χα να
ναι αι αι α αν η λε ε ε ε η η η η σα δι
α ποι οι ο ον ερ γον θε ε λε τε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε φο ο ο νε ε

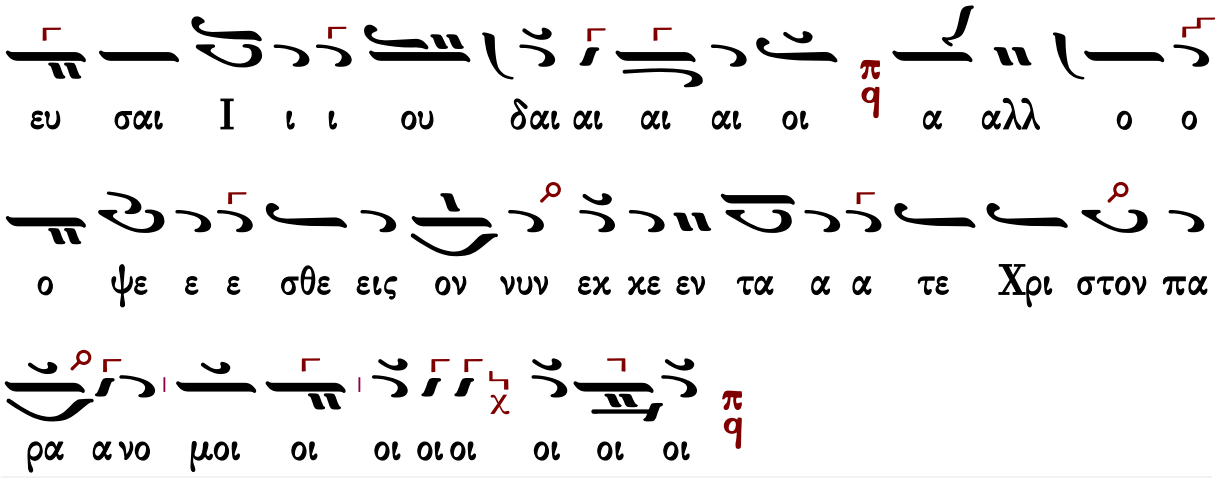

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β′

Ἦχος λ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.184*

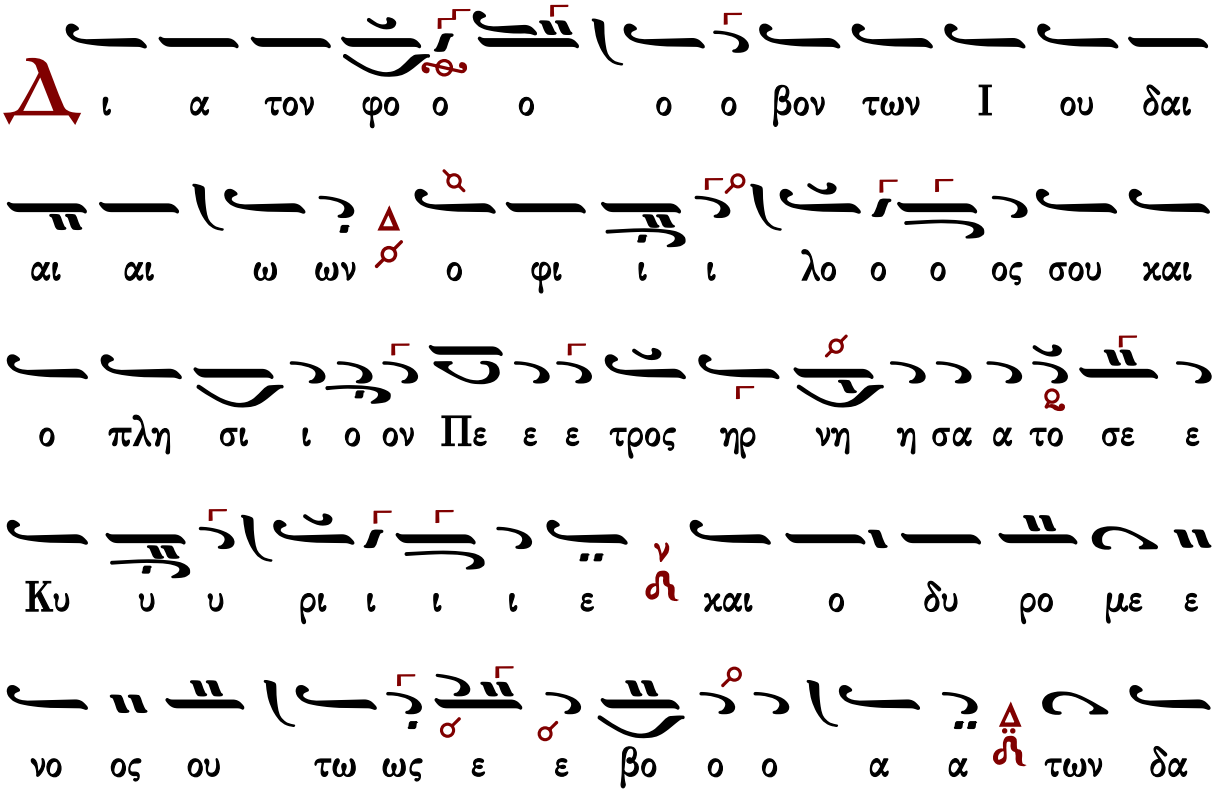

χρυ υ υ υ ω ων μου μη η πα ρα σι ι ω πη η

η η σης ει πα α γαρ φυ λα α α ξαι την πι

ι ι στι ιν οι οι οι χτι ι ι ι ιρ μον και ου

ουκ ε ε φυ υ υ υ υ λα α α α ξα και η

μων τη ην με τα νοι οι α αν ου ου τω ω δε ε ε ξαι

και ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου εν ω τι σαι Κυ ρι ε συ

νες της χρα α αυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ου ου σου ου Στα αυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο ο ον των σε ε ε Κυ ρι ι ε

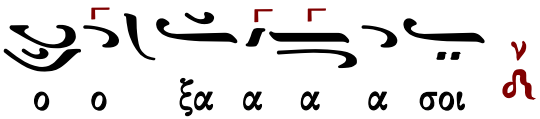

ἄλλη γραμμή

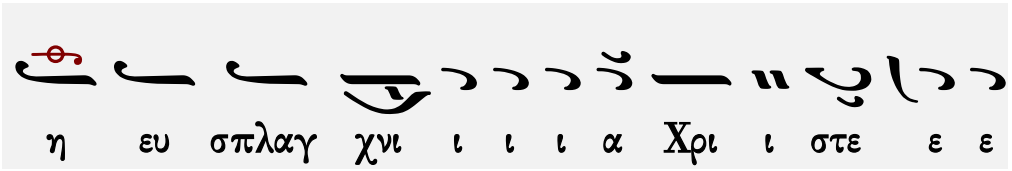

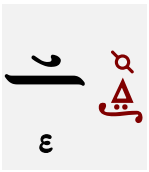

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.186*

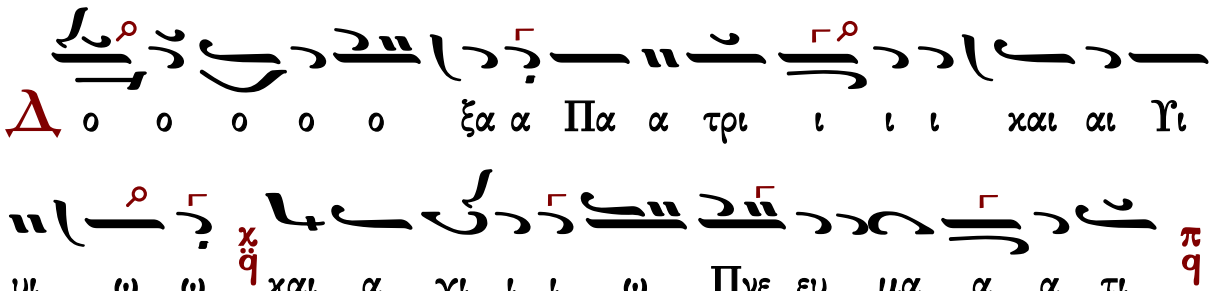

πκπ

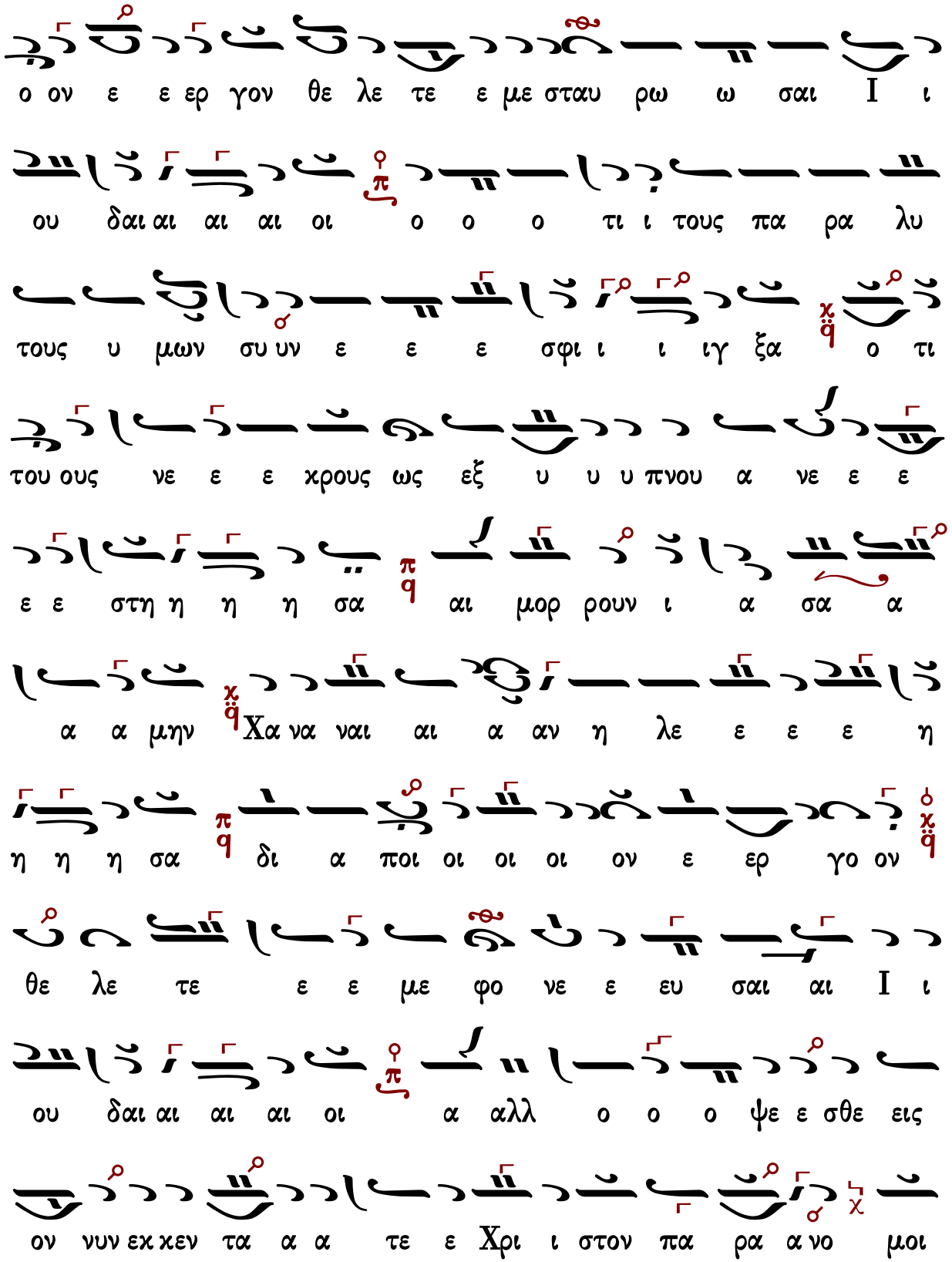
ο ον ε ε ερ γον θε λε τε ε με σταυ ρω ω σαι Ι ι
ου δαι αι αι αι οι ο ο ο τι ι τους πα ρα λυ
τους υ μων συ υν ε ε ε σφι ι ι ιγ ξα ο τι
του ους νε ε ε χρους ως εξ υ υ υ πνου α νε ε ε
ε ε στη η η η σα αι μορ ρουν ι α σα α
α α μην Χα να ναι αι α αν η λε ε ε η
η η η σα δι α ποι οι οι οι ον ε ερ γο ον
θε λε τε ε ε με φο νε ε ευ σαι αι Ι ι
ου δαι αι αι αι οι α αλλ ο ο ο ψε ε σθε εις
ον νυν εκ κεν τα α α τε ε Χρι ι στον πα ρα α νο μοι

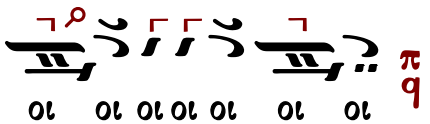

ὥρα ς΄

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ηˇ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.383*

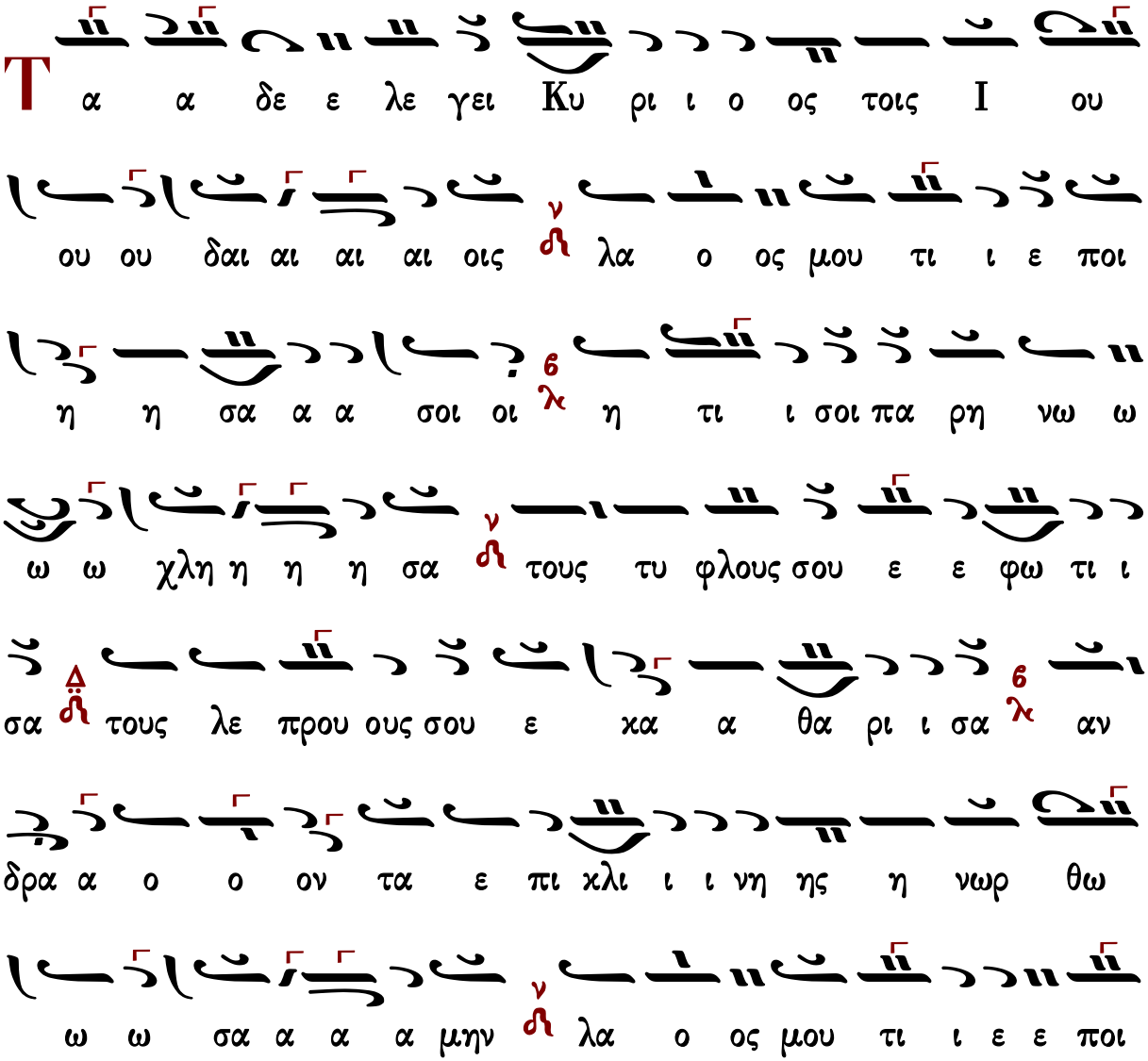

οι η η σα α α σοι οι και τι ι μοι αν τα πε ε
ε ε δω ω ω ω κας αν τι ι του μα αν να χο ο
λην αν τι του ου υ υ υ δα το ο ος ο ο
ο ο ξος αν τι του α γα α πα αν με Σταυ ρω ω
με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ ε τι στε
ε ε ε γω λοι οι πον κα λε σω μου ου ου ου τα
ε ε ε θνη η κα κει να με δο ο ξα σου ου σι συν
τω Πα τρι ι και τω Πνε ε ευ μα α α α τι κα
γω αυ τοις δω ω ρη η η η η σο ο ο ο μαι ζω
ην την αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον

δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο
ξος
Ο ι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι
ου δαι οι και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των
α πο στο λων βο α α α προ ος υ υ υ μας ι
ι ι ι δε να α ος ον υ μει εις ε λυ υ
υ σα α α α τε ι ι ι ι δε ε α α α
μνος ον υ μει ει εις ε σταυ ρω ω ω ω σα α α α
τε τα α φω ω πα α ρε ε δω κα τε ε αλλ εξ ου

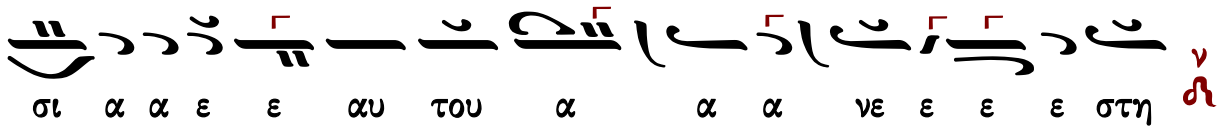

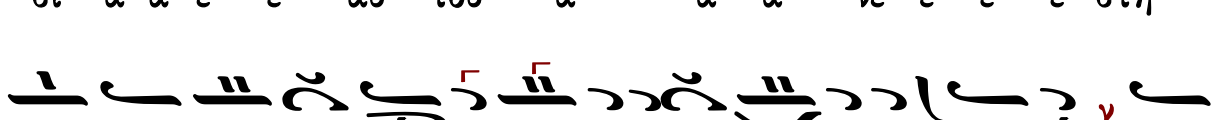

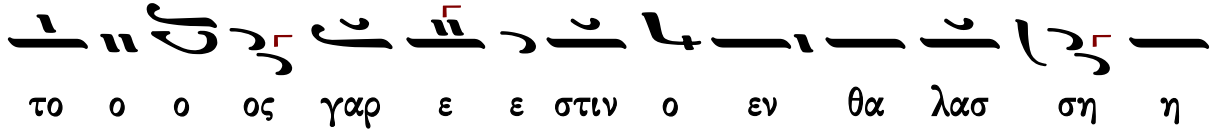

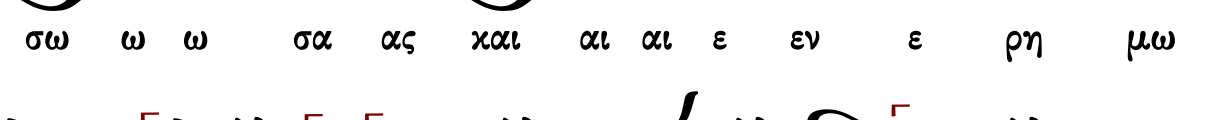

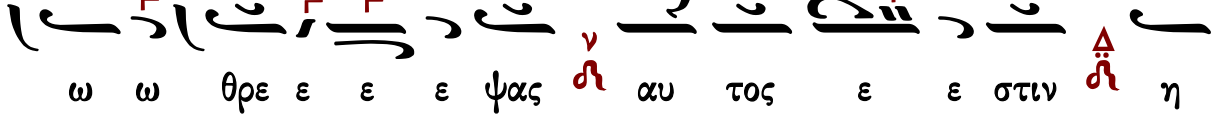

Ἦχος λ ϔ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.385*

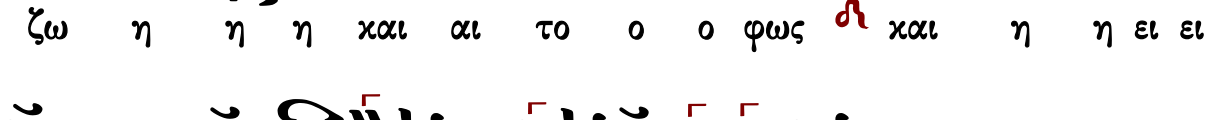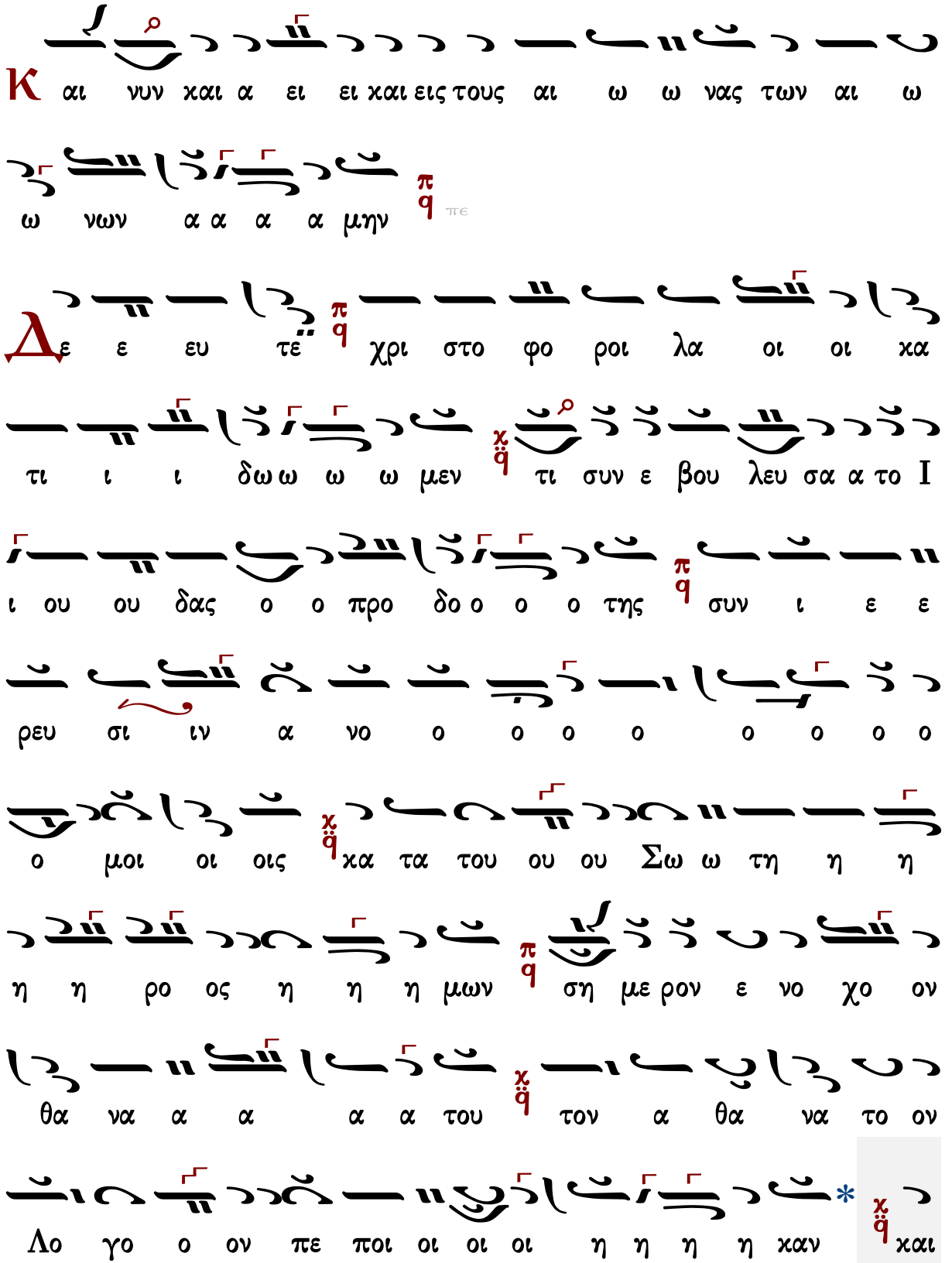

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω ω νας των αι ω
ω νων α α α α μην
Δ ε ε ευ τε χρι στο φο ρο ι λα οι οι κα
τι ι ι δω ω ω ω μεν τι συν ε βου λευ σα α το Ι
ι ου ου δας ο ο προ δο ο ο ο της συν ι ε ε
ρευ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο ο
ο μοι οι οις κα τα του ου ου Σω ω τη η η
η η ρο ος η η η μων ση με ρον ε νο χο ον
θα να α α α α του τον α θα να το ον
Λο γο ο ον πε ποι οι οι οι η η η η καν και
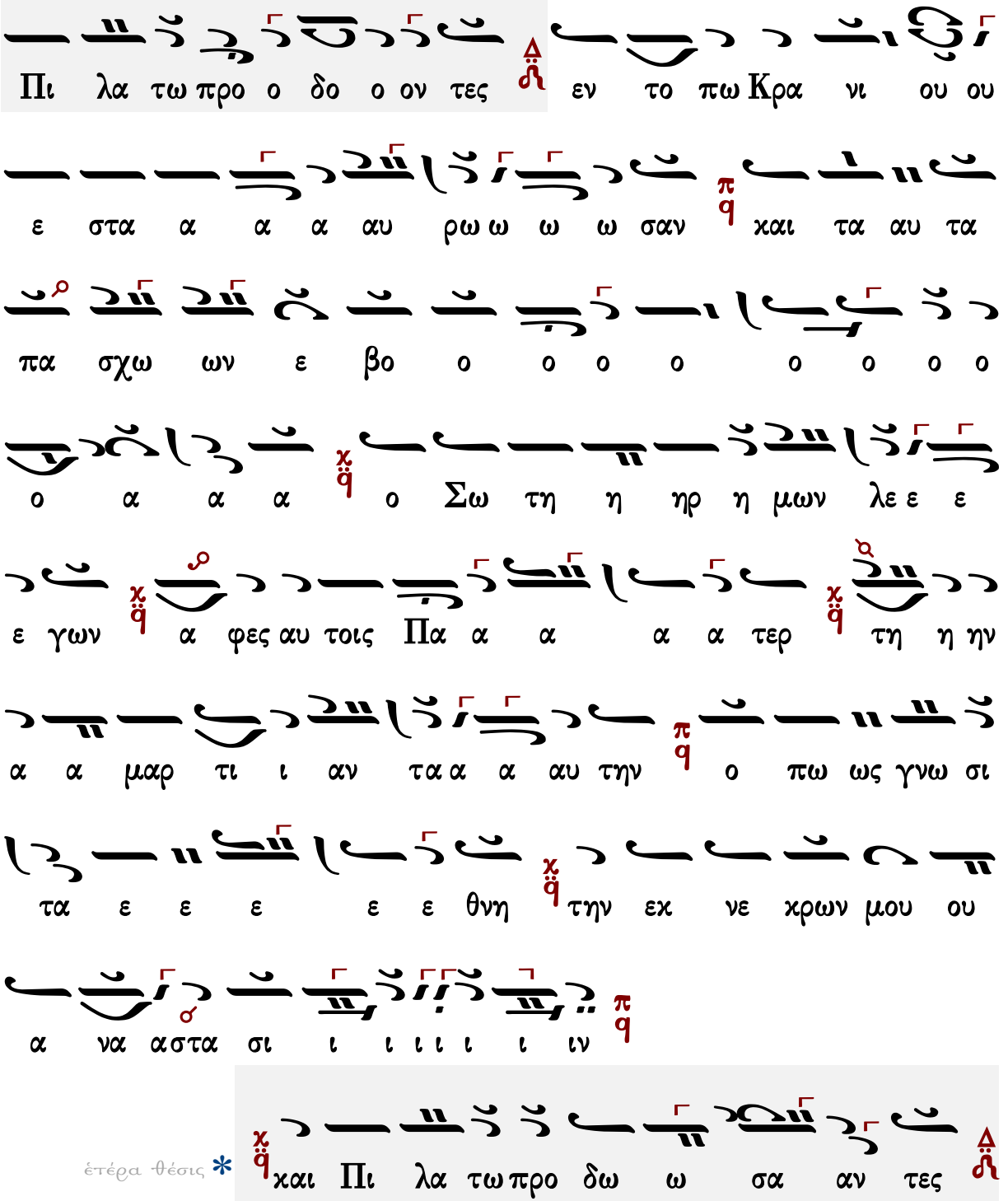
έτέρα θέσις *

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̱ π̱ ν̱η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.270*

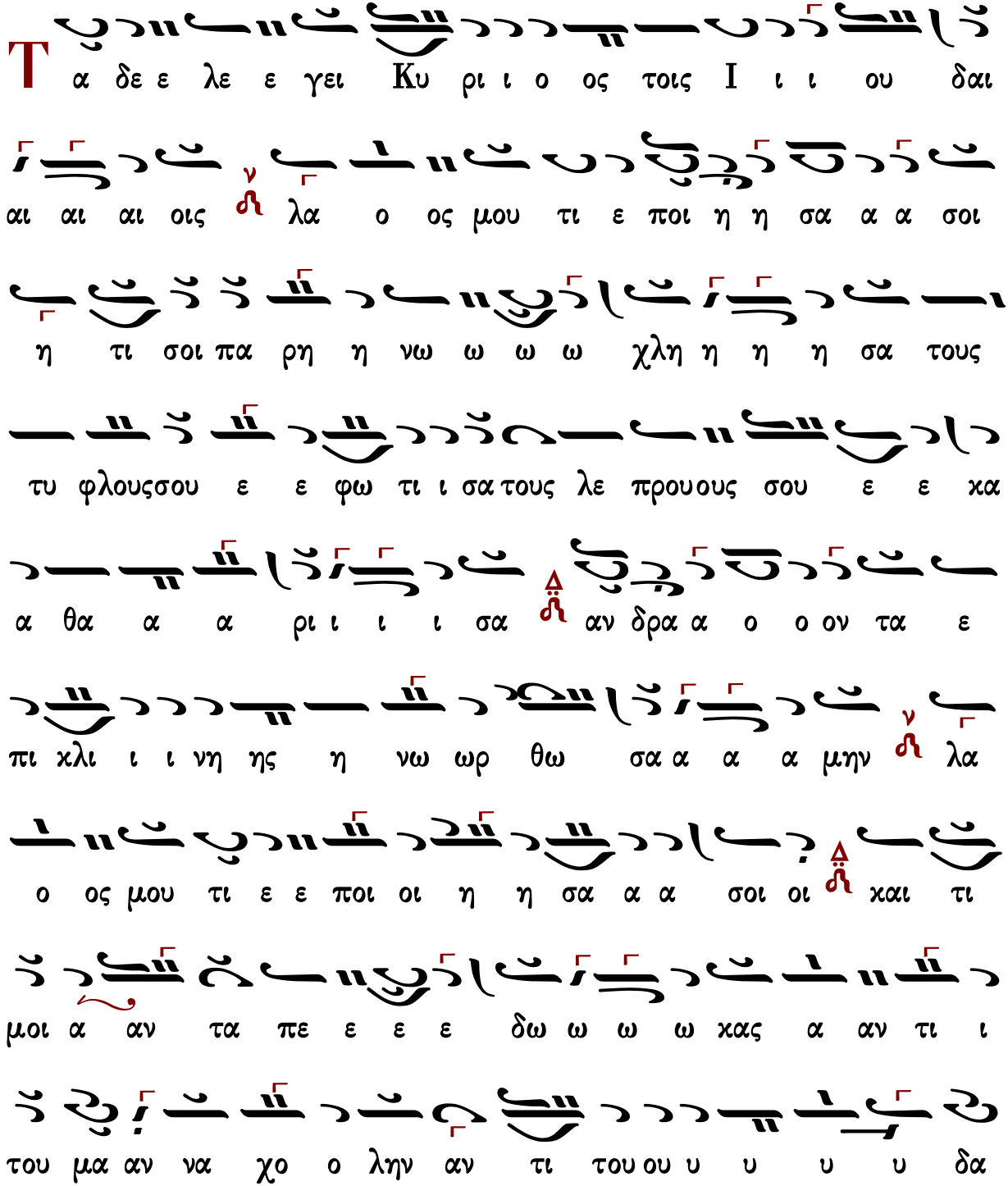

α α τος ο ο ο ο ξος αν τι του α γα α πα α αν με
Σταυ ρω ω με προσ η λω ω ω ω σα α α α τε ουκ
ε τι στε ε ε ε γω λοι οι πον κα λε ε σω μου τα α
α ε ε ε θνη η κα κει να α με ε δο ο ξα α α
σου ου ου ου σι συν τω Πα τρι και αι τω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι κα α γω α αυ τοις δω ω ρη η
η η σο ο ο ο μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω
ω ω νι ι ι ι ον
δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο

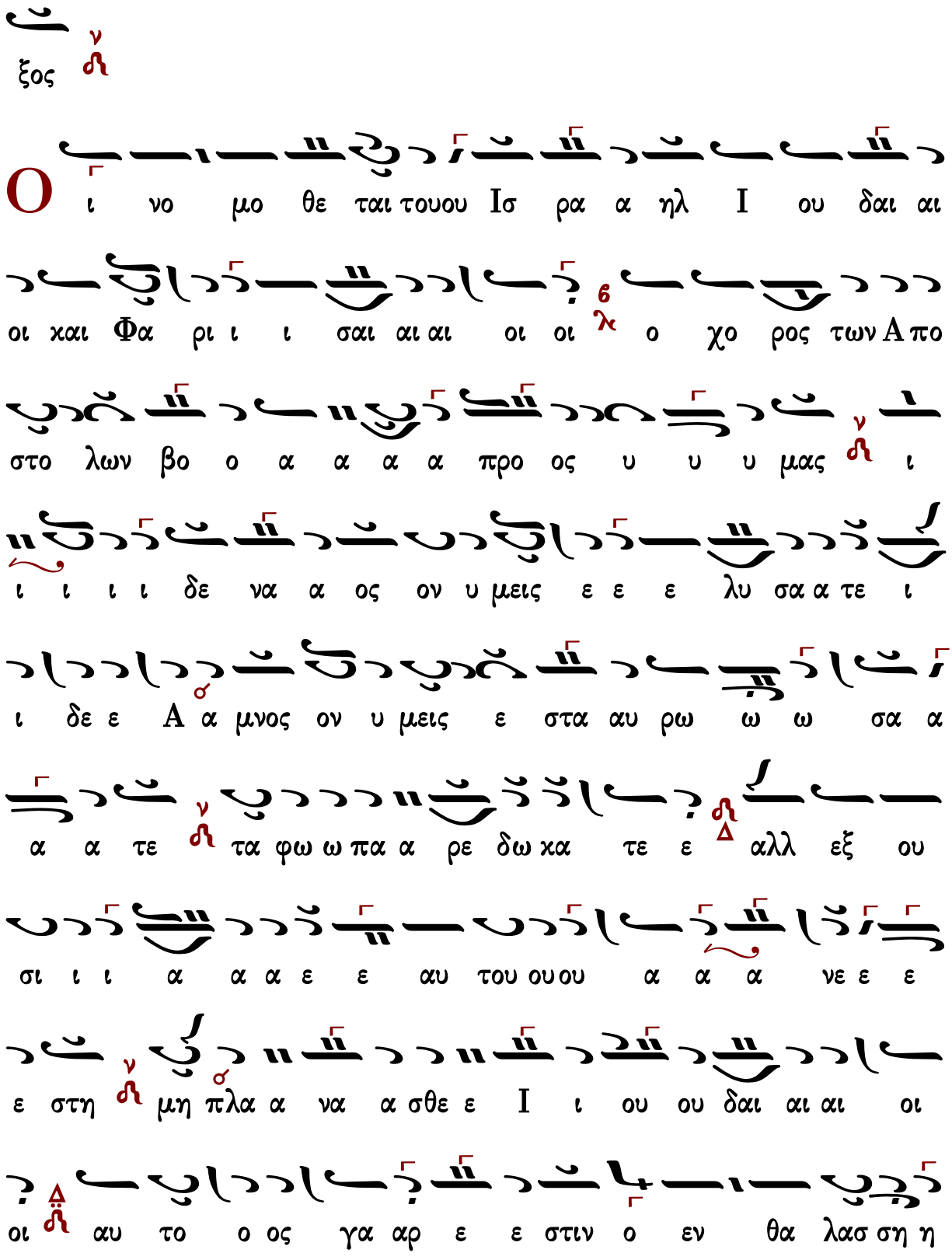
ξος
Ο ι νο μο θε ται τουου Ισ ρα α ηλ Ι ου δαι αι
οι χαι Φα ρι ι ι σαι αι αι οι οι ο χο ρος των Απο
στο λων βο ο α α α α προ ος υ υ υ μας ι
ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι
ι δε ε Α α μνος ον υ μεις ε στα αυ ρω ω ω σα α
α α τε τα φω ω πα α ρε δω χα τε ε αλλ εξ ου
σι ι ι α α α ε ε αυ του ουου α α α νε ε ε
ε στη μη πλα α να α σθε ε Ι ι ου ου δαι αι αι οι
οι αυ το ο ος γα αρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η

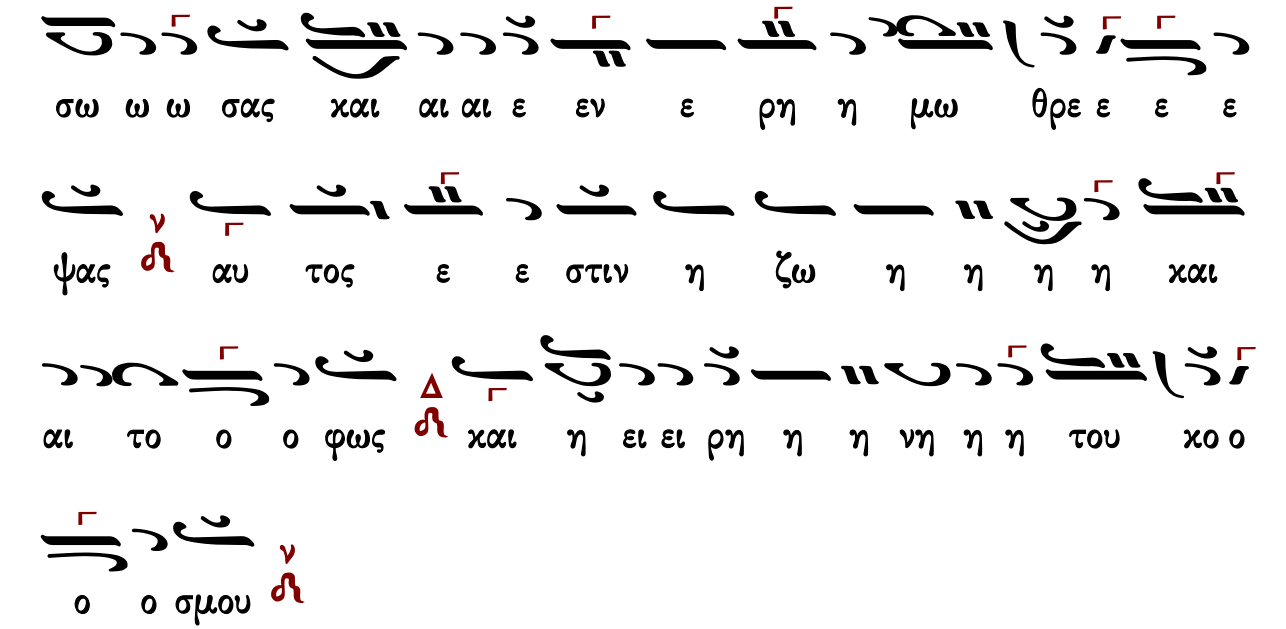

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.272*

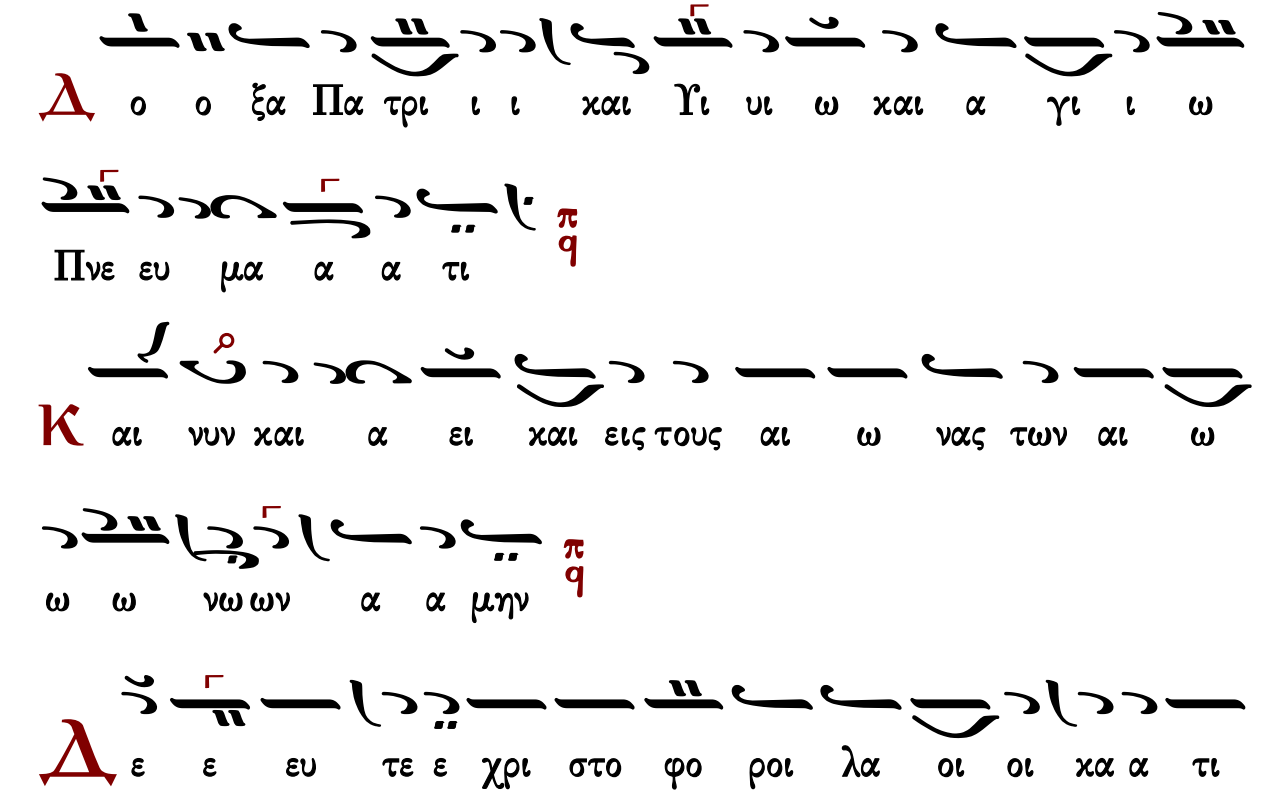

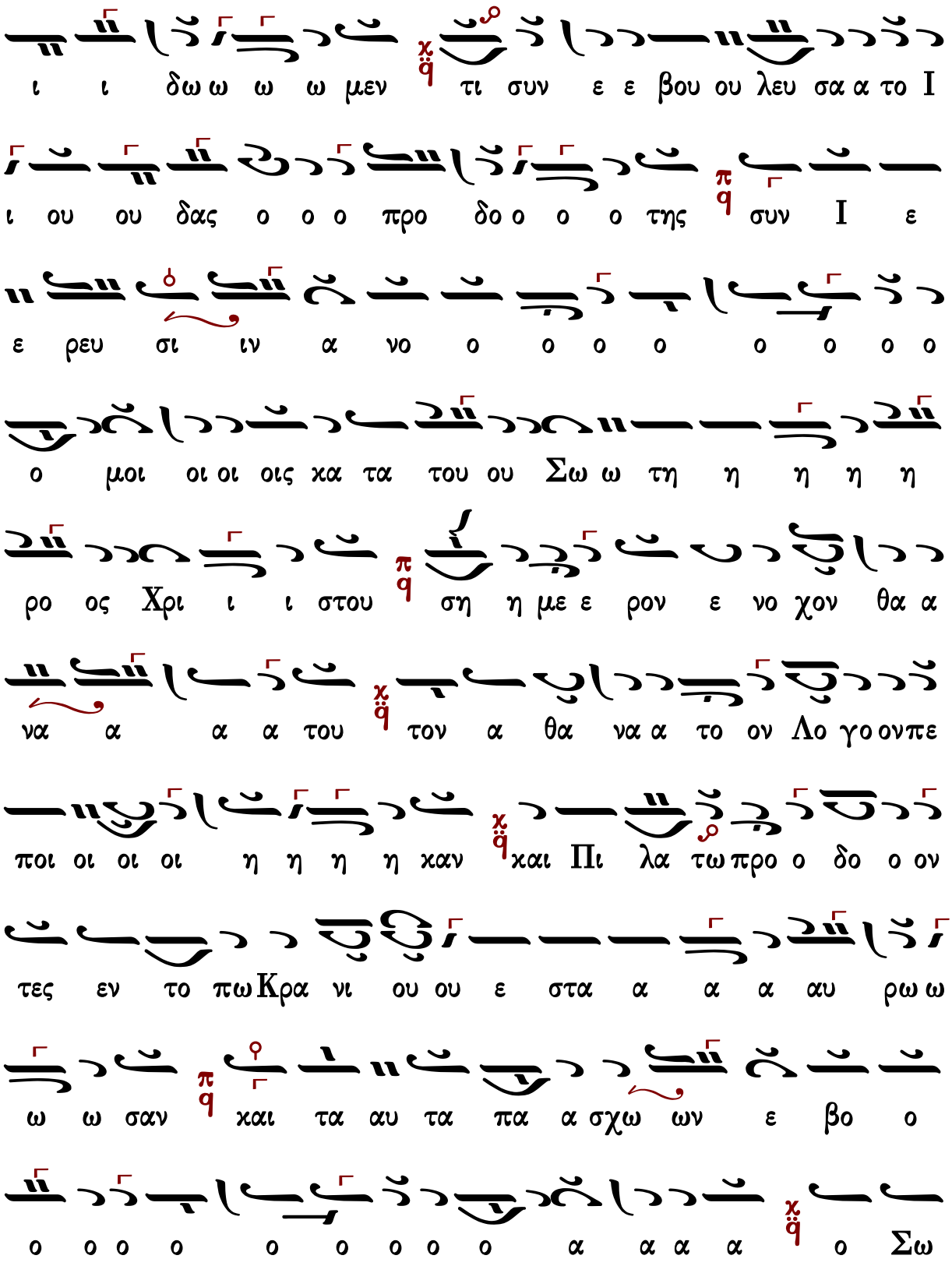
ι ι δω ω ω ω μεν τι συν ε ε βου ου λευ σα α το Ι
ι ου ου δας ο ο ο προ δο ο ο ο της συν Ι ε
ε ρευ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο μοι οι οι οις κα τα του ου Σω ω τη η η η η
ρο ος Χρι ι ι στου ση η με ε ρον ε νο χον θα α
να α α α του τον α θα να α το ον Λο γο ονπε
ποι οι οι οι η η η η καν και Πι λα τω προ ο δο ο ον
τες εν το πω Κρα νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω
ω ω σαν και τα αυ τα πα α σχω ων ε βο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α ο Σω

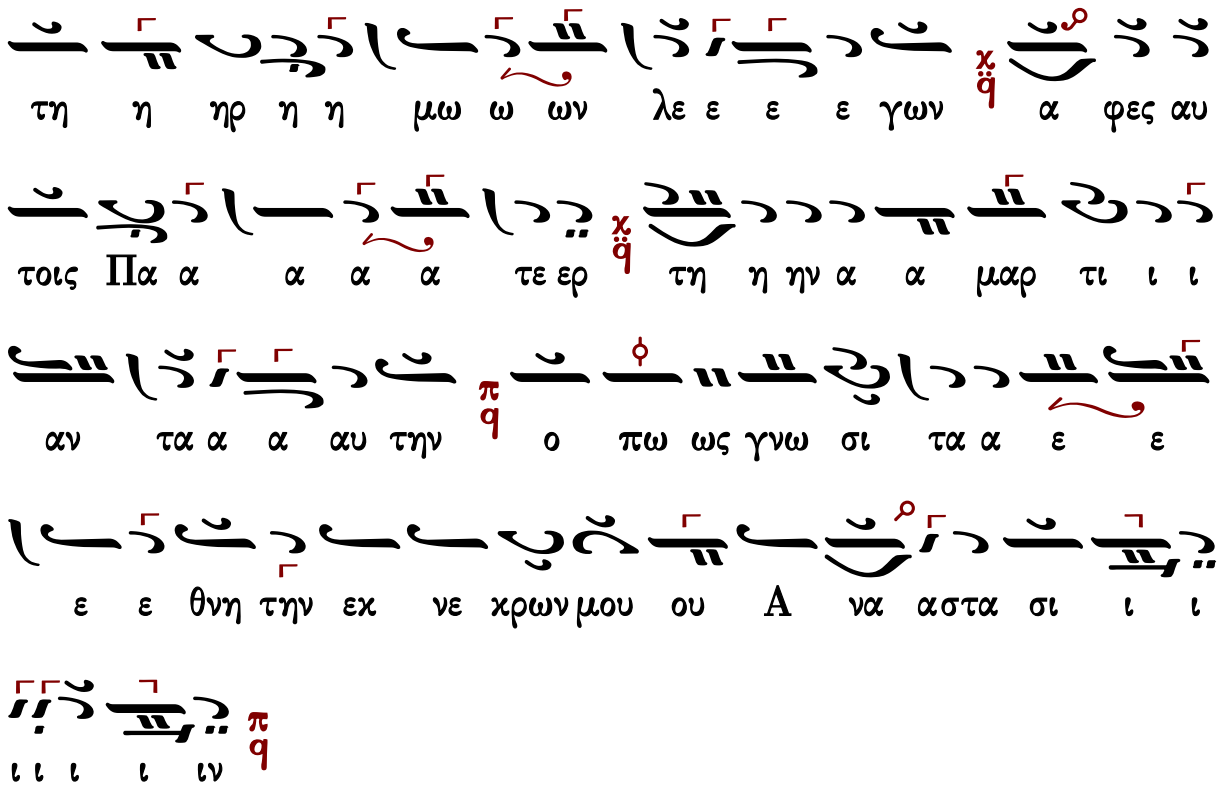

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ϊ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.260/707*

να χο ο ο λην αν τι του υ υ δα α α α τος
πε ε ε ε ε δω ω ω ω χας αν τι ι του μα αν
ε ποι η η σα α α σοι χαι τι ι μοι οι α αν τα
α α μην λα ο ο ο ο ο ος μου τι
χλι ι ι ι νη ης η η νω ωρ θω ω ω σα α
α α αν δρα α α α ο ον τα α ε πι ι
ε ε χα α θα α α α α α α ρι σα α
σου ε ε φω ω τι ι ι ι σα τους λε πρου ους σου ου
ω ω ω ω χλη η η η σα τους τυ φλου ου ου ους
σα α α σοι οι η τι ι σοι οι πα α α ρη νω

ι ι ον
δω χαν εις το βρω μα μου χο λην και εις
την δι ψαν μου ε ε πο ο τι σαν με ο ο ο ο
ξος
ι οι νο μο θε ε ται του ου Ισ ρα α α ηλ
Ι ου δαι αι οι και Φα ρι ι σαι αι αι αι αι αι οι ο
χο ρος των α πο στο ο λων βο ο α α α α α α
προς υ υ υ μας ι ι ι ι ι δε να α α ο ος
ον υ μει εις ε ε λυ υ υ υ υ υ υ σα
τε ι ι ι δε ε α α μνος ον υ υ μεις ε σταυ
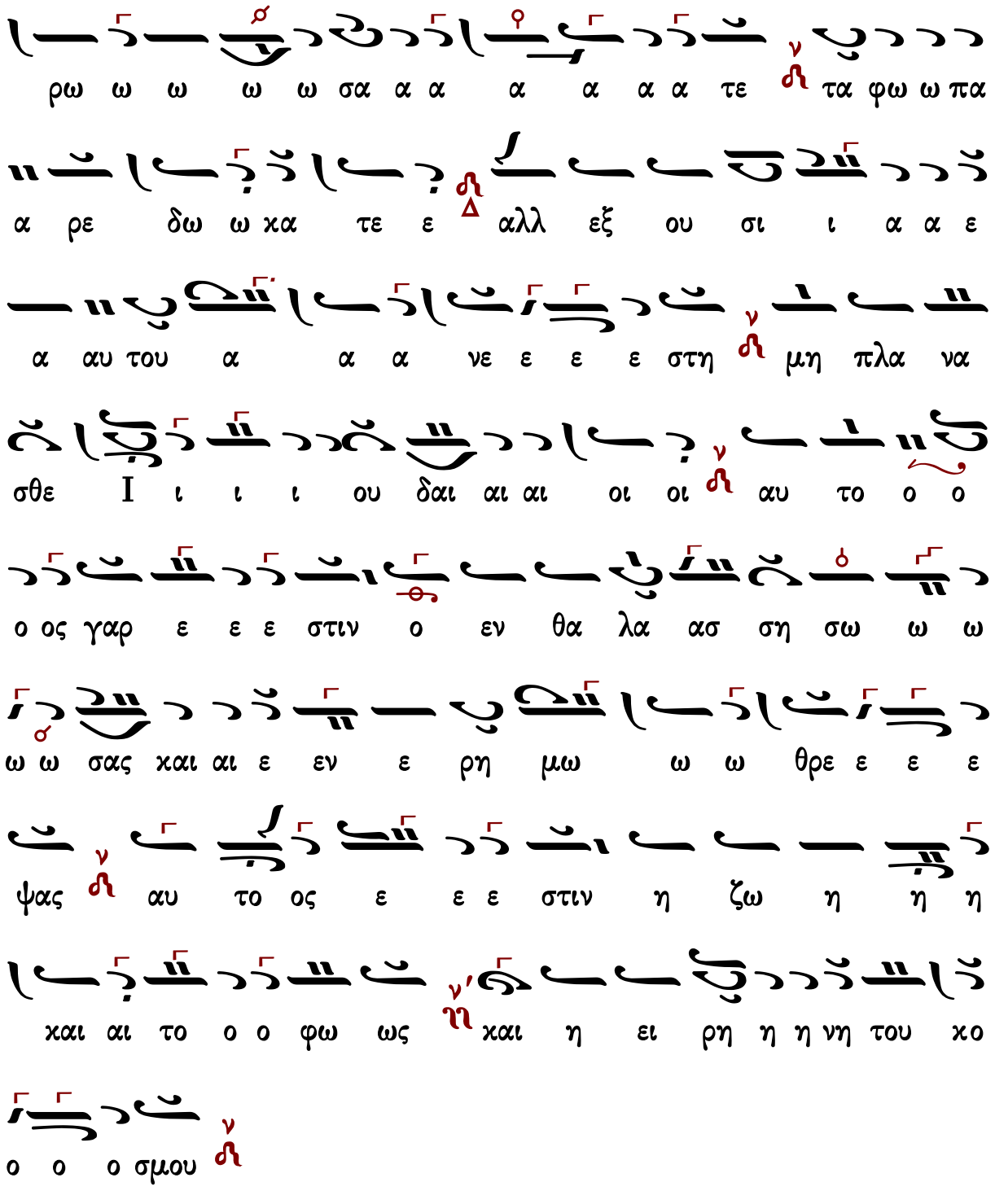
Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.263/710*

Δ o o o o o o ξα α Πα α τρι ι ι ι χαι

αι Υι υι ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α λα α α α τι

Κ αι νυν χαι αι α ει ει χαι εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α

οι χα α τι ι ι δω ω ω ω μεν τι ι

συ υν ε βου λε ευ σα α α το Ι ι ου ου ου δας

ο ο προ ο δο ο ο ο ο ο της συν ι ι

ε ε ρε ευ σι ιν α νο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο μοι οι οι οι οις χα α τα
του Σω ω τη η ρο ο ο ο ος η η μων
ση η η η η με ε ρον ε ε νο ο χον θα
να α α α α α α α α α α α του τον
α θα να α το ον Λο γο ον πε ποι οι οι οι οι οι οι η
η η η η ιη η η η χαν και Πι λα α α τω
προ ο δο ο ο ο σα α α αν τε ες εν το ο πω Κρα
νι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω ω σαν και
ταυ τα α πα α α α α σχων ε βο ο ο ο
3

ου ου α να α α ασταα σι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε θνη η η η η τηνq εκ νε χρων μου

σι ι τα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

τα α α α α α αυ τηνq ο ο πω ως γνω ω

τε ερ τηνq α α μα αρ τι ι ι ι ι α α α αν

α α φες α α αυ τοι οις Πα α α α α α

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε γωνq

α q Σω ο τη η ηρ η η η η η μω ω ων

βο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ιο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς α΄

Ἦχος λ ϊ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

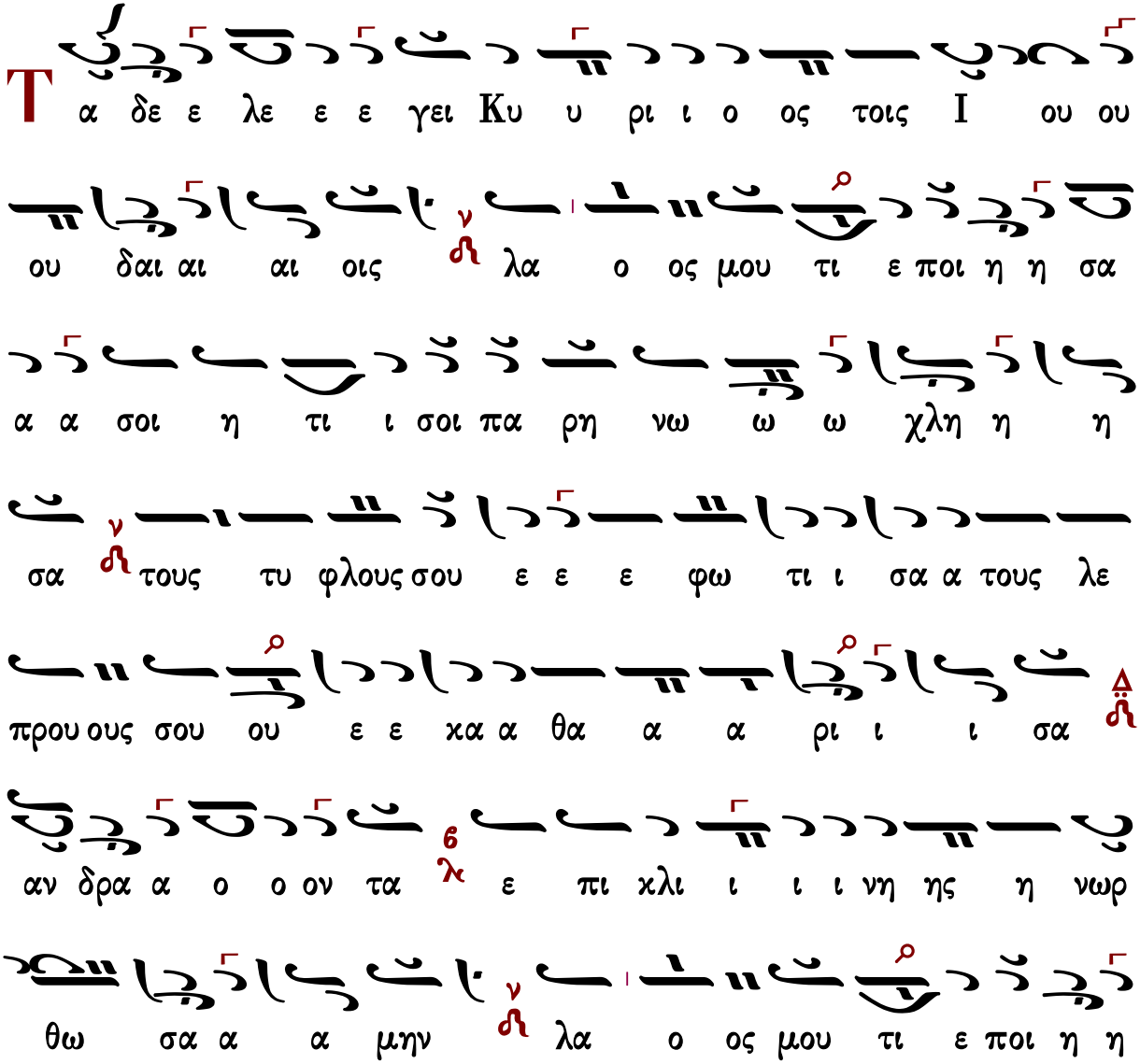

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

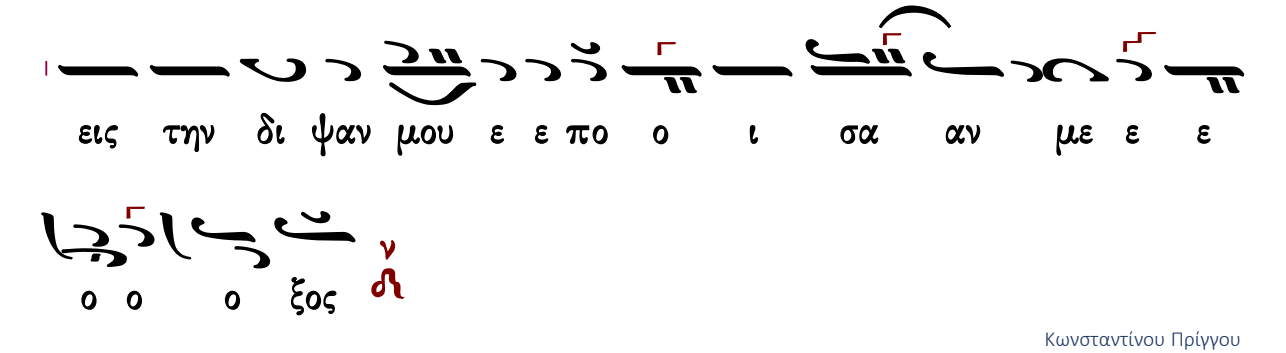

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.103*
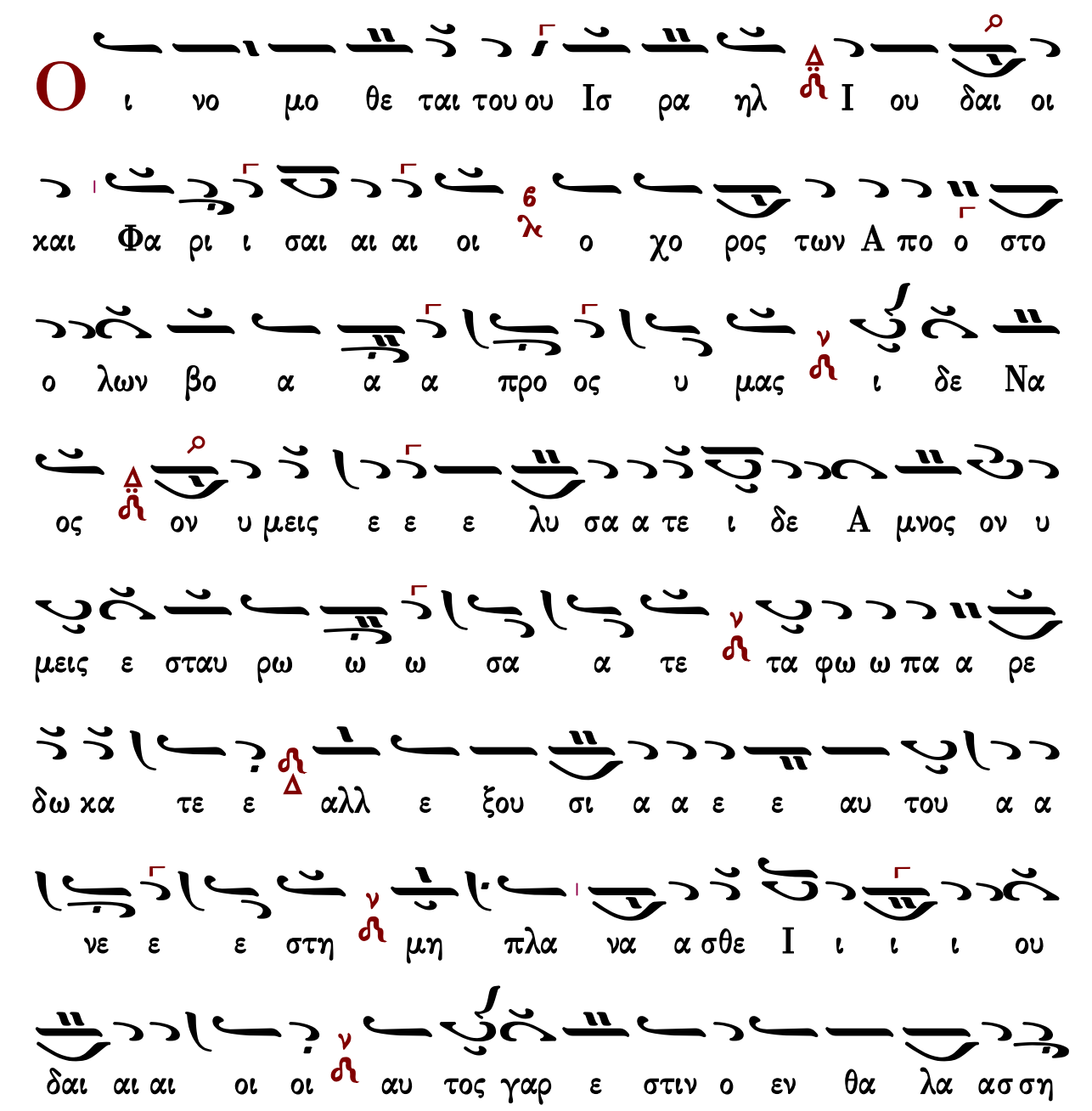
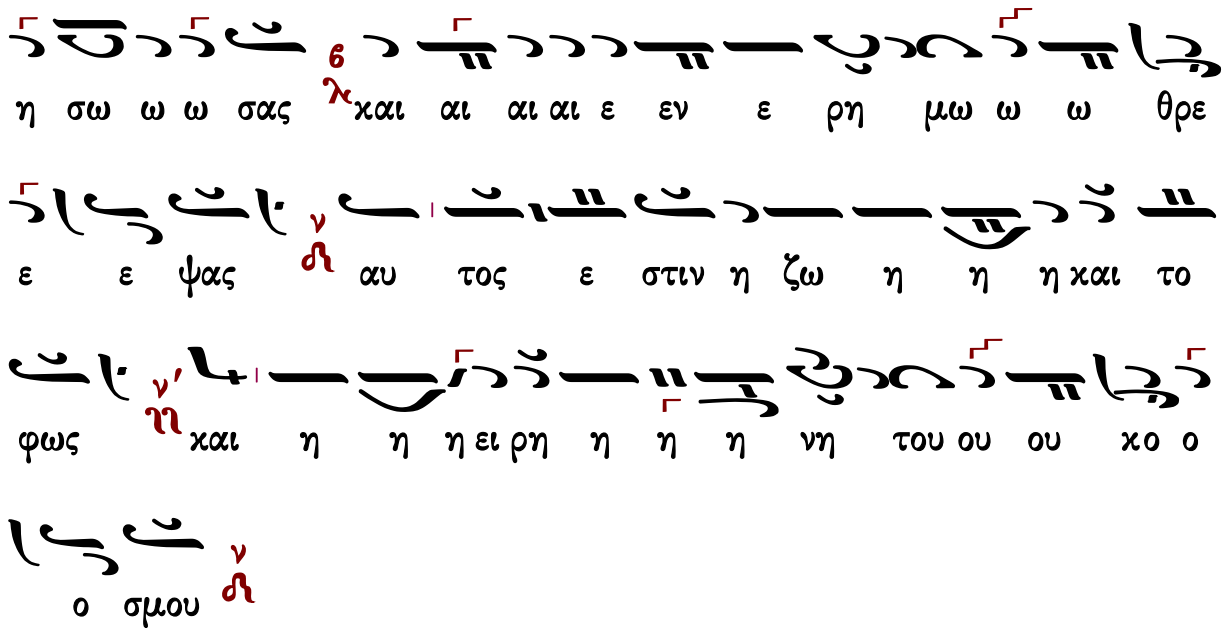

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

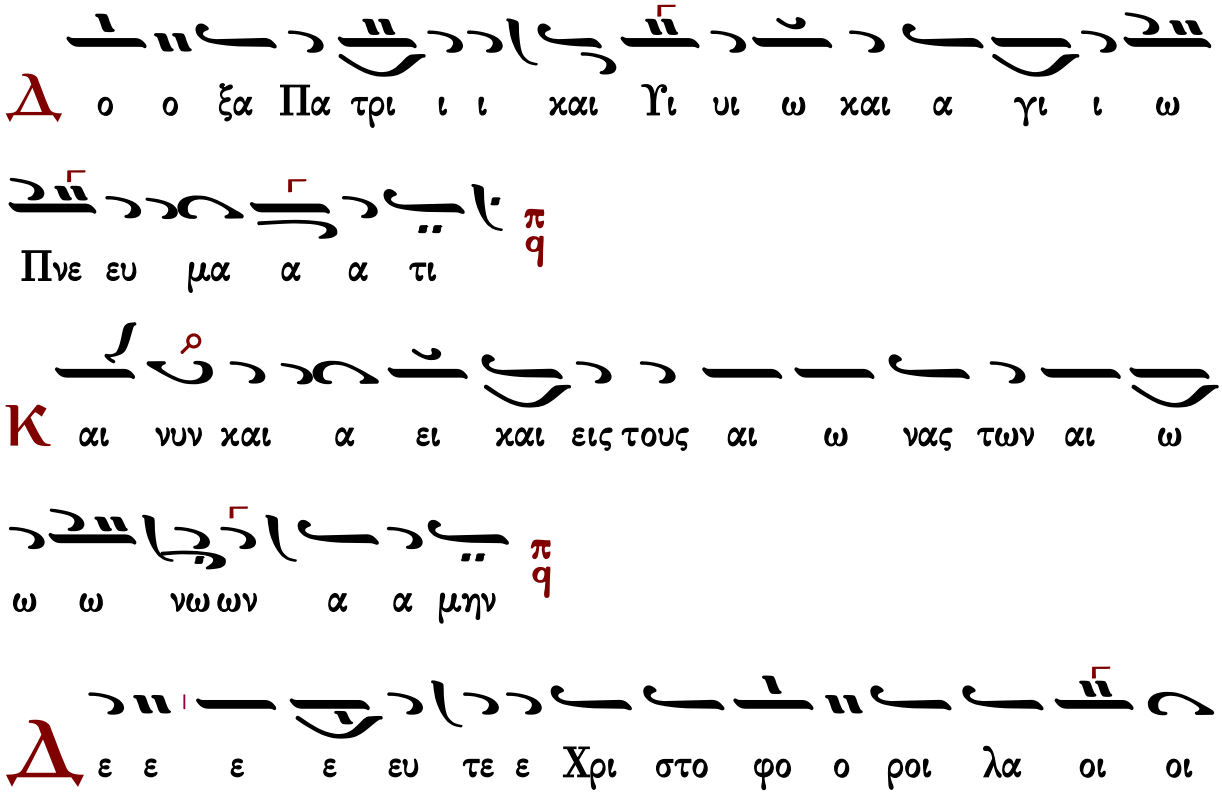

χα α τι ι ι δω ω ω ω μεν τι συν ε βου λε

ευ σα α α το Ι ι ου ου δας ο ο ο προ ο ο

δο ο ο ο της συν ι ι ε ε ρε ευ σιν α α

νο ο ο ο ο μοις χα τα του Σω ω τη η η η η

ρος η η η μων ση με ε ρο ον ε νο χον θα α να

α α του τον α θα να α το ον Λο ο γον πε ποι

οι οι η η η η καν και Πι λα τω προ δο ο

ο ο ον τες εν το πω Κρα νι ι ου ου ε στα α

α α αυ ρω ω ω ω σαν και ταυ τα α πα α σχων ε ε

βο ο ο ο ο α ο Σω τη ηρ η η μων λε ε ε

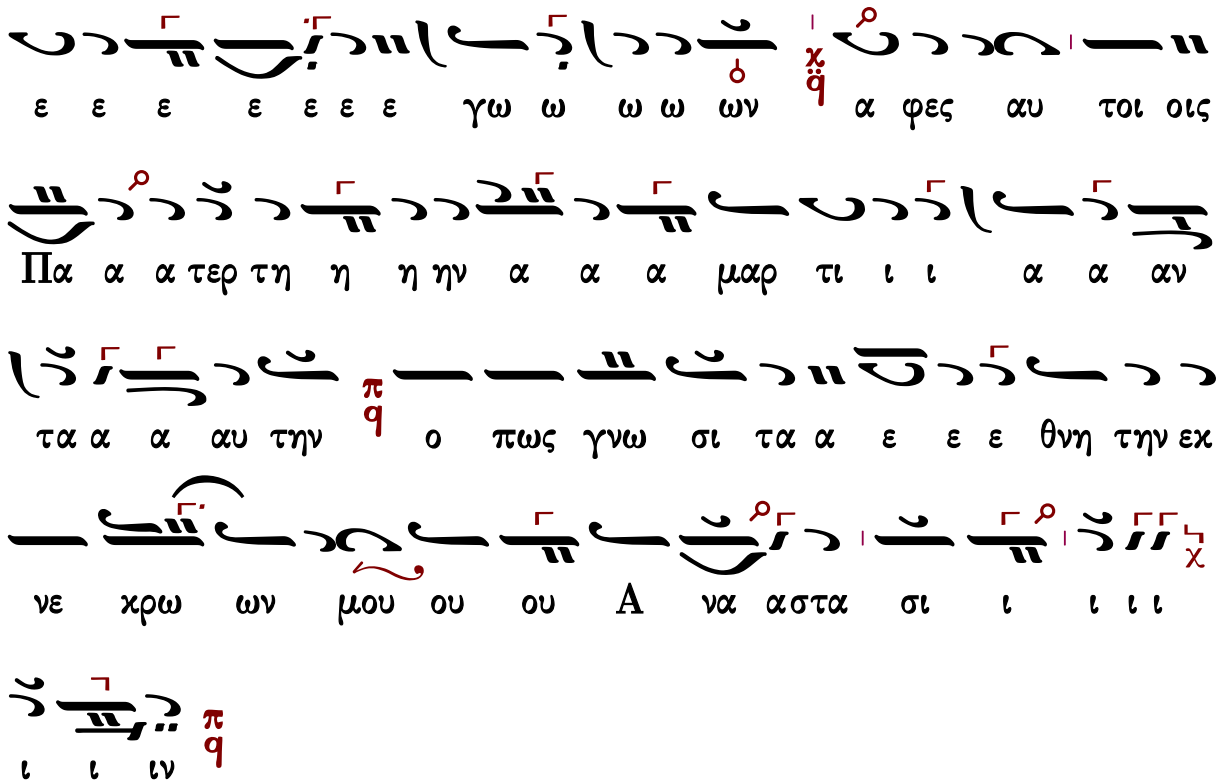

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.187*

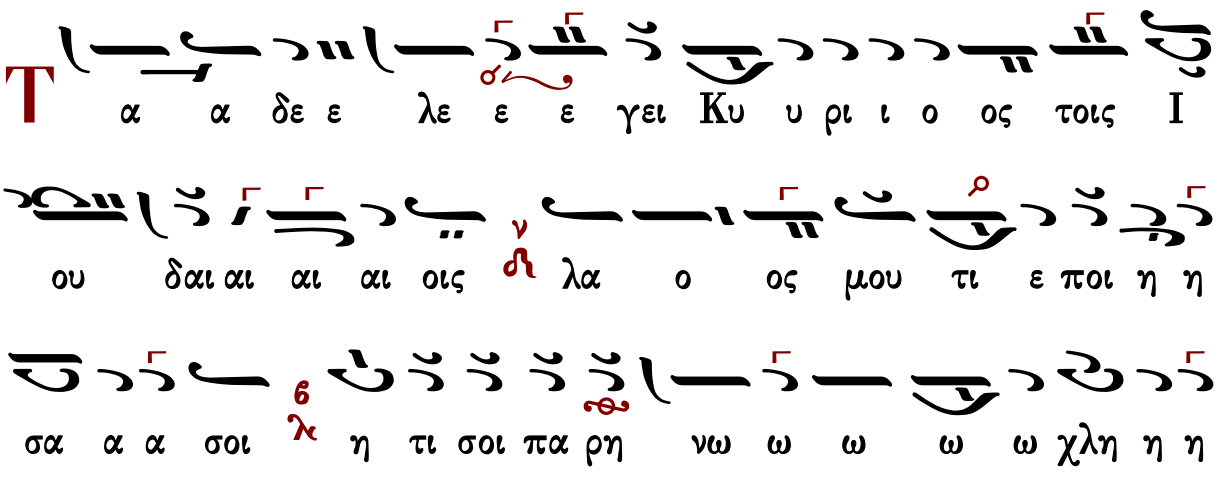

η η η σα ος τους τυ φλους σου ου ε ε φω ω

ω τι ι ι ι σα ος τους λε πρους σου ε χα α α θα ρι

ι σα λγ αν δρα ον τα ε πι χι ι ι ι ι νης

η νω ωρ θω σα α α α μην ος λα ο ο ο ος

μου τι ε ποι οι η σα α α σοι οι ος και τι ι μοι αν

τα πε ε ε δω ω ω ω χας ος αν τι του μα αν να

χο ο λην ος αν τι του ου υ υ υ δα τος ο ο ο ξο

ος ος αν τι του α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με ε

προσ η η λω ω ω ω ω σα α α α τε ος ουκ ε

τι στε ε ε γω λοι οι πον πq κα λε ε σω μου ου ου

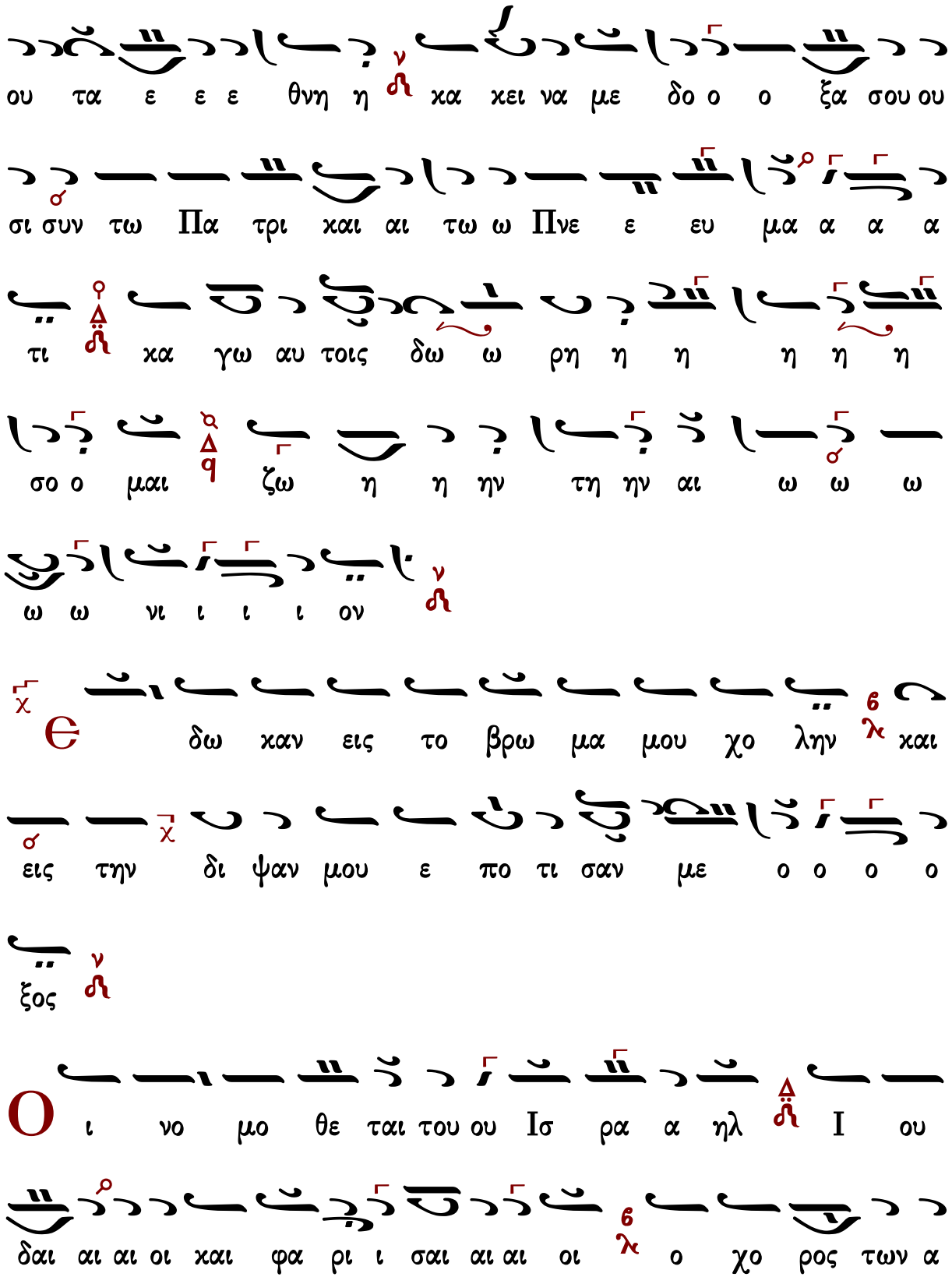
ου τα ε ε ε θνη η κα κει να με δο ο ο ξα σου ου
σι συν τω Πα τρι και αι τω ω Πνε ε ευ μα α α α
τι κα γω αυ τοις δω ω ρη η η η η η
σο ο μαι ζω η η ην τη ην αι ω ω ω
ω ω νι ι ι ι ον
δω καν εις το βρω μα μου χο λην και
εις την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ο ο
ξος
Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα α ηλ Ι ου
δαι αι αι οι και φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των α

πο στο ο ο λων βο α α α α α προ ος υ υ υ μας
ι ι ι ι ι δε να α ος ον υ μεις ε ε ε λυ
σα α τε ι ι ι ι δε ε α α α μνος ον υ μει
εις ε στα αυ ρω ω ω ω ω σα α α α τε τα φω
ω πα ρε δω ω κα α τε αλλ εξ ου σι α α ε αυ
του ου α α α νε ε ε ε στη μη πλα να α
σθε I ι ου ου δαι αι αι οι οι αυ το ο ο ο ος
γαρ ε ε στιν ο εν θα λασ ση η η σω ω ω σας και
εν ε ρη η μω ω ω θρε ε ε ε ψας αυ τος
ε ε στιν η ζω η η η η και αι το ο φω

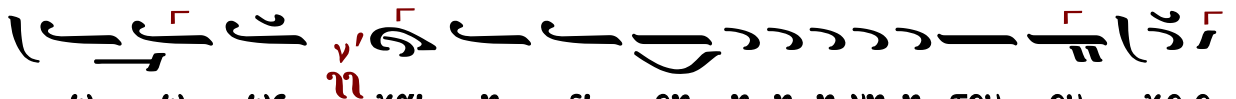

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.189*

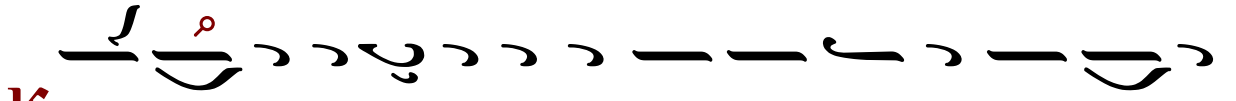

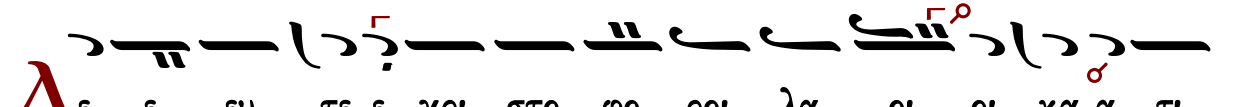

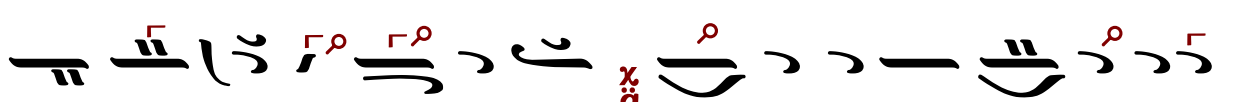

ρευ σι ιν α α νο ο ο μοις χα τα του Σω τη η η η
η ρο ος η η η μων ση με ε ρον ε νο χον θα
να α α του ου τον α θα να α το ον Λο γο ον πε
ποι οι οι οι η η η η χαν και Πι λα τω ω προ ο
δω σα αν τε ες εν το πω Κρα νι ι ου ου ε
στα α α αυ τω ω ω ω σαν και τα αυ τα α πα
α α σχων ε βο α α ο Σω τηρ η η μων λε ε ε
ε ε ε ε γω ω ω ω ων α φες αυ τοι οις Πα α
α α α α τερ την α μαρ τι ι ι αν τα α α α αυ
την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ νε κρων

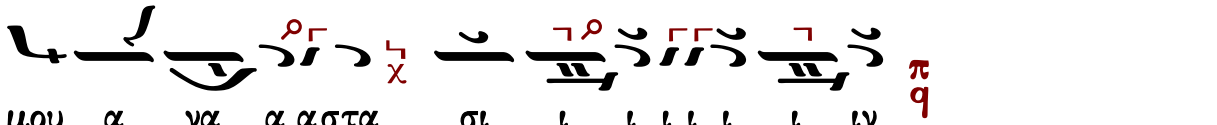

ὥρα θ΄

Πέτρου Ἐφεσίου

χορὸς β΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.386*

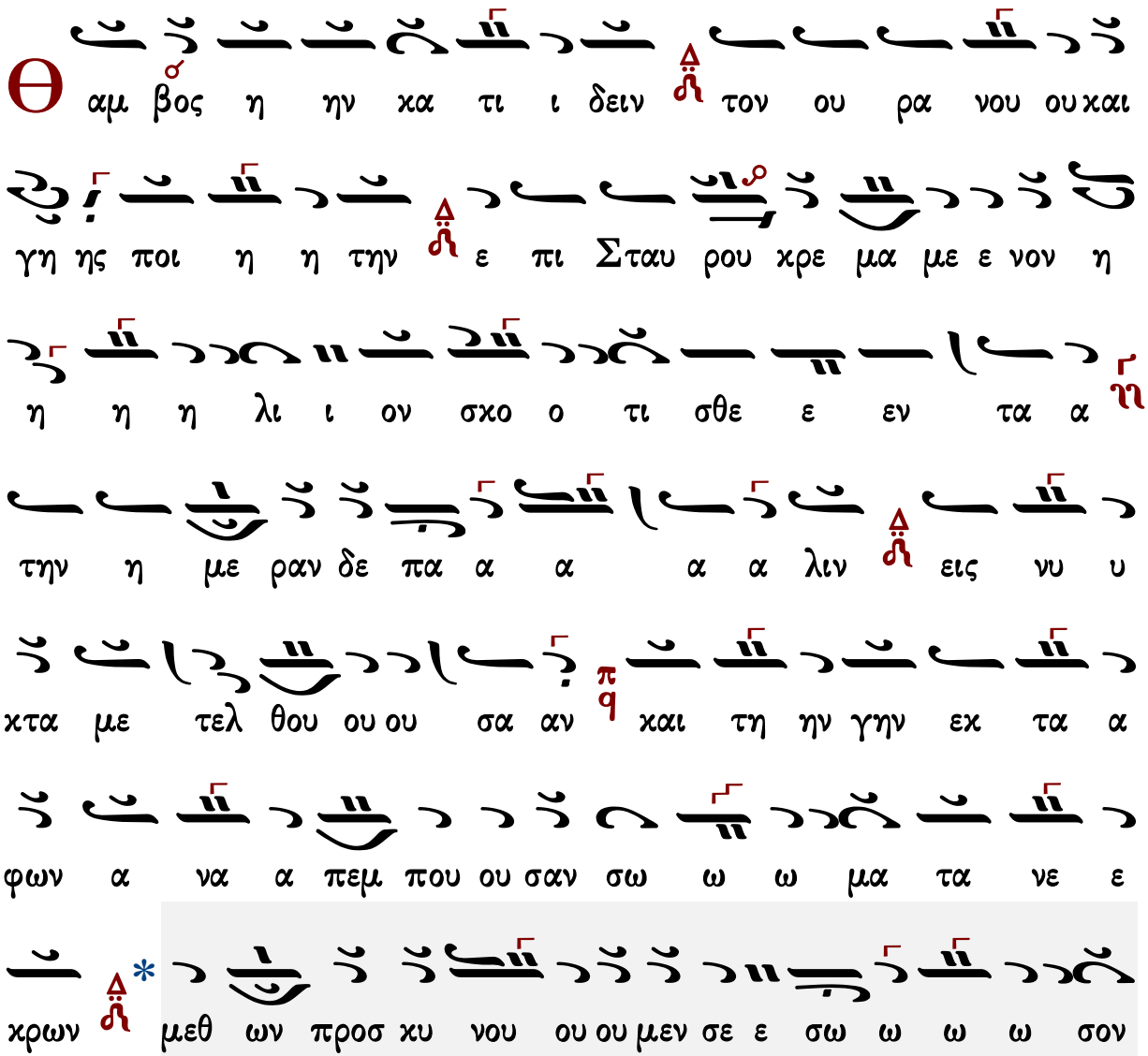

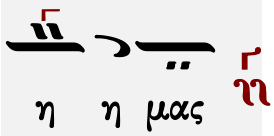

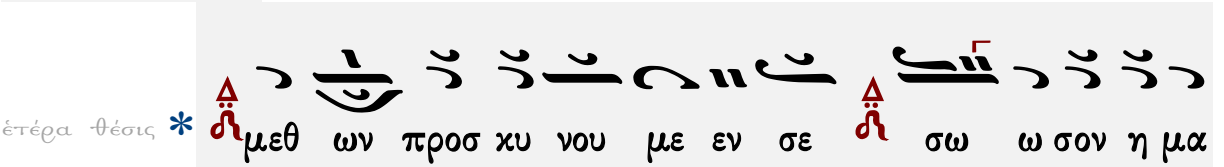

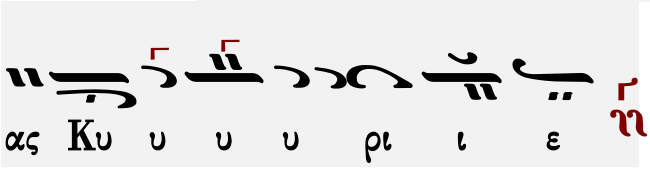

χορὸς α΄

Ἦχος δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.287*

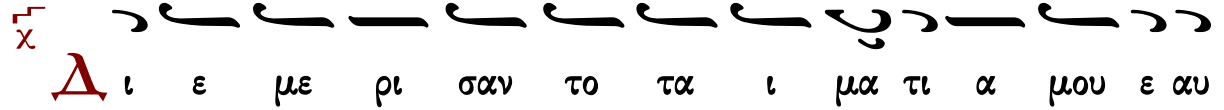

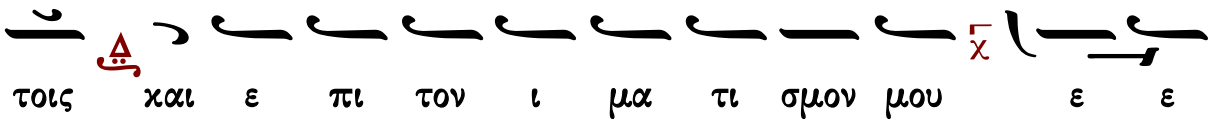

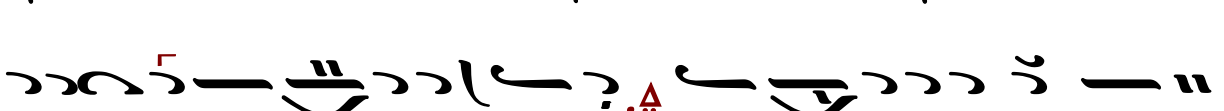

χο λη ηνμοι οιπροσ η η νε ε εγ καα α α τε
ρυ υ ξα α α α τε α αν τι του ου μα αν να
α α α τε αν τι νε ε φε ε λης τα φον μοι οι οι ω
ο ος Στα αυ ρω με ε ε ε προσ η η λω ω ω σα
στυ υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
δι δο ο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων αν τι
εκ θλι ι ψε ε ε ως και νυν τι ι μοι αν τα πο
ι σα προ ε ε μου ου τι ις ερ ρυ σα α το υ μα ας
σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ωρ γι ι ι
του ου ους τι υ μας ε ε λυ υ πη η η

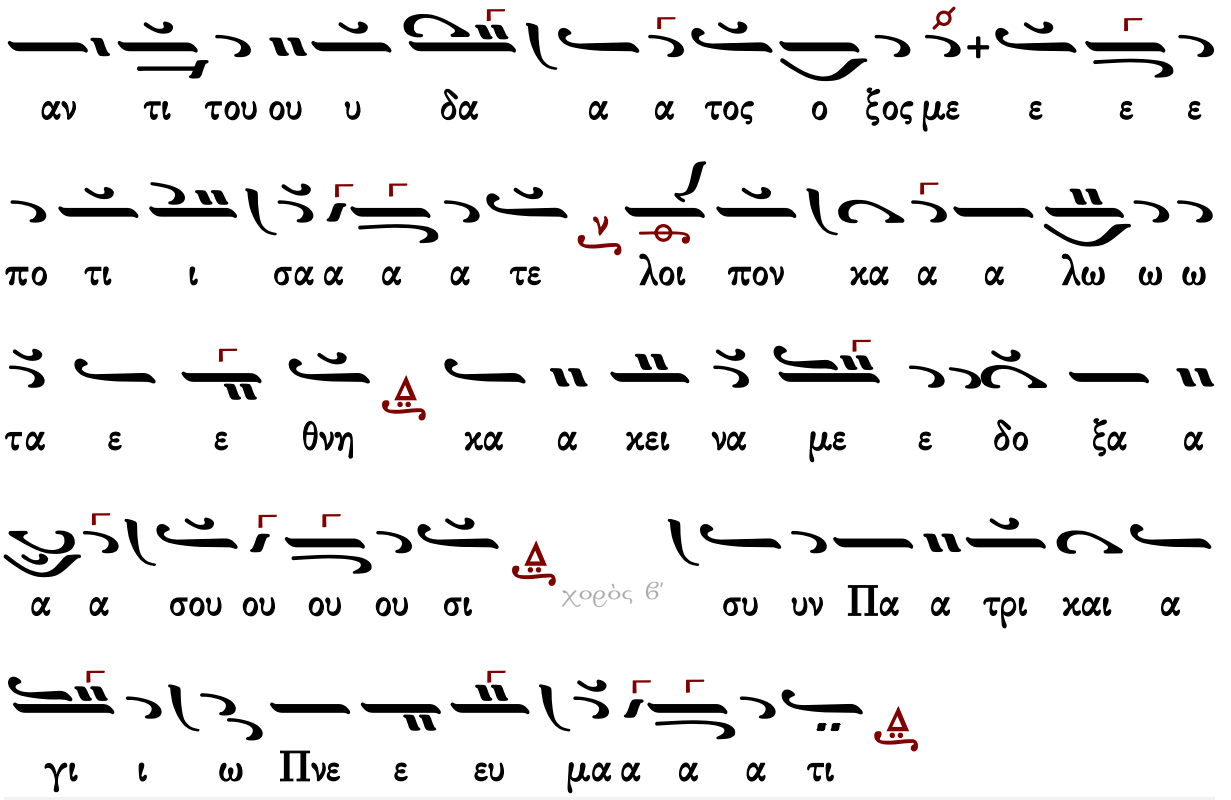

Δοξαστικὸν

χορὸς α′

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.389*

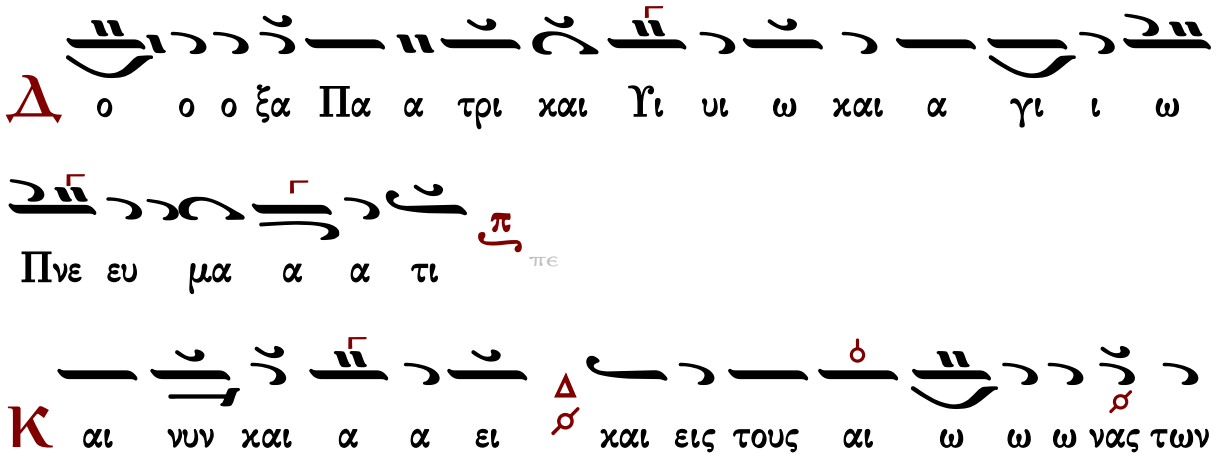

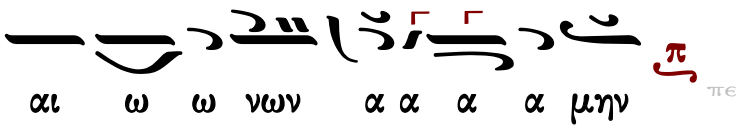

πε

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ′)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

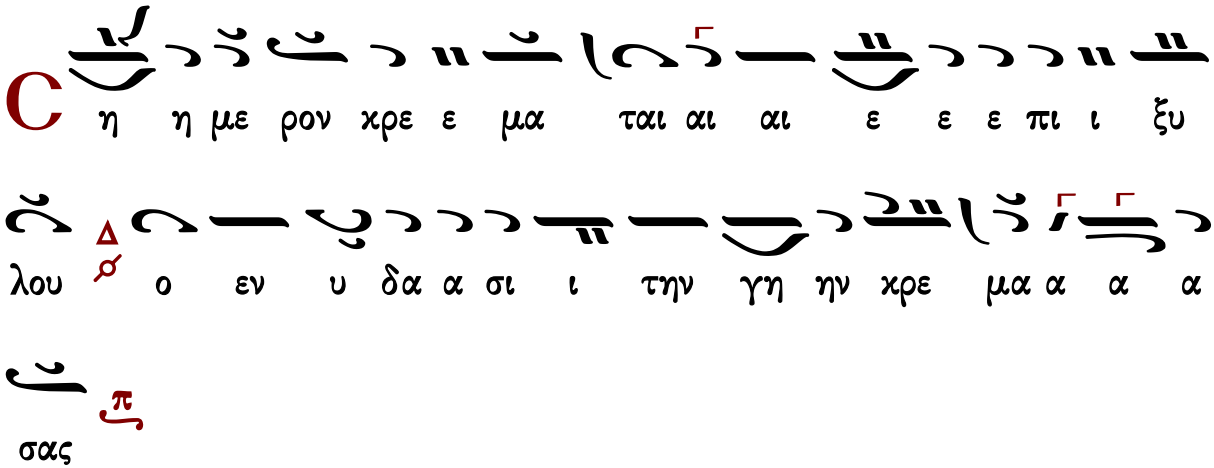

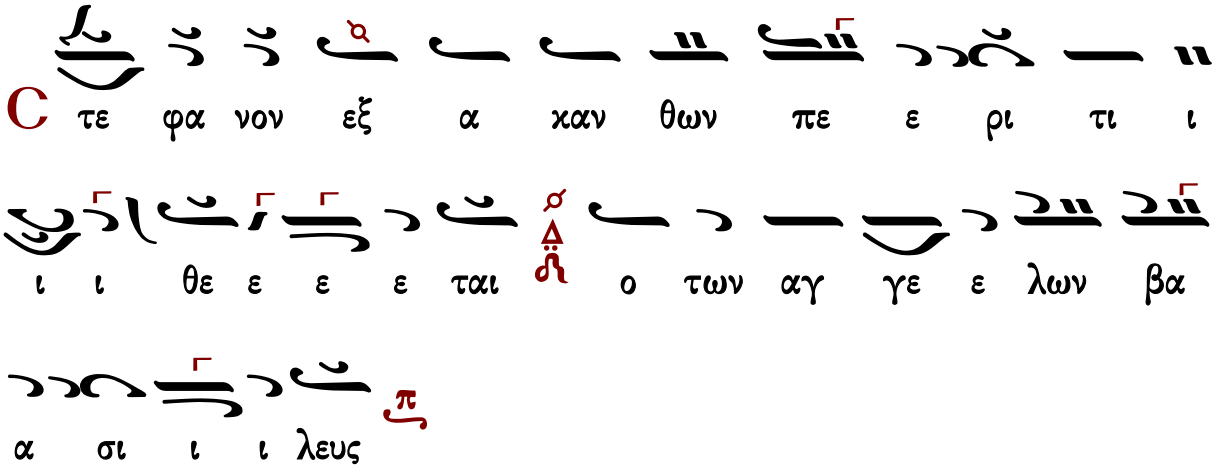

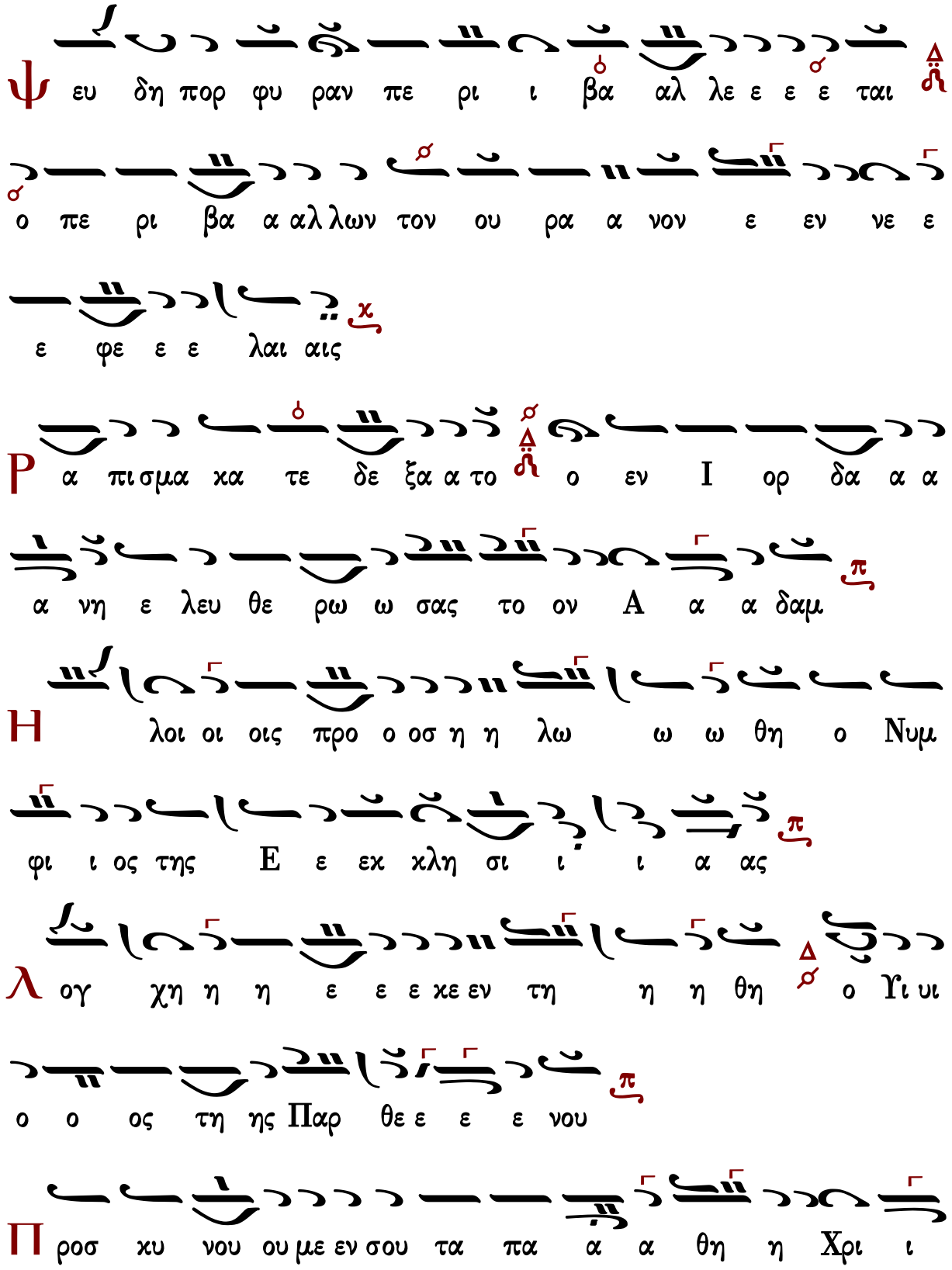
Ψ ευ δη πορ φυ ραν πε ρι ι βα αλ λε ε ε ται
ο πε ρι βα α αλ λων τον ου ρα α νον ε εν νε ε
ε φε ε ε λαι αις
Ρ α πι σμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα α α
α νη ε λευ θε ρω ω σας το ον Α α α δαμ
Η λοι οι οις προ ο οσ η η λω ω ω θη ο Νυμ
φι ι ος της Ε ε εκ κλη σι ι ι α ας
λ ογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη ο Υι υι
ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου
Π ροσ κυ νου ου με εν σου τα πα α α θη η Χρι ι

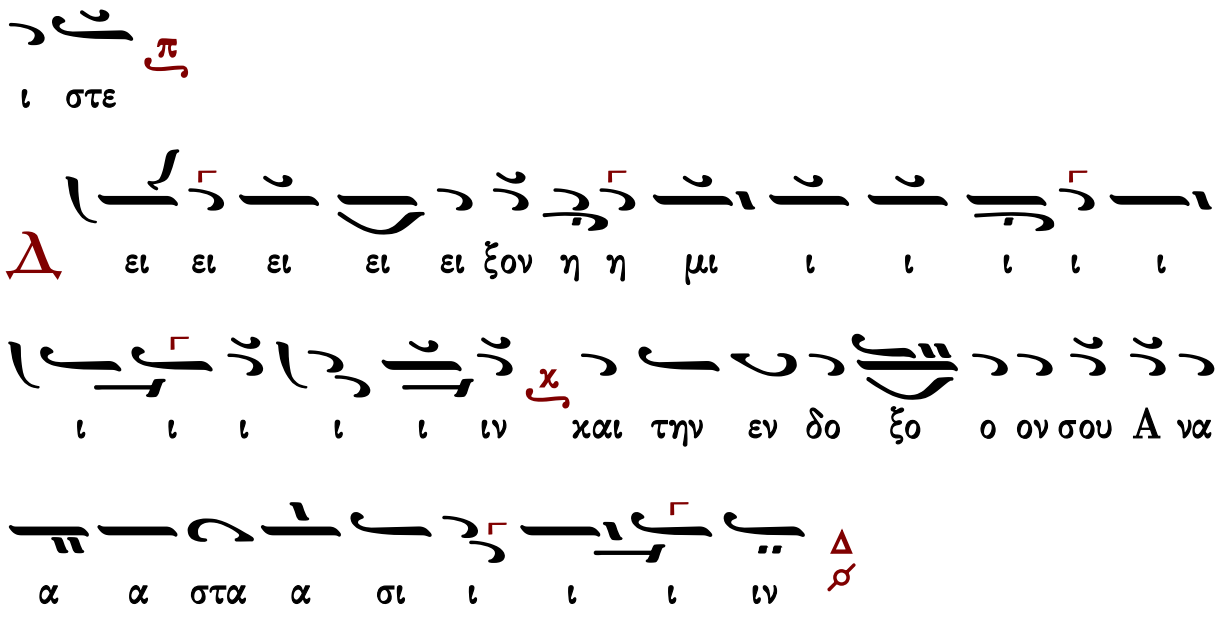

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

χορὸς β′

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

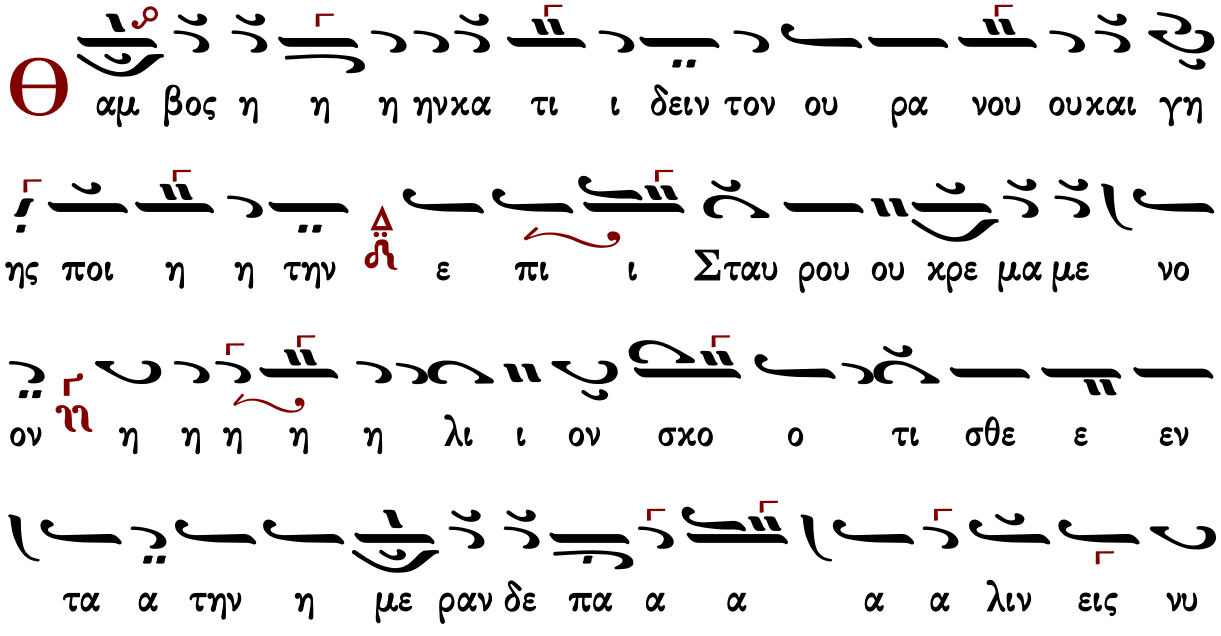

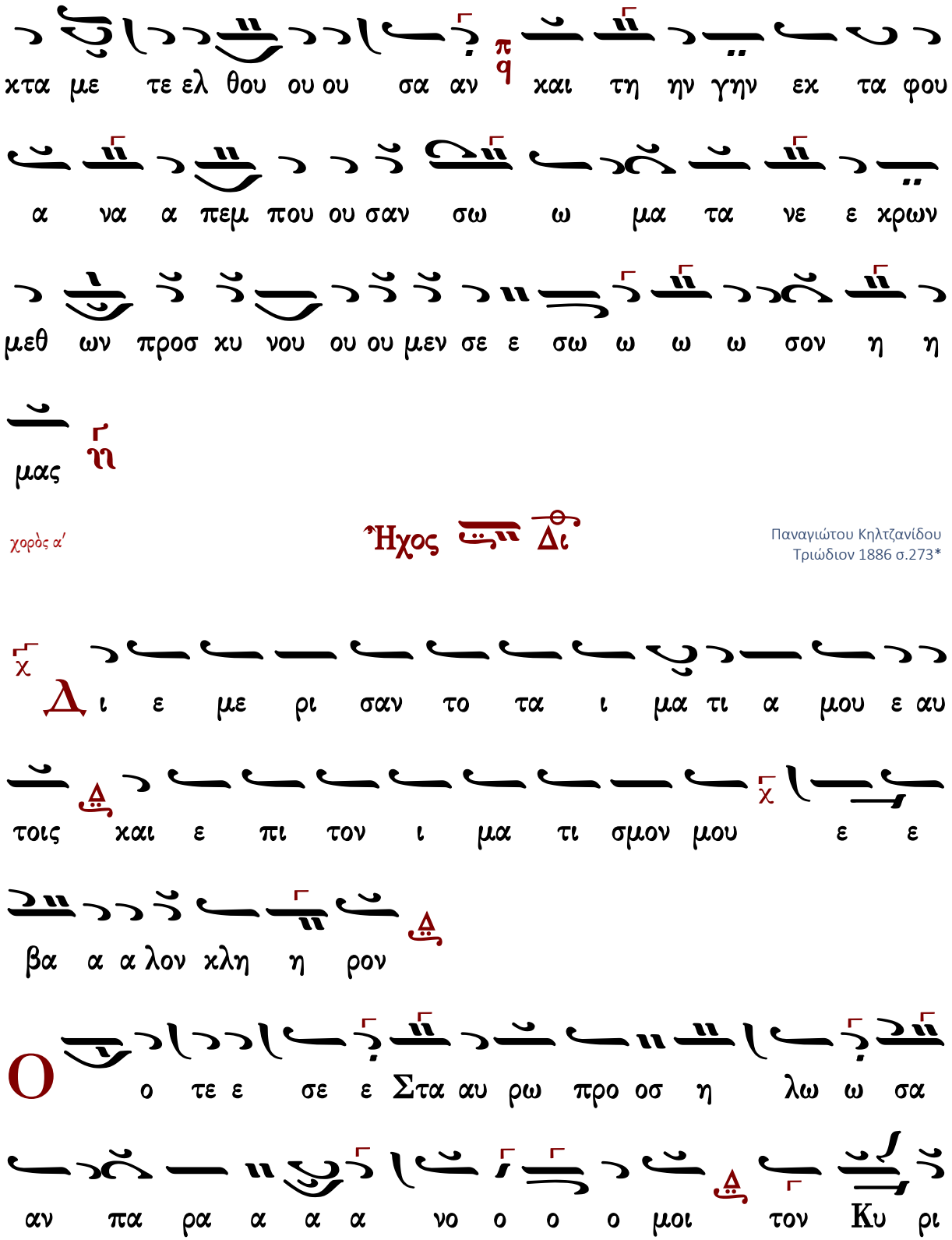
χορὸς α′
Ἦχος
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.273*

ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο α ας
προ ος α αυ του ουου ου ους τι υ μας ε ε ε λυ υ
πη η σα η εν τι ι ι ι νι πα α ρω ω ω ωρ
γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις ερ ρυ σα α το υ μα
α ας εκ θλι ι ψε ε ε ως χαι νυν τι ι ι
μοι οι α αν τα πο ο δι δο ο τε πο νη ρα αν
τι α γα α θων αν τι στυ υ υ υ υ υ λου πυ υ
ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Στα αυ ρω με ε
ε ε προσ η λω ω ω ω σα α α α τε αν τι νε ε
φε ε ε λης τα α φον μοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α

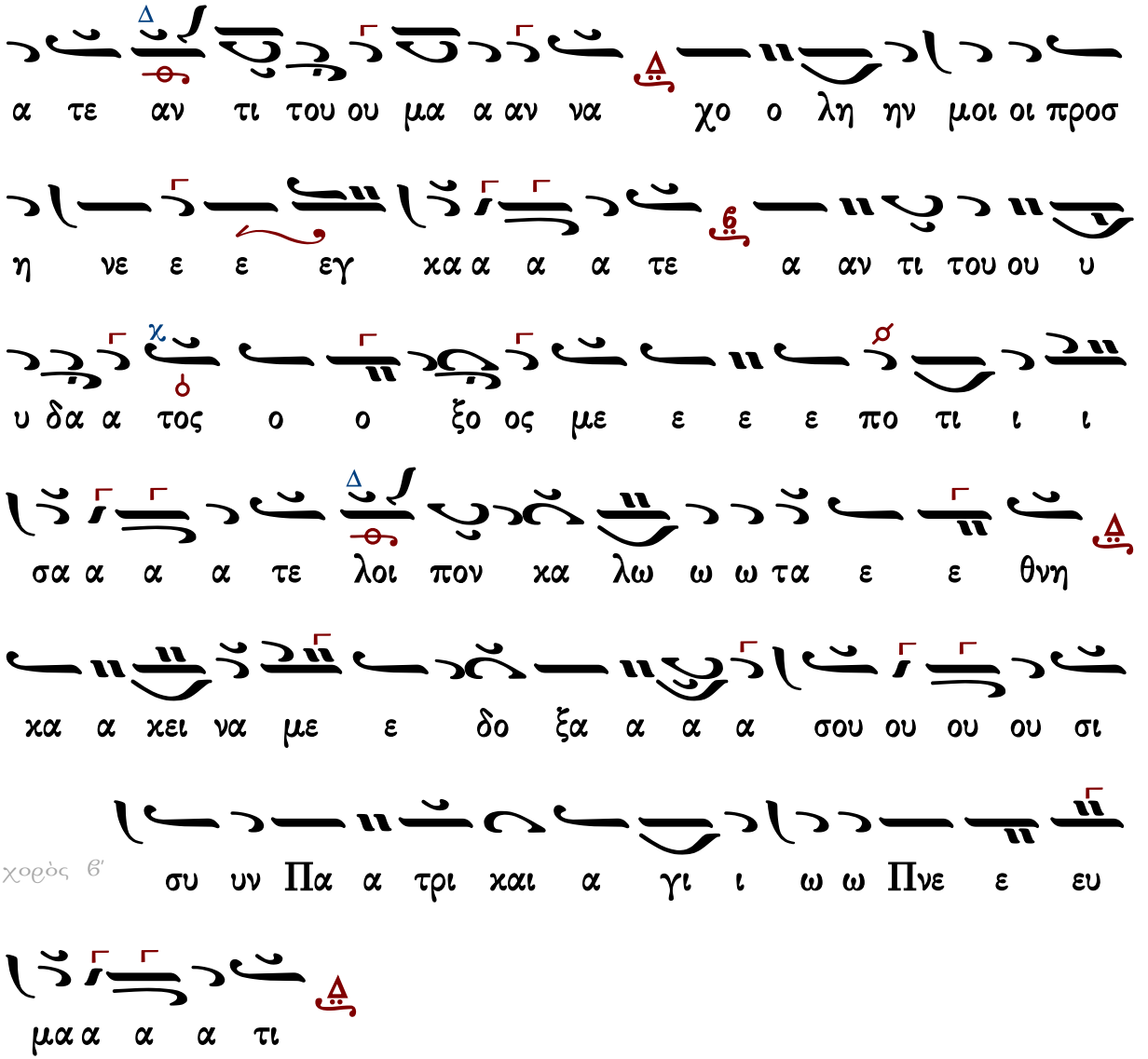

Δοξαστικὸν

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Πα

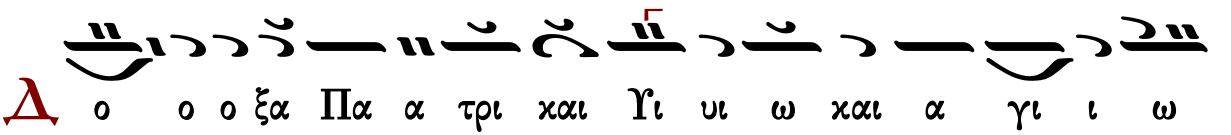

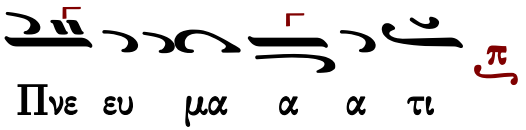

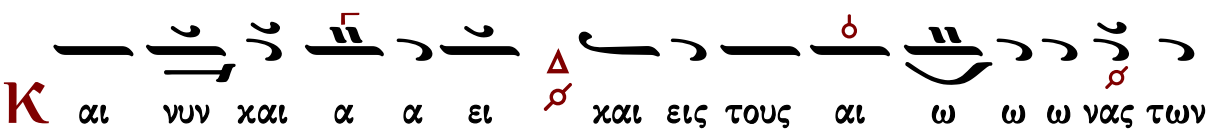

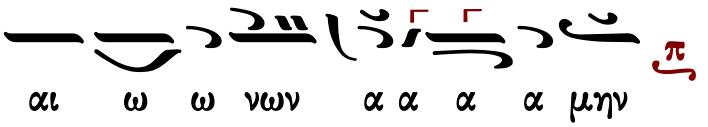

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ′)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς α′

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.275*

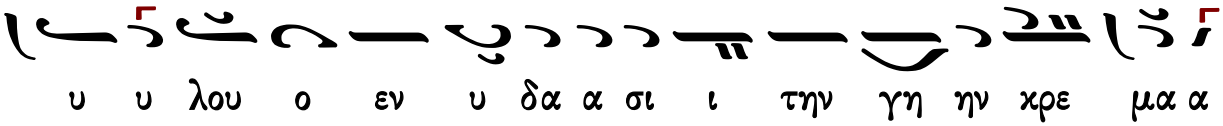

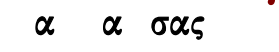

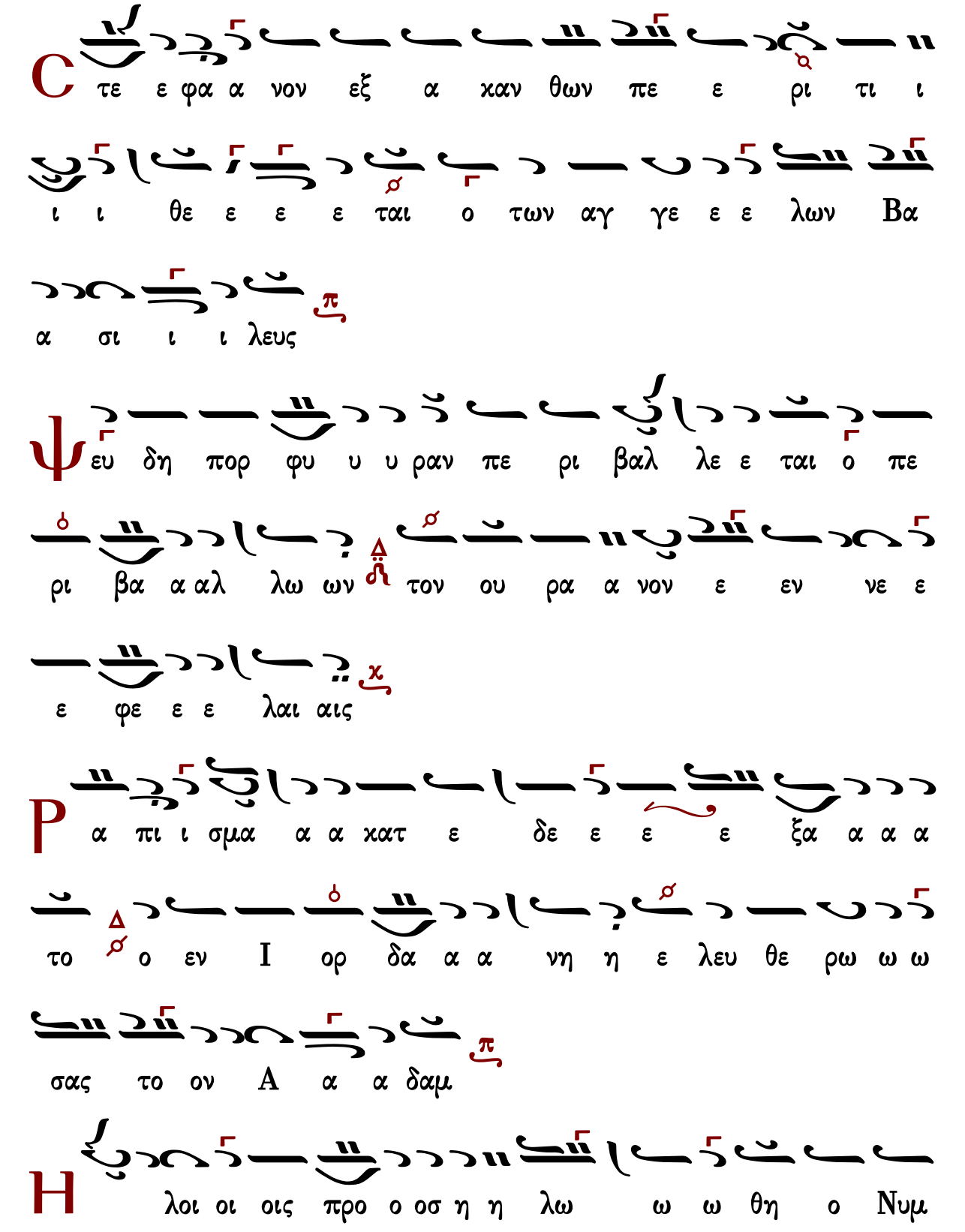
C τε ε φα α νον εξ α χαν θων πε ε ρι τι ι
ι ι θε ε ε ε ται ο των αγ γε ε ε λων Βα
α σι ι ι λευς
Ψ ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βαλ λε ε ται ο πε
ρι βα α αλ λω ων τον ου ρα α νον ε εν νε ε
ε φε ε ε λαι αις
P α πι ι σμα α α κατ ε δε ε ε ε ξα α α α
το ο εν I ορ δα α α νη η ε λευ θε ρω ω ω
σας το ον A α α δαμ
H λοι οι οις προ ο οσ η η λω ω ω θη ο Νυμ

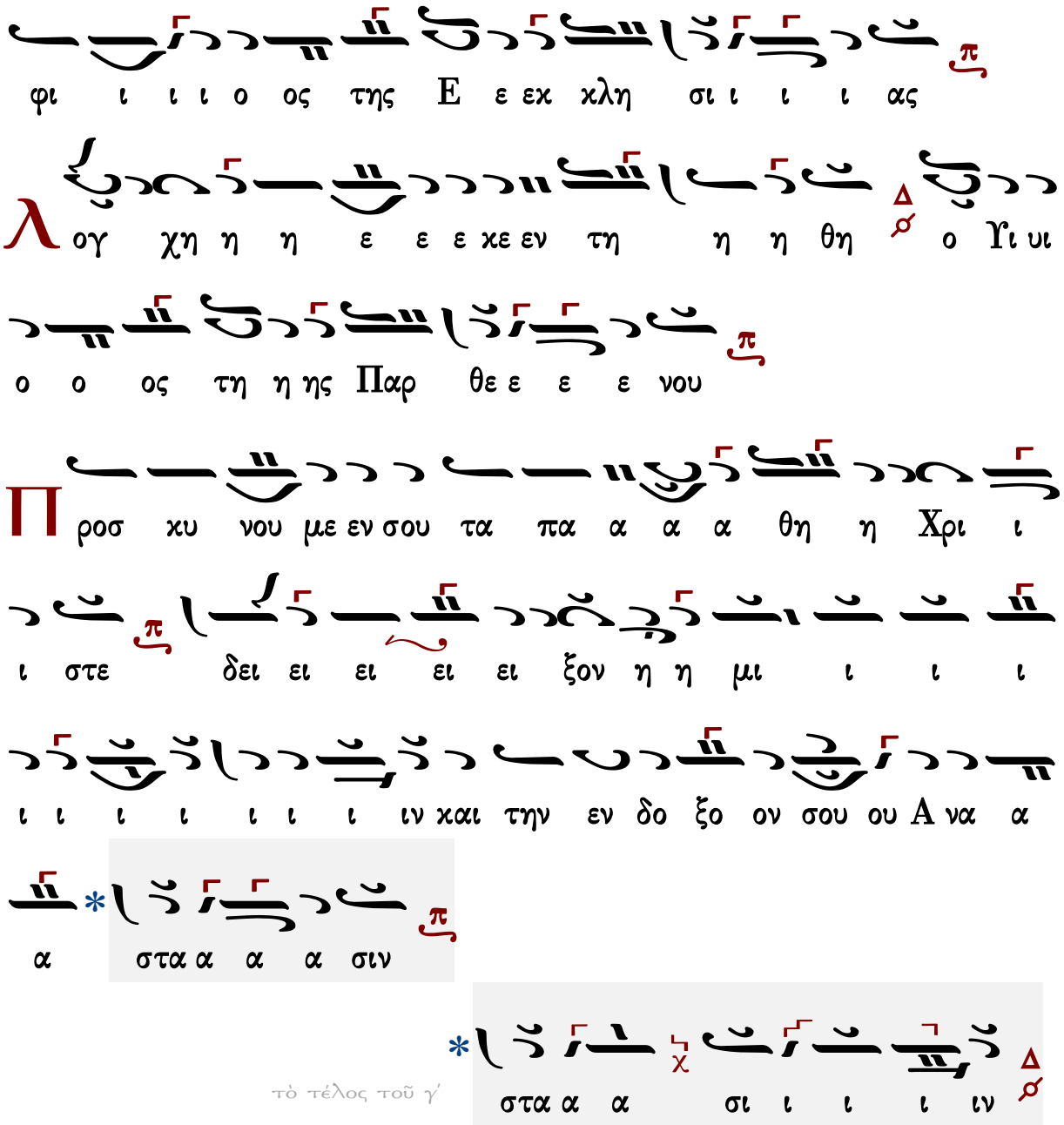

τὸ τέλος τοῦ γ΄

Πέτρου Φιλανθίδου

χορὸς β΄

Ἦχος Ζω

ἐναρμόνιος

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.265/712*

Θ
α αμ βο ος η η η ην χα α τι ι ι δει ει
ει ειν τον ου ου ρα α νου ου χαι αι γη η η ης ποι η
η η η η η η η η η η η τη η ην ε πι ι
Στα αυ ρου χρε μα α με ε νον η η λι ι ο ον
σχο ο τι σθε ε ε εν τα τηην η με ε ε ε
ραν δε ε πα α α α α α α λιν ει εις νυ υ
υ υ χτα α α α α με ε τε ελ θου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου σαν και τη ην γη η
η η ην ε εχ τα α α φω ω ω ων α
α α να πε ε ε εμ που ου ου ου σαν σω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω μα α α α σω ω ω μα α τα νε ε ε
χρω ω ω ων μεθ ω ω ω ων προσ χυ υ υ υ
νου ου ου με ε εν σε ε ε σω ω ω ω σο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο σω ω σον η η η μας
Ἦχος
χορὸς α΄
Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.266/713*
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις χαι ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε
βα α α λον χλη η ρον
Ο ο τε ε ε σε στα αυ ρω ω προσ η η λω ω
σα αν πα ρα α α α α νο ο μοι τον

Κυ υ ρι ι ι ο ον τη ης δο ο ο ο
ο ο ο ο ο ξης ε βο ο ο ο α α α
προ ο ο ο ος α αυ τους τι ι υ υ μας ε
λυ πη η η σα η η εν τι ι ι νι ι πα
ρω ω ω ω ω ωρ γι ι σα προ ο ο ε ε μου
ου ου ουου ου ου τις ερ ρυ υ σα α το υ μα α α
ας ε ε εκ θλι ι ι ι ι ψε ε ε ε ε ιε ε ε
ε ως χαι νυ υ υ υ υν τι μοι αν τα πο
δι ι δο ο τε ε ε ε πο ο ο νη η η ρα α αν
τι ι ι α α α α α γα α θων α αν τι

στυ υ υ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος στα αυ ρω με ε
ε ε προσ η η λω ω ω σα α α α α ια α α α
τε αν τι ι νε ε φε ε ε ε ε λη η ης τα α
φο ο ον μοι ω ρυ υ υ υ υ υ υ ξα α
α α τε α αν τι ι του ου μα α α αν να χο
λη ην μοι οι προσ η νε ε ε εγ χα α α α τε
αν τι ι ι του ου υ δα α α α τος ο ο ξο ος
με ε πο τι ι ι ι σα α α α α ια α α α
τε λοι οι πο ον χα α λω ω ω τα ε ε θνη χα α κει
να με ε δο ξα α α σου ου ου ου σι

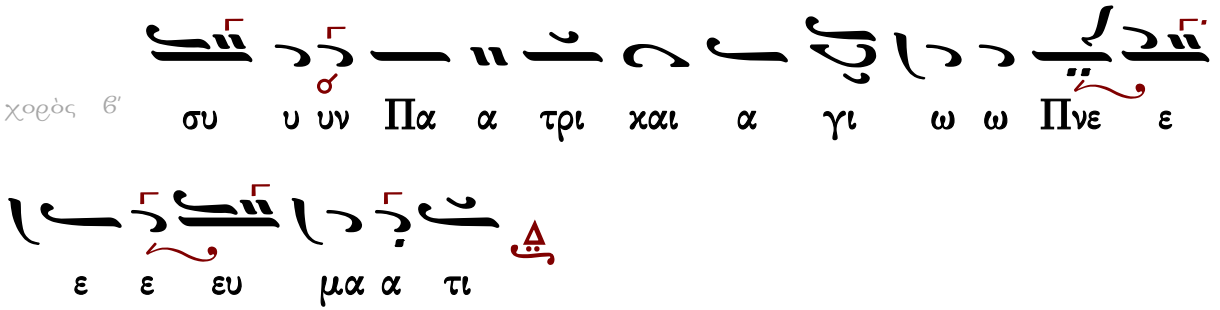

Δοξαστικὸν

χορὸς α΄

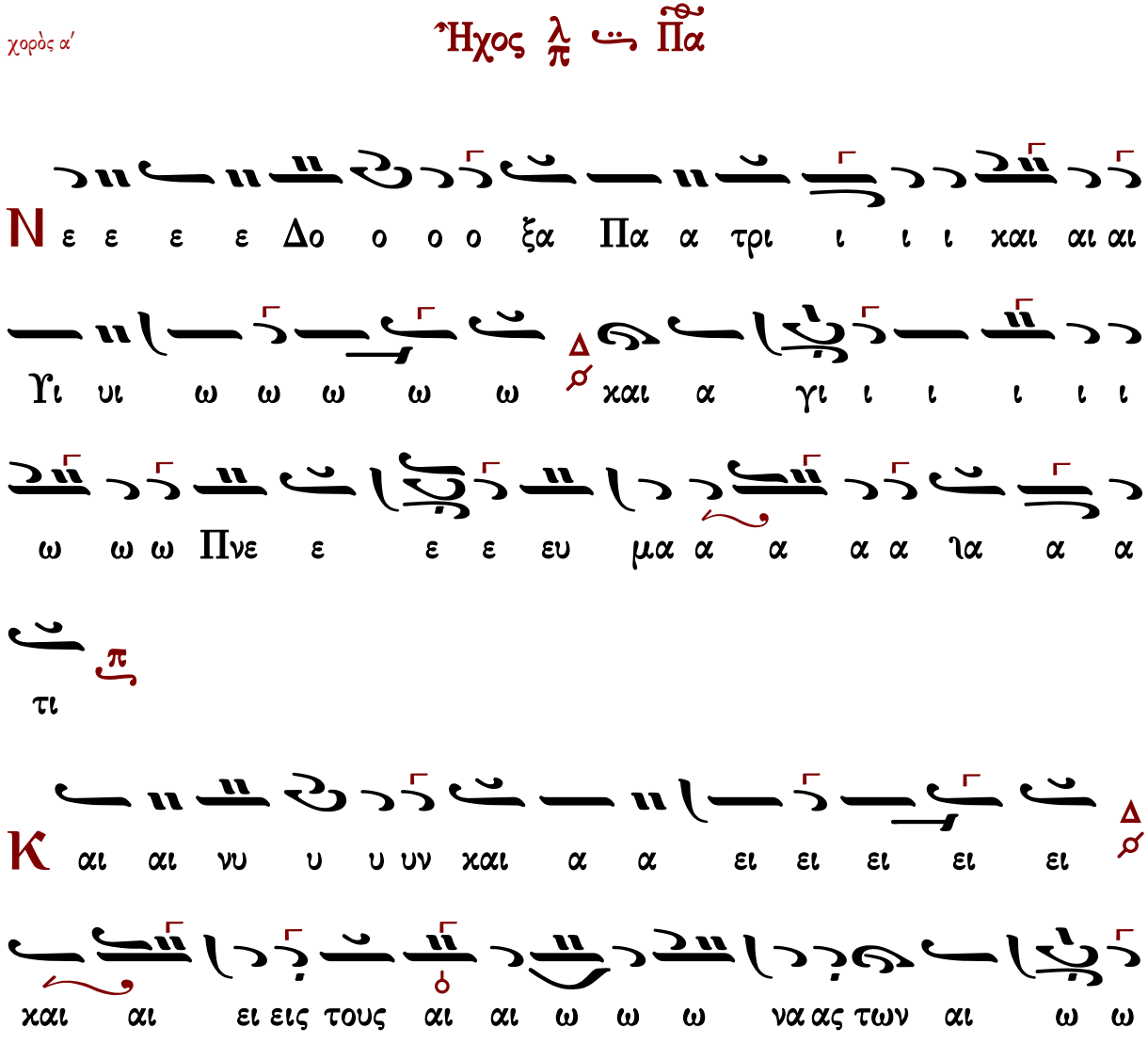

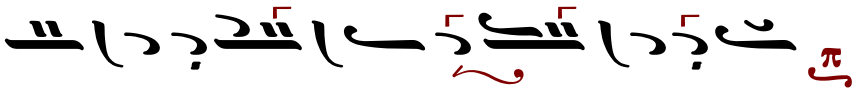

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ′)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς α′

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.268/715*

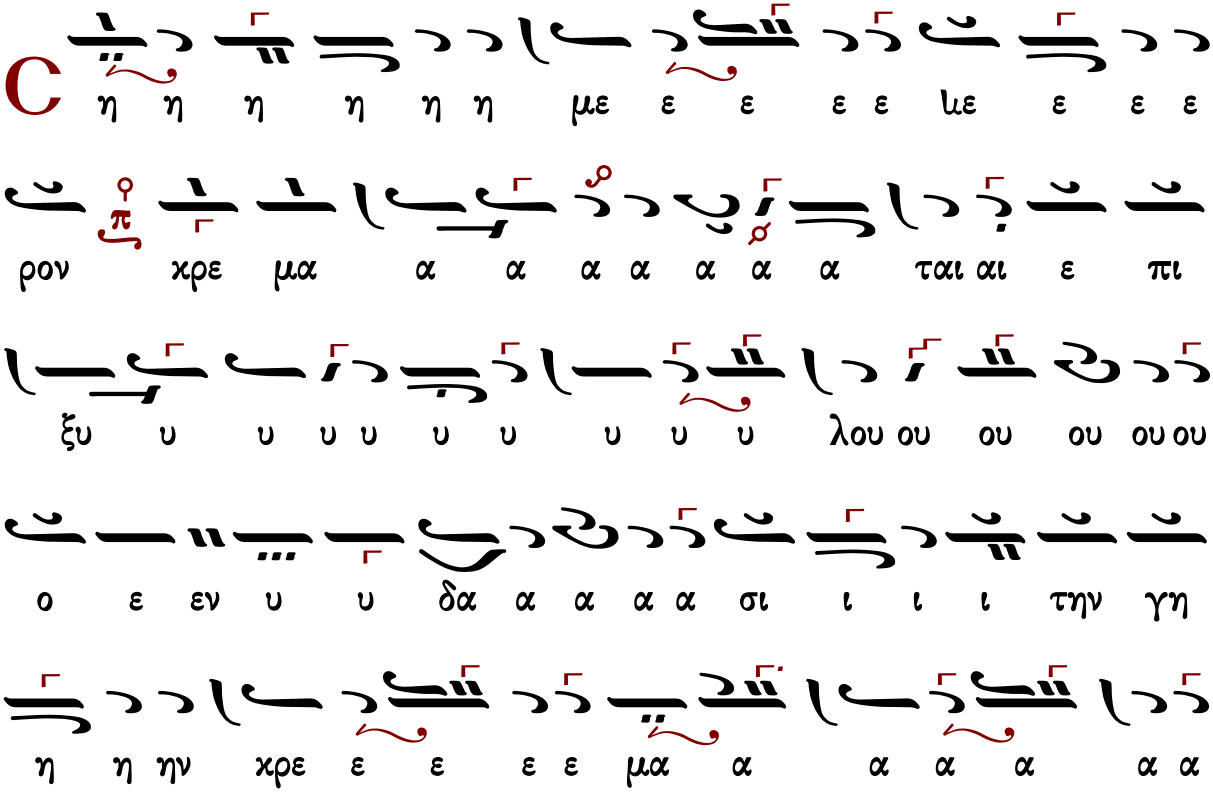

α α σα α α ας
τε ε ε ε ε ε ε φα α α στε ε φα α
νο ο ον ε εξ α α χα αν θω ω ω ω ω ω ων
πε ρι τι ι ι ι ι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται
αι αι αι ο των αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
λω ω ων βα α α α α α σι ι λευς
ευ δη η η η η πορ φυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ ρα αν πε ρι ι βα α αλ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ται ο ο πε ρι ι βα
α α α α αλ λω ω ω ων τον ου ου ρα α νο ο

ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ον ε ε ε ε εν
νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν
νε φε ε ε ε ε ε ε λαι αι αι αι αι αι αι
αις
P α α α α α α α α α α πι ι ι
ι ι ρα α πι ι σμα κα τε δε ε ε ξα α α α α α
α α α α το ο ο ε εν I ορ δα α α α
α α α α α α α α α α α νη η η η
ε ε ε ε ε λε ε ε ευ θε ε ρω ω σα α ας
το ο ον A α α α το ο ον A α δαμ

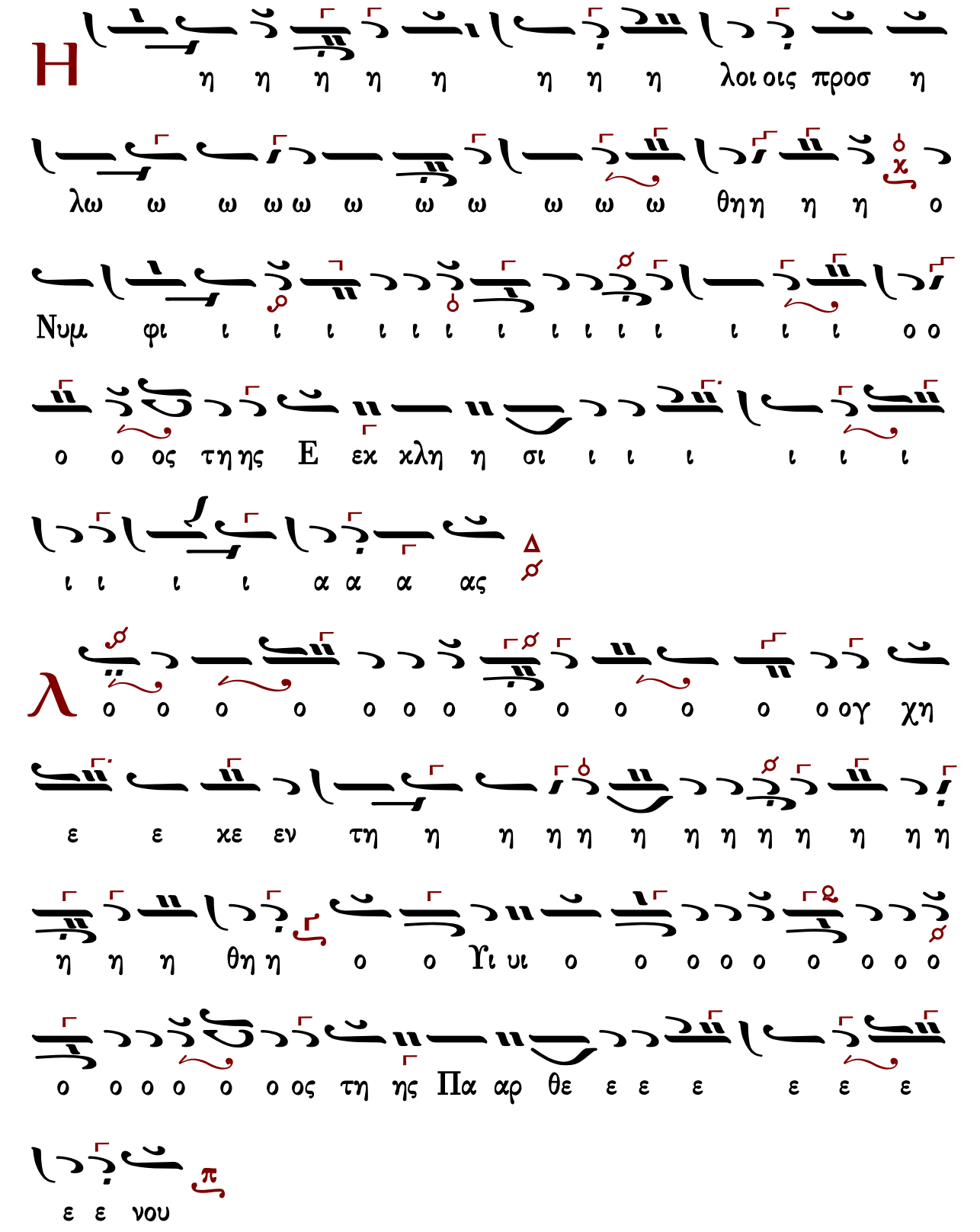
Η
η η η η η η η λοι οις προσ η
λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω θη η η η ο
Νυμ φι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο
ο ο ος τη ης Ε εκ κλη η σι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι α α α ας Δ
λ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ογ χη
ε ε κε εν τη η η η η η η η η η η η η
η η η θη η ο ο Υι υι ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε ε ε ε
ε ε νου π

Προσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε
ιε ε ε εν σου ου τα α πα α α α θη η Χρι στε ε ε
ε ε ε ε ε
Προσ κυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
με ε ε ε ε ιε ε ε εν σου τα α α α πα α
α α α θη Χρι ι ι ιι ι ι ι ι ι Χρι ι στε ε
ε ε ε ε ε ε
Προσ κυ νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου με
ε ε ε ε ιε ε ε εν σου τα πα α α α α
α θη Χρι ι στε ε ε ε ε ε ε ε ε

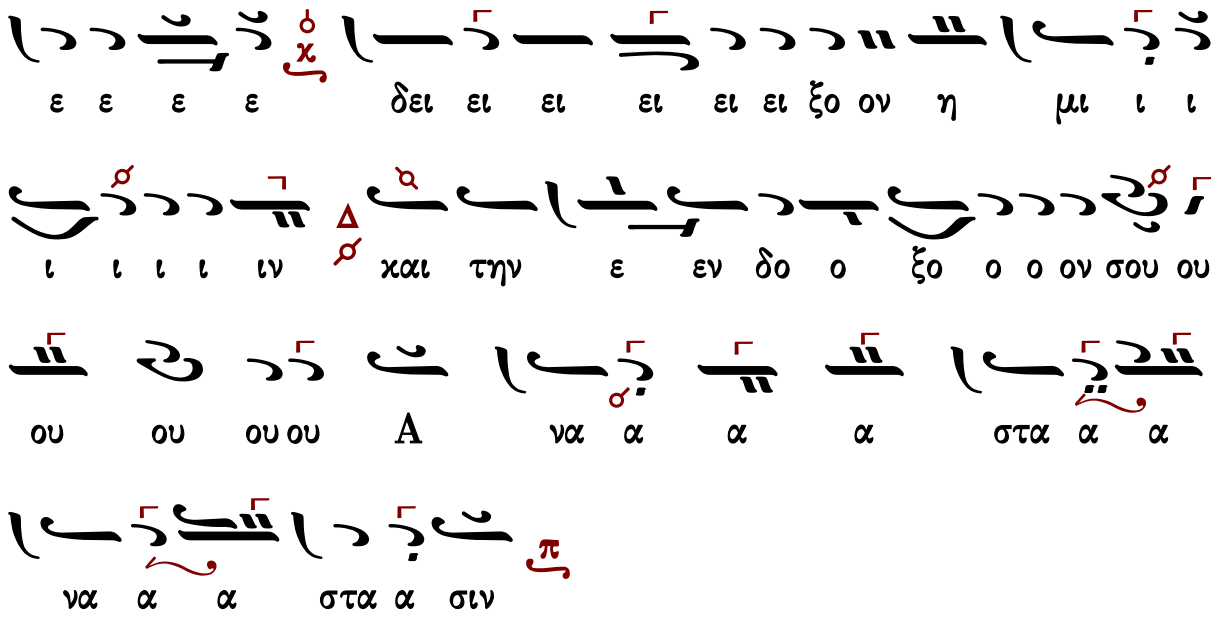

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.140*

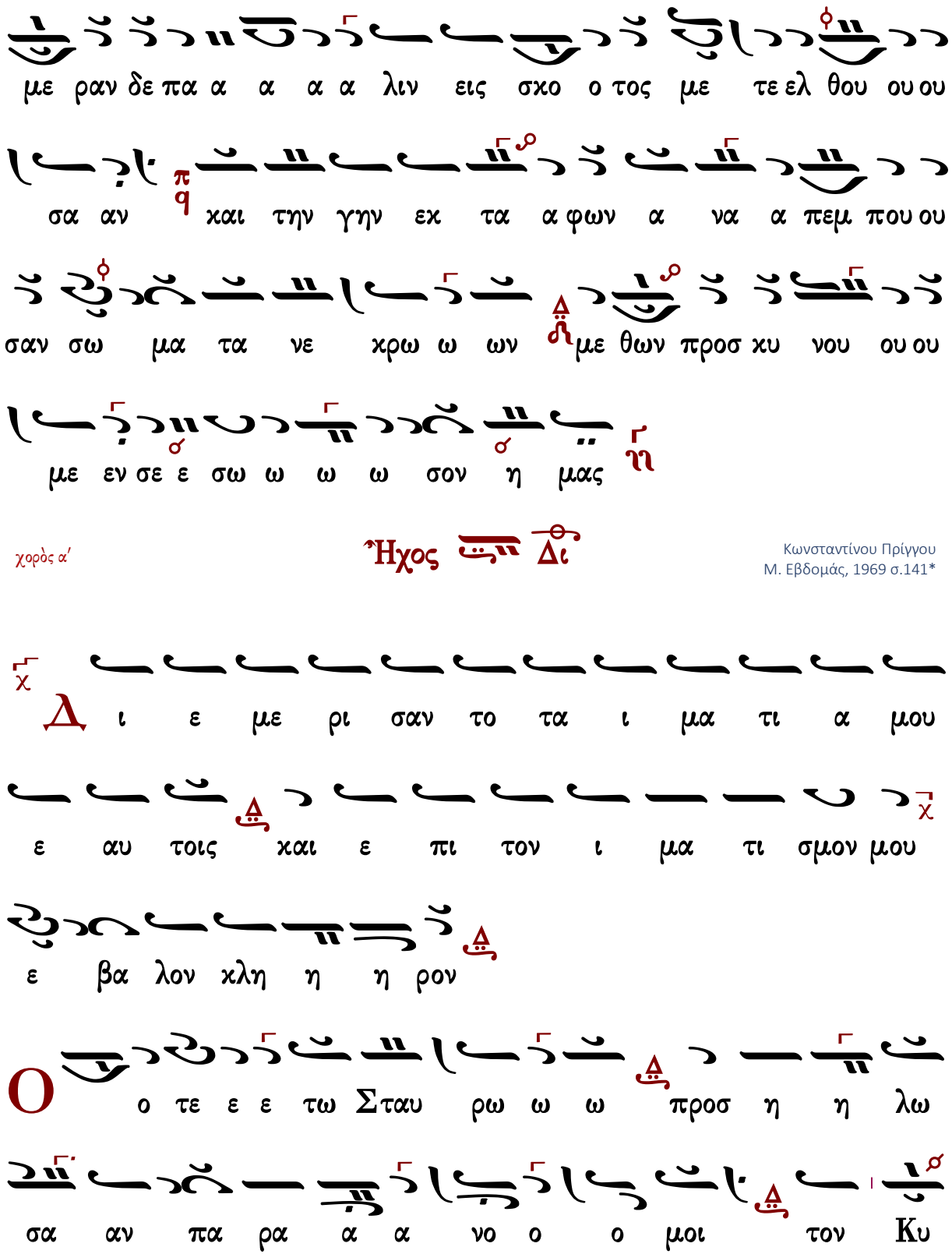
με ραν δε πα α α α α λιν εις σκο ο τος με τε ελ θου ου ου
σα αν και την γην εκ τα α φων α να α πεμ που ου
σαν σω μα τα νε κρω ω ων με θων προσ κυ νου ου ου
με εν σε ε σω ω ω ω σον η μας
χορὸς α΄
Ἦχος Δι
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.141*
Δι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου
ε αυ τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μου
ε βα λον κλη η η ρον
Ο ο τε ε ε τω Σταυ ρω ω ω προσ η η λω
σα αν πα ρα α α νο ο ο μοι τον Κυ

ρι ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο
α α ας προς αυ τους τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η
σα α α ει εν τι ι ι νι πα ρω ω ωρ γι ι ι
σα προ ε μου τις ερ ρυ υ σα α α το υ μα
ας εκ θλι ι ψε ως και νυν τι ι μοι αν τα
πο δι ι δο ο ο τε πο νη ρα αν τι ι α γα
θων αν τι στυ υ λου πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προσ
η λω ω ω σα α α τε αν τι νε ε φε ε ε
λης τα φονμοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α τε αν
τι του ου μα α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε

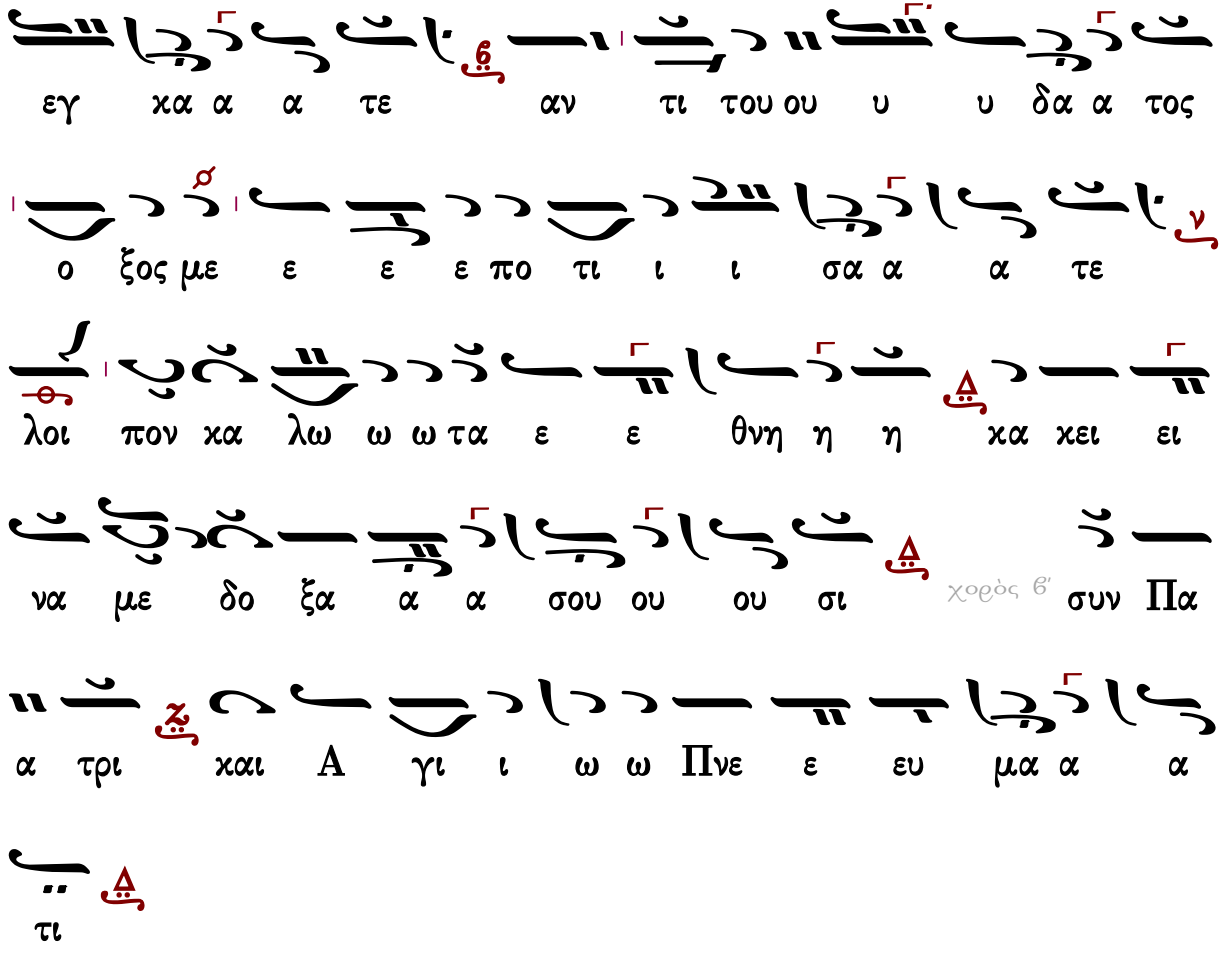

Δοξαστικὸν

χορὸς α′

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.143*

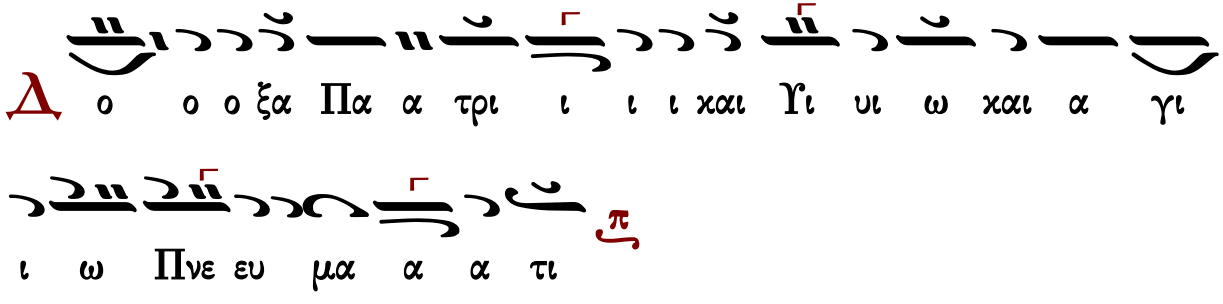

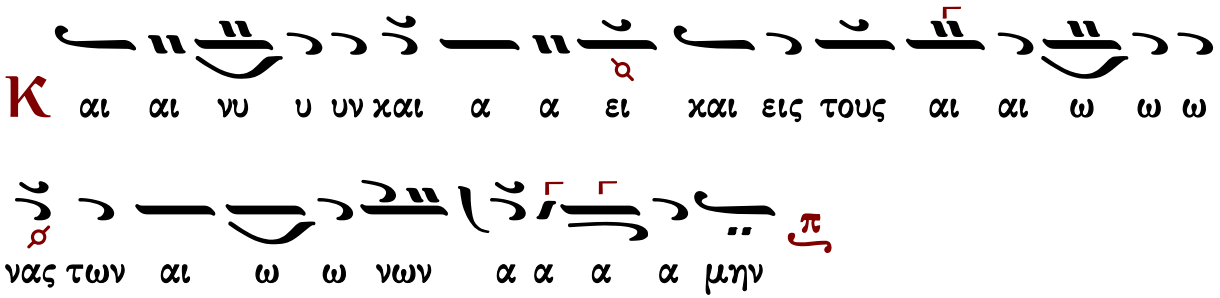

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)
Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.
Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.
Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.
Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ′)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς α′

Ἦχος λ π Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.108*

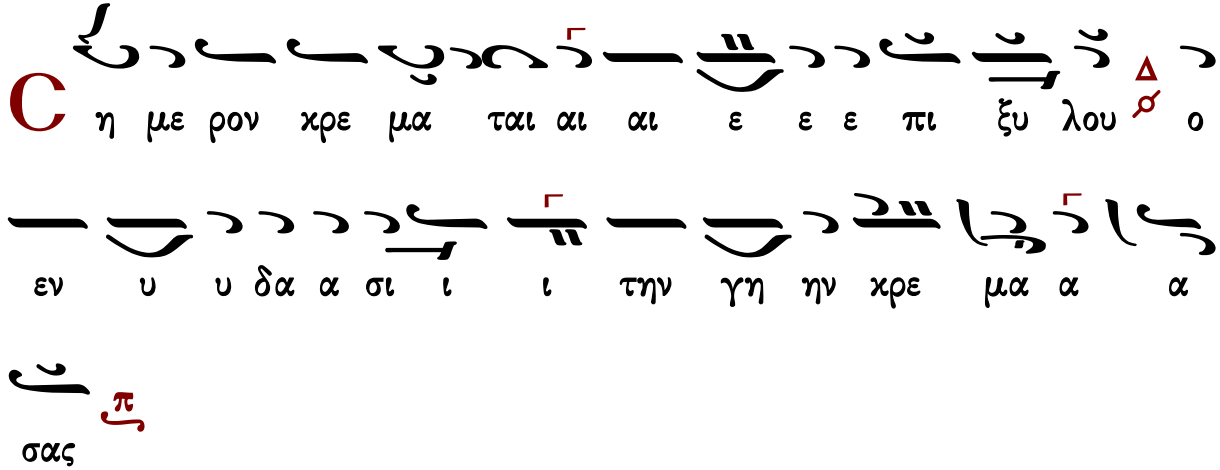

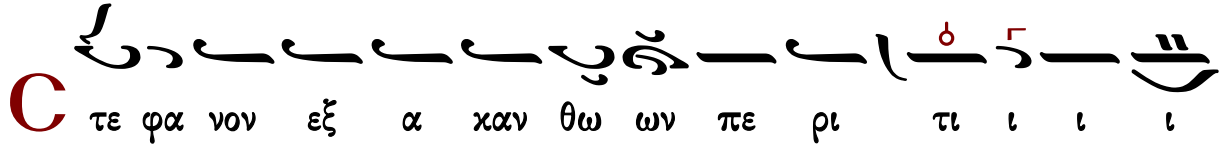

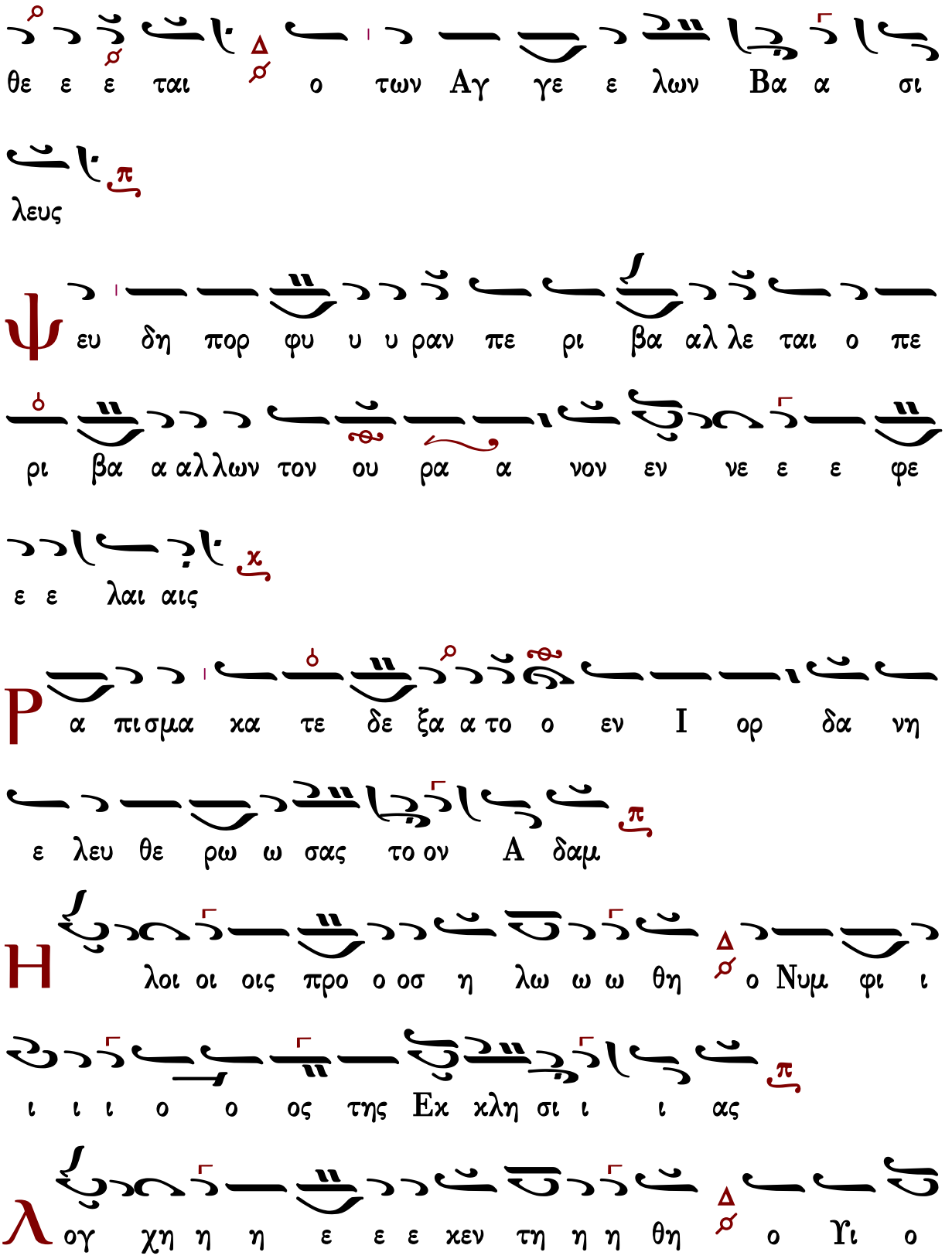
θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι
λευς
ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο πε
ρι βα α αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε
ε ε λαι αις
α πισμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα νη
ε λευ θε ρω ω σας το ον Α δαμ
λοι οι οις προ ο οσ η λω ω ω θη ο Νυμ φι ι
ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας
ογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη ο Υι ο

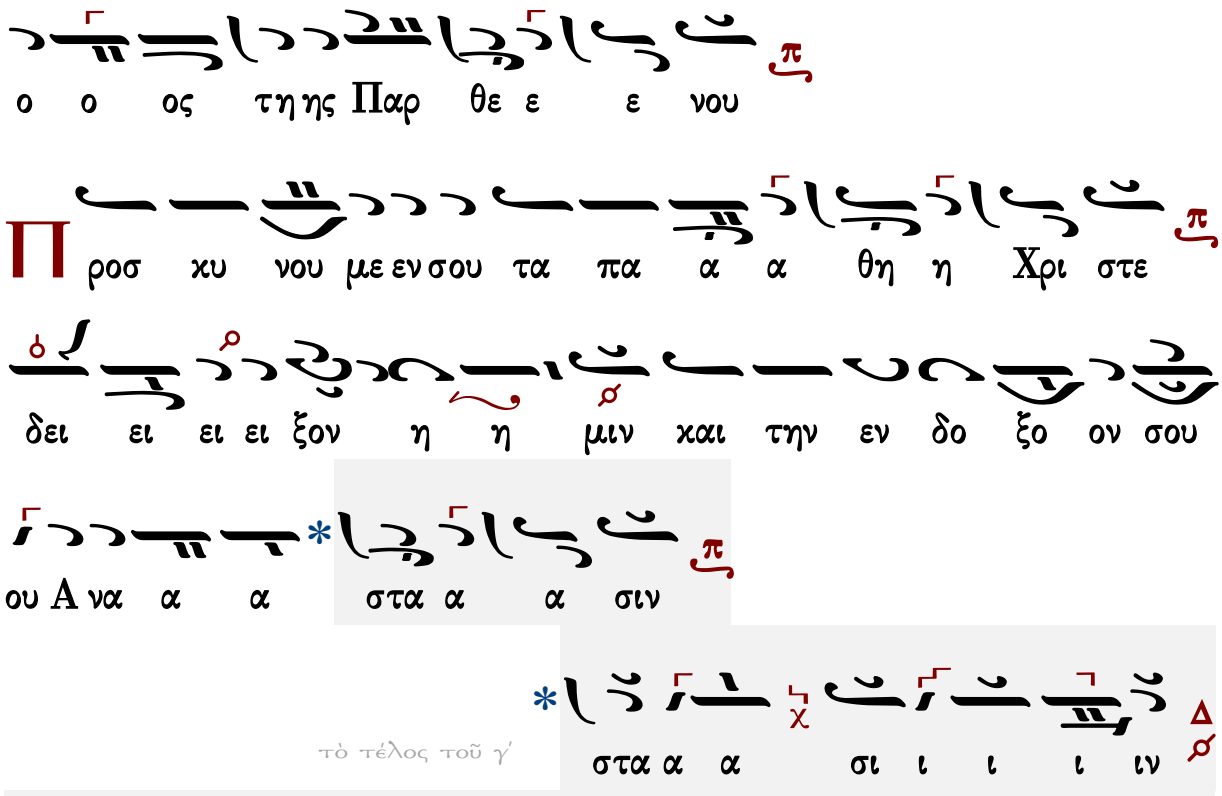

τὸ τέλος τοῦ γ΄

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β΄

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

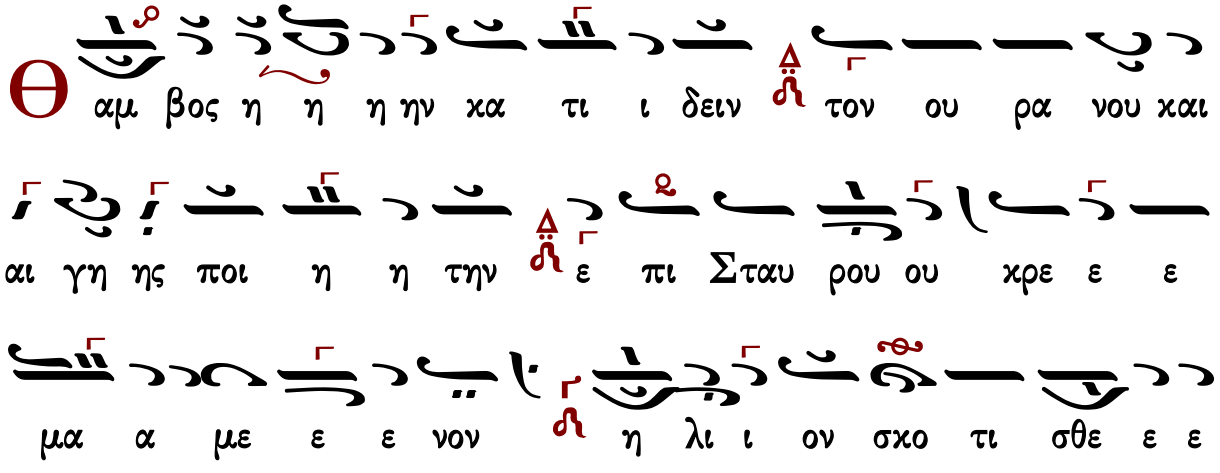

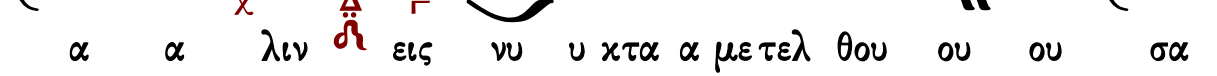

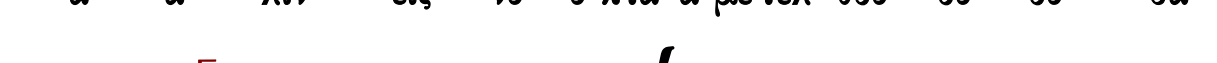

χορὸς α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.191*

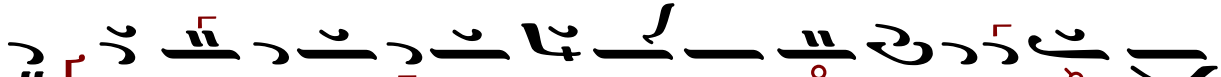

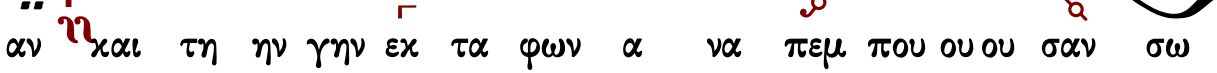

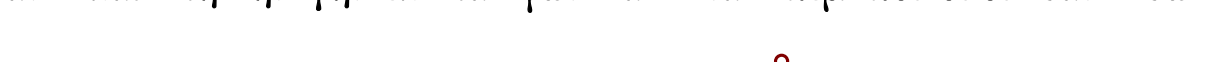

Ο
ο τε ε σε Στα αυ ρω προσ η λω ω σαν πα ρα α
α α νο ο ο ο μοι τον Κυ ρι ο ον τη ης δο
ο ο ξη ης ε βο ο α ας προς α αυ του ου ου ους
τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η η σα η εν τι ι ι ι
νι πα ρω ω ωρ γι ι ι ι σα προ ε ε μου τις
ερ ρυ υ σα α το υ υ μας εκ θλι ι ι ψε ε ε ε
ως χαι νυ υ υν τι ι μοι αν τα πο δι δο ο τε πο
νη ρα αν τι ι ι ι α α γα α θω ων αν τι ι στυ
υ υ λου πυ υ ρος Στα αυ ρω με ε ε προσ η λω ω ω
ω ω σα α α α τε αν τι νε ε φε ε ε λης τα φον

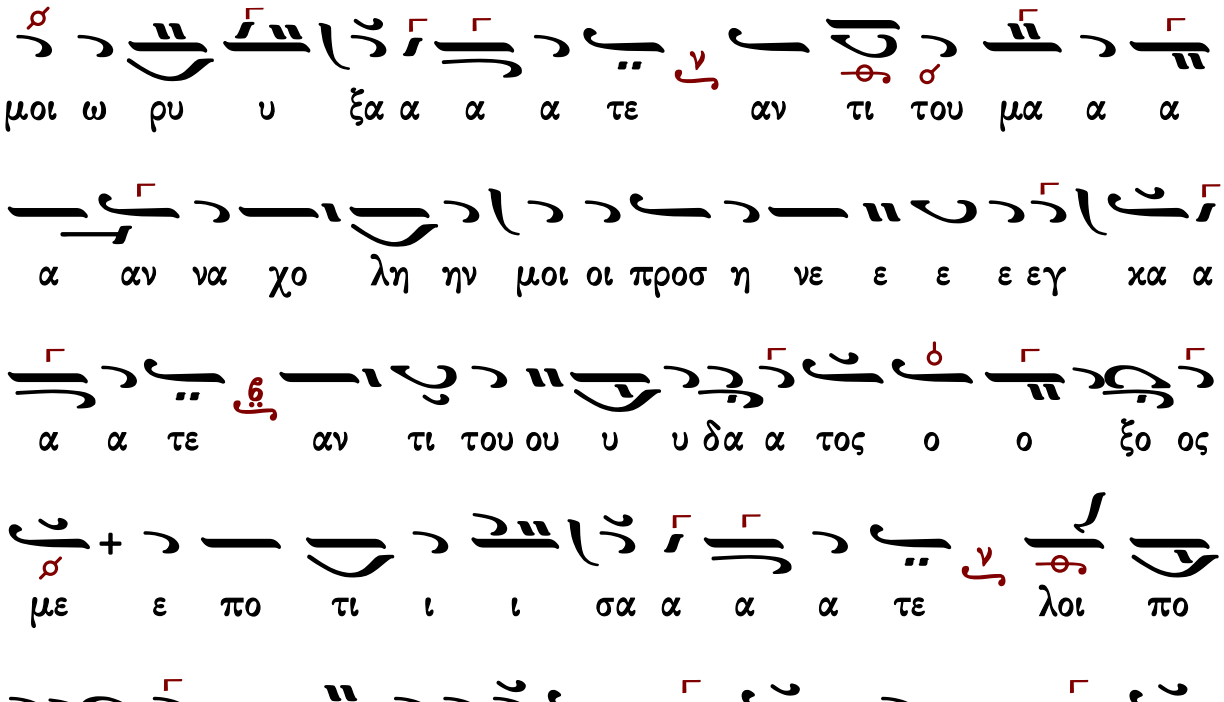

Δοξαστικὸν

χορὸς α′

Ἦχος λ̱ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.192*

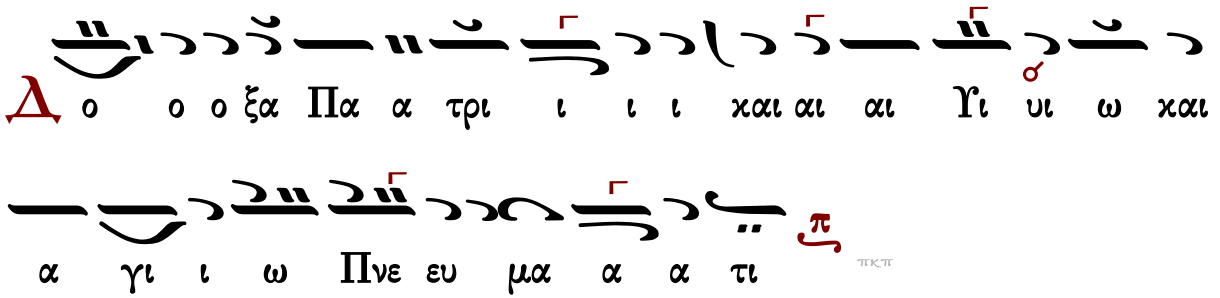

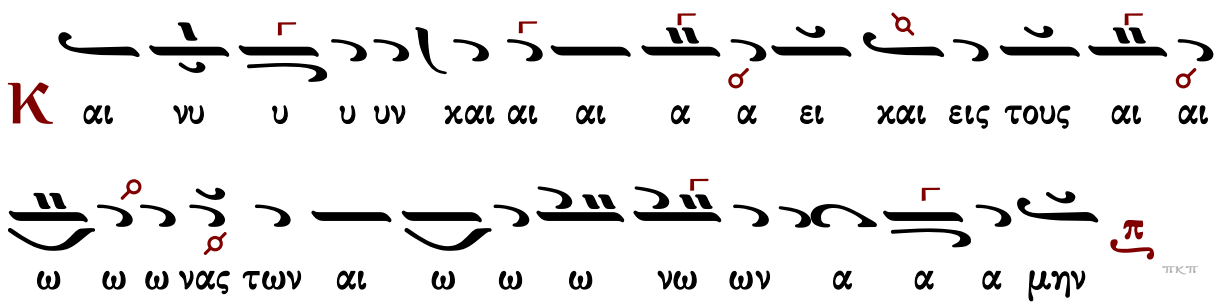

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ′)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

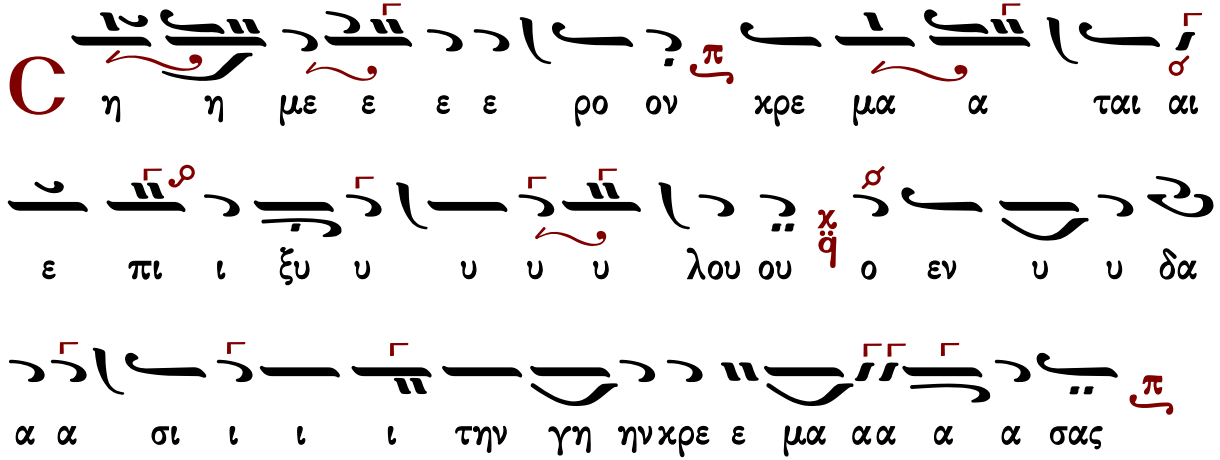

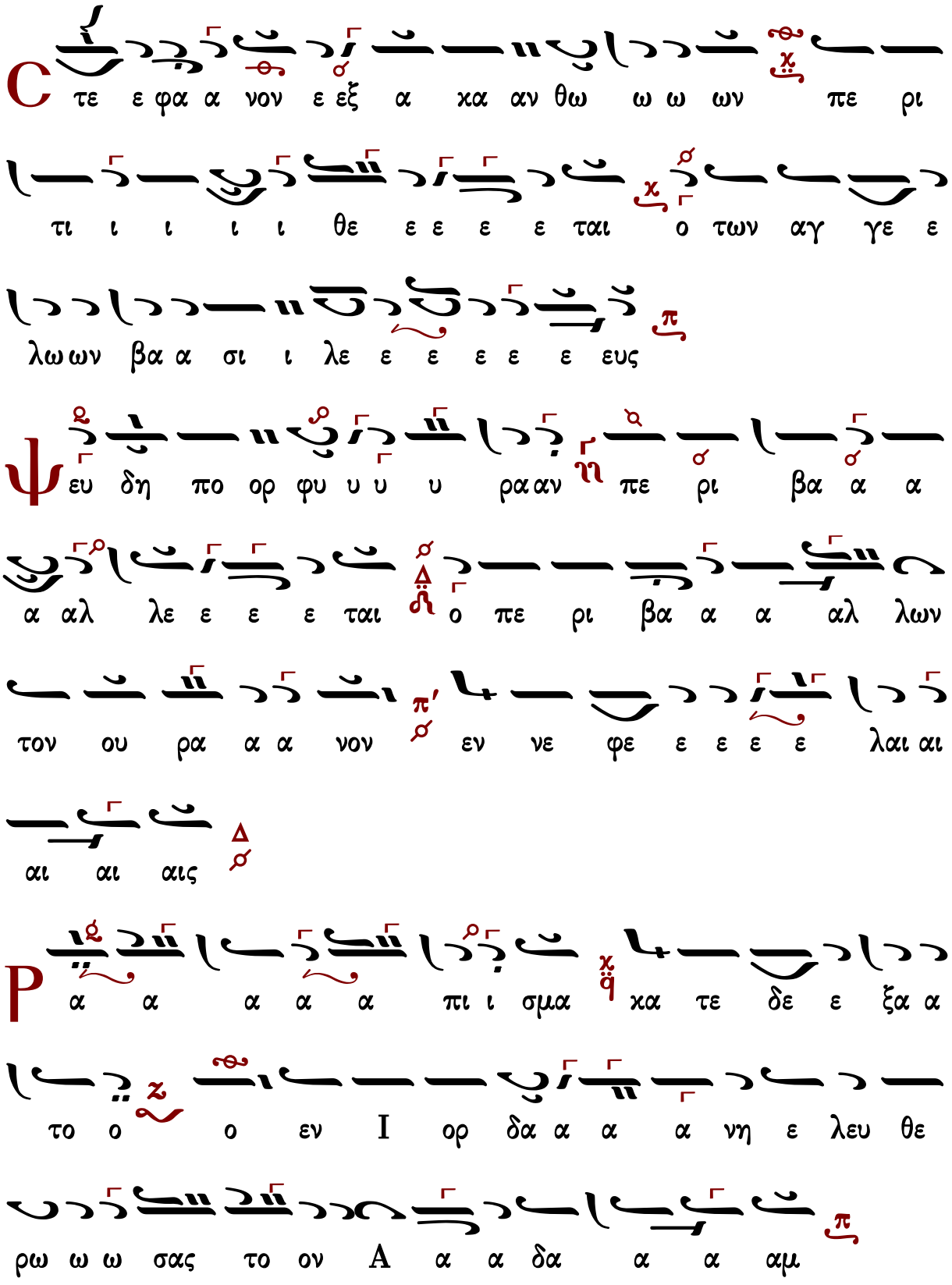
C
τε ε φα α νον ε εξ α χα αν θω ω ω ων πε ρι
τι ι ι ι ι θε ε ε ε ε ται ο των αγ γε ε
λω ων βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ευς
ψ
ευ δη πο ορ φυ υ υ υ ρα αν πε ρι βα α α
α αλ λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α αλ λων
τον ου ρα α α νον εν νε φε ε ε ε λαι αι
αι αι αις
P
α α α α α πι ι σμα χα τε δε ε ξα α
το ο ο εν I ορ δα α α α νη ε λευ θε
ρω ω ω σας το ον A α α δα α α αμ
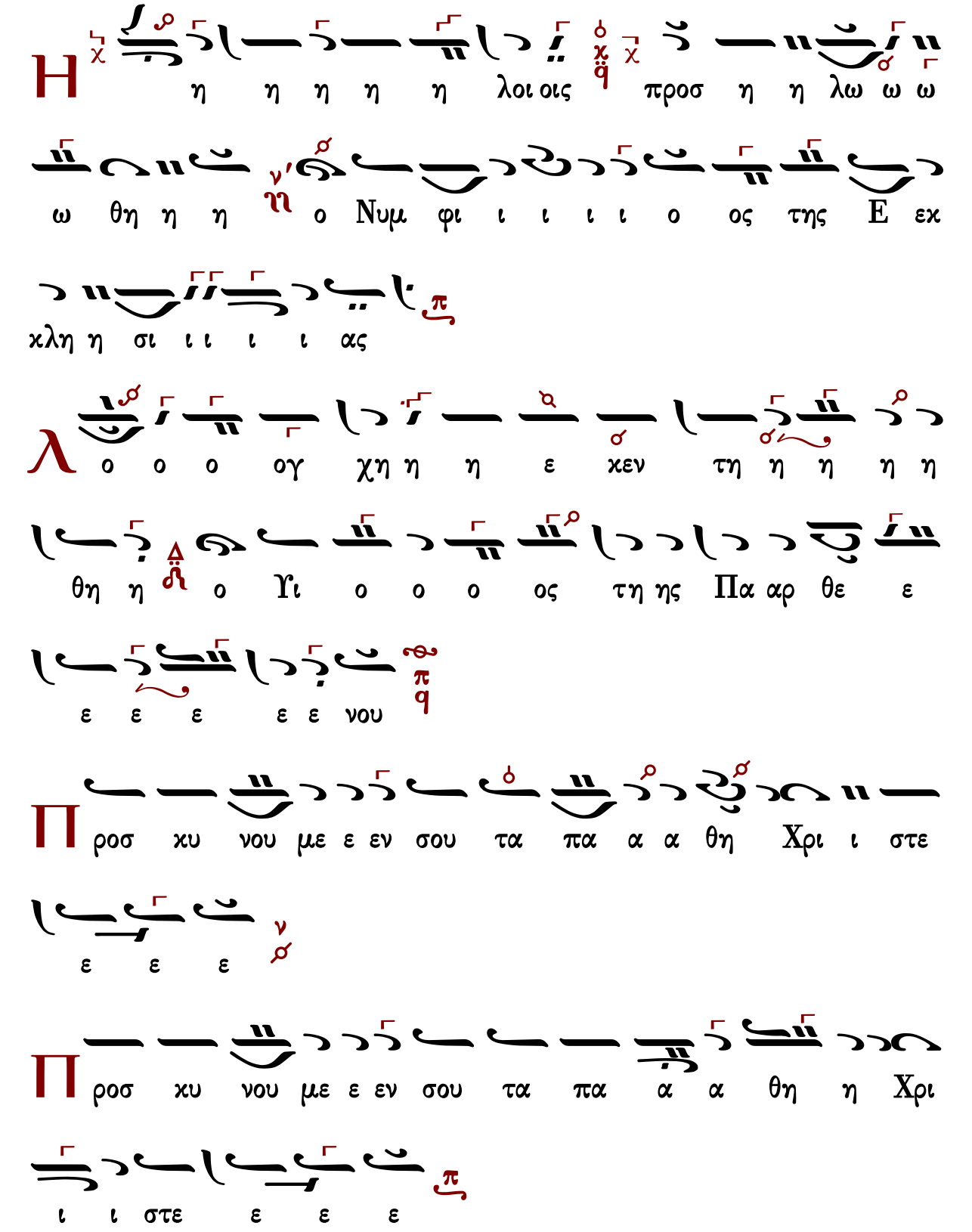
Η η η η η λοι οις προσ η η λω ω ω
ω θη η η ηη ο Νυμ φι ι ι ι ι ο ος της Ε εκ
χλη η σι ι ι ι ι ας
λ ο ο ο ογ χη η η ε κεν τη η η η η
θη η ο Υι ο ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε
ε ε ε ε ε νου
Π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη Χρι ι στε
ε ε ε
Π ροσ κυ νου με ε εν σου τα πα α α θη η Χρι
ι ι στε ε ε ε

Δοξαστικὸν Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Θὶς τὸ ἐξαίρετον τοῦτο μάθημα οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθε πλὴν ρυθμικῶν τινων βελτιώσεων ἢ ἀφαιρέσεως χρόνων. π.Κ.Π

χορὸς α΄

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.195*

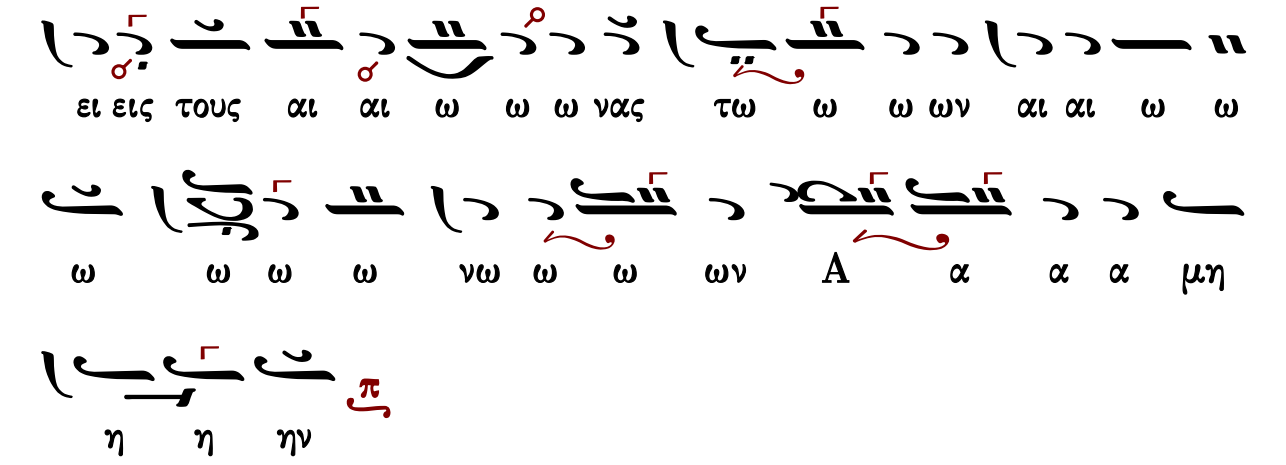

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ′)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἥλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ′)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

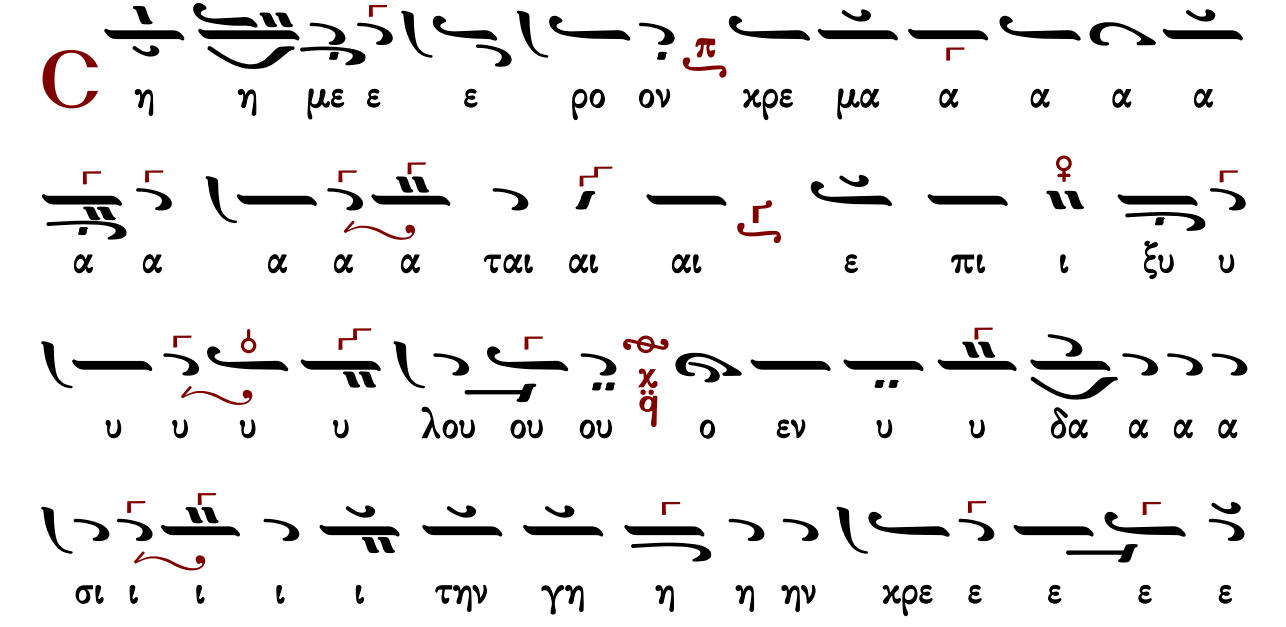

μα α α α α α α α α α α σα α
α α αϛ
C τε ε ε ε ε ε ε φα α α α στε ε φα α νον
ε εξ α χα αν θω ω ω ων πε ρι τι ι ι ι ι
ι θε ε ε ε ιε ε ε ε ται ο των αγ γε ε
ε ε ε ε ε ε λω ω ω ω ων βα α α
α α α σι ι λε ε ε ευς
ψ ευ δη πορ φυ υ υ υ υ ρα α αν πε ρι βα
α α αλ λε ε ε ε ται ο πε ρι βα α α α
α α α αλ λω ων τον ου ρα α α νο ο ο ο

ον ε εν νε ε φε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε λαι αι αι αι αις

Π α α πι ι ι ι ρα α πι ι σμα χα τε

δε ε ε ε ξα α α το ο ο εν Ι ο ορ

δα α α α α νη ε λευ θε ε ε ρω ω ω ω

ω ω ω ω ω σας το ο ο ο ο ον Α α

δα α αμ

Η η η η η η λοι οις προσ η η λω ω ω ω

θη η η η ο Νυμ φι ι ιι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ος της Ε ε ε εκ κλη η η η η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α ας

ο ο ο ο ο ο ο ο ογ χη η η ε χε εν

τη η η ιη η η η θη ο Υι υι ο ο ο ο ο ο

ο ος τη η η ης Πα α α α αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε ε νου

Προσ κυ νου ου ου ου με ε εν σου ου ου τα

πα α α α α θη Χρι ι στε ε ιε ε ε ε

Προσ κυ νου ου ου ου ου με ε ε εν σου τα πα α

α θη Χρι ι στε ε ιε ε ε ε

Προσ κυ νου ου με ε εν σου ου ου τα πα α α

θη η Χρι στε ε ε ε ε ε ε δει ει ει ει ει ξον
η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ιν χαι την ε εν δο ο ο ο ξο ο ο ο ο ον σου α
α να α α α α α στα σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ιν Δ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΕΩΣ

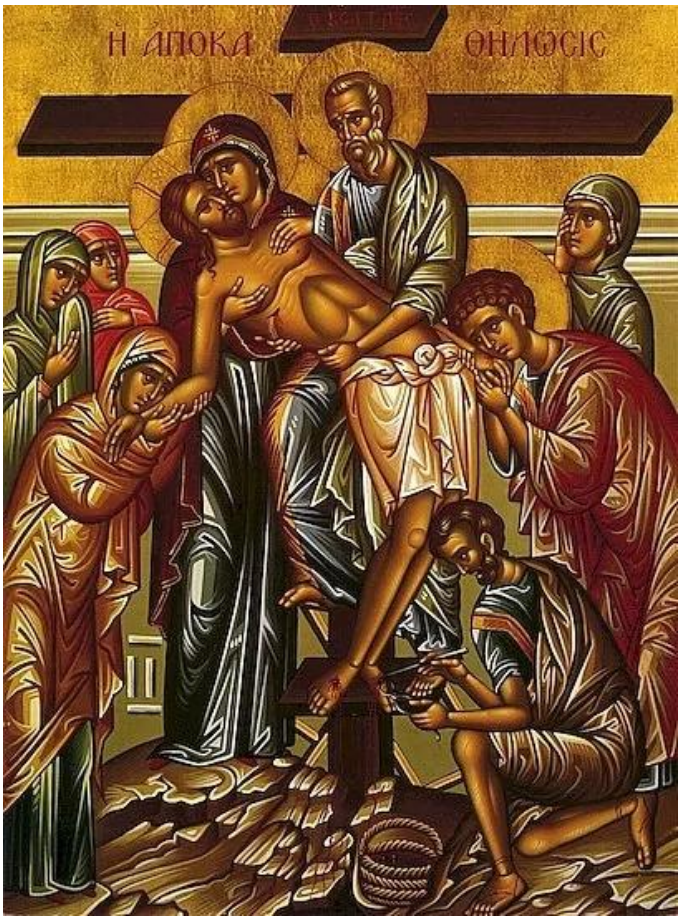

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρρινν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,

παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα′ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

ἦχος β΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χείρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἅιδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῴα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ἦχος πλ.β΄

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἁπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ῥαπίζεται, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἁπάντων. Ὦ Δεσπότου φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἴδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὢ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκασε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξανέστησα μόνω τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγάς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τόν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφὴς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἱρκτῇ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας, Πιλάτῳ παρίσταται, ᾧ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ῥαπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἅιδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Προκείμενον

Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς κα΄ (21)

Πρόσχωμεν

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. (21:9)

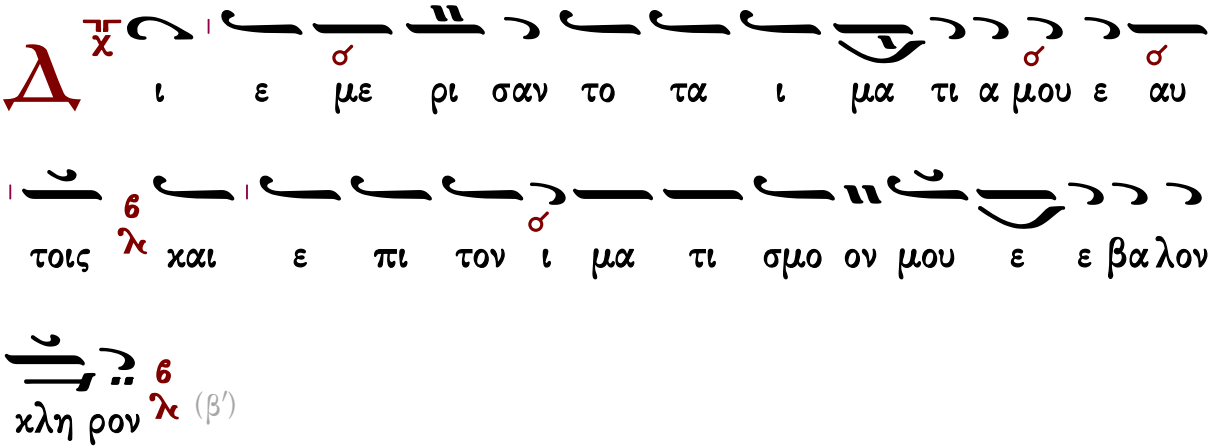

∴ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; 21:12

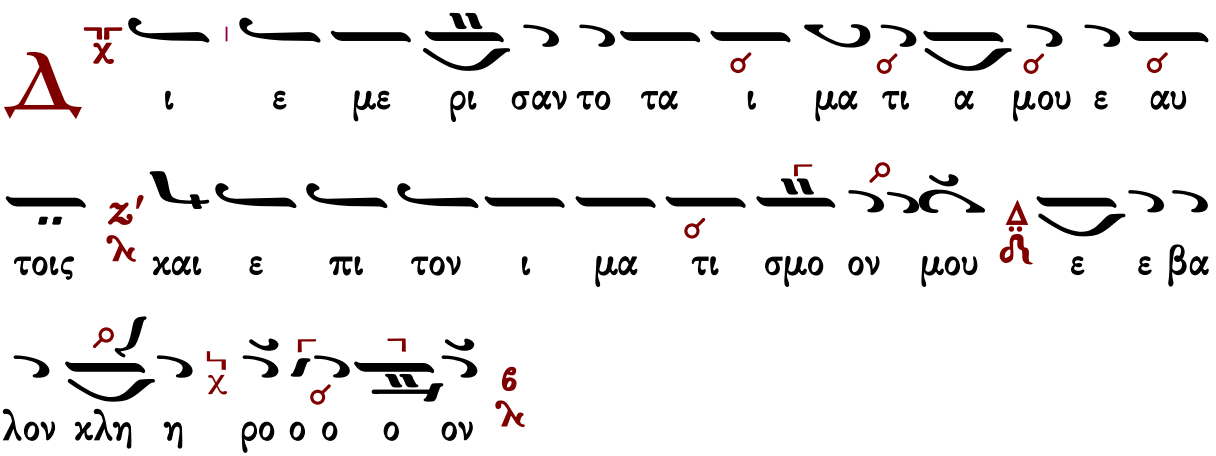

Ἀναγνώσματα

Σοφία.
Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

33:11-23

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε

παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ᾽ ἐμοί. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὑρηκὼς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ᾽ ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ᾽ ἢ συμπορευομένου σου μεθ᾽ ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ᾽ ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡνίκα δ᾽ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς λδ΄ (34)
Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἦχος λτος Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. (λδ΄1)

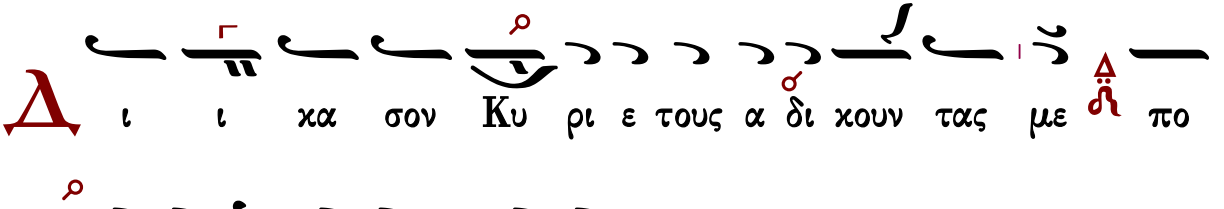

∴ Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. (λδ΄ 12)

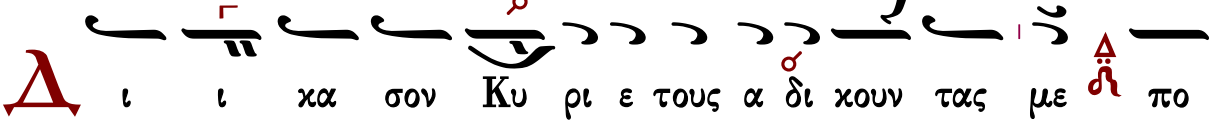

Σοφία.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

μβ΄:12-17

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτά, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ᾽ οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰώβ, μετὰ τὴν πληγήν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δέ· αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ᾽ ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναίκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προκείμενον ἦχος δ΄ ψαλμὸς η΄ (8)

Σοφία. Πρόσχωμεν

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! (η΄ 2)

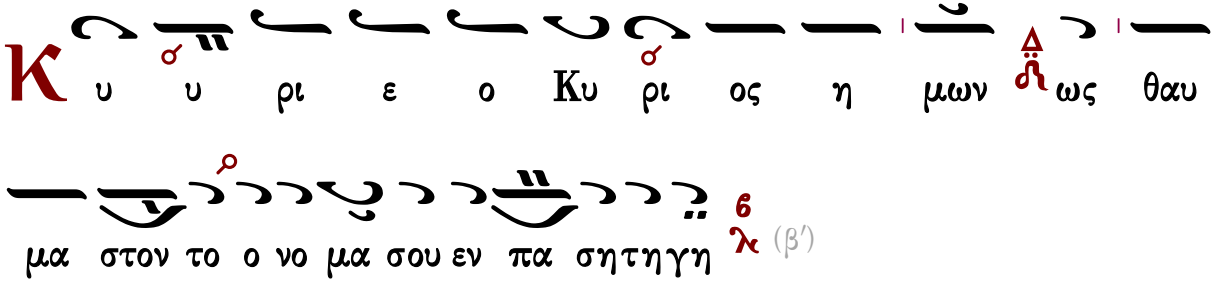

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. (η΄ 2)

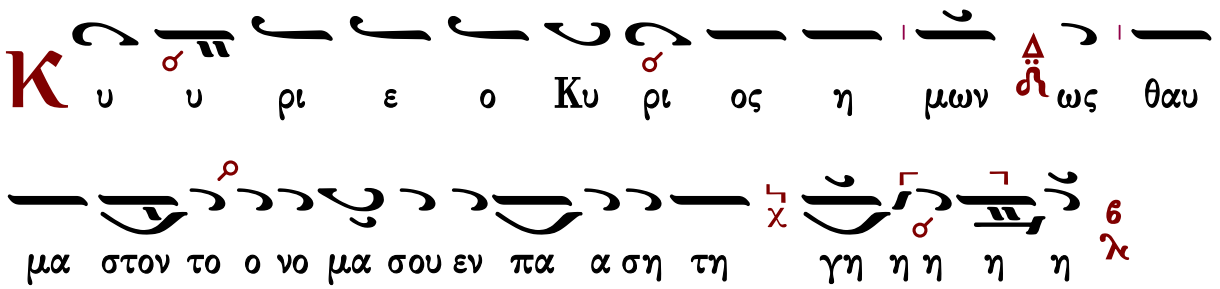

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

νβ΄:13 – νδ΄:1

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ᾽ αὐτόν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτός, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ, τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἦχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηρούς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ᾽ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν

παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἦχος πλ. β΄ ψαλμός πζ΄ (87)
Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. (πξ΄ 7)

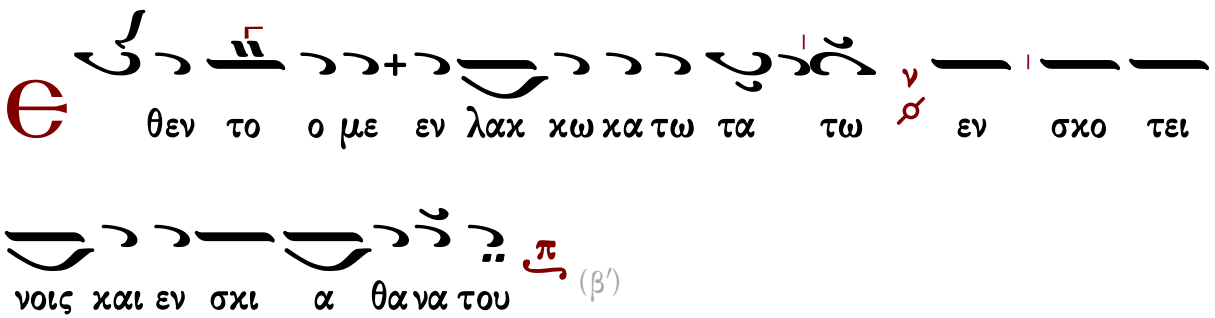

(β΄)

∴ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. (πξ΄ 2)

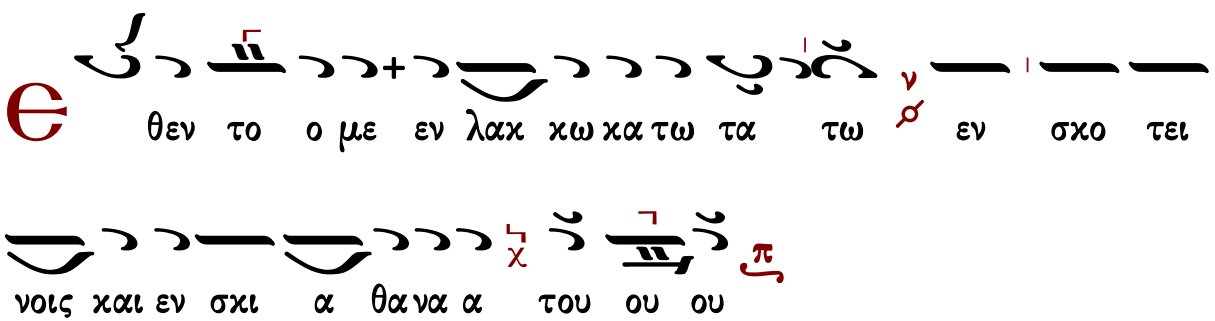

Σοφία.
Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

1:18-2:2

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες

σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ᾽ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

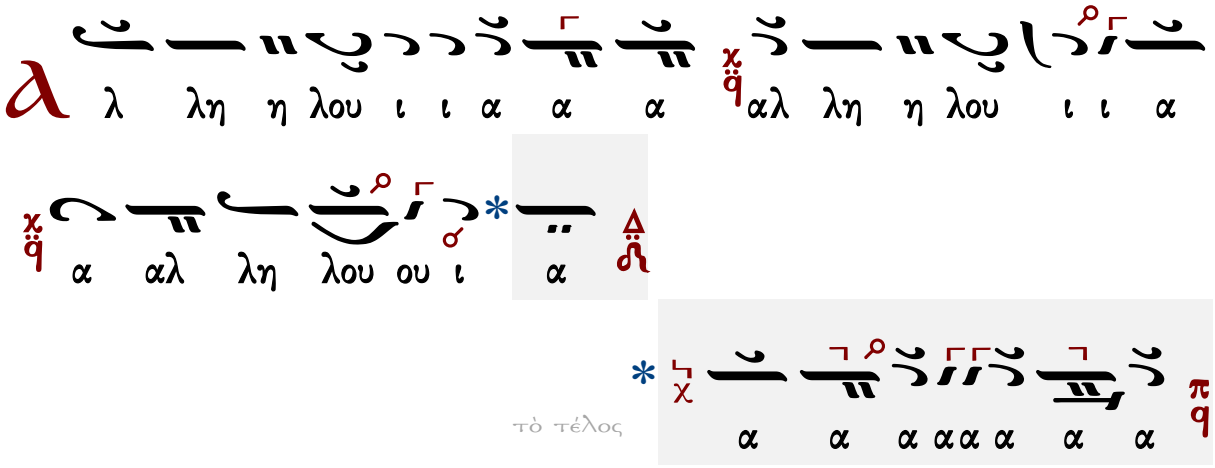

∴ Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. (ξη΄ 2)

∴ Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. (ξη΄ 22)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· 2καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν
Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις 4λέγων·
Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. 5καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. 6οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον·
Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. 7συμβούλιον δὲ λαβόντες
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· 8διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. 9τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν
ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, 10καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ
συνέταξέ μοι Κύριος. 11Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. 12καὶ ἐν τῷ
κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. 13τότε
λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; 14καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. 15Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ἤθελον. 16εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
Βαραββᾶν. 17συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν,
Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; 18ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.
19Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν
σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν. 20Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
ἀπολέσωσιν. 21ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. 22λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν
λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. 23ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. 24ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. 25καὶ
ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. 26τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. 27Τότε οἱ
στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ᾽
αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· 28καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, 29καὶ
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν
δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ
βασιλεῦς τῶν Ἰουδαίων· 30καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 31καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν
αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. 32Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον

ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
33Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, 34ἔδωκαν
αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. 35σταυρώσαντες
δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλοντες κλῆρον, 36καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν
ἐκεῖ. 37καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 38Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. 39Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ
σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων·
Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; 41καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν
ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ·
Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 43καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν
λέγω σοι, σήμερον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. 39Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν
αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν 40καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
41ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ
Φαρισαίων ἔλεγον· 42Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι,
καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ᾽ αὐτῷ· 43πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν,
ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. 44τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. 45Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 46περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
λέγων· Ἠλὶ ἠλί, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες;
47τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. 48καὶ εὐθέως
δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν
αὐτόν. 49οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. 50ὁ δὲ Ἰησοῦς
πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. 51Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, 52καὶ τὰ μνημεῖα
ἀνεῴχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, 53καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς. 54Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν
καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν
Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν
γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν
τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. 32ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· 33ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη
τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, 34ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. 35καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ
ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε.
36ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. 37καὶ πάλιν

ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. 55Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· 56ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. 57Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἁριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· 58οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, 60καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. 61ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν…
Ἀμήν

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος β΄

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἁπάντων ζωήν, σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδία, καὶ χείλη, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἅδης ὁ παγγέλαστος, ἰδών σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἅδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασίλεια, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ᾽ ἀνόμων ἑώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Πέτρου Βυζαντίου		Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν... ἀργὸν		Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
		Κωνσταντίνου Πρίγγου
		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ᾽ ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι᾽ ἐμὲ ἑκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἱλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ᾄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

412	Πέτρου Ἐφεσίου	425	Γεωργίου Βιολάκη
412	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	615	Πέτρου Φιλανθίδου

432	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	418	Κωνσταντίνου Πρίγγου
435	Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι	436	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
1131	Παναγιώτου Κηλτζανίδου ΙΙ	411	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

ἦχος β′

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοφία!

Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 ζω Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

σο ου χου α α εισ α α α

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι ι

α α α ια α α α μα εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω πι ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ου ουου ου ου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε
ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ι ις τω ν
χει ρω ω ω ω ω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι ι ι ι
α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η
η η η η η η εισ α α α α α α α εισ
α α χου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου
ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

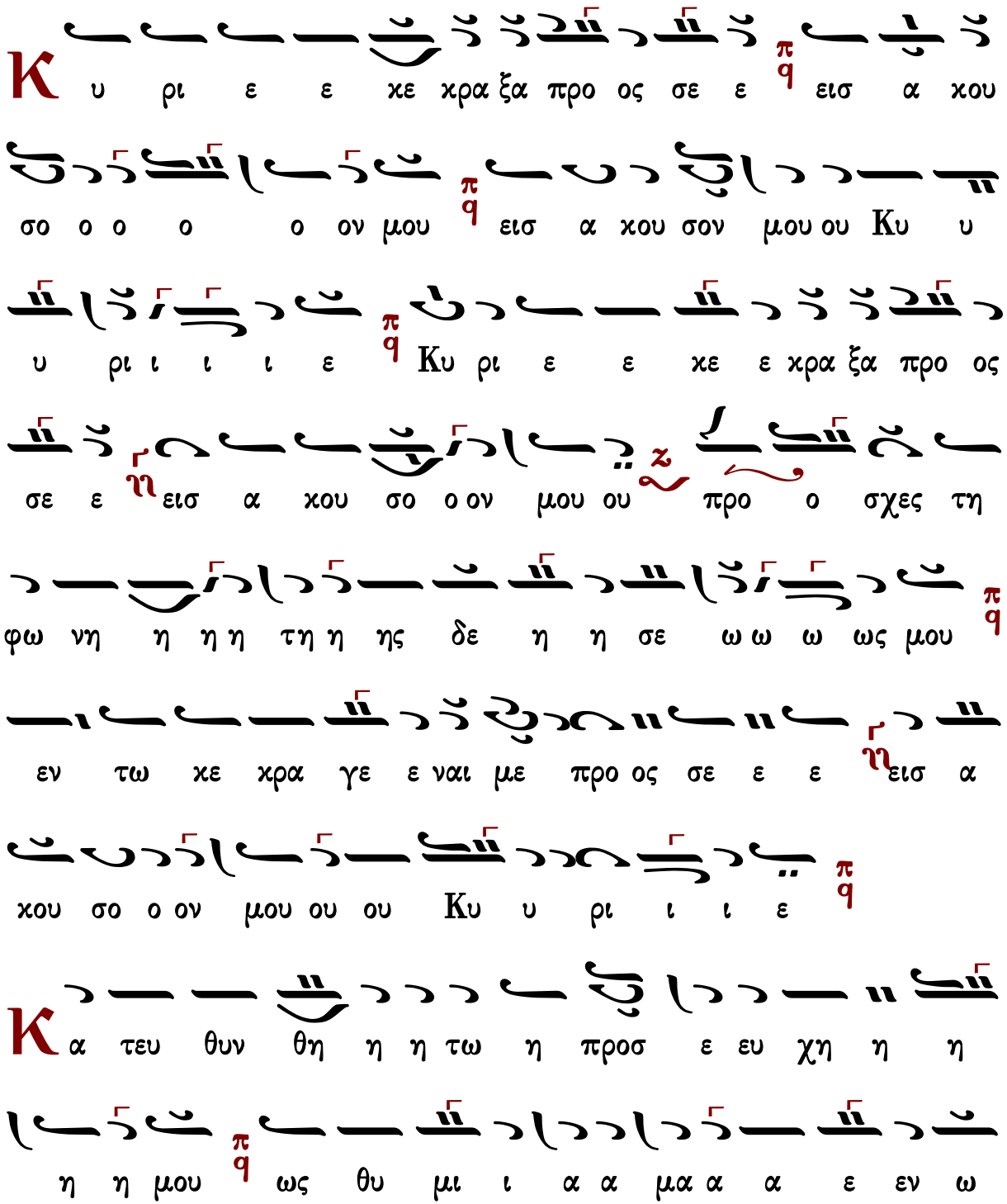

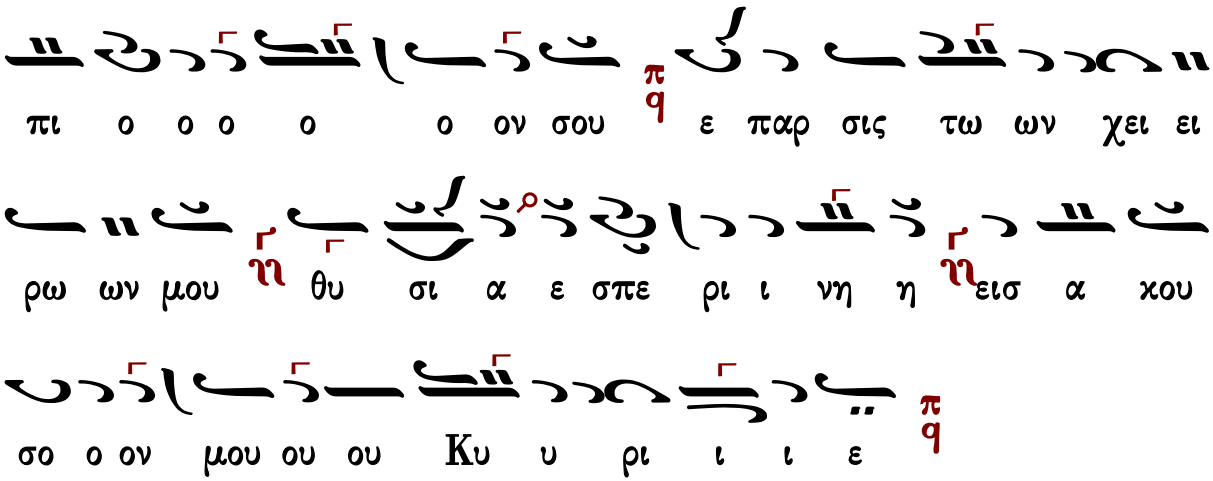

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος 4 q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

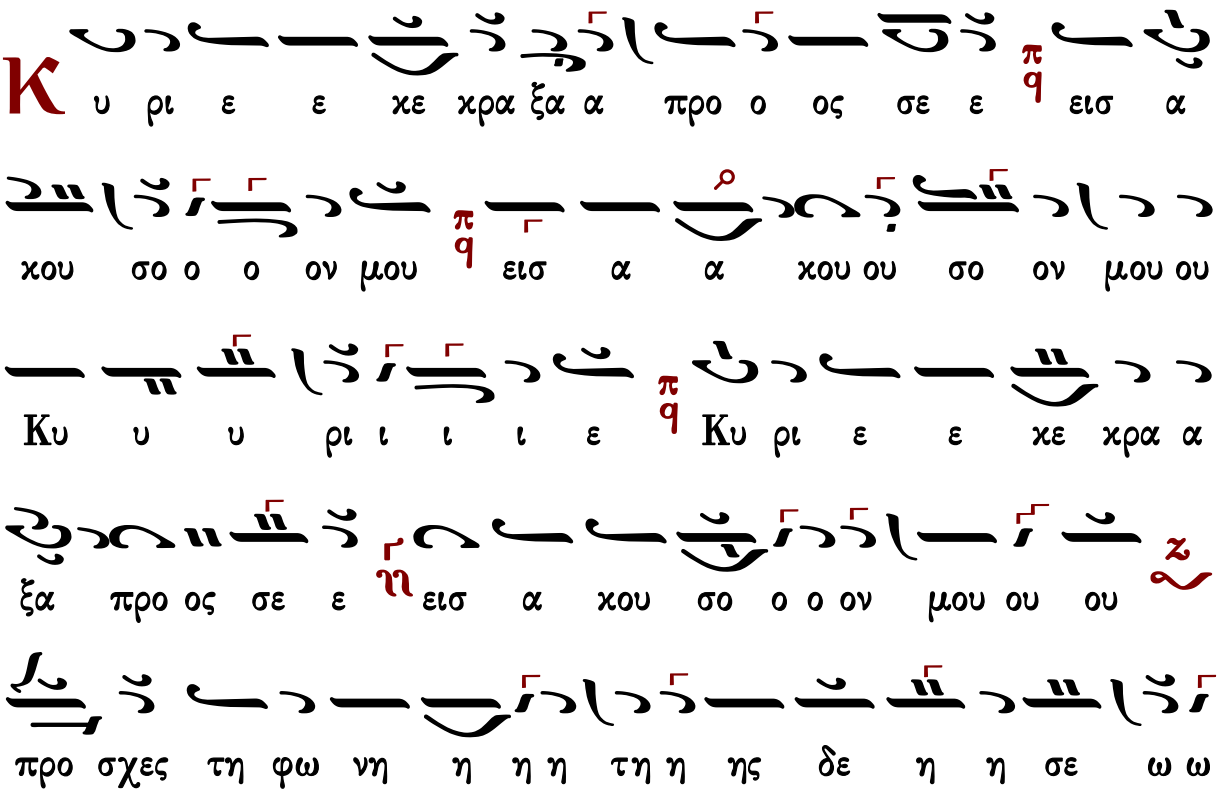

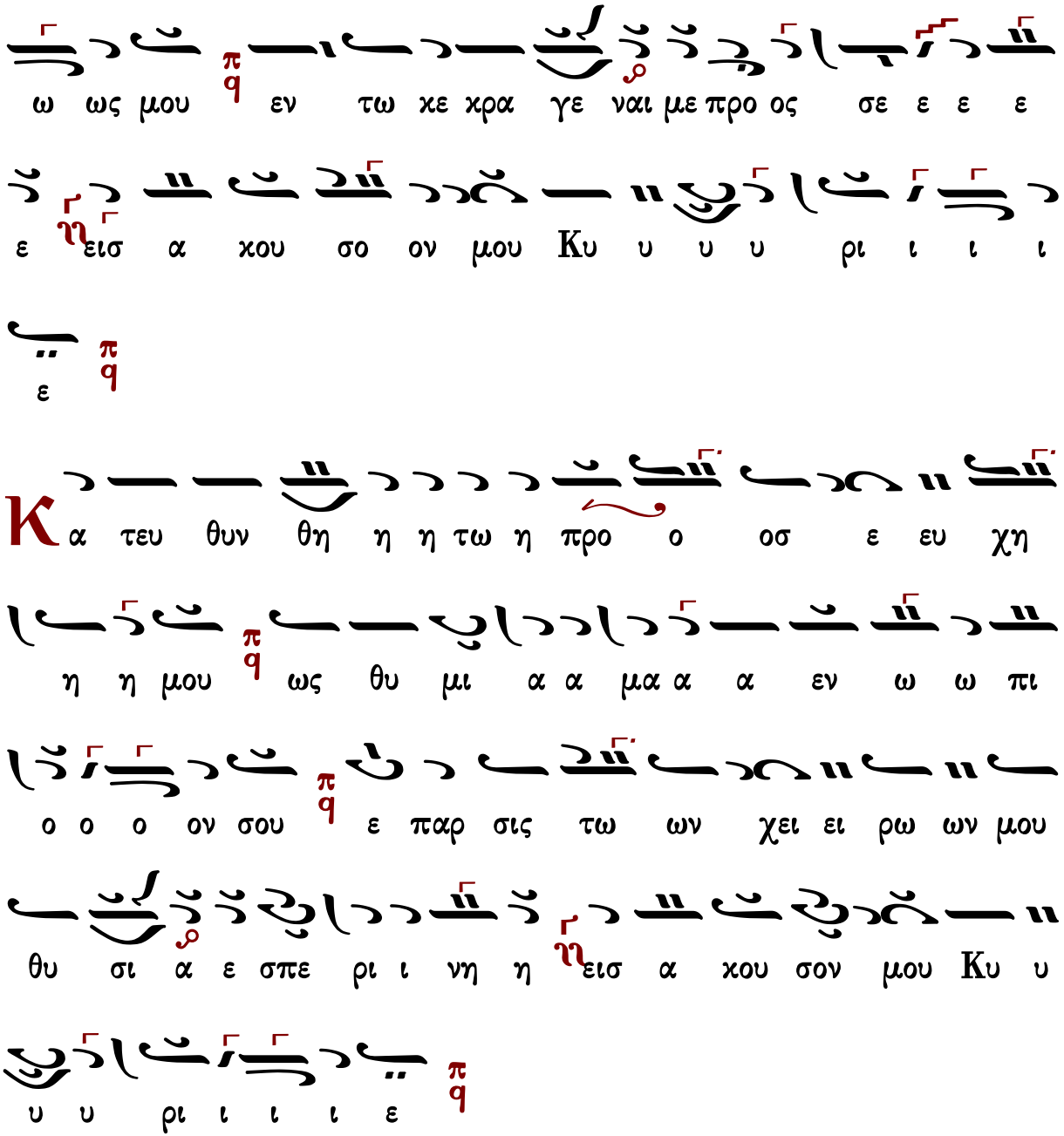

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε χε ε χρα α α ξα προς σε ει εισ α
χου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α χου ου ου σο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε χε ε
χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου π q
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου π q ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

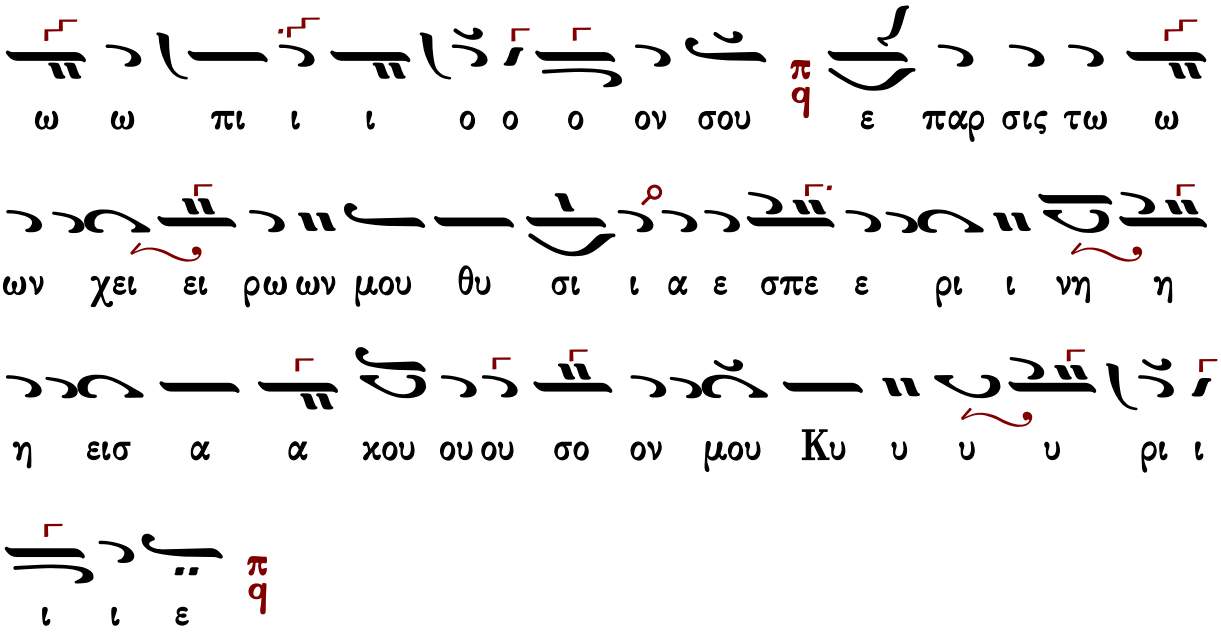

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

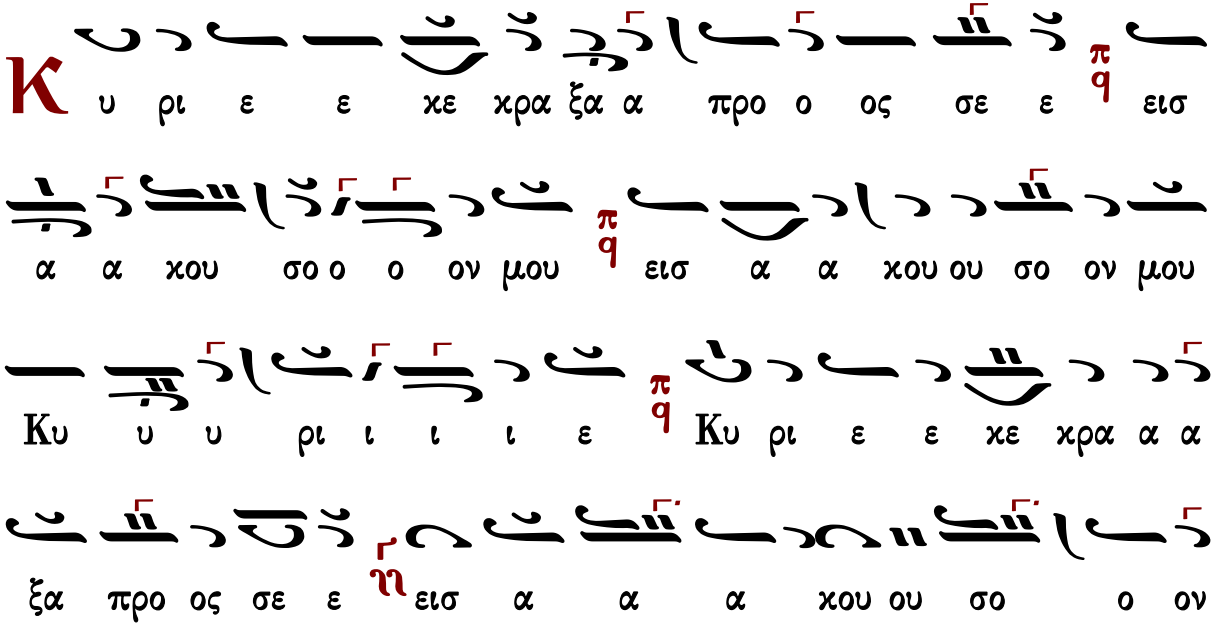

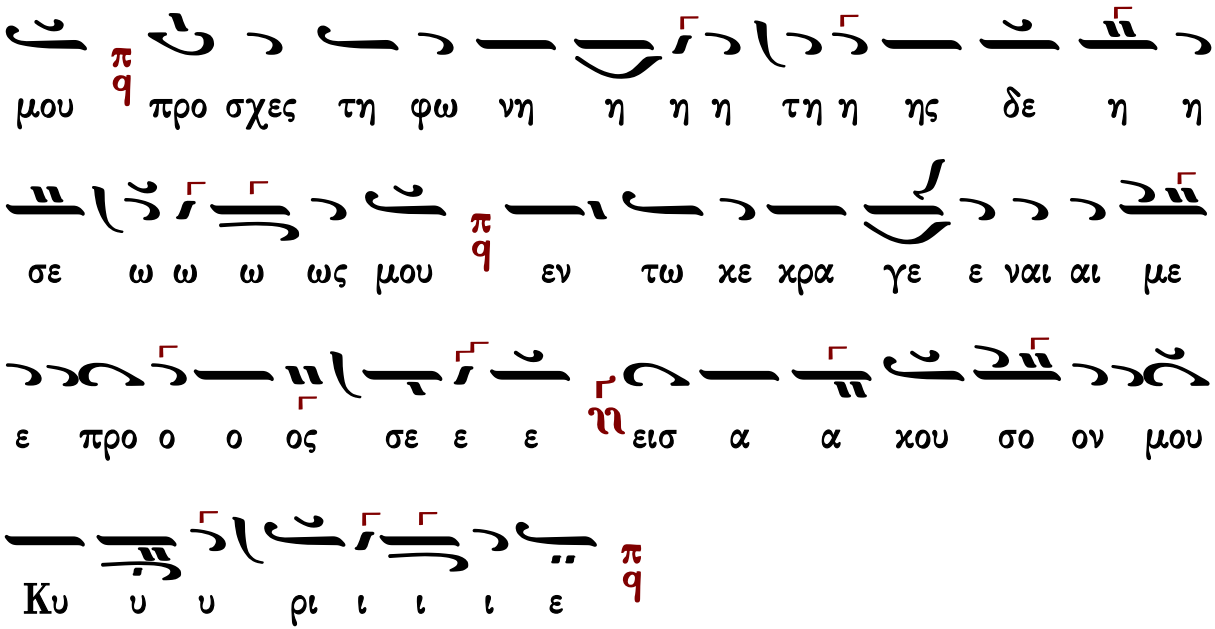
μου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι αι με
ε προ ο ο ος σε ε ε ειση α α χου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

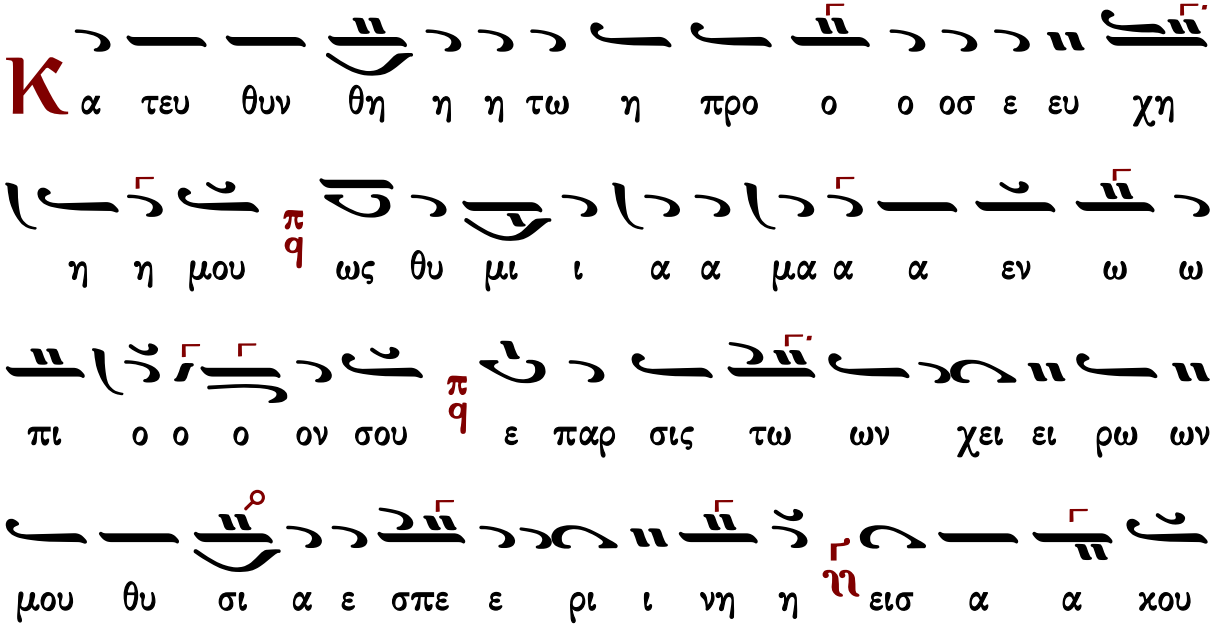
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο οσ ε ευ χη
η η μου ως θυ μι ι α α μα α α εν ω ω
πι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων
μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι νη η ειση α α χου
σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἦχος δ πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

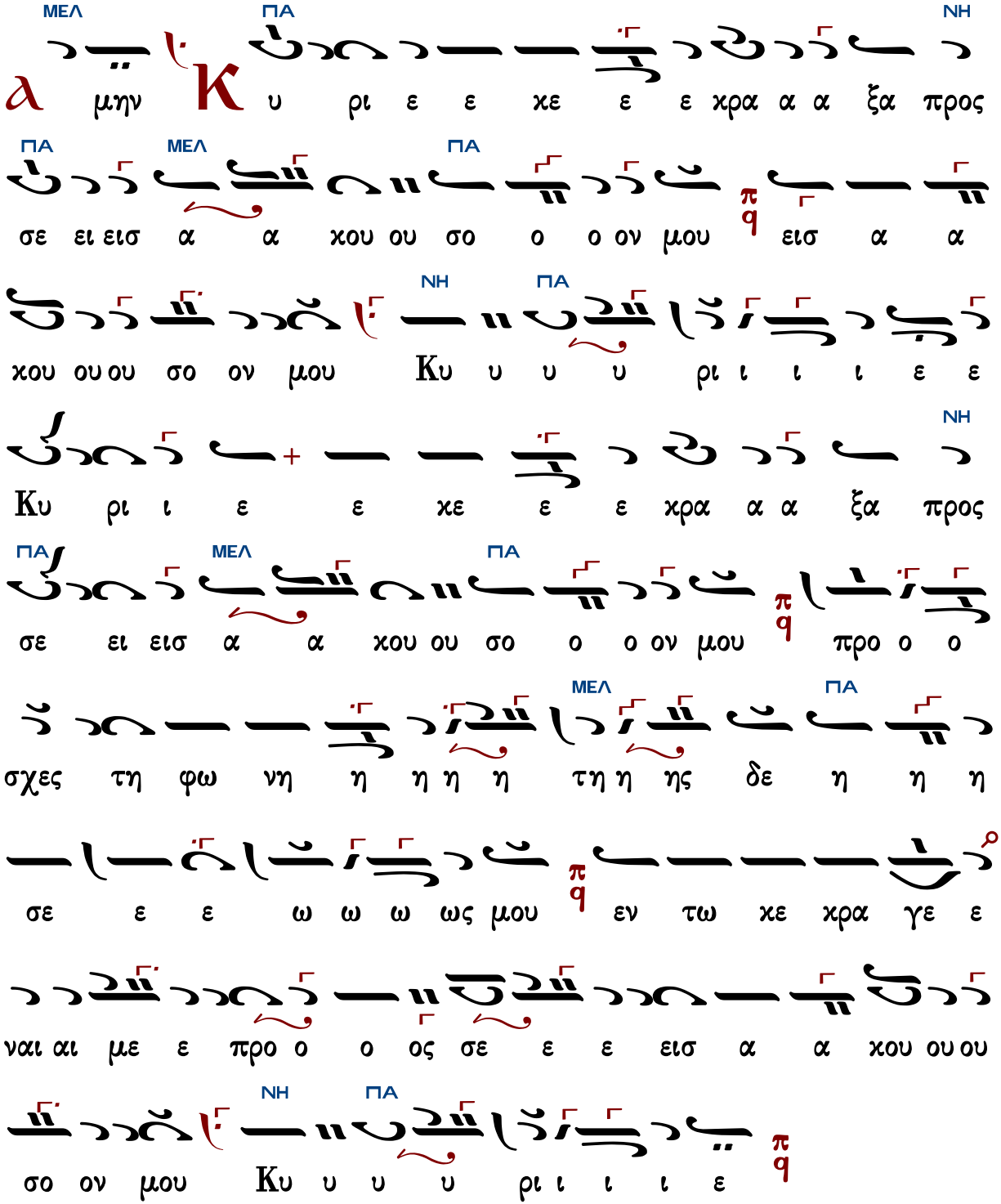

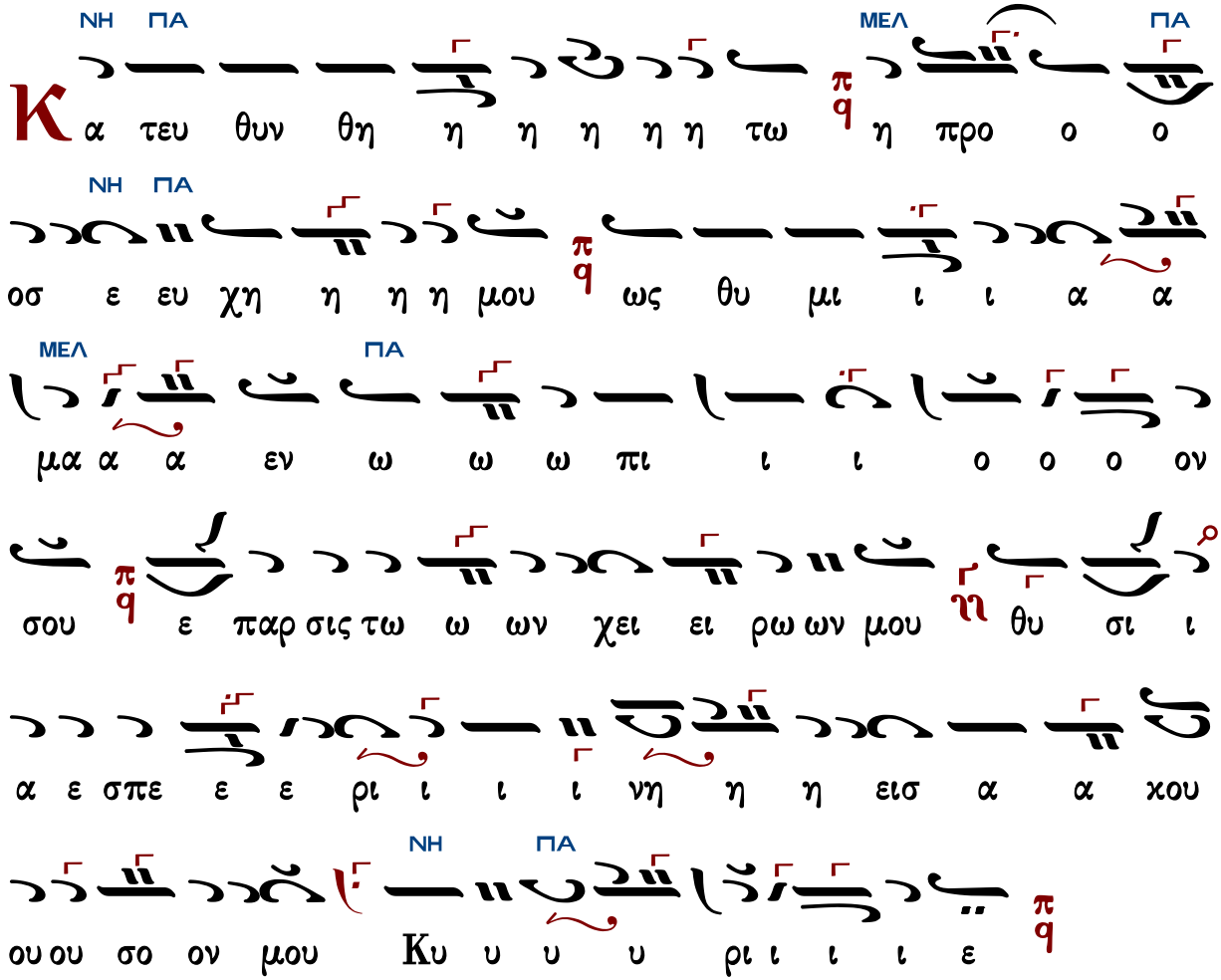

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

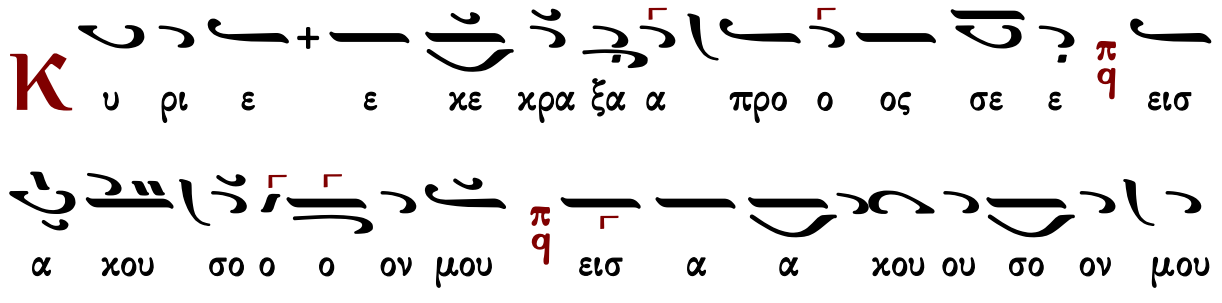

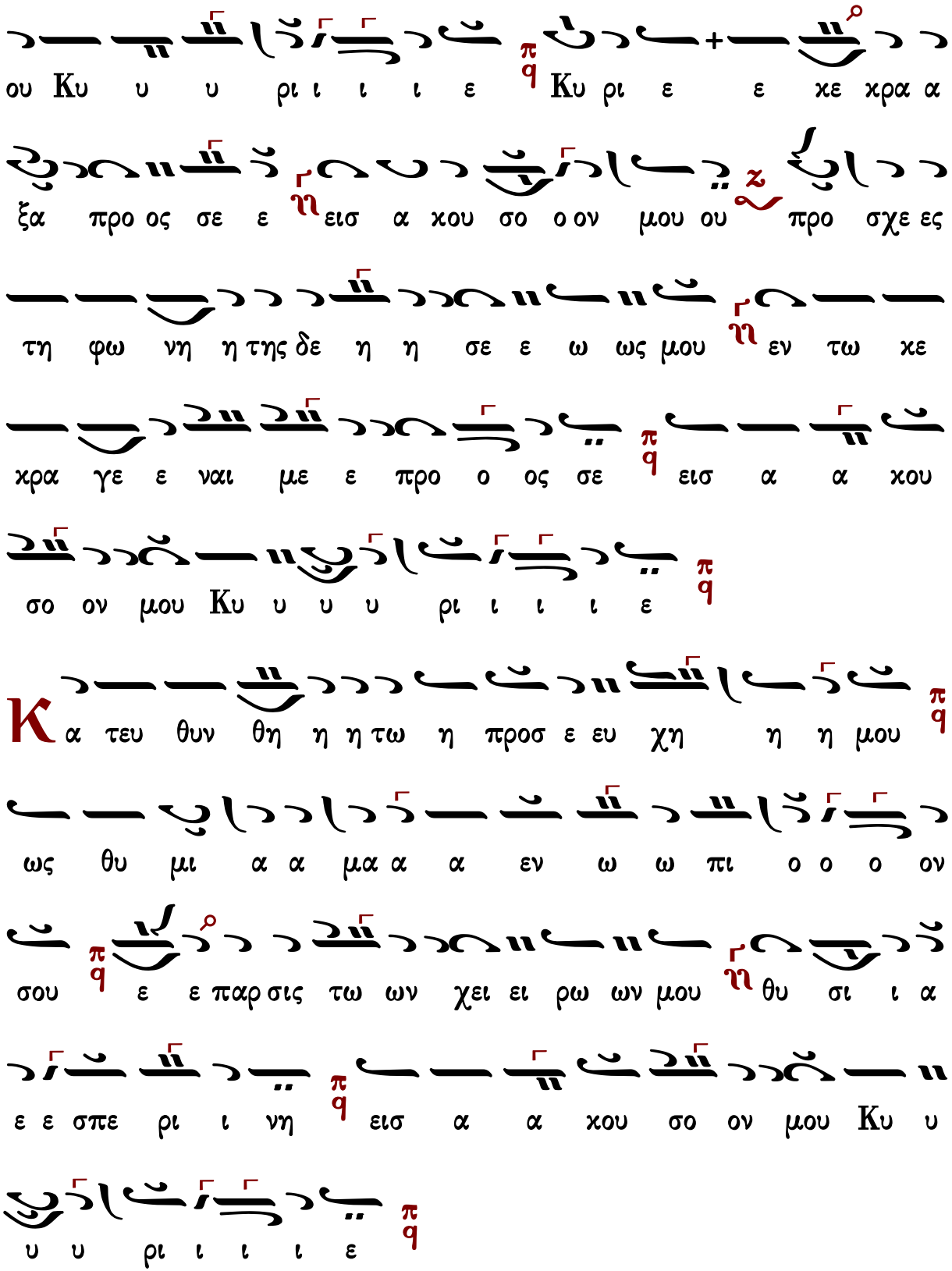
ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε π q Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε η εισ α κου σο ο ον μου ου z προ σχε ες
τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου η εν τω κε
κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε π q εισ α α κου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π q
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου π q ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου η θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη π q εισ α α κου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε π q

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

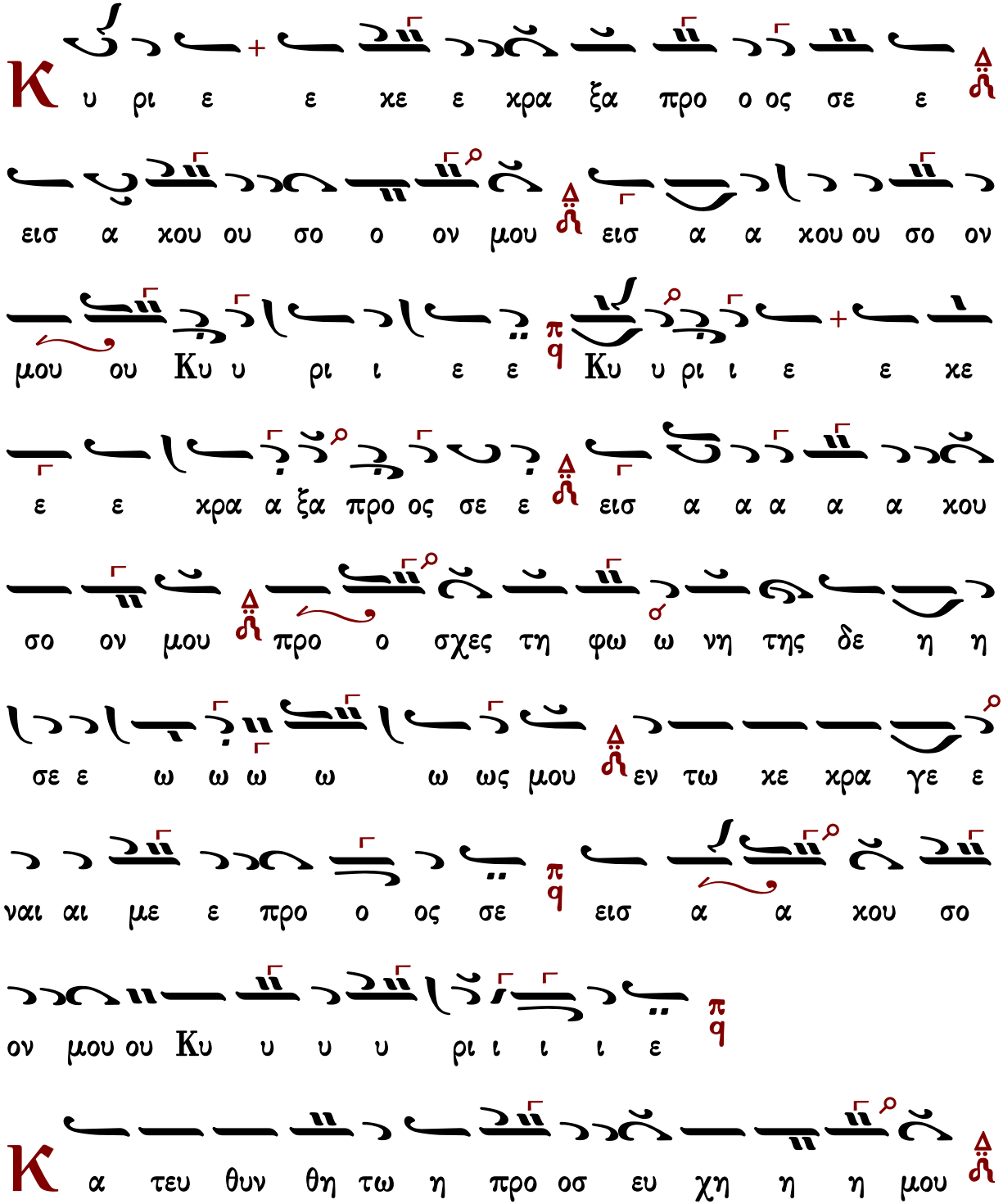

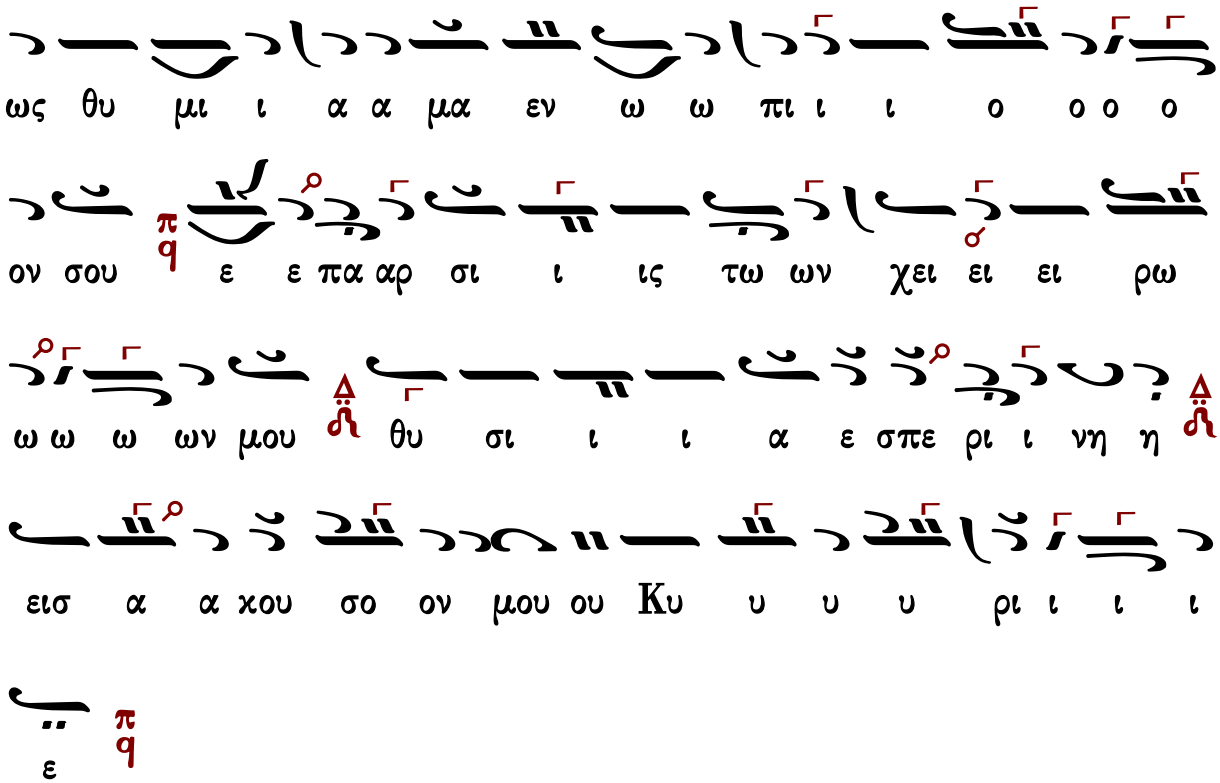

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ἡ ἅ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

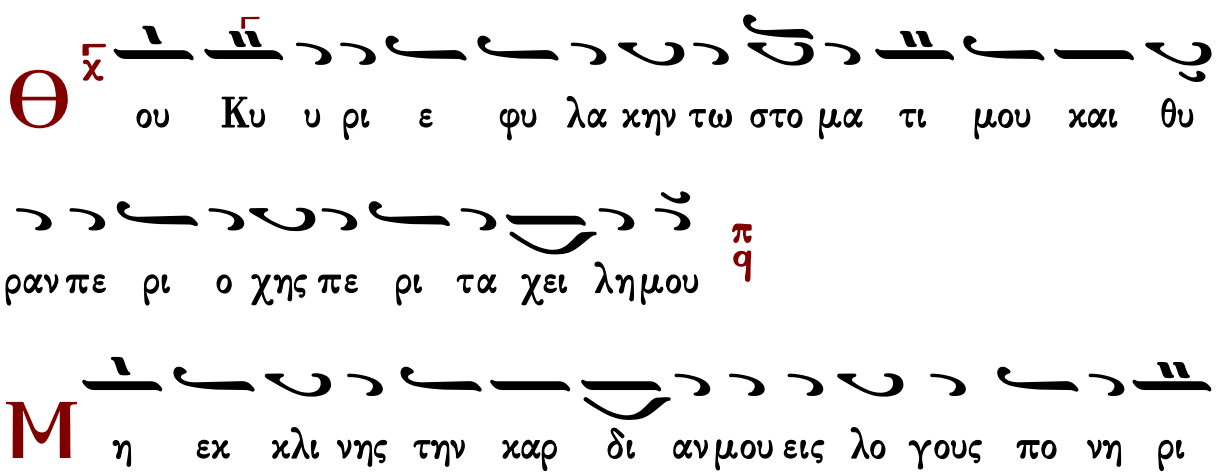

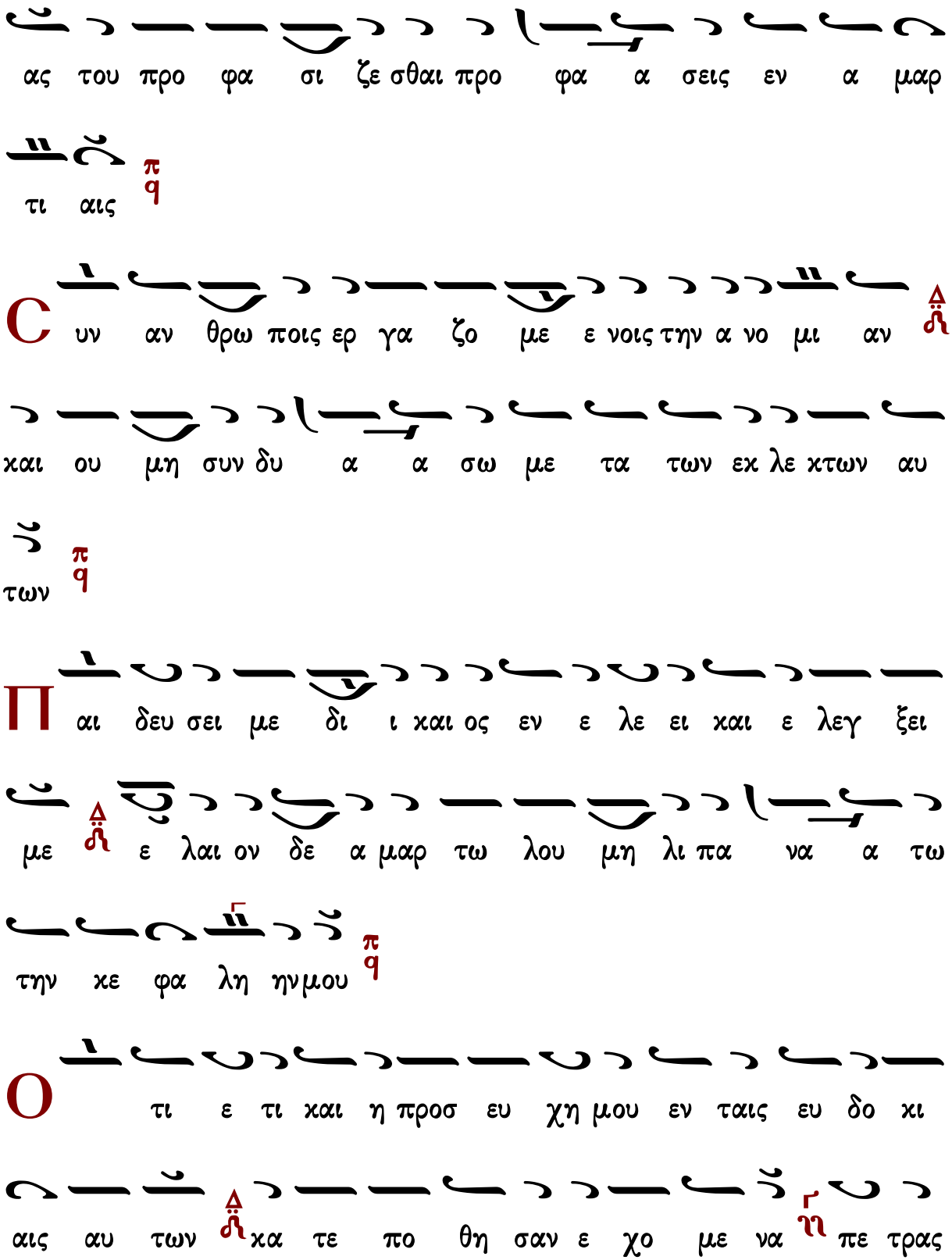
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου
O τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

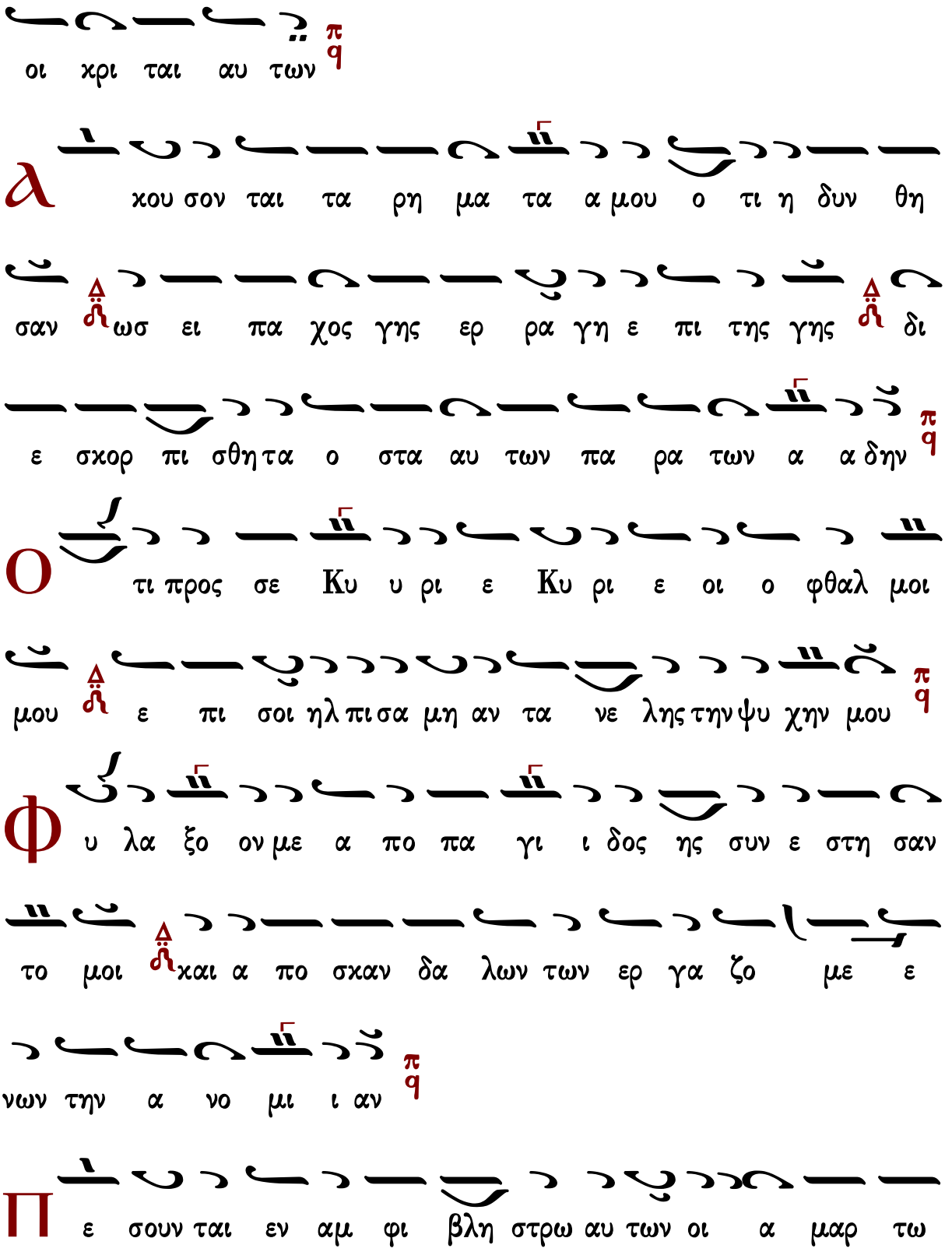
οι χρι ται αυ των
λ
χου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

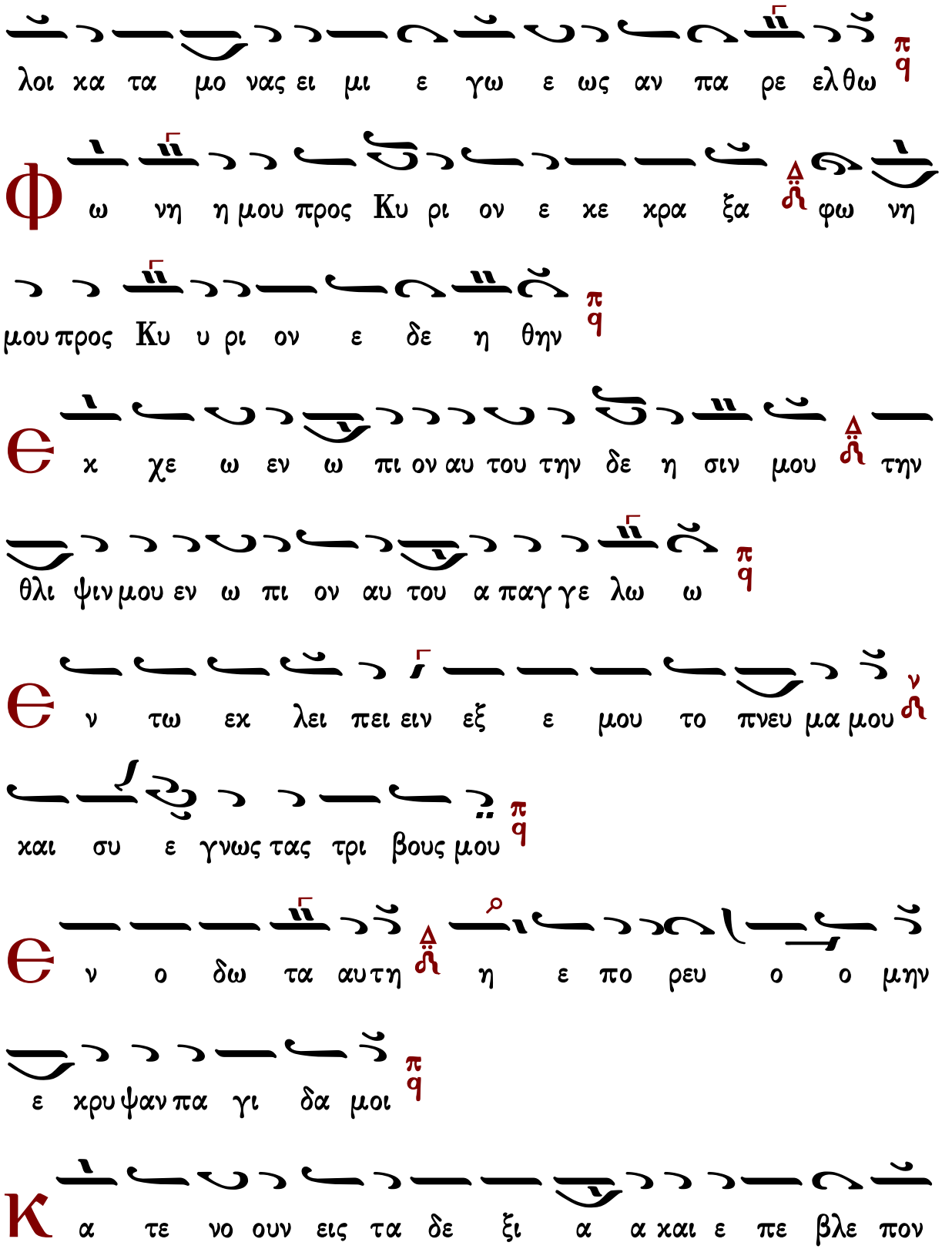
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ τε χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυτη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

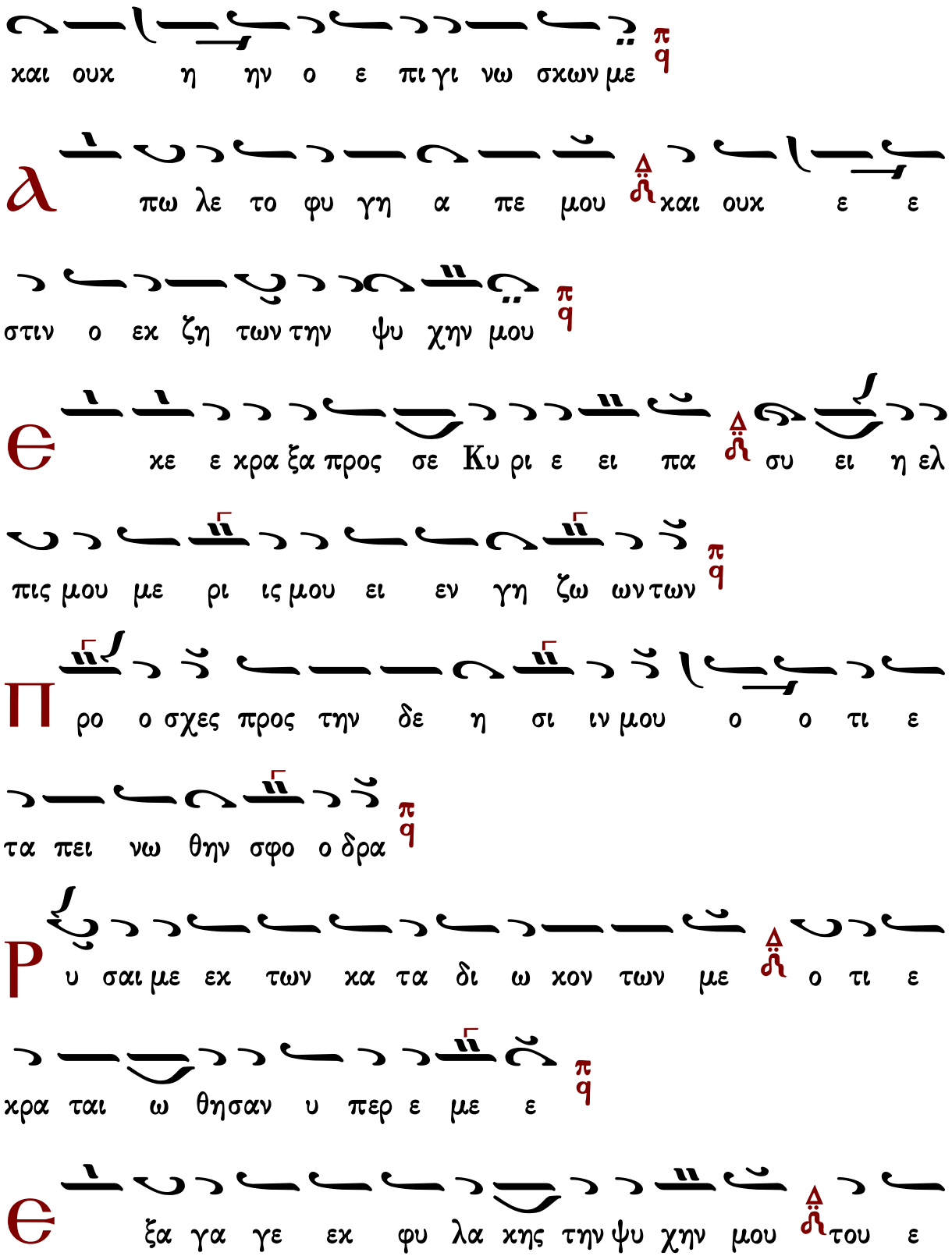
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

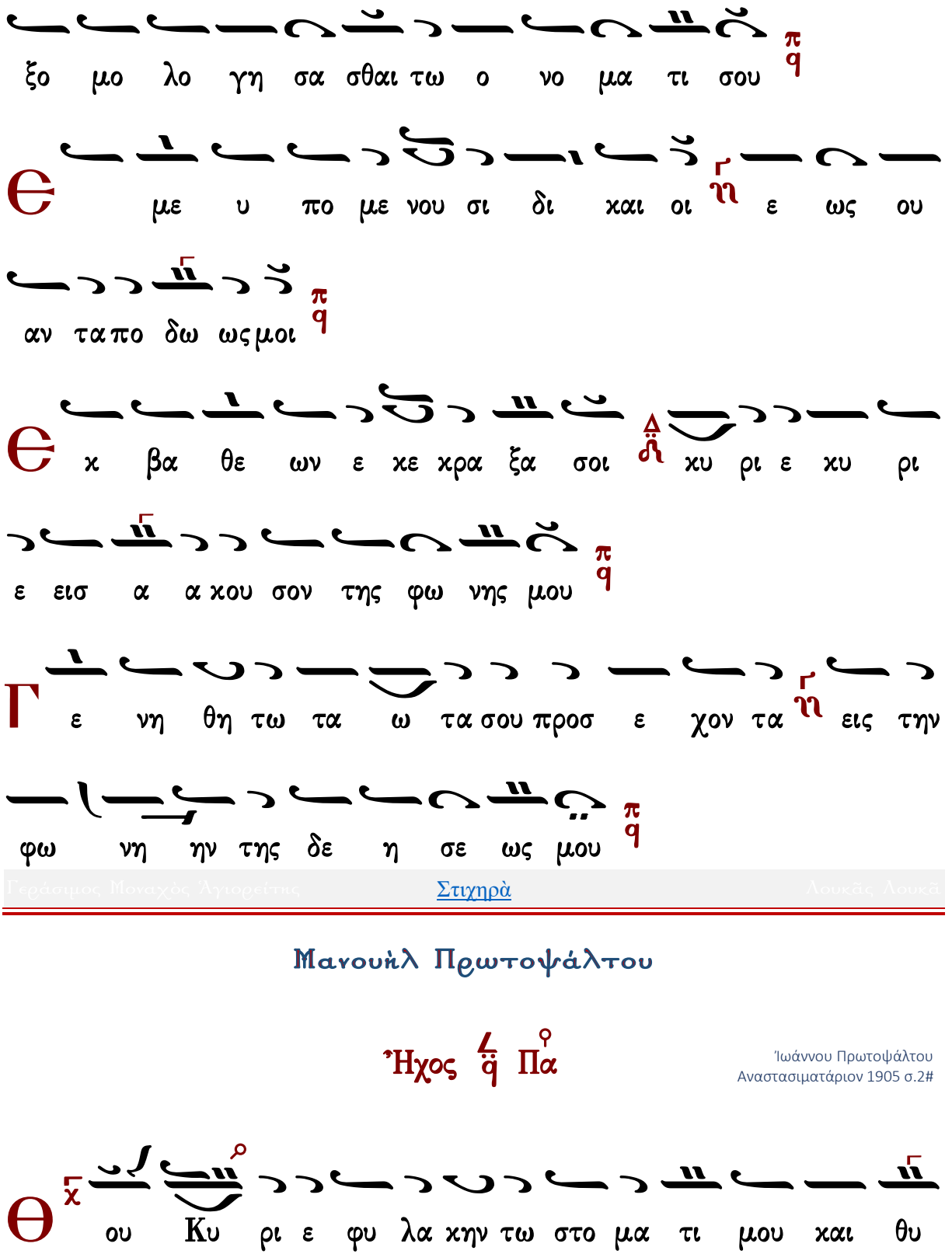

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

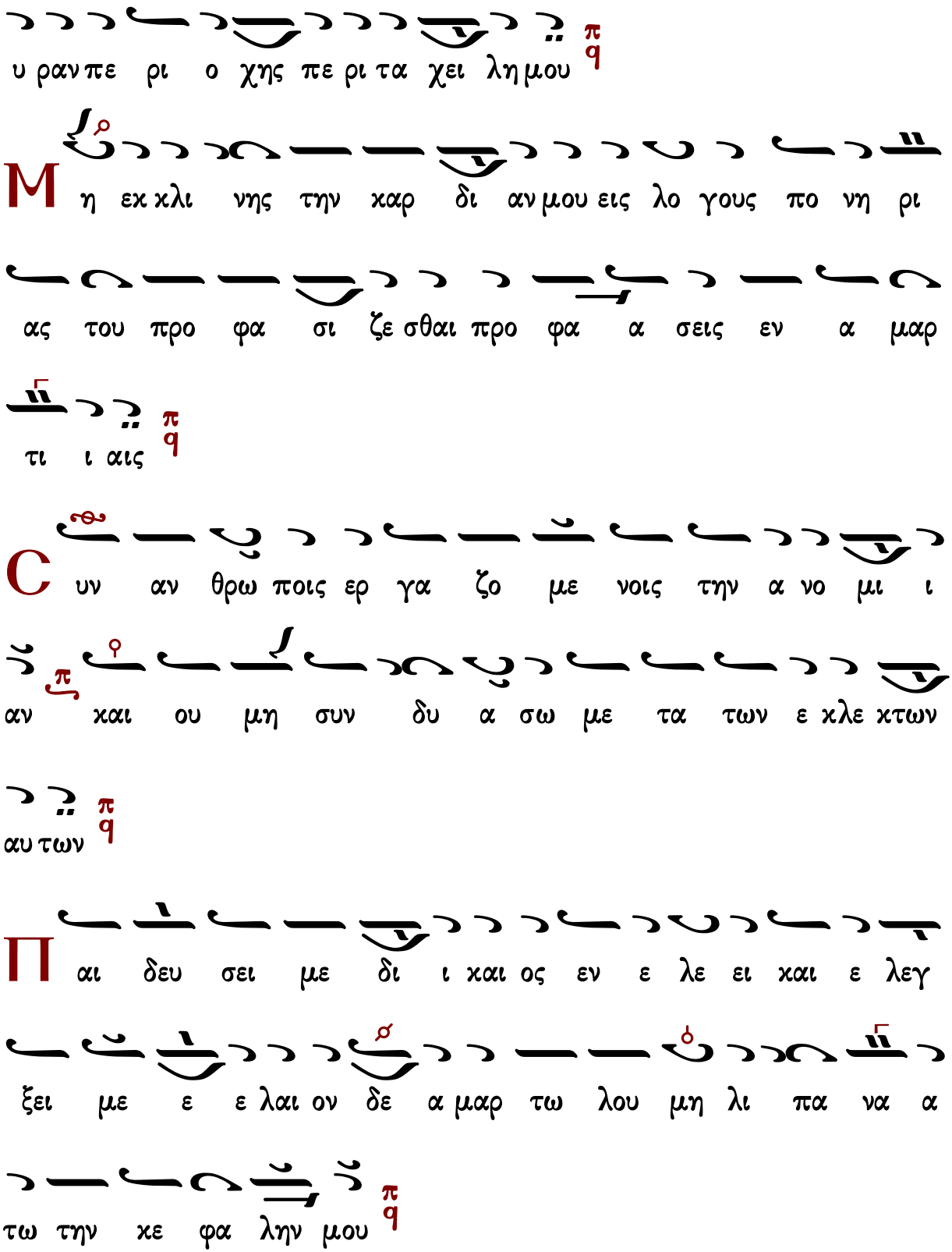
υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου

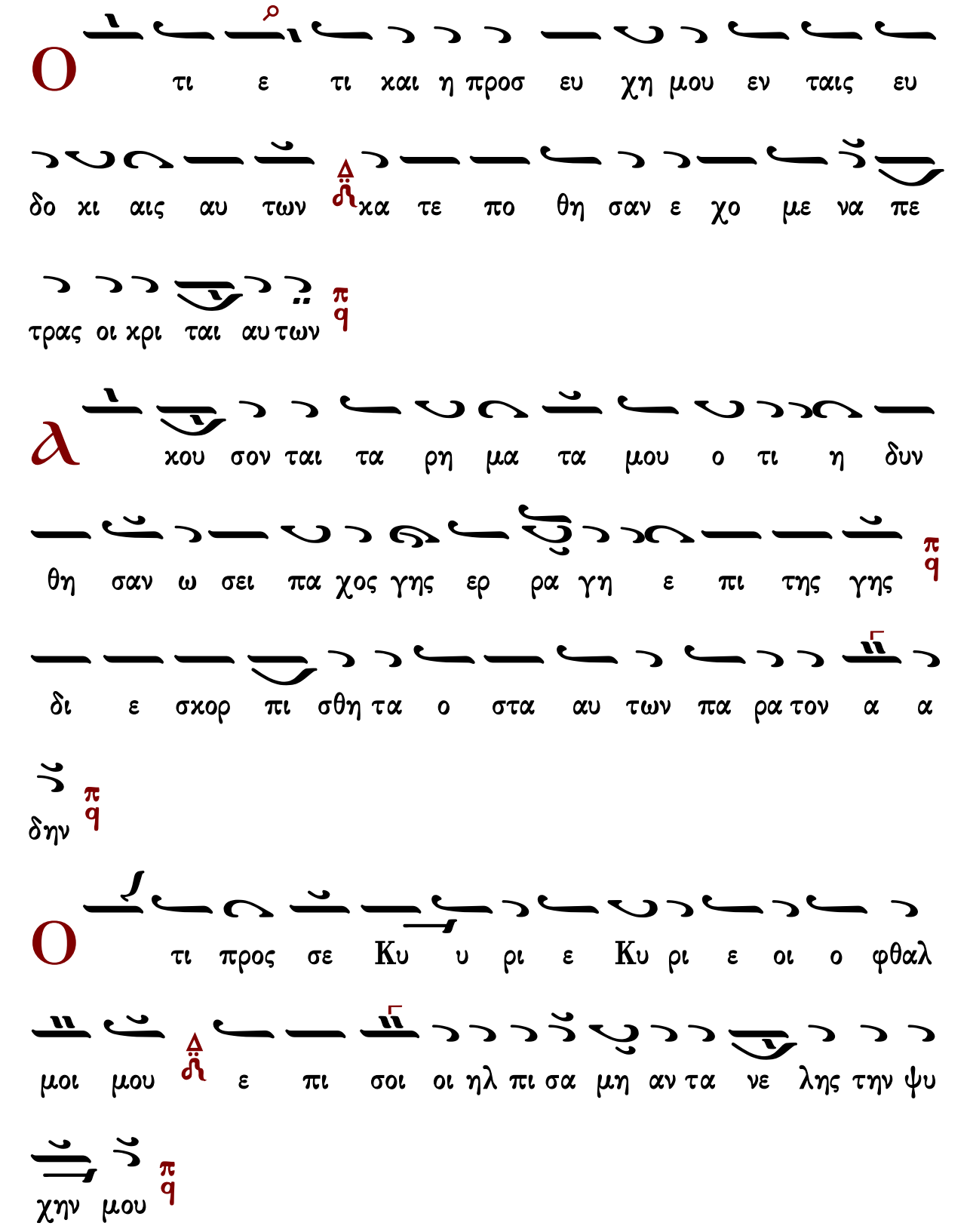
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
π q
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
π q
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
π q
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
π q

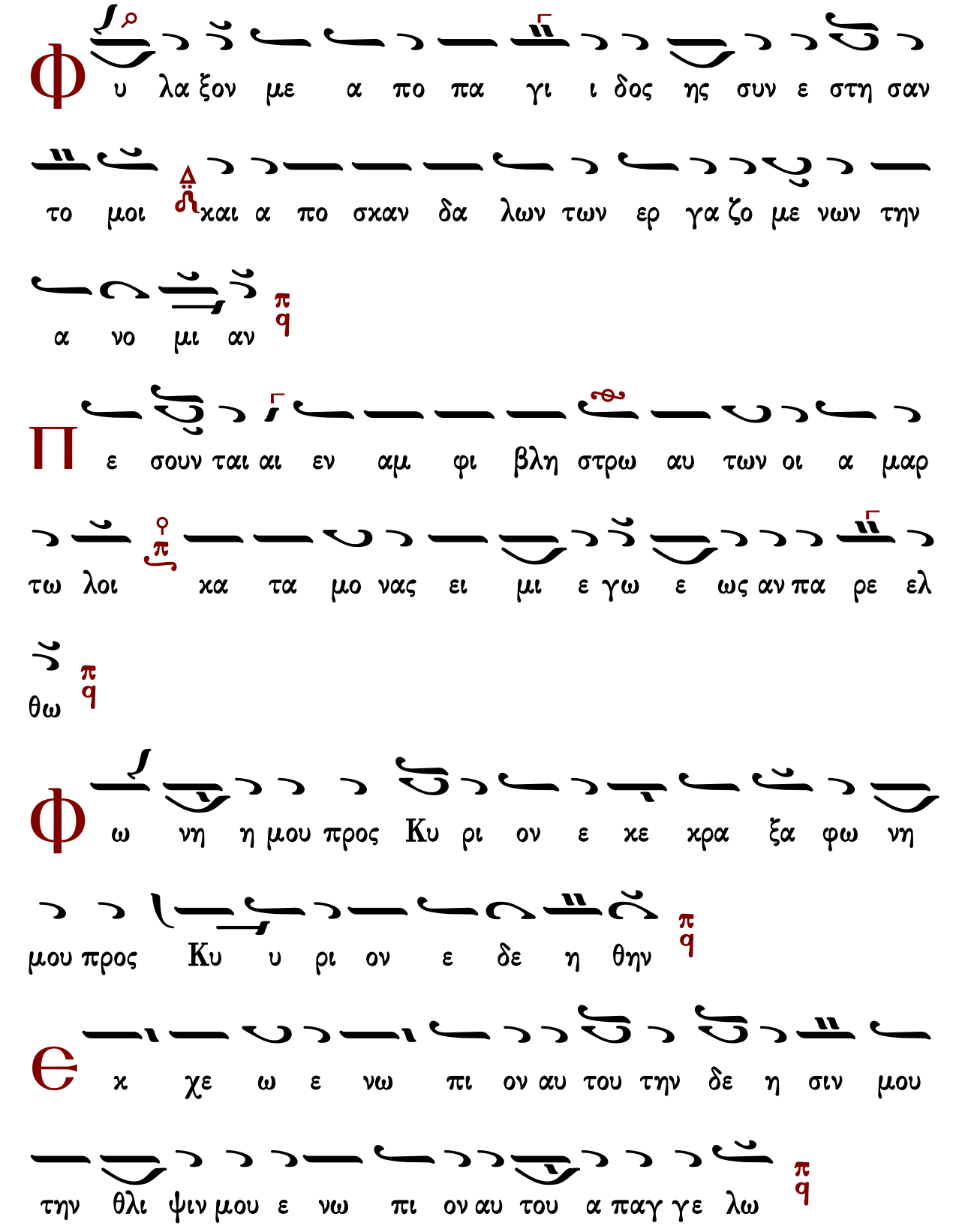
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν π q
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι χα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω π q
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π q
Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω π q

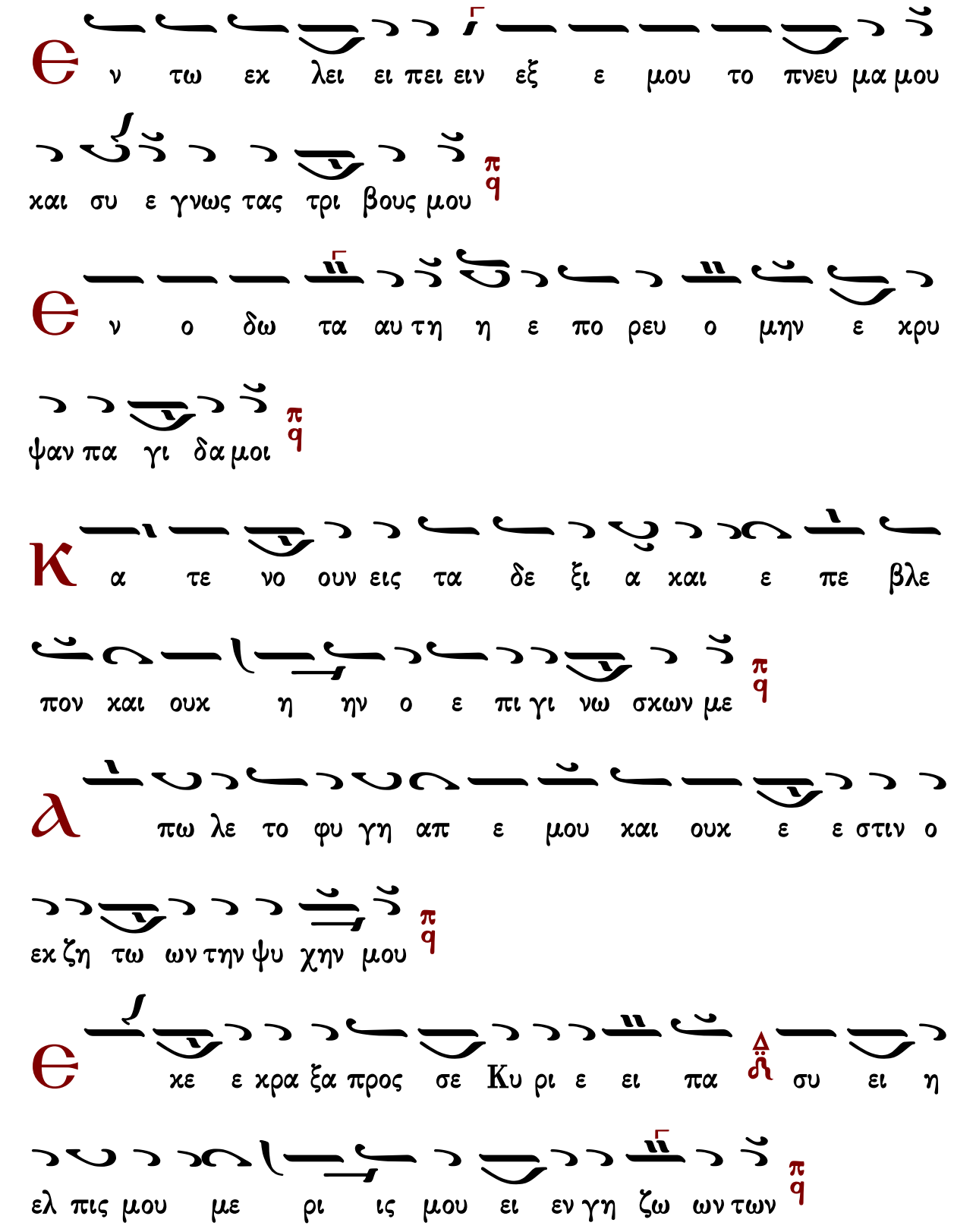
ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

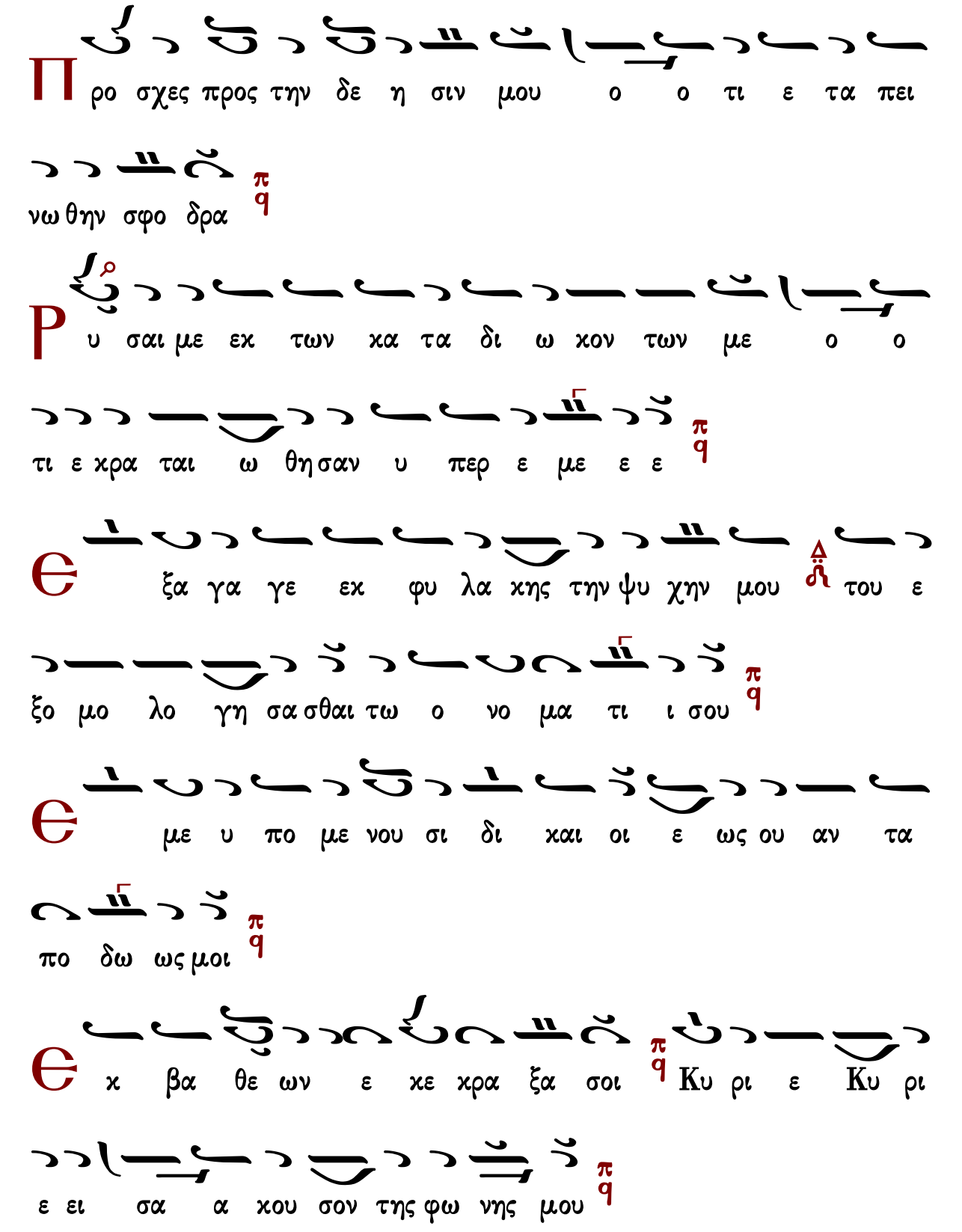
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
Θξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θμε υ πο με νου σι δι καιοι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Θχ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα α κου σον της φω νης μου

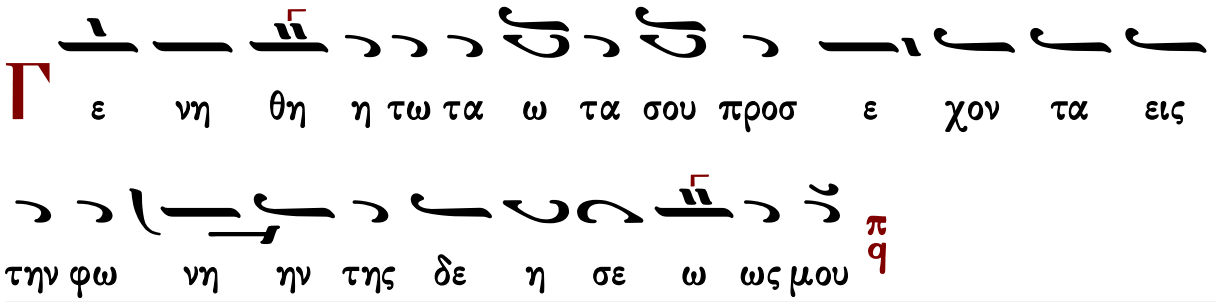

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

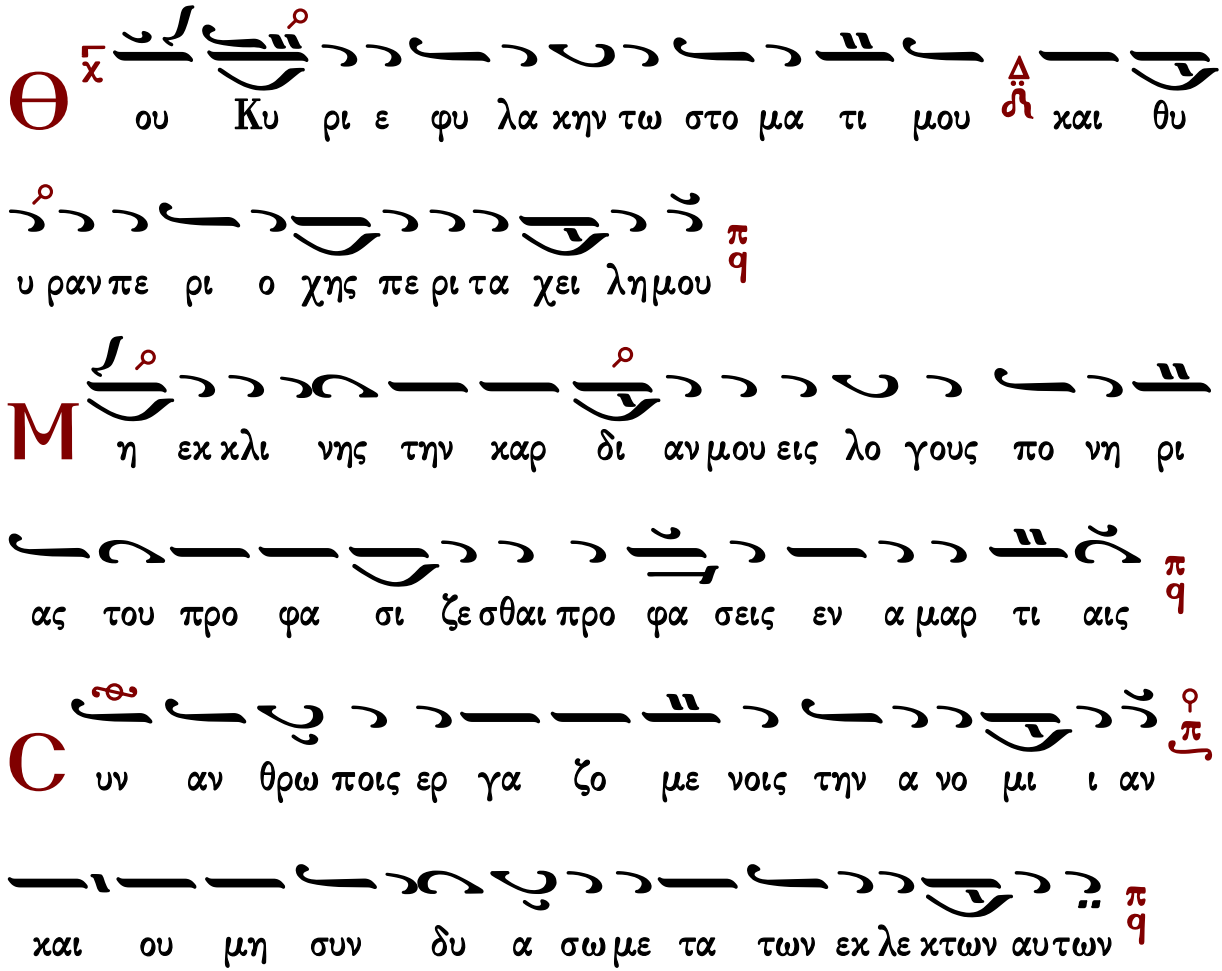

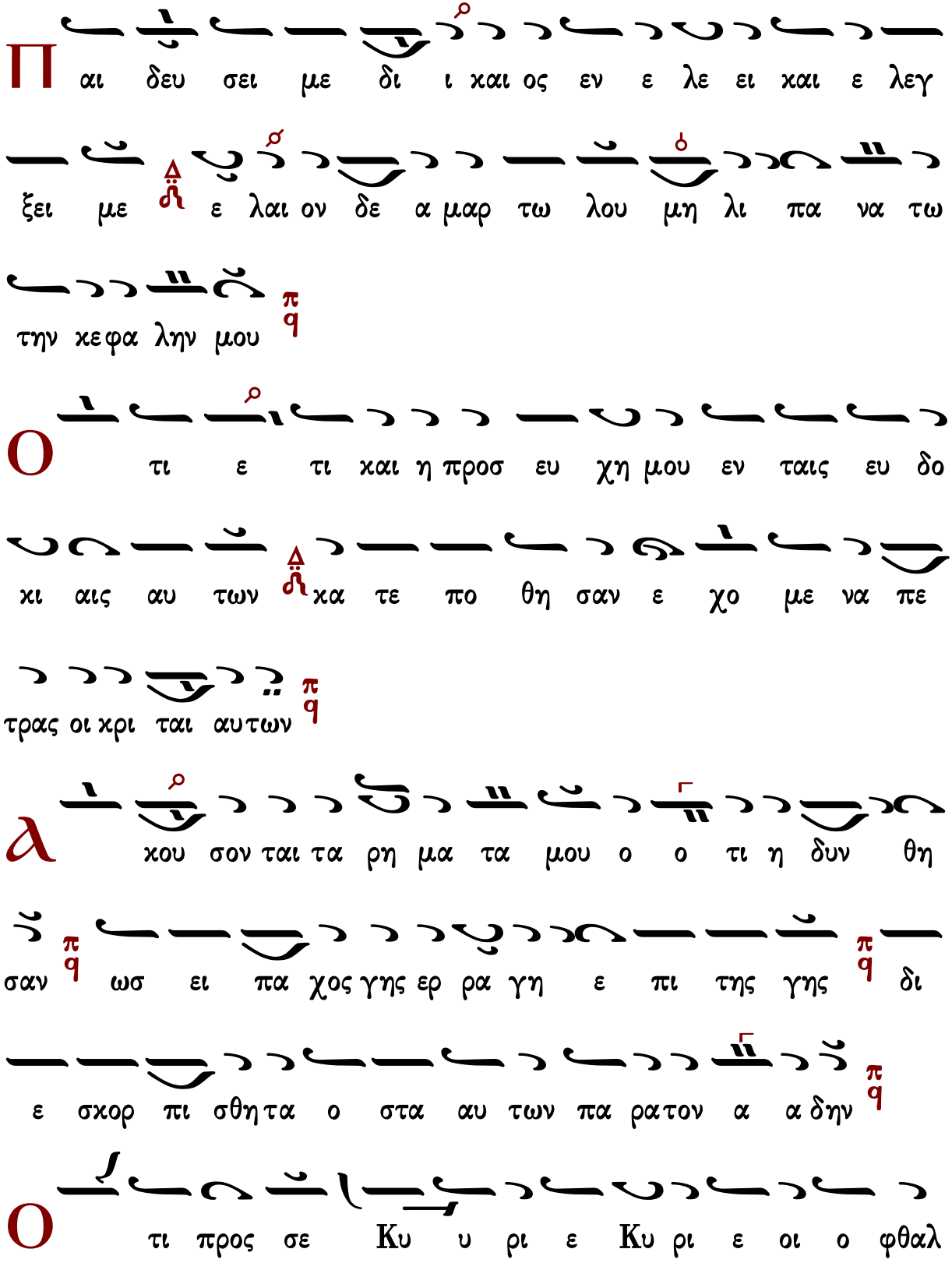
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ελ αι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυτων
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

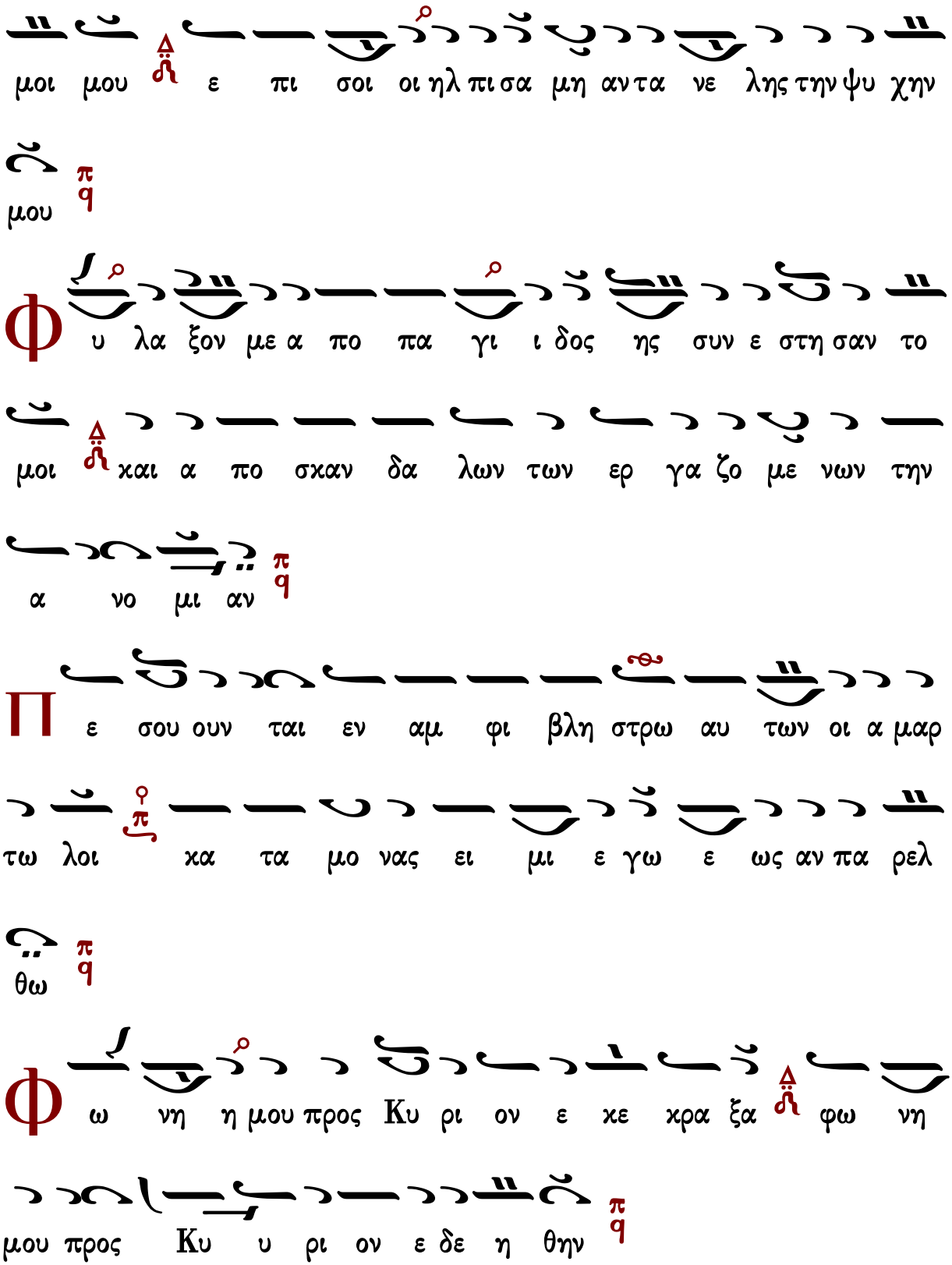
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

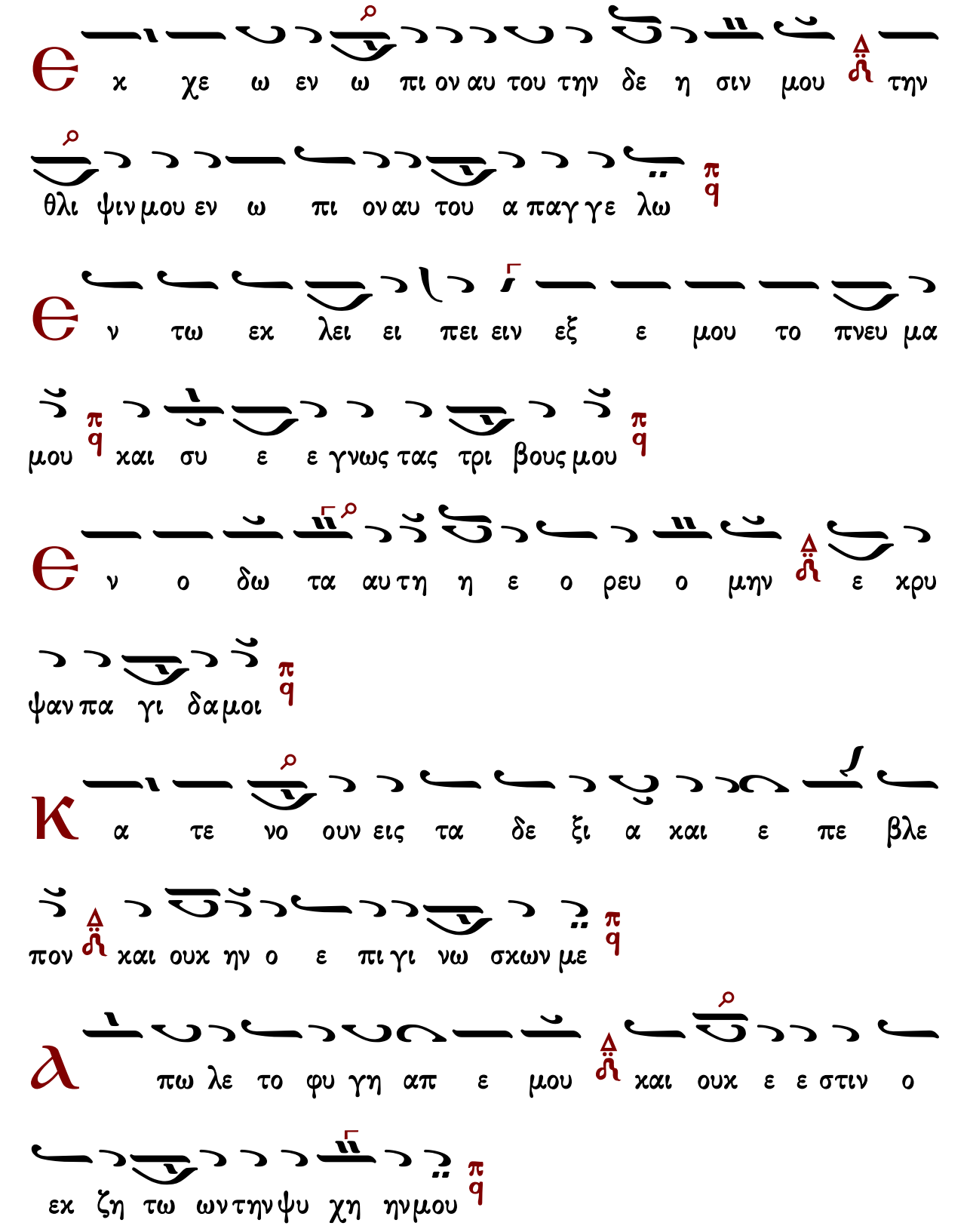
Ϲ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Ϲ ν τω εχ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Ϲ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

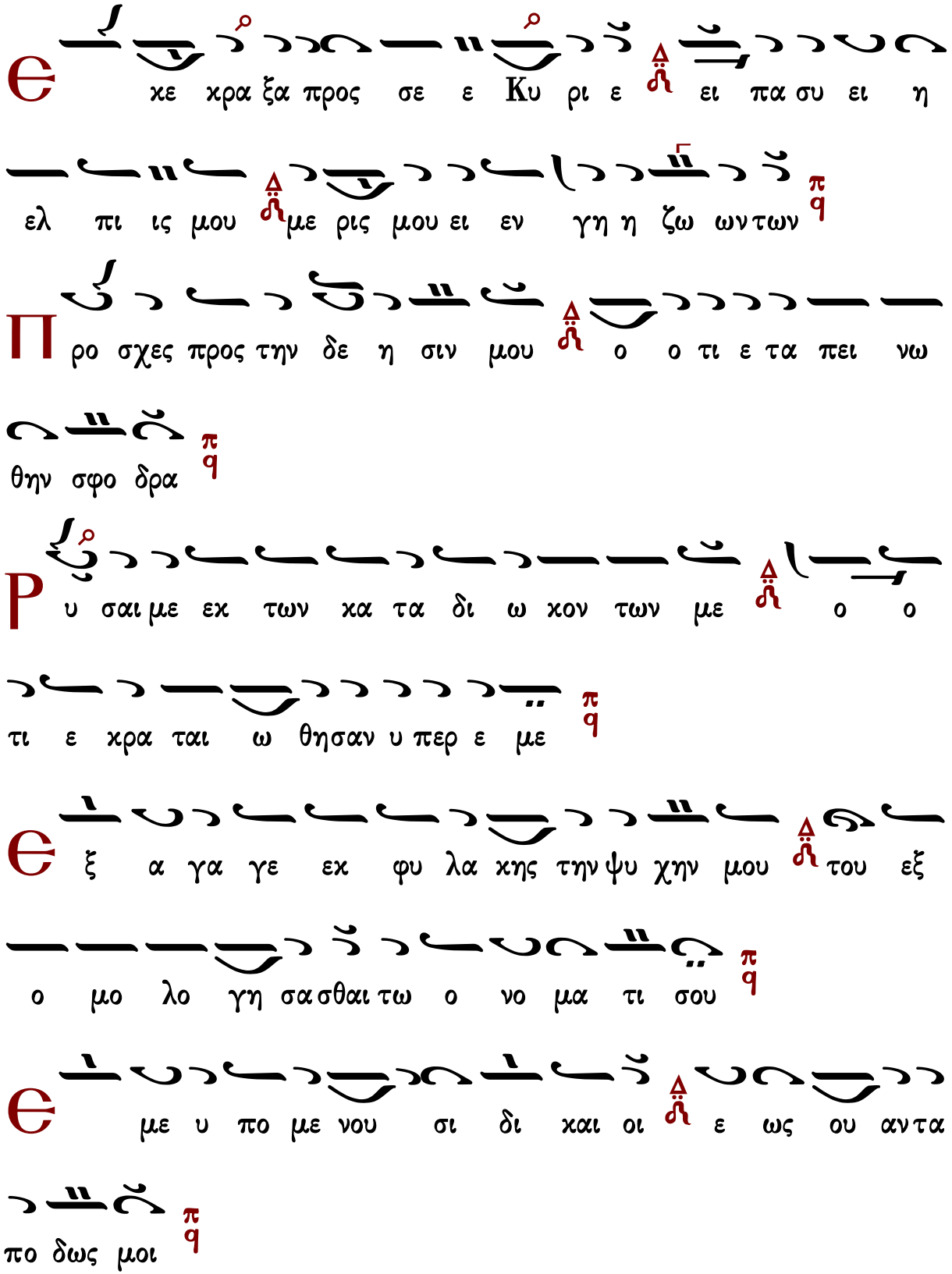
Θε κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ωντων
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι

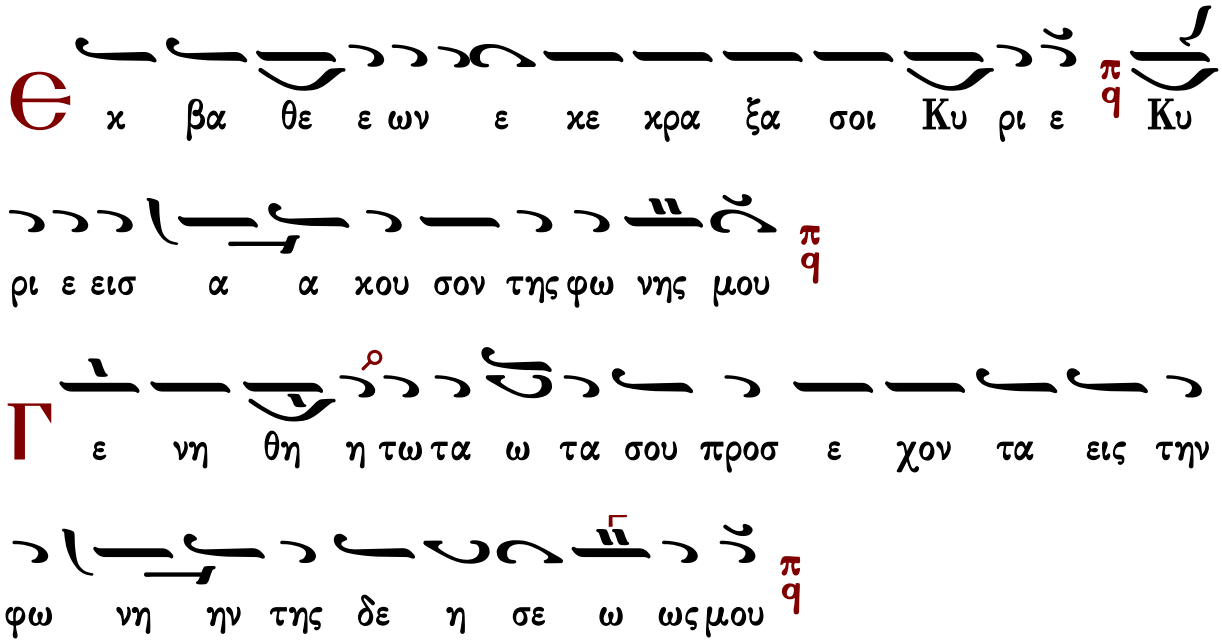

Ἰδιόμελα Ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

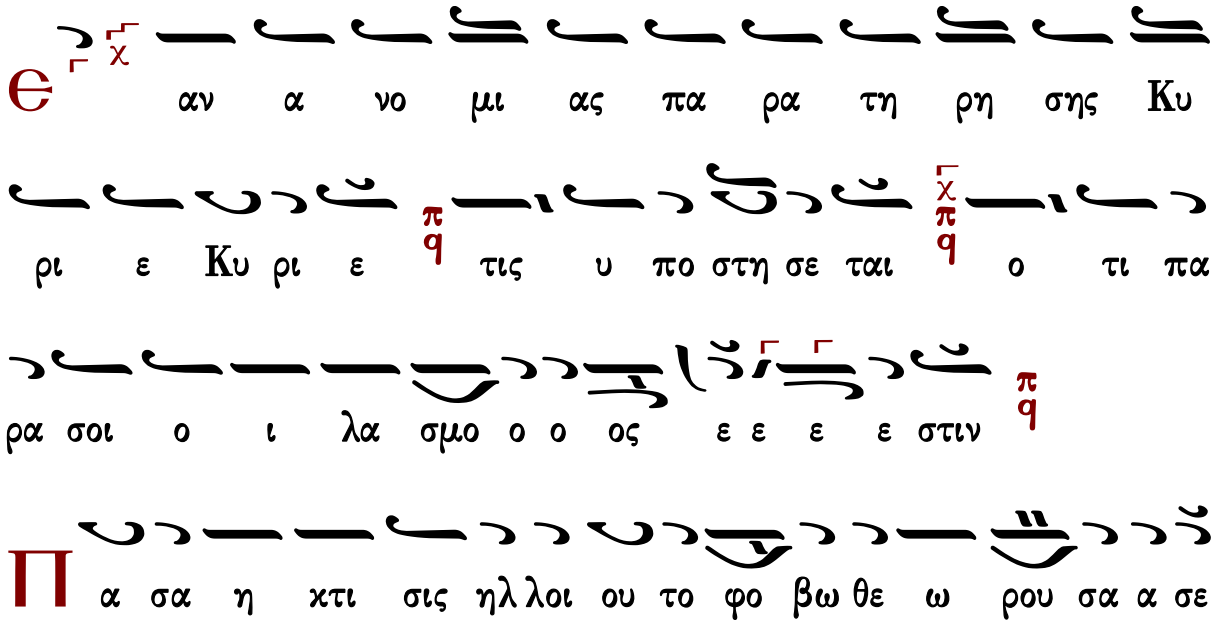

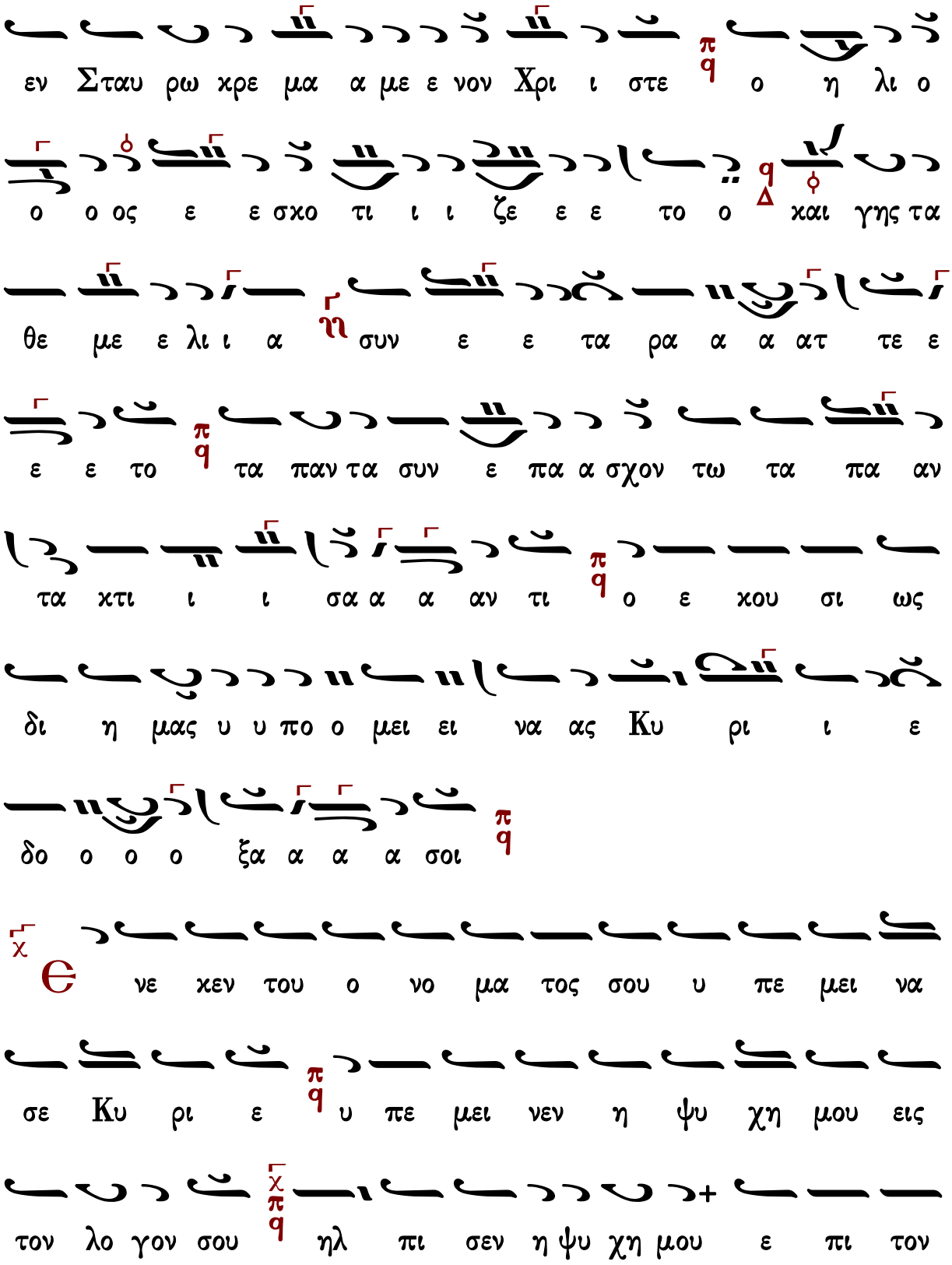
εν Σταυ ρω χρε μα α με ε νον Χρι ι στε ο η λι ο
ο ο ος ε ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα
θε με ε λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε
ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν
τα χτι ι ι σα α α αν τι ο ε χου σι ως
δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε
δο ο ο ο ξα α α α σοι
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

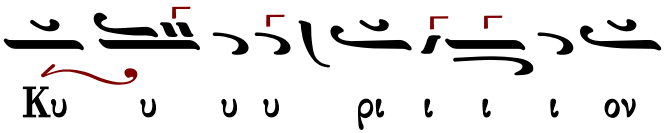

τὸ ἴδιο

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

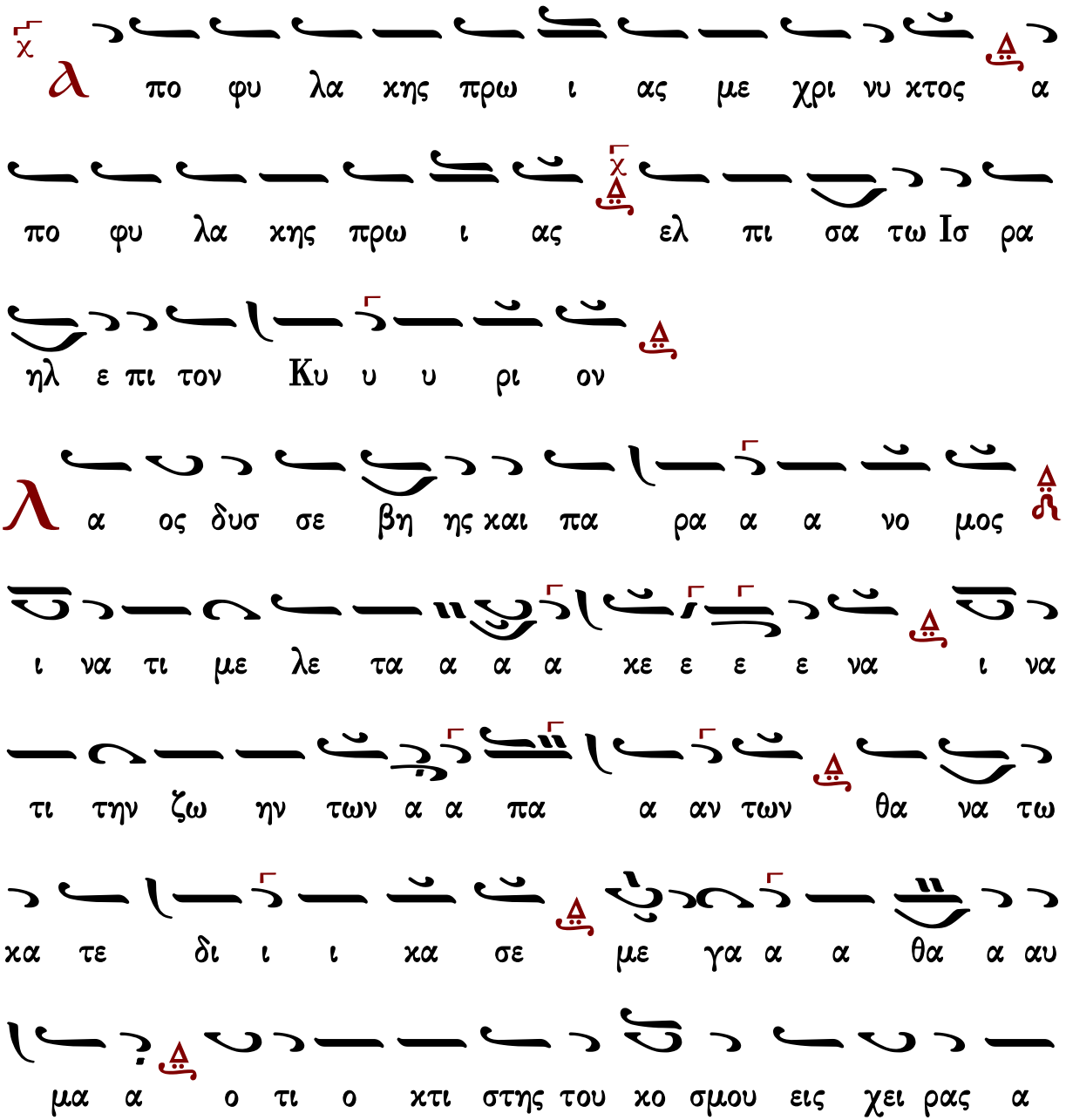

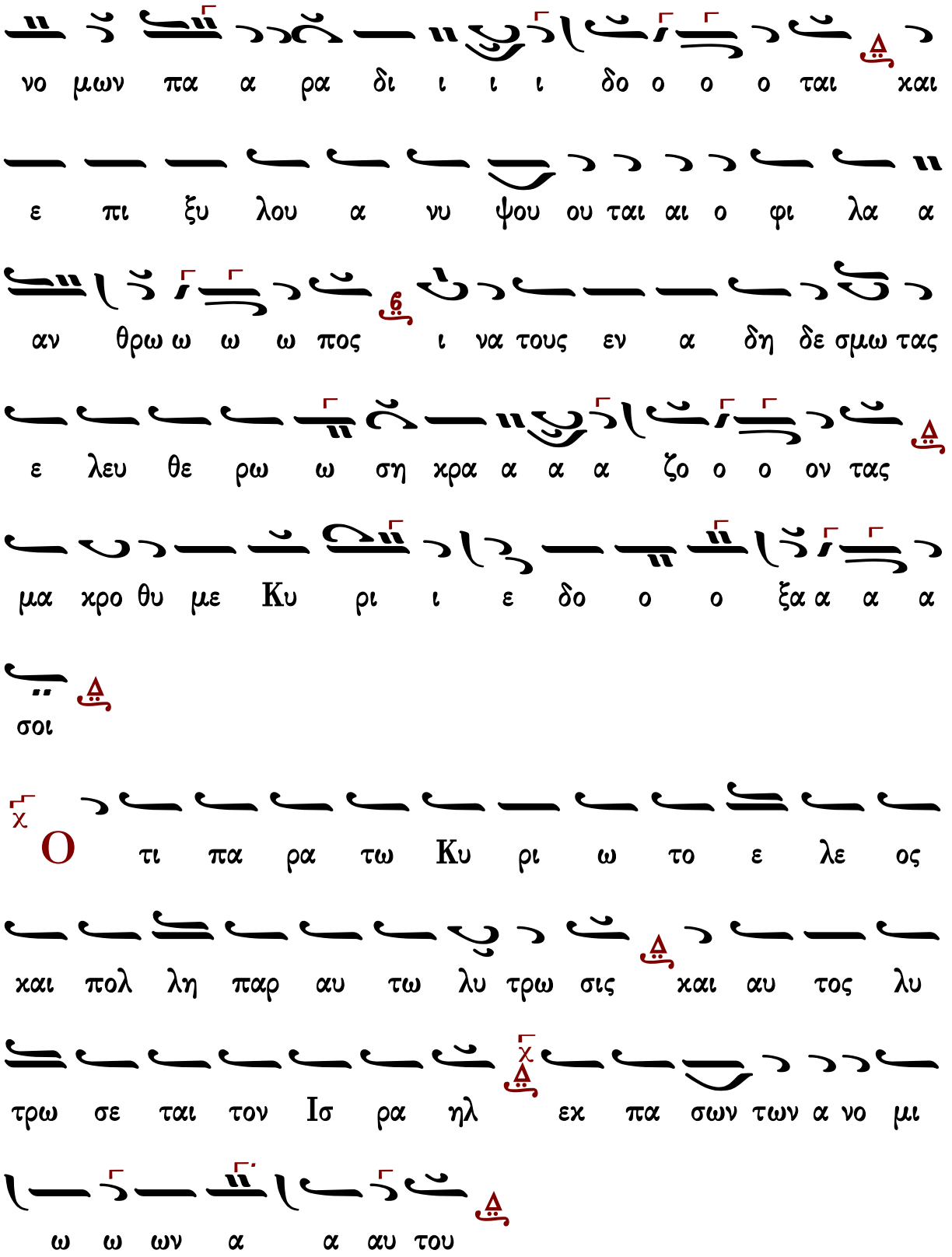
νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α
αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν α δη δε σμω τας
ε λευ θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο ον τας
μα χρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του

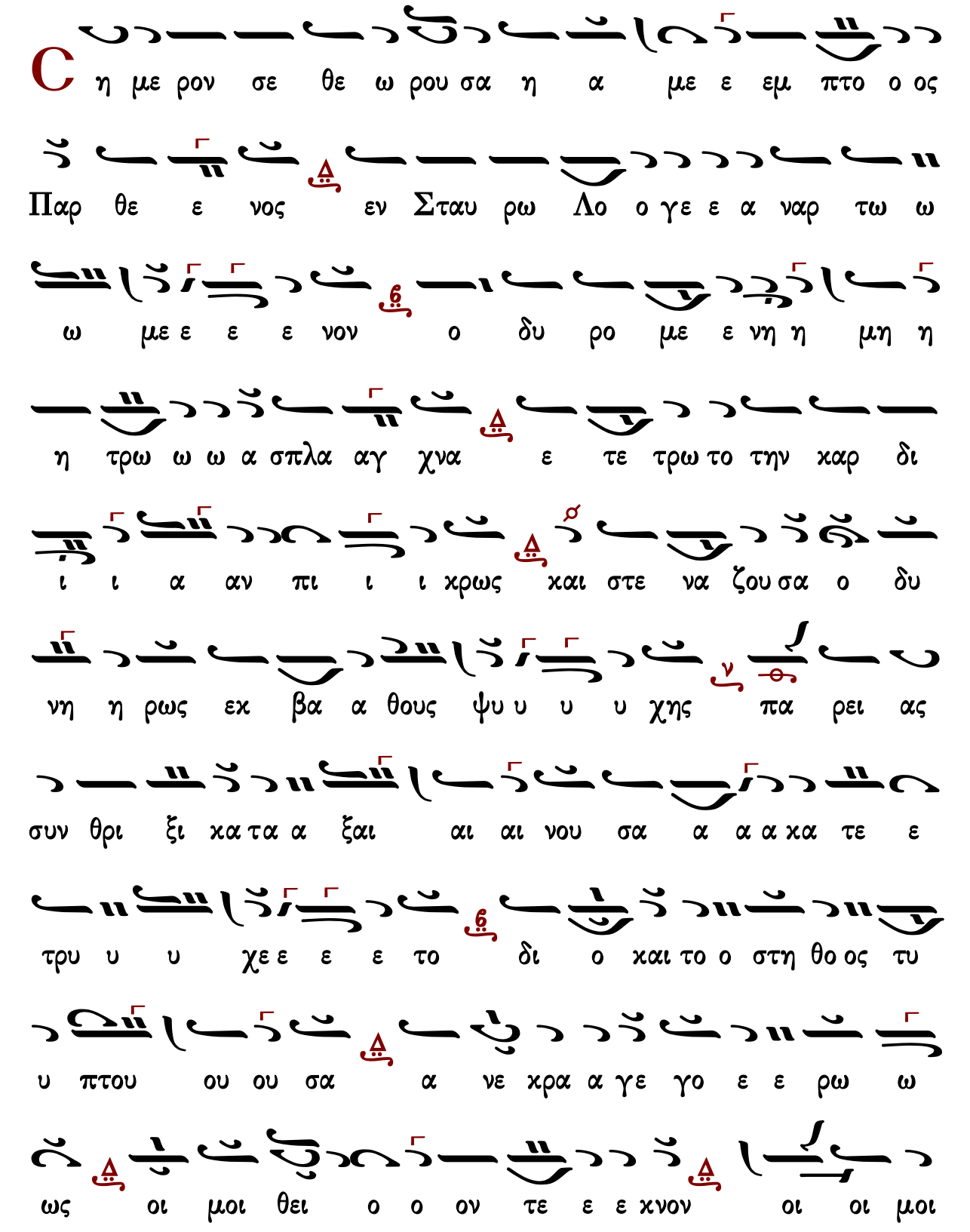
C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω
ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η
η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την χαρ δι
ι ι α αν πι ι ι χρως χαι στε να ζου σα ο δυ
νη η ρως εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας
συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε
τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ
υ πτου ου ου σα α νε χρα α γε γο ε ε ρω ω
ως οι μοι θει ο ο ον τε ε ε χνον οι οι μοι

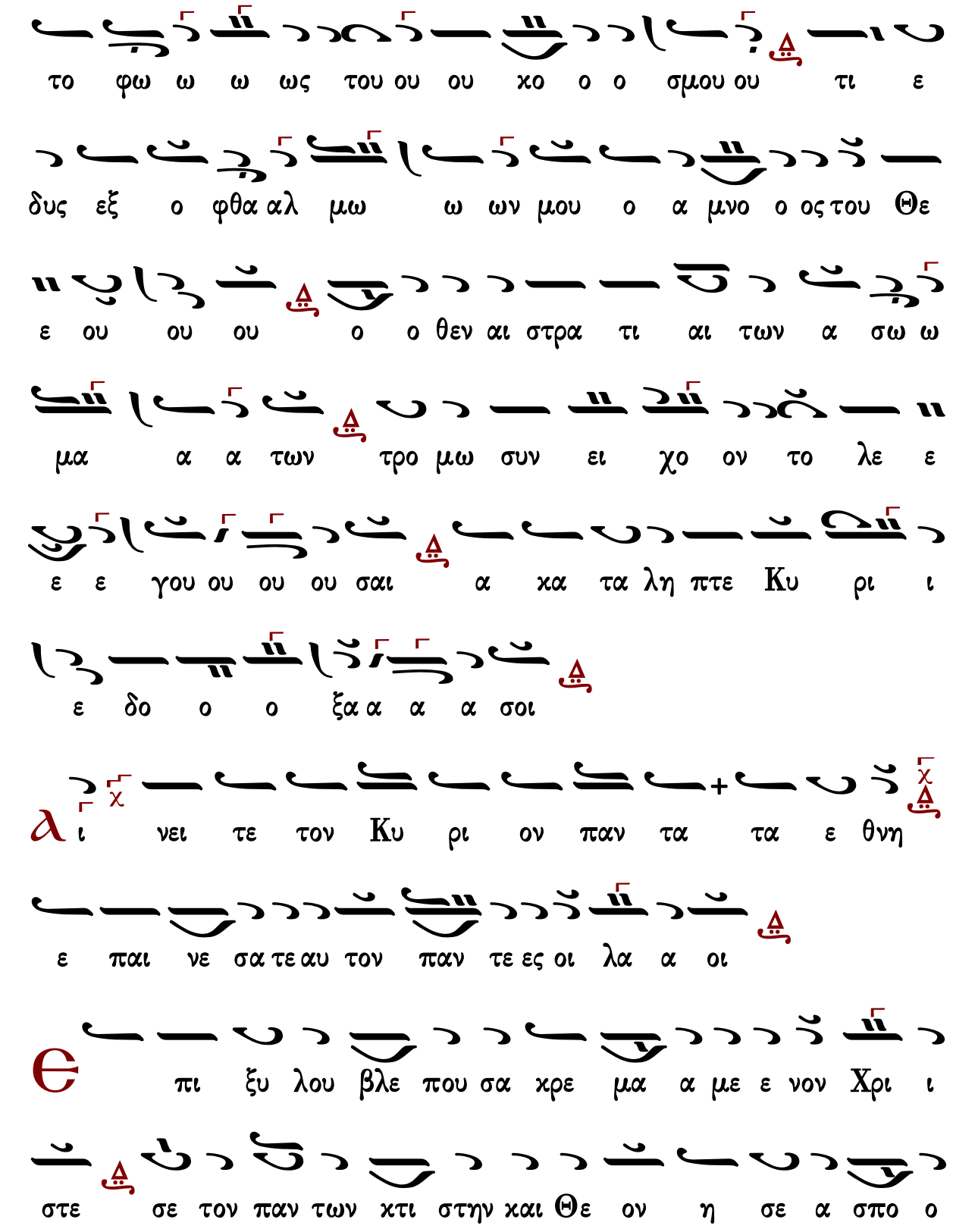
το φω ω ω ως του ου ου χο ο ο σμου ου τι ε
δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε
ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω
μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε
ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α α σοι
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

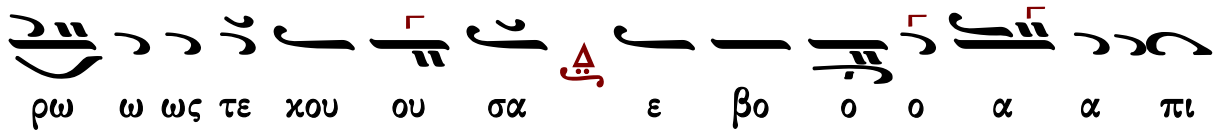

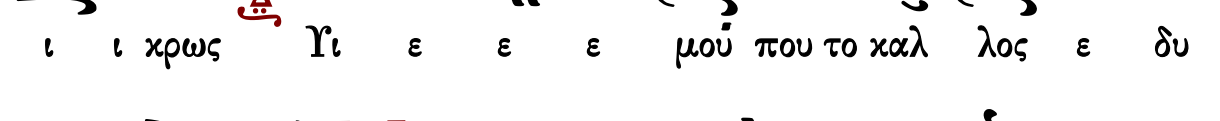

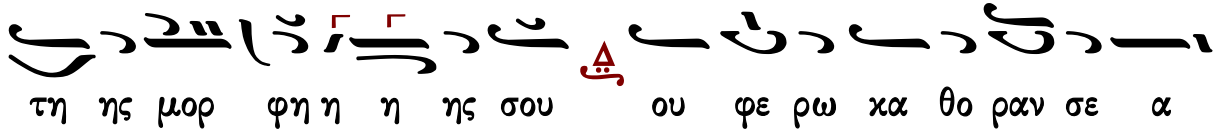

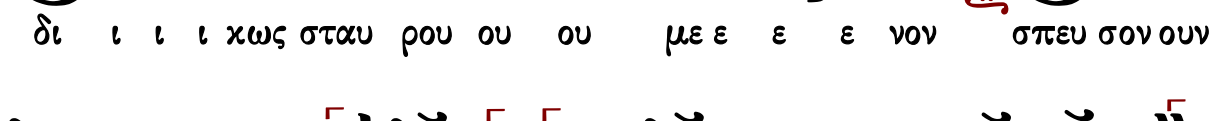

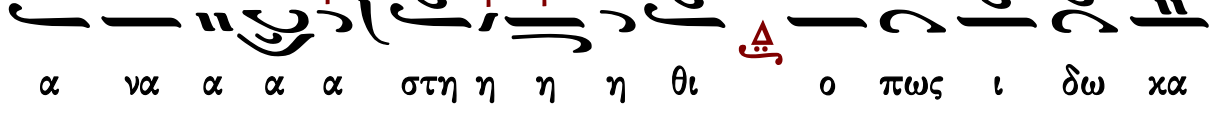

Ἦχος λ ... Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.390*

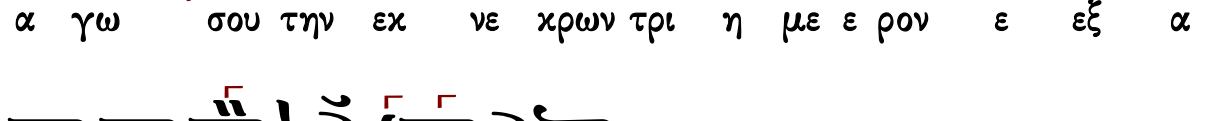

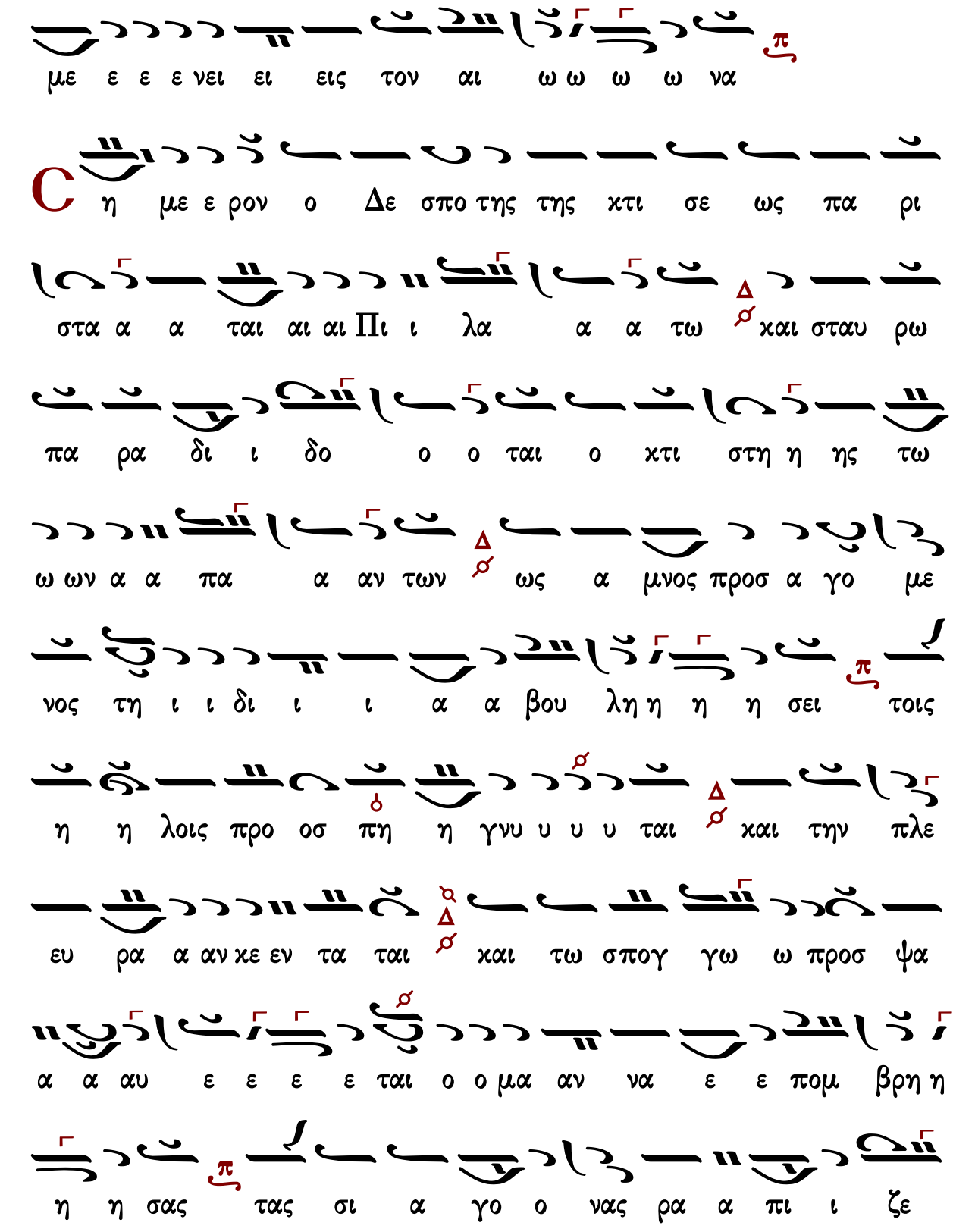
με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
C η με ε ρον ο Δε σπο της της χτι σε ως πα ρι
στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και σταυ ρω
πα ρα δι ι δο ο ο ται ο χτι στη η ης τω
ω ων α α πα α αν των ως α μνος προσ α γο με
νος τη ι ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις
η η λοις προ οσ πη η γνυ υ υ υ ται και την πλε
ευ ρα α αν κε εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα
α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε ε πομ βρη η
η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

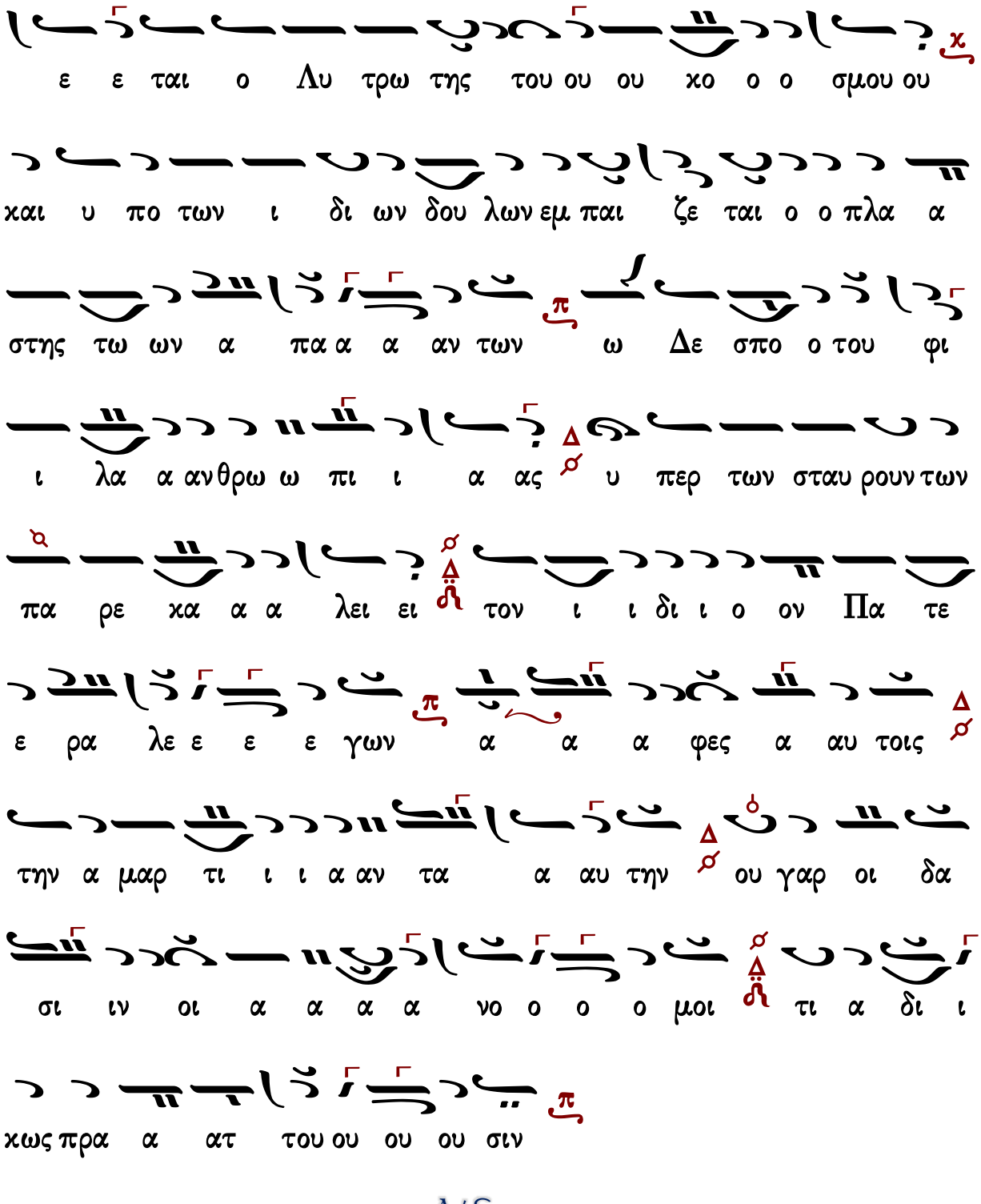
ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου χο ο ο σμου ου
και υ πο των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο ο πλα α
στης τω ων α πα α α αν των ω Δε σπο ο του φι
ι λα α ανθρω ω πι ι α ας υ περ των σταυ ρουν των
πα ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε
ε ρα λε ε ε ε γων α α α φες α αυ τοις
την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα
σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι
χως πρα α ατ του ου ου ου σιν

Ἦχος λ̇ π̇ ⸒ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.391*

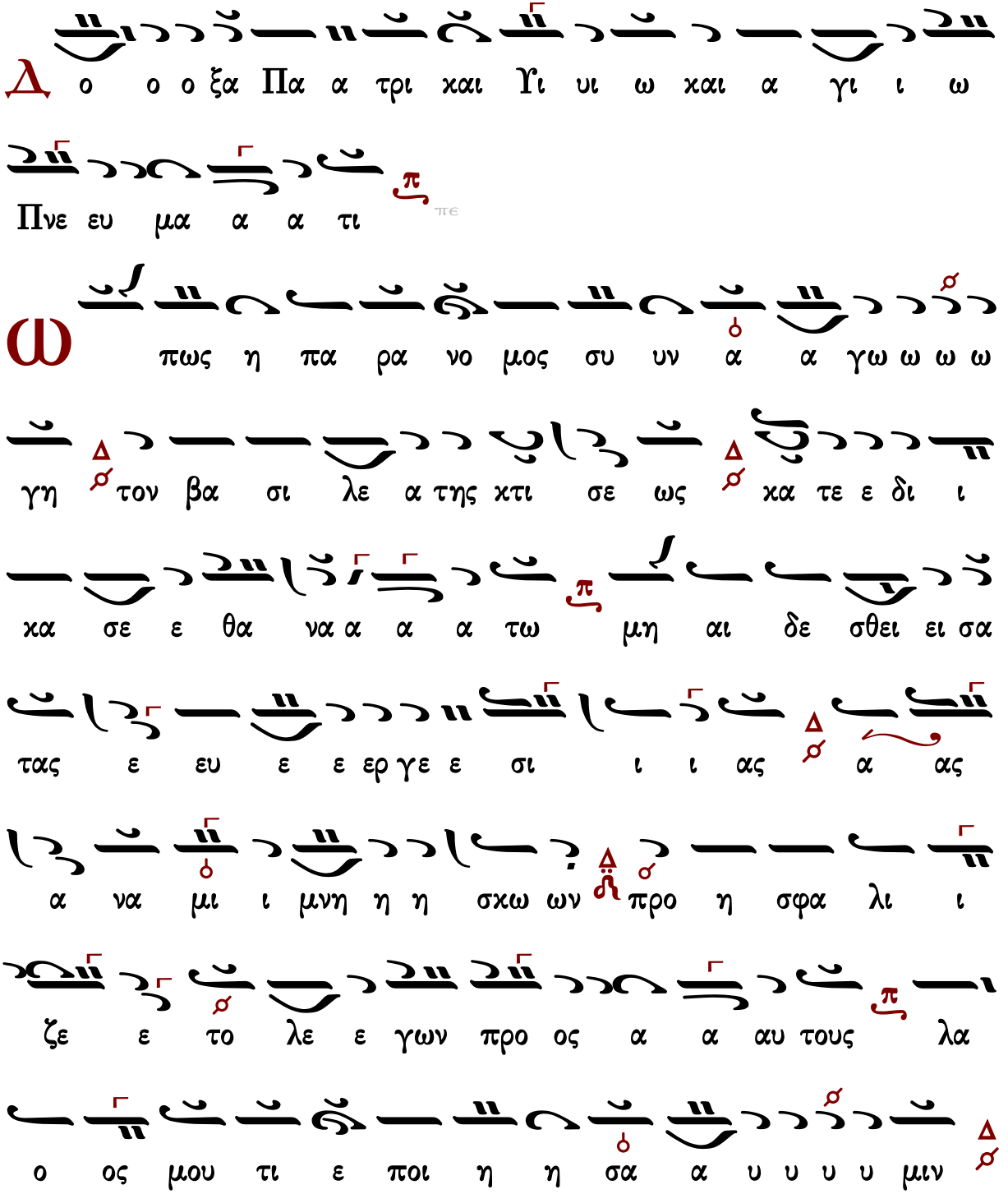

ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την I ι ου δαι αι

αι αι αν ου νε χρους εξ α α νε ε στη

η η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου

πα σαν μα α λα α χι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α

χαι νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι ι

δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει τε ε ε

ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α των πλη η

γα ας μοι ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω

ω η η ης νε χρου ου ουν τες χρε μω ων τε ες

ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γον το ον ε

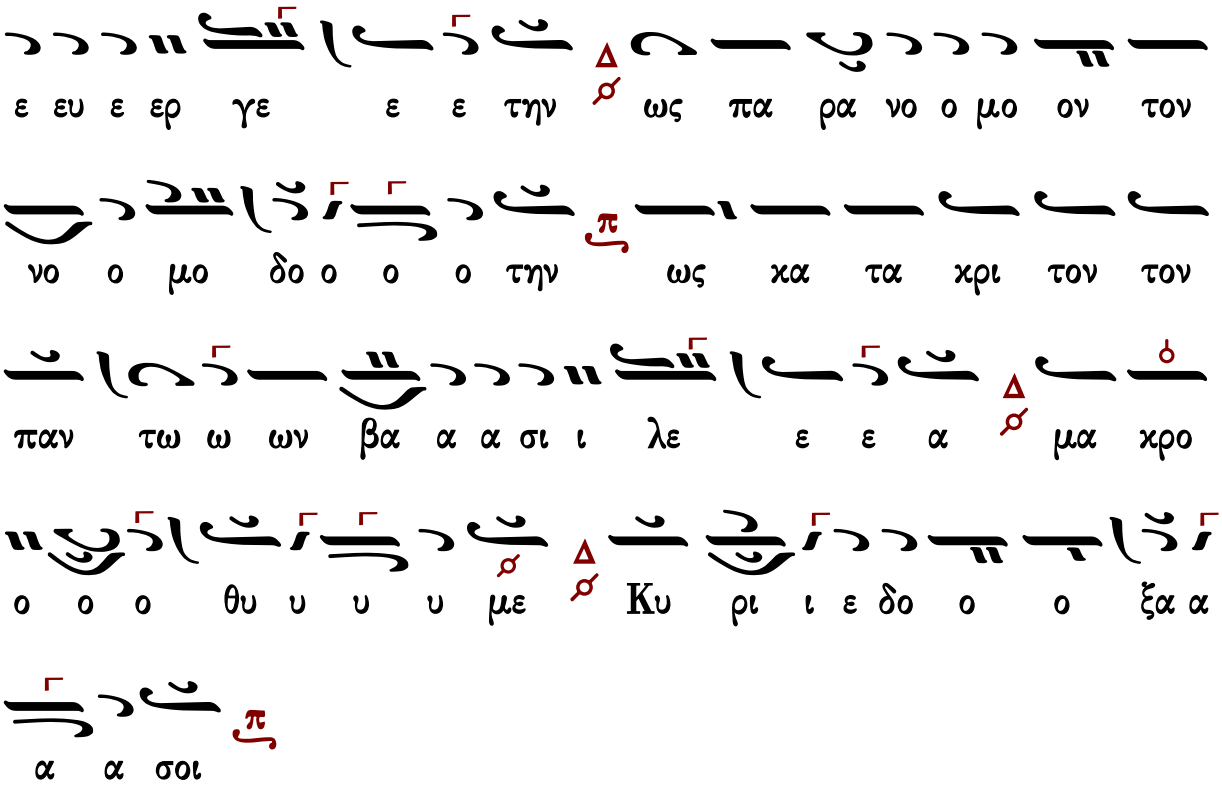

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̱ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.393*

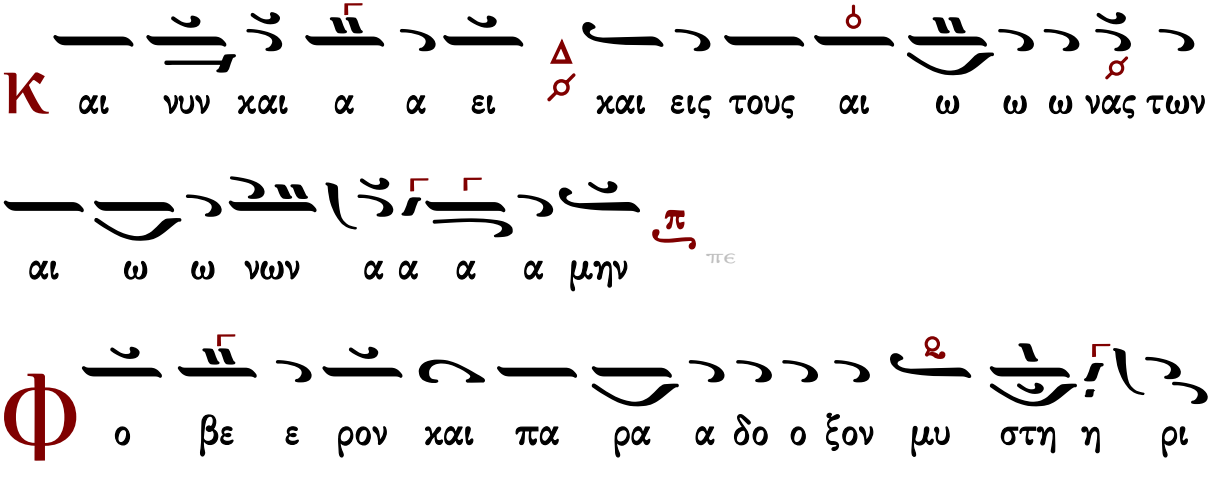

ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου ου με ε νον κα α
θο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει ται
δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α
α α ρας ο ε τα ζων χαρ δι ι α ας και νε ε
φρους α δι ι χω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται
ειρ χτη η κα τα α χλει ει ε ε ε ε ται ο την
α α βυ υσ σον χλει ει ει σας Πι λα τω πα ρι
ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα α ρι στα
α αν ται ου ρα νων αι αι δυ υ υ να α α
μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο

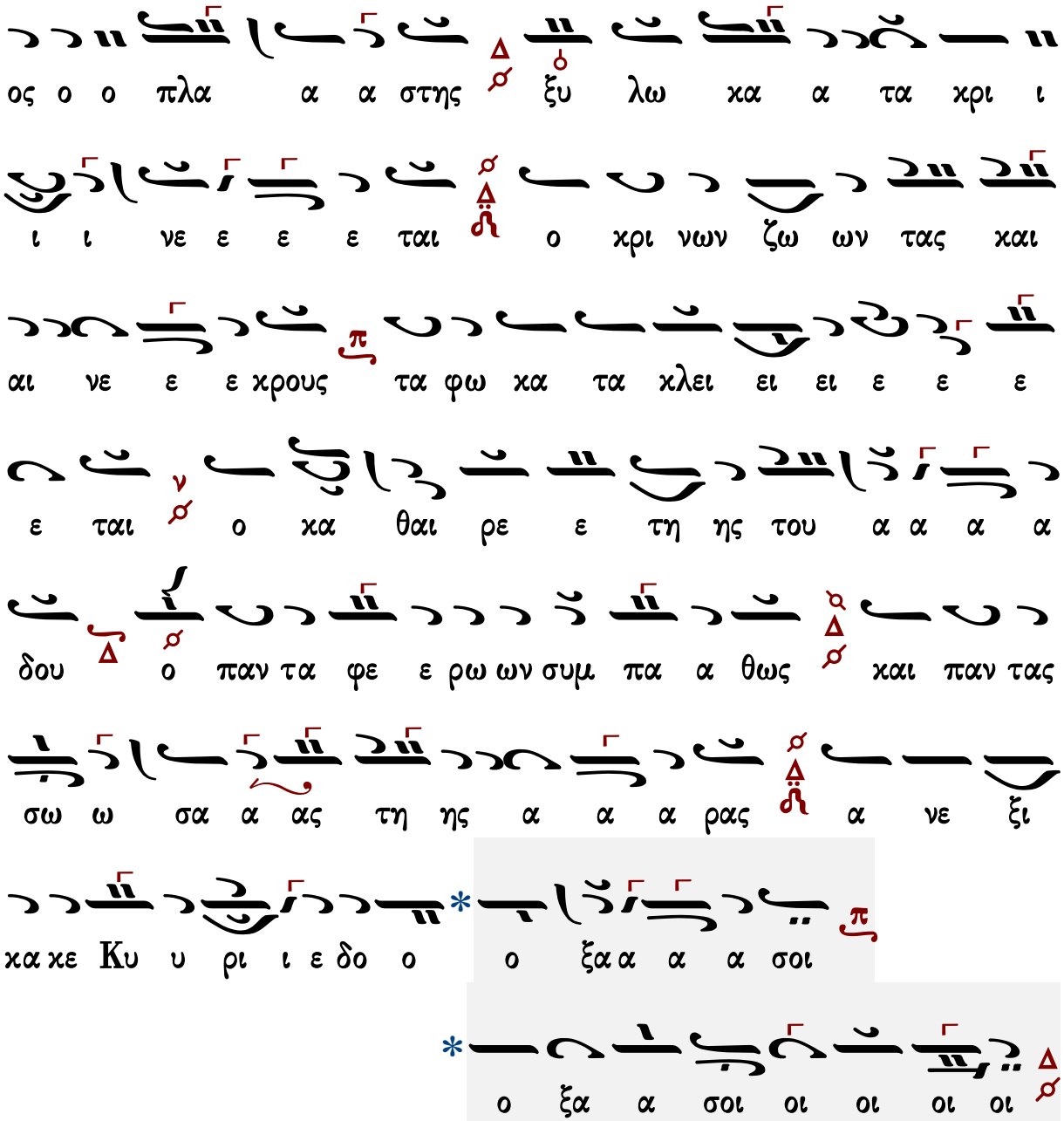

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος πλ. Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

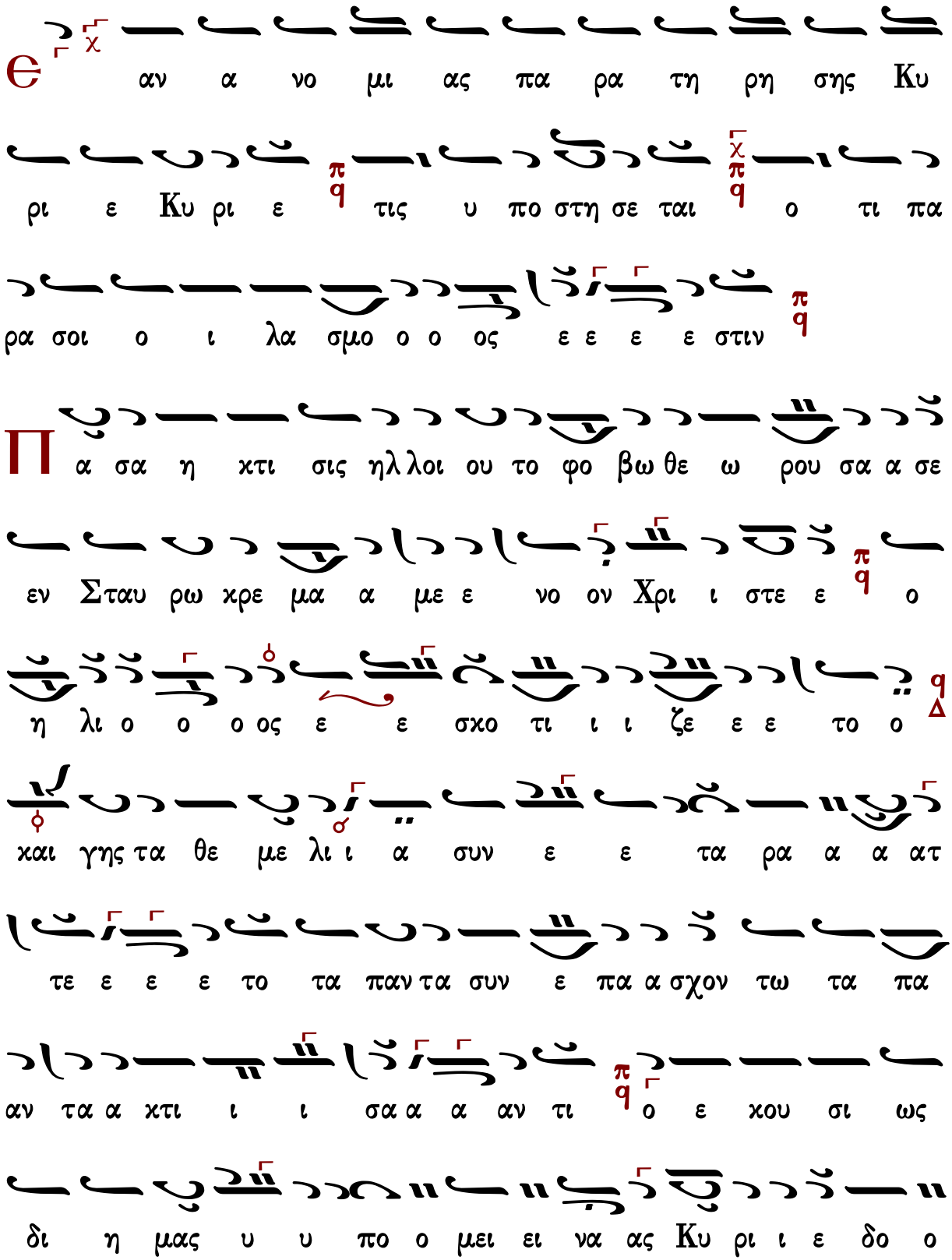
Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Π α σα η χτι σις ηλ λοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε
εν Σταυ ρω χρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε ο
η λι ο ο ο ος ε ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο
χαι γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ
τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα
αν τα α χτι ι ι σα α α αν τι ο ε χου σι ως
δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

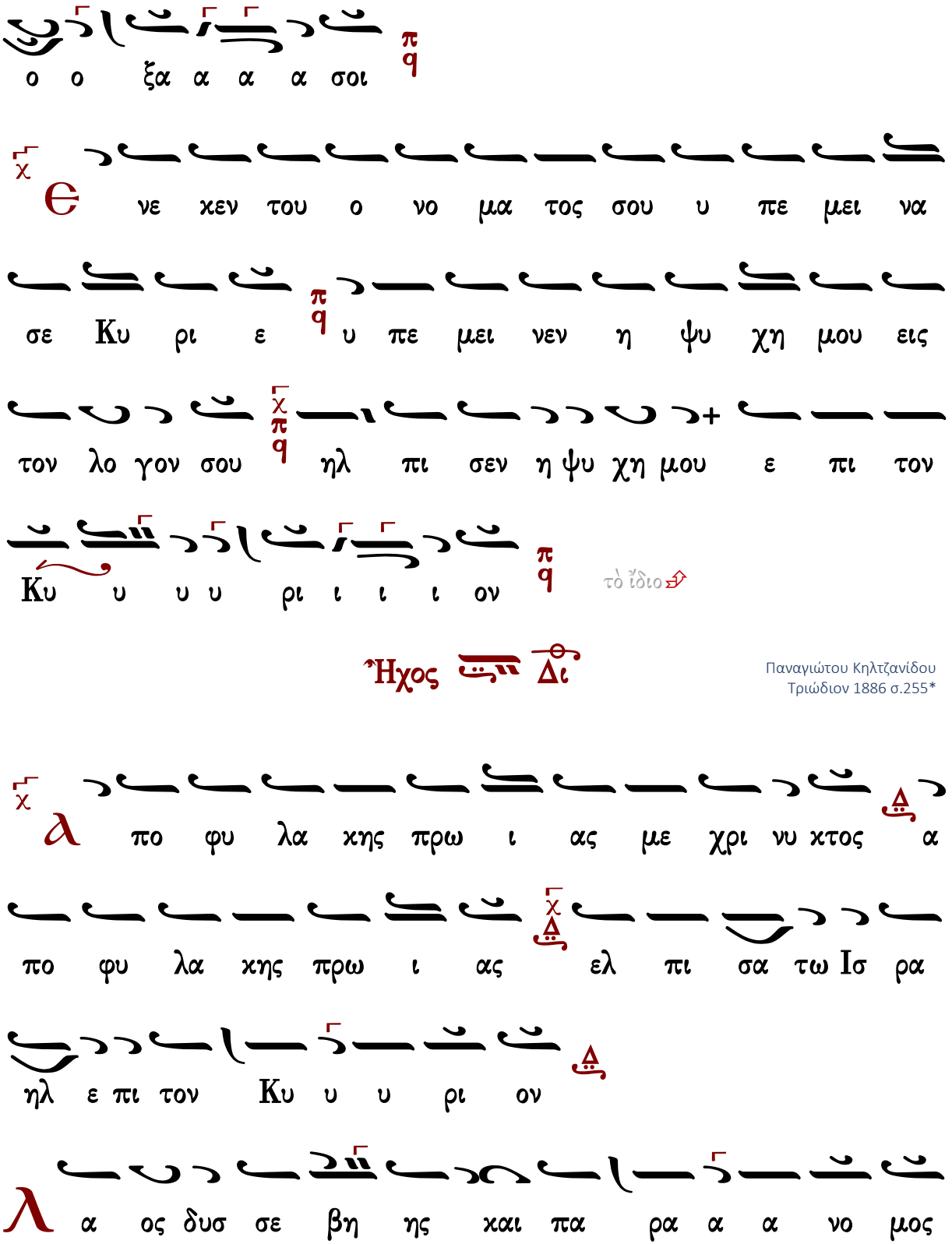
ο ο ξα α α α σοι
χ
Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
τὸ ἴδιο
Ἦχος Δι
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*
χ
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

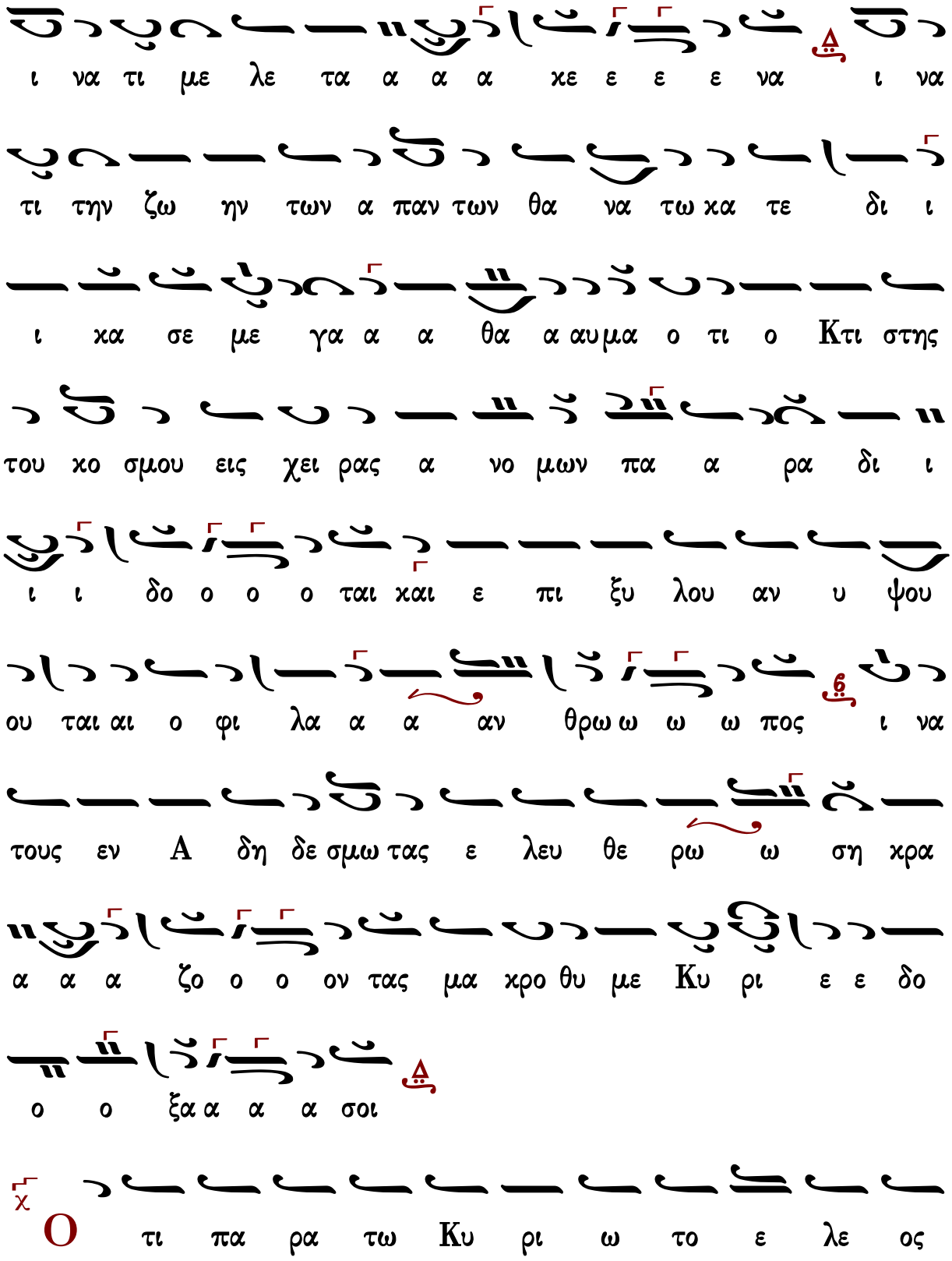
ι να τι με λε τα α α α χε ε ε ε να ι να
τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι
ι κα σε με γα α α θα α αυ μα ο τι ο Κτι στης
του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι
ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου
ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να
τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση χρα
α α α ζο ο ο ον τας μα χρο θυ με Κυ ρι ε ε δο
ο ο ξα α α α σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

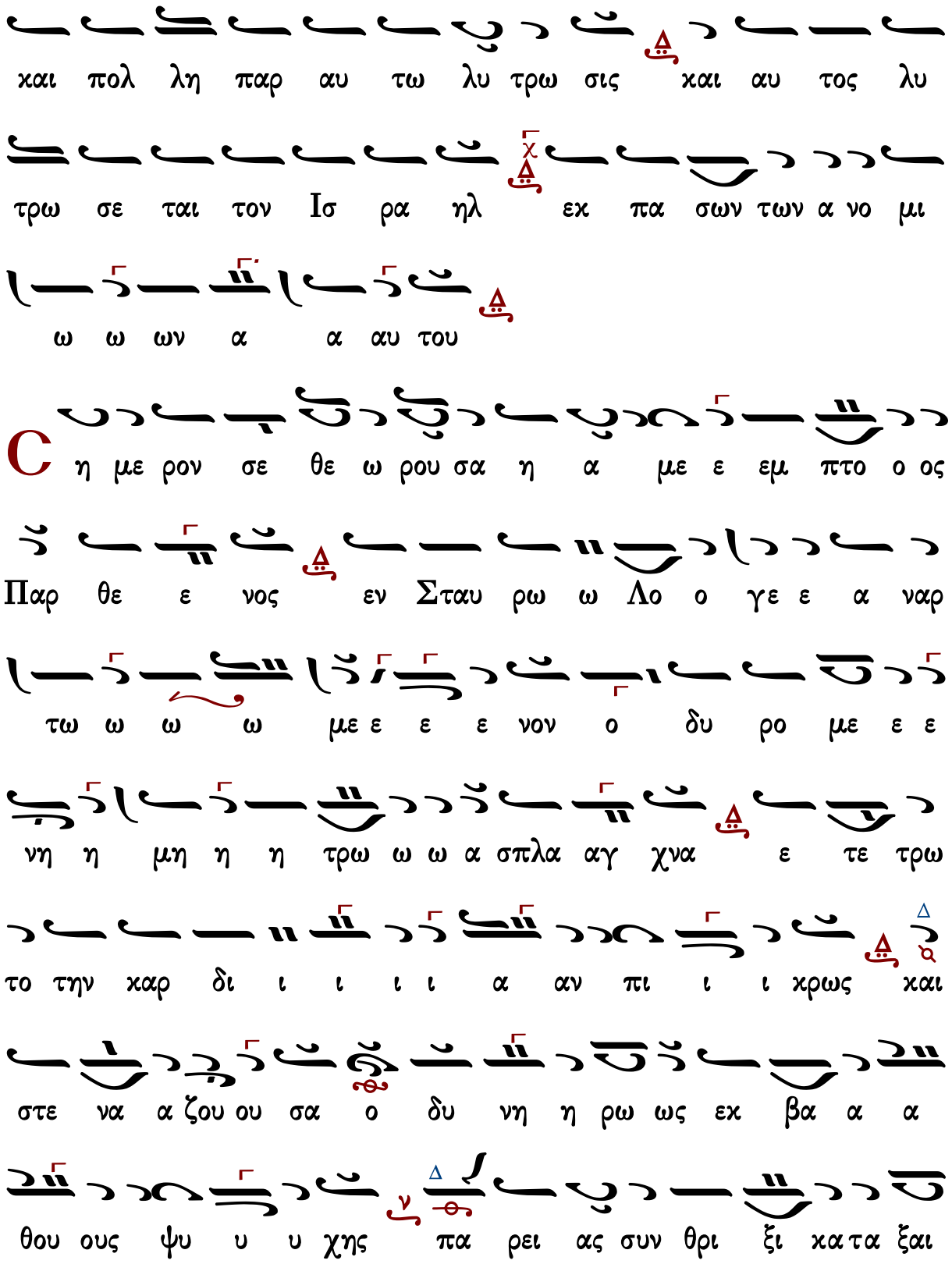
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε
νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω
το την χαρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρως και
στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α
θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι

νου σα α α α χα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το
δι ο ο χαι το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα
α νε χρα α γε γο ο ε ε ρω ω ω ως οι μοι
θει ει ο ο ον τε ε ε χνο ον οι μοι το φω ω ω
ως του ου ου χο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ
μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ου
ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν
ει χο ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη
πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νο ον Χρι
ι στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο
ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο ο α α πι
ι ι χρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε
δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε
α δι ι ι ι χως σταυ ρου ου ου ου με ε
ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η
θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε χρων τρι ι
ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.276*

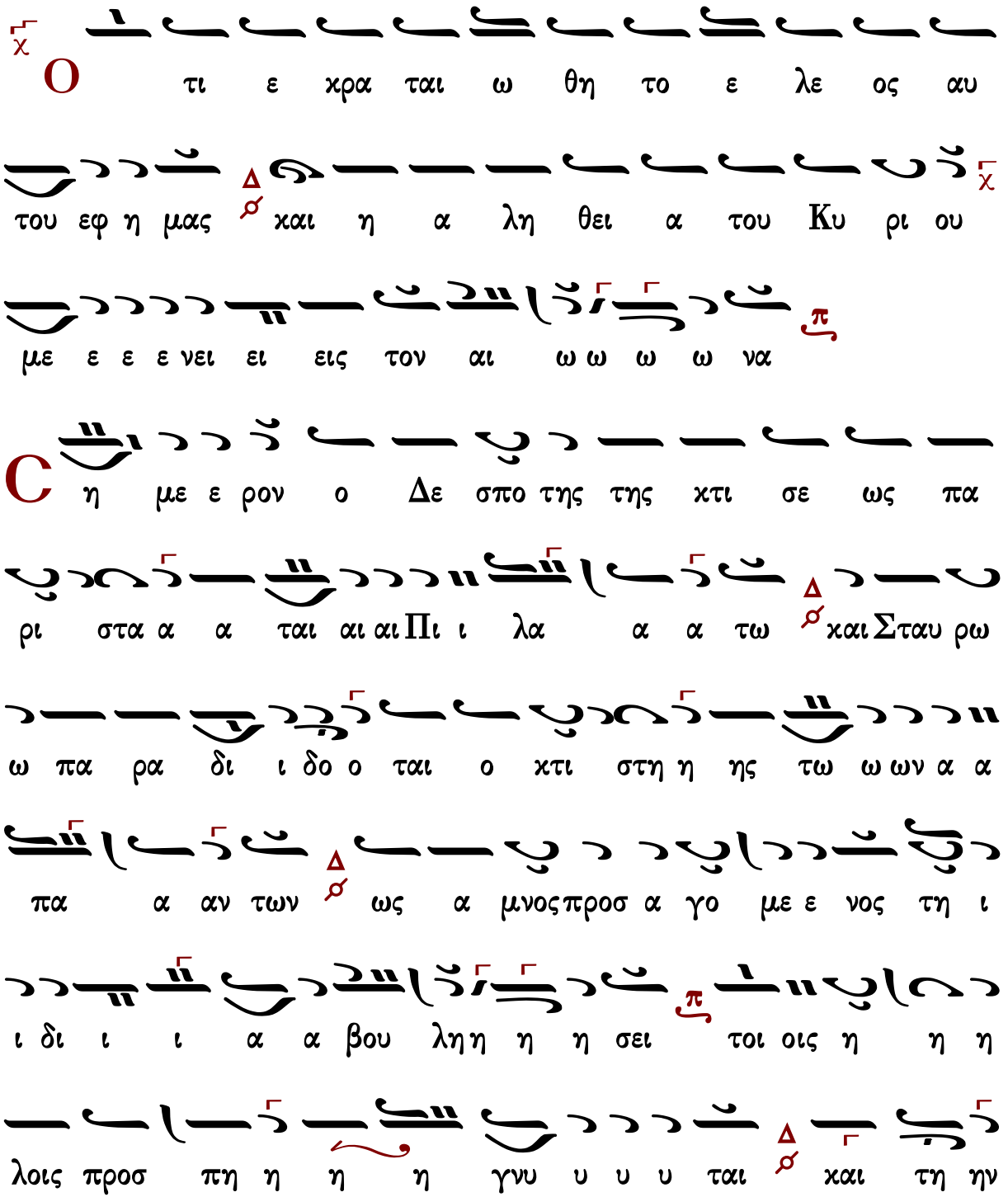

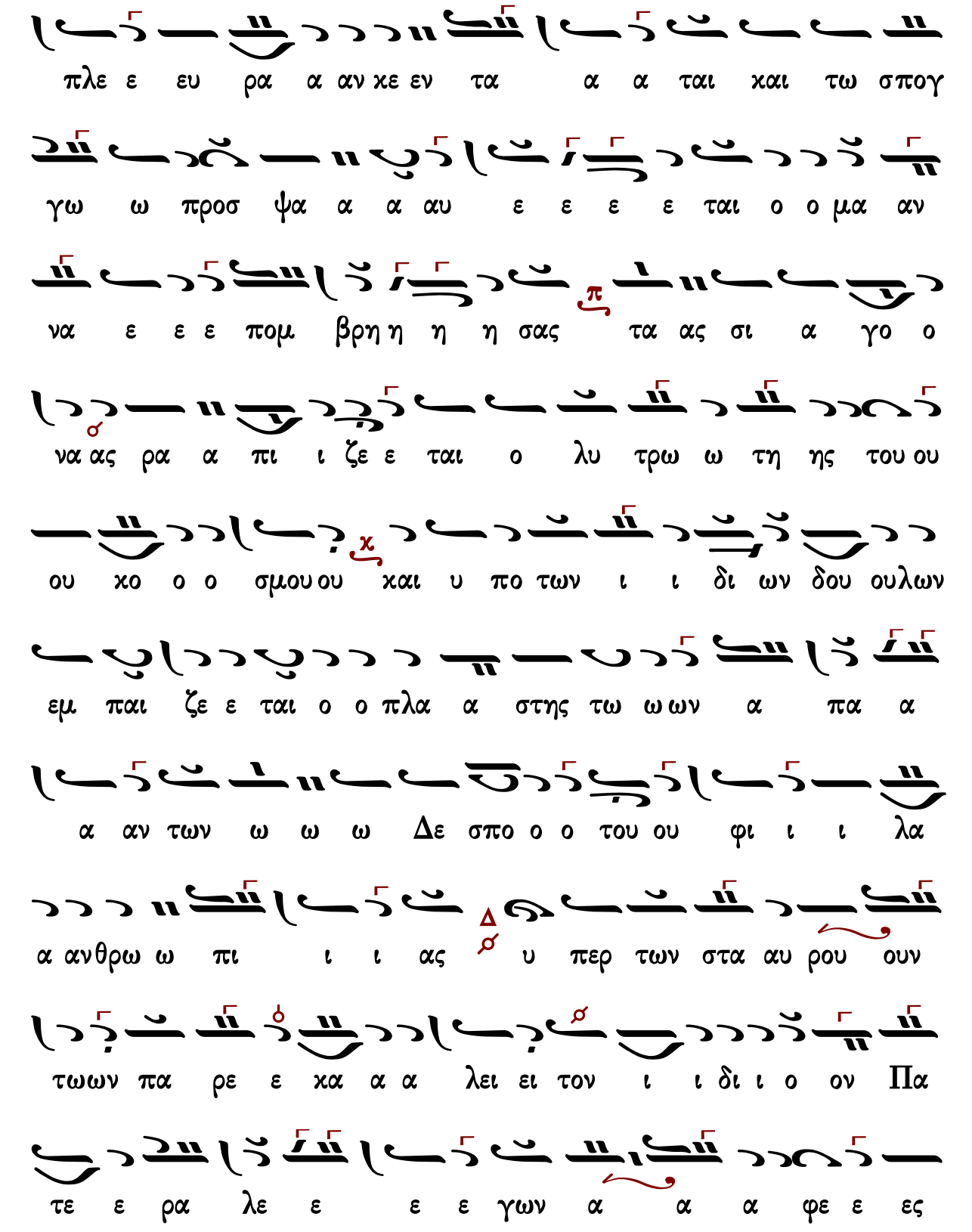
πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α ται και τω σπογ
γω ω προσ ψα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν
να ε ε ε πομ βρη η η η σας τα ας σι α γο ο
να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω ω τη ης του ου
ου χο ο ο σμου ου και υ πο των ι ι δι ων δου ουλων
εμ παι ζε ε ται ο ο πλα α στης τω ω ων α πα α
α αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα
α ανθρω ω πι ι ι ας υ περ των στα αυ ρου ουν
τωων πα ρε ε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα
τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α φε ε ες

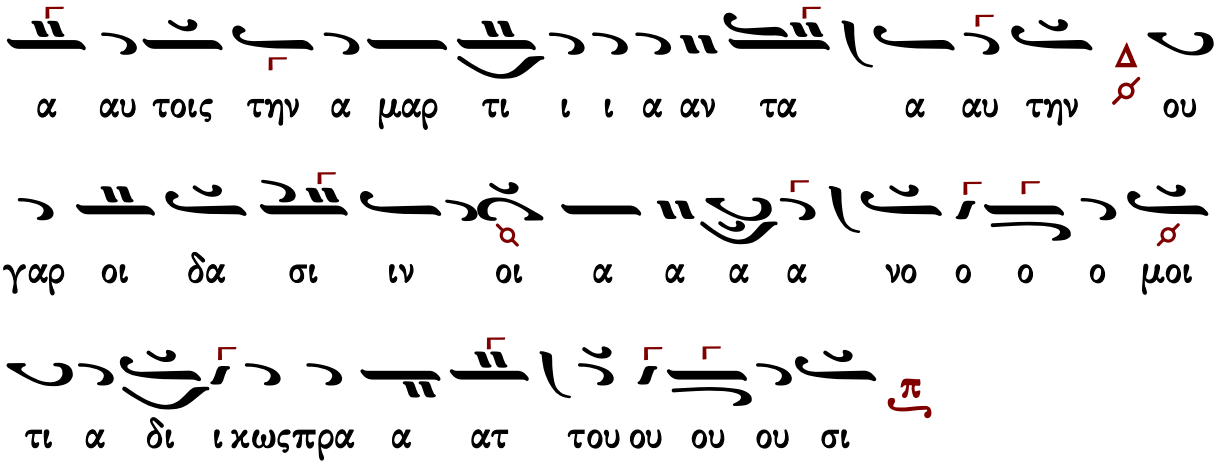

Δόξα...

Ἦχος λ π ☜ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.278*

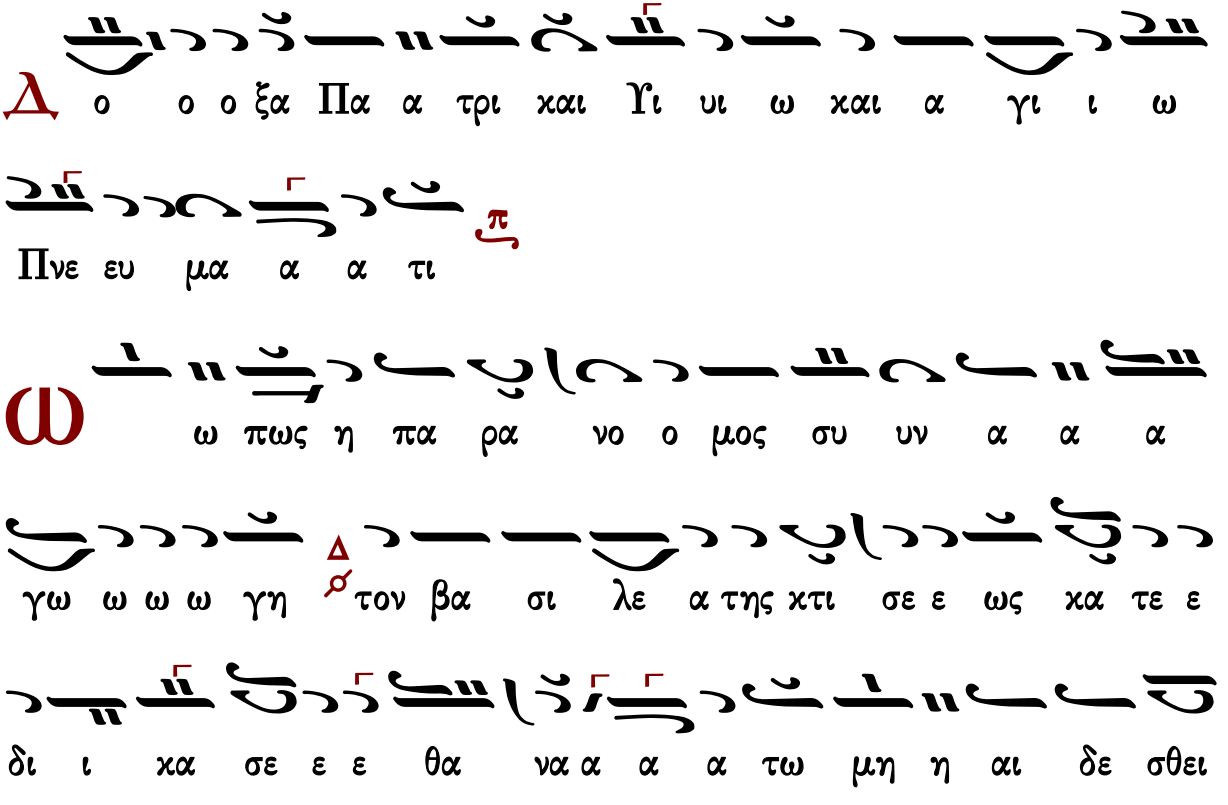

ε μου α αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α α των
πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι
ι ζω ω ω η η ης νε χρου ου ουν τες χρε ε
μω ων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως χα χου ου ουρ
γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα
ρα νο ο μο ον τον νο ο ο μο δο ο ο ο ο την
ως χα τα χρι τον τον παν τω ω ων βα α α σι ι λε
ε ε α μα χρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ
ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.280*

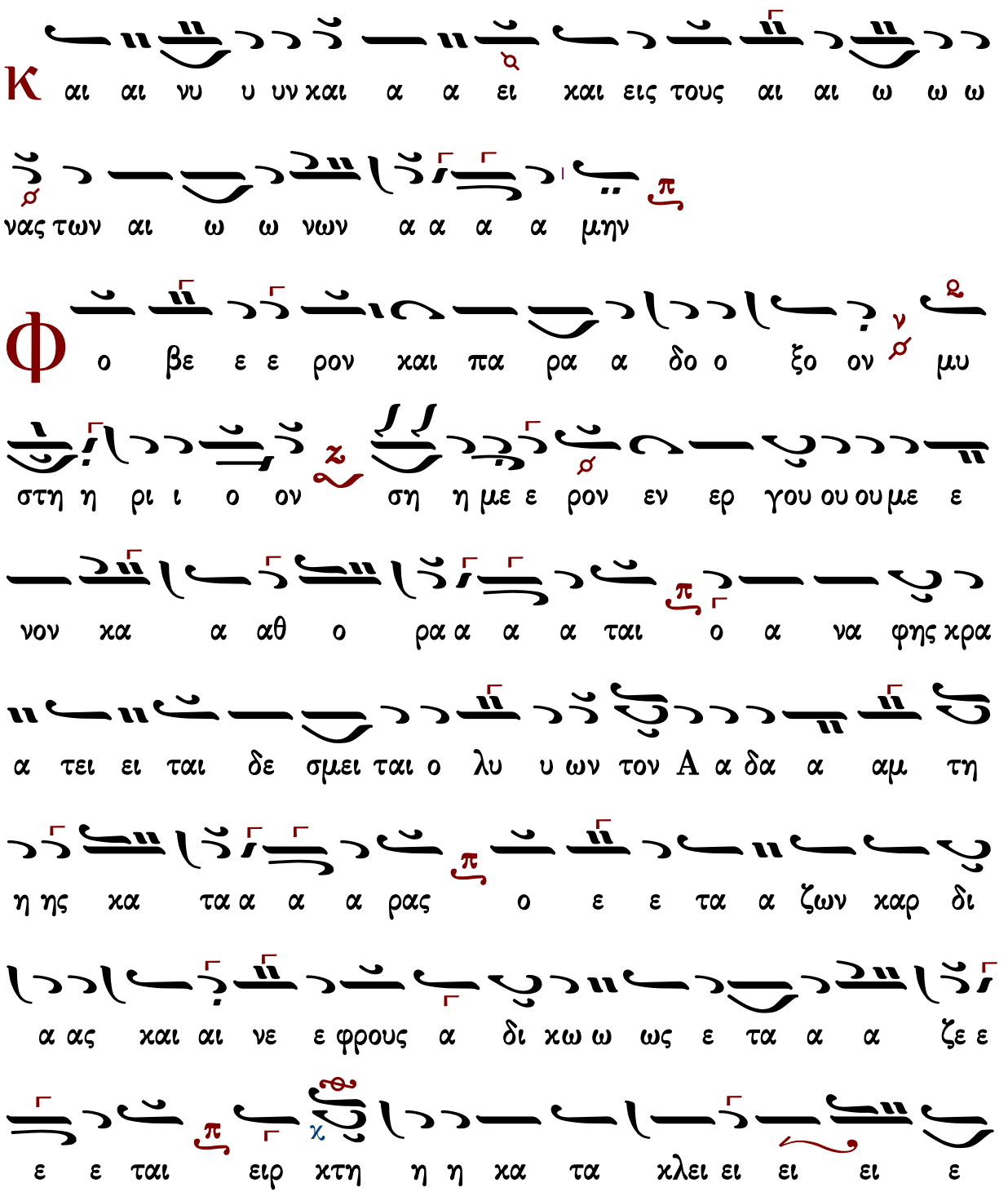

ε ε ε ται ο τη ην α α α βυ υ υσ σον χλει ει ει ει
σας Πι λα τω πα ρι ι στα α ται ω ω τρο ο μω ω
πα α ρι ι ι στα αν ται αι ου ρα α νων αι
αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα πι ζε ται χει ρι ι
του πλα σμα α α το ο ος ο ο Πλα α α στης ξυ λω
κα α τα χρι ι ι ι νε ε ε ται ο χρι ι
νων ζω ων τας και αι νε ε ε χρους τα φω κα τα κλει
ει ει ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε
ε τη η ης του Α α α α δου ο παν τα φε ρω
ων συ υμ πα α θω ως και παν τας σω ω σα α ας τη

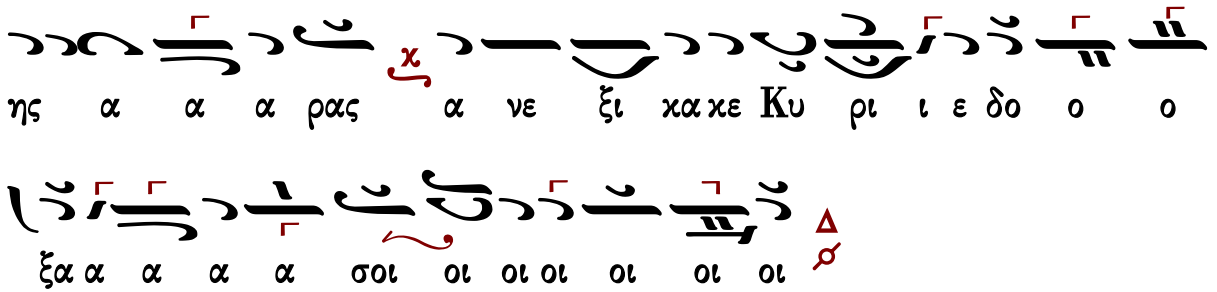

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῴδιον 1899 σ.505*

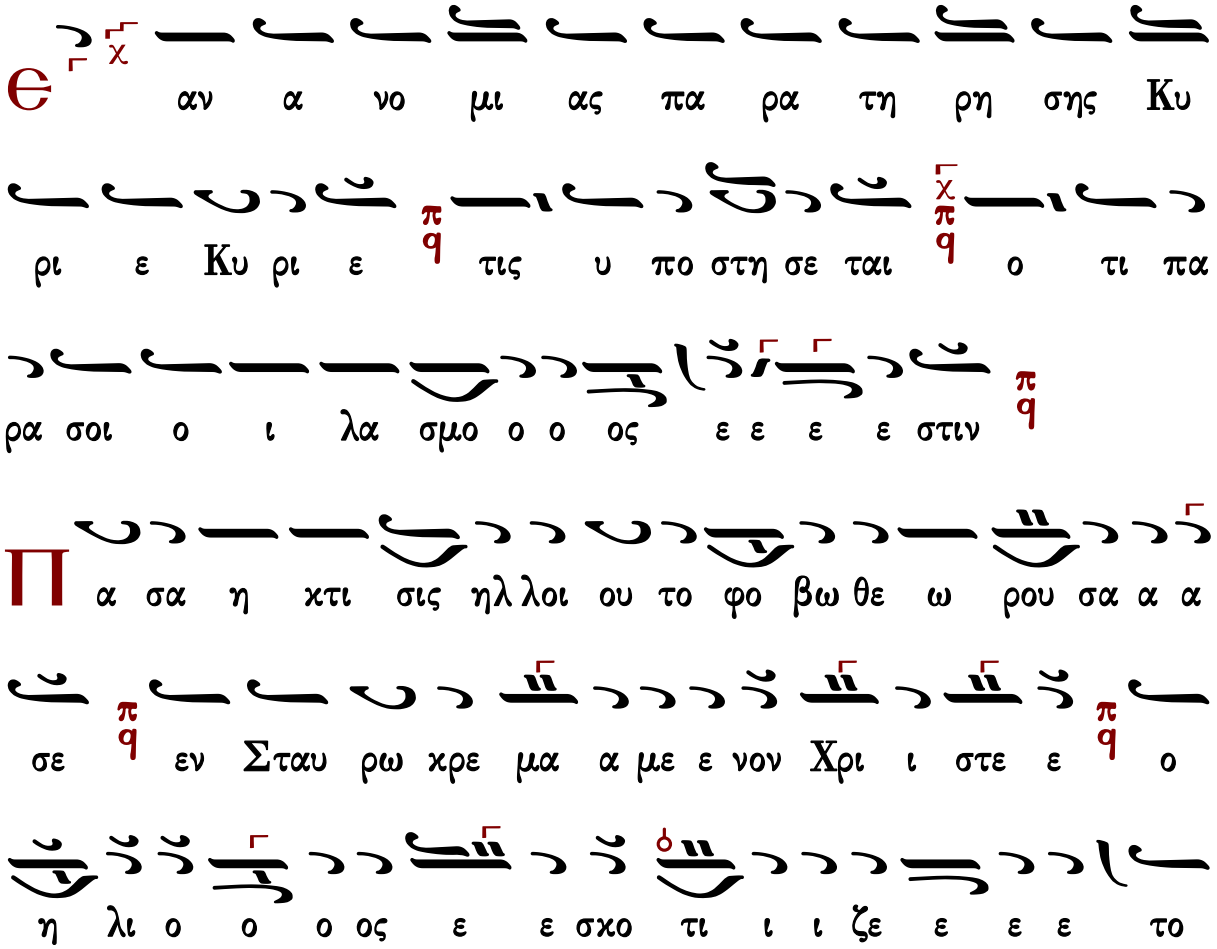

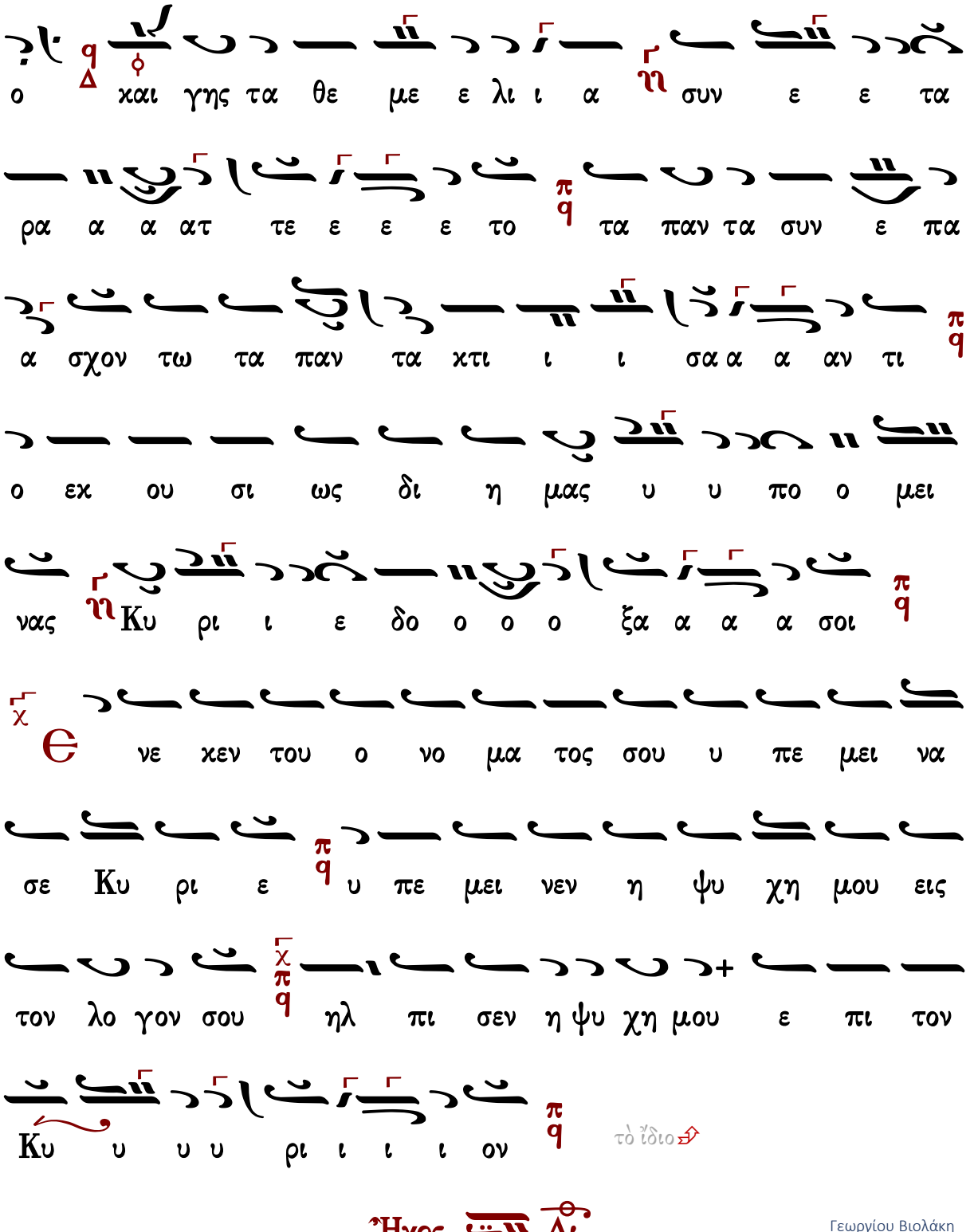

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

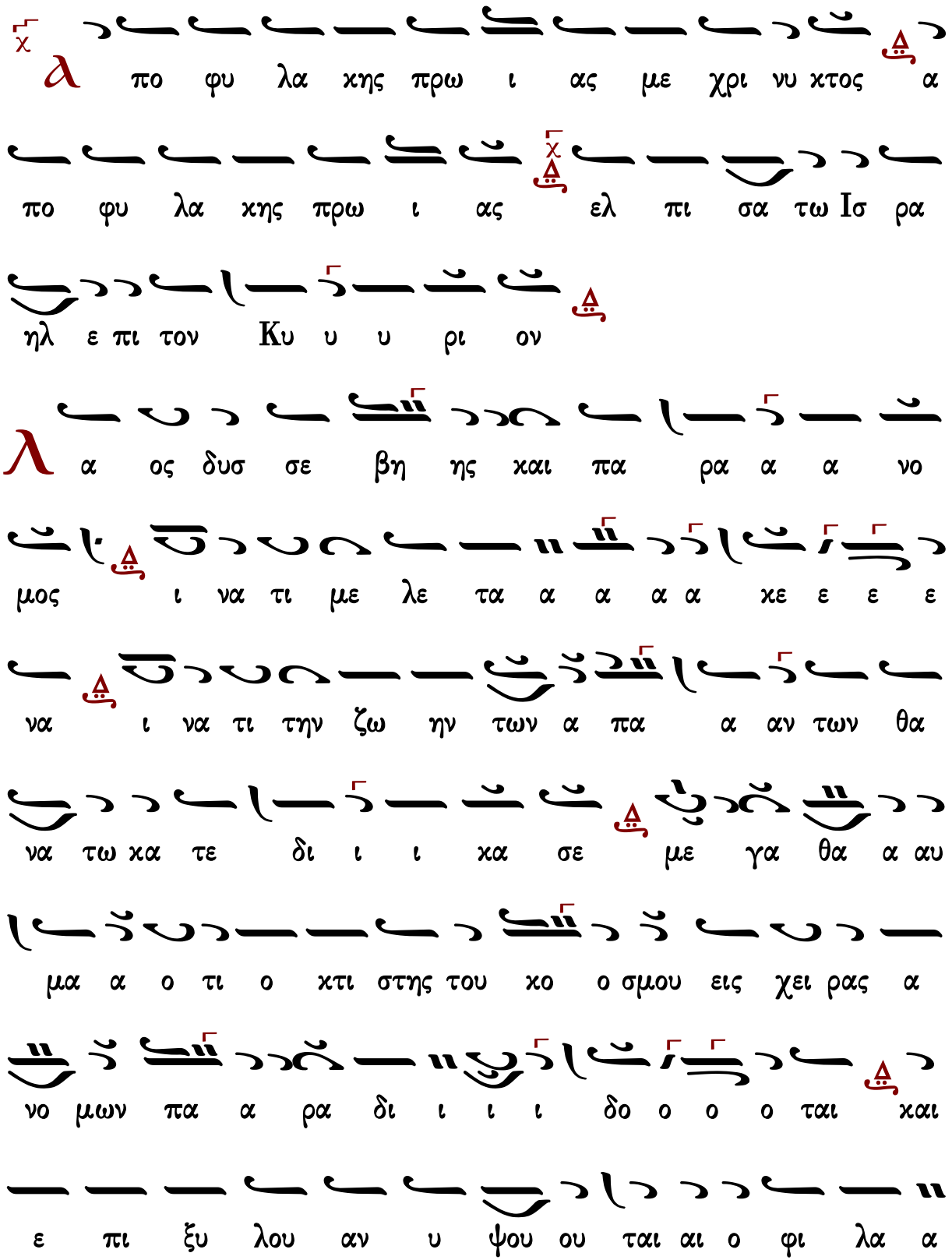
α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο
μος ι να τι με λε τα α α α α χε ε ε ε
να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα
να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ
μα α ο τι ο χτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α
νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

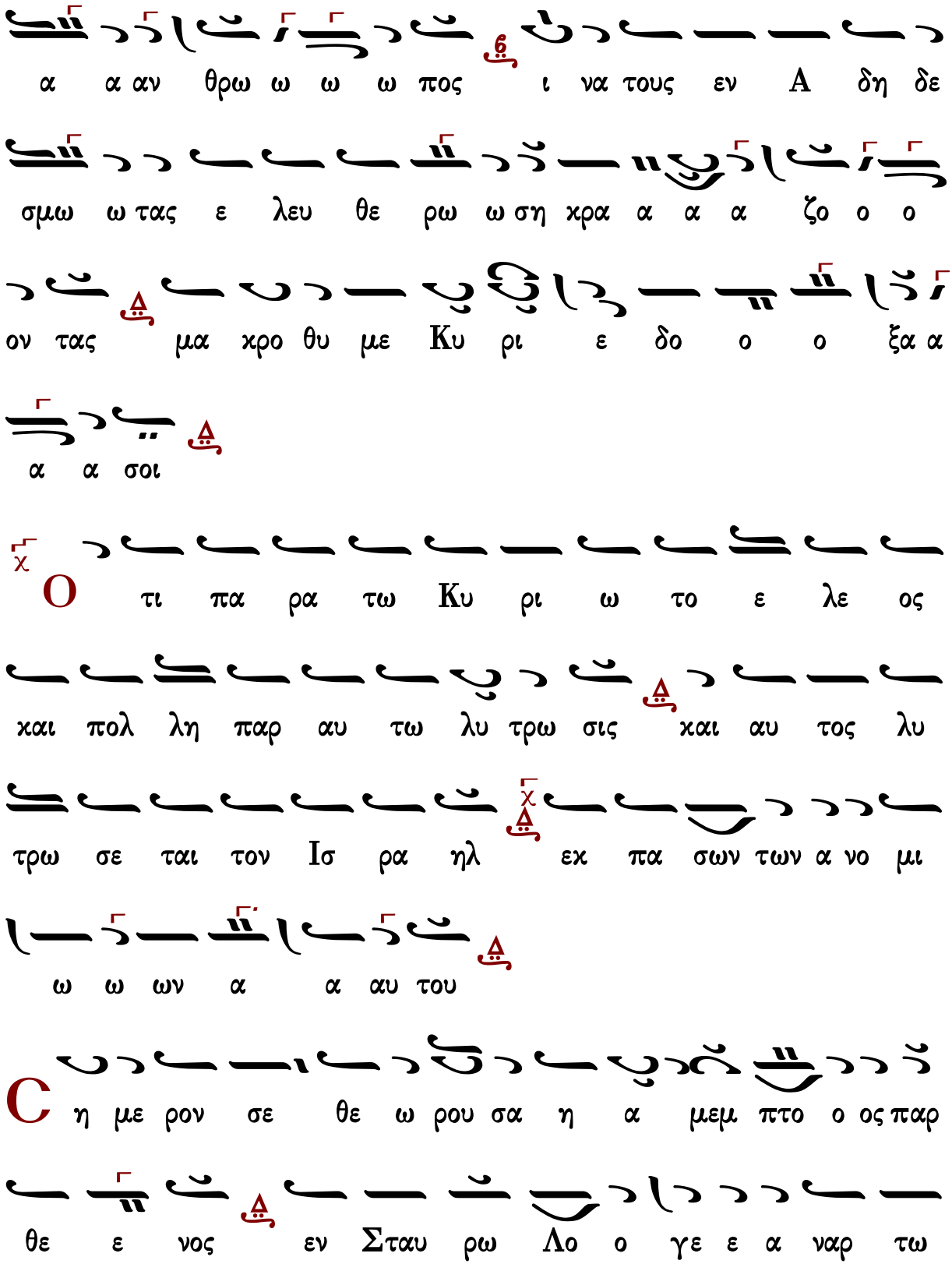
α α αν θρω ω ω ω πος ι να τους εν Α δη δε
σμω ω τας ε λευ θε ρω ω ση χρα α α α ζο ο ο
ον τας μα χρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α
α α σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ
θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω
ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την χαρ δι ι ι ι
α αν πι ι ι χρως και στε να ζου σα ο δυ νη
η ρως εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα
ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε
τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η
θος τυ πτου σα αν ε χρα α γε γο ε ε ρω ω ως
οι μοι θει ει ον τε ε χνο ον οι μοι το
φω ω ω ως του χο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ
ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω
μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου
ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο
ο ξα α α α σοι
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
Θ πι ξυ λου βλε που σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο
ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι
ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

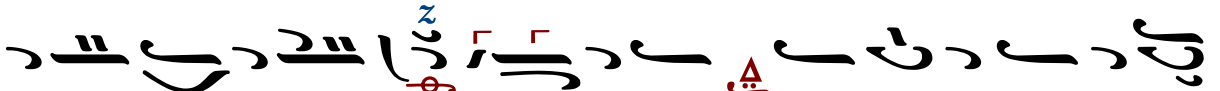

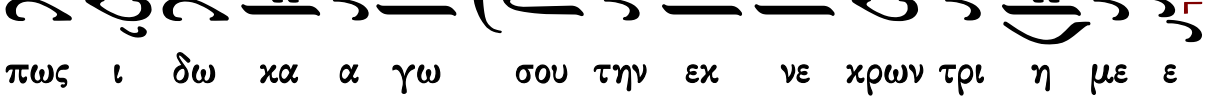

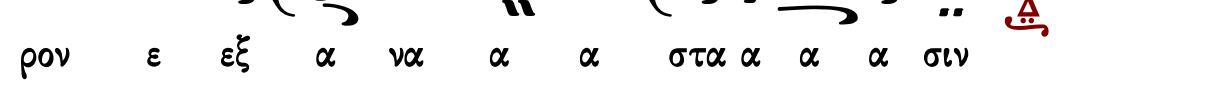

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.523*

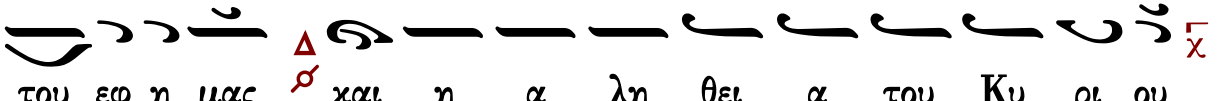

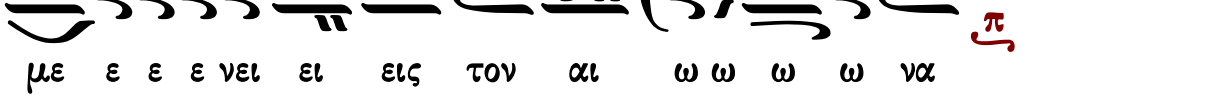

ι στα ται αι αι Πι ι λα α τω και σταυ ρω πα ρα δι
δο ται ο Κτι στης τω ω ων α α πα α αν των ως
α μνος προσ α γο με ε νος τη ι ι δι ι ι α α
βου λη η η η σει τοις η η λοις προ οσ πη η
η η γνυ υ υ υ ται χαι τη ην πλε ε ευ ρα α αν κε
εν τα α α ται χαι τω σπογ γω ω προσ ψα α
α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε επ ομ βρη η
η η σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ζε ται
ο λυ τρω ω τη ης του χο ο ο σμου ου χαι υ πο
των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο πλα α στης

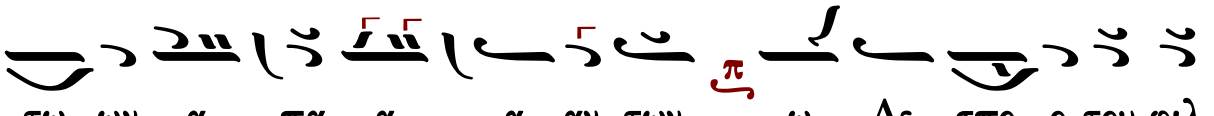

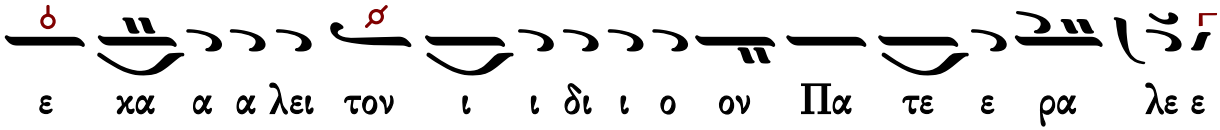

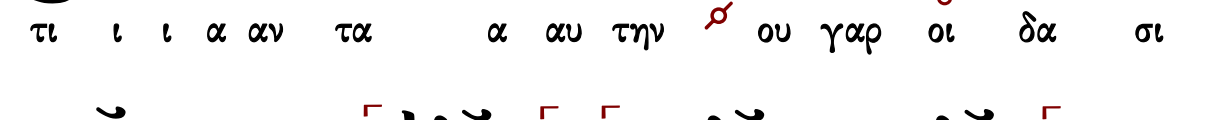

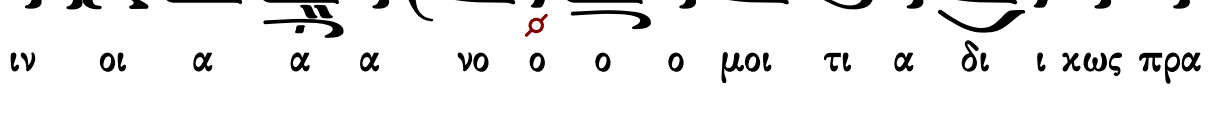

Δόξα...

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.525*

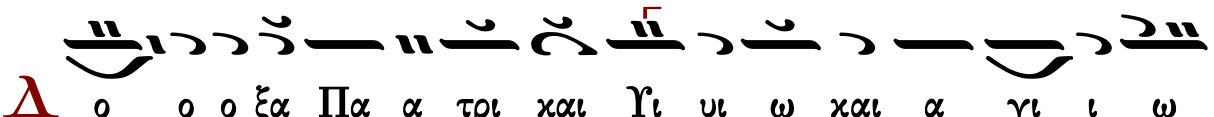

Πνε ευ μα α α τι
ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω
γη τον Βα σι λε α της χτι σε ε ως κα ατ ε ε δι
ι κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει
ει σα τας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ας ας α να
μι ι μνη η η σχω ων προ η σφα α λι ι ζε ε
το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ος
μου τι ε ποι οι η σα α υ υ υ υ μιν ου θαυ
μα των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι αι
αι αν ου νε χρους ε εξ α αν ε στη σα μο νω ω

ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα α λα α κι
ι αν ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο ο σον
τι ουν μοι αν τα πο ο δι δο τε εις τι α μνη η η μο
νει ει τε ε ε ε μου αν τι των ι ι ι α α
μα α α των πλη γα ας μοι ε ε πι θε ε
ε εν τες αν τι ζω η η ης νε χρουν τες χρε μων
τες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γο ον το ο
ον ε ε ευ ε ερ γε ε την ως πα ρα α νο ο μο ον
τον νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα χρι τον
τον παν των Βα α α σι ι λε ε ε α μα χρο ο

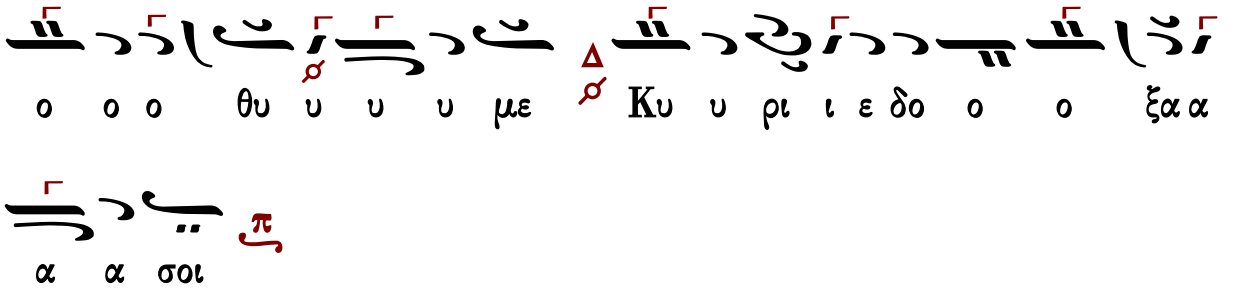

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.527*

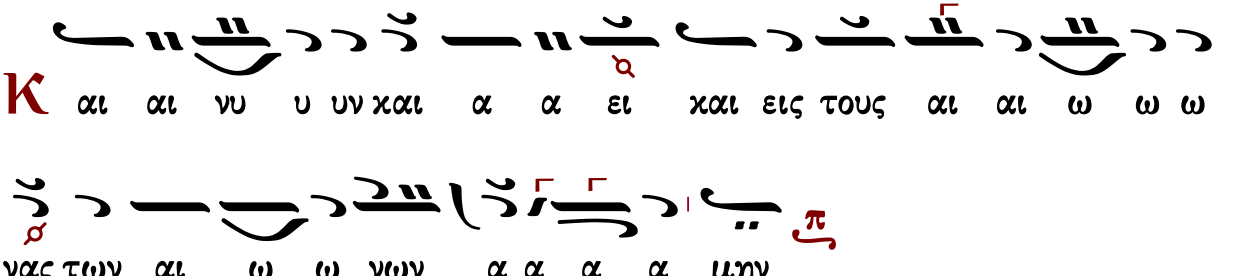

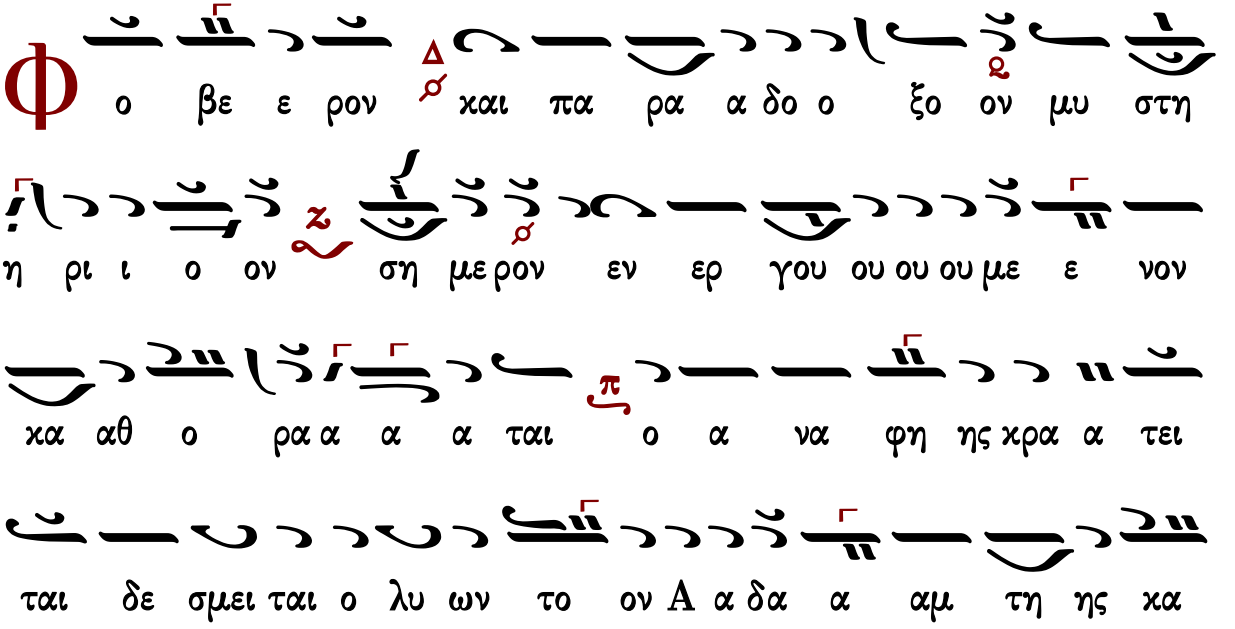

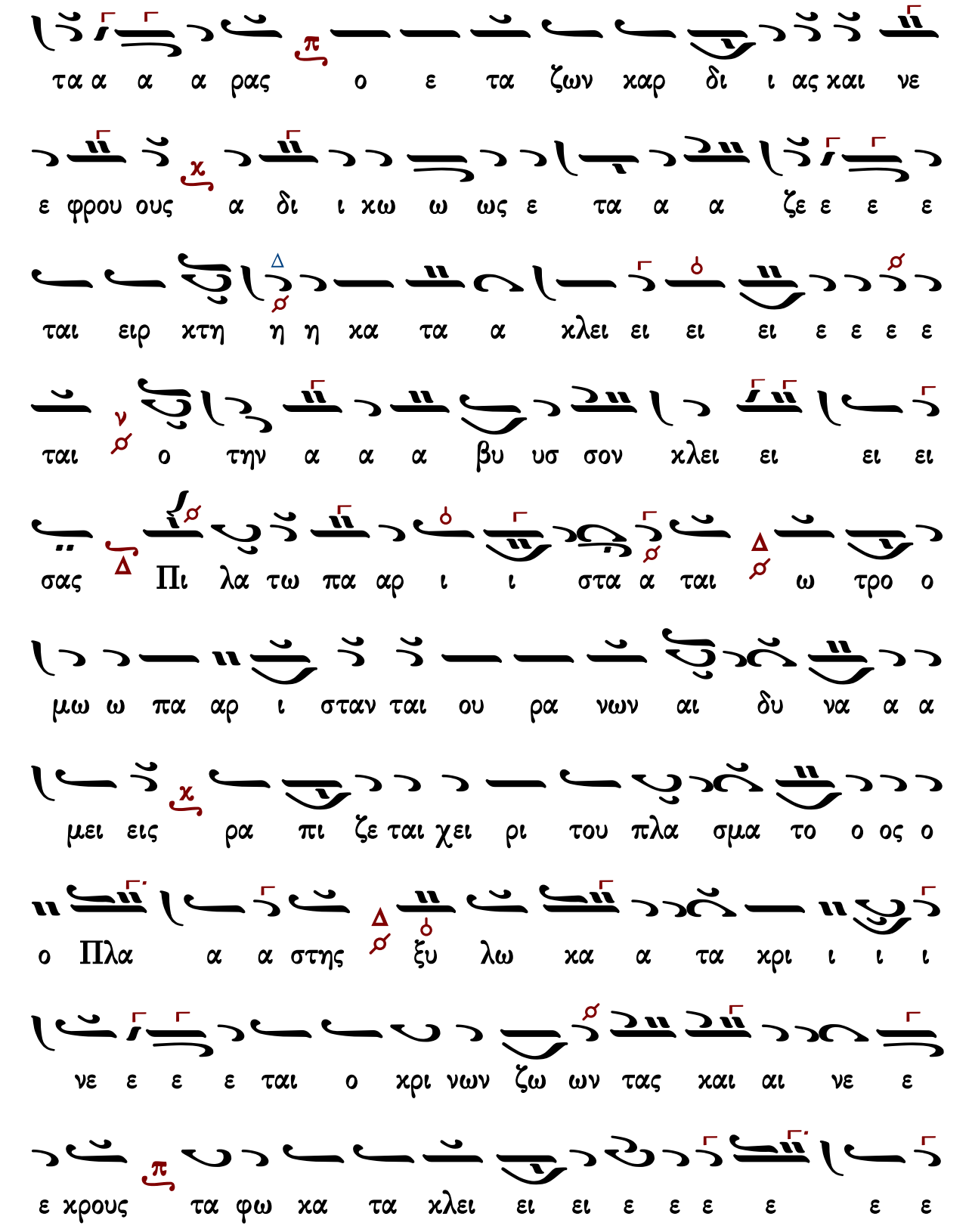
τα α α α ρας ο ε τα ζων χαρ δι ι ας χαι νε
ε φρου ους α δι ι χω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε
ται ειρ χτη η η χα τα α χλει ει ει ει ε ε ε ε
ται ο την α α α βυ υσ σον χλει ει ει ει
σας Πι λα τω πα αρ ι ι στα α ται ω τρο ο
μω ω πα αρ ι σταν ται ου ρα νων αι δυ να α α
μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ο ος ο
ο Πλα α α στης ξυ λω χα α τα χρι ι ι ι
νε ε ε ε ται ο χρι νων ζω ων τας χαι αι νε ε
ε χρους τα φω χα τα χλει ει ει ε ε ε ε ε ε

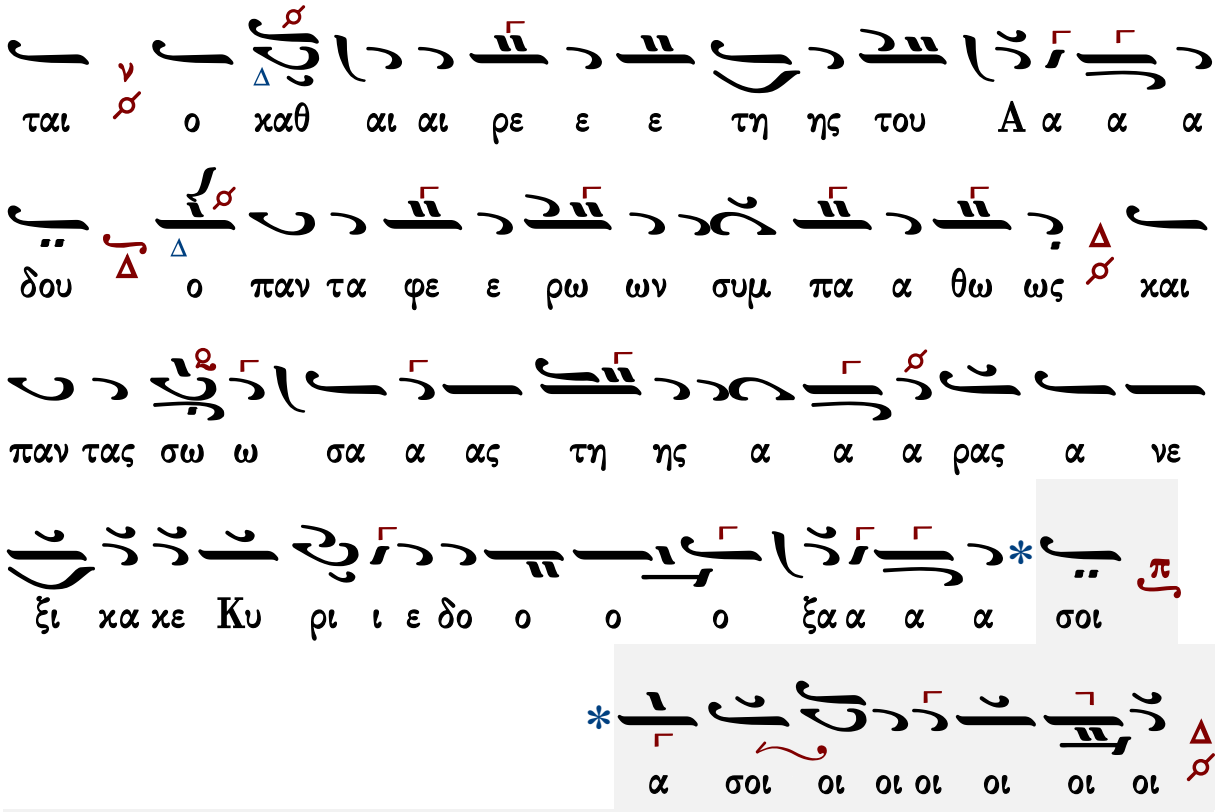

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

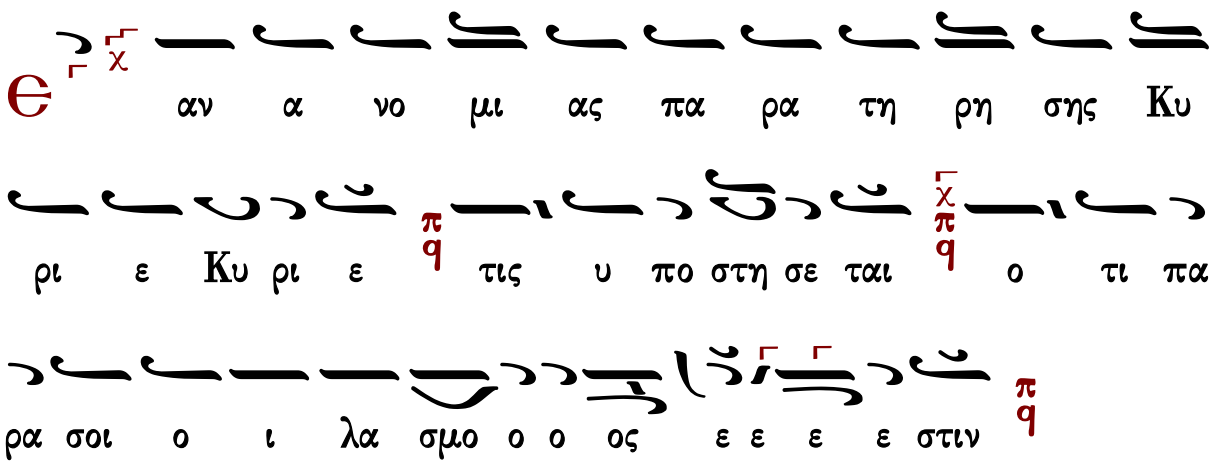

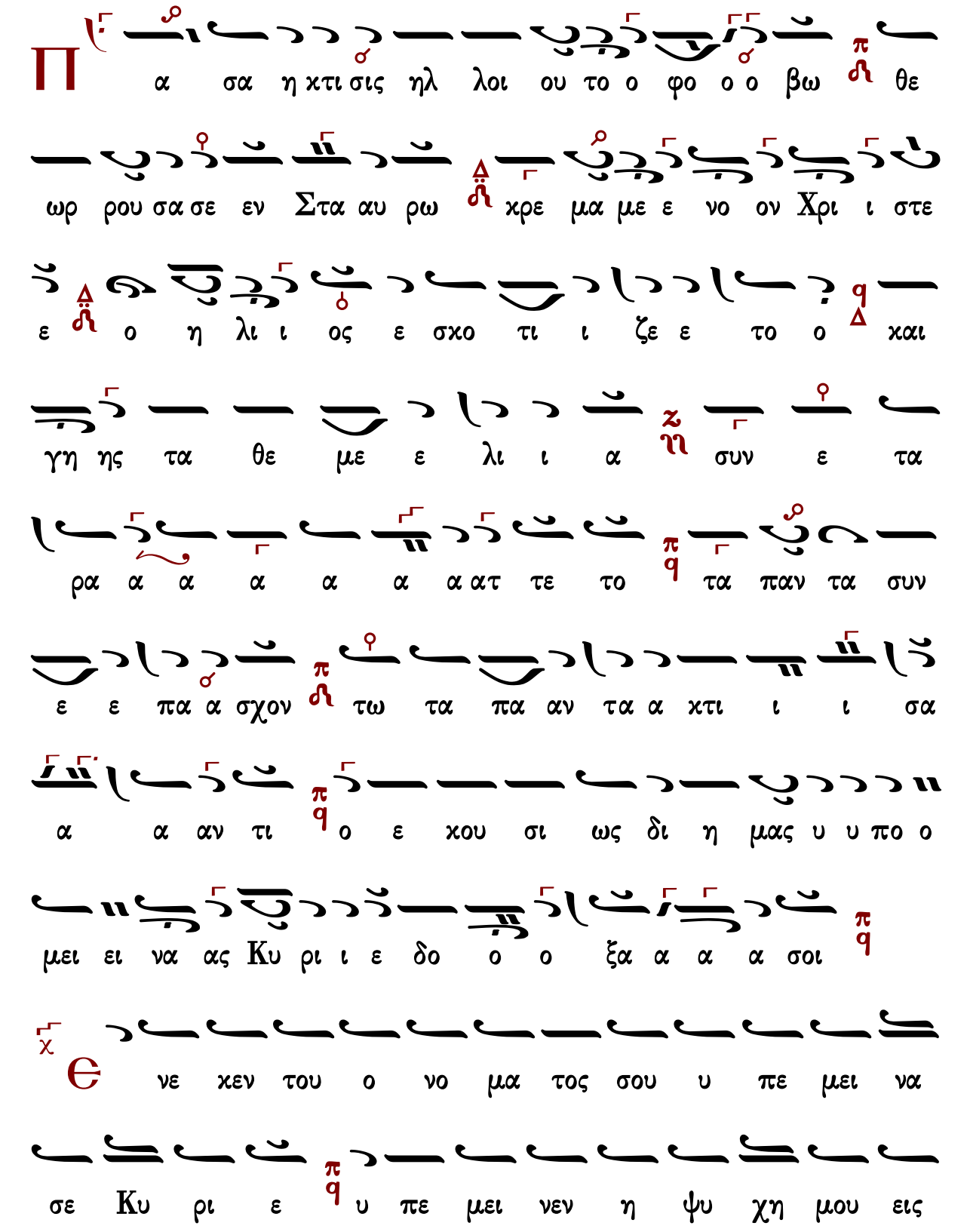
Π
α σα η χτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε
ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω χρε μα με ε νο ον Χρι ι στε
ε ο η λι ι ος ε σχο τι ι ζε ε το ο και
γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα
ρα α α α α α α ατ τε το τα παν τα συν
ε ε πα α σχον τω τα πα αν τα α χτι ι ι σα
α α αν τι ο ε χου σι ως δι η μας υ υ πο ο
μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

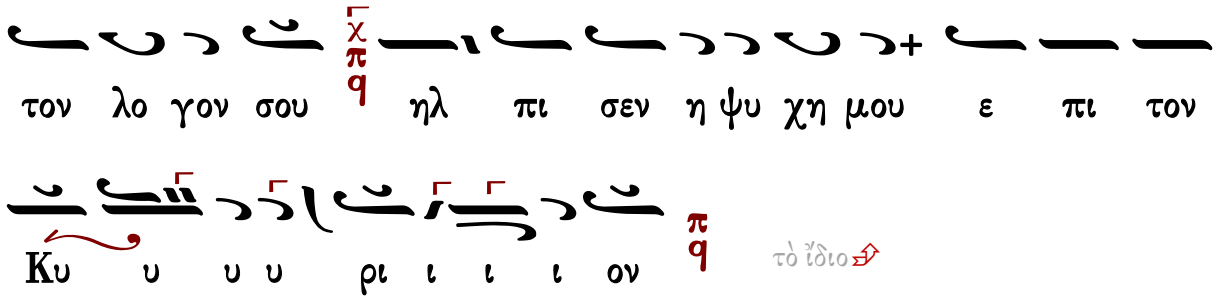

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

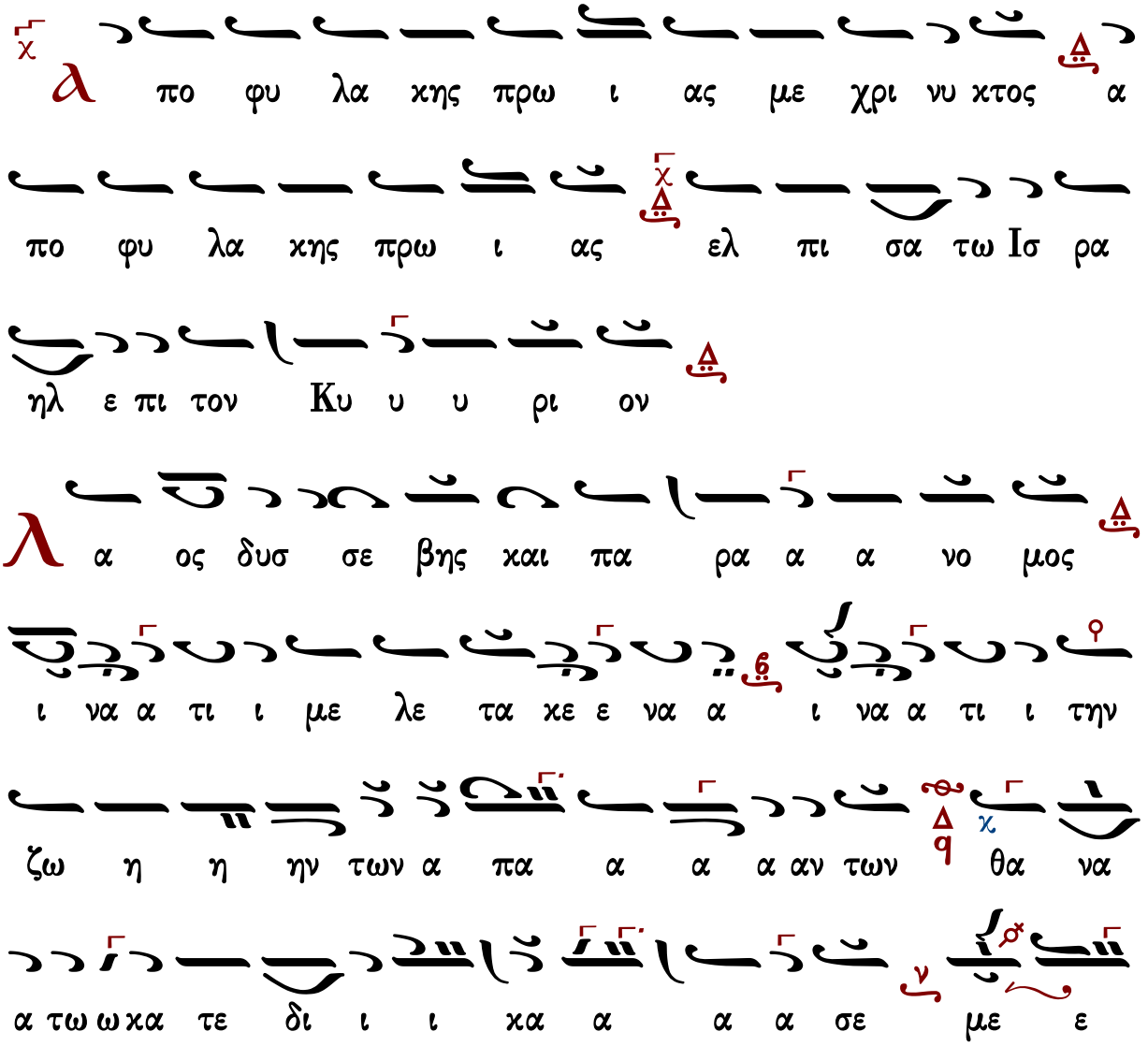

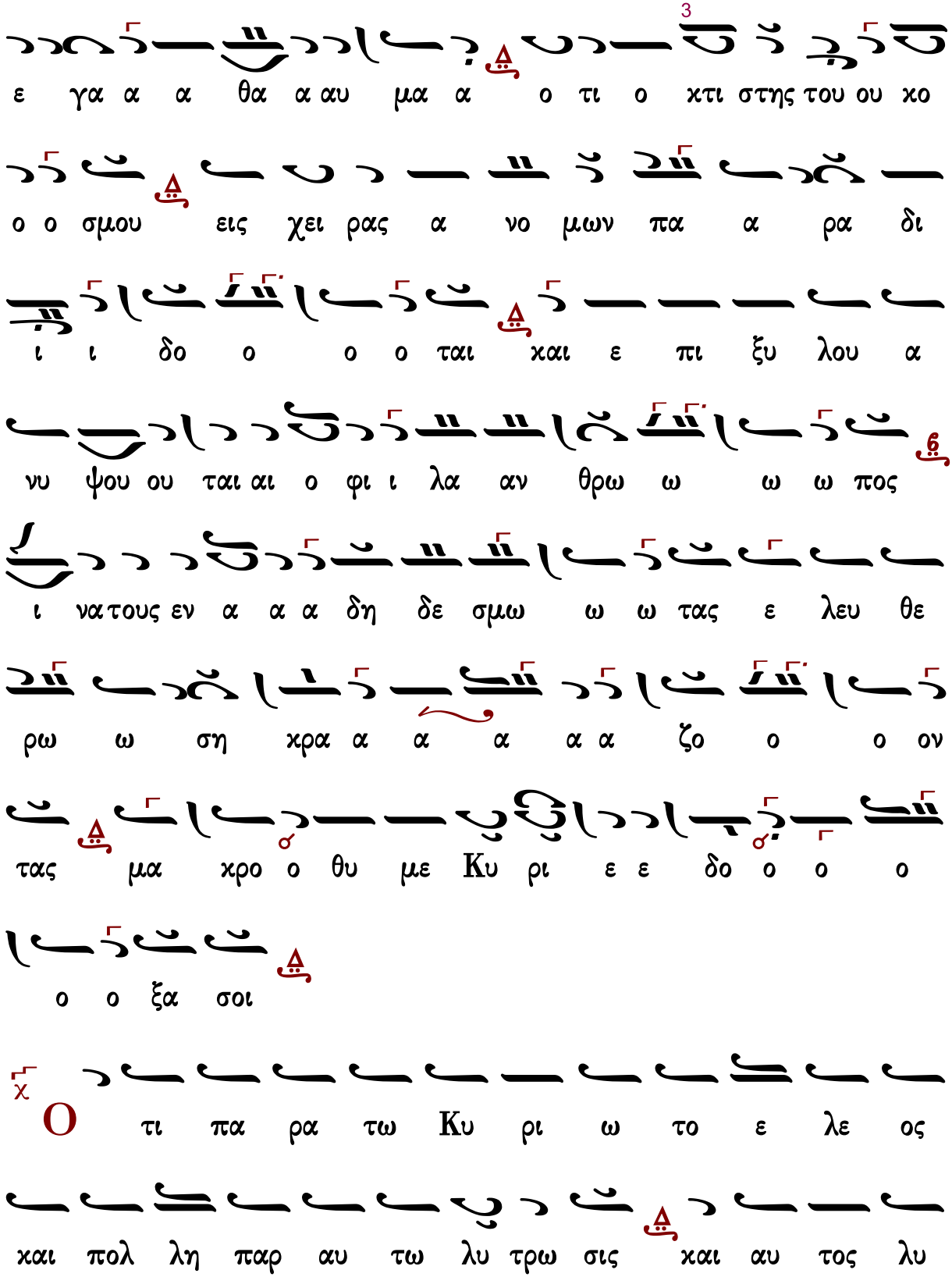
3
ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο χτι στης του ου χο
ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι
ι ι δο ο ο ο ται χαι ε πι ξυ λου α
νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος
ι να τους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε
ρω ω ση χρα α α α α α ζο ο ο ον
τας μα χρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο
ο ο ξα σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
χαι πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις χαι αυ τος λυ

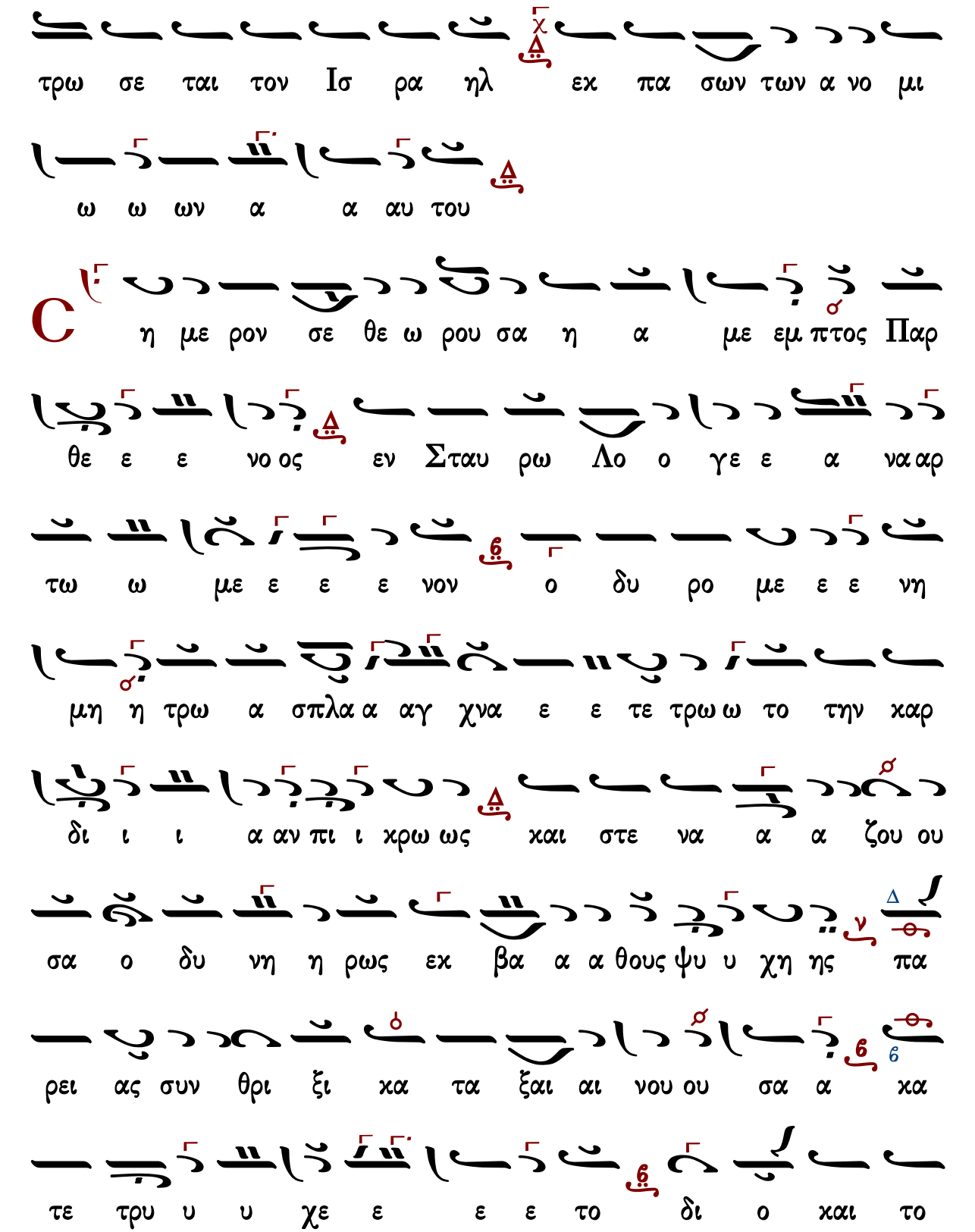
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
C η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ
θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ
τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη
μη η τρω α σπλα α αγ χνα ε ε τε τρω ω το την χαρ
δι ι ι α αν πι ι χρω ως και στε να α α ζου ου
σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα
ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα
τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε χρα γε γο ο ο
ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε
ε χνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου χο ο ο
σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων
μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι
αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο
ον το λε ε ε γου ου ου ου σαι α
κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο
ο ο ξα σοι
λι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
πι ξυ λου ου βλε που σα χρε ε ε μα α με ε νον
Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων χτι στη ην χαι
αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε χου
ου σα ε βο ο ο α α πι ι χρω ω ω ως Υι
ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο χα α
α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης
μορ φη η η ης σου ου φε ρω χα θο ρα α α α
α αν σε α δι ι ι ι χως σταυ ρου ου ου
ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

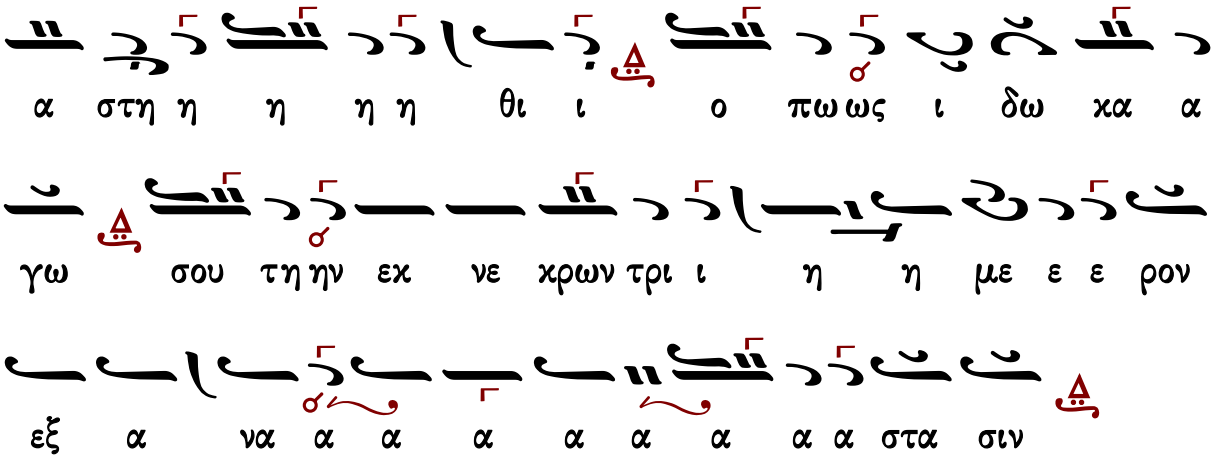

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.272/719*
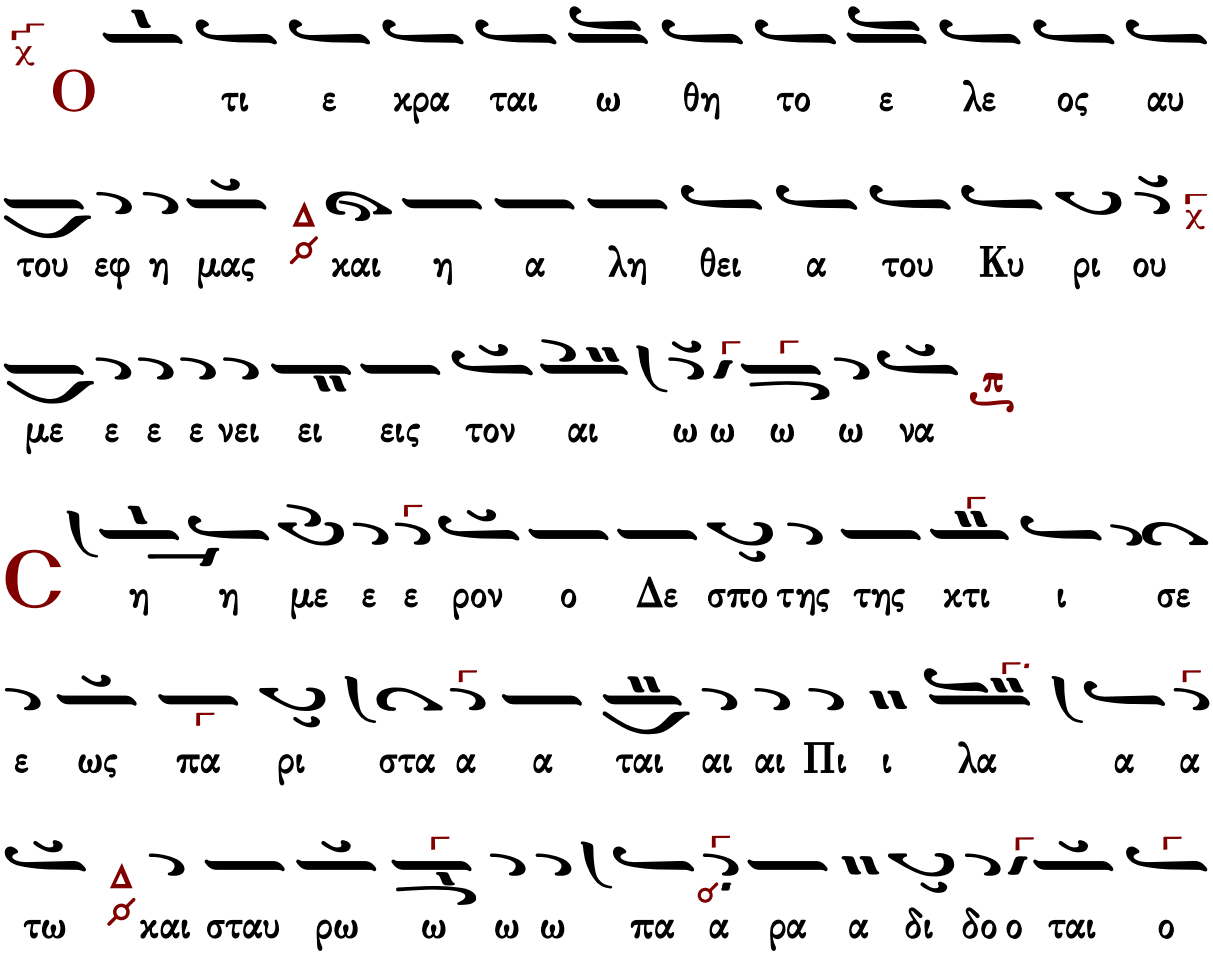
χτι στη ης τω ων α πα α α αν των ως α μνο ος
προσ α γο ο με ε νος τη ι δι ι ι ι α
α βου λη η η η σει τοις η η η λοις προσ πη
η η γνυ υ υ υ ται αι αι αι αι αι και αι αι αι την πλε
ευ ραν χεν τα α α α ται αι και τω σπο
ο ο ο ογ γω προσ ψα αυ ε ε ται αι ο μαν
να α ε ε πομ βρη η η η σας τας σι α
γο ο ο ο νας ρα α πι ι ζε ε ται αι ο λυ τρω
της του ου χο ο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι
ων δου ου ου ου λων εμ παι αι αι αι ζε ε ε ται

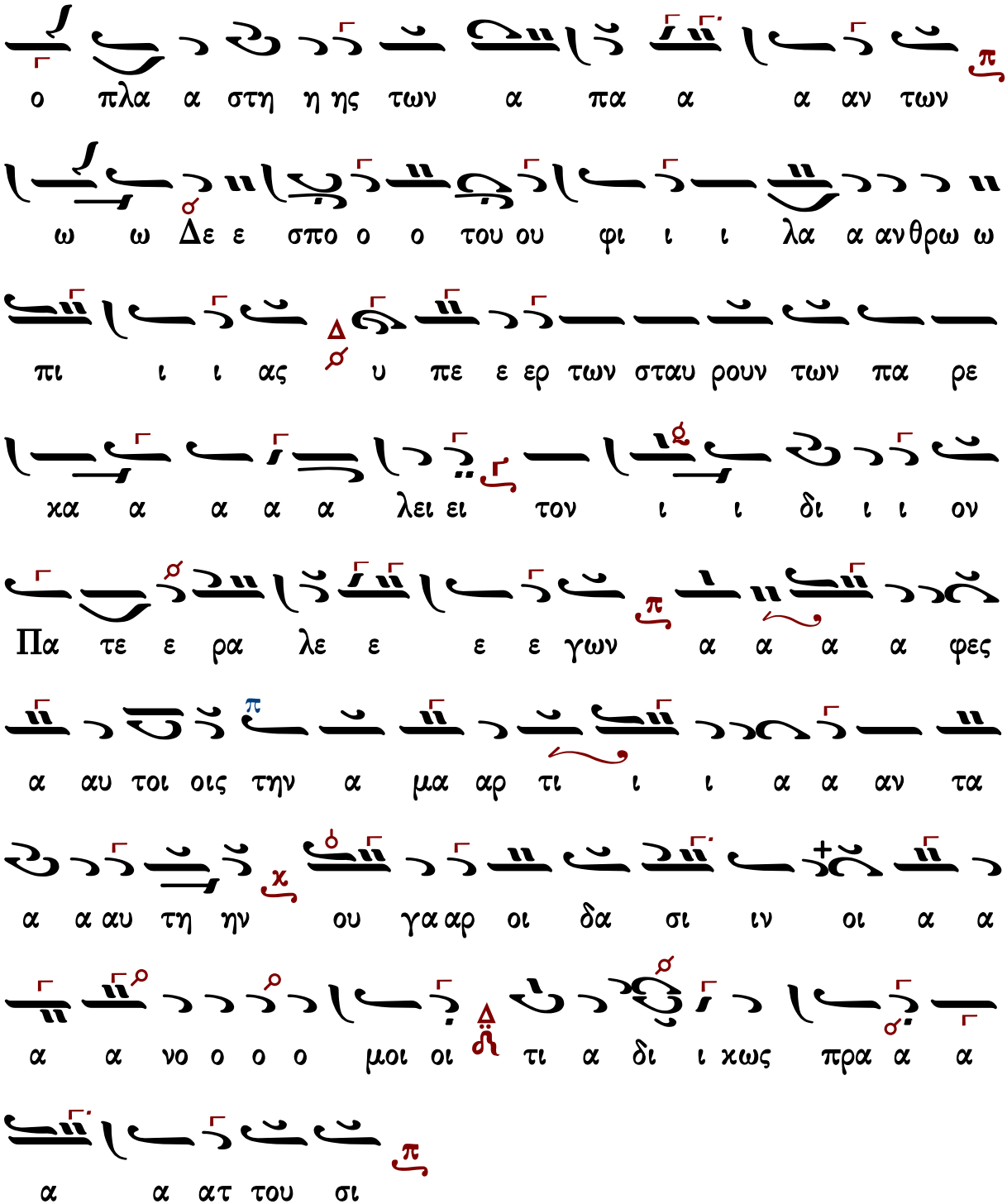

Δόξα...

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.274/721*

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι υι ω ω ω ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι
ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α να α α
τι
ω ω πω ω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν
α α γω ω γη τον βα σι λε α της χτι ι σε ε
ως χα τε δι ι χα α α σε ε θα α να α α
α α α α α α τω μη η αι δε σθει ει ει
σα τας ευ ε ερ γε ε σι ι ι α ας α ας α να
μι μνη η η η η σχω ων προ η σφα λι ι ζε ε

ι α α μνη η μο ο νει ει ει τε ε ε ε μου ου αν

τα πο δι ι ι ι ι ι δο ο τε εις τι

ο ο ο ο ο ο ο σον τι ι ι ου ουν μοι αν

χι ι ι α αν ε θε ρα α πε ε ευ σα α χαι αι νο

ο ο ο ο ο γω ου πα σα αν μα α λα

εξ α νε ε στη η η σα μο ο νω τω ω ω λο ο

ι ου δαι αι αι αι αι α α αν ου ου ου νε ε χρου ους

αυ μα α α α των ε νε ε ε πλη η σα την I ι ι

ο ος μου τι ε ποι η σα υ μι ιν ου ου θα

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ο ο ο

τι τω ων ι α α μα α α α των πλη γα ας μοι
οι οι ε ε πι ι θε ε ε ε ε ε ε εν τες
αν τι ι ζω ω η ης νε χρου ου ουν τε ες χρε μω
ων τε ες ε ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ου ως χα χου ου ου
ουρ γο ον το ον ευ ερ γε ε ε ε ε ε ε
τη η η η ην ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον
νο ο μο δο ο ο ο την ως χα τα α χρι ι ι
τον τον πα τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α
μα χρο ο ο ο θυ υ υ υ με ε Κυ υ ρι ι ε
δο ο ο ο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̱ ⸒ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.276/723*

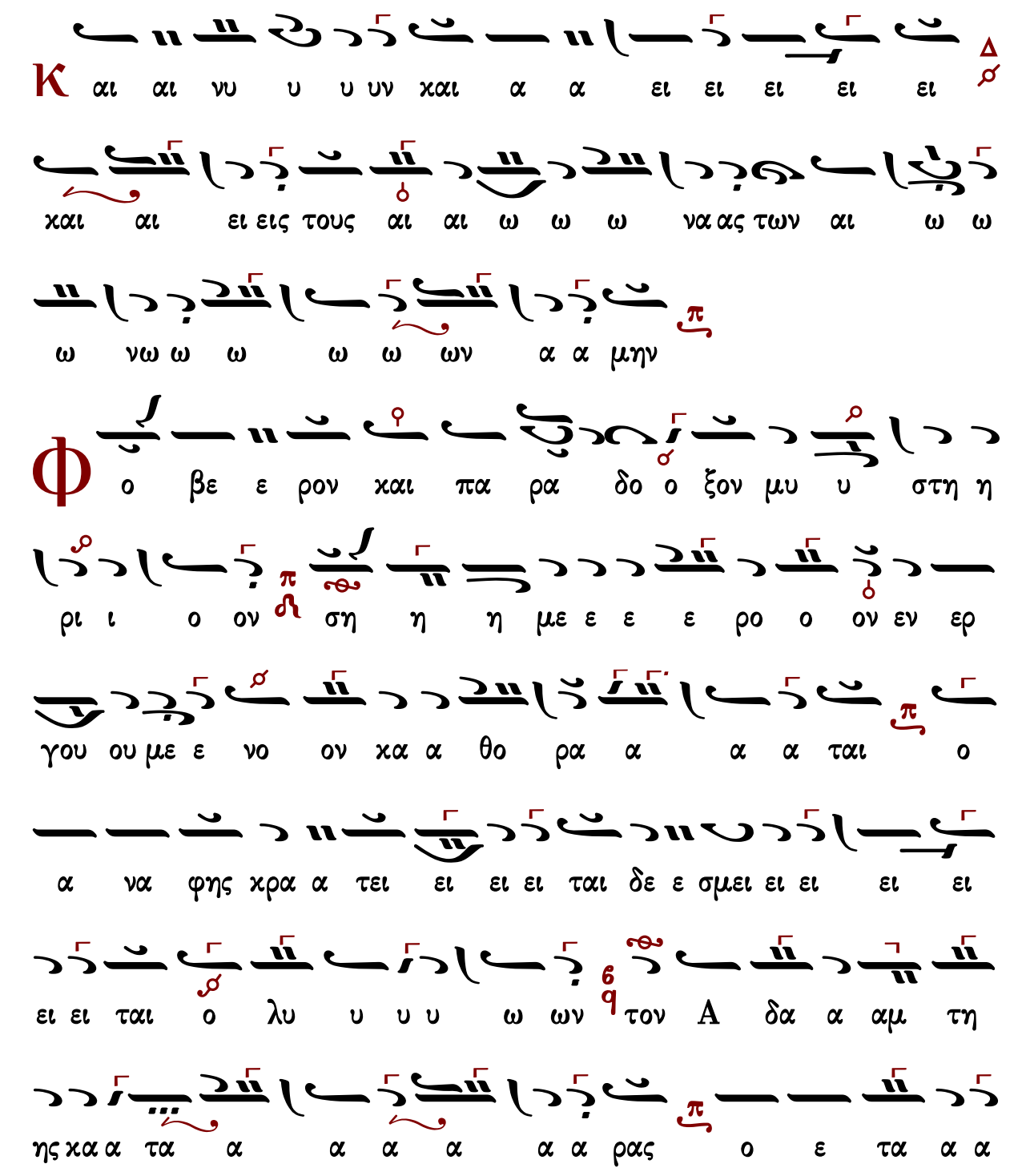

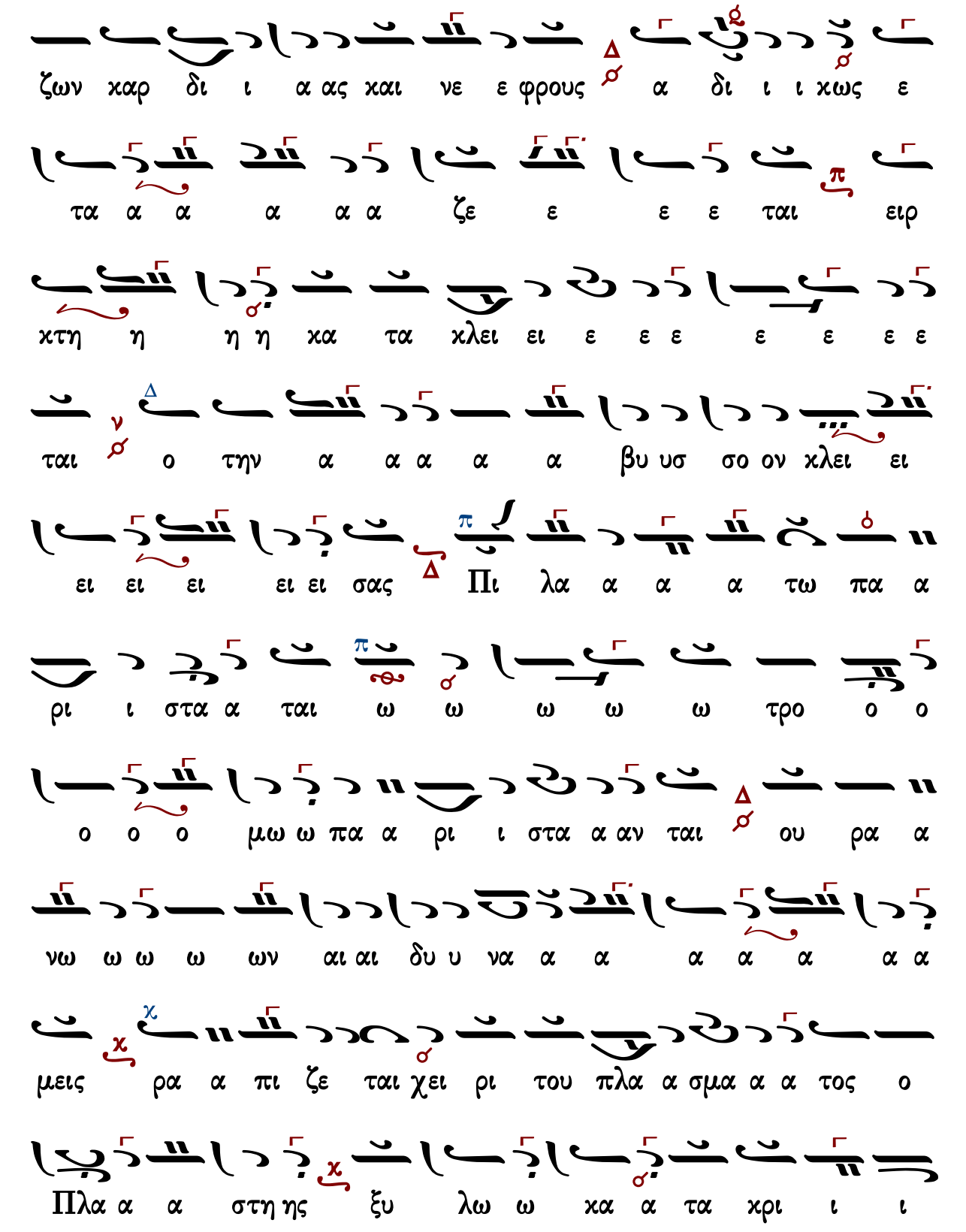
ζων χαρ δι ι α ας χαι νε ε φρους α δι ι ι χως ε
τα α α α α α ζε ε ε ε ται ειρ
χτη η η η χα τα χλει ει ε ε ε ε ε ε ε
ται ο την α α α α α βυ υσ σο ον χλει ει
ει ει ει ει ει σας Πι λα α α α τω πα α
ρι ι στα α ται ω ω ω ω ω τρο ο ο
ο ο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου ρα α
νω ω ω ω ων αι αι δυ υ να α α α α α α α
μεις ρα α πι ζε ται χει ρι του πλα α σμα α α τος ο
Πλα α α στη ης ξυ λω ω κα α τα χρι ι ι

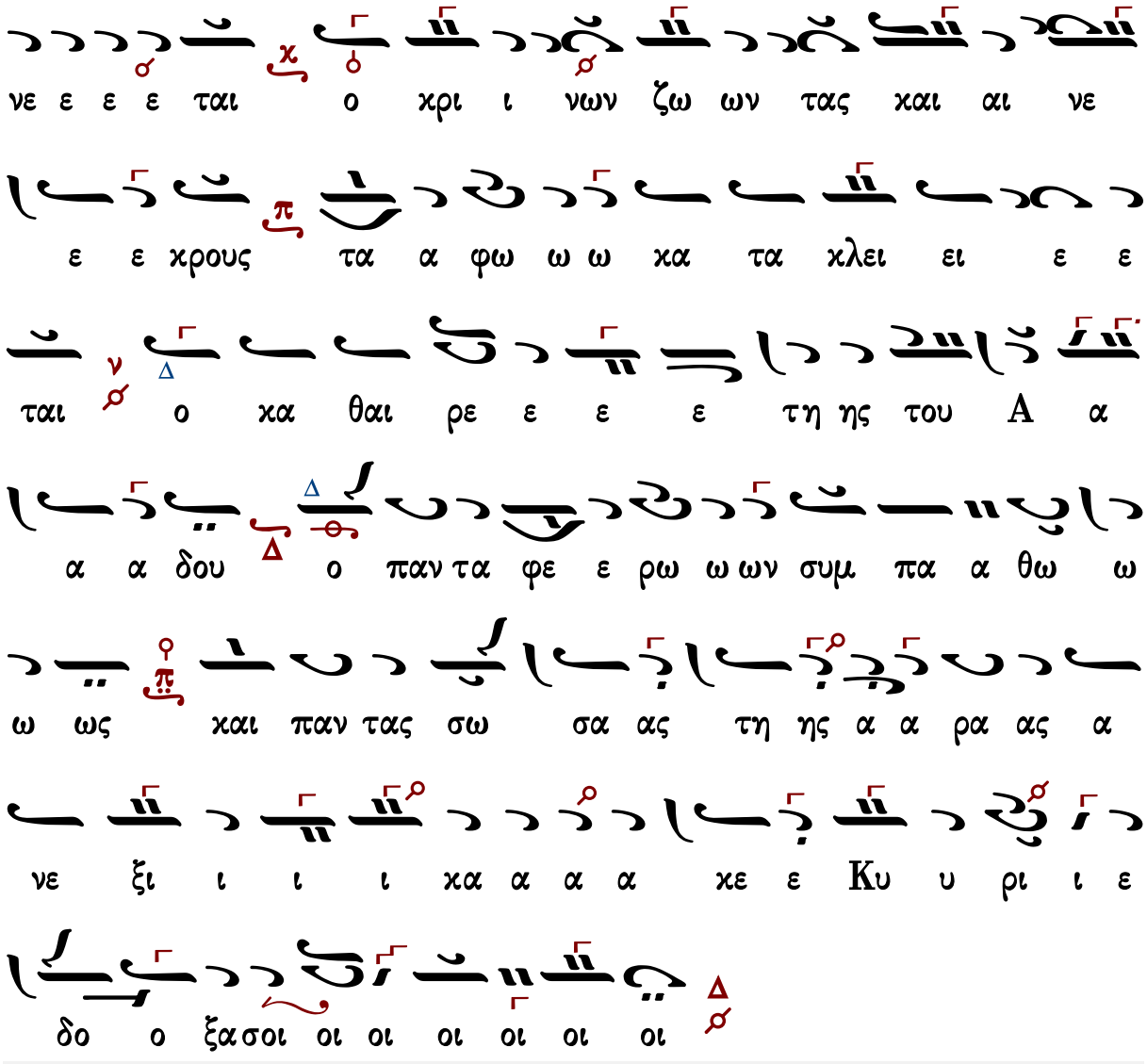

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

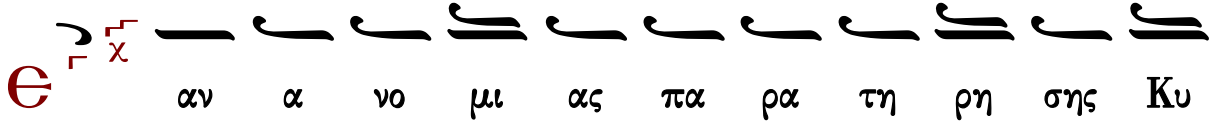

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν

Π α σα η χτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω χρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σχο τι ι ι ι ζε ε ε το ο χαι γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α αι τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα πα αν τα α χτι ι ι σα α αν

τι ο ε χου σι ως δι η μας υ υ πο ο

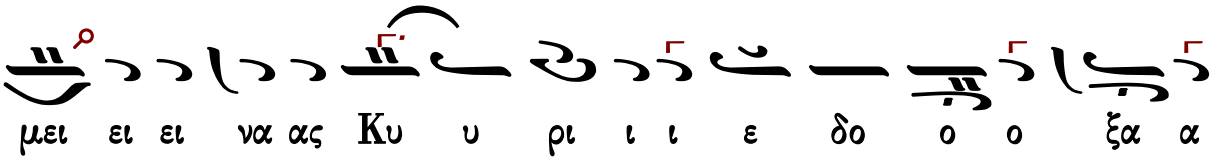

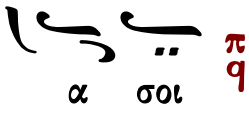

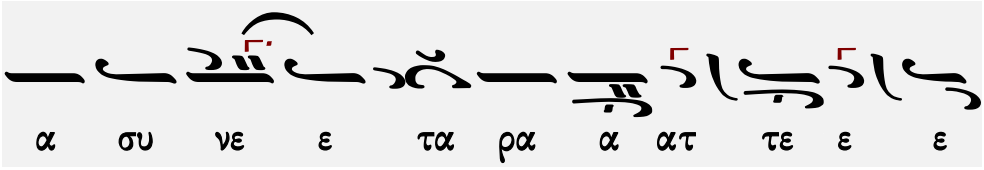

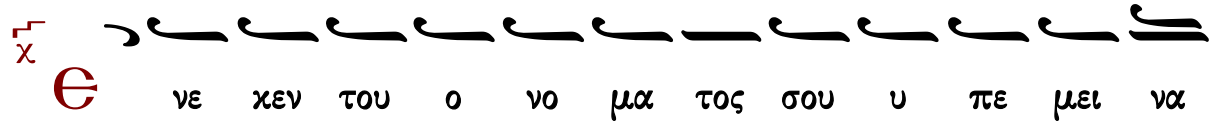

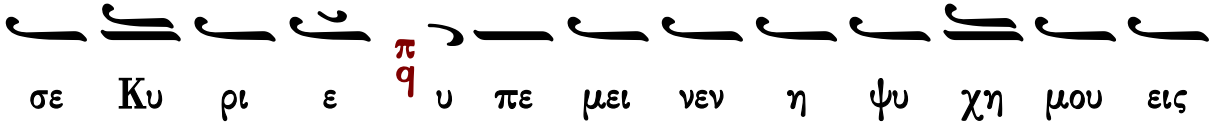

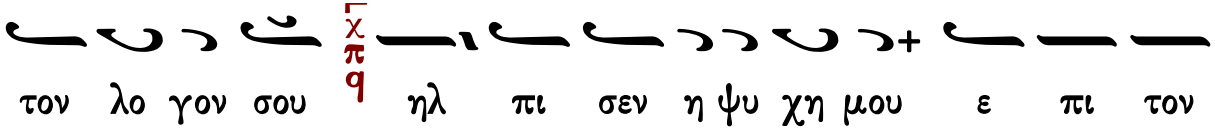

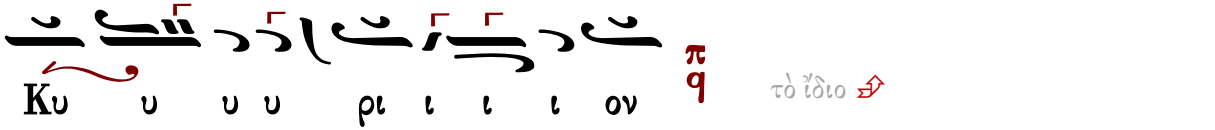

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.127*

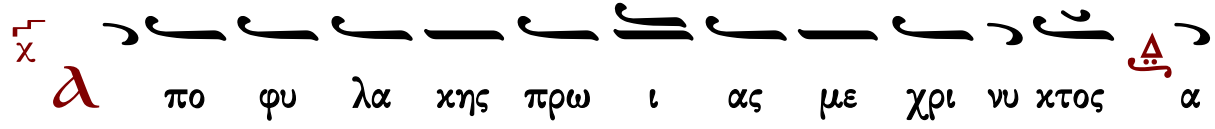

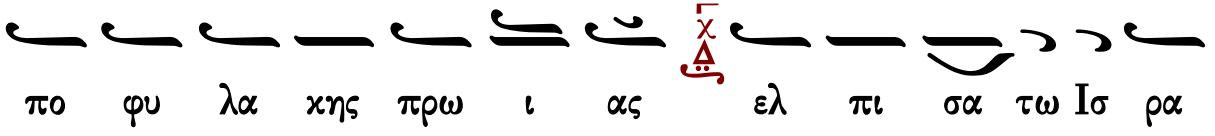

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον
λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος
ι να τι με λε τα α α χε ε ε να ι
να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω
ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα
α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει
ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο
ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι
λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε
λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

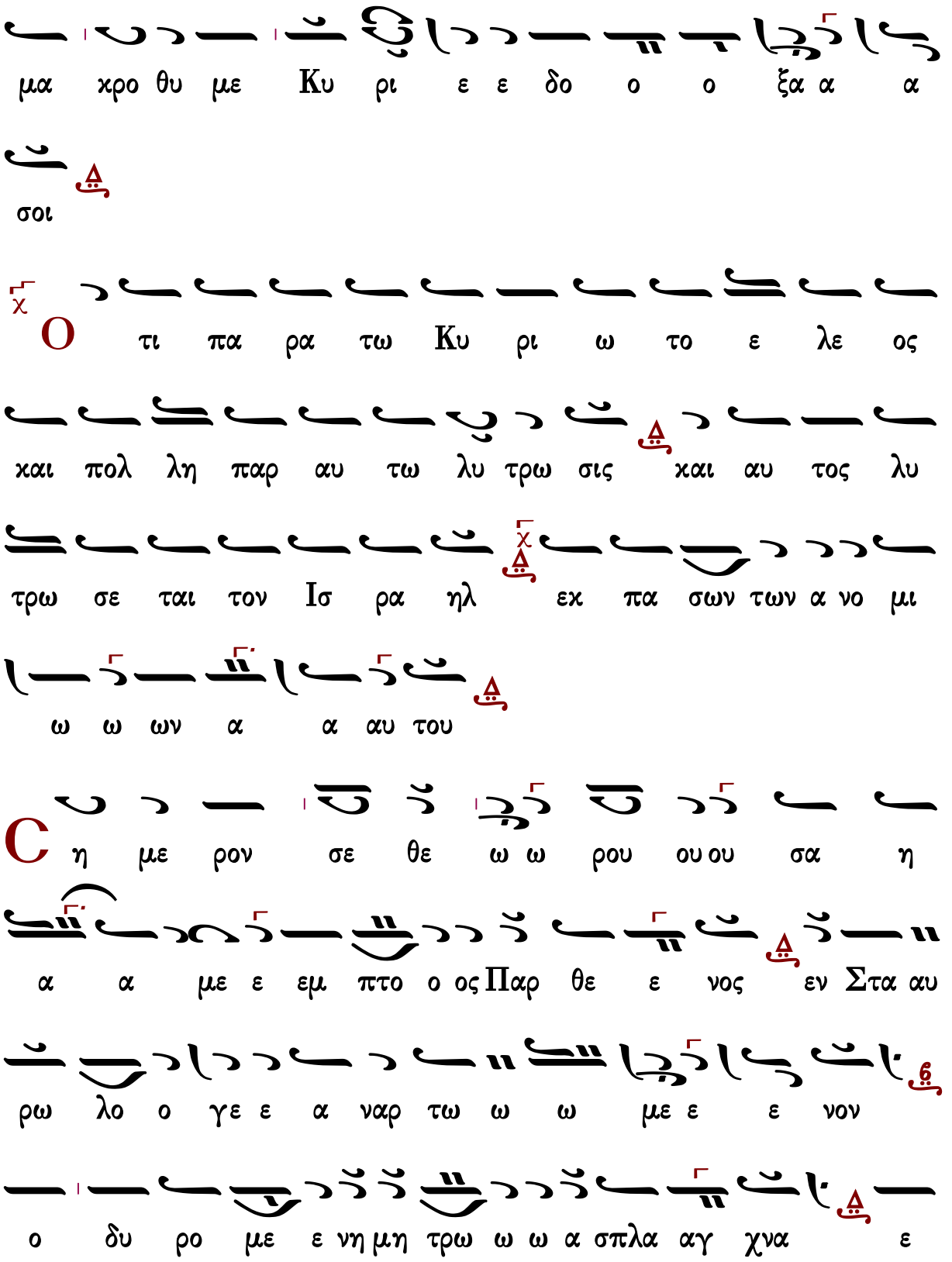
μα χρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
σοι
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
Ε η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η
α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ
ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον
ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την χαρ δι ι ι α αν πι ι χρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εχ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

χα τα ξε νου σα α α α χα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο χαι το στη θος τυ πτου ου σα α νε ε

χρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

χνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου χο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι α

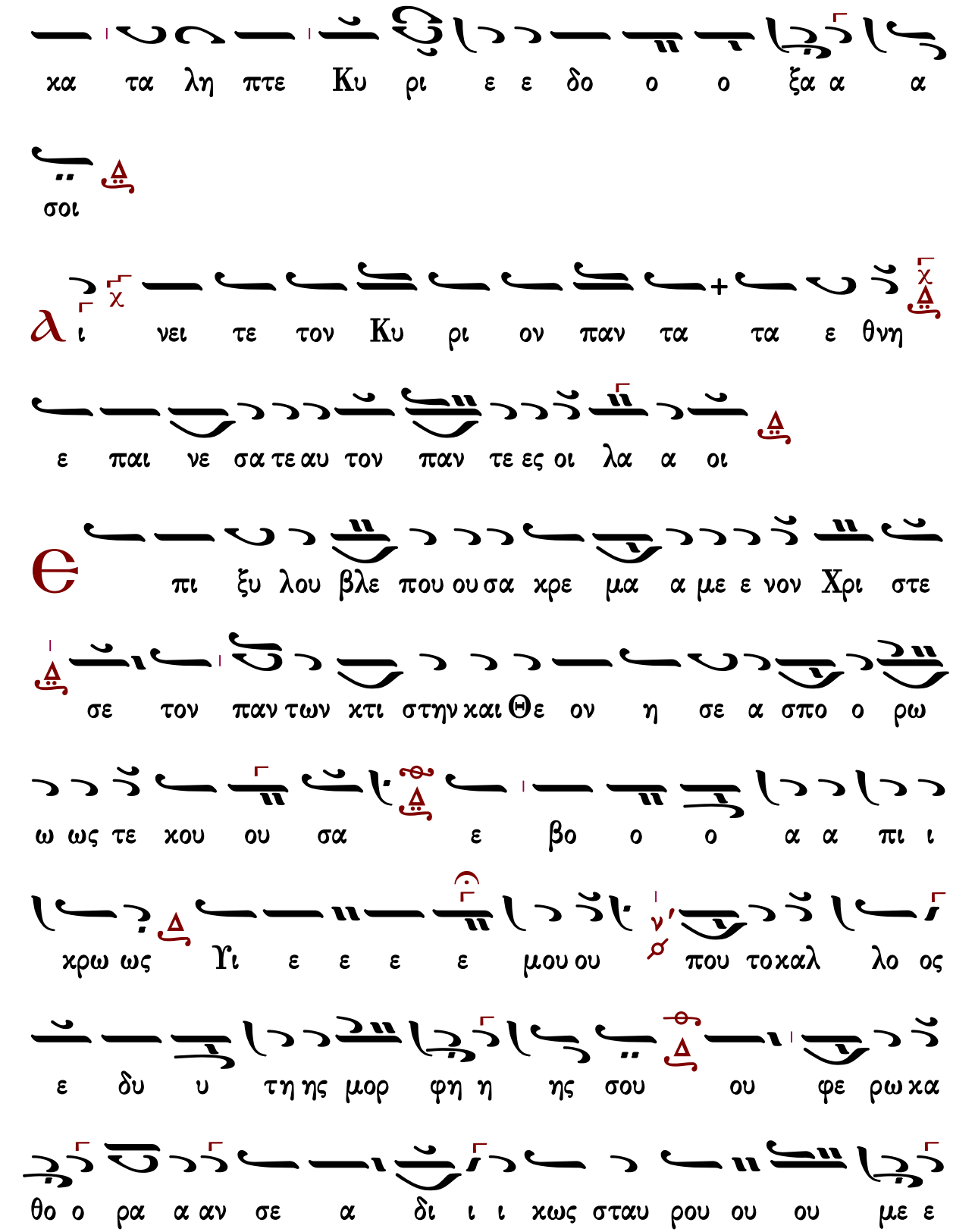
κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
σοι
α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ε πι ξυ λου βλε που ου σα χρε μα α με ε νον Χρι στε
σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω
ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
χρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που τοκαλ λο ος
ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα
θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

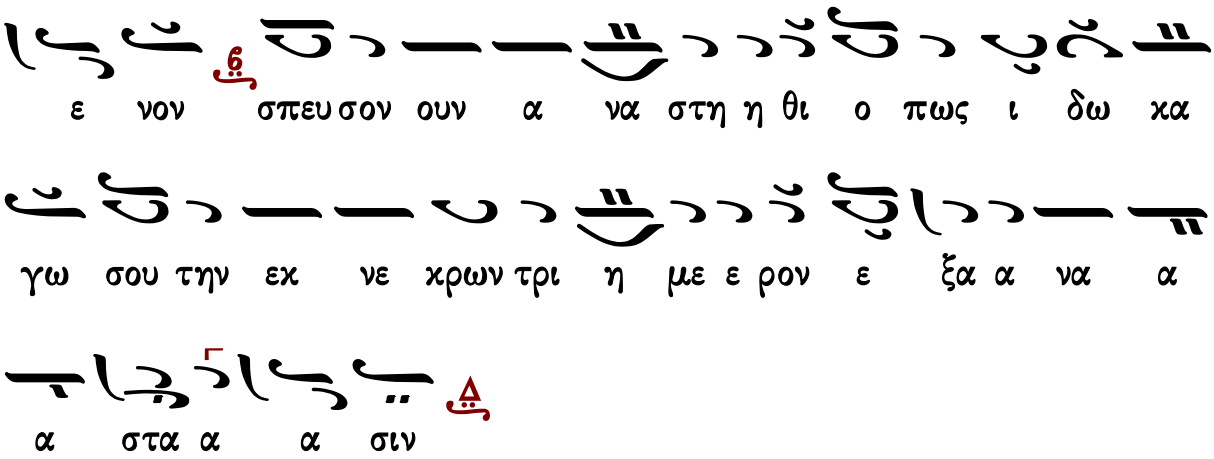

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.144*

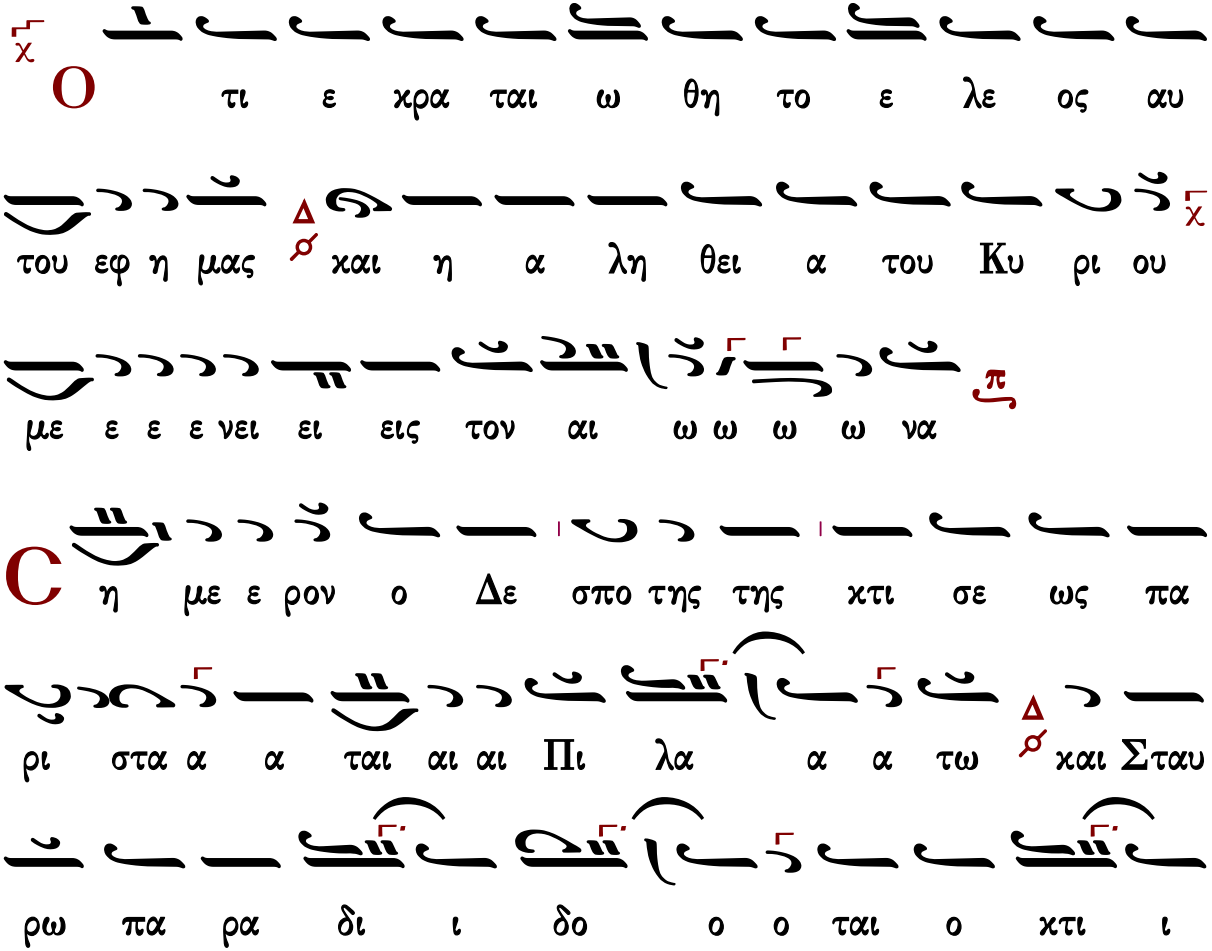

ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α αν των ω ω
υ πο των ι δι ων δου ου ου λων εμ παι ζε ε ται αι
ο λυ τρω τη ης του ου ου χο ο ο σμου ου και
α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται
μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι
και τω σπογ γω προσ ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο
υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται
η σει τοις η η η λοις προσ πη η η η γνυ υ
α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η
στη η ης τω ω ων α πα α αν των ως α μνος προσ

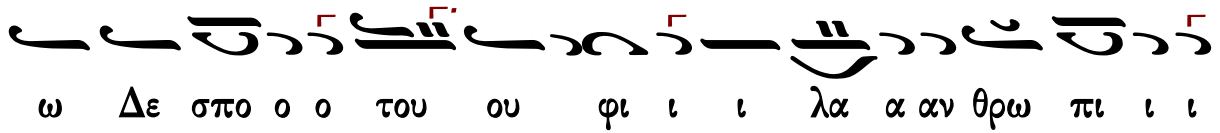

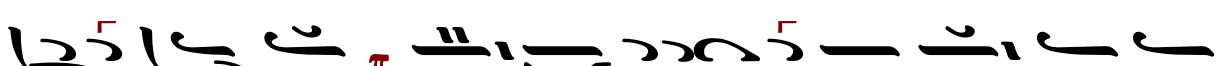

Δόξα...

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

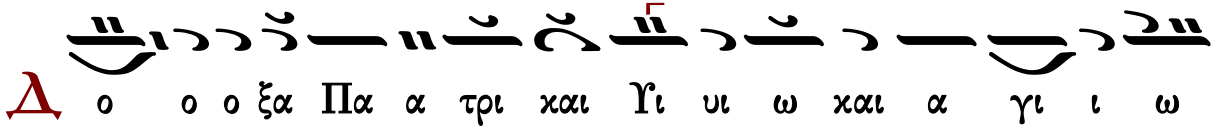

Πνε ευ μα α α τι
ω πως η πα ρα νο μος συ να α α γω γη
τον Βα σι λε α της χτι ι σε ε ε ως
χα α τε ε ε δι ι ι ι χα σε θα να α α α α
τω μη αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ
γε σι ι ι ι ας ας α να μι μνη η η σχω ων προ
η σφα λι ι ζε ε ε το λε ε ε γων προ ος α
α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α
α υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η η
σα α α α την Ι ι ου δαι αι αι αι αι αν

υ λου ουως χα χου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε
υ ουουν τες χρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ
θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε χρου
α μα α α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι
ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι
δι ι δο ο ο ται εις τι α μνη η η μο νει ει
σα α χαι νο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο
μα λα α χι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ
μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν
ου νε χρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

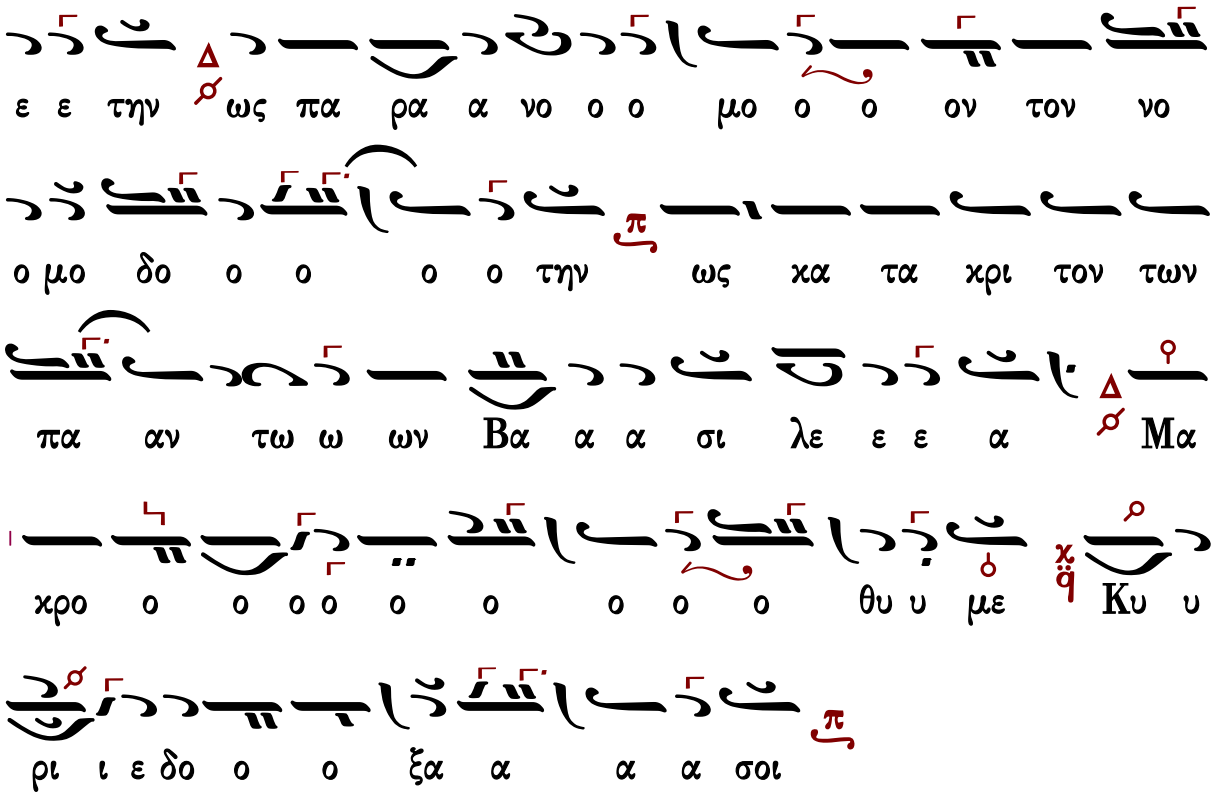

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.148*

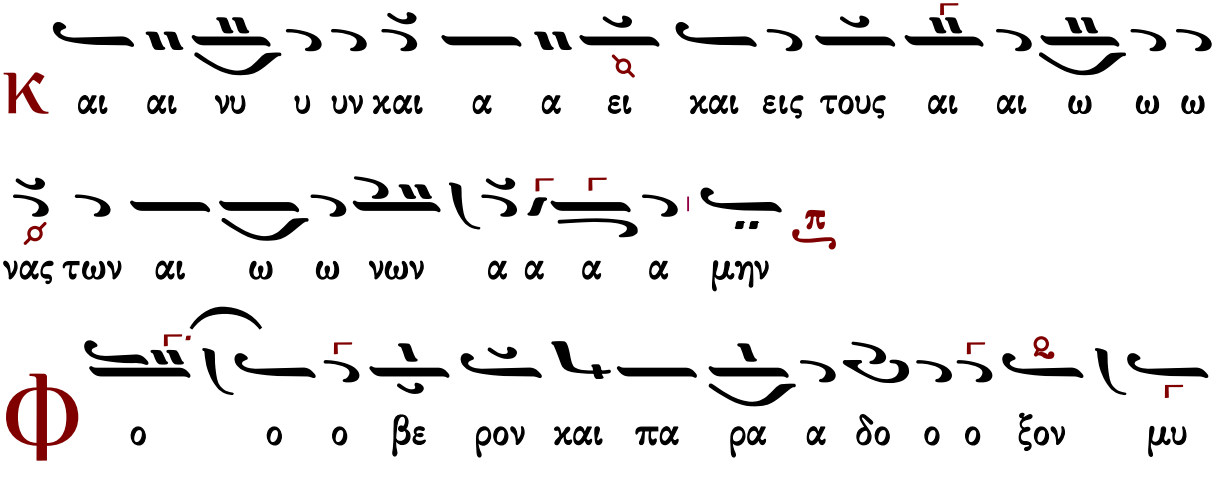

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε
ρον ε νερ γου ου ου ου ου με ε ε ε νον χα α
θο ρα α α α α ται ο α να φης χρα α τει
ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον A α δα α αμ τη ης
κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας
και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α
α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α
κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ υσ σον κλει
ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται
ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

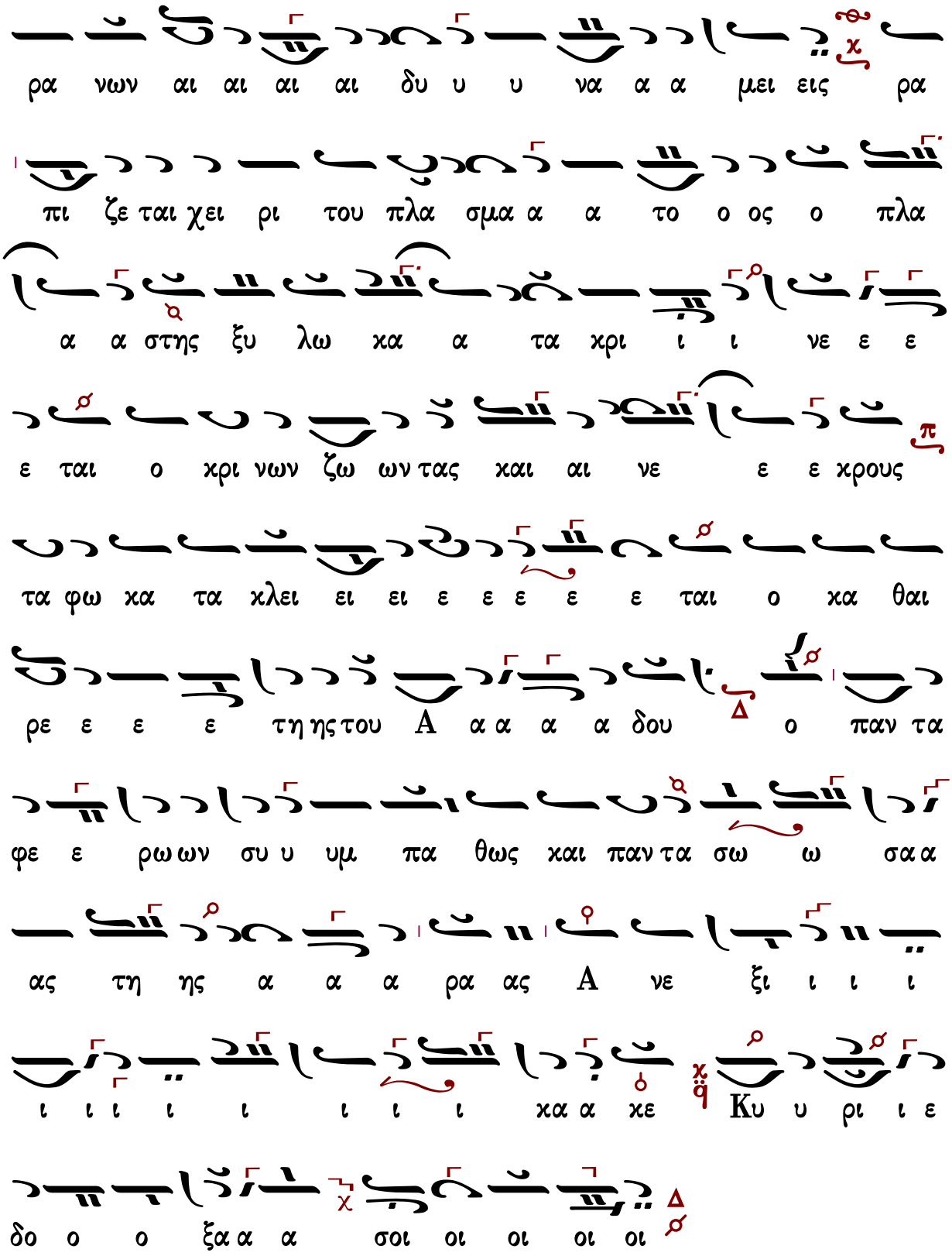
ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α μει εις ρα
πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο πλα
α α στης ξυ λω κα α τα χρι ι ι νε ε ε
ε ται ο χρι νων ζω ων τας και αι νε ε ε χρους
τα φω κα τα χλει ει ει ε ε ε ε ε ται ο κα θαι
ρε ε ε τη ης του A α α α α δου ο παν τα
φε ε ρω ων συ υ υμ πα θως και παν τα σω ω σα α
ας τη ης α α α ρα ας A νε ξι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι κα α κε Κυ υ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.173*

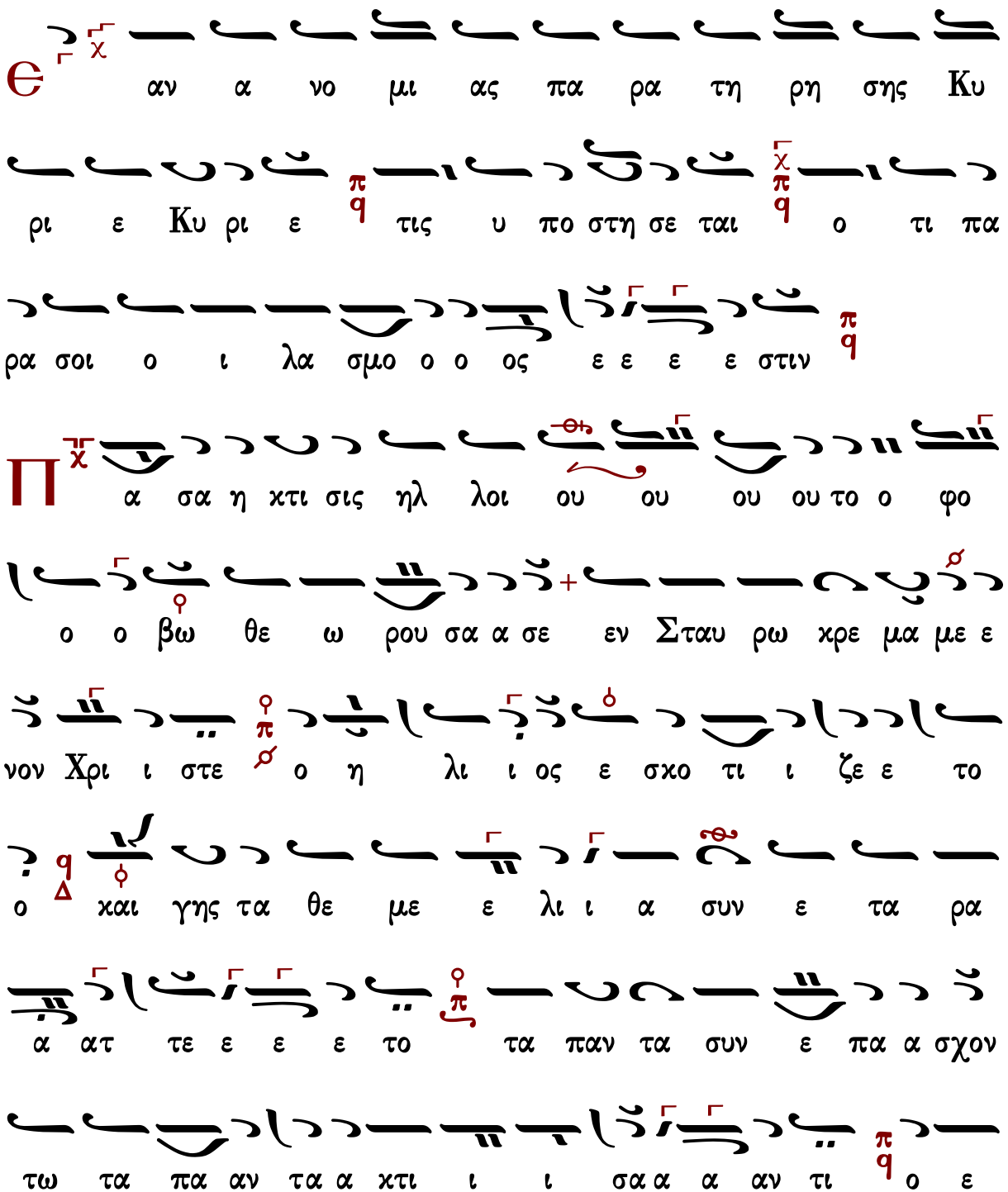

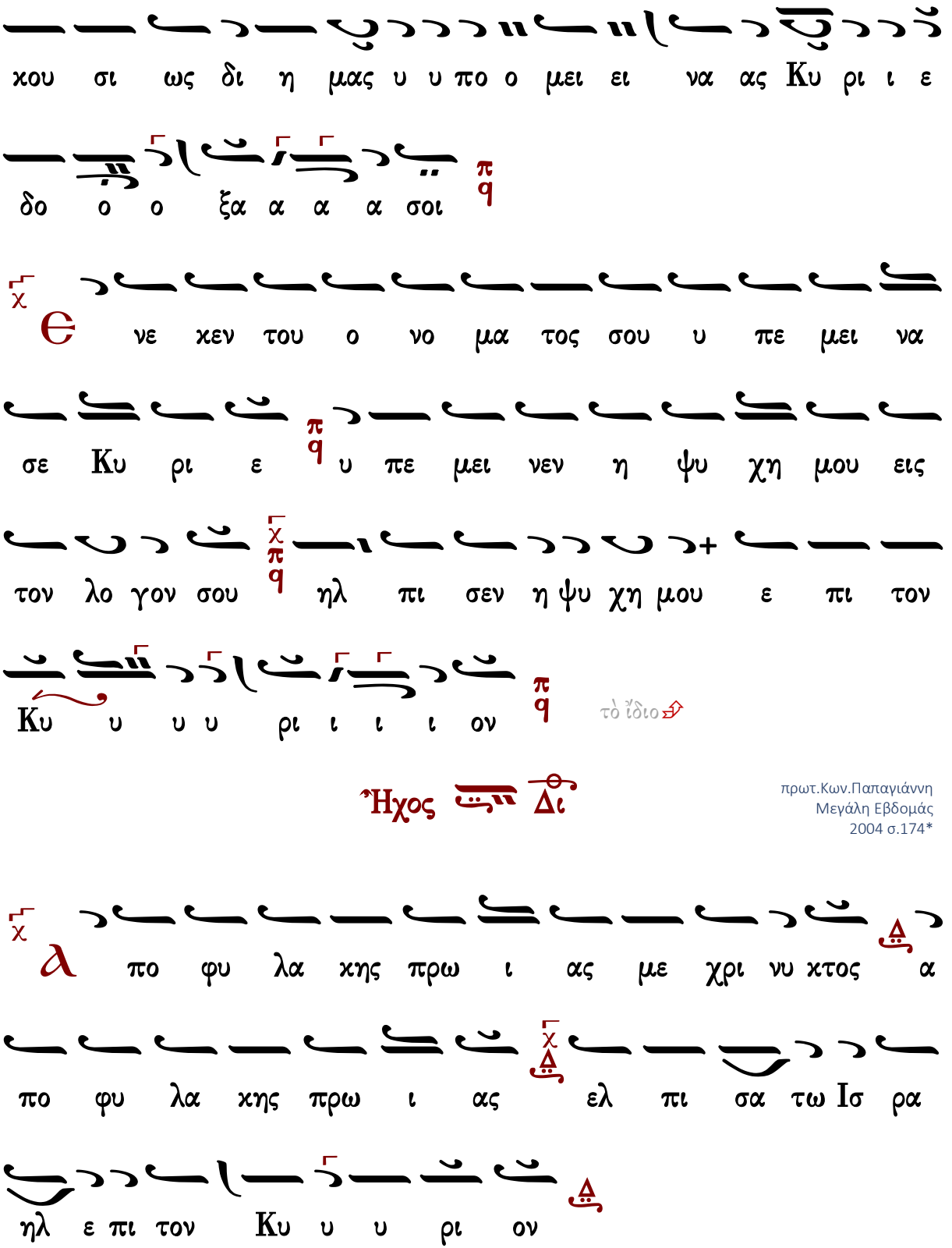
χου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α α σοι
π q
χ
θ
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να
σε Κυ ρι ε
π q
υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου
χ π q
ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
π q
τὸ ἴδιο
Ἦχος
Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*
χ
λ
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας
χ
ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

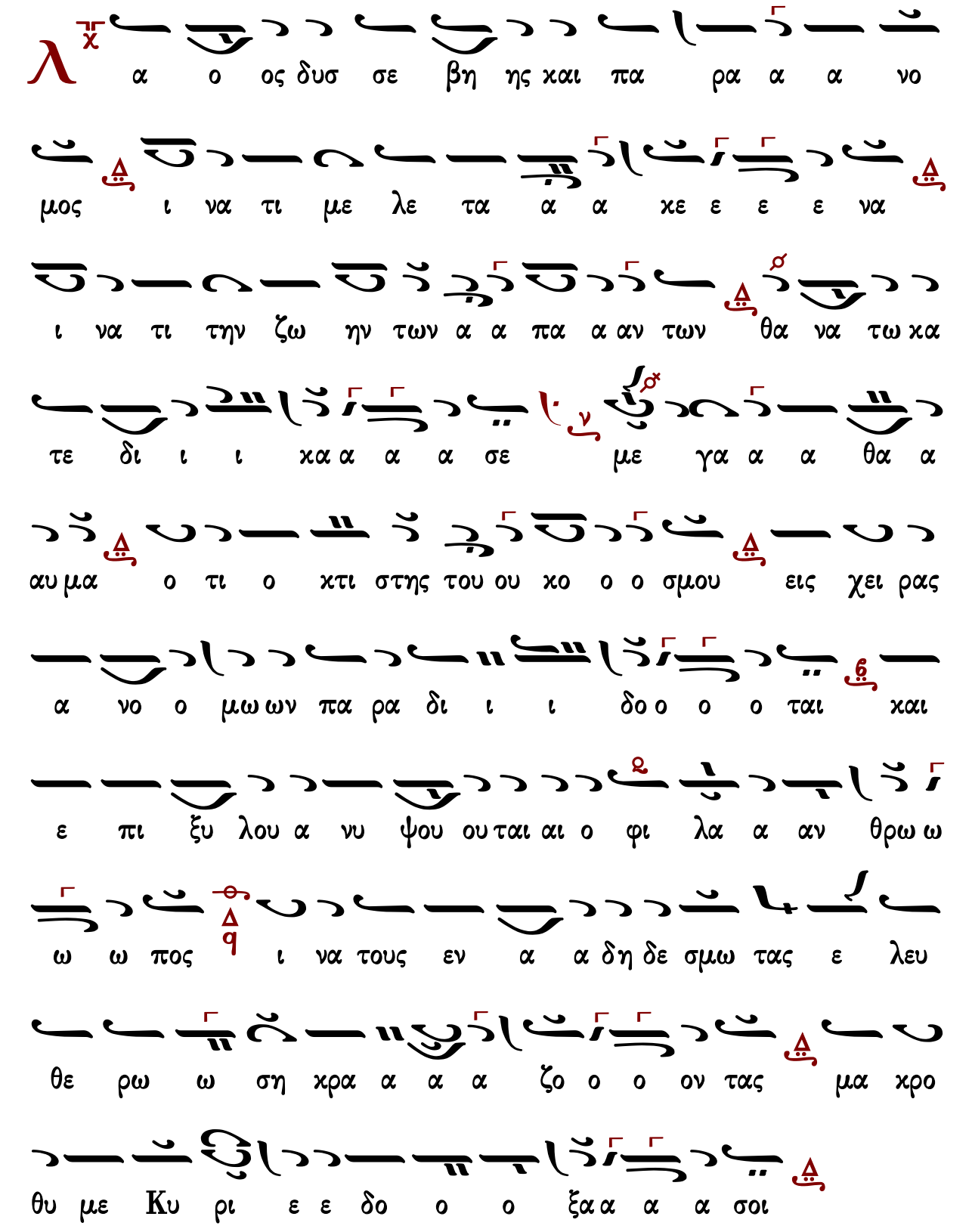
α ο ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο
μος ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να
ι να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τω κα
τε δι ι ι κα α α α σε με γα α α θα α
αυ μα ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας
α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και
ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω
ω ω πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ
θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο
θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
C η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ
πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη
μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την χαρ
δι ι ι αν πι ι χρω ως και στε να α ζου ου ου
σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα
τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το
στη θος τυ υ πτου ου σα α νε χρα α γε ε ε γο ε ε
ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε
χνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου χο ο ο
σμου ου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω ω ων μου ο α
μνο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι
των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε
ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε
ε δο ο ο ξα α α α σοι

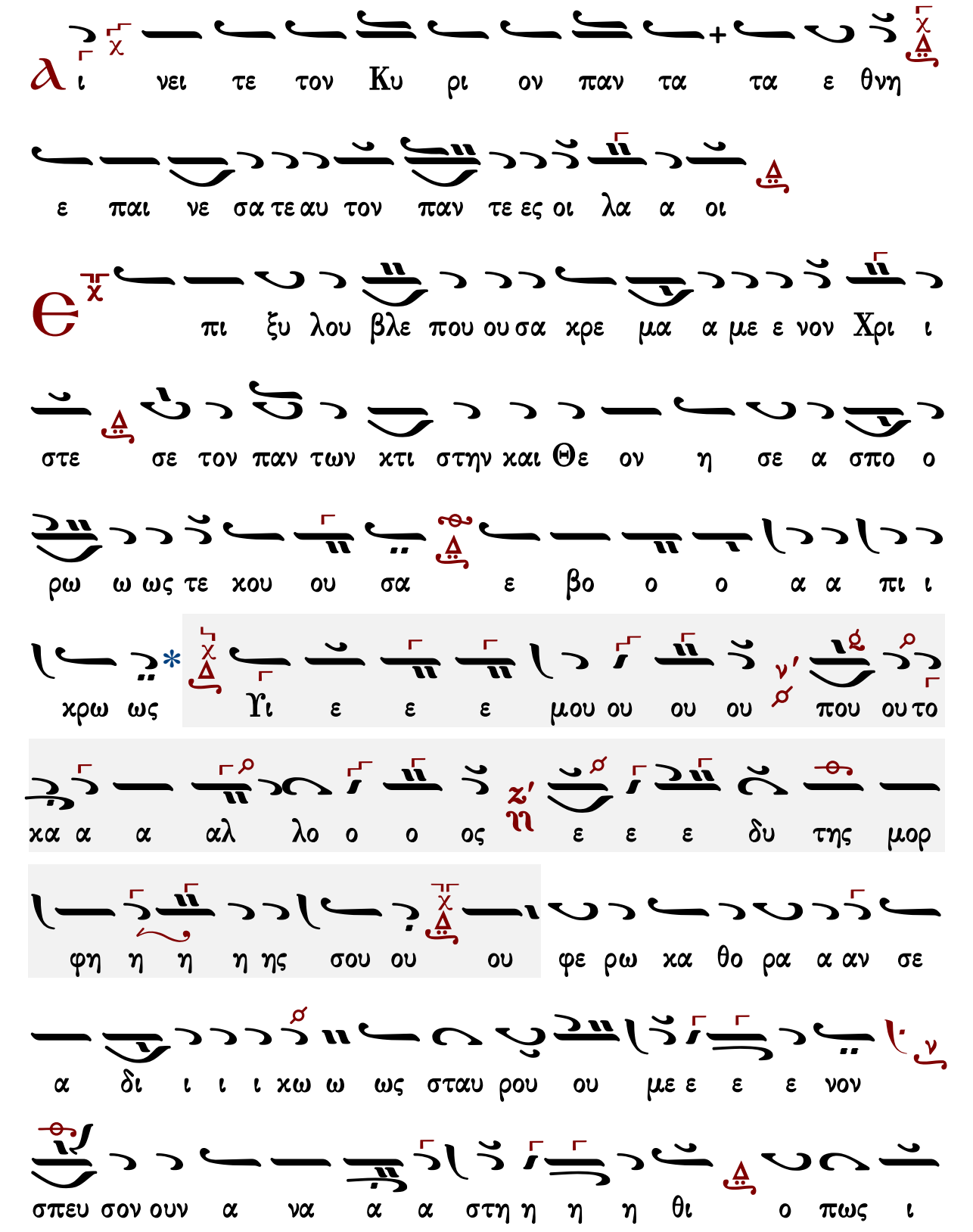
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
πι ξυ λου βλε που ου σα χρε μα α με ε νον Χρι ι
στε σε τον παν των χτι στην και Θε ον η σε α σπο ο
ρω ω ως τε χου ου σα ε βο ο ο α α πι ι
χρω ως Γι ε ε ε μου ου ου ου που ου το
κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ
φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε
α δι ι ι ι χω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον
σπευ σον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

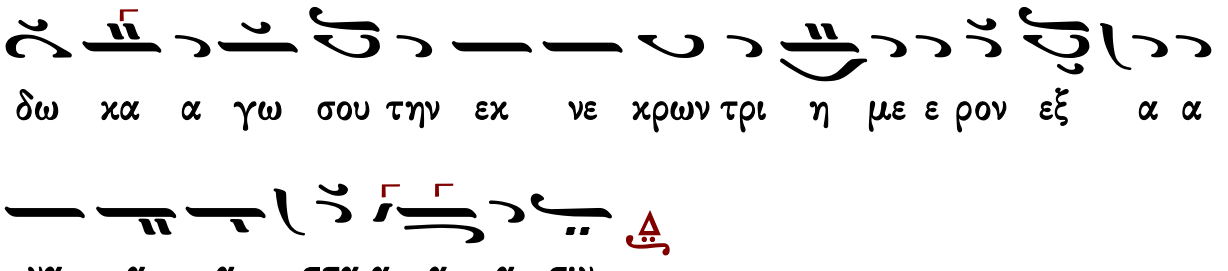

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.197*

ρω ω πα ρα δι ι δο ο ται ο χτι στης των α α α
πα α αν τω ων ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι
δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις η η λοις
προσ πη η η η γνυ υ υ ται και την πλευ ρα α αν κε
εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα α αυ ε ε ε
ε ται ο μαν να ε πομ βρη η η σας τας σι
α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω της
του χο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι ων δου λων εμ
παι ζε ε ται ο πλα α στης τω ων α πα α α αν των
ω Δε σπο ο του φι λαν θρω πι ι ι α ας υ περ

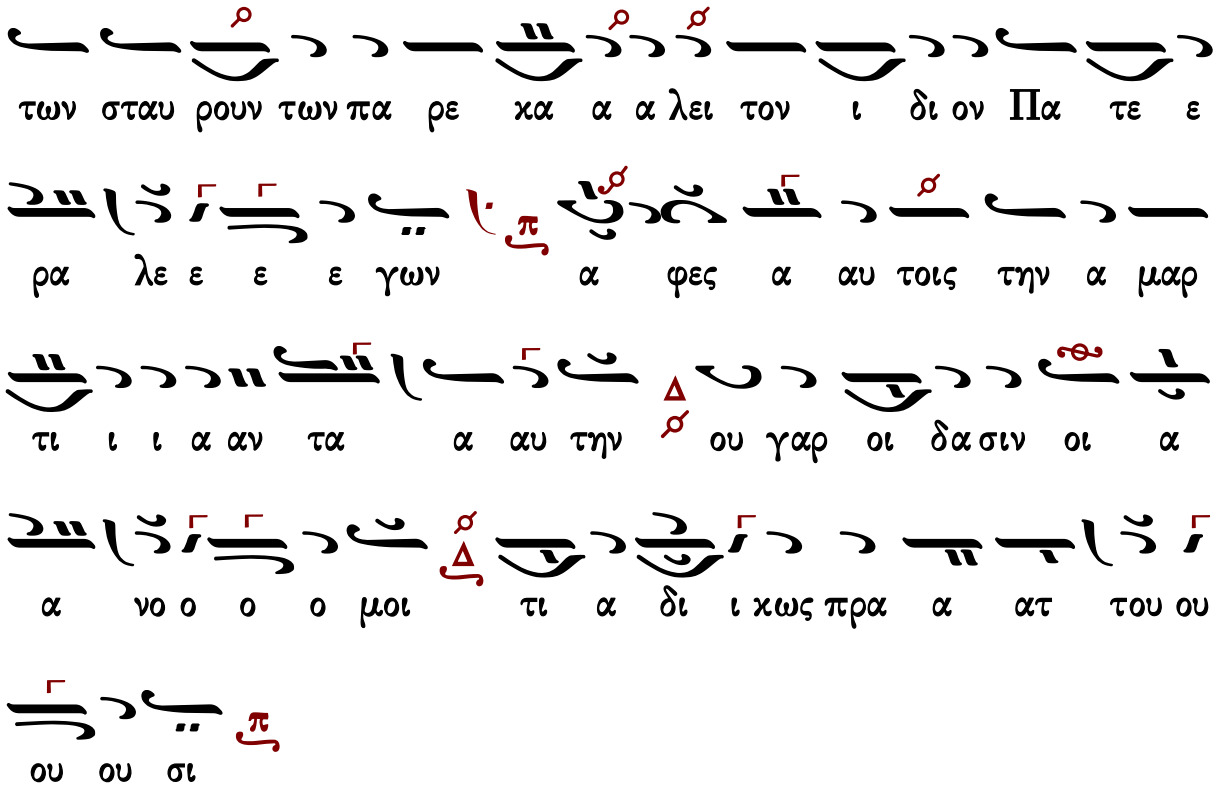

Δόξα...

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.198*

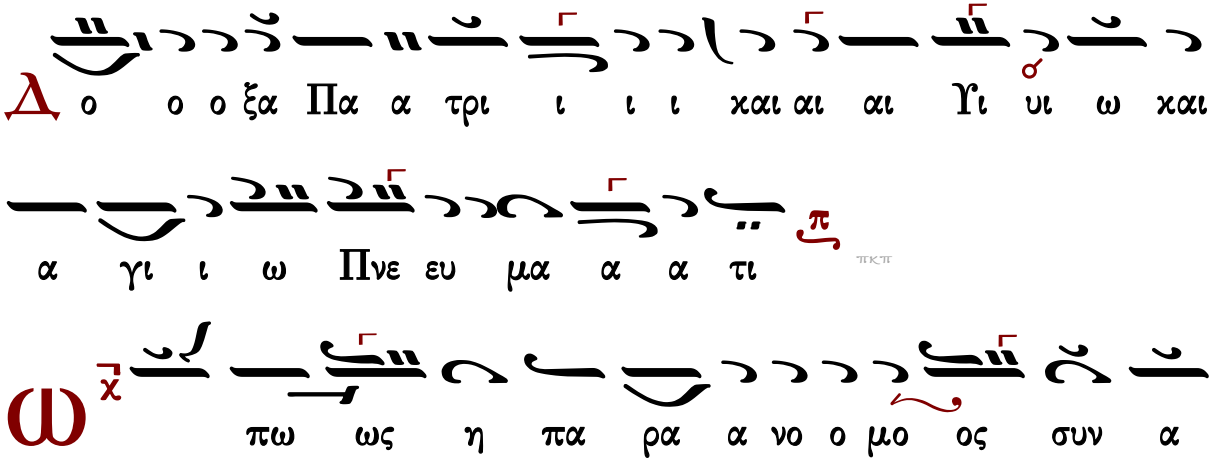

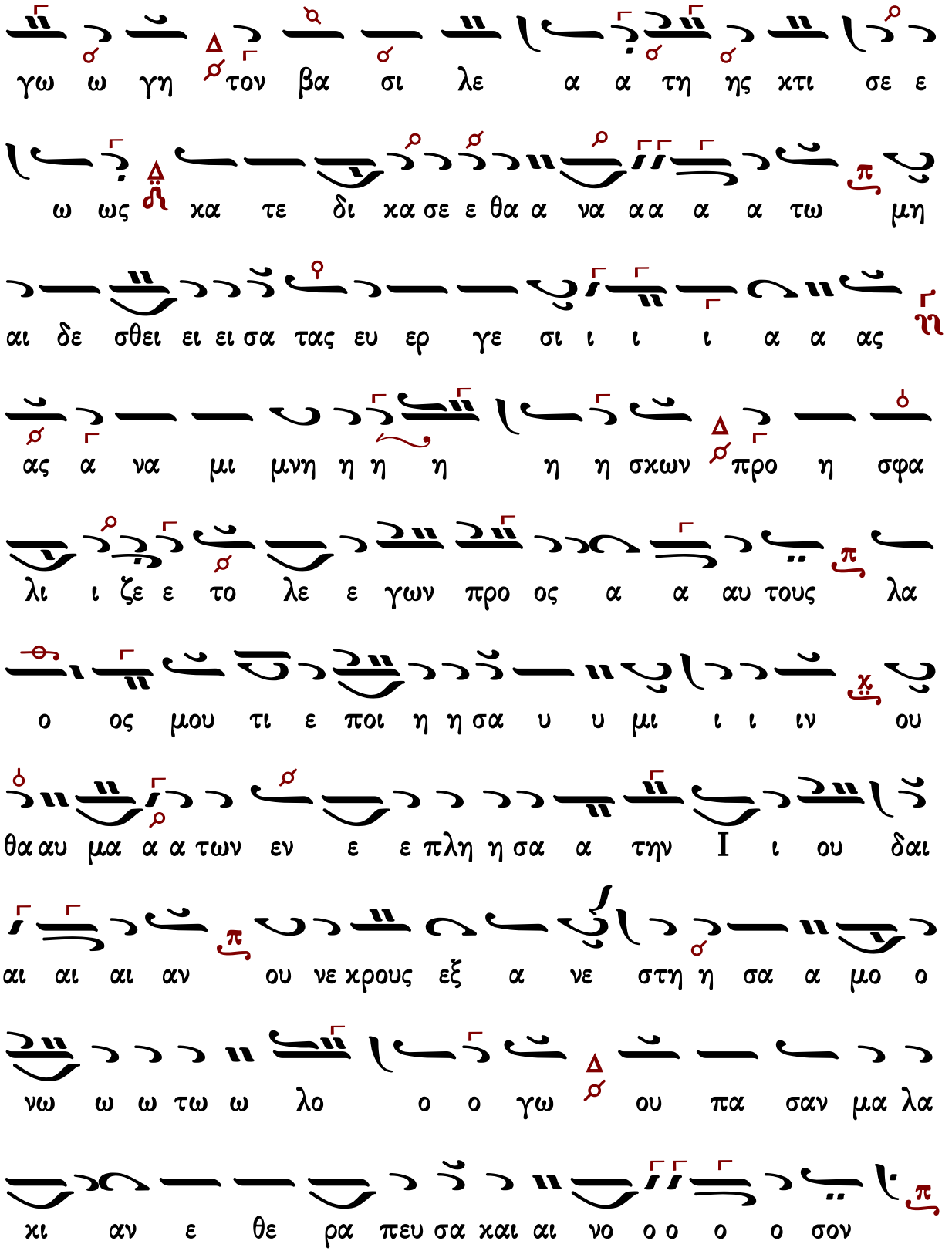
γω ω γη τον βα σι λε α α τη ης χτι σε ε
ω ως χα τε δι χα σε ε θα α να α α α α τω μη
αι δε σθει ει ει σα τας ευ ερ γε σι ι ι ι α α ας
ας α να μι μνη η η η η η σχων προ η σφα
λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα
ο ος μου τι ε ποι η η σα υ υ μι ι ι ιν ου
θα αυ μα α α των εν ε ε πλη η σα α την I ι ου δαι
αι αι αι αν ου νε χρους εξ α νε στη η σα α μο ο
νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα λα
κι αν ε θε ρα πευ σα και αι νο ο ο ο ο σον

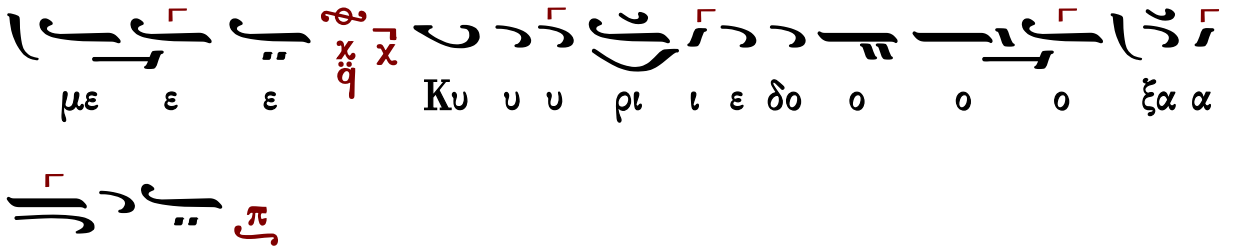

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.200*

χα τα α α α ρας ο ε τα α α ζων χαρ δι ι α ας
χαι νε ε φρους α δι ι χω ω ως ε τα α α ζε ε
ε ε ται ειρ χτη η η χα τα χλει ει ει ει ε ε ε ε
ται ο την α α α βυ υσ σον χλει ει ει σας Πι
λα τω πα ρι ι στα α ται ω τρο ο μω ω πα α
ρι ι στα α αν ται ου ρα νων αι αι αι δυ υ υ
να α α μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α
α το ο ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα τα χρι
ι ι νε ε ε ε ται ο χρι νων ζω ων τας και
αι νε ε ε χρους τα φω πα ρα δι ι δο ο ται ο

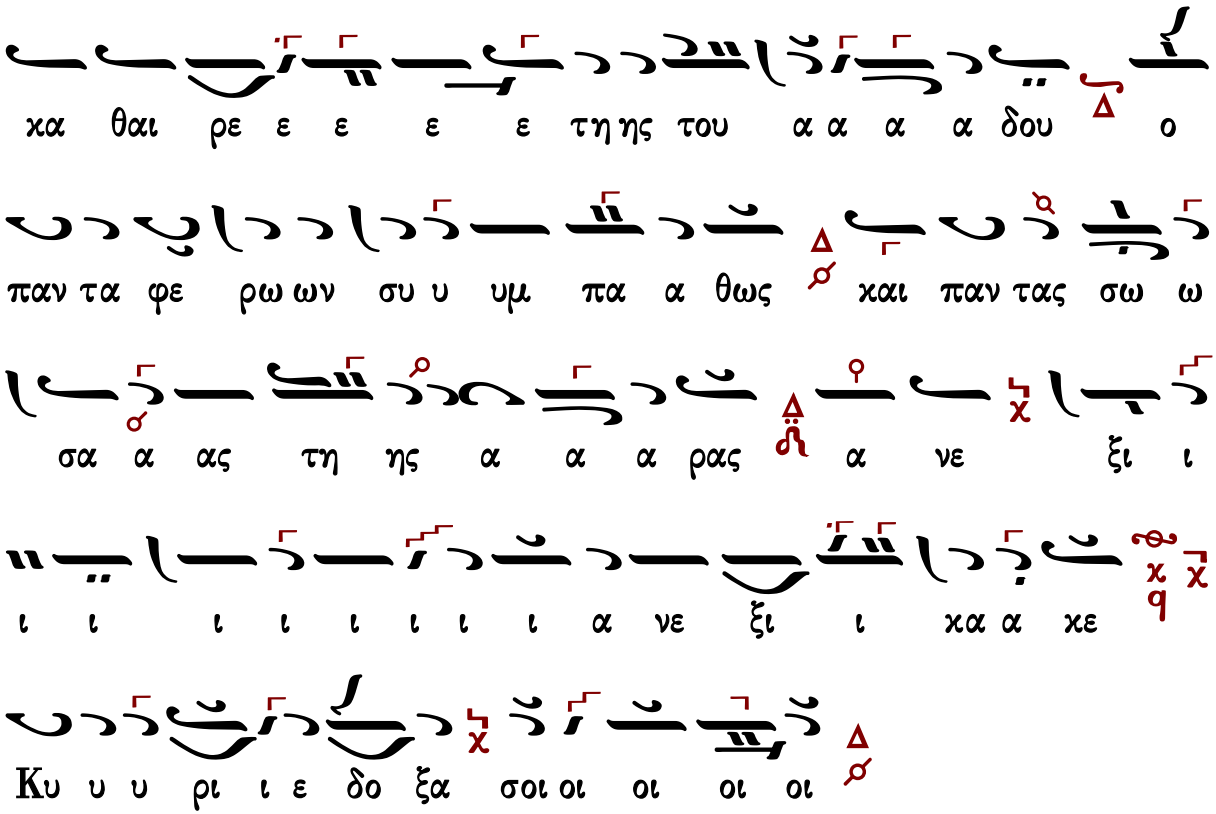

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α χα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

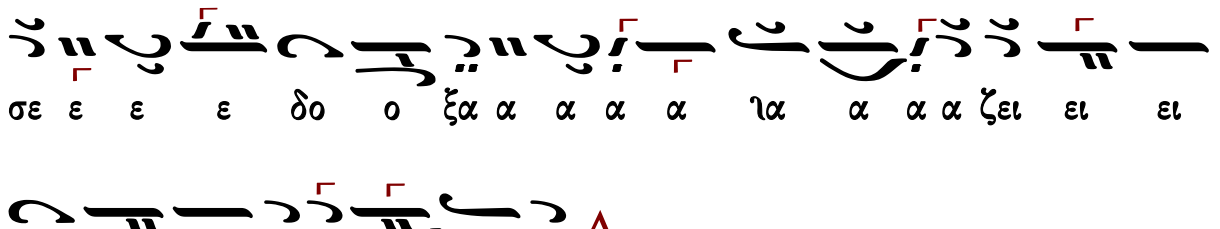

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

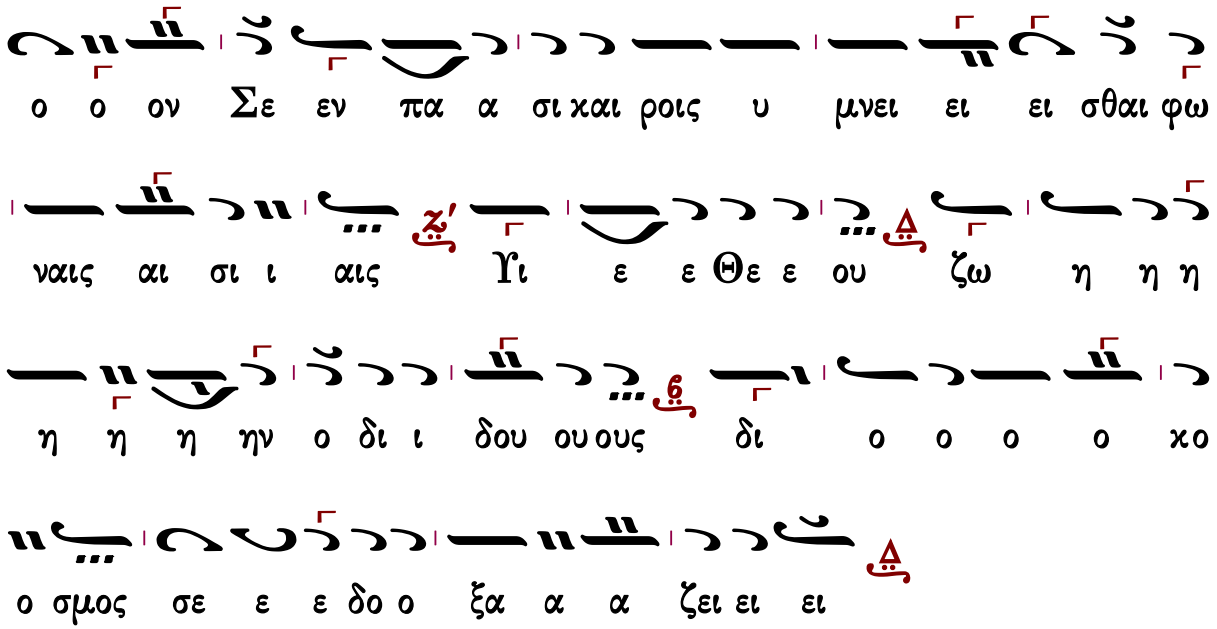

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινὸς Ἑσπερινός
1993 σ.167*

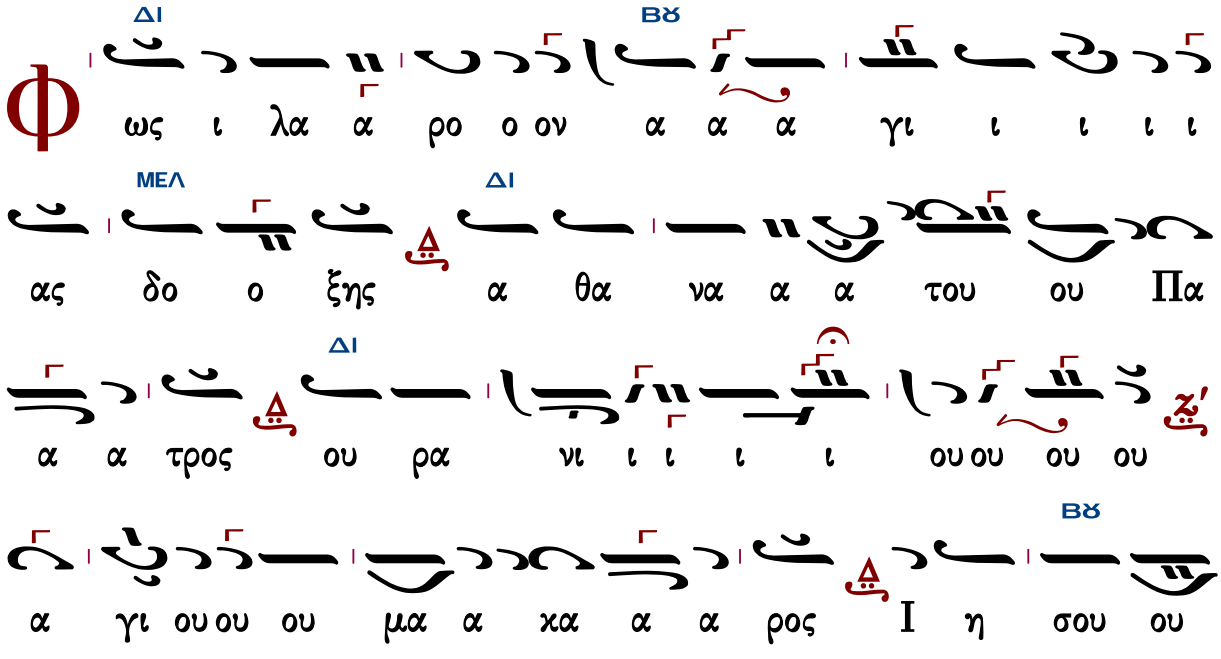

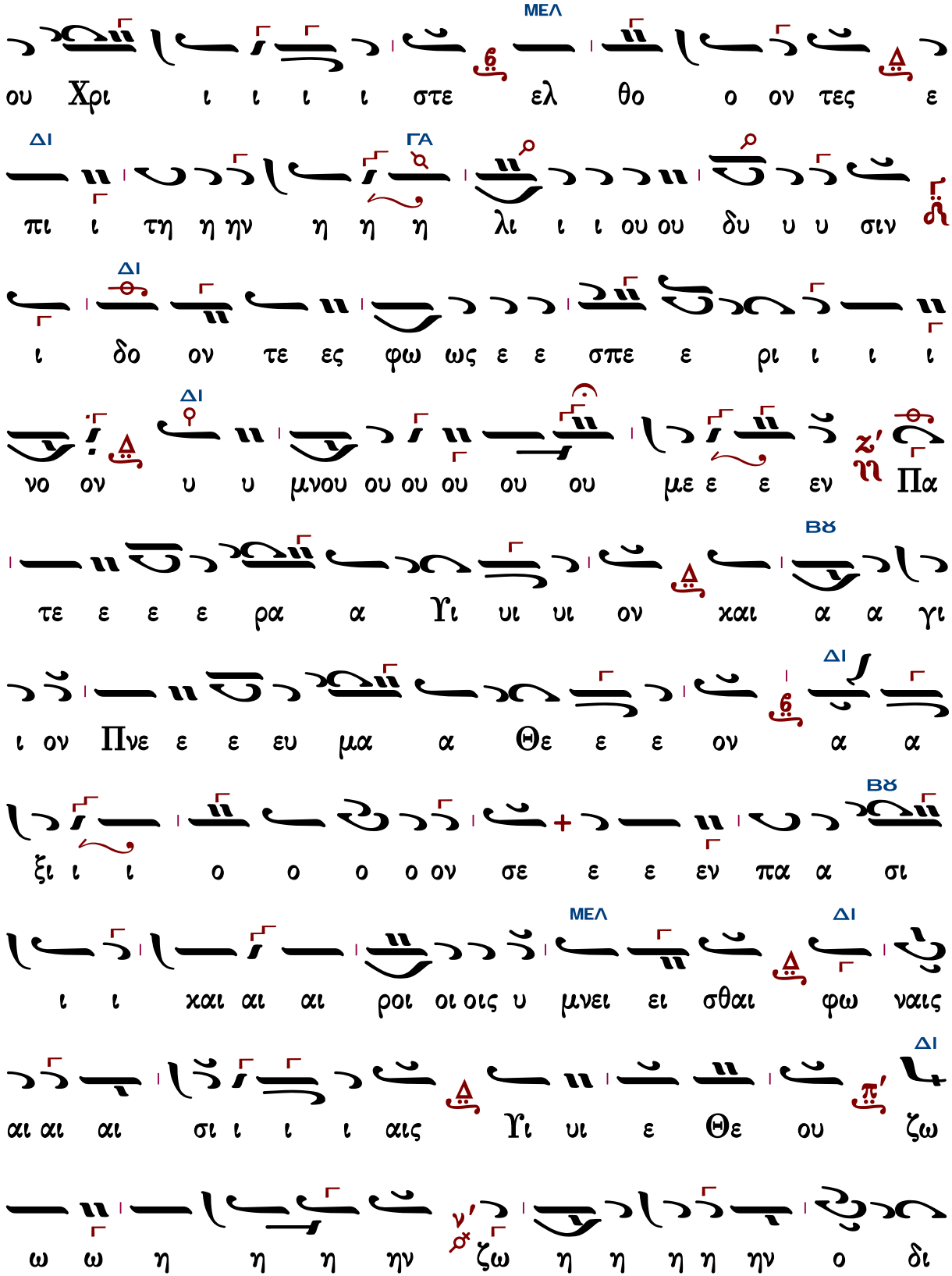
ΜΕΛ
ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε
ΔΙ ΓΑ
πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν
ΔΙ
ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι
ΔΙ
νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα
ΒΫ
τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι
ΔΙ
ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α
ΒΫ
ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι
ΜΕΛ ΔΙ
ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις
ΔΙ
αι αι αι σι ι ι ι αις Υι υι ε Θε ου ζω
ω ω η η η ην ζω η η η η ην ο δι

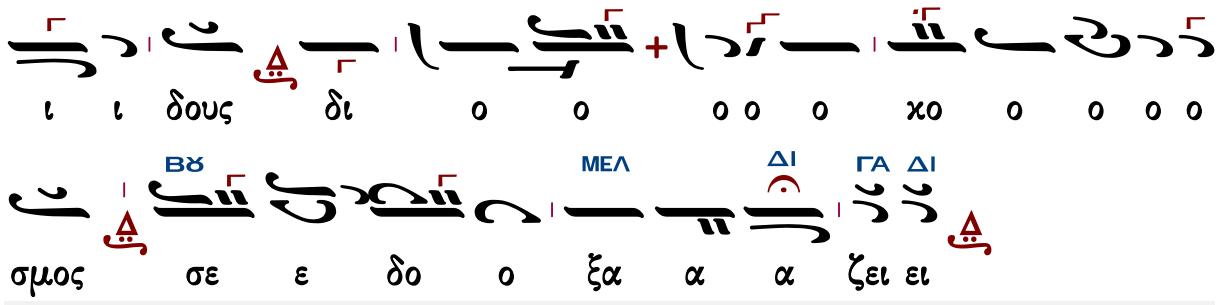

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

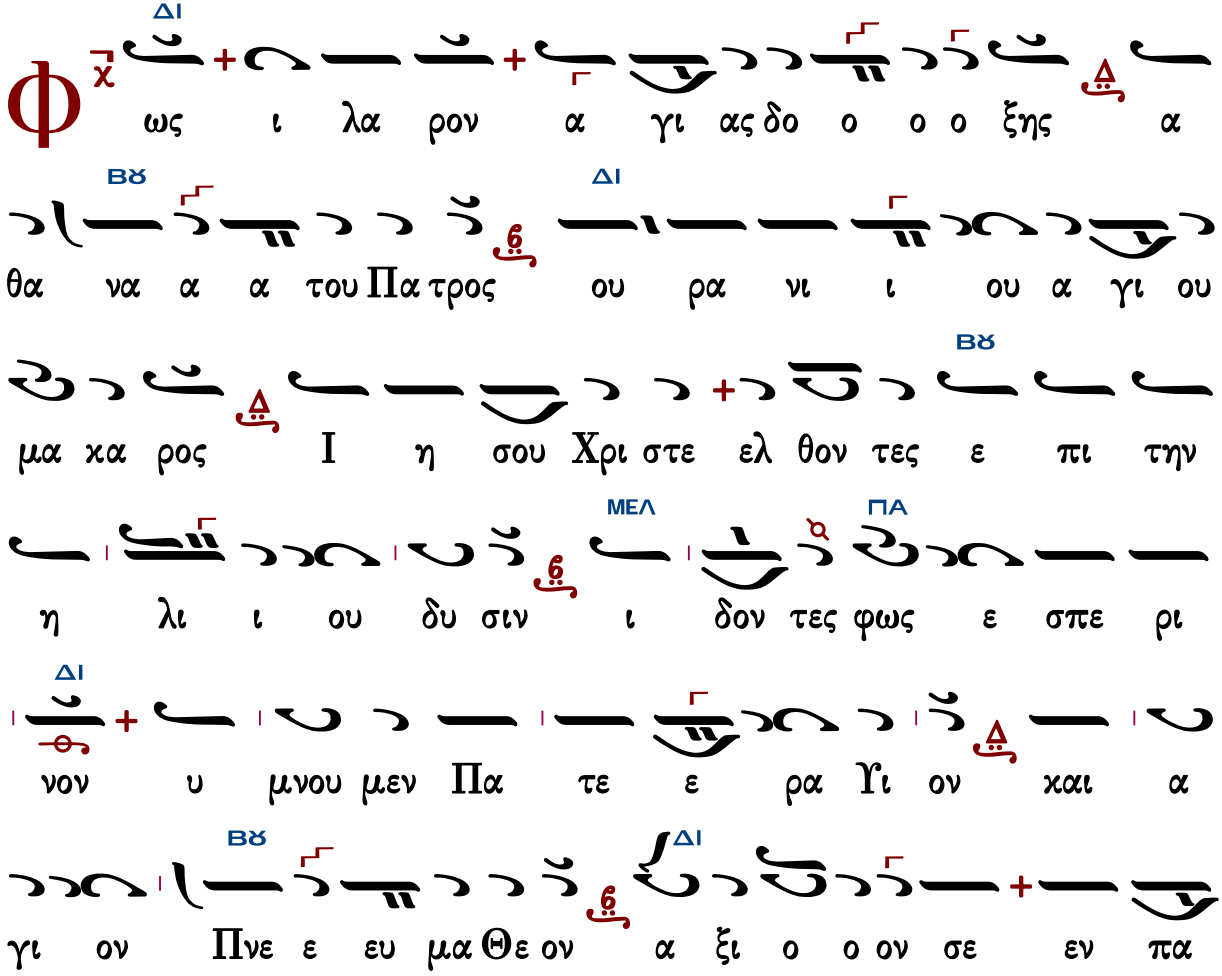

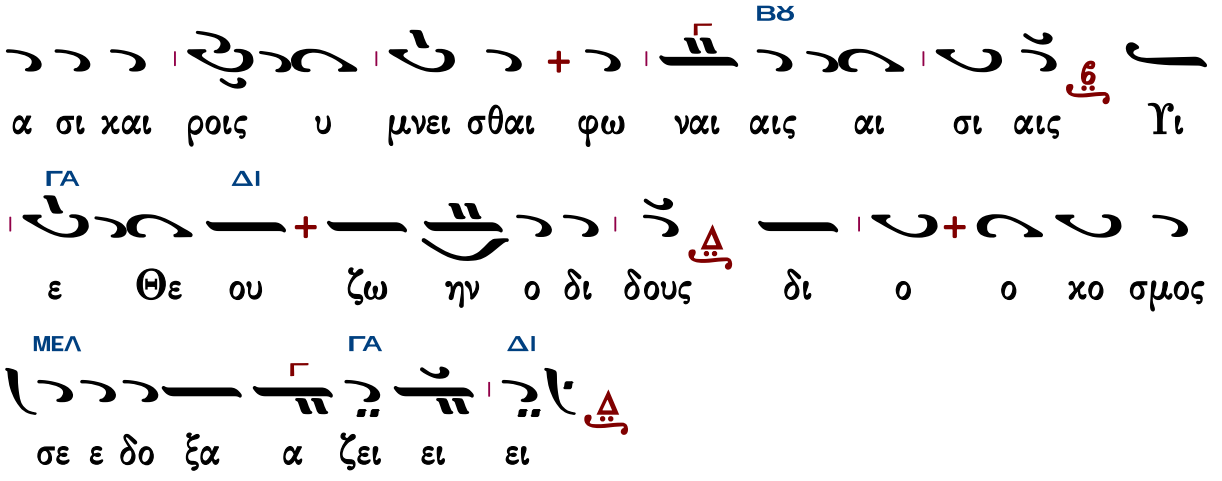

Θὶς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ αὐτόμελα

Πέτρου Βυζαντίου

χορὸς β′

Ἦχος Δι

Πέτρου Βυζαντίου
Ειρμολόγιον 1825 σ.150*

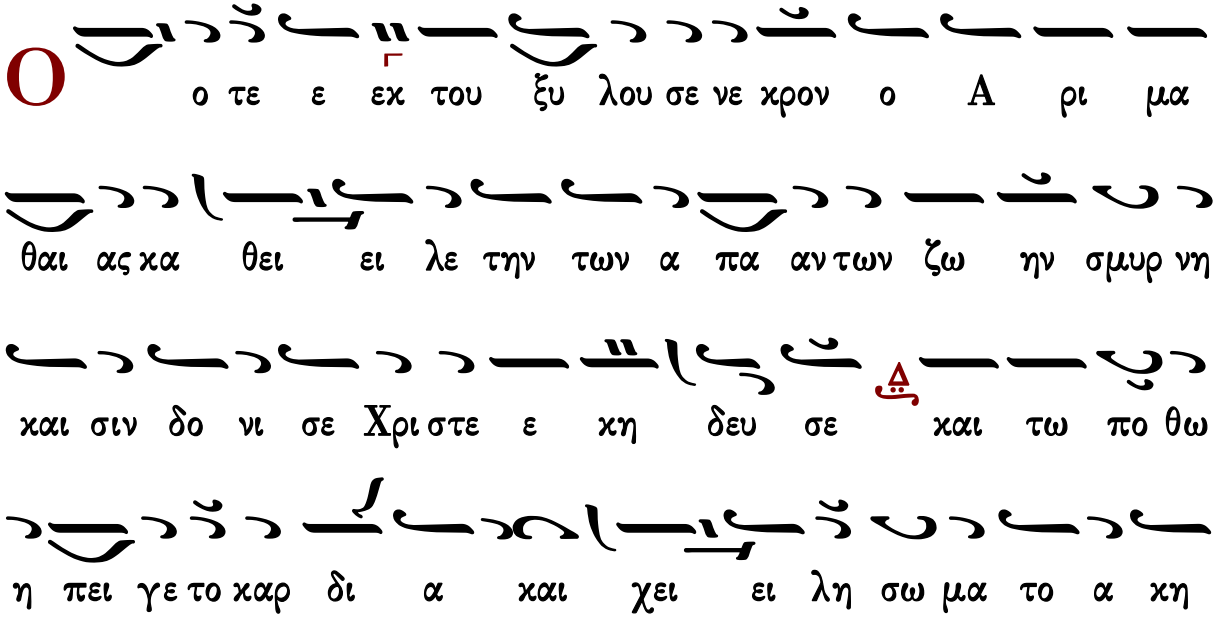

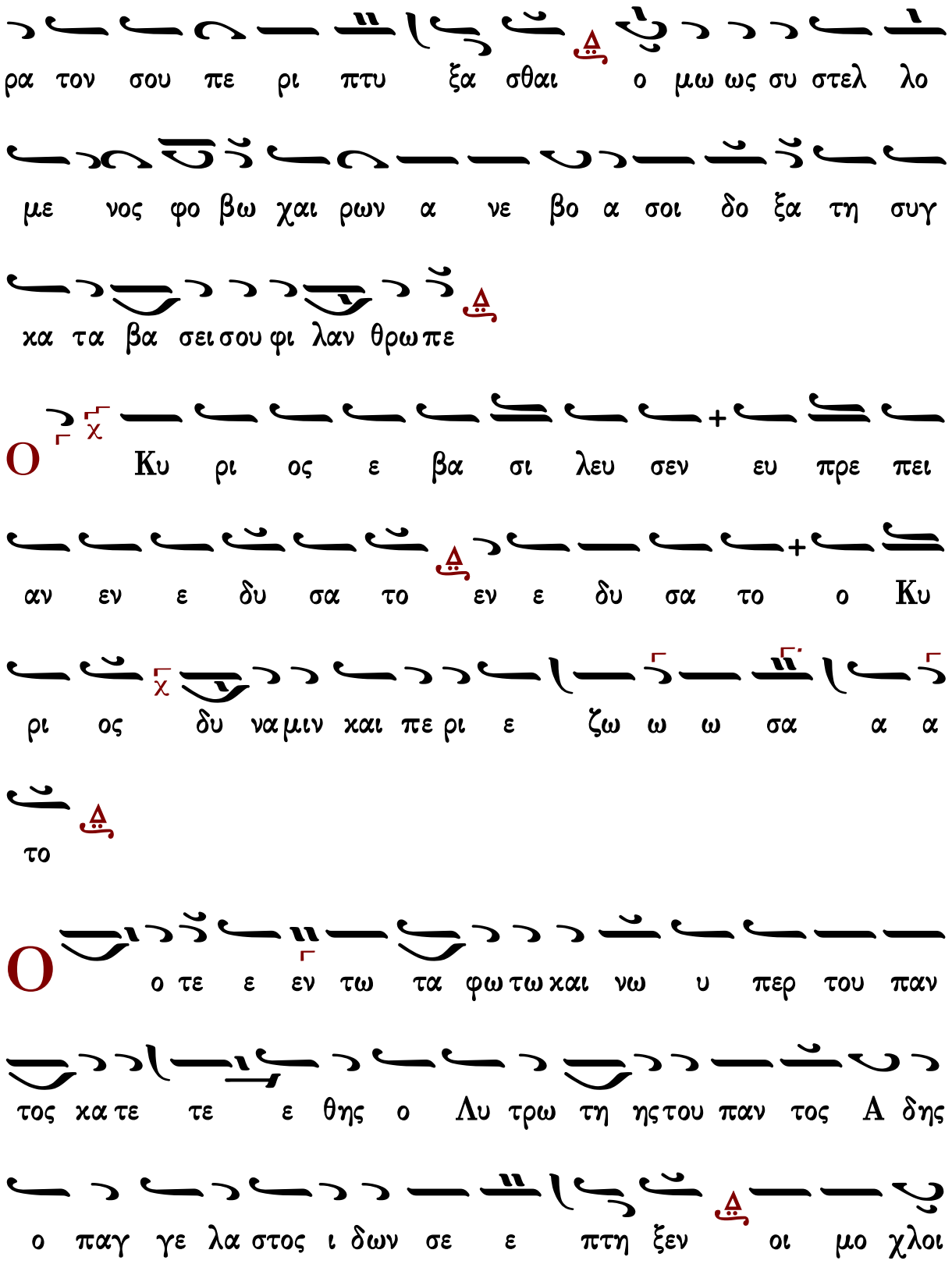
ρα τον σου πε ρι πτυ ξα σθαι ο μω ως συ στελ λο
με νος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη συγ
κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ να μιν χαι πε ρι ε ζω ω ω σα α α
το
Ο ο τε ε εν τω τα φω τω χαι νω υ περ του παν
τος κα τε τε ε θης ο Λυ τρω τη ης του παν τος Α δης
ο παγ γε λα στος ι δων σε ε πτη ξεν οι μο χλοι

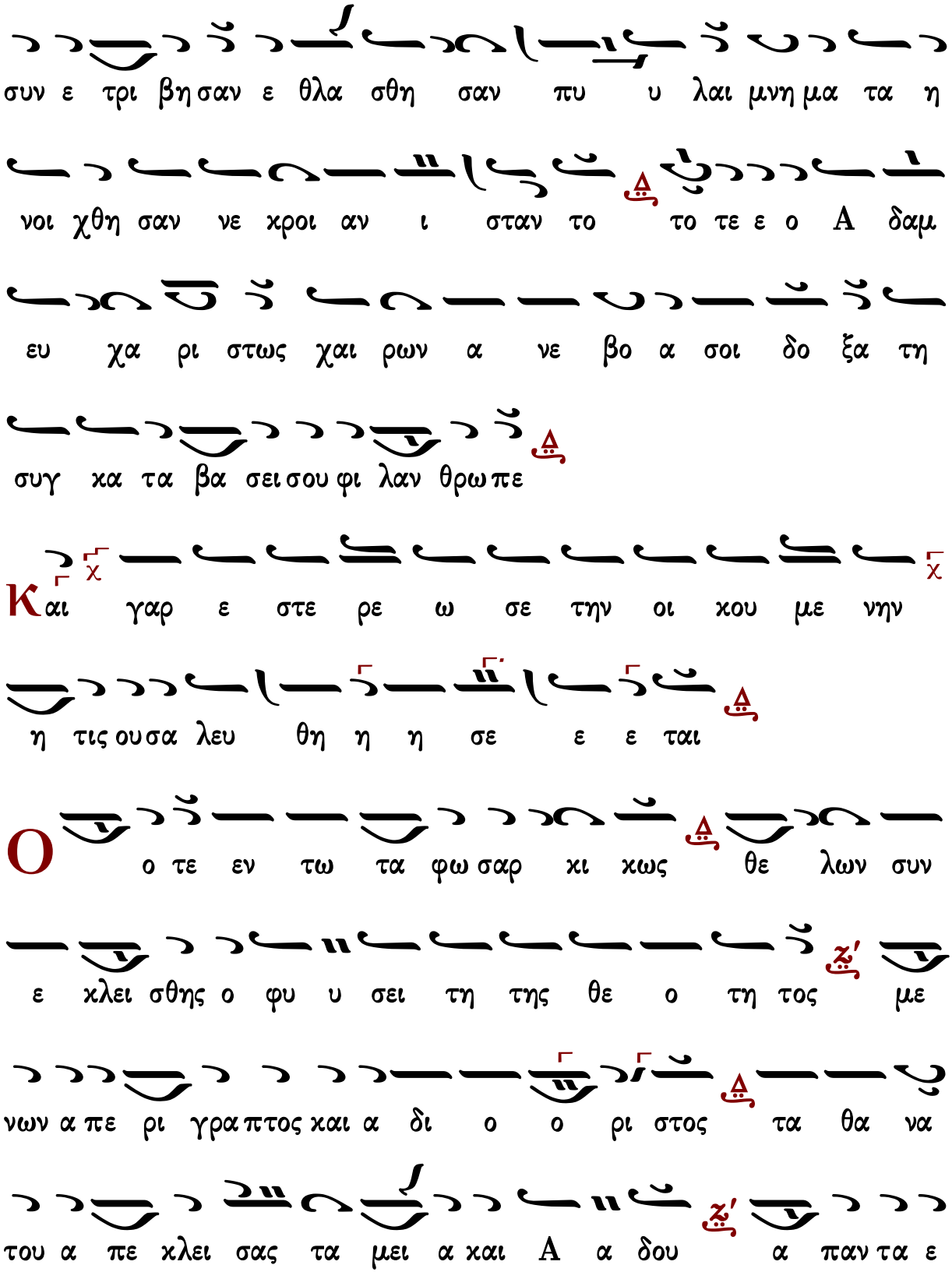
συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η
νοι χθη σαν νε χροι αν ι σταν το το τε ε ο Α δαμ
ευ χα ρι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη
συγ κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται
Ο ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν
ε κλει σθης ο φυ υ σει τη της θε ο τη τος με
νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι στος τα θα να
του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

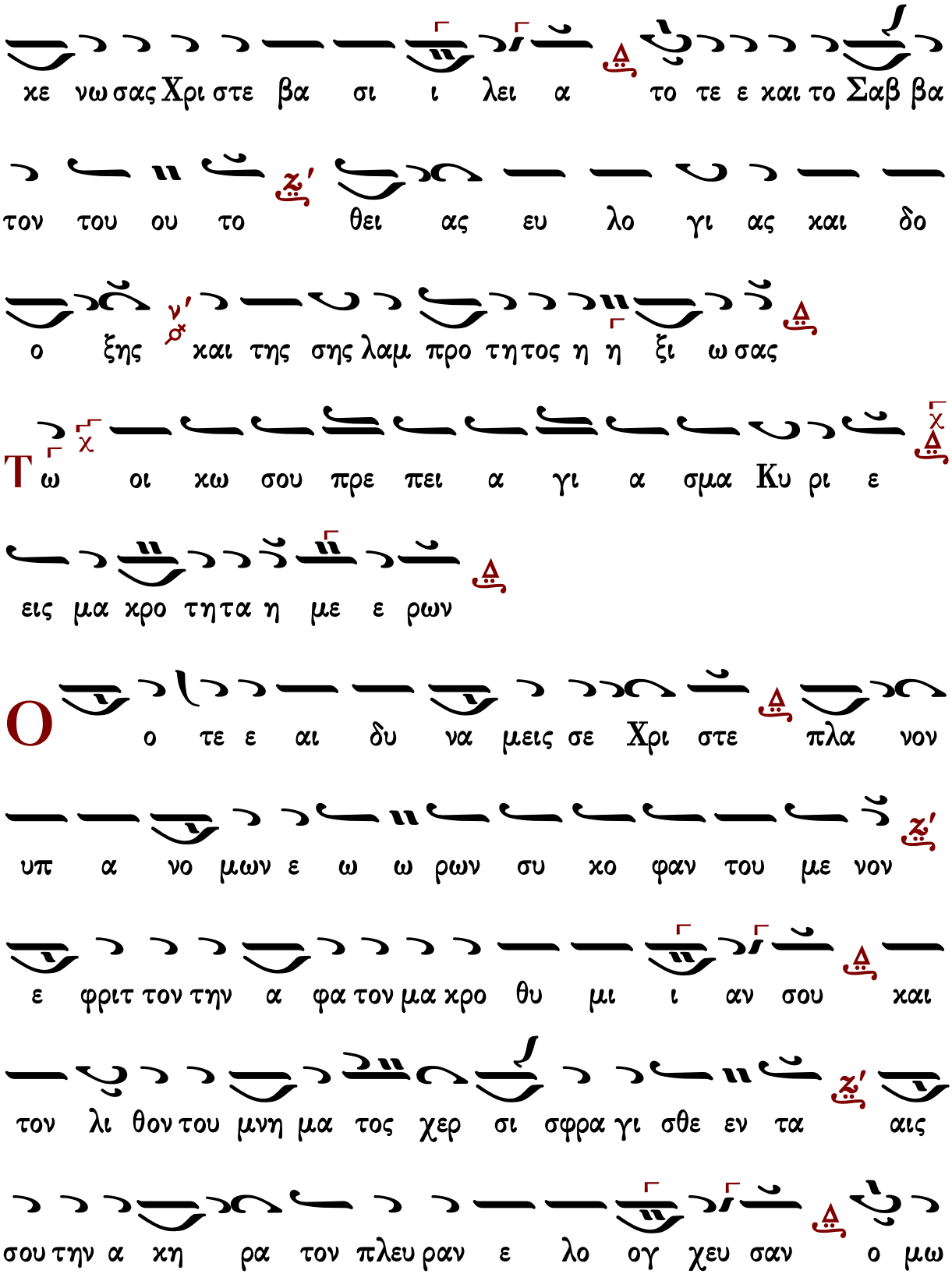
κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει α το τε ε και το Σαβ βα
τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο
ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας
Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
εις μα κρο τη τα η με ε ρων
Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον
υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον
ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι αν σου και
τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις
σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω

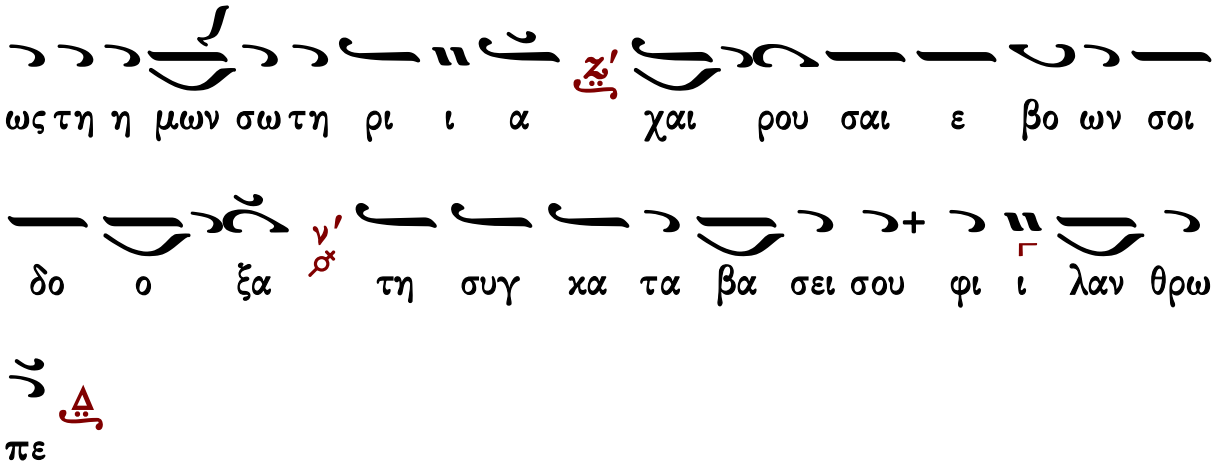

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

χορὸς β′

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.371*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

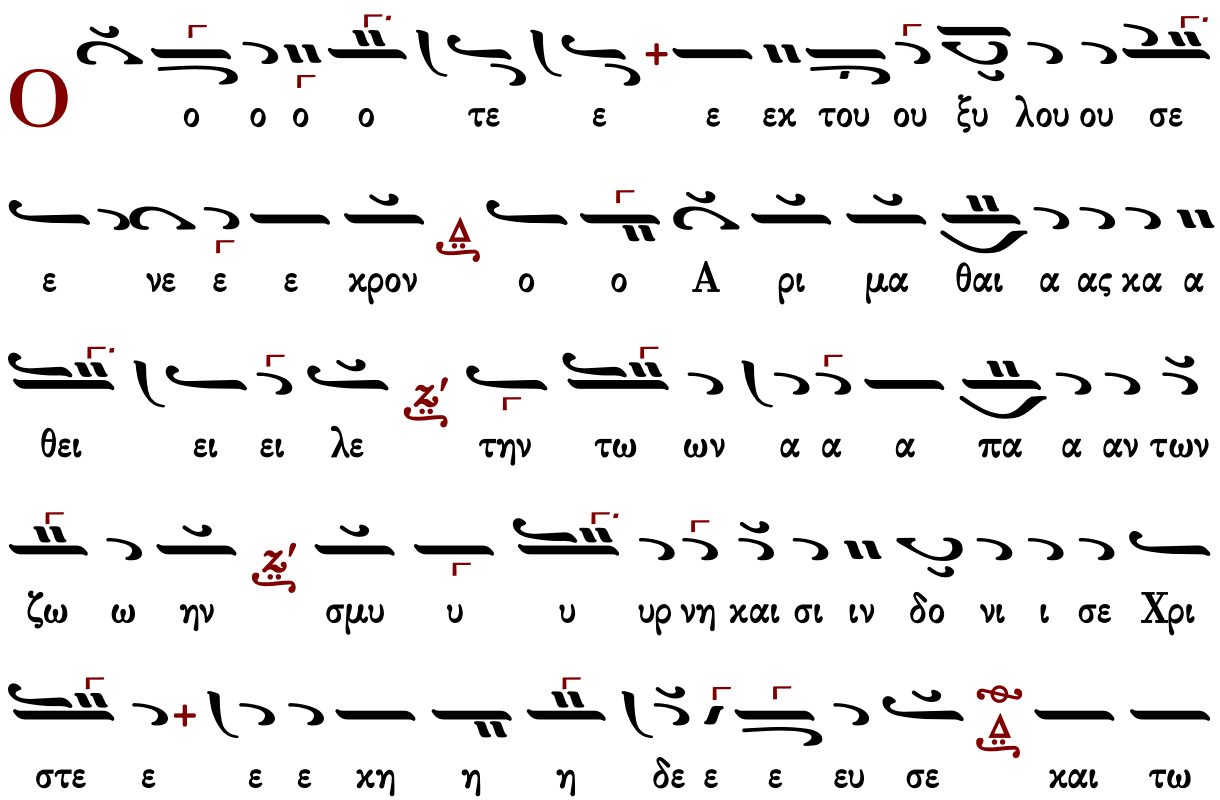

πο ο ο θω ω η πει ει γε το ο ο χαρ δι α α χαι αι
χει ει ει λη σω ω ω μα το α α χη ρα α τον
σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο
ο ο μω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι
αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ
κα τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ
ρι ος δυ ναμιν χαι πε ρι ε ζω ω ω σα α α
το

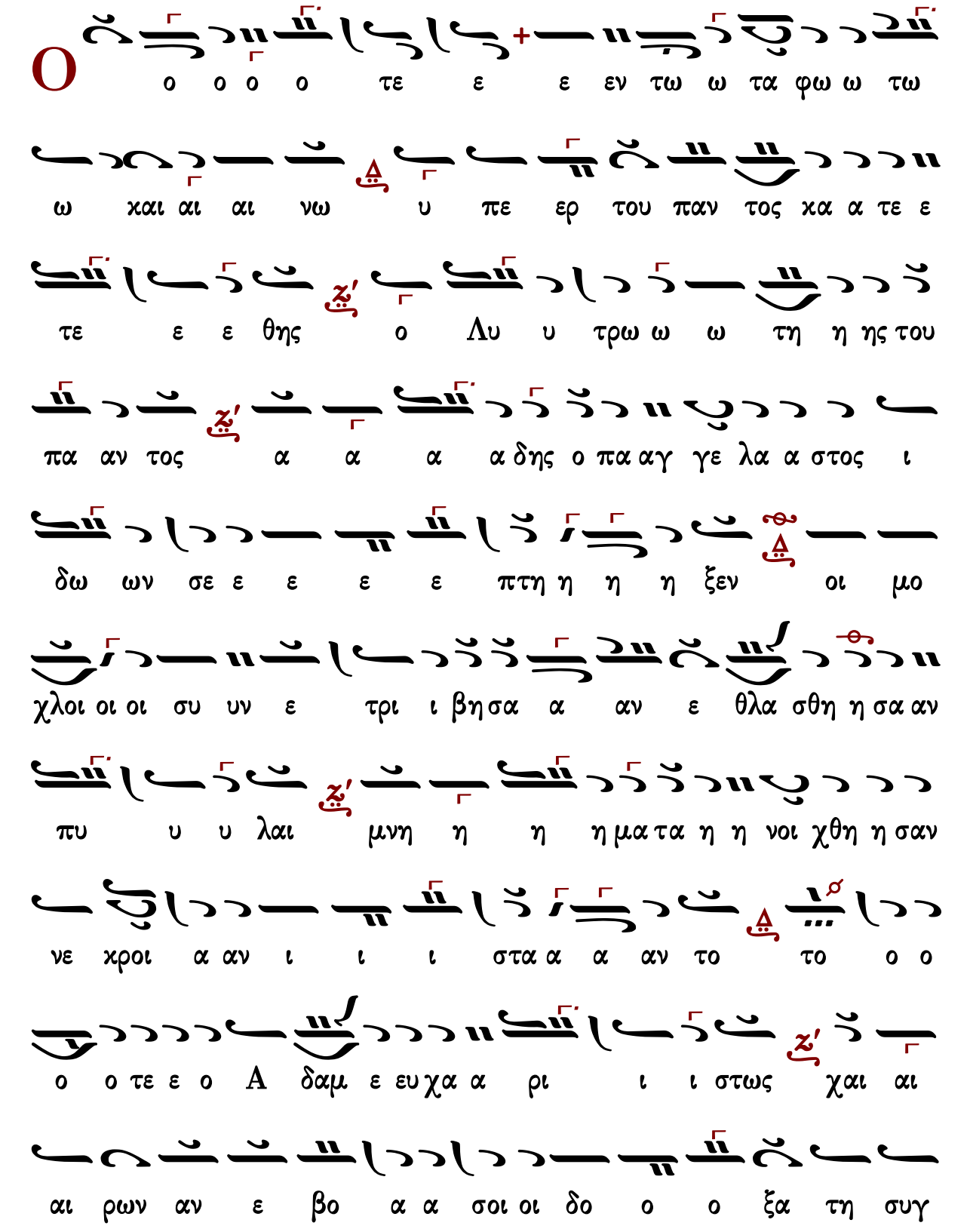
Ο
ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω τω
ω χαι αι αι νω υ πε ερ του παν τος χα α τε ε
τε ε ε θης ο Λυ υ τρω ω ω τη η ης του
πα αν τος α α α α δης ο πα αγ γε λα α στος ι
δω ων σε ε ε ε ε πτη η η η ξεν οι μο
χλοι οι οι συ υν ε τρι ι βη σα α αν ε θλα σθη η σα αν
πυ υ υ λαι μνη η η η μα τα η η νοι χθη η σαν
νε χροι α αν ι ι ι στα α α αν το το ο ο
ο ο τε ε ο Α δαμ ε ευ χα α ρι ι ι στως χαι αι
αι ρων αν ε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται
Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα
αρ χι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο
φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος
με ε ε ε νων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι
ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α
πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α α
δου α α α α παν τα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

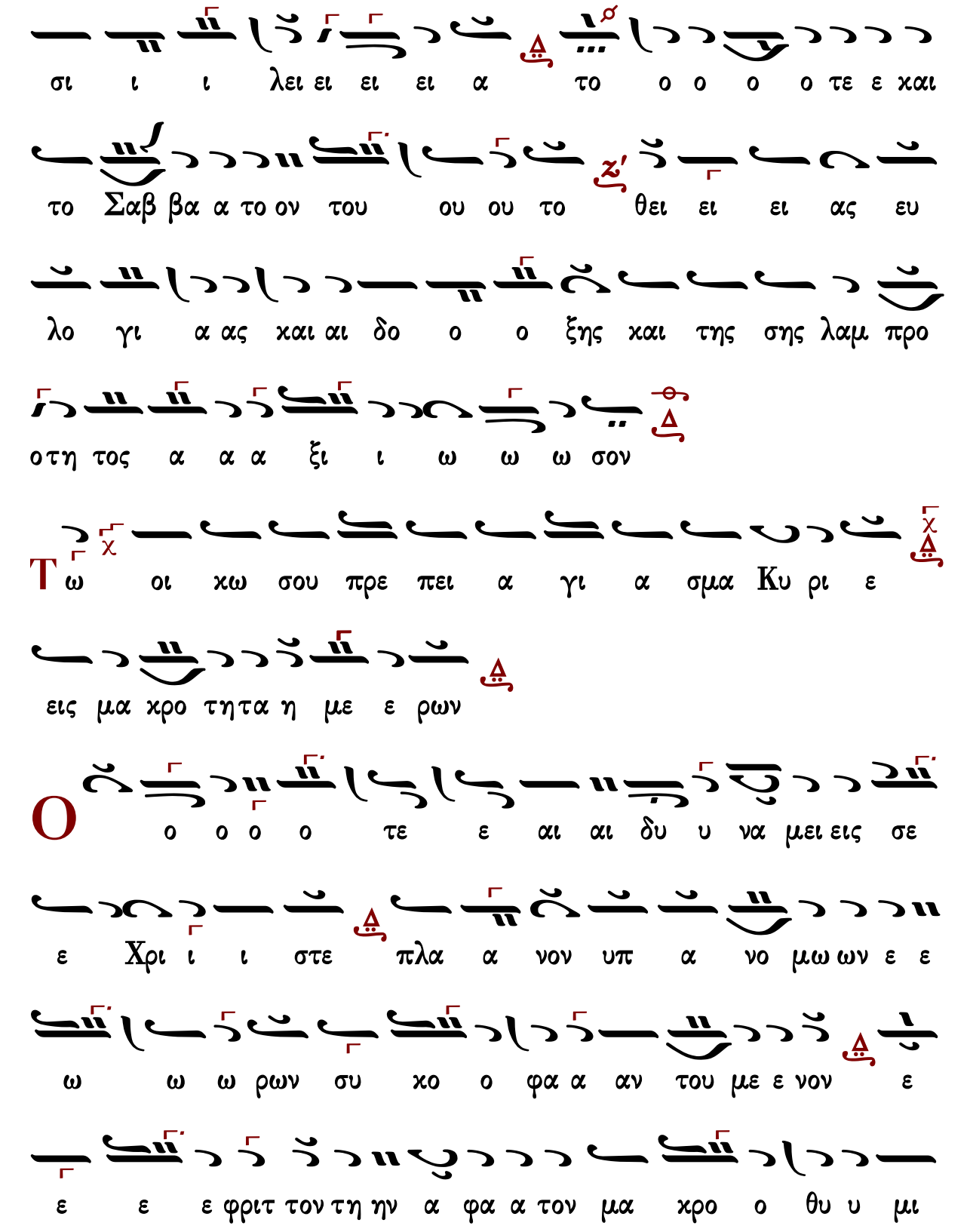
σι ι ι λει ει ει ει α το ο ο ο ο τε ε χαι
το Σαβ βα α το ον του ου ου το θει ει ει ας ευ
λο γι α ας χαι αι δο ο ο ξης χαι της σης λαμ προ
οτη τος α α α ξι ι ω ω ω σον
Τ ω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
εις μα χρο τητα η με ε ρων
Ο ο ο ο ο τε ε αι αι δυ υ να μει εις σε
ε Χρι ι ι στε πλα α νον υπ α νο μω ων ε ε
ω ω ω ρων συ χο ο φα α αν του με ε νον ε
ε ε ε φριτ τον τη ην α φα α τον μα χρο ο θυ υ μι

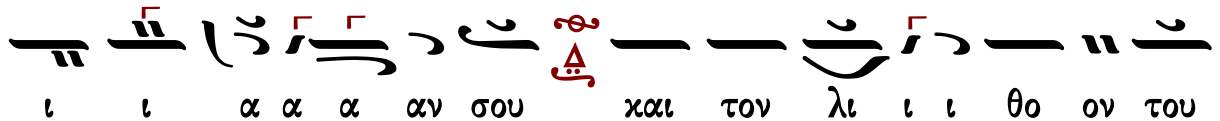

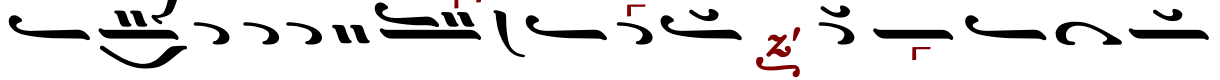

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

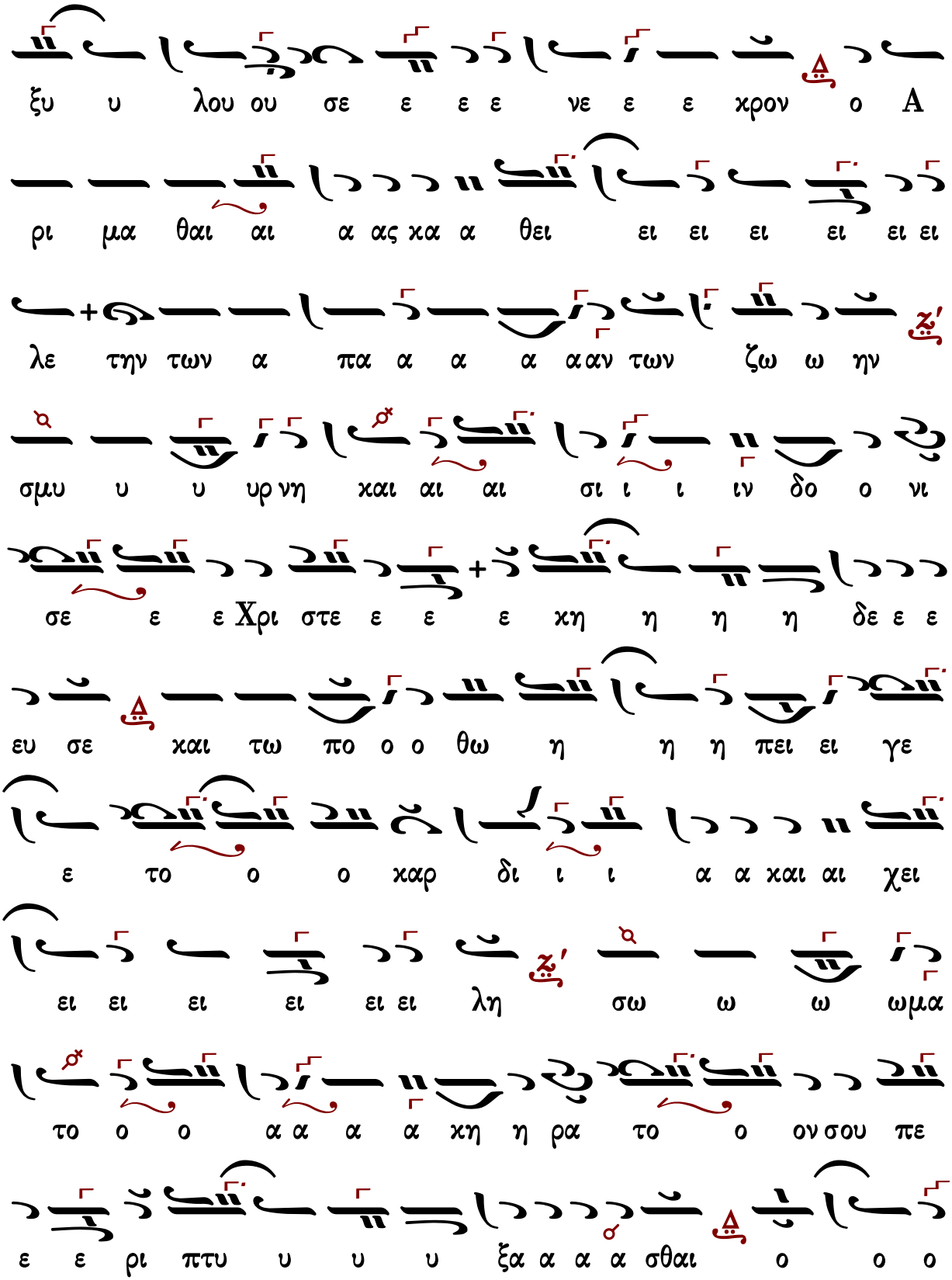
ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε χρον ο Α
ρι μα θαι αι α ας χα α θει ει ει ει ει ει ει
λε την των α πα α α α αν των ζω ω ην
σμυ υ υ υρ νη χαι αι αι σι ι ι ιν δο ο νι
σε ε ε Χρι στε ε ε ε χη η η η δε ε ε
ευ σε χαι τω πο ο ο θω η η η πει ει γε
ε το ο ο χαρ δι ι ι α α χαι αι χει
ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα
το ο ο α α α α χη η ρα το ο ον σου πε
ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

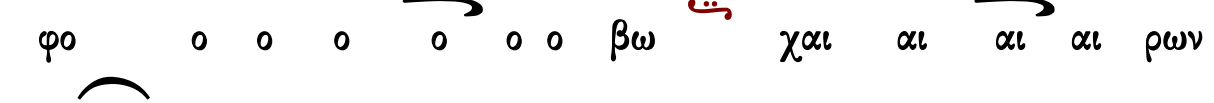

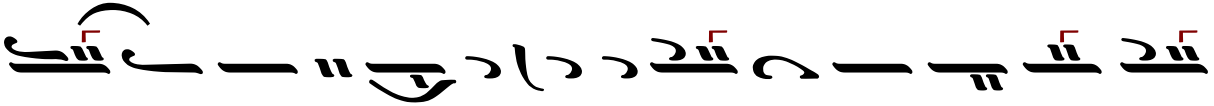

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

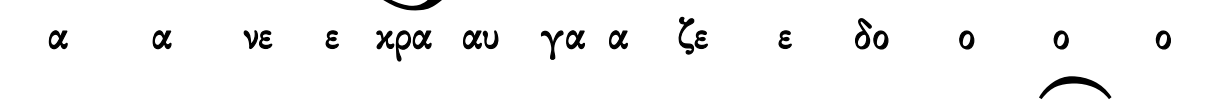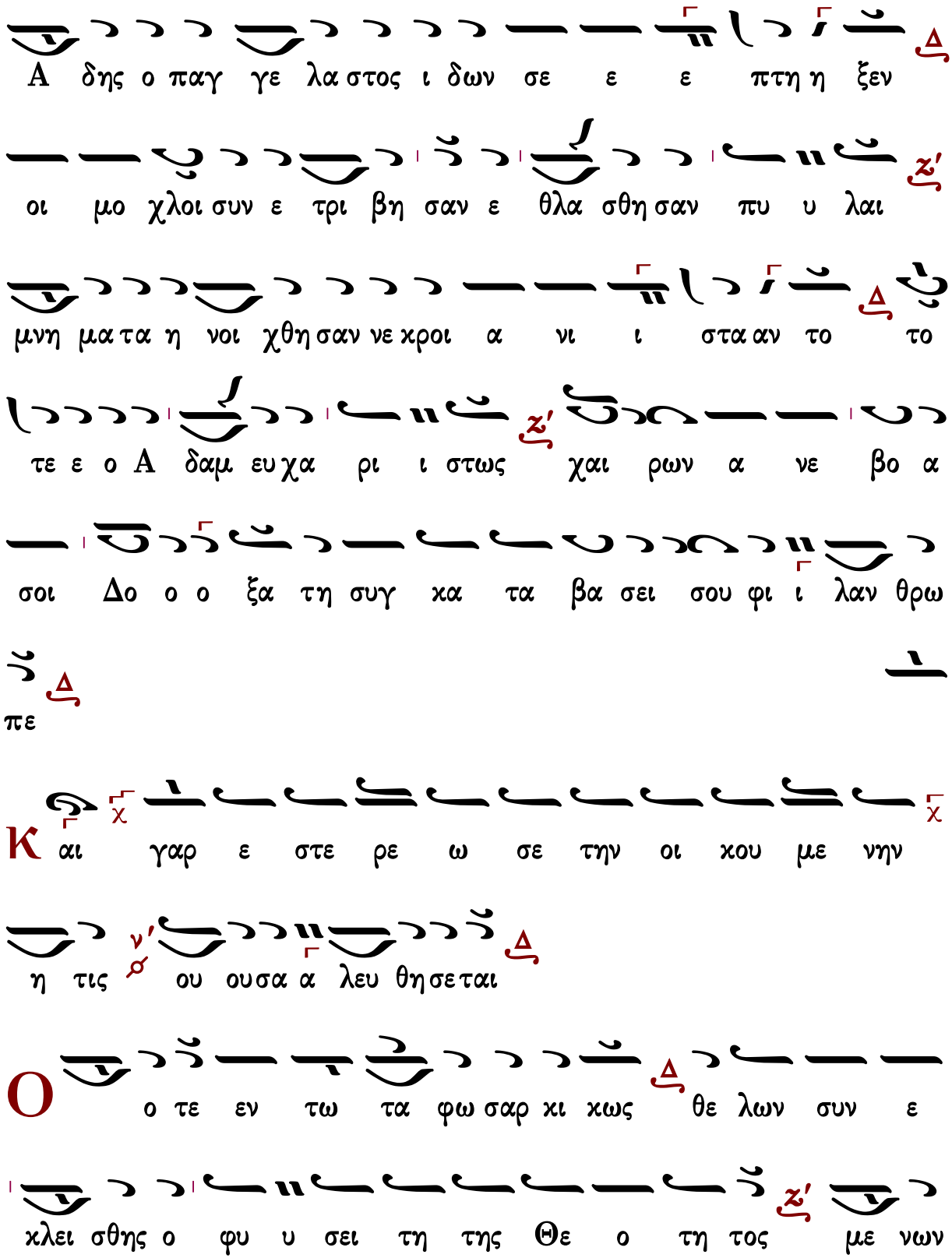

Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε ε πτη η ξεν
οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι
μνη μα τα η νοι χθη σαν νε χροι α νι ι στα αν το το
τε ε ο Α δαμ ευ χα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α
σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω
πε
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου ουσα α λευ θη σε ται
Ο ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε
κλει σθης ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να
του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε
κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το
Σαβ βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο
ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο ο τη η τα η μερων
Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α
νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον
την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον

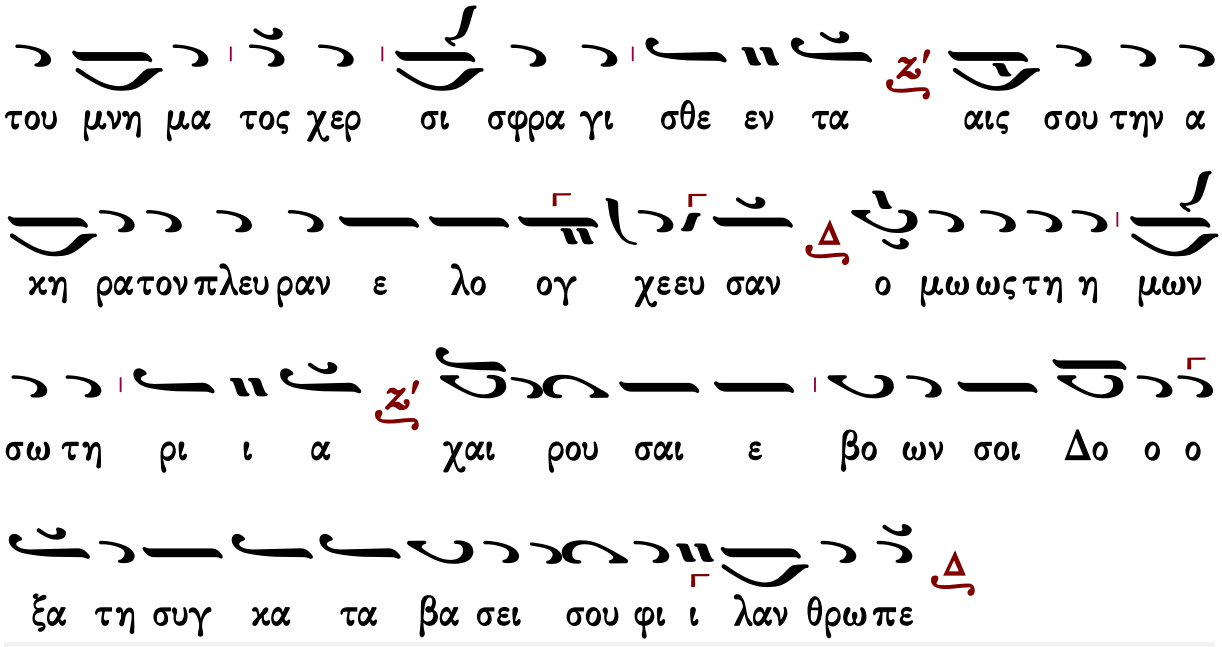

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β΄
ἀργοσύντομα

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

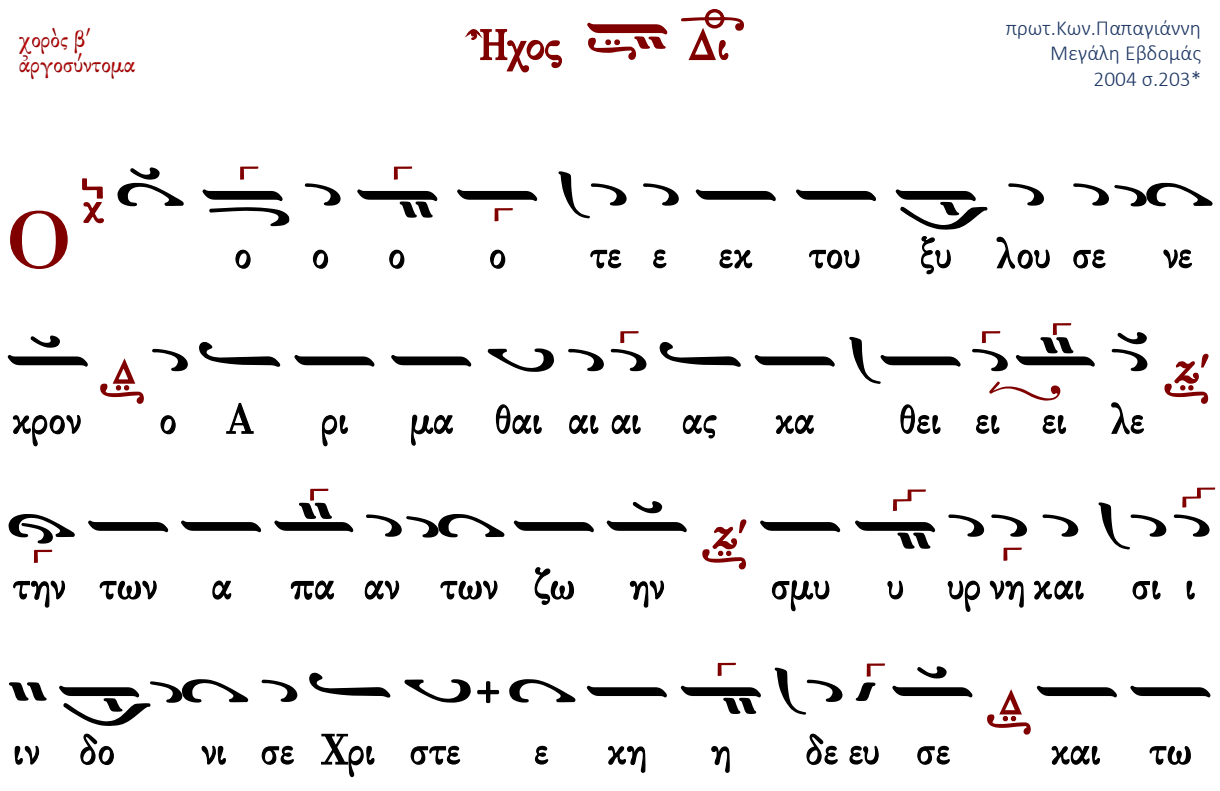

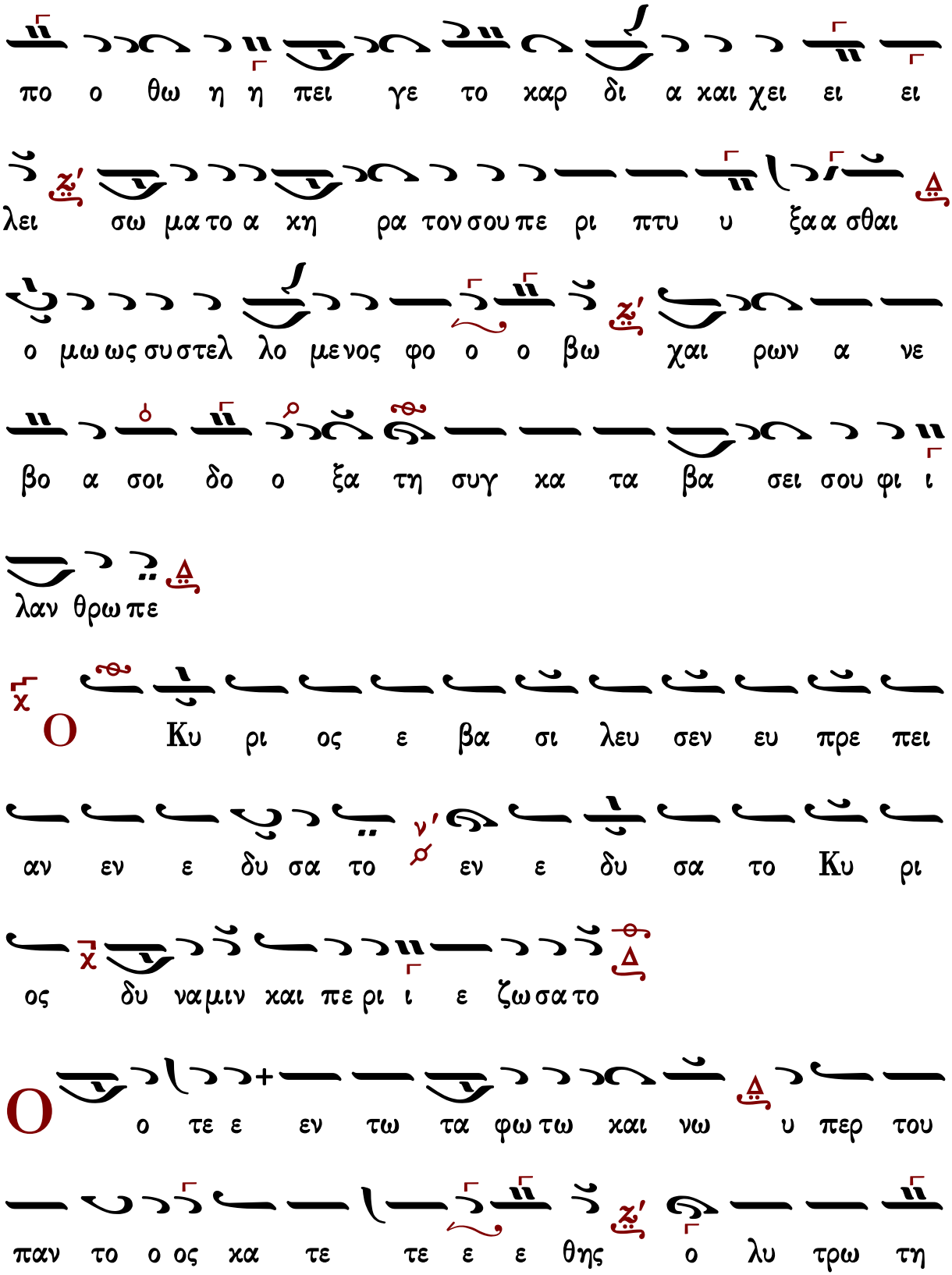
πο ο θω η η πει γε το χαρ δι α και χει ει ει
λει σω μα το α χη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα α σθαι
ο μω ως συ στελ λο με νος φο ο ο βω χαι ρων α νε
βο α σοι δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι
λαν θρω πε
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το Κυ ρι
ος δυ ναμιν και πε ρι ι ε ζω σα το
Ο ο τε ε εν τω τα φω τω και νω υ περ του
παν το ο ος κα τε τε ε ε θης ο λυ τρω τη

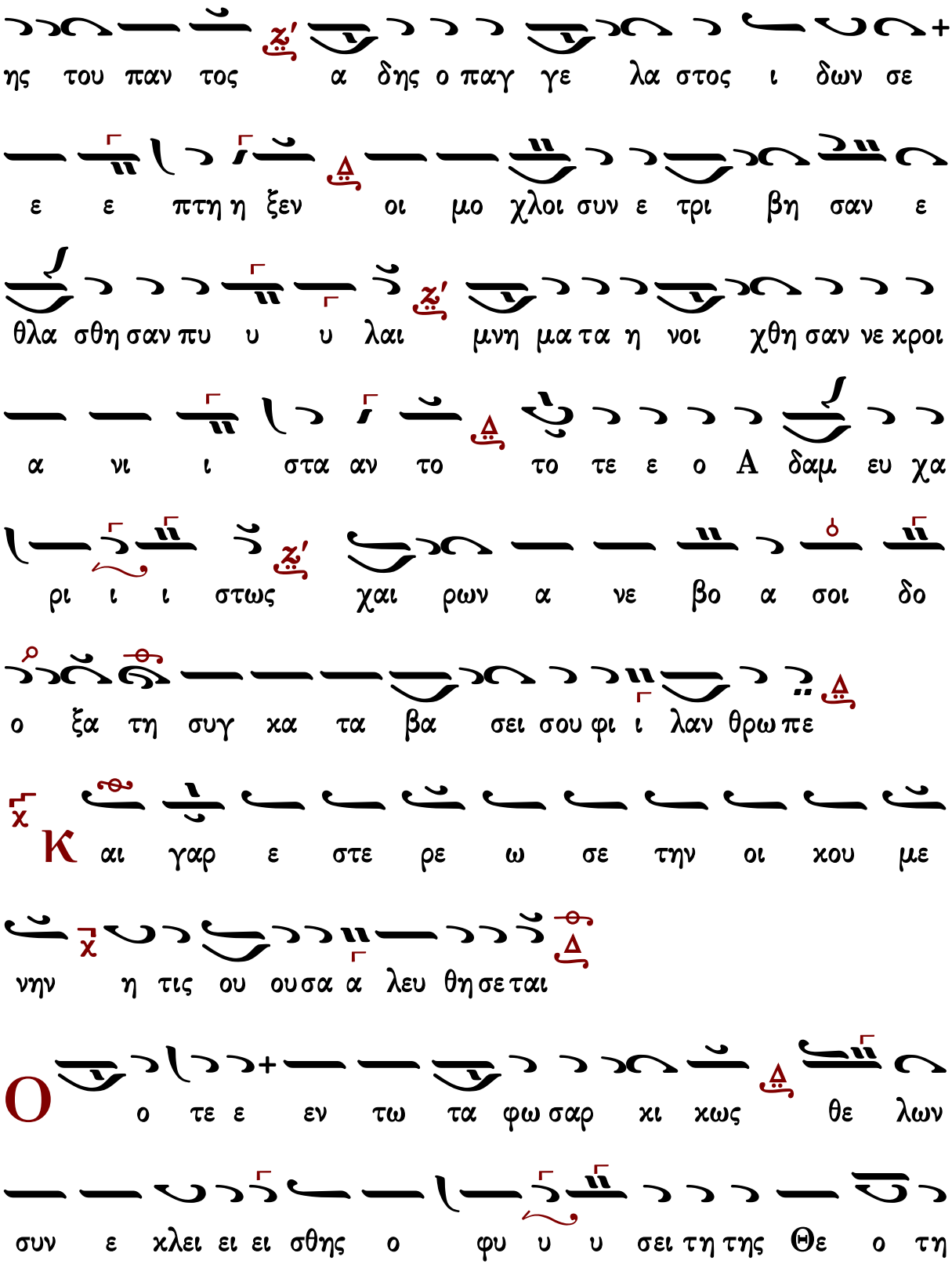
ης του παν τος α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε
ε ε πτη η ξεν οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε
θλα σθη σαν πυ υ υ λαι μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι
α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευ χα
ρι ι ι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο
ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με
νην η τις ου ουσα α λευ θη σε ται
Ο ο τε ε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων
συν ε κλει ει ει σθης ο φυ υ υ σει τη της Θε ο τη

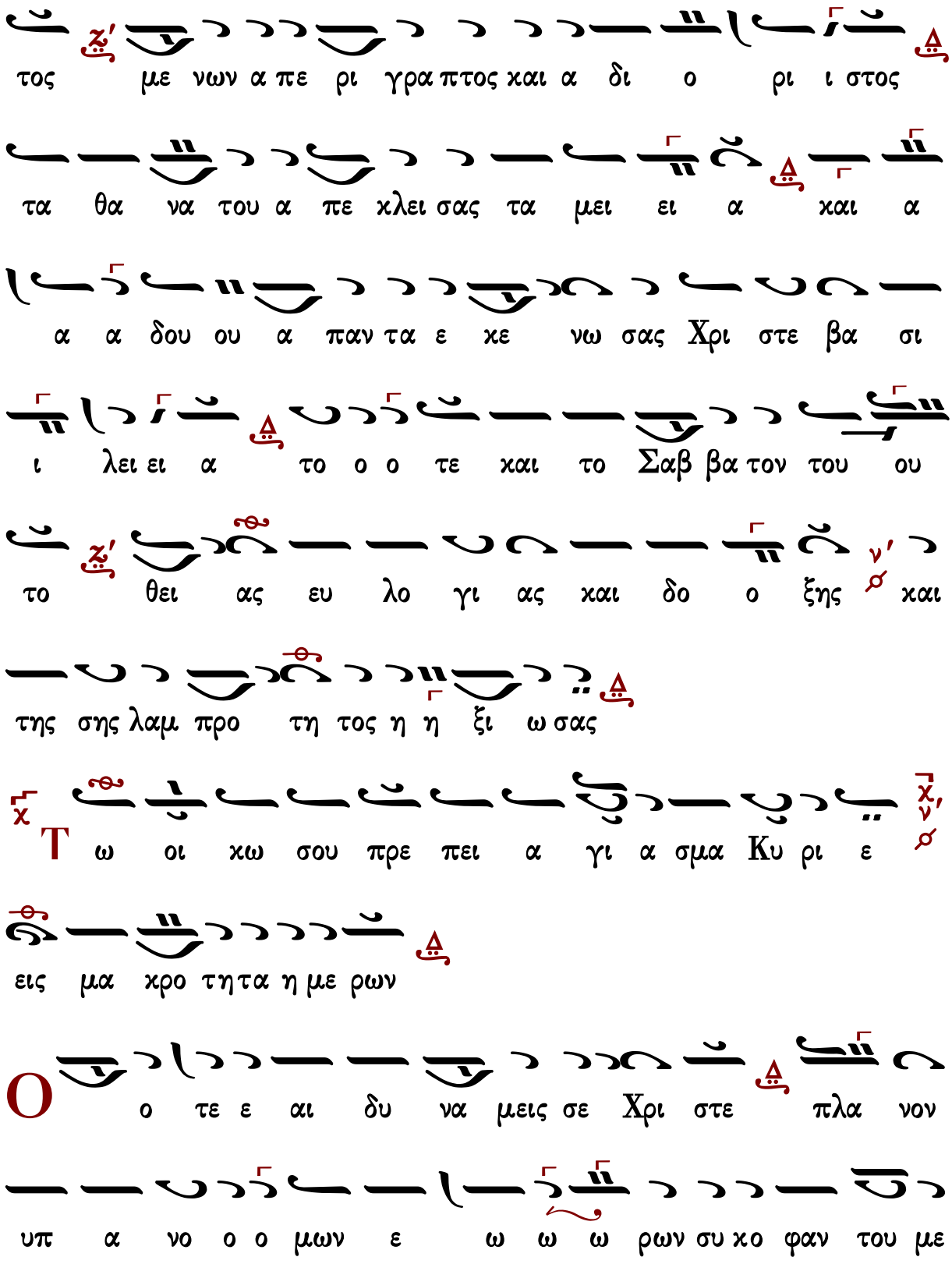
τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι ι στος
τα θα να του α πε χλει σας τα μει ει α και α
α α δου ου α παν τα ε κε νω σας Χρι στε βα σι
ι λει ει α το ο ο τε και το Σαβ βα τον του ου
το θει ας ευ λο γι ας και δο ο ξης και
της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε
εις μα κρο τητα η με ρων
Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον
υπ α νο ο ο μων ε ω ω ω ρων συ κο φαν του με

Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου σὲ νεκρόν... ἀργὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χορὸς β΄
μέλος ἀργὸν

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.168*

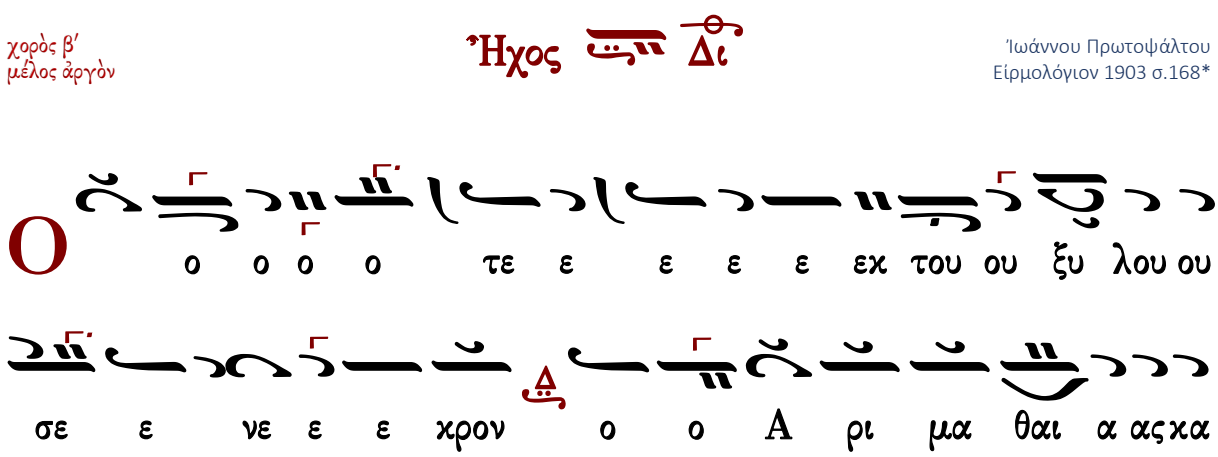

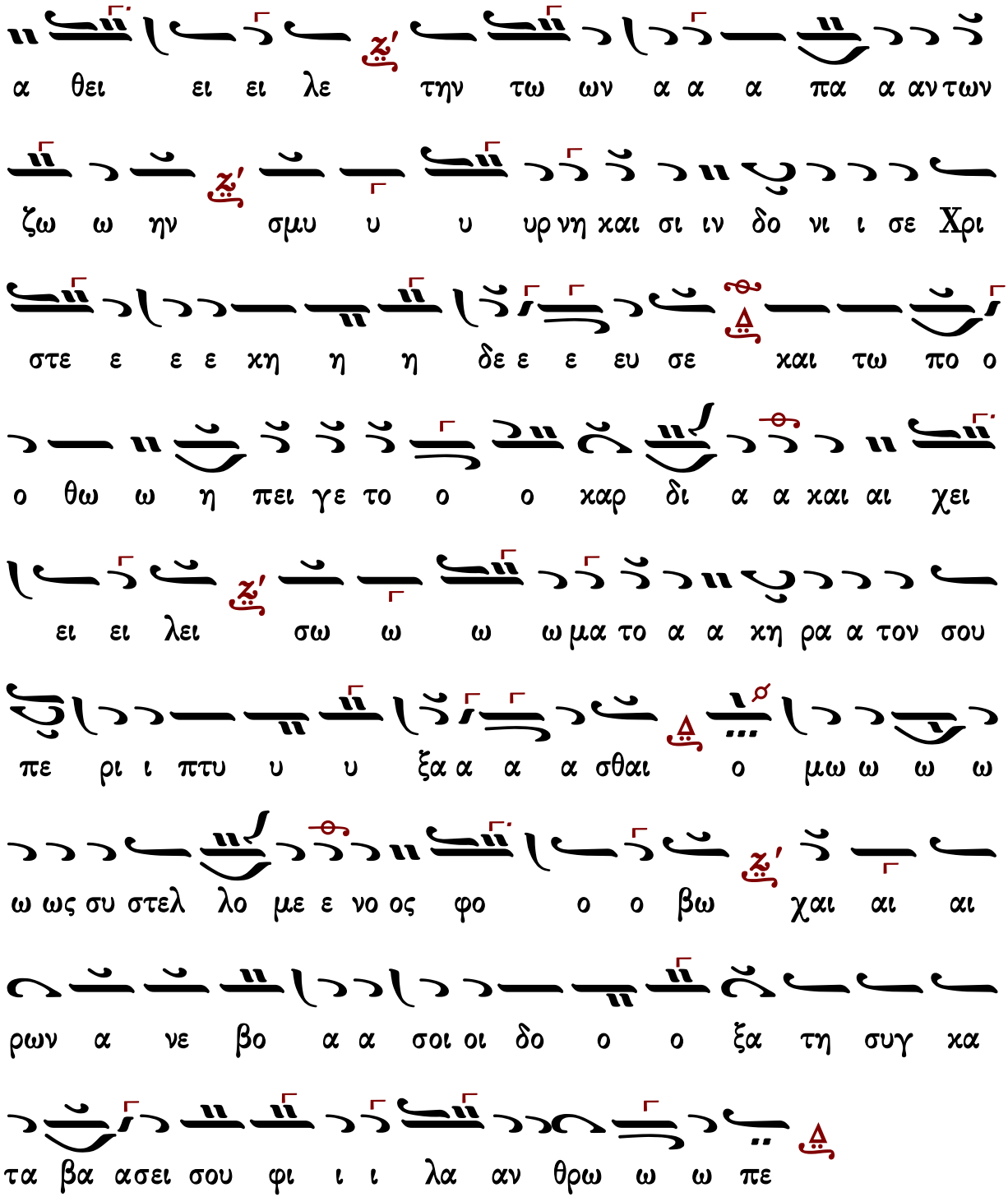
α θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των
ζω ω ην σμυ υ υ υρ νη και σι ιν δο νι ι σε Χρι
στε ε ε ε χη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο
ο θω ω η πει γε το ο ο χαρ δι α α και αι χει
ει ει λει σω ω ω ω μα το α α χη ρα α τον σου
πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω ω ω
ω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι αι
ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα
τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

χορὸς β΄
μέλος ἀργὸν

Ἦχος δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*
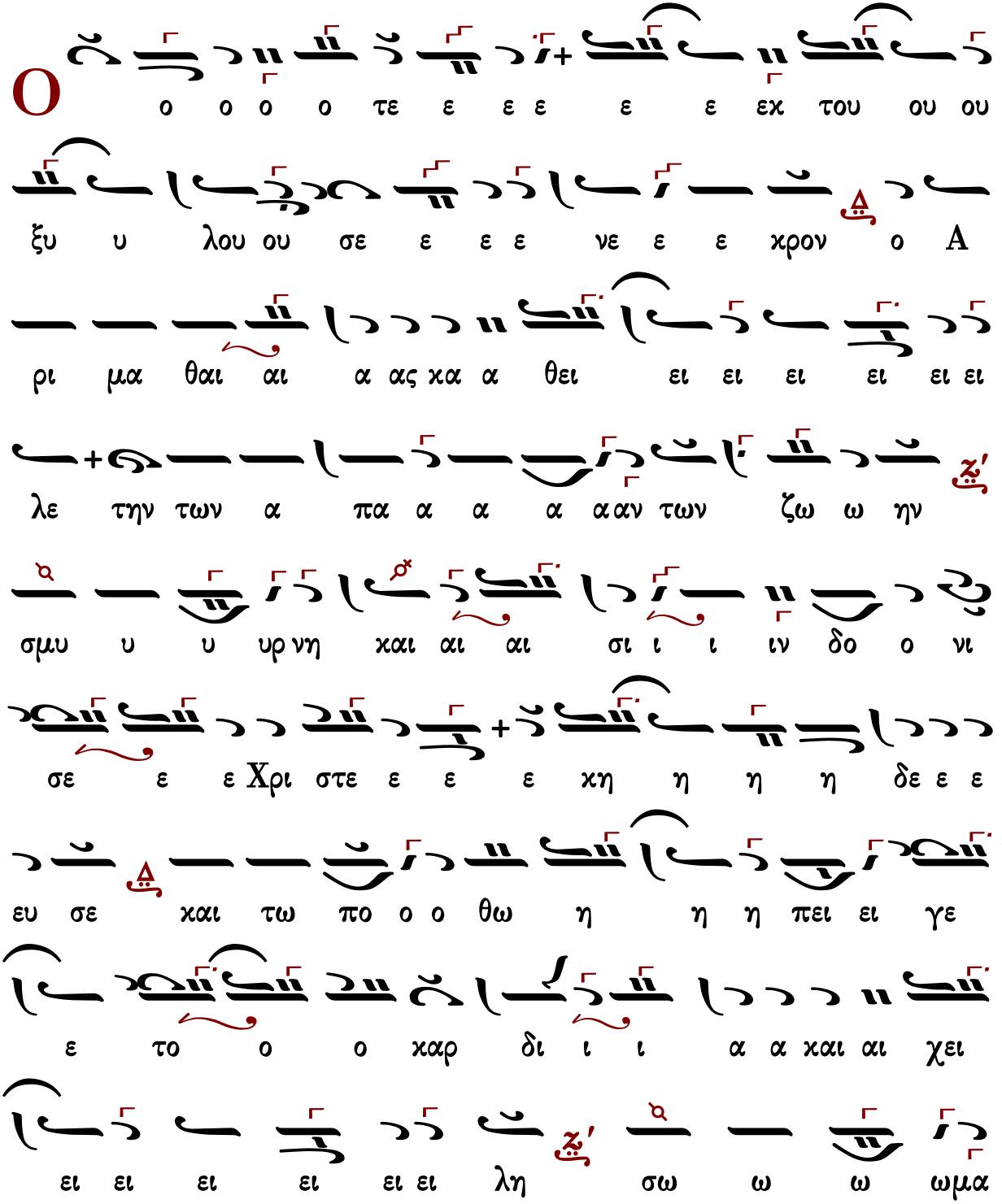
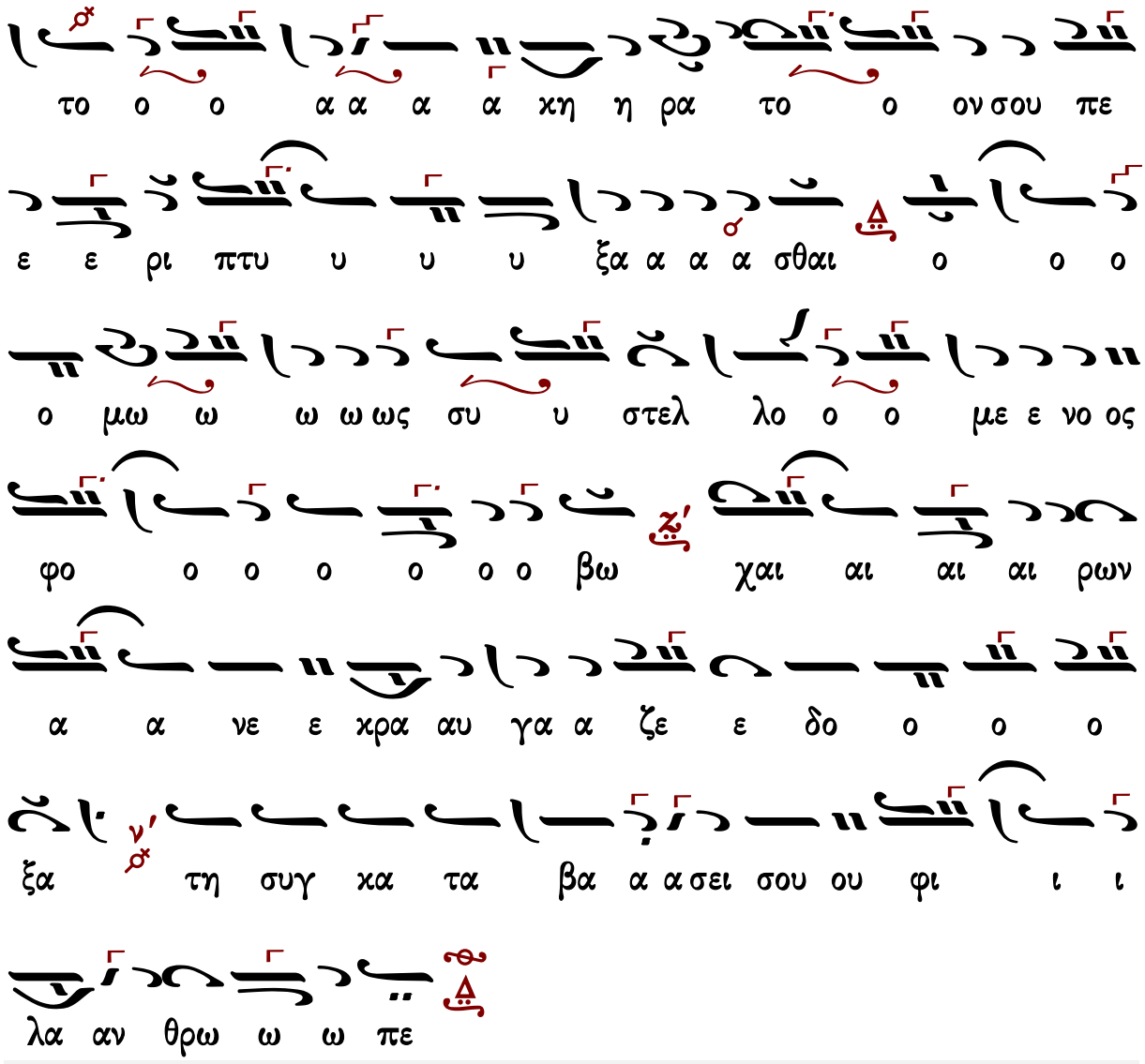

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἐπιστροφὴ Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χορὸς β΄
μέλος ἀργὸν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

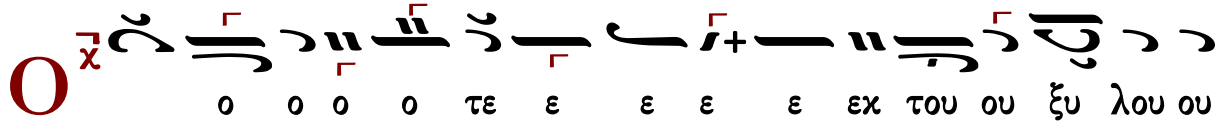

σε ε νε ε ε χρον ο Α ρι μα θαι α ας κα α
θει ει ει λε τ̀ην τω ων α α α πα α αν των
ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και αι σι ιν δο νι ι σε Χρι
στε ε ε ε χη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο
ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει
ει ει λει σω ω ω ωμα το ο α α χη ρα α τον
σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω
ως συ υ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι
αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη
συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα αν θρω ω ω

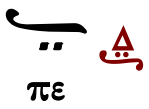

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.395*

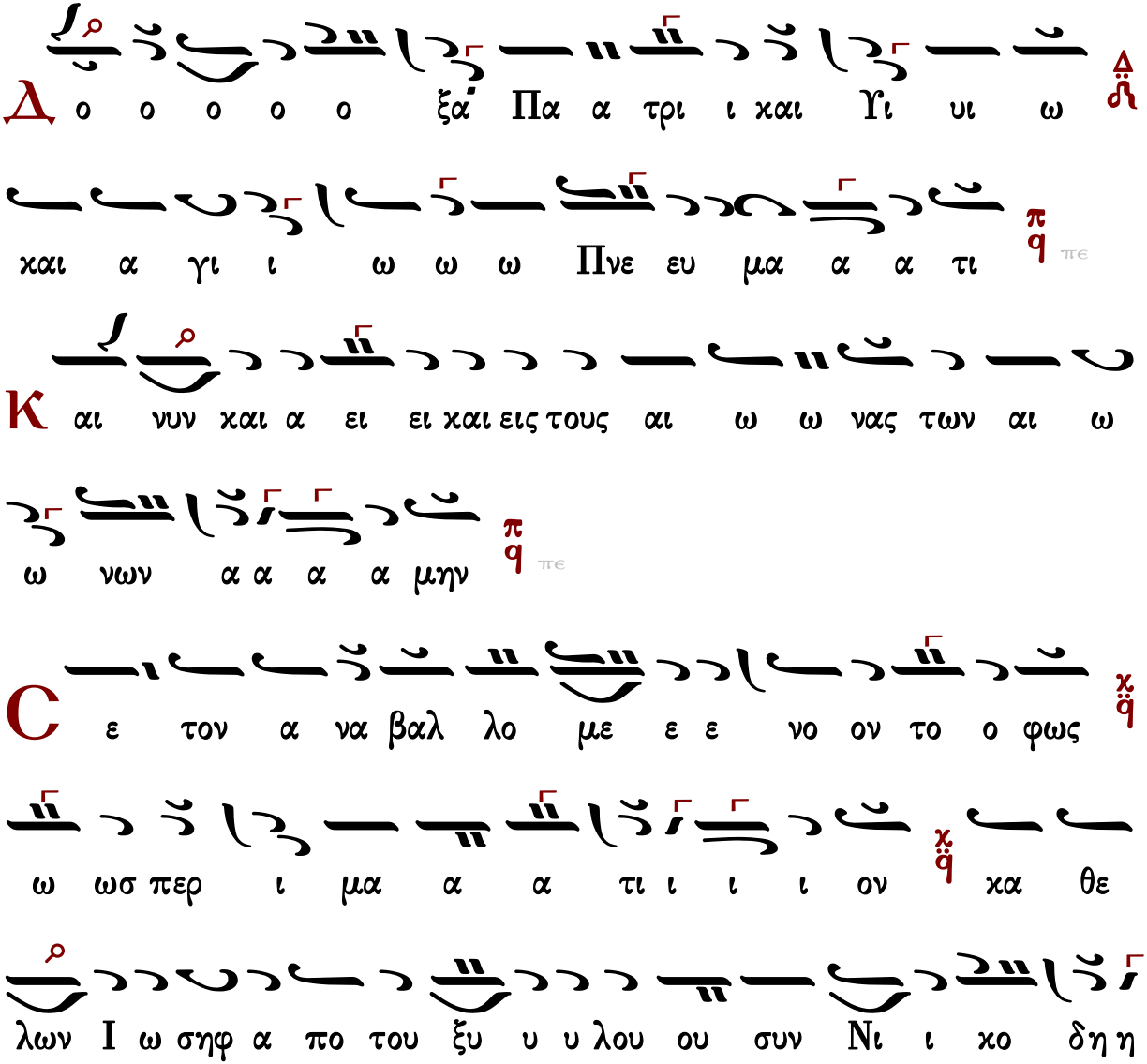

η η μω και θε ω ρη σας νε ε χρο ον γυ υ μνον

α α α α α τα α α α φον ευ συμ πα θη

η η τον θρη νον α α α να α λα α βων ο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ χυ τα α τε I ι

ι ι η η η η σου ον προ μι χρου ο ο η η

λι ι ος εν Στα α α αυ ρω χρε μα με νον θε

α σα α με ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι

ε ε ε βα αλ ελ ε ε το και η η γη τω

φο ο ο βω ω ε ε χυ μαι αι αι αι αι αι νε

το και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το κα
α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα αλλ ι
δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε δι ε με ε
χου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα α να
α α τον πω ω ως σε χη δε ε ευ σω ω
Θε ε ε ε ε μου η η η πως σιν δο ο ο
σι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε προ οσ
ψα α αυ σω το σον α α χη η η ρα α τον σω
ω ω ω μα η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη
ση ε εξ ο ο ο δω Οι χτι ι ι ιρ μον με γα

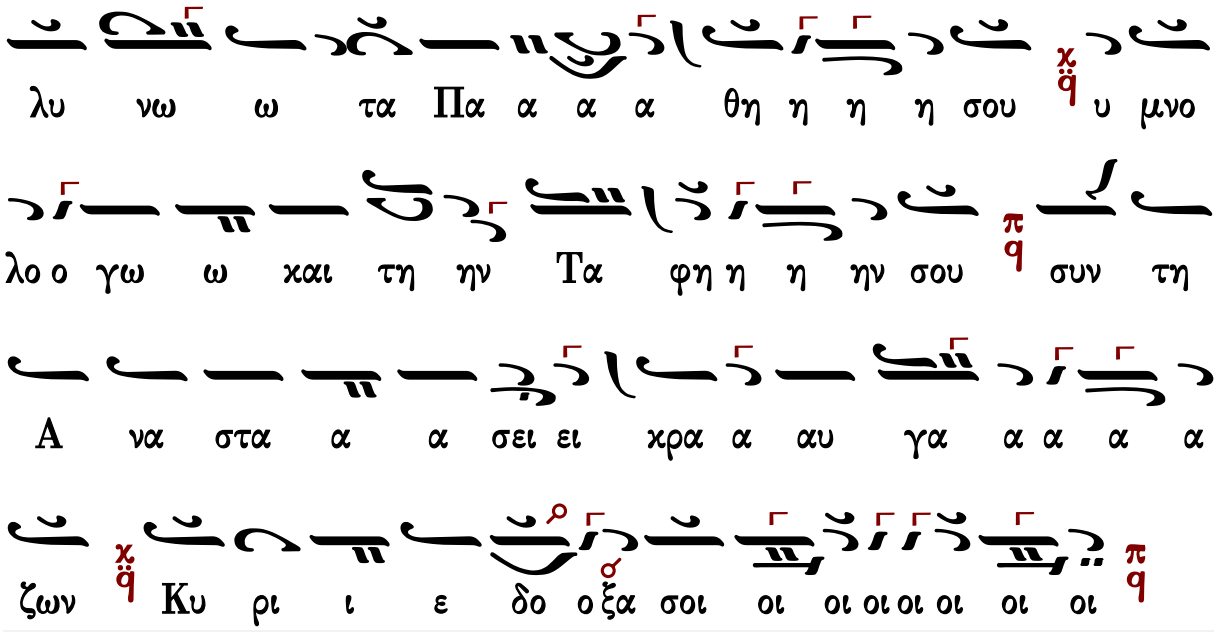

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου (†1864)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Τριώδιον & Πεντηκοστάριον
1883, σ. 191*

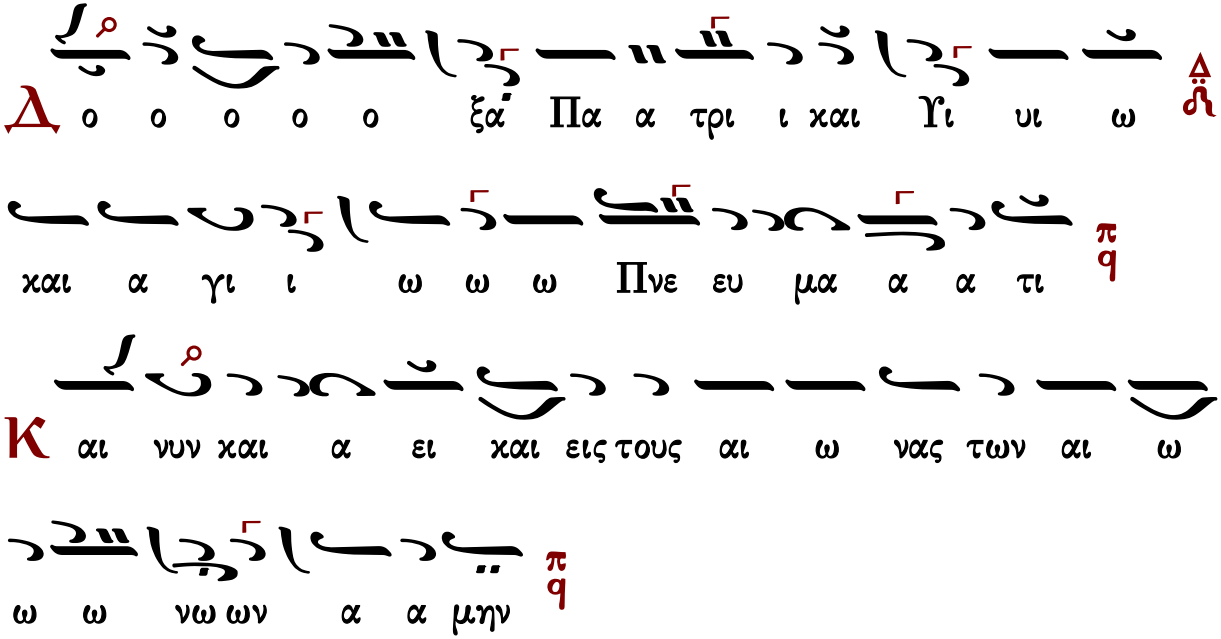

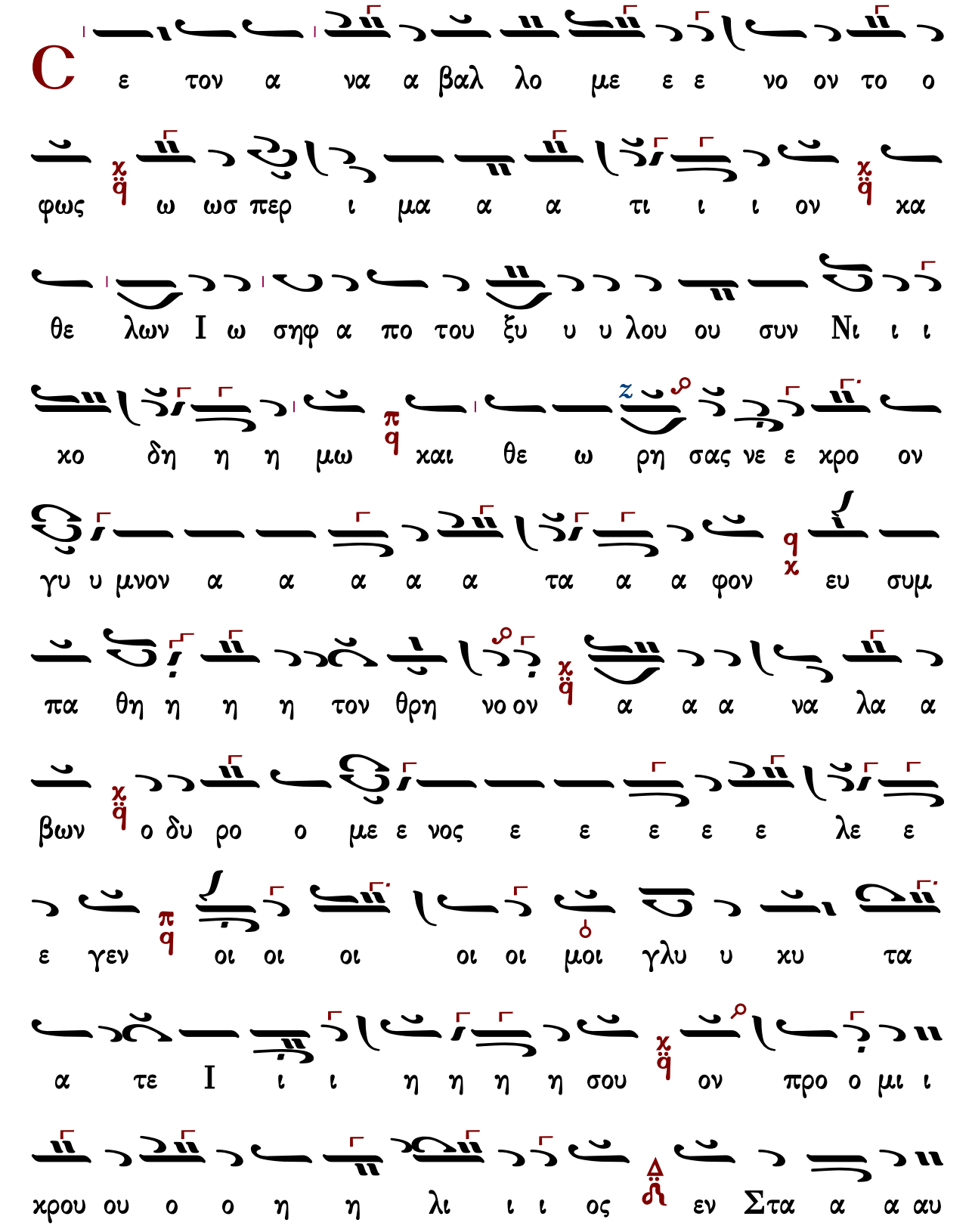
C
ε τον α να α βαλ λο με ε ε νο ον το ο
φως ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ον χα
θε λων I ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι
χο δη η η μω και θε ω ρη σας νε ε χρο ον
γυ υ μνον α α α α α τα α α φον ευ συμ
πα θη η η η τον θρη νο ον α α α να λα α
βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε
ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ χυ τα
α τε I ι ι η η η η σου ον προ ο μι ι
χρου ου ο ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ
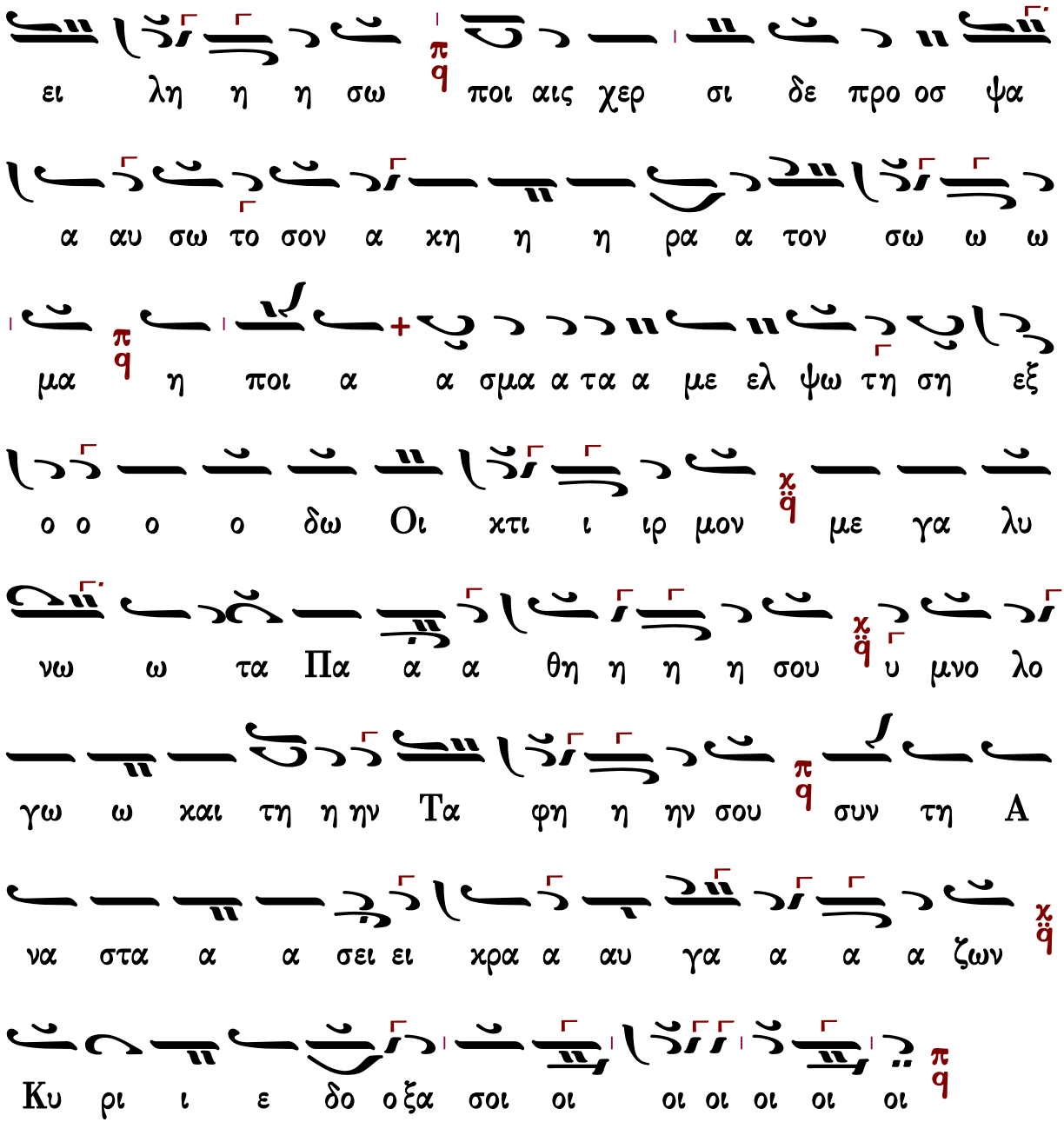
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

σύντομον

Ἦχος λ π q Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.528*

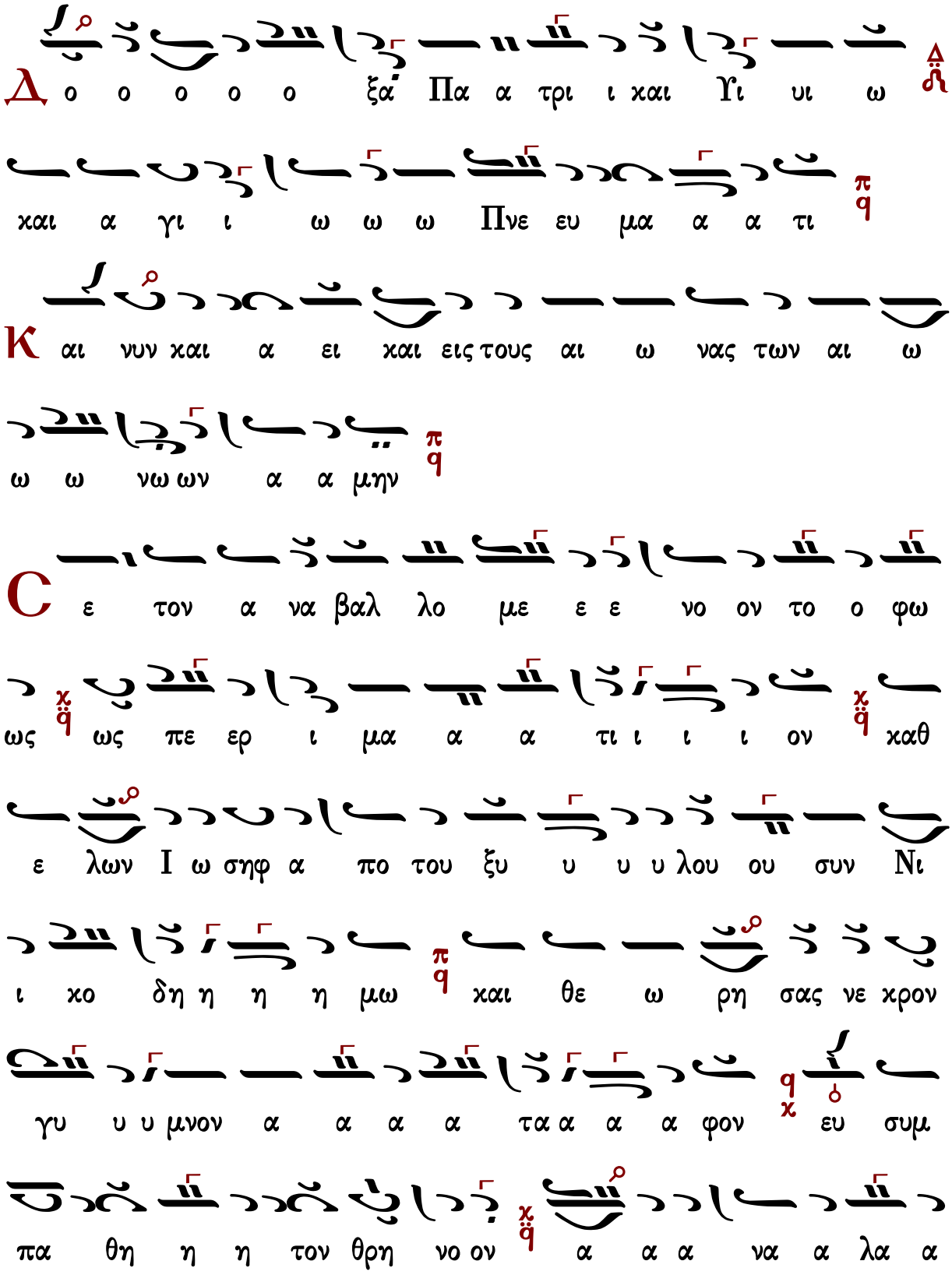
Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και Γι υι ω
και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νω ων α α μην
C ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φω
ως ως πε ερ ι μα α α τι ι ι ι ον καθ
ε λων I ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου συν Νι
ι χο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε χρον
γυ υ υ μνον α α α α τα α α α φον ευ συμ
πα θη η η τον θρη νο ον α α α να α λα α

βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε ε
γεν οι οι οι οι οι μοι οι γλυ χυ τα α τε
I ι η η η η η η η σου ον προ μι
χρου ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω
χρε μα με νον θε α α σα α με ε ε ε νος ζο ο ο
φο ον πε ρι ι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε
ε το και η η γη τω φο ο ο βω ω ε ε χυ μαι
αι ε νε ε το και δι ε ερ ρη η γνυ υ υ
το να ου το χα α τα α πε ε ε ε τα α α α
σμα αλλ ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε

δι ε με ε χου ου σι ι ι ω ως υπ ελ θο ο ον

τα θα α να α α τον πω ω ως σε ε χη δε

ε ευ σω ω Θε ε ε ε μου η η η πω ως

σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον α α χη η η

η ρα α τον σω ω ω ω μα η ποι α α σμα

α τα α με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω ω

Οι χτι ι ι ιρ μον με γα λυ υ νω τα Πα

α α θη η η η σου υ μνο λο ο γω ω χαι τη ην

Τα φη η η ην σου συν τη Α να στα α α

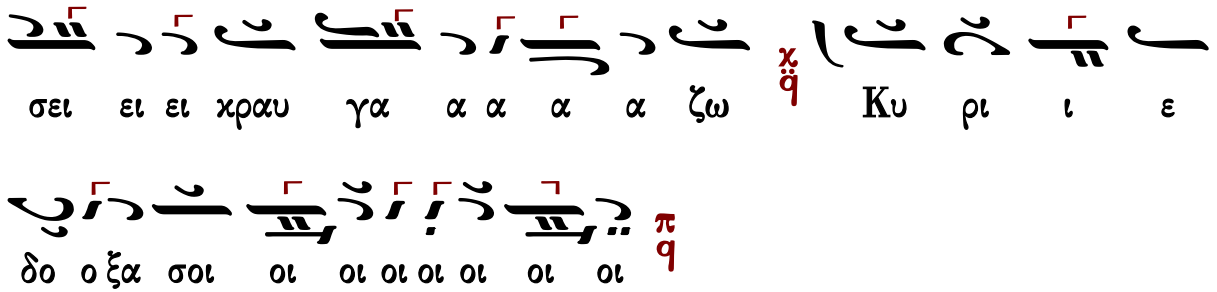

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μ.Ἑβδομὰς 1884 σ.257*

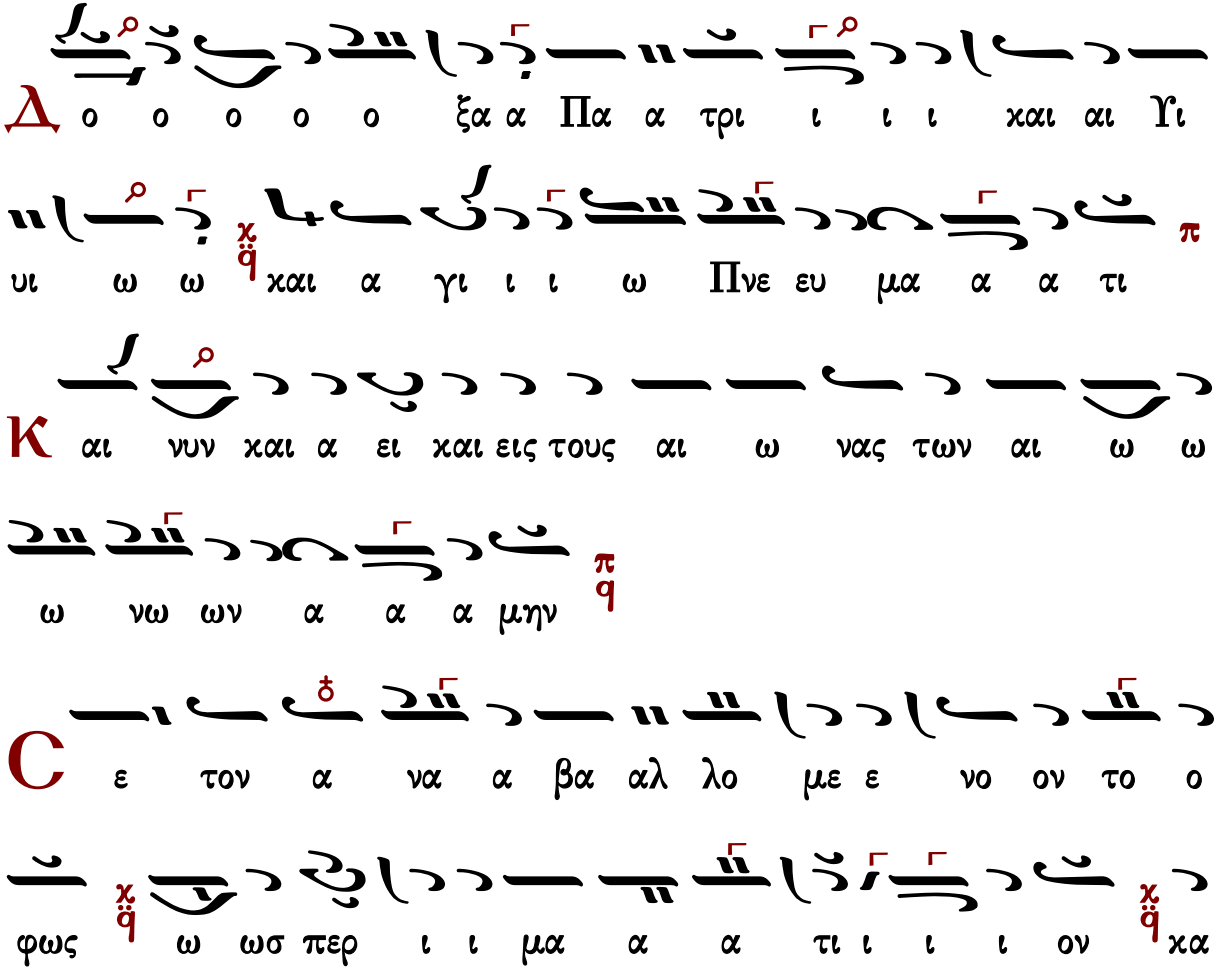

θε λων I ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι
χο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε χρο ον
γυ υ μνον α α α α τα α α α φον ευ συμ πα
θη η η η τον θρη η νο ον α α α να α
λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε
ε ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα
α τε I ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου
ιου ουου ου ουου ου ον προ μι κρου ο ο η η
λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα μενον θε α
α σα α με ε ε νος ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε

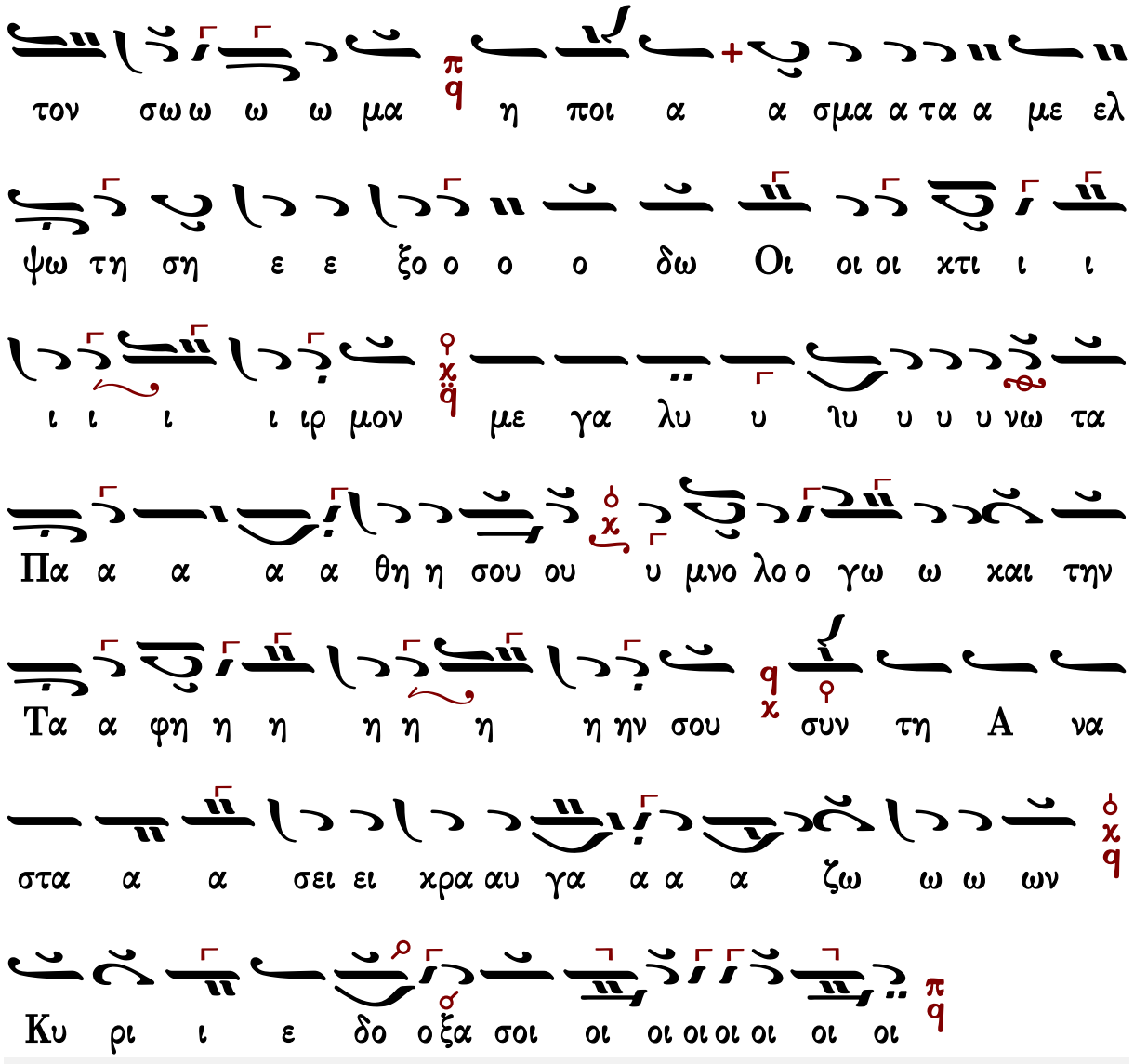

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Ι (†1896)

σύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.287*

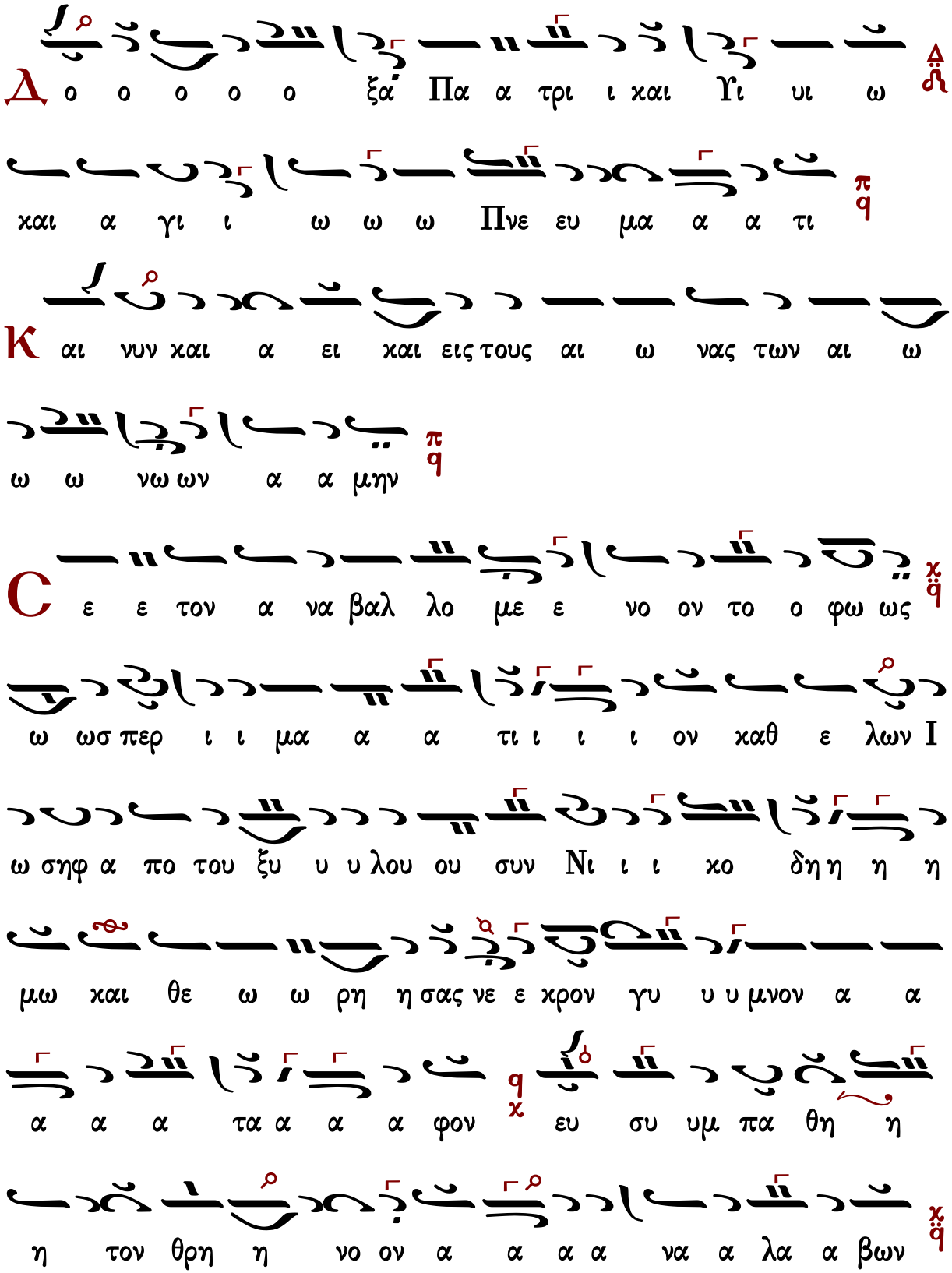
Δ
ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Γι υι ω
και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νω ων α α μην
C
ε ε τον α να βαλ λο με ε νο ον το ο φω ως
ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον καθ ε λων I
ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι χο δη η η η
μω και θε ω ω ρη η σας νε ε χρον γυ υ υ μνον α α
α α α τα α α α φον ευ συ υμ πα θη η
η τον θρη η νο ον α α α α να α λα α βων

με ε ε χου ου σι ι ι ω ως υπ ελ θο ο ον τα
θα α να α α τον πω ω ως σε ε χη δε ε ευ
σω ω ω Θε ε ε ε μου η η η πω ως σιν δο
ο ο σι ι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε
προ οσ ψα α αυ σω το σον α α χη η η ρα α α τον
σω ω ω ω μα η ποι α α σμα α τα α με ελ
ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο δω ω Οι χτι ι ι ιρ
μον με γα α α λυ νω ω τα Πα α α α θη η
η η σου υ μνο λο ο γω ω χαι τη η ην Τα φη η η
ην σου συν τη Α να στα α α σει ει ει χρα α αυ

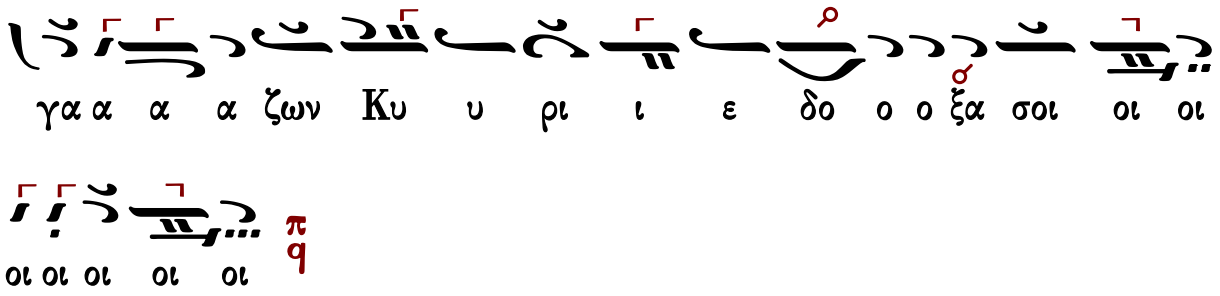

Παναγιώτου Κηλτζανίδου II (†1896)

ἀργόν
ἔκτασις δ – Κ′

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Δοξαστάριον Αποστίχων τ.1
1859 σ.151*

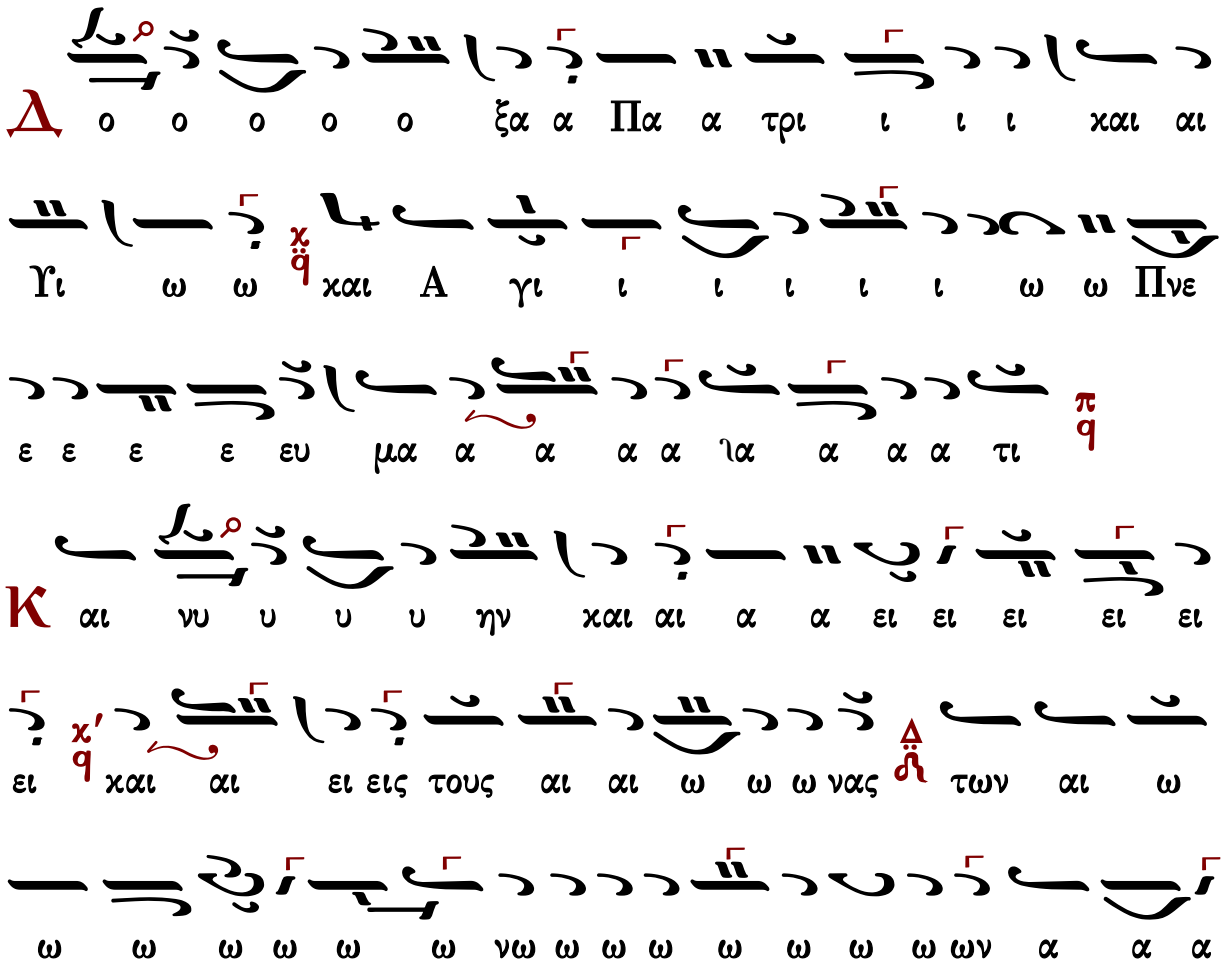

Ἦχος λ π ϔ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.281*

λα α α α να λα α βω ω ω ω ω ω ωνο
ιη η η η η η η η νο ον α α α α α να α
α α θη η ευσυμ πα α θη η τον θρη η η η η η
α φο ο ιο ο ο ον ε ευ συ υ υ υμ πα α
ο ον α α α α α α α α α τα α α α α α τα
ε ε χρο ο ιο ο ο ον γυ υ υ μνο ο ο ο ο
θε ω ω ω ω ρη η η η η σαας νε ε ε ε ε
δη η η η η η η ιη συν Νι κο δη η μω και
υ υ υ υν Νι ι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο του ου ου α πο τουου ξυ υ υ υ υ υ λου ου ου συ

χη η η η η ρα α α α α το ον σω ω ω ω ω ω
α α α α α α ια α α προσψα αυ σω το σον α α
ι ι ι ι δε ρο ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο οσ ψα
ω που οι ιοι οι οι οι αις χε ερ σι ι ι ι ι ι
ο σιν ει λη η η η η η η η σω ω ω
ω ω ω ω ως σι ι ι ι ιν δο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε μου ου ου ου η η πω ω ω ω ω ω ω
η η η δε ε ε ε ε ε ευ σω Θε ε ε ε ε ε
τον πω ω ω ω ω ωσ σε ε ε ε ε χη η η
α α να α α α α α α α ια α α α θα α να

ω μα α α α η ποι οι α α α α α σμα α

τα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ ψω

ω ιω ω ω ω τη ση η ε ε ε ε ξο ο ο ο

δω ω Οι οι οι χτι ι ι ι ιρ μον με γα α λυ υ υ

υ υ υ ιυ υ υ υ νω ω τα α α α α α α α Πα α α

α α α θη η η ιη η η η σου υ υ μνο ο λο ο

ο ο γω ω ω ω χαι τη η η ην Τα α α α φη

η η η η η ην σου συν τη Α να α στα

α α α α α α σει χραυ γα α α α α α α α

α ζω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

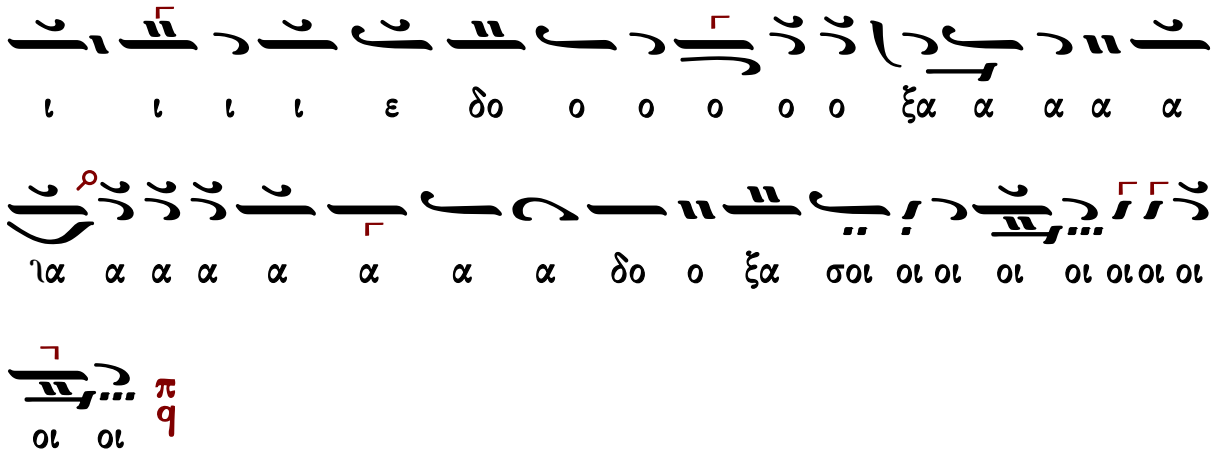

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.278/725*

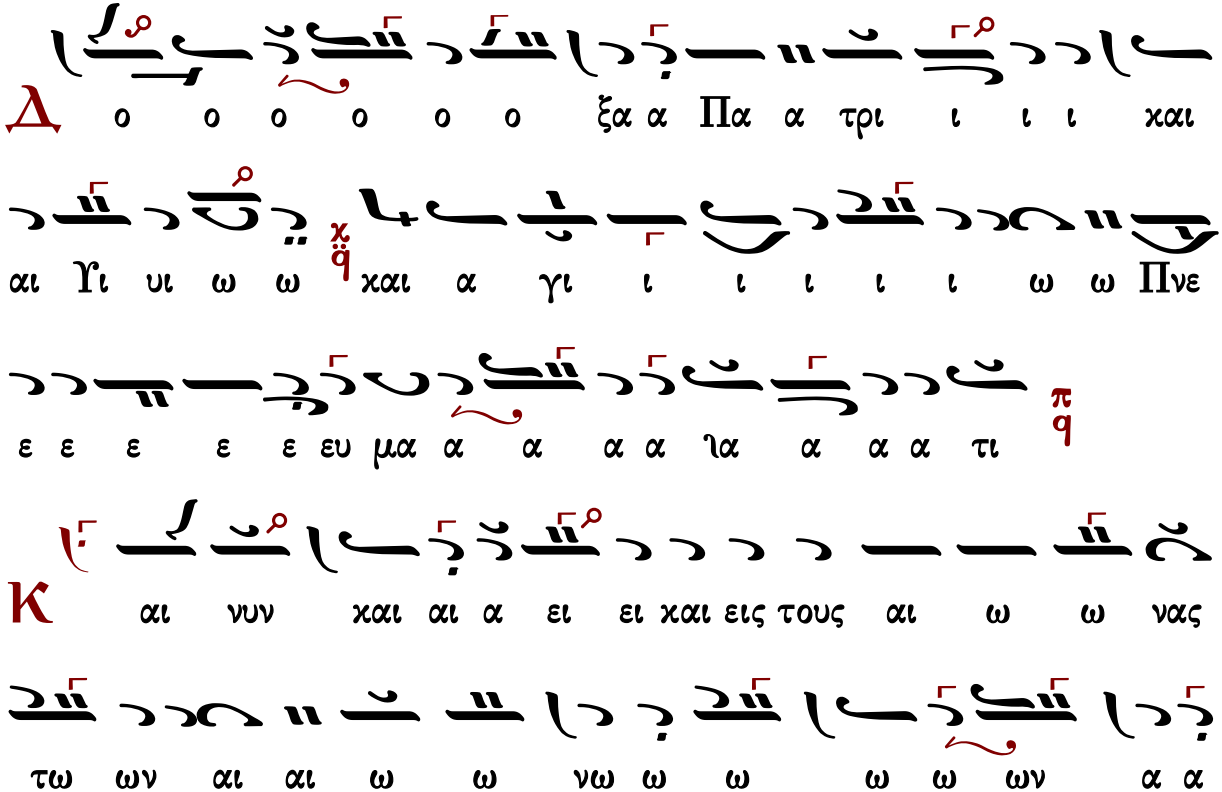

μην
C ε ε ε ε ε το ον α α α να α βα αλ λο
με ε ε νο ον το ο φω ως ω ωσ περ ι ι μα α
α τι ι ι ι ι ιι ι ι ι ον χα θε λω ω
ω ων I ι ω ω ω ση ηφ α πο του ου ξυ υ υ υ
υ υ λου ου ου ου ου συν Νι ι ι ι χο ο
ο ο ο δη η η η η η η μω χαι θε ω
ρη η σα ας νε ε χρο ον γυ υ μνον α α α α
α τα α α α φον ευ συμ πα α α α α θη η το
ον θρη η η η η η η νο ον α α α να α λα α βω

ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε χυ υ μαι αι αι
αι αι αι νε το ο ο χαι δι ερ ρη η η
γνυ υ υ υ υ υ υ το ο ο Να ου ου το χα α τα α
πε ε τα α α α α ια α α α σμα αλλ ι δου
νυ υν βλε ε ε ε ε πω ω ω ω σε δι ε με
ε ε χου ου ου σι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ον τα α α
α θα α α α α α να α τον πω ω ω ω ω ω
ως σε ε χη δε ε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε
μου η η η πω ως σιν δο ο ο ο ο σι
ι ιν ει ει ει λη η η η η σω ποι αις χερ σι

δε προ ο οσ ψα α α α α α α α αυ σω

το σον α α α χη η η η η η ρα α το ο ο ον σω ω

ω ω ω μα η ποι α α σμα α α τα α α

με ελ ψω τη ση η η ε ε εξ ο ο ο δω ω

ω Οι χτι ι ι ιρ μον με γα α α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω ω ω ω ω ω τα α

α α Πα α α α α α θη η η η σου ου ου

ου υ μνο λο γω ω ω χαι αι τη ην Τα α α φη

η η η η η ην σου συν τη Α να στα α

α α α σει ει ει ει ει ει χρα α α χα α

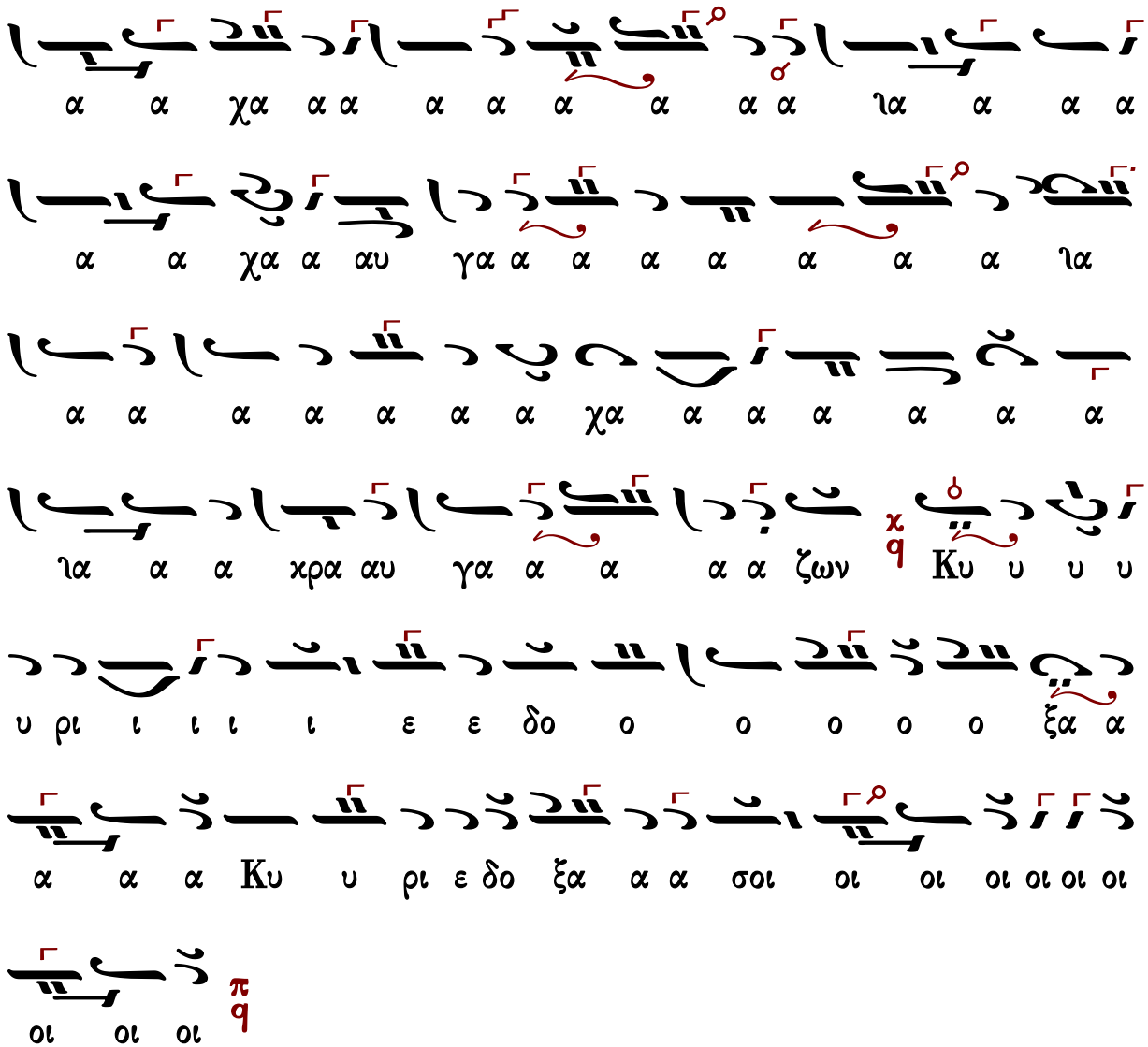

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ π ϱ Πα

Κωνσταντίνος Πρίγγος
Μουσική Κυψέλη Α'
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

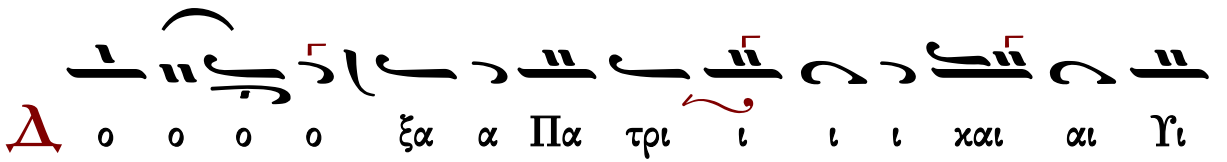

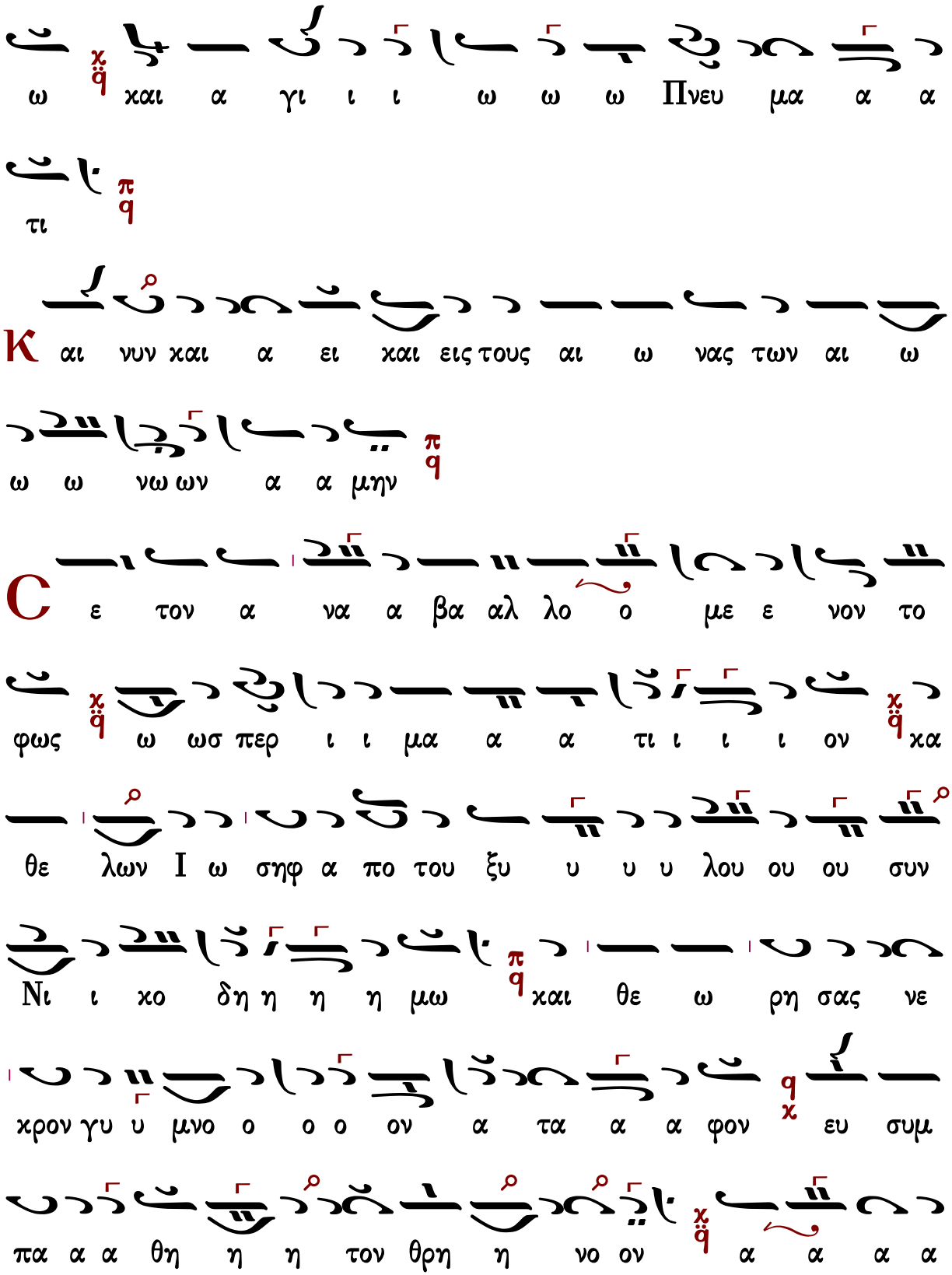
ω χαι α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α
τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νω ων α α μην
C ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το
φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον χα
θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν
Νι ι χο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε
χρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ευ συμ
πα α α θη η η τον θρη η νο ον α α α α

να λα βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ χυ υ τα

α α τε ε ε ε I η σου ον προ μι χρου ο

η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω χρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α α αλ λε ε ε ε το

και η γη τω φο ο ο βω ω ε ε χυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε δι ε με ε χου σι ι ι ως υ πελ

θο ο ον τα α α θα να α α τον πω ω ω ω ως

σε ε χη δε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου η η

η η η πω ως σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η

η σω ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το

σον α χη η η η ρα α τον σω ω ω ω μα η

ποι α α α σμα τα α μελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο

ο δω ω Οι χτι ι ι ιρ μον με γα λυ νω ω ω

τα Πα α α θη η η η σου υ μνο λο γω ω ω

ω και την Τα α α φη η η ην σου συν τη Α να

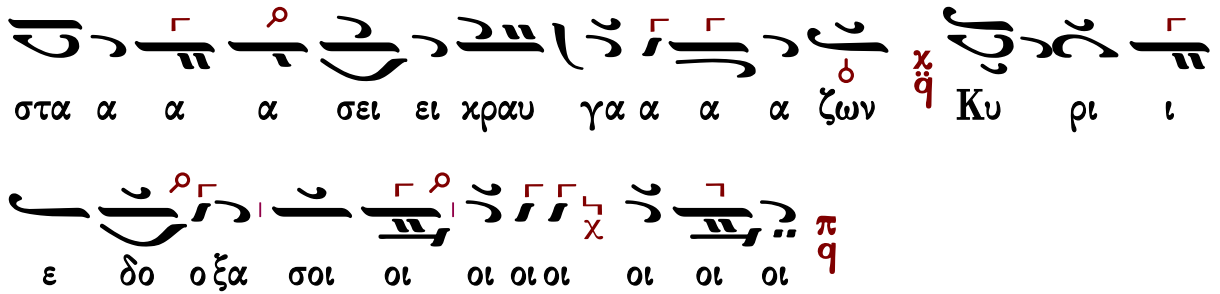

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.206/218*

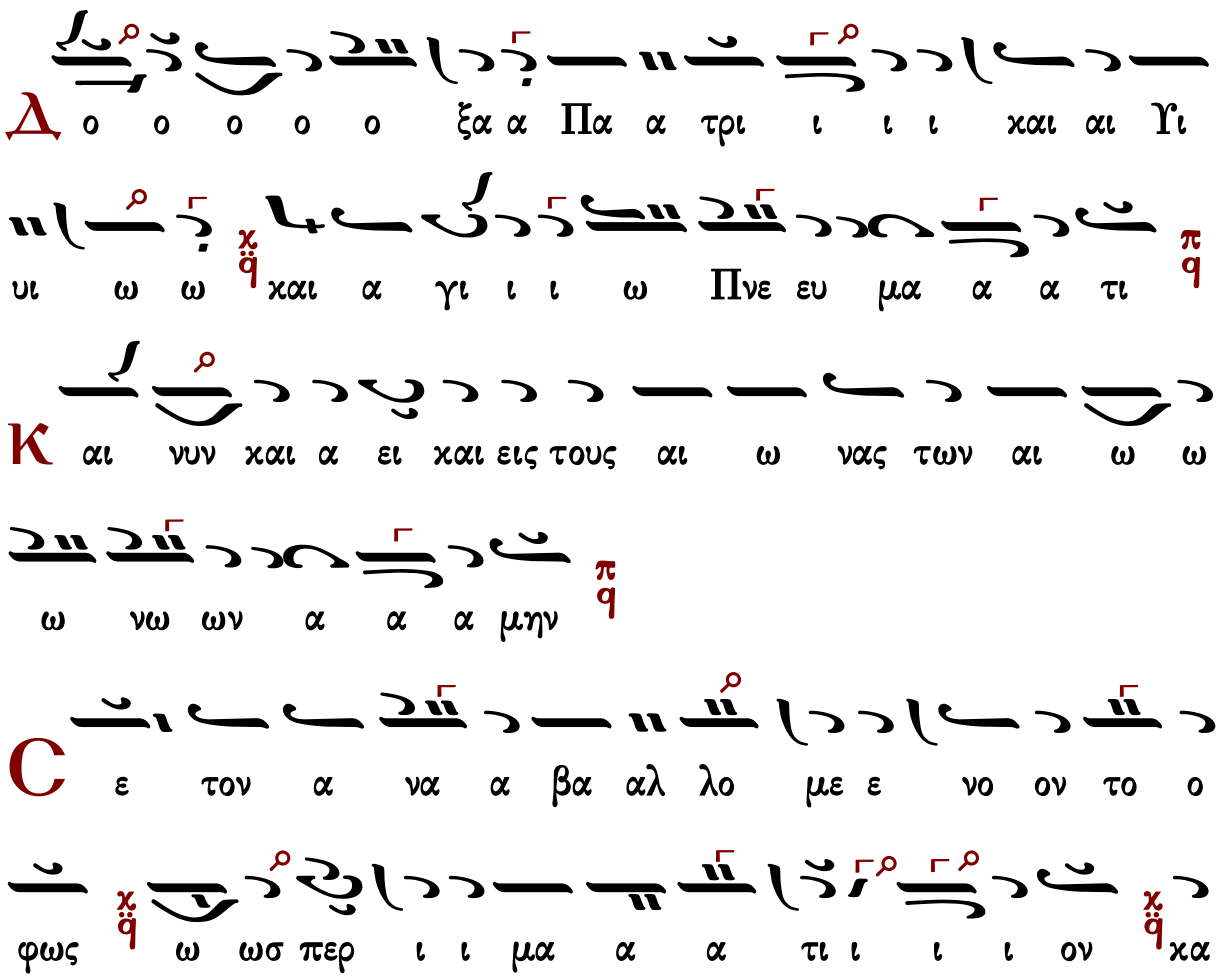

θε λων I ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι
χο δη η η η μω χαι θε ω ρη σας νε ε χρο ον
γυ μνο ο ο ον α α α α τα α α α φον ευ συμ
πα θη η η η τον θρη η νο ον α α α να
α λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε
ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ χυ τα
α τε I ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου
ιου ου ου ου ου ου ου ον προ μι χρου ο ο η
η λι ι ος εν Σταυ ρω χρε μα α με ε νο ον
θε α σα α με ε νος ζο ο ο ο φον πε ρι ι

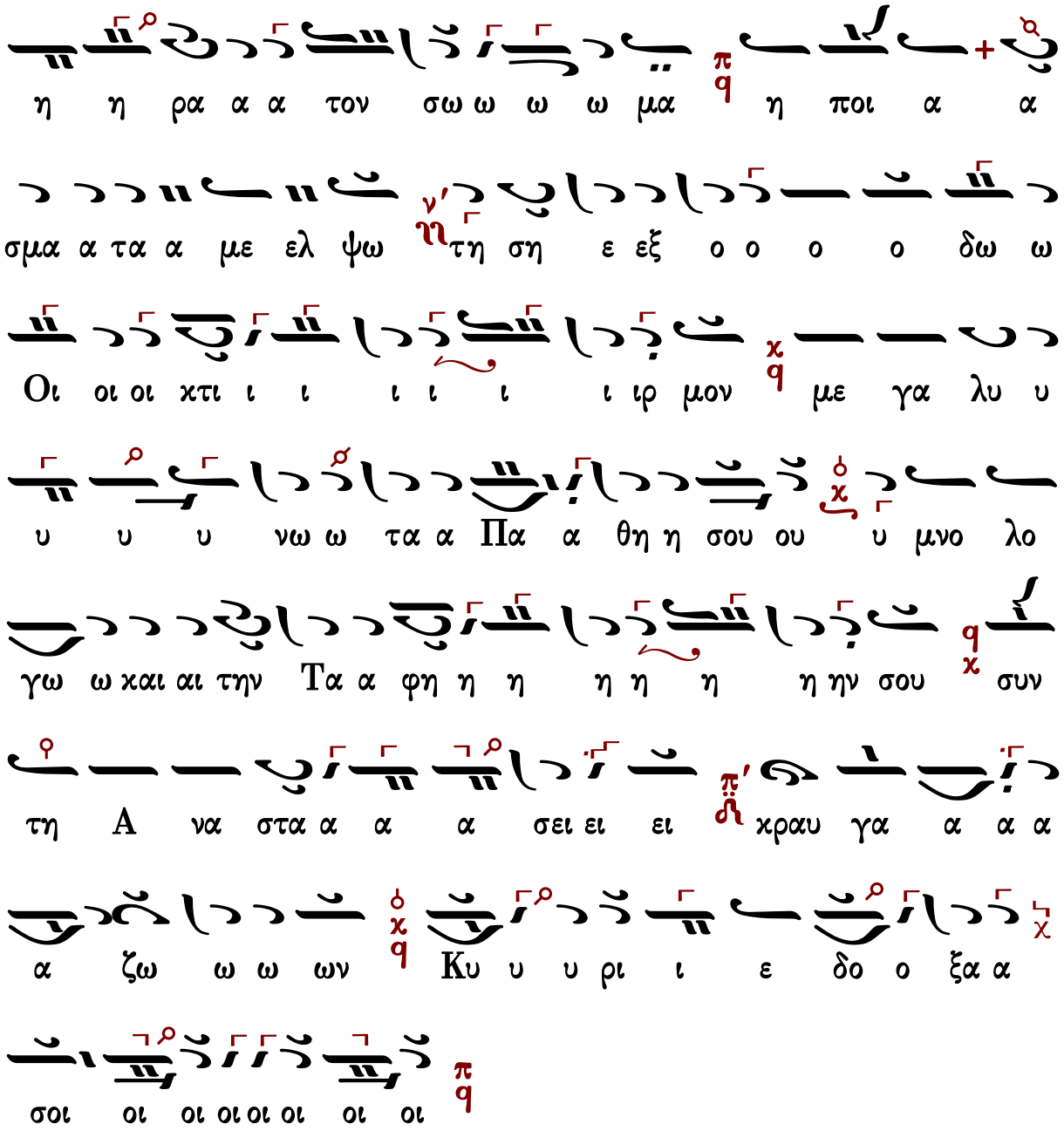

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ. 16*

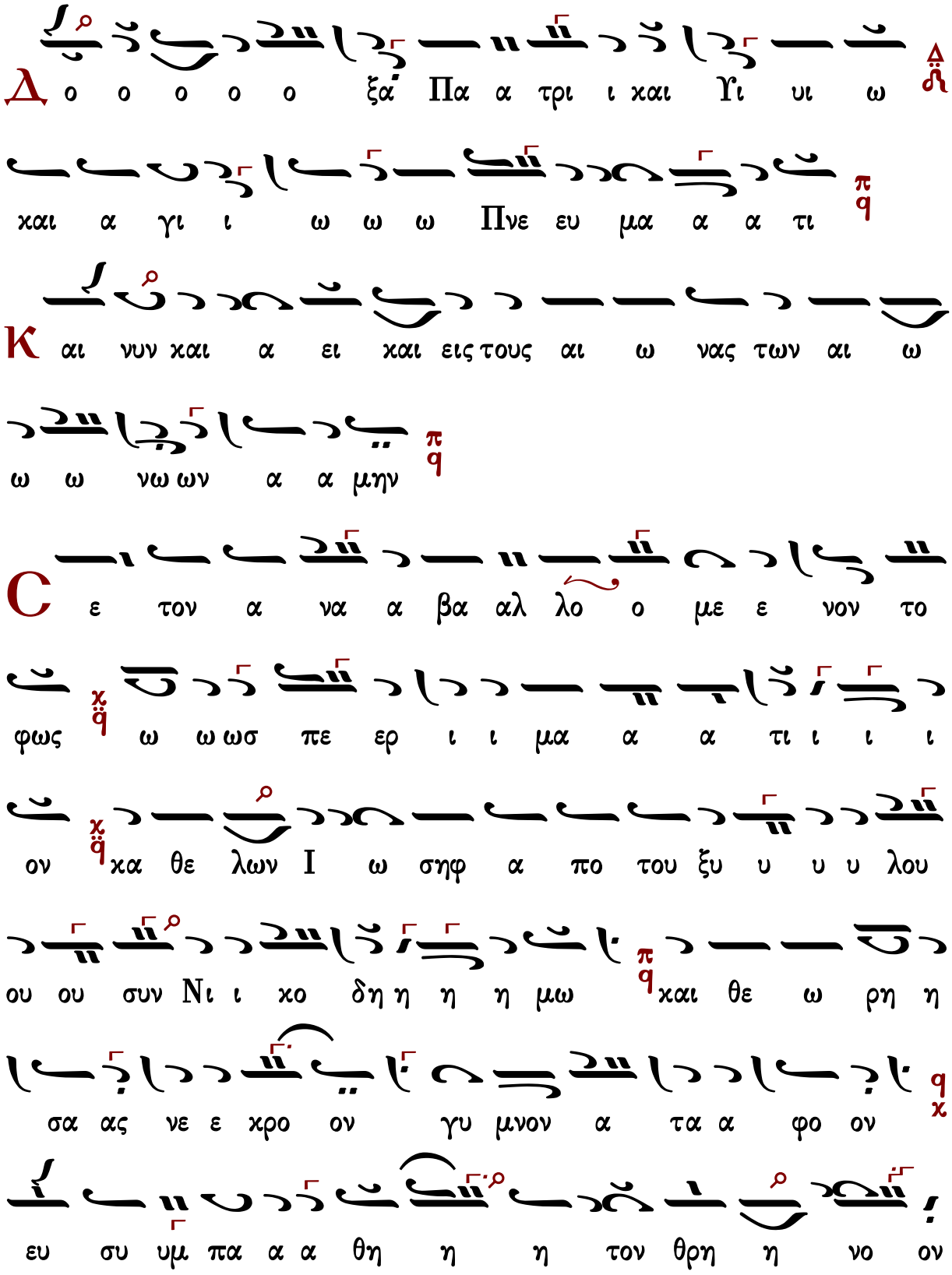
Δ
ο ο ο ο ο ξα΄ Πα α τρι ι και Υι υι ω
και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νω ων α α μην
C
ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το
φως ω ω ωσ πε ερ ι ι μα α α τι ι ι ι
ον κα θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου
ου ου συν Νι ι χο δη η η η μω και θε ω ρη η
σα ας νε ε χρο ον γυ μνον α τα α φο ον
ευ συ υμ πα α α θη η η τον θρη η νο ον

ι δου νυν βλε πω ω ω σε δι ε με ε ε ε χου ου

σι ι ι ως υ πελ θο ο ον τα α α θα α να α α

τον πω ω ως σε ε χη δε ε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου η η η η η πω ως σιν δο ο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε

προ οσ ψα α α α αυ σω το σον α χη η η η ρα

α τον σω ω ω ω μα η ποι α α α σμα τα α

με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο δω Οι κτι ι ι

ιρ μον με γα λυ υ νω τα Πα α α α θη η η η

σου υ μνο λο ο γω ω ω και τη ην Τα φη η η ην

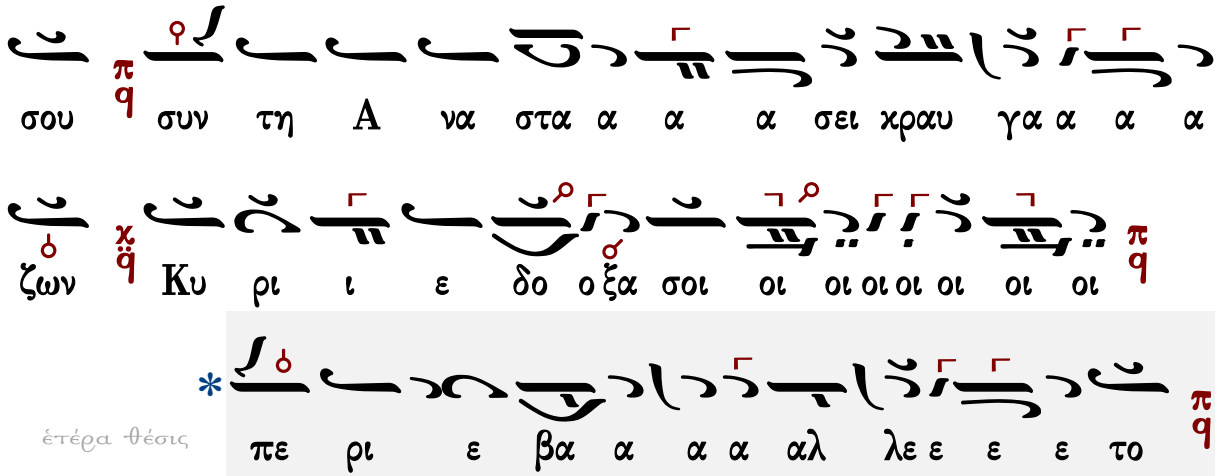

έτέρα θέσις

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου — Λουκᾶς Λουκά

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.66*

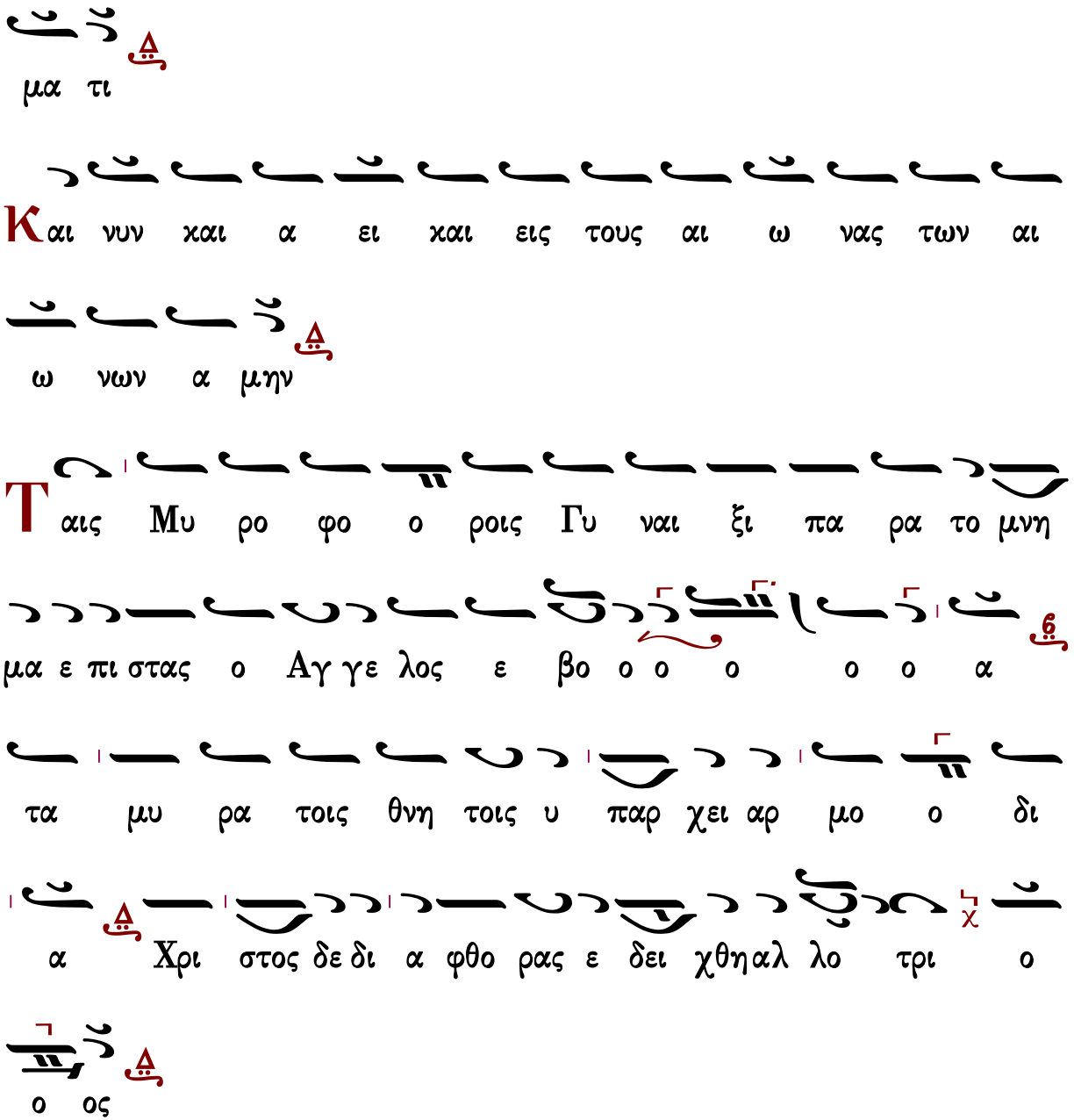

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

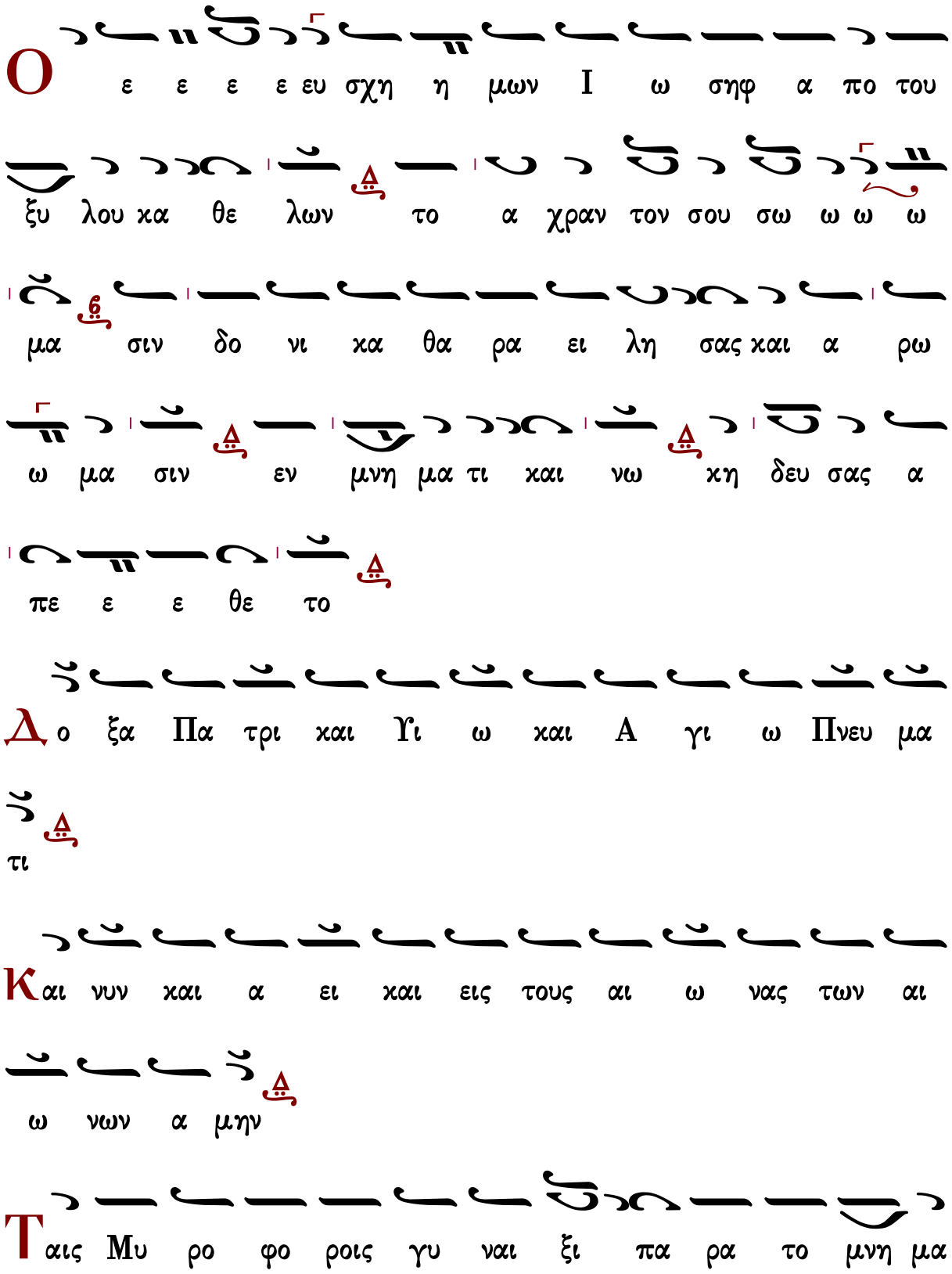
Ο ε ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του
ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω
μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω
ω μα σιν εν μνη μα τι και νω χη δευ σας α
πε ε ε θε το
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ταις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

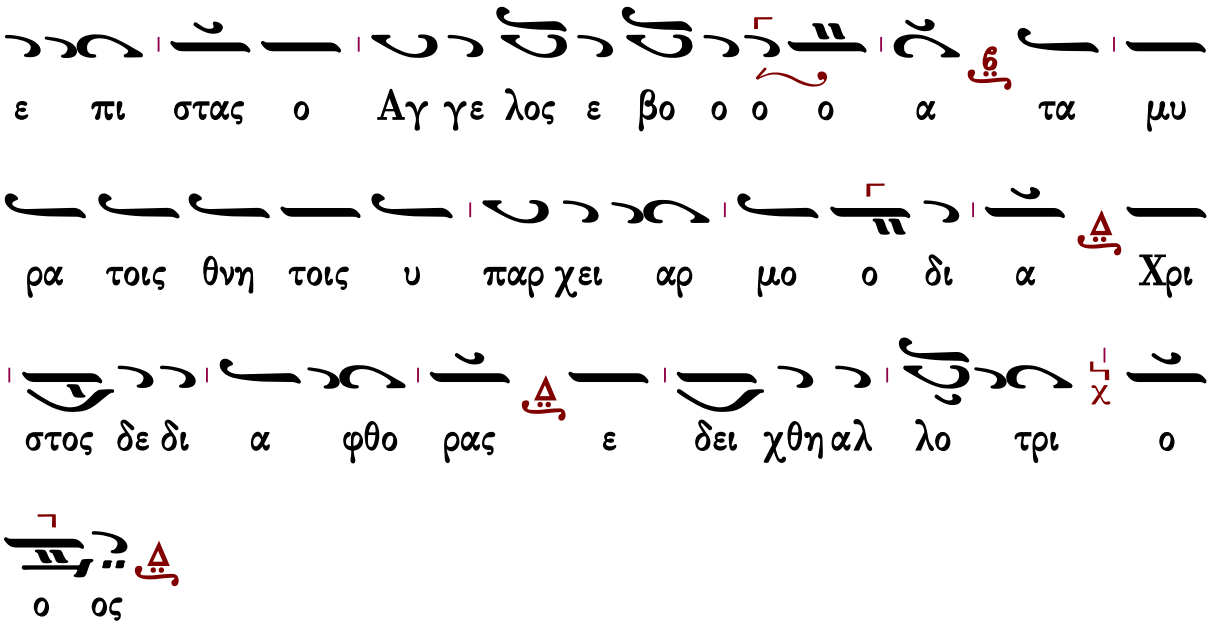

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

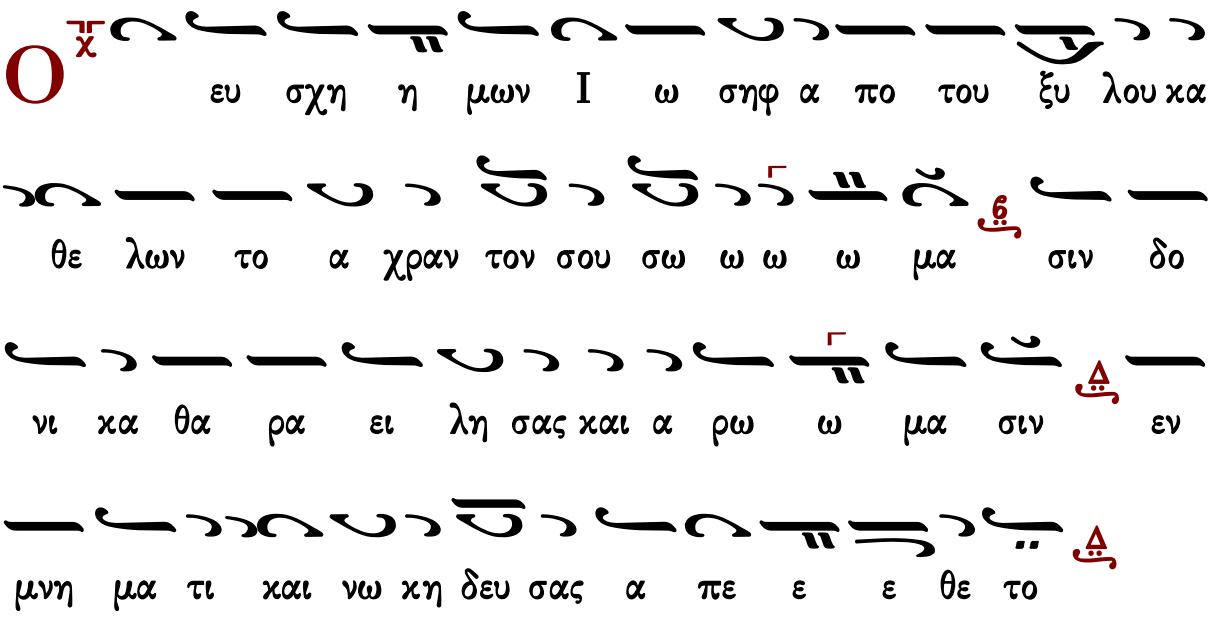

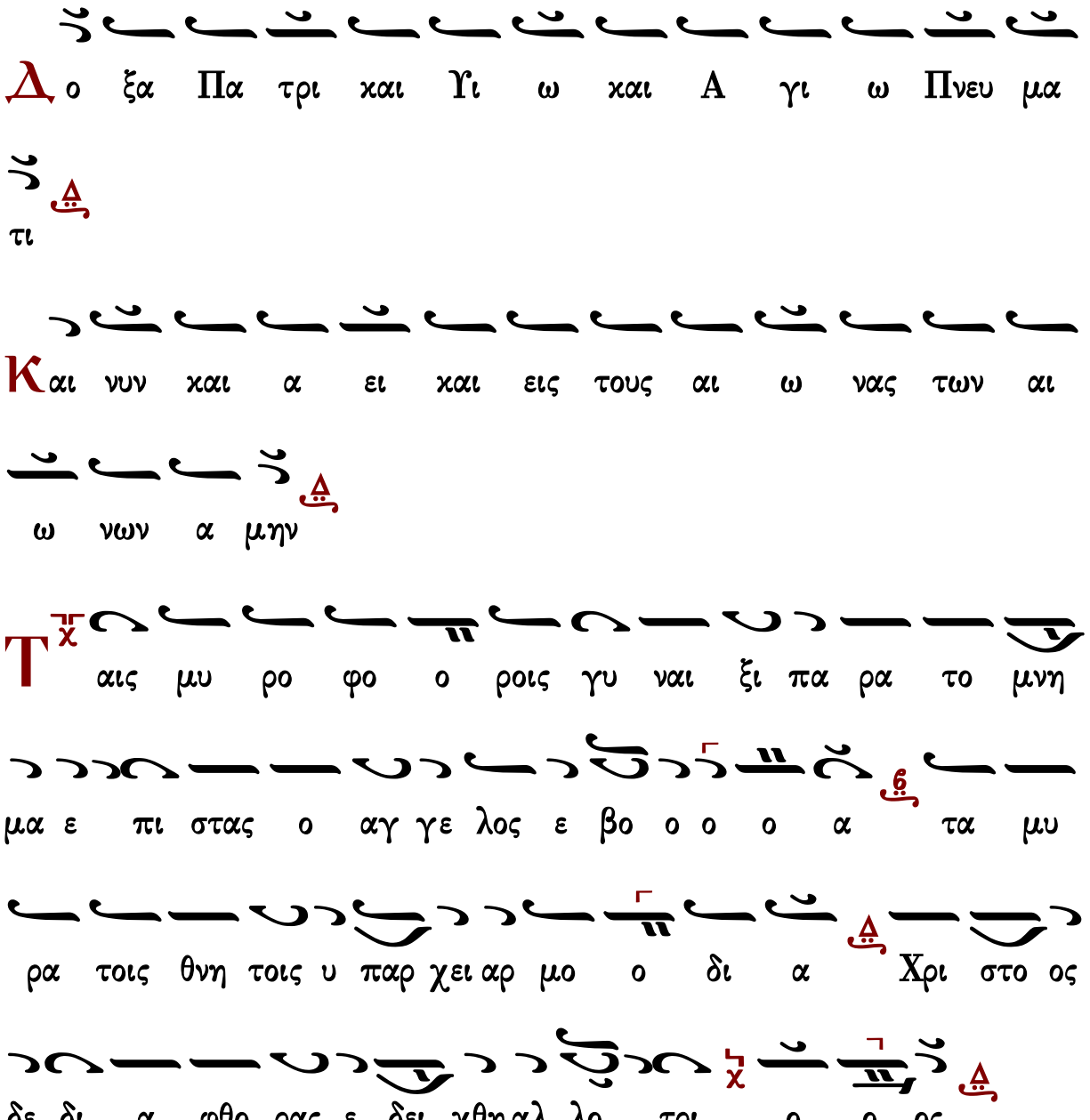
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Τ αις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο α τα μυ
ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στο ος
δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο ο ος

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὴν θεόσωμον ταφὴν καὶ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν.

«Ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Συναξαρίου»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι

ἐνεφράγῃ στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ′ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ

ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν,

θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

ἦχος β′

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ′ 1)

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. (ριζ′ 10)

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (ριζ′ 10)

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ — Ἦχος α΄

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθριαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρός, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἅιδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		
Κωνσταντίνου Πρίγγου	ἀργὰ εἱρμολογικὰ	συντετμημένα	σύντομα

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν

ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.β΄

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες, ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· Ἐνδόξως γάρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἅδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.β΄

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Αὐτόμελον ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		
Κωνσταντίνου Πρίγγου	ἀργὸν εἱρμολογικὸν	συντετμημένο	σύντομο

ᾠδὴ δ'

ἦχος πλ.β'

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅιδῃ, ὡς παντοδύναμος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διῄρηται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἅιδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἅιδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἅιδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ ε'

ἦχος πλ.β'

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς Ἅδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνηρέθης, ἀλλ᾽ οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ᾽ οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ᾽ ἡ θεότης ἀπαθὴς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ᾽ οὐκ αἰωνίζει, Ἅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἦχος β΄

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται, καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Οἶκος

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν, ᾅδης κάτω στενάζει καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον

Τῇ ιθ΄ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Τὸν Παφνούτιον γῆς τάφῳ κεκρυμμένον,
Ἀπεικὸς ἐστι καὶ σιγῆς κρύψαι τάφῳ.

Τῇ δ᾽ ἐνάτῃ δεκάτῃ Παφνούτιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας.

Κοινωνὸς ὤφθης, Θεόδωρε, τοῦ πάθους,
Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Φιλίππα, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ξίφει τελειοῦται.

Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλητοῦ μητέρα,
Φιλῶ Φιλίππαν, ὡς ἀθλοῦσαν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Σωκράτης καὶ Διονύσιος, λόγχῃ τρωθέντες τελειοῦνται.

Ἔνυξε λόγχῃ νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι,
Νύττει δὲ καὶ νῦν μάρτυρας ζῶντας δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ Γεώργιος, ὡς γεώργιον μέγα,
Ἔχων ἀπῆλθεν εἶδος ἀρετῆς ἅπαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἀγαθαγγέλου τοῦ Ἐσφιγμενίτου.

Ἀγαθάγγελος τὴν τομὴν τοῦ αὐχένος
Χαίρων ὑπέστη διὰ Χριστόν· Ὢ δόξης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Συμεών, ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Φιλοθέου, ὁ μονοχίτων καὶ ἀνυπόδητος, ὁ καὶ κτήτωρ τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Φλαμουρίου ἱερᾶς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀνυπόδητος, Συμεών, βαίνων μάκαρ,
Τὸν πτερνίσαντα τοὺς βροτοὺς πατεῖς ὄφιν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον ταφήν, καὶ τὴν εἰς Ἅδου κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν δι᾽ ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία.
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ἦχος πλ.β΄

«Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τετρωται Ἅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὄλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγήν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἅδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις ᾍδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἑκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος πλ.β΄

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἄλλα φρίττουσιν ᾍδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἅδης, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Ἀθανασίου Καραμάνη | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐγκώμια

Στάσις α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ̱ π̈ q̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.163*

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ ᾅδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστάς.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ, τὴν ζωήν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ὁ ὡραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραΐσας τοῦ παντός.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ τῶν πατρῴων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας, τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθύς, Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ, καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηκὼς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ᾅδου κατελήλυθας ζητῶν.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἑκουσίως Σωτήρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεὶς Ἀδάμ.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευρὰν εἰληφώς, τοῦ Ἀδὰμ ἐξ ἧς τὴν Εὔαν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφήν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ὁ χειρί σου πλάσας, τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

Οἴμοι, φῶς τοῦ κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνῳδοῦσα γοερῶς.

Ὦ Θεὲ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Ὦ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ

τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφήν.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἁγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Ἦχος λ̲ ϊ Πα Κε

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.281/728*

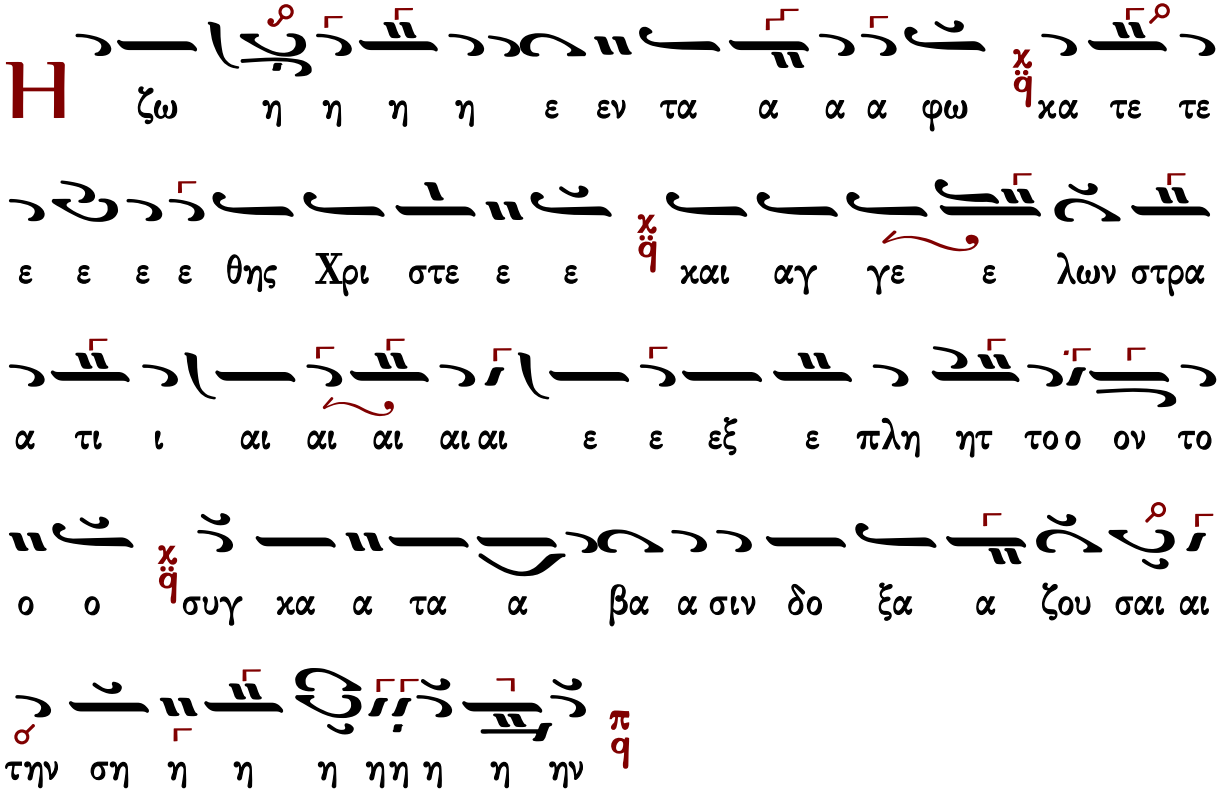

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις Β'

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων κτίστην, τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Ἔφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνον ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ σεμνή.

Ἄνω σε Σωτήρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὁρῶντα τὰ Σεραφίμ.

Ῥήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Γῆς ὁ κατ'ἀρχάς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν, φρῖξον τῷ θεάματι, οὐρανέ.

Θρῆνον ἱερόν, δεῦτε ᾄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρίν, ἵνα καὶ τὸ χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Μύρον, ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε, ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

Ἔπτηξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἅδην φοιτήσαντος, πεπτωκὸς τὸ πρῴην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαβῶς σὲ τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι, Σωτήρ.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμὸν, ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρόν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγήν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Ὄμμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω, Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ὕμνους Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ᾄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν, ᾄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφείμ.

Ἥλιος φαιδρόν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε, καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Γῆ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη Σῶτερ τρόμῳ, συσχεθεῖσα τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες. Φρῖξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἁγνή.

Ἕδυς τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ὕπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἀγαθέ.

Ὥσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

Ἥλιον τὸ πρίν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν, αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἅδην καταβέβηκας Χριστέ.

Ἥρθη σταυρωθείς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεών, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία, ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἔφριξεν ἰδών, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ἔκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σήν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο. Μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἅδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τέξασα ζωήν, παναμώμητε ἁγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν ὡς ἀγαθή.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

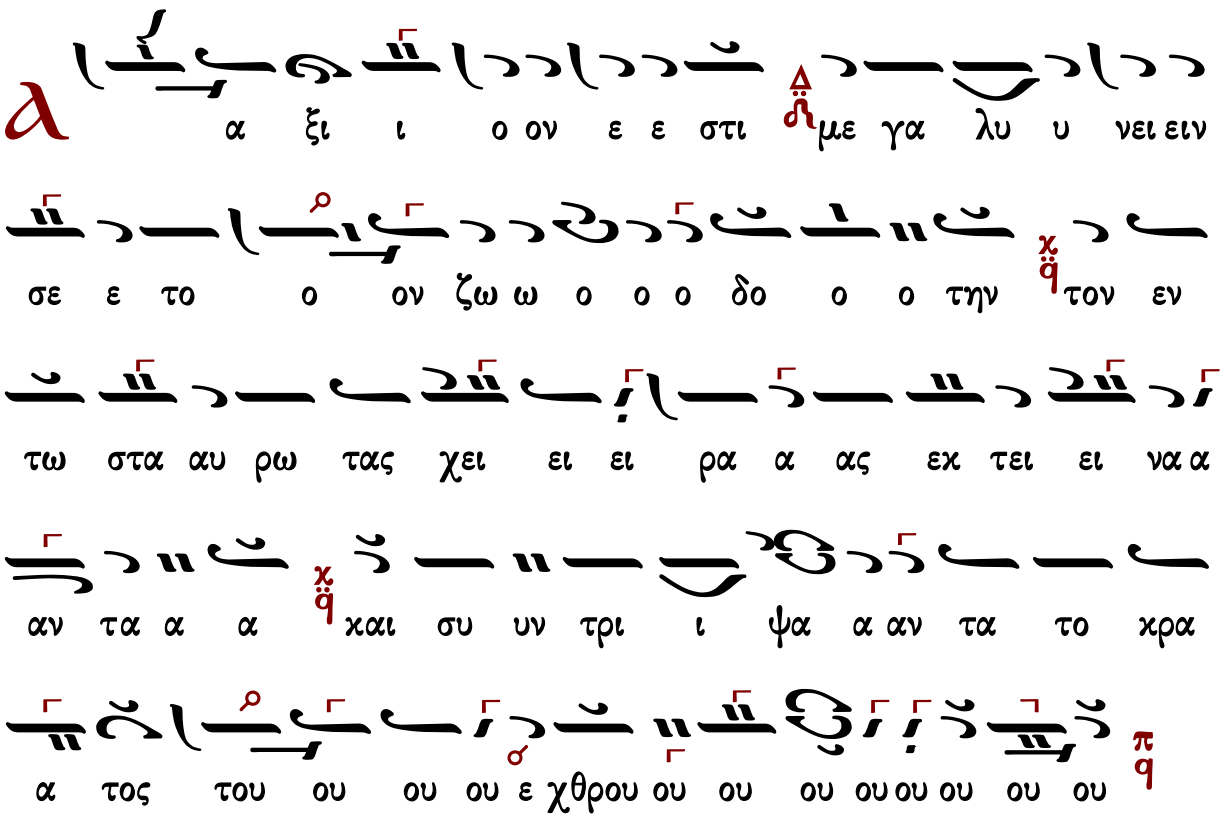

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στάσις γ΄

Ἦχος γ΄ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μ. Εβδομάς 2004 σ.238*

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Καθελὼν τοῦ Ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

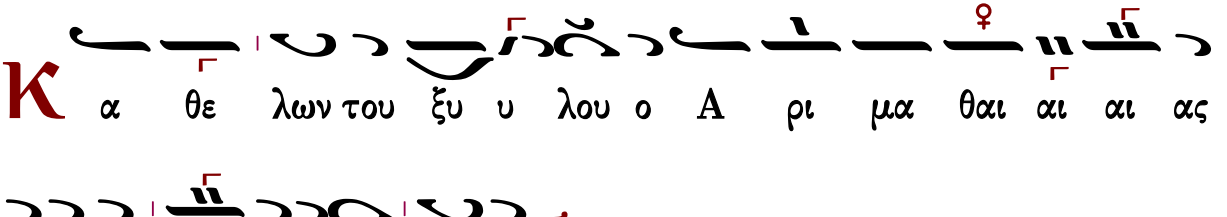

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ κτίστῃ.
Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.
Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, διδοῦσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν καὶ ὄξος ἅμα.
Ὦ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!
Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.
Ἰωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν κτίστην.
Ὦ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον, ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος;
Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;
Ἀνέκραζεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυῤῥοοῦσα, τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.
Ὦ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;
Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.
Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.
Ὄξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

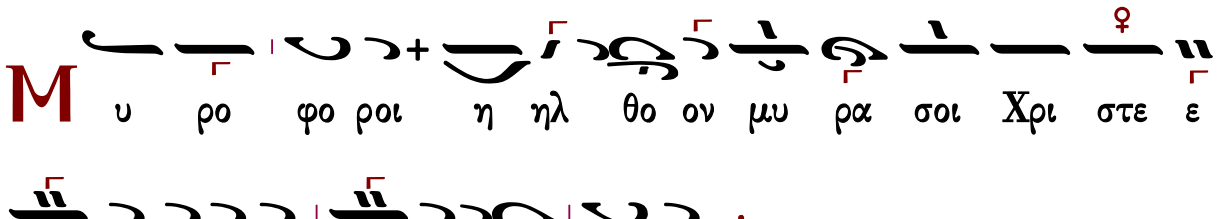

Ἱκρίῳ προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου, στύλῳ νεφέλης σκέπων.

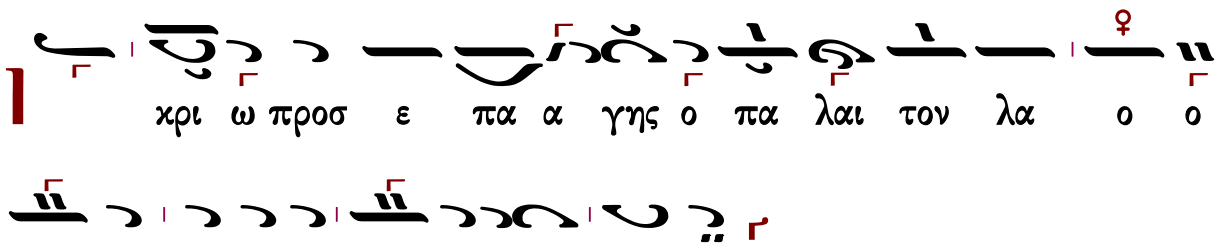

Ἀνάστηθι οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἅδου.
Ἀνάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυῤῥοοῦσα λέγει.
Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἀγνῶς τεκούσης.
Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι.
Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἔθῤῥαναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωΐ ἐλθοῦσαι. (γ')

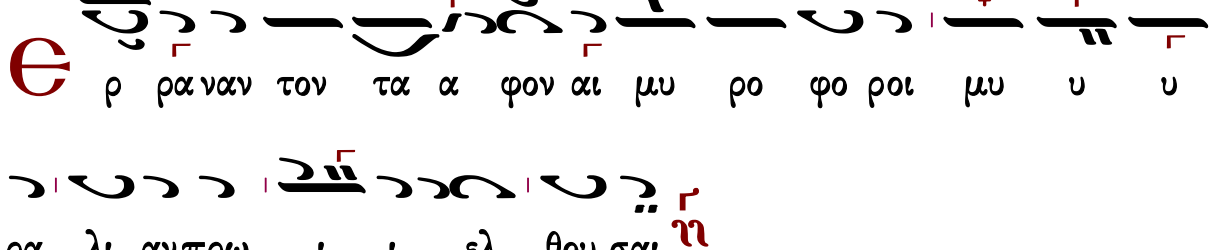

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

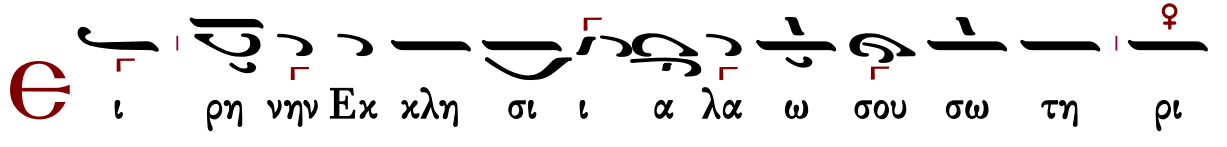

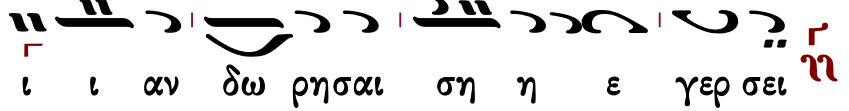

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

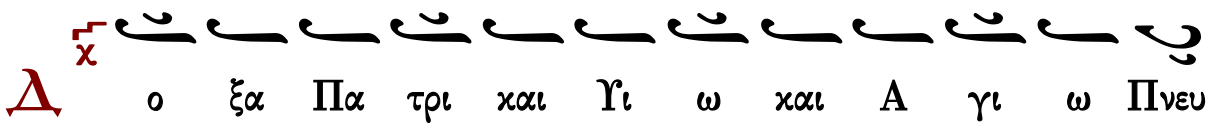

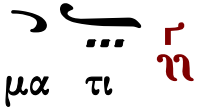

Ὦ Τριὰς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

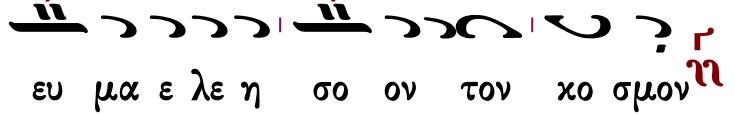

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

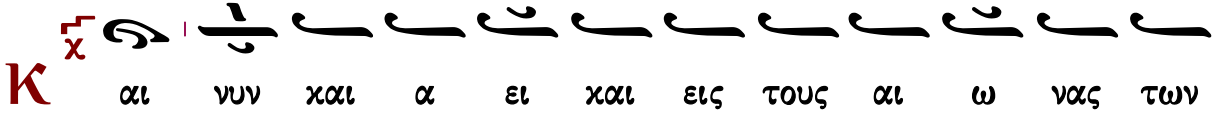

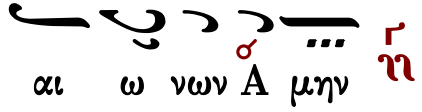

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

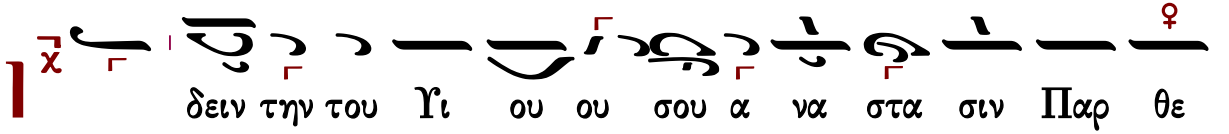

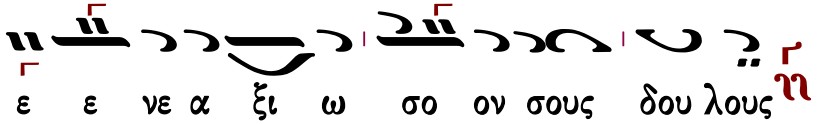

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Ἦχος πλ. Γ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.282/729*

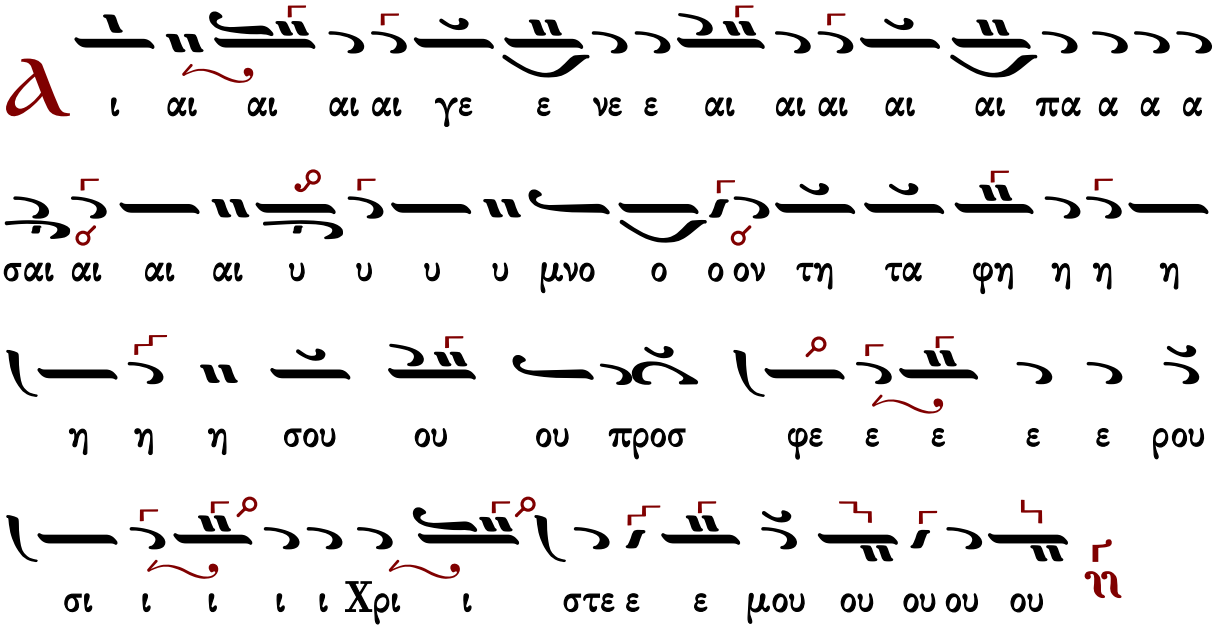

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εὐλογητάρια

ἦχος πλ.α′

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

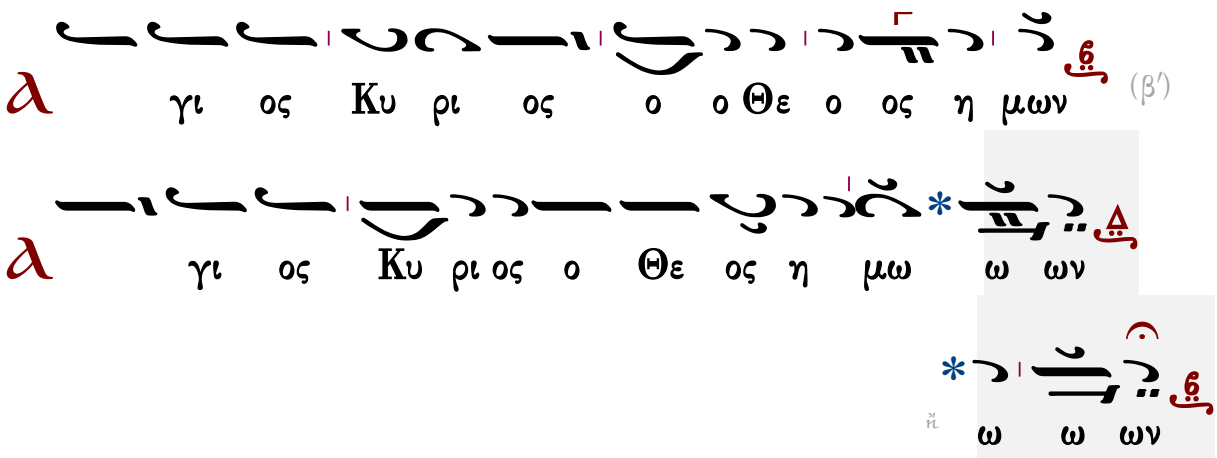

(β′)

Θὶς τοὺς Αἴνους

ἦχος β′

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἰδιόμελα

ἦχος β′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανούς, ὑπνοῖ ἡ ζωή, καὶ ᾍδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι᾽ ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ᾽ ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἑκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος πλ.β΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἠτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστίν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθών, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Θὶς τὸ ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεὸς» γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Ἐπιταφίου.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας

ἦχος πλ.α΄

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτίνας,
καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρραγέν, τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ,
ὁ Ἰωσὴφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ καθικετεύει λέγων·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸ ξένον·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδεν ξενίζειν τοὺς πτωχούς τε καὶ ξένους·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλῖναι·
δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ Μήτηρ καθορῶσα νεκρωθέντα ἐβόα·
Ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι,
καὶ καρδίαν σπαράττομαι, νεκρόν σε καθορῶσα,
ἀλλὰ τῇ σῇ ἀναστάσει θαρροῦσα μεγαλύνω.
Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλᾶτον
ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα,
ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνῃ, κατέθετο ἐν τάφῳ
τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν		Ζαχαρίου Κ. Καραλλῆ
Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα		Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Ἐμμανουὴλ Κροκίδη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναὸν

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

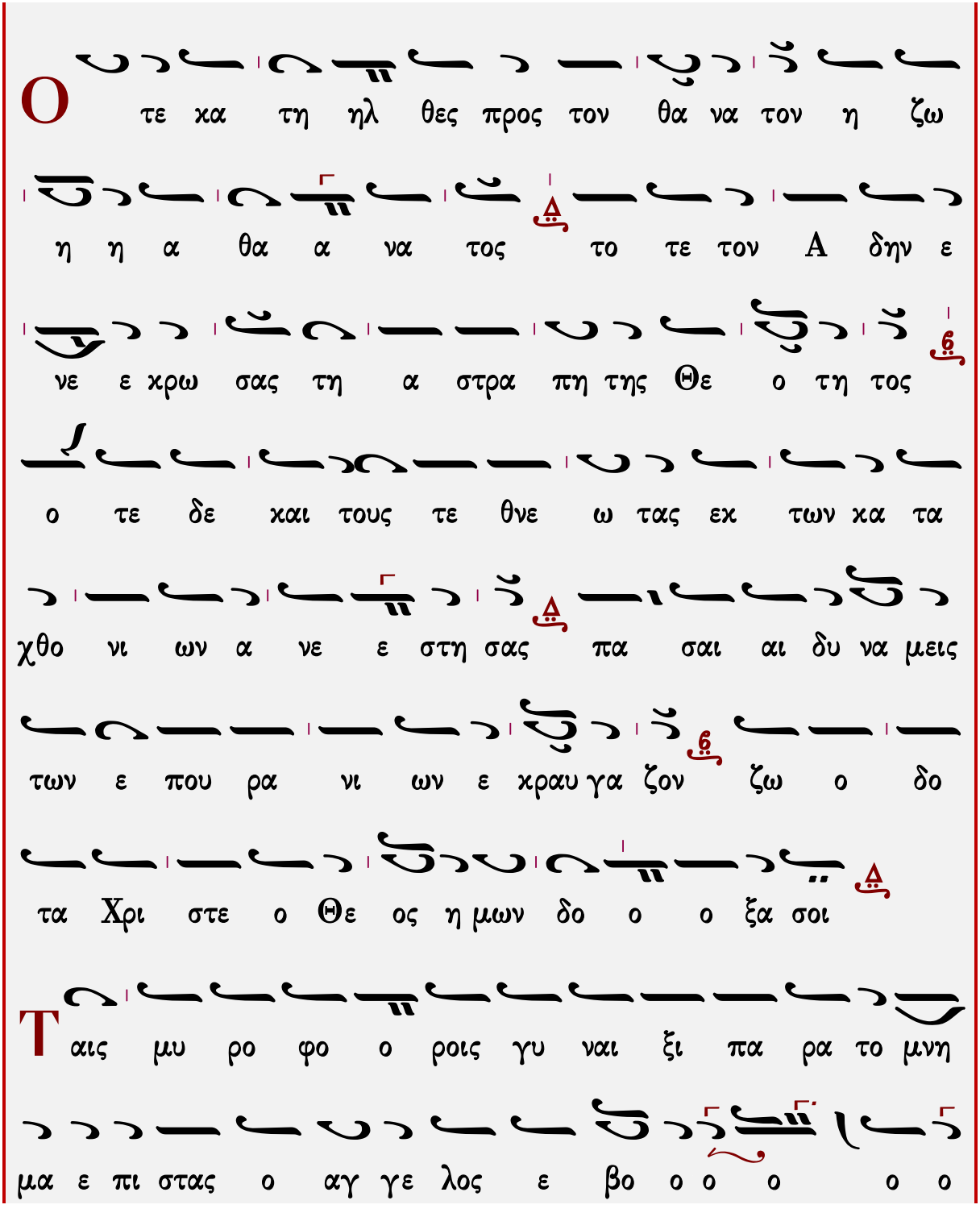
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω
η η α θα α να τος το τε τον Α δην ε
νε ε χρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος
ο τε δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα
χθο νι ων α νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις
των ε που ρα νι ων ε χραυ γα ζον ζω ο δο
τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι
Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο

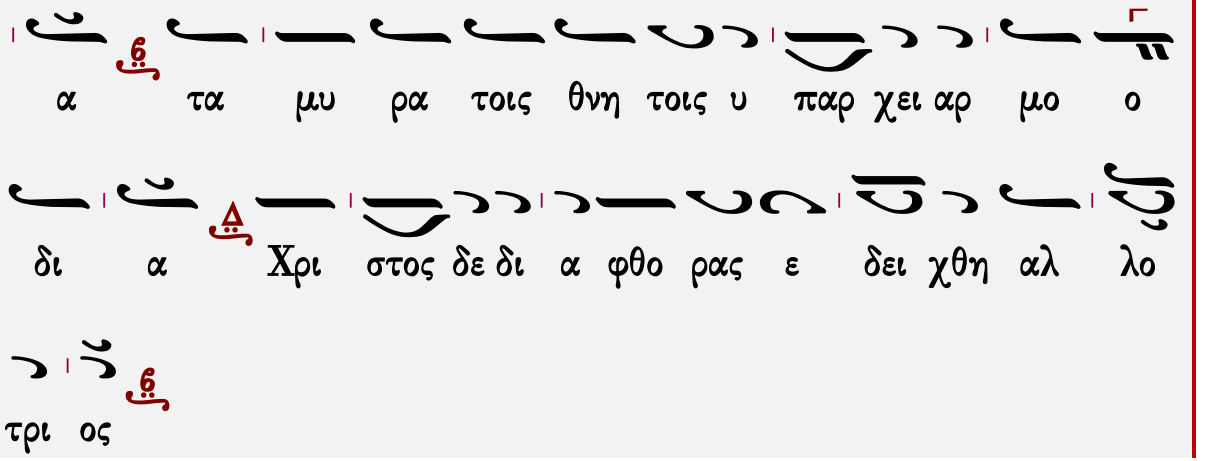

τροπάριον τῆς προφητείας

Ἦχος δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.267*

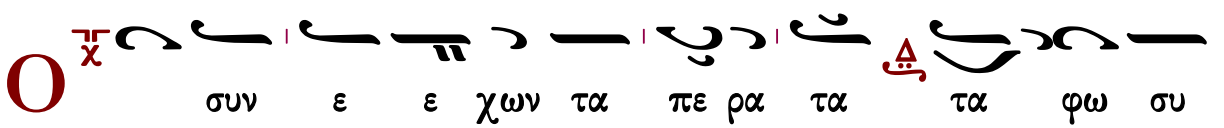

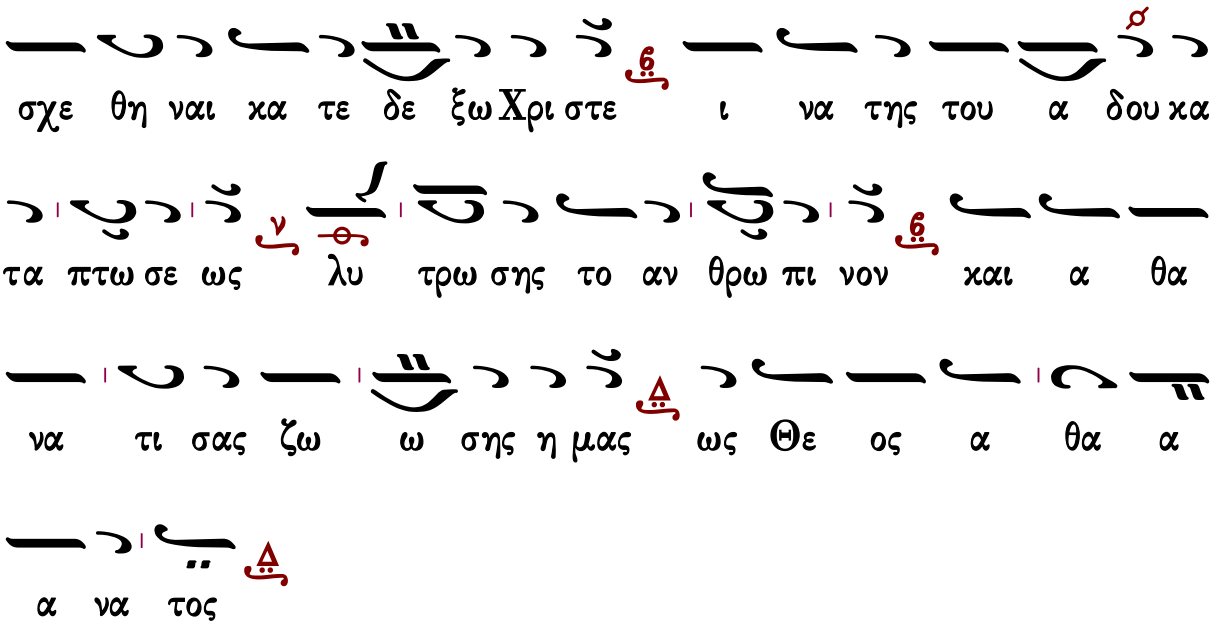

Προκείμενον Ἦχος δ΄. Ψ΄αλμὸς μγ΄ (43)
Πρόσχωμεν.

Ἦχος Βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.67*

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. (μγ΄ 27)

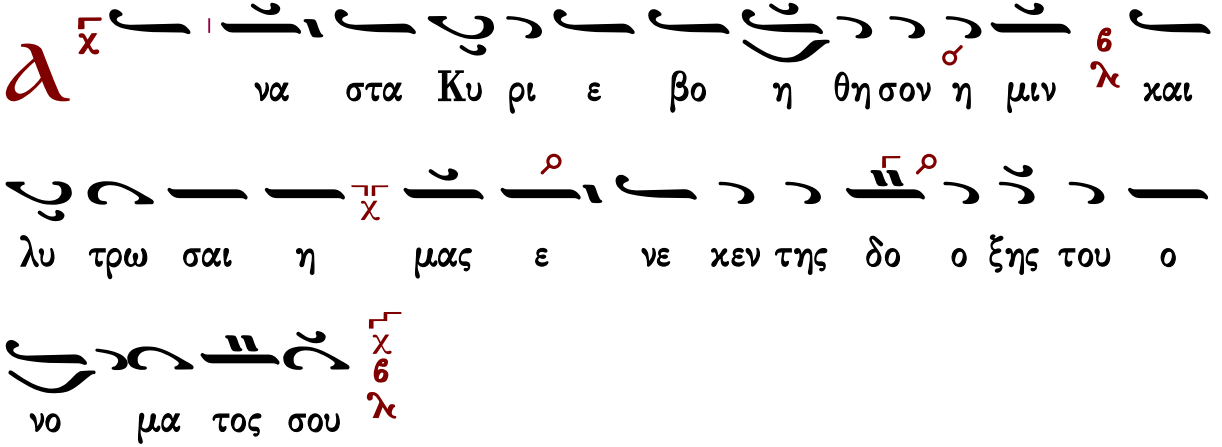

∴ Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. (μγ΄ 2)

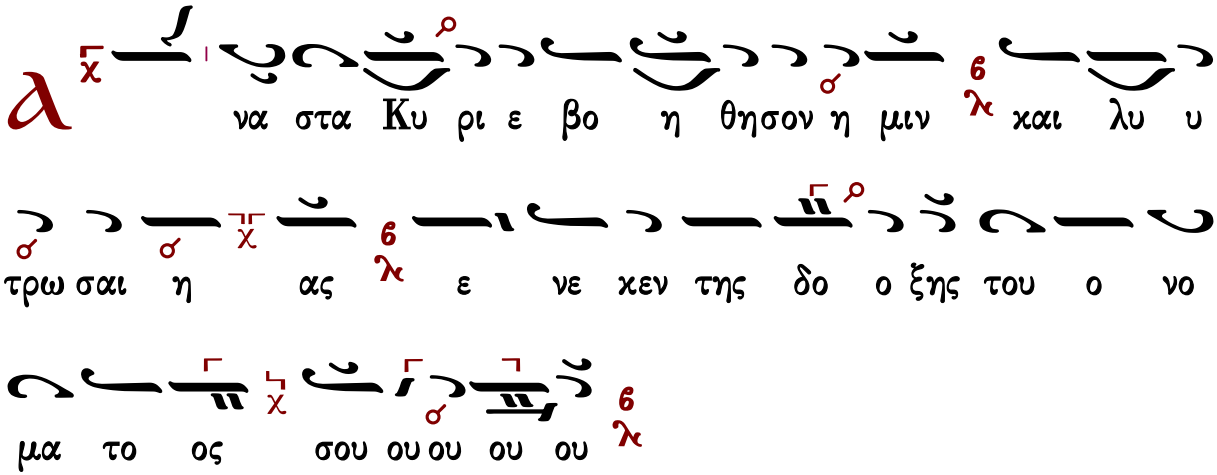

Σοφία.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

λζ΄:1-14

Ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, καὶ περιήγαγέ με ἐπ᾽ αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρός με. Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα. Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρός με. Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις. Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπ᾽ αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ᾽ αὐτὰ δέρμα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρός με. Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθ᾽ ὅ,τι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων. Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν, αὐτοὶ λέγουσι. Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς. Τάδε λέγει Κύριος Κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε,

καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ΄
Πρόσχωμεν.

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.68*

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων. (9:33)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (9:2)

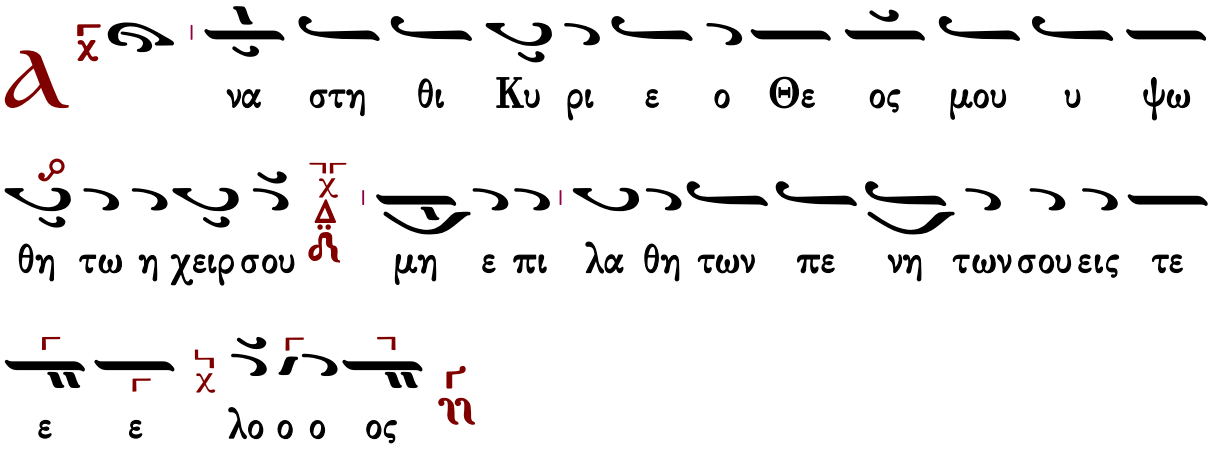

Σοφία.
Πρὸς Κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

5:6-8, Γαλάτας 3:13-14

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

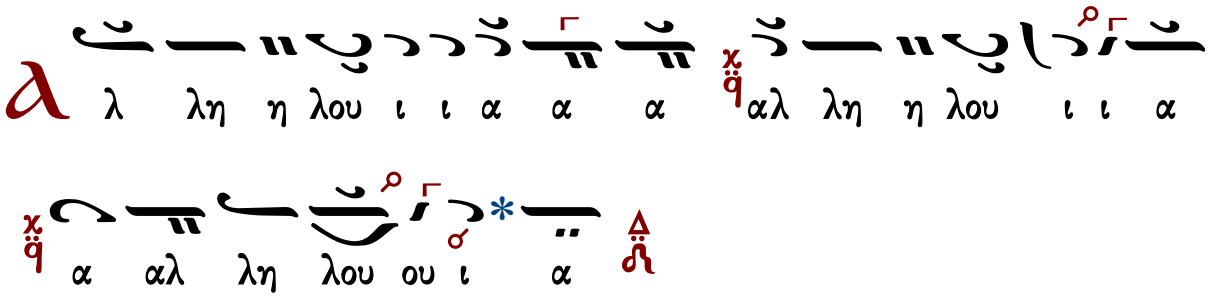

τὸ τέλος

∴ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. 67:2

∴ Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. 67:3

Εὐαγγέλιον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ελέησον. (γ')

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, 63λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. 64Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. 65Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. 66Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμεληματων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τα καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Σοφία.
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη ποὺ ἔχουν ἐντοπιστεῖ.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.65#

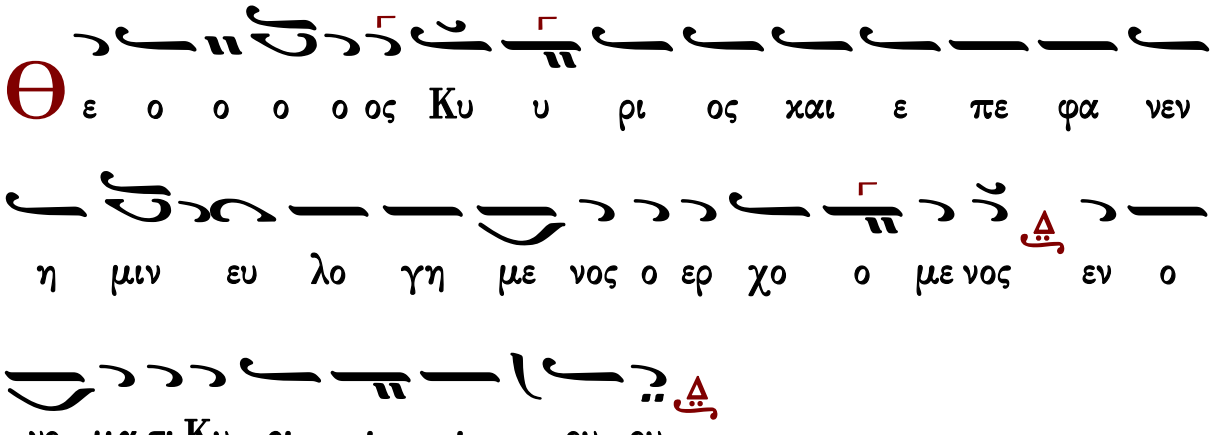

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⮥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ⮦

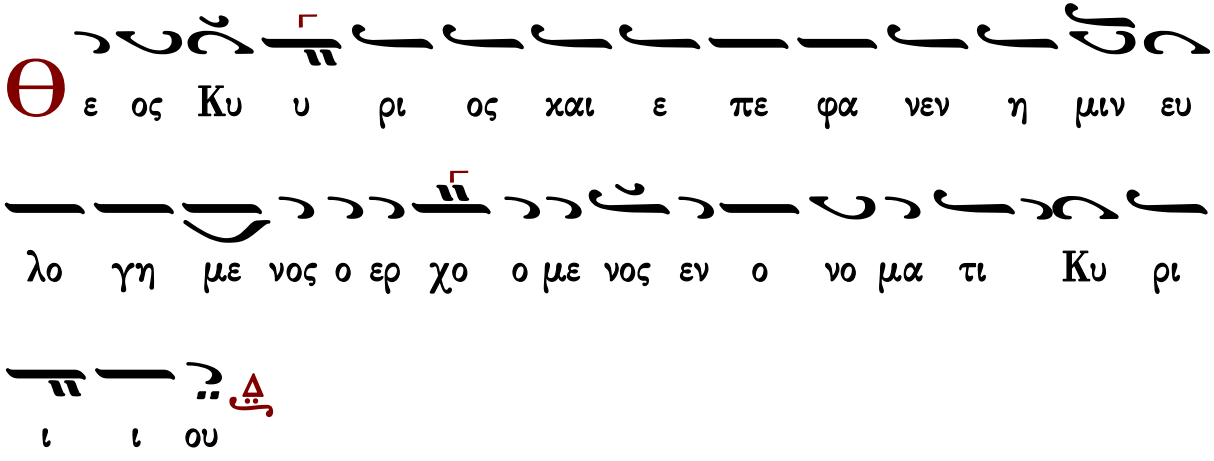

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⮥

Ἦχος Δι

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.66#

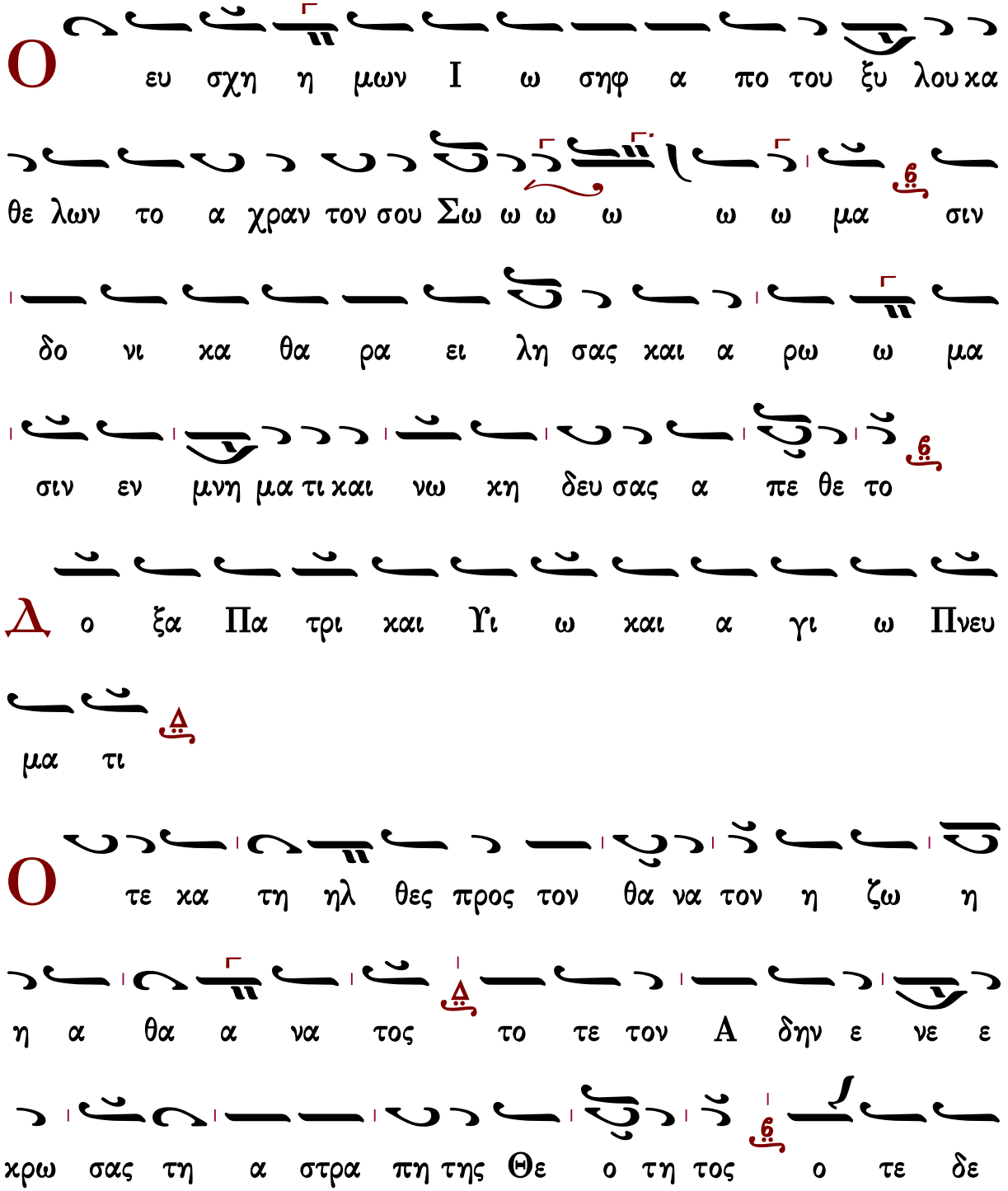

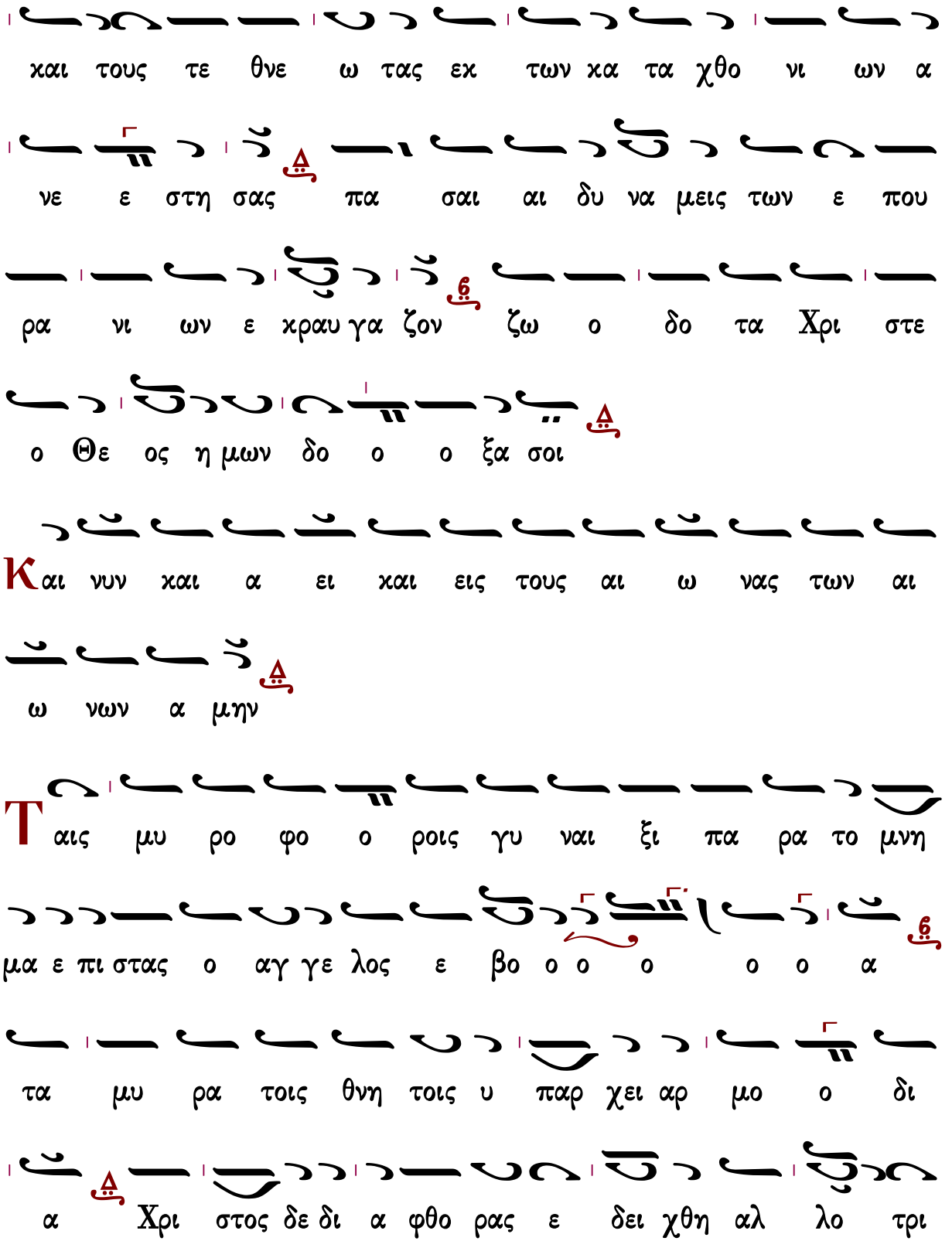
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που
ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε
ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι
α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι

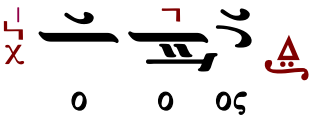

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.157*

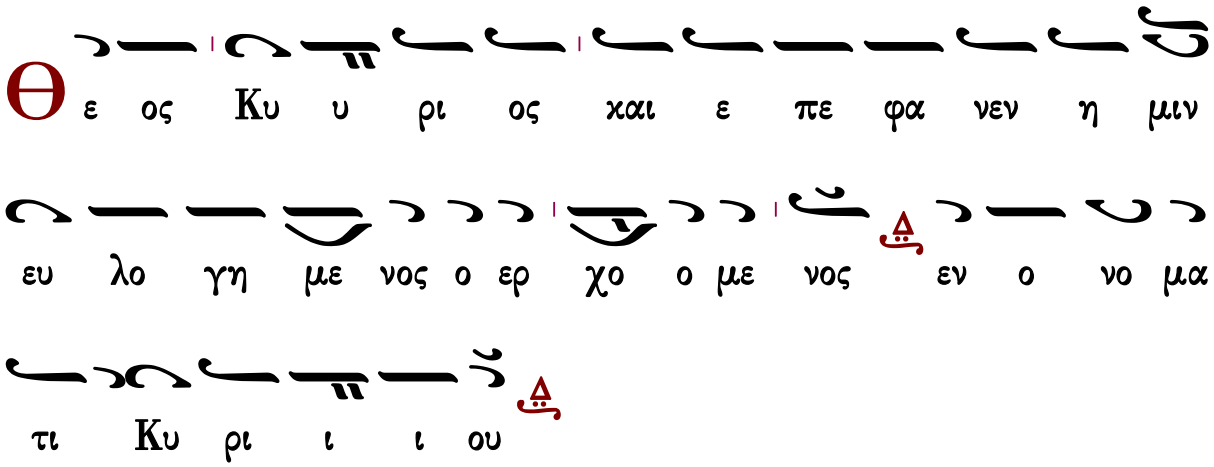

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⮥
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ⮥
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⮥

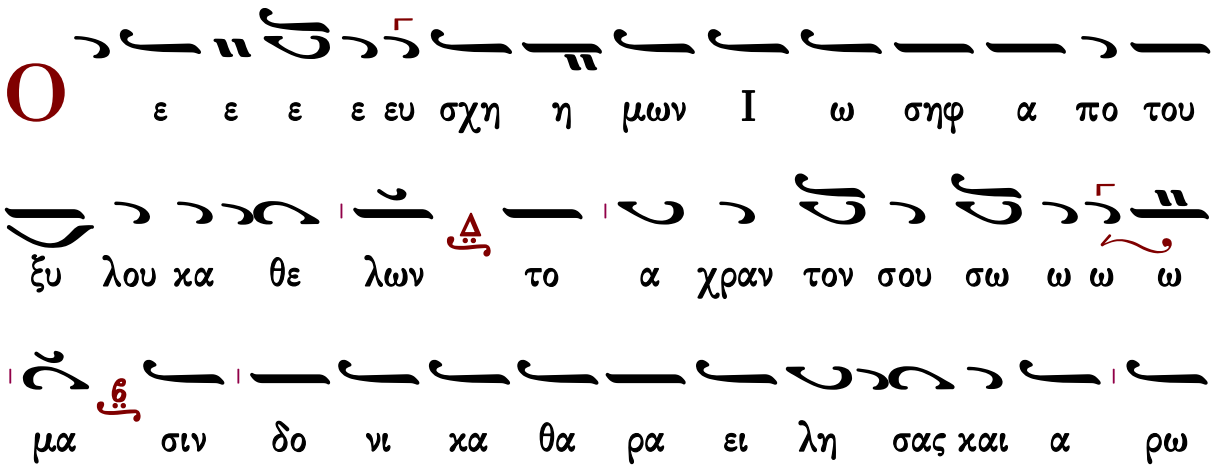

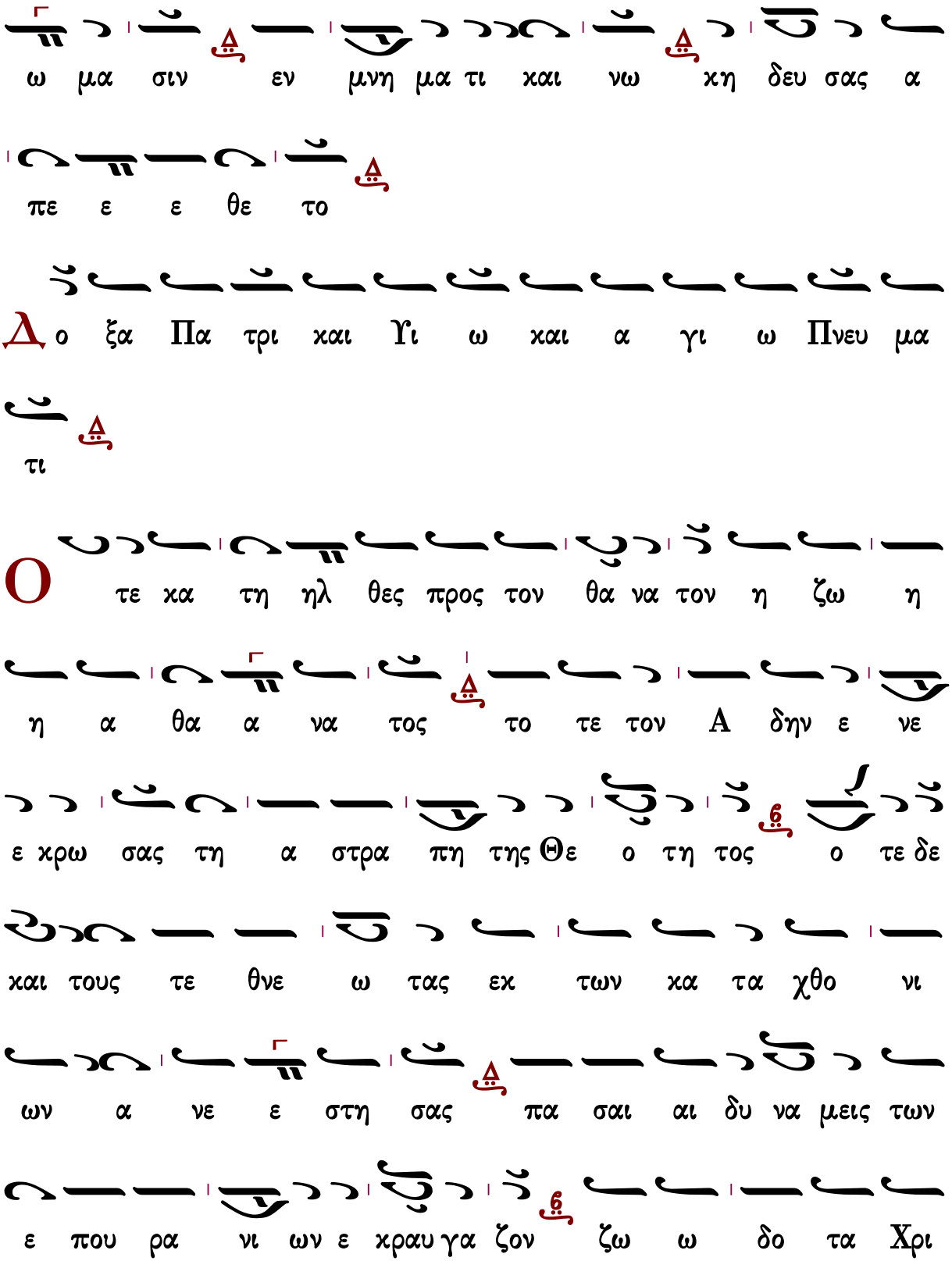
ω μα σιν εν μνη μα τι χαι νω χη δευ σας α
πε ε ε θε το
Δο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α γι ω Πνευ μα
τι
Ο τε χα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε
ε χρω σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε
χαι τους τε θνε ω τας εχ των χα τα χθο νι
ων α νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των
ε που ρα νι ων ε χραυ γα ζον ζω ω δο τα Χρι

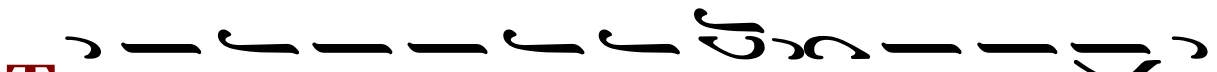

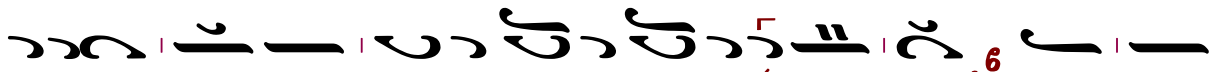

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.213*

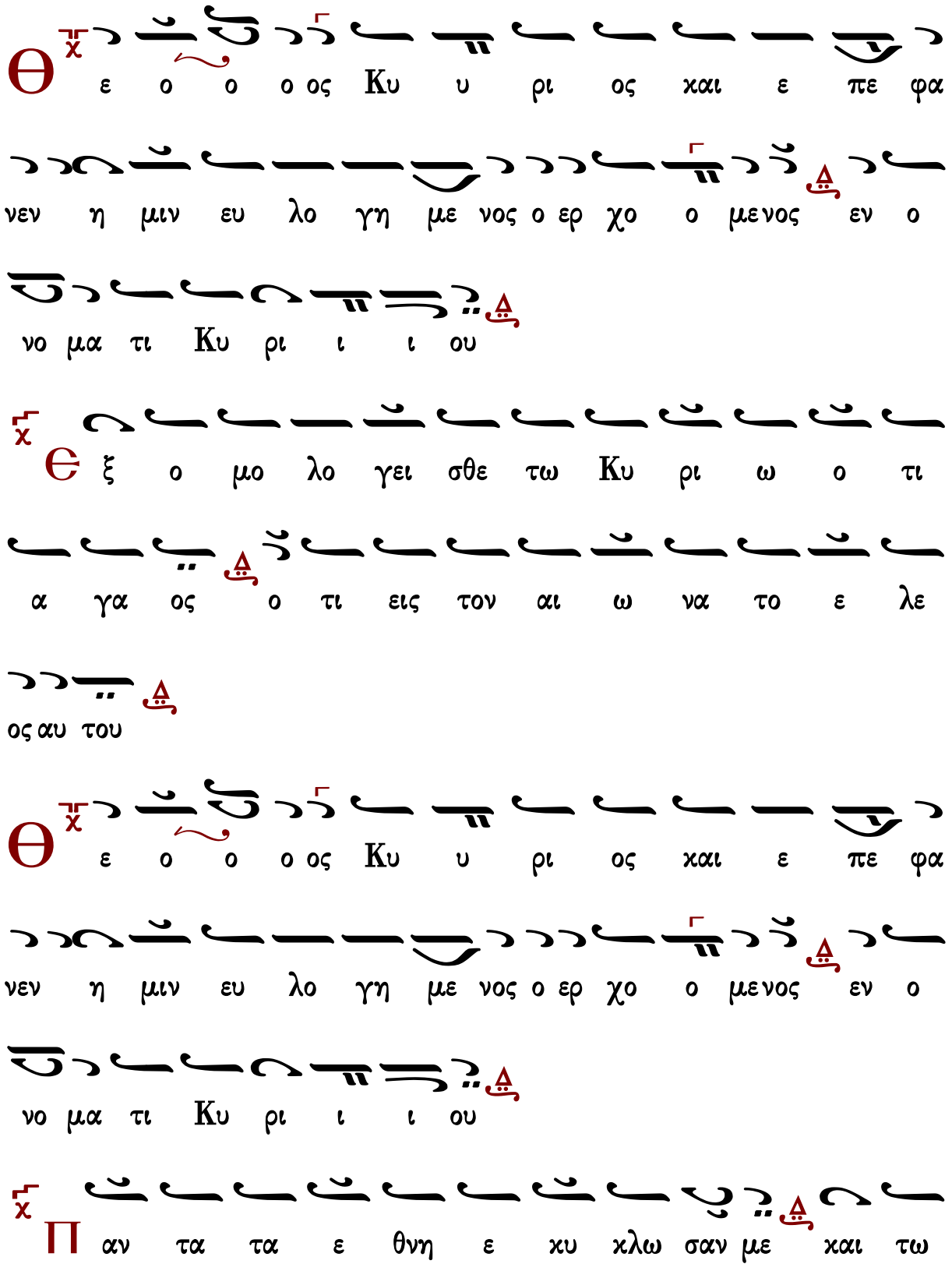
Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος χαι ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Θ ε ξ ο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι
α γα ος ο τι εις τον αι ω να το ε λε
ος αυ του
Θ ε ο ο ο ος Κυ υ ρι ος χαι ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Π αν τα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με χαι τω

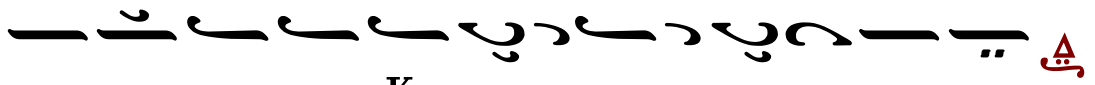

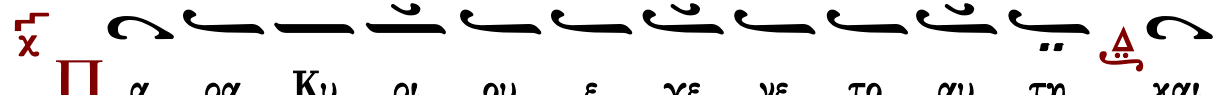

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

Ο
ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα
θε λων το α χραν τον σου σω ω ω μα σιν δο
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
σ.213*
Ο
τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω
η η α θα α να τος το τε τον α δην ε νε
ε κρω σας τη α στρα πη της θε ο τη τος ο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε

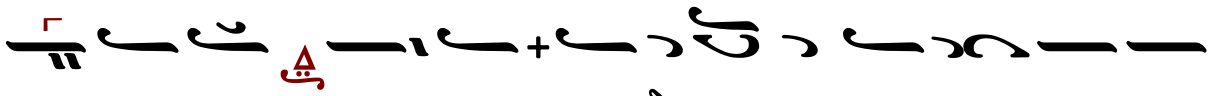

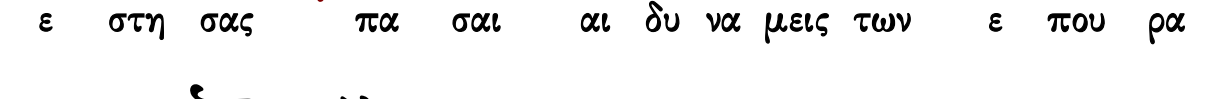

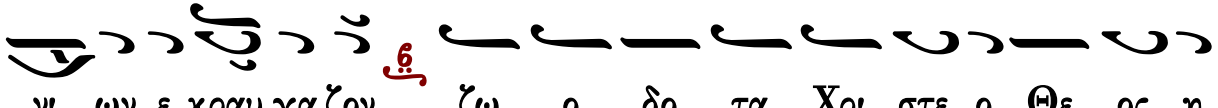

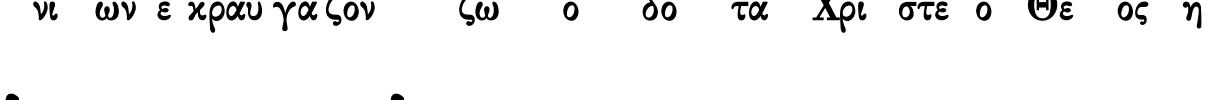

σ.212*

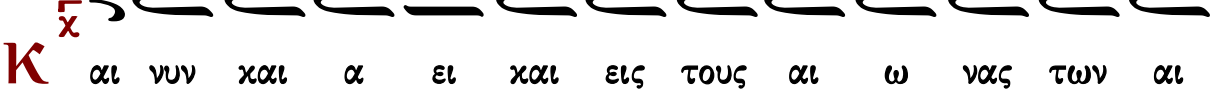

Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
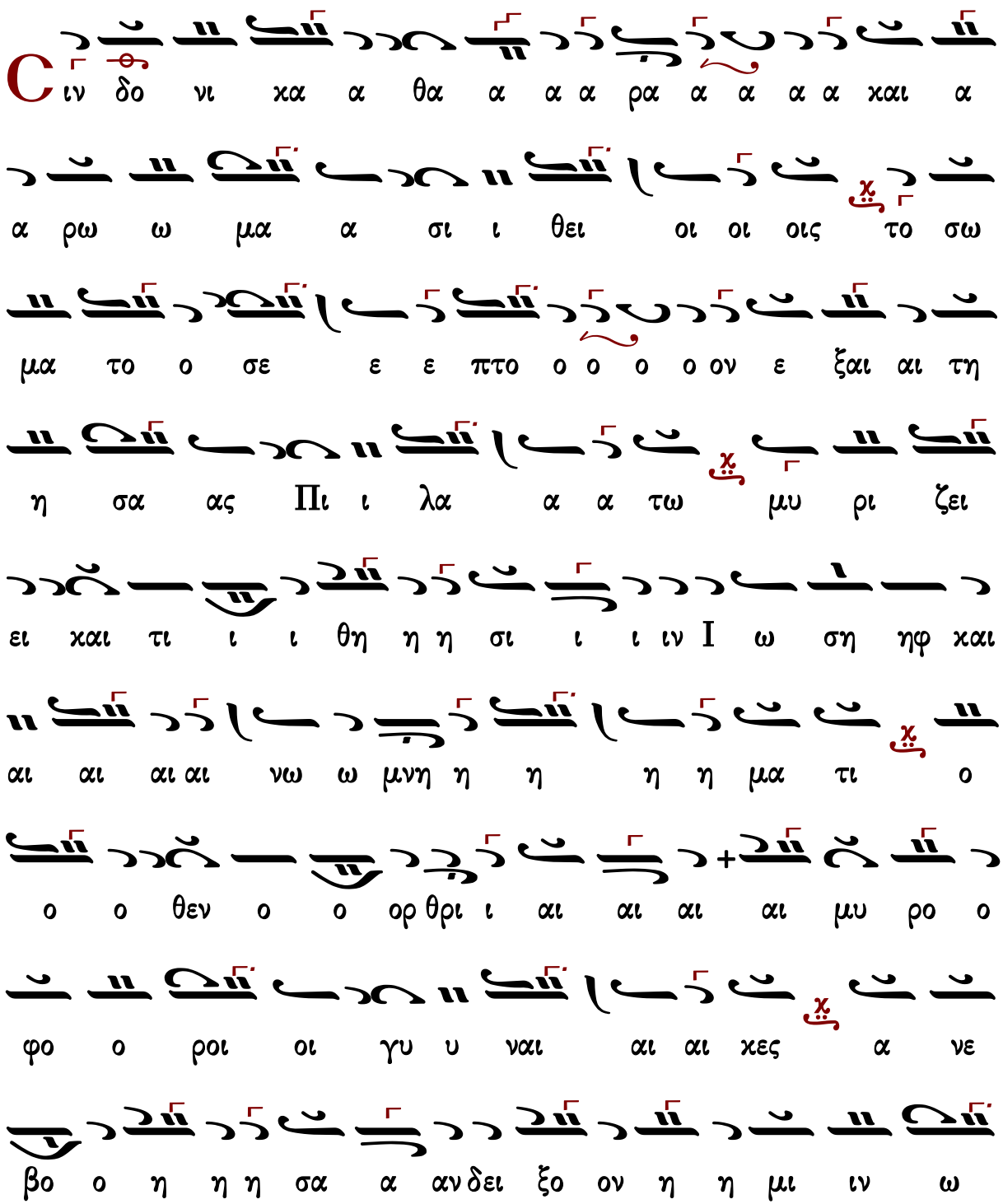
Cιν δο νι χα α θα α α α ρα α α α α χαι α
α ρω ω μα α σι ι θει οι οι οις το σω
μα το ο σε ε ε πτο ο ο ο ον ε ξαι αι τη
η σα ας Πι ι λα α α τω μυ ρι ζει
ει χαι τι ι ι θη η η σι ι ι ιν I ω ση ηφ χαι
αι αι αι αι νω ω μνη η η η η μα τι ο
ο ο θεν ο ο ορ θρι ι αι αι αι αι μυ ρο ο
φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι χες α νε
βο ο η η η σα α αν δει ξο ον η η μι ιν ω

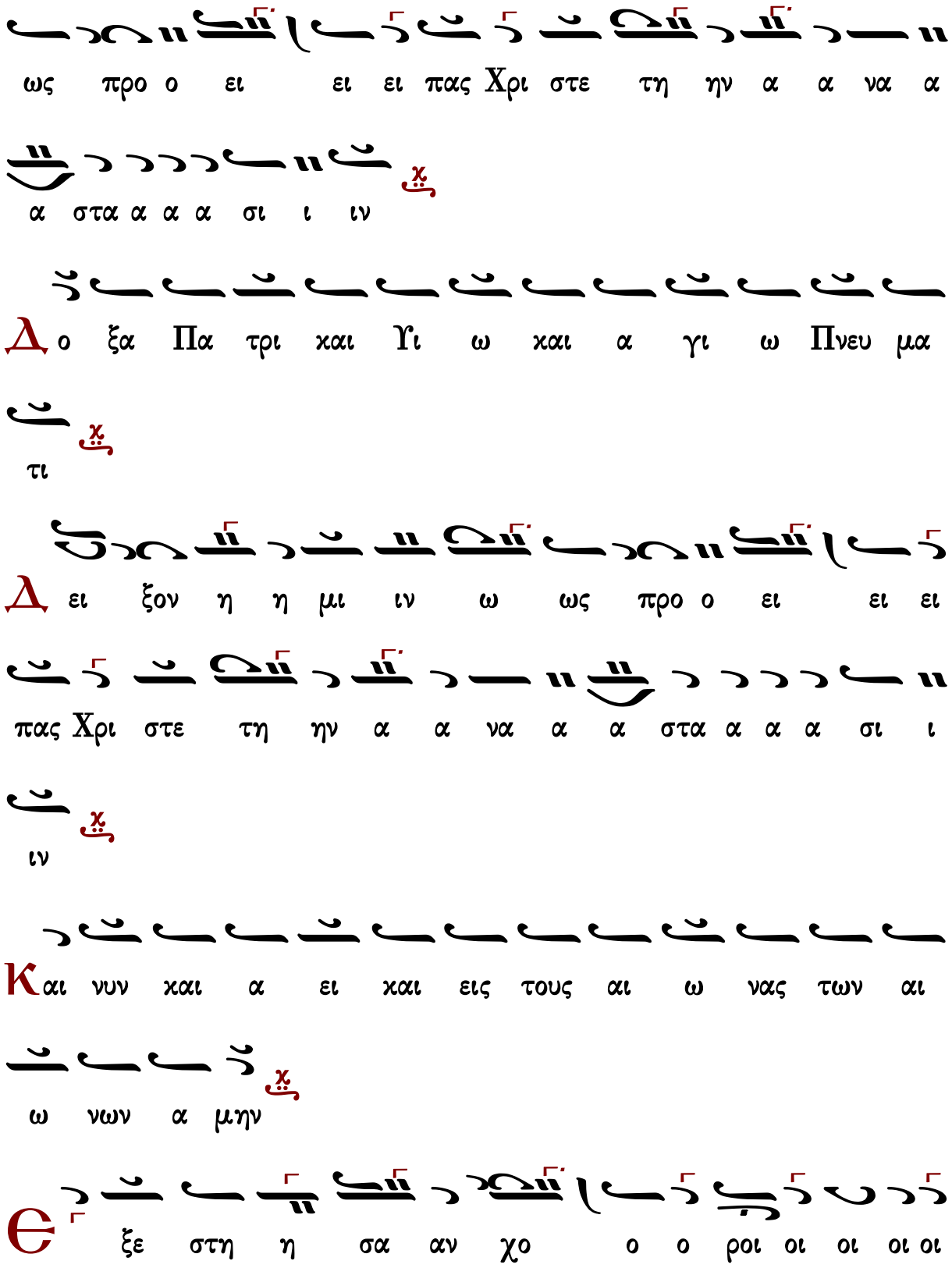
ως προ ο ει ει ει πας Χρι στε τη ην α α να α
α στα α α α σι ι ιν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει ει ει
πας Χρι στε τη ην α α να α α στα α α α σι ι
ιν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θε ξε στη η σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι

τω ων α αγ γε ε λω ων ο ο ρω ω ων

τες τον εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ο ο ος

χα α θε ε ζο ο με ε νο ον χο ο ολ

ποις πως τα α φω χα α α α τα τι ι ι θε

ε ε ται αι αι αι ως νε χρο ος ο ο ο ο ο α θα α

α α α να τος ο ο ον τα τα α α γμα

α α τα α α τα τω ων α αγ γε ε λω ων χυ

υ χλου ου ου σι χαι αι αι δο ξα α α ζου

ου ου σι ι ι συν τοι οις νε ε χροι οις ε εν τω

ω α α α δη ως χτι στη ην χαι αι χυ υ υ ρι ι ι

Κωνσταντίνου Πρίγγου

εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος 𝅘𝅥𝅯 Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

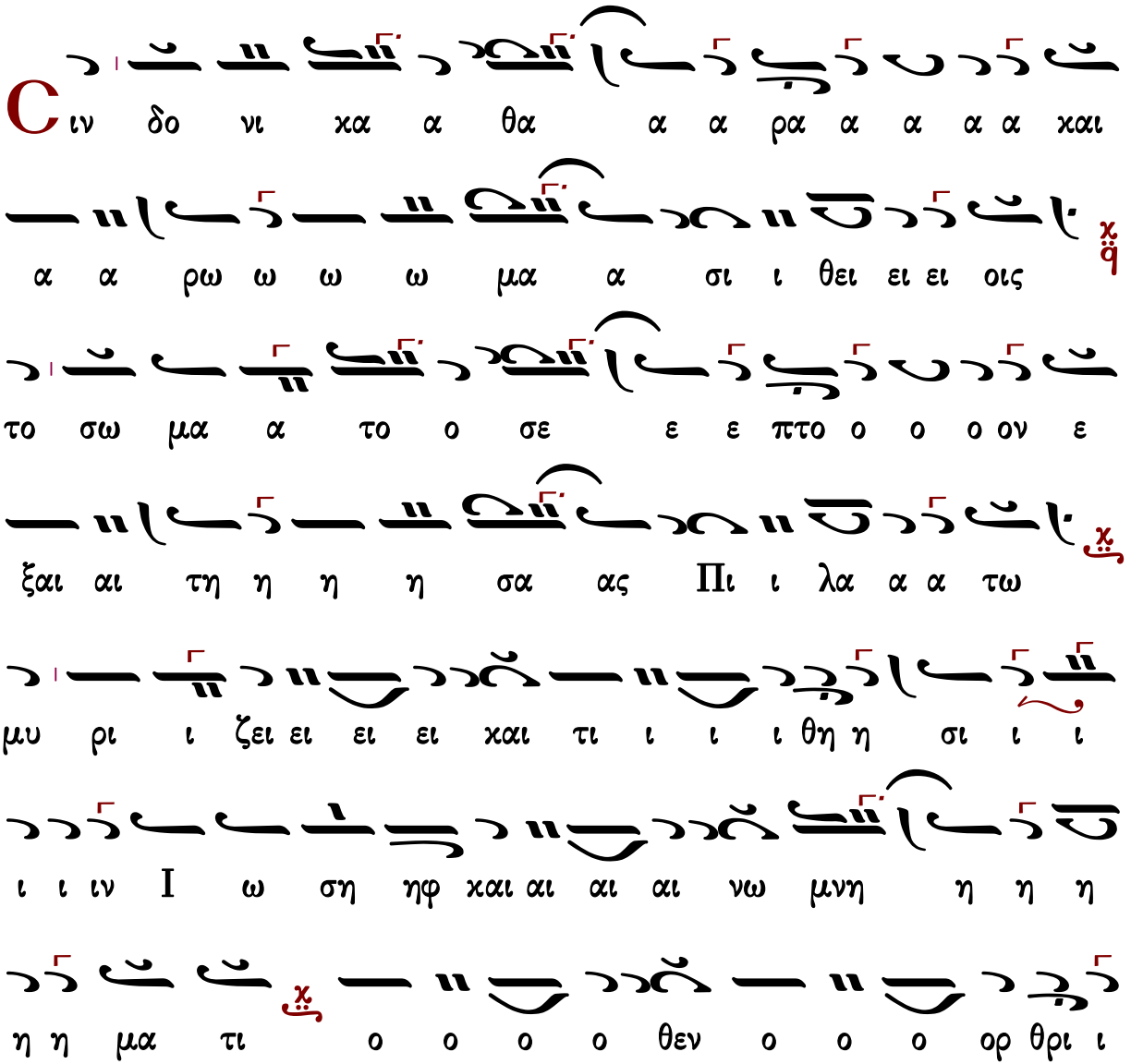

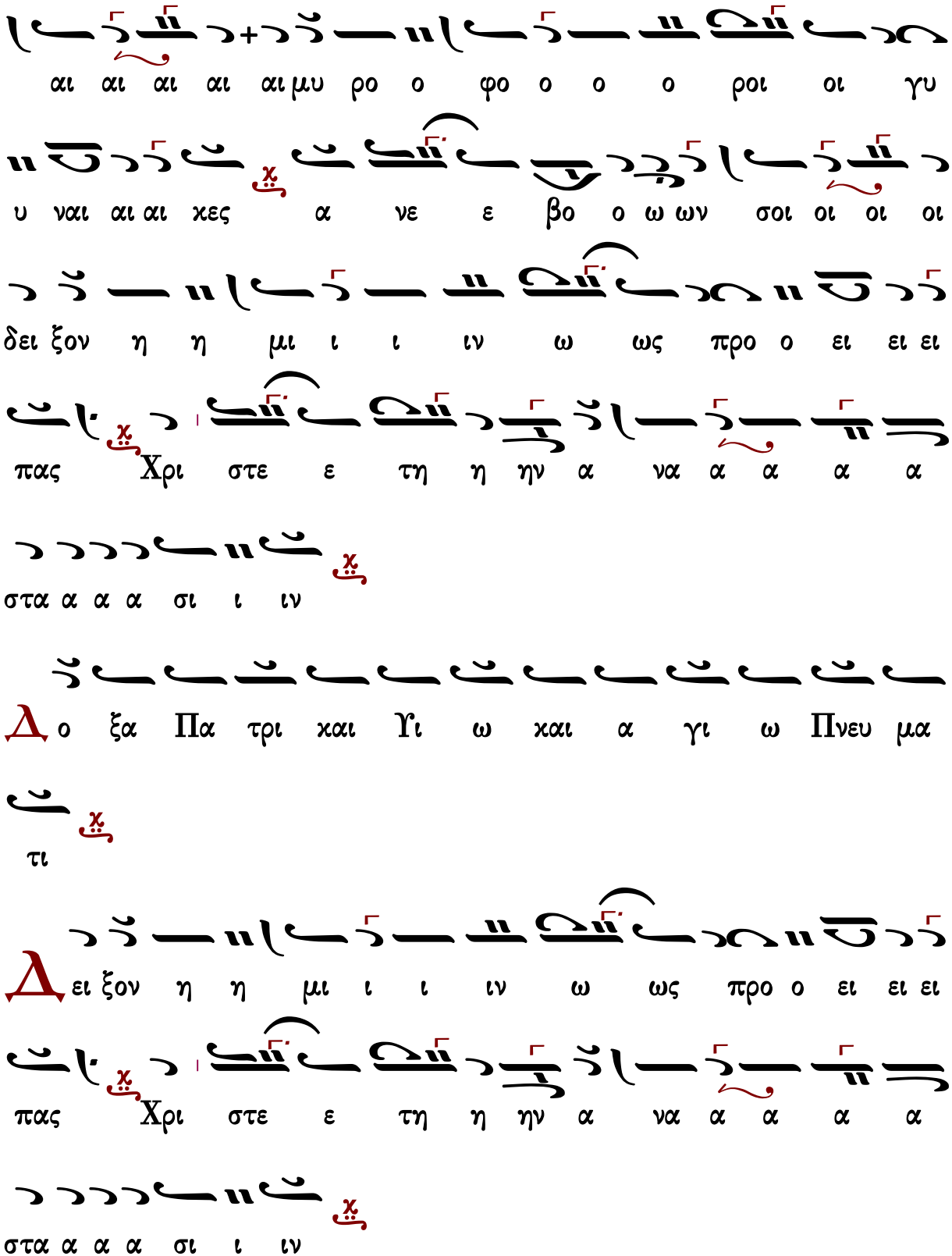
αι αι αι αι αιμυ ρο ο φο ο ο ο ροι οι γυ
υ ναι αι αι χες α νε ε βο ο ω ων σοι οι οι οι
δει ξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει
πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α
στα α α α σι ι ιν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Δει ξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει
πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α
στα α α α σι ι ιν

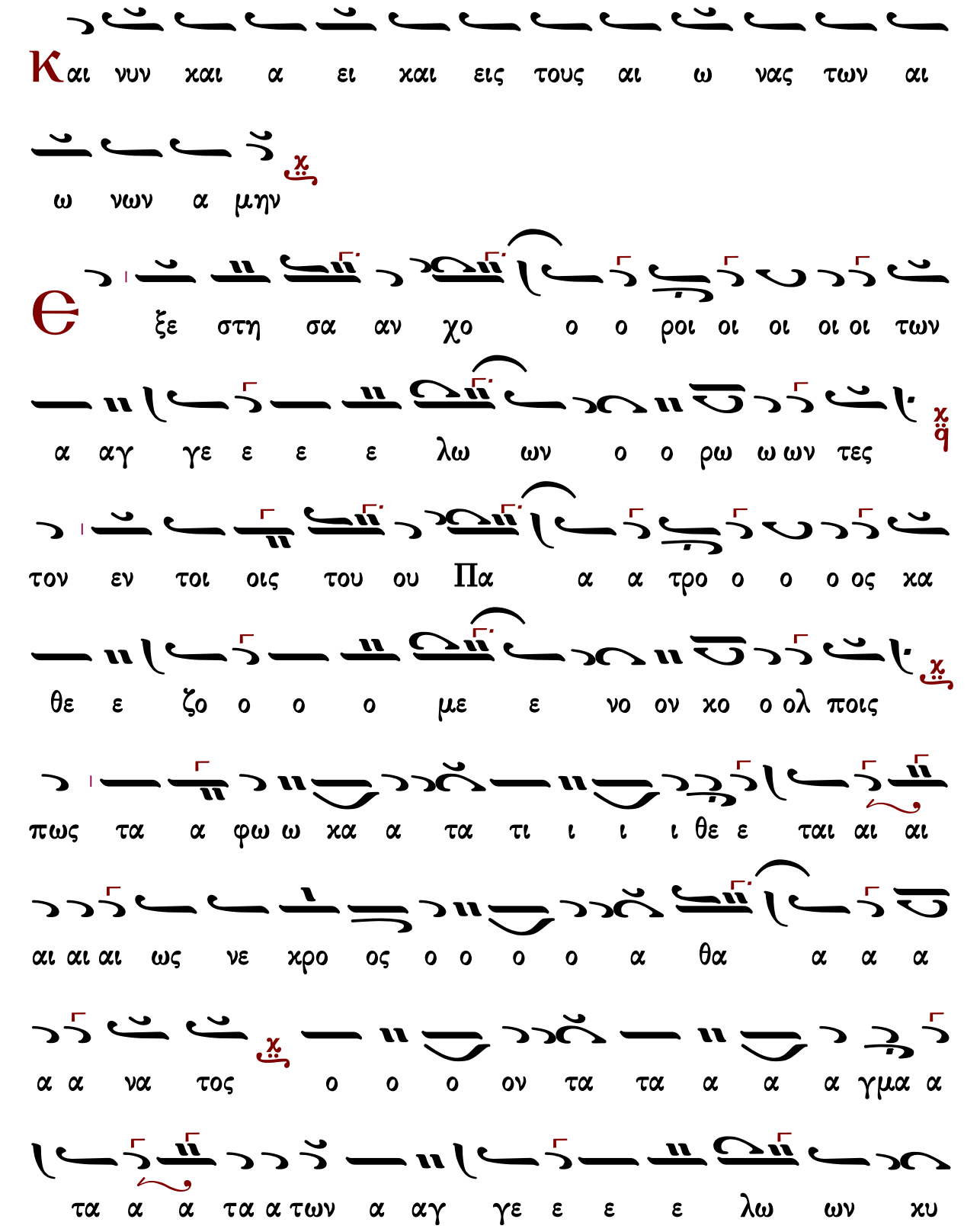
Κ
αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ε
ξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των
α αγ γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ω ων τες
τον εν τοι οις του ου Πα α α τρο ο ο ο ος χα
θε ε ζο ο ο ο με ε νο ον χο ο ολ ποις
πως τα α φω ω χα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι
αι αι αι ως νε χρο ος ο ο ο ο α θα α α α
α α να τος ο ο ο ον τα τα α α α γμα α
τα α α τα α των α αγ γε ε ε ε λω ων χυ

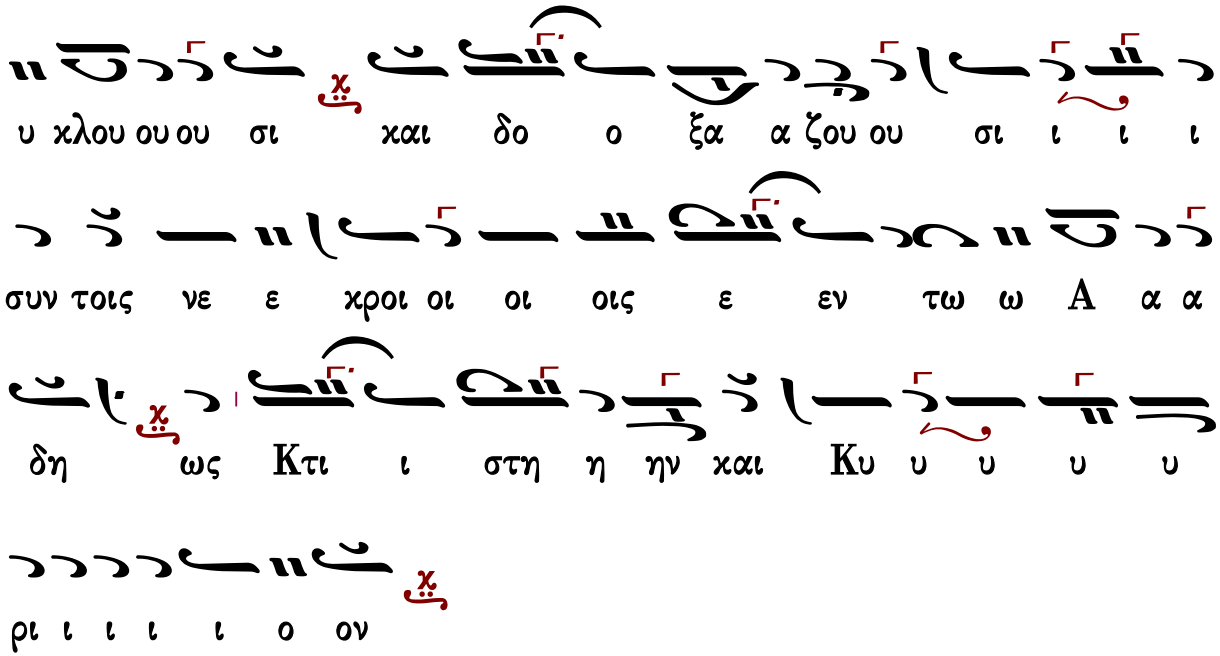

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μέλος ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.214*

ει ει ει και τι ι ι θη η η σι ι ι ιν Ι ω σηφ
και αι νω ω μνη η η η η μα τι ο ο ο θεν
ο ο ορ θρι ι ι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ροι
οι γυ υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο η η η
σα αν δει ει ει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει
ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α
σι ι ιν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ει ει ει ξον η η μι ιν ω ως προ ο ει
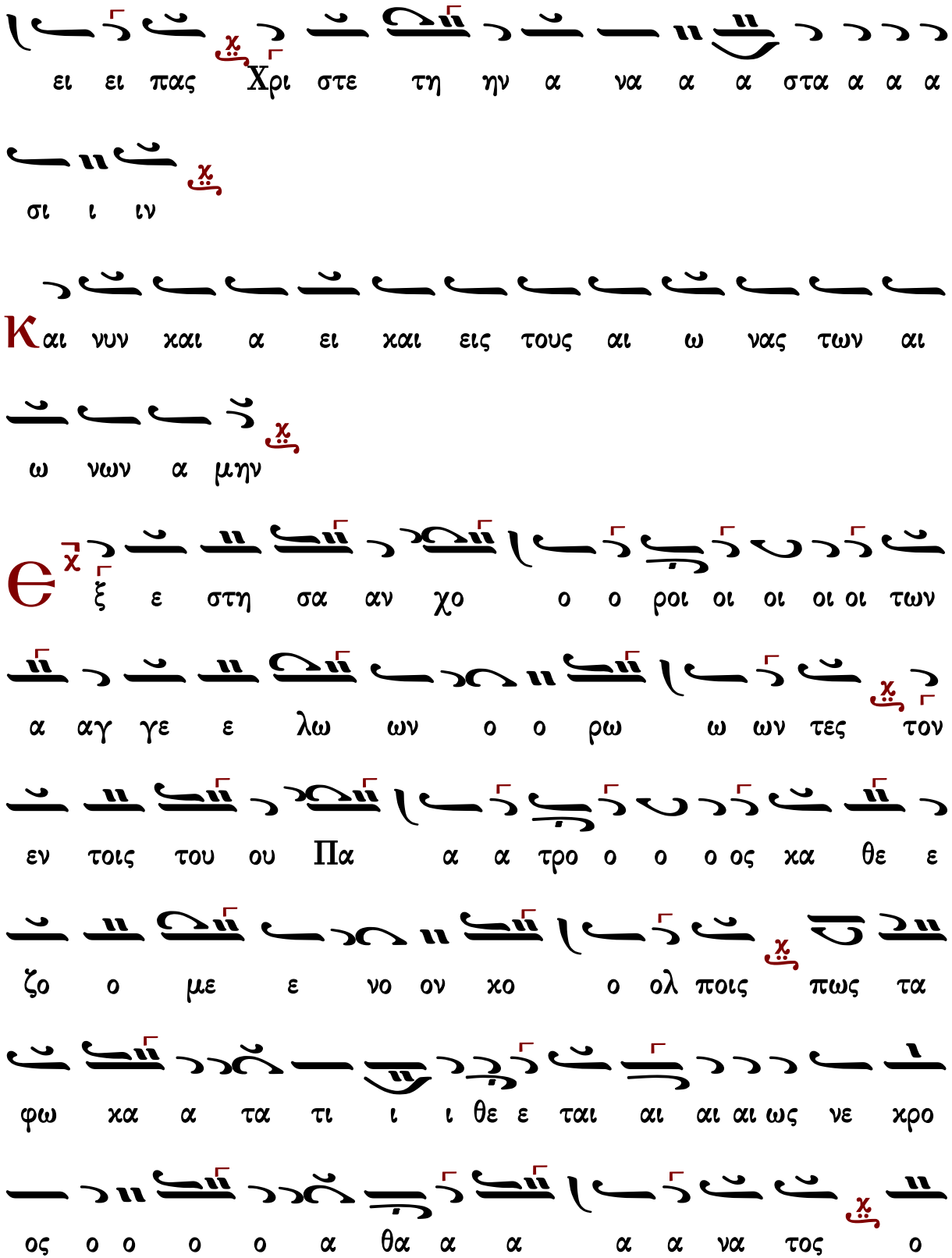
ει ει πας Χρι στε τη ην α να α α στα α α α
σι ι ιν
Και νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ϲ ξ ε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των
α αγ γε ε λω ων ο ο ρω ω ων τες τον
εν τοις του ου Πα α α τρο ο ο ος χα θε ε
ζο ο με ε νο ον χο ο ολ ποις πως τα
φω χα α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε χρο
ος ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο

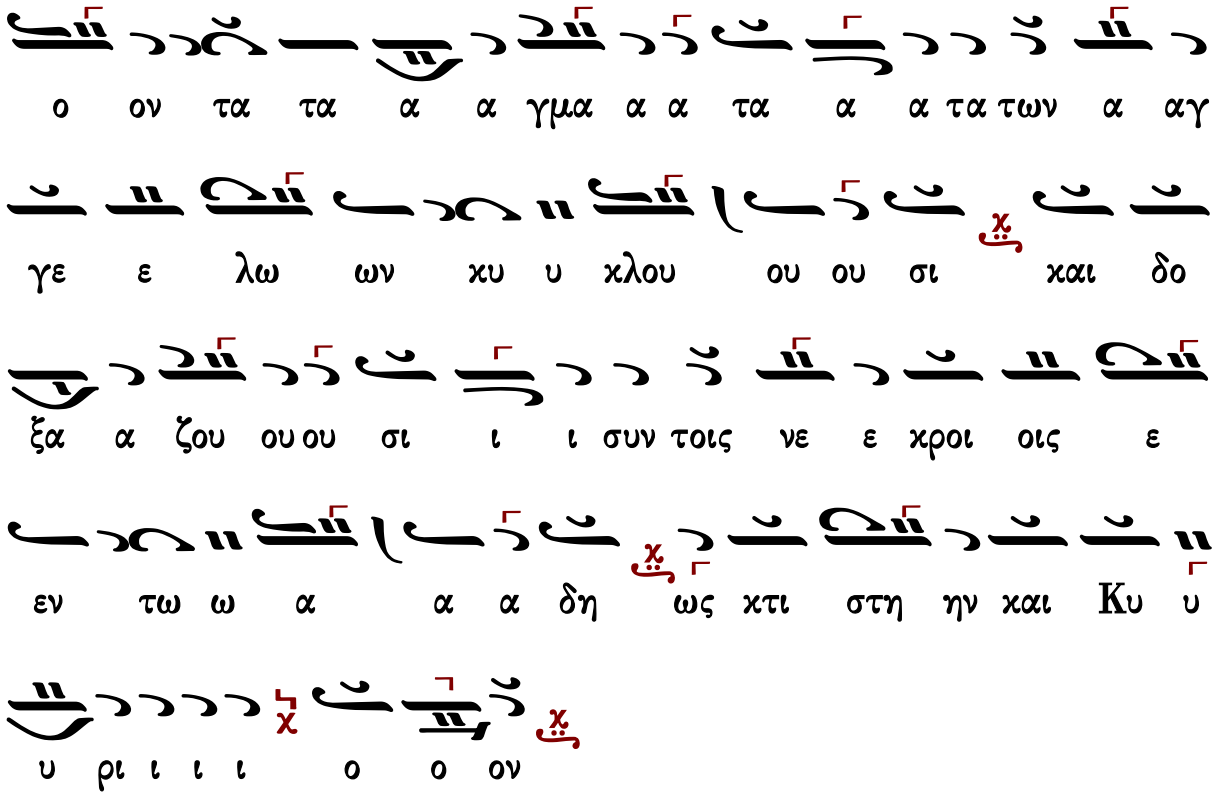

Συντετμημένα

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.215*

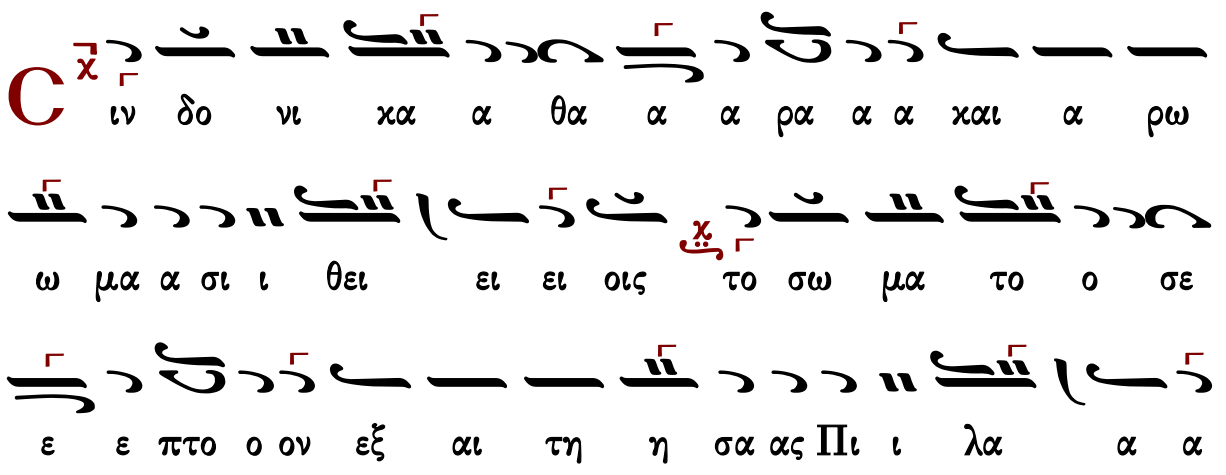

τω μυ ρι ζει ει χαι αι τι ι θη η σι ιν I ω
σηφ χαι νω ω μνη η η μα τι ο θε ε εν ο ορθρι ι
αι αι μυ ρο φο ο ροι οι γυ υ ναι αι αι χες
α νε βο ο η η σα αν δει ει ει ξον η μι ιν ω ως
προ ο ει ει ει πας Χρι στε ε ε την α να α
στα α σιν
Δο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α γι ω Πνευ μα
τι
Δ ει ει ει ξον η μι ιν ω ως προ ο ει ει ει
πας Χρι στε ε ε την α να α στα α σιν

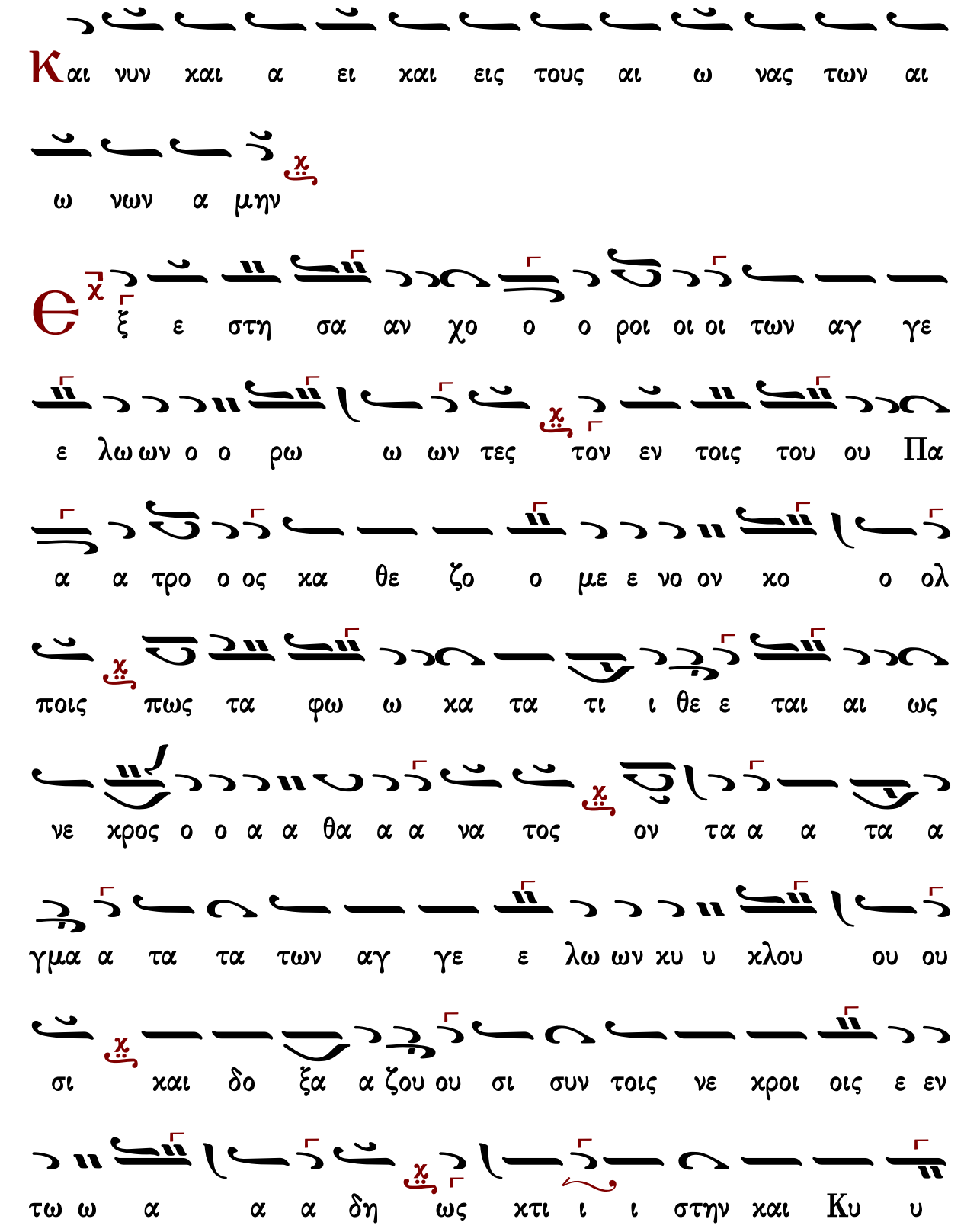
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θε ξ ε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι των αγ γε
ε λω ων ο ο ρω ω ων τες τον εν τοις του ου Πα
α α τρο ο ος κα θε ζο ο με ε νο ον κο ο ολ
ποις πως τα φω ω κα τα τι ι θε ε ται αι ως
νε χρος ο ο α α θα α α να τος ον τα α α τα α
γμα α τα τα των αγ γε ε λω ων κυ υ κλου ου ου
σι και δο ξα α ζου ου σι συν τοις νε χροι οις ε εν
τω ω α α α δη ως κτι ι ι στην και Κυ υ

Μέλος σύντομον εἱρμολογικὸν

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

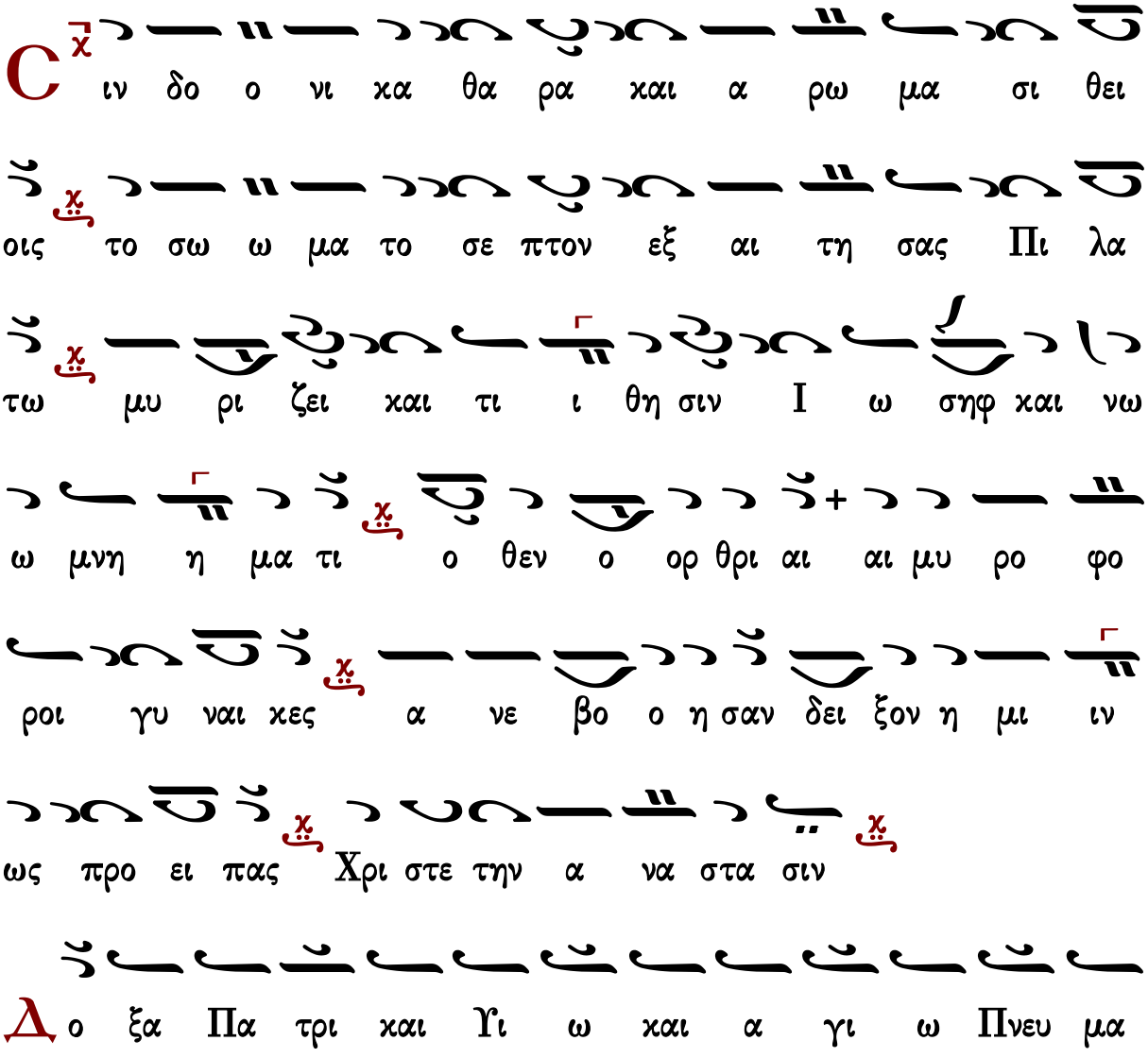

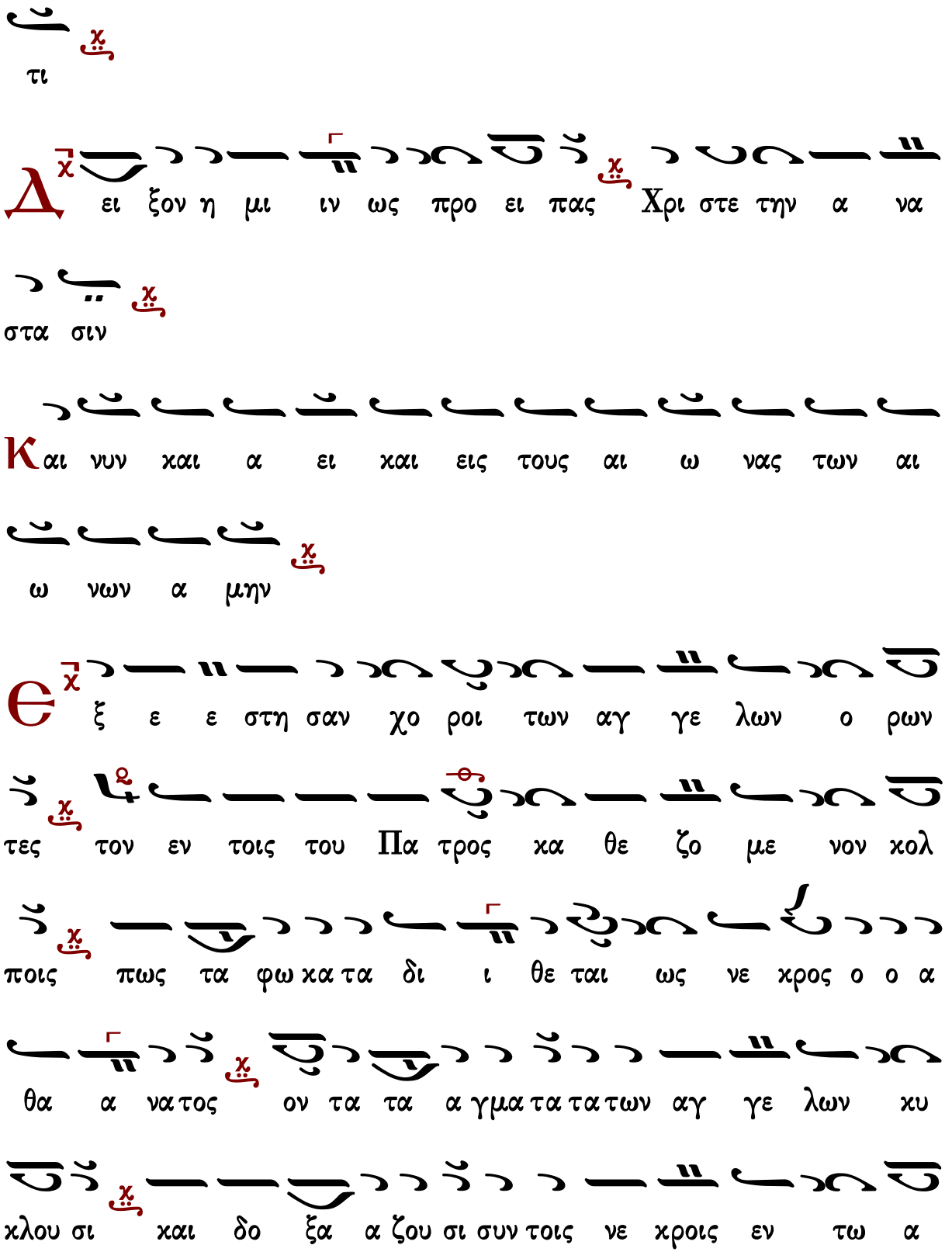
τι
Δ ει ξον η μι ιν ως προ ει πας Χρι στε την α να
στα σιν
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ε ξ ε ε στη σαν χο ροι των αγ γε λων ο ρων
τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ
ποις πως τα φω κα τα δι ι θε ται ως νε κρος ο ο α
θα α να τος ον τα τα α γμα τα τα των αγ γε λων κυ
κλου σι χαι δο ξα α ζου σι συν τοις νε κροις εν τω α

Κανών

Ἀθανασίου Καραμάνη

ᾠδὴ α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.270#
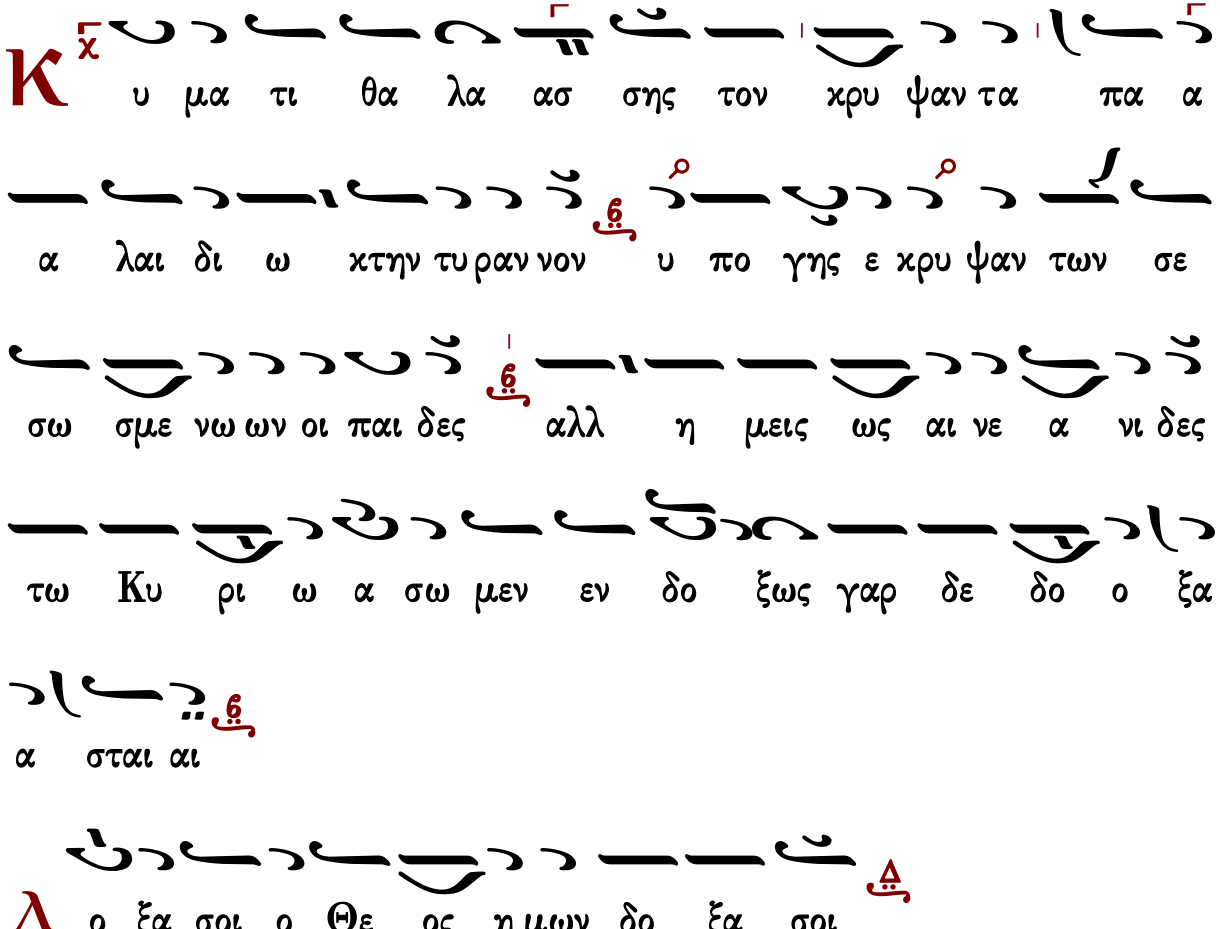
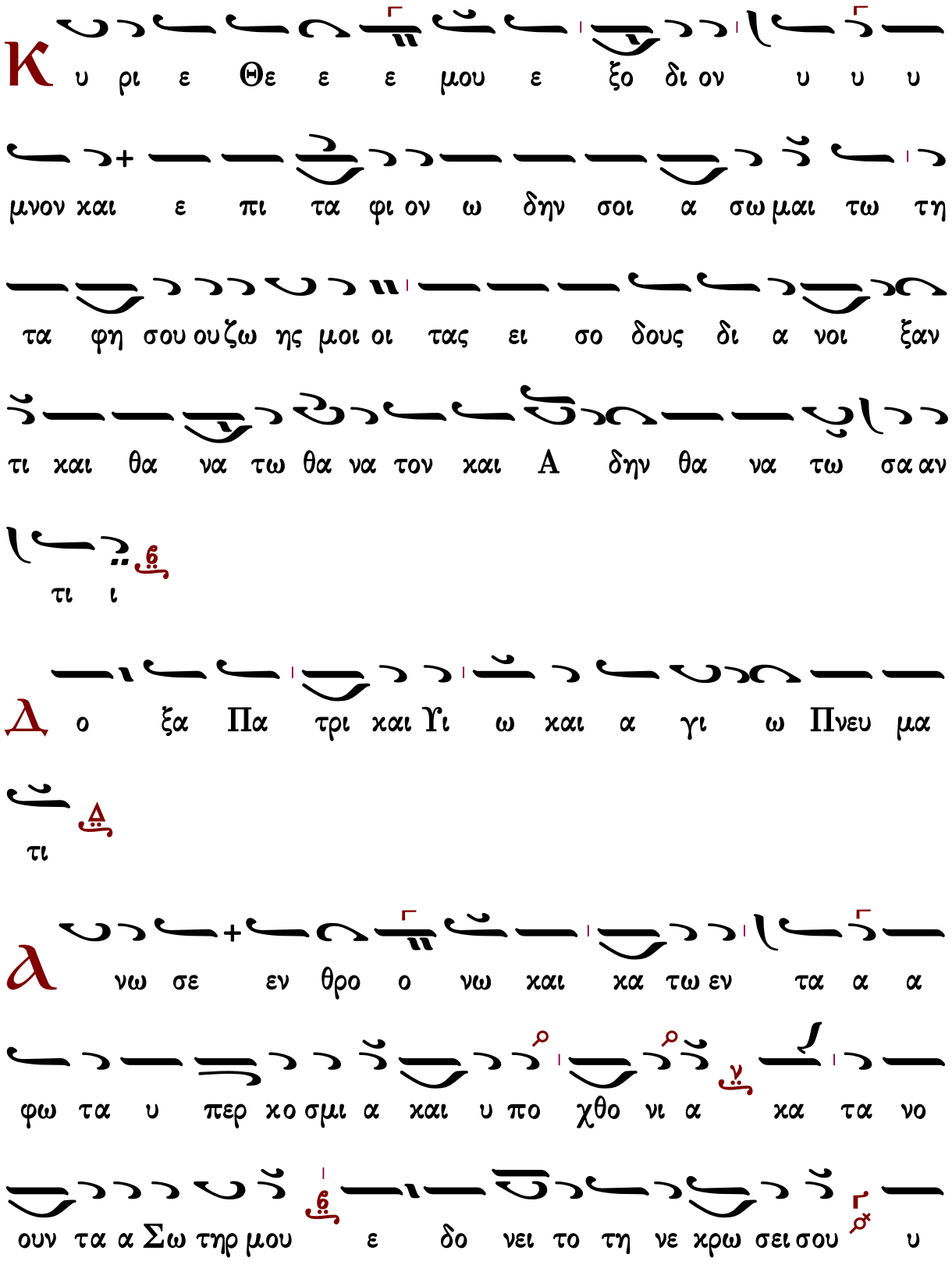
Κ υ ρι ε Θε ε ε μου ε ξο δι ον υ υ υ
μνον και ε πι τα φι ον ω δην σοι α σω μαι τω τη
τα φη σου ουζω ης μοι οι τας ει σο δους δι α νοι ξαν
τι και θα να τω θα να τον και Α δην θα να τω σα αν
τι ι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α α
φω τα υ περ χο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο
ουν τα α Σω τηρ μου ε δο νει το τη νε κρω σει σου υ

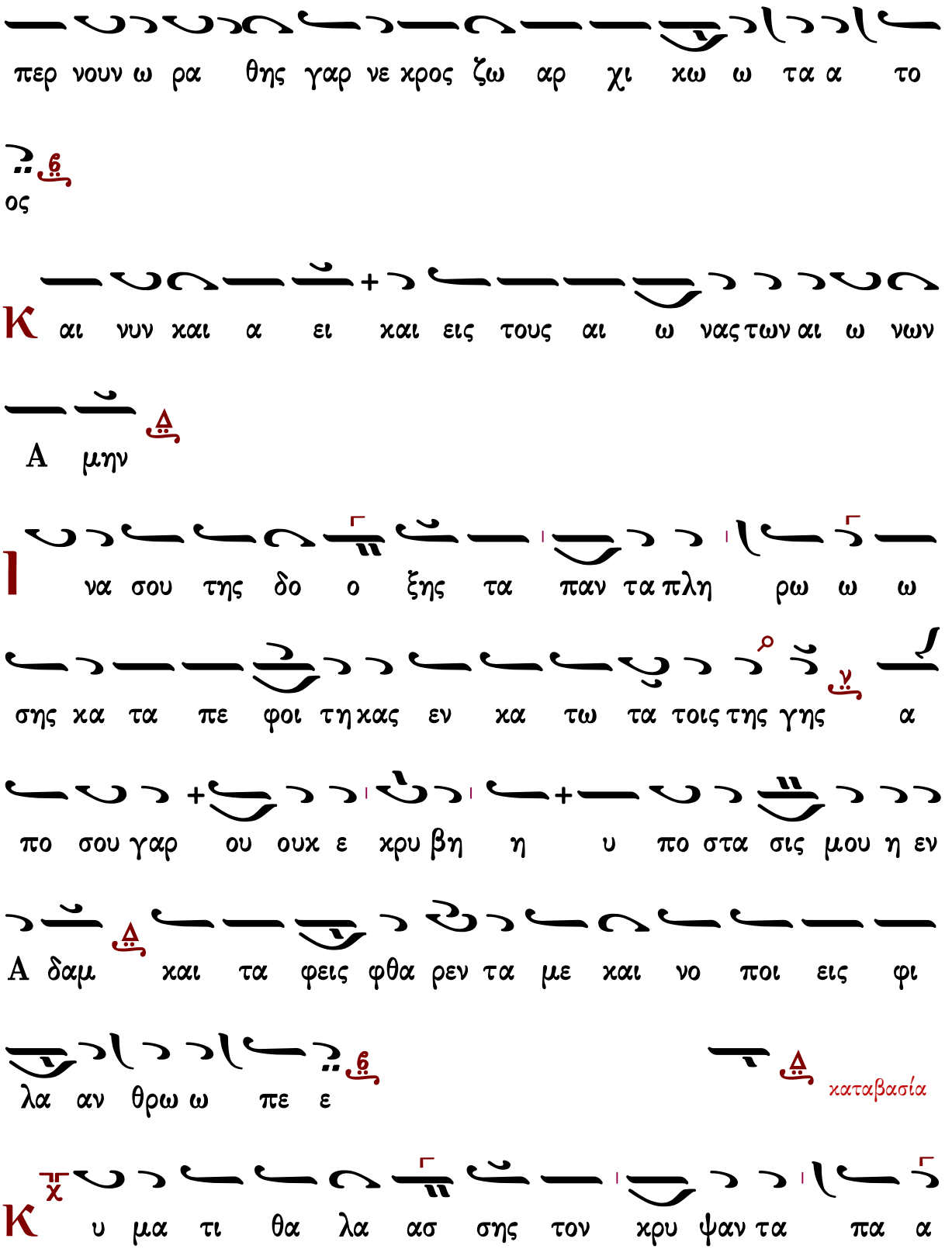
περ νουν ω ρα θης γαρ νε χρος ζω αρ χι χω ω τα α το
ος
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ι να σου της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω
σης κα τα πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α
πο σου γαρ ου ουκ ε κρυ βη η υ πο στα σις μου η εν
Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι
λα αν θρω ω πε ε
καταβασία
Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον χρυ ψαν τα πα α

ᾠδὴ γ′

χορὸς α′

Ἦχος λ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.272#

ζου ου σα α

Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

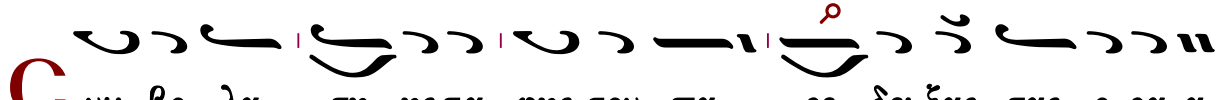
C υμ βο λα τη ης τα φης σου πα ρε δει ξας τας ο ρα α

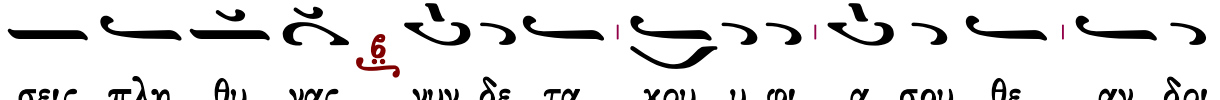
σεις πλη θυ νας νυν δε τα χρυ υ φι α σου θε αν δρι

χω ω ως δι ε τρα νω σας και τοις εν Α δη Δε σπο

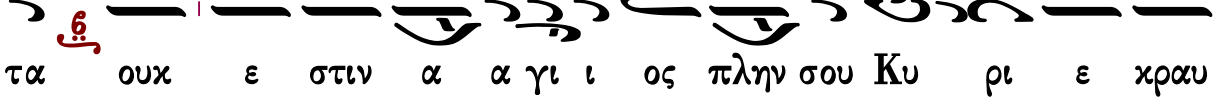
τα ουκ ε στιν α α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε χραυ

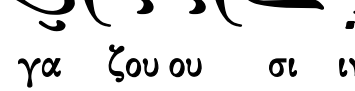
γα ζου ου σι ιν

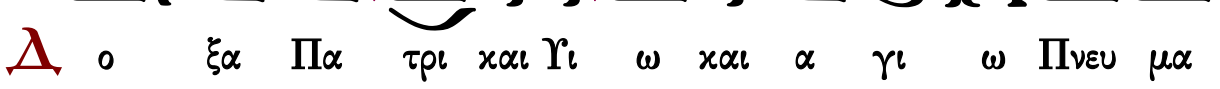
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

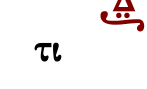
τι

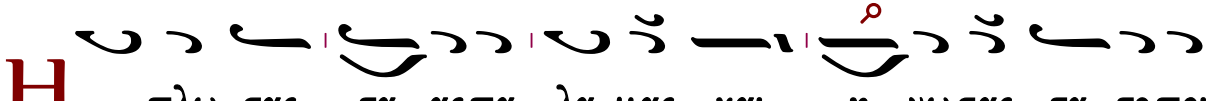
Η πλω σας τα ας πα λα μας και η νω σας τα το πρι

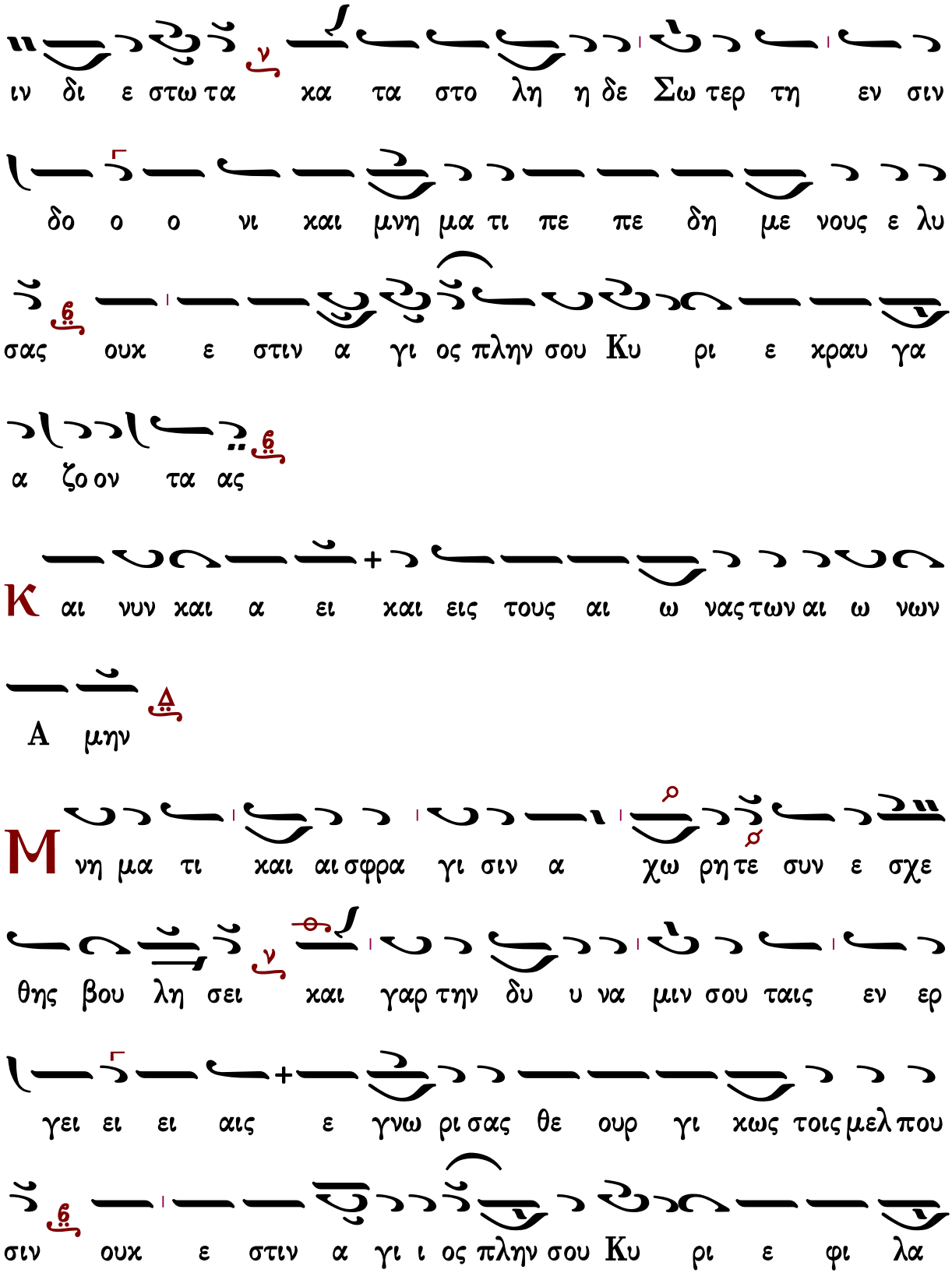
ιν δι ε στω τα χα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν
δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ
σας ουκ ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε κραυ γα
α ζο ον τα ας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μ νη μα τι και αι σφρα γι σιν α χω ρη τε συν ε σχε
θης βου λη σει και γαρ την δυ υ να μιν σου ταις εν ερ
γει ει ει αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ που
σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε φι λα

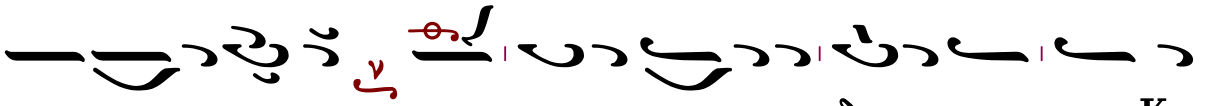

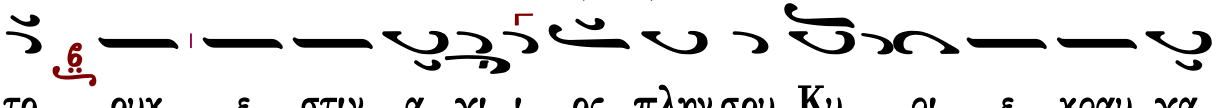

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Συναπτὴ Λουκᾶς Λουκᾶ

ᾠδὴ δ΄

χοροὶ β΄

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.275#

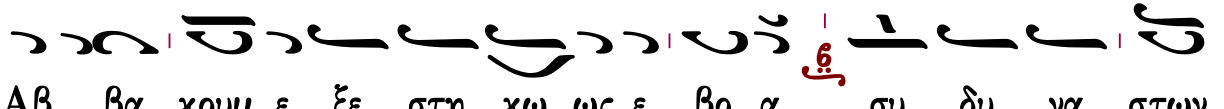

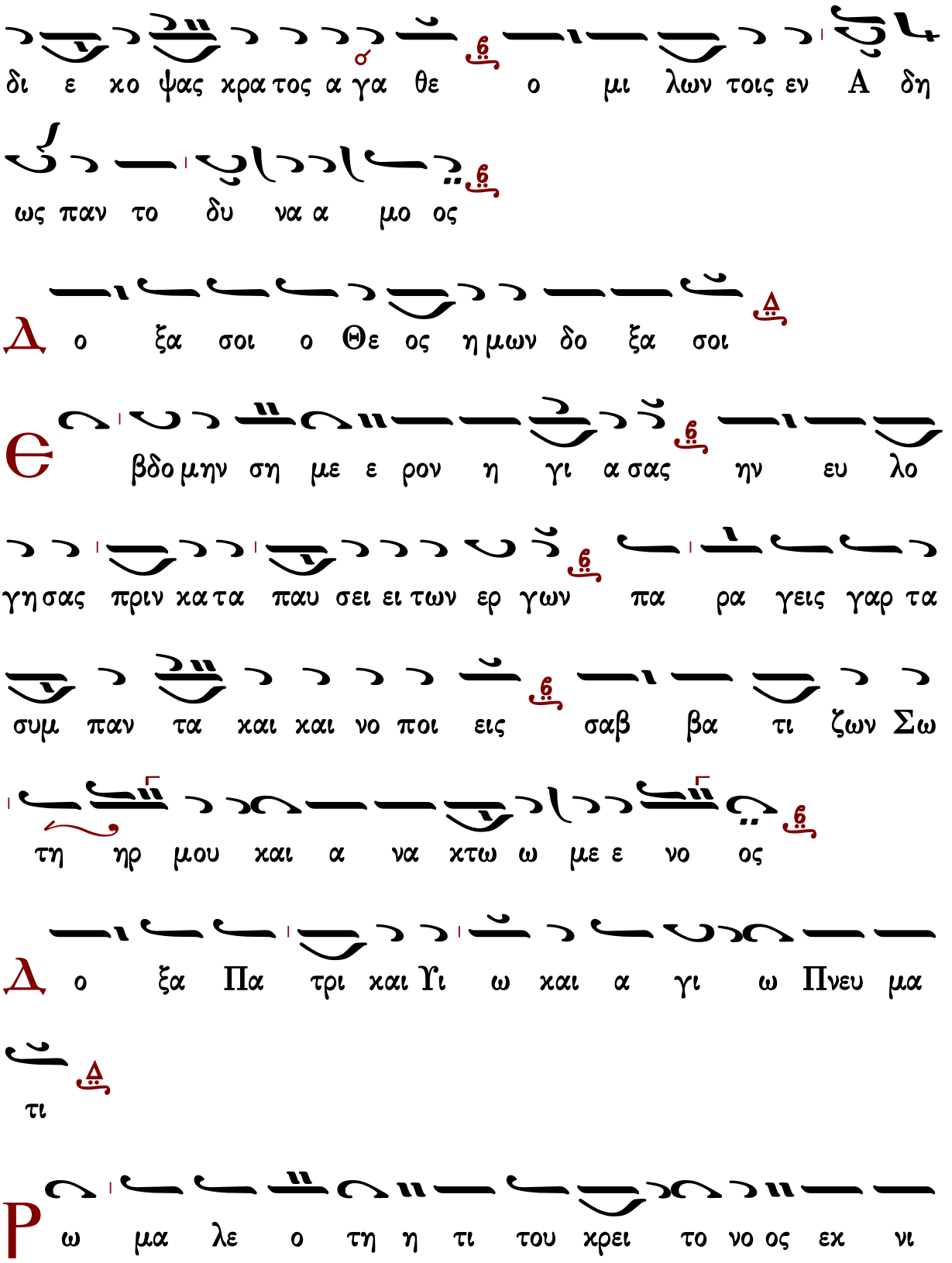
δι ε χο ψας χρα τος α γα θε ο μι λων τοις εν Α δη
ως παν το δυ να α μο ος
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Θ βδο μην ση με ε ρον η γι α σας ην ευ λο
γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα γεις γαρ τα
συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω
τη ηρ μου και α να χτω ω με ε νο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ρ ω μα λε ο τη η τι του χρει το νο ος εχ νι

κη σαν τος σου της σαρ κος η η ψυ χη σου δι η ρη ται

σπα ρατ του σα αμ φω γαρ δε σμου ους του θα να του και Α

δου Λο γε τω κρα τει ει σου ου

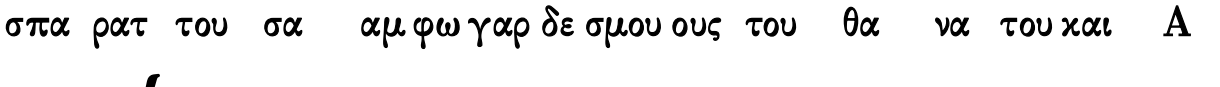
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

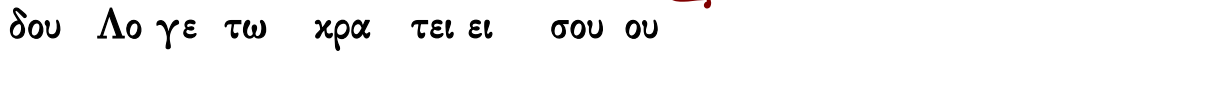
Ο Α δης Λο γε ε συν αν τη σας σοι ε πι

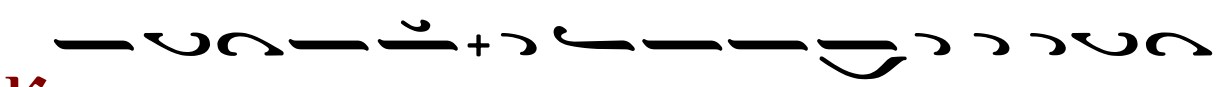
κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα στι

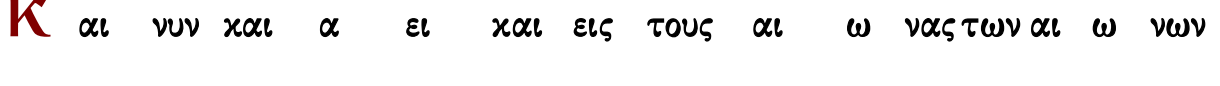
κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νουρ γον τω φρι κτω της μορ

φη η ης δε δι α πε ε φω ω νη η κε εν

καταβασία

Τ ην εν Σταυ ρω σου ου θει αν κε νω σιν προ ο ρων

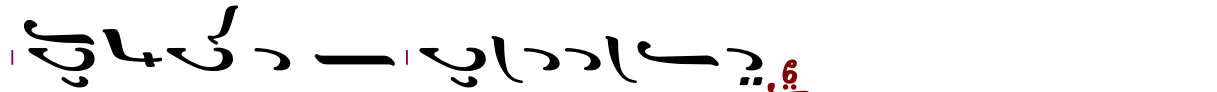

ᾠδὴ ϵ′

χορὸς α′

Ἦχος λ π Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.276#

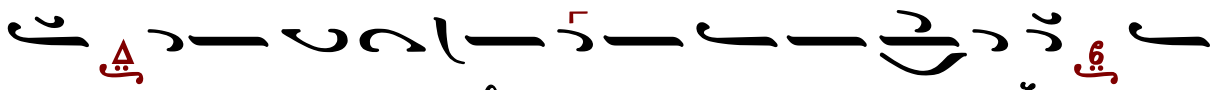

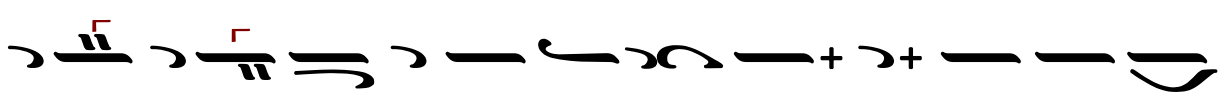

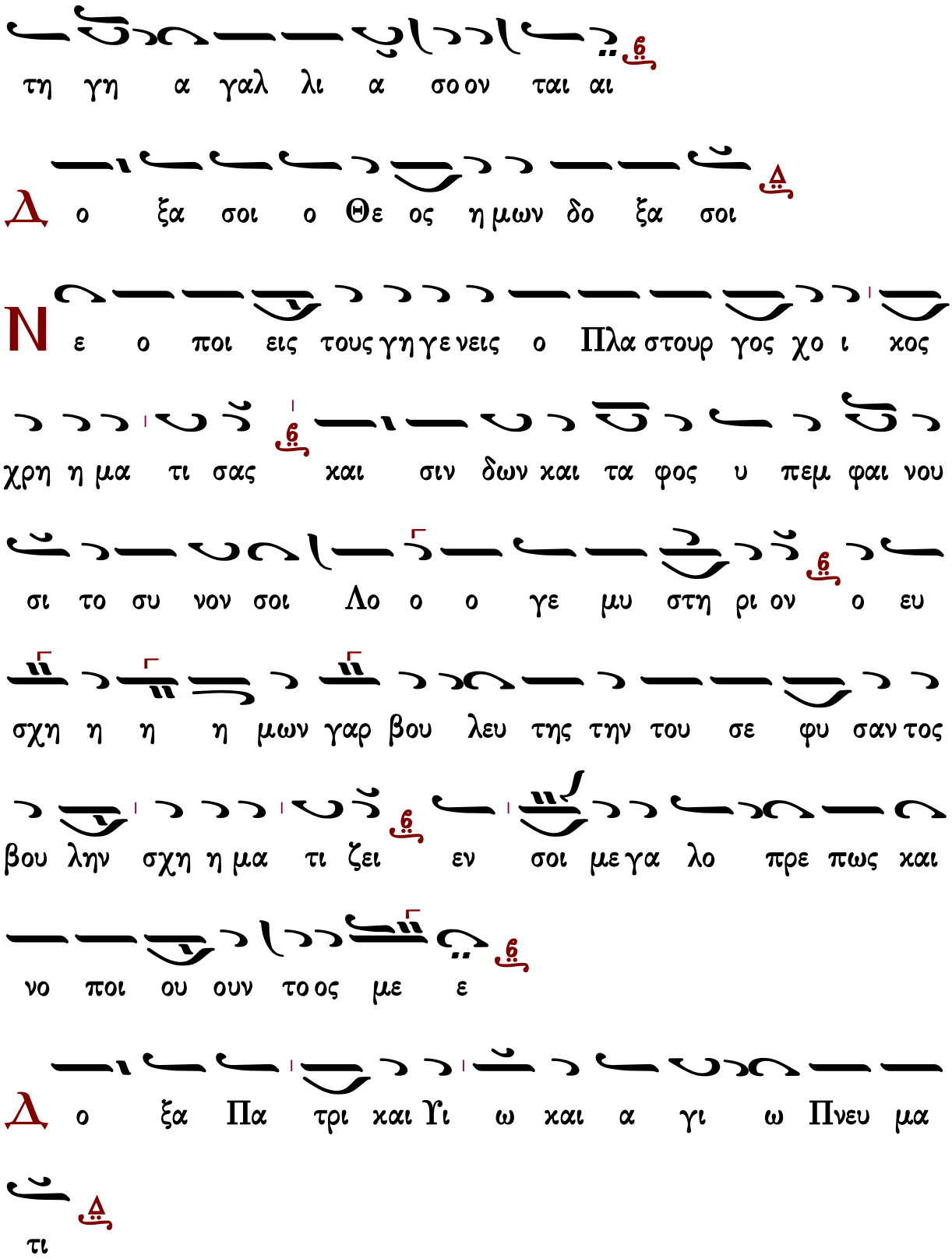
τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ν ε ο ποι εις τους γη γε νεις ο Πλα στουρ γος χο ι κος
χρη η μα τι σας και σιν δων και τα φος υ πεμ φαι νου
σι το συ νον σοι Λο ο ο γε μυ στη ρι ον ο ευ
σχη η η η μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος
βου λην σχη η μα τι ζει εν σοι με γα λο πρε πως και
νο ποι ου ουν το ος με ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

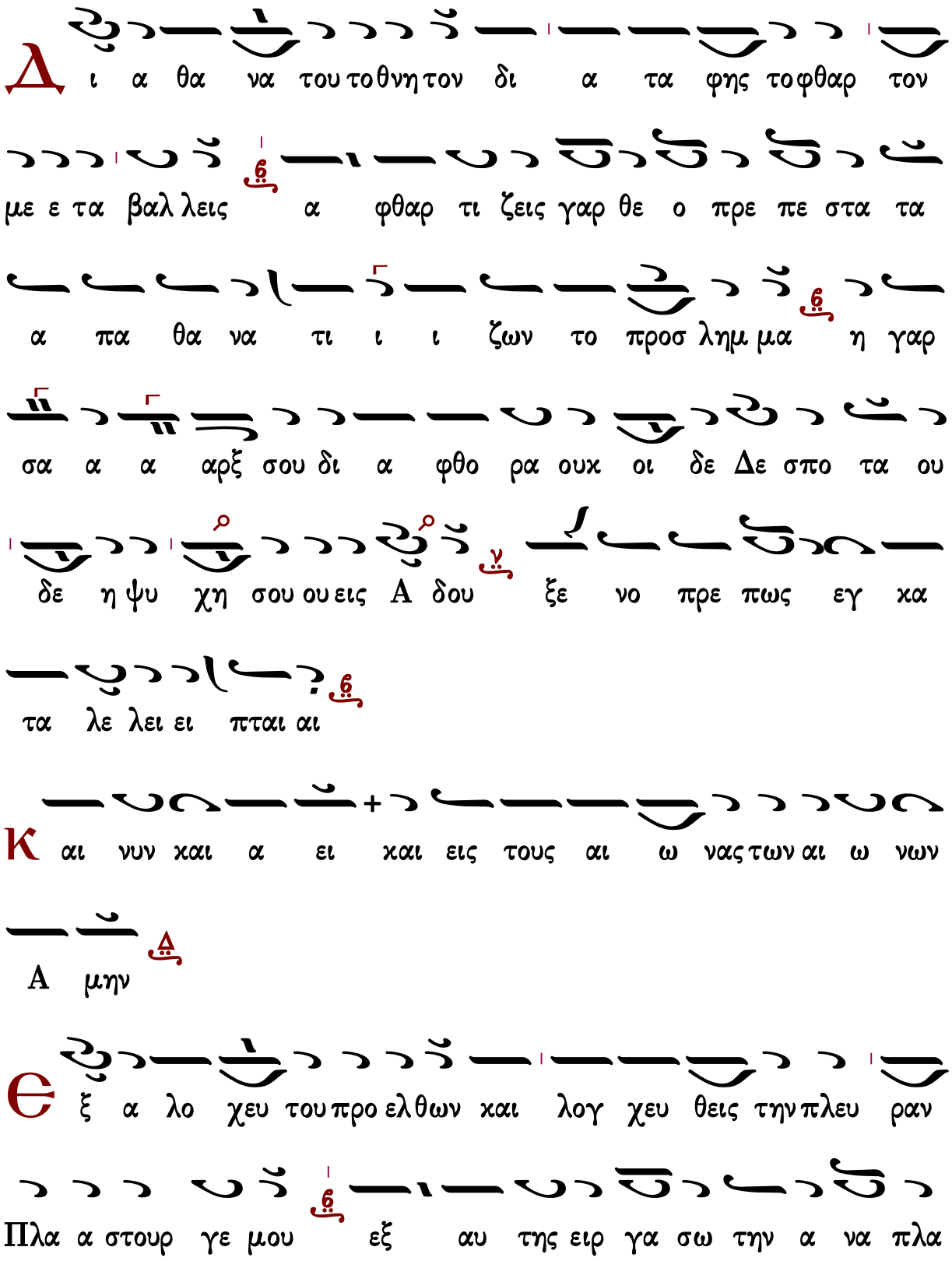
Δι α θα να του το θνη τον δι α τα φης το φθαρ τον
με ε τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα
α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ
σα α α αρξ σου δι α φθο ρα ουκ οι δε Δε σπο τα ου
δε η ψυ χη σου ου εις Α δου ξε νο πρε πως εγ κα
τα λε λει ει πται αι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Θ ξ α λο χευ του προ ελθων και λογ χευ θεις την πλευ ραν
Πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα

σιν την της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ πνω ω ω
σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι ζω ον και ζω ην
ε γει ρα ας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το δυ
υ να α μο ος
Καταβασία
Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμ πα
θως γε ε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε σπε
ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν Α
να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη
σον ται οι εν τοι οις μνη μει οις και πα ντες οι εν
τη γη α γαλ λι α σο ον ται αι

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ت ـ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.279#

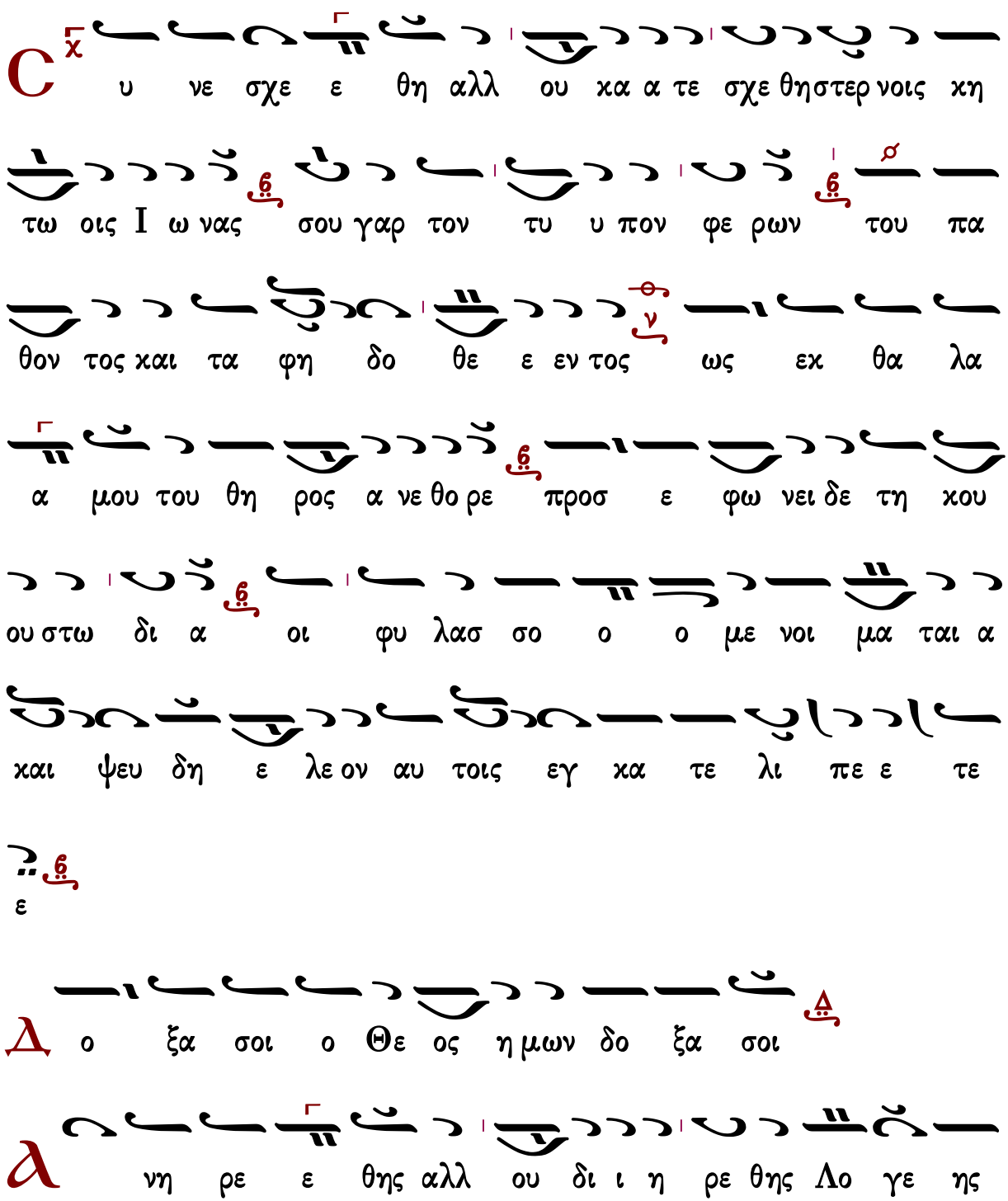

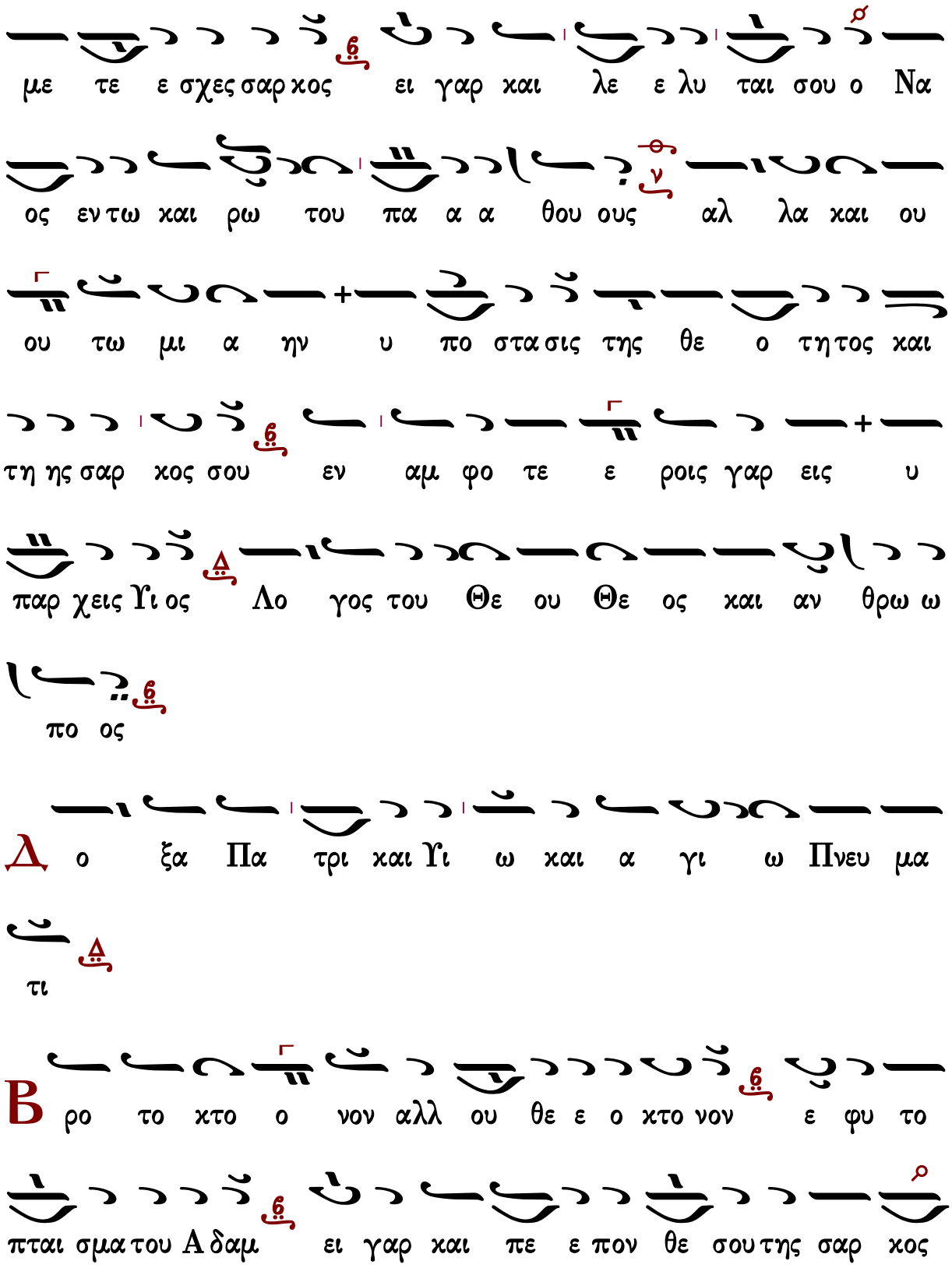
με τε ε σχες σαρ κος ει γαρ και λε ε λυ ται σου ο Να
ος εν τω και ρω του πα α α θου ους αλ λα και ου
ου τω μι α ην υ πο στα σις της θε ο τη τος και
τη ης σαρ κος σου εν αμ φο τε ε ροις γαρ εις υ
παρ χεις Υι ος Λο γος του Θε ου Θε ος και αν θρω ω
πο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ε ο κτο νον ε φυ το
πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε ε πον θε σου της σαρ κος

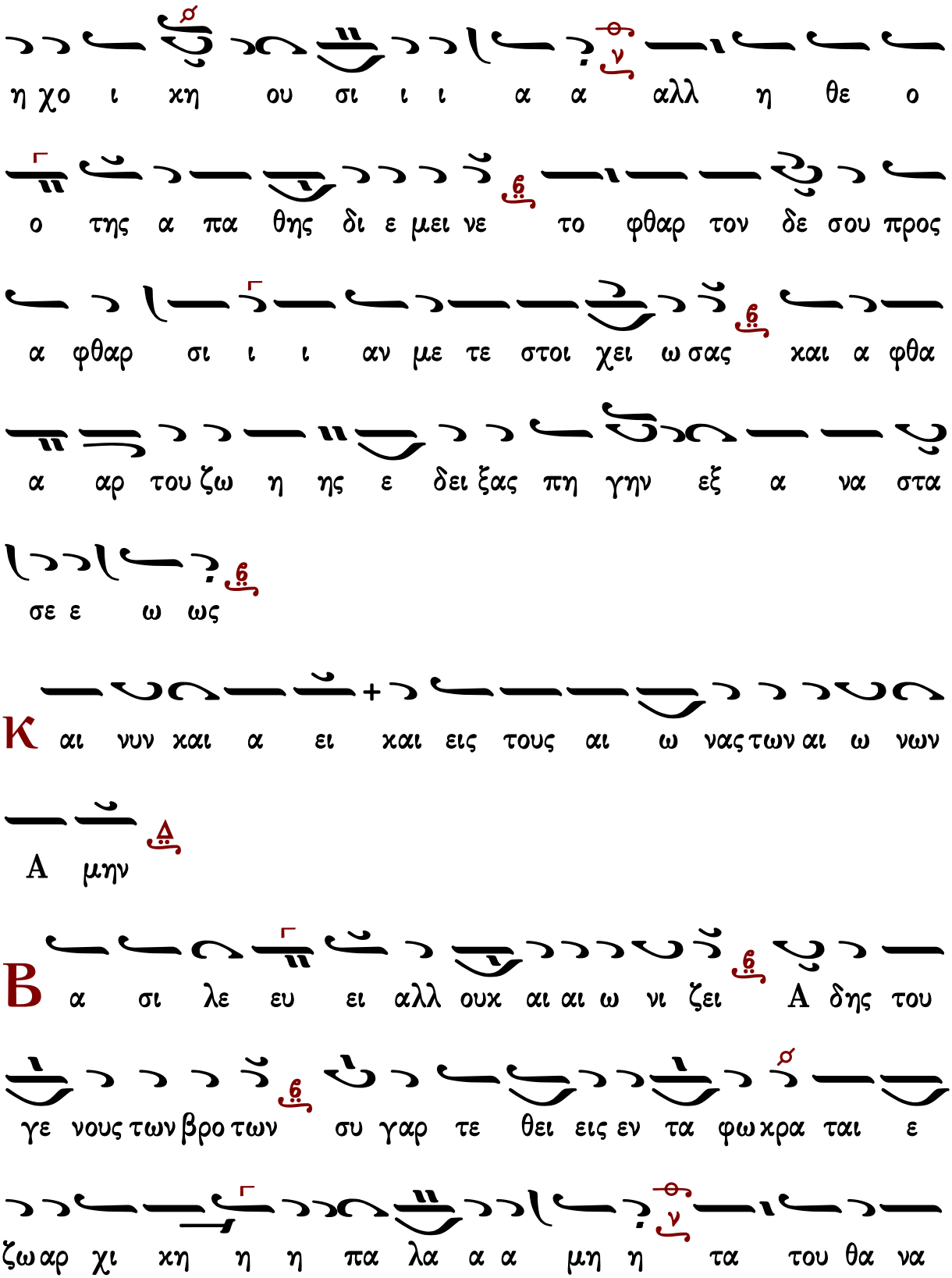
η χο ι χη ου σι ι ι α α αλλ η θε ο
ο της α πα θης δι ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς
α φθαρ σι ι ι αν με τε στοι χει ω σας χαι α φθα
α αρ του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα
σε ε ω ως
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι αι ω νι ζει Α δης του
γε νους των βρο των συ γαρ τε θει εις εν τα φω χρα ται ε
ζω αρ χι χη η η πα λα α α μη η τα του θα να

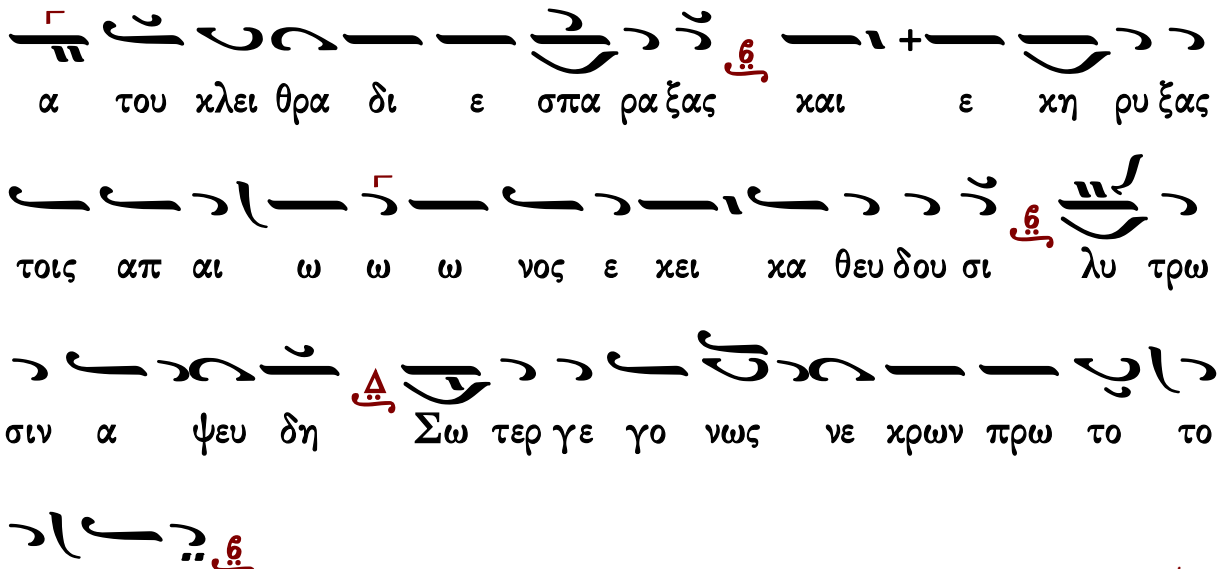
α του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας
τοις απ αι ω ω ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ τρω
σιν α ψευ δη Σω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το
ο κο ος

Καταβασία

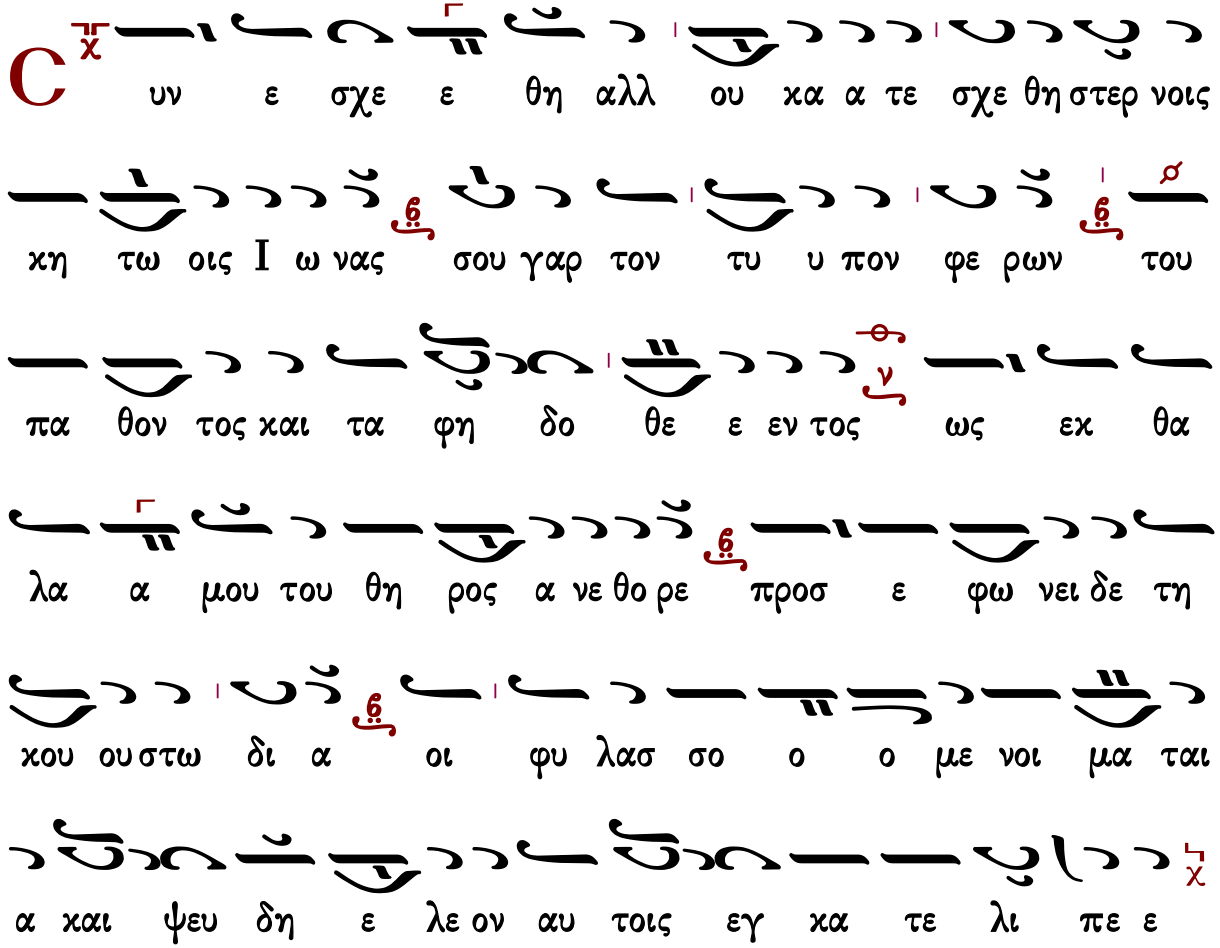
C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα α τε σχε θη στερ νοις
κη τω οις I ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του
πα θον τος και τα φη δο θε ε εν τος ως εκ θα
λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη
κου ου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται
α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε

ᾠδὴ ζ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.281#

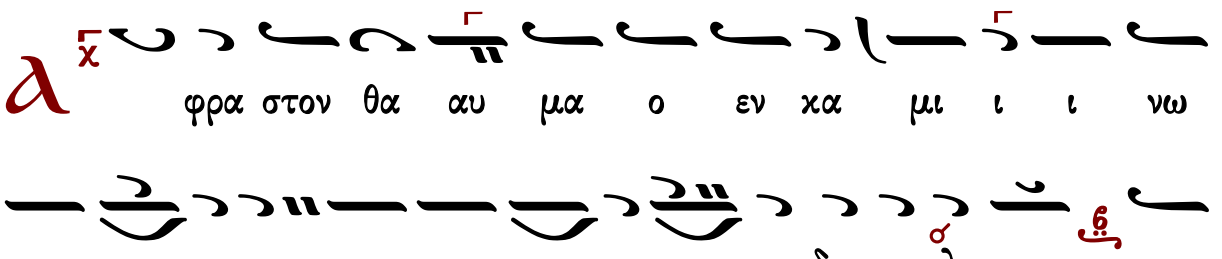

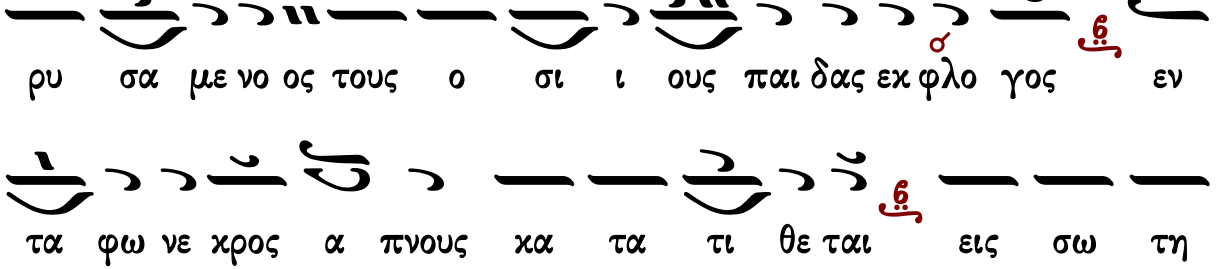

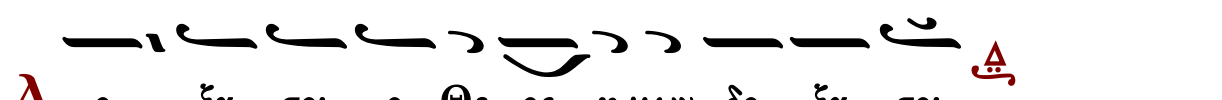

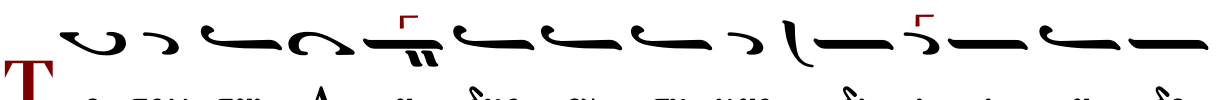

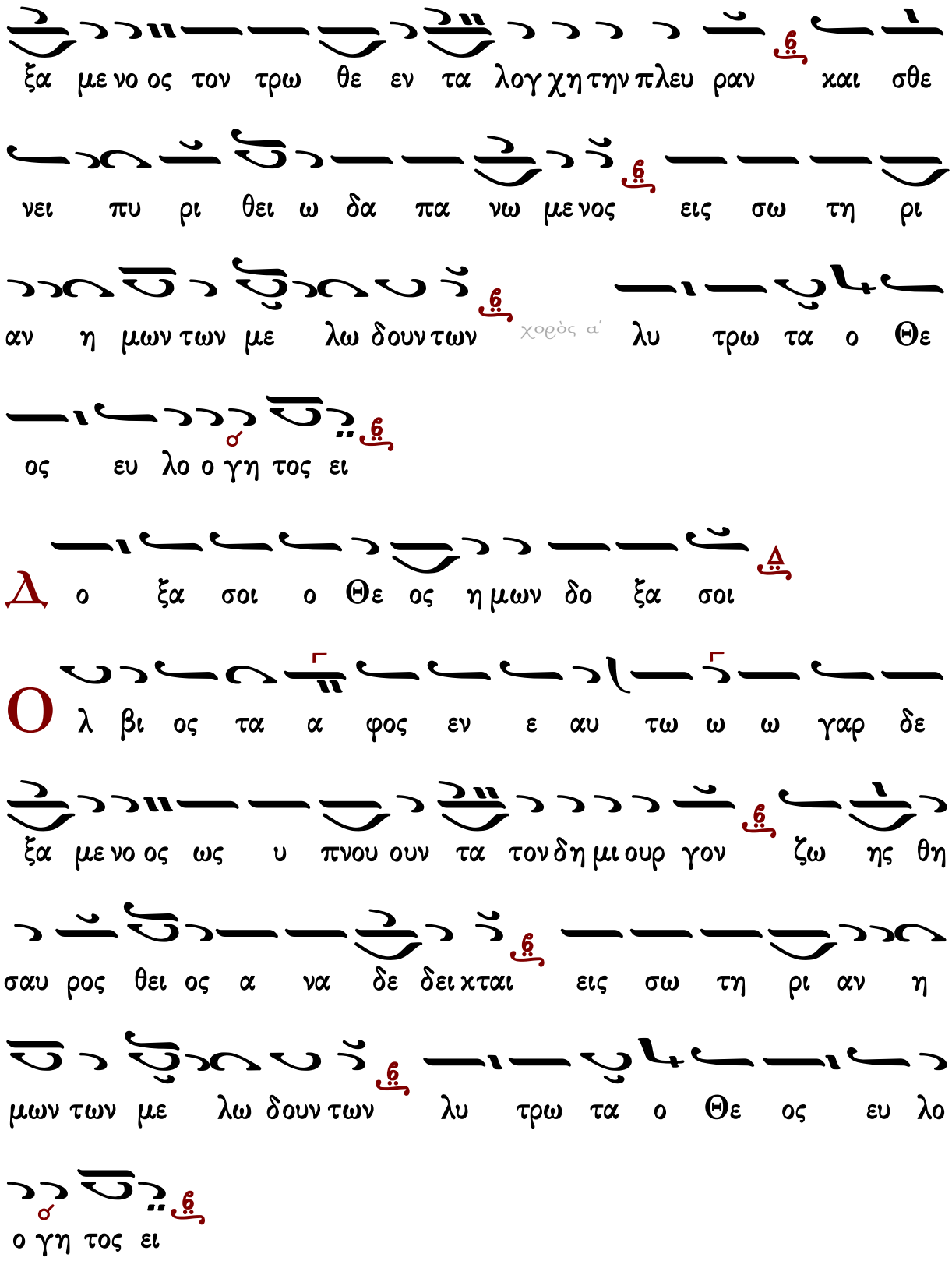
ξα με νο ος τον τρω θε εν τα λογ χη την πλευ ραν και σθε
νει πυ ρι θει ω δα πα νω με νος εις σω τη ρι
αν η μων των με λω δουν των χορὸς α΄ λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε
ξα με νο ος ως υ πνου ουν τα τον δη μι ουρ γον ζω ης θη
σαυ ρος θει ος α να δε δει κται εις σω τη ρι αν η
μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος ευ λο
ο γη τος ει

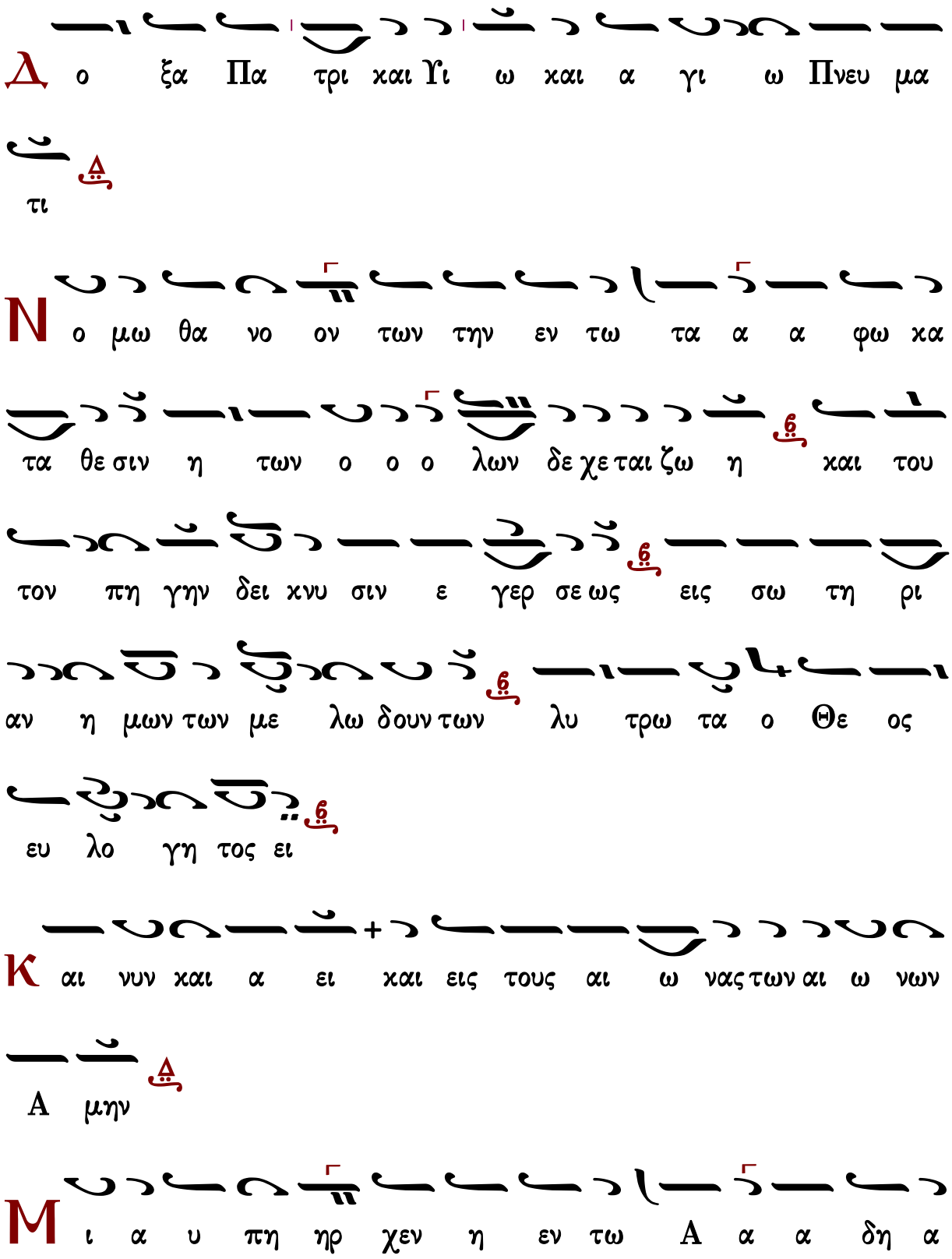
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ν ο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω χα
τα θε σιν η των ο ο ο λων δε χε ται ζω η και του
τον πη γην δει χνυ σιν ε γερ σε ως εις σω τη ρι
αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε ος
ευ λο γη τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α δη α

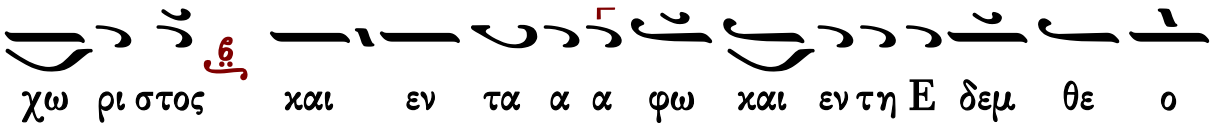
χω ρι στος και εν τα α α φω και εν τη Ε δεμ θε ο

της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω τη ρι

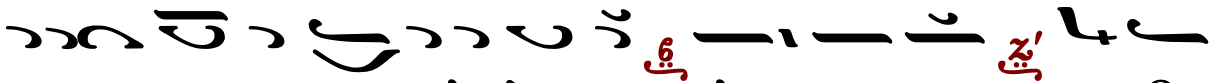
αν η μων των με ε λω δουν των λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Καταβασία

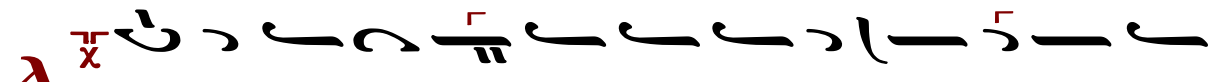
φρα στον θα αυ μα ο εν χα μι ι ι νω

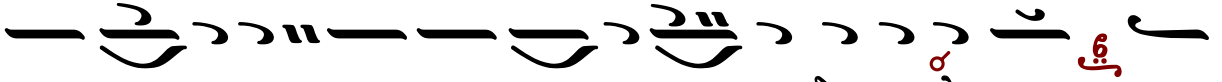
ρυ σα με νο ος τους ο σι ι ους παι δας εκ φλο γος εν

τα φω νε χρος α πνους κα τα τι θε ται εις σω τη

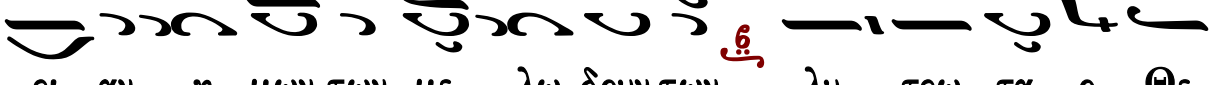
ρι αν η μων των με λω δουν των λυ τρω τα ο Θε

ος ευ λο ο γη τος ει

Ἦχος λ πα Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.283#

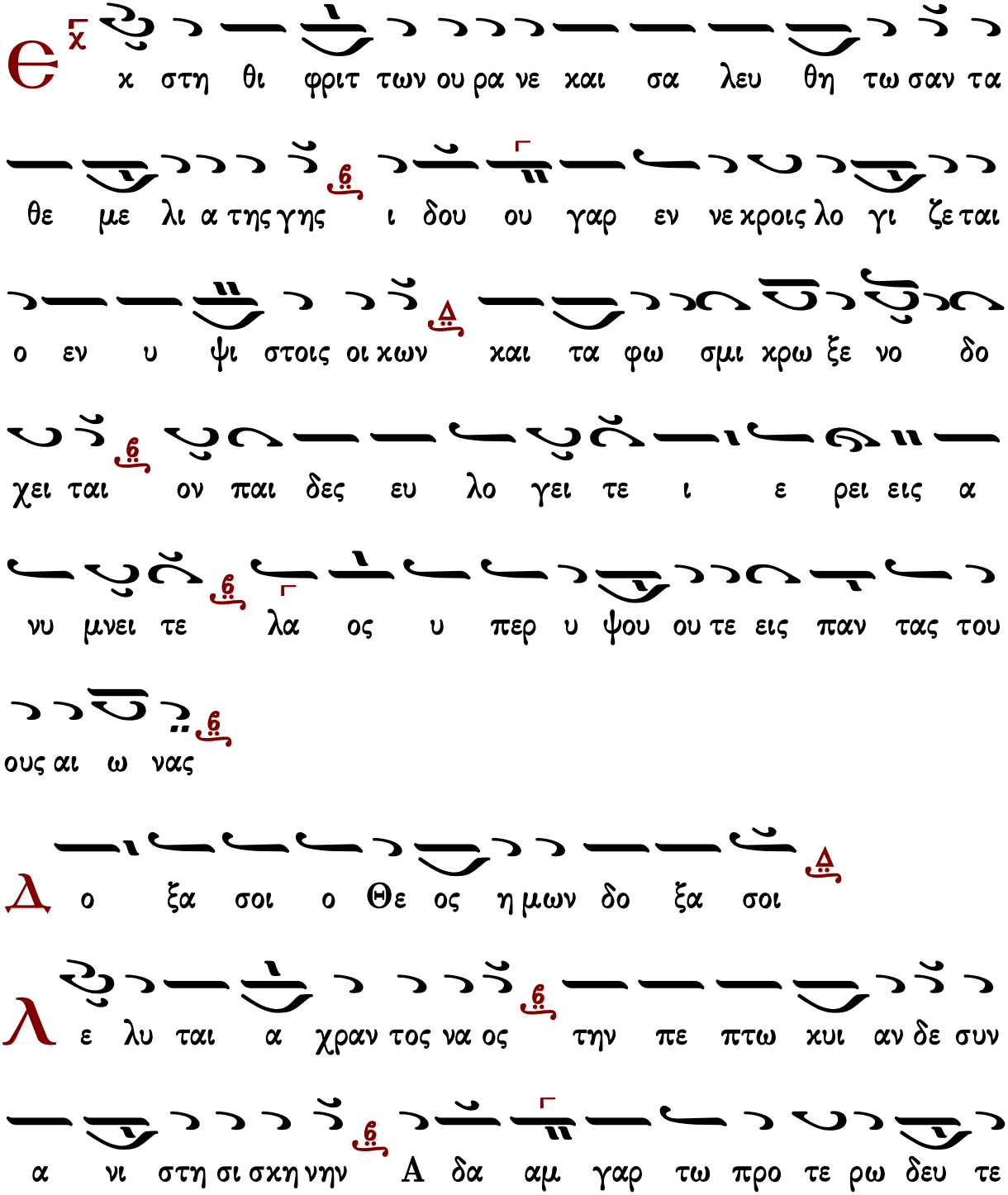

ρος ο εν υ ψι στοις οι χων χα τηλ θε με χρις Α δου ου

τα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρει εις α

νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του

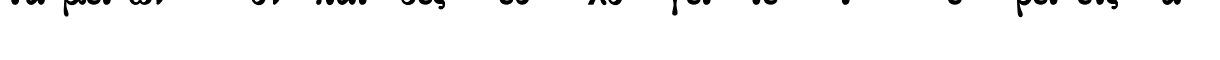
ους αι ω νας

Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Π ε παυ ται τολ μα μα θη των Α ρι μα θαι ας δε α

ρι στευ ει Ι ω σηφ νε χρο ον γαρ και γυ μνον θε ω μενος

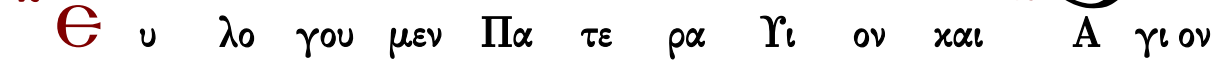
τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται και κη δευ ει ει κραυ γα

ζων οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρει εις α νυ

μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι

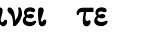
ω νας

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

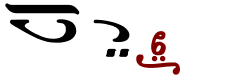
Α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη τος

ω α φρα στου α νο χης ε χω ω ων γαρ υ πο γης σφρα

γι ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων και πλα νος Θε ος συ

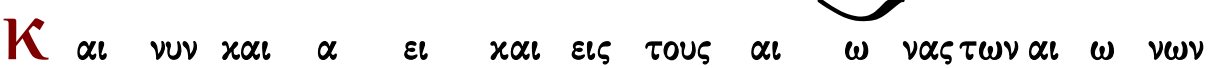
κο φαν τει ται ον Παι δες ευ λο γει τε ε Ι ε ρει

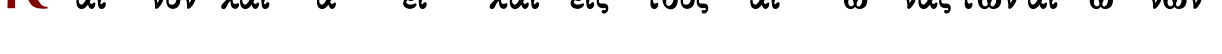
εις α νυ μνει τε λα ος υ περ υ ψου ου τε εις παν

τας τους αι ω νας
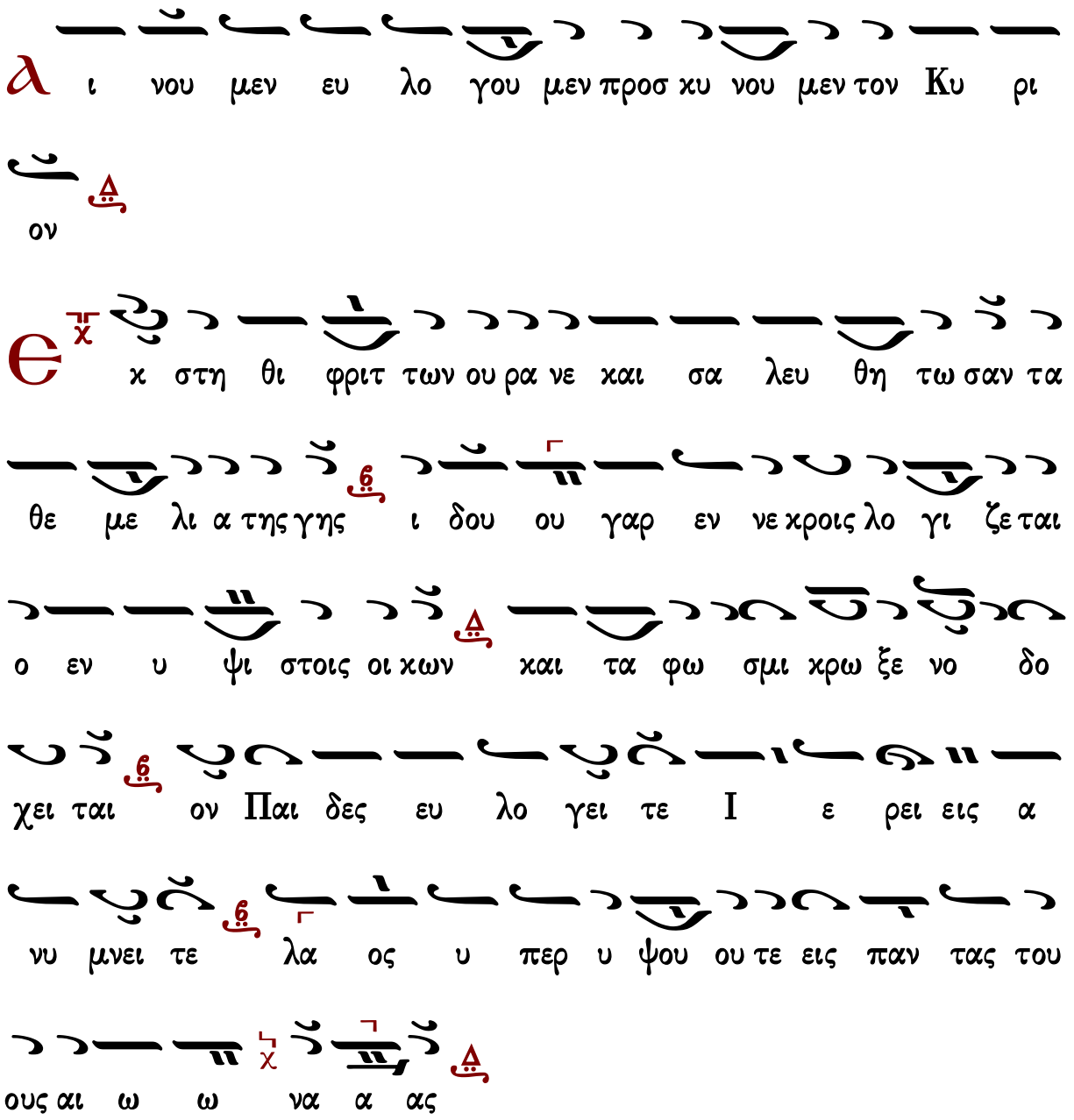
Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ′

χορὸς α′

Ἦχος λ Δι

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς, 1971 σ.286#

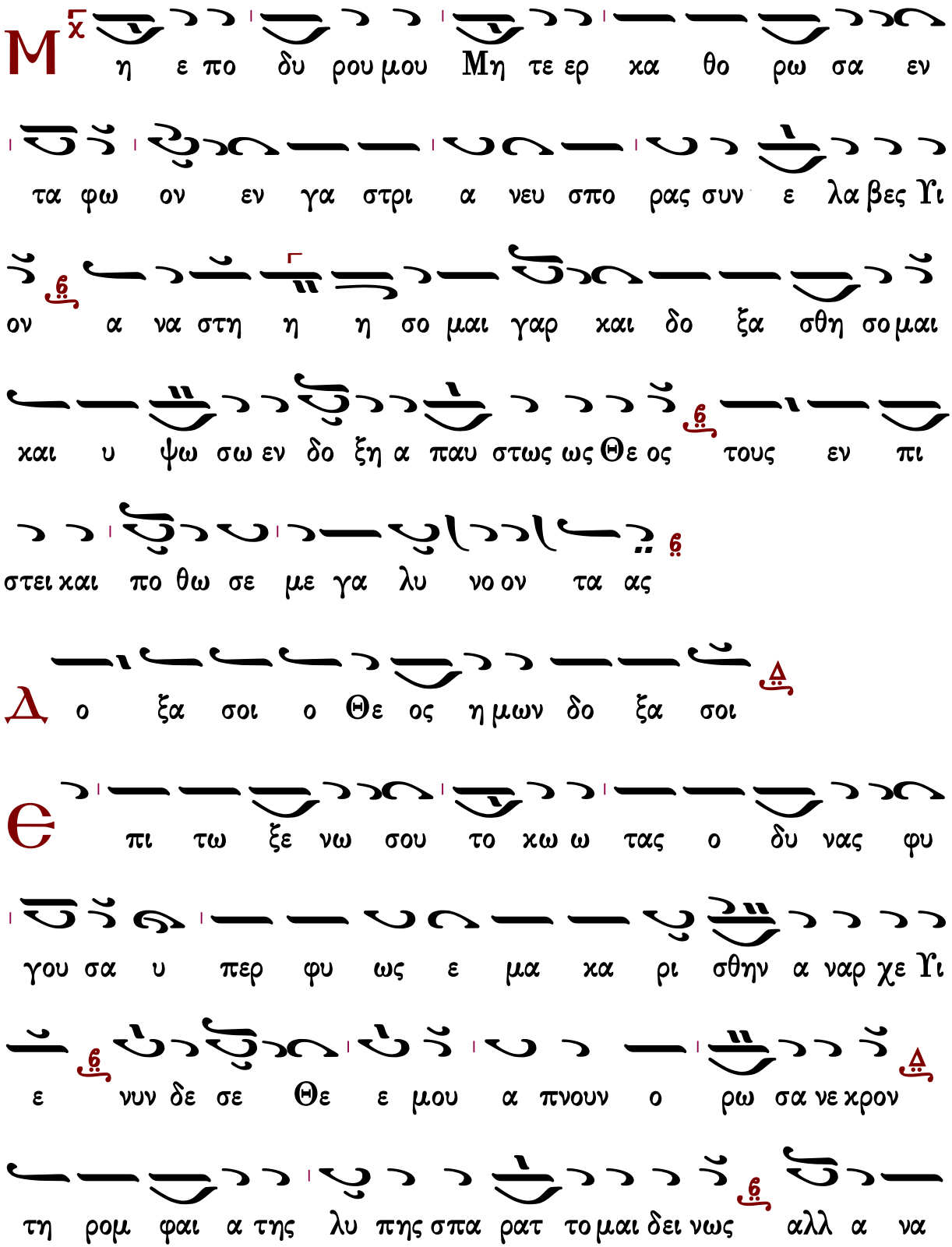
Μ
η ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν
τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι
ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι
και υ ψω σω εν δο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι
στει και πο θω σε με γα λυ νο ον τα ας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Θ πι τω ξε νω σου το κω ω τας ο δυ νας φυ
γου σα υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρ χε Υι
ε νυν δε σε Θε ε μου α πνουν ο ρω σα νε κρον
τη ρομ φαι α της λυ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να

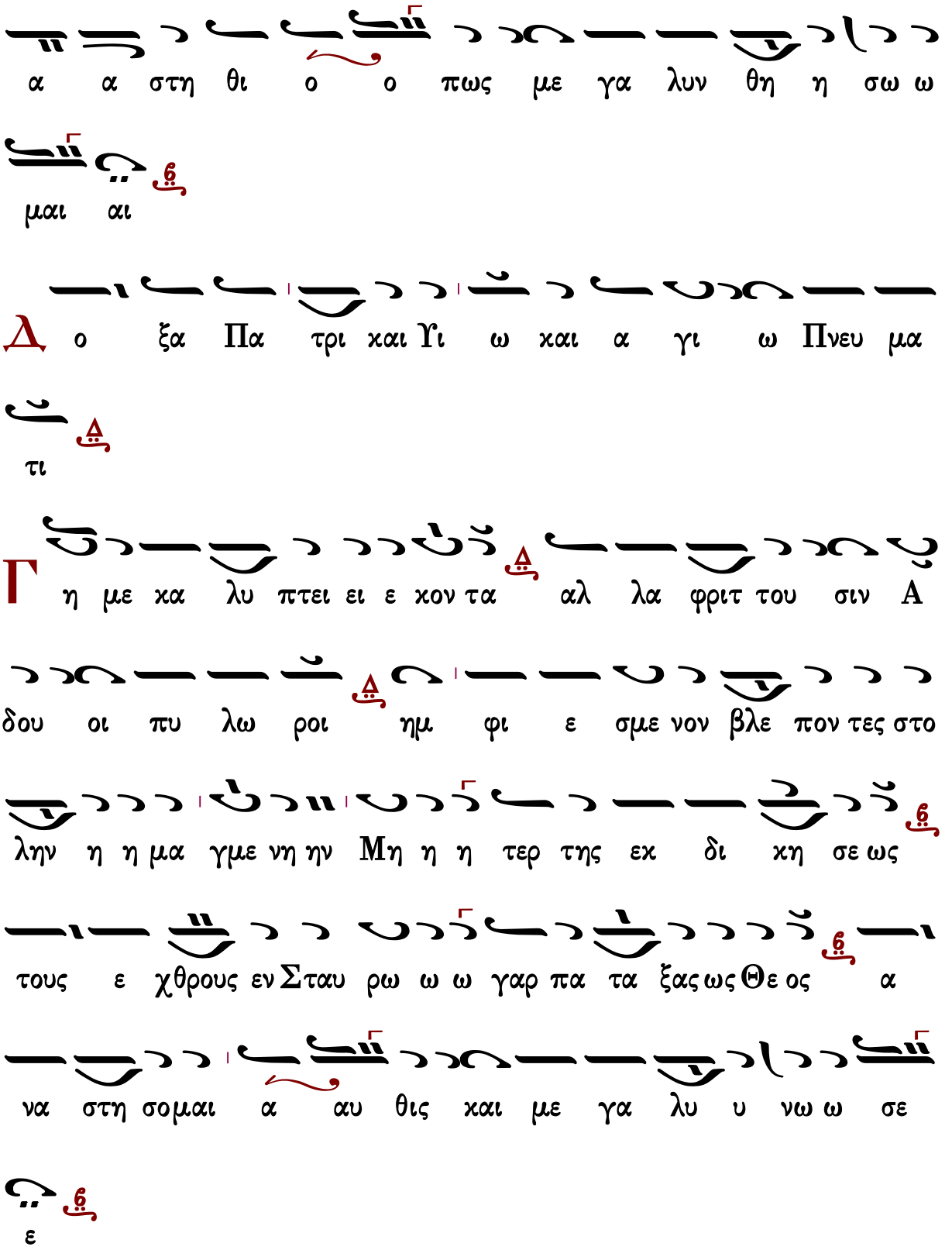
α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη η σω ω
μαι αι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Γ η με κα λυ πτει ει ε κον τα αλ λα φριτ του σιν Α
δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε νον βλε πον τες στο
λην η η μα γμε νη ην Μη η η τερ της εκ δι κη σε ως
τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α
να στη σομαι α αυ θις και με γα λυ υ νω ω σε
ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων

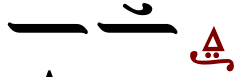
Α μην

γαλ λι α σθω η χτι σι ις ευ φραι νε σθω σαν

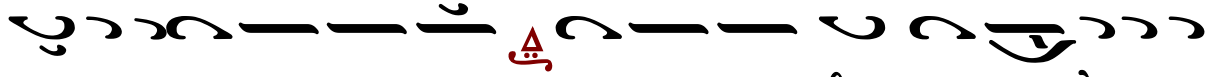
παν τες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σχυ λε ευ ται

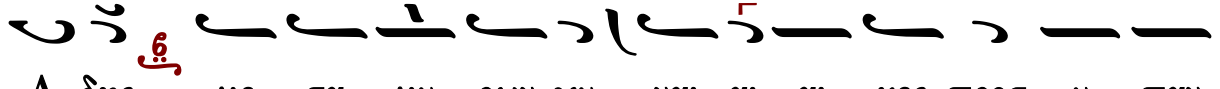
Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι χες προσ υ παν

τα τω σαν τον Α δαμ συν τη Ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη

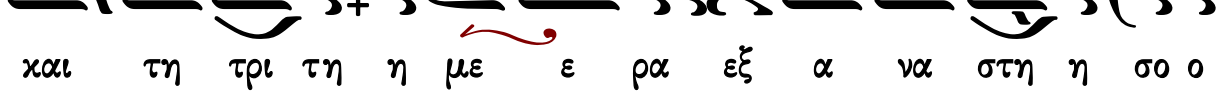
χαι τη τρι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο

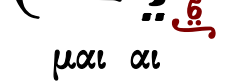
μαι αι

Καταβασία

η ε πο δυ ρου μου Μη τε ερ κα θο ρω σα εν

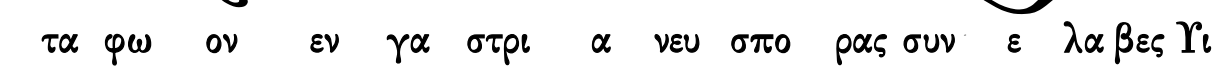
τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι

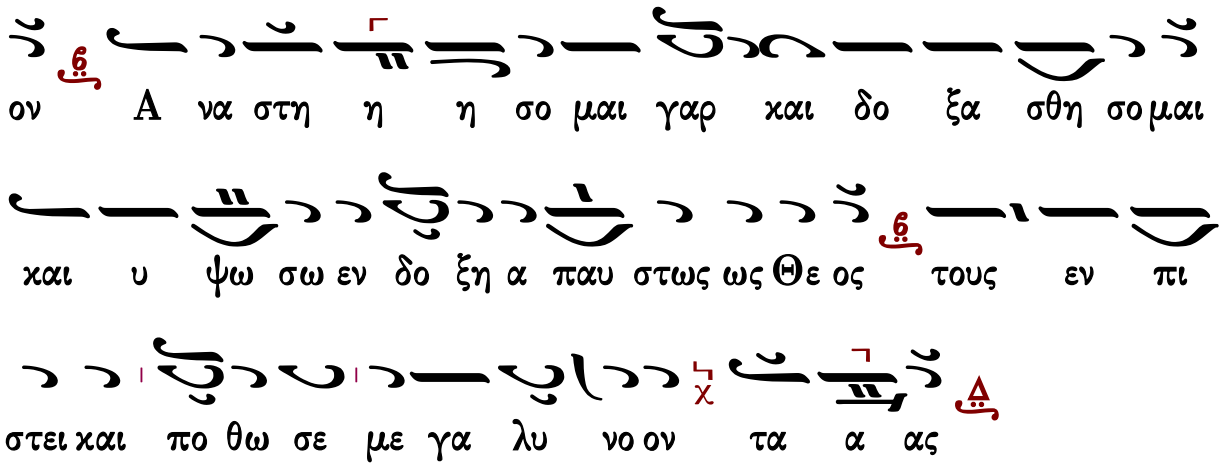

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ᾠδὴ α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

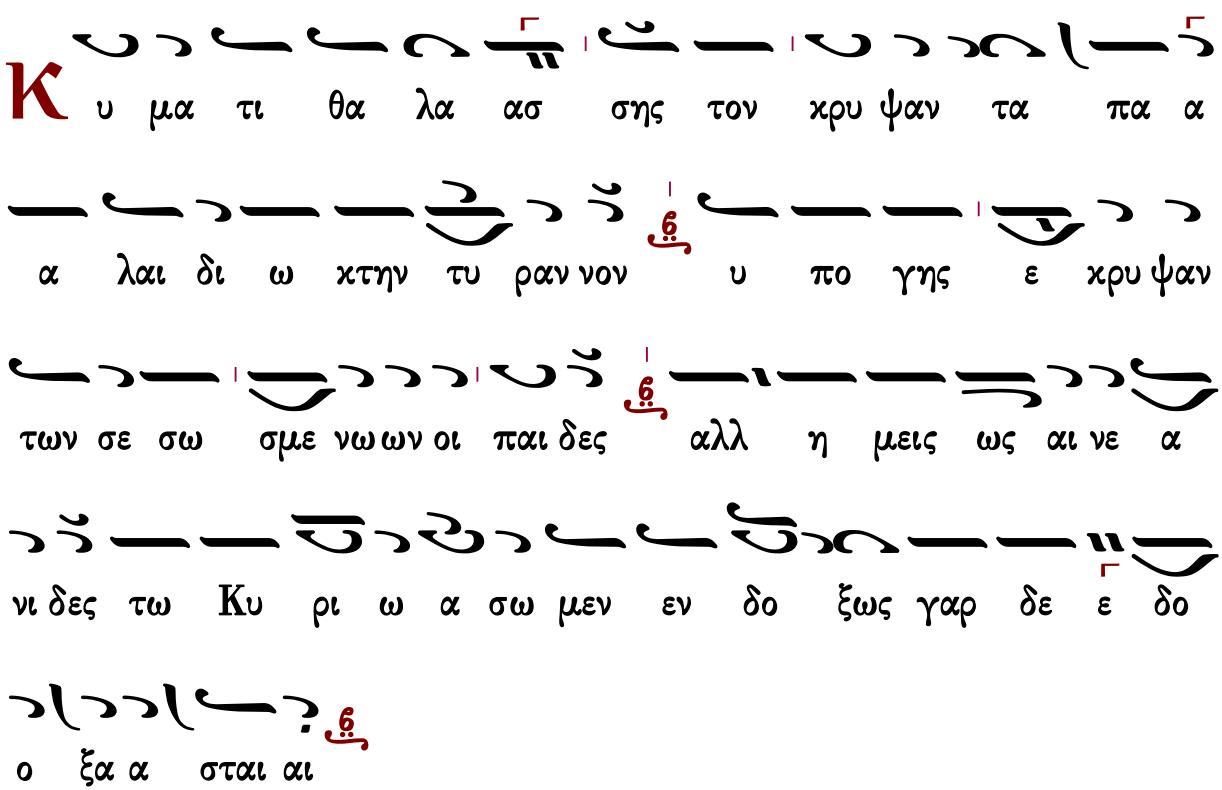

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἅδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

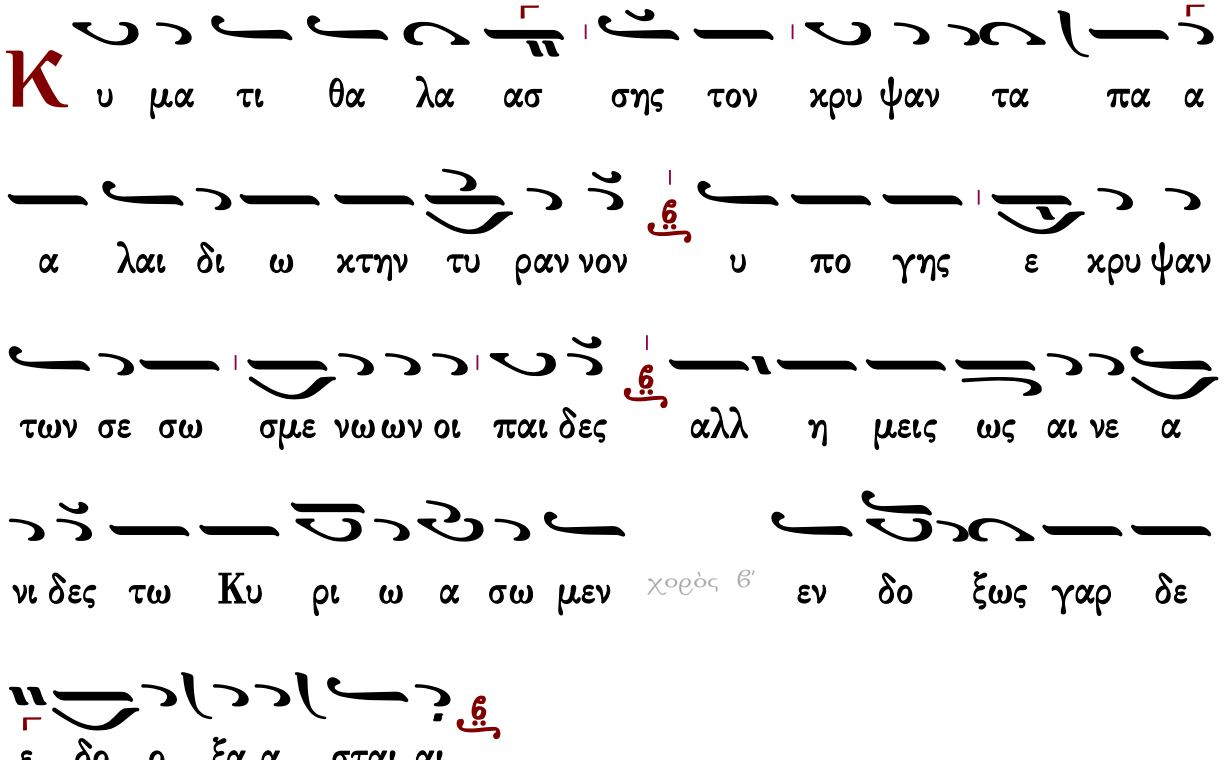

Ἦχος λ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

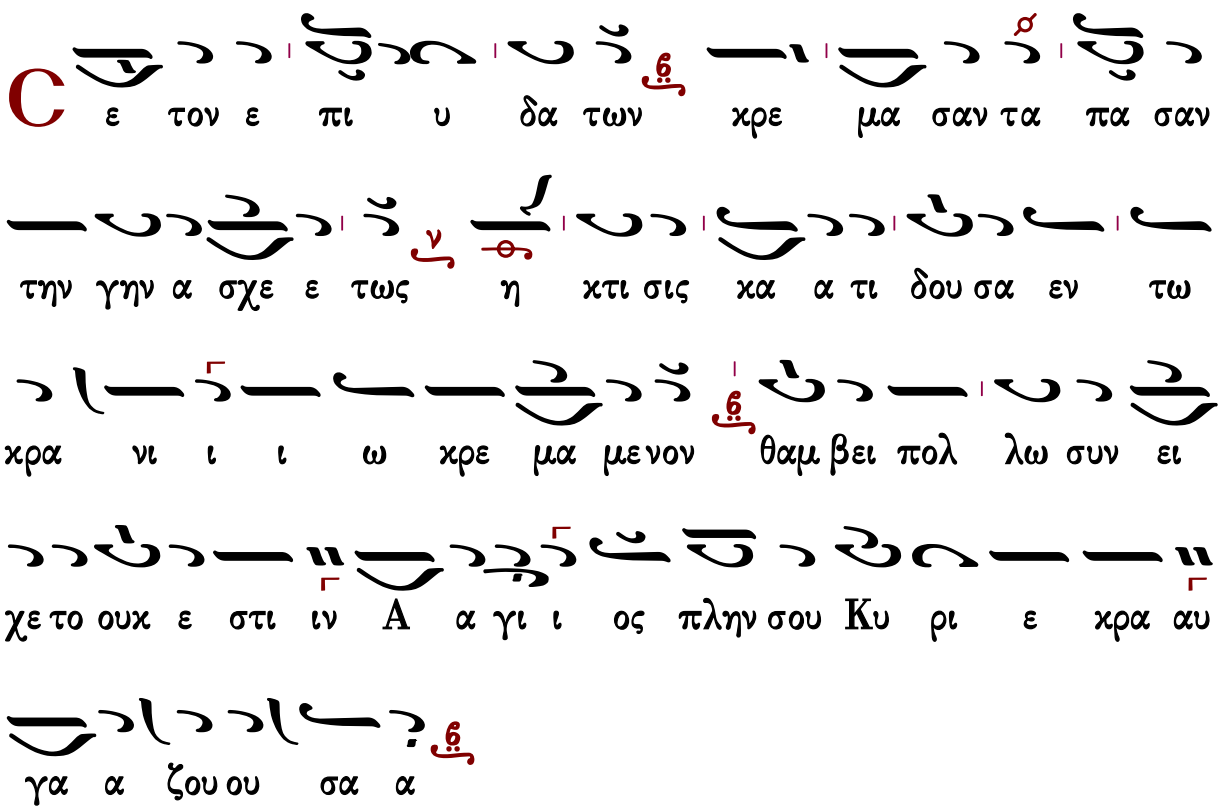

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

χορὸς α΄

Ἦχος λ π ☜ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

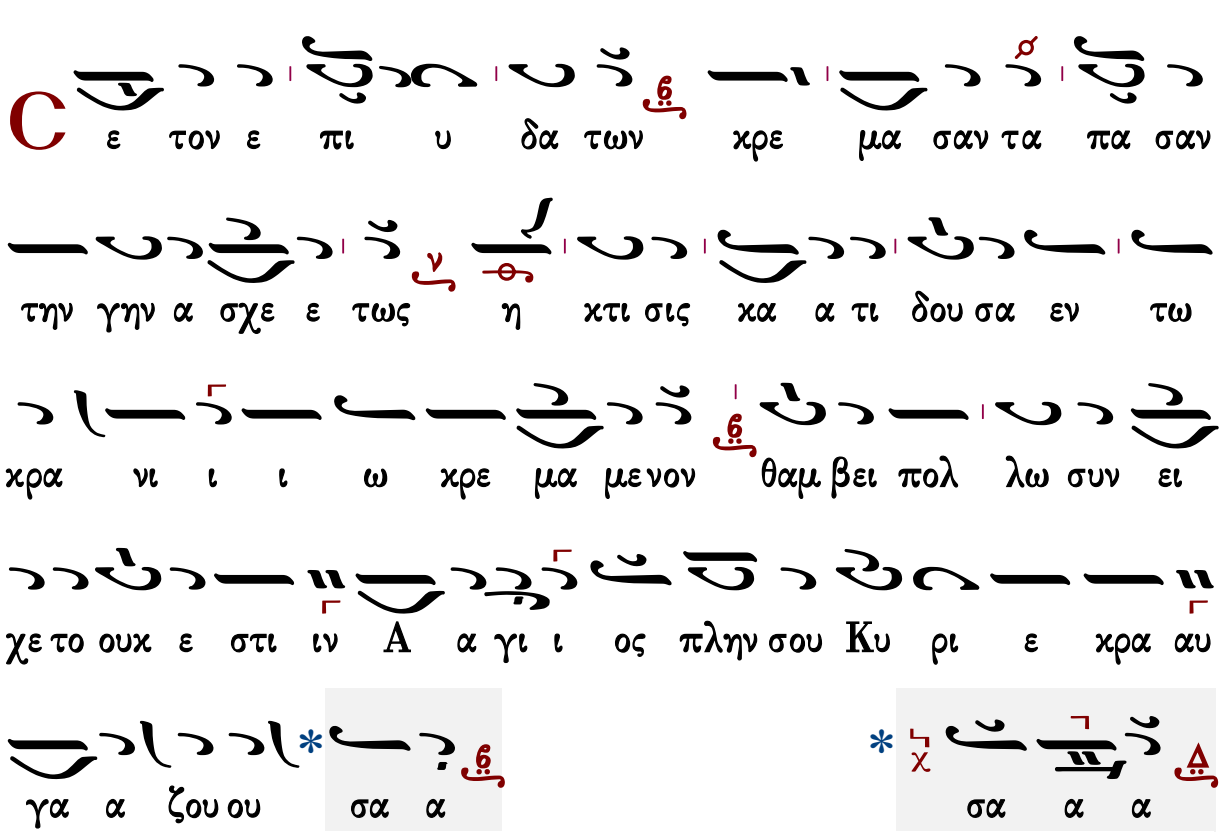

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

ᾠδὴ δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ π ☜ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

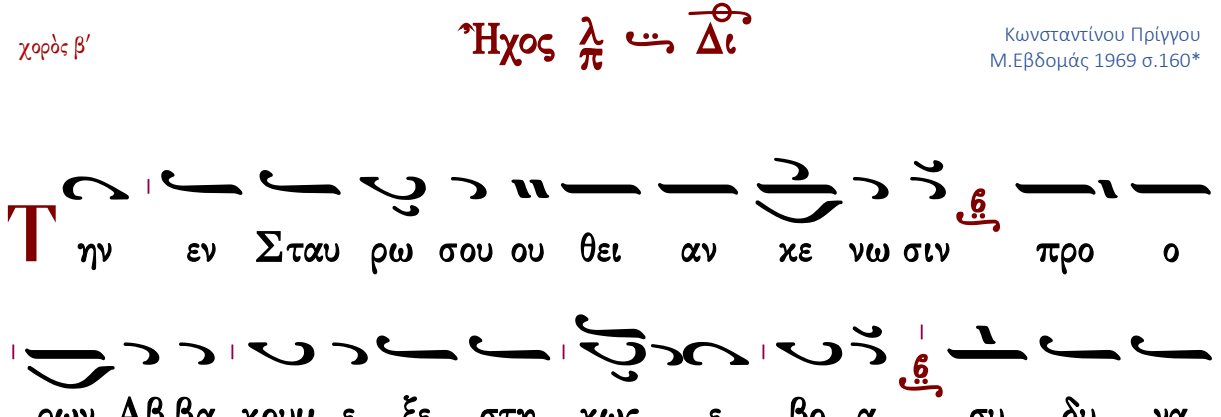

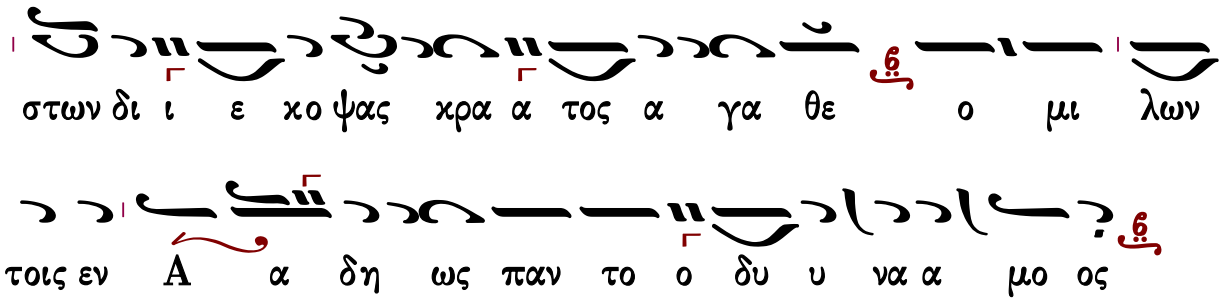

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διῄρηται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἅιδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἅιδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

Καταβασία

χορὸς β′

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

χορὸς α΄

Ἦχος λ Βϐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*
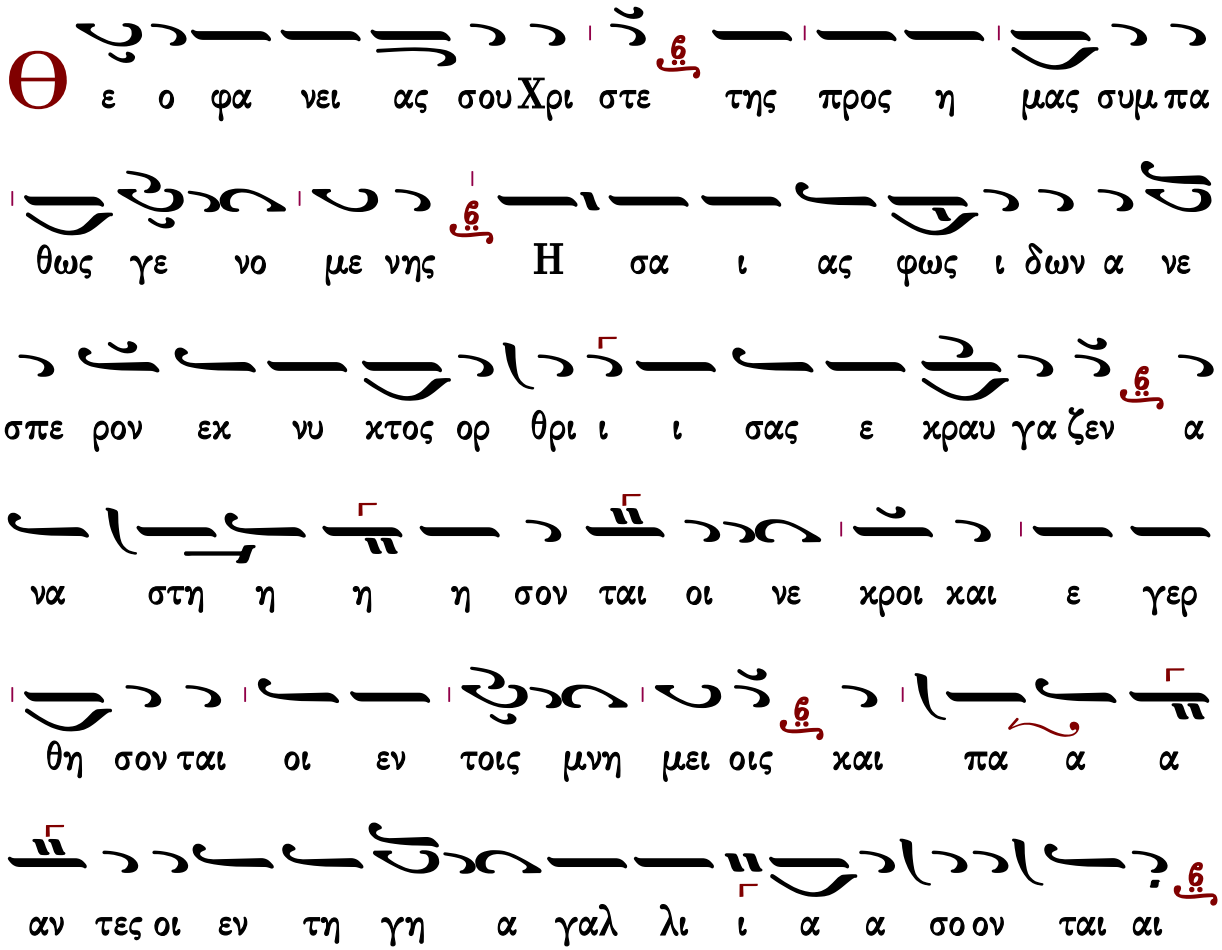
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τήν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει· ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς Ἅδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία

χορὸς α′

Ἦχος λ Βϐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

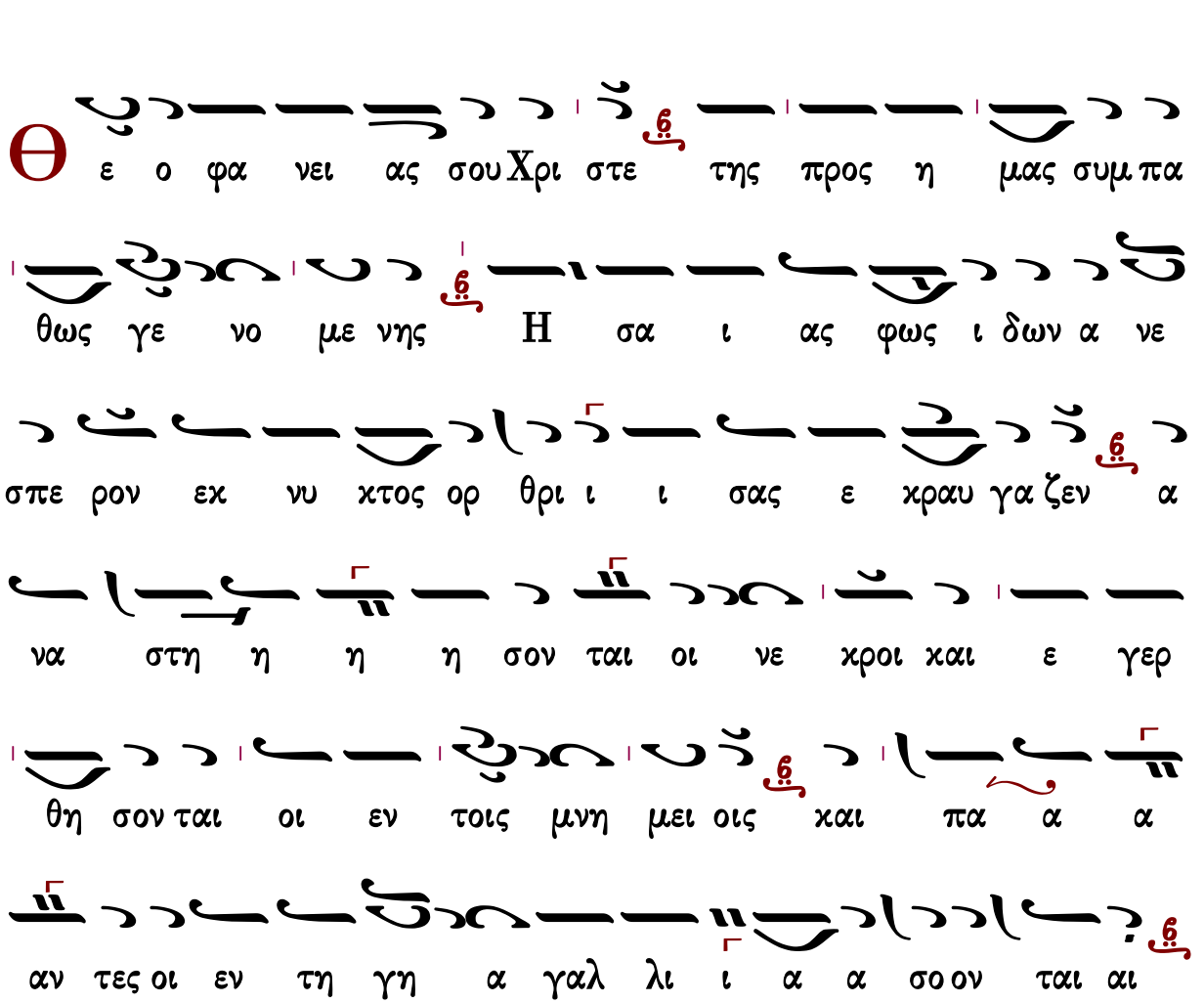

ᾠδὴ ς′

χορὸς β′

Ἦχος λ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

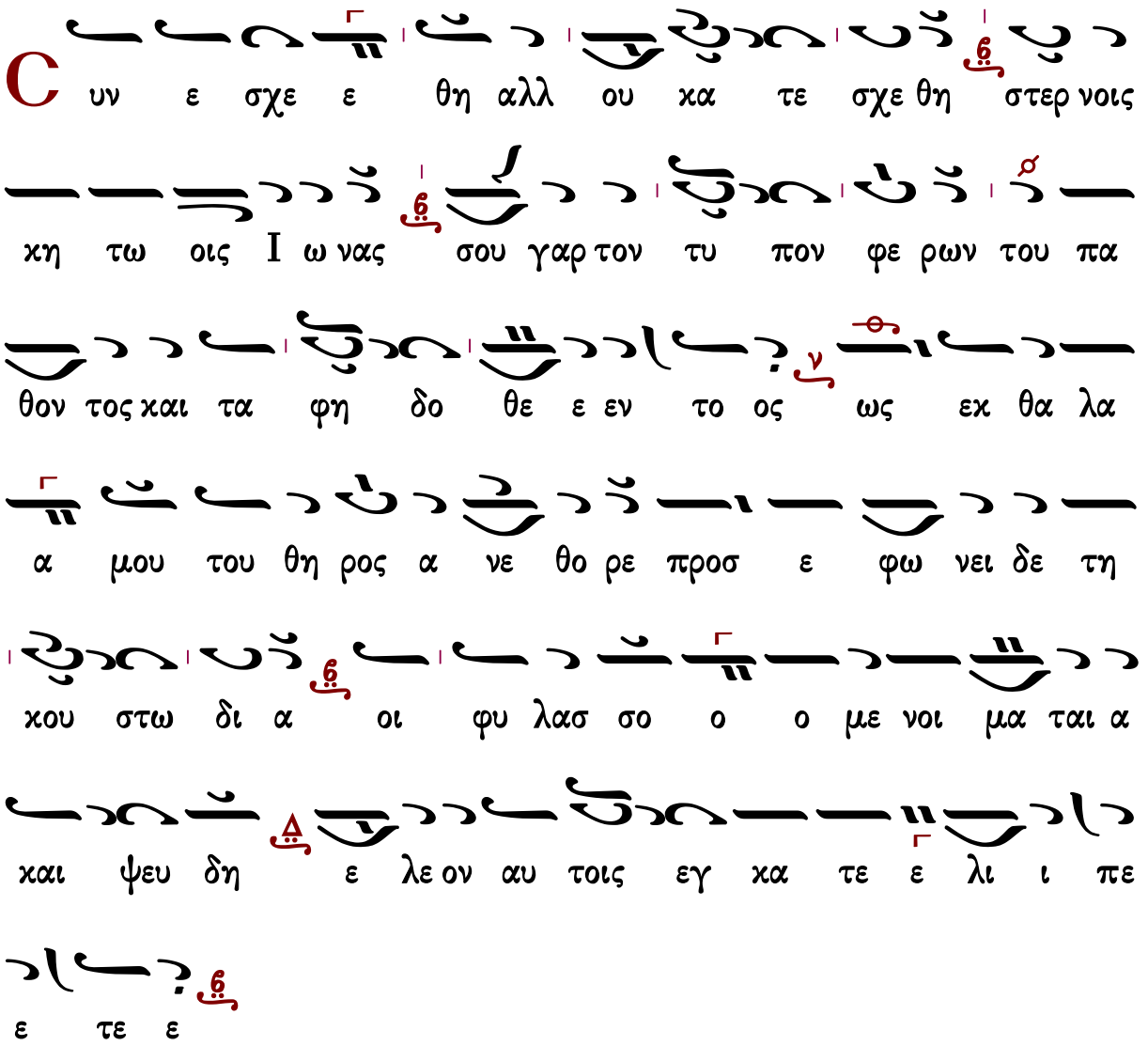

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἀνηρέθης, ἀλλ᾽ οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ᾽ οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ᾽ ἡ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ᾽ οὐκ αἰωνίζει, Ἅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία

χορὸς β′

Ἦχος λ πλ. δ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.161*

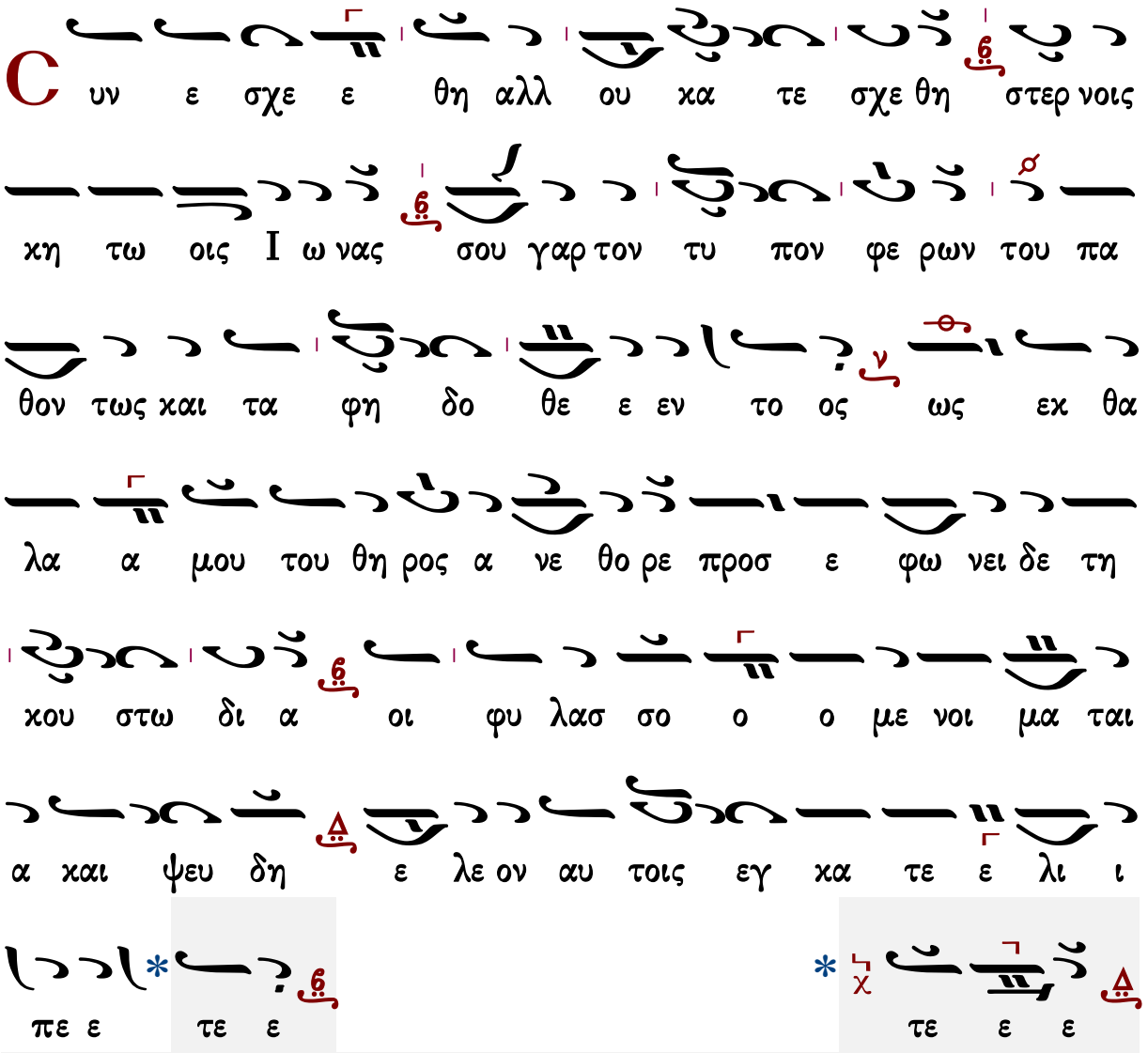

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτὴ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος λ΄ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τέτρωται Ἅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, χορὸς β΄ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὄλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγήν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἅδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία

χορὸς α′

Ἦχος λ π ◡ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

ᾠδὴ η′

χορὸς β′

Ἦχος λ π ◡ Βϐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

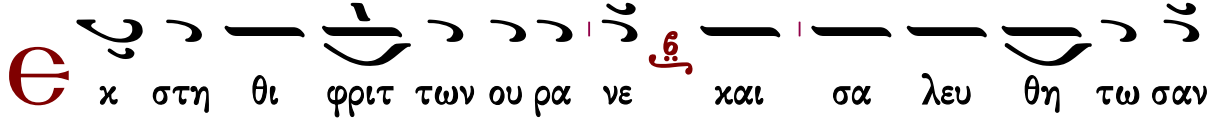

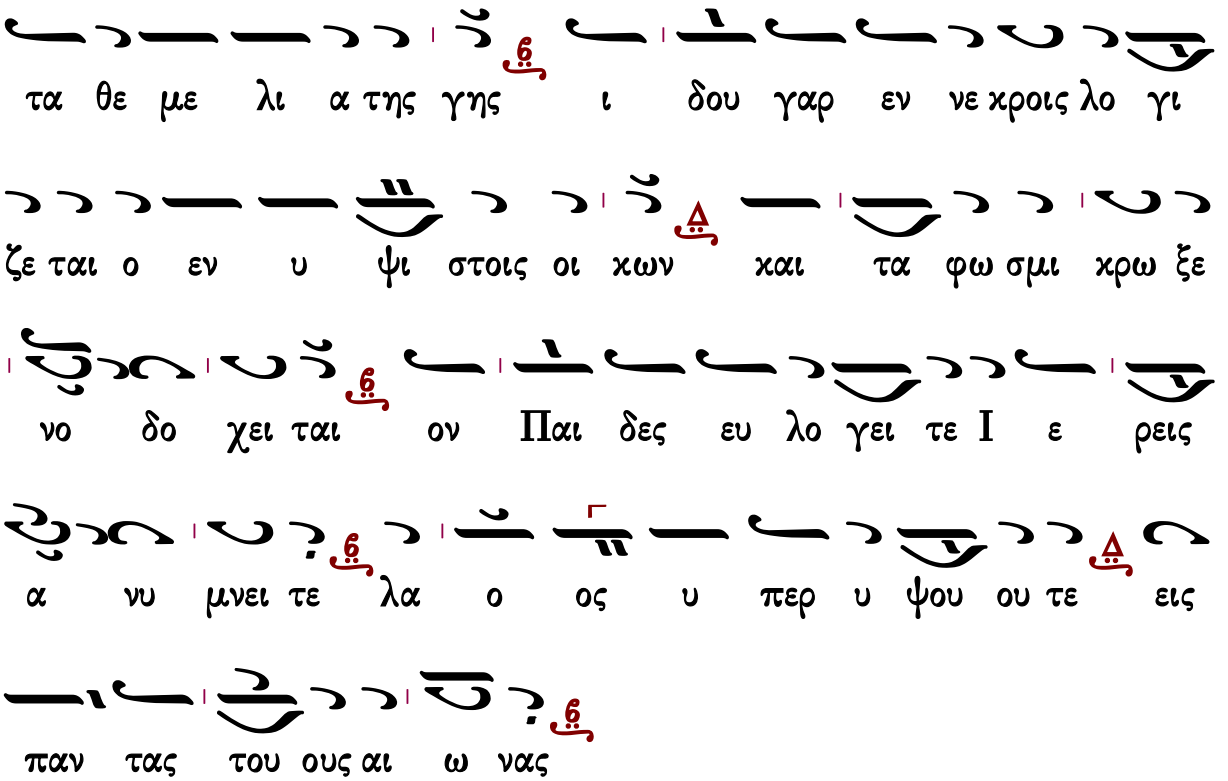

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθεν μέχρις Ἅδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὢ ἀγαθότητος! ὢ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία

χορὸς β′

Ἦχος λ π Βϐ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

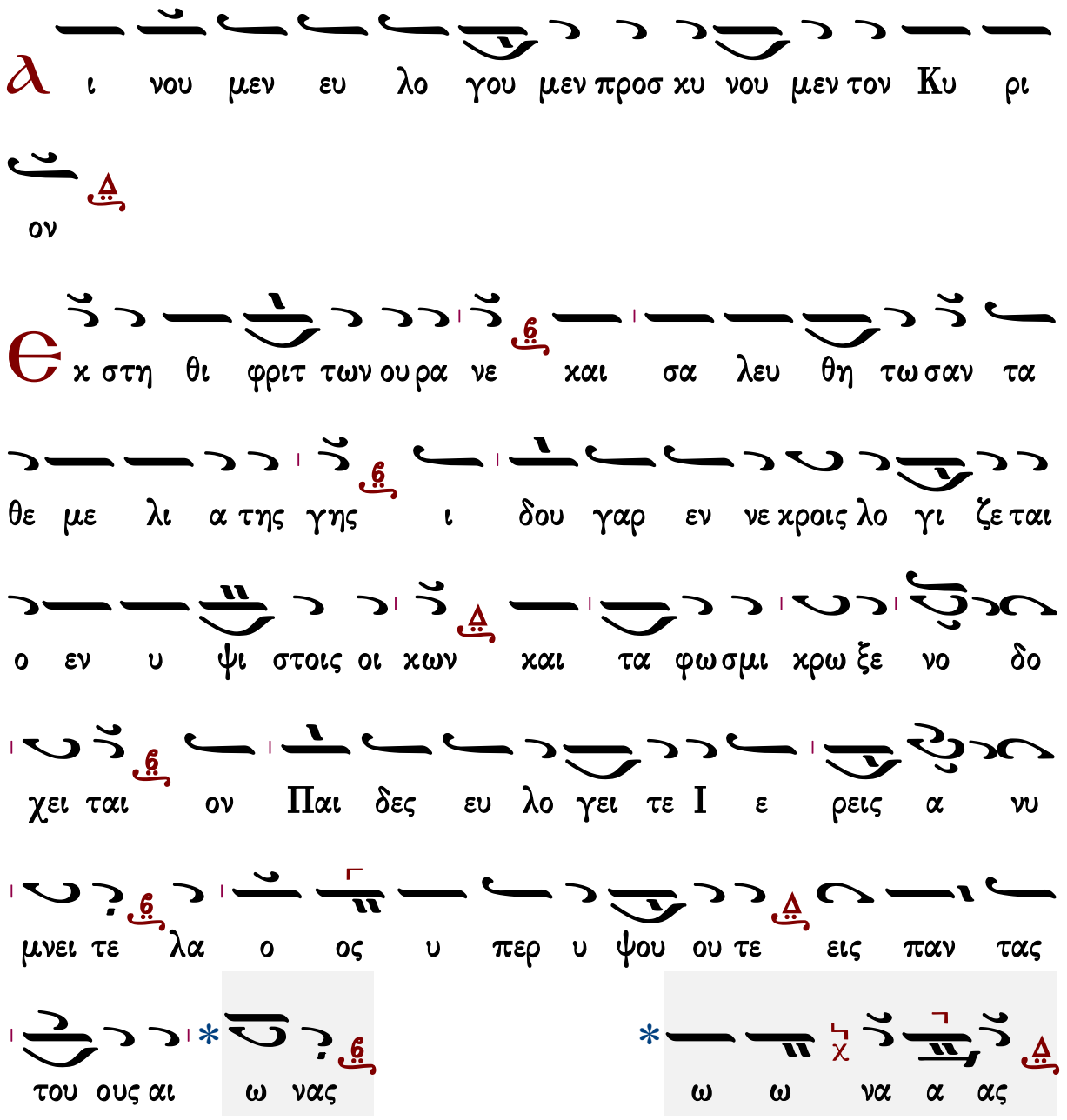

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ′

χορὸς α′

Ἦχος λ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἅπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσομαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἄλλα φρίττουσιν Ἅδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον, βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γάρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἅδης, μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία

χορὸς α΄

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.163*
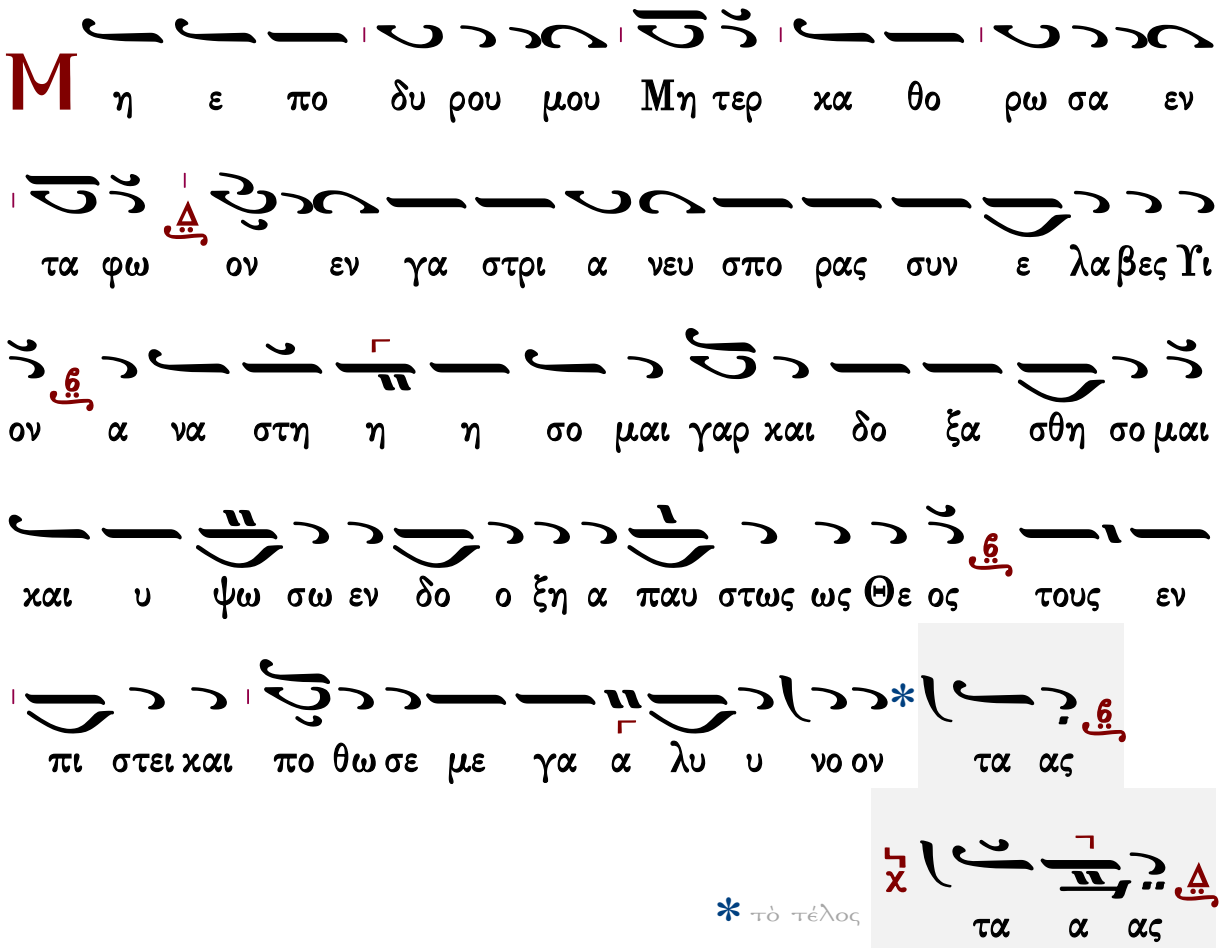
* τὸ τέλος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ᾠδὴ α΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.217*

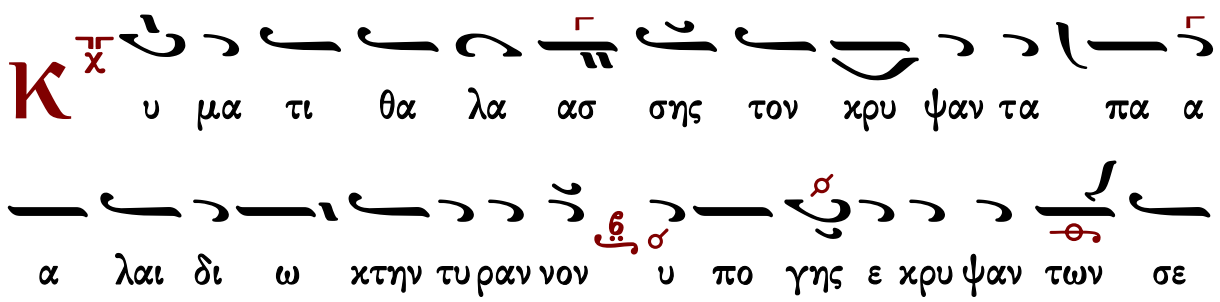

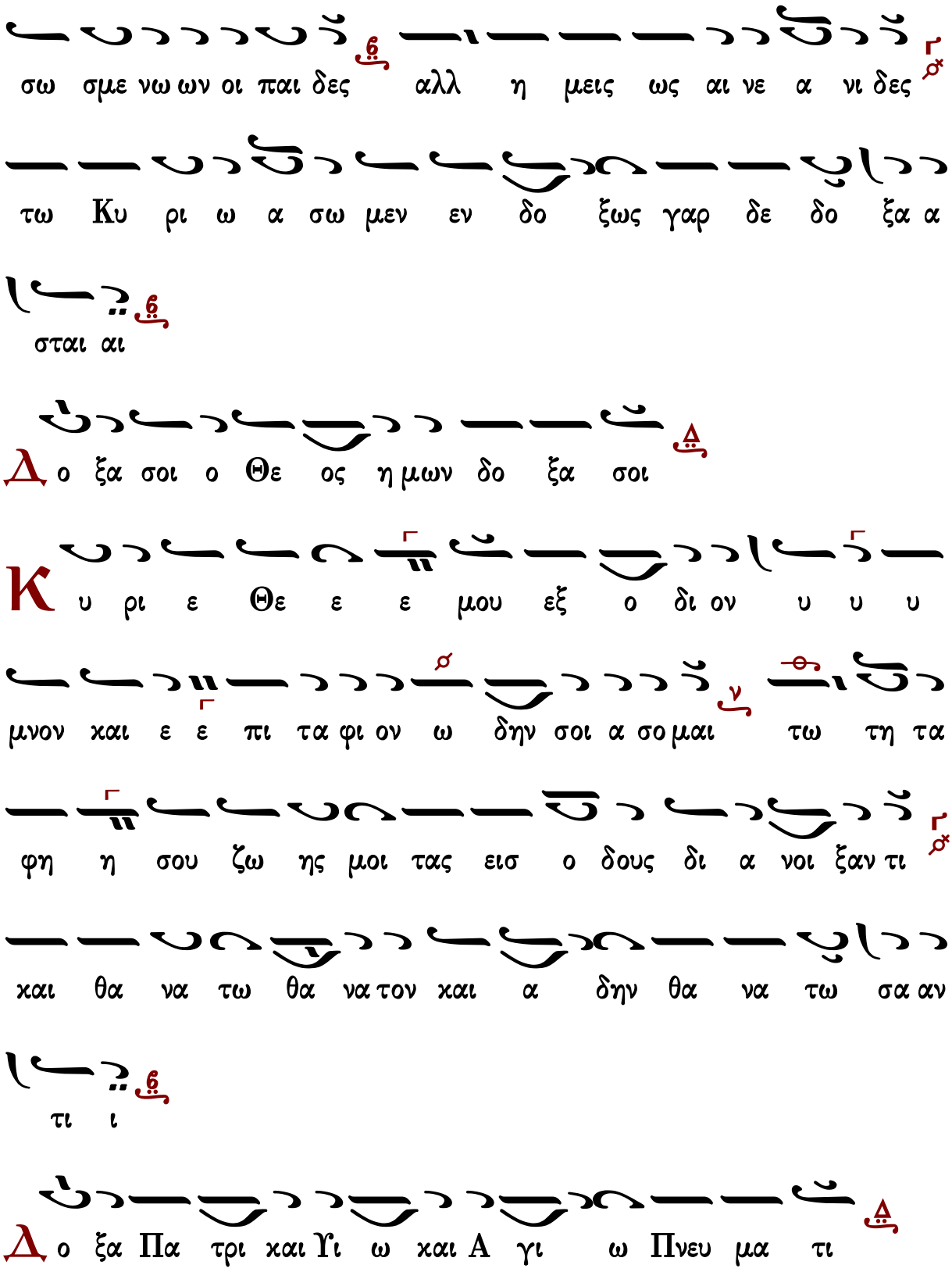
σω σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι δες
τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε δο ξα α
σται αι
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Κ υ ρι ε Θε ε ε μου εξ ο δι ον υ υ υ
μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω τη τα
φη η σου ζω ης μοι τας εισ ο δους δι α νοι ξαν τι
και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω σα αν
τι ι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

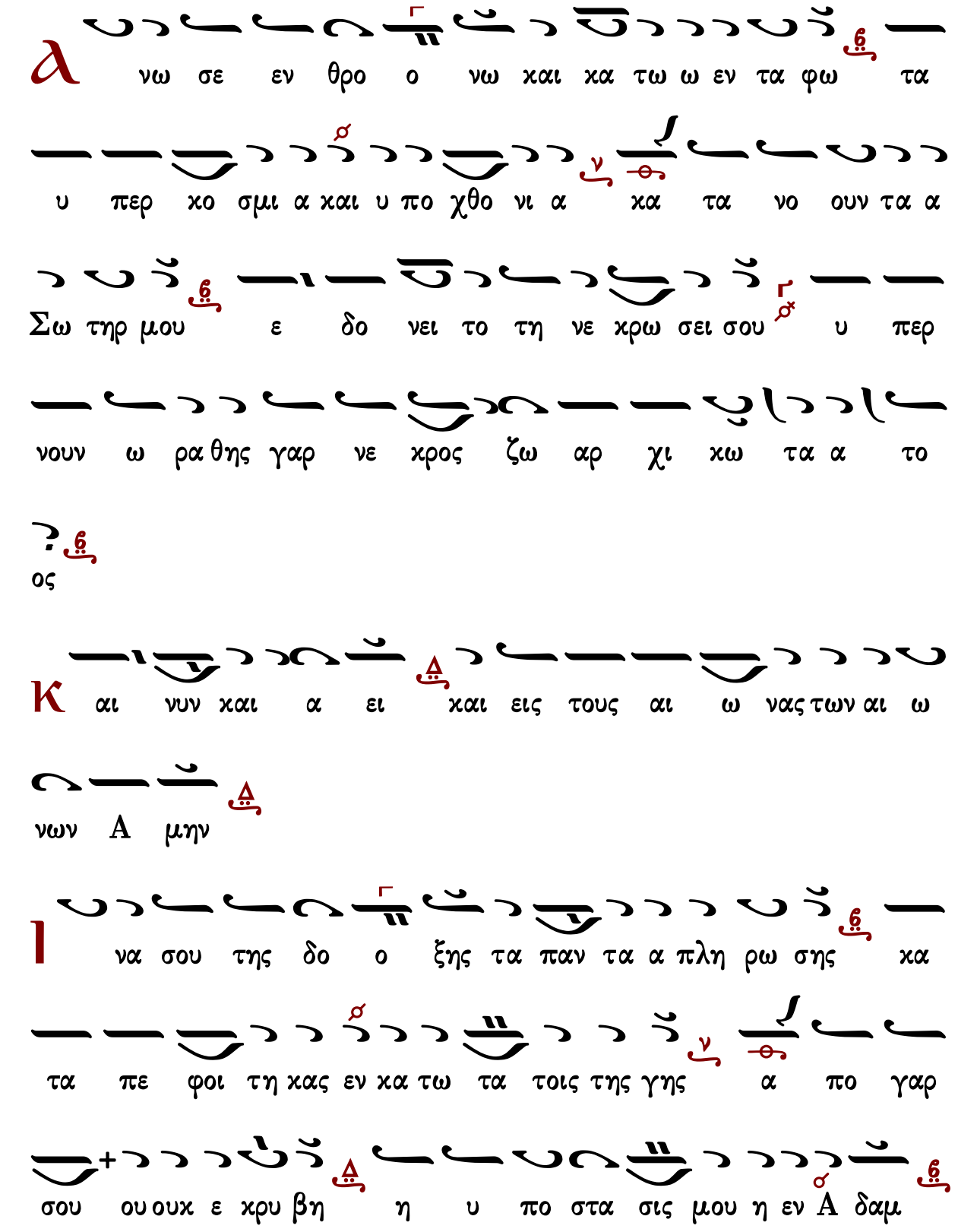
λ
νω σε εν θρο ο νω και κα τω ω εν τα φω τα
υ περ χο σμι α και υ πο χθο νι α κα τα νο ουν τα α
Σω τηρ μου ε δο νει το τη νε κρω σει σου υ περ
νουν ω ρα θης γαρ νε κρος ζω αρ χι κω τα α το
ος
κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
l
να σου της δο ο ξης τα παν τα α πλη ρω σης κα
τα πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης α πο γαρ
σου ουουκ ε κρυ βη η υ πο στα σις μου η εν Α δαμ
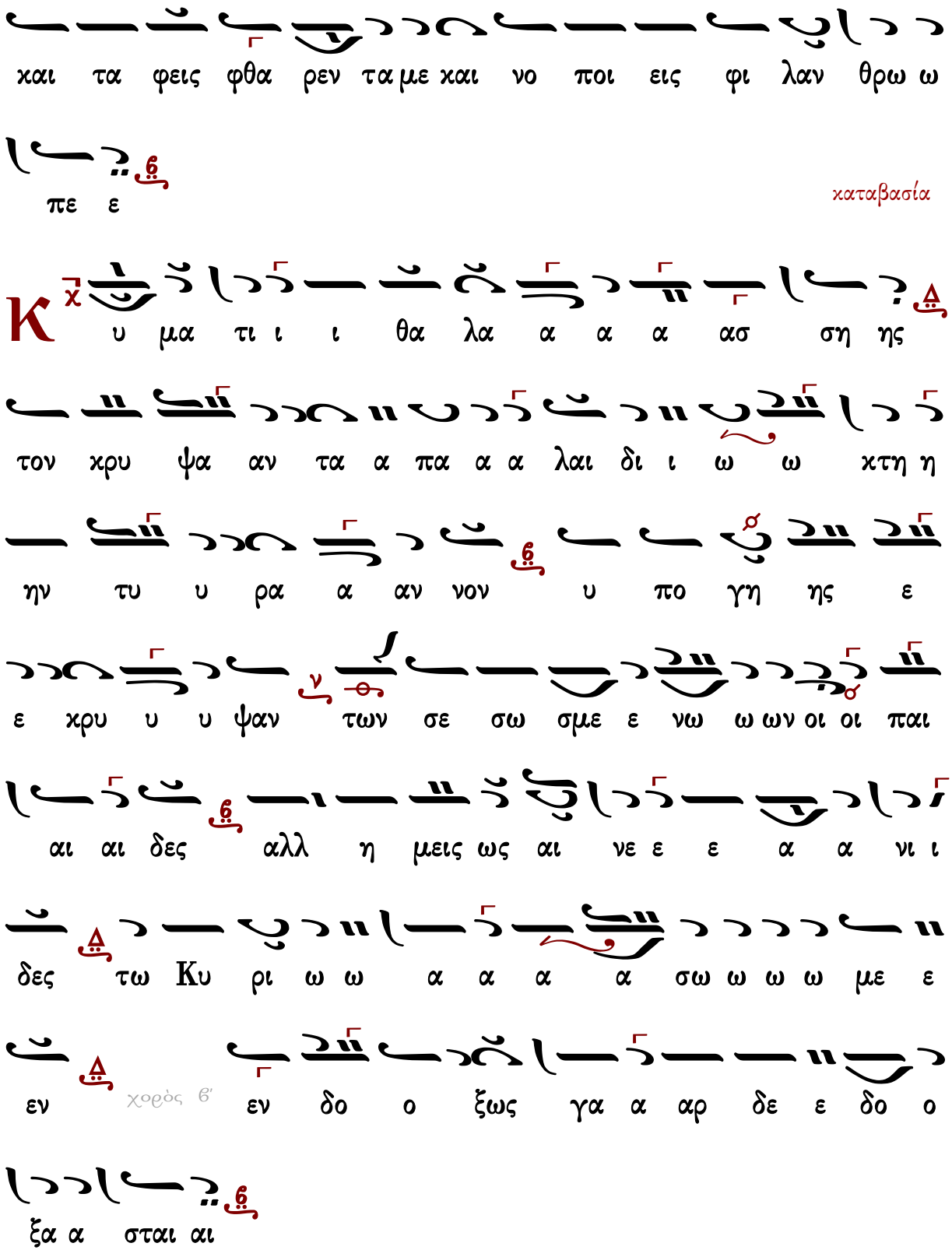
και τα φεις φθα ρεν τα με και νο ποι εις φι λαν θρω ω
πε ε
καταβασία
Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ ση ης
τον κρυ ψα αν τα α πα α α λαι δι ι ω ω κτη η
ην τυ υ ρα α αν νον υ πο γη ης ε
ε κρυ υ υ ψαν των σε σω σμε ε νω ω ων οι οι παι
αι αι δες αλλ η μεις ως αι νε ε ε α α νι ι
δες τω Κυ ρι ω ω α α α α σω ω ω ω με ε
εν χορὸς β' εν δο ο ξως γα α αρ δε ε δο ο
ξα α σται αι

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.219*

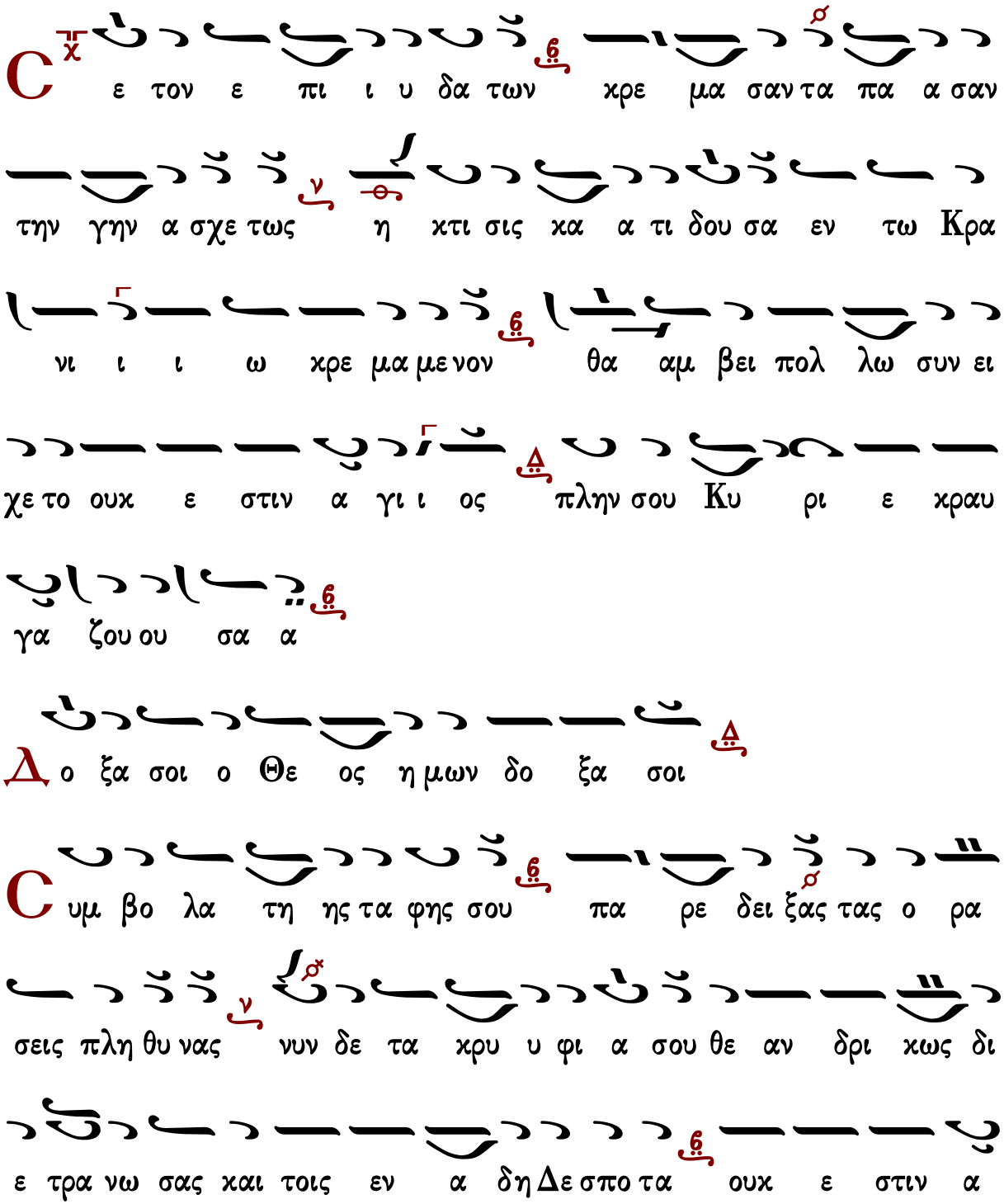

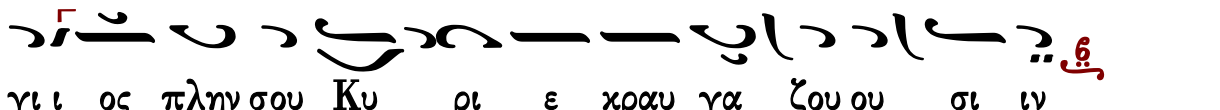
γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε χραυ γα ζου ου σι ιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

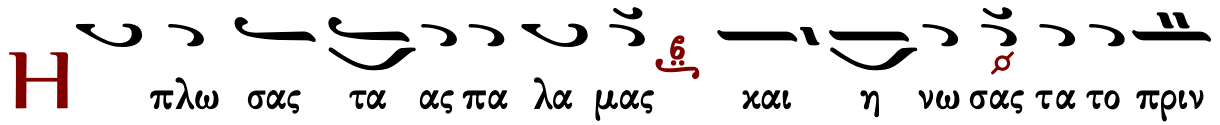
Η πλω σας τα ας πα λα μας και η νω σας τα το πριν

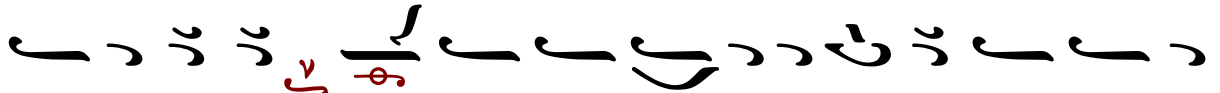
δι ε στω τα κα τα στο λη η δε Σω τερ τη εν σιν

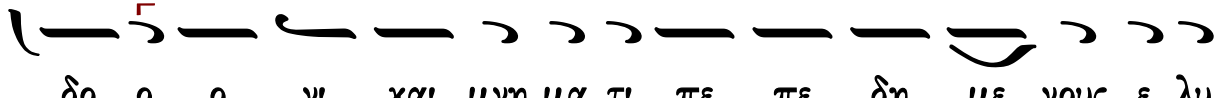
δο ο ο νι και μνη μα τι πε πε δη με νους ε λυ

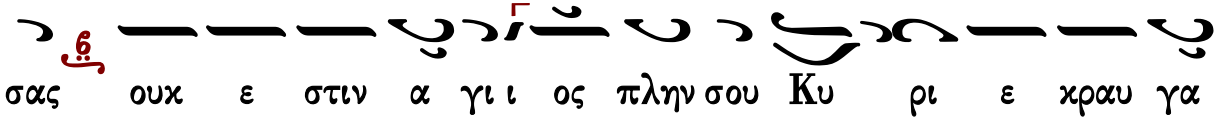
σας ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε χραυ γα

ζο ον τα ας

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

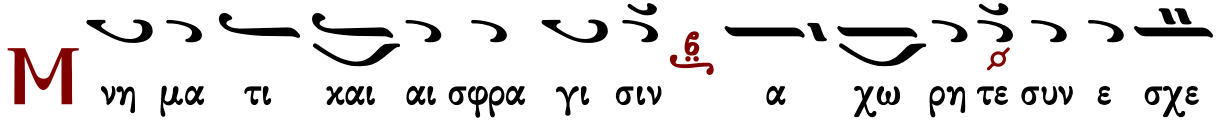
Μ νη μα τι και αι σφρα γι σιν α χω ρη τε συν ε σχε

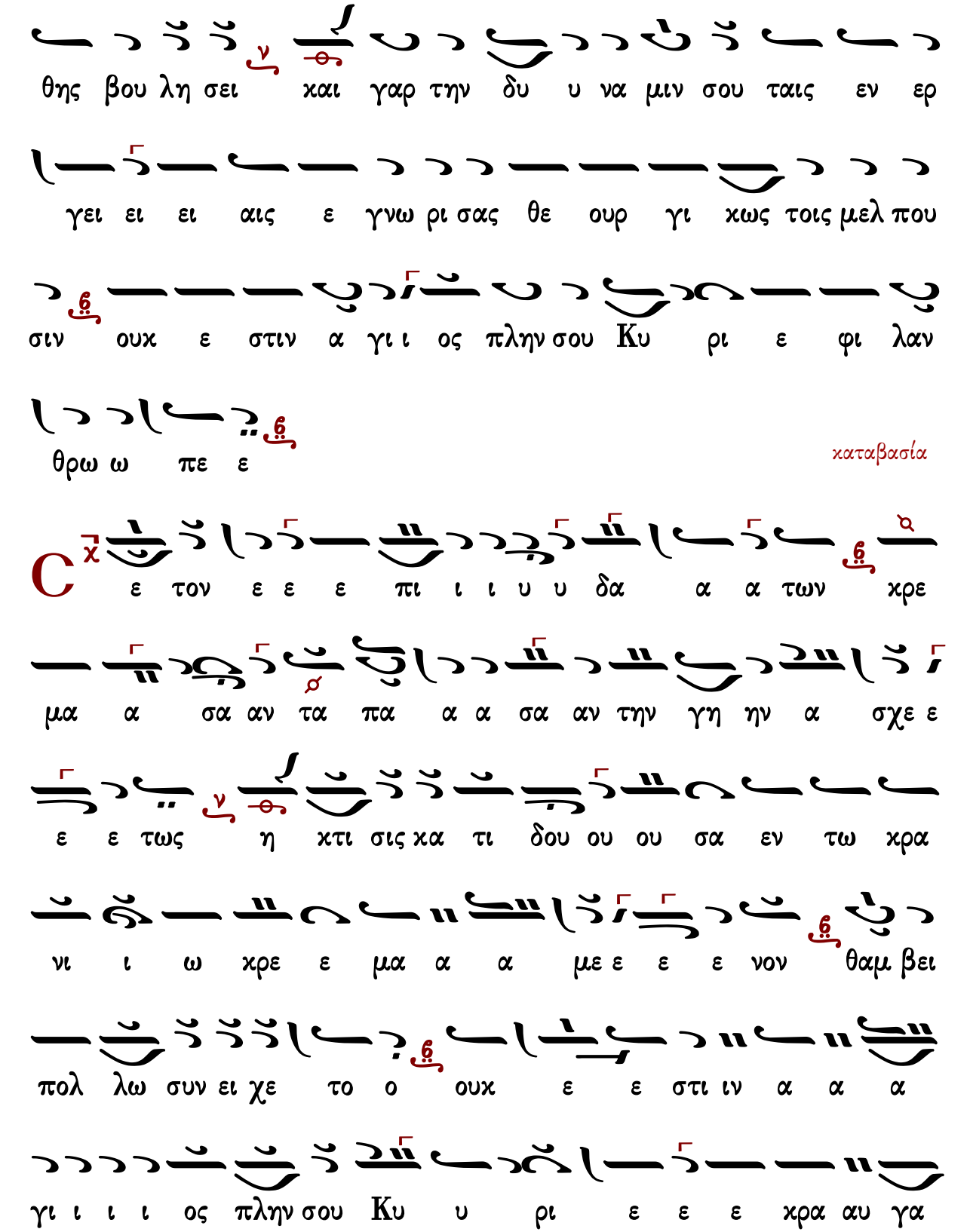
θης βου λη σει και γαρ την δυ υ να μιν σου ταις εν ερ
γει ει ει αις ε γνω ρι σας θε ουρ γι κως τοις μελ που
σιν ουκ ε στιν α γι ι ος πλην σου Κυ ρι ε φι λαν
θρω ω πε ε
καταβασία
C ε τον ε ε ε πι ι ι υ υ δα α α των χρε
μα α σα αν τα πα α α σα αν την γη ην α σχε ε
ε ε τως η χτι σις κα τι δου ου ου σα εν τω κρα
νι ι ω κρε ε μα α α με ε ε ε νον θαμ βει
πολ λω συν ει χε το ο ουκ ε ε στι ιν α α α
γι ι ι ι ος πλην σου Κυ υ ρι ε ε ε κρα αυ γα

ᾠδὴ δ΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ πα Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.222*

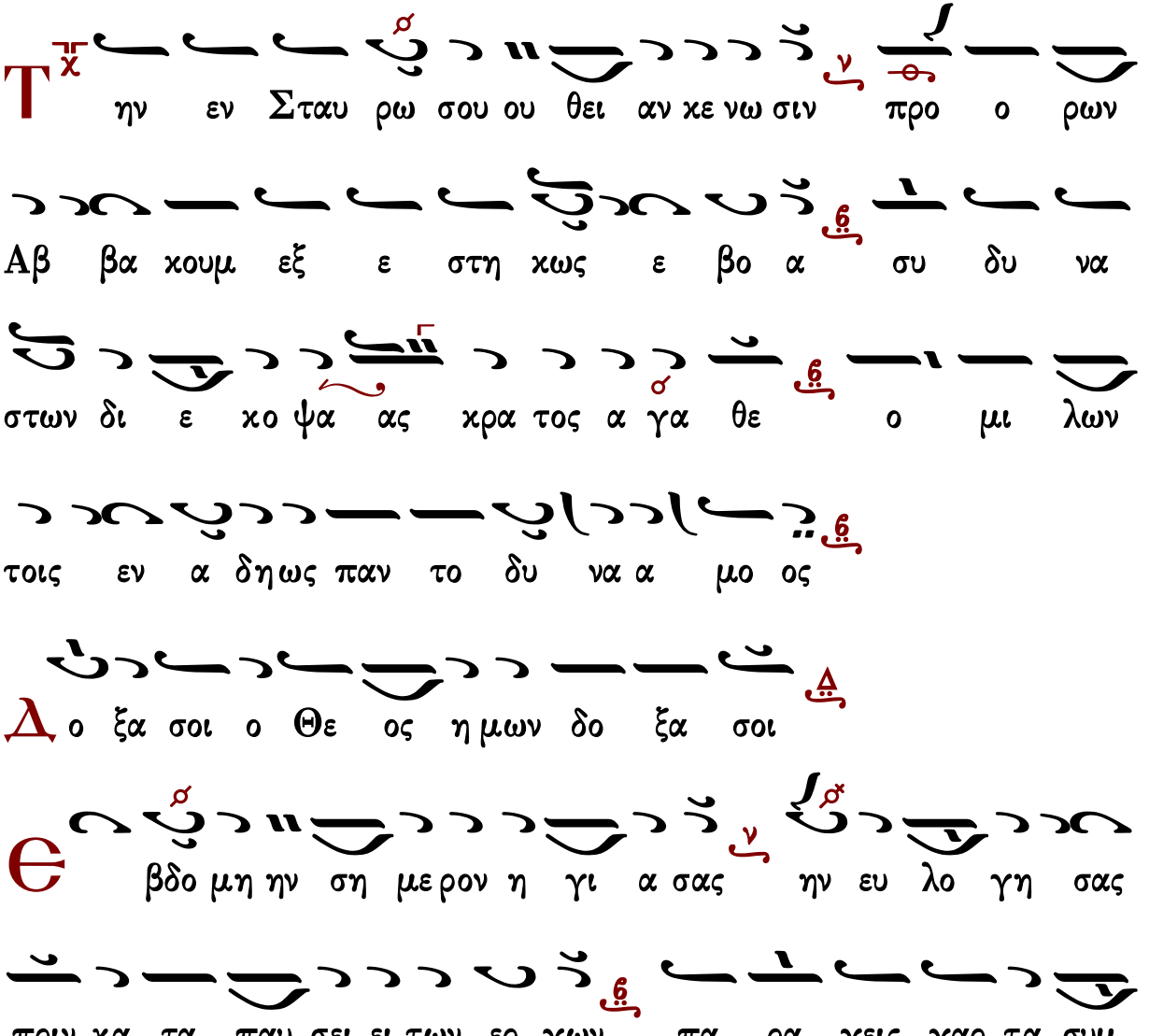

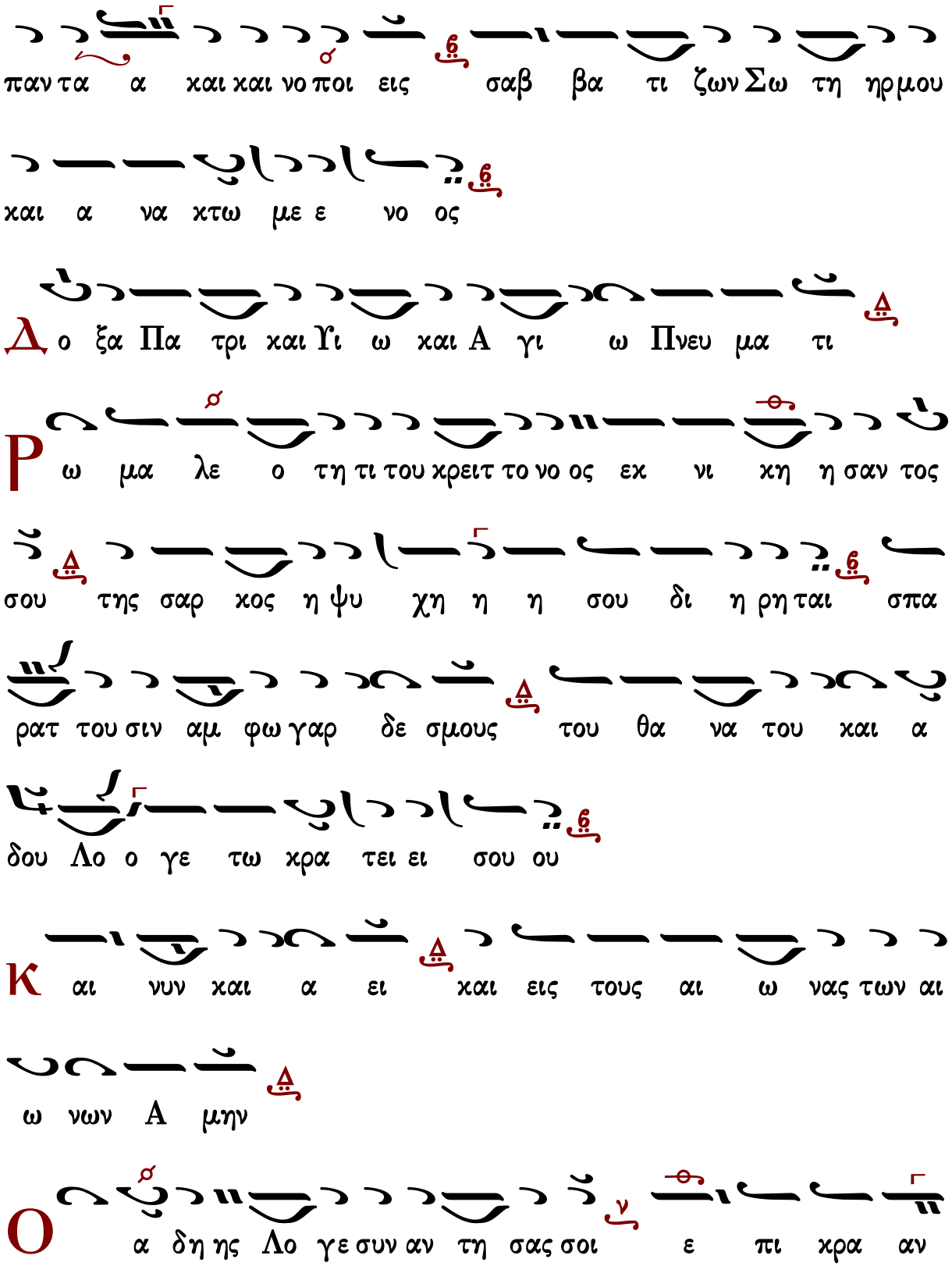
παν τα α και και νο ποι εις σαβ βα τι ζων Σω τη ηρ μου
και α να χτω με ε νο ος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ρω μα λε ο τη τι του χρειτ το νο ος εκ νι κη η σαν τος
σου της σαρ κος η ψυ χη η η σου δι η ρη ται σπα
ρατ του σιν αμ φω γαρ δε σμους του θα να του και α
δου Λο ο γε τω κρα τει ει σου ου
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο α δη ης Λο γε συν αν τη σας σοι ε πι κρα αν

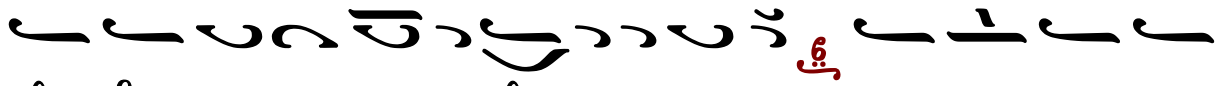
θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον χα τα στι χτον

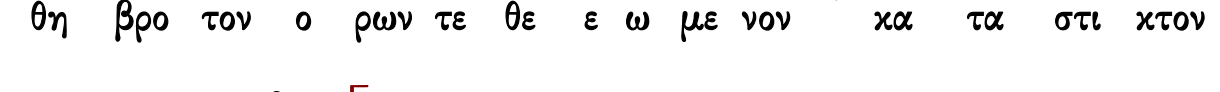
τοις μω λω ψι ι και παν σθε νουρ γον τω φρι χτω της μορ

φη ης δε δι α πε φω νη η χε εν

καταβασία

Τ
ην εν Σταυ ρω σου ου θει ει α αν χε ε νω ω ω

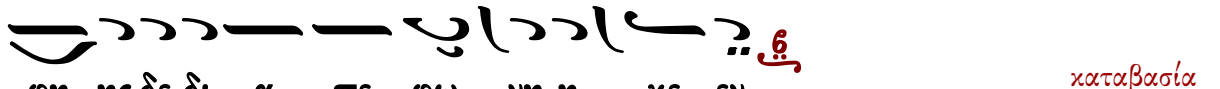
σιν προ ο ρω ω ων Α αβ βα α α χουμ

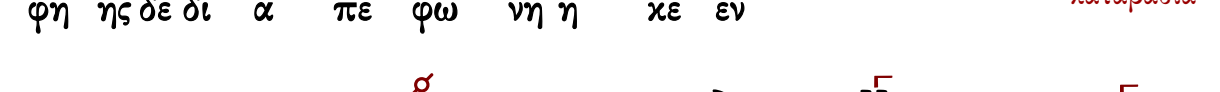
εξ ε στη χω ω ως ε ε βο ο ο α συ δυ να

στω ων δι ι ε ε χο ο ψα ας χρα το ος α α γα α

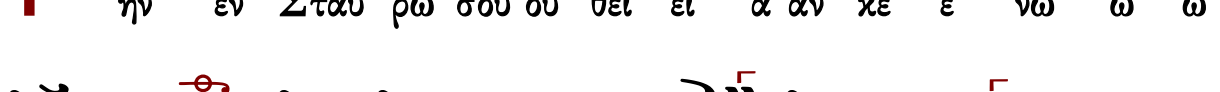
α θε ο μι λω ω ων τοι οι οις ε εν α α

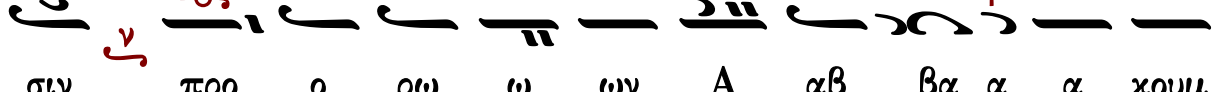
δη η ως πα α αν το ο δυ υ να α μο ος

Ἦχος λ/π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.224*
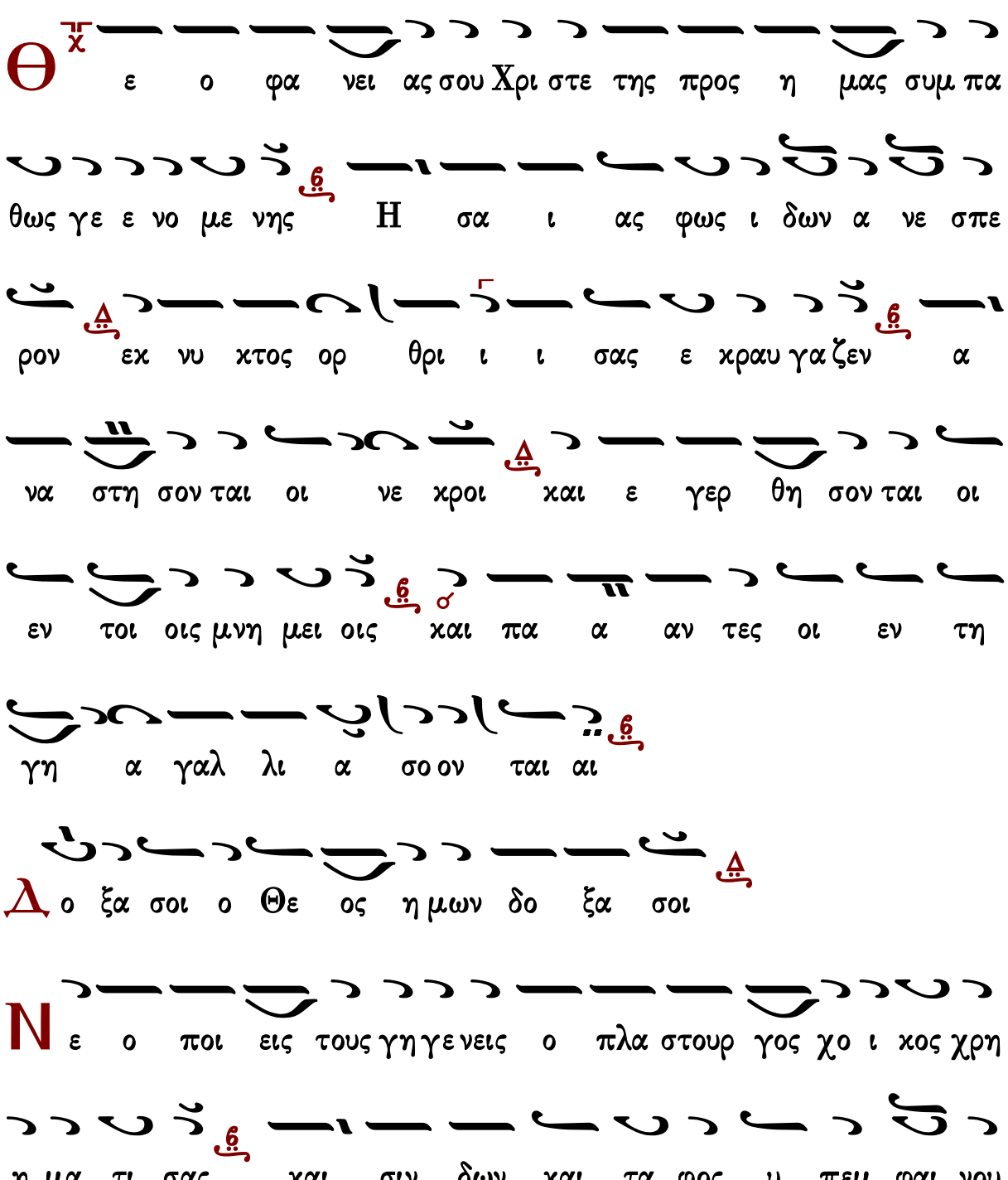
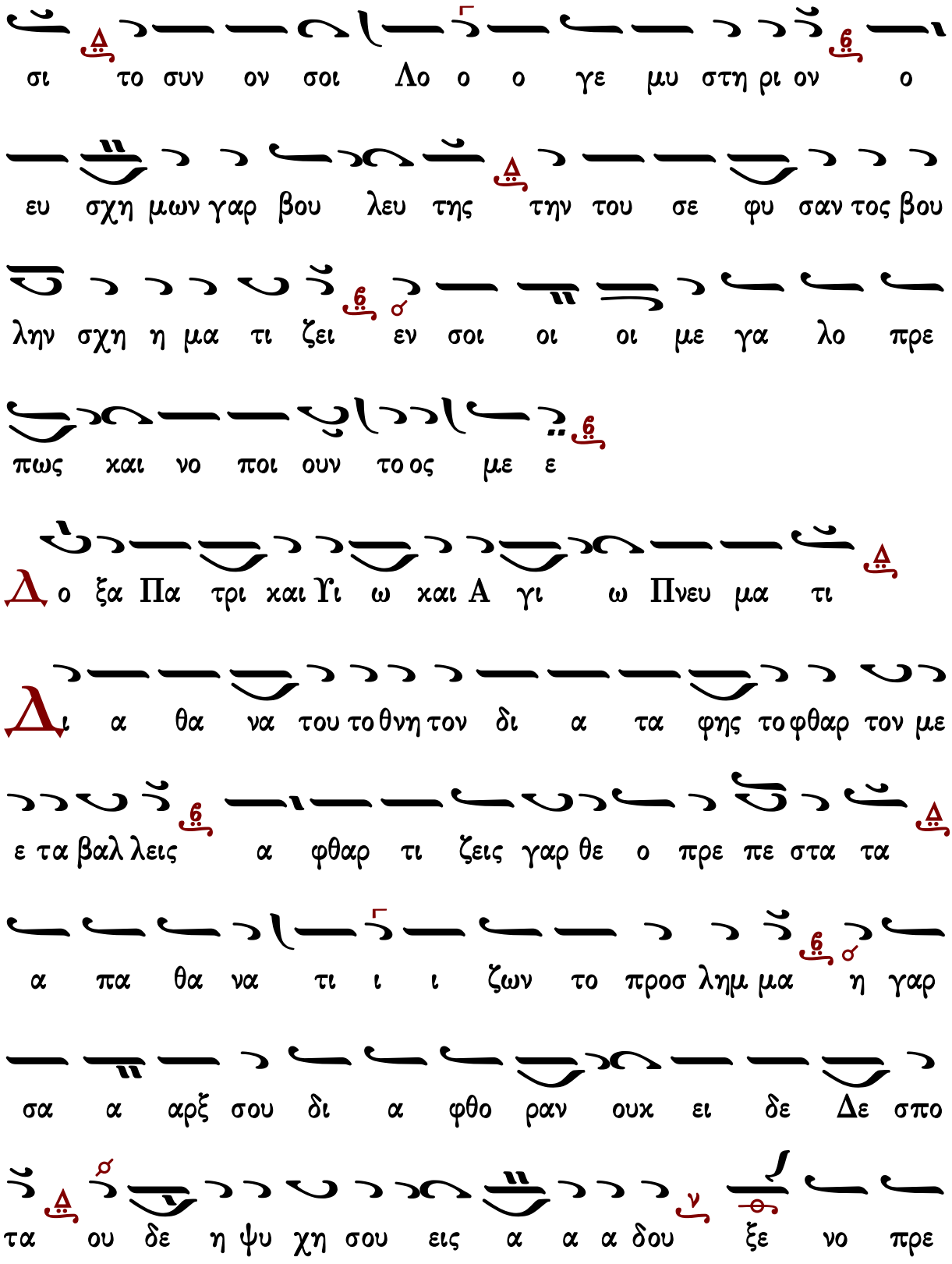
σι το συν ον σοι Λο ο ο γε μυ στη ρι ον ο
ευ σχη μων γαρ βου λευ της την του σε φυ σαν τος βου
λην σχη η μα τι ζει εν σοι οι οι με γα λο πρε
πως και νο ποι ουν το ος με ε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Δι α θα να του το θνη τον δι α τα φης το φθαρ τον με
ε τα βαλ λεις α φθαρ τι ζεις γαρ θε ο πρε πε στα τα
α πα θα να τι ι ι ζων το προσ λημ μα η γαρ
σα α αρξ σου δι α φθο ραν ουκ ει δε Δε σπο
τα ου δε η ψυ χη σου εις α α α δου ξε νο πρε

πως εγ κα τα λε λει ει πται αι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Θ ξ α λο χευ του προ ελ θων και λογ χευ θεις την πλευ ραν
πλα α στουρ γε μου εξ αυ της ειρ γα σω την α να πλα
σιν τη ην της Ευ ας Α δαμ γε νο με νος α φυ πνω ω
ω σας υ περ φυ ως υ υ υ πνον φυ σι ζω ον και
ζω ην ε γει ρας εξ υ πνου και της φθο ρας ως παν το
δυ να α μο ος
καταβασία
Θ ε ο φα νει ει ας σου ου Χρι ι ι στε της

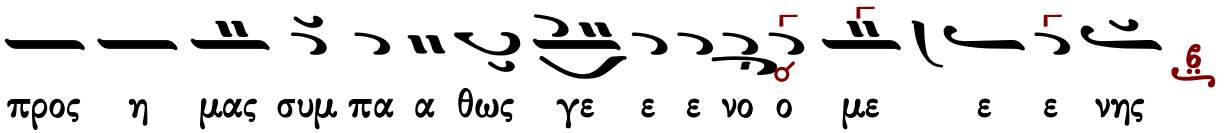

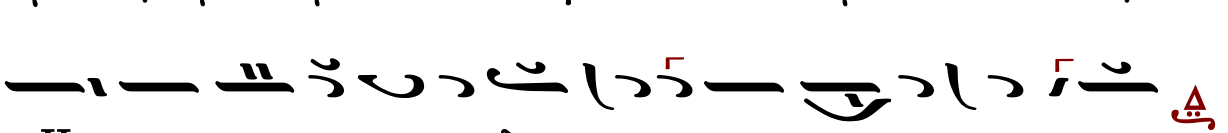

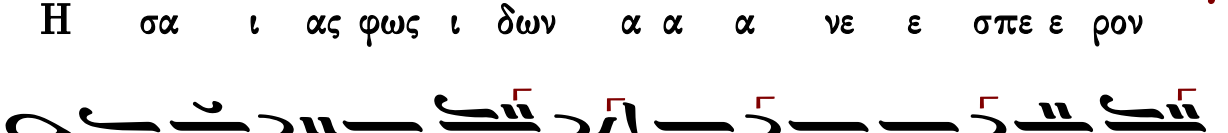

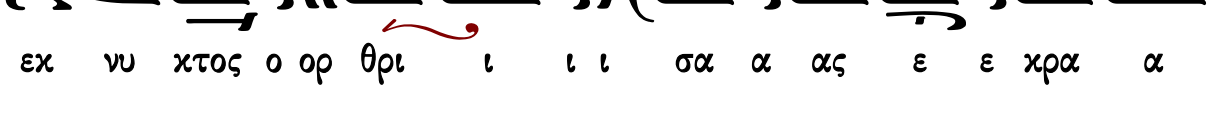

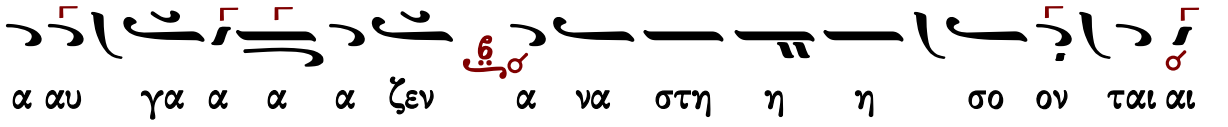

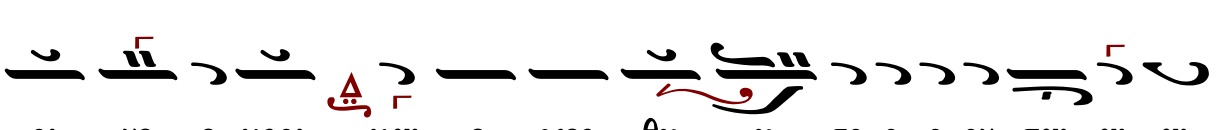

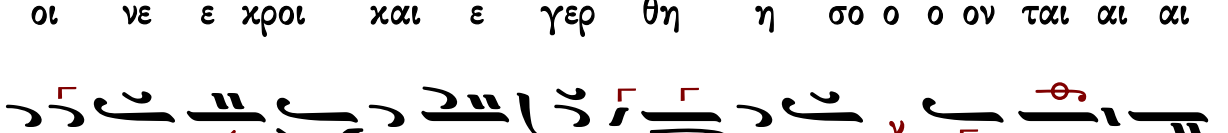

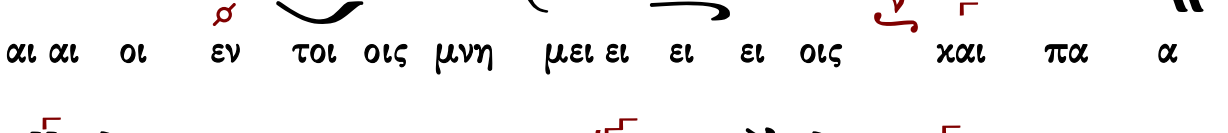

ᾠδὴ ς΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.226*

C υν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ
νοις κη τω οις I ω νας σου γαρ τον τυ υ πον φε ρων του
πα θον τος και τα φη η δο θε ε εν τος ως εκ θα
λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε
τη κου ουστω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα
ται α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε λι πε ε
τε ε
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης Λο γε ης
με τε σχες σαρ κος ει γαρ και λε λυ ται σου ο να ος εν τω

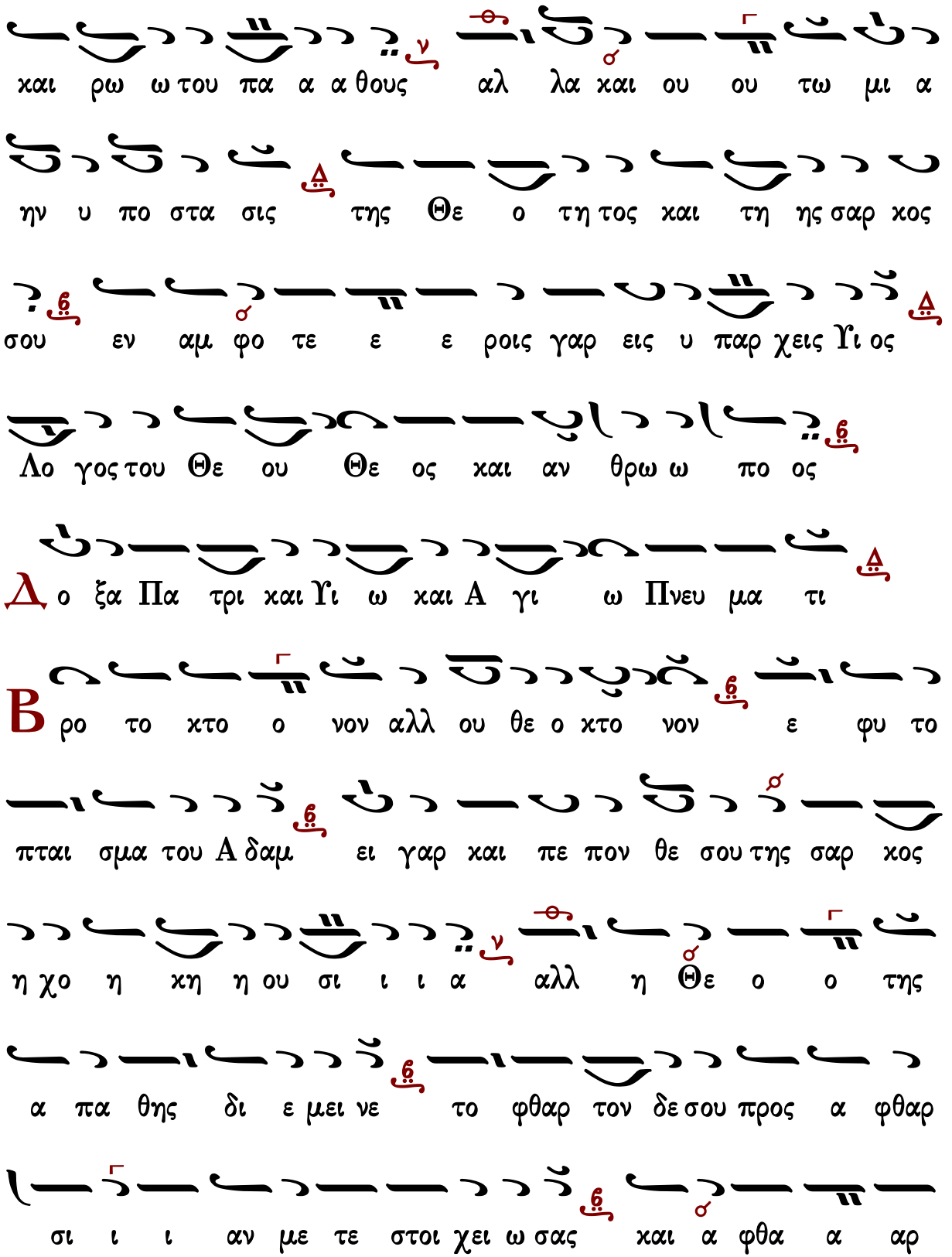
και ρω ω του πα α α θους αλ λα και ου ου τω μι α
ην υ πο στα σις της Θε ο τη τος και τη ης σαρ κος
σου εν αμ φο τε ε ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος
Λο γος του Θε ου Θε ος και αν θρω ω πο ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο νον ε φυ το
πται σμα του Α δαμ ει γαρ και πε πον θε σου της σαρ κος
η χο η κη η ου σι ι ι α αλλ η Θε ο ο της
α πα θης δι ε μει νε το φθαρ τον δε σου προς α φθαρ
σι ι ι αν με τε στοι χει ω σας και α φθα α αρ

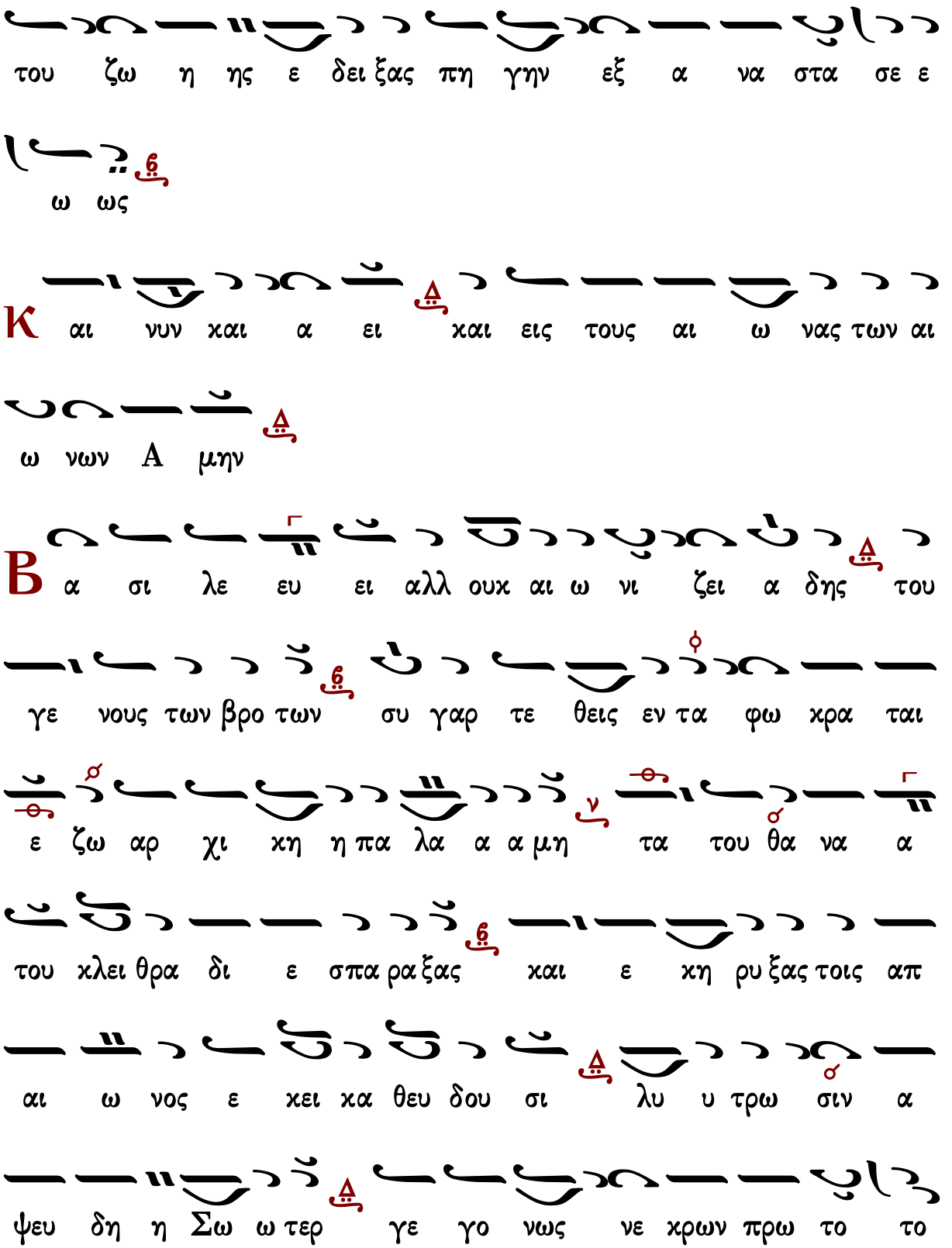
του ζω η ης ε δει ξας πη γην εξ α να στα σε ε
ω ως
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ζει α δης του
γε νους των βρο των συ γαρ τε θεις εν τα φω χρα ται
ε ζω αρ χι κη η πα λα α α μη τα του θα να α
του κλει θρα δι ε σπα ρα ξας και ε κη ρυ ξας τοις απ
αι ω νος ε κει κα θευ δου σι λυ υ τρω σιν α
ψευ δη η Σω ω τερ γε γο νως νε κρων πρω το το

χο ος

καταβασία

C
υν ε σχε ε ε ε θη η η η α αλλ ου ου
χα α α τε σχε ε ε ε θη στε ε ε ερ νοι οι οις
χη τω ω ω οις I ι ω ω ω νας σου γα αρ
το ο ον τυ υ υ πο ον φε ε ε ρων του πα θον
τος και τα φη η δο ο ο θε ε εν το ος ως εκ
θα λα α α μου του θη ρος α α νε ε ε ε θο ο
ο ο ρε προσ ε φω ω ω νει ει ει δε τη κου ου
στω δι ι ι ι α οι φυ λασ σο ο ο με
ε ε νοι οι μα α ται αι α και αι ψευ δη η η

ᾠδὴ ξ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ π Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.228*

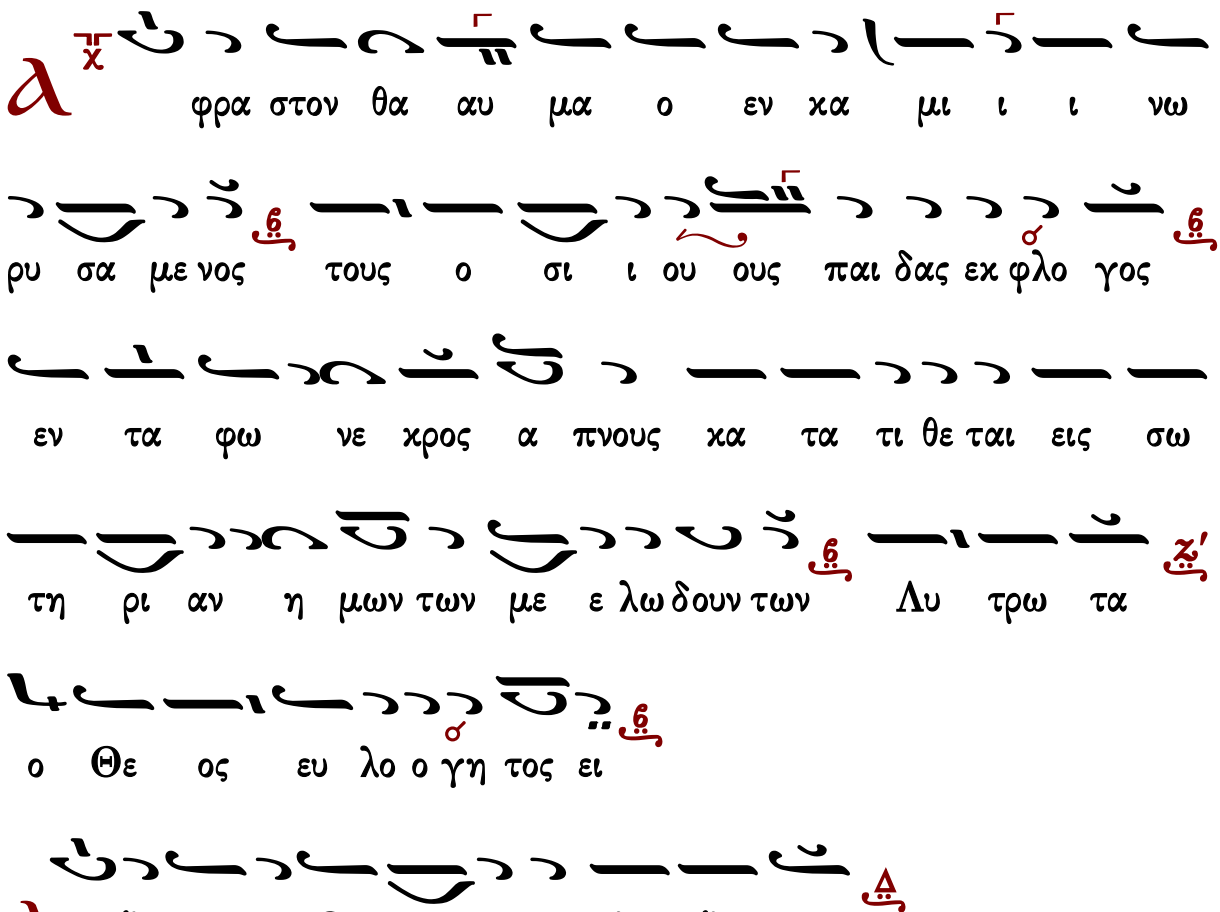

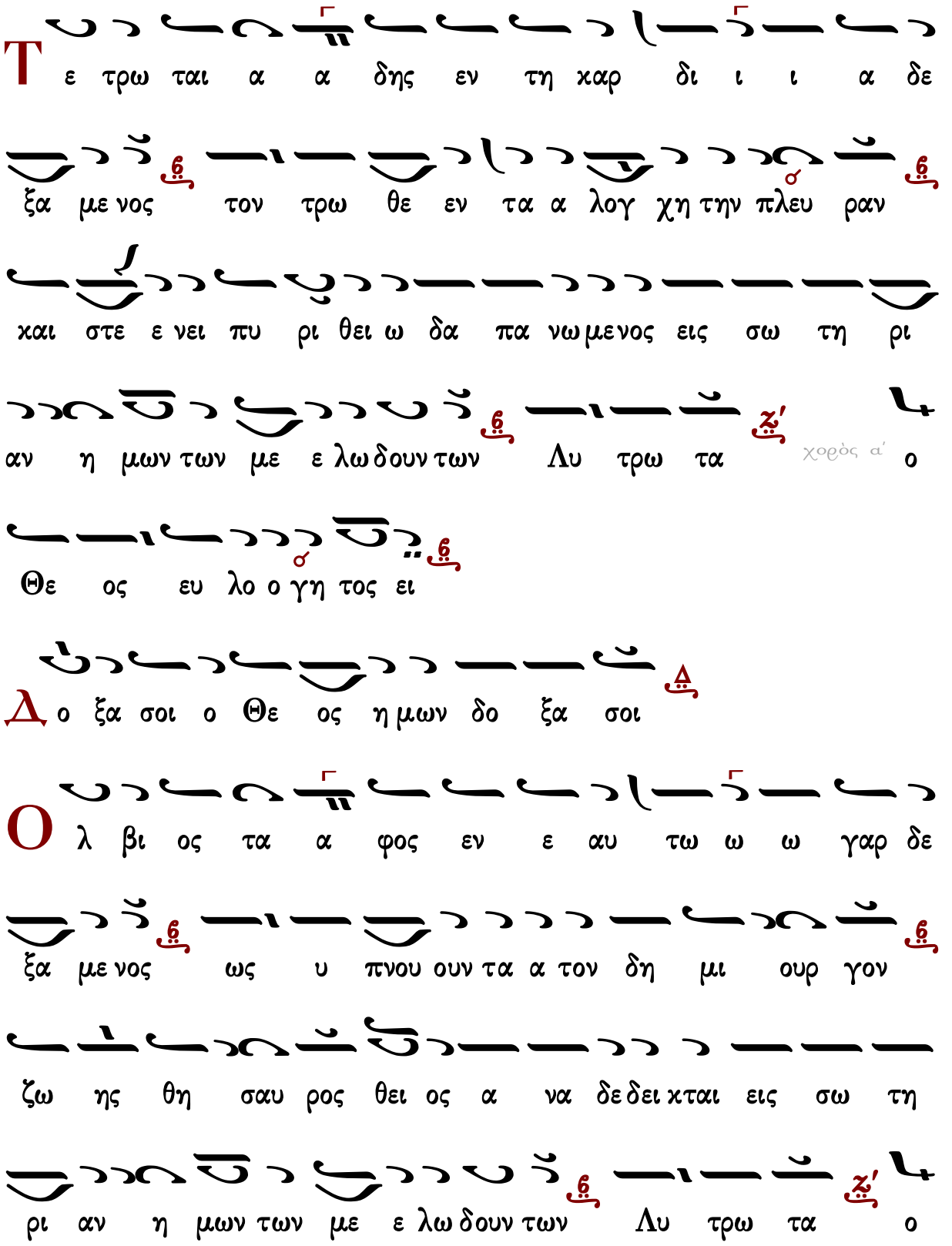
Τε τρω ται α α δης εν τη χαρ δι ι ι α δε
ξα με νος τον τρω θε εν τα α λογ χη την πλευ ραν
χαι στε ε νει πυ ρι θει ω δα πα νω μενος εις σω τη ρι
αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα χορὸς α΄ ο
Θε ος ευ λο ο γη τος ει
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω γαρ δε
ξα με νος ως υ πνου ουν τα α τον δη μι ουρ γον
ζω ης θη σαυ ρος θει ος α να δε δει κται εις σω τη
ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο

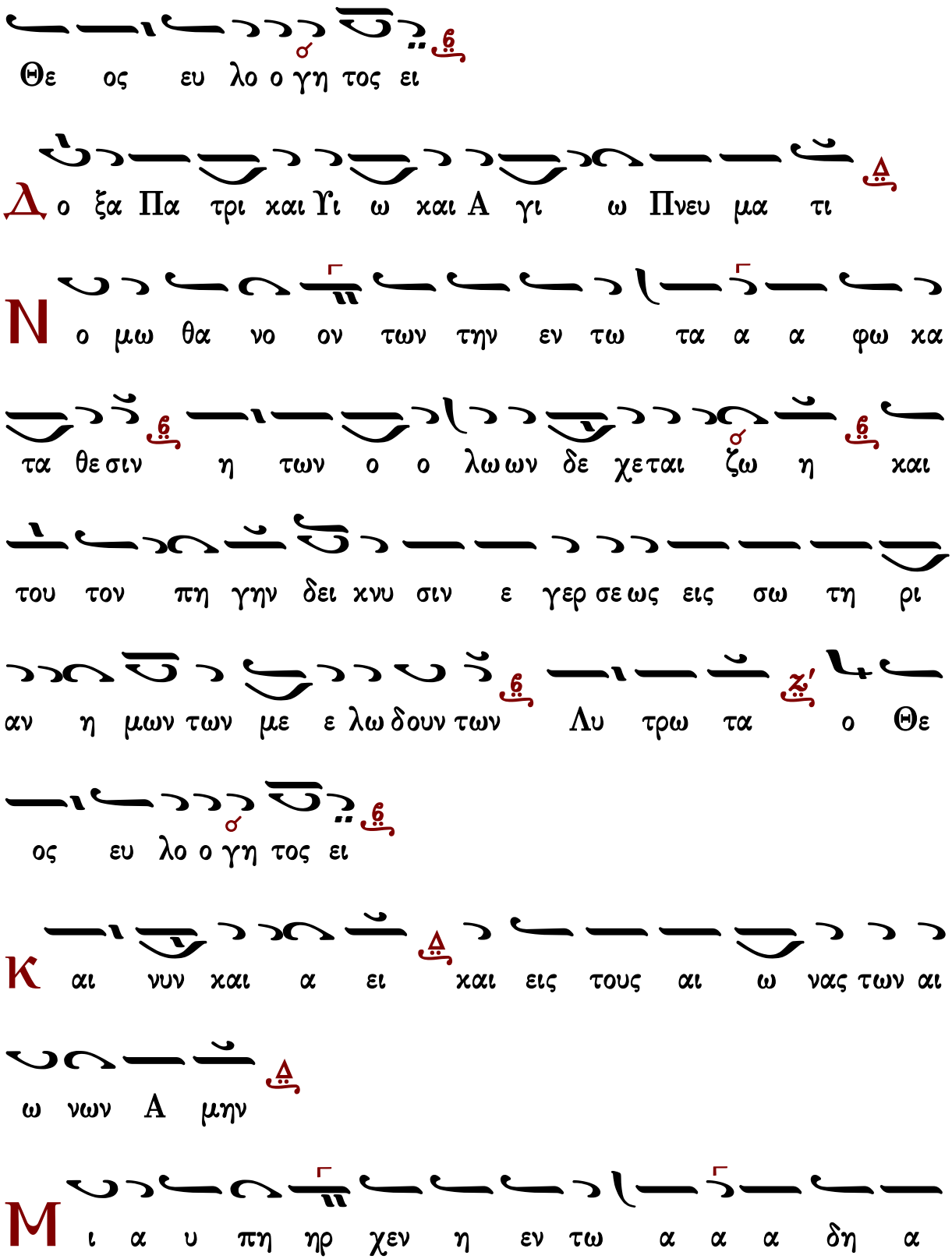
Θε ος ευ λο ο γη τος ει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ν ο μω θα νο ον των την εν τω τα α α φω κα
τα θε σιν η των ο ο λω ων δε χε ται ζω η και
του τον πη γην δει κνυ σιν ε γερ σε ως εις σω τη ρι
αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα ο Θε
ος ευ λο ο γη τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω α α α δη α

χω ρι στος και εν τα α φω ω και εν τη Ε δεμ
θε ο της Χρι στου συν Πα τρι και Πνευ μα τι εις σω
τη ρι αν η μων των με ε λω δουν των Λυ τρω τα
ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει
καταβασία
φρα στον θα α α α αυ μα α ο εν
κα μι ι νω ρυ υ σα α α με ε ε ε νος
τους ο σι ι ι ι ι ου ους παι δα ας ε εκ φλο ο
ο γος εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνους κα
τα τι ι ι θε ε ε ταιι εις σω τη ρι ι ι
αν η η μων τω ω ων με ε ε λω ω δου ου ουν των

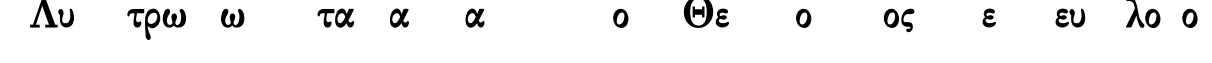

ᾠδὴ η΄

χορὸς β΄

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.230*

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
λε λυ ται α χραν τος να ος την πε πτω κυι αν δε συν
α νι στη σι σκη νην Α δα αμ γαρ τω προ τε ρω
δευ τε ρος ο εν υ ψι στοις οι κων κα τηλ θε με χρις
α δου ου τα μει ων ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α
α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους
αι ω νας
Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον
Πνευ μα τον Κυ ρι ον
Πε παυ ται τολ μα μα θη των Α ρι μα θαι ας δε

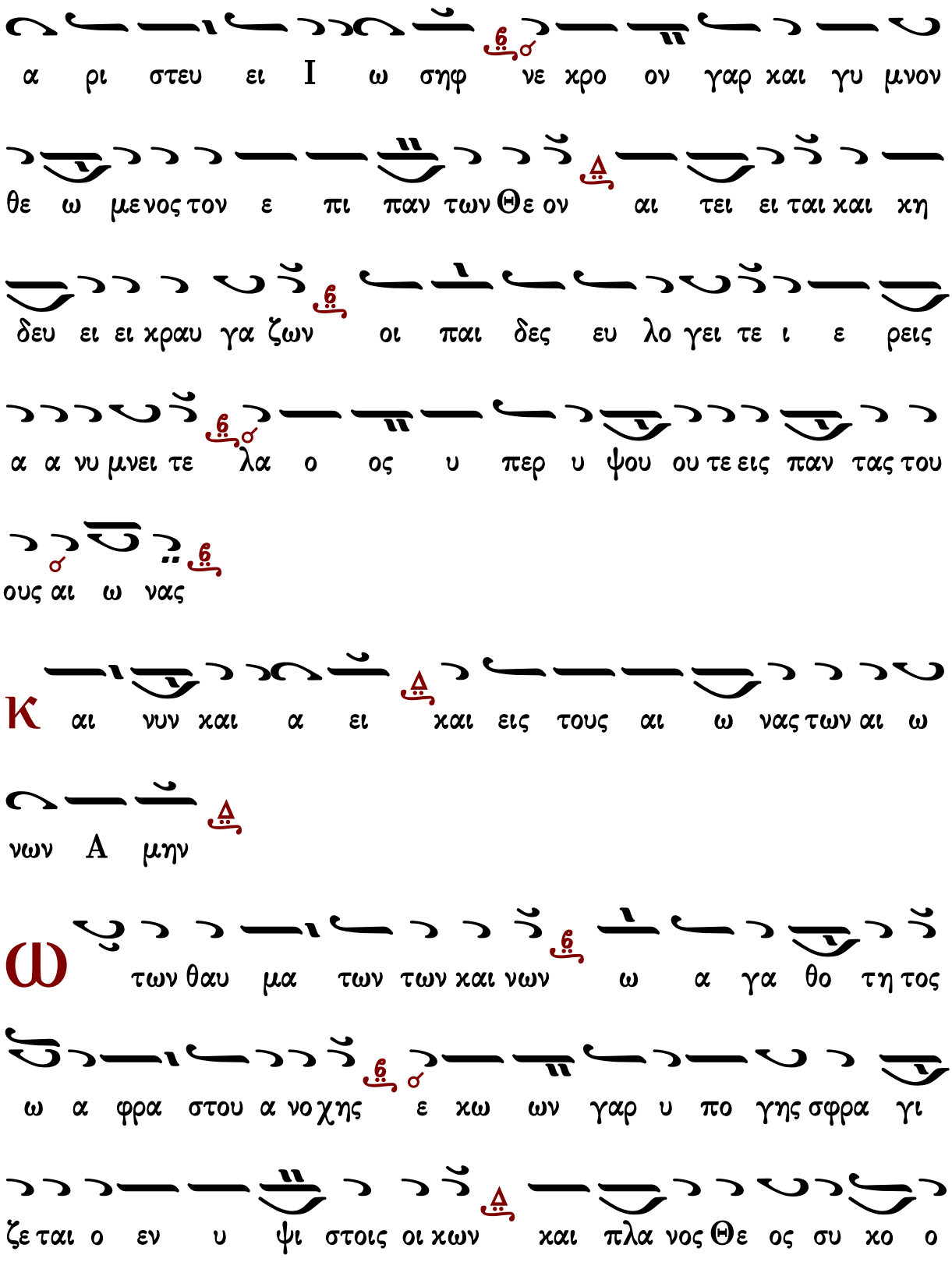
α ρι στευ ει I ω σηφ νε χρο ον γαρ και γυ μνον
θε ω με νος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ει ται και χη
δευ ει ει χραυ γα ζων οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις
α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του
ους αι ω νας
κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων A μην
ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο τη τος
ω α φρα στου α νο χης ε χω ων γαρ υ πο γης σφρα γι
ζε ται ο εν υ ψι στοις οι κων και πλα νος Θε ος συ κο ο

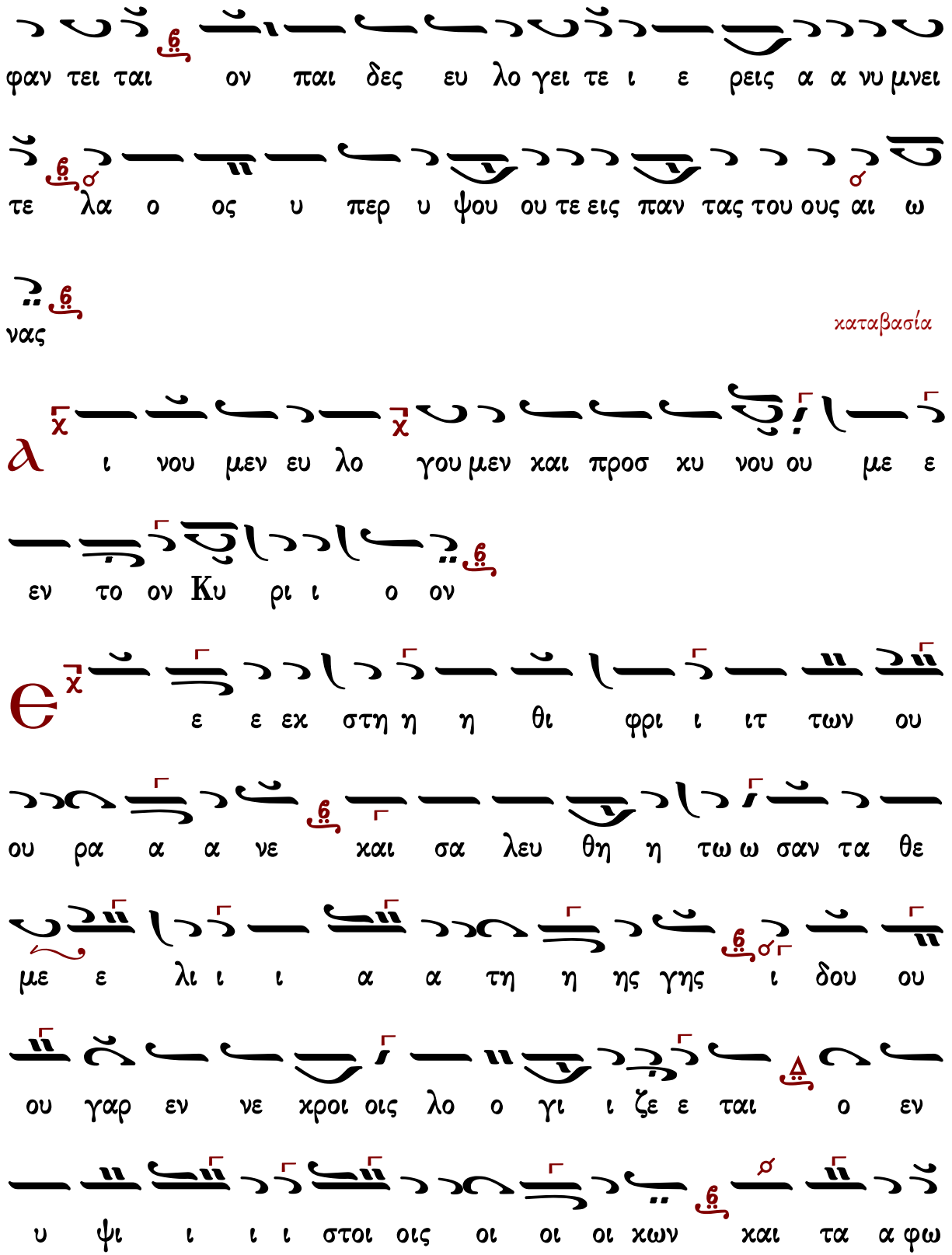
φαν τει ται ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α α νυ μνει
τε λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας του ους αι ω
νας
καταβασία
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με ε
εν το ον Κυ ρι ι ο ον
ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου
ου ρα α α νε και σα λευ θη η τω ω σαν τα θε
με ε λι ι ι α α τη η ης γης ι δου ου
ου γαρ εν νε κροι οις λο ο γι ι ζε ε ται ο εν
υ ψι ι ι ι στοι οις οι οι οι χων και τα α φω

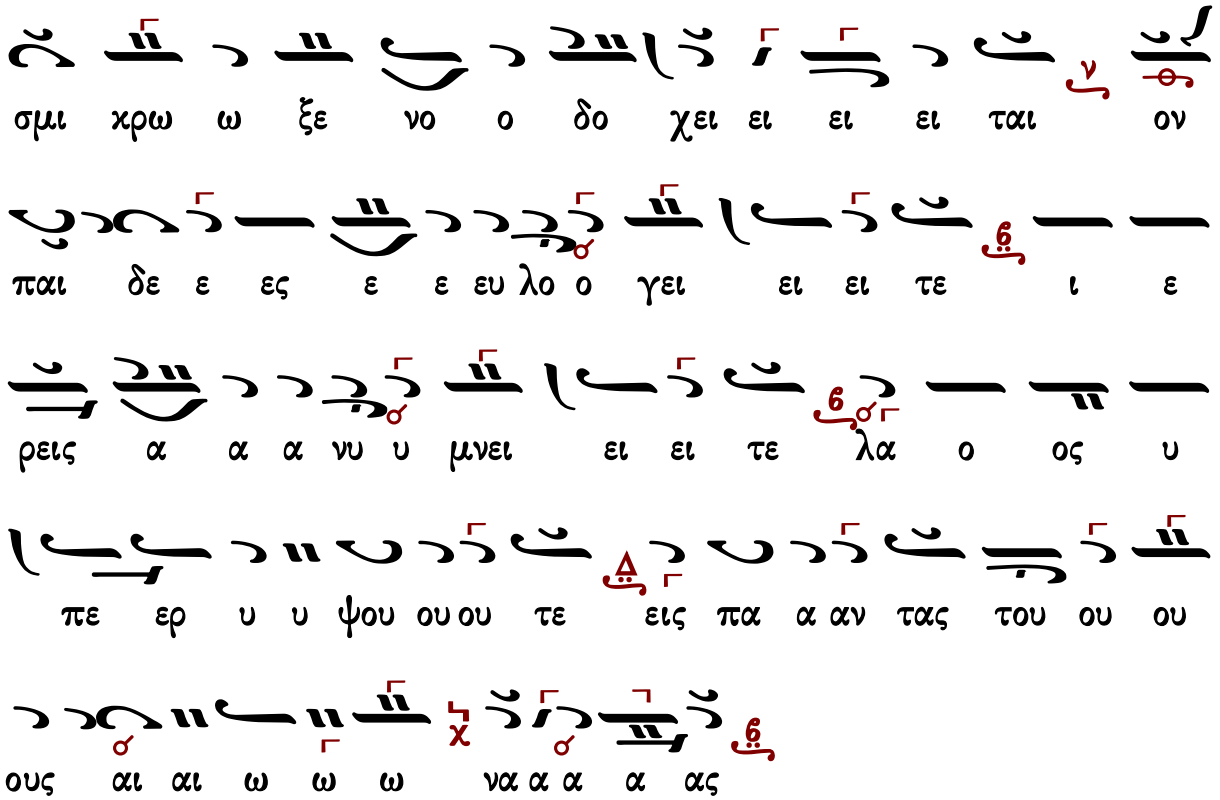

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ΄

χορὸς α΄

Ἦχος λ Βϐ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.233*

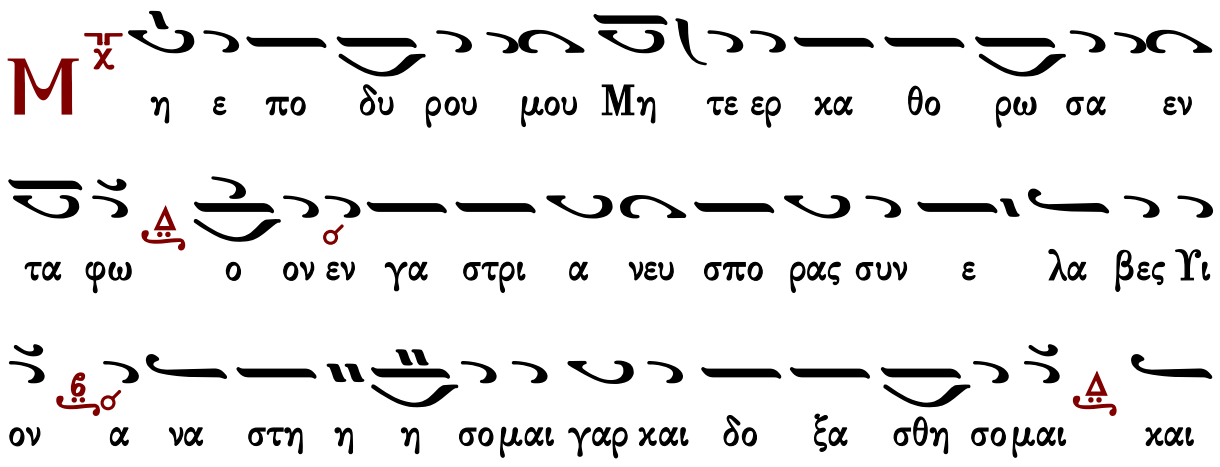

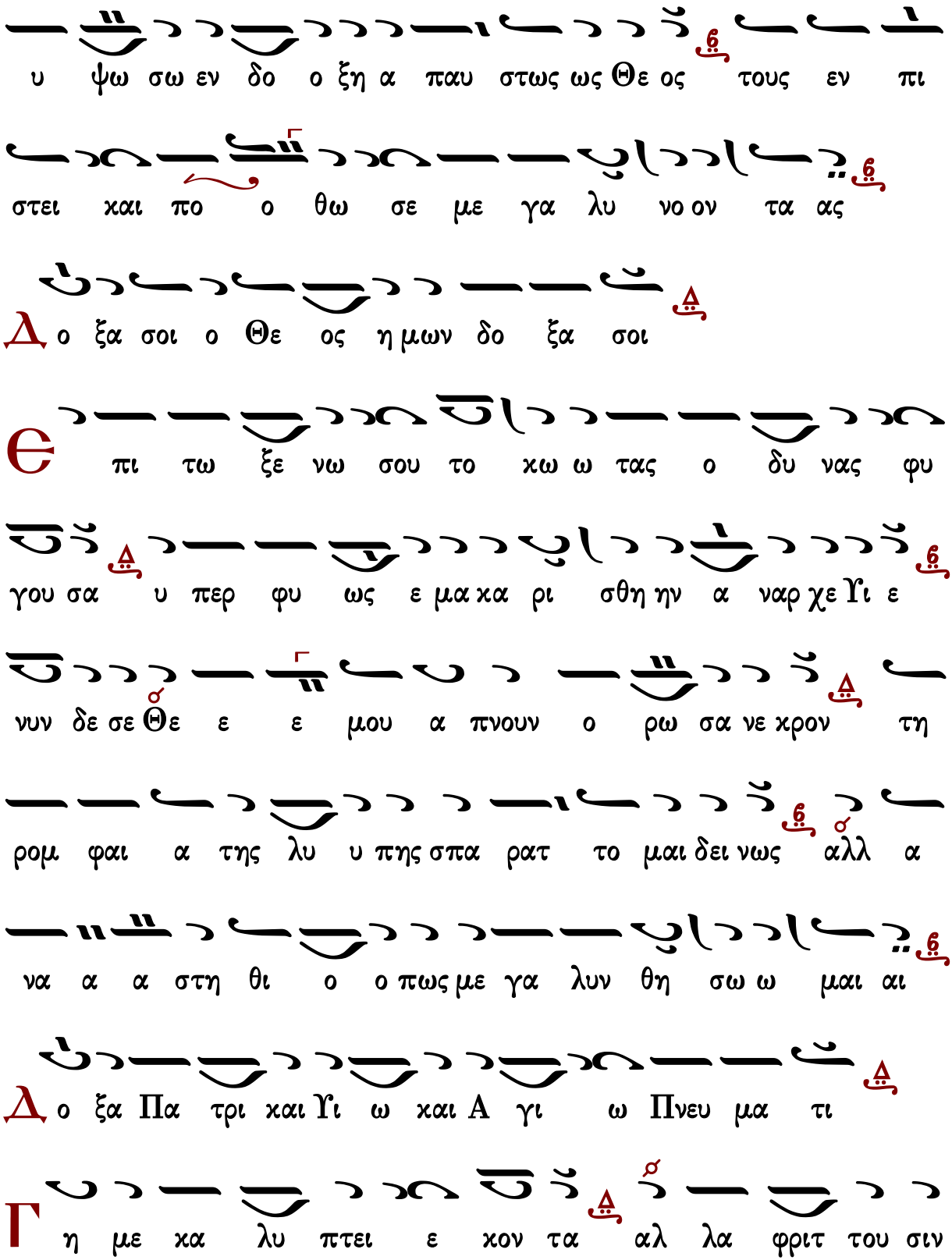
υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν πι
στει χαι πο ο θω σε με γα λυ νο ον τα ας
Δ ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Є πι τω ξε νω σου το χω ω τας ο δυ νας φυ
γου σα υ περ φυ ως ε μα χα ρι σθη ην α ναρ χε Υι ε
νυν δε σε Θε ε ε μου α πνουν ο ρω σα νε χρον τη
ρομ φαι α της λυ υ πης σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α
να α α στη θι ο ο πως με γα λυν θη σω ω μαι αι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Γ η με χα λυ πτει ε χον τα αλ λα φριτ του σιν

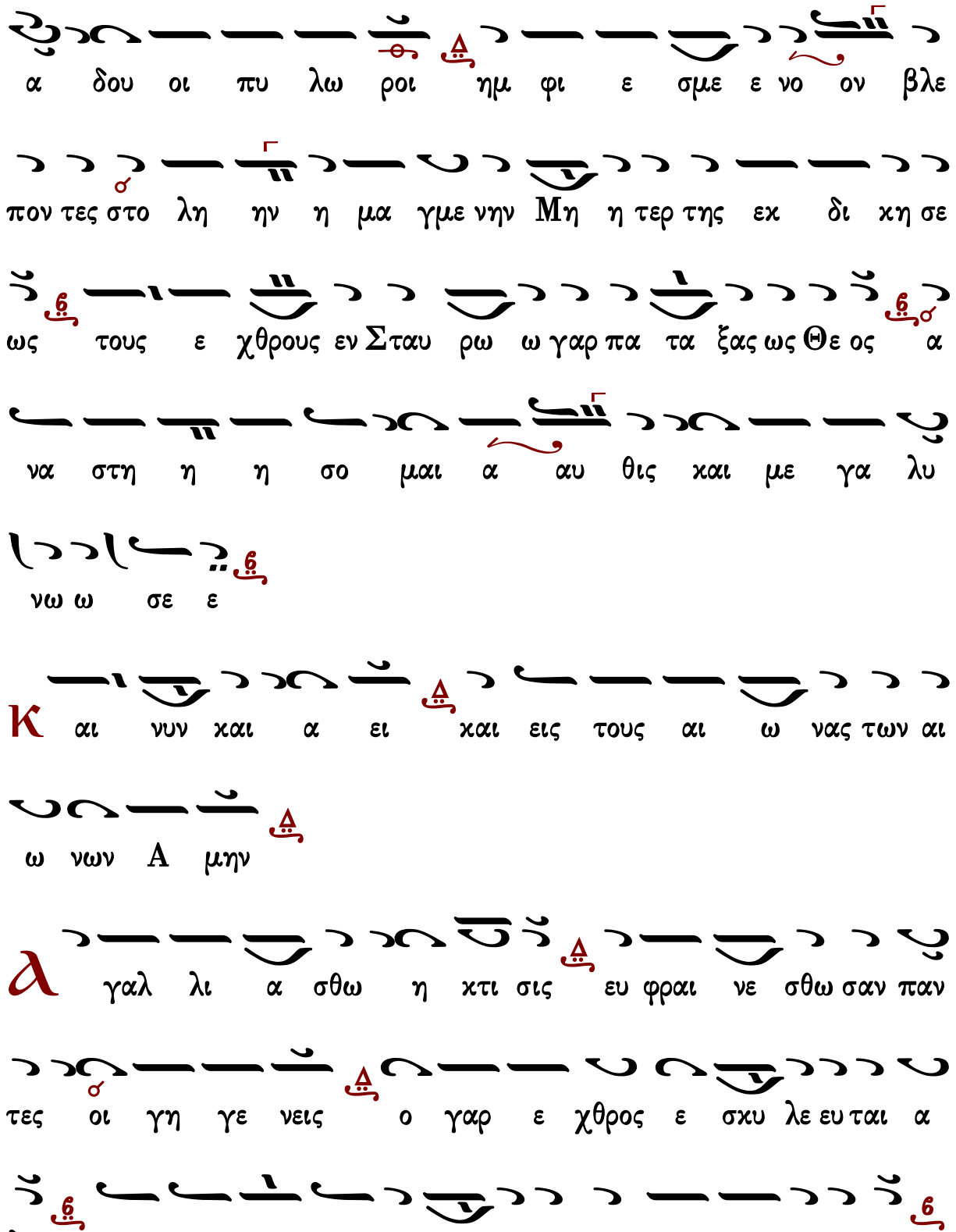
α δου οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε νο ον βλε
πον τες στο λη ην η μα γμε νην Μη η τερ της εκ δι κη σε
ως τους ε χθρους εν Σταυ ρω ω γαρ πα τα ξας ως Θε ος α
να στη η η σο μαι α αυ θις και με γα λυ
νω ω σε ε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ἀ γαλ λι α σθω η κτι σις ευ φραι νε σθω σαν παν
τες οι γη γε νεις ο γαρ ε χθρος ε σκυ λευ ται α
δης με τα μυ ρων γυ ναι κες προσ υ παν τα τω σαν

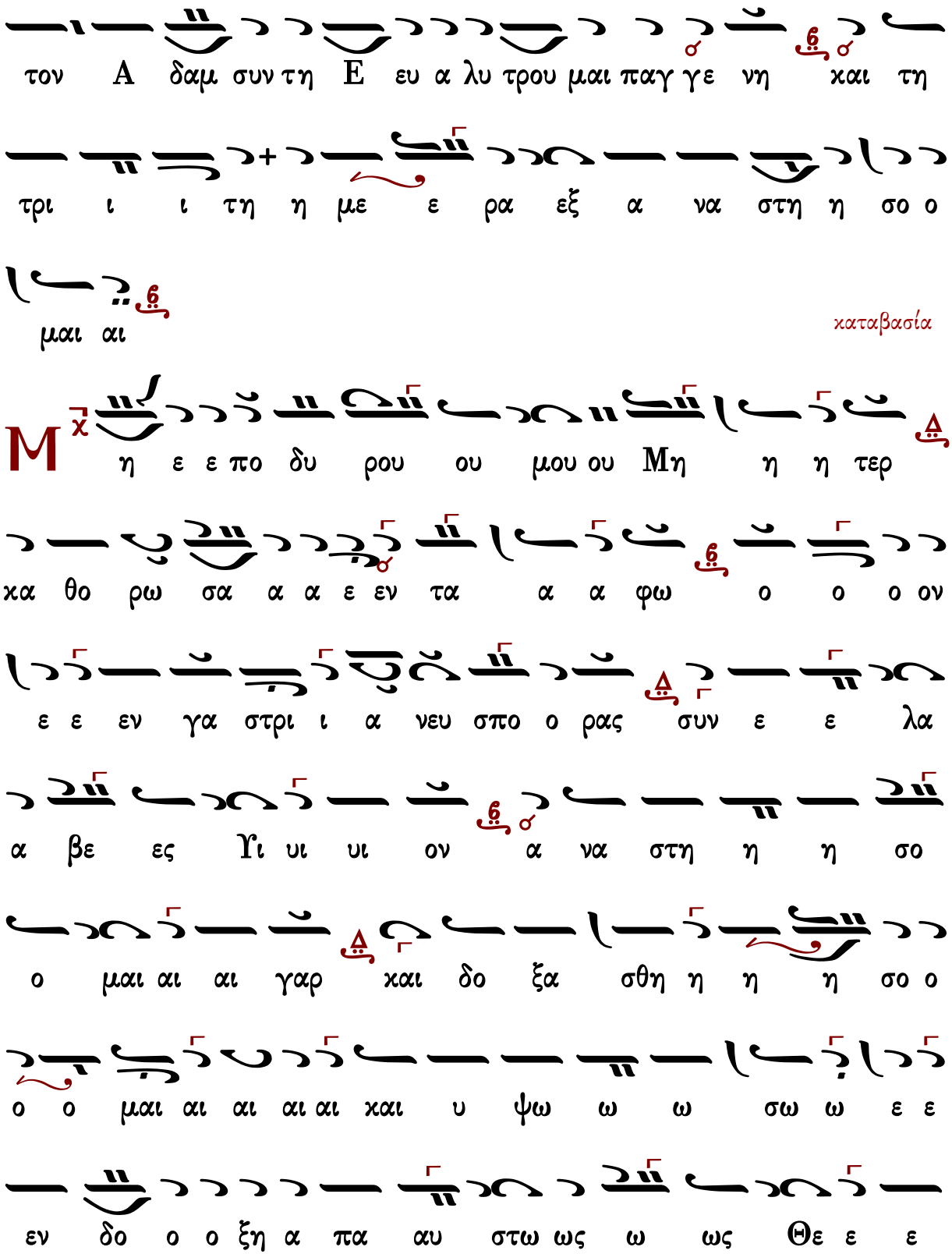
τον A δαμ συν τη E ευ α λυ τρου μαι παγ γε νη και τη
τρι ι ι τη η με ε ρα εξ α να στη η σο ο
μαι αι
καταβασία
η ε ε πο δυ ρου ου μου ου Μη η η τερ
χα θο ρω σα α α ε εν τα α α φω ο ο ο ον
ε ε εν γα στρι ι α νευ σπο ο ρας συν ε ε λα
α βε ες Υι υι υι ον α να στη η η σο
ο μαι αι αι γαρ και δο ξα σθη η η η σο ο
ο ο μαι αι αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ε ε
εν δο ο ο ξη α πα αυ στω ως ω ως Θε ε ε

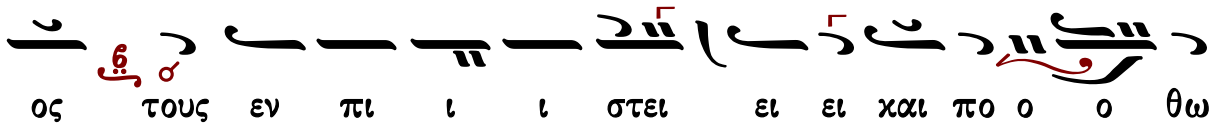

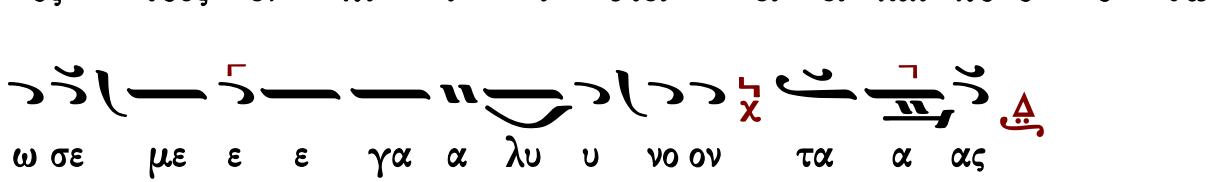

Κάθισμα μετὰ τὴν γ΄ ᾠδή

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

χορὸς β΄

Ἦχος Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ. 488#

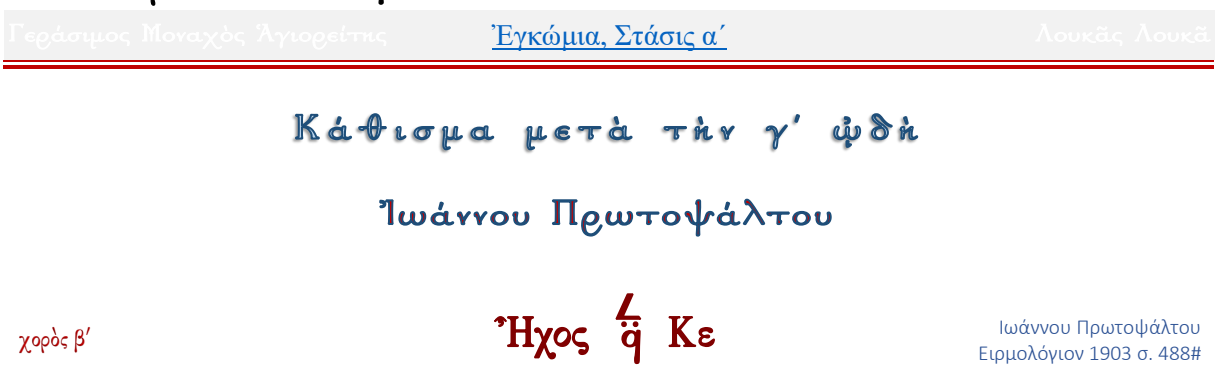

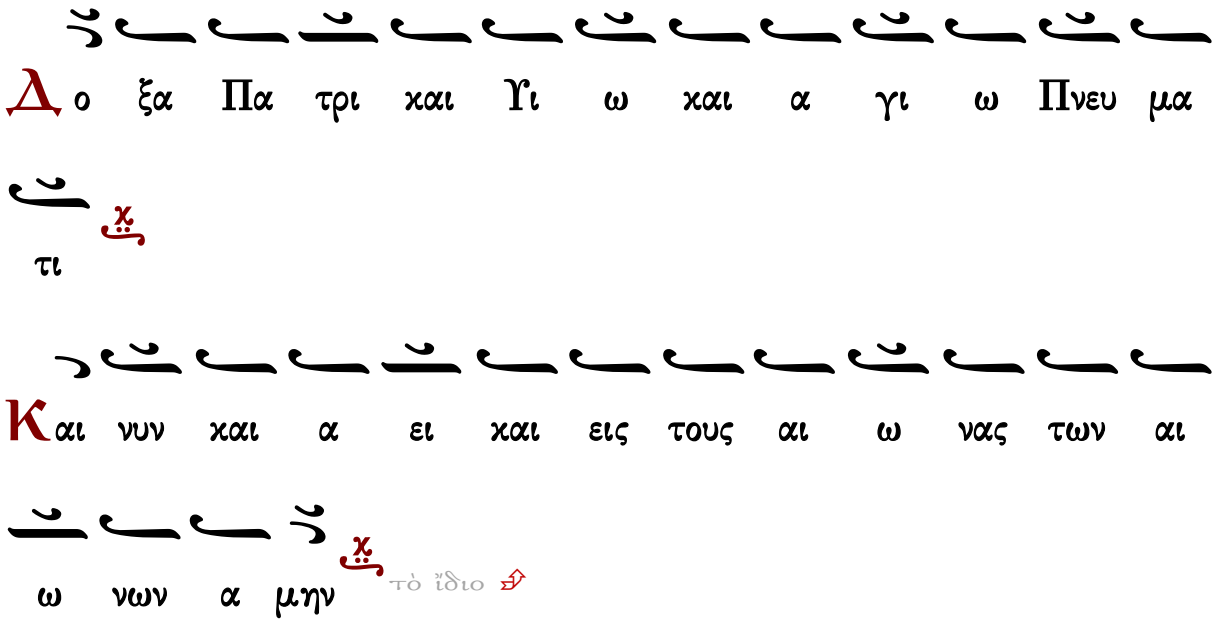

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

χορὸς β΄
εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

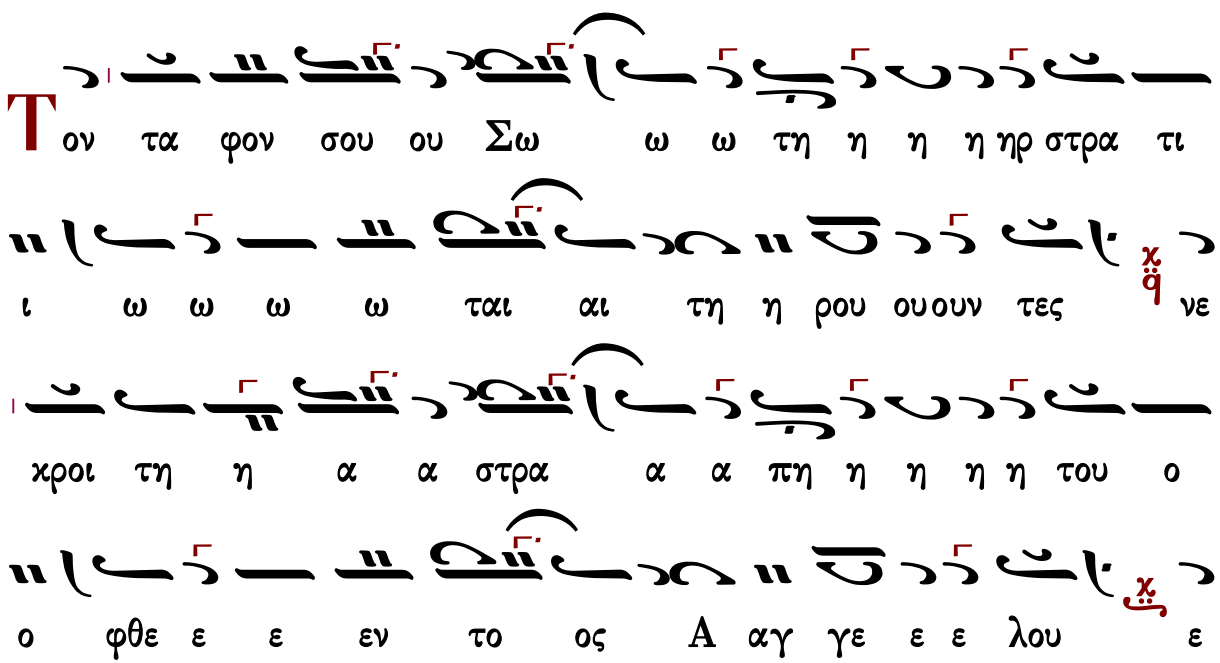

γε ε νο ον το ο χη ρυ υ υ υτ το ον το ο ο ο

ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α α

στα σιν σε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας χα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εν τω α να α

στα α α αν τι ι ε εχ τα α α φου χαι

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

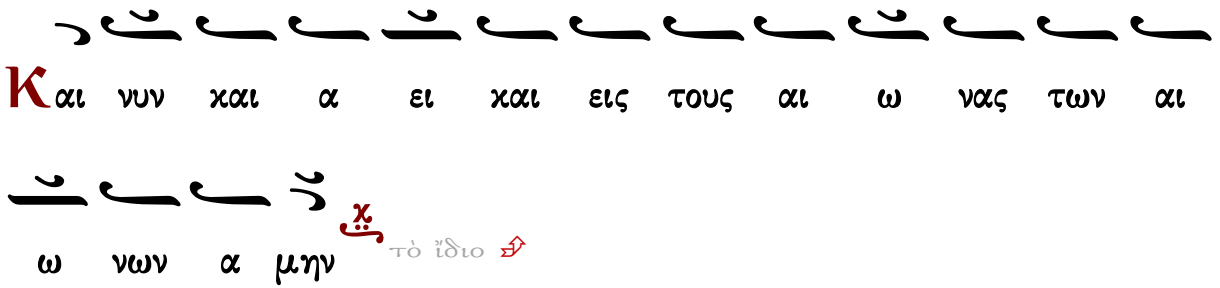

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μέλος ἀργὸν εἱρμολογικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.221*

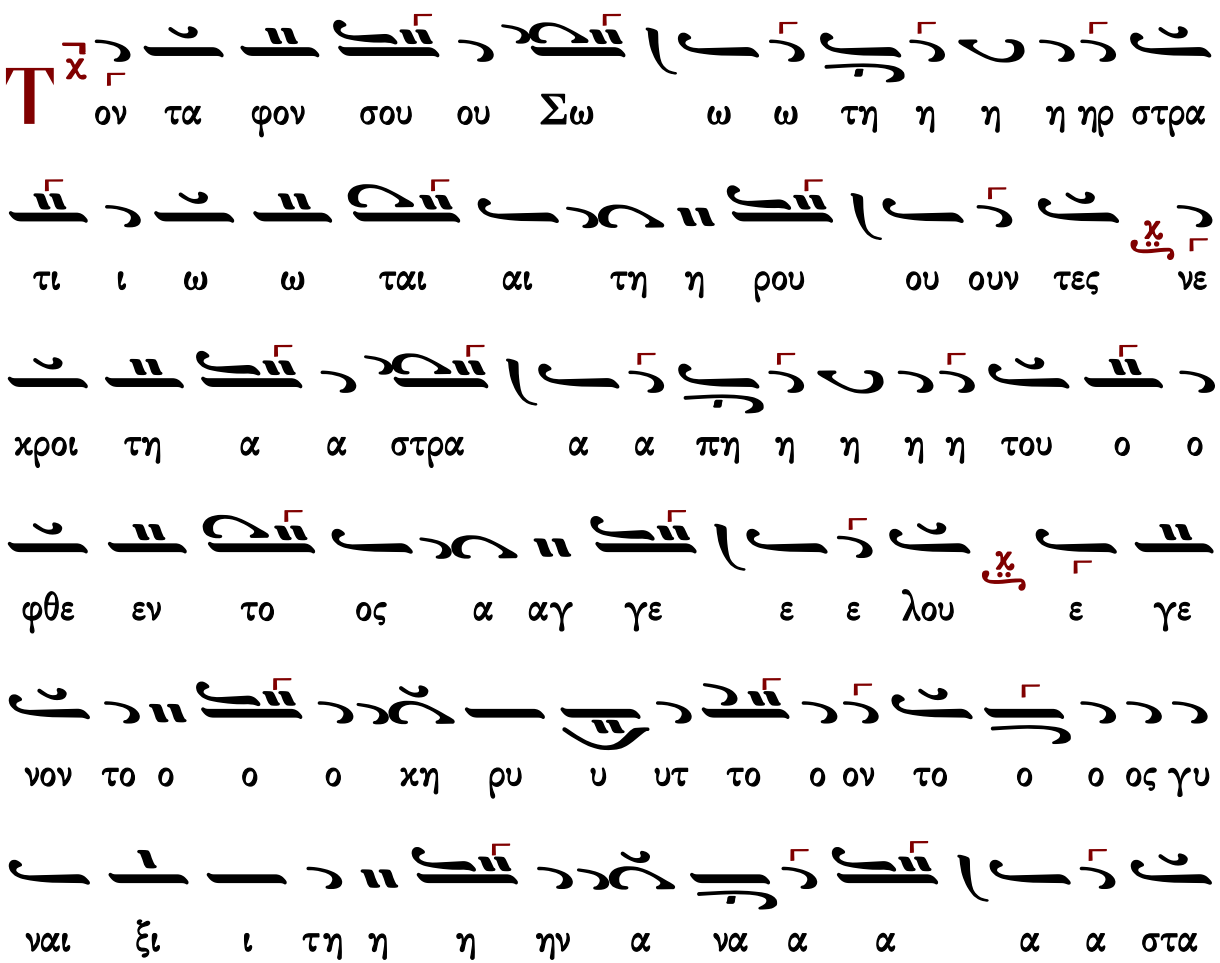

Συντετμημένο

Ἦχος δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη

Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.221*
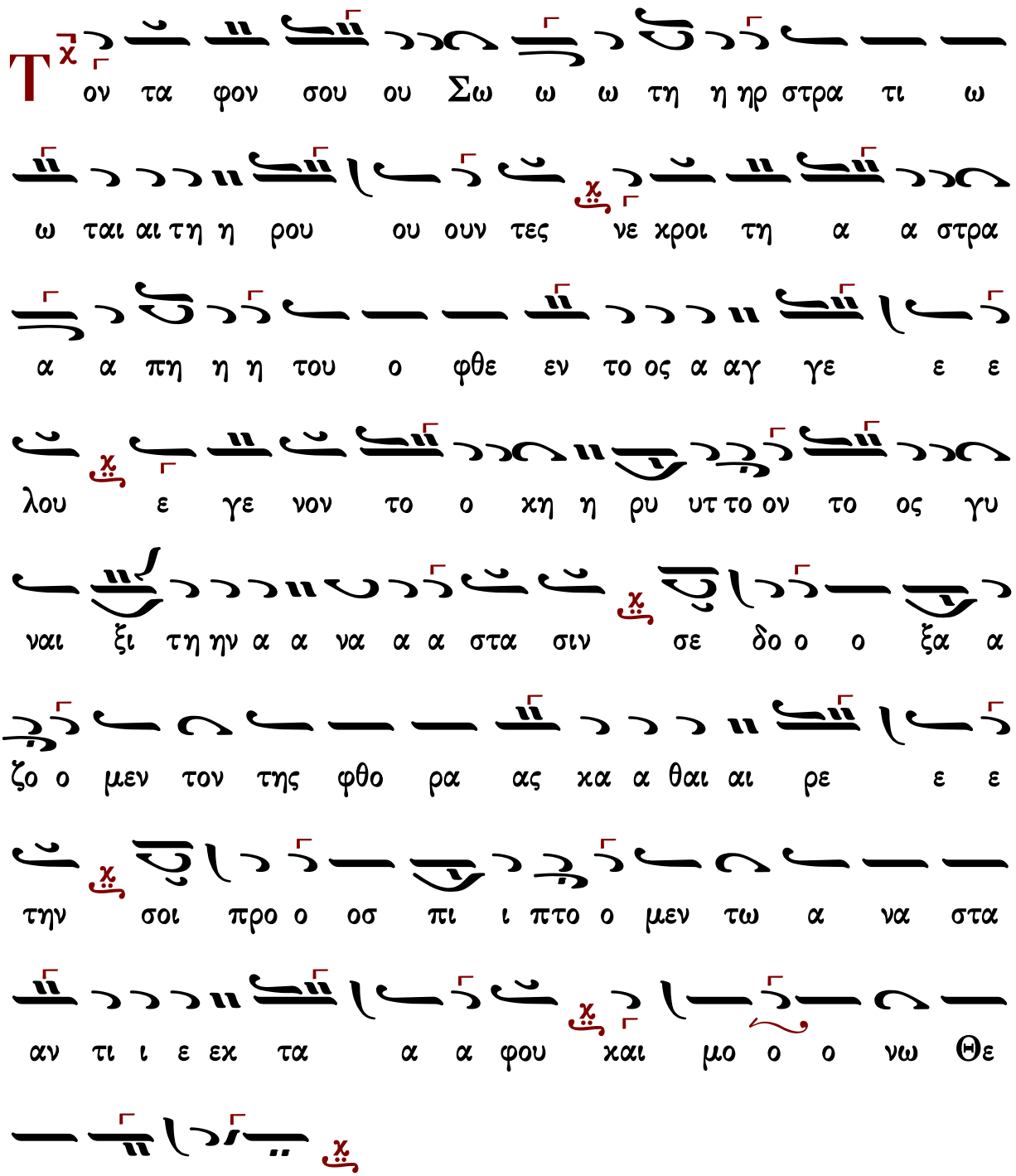
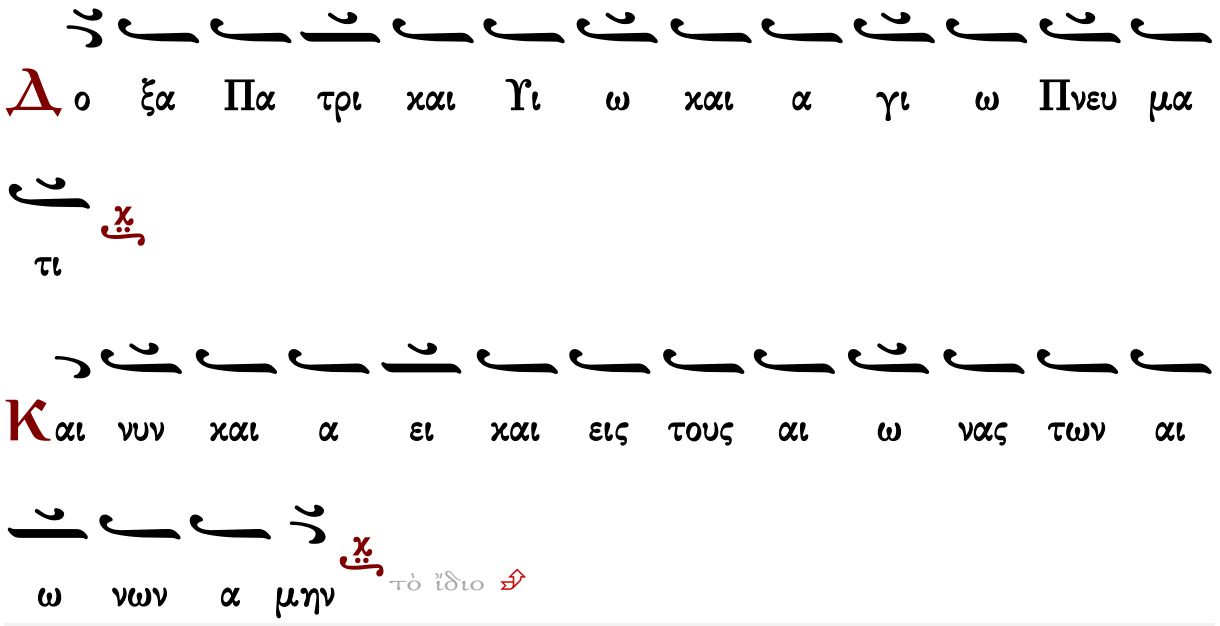

Μέλος σύντομον εἱρμολογικὸν

χορὸς β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.222*

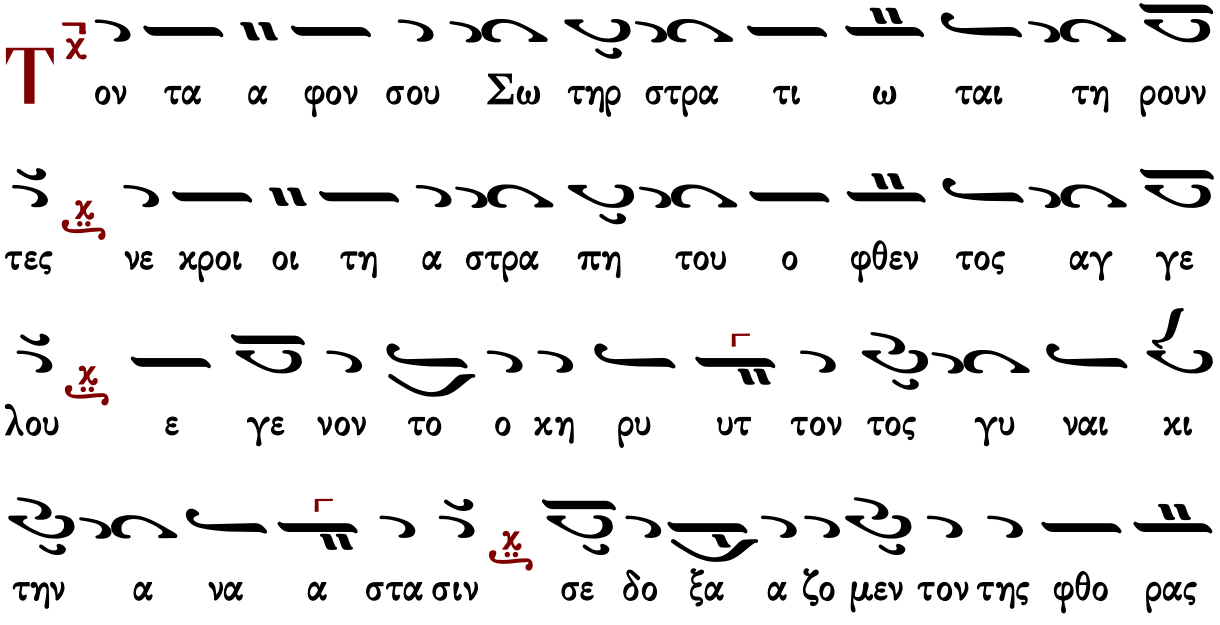

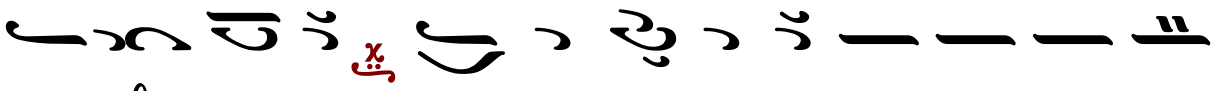

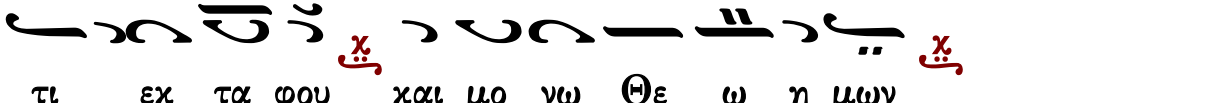

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

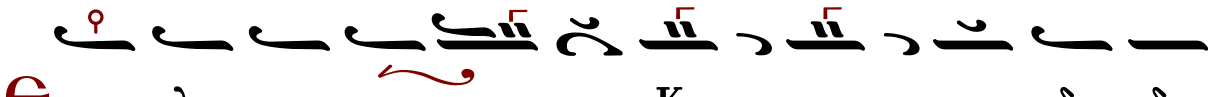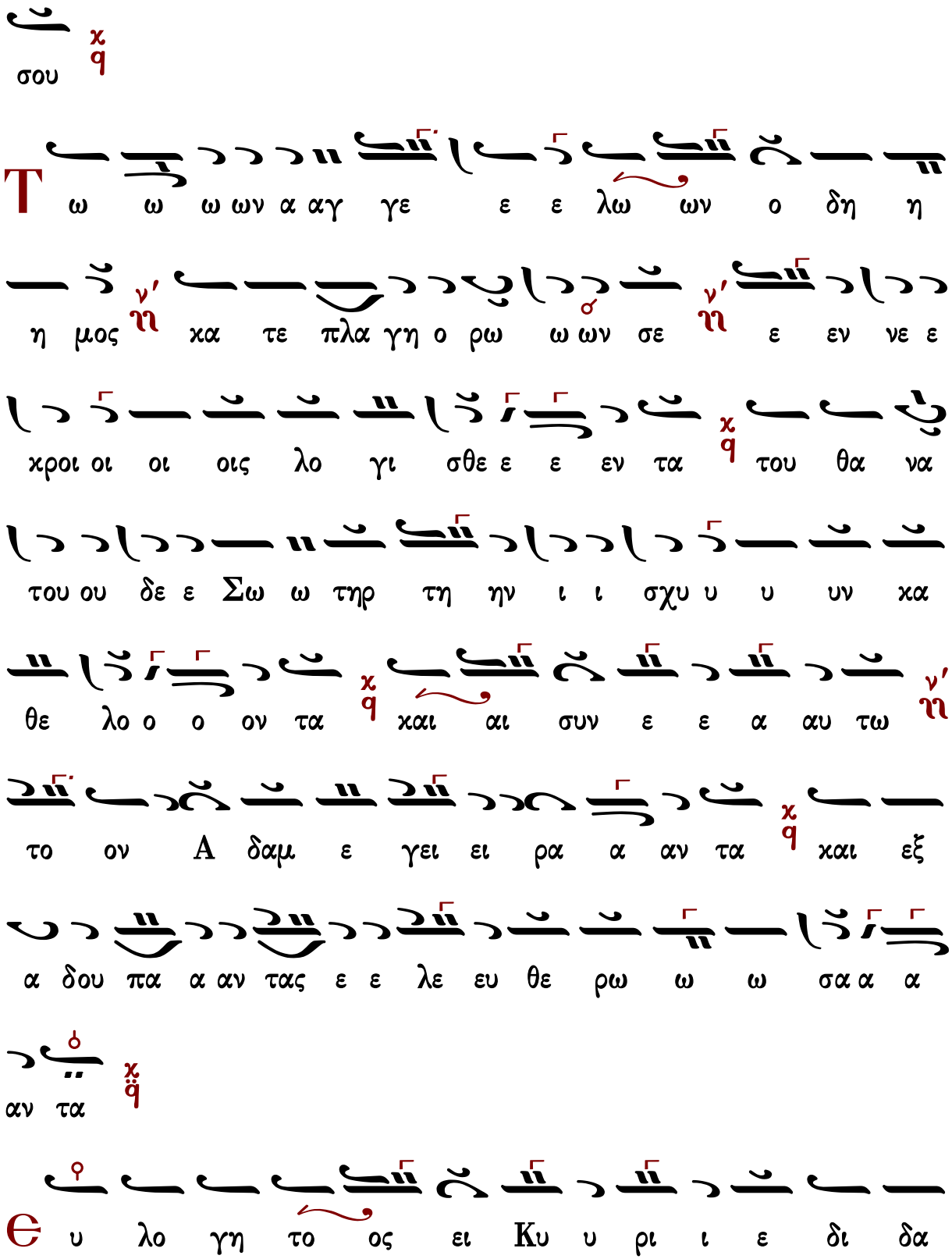

σου
Τ ω ω ω ων α αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος η κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε η ε εν νε ε
χροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα του θα να
του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα
θε λο ο ο ον τα και αι συν ε ε α αυ τω η
το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα και εξ
α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α
αν τα
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις
δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να
α α α τε ο ο α στρα α α πτων ην τω
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η
μα α α α τος
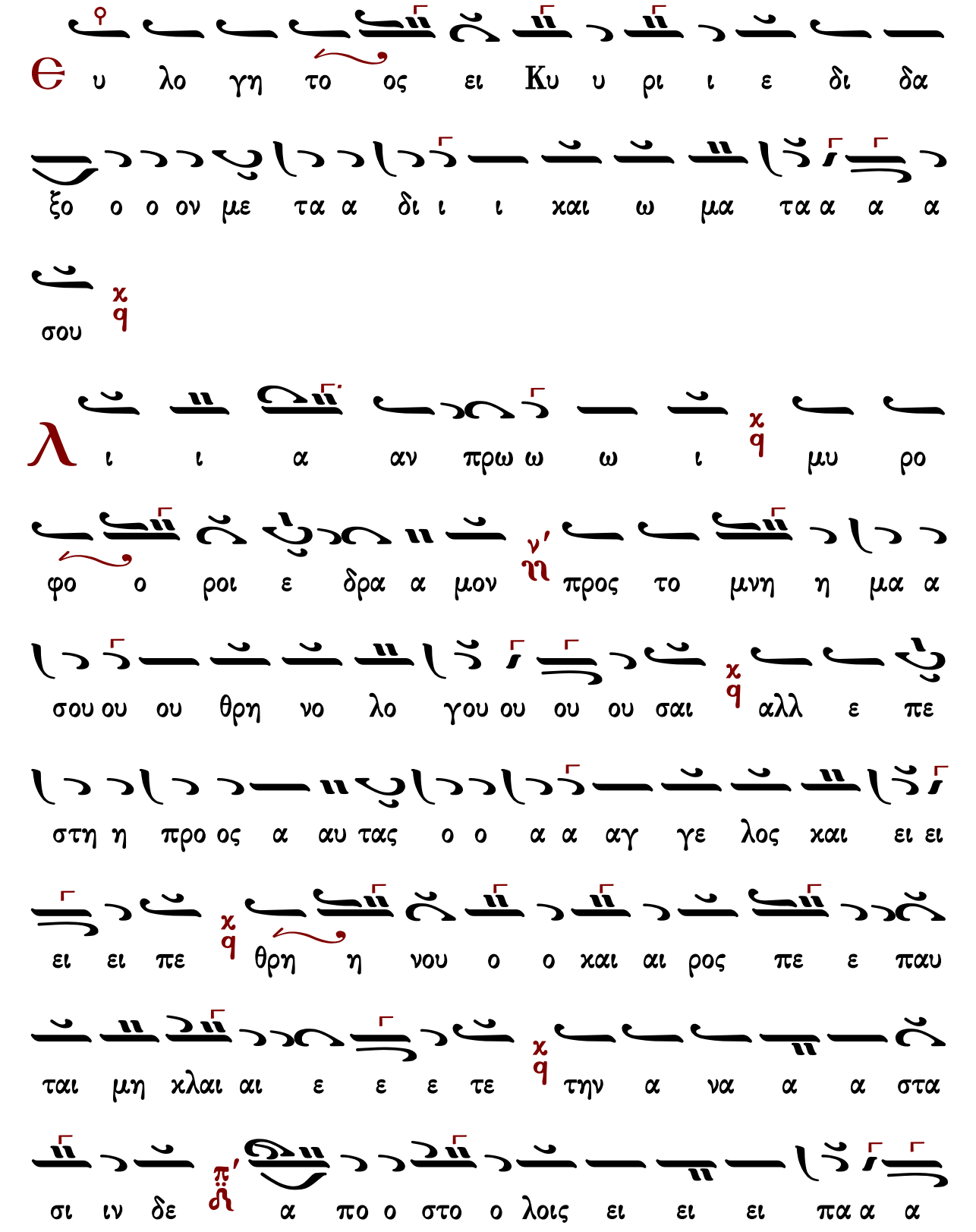
θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος χαι ει ει
ει ει πε θρη η νου ο ο χαι αι ρος πε ε παυ
ται μη χλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα
σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α
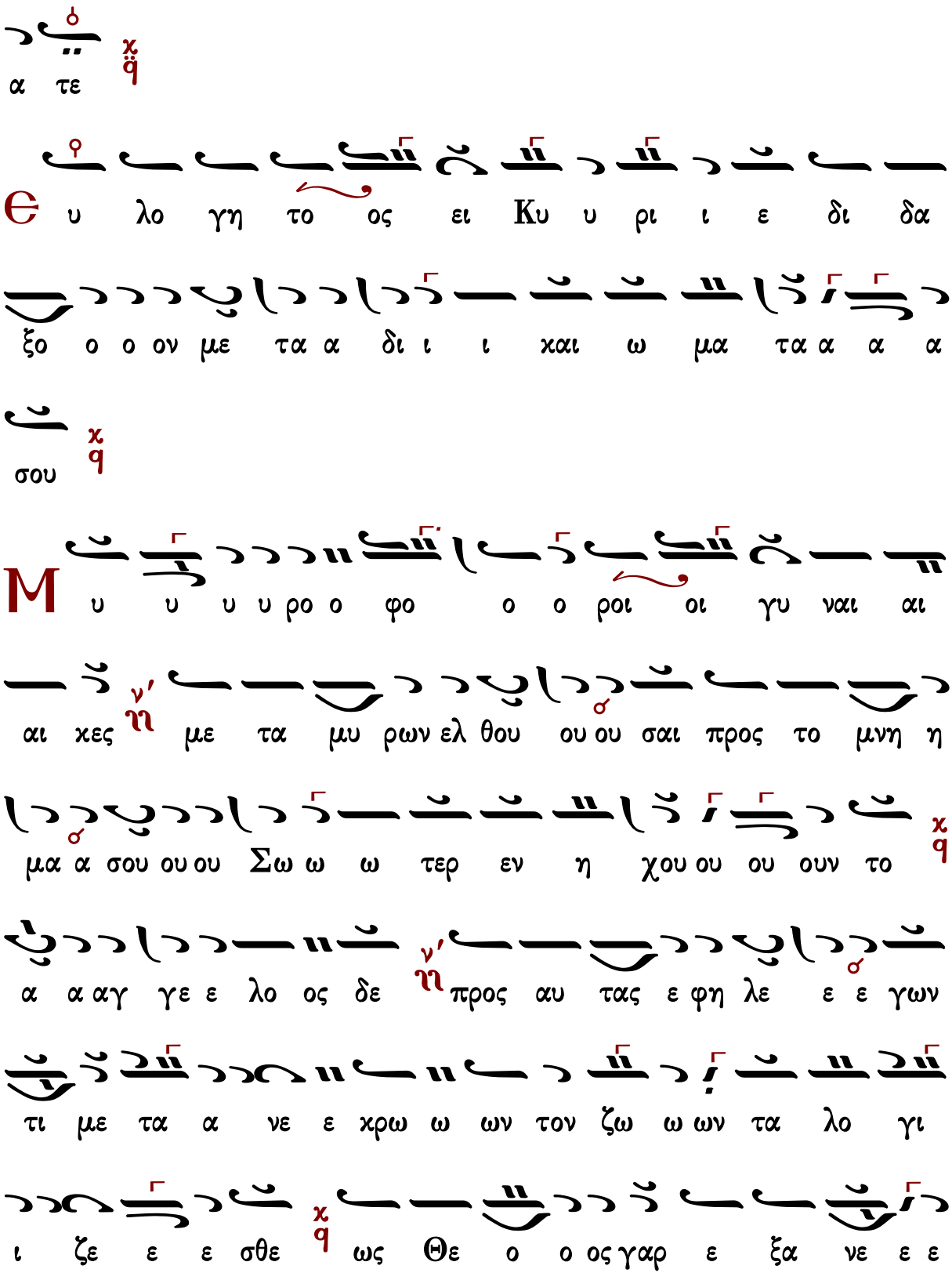
α τε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι χες η με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η
μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το
α α αγ γε ε λο ος δε η προς αυ τας ε φη λε ε ε γων
τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι
ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Γι υι ω χαι αι α
γι ω Πνε ευ μα α α τι
Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε
ε ρα η χαι τον του του Γι ο ο ον τε χαι αι το ο
α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α
α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου
σι ι ι α η συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ η χρα α ζο
ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α
α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

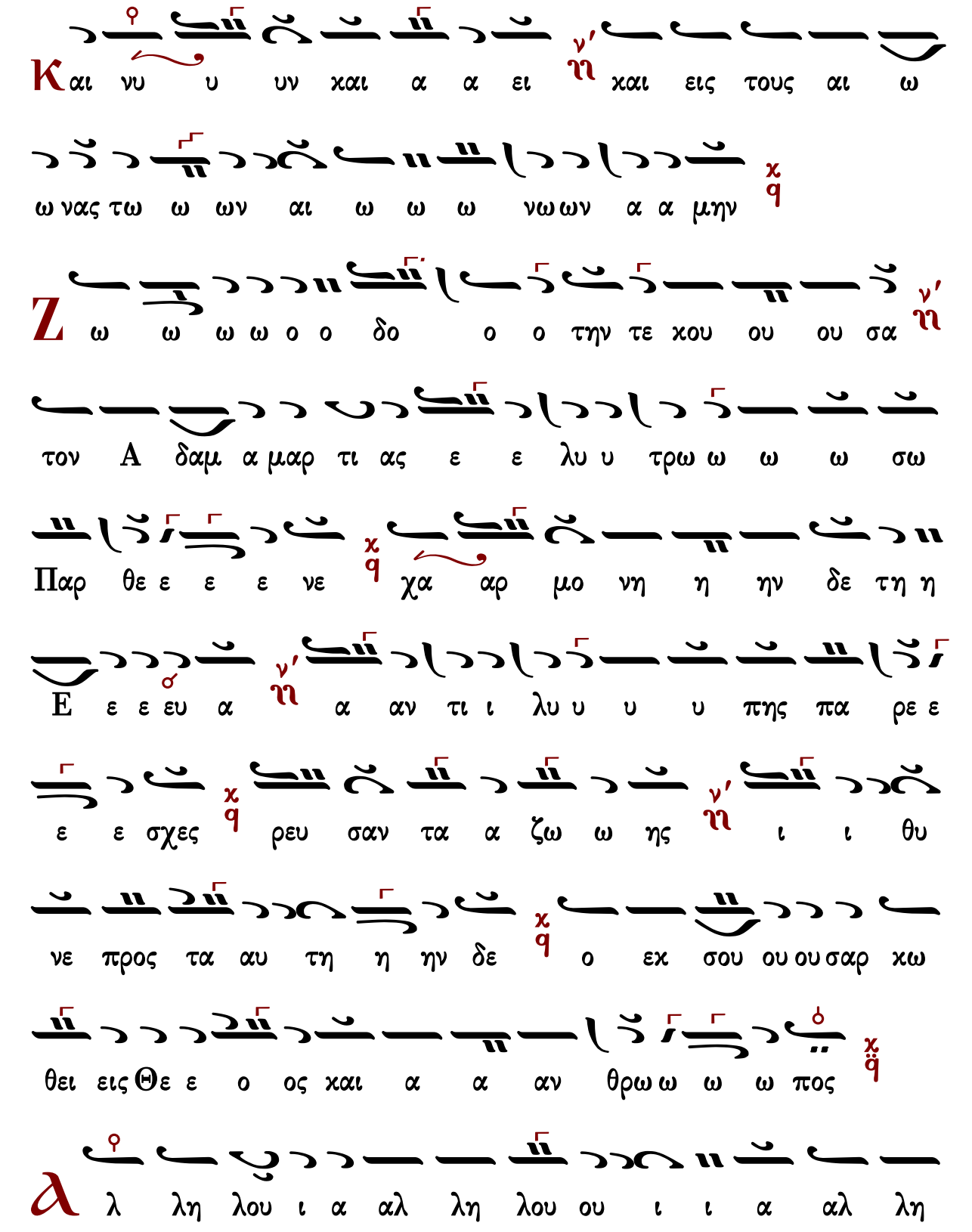
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει η χαι εις τους αι ω
ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην
Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα η
τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω σω
Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η
Ε ε ε ευ α η α αν τι ι λυ υ υ πης πα ρε ε
ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης η ι ι θυ
νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω
θει εις Θε ε ο ος χαι α α αν θρω ω ω πος
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη

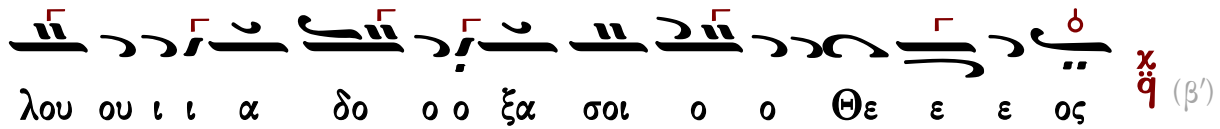

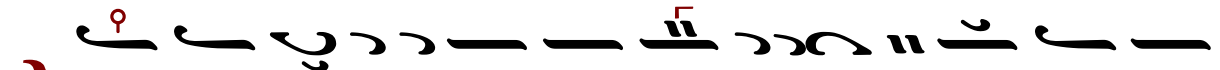

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

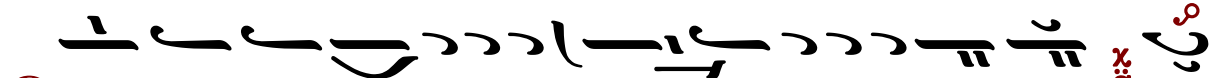

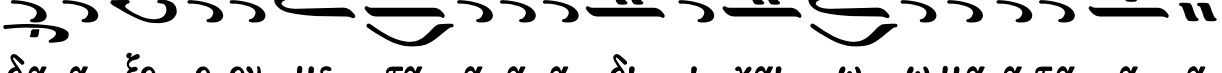

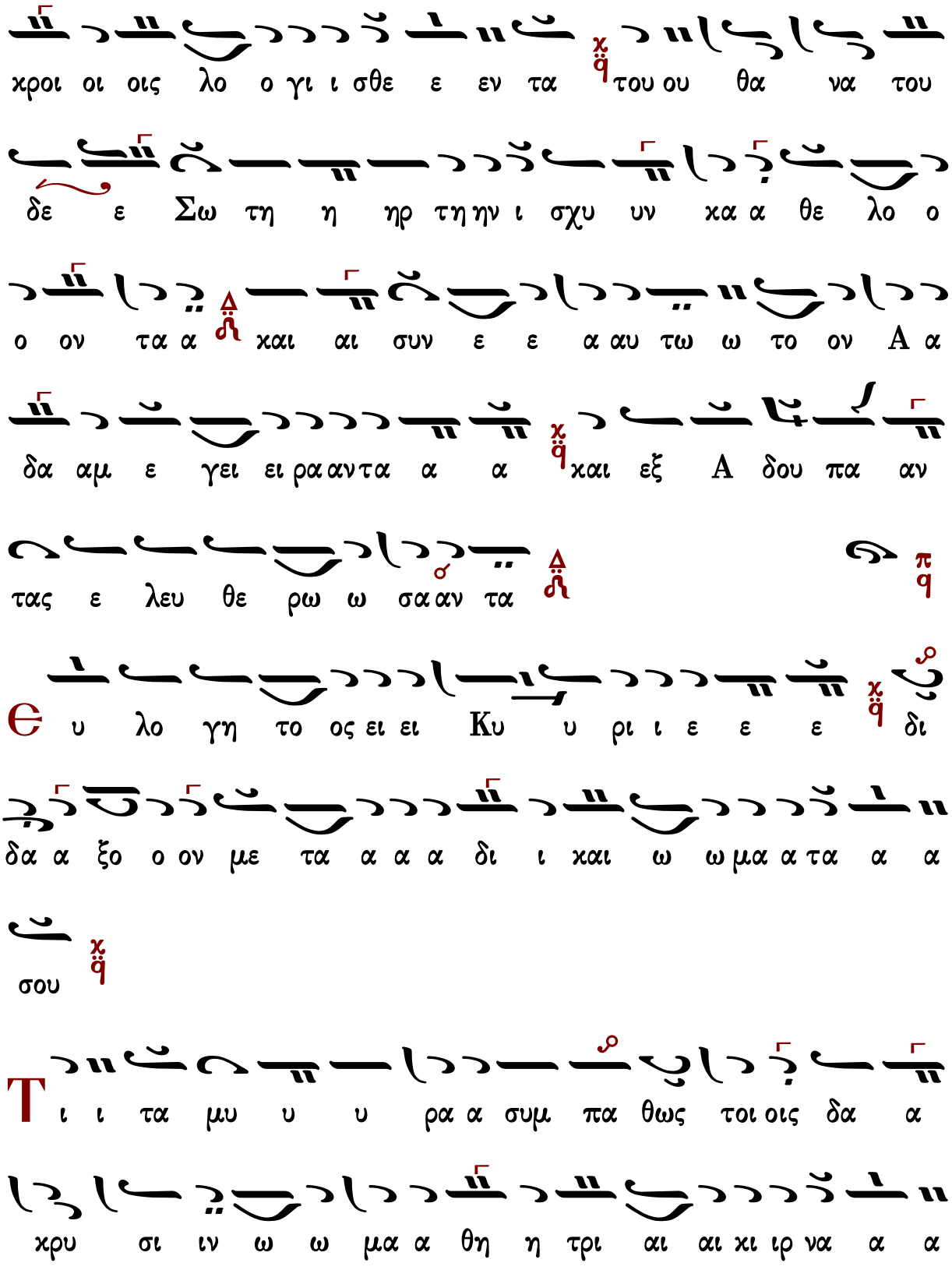
χροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του
δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν χα α θε λο ο
ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α
δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν
τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου
Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α
χρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

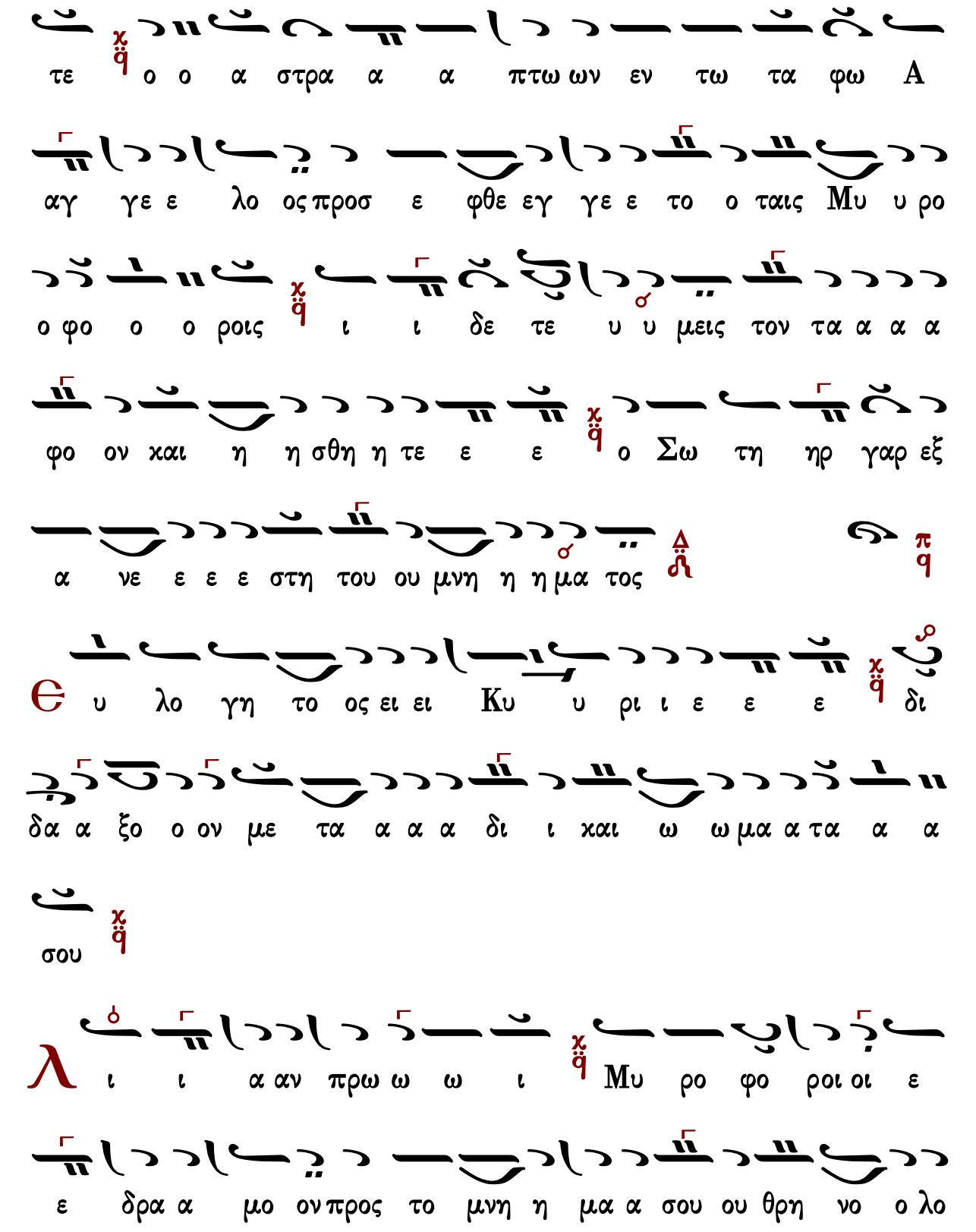
τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω A
αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο
ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α
φο ον χαι η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ
α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α
σου
ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε
ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ
τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η
νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε
ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο
στο λοις ει ει ει πα τε
Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου
Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με
τα μυ υ ρων ελ θου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

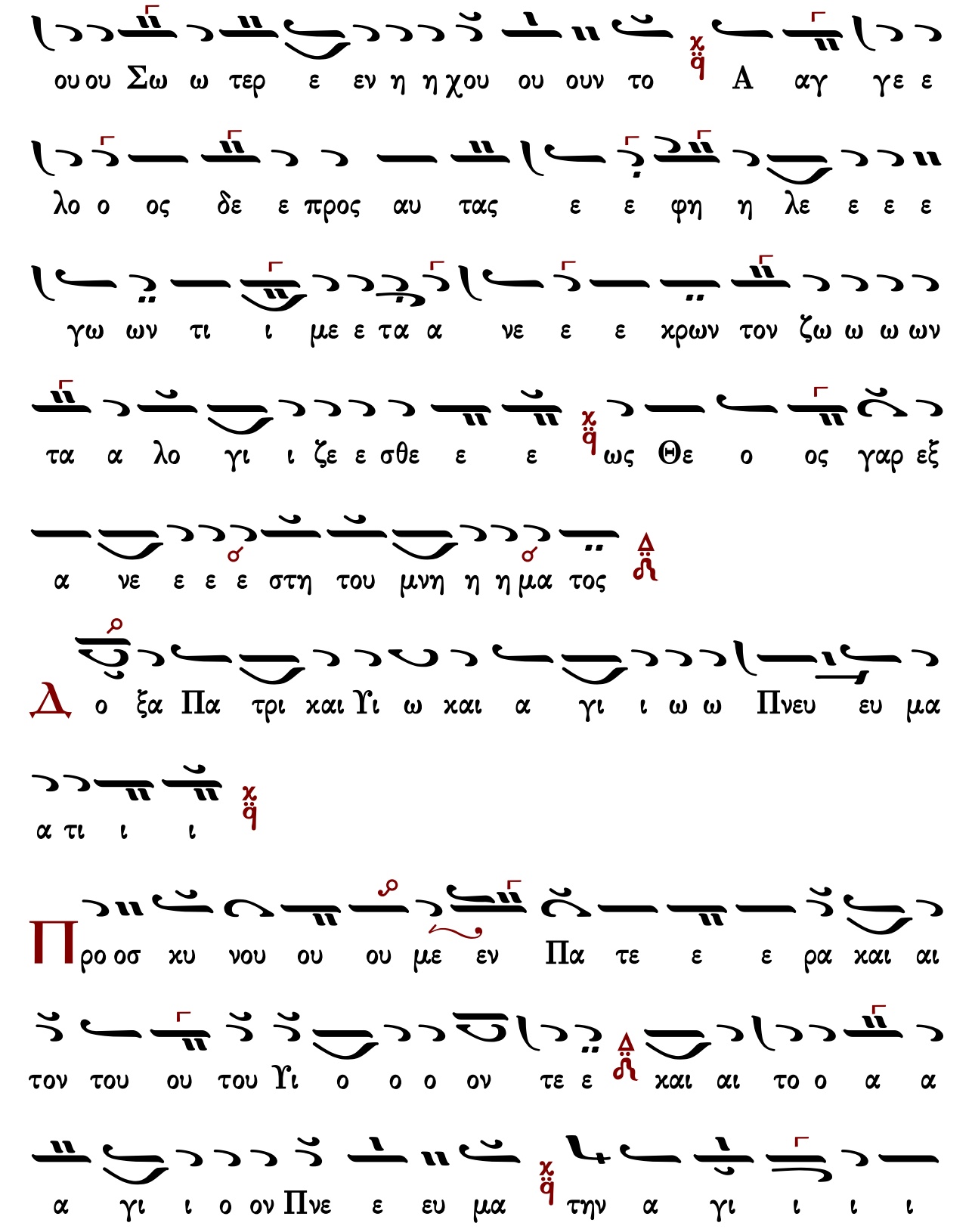
ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε
λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε
γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων
τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ
α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα
α τι ι ι
Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι
τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α
α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

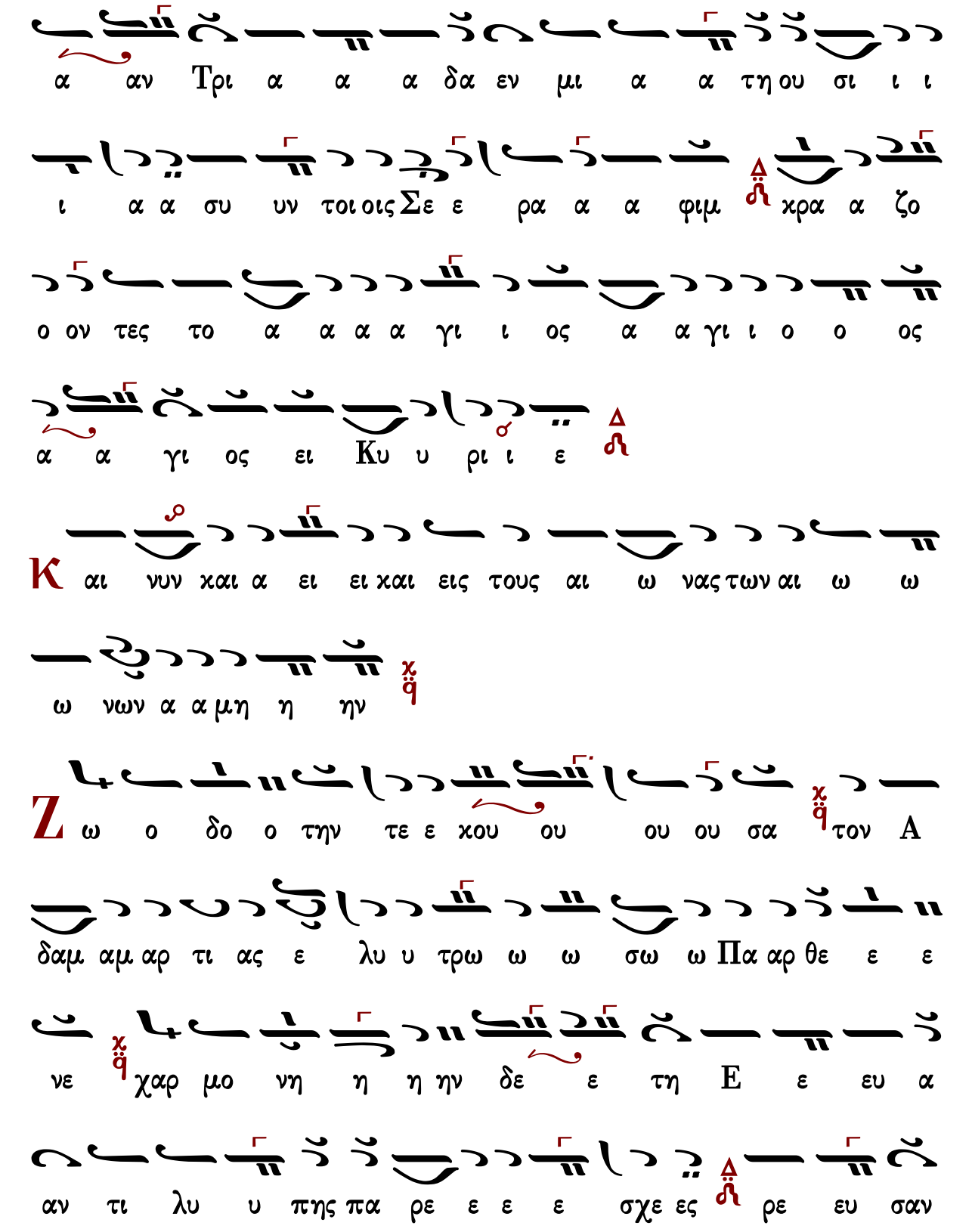
α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι
ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο
ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η ην
Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α
δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε
νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α
αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

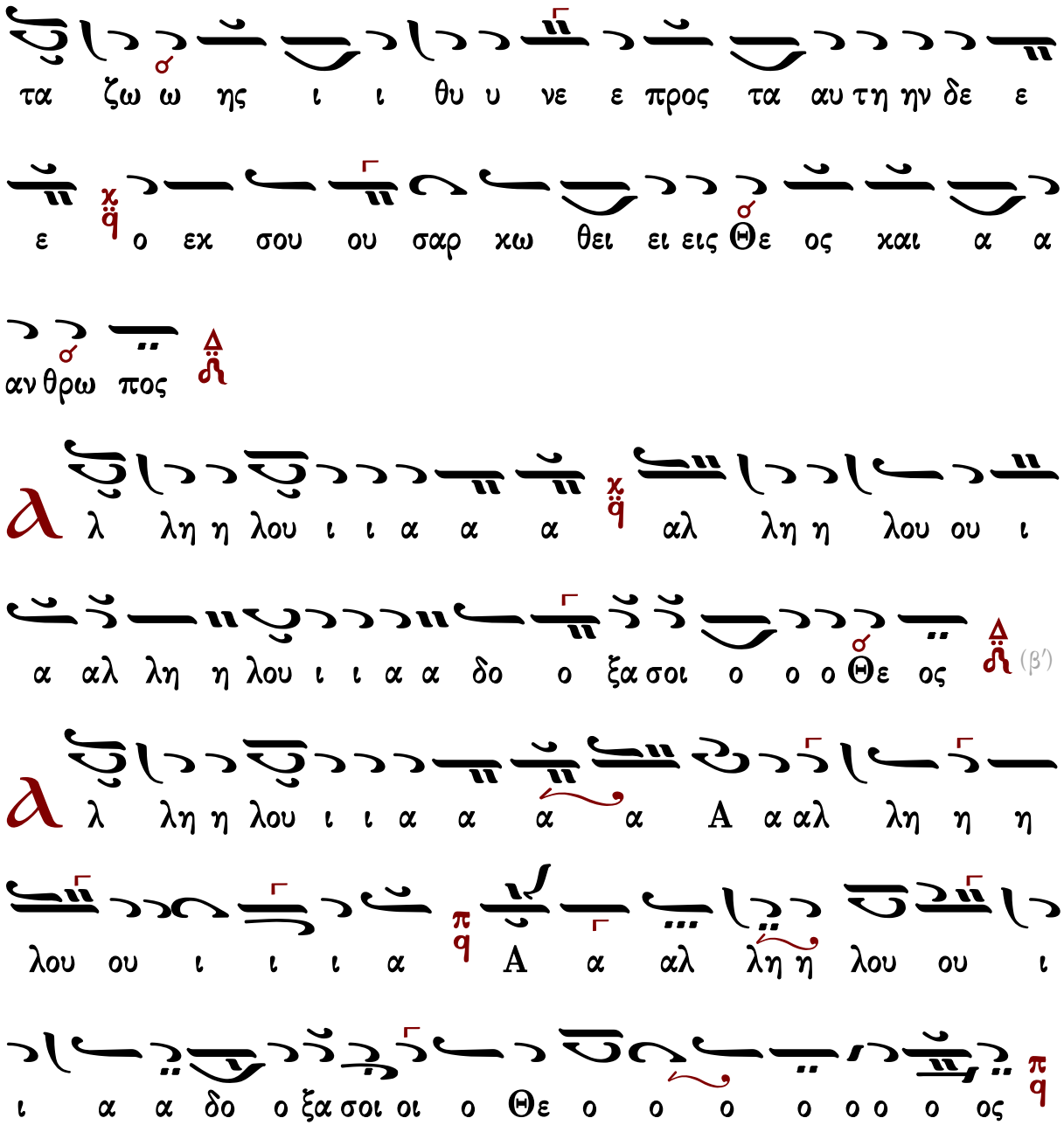

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q

Τῶν ἀγ γε λων ὁ δη η μος κα τε πλα γη ο ρω
ων σε ν' ῃ εν νε χροι οις λο γι σθεν τα χ q του θα να του
δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ q και εξ Α δου
παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ q

Εὐ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q

Τὶ τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι χιρ να τε q x ο α στρα πτων εν τω τα φω
Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις q x ι δε
τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε q x ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος q x
℮ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου q x
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σου θρη νο λο γου σαι q x αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε q x την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

πα τε
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σω τερ εν η χου
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

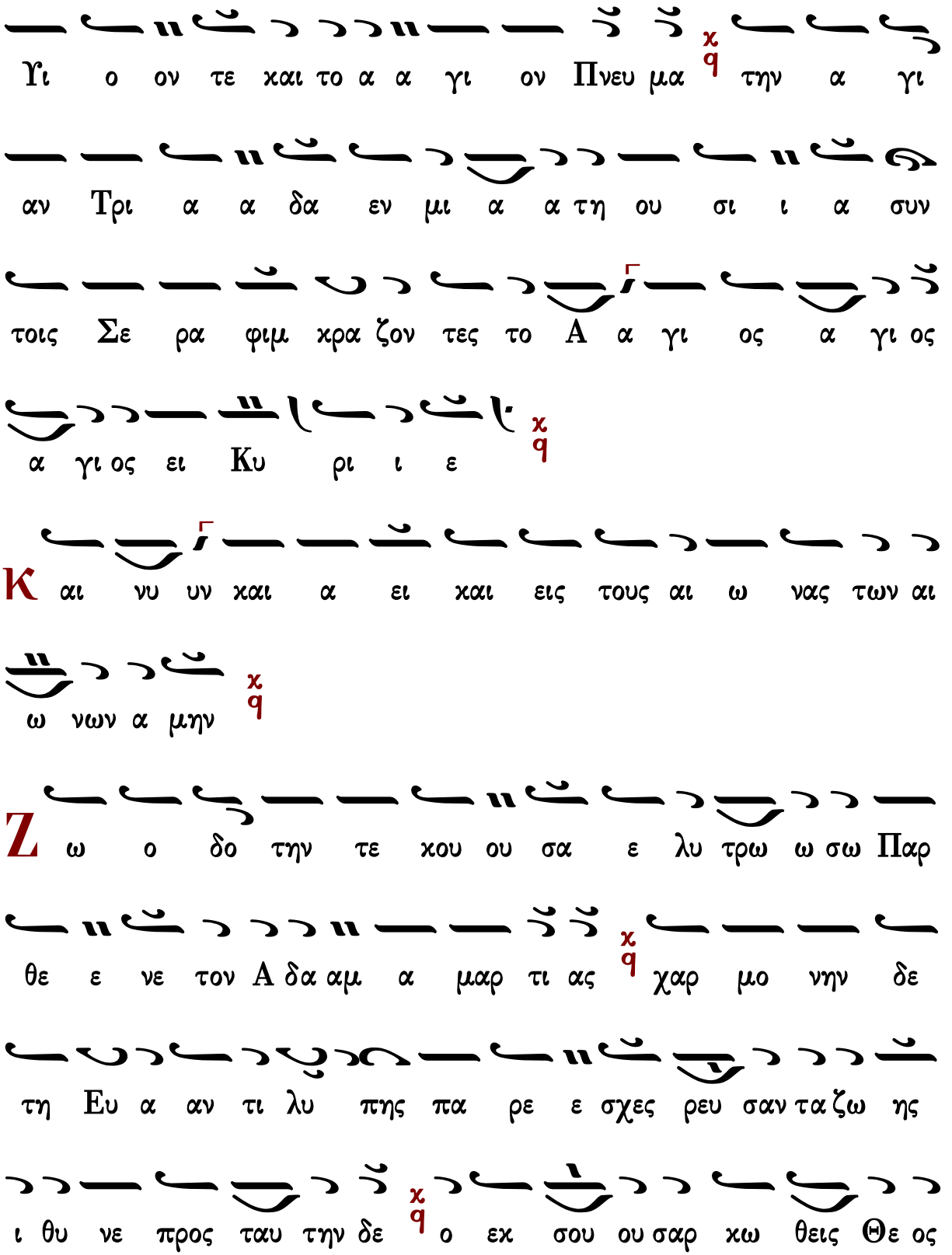
Υι ο ον τε χαι το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος
α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην χ q
Ζ ω ο δο την τε χου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ q χαρ μο νην δε
τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης
ι θυ νε προς ταυ την δε χ q ο εχ σου ου σαρ χω θεις Θε ος

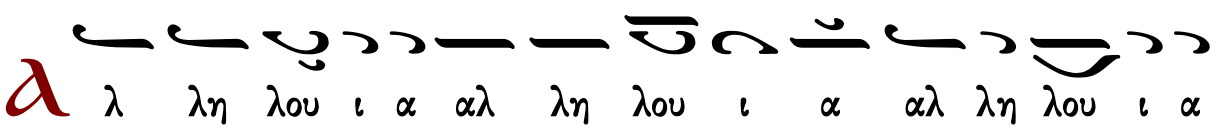

(6′)

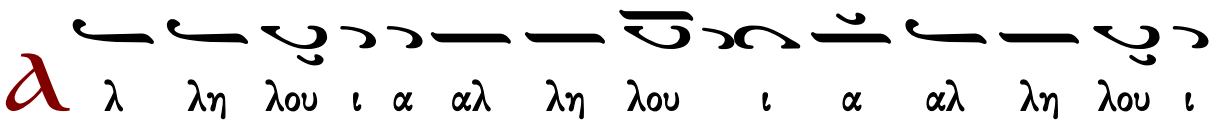

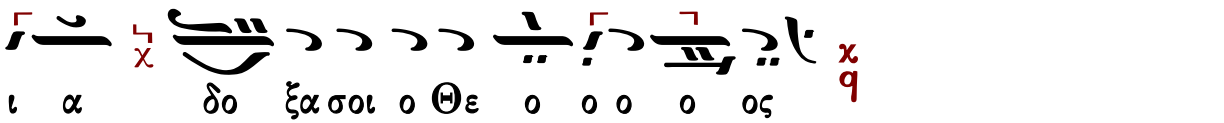

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ′ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

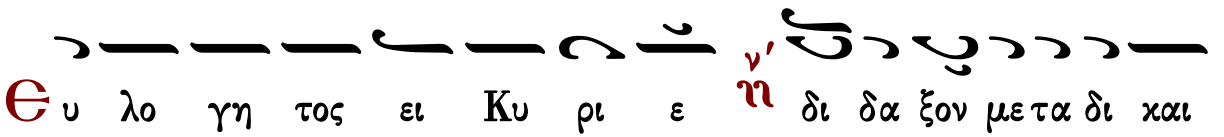

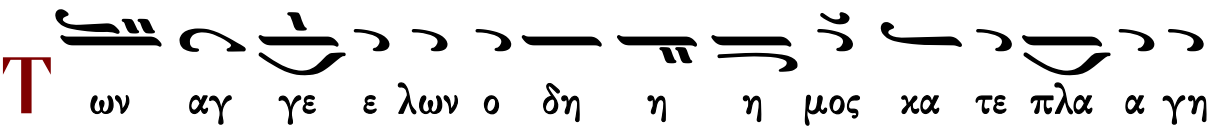

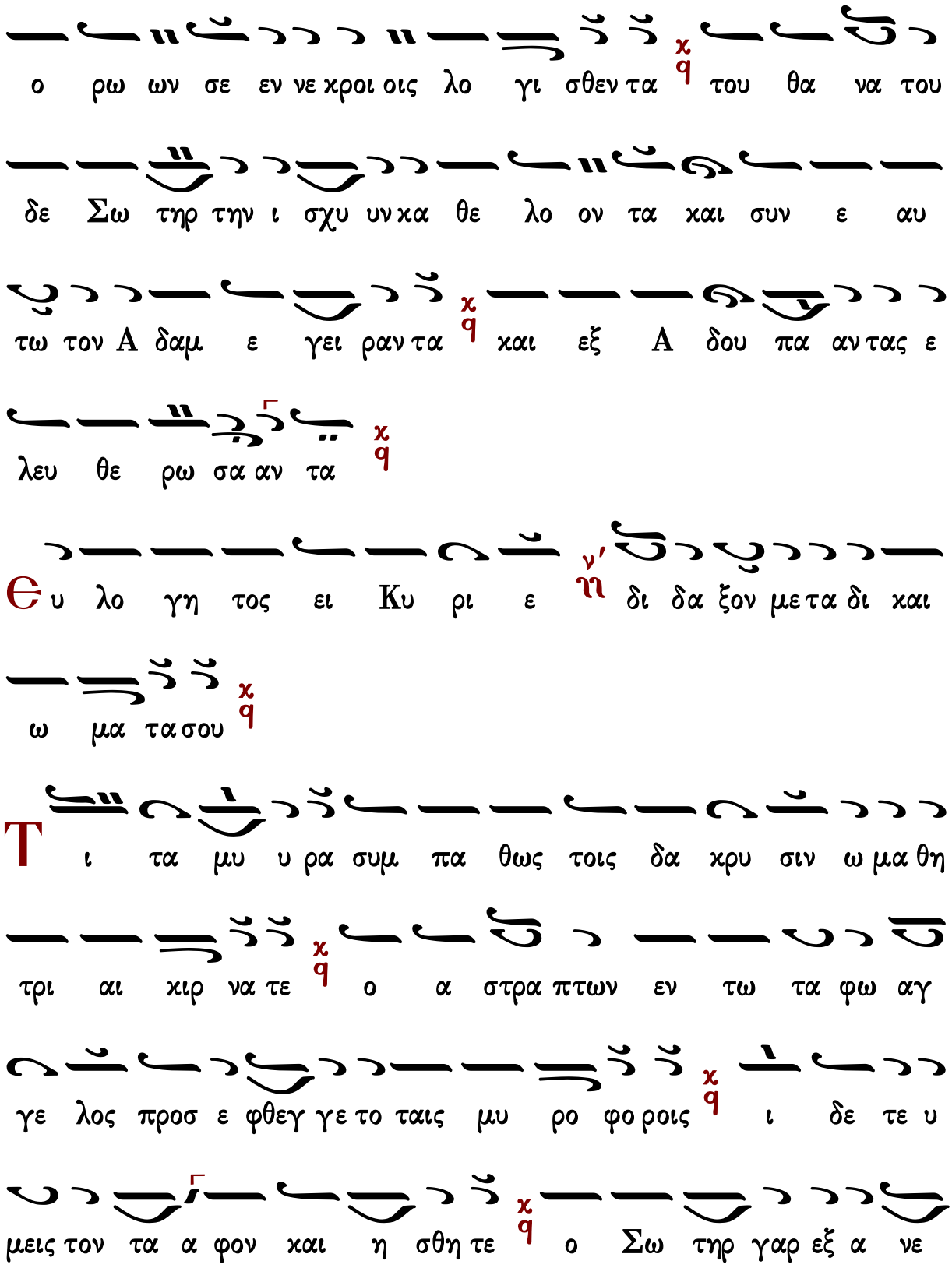
ο ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθεν τα του θα να του
δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ
τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ Α δου πα αν τας ε
λευ θε ρω σα αν τα
Ϲυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι χιρ να τε ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ
γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

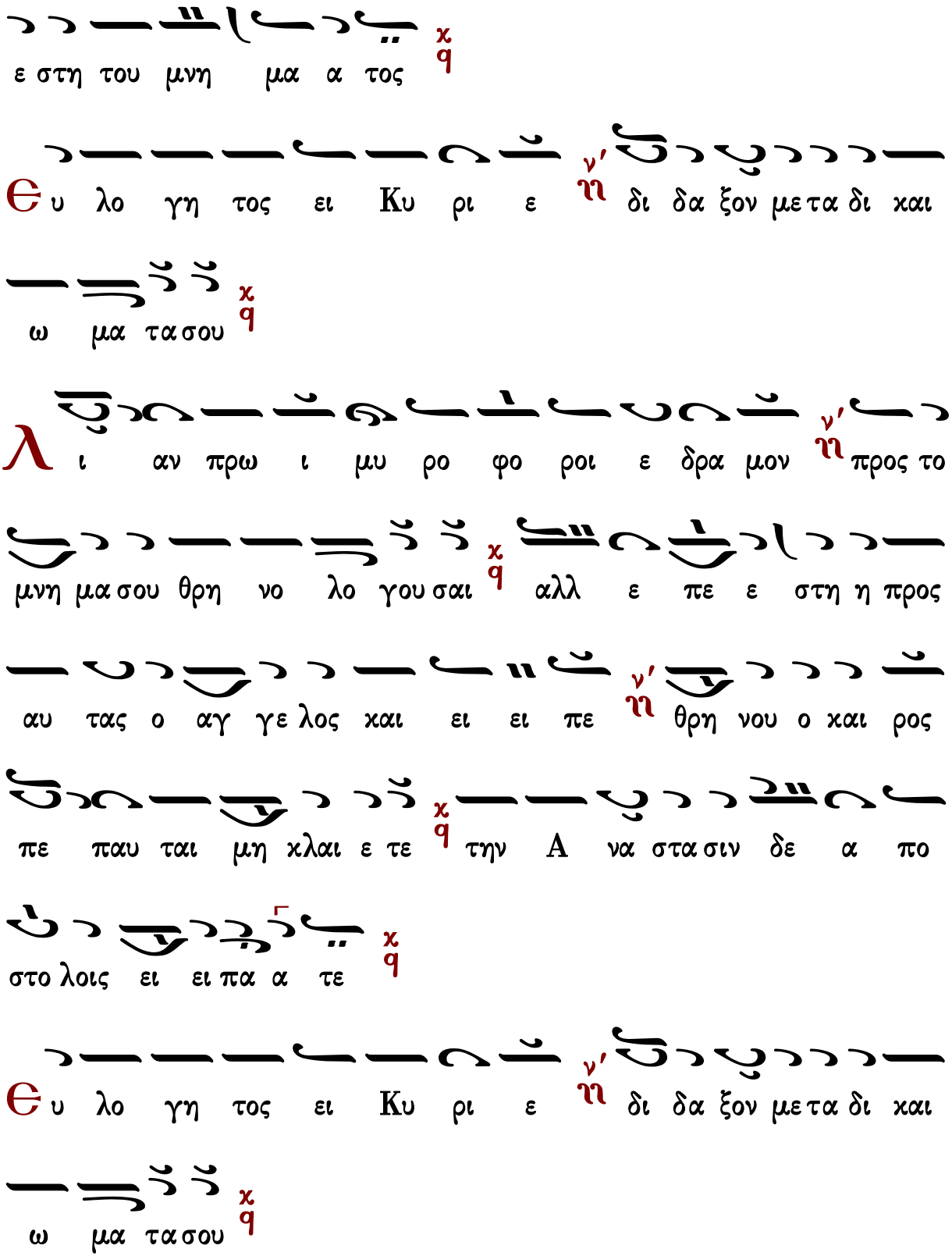
ε στη του μνη μα α τος
θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το
μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε πε ε στη η προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος
πε παυ ται μη κλαι ε τε την Α να στα σιν δε α πο
στο λοις ει ει πα α τε
θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι ν' η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q
αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε
νου ν' η τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν' η
συν τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το α α α γι ος α

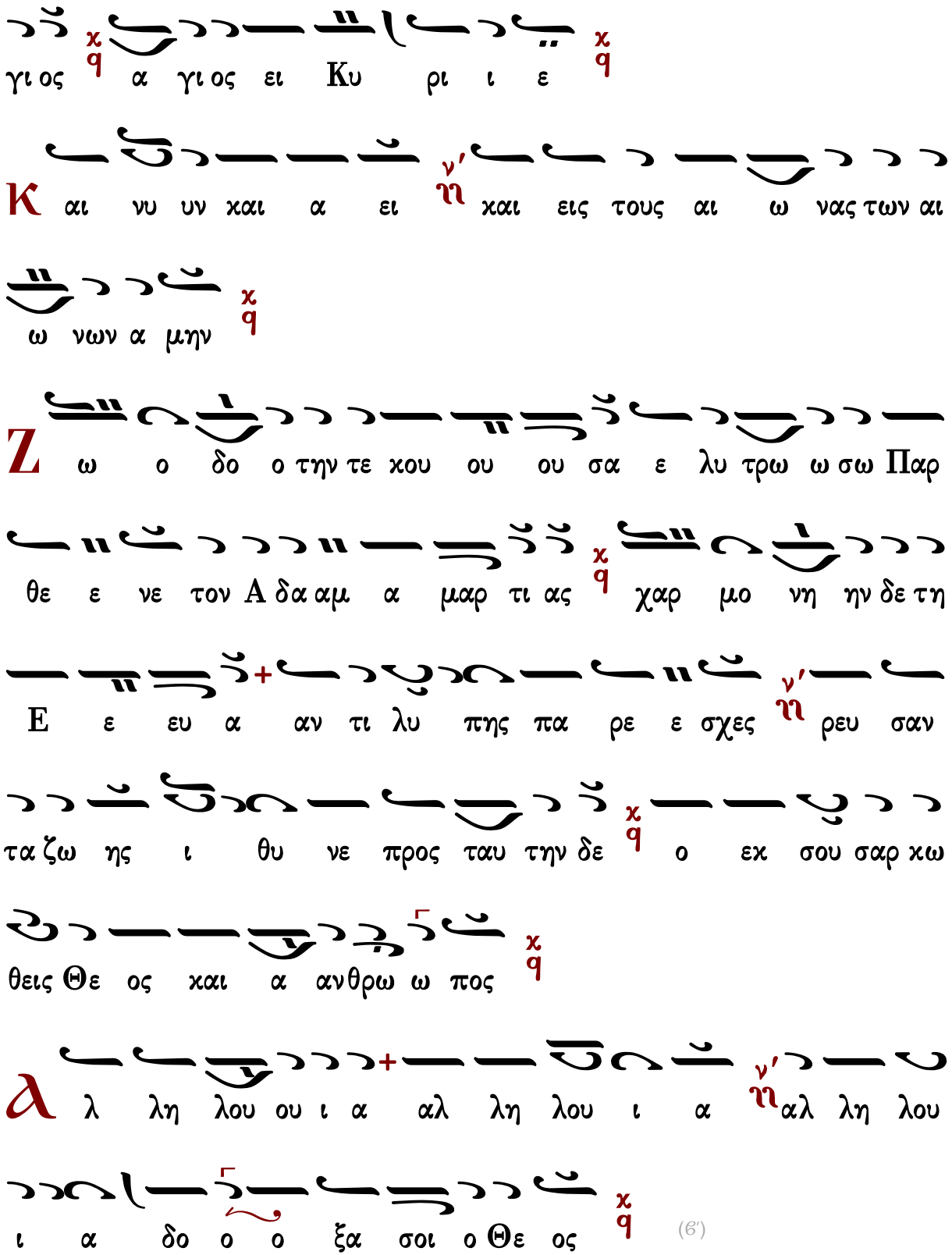
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν χαι α ει νη΄ χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες νη΄ ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος χαι α ανθρω ω πος
λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α νη΄ αλ λη λου
ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος

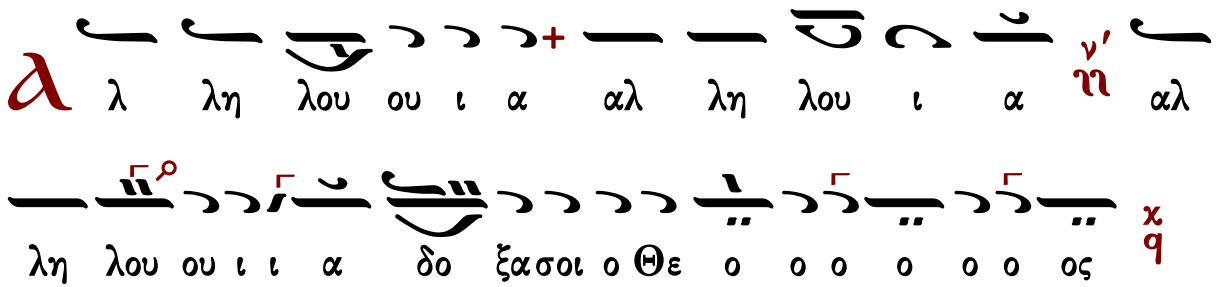

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

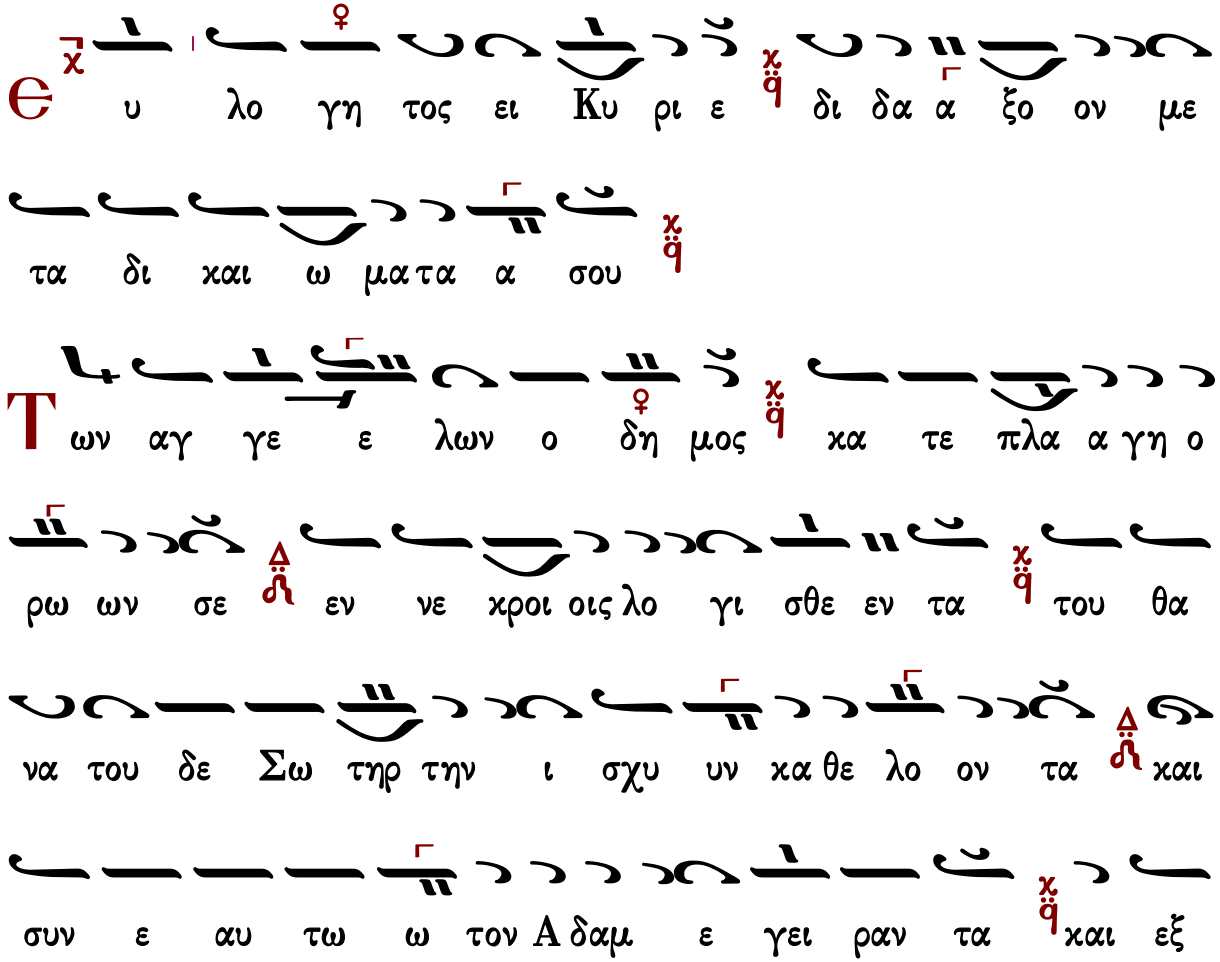

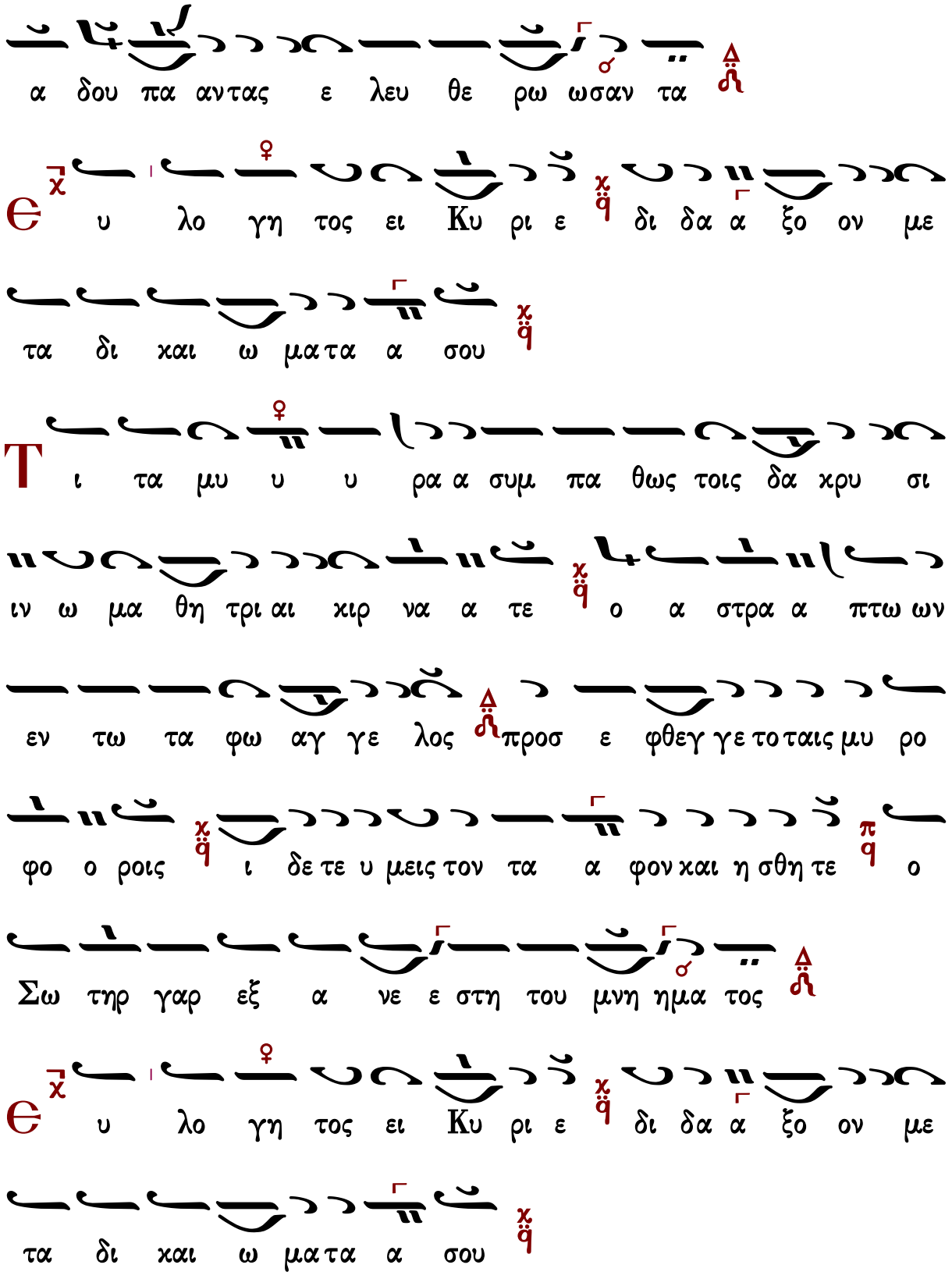
α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με
τα δι και ω μα τα α σου
Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι
ιν ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α πτω ων
εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο
φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο
Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με
τα δι και ω μα τα α σου

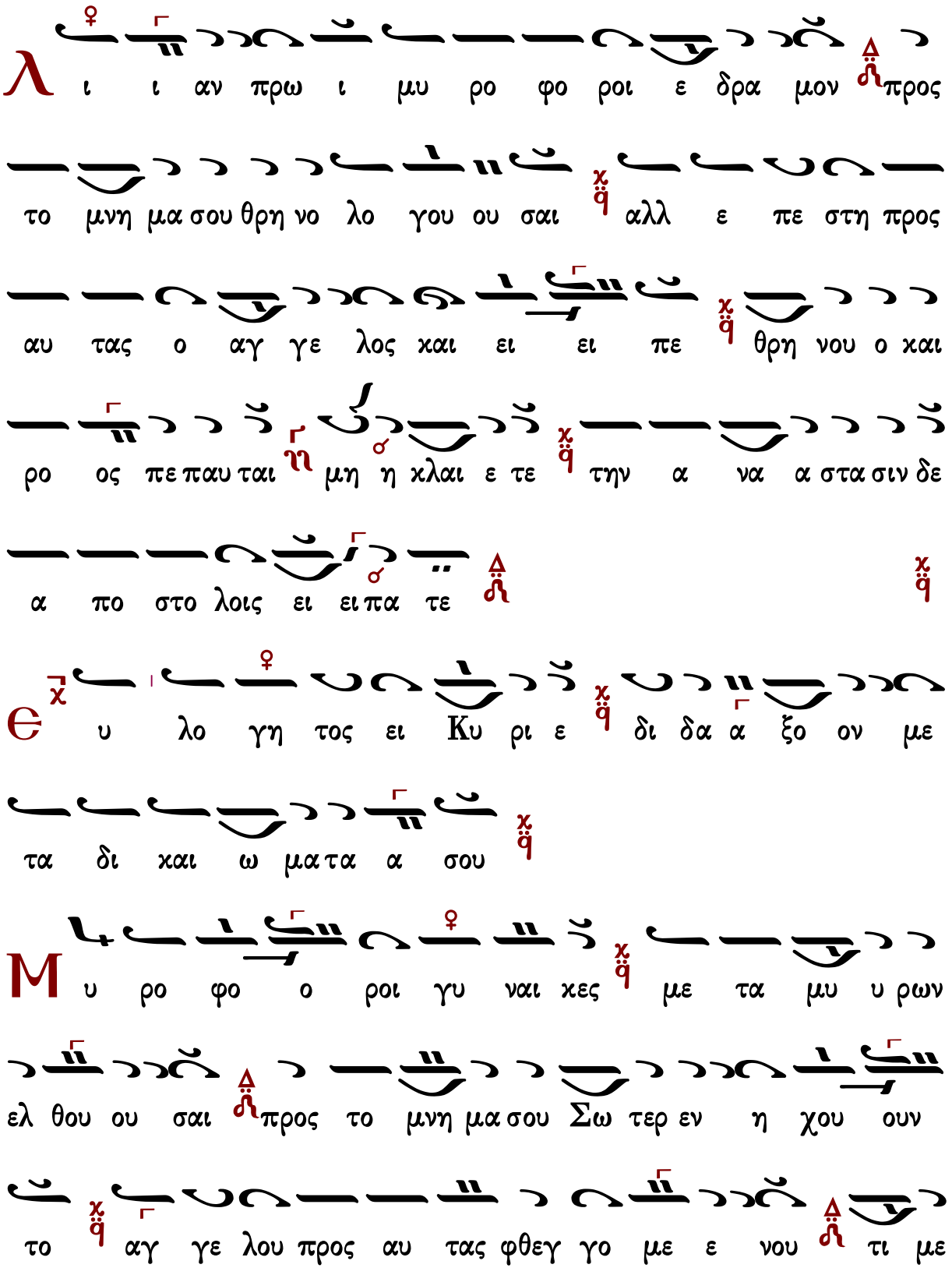
λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και
ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε
α πο στο λοις ει ει πα τε
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με
τα δι και ω μα τα α σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με

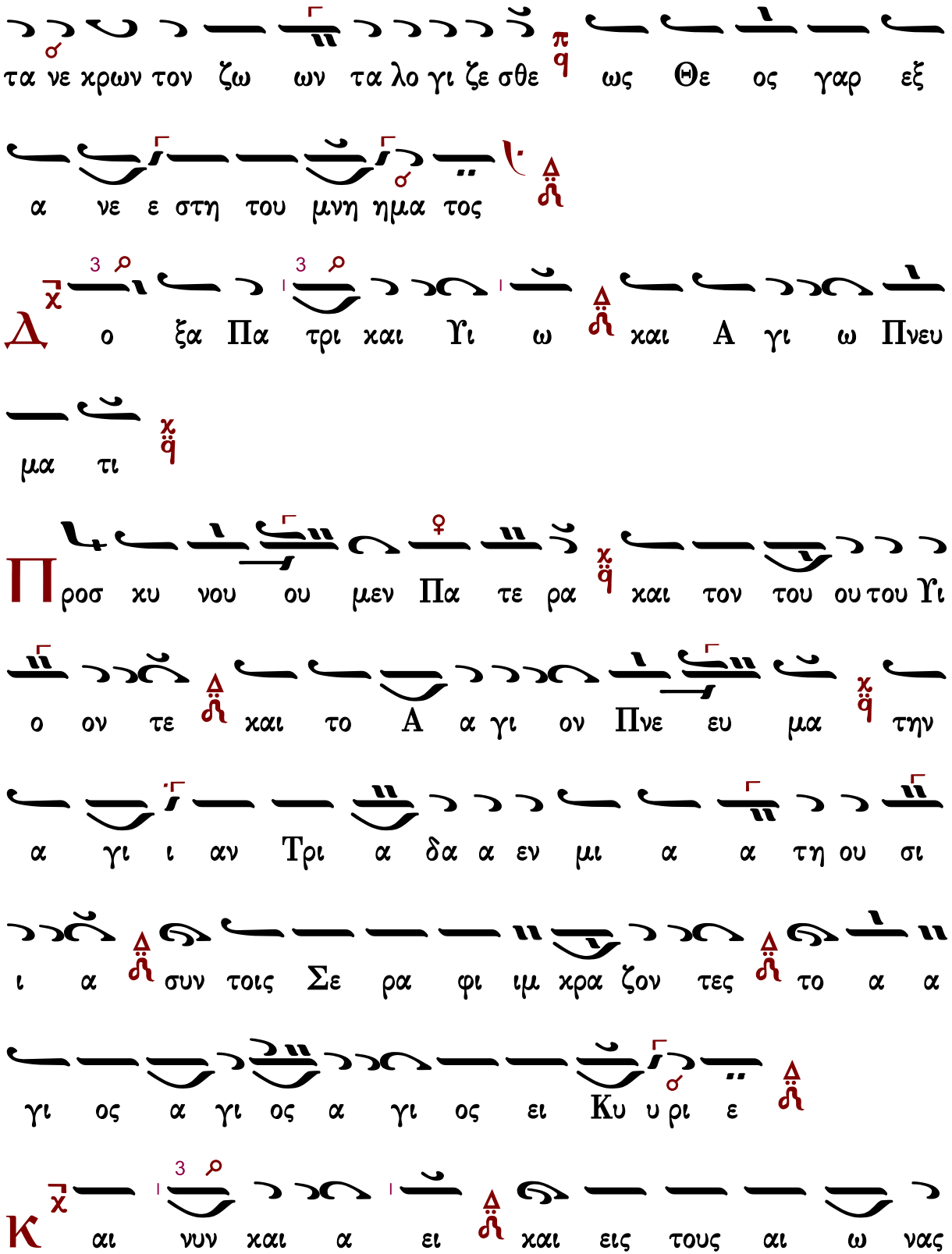
τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

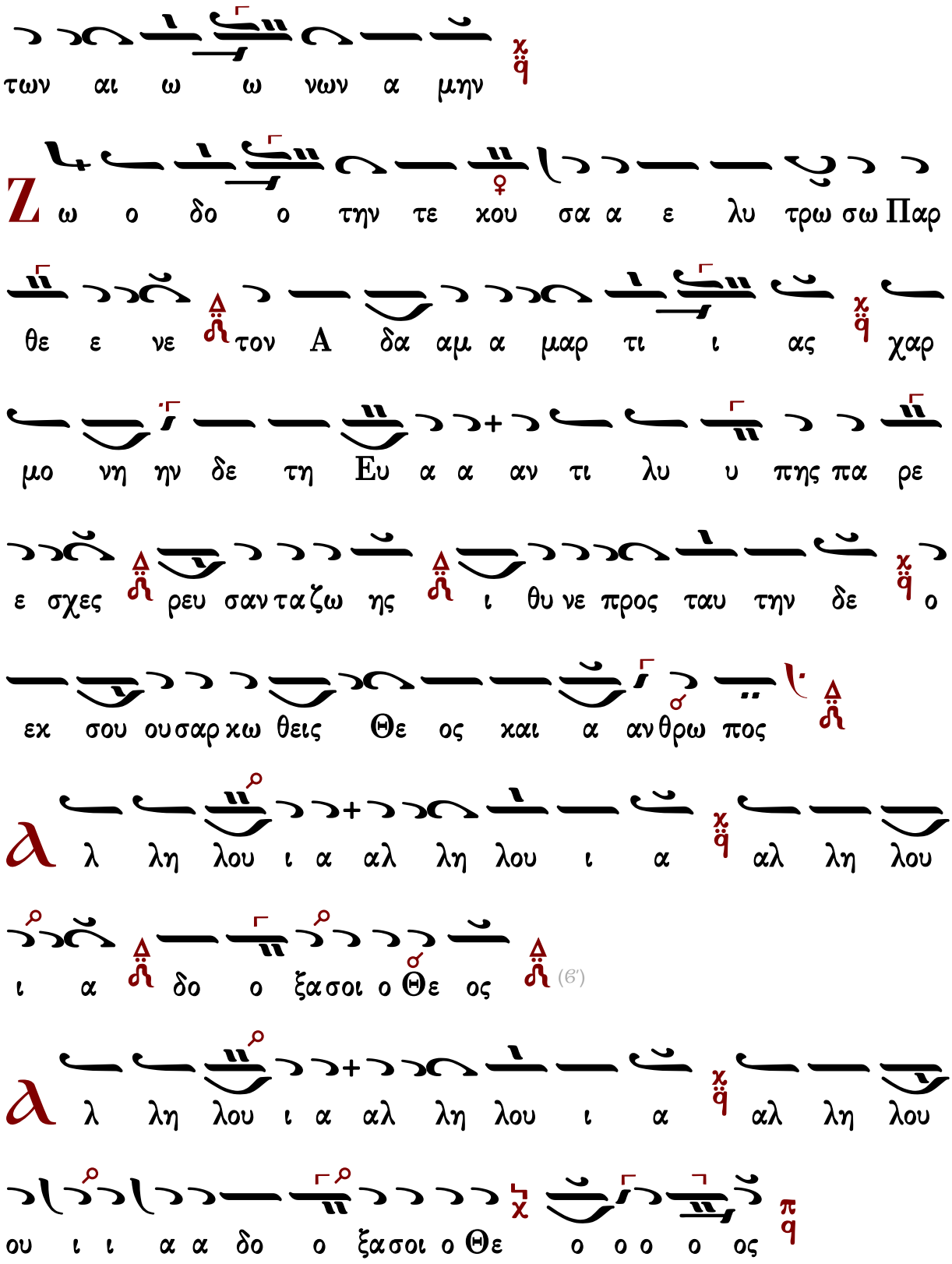
των αι ω ω νων α μην
Ζω ο δο ο την τε κου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ
μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε
ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο
εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος και α ανθρω πος
α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (6′)
α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ου ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*
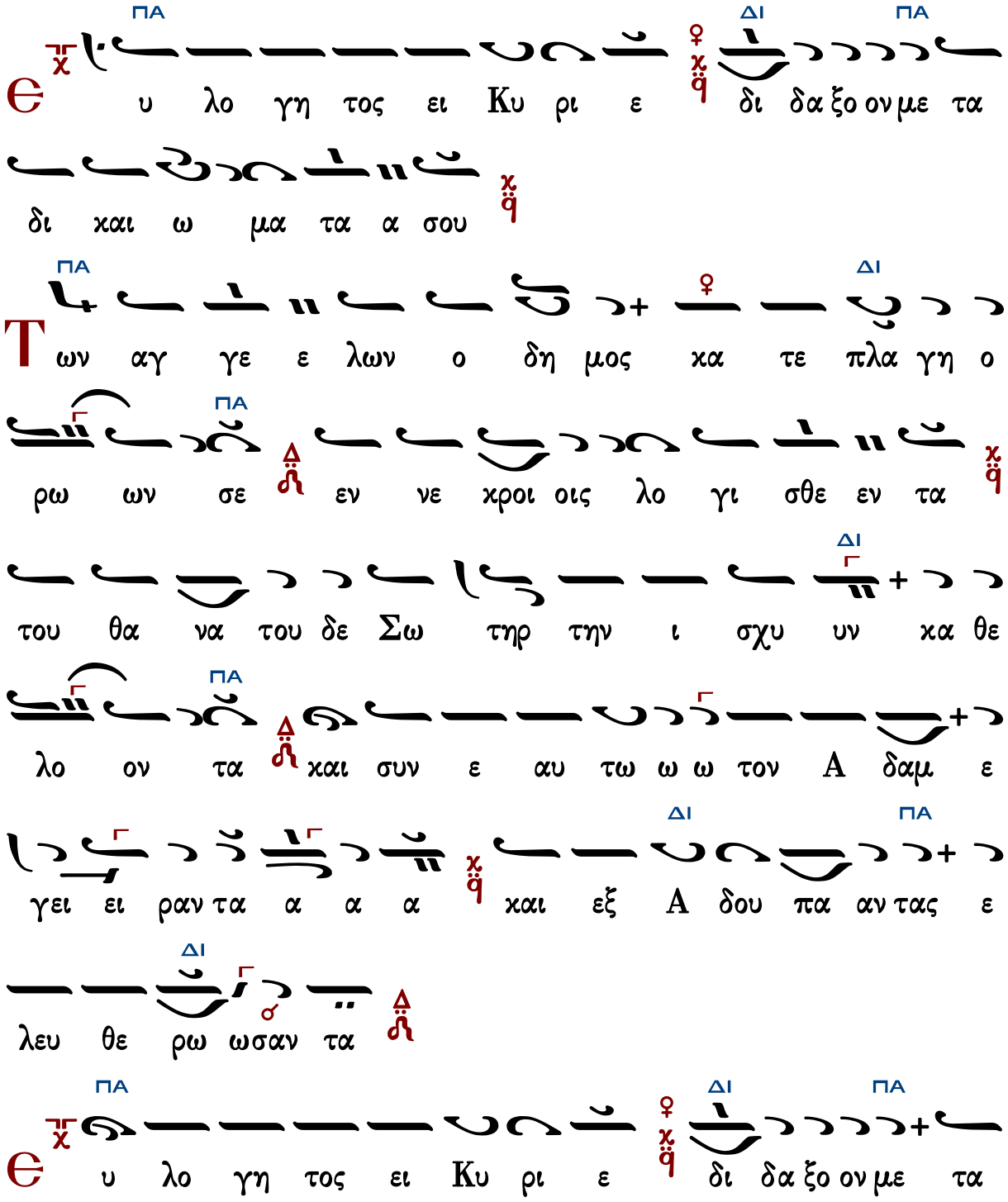
δι χαι ω μα τα α σου

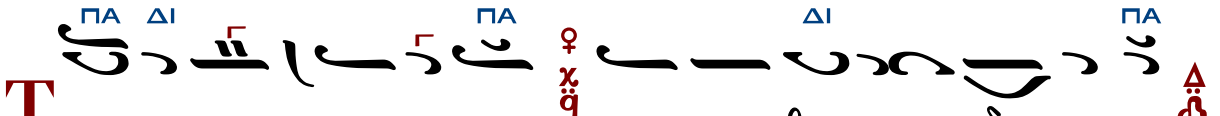
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν

ΚΕ
ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α α

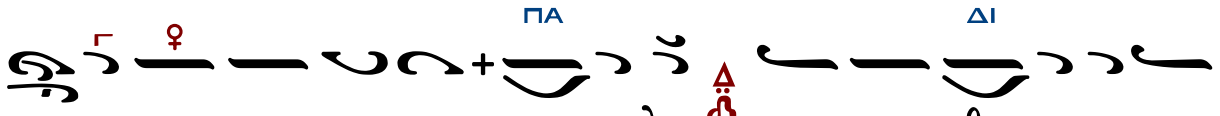
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις

ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ
σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ
ημα τος

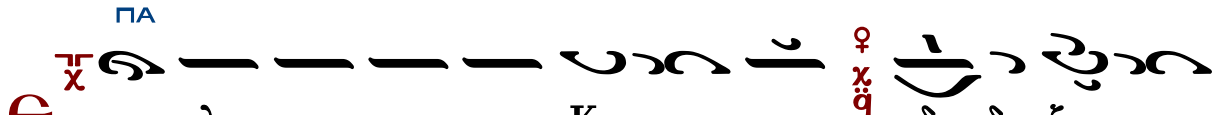
ΠΑ
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με

ΠΑ
τα δι χαι ω μα τα α σου

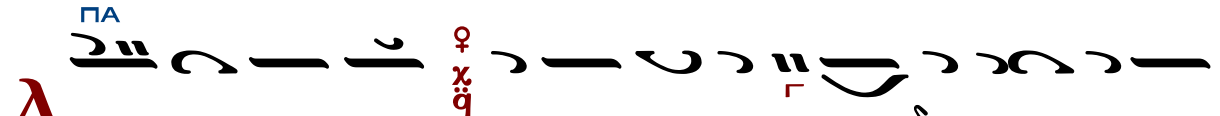
ΠΑ
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

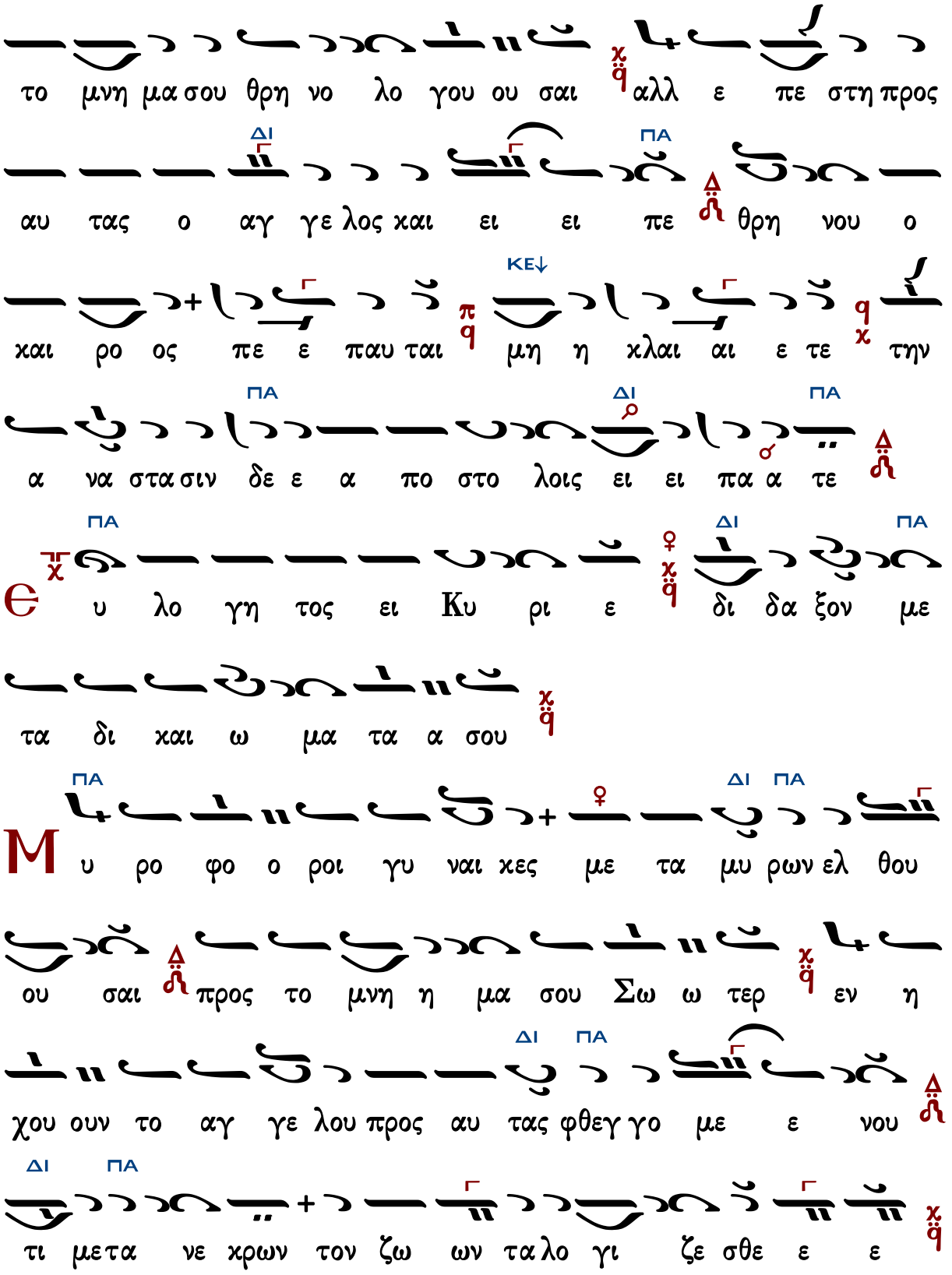
το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς
ΔΙ ΠΑ
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο
ΚΕ↓
και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να στα σιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε

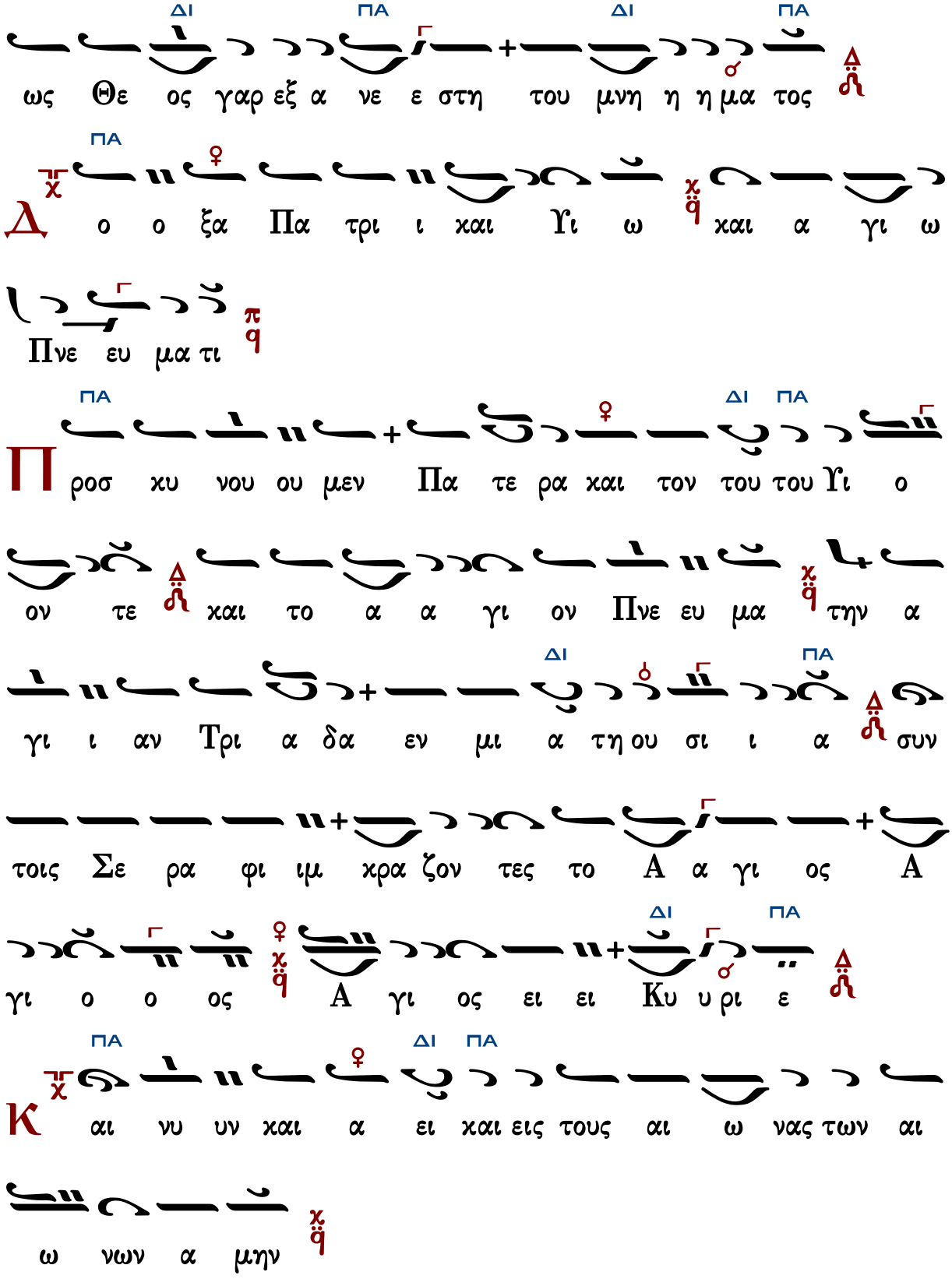
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
ΔΙ ΠΑ
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
ΔΙ ΠΑ
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

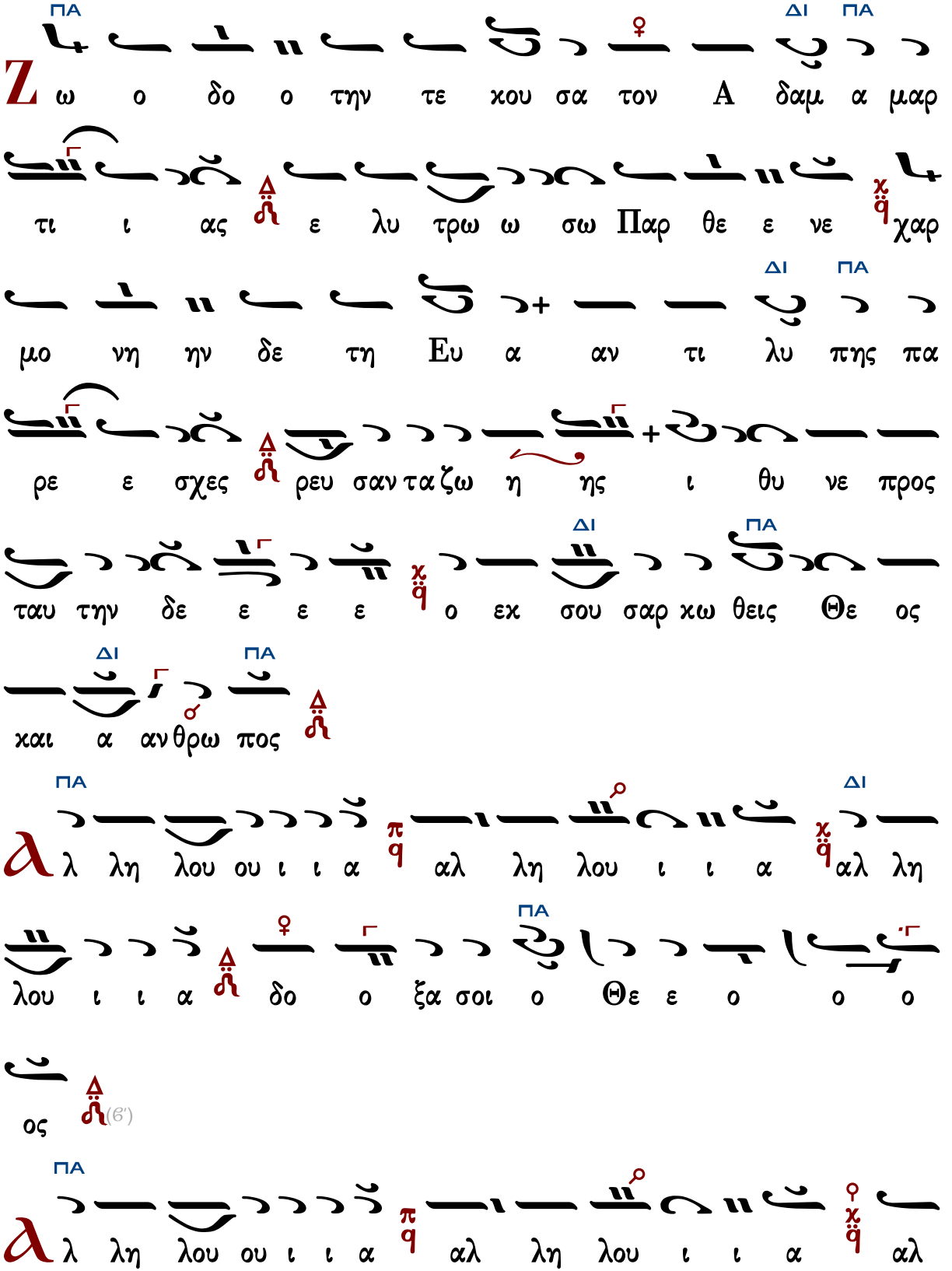
ΠΑ
ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο τηην τε χου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ
ΔΙ ΠΑ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ τηην δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
και α ανθρω πος
ΠΑ ΔΙ
Αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο
ος (6′)
ΠΑ
Αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

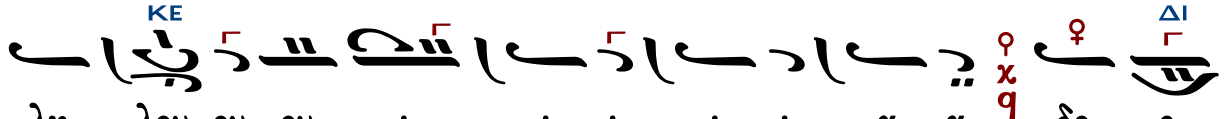

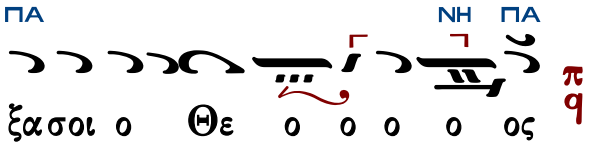

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.51*

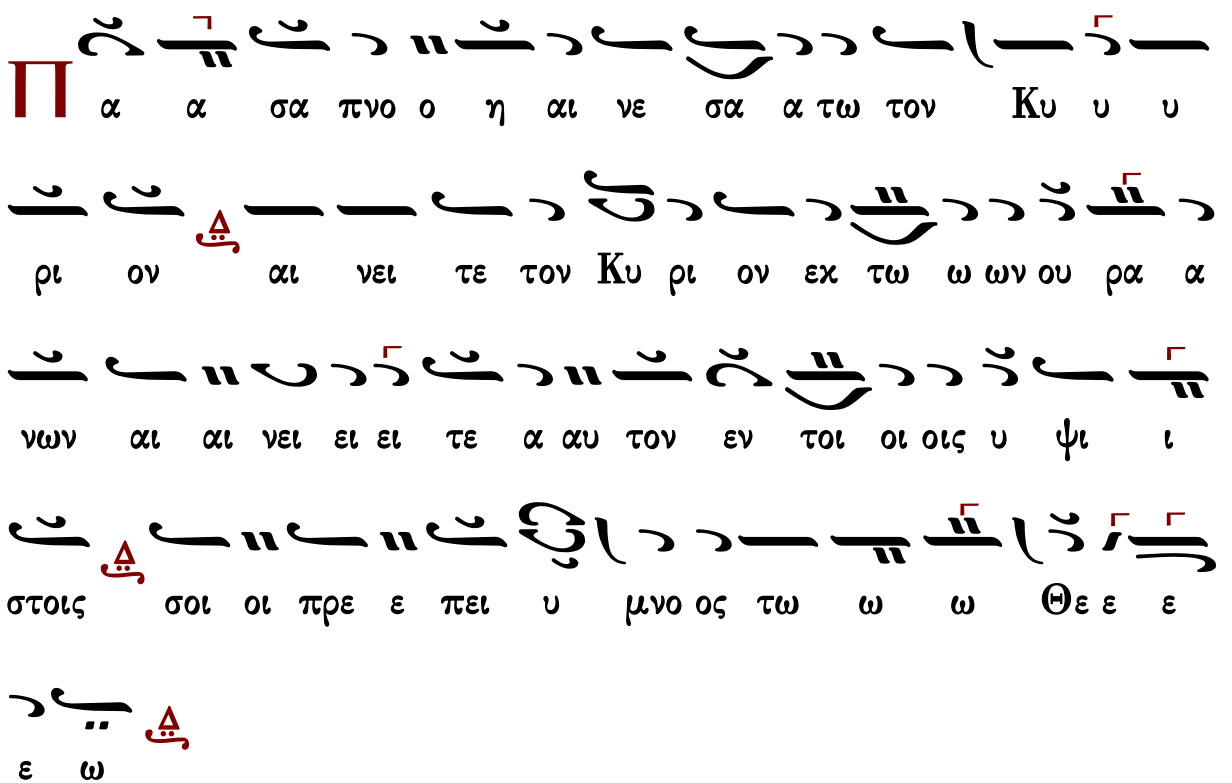

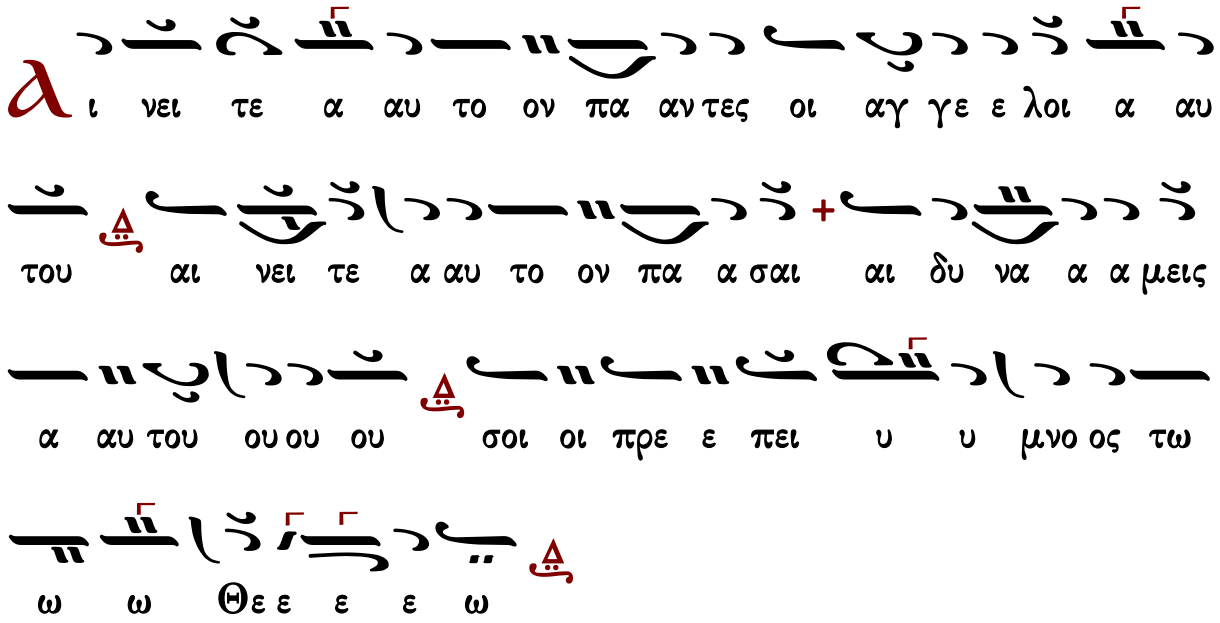

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.525*

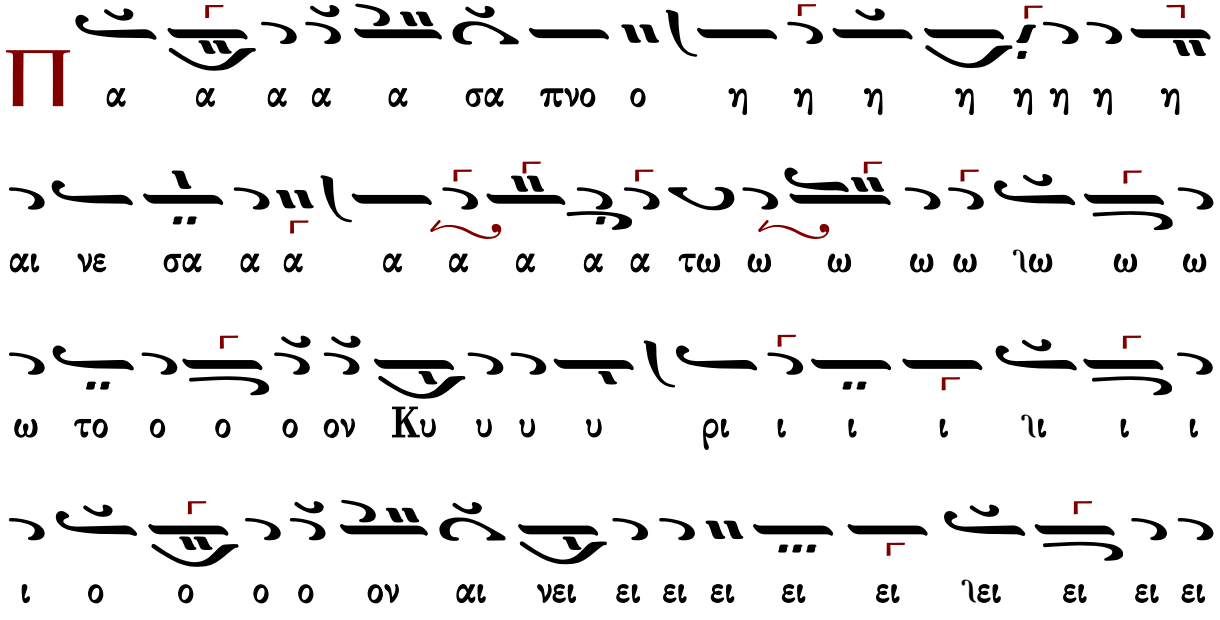

ω Θε ω
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω
ε Θ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μνο ος τω ω ω ω ω
ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει ιει ει ει ει
τε α α α α α α α α αυ το ον ε εν τοι οι
οι οι οι οις υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι οις σοι οι ιος ιο
ο πρε ε ε ε ε ιε ε ε σοι πρε ε ε ε πει υ
τε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ιι

α α α α α αυ το ον πα α α α α α α αν τε
ε ε ε ε ιε ε ε ες οι οι α α αγ γε ε ε ε ε
λοι α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου αι νει
ει ει ει ει ιει ει ει ει τε α α α α α α α α αυ
το ον πα α α α α α α α σαι αι αι αι αι ιαι
αι αι αι αι δυ υ να α α μει ει ει ει εις α α αυ
του ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι οι οι πρε ε ε ε
ε ιε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω ω
ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ω ω ω

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.86#

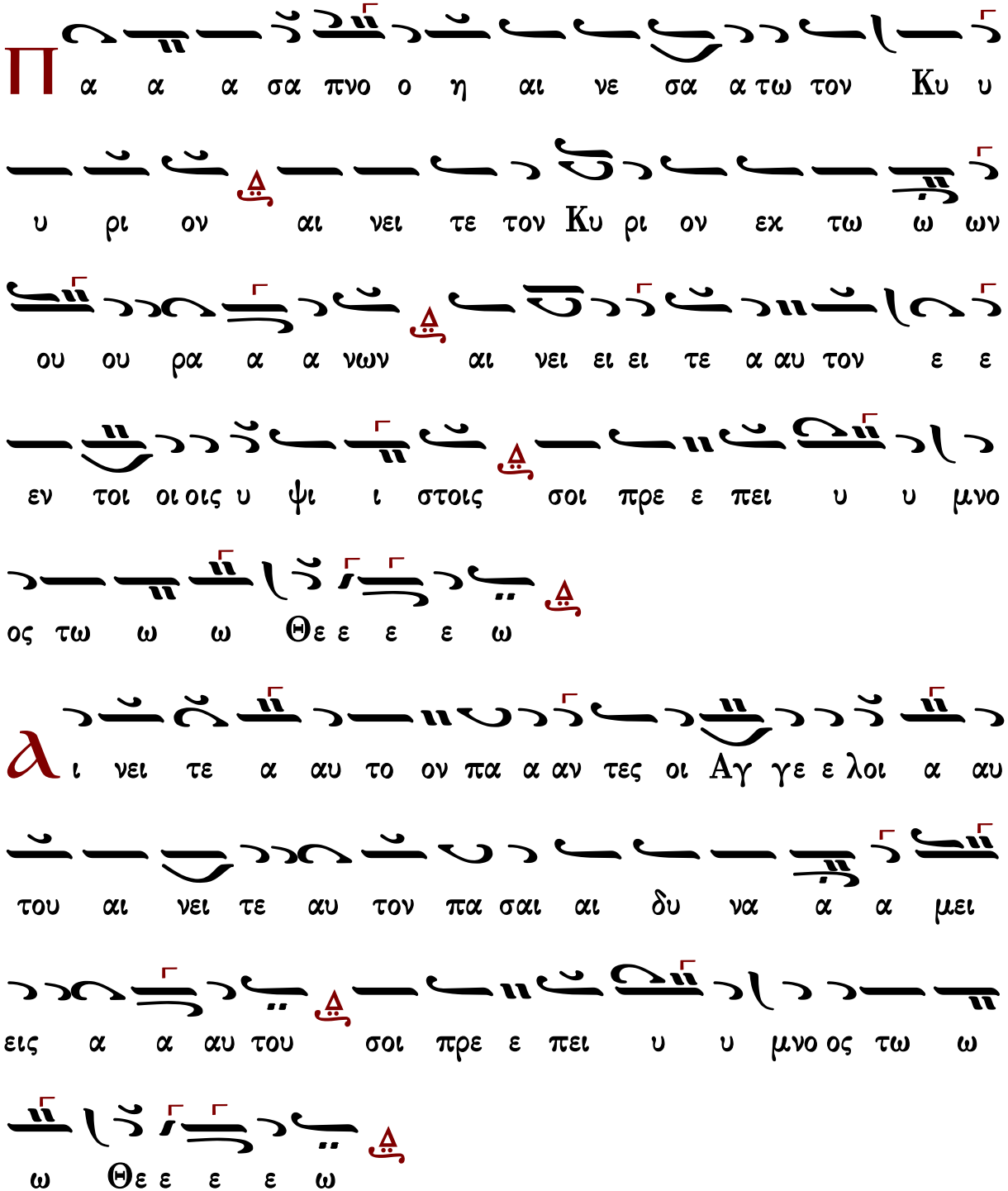

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

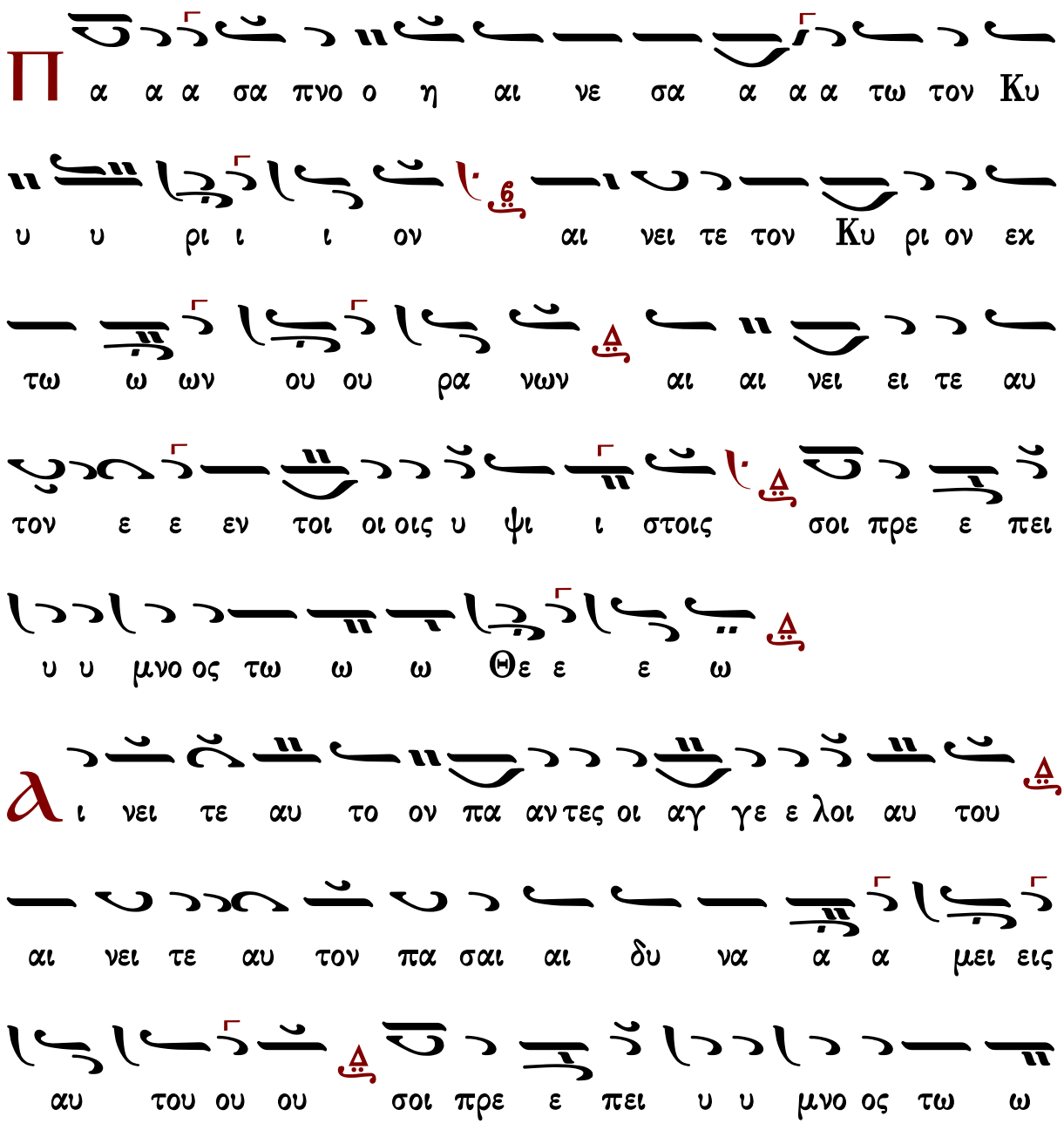

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.67*

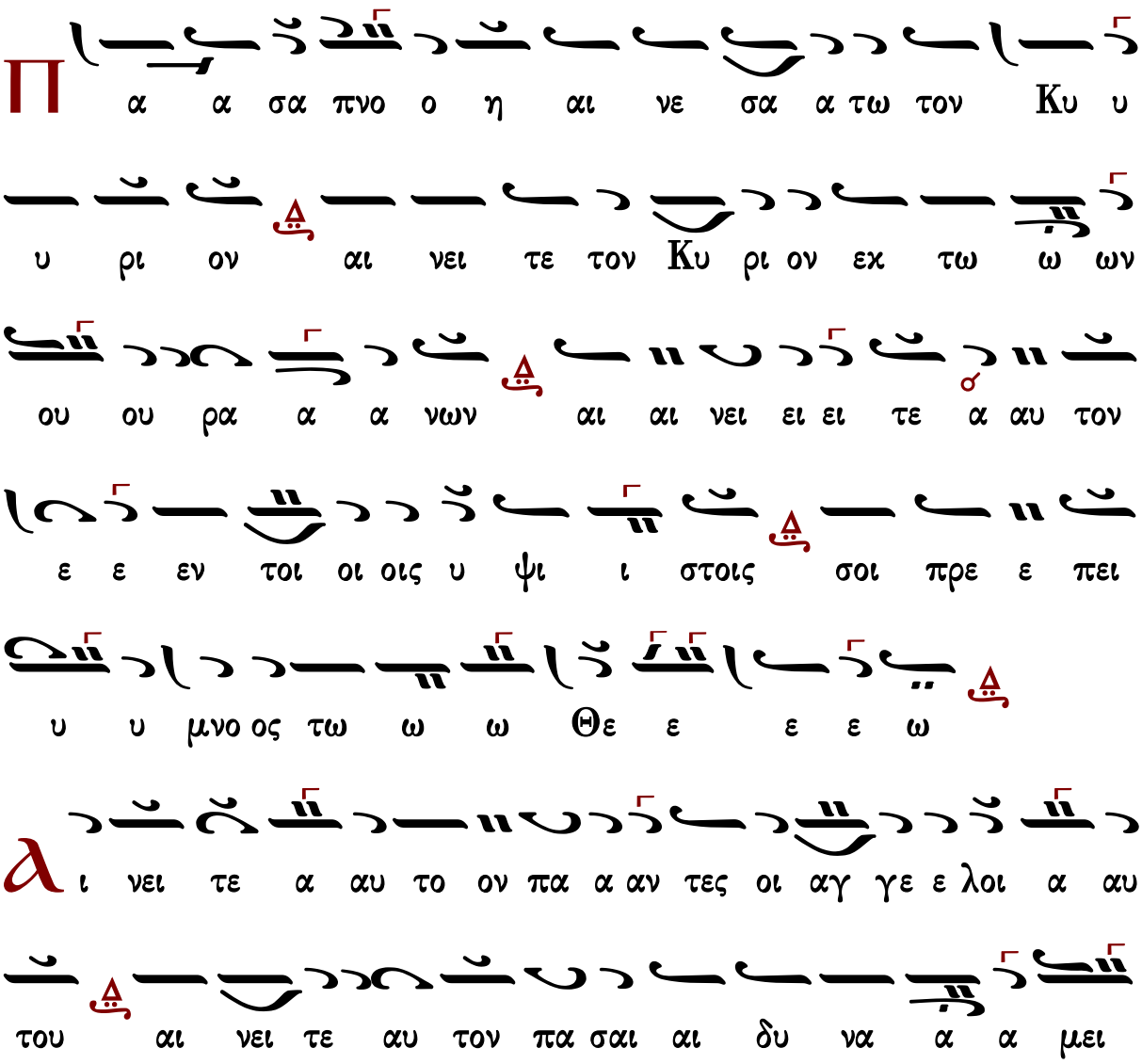

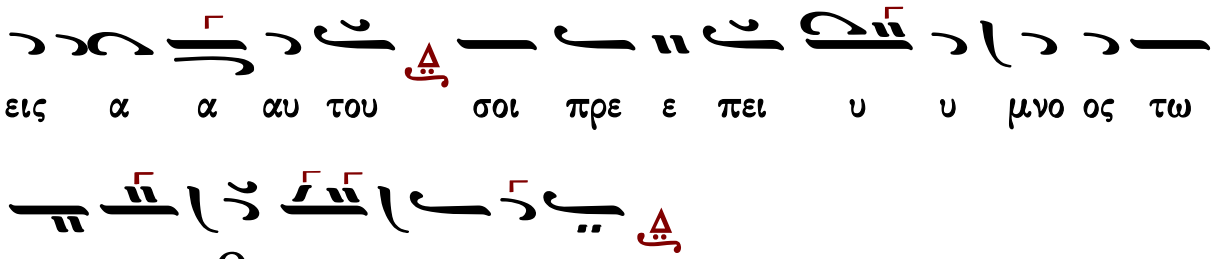

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.56*

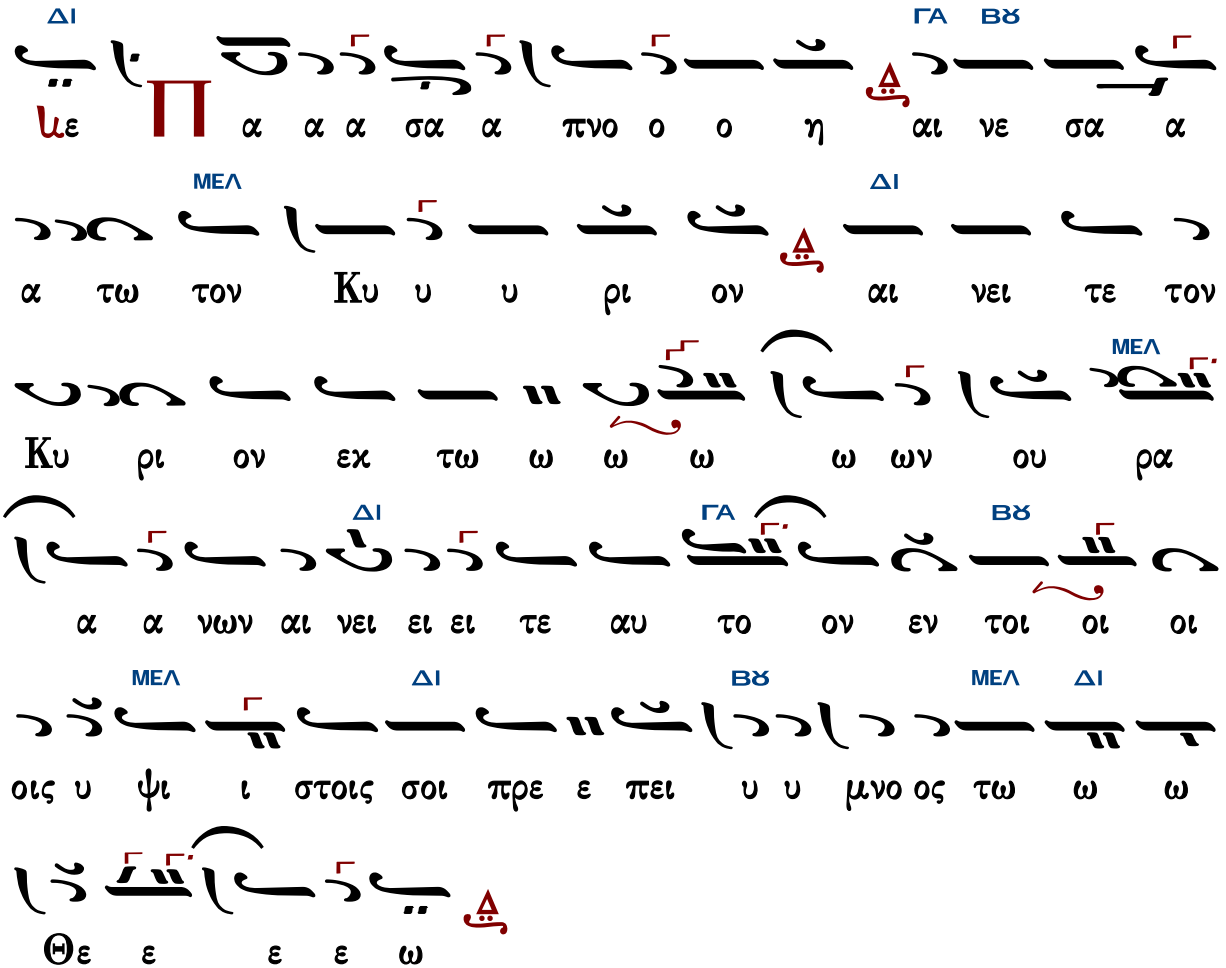

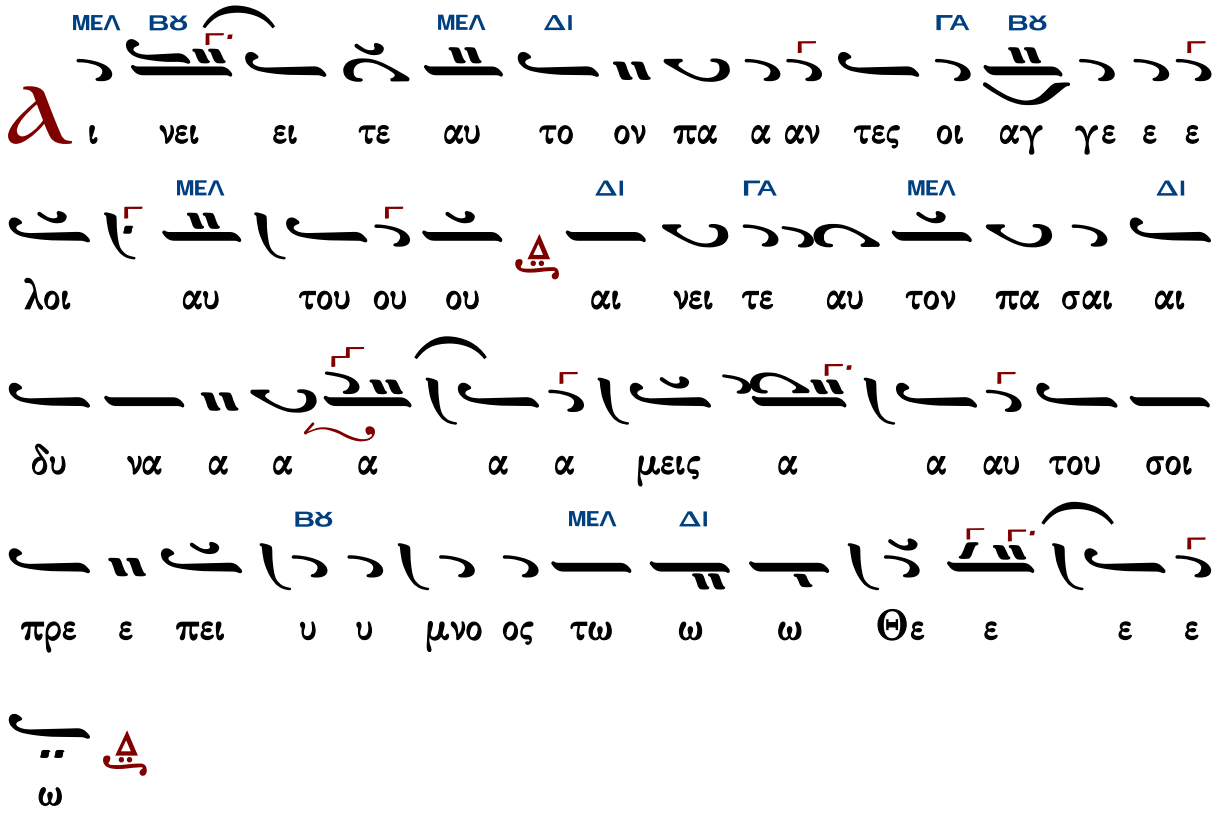

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.38*

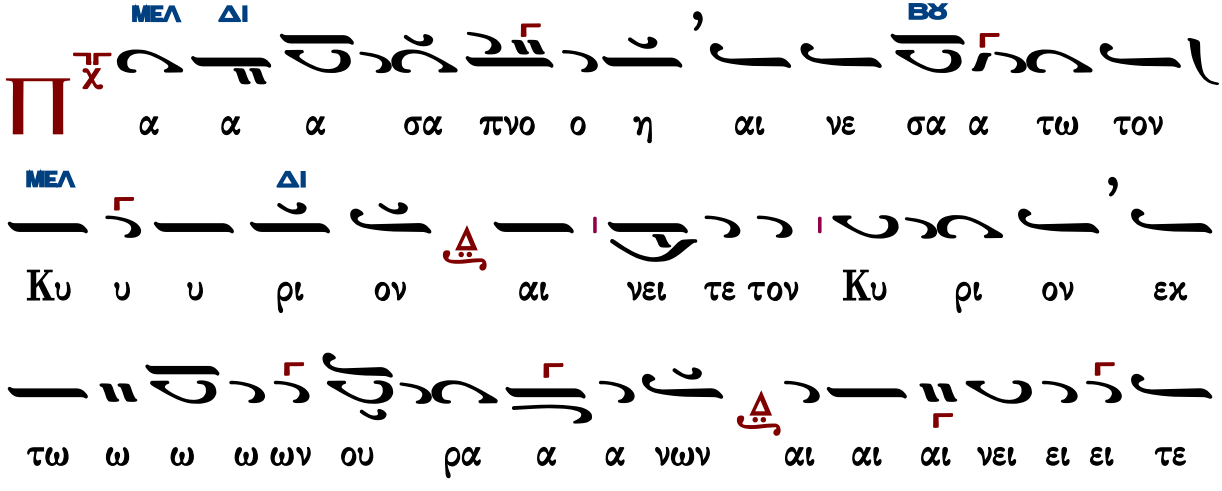

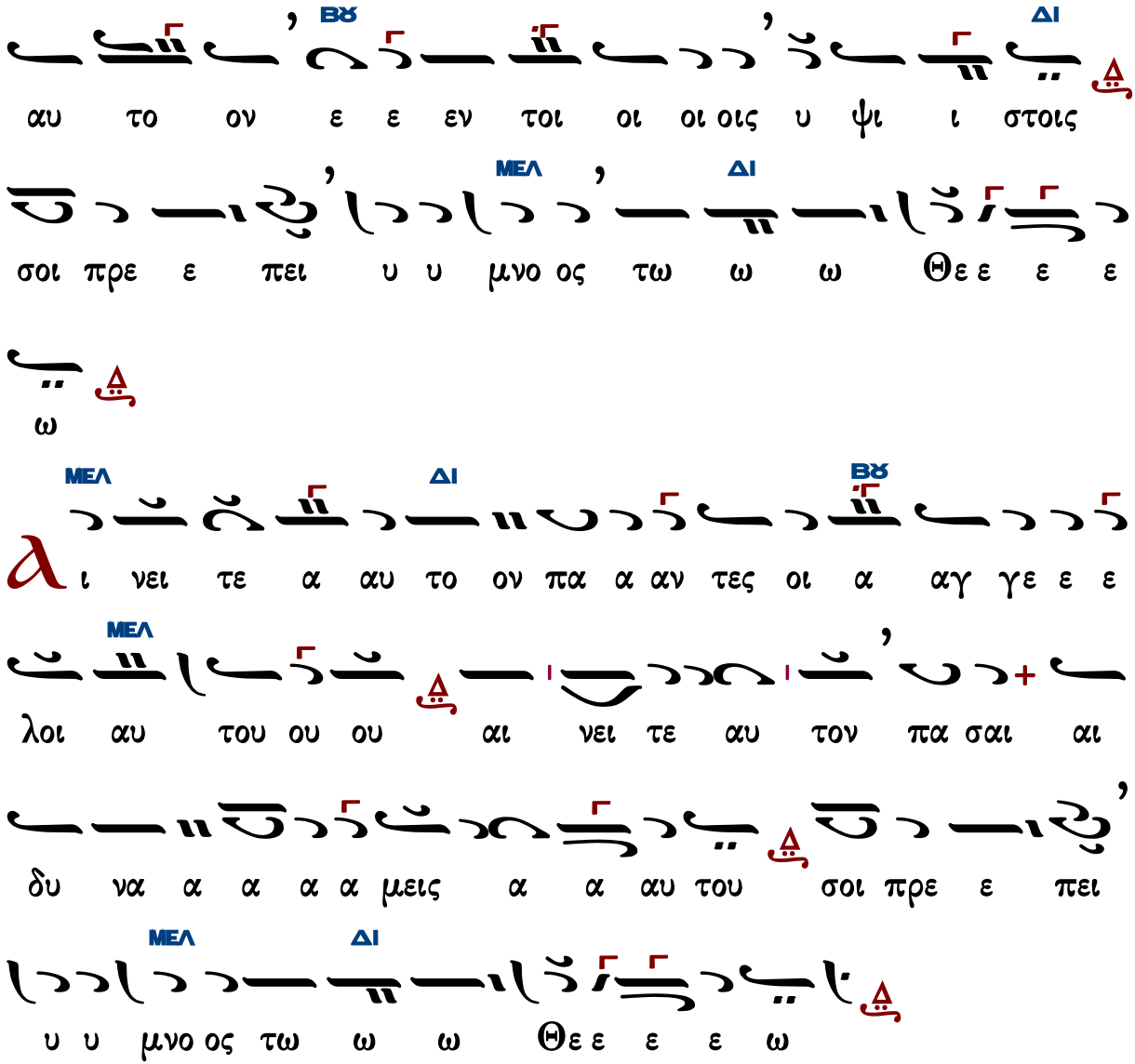

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.224/238*

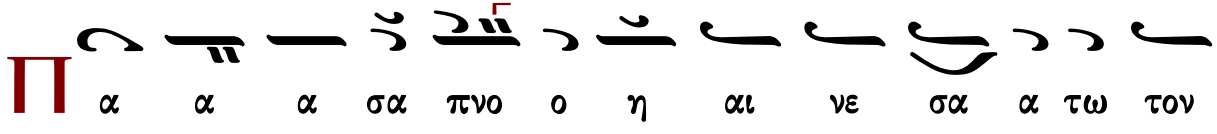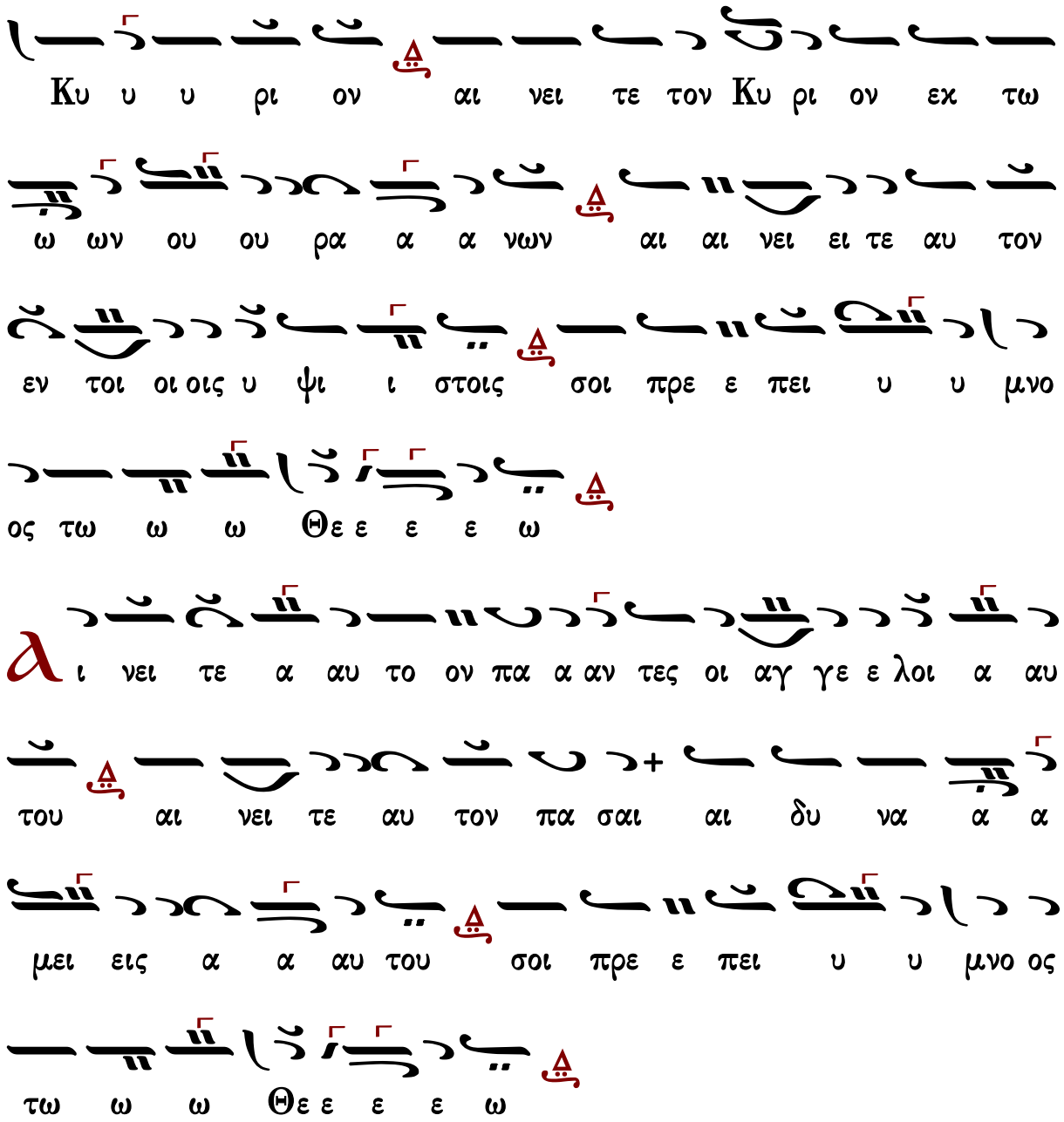

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β’ 1987 σ.72*

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.74*

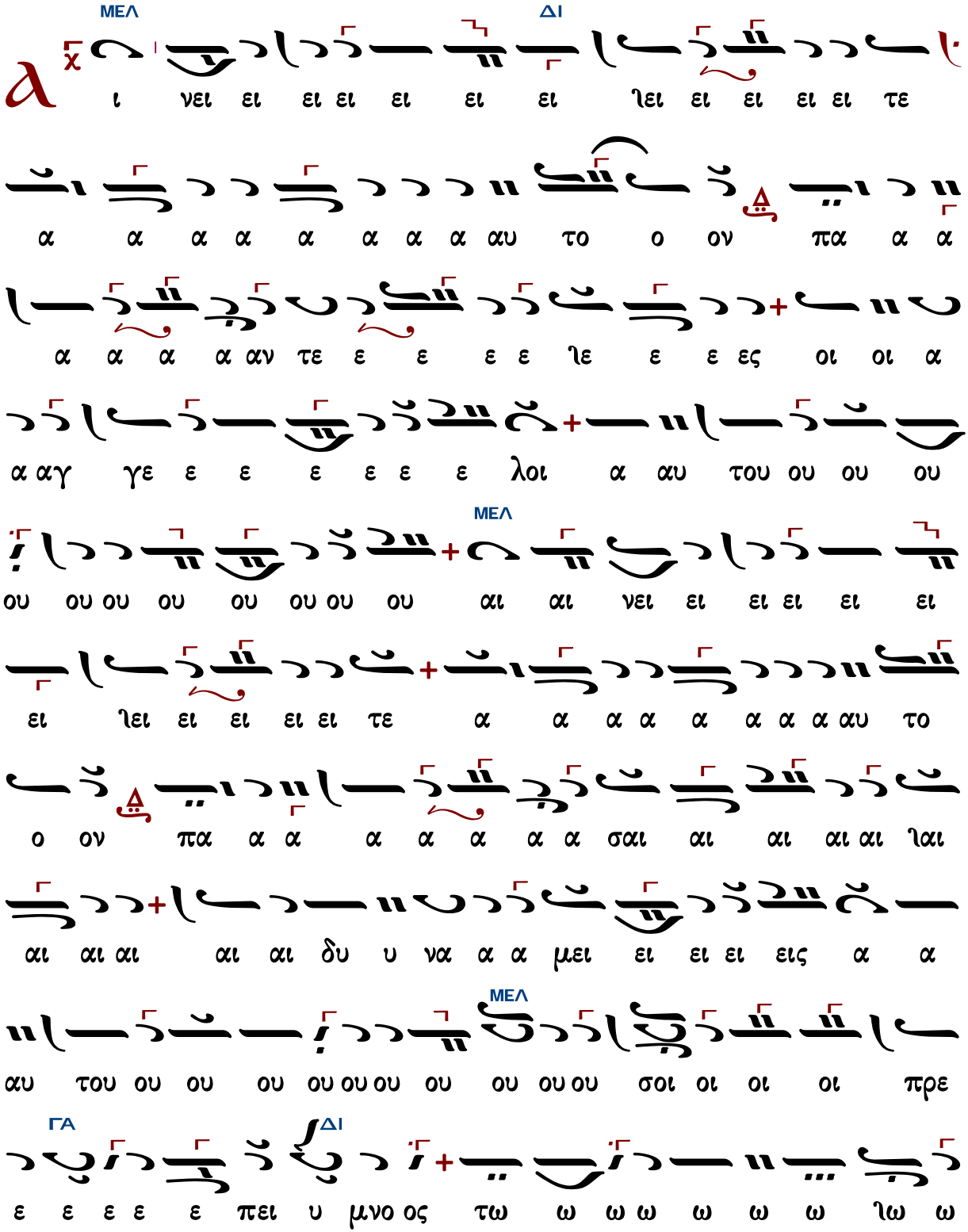

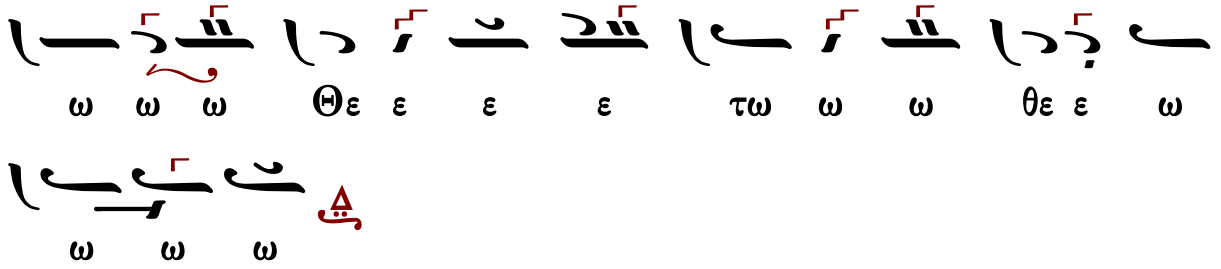

Ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.397*

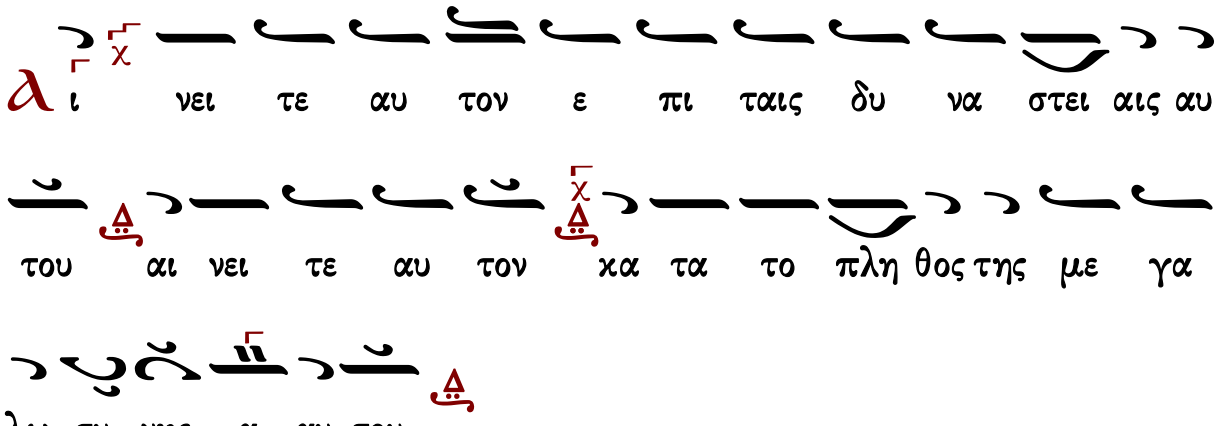

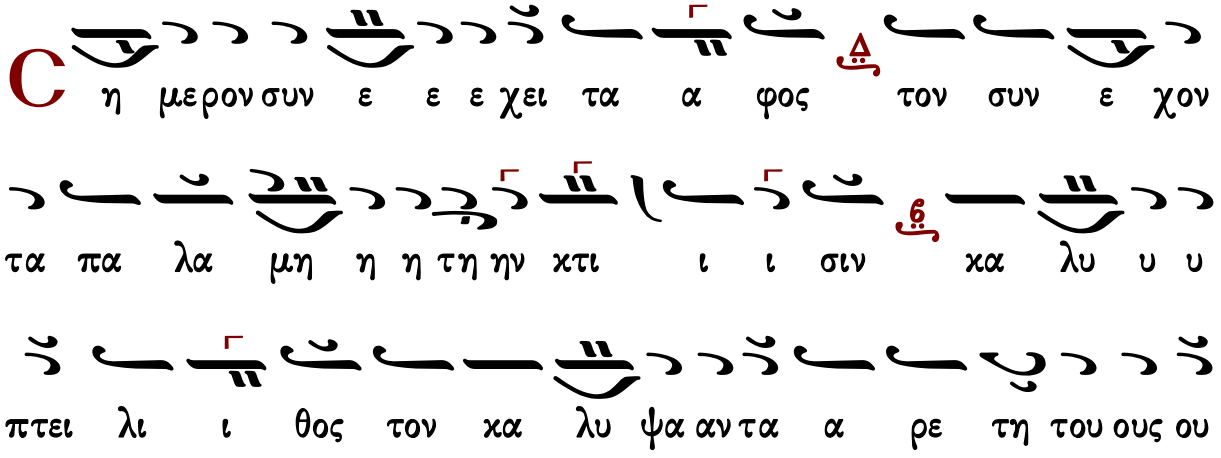

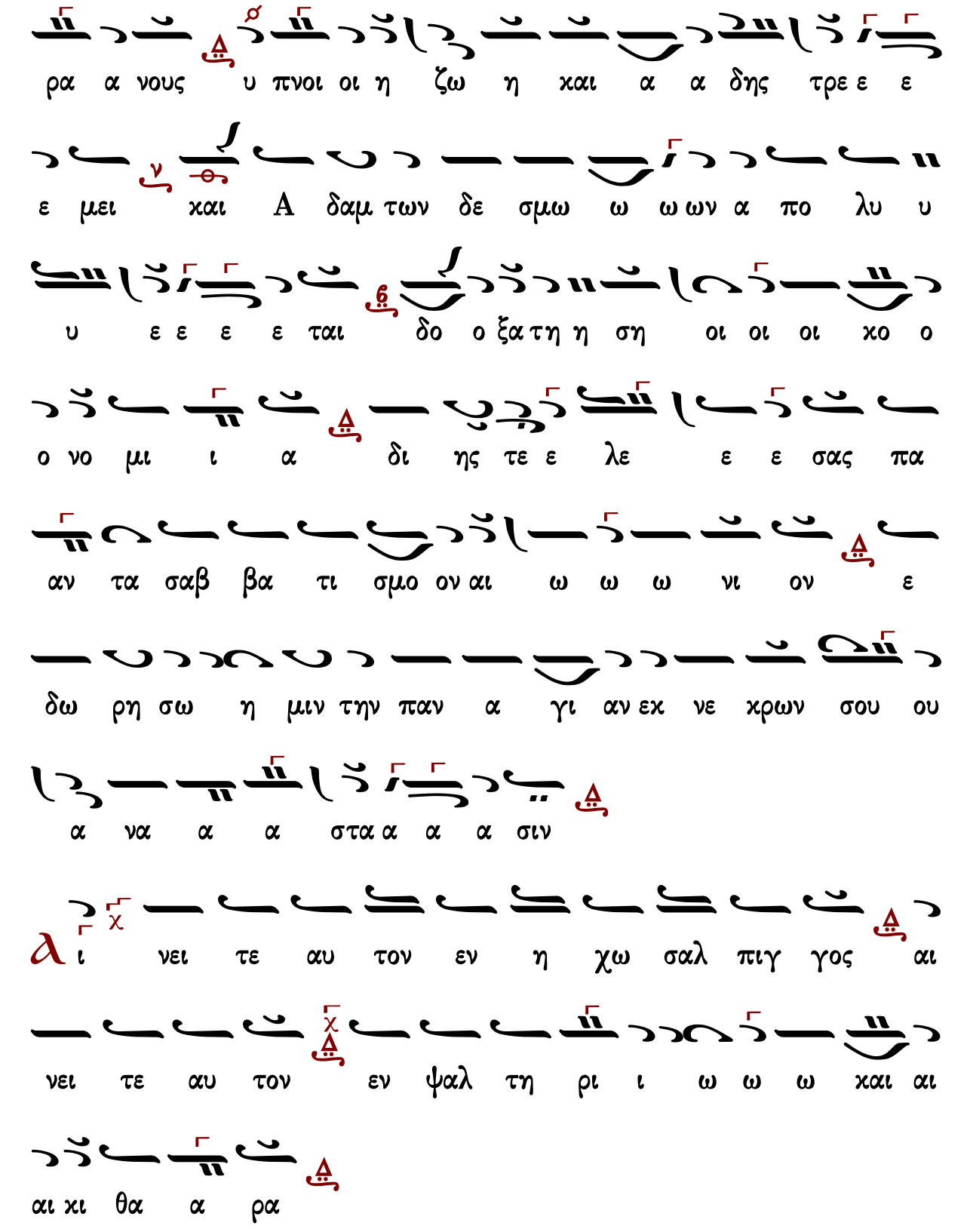
ρα α νους υ πνοι οι η ζω η χαι α α δης τρε ε ε
ε μει χαι A δαμ των δε σμω ω ω ων α πο λυ υ
υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι χο ο
ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας πα
αν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε
δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε χρων σου ου
α να α α στα α α α σιν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα

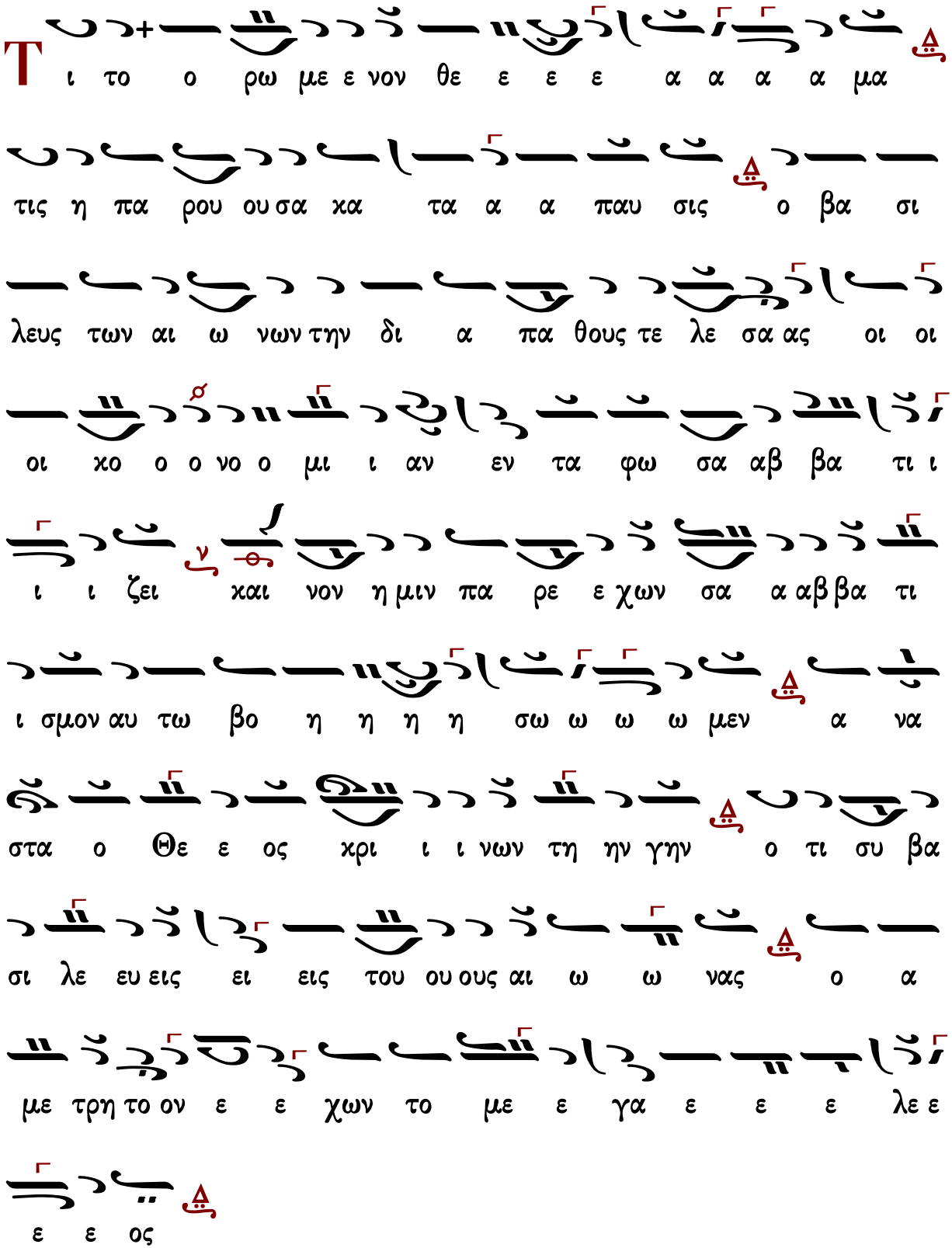
Τι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα
τις η πα ρου ου σα χα τα α α παυ σις ο βα σι
λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας οι οι
οι χο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα αβ βα τι ι
ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α αβ βα τι
ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω μεν α να
στα ο Θε ε ος χρι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα
σι λε ευ εις ει εις του ου ους αι ω ω νας ο α
με τρη το ον ε ε χων το με ε γα ε ε ε λε ε
ε ε ος

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω ω
χει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις χει με νους
ζω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον τον
εξ Ι ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη τι χως αυ
τω ε εχ βο η η η η σω ω ω ω μεν α να πε σων χε
ε χοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων τις ε γε ρει
ει σε ε βα σι ι λευ αλλ α να στη η θι ι αυ τε
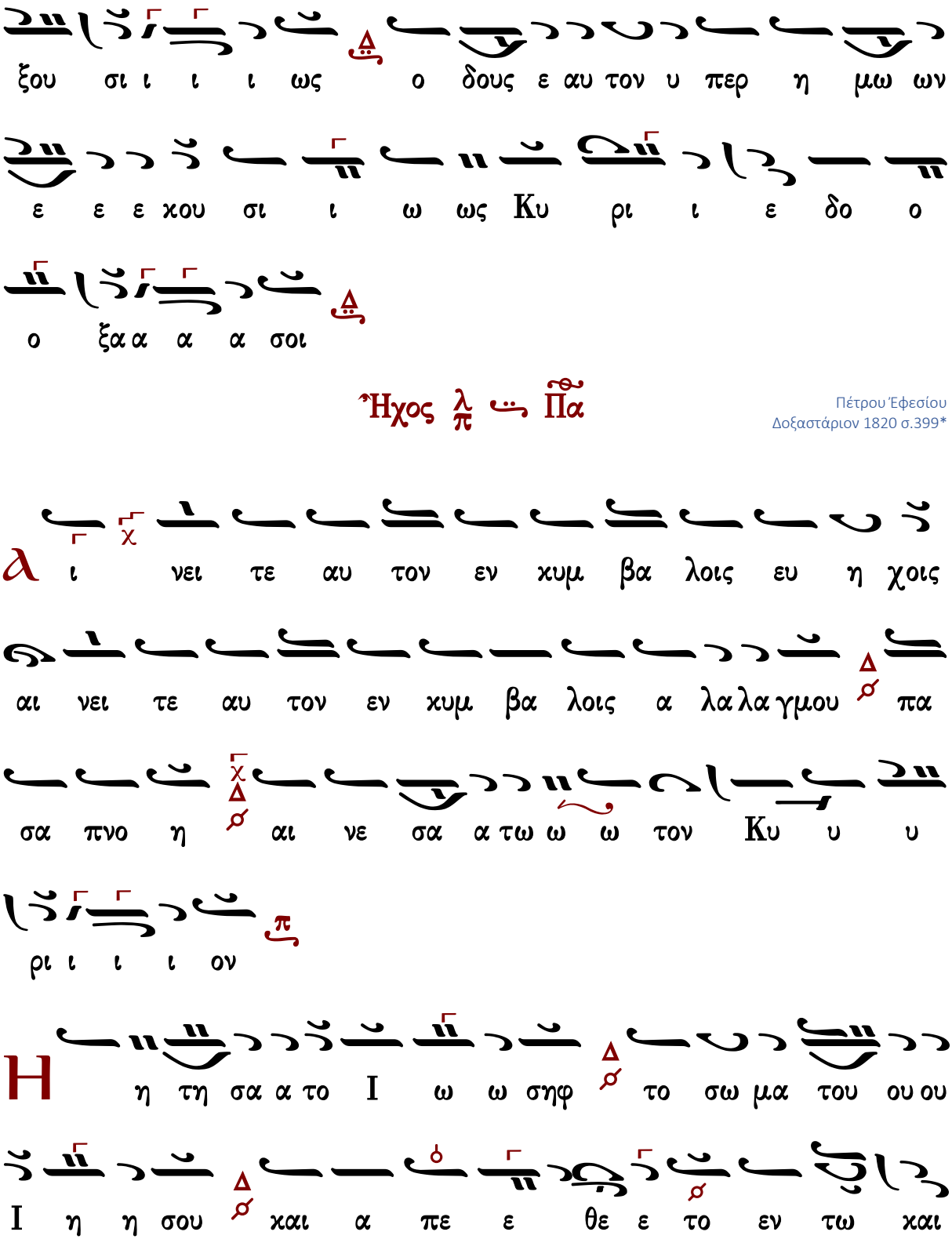
ξου σι ι ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων
ε ε ε χου σι ι ω ως Κυ ρι ι ε δο ο
ο ξα α α α σοι
Ἦχος λ π Πα
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.399*
λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον
Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω μα του ου ου
Ι η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και

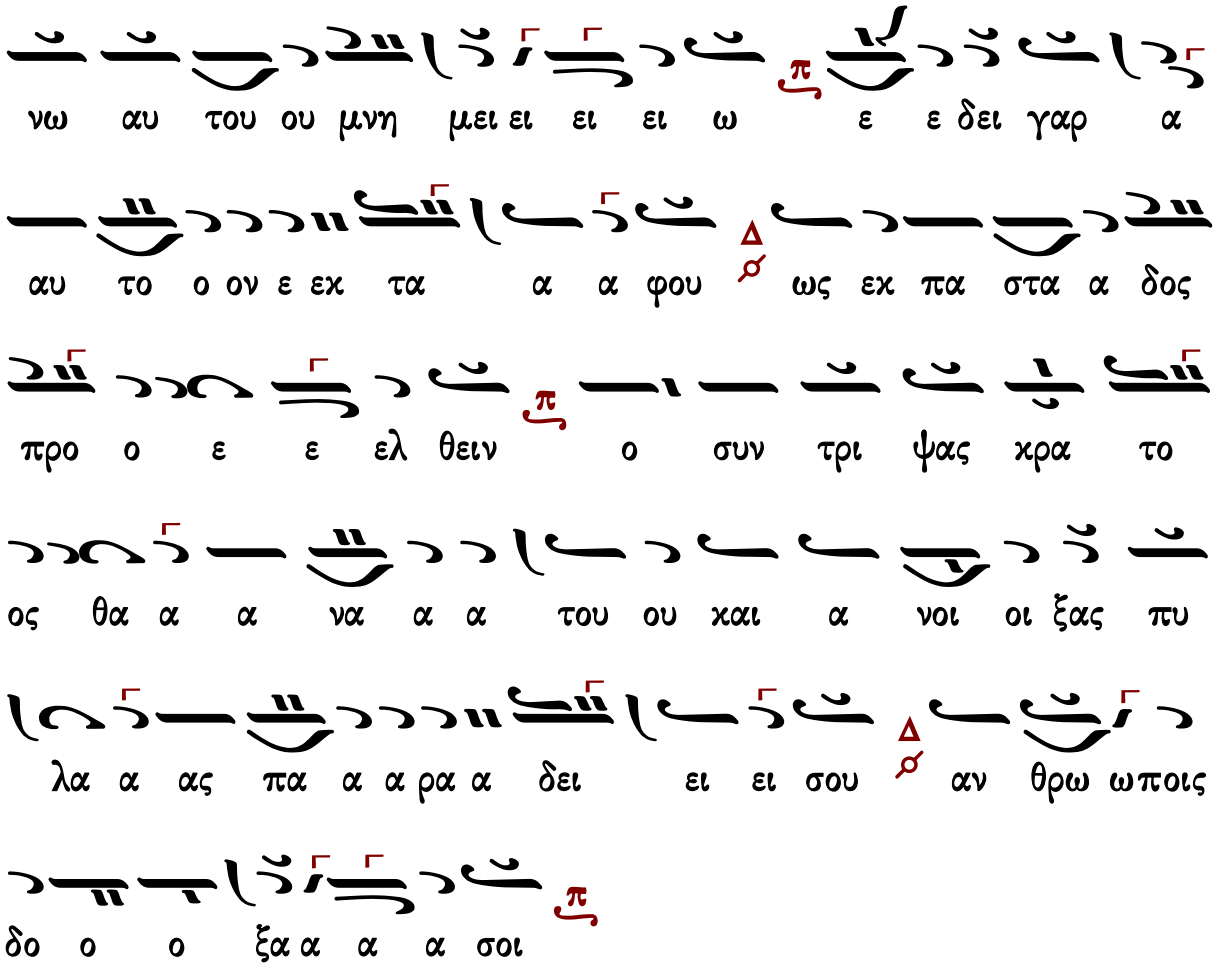

Δοξαστικόν

Ἦχος λ̲ π̲ ☙ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.400*
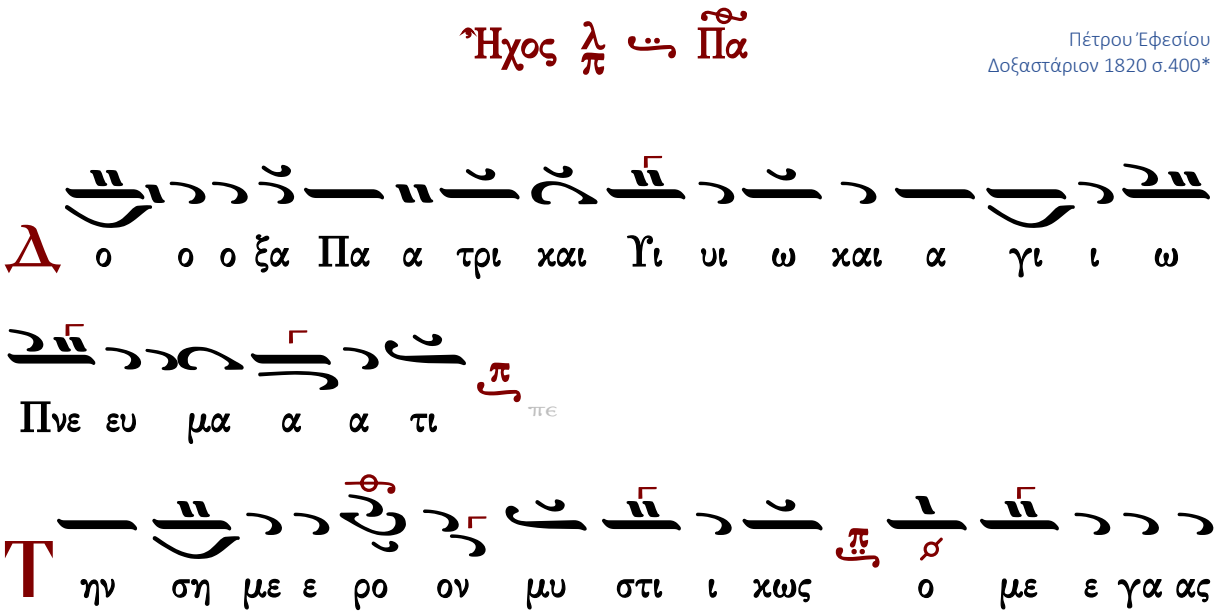
Μω υ υ σης προ δι ι ε ε τυ που ου το λε ε ε ε
γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος την η
με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το
γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα
α α τον αυ τη ε ε στιν η της χα τα παυ
σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η χα
τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ
του ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε
ε ου δι α της χα τα τον θα να τον οι οι χο ο
ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι ι σα αβ βα τι

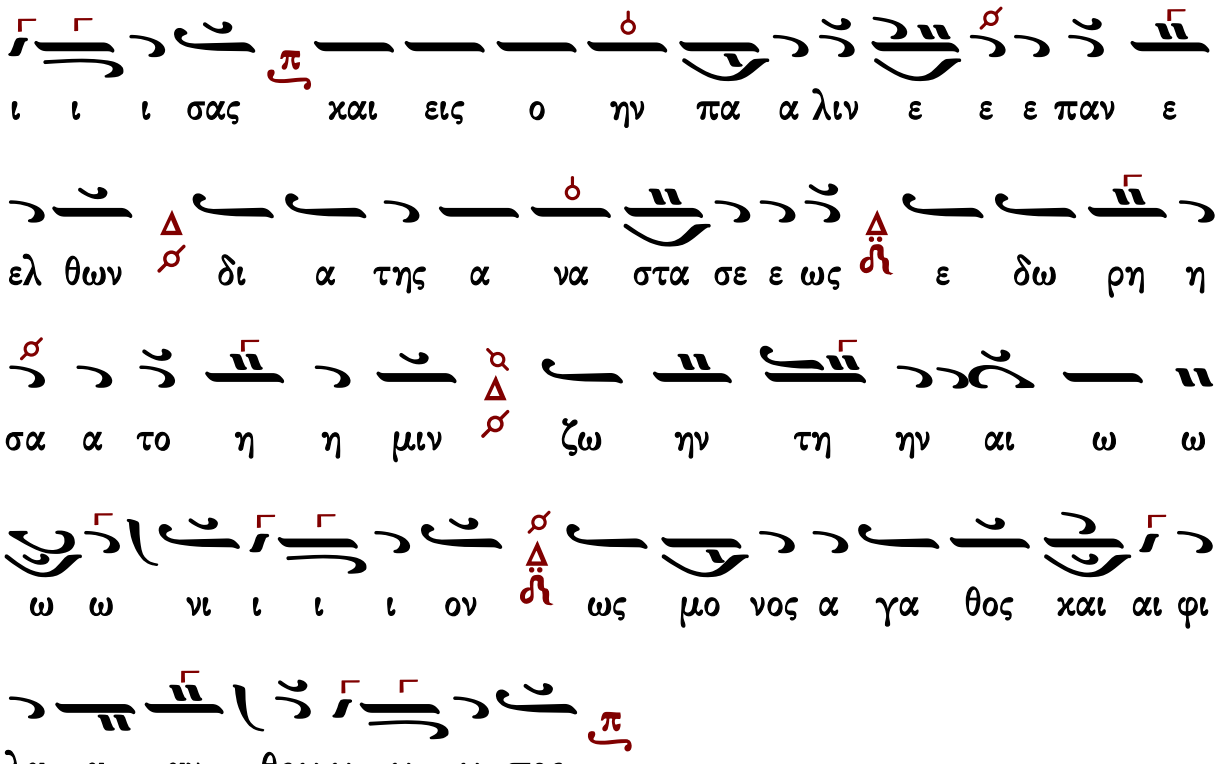

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.289*

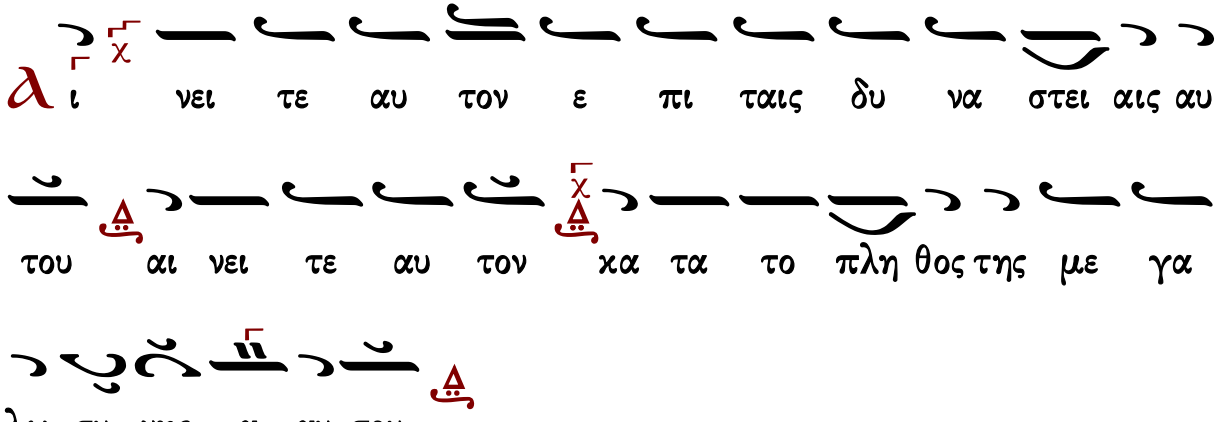

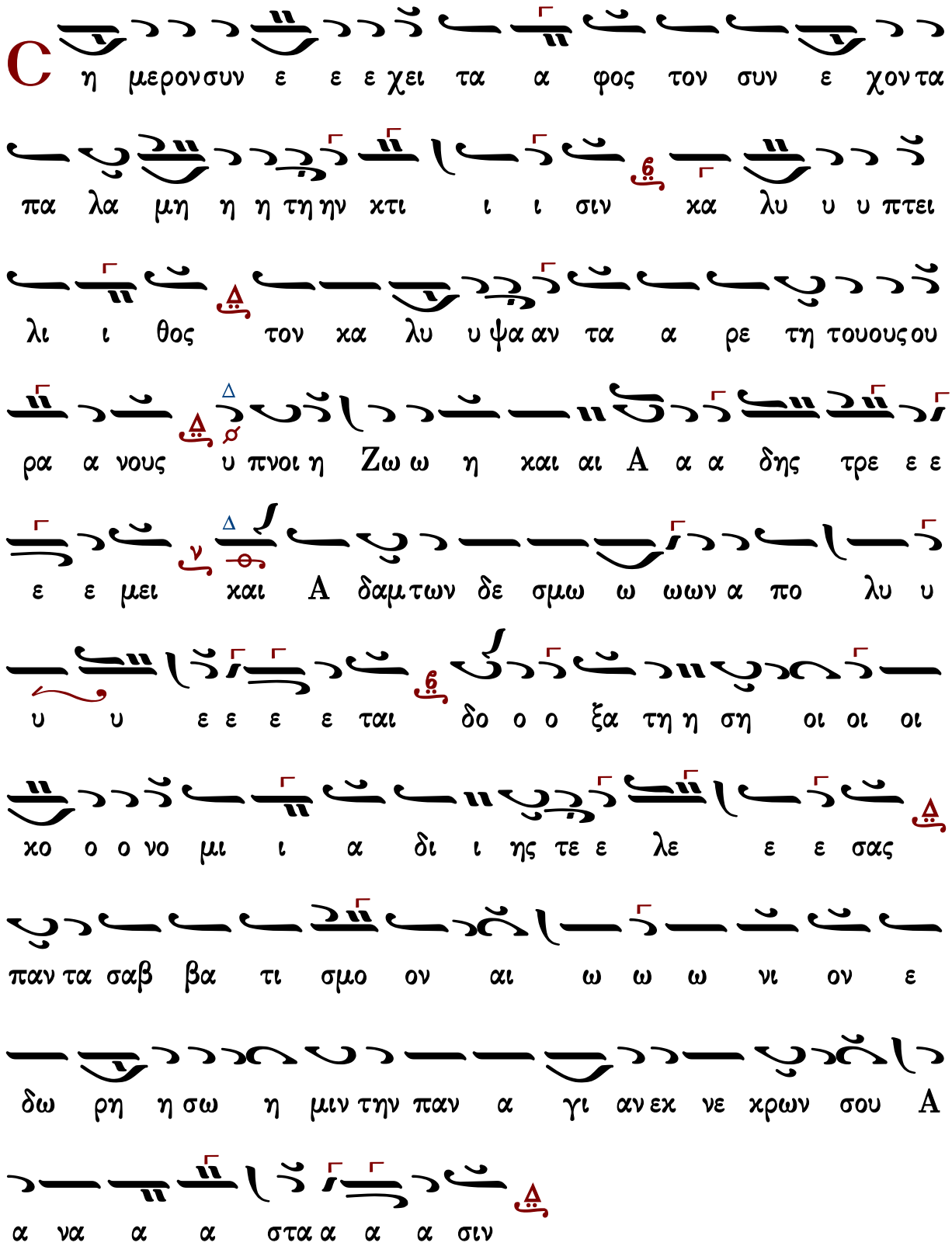
C η μερονσυν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον τα
πα λα μη η η τη ην χτι ι ι σιν κα λυ υ υ πτει
λι ι θος τον κα λυ υ ψα αν τα α ρε τη τουους ου
ρα α νους υ πνοι η Ζω ω η και αι Α α α δης τρε ε ε
ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α πο λυ υ
υ υ ε ε ε ε ται δο ο ο ξα τη η ση οι οι οι
χο ο ο νο μι ι α δι ι ης τε ε λε ε ε σας
παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε
δω ρη η σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων σου Α
α να α α στα α α α σιν

A ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
T ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα τις η
πα ρου ου σα χα τα α α παυ σις ο βα σι
λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε σα ας οι οι οι
χο ο ο νο ο μι ι ι αν ε εν τα φω ω σα α αβ
βα τι ι ι ι ζει χαι αι νον η μιν παρ ε ε χων
σα α αββα τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω
ω μεν α να α α στα ο Θε ε ος χρι ι ι ι νων τη ην

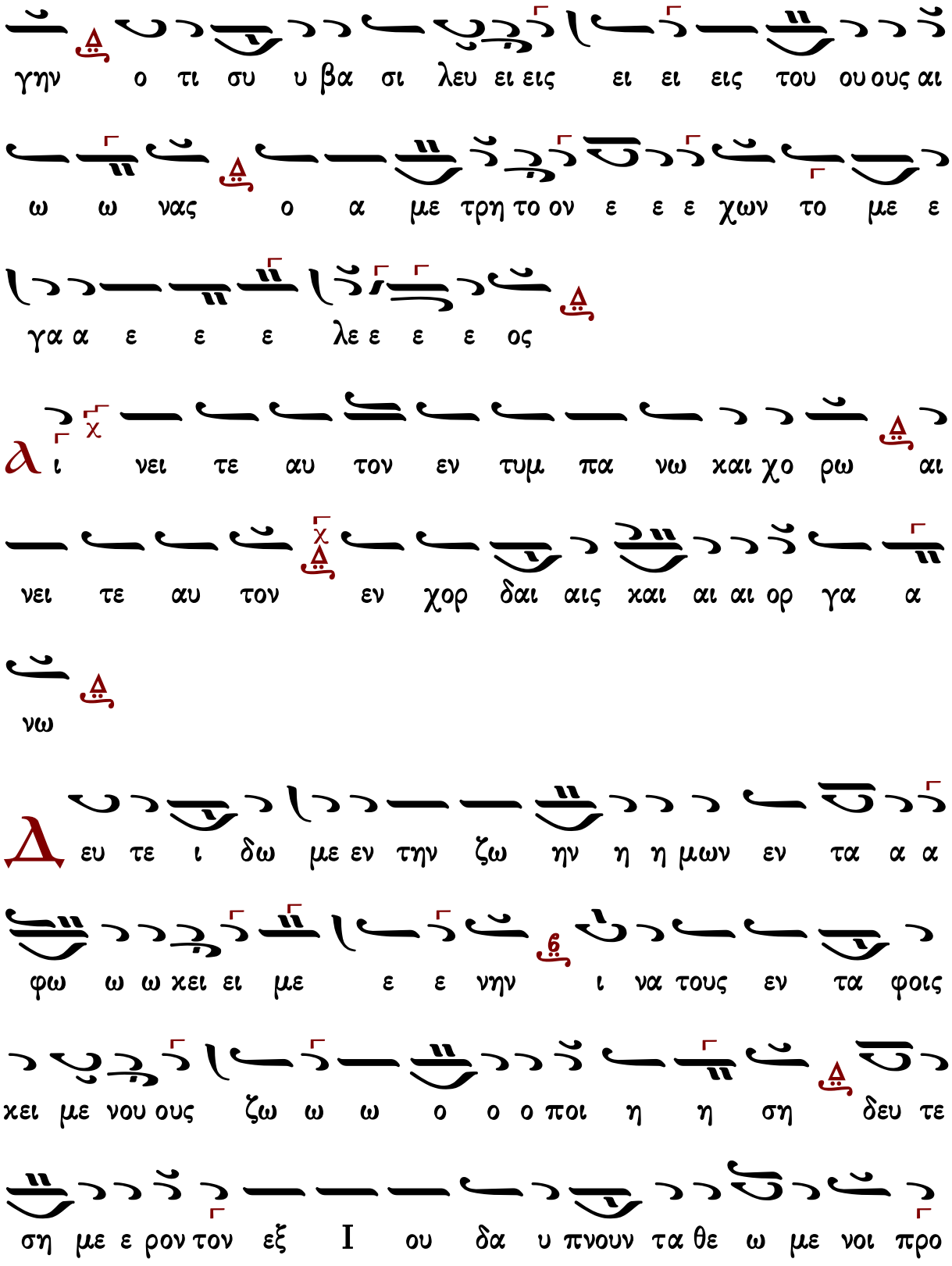
γην ο τι συ υ βα σι λευ ει εις ει ει εις του ου ους αι
ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με ε
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ευ τε ι δω με εν την ζω ην η η μων εν τα α α
φω ω ω χει ει με ε ε νην ι να τους εν τα φοις
χει με νου ους ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε
ση με ε ρον τον εξ I ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ

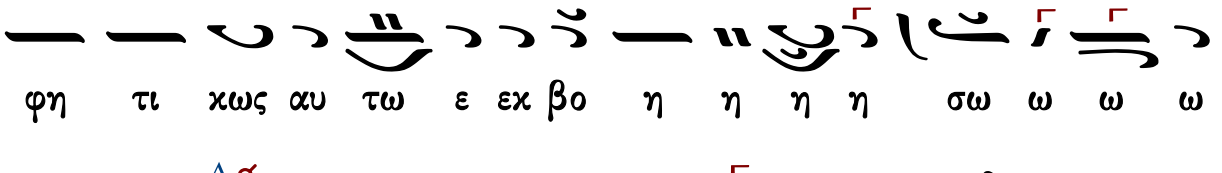

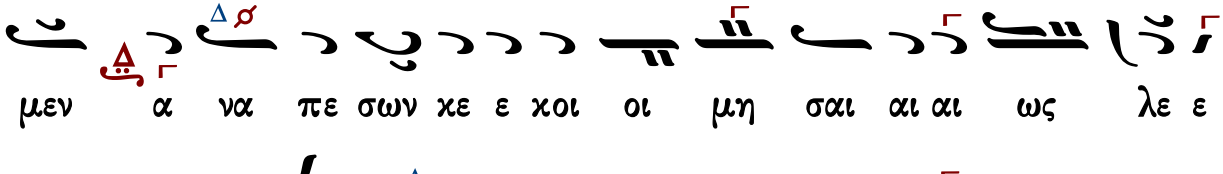

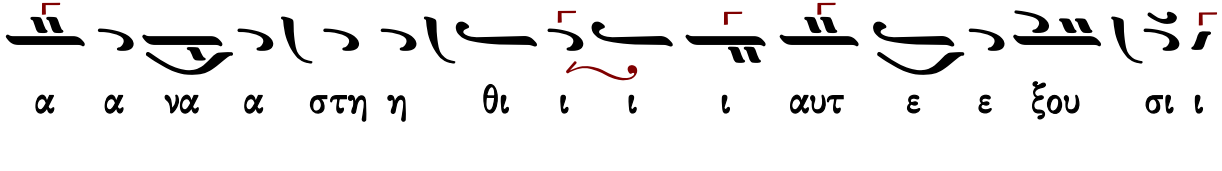

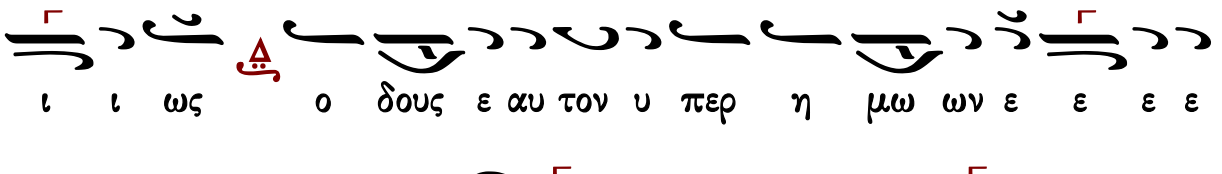

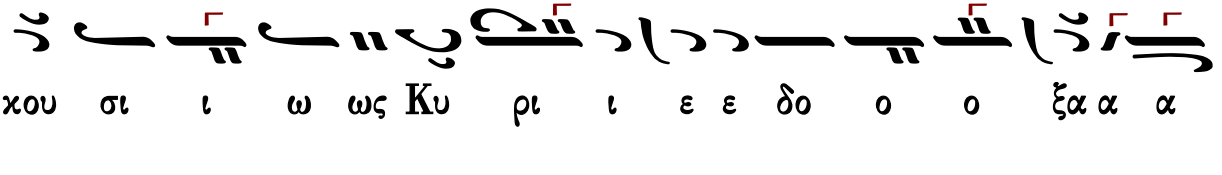

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.292*

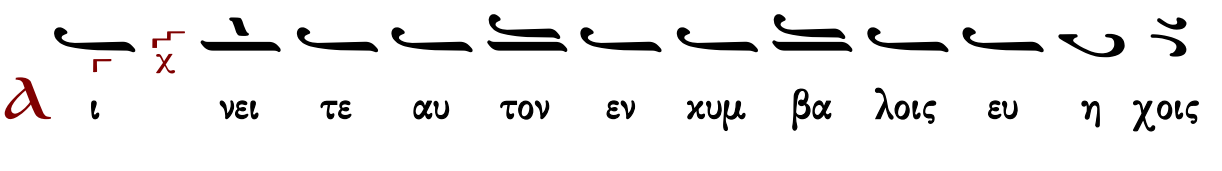

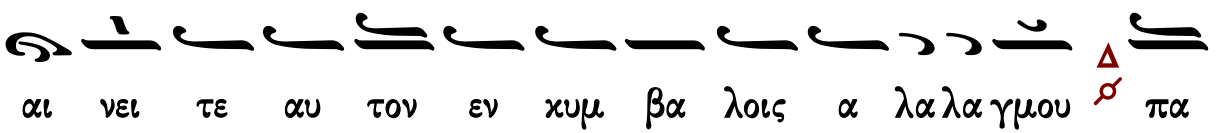

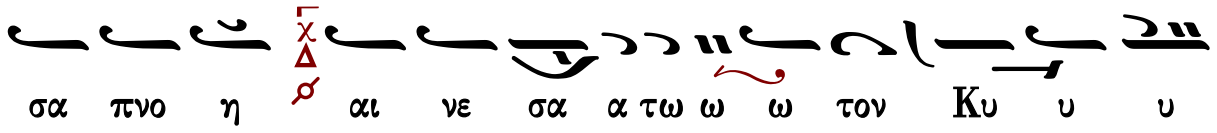
σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα του ου ου

Ι ι ι η η σου και α απ ε ε θε ε το εν τω

χαι αι νω αυ του ου μνη μει ει ει ει ω ε ε ε δει

γα αρ α α αυ το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ

πα στα α α δος προ ο ε ε ελ θειν ο συν τρι

ι ψας χρα το ος θα α α να α α του ου χαι

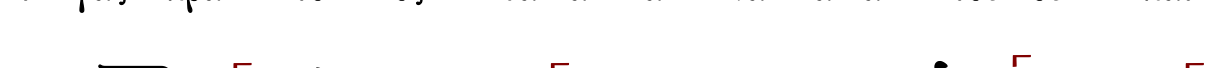
α νοι οι οι ξας πυ λα α ας πα α α ρα α δει ει ει

σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̱ ⸒ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.293*

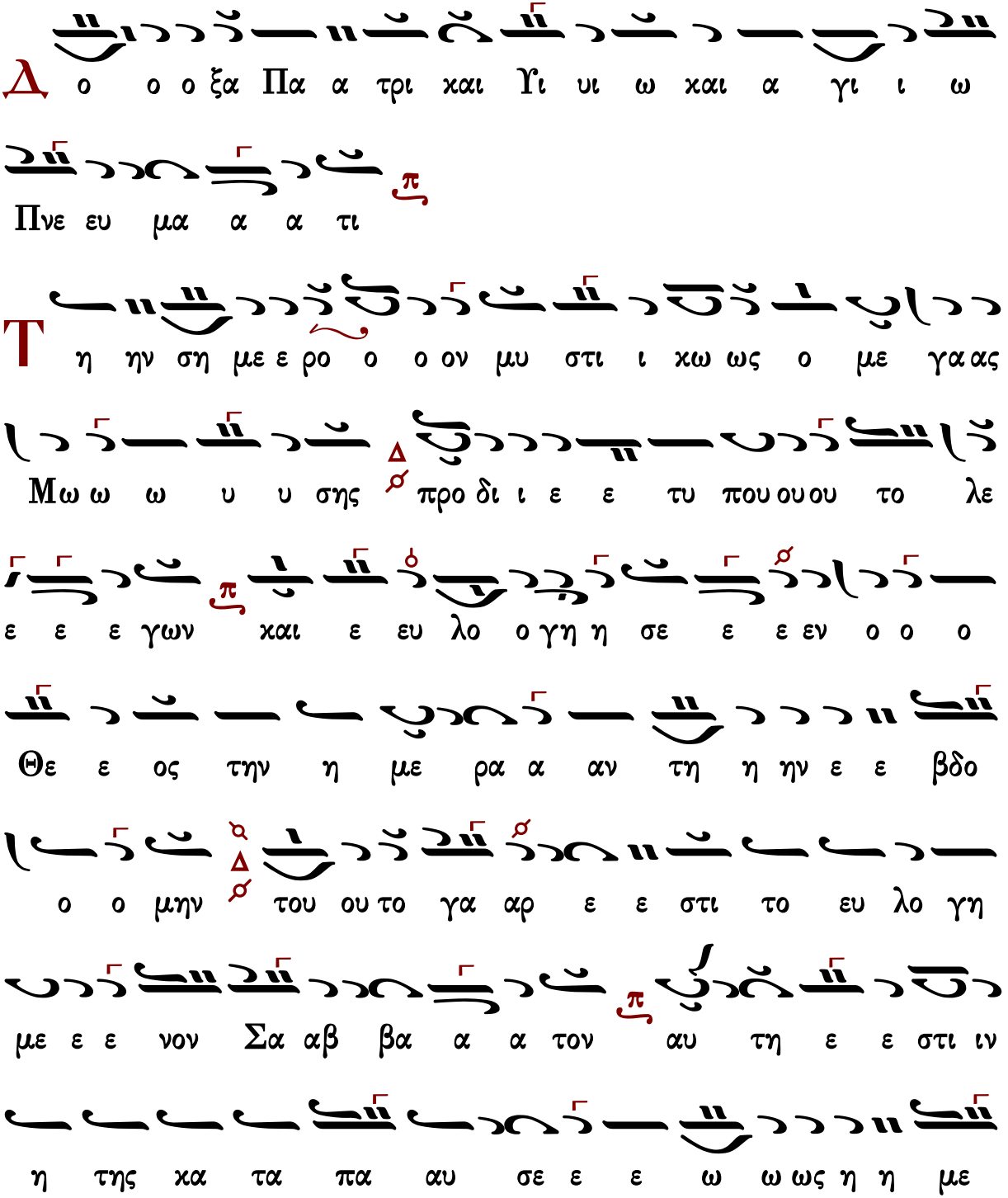

ε ε ρα εν η χα ατ ε ε πα αυ σεν α πο παν των
των ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε νη ης Υι ο
ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της χα τα το ον
θα να το ον οι οι οι χο ο ο νο ο μι ι ι ας τη
σαρ κι ι ι σα α αβ βα τι ι ι σας χαι ει
εις ο η ην πα α λι ιν ε ε ε ε ε πα α α νε ελ
θων δι α της Α να α στα σε ε ως ε δω ρη σα α
το ο ο η η μιν ζω ην τη ην αι ω ω ω ω
νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θο ος χαι αι φι λα α
αν θρω ω ω ω πος

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.531*

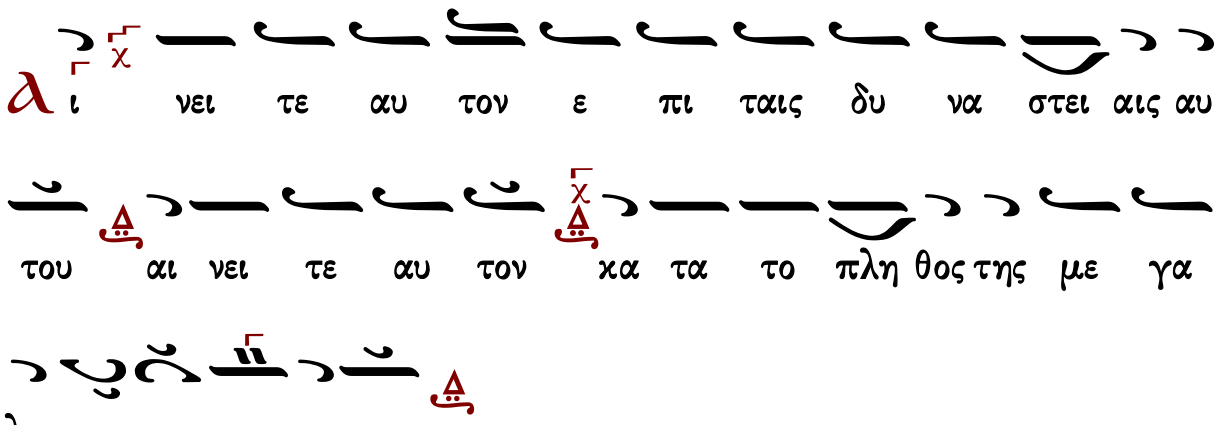

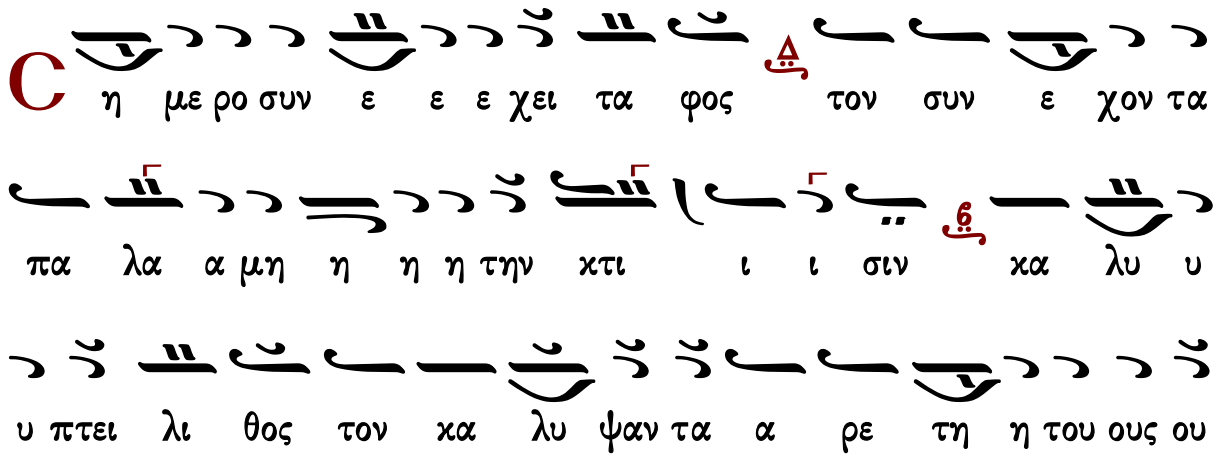

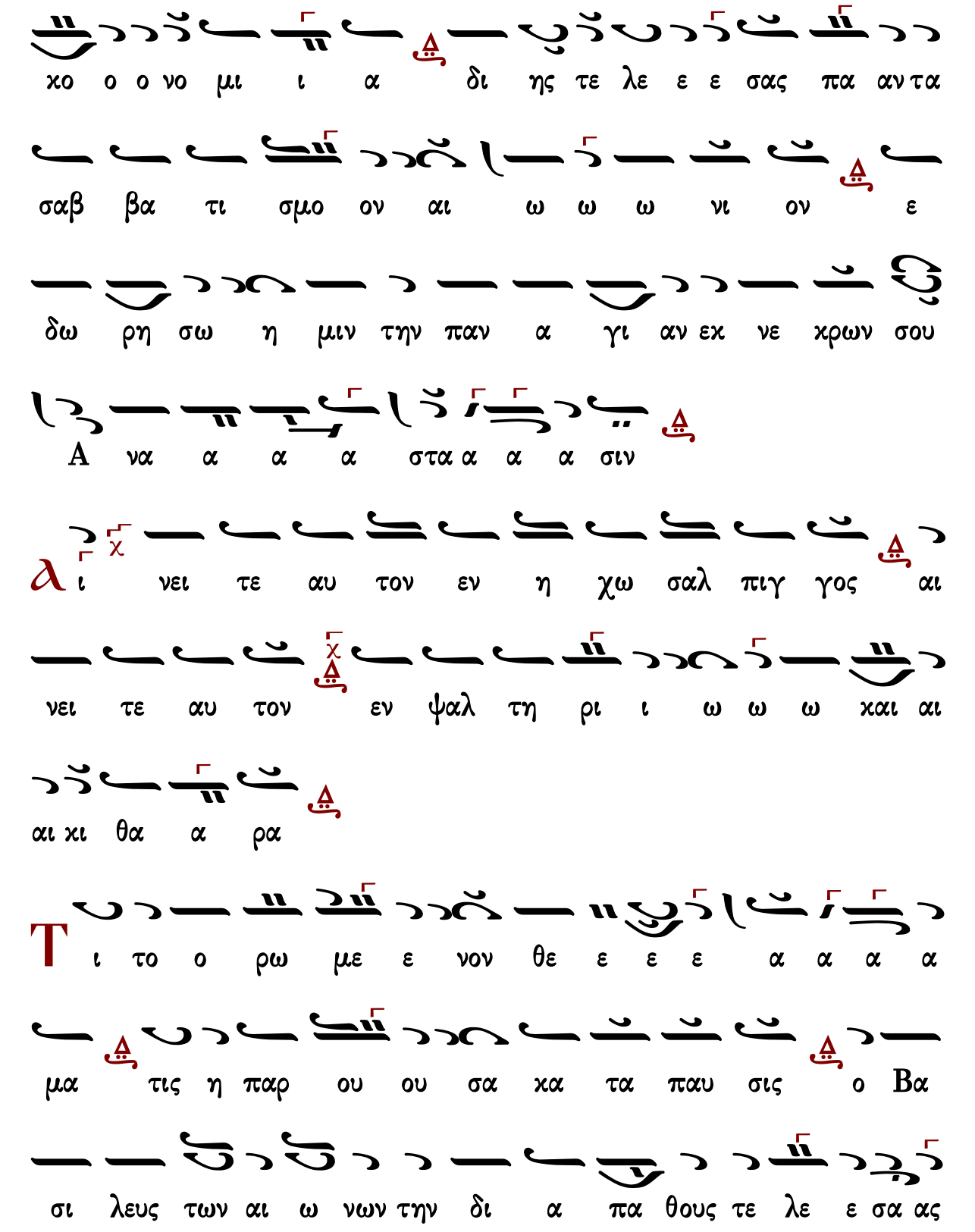
χο ο ο νο μι ι α δι ης τε λε ε ε σας πα αν τα
σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον ε
δω ρη σω η μιν την παν α γι αν εχ νε χρων σου
A να α α α στα α α α σιν
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
Τ ι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α
μα τις η παρ ου ου σα κα τα παυ σις ο Βα
σι λευς των αι ω νων την δι α πα θους τε λε ε σα ας

οι οι οι χο ο ο νο μι ι ι αν εν τα φω
σα αβ βα τι ι ι ζει χαι νον η μιν παρ ε ε
χων σα α α αβ βα τι ι σμον αυ τω βο η η η
σω ω ω ω μεν α να στα ο Θε ε ος χρι
ι ι ι νων τη ην γην ο τι συ βα σι λε ευ ει εις
ει ει εις του ου ους αι ω νας ο α με τρη η το ον
ε χων το με γα ε ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω

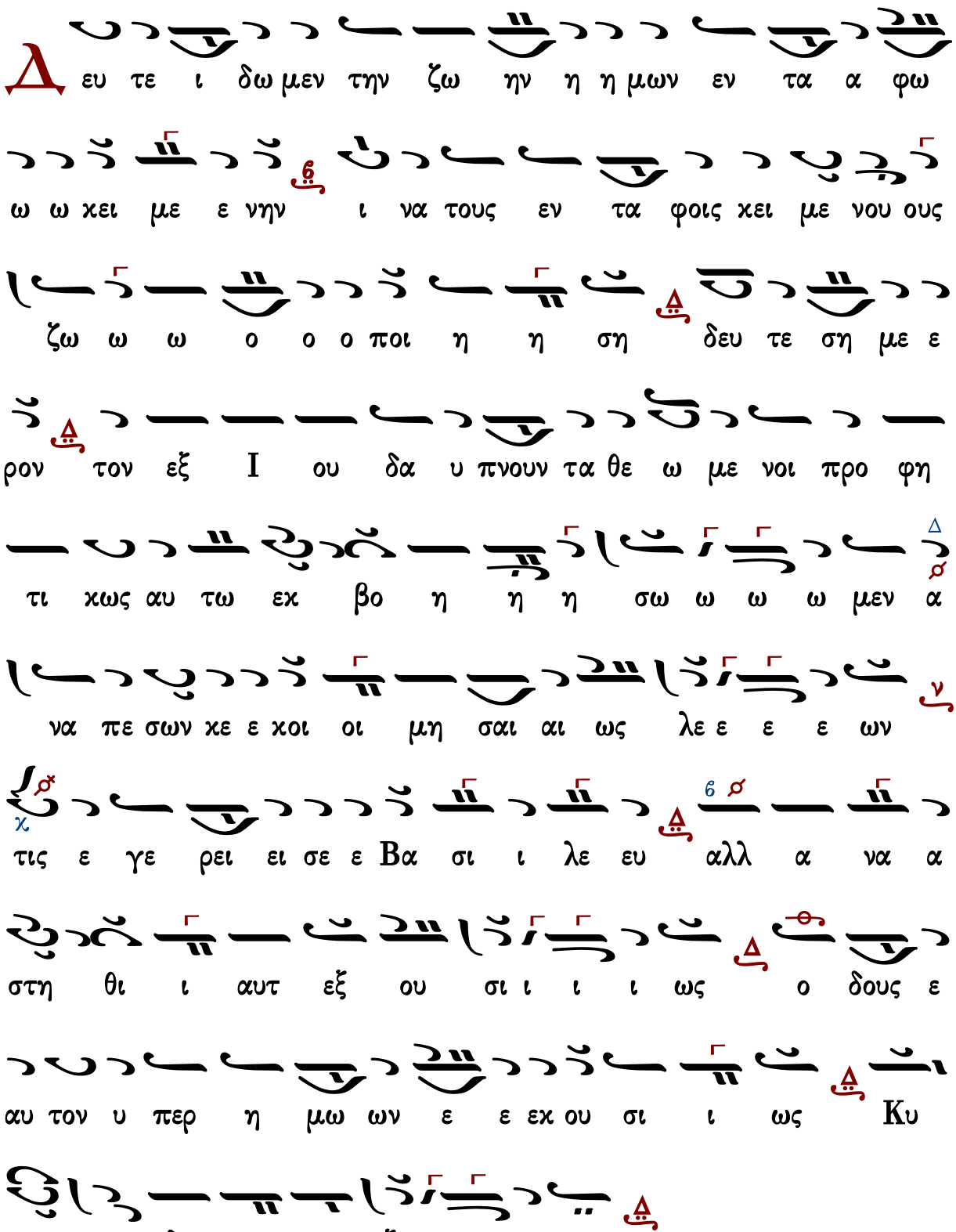
Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω
ω ω χει με ε νην ι να τους εν τα φοις χει με νου ους
ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε
ρον τον εξ I ου δα υ πνουν τα θε ω με νοι προ φη
τι χως αυ τω εκ βο η η η σω ω ω ω μεν α
να πε σων χε ε χοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων
τις ε γε ρει ει σε ε Βα σι ι λε ευ αλλ α να α
στη θι ι αυτ εξ ου σι ι ι ι ως ο δους ε
αυ τον υ περ η μω ων ε ε εκ ου σι ι ως Κυ
ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̱ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.533*
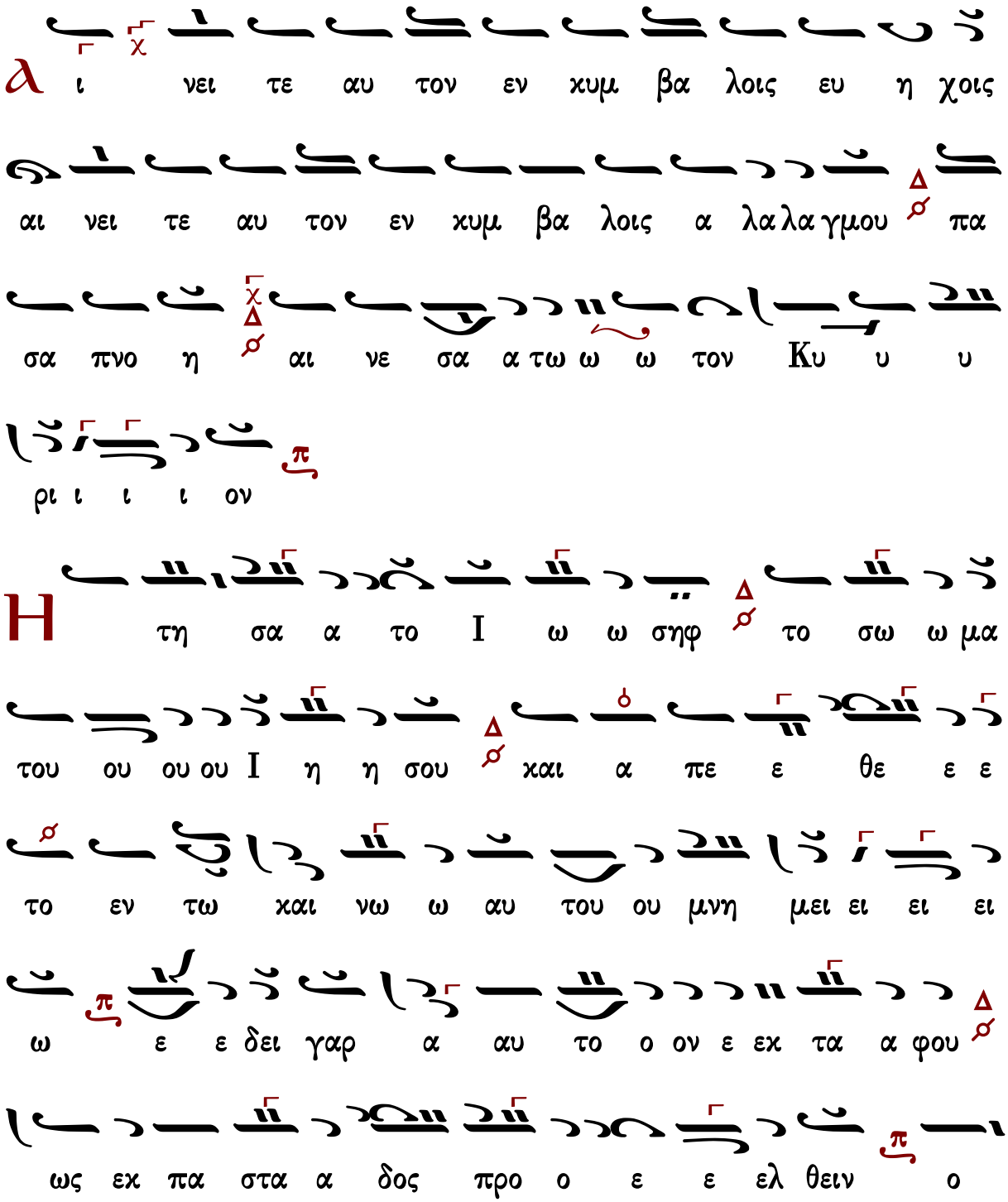
Δοξαστικόν

Ἦχος λ π ⁘ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα
α α τον αυ τη ε ε στιν η της χα τα πα
αυ σε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η χατ ε παυ σεν
α πο παν των των ε ερ γων α αυ του ο μο νο
γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α
της χα τα τον θα να το ον οι χο ο ο νο ο
μι ι ας τη σαρ χι ι ι σα αβ βα τι ι
ι ι σας χαι εις ο ο ην πα λιν ε ε ε ε πα
νε ελ θων δι α της Α να α στα σε ε ε ως
ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι ω

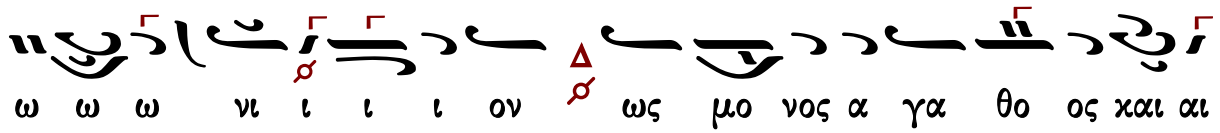

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.283/730*

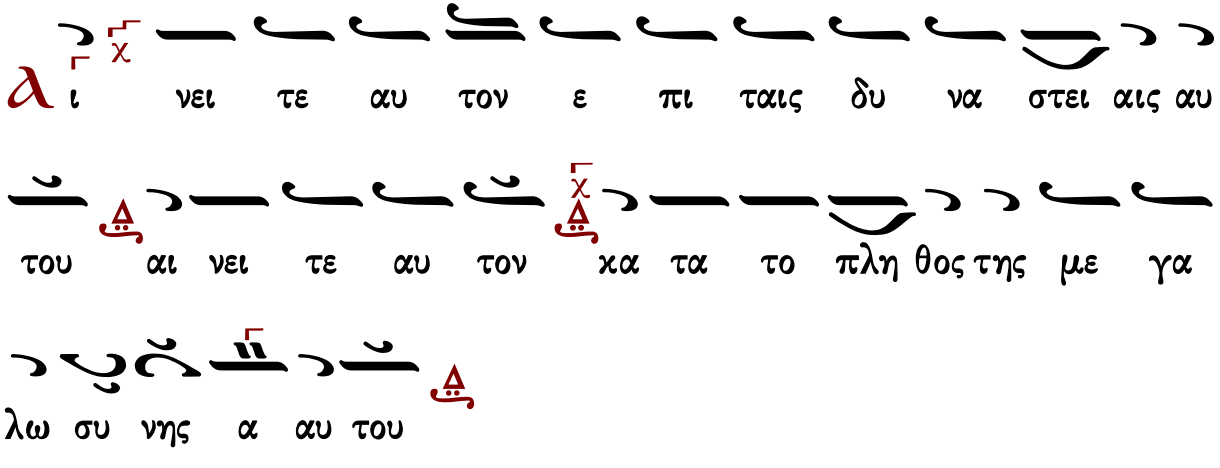

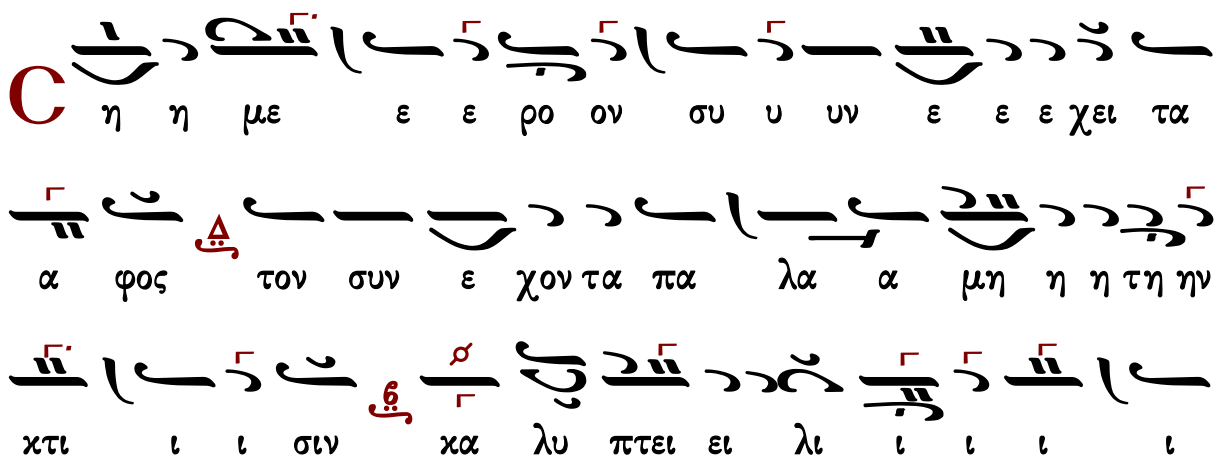

ι θος τον κα λυ υ ψα α αν τα α ρε τη
η η τους ου ου ρα α α νου ους υ υ υ υ
πνοι οι οι οι η η η ζω η η η και A α δη ης
τρε ε ε ε μει και αι ο A α δα αμ των δε σμω ω ω
ων α πο ο λε ε λυ υ υ υ ται δο ο ο ξα
τη ση οι οι χο ο νο ο ο μι ι ι ι ι
α δι η ης τε ε λε ε ε σα ας πα α α αν τα σαβ
βα τι σμο ο ον αι ω ω ω νι ι ι ον
ε δω ρη η σω η μιν την παν α γι α αν εκ νε
χρων σου A α να α α α α α α στα σιν

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
ι το ο ρω με νο ο ον θε ε α α μα τις η πα
ρου ου ου ου σα χα τα α πα α α αυ σις ο
βα σι λε ε ευς των αι ω ω ω ω ω νων την
δι α πα α α α α θους τε λε ε ε σα ας
οι οι οι χο ο ο νο ο μι ι ι αν εν τα
φω ω σα αβ βα τι ι ι ι ζει χαι αι αι νον
η η μι ιν πα α ρε ε ε ε χω ων σα αβ βα

τι ι σμο ον αυ τω ω βο η η η η η σω ω ω
ω ω ω ω μεν α να α στα α α ο Θε ε ε
ος χρι ι ι νων τη ην γη η η ην ο τι συ βα
σι λε ευ ει εις ει ει εις του ου ους αι ω ω νας
ο α με ε ε τρη τον ε χω ων το ο ε ε ε
ε ε ε ε λε ος
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
ευ τε ι δω μεν την ζω η ην η η μων εν τα α α

σι ι ι ι ι ι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μων
αλλ α να α α α στη η η θι ι αυ τε ξου
τι ις ε γε ρει ει ει ει σε βα α σι ι λε ευ
σων χε ε χοι οι μη η σαι αι ως λε ε ε ε ων
βο η η η σω ω ω ω μεν α να α α πε ε
τα α θε ω ω με ε νοι προ φη τι χως α αυ τω εχ
ε ρο ο ον τον εξ I ου ου δα υ υ πνου ου ου ουν
η η η η η η ση δευ τε ε ση η η με ε ε
τα φοι οις χει ει με ε νου ους ζω ο ο ο ποι οι
φω ω χει ει με ε ε ε νη ην ι ι να τους εν

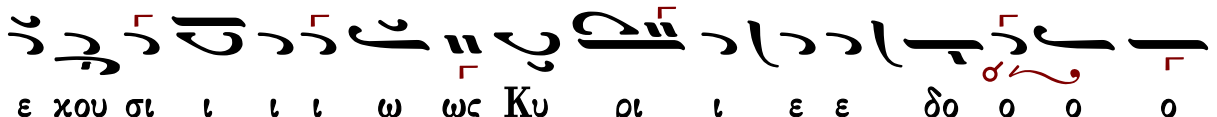

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.286/733*

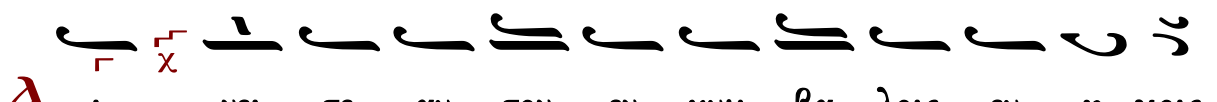

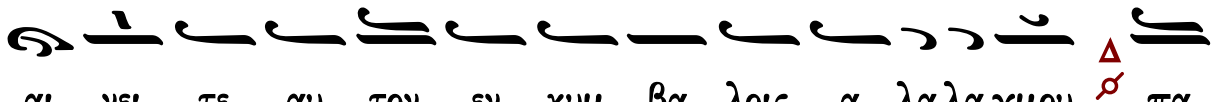

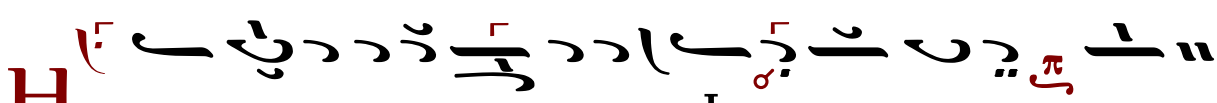

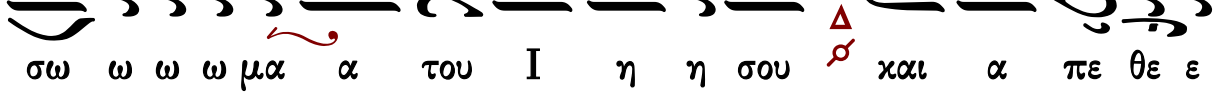

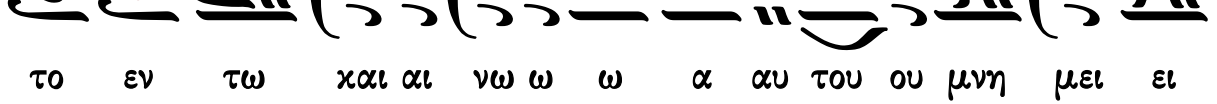

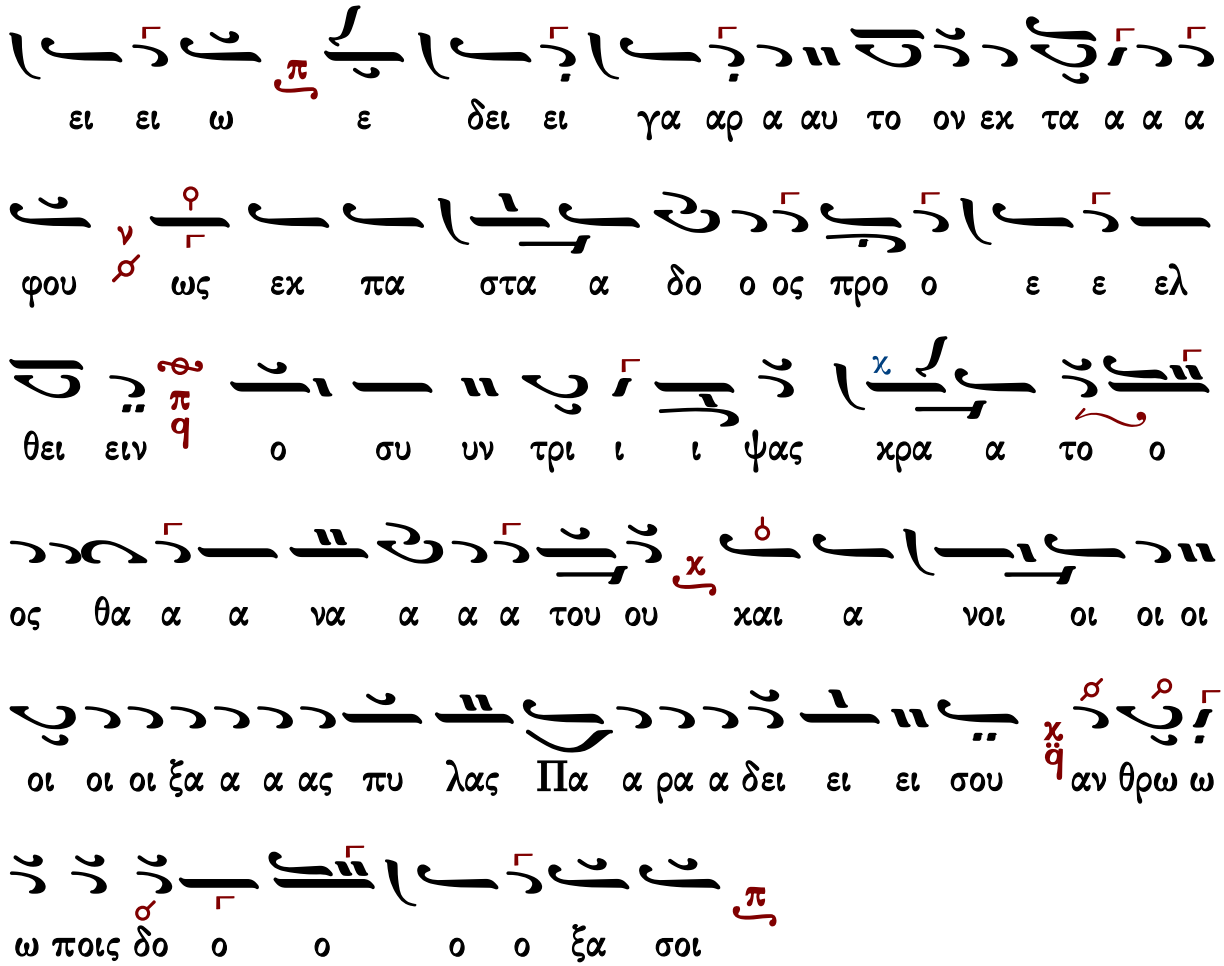

Δοξαστικόν

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.287/734*

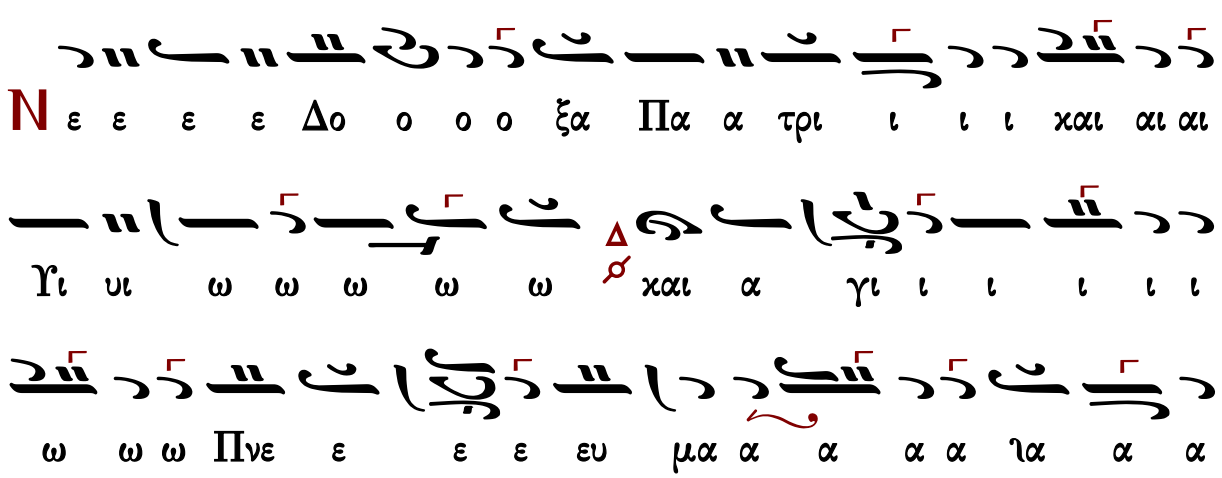

τι
ην ση με ε ρο ο ο ον μυ στι ι χω ω ως
ο ο ο με ε ε ε ε γα ας Μω υ υ ση ης προ
δι ε τυ που ου το ο λε ε ε ε ε ε ε ε
γων χαι ευ λο ο ο ο γη η σεν ο Θε ε ος
την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην
του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον
Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη
η ε ε στι ιν η της χα τα πα αυ σε ε ε ω ως
η η με ε ε ε ρα εν η χα α τε ε ε πα χα α

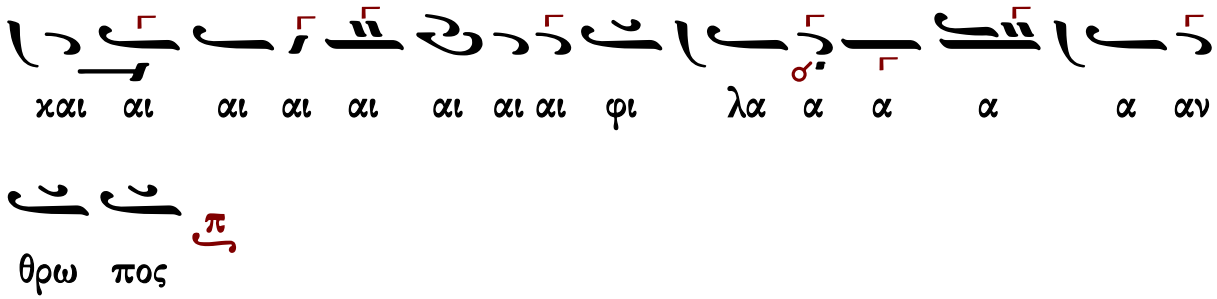

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.164*

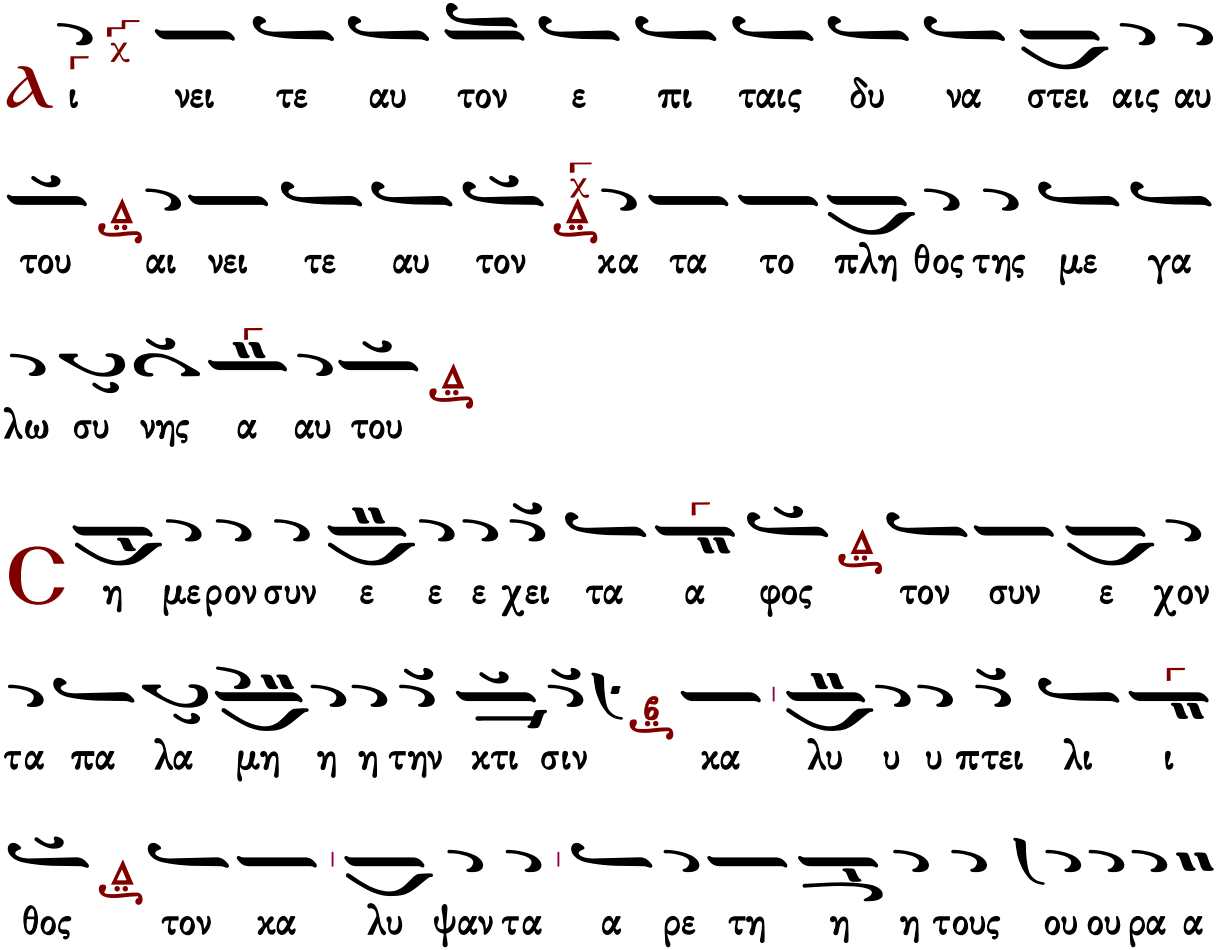

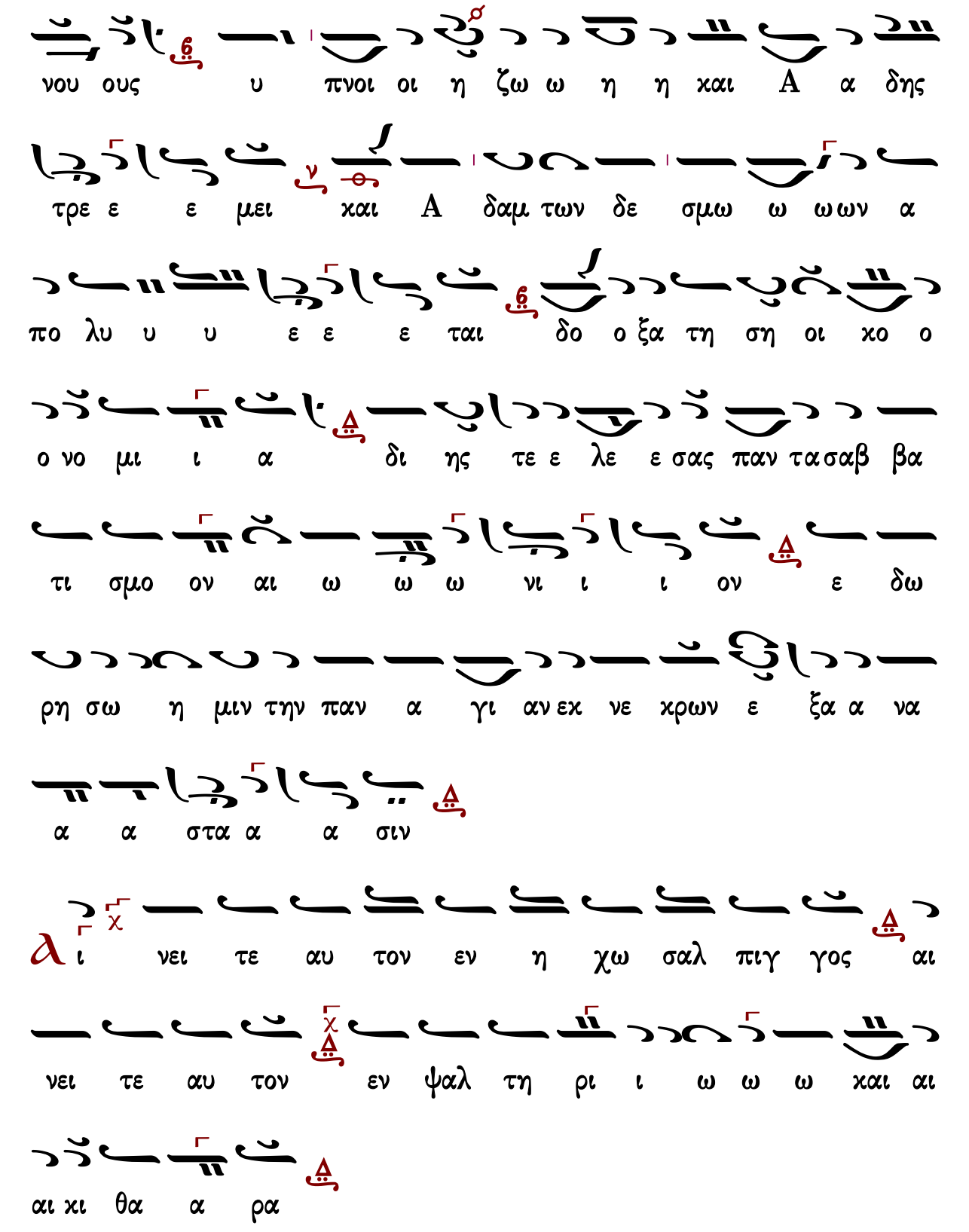
νου ους υ πνοι οι η ζω ω η η και A α δης
τρε ε ε μει και A δαμ των δε σμω ω ων α
πο λυ υ υ ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο
ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν τα σαβ βα
τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι ον ε δω
ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων ε ξα α να
α α στα α α σιν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι
αι κι θα α ρα

Τι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ου σα χα
τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την
δι α πα θους τε λε ε σας οι χο ο ο νο μι ι ι αν
ε εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει και
νον η μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο
η η η σω ω ω μεν α να στα ο Θε ος
χρι ι ι νων την γην ο τι συ βα σι λε ευ εις εις του
ου ους αι ω ω νας ο α με τρη τον ε χων το
με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος
αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

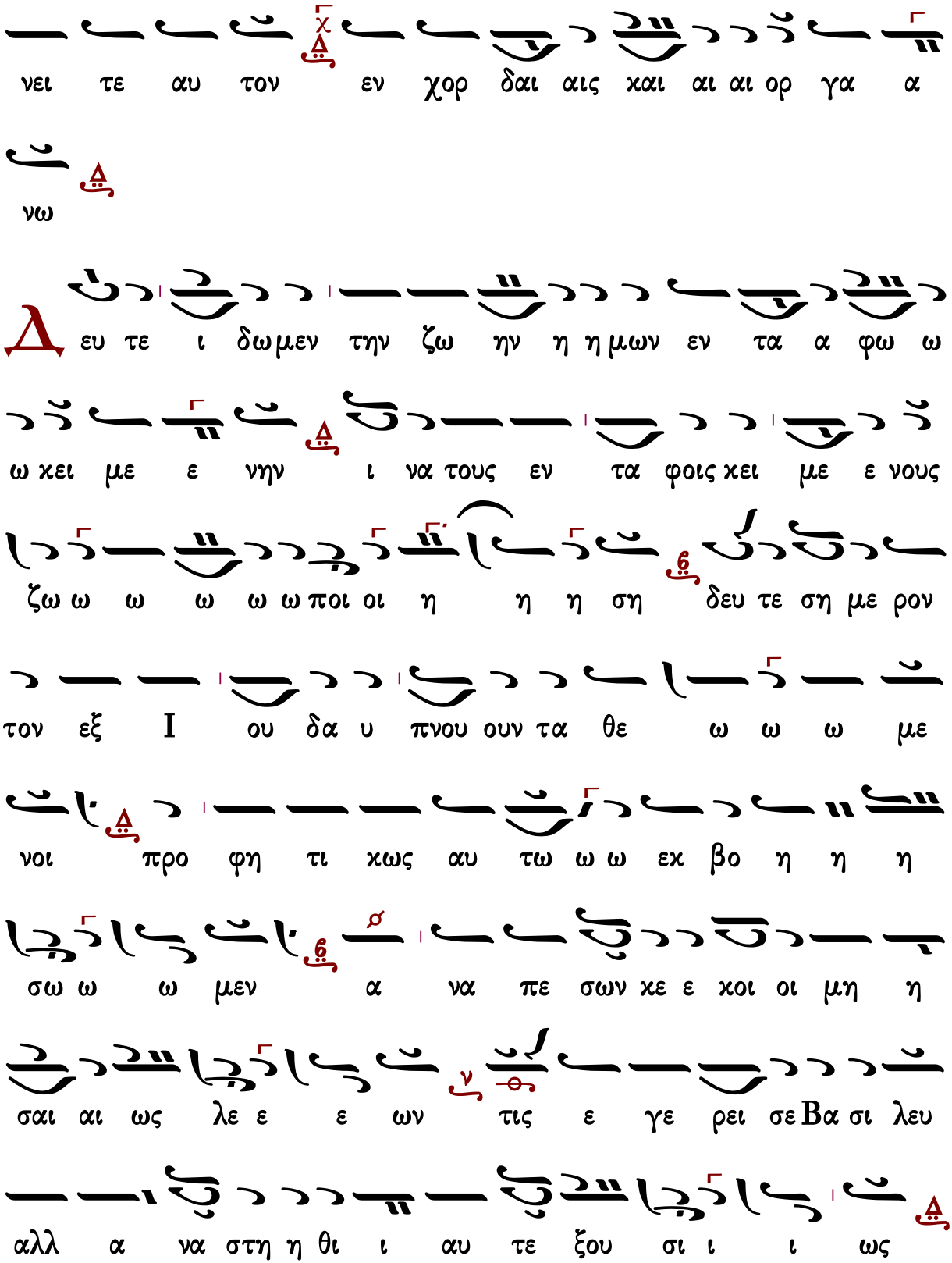
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις χαι αι αι ορ γα α
νω
Δ ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω ω
ω χει με ε νην ι να τους εν τα φοις χει με ε νους
ζω ω ω ω ω ω ποι οι η η η ση δευ τε ση με ρον
τον εξ I ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω ω με
νοι προ φη τι χως αυ τω ω ω εκ βο η η η
σω ω ω μεν α να πε σων χε ε χοι οι μη η
σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει σε Βα σι λευ
αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι ως

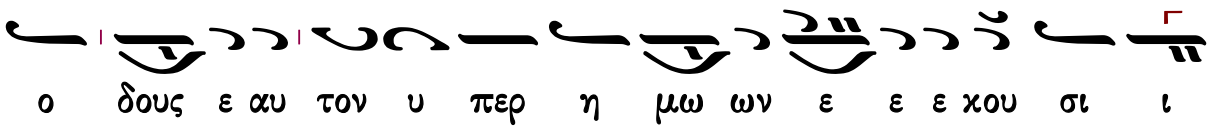

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.167*

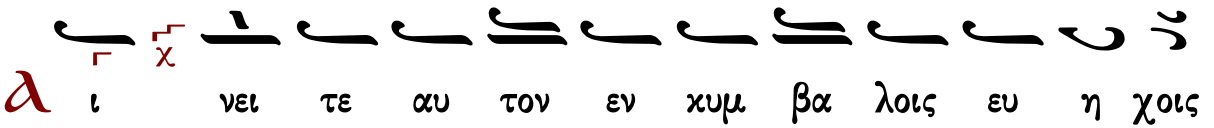

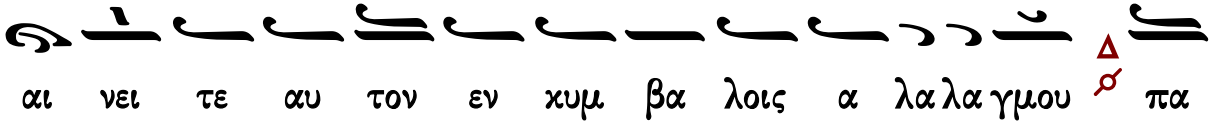

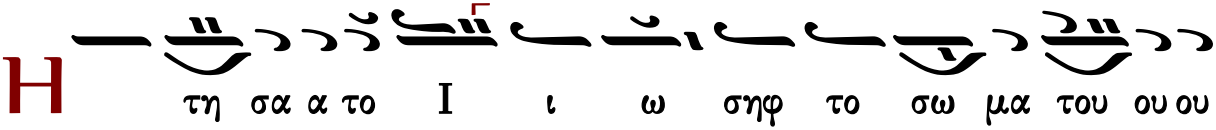

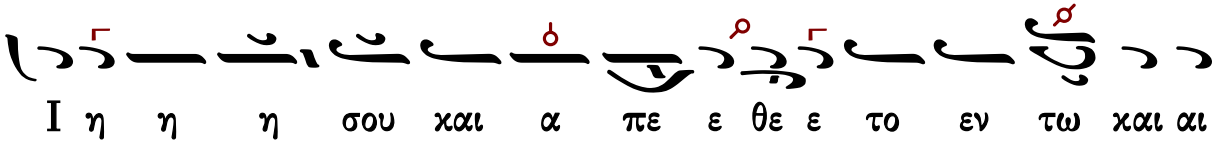

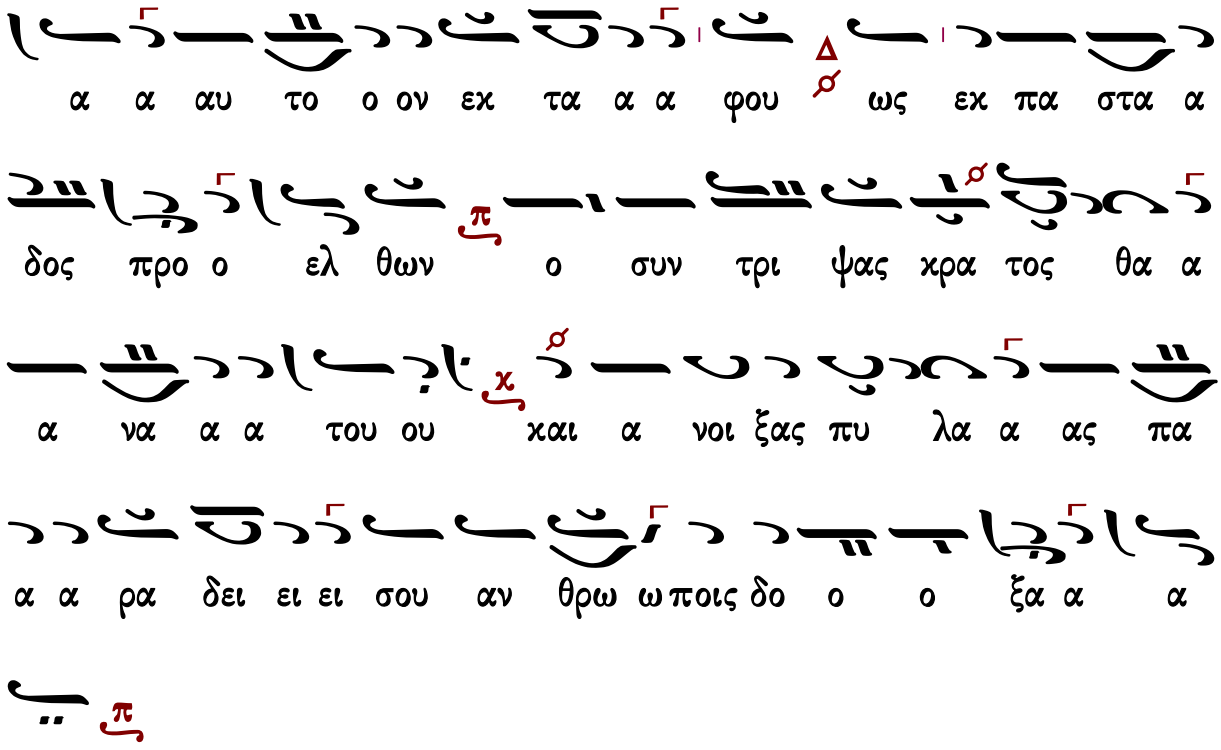

Δοξαστικόν

Ἦχος λ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

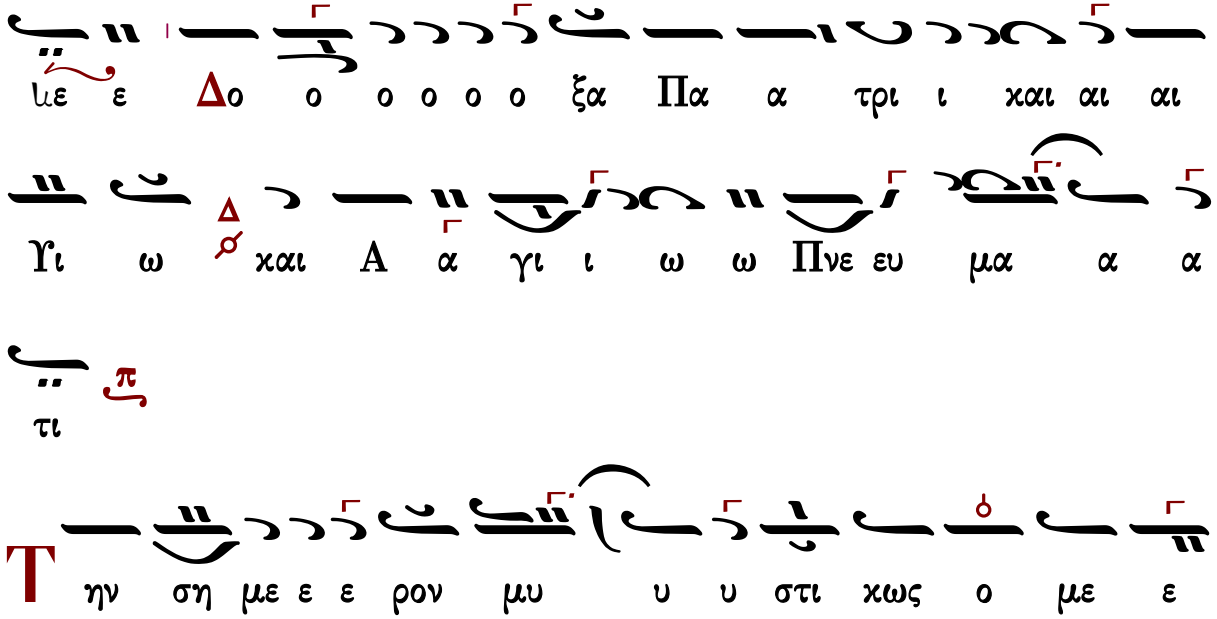

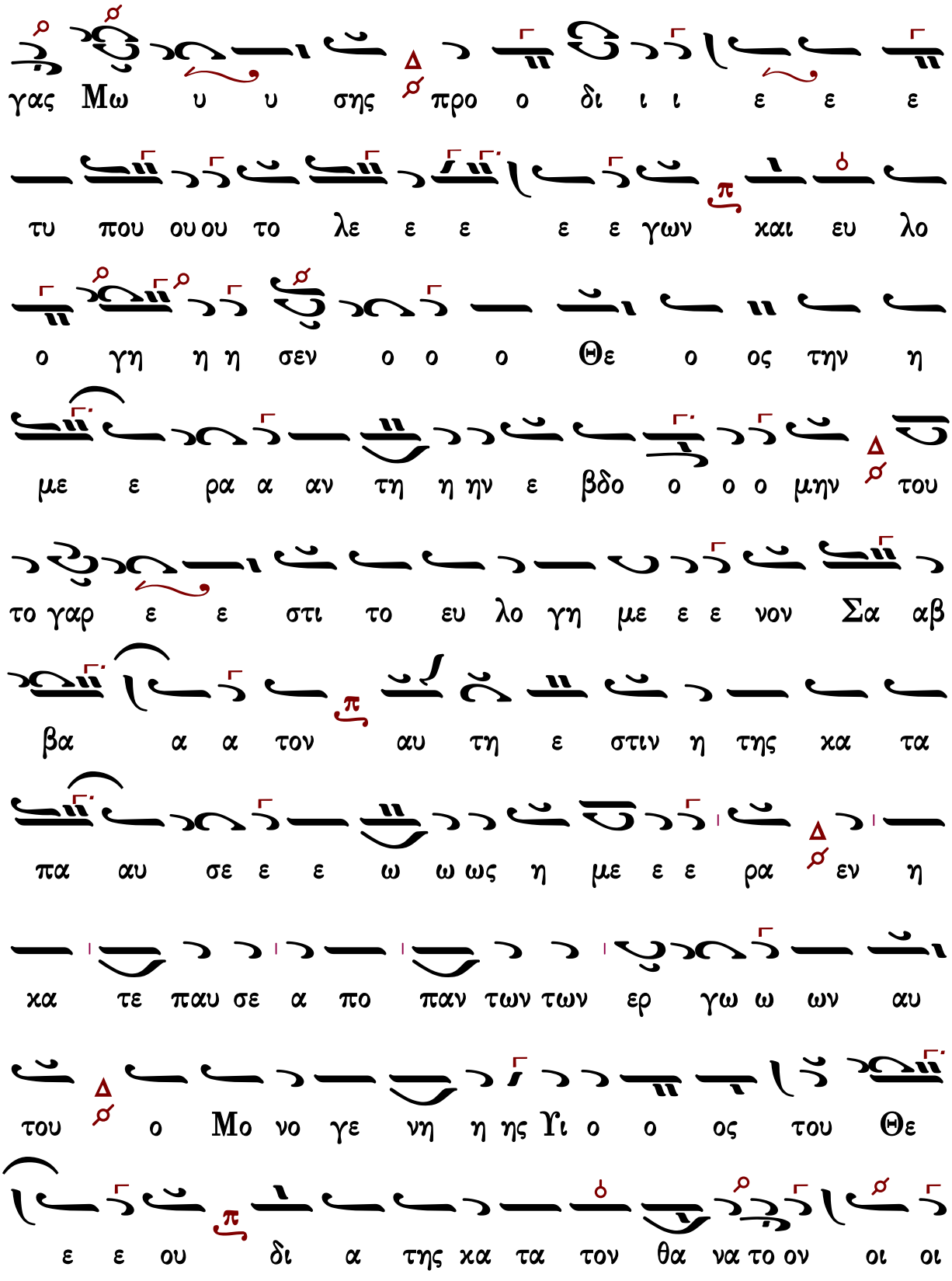
γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε
τυ που ου ου το λε ε ε ε ε γων χαι ευ λο
ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η
με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του
το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ
βα α α τον αυ τη ε στιν η της χα τα
πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η
χα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ
του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε
ε ε ου δι α της χα τα τον θα να το ον οι οι

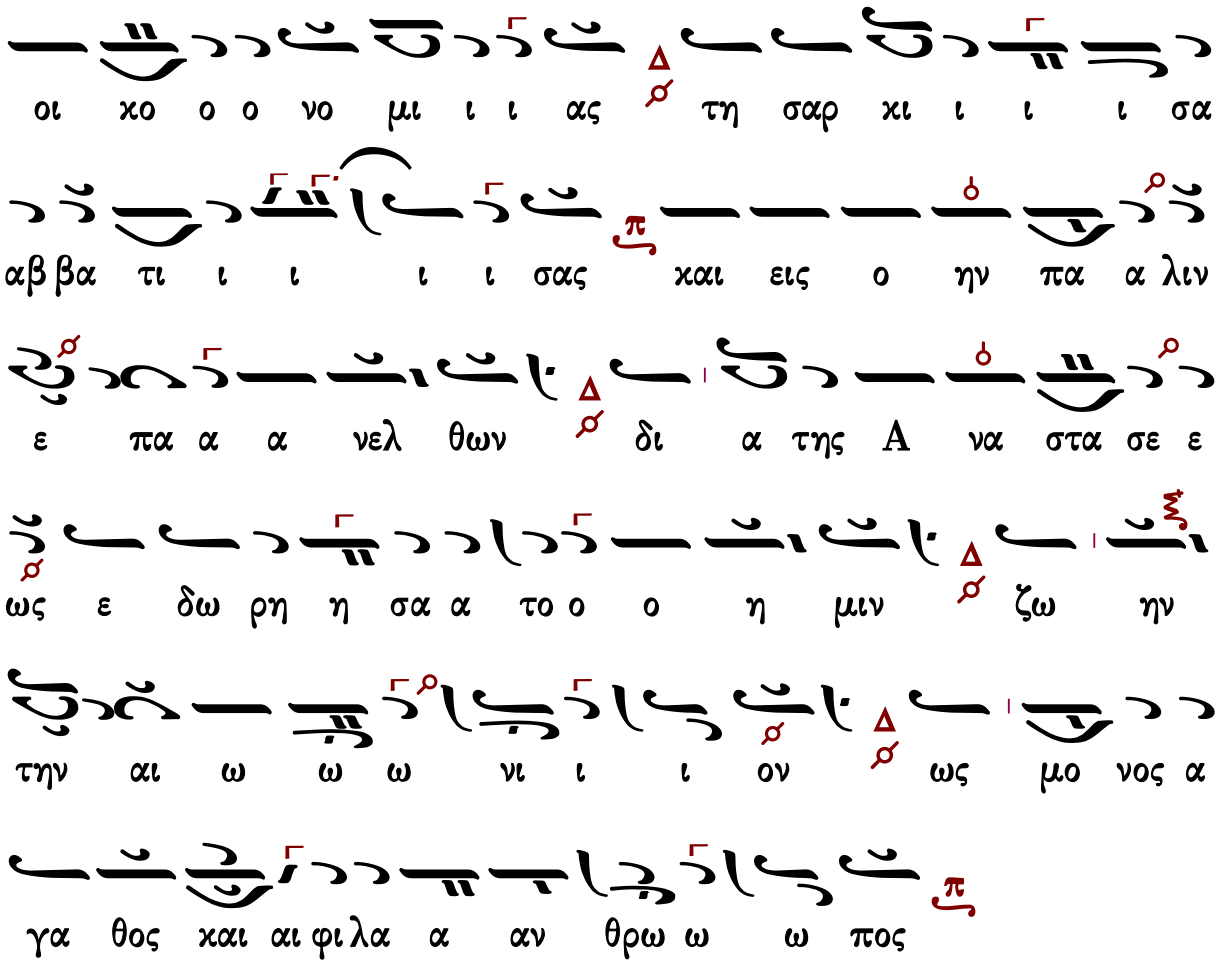

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.246*

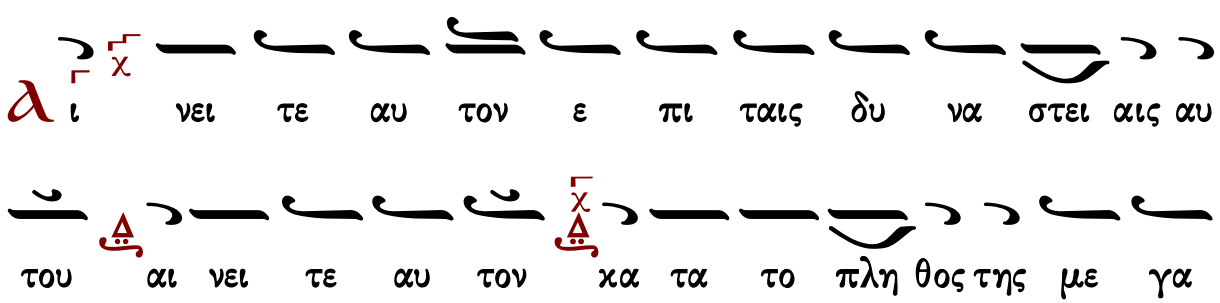

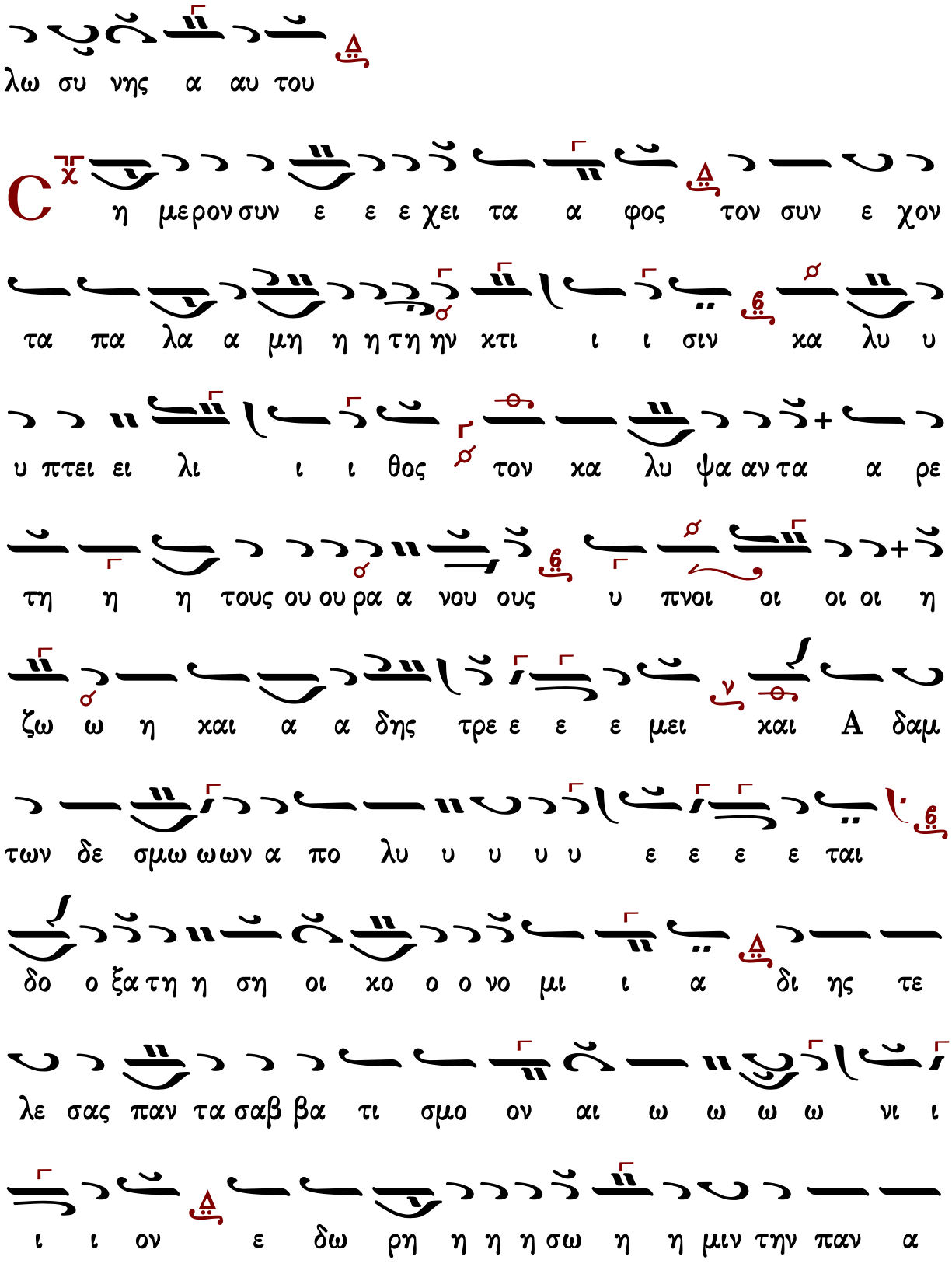
λω συ νης α αυ του
C η μερον συν ε ε ε χει τα α φος τον συν ε χον
τα πα λα α μη η η τη ην χτι ι ι σιν χα λυ υ
υ πτει ει λι ι ι θος τον χα λυ ψα αν τα α ρε
τη η η τους ου ου ρα α νου ους υ πνοι οι οι οι η
ζω ω η χαι α α δης τρε ε ε ε μει χαι A δαμ
των δε σμω ωων α πο λυ υ υ υ υ ε ε ε ε ται
δο ο ξα τη η ση οι χο ο ο νο μι ι α δι ης τε
λε σας παν τα σαβ βα τι σμο ον αι ω ω ω ω νι ι
ι ι ον ε δω ρη η η η σω η η μιν την παν α

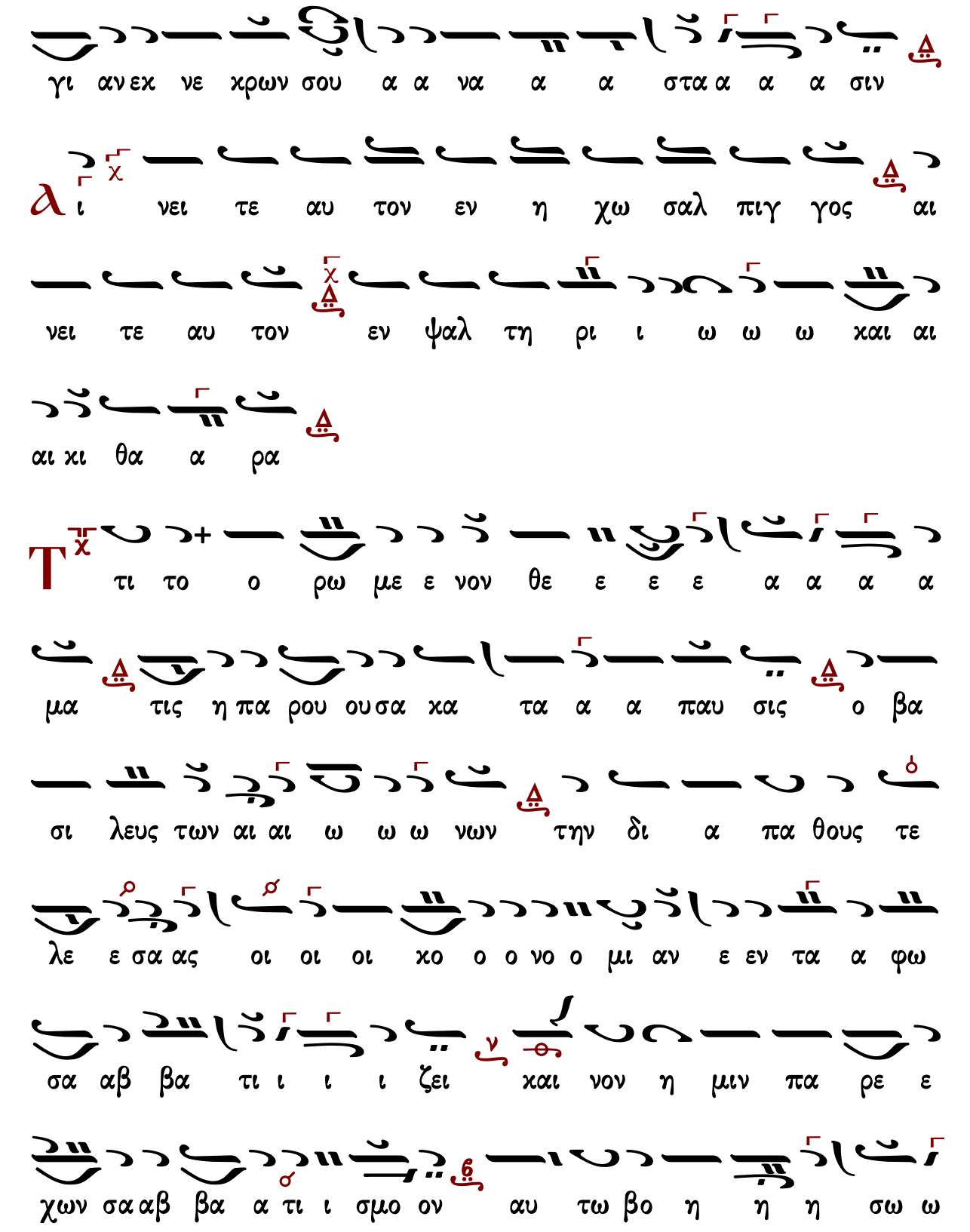
γι αν εχ νε χρων σου α α να α α στα α α α σιν
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι
αι χι θα α ρα
τι το ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α
μα τις η πα ρου ουσα χα τα α α παυ σις ο βα
σι λευς των αι αι ω ω ω νων την δι α πα θους τε
λε ε σα ας οι οι οι χο ο ο νο ο μι αν ε εν τα α φω
σα αβ βα τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε
χων σα αβ βα α τι ι σμο ον αυ τω βο η η η σω ω

ω ω μεν α να στα ο Θε ε ος χρι ι ι νων
τη ην γη ην ο τι συ βα σι λευ ει εις ει ει εις του
ου ους αι ω ω νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων
το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α
νω
ευ τε ι ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω
χει με ε ε ε νην ι να τους εν τα φοις χει με
ε ε νους ζω ο ποι η η η η ση η δευ τε ση με ε

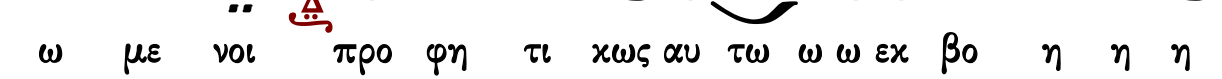

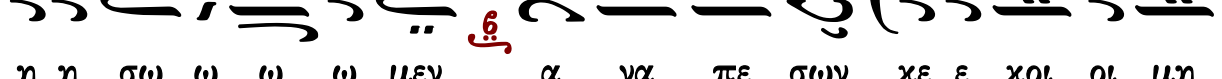

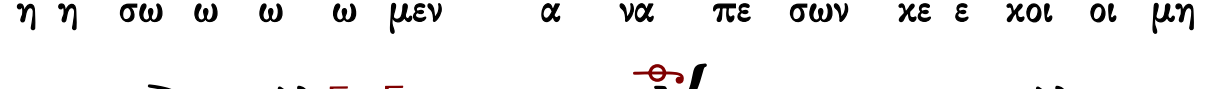

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.248*

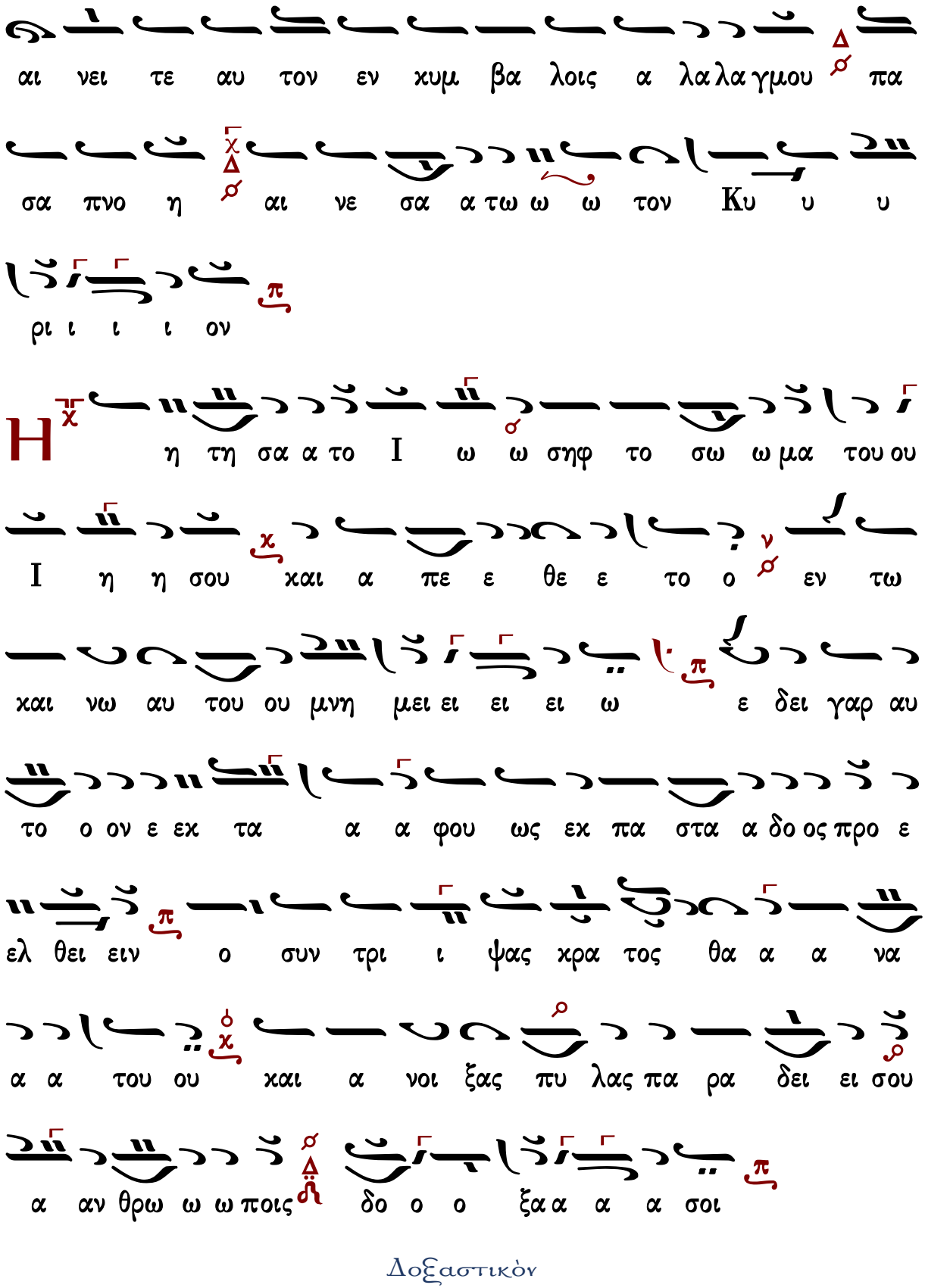
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον
Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω ω μα του ου
Ι η η σου και α πε ε θε ε το ο εν τω
και νω αυ του ου μνη μει ει ει ει ω ε δει γαρ αυ
το ο ον ε εκ τα α α φου ως εκ πα στα α δο ος προ ε
ελ θει ειν ο συν τρι ι ψας χρα τος θα α α να
α α του ου και α νοι ξας πυ λας πα ρα δει ει σου
α αν θρω ω ω ποις δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ π Πα

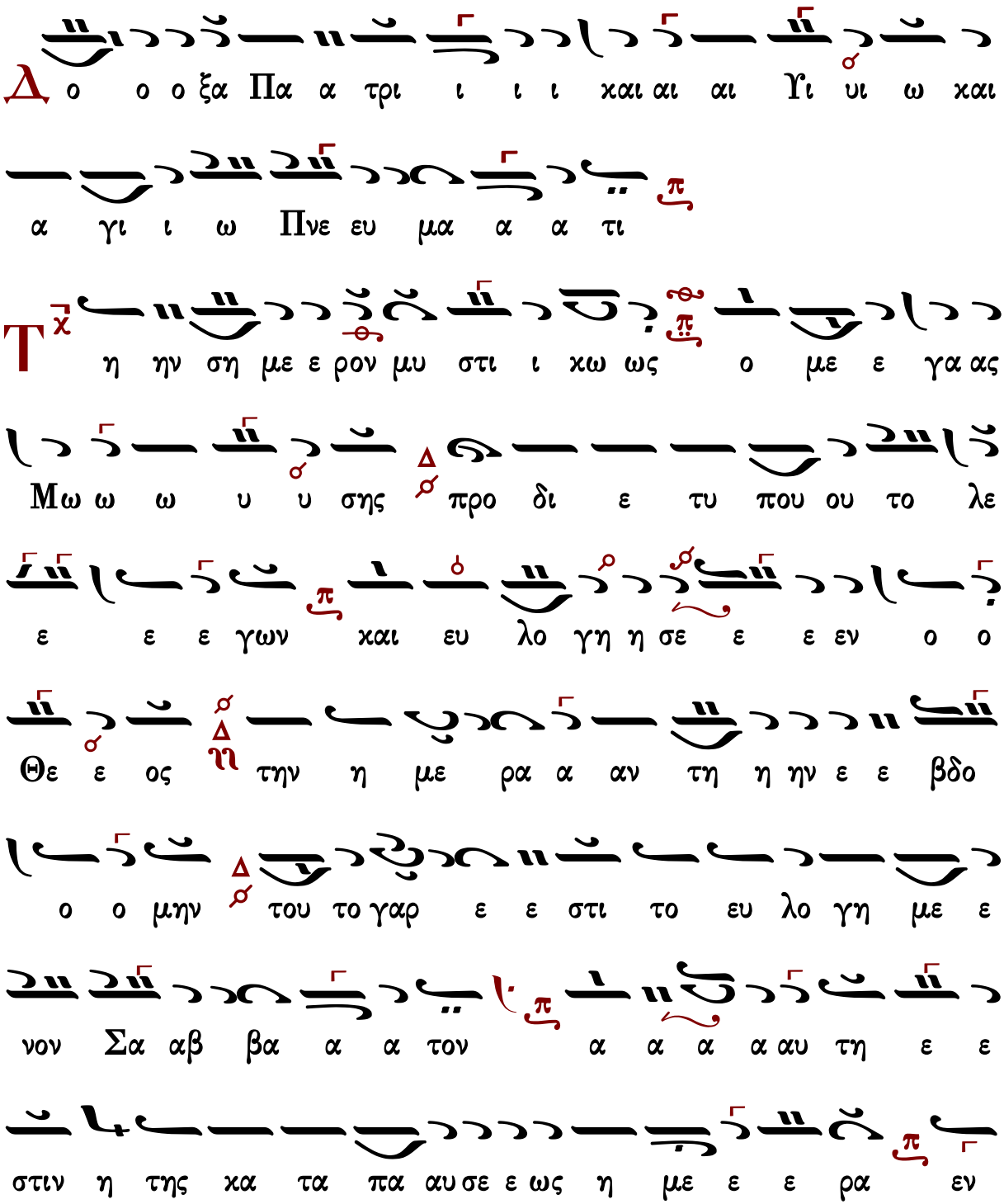
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Τ η ην ση με ε ρον μυ στι ι κω ως ο με ε γα ας
Μω ω ω υ υ σης προ δι ε τυ που ου το λε
ε ε ε γων και ευ λο γη η σε ε ε εν ο ο
Θε ε ος την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο
ο ο μην του το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε
νον Σα αβ βα α α τον α α α α αυ τη ε ε
στιν η της χα τα πα αυ σε ε ως η με ε ε ρα εν

η χα τε ε πα αυ σεν α πο παν των των
ε ε ε ε ερ γω ω ων α αυ του ο μο νο γε
νης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α της
χα τα τον θα α να α τον οι χο νο μι ι ι ι ι
α ας τη σαρ κι ι ι ι ι σα αβ βα τι ι ι ι
σας και εις ο ο η ην πα α λιν ε ε πα νε ελ
θων δι α της Α να στα α α α α α σε ε
ως ε δω ρη η σα α το ο ο η η μιν ζω ην
τη η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος
α γα θος και αι φι λα α α αν θρω ω ω πος

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

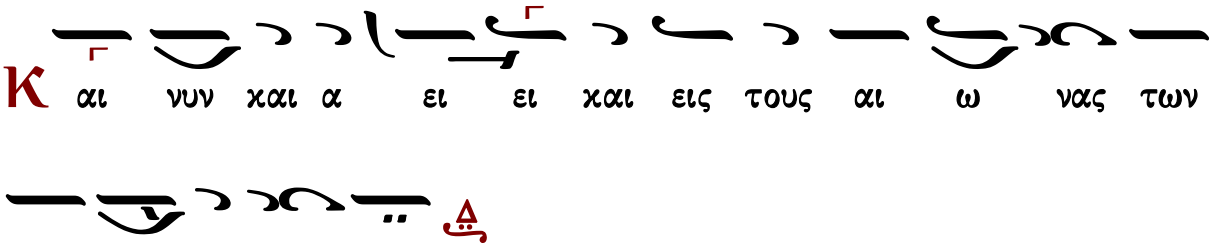

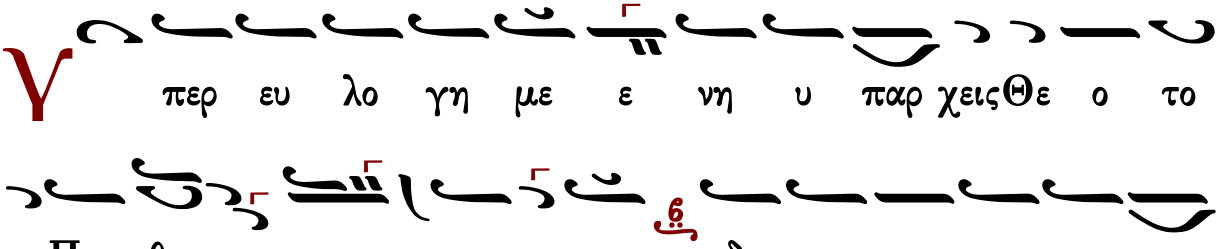

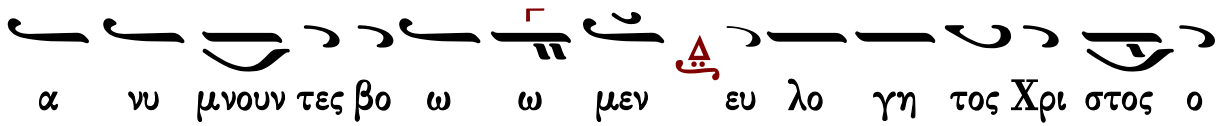

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

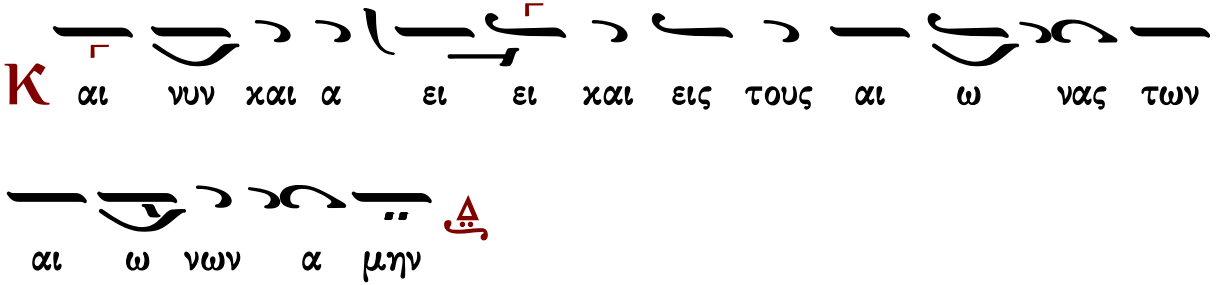

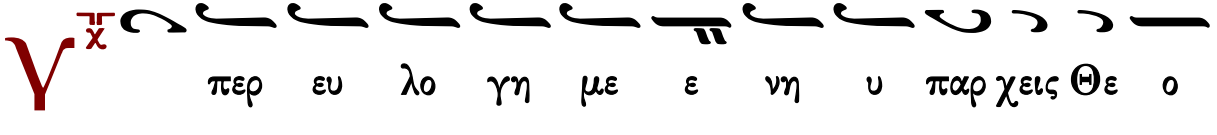

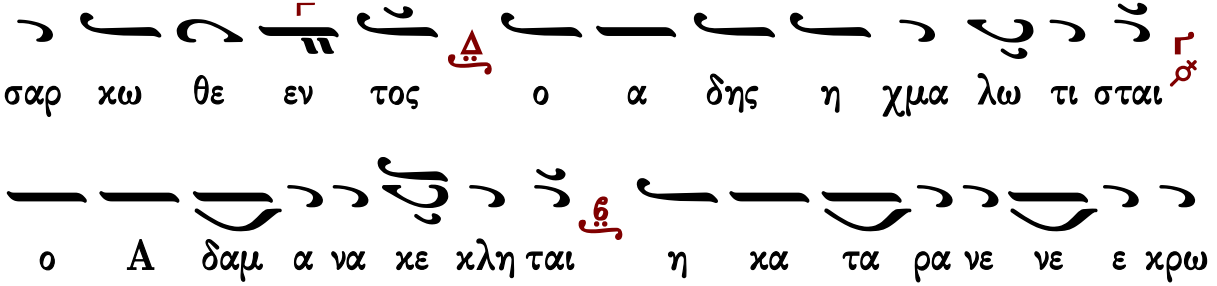

Δοξολογία

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Ὀρθρος 1851 σ. 595*

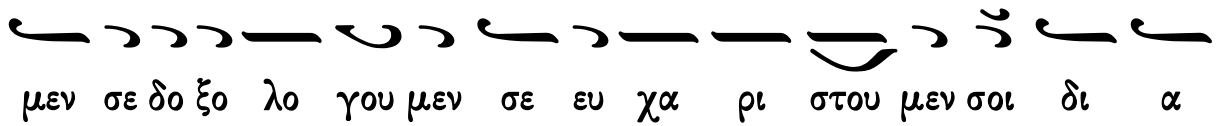
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την μεγα α λην σου δο ξαν

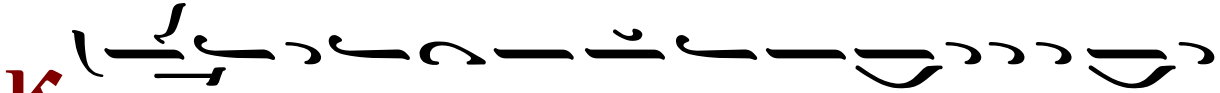
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

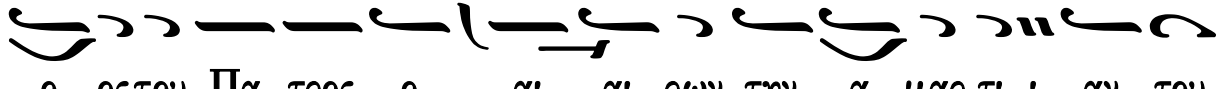
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

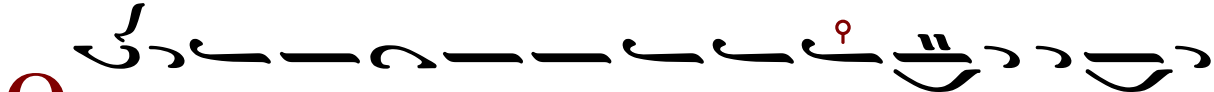
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

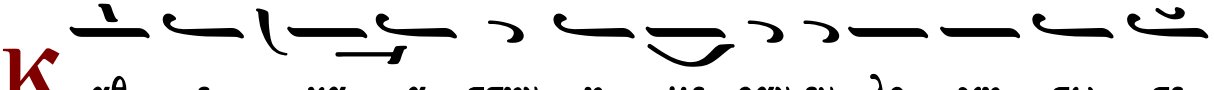
Κ αθ ε χα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

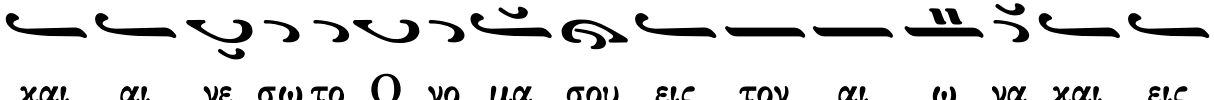
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις

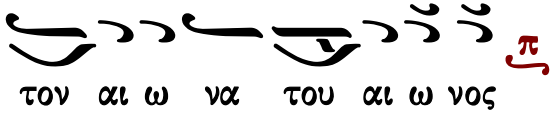
τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας

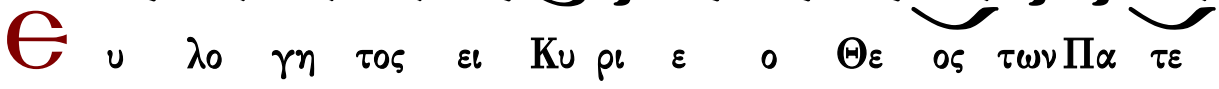
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

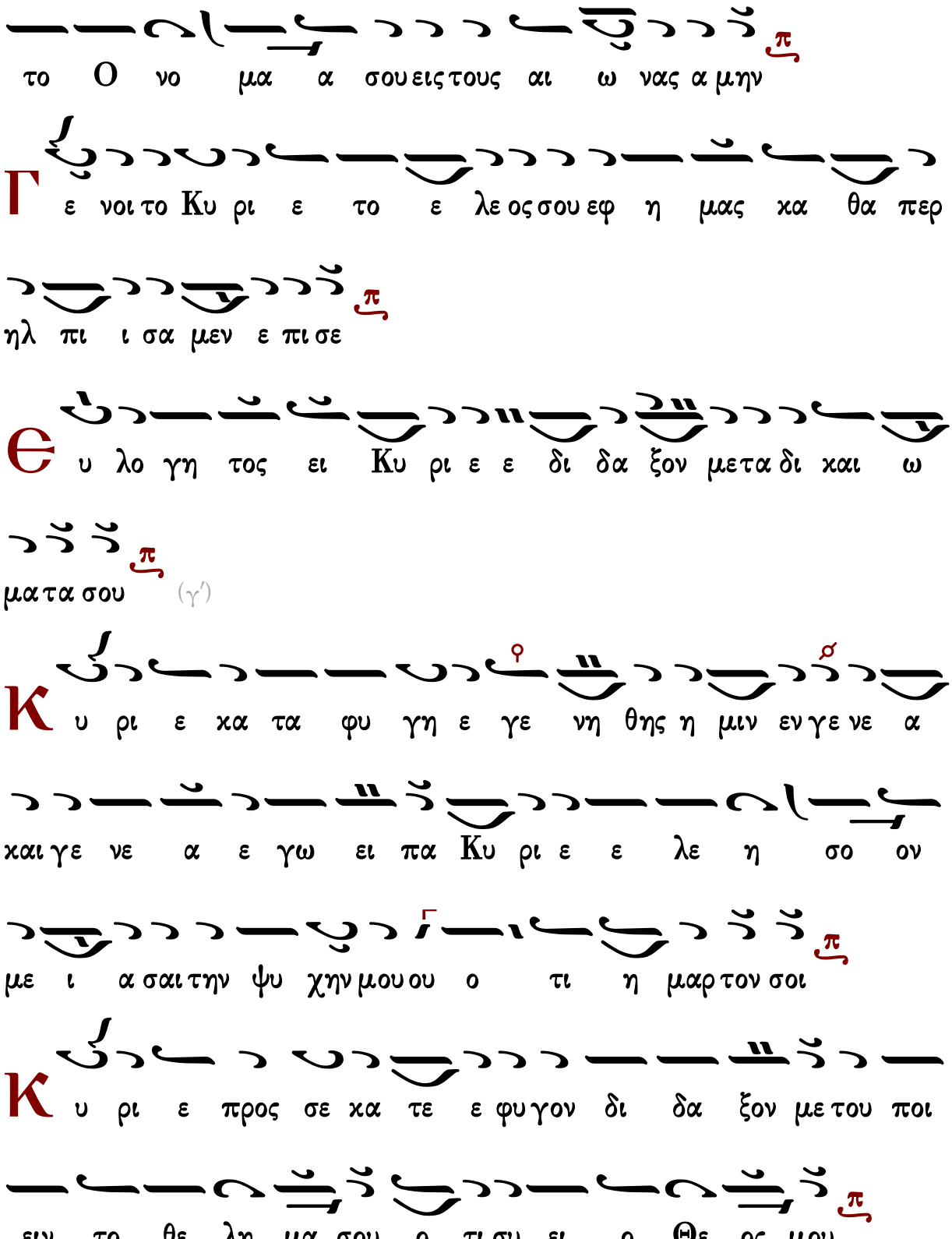
το Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

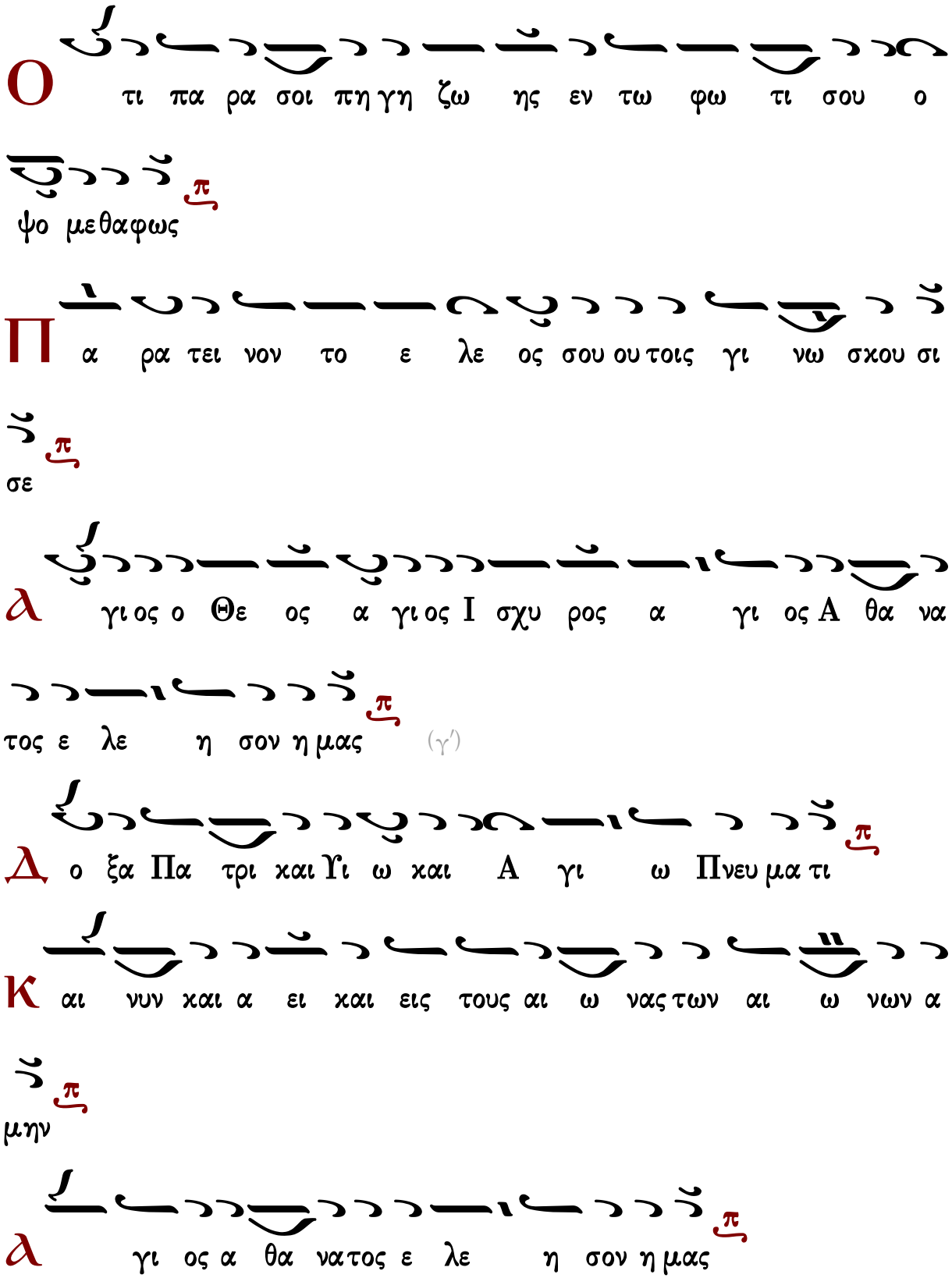
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο μεθαφως π
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε π
Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα να
τος ε λε η σον η μας π (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην π
Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας π

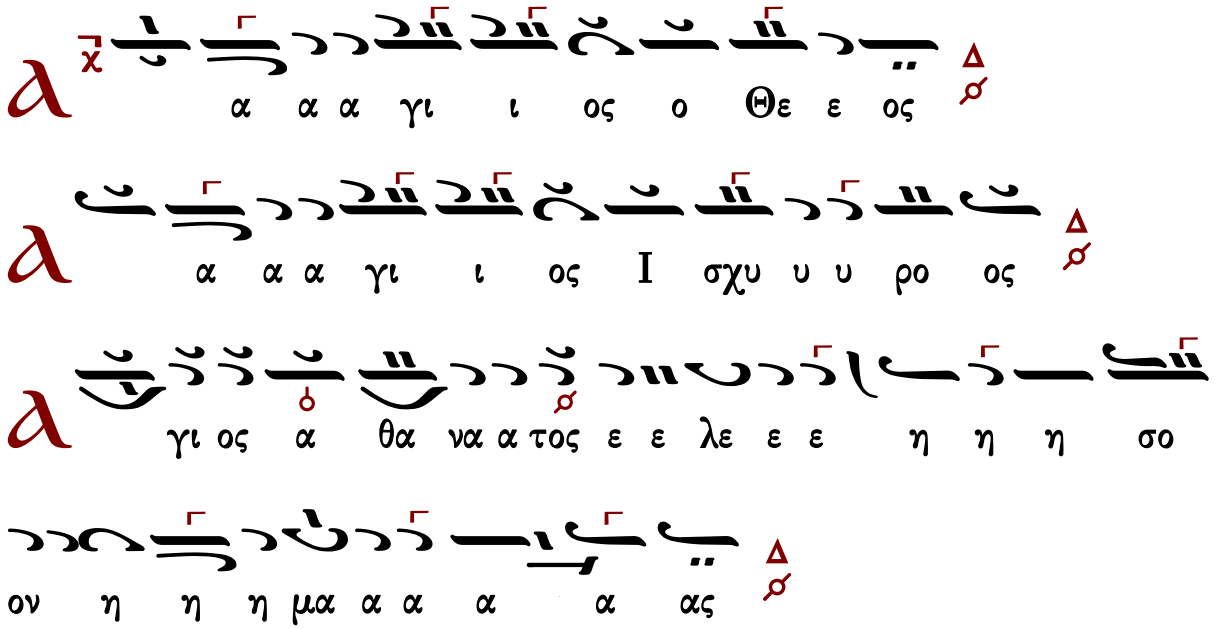

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ πα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

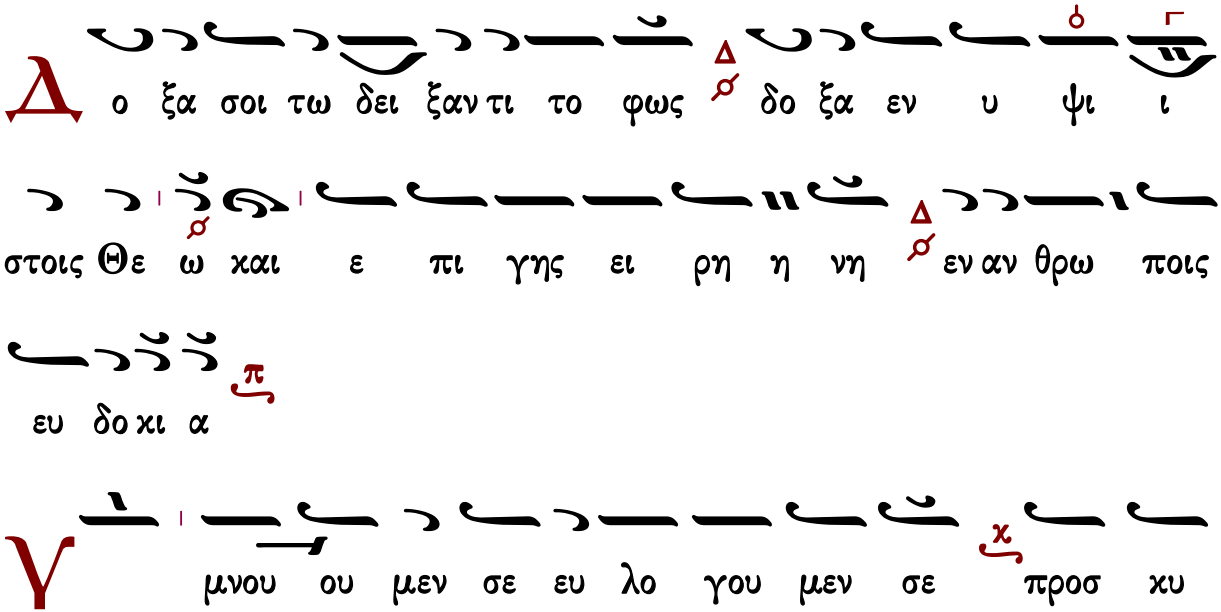

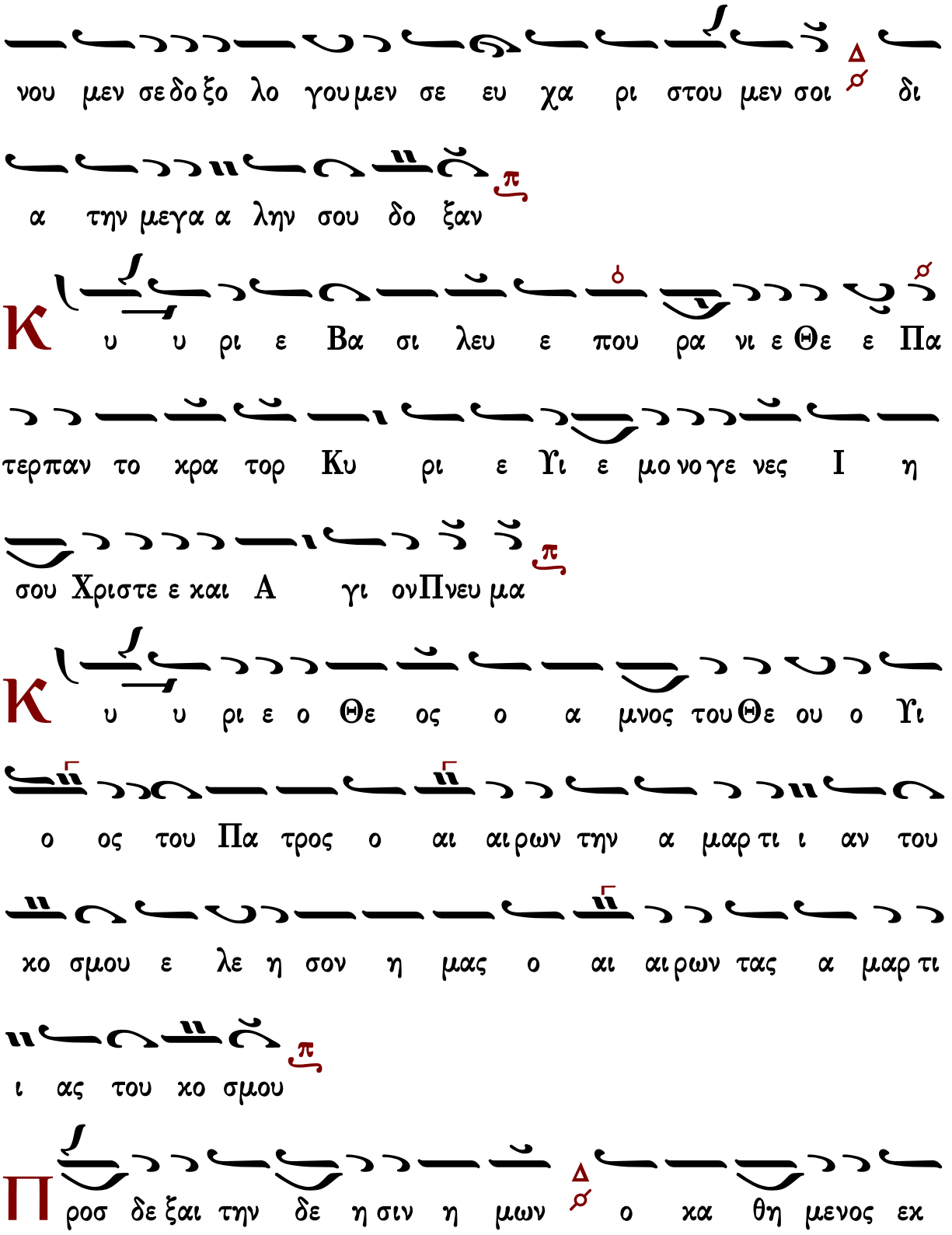
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την μεγα α λην σου δο ξαν
Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι
ι ας του κο σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

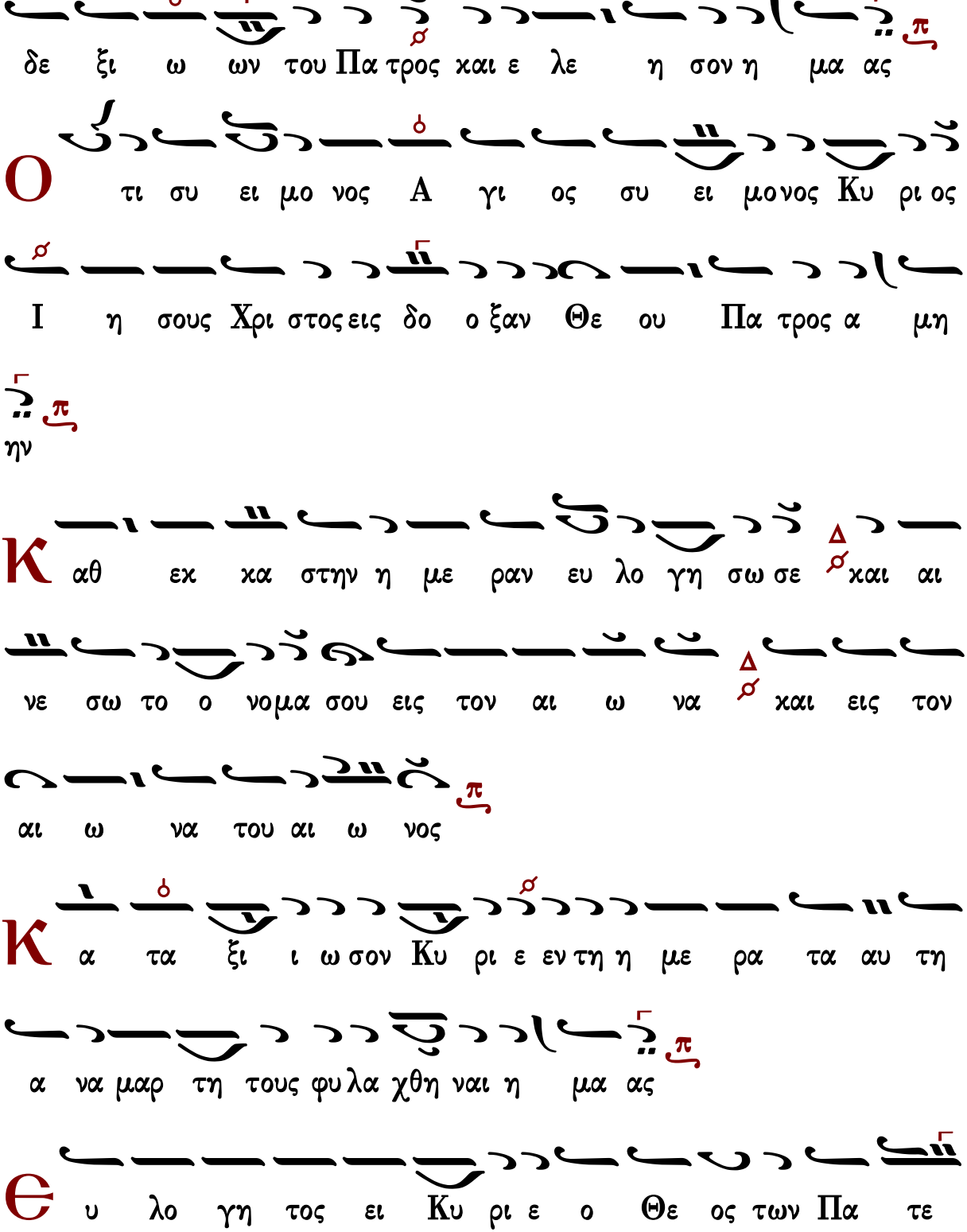
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

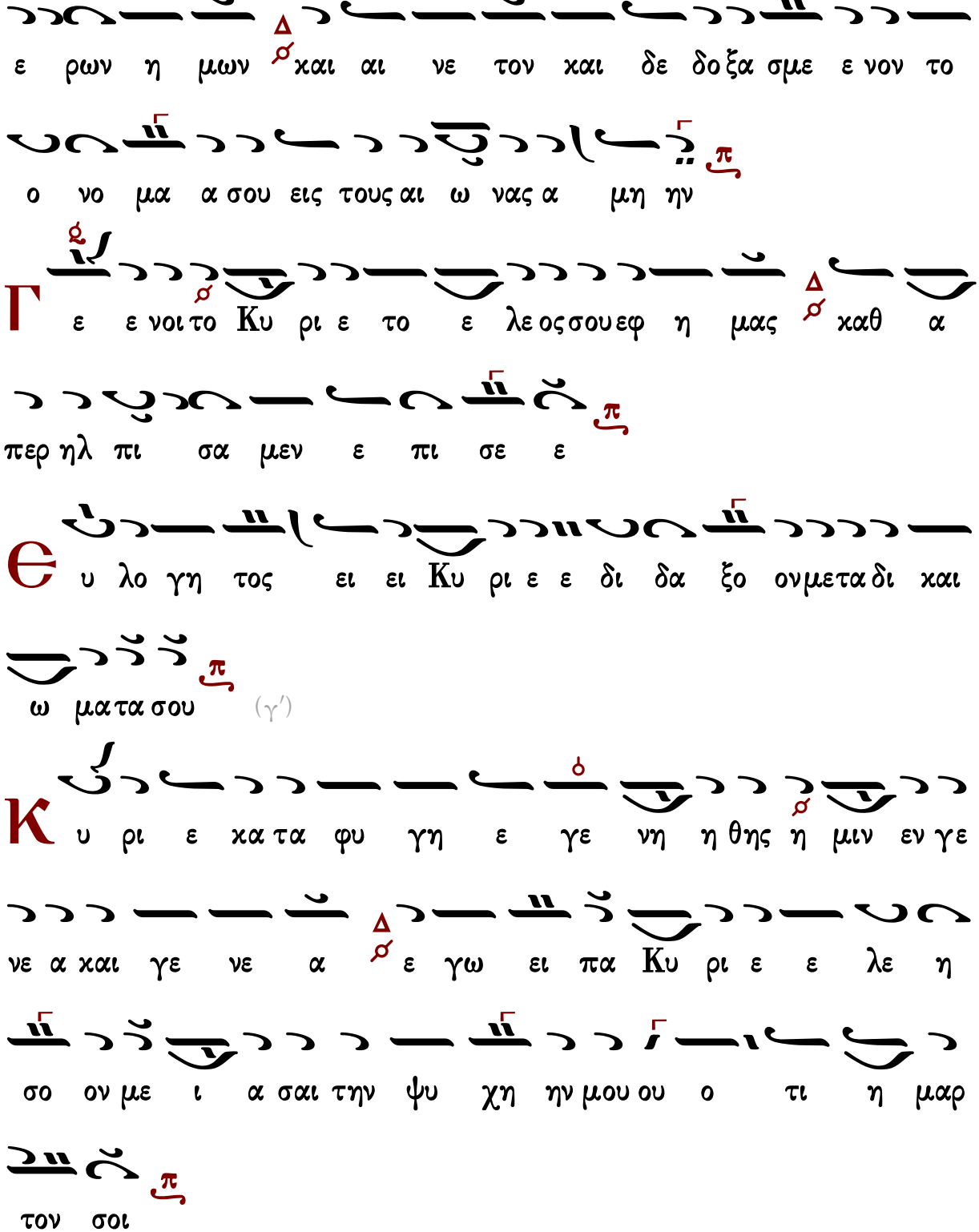
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας και θ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
τον σοι
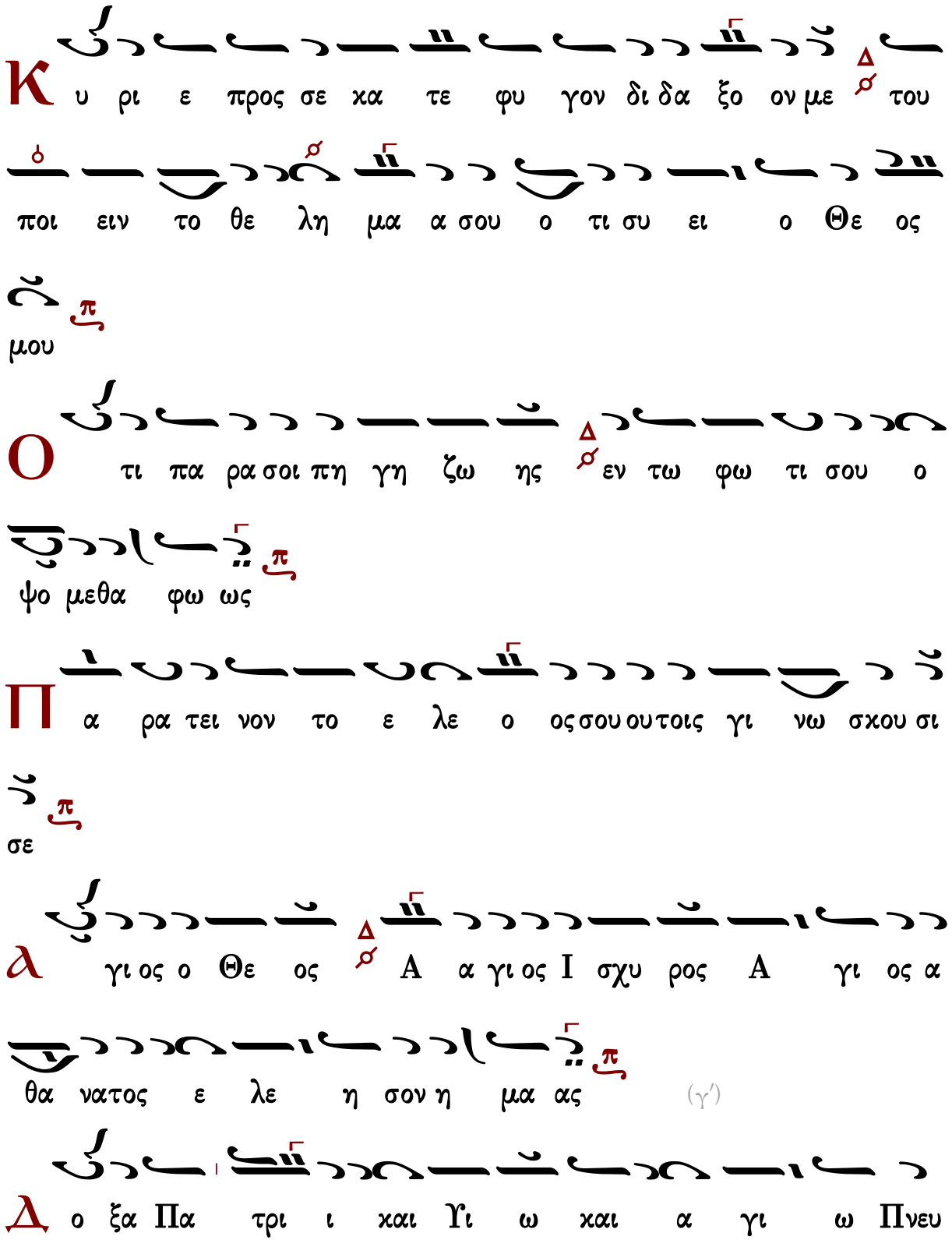
Κ υ ρι ε προς σε χα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο μεθα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι
σε
λ γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α
θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

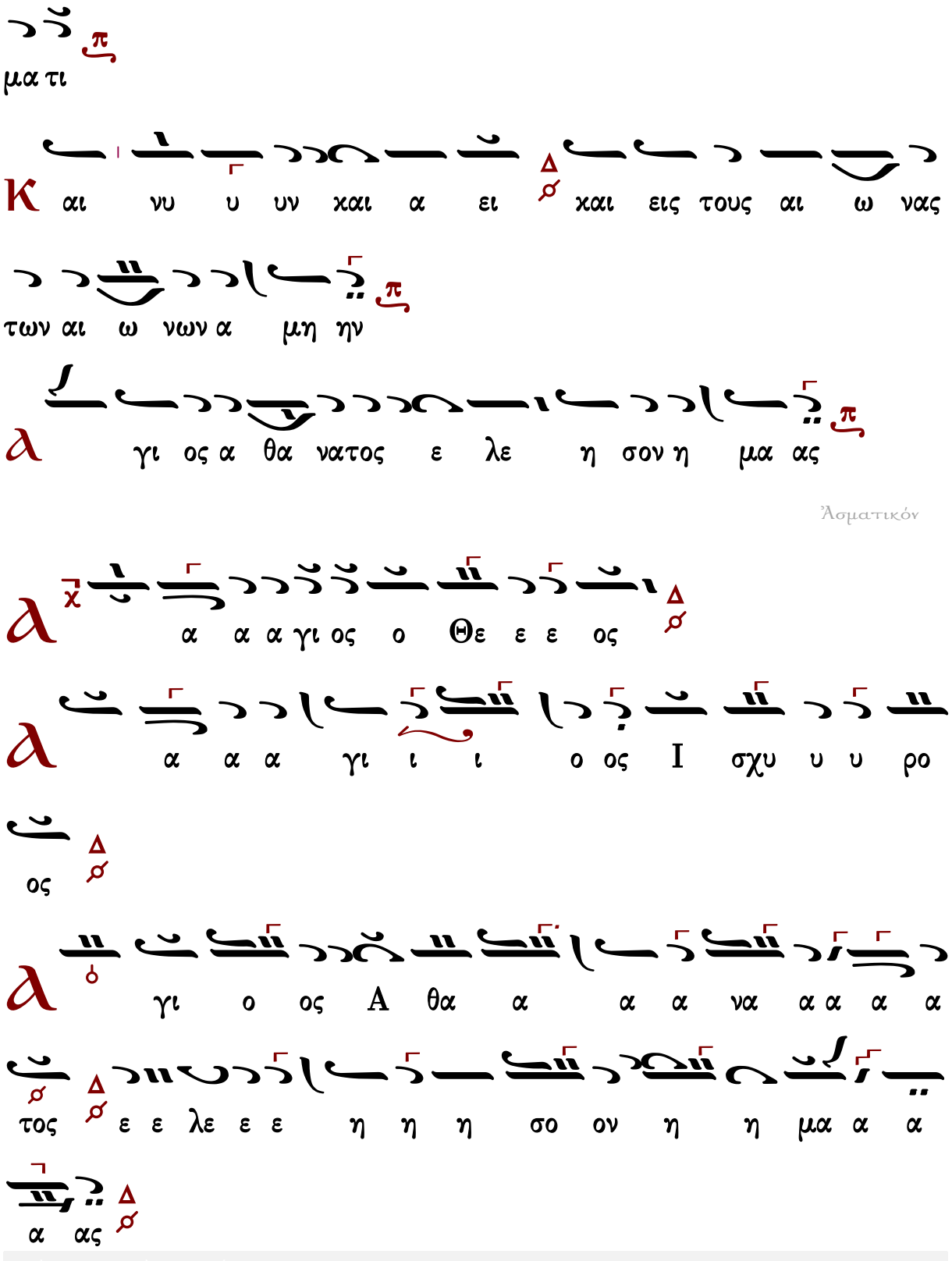
μα τι
Κ αι νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας
Ἀσματικόν
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
α γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α
α ας

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ ⸗ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

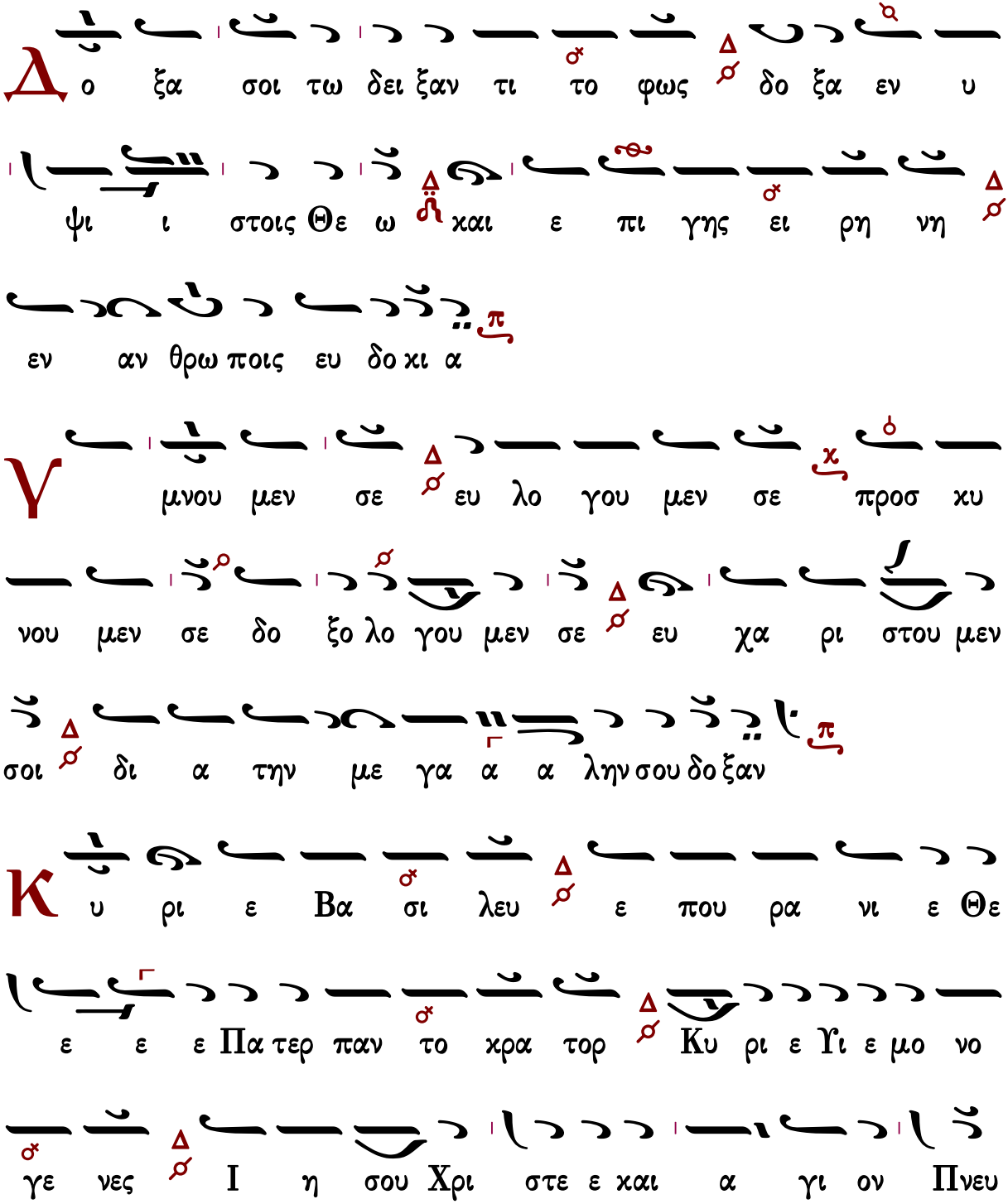

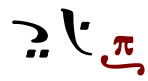
μα

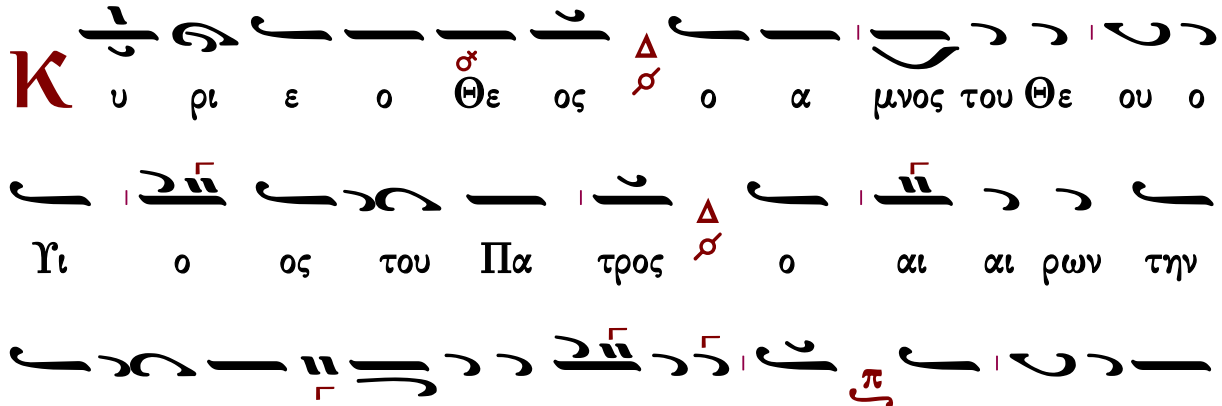
Κυ ριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του κο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

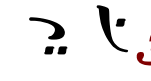
σμου

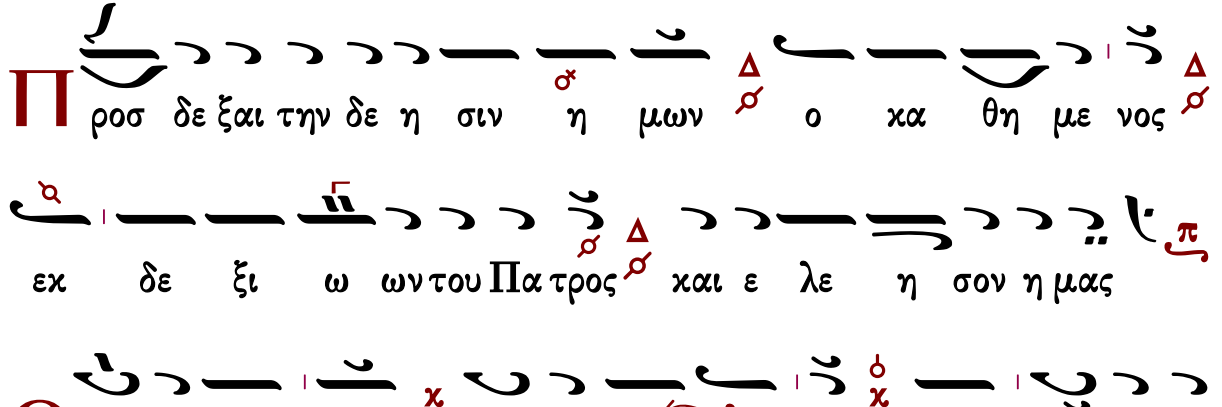
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Οτι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ριος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα

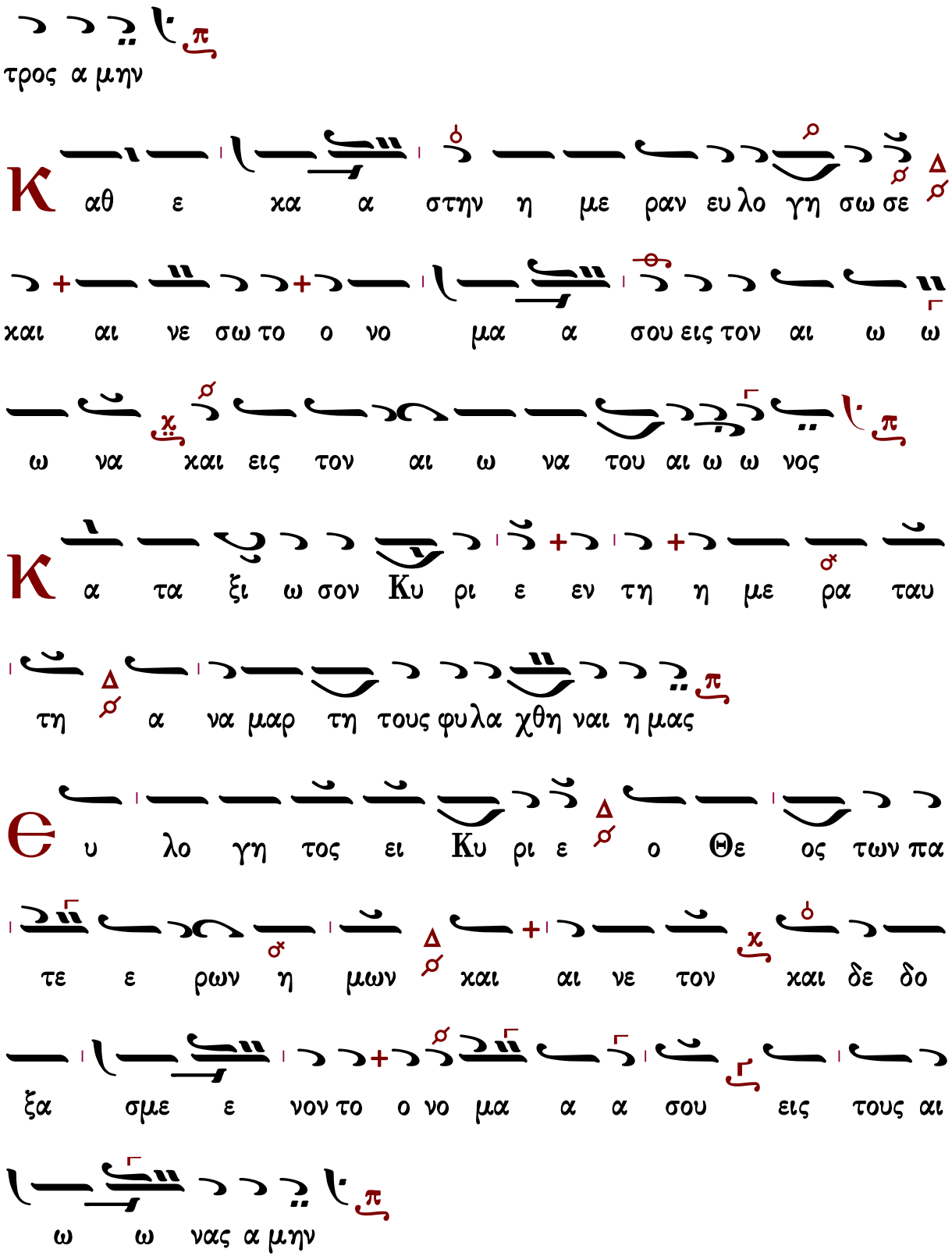
τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι
ω ω νας α μην
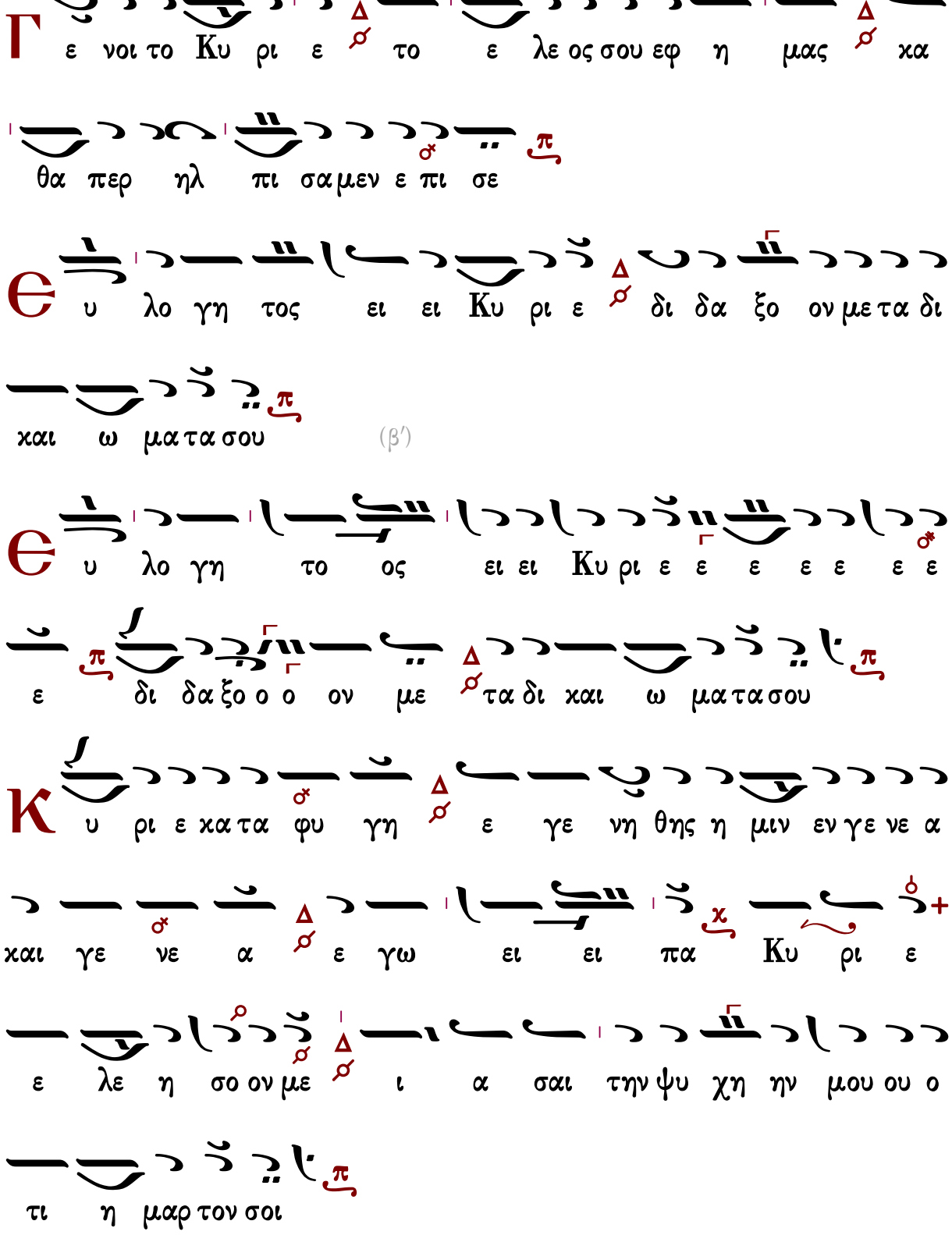
Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας και
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου (β′)
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο
τι η μαρ τον σοι

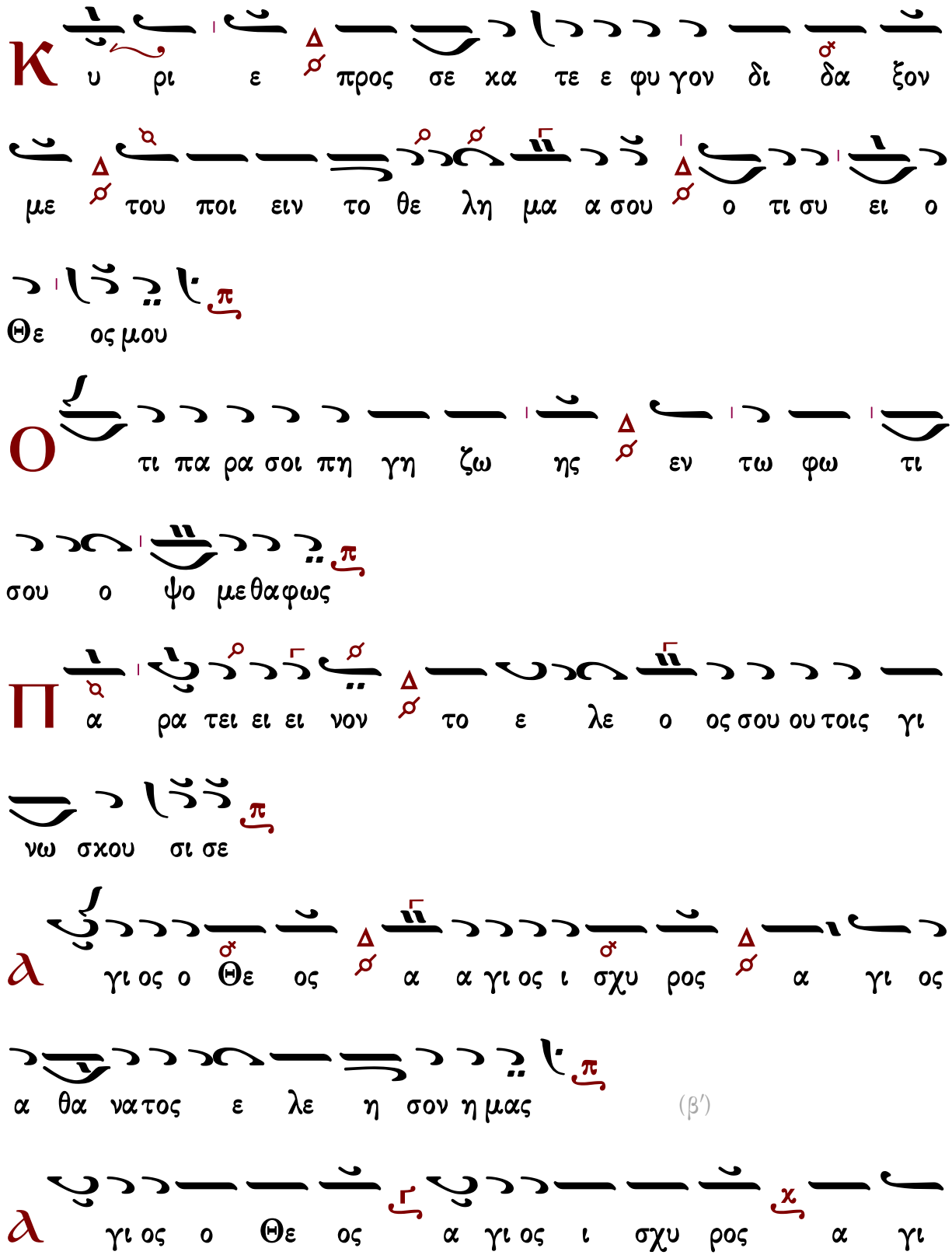
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο
Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε
Α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας (β′)
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

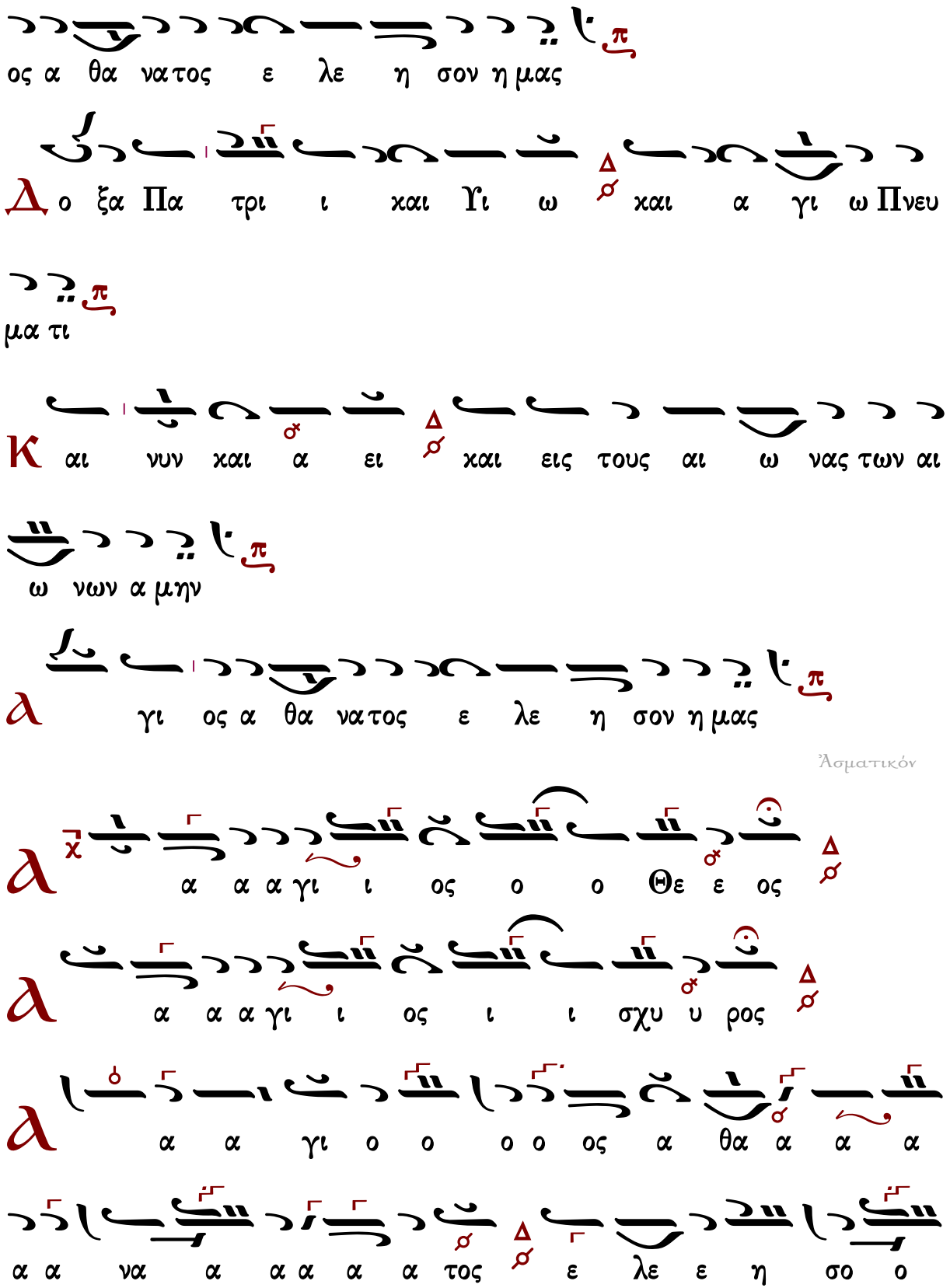
ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος
α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α
α α να α α α α τος ε λε ε η σο ο

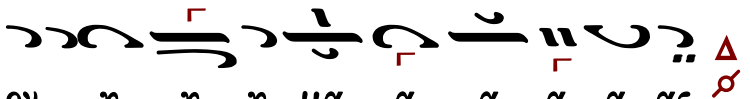

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

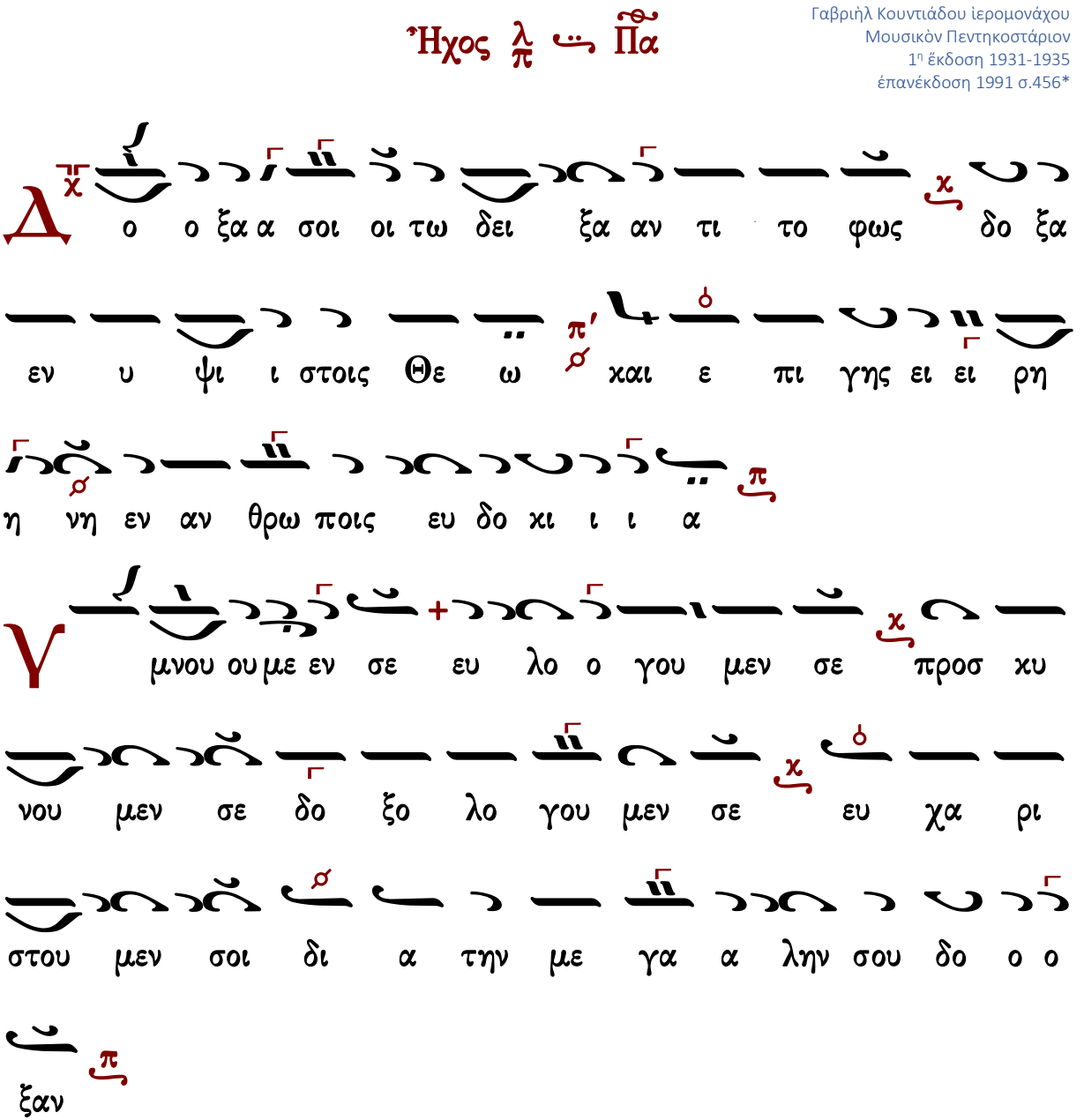

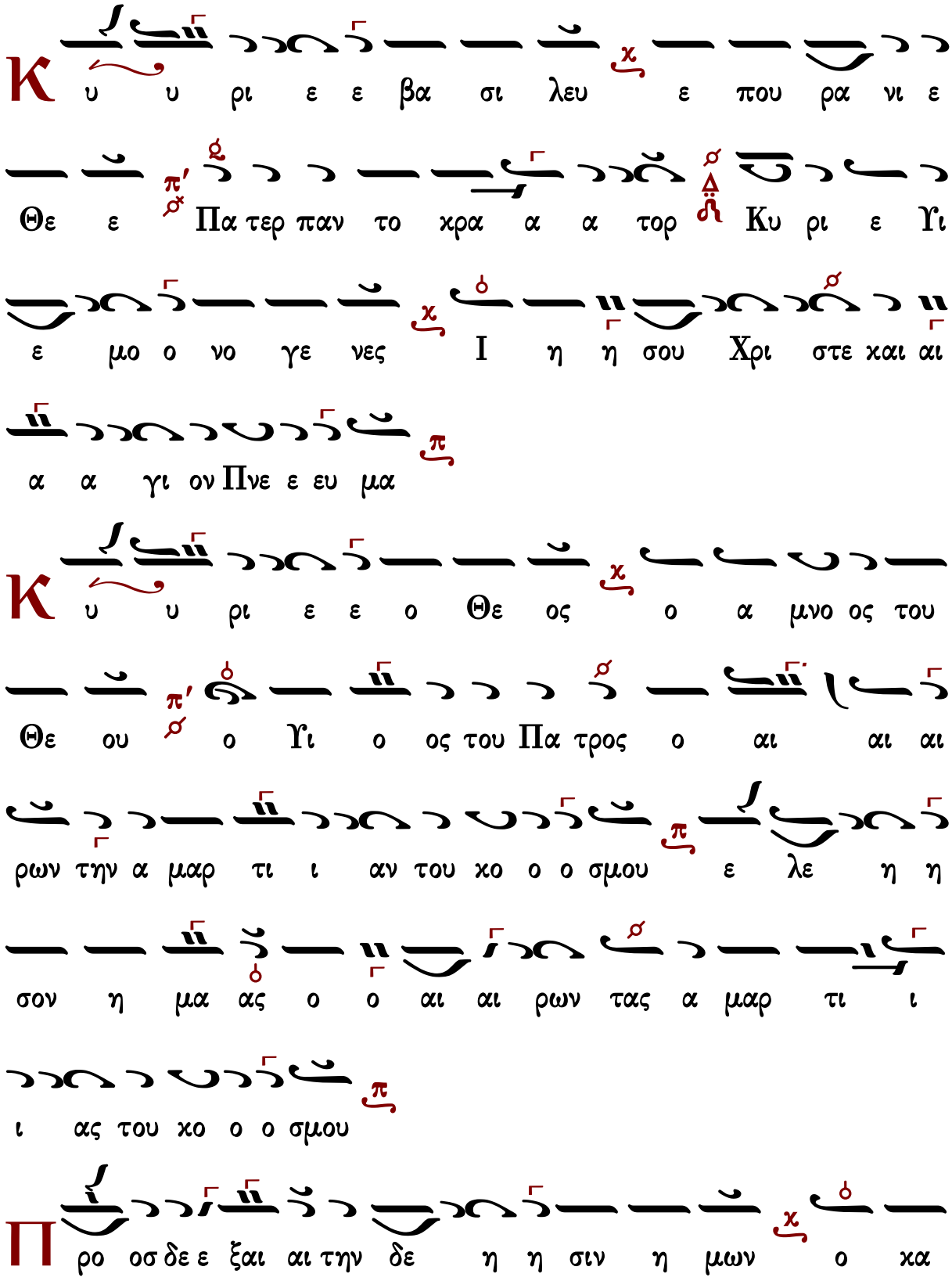
Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε
Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι
ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι
α α γι ον Πνε ε ευ μα
Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του
Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι
ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η
σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ι ας του κο ο ο σμου
Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

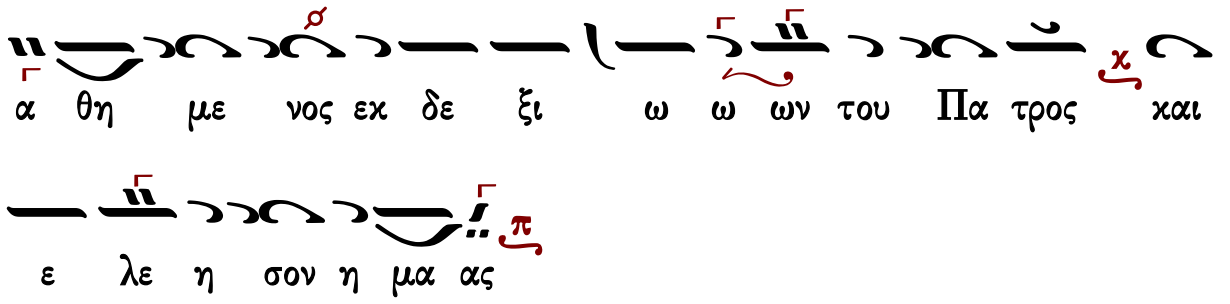
α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και
ε λε η σον η μα ας

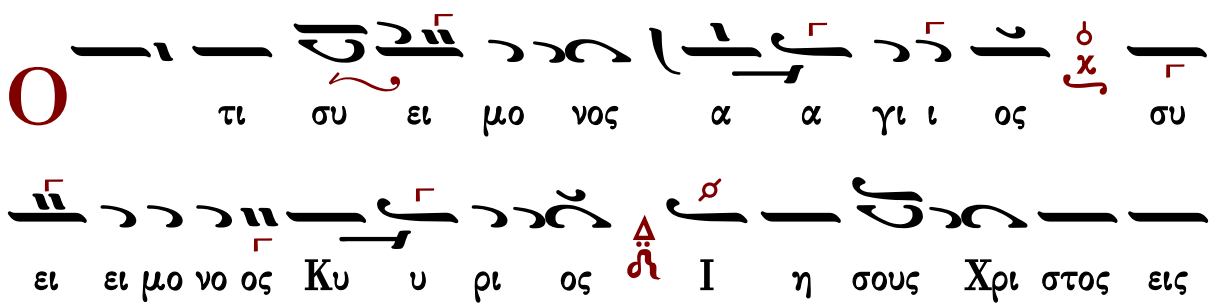
Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ
ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

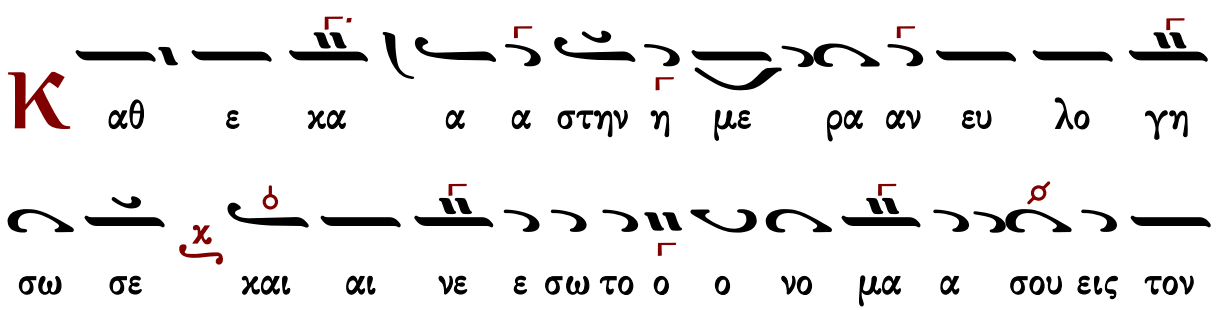
Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη
σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι
ω ω ω νος

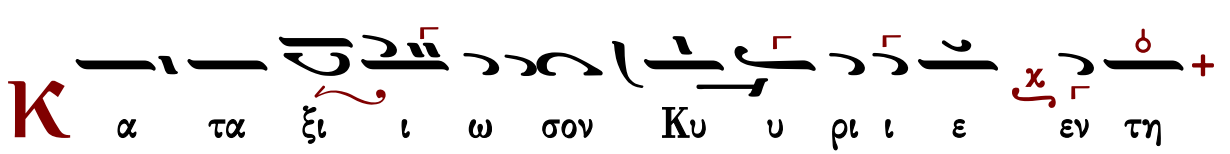
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη
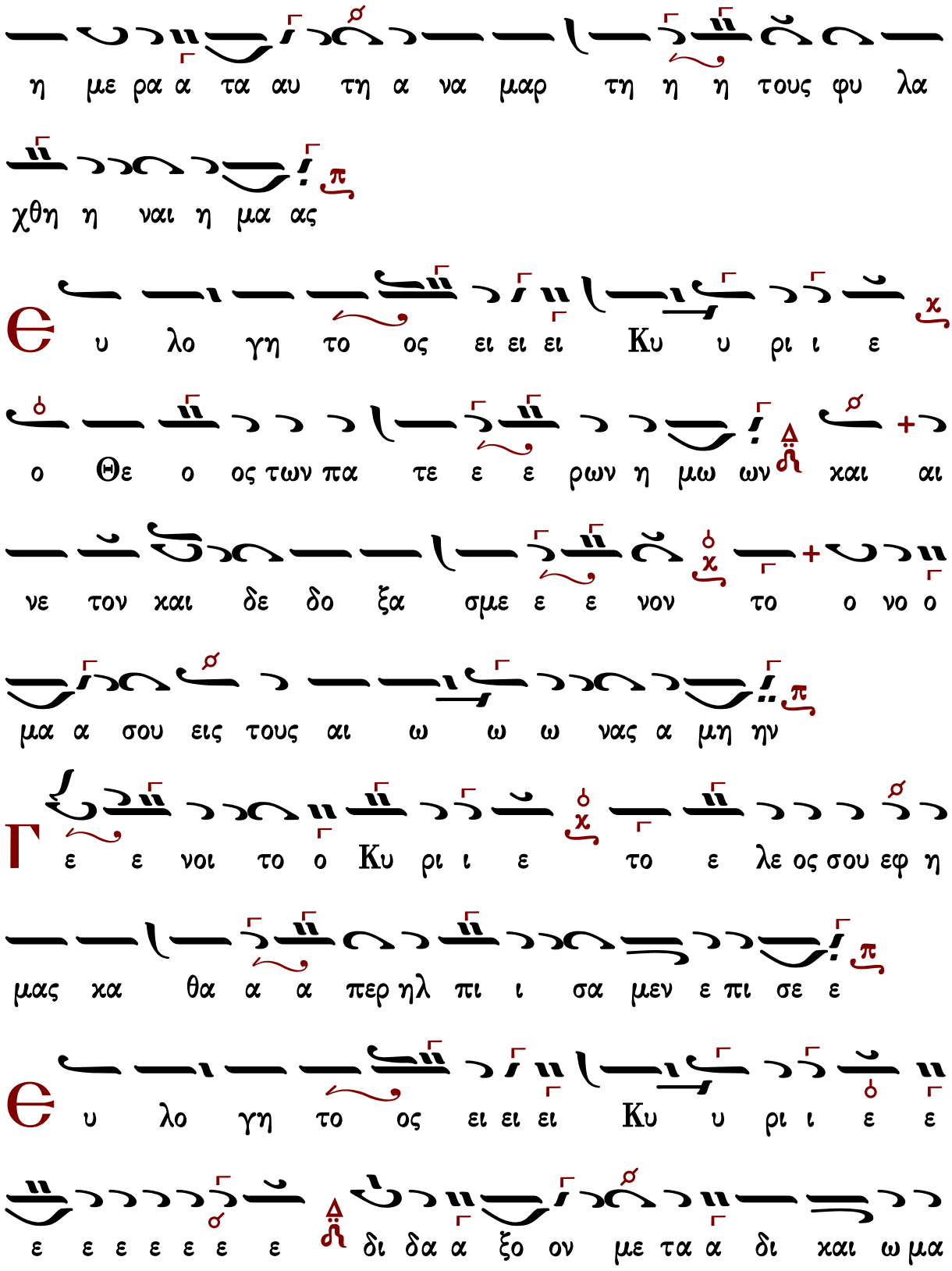
η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα
χθη η ναι η μα ας
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε
ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων χαι αι
νε τον χαι δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο
μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η
μας χα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι χαι ω μα

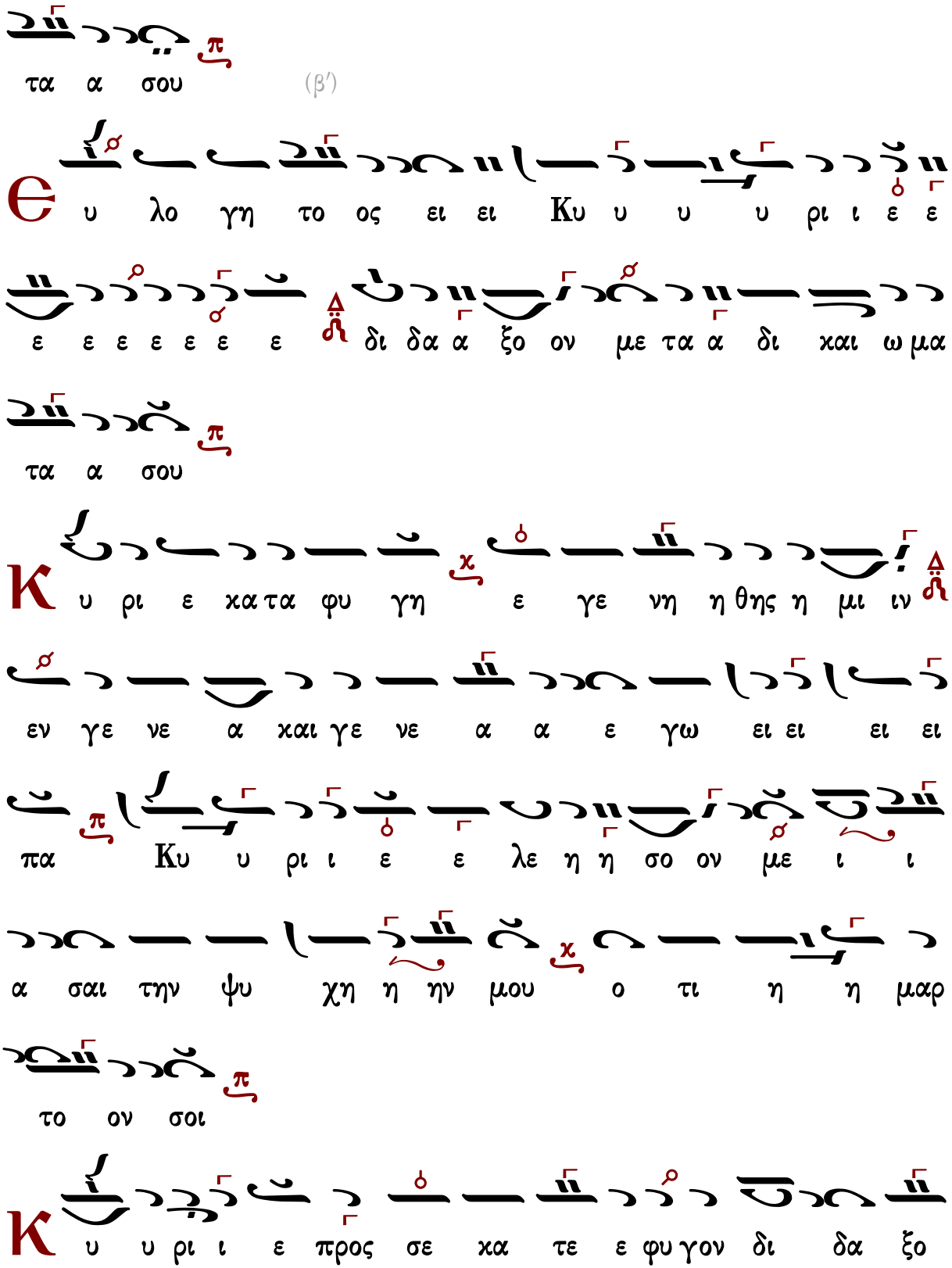
τα α σου
(β′)
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν
εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι
α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ
το ον σοι
Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

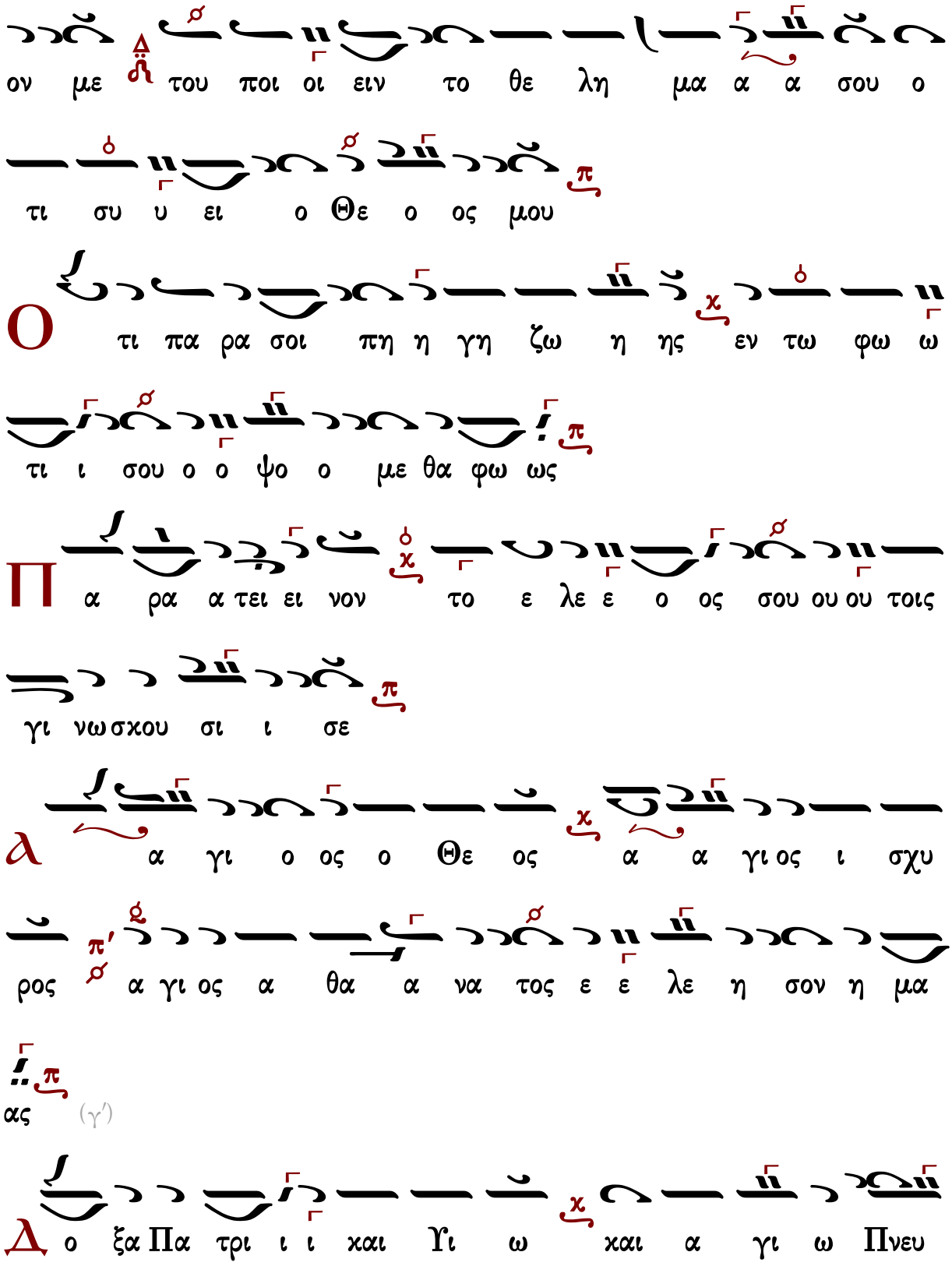
ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σκου σι ι σε
Α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα
ας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

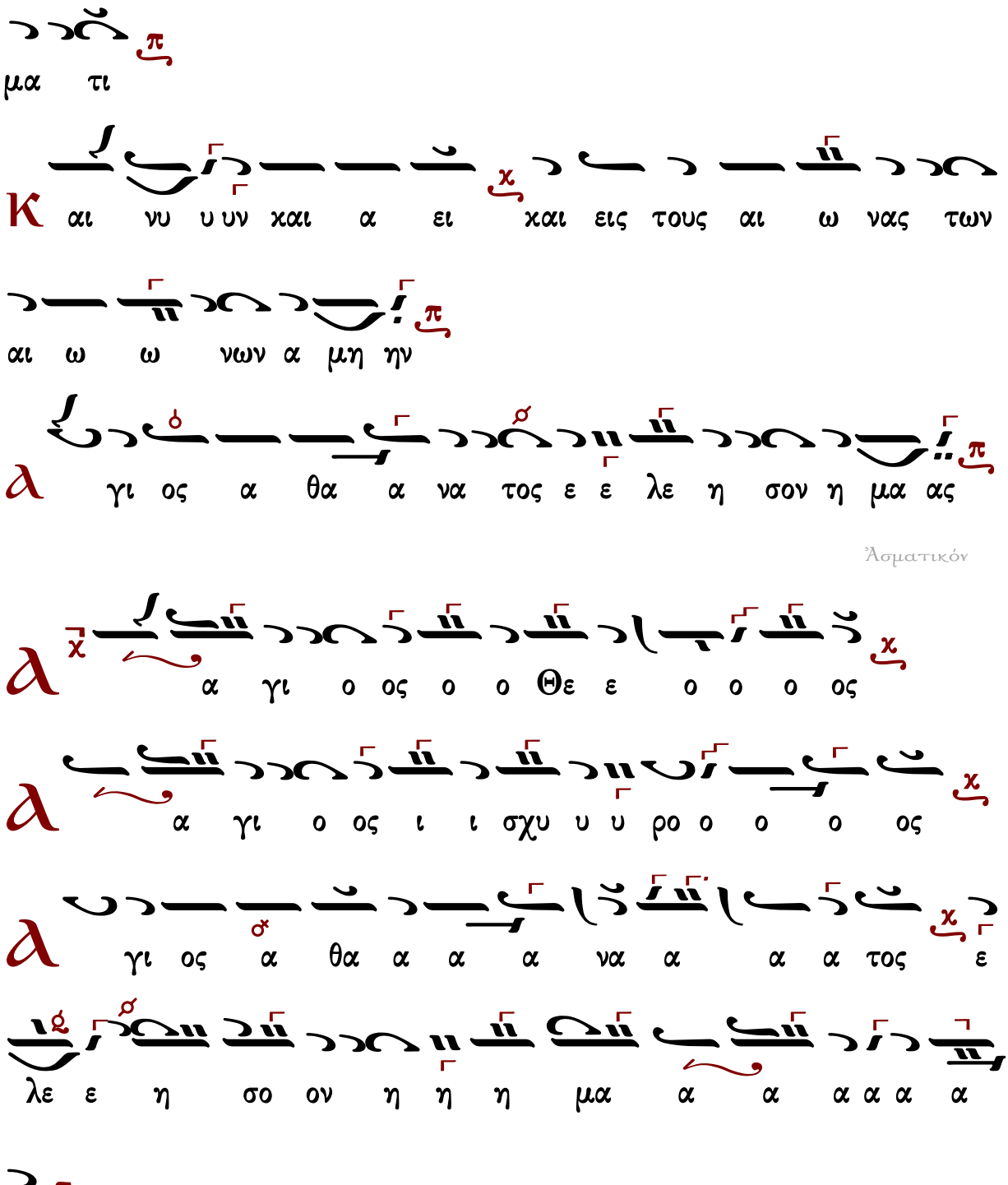

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

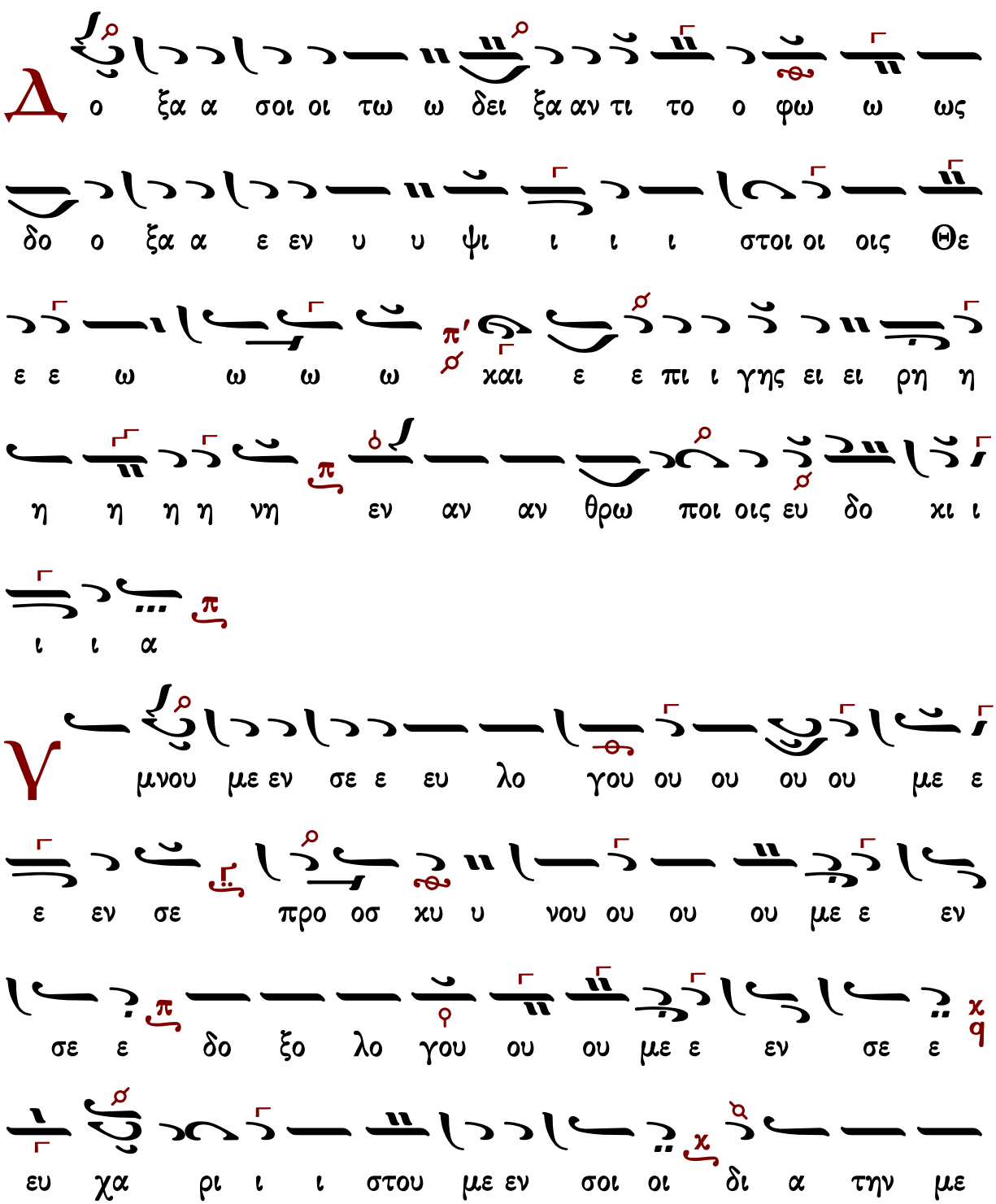

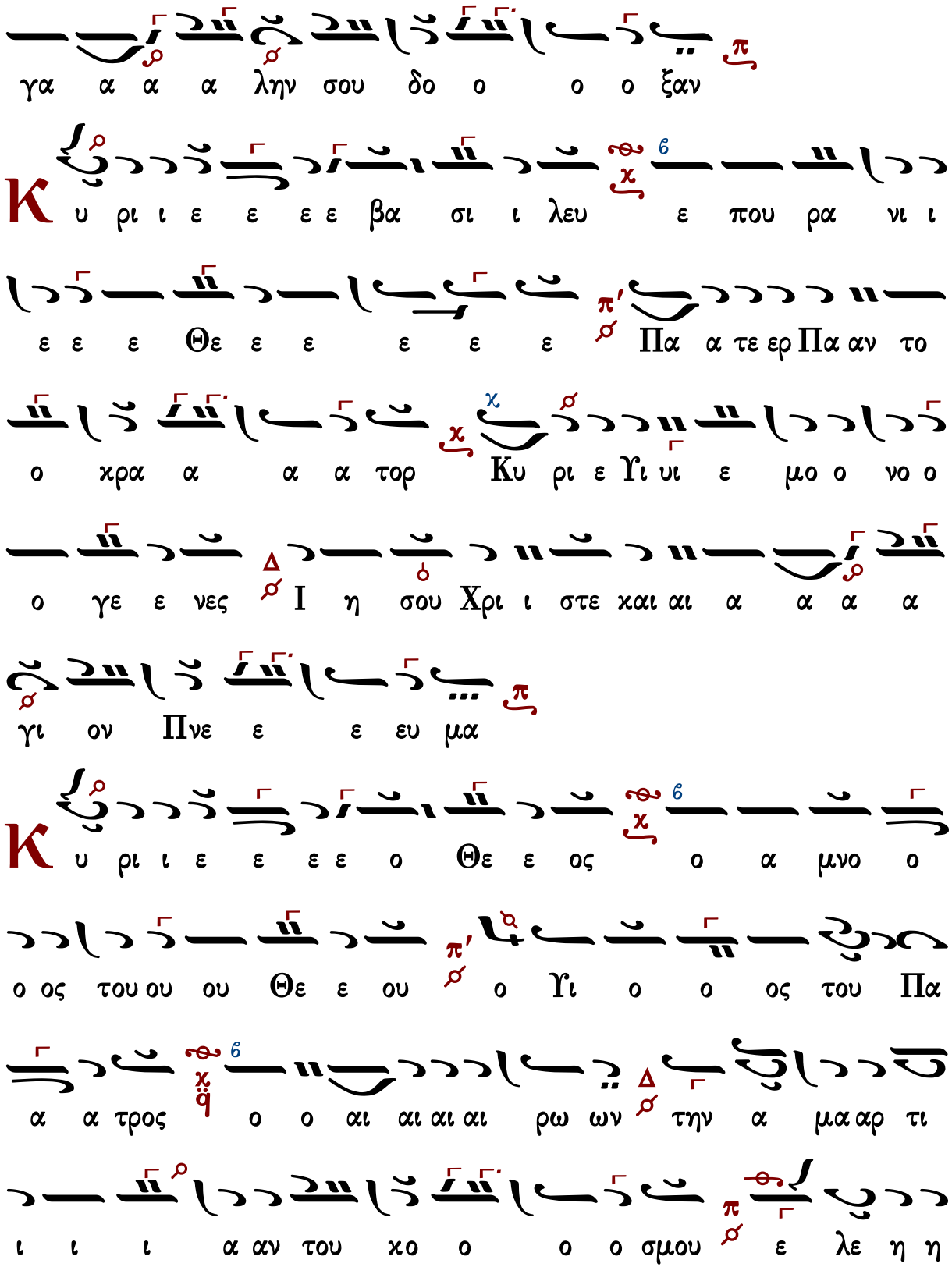
γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το
ο χρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο
ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε χαι αι α α α α
γι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο
ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα
α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι
ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο χα

θη η η η η με ε ε ε νος εχ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος και ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

Ο ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

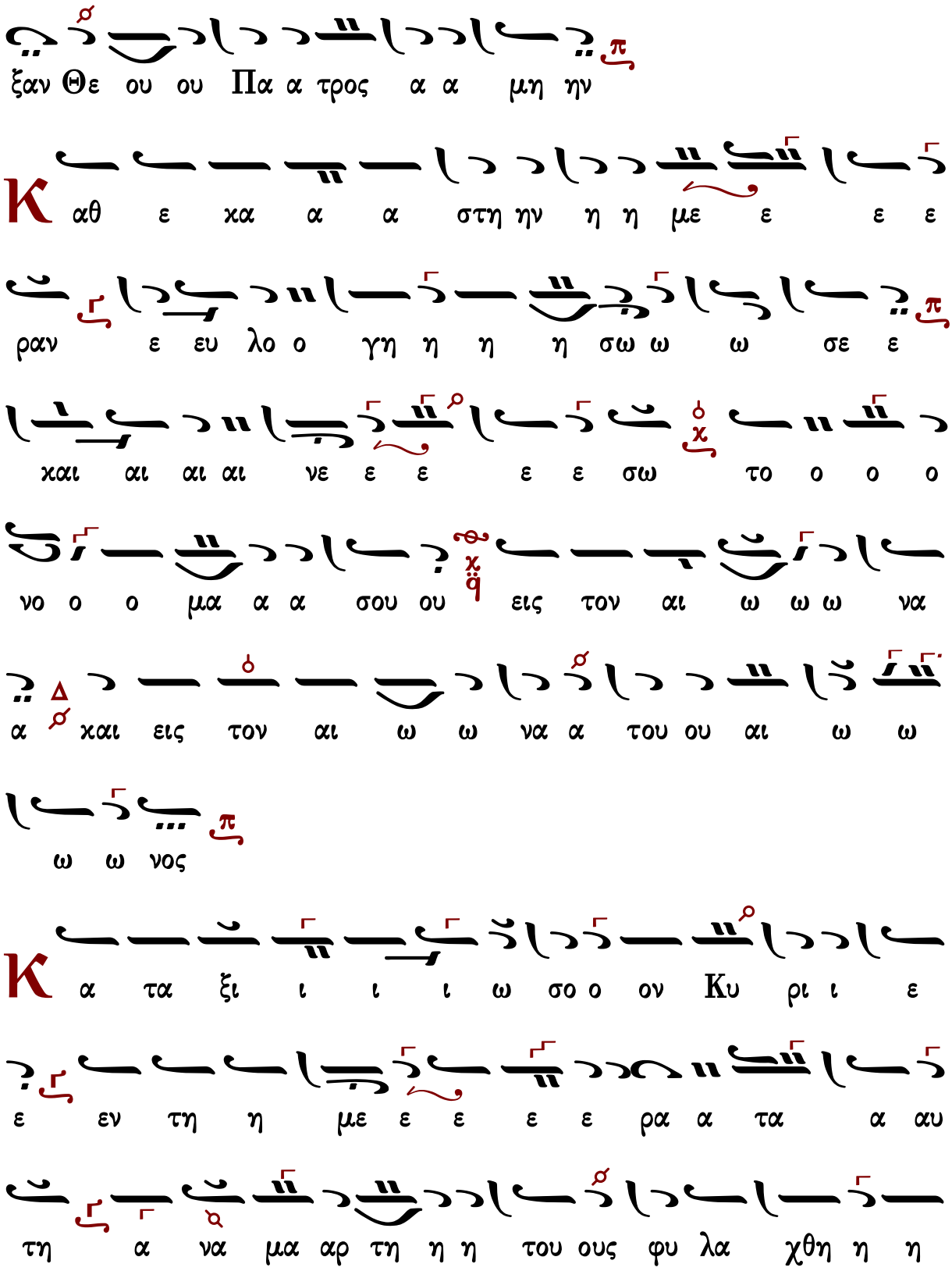
ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην
Κ αθ ε χα α α στη ην η η με ε ε ε
ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε
χαι αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο
νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να
α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω
ω ω νος
Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε
ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ
τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε
ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων
χαι αι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα α σμε ε ε
νο ον το ο ο νο ο μα α α α σου ου ου εις
τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην
Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος
σου εφ η η μας Δ καθ α α α α α περ ηλ
πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω

μα τα α α α α σου (γ′) η α α α σου

Κ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α χαι γε

ε νε ε α ε γω ει παα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μαα ρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε χα τε ε

σε ι ι ι ἡ

σε ι ι ι ι ι σι σχου ου ν γι τοις

ου ος σου ο ο ε λε το νον τει ει α α α ρα

Πα ρα α α α α α α α α α τει ει πα

ως

ω φω α θα με ο ο ψο ο σου ι ι ι ι τι

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

μου ος ο ο Θε ο ο ο ει ει

ο ν με του ξο ο ο δα α δι ι γον υ υ φυ ε

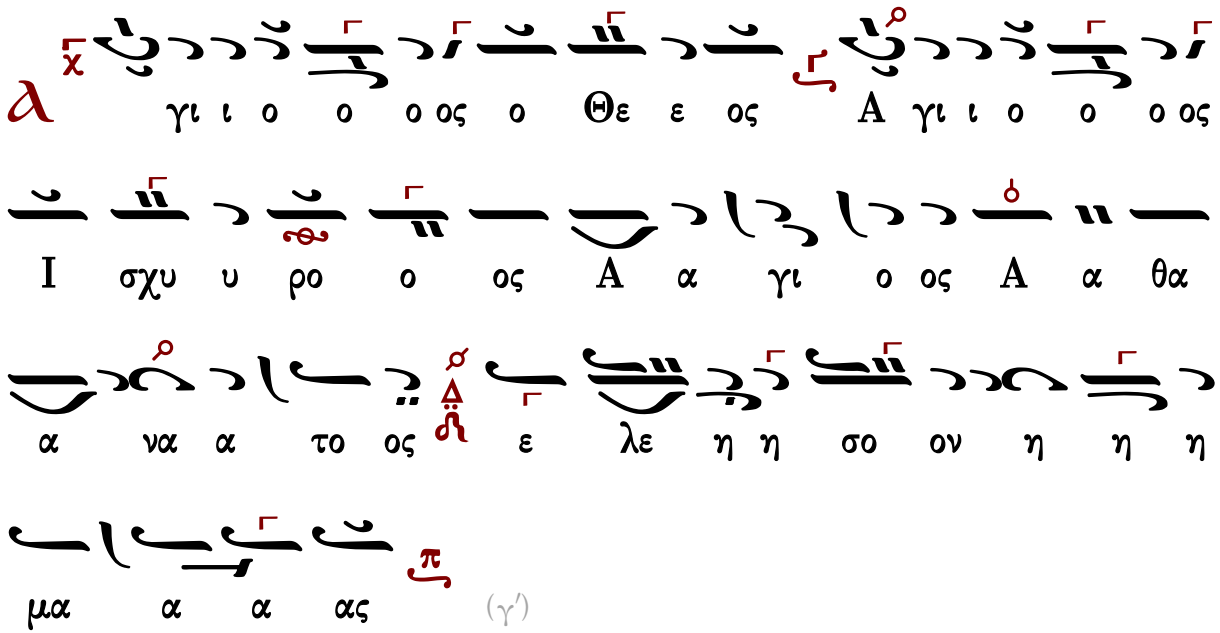
γι ι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος
Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα
α να α το ος ε λε η η σο ον η η η
μα α α ας (γ′)

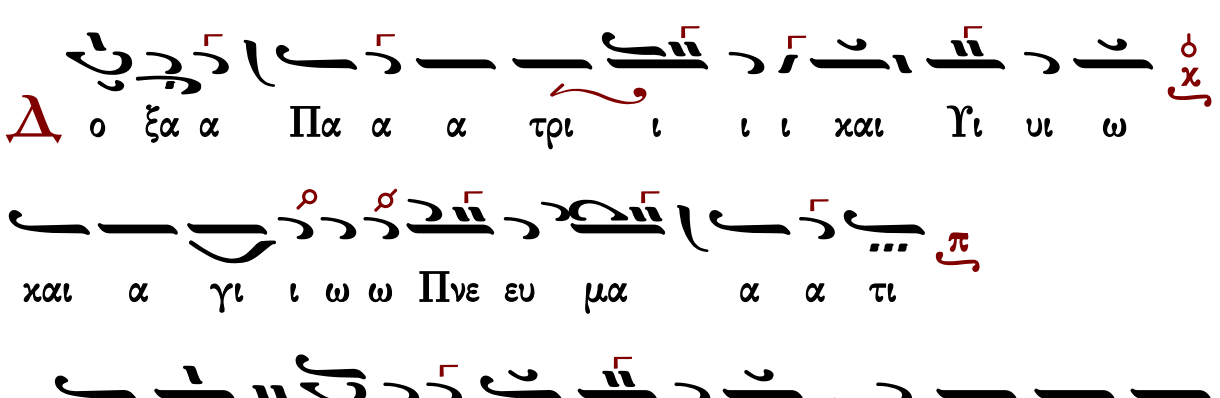
ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι χαι Γι υι ω
χαι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

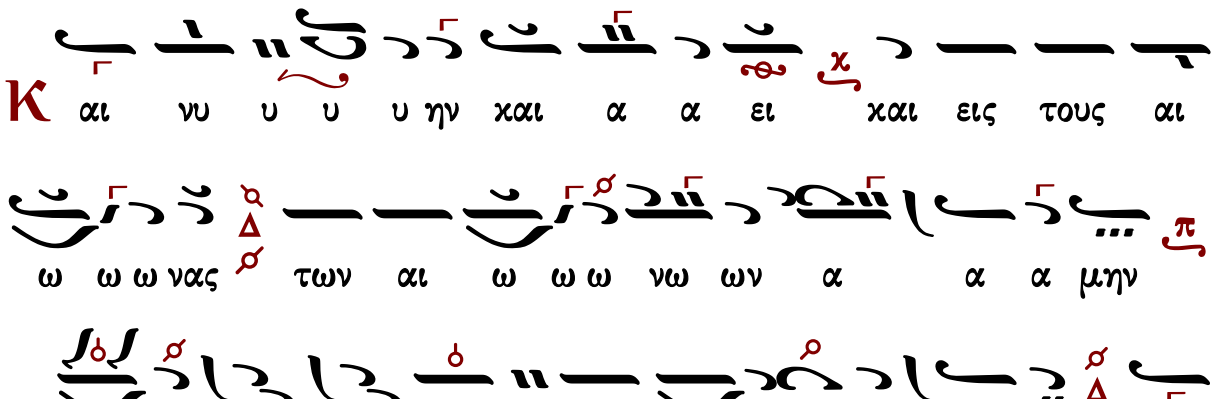
αι νυ υ υ υ ην χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

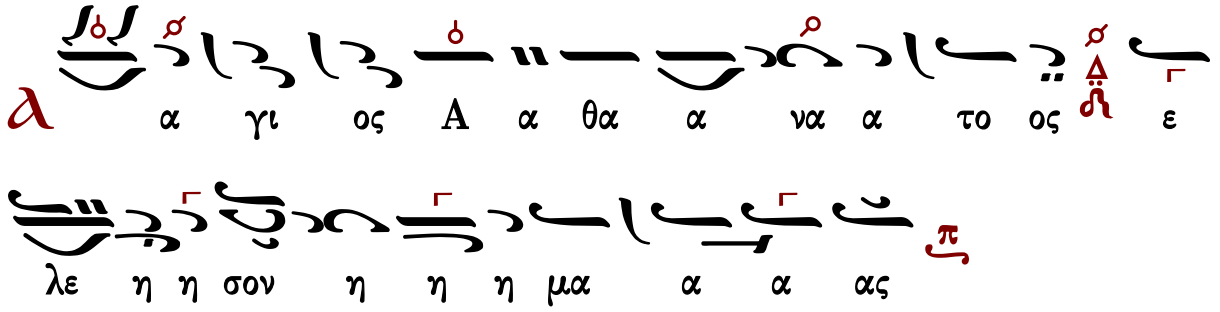
α γι ος Α α θα α να α το ος ε
λε η η σον η η η μα α α ας

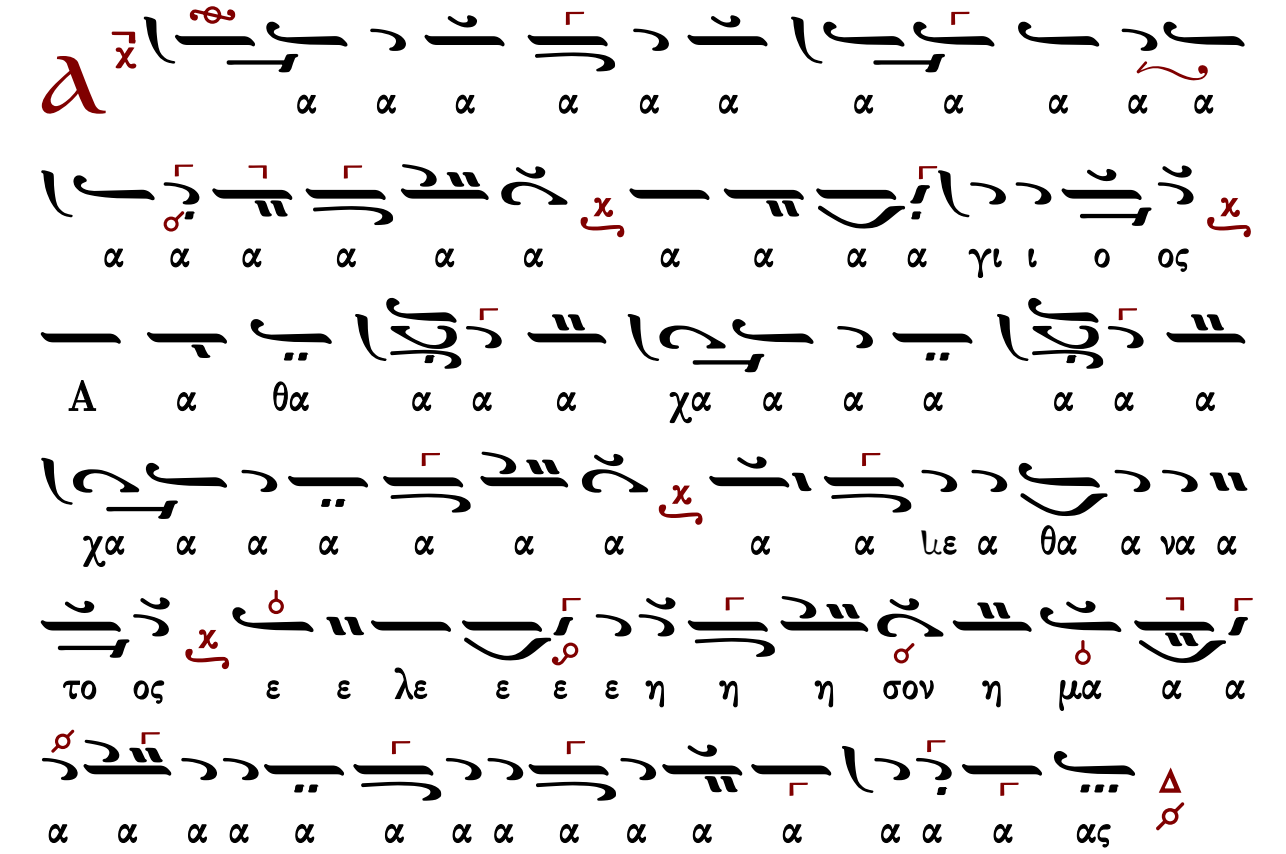

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργὰ

Ἦχος λ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὀρθρος 1909 σ.307*

αν θρω ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α
μνου ου με εν σε ευ λο γου ου με εν
σε ε προσ κυ νου με εν σε ε δο ξο λο ο γου
ου με ε εν σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν σοι
οι δι α την με γα α α α α λη η ην σου δο
ο ο ο ξαν
υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα
νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα
α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο
γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α
Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α
μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του
ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ
τι ι ι ι α αν του ου ου χο ο ο ο σμου ε
λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι
αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο
ο ο σμου
Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο
χα θη η με ε νος εχ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος χαι ε λε ε η η σο ον η
η η μας
Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος
συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου
ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε
ου ου Πα α τρο ος α α α μην
Κ αθ ε χα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε χαι αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α χαι εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων χαι αι νε ε ε τον χαι δε δο
ξα σμε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α

μην

Γε ε νοι οι το ο ν Κυ υ ρι ε το ε ε ε

λε ε ος σου ου εφ η η μα ας χαθ α α α περ

ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε

Θυ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι χαι ω ω μα α τα α α α σου ου (γ′)

Κυ ρι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν η εν γε νε α χαι αι γε ε νε ε

α η ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι
αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η
η μα αρ το ο ο ον σοι οι
Κ υ ρι ε προς σε χα α τε ε φυ υ γο ον δι δα
α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η
μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο
ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω
φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε
θα α α φω ως

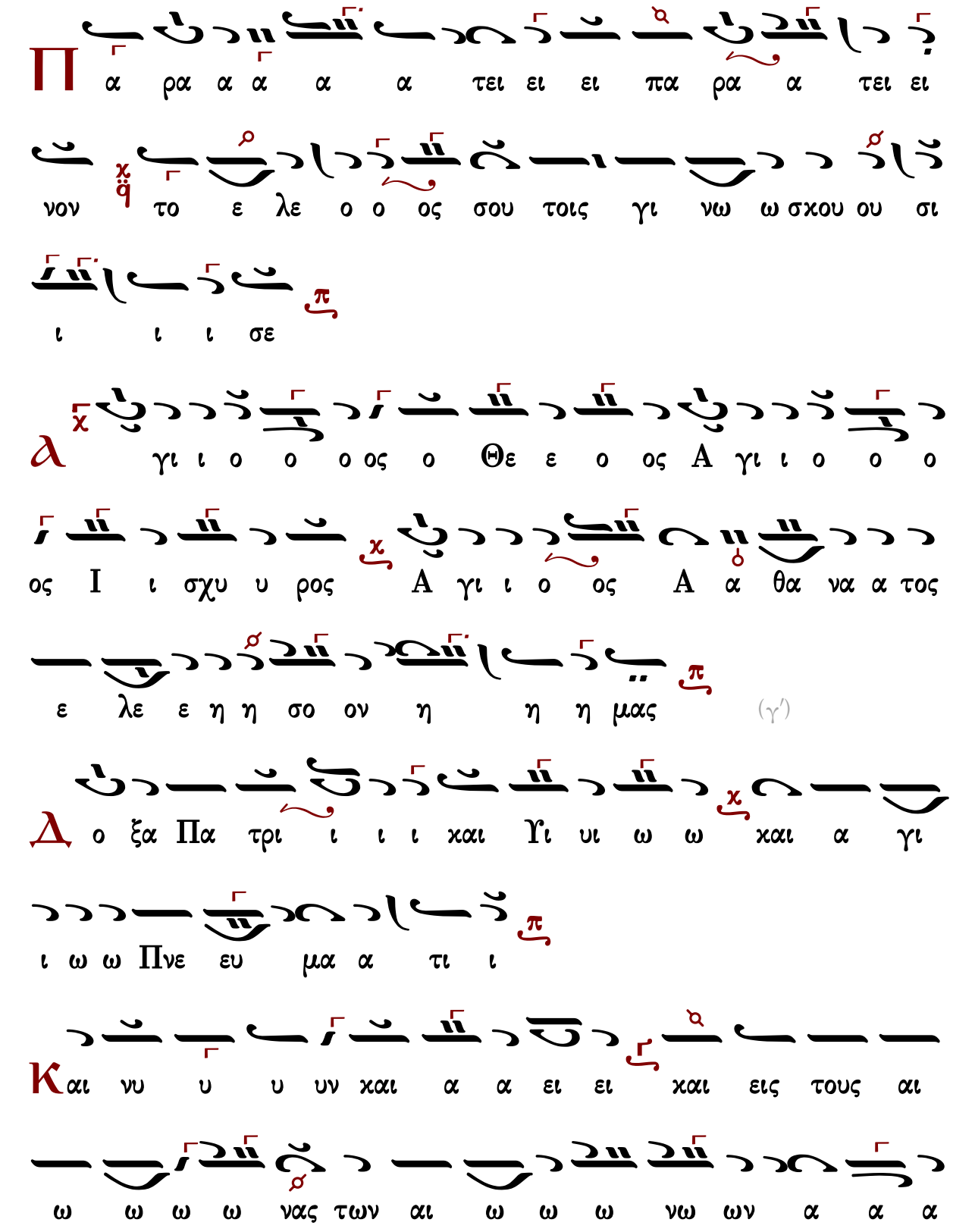
Π α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι
ι ι ι σε
Α γι ι ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο
ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος
ε λε ε η η σο ον η η η μας (γ′)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α γι
ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι
Και νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

Ἀσματικόν

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε

ε ε ε ιε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος I ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ ιυ υ υ υ υ I ι σχυ υ ρο ος

α γι ι ο ος α α θα α α α α α α α

ια α ιε α θα α να α το ος ε ε λε η η σον η

η μα α α α α α α ας

Τὸν ἥλιον κρύψαντα...

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν

Γερμανοῦ Ν. Πατρῶν
συντετμημένον παρά
Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός Εσπερινού
1935 σ.485*

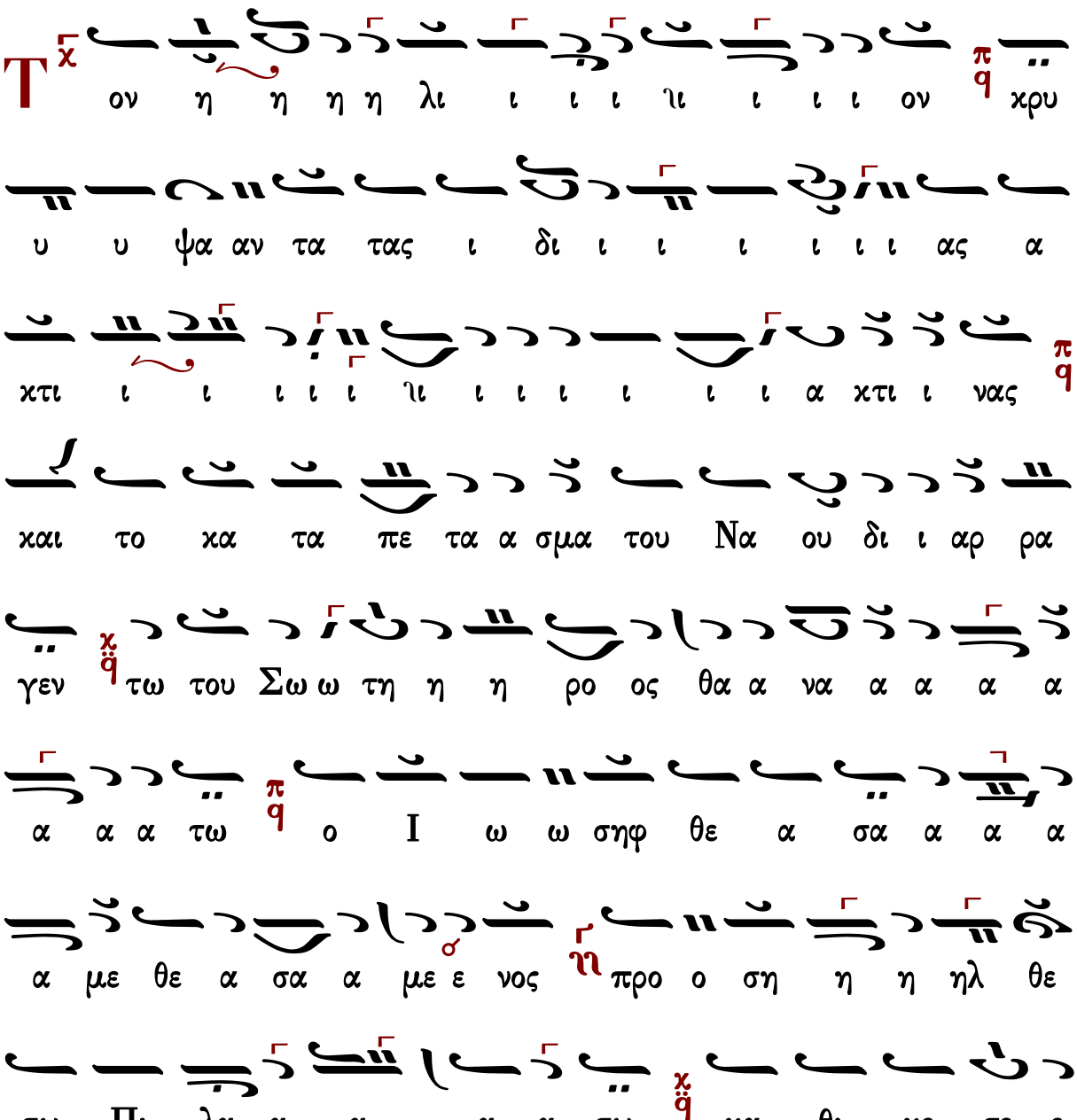

ευ ω σε ε λε ε ε με ε ε ε γων δος μοι του ου
τον τον ξε ε ε ε με ε ε νον τον εκ βρε φους ω ως
ξε ε ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα α ε εν κο
ο ο ιο ο ο ο σμω δο ο ος μοι του τον τον ξε ε
ε ε νον ον ο μο φυ λοι οι μι σου ου ου ου
ου ου ου ου ου ουν τε ε ε ες θα α να α του
ου ου ου σι ιν ω ως ξε ε ε με ε ε ε νον δος
μοι οι του το ον το ον ξε ε ε ε ε ε νον ον
ξε νι ι ι ι ι ζο μαι βλε ε πει ει ειν του θα να
α α του ου το ξε ε ε ε νον δος μοι του ου ου τον το

ον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον οσ τις οι δε ε ξε
νι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ουους τε ε χαι ξε ε ε ε
νους δο ο ος μοι οι του το ον τον ξε ε ε ε νον
ον E βραι αι οι οι τω ω φθο ο ο ο νω α πε ε
ξε ε ε ε ε ε νω ω σα αν χο ο ο ο ο ο ο ο ο
σμω δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε νον
ι να χρυ υ υ υ ψω ω εν τα α α α α φω
ο τι ξε νο ος ου ουχ ε ε χει ει τη ην χε φα λην
που χλι ι ι ι ναι δος μοι του ου ου ου ου ου τον τον
ξε ε ε ε ε νο ον ον η Μη η τηρ ο ρω

ω ω ω ω σα νε χρω ω θε ε ε ε ε εν τα
α ε ε βο ο ο ο ο ο α ω Υι ε ε
χαι αι Θε ε ε ε ε μου ει χαι τα σπλα α α
α α αγ χνα τι ι τρω ω ω ω σχο ο μαι χαι
χαρ δι ι ι ι ι ι αν σπα α ρα α α ατ το
ο μαι νε ε χρον σε χα αθ ο ρω ω ω ω σα αλ
λα τη ση Α α να στα α α α σει θαρ ρου ου ου
σα με γα λυ υ υ υ υ νω σε και αι του τοις
τοι νυν τοις λο ο ο ο ο ο ο γοι οι οι οι οις
δυ υ σω ω πω ω ων το ο ο ον Πι ι ι ι λα

Ζαχαρίου Κ. Καραλλῆ Τηνίου

Σύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.598*

Τον η η η η η η λι ι ι ι ο ον χρυ υ ψα
αν τα α τας ι δι ι ι ι ι α ας α α χτι ι
ι ι ι νας χαι αι το χα τα α πε ε ε
ε ε τα α σμα α α α του ου να α ου ου δι ι
ι ι α αρ ρα α α γε ε ε εν τω του Σω ω
τη η η η η ρος θα α να α α α α τω ω ο
Ι ι ω ω σηφ θε ε α α σα με ε νος προσ ηλ θε τω
Πι ι λα α α τω χα θι χε τε ε ευ ει ει λε ε
ε ε ε ε γω ων δος μοι του ου ου τον τοον ξε ε
ε ε ε νο ο ο ον τον ε εχ βρε ε ε ε φου ουους

ως ξε ε ως ξε ε νον ξε ε ε νω ω θε εν
τα α ε εν χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
εν χο ο σμω δο ο ο ος μοι δος μοι του ου τον τον
ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ο ο ο ον ο ο
μο φυ υ λοι μι σου ου ου ου ουν τες θα να του ου
σιν ω ως ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον δο ος μοι
δος μοι του ου το ον το ον ξε ε ε ε ε νο ο ον
ον ξε νι ι ι ι ι ζο ο μαι αι βλε ε ε ε πει
ει ει ειν του θα να α α α α του το ξε ε ε ε
το ο ξε ε νον δο ο ο ος μοι οι δος μοι του ου ου ου

τον τον ξε ε ε ε ε νον οσ τις οι οι οι οι οι δε ξε νι ι
ι ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ου ου ου ου ους τε
χαι ξε ε χαι ξε ε νους δο ο ος μοι του ου τον τον
ξε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ον ον E βραι οι
τω ω φθο ο ο ο ο νω α πε ε ξε ε ε νω
ω ω σαν χο ο ο ο σμω δο ο ο ο ος μοι
δος μοι του ου τον τον ξε ε ε ε ε ε ε νο ο ον
ι ναα χρυ υ υ ψω ω ω εν τα α α φω ω ο ο
ος ως ξε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε ε χει τη
ην χε ε φα λη η ην που χλι ι ι ι ναι δος μοι του ου

το ο ο ον τον του το ον το ον ξε ε ε του τον τον
ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νον ον η η
μη τη ηρ ο ο ρω ω ω σα νε χρω θε ε ε ε εν
τα ε βο ο ο ο ο ο ο ο α α α
α ω Υι υι ε ε ε ε και Θε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει και τα
α α σπλα α α α ια τα σπλα α α α α α α αγ χνα
τι ι τρω ω ω ω σκο ο ο μαι αι αι αι
και καρ δι ι ι ι ι α αν σπα ρα ατ το ο ο ο
μαι αι νε χρο ο ο ο ο ον σε κα θο ρω ω ω ω

σα α αλ λα α α τη ση η η Α να στα α

σει ει θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ νω και του ου ου

ου ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο γοι οις δυσ ω πων

το ον Πι ι λα α α α α τον ο ε ευ σχη η η

η μω ων λα αμ βα α α α α νει του Σω ω τη

η η ρο ο ος το σω ω ω μα ο και φο ο ο

ο ο βω ω εν σι ιν δο ο ο νι εν ει λη η σας και

αι σμυ υ υ υ υρ νη κα α τε θε ε το εν τα α α

α α α φω τον πα ρε ε χον τα α πα α α σι ζω

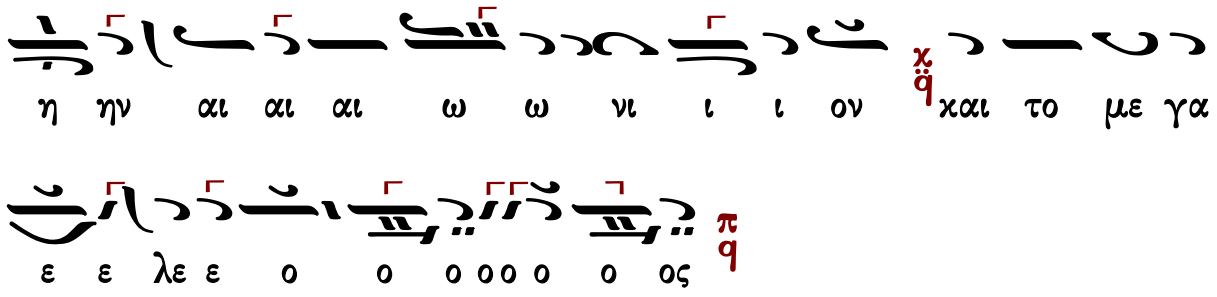

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

σύντομον
στιχηραρικόν μέλος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Μεγάλη Εβδομάς 1934 σ.386*

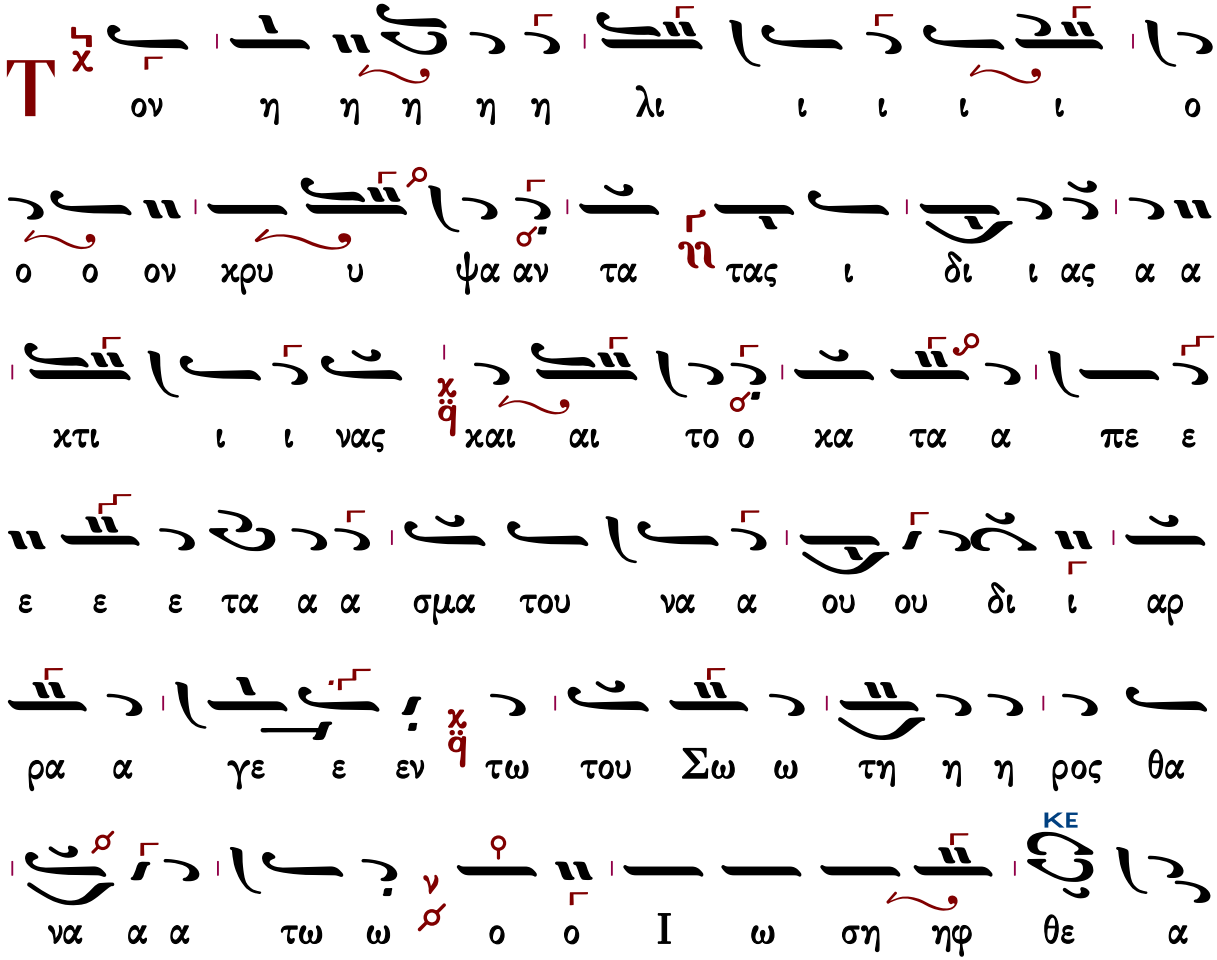

σα α α με ε ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι

λα α α α τω ω και και α θι ι ι κε τε ευ ει ει

ει λε ε ε ε ε με ε ε ε γων δο ο ο

ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου το ο ο ον

το ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε με ε

ε ε νον το ον εκ βρε ε ε ε φου ους ω ως

ξε ε ε νο ο ον ξε ε νω ω θε ε ε εν τα

α εν χο ο ο ο σμω δο ο ο ος μοι οι

του ου ου ου ου το ον το ον ξε ε ε νο ον ον ο

μο φυ υ λοι μι σου ου ου ου ουν τες θα να

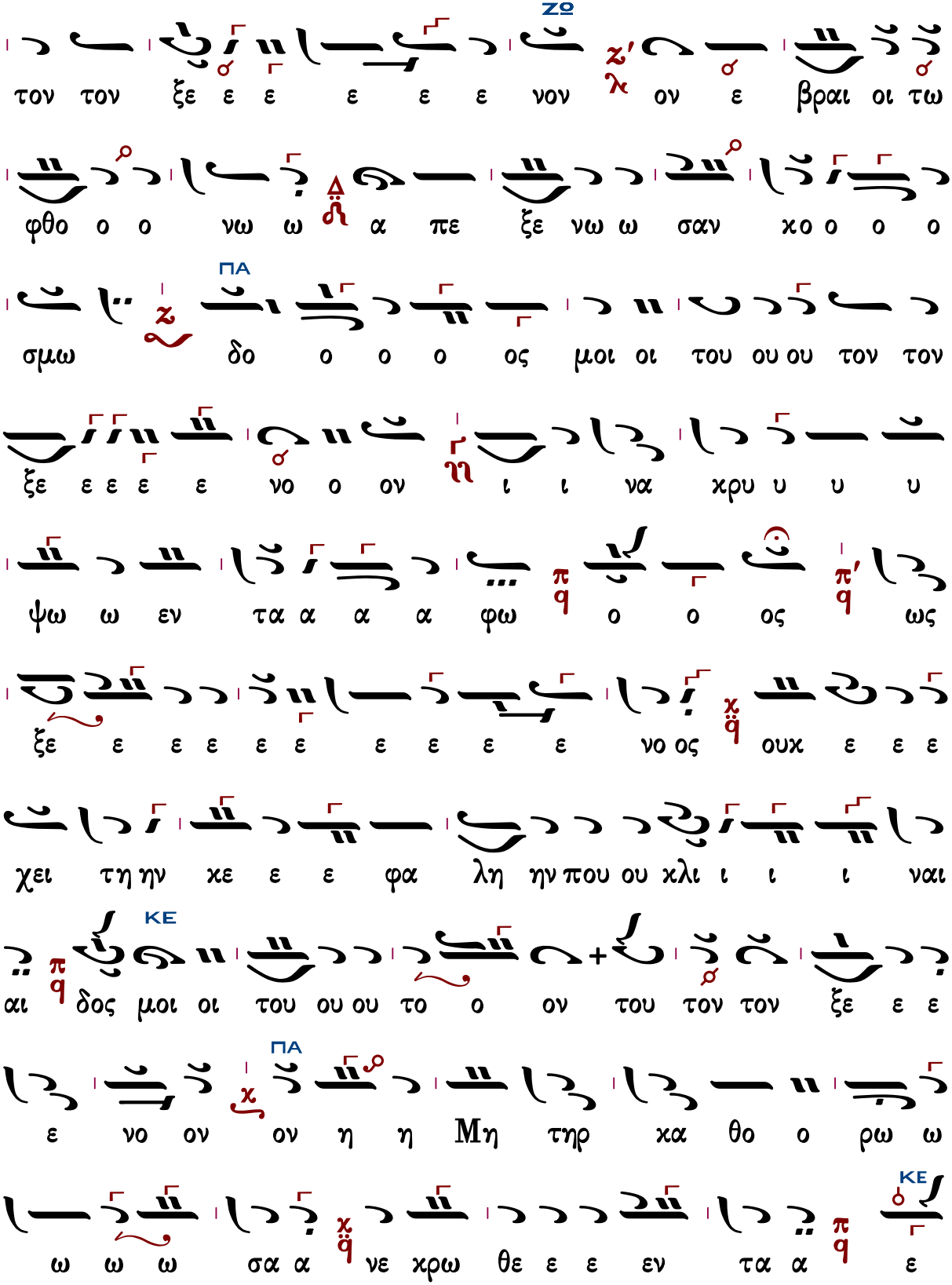
τον τον ξε ε ε ε ε ε νον ον ε βραι οι τω
φθο ο ο νω ω α πε ξε νω ω σαν χο ο ο ο
σμω δο ο ο ο ος μοι οι του ου ου τον τον
ξε ε ε ε ε νο ο ον ι ι να χρυ υ υ υ
ψω ω εν τα α α α φω ο ο ος ως
ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ος ουκ ε ε ε
χει τη ην κε ε ε φα λη ην που ου χλι ι ι ι ναι
αι δος μοι οι του ου ου το ο ον του τον τον ξε ε ε
ε νο ον ον η η Μη τηρ κα θο ο ρω ω
ω ω ω σα α νε χρω θε ε ε εν τα α ε

βο ο ο ο ο ο ο ο α α α
ω ω γι υι ε ε ε ε ε και Θε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μου ει ει
και τα σπλα α αγ χνα α τι ι τρω ω ω ω ω
ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι ι αν
σπα α ρα α α ατ το ο ο ο μαι νε ε κρο ο
ον σε καθ ο ρω ω ω σα α αλ λα α τη η
ση η α να στα α α σει θα αρ ρου ου ου ου σα με
γα λυ υ υ υ υ υ υ υ υ νω και αι
του τοι οις τοι οι νυν τοις λο ο ο γοις δυ σω πων

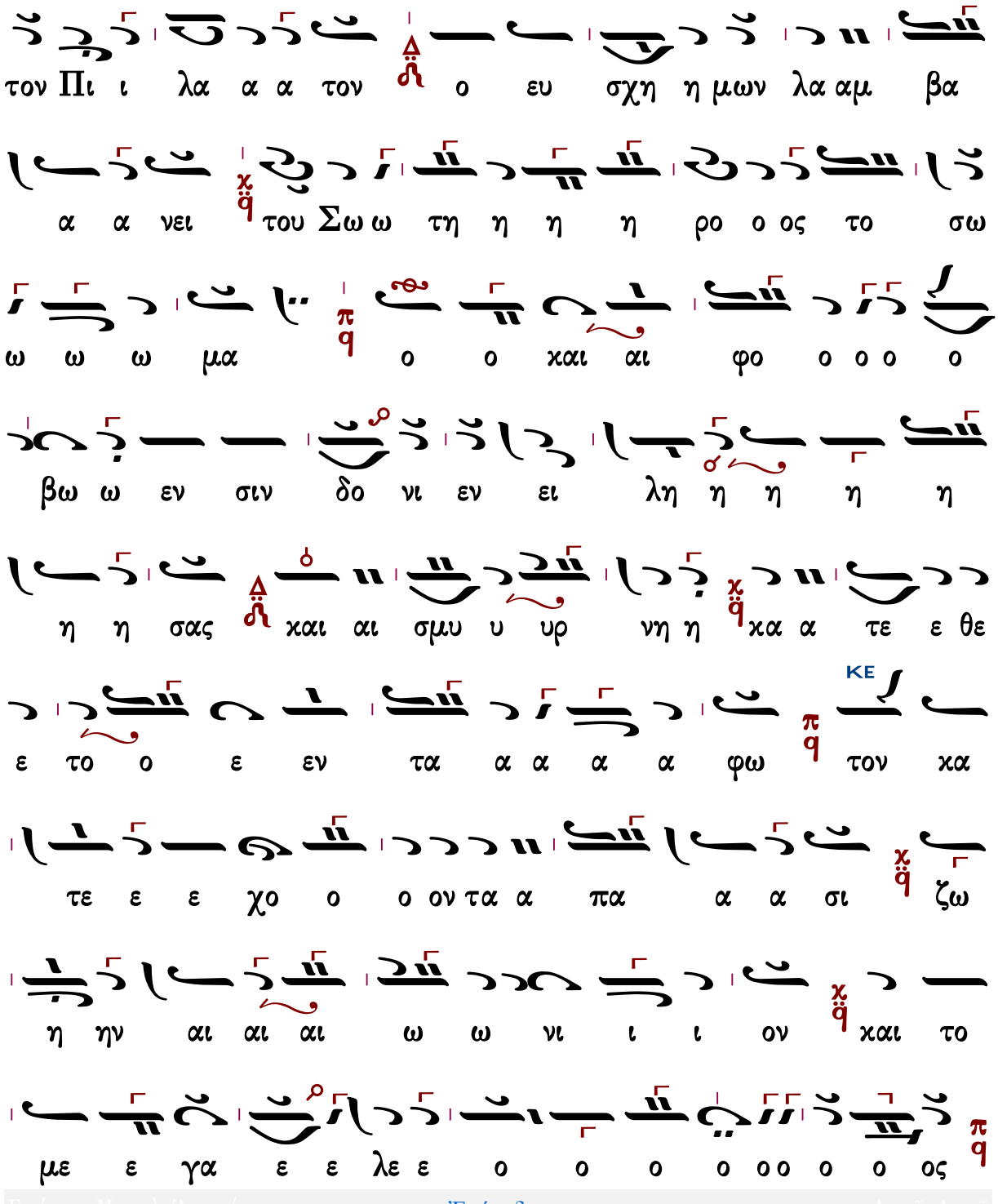

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ϑ Πα

Δοσιθέου Κατουναικώτου
Μεγάλη Εβδομάς σ.297*

ἀργά καὶ χαμηλόφωνα

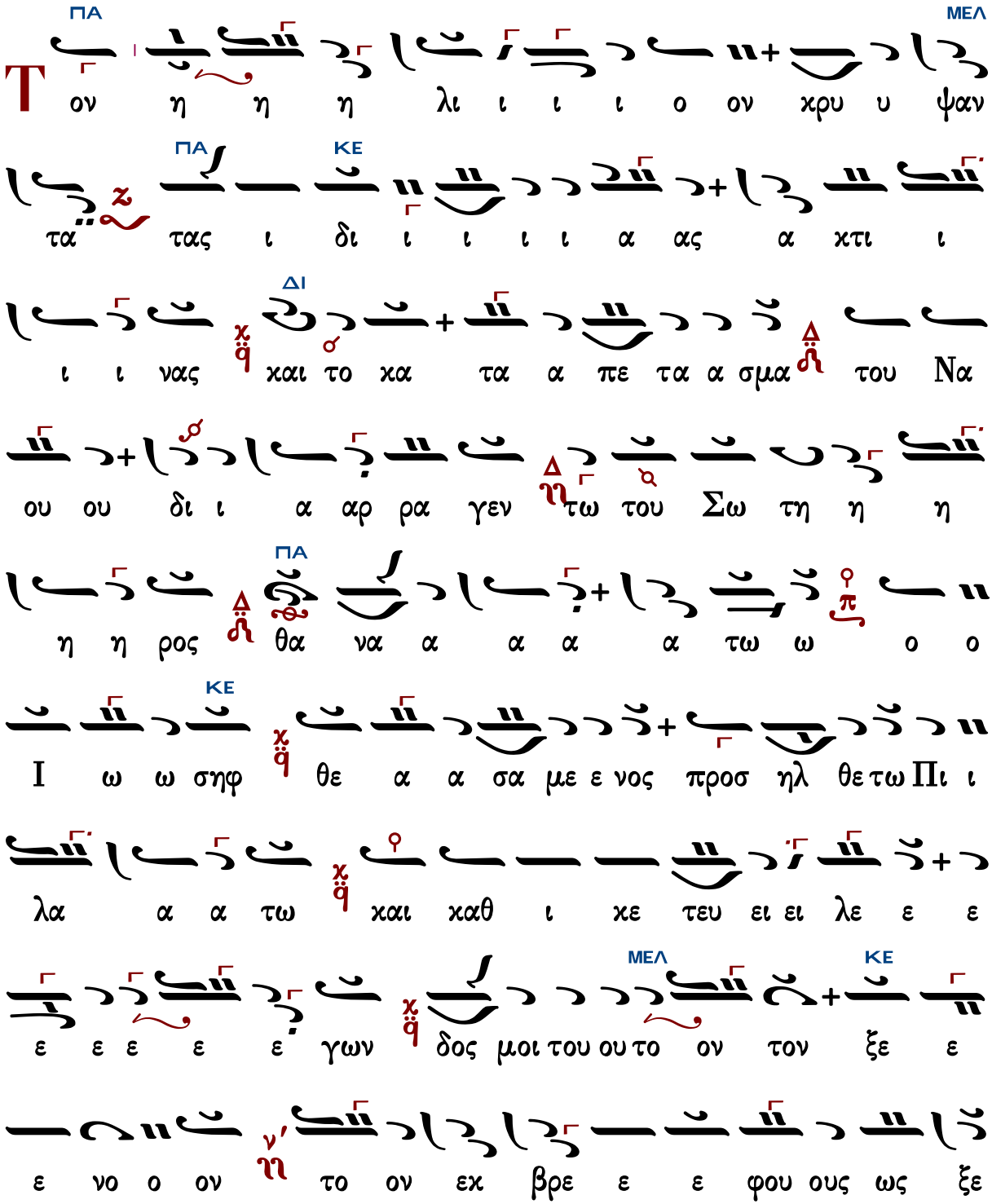

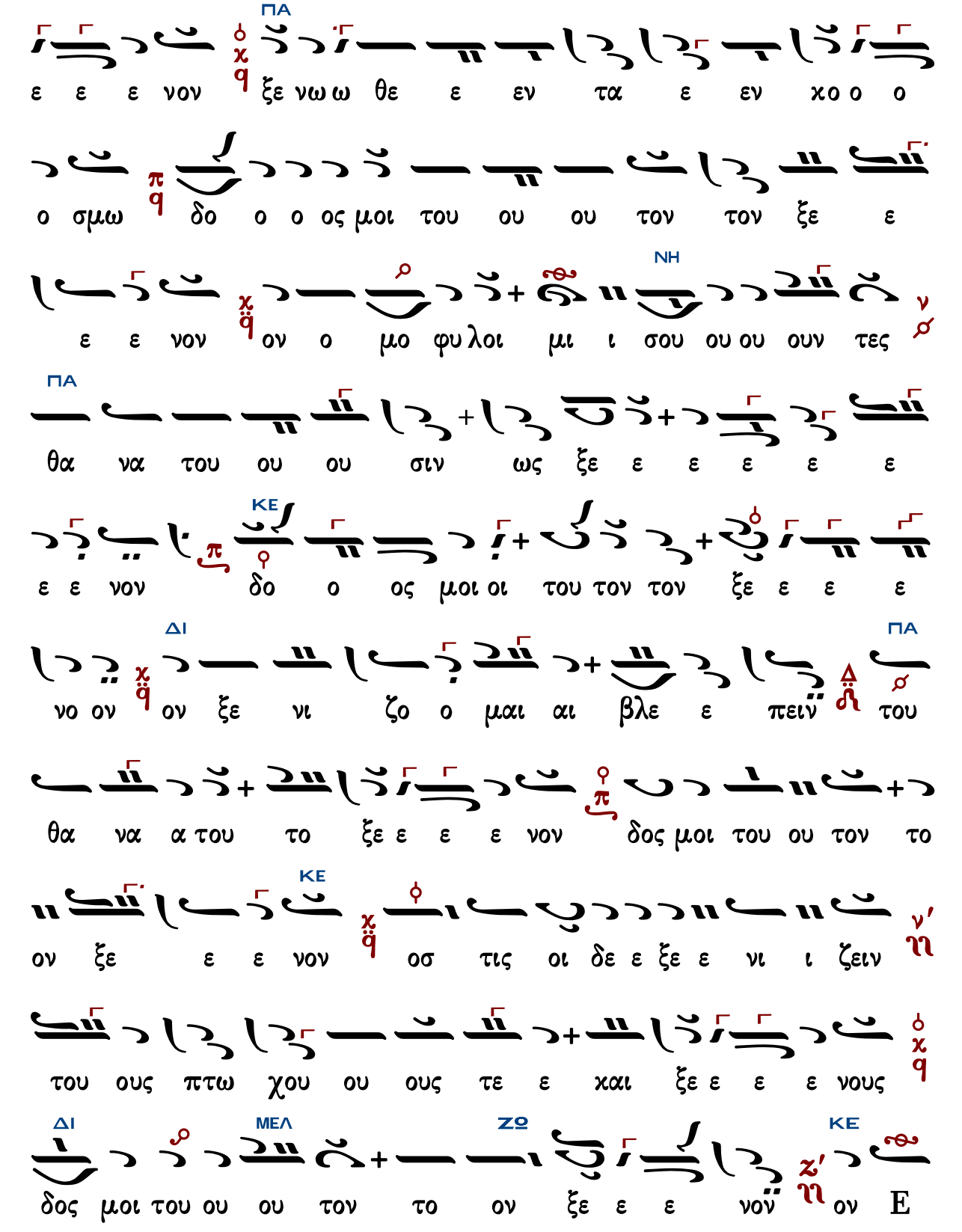
ΠΑ
ε ε ε νον ξε νω ω θε ε εν τα ε εν χο ο ο
ο σμω δο ο ο ος μοι του ου ου τον τον ξε ε
ΝΗ
ε ε νον ον ο μο φυ λοι μι ι σου ου ου ουν τες
ΠΑ
θα να του ου ου σιν ως ξε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε νον δο ο ος μοι οι του τον τον ξε ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
νο ον ον ξε νι ζο ο μαι αι βλε ε πειν του
θα να α του το ξε ε ε νον δος μοι του ου τον το
ΚΕ
ον ξε ε ε νον οσ τις οι δε ε ξε ε νι ι ζειν
του ους πτω χου ου ους τε ε χαι ξε ε ε νους
ΔΙ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΚΕ
δος μοι του ου ου τον το ον ξε ε ε νον ον E

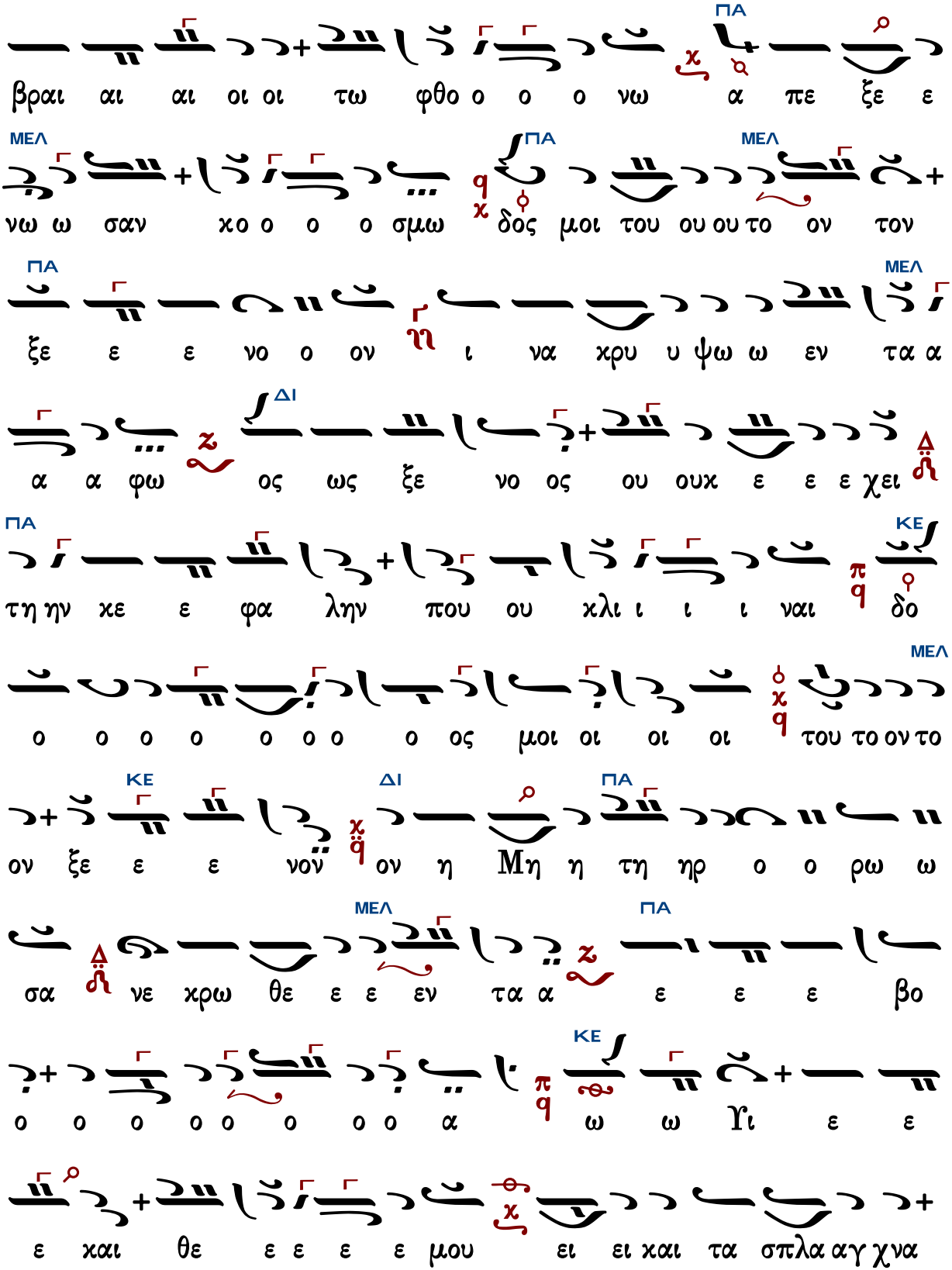
ΠΑ
βραι αι αι οι οι τω φθο ο ο ο νω α πε ξε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
νω ω σαν χο ο ο ο σμω δος μοι του ου ου το ον τον
ΠΑ
ΜΕΛ
ξε ε ε νο ο ον ι να χρυ υ ψω ω εν τα α
ΔΙ
α α φω ος ως ξε νο ος ου ουκ ε ε ε χει
ΠΑ
ΚΕ
τη ην χε ε φα λην που ου χλι ι ι ι ναι δο
ΜΕΛ
ο ο ο ο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του το ον το
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ον ξε ε ε νον ον η Μη η τη ηρ ο ο ρω ω
ΜΕΛ
ΠΑ
σα νε χρω θε ε ε εν τα α ε ε ε βο
ΚΕ
ο ο ο ο ο ο ο ο α ω ω γι ε ε
ε χαι θε ε ε ε ε μου ει ει χαι τα σπλα αγ χνα

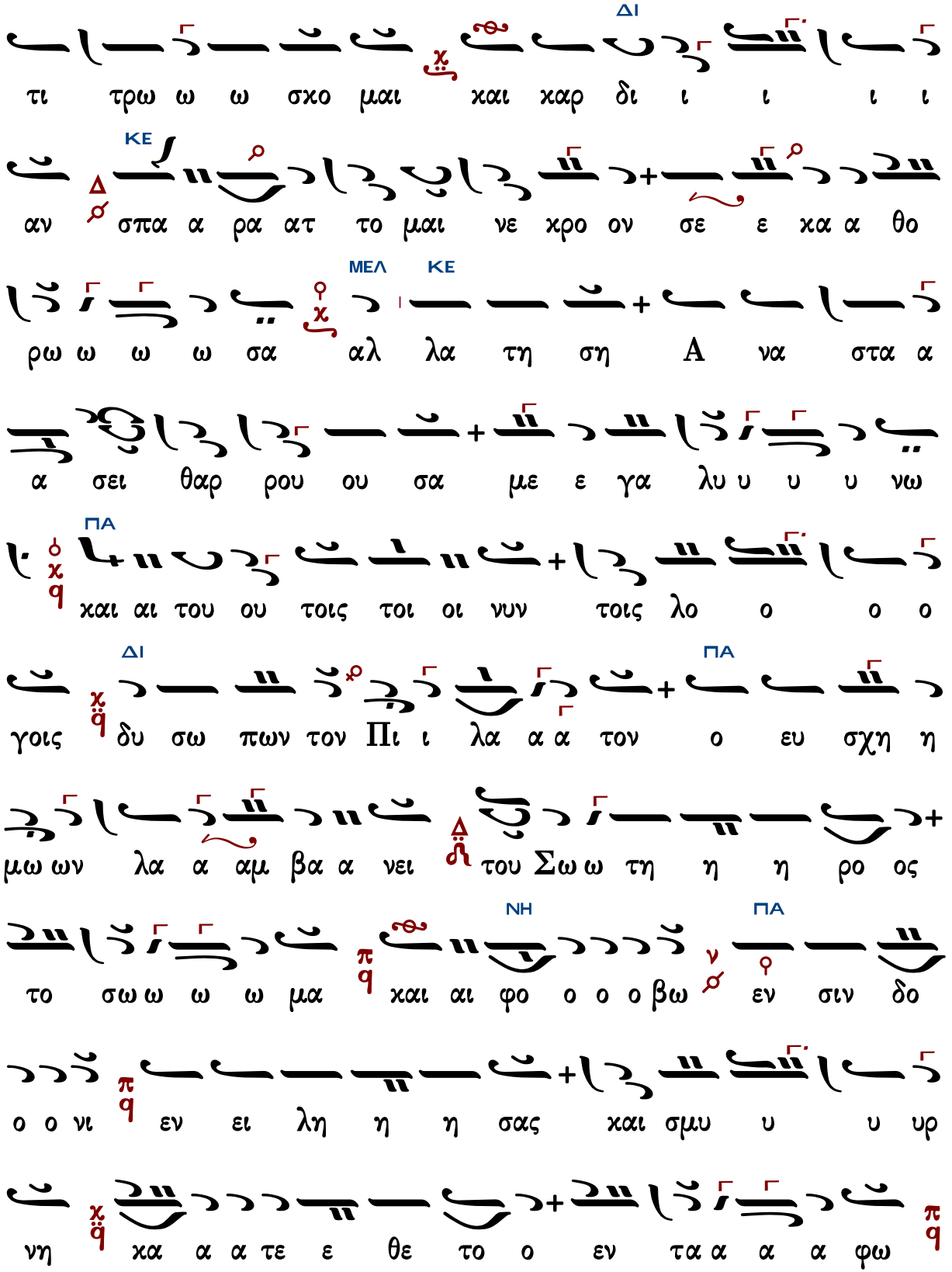
ΔΙ
τι τρω ω ω σκο μαι και καρ δι ι ι ι ι
ΚΕ
αν σπα α ρα ατ το μαι νε κρο ον σε ε κα α θο
ΜΕΛ ΚΕ
ρω ω ω ω σα αλ λα τη ση Α να στα α
α σει θαρ ρου ου σα με ε γα λυ υ υ υ νω
ΠΑ
και αι του ου τοις τοι οι νυν τοις λο ο ο ο
ΔΙ ΠΑ
γοις δυ σω πων τον Πι ι λα α α τον ο ευ σχη η
μω ων λα α αμ βα α νει του Σω ω τη η η ρο ος
ΝΗ ΠΑ
το σω ω ω ω μα και αι φο ο ο ο βω εν σιν δο
ο ο νι εν ει λη η η σας και σμυ υ υ υρ
νη κα α α τε ε θε το ο εν τα α α α φω

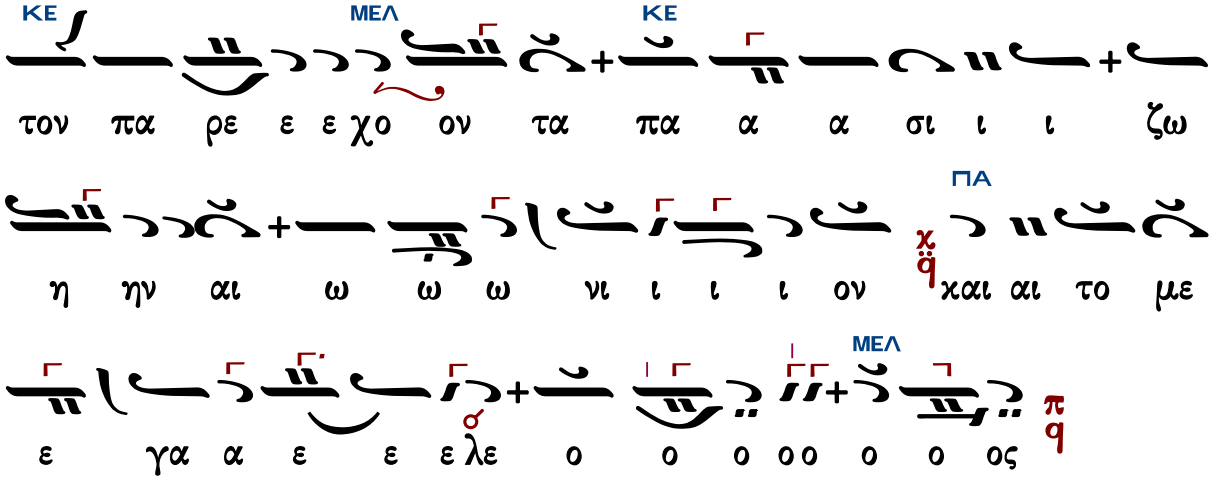

Ἐμμανουήλ Κροκίδη πρωτοπρεσβυτέρου (1927-2011)

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτοπρεσβύτερος
Εμμανουήλ Κροκίδης
Χειρόγραφο Αθήνα 1968*

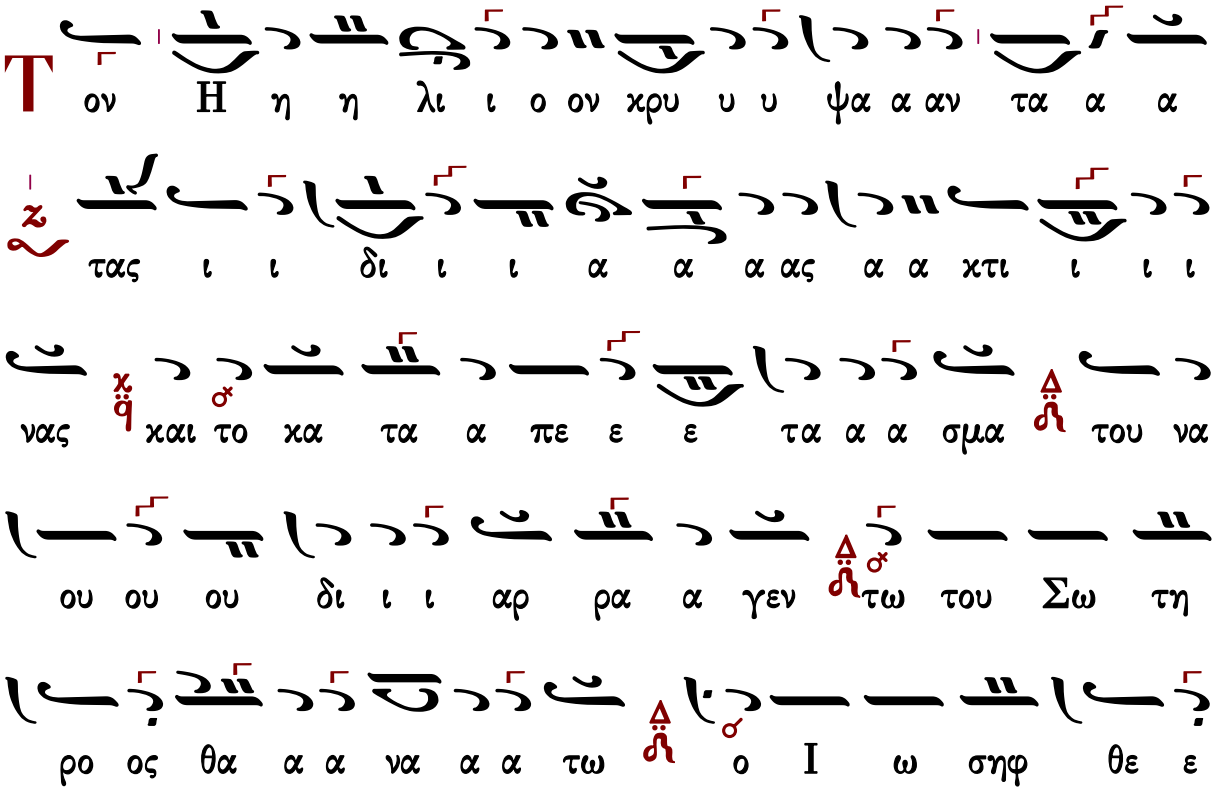

α α σα με ε ε νος προσ ηλ θε τω Πι ι ι λα α α
τω χαι χα θι χε τε ε ε ευ ει ει ει λε ε ε ε
γων δο ο ος μοι του τον το ο ον ξε ε ε ε νον
τον εχ βρε φους ω ω ω ως ξε ε ε νον ξε νω
θε ε ε ε ε ε εν τα α ε ε εν χο ο ο ο σμω δο
ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ου ου το ον το ο ον
ξε ε ε ε νον ον ο ο μο φυ υ λοι μι ι σου
ου ουν τες θα να του ου ου ου ου ου ου σι ιν ως ξε
ε ε ε νον δο ο ο ο ο ος μοι οι οι οι του ου ου
το ον το ον ξε ε ε νον ον ξε ε νι ι ι

ζο μαι αι βλε ε ε πειν του θα να α α α α α α

του ου το ον ξε ε ε ε νον δο ο ο ο ο ος μοι οι

οι οι του ου ου ου ου το ον το ο ον ξε ε ε

νον ο στι ις οι οι οι δε ε ε ε ξε ε νι ι

ι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ου ου ουους τε ε χαι

ξε ε ε ε νους δο ο ο ο ο ος μοι του τον το ο

ον ξε ε ε ε νον ον E βραι αι αι οι τω φθο ο ο

ο νω α πε ξε ε ε ε ε ε νω ω σαν χο ο ο

ο σμω δο ο ο ο ο ος μοι του ου ου ου ου ου

το ον τον ξε ε ε ε νον ι να χρυ υ υ ψω εν

τα α α φω ος ω ως ξε ε ε νος ουκ ε ε
ε ε χει την κε φα λη η ην που ου ου κλι ι ι ι
ναι δο ο ο ο ο ος μοι οι οι του ου ου τον τον
ξε ε ε ε νον ον η η Μη τη ηρ κα αθ ο ρω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω σα α α α α νε κρω
θε ε ε ε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω
Υι ε ε ε ε και αι Θε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ε ε ε ε μου ει ει ει και τα σπλα α αγ χνα τι
τρω ω ω ω ω ω σκο ο ο ο μαι και κα αρ δι
ι ι αν σπα ρα α α α α α ατ το ο μαι νε

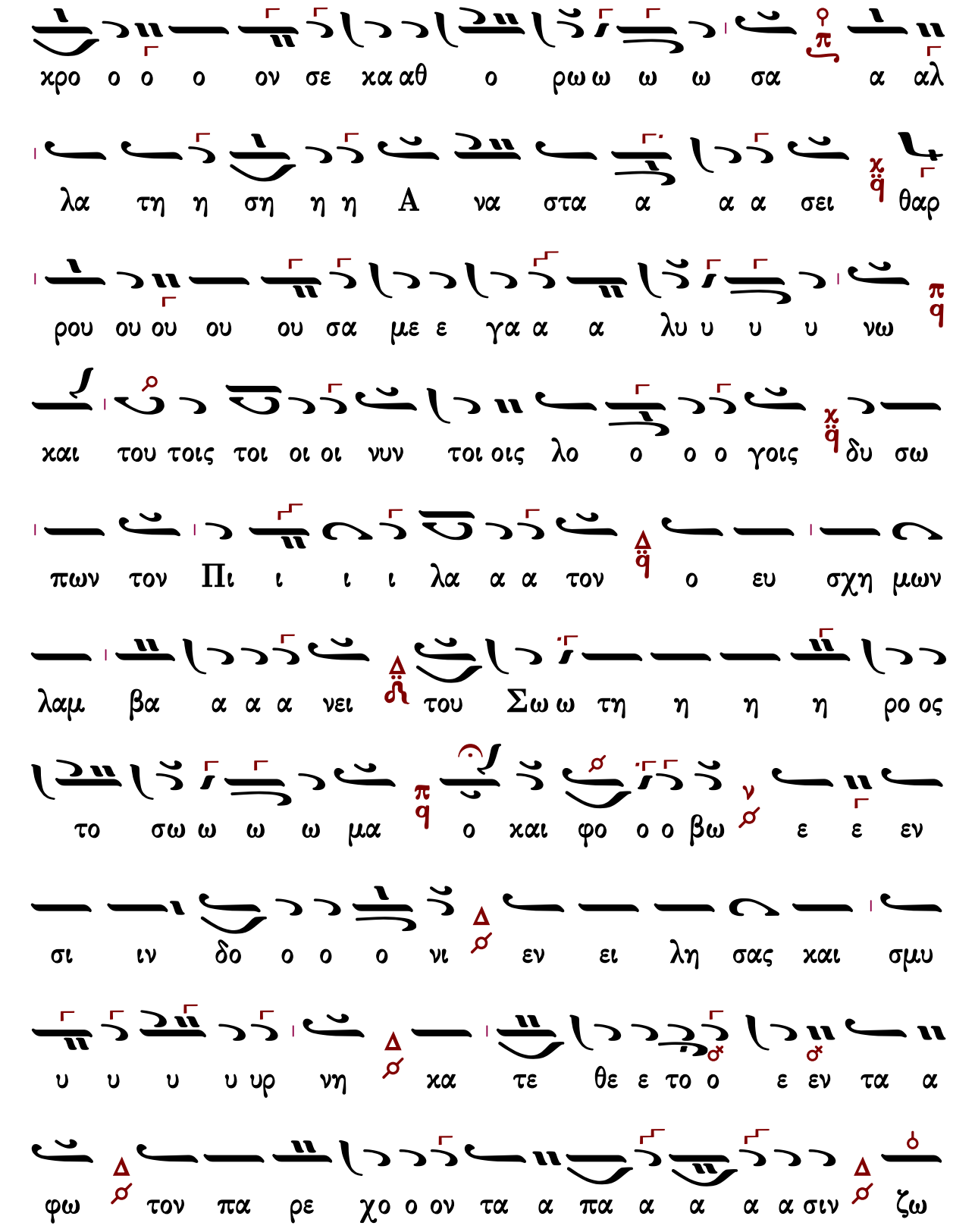
χρο ο ο ο ον σε χα αθ ο ρω ω ω ω σα α αλ
λα τη η ση η η A να στα α α α σει θαρ
ρου ου ου ου ου σα με ε γα α α λυ υ υ υ νω
χαι του τοις τοι οι οι νυν τοι οις λο ο ο ο γοις δυ σω
πων τον Πι ι ι ι λα α α τον ο ευ σχη μων
λαμ βα α α α νει του Σω ω τη η η η ρο ος
το σω ω ω ω μα ο χαι φο ο ο βω ε ε εν
σι ιν δο ο ο ο νι εν ει λη σας χαι σμυ
υ υ υ υ υρ νη χα τε θε ε το ο ε εν τα α
φω τον πα ρε χο ο ον τα α πα α α α α σιν ζω

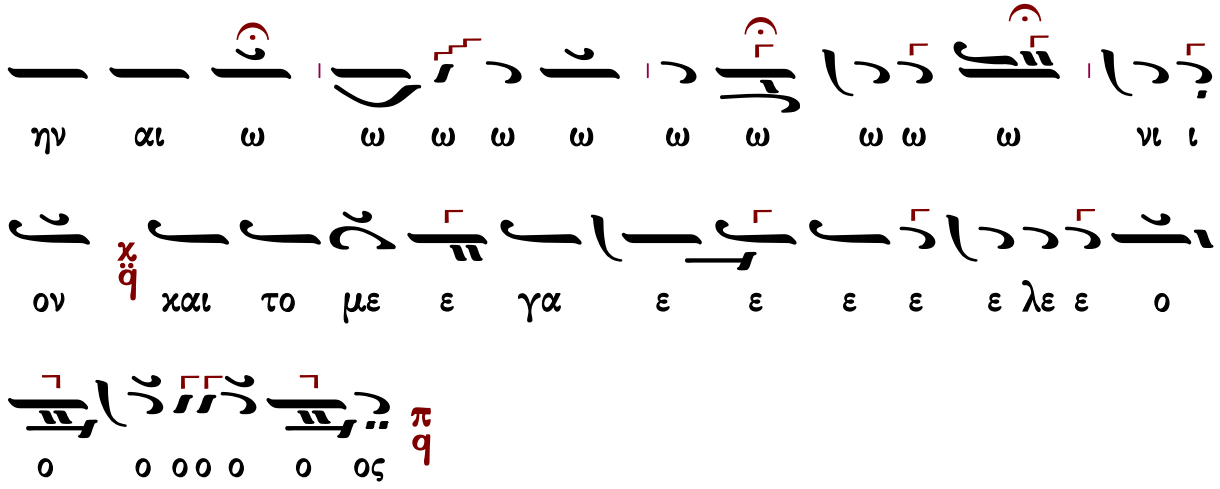

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου (†2014)

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ μαθήματος τούτου ἐλήφθησαν ὑπ᾽ ὄψιν καὶ αἱ μελοποιΐαι τῶν Νικολάου πρωτοψάλτου Σμύρνης καὶ Ζαχαρίου Καραλῆ.

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.263*

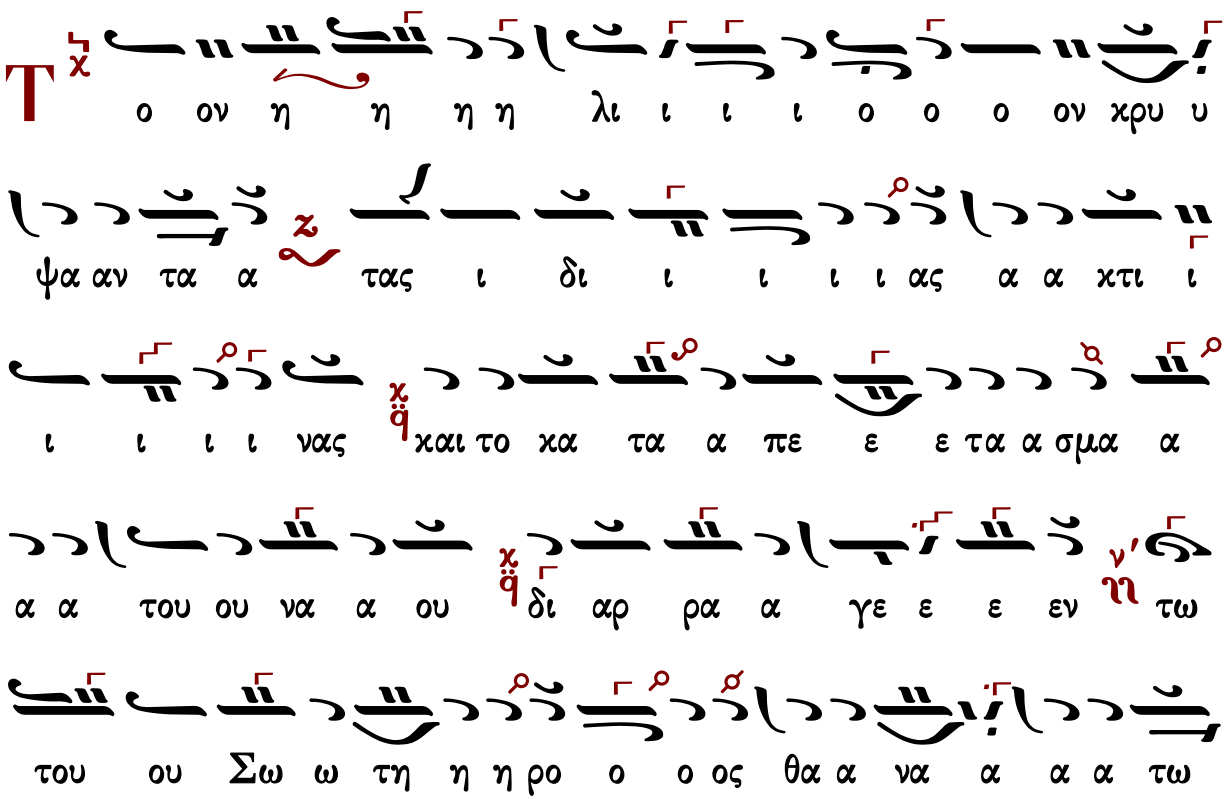

νους δο ο ο ος μοι οι οι του ου ου ου ου τον το ον

ξε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε νο ο ο ον ο

ο ον E βραι αι αι αι αι αι αι οι τω φθο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο νω α πε ξε ε ε ε νω ω ω

σα α αν χο ο ο σμω δο ο ο ο ο ος μοι οι

του ου ου ου ου ου ου ου το ον το ο ον ξε ε

ε ε ε ε ε νον ι να χρυ υ υ υ ψω ε εν

τα α α α α α α α φω ο ος ως ξε

ε ε ε ε νο ο ος ουκ ε ε ε χει την χε φα α

λην που ου χλι ι ι ι ι ναι δο ο ο ο ο ος

θα αρ ρου ου ου ου σα με γα λυ υ υ

υ υ υ υ υ υ με γα λυ υ υ υ υ νω και

του ου τοις τοι οι νυ υν τοι οις λο ο ο ο ο ο

γοις δυ σω πω ω ω ων το ον Πι ι λα α α το

ο ον ο ευ σχη η μω ω ω ων λα αμ βα α α α

α νει ει του Σω τη η η η ρο ος το ο σω ω

ω ω μα ο ο και αι φο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο βω ω ω ω εν σιν δο ο ο νι εν ει

λη η σα ας και σμυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υρ νη η η η η κα τε ε θε ε το ε εν τα α

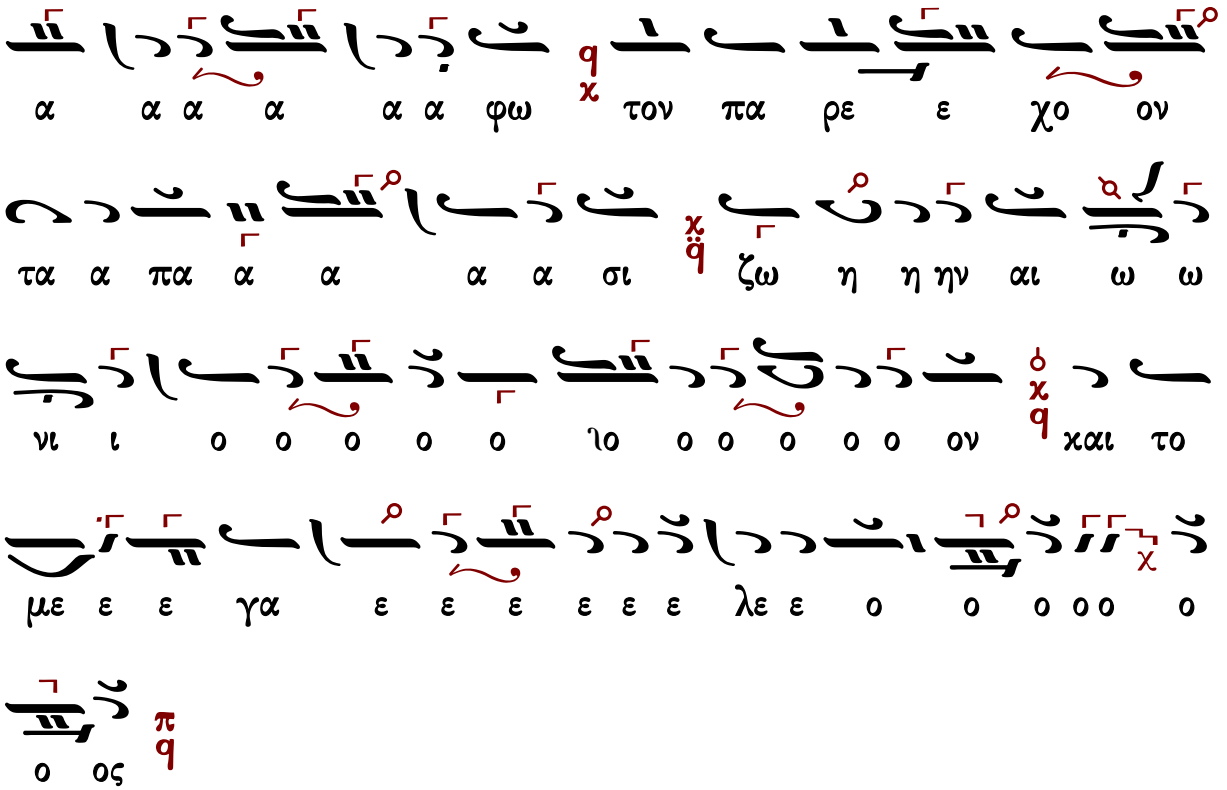

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ ϙ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου*

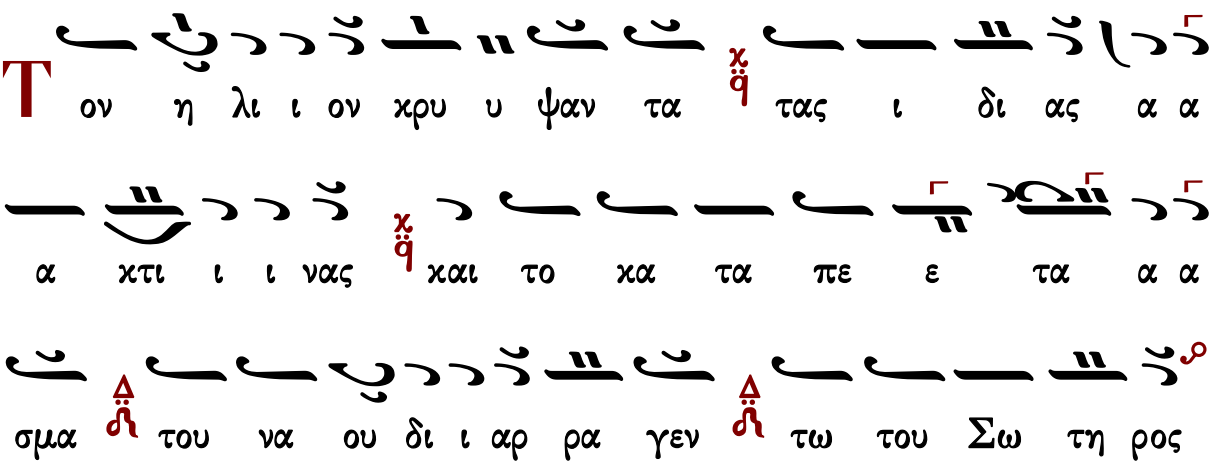

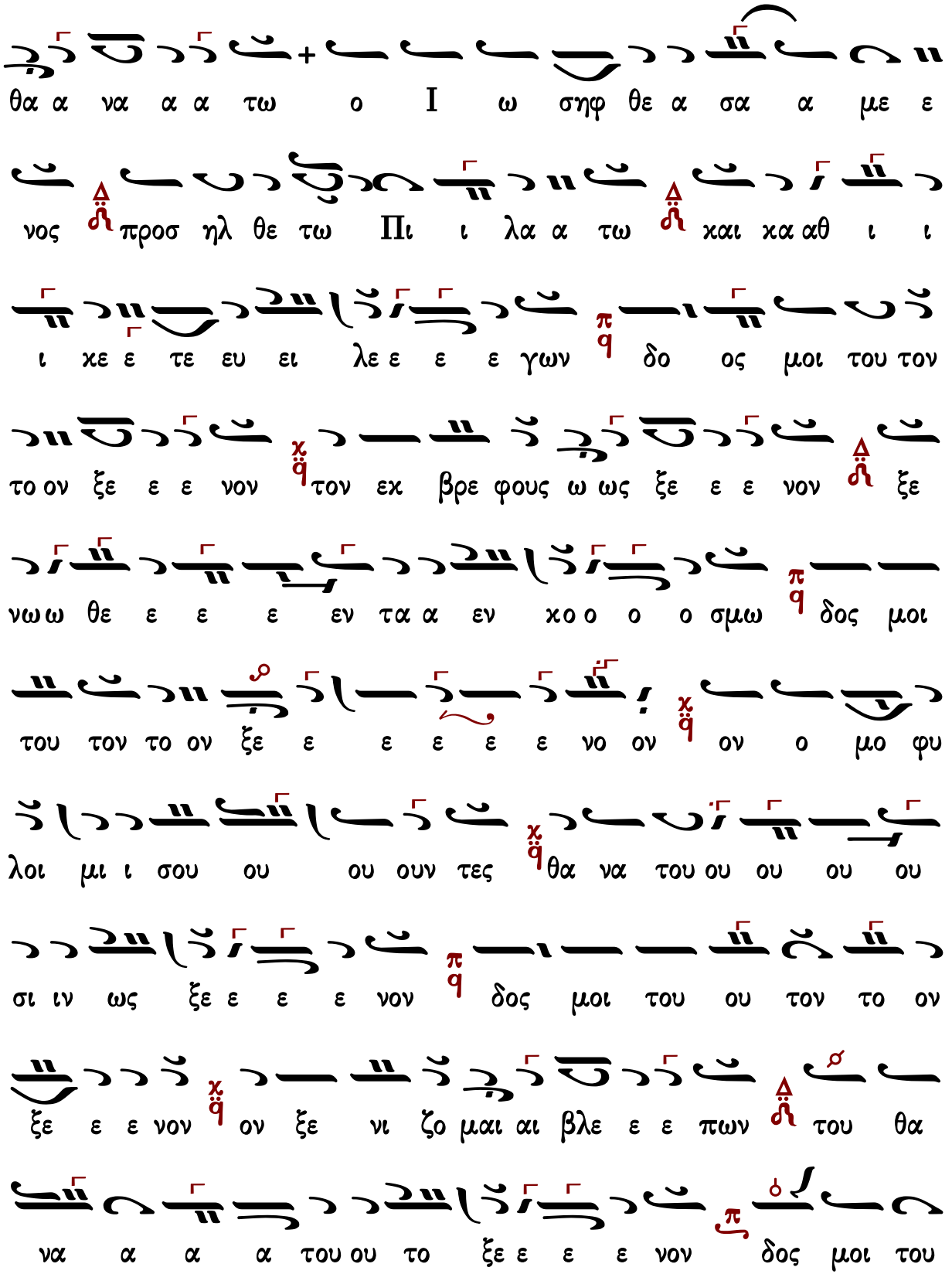
θα α να α α τω ο I ω σηφ θε α σα α με ε
νος προσ ηλ θε τω Πι ι λα α τω και κα αθ ι ι
ι κε ε τε ευ ει λε ε ε ε γων δο ος μοι του τον
το ον ξε ε ε νον τον εκ βρε φους ω ως ξε ε ε νον ξε
νω ω θε ε ε ε εν τα α εν κο ο ο ο σμω δος μοι
του τον το ον ξε ε ε ε ε νο ον ον ο μο φυ
λοι μι ι σου ου ου ουν τες θα να του ου ου ου ου
σι ιν ως ξε ε ε ε νον δος μοι του ου τον το ον
ξε ε ε νον ον ξε νι ζο μαι αι βλε ε ε πων του θα
να α α α του ου το ξε ε ε ε νον δος μοι του

ου τον το ον ξε ε ε ε νον ο στις οι οι οι δε ξε ε
νι ι ι ζειν τους πτω χου ου ου ους χαι αι τους ξε ε ε
νους δος μοι του ου τον τον ξε ε νον ον E βραι οι
τω ω φθο ο ο νω α πε ξε ε ε ε νω ω
σαν χο ο ο ο σμω δος μοι του ου ου τον το ον ξε
ε ε νον ι να χρυ ψω ε εν τα α α φω ος ως
ξε ε νος ου ουχ ε ε ε ε χει ει τη ην χε ε φα
λη ην που χλι ι ι ι ναι δος μοι του ου τον το ον ξε
ε ε ε νον ον η μη τηρ ο ρω ω ω σα νε χρω
θε ε ε εν τα α ε βο ο ο ο α ω Υι ε

ε ε και Θε ε ε ε ε μου ει και τα σπλαγ χνα τι
τρω σκο ο μαι και καρ δι αν σπα ρα ατ το ο μαι
νε κρον σε κα α α α θο ο ο ρω ω ω σα α αλ
λα τη ση Α να στα α σει θαρ ρου σα με ε
γα α α λυ υ υ υ υ νω και του τοις τοι οι νυν τοις οις
λο ο ο ο γοις δυσ ω πων τον Πι λα α α τον ο
ευ σχη μω ων λα αμ βα α νει του Σω ω τη η η
η η ρος το σω ω ω ω μα ο και φο βω ε
εν σι ιν δο ο νι εν ει λη σας και αι σμυ υ υρ
νη κα τε θε το ε εν τα α α φω τον πα ρε ε

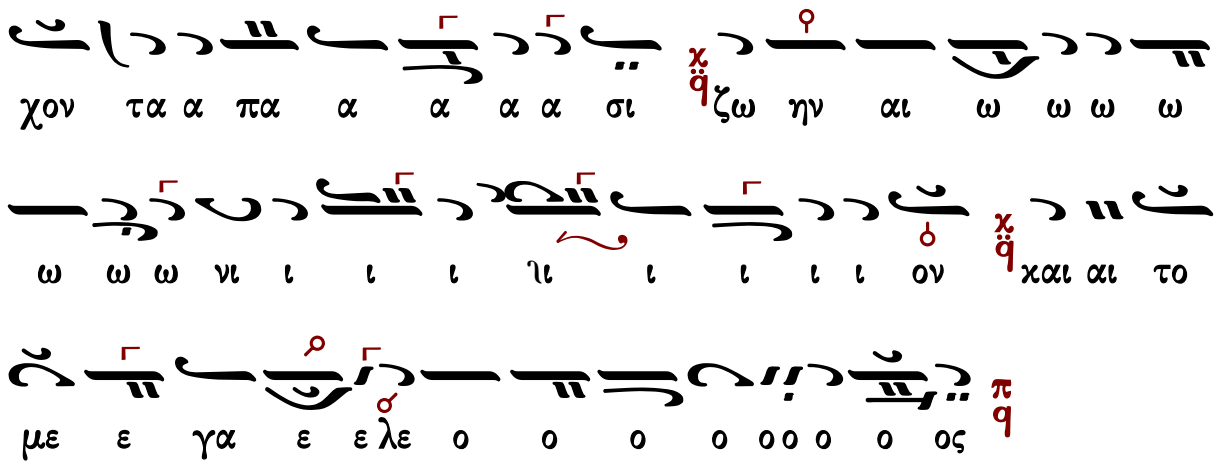
χον τα α πα α α α α σι ζω ην αι ω ω ω ω
ω ω ω νι ι ι ι ιι ι ι ι ι ον χαι αι το
με ε γα ε ελε ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἡ εἰς Ἅδου κάθοδος
τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

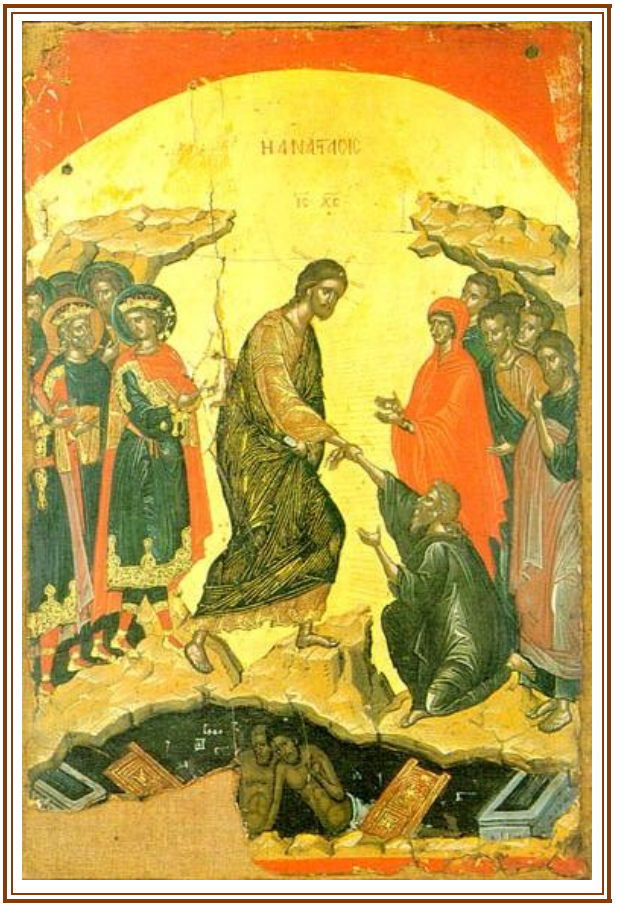

«Ἰσχύουσα αἰωνίως»

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

ἦχος α΄

Ἐξ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· συνέφερέ μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ᾽ ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρίν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ ἕνα τῶν θανέντων, τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ᾽ ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατεπόθη μου τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα

Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστίν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθών, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Γεωργίου Βιολάκη
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἅγιασμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Ἀργοσύντομον		Σύντομον
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Εἴσοδος

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἀναγνώσματα

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

1:1-13

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλόν.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω.

Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ

τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

κεφ. α΄ - δ΄

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρός με. 3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ᾽ αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου. 4 καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. 5 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸ θεὸν αὐτοῦ καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ᾽ αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρρεγχε. 6 καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. 7 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. 8 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ τοῦ πορεύῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; 9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. 10 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. 11 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. 12 καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ᾽ ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι᾽ ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐστι. 13 καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ᾽ αὐτούς. 14 καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· μηδαμῶς, Κύριε, μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ᾽ ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σύ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. 15 καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. 16 καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον καὶ ἔθησαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. Καί προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. 2 καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους 3 καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. 4 ἀπέρριψάς με εἰς

βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον. 5 καὶ ἐγὼ εἶπα· ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω
τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; 6 περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. 7 κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ
αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι, καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ Κύριε ὁ Θεός μου. 8 ἐν
τῷ ἐκλείπειν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἦλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή
μου εἰς ναὸν τὸ ἅγιόν σου. 9 φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεον αὐτῶν ἐγκατέλιπον. 10
ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. 11 Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν
ξηράν. Καί ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι
εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ
ἐγὼ ἐλάλησα πρός σε. 3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος·
ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. 4 καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς
τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· ἔτι τρεῖς ἡμέραι
καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. 5 καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ καὶ ἐκήρυξαν
νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. 6 καὶ ἤγγισεν ὁ
λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευή, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ περιείλετο τὴν
στολὴν αὐτοῦ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. 7 καὶ ἐκηρύχθη
καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· οἱ
ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲ νεμέσθωσαν
μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. 8 καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ
ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν λέγοντες· 9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς
καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; 10 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα
αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ
κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καί ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην
καὶ συνεχύθη, 2 καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου
ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι
σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. 3 καὶ
νῦν, δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ
ζῆν με. 4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; 5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς
πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ ἐκάθητο
ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. 6 καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ,
καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ σκιάζειν
αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. 7 καὶ
προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθαν, καὶ
ἀπεξηράνθη. 8 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι
καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε

καὶ ἐπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπε· καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. [9] καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. [10] καὶ εἶπε Κύριος· σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ᾽ αὐτὴν οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. [11] ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.
Σοφία. Πρόσχωμεν.

3:1-23 καὶ Ὕμνος Τριῶν Παίδων 1-33

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἓξ, καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. [2] καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους τε καὶ τυράννους καὶ τοὺς ἐπ᾽ ἐξουσιῶν καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. [3] καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ᾽ ἐξουσιῶν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς, καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. [4] καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· ὑμῖν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλῶσσαι· [5] ἧ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· [6] καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. [7] καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. [8] τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους [9] τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. [10] σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν [11] καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. [12] εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. [13] τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. [14] καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; [15] νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ παντὸς γένους

μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; [16] καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· [17] ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· [18] καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκόνι, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. [19] τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ· [20] καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγὼ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. [21] τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, [22] ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. [23] καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι. καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

Καὶ συστὰς Ἀζαρίας προσύξατο οὕτως καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν· [2] Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, [3] ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια, [4] καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. [5] ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ [6] καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. [7] καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας [8] καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. [9] καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. [10] μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου [11] καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, [12] οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. [13] ὅτι, δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, [14] καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία οὐδὲ προσφορὰ οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος· [15] ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν [16] ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων καὶ ὡς ἐν μυριάσιν

ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. [17] καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ φοβούμεθά σε καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, [18] μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου [19] καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ [20] καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· [21] καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην. [22] Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν καὶ στυππίον καὶ κληματίδα. [23] καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα. [24] καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. [25] ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου [26] καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ καὶ οὐκ ἐλύπησεν οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. [27] Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ηὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες· [28] Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, [29] καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. [30] εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. [31] εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. [32] εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. [33] εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος 𝅘𝅥𝅯 Πα

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
Μ. Εβδομάς 1971 σ.316*

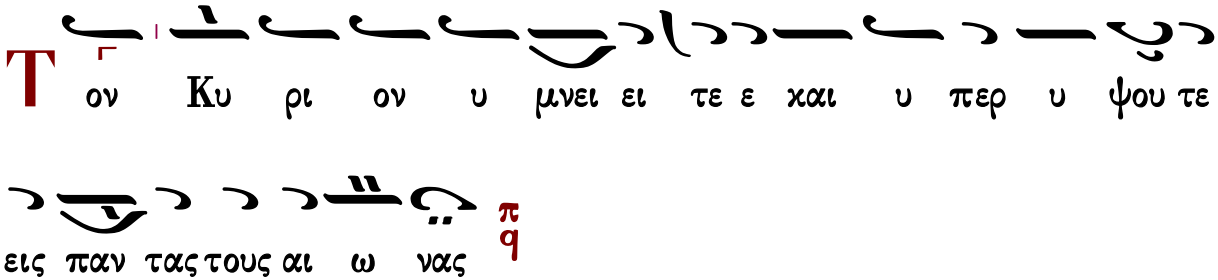

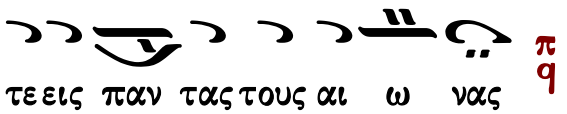

στὸ τέλος

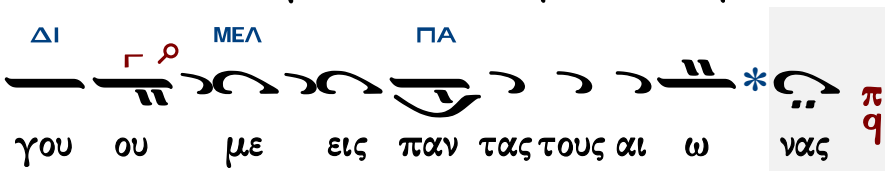

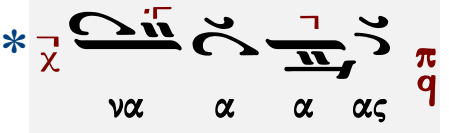

Ὕμνος τῶν τριῶν Παίδων

1. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
2. Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.
3. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.
4. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.
5. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.
6. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.
7.Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.
8. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.
9. Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον.
10. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.
11. Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.
12. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.
13. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον.
14. Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.
15. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.
16. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

17. Εὐλογεῖτε, ἀπόστολοι, προφῆται, καὶ μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.
18. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
19. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ελέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Πέτρου Λαμπαδαρίου	Γαβριὴλ Κουντιάδου Ι
Γεωργίου Τσατσαρώνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Γαβριὴλ Κουντιάδου ΙΙ

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄. Ψαλμὸς ξε΄.
Πρόσχωμεν
∴ Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.
∴ Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Σοφία
Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

6:3-11

Ἀδελφοί, [3] ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. [4] Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. [5] Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· [6] τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. [7] Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. [8] Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, [9] εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. [10] Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. [11] Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ

Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Εἰρήνη σοι.

Ἀνάστα ὁ Θεὸς

ἦχος βαρὺς

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

28:1-20

Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. 2Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 3Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. 4Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. 5Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· 6οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· 7Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν. 8Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 9Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς

πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. [10]Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται. [11]Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. [12]Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· [13]Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. [14]Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσωμεν. [15]Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. [16]Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. [17]Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. [18]Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. [19]Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, [20]διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος δ΄ Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

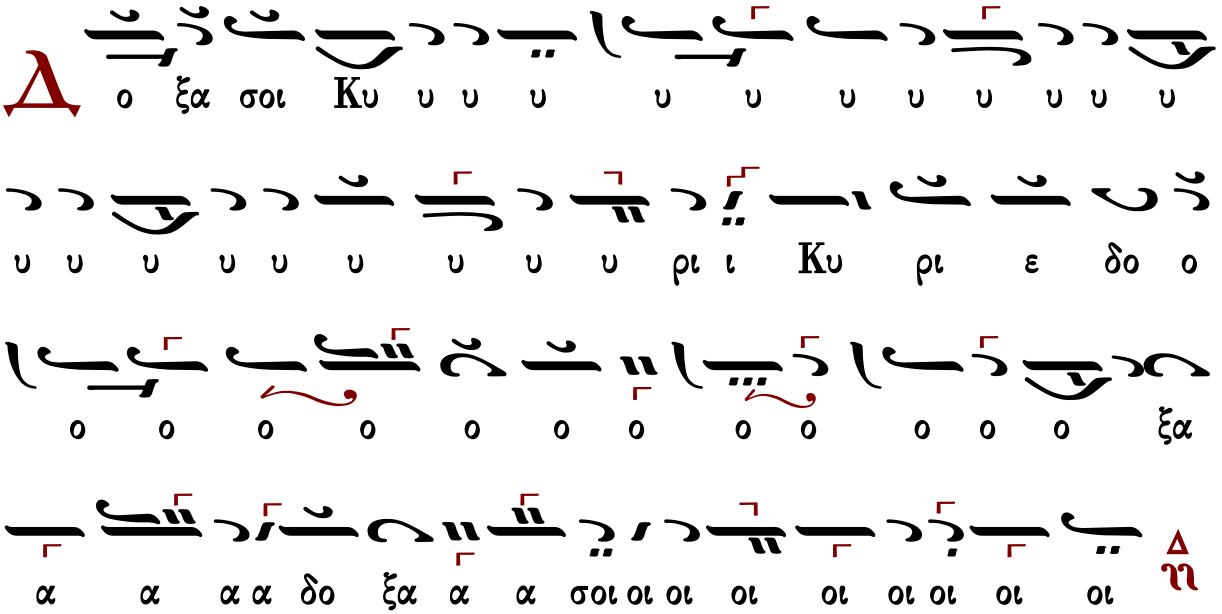

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων, τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

ἦχος πλ.α΄

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γηΐνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα.

617	Πέτρου Λαμπαδαρίου	276	Δοσιθέου Κατουνακιώτου Ι
351	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	488	Δοσιθέου Κατουνακιώτου ΙΙ
223	Ἰωάννου Σακελλαρίδου	284	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
348	Γεωργίου Καρακάση	353	Κωνσταντίνου Λάμπρου
282	Γεωργίου Τσατσαρώνη	414	Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Λειτουργικά

Πατριαρχικὰ	Γεράσιμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Ψάχου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙΙ

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοι, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῴζων ἡμᾶς· Ἀλληλούια.

300	Πέτρου Λαμπαδαρίου	α′	371	Κωνσταντίνου Λάμπρου
397	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	πλ.α′	249	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
198	Γεωργίου Τσατσαρώνη		--	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
206	Δημητρίου Σουρλαντζῆ			

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

ἦχος β′ ἢ πλ.β′

Μνήσθητι, εὔσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ λῃστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β′		ἦχος πλ.α′
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν…
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν…
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι᾽ ἡμᾶς ἐκών· ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος· ὁ ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἁγιάζων· ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἑκουσίου πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιεστῶτα λαόν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον. Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου	Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,

πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.
Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

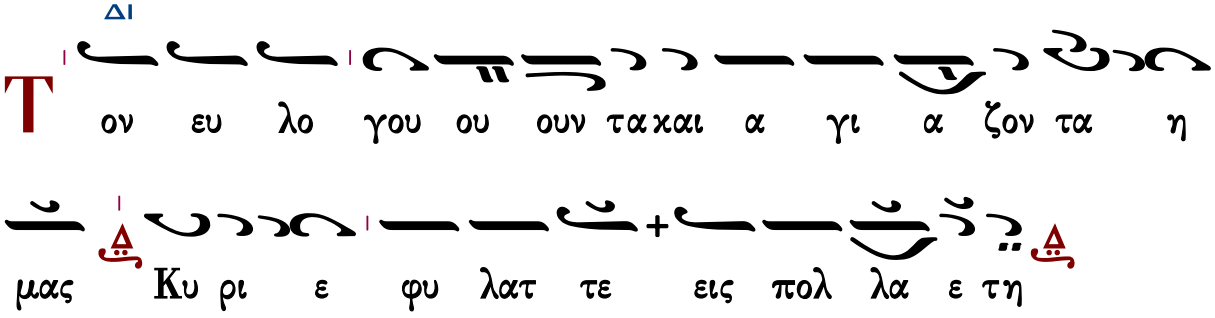

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

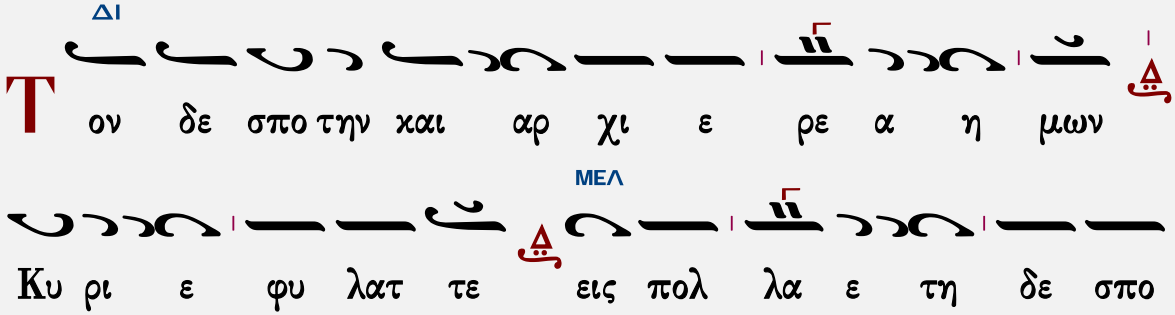

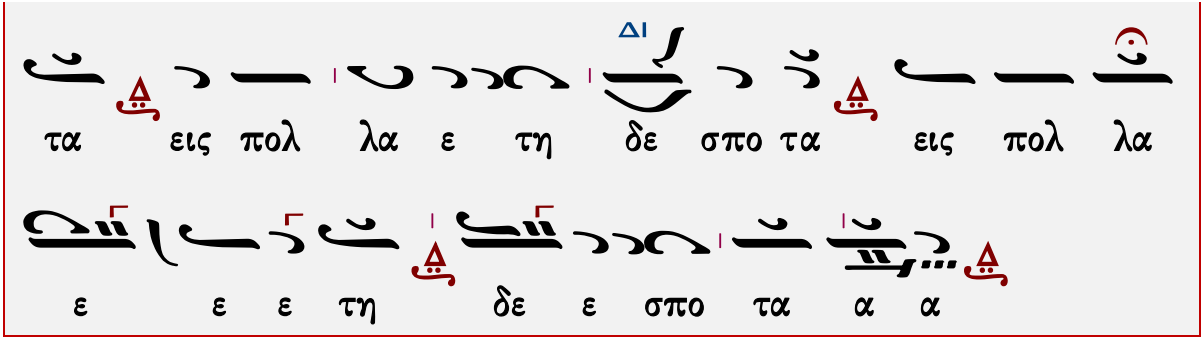

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους μᾶς ἐπισημαίνουν τὰ λάθη πού ἔχουν ἐντοπιστεῖ.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

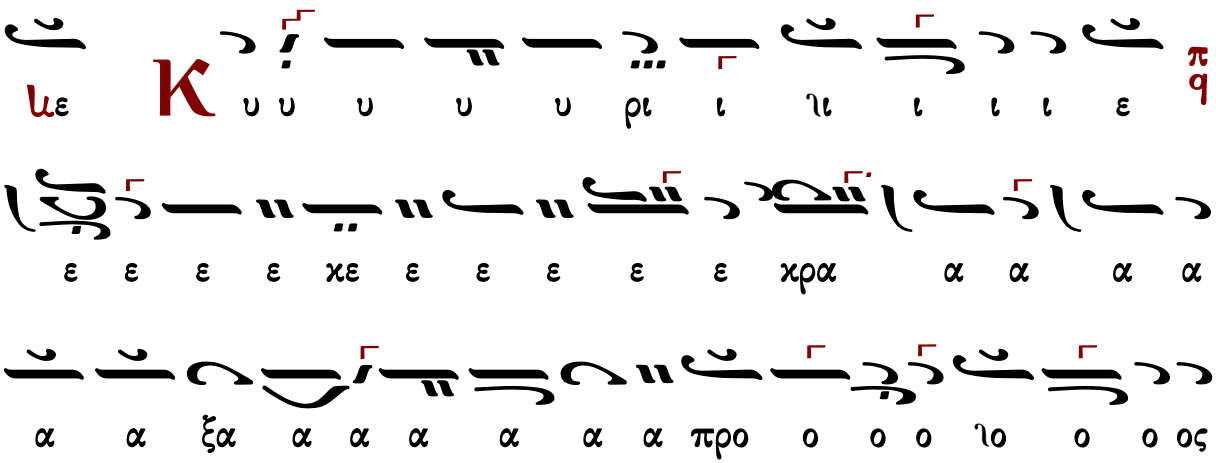

χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο

α α α α α α α α α εισ α α α α α

α α προ ο ο ο ιο ο ο ος σε εισ α α α α

χε ε ε ε χρα α α α α α ξα α α α α

ε ε ε ε ρι ι ιι ι ι ι ε ε ε ε Κυ υ υ υ υ

μου Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

α α α χου σο ο ο ο ο ο ο ο ον

ο ον μου ου ου ου ου ουου ιου ου ου ου εισ

α εισ α α α α α α χου σο ο ο ιο ο ο

σε εισ α α α α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο προ σχε ε ε ε ε ε ες τη φω
ω ω ω ω ω ω ω ω τη φω ω ω νη η η
ιη η η η η η η η η της δε η η η
η ιη δε η η σε ε ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ως
μου εν τω χε ε χρα α γε ε ε ε ε ναι αι
αι αι αι αι αι με ε ε ε ε ε προ ο ο ος
σε ε ε ε ε ε ε ε ει σα α α α ια α
α εισ α α χου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου
ιου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε

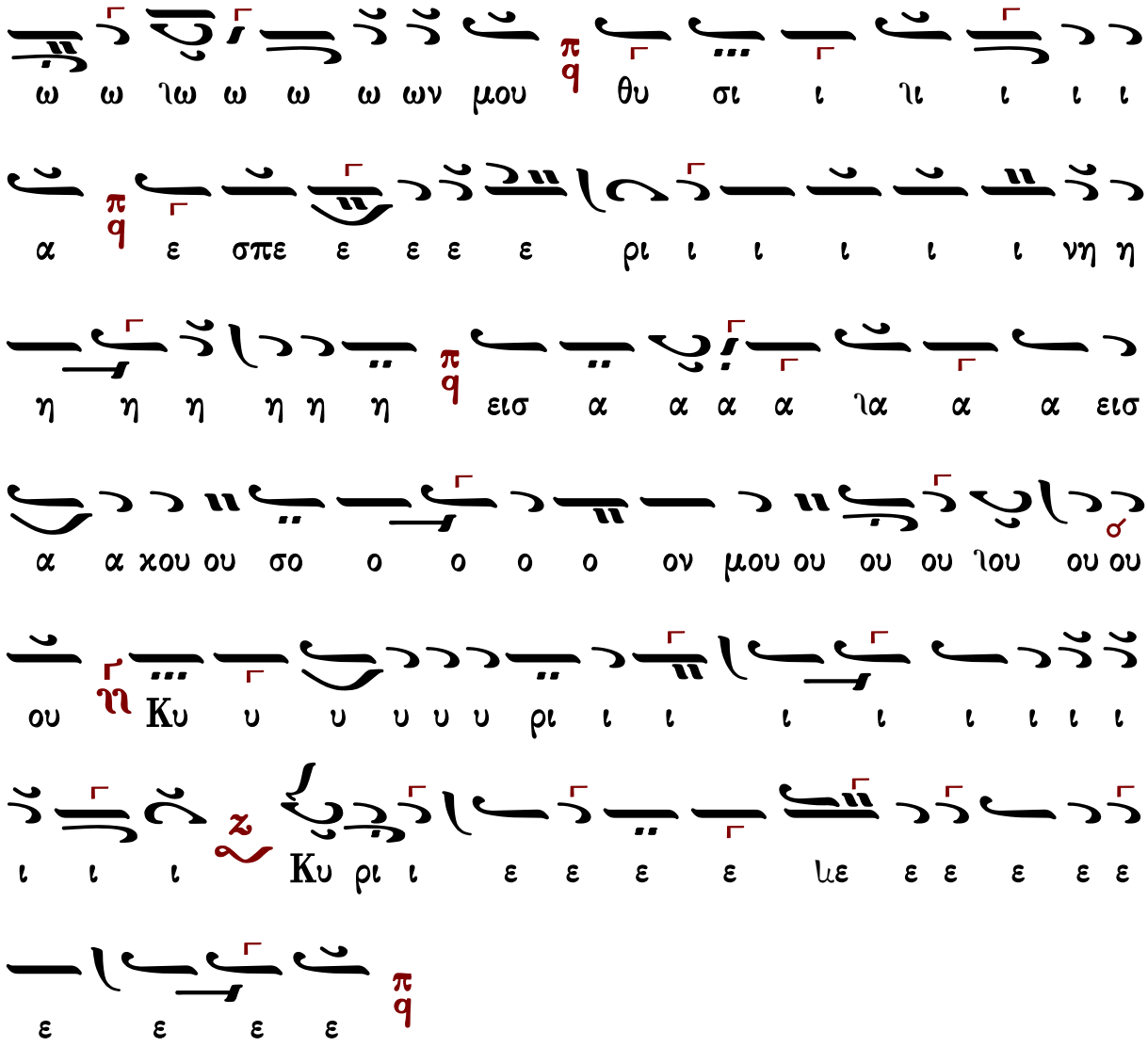

Πέτρου Βυξαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

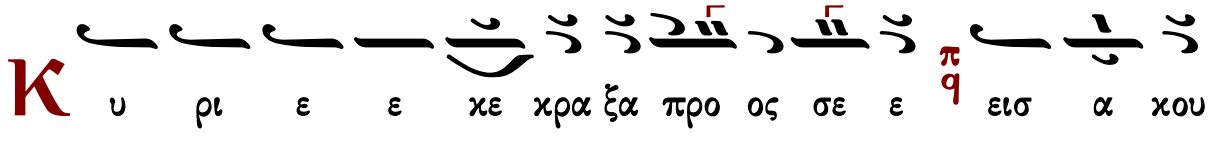

σο ο ο ο ο ον μου π/q εισ α χου σον μου ου Κυ υ
υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε χε ε χρα ξα προ ος
σε ε η/ε εισ α χου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη
φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου π/q
εν τω χε χρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε η/ε εισ α
χου σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε π/q
Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η
η η μου π/q ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω
πι ο ο ο ο ο ον σου π/q ε παρ σις τω ων χει ει
ρω ων μου η/ε θυ σι α ε σπε ρι ι νη η η/ε εισ α χου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

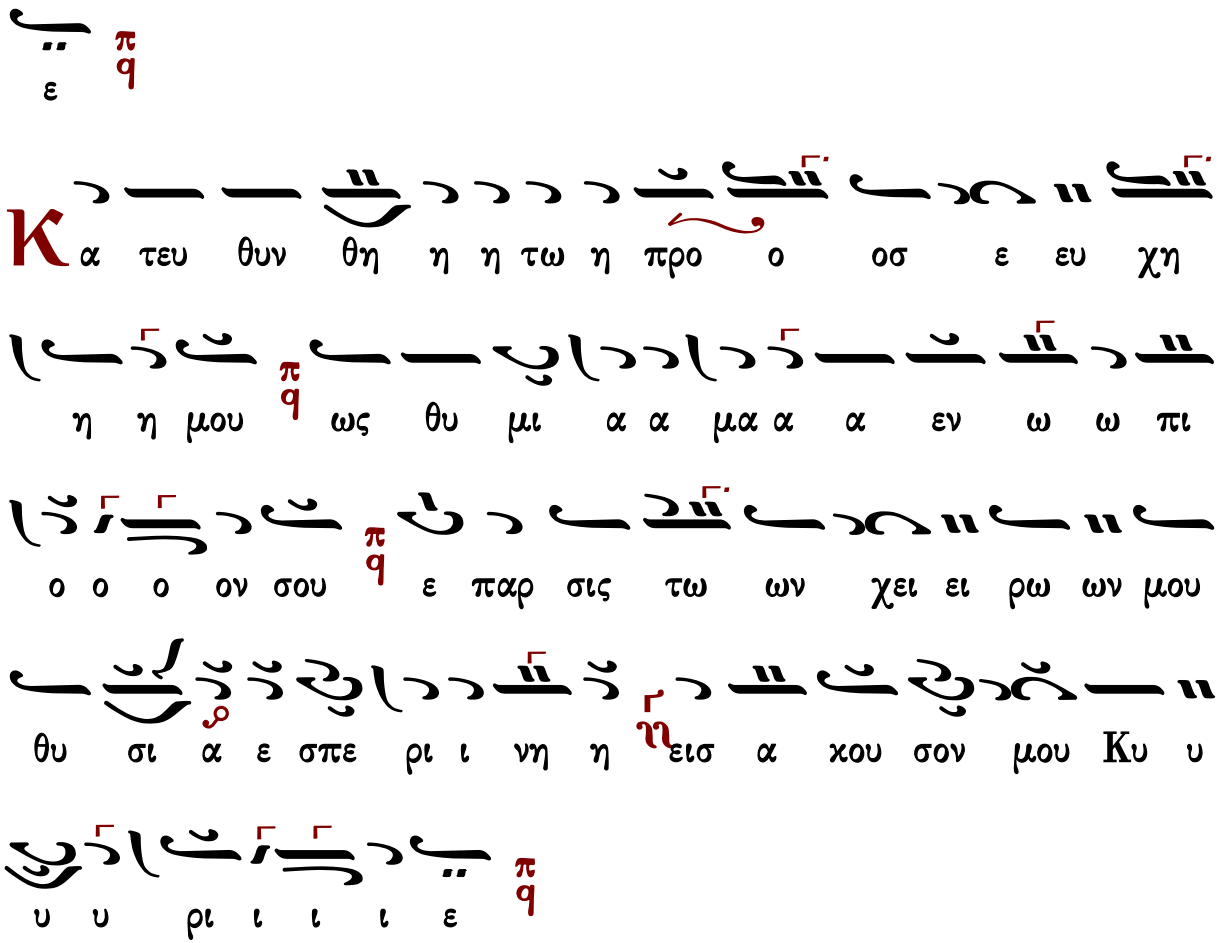

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

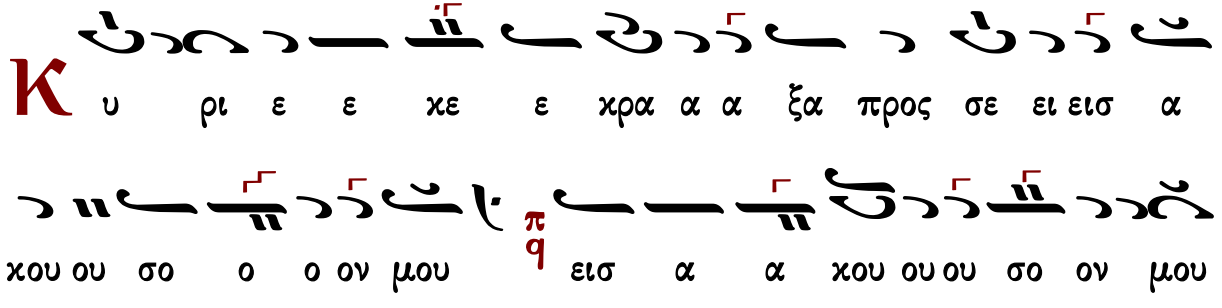

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε χε ε
χρα α α ξα προς σε ει εισ α χου ου σο ο ο ον μου
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω
ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω
ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

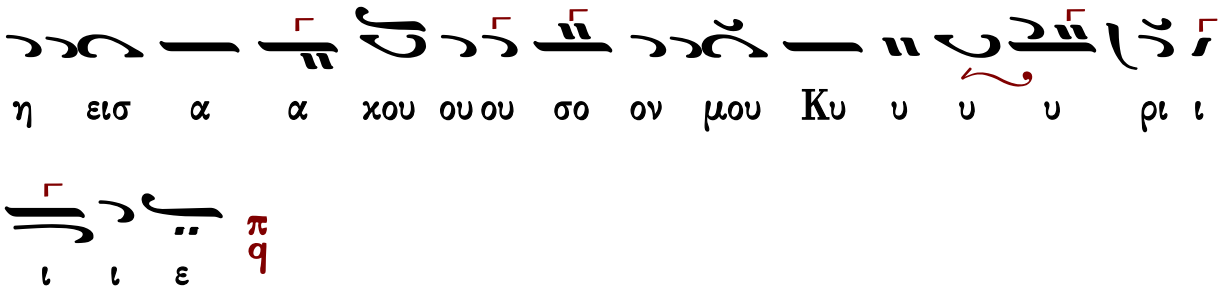

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

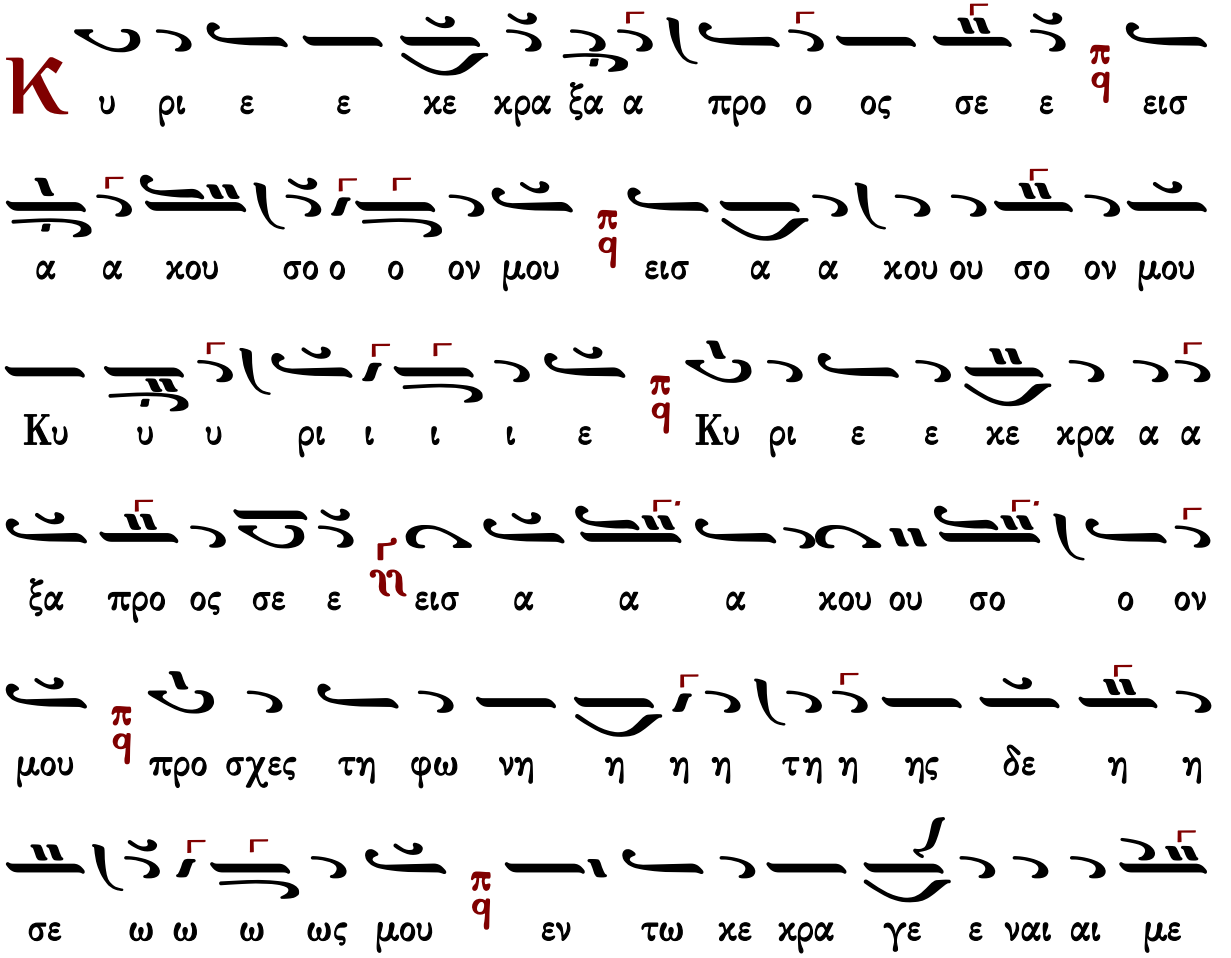

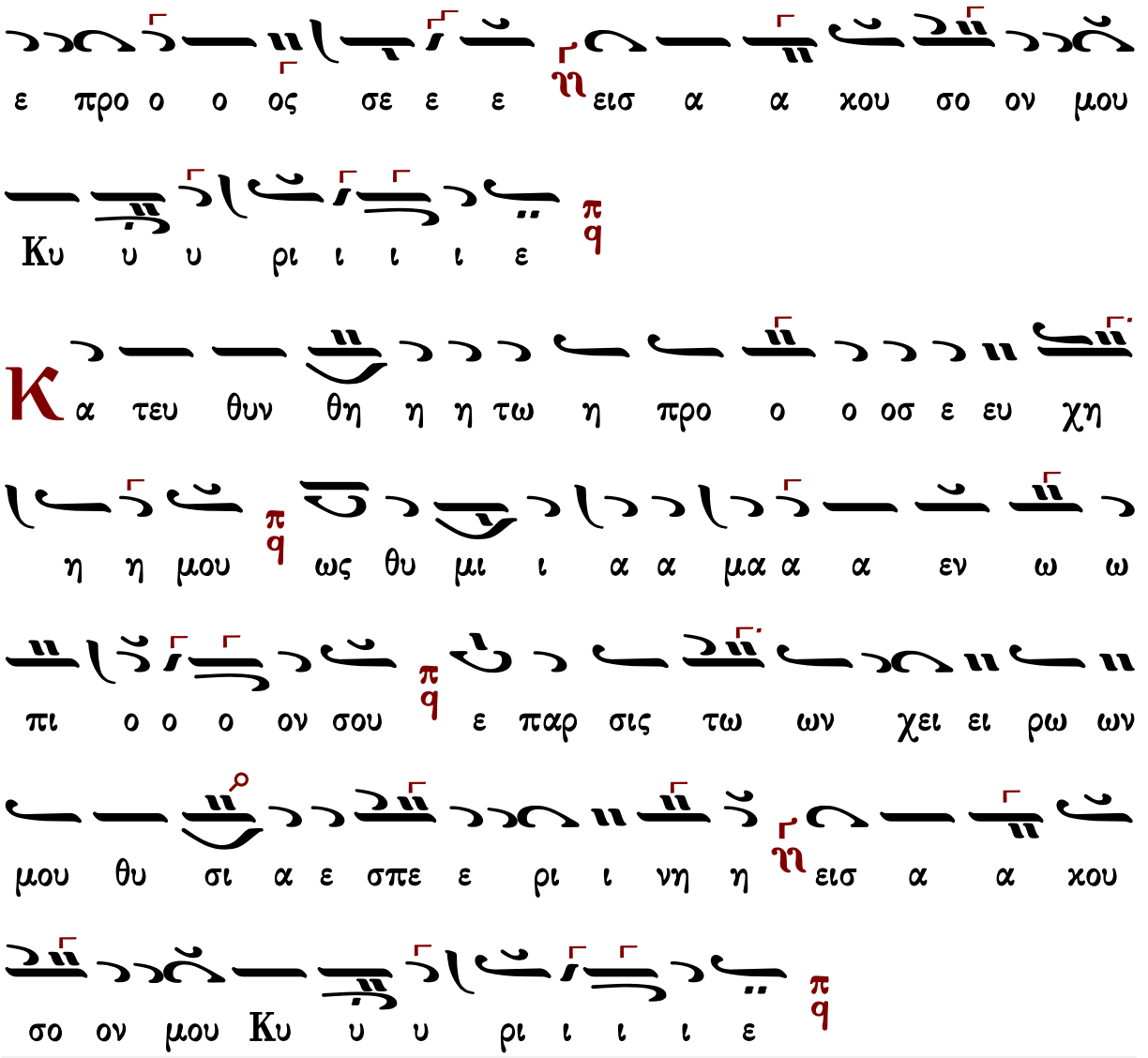

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος 4 q Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

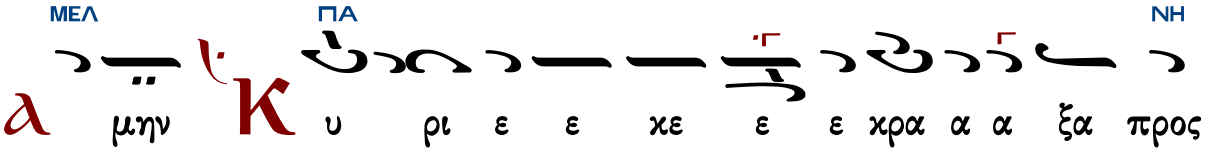

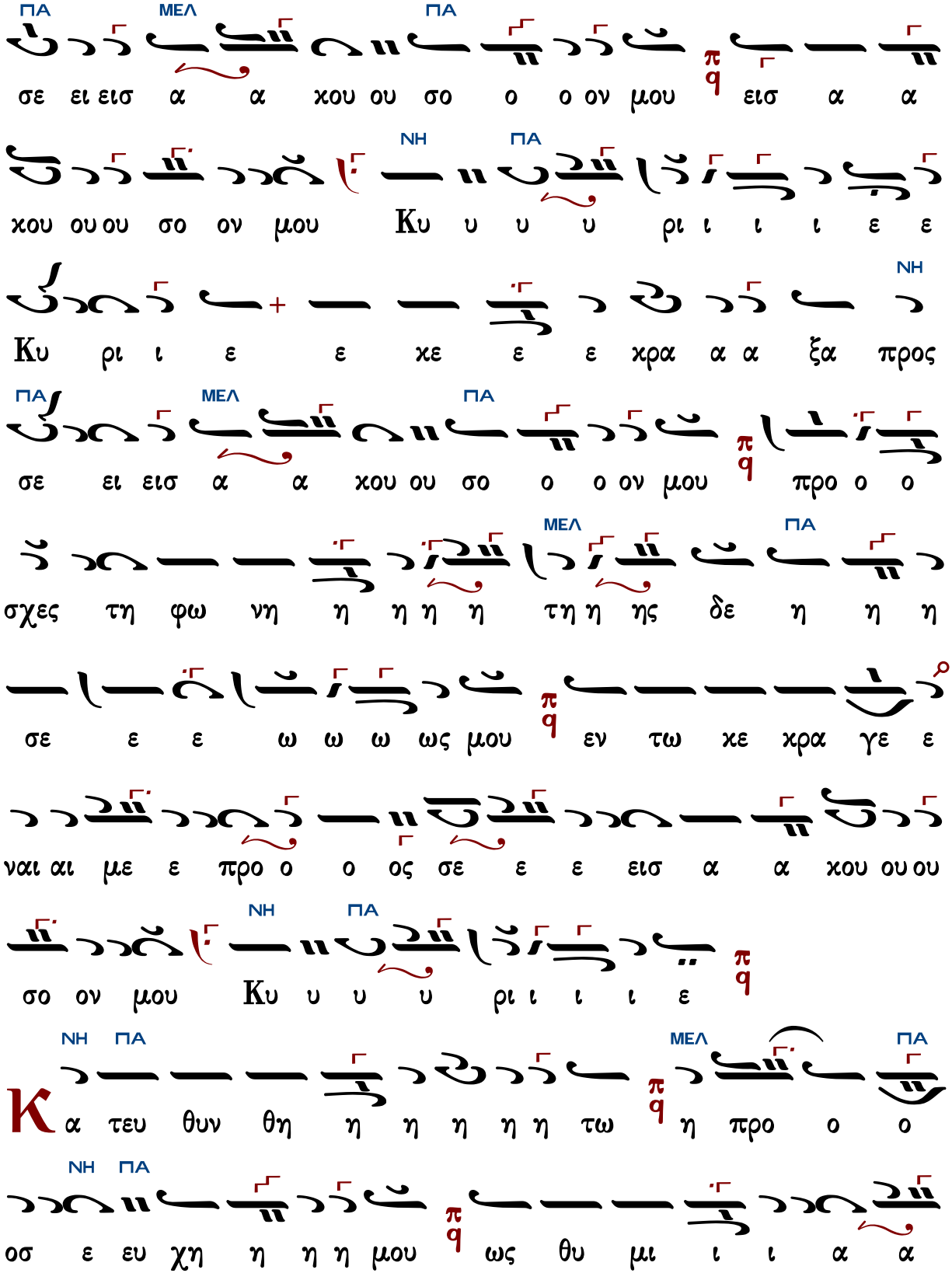
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α
χου ου ου σο ον μου ΝΗ ΠΑ Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε
ΝΗ
Κυ ρι ι ε ε χε ε ε χρα α α ξα προς
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
σε ει εισ α α χου ου σο ο ο ον μου π q προ ο ο
ΜΕΛ ΠΑ
σχες τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
σε ε ε ω ω ω ως μου π q εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α χου ου ου
ΝΗ ΠΑ
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κα τευ θυν θη η η η η τω π q η προ ο ο
ΝΗ ΠΑ
οσ ε ευ χη η η μου π q ως θυ μι ι ι α α

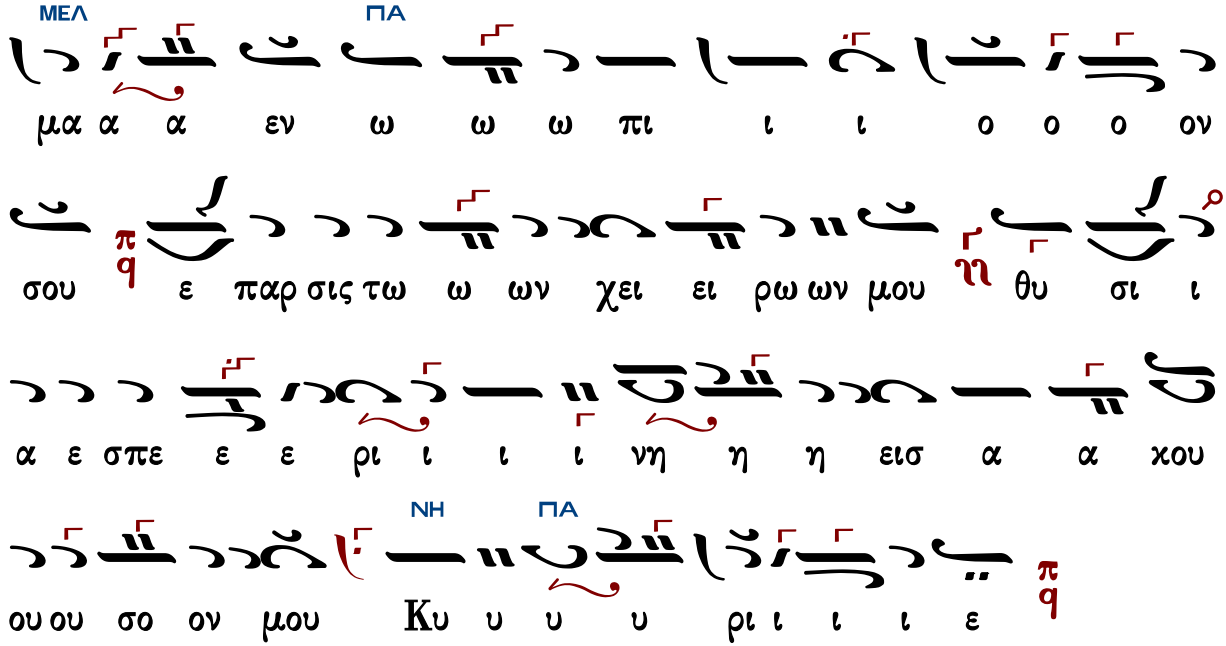

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη 1

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

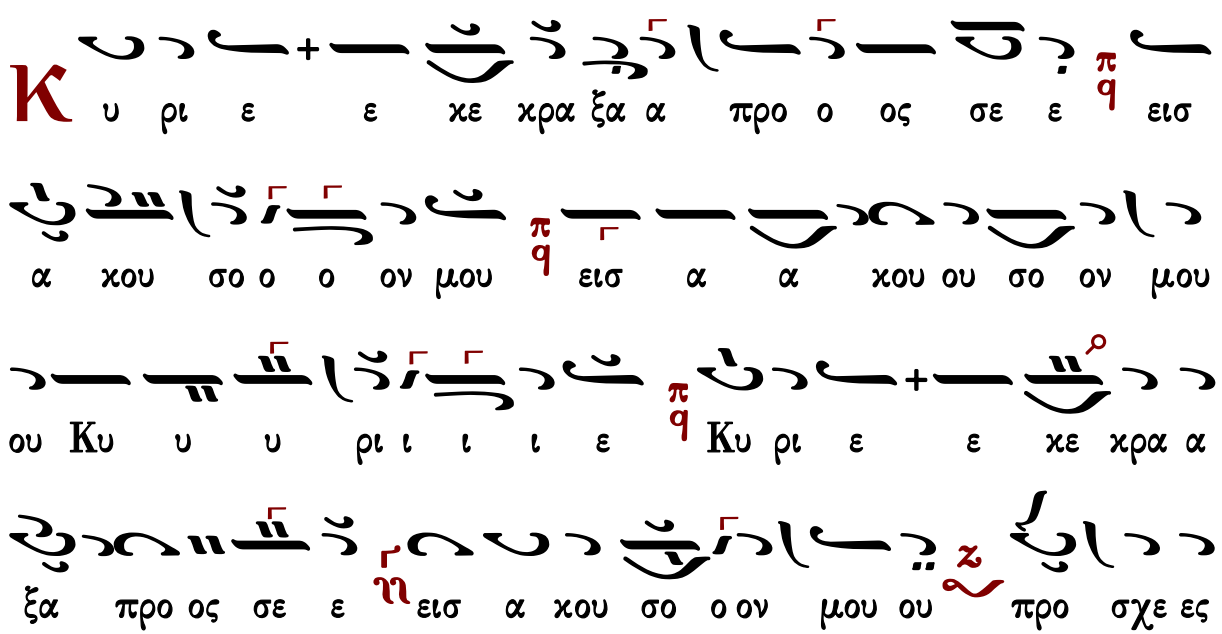

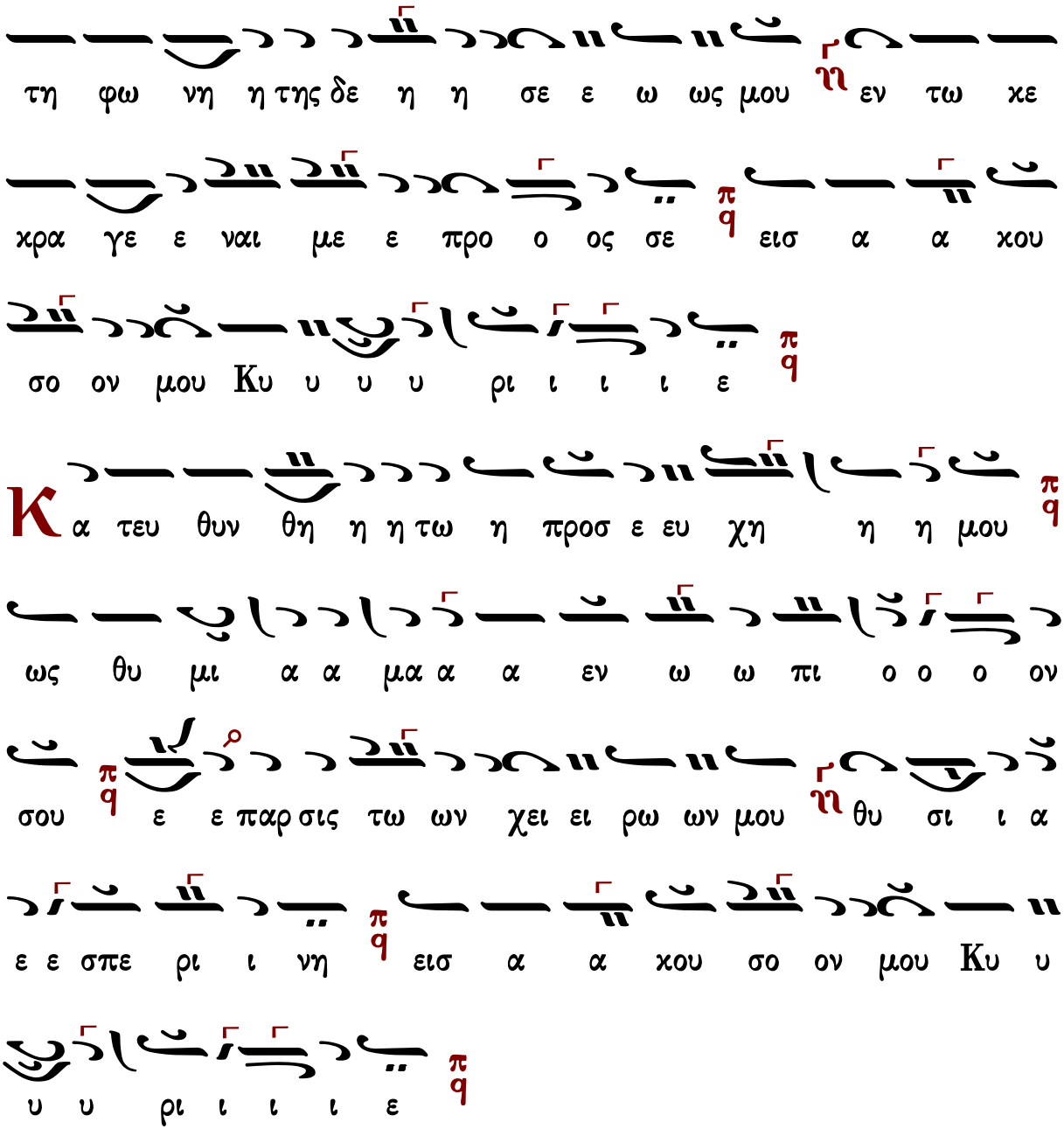

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κ υ ρι ε ε χε ε χρα ξα προ ο ος σε ε
εισ α χου ου σο ο ον μου εισ α α χου ου σο ον
μου ου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε χε
ε ε χρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α χου
σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη τησ δε η η
σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε
ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α χου σο
ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου
ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

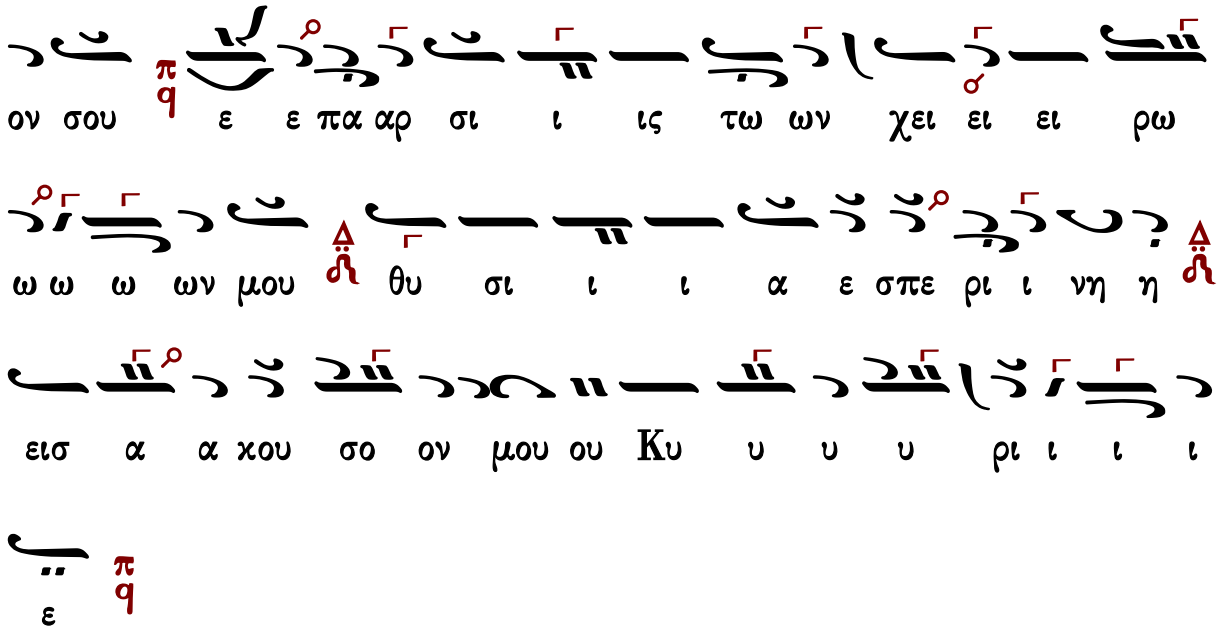

Στιχολογία

Πέτρου Βυξαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

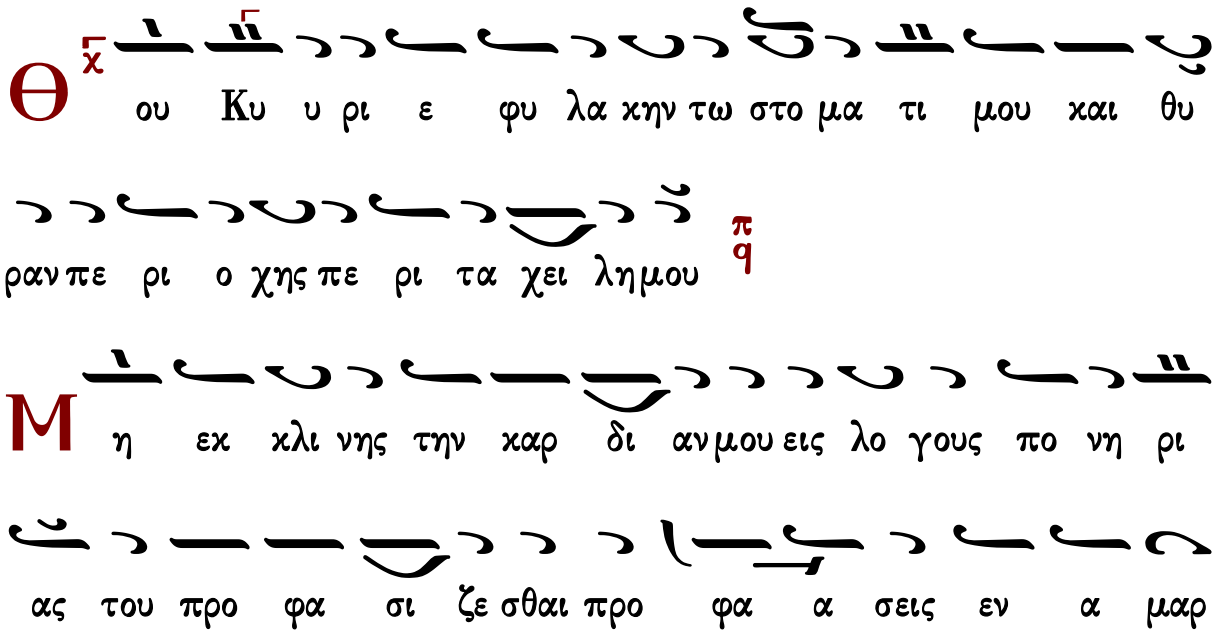

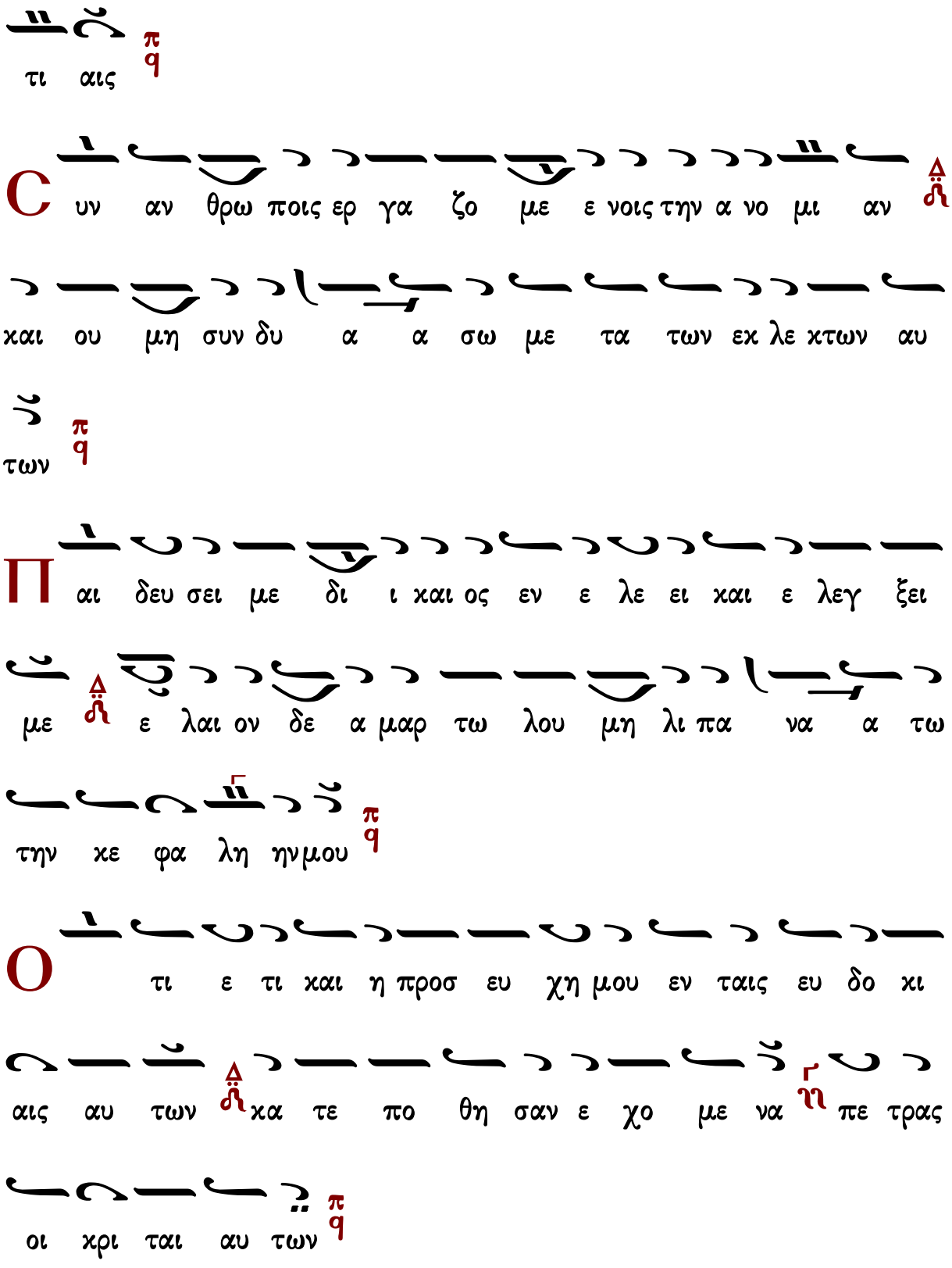
τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την χε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των

Α
κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ὧσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
π q
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
π q
Φ
υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι καὶ α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
π q
Π
ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε λθω
π q

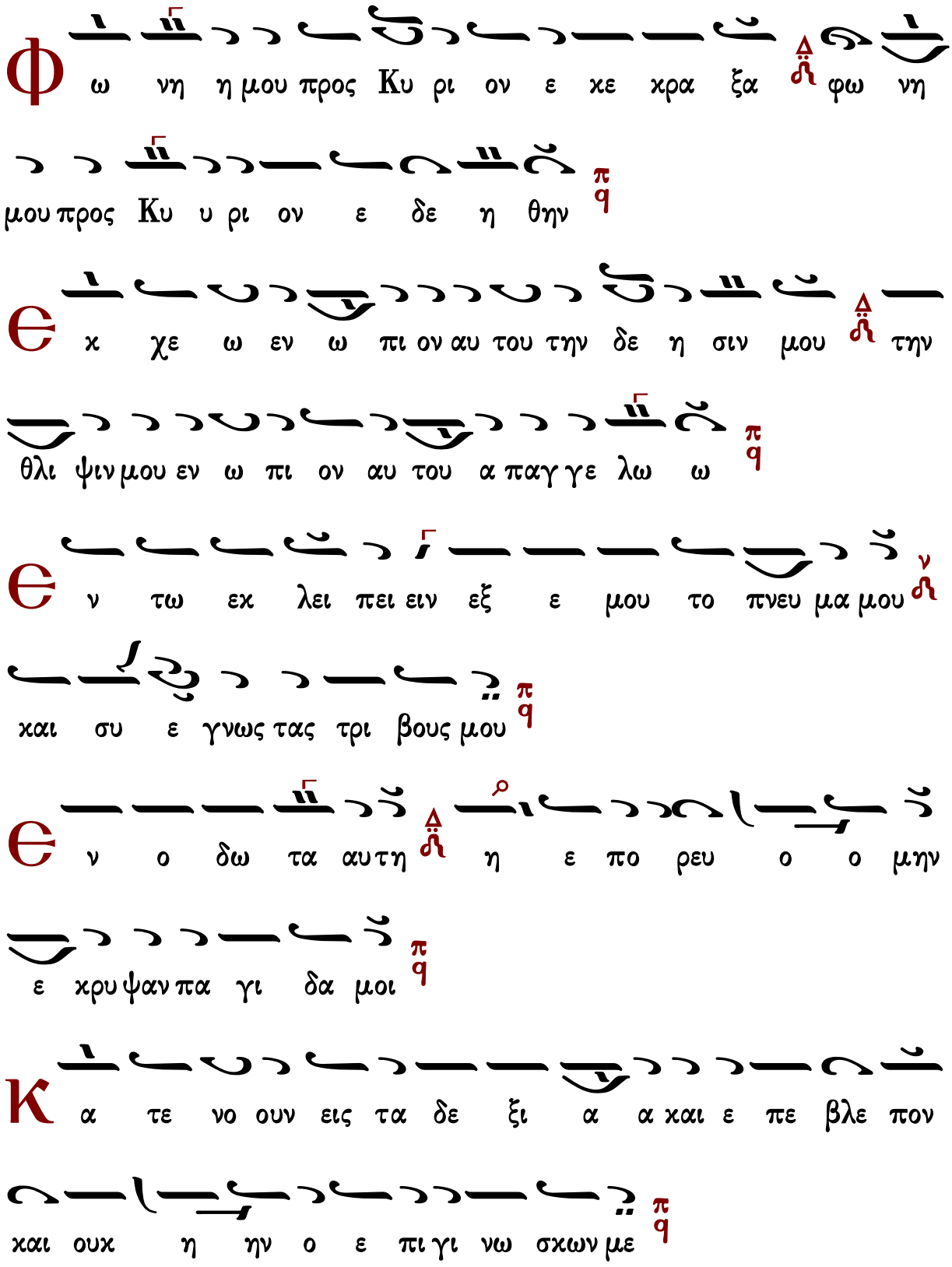
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε χρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

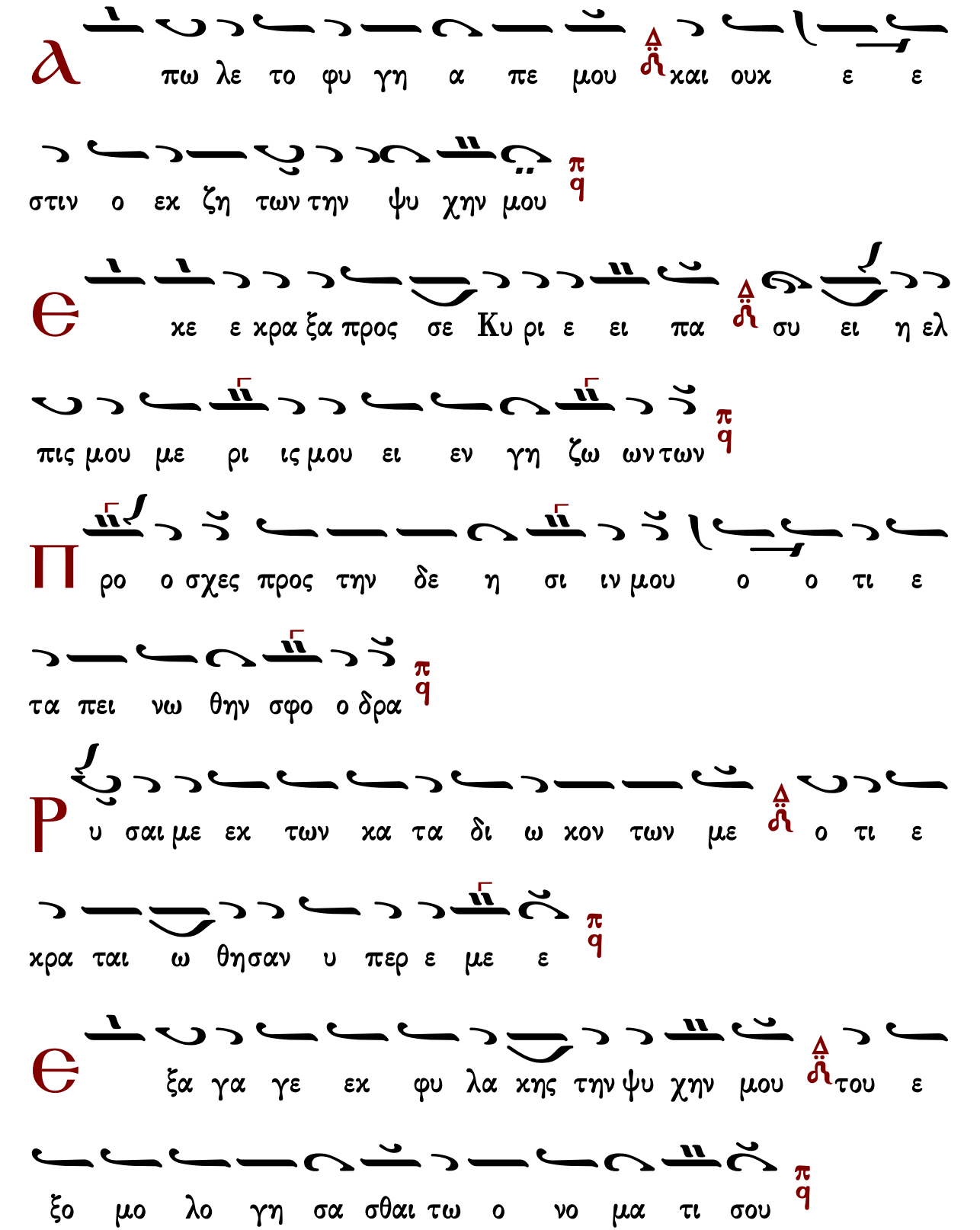
α
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
π q
ϵ
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
π q
Π
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
π q
Ρ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
π q
ϵ
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
π q

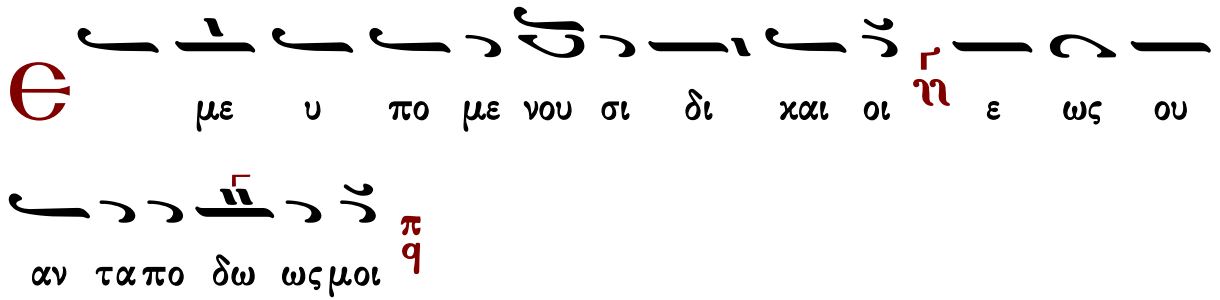

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

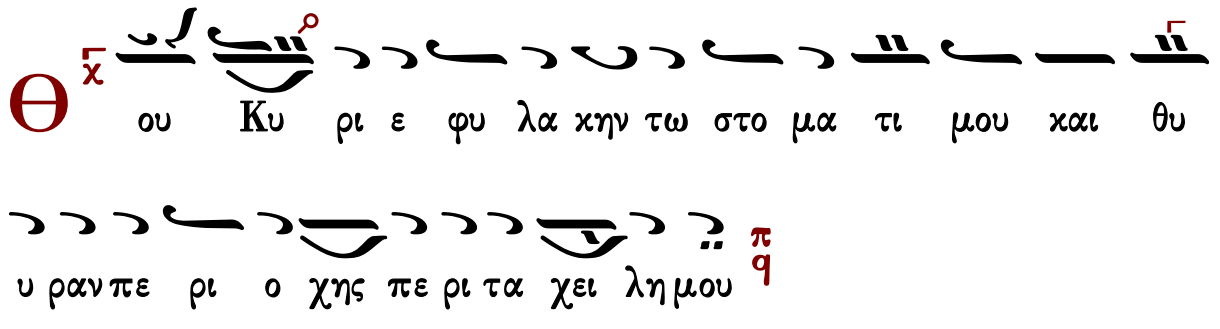

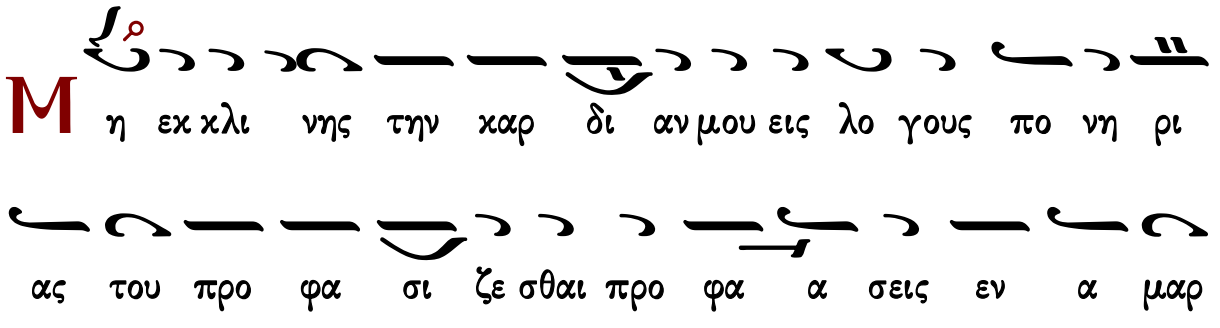

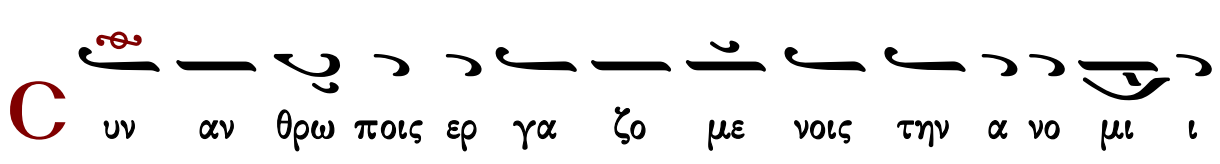

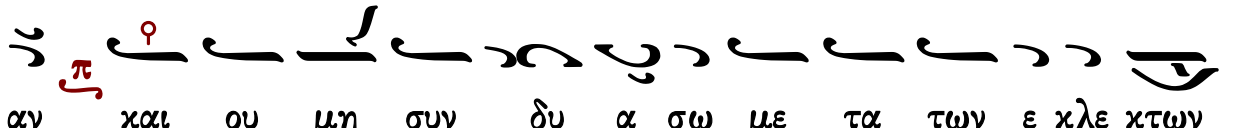
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων
αυ των

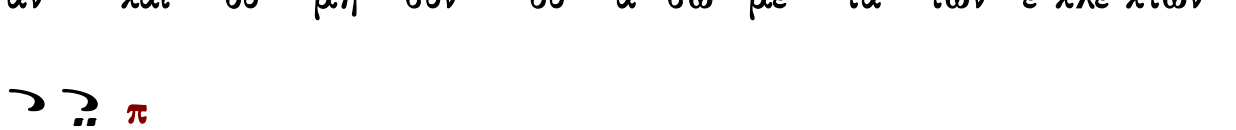
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α
τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των χα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

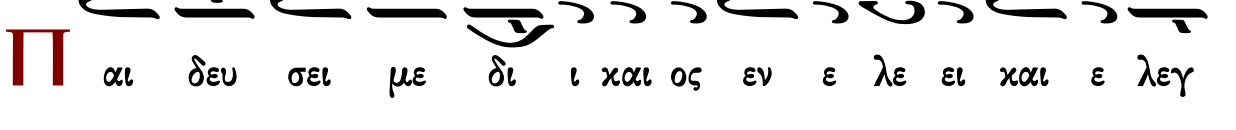
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

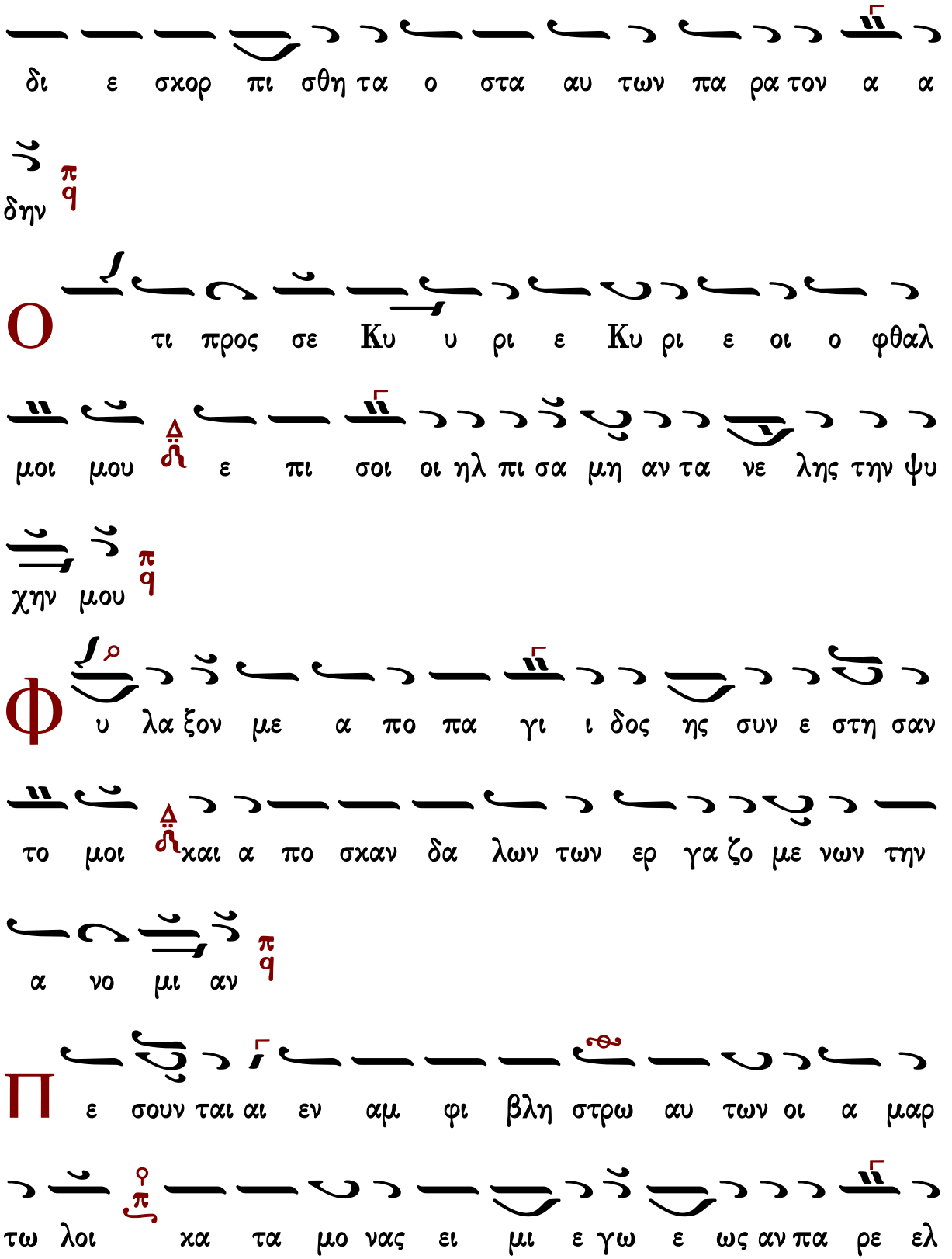
δι ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

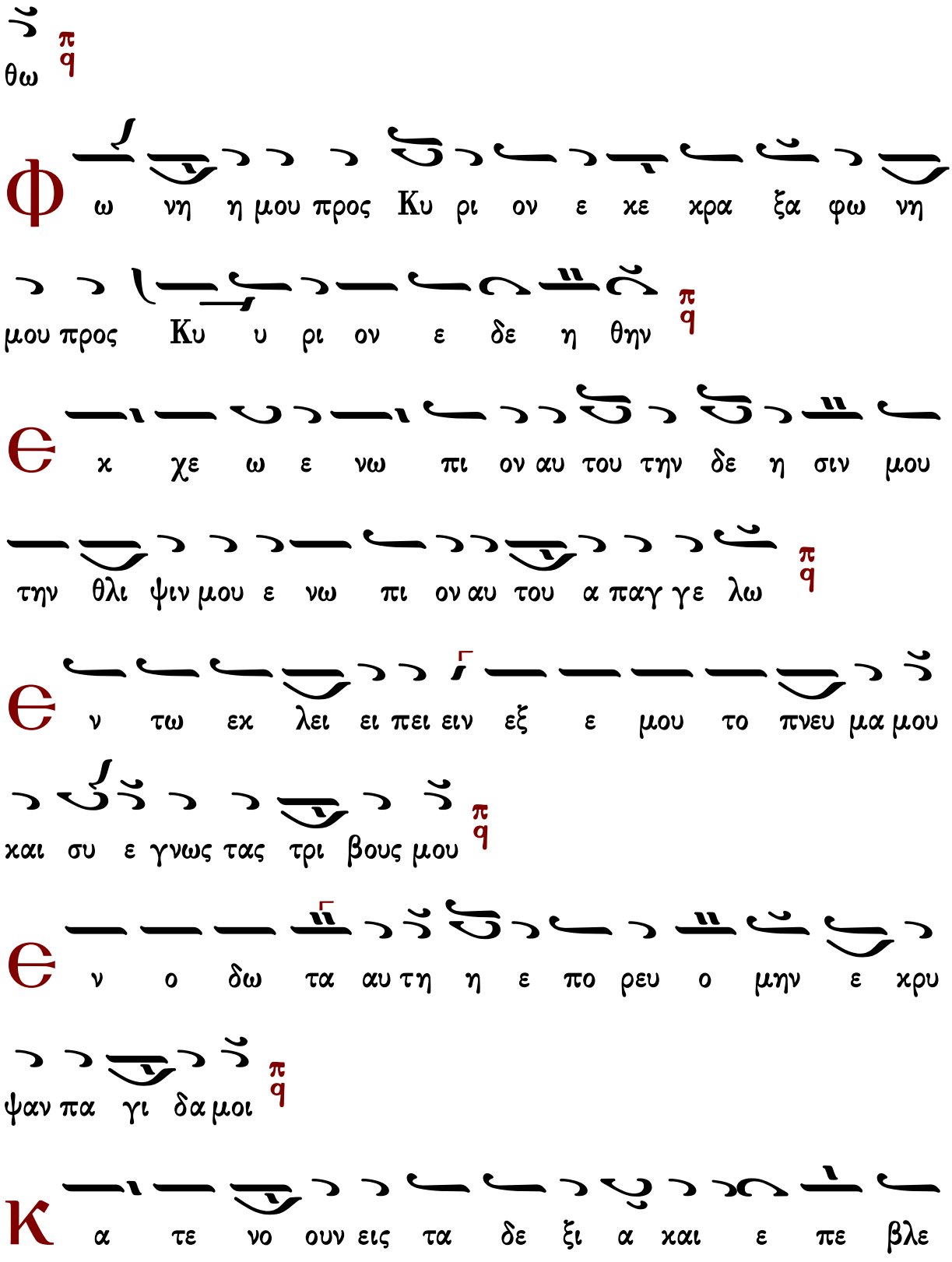
θω
π q
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
π q
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
π q
ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
π q
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
π q
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον χαι ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα σου ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

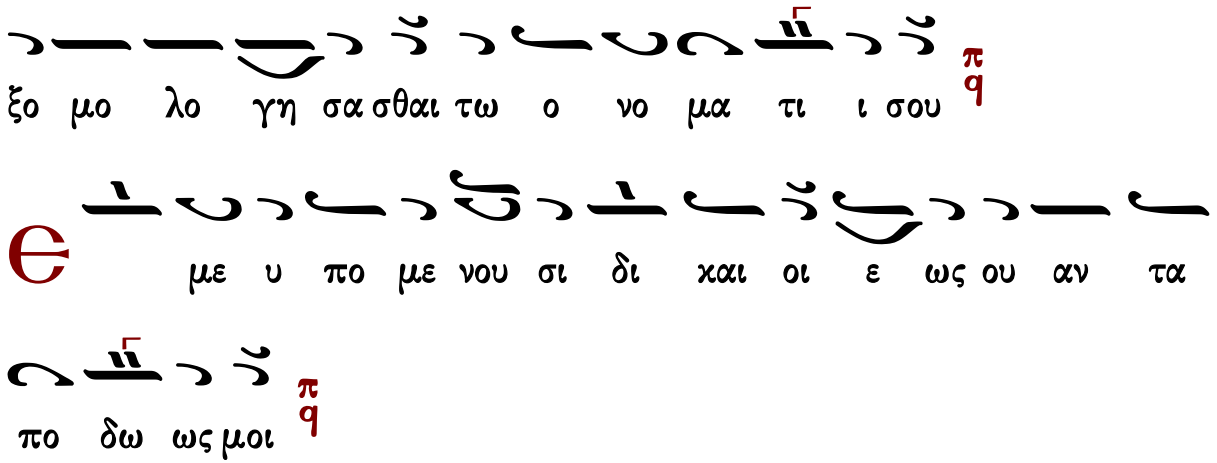

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

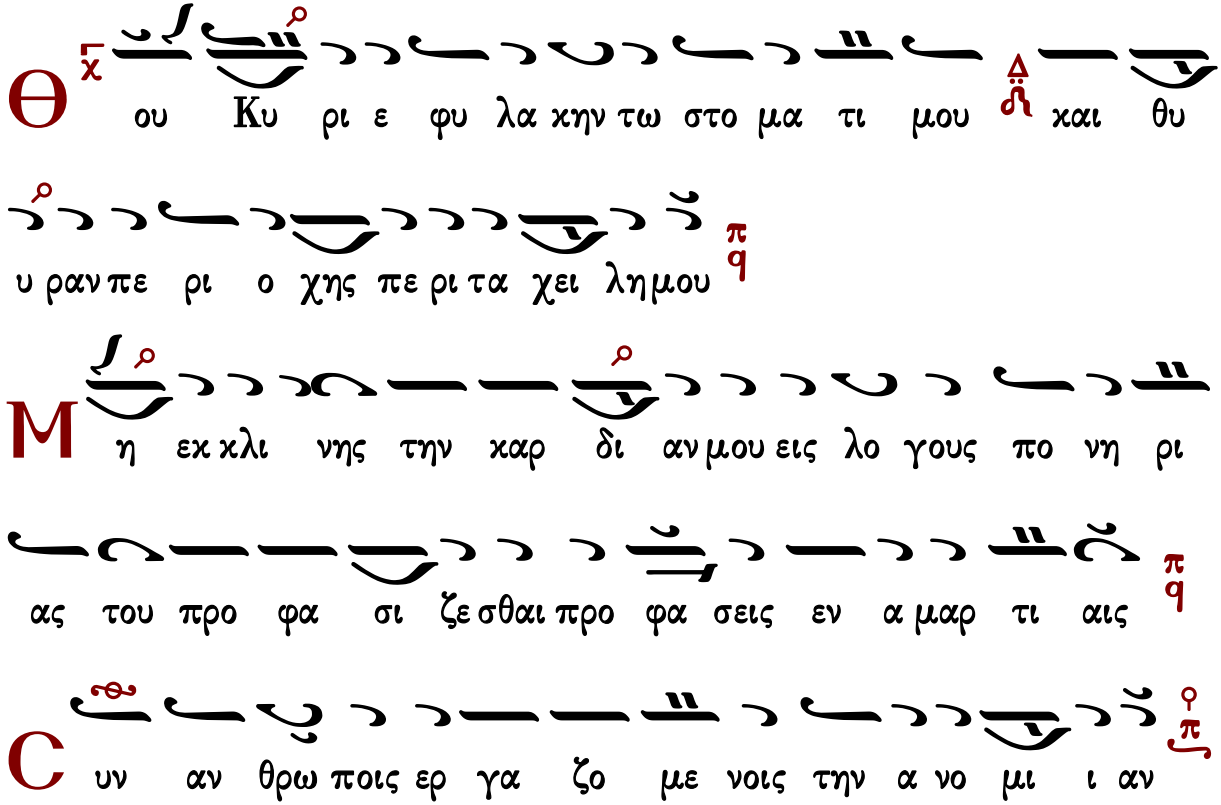

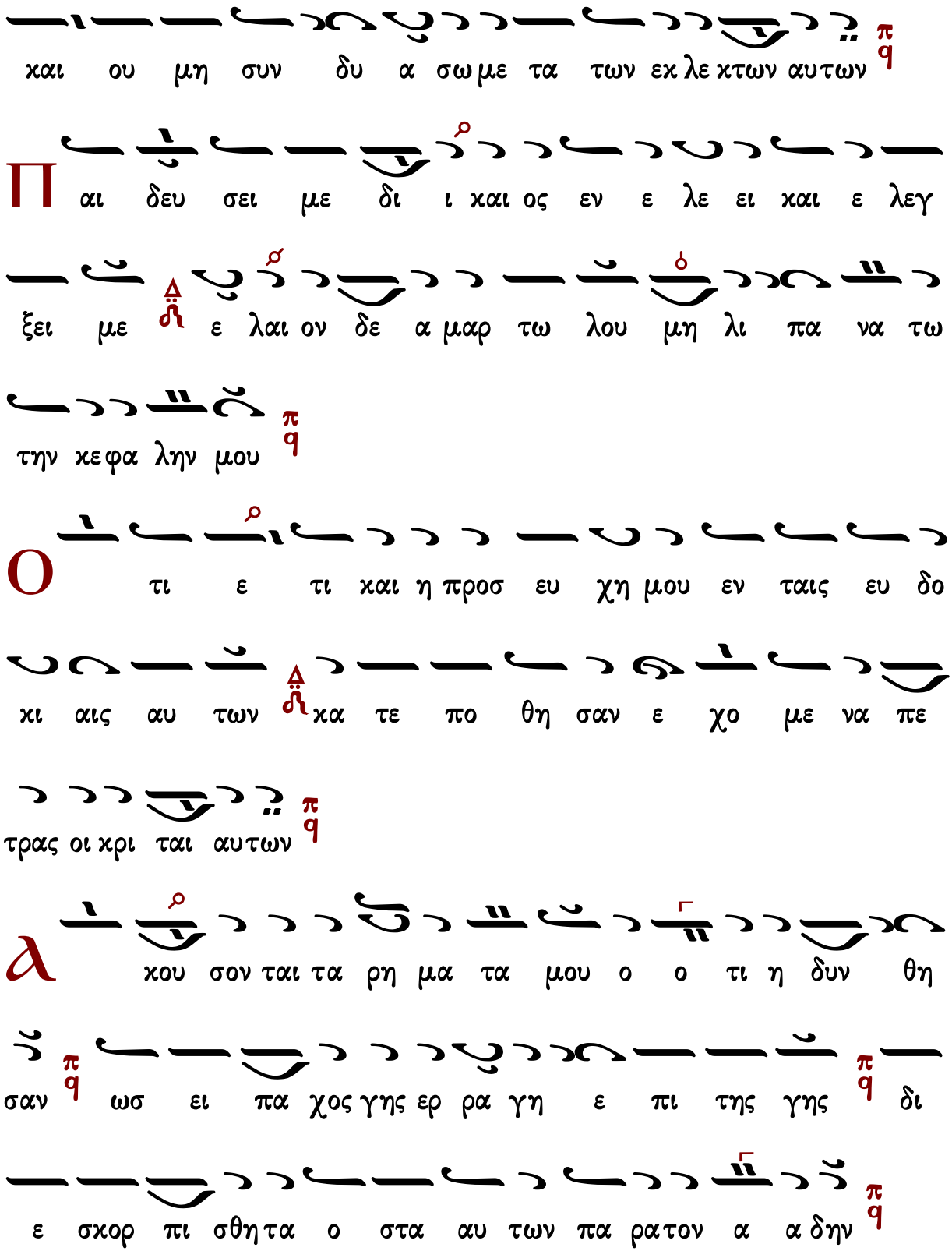
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ελ αι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

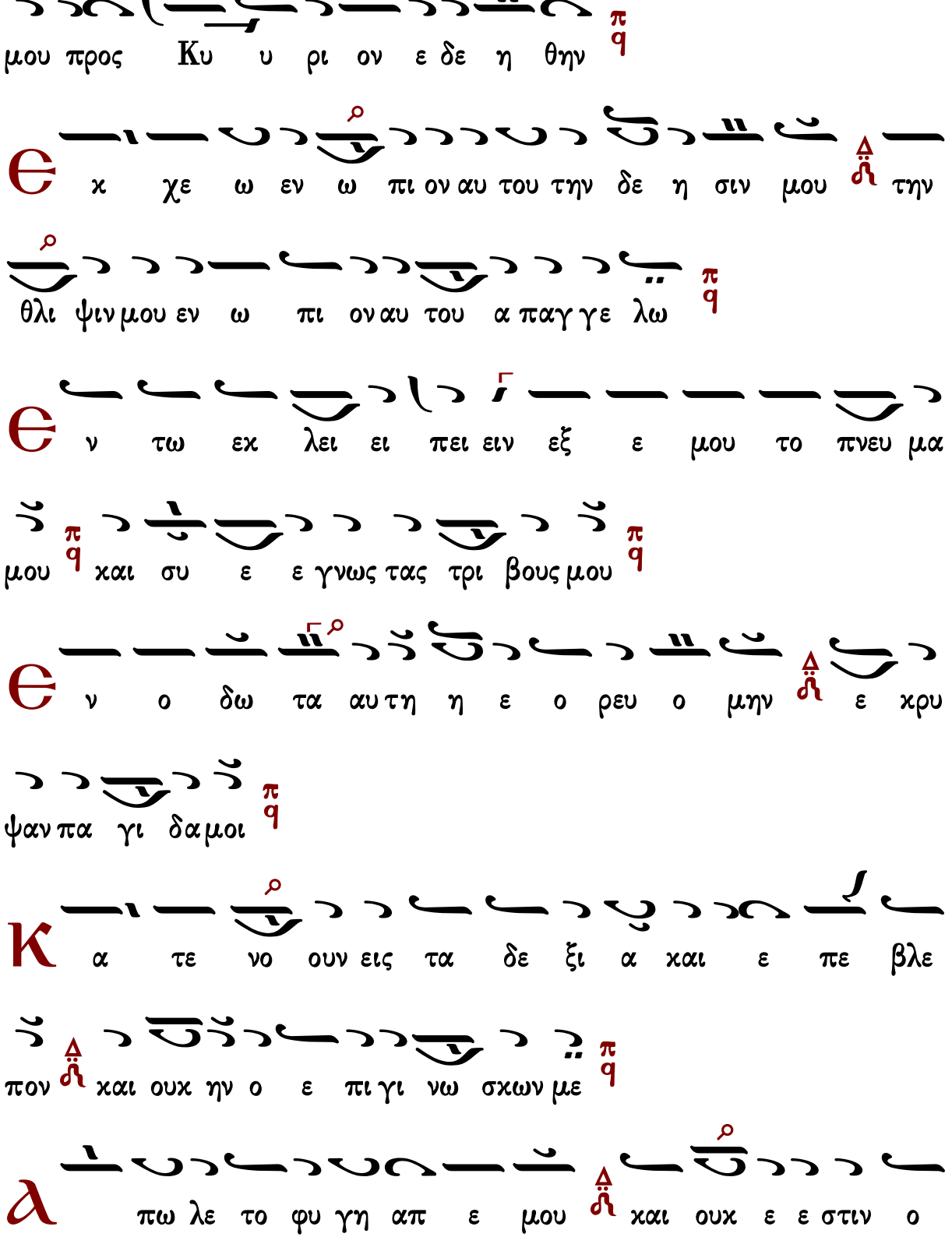
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
ϵ χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
ϵ ν τω εχ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
ϵ ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

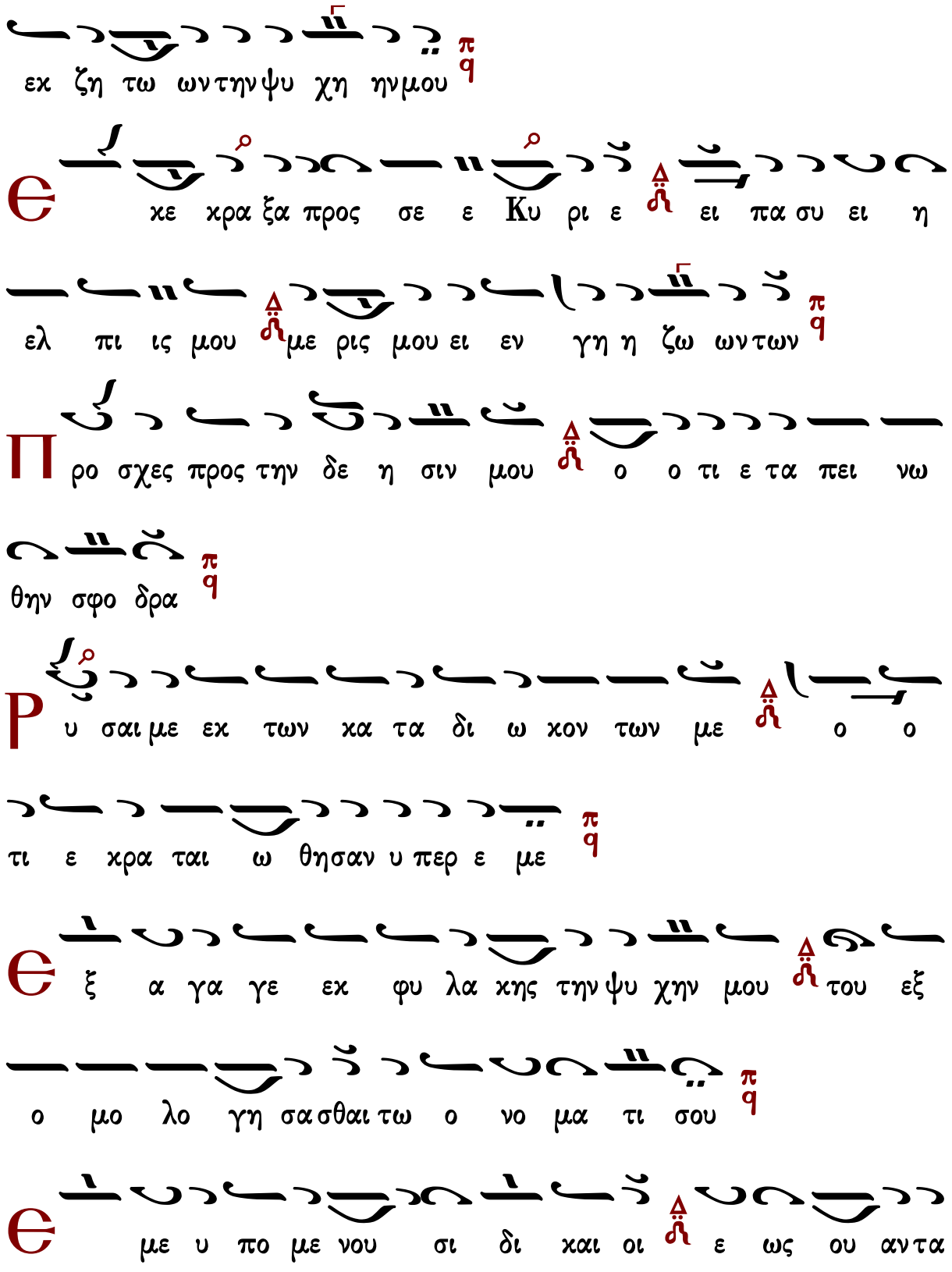
εκ ζη τω ωντην ψυ χη ην μου
κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ωντων
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω
θην σφο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Θξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ
ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Θμε υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

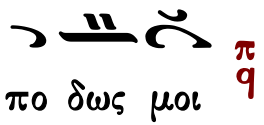

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. δ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.5*

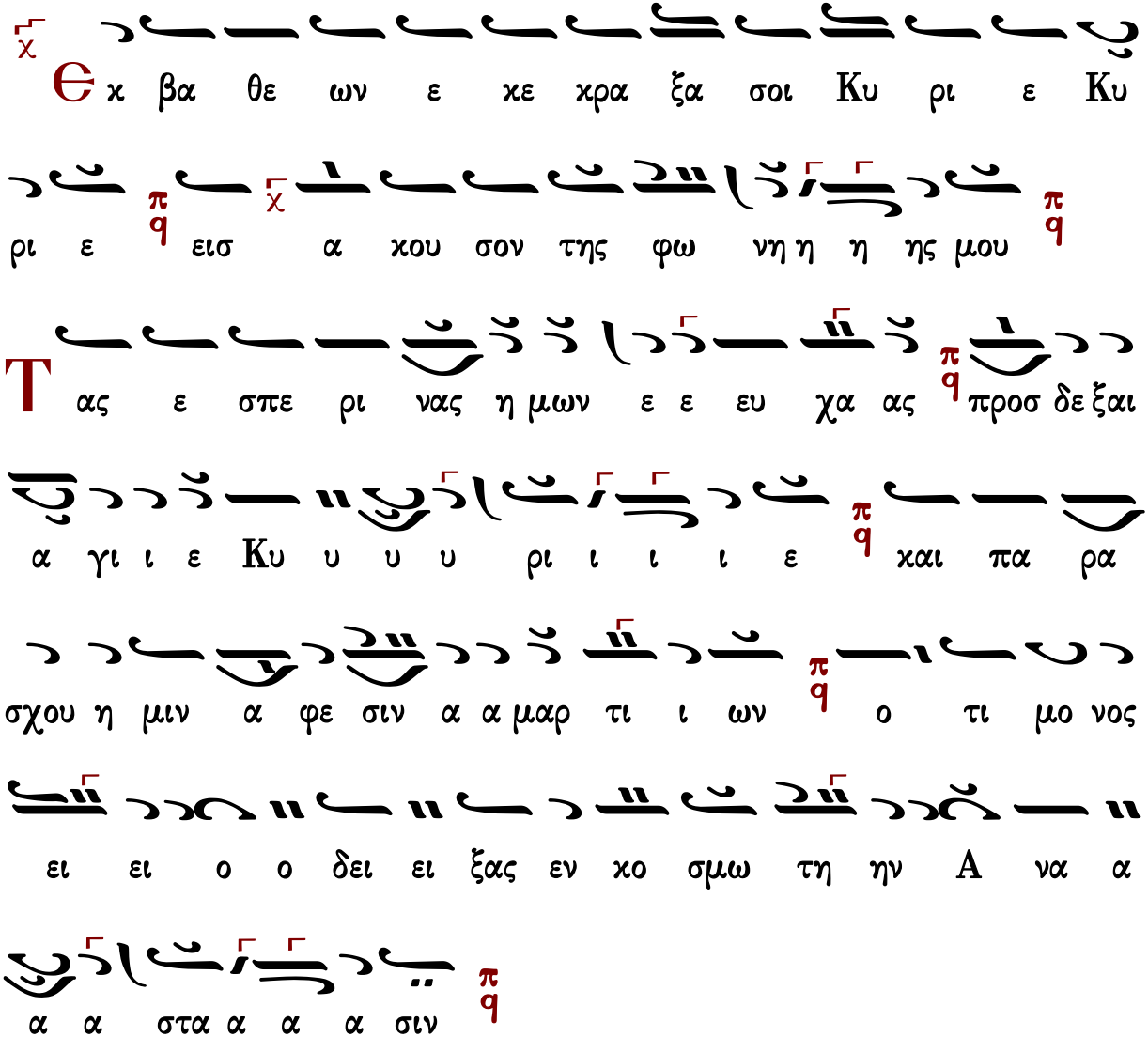

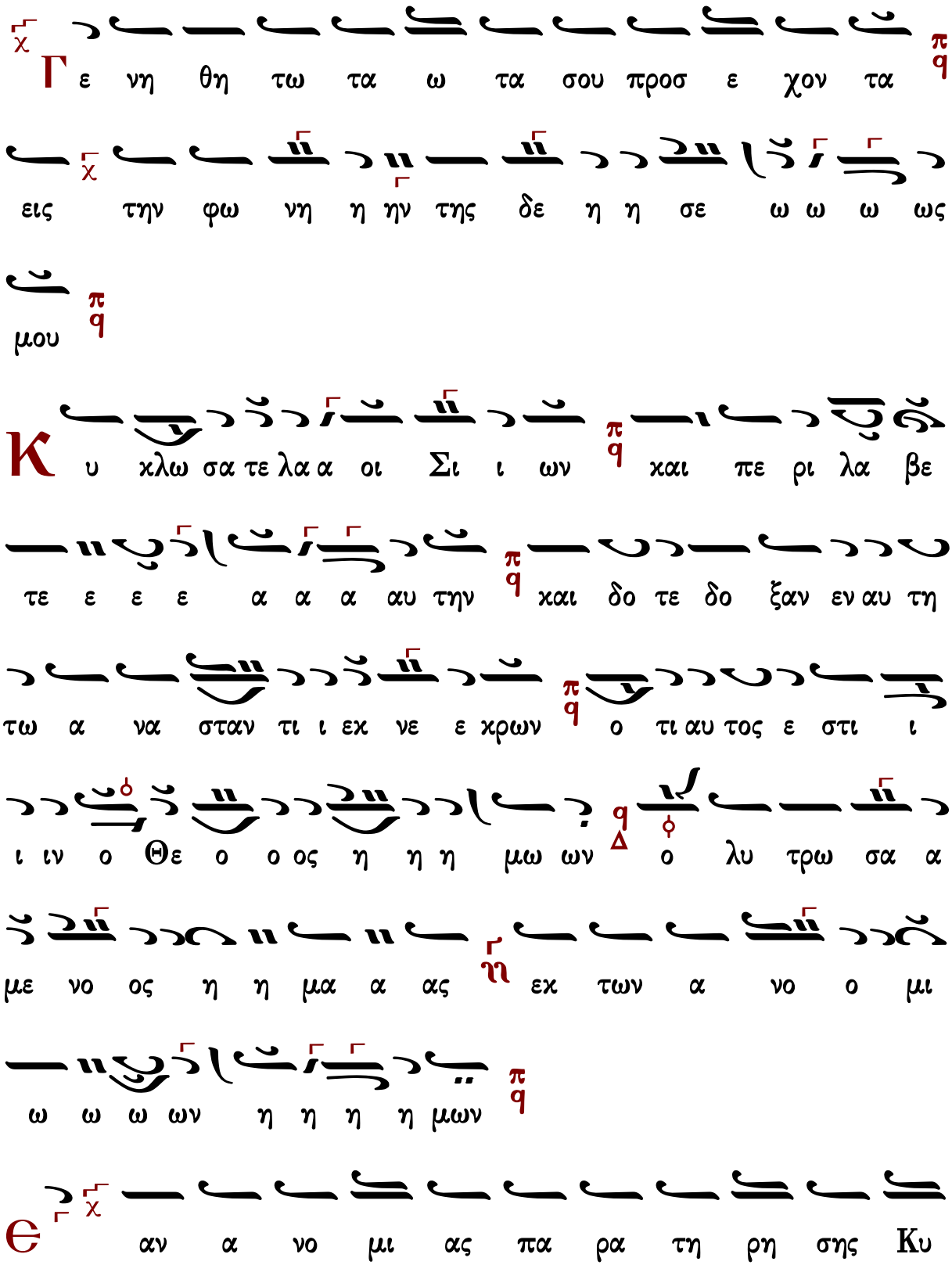
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου
Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων και πε ρι λα βε
τε ε ε ε α α α αυ την και δο τε δο ξαν εν αυ τη
τω α να σταν τι ι εκ νε ε κρων ο τι αυ τος ε στι ι
ι ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο λυ τρω σα α
με νο ος η η μα α ας εκ των α νο ο μι
ω ω ω ων η η η η μων
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
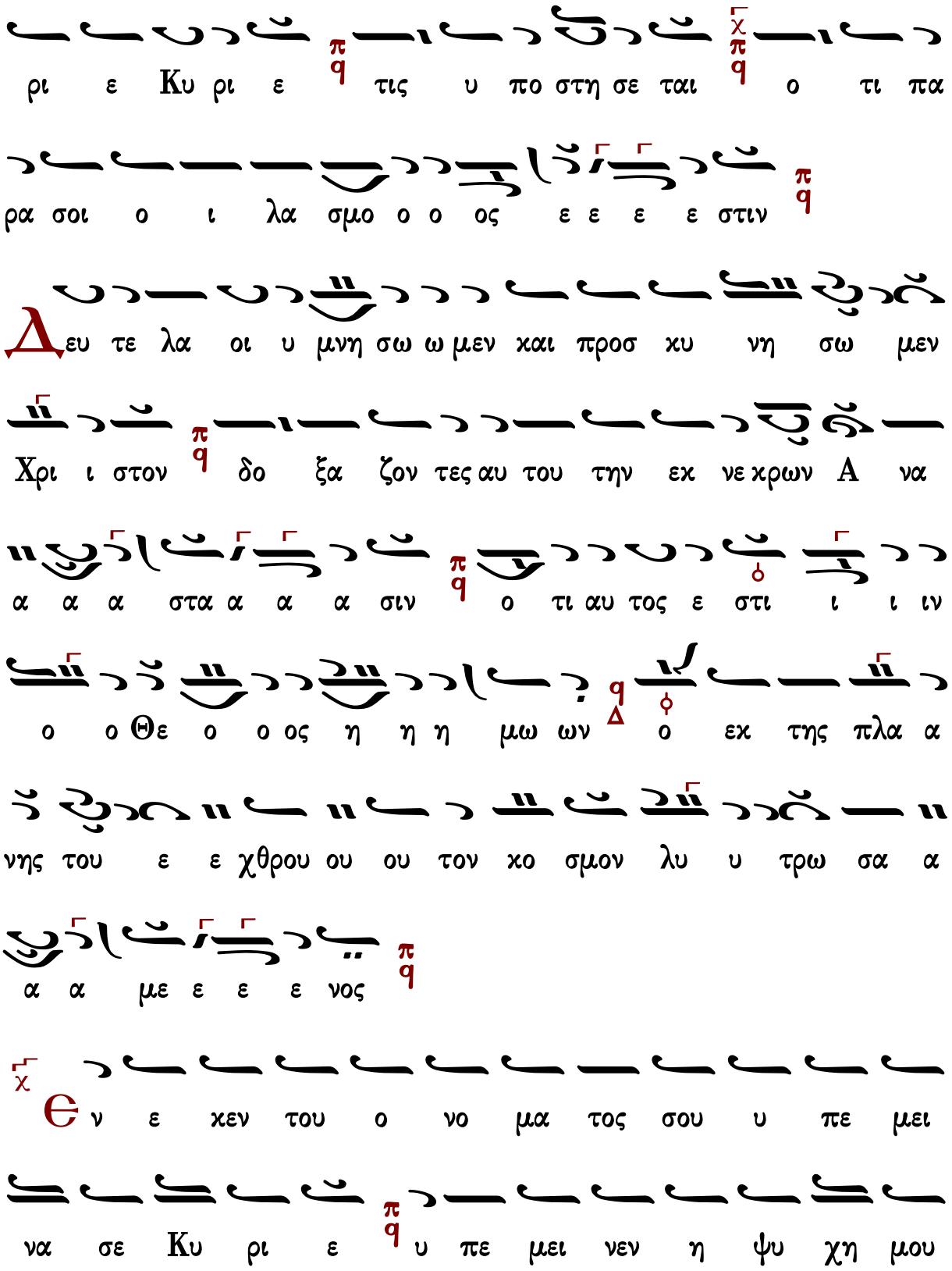
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Δευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω μεν
Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α να
α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν
ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο εκ της πλα α
νης του ε ε χθρου ου ου τον κο σμον λυ υ τρω σα α
α α με ε ε ε νος
ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

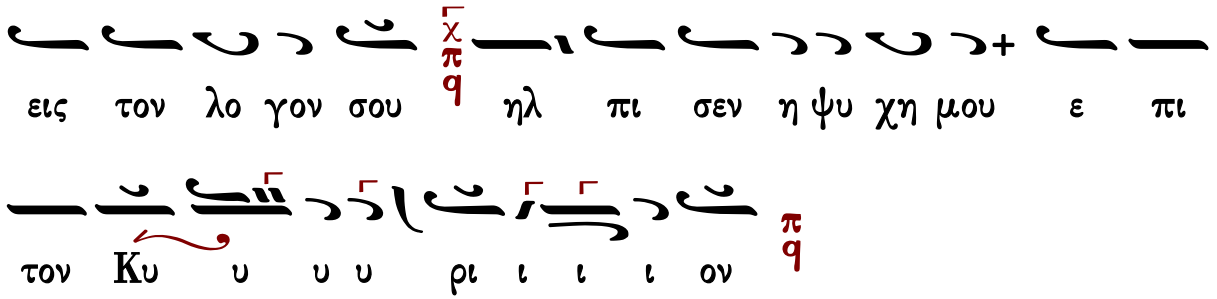

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.5*

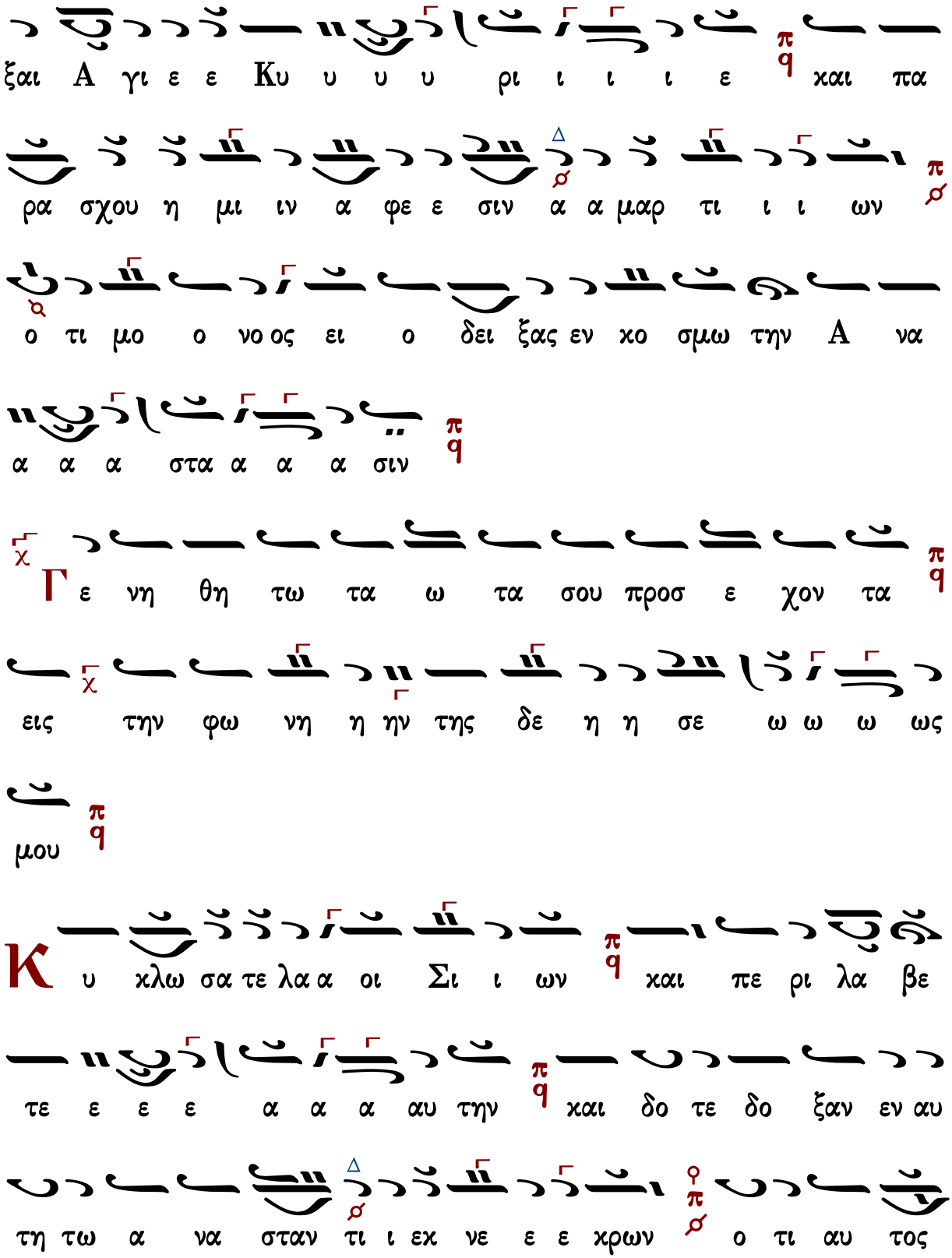
ξαι Α γι ε ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε χαι πα
ρα σχου η μι ιν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ι ων
ο τι μο ο νο ος ει ο δει ξας εν χο σμω την Α να
α α α στα α α α σιν
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα
εις την φω νη η ην της δε η η σε ω ω ω ως
μου
Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων χαι πε ρι λα βε
τε ε ε ε α α α αυ την χαι δο τε δο ξαν εν αυ
τη τω α να σταν τι ι εχ νε ε ε χρων ο τι αυ τος

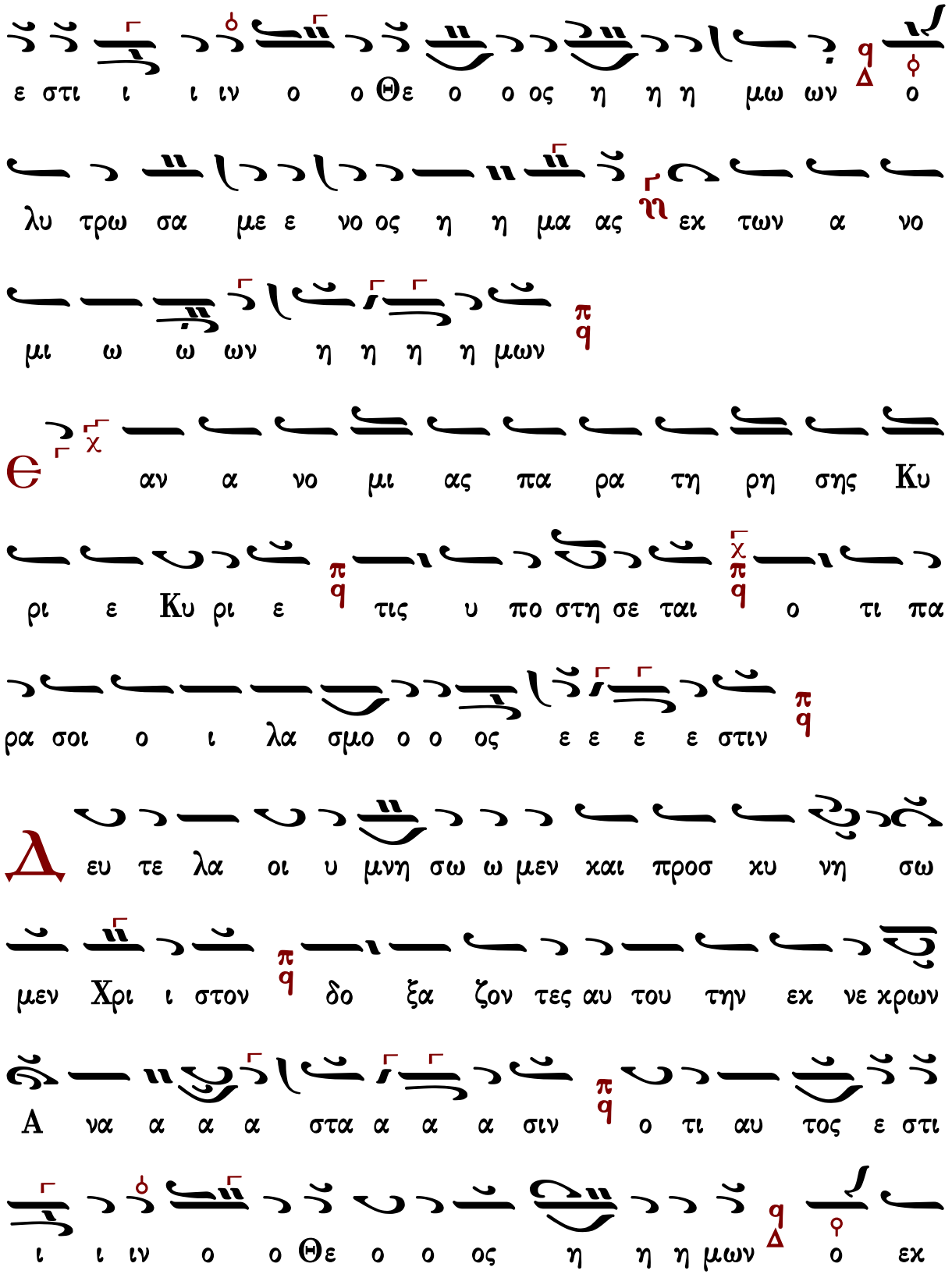
ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων ο
λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας εκ των α νο
μι ω ω ων η η η η μων
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν χαι προσ χυ νη σω
μεν Χρι ι στον δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
Α να α α α στα α α α σιν ο τι αυ τος ε στι
ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ο εκ

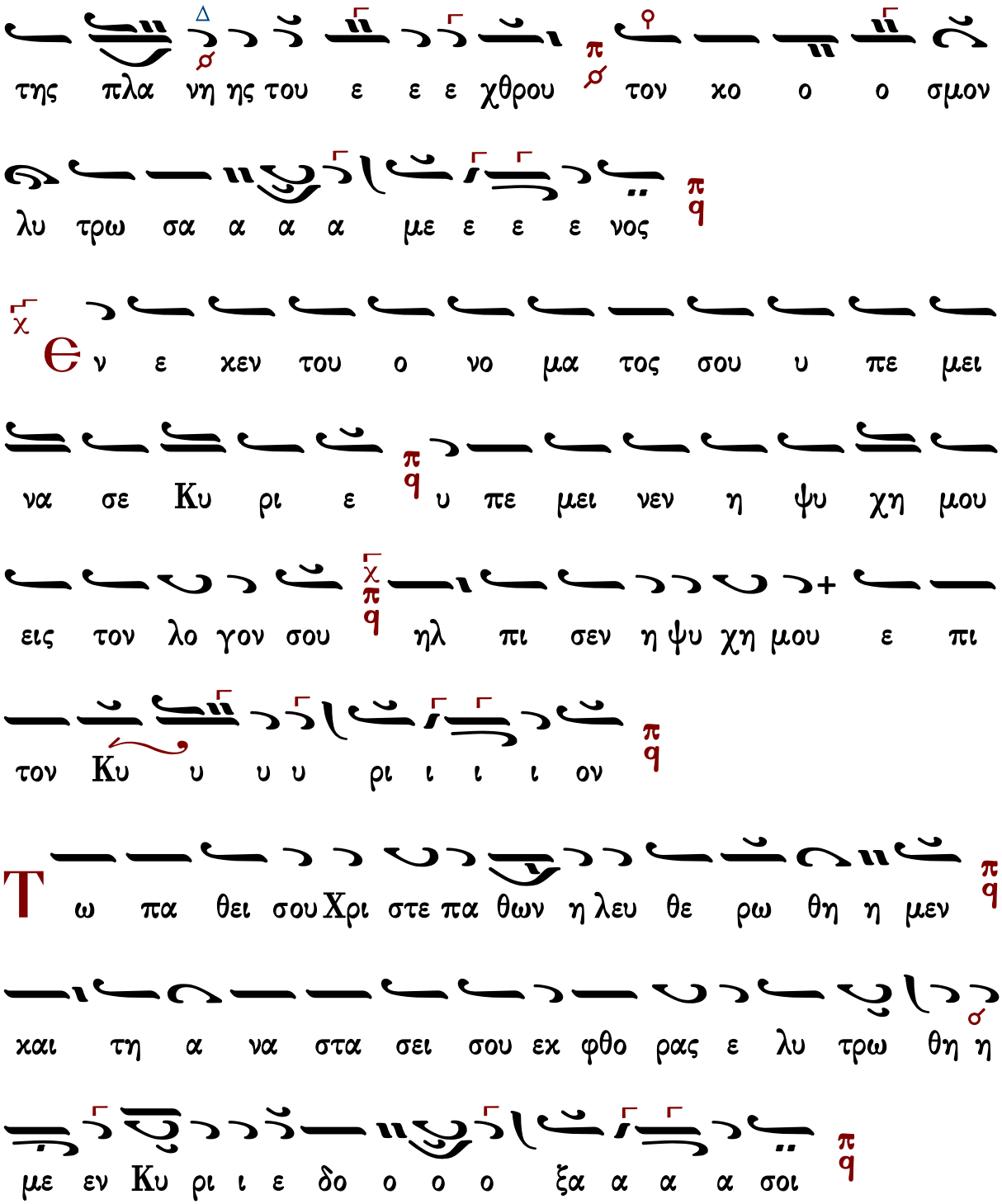

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.7*

Ἦχος δ΄ Πα

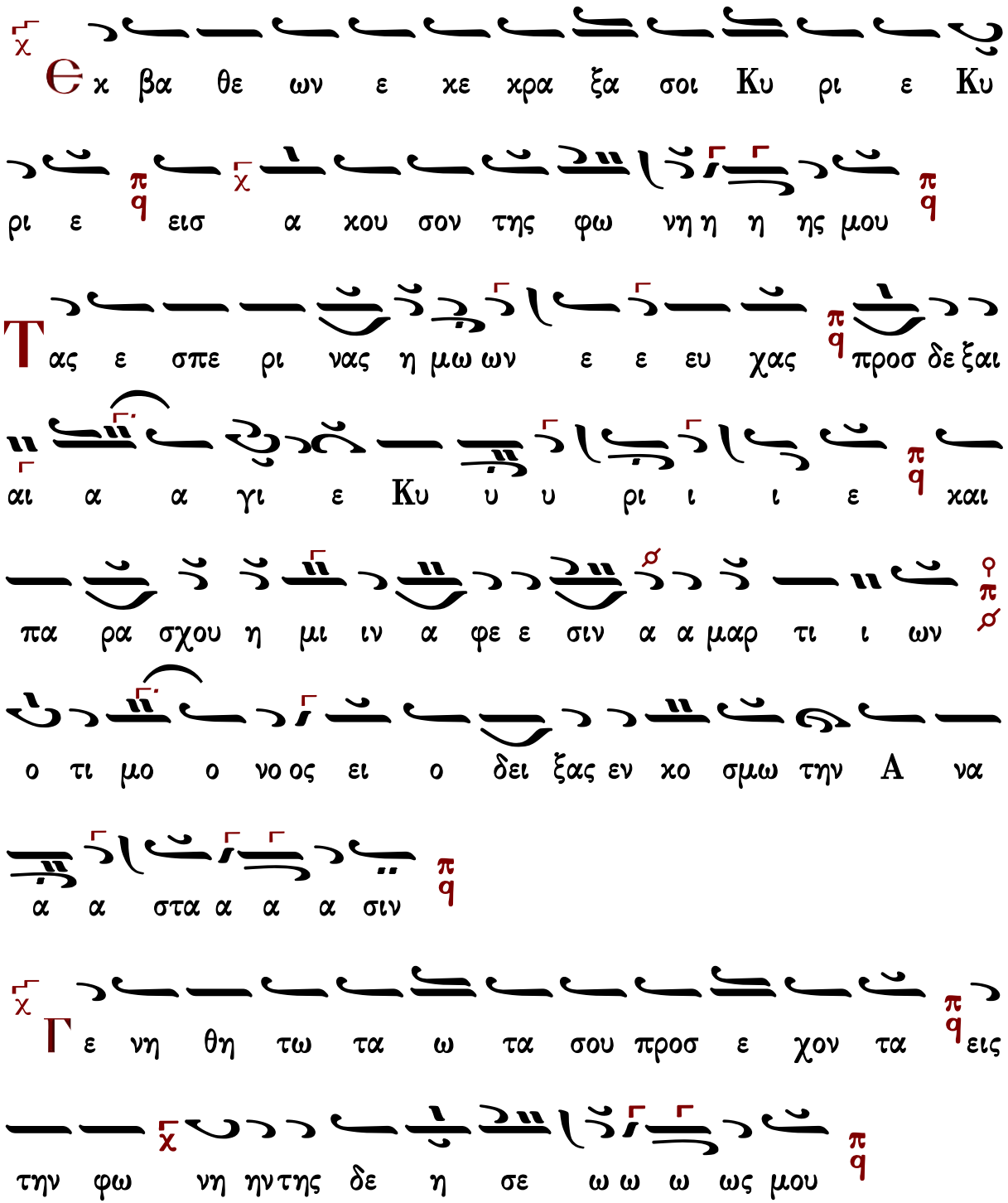

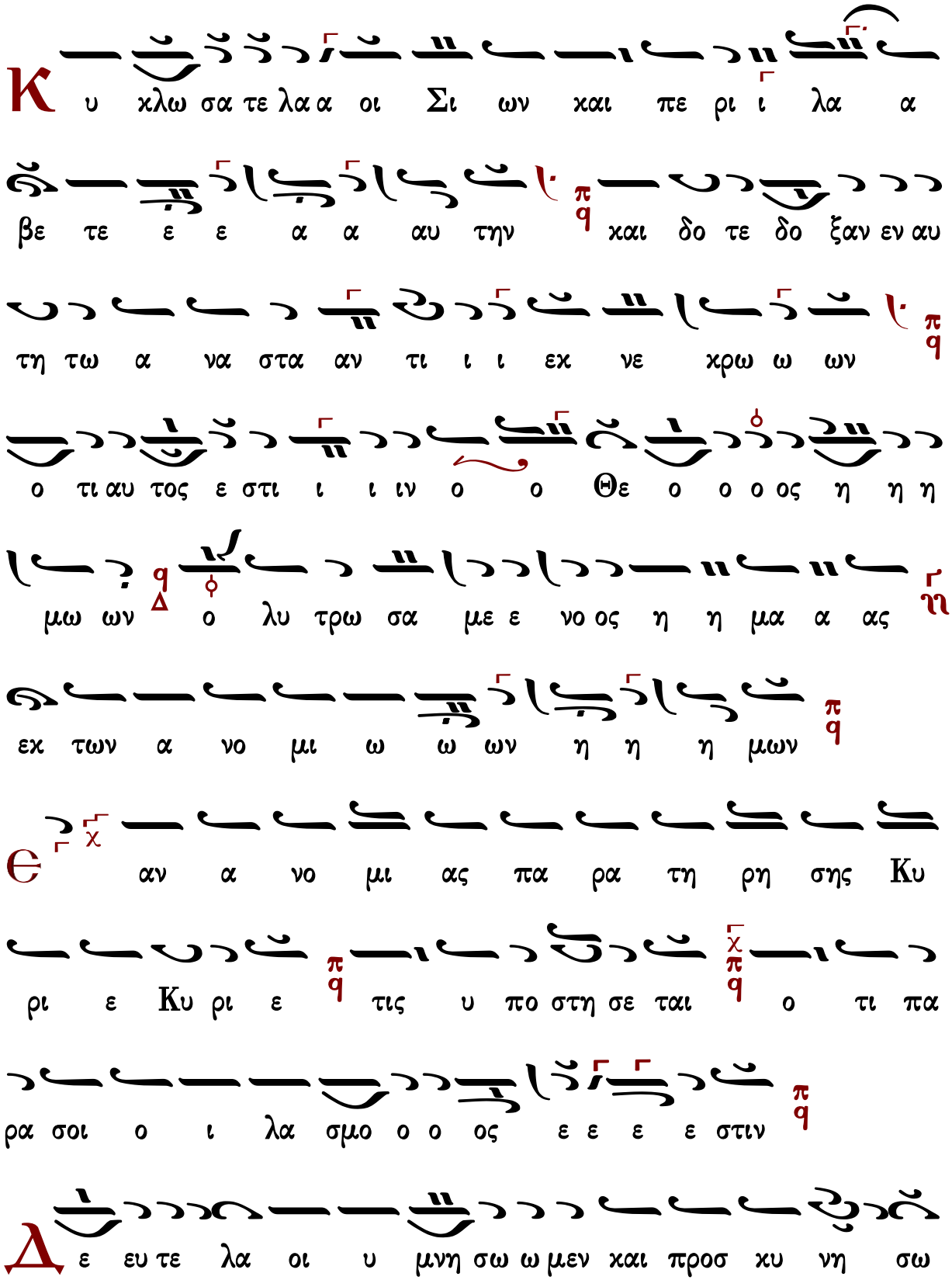
Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ων και πε ρι ι λα α
βε τε ε ε α α αυ την π q και δο τε δο ξαν εν αυ
τη τω α να στα αν τι ι ι εκ νε κρω ω ων π q
ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η
μω ων q Δ ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα α ας η
εκ των α νο μι ω ω ων η η η μων π q
Ϲ χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε π q τις υ πο στη σε ται χ π q ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν π q
Δ ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω

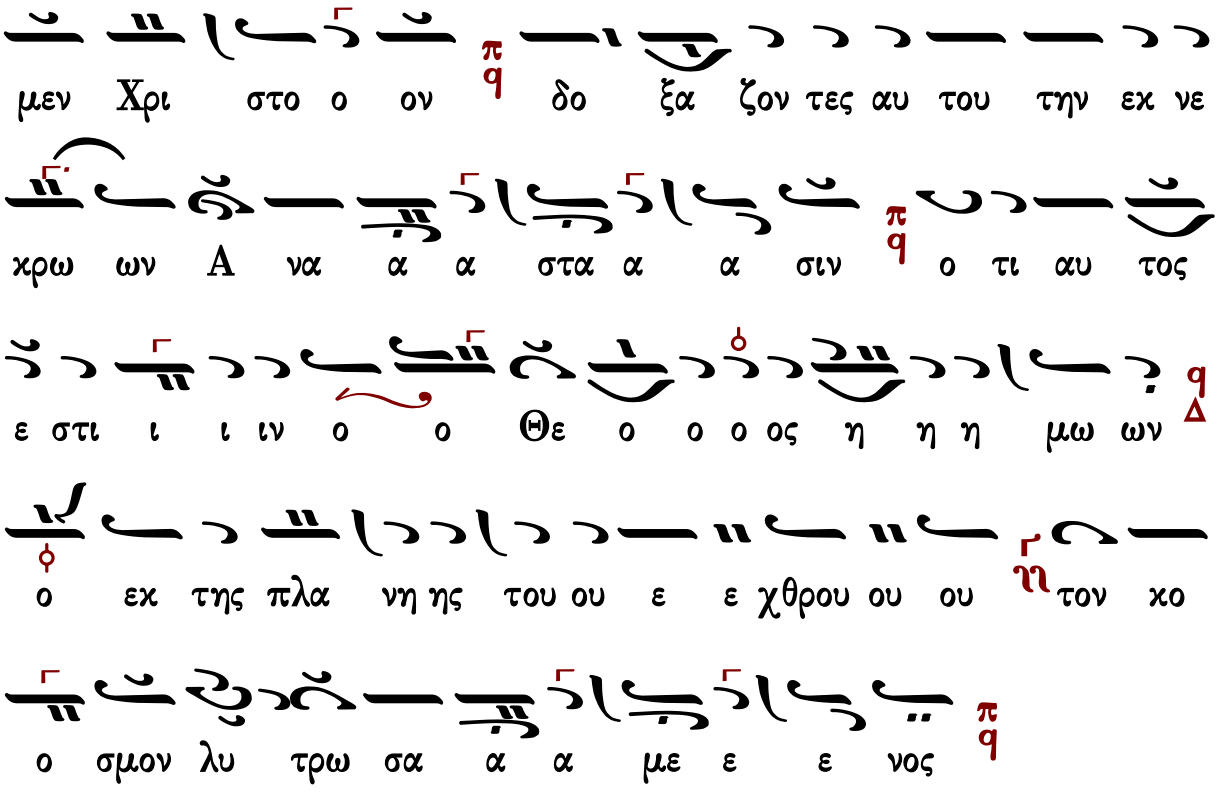

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.13*

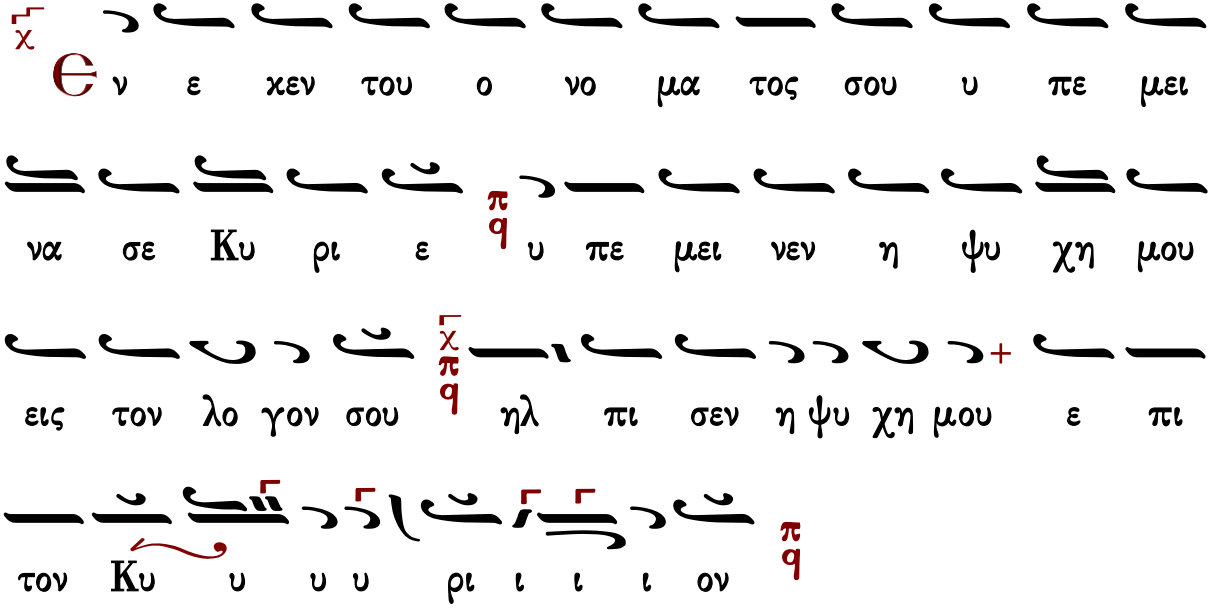

Ἰδιόμελα ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ν Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.401*

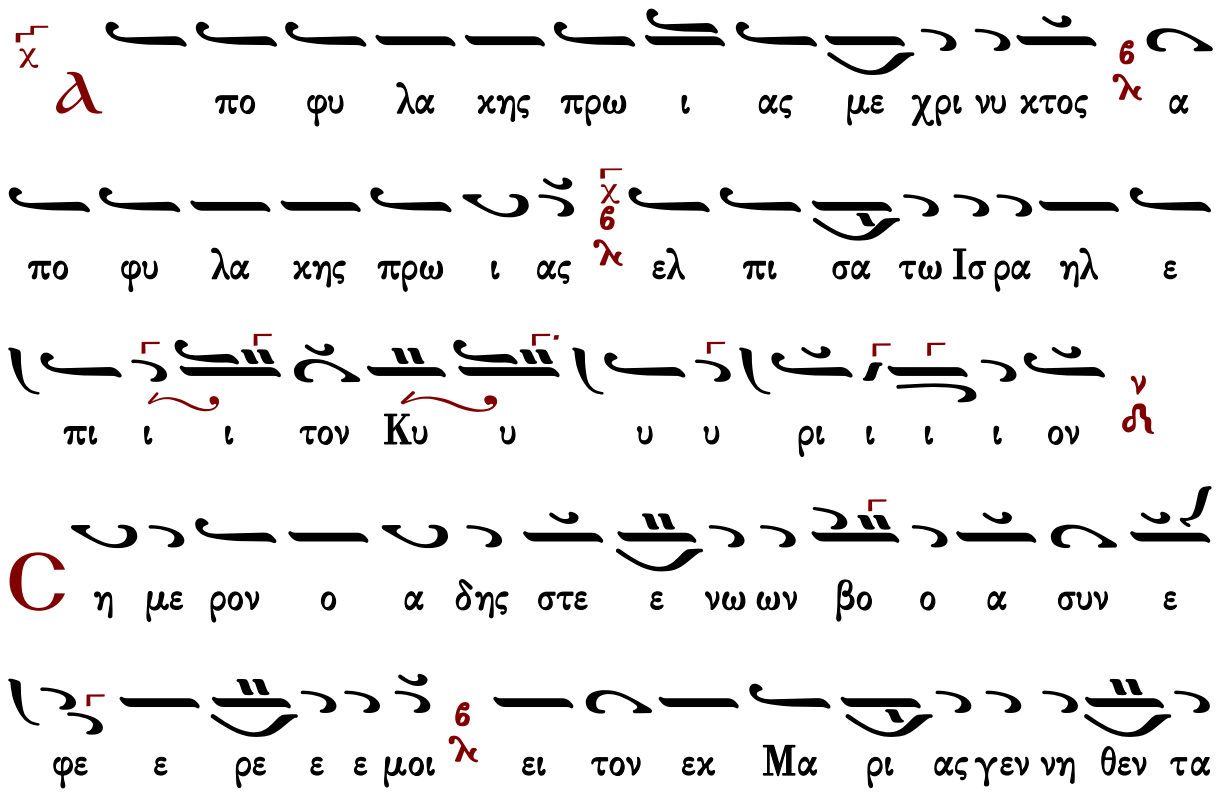

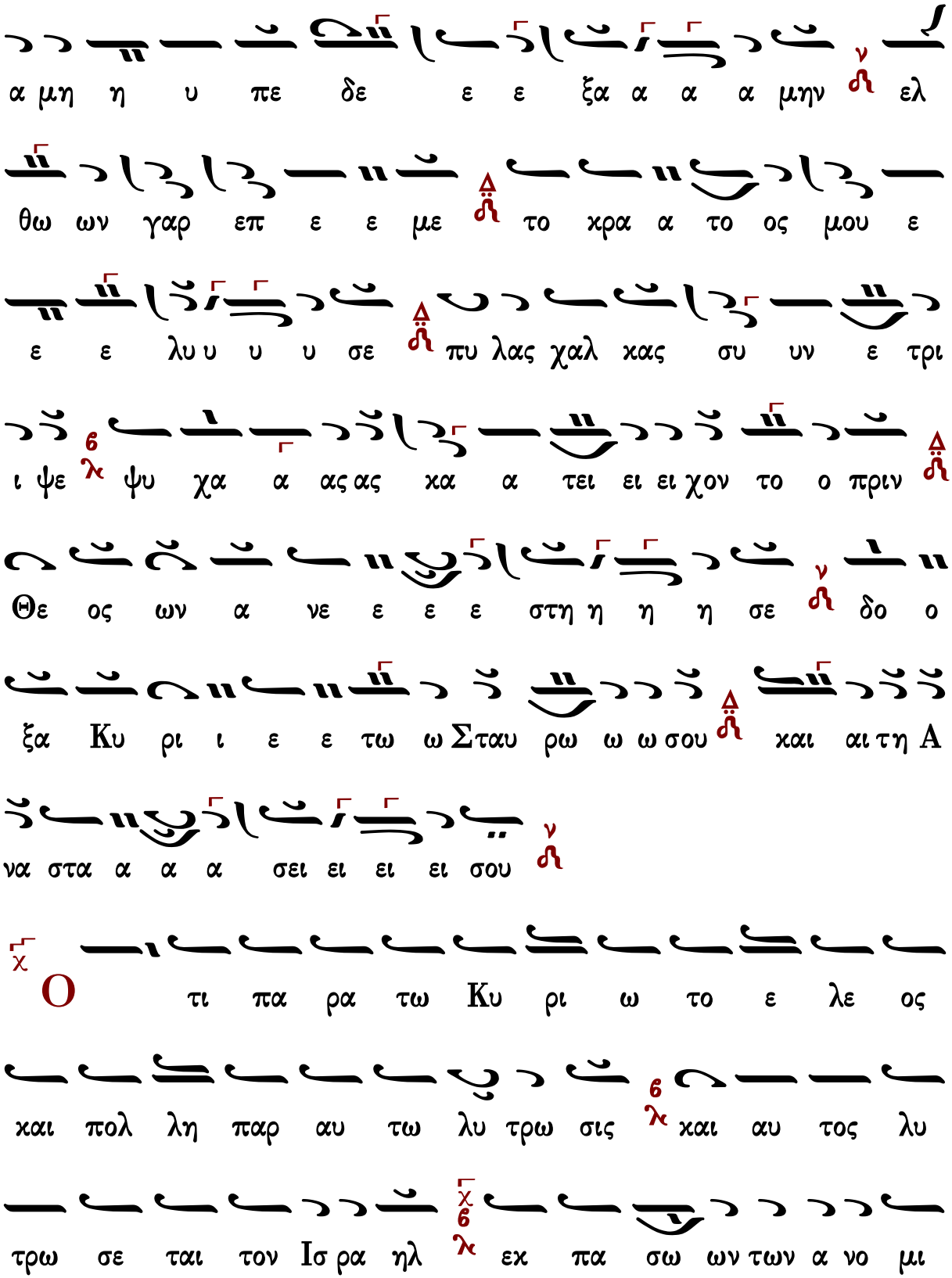
α μη η υ πε δε ε ε ξα α α α μην ελ
θω ων γαρ επ ε ε με το χρα α το ος μου ε
ε ε λυ υ υ σε πυ λας χαλ χας συ υν ε τρι
ι ψε ψυ χα α ας ας χα α τει ει ει χον το ο πριν
Θε ος ων α νε ε ε στη η η σε δο ο
ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ ρω ω ω σου και αι τη Α
να στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι

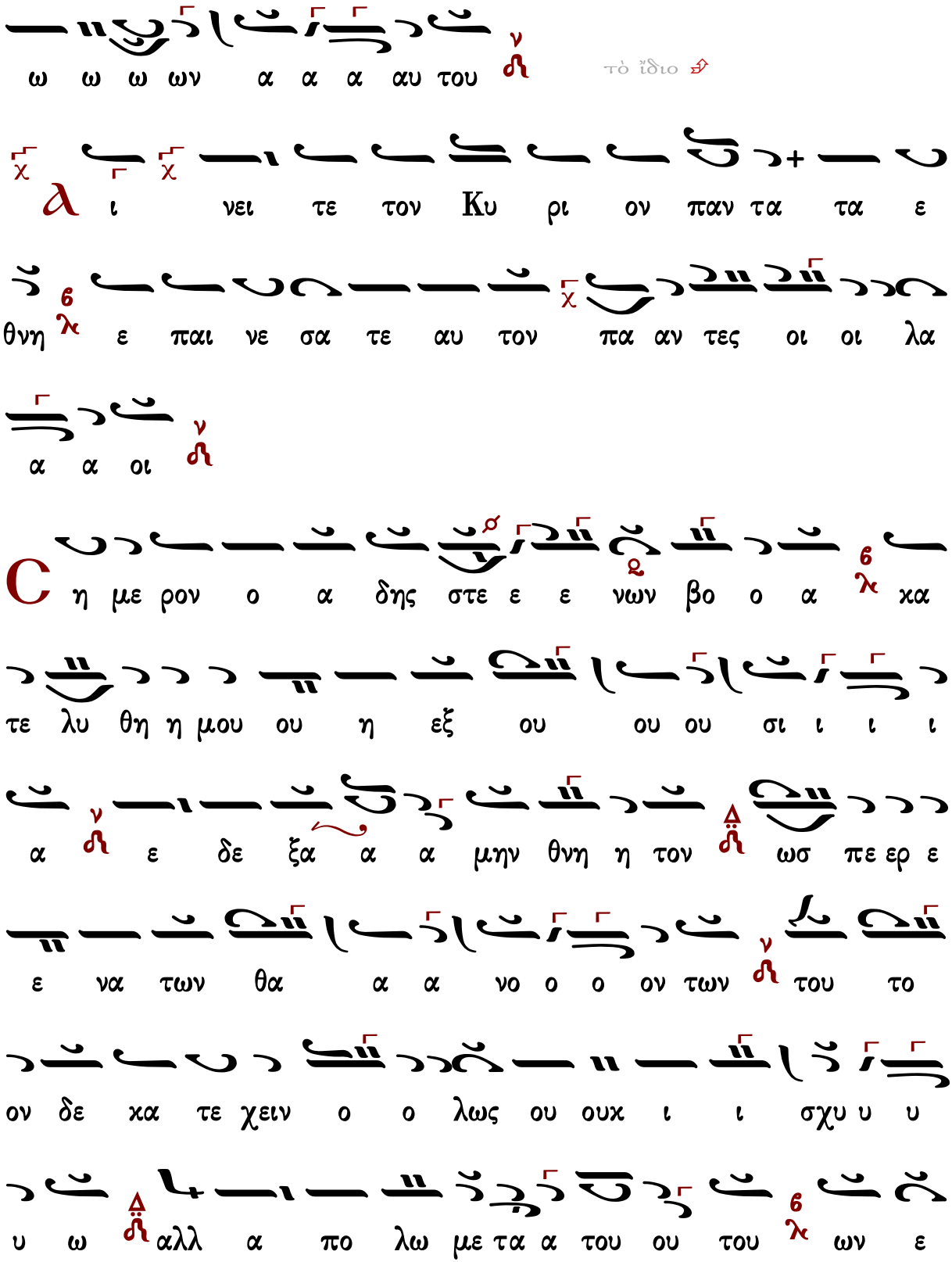
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ἀ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α κα
τε λυ θη η μου ου η εξ ου ου ου σι ι ι ι
α ε δε ξα α α μην θνη η τον ωσ πε ερ ε
ε να των θα α α νο ο ο ον των του το
ον δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ
υ ω αλλ α πο λω με τα α του ου του ων ε
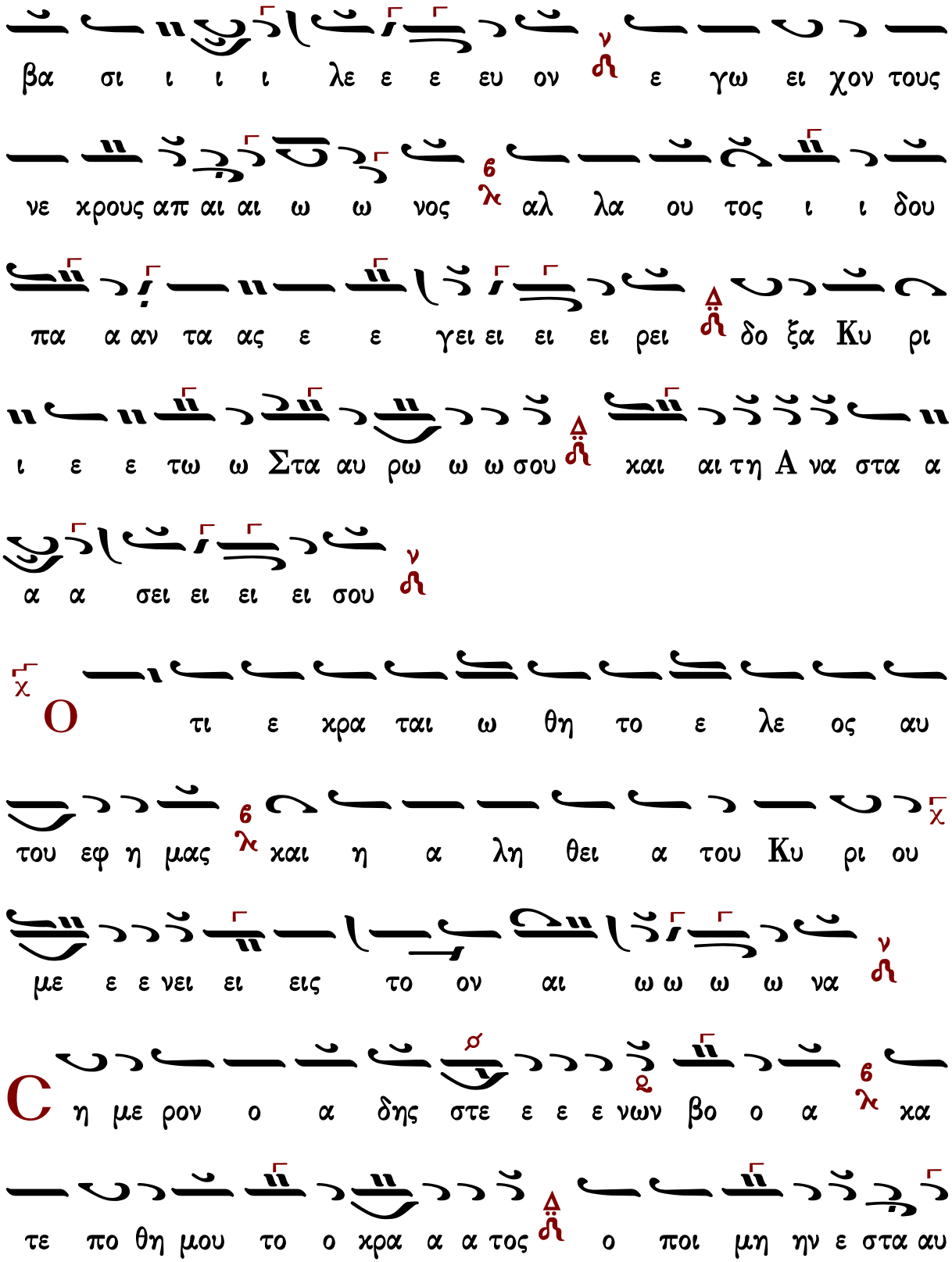
βα σι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους
νε χρους απ αι αι ω ω νος αλ λα ου τος ι ι δου
πα α αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ ρι
ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου και αι τη Α να στα α
α α σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
Η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α κα
τε πο θη μου το ο χρα α α τος ο ποι μη ην ε στα αυ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ν Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.294*

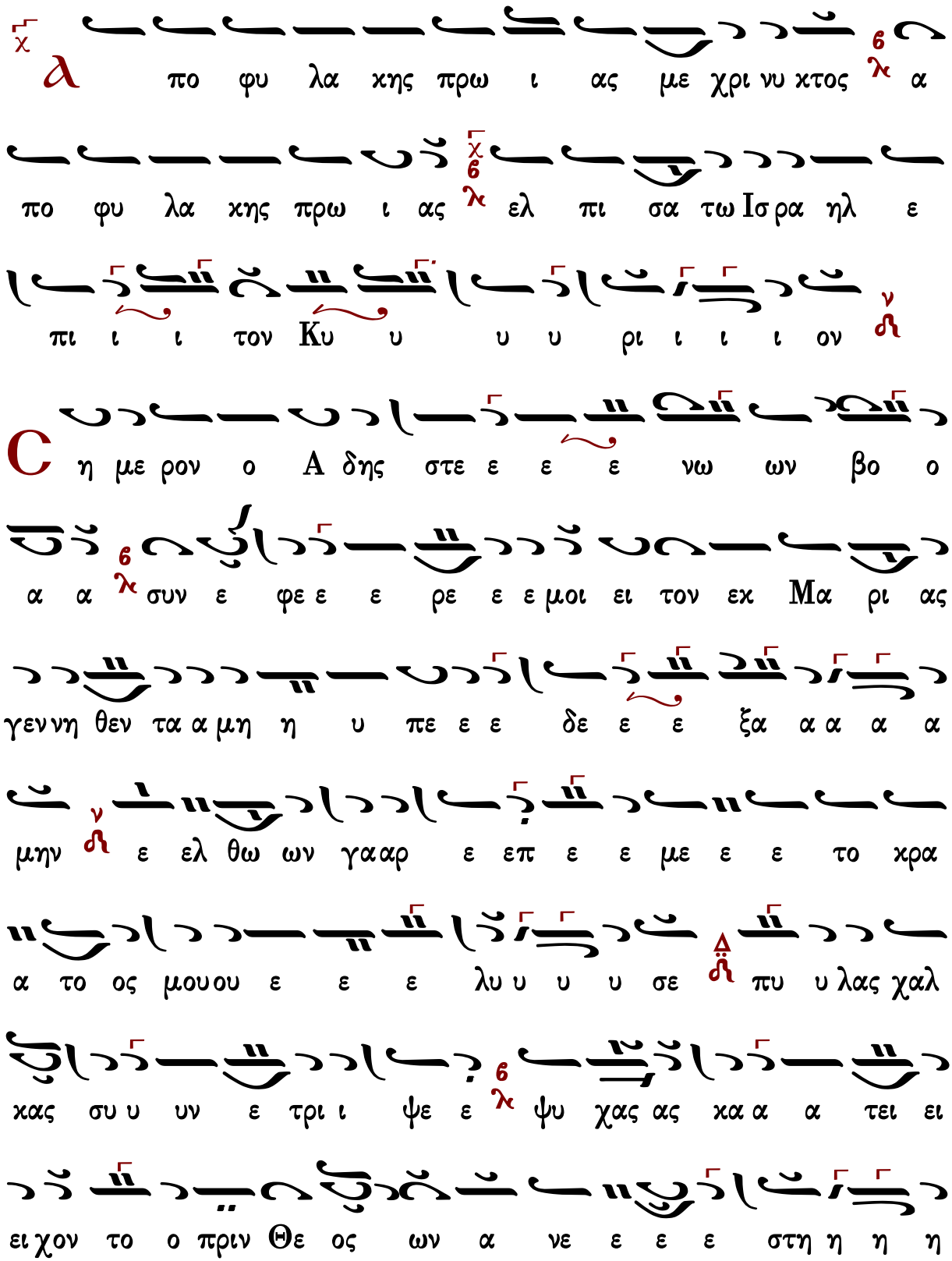
A πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α
πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε
πι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
C η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο
α α συν ε φε ε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι ας
γεννη θεν τα α μη η υ πε ε ε δε ε ε ξα α α α
μην ε ελ θω ων γα αρ ε επ ε ε με ε ε το χρα
α το ος μου ου ε ε ε λυ υ υ σε πυ υ λας χαλ
χας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ψυ χας ας κα α α τει ει
ει χον το ο πριν Θε ος ων α νε ε ε στη η η

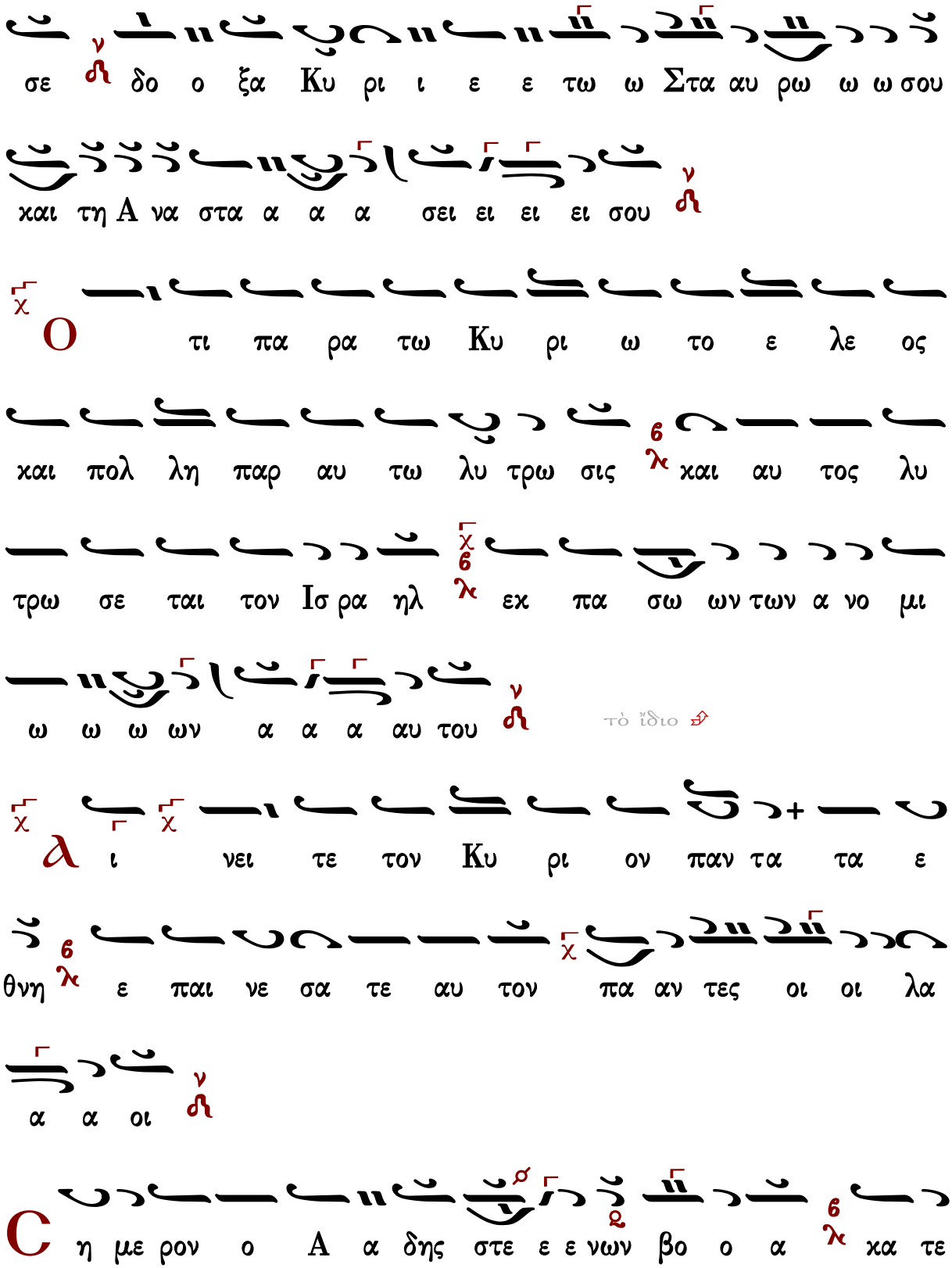
σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου
και τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
Ση με ρον ο Α α δης στε ε ε νων βο ο α κα τε

λυ θη η μου ου η ε ε εξ ου σι ι ι ι α ε
δε ξα α α α α μην θνη η τον ωσ πε ερ ε ε να τω
ω ων θα νο ο ο ον των του το ον γαρ κα τε χειν ο
ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ ω αλλ α πο ο
λω με τα α του ουου του ω ων ε βα α σι ι ι ι
λε ε ε ευ ον ε γω ει ει χον τους νε ε κρους
απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου ου τος ι ι δου πα αν
τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ ρι ι ε ε
τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α α
σει ει ει ει σου

χ
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας λ και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να ν
C η με ρον ο Α α δης στε ε ε νω ων βο ο α
κα τε πο ο θη η μου το ο χρα α α τος δ ο Ποι
μη ην ε στα αυ ρω ω ω θη και τον Α α δα αμ α α
νε ε ε στη η η η σεν δ ω ων περ ε βα α
σι ι λε ευ ον ε ε ε στε ρη η μαι αι και ους κα α
τε πι ι ον ι ι σχυ υ υ σας πα αν τας ε εξ η η
η η με ε ε ε σα ν ε ε χε ε νω σε του ους τα

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π ϊ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.535*

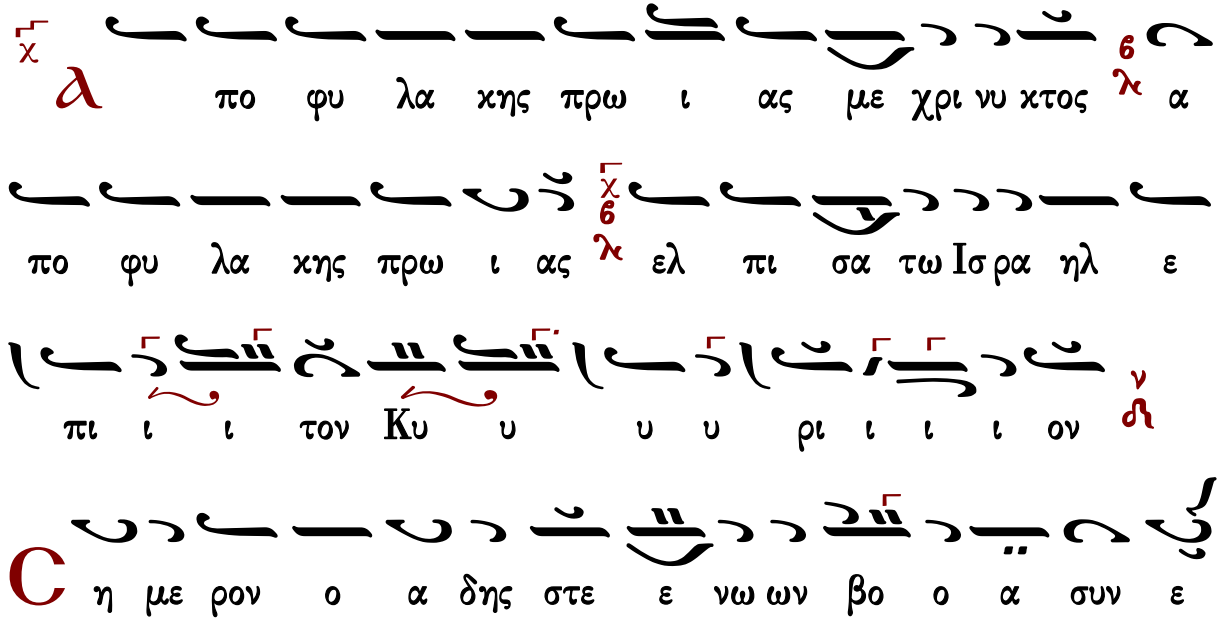

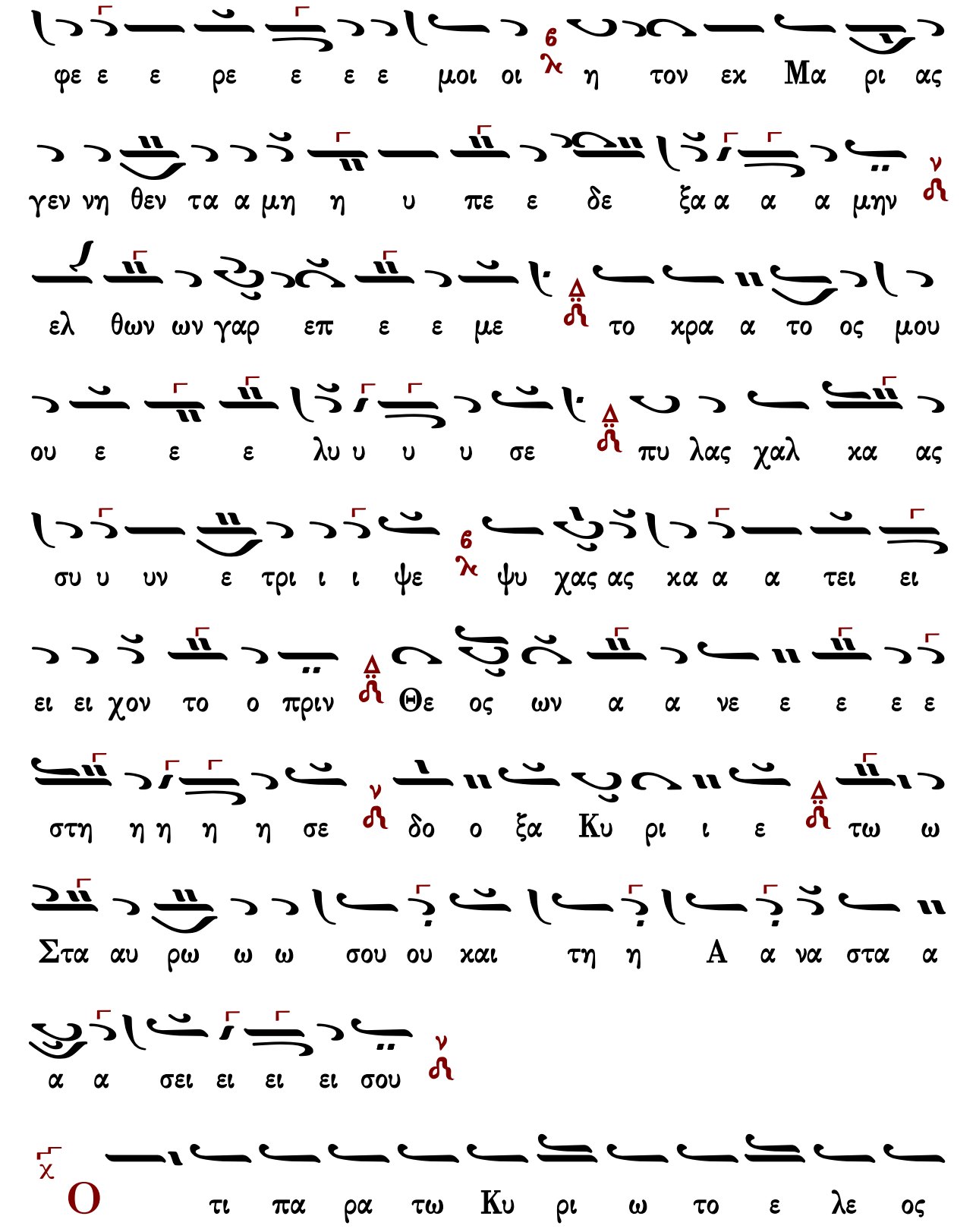
φε ε ε ρε ε ε ε μοι οι η τον εκ Μα ρι ας
γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ξα α α μην
ελ θων ων γαρ επ ε ε με το κρα α το ος μου
ου ε ε ε λυ υ υ σε πυ λας χαλ κα ας
συ υ υν ε τρι ι ι ψε ψυ χας ας κα α α τει ει
ει ει χον το ο πριν Θε ος ων α α νε ε ε ε
στη η η η σε δο ο ξα Κυ ρι ι ε τω ω
Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη η Α α να στα α
α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

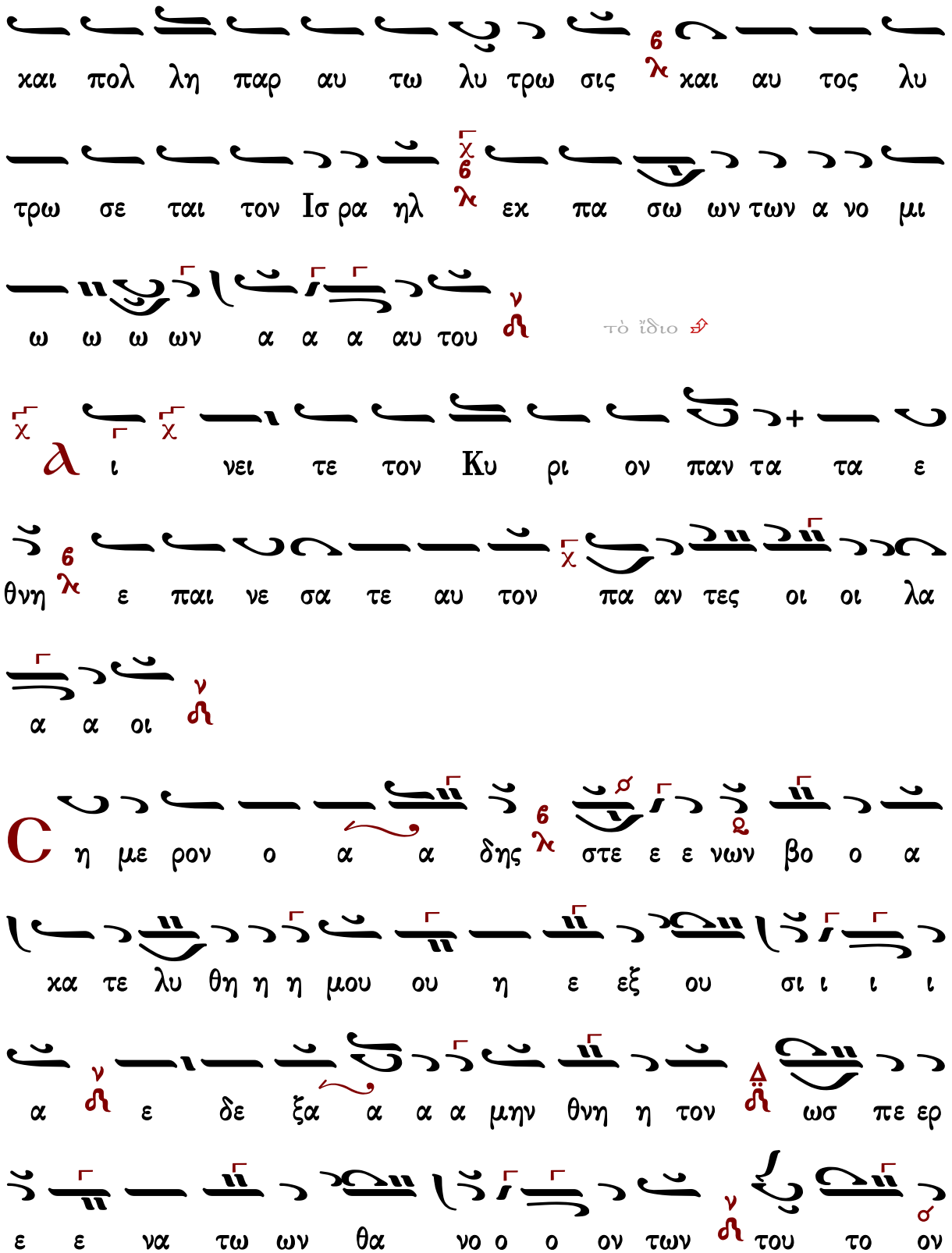
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ἀ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
C η με ρον ο α α δης στε ε ε νων βο ο α
κα τε λυ θη η η μου ου η ε εξ ου σι ι ι ι
α ε δε ξα α α α μην θνη η τον ωσ πε ερ
ε ε να τω ων θα νο ο ον των του το ον

δε κα τε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ
ω αλλ α πο λω με τα α του ου ου του ων ε βα
σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους
νε χρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου το ος ι
ι δου πα αν τα ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ξα Κυ
ρι ι ε τω ω Στα αυ ρω ω ω σου ου και τη Α να
στα α α α σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να

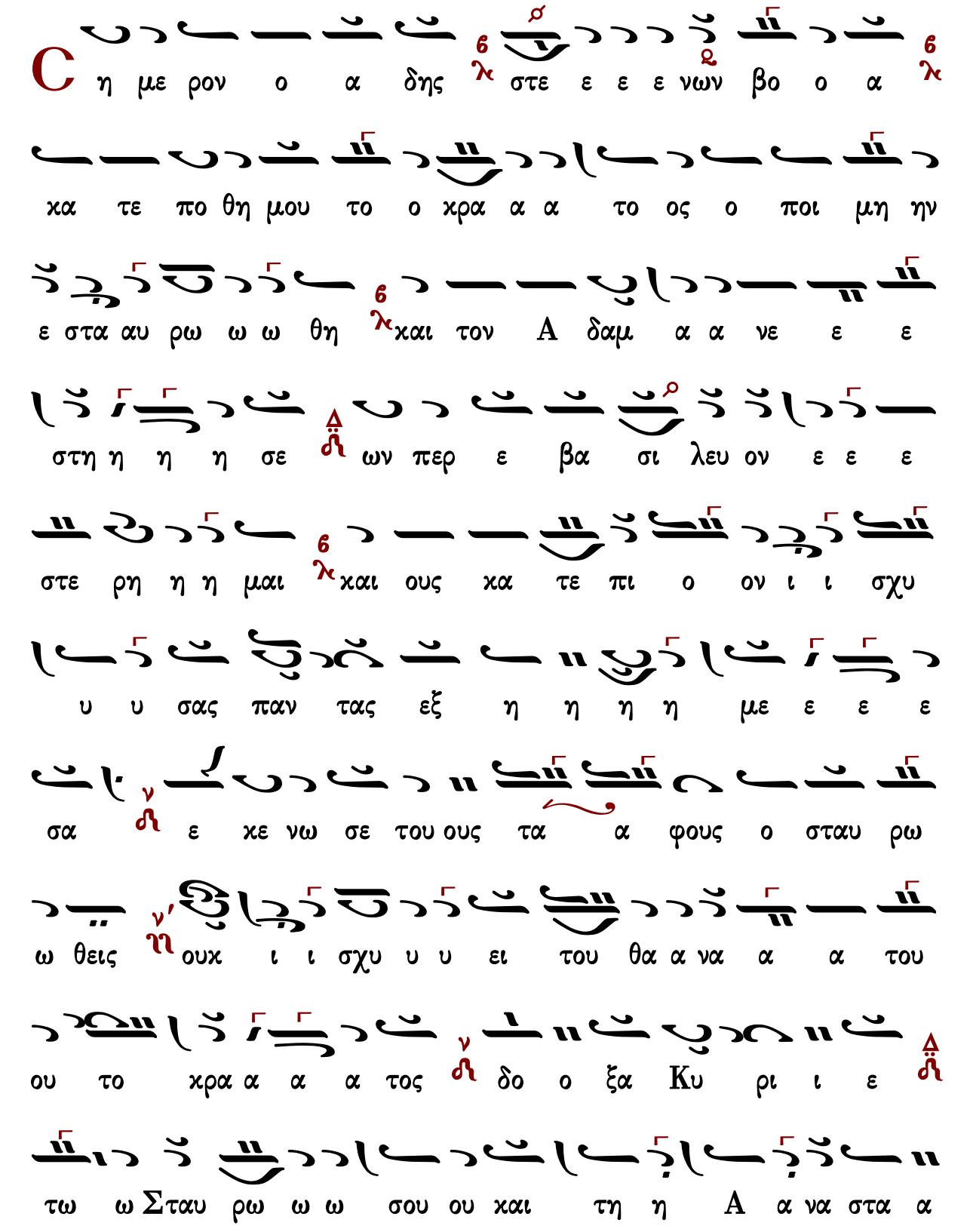
C η με ρον ο α δης στε ε ε ε νων βο ο α
κα τε πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μη ην
ε στα αυ ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε
στη η η η σε ων περ ε βα σι λευ ον ε ε ε
στε ρη η η μαι και ους κα τε πι ο ον ι ι σχυ
υ υ σας παν τας εξ η η η η με ε ε ε
σα ε κε νω σε του ους τα α φους ο σταυ ρω
ω θεις ουκ ι ι σχυ υ υ ει του θα α να α α του
ου το χρα α α α τος δο ο ξα Κυ ρι ι ε
τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη η Α α να στα α

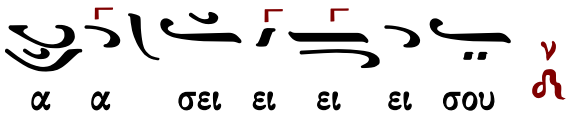

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.289/735*
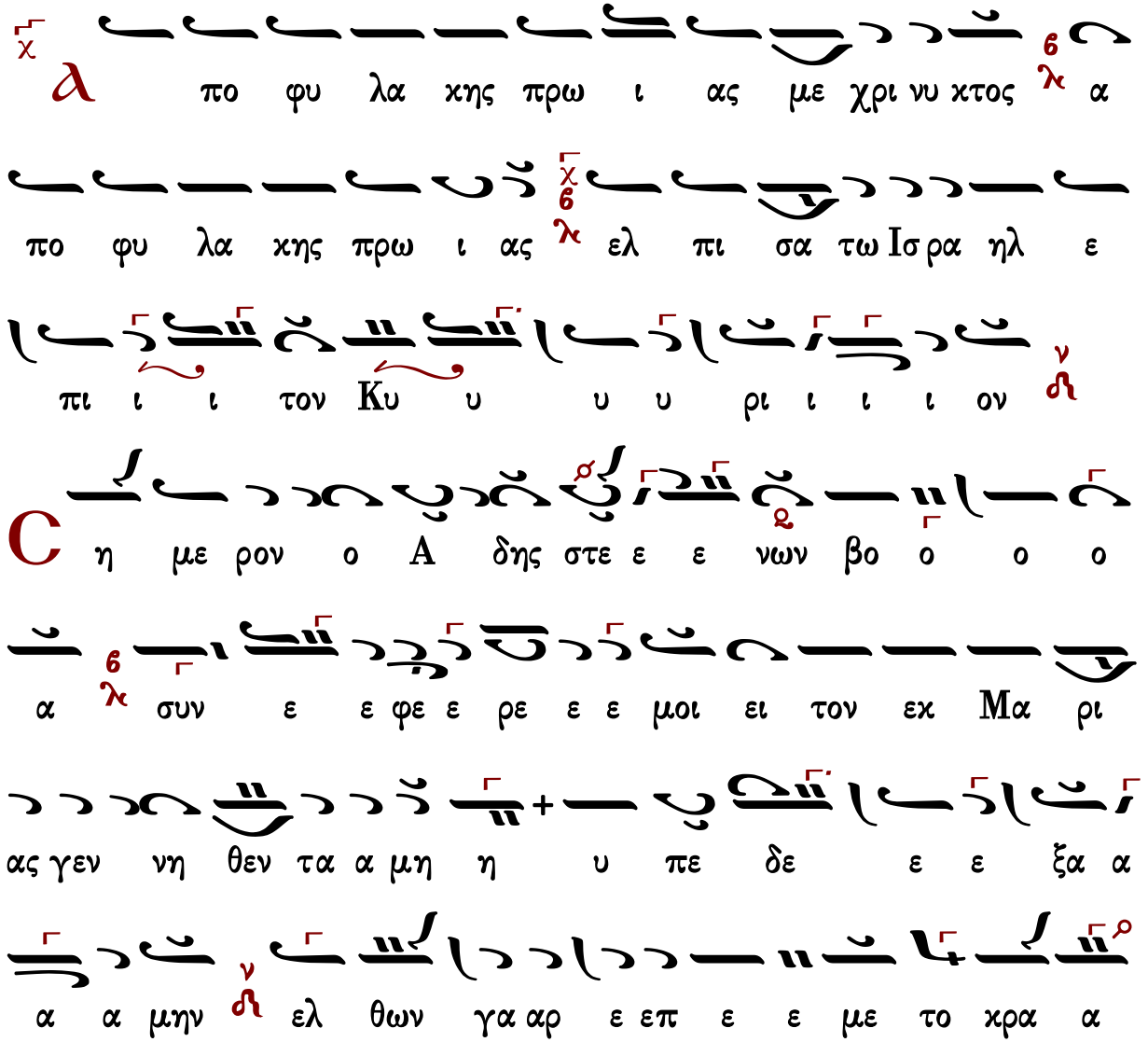
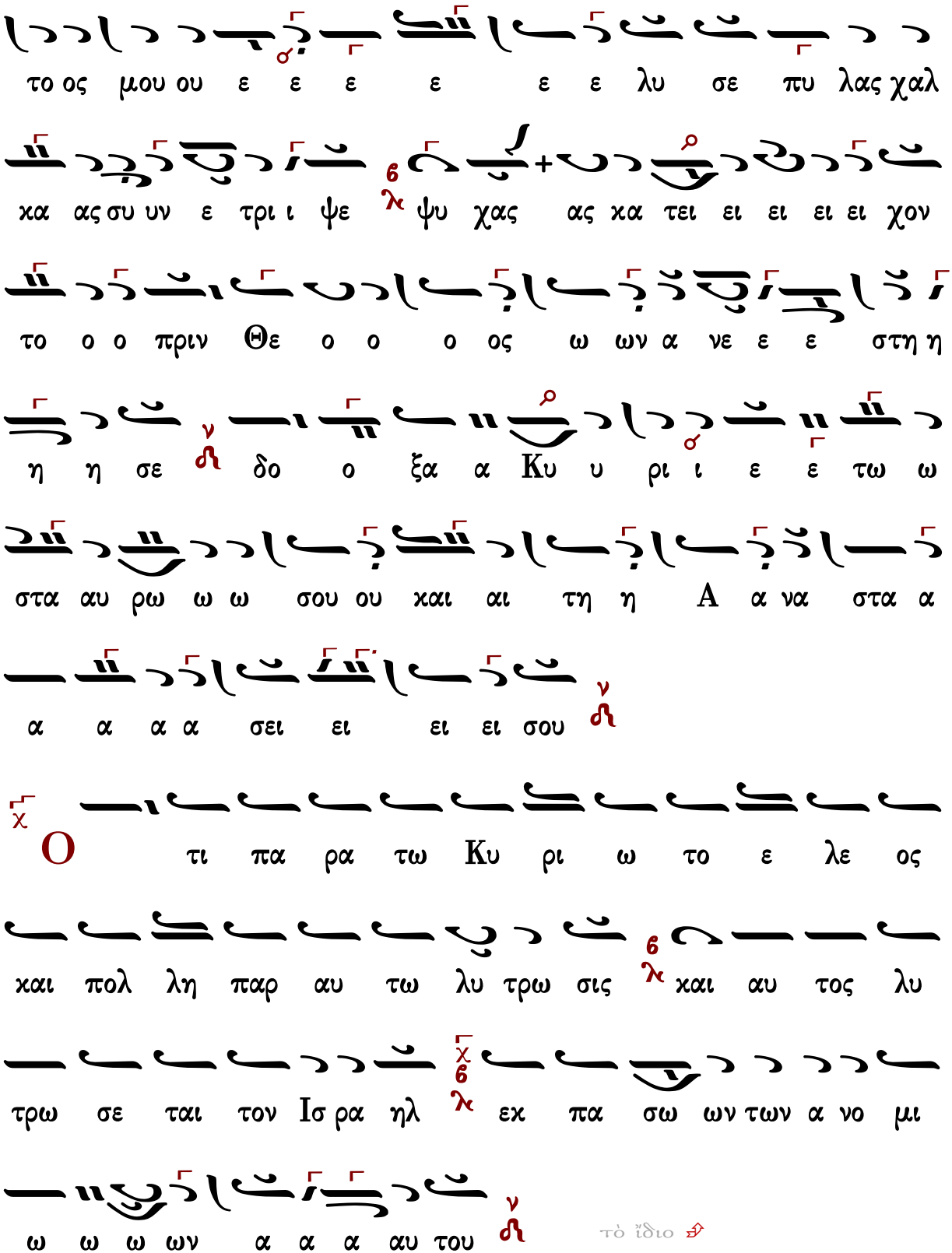
το ος μου ου ε ε ε ε ε ε λυ σε πυ λας χαλ
κα ας συ υν ε τρι ι ψε ψυ χας ας κα τει ει ει ει χον
το ο ο πριν Θε ο ο ο ος ω ων α νε ε στη η
η η σε δο ο ξα α Κυ υ ρι ι ε ε τω ω
στα αυ ρω ω ω σου ου και αι τη η Α α να στα α
α α α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
C η με ρον ο Α α α δης στε ε ε ε νων βο
α α α α α κα τε λυ υ θη η η μου ου η
ε εξ ου σι ι ι ι α ε δε ξα α α μην
θνη η η τον ω ωσ πε ερ ε ε να α των θα
α α νο ο ο ον των του ου το ον δε κα α τε ε χειν
ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ υ ω α αλλ
α πο λω ω ω με ε τα α του ου ου του ω

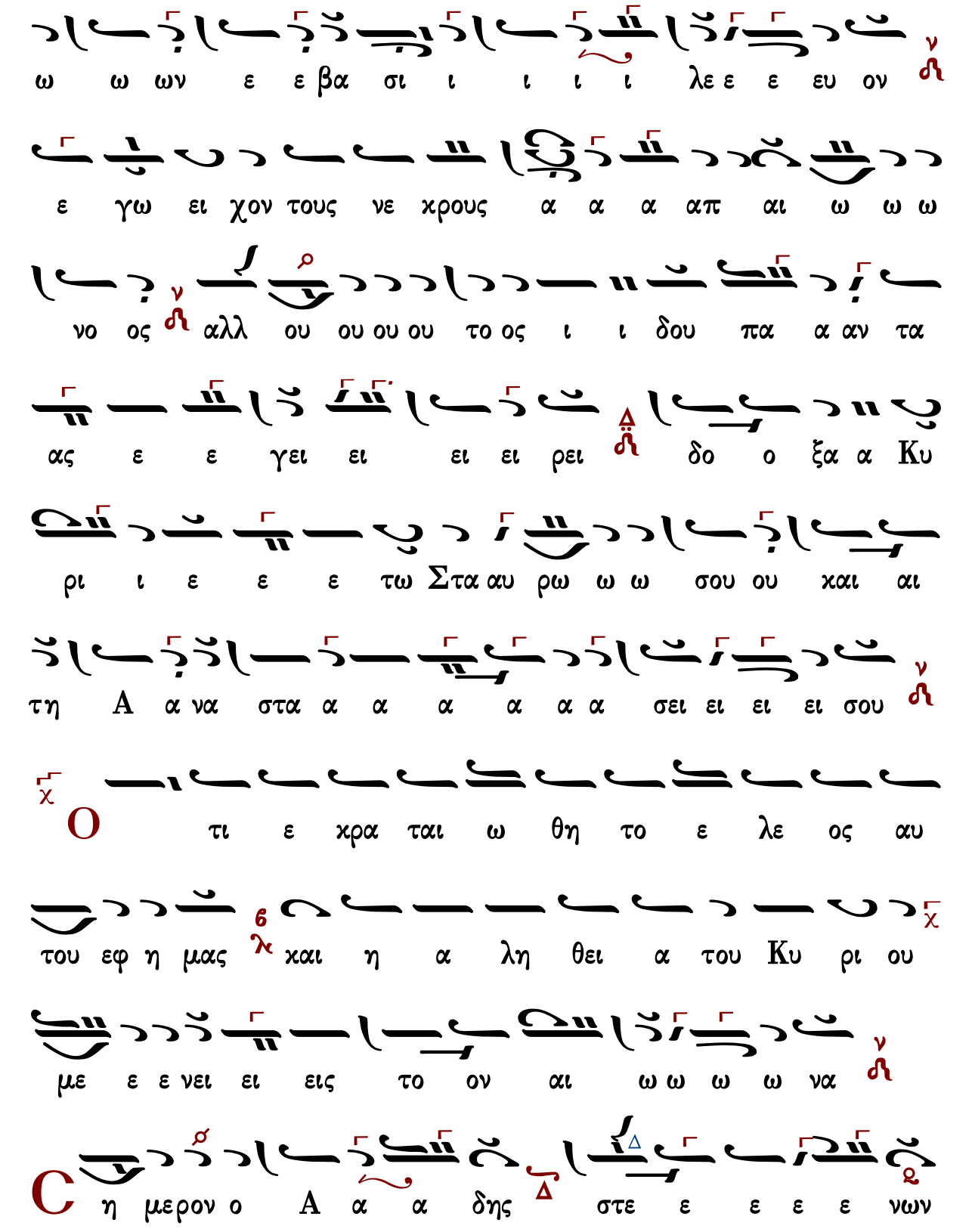
ω ω ων ε ε βα σι ι ι ι ι λε ε ε ευ ον
ε γω ει χον τους νε χρους α α α απ αι ω ω ω
νο ος αλλ ου ου ου ου το ος ι ι δου πα α αν τα
ας ε ε γει ει ει ει ρει δο ο ξα α Κυ
ρι ι ε ε ε τω Στα αυ ρω ω ω σου ου χαι αι
τη Α α να στα α α α α α α σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας χαι η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η μερον ο Α α α δης στε ε ε ε ε νων

α α α του το ο ο χρα α α α τος δο ο ο
ου ουχ ι ι σχυ ει ει ει ω ω του ου θα α α να
ε κε νω σε τους τα φους ο στα αυ ρω ω ω θει εις
αν τας ε εξ η η η η η η με ε ε ε σα
ους κα τε πι ι ο ον ι ι σχυ υ υ σας πα
ε ε ευ ο ον ε στε ε ε ρη η μαι αι και
ε ε στη σεν ων περ ε βα σι ι ι ι λε ε
θη και τον Α δαμ α α νε ε ε ε ε
βο α α α α κα τε πο θη μου ου ου

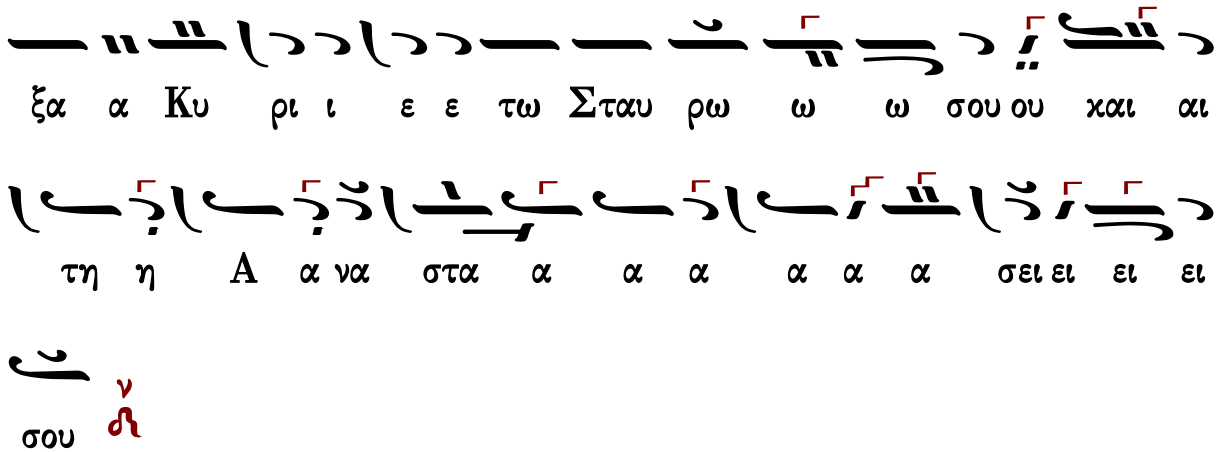

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.170*

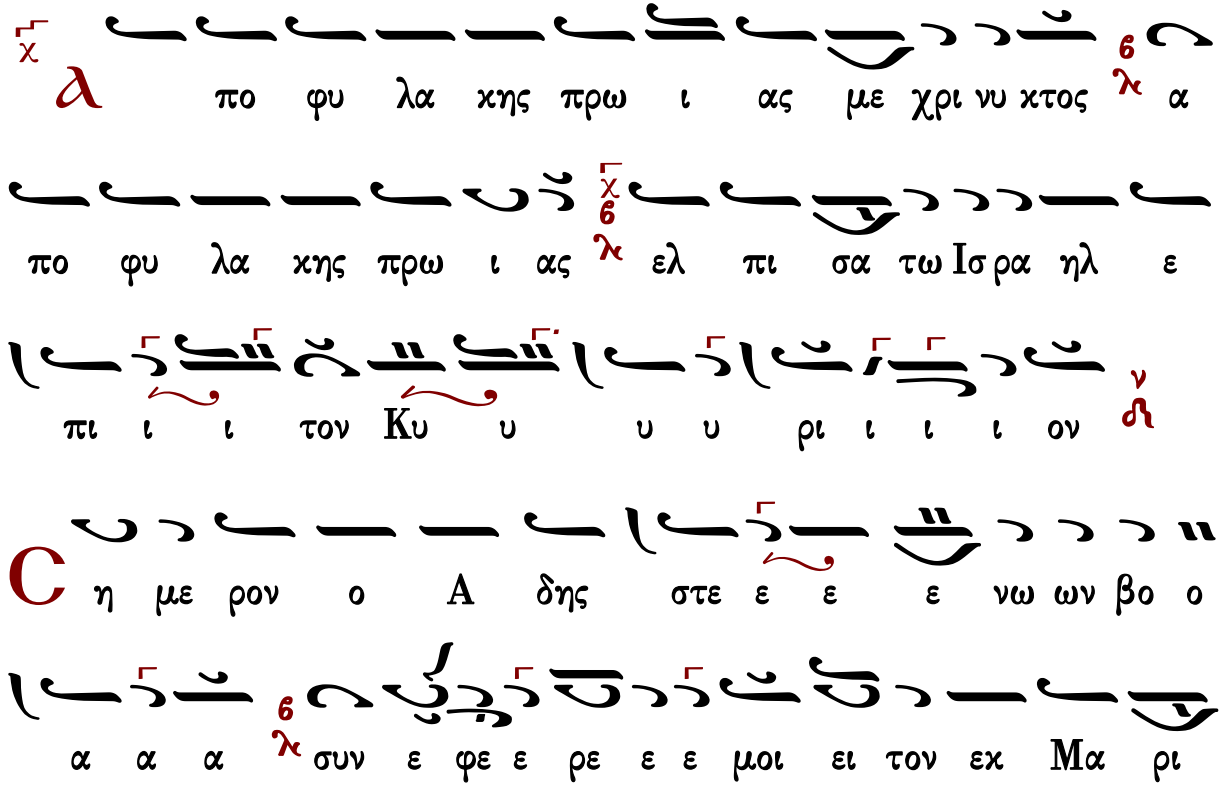

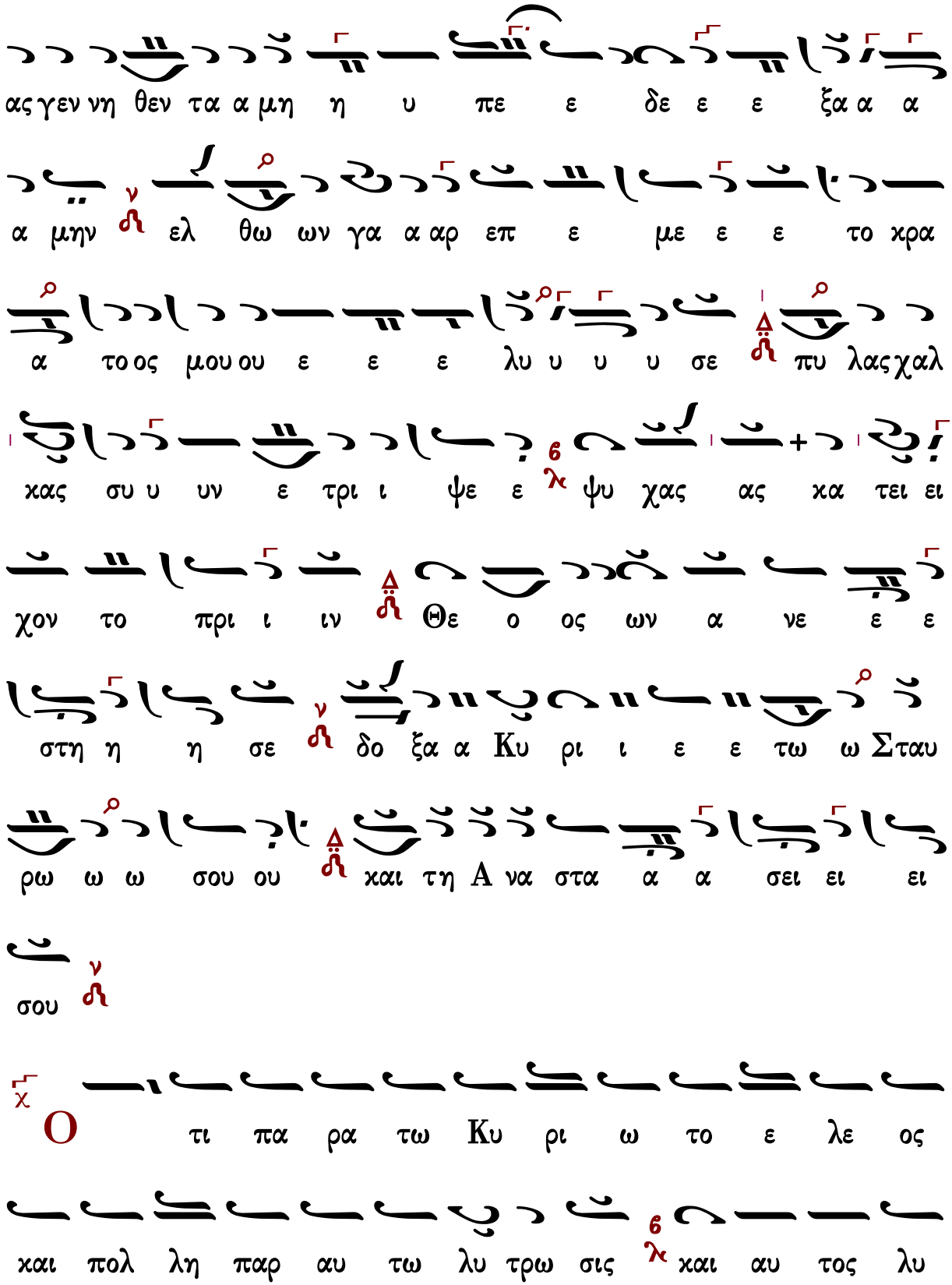
ας γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α
α μην ελ θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το χρα
α τος μου ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ
χας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ψυ χας ας χα τει ει
χον το πρι ι ιν Θε ο ος ων α νε ε ε
στη η η σε δο ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ
ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α σει ει ει
σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

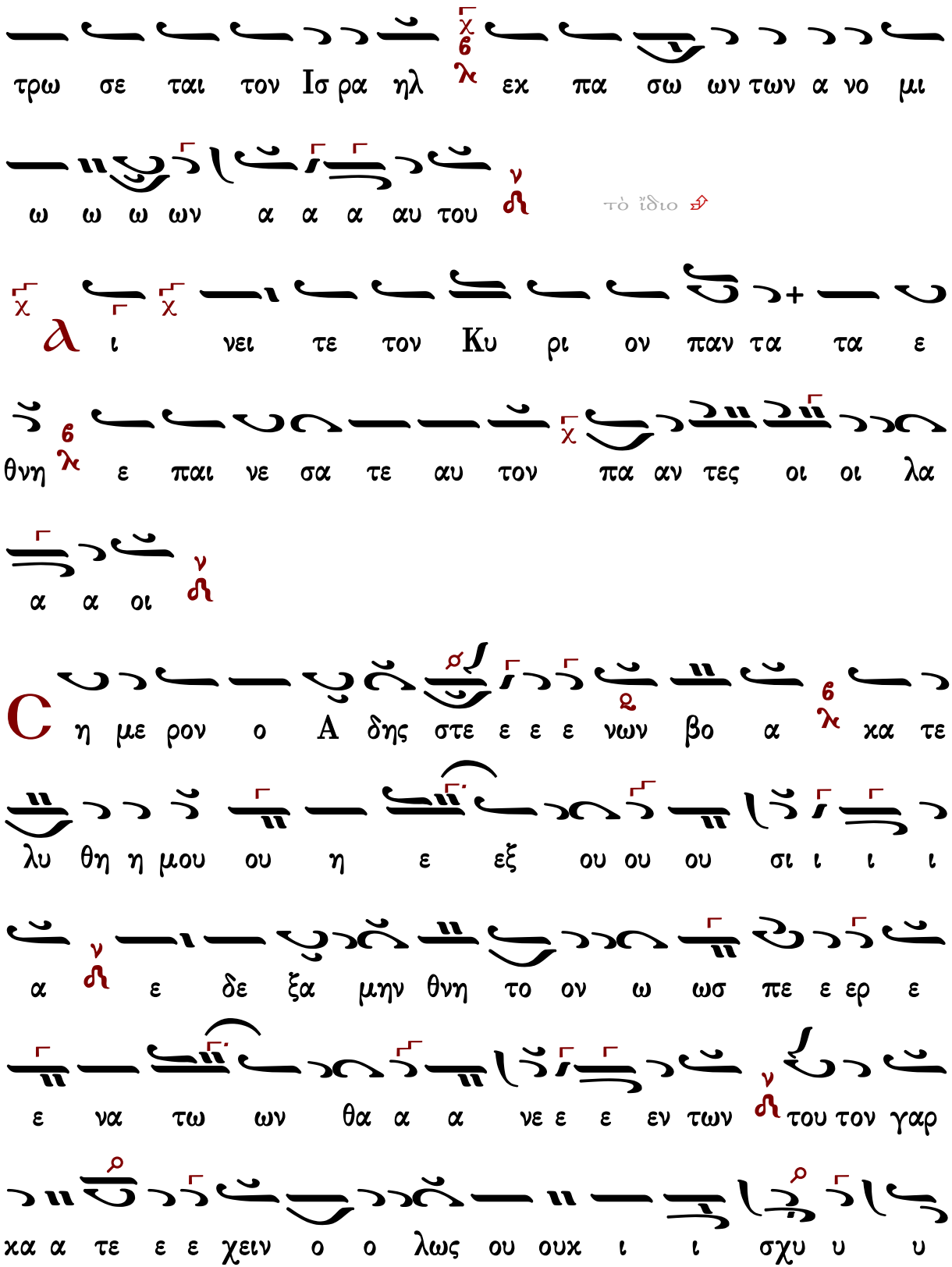
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι
η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α κα τε
λυ θη η μου ου η ε εξ ου ου ου σι ι ι ι
α ε δε ξα μην θνη το ον ω ωσ πε ε ερ ε
ε να τω ων θα α α νε ε ε εν των του τον γαρ
κα α τε ε ε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ

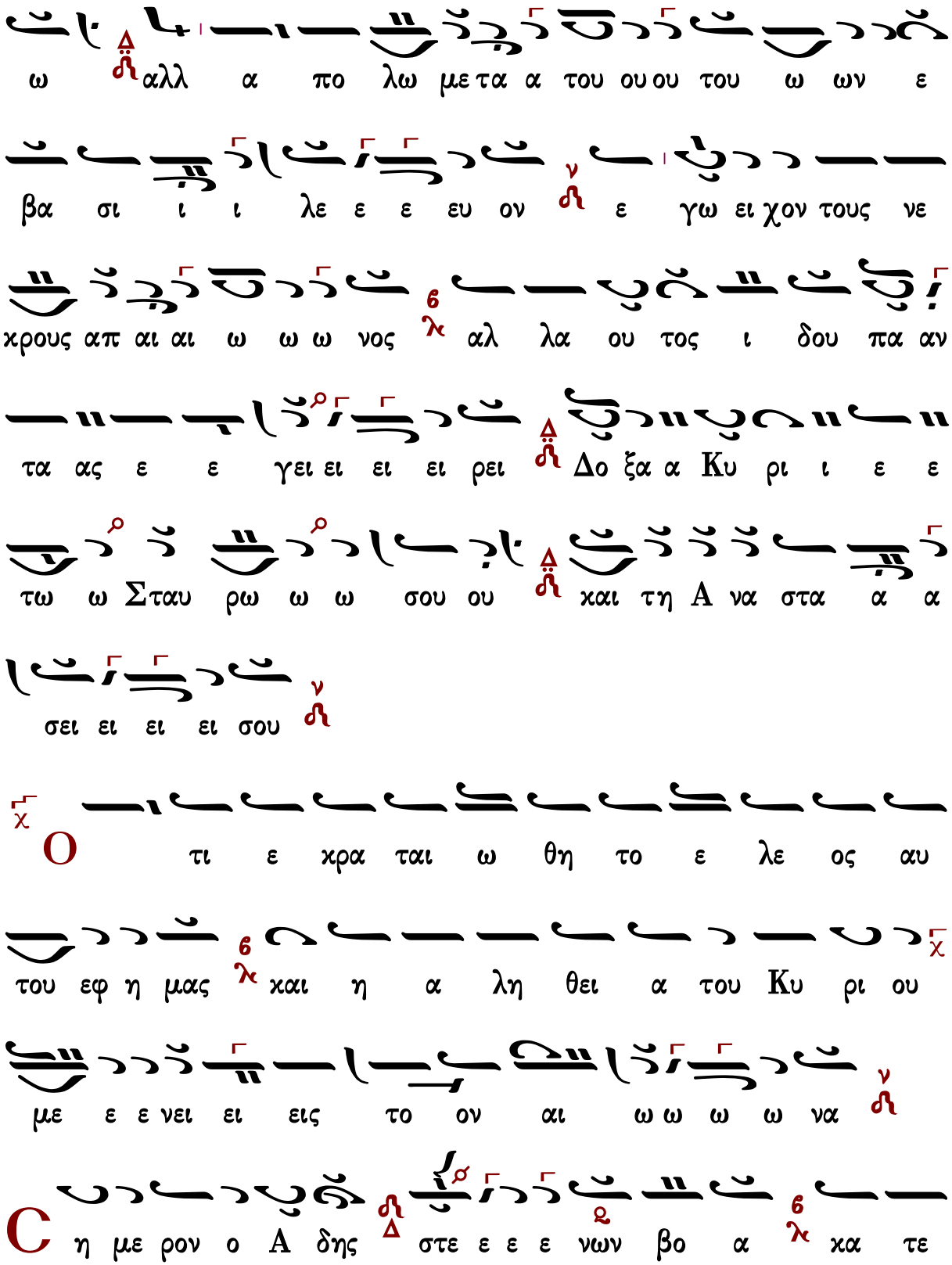
ω αλλ α πο λω με τα α του ου ου του ω ων ε
βα σι ι ι λε ε ε ευ ον ε γω ει χον τους νε
χρους απ αι αι ω ω ω νος αλ λα ου τος ι δου πα αν
τα ας ε ε γει ει ει ει ρει Δο ξα α Κυ ρι ι ε ε
τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α
σει ει ει ει σου
Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο Α δης στε ε ε νων βο α κα τε

πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μη η ην ε
στα αυ ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η
η σεν ον περ ε βα α α σι ι λε ευ ον ε ε
ε στε ρη η μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ
σας πα αν τας ε ξη η η με ε ε ε σα
ε κε νω σε τους τα φους ο σταυ ρω θεις ουκ ι
ι σχυ υ υ υ ει του ου θα α α να α α α α
του το ο ο χρα α α α τος δο ξα α Κυ ρι ι ε ε
τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α
σει ει ει σου

Ἦχος λ π ν Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1996 σ.271*

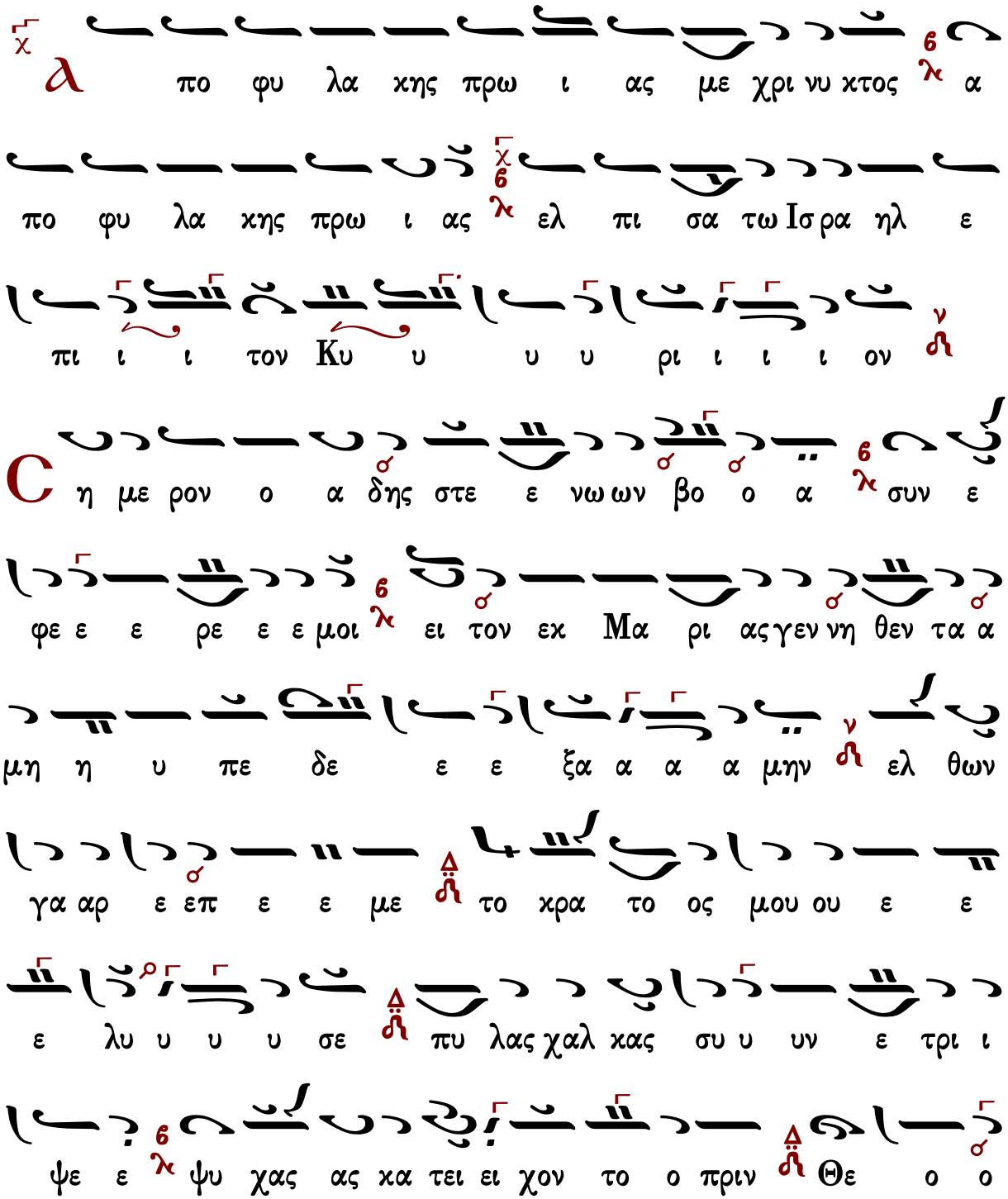

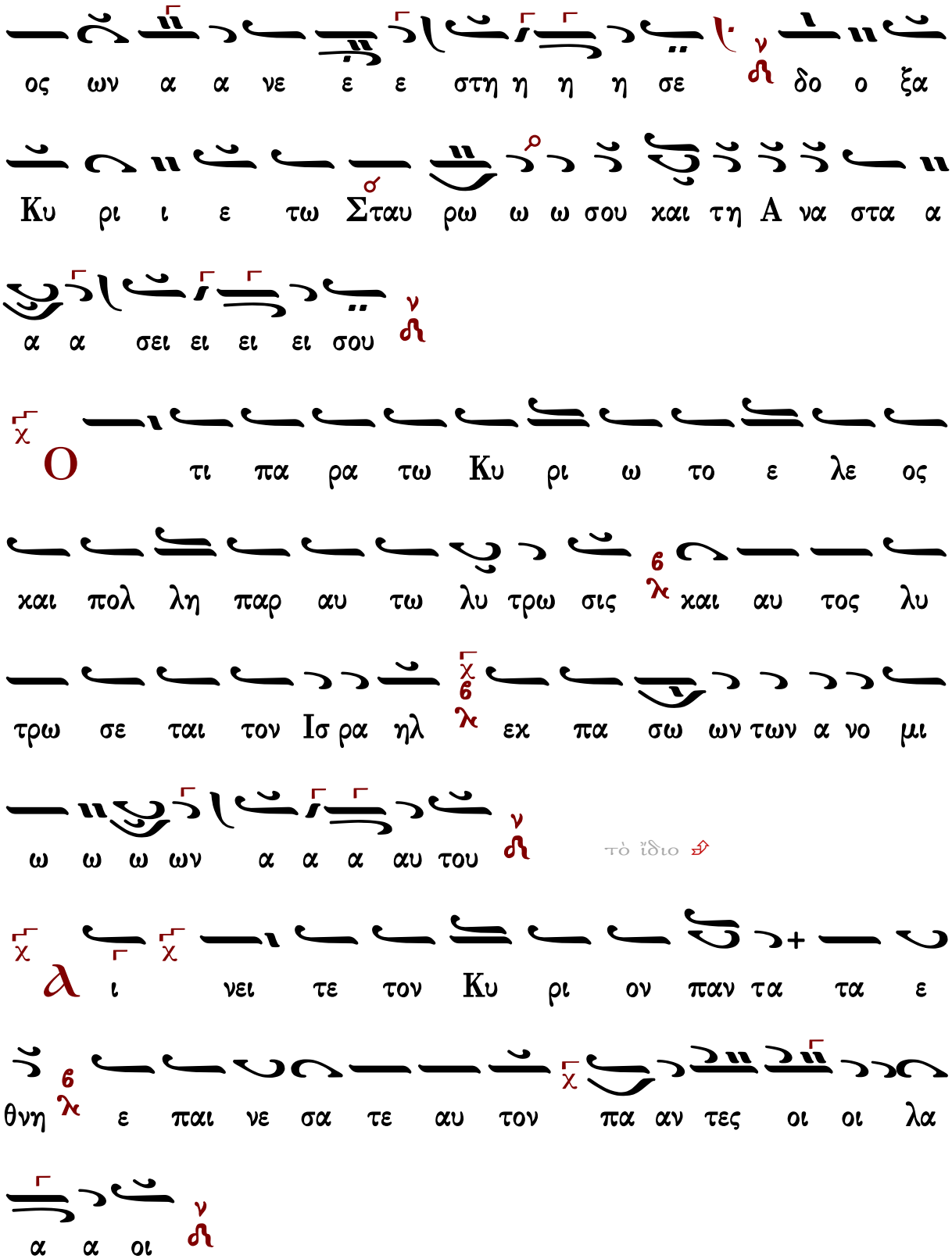
ος ων α α νε ε ε στη η η η σε δο ο ξα
Κυ ρι ι ε τω Σταυ ρω ω ω σου και τη Α να στα α
α α σει ει ει ει σου
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι
ω ω ω ων α α α αυ του
τὸ ἴδιο
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα
α α οι

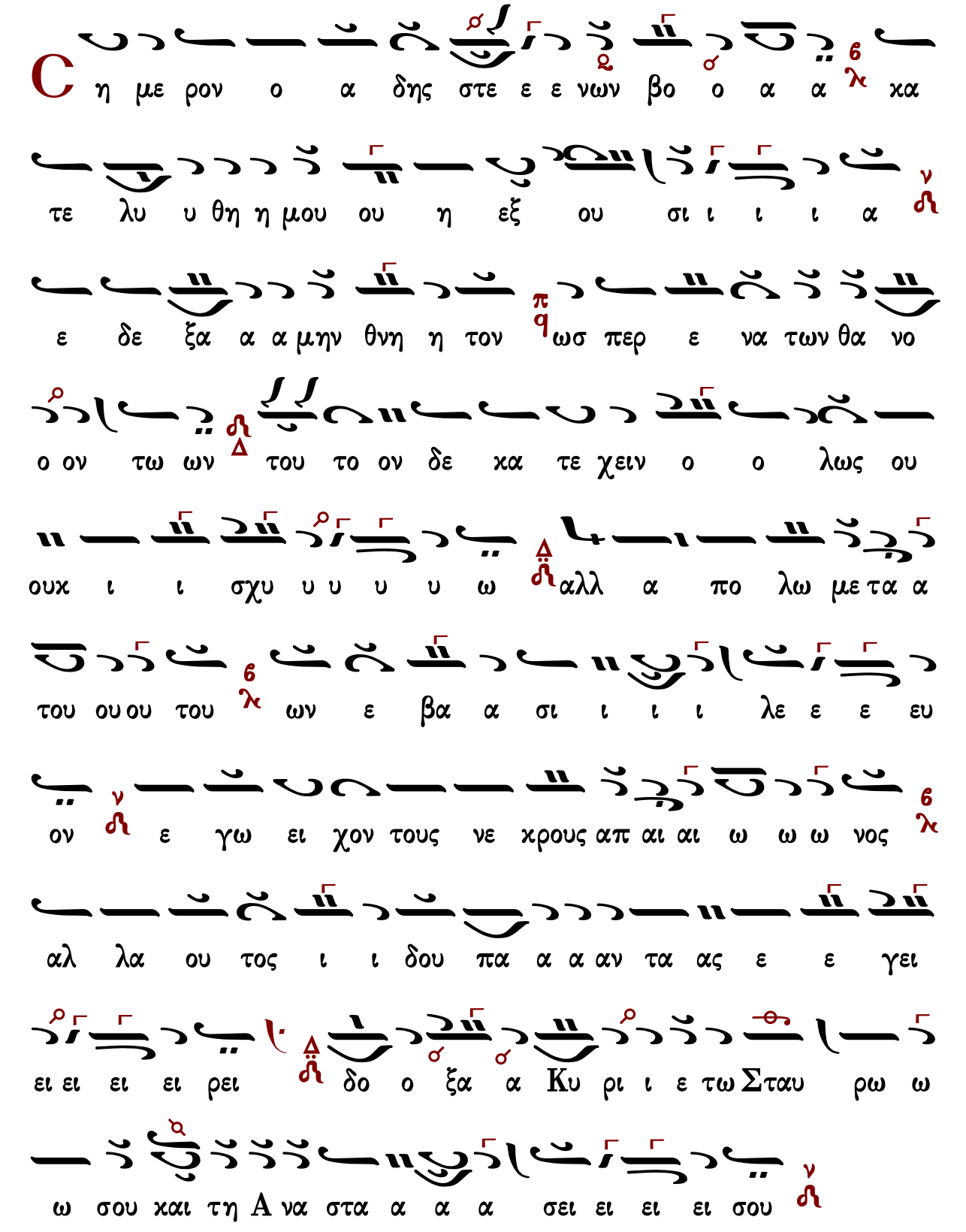
C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α α χα
τε λυ υ θη η μου ου η εξ ου σι ι ι ι α
ε δε ξα α α μην θνη η τον ωσ περ ε να των θα νο
ο ον τω ων του το ον δε χα τε χειν ο ο λως ου
ουκ ι ι σχυ υ υ υ υ ω αλλ α πο λω με τα α
του ου ου του ων ε βα α σι ι ι ι λε ε ε ευ
ον ε γω ει χον τους νε κρους απ αι αι ω ω ω νος
αλ λα ου τος ι ι δου πα α α αν τα ας ε ε γει
ει ει ει ει ρει δο ο ξα α Κυ ρι ι ε τω Σταυ ρω ω
ω σου χαι τη Α να στα α α α σει ει ει ει σου

O τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να
C η με ρον ο α δης στε ε ε νων βο ο α κα τε
πο θη μου το ο χρα α α το ος ο ποι μην ε στα αυ
ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η
η η σεν ων περ ε βα σι ι λε ευ ον ε στε ε ρη η
μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ σας παν
τας εξ η η η η με ε ε ε σα ε κε νω σε τους
τα φους ο σταυ ρω ω ω θει εις ουκ ι ι σχυ υ υ

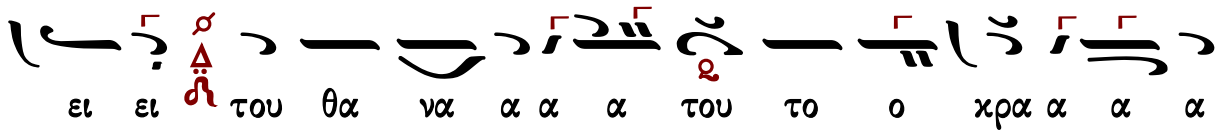

Δοξαστικὸν ἑσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.400*

γων και ευ λο γη η σε ε εν ο Θε ε ος την η
με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το
γα αρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα
α α τον αυ τη ε ε στιν η της χα τα παυ
σε ε ε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η χα
τε ε πα αυ σεν α πο παν των των ερ γων α αυ
του ο μο νο γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε
ε ου δι α της χα τα τον θα να τον οι οι χο ο
ο νο ο μι ι ι ας τη σαρ κι ι σα αβ βα τι
ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν ε ε ε παν ε

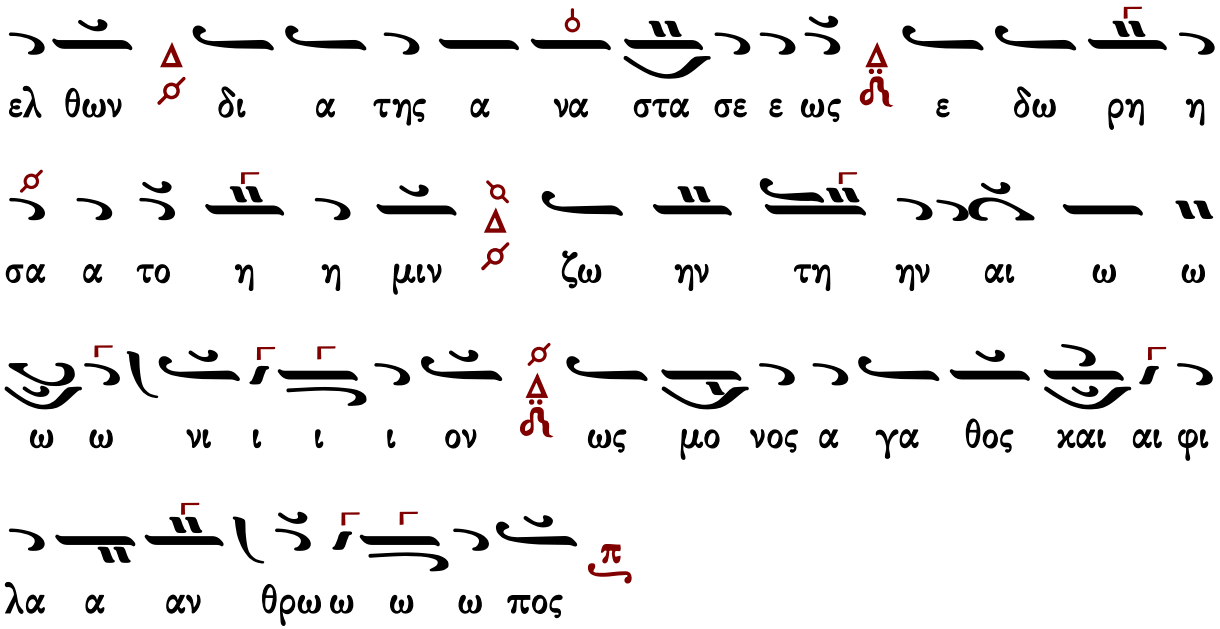

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.292*

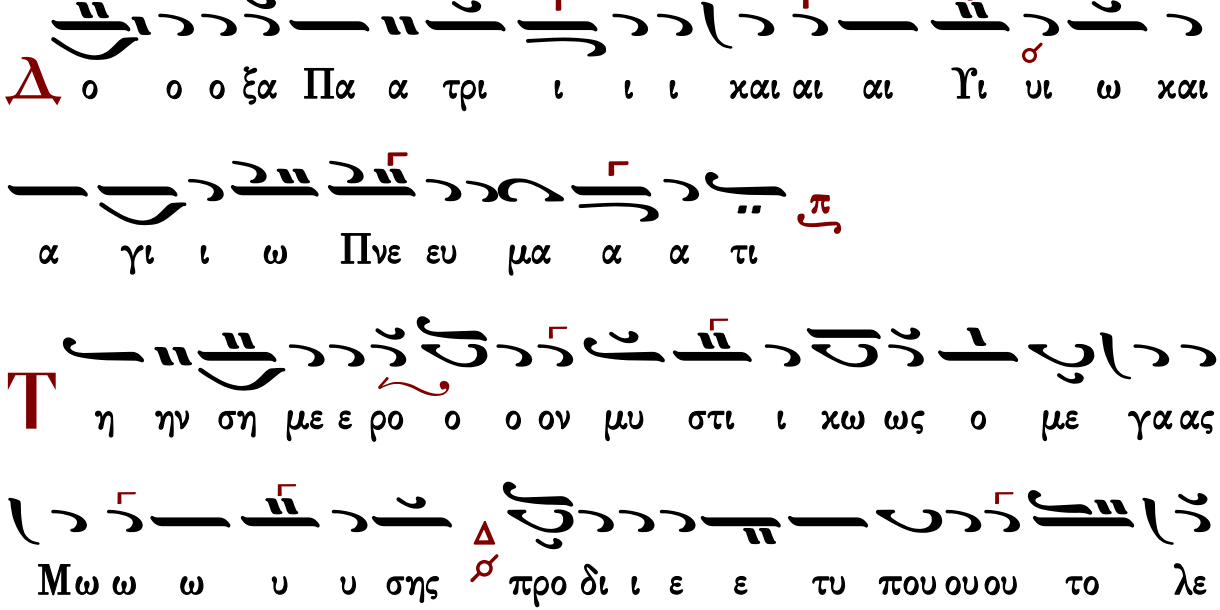

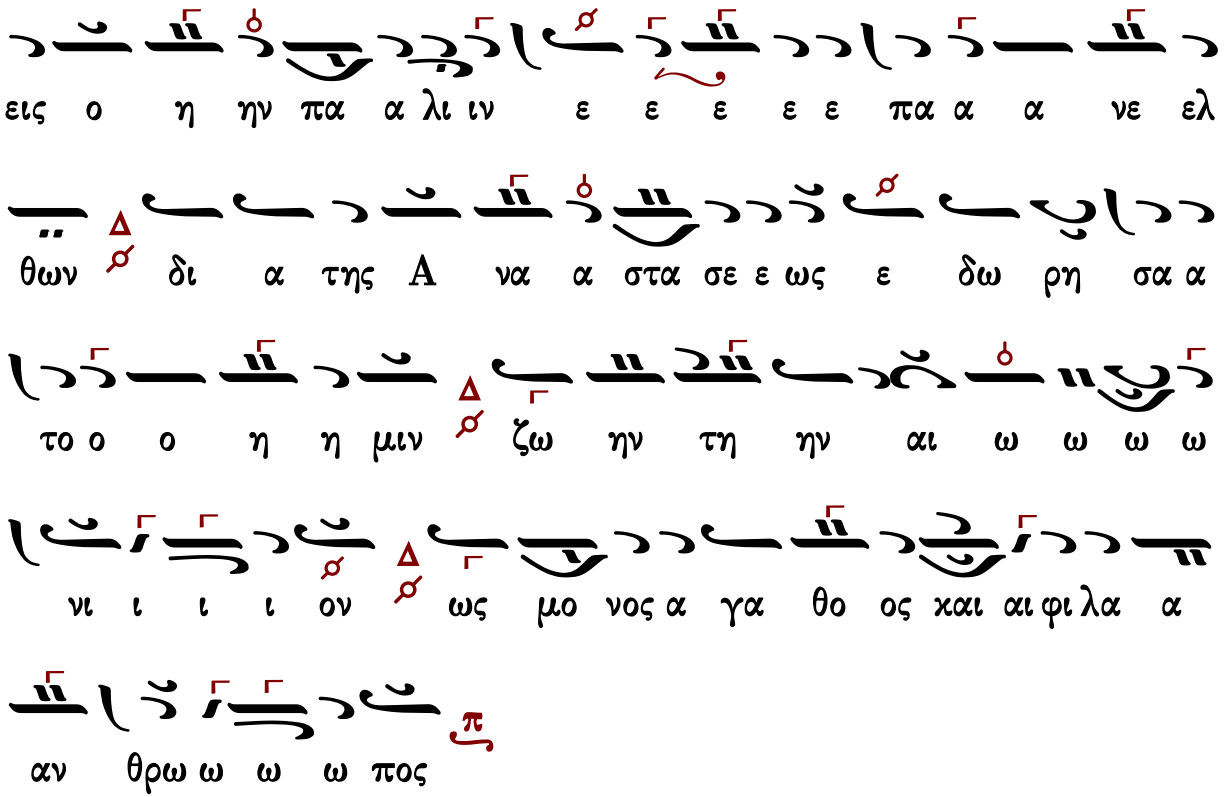

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.534*

ας Μω υ υ σης προ ο δι ι ε ε τυ που ου το λε
ε ε ε γων χαι ευ λο γη σε ε εν ο Θε ε ος την
η με ραν τη η ην ε ε βδο ο ο μην του το
γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νον Σα αβ βα
α α τον αυ τη ε ε στιν η της χα τα πα
αυ σε ω ω ως η η με ε ε ρα εν η χατ ε παυ σεν
α πο παν των των ε ερ γων α αυ του ο μο νο
γε νη ης Υι ο ο ος του ου Θε ε ε ου δι α
της χα τα τον θα να το ον οι χο ο ο νο ο
μι ι ας τη σαρ χι ι ι σα αβ βα τι ι

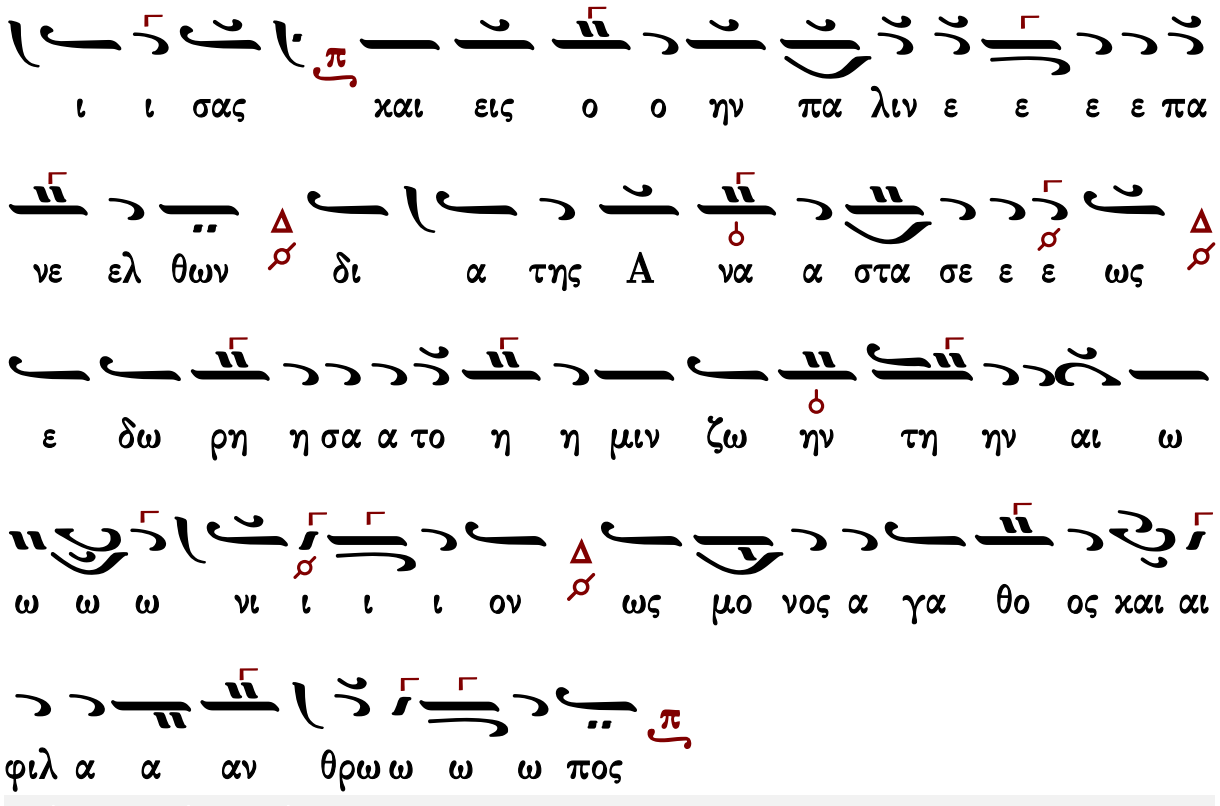

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ ⸒ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.287/734*

τι
ην ση με ε ρο ο ο ον μυ στι ι χω ω ως
ο ο ο με ε ε ε ε γα ας Μω υ υ ση ης προ
δι ε τυ που ου το ο λε ε ε ε ε ε ε ε
γων χαι ευ λο ο ο ο γη η σεν ο Θε ε ος
την η με ρα α αν τη η ην ε ε βδο ο ο μην
του ου το ο γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε νο ο ον
Σα α α α αβ βα α τον α α α α αυ τη
η ε ε στι ιν η της χα τα πα αυ σε ε ε ω ως
η η με ε ε ε ρα εν η χα α τε ε ε πα χα α

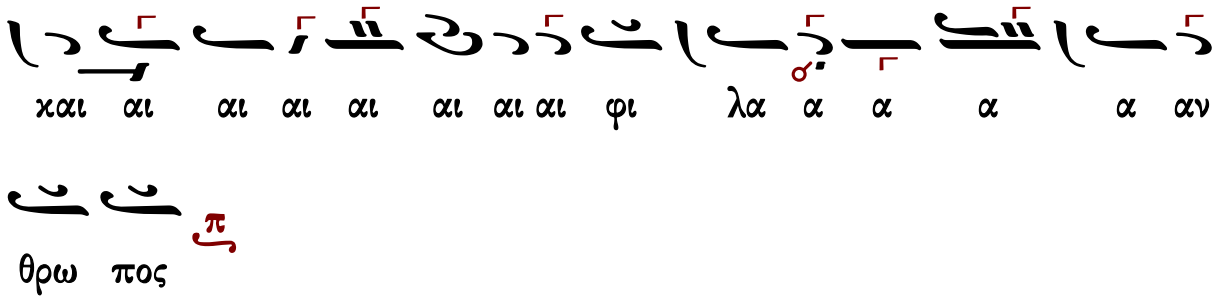

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Πα

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.168*

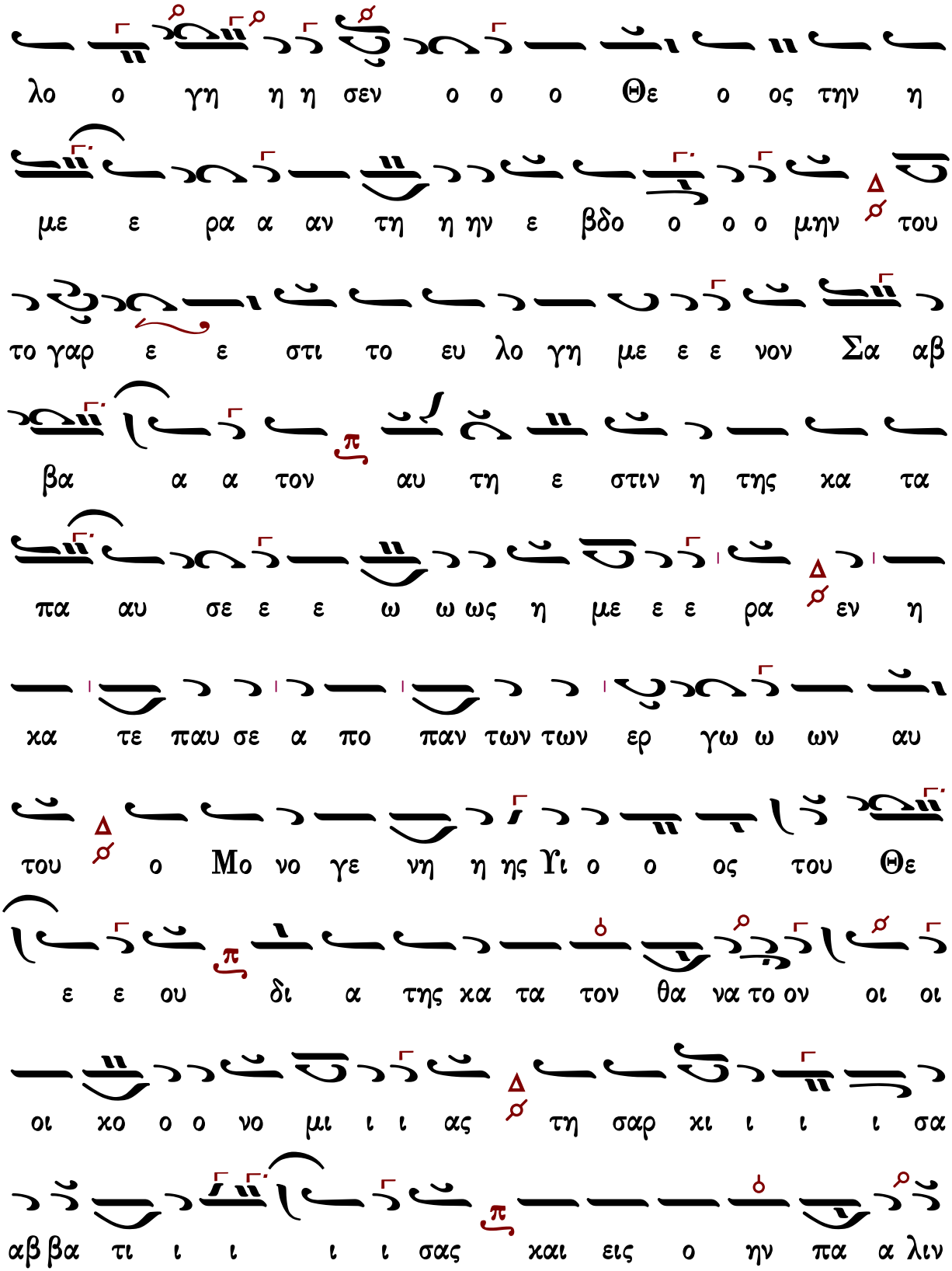
λο ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η
με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του
το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ
βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα
πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η
κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ
του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε
ε ε ου δι α της κα τα τον θα να το ον οι οι
οι χο ο ο νο μι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα
αβ βα τι ι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

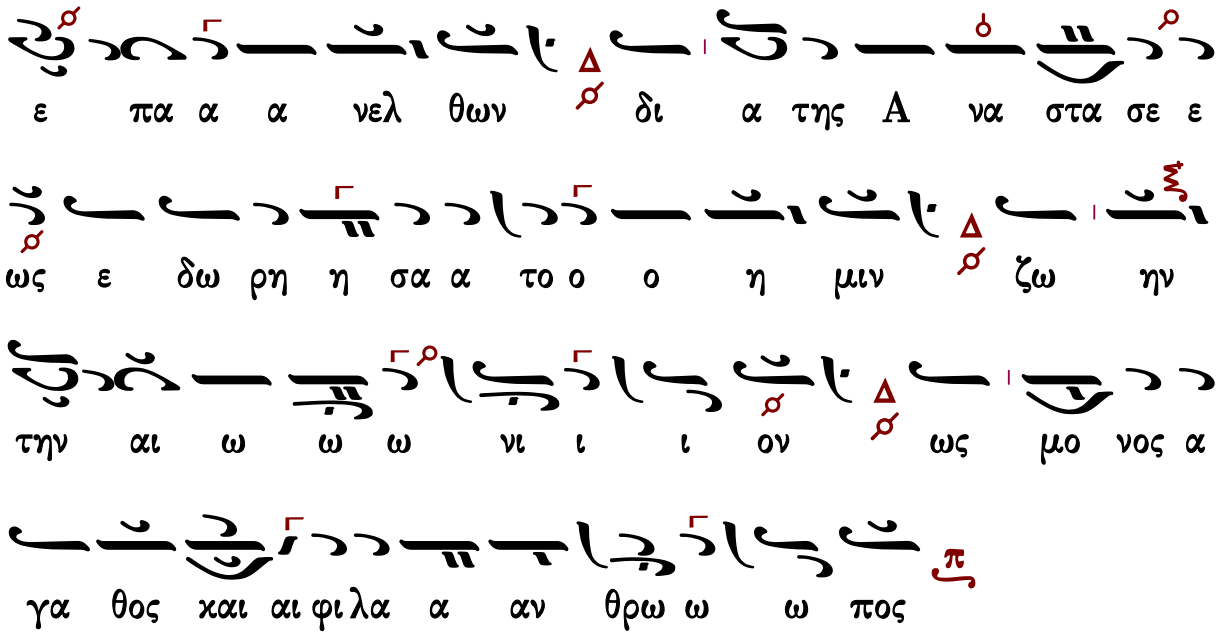

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.249*

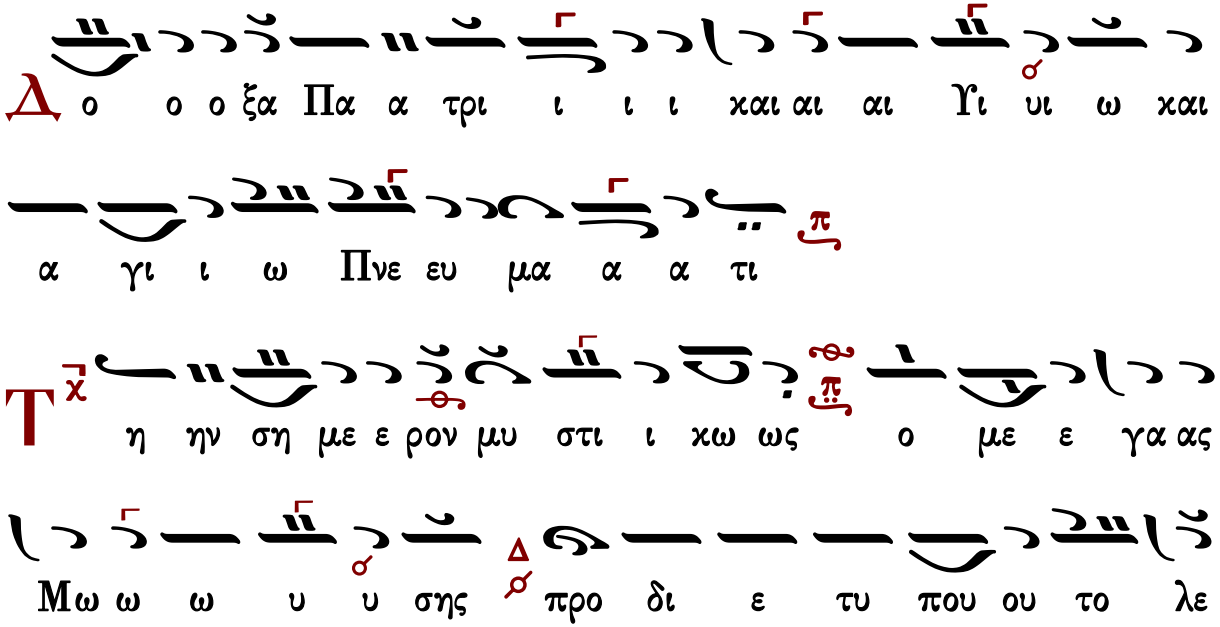

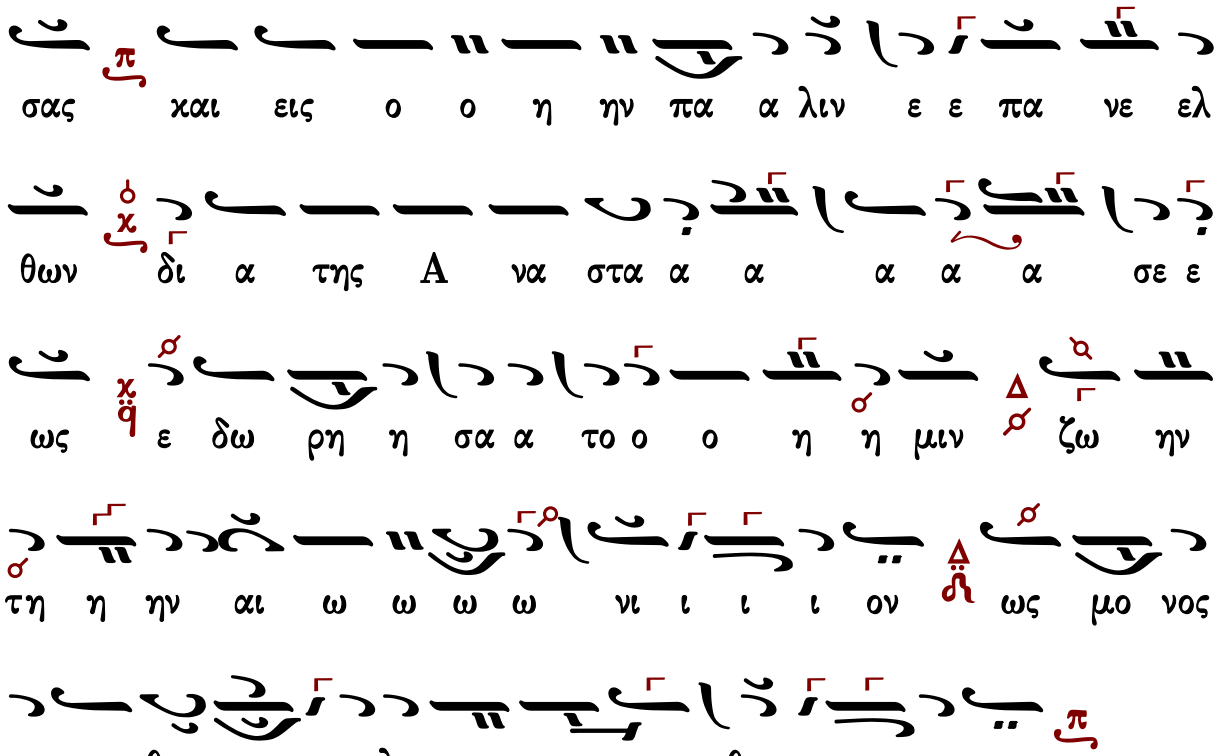

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

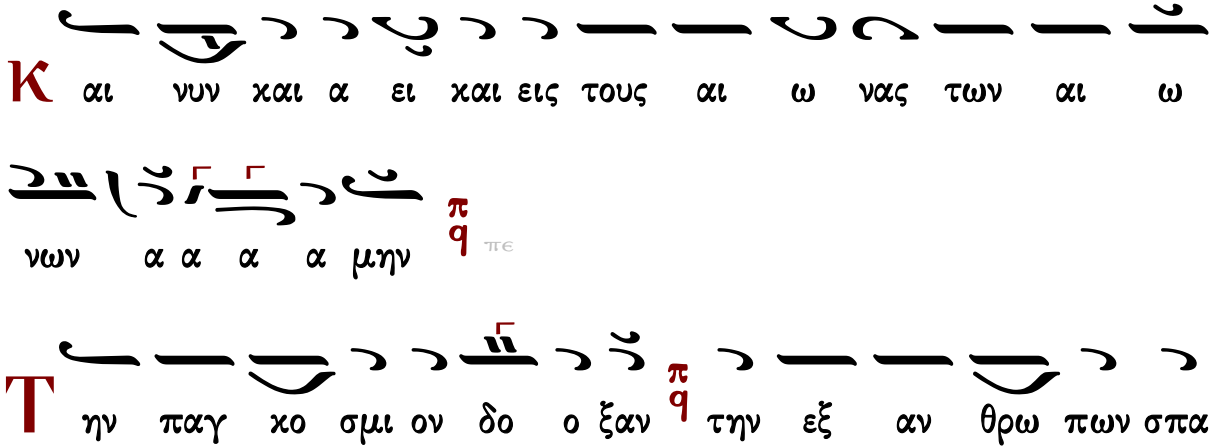

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.10*

ρει ει σαν και τον δε σπο ο την τε ε κου ου ου ου ου
σαν π q την ε που ρα α α νι ι ον πυ υ υ υ
λην π q υ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν την πα αρ θε ε
ε ε ε νον π q των α σω μα τω ων το ο α α σμα
και των πι στων το ε εγ καλ λω ω ω ω πι ι ι ι
σμα π q αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη ου ρα α α νος
και να ο ος της θε ε ο ο ο τη η η η τος π q αυ
τη το με σο τει ει χον της ε ε χθρας κα α θε ε
λου ου σα ει ει ρη η η νη ην αν τει σει ει ει ει
ξε π q και το βα σι λει ει ον η η νε ε ε ω ω ω

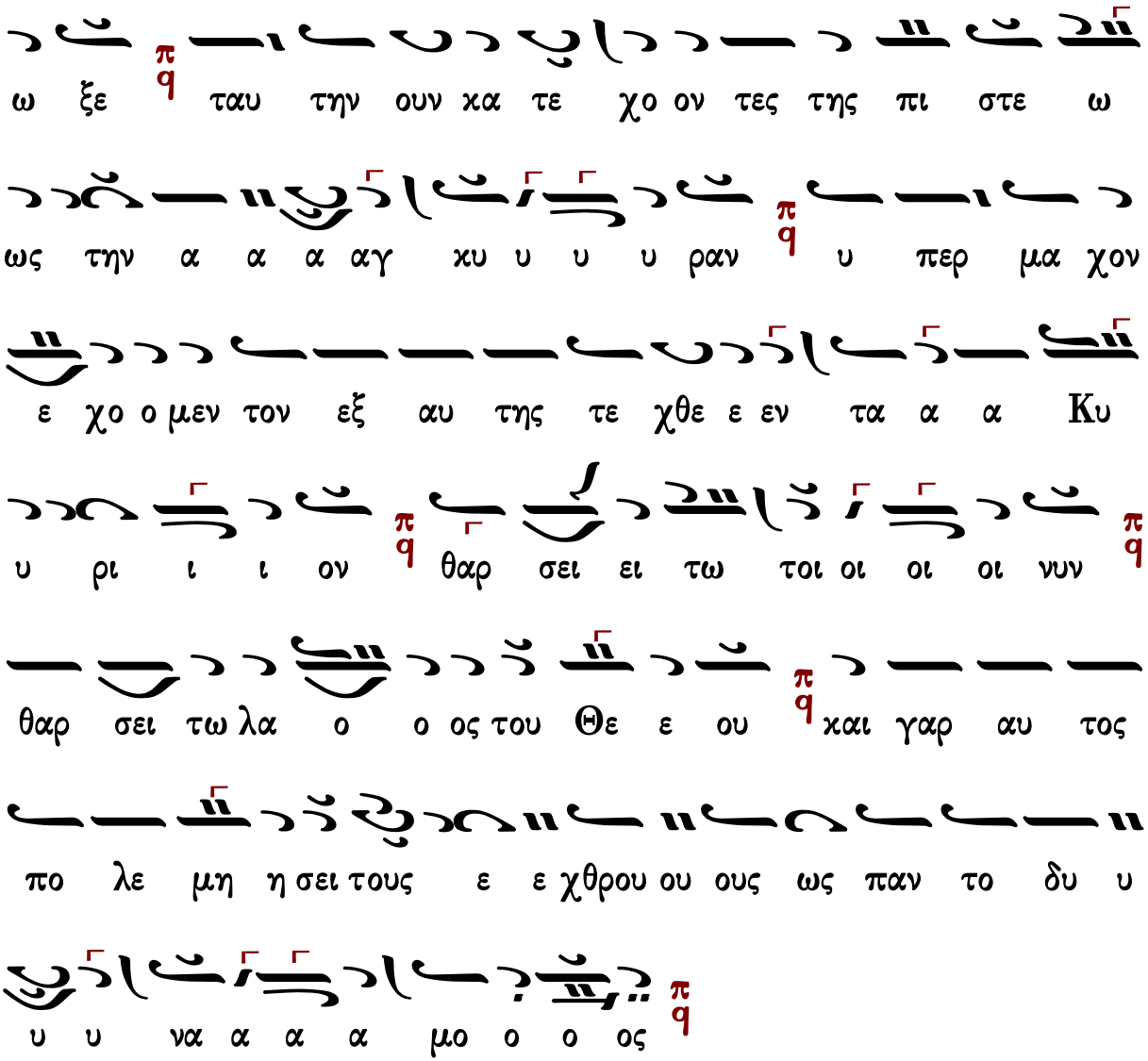

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομο

Ἦχος 𝄽 q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.8#

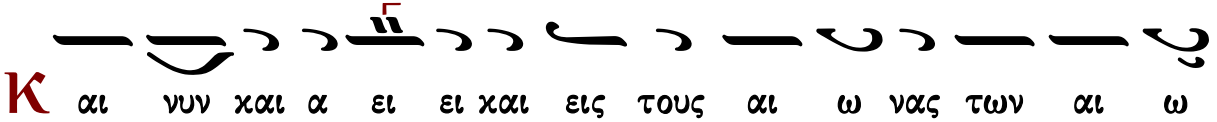

νων α α α α μην
Τ ην παγ χο σμι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων
σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη
ην τε ε χου ου σαν την ε που ρα α α νι
ι ι ον πυ υ υ υ ληνυ μνη σω ω μεν Μα ρι ι
αν τη ην Πα αρ θε ε ε ε ε νον των Α σω
μα τω ων το ο α α σμα χαι των πι στων το εγ χαλ
λω ω ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει
ει ει χθη ου ρα α νος και να ο ος της θε ε ο ο
ο τη η η η τος αυ τη το με σο τοι χον της ε

χθρας κα θε ε λου ου σα ει ρη νην αν τει ση η
ξε ε και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ω ω
ω ω ξε ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως
την αγ κυ υ ραν υ περ μα χον ε χο ο με εν
τον εξ α αυ της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι
ον θαρ σει ει ει τω τοι οι οι νυν θαρ σει τω λα
ο ο ος του Θε ε ου και γαρ αυ τος πο λε μη σει
τους ε ε χθρου ους ως παν το δυ υ υ να α α α
μο ο ο ος

Ἦχος δ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.444*

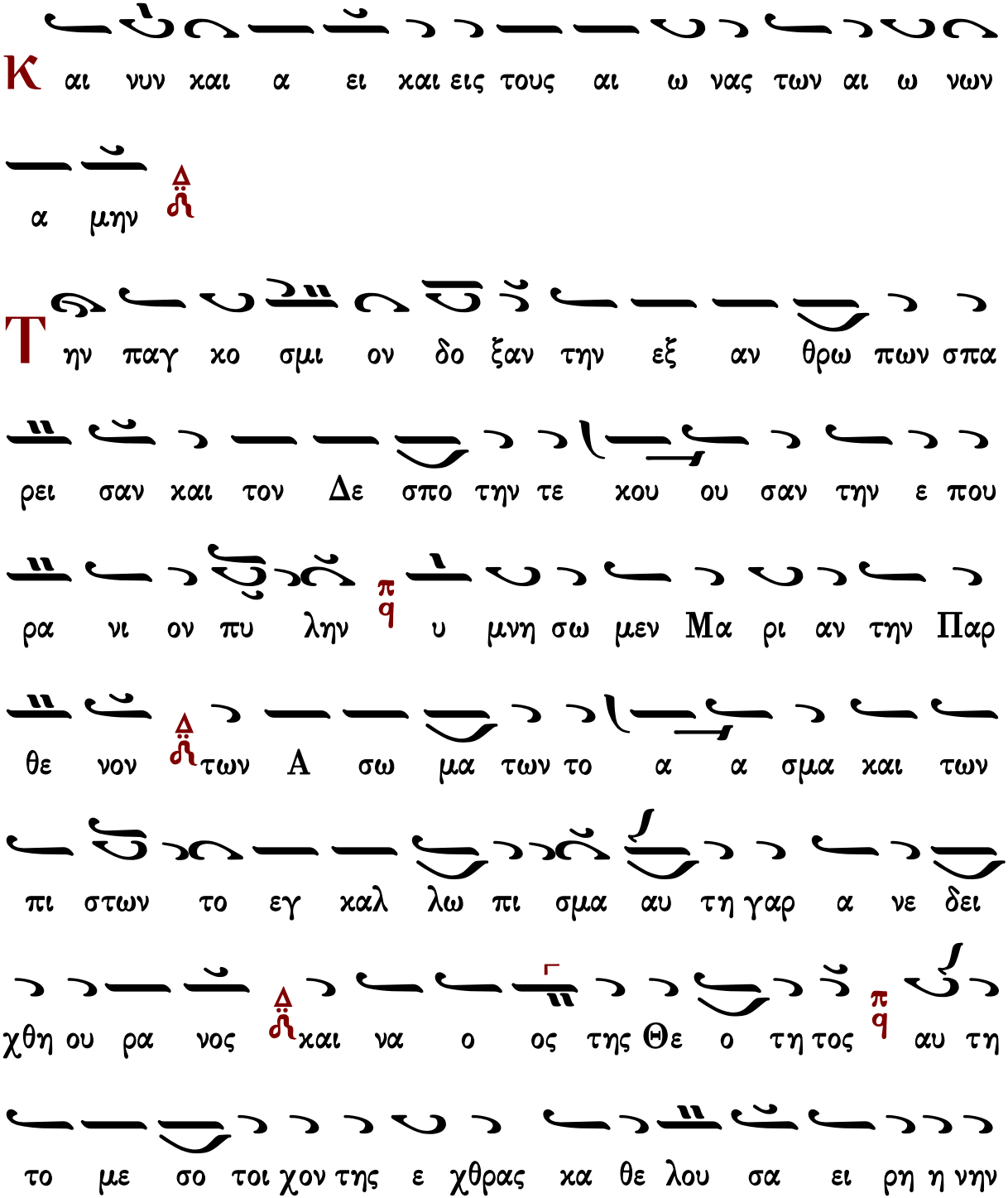

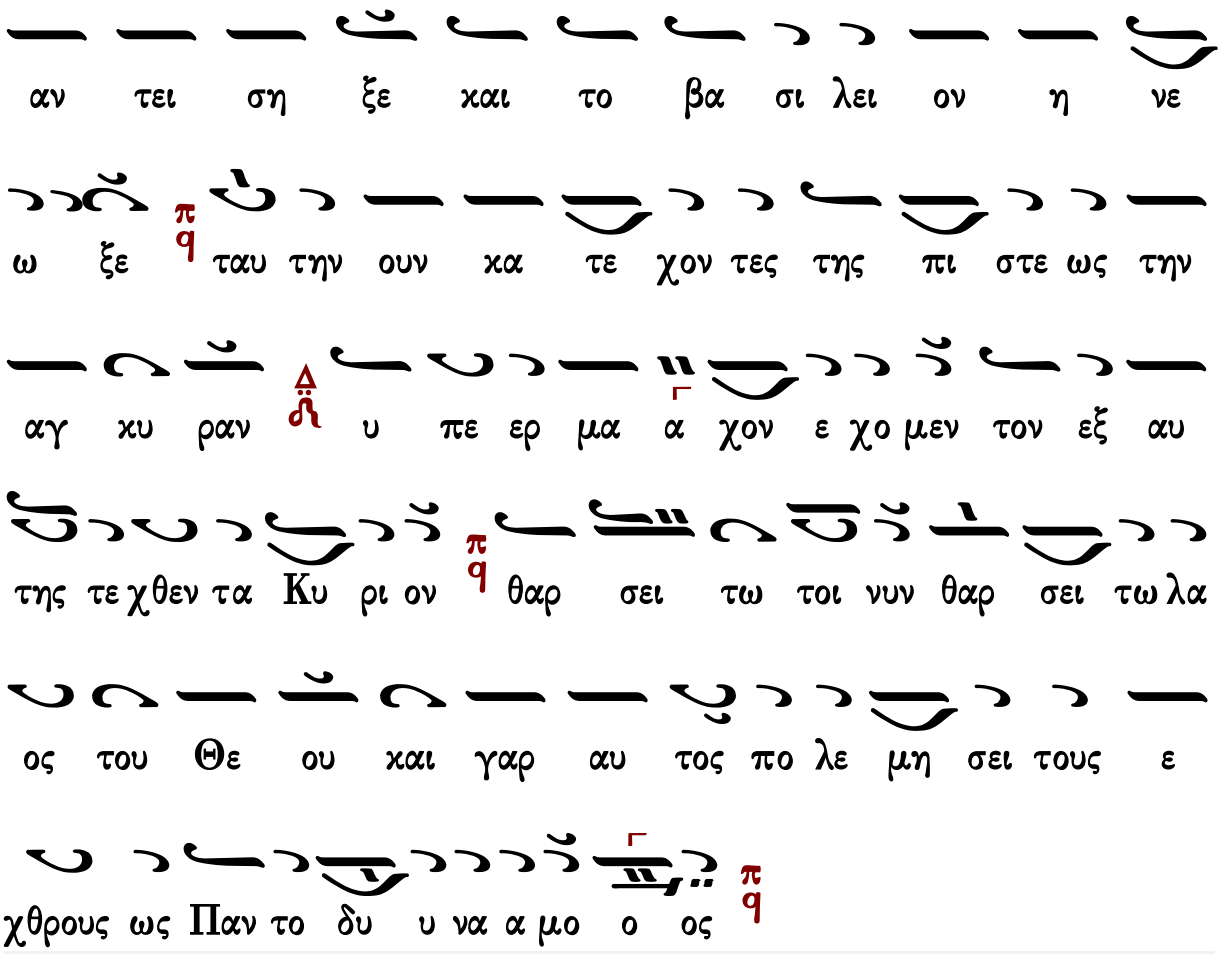

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος πλ. Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.1*

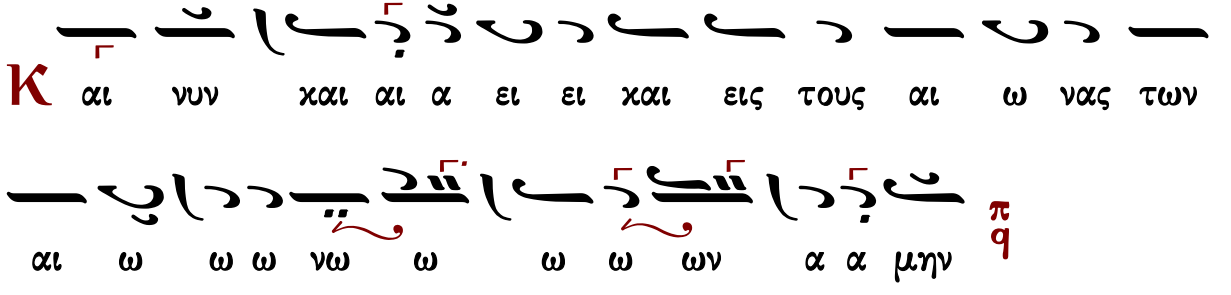

Την παγ χο σμι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων

σπα α ρει ει ει ει σαν [π q] και τον Δε σπο τη ην τε

ε χου ου σαν [η] την ε που ρα α α α νι ι ι ι

ι ο ο ο ον πυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λην [π q] υ μνη η σω ω μεν Μα ρι ι αν τη η η η ην

πα αρ θε ε ε νον [π q] των α σω μα α α τω

ω ων το ο ο α α σμα [η] και των πι στω ω ων το

ε ε εγ καλ λω ω ω ω ω ω ω ω πι ι

σμα [π q] α αυ τη γα αρ α νε δει ει ει ει ει χθη η

ου ρα α νο ο ο ος [χ̈ q] και να ο ος της Θε ε ο

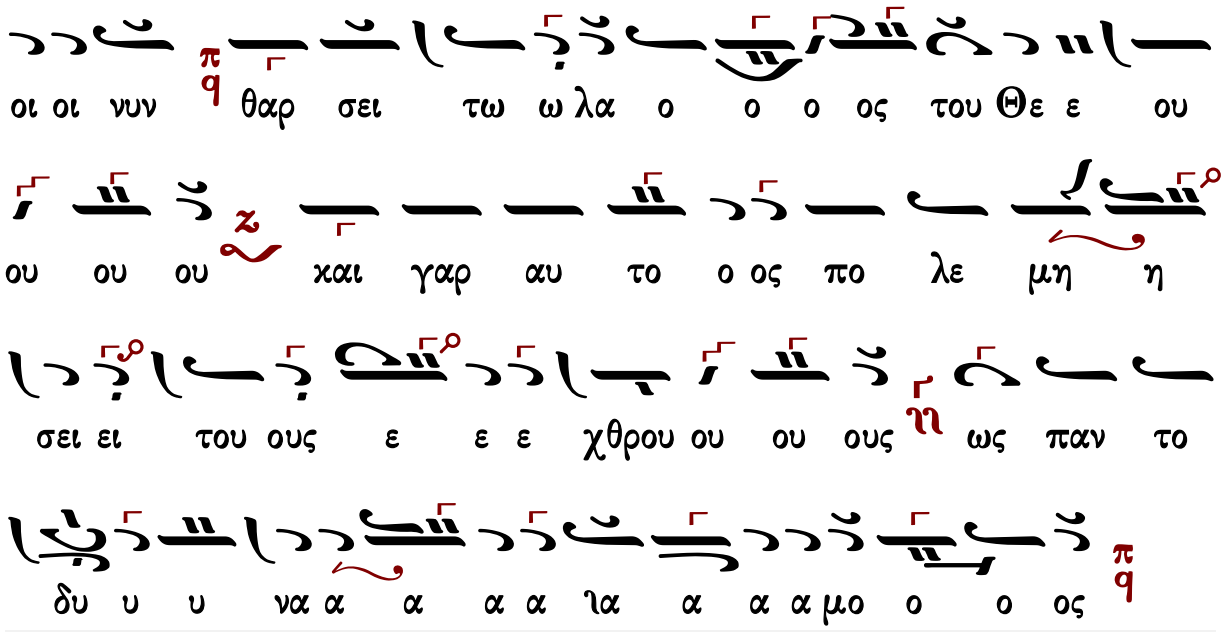

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομο

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.11*

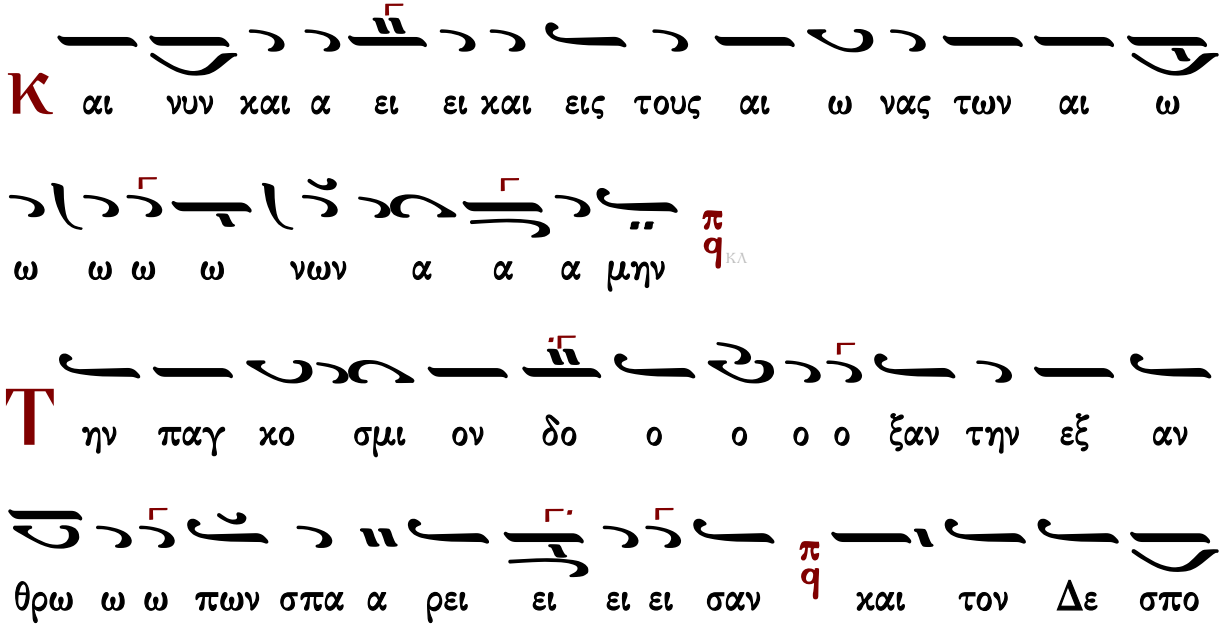

τη ν τε ε χου ου σαν τη ν ε που ρα α α α νι ι
ον πυ υ υ υ λη ν π/q υ μνη η σω ω ω μεν Μα ρι
αν τη ν πα αρ θε ε ε νον π/q των α σω μα των το ο
α α σμα χαι των πι στω ων το εγ χαλ λω ω
ω ω πι ι ι ι σμα π/q αυ τη γαρ α νε δει ει
ει ει ει χθη ου ου ρα νος χαι να ο ος της Θε ε
ο ο ο τη η η η τος π/q αυ τη το με σο τει ει χον
τη ς ε χθρας κα θε ε λου ου σα ει ρη νην αν τει ει
ση η η ξε χαι το βα σι ι λει ον η νε
ε ε ω ω ω ω ξε π/q ταυ τη ν ουν κα τε ε χο ο ον

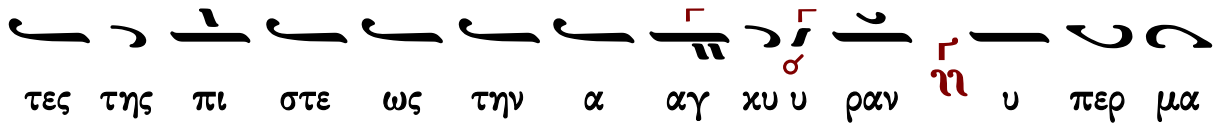

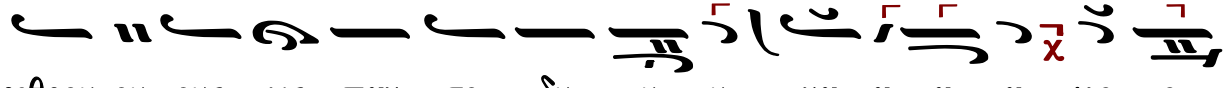

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομο

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.18/32*

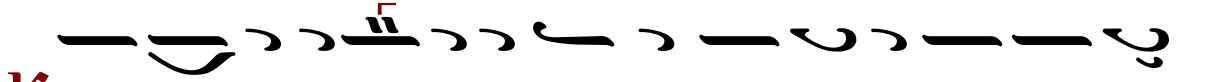

ω νω ων α α α μην
Την παγ χο ο σμι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω
πων σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο ο τη
ην τε ε χου ου σαν την ε που ρα α α νι ι ι
ον πυ υ υ υ λην υ μνη σω ω μεν Μα ρι αν τη ην
Παρ θε ε ε ε νον των α σω μα τω
ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω
ω ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει ει
χθη η ου ρα α νο ος και να ο ος τη ης Θε ε ο
ο ο τη η η η τος αυ τη το με σο τοι χον της ε

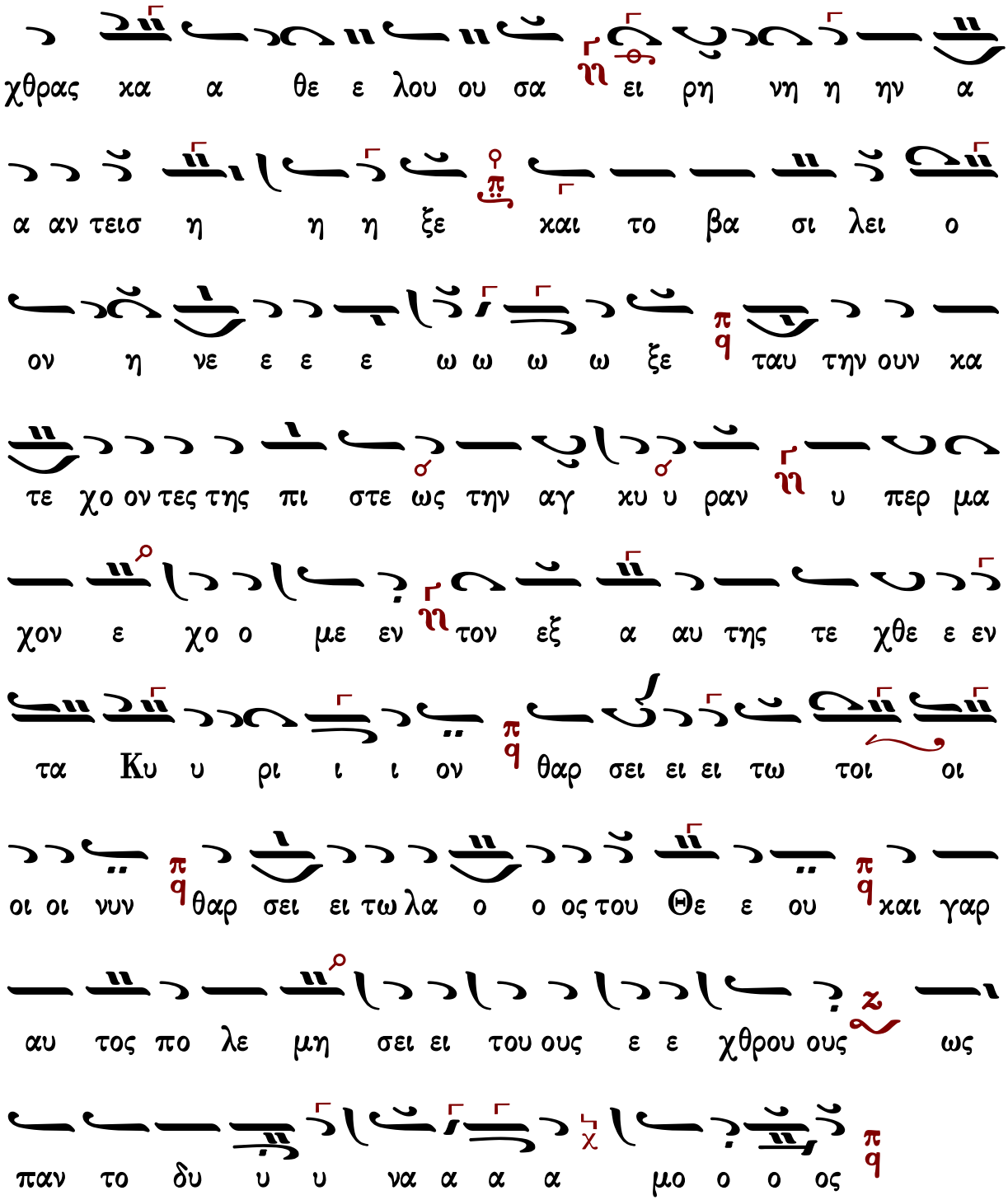
χθρας κα α θε ε λου ου σα ει ρη νη η ην α
α αν τεισ η η η ξε και το βα σι λει ο
ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ταυ την ουν κα
τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ ραν υ περ μα
χον ε χο ο με εν τον εξ α αυ της τε χθε ε εν
τα Κυ υ ρι ι ι ον θαρ σει ει ει τω τοι οι
οι οι νυν θαρ σει ει τω λα ο ο ος του Θε ε ου και γαρ
αυ τος πο λε μη σει ει του ους ε ε χθρου ους ως
παν το δυ υ υ να α α α μο ο ο ος

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.135/149*

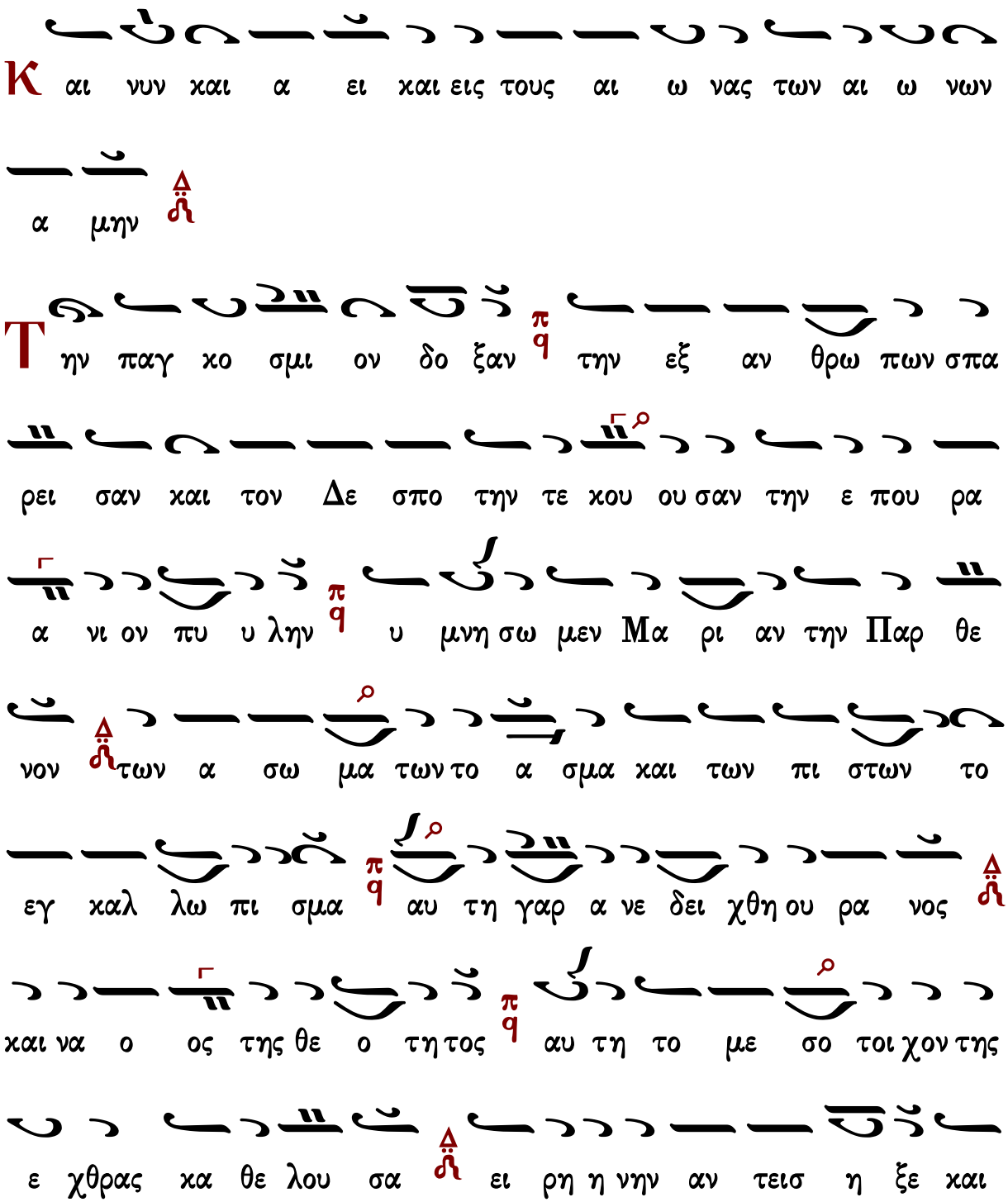

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

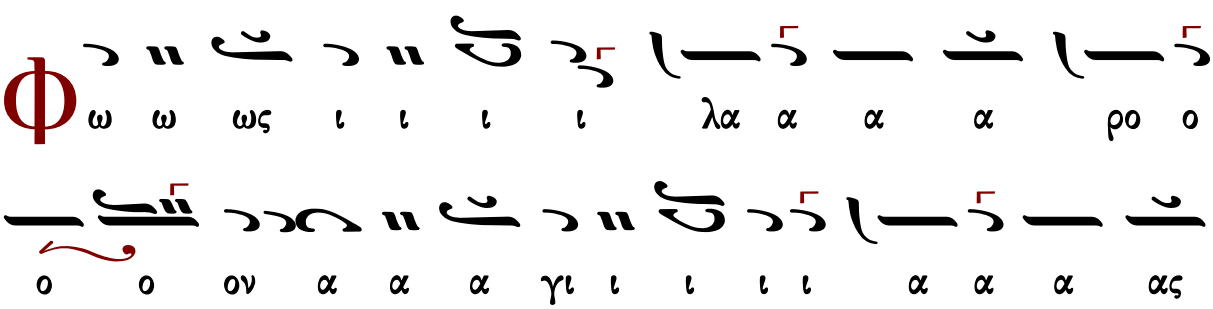

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α χα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α
Γι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α
α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ευ μα
α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο
ο ο ον σε ε ε ε ε ε εν πα α
α α α σι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι
οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω
ω ω ναι αι αι αι αιαις αι αι σι ι ι αι αις
Γι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου
ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

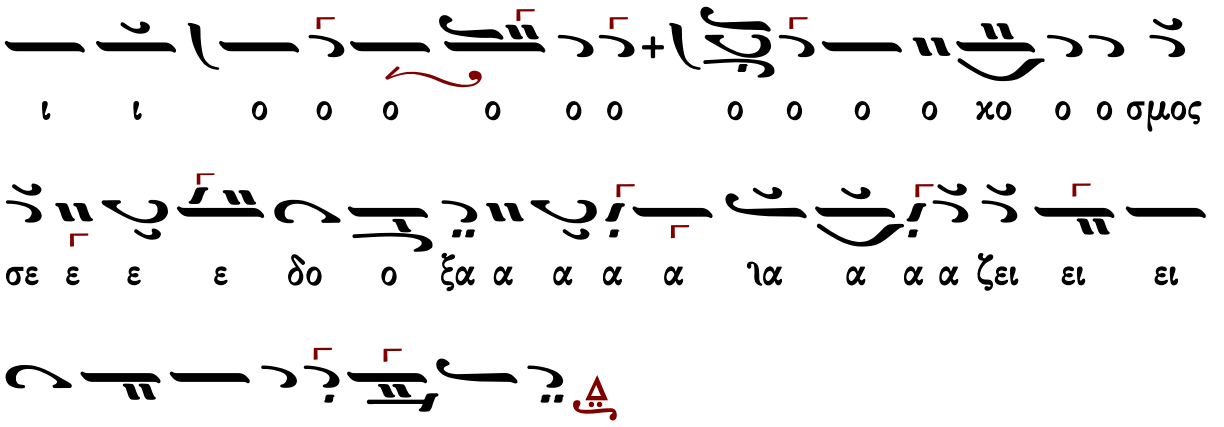

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

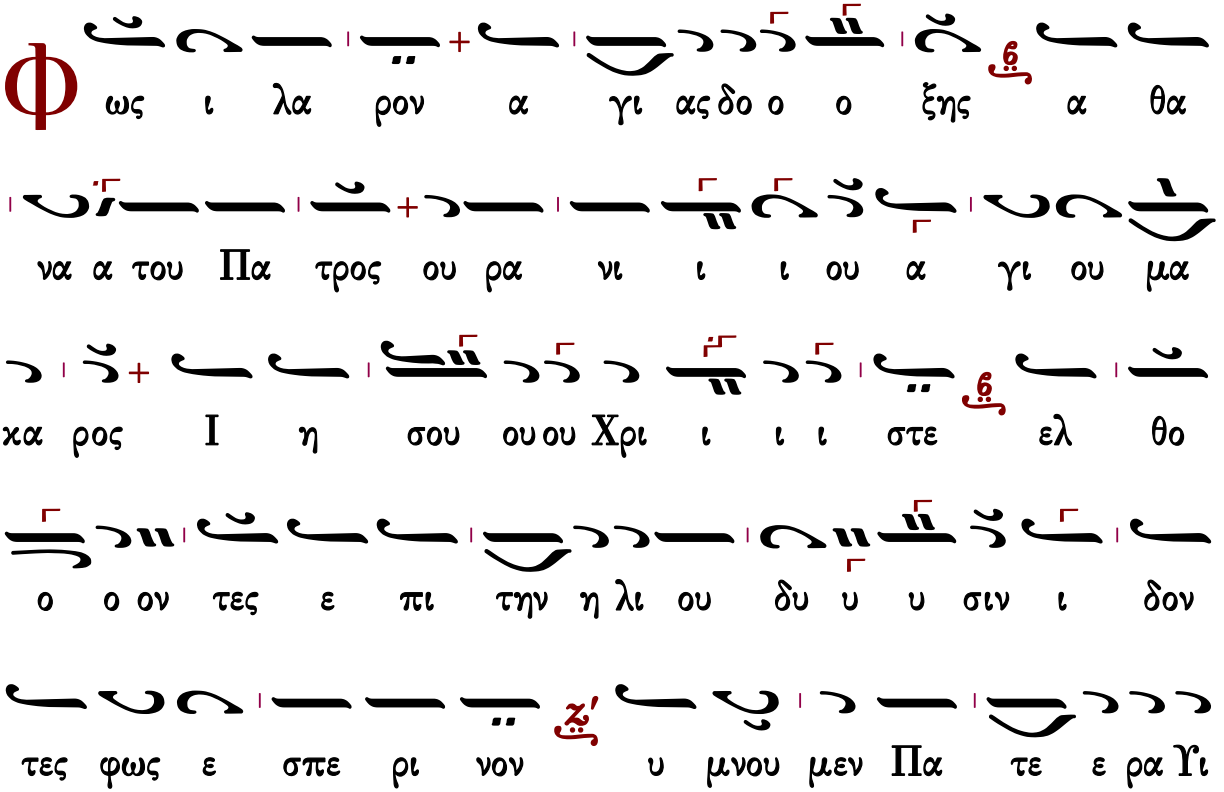

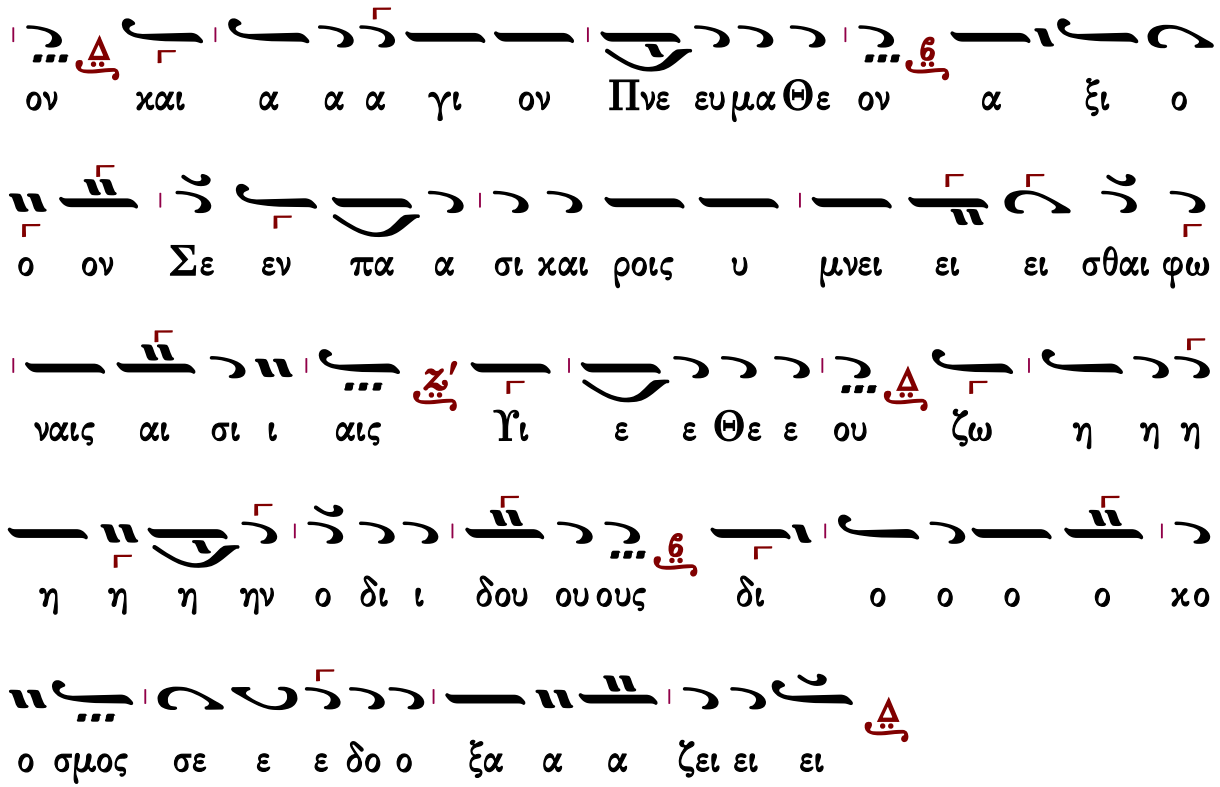

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

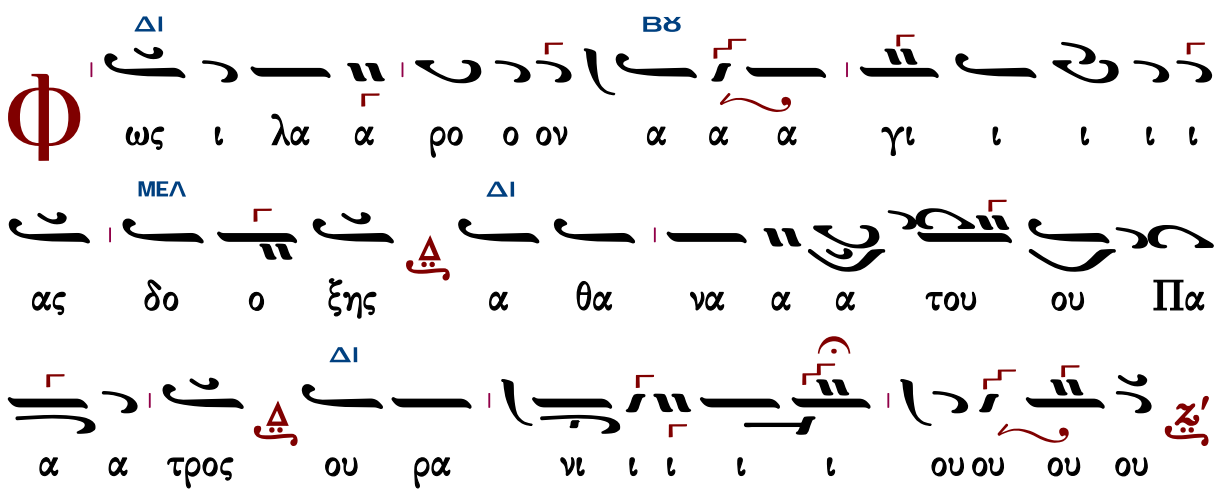

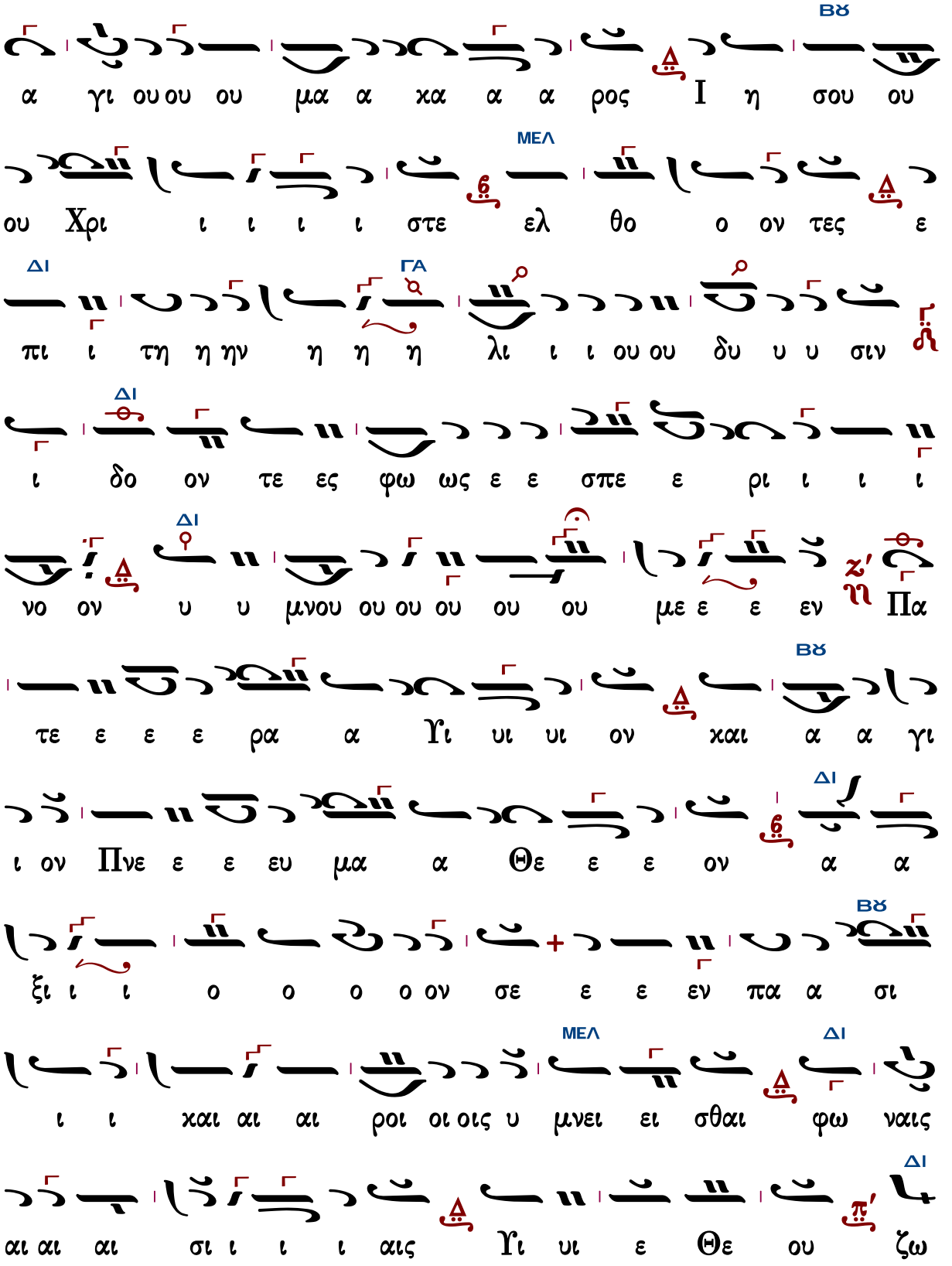
α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου
ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε
πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν
ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι
νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα
τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι
ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α
ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι
ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις
αι αι αι σι ι ι ι αις Υι υι ε Θε ου ζω

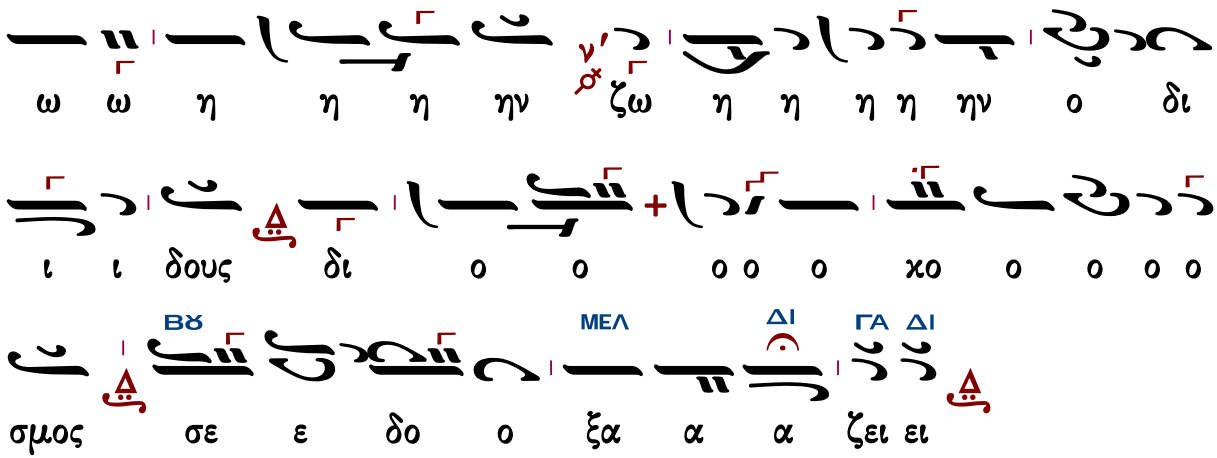

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

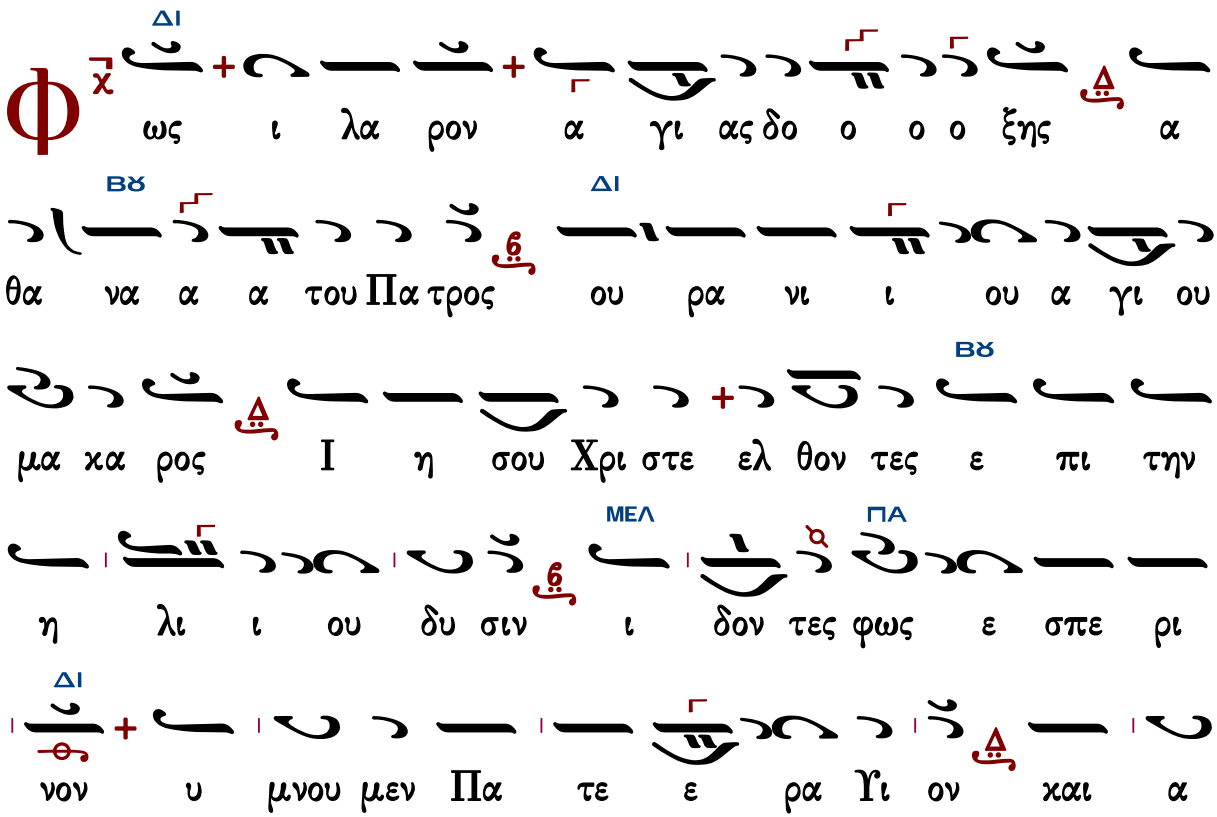

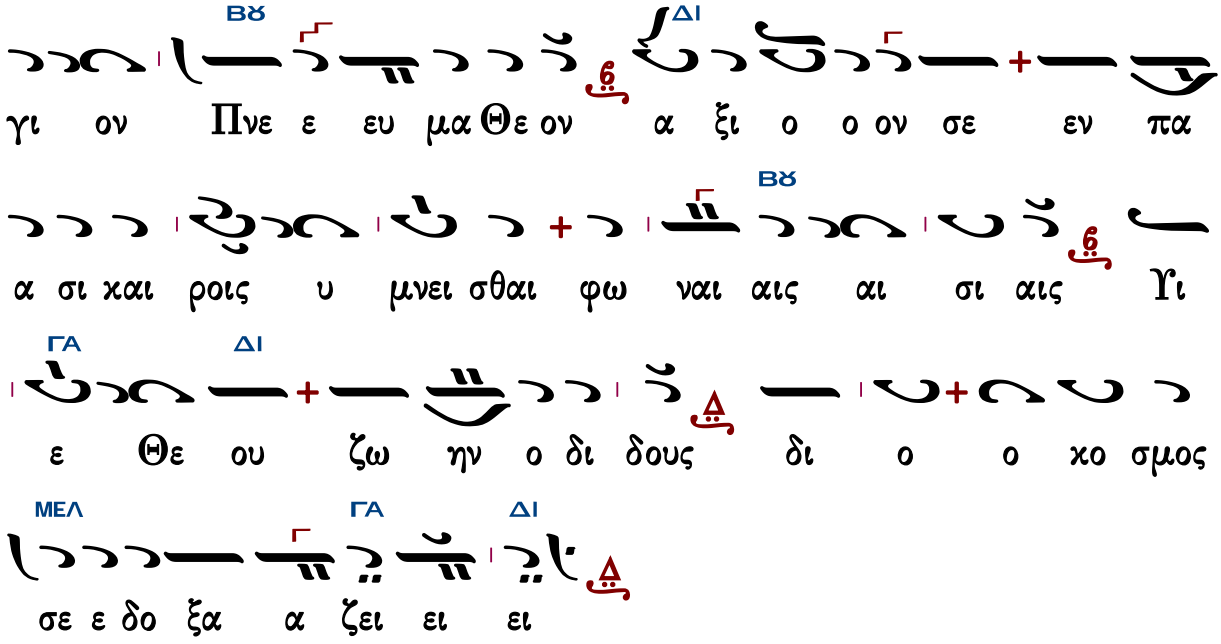

Ὅσοι εἰς Χριστὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.31*

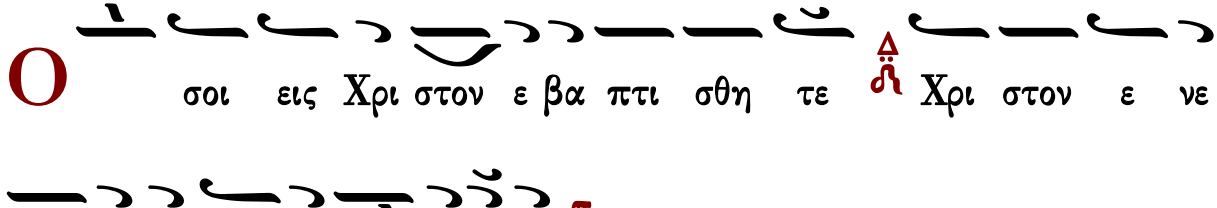

(β′)

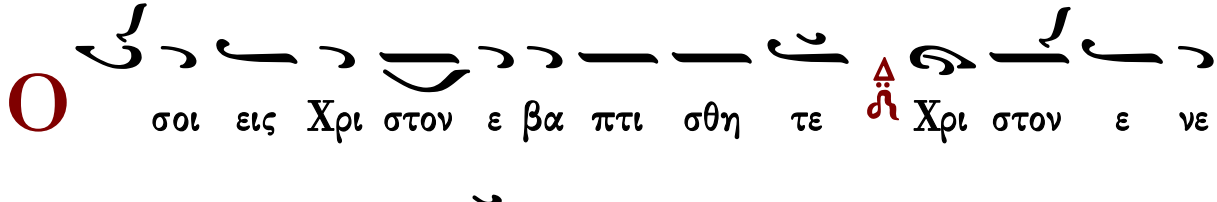

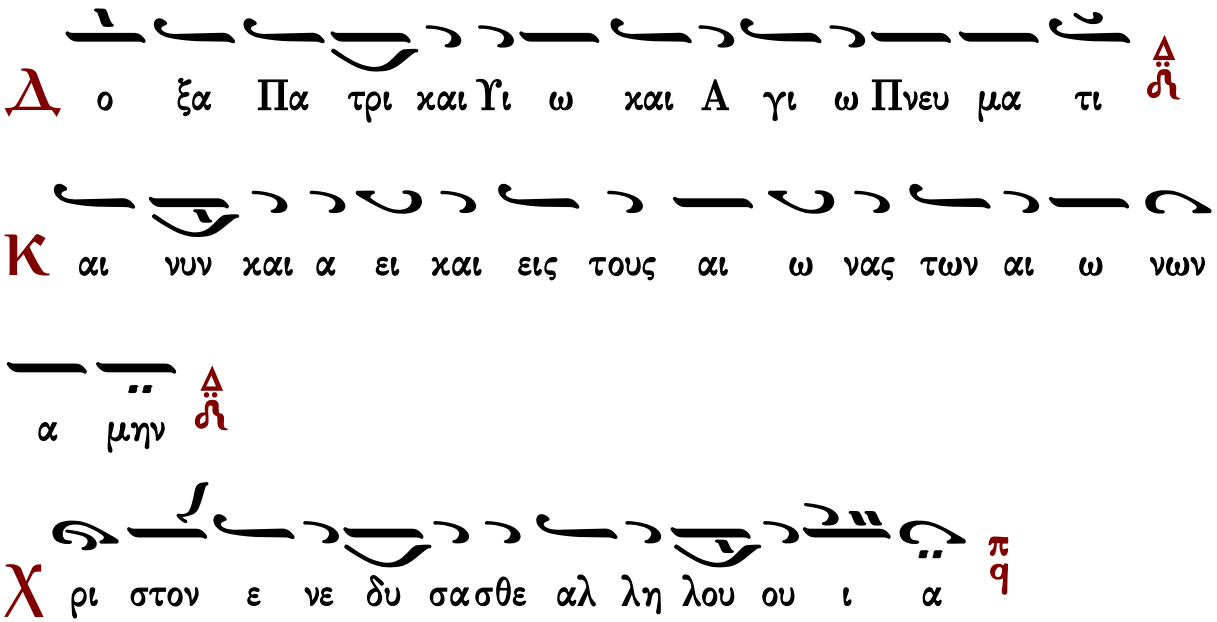

Δύναμις

Σύντομον ἀρχαῖον	τοῦ βήματος Γ. Σαρανταεκκλησιώτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πέτρου Λαμπαδαρίου	τοῦ βήματος π. Μαξίμου	Γεωργίου Τσατσαρώνη
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Γαβριήλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.32*

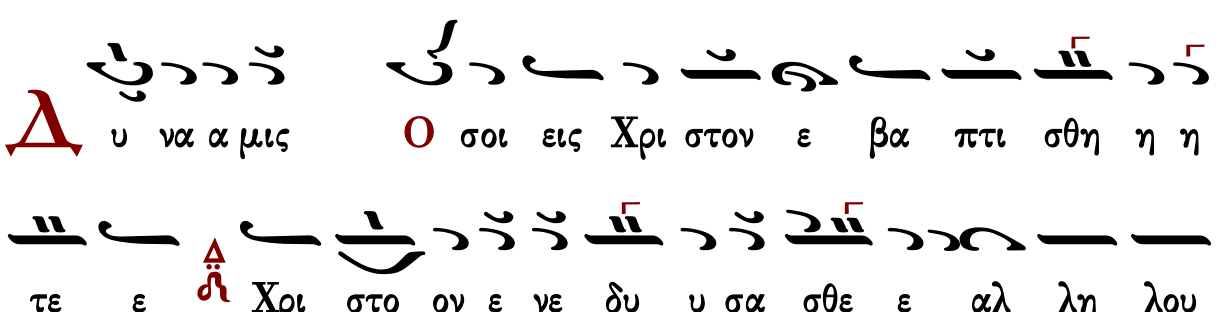

Σύντομον Ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 50*

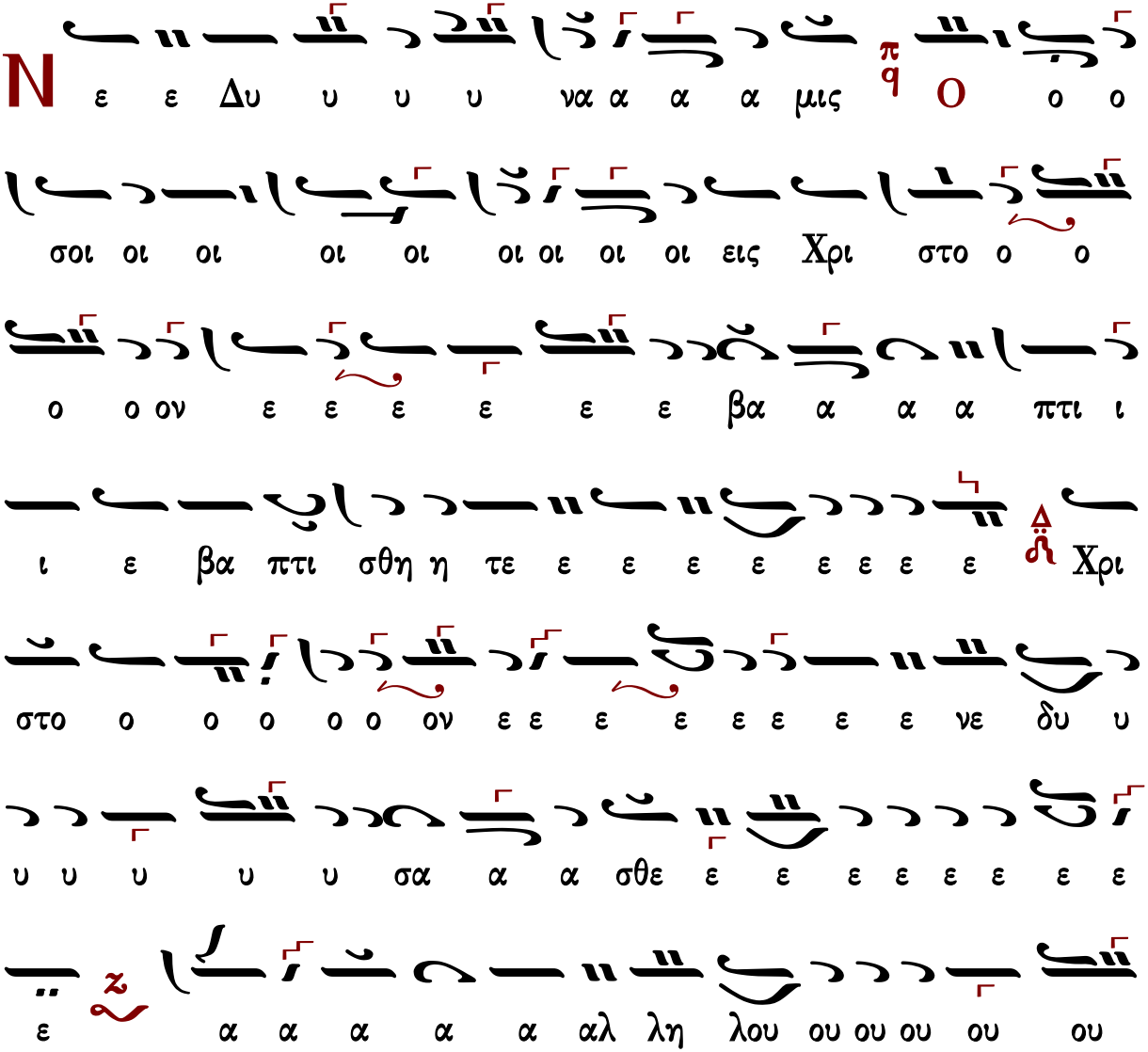

τοῦ Βήματος Γ. Σαραντάεκκλησιώτου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.46*

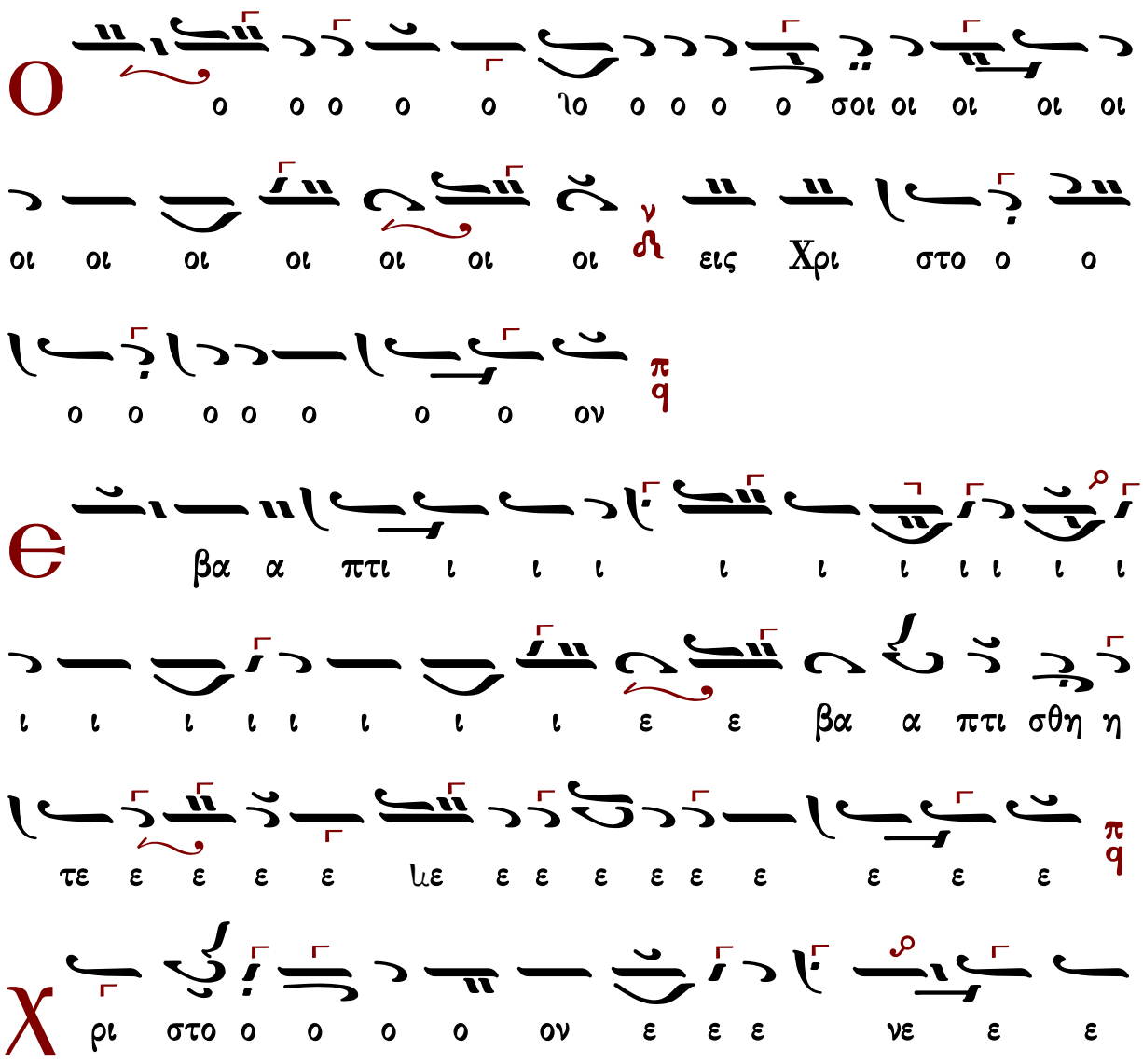

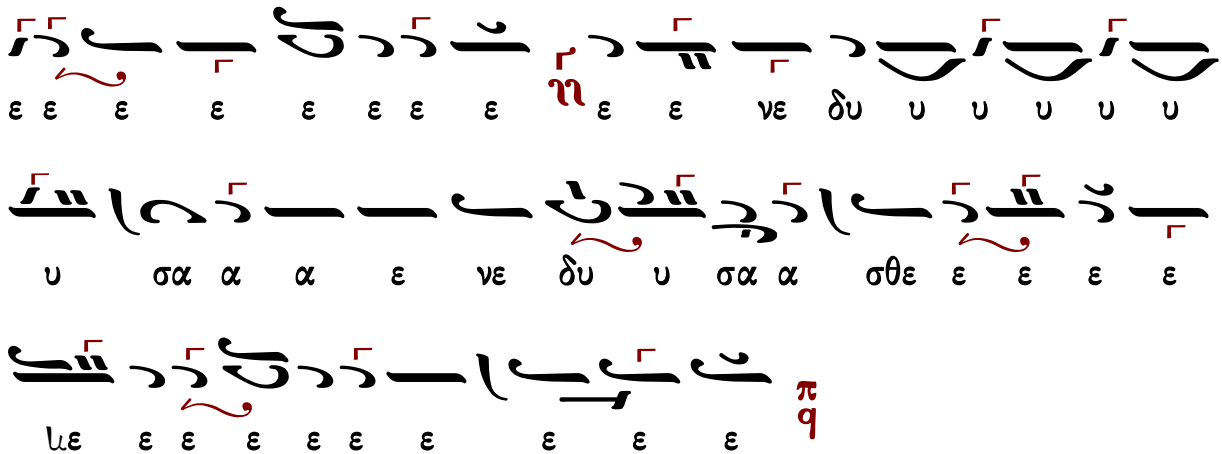

τοῦ Βήματος π. Μαξίμου

Ἦχος λ π ϙ Πα

π. Μαξίμου
ἐκ χειρογράφου*

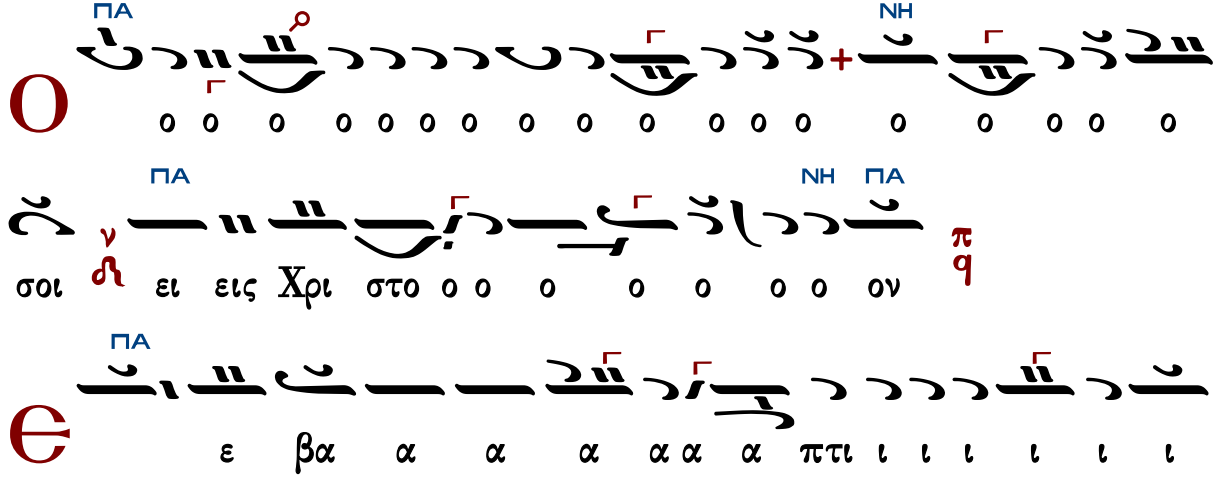

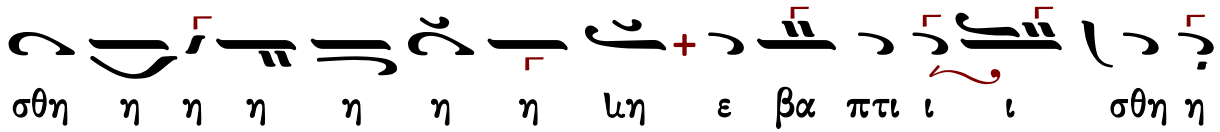

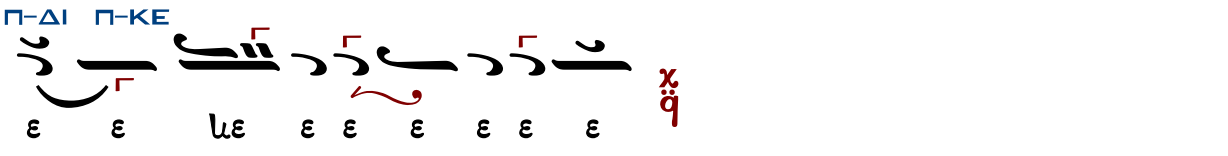

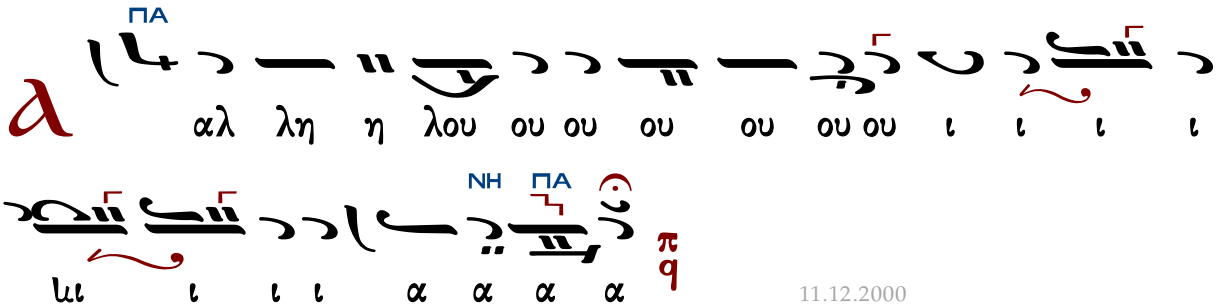

11.12.2000

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϕ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.90*

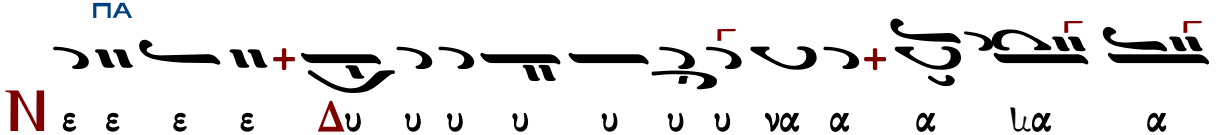

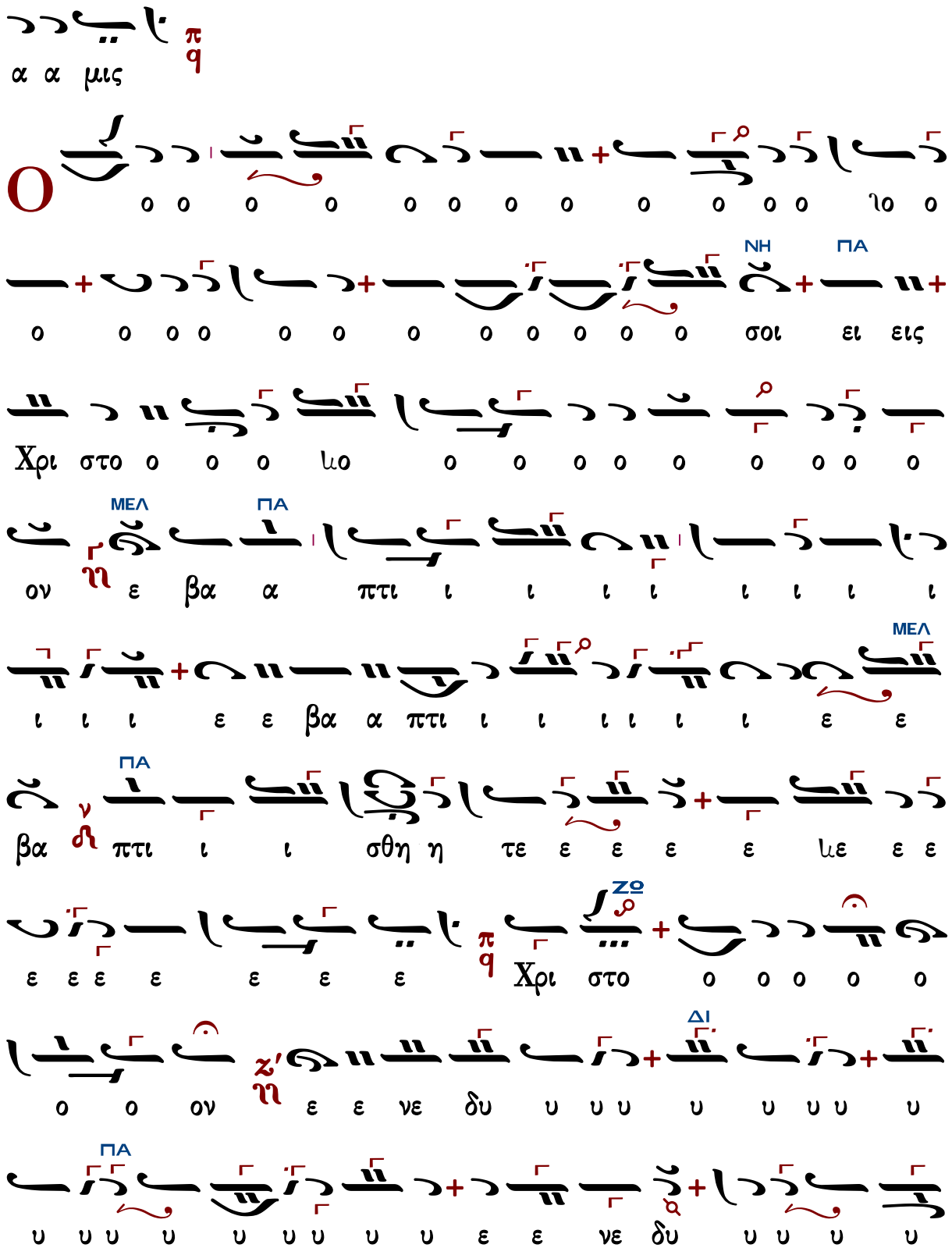
α α μις
ΝΗ ΠΑ
ΜΕΛ ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ

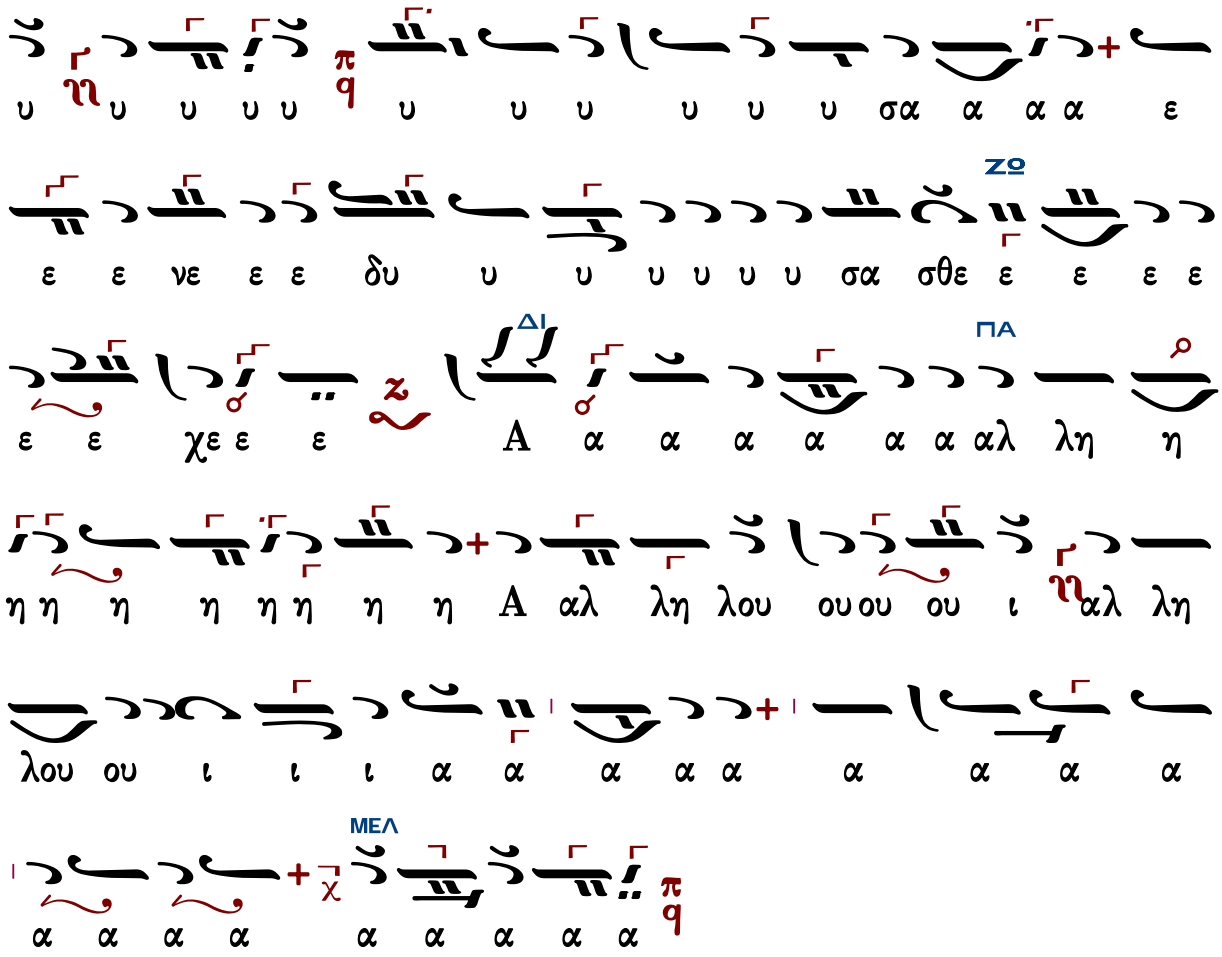

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος λ π ϕ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.44*

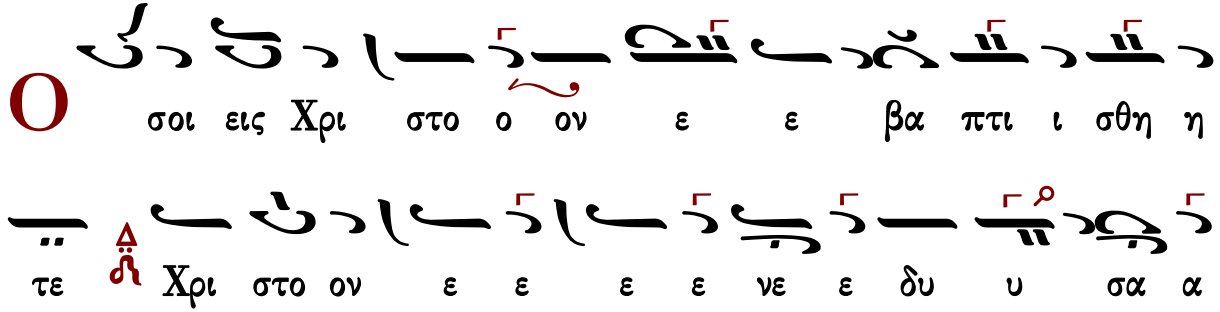

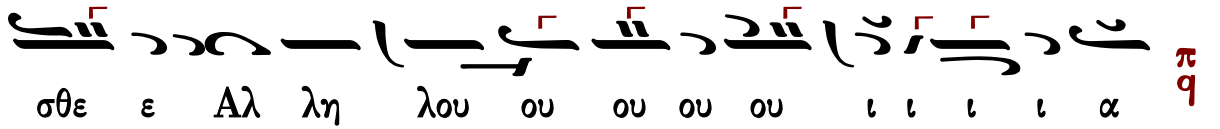
σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

(β΄)

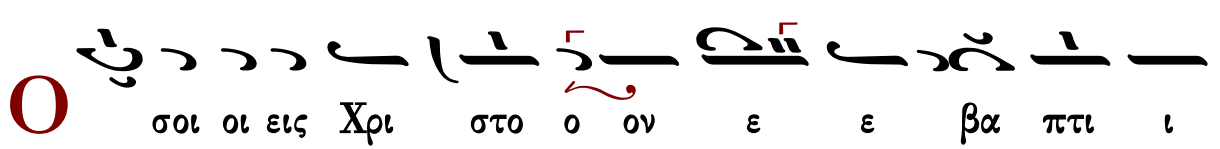
Ο
σοι οι εις Χρι στο ο ον ε ε βα πτι ι

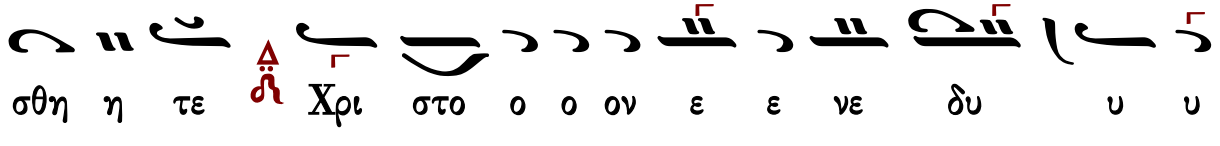
σθη η τε Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ υ

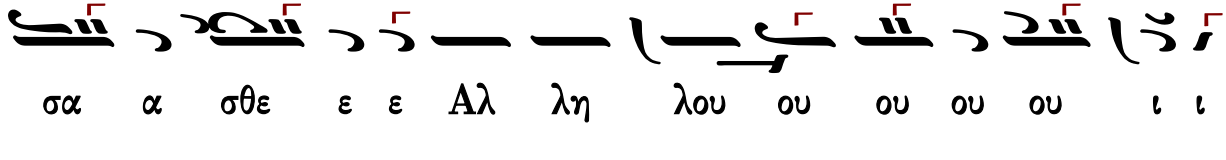
σα α σθε ε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι ι α

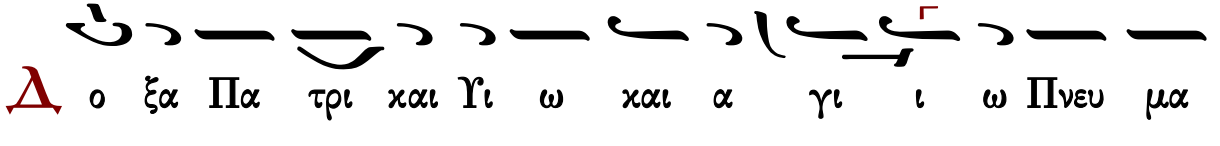
Δ
ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α γι ι ω Πνευ μα

τι

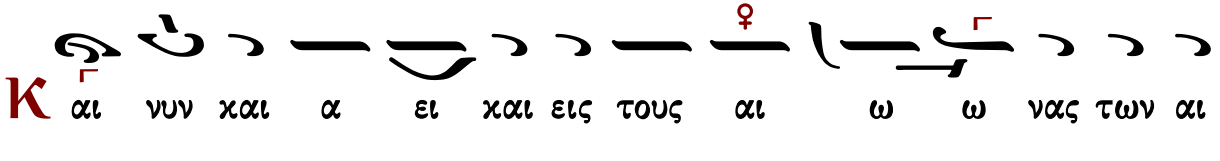
Κ
αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω ω νας των αι

ω νων α μην

Χ
ρι στο ο ο ον ε νε ε ε δυ υ σα α

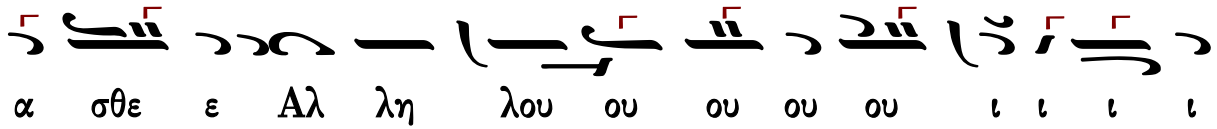

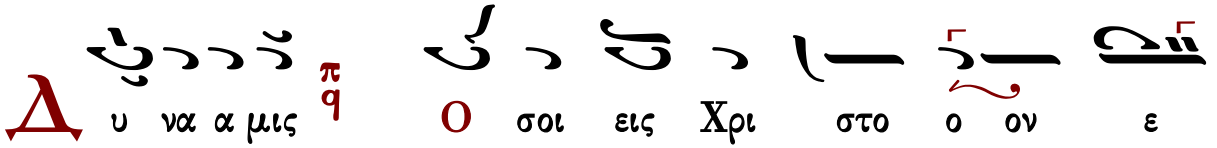

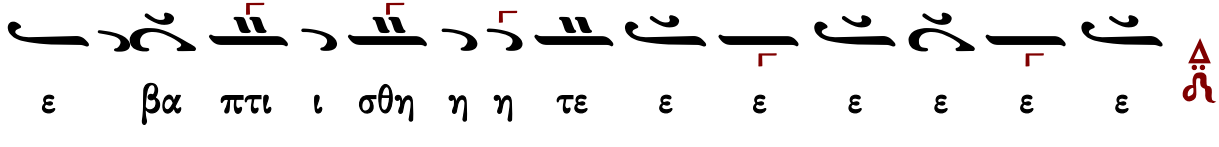

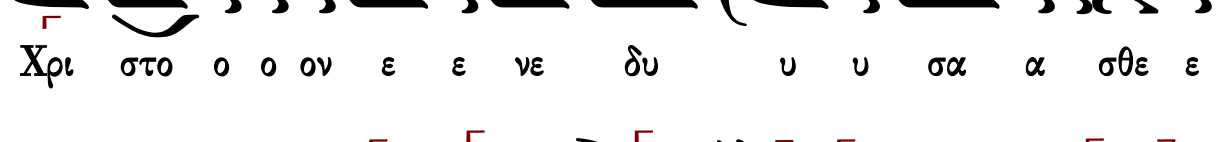

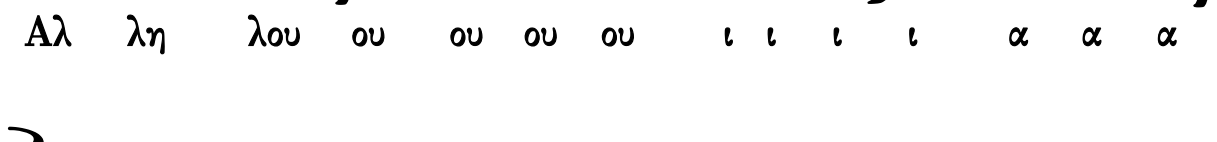

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ι

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.38*

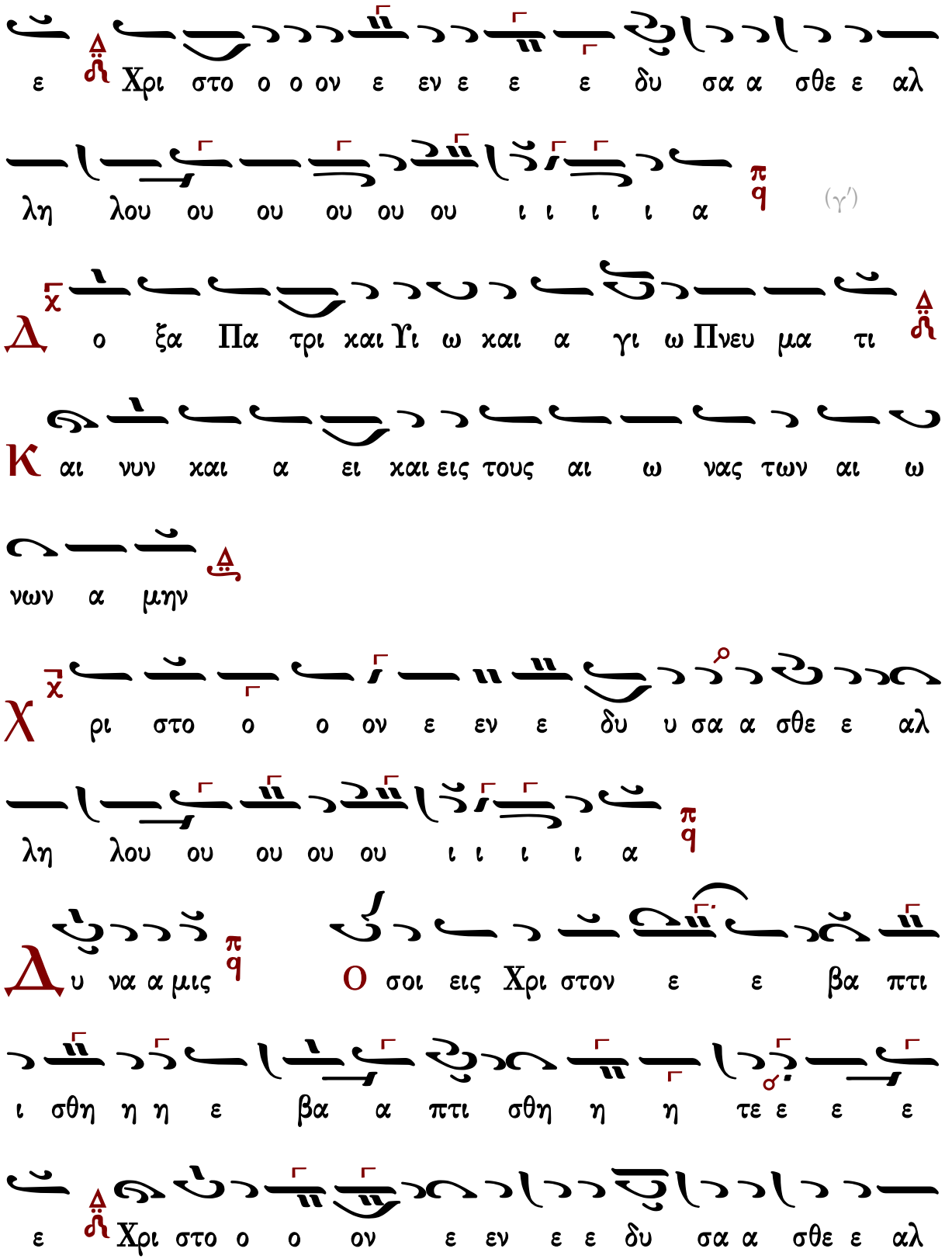
ε Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ σα α σθε ε αλ
λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι ι α
(γ′)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Χ ρι στο ο ο ον ε εν ε δυ υ σα α σθε ε αλ
λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
Δ υ να α μις
Ο σοι εις Χρι στον ε ε βα πτι
ι σθη η η ε βα α πτι σθη η η τε ε ε ε
ε Χρι στο ο ο ον ε εν ε ε δυ σα α σθε ε αλ

Γαβριὴλ Κουντιάδου II

Ἦχος Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.462*

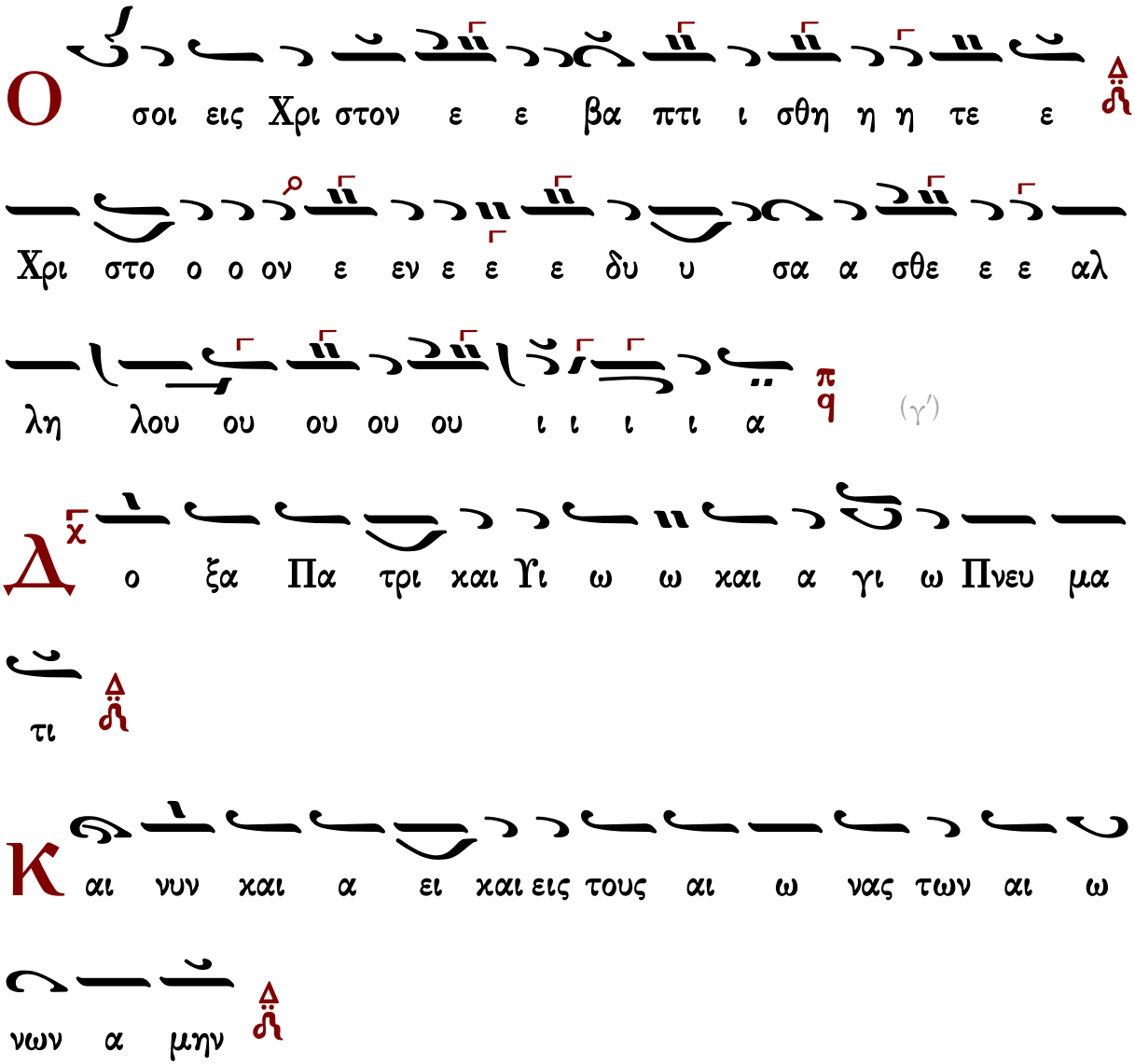

χ ρι στο ο ο ον ε εν ε ε ε δυ υ σα α σθε ε ε

αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α μις ο ο ο ο

ο ο ιο ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι ει εις Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον

Θ ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ι σθη η η ε βα πτι ι

σθη η τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

χ ρι στο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ιε ε ε

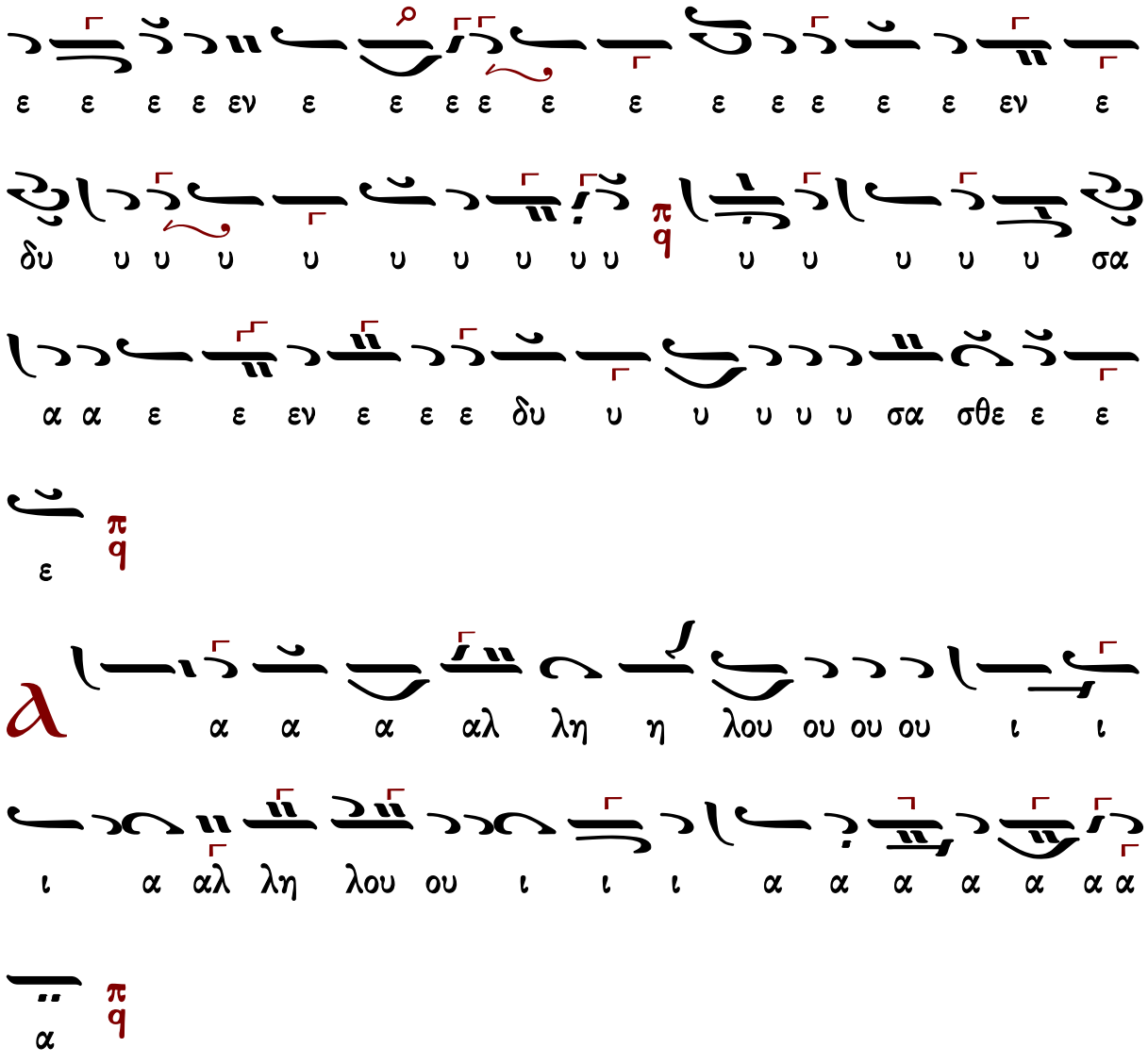

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.123*

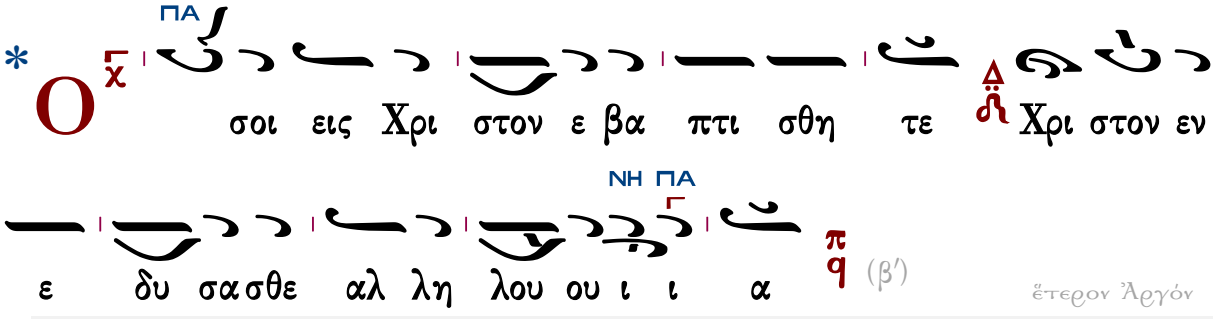

(β′)

ἕτερον Ἀργόν

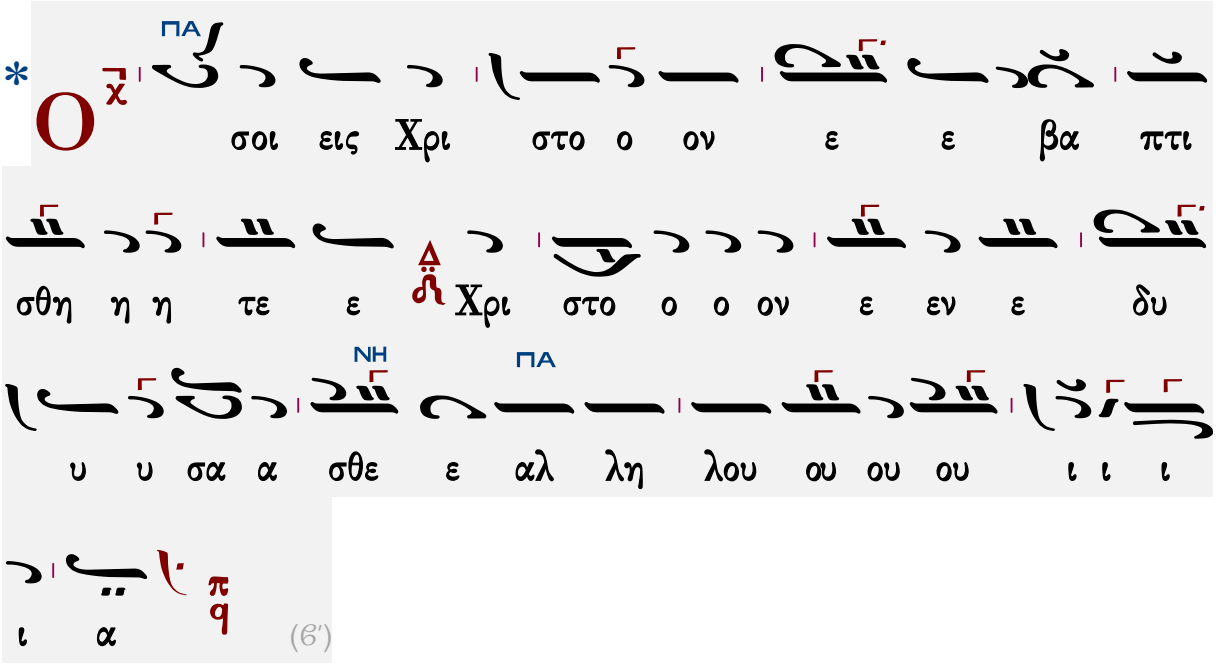

(γ′)

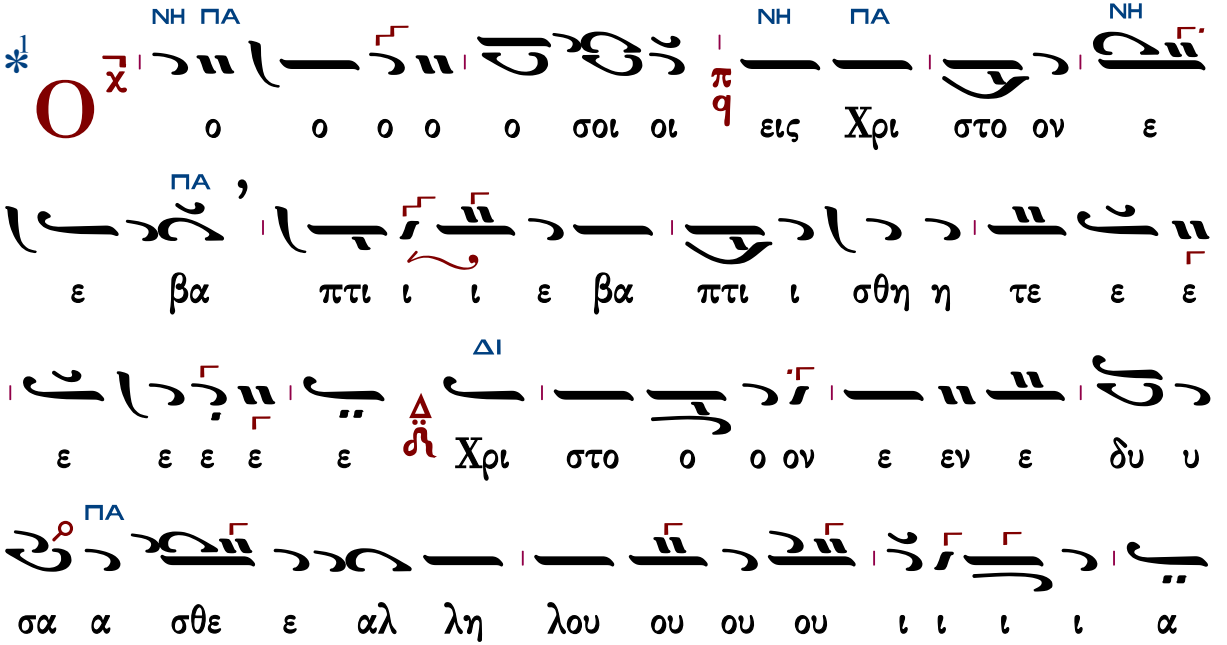

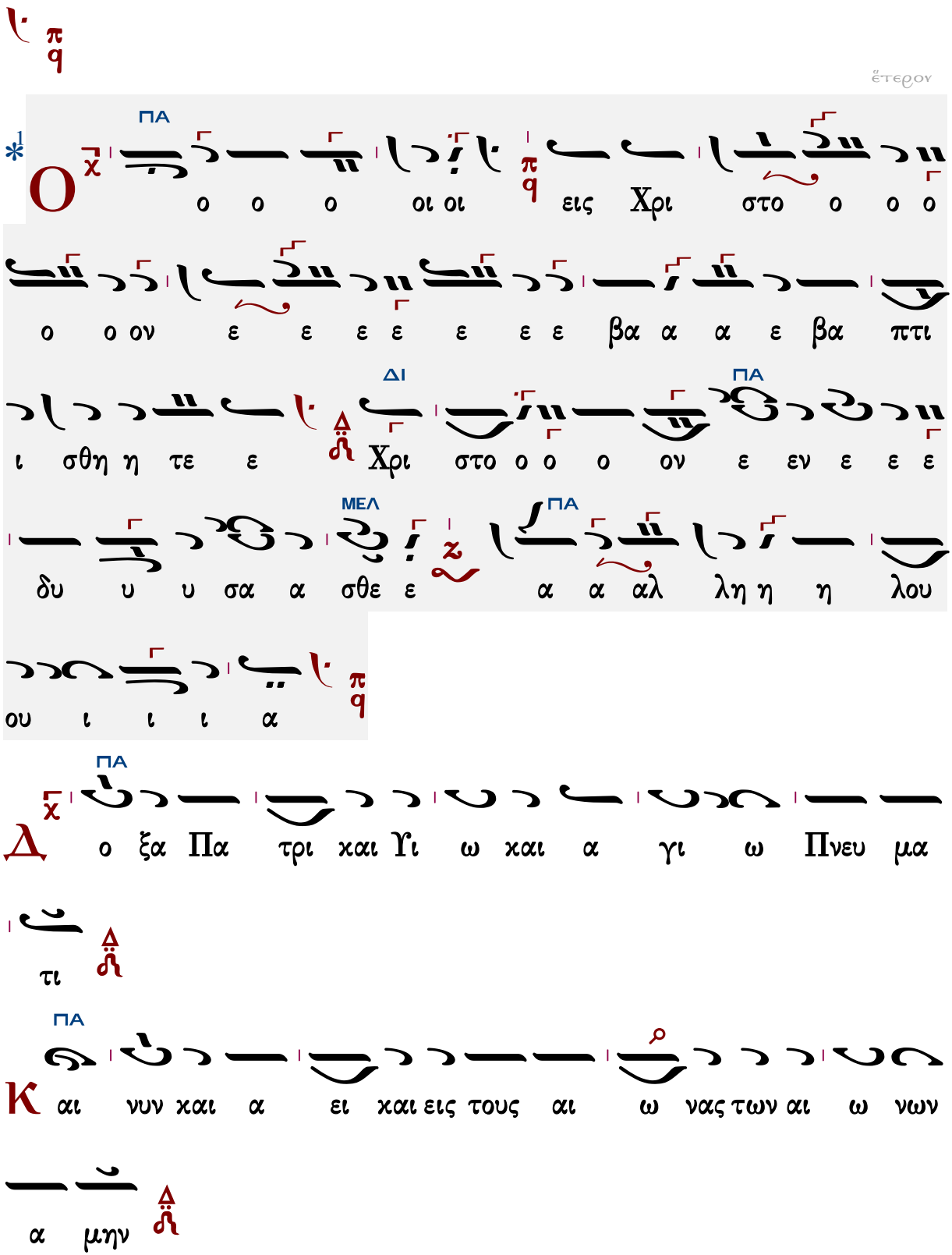
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
Ο οοο οι οι εις Χρι στο ο ο ο
ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε βα α α ε βα πτι
ι σθη η τε ε Χρι στο ο ο ο ον ε εν ε ε ε
δυ υ υ σα α σθε ε α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

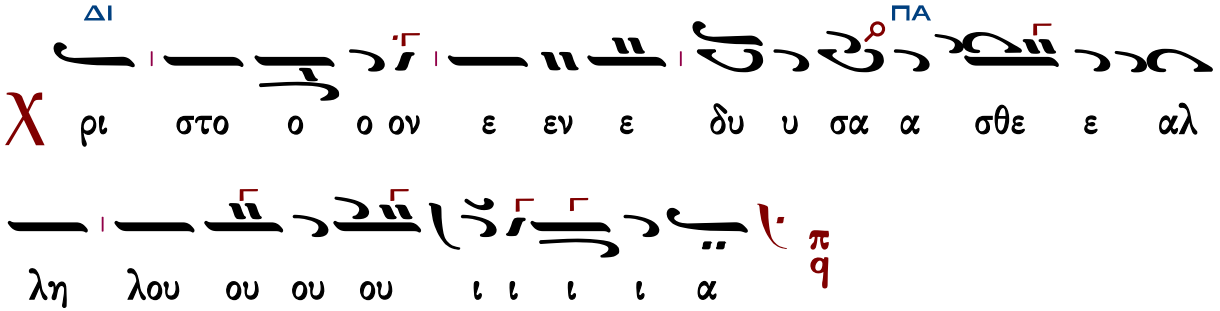

Δύναμις

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος πλ. Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.129*

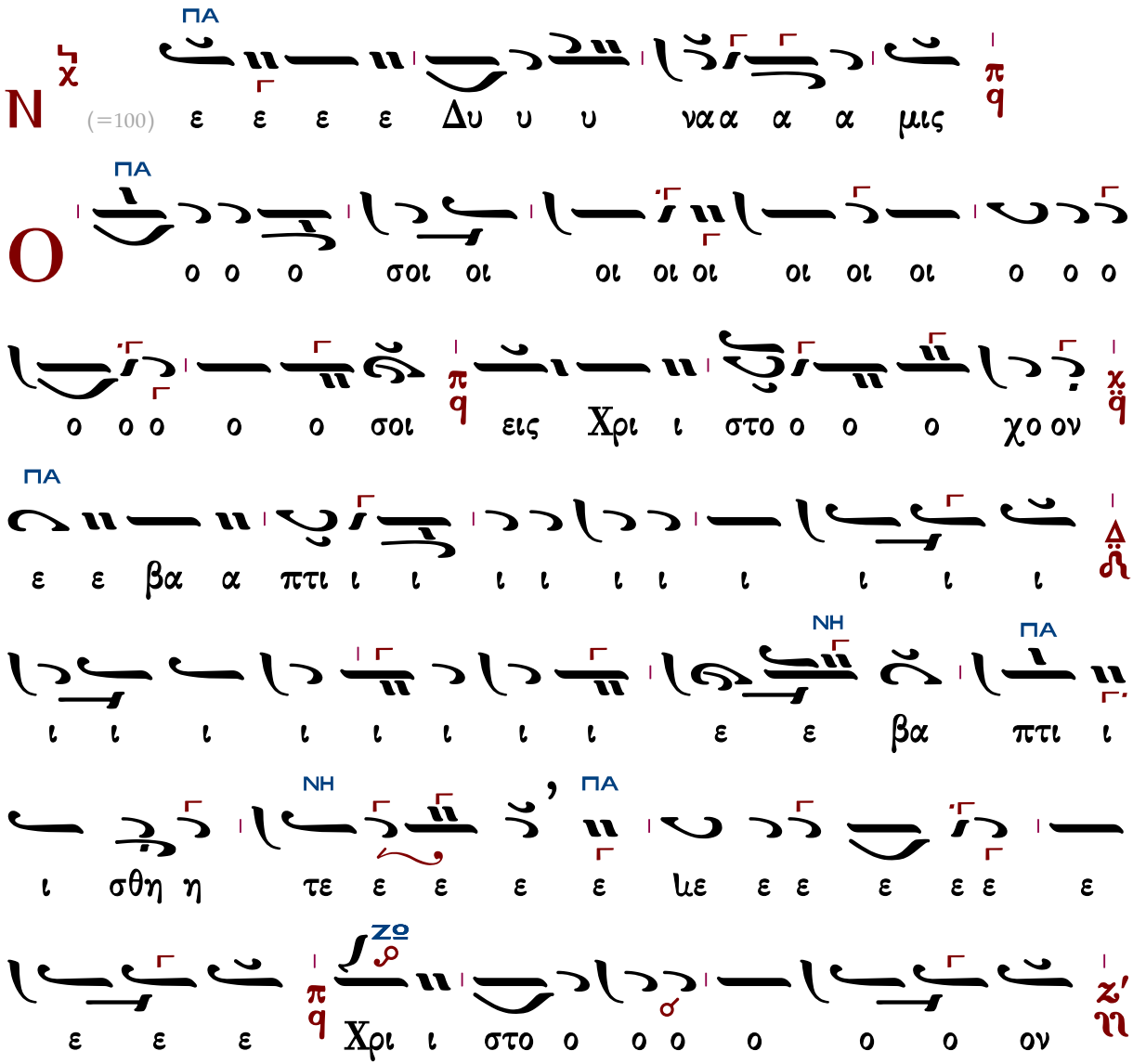

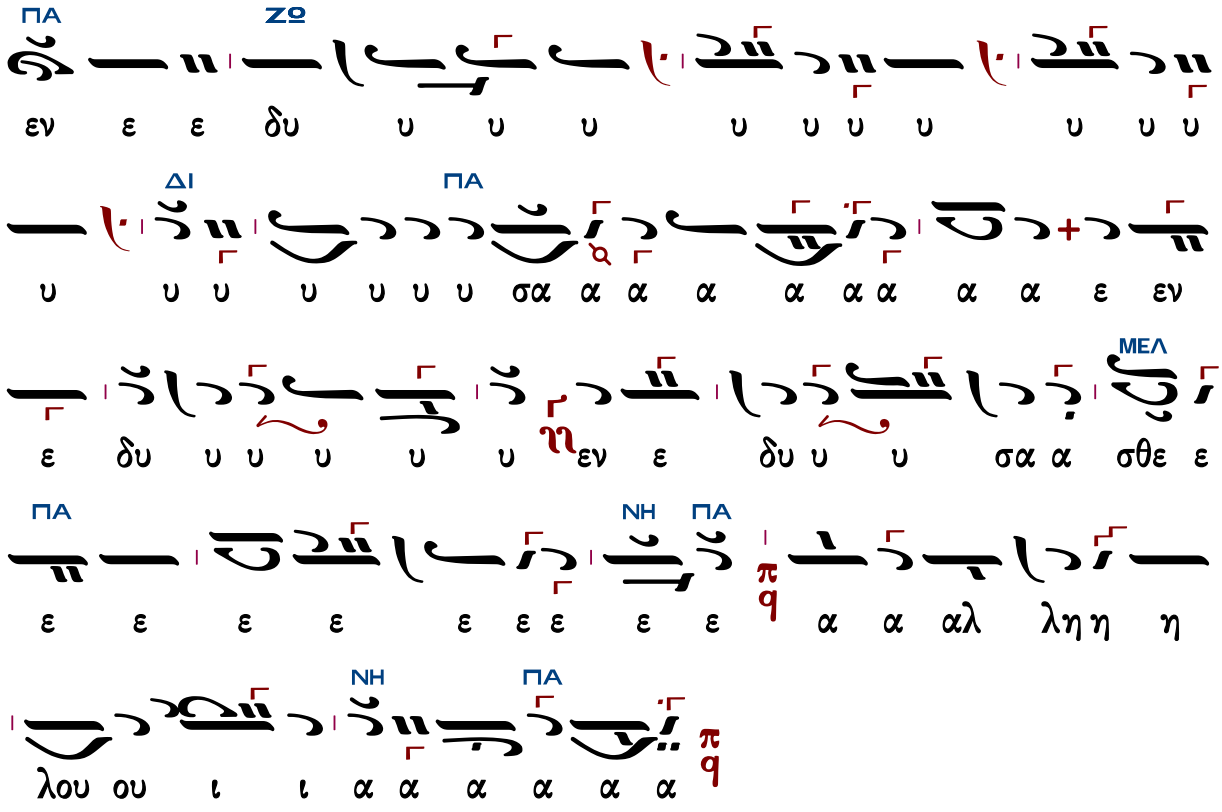

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.142#

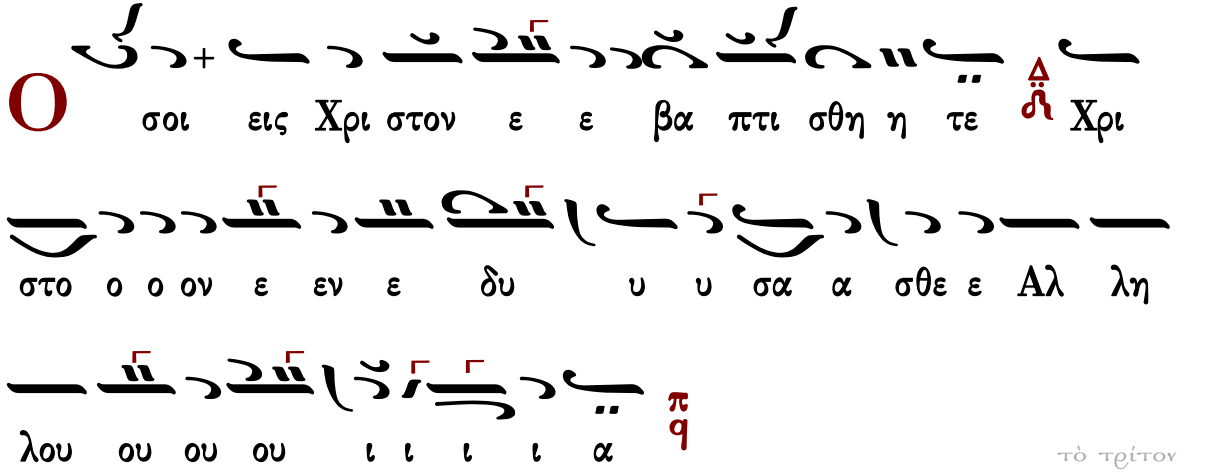

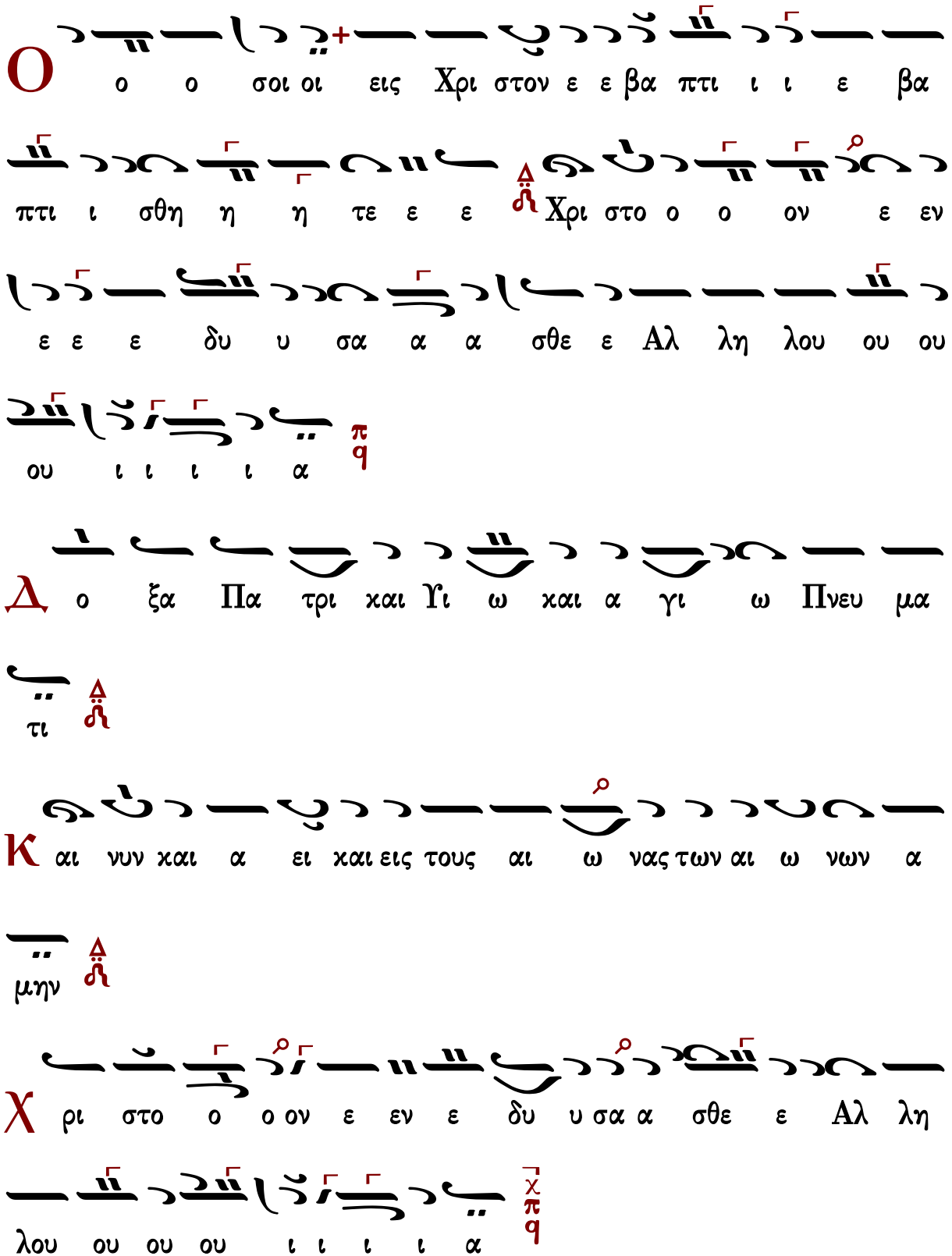
Ο
ο ο σοι οι εις Χρι στον ε ε βα πτι ι ι ε βα
πτι ι σθη η η τε ε ε Χρι στο ο ο ον ε εν
ε ε ε δυ υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι ι α
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Χ
ρι στο ο ο ον ε εν ε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α
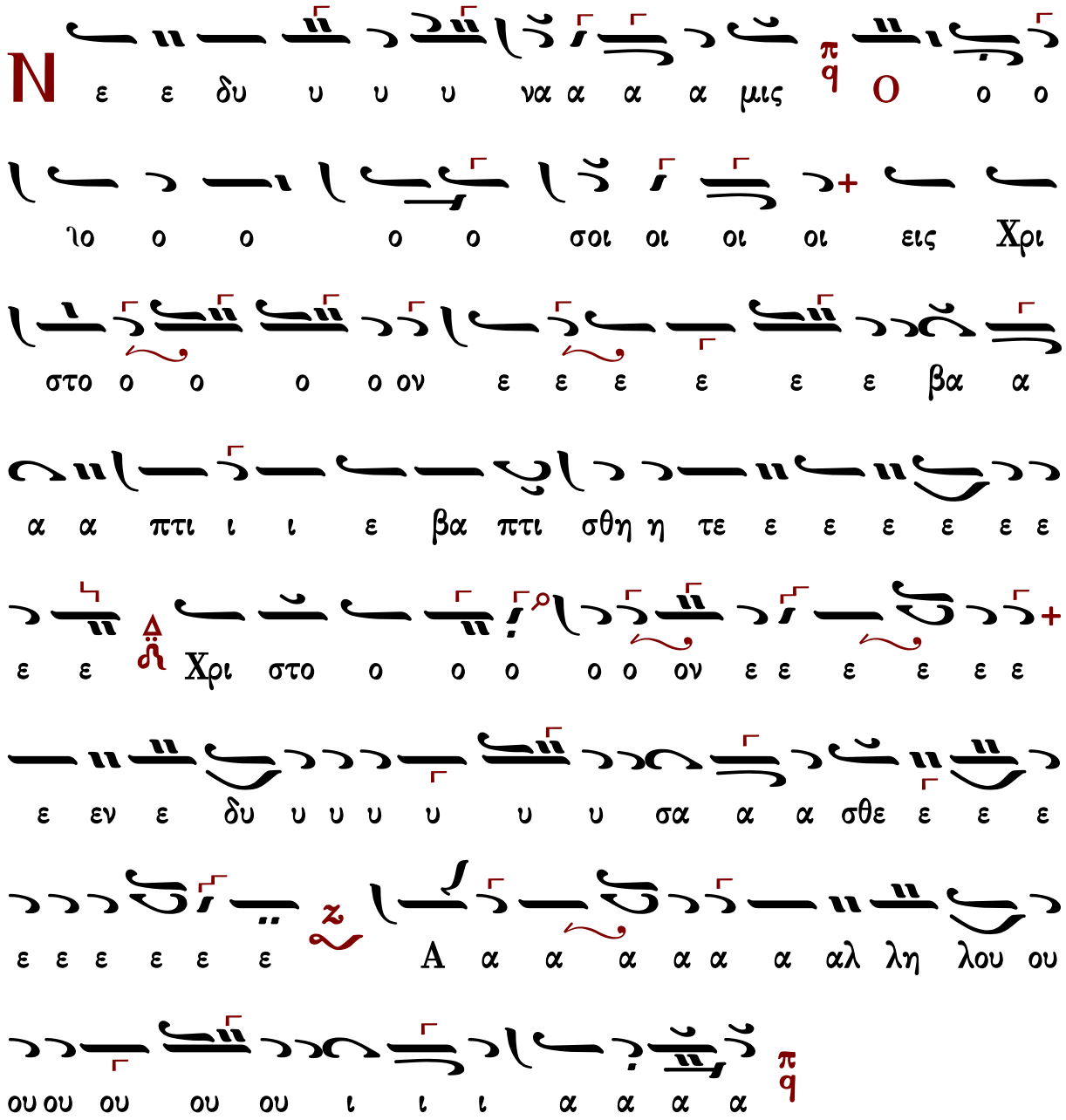
Δύναμις ἐκτενέστερον κατ᾽ ἐκλογήν

Ἦχος 4 q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.144#

N
ε ε ε ε δυ υ υ υ υ υ υ ια α α α
ια α α α μις ο ο ο ο ο ο ιο ο ο
ο σοι οι εις Χρι στο ο ο ο ιο ο ο ον ε ε ε
βα πτι ι ι ε βα πτι ι ι σθη η η τε ε ε ε
ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ον ε εν ε ε δυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ε εν ε δυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
σα α α εν ε ε ε δυ υ υ υ υ υ σα σθε ε ε
ε A α α α αλ λη η λου ου ου ου ι α αλ
λη λου ου ι ι ι α α α α α α α α α

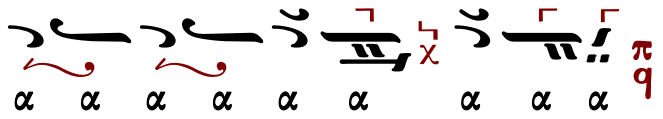

Ἀνάστα ὁ Θεός

Γεωργίου Ραιδεστηνού

Ἦχος Γα

Γεωργίου Ραιδεστηνού
Αγία και Μ. Εβδομάς 1884 σ.372*

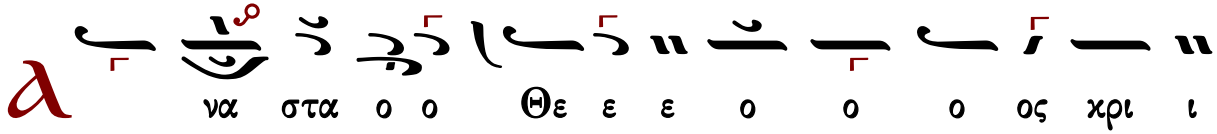

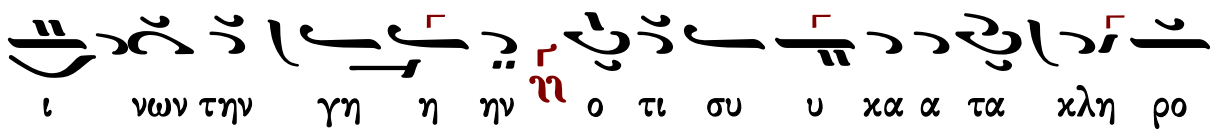

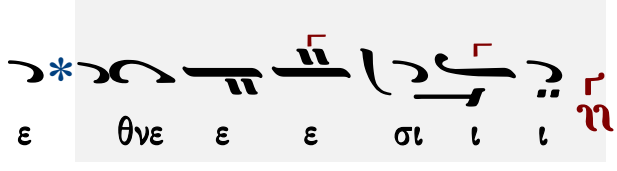

τὸ τέλος

ἕτερον σύντομον

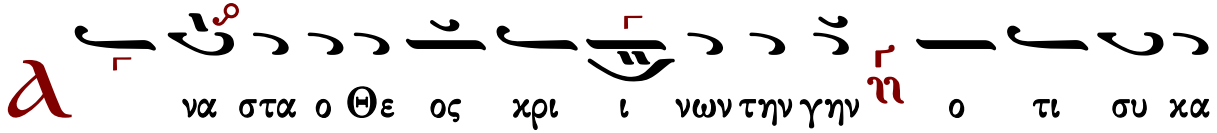

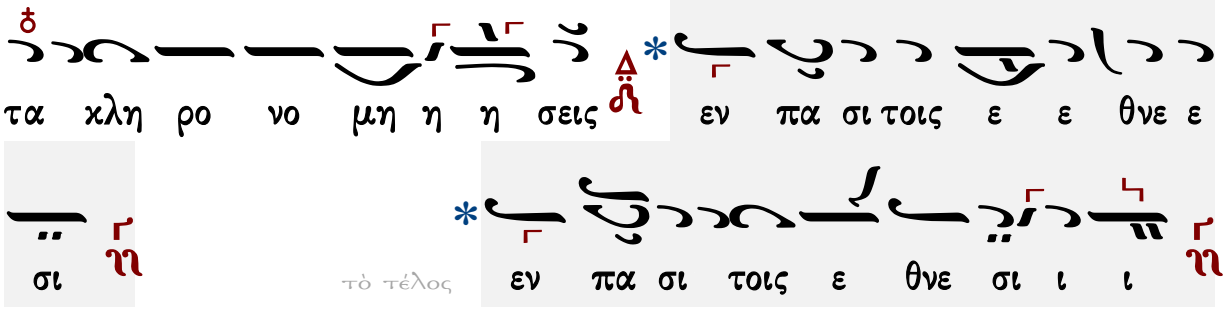

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.27*

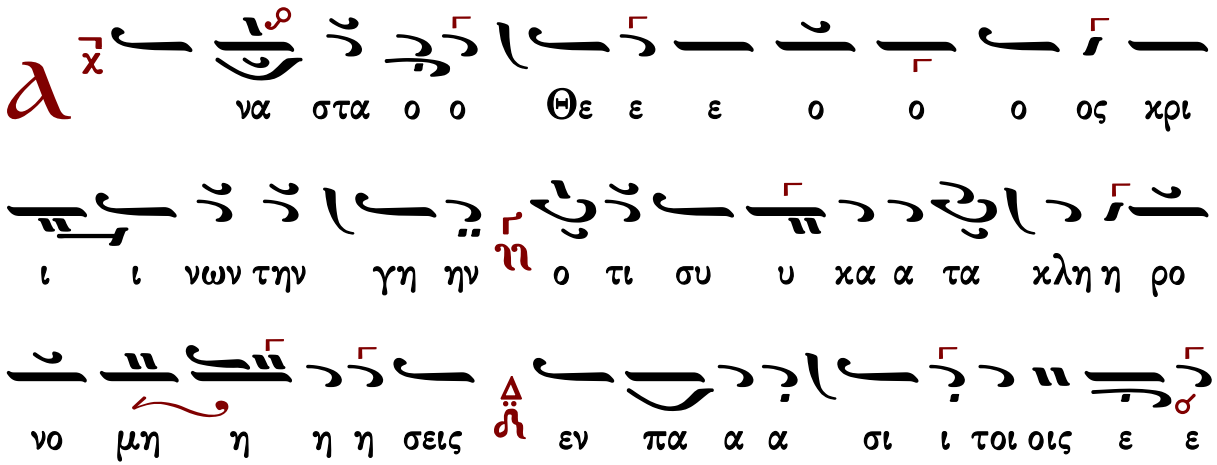

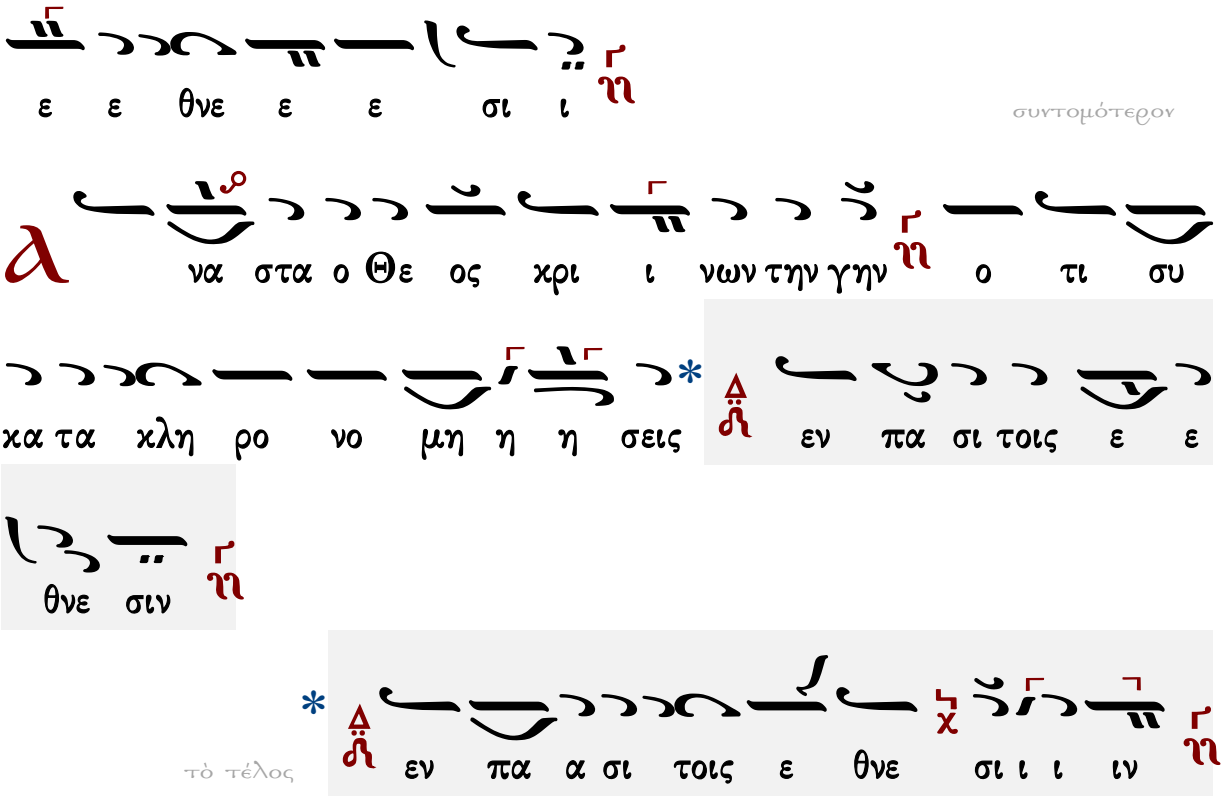

∴ Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

∴ Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

∴ Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

∴ Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

∴ Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

∴ Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐαγγέλιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντὶ Χερουβικοῦ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος λ ϊ ϙ Πα

Πανδέκτη
Λειτουργία 1851 σ.679/1970*

C

ι γη σα α α α α τω ω πα α σα α

α α α α α α α πα σα σα α α α α α αρξ

βρο τει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

α α α α α α α α και στη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η και στη η η τω ω ω ω ω ω ω ω με

τα φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο βου

ου ου ου και τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

και αι τρο ο ο ο ο μου ου και μη δε ε ε ε

ο ο ο ο ον τω ω ω ων χαι αι Κυ υ υ υ υ
υ ρι ι ι ιι ι ι ι ος των χυ ρι ευ ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω
ων Χρι στο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ο ος
η η ο θε ος η μω ω ω ω ω ω ων προ οσ ε
ε ε ε ερ χε ε ε ε ται σφα γι α σθη η
η η η ναι αι αι αι αι αι αι χαι δο θη ναι εις βρω σιν
τοι οι οι οι οις πι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου
ουουν ται αι αι αι δε του ου ου ου ου του ου
ου ιου ουου ου ουου ου οι οι χο ο ο ο ο

των οι οι οι

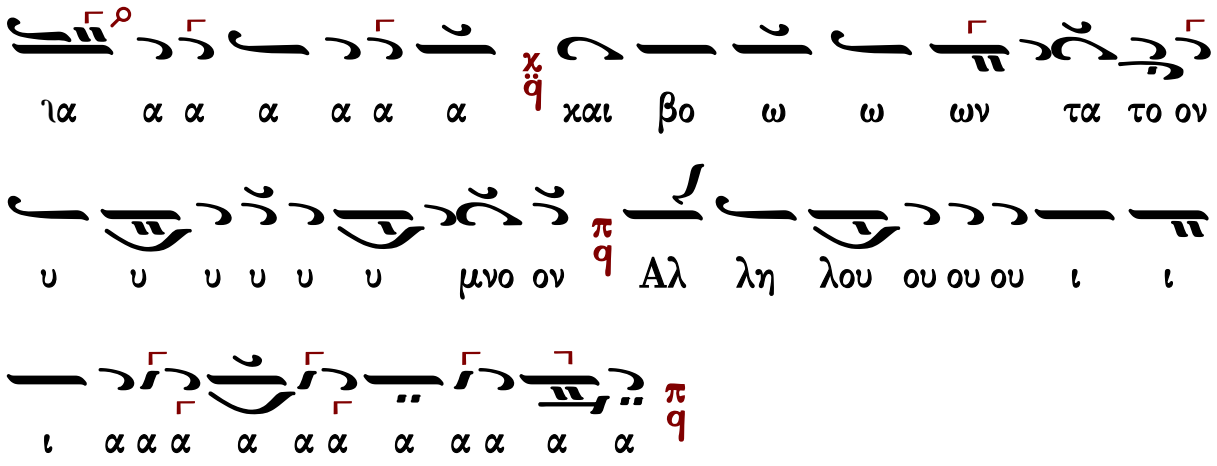

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1896)

Ἦχος λ π ϙ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 297*

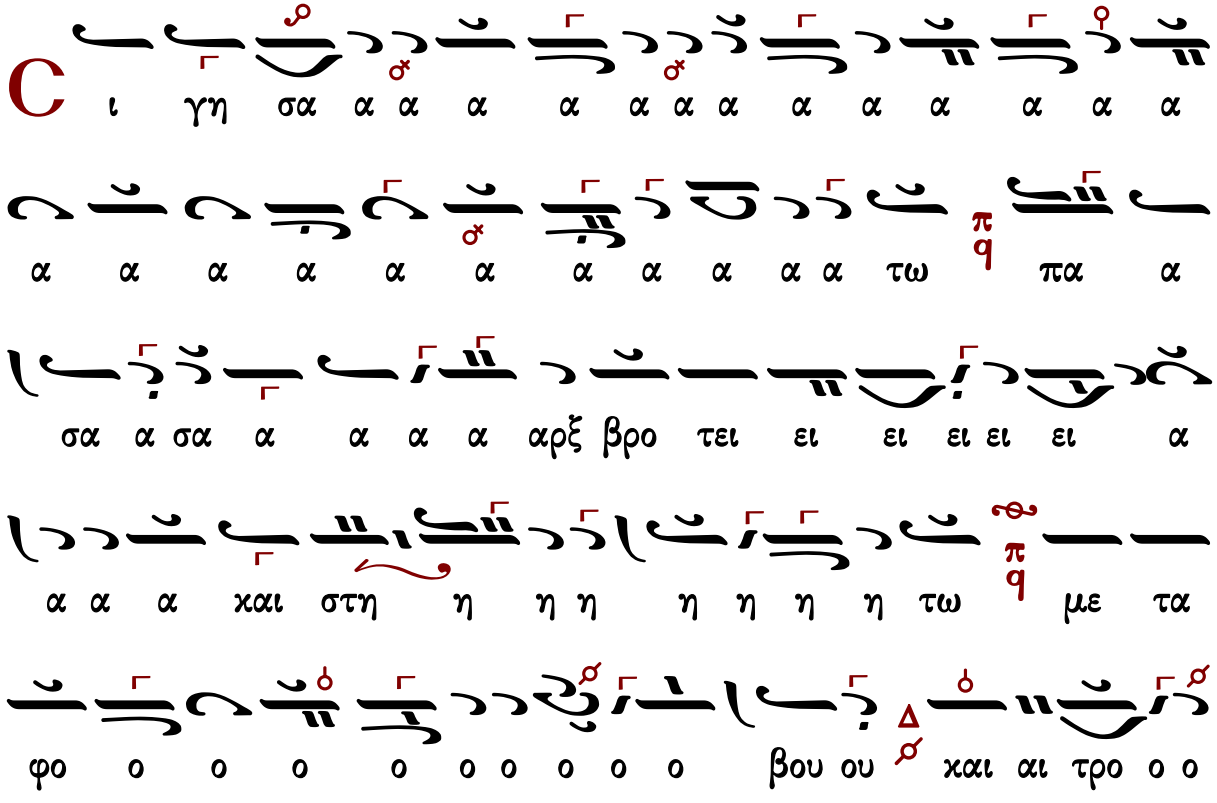

τοι οι οι οι οι οι οι οι οιοις πι ι ι τοις πι
ι στοι οι οι οις προ η γου ου ουν ται δε ε
του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι των α αγ γε ε ε ε ε ε
ε λω ω ω ων με τα πα α α α σης α αρ χης
χαι αι ε εξ ου σι ι ι ι ι ι α α α
ας Μ.Εἴσοδος τα πο λυ υ ομ μα α τα α α α Χε ρου
ου βι ιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α
φι ιμ τας ο ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο
ον τα και βο ο ω ων τα α το ο ο ον υ υ υ

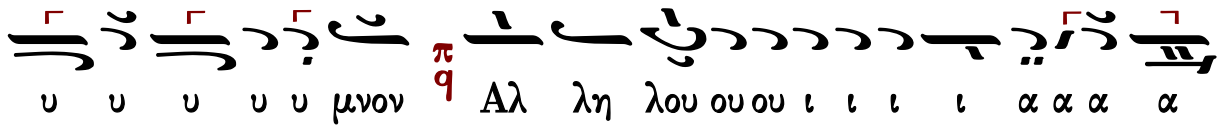

Ἰωάννου Σακελλαρίδου (†1938)

Ἦχος λ ϊ Πα

Αδελφότης Θεολόγων η «ΖΩΗ»
Μουσικός Πανδέκτης τ.4
Θεία Λειτουργία 1976 σ.170*

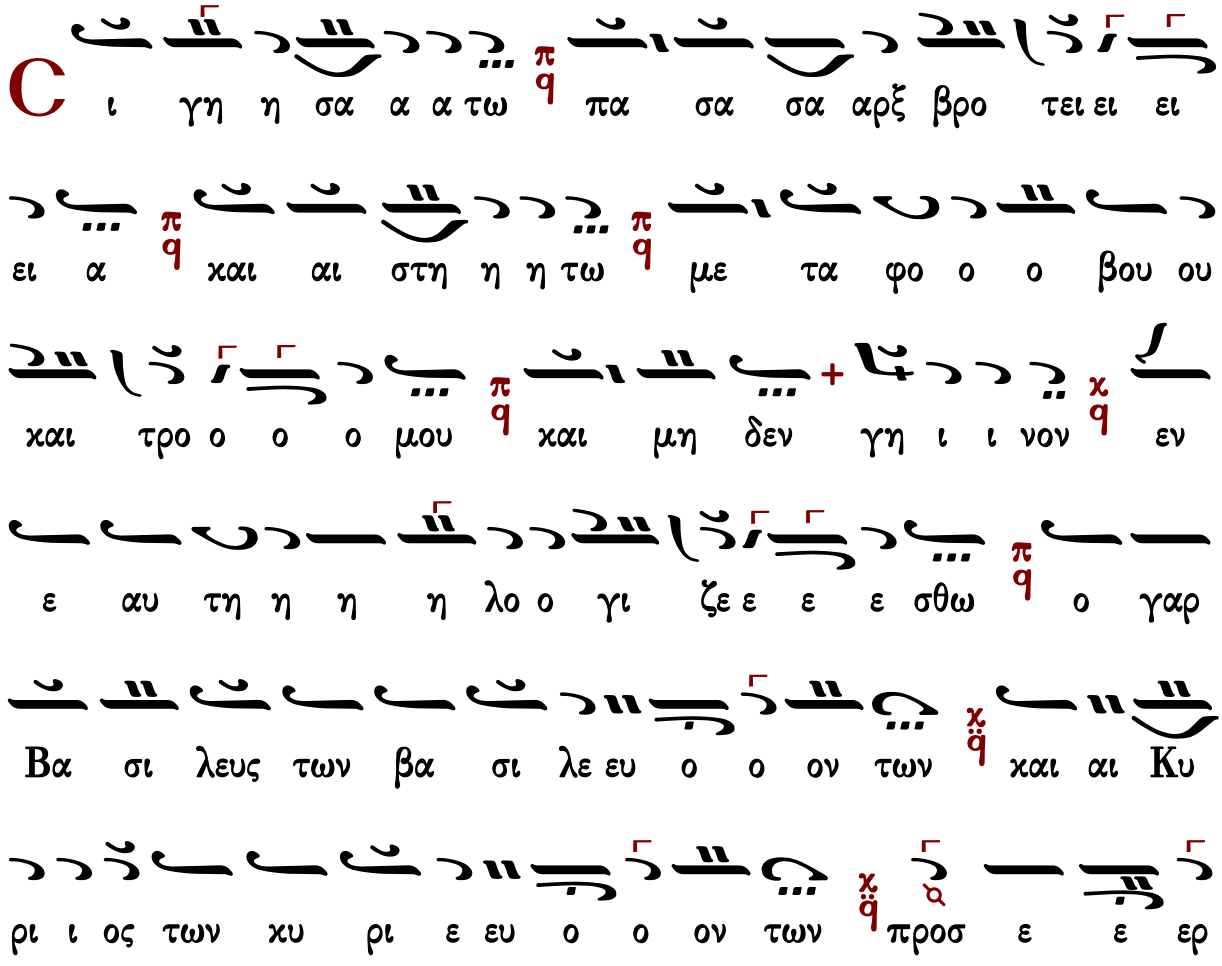

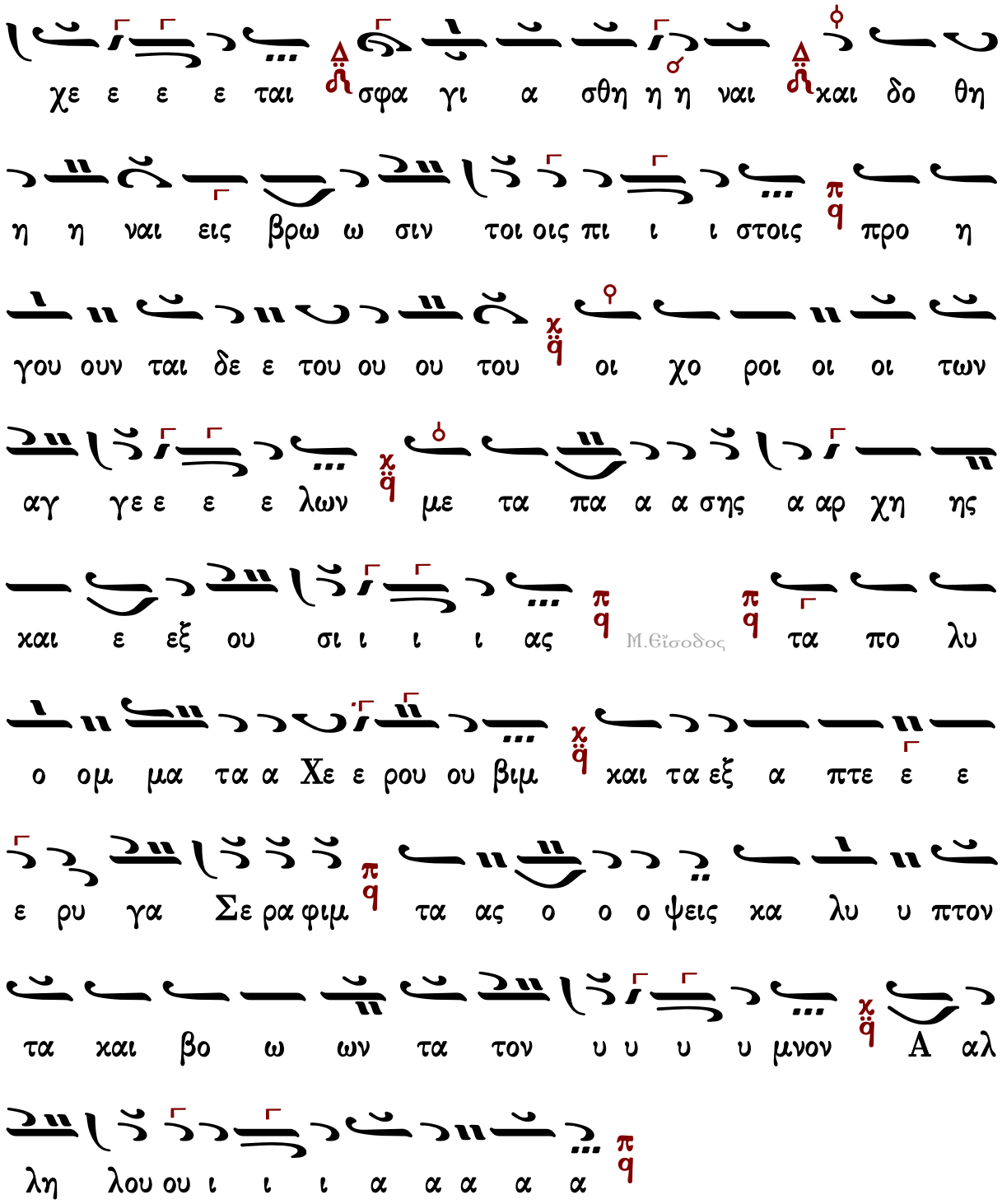

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰακώβου πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία, 1988 σ.89*

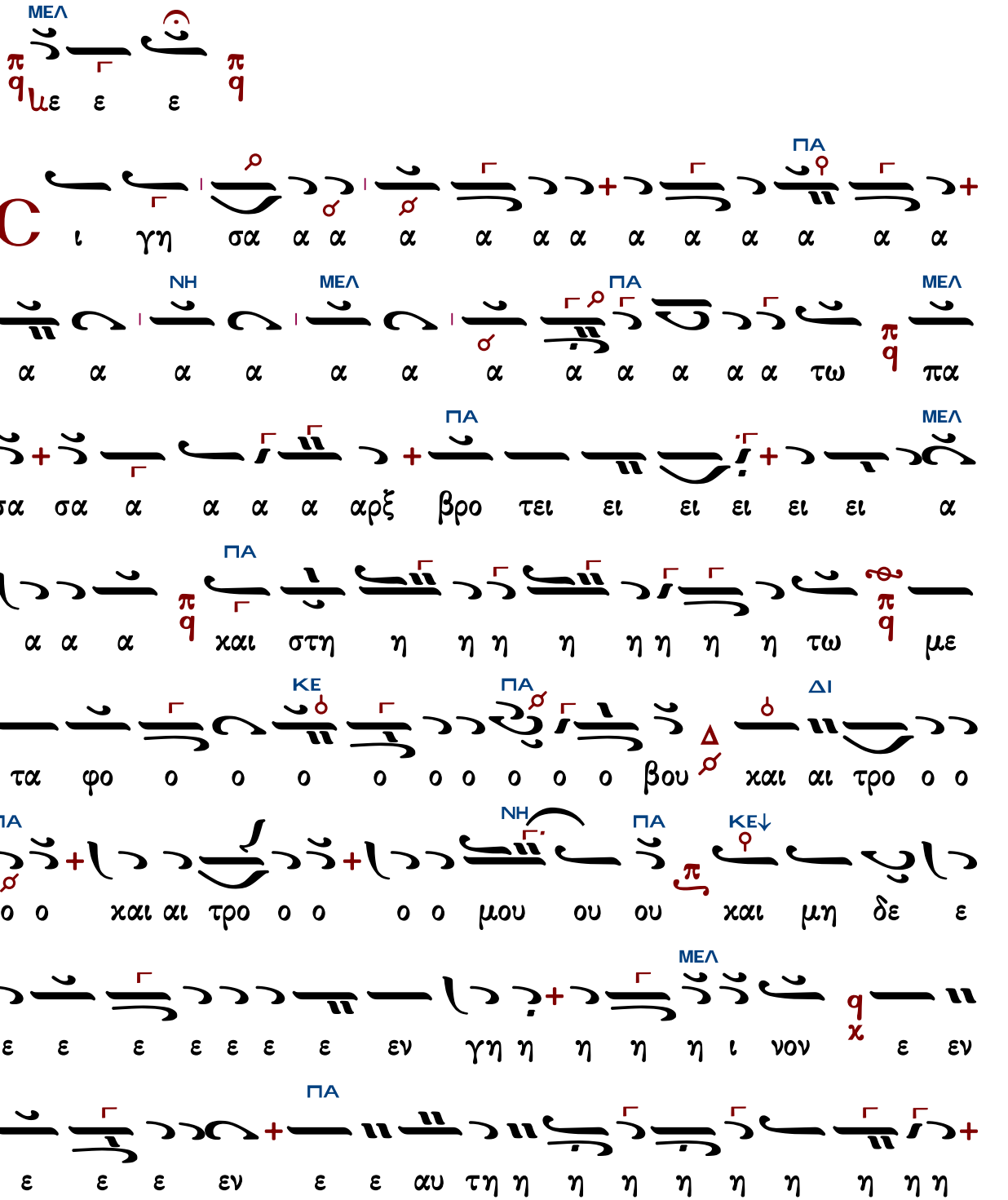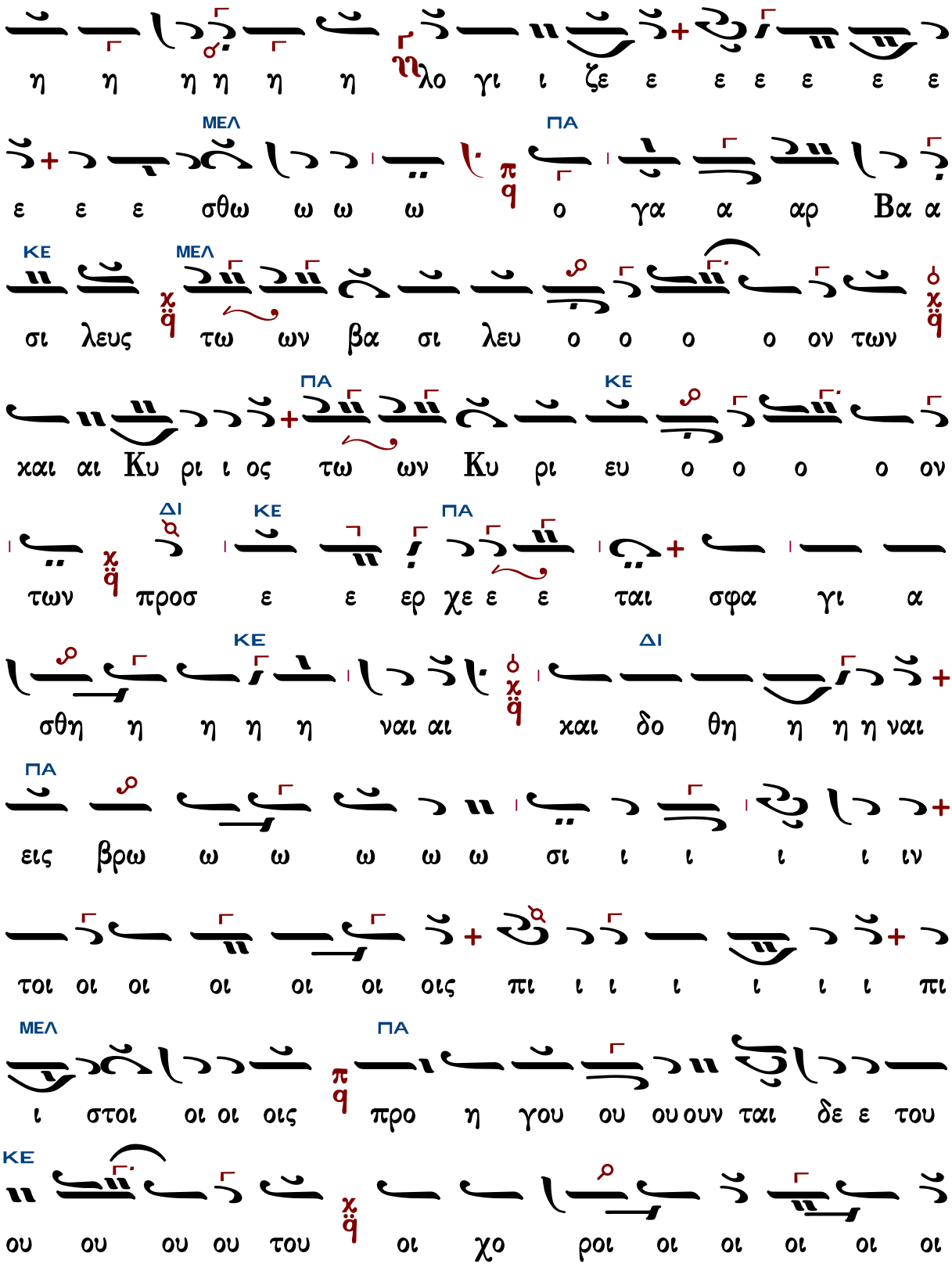

η η η η η η λο γι ι ζε ε ε ε ε ε ε
ΜΕΛ
ΠΑ
ε ε ε σθω ω ω ω ο γα α αρ Βα α
ΚΕ
ΜΕΛ
σι λευς τω ων βα σι λευ ο ο ο ο ον των
ΠΑ
ΚΕ
χαι αι Κυ ρι ι ος τω ων Κυ ρι ευ ο ο ο ο ον
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
των προσ ε ε ερ χε ε ε ται σφα γι α
ΚΕ
ΔΙ
σθη η η η η ναι αι χαι δο θη η η η ναι
ΠΑ
εις βρω ω ω ω ω σι ι ι ι ι ιν
τοι οι οι οι οι οι οις πι ι ι ι ι ι ι πι
ΜΕΛ
ΠΑ
ι στοι οι οι οις προ η γου ου ουουν ται δε ε του
ΚΕ
ου ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι οι οι

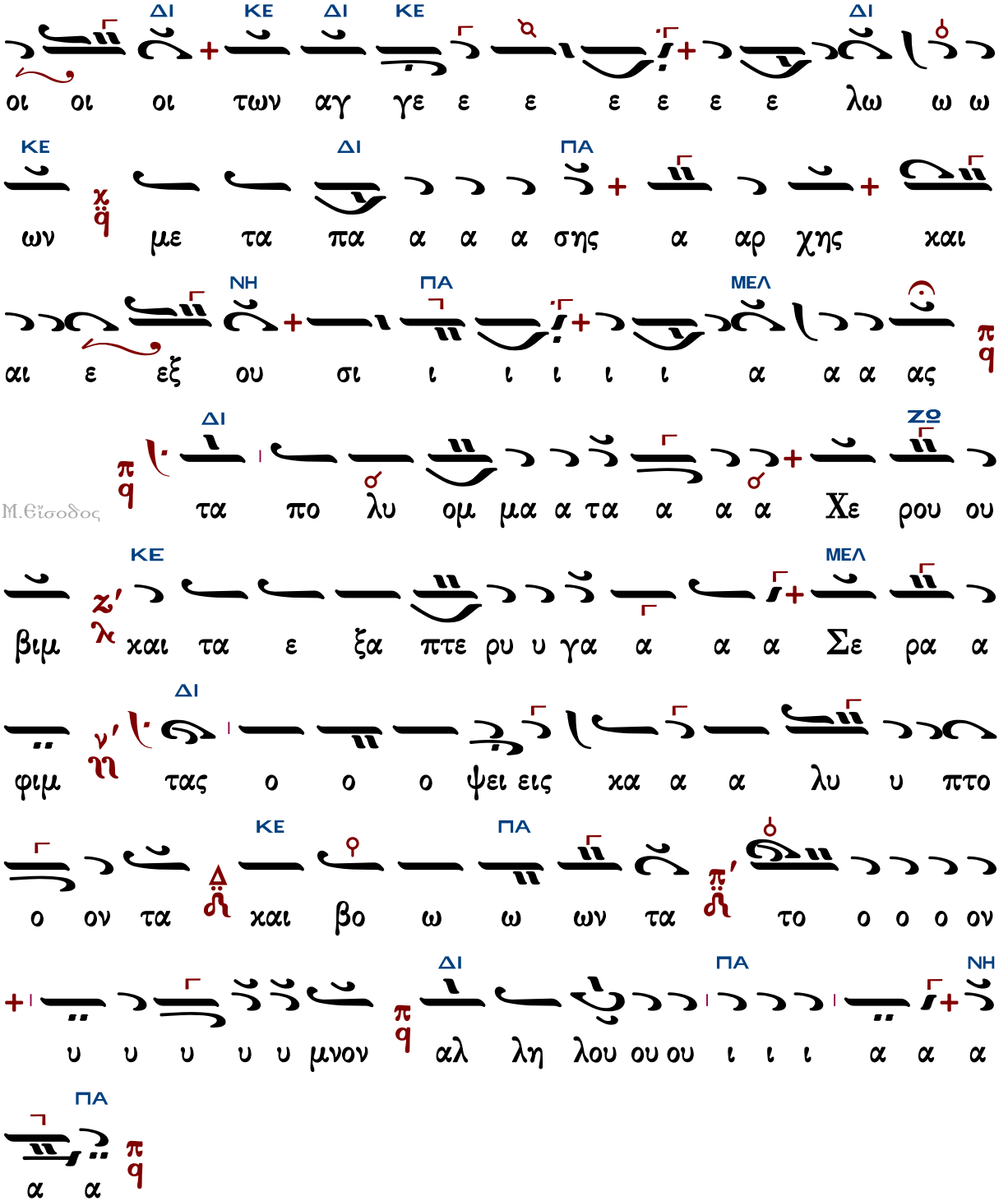

Μ.Εἴσοδος

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτου Ι (†1991)

C
ι γη σα α α α τω πα σα α σαρξ βρο τει ει ει ει
ει α α Δ και στη η ιη η η η τω π q με τα
φο ο ο ο ο ο ο βου ου και αι τρο ο ο ο ο μου ου π
και μη δε ε εν γη η η η η ι ι νο ο ο ον q χ
εν ε α αυ τη λο γι ι ζε ε ε ε ε ε σθω π q
ο γαρ Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ευς Δ των βα σι λε
ευ ο ο ον τω ων και αι Κυ ρι ι ος χ ϙ των κυ ρι ε ευ
ο ο ο ο ο ο ον τω ω ω ων χ ϙ προ οσ ερ χε ε
ται σφα γι α σθη η η η η ναι χ ϙ και δο θη η

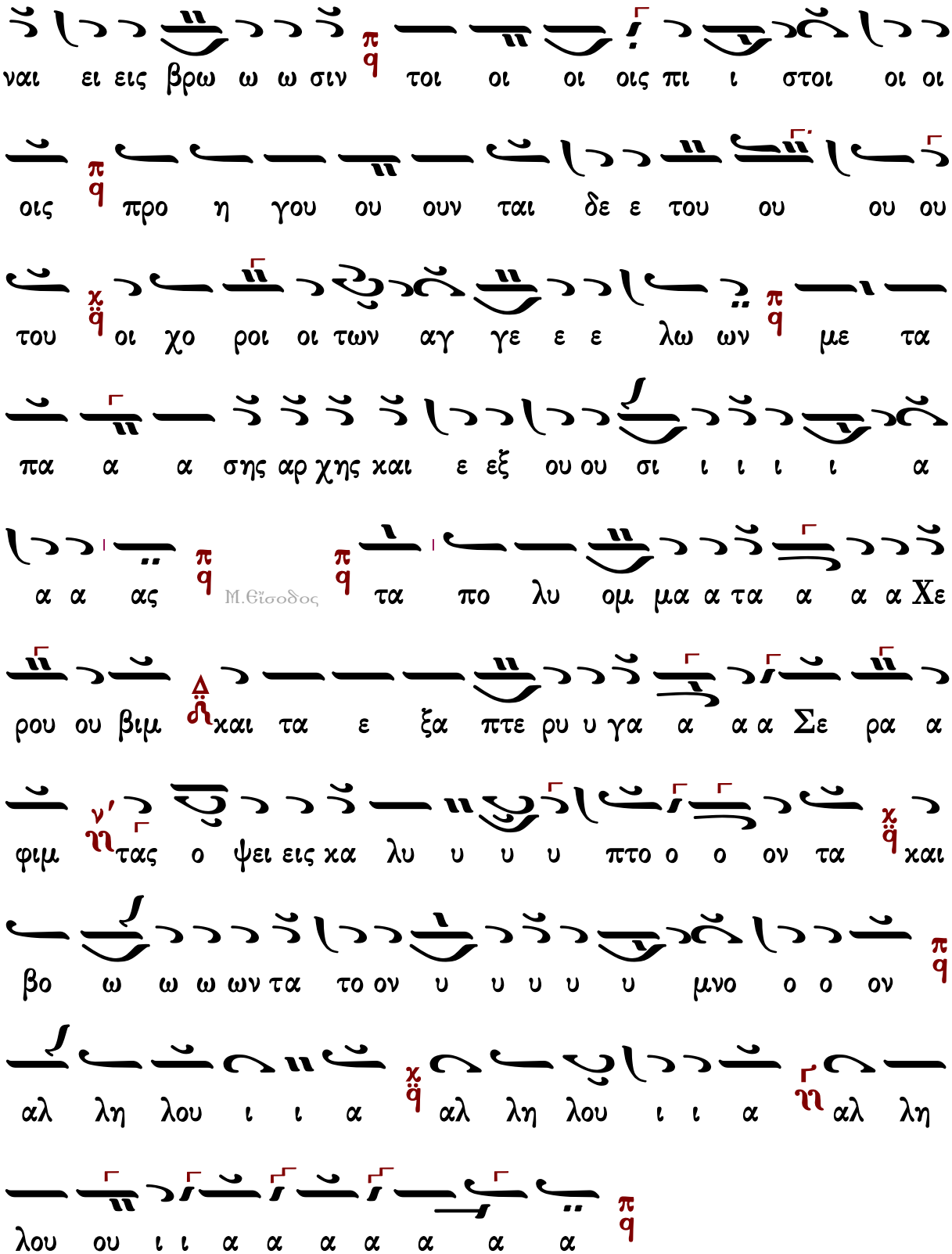
ναι ει εις βρω ω ω σιν τοι οι οι οις πι ι στοι οι οι
οις προ η γου ου ουν ται δε ε του ου ου ου
του οι χο ροι οι των αγ γε ε ε λω ων με τα
πα α α σης αρ χης και ε εξ ου ου σι ι ι ι ι α
α α ας Μ.Εἴσοδος τα πο λυ ομ μα α τα α α α Χε
ρου ου βιμ χαι τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α α Σε ρα α
φιμ τας ο ψει εις χα λυ υ υ υ πτο ο ο ον τα και
βο ω ω ω ων τα το ον υ υ υ υ υ μνο ο ο ον
αλ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
λου ου ι ι α α α α α α α

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργία 1990 σ.70*

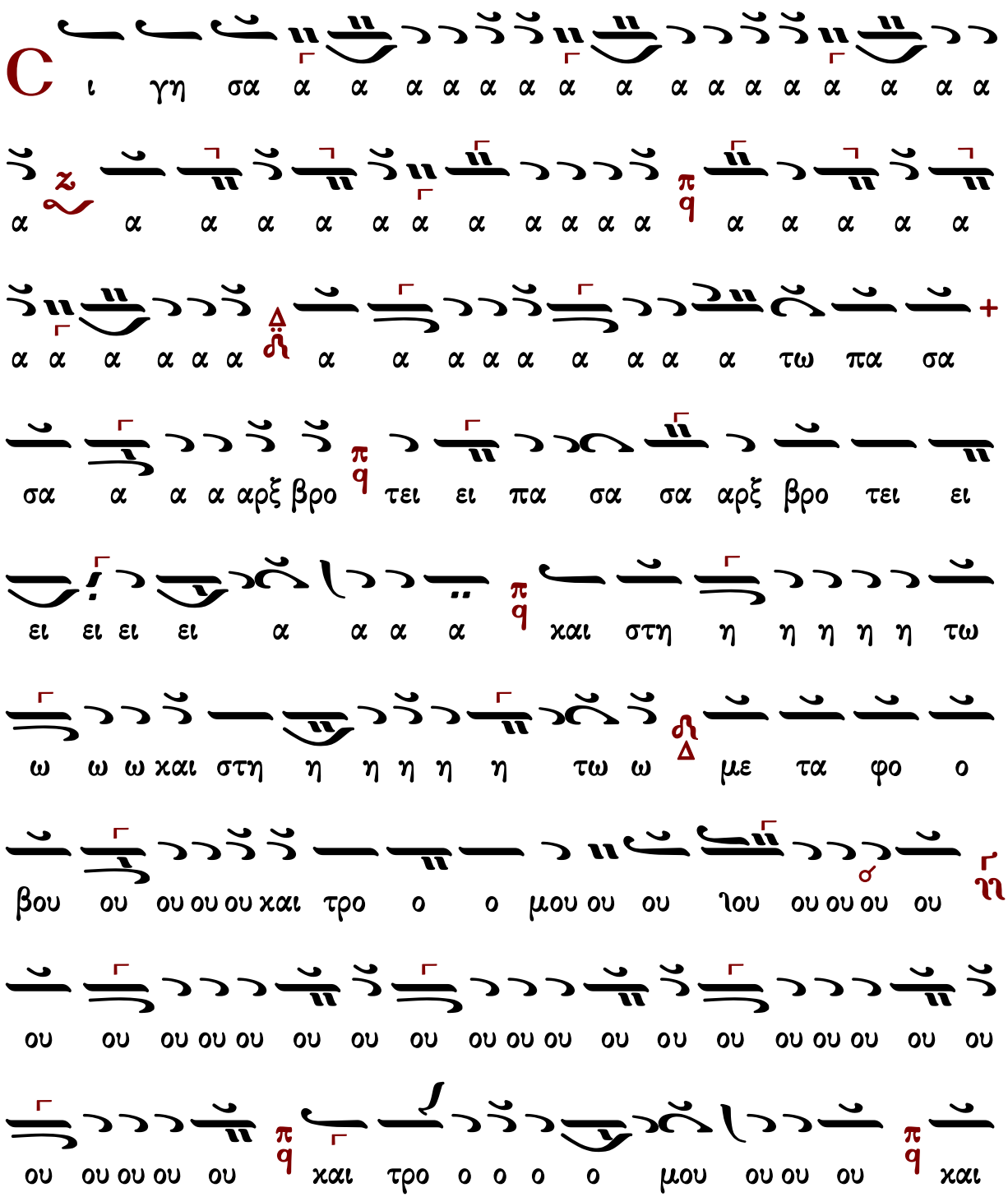

αι μη η η η η η η η η και αι μη δε ε ε
ε ε ε ε ε εν γη η η η η η η η η η μη δεν γη
ι νον ε ε με ε ε ε ε ε ε εν ε ε αυ
τη η η η η η η λο γι ζε ε ε ε ε
ε σθω ω ω ω ο γαρ Βα α σι ι λε ε με ε ε ε
ευς τω ων βα α σι λε ευ ο ο ον τω ων και
Κυ υ υ υ και Κυ υ υ υ ρι ι ο ο ο ος των
χυ ρι ε ευ ο ο ο ο ο ον τω ω ω ω ω ω ω
ω ων προ οσ ε ε ε ε ερ χε ε προσ ε ερ χε ε
ε ται σφα γι α σθη η η η η η η η ση η η σφα

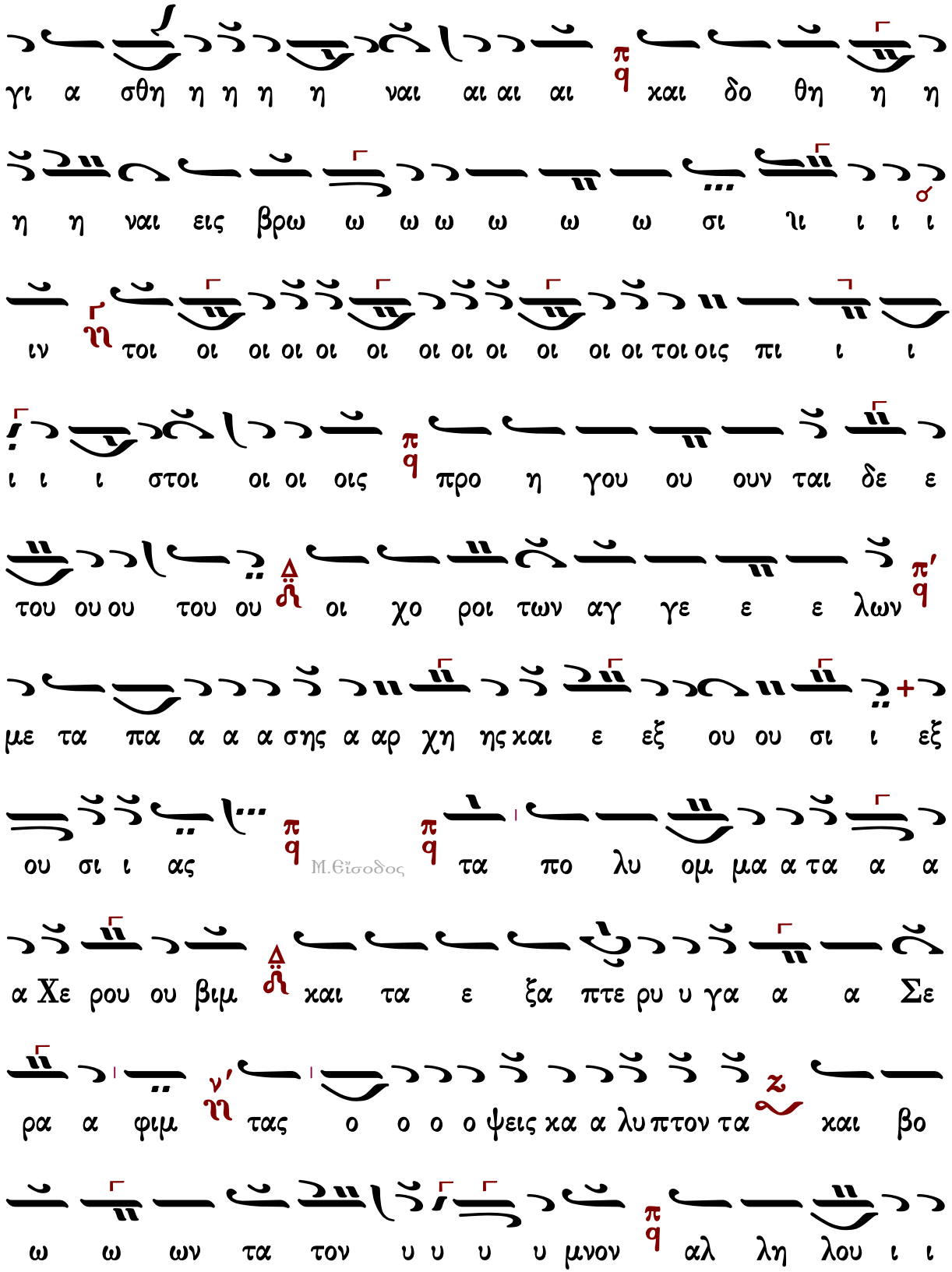
γι α σθη η η η η ναι αι αι αι π q και δο θη η η
η η ναι εις βρω ω ω ω ω ω ω σι ιι ι ι ι
ιν η τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι τοι οις πι ι ι
ι ι ι στοι οι οι οις π q προ η γου ου ουν ται δε ε
του ου ου του ου Δ οι χο ροι των αγ γε ε ε λων π′ q
με τα πα α α α σης α αρ χη ης και ε εξ ου ου σι ι εξ
ου σι ι ας π q Μ.Εἴσοδος π q τα πο λυ ομ μα α τα α α
α Χε ρου ου βιμ Δ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα α α Σε
ρα α φιμ η ν′ τας ο ο ο ο ψεις κα α λυ πτον τα z και βο
ω ω ων τα τον υ υ υ υ μνον π q αλ λη λου ι ι

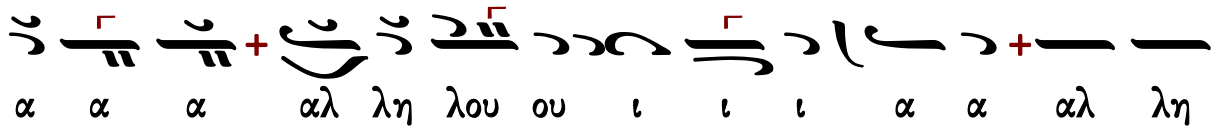

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Βάσει τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π q Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.193*

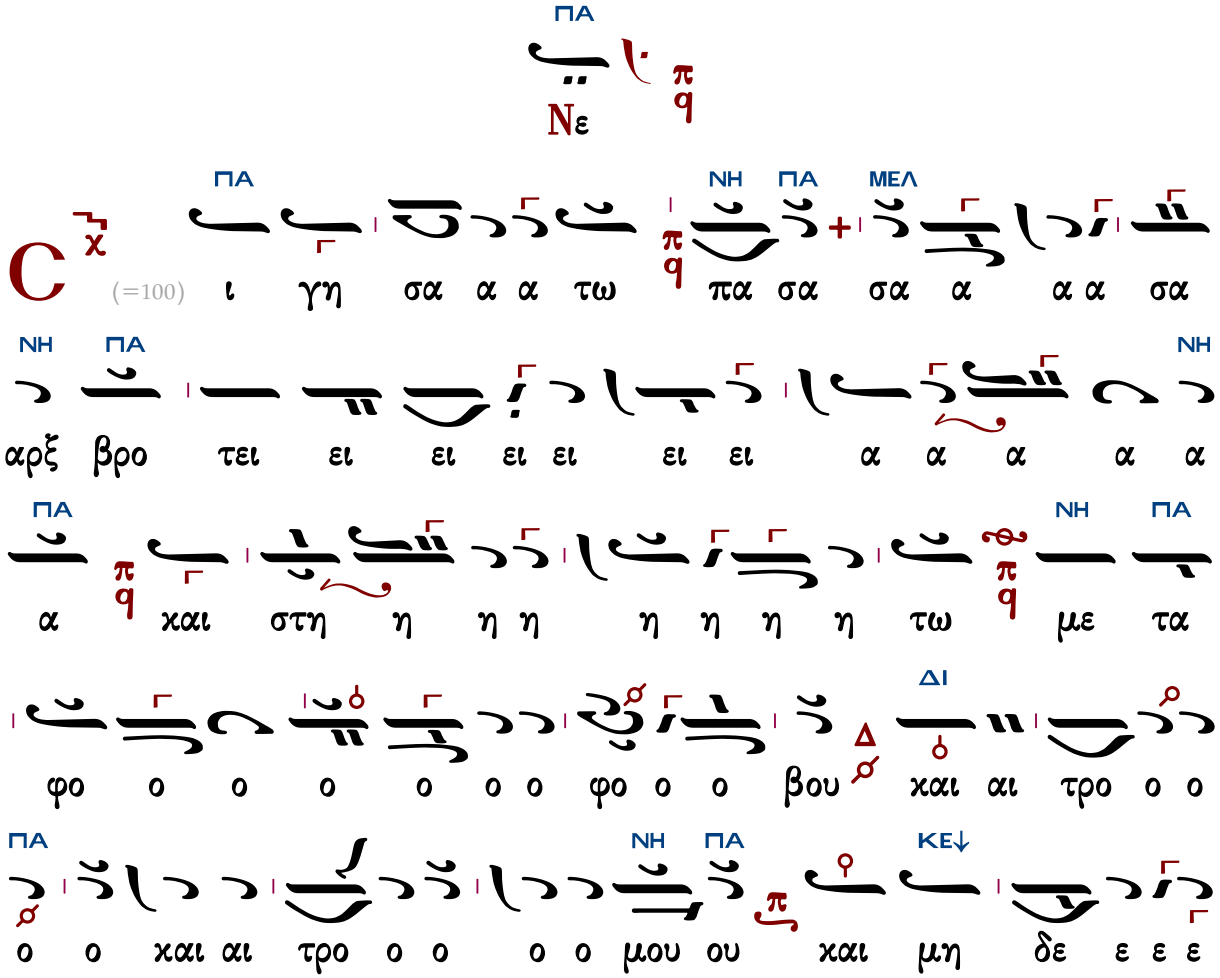

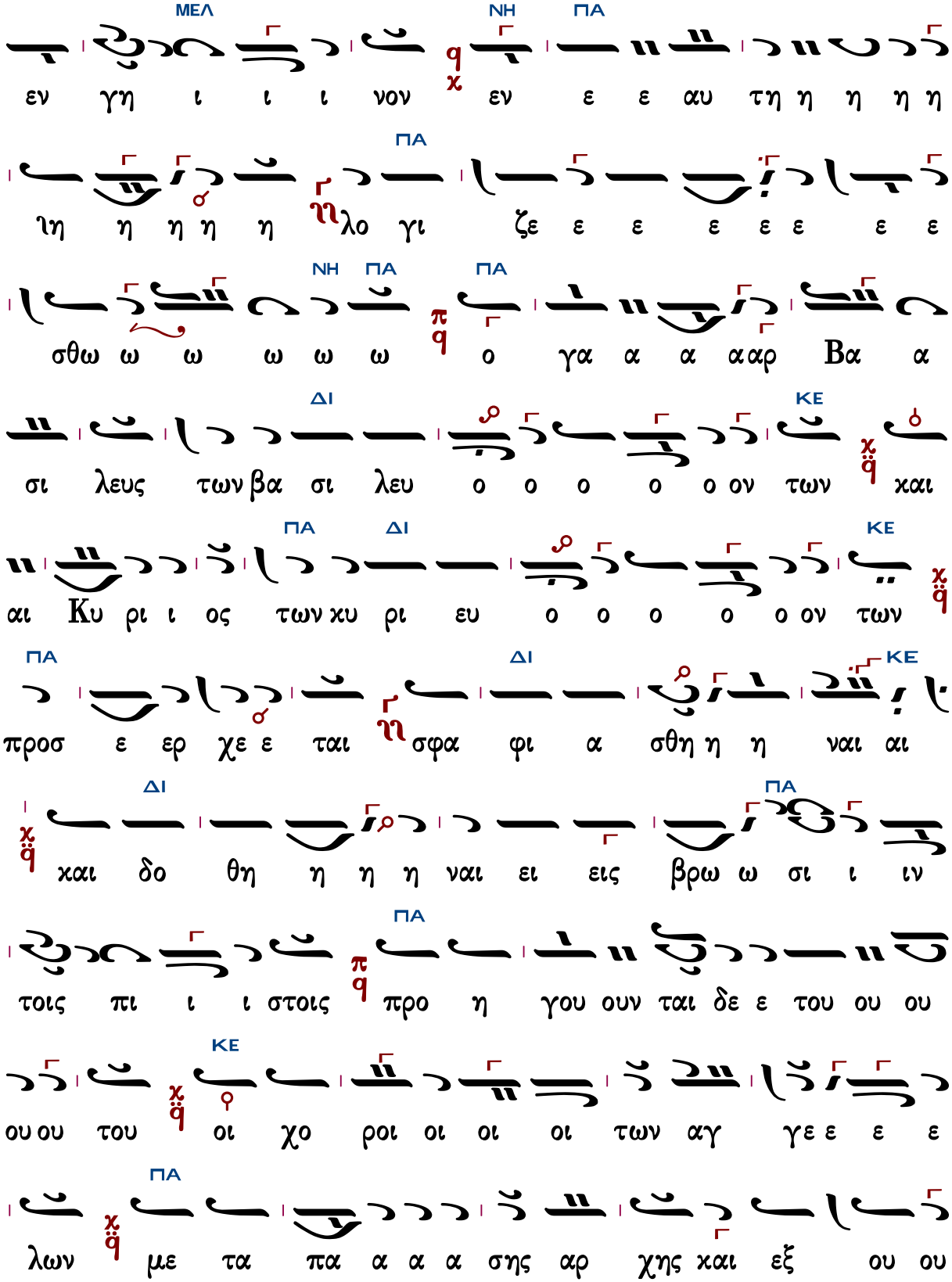
ΜΕΛ ΝΗ ΠΑ
εν γη ι ι ι νον εν ε ε αυ τη η η η η
ΠΑ
ιη η η η η λο γι ζε ε ε ε ε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ ΠΑ
σθω ω ω ω ω ω ο γα α α αρ Βα α
ΔΙ ΚΕ
σι λευς των βα σι λευ ο ο ο ο ο ον των και
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
αι Κυ ρι ι ος των χυ ρι ευ ο ο ο ο ο ον των
ΠΑ ΔΙ ΚΕ
προσ ε ερ χε ε ται σφα φι α σθη η η ναι αι
ΔΙ ΠΑ
και δο θη η η ναι ει εις βρω ω σι ι ιν
ΠΑ
τοις πι ι ι στοις προ η γου ουν ται δε ε του ου ου
ΚΕ
ου ου του οι χο ροι οι οι οι των αγ γε ε ε ε
ΠΑ
λων με τα πα α α α σης αρ χης και εξ ου ου
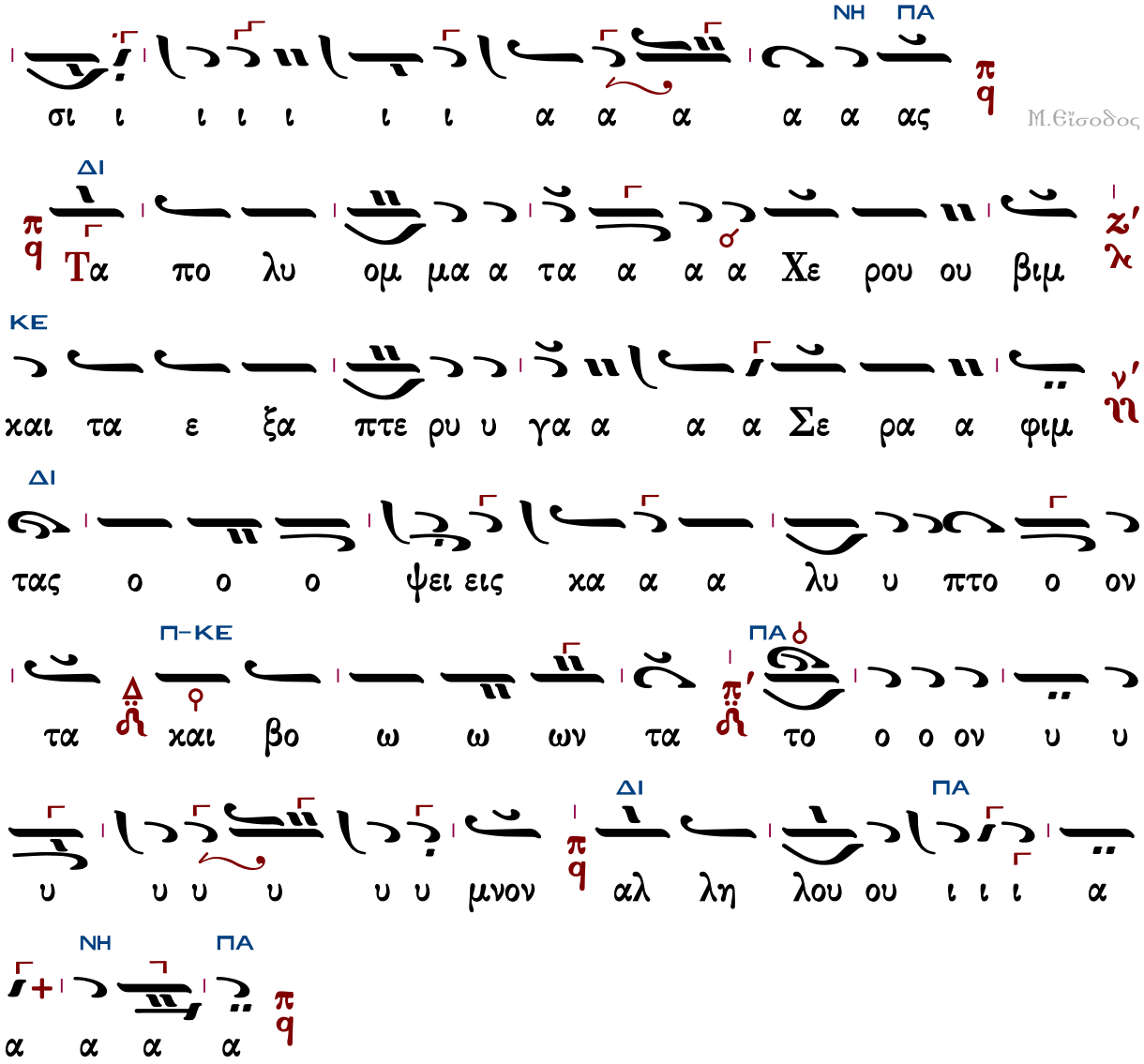
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 2004 σ.277/289*

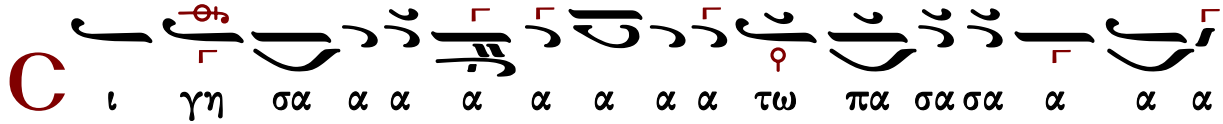

α αρξ βρο τει ει ει ει ει ει ει α α α α α
και στη η η η η η τω με τα φο ο ο
βου ου και αι αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο μου ου
ου και μη δε ε ε εν γη η η η η ι ι
νον εν ε αυ τη η η η λο ο γι ι ζε ε
ε ε ε ε ε σθω ω ω ω ω ο γα α α α αρ
βα α σι ι λε ευς των βα σι λε ευ ο ο
ο ο ον τω ων και αι Κυ ρι ι ος των κυ ρι ευ ο
ο ο ον τω ω ων προσ ε ερ χε ε ται σφα γι
α σθη η η η ναι αι και δο θη η η η

η η ναι εις βρω ω σι ιν τοι οις πι στοι οι οι οι οι

ιοι οι οι οι οι οι οις προ η γου ου ουν ται δε

του ου ου ου του οι χο ροι οι οι οι τω ων

α α αγ γε ε ε ε λων με τα πα α α α ση

ης α αρ χης και αι αι ε εξ ου σι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α ας Τα

Μ.Εἴσοδος

πο λυ ομ μα α τα α Χε ρου ου βι ι ι ιμ και

τα ε ξα πτε ρυ υ γα α Σε ρα α α φι ιμ τας ο

ο ο ο ψεις κα α λυ υ υ υ υ υ πτο ον τα και

βο ω ω ω ων τα α α τον υ υ υ υ υ υ

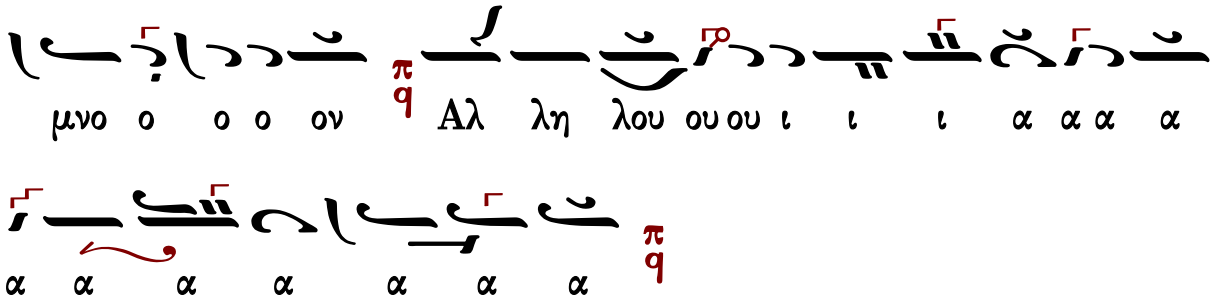

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά 2019 σ.163*

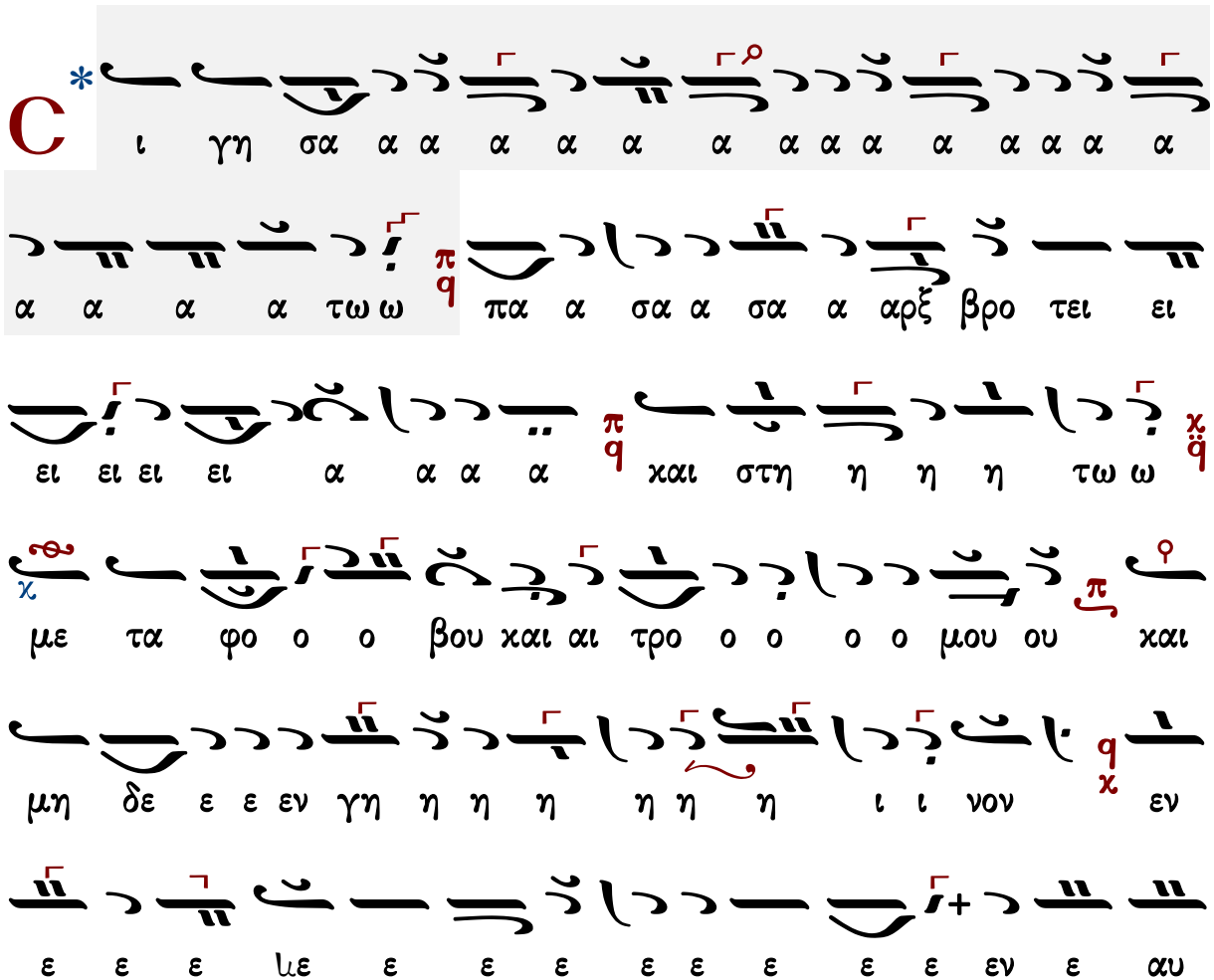

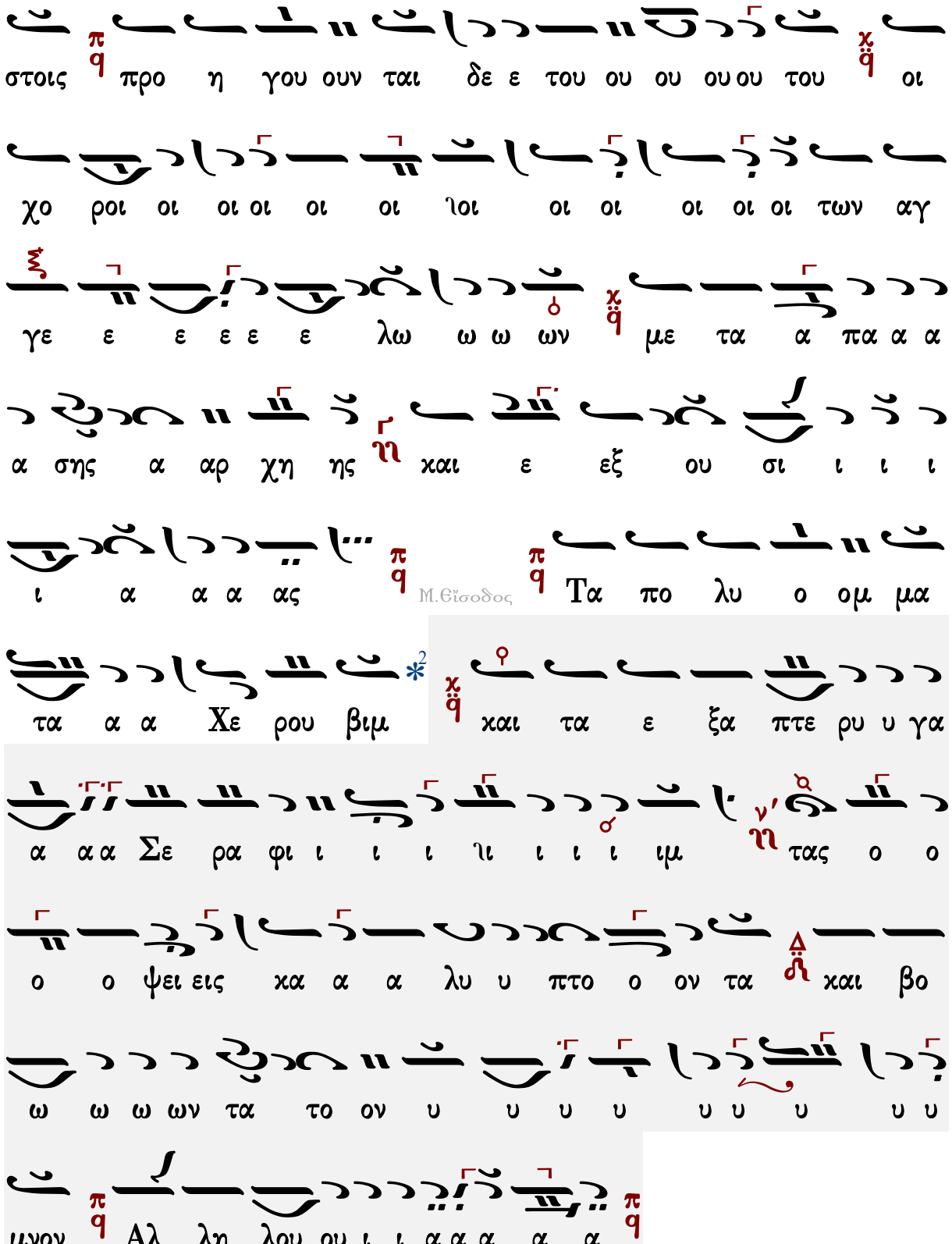
στοις προ η γου ουν ται δε ε του ου ου ουου του οι
χο ροι οι οι οι οι οι ιοι οι οι οι οι οι των αγ
γε ε ε ε ε ε λω ω ω ων με τα α πα α α
α σης α αρ χη ης και ε εξ ου σι ι ι ι
ι α α α ας Μ.Εἴσοδος Τα πο λυ ο ομ μα
τα α α Χε ρου βιμ και τα ε ξα πτε ρυ υ γα
α αα Σε ρα φι ι ι ι ιι ι ι ι ιμ τας ο ο
ο ο ψει εις κα α α λυ υ πτο ο ον τα και βο
ω ω ω ων τα το ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνον Αλ λη λου ου ι ι α α α α α

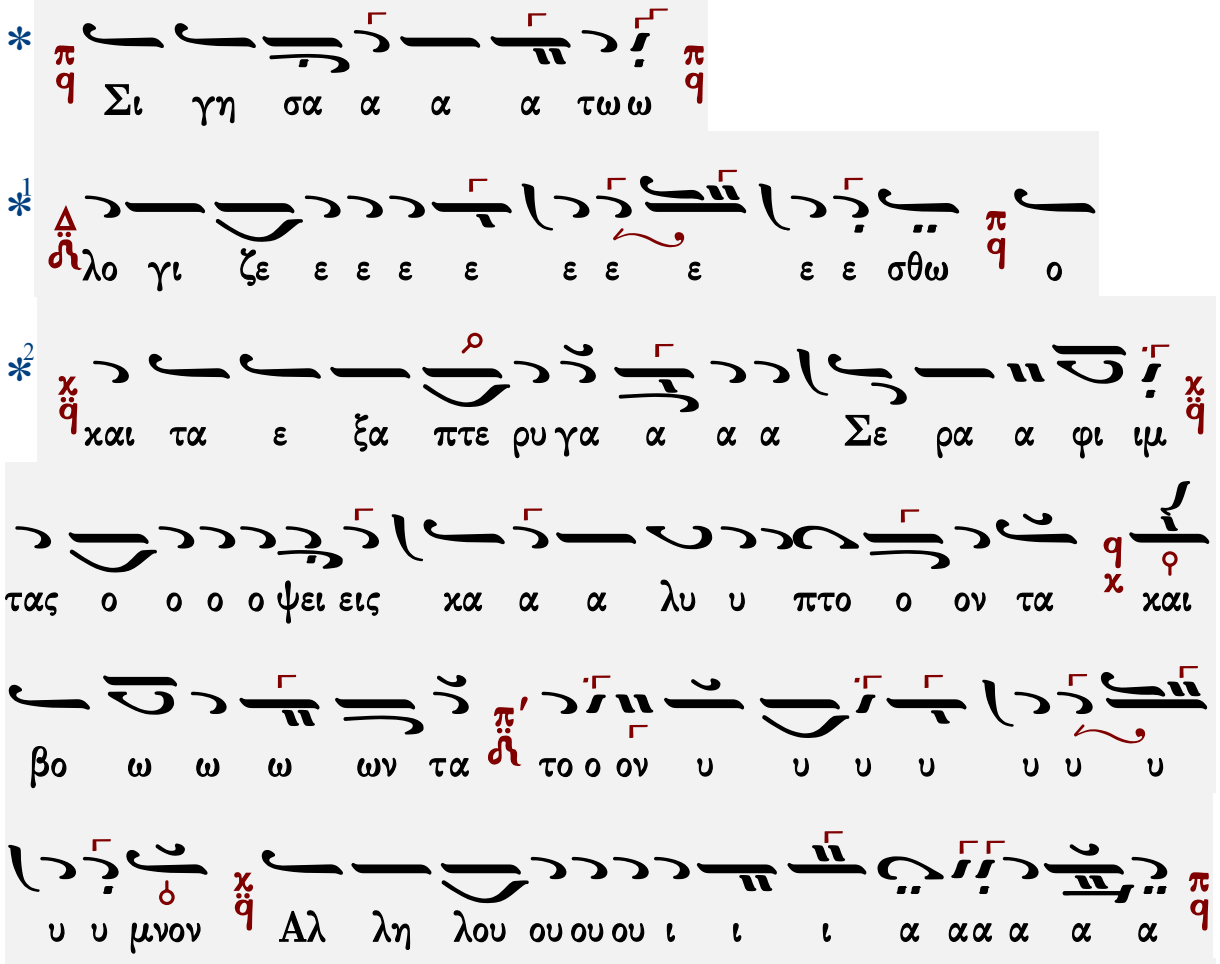

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου συντετμημένον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία 2006 σ. 239*

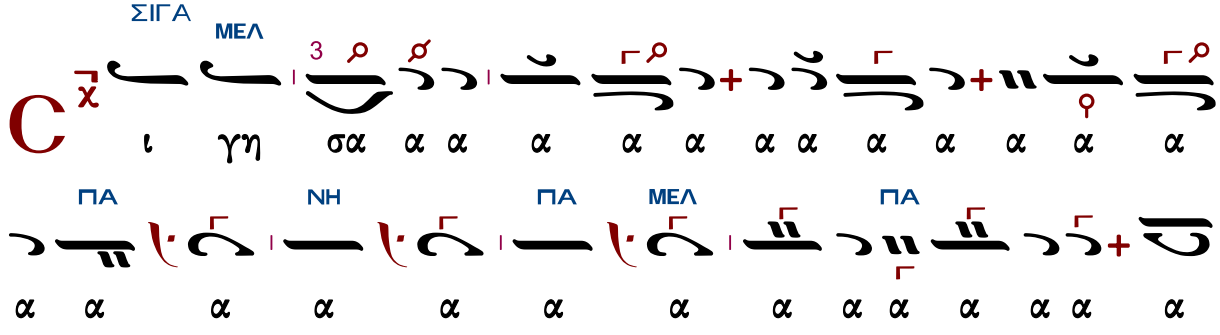

α α τω πα α σα σα α α α σα α αρξ βρο τει
ει ει ει ει ει ει ει ει α α α α α α
χαι στη η η η η η η η η τω με
ε ε τα α α φο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο βου χαι αι αι τρο ο ο ο ο ο χαι αι τρο ο ο
ο ο ο μου ου ου χαι μη δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν γη η η ι ι
νον ε εν ε ε ε εν ε ε αυ τη η η η
λη η η η η η η η η η η η λο ο γι
ζε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε σθω ω

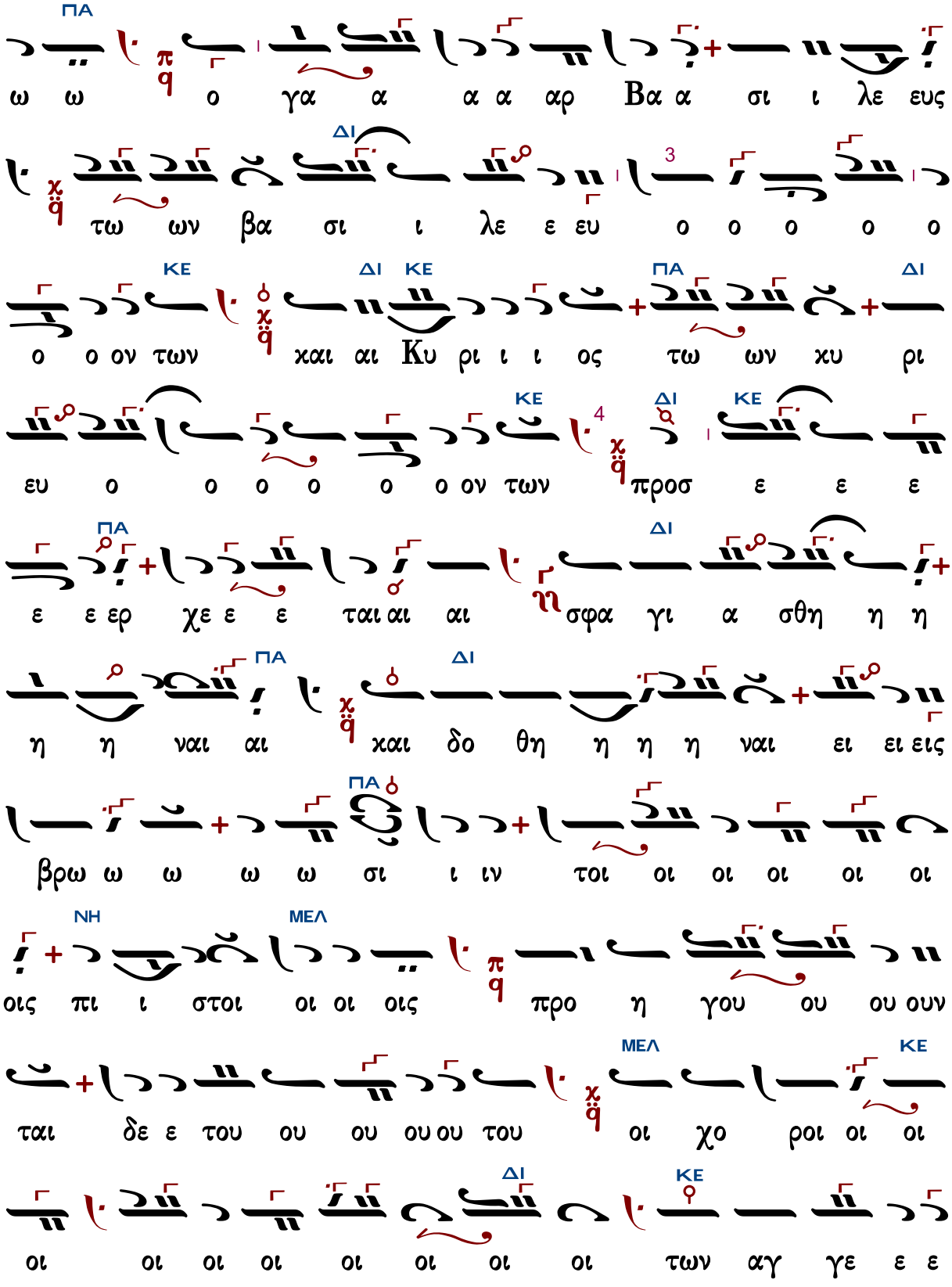
ΠΑ
ω ω ο γα α α α αρ Βα α σι ι λε ευς
ΔΙ
τω ων βα σι ι λε ε ευ ο ο ο ο ο
ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ ΔΙ
ο ο ον των χαι αι Κυ ρι ι ι ος τω ων χυ ρι
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ευ ο ο ο ο ο ο ον των προσ ε ε ε
ΠΑ ΔΙ
ε ε ερ χε ε ε ται αι αι σφα γι α σθη η η
ΠΑ ΔΙ
η η ναι αι χαι δο θη η η η ναι ει ει εις
ΠΑ
βρω ω ω ω σι ι ιν τοι οι οι οι οι οι
ΝΗ ΜΕΛ
οις πι ι στοι οι οι οις προ η γου ου ου ουν
ΜΕΛ ΚΕ
ται δε ε του ου ου ου ου του οι χο ροι οι οι
ΚΕ ΔΙ
οι οι οι οι οι οι οι οι των αγ γε ε ε

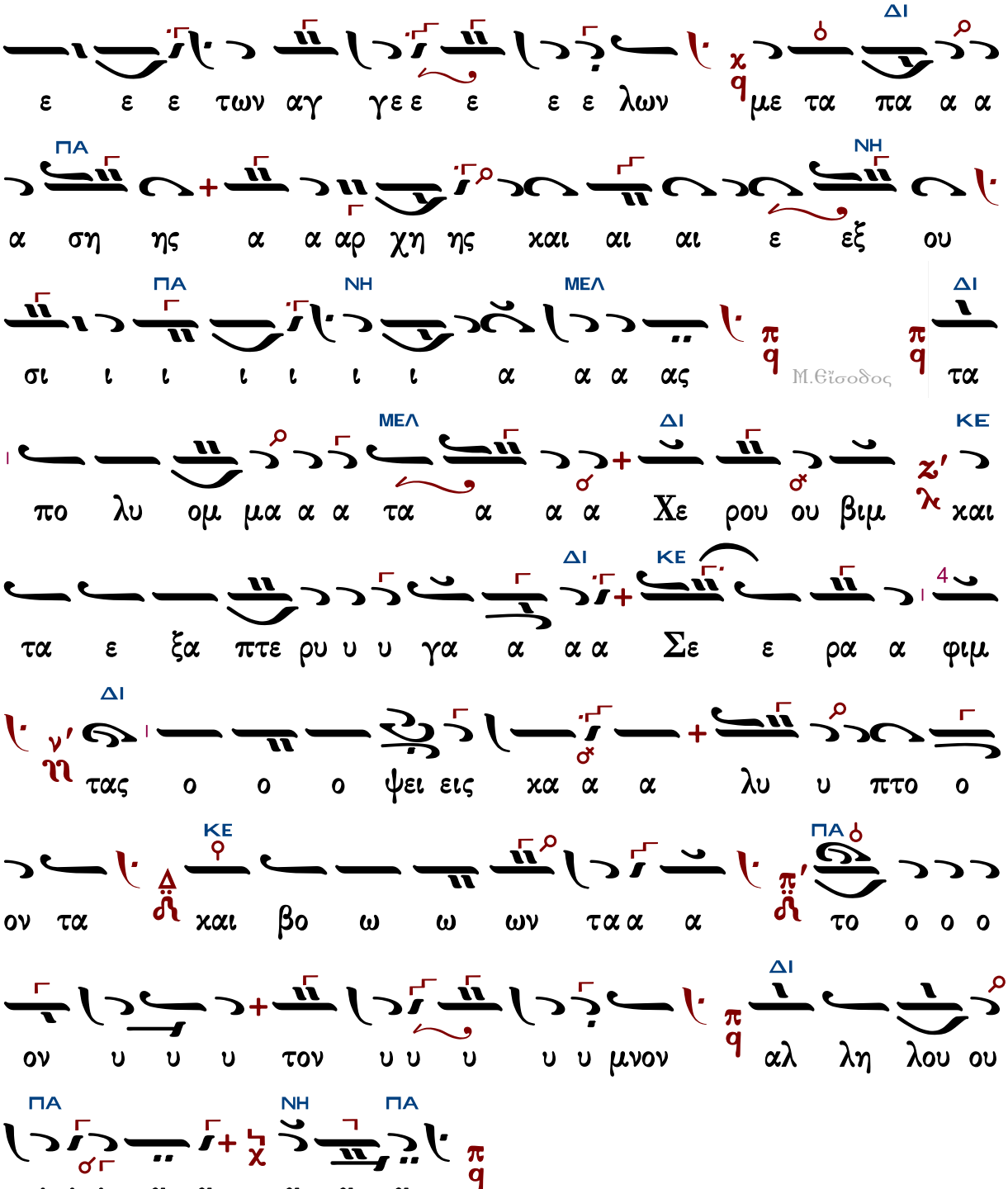

Λειτουργικά

Πατριαρχικά

Ἦχος λ π ψ Πα χ

ΜΕΛ

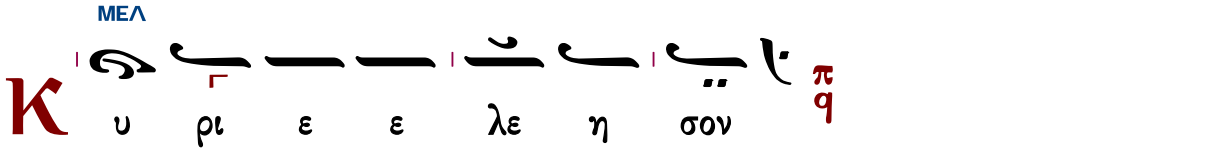

ΠΑ

ΠΑ

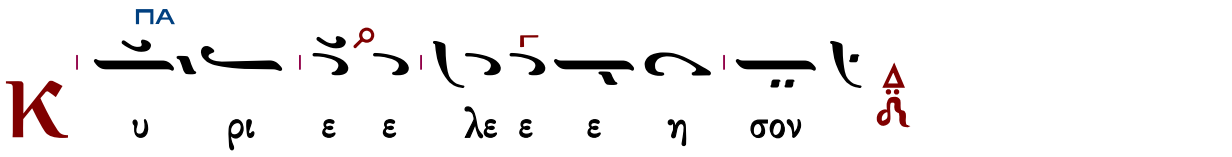

ΠΑ

ΜΕΛ

ΠΑ

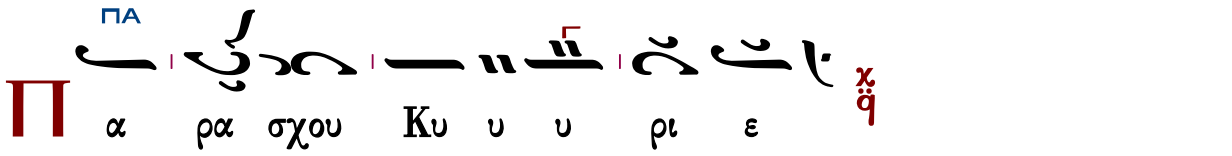

ΠΑ

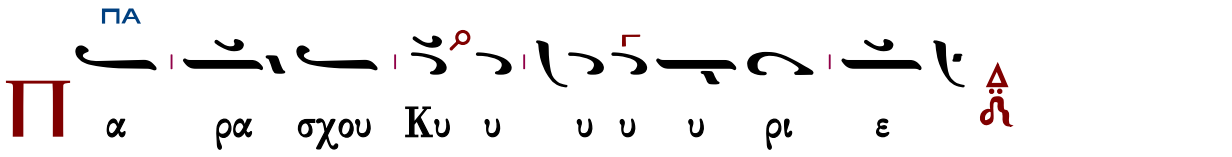

ΠΑ

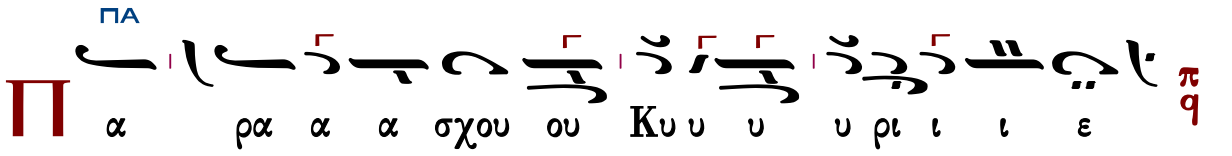

ΠΑ

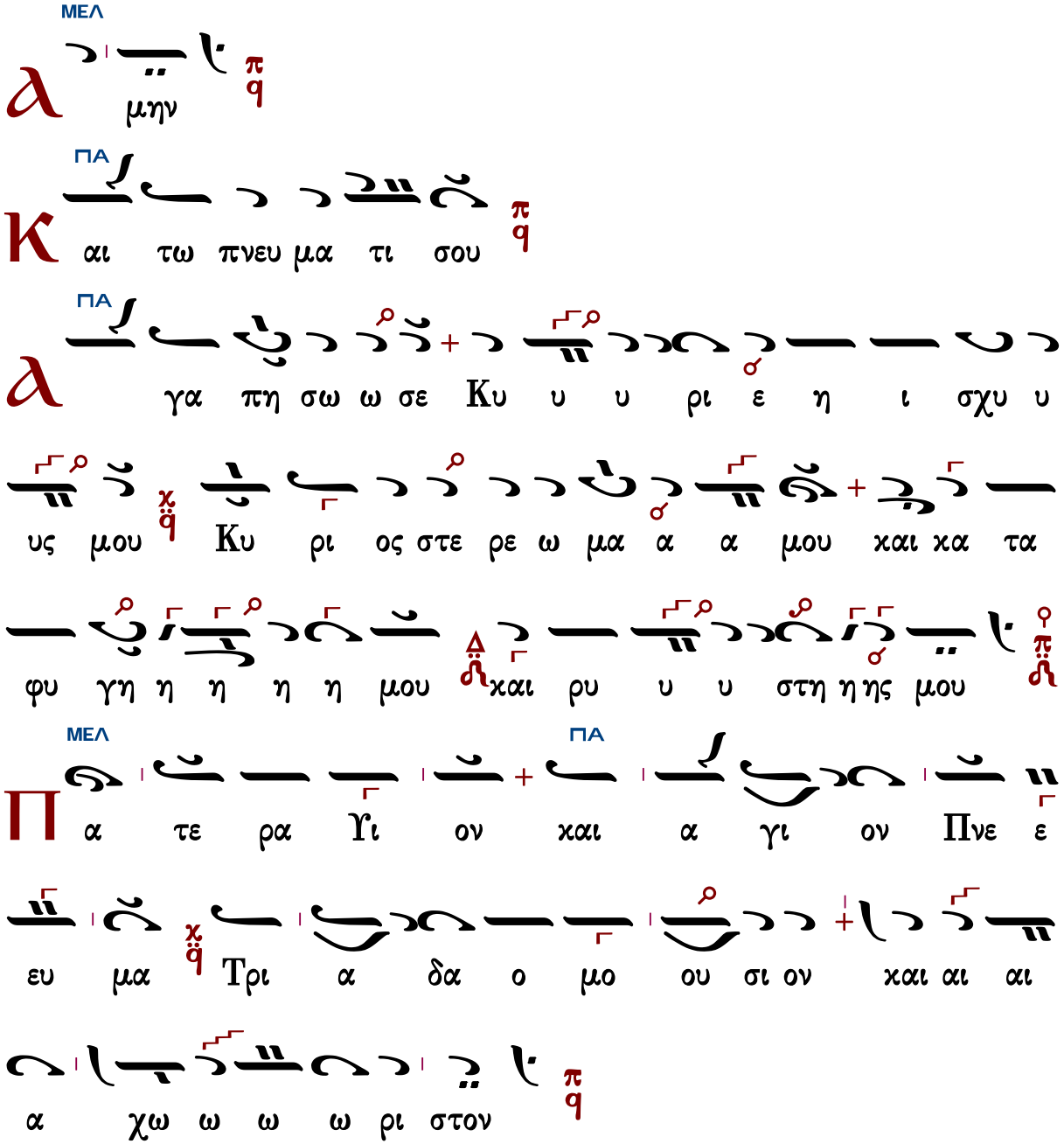

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

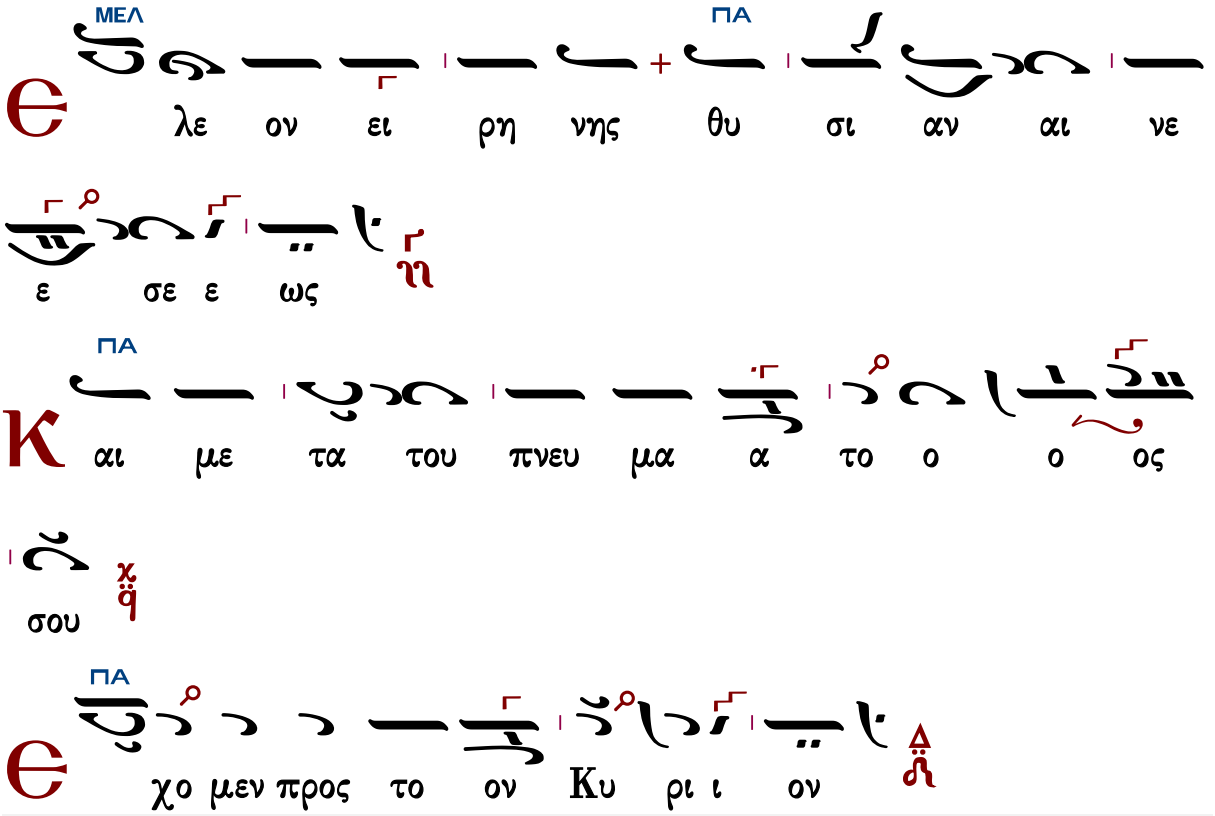

Ἦχος λ π ϙ Πα

ἐναρμόνιος

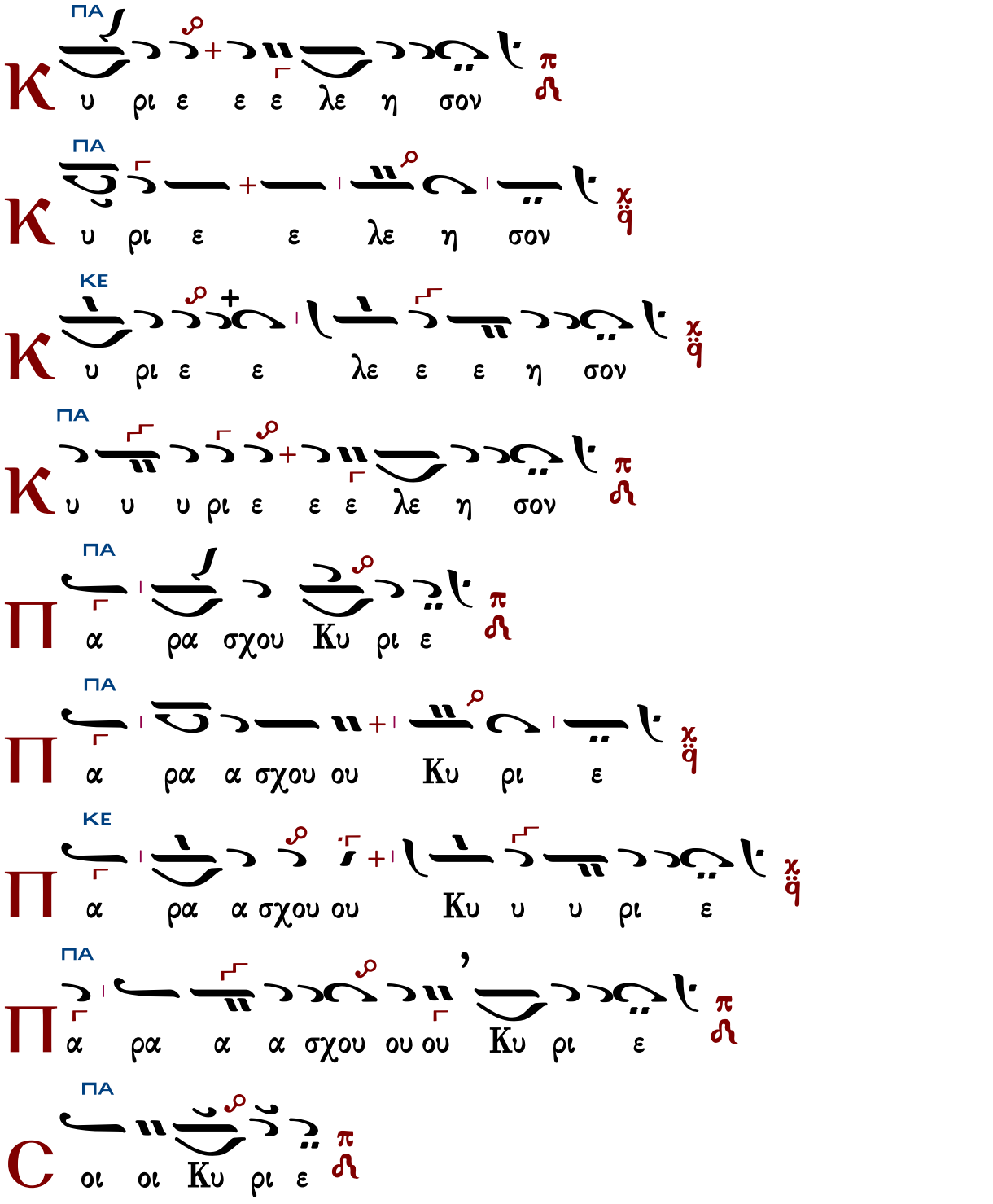

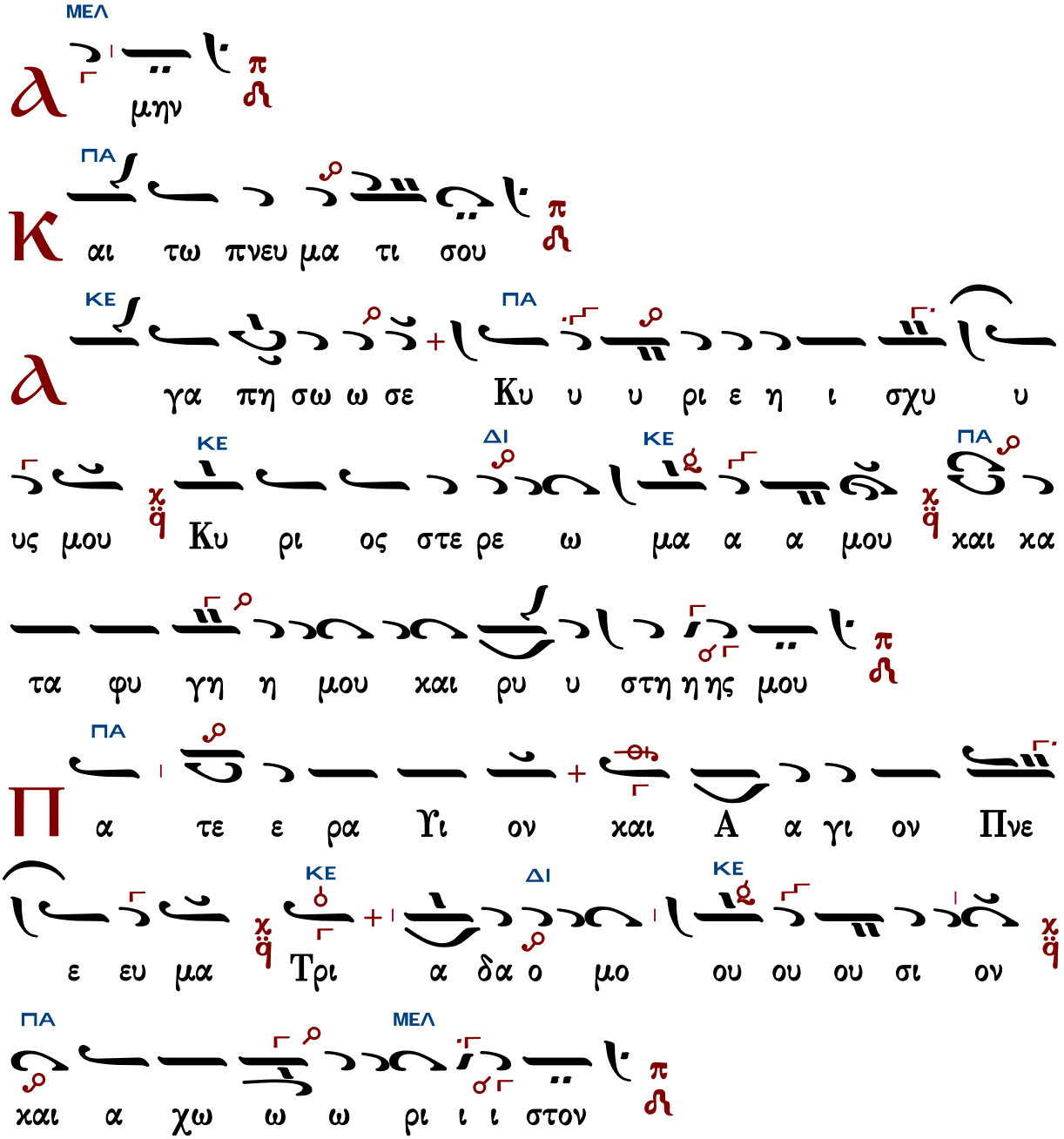

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

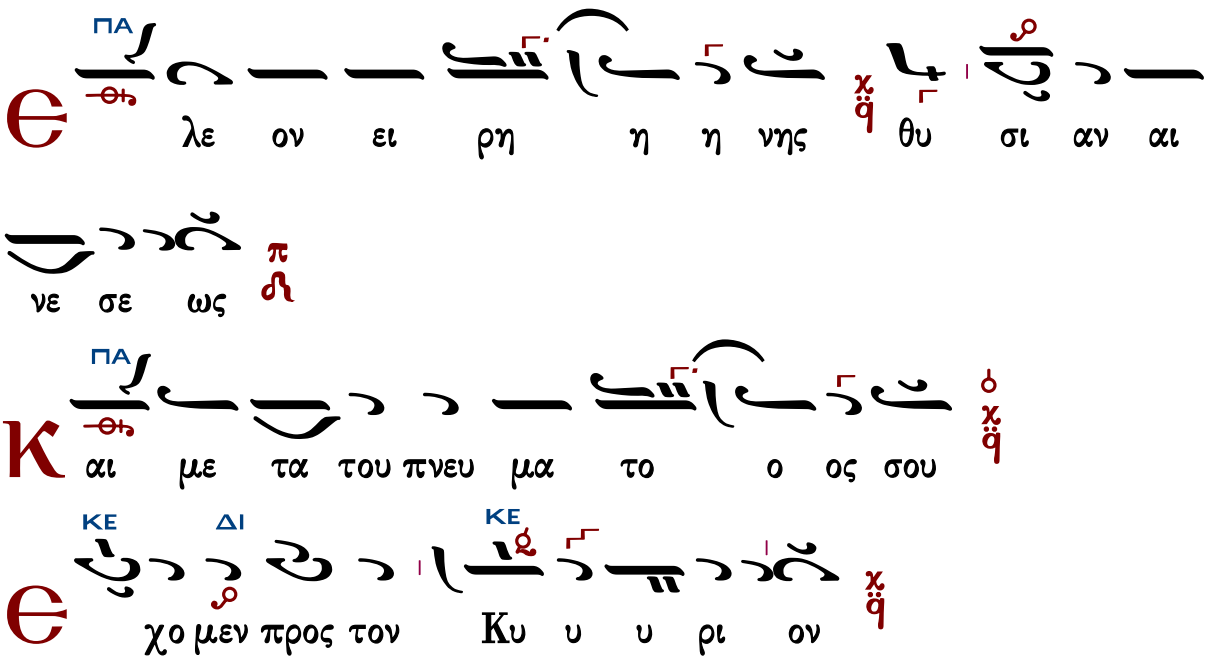

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

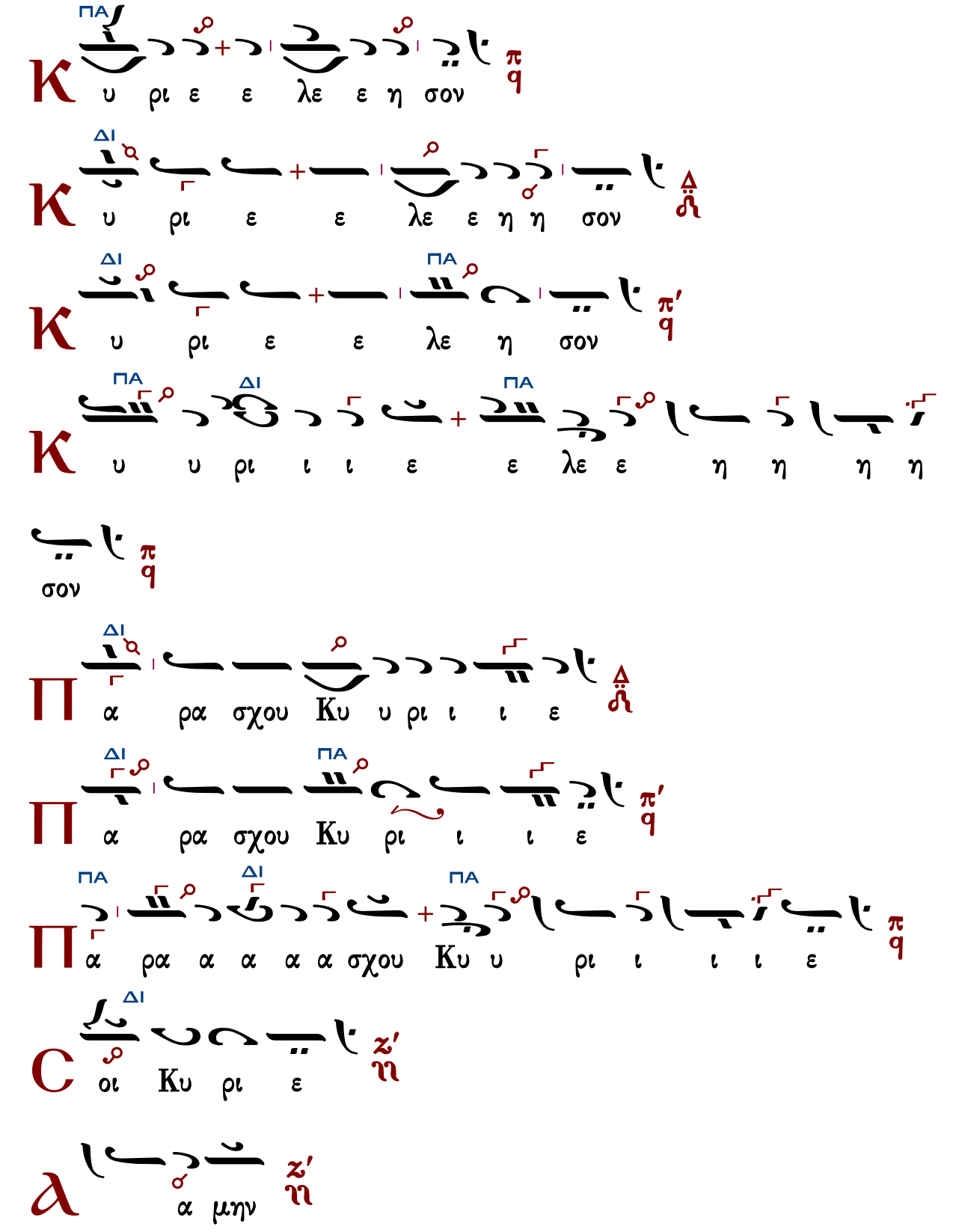
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε η η η η σον
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
C οι Κυ ρι ε
α α μην

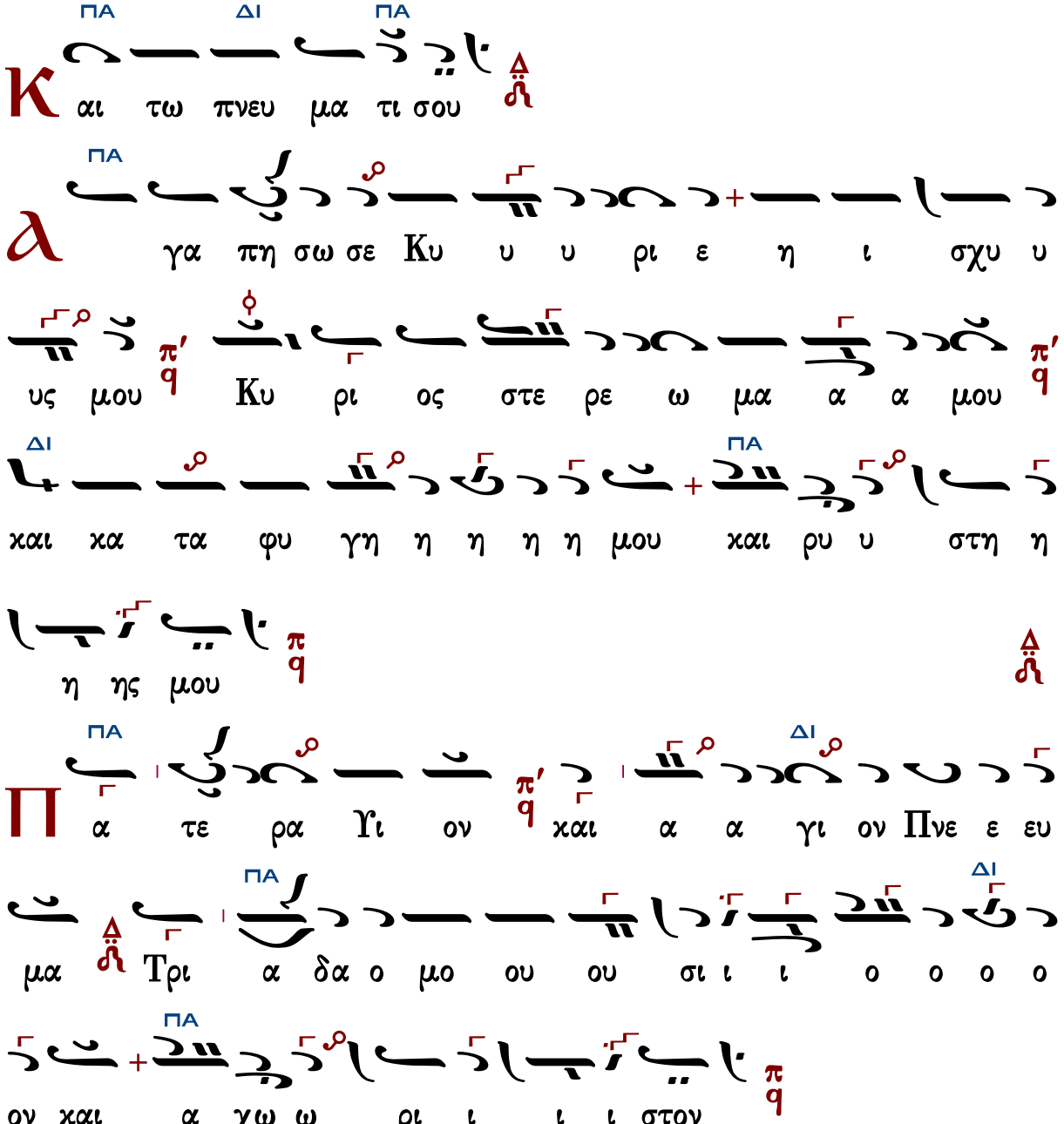

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

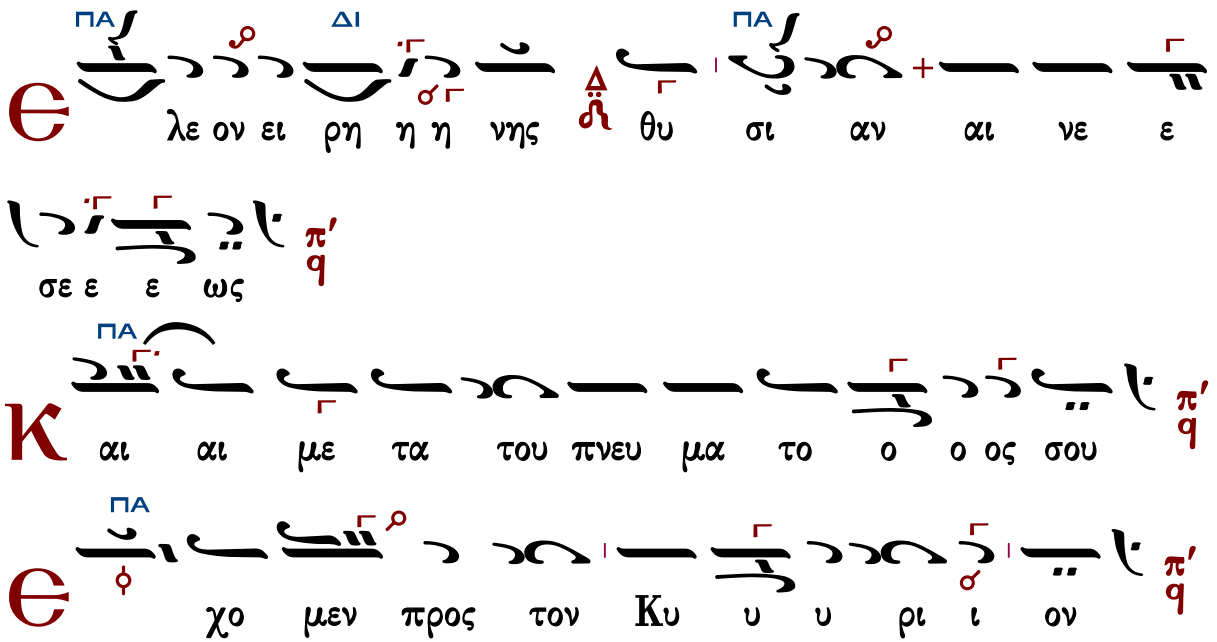

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϕ Πα

Φρύγιος

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

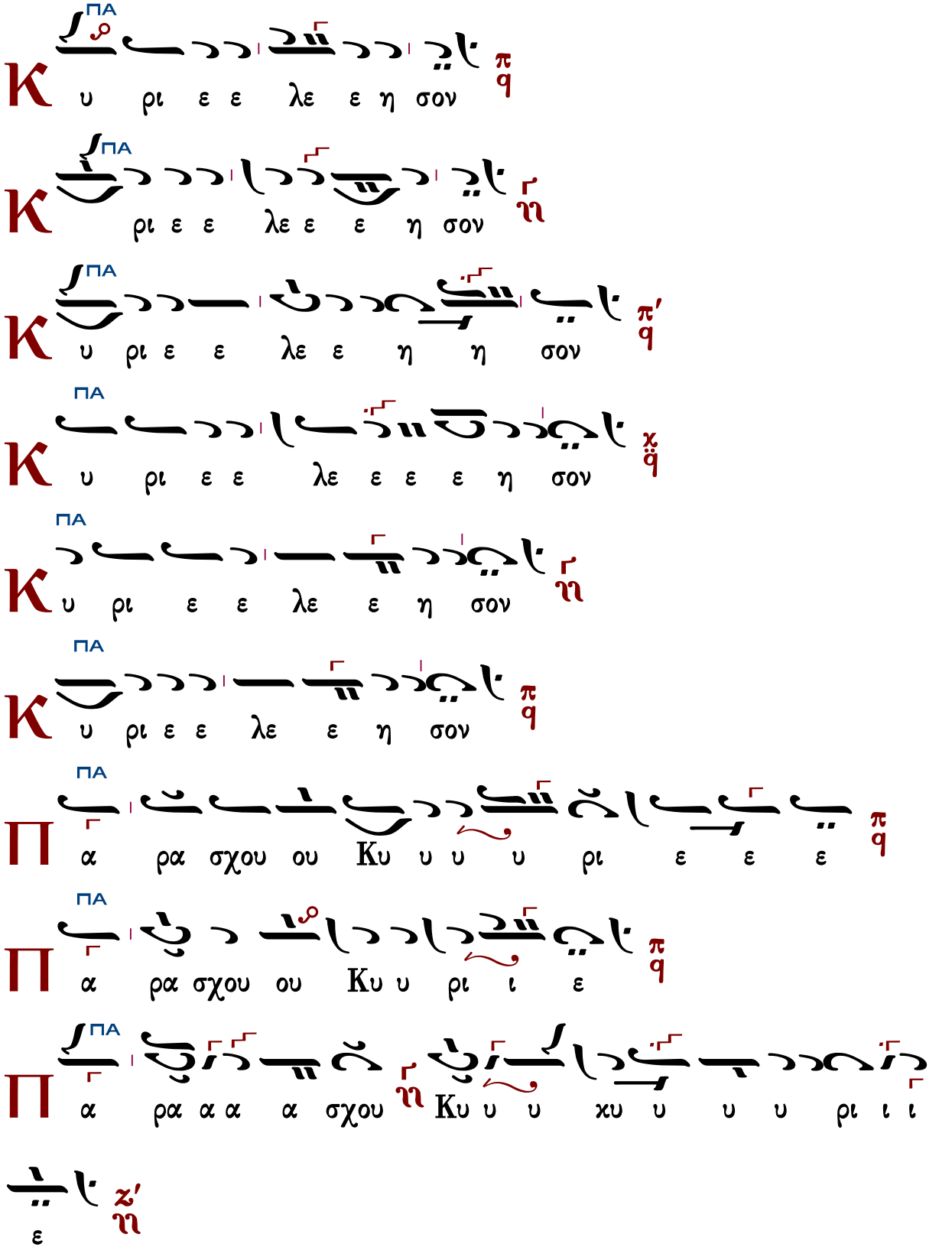
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε ε ε
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι
ε

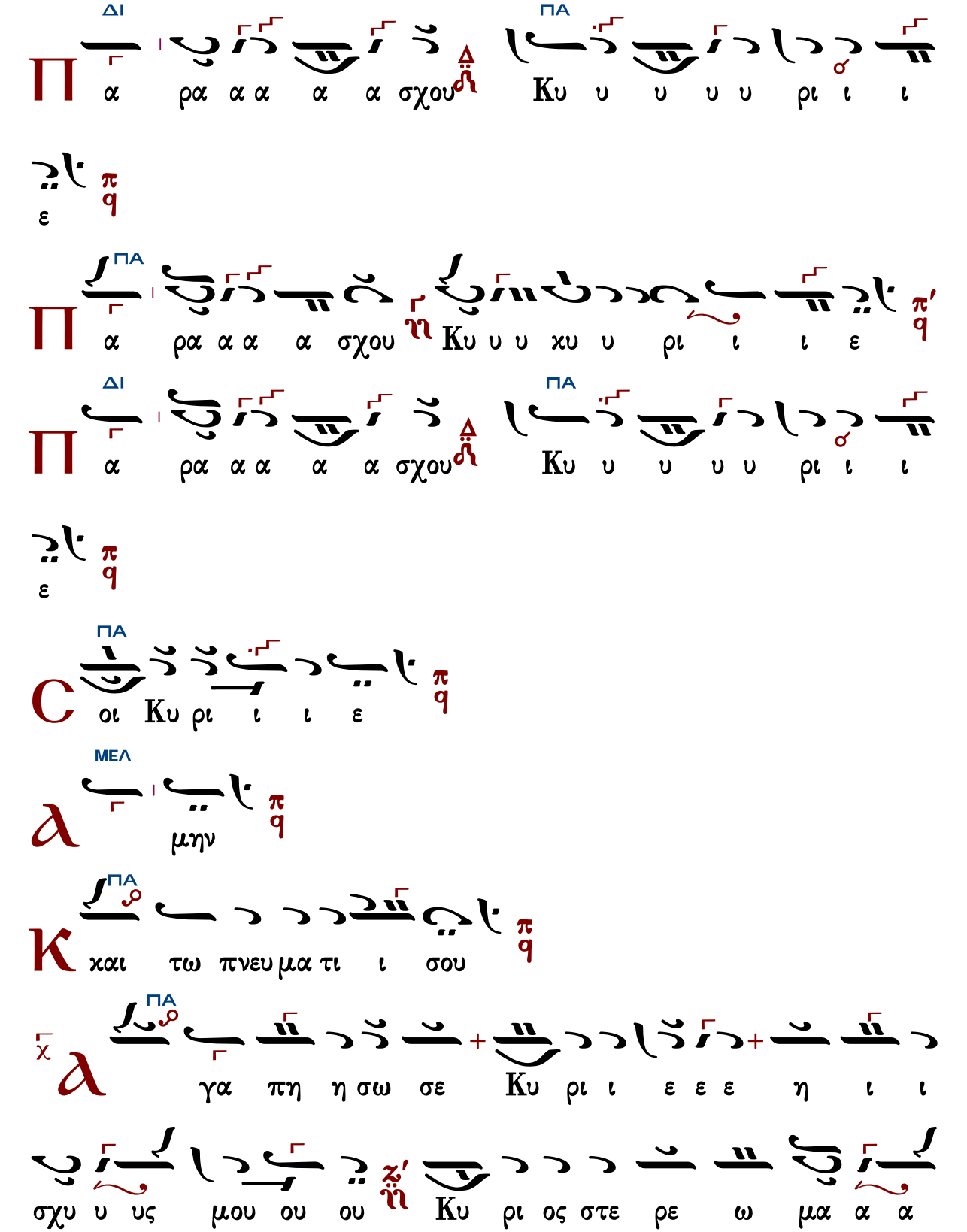
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
Π
α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε
π′ q
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
C
οι Κυ ρι ι ι ε
π q
ΜΕΛ
μην
π q
ΠΑ
Κ
και τω πνευ μα τι ι σου
π q
ΠΑ
χ
γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι
σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

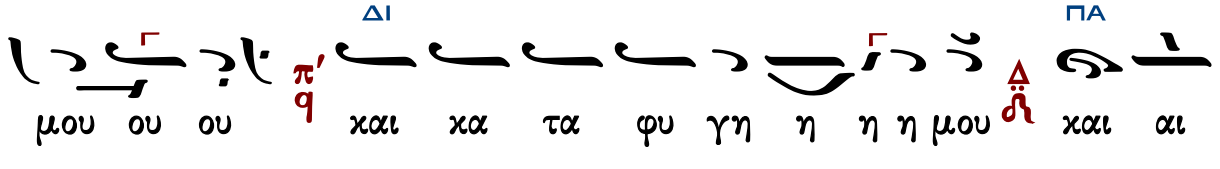

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

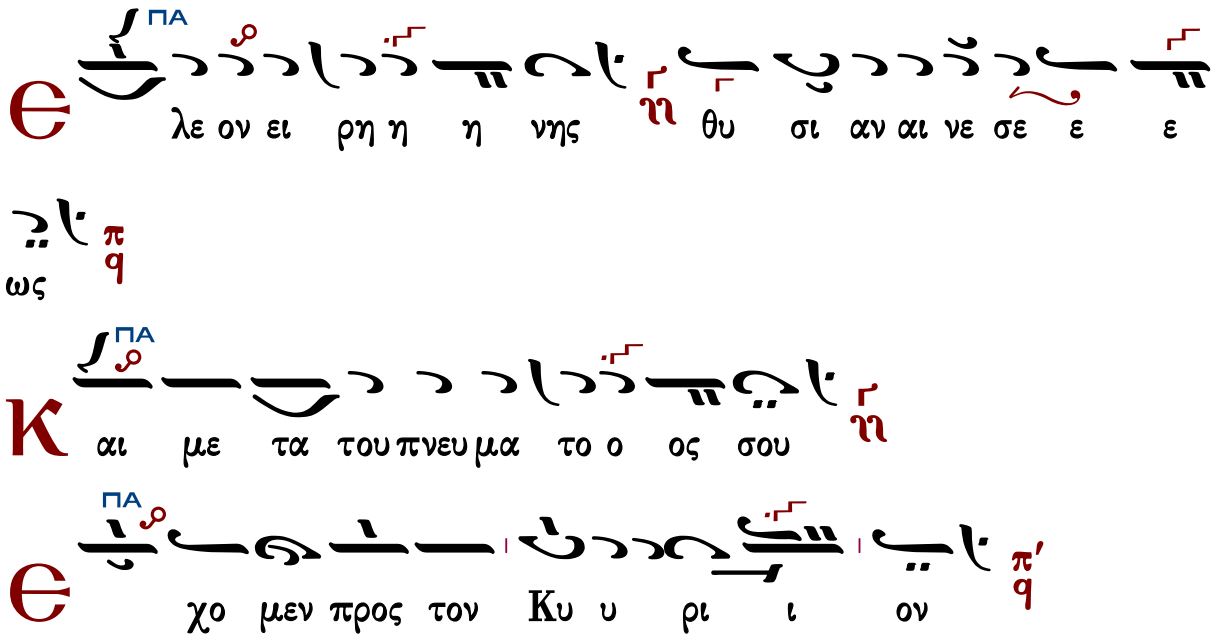

Κωνσταντίνου Ψάχου

Ἦχος λ π ϙ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.329*

ἐναρμόνιος

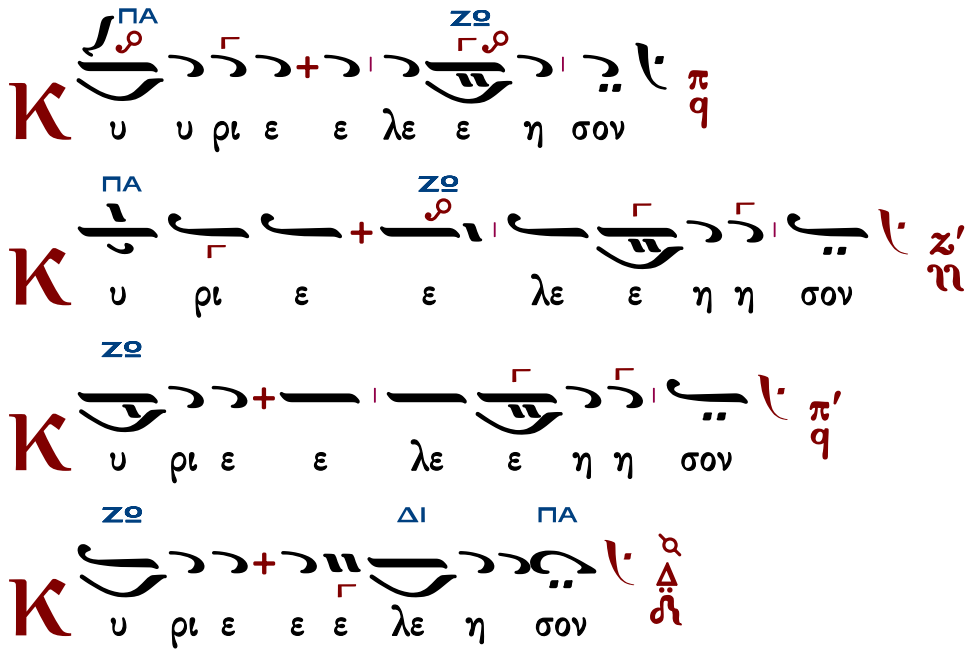

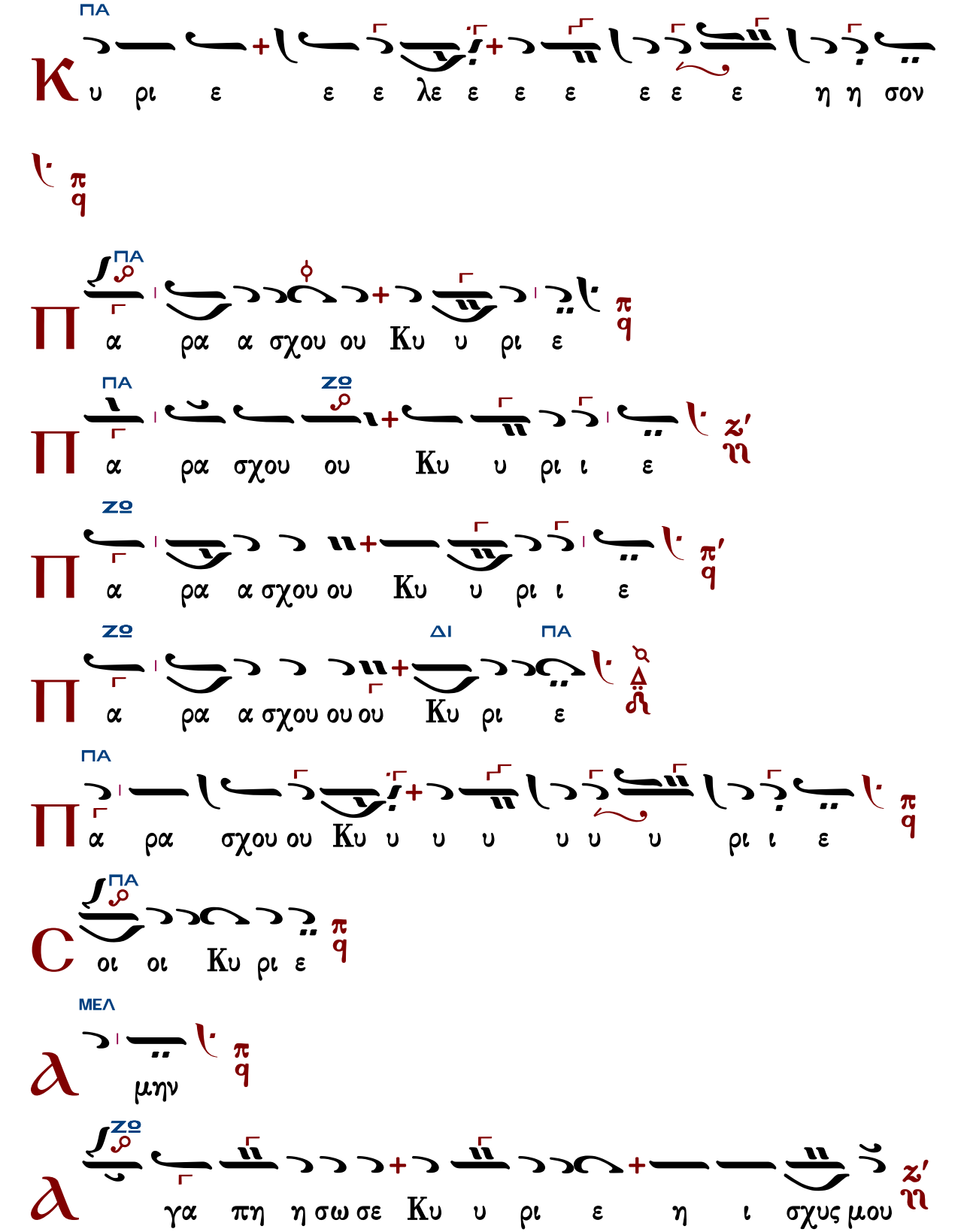
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε ε ε ε ε η η σον
π q
ΠΑ ζο
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
π q
ΠΑ ζο
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ζ′ ιη
ζο
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
π′ q
ζο ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε
π q
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
π q
ΜΕΛ
λ μην
π q
ζο
λ γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου
ζ′ ιη

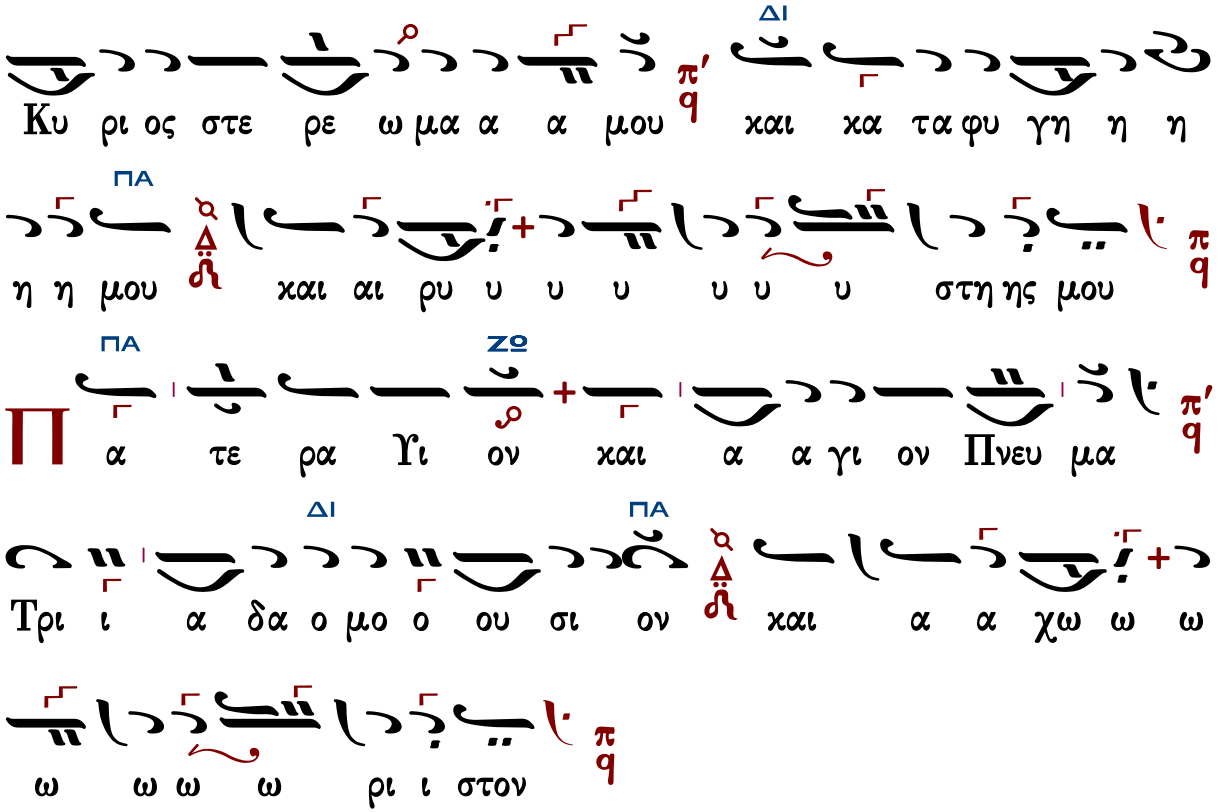

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

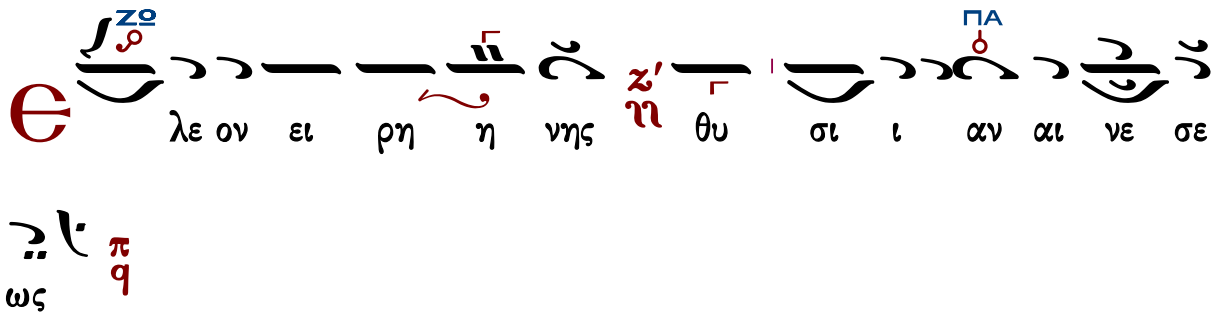

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ π ϕ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

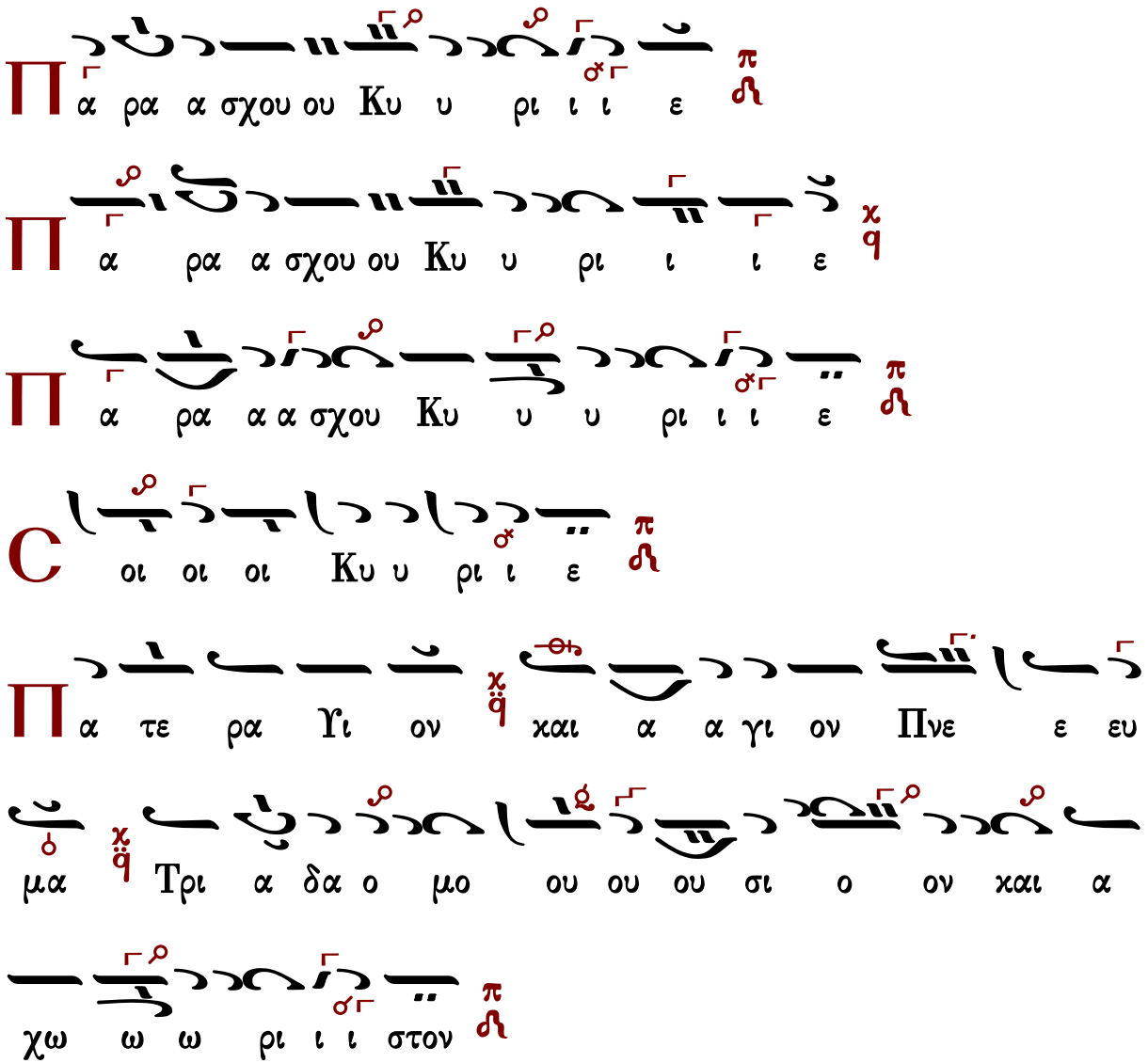

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

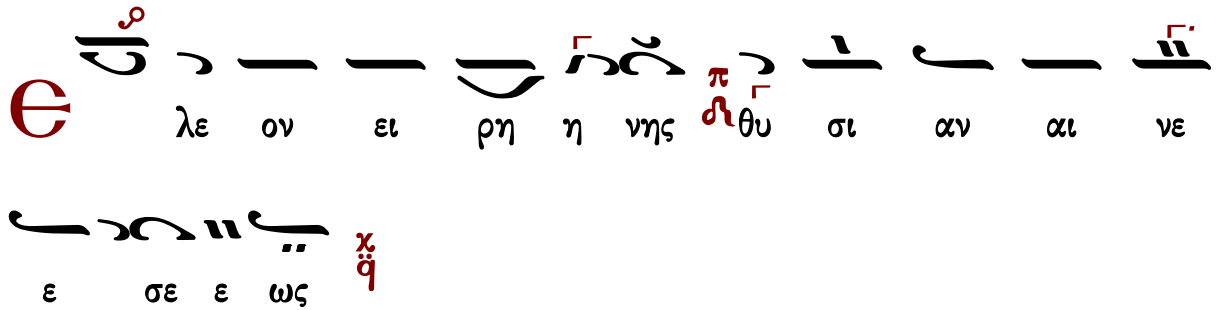

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

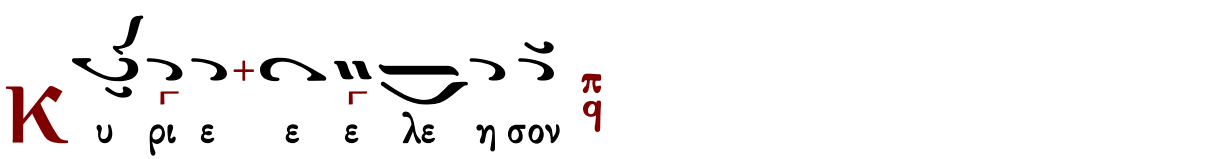

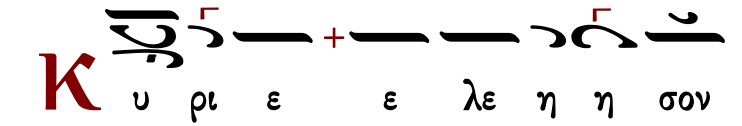
Κ
υ ρι ε ε λε η η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

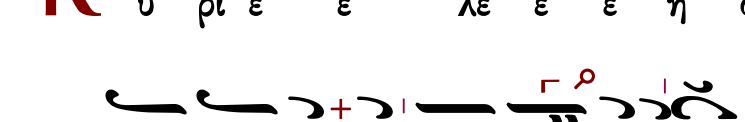
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

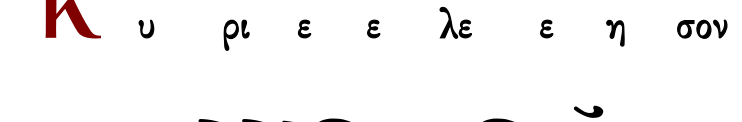
Κ
υ ρι ε ε λε η σον

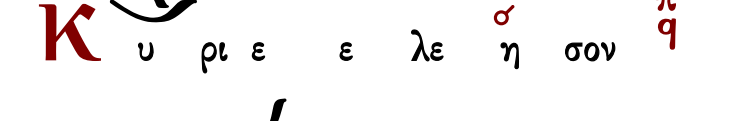
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε

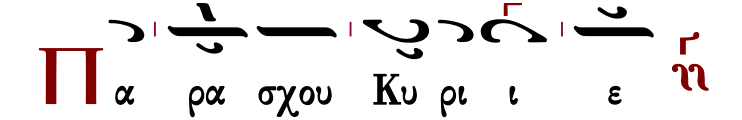
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε

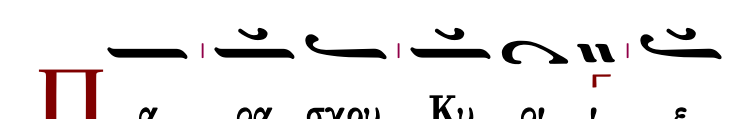
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

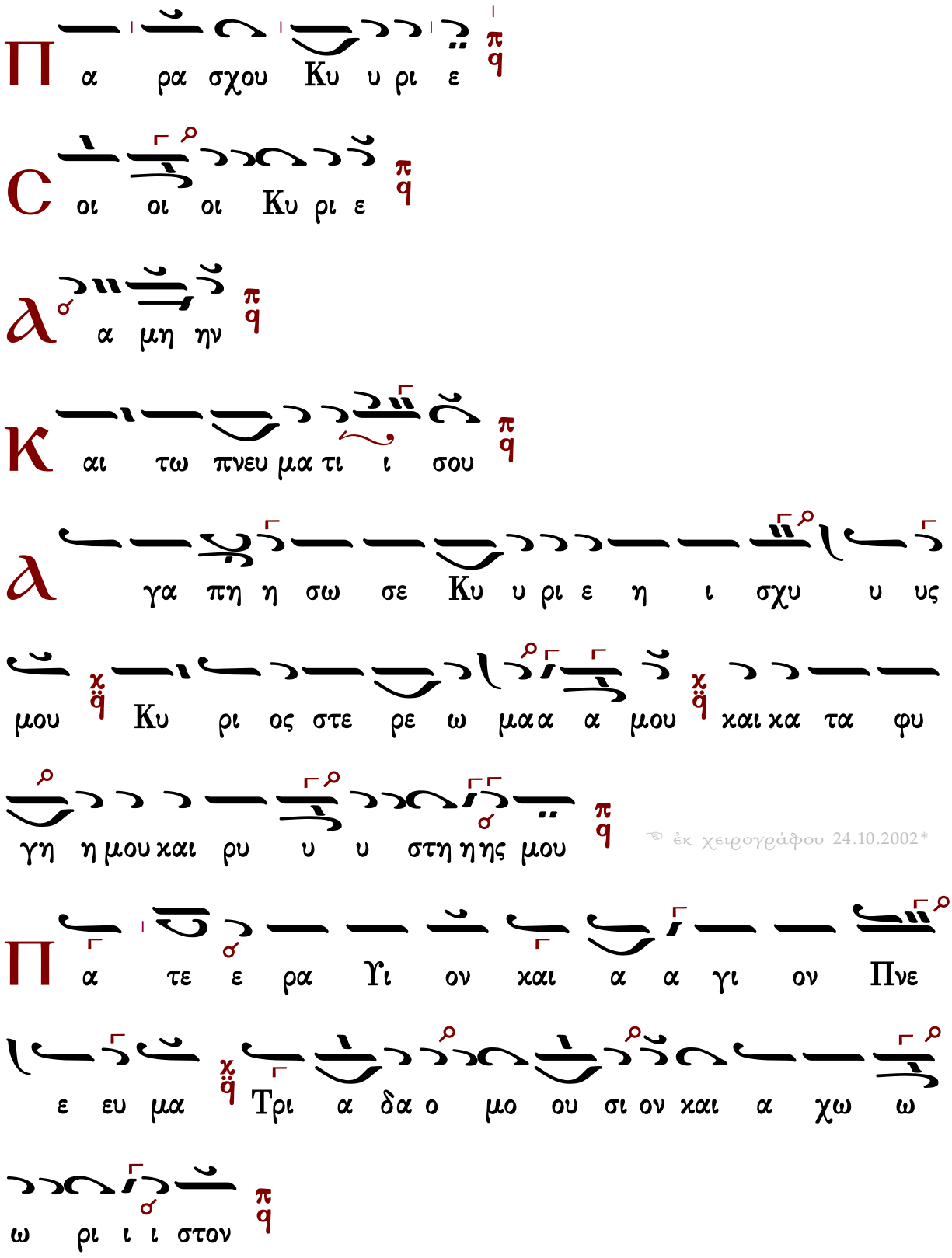

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

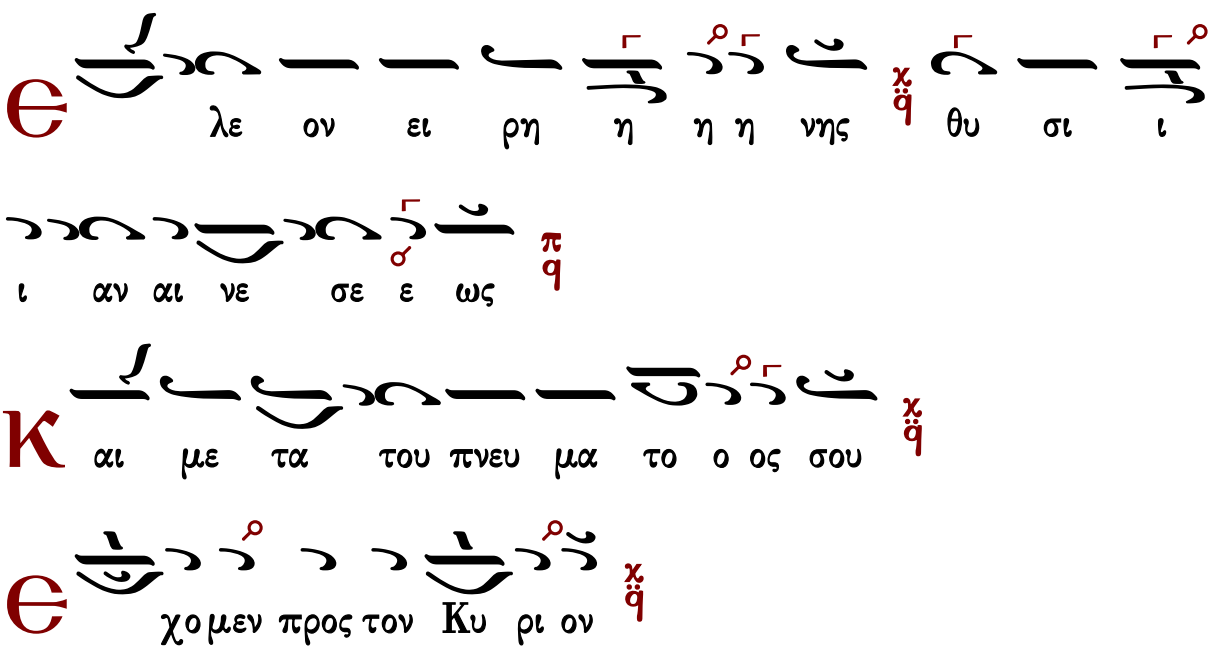

Ἦχος λ π ϑ Πα♀

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

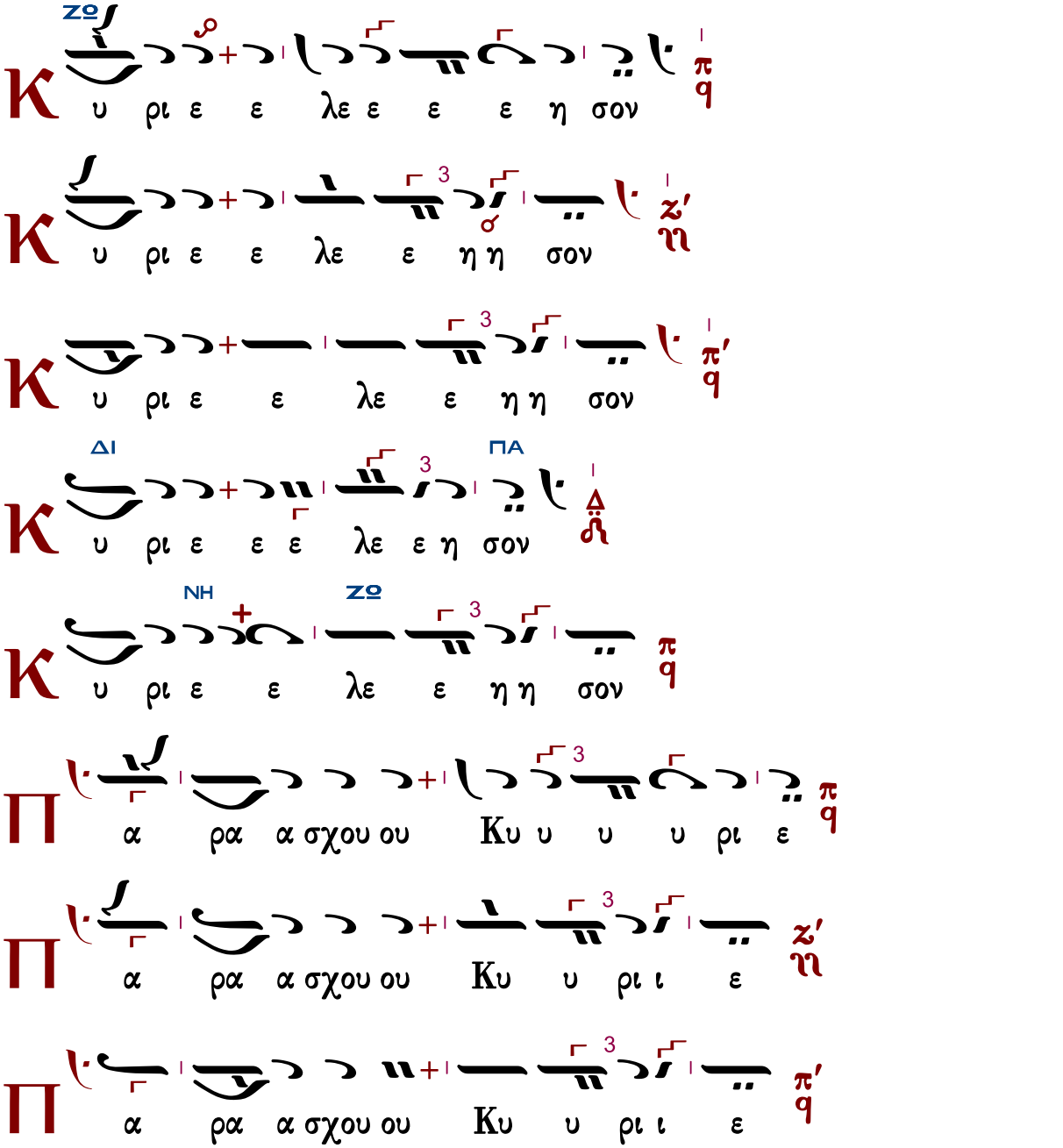

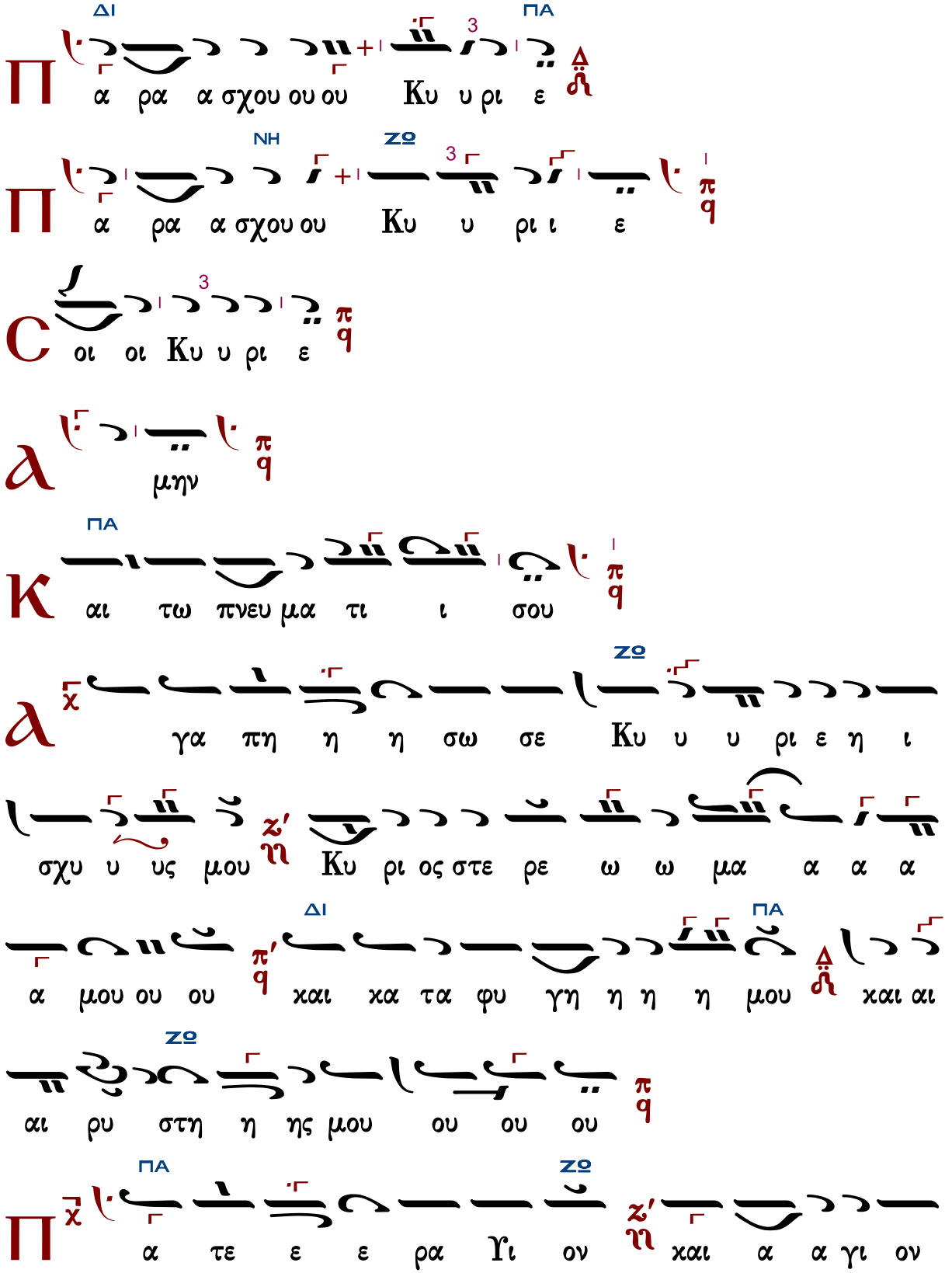
ΔΙ
ΠΑ
3
Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΝΗ
ΖΟ
3
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
3
C
οι οι Κυ υ ρι ε
α
μην
ΠΑ
κ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ΖΟ
α
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α
ΔΙ
ΠΑ
α μου ου ου και κα τα φυ γη η η μου και αι
ΖΟ
αι ρυ στη η ης μου ου ου ου
ΠΑ
ΖΟ
Π
α τε ε ε ρα γι ον και α α γι ον

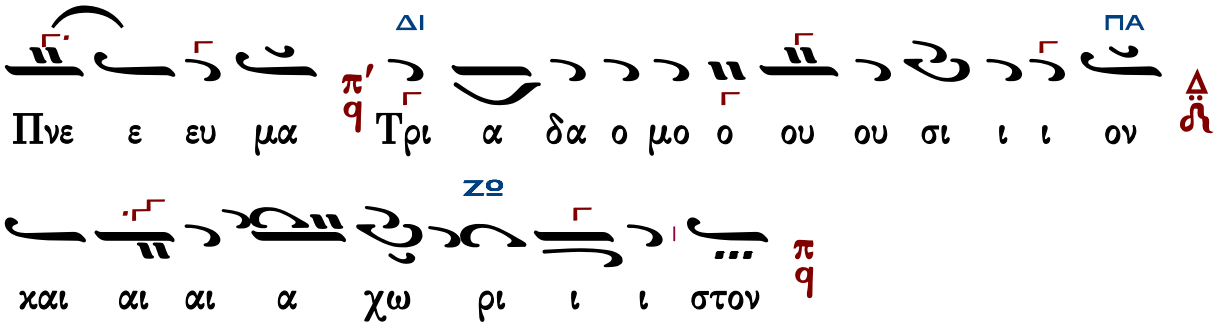

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

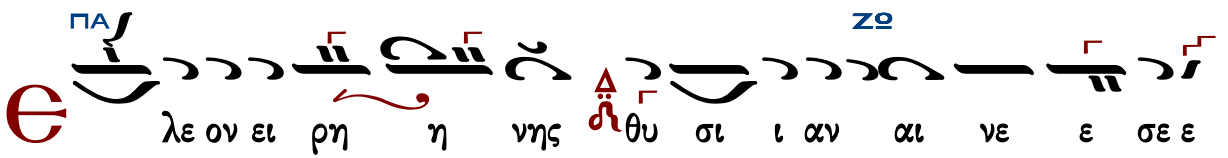

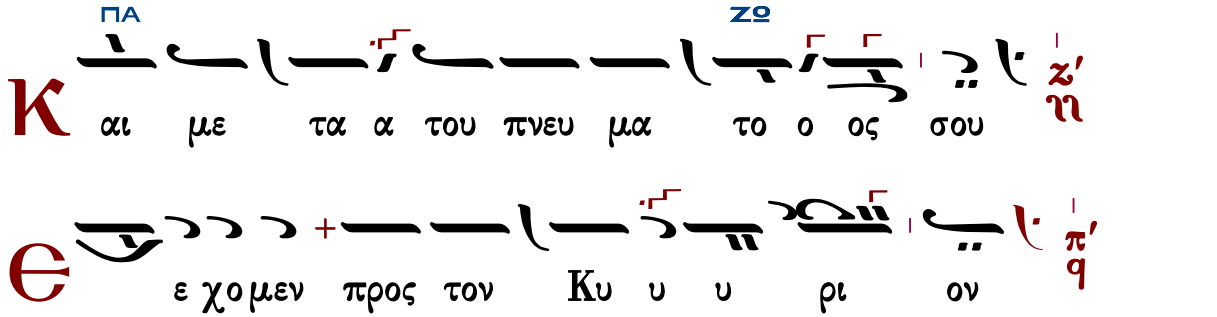

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

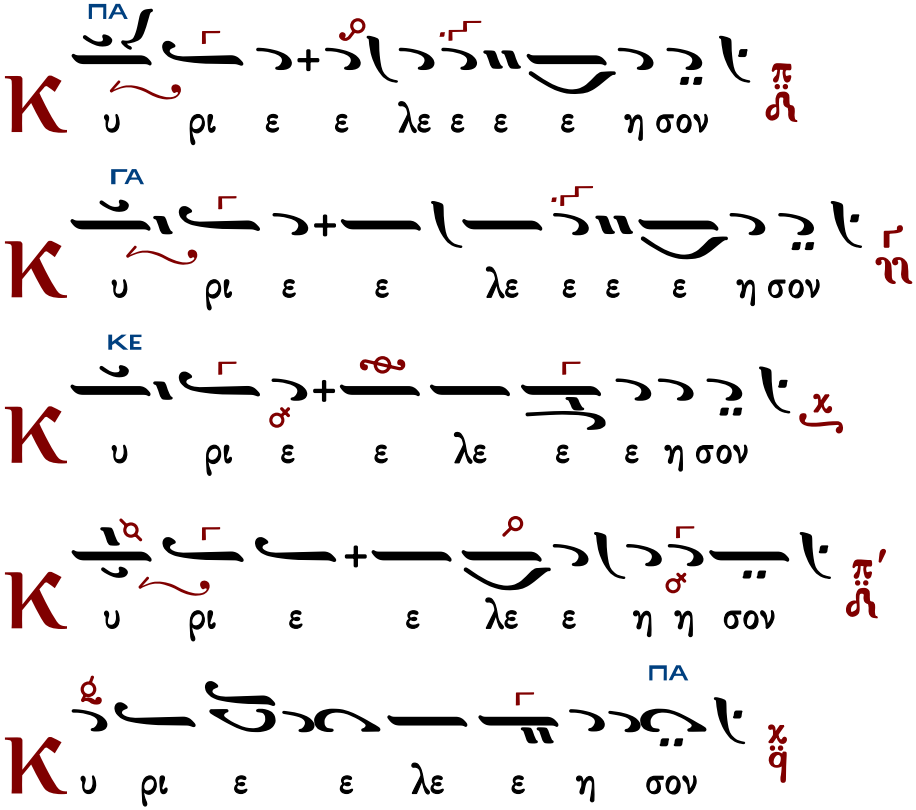

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
C
οι Κυ ρι ε

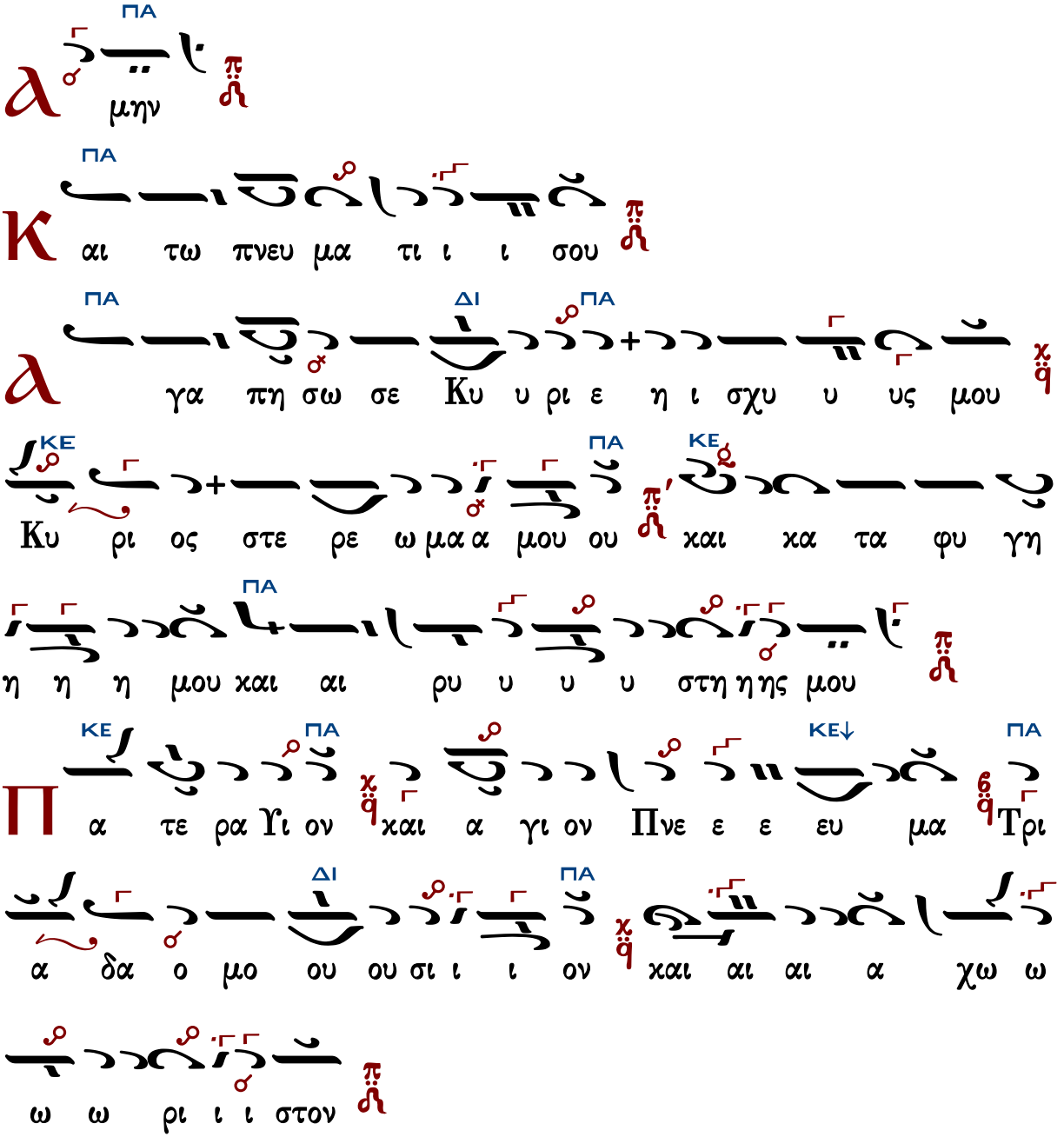

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

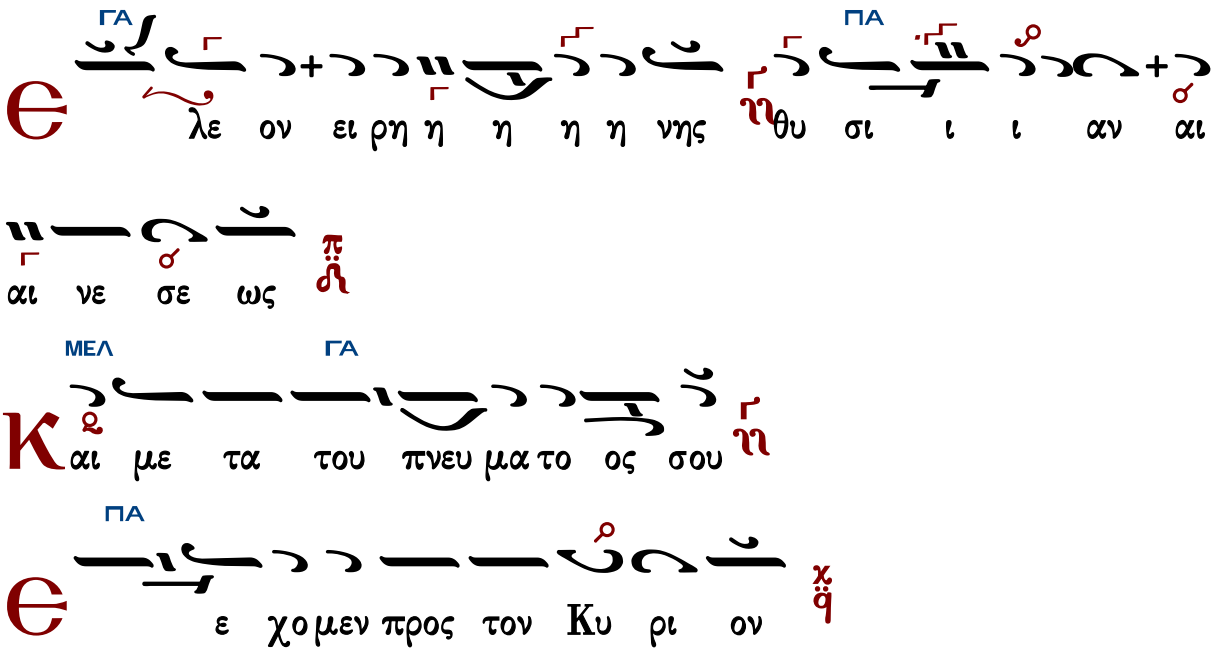

Γεωργίου Τσατσαρώνη 1

Ἦχος λ π ϔ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.213*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

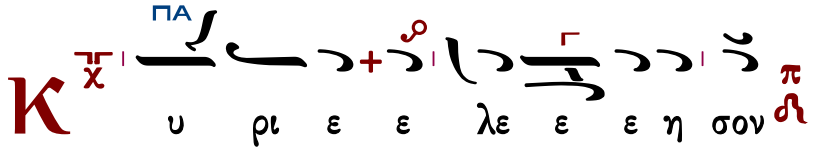
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ

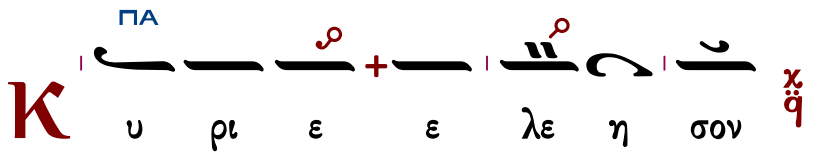
Κ
υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ

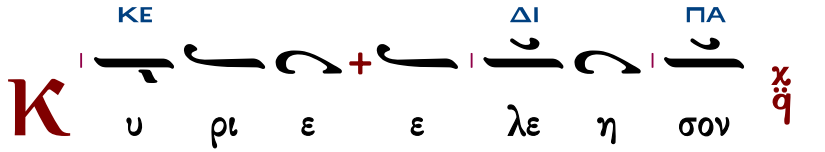
Κ
υ ρι ε ε λε η σον
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

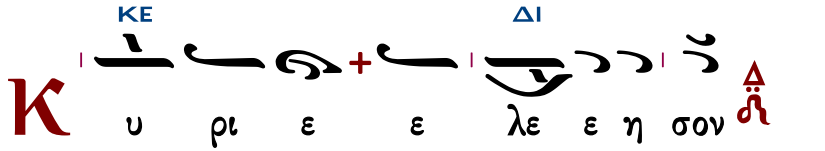
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΚΕ
ΔΙ

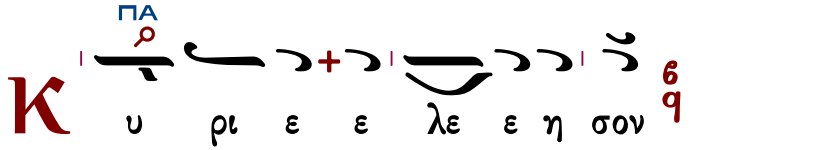
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ

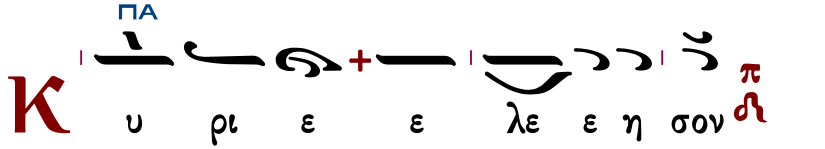
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ

Κ
υ ρι ε ε λε η η η σον
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ

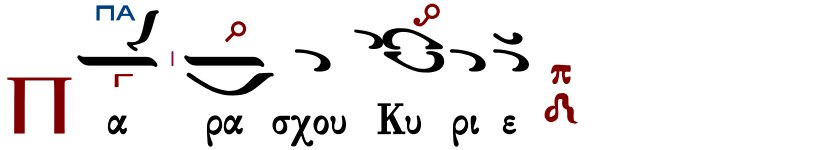
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ

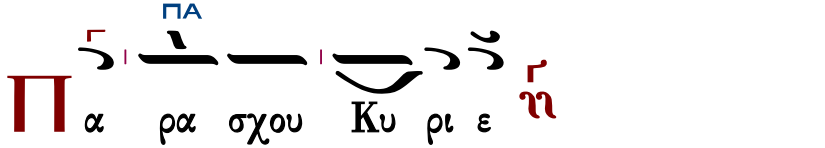
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ

Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ

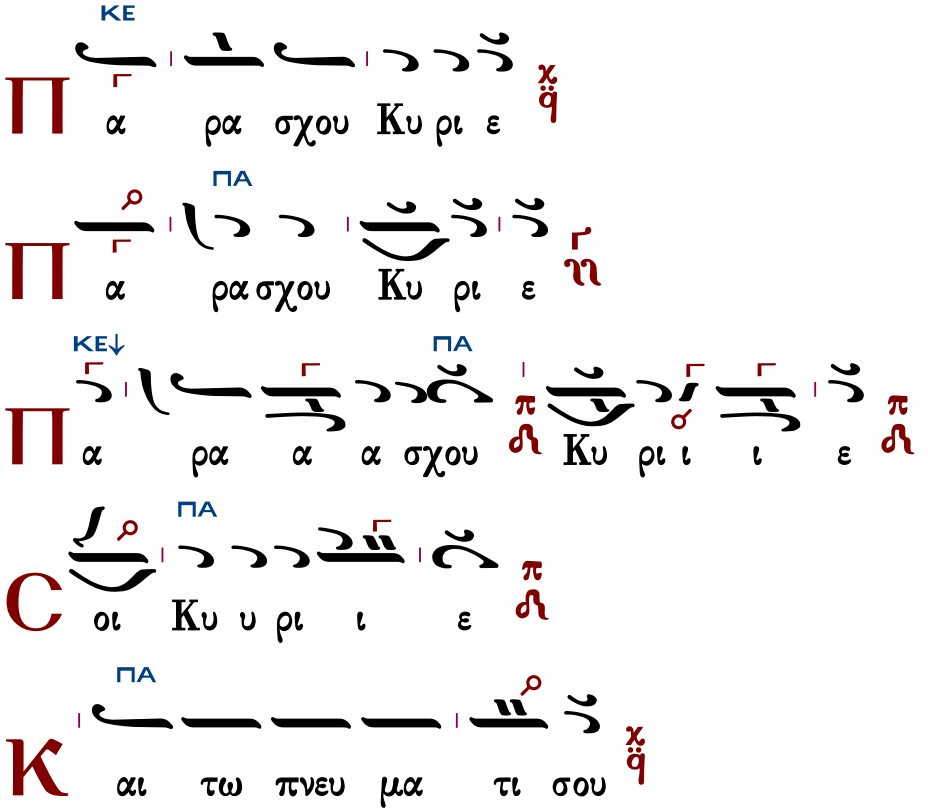

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.216*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζέμ στὸν Γα) * Βάση Mi ή Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

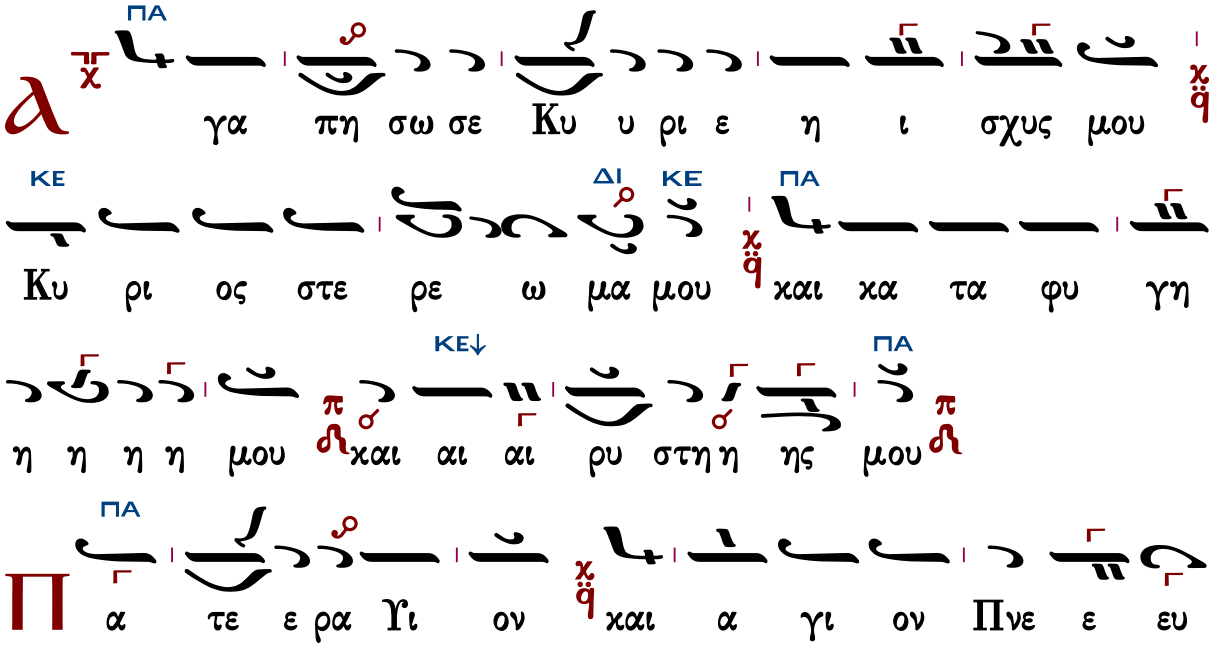

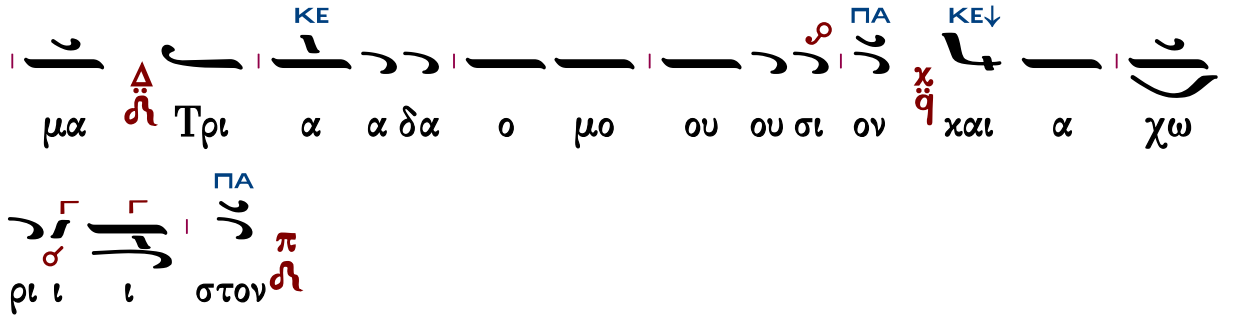

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

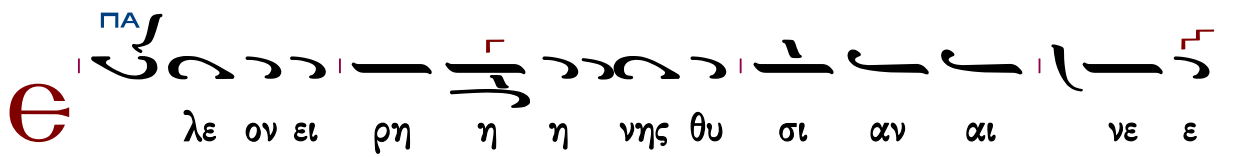

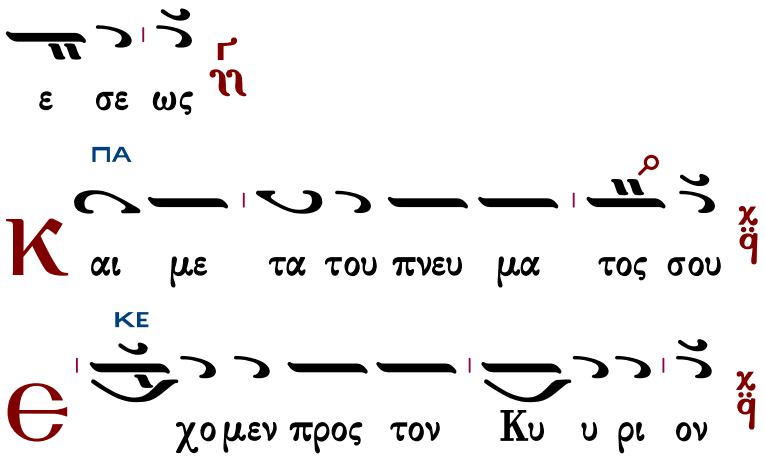

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ

Ἦχος λ π ϔ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.228*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις σὲ Πα ἢ Κε

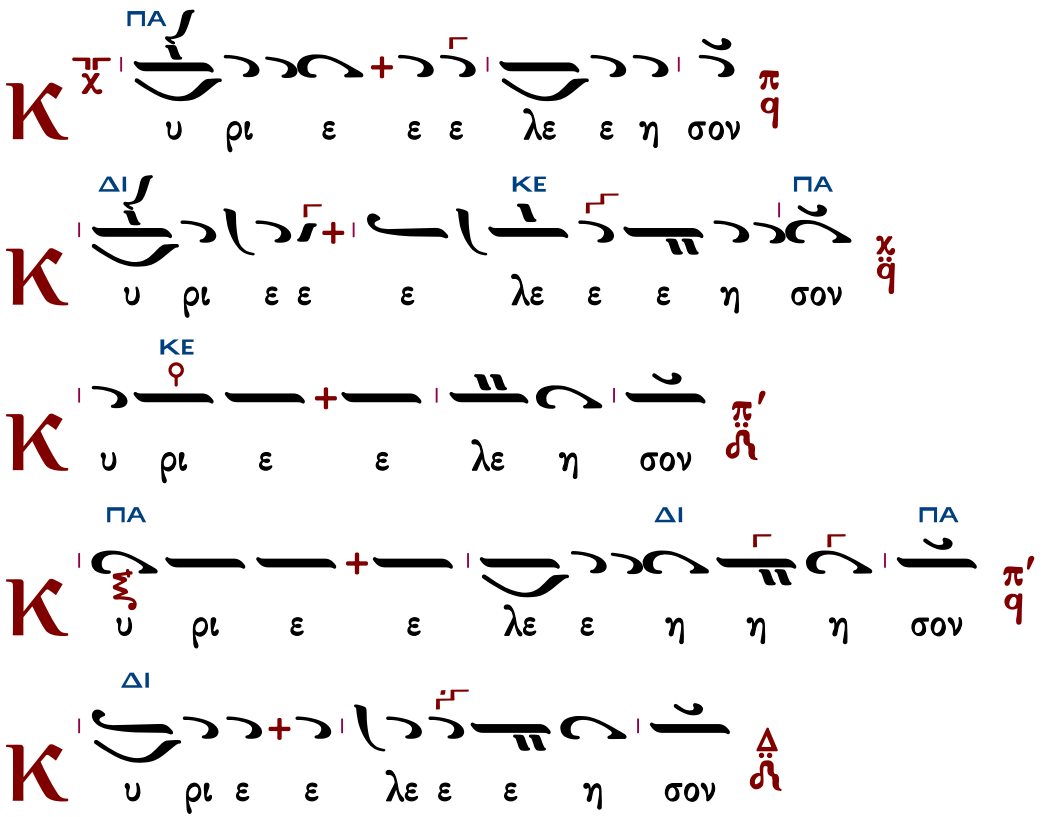

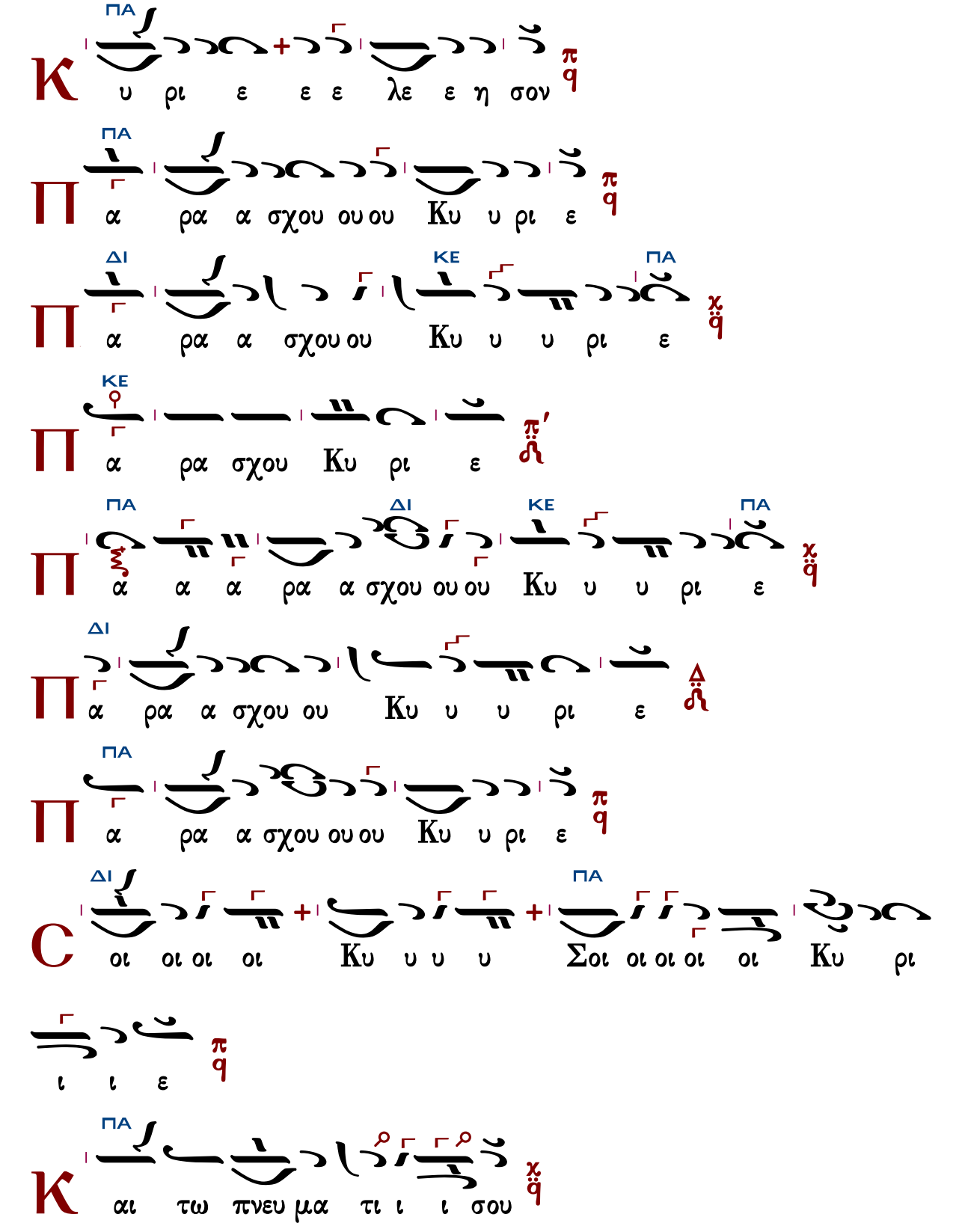
Κ ΠΑ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Π ΠΑ α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π ΔΙ ΚΕ ΠΑ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π ΚΕ α ρα σχου Κυ ρι ε
Π ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΠΑ α α α ρα α σχου ου ου Κυ υ υ ρι ε
Π ΔΙ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π ΠΑ α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
C ΔΙ ΠΑ οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ι ι ε
Κ ΠΑ αι τω πνευ μα τι ι ι σου

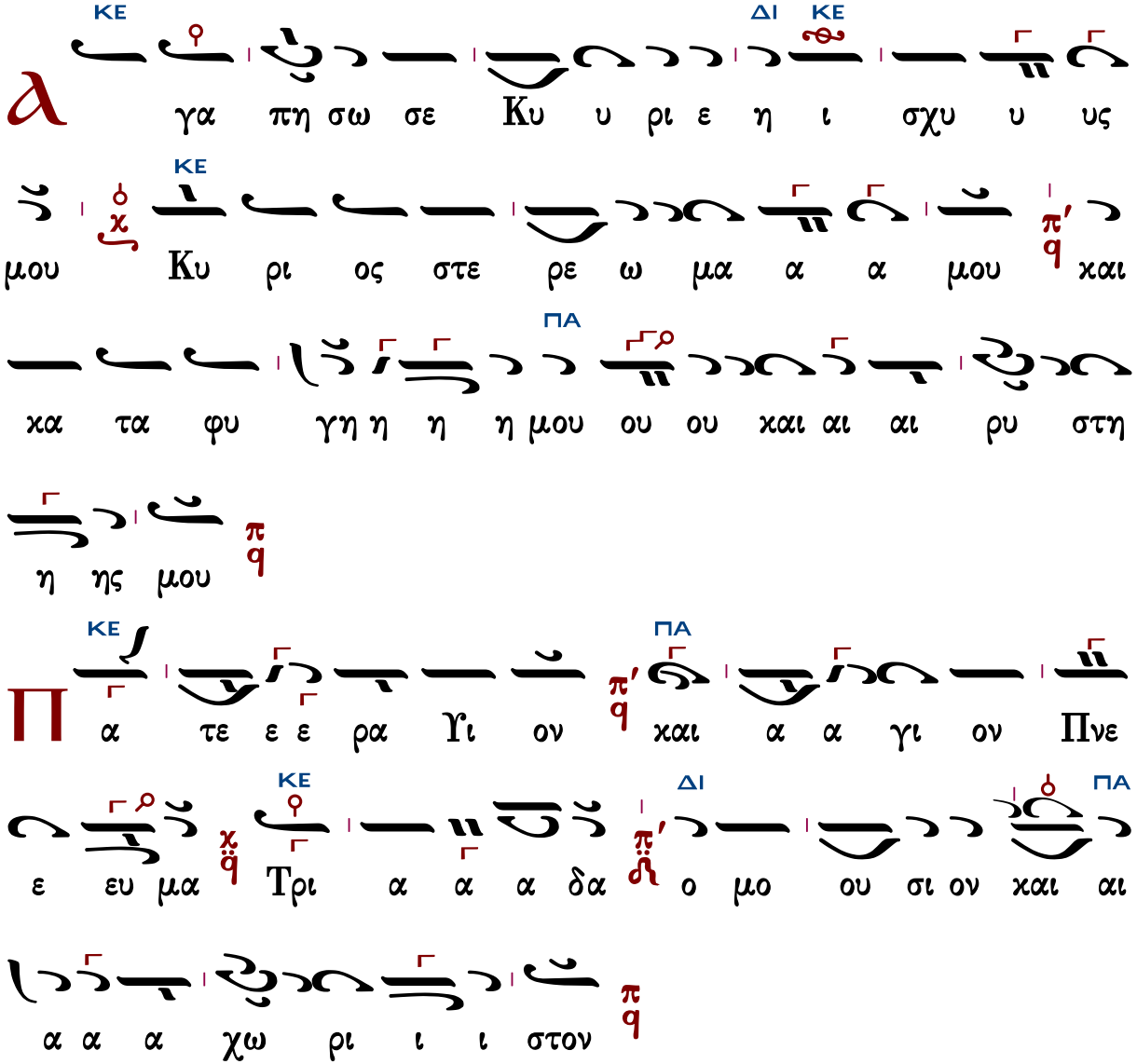

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙΙ

Ἦχος λ π ϙ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.233*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζὲμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

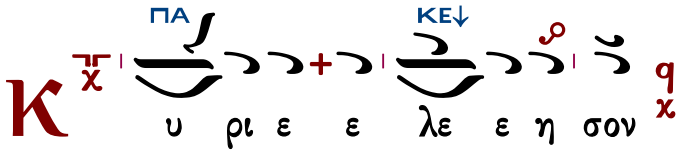
ΠΑ
ΚΕ↓
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

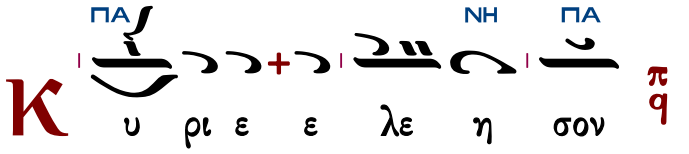
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε η σον

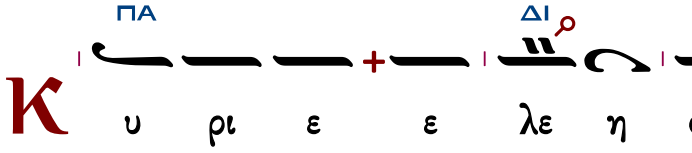
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε η σον

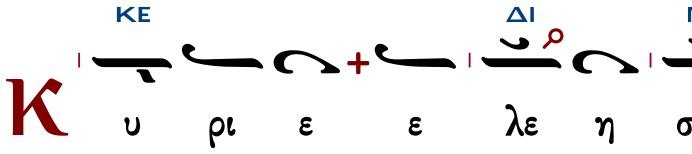
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε η σον

ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

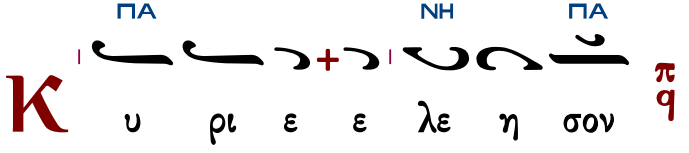
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
Κ
υ ρι ε ε λε η σον

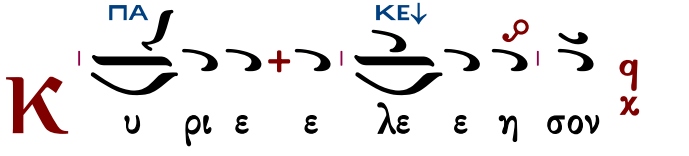
ΠΑ
ΚΕ↓
Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

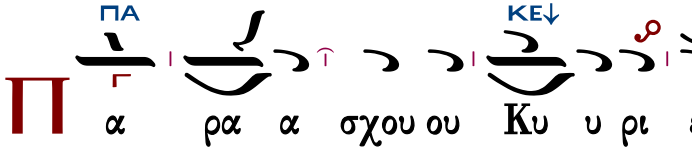
ΠΑ
ΚΕ↓
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

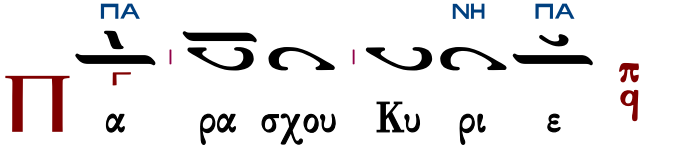
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

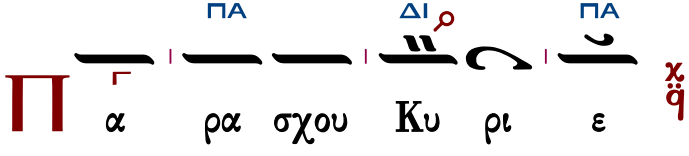
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε

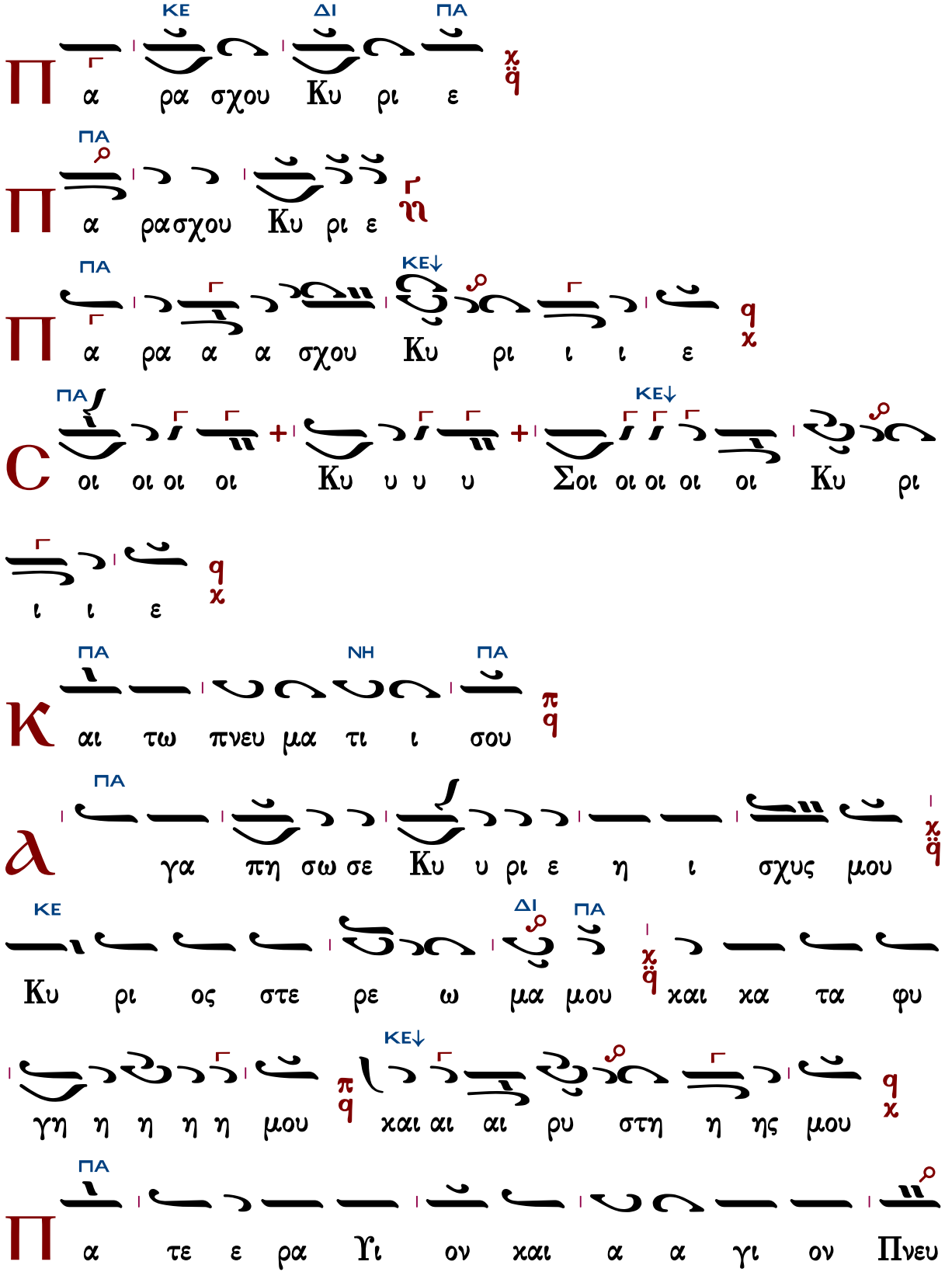
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρασχου Κυ ρι ε
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ι ι ε
C οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ι ι ε
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυς μου
Κυ ρι ος στε ρε ω μα μου και κα τα φυ γη η η η μου και αι αι ρυ στη η ης μου
Π α τε ε ρα Γι ον και α α γι ον Πνευ

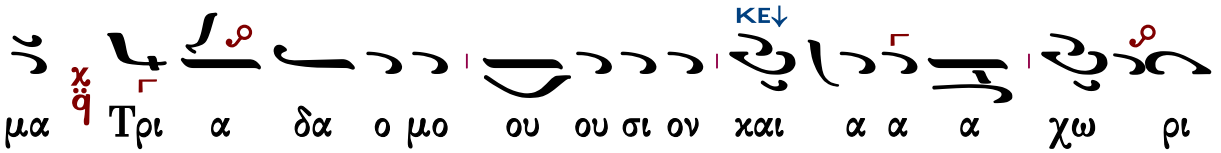

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

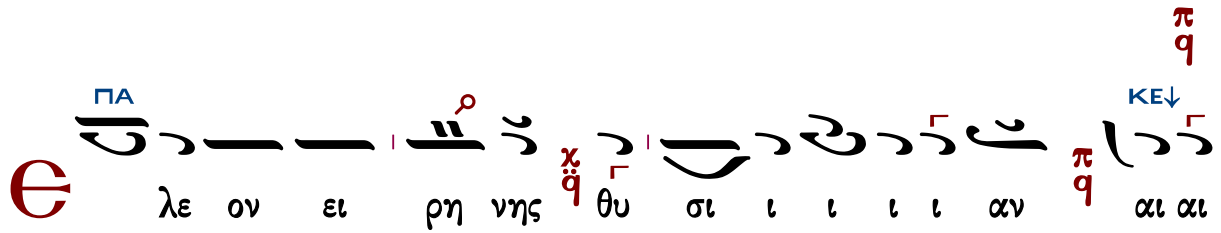

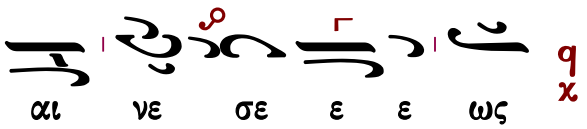

Γερασίμου Πρεβεξιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

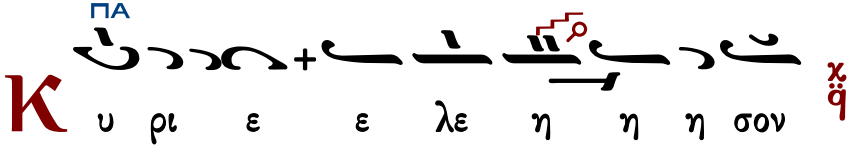

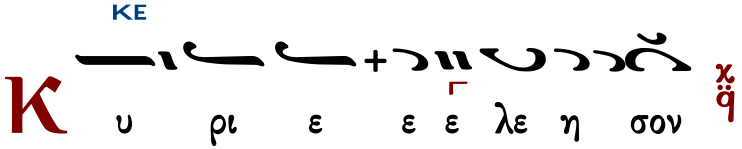

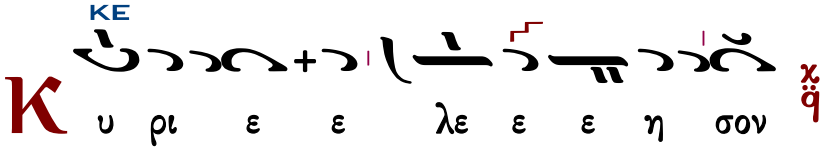

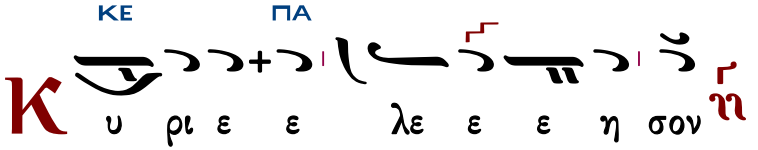

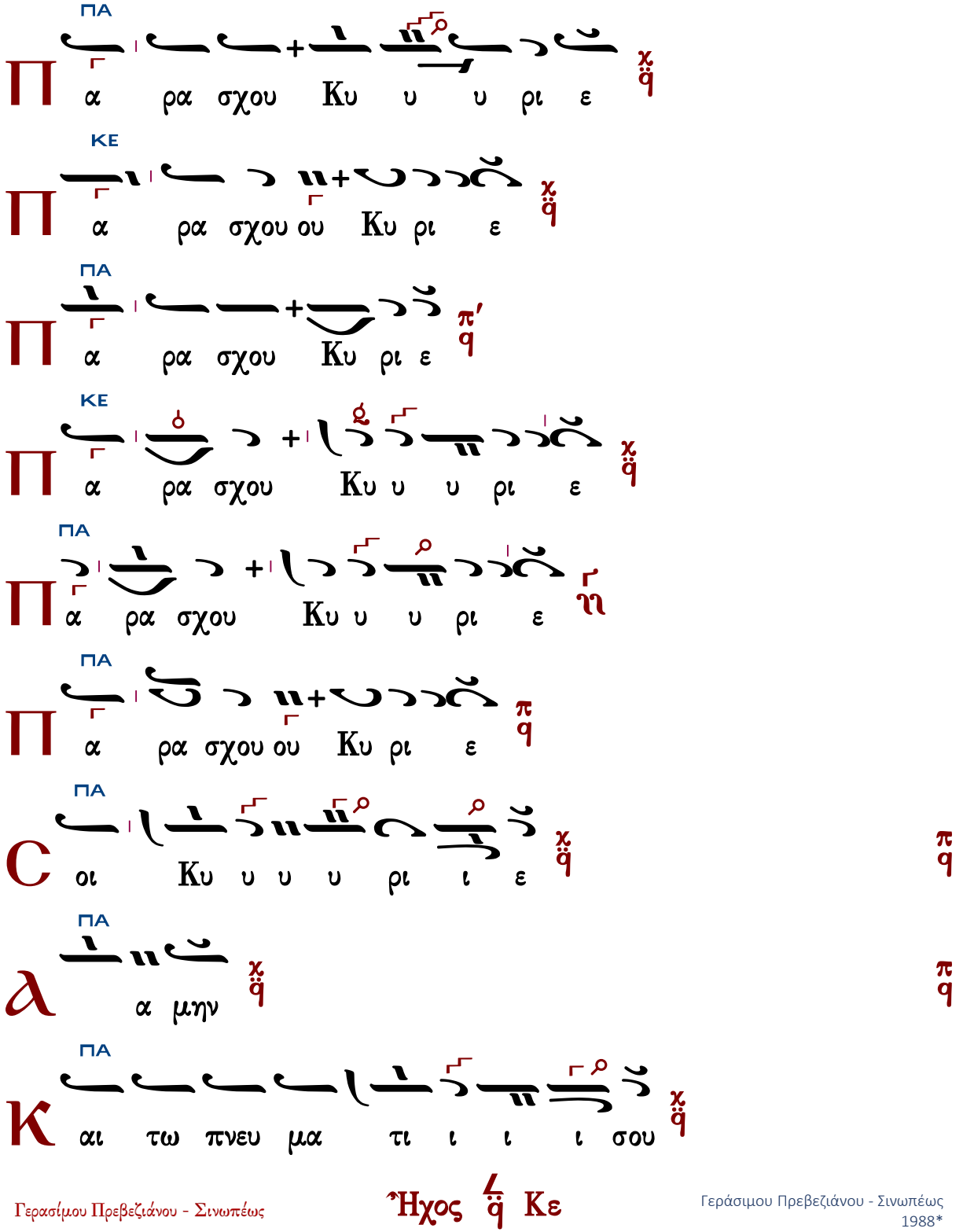
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
χ̈
q
ΚΕ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
χ̈
q
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
π′
q
ΚΕ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
χ̈
q
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
π
ΠΑ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
π
q
ΠΑ
C
οι Κυ υ υ υ ρι ι ε
χ̈
q
π
q
ΠΑ
α
α μην
χ̈
q
π
q
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου
χ̈
q

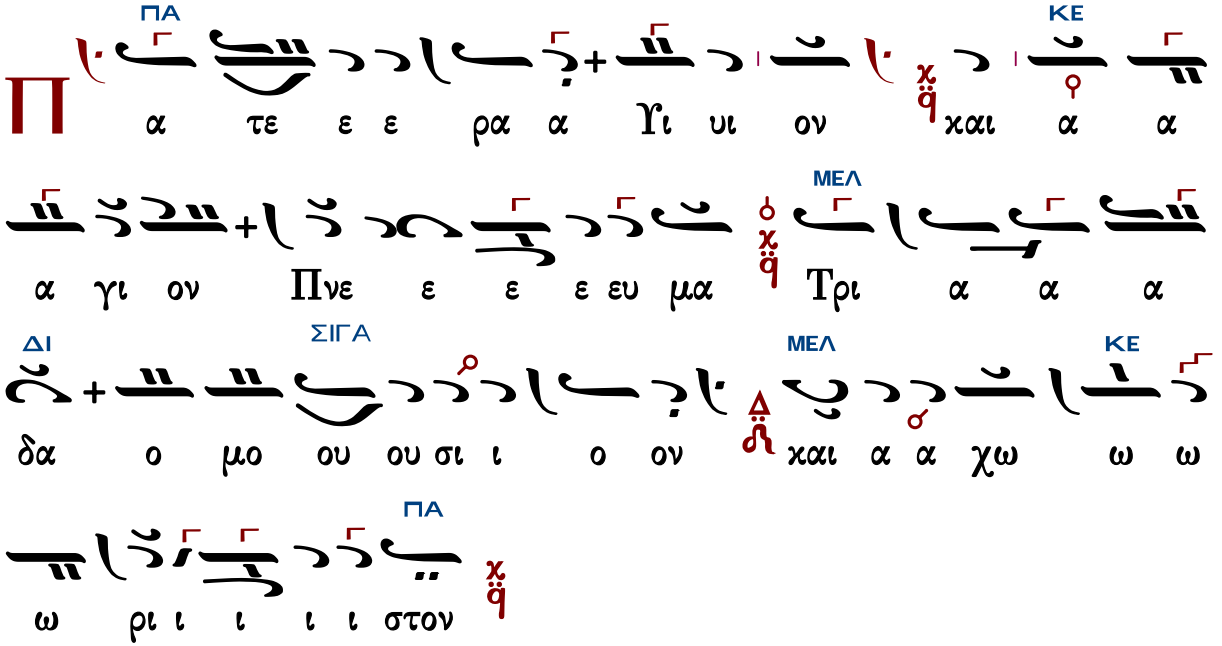

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

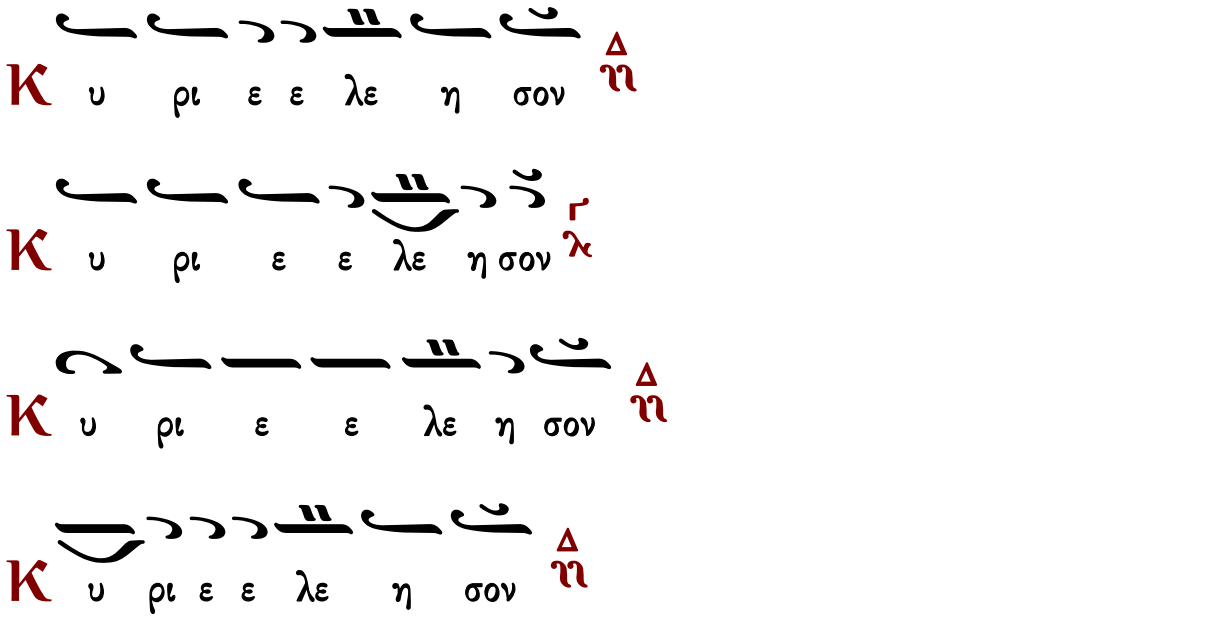

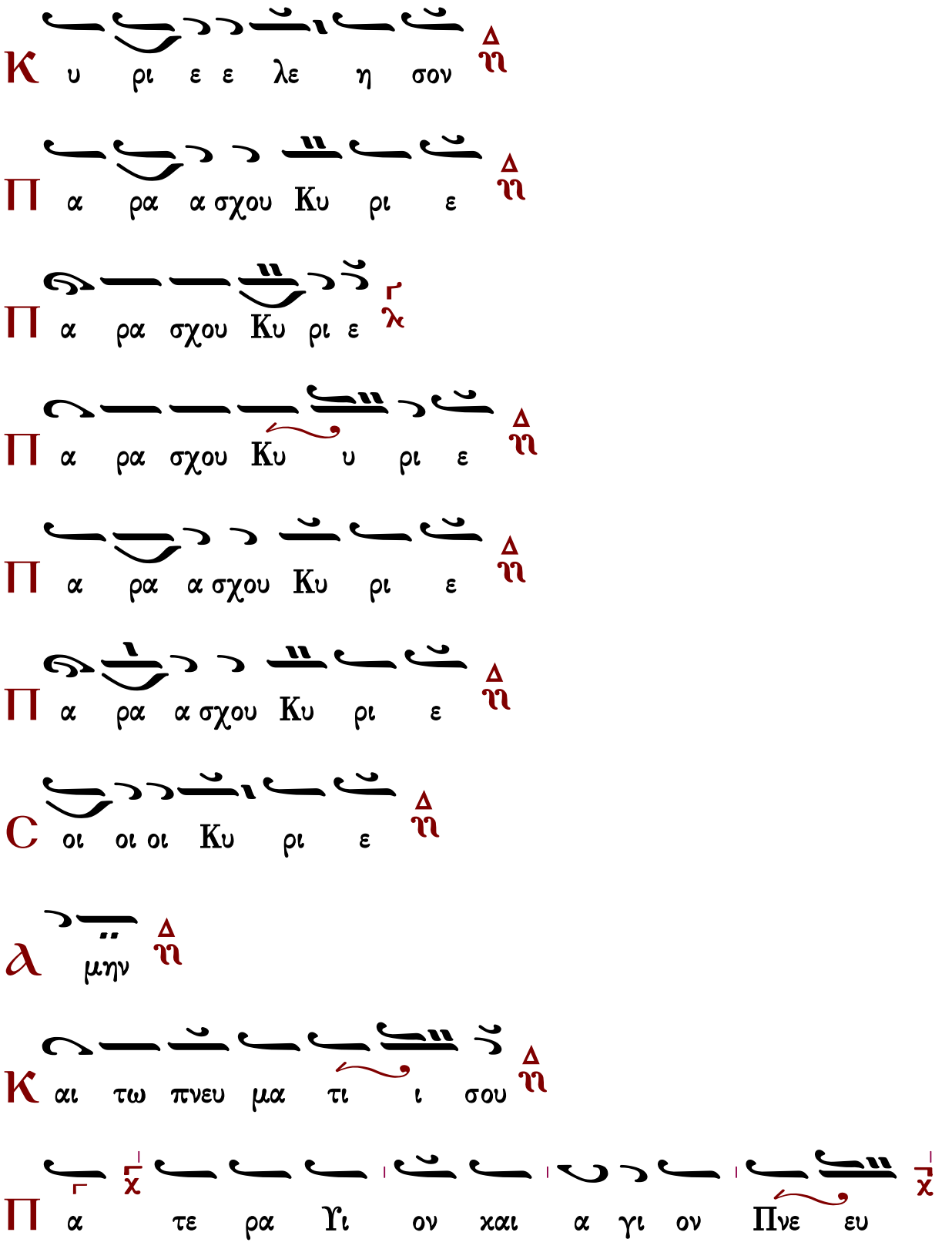
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
Π α τε ρα Γι ον χαι α γι ον Πνε ευ

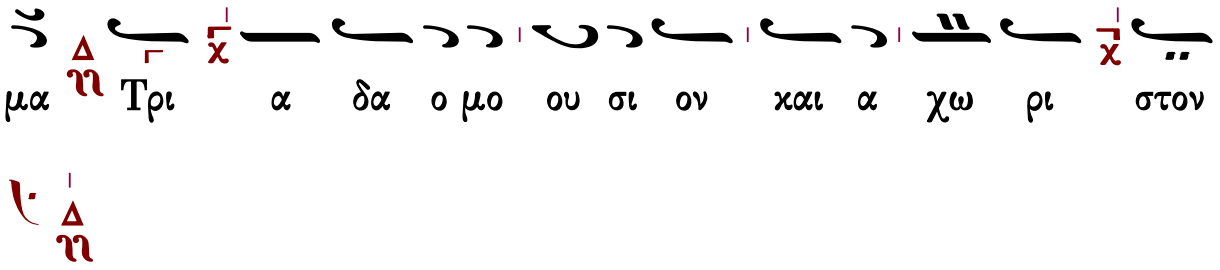

Ἦχος δ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δι

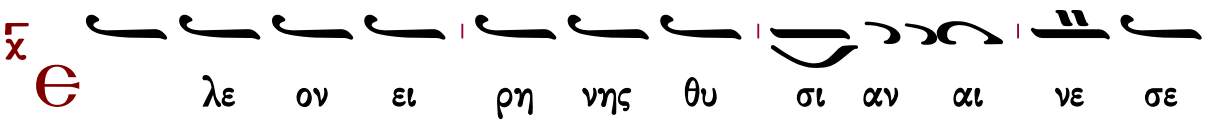

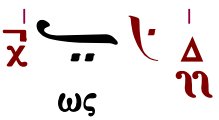

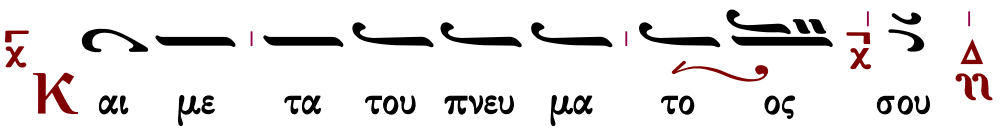

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου

κλασικὰ	ἦχος β΄	Θρασυβούλου Στανίτσα
	ἦχος πλ.δ΄	Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

ἦχος β΄

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

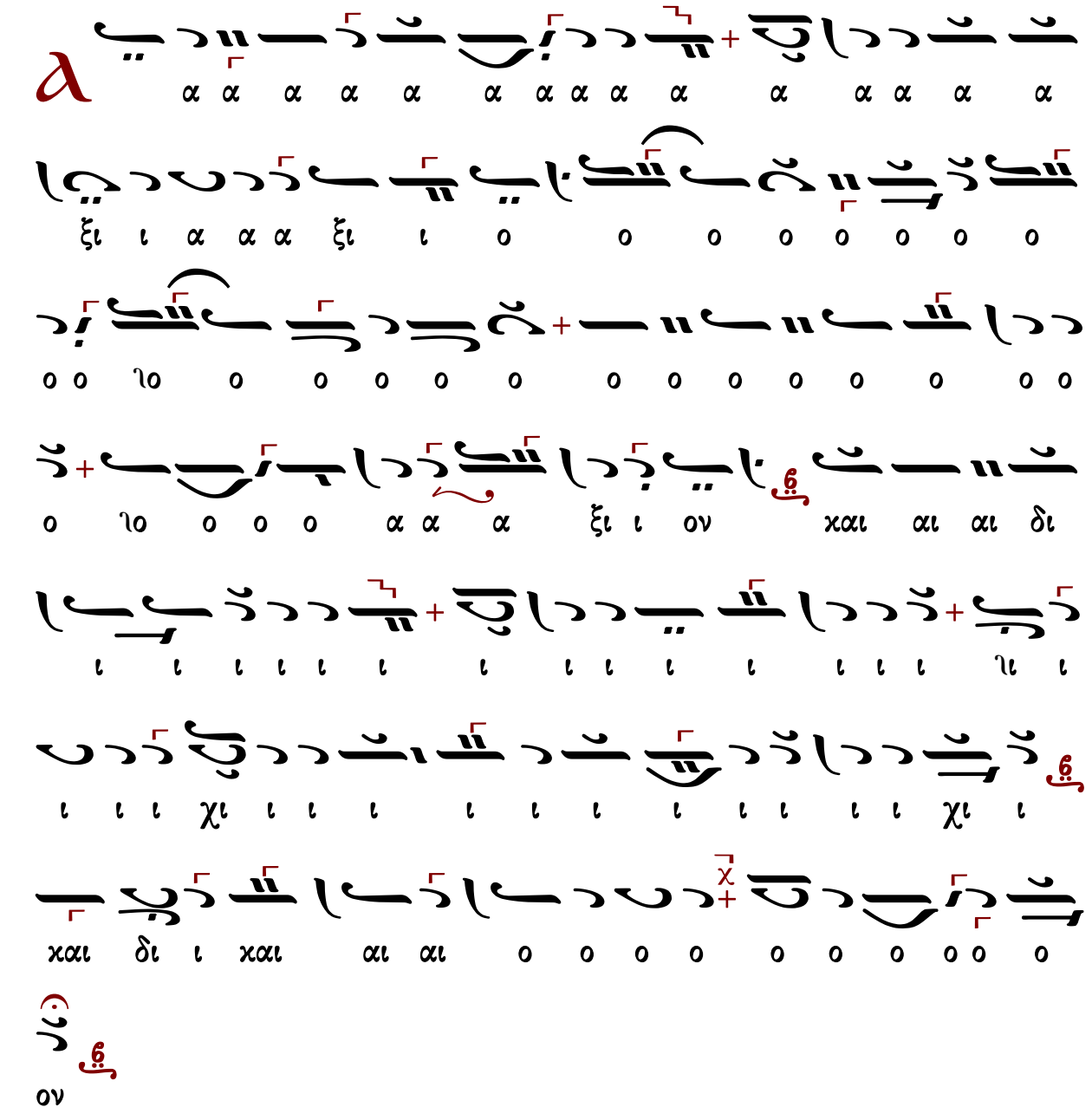

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἰωάννου Γλυκέως,
κατά το παλαιόν·
σύντμηση: Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεια Λειτουργια
1851 σ.437#

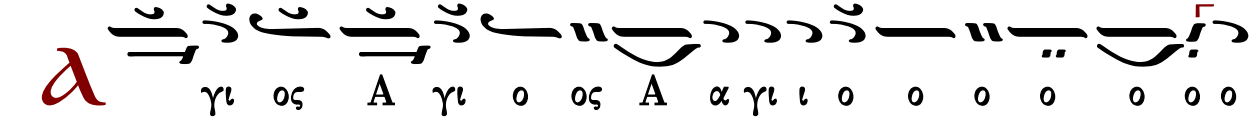

α α α α α α α α α ε ε ε με εν τοι οι οι οι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α

η η γη τη ης δο ο ο ο ο ο ξη η ης σου

η η η η η η η η η ης δο ο ο ο ο ο ξη η

η η η η η η η η τη η η η η η η η η η

αι αι αι αι η η η η η χαι αι η γη η η η η η η

α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος χαι αι ια

ρη η η ιη ης ο ο ου ου ου ου ιου ου ου ουου ρα βα α ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η η η

ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ο ος Σα

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.193#

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

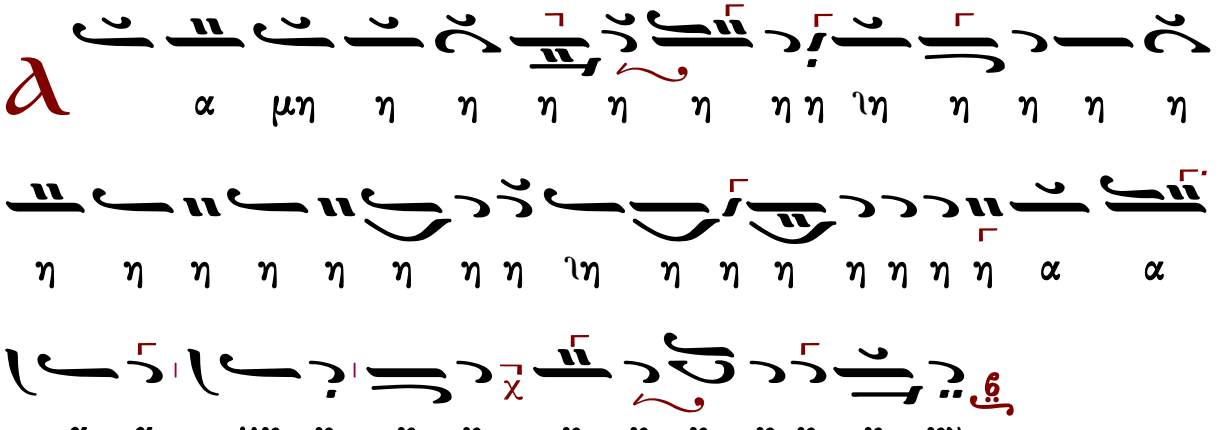

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Δημ. Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α σου
αι αι αι ιαι αι αι αι αι δε ε χαι δε ο ο ο ο ο
με εν Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ε ε χαι
α ια α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου
ου ου ου μεν σοι οι οι οι οι ε ε ε ιε ευ χα α α
ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ιου ου ου
ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου σε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γ

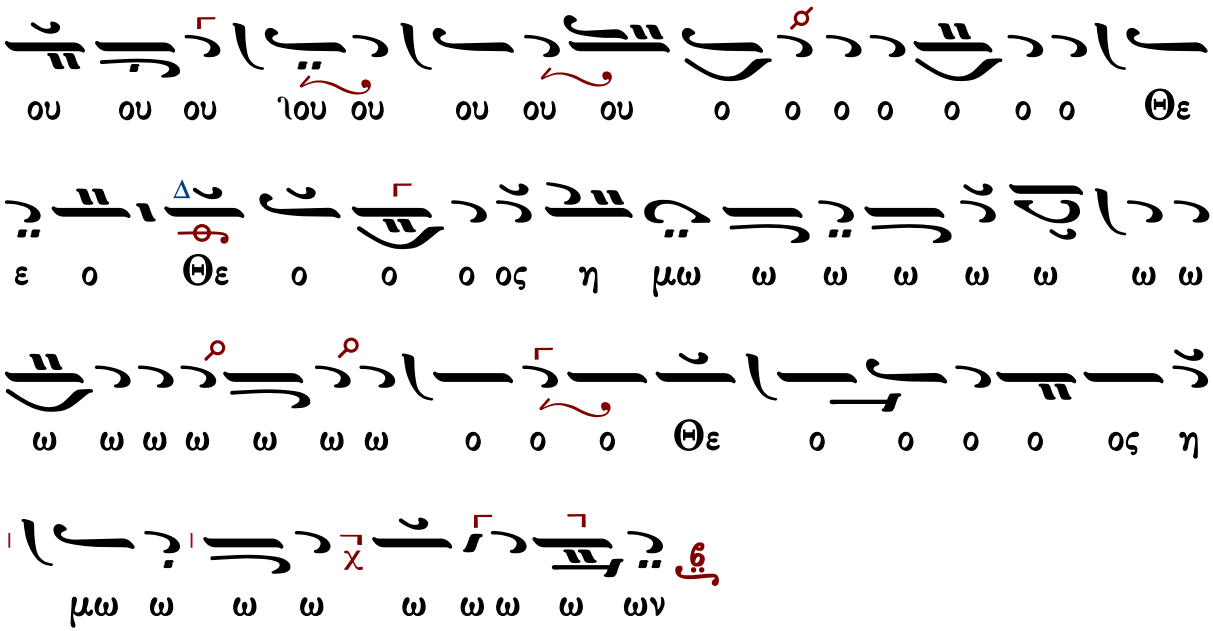

Θὶς τὸ Θξαιρέτως

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

	Τὴν γὰρ σὴν μήτραν...		Ἐπὶ σοὶ χαίρει...
α′	τὸ ἀρχαῖον	πλ.α′	Νικολάου Γιάννου
β′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου		Παντελῆ Παρρησιάδου
	Ἰωάννου Παλάση	βαρὺς	Χαραλάμπους Παπανικολάου
δ′	Τριανταφύλλου Γεωργιάδου	πλ.δ′	Σωκράτους Παπαδοπούλου
			Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου
			Χρήστου Τσακίρογλου
			Γεωργίου Ὀγουρλοῦ
			Σινεσίου Ἰβηρίτου
			Ξένου τοῦ Κορώνη

α′ 4φωνος - τὸ ἀρχαῖον

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ. 238#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

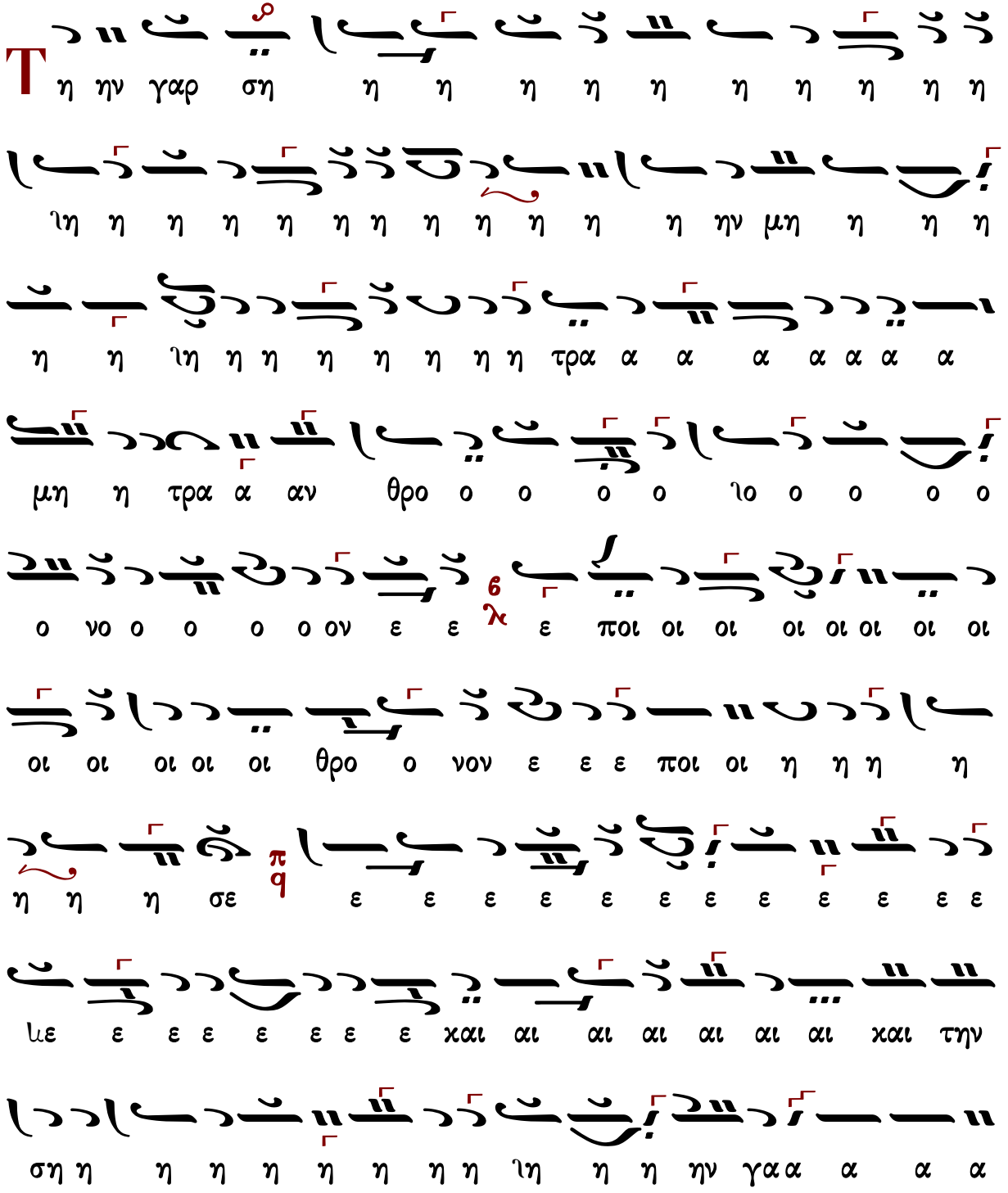

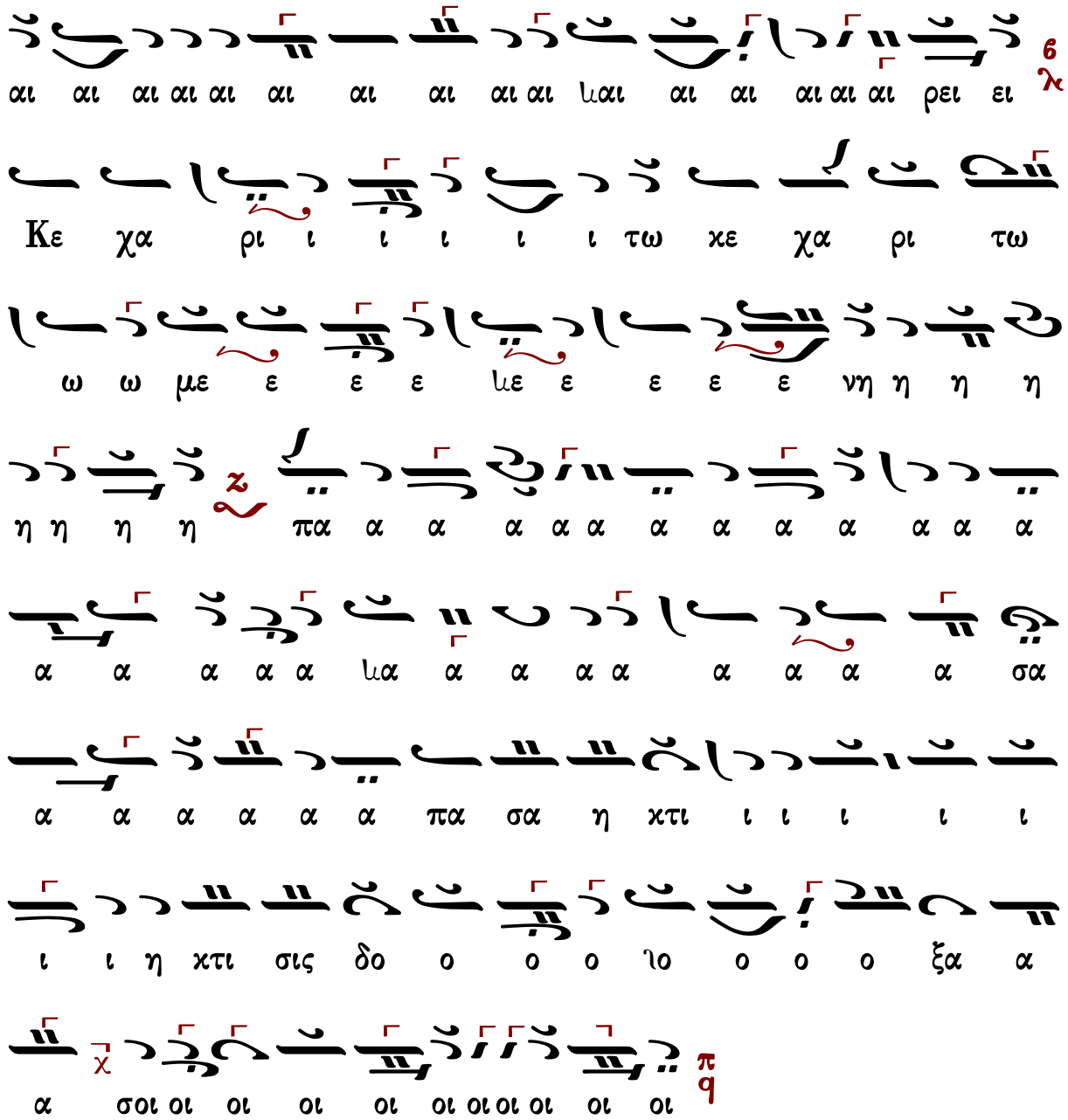

β΄

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.157#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

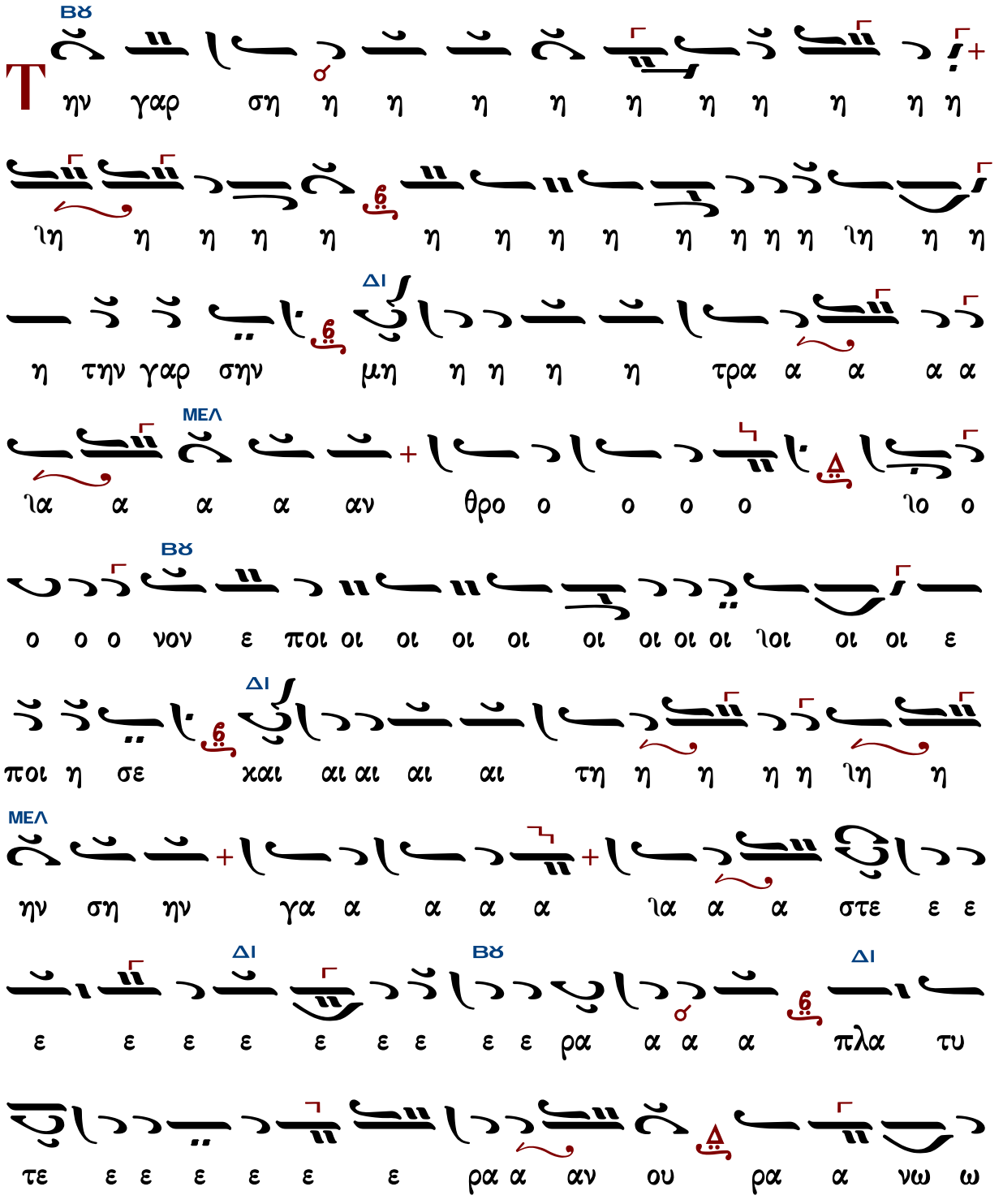

ΜΕΛ
ΒΟ
ω ω ω ω ων α α πει ει ει ει ειρ γα α α
α α α α α α α σα α α το ο ο ο ο ο ο
ΜΕΛ
ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ε πι ι ι σοι οι οι οι οι οι
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
οι οι οι χαι αι αι αι αι ρει ει ει Κε χα α ρι
ΒΟ
τω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε χε
ΔΙ
χα ρι τω με ε ε ε ε νη η πα α α α α
ΓΑ
α α ια α α σα η η χτι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ
σι ι ι ι ια ι ι ι ι ι ι ι ις δο ο ο
ΔΙ
ΒΟ
ξα η χτι ι σις δο ο ο ο ξα α α α α
ΝΗ
ΜΕΛ
ΒΟ
α α α α α α α α α η χτι ι ι σις

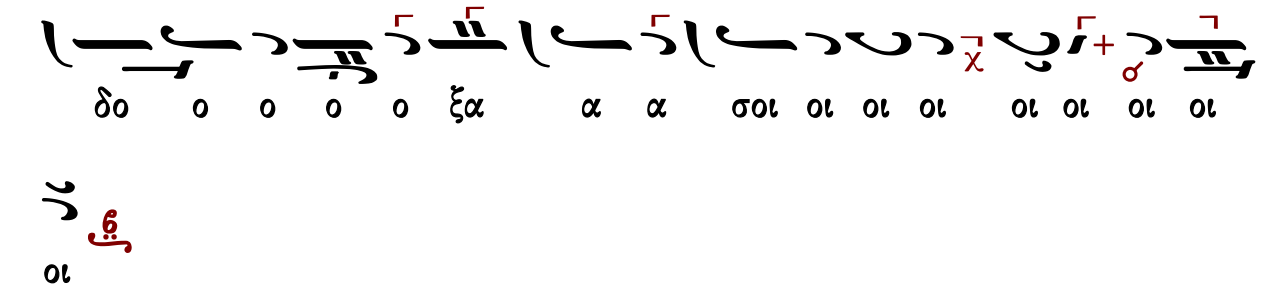

Ἰωάννου Παλάσι

Ἦχος Δι

Ἀνθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.160*

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

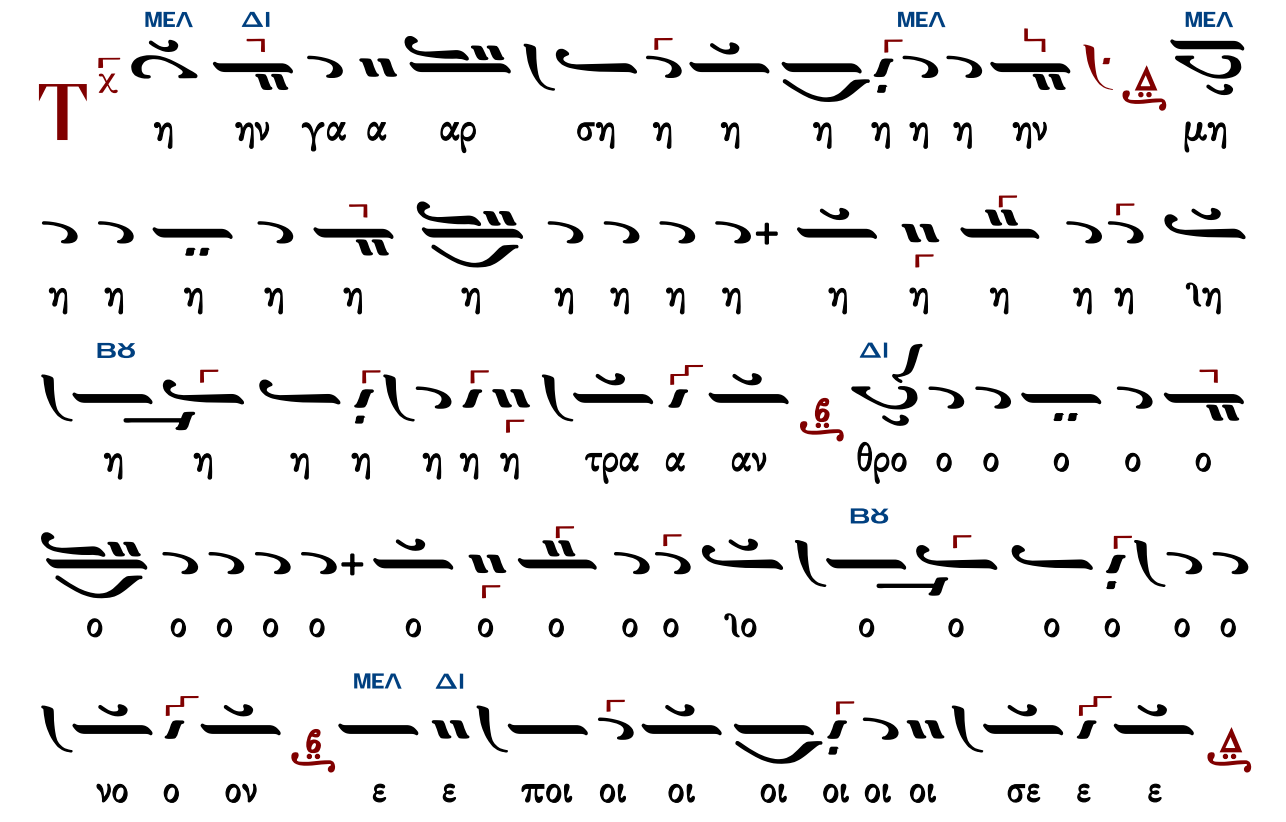

ΜΕΛ
ΔΙ
χαι τη ην ση η η η ην γα στε ε ε ε ε ε
ΒΘ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ρα α α πλα τυ τε ε ε ε ε με ε ε ε ε
ε πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΒΘ
με ε ε ε ε ε ε ρα α αν ου ρα
ΔΙ
νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων α α α α α
ΒΘ
α α α α α πει ει α πει ει ειρ γα α α α α
ΜΕΛ
ΒΘ
α σα α α το ο ο ε ε ε πι σοι οι
ΔΙ
χαι αι αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι ι ι ι τω
ΒΘ
ΜΕΛ
ΔΙ
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε χε ε ε χα ρι τω ω με ε

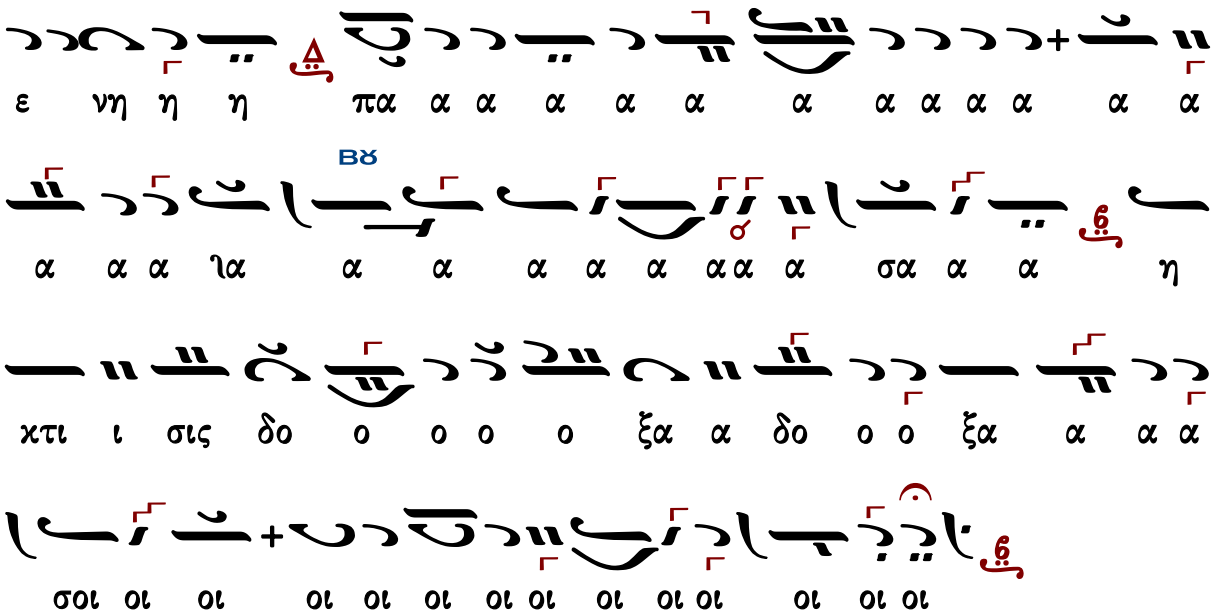

δ' [άγια] - Τριανταφύλλου Γεωργιάδου

Ἦχος δ' Δι

Τριανταφύλλου Γεωργιάδου
Κήπος Χαρίτων, Λειτουργία
1915 σ.431#

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

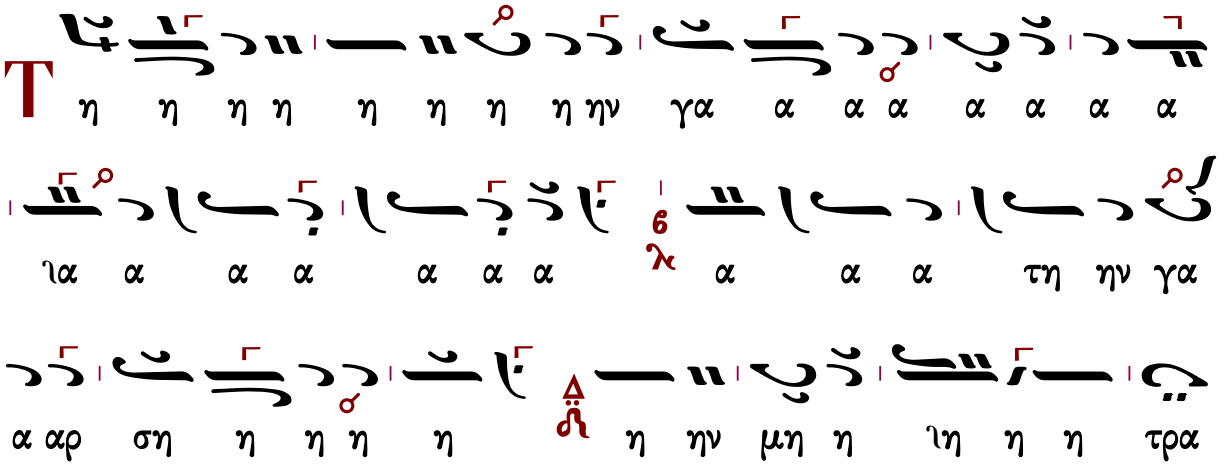

α α α α α α α πα α α ια α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

πλ.α΄

ἐναρμόνιος - Νικολάου Γιάννου

Ἦχος λ π ϕ Πα

Ψαλτολόγιον#

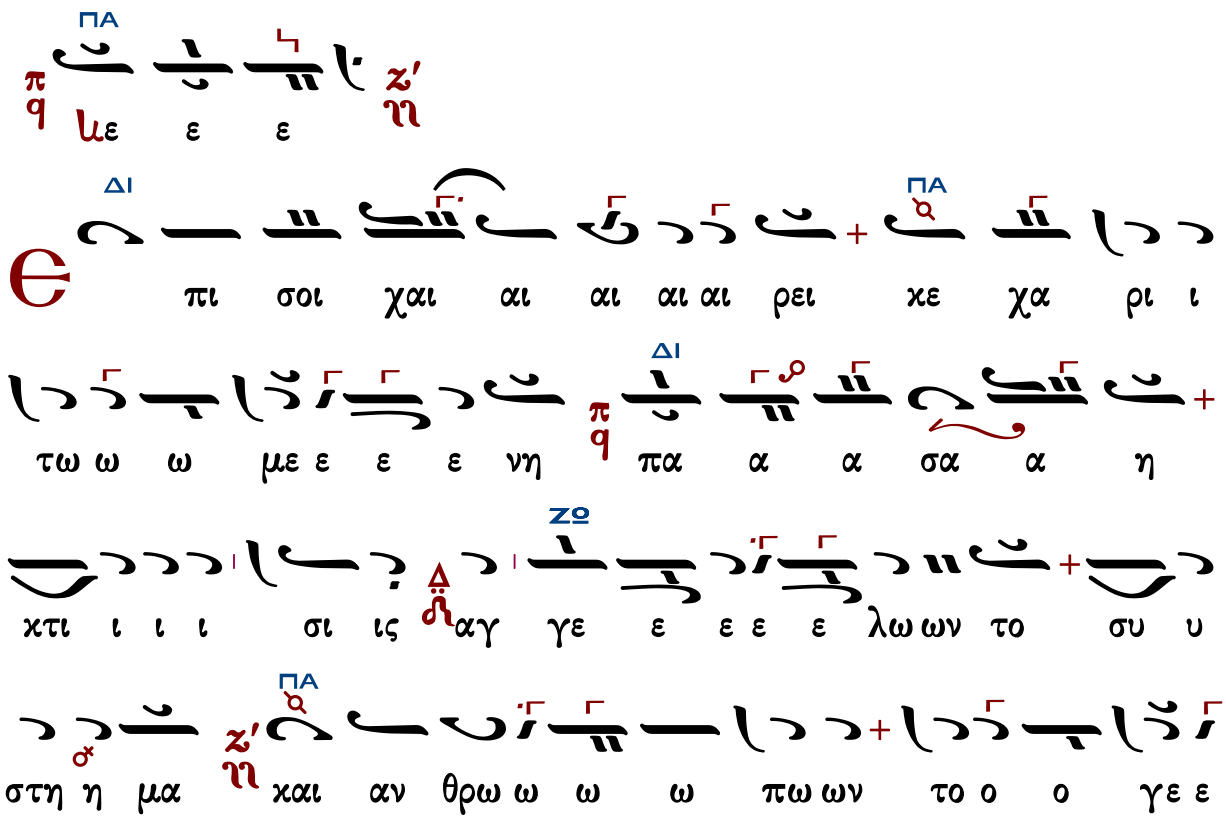

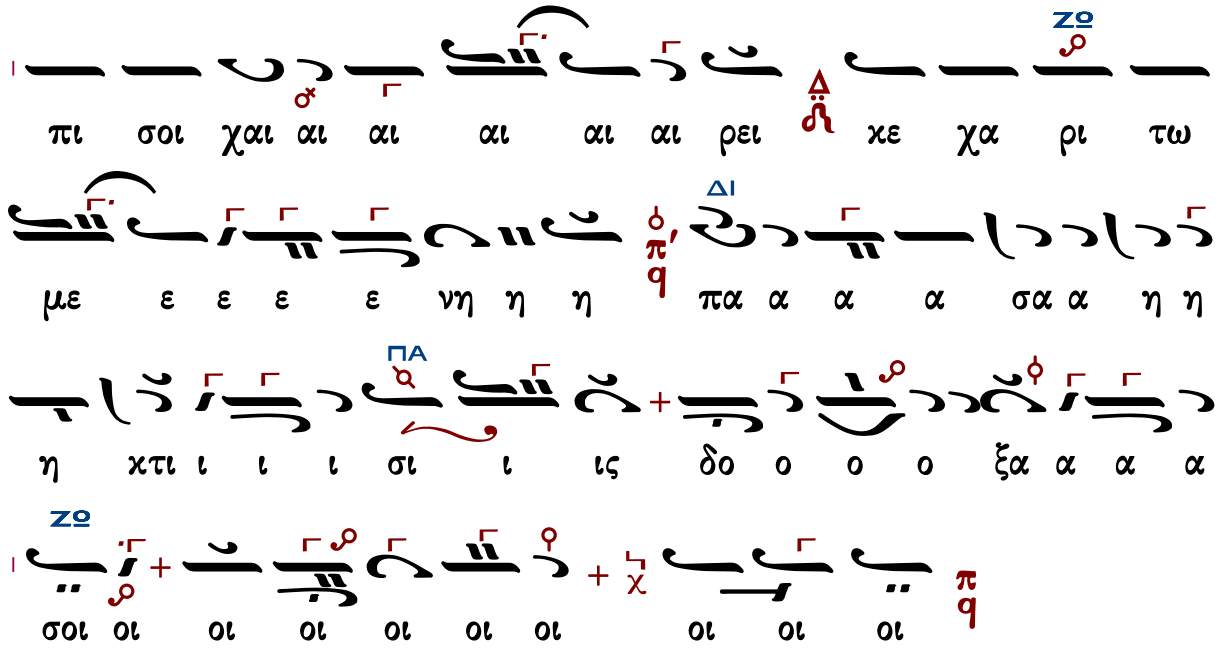

Παντελῆ Παρρησιάδου

Ἦχος λ ϊ̈ Πα

Παντελῆ Παρρησιάδου
ἐκ χειρογράφου*

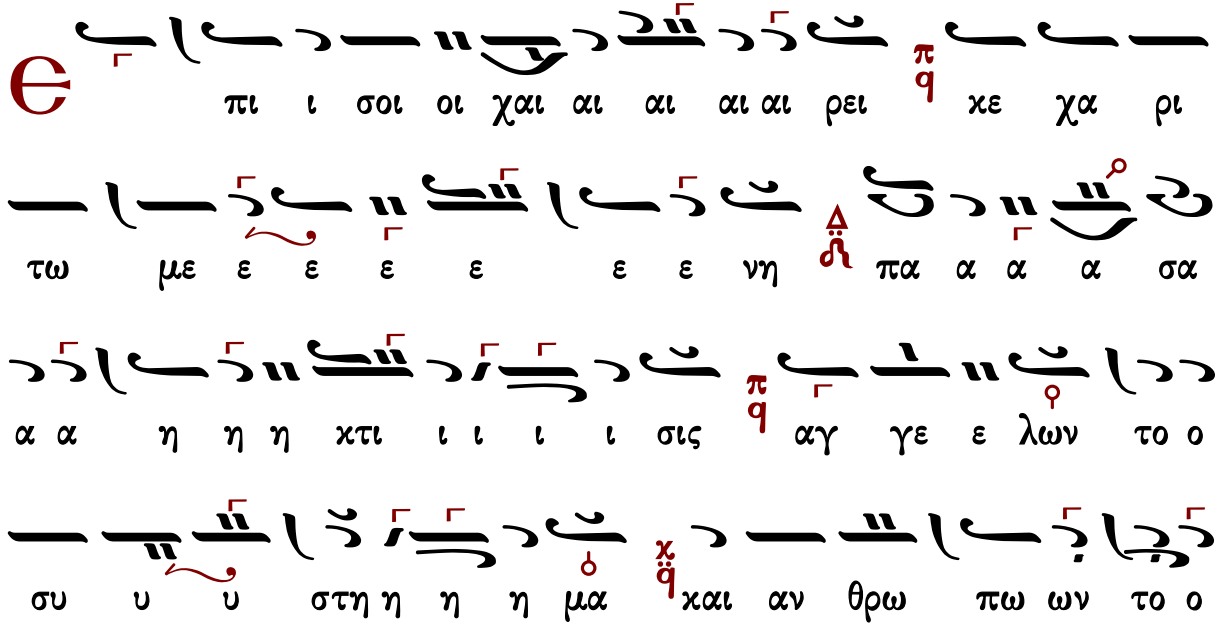

γε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α ε
και λο γι κε ε ε πα α α ρα α δει ει ει σε παρ
θε νι κο ον κα αυχη η μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε
σα α αρ κω ω ω ω θη και παι δι ον γε ε
γο ο ο νεν ο προ ο αι αι ω ω νων υ πα αρ
χω ων Θε ε ο ο ο ος η η ιε Θε ο ος η
η η μων την γα αρ ση ην μη η η τραν θρο ο
ο νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την
ση η η ην γα α στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε
ε ε ε ε ραν ου ρα νω ων α α πει ει ειρ

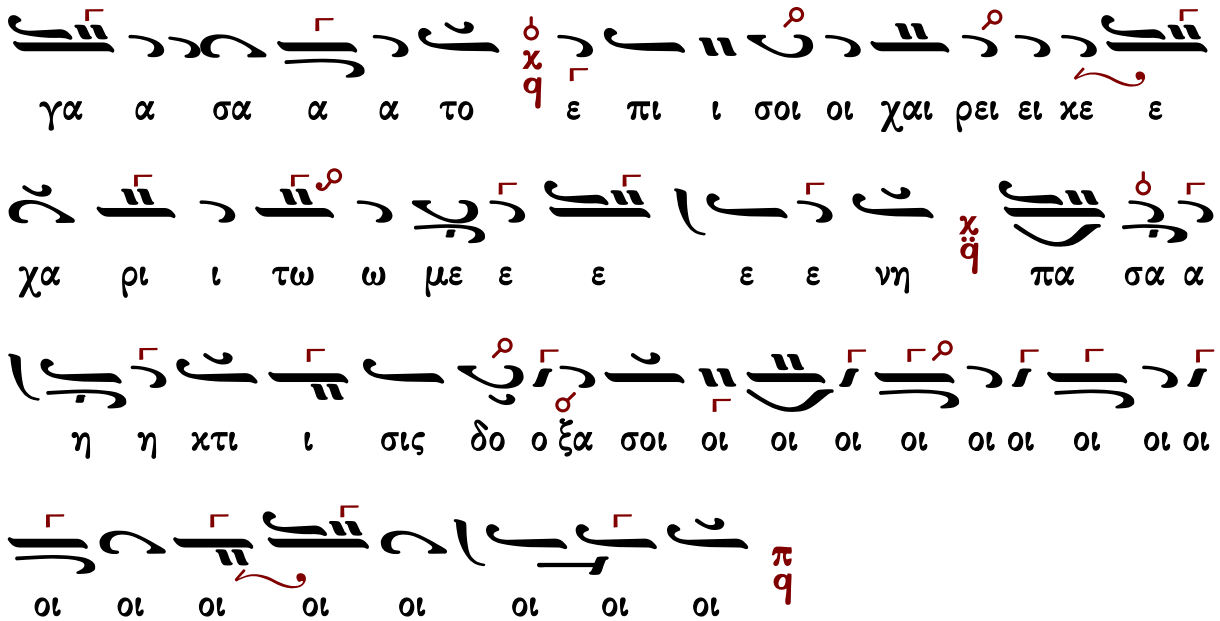

Βαρύς - Χαραλάμπους Παπανικολάου

5′50″

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Ἀηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ. 260#

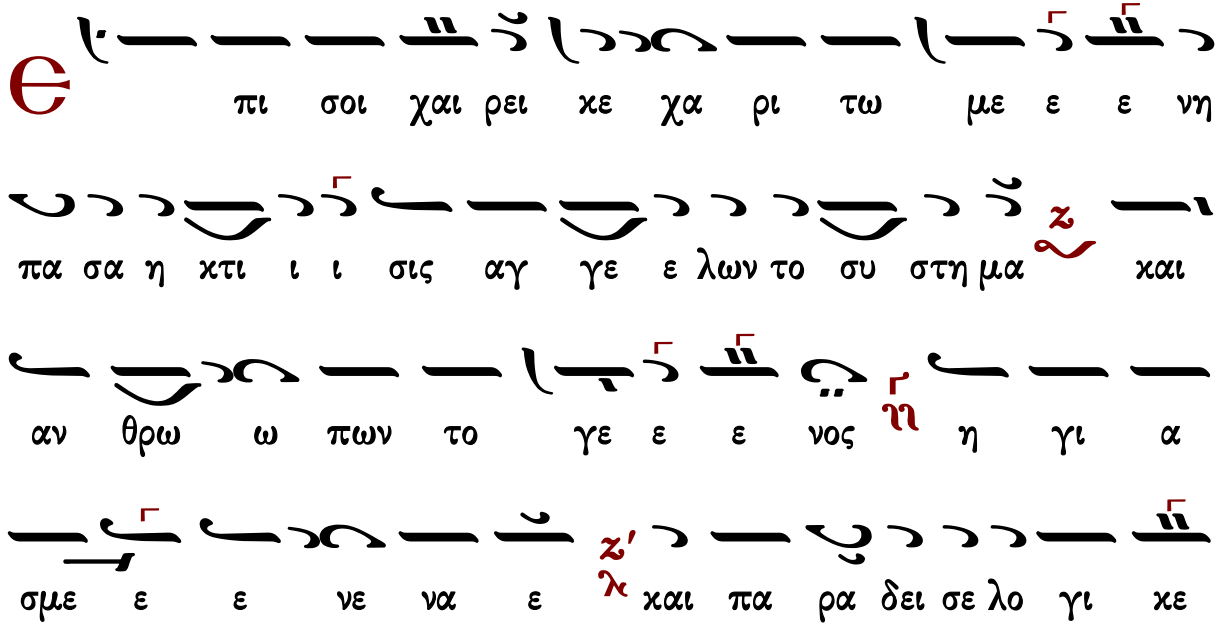

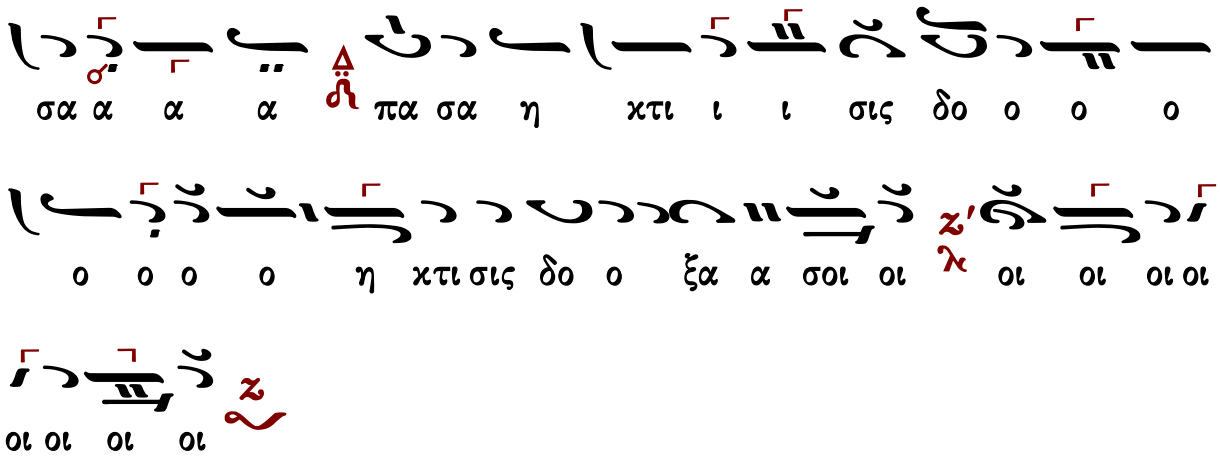

πλ.δ΄

Σωκράτους Παπαδοπούλου

Ἦχος λ πρ ηχ Νη

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ. 162#

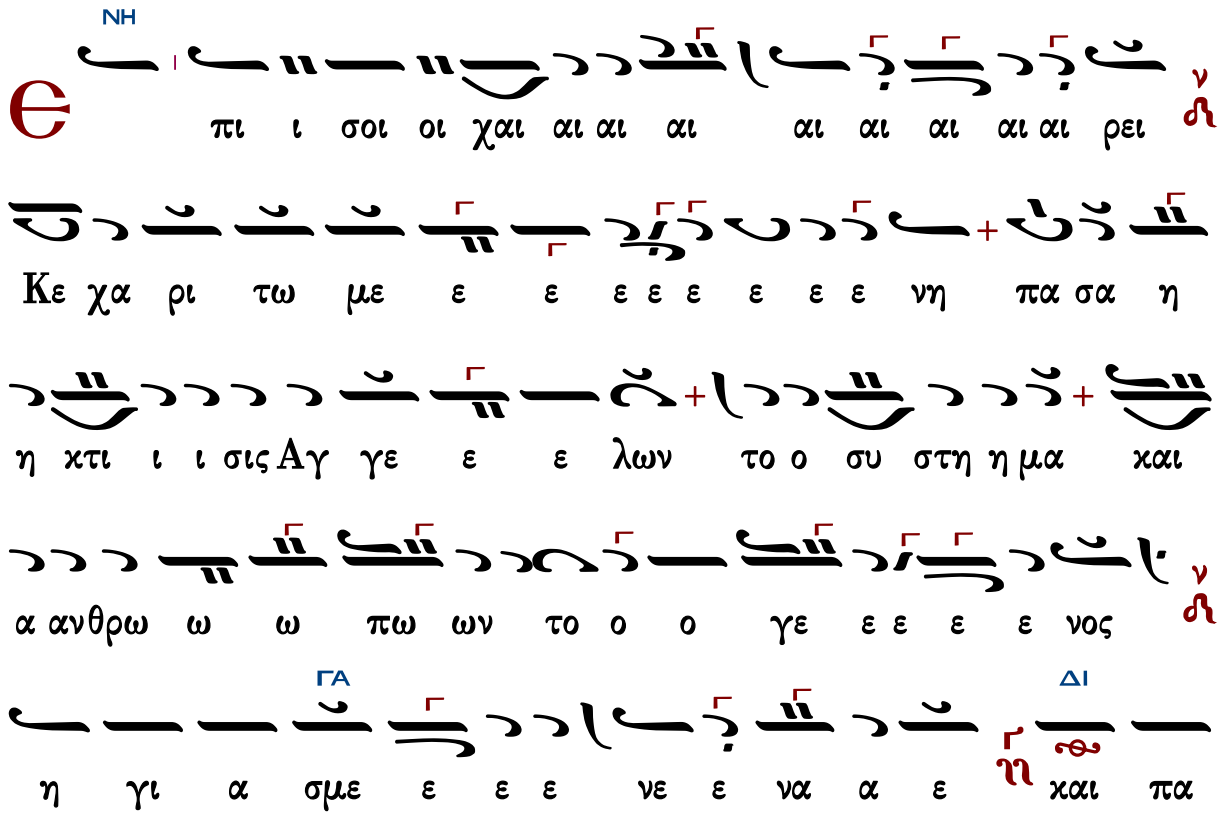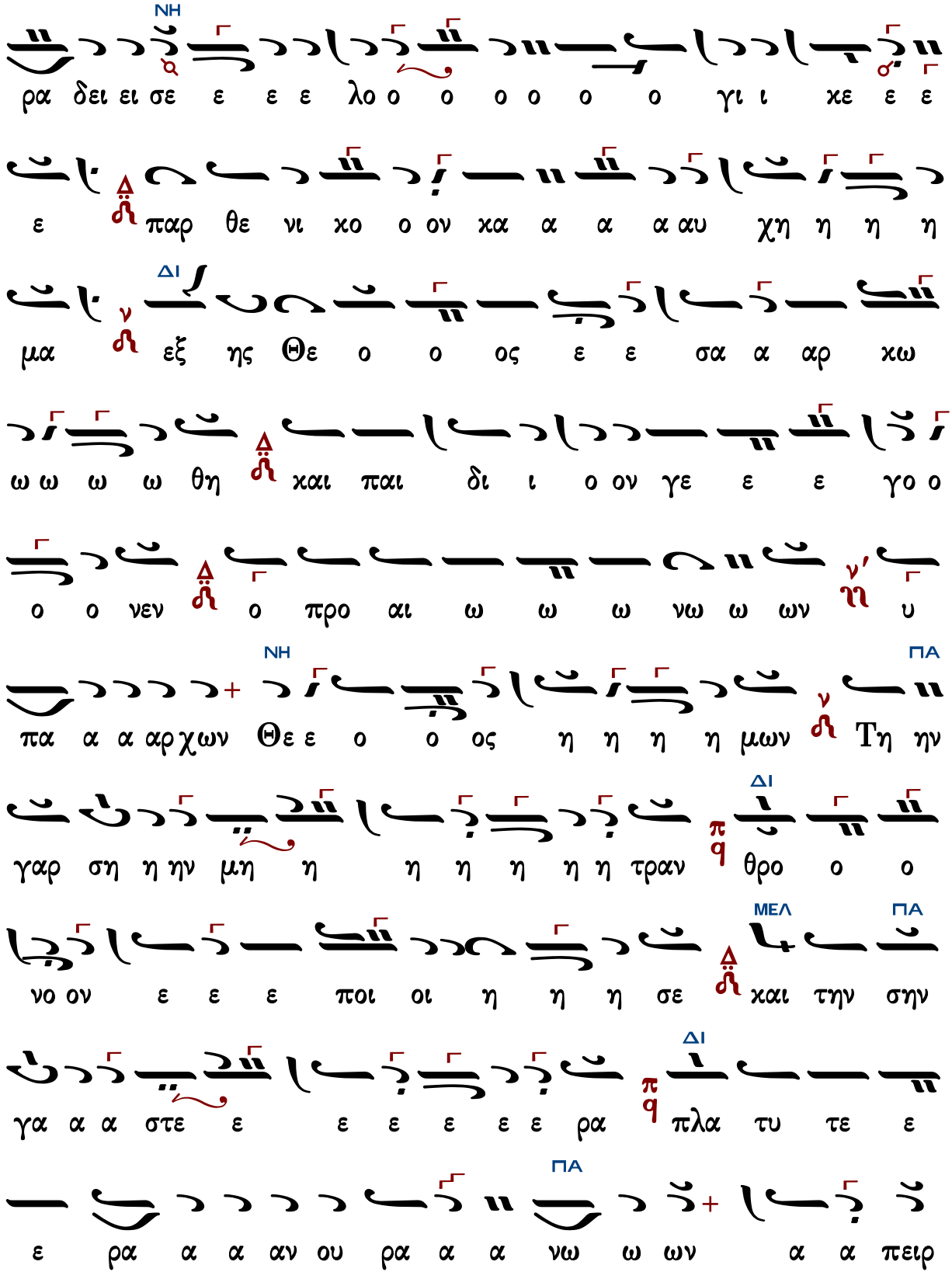

ΝΗ
ρα δει ει σε ε ε ε λο ο ο ο ο ο ο γι ι κε ε ε
ε παρ θε νι κο ο ον κα α α α αυ χη η η η
μα εξ ης Θε ο ο ος ε ε σα α αρ κω
ΔΙ
ω ω ω ω θη και παι δι ι ο ον γε ε ε γο ο
ο ο νεν ο προ αι ω ω ω νω ω ων υ
ΝΗ
πα α α αρχων Θε ε ο ο ος η η η η μων Τη ην
ΠΑ
γαρ ση η ην μη η η η η η η τραν θρο ο ο
ΔΙ
νο ον ε ε ε ποι οι η η η σε και την σην
ΜΕΛ
ΠΑ
γα α α στε ε ε ε ε ε ε ρα πλα τυ τε ε
ΔΙ
ε ρα α α αν ου ρα α α νω ω ων α α πειρ
ΠΑ

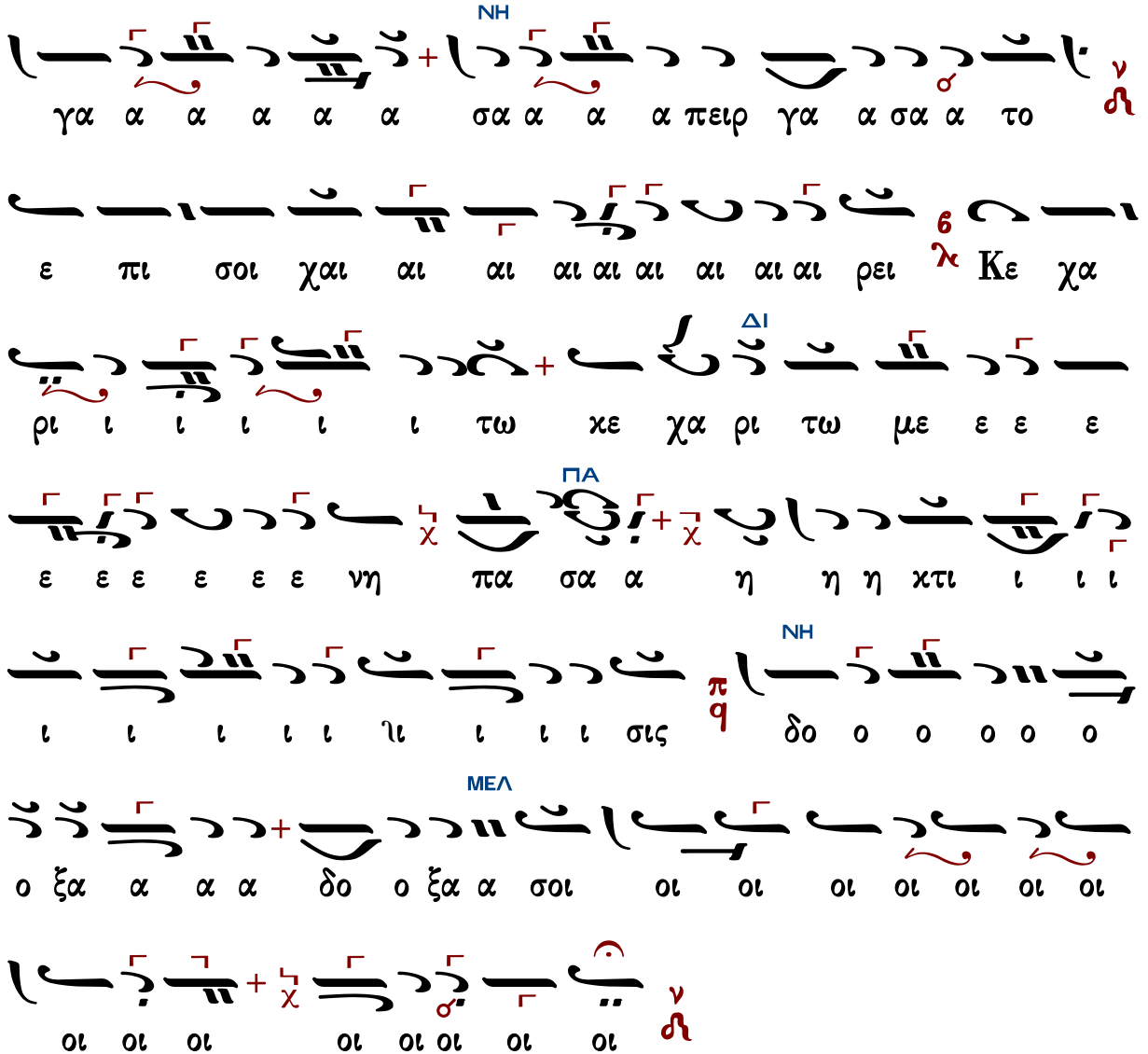

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου

Ἦχος λ π ή Νη

Μουσικός Πανδέκτης
Θεία Λειτουργία
«ΖΩΗ» 1976 σ. 190#

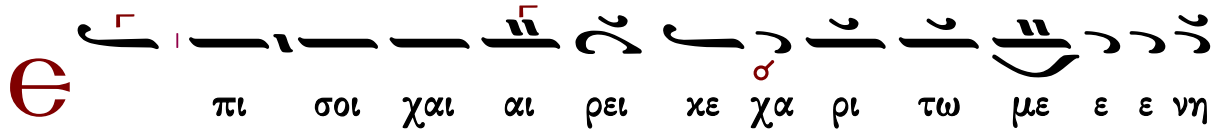

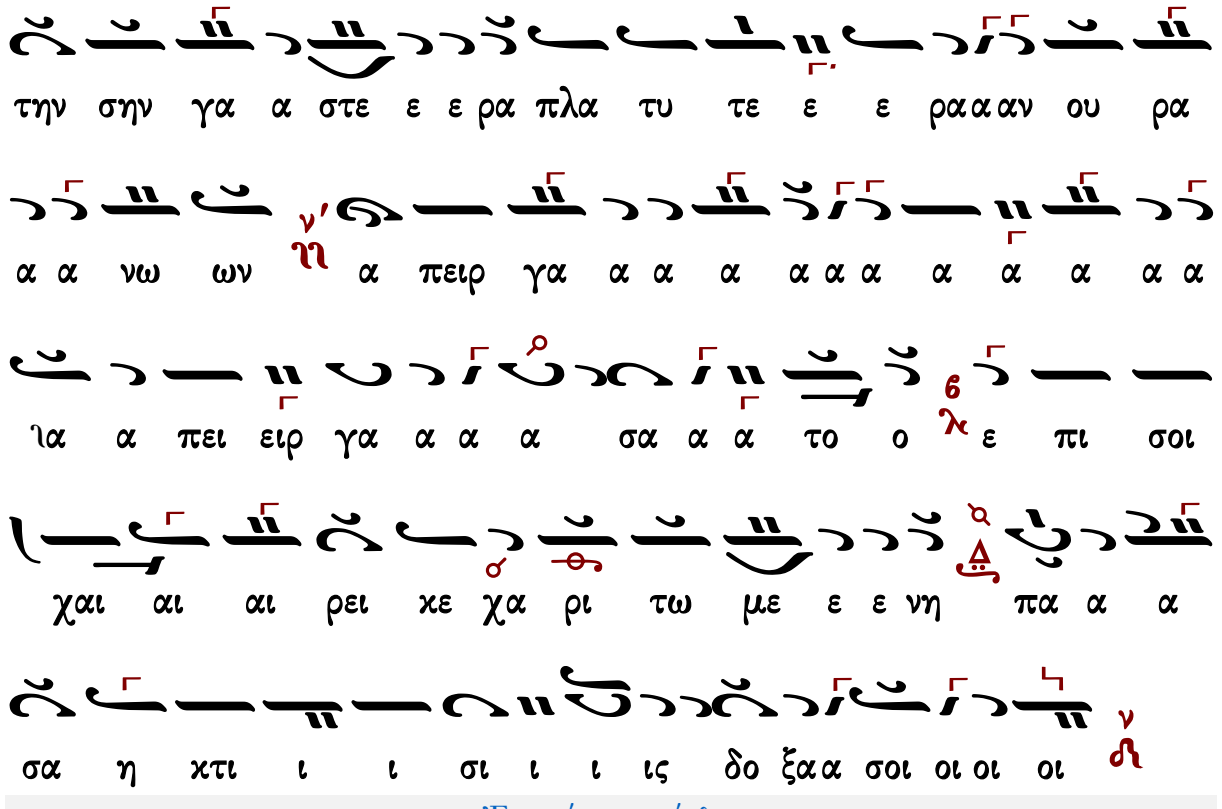

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ Νη

Χρῆστος Τσακίρογλου
10.3.2012*

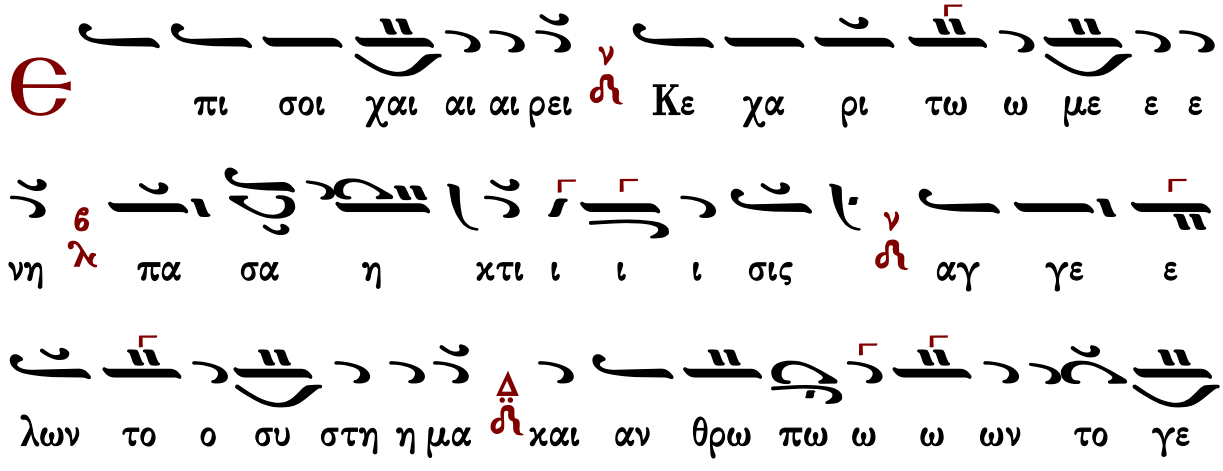

σοι χαι αι αι αι ρει Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε
νων α πειρ γα α α α σα α α α το ε πι
σε και την σην γα στε ε ρα πλα τυ τε ε ρα αν ου ρα
η τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι η η η
ο ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η η
ος ε σα α αρ χω ω ω θη και παι δι ον γε ε
ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα αρ χων Θε
θε νι χο ο ον χα αυ χη η η μα εξ ης Θε
ε και πα ρα δει ει σε λο γι ι ι χε ε παρ
ε ε νο ος η γι α σμε ε ε ε ε νε να α

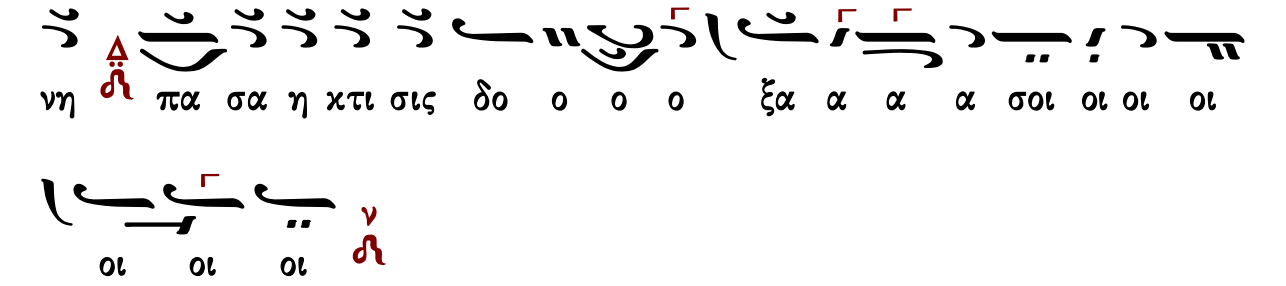

Γεωργίου Ὀγουρλοῦ [ἤ Οὐγουρλοῦ]

8'8"

Ἦχος λ πλ δ Νη

Νεκταρίου Μοναχού
Καλλίφωνος Αηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.256*

α α α α α α α πλα α α α τυ υ τε ε

α γα α στε ε ε ε ε ε ρα α α α ια

η η η η η η η η η η η γα α α

α αι αι αι αι την ση η η η η ης η η η η

σε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χαι αι αι

οι οι οι θρο νον ε ε ε ποι οι οι η η η ιο ιο ιο

θρο θρο νον ε ποι οι οι οι οι οι οι οι ιο ιο ιο

ι ι ι ι ι ι ιδ χα χε γ9 ε ιβ ειδ ρει αι αι

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο χαι ιηι ιαι αι αι αι

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο χαι ιο ιο ιο ιο ιο

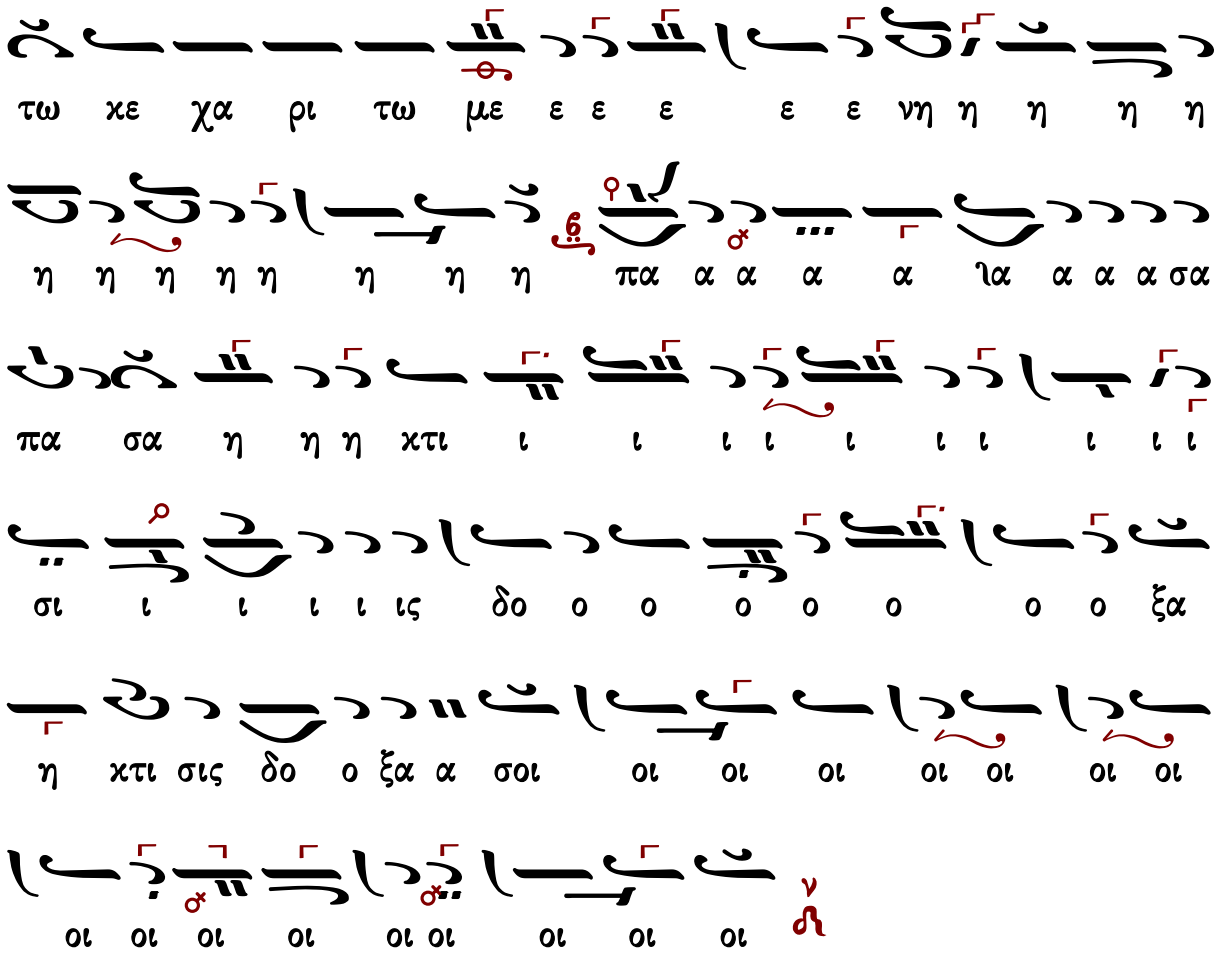

Συνεσίου Ἰβηρίτου (τέλη ιη΄ αἰ.)

8’ **Ἦχος λ π ν Νη**

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1988 τ.Β σ.788*

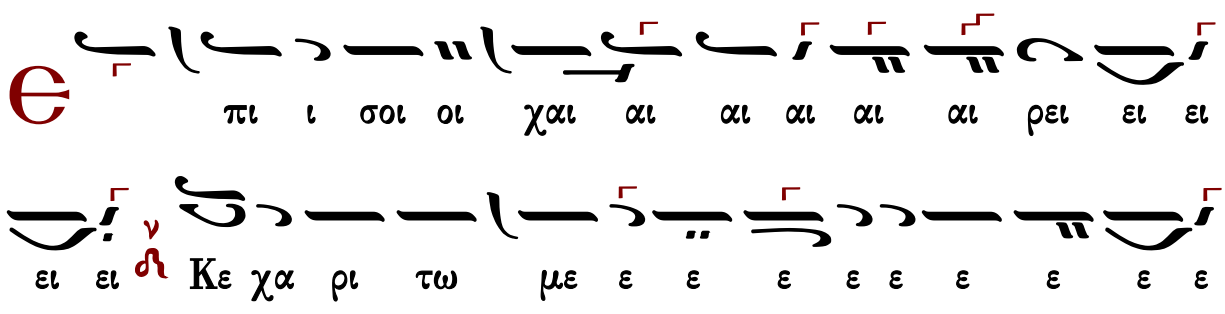

χη η η μα εξ ης Θε ος ε ε σα α αρ

χα α α α α α α α αυ χη η η η η χα αυ

γι χε ε ε ε ε ε ε ε παρ θε νι χο ο ον

α α δει ει χαι πα ρα α α δει ει ει σε ε λο

ε ε νε να α ε ε ε χαι πα ρα α

ο ο γε ε ε ε νος η γι α σμε ε ε ε ε

ο ο συ υ στη η μα χαι αν θρω ω ω ω πων το

ο ο ο το ω ω ω ωλω ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι σι ι ι ι ις α α α αγ γε ε ε ε

ε νη η η πα α σα η η χτι ι ι ι ι ι ι ι

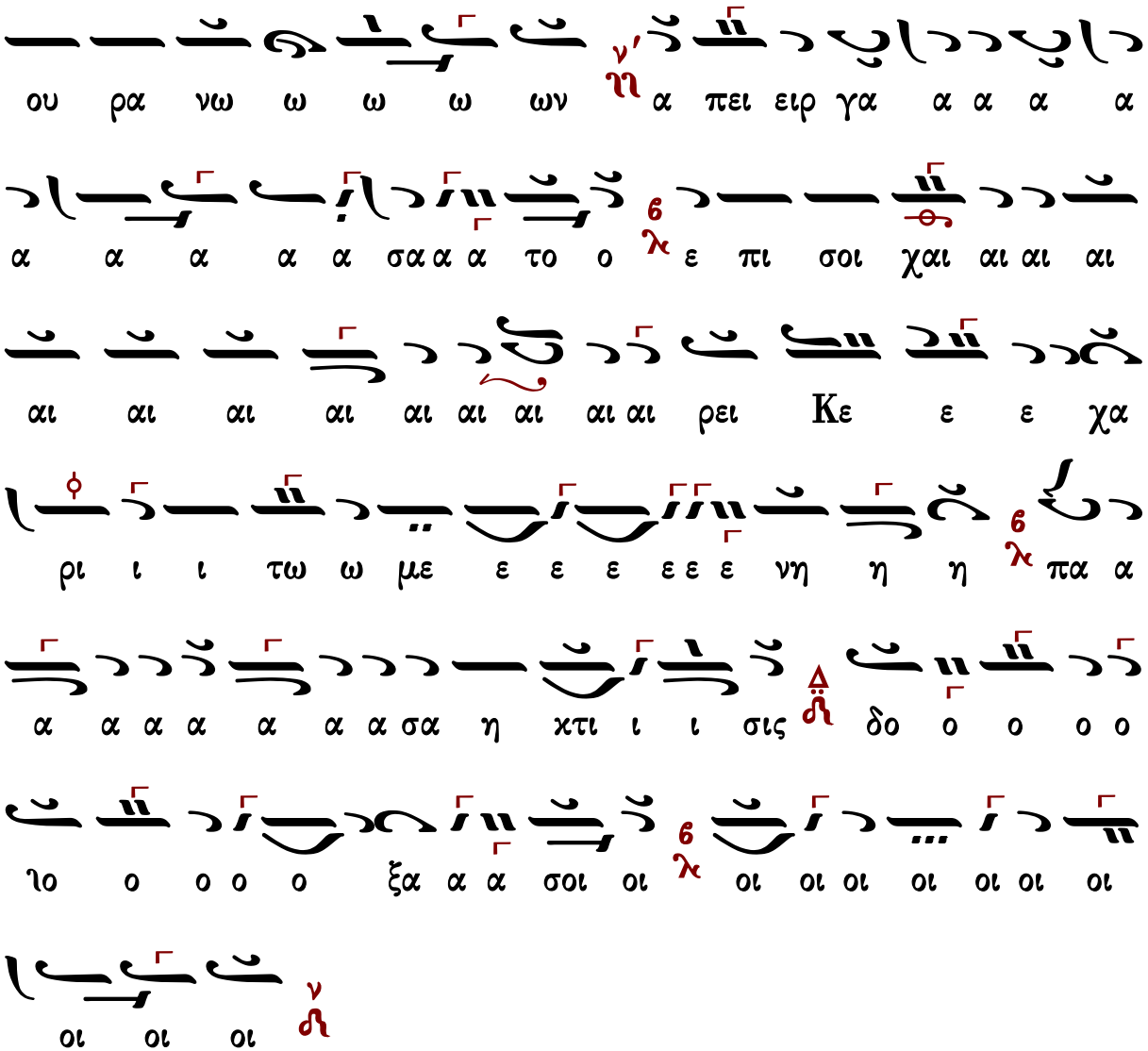

Ξένου τοῦ Κορώνη

Συντμηθὲν ὑπὸ Μάρκου Βασιλείου

Ἦχος λ π ή Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Λειτουργία 1909 σ.241*

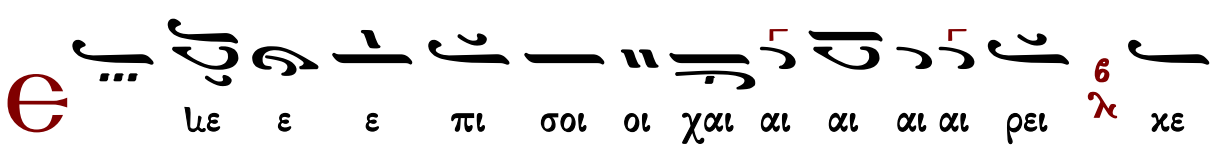

α αρ χω ω ω ω ω ω ω θη η η η και παι δι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Θε ος ε σα

χη μα α α α α α α εξ ης Θε ο ο ος ε σαρ χω

παρ θε νι χο ον χα α α α αυ χη η η η κα αυ

ρα δει ει ει σε λο ο ο ο ο γι ι κε ε ε ε

α σμε νε ε ε να α α ε ε ε ε και πα

θρω πω ω ω ων το γε ε ε ε νο ο ος η γι

αγ γε ε λων το ο συ υ στη η ιη η η μα και αν

α α α α α σα η χτι ι ι σι ι ιι ι ι ις

χα ρι ι ι ι τω ω με ε ε ε ε ε ε νη η πα

ε ε ραν ου ρα νω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω

υ υ υ πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α πλα α τυ υ υ υ

τη ην ση η η ηνγα στε ε ε ε ε ρα α α α α α α

θρο ο ο ιο ο ο ο ον ε ε ποι η η η σε ε και

ση ην μη η τραν θρο ο ο ο ο ο ο μη η τρα αν

Θε ο ο ο ο ος η η μω ω ω ων την γαρ

ω ω ω νων υ πα α α α α α αρ χω ω ων

ε ε γο ο νε ε ε εν ο προ αι αι ω ω ω

ο ον γε ε ε ε ε γο χαι αι παι δι ο ο ον γε ε

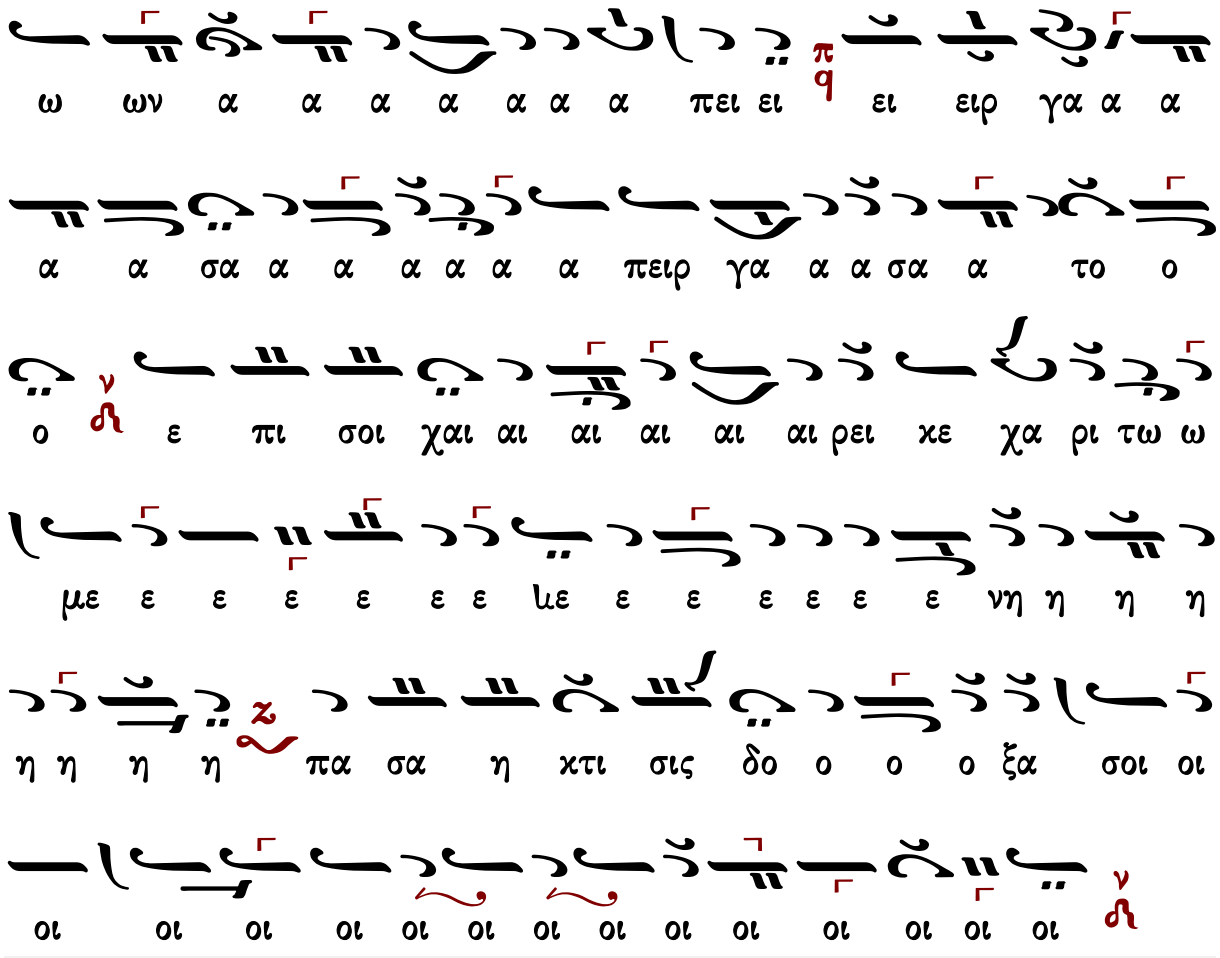

Ἦχος β΄ Θρασυβούλου Στανίτσα

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

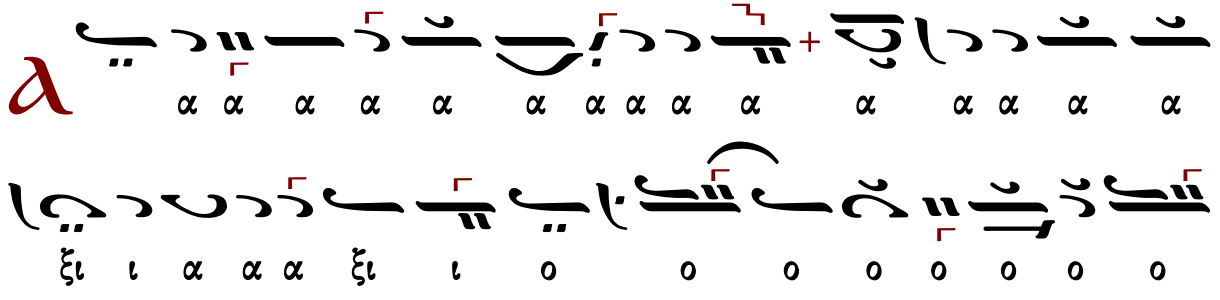

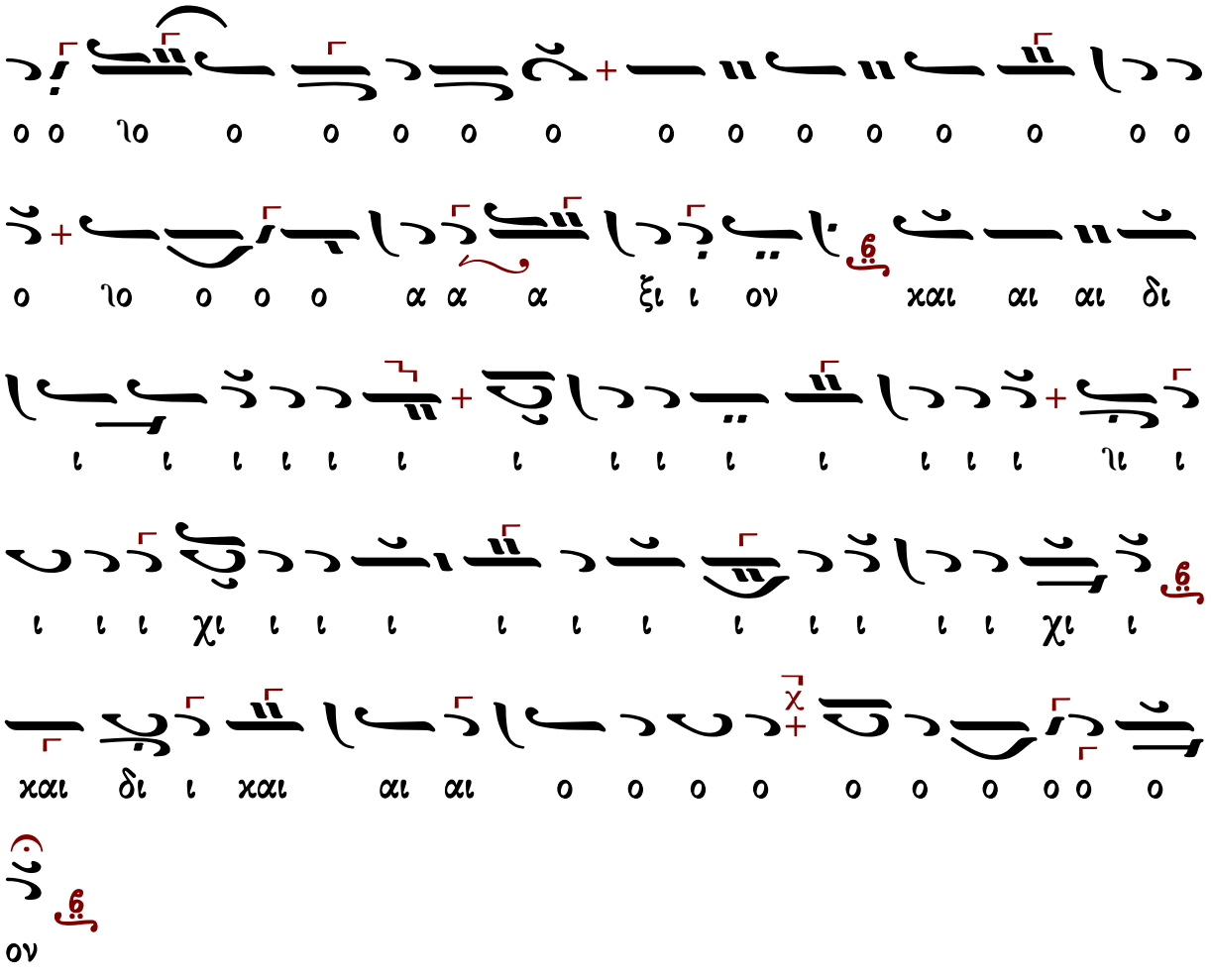

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευή-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Δι

Χειρόγραφα
Θρασύβουλου Στανίτσα#

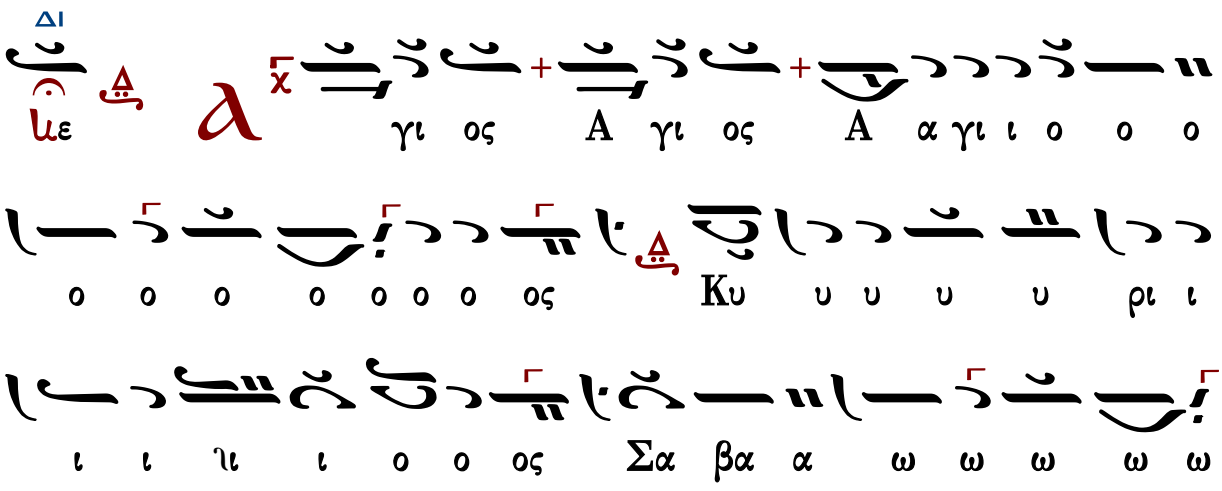

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἦχος

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία
1992 σ.193#
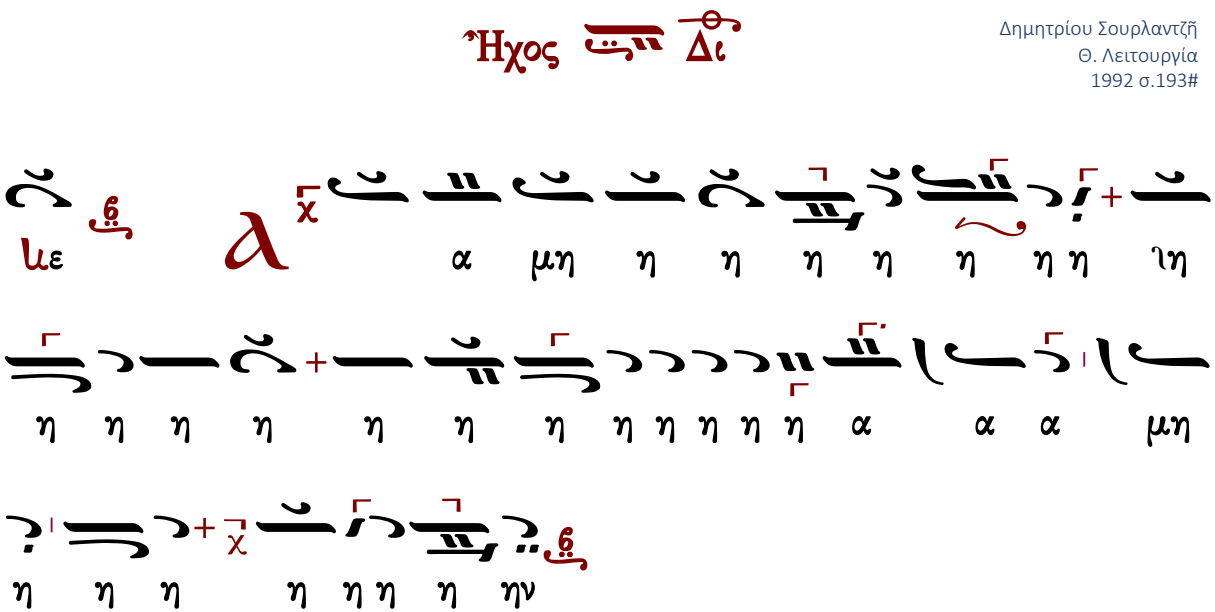
Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Διασκευή-Ανάλυση Θρ. Στανίτσα

Ἦχος

Χειρόγραφα
Θρασυβ. Στανίτσα#

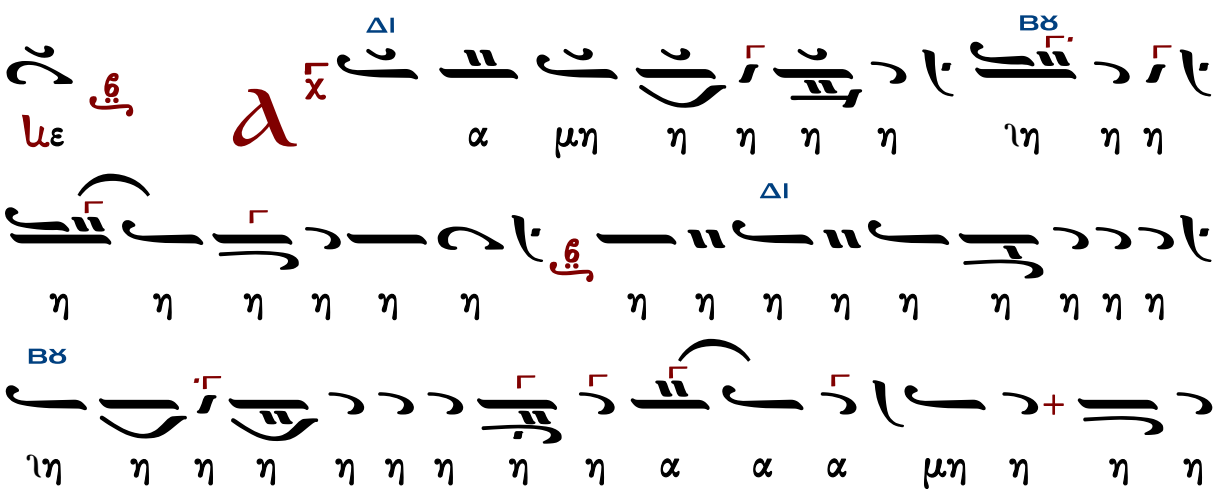

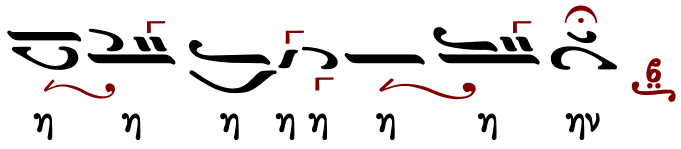

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

Ἦχος δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θ. Λειτουργία 1992 σ.194#

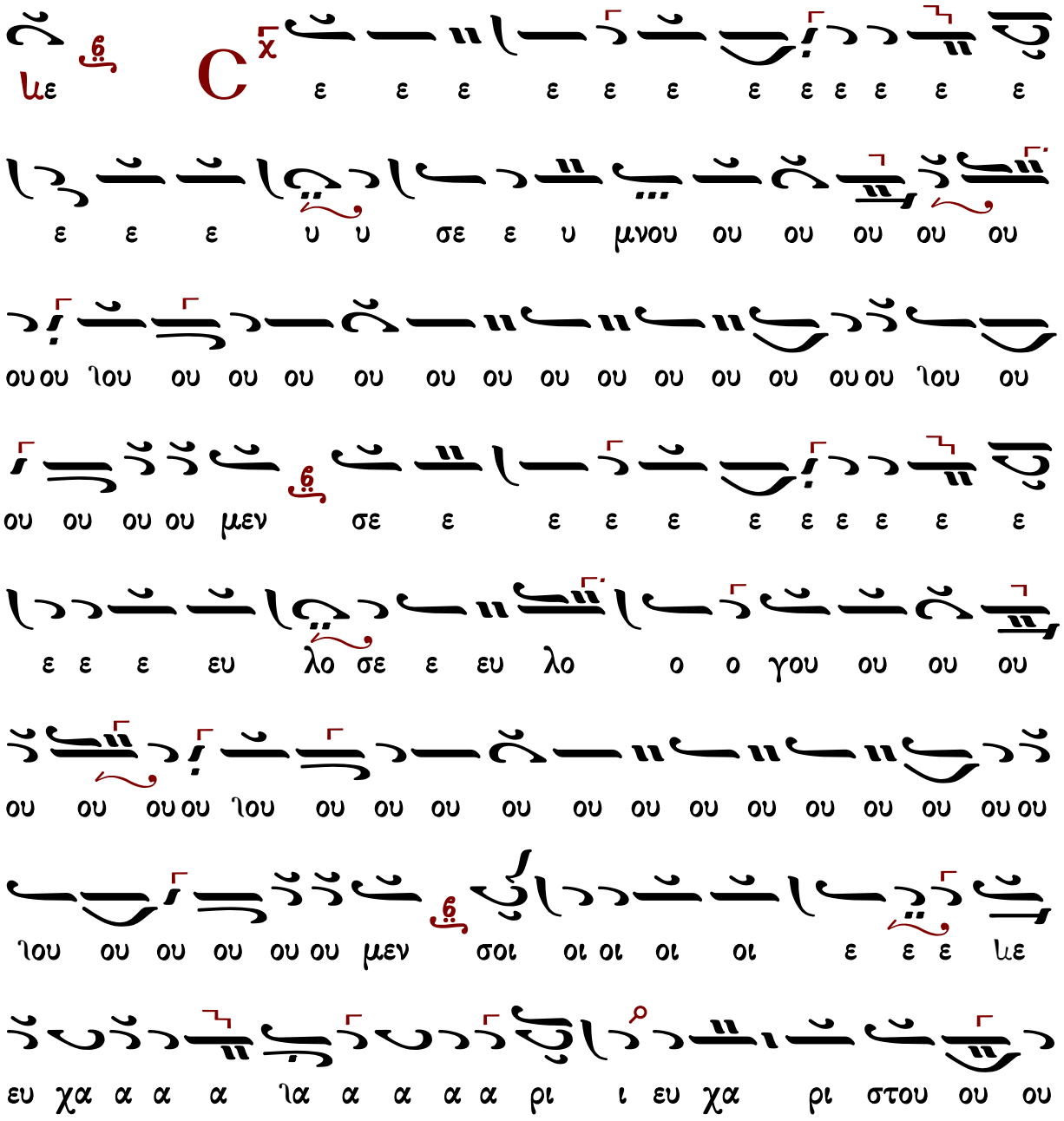

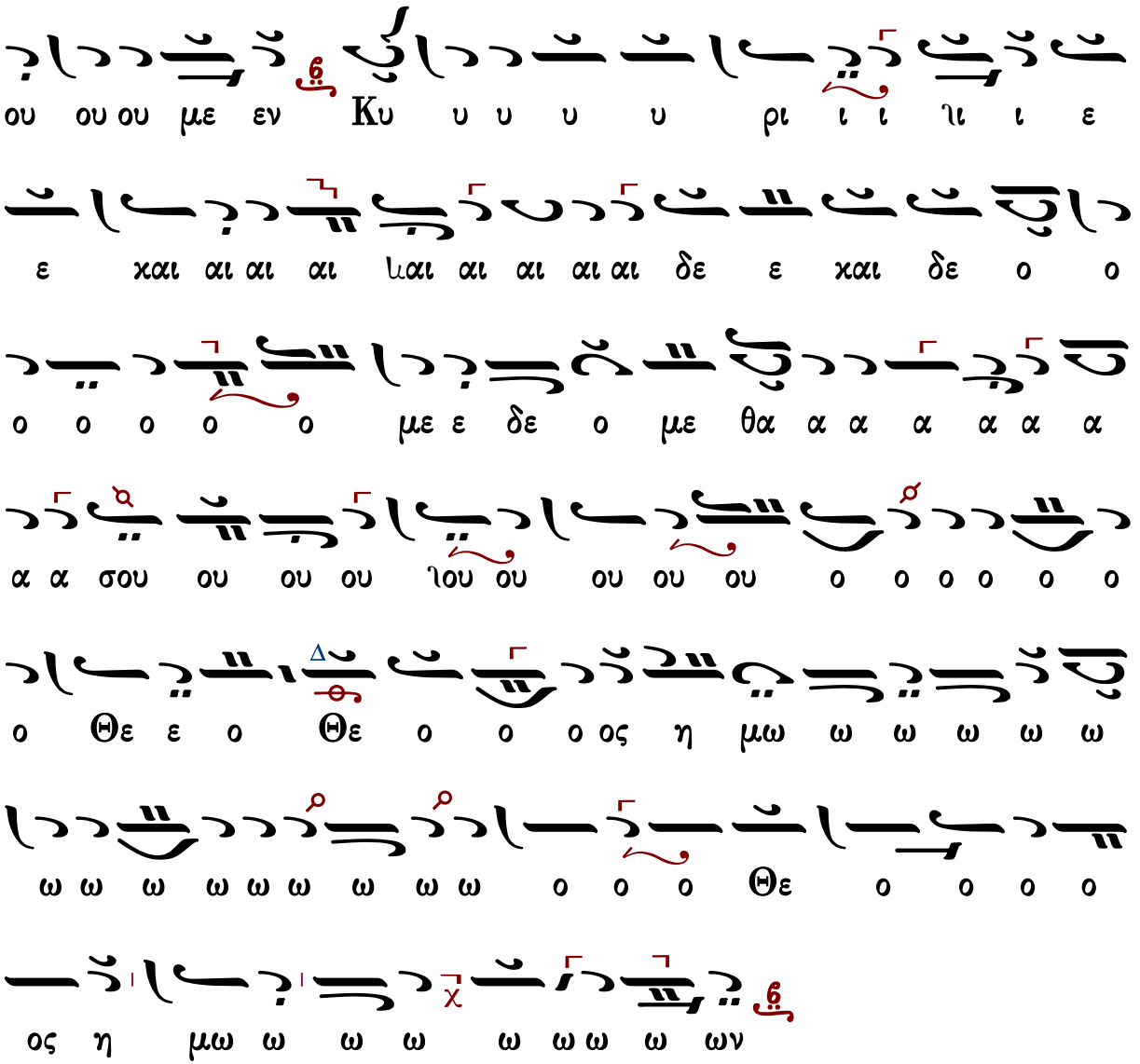

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἐμμελὴς ἀπαγγελία

Ἦχος

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

μέλος ἀρχαῖον
διασκευὴ-ἀνάλυση Στανίτσα

Ἦχος Κε

Χειρόγραφα
Θρασυβούλου Στανίτσα#

ΜΕΛ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΚΕ ΔΙ
η η ιη η η η η η η η η ην γα α α α
ΠΑ ΔΙ
α στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α α α πλα α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α πλα τυ τε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α
ΠΑ ΒΔ
α α α α α αν ου ου ου ου ου ου ου ρα α α
ΚΕ ΔΙ
9 λ ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω

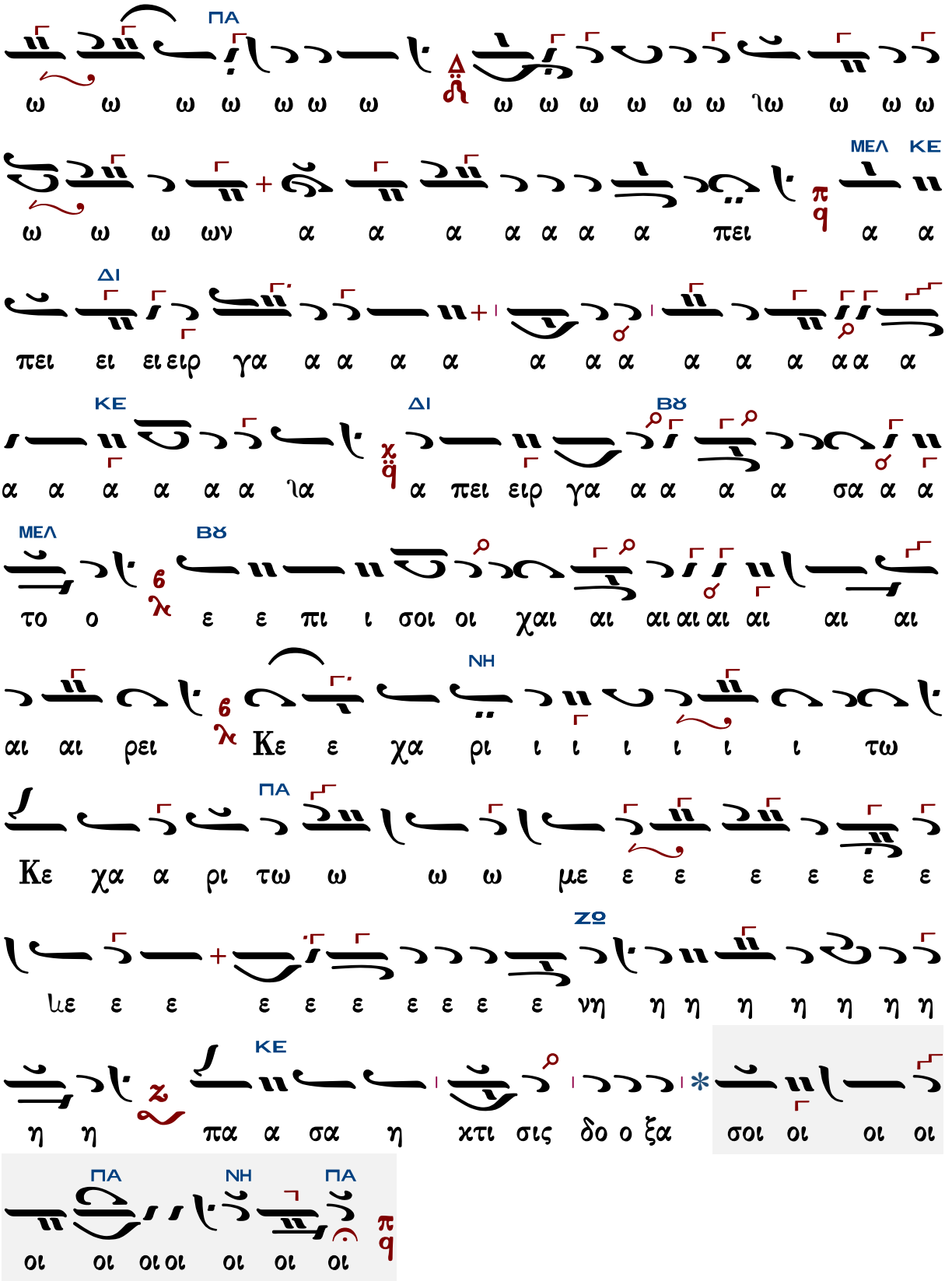

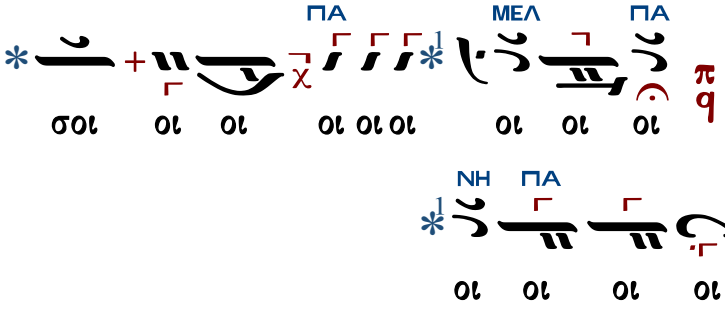

Ἦχος πλ.δ΄ Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυραγκάνου
Βέροια 2013 σ.169#

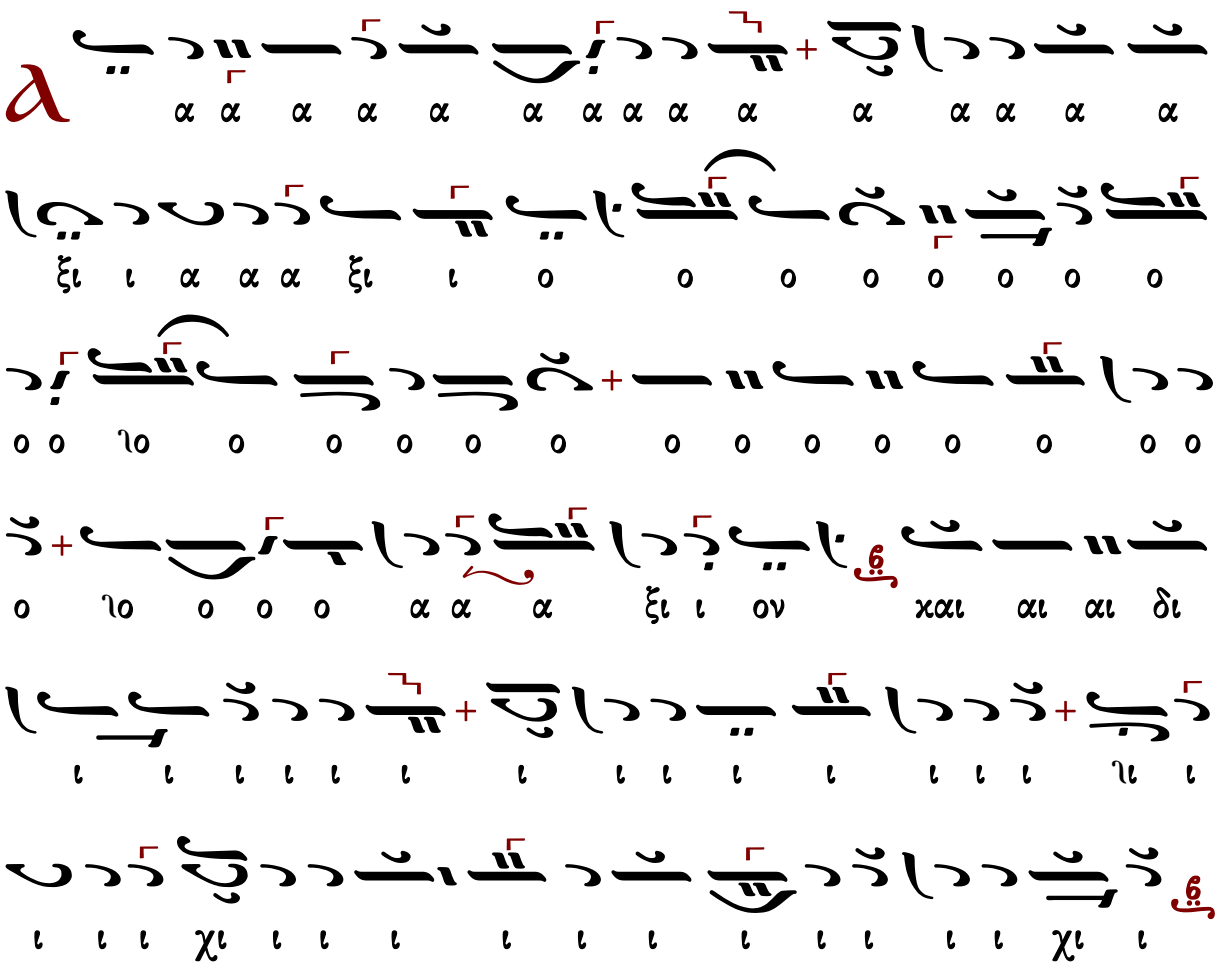

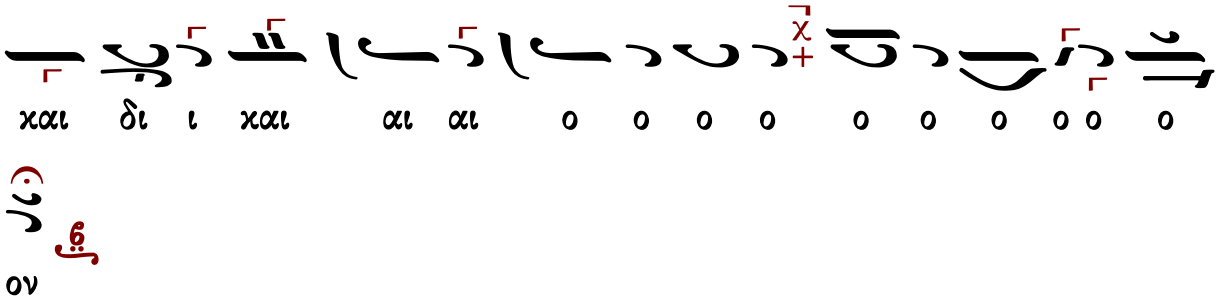

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα·

Ἦχος λ ἡ Νη

Κοσμᾶ Μαδυτινοῦ
Ποιμενικός Αυλός
τεύχος Β 1897 σ.172/170#
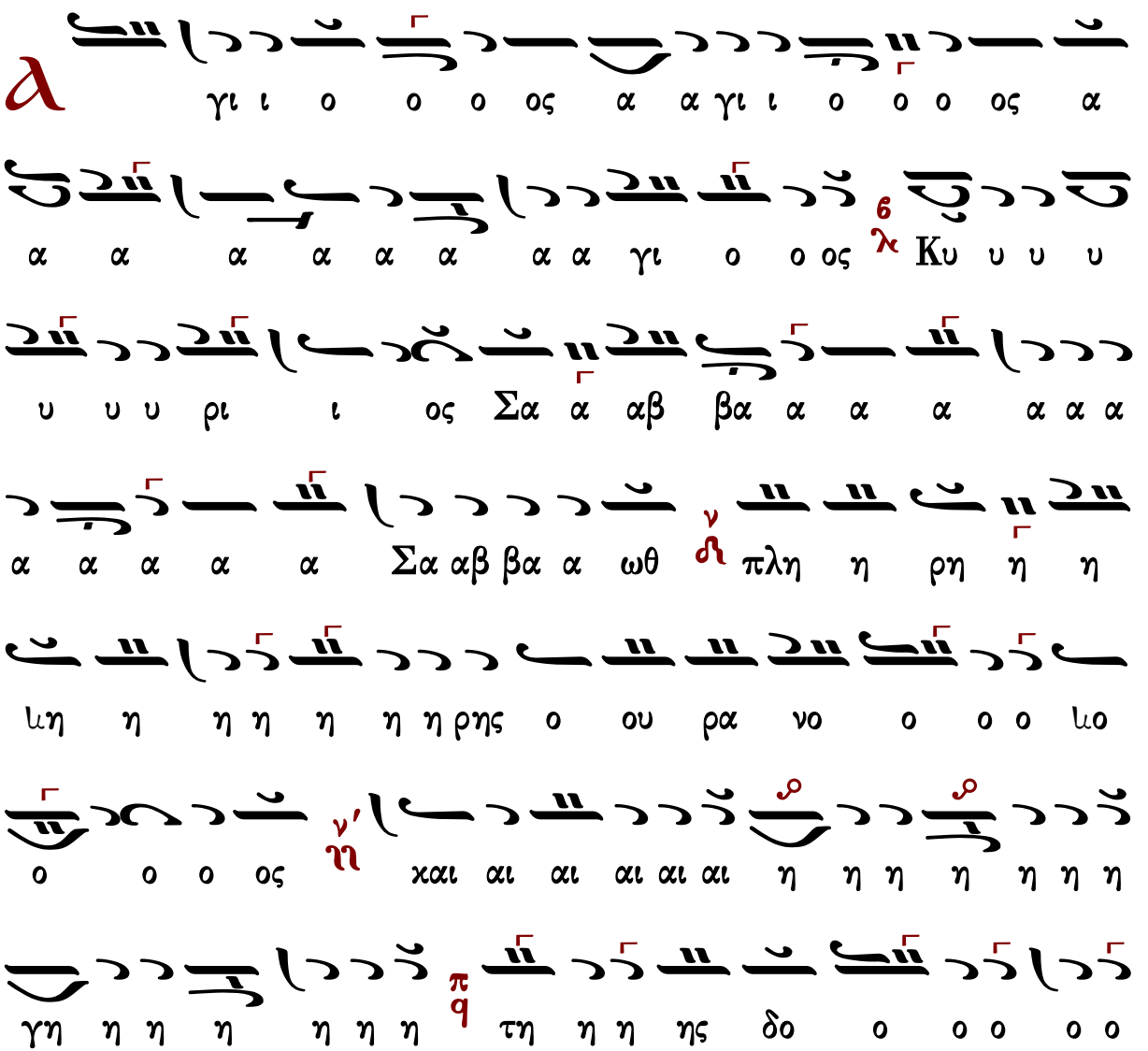
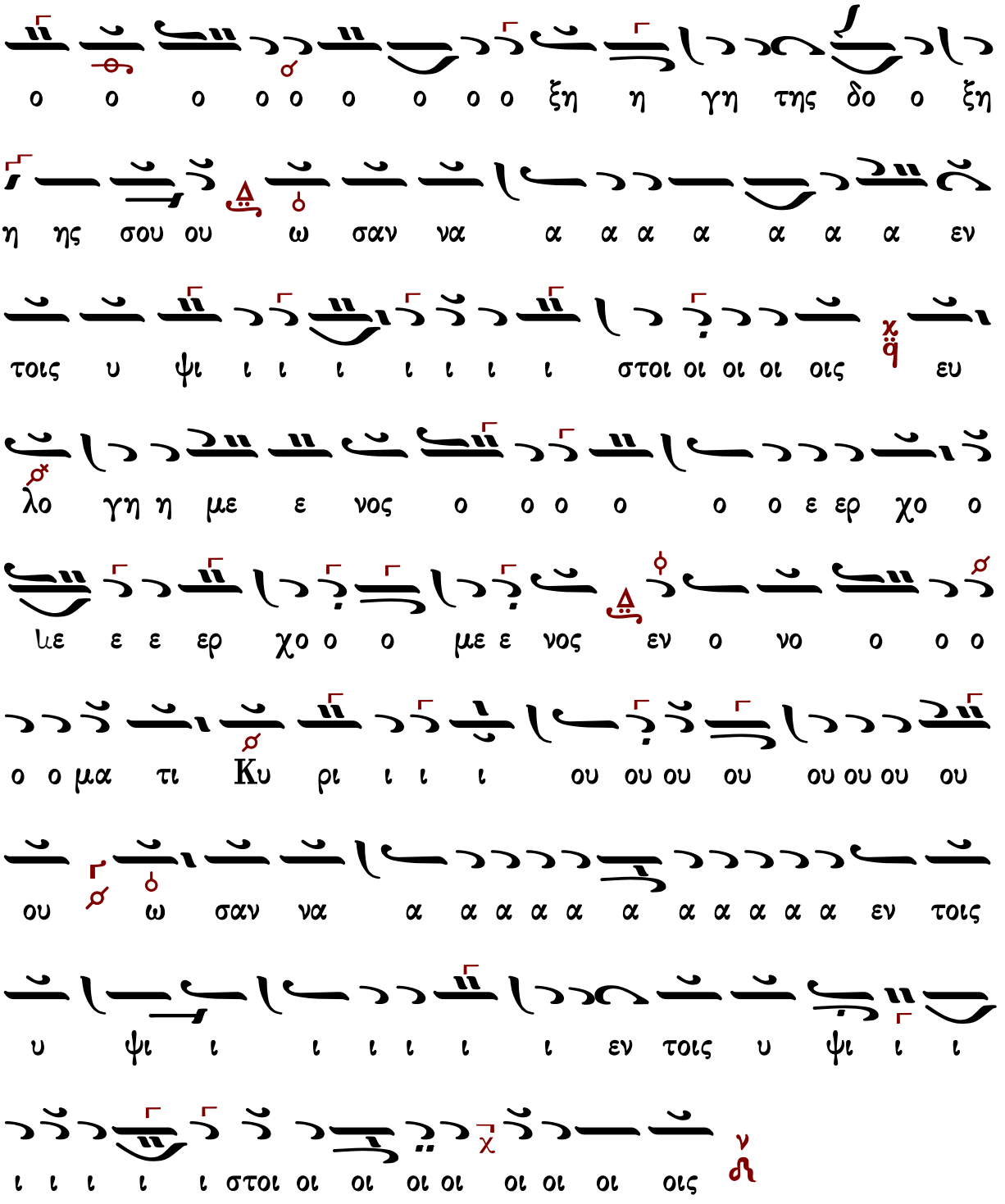

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·
Λάβετε, φάγετε. Τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

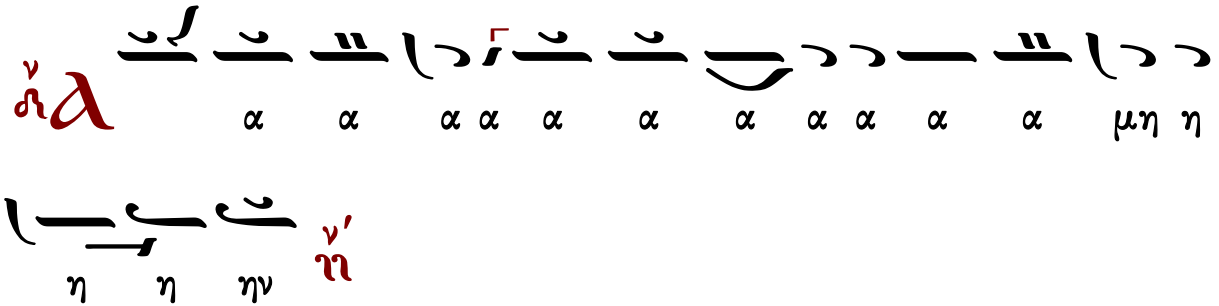

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·
Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμα μου, τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

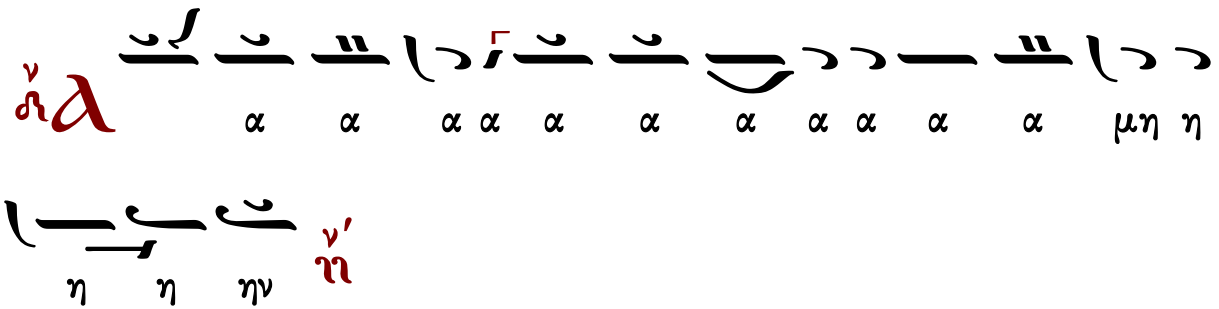

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν, σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

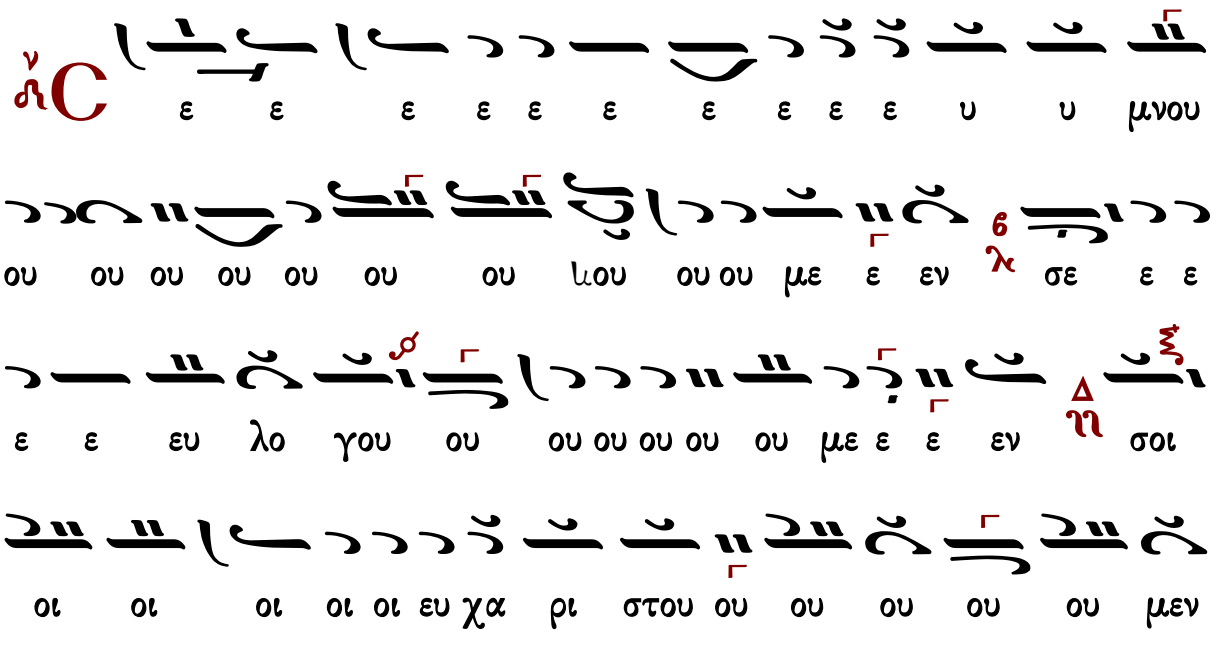

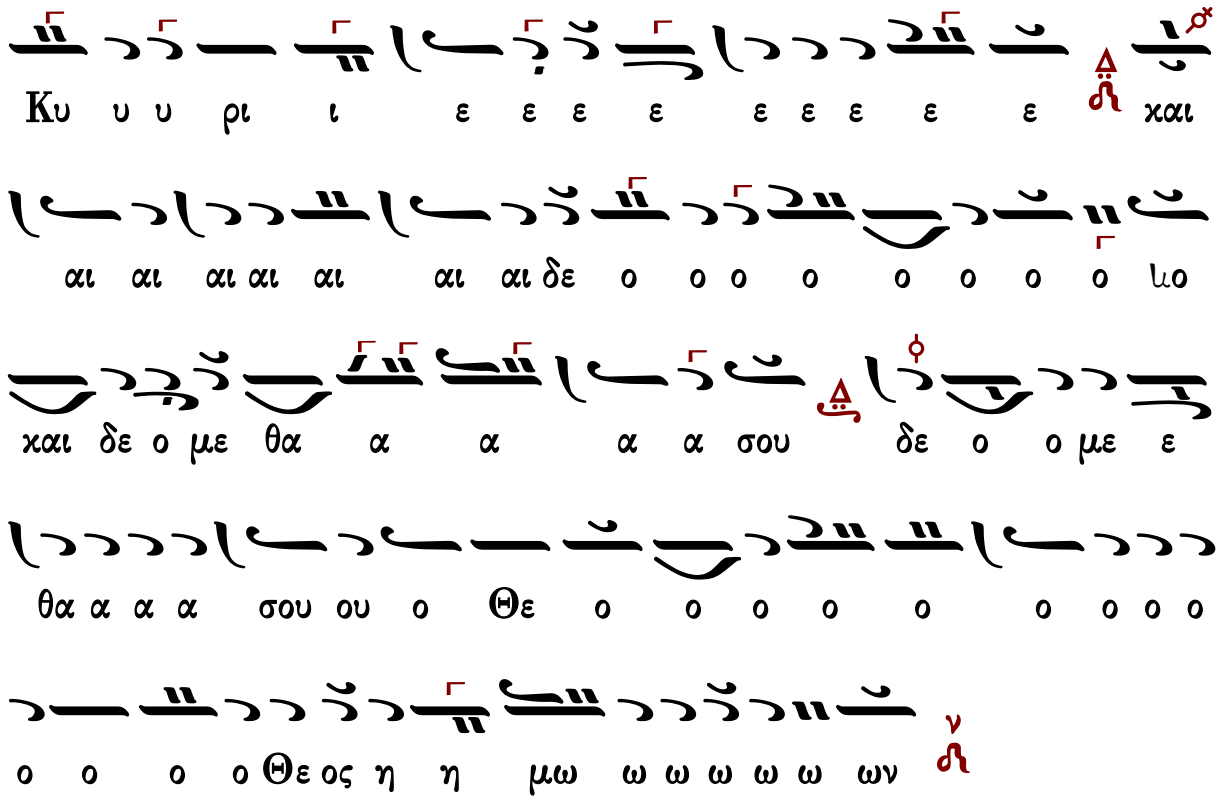

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

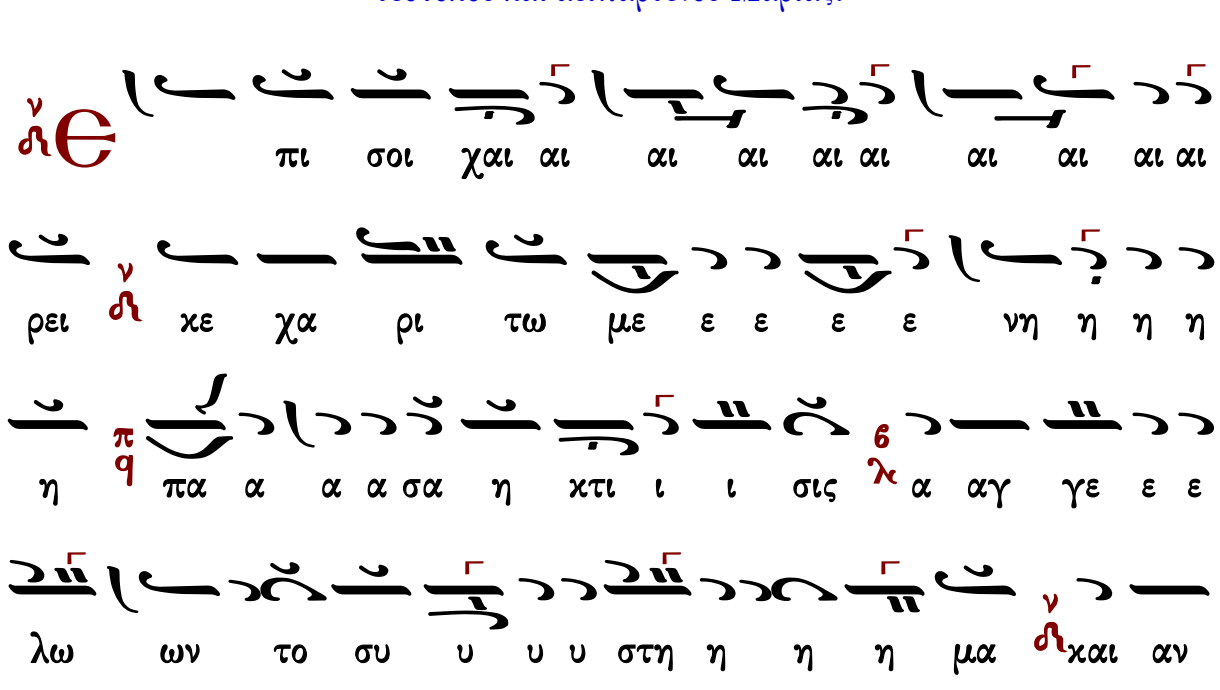

θρω πων το γε ε ε νος η γι α α σμε ε

νε ε να α ε ν και πα ρα δει ει σε ε λο γι ι χε

παρ θε νι χο ο ον χα αυ χη η μα η εξ ης Θε ε

ο ος ε ε σαρ χω ω ω θη λ και παι δι ο ον γε

γο ο νεν ο προ αι ω ω ω νων υ πα α αρ χω ων Θε

ο ο ο ος η η η η μων ν την γαρ σην μη η η

η η η η τρα α αν ν θρο ο ο ο νο ον ε ποι

η η η η η ε ποι οι η η σε ν και την σην γα α

στε ε ε ε ε ε ε ρα π πλα τυ τε ε ε

ε ε ραν ν ου ρα νω ω ω ω ων α α πει ει ειρ

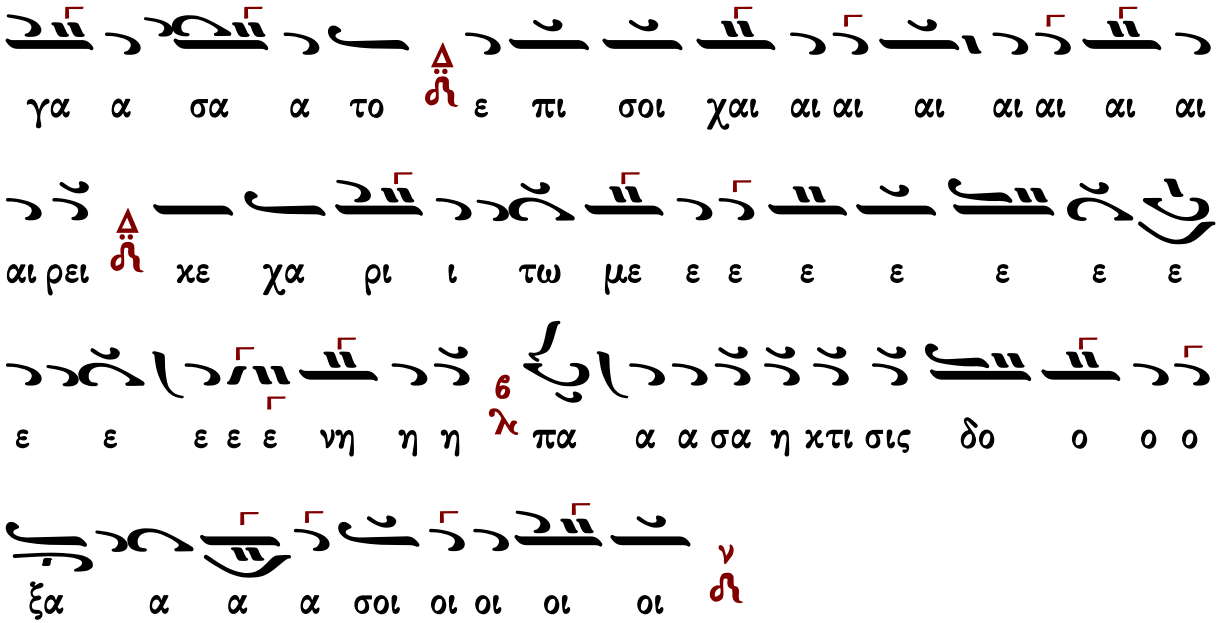

Κοινωνικόν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος Πα

Πανδέκτη 4
1851 σ.685*

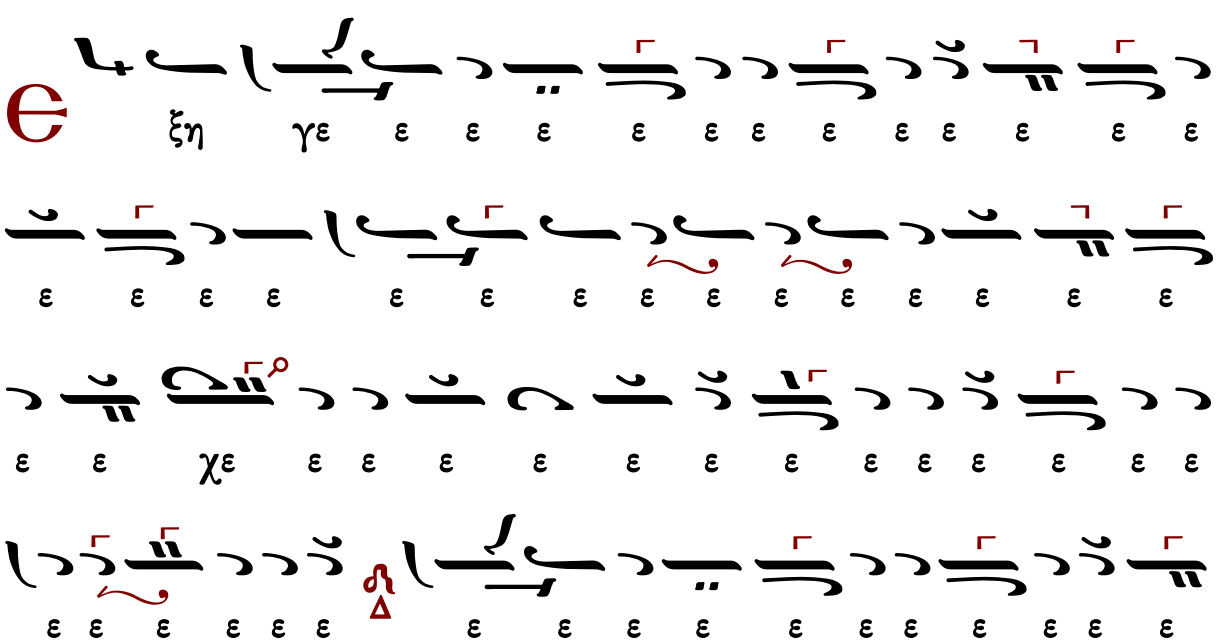

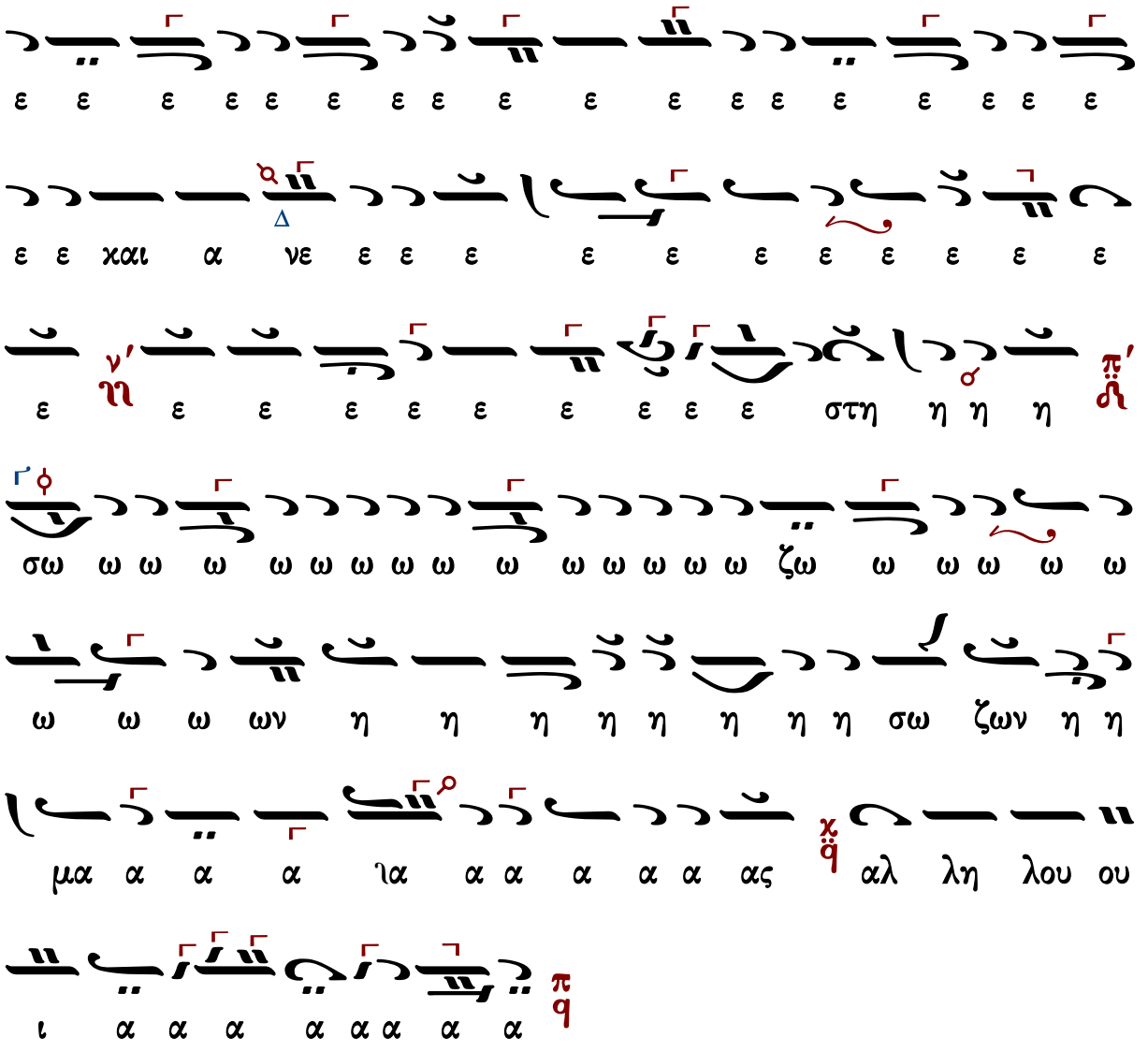

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά - Κοινωνικά
2019 σ.386*

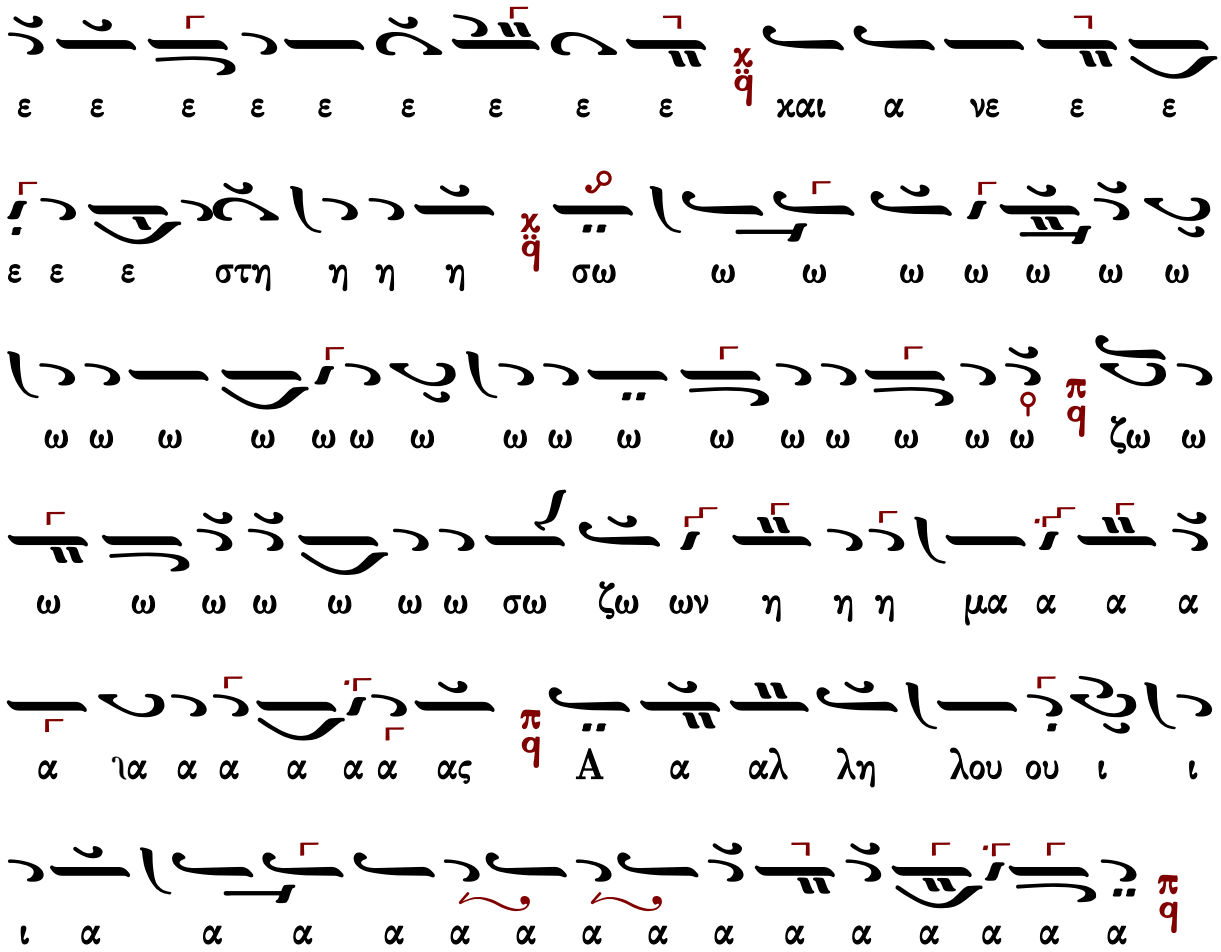

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

…συνέχεια κοινωνικοῦ…

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριῴδιον 1886 σ. 299*

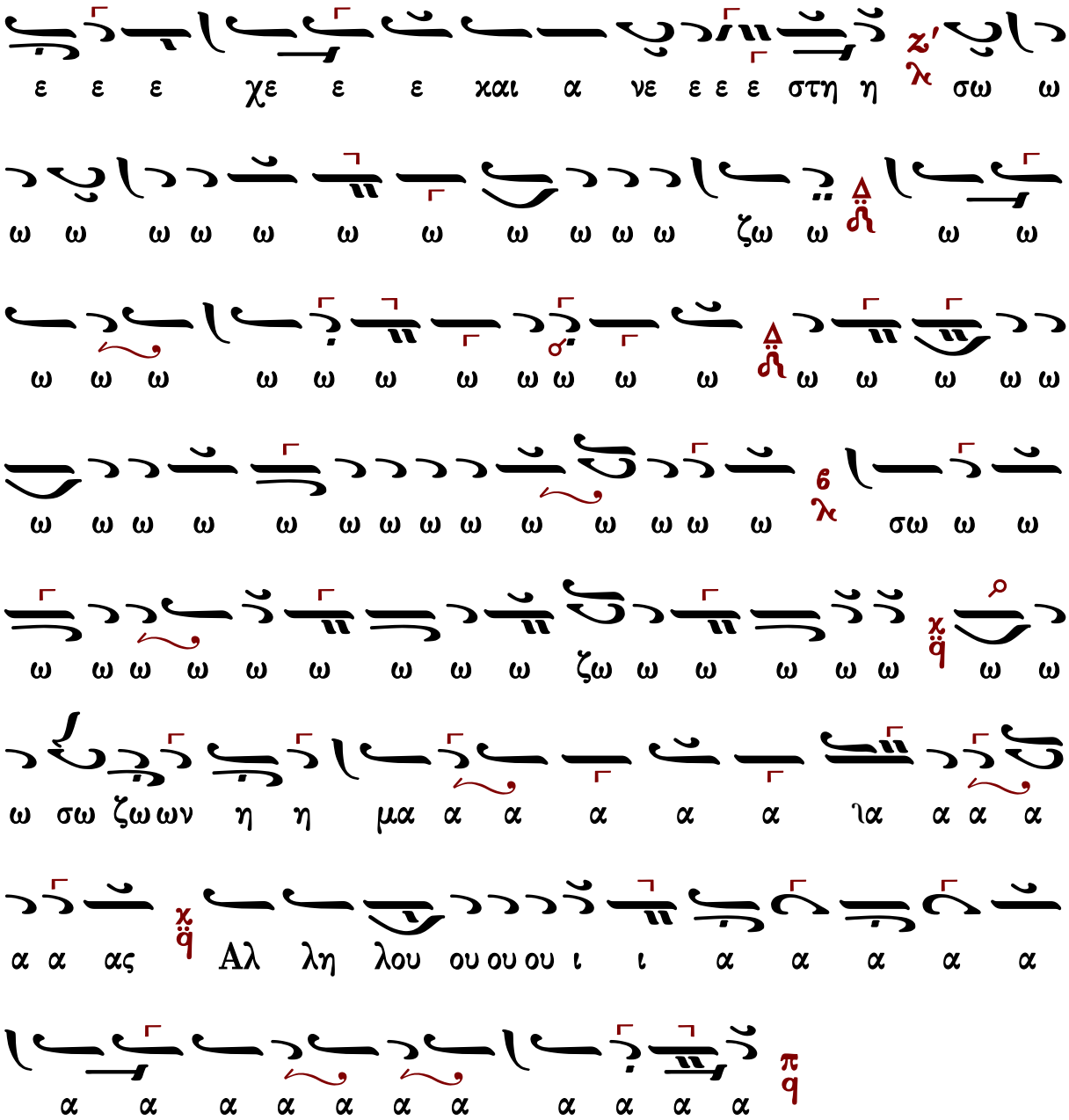

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ π q Πα

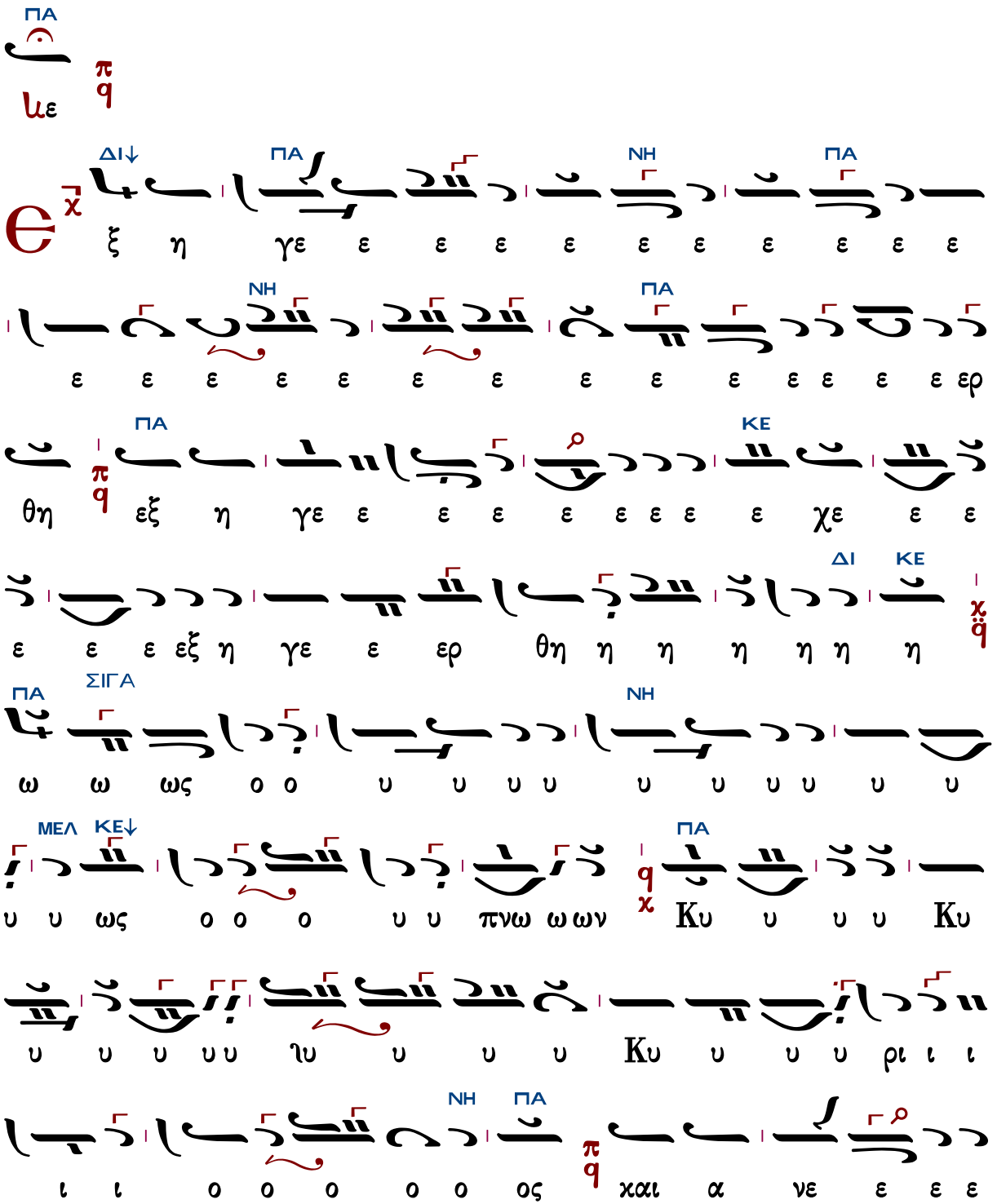

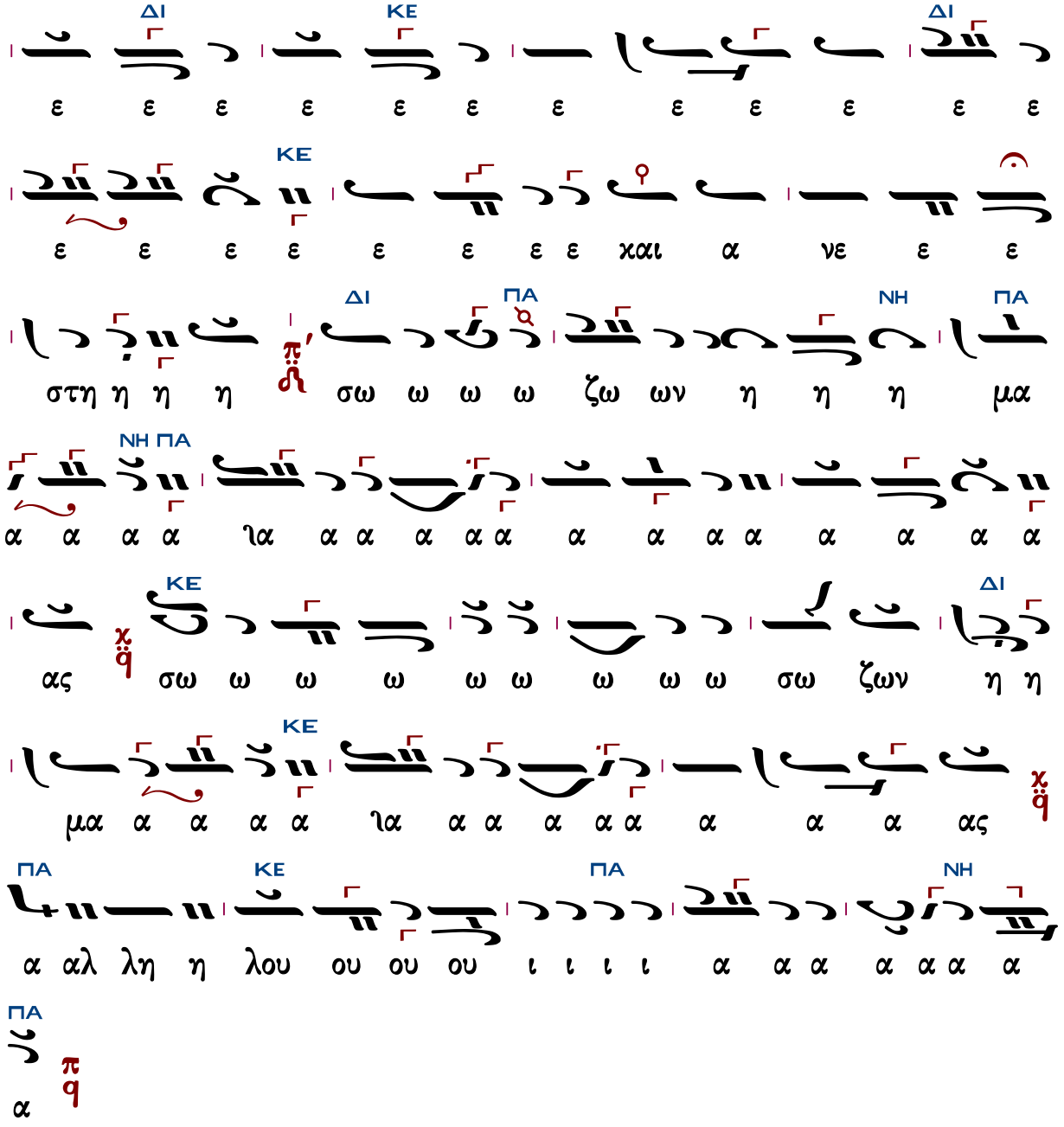

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουρλαντζῆ (†2006)

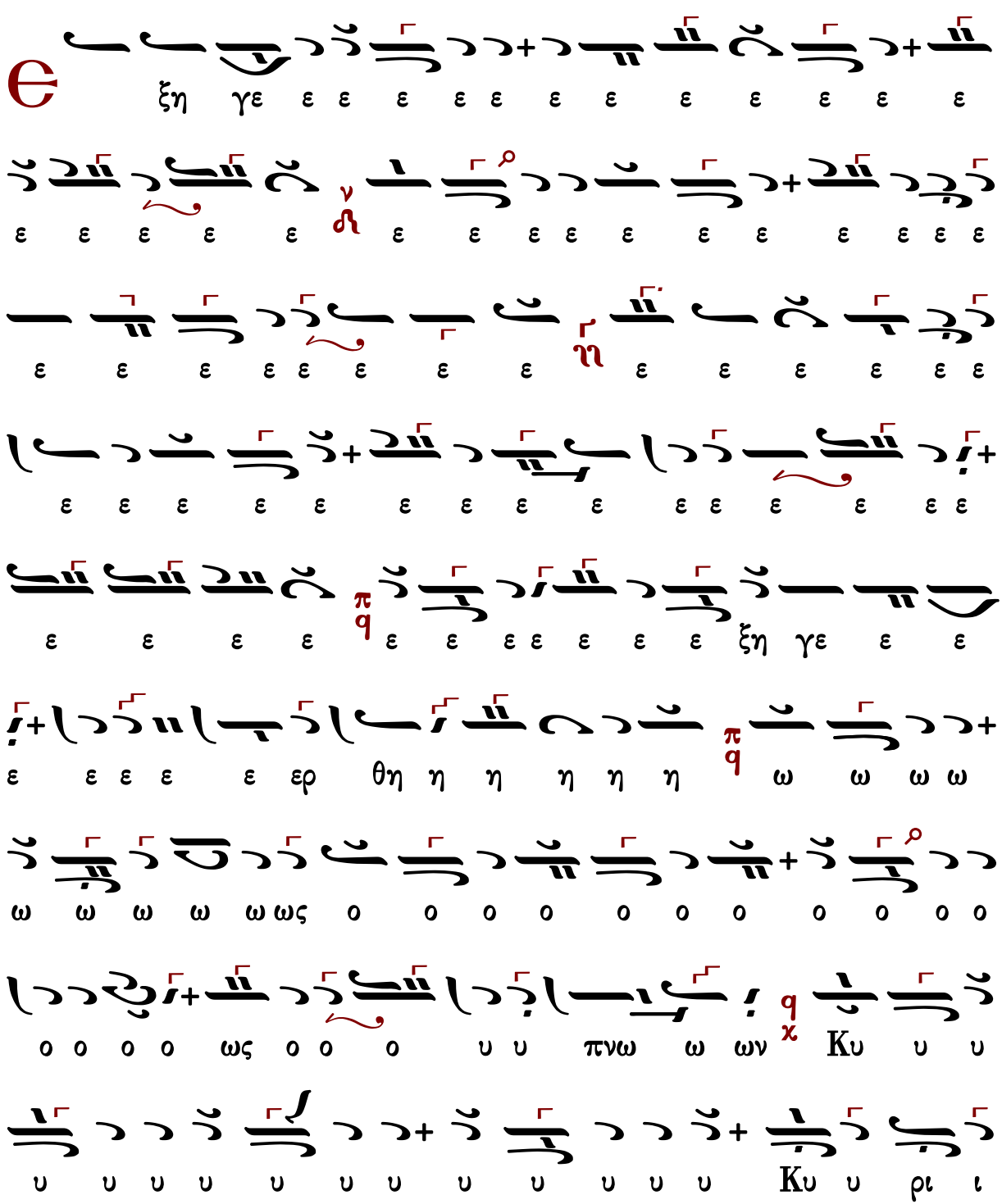

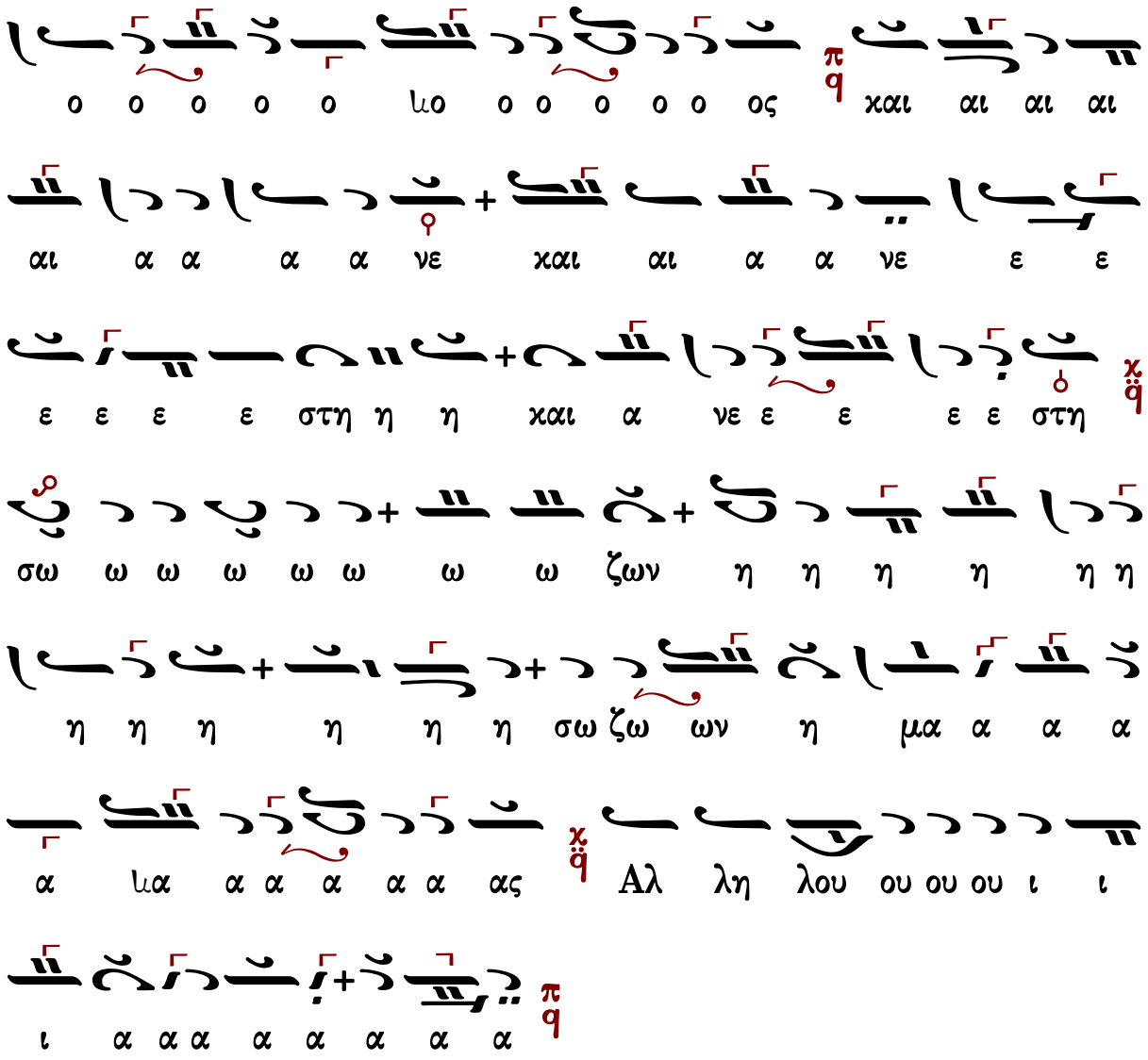

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἐκλογὴ

Ἦχος λ ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.279*

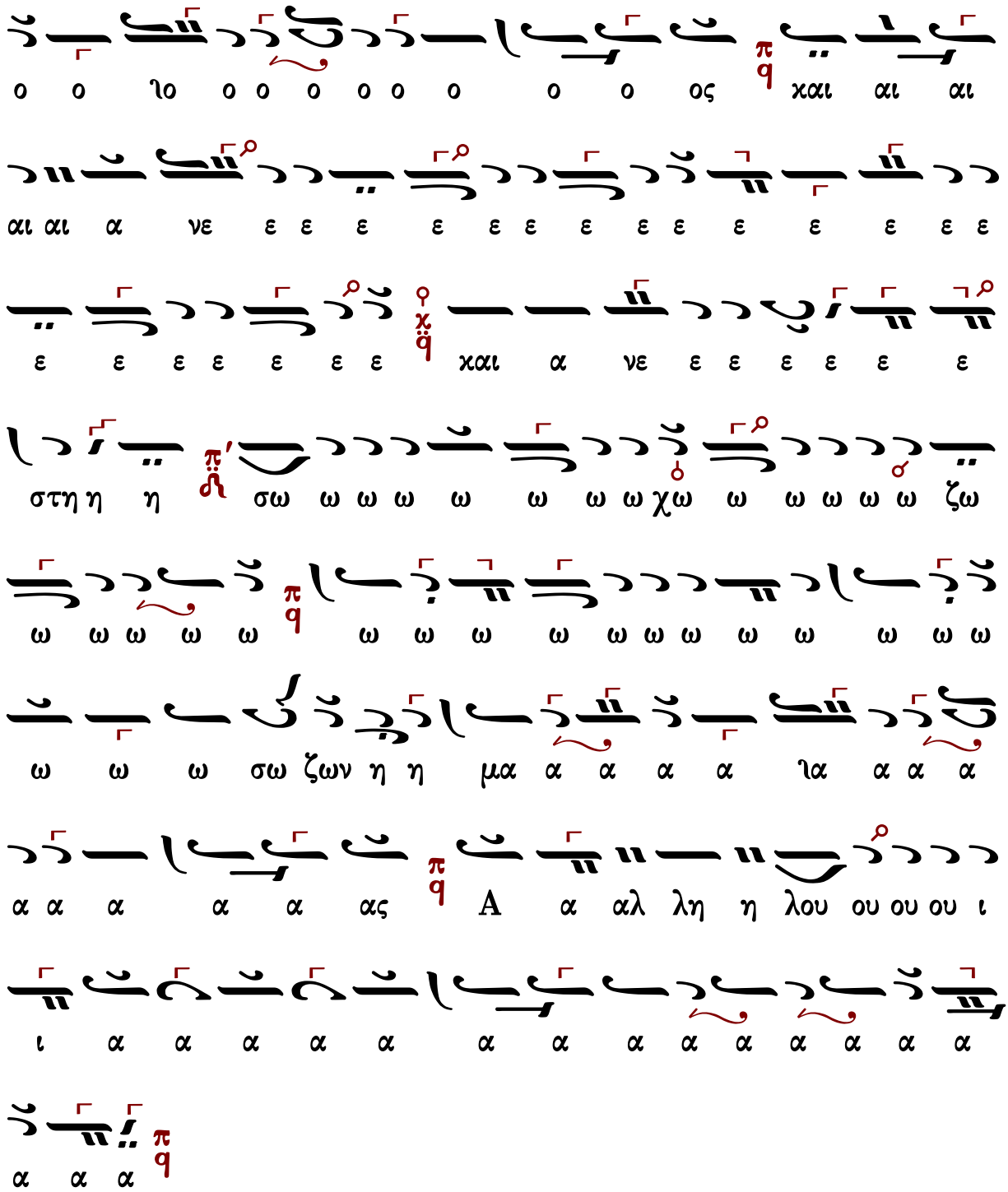

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.280*

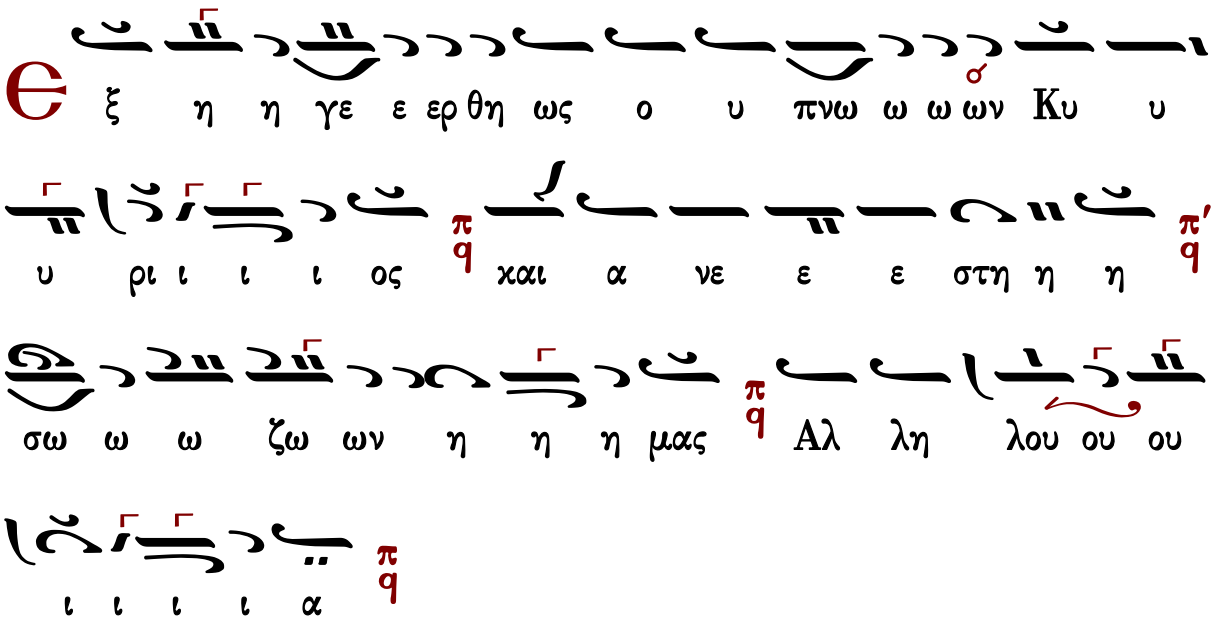

Ψαλμὸς 94:1 Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ψαλμὸς 95:11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ψαλμὸς 97:1 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλμὸς 94:3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ρωμ. 4:25 Παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Α′ Κορ.15:20 Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο

Ψαλμὸς 116:1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ψαλμὸς 106:1-2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ οἱ λελυτρωμένοι, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ψαλμὸς 112:3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ. 301*

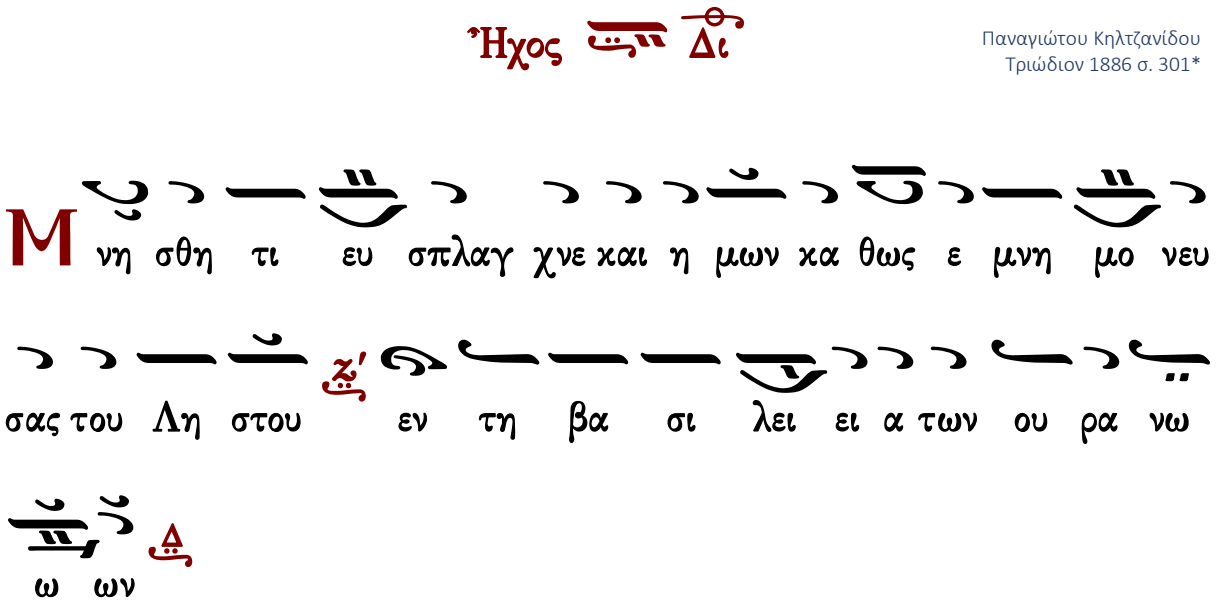

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.291/738*

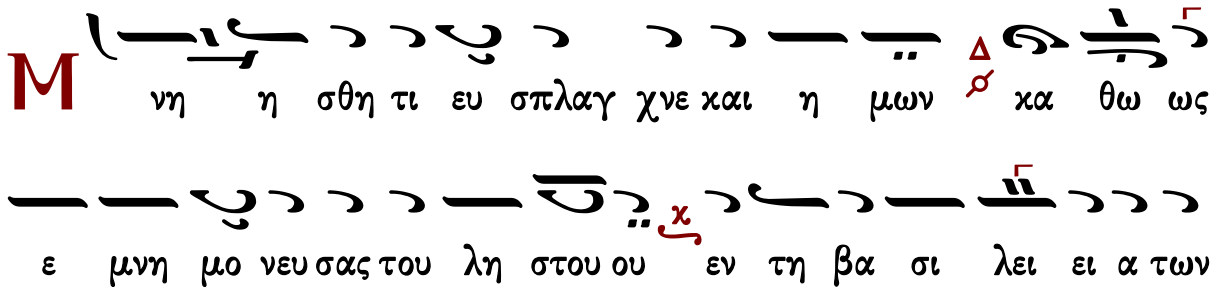

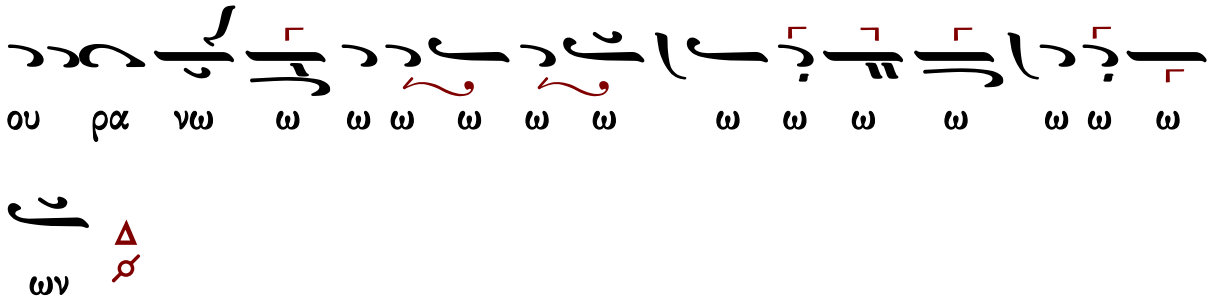

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.281*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

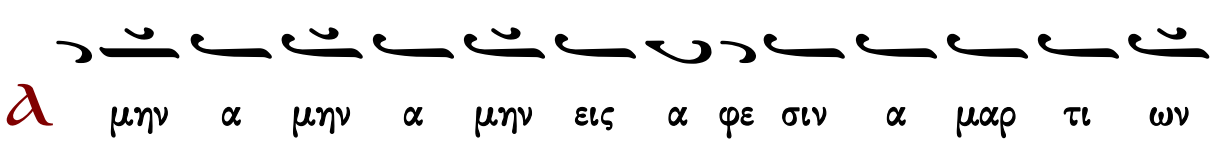

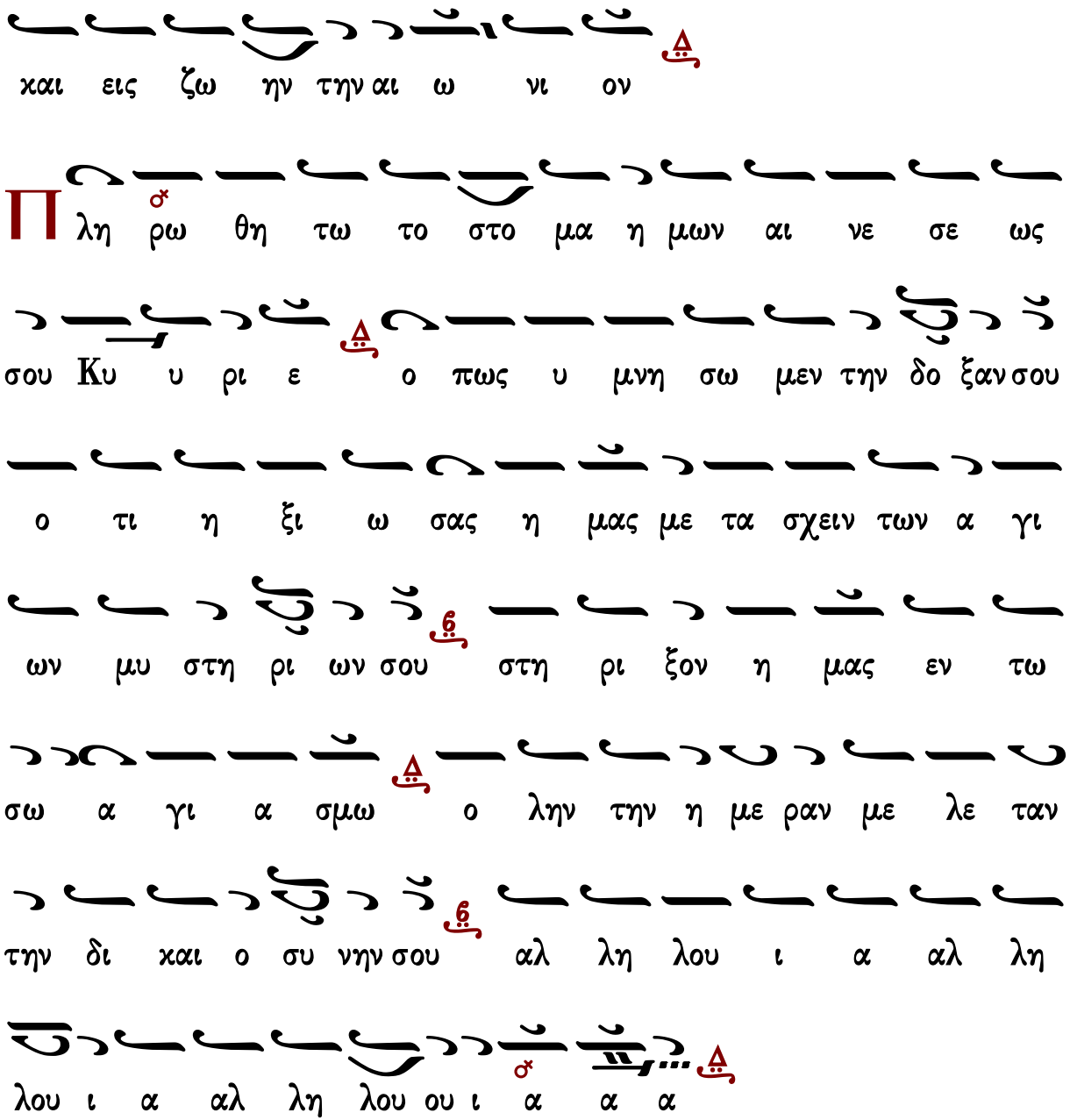

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

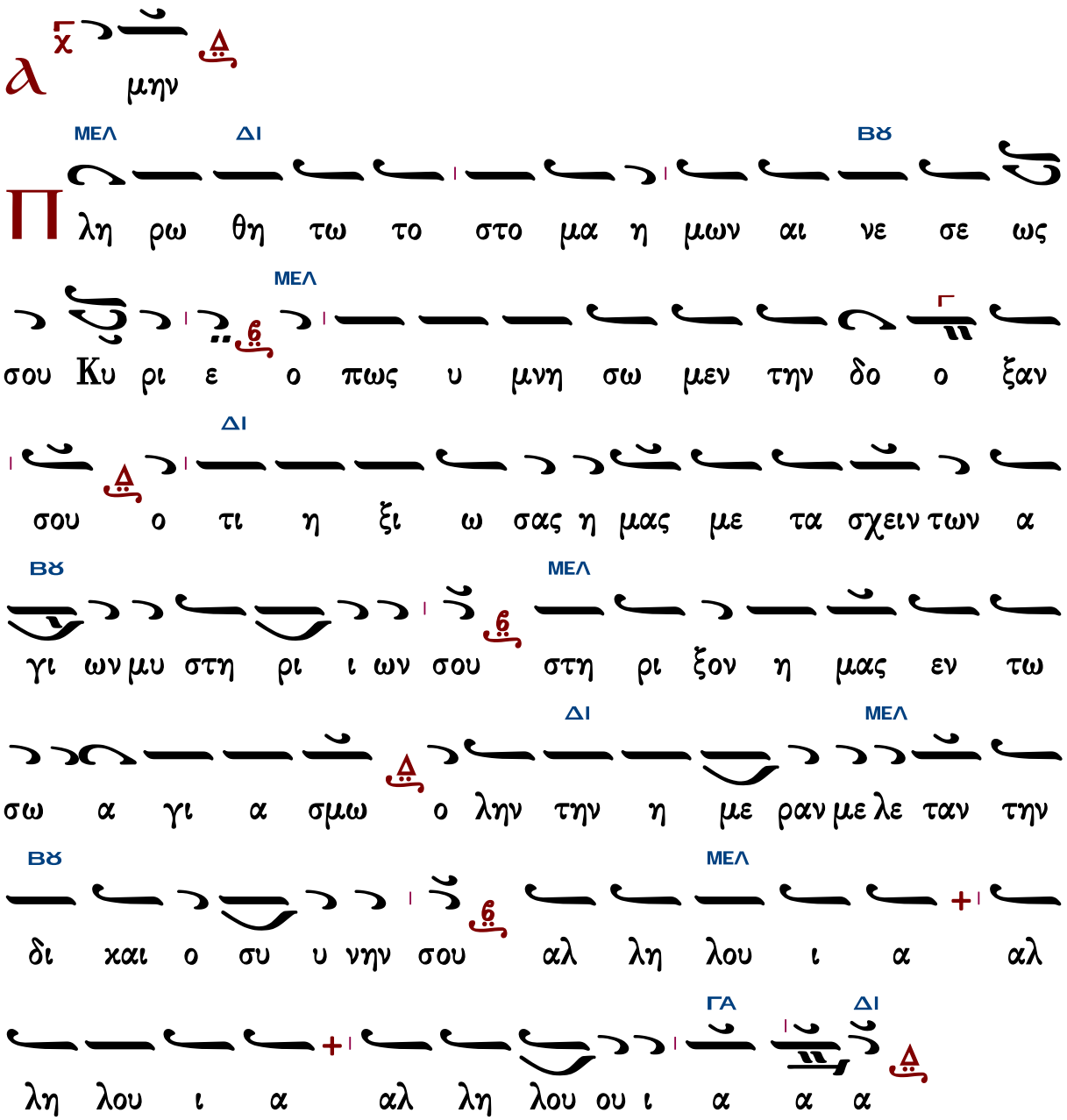

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 11

Ἦχος λ π ϙ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

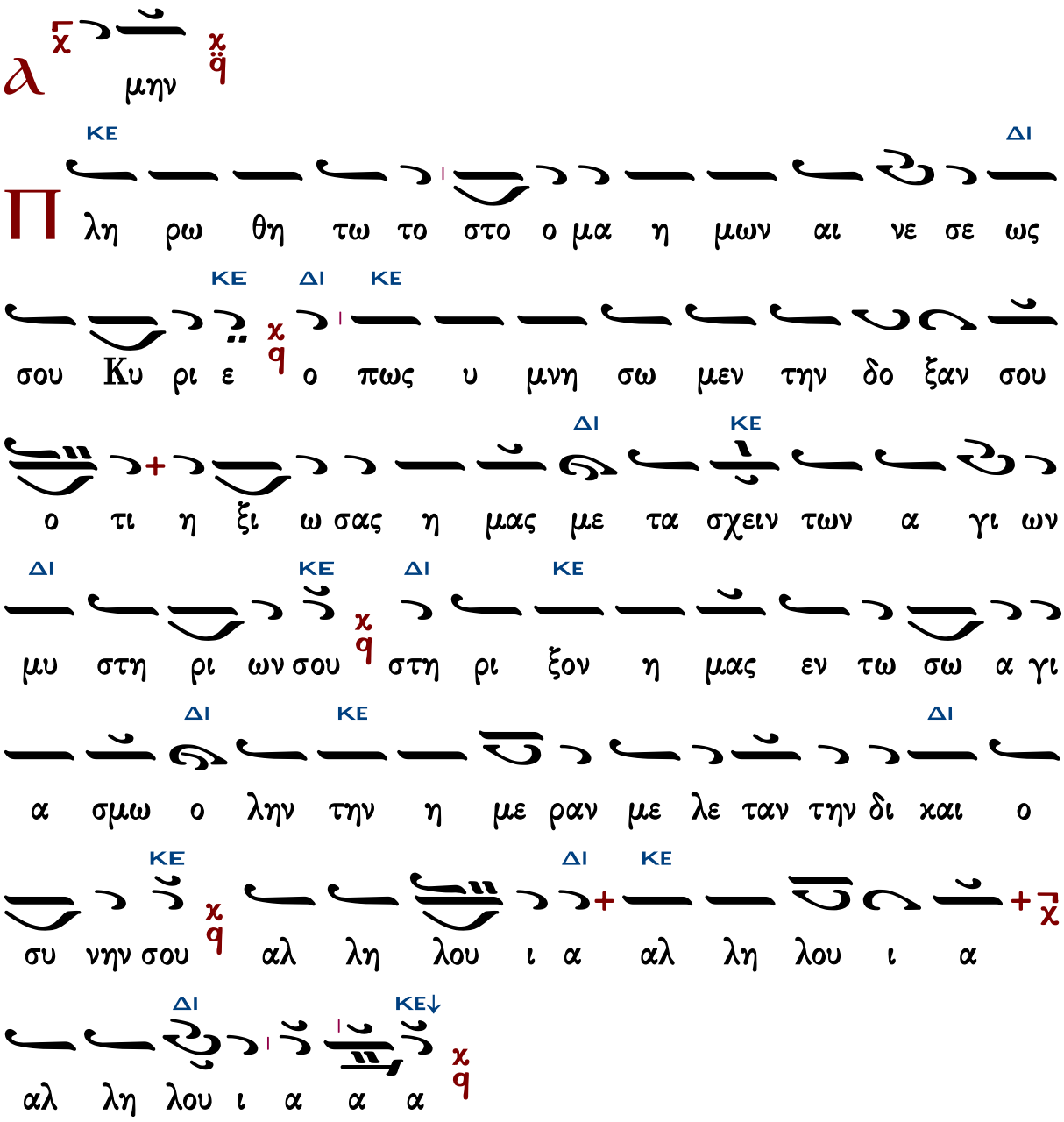

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

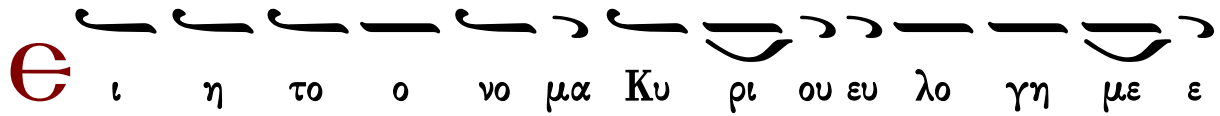

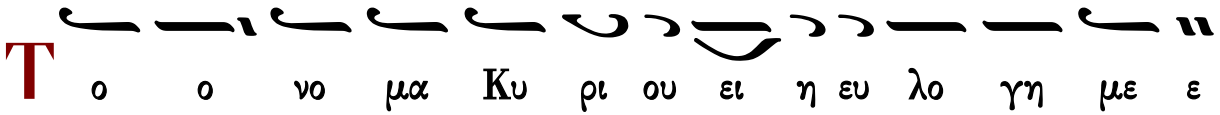

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

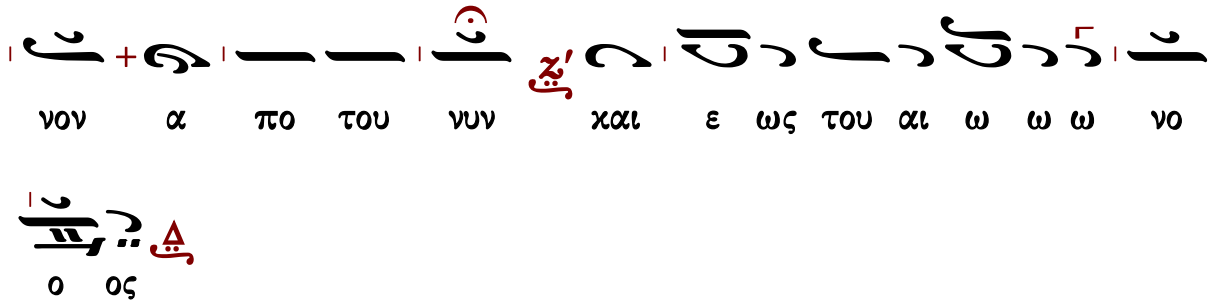

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*